CAROLI LABBÆI

Glossaria,

GRÆCO-LATINA

ET

LATINO-GRÆCA.

CUM ALIIS OPUSCULIS.

Londini:

IN ÆDIBUS VALPIANIS.

PROSTAT ETIAM APUD BIBLIOPOLAS LONDINENSES, OXONIENSES, CANTABRIGIENSES, EDINENSES, ET DUBLINIENSES.

1816—1826.

CATALOGUS OPUSCULORUM,

QUÆ IN HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

CYRILLI, PHILOXENI,

Aliorumque Veterum

GLOSSARIA

Latino-Græca, et Græco-Latina,

A CAROLO LABBÆO COLLECTA,

et in duplicem Alphabeticum Ordinem redacta.

Cum variis Emendationibus ex MSS. Codd. petitis, Virorumque Doctorum Castigationibus ac Conjectaneis:

HIS ACCEDUNT

Glossæ aliquot aliæ Latino-Græcæ ex iisdem Codd. MSS. quæ nunc primum prodeunt:

PRÆTEREA

VETERES GLOSSÆ VERBORUM JURIS,

Quæ passim in Basilicis reperiuntur, ex variis perinde Codd. MSS. Bibliothecæ Regiæ erutæ, digestæ, et Notis illustratæ ab eodem Carolo Labbæo.

LUTETIÆ PARISIORUM,

Cura & impensis Ludovici Billaine.

M. DC. LXXIX.

Cum Privilegio Regis Christianissimi.

EPITAPHIUM CAROLI LABBÆI

IN ÆDE SACRA S. STEPHANI DE MONTE,

LUTETIÆ PARIS.

CAROLI. LABBÆI. CORPVS.

RESVRRECTIONEM. HEIC. EXPECTAT.

ANIMA. IPSIVS.

AD. MISERICORDIAM. DEI. OPT. MAX.

CREATORIS. SVI.

QVI. ABVNDANTIA. PIETATIS.

ET. MERITA. SVPPLICVM.

EXCEDIT. ET. VOTA.

REFVGIT.

DOMINE. IESV. HANC. SVSCIPE.

VT. IN. TE. SVSCEPISTI.

AMORE: TVO. NON. SVO. MERITO.

DE. TE. VIVAT. PER. TE. VIVAT.

I. T. R.

CAROLVS. LABBAEVS. SIBIIPSI. SCRIPSIT.

VIXIT. AN. LXXV. M. IIII.

OBIIT. III. IDVS. IANVAR. AN. R. S. H.

M. DC. LVII.

IAC. TABOVET. VXOR. EXEC. TEST. AMANTISSIMO.

MARITO. MOERENS. POSVIT.

TYPOGRAPHI[1]

AD LECTOREM ERUDITUM PRÆFATIO,

In qua ratio Operis exponitur, et Glossariorum quæ hic eduntur, historia perstringitur.[2]

PRIUSQUAM operis hujusce edendi, quod in me recepi, consilium tibi, benigne lector, aperiam; tua interest ut cujusmodi sit, quid liber contineat, quisve ea quæ complectitur Glossaria primus in publicum emiserit, paucis aperiam.

H. Stephanus, vir in utraque Lingua admodum versatus, quod ej. editi libri palam ostendunt, publicato sub an. MDLXXII. Linguæ Gr. seu, ut verius dicam, omnis literaturæ reconditioris Thesauro, cui ille tot annos, post paternos conatus, insudarat, (nam patrem Robertum idem in Græcis, quod antea in Latinis, aggressum fuisse profitetur alicubi idem Henricus, in Præf. ad Cicer. Lex.) anno consequenti[3] bina edidit Glossaria, Latino-Gr. alterum, alterum Græco-Lat., e situ, ut præfert libri titulus, vetustatis eruta, quæ Thesauro Gr. Ling. quodammodo assuerentur, et Supplementi vicem præberent. At licet ex quibus ea depromserat bibliothecis non indicaverit, constat tamen ex ejusce ævi scriptoribus, Glossarium Lat. Gr. inventum primo fuisse a P. Daniele JC. Aurelianensi, cui Servium, Querolum, aliosque non minoris momenti MSS. codices debent quotquot sunt eruditi, qui Adr. Turnebo illud primum communicavit, ille vero J. Cujacio, ut ipsemet agnoscit Cujacius Obs. x. 34.: " Veteres Glossæ," inquit, " quæ a doctiss. Turnebo ad me pervenerunt, beneficio ejusd. Danielis, a quo Turnebus acceperat, ut idem in Adversariis suis retulit," &c. Sed et Jos. Scaliger illud etiam tum vidit, ut scribit auctor Scaligerianorum, ex quibus notas in Varronem, Festum et alios scriptores non semel collustravit: " B. Germani Glossæ sunt inventæ a P. Daniele, qui primum eas monstravit Cujacio; secundus ab eo vidit Scaliger, post Turnebus." Ubi B. Germani Glossæ dicuntur, quod ex Bibliotheca Monasterii S. Germ. Paris. primo erutæ sint, quod testatur non uno loco Brisson. de Verb. Signif. ed. 2.

Cum igitur Glossæ illæ virorum doctorum manibus exinde tererentur, ad H. Steph. tandem pervenere, a quo editæ sunt cum aliis Glossariis. Elapsis deinde annis aliquot, Bonaventura Vulcanius Brugensis, literarum Gr. in Acad. Leyd. Professor, vir libris scriptis alias clarus, eadem quæ Stephanus Glossaria rursum typis mandavit, anno sc. MDC.[4] ac Glossis quidem Lat.-Gr. Philoxeni, tanquam earum auctoris, nomen præposuit, licet in H. Stephani editione nulla Philoxeni istius mentio occurrat, tametsi fatendum a viris doctis passim laudari ea appellatione. Quod vero Vulcanium et alios impulit, ut eas Philoxeno adscriberent, distichon illud fuit, quod in MS. earundem codice legi asserunt:[5]

Τοιοῦτο δῶρον τῇ σοφῇ γερουσίᾳ
Ὕπατος ὑπάρχων προσφέρω Φιλόξενος.

Verum nesciebant VV. DD. hosce duos versiculos inscriptos legi Diptycho Consulari Compendiensi, cuj. ectypon dedit Sirmondus in Not. ad Sidonium, ad l. 8. ep. 5., et ex eo Alex. Vuilthemius in Diptychis Leodiensi et Bituricensi. Atque ita dubitandi superest locus, an Glossarum Philoxenus ille Consul[6] auctor fuerit, licet ante Justiniani ævum compactas fuisse plerique ex eruditioribus existiment, atque in his Ludov. Carrio L. 3. Ant. Lect. c. 4. (in T. III. Lampadis Artium Gruter. p. 61.) qui hæc scribit: " E veteribus Glossis, quas Justiniani imperio superiores esse alias ostendetur, et quarum apud me magna est auctoritas." Et Salmasius De Modo Usur. p. 703.: " Glossæ Philoxeni, quæ ante Jus Justinianæum fuerunt compilatæ, et multa habent ex libris Jurisconsultorum, quorum scripta in Jure Justiniani

[1] Carolum Du Fresne s. Cangium auctorem esse hujus præfationis, testatur Menagius Anti-Bailleti T. II. c. 106. p. 18. A Cangio collectas esse Castigationes et Emendationes in utrumque Glossarium, testatur Albertius ad Hesych. v. Ἀετός.

[2] In bibl. publ. Weimar. custodiuntur obss. ad vetera glossaria prelo paratæ. Rutgersii notæ ad gloss. Gr. (quod idem ille e vetusta satis membrana descripserat) editæ sunt in Obss. Misc. Crit. t. ix. p. 140-142. In cod. Matrit. vii. est Glossarium Gr.-Lat. literarum ordine digestum, et manu Jo. Thess. Scutariotæ a. 1470. scriptum: quod Iriarte in Cat. Codd. Gr. p. 24. omnino diversum esse, ait, ab iis, quæ Stephanus, Vulcanius, et Labbæus ediderunt.

[3] 1573. in fol. addito amplo de Atticæ linguæ s. dialecti idiomatis commentario.

[4] Lugd. Bat. in fol. Titulus operis est: Thesaurus utriusque linguæ, h. e. Philoxeni aliorumque veterum auctorum Glossaria Lat.-Gr. et Gr.-Lat. etc.

[5] Philoxenus, de cuj. Glossis dicam infra capite, quod Lexicis Gr. adhuc destinavi. [Ubi, inter inedita Glossaria, memorantur " Philoxeni (uti opinantur quidam) Glossæ ad Glossarium utile Gr.-Latinum, Cod. Paris. MMDCXXVII. v. Catal. Codd. Gr. II. p. 530."] Nonnulla de eodem habes l. ii. c. 5. Fabric. V. I. p. 519. In Schol. Marcianis et Comment. Eustathii sæpius memoratur. Ejus Opera enumerant Suid. et Eudocia. Cf. Villoison. Proleg. Homer. p. 18. Olearii Notas ad Suid. a Jo. Chr. Theoph. Ernesti cum J. A. Ernesti Obss. philolog. crit. in Aristoph. Nub. etc. editas, Lips. 1795. 8. p. 318. et 317. de Philoxeno Εὐκλητίδου (sed in Kusteri edit. Suidæ III. p. 605. Εὐλητίδου, Euletidæ filio,) Cytherio, Poeta. Philoxenus vero confunditur interdum cum Philone; aut, ut probabilius videtur Koenio præf. ad Gregor. Cor. p. xix. (p. xvi. ed. Schæf.), duobus nominibus idem innotuit Grammaticus. Pariter Φίλων et Φιλωνίδης eadem sunt nomina, forma duplici, de cuj. frequentia et consuetudine docte egit idem Koen. ibid. p. 133.

[6] Fuit sane Philoxenus quidam alius Cytherius vel Alexandrinus Stephano, Eustathio, Etymologo aliisque laudatus, quem Romæ rhetoricam docuisse Suidas testatur, qui scripserat inter alia περὶ γλωσσῶν libros v. et περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ γλωσσῶν, cuj. operis epitomen composuit Ælius Serenus, Athen. grammaticus. Sed nec illi Philoxeno gloss. istud certo tribuendum constat, cuj. auctor fortasse fuit aliquis ex grammaticis CPolitanis, quales utraque lingua eruditi floruerunt etiam Justiniani ævo, ut Priscian. et alii. V. Cangii præf. ad Gloss. Lat. §. 41. p. 35.

condendo adhibuit Tribonianus." Et sane si earum auctor fuit Philoxenus, paulo ante Justinianum compactas fuisse constiterit, cum Philoxenus, de quo sunt hi, quos retulimus, versus, Consul fuerit an. DXXV. sub Justino Seniore, h. e. biennio fere antequam Justinianus Imperium capesseret. Sed et non defuere qui Gloss. istud Philoxeno adscriberent, cuj. librum περὶ Ῥωμαίων Διαλέκτου laudat alicubi Eustathius Οδ. η. sive ille idem fuerit cum Consule, seu alius ab eo. Utcumque sit de Glossarum Lat.-Gr. auctore, ejusmodi sunt, ut a viro doctiss. confectas in confesso sit. "Legi," inquit Adr. Turnebus (L. 27. Ad c. 15. Vide eundem l. 18. c. 28. l. 19. c. 2. l. 20. c. 6. 29. 30. 36. l. 21. c. 1. l. 27. c. 10.) "in bilingui Vocabulario perquam vetere quædam quæ admonitione digna credidi, et in apertum proferenda duxi, cum eum librum sibi videatur vir utraque lingua doctus parasse." Et Jos. Scaliger In Notis ad Fest. in Ambactus: "Glossarium illud non satis laudatum, et quod magistellorum manibus teri non debet, sed tantum a doctioribus nocte et die versari." Salmasius De Modo Usur. p. 568. "Glossæ, quas pro incomparabilibus habent quidam." Sed et ab illo optimarum Glossarum appellatione passim donantur. (Salmas. ad Hist. Aug.) Denique J. Meursius (in Exercit. Crit. pt. 2. l. 4. c. 15. Misc. Animadv. p. 220.) "Glossarium illud ab H. Stephano, viro doctissimo, ante annos aliquot editum, Thesaurus magnus antiquitatis, magnus mendarum, &c." Sed et hoc addam ex ejusd. H. Steph. Præf. ad Thes. L. Gr. p. 16.[1] "multo ditiorem fuisse olim Linguam Lat. et multo etiam plura ejus vocabula, quam putemus, nobis periisse, ostendere vetera ista Glossaria."

Unde porro Glossarium Gr. Lat. depromserit H. Steph. neque pariter ille aperuit, contentus observasse "in calce quorumdam Cyrilli scriptorum inventum," unde a quibusdam sub ejusd. Cyrilli, quicumque ille fuerit, nomine laudatur. Illud constat aliud fuisse ac diversum ab eo,[2] quod in Bibliotheca Monasterii S. Germ. Pratensis hodie asservatur, vetustate sua commendandum, tametsi, ut pleraque ejusce scriptionis generis, mendis haud careat. Codex enim in membranis sat eleganter scriptus Car. Calvi ævum præfert: quod vel inde colligere est, quod post Glossarium et Prisciani voces Gr. Latine explicatas, legantur aliquot Exercitationes Grammat. Gr.-Lat. sat male digestæ, et a viro qui linguæ Gr. elementa vix attigerat compositæ, et a nescio quo Martino διδασκάλῳ descriptæ, (nam et is nom. suum prodit,) ubi et aliquot versus Gr. sat incomti tum a Jo. Scoto Erigena, tum ab ipso Martino in Car. Calvi, Ermintrudis uxoris, et Hincmari[3] laudem describuntur, sed alia, ut videre est, manu, quam qua Glossæ exaratæ sunt, adeo ut par sit existimare Glossas aliquanto antea tempore descriptas. In eo vero Cod. Gr. in Glossis, literis uncialibus describuntur, ac proinde nullis appositis accentibus, cujusmodi fuisse exemplar quo usus est H. Steph., verosimile est,[4] cum in vocibus, quarum ap. illum fides sublæsta erat, hos omiserit. Duplex porro in eod. Cod. describitur Gr. Alphabetum, alterum, ut dixi, literis uncialibus; alterum, ut ibi annotatur, longa manu, i. e. litera vulgari, in quo paululum a nostra differunt α, β, θ, λ, et φ. Glossis præfigitur epistola, quæ descripta legitur[5] in Præf. Glossario ad Scriptt. med. et inf. Latin. nuper ed. præfixa, N. 41. seu is revera auctor fuerit, seu descriptor. Glossario vero ordine literarum exacto subjunguntur voces Lat., quæ alio, quam eæ, genere[6] Græce explicantur. Has ex eo Cod. describere[7] visum est, tum quod sint ejusd. manus ac characteris, et quædam ex iis occurrant, de quibus silent Glossæ; tum quod etsi complures ibi habeantur, aliis persæpe Gr. reddantur vocabulis; et quod denique in plerisque locis vel emendandis, vel a mendi suspicione liberandis non minime conducant. Istiusmodi Glossarum Gr. Lat. apographum asservatur in membranis in Biblioth. Reg. Cod. LXXXV. recentiori manu descriptum, et quod in ipso limine Cardinalis Borbonii insignia præfert, ita ut ejus jussu ex alio antiquiori Cod. descriptum fuisse par sit credere. Neque tamen idem omnino censeri debet cum Sangermanensi, s. Stephani Glossario, cum etsi eadem quæ illud contineat Gr. vocabula, ac eadem fere semper alphabetica serie descripta, aliis interdum Latinis reddantur,

[1] Des. Heraldus, qui multa huj. glossarii emendat et illustrat L. i. Adversariorum (ed. Paris. 1599. 8.): "Qui vetus Glossarium, ab H. Steph. excusum, scripsit, doctus fuit. Sed multa in eo perperam a librariis scripta, perperam intellecta." Bonav. Vulcanius notat maximam ex illo fieri posse ad Gr. et Lat. linguam lectissimorum et rarissimorum vocabulorum accessionem. Sunt tamen non pauca in hoc etiam petita e trivio, et "quæ pueris etiam promtum est occurrere parvis," ut verbis utar Terentiani Mauri: sed multa vicissim præclara fateor, et vix alibi obvia, quædam etiam antiquati et obsoleti usus, alia recens inducta, ut patebit vel consulenti farraginem vocum insolentiorum ex hoc maxime glossario, collectam a J. Laurenberg. et ad calcem Antiquarii ejusd., velut in supplementum subjunctam, Lugd. 1622. 4. Franc. Guieti obss. ineditas ad hoc gloss. memorat Ant. Periander in ej. vita.

[2] Aliud visum erat eidem Cangio præf. ad Gloss. Lat. n. 41. "Servatur etiamnum in bibliotheca monasterii S. Germani Paris., unde ea olim depromserat H. Steph., vetus Cod. alter sub Car. Calvo, rege, uncialibus literis a quodam Martino sat male descriptus, in quo horum alterum, Gr.-Lat. scilicet Glossarium, continetur: qui quidem Cod. mendis licet ubique scateat, non modicum tamen conferre potest ad emendandum illud, quod editum est. Fuit ille Ecclesiæ olim Laudun., ut ex hac epigraphe colligitur: 'Hunc librum dederat Bernardus et Adalelmus Deo et S. Mariæ, Laudun. Ecclesiæ: si quis abstulerit, offensionem Dei et S. Mariæ incurrat.' Sed quod observandum, glossario præfigitur epistola, nescio, an collectoris vel auctoris, quam hic describere visum est, ut cuivis liceat de ea judicium ferre: 'Dilectissimo Abbati S. M. fidelissimus amicus veram in Christo salutem: Lectis epistolæ vestræ literis, amantissime Abba, per quas me super quibusdam quæstiunculis consulere voluistis, animadverti diligentiam efficacis ingenii vestri nequaquam rerum temporalium tumultibus succumbere, sed scripturarum meditationibus laudabiliter inhærere. Atque idcirco dignum est, ut pie pulsanti aperiam, imo ipse per me pandere dignetur, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ absconditi: qui aperit et nemo claudit, claudit et nemo aperit: splendor est lucis æternæ et speculum sine macula. Accipite igitur ἐρωτήσεων vestrarum solutiones, quas de Gr. fontibus haurire studuimus, et vobis legendas sine præjudicio altioris forte interpretationis transcripsimus.' Quæ quidem Epistola fortasse scripta fuerit Smaragdo, S. Michaëlis ad Mosam Abbati, qui vixit a. 820. cuj. nom. vel dignitas hisce literis S. M. designetur." Hæc Cangius, vir eruditissimus, qui in eo fallitur, quod ex hoc cod. putat H. Stephanum gloss. istius editionem parasse: ipse enim Steph. testatur, se illud reperisse subjunctum scriptis Cyrilli. Ceterum Codicem Sangerman. jam diu non amplius extare in illa bibl. sed subreptum esse ab aliquo improbo, queritur Montfauc. p. 42. Palæogr. Gr. ed. a. 1708.

[3] Laudunensis. Atque credibile est, hoc ipso MSto bibl. S. Germani usum olim Hincmarum Laudunensem, quem verba abstrusa et undecumque per glossulas collecta crepantem perstrinxit Hincmarus, Rhemensis, in epist., inserta Concilio Duanensi I. A. 871. pt. II. c. 20. T. V. Harduin. p. 1250. nec non Opusc. 35. c. 43. t. 2. Opp. p. 517. et 548. "Nos etiam moderni glossarios Gr., quos suatim lexicos vocari audivimus, sed et sapientum scripta de nominibus abstrusis habemus, et adeo sensatuli sumus, ut nostras dictatiunculas eo usque circumducere et producere possimus, quatenus verba Gr. vel abstrusa de glossariis adsumta in admirationem vel stuporem nescientibus seu scalpentes aures habentibus proferre possimus, cui vanitati obviat Scriptura dicens, Vanitas vanitatum et omnia vanitas."

[4] Non adeo certum tamen; potuit enim Steph. in illis vocibus, quæ recte se ejus judicio habebant, accentus addere.

[5] Amanuensi tribuitur et legitur etiam in Palæogr. Gr. laudati Montfauc. p. 249. cum specimine characterum Gr. Latinorumque ex MS. Cod. Laudun. expressorum. Observo autem, primum statim vocab., quod a Steph., Vulcanio et Labbæo exhibetur: ἄαπτος, intactus: ap. Montfauc. esse ἀβάκχευτος, inbacchatus, deinde ἀβέλτερος, insulsus, ἄβιος, sine vita, ἀβλιψία, solicitudo, pro quo rectius Steph. cæcitudo: ἀβουλία, inconsultum, ἀβρός, glaber, etc.

[6] Nolim adsentiri Casp. Barthio, qui t. I. in Statium p. 579. ait, in Cyrilli glossario Gr.-Lat. multas esse Lat. voces ab auctore explanandis pressius Græcis confictas.

[7] Exhibentur a Labbæo post gloss. Lat.-Gr. p. 199. seq. ubi habes vocabula, Latinis feminina, quæ Græcis masculina: hinc masculina Lat., quæ Gr. neutra etc. Hæc respicit, opinor, Montfauc., quum eum, qui hunc librum rogatu Abbatis composuit, ait, in fine Gr. linguæ syntaxin adornasse.

nec Latina omnia, quæ habet Sangermanense, complectatur. Nam etsi compilator illud exscripserit, non modo complura interpolavit, sed et ex minoribus Glossariis quæ edita sunt a Steph. aliisque excerptas voces præpostero sæpe ordine interseruit. Quisquis autem ille fuerit, vixit post an. MCC. ut qui Mag. Egidii, [1] qui tum floruit, meminerit, et nonnullas voces barbaro-Latinas non semel obtrudat.

Præter bina ista Glossaria, aliquot alia ex ineditis Glossariis Excerpta Lat.-Gr. (p. 237-79.) subdidit H. Steph. Ex iis primum in certa capita [2] ac locos communes digestum, Glossarii B. Benedicti (Abbatis) Floriacensis titulum præfert, quod forte ex istius Monasterii Bibliotheca fuerit. Huic subnectuntur Exercitationes aliquot grammaticales, [3] hisque sententiæ [4] Hadriani Imp. quas ex Cod. Dosithei Grammatices Sangallensi, in quo eas legerat J. Cujacius L. 21. Obs. c. 5., auctiores et notis illustratas rursum publicavit Melior Hamenvelto Goldastus a. MDCI. et haud ita pridem V. C. Nic. Catharinus. [5] Quæ quidem Sententiæ non aliæ sunt, quam Hadriani Imp. Interrogationes, [6] quarum meminit Alcuinus epist. CII. Incertum vero an is Dositheus fuerit, ad quem epistolam XXXIII. scripsit Julianus Imp. Priori isti Glossario subjiciuntur bina alia Vocabulorum utriusque linguæ Excerpta ex veteribus membranis, de quibus ut et de ceteris præfatur idem H. Steph. in ea Præf., quam cum priore hic edi curavimus.

Anno demum MDC. simili quo H. Steph. ordine Glossaria eadem rursum typis mandavit supra laudatus Bonav. Vulcanius, quibus appendicis vice addidit Isidori Glossas Lat., [7] veteres Grammaticos Lat. et Gr., [8] qui de proprietate et differentiis vocabulorum utriusque Linguæ scripserunt: atque in iis Συλλογὴν, s. Collectionem vocum Gr., in quibus diversus accentus significationem immutat, et Onomasticon vet. Lat.-Gr., [9] olim quidem Argentorati an. 1536. editum, et Calepino præfixum: quibus omnibus adjecit ille notas et castigationes, tum in Glossaria, tum in cetera quibus edit. suam adornavit. Quâ in re id præstitit quod pollicitus fuerat H. Steph., qui Emendationum suarum, quarum jam magnam partem affectam et paratam habuisse se testatur, spem lectoribus injecerat, maxime in vocabulis Gr., quæ ut mendosa, vel saltem quæ mendi suspecta visa erant, absque accentu ediderat. Verum ut sæpe contingit viros doctos nonnullas aggredi solere literarias lucubrationes, quibus ultimam manum apponere mors vetat, ea Stephani lucubratio cum ipso auctore interiit: quod quidem damnum resarcire conatus est Vulc. Sed et id se pariter aggressum profitetur alicubi Casaub., [10] qui cum accepisset Glossarii editionem parari a Vulcanio, ab incœpto destitit.

Et quanquam hac publicata posteriori edit. nihil superesse videretur quod in hoc genere studii expetere quis posset, non defuere tamen, qui quod jam pollicitus erat H. Steph., summis votis exoptare se testarentur, ut nempe, cum in plerisque locis vel emendandis, vel a mendi suspicione liberandis veluti mutuas operas hæc sibi Glossaria tradant, eorum facta invicem collatione, Latino-Gr. ex Græco-Lat., vicissimque Græco-Lat. ex Latino-Gr., alphabetico accuratius servato ordine Glossarium adornaretur: cum in iis quæ a Steph. et Vulc. edita sunt, vocabula non statim sub manum occurrerent, ut quæ sparsim et præpostera sæpe, nec servata semper ubique literarum serie descripta sint. Quod igitur pollicitus fuerat H. Steph. quodque a viris eruditis, qui studiorum suorum compendiis vacant, tantopere hactenus fuerat expetitum, Jos. Scaligero præsertim hortante atque impellente, quod testantur ej. Epistolæ, præstitit C. Labbæus Paris. Patronus, vir apprime doctus, ac Observationibus et Emendationibus in Synopsin Basilicon an. MDCVII. editis, Literatis omnibus notus. Cuj. quidem hanc in rem lucubrationes cum post illius obitum, beneficio viri clarissimi ac doctissimi Æg. Menagii, cui ille moriens has commendaverat, in manus meas pervenissent, continuo eas publicandi ac edendi consilium cepi, eo lubentius, quod ab omnibus opus illud longe expeti animadverterem. Ita porro ille in eo condendo versatus est, ut non modo ab H. Stephano edita Glossaria simul contulerit, sed et vocabula quæ in Onomastico Lat.-Gr. et in Sylloge illa, cujus meminimus, a Vulc. publicatis, in ead. vocabulorum serie admiscuerit, hac observata indicationis ratione, ut voces quæ in Lat.-Gr. Glossario, ex Lat.-Gr., ac vicissim quæ in Gr.-Latino, ex Gr.-Latino H. Stephani desumtæ essent, nullo charactere designarentur: e contra vero quæ in Lat.-Gr. ex Gr.-Lat. exscriberentur, litera C denotarentur, [11] quâ Cyrilli nomine inscriptum Glossarium

[1] De hoc Jo. Ægidio dixit Fabricius in Bibl. Lat. iv. 12. p. 872.

[2] Ut de cœlo, de Diis, de homine etc. vocabula sine ordine literarum ponuntur Latina cum Gr. expositione. Diversæ ab his vetustissimæ glossæ MStæ, quæ separatis capitibus de supellectile, de penu, de veste et argento tractant, laudatæ a Salmas. ad Jus Attic. p. 458.

[3] Colloquia duo Gr.-Lat. familiaria, quibus verbum verbo redditur. His alia quinque subjunguntur in Jo. Verwey nova methodo docendi Græca, Gaudæ 1702. p. 331. seq.

[4] His a Steph. præmittuntur Niciarii et Carfilidis responsa ad varias interrogationes: necnon responsa quædam sapientum, et παραγγέλματα sive præcepta columnæ Delphicæ olim inscripta. Responsa illa etiam cum altercatione Hadriani et Epicteti edidit, eique Pippini et Alcuini disputationem addidit H. Lindebrog. Hamburg. 1615. 12. Francof. 1628. 8. Eadem Epicteti Enchiridio subjecit Abr. Berkel. Amst. 1670. 8. Delphis 1683. 8.

[5] Novissime eadem Hadriani ac Dosithei Gr. et Lat. cum Goldasti notis recusa sunt nitide in Ant. Schultingii Jurisprudentia veteri ante—Justinianea Lug. Bat. 1717. 4. (Lipsiæ, 1737. 4.) p. 855, seq. De illo Dositheo, ad quem, ut opinor, Libanii extant Epistolæ, et de Goldasti editione dixi in Catal. Grammat. Gr. v. Dositheus.

[6] Intelligitur potius Hadriani altercatio cum Epicteto, de qua paulo ante dixi.

[7] Isidori glossario subjungit Vulcanius Vocabula rariora collecta e glossis veteribus, necnon glossas e glossario Arab. Lat. veteri MS.

[8] Latini quidem sunt, excerpta e Corn. Frontone, Non. Marcello, Agratio, et ex Terentii interprr., Ælio Donato, Arr. Celso aliisque: necnon ex Sosipatri Charisii grammaticæ institutionibus, Q. Asc. Pædiano in Ciceron. Martio Servio in Virg. Sexto Pompeio Festo de Verbis veteribus, Varrone de Ling. Lat. Q. Terent. Scauro de Orthographia et Agellio. His subjicitur vocum aliquot ap. Terent. explicatio e veteribus membranis. Græci sunt 1. Ammonius de similibus et differentibus vocabulis, de quo dixi V. v. p. 715. seq. 2. Anonymi collectio vocum, quæ pro diversa significatione accentum diversum accipiunt, Cyrillo tributa ab aliis, ab aliis Philopono, ut dixi V. ix. p. 365. [vet. ed. in cap. de Philopono, et sup. in hoc vol. p. 321.] 3. Anonymi vocabula de re militari, τάξις παλαιὰ καὶ ὀνομασίαι τῶν ἀρχόντων, qualia Suidæ solent subjici una cum brevi Urbicii apospasmatio, Ὀρβικίου περὶ τῶν περὶ τὸ στράτευμα τάξεων. Illas ὀνομασίας auctiores Græce ex cod. Seguieriano dedit et Lat. versionem adjunxit Montfauc. p. 505. seq. bibl. Coislin.

[9] Hoc Onomasticon prioribus illis glossariis præstantia selectissimorum vocabulorum nihilo inferius Vulcanius adpellat, sola usus Argentorat. editione, itaque et vocabula a literis X et Z incipientia omisit, quia typographus Argent. illa ex cod. MS. repræsentare neglexerat ideo, quod mere Gr. essent.

[10] Epistola lv. ad Fr. Lindebrogium.

[11] Nihil addo in præsenti, quam excerpta ex gloss. ejusmodi inedito Juridico bibl. Seguier. s. Coislin. exhiberi a Montfauc. in Cat. MSS. Gr. illius bibl. p. 488—490. Δικῶν ὀνόματα κατ᾽ ἀλφάβητον.

Gloss. aliud breve Gr. antea ineditum, ex MSto cod. primus in lucem protulit et loca ej. quædam castigavit J. Rutgersius l. vi. variarum lectt. c. 5. p. 552—560. Lug. Bat. 1618. 4. Sed quod tunc fugiebat virum eruditissimum, id pulchre observavit Fr. Strunzius, poëseos in acad. Witteberg. professor, qui hoc gloss. separatim cum notis suis recudi fecit Witeberg. 1719. 8. Ex hac edit. enim apparet, illud totum olim a grammatico, qui id adornavit, destinatum fuisse vocibus in Oppiani Halieuticis interpretandis.

innuitur: vicissim quæ in Gr.-Latino ex Lat.-Græco, litera P. qua Philoxeni nom. intelligi datur: quæ porro in utroque Glossario describuntur ex Excerptis, litera E. quæ ex Onomastico, litera O. quæ denique ex laudata Sylloge, litera S. denotarentur.

Confecta et absoluta utriusque Glossarii Labbeani editione, illud emittere in publicam lucem statim decreveram; cùm ecce aliquot ex eruditis optandum esse dixere, ut tot jam publicatas variis in libris emendationes in unum aliquis conferret, conjecturasque virorum doctorum in vocabulis quæ criticam manum expetere viderentur, colligeret: nam licet utcunque id præstitisset Vulcanius, superesse tamen quæ omitti non debere existimarent. Horum igitur suasionibus impulsus ac victus, conveneram quosdam ex iis, quos rem aggredi posse arbitrabar et velle: nec defuere qui polliciti sunt, sed res exitu caruit. Tandem post aliquot ab editione annos monitus Virum alium doctum non pauca in suum Stephan. exemplar in privatos usus contulisse, hunc adii, nec frustra, ut qui statim illud non modo, qua est humanitate, communicarit, sed et operam suam in iis qualiacunque essent describendis, ac in alphabeticum ordinem redigendis, ultro obtulerit. Quinetiam Regium, et Sangermanensem Codices cum Glossario Lat.-Gr. Steph. contulit, variantesque lectiones exscripsit, et vocabula quæ in editis deerant, in alphabeticam seriem immisit, ac demum universa a se collecta in alphabeticum Lat.-Græci Glossarii ordinem ita redegit, ut quæ ex Gr.-Latino illustrantur, stellula, quæ ex Excerptis, litera E. quæ vero ex Lat.-Græco, nulla notentur. Sic porro emendationes istas adornavit, ut illas auctorum locis firmari et illustrari superfluum duxerit, cum res aliunde immensi esset laboris, nimiumque studium expeteret, cui tum vacare non licebat. Deinde satis esse ratus est hominibus literatis, quibus duntaxat ea Glossaria conscripta sunt, castigationes ipsas proferre, et criticorum a quibus exaratæ sunt, locos indicare: quibus et aliquot magni Cujacii Stephan. exemplari, quod asservatur in Bibl. Colbert., ejusd. manu adscriptas emendationes, interdum et suas admiscuit. Neque tamen voces omnes quæ dubium præferrent attigit: cum, ut ait Casaub., notum sit non pauca in iis Glossis legi, de quibus jure illud JC. usurpari queat, Non posse omnium quæ a majoribus dicta sunt, reddi rationem. Sed et ejusmodi emendationibus scrupulosius inhærendum non existimavit, quæ literarum mutationes, aut defectus, vel etiam μεταθέσεις spectant, et passim in his Glossis occurrunt, nisi in quantum necessarium id duxit, quo in hisce minutiis non adeo versatus lector minus fatigaretur. Ea enim fuit ejusce ævi antiquariorum scribendi ratio, ut V. pro B. vicissim B. pro V. ita B. pro P. &c. in vocabulis insererent, literas demerent, alias mutarent, quod non semel videre est in Pandectis Florentinis, et in Cod. Theodos., adeo ut dicat alicubi Salmas. Lib. de Hellenist. p. 62, "suspicari eos tum quoque cum linguam Romanam puriorem usurparent, bitulum pro vitulo dixisse, et vellum, pro bello, cujus, inquit, hodieque pronuntiationis vestigia expressa remansere in Glossariis Lat.-Gr. ante mille annos scriptis." Sed et id observatum ab H. Steph. in Præf., quam hunc in finem hic edendam duximus, et præ ceteris, a J. Passeratio de Literarum inter se Cognatione ac Permutatione, in quo innumera propemodum loca ex Steph. Glossariis ad id firmandum adducuntur. Neque in Latinis duntaxat, sed et in Græcis mutationem illam literarum easque interdum detritas et omissas in Glossis Lat.-Gr. observat idem Salmas. ad Inscr. Herod. Attic. p. 38. Atque id non modo in hisce Glossariis licet advertere, cùm et in ceteris MSS. codd. Gr. passim ejusmodi literarum defectus, mutationes ac μεταθέσεις reperiri pluribus ostenderit Guil. Canterus in Syntagmate de Ratione emendandi Gr. auctores. Quæ quidem in hisce Glossariis σφάλματα solius Antiquarii ac descriptoris esse ne quis existimet, cùm pleraque sint excerptoris, ac collectoris, vel, si mavis, compilatoris, seu is male legerit, seu quod non intelligebat excerpserit, quod quidem colligere potissimum licet ex vocabulorum serie, quæ si aliter legisset, suis ea reddidisset locis. Unde ita adornata Glossaria ista primitus fuisse censuerim, ut vir ille doctus qui iis colligendis operam in proprios usus collocarit, verborum explicationes ex singulis auctoribus promiscue in membranas retulerit, ut sunt Græca Prisciani, de quibus egimus, Carisii et aliorum Grammaticorum, sed et Jurisconsultorum ejusce ævi, quorum sunt complura in iis Glossariis, quæ vir alius non adeo in utraque lingua versatus ad commodiores usus in alphabeticam seriem sat male redegerit, aut certe ex variis Glossariis male pariter digestis excerpserit, quod colligere potissimum licet ex Gloss. Lat. Gr. v. Exacta, ubi vox ἐν ἄλλῳ, satis indicat in alio Glossario vocem hanc aliter reddi.

Hisce Veterum Glossis addere operæpretium visum est Glossas, quas Βασιλικῶν vulgo vocant, ab eod. C. Labbæo jam antea editas, quod voces Lat. quæ in iis explicantur, passim in libris Jurisconsultorum Gr. reperiantur; quæ quidem etsi non eam quam ceteræ antiquitatem præferant, continent tamen multam eruditionem, et ad eorundem librorum illustrationem non minime conducunt.

Enimvero ne quis quisquilias istas, et incomta Carmina Gr., quæ extare in Cod. S. Germ. monuimus, desideret, ea cum nævis suis hic describi curavimus, tum quod ad nostratem historiam quodammodo pertineant, tum etiam ut vel inde colligatur Jo. Scotum, ac ceteros ejusce ævi in Gr. literis magistellos hac in lingua non adeo versatos; ut in Franciam Carolinis temporibus migrasse Athenas existimandum sit, licet id alicubi prædicent Alcuinus et Hericus Monachus. Neque forte alius fuerit Joannes ille, qui Macrobii librum de Differentiis et societatibus Gr. Latinique verbi excerpsit, ad discendas Gr. verborum regulas.

Præter gloss. Gr. ineditum, quod Cyrilli, archiepiscopi, inscribitur, habeo etiam in membrana scriptum ante quadringentos annos aliud gloss. vetus non contemnendum, similiter ineditum, sed parum emendate scriptum et mutilum ab initio, itaque incerti auctoris, a priore tamen diversum, quod utrumque olim fuit D. Abr. Hinckelmanni, utrumque conferri operæ pretium esset cum Hes., atque hunc ex illis, quæ memoravi, emendari ac suppleri, vel potius unum aliquod plenius ex editis et ineditis, docti alicuj. viri studio in studiorum usus concinnari. Huic meo sub extremum subjicitur. 1. Λεξικὸν τοῦ ἁγίου Διονυσίου. In Dionysium, quem Areopagitam vocant, quale in ed. Gr. Dionysii Juntina a. 1516. 8. extat, et e quo Onomasticon Dionys. (t.ii. Opp. Dionysii Areop. p. 505—530. Antwerp. 1634. fol.) Balthasaris Corderii licebit locupletare, pleraque enim, quæ ille præteriit, in hoc annotata video. 2. λέξεις τῆς ὀκτατεύχου, in Octateuchum, quod in lexici bibl. specimen infra integrum cum lectore communicabo. 3. λέξεις τοῦ τετραβασιλείου, in quatuor libros Regum. 4. λέξεις τοῦ Ἰώβ, in librum Jobi. 5. λέξεις τῶν παροιμιῶν in Proverbiorum librum. 6. λέξεις τῆς πανaρέτου in Syracidem. 7. λέξεις τῶν προφητῶν, in Prophetas. 8. λέξεις Ἰεζεκιήλ, in Ezechielem. 9. λέξεις ἐν τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις, in quatuor Evangelia. 10. λέξεις τῶν πρ[illegible], in Acta Apostolorum una cum vocibus ex S. Pauli Epistolis. 11. Breve lexicon vocum, ob diversum accentum vel diversam unius literulæ scriptionem diversa significantium. 12. λέξεις τῶν ρν´ ψαλμῶν in cl. Psalmos. 13. λέξεις τῶν ᾠδῶν, in Cantica S. Scripturæ. 14. ῥητορικαὶ λέξεις, Voces Rhetoricæ. Fabric. In Cod. Medic. Florent. xx. Plut. v. est 1. Lexicon vocc. ecclesiasticarum (quod Bandin. Cat. Codd. Gr. I. p. 43. sqq. valde laudat;) 2. Lexicon τῶν λέξεων τῆς Ὀκτατεύχου, cuj. initium differt a Fabric. cod. 3. λέξεις τῶν Βασιλειῶν. 4. λέξεις τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμῶν. V. Bandin. l. c. et cf. sup. p. 228. not. *b*. p. 229. not. *e*. In cod. Paris. MMDCXVII. n. 2. Matriti in cod. xxi. fol. 357. λέξεις τινὲς τῆς Πεντατεύχου et diversæ voces, maximam partem peregrinæ, ex Regum libris iv. de quo cod. vide Iriarte Cat. Codd. Gr. p. 84.

Recte credens Rex pius gloriosus temperans Christum ferens Dominus ipse Karolus.
ΟΡΘΟΔΟΞΟϹ ΑΝΑΞ ΕΥϹΗΒΗϹ ΕΝΚΑΥΤΟϹ ϹΟΦΡΟΝ ΧΡΙϹΤΟΦΟΡΟϹ .ΚΥΡΙΟϹ ω ΚΑΡΟΛΟϹ.

Regis Karoli nostri tu Christe fave,
ΒΑϹΙΛΕωϹ ΚΑΡΟΛΟΥ ΗΜωΝ ϹΥ ΧΡΙϹΤΕ ΒΟΕΘΕΙ
ut possidere choros possit celestes.
ωϹ ΚΛΕΙΡΕΙϹΘΕ ΧΟΡΟΙϹ ΔΙΝΑΤΟϹ ΟΥΡΑΝΙΟΥϹ.

ΤΟΥ ϹΤΙΧΟΙ ΙωΑΝΝΟΥ Τω ΒΑϹΙΛΕΙ ΚΑΡΟΛΟ.
Versus Domino suo Regi*
ΟΙ ϹΤΙΧΟΙ ΤΟΙ ΙωΑΝΝΟΥ Τω ΚΥΡΡΙω ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΑΝΑΚΤΟ ΚΑΡΟΛω.

Luna et Mercurius et lucifer Sol Mars Jovis
ΦΟΕΒΗ ΚΑΙ ΙϹΤΙΛΒΟΝ ΚΑΙ ΦωϹ ΗΛΙΟϹ ΑΡΗϹ ΦΟΕΤΟΝ
et Saturni summi circum plagas pruina
ΚΑΙ ΦΑΙΝΟΝΟϹ ΑΚΡΟΙ ΠΕΡΙ ΚΛΙΜΑΤΑ ΠΑΧΝΗ

deinde mundi medium oceanus immensurabilis salum
ΕΞΗϹ ΤΟΥ ΚΟϹΜΟΥ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΕΘΙϹ ΑϹΧΕΤΟϹ ΛΛΑϹ
Domine vitam æternam det tibi semper.
ΚΥΡΡΙΕ ΚΑΡΟΛΕ ΖωΗΝ ΑΙΟΝΙΟΝ ΔΟϹΕΙ ϹΟΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΡΕ.

Domine vivas multos annos hic Cæsar
ΚΥΡΡΙΕ ΖΗϹ ΠΟΛΛΟΥϹ ΕΝΙΑΥΤΟΥϹ ωΔΕ ϹΕΒΑϹΤΕΙϹ
ens finis principium omnium qui est qui sunt qui subsistunt
ωΝ ΤΕΛΟϹ ωΝ ΑΡΧΗ ΠΑΝΤΟΝ ωΝ ΟΝΤΑ ΤΑ ΕΙϹΙΝ
ens optimus et bonus pulchritudo formarumque exemplar.
ωΝ ΑΓΑΘΟϹ ΚΑΙ ΚΑΛΟϹ ΚΑΛΛΟϹ ΜΟΡΦωΤΕ ΧΑΡΑΚΤΗΡ.

ϹΤΙΧΟΙ ΙωΑΝΝΙϹ GLORIOSO REGI KAPOLO.
ΤΟΙ ΙωΑΝΝΟΙ Τω ΚΥΡΡΙω ΚΑΡΟΛω.

Vivas nunc vivas Rex plures in annos
ΖΕϹ ΝΥΝ ΖΗϹ ΒΑϹΙΛΗϹ ΠΛΙϹΤΟΥϹ ΕΙϹ ΕΝΙΑΥΤΟΥϹ
av. futurus Christo congregare in multa secula
Ο ΜΕΛΛΟΜΕΝΟϹ ΧΡΙϹΤω ϹΥΝΖΗΝ ΕΙϹ ΠΟΛΛΑϹ ΑΙωΝΑϹ.
salva cui regnum dedisti
ΧΡΕ ϹΟϹΟΝ ΚΑΡΟΛΟΝ ΤΟ ΤΗΝ ΒΑϹΙΛΕΙΑΝ ΕΔΟΚΑϹ.

Malus bonus magnusque parvusque
Nam *ΚΑΚΟϹ* atque *ΑΓΑΘΟϹ* prorsus *ΜΕΓΑΛΟϹΤΕ ΜΙΚΡΟϹΤΕ*
prælucens splendens præfamine summo
ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟϹ doctor *ϹΤΙΛΒωΝ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟϹ ΑΚΡΟΥ*
verbi tela Dei viventis in ore tenendo
ΡΗΜΑΤΟϹ ΟΠΛΑ ΘΕΟΥ ΖΟΝΤΟϹ ΤΟΥ ϹΤΟΜΑΤΟϹ ΕΧωΝ
tria genera musicæ artis confinis conclusio
ΚΡΙϹΜΑΤΑ non noscens, nec *ϹΥΜΠΛΕΡΑϹΜΑ* requirens.

Vide profunda morte sepulti resurrectionem
ΙΔΕ ΒΑΘΟΥ ΤΑΝΑΘΟΥ ΤΗΝ ΤΟΥ ΤΑΦΕΝΤΟϹ ΕΓΕΡϹΙΝ
et viventi Christo præclara alleluya clama
ΚΑΙ ϹωΝΤΙ ΚΡω ΠΝΤΞ ΜΕΛΟΔΗΜΑ ΒΟΑ.

Pax fido populo Regi sit gloria summo
ΕΙΡΗΝΗ ΠΙϹΤω ΔΗΜω ΒΑϹΙΛΕΙ Η ΚΛΕΟϹ ΑΚΡω
quem Deus electum præ Regibus habet nunc
ΟΝ ΘΕΟϹ ΕΚΛΕΚΤΟΝ ΠΑΡΑ ΕΙϹ ΒΑϹΙΛΕΙϹ ΙΝ ΕΧΕΙ ΝΥΝ
armaque cum scuto prendens hunc Christe juvato
ΟΠΛΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΛΑΒωΝ ΑΥΤω ΕΙ ΗϹ ΧΡΙϹΤΕ ΒΟΗΘΟϹ
huic quoque subire dominator barbaricas gentes.
ΔΕϹΠΟΤΑ ΤΑ ΑΥΤω ΥΠΟΤΑΞΟΝ ΒΑΡΑΡΑ ΦΥΛΑ.

Prælucens præco splendens præfamine summo
ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟϹ ΚΗΡΥΞ ϹΤΙΛΒωΝ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟϹ ΑΚΡΟΥ
Hincmarus vivat sapiens et commemorandus
ϜΙΝΚΜΑΡΟϹ ΖΗΤΟ ΦΡΟΝΙΜΟϹ ΚΑΙ ΑΞΙΑΓΑϹΤΟϹ
verbi tela Dei viventis in ore tenendo.
ΡΗΜΑΤΟϹ ΟΠΛΑ ΘΕΟΥ ΖΟΝΤΟϹ ΤΟΥ ϹΤΟΜΑΤΟϹ ΕΧωΝ.

Romani populi Joannes gloria constat
ΡωΜΑΙΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙωϜΑΝΝΗϹ Η ΚΛΕΟϹ ΕϹΤΙΝ
Græcorum Græcus fulget nunc Liuddo colendus.
ΕΛΛΗΝωΝ ΕΛΛΗΝ ΛΑΜΠΕΙ ΝΥΝ ΛΙΥΔΔΟ ϹΕΒΑϹΤΟϹ.

* Liuddonis istius mentio occurrit ap. Flodoard. l. 3. c. 12, 13.

ΦΥΛΑΞΟΝ Ο ΘΕΟϹ ΤΗΝ ΒΑϹΙΛΙϹϹΑΝ ϜΙΡΜΙΝΔΡΟΥΔ ΚΑΙ ΔΟϹ ΑΥΤΗ ϹωΤΗΡΙΑΝ ΚΑΙ ΔΟΞΑΝ ΚΑΙ ΖωΗΝ ΕΙϹ ΤΟΥϹ ΑΙωΝΑϹ ΤωΝ ΑΙωΝωΝ.

ω ΚΕ ΒΟΗΘΗϹΟΝ Τω ΚΑΡΟΛω ϹΟΥ ΚΑΙ ΘΟΥ ΤΟΥϹ ΕΧΥΡΟΥϹ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥϹ ΜΗϹΟΥΝΤΑϹ ΑΥΤΟΝ ΥΠΟΠΟΔΙΟΝ ΤωΝ ΠΟΔωΝ ΑΥΤΟΥ.

Versus pulcher
CΤΙΧΟC ΠΡΕΠΟC ΔΙΔΑCΚΑΛΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ.
Improbe lector hinc vade fuge
ΕΙCΧΡΕ ΑΝΑΓΙΝΟCΤΗC ΕΝΤΕΥΘΕΝ ΥΠΑΓΕ ΦΕΥΓΕ.
neque veni verbo tuo et forsan neque vadam
ΜΗΔ' ΕΛΕΛΥΘΑ ΛΟΓω CΟΥ ΚΑΙ ΤΑΧΑ ΜΗΔΕ ΠΟΡΕΥω
negat te ætas puerorum rudium novorumque
ΑΡΝΕΤΕ CΕ ΗΛΙΚΙΑ ΚΡΟΤΑΦωΝ ΑΠΑΛωΝΤΕ ΝΕωΝΤΕ
ecce loquendi pono nunc sicut jubetis finem
ΙΔΕ ΛΑΛΕΙΗ ΤΙΘΟΜΑΙ ΝΥΝ ωC ΠΑΡΑΚΑΛΕΤΕ ΠΕΡΑΝ
nunc desine o juvenis dicere da vincula labiis
ΝΥΝ ΛΗΓΕ ΝΕΑΝΙCΚΕ ΛΕΓΕΙΝ ΔΟC ΔΕCΜΑΤΑ ΧΕΙΛΕCΙΝ.

Τω ΚΙΡΡΙω ΚΑΡΟΛω ΙωΑΝΝΗΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΒΑCΙΛΕΙ ΚΑΡΟΛω ΖωΗ ΤΕ ΦΑΟC ΤΕ
ΟΝΤΟC ΔΟΞΟC ΑΝΑΞ ΦΡΑΓΓΟΝ Τω ΔΟΞΑ ΤΙΜΕΤΕ
ΘΕCΠΕCΙΟC ΚΑΙ ΑΓΑΘΟC ΠΙCΤΟC ΚΑΙ ΑΚΡΟC ΤΕ ΜΟΝΑΡΧΟC
ΕΛΠΙC ΤΗC ΠΑΤΡΙΔΟC ΤΗC ΑΞΙΟC ΑΘΑΝΑCΙΑC
ωΝ ΔΕ ΦΟΡΟΝ CΤΕΦΑΝΟΝ ΧΡΙ CΙΟΝΤΑ ΔΕCΜΑΤΑ ΠΑΤΡΟΝ
ΕΝ ΧΕΙΡΟC CΚΕΠΤΡΟΝ ΡΑΒΔΟC ΓΑΡ ΤΗC ΒΑCΙΛΕΙΑC
ΧΡΕ CΟCΟΝ ΔΟΥΛΟΝ CΟΥ ΤΟΝ ΜΟΥ ΚΥΡΡΙΟΝ ΕΙΠω
ΤΟΝ ΚΑΡΟΛΟΝ ΜΗΓΑΛΗΝ ΕΜΟΝ ΠΟΛΛΟΝ ΤΕ ΚΟΡΥΦΗΝ
ΟC CΟΦΟC ΟC ΔΥΝΑΤΟC ΠΑΝΤ CΟΦΡωΝ ΤΕ ΚΡΑΤΟC ΤΕ
ΕΙΠΡΕΠΗC ΕΥΜΡΟΦΟC ΦΑΥΝΟΝ ωCΗΝ ΚΑΥΤΟC ΑΡΧΟC
ωΘΙΟΝ ΟΥΡΑΝΙΟΝ CΤΙΛΒΟΝ ΔΙΑΔΕΜΑΤΟC ΑCΤΡΟΝ
ΗΛΙΟC ΟC ΛΑΜΠΡΟC ΦΟC ΦΟCΦωΡΟC ΟC ΘΕΑ ΛΗΙΚΕ
ΔωC ΕΙω ΚΑΡωΛω ΖΟΙΝ ΕΙC ΤΟΙC ΠΑΝΤΑC ΑΙωΝΑC
ΕΥΧΕΤΕ ΤΑΙΤΑΛΛ ΟΙΝΗΝ ΕΥΧΕ CΥ ΦΡΑΓΓΙΑ ΠΑCCΑ.

Ibidem hæc leguntur, quæ horum descriptorem Martinum fuisse arguunt, *ΕΛΛΗΝΙC ΓΡΑΨΕΝ ΜΑΡΤΙΝΟC. ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΥΤΑ.* Ejus etiam fortasse fuerit Epistola quæ Glossario præfigitur.

EX EPISTOLIS JOS. SCALIGERI

AD CAR. ET PETR. LABBÆOS FRATRES.

Ex Epist. 318. 6. Kal. Nov. an. 1601. "Glossarium vestrum vobis commendo. Sed cavete priusquam res ad umbilicum perducta fuerit, verbum aut suspicionem de toto negotio hoc emittatis. Quanto ornamento hoc incœptum vobis futurum sit, scietis, si quantæ utilitatis studiosis erit, non ignoratis."

Ex Epist. 319. 6. Id. Dec. "De Glossario iterum vobis aurem vello. Potestis illi fructuosæ operæ sine incommodo studiorum vestrorum operam dare: si quidem temporis aliquam partem de melioribus curis vestris illi rei seponatis. Cavendum vobis diligenter, ne suspicionem ullam negotii ejus, donec totum opus ad finem perduxeritis, emanare sinatis."

Ex. Epist. 320. 17. Kal. Jan. 1602. "Quæro quo in statu labor a vobis institutus sit. Glossarium dico, quod incepisse arduum, deserere ignavum, absolvere gloriosum. Itaque, si qua mala mora tam fructuoso operi objecta est, omnino expugnanda est, et ad pensum redeundum. Sine ullo studiorum vestrorum detrimento quotidie aliquid deliberare potestis. Ex parvarum enim rerum collectione, progressu temporis magnus tandem fit acervus, quemadmodum ex parvis momentis, magna nihil pene sentientibus fit accessio."

Ex Epist. 321. 4. Non. Apr. 1602. "Fac primum sciant an consilium de Glossario abjeceritis, aut potius, quod unice desidero, strenue negotium hoc urgeatis. Nihil est quod magis e re vestra, magis e publica literarum sit. Si quid momenti preces nostræ habent, illas quoque alacritati vestræ adjungo, quam vos suscipiendo huic labori olim impendebatis, et quam destituere nunc vobis integrum non est."

Ex Epist. 324. 6. Kal. Aug. 1602. "Gratum est, Carole, desudare te in tuo studio, meque defatigari. Glossarium dico jam a vobis institutum, quod si ad pedem elaboraveritis, quanta gloria hinc ad vos, quantus ad omnes fructus emanabit! nolite dubitare. Ego magnam spem concipio de vestro palmario: quod ab omnibus studiosis debetur vobis, ab eruditis deferetur. Gratulor autem vobis de variis lectionibus, quas beneficio Nic. Rigaltii nacti estis: illa enim accessio dupliciter commendari meret, et quod vobis animos auget ad pergendum, et quod instituto operi non mediocre ornamentum erit. Quod vero quædam occurrunt in illis, quæ nuspiam leguntur, ea potius rara, quam depravata esse censenda sunt; quale illud Adionica, ῥάβδος σφενδαμνίνη. Nam non solum rarum est, imo inauditum: sed etiam latet quædam antiquitatis cognitio, ἐν τῷ ῥάβδος σφενδαμνίνος. Etenim ignoro quis veterum acerem arborem Adionam, unde Adionicum formatum sit, dixerit: ita ovi usui acerna virga fuerit, fateor me nescire, ut multa ejusmodi extant in illis Glossariis, quorum ratio tantisper ignorabitur, donec occurrant apud aliquem scriptorem aut expressa aut depravata, quemadmodum jam non semel accidit. Quod si ex vulgari editione, in qua præpostero ordine voces sæpe positæ sunt, quotidie tantos fructus percipimus, quantum emolumenti sperandum ex illa quam adornatis, in quo omnia ordini suo restituta erunt, cum emendationibus et accessione non vulgari. Itaque utrique nostrûm licet gloriari: mihi quod primus auctor vobis fui, animosque ad opus illud instituendum feci: vobis quod neque magnitudo operis, et

inexhaustus labor a proposito vos deterruit, neque difficultas multarum rerum, quæ passim occurrunt, studium minuere, aut ardorem retundere potuit. Pergite ergo. Quum post vos tam longe [illegible] reliqueritis, metam non attingere, neque honestum est, neque tam arduo instituto conveniens. Sed vos hortari, est de alacritate vestra dubitare. Nolo diffidere indoli vestræ, quæ jam olim mihi perspecta est, neque industriæ, cujus specimen in literis vestris facitis. Hoc tantum oro, ut quantum in vobis erit, quod antea inceptum opus dimittatis, quam ad exitum perducatis."

Ex Epist. 325. 3. Non. Jan. 1603. "Illæ Glossæ Placidii non magni momenti sunt, de quibus mecum agis postremis tuis, Carole: poterunt tamen sine fraude ad calcem magni Lexici subjici: sed selectiores, non omnes. In Glossarii autem Gr. Latini, et Lat. Græci civitatem non sunt admittendi scriptores proletarii, sed classici. Ego a vobis tamdiu hoc pensum exigam, donec diligentia vestra fatigationi meæ omnem viam intercludat." Adde Epist. 326.

Ex Epist. 327. 7. Id. Mart. 1603. "Ego ex vet. Lat. Moschionis Interprete hæc vobis selegi. [illegible], fervura. ψυχρότης, frigdor. πάνιον, linteum. ἔριον, penicillum. φύση, longao. χορίον, calla. [illegible], latera. ἄρθρα, testiculi. πόροι, orificia. ὄχημα, gestatio. διακινῆσαι, gestari. γλουτὸν, natica. [illegible], arbor? ἠγιδῶν, noctua. ἡ τρόφος, mamma. ἄσκυλτα, spondæ. σταφύλη ὀμφακίνη, uva lupina. [illegible] turæ. τριχώδης, floccosus. ῥάκη, lanæ. διακινεῖν, sella vel basterna gestari. [illegible], * [illegible] quædam extant in editis."

Ex Epist. 328. Id. Dec. 1603. "Incredibili lætitia me affecerunt literæ tuæ, postquam ex illis intellexi te supremam manum Glossario tuo imposuisse. Quid enim mihi jucundius potest esse, quam me illud opus, cujus concinnandi tibi auctor, hortator atque impulsor fui, ad exitum perductum esse, intelligere, ex eoque nobis et omnibus bonarum literarum studiosis maximam utilitatem, tibi vero immortalem gloriam comparatum iri? Testor tibi capere me gaudium non posse, et, ut verum tibi fatear, non tantum tibi, ut magni operis patratori, sed et ut desperati laboris victori gratulor. Verebar enim ne moli succumberes. Quod quanto majorem veniam merebatur, si sequius accideret, tanto majore dignus es gloria, qui tam periculosa alea defunctus es. Iste labor iter tibi sternet ad majora audendum: et quidem cum ea fiducia, quam augere solet nobis usus, et rerum experientia. Quod vero tuum opus mihi dicare decrevisti, non te celabo, non solum indignum eo honore, sed etiam parem invidiæ me non fore sentio, quam mihi excitabit nimius amor tuus ac cultus, atque observantia, quam [illegible] homines ex affectu potius suo, quam ex tuo metientur," &c. Adde Epist. 329.

Ex Epist. 332. Car. Labbæo scripta 8. Id. Oct. 1604. "Omnes literas tuas, una cum libellis Gallicis et præfationibus in Glossaria accepi; omnium nomine tibi gratias ago. De præfationibus satis erit dicendi locus et tempus, antequam tua Glossaria lucem videant. Nam video te non minus angustiis rei typographicæ laborare, quam nos. Neque propterea melius agetur tecum, postquam typographum nactus fueris," &c.

Ex Is. Casauboni Epist. 14. ad. Car. Labbæum scripta prid. Kal. Jun. 1602. "Placet consilium tuum, quod paras in duo Glossaria omnes illas πολυσχιδεῖς Glossas conjicere. Levaverit studiosos harum literarum labore, quem sæpe experti sumus molestum et tædii plenum. Recte igitur feceris, si Lat. Gr. alterum, alterum vero Gr. Lat. concinnaveris, additis, ut ais, literis, quæ sunt futuræ in luce [illegible] cujusque ἐξηγηματίου: puta P. Philoxeni, C. Cyrilli, et ita in aliis: nam et hoc valde pro lege, [illegible] quam eorum, qui olim in hoc argumento operam posuerunt, fiet injuria. Non improbaverim [illegible] quasque conjecturas statim repræsentari, ceteris in alium locum rejectis. Neque enim aut [illegible] gines capiant, aut in locis perspicue mendosis expectatione suspendere Lectorem æquum fuerit. At cum ad conjecturas præsertim incertas erit veniendum, notis interdum, et quidem interdum uberioribus erit opus. In hanc rem parata tibi scimus ea subsidia a divino Scaligero, et propria industria, ut [illegible] operam non desideres. Si quid tamen est quod à nobis expetas, nullius rei fore repulsam, quæ [illegible] in nostra sit potestate. Aliorum emendationibus præter Scaligeri quid fieri oporteat quæris. Ego vero nihil putem prætermittendum, quod ad emendationem aut illustrationem suscepti operis pertineat." Adde Epist. 17.

Idem Casaub. Epist. 90. Append. Frid. Lindenbrogio scripta a. 1596. "Glossarii editionem parari a Vulcanio viro doctissimo lubens intellexi. Liberatus sum cura pridem mihi curata maxima ex parte. Fuit enim animus non semel idem conari; et in ea palæstra sudatum mihi non leviter, sed [illegible] Vulcanio igne congredi libet, nec ita asotus existimationis meæ sum, ut Apollinis [illegible], qui [illegible] relictis suum isthic tripodem collocavit, respectum non habeam, ut Junios, ut Douzas, ut alios taceam."

Gloss.

GLOSSARIA

duo, e situ vetustatis eruta.

SIVE,

Lexica duo antiqua: unum, Latino-Græcum, alterum, Græco-Latinum:

AD UTRIUSQUE LINGUÆ

cognitionem et locupletationem perutilia.

IN QUIBUS PLERAQUE SUNT

utriusque linguæ vocabula, quorum quædam nunquam antea, quædam raro fuerunt lecta: nonnulla, lecta quidem, sed non intellecta.

Nunc primum in publicum prodeuntia.

ANNO M. D. LXXII.

excudebat Henr. Stephanus.

CUM PRIVILEGIO CÆS. MAJESTATIS, ET CHRISTIANISS. GALLIARUM REGIS.

SUMMA PRIVILEGIORUM HUIC GLOSSARIORUM editioni concessorum, quæ prodiit anno M. D. LXXII. CAL. SEPTEMBR.

Diplomatis duobus MAXIMILIANI II. Romanorum imperatoris semper augusti, cautum est Henrico Stephano, *nequis in universis ditionibus ipsius Cæsareæ majestatis, locis atque civitatibus tam sacro Romano imperio, quam ceteris regnis, dominiis et provinciis ejus mediate vel immediate subjectis, nisi ipsius* Henrici Stephani *aut hæredum permissu, hæc Glossaria excudere ante octennium, a die qua finita editio fuerit computandum: vel ea quæ excusa fuerint exemplaria vendere atque distribuere publice vel occulte aut quovis alio prætextu, ausit. Alioqui sibi, præter amissionem librorum, mulctam decem marcharum auri puri irrogatam esse sciat, imperiali fisco et ipsi* Henrico Stephano, *vel ejus hæredibus, aut ab illis mandatum habentibus, ex æquo persolvendam.*

Diploma unum datum fuit Pragæ, die XV. Febr. Anno M. D. LXX.

Subsign.

Maximilianus.

Ad mandatum sacræ Cæs.
majestatis proprium,
A. Erstenberger.

Alterum datum fuit Spiræ, die XVII. Sept. eodem anno.

Subsign.

Maximilianus.

Ad mandatum sacræ Cæs.
majestatis proprium,
M. Gerstman.

Diplomate CAROLI IX. Galliarum regis Christianiss. cautum est eidem Henrico Stephano *in eandem formam, ad decennium. Et edictum hoc violanti, præter amissionem librorum, mulcta arbitraria irrogatur, atque ut omne damnum eidem* Henrico *præstare sarcireque teneatur. Datum fuit apud sanctum Germanum, Parisiorum suburbium, Julii die XIII. Anno M. D. LXI.*

Subsign.

Delomenie.

NOBILISS. ET VARIA ERUDITIONE ORNATISSIMO VIRO,

D. THOMÆ REDINGERO,

H. Stephanus S. D.

SATISNE fuerit, Thoma Redingere, ad concitandum tibi hujus libri desiderium et amorem, [illegible] cum ab aliis plurimis, tum vero a Jac. Cujacio, qui primum inter amicos tuos locum obtinet, [illegible] desiderari et amari dixero? Non satis (ut opinor) esse id poterit. Si enim bene te [illegible] numero ponendus non es, qui admiratione et amore protinus complectuntur quod amicum in pretio habere animadvertunt: tantumque amicitiæ tribuunt, vel potius indulgent, ut illius suæ admirationis suique amoris fidem penes amicum esse velint. Ac merito certe exemplum eorum sequendum tibi [illegible] existimas: assentatorum enim verius quam amicorum officio fungi hac in re mihi videntur. At ut ingenue loquar, in memoriam revocant quod ap. Athenæum non sine risu olim legi, de [illegible] pho, uno τῶν Διονυσιοκολάκων, qui aliena fide (ut ita dicam) ridebat. Nam quum ridentem [illegible] una cum amicis vidisset, in risum et ipse prorupit: licet longius ab illis remotus quam ut audire quæ dicebantur posset. Interrogante Dionysio quomodo risus socius esset, quum ejus causam ignoraret, Vobis (inquit) fidem habeo, risum mereri quod dictum est. In memoriam reducunt et quæ Juvenalis canit de quodam cæco adulatore, qui fidem suam oculis alienis adstringebat, ut illa alienis auribus.

Nemo magis rhombum stupuit: nam plurima dixit
In lævum conversus: at illi dextra jacebat Bellua.

Quum igitur assentatoris potius sit quam amici ex aliena fide ita pendere, absit ut tibi hunc librum aliorum duntaxat amore commendari posse existimem: præsertim quum is sis qui optime de illo judicium ferre queas. Ac profecto si verum est proverbium, vino vendibili suspensa hedera non esse opus, suis se divitiis ita liber iste commendat, ut externa commendatione minime indigeat. [illegible] Lat. sive Gr. linguam spectemus, nova pariter et insigni multorum vocabulorum doctrina [illegible]. Quum igitur utriusque linguæ mire studiosum te esse scirem, mei in te amoris [illegible] cium aliquod præbere cupiens, dicandum tibi censui. Quamvis enim ejusmodi sit qui [illegible] carum ipsemet possit, cariorem tamen tum propter me, e cujus manibus in tuas venit, tum [illegible] aliorum quos jam demeritus est amorem, futurum esse spero. Plura autem de illo ex mea ad [illegible] epistola (si eam legere vacabit) intelliges. Præsertim vero quod ad titulum attinet, qui [illegible] quam magnificus aut speciosus est, non debere quenquam ex eo ipsum opus metiri, utpote multo plus habente in recessu quam in fronte promittat, declaravi. Quinetiam verbum vetus huc [illegible], quod sub sordido etiam palliolo sæpe sapientiam esse ait.

Ceterum non sum nescius hunc librum tardius et tua et aliorum multorum spe in lucem [illegible] (præsertimque eorum qui lubenter uni cuipiam ex tomis mei Thesauri Gr. linguæ [illegible]) sed quicunque noverint quam nunc ægro sim, non corpore, sed animo, hanc tarditatem non solum excusaturos et boni consulturos, sed etiam celeritati superioris temporis anteposituros confido. Vale.

HENRICI STEPHANI PRÆFATIO

Ad Lexicon Latino-Græcum vetus, Glossarii nomine inscriptum.

NON dubito, lector, quin plerique, sumtis in manus hisce libris, qui Glossariorum nomine [illegible] tur, si ex titulo, aut ex aliquot vocabulis in quæ forte inciderint, statim eos æstimabunt, ut [illegible] temerariorum fert consuetudo) mali æstimatores, et contemtores eorum potius quam admiratores [illegible] sint. Quamobrem quum vel de levibus rebus judicium et subito et tuto ferri vix possit, [illegible] simul ac rogandum putavi, ut non prius de hisce scriptis judicares, quam ea non per transennam aspexisses (ut loquitur proverbium) sed penitus et attente introspexisses.

Ad titulum enim quod attinet, quemadmodum quum aliquem audimus, quid [illegible] quis loquatur animadvertendum est: ita in quibuslibet libris, non tam tituli quam eorum [illegible] tinentur, habere nos rationem decet. Sicut enim verum esse comperitur quod veteri [illegible] fuit, sub sordido etiam palliolo sæpe esse sapientiam; ita fieri interdum videmus ut [illegible] minime specioso titulo sit insignitus. Quam tamen in partem a nostræ ætatis hominibus [illegible] frequenter in alteram. Plerique enim in titulis nihil non promittunt, sed vix [illegible] miserint partem præstant: nimirum longius Nasoniani illius præcepti usum extendentes,

Promittas facito: nam quid promittere lædit?
Pollicitis dives quilibet esse potest.

Alii titulos non tam divites pollicitis quam speciosos et magnificos libris suis præfigunt [illegible] introspicias, illos titulos tanquam larvas esse animadvertes. Potestque in multos jactari [illegible] a me jactatum fuit hoc disticho,

Est libro titulus quo non speciosior alter:
Sed præter titulum nil habet iste liber.

Alii quum sua scripta cramben repetitam esse sciant, novitate alicujus nominis [illegible] dissimulare conantur. Sed horum nonnullis usuvenit ut novo illo vocabulo plane [illegible] esse testentur in iis quæ tanquam veterani tractanda susceperunt. Exemplo [illegible] δεῖας appellationem excogitavit, suoque libro titulum hunc præfixit, pro eo quod ceteri omnes [illegible] grammaticen vocant. Scilicet enim quia felix est lingua Gr. in componendis novis vocabulis, [illegible]

libet compositio admittenda est: et non solum nulla juncturæ habenda ratio est, (quasi Græci temere quælibet jungere quibuslibet soliti fuerint) sed ipsi etiam vocabulorum significationi in compositione vis afferri potest. Sed hac de re, in qua multos quotidie ridicule labi video, alius erit ridendi locus. Ad hos libros redeo, qui quum multa speciosa vel potius præclara contineant, minime specioso titulo sunt ornati: ita ut in contrariam partem (sed cum minore periculo) peccatum sit ab iis qui id nominis illis tribuerunt. Glossaria enim inscribuntur, ut dixi: quod vocabulum prima fronte barbariem quandam resipere videri possit: verum si vocabulum, Glossas, in ea significatione recipimus quæ a recentioribus tributa ei fuit, quidni et Glossarium pro libro glossas complectente recipiemus? Hoc certe recipere cogentur qui illud recipient: ut tamen ingenue fatear, minime illis assentiri velim: quippe qui quum Glossas de expositionibus vocum obscuriorum, et quæ minus usitatæ sunt, dici audio, abusum hujus vocabuli potius quam usum esse existimem. Glossæ enim, sive Glossemata, non expositiones vocum obscuriorum et minus frequentium, aut etiam peregrinarum, vocabantur, sed illæ ipsæ voces quæ tales erant, eo nomine appellabantur. Vereor itaque ne ex quodam Fabii loco perperam intellecto hæc vocabuli istius nova usurpatio (id est, in nova significatione) profecta fuerit. Scribit namque l. i. c. 1. "Protinus enim potest interpretationem linguæ secretioris, quas Græci γλώσσας vocant, dum aliud agitur, ediscere." Credibile est autem aliquos γλώσσας a Fabio dici credidisse interpretationem linguæ secretioris: quum contra nihil aliud quam linguam secretiorem hac appellatione intelligat.

Ac de titulo quidem satis: nunc de iis quæ hoc volumen complectitur, agendum est. Dico igitur hos libros, quocunque illos nomine appellare libeat, multorum ad Latinam, non paucorum et ad Gr. linguam pertinentium nobis advenire primos doctores. Sed ut de Lat. vocabulis nunc disseram, insignes antiquitatis reliquiæ hic promuntur, in vocibus partim simplicibus, partim compositis. Atque hæ quo antiquiores sunt, eo magis novæ futuræ sunt: utpote quæ per tot annos tenebris mersæ, nunc primum emergant. Simul vero erit cur miremur Fabium de linguæ Lat. paupertate esse conquestum. Si enim eam consideremus talem qualis ad nostra tempora pervenit, nimirum magna bonorum suorum parte spoliata, pauperem certe non immerito appellabimus: sed antea si omnia sua bona norat, fortunatam se (ut de agricolis cecinit Maro) et divitem vocare: atque inter linguas si non primum, quod ad opulentiam præsertim attinet, (eum enim Græcæ deberi constat) at secundum sibi vendicare locum poterat. Sed enim jam tum quum in ipso ætatis suæ flore esset, (ut ita loquar) suas sibi divitias quodammodo invidisse videtur. Nam ut de priscis oratoribus et historicis taceam, priscos poëtas multa usurpasse videmus, quorum usu posteri eorum sibi interdixerint. Nominatim vero in compositis vocabulis, quæ epithetorum officio fungi volebant, illos tam audaces quam hos timidos fuisse comperiemus. Velivolas naves et Pontigradas dixerunt illi, Repandirostrum et Incurvicervicum pecus: arietem Reciprocicornem, Lanicutem, Vestitrahum: testitudinem Terrigenam, Tardigradam, Domiportam vocarunt. Unde autem hæc, nisi ex magno Gr. linguam æmulandi studio orta esse putamus? Usque adeo linguæ suæ amatores erant, ejusque honori consultum cupiebant. Quid quod ne ὀνοματοποιΐαν quidem Græcis relinquere voluerunt? Eos enim qui Taratantara ad exprimendum tubæ sonitum fingere non dubitarunt, quid non ausos esse ὀνοματοποιεῖν existimabimus? Sed hæc aptiorem alibi locum habere poterunt: nimirum in iis quæ de Lat. lingua veteri commentari cœpi.

Ad ea igitur transeo de quibus eum qui horum Lexicorum futurus est lector, præmoneri operæpretium esse arbitror: ne paucis quibusdam nævis offensus, corpus alioqui pulchrum aspernetur. Primum in orthographia hic peccari fateor, præsertimque in primo Glossario, sive in Lexico Latino-Gr. In utroque certe ubi litera B locum literæ V pro consonante positæ usurpat: aut vicissim litera V locum literæ B. veluti quum Berbex et Verbix pro Vervex, Benenum pro Venenum, Proterbus pro Protervus: vicissimque Vitumen pro Bitumen, Vivices pro Vibices, Venavulum pro Venabulum legimus. Sed hoc vitium in Florentina quoque Pandect. editione extare scimus: ac memini me et in quibusdam aliis vetustis codd. observare: quos propterea Vasconis alicujus manu scriptos esse jocabar. Scimus enim nostros Vascones hoc vitio misere laborare. Inter alia autem exemplaria quæ videre mihi contigit hunc scripturæ errorem habentia, est unum Auli Gellii, sive Agellii, (si ita potius appellari debet) ut exemplis in meo de mendorum origine libro declaravi. Animadvertendum est porro, istud permutationis vitium longius manasse. Ac ne longe abeam, ut inter vocabula quæ modo ex Glossariis protuli, habes Berbex et Verbix pro Vervex, ita Berbices legitur in libris Originum et antiqq. Germanicarum, (ut quidem inscribere quibusdam placuit) itidemque nostra lingua B in V mutans, dicit Brebis, sive Berbis: quæ scriptura ad alteram illam Verbix proxime accedit: sed Brebis magis receptum est. Ceterum ibi demum periculosa hæc literarum permutatio est ubi duarum vocum una literam unam, altera alteram habet, in significationibus quæ alioqui valde diversæ sunt: ut si pro Valvæ scribatur Balbæ, aut vicissim. Sed hujus periculosæ permutationis aut nulla aut pauca hic exempla extare arbitror. In aliis autem vocibus quæ ab hoc periculo absunt, hoc plerumque contingit, ut bis scriptæ in priore præsertim Glossario reperiantur, et suo loco et extra suum locum. Ex. gr. Benenum et Vitumen, perperam inter voces quæ a litera B et V incipiunt: at Venenum, Bitumen, recte, in serie vocabulorum quæ a litera V, itemque eorum quæ a litera B, initium habent. Quinetiam uno eodemque loco aliquod vocab. utramque scripturam habet: ut Scavia et Scabies. Præterea vero aspiratio ibi plerumque præter consuetudinem vel ponitur, vel contra prætermittitur: ut Havena pro Avena, Abhominor pro Abominor: vicissimque Umilis pro Humilis, et Umor, Umidus, pro Humor, Humidus. Invenitur item G pro C ut Gras et Grassum pro Cras et Crassum; in quo posteriore vocabulo nostra itidem lingua C in G permutans dicit Gras. An vero itidem ex Gr. γράσος derivatum dici possit Lat. Crassus, quamvis mutata significatione, alii viderint. At vero C pro T, ante I, in posteriore Lexico, quod est Gr. Lat., passim occurrit. In utroque alicubi O pro AU reperies: ut in Clodus pro Claudus: in Clostrarius pro Claustrarius: sed subjungitur Claustrum et Clostrum. Et hæc quidem de scriptura ex multis fortasse quæ dici potuissent, dicta sint pauca. Quam fideliter autem eam tibi repræsentaverim, testari poterunt qui hanc editionem cum vetustis exemplaribus conferent. Vix enim usquam scripturam mutare mihi permisi præterquam ubi litera B pro V, aut vicissim V pro B posita erat. idque tamen in priore Glossario potius quam in altero factum fuit. Ac profecto ad reliqua quod attinet, lectorem celare nolim, nonnulla esse quæ sine periculo mutari non possint.

Sed hic esse alia majoris momenti, quæ censura multo digniora sint, (ac præsertim in priore Lexico, ubi Latina præcedunt) dissimulare nolo. Talia autem nonnulla ibi potissimum spectantur ubi uni eidemque voci Latinæ duæ diversæ significationes tribuuntur. Nam plerumque recte et docte unum Latinæ linguæ vocab. aliquot Græcis valde diversis exponitur: et quidem priscæ etiam significationis ra-

tione habita, in nonnullis, veluti quum Suppliciis significare dicitur κολάσεσιν: nec non ἱκεσίαις. Scimus enim Supplicia veteribus significasse etiam supplicationes, et ap. Sallustium quoque hanc significationem extare. Sic quum Sis exponitur εἴης, et εἰ θέλεις. Scimus enim a priscis profectum esse Sis pro Si vis. Sed in quibusdam vocabulis peccari (sive auctori, sive potius alii, confundenti quæ ipse distinxerat, imputandum id sit) negare nemo possit. Ex gr. quum Facundus exp. εὔγλωττος, et γόνιμος: confundens cum Fœcundus. Sic Cohibet, καταμύει, et συνέχει: confundens cum Connivet. Sic Cærimonia, δημήτρια et μέμψις: confundens cum Querimonia. Sic Bilis, χολὴ μέλαινα, et εὐτελής: confundens cum Vilis. Eodem modo peccatur in, Extorta est: exponitur enim non solum ἐξεστράφη, sed etiam ἀνεφάνη, confundendo cum participio Exorta. Alicubi autem videre est unicum vocab. Lat. unico Græco redditum, sed perperam: ut Exhortor, ἀποτρέπω. Aliquod item pluribus redditum: sed ita ut falsa interpretatio primum locum obtineat. ut Procul, Ἐγγύς. καὶ Μακρὰν, καὶ Πόρρωθεν.

Verum pauca hujusmodi mala multis bonis quæ ibidem habemus condonari debent. Quorum unum est, quod propriæ quarumdam vocum significationis explicationes non vulgares afferuntur: veluti quum Strages esse dicitur ἀναίρεσις πολλὴ, ὡς τὴν γῆν σώμασι κατεστρῶσθαι. Nebulo, ὁ τὰ ἴδια λάθρα καταφαγών. Flagitaverit, Μετὰ βοῆς ἀπαιτήσῃ. Suggerit, ὑποβοηθεῖ. Κυρίως δὲ ἐπὶ τοῦ πολέμου δόρατα χορηγούμενα. Uniones, μαργαρίται μεγάλοι μονόκοκκοι. Ex eorum numero est hoc quoque, quod plerumque Græca Latinorum, nonnunquam et vicissim Latina Græcorum significationem nobis aperiunt. Sed quod ad Græca attinet, quædam hic esse sciendum est ex auctoribus sumta, qui temporum injuria interciderunt. Cujusmodi sunt duo ista comica, καταφαγὰς et φαγέσωρος.

Alia multa dicenda hic fuissent, quæ in id tempus reservo quo varias in hoc opus emendationes (quarum jam bonam partem paratam habeo) simulque quandam ejus velut appendicem, quæ in manus meas nunc primum venit, editurus sum. Sed interim in plerisque locis vel emendandis vel a mendi suspicione liberandis, veluti mutuas operas sibi hæc Glossaria tradere, ex eorum inter se collatione comperies: quam etiam faciliorem tibi reddam, Gr.-Latinum ex Lat.-Græco, vicissimque Lat.-Græcum ex Gr.-Latino faciens: ut eorum geminata dici possit utilitas. Meum autem consilium probabis, ut spero, in eo quod Gr. vocabulis, quæ mendosa aut saltem mendi mihi suspecta visa sunt, (sive aliquid emendatricis conjecturæ in ea habui, sive secus) accentum apponere noluerim. Ceterum ut illarum quas dixi emendationum desiderium lenius feras, (nisi forte me expectationem earum magis tibi commovere dicturus es) scito me, favente Deo, aliud opus una editurum, cujus argumentum huic dissimile non erit. Ciceronis enim, Livii, Plinii, aliorumque doctissimas pariter et elegantissimas interpretationes complectetur: ideoque inscribetur, VETERES LATINÆ LINGUÆ INTERPRETES. Quod si uno eodemque tempore et Corollarium Thesauri Gr. linguæ edere potero, haud scio an tuo desiderio satisfecero, mei quidem certe voti compos ero. Vale.

Ejusdem H. Stephani Præfatio altera ad Excerpta ex veteribus Lexicis, et Glossarium Græco-Latinum vetus.

SEQUENTES vocum quarumdam interpretationes in antiquis pergamenis depravatissime scriptas libuit superioribus adjicere: quod ex illis quoque nonnihil fructus percepturum te sperarem: præsertim quum ipse aliquem jam inde percepisse mihi viderer. Multa enim hic sunt (fateor) satis jam nota, atque adeo quæ trivialia dici possint: sed non equidem omnia. Idemque in his interpretationibus quod in prioribus usuvenit alicubi, ut interdum quidem Latina vox Græcam non satis notam exponat, interdum vero Græca Latinam vicissim explicet. Quinetiam quod variæ ad eamdem rem pertinentes appellationes in certa quædam capita, velut in communes locos, redactæ sint, eo gratius tibi Glossarium istud fore putavi. Sed quum de una eademque re (v. gr. de navigatione, de agricultura) in duobus ejus locis agatur, et ita quidem ut in uno Latina, in altero Græca vocabula præcedant, ego potius capita quibus eadem materia tractanda proposita est, simul ponenda, id est unum alteri subjungendum (apposita particula ITERUM) existimavi. Glossarium autem appellavi, quod unum exemplarium inscriptionem istam haberet, Glossarium beati Benedicti, Abbatis Floriacensis. Quem titulum excipit hic, Liber primus Glossarum Græcarum. Primaque sunt hæc verba, De conversatione, Περὶ συναναστροφῆς. Conversatio, συναναστροφή. Dies, ἡμέρα. Sol, ἥλιος. Ortus est, ἀνέτειλεν. Solis ortus, ἡλίου ἀνατολή. Eadem vero in alio quoque exemplari habentur, non in principio tamen, sed circa medium: verum ibi ista præfixa sunt, Ἀρχώμεθα γράφειν ὅλης τῆς ἡμέρας ἀναστροφήν. Quibus subjunguntur eadem illa verba, ἡμέρα, ἥλιος, ἀνέτειλεν, &c. itidem præcedente ubique Lat. interpretatione. Quinetiam in certum quemdam librorum numerum hæc vocum Græcarum interpretamenta in exemplaribus illis dividuntur: cujus divisionis rationem minime habendam existimavi: ac ne habere quidem potui, quum nec omnia quæ illis exemplaribus continentur, ederem, nec eumdem (propter illam quam paulo ante attuli rationem) ordinem servarem. Illis quæ dixi capitibus eos subjunxi locos, qui sub quadam dialogi forma multa vocabula habent ad res in quotidiano sermone occurrentes pertinentia: quorum tamen nonnulla nequaquam passim occurrunt, sed potius pene sunt incognita: undecumque ab hujus Glossarii auctore deprompta fuerint. Hisce vocabulis varias voces attexui, ex diversis exemplaribus collectas: sed quum ibi nullus certus ordo servetur, ego alphabeticum servavi. Qua in re et nihil auctoritati illorum derogavi, et lectorum utilitati consului. In depravatis porro vocabulis (quorum magnus numerus erat, præsertim quum literis Lat. pleraque scripta ibi essent) eadem religione qua et in mendis præcedentis Lexici usus sum: in manifestis duntaxat erroribus emendandi libertatem mihi concedens, et potius in prætermittendo aliquam horum quoque partem, quam in alteram partem peccans. Præsertim vero ubi idem vocab. duobus modis corrigi poterat, intactum reliqui: de emendatione, alioqui manifesta, quod duplex esse posset, liberum lectori judicium esse volens. Quamvis autem non tanti momenti sint hæc interpretamenta, quanti ea quæ in præced. Lex. extant, potest tamen ex his id etiam fructus percipi, quod vocabulorum quorumdam scripturam quæ in illo suspecta non immerito esset, confirmant. Exemplo erit Susu: quod legitur quidem in altero illo Lex. sed ita ut ex Sursu factum fuisse Susu manifestum sit, expuncta litera r: præterquam quod margini adscriptum est Sursum, literis (quod hac in re conside-

rari solet), eamdem manum repræsentantibus. Hæc enim non immerito illud Susu suspectum reddere videntur: quamvis subjungatur Susum, (quod veteres pro Sursum usurpasse, aliunde quoque discimus.) Sed en tibi inter hæc quæ nunc edo interpretamenta idem illud Susu, et quidem ita scriptum ut nulla ejusmodi oriri dubitatio possit. Idem porro quod in præced. Lex. feci in Gr. vocibus quas mendosas esse putavi: nullum illis accentum tribuens. At Latinis (quoniam, ut magis sunt familiares, ita magis aperta in iis esse possunt menda) nullam notam apposui. Hæc sunt, lector, quæ mihi nunc de istis collectaneis dicenda visa sunt: i. e., quæ in mentem venerunt: si qua autem addenda his esse animadvertero, ea in præfatione quæ præcedenti Lexico præfigetur, addere decrevi. Vale.

JOS. SCALIGER.

Si quem dura manet sententia Judicis olim,
 Damnatum ærumnis suppliciisque caput:
Hunc neque fabrili lassent ergastula massa,
 Nec rigidas vexent fossa metalla manus;
Lexica contexat: nam cetera quid moror? omnes
 Pœnarum facies hic labor unus habet.

CYRILLI,

PHILOXENI,

Aliorumque Veterum Auctorum

GLOSSARIA GRÆCO-LATINA;

A C. LABBÆO COLLECTA.[1]

A

Ἄαπτος, Intactus.
ἀβάκιον, Abaculus. O.
Ἄβαξ, Abacus. Armarium. O.
Ἀβαρὴς, Non gravis.
Ἀβάσκαντος, Infascinabilis.
ἀβασκάντως, Sine fascino, infascinate. Præfiscine. E.
* ἀβάτιον, Futus. S. [Fœtus.]
Ἄβατος, Inaccessus. Invia, Devia. Invius. O. Inaccessibilis. E.
Ἄβαφος, Intinctus.
† ἄββα, Pater. O.
Ἀβέβαιος, Infirmus, Instabilis, Incertus. Impotens. P.
† ἀβεβαιότης, Infirmitas.
ἀβέλτερος, Insalus, Absurdus. Stolidus. O.
ἀβελτηρία, Ruditas, insisipientia.
† ἀβέρτης, Liba. P. Averta. S. Libum. E.
Ἀβίαστον, Inviolatum.
Ἄβιος, Sine vita. Non curans de vita. E.
ἀβίωτος, Qui male vivit. E.
ἀβλαβεῖς, Innocentes. P.
ἀβίαστος, Inviolatus. P.
ἀβλαβὲς, Sincere, integrum. P.
Ἀβλαβὴς, Inlesus, Innoxius, Innocens. Innocuus. Innox. P.
ἀβλαβὴς διανομὴ, Inlæsa distributio. E.
ἀβλαβῆ ἔσεσθαι, Immunem fore. E.
ἀβλάβεια, Innoxia, Innocentia.
Ἀβλεψία, Cæcitudo.
ἀβοήθητος, Desinator. P.
ἄβολον, Nomen fluminis in Sicilia. E.
Ἄβουλος, Incogitans, Inconsultus.
ἀβουλία, Inconsultum.
ἀβούλως, Inconsulte.
ἄβρα, Ancilla. E.
ἀβρίομαι, Glorior proprie in deliciis. E.
Ἀβροδίαιτον, Delicatum. E.
Ἀβρὸς, Glaver, Delicatus. Molliculus. O.
Ἀβροχία, Siccitas. Aritudo. O.
ἄβροχον, Insudum. P.
ἀβρύνομαι, Delicior, Glorior. E.
Ἄβρωτον, Inrosum, Inesum.
Ἄβυσσος, hoc Profundum, Abyssus.
* ἀγαβος κυρίως, δὲ παραβώμιος καρπός. Latone. S.
Ἀγαθὴ, Bona, Benigna. Bona. P.
Ἀγαθὶς, Globus, Glomus.
† ἀγαθίδιον, Globulus.
ἀγαθὶς, Glomera et Glomus. P.
† ἀγαθίδια, Glomera. E.
ἀγαθὸν, Detium, P.
ἀγαθὸς, Duonus. P. Bonus, Benignus.
ἀγαθότης, Benivolentia, vel Bonitas. Bonitas. P. Bonitas. S.
ἀγαθοσύνη, Bonitas, Benignitas.
† ἀγαθοσύμβουλος, Benesuasor, Consultus.
ἀγαθοποιὸς, Benificus. Beneficus. E.
† ἀγαθοθελὴς, Benivolus.
ἀγαθῶν, Bonorum. P.
ἀγαθῶς, Bene. P.
ἀγαθώτερος, Benignior. P.
ἀγαῖος, Invidus, E.
ἀγαλλίαμα, Exultatio. P. Jubilum. O.
ἀγαλλιάομαι, Jubilo. O.
ἀγαλλιάσασθαι, Refrigerare. P.
Ἀγαλλίασις, Læticia.
ἀγάλλομαι, Exulto. Exulto. P
ἄγαλμα, Simulacrum, Lernum. Statua. O.
ἀγάλματα, Simulacra. E.
† ἀγαλματογλύφος, Marmorarius. P.
ἀγαλματοποιὸς, Fictor simulacri. Sigillarius. E.
ἄγαμος, Innuptus. Innupta. P. Cælebs. O.
ἄγαμοι, Cælibes. P.
Ἄγαμος ἀνὴρ, Celebs.
ἄγαμος γυνὴ, Innupta.
ἀγαμία, Celebatus. Celibatus. S.
Ἄγαν, Nimium, Nimis, Valde. Nimis. Nimium. P.
ἄγαν, Impenso, adv. O.
ἀγανακτεῖ, Indignatur. P.
ἀγανακτέω, Indignor. O. Succenseo. O.
Ἀγανάκτησις, Indignatio.
ἀγανακτῶ, Excandesco, Ringor, Indignor, Rinctus sum.
ἀγαπᾷ, Diligit. P.
ἀγαπᾷς, Amas. P.
ἀγαπᾷν, Diligere. P.
Ἀγάπη, Dilectio. Dilectio. P. Charitas. O. Dilectio. E.
ἀγάπησον, Dilige. P.
ἀγαπῶ, Amo, Diligo.
ἀγαπάω, Diligo. O.
ἀγαπηθεὶς, Dilectus. P.
ἀγαπητὸς, Amantissimus, Dilectissimus, Carissimus, Dilectus, Amans.
ἀγαπητὸς, Dilectus, Speratus. P.
ἀγαπῶν, Diligens. P.
ἀγαπῶν, Contentus. O.
† ἄγγαθα, Stuppa. P.
ἀγγαρεία, Prensatio. P.
Ἀγγαρεύω, Angario.
Ἀγγεῖον, Vas. Vas. P. Trulla, O.
ἀγγεῖα, Vasa. P.
Ἀγγελία, Nunciacio. Nuncius. S.
ἀγγελιοφόρος, Famiger. O.
ἄγγελος, Nuncius, Nunciator, Renunciator, Dilator, Nuntius. P.
ἀγγέλλω, Indico, Nuncio.
Ἀγγρίζω, Irrito.
† ἀγγρισμὸς, Irritacio.
† ἀγγριστὴς, Irritator.
ἀγγυλόπους, Curulis sella, E.
ἄγε, Dumdum. P. Age, Duc, Educ. Heya.
ἄγε δὴ, Agedum.
ἄγει, Ducit. P.
ἄγειν, Ducere. P.
ἀγείρω, Grego. O.
ἄγεσθε, Agimini. P.
ἀγελαῖος, Gregarius, Gregalis. Redimitus. E.
Ἀγέλαστος, Inricus, Inrisibilis. Rudis. P.
ἀγελεία, Prædatrix Palladis quæ ducit prædam. E.

[1] Vocabula, in H. Stephani Thesauro prætermissa, obelo indicantur. Editorum emendationes uncinis includuntur. Edd.
* Quid sibi velint stellulæ istæ, nisi indicantur loca corrupta, nescimus. Edd.

Ἀγέλη, Grex. * P. Armentum. O.
ἀγέλαι, Greges. P.
ἀγελαῖος, Gregarius, Gregalis, Armentarius, a, um. O.
ἀγελάρχης, Armentarius, Gregarius, Dux gregis, Gregarius. P.
ἀγελάρχης βοῶν, Armentarius. P.
ἀγελάρχης, Armentarius, rii. O.
ἀγελάρχαι, Gregarii. P.
ἀγεληδὸν, Gregatim.
† ἀγελίζει, Gregat. P.
Ἀγένειος, Inbarbis. Inberbis. P.
ἀγενὴς, Degener. P.
ἀγενὴς, Inprobus. P. Degener. P.
ἀγένεια, Ignobilitas.
ἀγεννῶς, Illiberaliter. O.
ἀγέομαι, Veho, is. O.
Ἀγέρωχος, Protervus, Insolens.
ἀγερωχία, Adrogantia.
ἀγέρωχος, Insolentior. P.
ἄγεται, Ducitur. P.
Ἄγευστος, Inpastus, Jejunus, Insipidus. O.
Ἀγεώργητος, Incultus, Inculta.
ἄγημα, Vehementia, Stupor. E.
ἀγήνορ, Superbus, Virilis. E.
ἀγήραος, ἀγήροτος, Insenescibilis. E.
† ἄγηρον, Impotens, Senescens. E.
† ἀγητὴς, Admirabilis. E.
Ἁγιάζω, Sanctifico.
ἁγίασμα, Sanctificacio.
ἁγιασμὸς, Sanctificacio, Lustrum, Sanctimonium.
ἁγιαστήριον, Sanctuarium. O.
ἅγιον, Sanctum, Sacrosanctum. P.
ἅγιον ἱερέως σκεῦος, Atnanulus. P.
Ἅγιος, Sanctus, Sacer, Sanctus. P.
ἁγιότης, Sanctimonium, Sanctimonia, Sanctitas.
ἁγιστεία, Sanctimonium. O.
ἁγιωσύνη, Sanctificacio, Sanctitas.
ἁγιώτατος, Sanctissimus.
Ἀγκάλη, Gremius, seu Gremium. Gremium. P. Gremium, Gremius. S.
ἄγκεα, Ancræ. P.
Ἄγκιστρον, Hamus. Hamus. P. Hic Hamus. S. Uncus. O.
ἀγκιστρεύω, Uncino, Hamo, Adhamo. O.
† ἀγκιστριώδης, Hamatilis. O. [ἀγκιστροειδής, s. † ἀγκιστρώδης: utrumque agnoscit Schneiderus.]
ἀγκοῖλαι, Poplites. E.
ἀγκοίνη, Ulna. E.
Ἀγκύλη ποδὸς, hic Poples.
ἀγκύλη, Poples. P. Poples. S.
ἀγκύλαι, Poplites. P.
† ἀγκυλοκτόμπω, Suffragino.
ἀγκυλομήτης, Habens curva consilia. E.
ἀγκυλόπους, Curulis sella. P.
ἀγκυλόχειλος, Habens curvum labium. E.
Ἄγκυρα, Anchora, Anguina. P.
Ἀγκὼν, hoc Cubitum, Cubitus. P. Cutulus, Curulus, Cubitus, vel Ancona in Piceno. E.
ἀγκῶνες, Cubiti. E.
† ἀγκωνόδεσμος, hoc Cubital.
ἀγλάϊα, Ornamentum, nomen Græcum. E.
ἀγλαστοορὸς, Telamo. P.
† Ἄγλυφος, Insculptus, Incelatus.
Ἄγλωσσος, Elinguis.
ἄγλωττος, Elinguis. O.
ἁγνὰ, Pura. P.
ἄγναφα, Rudia. E.
ἄγναφον, Rude. P. Rude. E.
ἄγναφος, Rudis. P.
Ἁγνεία, Castitas, Castimonium. P. Pudicitia, Puritas. O.
ἁγνευτήριον, Sacrarium.
ἁγνευτικὸν, Piaculare. O.
† ἁγνευύτρια, Piatrix. O.
ἁγνεύω, Castitor.
ἁγνὴ, Alma. P.
ἁγνιάσματα, Piacula. P.
ἁγνίζεται, Piatur. P.
ἁγνίζω, Piago, Purifico.
ἁγνισμὸς, ἅγνισμα, Lustracio, Purificacio.
† ἁγνιστὴς, Purificus.
ἀγνοεῖ, Ignorat. P.
Ἄγνοια, Ignorancia, Inscicia, Inperitia, Inscientia. Ignorantia. P. Ignorantia. S.
ἁγνὸν, Sanctum. P.
Ἁγνὸς, ὁ καθαρὸς, Castus.
ἁγνὸς, Castus. P. Purus, Pudicus. O.
ἄγνος, δένδρον, Salix Græca. P.
ἁγνὸς, ὅθεν οἱ λυγοὶ, Vimen.
ἁγνὸς ταῦρος, Camuris. P.
ἀγνοούμενα, Inscia. P.
ἀγνοοῦντες, Ignarures. P.
ἀγνοοῦσα, Inscia. P.
ἀγνοῦς, Caltus. P.
ἀγνώμων, Perfidus, Fraudolentus, Inficiator.
Ἀγνῶς, Sincere.
ἀγνωμονῶ, Tergiversor, Fidem solvo, Fidem rumpo.
ἀγνωμονεῖ, Inficiatur. E.
ἀγνωμονήσῃ, Inficiatus fuerit. E.
Ἀγνωσία, Ignorancia, Inpericia.
Ἀγνωμοσύνη, Perfidia, Fraus, Fraudacio. Fraus. P. Indevotio. E.
ἄγνωστος, Ignotus, Incognitus, Ignotus, Ignarus, Deses, Ignobilis. P. Ignorabilis, Ignotus. O.
ἀγνωστότερος, Ignorabilior. P.
Ἀγνοῶ, Ignoro, Nescio.
ἀγνοῶν, Insciens, Nescius. P.
† Ἄγξις, Strangulacio, Suffocacio.
ἄγομαι, Educo, as. Foveo, es. Duco, is. O.
Ἀγονία, Sterilitas, Infertilitas.
ἄγονος, Sterilis, Infertilis, Infecundus, Inproles, Sterilis. P. Improlis, lus, Defœtus, Sterilis. O.
ἀγορὰ, ὁ φόρος, hic Forus.
Ἀγορὰ ἡ τῶν ὠνίων, Nundina.
ἀγορὰ, Forum, Conventus. P. Compitum. S.
ἀγορὰ πράσεων, Forus. S.
ἀγορὰ, Forum. O.
ἀγοράζω, Emo, Mercor, Comparo, Redimo, Emo. P. Ebesco. E.
ἀγοράζει, Mercatur, Emit. P.
ἀγοράζεις, Emis. P.
ἀγοράζουσιν, Emunt. P.
ἀγορασθείη, Ematur. P.
ἀγορασθὲν, Emptum. P.
ἀγορασθέντα, Comparatum. P.
ἀγορασθέντες, Empti. P.
ἀγοράσῃς, Emas. P.
ἀγοράσων, Empturus. P.
ἀγοράσωσιν, Emant. P.
ἀγόραιον, Forense. P.
ἀγοραῖος, Nundinator, Forensis.
ἀγόραιος, Conventus. P.
ἀγοραῖος, Lixa, Basiliciarius, Conventus, Tabellio. P. Lixa. E.
ἀγορασία, Emptio. P. Emptio. S.
ἀγοραστὴς, Emptor. P. Emptor. S. Venalitius. O.
ἀγορασταὶ, Emptores. P.
† ἀγοραστὸς, Emptitius. P. Emptitius. Emptus. E.
† ἀγοράστρια, Emptrix. S.
ἀγόρεοι ἀτέλιοι πανηγύρεις, Nundinæ. P.
ἀγορανόμος, Ædilicius, Ædilis.
ἀγορανομία, Ædilitas.
ἀγορανόμος, Ædilis. P.
ἀγορανόμοι, Ædiles. O.
ἀγορανομία, Ædilitas. O.
ἀγορανομικὸς, Ædilitius. O.
ἀγορασία, Emptio, Mercacio, Comparacio.
ἀγοραστὴς, Emptor, Mercator, Redemptor.
† ἀγόραστὸς, Empticius.
ἀγορονόμος, Ædilis. E.
† ἀγὸς, Ducator. P.
† ἀγοὶ, Ducatores. P. Duces. O.
Ἄγρα, Venacio, Capcio, Piscatus. P. Captura. O.
Ἀγράμματος, Inlitteratus, Expers literarum. Inliteratus. S.
ἀγραυλέω, Ruro. O.
ἄγραυλος, Rusticus. O.
ἀγραύλω, Rusticor. O.
ἀγραυλῶ, Villico, as. O.
ἀγραυλῶ, *Nitor.* Vigilo. E.
Ἄγραφος, Inscriptus.
ἄγραφον, Sine scriptura.
ἄγραφος διαθήκη, Nuncupacio.
ἀγρελαία, Oleastrum. E.
ἀγρευτικὸς, Captiosus. O.
Ἀγρία, Ferox.
ἄγρια, Feræ. E.
ἀγρία ἐλαία, Oleaster. O.
ἀγρία αἴξ, Rupicapra. O.
ἀγρία δρῦς, Robur. O.
ἀγρία πίτυς, Ornus. P.
ἀγρία συκῆ, Caprificus. P.
ἀγριαίνω, Ferum facio. Ferino, Ferum facio, Irrito, Instigo, Asper sum. E.
ἀγριαίνομαι, Ferocio, Desævio. O.
ἀγριάμπελος, Labrusca. P.
ἀγρίδιον, Villula. hic Agellus.
ἀγριελαία, Oleaster. P.
ἡ Ἀγριελαία, hic Oleaster. S.
ἀγριέλαιος, Oleaster.
† ἀγριελάϊνα, Oleagina.
† ἀγριέλαινον, Oleaginarium. E.
Ἀγρίμαιον, Ferina.
ἄγριον σέληνον, Siser. E.
Ἄγριος, Ferox, Ferus, Efferus, Immanis.
ἄγριος τῇ ἀφῇ, Asper tactu.
ἀγριότης, Efferacio, Asperitas, Atrocitas, Feritas, Ferocitas, Immanitas.
ἀγροτὴς, Sylvanus. E.
ἄγριος, Immanis, Agrestis. P. Sylvester. O.
ἄγριοι, Immanes. P.
ἄγριος θὴρ, Ferox. P.
† ἀγριοκινάρα, Carduus. S. Carduus.
† ἀγριομαλάχη, Hibiscus.
† ἀγριόπρασον, Serpullum. P.
ἀγριόροδον, Saliuncula. Saliunca. P.
ἀγριόω, Effero, as. O. Inaspero. E.
† ἀγρογενὴς, Rurigena. O.
ἀγρογείτονες, Accola. P.
ἀγροδίαιτος, Agricola.
ἄγροικα, Rusticana. E.
ἀγροῖκος, Agricola, Rusticus.
ἄγροικος, Agricola, Agrestis. P.
ἀγροῖκος, Rullam. P. Rurestus, Rusticanus, Agrarius, a, um, Villanus. O. Rusticius, Rusticus, Rusticæ. E.
ἀγροικία, Rusticitas.

ἀγροικικὸς, Ruricola, Rurester.
ἀγροικία, Rus. O.
ἀγροικικὸς, Ruralis. O.
ἀγροῖκος μῦς, Bufo, Sorex silvestris.
ἀγρόνομος, Villicus.
† ἀγροπόνος, Agricola. P.
Ἀγρὸς, Ager, Villa, Rus. Fundus, Ager, Territorium. P. Territorium. Fundus. O. Billa. S.
ἄγρος δὶς τοῦ ἔτους ἠρωτριωμένος. Restibulis. P.
ἀγροφύλαξ, Saltuarius, Camparius. O. Saltuarius. E.
ἀγρόω, Aspero. O.
ἀγρυπνέω, Vigilo, as. O.
ἀγρυπνῶ, Lucubro.
ἀγρυπνεῖ, Lucubrat. P.
† ἀγρυπνητὴς, Vigil, Excubitor.
Ἀγρυπνία, Lucubracio, Excubitum, Pervigilancia, Vigilium, Insomnia, Vigilia.
ἀγρυπνίαις, Vigiliis. P.
ἄγρυπνος, Vigilicius, Vigil, Pernox. P.
Ἀγρώστη, Gramen, Felox.
ἄγρωστις, Gramen. P. Gramen. O.
Ἀγυιὰ, Regio, Platea. E. Compitus, Conpitus. P.
Ἀγύμναστος, Inexercitatus, Inexercitus. O.
Ἀγύναιος, Sine uxore, Cælebs. P.
Ἀγύρτης, Circulator. Circulator, Rullus, Mendicus. P. Circulator, Præstigiator, Mendicus. E.
ἀγύρται, Circumforanei, Circuitores. O.
ἀγυρτία, Circulatorium.
ἀγχάμενοι, Ancti. P.
ἄγχει, Angit. P.
ἀγχέμακα, Arma quibus pugnatur ut ensis. E.
ἄγχεται, Angitur. P.
Ἀγχίαλος, Juxta mare, prope mare, Sup. mare, littoreus locus. E.
Ἀγχιβαθὲς, Præaltum.
ἀγχιβαθὴς, Præaltus.
Ἀγχίνοια, Sagacitas, Experiencia, Prudencia, Experiencia. E.
ἀγχίνους, Sagax, Solers. Solers, Sagax, Sagacissimus. P. Exactus. E.
Ἀγχιστεία, Propinquitas, Adfinitas, Proximitas. Propinquitas. P.
ἀγχιστεὺς, Propinquus. P. Adfinis. E.
αγχιστεῖς, Agnati. O.
† ἀγχιστὴς, Propinquus, Adfinis.
ἀγχιτέρμων, καὶ ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενὴς, Adfinis. P.
† ἀγχμηταὶ, Hastati. O. [αἰχμηταί.]
Ἀγχόμαι, Angor.
ἀγχόνη, Laqueum, Suspensum.
† ἀγχονιστὴς, Necator.
ἀγχόνη, Laqueus, Suspensum, Strangulatio. E.
ἄγχουσα εἶδος βοτάνης, Ebulum, Vaccinium. P.
ἄγχω, Neco, Adfligo, Ango, Suffoco, Præfoco, Strangulo. O.
Ἄγω, Duco, Ducto. O.
ἄγω διὰ τιμῆς, Honorifico. O.
ἀγωγεὺς, Ductor, hoc Ductarium, Ductarium, Ductarius. P.
ἀγωγεὺς ὁ τῶν κτηνῶν. Ducale. P.
ἄγωγευς ὕδατος, Ductus. P.
ἀγωγεὺς, Habena. O.
ἀγωγεὺς, Ducale. E.
ἀγωγὴ, Judicium, Actio, Disciplina, Secta. P. Actio, Vadimonium. S. Vectura. O. Disciplina. E. Ductus, Ducatus, us, Elices. O.
ἡ ἀγωγὴ, hoc institutum. E.
ἀγωγὴ μαθήσεως, Disciplina. P.
ἀγωγὸς, Aquæductus. S. Aquæductus. P.
Ἀγὼν, Disciplina, Certamen. Certamen. P.
ἀγωνία, Solicitudo.
ἀγωνίαι, Sollicitudo. P.
ἀγωνία, Satago. E.
ἀγωνιᾷ, Satagit. P.
ἀγωνιᾷν, Trepidare. P.
† ἀγωνίασις, Trepidatio. P.
ἀγωνίζομαι, Certo, Contendo.
ἀγωνίζομαι, Dimico. O.
ἀγωνίζεται, Opitulatur. P.
ἀγωνιζόμεθα, Elaboramus. E.
ἀγωνιστέον, Conferendum. Certandum. P.
ἀγωνιστὴς, Certator.
ἀγωνιῶ, Trepido, Satago. Trepido. P.
ἀγωνιῶντα, Suspensum. P.
ἀγωνιοῦμαι, Nemo.
ἀγωνοθέτης, Munerarius. Munerarius. O. Munerarius. E.
ἀδαήμων, Indoctus, Imbecillis, Inscius, Nepos. E.
Ἀδάκρυτος, Inlacrimabilis, Infletus, Infleta.
Ἀδάμαστος, Indomitus. Indomabilis. O.
Ἀδάπανος, Sine inpensa partus.
Ἄδαρτος, Incesus.
Ἀδδὴν, Affatim.
ἀδδηφάγος, Edax. O. Manduco, onis. O.
ἄδει, Cantat. P.
Ἄδεια, Facultas, Licentia. Licentia. P. Impunitas. O.
ἄδειαν, Fiduciam. P.
Ἄδειπνος, Incenatus. Incœnatus. O.
Ἀδέκαστος, ἀδωροδόκητος, Edecumatus.
Ἀδελφὸς, Frater.
ἀδελφὸς ὁμοπάτριος, Germanus, Consanguineus.
ἀδελφὸς, Frater. P. Germanus. S.
ἀδελφοὶ, Germani. P.
ἀδελφὴ, Soror.
ἀδελφὴ ὁμοπατρία, Germana.
ἀδελφὴ, Soror. P.
ἀδελφίδιον, Fraterculus. O.
ἀδελφιδοὺς, Fratruelis, Fratris filius.
ἀδελφιδοῖ, Fratrueles. O.
ἀδελφικὸς, Fraternus. Sororius. O.
ἀδελφοκτονία, Fratricidium, Sororicidium. S.
ἀδελφόπαις, Fratris filius.
ἀδελφότης, Fraternitas, Germanitas. Germanitas. P.
† ἀδελφόθεν, Germanitus.
ἀδελφοκτόνος, Fratricida.
ἀδέσποτος, Indominabilis. E.
Ἀδεῶς, Licenter.
Ἄδηκτος, Inmorsus. Inmordosus. E.
ἀδήλητος, Innoxius. O.
ἄδηλον, Dubium. P.
ἄδηλα, Inperspicua. P.
Ἄδηλος, Incertus. Inenodabilis. P.
ἀδηλόω, Incerto, as. O.
ἀδημονία, Angor. O. Tædium. O.
ἀδημονῶ, Pertædeo. O.
ἀδὴν, Glandium. O.
Ἅδης, Infernus, Orcus, Sumanus, Uragus. Inferna. E.
Ἀδηφάγος, Edax.
ἀδηφαγία, Edacitas.
Ἀδιάθετος, Intestatus, Intestabilis.
† ἀδιαθέτως, Ab intestato. O.
ἀδιαίρετα, Individua. P.
Ἀδιαίρετος, Indivisus. Indivisus. P.
Ἀδιάκριτος, Indiscretus.
Ἀδιάλειπτον, Perenne.
ἀδιάλειπτος, Continua. P.
Ἀδιαλείπτως, Sine intermissione. Sine intermissione. P.
ἀδιάλλακτος, Inexorabilis. P.
ἀδιάλυτα, Inexplicabilia. P.
ἀδίαντος, Capillus Venecis. O.
† ἀδίανυτος, Inextricabilis. O.
† ἀδιάσειστος, Inconcussus. O.
† Ἀδιαστίκτως, Indistincte.
ἀδιάφθορον, Inviolatum. P.
Ἀδιάφθορος, Incorruptus.
Ἀδιάφορος, Promiscuus.
ἀδιαφόρως, Indifferenter, Licencius. Promiscue. P.
Ἀδιαχώριστος, Inseparabilis.
Ἀδίδακτος, Indocilis, Indoctus.
ἀδιήγητον, Inenarrabile. P.
Ἀδιήγητος, Inenarrabilis.
ἀδικεῖ, Lædit. P.
Ἀδίκημα, hæc Læsio.
ἀδικία, Iniquitas, Injuria, Injusticia. Iniquitas. P. Injustitium. E.
ἄδικος, Injustus, Injurius, Iniquus. Injustus, Iniquus. P. Iniquus. S.
ἀδικοῦμαι, Lædor, Injuriam pacior.
τοῖς ἀδικουμένοις, Accipientibus injuriam. P.
ἀδικῶ, Lædo, Noceo.
ἀδίκως, Injuste.
ἀδικώτατος, Periniquus, Iniquissimus.
ἀδιοίκητα, Inprovida. P. Inprovidentia. P.
Ἀδιόρθωτος, Inemendabilis.
† Ἀδιστάκτως, Sine dubio.
Ἀδόκιμον, Absurdum.
ἀδόκιμος, Reprobus, Absurdus. Inprobus. P.
ἀδολεσχέω, Garrio. O.
Ἀδολέσχης, Fabulosus, Garrulus.
ἀδολέσχαι, Garruli. O.
ἀδολεσχία, Garrulitas, Argucia.
ἀδολεσχίας, Exercitationes. E.
ἀδόλεσχος, Verbosus. P. Argutus. P.
ἀδολεσχῶ, Arguto, Garrio.
ἄδολος, Incallidus. O.
ἀδόλως, Sedulo. P.
Ἄδοξος, Ingloriosus, Ignobilis, Sine gloria. Inglorius. P. Inglorius. O.
ἀδοξία, Dedecus, Ignobilitas, Ingloria.
ἀδοξίᾳ ἐμβάλλω, Dedecoro.
ἀδοξία, Dedecus. P.
ἀδοξοῦντες, Inhonores.
† ἀδούας, Adubanus. O.
Ἄδουλος, Sine servo.
ἀδρὰ, Grossa. E.
Ἀδρανὴς, Segnis, inefficax, Socors, Ignavus, Inars. Segnis. Iners. Ineptus. Ignavus. Futilis. P.
ἀδρανεῖς, Insegnes. P.
ἀδράνεια, Inercia, Ignavia, Socordia. Ignavia. P.
ἀδρανία, Socordia, Inertia. Imersitudo. P.
† ἀδρανισθέντων, Ignavatis. P.
ἄδραστος, Inevitabilis. O.
Ἀδρὸς, Grandis. Gravis. P.
ἀδυνατεῖ, Nequit.
ἀδύνατον, Impossibile. P. Impenetrabile. P.
Ἀδύνατος, Inpotens, Non potens, Inpossibilis, Invalidus. Inpotens. P. Inops. E. Impossibilis. P. Infirmus. P.

ἀδυνατία, Impotentia. O.
† Ἀδυναστία, Inpotencia.
Ἀδυσώπητος, Inexorabilis. Inexorabilis. P.
*Ἄδυτον, Adytum. Sacrarium. O.
*Ἄδω, Canto, Cano.
Ἀδωροδόκητος, Inmunis.
Ἀεὶ, Semper, usquequaque. Semper. P.
ἀειδὴς, Deformis. P.
ἀείδιος, Perennis, Eternus, Perpetuus, Sempiternus.
† ἀειδιότης, Eternitas, Perpetuitas, Perennitas.
ἀείζωον, Sedum. P. Ædum. E.
ἀείζωος, βοτάνη, Seduus. P.
ἀείμνηστος, Memorabilis.
ἀεκητὶ, Ingratis. O.
ἀέναον ὕδωρ, Jugis aqua. Jugis aqua. P.
τὸ ἀέναον ὕδωρ, Jugis aqua. E.
Ἀετὸς, Aquila. Aquila. P. Caquilus. P.
ἀετὸς θαλάσσιος, Aquila marina. P.
ἀετώδης, Aquilinus. P.
ἀετοφόρος, Aquilifer. Aquilifer. P.
ἀετοφόροι, Aquiliferi. P. Aquiliferi. O.
ἀέτωμα, Fastigium.
Ἀζήμιος, Indemnus, Indemnatus.
ἀζήμιον, Indemnacio. Indemnitas. E.
τὰ Ἀζήμια, Indemnitates. E.
ἀζημίως, Impune. O.
Ἀζήτητος, Inquestus. Inqueritus. E.
ἄζυγον, Disperile. P.
*Ἄζυγος, Inpar, Dispar. Inpar. P.
ἄζυγοι, Dispares. P.
ἄζυμον, Azyma. P.
*Ἄζυμος, Sine fermento.
*Ἄζωστος, Discinctus. Discinctus. O.
ἀηδία, Lis. P. Tædium.
ἀηδίζομαι, Tædeo.
ἀηδὴς, Tædiosus, Parosus, Odiosus, Malchio, Insolens. P.
ἀήθεις, Insolentes. P.
ἀηδῶς, Tediose.
ἀηδοποιὸς, Litigiosus. P.
Ἀηδὼν, Luscina, Luscinus, Luscinia. P. Luscinia. O. Luscinius. E.
Ἀήθης, Insuetus, Insolens.
ἀήθεια, Insolencia.
ἀηθὴς, Insolens, Insolitus. O.
ἀηθεία, Desuetudo. O.
† ἀηθίζομαι, Desuesco. O.
Ἀὴρ, hic Aer.
Ἀήττητος, Invictus, Insuperabilis. Invictus, Inexuperabilis. P.
Ἀθάνατος, Inmortalis. Inmortalis. P. Æternus. O.
ἀθάνατοι, Immortales. P.
ἀθανασία, Inmortalitas.
Ἀθέατος, Invisibilis. Invisus. O.
ἀθέμιστος, Incestus. S.
Ἀθέμιτος, Infandus, Inlicitus, Profanus, Nefandus, Nefarius, Nefastus. Nefarius, Infandus. P.
ἀθεμίτον, Infandi. P.
ἀθέμιτοι, Infandi. P.
ἀθέμιτον, Infandum, Nefas, Inlicitum. Nefas, Nefandum. P.
ἀθέμιτα, Infanda. P.
† ἀθεμιτοποιὸς, Infanda faciens, Infanda gerens.
Ἀθεράπευτος, Incurabilis, Insanabilis.
ἀθέρες σίτου, Aristæ. P.
Ἀθέριστος, Insecta.
*Ἄθεσμος, Inlicitus.
ἀθέσμως, Inlicite.
ἄθετος, Inhabilis. P. Intercalaris. E.
Ἀθετῶ, Reprobo. Decipio. P.
ἀθετεῖ, Decepit. P. Refellit. P.
ἀθέτησις, Deceptio. P.
Ἀθηνᾶ, Minerva. Minerva. P.
ἀθηναῖος, Atheniensis.
Ἀθὴρ, Arista. Arista. P.
ἄθης, Insolens. P.
*Ἄθικτος, Intactus, Inlibatus. Intemerata. P.
ἄθικτα, Inlibata. P.
Ἀθλήτης, Athleta.
ἀθλητικὸς, Gladiatorius. O.
ἄθλιος, Miser.
ἀθλιότης, Miseria.
ἄθλιε, Nequissime. P.
ἀθλίως, Miserator. O.
ἀθλιωτάτους, Ærumnosos. P.
ἆθλον, Missum.
ἆθλον, Præmium. O.
*Ἄθραυστος, Inquassatus, Infractus.
ἄθραυστον, Inviolabile. P.
ἄθραυστα, Inlibata. P. Inlibata. S.
ἀθροίζω, Aduno, Glomero, Congrego.
ἀθροίζει, Gregat. P.
ἄθροισον, Glomera. P.
ἄθροισις, Adunacio, Majoracio, Auctuacio. Conventus. P.
ἄθροισμα, Globus. Caterva, Cohorta. P.
† ἀθροιστικῶς, Catervatim.
ἀθρόοι, Frequentes. P.
ἀθρόως, Summatim, Repentim. Passim. P.
ἀθρόως. . . . . P.
ἀθυμεῖ, Despondit animo. P.
ἀθυμία, Anxietas, Exanimacio, Animi depressio. Devotio. P.
ἀθύμως, Tædio. P.
ἀθυρόγλωττος, Linguax. O.
Ἀθῶος, Ignocens.
ἀθώως, Innocenter.
ἀθῶς, Indemnis. O.
αἱ δύο, Duæ. P.
αἱ τοῦ ἱστοῦ ὀθόναι. Vela. P.
αἱ τῶν θυμάτων ἀπαρχαί. Proficiæ. P.
Αἴας, Ajax.
Αἰγάγριον, hæc Capriola.
αἴγαγρος, Caper. Caprifer. E.
αἴγειον, Caprina. Caprina. E.
αἴγεια, Caprina. E.
αἰγεῖος, Capreus, rimus. O.
Αἴγειρος, Alnus, Populus. Populus. P. Pupules. Populum. E.
Αἰγιαλὸς, hoc Litus. Littus. P. Litus. E.
αἰγιαλώδης, Litturalis.
Αἰγίλωψ, hæc Habena. Avena. O.
Αἰγίπαν, Semicaper.
αἴγλη, Fulgor. P.
αἴγλη φωσφόρος. Jubar. P.
† αἰγογενὴς, Caprigenus. O.
αἰγοθῆλαι, Caprimulgi. O.
Αἰγόκερως, Capricornus. Capricornus. P.
αἰγώλιος, Ulula. O.
αἰγονόμος, Caprarius.
† αἰγοπόλος, Caprarius. P.
αἰγὼν, ἡ μάνδρα, Caprile.
αἰδέομαι, Exoro. O.
Αἰδέσιμος, Honestus, Prædicabilis.
αἰδεσιμώτατος, Honestissimus.
αἰδέσιμος, Observabilis. O.
αἴδεσμα, Pulmentarius. E.
† αἰδεστικὸς, Pudicus. P.
† αἰδεστικῶς, Pudenter. P.
Αἰδημόνως, Pudice, Pudenter. P.
Αἰδήμων, Modestus, Pudorosus, Verecundus, Pudens.
αἰδήμων, Pudicus, Verecundus, Probus. P.
αἴδης, Inferus. P.
† ἀϊδίζω, Perpetuo, as.
ἀΐδιος, Perpetuus. O. Perennis. O.
ἀΐδιον, Perenne. P.
ἀϊδιότης, Perennitas. O.
αἰδοῖον, Pudimentum, Pudendum. Penes. Veretrum. P.
τὸ Αἰδοῖον, Sira. P.
αἰδοῖον, Penis. P.
τὸ Αἰδοῖον, Penis. S. Tentum. O.
αἰδοῖα, Genitalia. P.
τὰ Αἰδοῖα, Verenda. O. Naturalia, Pudenda.
αἰδοῖος, Pudens.
αἰδοῦμαι, Pudeo, Vereor. O.
αἰδῶ, Religio.
αἰδοῦς, Religione. P.
αἰδὼς, Pudor, Pudicitia. Pudor, Pudicitia. P. Verecundia, Observantia. O.
Αἰθάλη, Fuligo, Favilla. Fulligo, Favilla. P.
Αἴθε, Utinam.
Αἰθὴρ, Æther.
αἰθρία, Serenitas. Serenum. P.
αἴθριον, Sudum. O.
αἴθριος, Apricus, Serenus, Clarus, a, um. O.
† αἰθριοποιῶ, Sereno.
† αἰθριόω, Sereno. O.
Αἴθυια, hic Mergus, Fulica. Mergus. P. Mergulæ. E.
αἴθυιαι, Mergæ. O.
Αἴθω, Cremo.
αἰκία, Verberatio. P. Injuria. S.
Αἰκίζομαί σε, Verbero, Adfligo te, Mulcto te.
αἰκίζομαι ὑπὸ σοῦ, Affligor de te, Mulctor de te.
αἰκίζει, Cruciat. P.
Αἴλουρος, Felax, hæc Catta. Felis. P. Cattus. E.
Αἷμα, hic Sanguis. Sanguis, Asser. P.
αἱμάτων, Sanguinum. P.
αἷμα, λύθρος, Cruor.
αἷμα, λῦθρος, Cruor. S.
αἷμα νεκροῦ, Tabo. P.
αἷμα πεπηγὸς, Cruor. P.
αἵματι νεκροῦ, Tabo. P.
αἵματι συνζευγνύει, Conjungit. P.
αἵματι συνεζευγμένος, Conjunctus. P.
Αἱμάσσω, Cruento, Sanguino.
αἱμάττω, Cruento, Sanguino, Sanguinor.
αἱμάσσεσθαι, Sanguinare. O.
αἱμακτὸς, Sanguinolentus. O.
αἱματηρὸς, Cruentus. O.
αἱμάτιον, Sanguiculus. O.
αἱματόω, Cruento, as. O.
αἱματώδης, Sanguinolentus, Sanguineus.
αἱματῶδες, Sanguinolentum, Cruentum.
αἱμοπότης, Sanguinarius. Sanguinarius, serpens. E.
αἱμορραγῶ, Sanguinem fluo.
† αινδελεστις, Ador. P.
αἴνεσις, Laus. P.
Αἴνιγμα, Quæstio, Prodigium.
αἰνιγματώδης, Monstruosus.
Αἶνος, ὁ ἔπαινος, Conlaudacio, Laus.
Αἴξ, Capra, Caprella. Capra. P.
αἰπόλος, Caprarius, Opilio. Opilio. P.
Αἶρα, ἡ οὖσα ἐν τῷ σίτῳ, Loleum. Lolium. P. Lolium. O.
Αἵρεσις, Potissimum. Secta. P. Condicio. P. Optio. O. Conditio. E. Optio. E.
αἱρετὸς, Electus. P. Elegans, Elegantes, Expetendum. P.
Αἱρετώτερον, Condicio, Electio, Optio. Potius. P.

αἴῤομαι, Porto, as. Gesto, as. O.
αἱροῦμαι, Opto, Eligo.
τὸ αἱροῦν κατὰ τὸ ἐπιβάλλον, Prorata. P.
αἱρεῖσθαι, Adscire. O.
Αἴῤω, Tollo, Extollo. Levo. O.
αἶσαι, Parcæ. O.
Αἰσθάνομαι, Sentio. Animadverto. O.
αἴσθησις, Sensus, Intellectus. Sensus. P. Sensus. S.
αἰσθήσεις πέντε, Sensus quinque. E.
αἰσθητήριος, Sensificus. O.
† αἰσθητικῶς, Sensim.
αἰσθητὸς, Sensibilis. O.
αἰσθητὸν, Sensile. O.
αἴσια, Dextera. P.
Αἴσιος, Prosper seu Prosperus, Secundus.
αἰσίῳ, Secundo. P.
αἴσιοι οἰωνοὶ, Oscines. O.
αἴσιον, Prosperum. P.
αἰσίως, Prospere. Prospere. P.
† αἰσιοποιῶ, Obsecundo, Prospere facio. E.
† αἰσιοποιῶ, Obsecundo, Secundo.
† αἰσιοποιηθήσεται, Prosperabitur.
Αἴσχιστος, Pessimus.
αἶσχος, Obproprium, Dedecus. Dedecus. P. Propatulum. O.
† αἰσχρανδράποδα, Famosa mancipia. E.
αἰσχροκερδὴς, Turpilucris.
αἰσχρολογία, Turpiloquium.
αἰσχρὸς, Fœdus, Obcenus, Turpis.
αἰσχρὸς τρόποις καὶ ἐλαττώμασιν, Obscænus. P.
αἰσχροὶ, Turpes. P.
αἰσχρὰ κέρδη, Famosæ opes. E. Probrum. P. Fœdus, da, dum. O.
αἰσχροποιῶ, Turpifacio.
αἰσχροποιὸς, Turpifactor, Turpator. Obscœnus. P.
αἰσχρότατος, Fœdissimus.
αἰσχρότης, Turpitudo, Fœditas.
αἰσχύνη, Pudor, Pudencia. Verecundia. P. Dedecus. O. Pudor. P. Dehonestamentum. O. Confusio. E.
αἰσχύνομαι, Pudet me. Pudefio. Verecundor. O.
αἰσχυνομένη, Confusa. P.
αἰσχυντηλὸς, Pudibundus. O.
αἰσχυντηλῶς, Verecunde. O.
αἰσχυντηρὸς, Pudens, Pudicus, Verecundus. Pudens. P.
αἰσχύνω, Turpo, Fœdo.
αἰτέω, Peto, Posco, Rogo. O.
αἴτησον, Expete. P.
αἰτησόμεν, Postulatitium. P.
† αἰτησεκρίτον, Plausibile, P.
Αἴτησις, Petitorium, Peticio, Postulacio. Postulatio. P. Petitio. O.
αἰτητὴς, Petitor. Petitor. O.
Αἰτία, Causa, Materia seu Materies, Titulus, Querimonia, Querella, Culpa, Noxa. Occasio, Culpa, Causa. P. Crimen. O. Reatus. O.
τῆς αἰτίας φανείσης, Causa cognita. P.
αἰτίασις, Accusatio, Conquestio, Incusatio.
αἰτιατικὴ, Accusativus.
Αἴτινες ἂν, Quæque.
ἅτινες δήποτε, Quæque, Quæcunque.
αἰτιολογοῦμαι, Caussificor. O.
αἰτιοῦμαι, Accuso. P.
Αἴτιος, Nocens, Sons, Noxius, Reus. Nocens. P. Sons, sontis. S. Caussativus. O.
αἴτιοι, Sontes. P.
αἰτιολογικὸς, Causativus.
αἰτιολογικοὶ, Causales. Juridicialis. P.
αἰτιῶμαι, Criminor, Accuso, Culpo, Incuso, Causo.
αἰτιᾶται, Pulsat. P. Suscenset. P. Queritur. E.
αἰτιασθέντες, Pulsati. P.
αἰτιώμενοι, Incusantes. E.
αἰτοῦμαι, Peto. P. Postulo, as. O.
αἰτεῖται, Poscit. E.
αἰτοῦσιν, Postulantibus. P.
τῶν αἰτούντων, Poscentium, P.
Αἰτῶ, Posco, Postulo, Peto. Peto, Postulo. P.
αἰτεῖ, Poscit. P.
Αἰφνίδιον, Subito.
αἰφνίδιος, Repentinus, Subitanus.
αἰφνιδίως, Repente, Repentine, Subito.
αἰφνίδιος, Repens. Repentinus. P. Præsentaneus. Subitaneus. O.
αἰφνίδιον, Clandestinum. P.
Αἰχμάλωτος, Captivus.
αἰχμαλωσία, Captivitas. Captatio. P.
αἰχμαλωτίζομαι, Captivor.
αἰχμαλωτίζω, Capto, Captivum duco.
† αἰχμαλωτιστὴς, Captivator.
αἰχμάλωτος, Captivus. P.
αἰχμάλωτοι, Captivi. E.
αἰχμὴ, Acies, Acumen. Acies. P. Mucro. O. Cuspis. O.
αἰχρὸς ἀπὸ τοῦ θερμαίνεσθαι. Calatiæ. P.
αἴω, Candeo, es. O.
αἰὼν, Evum, Seculum.
αἰὼν, Ævum. P. Sæculum. O.
αἰῶνας, Sæcula. P.
αἰώνιος, Sempiternus, Eternus, Perpetuus, Perennis. Sempiternus. P.
αἰώνιον, Ævum, Perenne, Perpetuum, Sempiternum. P. Perpetuo. E. Sempiternum, Diuturnum.
αἰωνιότης, Æternitas, Perpetuitas, Diuturnas.
Αἰῶρα, Gestacio.
αἰώρα, Gestario. O.
αἰωρέω, Gestio, is. O.
αἰωροῦμαι, Pendeo. O.
αἰωρίζεται, Gestatur.
Ἀκαθαρσία, Inmunditas, Inmundicia, Inpuricia, Spurcicia, Inluvies. Inluvies. S. Impuritas. P.
ἀκάθαρτος, Pollutus, Impurus, Immundus, Obscenus, Obscenus, Spurcus, Immundus, Særia. P.
ἀκάθαρτος, νόθος, Spurius. E.
ἀκάθαρτοι, Impuri. Immundæ, Obscænæ. P.
ἀκάθαρτον, Inpurimum. Obscænum. P.
ἀκάθαρτα, Impurata. P.
† ἀκαθάρτως, Impure. P.
Ἀκαθήκων, Inofficiosus.
Ἀκαθοσίωτος, Indevotus.
ἀκαθοσίωτον, Indevotum.
† Ἀκαινοτόμητος, Inlibatus, Inlibata.
† Ἀκαίρεος, Sincerus, Incolumis, Integer.
† ἀκαίρεον, Bis dic bis sum. P.
† ἀκαίρεην, Integrum, Solidum.
† ἀκαιρεότης, Integritas.
† ἀκαιρέως, Sincere.
Ἀκαιρία, Importunitas.
ἄκαιρος, Inoportunus, Inportunus, Intempestivus. Intempestivus, Importunus, Intempesta. P. Intempestivus. O.
ἀκαιρουμένοις, Occupatis. P.
ἀκαίρως, Intempestive.
Ἄκακος, Innocens.
Ἀκαλήφη, ἡ καὶ κνὶς, Urtica.
Ἀκάλυπτος, Intectus, Inopertus.
Ἀκάματος, Inlaboriosus. Indefessus.
ἀκαμάτως, Infatigabiliter.
ἀκάματος, Infensa. Infestus. P. Inquies, etis. O.
ἀκαμπὲς, Rigidum. P.
Ἄκαμπτος, Inflexus.
ἄκανθα, Spina. P. Dumus. S. Sentis, Spina. O.
ἄκανθα, ὡς Λουκιανὸς, Acactum. P.
ἄκανθαι, Sentes. Betoræs. P. Vepres. O. hi Sentes.
ἄκανθαι, ἄκανθα ἀνθρώπου καὶ ἰχθύος, spina.
ἀκανθεὼν, Spinetum. S.
ἀκανθεῶνες, Dumeta. P.
ἀκάντης, Spina. E.
ἀκανθὶς, Carduelis. O.
ἀκάνθινος, Spineus. O.
ἀκανθιὼν, Senticetum. O.
ἄκανθος, Acanthus. P. Luna. O.
† ἀκανθολαβὶς, Vulsella. P.
ἀκανθυλλὶς, Cardelis.
ἀκανθυλὶς, Casdelus. E.
ἀκανθὼν, ὁ τόπος, Dumetum, hæc Sencia.
ἀκανθὼν, Vepreum. O.
ἀκανθώδης, Sentosus, Spinosus. Sentus. O.
ἀκάρδιος, Sine corde, Excors. Socors. P.
ἀκαρὲς, Momentum. O.
ἀκαρὴς, Momentarius. O.
Ἀκαρπία, Sterilitas, Infructuositas.
ἄκαρπος, Sterilis, Infructuosus. Sterilis, Intonsus. P.
ἄκαρτα, Intonsa. P.
† Ἀκαταδίκαστος, Indemnatus.
ἀκατάκριτος, Indemnatus. P.
Ἀκατάληπτος, Incomprehensibilis.
ἀκατάληπτοι, Infrequentes. P.
Ἀκατάλληλος, Præposterus, Mutabilis.
Ἀκαταμάχητος, Inexpugnabilis, Ineluctabilis.
ἀκαταμάχητον, Ineluctabile. P.
† ἀκατάμικτοι, Infrequentes. P.
Ἀκατανόητος, Inconsideratus.
ἀκαταπάλαιστον, Inextricabile. P.
Ἀκαταπάλαιστος, Ineluctabilis.
Ἀκατάπαυστος, Insedabilis, Indesinens.
† Ἀκαταπόνητος, Infatigabilis.
Ἀκαταπραΰντος, Inplacabilis. Inplacata. P.
† ἀκατάτριπτος, Inextricabilis. P.
Ἀκατασκεύαστος, Inconditus, Incompositus.
† ἀκατασκόπως, Inexplorato. O.
Ἀκαταστασία, Inconstancia.
Ἀκατάσχετος, Incontentus.
ἀκαταφρόνητος, Intemerata. Inlibata. P.
ἀκαταφρόνητον, Inextricabile. P.
Ἀκατέργαστον, Infectum, Inoperatum.
Ἀκατηγόρητος, Inaccusabilis.

'Ακάτιον, Cumba.
"Ακαυστος, Inustus.
'Ακέλευστος, Injussus.
'Ακέραιος, vide 'Ακαίρεος.
ἀκέραιος, Sincerus. P.
ἀκεραίου, Integri. P.
ἀκέραια, Inlibata. P.
ἀκέραιον, Dissum. P.
ἀκεραίως, Sincere. Sincerius. P.
ἄκερος, Abumus. P.
ἀκέσασθαι, Reconcinnare. O.
ἄκεστρα, Acuncula, Acus. O.
'Ακέστρια, ἡ χαμωπίστρια, Sarcinatrix.
ἀκέφαλος, Truncus. P.
'Ακιβδήλως, Sedulo. Sedulo, P.
'Ακίνδυνος, Sine periculo.
'Ακινησία, Inmobilitas.
ἀκίνητος, Inmotus, Inmobilis.
ἀκίνητα, Inlibata. P.
ἀκὶς, Spiculum. P.
ἄκις, Acis. E.
"Ακλαυστος, Indeflebilis.
'Ακλεὴς, Inglorius.
"Ακληρος, Exsors. Exors. P.
"Ακλητος, Invitatus, Invocatus.
ἀκλινὴς, Durus. P.
'Ακμάζω, Vigeo, Adolesco, Pubesco, Viresco.
ἀκμάζω, Vigeo. P.
ἀκμάζει, Viret. P.
ἀκμάζων, Vegetis. Vigens. P.
ἀκμάζουσα, Vivida, Fortis. P.
'Ακμαῖος, Vegetus, Adultus, *Maturus. Tempestivus, Adultus. P.* Vigorosus. O.
ἀκμαία, *Adulta. P.*
ἀκμὴ, Maturitas, Vigor. acies. Vigor. P. Vigor. S. Status. E.
ἀκμὴ σιδήρου, Acies.
ἀκμὴν, Aciem. P.
ἀκμὴν, ἐπίῤῥημα, Adhuc.
ἀκμαὶ, Vigores. P.
ἄκμητος, Indefessa. P.
"Ακμων, Incus: hæc Cudis. Cudo. P. Incus. O. Incudis. Encudo.
"Ακναφος, Rudis, Infollonicatus, Inpolitus.
ἀκοὴ, Auris. P. Auditus. S.
†ἀκοΐδιον, Auricula.
ἀκοαὶ, Aures. P. Auditus. E.
'Ακοίμητος, Insomnis, Indormis.
ἀκοίμητον, Inquietum. P.
'Ακοινώνητος, Insociabilis, Sine societate.
ἀκοίτης, Maritus. O.
ἀκολασία, Protervia. O.
ἀκολασταίνω, Nepotor. Protervio. O.
'Ακόλαστος, ὁ ἐξώλης, Ganearius, Lascivus, Libidinosus.
ἀκόλαστος, ὁ μὴ τιμωρηθεὶς, Impunitus.
ἀκόλαστος, Libidinosus, Flagitiosus. P. Protervus. O.
ἀκολάστως, Impune.
'Ακόλλητος, Inglutinatus.
ἀκολουθέω, Consequor. O.
ἀκολουθεῖ, Sequitur. P.
ἀκολουθητικὸς, Sequax. O.
'Ακολουθία, Sequela, Consequentia.
ἀκολουθία, Ordo. Norma. P. Sequela. Consequentia. O. Linea. E.
ἀκόλουθος, Secutor, Pedissequus: Consequens. Consentaneus.
'Ακόλουθος, ἐπὶ λόγου ἢ πράξεως, ἀκόλουθον. Congruum, Consequens, Consentaneum.
ἀκόλουθος, Pedissequus. P. O.
ἀκόλουθος, Assecla, Cacula, Comes.
ἀκόλουθον, Consentaneum, Serium, Secretum, Sequens, Conveniens. P.
ἀκολουθῶ, Sequor.
ἀκολουθήσοντας, Secuturos. P.
ἀκολούθως, Convenienter, Consequenter. Consequenter. P.
ἀκομψία, Impolitia. O.
ἀκονάω, Acuo. Spiculo, as. O.
ἀκονᾷ, Acuit. Exacuit. P.
'Ακόνη, Cos, Cotis. Cos. P. Cos, Cotis. S. Acies. O.
'Ακόνιον, Coticula.
†'Ακονητὴς, Samiarius, Ciarius, Acuciator. Cotiarius, et Samiator. Samiator. P.
'Ακοντίας, ὁ ὄφις, Jaculis.
ἀκοντίας, Jaculus. E.
ἀκοντίζω, Jaculo. O.
'Ακόντιον, Jaculum, Telum, Pilum. Telum. Hastina. Spiculum. Jaculum. Veruina. O.
ἀκοντία, Jacula. P.
ἀκοντίσας, Jaculatus. Jactatus. P.
ἀκοντίσασα, Jaculata. P.
ἀκόντισις, Jaculacio, Jactus.
ἀκόντισμα, Tragula. O.
ἀκοντιστὴς, Jaculator. P.
ἀκοντισταὶ, Jaculares. P.
ἀκοντίζω, Jactum jacio, Jaculor.
ἀκοντίζει, Jactat. Conicit. P.
ἀκοντίζονται, Jactantur. P.
ἀκοντίου εἶδος, Gesa, Spicula, Sparus.
ἀκόντιον Μακεδονικὸν, Sarisa.
ἄκοντος, Invito. P.
'Ακονῶ, Acuo.
'Ακοπίαστος, Infatigabilis, Indefessus.
'Ακορέστης, Insatiabilis, Insaturabilis.
ἀκόρεστον, Insaturabile, Inexsaturabile, Insaciabile.
ἀκόρεστος, Avidus. P.
ἄκος, Remedium. O.
'Ακοσμία, Dedecus. Dedecus. P.
ἄκοσμος, Incomtus. Inhonestus.
ἄκοσμοι, Dedecores. P.
†'Ακούρευτος, Intonsus.
ἄκουρος, Intonsus, E.
'Ακούσιος, Invitus.
ἀκουσίως, Invite.
ἀκούσιος, Invitus. O.
ἀκουσία ἐργασία, Angaria. P.
"Ακουσμα, Audicio.
'Ακούω, Audio, Ausculto.
ἀκούει, Accipit. Audit. P.
ἄκουε, Audi. P.
ἀκουσθήσεται, Audietur. P.
"Ακρα, Summa. Arx. O.
τὰ "Ακρα, Primores. O.
ἄκρα κτισμάτων, Areæ. P.
ἀκραὶ συλλαβαὶ, Apices. P.
ἀκραγὰς, Agrigentum. O.
ἀκραγάντινος, Agrigentinus. O.
ἀκρασία, Intemperancia. Inelegantia. P.
ἀκρασία, ἡ αἰσχρότης, Incontinencia.
†ἀκρατάριον, Mericulum.
ἀκρατίζομαι, Iento, as. O.
"Ακρατον, Merum, Purum. Merum. P.
"Ακρατος, Merus, a, um. Merax, cus. O. Intemperata. Intempesta. P.
ἀκρατοπότης, Meribibulus. O.
ἀκρατὴς, Incontinens, Intemperans. Victus, partic. Impos, Impotens. O.
ἀκρατῆ, Intemperata. P.
ἀκρατίζω, Ianto.
ἀκρατίζει, Iantat. E.
ἀκράτισμα, Iantaculum. P.
ἀκρατισμὸς, Iantaculum. Iantaculum. P. Ientaculum. O.
†ἀκρατοπώλιον, Meritorium.
ἀκρατόφορον, Merarium. E.
ἀκράτως, Intemperanter. P.
'Ακράχολος, Vasanus.
ἀκραχολία, Vasania.
ἀκρέμων, Cymba, Corymbus. E.
ἀκριβαστὴς, Scrupulosus. E.
'Ακριβὴς, Certus, Cautus, Scrupulosus, Suptilis. Certus. P.
ἀκριβεῖς. Examinatus. P.
ἀκρίβεια, Cautela. Exanclatio, E.
ἀκριβείας, Religione. P.
ἀκριβέστατος, Verissimus.
ἀκριβολογία, Veriloquium.
ἀκριβῶς. Pensiculate. O.
ἀκριβῶς οἶδα, Certe scio.
ἀκριβὲς ἔχω, Certum habeo.
'Ακρὶς, Lucusta, Lucusta. P.
ἀκρίδες, Locustæ. O.
ἄκριτον, Injudicatum.
ἀκροάομαι, Ausculto. O.
ἀκροᾶται, Auscultat. P.
'Ακρόασις, Audiencia, Auscultacio, Auditus, Examen. P. Audientia. Auditorium. S. Auditio. O.
ἡ ἀκρόασις συγκεκροτημένη, Examen districtum. P.
ἀκροατὴς, Auditor.
ἀκροαταὶ, Auditores. E.
ἀκροατήριον, Auditorium. Auditorium. P.
ἀκροβολίζομαι, Velitor. O.
ἀκροβολίζοντες, Lacessentes. P.
ἀκροβολίσαι, Propulsare. P.
ἀκροβολισταὶ, Rogarii. P.
†ἀκροβολῖται, Ferentarii. O.
'Ακροβυστία, Præputium. Præputium. P.
†'Ακροδάκτυλον, Pollex, Articulare. P.
'Ακρόδρυον, Cacumen rami.
τὰ 'Ακρόδρυα, Bacca. O.
'Ακροθιγῶς, Summatim, Carptim.
'Ακροθίνια, Rulicilia. Procle. P.
†ἀκροζώνη, Istita. P.
†'Ακρομάσθιον, Gruma, Pilla.
"Ακρον, Apex, Summum, Cacumen, Fastigium, Culmen. Crepido. E.
ἄκρον μαχαίρας, Mucro.
ἄκρον ξίφους, Acumen. P.
τὸ ἀκρον τῶν ὀρνίθων, Gibrus gallinarum. P.
ἄκρον ὄρους, Cacumen. P.
τὸ ἄκρον τῶν ὀρνίθων. Gibrus gallinarum.
ἄκρα ὄρους, Cacumen. P.
τὸ ἄκρον τῆς πρώρας. Aplustra. P.
ἄκρον σίδηρον, Mucro. P.
†ἀκροξιφιδίῳ, Mucrone. P.
'Ακρόπαστον, Parce salsum.
'Ακρόπολις, Arx. P. Arx, arcis, S.
'Ακροστόλιον, Rori.
"Ακρος, Summus, Extremus. O.
ἀκροτετμημένος, Truncus, P.
ἀκρωτήριον, Promontorium. O.
ἀκρότης, Summitudo. O.
ἀκροτομεῖ, Truncat. P.

†Ἄκρουστος, Inpercussus. [ἄκρουστος, ab α pr. et κρούω.]
†Ἀκροχορδάνη, ἡ μυρμηκιὰ, Verruca.
†ἀκροχορδόνιον, Verruca. P.
ἀκροχορδὼν, Nævus, Verruca. S.
ἀκροχορδόνες, Verrucæ. P.
ἀκροχορδόνων, ἀνάπλεος. Verrucosus. O.
ἀκροχορδόνας, Nævos. P.
ἀκροχορδόσιν, Verrucis. P.
Ἀκροῶμαι, Audior.
†Ἄκρυπτον, Incelatum, Inabscondibile.
ἀκρώνυχον, Articulare. P.
Ἀκρώρεια ὄρους, Collis jugum.
ἀκρώρεια, Vertex montis. P.
ἀκρώρια, Cacumen. P.
ἀκρώριαι, Jugol. P. Juga. Aristum. P.
ἀκρωρίαις, Jugis. P.
Ἄκρως, Summe, Eximie, Excellenter, Excellenter. P.
Ἀκρωτήριον, Arx, Promontorium, Cacumen, Cacumen, Promontorium. P.
ἀκρωτηριάζω, Trunco, Mutilo, Decacumino. O.
ἀκρωτηριάζει, Obtruncat. Detruncat. Mutilat. P.
ἀκρωτηριασθείη, Mutilata. P.
†ἀκρωτηρίασις, Truncacio, Mutilacio.
ἀκρότονος, Pernix. P. Pernix. E.
ἀκροχείριον, Media manus. E.
Ἀκταία, τὸ δένδρον, Sambicus, Sambucus.
Ἀκτένιστος, Inpexus, Inpexa. P.
Ἀκτὴ, ἡ τῆς θαλάσσης, Actula, Ora.
ἀκτὴ τὸ φυτὸν, Sabucus.
ἀκτὴ, εἶδος βοτάνης, Sabucus. P.
ἀκτὴ, Sabucus, Littus. O.
αἱ Ἀκταὶ, Amœnia. P.
Ἀκτὶς ἡλίου, Radius.
ἀκτὶς, Radius. P. Radius. S.
ἀκτινοβολῶ, Radio.
ἀκτινοβολεῖσθαι, Radiare. O.
†ἀκτινοφόρος, Radiatus. P.
Ἄκτιστον, Inconditum.
ἄκτιστος, Increatus. O.
ἀκυρολογία, Inproprietas. P.
Ἄκυρος, Irritus.
ἀκύρως, Improprie.
ἄκυρος, Infirmus. O.
ἄκυρον, Cassum. P. Acus. P. Irritum. E.
ἄκυρα, Inrita. P. Inrita. E.
ἀκυρόω, Irrito, Abrogo, Infirmo. O.
†ἀκυρωσία, Arrogacio, Evacuacio, Irritum.
ἀκωρῶ, Infirmo, Irritum facio, Arrogo.
Ἀκωκὴ, Mucro.
Ἀκωλύτως, Inprohibito, Licenter.
Ἄκων, Invitus, Invitus. P.
†ἀλάβεια, Alabia. O.
Ἀλαζονία, Jactancia, Insolencia, Adrogancia.
ἀλαζονεύομαι, Insolesco, Glorior, Jacto, Adrogo.
ἀλαζὼν, Jactator, Gloriator, Adrogans. Abrogans. P.
†Ἄλαι, Salinæ, Salinæ. P.
Ἀλαλαγμὸς, Jubilacio, Ejulacio.
ἀλαλάζω, Ululo, Tintino. O.
ἀλαλάζων, Tinnulum. O.
ἀλάλητον, Inproloquibile. P. Infandum. E.
Ἄλαλος, Elinguis, Mutus, Infans, Mutus. P.
ἀλαζονεύεται, Jactatur. P.
ἀλαζὼν, Gloriosus, Insolentior. P.
ἀλαζονικώτερος, Jactantior. P.
ἀλαζόνως, Jactanter. O.
ἀλαπάζει, Alapatur. P.
†ἀλαπὴ, ὡς Κικέρων, Pitana. P.
ἅλας, Sal, Salis. S.
†ἅλατα, Sales. P.
†ἀλατικὸν, Salarium. P.
ἀλατρίβανος, Pistillum. P. Pistillus. E.
ἀλγεινὸς, Dolorificus, Auxifer. O.
ἀλγέω, Doleo. O.
Ἀλγηδὼν, Dolor.
ἀλγηδόνες, Dolores. P.
ἄλγημα, Dolor. P.
ἄλγος, Dolor. P.
ἀλγῶ, Doleo, Rigeo.
ἀλγεῖ, Dolet. P.
ἀλεία, Piscatus. S.
ἄλειμμα, Unguentum. P.
Ἀλείπτης, Unctor, Unctor.
ἀλείπτης ἵππων, Conditor. P.
ἀλειτουργησία, Immunitas. P.
ἀλειτούγητος, Immunis. P. Immunis. E.
ἄλειφαρ, Unctum. O.
ἀλείφω, Unguo, Linio. Ungo, is. O.
ἄλειψις, Unctio. P.
Ἄλεκτος, Infandus, Indicendus, Indictus.
ἀλεκτοφονία, Gallicinium. S.
†ἀλεκτροφώνιον. Gallicinium. E.
Ἀλεκτρυὼν, Gallus, Gallus. P. Gallinaceus gallus.
†ἀλεκτρυοφωνία, Gallicinium, Galli cantus.
ἀλέκτωρ, Gallus gallinarius, Gallus. E.
ἀλεξέω, Opitulor. O.
ἀλεξητήριος, Opitulus. O.
Ἀλεξίκακος, Depulsor.
ἀλεξιφάρμακον, Amuletum. O.
Ἄλες, Sales.
†Ἄλεσμα, Molacio.
†ἀλεστὴς, Molendinarius, Molator.
Ἀλετρίβανος, hoc Pestillum.
†Ἀλεύκαντος, Incandidus.
†ἀλεύειν, Piscari. O.
Ἄλευρον, Farina. Farina. P.
†ἀλευρὼν, Farinarium. O.
ἄλευρον, Pollinis, hic. E.
τὸ Ἄλευρον, hic Pollinis. E.
†ἀλευρώδης, Farinaceus. O.
*ἄλευς, Far, farris. S.
†ἀλέτης, Molitur. P.
ἀλέω, Molo, lis. O.
ἀληθὲς, Certum, Verum. P.
Ἀληθὲς, Verum, Certum.
ἀληθέστερον, Certius, Verius.
ἀληθέστατα, Verissime.
ἀληθέστερον, Verius. P.
ἀλήθεια, Veritas, Justitia, Veritas, Abolitio. P.
ἀληθὴς, Verus, Verax, Certus, Sontius. P. Berus. S. Vindex, Verax. E.
ἀληθινὸς, Manifestus, Verax, Veriloquax, Veridicus.
ἀληθινὸν, Verum. P.
ἀληθεύω, Verum dico. Vero, as. O.
ὁ Ἀληθεύων, Veridicus. O.
†ἀληθολογία, Veriverbium. O.
ἀληθῶς, Vero, Certe.
ἀληθῶς γὰρ, Enim vero.
Ἀλήθω, Molo.
ἀλήθει, Molit. P.
ἄληκτον, Indesinens. E.
Ἀλήτης, Erraticus, Erroneus, Vagus.
†ἀλητὴς, Molitor. O.
Ἀλθαία, Hibiscum.
ἀλθέω, Sano, nas. O.
ἁλιὰς, Horia. O.
Ἁλιεὺς, Piscator.
ἁλιεὺς, Piscator. P.
ἁλιευτικὴ, Piscatoria. E.
ἁλιεύω, Piscor.
Ἀλίζω, Insalio, Salio, is, O.
†ἁλικαὶ, Salinæ. E.
†ἁλικὸς, Saliaris. O.
Ἀλίμενος, Inportuosus. Importunus. O.
ἀλίμενα, Inoppidata. P.
Ἄλιμμα, Unguentum.
†ἁλινάτωρ, Salinator. O.
Ἄλιξ, hic Alix, singulariter tantum declinabitur, Alex. S.
ἅλις, Ohe. Satis. O.
†ἅλισις, Salitura. O.
ἀλιτάνευτος, Inexorabilis. P.
ἀλκὴ, Validitas. P.
ἀλκυὼν, Tranquilla. P. Alcion. E.
ἀλλὰ, Sed. Quin. As. P.
ἀλλὰ γὰρ, Quin. P.
ἀλλὰ δὴ καὶ, Quinimo. O.
ἀλλ' ἐπειδὴ, Quoniam vero. P.
ἀλλὰ μὴν, Quin. Verum, etiam. P. Immo vero. Sed enim. O.
ἀλλ' ὅμως, Attamen. P.
ἀλλᾶντες, Lucanica. O.
ἀλλαντία, Lucanica. P.
ἀλλάντια, Lucanicæ. E.
ἀλλαντοπῶλαι, Fartores. O.
ἀλλᾶς, Farcimen. O.
ἀλλάσσω, Muto. E.
ἀλλάσσει, Mutat. P.
ἄλλαξον, Muta. E.
ἀλλάττομαι, Commuto. O.
ἀλλαχῆ, Aliubi, Alibi. P.
ἀλλαχόθεν, Aliunde. P.
ἀλλαχόσε, Alibi. P.
ἀλλήλους, Invicem. P.
ἀλληλουχία, Compago, ges. O.
†ἀλληλοποιῶ, Mutito. O.
ἀλλήλως, Mutuo adverb. O.
ἀλλήπη, Aliubi. O.
ἄλλιξ, ἰχθὺς ταριχευόμενος, Allex. E.
ἀλλόδαπος, Extraneus. O.
†ἀλλοδαπῶς, Alifariam. E.
ἀλλοδατίης, Diversus. P.
ἀλλοεθνὴς, Alienigena. Externus. P.
ἀλλοῖος, Diversus. O.
ἀλλοιοτέρος, Serius. E.
ἄλλομαι, Salio, lii. O.
ἄλλεται, Salit, Salit. P.
ἀλλοπρόσαλλος, Versipellis. O.
ἄλλος, Alter, alius. P. Aliter. S.
ἄλλον, Alium. P.
ἄλλοτε, Alias. P.
ἄλλό τι, Denique. P.
ἀλλότριος, Extraneus. P. Alienus. O.
ἀλλότριον, Alienum. E.
ἀλλοτριόω, Alieno. O.
ἀλλοτριωθέντα, Abalienata. P.
ἀλλόφυλος, Exterraneus. Alienigena. O.
ἀλλόχροος, Discolor. P.
ἀλλόχροοι, Discolores.
ἄλλως, Alias, Aliter, Aliorsum, Alioquin, Aliter. O.
ἄλλως τε, Præsertim cum. P.

ἄλλωστε, Præsertim. O.
ἅλμη, Muria. P. Muria. Muries. O. Murina. E. Salsedo, Salsilago. O.
ἁλμυρὸς, Salmacidus. P. Salsus. O.
ἁλμυρὸν, Salmacidum. P.
ἁλμυρὸν ὕδωρ, Salmacia aqua. P.
ἀλόγιστος, Incogitabilis. O.
ἄλογος, Inrationabilis. E.
ἀλόγως, Immerite. P.
†ἀλογοθέτητον, Indiscussum. E.
†ἀλόησις, Tritura. P.
ἀλοιφὴ, Unguen. O.
ἀλουργὶς, Palmaris. O.
ἅλους, Captus. O.
ἀλουσία, Inlubres, Inluvies, Illuvies. O.
†ἄλουστον, Inlotum. P.
†ἀλουτάριον, Aluta. S.
ἄλοχος, Uxor. P. Uxor. E.
ἀλοῶ, Tero. P.
ἅλς, Salum, Mare, Sal. O.
ἅλες, Sales. P.
ἄλσος, Nemus. Lucus. P. Lucus. S.
†ἀλτικοὶ, Saltatores. O.
ἀλύει, Allucinatur. P.
ἄλυπος, Sine vile. E.
†ἀλυσείριον, Catenula. O.
ἅλυσις, Catenula. P.
ἅλυσις χρόνου, Series. P.
ἁλυσίδιον, Copula. P. Catena. E.
ἄλυτος, Inenodabilis. P.
ἄλφιτα, Pulenta. P. Polenta, Polina. E.
ἄλφιτον, Polenta. S. Polenta, Farina. O.
†ἀλφιτικός. Polentarius. O.
ἀλφὸς, Vituligo. P. Impetigo, Petigo. O.
†ἀλχάριον, Scutella. E. [†δισκάριον, Vulc.]
ἀλωάω, Batuo, Trituro, as. O.
† ἀλώδης, Salarius ad, Salmacidus. O.
ἀλωὴ, Viridarium. O.
ἅλων, Area. P.
† ἀλωνέτης, Areator. O.
† ἀλώνιον, Area. S.
ἀλωπεκίζω, Vulpinor. O.
ἀλώπηξ, Vulpecula, et Vulpes. P. Vulpes. O.
ἀλωπήκεα, Vituligo. P.
ἅλως, Area. P. Halo nolo nomen. O.
ἅλως καὶ ἀλὼν, Area. O.
ἁλώσιμον, Captibile. E.
ἅλωσις, Excidium. O.
ἅλωσις, Captio. E.
ἅμα, Mox, Unia, Simul. P. Insimul. O.
ἅμα τῷ, Quam mox. P.
ἀμαθὴς, Indocta. Indoctus. Rudis. Indocilis. P. Indoctus. O. Indisciplinatus. E.
ἀμαθία, Inscitia. O. Indisciplina. E.
† ἁμαζουργὸς, Carpentarius. O.
ἀμαλάζουσιν, Dedecorant. P.
† ἀμαλογίαι, Apinæ. P.
† ἀμαλόγος, Garrulus. P. Garrulus. E.
ἄμαξα, Sarraca, Plostrum. Plaustrum. P. Saracum, Plaustrum. S. Carrum. E.
ἄμαξαι, Triones. P.
ἀμαξὶς, Currus, Arcirna. O.
ἀμάρα, Cloaca. E.
ἀμαράντινος, Immarcibilis. E.
ἀμάραντος, Veneria. P.
ἁμαρτάνω, Commereo, Pecco. O.
ἁμαρτάνει, Peccat. Committit. P.
ἁμαρτάνειν, Delinquere. P.
ἁμαρτῆσαι, Admittere. P.
ἁμαρτηθὲν, Temptatum. P.
ἁμάρτημα, Vitium, Culpa. P.
ἁμαρτήματα, Delicta. S.
ἁμαρτία, Delictum, Culpa. P. Noxa, Peccatum. E.
ἁμαρτητικὸς, Offensator. O.
ἀμαρτύρητος, Intestabilis. E.
ἀμάρτυρος, Intestabilis. P.
ἁμαρτωλὸς, Noxius. P.
ἁμαστωλὸς, Peccator. E.
† ἀμαυρία, Caligo. E.
ἀμαυρὸς, Tetrus, et Tenebrosus. P. Obsoletus. Tætrus. P.
ἀμαυρὸς γενόμενος, Obsolefactus. P.
ἀμαυρὸν, Obscurum, Gnetonsum, Absentatio. P.
ἀμαυρόω, Tetro, as.
ἀμαυρόω, Deformo.
ἀμαυρόω, Decoloro. O.
ἀμαυρῶ, Obscuro, Abluvio. E.
ἀμαύρωσις, Obscuratio. P. Abluimatio. E.
ἄμβιξ, ἐν ᾧ τοῖς νεκροῖς σπένδουσιν. Obua. P.
ἀμβλὺ, Obtusum. P.
ἀμβλύνω, Obtundo, Retundo. O.
ἀμβλύνομαι, Hebeo, Hebesco. O.
ἀμβλύνεσθαι, Hæbescere. P.
ἀμβλὺς, Hebes. P. Hebes. O. Hebetus. E.
†ἄμβλυσις, Hebetudo. O.
† ἀμβλυωπία, Allucinatio. O.
ἀμβλυώττω, Cæculeo, Caligo, as. O.
ἄμβλωσις, Abortio. O.
ἄμβων, Pulpitum. E.
ἀμείβομαι, Rependo sodali. P. Canibio. E.
ἀμείβομαί σε, Rependo tibi. P.
ἀμείβειν, Alternare. O.
ἄμεινον, Satius, Potius. P.
ἀμείνονι, Potiori. P.
ἀμέλγω, Mulgeo. O.
ἀμέλγει, Mulget. P.
ἀμέλεια, Incuria. O.
ἀμελέτητον, Extemporaneum. O.
† ἀμέλημα, Delictum. P.
ἀμελὴς, Negligens. P.
ἀμελῶ, Supersedeo. P. *Nereo*. E.
ἀμελεῖ, Minime curat. Negligit. P.
ἀμέλει, Etenim, Nimirum. O.
ἀμενηνὸς, Evanidus. O.
ἀμέριμνος, Immetuens, Securus. P.
ἀμέριστος, Indivisus. P.
ἄμεστος, Immediatus. E.
† ἀμετάγνωστον, Immutabile. P.
ἀμετάπτωτον, Immutabile. P.
ἀμεταχείριστον, Intractabile. P.
ἄμετρος, Abnormis. O.
ἄμετρον, Enorme. O.
ἀμὴν, Certe. E.
ἀμηχανία, Inscientia. E.
ἀμήχανος, Intractabilis. E.
ἀμηχανῶ, Inopinabilis, Immensus, Dubius, Difficilis, Irremediabilis. E.
ἀμίαντος, Immaculatus. E.
ἀμιγὴς, Immiscuus. E.
ἀμιγῶς, Immixtim. E.
ἅμιλλα, Conpetitio, Dictatum. P. Dictatum. S. Litigium, Certamen equorum. E.
ἅμιλλαν, Dictatum. P.
ἁμιλλῶμαι, Decreto. O.
ἁμιλλᾶται, Conpetit. P.
ἀμὶς, Matella. O.
ἄμισθος, Gratuitus. O.
ἅμμα, Nodus. P.
ἅμμα λόγχης. ἄωρον ἐστιν. Ammentum. P.
ἅμμα τῶν ἀκοντίων, Armentum. P.
ἅμμα, ἐπὶ πάλης, Nexum. P.
ἀμμαθόεις, Arenaceus. O.
† ἀμμὴ, Sutrum. S.
ἀμμοδύτης, Harinarius, Arenarius, serpens. E.
ἄμμος, Harena. P. Sablum. S.
† ἀμμόνιος, Arenarius. O.
ἀμνήμων, Immemor. P.
ὁ Ἀμνήμων, Præteritus. E.
†ἀμνήμονος ἡμέρα, Insollicitus dies. E.
ἀμνήμονες, Immemores. P.
ἀμνηστία, Abolitio. P.
ἀμνὸς, Agnus. P.
ἀμοιβαδὸν, Invicem, Alternis. P.
ἀμοιβαῖοι λόγοι, Altercatio. P.
ἀμοιβαίας, Mutuas. P.
ἀμοιβαίως, Alternatim. O.
ἀμοιβῇ, Vix, vicis. S. Talio.
ἄμοιρος, Expars. P. Expers. O.
ἀμολγεὺς, Mulctrale. O.
ἀμολγὴ ἔστιν δὲ τρὺξ ἐλαίου. Amurca. P.
ἀμόλυντος, Intemerata. O.
ἀμοργὴ, Amurca. O.
ἀμορφία, Deformatio. P.
ἄμορφος, Deformis. P.
ἄμορφοι, Informes. P.
ἄμορφον, Informe, Maleforme. P.
ἄμορφον, Deforme. O.
† ἀμπελικὸς, Vinearius. O.
ἀμπελὶς, Viticula. O.
ἄμπελος ἀγρία, Labrusca. O.
ἄμπελος, Sarpa. O. Vinea. P. Vitis.
ἀμπελουργὸς, Vinitor. P.
ἀμπελουργοὶ, Vinitores. E.
† ἀμπελόφυλλα, ὡς τίννιος. Apta. P.
†ἀμπελοφύτης, Vitisator. O.
† ἀμπελόω, Vitisco. O.
† ἀμπελώδης, Vinealis. O.
ἀμπελὼν, Vinetum. P. O. Vitiarium. O.
ἀμπέλων, Vinitor. E.
ἀμπέχω, Amicio. O.
ἄμπωσις, Gurges. O.
ἀμύγδαλον, Nux Græca. P. Amigdalum. E.
ἀμύητοι, Profani. P.
ἄμυνα, Adminiculum. Ultio. P.
ἀμύνομαι, Repræsento. P.
ἀμύνεται, Ulciscitur, Refutat. P.
† ἀμύντειρα, Ultrix. P.
ἀμυντήρια, Aruæi. Tela. P.
ἀμύνω, Suppetior, Tutor, aris, Arceo, es. O.
ἀμυχὴ, Cicatrix sc. ficiabilis. E.
† ἀμφέστρις, Amictus, tus. O.
ἀμφήριστον, Anceps. P.
ἀμφὶ, Am. P.
ἀμφίασμα, Vestiarium. E.
ἀμφιβάλλω, Dubito. P. O.
ἀμφιβάλλει, Ancipit. P.
ἀμφιβάλλοντες, Dubitantes. P.
ἀμφιβάλλεται, Deputatur. P.
ἀμφιβληθέντες, Ancipiti. P.
ἀμφιβολία, Altercatio, Dubietas. P.
ἀμφίβολος, Dubius. O.
ἀμφίβολον, Ambiguum. Dubium. P.
ἀμφίβολοι, Ancipites. P.
ἀμφιβόλως, Ambigue. O.
ἀμφιγυήεις, Mulciber. P.
ἀμφιδέξιος, Ambidexter, Æquimanus. O.
† ἀμφίδρυς, Femella. E.
ἀμφιεσμένος, Amictus, a, um. O.
† ἀμφιζητεῖν, Anquirere. O.
ἀμφιθέατρον, Amphitheatrum. E.
ἀμφιλογία, Altercatio. S.

† ἀμφίλυκος, Antelucanus. O.
ἀμφισβήτημα, Controversia, Quæstio. O.
ἀμφισβητήσιμον, Litigiosum. O.
ἀμφισβήτησις, Dissertio. Dissensio. Jurgium. Controversia. Ambiguum. P.
ἀμφισβητήσεων, Altercationis. P.
ἀμφισβητὸν, Anceps. P.
ἀμφισβητῶ, Controversor, Litigo. O.
τῶν Ἀμφισβητουμένων, Altercationum. P.
ἀμφισβητουμένων, Altercandis. P.
† ἀμφίσταυρος, Bifurcatus. O.
ἀμφίστομος, Anceps. O.
ἀμφιτρίτη, Salmacia, Salacia. P.
†ἀμφοδάρχης, Victor, Magister pagi. P. Magister pagi. E.
ἀμφόδια, Compitalia. O.
ἄμφοδος, Bivium. O. Victus. P.
ἄμφοδον, Compitum. P. Quadruvium. E.
ἄμφοδα, Conpitalia. P. Compita. O.
† ἀμφόριον, Dicta. P.
† ἀμφόρον, Amfora. S.
ἀμφότεροι ἐκ πολλῶν. Utrique. P.
ἀμφότεροι, Ambo. P.
ἄμωμος, Inmaculatus. P.
ἄμωμοι, Immaculati. P.
ἀνὰ, Re. P. Sus præpositio. O.
ἀνὰ μέρος, Vicissim, Alternis. P.
ἀνὰ πέντε, Quini. P.
ἀνάβα, Ascende. E.
ἀναβαίνω, Ascendo. O.
ἀναβάλλω, Resupino, as. O.
ἀναβάλλομαι, Differo. O.
ἀνάβασις, Clivus, Ascensus. P. Ascensus. S. Ascensum. E.
ἀναβάτης, Admissarius Equus. O.
ἀναβατὸν, Scansile. O.
ἀναβάλλομαι, Procrastino. P. Procrastino, Crastino, as, Præludo. O.
ἀναβαλέσθαι, Præfari. O.
ἀναβάλλω, Protraho. O.
ἀναβάλλει, Resultat. P.
ἀναβάλλῃ, Retractas. P.
ἀναβιβάζω, Subrigo. P.
ἀναβιόω, Revivisco. O.
ἀναβλέπω, Suspicio, cis. O.
ἀναβλύζει, Ebubit, Redundat. P.
ἀναβλύζειν, Scatere. O.
ἀναβοάω, Proclamo. O.
ἀναβόλαιον, Amiculum. P.
ἀναβολεὺς, Strator. O.
ἀναβολὴ, Cunctatio. P. Crastinatio, P. Amictus, S. Præcentio. O. Mora. O.
ἀναβράζω, Bullio. O.
ἀναγινώσκω, Recognosco. O.
ἀναγινώσκει, Legit. P.
ἀναγινώσκονται, Leguntur. P.
† ἀνάγιος, Incastus. E.
ἀνάγκη, Necessitas. P.
ἀνάγκη κατὰ φιλίαν, Necessitudo. P.
ἀναγκαῖον, Necessarium. E.
ἀναγκαῖα, Seria, Necessaria. P.
ἀναγκαῖος, Necessarius. P.
ἀναγκαίως, Necesse. P.
ἀναγκάζει, Compellit. P.
ἀναγκάσαι, Compellere. P.
ἀναγκασθεὶς, Coactus. P.
ἀναγκασθέντας, Anctos. P.
† ἀνάγκως, Coactor. P.
ἀναγνῶ, Porceo. O.
ἀναγνωρίζει, Recognoscit. P.
† ἀναγνωσείω, Lecturio. O.
ἀναγνωσθήσεται, Recitabitur. P.
ἀνάγνωσις, Lectio. O. Lectio. E.
ἀναγορεύω, Recito. P. Prædico, as. O.
ἀναγορεύει, Nuncupat. Declarat. P.
ἀναγορεύσθαι, Censeri. P.
ἀναγορευθεισῶν, Nuncupatis. P.
ἀναγορευομένων, Nuncupatis. P.
ἀναγόρευσις, Nuncupatio. Recitatio. P.
ἀναγραφὴ, Titulus. E.
ἀναγράφω, Perscribo. O.
ἀνάγω, Refero. O.
ἀναγωγὴ, Almitus. P. Contemplatio. O.
ἀναγωγία, Imperitia, Rusticitas. O. Petulantia. E.
ἀναγωγικὸς, Mysticus. O.
ἀναγωγὸς, Petulans. P.
ἀνάγωγος, Indomitus. O.
ἀναγωγὸς, Inconstructus, Contumax, Inducibilis. E.
ἀναδέματα, Redimicula. P.
ἀναδενδρὰς, Labrusca, Arbustum. P. Arbustum. S.
ἀναδεδομέναι, Dictatum. P.
ἀναδέχομαι, Suscipio. P. Spondeo. O.
ἀναδέχεται, Adsumit. Suscipit. P.
ἀναδέω, Religo, as. O.
ἀναδιδάξαι, Edocere, Instruere. P.
† ἀναδιδακτέον, Allegendum. P.
ἀναδίδωσιν, Dictat, Subest, Latet, Subes. P.
ἀναδιδομένων, Redivivus. P.
ἀναδίπλωσις, Replicatura. P.
ἀναδοῦναι, Repensare. P.
ἀνάδοχος, Præs, Redibitor. P.
ἀνάδοχοι, Vades. P. Rectores. E.
ἀναδύνουσιν, Emergunt. P.
ἀναδύομαι, Recuso. O.
ἀναδύεσθαι, Defugere. O.
ἀναδὺς, Emersus. P.
ἀνάθεμα, Donum. P.
ἀναθερμαίνομαι, Recalesco. O.
ἀνάθημα, Delubrum. P.
ἀναθήματα, Donaria, Oblationes. O. Donaria. E.
† ἀναθρὶξ, Licinus. P. [τετανόθριξ, Vulc.]
ἀναθρώσκω, Resulto. O.
ἀναθυμιάζω, Exhalo. O.
ἀναθυμίασις, Evaporatio, Exhalatio. P.
ἀναζητεῖ, Requirit. P.
ἀναζωπυρῶ, Resipisco. P. Recreo. O.
ἀναιδὲ, Battutum. P.
ἀναιδὴς, Inprobus, Inpudicus, Improbus, Impudens. O. Inprobus. P.
ἀναιδεῖς, Calatiæ. P.
ἀναιδεῖα, Inprobitas, Improbitas. P.
ἀναίδεια, Petulantia. P.
ἀναιδῶς, Impudenter. O.
ἀναίδην, Passim. O.
ἀναίνεται, Recusat. P.
ἀναιρέω, Perimo. O.
ἀναιρεῖ, Trucidat. P. Peremit, Occidit, Cædit, Obtruncat. P.
ἀναιρεῖν, Interficere. P.
ἀναιροῦμαι, Sustollo, Sumo. O.
ἀναιρεῖται, Perit. P.
ἀναιρεθῆναι, Trucidari. P.
ἀναιρεθῆναι, Mactari. P.
ἀναίρεσις, Interitus, Internecio. P. Nex, necis. S.
ἡ Ἀναίρεσις, hic Interemptus. S.
ἀναίρεσις, πολλὴ, ὡς τὴν γῆν σώμασι κατεστρῶσθαι. Strages. P.
ἀναιρετὴς, Confector. P.
ἀναιρετικὸς, Peremtorius. O.
ἀναίτιος, Inmerens. E. Innocens. E.
ἀναίτιοι, Immerentes. Insontes. P.
ἀναιτίους, Immerentes. P.
ἀναίσθητος, Bardus. P. Brutus. O.
ἀναίσχυντος, Inpudens, Inpudicus. P.
ἀνακαίθη, Recumbat. P.
ἀνακαινίζει, Innovat. P.
ἀνακαίνισις, Innovatio. P.
ἀνακαλοῦμαι, Revoco. P.
ἀνακαλύπτω, Retego. O.
ἀνακάμπτει, Digreditur. P. Remeat, Redit, Regreditur. P.
ἀνάκειμαι, Recubo. O.
ἀνακείμενος, Dicatus. P.
ἀνακεφαλαίωσις, Elogium. P.
ἀνακήρυξις, Præconium. O.
ἀνακλάω, Refrango. O.
ἀνακληθέντων, Evocatis. P.
ἀνάκλησις, Citatio. E.
ἀνακλίνας, Inclinans ulna. E.
ἀνακλιντήριον, Accubitum. O.
ἀνάκλισις, Accubitus. O. Discubitio. E.
ἀνάκλιτον, Fulcrum, Pluteum. P. Fulcrum. S.
ἀνακοινώσασθαι, Communicare. P.
† ἀνακολαφὴ, Subsumen. P. Subsutio. E.
† ἀνακολαφὶς, Replica. P.
ἀνακομίζω, Reporto, Refero. O.
ἀνακομίζειν, Deportare. O.
ἀνακομίζομαι, Recupero. O.
ἀνακράζειν, Exclamare. O.
ἀνάκρισις, Discrimen. S.
ἀνακρίσεις, Interrogationes. E.
ἀνακτᾶται τὸν λειποθυμήσαντα. Refocillat. P.
ἀνακτᾶται, Recreat. P.
† ἀνακτένισμα, Discrimen. P.
ἀνακτηθεῖσα, Recreata. P.
ἀνάκτορον, Templum. O.
ἀνακύπτω, Emergo, Existo. O.
† ἀνάκυρτος, Repandus. O.
ἀνακωχὴ, Induciæ. E.
ἀνακωχαὶ, Indutiæ. P. O.
ἀνάλαβε, Excipe. P.
ἀναλαμβάνω, Recipio, Resumo, Reprehendo, Focillo, or. Itero, Demereor. O.
ἀναλαμβάνει, Refecit. Pr Redigit, Recepit. P.
ἀναληφθεὶς, Receptus. P.
ἀναλγησία, Indolentia. O.
ἀνάλγητα, Indoloria. P.
ἀναλέγομαι, Recito, Lego, is. O.
ἀναλιμφθείσης, Suscipiendæ. P.
ἀναλίσκω, Insumo, is. Impendo, is. O.
ἀναλίσκει, Dependit. P. Exhaurit, Consumit, Dispensat. P.
† ἀναλλήψιμος, Receptitius. O.
ἀναλογᾷ, Recogitat. P.
ἀναλογὴ, Respectus. P.
ἀναλογία, Proportio. P. Proportio. O. Ratio. P.
ἀναλογίζομαι, Recolo. Reputo. O.
ἀναλογίζεται, Recogitat, Reputat. P.
ἀναλογίζῃ, Retractas. P.
† ἀναλόγιον, Manuale. P. E. Manubiæ. P.
ἀναλόγισμος, Recordatio. P.
ἀνάλογον, Portio. P.
ἄναλος, Insulsus. E.
ἀναλύω, Retexo. O.
ἀναλύει, Redit. P.
ἀναλύει δέσματα, Redimiculat. P.
ἀνάλωμα, Sumptus. P. Inpensa, Inpendio. P. Sump-

tus, Impensa. S. Impendium. O.
ἀναλώματα, Inpensæ, Inpensas. P.
ἀναλώσῃ, Ansumat. P.
ἀναλωτέος, Inpendendus, Erogandus. P.
ἀνάλωτος, Prodigus. P.
ἀναμάρτητος, Impeccabilis. O.
† ἀνάμαρτον, Perperam. P.
ἀναμάσσεσθαι, Remandere. O.
ἀναμάττω, Pinsito, tas. O.
ἀναμετρῶ, Metior. P.
ἀναμηρυκῶμαι, Rumino. O.
ἀναμιμνήσκω, Commonefacio. Moneo. O.
ἀναμιμνήσκει, Recordat. P.
ἀναμιμνήσκομαι, Reminiscor. O.
ἀναμιμνήσκεται, Recogitat, Recordatur, Reminiscitur. P.
ἀναμνησθεὶς, Recordatus, Rementus. P.
ἀναμὶξ, Promiscue. P.
ἀνάμνησις, Mentio. P. Recordatio. P. Memoratus. O.
ἀναμφίβολος, Goreo. P. Indubitatus. O.
ἀναμφίβολοι, Gorgi. Gorgi. P.
ἀναμφιβόλως, Goreo. P.
ἄνανδρος, Pusillanimis. O. Eviratus. E. Imbellis, le. O.
ἀνανδρία, Imbellia. O.
ἀνανεύω, Abnuo. O.
ἀνανεῶ, Refrico. O.
ἀνανεοῖ, Innovat, Instaurat, Redintegrat, Reficit. P.
'Ανανεύει, Renuit. P.
ἀνανεῶν, Instaurans. P.
ἀνανεωθέντα, Instaurata. P.
† ἀνανεωτέα, Instauranda. P.
ἀνανέωσις, Refectio, Innovatio, Continuatio. P.
† ἀνανέωτος, Inreparabilis. P.
ἀνανηπιοῦμαι, Repuerasco. O.
ἀνανήφω, Resipisco. P. O.
† ἀνανίπτω, Reluo, is. O.
ἀνανοσέω, Remorbesco. O.
† ἀναντάλλακτον, Irremunerabile. O.
ἀνάντης, Arduus, a, um. O.
ἄναξ, Rex. P.
ἀλάξαι, Edocere, Experiri. P.
ἀναξαίνει, Exulcerat, Rescindit. P.
ἀναξαίνονται, Rescinduntur. P.
ἀνάξια, Immerita. P.
ἀνάξιος, Immerens. P. Indignus. O.
ἀνάξιοι, Immerentes. P.
ἀναξίοις, Immerentibus. P.
ἀναξηραίνεσθαι, Retorrescere. O.
ἀναξιοπαθεῖ, Dedignatur. Aspernatur. P.
ἀναξίως, Immerite. P.
ἀναξυρὶς, Subligar. O.
ἀναξυρίδες, Braccæ. O. Bracæ. E.
ἀνάπαλιν, Rursus. P.
ἀναπάλλεται, Resultat. P.
† ἀναπάρτιστον, Inperfectum. P.
ἀναπαύω, Pauso. E.
ἀναπαύει, Pausat. P.
ἀναπαύεται, Pausat. P.
ἀνάπαυσις, Requies. P.
ἀναπείθω, Sollicito. P.
ἀναπείθει, Persuadet. Sollicitat. P.
ἀναπέμπω, Remitto. O.
ἀναπέμπει, Obducat. P.
ἀναπέπταται, Patet. P.
ἀναπεπταμένη, Persecta tecta. P.
ἀναπέτομαι, Volito, as. O.
ἀναπήγνυμι, Refrigo. O.
ἀναπηδάω, Exilio, is. Resilio, Dissilio. O.
ἀναπηδήσας, Emersus. P.
ἀνάπηρος, Debilis, Debilitatus. P.
ἀναπίπτω, Recido. O.
ἀναπίπτει, Decumbit, Recumbit. P.
ἀναπέσῃ, Recumbat. P.
ἀναπλέκω, Redimio. O.
ἀναπλέω, Impleo. O.
ἀναπληρόω, Oppleo. O.
ἀναπληρῶ, Repleo. E.
ἀναπληροῖ, Explet, Replet. P.
ἀναπληρῶσαι, Sarcire. P.
ἀναπλήρωμα, Supplementum. P.
ἀναπλήθω, Refercio. O.
ἀναπνέω, Halito, Respiro. O. Suspiro. P.
ἀναπνεῖ, Suspirat. P.
ἀναπνέων, Suspirans. P.
ἀναπνοή, Spiritus. P. Halitus. O. Respirium. E.
ἀναπνοή, πνεῦμα. Spiritus. S.
ἀναπνοὴ ὀχετοῦ, Elix. Hælix, Helix. P.
ἀναποδίζω, Repedo, Retrocedo, Pedo, as. O.
ἀναπολεῖ, Reminiscitur, Recordatur. P.
ἀναπολήσας, Recordatus. P.
ἀναπολόγητος, Indefensus. O.
ἀναπόμπιμον, Postliminium. O.
ἀναπτύω, Sputo. O.
ἀναπτύσσει, Displicat, Dignorat. P.
ἀνάπτω, Suscito, as. O.
ἀναρεραμμένη, Replica. P.
ἀναριθμεῖ, Remunerat.
ἄναρκτον, Inexortum. P.
ἀνάρμοστον, Absonum, Absurdum. P.
ἀναρπαστὸς, Arreptitius. O.
†ἀναῤῥαΐζει, Convalescit. P.
ἀναῤῥέω, Refluo. O.
ἀναῤῥίπτω, Subjacto, Jacto, as. O.
ἀναῤῥίχομαι, Agrappo mantius. Scando murum. E.
ἀναῤῥώννυται, Convalescit. P.
ἀναρτῶ, Suspendo. O.
ἀναρτῶμαι, Devincio. O.
ἀναρτήσασθαι, Reparare. P.
ἄναρχα, Inprocerata. P.
ἀναρχαι, Deinceps. P.
ἀνάρχομαι, Redorior. O.
ἀνασαλεύει, Succutit. P.
† ἀνασάσσει, Luxatur. P.
[ἀνασπᾶται, vel ἀνασείεται, Vulc.]
† ἀνασαφηνισθῆναι, Declarari. P.
ἀνασείει, Sollicitat, Concitat. P.
ἀνασεσυρμένος, Obscænus. O.
ἀνάσιλλος, Reburrus. P.
ἀνασκευάζω, Confuto, Destruo. O.
ἀνασκευάζει, Restaurat, Destruit. P.
ἀνασκευή, Refutatio. O.
* ἀνασπαύστα, Inlibata. S.
ἀνασπῶ, Revello. O.
ἀνασπᾷ, Convellit. P.
ἀνασπώμενος, Eminulus. O.
ἀνάστασις, Resurrectio. P.
ἀνάστασιν ἔχουσα, ἐπ' οἰκίας. Persecta tecta. Projecta tecta. P.
ἀνάστατος γίνεται, Solum vertit. P.
† ἀνασταύρωσις, Suspendium. O.
ἀναστέλλεσθαι, Tergiversor. O.
ἀναστενάζει, Suspirat. P.
ἀνάστημα, Statura. P.
ἀναστρέφω, Revertor, Adruo. O.
ἀναστρέφει, Regreditur, Remeat, Conversatur. P.
ἀναστρέφειν, Perstringere. O.
ἀναστροφή, Inversio, Regressio. P. Bersum, Desertor. S. Conversatio. P.
† ἀναστυσία, Grambas. P.
[ἀναισθησία, Gravitas, Vulc.]
ἀνασχεθήσῃ, Sines, Passus fueris. P.
ἀνασχίζω, Rescindo. O.
ἀνασχίζει, Rescindit. P.
ἀνατείλας, Ortus. P.
ἀνατέλλω, Exorior. O.
ἀνατέλλει, Convellit. P.
ἀνατέλλων, Oriens. P. Oriens. O.
ἀνατεταμένην, Projecta tecta. P.
ἀνατίθεμαι, Retracto. O.
ἀνατίθημι, Voveo, Consecro. P. Dico, as. Expono. O.
ἀνατίθησιν, Devovet. P.
ἀνατολή, Eoa, Ortus Oriens. P.
ἡ 'Ανατολή, hic Ortus, hic Oriens. S.
ἡ 'Ανατολὴ κυνὸς, hic Sirius. S.
ἀνατολικὸς, Eous. P. Orientalis. E.
ἀνατόλον, Orientem. E.
ἀνατρέπει, Deruit, Confutat, Labefactat, Tollit. P.
ἀνατρέπονται, Reputantur. P.
ἀνατρέπεται, Vergit. P.
ἀνατρέπεσθαι, Refutari. P.
ἀνατρέχω, Curso. O.
ἀνατροφή, Educatio, Almitus. P.
ἀναφαίνω, Expatesco. E.
ἀναφανῇ, Extet. E.
ἀναφαίνομαι, Superexto. O.
ἀναφαίνεται, Exstat. P.
ἀναφαίνονται, Exstent. P.
ἀναφαινόμενος, Extans. P.
ἀναφαλαντίας, Calvaster, Recalvas. O.
ἀναφάλαντος, Reburrus. P.
ἀναφέρω, Pando. P.
ἀναφέρει, Refert. P.
ἀναφέρεται, Deputatur. P.
ἀναφέρονται, Deputantur. P.
ἀναφλύει, Emanat. P.
ἀναφορὰ, Pensio, Delatio lib. de off. proconsulis. P. Clitellæ. O. Noria. E.
ἀνάφορον, Nautea. O.
ἀναφυγή, Fuga. O.
ἀναφύομαι, Recresco. O.
† ἀναφυτεύω, Resero, ris. O.
ἀναφωνέω, Vocito, as. O.
ἀναφωνεῖ, Declamat. P.
ἀναφώνησις, Declamatio. E.
† ἀναχρονίσαι, Propalare. P.
† ἀνάχωμα, Expeditio. E.
[ἀνάλωμα, Vulc.]
ἀναχωρέω, Regredior, Secedo. O.
ἀναχωρεῖ, Recedit, Decedit, et Discedit, Discedit. P.
ἀναχώρησις, Secessus. P. Decessus, et Discessus. P. Secessus, Recessus. S. Receptus, us. Secessus. O.
† ἀναψηλαφοῖντο, Retractentur. P.
ἀναψυκτικὸς, Refrigeratorius. O.
ἀναψυξεία, Refrigerat. P.
ἀναψύχω, Refrigero. O. Refrigero. P.
ἀνδραγάθημα, Facinus. O.
ἀνδραγαθήματα, Merita. E.
† ἀνδράδελφος, Levir. P.
† ἀνδραδελφή, Glos. E.
ἀνδραποδιστής, Plagiarius. E.
ἀνδράποδον, Mancipium. P.
ἀνδροποδώδης, Degener. O. Voluptuosus, Servilis. E.
ἀνδράφαξ, Atriplex. E.
[cf. H. Steph. Thes. Ind.

v. ἀνδράφραξις, et v. ἀτράφαξις.]
'Ανδράχνη, Portacia. Portulaca. P. Portulaca. O.
"Ανδρες 'Ρωμαῖοι, Quirites.
ἀνδρεῖος, Fortis, Virilis, Nero. P.
ἀνδρεία, Virago. P. Virtus, Fortitudo, Vigor.
† ἀνδρειότης, Fortitas, Virilitas, Virilitas. P.
ἀνδρείως, Viriliter. P.
ἀνδρία, Virtus. P.
† ἀνδριαντάριον, Sigillum. P.
ἀνδριὰς, Statua. P. Statua. S. Cippus. E. Statua.
ἀνδριαντοποιὸς, Statuarius.
ἀνδρικὸς, Virilis.
ἀνδρίζομαι, Navo.
ἀνδρίζου, Viriliter age.
ἀνδρίζεσθαι, Andruare. P.
ἀνδριζομένοις, Navantibus. P.
ἀνδρόγυνος, Semivir, Virago. P.
ἀνδροληψία, Concepcio. Clarigo. O.
ἀνδρολήψιον, Clarigatio. O.
ἀνδρὸς ἀδελφὸς, Levir.
ἀνδρὸς ἀδελφὴ, Glos. Glos. S.
ἀνδρῶν σύστημα, Contubernium. E.
'Ανδροφόνος, Homicida. Homicida. Sicarius. P. Homicida. S.
ἀνδροφονία, Homicidium. O.
ἀνδρόω, Viro, as. O.
ἀνδρωθεὶς, Adultus. O.
ἀνδρῶν, Androna. E. Ardrona.
'Ανεγείρω, Resuscito, Excito, Expergisco. O.
ἀνεγείρομαι, Resurgo.
'Ανέγκλητος, Inaccusabilis.
ἀνέβην, Passim. P.
ἀνέδυσεν, Emersit. P.
'Ανεζωσμένος, Alticinctus.
ἀνείκαστος, Inextimabilis. P. Inestimabilis.
ἀνείκαστον, Infinitum, Inestimabile.
'Ανεῖλον, ἀνέθρεψα, Sustuli.
'Ανειλῶ, Revolvo.
ἀνειλεῖ, Involvit. P.
'Ανειμένος, Laxus, Solutus, Remissus, Remissior. P. Vagabundus. O.
ἀνειμένοι, Omissiores. P.
ἀνειμένως, Remisse. O.
ἀνείργω, Propello. O. Prohibeo, Inhibeo.
'Ανέκαθεν, Ab origine.
'Ανεκδιήγητος, Inerrabilis, Ineffabilis. P.
'Ανεκδίκητος, Inultus, Indefensus.
'Ανεκλάλητος, Ineffabilis.
† 'Ανεκπλήρωτος, Inexplebilis.
'Ανεκτὸς, Tollerabilis.
† ἀνεκτότης, Tollerabilitas.
ἀνεκτῶς, Tolerabiliter, Commode. P.
ἀνέκυψεν, Repressit. P.
† ἀνεκφωροῦμαι, Repignero. O.
ἀνέλαβεν, Redemit. P.
'Ανελεήμων, Inmisericors, Inmitis.
'Ανελεύθερος, Inliberalis, Inliber. S.
'Ανέλκω, Reduco.
ἀνέλκεσθαι, Redulcerari. O.
ἀνέλοι, Necaverit, Interemerit. P.
'Ανέλπιστος, Desperatus. Insperatus, Desperatus. P. Expes. E.
'Ανέμητος, Indivisus.
ἀνεμίδιον, Ventulus. O.
'Ανεμίζω, Ventilo.
ἄνεμος, Ventus, ventus. P. bilex. E.
ἀνεμώδης, Ventosus.
ἀνεμώνη, Alterculum. P. Vaccinium, Saliuncula.
† ἀνεμώνιον, Vaccinium.
† 'Ανένδυτος, Investis.
'Ανενέργητος, Inefficax.
ἀνενέωσεν, Recuperavit. P.
ἀνενόχαντα, Tuta. P. [ἀνενόχλητα, Vulc.]
† ἀνέντροπος, Inreverens. E.
'Ανεξάλειπτος, Indelebilis, Indeletus.
† ἀνεξάντλητος, Inexhaustus. O.
ἀνέξασθαι, Passurasse. P.
† 'Ανεξευμένιστος, Inexorabilis.
† 'Ανεξερεύνητος, Inextricabilis.
'Ανεξέταστος, Inconsultus.
ἀνεξέταστον, Indiscussum. E.
'Ανεξίκακος, Paciens.
ἀνεξικακία, Clemencia, Paciencia.
† ἀνεξικακώτατος, Clementissimus, Pacientissimus.
† 'Ανεξιλέωτος, Inexorabilis, Inplacabilis.
'Ανεξιχνίαστος, Investigabilis.
† ἀνεξούσιος, Imros. P.
† ἀνεορταστὸς, Profestus. O.
† ἀνεπάγαθος, Infaustus. P.
'Ανεπαφρόδιτος, Invenustus.
'Ανέπαφος, Intactus, Immunes. P. Immunis. E.
ἀνεπαχθῶς, Inpune. P.
ἀνέπεισεν, Persuaserit. P.
† ἀνεπίλεγκτος, Irreprehensus. O.
'Ανεπίληπτος, Inreprehensibilis.
'Ανεπιλόγιστος, Inrecogitatus.
'Ανεπιμέλητος, Incuratus.
'Ανεπιεικὴς, Inmodestus.
'Ανεπιτήδειος, Incongruus, Inabilis.
† ἀνεπισκέπτομαι, Reviso. O.
ἀνεπισκεύαστον, Irreparabile. O.
ἀνεπιστήμων, Inscius. O.
ἀνεπιτήδειος, Inportunus. P.
ἀνεπιτήδευτον, Inpetibile. P.
'Ανεπίφθονος, Sine invidia.
ἀνεπιχείριτον, Inpetibile. P.
ἀνέραλες, Sarcinator. E.
'Ανέργαστος, Infectus.
ἀνέργαστον, Raudum. O.
ἀνέρομαι, Rogito, as. O. Percontor.
† 'Ανερεύνησις, Perscrutacio, Indagacio.
ἀνερευνῶ, Rimo, Scrutor.
ἀνερρωγὼς, Passus a Pateo. O.
'Ανέρχομαι, Subeo, Scando, Ascendo, Reddo. O.
ἀνέρχεται, Conscendit. P.
† 'Ανερώτητος, Inconsultus.
"Ανεσις, Requies, Remissio, Otium, Laxacio, Laxamentum. P. Laxamentum. S.
'Ανεσταλμένος, Alticinctus.
ἀνεσταυρωμένος, Suspendiosus. O.
ἀνέστη, Destiuus. P.
ἀνεστραμμένον, Intortum. P.
ἀνεστυμμένοι, Infecti. P. Infecti. E.
'Ανέτοιμος, Inparatus.
"Ανετος, Ociosus, Remissus.
ἀνετῶς, Ociose, Remisse.
ἀνετώτερον, Remissius.
ἀνετώτεροι, Omissiores. P.
ἀνετράπη, Sublatum est. P.
ἀνέῳγμαι, Pateo. O.
"Ανευ, Sine, Absque, Præter, Citra, Sine. P.
ἄνευ ἀμφιβολίας, Sine dubitacione.
ἄνευ ἀμφισβητήσεως, Sine controversia, Sine dubitacione.
ἄνευ ἀναβολῆς, Sine dilacione, Sine procrastinacione.
ἄνευ ἀντιλογίας, Sine controversia, Sine contradiccione.
ἄνευ ἀντιῤῥήσεως, Sine controversia.
ἄνευ διαλείμματος, Sine intermissione.
ἄνευ διαπορίας, Sine cunctacione.
ἄνευ δισταγμοῦ, Sine dubitacione.
ἄνευ μελλησμοῦ, Sine procrastinacione.
ἄνευ μέμψεως, Sine querella.
ἄνευ παρολκῆς, Sine dilacione.
ἄνευ ποικιλίας τινὸς, ἢ ἀμφισβητήσεως, Sine ulla varietate. P.
ἄνευ πραγματείας, Sine nundinacione.
ἄνευ προνοίας, Imprudens. E.
ἄνευ ῥυθμοῦ, Inmoderatus. P.
ἄνευ ὑπερθέσεως, Sine dilacione.
ἄνευ τινὸς, Sine ullo, Sine aliquo.
ἄνευ χρήσεως, Inusitate.
† ἀνευθύνει, Derigit. P.
'Ανεύθυνος, Insons, Innocens.
'Ανεφάνη, Exorta est, Apparuit, Extorta est. Emersisset. P. Extiterat. E.
ἀνέφηνεν, Apparuit. P.
ἀνέφηνεν ἥλιος ὑπὸ γνόφον. Apparuit. P.
'Ανέφικτος, Intactus, Incomprehensibilis. Immatiens. P.
'Ανεφύη, Orta est.
ἀνέχω, Sustento. O.
'Ανέχομαι, Pacior, Sustineo.
ἀνέχεται, Sustinet. E.
ἀνεχώνευσεν, Recoxit. P.
ἀνεχώρησεν, Secessit. P.
ἀνέψησεν, Recoxit. P.
'Ανέψητος, Incoctus.
'Ανεψιὸς, Adfinis, Consobrinus, Sobrinus. Frater Patruelis. P. Consobrinus, Adfinis, Patruelis, Consubrinus, Sobrinus. E.
'Ανεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν ἀρρένων, Patruelles, Sobrini, Consobrini, Patrueles. O.
'Ανεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν, Amitini.
ἀνεψιὰ, Consobrina.
ἀνεψιότης, Consobrinitas, Sobrinitas.
ἀνεψιαδοῦς, Sobrinus. P.
ἀνέῳγεν, Patet. P.
ἀνεῳγμένας, Insectas. P.
'Ανεῳγὸς, Apertum, Patefactum.
ἀνεῳγὼς, Apertus, Patulus, Propatulus.
† ἀνεῳγότως, Patule.
"Ανηβος, Inpubis, Inpubes, Impubens. E. Impubes. P. Inproles, Inpubis, Depuber. O.
'Ανήδονος, Iniocundus, Insuabis.
"Ανηθον, Anethum, Anethum. E.
'Ανήκεστος, Intollerabilis, Intollerandus, Atrox, Inplacatus. P.
ἀνήκεστοι, Atroces. P.
'Ανήκειν, Pertinere.
ἀνήκει, Attinet, Pertinet. P.
ἀνῆκεν, Competit, Pertinet, Attinet. P.
'Ανηλεὴς, Inmitis, Inmisericors, Immitis. P.
'Ανήλωσεν, Consumpsit, Absumpsit.
ἀνήμερος, Inmitis. P. Inmitis, Inmansuetus.
† ἀνημερότης, Inclemencia.
ἀνήμεροι πῶλοι, Brutti. P.
'Ανὴρ, Baro. P. Maritus. O. Vir.
ἀνὴρ γυναικὸς, Maritus, Maritus. P.
ἀνὴρ 'Ρωμαῖος, Quiritis.

ἀνῃρέθη, Sublata est.
· ἀνῃρημένος, Peremptus, Interemptus. P.
† Ἀνήσυχος, Inquietus.
† ἀνήσυχον, Inquietum. P.
ἀνηχέω, Sonito, as. O.
Ἀνθέλκω, Retraho.
Ἄνθεμις, Ligustrum.
Ἀνθερεῶν, Mentum, Submentum, Summentum, Submentum. P.
ἀνθερὶξ, Arista. S.
† ἀνθεροῦμαι, Sublego, as. O.
ἀνθέω, Floreo. O.
ἀνθεῖν, Floridare. O.
† Ἀνθεὼν, Viridarium.
ἀνθηδὼν, εἶδος σφηκὸς, Vespa.
ἀνθήλη, Cannas arciva ulva, Panicula. O.
† ἀνθήλων, εἶδος ὀρνέου, Vespa. P.
ἀνθηρὸς, Florus, Viridis, Floridus.
ἀνθίας, ὁ ἰχθὺς, Alupia.
ἄνθιμος, Floralis.
ἄνθινος, Florens. O.
ἄνθινον χρῶμα, Floralis color.
Ἀνθίσταμαι, Obsto, Obsisto, Resisto.
ἀνθίσταται, Resistit. P.
ἀνθίστημαι, Reclamo. O.
ἀνθίστημι, Obsto. O.
ἀνθιστήρια, Floralia. O.
ἀνθ' ὅτι, Quamobrem. O.
Ἀνθολογῶ, Flores lego.
Ἀνθομολογία, Repromissio.
ἀνθορίζει, Restipulat. P.
Ἀνθορισμὸς, Restipulacio.
ἀνθορισμὸν, Restipulationem. P.
ἄνθος, Flos. P. Flos.
ἄνθη, Flores. O.
ἀνθοφόρος, Florifer.
ἀνθοφορία, Florifertum. O.
† ἀνθῶν τόπος, Viretum. S.
† ἀνθοῦσθαι, Florescere. O.
† ἀνθρακάριος, Carbonarius. E.
Ἀνθρακιὰ, Ramalis prunarum, Pruna. O.
ἀνθρακίας, Ater. O.
ἀνθράκιον, Pruna. P. Carbunculus. E.
ἀνθράκιος, Carbunculus. E.
† ἀνθρακοθήκη, Cella carbonaria.
ἀνθρακοπώλης, Carbonarius.
ἄνθραξ, Carbo, Pruna. S. Carbo. O.
ἄνθρακες, Carbones. P.
Ἀνθρώπιον, Homullus.
ἀνθρωπάριον, Homullus, Homoncio.
ἀνθρώπινος, Humanus.
ἀνθρώπινον, Humanum. P.
ἀνθρωπίνως, Humaniter.
ἀνθρωπότης, Humanitas, Humanitas. O.
ἀνθρώπειον δέρμα, Cutis.
† ἀνθρωπόθεν, Humanitus.
ἀνθρωποκτόνος, Homicida.
ἄνθρωπος, Homo, Animal. P.
ἀνθρώπου κόμη, Cesaries.
Ἀνθύπατος, Procunsul. Proconsul. O. Proconsul. Proconsul. E.
ἀνθυπατεία, Procunsulatus.
ἀνθυπατικὸς, Procunsularis.
† ἀνθυπολογεῖ, Conpensat. P.
† ἀνθυπολογισμὸς, Conpensatio. P.
ἀνθεῖν, Pollere. P.
Ἀνθῶ, Virido, Floreo, Floresco, Vireo, Polleo, Vigeo.
ἀνθῶν, Frondens, Pollens.
† ἀνθὼν, ὁ τόπος, Viridarium.
ἀνθώδης, Floridus. O.
ἀνθυποφέρει, Contradicit. P.
Ἀνία, Meror, molestia. O.
ἀνιαρὸς, Mæstus.
ἀνία ψυχῆς, Offensio animi. P.
ἀνιαρὸς, Molestus, Infestus. O.
ἀνιαρὸν, Infestum. P.
ἀνίατος, Insanabilis, Inmedicabilis, Immedicabilis. P.
ἀνιάω, Moesto, Molesto. O.
Ἀνίερος, Profanus.
ἀνίεροι, Profani. P.
Ἀνίημι, Relaxo, Reficio.
ἀνίησιν, Diluit, Relaxat. P.
Ἀνίκητος, Invictus.
ἀνίμεις, Inplacata. P. [ἀνηλεής, Vulc.]
Ἀνίπταμαι, Evolo.
Ἄνιπτος, Inlotus.
ἄνισος, Impar. Inpar. P.
ἄνισοι, Dispares. P.
ἄνισον, Disperile. P.
Ἄνισος, Dispar, Inpar, Inequalis.
ἀνισότης, Inequalitas.
Ἀνίσταμαι, Resurgo, Exurgo.
ἀνίσταται, Surgit. E.
ἀνίστημι, Excio, cis. Rebello. O.
ἀνίστησιν, Suscitat. P.
Ἀνιχνεύω, Investigo, Pervestigo. O.
Ἀνίσχυρος, Infirmus, Invalidus.
† ἀνισχυρότης, Infirmitas.
Ἀνιῶ, Conrusco, Offendo.
ἀνιῶμαι, Mereor, Discrucior. O.
ἀνιᾶται, Lucet. P.
ἀνιώμενος, Anxius. P.
ἄνκιστρος, Amus. E.
† Ἀννῶνα, Salarium.
Ἀνόδευτος, Invius, Invia, Avius.
† ἀνόδευτον, Inpenetrabile. P.
† ἀνόδευτα, Avia. P.
ἀνόδια, Avia, Avia, Insemitatio. P. Aviarium. O. Eluies. O.
Ἄνοδος, Ascensus, Ascensio, Devius. P.
ἀνόδοντες, Infrendes. O.
Ἄνοζος, ὁ μὴ ἔχων ὄζους, Enodis.
Ἀνόητος, Ineptus, Mente captus.
ἀνόητος πάνυ, Stultus, Stolidus.
ἀνόητος, Stultus. P. Insulsus, Barburra. Demens, Imprudens. O.
ἀνόητον, Stultum. P.
ἄνοια, Demencia, Stulticia, Socordia, Vecordia, Insipiencia, Vecordia, Dementia. P.
ἀνοίγομαι, Patulico, Patesco. O.
Ἀνοίγομαι, Patefacio, Oppando, Reclaudo, Resero.
ἀνοίγω, Pando, Aperio, Resero, Expando, Resero, as. O. Patefacio, Aperio.
ἀνοίγει, Aperit. P. Reserat. P.
ἀνοίγει, κυρίως μοχλὸν, Reserat. P.
Ἀνοικοδομῶ, Exædifico, Instauro. O.
Ἀνοικτὸς, Apertilis, Apertus, Patulus. O.
ἀνοῖξαι, Pandere, Aperire, Reclaudere.
ἄνοιξις, Apertura, Adapercio.
Ἄνομος, Inlex, Injustus, Iniquus, Scelestus, Inlex, Injustus. P. Allex, Alex. O.
ἄνομα, Inlibata. P.
ἀνομία, Scelus, Sceleritas, Iniquitas. P. Scelus, Facinus. E.
Ἀνόμοιος, Absimilis, Dissimilis, Dissimilis. P.
ἀνόμοιοι, Dispares. P.
ἀνόμοιον, Discerile, Dissimilem. P.
ἀνομοιῶ, Dissimilo.
ἀνομοιότης, Dissimilitudo.
Ἀνόητος, Infructuosus.
Ἄνοπλος, Inermis. Inermis. P.
Ἀνορεξία, Fastidium.
Ἀνορθῶ, Arrigo, Erigo, Subrigo. P.
ἀνορθόω, Remendo, das. O.
ἀνορθωθῆναι, Fulciri. E.
Ἀνορύσσω, Subverto.
ἀνορύσσει, Eruit. P.
Ἄνοσμον, Inodoratum.
ἀνόσιος, Profanus, Sceleratus. P. Scelestus. E.
ἀνόσιοι, Nefarii. O.
Ἀνοσιώτατος, Sceleratissimus, Scelestissimus.
Ἄνοστος, Insulsus, Exos. O.
Ἄνους, Amens, Demens, Socors, Vecors, Stultus. P. Mente captus. O. Sine sensu. E.
Ἀνοχὴ, Laxamentum.
ἀνοχὴ, ἡ ἐν πολέμῳ ὑπέρθεσις, Induciæ.
ἀνοχὴ, Intermissio. P. Abstinentia.
ἀνταγινώσκω, Confero. P. [ἀνταναγινώσκω, Gloss. Lat. Gr.]
Ἀνταγωνιστὴς, Æmulus, Adversarius. O.
Ἀνταίρω, Rebellor.
Ἀνταλλάσσω, Summuto, Cambio.
ἀνταλλαγὴ, Permutacio.
ἀντάλλαγμα, Summutacio, Commutacio, Commutatio. P.
Ἀνταμείβω, Summuto.
ἀνταμείβομαι, Remunero, Remunero. P. Compenso, as. O.
ἀντάμειψις, Permutacio, Submutacio.
ἀνταμοιβὴ, Hostimentum. O.
ἄντανδρος, Succedaneus. O.
ἀντανέγνων, Recitavi. P.
ἀντανελεῖν, Auferre. P.
Ἀνταποδίδωμι, Retribuo.
ἀνταπόδοσις, Retribucio. Retributio, Redibitio. P.
ἀνταποκρίνεται, Altercatur. P.
† Ἀνταποτιννύω, Reluo.
† ἀνταρμὸς, Antarium. P.
Ἀνταρσία, Rebellacio.
ἀντάρτης, Rebellio, Perduellio.
Ἀντασπάζομαι, Resaluto.
† ἀνταυγασία, Reluminatio. P.
Ἀνταύγεια, Reluminacio.
τῇ Ἀντεισαγωγῇ, Subrogatione. P.
ἀντεκατέστησεν, Substituit. P.
ἀντέλαμψεν, Refulsit. P.
† ἀντελλογεῖ, Conpensat. P. Pensat.
† ἀντελλογισμὸς, Conpensatio. P.
† Ἀντέλλογος, Compensacio.
† Ἀντεκόπτευσις, Reputacio.
† Ἀντενεχυριάζω, Repignero.
† ἀντενέχυρον, Obses.
Ἀντεξετάζω, Confero.
† Ἀντεπάγω, Refero.
† Ἀντέπαρχος, Subpræfectus.
† Ἀντεπενεχθεὶς, Relatus.
† Ἀντεπερείδομαι, Obnitor, Renitor.
† Ἀντεπερωτῶ, Restipulo.
† ἀντεπερώτησις, Restipulacio.
Ἀντεπιχειρῶ, Reconor.
† Ἀντεπιφέρω, Refero.
† ἀντεπιφορὰ, Relacio.
ἀντεποιήθησαν, Adpetuntur. P.
Ἀντέπραξεν, Offuit.
Ἀντεραστὴς, Rivalis.
ἀντερασταὶ, Rivales. P.
† ἀντεράστρια, Pellex. P.
Ἀντερείδω, Obicio.
ἀντέριδες, Obices. P.

ἀντέστη, Obstitit, Restitit. P.
ἀντεστραμμένος, Transversus. O.
ἀντέσχεν, Inhibuit. P.
ἀντεφώνησεν, Spopondit. P.
Ἀντέχω, Detineo, Inhibeo, Prohibeo.
ἀντέχομαι, Vendico, as. O.
ἀντημείψατο, Retribuit. P.
ἀντηρίδες, Tubicines in berro. P.
ἀντηχὴς σαρκὴς, Linago. P. [† ἀντηχησσαρχὴς, Gloss. Lat. Gr.]
Ἀντηχῶ, Resono.
Ἀντὶ, Pro, 'Pro, Re. P.
ἀντία, Insubula. P.
† ἀντιάσορρος, Simile arvum, Simile agrum. E.
† ἀντιβαιβάζω, Obvagio. O.
Ἀντιβαίνω, Obsto, Occedo. O.
ἀντιβαίνει, Obtrectatur. P.
ἀντιβάλλω βιβλία, Confero. P.
Ἀντιβάλλω, Recognosco.
ἀντίβαλε, Confer.
ἀντιβάλλουσιν, Retractant. P.
ἀντίβαλον, Recitavi. P.
Ἀντιβιάζομαι, Renitor.
Ἀντιβλέπω, Respicio.
ἀντιβοάω, Reboo. O.
ἀντιβολέω, Resero. O.
Ἀντιβολῶ, Oro, Quæso, Præcor, Sodes, Obsecro, Obtestor. O.
† ἀντιβολεὺς, Dictator. P.
ἀντιβόλησις, Oracio, Quæscio, Postulacio.
† ἀντίγαμβρον, Progenerum. O.
Ἀντιγράφω, Rescribo, Exemplo. P. Rescribo. O.
ἀντιγραφεὺς, Dictator, Rescriptor.
ἀντιγραφὴ, Dictatura, Rescriptum, Rescriptum. S.
ἀντιγραφαὶ, Constitutiones. P.
ἀντίγραφον, Rescriptum, Exemplum, Exemplar. Exemplum. P.
† ἀντιδιαλογίζεται, Compensat. P.
ἀντιδιαπλέκω, Replico. O.
Ἀντιδιαστολὴ, Restincio.
Ἀντιδίδωμι, Restituo. Reddo. O.
Ἀντίδικος, Adversarius, Obtractator, Contrarius. Adversarius. S.
ἀντιδικία, Adversacio, Obtractacio.
ἀντιδικῶ, Adversor, Reluctor.
† ἀντιδίκησις, Refragacio.
† ἀντιδικασία, Adversacio.
† Ἀντιδιώκω, Obtracto.
Ἀντιδιατάσσομαι, Superordino.
Ἀντίδοτος, Antidotum.
Ἀντίδωρον, Remuneracio.
† ἀντιζηλία, Rivalitas. O.
Ἀντίζηλος, Emulus, Rivinus. O.
Ἀντίθεσις, Opposicio, Objectus, Obtentus, Oppositus. Objectus, S. Objectus. E.
ἀντιθέσεις, Obices. P.
Ἀντικαταλλαγὴ, Cambitas, Permutacio.
Ἀντικαθιστᾶν, ἐπὶ δένδρων, Subserere.
ἀντικαθίσταμαι, Suffero, Sufficio.
ἀντικαθιστάμενος, Altercator.
ἀντικαθίστημι, Subrogo. O.
ἀντικαθίστησιν, Representat. P.
† ἀντικατάστασις, Restitucio, Refectio, Redibicio. Dimicatio. P.
Ἀντικαταλλάσσω, Permuto.
Ἀντίκειμαι, Obsto, Refragor, Officio, Objacto. O.
ἀντικείμενος, Adversarius, Obtrectator, Objectus. Adversa, sum. O.
ἀντικείσεται, Oberit.
ἀντίκειται, Obest. P.
ἀντικεῖσθαι, Obesse, Officere. P.
ἀντικείμενον, Oppositio. O.
† Ἀντίκλειθρον, Adulterina clabis.
† ἀντικνυζῶμαι, Oggannio. O.
Ἀντικνήμιον, Tibia, Tibia. P. Tibiæ. E.
† Ἀντικοτῶ, Obstigilo, Obtrecto, Officio.
† ἀντικότησις, Offensio.
ἀντικρὺ, E regione. O.
† ἀντικροτέω, Replando. O.
Ἀντικρούω, Offendo.
ἀντικρούει, Interdicit.
† ἀντικρουσμὸς, Interdictum. P.
Ἀντικρὺ, Adversus, Contra.
ἄντικρυς, Contra, Comminus. P.
† ἀντιλαλεῖ, Obloquitur. P.
Ἀντιλαμβάνομαι, Suscipio, Affecto, Præbendo. O.
ἀντιλαμβάνεται, Percipit. P.
Ἀντιλάμπω, Refulgeo.
ἀντιλάμπει, Renidet. P.
Ἀντιλέγω, Contradico, Reclamo.
ἀντιλέγει, Contradicit. P.
ἀντιλέγειν, Refragari. O.
Ἀντιλήπτωρ, Susceptor, Adjutor.
Ἀντιλογία, Contradiccio, Refragacio, Reclamacio, Jurgium. Contradictio. P.
ἀντιλογίζεται, Contendit. P.
Ἀντιλοιδορῶ, Remaledico.
Ἀντιμάχομαι, Repugno, Reluctor, Reluctor. O.
ἀντιμάχησις, Repugnacio, Refragacio.
Ἀντιμισθία, Mercedis retribucio.
Ἀντινομία, Lex contraria.
ἀντιοιράσις, Antegerio. P.
[† ἀντίπρασις, Vulc.]
Ἀντίον, ἔνθα ὑφαίνουσιν αἱ γυναῖκες, Insublum. Insubula. P. Insubulum. E.
Ἀντιπαθὴς, Contrarius, Pervicax.
Ἀντίπαις, Pueraster, Juvenis.
Ἀντιπαίω, Repercucio.
Ἀντίπαλος, Æmulus, Æmulator, Pugnator.
Ἀντιπαραβάλλω, Repulso, Confero.
Ἀντιπαραγραφὴ, Replicacio, Proscripcio, Replicatio, Perscriptio. E.
ἀντιπαραγράφει, Remancipat. P.
Ἀντιπαλαίω, Obluctor, Reluctor.
† Ἀντιπατάσσω, Repercucio.
† Ἀντιπαραδίδωμι, Remancipo.
Ἀντιπαραχωρῶ, Reconcedo.
ἀντιπαραχωρεῖ, Remancipat. P.
† ἀντιπαρίστησιν, Repræsentat. P.
Ἀντιπέμπω, Remitto.
ἀντιπέμπει, Remittit. P.
Ἀντιπέραν τοῦ ποταμοῦ, Trans fluvium.
Ἀντιπέραν τῆς θαλάσσης, Trans mare.
† ἀντιπήρωσις, Talio. P.
ἀντιπίπτω, Obstrigilo. O.
† Ἀντιπλέκω, Retorqueo.
Ἀντιπλήσσω, Repercucio.
† ἀντιπνοὴ, Reflatus. O.
Ἀντίποδες, Inferiores pedes, Adversi pedes. Adversipedes. P.
Ἀντιποιοῦμαι, Adfecto.
Ἀντιπολεμῶ, Rebello. Repugno.
† ἀντιπολέμησις, Rebellacio.
Ἀντιπολιτείας, Simultates. P.
Ἀντιπράττω, Officio.
ἀντιπράττω, Obtrecto. O.
† Ἀντιπρεσβευτὴς, Prolegatus.
ἀντιπροκαλεῖσθαι, Restipulari. O.
Ἀντιπροσαγορεύω, Resaluto, Rehisco.
Ἀντίρρησις, Altercacio, Refragacio, Controversia, Altercatio.
Ἀντίρροπος, Equilibris.
ἄντις, Eminus. P.
ἀντισηχῶ, Rependo sodali. P.
† Ἀντισκοτῶ, Obsto.
† ἀντισκοτήσῃ, Officeret.
† ἀντισκοπεῖ, Officit. P.
† ἀντισκότησις, Obstaculum.
† ἀντισπουδάζει, Obtrectatur. P.
ἀντισταθμίζω, Repenso. O.
Ἀντίστασις, Obstaculum.
ἀντιστῆναι, Obponi. P.
ἀντιστῆσαι, Repensare. P.
Ἀντιστρατεύομαι, Adversus milito.
Ἀντιστρατηγὸς, Proprætor, Proprætore. E.
Ἀντισταθμίζω, Repenso, Rependo.
† ἀντίσταθμον, Repensum.
Ἀντιστηρίζω, Firmo.
Ἀντιστρέφω, Obverso, Retorqueo, Converto, Reciproco, as. O.
ἀντιστρέφει, Retorquet. P.
ἀντίστροφος, Reciprocus. O.
ἀντισχόντες, Obnixi. P.
Ἀντισῶ, Redæquo.
† Ἀντιταμίας, Proquæstor. Proquæstor. P.
Ἀντίταξις, Refragacio.
ἀντιτάσσομαι, Refragor, Reluctor.
ἀντιτιμᾷ, Remunerat. P.
Ἀντιτίθημι, Obdo, Obtendo, Obicio, Oppono.
ἀντιτίθεται, Refertur. P.
ἀντιτίθησιν, Interponit. P.
Ἀντιτυπία, Repercussio. Repercussio. P.
ἀντίτυπον, Exemplum, Exemplar, Instar, Exemplum. P.
ἀντίτυπος, Refractarius. O.
ἀντιτύπτω, Repercucio, Refreno.
Ἀντιφάρμακον, Remedium. Remedium. P.
ἀντιφέρω, Oggero, Regero. O.
Ἀντιφθέγγομαι, Respondeo, Redamo.
ἀντιφιλῶ, Reclamo. O. [redamo.]
ἀντίφρασις, Adversitas. P.
Ἀντιφωνῶ, Constituo.
ἀντιφώνησις, Pecunia constituta, Oraculum. P.
† Ἀντιχαίρω, Rehisco.
Ἀντίχειρ, Pollex. Pollex. P. Hallux. O.
† ἀντιχειριαῖος, Pollicaris. O.
† Ἀντιψηλαφῶ, Obtracto.
† Ἀντιψηφίζομαι, Refragor.
ἀντλέω, Haurio. O.
Ἀντλῶ, Haurio.
ἀντλεῖ, Haurit. P.
ἀντλῆσαι, Anclare. P.
ἄντλημα, Hauritorium. O.
† ἄντλησις, Haustus, Haustus. O.
ἀντλητήριον, Hauritorium.
ἀντλία, Sentina.
ἀντλία πλοίου, Sentina. P.
ἡ Ἀντλία, hic Haustus. S.
ἄντλος, Sentina. O.
Ἄντρον, Antrum, Cavea, Caverna. O.
Ἄντυξ, Pertica temo. Virg. Antus. Ancus. E.

ἄντυγες, Clitellæ. P. Clitellæ. E.
Ἀντωνυμία, Pronomen. Pronomen. P. Pronomen. S.
ἀνυγὴς, Insanus. P.
Ἄνυδρος, Inaquosus, Siccus.
ἄνυδρον, Insudum. P.
Ἀνυπέρβλητος, Inexsuperabilis.
Ἀνυπερθέτως, Inmoranter, Incunctanter, Proculdubio.
† Ἀνυπόγραφον, Sinescriptore.
Ἀνύποιστος, Intollerandus, Intollerabilis.
† ἀνυποιστότης, Intollerabilitas.
Ἀνυπόκριτος, Infictus, Non fictus, Sincerus. O.
Ἀνυπομένητος, Intollerandus.
ἀνύποπτος, Inopina. P.
Ἀνυπόστατον, τὸ μὴ ὑφεστὸς, Sine substancia.
† Ἀνυπόστροφος, Inremeabilis, Inreparabilis. Inremeabibilis. P.
Ἀνυπότακτος, Indomitus.
ἀνυσθείσης, Exacta. P.
ἀνυσθέντα, Exacta. P.
ἀνυσθέντων, Exactis. P.
Ἄνυσις, Efficacitas, Effectus, Adfectum, Efficacia. P.
ἀνυστικὸς, Efficax.
† ἀνύτης, Gerulus, Efficax.
† Ἀνυφαίνω, Retexo.
† ἀνύφαντος, Intextus.
Ἀνύω, Efficio, Conficio, Exequor, Impetro. O.
ἀνύει, Inpetrat, Proficit. P.
ἀνύσω, Perficiam. P.
ἀνύσῃ, Elicuerit. P.
ἀνύσαι, Inpetrare, Intimari. P.
ἀνύων, Impetrans. P.
Ἄνω, Suso, Supra, Super.
ἄνω κάτω, Susum, Deorsum.
ἄνω, Susu. P. Sursum. O. Susu. E.
ὁ ἄνω, Superus, Supernus. O.
ἀνώγεον, Superficies. P.
ἀνώγιον, Superficium.
† ἀνώδης, Inodorus. O.
ἀνώθει ἐνδοτέρω, Endopicus. O.
ἄνωθεν, Desuper, Supernis, Deinsuper. O.
ἀνωθέω, Retrudo.
Ἀνώμαλος ἄνθρωπος, Inequalis.
ἀνώμαλος τόπος, Inequalis, Sine planicie.
ἀνώμαλος, Iniquus. O.
ἀνωμαλία, Inconstancia.
Ἀνώνυμος, Sine nomine, Famosus, Abhominandus.
ἀνώνυμοι, Ignomines. O.
Ἀνώτατος, Summus. Summus. P. Supremus. O.
ἀνωτερικὸς, Supernus. P. Superaus.
ἀνώτερος, Superior.
ἀνωτέρω, ἐπὶ χρόνου, Superius. P.
Ἀνωφελὴς, Incommodus, Inutilis, Infructuosus.
ἀνωφελῆ, Inrita. P.
† ἀνωφελία, Incommoditas.
ἀνωφελῶς, Inutiliter.
† ἀξηδονὶς, * Accisulus. S.
Ἀξία, Meritum, Dignitas, Dignatio. P. Dignitas. O.
ἀξίας τόπου, Luci. P.
Ἀξιάγαστος, Memorabilis.
ἀξιάγαστον, Operæ pretium, Memorabile.
ἀξινάριον, Dolabella. O.
Ἀξίνη, Dolabra : hoc Dolabrum, Dolabrum. P.
ἀξίνη ἱεροφάντου, ὡς Πλαῦτος, Aceeres. P.
ἀξίνη τεκτονικὴ, Dolabra. P. Ascia. O.
ἀξιόλογος, Honestus, Honestus, Egregius. P. Honestus.
ἀξιόλογοι, Elegantes. P.
ἀξιόλογον, Operæprecium.
ἀξιολογώτατος, Dignissimus, Perfectissimus. P.
† ἀξιολογότης, Honestitas.
ἄξιον, Dignum. P. Operæprecium, Condignum. O.
ἄξιόν ἐστιν, Valet. P.
Ἄξιον λόγου, Operæ precium.
ἀξιόνικον, Palmarium. O.
Ἀξιομνημόνευτος, Commemorabilis, Memorabilis.
† ἀξιόμνηστον, Memorabile. O.
ἀξιόπιστος, Tætricus. P. Tetricus, Durus, Severus, Honestus, Idoneus. P.
ἀξιοπιστία, Honestitas, Authoritas. P.
ἄξιος, Meritus. P. Dignus.
ἄξιος ἐπαίνου, Laudabilis.
ἀξιοσπούδαστον, ἄξιον σπουδῆς, Operæ precium, Favorabile.
ἀξιοῦμαι, Mereo.
ἀξιωθῇ, ἢ γένηται ἄξιος, Meruerit.
ἀξιωθεὶς, Dignatus. P.
† ἀξιοτίμητος, Pretiosa. P.
ἀξιόχρεων, Idoneum. P.
ἀξιόχρεως, Idoneus.
ἀξιόω, Digno, as. Censeo. O.
ἀξίωμα, Dignacio, Dignitas, Honos, Meritum, Stipendium, Censura, Authoritas, Affatum. Dignitas. P. Dignitas, Dignitas. S. Dignatio. E.
ἀξιωματικὸς, Dignitosus. P. Honorarius.
ἀξιωματικοὶ, Honorati. E.
ἀξίωμα στρατιωτικὸν, Scutarium.
ἀξίωμα στρατιωτικὸν, φέρων, Stipendiarius, Scutarius.
ἀξίωσις, Peticio, Oratio, Postulacio, Desiderium, Prærogativa. Postulatio. Desiderium. P. Rogatio, Petitio, Petitium, Petitorium. S. hoc Postulatum. E. Dignatio. O.
ἀξίως, Merito, Digne. Digne. P. Digne. E. Merito. O.
ἀξιῶ, Desidero, Oro, Postulo, Posco, Mereor, Postulo, Deprecor, Petor. P.
ἀξιοῖ, Orat, Deprecat. P.
ἀξιοῦσιν, Postulantibus. P.
ἀξιώσεις, Dignabis. P.
† ἀξυντήριον, Dolabella. E.
† ἀξυποδήτης, Addensantor. P. [† ὀξυποδητὴς, Salm.]
ἄξυρος, Irrasus. O.
† Ἄξυστιν δόρυ, Sarisa.
† ἄξυστος ὕλη, Rudis materia.
Ἄξων, Axis. Auxis. P.
ἄξονες, Axes. E.
† Ἄοδος, Invius.
† Ἄοζος, ὁ μὴ ἔχων ὄζον, Enodus.
Ἀοίδιμος, Memorabilis.
Ἀοίκητος, Inhabitabilis.
ἀοίκητα, Inoppidata. P.
ἄοινος, Invinus. O.
ἄοκνος, Inpiger. P. Inpiger, Infessus.
ἀόκνως, Inpigre.
† ἀολὴ, Feta. E. [πλήρης, E.]
ἄορ, Spata. E.
Ἀόρατος, Invisibilis. Inauspicabilis, Invisus. P.
Ἀόριστος, Infinitus.
ἀόριστοι, Infiniti. P.
ἀόριστον, Inperfectum, Infinitum, Infinitum. P.
ἀορίστως, Sine fine.
Ἄορνον, Avernum.
Ἀπ' ἀρχῆς, A primo.
Ἀπαγγελία, Nunciacio, Renunciacio.
ἀπαγγέλλω, Denuncio, Adnuncio, Enuncio.
ἀπαγγέλλω, Renuncio. O.
ἀπαγγέλλει, Renuntiat. P. Enunciat.
ἄπαγε, Abduc. Abigo. P.
† ἀπαγελάζω, Abgrego. P.
Ἀπαγόρευσις, Renunciacio, Interdictum.
Ἀπαγορεύω, Abdico, Interdico, Renuncio, Succumbo.
ἀπαγορεύει, Execrat. P. Intercepit.
Ἀπαγορεύσειεν, Renunciaverit. P.
† Ἀπαγοράζω, Redemo.
Ἀπάγχομαι, Suspendo me.
Ἀπάγω, Abduco, Verro, Deduco, Perduco, Seduco. Abduco. P. Aveho. O. Avoco.
ἀπάγει, Abducit, Abducit. P.
ἀπάγομαι, Reduco. O.
ἀπαγωγὴ, Abductio, Deductio.
ἀπάδω, Absono. O.
ἀπάδει, Abhorret, Discrepat.
ἀπάδων, Abhorrens.
Ἀπαθὴς, Inpaciens, Sine adfectione, Inpatiens. P. Sine affectu. E.
ἀπαιδευσία, Inerudicio, Inprudentia. P.
Ἀπαίδευτος, Indoctus, Ineruditus, Rudis, Rudis. P.
ἄπαις, Sine liberis. E.
ἀπαίσιος, Obscænus. P.
ἀπαιτέω, Emendico. O. Repeto.
Ἀπαίτησις, Exactio, Profligacio, Repetitio. P. Exactio. E.
ἀπαίτησιν, Conpulsionem. P.
ἀπαιτητέα, Profliganda. P.
† ἀπαιτητὴς, Exactor, Exactor. E.
ἀπαιτῶ, Adposco, Reposco, Postulo, Exigo.
ἀπαιτῶ βιαίως, Flagito, Efflagito, Profligo.
ἀπαιτεῖ, Repetit. P.
ἀπαιτήσωσιν, Profligant. P.
ἀπαισχύντησεν, Depuduit. P.
† ἀπακμάζει, Abolescit. P.
ἀπακτέοι, Ducendi. P.
ἀπάκτωσεν, Pepigit. P.
ἀπαλγέω, Dedoleo. O.
ἀπαλείφω, Aboleo, Deleo, Elido, Abolesco.
ἀπαλείφει, Delet. P.
Ἀπαλείφω γράμματα, Oblittero.
ἀπαλιφὴ, Abolicio. P.
ἀπαλοιφὴ, Abolicio, Littura.
Ἀπαλλαγὴ, hic Abitus. Definitio. P.
ἀπαλλάσσει, Explicat. P.
ἀπαλλάττω, Interimo. O.
ἀπαλλάττει, Definit. P.
ἀπαλλάττομαι, Discedo, Digredior. O.
Ἀπαλλοτριῶ, Abalieno, Abalieno. P.
ἀπαλλοτριοῖ, Abalienat. P.
† Ἀπαλόπους, Mollipes.
Ἀπαλὸς, Tenerus, Tener, Mollis. Mollis. P. Tenellus, er. O. Molliculus. O.
ἀπαλαῖς, Mollibus. P.
† ἀπαλοῦμαι, Tenerasco. O.
ἀπαλύνω, Mollifico, Mollio.
ἀπαλύνομαι, Mollesco.
ἀπαλύνεσθαι, Emollescere. P.
Ἅπαν, Universum.
ἀπαναίνεται, Aspernatur. P.

'Απαναισχυντῶ, Depudo.
'Απαναλίσκω, Derogo, Absumo.
ἀπανθέω, Effloreo. O.
ἀπανθεῖν, Deflorere. O.
ἀπανθίζω, Præfloro. O.
ἀπανθίζει, Decerpit. P.
'Απάνθρωπος, Inhumanus, Crudelis. P.
ἀπανθρωπία, Crudelitas. P.
ἀπαντάω, Occurro. O.
ἀπαντῶ, Contravenio. O. obvio occurro.
ἀπαντᾷ, Occurrit. P. Succurrit, Obviat.
'Απαντῇ, Obvia.
† ἀπαντητήριον, Apanteterium, Devorsorium.
† ἀπαντητὴς, Devorsorius.
ἀπάντησις, Occursus. Occursus, Congressus, Congressio. P.
† ἀπαντητικὸς, Obvius.
† ἀπαντητικῶς, Obviam.
"Απαξ, Semel, As. P.
'Απαξιῶ, Dedignor.
'Απαραίτητος, Inexcusabilis, Inexcusatus, Inrecusatus, Inexorabilis. P. Indeprecabilis. O. Inrecusabilis. E.
ἀπαραιτήτως, Sine recusatione.
'Απαράκλητος, Inexorabilis.
'Απαράλλακτος, Indiscretus.
'Απαράσκευος, Inparatus.
'Απαραχώρητον, Inconcessum.
'Απαργυρισμὸς, Aderacio.
† ἀπαρέγκλητος, Inexorabilis. P.
'Απαρέμφατος, Infinitivus.
ἀπαρέμφατον, Infinitivus. O. Indefinitum.
'Απαρέσκω, Displiceo.
ἀπαρέσκει, Displicet. P.
† ἀπάρεσκος, Fastidiosus. O.
† ἀπαρθρόω, Articulo, as. O.
† ἀπαρθρῶ, Deartuo. O.
'Απαριθμῶ, Abnumero, Denumero.
ἀπαριθμοῦμαι, Enumero.
ἀπαρκίας, Septentrio. P. Septentrio. E.
ἀπαρκτίας, Septentrio.
ἀπαρνεύομαι, Abnego. O.
ἀπαρνοῦμαι, Abnuo, Denego, Recuso, Abnego. Abnego. P. Diffiteor. O. Denego. O.
ἀπαρνεῖται, Abnuit. P. Infitiat, Diffitetur, Aspernatur.
† ἀπάρνησις, Abnegacio, Recusacio.
† ἀπαρνητὴς, Abnegator, Denegator.
† 'Απάροχος, Inpræstans.
† ἀπαρπαγεὶς, Abreptus. P.
† ἀπαρπάζει, Abripit. P.
† ἀπαῤῥάσσω, Deturbo. O.
ἀπαῤῥίπτω, Abjecto. O.
'Απαρτίζω, Perficio, Consumo.
ἀπαρτίζω λόγον, Peroro.
ἀπαρτίζει, Peragit. P. Transfigit.
ἀπαρτίζεται, Peragitur. P.
ἀπαρτισθέντων, Peractis. P.
ἀπαρτισμὸς, Consummacio. Consummatio. S.
ἀπάρτιος, Auctio. P.
'Απαρχαὶ, hæ Primitiæ, Delibacio, Incepcio, Inchoacio.
ἀπαρχαιόω, Antiquo, as. O.
ἀπαρχαιῶ, Absoleo. O.
ἀπαρχαιοῦμαι, Obsolesco. O.
'Απαρχὴ, hoc Livamen, Primitia, Delibatus, Delibatio. S. Præmetium. O. Delibatio. E.
ἀπαρχὴ γένους, Primordium. P.
ἀπαρχὴ γλεύκους, Sacrim. P.
ἀπαρχαὶ, Primitiæ. O. Primitiæ. P.
'Απάρχομαι, Delibo, Inicio.
ἀπάρχομαι πράγματος, Inchoo.
ἀπάρχεται, Auspicatur. P. Delibat, Libat.
'Απασχολῶ, Avoco.
ἀπασχολοῦμαι, Occupo.
ἀπασχολουμένοις, Occupatis. P.
'Απατεὼν, Fallax, Pellax. Veterator. P.
ἀπατεῶνα, Sevocatorem. P.
ἀπατεῶνες, Tenebriones. O.
ἀπάτη, Fraus, Seductio, Fallacitas, Delectacio, Cavillatio, Oblectatio. P. Inlecebra, Fucus. S.
ἀπάτην, Fucum.
ἀπάται, Inlecebra. P.
ἀπατηλὸς, Subdolus. O. Fraudulosus.
† ἀπατητὴς, Seductor. E.
ἀπατραμμέναι, Deortæ. P.
ἀπατῶ, Seduco, Fallo, Decipio, Obrepo, Delecto.
ἀπατᾷ, Deceptat. P.
'Απάτωρ, Sine patre. Postumus. P.
ἀπαυαίνομαι, Inaresco. O.
'Απαυλίζω, Liqueo.
ἄπαυστος, Indesinens. P.
ἀπαφρίζω, Despumo. O.
ἀπεβάλετο, Ejecit. P. Demisit.
'Απέβη, Evasit.
'Απέγγονος, Abnepos.
ἀπεγνωμένος, Perditus. P.
ἀπεγνωσμένος, Perditus. P.
ἀπεζευγμένον, Sejunctum. P.
ἀπέζωσεν, Discinxit. P.
ἀπέηψεν, Abolevit. P.
† ἀπεῖαι, Io. P. [ἄπειμι, Vulc.]
'Απείθανος, Incredibilis.
'Απειθὴς, ὁ αὐθάδης, Contumax, Inobtemperans, Inobediens.
ἀπειθὴς, ὁ μὴ πιστεύων, Incredulus, Diffidens.
† ἀπειθία, Incredulitas, Insolencia.
† ἀπειθία τοῦ μὴ λειτουργεῖν τῇ πατρίδι. Detrectacio.
'Απεθίζω, Desuesco, Insolesco.
ἀπειθισμένος, Desuetus. P.
ἀπειθισμένη, Desueta. P.
ἀπειθῶ, Detracto, Recuso, Inobœdio.
'Απεικάζω, Adsimilo, Imago, as. O.
ἀπεικασμένος, Imaginatus. O.
'Απεικόνισμα, Specimen, Instar, Effigies, Instar, Effigies. Simulacrum. P.
ἀπειλέω, Minor, aris. O. Minitor.
'Απειλὴ, Minacio, Comminacio, Interminacio, Comminacio. P. Minæ.
ἀπειλαὶ, hæ Minæ, singularia non habet, Minæ. P.
ἀπεῖλαι, Prelue singulare non habet. E.
ἀπειλαῖς, Minis. P.
ἀπειλητικὸς, Minax, Trux, Minax. O.
† ἀπειλητικῶς, Minabiliter. O.
ἀπείληφεν, Recepit. P.
ἀπειλῶ, Minor, Minitor, Interminor.
ἀπειλεῖ, Imminet. P.
ἀπειλεῖ, Minatur. P.
ἀπειλοῦσιν, Eminent. P.
"Απειμι, ἀπέρχομαι, Abeo.
ἄπειμι, ἀπὼν εἰμὶ, Absum, Afuero.
ἀπεῖπεν, Abdixit. P.
ἀπείπῃ, Abunat. P.
ἀπείρατος, Intentatus. O.
"Απειρος, Rudis, Inperitus, Ignarus, Inscius, Inexpertus, Expers, Inprudens. Rudis. P. Expers, Davus, Imperitus. E.
ἄπειροι, Inperiti, Infiniti. P.
† ἀπειραγαθία, Infirmitas.
ἀπειρά[γα]θος, Infirmatus.
'Απείραστος, Intemptatilis.
ἀπείργω, Abercto. O. Protelo, Deterreo.
ἀπειρηκὼς, Fessus. O.
'Απειρημένος, Desperator.
'Απείρηται, Interdictum est.
'Απειρία, Inpericia, Inprudencia, Rudimentum, Ignavia. P. Imperitia. E.
ἀπειροκαλία, Insolencia, Infirmitas.
ἀπειρόκαλος, Infirmatus, Insolens, Insolens. P. Insolentior.
ἄπεισιν, Enuunt. P.
ἀπεκάλυψεν, Detexit. P.
ἀπέκγονος, Abnepos. S. Abnepos. O.
† 'Απέκδυσις, Despoliacio.
ἀπεκίνει, Dimovit. P.
ἀπέκλεισιν, Abdidit. P.
ἀπέκλυσεν, Abluit. P.
ἀπεκοιμήθην, Abdormivi. E.
ἀπεκοίτησεν, Amansit. P.
ἀπεκόμισεν, Retulit. P.
ἀπέκοψεν, Abscidit. P.
ἀπεκρίνατο, Respondit. P.
ἀπέκρυψεν, Abdidit. P. Abscedit.
ἀπεκτήσατο, Recuperavit. P.
ἀπεκύησεν, Enixa est. Enixa est. P.
ἀπεκύλισαν, Devoluta. P.
ἀπέλαβεν, Accepto sibi fecit. P.
ἀπελασία, Instigatio. P.
† 'Απελάτης, Abigeus, Abigator, Abactor. P.
ἀπελαύνω, Abago, Abigo, Abigo. P. Depello. O.
ἀπελαύνει, Abigit, Indigat. P.
ἀπέλαυνε, Abigito. P.
ἀπελαύνωσιν, Instigant. P.
'Απελέγχω, Confuto, Coarguo, Refuto, Redarguo.
ἀπελέγχει, Confutat. P. Refutat, Convincit.
ἀπελέγχεσθαι, Refutari. P.
'Απελεύθερος, Libertus, Libertus. P. Libertinus. O. Libertus. E.
ἀπελευθέρα, Liberta.
ἀπελευθέριος, Libertinus.
ἀπελεύσομαι, Ibo. Eam. P.
ἀπελεύσονται, Ibunt. P.
ἀπελεύσῃ, Eas, Ibis. P.
ἀπελευσόμενος, Iturus. P.
† ἀπέλευσις, Abicio.
ἀπέλθω, Ea. P.
ἀπέλθοι, Eat. P.
'Απέλθωμεν, Abeamus.
ἀπέλθωσιν, Eant. P.
ἀπέλιπεν, Deseruit. P.
ἀπέλυσεν, Dimisit. P.
† * ἀπελλρικος, Trux, Trucis. S. [ἀπειλητικὸς, Gloss. Lat. Gr.]
ἀπέμεινεν, Remansit. P.
ἀπέναντι, Contra. P.
ἀπεμπολάω, Vendito, as. O.
ἀπεμπωλᾶσθαι, Venumdare. O.
ἀπεμπωλέω, Venundo. O.
ἀπένειμεν, Tribuit. P.
ἀπενιαυτίζω, Peranno, as. O.
ἀπεξυρημένος, Descobinatus. O.
ἀπεπάγη, Deriguit. P.
† 'Απέπανος, Inmaturus.
ἀπέπειρον, Acerbum. P.
† ἀπεπιτυχία, Repulsa. P.
"Απεπτος, Crudus, Indigestus, Crudus. P.

†ἀπεπτῶ, Crudito, Non digero.
Ἀπέραντος, Infinitus, Profundus, interminus. O.
ἀπεράντον, Infinitum, Profundum, Infinitum. P.
*ἀπέρατα, σκοπὴ, Specus. S.
Ἀπεργάζομαι, Efficio, Conficio, Perficio, Facio, Factito.
ἀπεργασία, Confectio.
Ἄπερ δήποτε, Quæcunque.
Ἀπερίβλεπτος, Inprospicuus.
Ἀπερείδομαι, Retrudo.
ἀπερημοῦμαι, Desolor. O.
Ἀπερίληπτος, Incomplexus.
Ἀπερισκέπτως, Incaute.
Ἀπερριμμένος, Abjectus, Despectus, Spretus.
ἀπερίστωσαν, Perprandierunt. E.
Ἀπερρωγὸς, Abruptum.
ἀπερρωγότα, Prorupta. Abrupta. P.
Ἀπερυθριῶ, Depudesco, Derubesco.
ἀπερυθριᾷ, Depudet. O.
ἀπέρχομαι, Eo. P. Abeo. O.
ἀπέρχεται, Accedet. P. Abit. Vadit. P.
ἀπέσεσθαι, Abfore. O.
ἀπεσηληκὼς, Tabidus. O.
ἀπέσπασεν, Distraxit. P.
ἀπέσπεισεν, Delibavit. P.
ἀπεσιώπησεν, Obticuit. O. Reticuit. P.
ἀπέστη, Destitit. P. Abstitit.
ἀπέστη, Destitit. P.
ἄπεστιν, Abest. P.
ἄπεστον, Abominandum. P.
Ἀπεστραμμένος, Aversus, Aversus. P.
ἀπετίναξεν, Decussit. P.
ἀπέτισεν, Luit. P.
ἀπέτυχον, Deceptus sum. P.
†Ἀπευδοκίμησεν, Depuduit. P.
Ἀπευθύνω, Derigo.
ἀπευθυσμένον, Rectum. O.
Ἄπευκτον, Abominandum.
ἀπευκτὸν, Inexecrabile, Detestabile. P.
ἀπευκτὸς, Inexorabilis. P.
ἀπευκταῖος, Abominandus, Inexorabilis.
ἀπευκταῖον, Abominandum. P.
†Ἀπευλυτῶ, Expedio, Explico, Exploro.
Ἄπευστος, Inconsultus.
†Ἀπευχὴ, Abhominacio.
ἀπεύχομαι, Abhominor, Detestor.
ἀπεύχεται, Deprecatur. P. Execrat.
ἀπευχόμενοι, Execrantes. P.

†ἀπεφώνησεν, Declamavit. P.
ἀπέχει, Abstinet. P.
ἀπεχθαίνομαι, Inimicor, aris. O.
Ἀπεχθάνομαι, Infesto, Offendo.
ἀπεχθανομένους, Infectantes. P.
ἀπέχθεια, Offensio, Infestacio, Inimicitia. O.
ἀπεχθείας, Simultates. P.
ἀπεχθὴς, Infestus, Obfensus.
Ἀπέχομαι, Tempero, Abstineo.
ἀπέχομαι οἴνου, Tempero me vino. P.
ἀπέχεται, Abstinet. Abstinet. P.
ἀπεχόμεθα, Temperamus. P.
ἀπέχων, Dissitus. O.
ἀπέχρισα, Relevi. P.
ἀπέχρισεν, Relevit. P.
ἀπεψία, Indigestio. O.
†ἀπεψοημένος, Elumbis. O.
ἀπεψωλημένος, Recutitus. O.
ἀπήγαγον, Abduxi. P.
ἀπήγαγες, Abduxisti. P.
ἀπήγγειλεν, Retulit. P.
ἀπηγγέλθη, Relatum est. P.
ἀπηγορευμένος, Intestabilis. P.
ἀπηγορευμένον, Interdictum. P.
ἀπῄειν, Ibam. P.
ἀπῄειτο, Ibatur. P.
ἀπηκριβωμένως, Examussim. O.
†ἀπηλάτης, Abigeus. P.
ἀπῆλθον, Ii. P.
ἀπῆλθεν, Ivit. P.
ἀπηλλαγμένον, Definitum. P.
ἀπηλλοτριωμένος, Abalienatus. O.
†ἀπηναισχύντησεν, Depuduit. P.
ἀπήνεια, Sævitia. O.
ἀπήνη, Vectabulum. O.
Ἀπηνὴς, Inmanis, Inmitis, Durus, Immitis, Inmitis. P. Truculentus. Sævus. Trux. O.
ἀπηνέστατος, Durissimus.
†ἀπηνῶς, Inclementer. O.
ἀπήντησα, Occurri. P.
ἀπήρεσεν, Displicuit. P.
ἀπηρμένον, Sematum. P.
ἀπηρνήσατο, Abdixit. P.
ἀπήρτηται, Dependet. P.
ἀπηρτισμένος, Transactus. P. Perfectus.
ἀπηρτισμένη, Perfecta. P.
ἀπηρτισμένον, Perfectum. P.
ἀπηρυθρίασεν, Depuduit. P.
ἀπῄτει, Exigebat. P.
Ἀπηχὴς, Absonus, Dissonus. O.
ἀπηχὲς, Absurdum. P.

Absentatio.
ἀπηχῶ, Discrepo, Dissono, Absono, Absono. P.
ἀπηχεῖ, Discrepat. P.
ἀπήχησα, Absonui. P.
ἄπια, Pera. E.
†ἀπιελπεισία, Cruditas. E. [ἀπεψία, Vulc.]
ἀπιέναι, Ire. P.
ἀπίθανος, Ineptus. O.
ἀπιθεῖ, Detrectat. P.
ἀπίθεια, Contumacia. P.
ἀπιθείας, Contumaciæ. P.
ἀπιθὴς, Contumax. P. Detrectator.
ἄπιθι, Abi, Vade. P.
Ἀπιθύνω, Dirigo.
Ἄπιος, Pirum, Pirus.
ἄπιος, ὁ καρπὸς, Pirum. P.
ἄπιος, τὸ δένδρον. Pirus. P.
ἄπιοι, Volemi. P. Pira, et Piri. P.
ἄπιον, Perum. E.
Ἀπισσώτον, Sine pice.
ἀπιστέω, Diffido. O.
Ἄπιστος, Infidelis, Incredulus, Infidus, Perfidus, Sine fide, Incredibilis, Inexorabilis. P. Perfidus. Incredibilis. S. Levifidus. O.
ἄπιστοι, Infideles. P.
ἄπιστον, Incredibile. O.
Ἀπιστία, Infidia, Diffidencia, Incredibilitas, Infidelia, Diffidentia, Infidia. P. Perfidia, Diffidentia.
ἀπιστῶ, Diffido, Non credo.
ἀπιστοῦσιν, Infelixen. P.
ἄπιτε, Ite. P.
†ἀπιὼν, Pyratium. O.
†ἀπλακτίζει, Apellit. P. [ἀπολακτίζει, aspellit, Vulc.]
Ἄπλαστος, Infictus.
Ἀπλῆ, Simplex.
†Ἄπληγος, Sine verbere, Sine ictu.
ἄπληκτος, Inpercussus, Non percussus.
Ἀπλήρωτος, Incomplebilis, Insaciabilis.
Ἄπληστος, Avarus, Avidus, Hiulcus. P. Avidus, Avarus, Avidus, Avarus, et Avara. P.
ἀπληστία, Avaritia, Nummaria cupiditas. P.
ἀπληστεύομαι, Avideo.
ἀπλήστως, Avare.
ἀπλόθριξ, Recto capillo.
ἀπλότης, Simplicitas, Simplicitas. P.
ἀπλοῦμαι, Pandor.
ἀπλοῦσθαι, Porrigi. P.
ἀπλοῦν, Simplum, Simplex.
Ἄπλους, ὁ μὴ πλέων, Innavigabilis.
ἀπλοῦς, Sincerus. P. Simplex. Simplus. O.

ἀπλόω, Explico. O.
Ἄπλυτος, Inlotus.
ἄπλυτον, Inlotum. P.
ἄπλυτον ἔριον, Sucida lana.
Ἀπλῶ, Simplico, Pando.
†ἄπλωμα, Tractus.
ἀπλῶς, Simpliciter.
†ἄπλωσις, Prolixura. E.
ἄπλωσον, Expande.
Ἄπλωτος, Innavigabilis.
Ἄπνους, Exanimis, Sine spiritu. E.
Ἀπὸ, A, Ab, Abs, Dis, Re, De, E. P. A, Abs. S.
ἀπὸ ἄλλων τινῶν, Ab aliquibus.
ἀπὸ τῆς †ἀναβολικῆς, Ab astratura. P.
ἀπὸ τῶν †ἀντεπιτρόπων. A ramulariis lib. de off. proconsulis. P.
ἀπὸ ἀρχαιογονίας, Ab origine. P.
ὁ ἀπὸ γένους, Generosus. P.
ἀπὸ διαθήκης, Ex testamento. S.
ἀπὸ τῆς δύσεως, Ab occidente. P.
ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδεύματος, De professione. P.
Ἀπὸ ἑτέρων τινῶν, Ab aliquibus.
ἀπὸ εἴτινος, Ab aliquo.
ἀπὸ εὐτελοῦς, Ab humili. P.
ἀπὸ καταβολῆς, Ab initio. P.
ἀπὸ νωτοῦ, A tergo. P.
ἀπὸ ξένης, Peregre, adverbialiter. P.
ἀπὸ τοῦ πλανᾶν, Plamum, Fallacem. P.
ἀπὸ ποίων, A quibus. P.
ἀπὸ πολλῶν, De multis. P.
τὴν ἀπὸ προγόνων οἰκίαν, Captam. P.
ἀπὸ ῥίζης, A stirpe. P.
ἀπὸ τόπου, Inde loci. P.
ἀπὸ τούτου, A modo. O.
ἀπὸ τούτων, Ab his. P.
ἀπὸ τρόπου, Ab re. O.
ἀπὸ τροχίας, Ex præcelato. E.
Ἀπόβασις, Eventus.
ἀποβαίνω, Evenio.
ἀποβαίνων, Digrediens.
τὸ ἀποβαῖνον, Obveniens.
Ἀποβάλλομαι, Expellor, Depellor.
ἀποβάλλω, Abicio, Eicio, Depello, Repudio, Respuo, Reicio, Proicio, Discucio, Refuto, Abrogo, Amitto. Eicio. P. Perdo, is. O. Abjicio, Deperdo.
ἀποβάλλει, Respuit. P.
Ἀποβάπτω, Distingo.
ἀποβὰς, Digressus. P.
ἀπόβασις, Digressio. P.
†ἀπόβασμα, Defrutum. P.

†Ἀποβαστάζω, Abeo.
ἀποβαστάζει, Deportat. P.
ἀποβασταχθεὶς, Devectus. P.
†ἀπόβατος, Conclavis et Culina. P.
Ἀποβιώσας, Defunctus.
ἀποβληθεὶς, Repulsus. P.
ἀποβληθεῖσα, Explosa. P.
ἀποβληθέντα, Demissa. P.
Ἀπόβλητος, Rejectus, Abjectus, Emotus. P.
ἀπόβλητα, Rejectanea. O.
Ἀποβλέπω, Aspicio, Respectio. O.
Ἀποβλύζω, Singulto.
Ἀποβολὴ, Jactura, Repulsa, Amissio, Projectio, Ejectio. P. Repudium. S. Abjectio, Rejectio, Jactura. P.
ἀποβολιμαῖος, Rejectitius.
ἀποβοὸς καὶ τυροῦ, Iber. E.
ἀπόβρασμα, Defersus. P.
†ἀποβροντάω, Detono, as. O.
ἀπόγαιος, Terrester. E.
Ἀπογαλακτίζω, Lacte depello, Ablacto. O.
ἀπογαλακτιθὲν, Delactatum. P. Delitum.
ἀπογεγαλακτισμένος, Delactatus. P.
ἀπόγεια, Retinacula. P.
Ἀπόγειος ἄνεμος, Terrestris.
ἀπόγειος, Terrestris. P.
ἀπόγειον σχοινίον, Retinaculum.
ἀπογεισόω, Imbrico. O.
Ἀπογεύομαι, Degusto, Petisso. O.
ἀπογεύεται, Degustat. P.
ἀπογεύσασθαι, Degustare. P. Degunere. P.
ἀπογινώσκω, Despero. O.
†ἀπογλωττίζω, Elinguo, as. O.
ἀπόγνωσις, Desperatio. O.
† Ἀπογομῶ, Exonero.
Ἀπογονὴ, Soboles, Proles, Propago, Progenies, Posteritas, Progenies. P.
ἀπόγονος, Pronepos, Posterus, Abnepus. E.
ἀπογράφει, Profitetur. E.
ἀπογράφειν, Describere. O.
Ἀπογραφὴ, Census, Professus, Professio. Curtius.
ἀπογραφὴ οὐσίας, Census. P.
ἀπογραφὴ, Census. S. Census. E.
†ἀπογραφεὺς, Censor, Censorius, Censitor. P.
ἀπογράφομαι, Censeor, Profiteor, Profiteor. P. Proscribo. O.
ἀπογράφομαι τὰ ἴδια, Profiteor.
ἀπογράφεται, Depingit. P. Profitetur. E.
Ἀπογυμνόω, Denudo. O.
Ἀπογυμνῶ, Denudo.
Ἀποδάκνω, Demordeo.
ἀποδακρύειν, Delachrymare. O.
†ἀποδαπανῶ, Absumo. O.
†ἀποδαρμὸς, Inglubie. P.
[†ἀποδερματισμὸς, infra et Gloss. Lat. Gr.]
†Ἀποδαψιλεύομαι, Delargior.
Ἀποδεδειγμένον, Probatum.
ἀποδείκνυμι, Ostendo. O. Demonstro. O.
ἀποδείκνυται, Expromitur. P.
ἀποδεικνύω, Declaro, Demonstro, Designo.
ἀποδεικνύει, Conprobat. P.
ἀποδεδειγμένος, Designatus. P.
ἀποδεδειγμένων, Designatis. P.
†Ἀποδείκτης, Designator. Designator. E.
ἀποδεικτικὸς, Demonstrativus. O.
Ἀποδειλιῶ, Retimesco.
Ἀπόδειξις, Demonstracio, Designacio, Probacio, Adprobacio, Argumentatio, Probatio. P. Adprobatio. S.
τῆς Ἀποδείξεως, Relgatogiæ. P.
Ἀποδειπνῆσαι, Percenare.
ἀποδειροτομέω, Obtrunco. O.
Ἀποδεκατῶ, Edecumo.
† ἀποδεκατεῖν, Decimare. O.
† ἀποδεκατεύονται, Decimantur. P.
†ἀποδεκάτευσις, Edecumacio.
†ὁ Ἀποδεκούριος, Decurionalis. E.
Ἀποδεκτέος, Acceptus.
ἀποδέκται, Ærarii tribuni. O.
ἀπόδεκτον, Acceptum. P.
† ἀποδερματισμὸς, Inglubies. P.
Ἀποδέρω, Discorio, Degluvo, Devenusto. O. Excorio.
†ἀποδεσμεύει, Religat. P.
ἀποδεσμεῖται, Religat. P.
Ἀποδεσμῶ, Devincio.
ἀπόδεσμος, Alligamen.
†ἀποδευτὰ, Avia. P.
Ἀποδέχομαι, Probo, Acceptum habeo, Comprobo.
ἀποδέχεται, Conprobat. P.
Ἀπόδημος, Peregrinus, Exterrenus, Peregrinus. P.
ἀποδημῶ, Proficiscor.
ἀποδημεῖ, Proficiscitur. P. Peregrinatur.
ἀποδημία, ἐπὶ ξένης, Peregrinacio, Profectus.
ἀποδημία, ἐπὶ στρατείας, Expedicio.
ἀποδημία, Peregrinatio. P. Profectus. S.
ἀποδημητικὴ προὶξ, ἡ παρὰ τοῦ πατρὸς διδομένη, Profecticia dos.
Ἀποδιδάσκω, Dedoceo.
ἀποδιδάσκει, Dedocet. P.
ἀποδιδάξαι, Edocere. P.
ἀποδίδομαι, Pendo. P.
Ἀποδιδράσκω, Effugio.
Ἀποδίδωμι, Reddo, Redibeo, Sarcio, Absolvo, Repræsento. P. Redhibeo, Retribuo, Restituo. O.
ἀποδώσω, Reddam. E.
ἀποδικάζω, Abjudico. Abjudico. O.
†ἀποδικηταὶ, Apparitores. E.
† ἀποδικταί· εἰσὶν δὲ ὑπηρέται τοῖς ἄρχουσιν προσεδρεύοντες. Apparitores. P.
ἀποδικιμάζω, Reprobo. O.
ἀποσπομπέω, Relego, as. O.
Ἀποδοκιμάζω, Reprobo, Improbo.
ἀποδοκιμάζει, Exprobrat. P. Refert.
ἀποδοκιμάζεσθαι, Refutari. P.
ἀποδοκιμασία, Repulsio, Repulsa. O.
†ἀποδοκιμασταῖος, Reprobaticius.
†ἀποδοντομένος, Edentatus. O.
Ἀπόδοσις, Reddicio, Absolutio. P. Luitio. E.
ἀποδοῦναι, Dependere. P.
ἀποδρέπεται, Decerpit. P.
Ἀποδύρομαι, Adfleo, Defleo, Deploro, Exploro, Hejulo. O.
ἀποδύρεται, Deplorat. P.
ἀποδύρονται, Queruntur. P.
†ἀποδυρμὸς, Deploracio.
Ἀποδυτήριον, Spoliarium. Consternium. O.
ἀποδύομαι, Exuo, Exuo. O.
ἀποδύω, Spolio, Despolio, Expolio, Detraho. O. Exuo. E.
ἀποδύει, Despoliat, Exuit, Expilat. P.
ἀποζεῦξαι, Abjugassere. P.
†Ἀπόζευξις, Segregacio.
ἀποζεύγνυμι, Abjungo. O.
ἀποζευγνύω, Sejungo.
†ἀποζυγόω, Dejugo. O.
Ἀπόζω, Redoleo. Redoleo. O.
ἀποζωγραφεῖ, Depingit. P.
Ἀποζωννύω, Decingo, Discingo.
†ἀπόζωσις, Discinctus, Discinctio.
ἀποθανατίζω, Æterno. O.
ἀποθανεῖν, Emori. P.
ἀποθανὼν, Interceptus. P.
ἀποθανόντος, Defuncto. P.
ἄποθεν, Procul. O.
ἀπόθες, Reconde. E.
Ἀποθερίζω, Demeto.
Ἀποθετὸν, Deponens, Conditum.
ἀποθετὸς, Conditus, Repositus, Condititius. O.
ἀποθέτους, Repositas. P.
Ἀποθεῶ, Divino, Deum facio, Amolior. O.
ἀποθεοῦμαι, Divinor, Deus fio.
ἀποθέωσις, Consecracio.
†Ἀποθηκάριος, Horrearius.
ἀποθήκη, Horreum, Horreum. P. Granarium. O. Horria. E.
ἀποθηλύνω, Effœmino. O.
[H. Steph. Thes. Ind., sed ἀμαρτύρως.]
Ἀποθηριῶ, Effero.
Ἀπόθητος, Inamabilis.
†ἀποθλάω, Extundo. O.
Ἀποθλίβω, Elido.
Ἀποθνήσκω, Emorior, Morior, Demorior. O.
ἀποθνήσκει, Decedit. P.
ἀποθνήσκων, Moribundus. O.
ἀποθνήσκοντες, Morituri. E.
ἀπόθου, Adpone. E.
†ἀποθρομβεῖν, Exgrumare, Degrummari. O.
†ἀποθυρίζω, Evaluo, as. O.
Ἀποθύω, Polluceo. O.
Ἀποίητος, Inhabilis.
ἀποικισμὸς, Deportatio. E.
Ἄποικος, Colonus, Elimes. P. Colonus. O.
ἀποικία, Colonia, Calumnia. P.
†Ἀποιστέον, Perferendum.
†Ἀποιωνίζομαι, Abominor.
†ἀποιωνισθεὶς, Inauguratus. P.
†Ἀποκαθαίρω, Expurgo.
†Ἀποκαθέζομαι, Resideo.
ἀποκαθέζεται, Absidet. P.
ἀποκαθεσταμένον, Restitutum. P.
ἀποκαθήμενος, Sessilis, Reses.
†ἀποκάθισμα, Residuacio.
Ἀποκαθίστημι, Redintegro, Restituo, Represento. P.
ἀποκαθίστησιν, Exhibet. P. Repræsentat. P.
Ἀποκαθίστω, Remancipo, Resarcio, Remancipo. P.
ἀποκαθιστᾶν, Repræsentare. P. Repræsentare. P.

ἀποκατάστασις, Restitucio, Redhibicio.
ἀποκαταστῆσαι, Repræsentare. P.
† ἀποκαίει νεκροῖς † νεκύσια, Parentat. P.
ἀποκαλέω, Sevoco. O.
Ἀποκαλοῦμαι, Devoco. O.
ἀποκαλύπτω, Revelo, Detego.
ἀποκάλυψις, Retectio, Revelacio.
ἀποκάμνω, Fatisco.
Ἀποκαμοῦσα, Lassa, Defessa, Defracta.
ἀποκάμπτει, Devertit. P.
ἀποκάμψαι, Degenerare. P.
ἀποκαταστάσις, Diructio. P.
ἀποκαταστῆσαι, Repræsentare. P.
ἀποκαταστήσωσιν, Repræsentent. P.
† ἀποκατασχεθῆναι, Detineri. P. Decadus. P.
† ἀποκατάσχεσις, Abstentio. P.
† ἀποκατέχει, Detinet. P.
† Ἀπόκαιμα, Ustilacio, Torres.
Ἀποκείμενος, Conditus, Repositus, Condititius, a, um. O.
Ἀποκείμενον, Reconditum. Reconditum. P.
ἀπόκειται, Depositum est. E.
Ἀποκείρω, Detondeo, Tonso, as. O.
ἀποκεκαρμένα, Detonsa. P.
ἀποκεκομμένον, Ravum. O. abscissum. P.
Ἀποκεκρυμμένον, Abditum, Abstrusum, Absconsum, Reconditum. P.
† Ἀποκένωσις, Exinanicio, Vacuitas.
Ἀποκεφαλίζω, Decollo, Decollo. P.
ἀποκεφαλίζει, Decollat. P.
ὁ Ἀποκεφαλίζων, Speculatus. P.
Ἀποκέχρημαι, Abutor.
Ἀποκεχωρισμένος, Secretus, Dissidens. P.
Ἀποκηρύσσω, Abdico, Abrogo.
ἀποκηρύσσει, Abdicat. P.
ἀποκηρύξει, Abdicasset. P.
ἀποκήρυξεν, Abdicavit. P.
ἀποκήρυξις, Abdicacio.
ἀποκηρύττω, Abdico. O.
ἀποκινέω, Amoveo. O. Apello, Semoveo.
† Ἀποκίνησις, Remocio. Emotio. P.
ἀποκινῶ, Dimoveo, Removeo, Summoveo, Semoto.
ἀποκινεῖ, Amovet. P.
ἀποκινηθεὶς, Amotus. P. Emotus.
ἀποκινηθέντες, Emoti. P.
ἀποκινηθῆναι, Summoveri. P.
ἀποκλάω, Secludo. O.
Ἀποκλείω, Recludo, Præcludo.
† Ἀποκληρονόμος, Exheres.
† ἀποκληρονόμον ποιῶ, Exheredem facio.
ἀποκληρόω, Exhæredo. O.
Ἀπόκληρος, Exsors, Exors. O. Exsor.
ἀποκλήρωσις, Delegacio. Deputatio. P.
ἀποκλίνω, Declino. P. Deflecto. O.
ἀποκλίνει, Devertit. P.
† ἀποκλούβου κρέας υν λίπει. Caldutera. [Vide Vulc.]
Ἀποκλύζω, Deleo, Abluo.
ἀποκλύζει, Abluit. P. Deluit.
Ἀποκλῶ, Refrango, Defrango.
ἀποκλᾷ, Perfringit. P. Præfringit.
Ἀπόκοιτος, Discretus lectus, Eminens. P. Decubis. P.
ἀπόκοιτοι, Emansiones. P. Emansores.
ἀποκοιτῶ, Amaneo.
† Ἀποκολακεύω, Eblandior.
Ἀποκομίζω, Aufero, Adsporto.
ἀποκομισθεὶς, Latus. P.
† ἀποκομιστικὸς, Ablativus. E.
ἀπόκομμα, Recisamentum. O.
ἀποκόμματα, Segmenta. O. Præsegmina.
Ἀπόκοπος, Castratus, Eviratus. P.
ἀπόκοπος, ὁ εὐνοῦχος, Eviratus.
Ἀποκόπτω, Decido, Subcido, Recido, Recido, Præcido, Subcido, Præseco. O. Amputo, Exputo, Decido. O.
ἀποκόπτει, Abscidit. P.
ἀποκοπὴ ξύλου, Detruncacio.
ἀποκοπὴ, Recisus, Abscisio, Desectio.
ἀποκοπὴ χρέους, Decisio, Decoctio.
ἀποκοπὴ, Præsectio. E. Decisio.
† ἀποκορέννυμι, Obsaturo. O.
Ἀποκοσμῶ, Deorno.
ἀποκοσμοῦσιν, Dedecorant. P.
† ἀποκόψιμον, Subcidaneum.
Ἀποκρέμαμαι, Dependeo.
ἀπόκρεως, Carnisprivium. E.
Ἀπόκρημνος, Abruptus, Præruptus.
ἀπόκρημνοι τόποι, Prærupta loca. P.
ἀπόκρημνον, Præceps. P.
Abruptum, Præcipitium. O.
ἀπόκρημνα, Proruptia. P. Abrupta, Prærupta.
ἀποκρίματα ἐννέα σοφῶν. Responsa novem sapientum. P.
ἀποκρίνω, Abjudico.
Ἀποκρίνομαι, Respondeo.
ἀποκρίνεται, Respondet. P.
ἀπόκρισις, Responsum. Responsum. P. Pronuntiatio, Respontio. E. Responsum. S.
ἀπόκρισις ἡ διὰ λόγων. Elogium. P.
Ἀπόκρισις, hic Responsus. S.
ἀπόκριτον, Excretum. O.
Ἀπόκροτος, Rigidus.
ἀποκρούω, Repello. O.
Ἀποκρούομαι, Propulso.
ἀποκροῦσαι, Propulsare. P.
ἀπόκρουσις σελήνης, Interlunium. P.
Ἀποκρύπτω, Obculto, Abdo, Abscondo, Recondo.
Ἀποκρύπτω, Abdo. P. Occulto, Abstrudo, Obtrudo, Operio. O.
ἀποκρύπτει, Abscondit. P.
ἀποκρύπτομαι, Deliteo, Delitesco, Celo, as. O.
ἀποκρύπτονται, Dilitescunt. P.
† ἀποκρυστάλλω, Regelo. O.
ἀπόκρυφον, Abditum, Absconditum, Absconsum, Secretum, Arcanum. P. Obscurum, Secretum.
ἀπόκρυφος, Absconsus, Absconditus, Abditus, Occultus. P.
ἀπόκρυψις, Latitacio.
Ἀποκτείνω, Peremo, Occido.
Ἀποκτιννύω, Peremo, Occido.
ἀποκτινύω πληγαῖς, Elido.
Ἀποκυήσασα, Enixa, Connixa. P. Effœta. O.
ἀποκύησις, Puerperium.
† ἀποκυκλόω, Decircino. O.
Ἀποκυρῶ, Abrogo, Abrogo. P.
ἀποκυροῖ, Abrogat. P.
† ἀποκύρωσις, Abrogacio.
Ἀποκύω, Enitor, Connixo, Enixo.
ἀποκωλῦσαι, Diutare. P.
Ἀποκωφῶ, Exsurdo.
ἀπολάβωσιν, Consequentur. P.
Ἀπολαμβάνω, Recupero, Intercludo. O.
ἀπολαμβάνει, Recipit. P.
ἀπολαύω, Depotior. P. Potior, Fruor. O.
ἀπολαύει, Adipiscitur. P. Potitur, Depotitur.
Ἀπολαύειν, Potiri, Frui, Perfrui, Poteri. P.
ἀπολαύσας, Adeptus. P.
ἀπολαῦσαι, Perfrui. P.
ἀπόλαυσις, Fruicio.
ἀπολέγω, Seligo. O. Excerpo. O. Decerpo.
ἀπολείβω, Delibo. O.
Ἀπολείπω, Deficio, Destituo, Desero. O.
Ἀπολελυμένος, Absolutus.
ἀπολελυμένων, Absolutis. P. Absolutum.
Ἀπόλεμος, Inbellis, Inbellis. P.
† ἀπόλεξις κριτῶν, Refeccia. P.
Ἀπολεπίζω, Decortico.
ἀπολέπω, Delibro. O. Decortico.
ἀπολεπτύνει, Extenuat. P.
† Ἀπολειτουργῶ, Refungor.
† ἀπολειτουργήσας, Defunctus, Defunctus. P. Emeritus.
Ἀπόλειψις, Destitucio, Repudium.
ἀπολέσαι, Deperdere. P.
† ἀπόληξις κριτῶν, Rejectio. P.
ἀποληφθείη, Deprehenderetur. P.
Ἀπόληψις, Recuperacio.
Ἀπολιμπάνομαι, Afuero.
ἄπολις, Extorris. O.
Ἀπολιτικὸν, οὐ νόμιμον, Incivile.
Ἀπολυθεὶς στρατείας, Emeritus.
Ἀπολλύω, Deperdo, Perdo, Amitto.
ἀπόλλυμαι, Depereo, Pereo, Intereo, Dispereo, Perito, as. O.
ἀπόλλυται, Disperit. P. Perit.
ἀπολλυμένων, Perditissimorum. P. Perditissimorum.
ἀπόλλυσιν, Deperdit. P.
ἀπόλλων, Apollo. E.
ἀπολογέομαι, Excuso. O.
ἀπολογησάμενος, Excusatus. P.
ἀπολογητικὸς, Excusatorius. O.
Ἀπολογία, Excusacio, Purgacio, Satisfaccio. Recusatio. P. Professio, Purgatio, Satisfactio. E.
ἀπολογίαν, Fucum. P.
ἀπολογοῦμαι, Excuso me, Racionem reddo, Defendo.
† Ἀπολοιπογραφία, Acceptilacio.
† ἀπολόνη, Patientia. P. [ἀπομονή, infra, et sic Vulc.]
Ἀπολούω, Abluo. P. Abluo, Perluo. O.
ἀπολούομαι, Diluo, Deluo. O.

† ἀπόλουτρα, Lavatrinæ. O.
ἀπολυθεὶς στρατείας, Missionem emeritus.
ἀπολυθέντα, Derivata. P.
Ἀπολύω, Absolvo, Dimitto, Expedio. O. Exolvo, Absolvo.
ἀπολύει, Absolvit. P. Abjugat.
ἀπολύεται, Emittitur. P.
ἀπολῦσαι, Dependere. P.
ἀπόλυσις, Absolucio, Missio.
ἀπόλυσις γαμετῆς ἢ μνηστῆς, Repudium.
ἀπόλυσις χειρὸς, Emancipacio.
ἀπόλυσις, Absolutio. P. Emissio. P.
† ἀπολυτικὴ, Dimissoria, Dimissoria. E.
† ἀπολυτικὸν, Absolutum.
ἀπολυτροῦμαι, Redimo.
ἀπολύτρωσις, Eliberacio, Expiacio.
ἀπολύτρωσιν, Redemtionem. P.
ἀπολυτὸς, Absolutus, Valet.
ἀπολύτως, Absolute. P.
ἀπολωλὼς, Perditus. P.
Ἀπόμαγμα, Cermentorium.
† ἀπομακαρίζω, Ebeo. O.
ἀπομανθάνω, Dedisco. O.
ἀπομάσσω, Extergeo, Tergeo, Abstergeo.
ἀπομάσσει, Intergit. P. Extergit.
Ἀπομανθάνω, Dedisco.
Ἀπομαρτύρομαι, Detestor.
Ἀπομένω, Emaneo.
ἀπομερίζει, Tribuit. P.
ἀπομερισθὲν, Devisum. P.
† ἀπομέτρημα, Demensum. P.
Ἀπομετρῶ, Demecior.
Ἀπὸ μηδενὸς, A nequo.
ἀπὸ μηδένων, A nequibus.
ἀπὸ μήτινων, A nequibus.
Ἀπομισθῶ, Eloquo.
† Ἀπομειῶ, Deminuo, Derogo, Extenuo.
† ἀπομειοῦσθαι, Discrescere.
ἀπομνημονεύω, Commemoro. O.
Ἀπόμνυμι, Dejuro.
ἀπόμνυται, Abjurat, et Perjurat. P.
† Ἀπομολιβδῶ, Replumbo.
Ἀπομονὴ, Emansio.
† ἀπομόω, Abjuro. O.
† ἀπομόσαι, Inficiari. O. Dejerare.
ἀπομύττω, Emungo. O.
ἀπομύσαντες, Indemti. P.
Ἀπομύσσω, Emungo, Exmungo.
ἀπομύσσεται, Emungit. P.
τὰ Ἀπονεμηθέντα, Delegata. E.
Ἀπονεμηθεὶς, Deputatus, Deputatus. P.
ἀπονέμω, Adsigno, Delego, Tribuo, Dispercio.
ἀπονέμω ἐμαυτῷ, Adrogo mihi.
ἀπονέμω, Arrogo. O.
ἀπονέμει, Destinat. P. Tribuit.
ἀπονέμεται, Inpertitur. P.
ἀπονέμονται, Deputantur. P.
ἀπονέμησις, Attributus, Adsignacio, Deputacio. P.
† ἀπονεμητὴς, Distributor.
ἀπονενεμημένος, Deputatus.
ἀπονενεμημένοις, Tributis. P.
Ἀπονενοημένος, Temerarius, Demens. E.
ἀπονενοημένοι, Desperati. P.
Ἀπονεύω, Abnuo.
ἀπονεύει, Abnuit. P.
ἀπονεύουσιν, Enuunt. P.
ἀπόνητοι, Indefessi. P.
Ἀπονικῶ, Pervinco.
† ἀπονείπει, Enecat. P. [ἀποπνίγει, Heraldus.]
Ἀπονίπτω, Ablavo, Abluo, Abluo. O.
ἀπονίπτεται, Abluit. P.
Ἀπονοῶ, Amento.
Ἀπόνοια, Contumacia, Dementia. P.
ἀπονοίᾳ, Temeritate. P.
ἀπόντες, Absentes. P.
ἀπόντων, Absentium. P.
ἀπονύχισμα, Resegmen. O.
ἀπονυχίσματα, Præsegmina. P.
ἀπονυστάζω, Demusso. P.
† ἀπονωτίζω, Exdorsuo. O.
ἀποξέω, Dedolo. O. Abrado, Dolabro, Dolo.
Ἀποξηραίνω, Exsicco, Extorreo.
ἀποξηραίνομαι, Exaresco.
ἀποξυράω, Detondeo. O.
Ἀπόξυσμα, Strigmentum, Rasura.
ἀποξύω, Destringo.
Ἀπὸ ὁποίου, A quali.
ἀπὸ ὁποίων δήποτε, A qualibuscunque.
Ἀπόπαππος, Atavus, Abavus. S.
† ἀπόπατον, Culina assatoria. S.
Ἀπόπατος, Culina, Recessus, Culina. P.
† Ἀποπείθω, Desuadeo.
ἀπόπειρα, Temptacio, Temptamentum, Temptatus, Experimentum.
ἀπόπειρα, Experimentum. S.
ἀποπειρῶμαι, Experior, Pertento. O.
ἀποπειραθῆναι, Experiri. P.
ἀποπειρασθεὶς, Expertus. P.
Ἀποπελεκῶ, Deforuo, Dedolo.
ἀποπελεκᾷ, Dedolat. P.
ἀποπέμπομαι, Ablego, Repudio.
ἀποπέμπω, Amitto, Remitto, Destino. P. Ablego. O.
ἀποπέμπει, Ablegat. P. Destinat.
Ἀπὸ πέντε, Quinis.
ἀπὸ πεντήκοντα, Quinquagenis.
ἀπὸ πεντακοσίων, Quingentenis.
† Ἀποπηγνύω, Diriguo.
Ἀποπηδῶ, Exilio, Resulto.
ἀποπηδᾷ, Absilit. P.
† Ἀποπήσσομαι, Derigeor.
Ἀποπίπτω, Decido.
ἀποπλανάομαι, Implano. O.
Ἀποπλανῶμαι, Aberro.
ἀποπλανᾶσθαι, Deerrare. O.
ἀποπλανῶ, Avoco, Aberro. P.
ἀποπλανᾷ, Abalienat. P.
Ἀποπλέω, Enavigo.
Ἀπόπληκτος, Enecatus, Enectus, Percussus. P. Attonitus. O.
† Ἀπληρῶ, Expleo, Consummo, Sarcio.
† ἀποπλήρωσις, Explecio.
† Ἀπόπλυμα, Delavacio.
ἀποπλύνω, Abluo.
ἀπόπλυνε, Dilue. P.
Ἀποπνέω, Aboleo, Redoleo, Prospiro. O.
ἀποπνεῖ, Flagrat. P.
Ἀποπνίγω, Offoco, Suffoco.
ἀποποιεῖ, Ablegat. P.
ἀπὸ ποίου γὰρ, A quonam.
Ἀποποιοῦμαι, Ablego, Relego.
Ἀποπομπὴ, Ablegacio. Divortium. O.
ἀπὸ ποταποῦ, A quali.
Ἀποπράττω, Abago.
† Ἀποπρίζω, Deseco.
† ἀπόπρισμα, ῥίνισμα, Scobis.
ἀπόπτωσις, Ruina. O.
† Ἀποπροσαιτῶ, Emendico.
Ἀποπρωῒ, Sub mane.
† Ἀποπτύρω, Absterreo, Deterreo.
Ἀποπτύω, Respuo, Expuo. O.
ἀποπτύει, Respuit. P.
ἀπορεῖ, Dementat. P.
ἀπόρρια δι' ὕβρεως, Repulsit. P.
ἀπορέω, Indigeo. O.
† Ἀπορηγνύω, Prorumpo.
ἀπορηθεὶς, Repulsus. P.
ἀπορημένος, Repulsus. P.
ἀπορήσσω, Erumpo.
† Ἀπόρθωσις, Planacio.
Ἀπορία, Inopia, Penuria, Repulsa. P. Inopia, Ægestas. S. Penuria. O. P.
Ἀπορίπτω, Abicio, Proicio, Eicio.
ἀπορίπτουσιν, Abiciunt. P.
Ἄπορος, Egens, Egenus, Inops, Inops. P. Egenus. S. Inopiosus, Inops. O. Indigus, *Egestosus. O.
ἄποροι, Inopes. P.
ἄπορον, Incertum, Inops.
ἄπορα, Inexplicabilia. P.
ἀπορραῒς, Murex. O.
ἀπορρέον, Acrifolium. P.
Ἀπορρέω, Emano, Effluo, Defluo, Refluo, Profluo. O.
ἀπορρήγνυμι, Defringo. O. Interrumpo, Abrumpo.
ἀπόρρημα, Deverbium. O.
† Ἀπόρρηξις, Proruptus.
ἀπορρήσσει, Abrumpit. P.
Ἀπόρρητος, Arcanus, Nefandus. E.
ἀπόρρητον, Penetrale, Secretum, Secretarium, Arcanum, Inauditum, Nefandum. P. Arcanum.
ἀπόρρητα, Sacra. P. Arcana.
† Ἀπόρριμμα, Retrimentum.
† ἀπορρινέω, Denaso. O.
† ἀπορρίνω, Delimo.
ἀπορρίπτω, Rejicio. O. Projicio.
Ἀπόρροια, Defluxio, Affluencia.
ἀπορροφέω, Absorbeo. O.
Ἀπορύσσω, Refodio.
† Ἀπορυσμὸς, Propagacio.
Ἀπορῶ, διστάζω, Incertus sum.
Ἀποσαλεύω, Amoveo.
Ἀποσαρκῶ, Depulpo.
ἀποσβέννυμι, Restinguo.
Ἀποσβεννύω, Restingo, Extingo.
ἀποσβεννύει, Destingit, Destinguit. P.
ἀπόσβεσις, Extinctio, Extinctus.
ἀποσβεσθεῖσαι, Extinctæ. P.
Ἀποσιωπῶ, Reticeo, Demusso. P.
ἀποσιωπᾷ, Conticescit. P.
Ἀποσείομαι, Refuto, Reicio, Decutio. O.
ἀποσεσυρμένοι, Recutiti. P.
ἀποσιλλόω, Decaluo. O.
Ἀποσκεπάζω, Detego, Retego.
ἀποσκεπασμένα, Detecta. P.
ἀποσκευάζομαι, Refello. O. Refuto, as. O. Amandodas.
ἀποσκευάζω, Forio, ris. O.
Ἀποσκληρύνω, Præduro.
ἀποσκληρύνομαι, Induresco.
† ἀπόσκληρος, Rigens.
† ἀπόσκληρον, Rigor. P.
ἀποσκοτηθέντες, Abobsiti. P.
ἀποσκοπέω, Speculor. P.
Ἀποσκοτῶ, Obsto, Abobsum. P.

† Ἀπόσμηγμα, Retrimentum.
Ἀποσοβῶ, Abigo.
ἀποσοβεῖ, Apet. P.
ἀποσόβησον, Abigito. P.
ἀποσπασθεὶς, Avulsus. P. Avulsus.
Ἀποσπασθὲν, Abstractum, Avolsum.
ἀπόσπασις, Avulsus, Evolsio. E.
ἀπόσπασμα πλήθους, Lacinia.
ἀποσπένδει, Delibat. P.
ἀποσποδέω, Exciso, as. O.
Ἀπὸ σπουδῆς, Ex industria.
Ἀποσπῶ, Avello, Decerpo, Evello, Vello, Divello, Compilo, Evagino.
ἀποσπῶ βίᾳ, Extorqueo.
ἀποσπᾷ, Avellit. P. Divellit.
ἀποσταλεὶς, Directus. P.
† Ἀπόσταλμα, Destinacio, Missile.
ἀποστάσιον, Repudium. P.
Ἀπόστασις, Rebellio, Segregacio, Abitus, Rebellio. P. Defectio. O. Spatium. O.
ἡ Ἀπόστασις, Prævaricatio. P.
ἡ ἀποστασία, Discessio. P. Discidium. E. Refuga.
ἀποστάτης, Rebellis, Rebellio. P. Transfuga. O.
† ἀποστατικὸς, Suppuratorius. O.
ἀποστεγάζω, Detego. O.
ἀποστέγω, Propulso. O.
Ἀποστέλλω, Destino, Demitto, Dirigo, Emitto.
ἀποστέλλει, Renunciat. P.
ἀποστερέω, Privo, as. O. Orbo.
Ἀποστερῶ, Privo, Defraudo, Abnego, Defraudo. S.
ἀποστερεῖ, Inficiatur. P.
ἀποστέρησις, Fraus, Abnegacio, Denegacio.
ἀποστερητὴς, Fraudator, Fraudolentus, Inficiator. P.
† ἀποστεργνίζω, Expectoro. O.
ἀπόστημα, Vomica, Papula, Tuber. P. Vomica. S. Extumedo, Collectio. E.
ἀποστήθισις ἀπὸ στόματος, Absurdum. P.
ἀποστήσασθαι, Absistere. P.
ἀπόστησον, Remove. P.
ἀποστίλαι, Destinare. P.
ἀποστίλβω, Renideo. O.
Ἀποστολὴ, Apostolatus.
ἀπόστολος, Missus, Classis, vel genus navium. E.
ἀποστοματίζω, Dicto, as. O.

Ἀποστρατεύομαι, Emereor.
ἀποστρατευσάμενος, Emeritus. P.
Ἀποστρέφω, Everso, Averto.
ἀποστρέφει, Avertit. P.
ἀποστρέφουσιν, Derivantibus. P.
ἀποστρέφομαι, Devertor, Avertor, Abhorresco, Fastidio. O. Aversor.
ἀποστροφὴ, Aversacio, Aversus.
ἀπόστροφος, Aversus.
ἀποσυλέω, Despolio. O.
Ἀποσυλῶ, Expilo.
† ἀποσυμφωεροψηνήσας, Depeculatio. P. [† ἀπεφωνήσας, ἀπεψοφήσας, sed hæc verba alterius loci sunt, Vulc.]
† Ἀποσυνιστῶ, Adsisto.
† ἀποσυνιστᾷ, Delegat. P.
† ἀποσυνίστησι, Delectat. P.
Ἀποσύρω, Abstraho, Substraho, Subduco.
ἀποσφάττει, Enecat. P.
Ἀποσφίγγω, Restringo, Destringo.
ἀποσφίγγει, Destringit. P.
Ἀποσφραγίζω, Absigno, Designo, Resigno, Absigno. P.
† ἀποσφραγιστὴς, Resignator.
† ἀποσφύζω, Prælumbo. O.
Ἀπόσχεσις, Abstinencia.
† ἀποσχετικὴ, Dimissoria. E.
Ἀποσχίζω, Abscindo.
ἀποσχίζει, Resecat. P. Abscindit.
ἀποσχολεῖ, Avocat. P.
ἀπόσχωνται, Temperarint. P.
ἀποταξάμενοι, Rudiarii. O.
ἀποτάπτω, Secerno. O.
ἀποτάσσει, Delegat. P.
Ἀποτάσσομαι, Renuncio.
ἀποτάσσεται, Renuntiat. P.
ἀποτεθέντων, Depositis. P.
ἀποτείνομαι, Invehor. O.
Ἀποτέλεσμα, Effectus, Eventus, Effectus. P. Eventus. S.
ἀποτελεσματικαὶ, Axitas. O.
ἀποτελέω, Integro. O. consummo, as. O.
ἀποτελόω, Pertexto. O.
ἀποτελῶ, Efficio.
ἀποτέμνω, Deseco, Recido.
ἀποτέμνω κεφαλὴν, Decollo.
ἀποτέμνω, Abscindo. O. Exero, Resero, Desero, Computo, as. O.
ἀποτέμνει, Averruncat. P. Resecat, Abscidit.

ἀποτέμνων, Resex. O.
ἀποτέρως, Longinquo. O.
ἀποτετμημένη, Trunca. P.
† ἀποτευμέλος τόπος τῆς ὕνιδος, Dentale. O. [ἀποτετμημένος, Vulc.]
ἀπότευξις, Offensatio. O.
† ἀποτήεσις, Cellis. P. [ἀποθήκαις, Vulc.]
ἀποτήκουσιν, Deliquiunt. P.
Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἡλικίας, Ab ineunte ætate.
ἀποτίθεμαι, Omitto. O. Recondo.
Ἀποτίθημι, Depono, Repono, Repono. O.
ἀποτίθεται, Condit. P. Deponit.
ἀποτίθησιν, Reponit. P.
Ἀποτίλλω, Decerpo, Devello.
Ἀποτίμησις, ἀπογραφὴ χωρίων, Census.
ἀποτίμησις, διατίμησις, Estimacio.
ἀποτίμησις, Census. P.
ἀποτιμητὴς, Censor.
ἀποτιμῶμαι, Censeor.
Ἀποτινάσσω, Decutio.
ἀποτινάσσει, Decutit. P.
† Ἀποτιννύω, Persolvo, Luo.
Ἀπό τινος, Ab aliquo, A quodam, A quoquam.
ἀπό τινός ποτε, A quoquam, A quopiam.
ἀπό τινος γὰρ, A quonam.
Ἀποτίνω, Pendo, Resarcio.
ἀποτῖσαι, Luendum. E.
† ἀπότισις, Restitucio, Redhibicio.
† Ἀπότμησις, Prosecatio, Truncatus.
ἀποτομὴ, Abscissio, Prosectio.
ἀποτομία, Crudelitas. P. Temeritas, Severitas. O.
ἀπότομος, Inmanis, Acervus, Crudelis, Durus. P. Horribilis, Crux, Præruptus. O. Crudelis. P.
ἀπότομος τῷ ἤθει, Asper.
ἀπότομον, Rigidium.
ἀποτόμως, Temere, Præcise.
ἀποτομώτατος, Durissimus.
ἀποτομία, Acervitas, Acrimonium.
Ἀπὸ τοιούτου, A tali.
ἀπὸ τοῦ τυχόντος, A copia.
† ἀποτραυματοῖ, Exulcerat. P.
Ἀποτραχηλίζω, Decollo, Detrunco.
Ἀποτρέπομαι, Abhortor.
ἀποτρέπω, Aberrunco, Aberto, Dehortor, Dissuadeo, Refello, Exhortor. P. Averto. O.
ἀποτρέπομαι, Avertor. O.
ἀποτρέποντα, Refutant. P.

Ἀποτρέχω, Decurro.
ἀπότριμμα, Recrementum. P. Detrimentum, Recrementum, Intertrimentum. E.
Ἀπὸ τρίτης ἡμέρας, Ex nudiustertiana.
ἀποτριτοῖ, Decoquit. P.
† ἀπότριψις, Tritura. P.
Ἀπότριψον, Defrica.
Ἀποτροπιάζω, Propiaculo expio.
ἀποτροπιάζει, Expiat. P.
ἀποτροπιάζομαι, Exsacro.
ἀποτροπιαζόμεθα, Exerramur. P.
ἀποτροπιάσματα, Piacula. P.
ἀποτροπιασμὸς, Abominacio, Detestacio, Expiacio.
ἀποτροπὴ, Dissuasio.
ἀποτρόπαιος, Detestabilis, Inexpiabilis.
ἀποτρόπαιον, Abhominandum, Detestabile. P. Abominandum.
† ἀποτροπαστήριον, Piaculum.
† ἀποτροχίζει, Deportat. P.
† ἀποτροχίσαι, Deportare. P.
† ἀποτροχῖσαι, Deportare. E.
† ἀποτρυγόω, Defæco. O.
ἀποτρύχω, Profligo, is. O.
Ἀποτυγχάνω, Repulsam fero.
ἀποτυλοῦμαι, Occalleo. O.
ἀποτυλοῦσθαι, Callicere. O.
† Ἀποτύπωμα, Effigium.
ἀποτυπῶ, Effingo.
ἀποτυποῖ, Depingit. P.
† Ἀποτύλωσις, Abcecacio, Eluscacio.
ἀποτυχαμαὶ, Abumus. P. [ἀπὸ τοῦ χαμαὶ, Abhumus, Cujac. Vulc.]
Ἀπὸ τύχης, Fortuito.
Ἀποτυχία, Repulsa.
ἀποτυχὼν, Indereptus, Repulsus. P.
ἀποτυψε ψεύσασθαι, Ementire. P.
ἀπουσία, Absentia. P. Detrimentum.
ἀπουσίαι, Interrimenta. P.
ἀποφαίνω, Exhibeo. O. Revelo. O.
ἀποφαίνομαι, Pronuncio, Decerno, Sententiam dico.
ἀποφαίνεται, Denunciat. P. Renunciat, Pronunciat.
Ἀποφαντικὸν, Pronunciatum.
ἀποφάσκω, Nego, as. O.
ἀπόφασις, Sentencia, Pronunciacio, Promulgacio, Interlocucio.
ἀπόφασις μεσίτου, Arbitracio, Denuntiatio. P.

Sententia, Propositio. O. Dictum.
ἀποφάσει, Adfatu. P.
ἀποφέρει, Aufert. P. Fert, Refert.
ἀποφέρομαι, Effluo, Emano, eo. O. Expiro.
'Αποφεύγω, Effugio, Aufugio. O. Profugio, Refugio.
ἀποφεύγει, Decurrit. P.
'Αποφθέγγομαι, Expromo, Eloquor. O.
† ἀποφοβέω, Proterreo. O.
'Αποφορὰ, τὸ ἐνοίκιον, Pensio.
ἀποφορὰ, Stipendiarium, Dium. O.
† 'Αποφορτῶ, Exonero.
ἀποφράδες, Nefasti dies. P.
'Αποφράσσω, Obstruo.
ἀποφράσσει, Obstruit. P.
† 'Αποφρίσσω, Aborreo.
† ἀποφρίττει, Abhorret. P.
† 'Αποφρύγω, Extorreo.
'Αποφυγὴ, Effugacio, Effugium, Refuga.
'Αποφυλλίζω, Defolio.
† ἀποφωνεῖ, Declamat. P.
'Αποχαλινῶ, Refreno.
ἀποχαλκίζει, Adærat. P.
ἀποχειριβίωτος, Mechanicus. O.
† ἀπόχειρον, Impromptum. P.
'Αποχειροτονῶ, Recreo.
'Αποχὴ, Apocha, Acceptilatio. O.
ἄποχον γραμμάτιον, Acceptilatio, et Acceptatio. P.
'Απὸ χθὲς, Ex hesterna.
ἀποχρησάμενον, Abusus. P.
'Απόχρησις, Abusio, Abusus. S.
ἀποχρίσεις, Relines. P.
ἀποχρῆται. ὅ ἐστιν ἐσχηματισμένη κλοπὴ, Usurpat. P.
'Αποχρίω, Relino, Relinio.
'Αποχρῶμαι, Abutor.
ἀποχρώμενοι, Abutentes.
'Αποχρώντως, Abunde.
ἀποχωρέω, Discedo. O. Decedo.
ἀποχώρησις, Decessus, et Discessus. P. Discessus. S.
'Αποχωρίζω, Abgrego, Segrego, Secerno, Semoto, Sevoco, Sequestro. O. Abstraho, Abjugo.
† ἀποχωρισμὸς, Destinacio.
† ἀποχωριστὴς, Sevocator.
'Αποχωρῶ, Abscedo.
ἀποχωρεῖ, Decedit. P. Decedit, et Discedit, Abscedit, Abscedit, Recedit.
ἀποχωρῇ, Recedat. P.
ἀποψάω, Detergo, go. O.
† ἀποψήκτιον, Ruplus. P.
'Αποψηφίζομαι, Abrogo.
ἀποψηφίζοντες, Refragantes. P.
''Αποψις, Aspectus, Conspectus, Prospectus, Suspectus; ut Virg. l. 6. Quantus ad ætherium cœli suspectus olumpum, Prospectus. P. Prospectus. S.
'Αποψύχω, Derigeo.
'Απραγμοσύνη, Ocium, Incuriositas, Incuria.
ἀπράγμων, Incuriosus, Ociosus.
ἄπρακτος, Intractabilis, Inefficax, Ignavus, Ociosus.
ἄπρακτοι, Dies feriati. E.
ἄπρακτοι ἡμέραι, Feriæ. E. Dies feriati. E.
ἄπρακτον, Ociosum.
ἀπραξία, Ignavia, Desidia, Justitium. O.
''Απρατος, Invenalis, Juvenalis. E.
'Απρεπὴς, Indecorus, Dedecor, Indecens, Indecens. P. Indecorus. E.
ἀπρεπεῖς, Dedecores. P.
ἀπρεπὲς, Indecorum. O.
ἀπρέπεια, Dedecus, Fœditas, Dedecus. S.
ἀπρεπῶ, Dedeceo.
ἀπρεπῶς, Dedecore, Inlicite. P.
† ἀπροδοκιμάζειν, Inprobare. P.
''Απροικος, Indotata.
† 'Απρόκοπος, Inefficax. Singularis. P.
'Απρονόητος, Inconsultus, Inconsideratus, Inprovidus.
ἀπρονοήτως, Inconsulto.
'Απρόοπτος, Inprovisus.
ἀπρόοπτα, Inprovisa. P.
† 'Απρόορατος, Inprovisus.
† ἀπροοράτως, De inproviso.
'Απροσδόκητος, Inopinatus, Inexspectatus, Inprovisus, Insperatus.
ἀπροσδοκήτῳ, Insperato.
ἀπροσδοκήτως, Inopinanter. P. Necopinanter.
'Απρόσιτος, Intractabilis, Inaccessivilis.
† ἀπροσποιεῖται, Dissimulatur. P.
† 'Απρόσφορος, Incongruus.
† 'Απροσφώνητον, Invocatum, Inpronunciatum.
† ἀπρόσχωρος, Adrogans. E.
'Απρόσωπος, Inpersonalis, Inops. P.
''Απταιστος, Inpeccatus, Inreprehensibilis.
''Απτερος, Inplumis, Impennatus. O.
ἀπτὴν, Involucris. O.
'Απτόητος, Inpavidus. Intrepida. P.
''Απτομαι, Tango, Tango. P. Sero, ris, rui. O. Hæreo. O. Attingo.
ἀπτὸς, Tactus. O.
ἅπτω, Accendo, Mico. O. Accendo.
ἅπτει, Accendit. P.
ἅπτειν, Accendere. P.
† ''Απτωτος, ὁ ἄκλιτος, Indeclinabilis.
''Απυγος, Inpuges.
† ἀπυρετία, Sine febre. E.
ἀπώγων, Imberbis, be. O.
ἀπῳδόν ἐστιν, Abhorret. P.
ἀπῳδὸς, Absonus. O.
''Απωθεν, Eminus, Longinsecus, Longe, Longius, Eminus. P.
ἀπωθηκέναι, Depulsitasse.
† 'Απωθητὴς, Pellator.
ἀπωθοῦμαι, Expellor, Abstrudo, Pello, Depello, Depulso, Repudio, Retrudo, Detrudo, Inpello. P.
ἀπωθεῖται, Repellitur. P. Propulsat, Apellit, Detrudit.
ἀπωθοῦνται, Propelluntur. P.
ἀπωθοῦντο, Propellebantur. P.
'Απωθῶ, Detrudo, Repello, Repudio, Depello, Trudo.
ἀπωθεῖ, Repellit. P. Abstrudit, Aspellit, Deturbat.
ἀπώθησεν, Dispulit. P.
'Απώλεια, Perdicio, Pernicies, Interitus, Obitus, Barathrum, Interitus. S. P. Exitus, Occasus. O.
ἀπώλειαν, Occasum. P.
ἀπώλετο, Perivit. E.
ἀπωμοτικὸν, Abnutivum. P.
ἀπὼν, Absens. P.
'Απώρυξ ἀμπέλου, Propagacio.
ἀπώρυγος, Propaginis. P.
ἀπώρυγες, Propagines. P. Propagines. E.
ἀπώσασθαι, Propellere. P.
ἀπωσθεὶς, Repudiatus. P. Repulsus.
ἀπωσθέντες, Repulsi. P. Abacti. O.
ἀπωσθῆναι, Depelli. P.
ἀπωσμένον, Perculsum. P.
ἀπώσωμαι, Detester. P.
'Απωτέρω, Ulterius.
'Αρὰ, ἡ κατάρα, Exsecracio, Malediccio.
ἀραὶ, hæ Diræ, singulare non habet. O.
ἆρα, Nunquid. O.
ἄρα, Igitur, O.
ἆράγε οὗ, Nonne. P.
ἆρα οὖν, Nempe ergo. P.
ἆρά ποτε, Ecquando. P.
ἆράγε τις; Quisquam ne.
ἆρά τις, Et quis. P. Ecquis, Quisquam ne. P.
ἆρά τι, Ecquid. P.
ἀραίνομαι, Raresco. O.
† ἀραιόθριξ, Tenuis. P.
ἀραιὸς, Rarus. P. Rarus.
ἀραιότης, Laxitas, Raritas, Infrequentia.
ἀραιοῦμαι, Rareficio. O.
ἀραιόω, Disraro. O. Rarefacio laxo Pellit.
ἀραιῶς, Raro.
ἀραίωσις, Laxacio, Laxamentum.
† ''Αραξ, τὸ ὄσπριον, Arax.
'Αράσσω, Pulso.
ἀράσσεται, Prændit. P.
'Αράχνη, Aranea, Aranea et Araneum. P.
† ἀρβήλιον, Sicila. P.
'Αρβῆλον, Ficilis, Sicilicis. S.
ἀργαλέος, Tæter. P. Callidus.
ἀργεῖ, Cessat. P.
ἀργία, Ocium, Cessacio, Socordia, Oscitancia, Pigritas, Desidia. O.
ἀργίαι, αἱ σχολαὶ, Feriæ. Singulare non habet. P.
ἀργεύω, Cesso, Ferio, Pigreo, Pigresco.
ἀργὴ γῆ, Inculta.
ἀργὸς, Piger, Cessator, Socors, Piger. P. Lentus, Segnis, Desidiosus. O. Ociosus. E.
ἀργύρεα, Argentea. E.
ἀργύρειος, Argenteus. O.
'Αργύριον, hæc Pecunia, Pecunia. P. Argentum, As.
ἀργυρίου τιμῶν, Peculio, As, O.
ἀργυροκόπος, Argentarius, Faber argentarius. P. E. Monetarius. O.
ἄργυρος, Argentum, pluraliter non declinatur. O.
ἄργυρος ἄσημος, Argentum. P.
† ἀργυροταμιεῖον, Erarium.
ἀργυροῦν νόμισμα, Argentum signatum.
ἀργυροῦν σκεῦος, Argentum factum.
† ἀργυροποδέκτης, Argenti susceptor.
† ἀργυροφύλαξ, Argentarius.
'Αργῶ, Feriatus sum, Vaco, Cesso.
ἡ 'Αρδεία, Inrigatio. E.
'Αρδεύω, Rigo, Inrigo, Irrigo. O.
ἄρδευσις, Inrigacio.
ἀρδευτὴς, Inrigitax. P.
''Αρδην, ὅ ἐστιν ἀπὸ θεμελίων, Funditus.
ἀρδόμενος, Riguus. P.
† 'Αρεικὸς, Mavortius.
ἀρεῖος, Martialis. O.
'Αρεοπαγίτης, Areopagita.
ἀρέσαν, Placitum.
ἀρέσῃ, Libeat. P.
ἀρέσκω, Placeo. O.
'Αρέσκει, Libet, Placet,

Placent. P. Juvat.
ἀρέσκεια, hic Placor, Venustas. O.
ἀρέσκομαι, Placo, as. O.
ἀρέσκων, Placitus part. O.
ἀρεστὸς, Placivus, Placidus. O.
ἀρεστὸν, Placidum. O.
ἀρετὴ, Industria, Navicies, Virtus, P. Fortitudo, Industria.
ἀρήγει, Opitulatur. P.
ἀρήγειν, Opitulari. P.
†ἀρηγὸς, Auxiliarius. E.
Ἀρήϊος, Quirinalis, Martiatus. O.
ἄρης, Mars, Quirinus, Mavors, Gradivus. P.
ἀρθρικὸν, Articulare. P.
ἀρθρικὸς, Articularis. O.
Ἀρθριτικὸς, Articularius.
†ἀρθριτικῶς, Articulate.
ἀρθρῖτις, Articuli dolor. E.
ἄρθρον, Artus, Articulum, Articulus.
ἄρθρον χειρὸς, Copula. P.
ἄρθρα, Articuli. P. Articula. E.
ἀρθροῦσθαι, Membrare. O.
ἀριθμέω, ῶ, Numero. O.
Ἀριθμὸς, Numerus.
ἀριθμεῖ, Numerat. P.
ἀριθμητικὸς, καὶ ἀριθμητὴς, Numerarius, Numer. O.
ἀριθμητικὸν, Numerale.
†ἀριστία, Inluvies. P. [ἀκαθαρσία, Du-Cang.]
Ἄριστα, Optime.
ἀριστάω, Prandeo. O.
ἀριστεῖαι, Fortia facta. P.
ἀριστερὰ, Sinistra. P.
ἀριστερὰ χεὶρ, Scæva. P.
ἀριστερὸν, Lætrum. P.
†ἀριστεταὶ, Pransores. E.
ἄριστοι, Optimates, singulare non habet.
ἀριστολόχεια, Terræ malum. P.
Ἄριστον, Prandium, prandium. P.
ἄριστον δειλινὸν, Merenda.
Ἄριστος, Egregius, Optimus. P. Optimus.
ἀριστέω, Pransito. O.
Ἀριστῶ, Prandeo.
Ἀριστερὸς, Sinister.
†Ἀριστερόχειρ, Mancusetus.
Ἀριστεύω, Fortiter facio.
Ἀριστολοχία βοτάνη, Terræ malum.
Ἀρκεῖ, Sufficit, Satis est, Satis satis est. P.
ἀρκεῖσθε, Contenti estote.
ἀρκέσθητι, Contentus esto. P.
ἄρκεια, Ursina. E.
ἄρκειον, Personatio. O.
ἀρκευθὶς, Juniperus. O. Juniperum. E.
Ἄρκευθος, Junipirum. Arbutus. P. Juniprum. E.
ἄρκος, Reticulum. O. Ursus. E.
Ἄρκουμαι, Tempero, Contento.
ἀρκούμεθα, Temperamus. P.
ἀρκούντως, Sufficienter.
Ἄρκτος, τὸ ζῶον, hic Ursus, ursus. P. ursa, ursus. O.
ἄρκτος, ἐν τῷ οὐρανῷ, hic Septentrio, Septentrio. S.
ἄρκτος ἡ κατ' οὐρανὸν, Septentrio. P.
ἄρκτος † κλιάρισος, Ursus. E. [καὶ ἄρκος, Vulc. E.]
Ἀρκτικὸς, Inchoativus.
ἀρκτικὸν, Principale. P.
ἀρκτικὰ, Inchoativa. O.
Ἀρκτῶος, Septentrionalis. P.
οἱ Ἀρκτῶοι, Septentrionales. P.
ἄρκυες, Casses. O.
ἄρκυον, Reticulum. O. Cassiculus. O.
Ἀρκῶ, Sufficio.
ἅρμα δρεπανηφόρον, Currus falcifer.
ἅρμα θεῶν, Thensæ. P.
ἅρμα, Currus. P. Vehiculum. O.
ἁρμάμαξα, Carpentum.
ἁρματηλάτης, Quadrigarius, Quadrigarius. P. Vehicularius. O.
ἁρμάτιον, Curriculus.
ἁρματοτροχιὰ, ἡ χάραξις τοῦ τροχοῦ, Orbita.
ἁρματροχία, Orbita. P.
Ἄρμενον, Velum, Velum nauticum. E.
ἰὸς, Venenum. E.
ἄρμενα, Vela. P. Armamenta. E.
†ἁρμενίζω, Velifico, ro.
†ἁρμενόποτες, Velivolum.
Ἁρμογὴ, Junctura, Compages, Commissura, Compaginacio, Aptacio, Commissum. E.
ἁρμογαὶ, Conpages. Juncturæ. P. Conpagines. Commissuræ. E.
ἁρμόδιος, Adfabilis. P.
Ἁρμόδιον, Aptum, Congruum.
†ἁρμοδίως, Competenter.
ἁρμόζομαι, Spondeo.
ἁρμόζω, Congruo, Conpeto, Arto, Accommodo, P. Conpago. P.
ἁρμόζουσιν, Competunt. P.
ἅρμοσον, Apta. P.
ἁρμόσαι, Jungere. P.
ἁρμόζων, Competens, Conveniens. Conveniens. P. Aptus. E.
ἁρμόζονται, Jubet. P.
ἁρμόζον, Conveniens. P. Congruum,
ἁρμοὶ, Conpages. P.
†ἁρμολόγησις, Compaginacio, Conpagitus.
†ἁρμολόγος, Coagmentarius. P.
ἁρμὸν, Commissuram. P.
ἁρμὸν, Artemo. E.
ἁρμονία μελῶν ἀνθρώπου, Compago.
ἁρμονία ἡ τῆς κιθάρας, Series.
†ἅρμοσις, Aptacio, Compaginacio.
ἁρμοστὸς, Aptus, habilis. P.
ἁρμοστὸν, Habile. P.
ἁρμοστὴς, Aptator.
ἁρμοστὴς γάμου, Sponsus.
ἁρμοστὴ, Sponsa.
†ἁρμοστικὸς, Sponsalis.
†ἅρμοστρα, Sponsalia, singulare non habet.
Ἀρνακὶς, τὸ προβάτειον δέρμα, Pellis lanata. idem. P.
ἀρνεῖον, ἄρνεια, Agnus. P. Agnina. E.
ἄρνειον κρέας, Agnina.
ἀρνειὸς, Agnus.
Ἄρνησις γλώσσης, Inficiacio.
ἄρνησις, Negatio. O.
ἄρνησιν, Inficias. P.
†ἀρνησίχωλος, Claudaster.
†ἀρνητὴς, Inficiator, Negator.
ἀρνητικὸς, Negativus. O.
ἀρνίον, Agnus. E.
ἀρνόγλωσσον, βοτάνη, Plantago. idem. P.
Ἀρνοῦμαι, Nego, Inficior.
ἀρνεῖται, Diffitetur. P. Recusat, Negat, Inficiatur. P.
ἀρνούμενοι, Inficientes. P.
†Ἀρνὼν, ὁ τόπος, Agnile.
Ἀρξάμενος, Orsus, Exorsus, Orsus, a, um. O.
ἄρξας, Conditor. O.
ἄρξε, Infe. P.
ἄρξω, Præero. P.
Ἀροτὴρ, et ἀρότης, Arator.
ἄροτος, Seges, Sementis. O.
ἄροτρον, Aratrum, Aratrum. P.
ἀροτρίασις, Aracio, Aratura, Cuma. P. E.
ἀροτριῶ, Aro, Aro. P.
ἄρουρα, Rus. P. Arvum. S. Arva. P. Seges.
ἄρουραι, Segetes. E.
ἀρούραις, Segetibus. P.
ἄρουρα θερισθεῖσα, Defrensa, Defrens. P.
ἄρουρα τεθερισμένη, Defrensa.
ἀρουραῖος, Arvalis.
ἀρουραῖος μῦς, Sorex, Bufo.
†ἄρουρον, Arum. O.
†ἀρουσία, Elludies. P. [ἀλουσία, illuvies, Vulc.]
ἁρπαγεὶς, Raptus. P.
Ἁρπαγὴ, Rapacitas, Præda, Rapina, Clarigatio. P. Exceptio. E. idem. P. E.
ἁρπαγαὶ, Divelliones. P.
†ἁρπαγίμως, Raptim. P.
ἁρπάζω, Rapio, Rapto. Rapio. P.
ἁρπάζει, Prædatur, Rapit. P.
ἁρπακτὴς, Rapinator. O.
ἁρπακτικὸς, Rapidus, Rapidus. P.
ἅρπαξ, Raptor, Rapax, Hemero. P. Rapax. P. rapo. O.
†ἁρπεδόνιον, Peniculum. P. Peniculum. E.
ἁρπεδὼν, Pendiclum.
ἁρπεδόνες, Pedicli. P. Pediculi. E.
†ἁρπεδώνιον, Pendiculus, Peniculum.
ἀῤῥαβῶν, Arra. P. Arra. S.
ἀῤῥαγὴς, Infractus. O.
ἀῤῥαγὲς, Inviolatum. P.
ἄῤῥαφος, Inconsutus. O.
ἄῤῥεν, Mas. S.
ἀῤῥενικὸν, Masculinum. E.
ἀῤῥενογονία, Virilis sexus, P.
ἡ Ἀῤῥενωπὸς γυνὴ, Virago. O.
Ἄῤῥηκτος, Inrumpibilis.
ἄῤῥηκτοι, Artiores. P.
Ἄῤῥην, Masculus, Mas. O.
ἀῤῥενόω, Masculo. O.
Ἄῤῥητος, Inauditus, Nefastus, Nefandus, Nefandus. O. Infandus. P.
ἄῤῥητον, Inauditum, Nefastum. P. Nefastum, Inauditum. P. Infandum. O.
ἄῤῥινες, Hossimi. O.
Ἀῤῥωστία, Egrimonium, Morbus, Languitudo, Languitas, Infirmitas, Egritudo, Ægrimonium. P. Invaletudo. O.
ἄῤῥωστος, Egrotus. P. Æger.
ἀῤῥωστῶ, Egroto, Languesco, Imuecillor.
ἀῤῥωστεῖ, Egrotat. P.
ἀρσενικὸς, Masculinus. P.
Ἀρσενικὸν, Masculinum. Auripigmentum. P.
ἀρσενοκοίτης, Masculorum concubitor.
Ἄρσην, Masculus, Masculus. P. Mas. O.
Ἄρτεμις, Diana. P.
Ἀρτέμων πλοίου, Artemo.
Ἀρτηρία, Vena vitalis.
Ἄρτι, Modo, Nuper. O.
Ἄρτιος, ὁ τέλειος ἀριθμὸς, Perfectus, Integer, Incolumis. O.

'Αρτίως, Modo, Tantum quod. P. Modo.
ἀρτοθήκη, Panarium. S. Panarium. O.
'Αρτοκόπος, Pistor. P. Pistor.
ἀρτοκοπεῖον, Pistrinum, Pistrina.
ἀρτοκοπικὸς, Pistrinicus.
ἀρτοκοπικὸν ἐργαλεῖον, Ceralium. Virg. in 1. lib. Æneid..... cerealiaque arma.
† ἀρτοκόπιον, Pistrinum. P.
ἀρτοκρέας, Visceratio. P.
ἀρτοποιὸς, Pistor, Panificus, Panifex. O. Pistrix. P.
†ἀρτοποιεῖον, Panificium.
ἀρτοποιηκὸς, Pistoricus. O. [ἀρτοποιϊκός.]
ἀρτοποιΐα, Panificium.
ἀρτοπώλης, Panarius, Panarius. E.
ἄρτος, Panis. P.
ἄρτου ἐντυπὴ, Exagios.
ἀρτοφόρον, Panarium, Panarium. E.
ἀρτυτικὸν, Conditaneum, O.
'Αρτυτὸν, Conditum.
ἄρτυμα, Condimentum, Conditura. O. Pulmentum.
ἀρτύματα, Condimenta. P.
ἄρτυσις, Conditura.
ἀρτύω, Condio, Condito.
ἀρτύει, Condit. E.
†'Αρυθμία, Abnormitas, Enormitas.
†ἄρυθμος, Abnormis, Enormis.
ἀρύομαι, Haurio. O.
ἀρύεται, Haurit. P. Exanclat. P. Ancleat.
ἀρύταινα, Matulata. P.
ἀρχαία, Antiqua. P.
ἀρχαῖα, Pristina. P. Prisca. P.
'Αρχαΐζω, Antico.
ἀρχαῖος, Anticus, Pristinus, Vetustus, Antiquus. P. Vetustus, Antiquus. S. Annicularis. O. Priscus, Stultus.
ἀρχαῖοι, Antiquissimi. P.
ἀρχαίων, Antiquissimorum. P.
ἀρχαιότερος, Antiquior. P.
ἀρχαιότατος, Antiquissimus. P.
ἀρχαιοτάτη, Antiquissima. P.
ἀρχαιογέρων, Magnevus.
ἀρχαιογονία, Origo originalis.
† ἀρχιγραμματεῖς, Cancellarii. O.
†ἀρχαιογράφος, Antiquarius. P.
ἀρχαιολογία, Origo. P.
† ἀρχαιολόγοι, Atellani. P.
ἀρχαϊσμὸς, Antiquitas. P.
ἀρχαιότης, Antiquitas, P. Vetustas, Antiquitas. P.
†ἀρχαιόθεν, Antiquitus.
'Αρχαιρέσια, Comitia.
ἀρχαιρεσίαι, Comitatus. O. Comitia. E.
† ἀρχαιρεσιακὸς, Comitialis, le. O.
ἀρχαίως, Gnare. P. Antea.
ἀρχεγόνος, Primævus. O.
"Αρχει, Præest, Judicat. P.
ἄρχει λέγειν, Infit. P.
ἄρχειν, Præesse. P.
ἀρχεῖον, Comomonentum.
ἄρχομαι, Ordior. O.
"Αρχεται, Infit, Infit. P. Intincipit, Auspicatur. P. Occipit. P.
ἀρχέτυπον, Principale. P.
ἀρχὴ, ἡ, Imperium, Magistratus, Magisterium, Præsidatus, Principium.
ἀρχὴ, τὸ προοίμιον, Exordium.
ἀρχὴ, Origo. P. Magistratus, Ora, Exordium, Auspicium, Principatus, Initium, Principium, Exordium. S. Exordium, Ortus nom. O. Magisterium, Magistratus, Potestas. E.
ἀρχῇ, Initio. E.
τὴν ἀρχὴν, Jamtum. O.
αἱ ἀρχὴν λαβοῦσαι ἐν δικαστηρίῳ δίκαι ἐξ ἀντικαθεστώτων, Lites contestatæ. P.
ἀρχαὶ, Crepundia. P. Lites, Stilites. E.
ἀρχὴ βιβλίου ἢ ἄλλου του, Exordium, Incepcio.
ἀρχὴ γένους, Primordium.
ἀρχὴ ἔργου, Inchoacio, Incepcio, Inicium, Exordium.
ἀρχὴ λῃστείας, Ducatus latronum. P.
ἀρχὴ ξίφους, Mucro.
ἀρχὴ πόλεως, Principatus. S.
ἀρχὴ χιλιάρχων, Tribunatus. S.
ἀρχηγέται, Deductores. P.
ἀρχηγὸς, Auctor. P. Auctor.
ἀρχηγὸς ὄχλου, Manipularius.
†ἀρχῆθεν, Denuo. P.
ἀρχιατρὸς, Archiater.
ἀρχιαιρέσια, Comicia. Cominitia. P. Comitiæ. E.
ἀρχιαιρεσίων ἑορταὶ, Calata. P.
ἀρχιαιρεσίοις, Comitiis. P.
ἀρχιγένειος, Lanuginosus. [ἀρτιγένειος.]
ἀρχιερέσια, δὶς τοῦ ἔτους γινόμενα, Calata comitia.
ἀρχιερεὺς, Pontifex, Pontifex. P. Summus sacerdos. E.
ἀρχιερωσύνη, Pontificatus, Pontificatus. S.
ἀρχικὸς, Principalis.
ἀρχικὴ ῥάβδος, Fascis.
ἀρχικὸς, Primarius. O. Imperitabundus. O.
ἀρχιμανδρῖτης, Abbatissa. O.
† ἀρχιραβδοῦχος, Lictor primus, Summus lictor, Lictor summus. P. Summus.
ἀρχιτέκτων, Architectus.
†ἀρχιυπηρέτης, Viator. P.
ἀρχοειδὴς, Primogenius. O.
"Αρχομαι, Cœpto, Inicio, Inchoo, Cœpi, Incipio.
ἀρχομένων, Subjectorum. P.
ἀρχομένου, Ineuntis. P.
†ἀρχοντικὴ ἡμέρα, Justidium. P.
†ἀρσχοντικὴ ἐξουσία, Potestas. E.
†ἀρχοντικοὶ, Magistratus, Potestas. E.
ἀρχὸς, Extalis. P. Podex. O. Princeps. E. Stalis.
"Αρχω, Impero, Præsum.
ἄρχων, Præpositus, Moderator, Rector, Magistratus, Præses, Rector, P. Judex, Magistratus, Princeps. O. Princeps. E.
"Αρωμα, Odoramentum, Suavitas odorum.
ἀρώματα, Odores. P.
†ἀρωματεῖον, Murina.
†ἀρωματοπώλης, Odorarius. O. Rimentarius. E.
'Αρῶμαι, Inprecor, Execror.
†ἀρωπελόπρασον, Aretillum. P. [ἀμπελόπρασον, Du-Cang.]
ἃς, Quas. P.
'Ασάλευτον, Inconcussum. E.
'Ασάλευτος, Inmotus, Inquassatus, Inconcussus.
ἀσάλευτα, Inlibata. P.
ἄσαν, Lucinius. E.
'Ασαφὴς, Obscurus.
ἀσαφὲς, Obscurum. P.
ἀσάφεια, Obscuritas.
"Ασβεστον πῦρ, Inextinguibilis ignis.
ἄσβεστος κονία, hic Calx.
ἄσβεστος, Calx. P. Calx, calcis. S. cales. E.
ἡ "Ασβεστος, Calex. O.
ἄρχεσθαι, Adordiri. O.
ἄσβεστος, Inextinguibilis.
†ἀσβεστώδης, Tofus.
†ἀσβολαίνεται, Fuscatur. P.
'Ασβόλη, Fuligo, Fulligo. P. Carronum. E.
ἀσβολῶ, Favillo.
ἅς δήποτε, Quascumque. P.
ἀσέβημα, Nefas. P. Scelus.
'Ασεβὴς, Impius, Impius, P. Inpius, Impius. P.
ἀσέβεια, Impietas, Impietas. P.
ἀσεβῶ, Impior, Impie facio.
†ἀσεβῶς, Impie. P.
"Ασειστος, Inquassatus.
ἀσελγαίνω, Lascivio. O.
'Ασελγὴς, Ganearius, Libidinosus, Luxuriosus, Inpudica, Nuga. P. Obscænus, Libidinosus, Flagitiosus, Petulcus. O. Impudicus, Lascivus, Incestus. E.
ἀσέλγεια, Luxus, Inpudicicia, Lascivia. O. Libido. E.
τὸ "Ασεμνον, Incestum. E.
"Ασεμνος, Incastus, Inpudicus.
ἀσήμαντα, Insignitum. P.
"Ασημος, Famosus, Ignobilis, Ignobilis. P.
† ἀσημότης, Ignobilitas.
'Ασθένεια, Egritudo, Egrimonium, Inbecillitas, Languitudo, Languitas, Languor, Infirmitas. P. Egritudo, Inbecillitas, Ægrimonium. S.
ἀσθένεια μακρὰ, Valetudo longa. P.
ἀσθένεια φύσεως ἐς γυναῖκας, Fragilitas.
ἀσθενὴς, Eger, Infirmus, Egrotus, Invecillis, Infirmus, Invalidus, Egrotus. P. Infirmus, Debilis, Inbellis, Ager, Eger, Debilis. O.
ἀσθενῆ, Egra. P.
ἀσθενεῖς, Tenues. P. Infirmi. E.
ἀσθενὲς, Egrum. P. Egrum.
ἀσθενῶ, Egroto, Langueo, Morveo, Languesco, Invecillor, Infirmor, Egroto. P. Ægreo. O.
ἀσθενῶ τῷ λόγῳ, Infirmo.
ἀσθενεῖ, Languit. P. Egrotat.
ἀσθενεῖς, Egrotas. P.
ἀσθενοῦντες, Egritantes. P.
ἀσθενῶς, Egre.
"Ασθμα, Anhelitus, Halitus.
τὸ ἄσθμα, hic Anhelitus. S.
ἆσθμα, Suspirium. O.

ἀσθμαίνω, Halo, Anhelo, Anhelo. O.
ἀσθματικὸς, Suspiriosus. O. Anhelator.
† ἄσθμησις, Anhelacio. Anhelitus. S.
'Ασινὴς, Sine vicio, Sine vitio. E.
'Ασιτία, Inedia. P. Inedia.
'Ασκαλαβώτης, Stellio. P. Stellio.
ἀσκαλάφη, Urtica marina. P. Accia, et Accela, Accia. E. [† σκαλάφη, Vulc.]
"Ασκαλος, Circulus.
† ἀσκαύλης, Utricularius. O.
ἀσκέπαστος, Intectus. P.
"Ασκεπτος, Incogitatus, Inconsultus, Incogitatus. E.
ἀσκέπτως, Inconsulto, Temere. P.
"Ασκησις, Institucio, Industria, Cultus.
τῇ ἀσκήσει, Cultu. P.
ἀσκήσεων, Studiorum. P.
ἀσκητὴς, Curator. P.
ἀσκηταὶ, Cælibes. P. Cælibes. E.
ἀσκήτριαι, Sanctimoniales. O.
"Ασκιος τόπος, Sine umbra.
ἄσκιον, Inopacum.
'Ασκίον, Utricium, Utricium. E.
ἀσκίδιον, Utriciscum.
'Ασκληπιὸς, Esculapius, Æsculapius. E.
† ἀσκοκήλης, Herniosus. O.
'Ασκὸς, Uter, utris, Follis, Follex. P. Lagoena. O. Utris. P. Uter, Culeum. E.
ἀσκὸς βόειος, Culeus. P.
ἀσκοῦ στόμα, hic Arvianus, Amicinus. P.
ἀσκὸς ταύρειος, Culleum.
† ἀσκοποιὸς, Coriarius.
ἀσκοπυτίνη, Ascura.
ἀσκοπυτίθνη, Ascora. P.
† "Ασκυλτος, Infatigabilis.
'Ασκῶ, Colo, Percolo, Exerceo, Meditor.
ἀσκοῦμεν, Erudimus. P.
"Ασμα, Cancio, Cantus, Canticum, Canor.
ἆσμα, Canticum. P.
ἄσματα, Cantiones. P.
ἀσμάτιον, Cantilena.
"Ασμενος, Ultronius, Libens. O.
ἀσμένως, Jocunde.
ἀσμένως ἤνεγκεν, Accepto tulit. P.
† ἄσμιλλα, Asmilla. S.
'Ασπάζομαι, Saluto, Amplector.
ἀσπάζεται, Salutat. P.
ἀσπάσεσθαι, Consalutare. O.
ἄσπασαι, Saluta. E.
ἀσπάλαξ, Talpa. O.
ἀσπάραγος, Cuma. P. Asparagos. E. Cuma. E.
ἀσπασμὸς, Salutacio, Amplexus, Rogatura, Salutatio. P.
† ἀσπαστικὸς, Salutatorius.
† ἀσπαστικὸν βασιλέως, Labratum. P.
ἀσπίδα, Scutum. P.
ἀσπίδιον, Clipeum. E. Clipeus.
ἀσπιδιώτης, Scutatus. O.
† 'Ασπιδισκάριον, Parma.
'Ασπιδίσκιον, Clipeolum.
† ἀσπιδοθήρας, Marsæ. P.
ἀσπιδοποιὸς, Scutarius, Scutarius. O.
'Ασπὶς, ὁ ὄφις, Aspis.
'Ασπὶς, τὸ ὅπλον, Clipeum, Clipeus, Scutum, Clipeus. P.
ἀσπὶς, Clipeus. S.
ἀσπὶς ἱππικὴ, Parma.
ἀσπὶς λῃστρικὴ, Cicra.
"Ασπιλος, Inmaculatus, sine macula.
"Ασπλαγχνος, Inmisericors.
† ἀσπομπιιος † ἀδορνικηας [ἔνδοξος, ὡς Πομπήϊος. † πεμπιος, Adoriosus. P. Ador. νίκη, ὡς Πομπήϊος, Scalig. ad Fest. v. Adorea.]
'Ασπούδαστος, Insedulus, Inproperatus, Infavorabilis.
† 'Ασπρότης, Aspritudo, Candor.
'Ασσάριον, hic As, Assarium. P. Asse. P. hic As. S. As, assis, S. as, assis. O.
ἀσσαρίου ἥμισυ, Sesquas.
ἀστάθμητος, Impensibilis, O. Inconsideratus.
ὁ 'Αστακὸς, hæc Locusta. S. Lucusta. P. Scilla. S. Gammarus. O.
'Αστασία, Inconstancia.
ἄστατος, Inconstans, Instabilis.
"Ασταχυς, Arista, Spica, Culmus.
† ἀστειολόγος, Eloquens, Disertus. P.
'Αστεῖος, Festibus, Lepidus, Luculentus, Scitus, Bellus, Comis, Festivus. P. Urbanus, Elegans.
ἀστεῖοι, Lepidi. P.
ἀστειότης, Festivitas, Eloquencia, Sales. P. Urbanitas. O.
ἀστειότητες, Facetiæ.
ἀστείως, Festive, Urbanatim. O.
ἄστεκτος, Intolerabilis. E.
† ἀστερίζω, Stello. O.
ἀστερόεις, Sidereus. O.
† 'Αστερωτὸς, Stellatus.
ἀστὴρ, Stella, Stella. P.
ἀστέρες, Astra. P. Stellæ. E.
† 'Αστὴς, Cantator.
† ἀστὴς, Cantor. E.
† ἀστικὸς, ὁ ᾄδων, Canorus.
ἀστικὸς, ὁ πολιτικὸς, Urbanus.
ἄς τινας ἂν, Quasquas.
ἅς τινας δήποτε, Quasquas, Quascumque.
ἄστομα, Inora. O.
"Αστοργος, Inamabilis, Sine adfectione. P.
'Αστὸς, Civis.
ἀστραβηλάτης, Mulio, ius. O.
ἀστράγαλοι, Tali. P.
'Αστράγαλος, Talus, Talus. P.
† 'Αστραγγαλῖνος, ὁ στρουθὸς, Cardelus. P.
† ἀστραγαλίσκος, Taxillus, Parra. P.
τοῖς † ἀστραγαλίσκοις τοῦ χάρτου, Capitulariis. P.
ἀστραγαλωτοῖς, Taiaribus. P.
'Αστραπὴ, hoc Fulgur, Fulgor. P. Dium, Fulgor. S. Fulgetrum, Fulgur. O. Scoruscatio. E. Scoruscatio. E.
† ἀστραποειδὴς, Coruscus.
ἀστράπτω, Fulgero, Fulgeo, Fulgurio, ro. O.
ἀστράπτει, Micat, Fulgurat. P.
ἀστράπτουσιν, Fulgent. P.
ἀστράπτειν, Coruscare. O.
† ἀστροβολίζεσθαι, Siderari. O.
† ἀστροβολιζόμενοι, Siderati. O.
"Αστρον, Sidus, P. Sidus. Stella. S.
ἄστρον 'Ωρίωνος, 'Οράτιος ὥς φησι, Jugula.
ἄστρα, Sidera.
ἀστρολόγος, Astrologus.
† ἀστροπλὴξ, Siderosus. P.
ἄστυ, Urbs. O.
'Αστυγείτων, Confinis, Proximus urbis.
ἀστυκὸς, Urbanus, icus. O. Oppidanus.
ἀστυνομία, Ædilatus. O.
ἀστυνόμος, Jecorus. E.
† 'Ασυγκέραστος, Intemperatus.
† 'Ασύγκριτος, Inconparabilis.
† Ἀσυγκρότητος, Sine sustentacione.
† * ασυε, * Menimus. S.
† 'Ασυκοφάντητος, Sine calumnia.
ἀσύλληπτος, Incomprehensus. O.
ἀσυλλόγιστον, Inexputabile. O.
"Ασυλος, Intemeratus.
ἄσυλον, Asylum.
ἀσυμβούλευτον, Insuasum. P.
'Ασύμβουλος, Inconsultus.
'Ασύμμετρος, Inmoderatus.
'Ασυμπαθὴς, Inclemens, Inmitis. P.
† ἀσυμπάθεια, Inclemencia.
'Ασύμφορος, Incommodus, Inutilis.
ἀσυμφόρως, Inutiliter.
'Ασύμφωνος, Aborrens, Inconveniens, Incongruens.
ἀσύμφωνον, Incongruum, Inconsonans, Inconveniens.
ἀσυμφωνία, Inconsensus.
ἀσυμφώνως, Absurde. P.
'Ασύνετος, Insensibilis, Inprudens.
† 'Ασυνείδητος, Inconsciens.
† ἀσυνειδησία, Inconsciencia.
'Ασυνήθεια, Desuetudo.
ἀσυνήθης, Insuetus, Insolens.
'Ασύνθετος, Inconpositus.
† 'Ασυνίστωρ, Inconscius.
'Ασύντακτος, Indispositus.
ἀσύντακτον, Incompactum. O.
ἀσυντελῆ χωρία, Immunes fundi. E.
† 'Ασύντριπτος, Inquassatus.
ἀσύστατος, Inconstans. E.
'Ασύφηλος, ὁ ἀδόκιμος, Absurdus.
ἀσύφηλον, Absurdum. P.
'Ασφάλαξ, Talpa, Mus cecus Talpa. P. Talpa. S.
'Ασφαλὴς, Cautus, Tutus, Tuta, Tutus, P. Tutus. O.
ἀσφαλὲς, Cautum. P.
ἀσφάλεια, Caucio, Municio, Tucio, Præsidium, Tutela, Tutela. P. Diligentia, Cautio, Certitudo. O. Stabilitas. E.
ἀσφαλείᾳ παραδίδεται, Cautela largitur. E.
ἀσφάλειαι, Cautiones. P.
ἀσφαλεστάτη, Enixissima. P.
ἀσφαλῶς, Tuto, Tute, Certe. P. Enimvero. P.
ἀσφαλίζω, Tuto, as. O.
ἀσφαλίζομαι, Caveo, Communio, Munio, Tutor.
ἀσφαλίζεται, Emunit. P.
ἀσφάλισμα, Cautela.
ἀσφάλισμα πλοίου, Saburra.
ἀσφαλίσματα, Instrumenta. P.
ἀσφαλίσωμαι, Tueor. P.
ἀσφαλτόω, Bitumino. O.
ἄσφαλτος, Bitumen. P. Bitumen. O. Aplustra. P.
"Ασφαλτος, hoc Vitumen.
'Ασφόδελος, βοτάνη, Asfodelus.

ἀσφόδελος, Ebulum. P. Albucium.
Ἀσχήμων, Ignominiosus, Inhonestus, Indecor. Q.
ἀσχημονήσαντες, Deformati. P.
ἀσχημοσύνη, Inhonestitas.
Ἀσχολία, Occupacio, Negotium. P.
ἀσχολοῦμαι, Occupatus sum, Osstior. P.
ἀσχολεῖται, Occupatus est. P.
ἀσχοληθεὶς, Destrictus. P.
Ἀσχολῶ, Avoco.
Ἄσωτος, Ganearius, Lascivus, Luxuriosus, Prodigus, Profusus, Sumptuosus, Helluo, Exoletus, Balatro, Prodigus. P. Helluo.
ἄσωτοι, Prodigi. P. Popiniones. O.
ἀσωτεία, Luxus, Luxuria, Ganeum.
ἀσωτεύομαι, Luxo, Luxurior, Prodigo, Helluor.
ἀσωτία, Luxuria. P. Luxum, Lascivia, Nepotatus, Luxus. S. Luxuries. E.
ἀσώτως, Prodige. O.
Ἄτακτος, Inquietus, Inordinatus, Petulans, Inquietus. P.
ἄτακτον, Inquietum. P.
ἀτακτότεροι, Tumultuosiores. P.
ἀτακτῶ, Tumultuor.
ἀτάκτως, Inordinate.
ἀταξία, Enormitas, Tumultuacio.
Ἀτὰρ, At.
Ἀτάραχος, Intrepidus.
Ἄταφος, Inhumatus, Insepultus.
Ἄτεγκτος, Absurdus.
Ἅτε δὴ, Ut pute, Quippe. P.
ἀτείχιστος, Immunitus. O.
Ἀτεκνία, Orbitudo, Orbitas.
ἄτεκνος, Orbus, Sine liberis, Sterilis, Sine liberis. P. Inproles. P.
ἄτεκνοι, Orbi. P.
ἀτελείωτον, Imperfectum. E.
ἀτέλεστος, Rudis. P.
ἀτέλεστον, Infinitum. P. Infectum.
Ἀτελὴς, ὁ μὴ ὑποκείμενος τέλει, Inmunis.
ἀτελεῖς, Immunes. P.
ἀτέλεια, Inmunitas, Inmunitas. P. Mercatus.
ἀτελὲς, Inperfectum, Infectum, Infinitum.
ἀτελὴς, ὁ ἀπλήρωτος, Inperfectus.
ἀτελὴς, Inefficax. P. Intestabilis.
ἀτελεύτητον, Sempiternum. O.
Ἀτενίζω, Contemplor, Tuo, Contueor, Intueor.
ἀτενίζων, Intuens. P.
ἀτενισμὸς, Obtutus, Obtuicio, Intuitus.
ἀτενισμῷ, Intuitu. P.
Ἄτερ, Præter.
ἀτέραμνοι, Capitones. O.
ἀτέραμνον, Atramentum. O.
† * ἄτερ σκριτις, Culina. S.
Ἀτεχνὴς, Iners, Sine arte.
ἀτεχνία, Inercia.
ἄτεχνος, Rudis. P. Iners, Inars. E. Iners. O.
ἀτέχνως, Infabre. O.
Ἄτη, Erumna.
Ἀτημέλητος, Incultus, Incuriosus.
† ἀτηρόγνωμος, Durus. P.
Ἀτηρὸς, Erumnosus, Durus.
ἀτηρὸν, Durum. P.
Ἀτιμάζω, Contumelior, Dehonesto, Infamo. O. Dehonesto, Dehonestat, P. Deformatur, Contumeliatur. P.
† ἀτιμαστὴς, Contumeliosus. P.
ἀτιμία, Ignominia, Infamia, Contumelia, Famositas, Ignobilitas, Dehonestamentum, Dehonestacio, Infamia. P. Ignominia, Contumelia, Infamia, Ignominia. S.
ἀτίμιος, Inhonoratus. P.
ἀτιμοποιὸς, Famosus, Famosa.
ἀτιμοποιὸς, Capitalis. P.
ἄτιμος, Famosus, Ignominiosus, Infamis, Famosus. P. Intestabilis, Infimus. E. Inhonoratus. E.
ἄτιμα ἀνδράποδα, Famosa mancipia. E.
ἀτιμῶ, Dehonesto, Dehonesto, Inhonoro. E. Inpune. P. Inpune.
Ἀτιμώρητος, Inultus, Inpunitus.
† ἀτιμωρησία, Inpunitas. Inpunitas. P.
Ἀτίνακτος, Inquassatus.
Ἄτμητος, Insectabilis, Imputatus. O. Incæduus. O.
Ἀτμίζω, Vaporo.
ἀτμὶς, Vapor. P. Vapor. S.
ἀτμὸς, Vapor.
Ἄτολμος, Inausus.
ἄτομον, Individuum. O.
ἄτομα, Individua. P.
ἀτονεῖ, Deficit. P.
Ἀτονία, Defectus, Nequit. P. Defectio, Nænia.
ἄτονος, Lassus. P.
ἀτονῶ, Lasso, Deficio.
Ἀτόπημα, Flagitium, Facinus, Flagitium. P.
† ἀτοπηματοποιὸς, Facinerosus.
ἄτοπος, Facinerosus, Flagiciosus, Absurdus, Inconsequens.
† Ἀτόρνευτος, Incelatus.
το † Ἀτράκτιον, Fusus. S.
Ἄτρακτος, Fusum, Fusus. P. Rusus. E.
ἀτρακτυλὶς, Colus. O.
Ἀτραπὸς, Semita, Callis, Trames, Semita. P. Trames. S. Diutriculum. O.
ἡ Ἀτραπὸς, hic Limes. S.
ἀτραποὶ, Calles. P.
ἀτραπῶν ἑορτὴ ἐν Ῥώμῃ γινομένη, Conpitalia.
Ἀτράφαξις, τὸ χρυσολάχανον, Atriplex.
ἀτρεκὴς, Certus, a, um. O.
Ἄτρητος, Inextricatus.
ἄτριχες, Depiles. O.
Ἀτρύπητος, Infossus.
Ἀτροφία, Inedia, Inedia. P.
ἀτροφῶ, Tabesco. O.
ἅττα, Quæcunque. O.
ἀτταγὰς, Attagina. E.
ἀτταγᾶς, Attagena. E.
Ἀτταγὴν, ὄρνεον, Attagena.
† ἀττάγων, Gallina rustica. P.
† ἀττακεὺς, Salmo. E.
† Ἀττάλαλος, Gulis.
ἀττέλεβος, Gallus. P.
† Ἀτύπτητος, Incesus.
Ἀτύχημα, Infortunium.
ἀτυχὴς, Infelix.
ἀτυχία, Infortunium.
αὖ, Certè. P.
Αὐγὴ ἡλίου, Jubare.
αὐγὴ, Lux, Splendor. O.
αὐγὴ φωτὸς, Lumen. P.
† αὐγινὸν, Lucidum.
† αὐγισμὸς, Luxum. P.
Αὐθάδης, Contumax, Sibi placens. P. Procax, Insolens, Præfractus. O. Cerebrosus, Petulans. E. Ferox. O.
αὐθάδεια, Præsumpcio, Contumacia, Temeritas, Insolentia. P.
αὐθαδία, Temeritas. P.
αὐθαδίζομαι, Præsumo.
Αὐθαίρετος, Promptuarius, Ultronius, Arbitrium liberum, Dividuus. P. Obultronius, Voluntarius. P. Spontalis. O. P.
αὐθαίρετος εἰς δοῦλον ἑαυτὸν βάλλων, Autoratus. P.
Αὐθέντης, Auctor, Auctor. P. Perpennius.
αὐθένται των...... Jurisdoctores. P.
αὐθεντία, Auctoritas, Auctoritas. P. Authoritas. O.
† αὐθέντημα, Auctoramentum.
† αὐθεντικὸν, Auctoraticium, Authenticum.
αὐθεντῶ, Auctoro.
Αὐθαιρέτως, Sua sponte, Ultro.
Αὐθιγενὴς, Indigena, Terrigena, Indigetum.
Αὖθις, Rursus, Iterum.
αὐθόθεν, Indidem. O.
Αὐλακίζω, Sulco, Hiulco, Imporco, as. O. Sulco.
† αὐλακισμοὶ, Insectiones. P.
αὖλαξ, Sulcus, Hecura, Lira. O. Stultus. E.
αὖλαξ, Sulcus. P.
Αὐλὴ, Atrium, Area. P.
αὐλαὶ, Ædes. P.
αὐλὴ βασιλικὴ, Aula.
αὐλὴ τῶν προβάτων, Stabulum.
Αὐλητὴς, Flator, Tibicinator, Tibicen, Subulo. P. Vagus, Tibicen.
αὐληταὶ, Auliones. P.
αὐλητικὸς, Tibialis, le. O.
αὐλητρὶς, Tibicina.
αὐλίζομαι, ἐπὶ ἀνθρώπου, Demoror, Commoror, Conversor.
αὐλίζομαι, Stabulo, as. O.
αὐλίον, Androna. E.
Αὐλοποιὸς, Tibiarius.
αὐλὸς, hæc Tibia, Tibia. P. Tibia. S.
αὐλὸς ἀπὸ καλάμου, Cicuta.
αὐλὸς ἀγροικικὸς, Habena.
Avena.
αὐλῶ, ῥῆμα, Canto, Tibicino.
Αὐλὼν, ὁ στενὸς τόπος καὶ ἐπιμήκης, Averca.
αὐλὼν, Areola. O.
αὐλῶνες, Ancræ. P.
Αὐξάνομαι, Olesco, Glisco, Cresco, Integrasco, Augesco. O.
αὐξάνεται, Augescit, Gliscit, Crescit, Subjicit. P.
αὐξάνω, Augeo, Aucto. O. Adaugeo, Vegeto, as. O.
αὐξηθέντα, Creta. P. Confotum. E.
αὐξῆσαι, Augere. P.
αὔξησις, Auctio, Augmentum, Auctus, Incrementum, Auctus. P. Augmentum. S. Crementum. O.
αὐξήσεις, Crementa. P.
αὐξήσεις ἀρχῆς, Almities. P.
† αὔξημα, Augmentum.
αὐξητικὸς, Augmentarius.
αὔξομαι, Cresco, Olesco. Virg. lib. sexto. modis inolescere miris.
αὔξεσθαι, Pellere. P.
αὐξηθῆναι, Proderet. P.
αὔξω, Augeo, Cresco, Glisco.
αὔξει, Adficit. P. Auget, Gliscit, Crescit.
Ἄϋπνος, Insomnis.
ἀϋπνία, Insomnia. O.
αὖρα, Aura. P.
† Αὔριος, Crastinus.

αὔριον, Cras, Cras, et Crastinum. P. Crastino die. P.
† Αὐρίχαλκον, Aurichalcum, plurale non habet.
αὐστηρὰ, Merara. E.
Αὐστηρὸς, Austerus, Severus, Tetricus, Durus, Severus. P. Tætricus. Durus, Severus. P.
αὐστηρὸν, Severum. P. Stlinquadruum.
αὐστηρία, Severitas, Tetricitas.
αὐστηρότης, Severitas. P.
αὐτὰ, Ea. P. Eadem. Ea ipsa. P.
αὖται, Hæ. P.
αὐταὶ, Ipse. P.
αὐταῖς, Ipsis. P.
αὐτὰρ, Ast. O.
† αὐτάρεσκος, Sibi placens. E.
αὐτάρετος, Sibi placens. P.
Αὐτάρκης, Contentus.
αὐτάρκεια, Sufficiencia. Frugalitas. P.
αὐτάρκησον, Contentus esto. P.
αὐτάρκως, Satis, Abunde. P. Prolixe, Commode.
αὐτὰς, As. P. Eas.
Αὐτεξούσιος, Licenciosus, Suæ potestatis, Emancipatus, Sui juris.
αὐτεξούσιον ποιῶ, Emancipo, Emancipatum facio.
Αὐτεπάγγελτος, Ultronius, Ultronius. P.
αὐτῇ, Ipsa. P. Eadem. Eadem. Ea. Ista. P.
αὕτη, Hæc. P.
αὐτῆς, Ipsius. P.
αὐτῇ, Ipsi. P.
αὐτὴν, Eam. P.
Αὐτίκα, Mox, Protinus, Hilico, Continuo, Extemplo, Ilicet. O. Statim, Actutum. O. Mox, Extemplo.
Αὐτὸ, Ipsud, Ipsum. Ideo. P.
τὸ αὐτὸ, Idem. P.
αὐτὸ μόνον, Tantummodo. P.
αὐτόβουλος, Arbiter. P.
Αὐτοετὴς, Anniculus.
αὐτοετὲς, Anniculum.
αὐτόθει, Cum maxime. P.
Αὐτόθεν, Inde, Indidem. Inde. P.
αὐτόθι, Ibi, Ibid. P. Inibi. O.
αὐτοὶ, Ipsi, Isti. Ipsi. P. Insipti.
αὐτοῖς, Eis. Ipsis. P.
Αὐτοκράτωρ, Imperator. Imperator. P. Princeps. E. Imperator.
αὐτοκράτορες, Imperatores. P.
αὐτοκρατορία, hic Principatus.
αὐτοκρατορικὸς, Imperialis.
αὐτοκρατορικὴ, Imperatoria.
Αὐτόματος, Per se, Injussus, Sponte, Ultroneus. O.
αὐτόματον, Per se. P.
αὐτομάτως, Temere. O. Sponte.
αὐτομολέω, Transfugio. O.
Αὐτόμολος, Transfuga, Transfuga. P. Refuga. O. Perfuga, Profugus.
αὐτομολῶ, Transfugio.
Αὐτὸν, Im. Eum. P. Im.
τὸν αὐτὸν, Im eum. P.
Αὐτονομία, Privilegium.
αὐτόνομος, Magister morum. P.
Αὐτοπροαίρετος, Ultronus, Voluntarius.
† αὐτόπτυκτα φύλλα, Ipsiplices. P.
Αὐτὸς, Ipse, Iste, Insipse. P.
ὁ αὐτὸς, Idem. Idemque. P.
αὐτὸς, Putus. P. Iste. Idem, Ipse.
αὐτὸς ἑαυτὸν, Semet. P.
αὐτοῦ, Ipsius. P.
τοῦ αὐτοῦ, Ejusdem. P.
αὐτοὺς, Eos. P.
† αὐτόσκαιος, Rudis ad. O.
αὐτόσκευον, Simplex. O.
† αὐτοσχέδειον, Pertica. E. Præoculis dictio.
αὐτοτελὲς, Absolutum. P.
Αὐτουργὸς, Auctor rei.
Αὐτοὺς τούτους, Eos ipsos.
Αὐτοφυὴς, Spontanea. Naturalis.
αὐτοφυῶς, Suapte. O.
αὐτόχροος, Nativa. E.
αὐτόφωρος, Manifestarius. O.
Αὐτόχθων, Aborigo, Indigina, Patricinus. Indigena. P. Patricius. Indigena. O. Indigenitus. E.
αὐτόχθονες, Aborigines. P. Indigenæ.
Αὐτοψία, In conspectu.
αὐτῷ, Ipsi. P. Eo.
τῷ αὐτῷ, Eodem. P.
αὐχένες, Gubernaculum. E.
† Αὐχενίας, Cervicosus.
αὐχὴν, Cervix. P.
ὁ Αὐχὴν, hæc Cervix. S.
αὐχὴν ἀνθρώπου, Cervix, Vertex.
αὐχὴν πλοίου, Gubernaculum.
αὐχὴν πηδαλίου, Temo. P.
αὐχμέω, Squalleo, es. O.
Αὐχμηρὸς, Squalidus. Hispidus. P. Squalidus.
αὐχμηρὸν, Hirsutum. P.
αὐχμὸς, ὁ ῥύπος, Squalor, Inlubies.
αὐχμὸς, ἡ ἐν τῇ γῇ ξηρότης, hæc Siccitas.
αὐχμὸς, Siccitas. P. Squalor, Pædor. O. Situs, us.
αὐχμῶ, Squaleo.
Αὐχῶ, Glorio.
Ἀφαίρεσις, Ablacio, Exempcio, Ademptio. P.
ἀφαιρεθὲν, Ademtum, Exemptum.
ἀφαιρεθέντα, Ablata. P.
† ἀφαιρετικὴ, Ablatibus.
ἀφαιρέω, Derogo. O.
ἀφαιρῶ, Abstulo, Adimo, Eximo, Amputo.
ἀφαιρεῖ, Dirimit. P. Demit.
ἀφαιροῦμαι, Adimo, Demo, Deripio, Detraho, Decido, Auffero, Eximo, Subtraho. P.
ἀφαιρεῖται, Desciscit. P. Adimit.
ἀφαιρεῖσθαι, Involare. O.
ἀφάκη, Tendicula. P. Vicia. E.
Ἀφάλλομαι, Exilio, Desilio.
ἀφαμαρτάνω, Aberro. O.
† Ἀφάνερον, Nec manifestum.
Ἀφανὴς, Ignotus, Obscurus.
ἀφανῆ, Inperspicua. P.
ἀφανίζω, Extermino, Disperdo, Deformo, Depravo, Demolior. O. Aboleo.
ἀφανίζει, Evanescit. P. Exterminat, Appellat, Absumit.
ἀφανίζομαι, Evaneo. O. Abolesco.
ἀφανίσαι, Exterminare. P.
ἀφανισμὸς, Interitus. Exterminium. P.
ἀφανιστὴς, Exterminator. O.
† ἀφανιστὸν, Destructile. O.
ἀφανῶς, Peditemptim, Obscure.
ἀφάρμακτος, Innocuus. O.
† ἀφάρναξ, Præfector. P.
[†ἀφάρπαξ, Præfertor l. Præreptor. Goldast. ad Isidor. p. 126.]
†Ἀφαρπαγὴ, Abrepcio.
ἀφαρπάζω, Abripio, Eripio, Arripio, Raptito. O. Abripio, Diripio. P.
ἀφαρπάζει, Arripit. P.
ἀφαρπάξαι, Deripere. P.
Ἄφατος, ὁ μὴ λεκτὸς, Nefandus.
ἀφάτως, Adfatim.
ἀφεγγὴς, Illuminus. O.
Ἀφεγγὲς, Inluminatum.
†Ἀφεδράζω, Eloco.
ἄφεδρος, Culina. S.
Ἀφεδρὼν, Culina. Conclavis et Culina. P. Forica. O. Latrina.
ἀφεδρῶνες, Cloacæ. O.
Ἀφειδὴς, ὁ ἐργίλος, Rigidus, Asper.
ἀφειδὴς, ἐπὶ δαψιλείας, Largus.
ἀφειδῶς, Sine parsimonia.
ἀφειλάμενον, Absumptum. P.
ἀφείλατο, Diremit. P. Abstulit.
Ἀφείλετο, Abstulit, Dempsit.
ἀφείλκυσεν, Abstraxit. P.
ἀφειμένος, Solutus. P.
Ἀφ' ἑκάστου, A quoque.
ἀφεθεὶς, Missus. P.
† Ἀφεκτικὸς, Distans.
Ἄφελε, Aufer.
Ἀφελὴς, Simplex. Simplex. P.
Ἀφέλκω, Abstraho, Substraho, Detraho.
ἀφέλκεται, Detrahit. P.
ἀφέλκεσθαι, Detrahi. P.
ἀφελκοῖ, Exulcerat. P.
ἀφελκύσαι, Detrahere. P.
† ἀφέλκυσις, Deductio. S.
ἀφελπίζει, Execrat. P.
ἀφελπίζουσιν, Desperant.
Ἀφελπισμὸς, Desperatus, Desperacio.
Ἀφέξομαι, Abstinebo.
ἀφέξονται, Abstinebunt. P.
Ἄφες, Sine, Omitte, Dimitte, Remitte.
ἄφεσις, Emancipacio, Dimissio, Remissio, Emissio. P.
ἀφεστῶς, Eminus. P.
ἀφέται, Tentores. P.
Ἀφετηρία, hi Carceres, pluraliter tantum declinatur.
ἀφετηρίαι, Carceres. P.
ἀφεψέω, Decoquo. O.
Ἀφέψω, Decoco.
Ἀφὴ, hic Tractatus, Tactus. P. Tactus nomen. O.
ἡ Ἀφὴ, hic Tactus. S. Tractus. S.
ἀφὴ νοσοῦντος προβάτου, Contagium.
ἀφὴ παλαιστῶν, Regula.
Ἀφήγησις, Enarracio.
Ἀφηγοῦμαι, Pernarro. Renarro. O.
ἀφηγήσασθαι, Disserere. P.
Ἀφῆλιξ, Adultæ ætatis, Minor. P. Inlex. P. Inlex. E.
ἀφῆλιξ, μήπω πολιτευόμενος, Inproles. P.
Ἀφηλιώτης, Subsolanus, Subsolanus. E.
Ἀφηλπισμένος, Desperatus.
† Ἀφηλῶ, Refringo.
† Ἀφήλωσις, Refractio.
ἀφηρημένον, Detractis. P.
ἀφήρπασεν, Diripuit. P.
ἀφ' ἧς, Ex qua. P.
Ἀφ' ἧς ἂν, A quaqua, A quacunque.
ἀφ' ἧς δήποτε, A quacunque.
Ἄφθαρτος, Incorruptus,

Inviolatus. P.
ἄφθαρτα, Inlibata. P. Intemerata.
'Αφθονία, Copia.
ἄφθονος, ὁ πολὺς, Opimus.
ἄφθονος, ὁ μὴ φθονῶν, Nulli invidens, Sine invidia.
ἄφθονον, τὸ πολὺ, Abunde, Ubere.
ἀφθόνως, Fatim. O.
"Αφθορος, Inpubes, Inpestis, Investis. P.
ἀφθορία, Pudicitia. P.
'Αφιδρύω, Erigo.
ἀφίδρυμα, Delubrum, Simulacrum, Effigies. P.
ἀφιδρύματα, Argiarra. P.
†ἀφιδρωτήριον, Assa cella. E. Assacella.
ἀφιδρόω, Exudo. O.
ἀφίεμαι, Emereor. O.
'Αφιερῶ, Consecro, Devoveo, Dedico.
ἀφιεροῖ, Dedicat. P.
ἀφιερωθέντες, Dicati. P.
ἀφιερωμένας, Sacrosanctas. P.
'Αφίημι, Remitto, Dimitto, Omitto, Sino, Prætereo, Manumitto, O. Exauctoro. O.
ἀφίεται, Emittitur. P.
'Αφικνοῦμαι, Advenio, Proficiscor.
'Αφιλάνθρωπος, Inhumanus, Inclemens.
ἀφιλανθρωπία, Inhumanitas, Inclemencia.
ἀφιλανθρώπως, Inclementer.
†'Αφίλητος, Inamabilis.
ἀφιλία, Diligentia. S.
†'Αφιλοκάλητος, Incomptus.
†'Αφιλόπονος, Instudiosus, Sine studio. P.
"Αφιξις, Adventus, Profectio, interventus. P.
'Αφίπταμαι, Avolo, Avolo. O.
'Αφίσταμαι, Absto, Absisto, Desero, Abscedo, Discedo, Recedo, Desisto, Suppuro. O.
ἀφίσταται, Desistit. P.
ἀφίστασθαι, Absistere. P.
ἀφιστάμενος, Absistens. P.
ἀφίστημι, Abscedo. O. Sejungo, Elongo, as. O. Absisto.
ἀφιστῶσιν, Coniventia. P.
"Αφνω, Repente, Repentim, Repentine, Protinus. O.
"Αφοβος, Interritus, Immetuens. P. Interritus.
ἀφόδευμα ὑὸς, Socordia. [Socerda. Herald. 1, 8.] P. Stercus. O.
'Αφοδεύω, Caco.
†'Αφόμνυμι, Ejuro.
'Αφομοίωμα, Instar, Effigies.
ἀφομοίωσις, Adsimilatio. P.
ἀφοράω, Adspecto. O.
'Αφόρητος, Intollerabilis. Intollerandus.
ἀφόρητον, Intolerandum. P.
†ἀφορητότης, Intollerabilitas.
'Αφορία, Sterilitas, Infertilitas.
'Αφορίζω, Delego, Destino, Determino, Abgrego. O. Præstituo, Determino, Separo, Segrego, Limito, as.
ἀφορίζει, Destinat. P.
ἀφορίζομαι, Destinor. P. Deportor. P. Deputor. E.
ἀφορισθεὶς, Abterminatus. P.
ἀφορισθέντες, Adimitio. P.
†ἀφόρισις, Destinacio.
ἀφορισμὸς, Adtributus, Detributus, Determinatus, Ademptio. P.
'Αφορμὴ, Occasio sponea, Occasio. P. Fomes. E.
"Αφορος, Infecundus.
'Αφορῶ, Conspicio, Respicio, Conspicio. O. Specto, tas.
ἀφορῶντες, Intuiti. E.
'Αφοσιῶ, Scelero, Devoveo, Devoto.
ἀφοσιοῖ, Dicat. P. Dedicat, Destinat.
ἀφοσιῶσαι, Dicare. P.
ἀφοσιοῦσθαι, Dissimulari. P.
ἀφοσιώμενος, Perfunctorius. O.
ἀφοσίωσις, Dicatio. P. Piamen, entum. O.
ἀφοσίωσις αὐτὸ τὸ μωροποιῆσαι, Coniventia. P.
ἀφοσιώσεις, Devotiones. P.
ἀφ' οὗ, Ex quo. P.
'Αφ' οὗ ἂν, A quoquo, A quocunque.
ἀφ' οὗ δήποτε, A quocunque.
ἀφ' οὗπερ ἂν, A quoquo.
†'Αφουρῶ, Demeio.
†'Αφουσία χαλκοῦ, Intertrimentum. [detrim. Du-Cang.]
ἀφουσία, Detrimentum, Defraudacio, Deminucio.
ἀφραδὴς, Indisertus. O.
'Αφρίζω, Spumo, Spumo, as. O.
'Αφροδίτη, Venus.
ἀφροδίσιος, Venerius.
ἀφροδίτη, Venus. P.
†ἀφροδισιαστὴς, Venerosus.
ἀφρονεῖ, Dementat. P.
'Αφρόνιτρον, Afronitrum.
'Αφρόντιστος, Incuratus, tum.
Incuriosus.
†ἀφροντισία, Incuria. [ἀφροντιστία.]
'Αφρὸς, Afer. hæc Spuma, Spuma. S. Spuma. P.
ἄφροι, Puni. P. Pœni.
ἄφρον, Afrum. E.
'Αφροσύνη, Amencia, Insapiencia.
'Αφρώδης, Spumeus.
"Αφρων, Demens, Vanus, Inprudens, Barburra, Socors. P. Insapiens, Davus, Demens, Bardus, Insipiens. O.
ἄφρανα, Daunum. P.
ἀφυδιν, Marinum. P. [ἀφύδιον, Salmas.]
'Αφύη, Mel marinum, Apua.
'Αφυὴς, Bardus, Sine genio, Dubingeniosus. P.
ἀφυης φύκος, Mel marinum. P.
ἀφύαι, Mel marinum. E.
'Αφύλακτος, Incautus.
'Αφυπνῶ, Abdormio.
†'Αφύρατον, τὸ μὴ ἐζυμωμένον, Infermentum.
ἄφωνα, Mutæ. O.
"Αφωνα τὰ στοιχεῖα, Muta.
'Αφ' ὧν ἂν, A quibuscunque.
'Αφωνία, Mutitas.
ἄφωνος, Mutus, Insonus. O.
'Αφ' ὡντινων ἄνποτε, A quibusquibus.
ἀφώρισεν, Delegavit. P.
ἀφωρισμένα, Destinata. P.
ἀφωσίωσεν, Devovit. P.
†ἄχαδες, Mespera. E. Mespera.
ἀχάλινος, Effrenus. O.
'Αχαλίνωτος, Effrenatus, Effrenata, Infrenus.
ἀχαλίνωτοι, Infreni. P.
'Αχανὴς, Obmutus, Vastus, a, um. O.
'Αχαρὴς, ὁ μὴ χαίρων, Inletabilis.
"Αχαρις, Insulsus, Illætabile. O. Ingratus. E.
'Αχάριστος, Ingratus, Ingratus, S. Inofficiosus. E.
"Αχθεται, Angitur, Moleste fert.
ἀχθηδὼν, Gravedo. O. Mœror.
ἄχθος, Sarcina, Onus. hæc Anxietudo, Pondus. O.
ἄχθομαι, Doleo, Doles-co, Piget, Piguit. O.
ἀχθεὶς, Perductus. P.
ἀχθόμενος, Anxius. P.
ἀχθοφόρος, Gerulus, Onera ferens, Sarcinarius, Bajolator, Gerulus. P.
ἀχθοφόρον κτῆνος, Jumentum.
ἀχθοφορῶ, Bajolo.
ἀχίτωνες, Investes. O.
'Αχλὺς, Caligo. Caligo. P.
'Αχόρταστος, Insaciabilis, Insatiabilis. E.
†ἄχρος, Tristitia. E.
†ἄχραιος, Patibulum. P. [σταῦρος, ἀρχαίως, Vulc.]
"Αχραντος, Intemeratus, Inviolabilis.
ἄχραντα, Inlibata. P. Intemerata.
ἄχραντον, Inviolatum.
'Αχρὰς, Junipirum, Pirum astrum. P.
'Αχρεῖος, Nequus, Spurcus, Nuga, Nugator, Nequam, Nugax, Nequius. P. Spurcus, Nequam, Tricosus, Nequior. E.
'Αχρειότατος, Nequissimus.
† ἀχρειότης, † ἀχρειοσύνη, Nequicia, Nugacitas.
†ἀχρειότης, Enugax. E.
†ἀχρειότητες, Nugæ. P. Nequitiæ.
ἀχρήσιμος, Inutilis, Incommodus, Futilis.
†ἀχρησιμότης, Incommoditas.
ἄχρηστος, Debilis. P. Debilis, Incommodus, S. Inutilis. E.
ἄχρηστον, Incommodum, Domicum. P.
†ἀχρηστοποιεῖ, Debilitat. P.
ἀχρηστῶ, Nebulor.
†ἀχρηστοποιῶ, Debilito.
"Αχρι, Tenus, Donec, Dum.
ἄχρις, Versum, Usque. Tantisper. O.
ἄχρις οὗ, Donec. P.
ἄχρι νῦν, Usquemodo. O.
ἄχρι τοῦ δεῦρο, Hucusque.
ἄχρι τοσούτου, Tantisper.
ἄχρι τούτου, Eatenus.
ἄχρις ὧδε, Protenus.
"Αχρωμος, Inpudica, inpudicus.
†ἀχρωμία, Inpudicicia.
'Αχρῶος, Incolor, Decolor.
ἄχυμον, Exuccum. O.
ἀχυρεὼν, Paleata. S.
"Αχυρον, hoc Palearium, Palea. S.
ἄχυρα, Paleæ. E. Paleas. P.
ἀχυρὼν, Paleare. P. Acer, ceris. O.
ἀχυρόω, Acero, as. O.
†ἀχυρωτὴς, Paleata. O.
'Αχώνευτος γῆ, ἡ †χρυσώδης, Baluca.
'Αχώρητος, Incapabilis.
'Αχώριστος, Inseparabilis, Individuus, Indivisus. P.

†ἄψαυστρος, Illibatus. O. [ἄψαυστος.]
'Αψευδὴς, Verax.
'Αψηλάφητος, Intractabilis.
ἀψηλάφητον, Intractabile. P.
†ἀψιδωτὸς, Arcutus. P.
ἀψιμαχία, Jurgium. P. Altercatio, Prælium. O.
†ἀψιμαχικὸς, Præliaris, re. O.
'Αψιμαχῶ, Jurgo, Consero. O.
ἀψιμαχεῖ, Jurgat. P.
'Αψὶς, Forfex, Arcus, Fornix. Arcus. P.
ἀψὶς, καὶ πόρνη, Fornix. S.
"Αψον, Accende.
"Αψυχος, Exanimatus, Inanimis, Exanimalis, tus, O. Inanimus.
ἄψυχον, Exanimatum. P.
ἄωρ, Mulier. E.
'Αωρὶ, Inmature.
ἄωρος, Inmaturus, Intempesta. P.
ἄωρον, Acerbum. P.
ἀωρία, Immaturitas. P.

B

βαβάζειν, Lallare. O.
Βαβάλιον, Cunabulum.
βαβαλιστήριον, Cuna, et Cunabulum. P. Cuna. S.
βαβαλιστήριον, λίκνον, Cunæ. E.
βαβαλιστήρια, hæ Cunæ, non singularia habet.
Βαβαὶ, Babæ.
Βαβυλωνικοῦ δέρματος εἶδος, Beneventanum.
βάδδι, Vestis rubra. E.
Βάδην, Gradatim, Pedatim. O.
βαδίζω, Progradior, Vado. O. Cæspito, as. O.
βαδίζει, Ambulat, Graditur. P. Ambulat, Pergit.
βάδιζε, Perge. P.
βαδίζειν, Grassari. P.
βαδίζουσα, Gredinunda. P.
βάδισμα, hic Gressus, Gressus. P. Grassa.
τὸ βάδισμα, Gressum. P.
†βαδίσμοχλος, Prelus. E.
βαδιστὴς, Tulutanus. P. Tolutarius.
βαδιστικὸν, Gressibile. O.
βαθέως, Alte. E.
βαθεῖα, Intempesta. P.
Βαθμηδὸν, Gradatim, Gradatim. P.
βαθμὸς, Gradus, Ordo, Gradus. P. Guturnium.
Βάθος, Altum, Profundum, Altitudo. P.
Βάθρον, Sedilium, Scampnum, Subsellium, hæc Sessio, Scamnum. P.
Βαθὺ, Altum, Profundum.
βαθυα, Profundum. P.
†βάθυνσις, Exaltacio.
βαθύνω, Alto, Exalto.
βαθυσκαφὴς, Profundo fossus. E.
βαιὰ, Parva. E.
†βαιβάζω, Vagio, gis. O.
†βαίγη, Cripta. E. [Βαίτης, Crupta.]
Βαίνω, Ingredior, Gradior, eris. O. Scando, dis.
βαίνει, Graditur. P.
βαῖος, Brevis. E. Pumex.
βαῒς, Palma. P.
βαῖτα, Pellicea. E.
βαίτη, Pellis lanata. E. Pellicium. O.
†βαίτης, Crupta. P. Crupta. E. [Βέτης, Hesych.]
βάκηλος, Barbo. P. Barosus. E.
†Βακλίον, Bacillum.
βακλισθεὶς, Fustigatus. P.
βάκλον, Fustis. P.
Βακτηρία, hoc Baculum, baculum. P.
ἡ Βακτηρία, hic Baculus. S.
†βακτηρίδιον, Bacillum.
†βάκτριον, Baculus. O.
βάκτρον, Baculus, Baculum, Baculum. P.
Βακχεῖα, Bacchanalia.
βακχεύω, Bacchor.
Βαλανεῖον, Balneum.
βαλανειοκλέπτης, Fur balnearius. E.
βαλανεὺς, Balneator, Balneator. P. Balnitor. E.
Βαλανηφόρος, Clandifer.
†βαλανικὸν, Balneaticum. E.
†βαλάνιον τὸ τῶν παιδίων κορωπιων. Poteaculum. P. [Βαλανεῖον, ο. τ. π. †κοπρεών. Vulc.]
†βαλάνισις, Glandatio. O.
Βαλανοκλέπτης, Fur balnearius.
βάλβις, Repugnaculum, Carcer equorum. E.
Βάλανος, Clans, clandis, Vermiculus. P. Glans, glandis. S. Æsculus. O.
βαλάνῳ, Glandine. P.
βάλανοι, Glandes. P.
βάλανοι, ἐπὶ τοῦ κλείθρου, Vermiculi. P.
βαλαντίον, Crumena. O.
†βαλαντιοφύλαξ, Sacellarius. E.
βαλλάδες, Aquarioli. P.
Βαλλάντιον, Sacculum, Sacculus, Saccellus. P. Fiscus. S.
βαλλαντίδιον, Sacculum.
Βαλλομένων, Ductis sortibus.
Βαλλίζω, Ballo.
†Βάλλιστρα, Tormentum murale.
Βάλλω, Jacto, Jacio, Mitto, Jaculor, Incesso, is. O.
βάλλει, Mittit. P. Conicit, Icit.
Βαμβαίνω, Hæsito, Vacillo, Tituvo.
βαμβαίνει, Trepidat, Titubat. P. Titibat. P.
βαμβαίνει, † λυκωνίζει. [λακωνίζει,] Titubat. E.
βαμβαίνουσιν. Vacillant.
Βάμμα, Infectus, Infectio, Tinctura.
βαναυσία, Mechanica ars, vel Arrogantia. E.
βαναυσικὸς, Furnaceus. O.
βαναυσικὴ, Furnaria. O.
Βάναυσος, Adrogans, Arrogans, Ventosus. E.
†βαναυσότης, Adrogancia, Arrogantia. E.
†βανσαδυς, Napi. E. [Βουνιάδες, Vulc. E.]
βάξις, Famen. O. Fama de sermone. E.
βάπτης, Tinctor. E.
Βαπτίζω, Mergo.
βαπτὸς, Tinctus.
βαπτὸν, Tinctile. O. Tinctum. E.
βάπτω, Inficio, Tinguo, Fuco, Inbuo, Tingo. O.
βάπτει, Tinguit. P.
βάπτεται, Fucatur. P.
βάραθρον, Vorago. O. Tartarus. E.
βαρβαρικὸν †παλλίον, Gausapa. P.
Βαρβαρισμὸς, Græcolatino.
βάρβαρος, Bargima. P. Barbarus. E.
Βαρεῖα, Gravida.
βαρεῖ, Premit. P.
βαρεῖα, Grabis, Grabida, Grandis, Gravis. P.
βαρεῖα ὕβρις, Ferialia dicta. E.
βαρέως, Graviter. P.
βαρὴν, Gravem. P.
†βάρησις, Pressus.
βαριδῖπα πυρίνη, Scapha de Juncis. E. [Βάριδι †παπυρίνῃ.]
βάριος, Maculosus, Varius. E.
βάρος, Sarcina, Pondus, Gravamen, Onus. P. Moles. O.
βάρη, Pondera. P. Gravamenta.
†βαρύηχος, Raucus.
βαρύβρομος, Terricrepus. O.
βαρύνω, Gravo. O.
βαρύνει, Gravat. E.
βαρύνομαι, Gravesco. O. Gravor. O.
†βαρύπνοον, Grave olens.
βαρὺς, Gravis.
βαρὺς πάνυ, Prægrandis, Valde grandis.
†βαρυσχοινὸς, Profundus in juncis. E.
βαρὺ, Grande, Grave, ponderosum. P. Grave.
βαρύτατος, Gravissimus. P.
βαρυτάτη, Gravissima. P.
βαρύτατον, Gravissimum. P.
βαρύτης, Gravitas.
βαρύτιμον, Pretiosum. P.
†βαρύωτος, Plautus. P.
βαρῶ, Gravo, Premo, Gravesco.
βαρεῖται, Gravatur. P.
βαρούμενα, Adgravata. P.
Βασανίζω, Crucio, Torqueo, Coherceo, Extorqueo. O. Exquiro.
βασανίζει, Torquet. P. Cruciat.
βασανίζομαι τὴν ψυχὴν, Discrucior animi. P.
βασανισθῇ, Torqueatur.
βασανιστήριον, Eculeus, genus tormenti, *Arbellum*. P.
† βασανιστήριος, Domus barcha. E.
βασανιστὴς, Tortor, Eculeus. P.
βασανισθὴς, Tortor. P.
βάσανος, Cruciatus. P. Gabulum. P. Verberatio, Tormentum, Torquimentum. S. Cruciatus, Tormentum.
βάσανος, Coticula. O. Turmentum. E. tortus hoc tormentum.
βάσανος ψυχῆς, Cruciatus. P.
βάσανοι, Tormenta. E.
βασάνου γένος, hic Cruciatus, Fiducula.
βασάνων ὑπηρέτης, Quæstionarius.
βασάνων ἐξέτασις, Quæstio. P.
Βασιλεὺς, Augustus, Regnator, Rex, Princeps, Rex. P. Imperator.
ὁ Βασιλεὺς, Regaliolus. O.
βασιλεὺς, Regnator. E. Cæsar.
† βασιλευτέον, Imperandum. P.
βασιλεία, Imperium, Regnum, Regnum. P.
βασίλειον, Reginatio. P.
βασιλεύω, Impero, Regno, Rego, Regno, as. O.
βασιλεύει, Imperat. P.
βασιλίζω, Regiæ partis sum. E.
βασιλὶς, Regina. P.
βασιλὶς πόλις, Regina urbs.
βασιλικὸς, Reguliosus, Regius, Regalis, Imperialis, Principalis, Re-

gillus, Regulus, Imperialis. P.
βασιλικὸς θρόνος, Solium. P.
βασιλικὸς ὁ οἶκος, Aula.
βασιλικὸς, ὁ ὄφις, Regulus.
βασιλικὴ, Basilica.
βασιλικὴ γνώμη, Gruma. P.
βασιλικὴ ῥάβδος, Sceptrum.
βασιλικὴ φαλάκρα, Calbaria. P.
βασιλικοῦ σώματος φύλαξ, Satelles.
βασιλικὸν, Imperiale. P.
τὸ Βασιλικὸν, *Fiscalum*. O. E. Fiscalion.
βασιλικῶς, Regie, Regaliter. E.
βασιλίσκος, Regula.
βασιλίσκος, ὀρνύφιον, Regausolus. P.
βασιλίσκος, Regillus, ulus. O. Ripariolus. E. Regius, Ripariolus. E. Regius.
βασίλισσα, Regina. E.
Βάσις, Basis, Gressus. P. Fundamentum. O.
βάσις ξυλικὸν, Pulpitum. P.
Βασκαίνω, Fascino, Invideo, Liveo.
βασκαίνει, Fascinat. E.
βασκανία, Fascinum, Obtrectacio, Fascinus, num. O. Livor. E.
βάσκανος, Fascinum, Invidiosus, Fascinator. P. invidus. O.
†βάσκαντρον, Fascinus. S.
†βάσσυς, Densus. E.
βασταγὴ, Devectio. P.
†Βασταγμὸς, hæc Bajulacio.
βαστάζομαι, Bajulor.
βαστάζεται, Geritur. P.
βαστάζω, Bajulo, Porto, Veho, Vecto, Gesto.
βαστάζει, Beolat. P. Portat, Bajulat. E.
βαστάζω, Bajulus. O.
†βαστακτὴς, Bajolator.
βατὴρ, Limen. P.
†βάτιον, Rubetum. E.
βατὶς, ἰχθύος εἶδος, Raia. P.
βατὶς, εἶδος ἰχθύος, Reiva, et Reilara. P.
βατὶς, Ræa. E.
Βάτος, hic Rubus, Ruscus, Rubus. P. Batta, Sentex. E. Rubi. O.
βατράχιον, Ranunculus. O.
Βάτραχος, hæc Rana, Rana. P.
βάτραχοι, Ranæ. E.
†βάτρον, Scamnum. O. [Βάθρον.]
†βαττολάλος, Garrulus. P.
βατώδης τόπος, Rubetum. O.
βαυκάλιον, Gillo. E.
† βαυκη, Macusta. E.
[Mascauta, vel Mascauda, pro Bascauda. Salmas.]
†Βαυκὶς, hoc Viniferum.
†Βαφεῖον, Infectorium.
βαφεὺς, Infector, Tinctor, Infector. P.
βαφεῖς, Infectores. O.
βαφὴ, Tinctura, Infectus, Infectio, Infectus, tus. O. Tinctura. O. Fucatio. E.
Βδέλλα, Suga, Hirudo, O. Sanguisuga. E.
βδέλλα † λιμνία, Sanguisuga. P.
βδέλλα χερσαία, Hirudo.
βδέλλα ὕδατος, Sanguisuga.
βδέλυγμα, Abominatio. P.
Βδελυκτὸς, Abominabilis.
βδελυρὸς, Facinerosus, Scelestus.
βδελύσσομαι, Abominor.
βδελυττόμεθα, Execramur. P.
†Βδέσμα, Vissium. [Germ. visio.]
βδέω, Visso, Pedo, dis. O.
βδόλος, Vissio. P. Visio, Visio, Vissio. * E.
Βέβαιος, Certus, Ratus, Firmus, Stabilis, Stabilis. P. Certus.
βεβαία, Vivida, Fortis. P.
βέβαιον, Ratum. P. Firmum.
βεβαιότερον, Certius. P.
βεβαιόω, Stabilio. O.
βεβαιότης, Certitas, Firmitas, Secundus auctor. P.
βεβαίῳ, Tugurium. P.
βεβαίωσις, Confirmacio, fidejussio Authoritas. P. Confirmatio. E.
βεβαιωτὴς, Secundus auctor.
βεβαιωτὴς, ἐγγυητὴς, Fidejussor, Sponsor.
†βεβαίωμα, Firmamentum, Statumen.
βεβαιῶ, Confirmo, Offirmo, Stabilio.
βεβαιοῖ, Corroborat. P.
βεβαίως, Firmiter.
βεβαμμένος, Infectus. P.
Βεβαμμένον, Infectum, Tinctum.
Βέβηλος, Profanus, Pollutus, Profanus. P.
βέβηλοι, Profani. P.
βεβηλόω, Profano. O.
βεβηλῶ, Profano, Contamino.
Βέβλημαι, Jaceo.
Βεβρεγμένη γῆ, Inundata terra, Inrigata terra.
βεβρεγμένος, Madidus, Humigatus. O.
βεβρεγμένον, Udum. P.
βέλα, Sagitta. P.
βέλη, Spicula.
βέλος, hæc Sagitta, Sagitta. P. Missale. O. Telum.
βελοθήκη, hoc Faretrum, Faretra, Goruthum. P.
Βελόνη, Acula, Acus, Acus. S. Acucula. E.
†βελονοθήκη, Aciarium.
Βέλτιον, Melius, Potius, Melius. P.
βελτιοῦμαι, Melioresco. O.
βέλτιστος, Optimus.
βελτίων, Melior, Potior.
†βενβίλια, Bacchanalia. E. [Βενδιδία.]
†Βεξιλλατίων, Vexillacio.
†βεξιλλοφόρος, Vexillifer.
†βεροῦτα, εἶδος ἀκοντίου, Canumentum. [Vide Gloss. Rigalt. v. Βηροῦτα.]
†Βέρεδος, Veredus.
†Βερέκοκκα, Pruna.
†βήκιον, Tussilago. O.
[Βηχίον Hesychio νόσος ἐν λάρυγγι, Tussicula. H. St. Thes. Ind.]
†βήλαβρον, Velabrum. O.
βηλὸς, Pavimentum, Celum. E.
Βῆμα, Passus, Grassa. P. Gradus, Tribunal, Suggestum, Passus, spacium. O. Suggestus, tum. O. Gressus. E.
βῆμα τὸ ἐν τῷ ποδὶ, Passus. P.
βῆμα, ἐπὶ ἄρχοντος, Tribunal.
βήματα, Gradus. O.
Βὴξ, hæc Tussis, Tussis. P. Tussedo, Tussis. O.
†Βήσαλον, Later coctus, Laterculum. P.
†βήσαλα, Latercula.
βῆσσα, βήσσα, Profunditas, locus silvosus. E.
βῆσσαι, Valles. P.
Βήσσω, Tussio, Tussio. P.
βήσσεις, Tussis. P.
βήσσει, Tussit. E.
βήττω, Tussio. O.
†βηχανημα, Arcarius. P.
[Μηχανοποιὸς, Vulc. οἰκονόμος, Cujac.]
Βία, Violencia, Flagitium. P.
δύναμις, Vis, Vicis. S. Impes, tus. O. Raptus, Stuprum.
βίαν, Vim. P.
βίαν ποιεῖ, Vim facit. P.
βιάζομαι ἄλλον, Violo, Vim facio, Conor. E. subigo, gis. O. Porceo. E. Adigo. O.
βιάζομαι ὑφ᾽ ἑτέρου, Vim pacior. O.
βιάζεται, Vim facit. P. Conatur. E.
βιάζομαι παρθένον, Vicio.
βιάζεται παρθένον, Compremit. P.
ὁ Βιαζόμενος, Raptor. O.
βιασάμενοι, Enixi. P.
βίαιος, Violentus, Violans, Violentus, Inpeteius, Pertinax. P.
βιαίως, Violenter.
βιάσασθαι, Violare. P.
†βιάσιμος, Violabilis. O.
βιαστὴς, Violentus. E.
†βιαστὸν, Violatum.
Βιβάζω, Exalto.
βιβάζων, Colatus. P.
†Βιβαρευτὴς, Cetarius.
†ὁ Βιβασμὸς, hæc Admissura. S.
Βιβαστὴς, Admissarius, Emissarius. E.
βίβλασις, ἡ ὀχεία, Admissura. [Βίβασις.]
βιβλιακὸς, Librosus. E.
Βιβλιοθήκη, Bibliotheca, Libraria. O.
βιβλίον, Libellus, Liber, Codex, Liber. P. Libellulus, Codiculus. O. Libellulus. O.
βιβλία, Libri. E.
βιβλιογράφος, Librarius, Libello.
βιβλιοπώλης, Libellio.
βίβλος, Codex. S.
†βιθυνον, Græcanicum. E.
†βικειος, Introitorius. P. [οἰκεῖος, Vulc.]
Βίκια, χόρτος, Vicia.
βικίον, Vicia. S. Doliolum. E.
†Βίκος, Vicus.
βικὸς, Vas. Vinarium, Cyathus. E.
†Βιοκρίτης, Censor.
†βιολόγοι, Mellanarii. E.
†βιολόγοι, ὡς δὲ Ὀβοίδιος, Atellani. P.
Βίος, Vita, Vita. P. Conversatio, Penus. O. Annona.
βιὸς, Corda arcus. E.
βίος ὁ τῶν ἀνθρώπων, hæc Res humana.
βιόω, Vivo. O.
Βίῤῥος, Birrus.
†βιτάλιος, Vitalis subst. O.
Βιῶ, Vivo.
Βιώνης, ὁ ἀπόδημος, ἢ ὁ ἀγοράζων οὐσίαν, Sector.
βιώνης, Sector. P.
βιώσιμος, Vivax. O. Vitalis, le. O.
Βιωτικὸς, Secularis.
βίωτος, Vivibilis. E.
Βλαβερὸς, Lesus, Detrimentabilis, *Nocibilis*, Sons, Nocens, *Sonticus, damnosus. O.*
βλάβερος, Nocuus. O.

βλαβεροὶ, Sontes. P.
βλαβεὶς, Lesus. P.
Βλάβη, Nocencia, Damnum, Detrimentum, Fraus, Lesio, Offensio, Jactura. P. Detrimentum, Incommodum. S.
βλάβος, Nocumentum. E.
†Βλακία, Jactacio.
βλὰξ, Jactans, Bardus. O.
Βλάπτω, Incommodo, Noceo, Ledo, Maleficio, Officio.
βλάπτω τὴν γυναῖκα, Obsum uxori.
βλάπτω, Incommodo. O. Obsum, Damno, as. O. Lædo.
βλάπτει, Lædit, P. Nocet, Obest.
βλάπτειν, Officere. P. Obesse.
†Βλαρὸς, Insulsus.
†βλαρὸν, Inconditum.
†βλαροῦμαι, Insulsor.
Βλαστάνω, Germino, Pullulo, Germino, Germinasco, no. O. Pullesco.
βλαστάνει, Germinat. P. Pullat. in Beorgia arbores dicuntur, quotiens ramos ex se generant.
βλάστησις, Germinacio.
βλάστημα, Germen, Virgultum.
βλαστήματα, Virgulta. P.
βλαστὸς, Pullulus, Germen, surculus. P. Germen. O.
βλαστὸς ἀμπέλου, Pampinus.
βλαστοὶ, Flagella. O.
βλαστολογῶ, Pampino. P. Pampino.
βλαστολογία, Pampinacio.
Βλαύτιον, ὑπόδημα, Solea.
βλασφημέω, Defamo. O.
Βλασφημία, Infamia.
βλάσφημος, Maledicus.
βλασφημῶ, Jurgo, Maledico.
Βλέμμα, Aspectus.
†βλεπτὸς, Visibilis.
βλέπω, Specio, Viso, Video, Cerno, Aspicio, Despicio, Despecto, Prospicio. P.
βλέπει, Videt. P.
βλέπε, Vide. P.
βλέπος, Vultus, Aspectus, Aperientia. E.
βλεσὸς, Varguus. P.
†Βλεσόπους, Scaurus.
Βλέφαρα, Palpebræ. P. Palpebræ.
βλέφαρον, Palpebræ. S.
βλεφαρὶς, Cilium. O. Pili circa palpebras. E.
βληθέντες οἱ θεμέλιοι, Jactæ moles. E.
†Βλήσιμος, Missilis.
†βλήτης, Jaculus.
†βλητὸν, Missile.
Βληχὴ, Balatus.
† βληχηθμὸς, Ballatum, Ballatus, Balatum. E.
†βληχμὸς, Balatus. P.
βληχῶμαι, Balo.
Βλίτον, λάχανον,
βλήχωνα, Quædam herba. E.
Βλοσυρὸς, Acerbus, Torvus, Trux, Teter. O.
Βλύζω, Mano, Scaturio. O.
†βλυσμὸς, Scatebra. O.
βοα, ἰχθύος εἶδος, Natrix. P.
βοάγριον, Scutum. E.
†βοάζω, Baubo. O.
Βόας σιτεύω, Sagino.
βοάω, Vocifero. O.
βοεῖα, Pellis bovina. P.
βόεια, Bubula. E.
βόειον κόπεον λιπαρὸν, τῇ τῶν Γάλλων γλώττῃ. Omasum. P.
βόειον, Bubal. E.
βόειος, Bubulus. O.
Βοὴ, Clamor, Clamacio, Vociferacio.
βοηδρομία, Celebritas quædam cursus cum clamore. E.
βοηθὸς, Auxiliarius, Patronus, Adjutor, Auxiliator, Adjutrix, Intercessor. P. Adjutor, Adjutrix. S.
βοηθοὶ, Auxiliarii. P.
βοήθεια, Adminiculum, Auxilium, Adminiculum. P. Propugnaculum, Auxilium, Subflamen, Subsidia, adjumentum, Præsidium. E.
βοηθεία, Adjutorium. S. executio. E.
βοήθειαι, Suppetiæ, singulare non habet.
βοήθειαν, Opem. P.
βοηθεῖτα, Diesvatur. P.
βοηθέω, Succurro. O.
βοήθημα, Adjutorium, Adminiculum, Subsidium. P. Remedium. Adjuvamentum. E.
ἡ Βοηθία, hic Favor. S.
βοηθία, Adjutorium. S. Subsidium, Præsidium, Auxilium, Adjumentum, Adminiculum.
βοηθῶ, Adjubo, Suffrago, Subvenio, Opitulor, Juvo. P.
βοηθεῖ, Intervenit. P. Succurrit, Juvat, Suppetit, Adjuvat, Adjutat. E.
βοηθεῖν, Subvenire. P. Auxiliari. O.
βοηθῆσαι, Subvenire. P.
Βοηλάτης, Bubulcus, Bubulcus. P.
βοηλάται, Bubulci. P.
Βόθρος, Borago, Scrobis, Scrobes, Fossa, Fovea, Lacuna, Pessum. P. Scrobis, Lacunar. S.
βόθροις, Scatebris. P.
βόθυνος, Fovea, Fovea. S. Scrobs, Fovea.
βόθυνος, Salabræ. P. Foveæ. O.
Βοΐδιον, Buculus, Bucula. O.
βοϊκὸς, Vaccinus. O.
†βοΐνα, Bubula. E. [βόεια, Vulc. E.]
† βοΐνον, Bubulum. E.
† βοΐον, Bucula, Bubula. P.
† βολβίζω, Bulbito. O.
βόλβιτον, Bolbitum. P. Fimus.
Βολβὸς, ὀφθαλμοῦ, Bolbus.
βολβὸς, ὁ ἐν τῇ γῇ φυόμενος, Bolbus.
Βολὴ, Jactus, Ictus, Jaculacio, Ictio, Missio, Jactum. P. Ictus.
βολὴ ὀφθαλμοῦ, Acies.
†Βόλια, Tessera, Tesselæ. P.
† Βόλιμος, Missilis. E.
Βολὶς, Jaculum, Tragula. P.
Βολίδες, Jacula. E.
Βόλιτον, ἤγουν βόλβιτον, κόπρος, Fimus.
βόλον, Jaculum. E.
βόλος, Tessera. S. Rudus. P.
Βόμβος, Strepitus, Tinnitus. P. Bomuis.
† βομβύζει, Bilbit. P.
Βόμβυξ, Bombix, Sandix, Balvi. P.
Βομβῶ, Bombio.
† βοοστασία, Bovilla. P.
† Βοοστάσιον, Bovilium.
Βόρβορος, hoc Cenum, Cylleus, pluralia non habent. Cænum. P.
βορέας, Aquilo. P.
Βορὸς, Edax. Edax. P.
Βοῤῥᾶς, Aquilo, Aquilio. P.
βοσκὰς, Quercedulus. E.
Βοσκὴ, Pastio, Pabula, Pascua, Pabulum. S.
βόσκημα, Pecus, Pecus. P.
βοσκηθεὶς, Pastus. P.
βόσκησις, Pabulum.
βοσκὸς, Pastor. Pastor, et Pavor. P.
βόσκω, Pabulo, Pasco.
βόσκει, Pascit. P.
βοστρίχες, Cicinni. E.
Βόστρυχος, Cicinnus.
βόστρυχοι, Cincinni. E. Cirri. O.
Βοτάνη, Herba, Gramen, Medicamentum, Gramen. S. Gramen. P.
βοτάνη ἡ τοῖς τοίχοις καὶ φλοιοῖς συνημμένη, Muscus, singulariter tantum declinatur.
βοτάνη ὁμοία ἡδυόσμῳ ἣν τινὲς Ποταμογείτονα καλοῦσιν, ἄλλοι καλαμίνθην. Luma. P.
βοτάνη, βρύον, Muscus. S.
βοτάνης γένος, Calta.
βοτάνης εἶδος φαρμακευτικῆς, Aconita.
βοτανίζω, Runco, Erunco. O.
βοτανίζει, Sarit. P.
βοτανίζειν, Herbare. O.
βοτανικὸς, Herbaticus, Herbarius. E.
† βοτανολόγος, Herbarius. O.
†βοτανοῦσθαι, Herbascere, O.
† βοτεγεροι, ὡς οἱ Γάλλοι. Bosbuc. P. [Vide Vulc.]
† βοτρυκὸς, Racemarius. O.
† βοτρυολογία, Racematio. O.
Βότρυς, Racemus, Latex. P.
βοτρυώδης, Racemosus. O.
† βοτρυωτὸς, Racematus. O.
Βούβαλος, Urus. bos silue.
† βουβος, Mutus. E.
Βουβὼν, hoc Inguen, Inguen. P. Inguen. S.
βουβῶνες, Inguina. O.
Βούγλωσσος, hæc Solia. Solia. E.
† βούγλωσσον, Solea. P. Olia. S.
βούδιον, Bucola. P. Bos. E.
βουδία, Bob. P.
βουθύτης, Bucola. P.
βουθυτῶ, Victimo.
βουκάνη, Buccinum. P.
Βουκανιστὴς, Buccinator.
βουκανιστήριον, Buccina, Buccinum.
Βουκεντὴς, μύωψ, Tabanus.
βούκεντρον, Stimulus.
† βουκκίζει, Jactat. P.
† βουκκίονες, Buccones. P.
† βουκκίωνες, παράσιτοι, Buccones. E.
† βουκκίσαι, Gustare. P. Iantare. P.
† βουκκίσαι, Gustare, Ientare. P.
† βουκκίσμη, Gustarium. P. Ientarium, Gustarium. E.
† Βουκκισμὸς, Iantaculum.
βουκόλια, Armenta. P.
βουκόλιον, Bucola. P.
Βουκόλος, Armentarius. Armentarius. P. Bubsequa. O.
βουκόλειον, Armentum.
βουκολῶ, Bubulcio. O.
βούκρανον. Galea ex capite bovis. E.
† βούλαρχος, Accensor. P.
Βούλει, Mavis.
βούλευμα, Senatusconsul-

tum. O. Infirmitas post cibum urens. E. Consilium. O.
Βουλευτὴς, Decurio, Curialis. P. Decurio. Consiliarius. O.
βουλευταὶ, Senatores. O.
βουλευτήριον, Curia, Ordo, Curia. P. Senaculum. O. Curia. S.
βουλεύομαι, Cogito, Consulto, as. O. Constituo, Consilior.
βουλεύεται, Deliberat. P. Cogitat.
βουλευτικὸς, Cogitator, Sensatus, Curialis, Decurionalis, Curialis. P. Senatorius. O.
βουλὴ, ἐπὶ κοινοῦ σκέμματος, Concilium.
βουλὴ, ἐπὶ συστήματος, Curia, Ordo.
βουλὴ, Ordo. P. Consilium. E. Curia. P. Senatus. O. Decurionatus. S.
βουλὴ, ἐπὶ τοῦ ἐνθυμουμένου, Cogitacio, Consultacio, Deliveracio.
βουλαὶ, Insidiæ. P.
βουληθῇ, Maluerit.
βούλησις, Arbitrium; Voluntas.
βουλία, Decurionatus. P.
† βουλιμιώδης, Famelicosus. O.
Βούλιμος, ὁ μέγας λοιμὸς, Furcilla.
βούλιμος, Famelicus. O.
Βούλομαι, Volo. secunda persona vis.
βούλομαι, ἐπιτατικῶς, Malo, mavis.
βούλομαι, Volo. P.
βουλοίμην, Velim. P.
βουλόμενος, Volens. P.
†βούλων, Junctura cruris ad nates et inguen. E.
Βουνιὰς, Napus, Napus. P.
βουνιάδες, Napici. E.
βουνὸς, Tumulus, Collis, Cumulus, Collis. P. Collis, Cumulasti, Monticulus. O.
βουνοὶ, Tumuli. P.
βουνοὺς, Colles. P.
βουνοῖς, Tumulis. P.
βουνοειδὴς, Montuosus. E.
Βούπαις, Carulester, Catulaster. P.
βούπαιδες, Puberes. P.
† βουρίχοις, Mannis. P.
Βοῦς, Bos.
βοῦς, Vacca. P.
βοῦς Γερμανος, Uror. P.
βοῦς ἐγκύμωνος, Forda. O.
βοῦς στεῖρα, Taura. O.
βόες ἀρόσιμοι, Triones. O.
βόες, ἀρχαίως, Triones. P.
βουστάσιον, Bovile, Bovilium, Bustra. P. Bubile. O.
βούστασις, Bobile. E.
βούτομον, Spina alba, Carex. Spilabra. P. Spina alba. P.
† βούττης, Doga. P.
† Βούττιον, Cupella.
† βούττις, Cupa.
† βουττις μεγάλη, ἣν τινες γαῦλον καλοῦσιν. Vagna, seu cuppa. P.
† βουττις μεγάλη, ἣν τινες γαυλὸν καλοῦσιν. Cupa seu Vagna. P.
† βουττοποιὸς, Dogarius. P.
† βούττος, Vagna, Vogæ, Cuppa. E.
Βούτυπος, ἤγουν κυνόμυια, Tabanus.
βούτυρον, Butyrum. P.
βούφθαλμον, ἄνθους εἶδος, Caltum.
βούφθαλμον, Calta. P.
Βούφορβος, Armentarius.
Βοῶ, Vocifero, Vociferor, Clamo, Clamito. P.
βοῶ, ἐπὶ ἀγροίκων, Hejulor.
βοᾷ, Clamat. P.
βοᾶν, Ejulare. O.
† Βοῶν, ὁ τόπος, Bubile.
βοῶν † σιτευτὴς, Saginator.
βοῶντες, Bobantes. P.
βοώτης, Bubulcarius.
Βραβεῖον, Barbium; Palma.
βραβευτὴς, Intercessor, Intercessor. P.
βραβεύω, Intercedo.
† βραγχὰς, Raucus. P.
†βραγχειᾷ, Raucit. P.
†βραγχειῶν, Raucus. P.
βραγχιάζω, Irraucio. O. Raucio. O.
Βραγχιῶ, Raucor, Raucus sum.
βραγχεῶν, Raucus.
βράγχος, Raucus.
βραγχώδης, Raucus. O. Racus. E.
Βραδεῖα, Sera, Remoratrix.
βραδέως, Sero, Tarde. P.
βράδιον, Serius. P.
βραδύγλωσσος, Tardiloquus. O.
βραδύνω, Tardo, Moror; Cesso, Immoror, Remoror.
βραδύνει, Tardat. P.
βραδῦναι, Diutare. P.
βραδύπους, Tardigradus. O. Spissigradus. O.
Βραδὺς, Serus, Tardus, Brucus. P. Segnis, Bardus, Tardus.
βραδύτερον, Segnius. P.
βραδύτης, Mora, Remora, Seritas, Tarditas.
Βράζω, Scaturio.
βράζει, Scaturrit. P. Succutit.
βρᾶθυ, Herba Savina. S.
βράσμα ὕδατος ἀπὸ γῆς, Scatebra. P.
βρασμὸς, Scaturigo. O. Concussio, Cachinnatio. E.
Βράσσω, τὸ λικνίζω, Vomo, Vanno.
Βράσσει, Fervet. P.
βράσσοντα, Undantia flammis. P.
† βραστὴρ, ἤγουν λίκνον, Vanus.
Βραχὺς, ὁ μικρὸς, Brevis.
βραχιονιστῆρες, Armillæ. O.
Βραχίων ἡ τῆς χειρὸς, Brachium, Lacertus.
βραχίων, Brachium. S.
βραχίονος μῦς, Lacertus.
† Βραχιάλιον, Veriola. [Viriolæ.]
Βράχος, Breve.
βραχέα, Vada. E.
βράχη, Vada. P.
βράχη θαλάσσης, hæc Vada, singulare non habet.
βραχὺς, Paulus, Parus, Brevis.
βραχὺ, Paulum, Breve. P.
βραχύλογος, Breviloquis.
βραχύνω, Brevio.
βραχύτης, Brevitas, Parvitas, Breviarium. O.
† βραχυτάτως, Brevissime.
† βραχώδης, Vadosus.
† Βρεβίον, Oratrix. [Gloss. Lat. Gr. † βρεβίον; Mss. Matrix.]
Βρέγμα, Sinciput. O.
τὸ Βρέγμα, Caluaria. O.
† βρεττιοι, Brutus. E.
Βρέφος, hic Infans, Mussiat. P. Pupus, Boa. Perus.
βρεχμα, Synciput. O.
βρέχω, Udo, Mado, Pluo. Madefacio. O. Rigo, as. Proluo.
Βρέχει, Pluit. P. Pluit. E.
βρέχομαι, Madeo.
βρέχεται, Imbricitur. P.
† βριάρεος, Deus marinus. E.
βριαρὸς, Fortis. E.
† Βρίζα, Sica. [Gloss. Lat. Gr. † βρίξα.]
† βριζια*, Tebanum. S.
βρίζω, Post cibum denuo impetum facio. E.
Βριμῶμαι, Frendo.
βρογχοχῦλαι, Gutturosi. O.
Βρόγχος, Guttor, Gluttus. P. Bucca. S. Guttur. O.
† βροικος, Brucus. P. [βροῦτος, Brutus. Du-Cang. An legendum βροκός? Hesych. Βροκός· μωρός. Βρόκων· ἀμαθής, ἀπαίδευτος.]
† βροκτος, Gluttus. E. [βρόγχος, seu potius † βρώτης, edax. Vulc.
† βρομήερα, Avena. P.
[βρῶμος, αἶρα, Salmas. βρώμη, Vulc.
Βρόμος, ὁ καρπὸς, Habena. Avena.
βρόμος, Fætor. Odor. P. Fremitus. O. Sonor, Crepitus, Quadra. E. Crepitans ignis, Rumor ignis. E.
Βρομῶ, Feror.
Βρονταῖος, Toniptabilis.
βροντάω, Tono. O.
βροντὴ, Tonitru, pluraliter tantum declinatur. Tonitrum. S. Tonitrus. O. Tonitruum. E.
βροντῆς, Tonitru. P.
βροντὴν, Tonitrum. P.
βροντῶ, Tono, Tonitruo. O.
βροντᾷ, Tonat. E.
† βροστος, Glutus. E.
βρότος, Sanies. O. Mortalis. E.
βροτόεις, Cruentus. E.
† βροχετὸς, Pluvia. E.
† Βροχετώδης, Pluvialis.
βροχὴ, Mador, Pluvia, Pluvia. P.
βροχὴ, sive βροχετὸς, Pluvia. E.
† Βροχίζω, Laqueo, Pedico.
† βροχίον, Laqueus. E.
βρόχος, Laqueus, Laqueus, Pedica, Laqueus ansula. P.
βρόχος ἐν ἀφετηρίαις τεταμένος, Transenna.
Βροῦχος, Bruchus.
Βρυγμὸς, Stridor.
βρύλλα, Sirpi. O.
Βρύον, Alga, Lana marina, Muscus. P. Alga. S.
† βρύος, Rigor. P. [κρύος.]
βρυοῦσθαι, Muscari. O.
Βρυχηθμὸς, Fremitus.
βρύχει, Stringit. P.
βρυχοῦμαι, Rugio. O.
βρυχῶμαι, Fremo.
βρυχώμενος, Fremens. P.
Βρύω, Scaturio, Germino. P. Affluo. O.
βρύει, Germinat. P.
βρωθέντων, Comestis. P.
Βρῶμα, Esca, Cibus. P.
βρωμος, Quadra. E.
βρῶσις, ἡ τροφὴ, Esca, Cibus.
βρῶσις, ἡ σῆψις, Tiniara, Robico.
βρώσιμος, Edulis. O. Esculentus.
βρώσιμον, Edulium, Edibile. P.
τῶν βρωσίμων, Edulium. P.
βρώσκω, Voro, as. O.
βρωτὰ καὶ ποτὰ, Penusa. P.
βρωτὴρ, Tinia. E.
† βρώτης, Edax.
Βυθίζω, Utrino, Commergo, Mergo.

βυθίζει, Mergit. P. Pessundat.
βύθισον, Merge. E.
βύθιον, Profundum. P.
βύθις, Mersus, Mersio.
βυθὸς, hoc Altum, Profundum, Gurges.
βυθὸς, Pessum. P.
βυθῷ, Gurgite. P.
Βυκανίζω, Bucino.
†Βύννω, Boticio.
βυσσινὸν, Corium bovis ex bisso tinctum. E.
Βύρσα, Corium, Tergum, Tergus, Corium. P. Corium. S.
βύρσαι, Coria. P.
† βυρσεῖον, Pellesuma. O.
βυρσεὺς, Coriarius, Coriarius. P. Pellio.
βυρσοδεψέω, Tingo coria. E.
βυρσοδέψης, Coriarius, Coriarius. P.
† βυρσοπαγὴ, Navis fabricata de corio. E.
βύσον, Obde. P.
βυσσὸν, Profundum. P.
Βῶκες, ἰχθύες, Voce.
βῶλαξ, Testa, gleba. E.
Βωλάριον, Glebula.
βωλοκοπέω, Occo. O.
† βωλοκόπημα, Occa. O.
† βωλοκοπικὸς, Occatorius. O.
† βωλοκόπος, Occiliator.
βωλοκοπῶ, Occo.
βωλοκοπεῖν, Occat. P.
βωλοκοπεῖν, Occare. O.
βῶλος, Glævo. P. Gleva. S. Cespes. O. Gleba. E.
βῶλοι, Glebæ. E.
βῶλος γῆς, Gleba.
βῶλος ἀργύρου ἢ ἄλλης ὕλης, Massa.
†βωλοστροφέω, Repastino. O.
† βωλοστροφεῖν, Pastinare. O.
βωλοστρόφησιν, Pastienda. P.
† βωλοστροφητέα γῆ, Pastilenda.
βωλοστροφία, Pastinaciô, Repastinacio, Pastinatus. O.
† βωλοστρόφιον, Pastinum.
†βωλοστροφῶ, Occo, Occilio, Pastinor, Pastino.
†Βωμισκάριον, Altarium.
βωμίσκος, Arula.
βωμὸς, Ara, Ara. P. Altare. O.
βωμολόχος, Fanaticus. Scurra. O.
βωμοσκόπος, Aruspex. P. Hariolus. P.
† βωμοσκόποι, Aruspices. P.
†βωμοφόρος, Arillator. P.
βῶξ, Piscis habens magnum ventrem. E.
βωρως, Ansa. P. [Gloss. Lat. Gr. βώρωος. Meursius, quem vide, legit βωμός.]

Γ

†Γαγγαλισμὸς, Titillacio, Vellacio.
γαγγαλίζω, Titillo, Vello.
γαγγαλίζει, Titillat. P.
†Γάγγαλον ἔχων, Titillosus.
Γάγγραινα, Cancer.
Γαζοφυλάκιον, Erarium.
γαζοφύλαξ, Præfectus. E.
γαῖα, Tellus. O.
γαῖσα, Cæsa. O.
γαι ...... Oræ. P.
Γάλα, Lac, Lactem. P. Lac, lactis. S. Lacte. E.
γαλαθηνὸς, Lactancia, Lactans.
γαλαθηνὸν, Lactatus. E. Lactantina. E.
γαλακτικὸς, Lacteus. O.
γαλακτοῦμαι, Lactescere. O.
† γαλακτοπώλης, Lactarius.
γαλακτώδης, Lactosus, Lactarius. O.
γαλατία, Gallogræcia. O.
Γαλβάνη, ἢ Χαλβάνη, Galba.
Γαλεάγρα, Cavea, Viverrarium, Muscellarium, Cavea. P. Cabia. E. Gabia. E. Muscipula. O.
γαλεάκγων, Habens brachia ligata. E.
†γαλεῖνὸς, Mustellinus. O.
Γαλεὸς, ἰχθὺς, Catella.
γαλεὸς, Mustelus. E.
γαλεοὶ, Catelli. E.
†γαλενη, Mustela. E. [γαλῆ. Vulc. E.]
γαλεώτης, Felis. O. Stellio.
Γαλῆ, Mustela, mustella. P.
γαλῆ ἀγρία, Viverra.
γάλη, Catus. O. Galanthis.
γαληνὰ, Tranquilla. P.
Γαλήνη, Tranquillitas. P. Tranquillitas, Tranquilla.
†γαληνίδιον, Tranquillum. P.
γαληνὸς, Tranquillus, Tranquillus. P.
γαληνὸν, Tranquillum. E.
γαληνότατος, Serenissimus. P.
γαληνότης, Serenitas, Tranquillitas.
γαληνόω, Tranquillo. O.
†Γαλινάριος, Gallinarius.
Γαλουχούμενος, Lactans.
†γαλλπις, Nassiterna. E. [κάλπις, vel κάλπη. E.]
γάλως, παρὰ Πλαύτῳ, Glos. P.
γάλως, Glos. O.
Γαμβρὸς, Gener, Gener. P. Genta.
Γαμετὴ, Uxor nupta, Uxor marita, Uxor. P.
γαμετὴ ἀδελφοῦ, Glos.
† γαμιλης, Nuptiles. E.
[γαμήλιοι, nuptiales, Vulc.]
γαμήλιον, Conjugale.
γαμήλιος, Genialis, Genealis. P. Cinxia. O.
γαμησείω, Nupturio. O.
†γαμήσιμος, Nubilis.
γαμικὴ, Jugalis, Matrimonialis.
γάμικὸς, Conjugalis, Nuptialis.
γαμίζει, Maritat. P.
γάμος, Connubium, Matrimonium, Matrimonium. P. Matrimonium. S. Conubium. S. conjugium. S.
ὁ Γάμος, Nuptus nom. O.
γάμος, Nupciæ. singularia non habet.
γάμοι, Nuptiæ. P.
γαμοστόλος, Pronuba.
γαμοστολοὶ, Nubtiatores. E.
γαμοῦμαι, Nubo.
γαμεῖται, Nubit. P.
γαμψὸς, Uncus adject. O.
γαμῶ, Uxorem duco, Nubo. E.
γαμεῖ, Ducit uxorem. P. Nubit.
†γάμωσις, Nuptio. O.
†γανυμήδης, Catamitus. P.
Γανῶ, Stagno, Stagno, P.
γανοῖ, Stagnat. P.
†γανωτὴς, Stagnator.
Γὰρ, Nam, Enim, Enim. P. Nam.
Γαργαλίζω, Titillo, Vello.
γαργαλισμὸς, Titillacio, Vellacio.
γαργαρεὼν, Uva. P. Gurgulio. O.
† Γαρέλαιον, Liquamen oleo.
†γαρισμη, Gustus. P.
γάρον, Liquamen.
γάρος, Liquamen. E.
† γαροπώλης, Liquaminarius. E.
γαστὴρ, Uter, Alveus. P. Venter, Uterus. S. Uter, Venter. O.
γαστρίδιον, Uterculus. O.
Γαστρίζω, Sagino.
γαστρίμαργος, Prodigus. P.
γαστρίον, Aqualiculus. S.
γαστροκνημία, Sura, Ventriculus. Ventriculus. P. Ventriculus. S.
γαστροκνημίαι, Supræ. P.
γαστρώδης, Ventriosus. O. Ventrosus. E.
γάστρων, Aqualiculus. O.
γαῦλον, Navigium onerarium. E.
Γαυλὸς, ποιμενικὸν ἀγγεῖον, hoc Signum.
Γαῦρα, ἱλαρὰ, Læta.
γαυρίαμα, Exultacio, Exultatio. P.
γαυριῶ, Exulto, Gestio.
γαυριᾷ, Exultat. P. Burdit, Babit.
γαυριῶν, Exultans. E.
†γαυρότης, Alacritas.
γαῦρος, Letus, Alacer.
γαυρόω, Superbior, Efferor. E.
†γαύρως, Letanter, Lete, Alacriter.
Γὲ, Verum.
γεγαμημμένος, Nuptus partic. O.
Γεγαμημένη, Maritata Nupta. E.
γεγεισωμένα, Crustata. P.
Γεγεμισμένος, Cumulatus.
γεγενημένος, Creatus. P.
γεγενημένην, Prævitam. P.
Γεγηθὼς, Hilarus.
Γεγλυμμένος, Sculptus.
γεγναμμένα, Polita. E.
γεγομφομένος, Dentalis. E.
γεγονὸς, Factum. P.
γεγονὼς, Natus, a, um. O.
Γεγραμματισμένος, Litteratus.
γεγραμμένος, Litteratus. P.
γεγραμμένα, Scripta. E.
γεγωνέω, Clamo, Audibilis fio. E.
γεγωνὸς, Audibilis. E.
Γεηπόνος, Cultor.
γεῖσα, Suggrundia. O.
γεῖσιον, Lorica, id est, cancellum. E.
γεῖσσους, Gessum, genus lanceæ. E.
γεῖσωμα, Imbrex. O.
Γειτνίασις, Vicinia, Vicinitas. O.
γειτονία, Vicinia. P.
†γειτοσύνη, Vicinia.
γείτων, Vicina, Vicinus, Vicinus. P.
γείτονες, Vicini. P.
γειτωνία, Vicinia. O.
γελάω, Rideo. O.
γελιαν, Lucar. P.
Γελοῖον, Ridiculum, Jocus Ridiculum. O.
γελοῖος, Joculax.
†γελοιώδης, Jocosus, Ridiculosus, Jocularis. P.
γέλως, Risus, Risus. P.
γελωτοποιὸς, Scurra. P. Ridiculus. O.
γέμει, Plenum est. E.
γεμὴν, Vero. O.
Γεμίζω, Impleo, Compleo.
γέμον, Cumulatum, Impletum.
Γενεὰ, Seculum, Genera-

cio, Nacio, Nativitas, Propagacio, Progenies, Suboles, Proles, Generatio, Procreatio. P. Soboles. O. Navitio. E. Stirps. O.
γενεαὶ, Generationes. P.
γενεαλογία, Genealogia, Nativitas.
γενεᾶς μεγάλης, Generosus.
γενέθλη, Nativitas. O.
γενέθλιος, Genealis, Natalis, Natalis. P.
γενεθλιακὸς, Natalicius.
γενέθλιον, Natale, Natalis, E. Natalem, Natalia, Natalis. O.
γενειάζω, Barbesco.
γενειήτης, Barbatus, Barbatus. P.
γένειον, Barbamentum. Mentum. P. mentum. E. Barba.
γένειος, Mentum. O.
γενειῶν, Vesticeps. O.
γενέσθω, Fiat. E.
γενέσθαι, Fieri. E.
Γένεσις, Genesis, Procreacio.
†γενεσιολόγος,
γένεσις, Genitura. O. Origo, Nativitas. E.
γένεσις, Natalis. O.
γενησόμενον, Futurum. E.
γενῆται, Gentiles. O.
γενικὸς, Generalis.
γενικὴ, Genitivus. Genetivus. P. Generalis.
γενικὸν, Generale. P. Genicon.
τὸ γενικὸν, Nativum. P.
γενικῶς, Generatim. P. Generaliter.
γενναία, Viverna. P. Virago.
γενναῖος, Navus, Fortis, Validus, Alacer. P. Vehemens, Alacer, Præstantissimus, Fortis, Generosus. O.
γενναιότης, Fortitas, Strenuitas.
γενναίως, Fortiter, Prognariter. O.
γεννάω, Genero, as. O. Causso, as. O. Gigno.
γέννημα, Nativitas.
γέννημα βίος, Bucerum. P.
γεννήμασιν, Segetibus. P.
ὁ γεννήσας, Pater. O.
γεννήσας, Parens. O.
γεννήσῃ, Procreaverit. P.
γέννησις, Procreacio, Nativitas.
γεννητικὸς, Genialis.
γεννήτειρα, †γεννήτρια, Creatrix, Procreatrix.
γεννήτης, γεννήτωρ, Procreator, Genitor, Creator.
γεννητὸς, Nativus. O.
†γεννήτρια, Creatrix. P.
γεννήτωρ, Genitor. P.
† γεννὸς, Gehenna, vel Gula. E.
γεννῶ, Genero, Genito, Gigno, Nascσ, Pepero.
γεννῶ, ἐπὶ πατρὸς, Procreo.
γεννᾷ, Gignit. P. Generat, Creat.
Γεννῶμαι, Nascor.
γεννᾶται, Nascitur. P.
γεννώμενον, Nascentem. P.
γεννηθεὶς, Natus, Genitus, Progenitus, Ortus.
γεννηθεὶς, ἤτοι προαχθεὶς, Præditus. P.
γεννηθέντες, Oriundi. P.
γενοίμην, Forem. O.
Γενόμενος, Factus.
γενόμενον, Factum. P.
γενομένης, Habita. Habita. P.
Γένος, Genus.
γένος, τὸ ἔθνος, Gens.
γένος, Natio. P. Natio. S. Res, Sexus, Familia, Gens. P. Prosapia. O.
γένη, Gentes. P.
γένος βοτάνης, Catta. E.
γένος δρεπάνου, Runculeum. E.
γένος ὀργάνου, Spadix. E.
γένος ὀρνέου, Striga. E.
Γενοῦ, Esto.
Γένας ἐπίδοσις, Propagacio.
γένους καταγωγὴ, Procreatio. P.
γένους καταγωγὴ, Prosapies. P.
Γεομέτρης, Geometra, Agrimensor.
γεοπονία, Excultus.
γεοπονῶ, Exculto.
γεράνδριον, Vetus truncus, Arbor vetustate futilis. E.
γεράνιον, Aculeum. P. Aculeus. E.
†γερανίζουσιν, Gruunt. P.
Γέρανος, Grues, Grus. P.
γέρανοι, Grues. P.
Γεραῖος, Grandævus, Longævus, Longævus. P.
γεραίτερος, Senior.
Γέρας, Premium, Præmium. P.
γεργέριμος, Druppæ. P.
γεργέριμος, ἔλαια μέλαινα, Drupa. E.
Γερδία, Textrix.
γέρδιος, ὑφαντὴς, Textor.
γέρδιος, Textor. P.
†γεροντάριον, Senecio.
Γεροντικὸς, Senialis.
γερόντιον, Senerio. O.
γερουσία, hoc Senaculum. Antas. P. Senaculum. S. Senatus. O.
γερουσίαι, Antites. P.
γερούσιος, Honorarius. O.
γέρων, Evi maturus, Senex, Grandevus. P. Decrepitus. Vetulus. E.
γέρων ταχυθάνατος, Decrepitus. P.
†γερωνίδες, Vipiones. O.
γέρρον, εἶδος ἀσπίδος Περσικῆς, Crates.
†γέσσωρον, Rudus. E. [γῆς σωρός.]
γεῦμα, Gustus, Gustus. P. Gustum. E.
γεύομαι, Gusto.
γεύεται, Gustat. P.
γεῦσις, Gustacio, Gustus, Sapor, Sapor. P. Gustatio. E.
γευστήριον, Gustatorium. E.
†γευστίδιον, Gustatorium. P.
†γευστρίδιον, Cupillum. P.
†γεύστριον, Gustatorium.
†γευστρὶς, Meraria. P.
Γέφυρα, Pons, Pons. P.
γεφυρὶς, Ponticulus. O.
Γεώδης, Terrenus.
γεώδης, Terrenus, Terrosus. E.
γεωμέτρης, Agrimensor, Agrimensor. P. Finitor. O.
γεώλοφος, Collis.
γεωπονία, Cultura. P.
γεωργὸς, Agricola, Colonus, Cultor, Accola. P. Colonus, Cultor, Agricola, Ruricola. O. Villicus.
γεωργία, Cultura, Cultus, Excultus, Cultura. P. Arvum, Rusticatio. E.
†γεωργήτρια, Cultrix.
γεωργικὸς νόμος, Agraria lex. P.
γεωργῶ, Colo, Culto, Excolo, Percolo.
γεωργεῖ, Colit. P.
† γεωριθίδες, Talpa. E. [γεώρυχος, Vulc. E.]
γῆ, Terra, Humus, Tellus, Arva, Arva. P.
ἡ θεὸς, Tellus. P. Terrenum. O.
γῆ ἔχουσα χάλι, Scurpus.
γῆ μιλίνη, ἀμμώδης, Sabulum. P.
γῆ σπαρίμη, Arvum.
γῆς σωρὸς, hoc Rudus. singulariter tantum declinatur, Rudus. P.
γηγάρτιον, Vinactus, id est, semen uvæ, Acinum. E. [†γιγάρτιον.]
γηγενὴς, Terrigena, Terrigena. O.
γηγεννὴς, Terrigena. E.
γηγενεῖς, Terrigenæ. P.
γήδιον χρυσοῦ † ἀκαθάριστον, Balluca.
γήδιον, Prædiolum. O. Agellus.
γηθέω, Gaudeo. O.
γήθομαι, Gallesco. P.
γηθόσυνος, Lætabilis. O.
γήθων, Ovans. P.
γήϊνος, Terraceus, terreus. O.
γήϊνος σκορπίος, Nepa.
†γηνη, Retisca. P. [σαγήνη, Vulc.]
†γηπανὴν, Casa. O.
γηρᾷ, Anet. P.
Γηραλέος, Grandævus, Longævus.
γῆρας, Senecta, Senectus, Senectas, Senium, Senium. P. Senectus, Senecta.
κατ' ὀργὴν θεῶν, Anas. P.
γηράσκω, Senesco, Seneo. O.
γηράσσει, Anni. P.
†γηρατις, Creta. E. [γαῖά τις, Vulc. γῆ σφραγύς. E.]
γηρῶ, Seneo.
†γίαβος, Gibbus. P. [γίλβος, gilvus, Vulc.]
γίγαρτον, Acinus. S.
†γιγγλυμαῖος, Cardinalis. O.
γίγγλυμος, Cardo, · inis. O.
γιγνόμενον, Legitimum. O.
γιγνόμενα, Perpetrata. P.
γιγνώσκει, Noscit. P.
γιγνώσκων, Gnarus. P.
†γιγγίδιον, Crepulium. P.
γινώσκω, Compertum habeo, Noro, Nosco, Scio, Comperio, Dinosco.
γινώσκει, Certior fit. P. Conperit, Scit.
γινώσκειν, Sciscitari. P.
γινώσκω, τὸ ἀκριβῶς οἶδα, Cercior fio.
γινώσκων, Cognitor. O.
γίνομαι, Fio, Efficior, Nascor. O.
γίνεται, Fit. E.
γινέσθω, Habeatur. P.
†γιρδοποιον, Textrinum. E. [†γερδοποιὸν, Du-Cang.]
†γλάνιος, Silurus. E.
γλαυκὸς, ἰχθὺς, Glaucus.
γλαυκὸς, ἄνθρωπος, Cesius.
γλαυκὸς, Cæsius. P.
γλαυκὸν, Ferrugineum. P.
Γλαῦξ, ἡ ὄρνις, Noctua.
γλαὺξ, Bubo. P. Noctua.
γλαφυρὸς, Festivus.
†γλαφυρότης, Festivitas. Policies. O.
Γλεῦκος, Mustum, Mustus, pluralia non habet, Mustum. P.
γλεύκινος, Musteus. O.
γλήχων, Puleium, Puleium. P.
γλισχραίνομαι, Lenteo, tes, O.
Γλίσχρον, Lapsile.
γλίχομαι, Aveo. O.

γλοιὸν, Pultum. S.
γλοιὸς, Strigmentum, Destrigmentum, Oleago. P. Strigmentum,* Detrimentum. S. Strigmentum, Viscus, cum. O. Lubricus. O.
γλοιώδης, Viscosus. O.
γλοιόω, Lubrico. O.
γλουτὸς, Natis, Coxa, Clunes, Natis. S. Clunis. E.
γλουτοὶ, Nates. O.
γλυκαίνω, Dulco. O.
†Γλυκεοπράτης, Dulciarius.
γλυκὺ, Dulce. P. Passum. O.
†γλυκύνομαι, Dulceo. O.
†γλυκύπαστον, Dulcadium. O.
γλυκυπικρὸν, Dulcatium.
†γλυκυπράτιον, Dulciarium.
†γλυκύῤῥοος, Dulcifluus. O.
γλυκὺς, Dulcis, Dulcis. P.
γλυκύτερος, Dulcior. P.
γλυκύτατος, Dulcissimus. P.
γλυκύτης, Dulcedo, Dulcitudo, Dulcedo. P. Dulcedo, or. O.
γλυκύφωνος, Dulcisonus. O.
Γλύπτης, Sculpator. Scalptor. E.
γλυπτὸν, Scalptum, Sculptibile. O.
γλυφεῖον, Celte. E.
γλυφεὺς, Scalptor. E.
γλυφὴ, hoc Scalptum, Scalptum. S. Scalptura. O.
γλυφίδες, Crenæ. O.
γλυρίον, Cælum. O.
γλύφω, Scalpo, Cudo, Sculpo. E. Cælo, as. O.
γλύφει κάλαμον, Temperat. P.
γλύφει λίθον, Sculpit. P.
γλύφει, Scalpit. P.
γλύψον, Sculpa.
γλῶσσα, Lingua, Lingua. P.
γλώσσῃ βαμβαίνω, Titubo, Titubo. P.
γλωσσὶς ὑποδήματος, Lingula.
γλωσσὶς, Lingula. P.
γλωσσίδες, Legulæ. E.
†γλωσσόκομος, Locellus. E.
†Γλωσσόκομοι, Luculli, *Loculi*, Loculi. P.
γλωσσόκομον, Lucullum. Cistellam. P.
γλωσσοκομεῖον, Lucellum.
†γλωσσοτομία, Linguatio. Elinguatio. P.
γλωσσοτομῶ, Linguo.

Γνάθος, Buca, Maxilla, Bucca. E. Mandibula. O.
γνάθοι, Buccæ. P.
γναθοῖ, Stagnat. P.
Γνάπτω, Polio.
γναφάλιον, Centunculus. O.
γνάφαλον, Tomentum, Tomentum. O.
γναφεῖον, Fullonium.
γναφεὺς, Fullo, Fullo. P.
γναφεῖς, Fullones. O.
γνήσιος, Sincerus, Carus. P.
γνήσιος, Germani. O.
γνήσιος ἀδελφὸς, Germanus. P. Germanus.
Γνησία θυγάτηρ, Gnata.
γνησιώτατος, Carissimus. P.
γνησιότης, Germanitas. P.
γνησίως, Sincere, Sincere. P. Sincerius.
Γνόφος, Nimbus, Nimbus. P.
γνὺξ, Genuflexio. E.
Γνῶθι, Scito.
γνώμη, Sentencia, Sententia. P. Consilium, et Deliberium. P.
†γνωμοδότης, Consiliarius, Consiliator, Suasor, Suasor. P. Consiliatio, Consiliator. E.
γνώμων, Gruma, Gruma. P. Norma, Norma. O. Regula.
γνωρίζομαι, Notor, Noteo, es. O. Innotesco. O.
γνωρίζεται, Gnaritur. P.
γνωρίζω, Cognosco, Notifico, as. O.
γνωρίζει, Gnarurat. P.
γνωρίσαι, Intimari. P. Intimare.
γνώριμος, Notus, Nobilis. O.
γνώριμον, Gnarurem. P.
γνωρίσματα τὰ ἐπὶ τάφων, Crepondia, Monimenta.
γνωρίσματα, Crepundia. P.
γνωσθέντος, Comperto. P.
γνῶσις, Noticia, Nocio, Scientia, Nota, Prudentia. P. Notitia, Peritia.
γνῶσιν, Gnotu. P.
γνώστης, Cognitor, Cognitor. P.
γνωστὸν, Compertum, Notum, Notum. P.
γνωστὸς, Cognitus, Notus, notabilis. O.
γνωστὸς γίνομαι, Innotesco.
γνωστοὺς, Ignos. P.
Γόγγρος, ἰχθὺς, Congrus.
Γογγύζω, Murmuror, Musso, Muginor. O.
γογγύζει, Murmurat. P.

Γογγύλη, Rapa. P. Rapa. P.
γογγύλαι, Rapæ. E.
†γογγυλίδοι, Rapacia. O.
γογγυλὶς, Rapulum, culus. O.
Γογγυσμὸς, Murmuracio, Murmur, Murmur. P. Murmur. S.
†γόγγυσος, Murmuriosus. E. [γογγυστικός.]
γογγυστὴς, Murmurator.
Γοερὸς, Flebilis.
γοερὸν, Flebile. P.
Γόης, Veneficus, Præstigiator. O. Cindator. E. Cindator. E.
γόης, ὁ κόλαξ, Blandor, Ambiciosus.
γοητεία, ἐπὶ κολακείας, Blandicio.
γοητεία, Præstigium. O.
γοητεύω, κολακεύω, Blandior.
Γόμος, Onus. Pauper. P. Onus. S. Onus, Sarcina.
†γομοφόρος, Sarcinarius.
†γομφηλὴ, Maxilla. O.
†γομφίον, Claviculus. O.
γόμφιος, Molaris.
γόμφον, Obtusum. P.
γόμφος, ἐπίουρος, Compages, Sudis.
†γόμφος, ἰχθὺς,
γόμφοι, Maxillares. E. Gingivæ. P.
Γομῶ, Onero.
γονατ ..... Genucula. P.
γονατίζει, Genuclat. P.
† γονατοδεσμος, Genuale. P.
Γονεὺς, Parens. P. Parens, Genitor. O.
γονεῖς, Parentes. P.
γονὴ, Fetus, Progenies, Proles, Suboles, Sexus, Propago, Proles, Suboles. P. fœtura, paritura. O.
ἡ γονὴ, hic Fœtus. S.
γονὴ ἀνθρώπου, Virus. singulariter tantum declinatur.
γονῆς, Suboles. P.
γόνιμος, Fecundus, Fetus, Genitalis, Ferax, Facundus, Fecunda. P. Hubertus. O.
γόνιμον, Uberosum. P.
†γονιμότης, Fertilitas, Fecunditas.
† γονοκτονία, Parenticidium. S.
†γονοποιῶ, Fecundo.
γόνος, Genitus, Genus. P.
†γονοτοκέω, Fœtifico. O.
Γόνυ, Genu, Genu. P.
γόνυ καλάμου, Nodus. P.
†γόνυον, Geniculum. O.
γουνπετὴς, Genuarius. P.
γονυπετῶ, Geniculo, Geniculor, Genua advolvo.
γονυπετεῖ, Progeniculatur.

γονυπετεῖν, Ingeniculari. O.
†γονυπλὴξ .... P.
γονφιοὶ, Molares. E.
γόος, Fletus. E.
†γοοφόρον, Luctiferum. O.
†γοργία, Agilitas. E.
γοργόνος, Gorgus. P.
Γοργὸς, Agilis, Pernix, Agilis. P. Torvus. O.
γοργότης, Agilitas, Torvitas. O.
γοργῶς, Strenue. P.
γορπιαῖος, Nomen mensis. E.
Γοῦν, Saltem, Denique. P. Saltem. P.
† γουνηδὸν, Geniculatim. O.
γουνοῦμαι, Progeniculo. P.
γοώδης, Luctificus. O.
γραγγράνη, Scrofula, Tuber. E.
γραία, Anucla. S.
Γραΐδιον, Anicula.
γραϊκὸς, Anilis.
γράμμα, Litera. S.
γράμμα βασιλέως, Apex, divina apicis. E.
γράμματος ἄκρον, Apex. P.
γράμματα, hæ Litturæ, singulare non habet.
γράμματα δώδεκα, Semuncia. P.
γραμμάτων, Adfatibus. P.
γραμματεῖον, Chirographum, Caucio, Instrumentum, Libellus. E.
γραμματεῖα, Tabula. P.
γραμμάτιον, Codicillus. O.
γραμμάτια, Instrumenta. P.
γράμμα, ὁ σταθμὸς, Scripulum.
γράμμα, σταθμὸς, Scripulum. P.
γράμμα, Scripulus. S.
γραμματεὺς, Scriba, Tesserarius, Scriba. P.
γραμματεῖς, Libelliones. O. Tesserari. E.
γραμματικὸς, Grammaticus, Literarius. O.
γραμματικὴ, Literatura. O.
†γραμματισμὸς, Limpidus. E.
γραμματιστὴς, Literator. O.
γραμματοδιδασκαλεῖον, Ludus literarius. P.
γραμματοδιδάσκαλος, Ludimagister, Ludimagister. P.
γραμματοφόρος, Tabellarius. O.
γραμματηφόρος, Tabellarius. P.
† γραμματοφυλακεῖον, Repositio literarum. E.
† γραμματοφυλακεῖα, Ta-

bularia. O.
γραμματοφυλάκιον, Tabularium. E.
†γραμματοφύλαξ, Tabularius.
γραμμὴ, Linia, Linea. P. Lista, Linea, Funis.
γραμμικὸς, Linearis. O.
γραμμισθὲν, Directum. P.
†Γραότης, Anitas.
Γράσος, Hircus.
γράσων, Hircosus.
Γράστις, Farrago, Farrago. P.
Γραῦς, Anus, Anicula, Anqua. P. Anus, Anus. S. Anucula. E. Senex.
Γραφεῖον, hic Stilus, Stilus. S.
γραφεὺς, Scriptor, Scriptor. P. Liberarius, Liberarus.
γραφεὺς κληρονόμων, Ennomio. P.
γραφεῖς κληρονόμων, Ennomionæ. P.
γραφὴ, Scriptura.
γραφὴ, ἡ ζωγραφία, Pictura.
γραφίδες, Penicilla. O.
γραφικὸς, Librarius. O. Scriptorius.
†γραφιοθήκη, Grafiarium.
†γράφος, Sermo Implicitus. Occultus. E. [γρῖφος.]
γράφω, Scribo, Pingo. O.
†γραψείω, Scripturio. O.
Γραώδης, Anilis.
Γρηγόρησις, Vigilancia.
†γρηγόριος, Vigilius. E.
γρηγορῶ, Vigilo, Vigilo, P.
γρηγορεῖ, Vigilat. P.
†γρηγορητὴς, Vigil. P.
†γρίσιον, Hamus. S.
γριπεῖς, Hamiotæ. O.
γρῖφον, Insolubile. E.
† Γρόμφαινα, ὃς ἡ θηλειῶν. Scrofa.
†γρόμφαινα, Scrofa. P.
Γρόνθος, Pugnus, Pugnus. P.
γρὺ, Muttum. P.
Γρύζω, Muttio, Mutio. O.
† γρύκοκκος, Cicum. P. [γρὺ κόκκος. Du Cang.]
†γρύκοκκος, Ciccum. E.
γρυλλίζω, Grumio, is. O.
γρυλλίζει, Grundit. P.
†Γρυνίζω, Grunnio.
γρύξαι, Mussitare. P.
γρῦπες, Grupes. P.
Γρυπὴ, Nasuta.
Γρυπὸς, Serro, Aquilinus. P. Nasutus, Adunco naso.
γρύτα, Crusta. P.
γρυτεύω, Scruto.
γρυτεύει, Scrutatur. P.
γρύτη, Scruta, Scruta. P.
γρυτοπώλης, Scrutarius.
†γρυτοπωλεῖον, Scrutarium.
γυῖα, Artus. E.
γύας, ὁ τοῦ ἀρότρου, Dens aratri, Dentale.
γύης ὕνεως, Dentale. P.
γυμνάζω μετὰ ὅπλων, Exercito, Exerceo.
γυμνάζω, Gesto. P.
γυμνάζει, Exercet. P. Fatigat.
Γυμνάζομαι, Gestor, Vector, Gesto. P.
γυμνάζεται, Gestatur. P.
γυμνάζονται, Gestantur. P.
γυμνασία ἡ μετὰ ὅπλων, Exercitacio.
γυμνασία, Gestacio, Gestatio. P. Exercitatio. P. Exercitatio. S. Exercitum. O.
γυμνασίαι τῶν μονομάχων, hæc Victualia, singulare non habet.
·γυμνάσαι, Exercere, Ventilare.
γυμναστὴς, Exercitator, Gestor. P.
γυμνασταὶ, Lanistæ. O.
† γυμνητάω, Sum nudus, Fero levia. E.
γυμνήτης, Veles, itis. O.
†γυμνητικὸς, Velitaris. O.
†γυμνοκοχλίας, Limax. P.
†γυμνοπόδια, Nudipedalia. O.
γυμνόπους, Nudus pedibus, pedes. E.
γυμνὸς, Nudus, Nudus. P.
γυμνὴ, Nuda. P.
γυμνότης, Nuditas.
γυμνῶ, Denudo, Spolio, Nudo, Nudo, as. O.
γυμνοῖ, Destringit. P. Denudat. P.
γυμνωθὲν, Destrictum. P.
γύμνωσις, Denudacio, Nudacio, Expilatio. E.
† γυμνωτὴς, Denudator.
γυνάζεσθαι, Ventilare. P.
γύναικα ἔγειρε, Mulierem surge. E.
Γυναικάριον, Muliercula.
γυναικεῖον, Muliebrum.
τὸ Γυναικεῖον, Interfeminium. O.
γυναικεία φύσις, Rima. P.
τὰ Γυναικεῖα, Muliebria. O.
γυναικεῖος, Uxorius. O. Muliebris. O.
†γυναικείως, Muliebriter. O.
γυναῖκες βαρεῖαι, Gravidæ. P.
γυναικίζω, Muliero. O.
γυναικοκρατούμενος, Uxorius. P.
γυναικομανὴς, Uxorius. P.
γυναικώδης, Effeminatus, Muliebrus.
γυναικῶν κοσμητὴς, Cimnifo.
γυναιμανὴς, Uxorius, Muliebriosus. E.
γυνὴ, Mulier, Mulier. P. Fœmina. O. Uxor. P.
γυνὴ φαρμακὶς, Striga. P.
†γύργαθος, Reticulus. P. Reticulum.
Γυρεύω, Guro.
γύρεως, Pollinis. P.
Γῦρις, Pollis, Polline.
γύρις, Pollen. P. Pollen. S. Pollis. E.
γυρίτης ἄρτος, Pollinaceus.
†γυριστήριον κόσκινον, Pollinare cribrum.
† γυρονομεῖν, Pollincere. O.
γυρόω, Roto. O. Gyro.
γῦροι, Spiræ. O.
Γῦρος ἀμπέλου, Strobo.
† γυροειδὴς, Pollinarius. O.
γύρος, Polls, llen. O.
Γὺψ, Vultur, Vulturius. P. Vulturnus. E. Vultor.
†γυψοπλασία, Pluteum.
γύψος, Cæmentum. O.
γυψῶ, Esco.
†γωβιὸς, Gobio. E. [al. κωβιός.]
†γώμφανα, Inflatio. E.
γωνία, Angulus, Angulus. S. Angulo. P.
† γωνιάδης, Angulosus. O.
γωνιαῖος, Angularius. Angularis, re. O.
† γωνιόδη, Angulosus. E. [γωνιοειδής.]
γωριτὸς, Vagina arcus. E.

Δ

Δαδίον, Teda.
δαδίον, Facula. O.
δᾷδος, ῥαβδίον †πυροστρόφον, Ignitabulum. P.
δαδοῦχοι, Facularii. O.
δαὴρ, Levir. O.
Δάηρος, ὁ ἀνδράδελφος, Levir.
δαίδαλος, Artitus. P.
†δαιδαλέως, Affabre. O. Fabre. O.
δαίμων, Genius. O.
Δαιμόνιον, Larva, Larva. P.
δαίμονες καταχθόνιοι, Manes.
δαίμονες, οἱ κατοικίδιοι θεοὶ, Lares.
δαίμονες, Manes. P. Indigites. O. Manes.
δαιμόνων μήτηρ, Larumda. P.
†δαιμονισμὸς, Larvatus.
δαὶς, Tæda. P.
δαιτυμόνες, Epulones. O.
Δάκνω, Mordeo, Mordeo, ico. O.
δάκνοντες, Infestantes. P.
δάκρυον, Lachryma. O.
Δάκρυα, Lacrimæ.
δακρύω, Lacrimo, Fleo.
δακρύει, Lacrimat. P.
δακρυῶδες, Flebile. O.
†δάκτης, Morsicosus. E.
Δακτυλῆθρα, Digitale, Digitale, et. Digitabulum. P.
†δακτυλαῖος, Digitale. O.
δακτύλιος, ὃν φοροῦμεν, Anulus, Anellus.
δακτύλιος, ὁ τῆς ἕδρας, Anus.
δακτύλιος, Anulus.
δακτυλίδιον, Anellum.
δακτυλιαῖος, Anularius.
δακτυλιαῖον, Anularium.
δακτυλικὸν, Anulare.
† δακτυλιοποιὸς, Anularius.
δακτυλιοθήκη, Anularius.
†δακτυλιοποιὸς, Anularius. O.
δακτυλίου ἐκτύπωμα, Expressio.
† δακτυλιοφόρος, Anatus. P.
† δακτυλιωτὸς, Anulatus. O.
δακτυλοδεικτῶ, Digito.
δάκτυλος, Digitus, Digitus. P.
δάκτυλοι, Pedes. P.
δάκτυλοι ποδῶν ἔσω βλέποντες. Falcones. P.
†δάλαξ, Larix. O.
Δαλὸς, Ticio, Torris, Titio. P.
δαλὸς μέγας, Torris. P.
δαλοὶ, Funalia. O.
Δαμάζω, Domito, Domo.
δαμάζει, Domat, et Domitat. P.
δαμάλαι, Junices. O.
†δαμάλεια, Vaccina. E.
Δάμαλις, Bucula, Juvenca, Vacca, Vacca, junix, juvencus. P.
δάμαλις, βοῦς, Bucula, diminutive. P.
†δαμάλιον, Vaccinia.
†Δαμασκηνὸν, Prunus.
Δάμασις, Domitus, Domicio, Domitura. O.
†δαμαστὴς, Domitor.
†δαμαστὸς, Domitus. E.
†δαμηστης, Damnator.
Δανειακὴ, Feneraticia.
δάνειον, Chirografum, Feneracio, Mutuum, Alienum, Expensum. P. Æs alienum, Fœnus, oris. O. Fenum. E.
δάνειον ἔκτοκον, Fenus.
δανεῖον δάνος, Versura. S.
δανείζω, Fenero, Mutuo.
δανείζει, Mutuat. P. Commodat. E. Mutuum dat. P.
δανείζειν, Mutuare. O

δανείζειν, Fænerare. P.
δανείζομαι, Mutuor. Mutuor. O.
δανείζεται, Mutuatur. P.
δάνεισμα, Creditum. O.
δανειστής, Fænerator, Creditor, P. Creditor, Fenerator.
δανειστικός, Feneraticius. Fenebris, Usurarius. O.
†δανειστής, Mutuatitius. O.
†δανείστρια, Creditrix.
Δάξ, Mordicus.
Δαπάνη, Expensa, Sumptus, Impendium, Impensio, Sumptus. P. Impendium. S. Sumptus, Dispendium. O. Expensæ.
δαπανηρός, Sumptuosus, Pensus. P. Sumptuarius. O. Profusus.
δαπανηρότερον, Pensius, sumptuosius.
δαπανάω, Absumo, Impendo, consumo, is. O.
δαπανᾷ, Consumit, Dispensat, Absumit, Adsumit. P. Exanclat. E.
δαπανῶ, Consumo, is. O.
†δάρτης, Vapulator. E.
†δάρτης, Plagosus. P.
δαρτός, Cursor. E.
Δᾷς, δαΐς, Teda, Fax. O.
Δασεῖα, Adspiracio.
δασεῖα, ἐπὶ ὕλης, Densitas.
δασεῖα, Hispida. P.
δασύς, Saltosus. P.
Δασμός, Simultas.
Δασύ, Spissum, Densum. O.
δασύθριξ, Saltosus. P.
δασύνω, Aspero. O.
δασύς, Hirsutus, Pilosus, Hispidus. P. Irtus. P. Hirsutus, Pilosus, Horridus. O. Hirsutus. E. Hirtus. E.
δασύπους, Cuniculus. O.
† δασύτριχος, Hirsiculus.
† δασυτριχότερον, Histriculus. P.
δασυπώγων, Inplexa barba. P.
δασύτης, Adspiratio.
† δασύτριχες, Arborans. S. Hirsipili. O.
†δαφνών, Laureo, as. O.
Δάφνη, Laurus, Laurus. P. Laurea, Laurus. O.
δάφνης καρπός, Baca, Baca. P.
δάφνης κλάδος, Berbena.
†δαφνόκοκκον, Baca. S.
δαφνών, hic Laurentum, Lauretum. S.
Δαψίλεια, Largitas, Largitudo, Largitas, itio. O.
δαψιλέστερος, Largior.
δαψιλέστερον, Inpensius, Largius, Pinguius.
δαψιλεύομαι, Largo, Indulgeo.
δαψιλής, Largus, Largitor, Inpensius. P. Largus.
ἡ δαψιλής, Profusa. P.
δαψιλής, Dapsilis. E.
δαψιλῶς, Inpense, Large, Largiter, Prolixe, Adfatim, Abunde, Inpense. P.
Δέ, Ast, At, Autem, Ceterum, Verum.
δεδανεισμένος, Fœneratitius. O.
δεδαπανημένον, Confectum. P.
Δεδαρμένος, Cesus.
Δεδεμένος, Vinctus, Nexus, Ligatus, Vinctus. P. Innectus.
δεδευμένος, Riguus. O.
δεδηλωμένα, Expressa. P.
δεδημευμένον, Vulgatum. P.
δέδια, Metuo. O.
Δεδιδαγμένος, Doctus, Catus. P. Doctus, Doctus.
Δεδικαιωμένος, Justificatus.
Δεδοκιμασμένος, Probatus. P. Probatus.
† δεδοκιμασμένως, Opinate.
Δέδοικα, Trepido, Paveo, Timeo.
δεδοξασμένος, Gloriosus. P.
Δεδροσισμένος, Rosidus.
δέεται, Precatur. P. Obsecrat.
δέημα, Rogamen. O.
Δέησις, Precatum, Deprecacio, Obsecracio, Peticio, Supplicacio, Oracio, Deprecatio. P.
δεήσεις, hæ Preces. singulare non habet.
†δεησίδιον, Petitiuncula, Precaciuncula.
δεητικόν, Precabile. P.
δεθείς, Revinctus. P. Vinctus. O.
Δεῖ, Convenit, Oportet.
Δεῖγμα, Exemplum, Specimen, Scama. P. Specimen, Mensiuncula. S. Ostensio. E.
† δειγμάτιον, Indiculum. O.
δείλη, Meridie. E. [δείλης.]
δεικνύω, Monstro, Ostendo.
δεικνύει, Ostendit. P. Ostendat. P.
δείκνυμι, Indico. O. Monstro. O.
δείκνυται, Detegetur. P.
δείκτης, Ostensor.
δεικτικόν, Demonstrativum.
δείλη, Crepusculum. O. Merendiana. E.
Δείλης, Meridie.
δείλη πρὸς ἑσπέραν, Crepusculum.
Δειλία, Formidacio, Trepidacio, Timiditas, Pavor. O.
Δειλινή, Merenda.
δειλινόν, Meridie.
Δειλιῶ, Trepido, Formido.
δειλός, Formidolosus, Timidus. P. Timidus.
δειλὸς τὴν ψυχήν, Timidus animi. P.
†δειλοποιῶ, Pavefacio.
† δειλοποιεῖ, Concinnat. P. [δεινοποιεῖ?]
†δειλῶς, Absurde. P.
δεῖμα, Pavor. O.
†δειναυξῆσαι, Ampliari. P.
Δεινή, Dira.
†δεινήσκεος, Atrox. P. [δεινή, σκαιός, Scalig.]
† δεινολόγος, Graviloquus. O.
δεινός, Maliciosus, Iniquus, Sevus, Trux, Acervus, Acer, Atrox, Atrox. P. Dirus, Pessimus. E. Solers. O.
δεινοί, Atroces. P.
δεινόν, Acrum. P.
δεινότερον, Atrocius. P.
δεινοτάτη, Acerbissima. P.
δεινότατον, Acerbissimum. P.
δεινότης, Malicia, Iniquitas, Sevicia, Diritas. P. Atrocitas.
δεινότητος, Prudentiæ. P.
δεινοπαθῶ, Dolenter fero.
δεινοποιῶ, Acervo, Inacervo.
δεινῶς, Pessime. E.
δειξᾶται, Pandat. E.
Δεῖξις, Ostentacio.
δεῖξον, Ostende.
Δειπνάριον, Cenula.
† δειπνησείω, Cœnaturio. O.
† δειπνηστήριον, Cenaculum. P.
†δειπνητήριον, Cenaculum, Cenatorium.
†δειπνητής, Cenator.
†δειπνηταί, Cenatores. E.
δειπνίζω, Ceno.
δεῖπνον, Cena, Cena. S. Carticula. E.
δειπνῶ, Ceno.
δειρά, Jugum. O.
Δεισιδαιμονία, Supersticia, Superstitium, Superstitio, Religio, Superstitio. P.
δεισιδαιμονίας, Superstitionis. P.
δεισιδαίμων, Religiosus. P. Superstitiosus.
δεισιδαιμονεῖς, Retractas. P.
Δέκα, Decem, Dena, Decem. P. Denum.
δέκα λίτραι, Decem pondo. E.
δέκα πρῶτοι, Decumviri. P.
δέκα πρῶτοι, Decuriones. P.
†δεκαδεύω, Decurio, Decenio. [δεκατεύω.]
δεκάρχης, Decurio.
δεκαδάρχης, Decurio. P. Decurionatus.
δεκάδαρχος, Decurio. S.
δεκαρχία, Decurionatus.
δεκαδαρχία, Decurionatus. P.
†δεκαρχική, Decemvirilis.
†δεκαρχικός, Decurionalis.
δεκαδύο, Duodena, Duodecim.
δεκαετής, Decennalis, Decenna. P.
δεκάκις, Decies. P.
δεκάς, ἡ δεκανία, Decuria.
δεκάς, Decuria. P.
†δεκανία, Decuria. P.
†δεκαούγγιον, Dextans.
δεκαπλοῦν, Decemplum.
δεκάπρωτος, Decemprimus.
δέκαρχος, Decanus.
δεκασμός, Decumacio, Ambicio.
δεκαταῖος, Denarius. O.
ἡ Δεκαταρχία, Decurionatus. S.
δεκατεύει, Decuriat, et Decimat. P.
δεκάτη, Decennis. P. Decima.
δέκατος, Decimus. O.
δέκατον, Decimum. P.
δέκατον μίλιον, Decimus lapis. E.
δεκατῶ, Decurio.
δεκατοῖ, Decimat. P. Decuriat, et Decimat. P.
Δεκτικός, Capax.
Δέλεαρ, Inlecebra, Esca, Esca. P. Inlecebra. S.
τὸ Δέλεαρ, Escar. S.
δελεασθείς, Inductus. P.
δελεάσματα, Lecebra, Inlecebræ. P.
δελεάσμασιν, Inlecebris. P.
δελεασμοί, hæ Inlecebræ. singularia non habet.
δελεάζω, Inlecebro, Pellicio, Allicio, Inlicio, Inesco. O.
δελεάσαι, Inescare, Inlicere.
†δελματική, Delmatica.
†δέλος, Esca. E.
δέλτος, Tabula. E.
Δέλτοι, Pugillares. singularia non habet.
δέλτοι ἐν αἷς τὰς ἐγγραφὰς

. ἀποτίθενται, . Cærites. P.
δέλτον, Pugillaris. E.
† δελτοποιὸς, Tabellarius.
Δέλφαξ, Porcellus, Majalis, majalis. P. Porcellus. E.
δέλφαξ † ἐκζεστὸς, Elixum.
† δελφικὸς τρίπους Ἀπόλλωνος, Cortina. P.
δελφῖνος, Delphinus. E.
δελφὶν, Delphinus. P.
Δελφὶς, Delfinus.
Δελφὺς, ἡ μήτρα, Vulva.
Δέμα, Alligamentum.
δέμας, Corpus. E.
Δεμάτιον, Manipulum.
† δέμη, Fasces. S.
δένδρεα, Arbores. E.
δενδροειδὲς, Arboreum. P.
Δένδρον, Arbor, Arbos, Arbor. P. Arbor, Arbos. S.
δένδρα, Arbores. P. Arbetes, Arbores.
† δένδρινος, Arboreus, a, um. O.
† δενδροβάτης, Nitela. P.
δενδροκολάπτης, ὄρνεον, Picus.
† δενδροκολάπτης, Picus. P.
† δενδροτόμος, Arborum sector.
δένδρου καρδία, Arborata.
δενδροῦσθαι, Arborescere.
δένδρου φλοιὸς, Cortex.
δενδρύφιον, Virgultum.
δενδρώδης, Arboreus.
δενδρὼν, ὁ τόπος, Arboretum.
δενδρὼν, Arboretum. O.
δέξαι, Sume. P.
Δεξαμενὴ, *Cisterna, Lacus, Piscina. P. Fidelia. E.*
δέξασθαι, Accipere. P.
δεξιὰ, Dextra. P. Dextera, Dextra, Dextra.
δεξιὸς, Dexter, Secundus. P.
δεξιὸν, Dextra. P. Dextrum, Dexum.
δεξιτερὸν, Dextimum. P.
δεξιώτερον, Dextrorsum.
Δέος, Timiditas, Metus, Perterritus, Territus, Formido, Trepidacio, Pavor. P.
Δέομαι παρακαλῶ, Obsecro, Rogo, Supplico, Oro.
δέομαι, χρήζω, Egeo, Indigeo.
δέομαι, Precor. P. Peto, Quæso.
δέονται, Precantur. P.
Δέον, Oportunum.
δεόντως, Commode.
Δέρμα, Tergum, hæc Pellis, Pellis. P. cutis, obseros * cutis. S.
δέρμα ἀνθρώπου, hæc Cutis.
δέρμα τὸ ὑπὲρ τὴν ὀφρὺν, Supercilium.
δέρμα τὸ ὑπὸ τὸν τράχηλον τῶν βοῶν, Palearium.
δέρματος εἶδος Βαβυλωνικοῦ, Beneventanum.
δέρματα ῥάπτω, Suto.
δερματινὸς, * Ruscum. S. Pelliceus. O.
δερμάτινον, Scorteum. P.
† δερματοπώλης, Pellio.
δερμάτιον, Pellicale. O.
† δερματομαλάκται, Pelliones. O.
† δερματοράφος, Pellio, Sutor.
† δερματουργὸς, Pellio. P.
† δερματοχειτὼν, Scortea. P.
δερματώδης, Pellitus. O.
† δερματῶσαι, Pelliculare.
† δερραῖος, Membraneus. O.
δέρεται, Vapuliat. P.
δέρω, τύπτω, Vapulo, Castigo.
δέρω, ἐκδέρω, Cedo.
δέρει, Castigat. P. Cædit, Cædit. E.
δεσμὰ, Compedes. singulare non habet. Vincula. P. Ligamentum.
δέσμα, Vinculum. E.
δεσμεύω, Ligo, as. O. Nodo, as. O. Ligo. E.
δέσμη λαχάνων, Fascis oleraris.
δέσμη ξύλων ἢ ῥάβδων, Fasciculum.
δέσμη χόρτου, Manipulus, Manipulum.
δέσμιος, Vinctus.
δέσμη, *marina fascis. Fascis. P. Fasciculus, Fascis. O. Mannue. E.*
δέσμαι, *Mannæ. E. Manicæ.*
δέσμιοι, Inobati. E. Innodati.
δεσμὸς, Alligamentum, Vinculum, Nodum, Nodus, Nexus, Nexum. P. Vinculum, Ergastulorum. P. Vinculum. S. Copulatio. E.
δεσμοφύλαξ, Cloacarius. E.
δεσμῶ, Coarto, Ligo, Alligo, Nodo, Vincio, Devincio, Necto.
δεσμεῖται, Deplectitur. P.
δεσμωτήριον, Carcer, Ergastulorum. P. Carcer. O.
δεσμώτης, Catenatus.
δέσις, Copulacio, Alligacio, Ligamen. O.
Δεσπότης, Dominus, Erus, Dominus. P. Dubius.
δεσπόται, Domini. P.
δέσποινα, Domina, Era, Domina. P. Hera.
δέσποιναι, Dominæ. P.
δεσποτεία, Dominatus, Dominacio, Eritudo, Proprietas, Dominium, Dominatio. P. Proprietas, Dominatio. S. Eritudo. E.
δεσποτικὸς, Erilis.
δεσποτικὸν, Erile. S. Herilem. P.
δεσπόζω, Dominor.
δεσποσύνη, Dominatio. P.
δεσπόσυνος, Erilis.
† δεσποτεύω, Dominor.
† δεσποτεύει, Dominatur. P.
† Δέτης, Alligator.
Δεῦρο, Huc, Age, Heia.
δεῦρο ὧδε, Eudum.
Δεῦτε, Eus.
δευτεραῖος, Secundarius. O.
Δευτερεῖον, Secundarium.
δεύτερος, Sector. P. Secundus.
δεύτερον, Iterum, Secundum, Secundo, ad. O.
δεύτερον ἀπογεγραμμένος, Duicensus. P.
δευτερῶ, Gemino, Itero, Secundo.
δευτεροῖ, Iterat. P.
δευτέρωσις, Iteracio.
δεύω, Rigo, as. O.
δέφει, Masturbat, Manuturbat. P.
δέφεται, Masturbat, Manuturbat. P.
δέφεσθαι, Mastuprari. O.
δέχομαι, Accipio, Capio, Capesco, Sumo, Percipio, Sumo. P.
δέχεται, Accipit. P.
δεψέω, Depso. O.
δέω, Vincio. O. Ligo, as. O.
δὴ, Enim. P.
δῆγμα, Morsum, Morsus, Morsio, Morsus. P. Morsus. S.
† δηγμάτιον, Morsiuncula. O.
δηθὰ, Diu. E.
δῆηβον, Imemo. P. [τόνδε τὸν, im, enn Vulc.]
δήκτης, Mordax.
δηκτικὸς, Mordosus, Mordax. O.
δηκτικώτερος, Mordacior. P.
† δηκτικῶς, Morsicatim. O.
δηλαδὴ, Certe, Profecto, Nimirum, Nempe, Quippe, Scilicet, Videlicet, Utique, Scilicet. P. Profecto, Videlicet, Dumtaxat, Quippe.
δηλαυγῶς, Dilucide.
δῆλον, Apertum, Manifestum, liquet. O. Clarum. P.
δῆλα, Perspicua. P.
δηλονότι, Profecto, Quippe, Videlicet. P. Profecto.
δῆλον ποιῶ, Denoto.
δῆλος, Certus.
δηλῶ, Enuncio, Manifesto, Significo, Notum facio, Declaro, Designo.
δηλοῖ, Declarat. P. Insinuat. E.
δηλωθέντα, Designatum. P.
δηλώσατε, Insinuate. P.
δήλωσις, Significacio, Significatum, Enunciacio, Decluratio. P.
δηλώσει, Demonstratione. P.
δηλωτικὸς, Declarativus.
δηλωτικοὶ, Demonstrandi.
δηλωτικὸν, Declarativum. P.
δῆμα, Ligatura. E.
δημαγωγέω, Populo, as. O.
† δημαγωγικὸν, Popularitas. O.
Δημαγωγὸς, Rubicula, Popularis. P. Popularis.
δημαγωγῶ, Allicio. O.
δήμαρχος, Tribunus, Tribunus plebis. P.
δήμαρχοι, Tribuni. O.
δημαρχία, Tribunatus, Tribunatus. S.
δημαρχικὸς, Tribunitius. O.
δημαρχικὴ ἐξουσία, Tribunicia potestas.
† δημίασις, Populatio. E. [δημοσίευσις.]
δήμευσις, Proscripcio, Hasta publica. E. Confiscatio.
δημεύω, Proscribo, Populor, Promulgo. O. Vulgo, as, Mulgo, Publico. E.
δημεύει, Confiscat. P.
δημηγορέω, Concionor. O.
δημηγορῶ, Concionor, Adlocor, Concionor. P.
δημηγόρος, Concionator.
δημηγορία, Concio, Concio. P. Concionatus. S.
† δημηγέρτης, Sedicionarius.
δημήτηρ, Ceres. O.
δήμητρα, Ceres.
δημήτρια, ἑορτὴ, Ceralia.
δήμητρος,
δημήτρια, Cærimonia. P. Cerealia. O.
† δημητριόληπτος, Cererosus.
δημητριακὸς, Cerealis.
δημίδιον, Popellus. O.
δήμιος, Carnifex, Speculator. P. Carnifex.
δημιουργὸς, Opifex. Opifex. P. Moderator. E.
† δημοσινία, Divulgatio. P.

δημοκήδης, Publicula, Publicula. P.
δημοκόπος, Ambiciosus, Facciosus, Ambiuosus. P.
δημοκρατία, Populi imperium, vel principatus, vel dominacio.
δῆμος, Populus, Vulgus. Pleba. P. Populus. Ples, plebis. S. Popellus. E.
δῆμος Ῥωμαίων, Populus Romanus.
δῆμος μικρὸς, hæc Plebis.
δήμου δόγμα, Populi scitum.
δήμου ψήφισμα, Plebiscitum. P.
δήμους, Pagos. P.
δῆμον συμβομένους, Populicula.
δημοσίᾳ, Puplice, Publice. O.
δημοσίᾳ διδάσκω, Profiteor. P.
δημοσιεύω, Devulgo, Puplico, Publico, as. O.
δημοσιεύει, Devulgat. P.
† δημοσίευσις, Populacio, publicacio.
δημόσιος, Publicus, Caducus. P.
δημοσία, Publicani. E.
δημόσιος ἀγωγὸς, Canalis. P.
δημόσιον, Publicum. E.
δημοσιώνης, Publicanus. P. Publicanus.
δημόσιον τελώνιον, Publicarium.
δημοσίων χρημάτων κλέπτης, Depeculator.
δημότης, Vulgaris, Plebeius. P. Plebeius.
δημόται, Populares.
δημοτικὸς, Popularis, Publicola. P. Plebeius. O.
δημωτικὸς, Popularis. O.
δημοτικῶς, Populariter.
† [illegible], Plebicola.
Δηνάριον, Sestertium, Denarius, Sestertium. P. Denarius. S.
δηνάριον λευκὸν, Asprum.
[illegible], Binones. P.
[illegible], Tenore. P.
[illegible], Scilicet. O.
Δήποτε, Cumque, Tandem. P.
[illegible], Infamia. P.
Δῆτα, Demum.
† [illegible] † [illegible], [illegible]
δῆτα, Tandem. P.
[illegible], Minus. P.
† Δηώ, Δημήτηρ, Ceres.
Διὰ, Di, Dis, Ob, Propter, Pro, Propter. P. Per, Ob.
διαβαίνω, Transgredior, Transitum facio. Transeo, is. O.
διαβαίνει, Deportat. P.
Διαβάλλομαι, Defero, Insimulor.
διαβάλλω, ἐπὶ διαβολῆς, Insimulo, Criminor, Obtrecto, Detraho, Defero.
διαβάλλω, διαπερῶ, Transmitto, Transmitto..
διαβάλλει, Insimulatur. P.
διαβάλλειν, Criminari. O.
Διάβασις, Transitus, Transgressus, Transgressio, Vadus. E.
Διαβαστάζω, Substento.
†διαβασταγμὸς, Cunctacio.
διάβατος, Pervius. O.
διαβεβαιοῦμαι, Adsevero, Adsencio, Offirmo. O. Assero.
διαβεβαιοῦται, Allegat. P. Adfirmat. P.
διαβεβαιοῦταί μοι, Adfirmatur mihi. P.
διαβεβαιόω, Obstino, as. O.
† διαβεβαίωσις, Adfirmatio. P. Assertio. O.
† Διαβεβαιωτικοὶ, Adfirmandi.
διαβεβρωμένος, Peresus.
διαβήτης, Norma, Linea. P. Norma. S. Perpendiculum, Circinus. O.
Διαβιβάζω, Peragro, Perambulo, Transporto.
Διὰ βίου, Perpetuo, Sempiterne.
διαβλέψασθαι, Dispicere. P.
διὰ βοηθείας, Per instantiam. P.
διαβόητος, Famigerabilis. O.
Διάβολος, Criminator, Criminator. P. Criminosus. E.
διαβολὴ, Obtrectacio, Criminacio, Crimen, Obtrectatio. P. Crimen, Discrimen. S. Calumnia. O.
Διὰ βραχέων πάνυ, Breviter, Brevissime, Pauco.
διὰ βραχέων διηγούμενος, Breviarius.
Διαβρέχω, Umido.
διαβρέχεσθαι, Perpluere. O.
διάβροχος, Umidus, Madidus.
διαγάγει, Perducit. P.
διαγαγεῖν, Perferre. P.
διαγάγοις, Deducas. P.
†διαγγελία, Enunciacio.
διαγγέλλω, Enuncio, Sancio. O.
†Διαγεύομαι, Degusto.
διαγίνομαι, Perenno, as. O.
Διαγινώσκω, Discepto, Pernosco, Dignosco.
διαγιγνώσκει, Dicorat. P.
διαγινώσκειν, Deliberare. O.
διαγιγνώσκοντι, Disceptanti. P.
διαγνώμων, Cognitor, Disceptator, Arbiter..
διάγνωσις, Cognitus, Cognicio, Disceptacio, Disceptatio. P. Notio, Cognitio.
διαγνώσεως, Disceptationis. P.
διαγνώσει, Cognitioni. P.
διάγνωσιν, Gnotu. P.
διαγνωσόμενοι, Cognituri. P.
διαγνώστης, Cognitor, Disceptator.
διαγορεύω, Condico. O.
Διαγορεύει, Sancit.
Διαγράφω, Scribo, Delinio, as. O.
διαγράψαι, Discribere. P.
διαγραφὴ, Perscripcio, Discriptio. P. Descriptio. S.
ὁ διαγραφεὺς, Scriptuarius. O.
διαγραφεὺς, Descriptor. E.
Διάγω, διέρχομαι, Diduco, Perduco, Transigo.
διάγω, διατρίβω, Dego, Moro.
διάγω, Traduco. O. Perduco, cis.
διάγει, Conversatur. P. Degit, Degit..
διάγοις, Deducas. P.
διάγοντες, Degentes. P.
διαγωγὴ, Diductio, conversatio. P.
διαγωγὴ, ἡ ἀναστροφὴ, Remoracio, Stacio.
Διαγωνίζομαι, Luctor.
†διαγωνισμὸς, Dimicacio.
Διαδέχομαι, Succedo, Succedo. P.
διαδέχομαί σε, Succedo tibi. P.
Διάδημα, Diadema.
Διαδίδωμι, Divido, Distribuo.
διαδίδωσι, Disseminat. P.
διαδικάζω, Dijudico. O.
διαδικάζομαι, Jurgo.
διαδικάζεσθαι, Altercari. O.
διαδικαζόμενος, Litigator.
διαδικασία, Jurgium, Disceptacio. P. Disceptatio.
Διαδικῶ, Obtrecto.
διαδοθὲν, Dedita. P.
διαδοθέντα, Dedita. P.
διάδος, Dide. P.
διάδοσις, Congiarium. P.
† διαδότης, Divisor. O.
Διαδοχὴ, Successus, Successio, Successio. P. Successus. S. Exceptio. E.
διαδοχαὶ, Decessiones. P.
διάδοχος, Successor, Successor. P. Desperatus. Succiduus adject. O. Intercessor. E.
διάδοχος οὐσίας, Intercessor bonorum. E.
Διαδρομὴ, Discursio, Decursus, Decursio. P. Turma.
διαδύομαι, Detracto. O. Effugio, Evado.
Διάζεται, Orditur. P. Orditur.
διαζεύγνυμι, Disjungo. O.
διαζευγνύω, Abgrego, Disjungo, Repudio.
διαζευκτικὸς, Disjunctivus.
διαζευκτικὸν, Separativum.
διάζευξις γάμου, Divortium, Repudium, Discidium, Disjunctio.
διάζωμα, Cinctus, us. O.
† διαζωμάτιον, Cincticulus. O.
διαζώννυμι, Accingo. O.
διάζωσμα, Præcinctum.
† διαζώστρα, Subligaculum. P.
†διαθαρρέω, Perfido, dis. O.
διαθεῖναι, Seponere. P.
διαθερμαίνομαι, Incalesco. O.
διάθεσις, στοργὴ, Affectio, Affectus.
διάθεσις, διατύπωσις, Disposicio..
διάθεσις, Adfectum. P. Religio, Adfectatio, Adfectus, Affectus. S.
†διαθεωρῶ, Dispicio.
Διαθήκη, Testamentum, Testacio, Testamentum. P.
διαθήκη ἄγραφος, Nuncupatio.
† διαθηκογράφος, Testamentarius.
διαθορυβέω, Turbulento. O.
διαθορυβῶ, Disturbo.
διαθραύω, Perfringo.
διαθρυλῶν, Invulgans. P.
διαθρυλλεῖσθαι, Dispatescere. O.
διαθρυλληθέντα, Divolgata. P.
Διαθρυλλῶ, Rumigero, Divulgo.
ὁ διαθρυλλῶν, Rumigerulus. O.
†διαθρώσκω, Dissulto. O.
διαίνω, Proluo. O.
διαίνομαι, Madefio. O.
Διαίρεσις, Divisio, Divisio, Dicisio, divisio. P. sectio. E.
διαιρέσεις ὑπαρχόντων, Hercicitus.

διαιρέσεως, Erciscundæ. P.
διαίρεσιν, Distinctionem. P.
† διαιρέσιμον, Dividuum.
διαιτίας οὐσίας, Herciscundæ familiæ.
διαιρετέας, Erciscundæ. P.
διαιρέτης, Divisor, Expunctor.
διαιρετὸν, Dividuum. O.
διαιρέτου, Erciscundæ. E.
διαιρέω, Diduco. O.
διαιρῶ, Divido, Dirimo.
διαιρεῖ, Distingit, Dividit.
διαιρεῖν, Dividere. O.
διαιρουμένης, Cienda. P.
Δίαισις, Divortium, Discidium, Repudium, Divortium. P. [διάλυσις.]
δίαισιν γάμου ποιοῦμαι, Repudio. [διάλυσιν.]
Δίαιτα, Dieta, Cenaculum. P. Conclave. S. Cænaculum, Arbitramentum, Arbitrium. O.
δίαιτα, τὸ ὑπερῷον, Cenaculum.
δίαιται, Dapes. P.
† διαιτάριος, Atriensis, Lib. de off. Proconsulis. P.
† διαιτάρχης, Atriensis.
† διαιτάρχης, Atriensis, Lib. de off. Proconsulis. P.
† διαίτησις, Disceptatio. P.
διαιτητήριον, Valetudinarium. P. Valetudinarium. E.
διαιτητής, Disceptator, Arbiter, Interventor, Arbiter. P. Elegans. P. Arbiter.
διαιτητὸν, ἡ ἀπόφασις, Arbitratum.
διαιτῶ, Intervenio, Discepto.
† διακαθήκων, Inofficiosus. P.
† διακαίνω, Interneco. O.
Διακατέχω, Obtineo, Possideo, Retineo, Detento.
διακατοχὴ, Possessio, Possessio. P.
† διακάτοχος, Possessor, Detentator, Retentator, Detentator. P.
διακάτοχοι, Detentatores. P. Decessores.
Διακαθαίρω δένδρον, Conluco.
διακαθαίρω, Interluco, as. O.
† διακαθέζομαι, Persedeo.
διακαίει, Urit. P.
διακάμπτω, Deflecto.
διάκειμαι, Interjaceo, es. O.
Διακείμενος, Dispositus, Animatus. O.
διακεκομηκέναι, Detulisse. P.
Διακενῆς, μάτην, Supervacue.
† διακενοῦμαι, Intervaco, as. O.
διάκενος, Inanis. O.
† Διακέντησις, Interpunctio.
Διακεχωρισμένος, Segregatus, Discretus. O.
† διακεχωρισμένως, Separatim.
διακεχηνὸς, Patulum. P.
διακεχυμένος, Perfusus, Diffusus.
† διακεχυμένως, Perfusius.
διακεκαυμένος, Deustus.
† διακήρυξις, Licitatio, Licitatio. P.
† διακηρυκτικὸς, Licitator.
διακηρυχθεὶς, Licitatus.
Διακινῶ, Permoveo, Inambulo, Obambulo, Spatior.
διακλείω, Discludo. O.
διακληρωθέντες, Dissortes. P.
Διακλύζω, Interluo. Perluo. P.
διακναίω, Macio, as. O.
† διακολάπτω, Percudo. O.
Διακολυμβῶ, Transnato.
Διακομίζω, Transporto, Perfero, Transveho. O.
διακόμισον, Defer. P.
διακομισθῆναι, Transvehi. P.
Διάκονος, Minister.
διακονία, Ministerium, Ministerium. P.
διακονικὸς, Ministeriarius.
διακονῶ, Administro, Ministro. P. Ministro.
Διακοπὴ, Decisio, Interruptio, Incisio. O. Cæsura, Intercisimen. E.
διακόπτω, Lanio, Interficio, Intercido, Decido, Concido, Incido, Dilorico. O. Interscindo, Delunico, Discindo.
διακόπτει, Transfigit. P. Decidit, Intercidit.
διακόπτειν, Interpellare. O.
διακόψαι, Transigere. P.
διακορέω, Devirgino. O.
Διακόρευσις, Stuprum.
διακορεύω, Stupro.
διακόσια, Ducenta. P.
διακόσιοι, Ducenti. P.
διακοσίους, Ducentos. P.
διακοσίων, Ducentorum. P.
διακόσιαι, Ducentæ. P.
† διακοσιοντάκις, Ducenties. P.
διακοσιοστὸς, Ducentissimus. P.
διακοσιοστὸς, Ducenarius. P.
διακοσιοστὴ, Ducentissima. P.
Διακοσμῶ, Exorno.
Διακράτησις, Sustentacio.
διακρατῶ, Sustento, Possideo, Retineo.
διακρατεῖ, Possidet. P.
διάκριμα, Arsinum. P. Discrimen. P.
Διακρίνω, Dijudico, Examino, Discerno, Discrimino, Secerno, Decerno, Dispicio. O.
διακρίνει, Sepasum. P. Mussiat. P.
διακρίνειν, Expendere. P.
διακρίνομαι, Discepto. O.
διάκρισις, Discriminacio, Examinacio, Discretio. O.
† διακρήσσω, Displodo. O.
Διακρούομαι, Refuto.
διάκτορος, Internuncius. O.
διακύπτω, Transpicio. O.
διαλακέω, Concrepo. O.
† διαλαλιὰ, Interlocucio, Denunciatio. P.
διαλαλῶ, Interlocor, Interfor. E.
διαλαλεῖ, Denuntiat. P.
διαλαμβάνω, Discepto.
διαλαμβάνειν, Commentari. O.
Διαλανθάνω, Perlateo, Delitesco.
διαλάσσω, Prætereo. O.
διαλάττω, Dissentio, or. O.
διαλέγω, Incerno, is. O. Discerno.
διαλείπω, Intermitto. O.
Διάλεκτος, Elocutio, Sermocinacio, Disputacio, Disputatio. E.
διάλεκτος συνεστραμμένη, Tortiloquium.
διαλέγομαι, Disputo, Oro, Sermocinor, Dissero.
διαλέγεται, Disserit. P. Disputat, Altercatur.
διαλέγεσθαι, Fari.
Διαλελυμένος, Dissolutus.
Διάλεξις, Disputacio, Disceptatio. P.
διαλεχθῆναι, Fundi.
διαλεχθῶσιν, Disserant. P.
Διαλείπω, Intermitto.
διάλειμμα, Intermissio.
διάλειψις, Remissio.
† Διαλεπίζω δένδρον, Delibro.
† Διαληρῶ, Deliro.
διάλιθον, Gemmatum. P.
διάλιθος, Gemmatus. O.
Διαλλαγὴ, Reconciliatio, Concilitas.
διαλλαγὴ φιλίας, Reconcilitas.
† διαλλακτικὸς, Pacificatorius. O.
διαλλάσσω, Reconcilio, Pacifico. O.
διαλλάσσει, Cacumbeat. P. Reconciliat.
διαλλάττω, Disconvenio. O.
διαλλάττει, Refert. P.
διαλλάξαι, Reconciliare. P.
διαλλαττόμενος, Decidens. P.
Διάλογος, hoc Digestum,
Disputacio.
διαλογίζομαι, Cogito.
διαλογίζη, Retractas. P.
διαλογιζόμενοι, Deliberantes. P.
† διαλόγιον, Contumelia. P.
διαλογισμὸς, Cogitatio. Cogitatio. E.
διὰ λόγων εὐνοῶ, Faveo.
† διαλοῦσαι, Luere. P.
διαλύομαι, Vanesco. O.
Διάλυσις, Dissolutus, Dissolucio, Persolucio, Transactio, Decisio.
διάλυσις γάμου, Divortium, Discidium, Repudium.
διάλυσις, Pactum. P. distinctio. S. definitio. P. dissolutio. E. Divortium. P. Discidium, Divortium, diecit. P.
διαλύσεις, Transactiones. P.
διαλύω, Renodo, Dissolvo, Desolcio, Persolvo. O. enodo, dissolvo. O. dissolvo.
διαλύω κοινωνίαν, Dissolvo.
διαλύει, Dissolvit. P. Diluit. P.
διαλύει κοινωνίαν, Dissociat. P.
διαλύομαι, Transigo, Dirimo. O.
διαλύετο, Resolvit. P.
διαμαλάσσομαι, Molesco. O.
διὰ μαρτυριῶν, Per suffragia. P.
Διαμαρτυρία, Contestacio, Testificacio, Testacio.
διαμαρτύρομαι, Contestor, Obtestor, Protestor, Testificor.
διαμαρτύρεται, Contestatur. P.
† Διαμαστίζω, Transverbero, Diverbero.
Διαμάχομαι, Dimico, Depugno. O. Conflicto.
διαμάχεται, Dimicacionem facit, Dimicat. P.
Διαμασσῶμαι, Mando.
Διαμαρτάνω, Careo.
Διαμήλλω, Procrastino, Demoror. O.
† διαμέλλησις, Membratura. O.
Διαμεμερισμένος, Dividuus, Dividuus. P.
διαμεμερισμένον, Divisum. P.
διαμεμερισμένως, Divídue.
Διαμένω, Adsevero, Persevero, Permaneo, Perduro, Persto. O.
διαμένει, Permanet. P. Emmnet.
† διαμέρησις, Distributio. P. [διανέμησις.]
Διαμερίζω, Dispartio, Par-

tio, Dirimo, Discrepo.
διαμερίζει, Dividit. P.
διαμερίσω, Dispertiam. P.
διαμερισμὸς, Distribucio, Divisio.
† διαμεριστὴς, Divisor.
Διαμέτρησις, Dimenso, Dimensio.
διάμετρος, Antica linea. P.
διαμετρῶ, Dimensio, Dimecior.
Διὰ μίλτου ἐπιγραφὴ, Rubrica.
διαμισῶν, Perosus. O.
διαμονὴ, Perennitas.
διαμπὰξ, Penitusadverb. O.
† διάμφοδος, Quadrivium. O.
† Διαναψύχω, Perfrigesco.
Διανέμησις, Divisus, Distribucio, Divisio, Distributio. P. Distributio. S.
† διανεμητὴς, Distributor, Expunctor.
διανέμω, Distribuo, Divido, Dispendo. O. Pascito, as. O.
διανέμομαι, Dispertio. O. Distribuo.
διανενεμῆσθαι, Adtributam esse. P.
† διανειστικὸν, Funebre. O.
Διανεύω, Innuo.
διανεύει, Comminatur. P.
Διανήχομαι, Trano, Enato.
διανήχεται, Tranat. P. Tranatat.
διανίστασθαι, Surgo. O.
διανοημάτων, Commentorum. P.
Διανομὴ, Divisio, Distribucio, Distributio. P. Largitio, Epulum, S. Epulum. O. Sportulia, Sportalia. E.
διανομὴ χρυσίου, Sportula.
διανομὴ ἀργύρου, Sportula.
διανομὴ κρέως, Visceracio.
Διάνοια, Animus, Sensus, Mens, Mens. P. Mens, mentis. S.
διάνοιαν, Intellectum. P.
Διανοίγω, Interaperio, Discludo.
Διανοοῦμαι, Cogito, In animo est mihi. P.
† Διανυκτέρευσις, Pervigilacio, Pernoctacio.
διανυκτερεύω, Pernocto, Pervigilo.
διανυκτερεύει, Pernoctat, et Pervigilat. P.
Διὰ νυκτὸς, Per noctem.
ἡ διὰ νυκτὸς ἀγρυπνία, Pervigilium. P.
Διανύω, Perago, Exigo, Conficio.
διάξεις, Degas. P.
διαξιφίζομαι, Digladior. O.
δίαξον, Deduc. P.
Διαξύω, Rado, Erado.
† Διαπαιγμὸς, Perlusio.
διαπαιζούσης, Ludificante. P.
διαπαίζω, Deludo, Eludo, Luditor.
Διὰ παντὸς, Sempiternum, Per evum.
διαπαπταίνω, Lustror, aris. O.
† Διαπαρθενευτὴς, Devirginator.
διαπαρθενεύω, Devirgino.
διαπαρθενεύει, Devirginat. P.
† διαπαρθενητὴς, Debirginator. S.
† Διάπαρμα, Trajectus, Trajectio. [διαπέραμα.]
διάπειρα, Experiencia.
Διαπείρω, Transverbero, Transfigo, Transadigo, Penetro. O. Transfigo.
διαπειρῶμαι, Experior.
Διαπέμπω, Tramitto, Transmitto, Dimitto. O.
διαπέμπειν, Permittere. O.
διαπεπερονημένος, Transfixus. P.
διαπεπερονημένον, Transfixum. P.
διαπέραμα, Trajectus, et quæ ex eo componuntur. P. Trajectus, Trajectum.
Διαπεπαρμένος, Trajectus. Transfossus, Transfixus, Defixus. P.
διαπεπαρμένον, Transfixum. P.
διαπέρθειν, Depopulari. O.
διαπερῶ, Traicio, Trano, Permeo. P. Transmitto. O.
διαπερᾷ, Penetrat. P. Tramat.
διαπέτομαι, Transvolo. O. Pervolo, as.
διαπεφημισμένη, Pervagata, Divulgata.
διαπεφημισμένον, Vulgatum. P.
διαπηδῶ, Dissulto, Resulto.
† διαπιέζω, Interpremo. O.
διαπίνω, Perbibo. O. Interbibo.
διαπιπράσκω, Distraho, Divendo. O.
διαπίπτει, Intercidit.
διαπλάσσω, Defingo. E.
διαπλάττω, Illino. O.
διαπλάττει, Disponit. P.
διὰ πλατέων, Dilate.
διαπλεῦσαι, Transvehi. P. Transvehere.
διαπλεῖν, Tranare. O.
διαπλέω, Transnavigo.
Διαπληκτίζομαι,
διαπληκτίζεσθαι, Demicare. P.
διαπνέω, Perspiro, Interspiro. O.
διαπνεῖ, Perspirat. P.
† διαπνίγω, Offoco. O.
διαποίκιλον, Scalpturatum. O.
Διὰ ποῖον πρᾶγμα, Quamobrem, Quamobrem. P.
Διαπολεμῶ, Perbello.
Διαπόντιος, Transmarina, Transmarinus, Transmarina. P.
διαπόντιος διωρεῖα, Transmarina latio. P.
διαποντίου, Trans mare. P.
διαπόντιοι, Permanet. P.
διαπονῶ, Elaboro.
διαπορεῖ, Deliberat. P.
διαπορεύω, Trajicio. O.
διαπορεύομαι, Perambulo.
διαπορία, Cunctacio, Hesitacio.
† διαπορήτης, Cunctator.
διαπορῶ, Hesito.
διαπορθμεύω, Transporto, Transuador. O.
† διαπορθμήτης, Portitor.
† διαπορθμίζει, Transfretat. P.
τὰς † Διαποτίσεις, Fora venalium. E.
Διάπρασις, Distractio, auctio. P.
διαπράξηται, Peragat. P.
διαπράσσεται, Agmat. P. Navat.
† διαπράτης, Distractor.
διαπράττω, Efficio, is. O.
Διαπράττομαι, Perago, Perpetro. O.
διαπρεσβεύω, Lego as. O.
διαπρίω, Dissero. O.
διὰ προστασιῶν, Per suffragia. P.
Διαπτύω, Nussito.
† Διαπύλιον, Portorium.
διάπυρα, Ardentia. P.
Διάπυρος, Ardens.
Διαπωλῶ, Distraho.
διαπωλῆσαι, Distrahere. P.
Διαραίνω, Dispargo.
† διαρεύει, Perturbat. P.
Διαρέω, Distillo, Permano, Perfluo.
† Διαρέμβομαι, Pervagor.
Διαρήσσω, Dirrumpo, Perrumpo, Corrumpo.
διαρήγνυμαι, Dissilio.
διαρθρόω, Artuo. O.
† διαρινητα, Limata. E.
† Διαρινήτης, Delimator, Interrasor. E.
διαρίπτω, Dissipo, Disicio.
διαρπαγὴ, Direptio, Peculatio, Peculatus. P. Direptio.
διαρπάζω, Diripio. O.
διαρκὲς, Durabile. O.
διαρκῶ, Perstino. O.
† διαῤῥάπτω, Persuo. O. Transuo. O.
διαῤῥέω, Interfluo. O. Dimano. O. Diffluo.
διαῤῥεῖ, Emanat. P.
διαῤῥήγνυμι, Dirumpo. O.
διαῤῥήγνυσθαι, Stomachari. O.
διαῤῥίπτω, Disjicio. O. Proruo. O. Disturbo. O.
διάῤῥοια, Distillacio.
† διασαλακονίζω, Fallico, as. O.
Διασαλεύω, Concucio.
Διασαπὲν, Putrefactum.
Διασάφησις, Declaracio.
διασαφηνίζει, Disserit. P.
διασαφηνίσαι, Disserere. P. Edissere.
διασαφῶ, Declaro, Explano, Deplano, Dissero, Edissero.
διασαφεῖ, Disserit. P. Explanat.
Διὰ σὲ, Propter te.
† διασέβομαι, Percolo. O.
οἱ Διασεισθέντες, Concussi. E.
Διασεισμὸς, Concussio.
διασείω, Concucio, Discucio, Discutio. O.
Διασημαίνω, Denoto.
διάσημος, Celebris. O.
Διασημότατος, Perfectissimus.
διασημότατον, Perfectissimum.
† διασήμως, Clare. P.
Διασήπω, Putrefacio.
Διασκεδάζω, Dissipo, Dispargo, Dispergo. O.
διασκέδασον, Discute. P.
διασκεδασθεὶς, Disjectus. P.
διασκεδαννύει, Dissipat. P.
† διασκελίζει, Prævaricat. P. Divaricat.
Διασκέπτομαι, Delibero. Interviso. O.
διασκέπτονται, Disceptant. P.
διασκέψονται, Disceptent. P.
διασκέψασθαι, Deliberare. P.
διάσκεψις, Disceptatio. P.
διασκευὴ, Lectisternium. O.
Διασκορπίζω, Disicio, Dispargo, Dissipo, Sipo. O.
διασκορπισμὸς, Disparsus.
Δίασμα, Orsum.
Διὰ σοῦ, Per te.
Διασπαράσσω, Dilanio, Lanio, Dilacero, Discerpo.
διασπαραχθεὶς, Discerptus. P.
Διάσπασις, Vulsus.
διασπασμὸς, Dissipacio.
† διασπατίζει, Diverberat. P.
διασπάω, Dilacero. O.
Διασπείρω, Dissemino, Dispargo, Prosemino. O.
διασπείρει, Disseminat. P.
διασπορὰ, Disparsio.
διασπῶ, Divello, Distraho, Disicio, Divello, et Dilacero. P.
διασπᾷ, Divellit. P. Despalat.
διασπῶμαι, Discerpo. O.
διασταδὸν, Eminus. P.
† διαστάζω, Distillo.
† διασταθμίζω, Depondo.
Διάστασις, Distancia, Divortium, Dissortium. P.

Interstitium, Dissidium. O. Intervallum.

† διασταχύζω, Inspico, as. O.

διαστέλλω, Distingo, Dispungo, Discerno, Distringo. O.

διαστέλλει, Dirimit. P. Segregat.

Διάστηθι, Absideto. P.

† διαστήκω, Disto, Persto.

†διαστήκει, Perstat. P.

διάστημα, Ambulacrum, Spacium, Intervallum, Intercapcio, Interstitium. P. Passus, Ambulacrum, Spatium, Intercapedo. S. Interstitium. O.

τὸ διάστημα, Intercapedo litis. E.

διάστασις καιροῦ, Intercapedo. P.

διάστημα τόπου, Intervallum. P.

διάστημα χρόνου, Laxamentum, Intercapedo. P.

διαστήματι, Prolixitate. P.

διαστίζω, Dispungo, Distinguo, Interstinguo. O.

διαστίζει, Distinguit. P.

† διαστίκτης, Distinctor.

† διαστίλβω, Mico. O. Pelluceo, Intermico.

διάστιξις, Distinctio.

Διαστολεὺς, Distinctor.

διαστολὴ, Distinctio.

διαστολὴ, Distinctio. P. Interdictum.

διαστρεβλόω, Torto, as. O. Distorqueo.

διαστρέφω, Perverto, Diverto, Obvaro. O.

διαστρέφειν, Pandare. E.

διαστροφὴ, Divortium, Distortus, Perversio.

διάστροφος, Perversus, Pravus. O. Tortus.

† διάστρωμα, Digestum. P. Digestum. E.

Διαστρώννυμι, Intersterno. O.

Διασυρμὸς, Cabillacio, Detractio, Obtractio.

† διασύρτης, Cabillator, Obtractor.

διασύρω, Obtrecto, Detracto.

διασύρει, Detrahit. P.

Διασφαγὴ, hic Amfractus.

διασφαγὴ ποταμία, Amfractus. P.

Διασχίζω, Diffindo, Discindo.

διασχίζω ἱμάτιον, Disseco.

διασχίζει, Diffindit. P. Findit.

†διάσχισις, Diffissio. E.

διασώζει, Perducit. P.

διαταγὴ, ἡ διατύπωσις, Disposicio.

διαταγὴ, Ordinatio. E.

Διάταγμα, Edictum, Album. P.

τὸ Διάταγμα, Elogium. E.

διατάγματα, Edicta. E.

† διαταγμὸς, Edictalis. E.

[διαταγματικός.]

† διαταγματικὸς, Edictalis.

διατακτὴς, Dispositor.

† διατακτικῶς, Ordinate.

διατακτῶ, Constituo.

διατάξαι, Ordinare. P.

διάταξις, Constitucio, Institutum. O. Digeries.

διατάξεις, Instituta. P.

Διὰ ταῦτα, Propterea.

Διαταράσσω, Disturbo, Perturbo.

διαταράττω, Interturbo. O.

διαταράττει, Divellit. P.

τῇ Διατάσει, Tentigine. P. Distentione.

Διατάσσω, Ordino, Instituo. O.

διατάσσει, Edicit. P.

διατάττω, Ordino, as. O. Digero.

Διατάχους, Quamcelerime.

Διατεθρυλλημένος, Divulgatus.

διατεθρυλημένος, Volgatus. P.

διατελέω, Continuo, as. O.

διατελέω, Perpeto. O. Permaneo.

διατελέσῃ, Peragat. P.

διατελοῦσιν, Funguntur. P.

Διατελῶ, Perago.

Διατείνω, Distendo, Pertendo, Distendo. O.

διατείνομαι, Obnitor. O. Intento, as. O.

Διατέμνω, Intercido, Interputo. O. Incido.

διατεταγμένος, Constitutus. O.

διατεταμένος, Distentus.

διατετύπωται, Expressum est. P.

διατήθημι, Afficio. O.

διατήκομαι, Liquesco.

† Διάτηξις, Tabes.

διατηρεῖ, Conservat. P.

διὰ τί, Cur, Quare. P. Quare, Cur, Quinam. O.

Διατιθέμενος, Testator.

Διατίθημι, διατυπῶ, Dispono.

διατίθημι, διαθήκην ποιῶ, Testamentum facio.

διατίθησι, Digerit. P.

διατίλλω, Intervello. O.

διατιμᾶται, Æstimat. P.

διατιμᾶτε, Æstimatis. P.

Διατίμησις, Existimacio, Taxacio, Censura. P. Æstimatio. S.

διατίμησιν, Æstimatum. P.

† διατιμητὴς, Estimator.

διατιμῶμαι, Taxo.

διατινάσσω, Percusso.

διὰ τί οὕτως, Quid ita.

διατιτρῶ, Perforo, Perfosso.

†διατμητὰ, Prosecta. O.

† διατμητέον, Decidendum. P.

†διατομὴ, Incisura. O.

διάτονος, Intentiva, Pertinax. O.

διὰ τοῦτο, Ideo, Idcirco, Igitur, Ideo. P. Idcirco, Propterea. O. Ideo, Idcirco. S.

διατρέχω, Discurro, Percurro.

διατρέχει, Percurrit. P.

διατριβὴ, Remoracio, Stacio, Disceptatio. P. Ludus, Morula. O.

διατρίβω, Moror, Emoror, Immoror, Commoror, Moror. P. Conversor. O.

διάτριμμα, Retrimentum. O.

Διατρυπῶ, Perforo, Perfosso, Pertundo.

διατρυπᾷ, Perforat. P.

Διατυπῶ, Constituo, Dispono, Statuo, Effingo. O.

διατυποῖ, Disponit. P.

διατυπωθέντα, Disposita. P.

διατύπωσις, Disposicio, Digestum. S. Digestio. E. Constitutio. E. Deformatio, Dimensio.

διατυπώσωσιν, Detractaverint. P.

διάττω, Prosilio. O.

Διαυγάζει, Perlucet, Lucescit.

† διαύγασμα, Diluculum. P.

διαυγὲς, Perspicuum, Perlucidum, Limpidum, Liquidum, Perlucidum. P. Perspicuum, Translucidum, Limpidum.

διαυγές μοι ἐστὶν, Liquet mihi. P.

διαυγὴς, Limpidus, Lucidus.

† διαυγῶς, Liquido.

† διαύλαξ, Disulcis. P.

δίαυλοι, Bifores. P.

δίαυλον, Bisulcum. P.

διαφαίνει, Lucescit. P.

διαφανὴς, Limpidus, Lucidus, Specularis.

διαφανῆ, Specularia, Perlucida. P. Luminaria, Perlucida. E.

διαφανὲς, Translucidum. P. Perlucidum, Perspicuum. O. Tralucidum. O.

διαφαίνω, Luceo, Perluceo, Lucesco, Interlucesco.

διαφαίνει, Lucescit, Dilucet, Dilucescit, Perlucet, Albescit.

διαφαίνονται, Inlustrantur. P.

διαφαύει, Perlucescit. P.

† διάφαυμα, Diluculum. P.

διαφέρει, Interest, Refert, Difert, Interest. P. Differt, Refert.

διαφέρω, Præsto, Difero, Potior. P. Præcello. O. Prævaleo, Defero.

διαφέρειν, Distare. O.

τῷ διαφέροντι, Litis discrimine. P.

διαφέρομαι, Dissideo, Dissencio, Discordo, Dissideo. O.

Διαφεύγω, Difugio.

Διαφημίζω, Difamo, Devulgo, Pervulgo, Ramifero. O. Diffamo, Famigero.

διαφημίζει, Divolgat. P.

† διαφημιστὴς, Famigerator. O.

† διάφημος, Celeber. P.

διαφθείρω, Depravo, Corrumpo, Pravesco, Corrumpo. O. Depudico, Disperdo. O.

διαφθείρομαι, Intereo. O.

διαφθορὰ, Corrupcio, Interitus, Interrupcio.

διαφθορὰ, παιδὸς ἢ παρθένου, Stuprum.

διαφθορὰ, ἐπὶ ἀμβλώσεως, Abortus.

διαφθορὰ, Abortus. S. Corruptela. O.

διαφθορεὺς, Interruptor.

διαφθορῶν, Corruptelarum. P.

διαφίημι, Dimitto, Remitto.

† Διαφιλονεικῶ, Certamino, Contendo.

† διαφιλονεικεῖν, Disputandi. P.

Διαφορὰ, Controversia, Differencia, Diversitas, Discrimen, Discriminacio, Diversitas. P. Differentia, Diversa, Discrimen. O.

διαφορὰς, Diversitates. P.

διαφορέω, Prodigo, is. O. Dissipo, Dilapido, Resolvo.

διάφορος, Diversus, Præstancior, Diversus. P.

διαφόροις, Multiplicis. P.

διάφορον, Diversum, et Differens. P. Interstitio. P.

διαφορώτερον, Præstantius.

διαφόρως, Differenter.

διαφόρως σκέπτεται, Deliberat. P.

Διάφραγμα, Interseptum, Intersepia. O.

διαφράγματα, Loclamenta. P.

Διαφυγὴ, Diffugium.

Διαφυλάττω, Conservo.

Διαφυσῶ, Circumflo, Perflo.

διαφωνέω, Absentio. O. Discrepo.

διαφωνία, Discordia. O.

διαφωνῶ, Discrepo, Abhorreo, Abhorresco, Dissencio, Dissono.

διαφωνεῖ, Discrepat. P.
Διαχαίνω, Dehisco.
διαχαίνει, Dehiscit. P.
† διαχαρακτηρίζει, Personat. P.
† Διαχάραξις, Descripcio.
διαχαράσσω, Describo.
διαχειμάζω, Hyberno, as. O.
διαχεῖται, Liquescit. P.
διαχέω, Diffundo, Perfundo, Interfundo. O. Elutrio.
Διαχειρίζω, Digero, Rego. O.
διαχειρήσαι, Tractare. P.
διαχθείη, Deducatur. P.
διαχθεὶς, Despondit. P.
διαχθῶσιν, Deducantur. P.
†διαχνεῖν, Detrullare. O.
διὰ χρόνου, Post tempus. E.
Διάχρυσος, Inauratus. O. Auratus.
Διάχυσις, Diffusio.
διαχωρησάτωσαν, Secernant. P.
διαχωρισθήτωσαν, Discernantur. P.
Διαχωρισμὸς, Separacio, Discrecio, Discidium, Dissortium. P. Discidium.
† διαχωριστὴς, Separator.
διαχωριστικὸν, Separativum.
διαχωρίζω, Discrimino, Discerno, Secerno, Dissocio, Separo, Dirimo, Segrego, Discrepo, Abgrego. P.
διαχωρίζει, Secernit. P. Segregat, Despectus.
διαχωρίζεται, Dissidet. P.
† διαψηλαφήσωσι, Detrectaverint. P.
διαψύχω, Perfrico, as. O.
† δίβαθμον, Bigradum.
† δίγαμος, Bimaritus. O.
δίγλωσσος, Bilinguis, Bilinguis. P.
δίγλωττος, Bilinguis. O.
διγώνυκτος, Bipatens. P. [† διχάνοικτος, Vulc.]
δίδαγμα, Documentum. O.
διδακτικὸς, Docibilis.
δίδακτρον, Minervale. O.
Διδαχὴ, Doctrina, Doccio, Doctrina. P. Instrumentum. S. Documentum.
διδασκαλεῖον, Doctrinum, Ludus. E.
διδασκαλία, Doctrina, Magisterium, Docibilitas. P. Doctrina, Instigatio, Documentum, Insinuatio, Instructio, Allegatio.
διδασκαλία πράγματος, Allegacio, Instruccio.
διδασκαλίας, Instructionis. P.
διδασκαλίαν, Cabillem. P.
διδασκαλικώτατος, Doctissimus. P.
διδάσκαλος, Doctor, Præceptor, Magister, Magister. P. Doctor, Professor. E.
διδάσκαλοι, Doctores. P. Magistri. O.
διδάσκω, Doceo. P. Doceo.
διδάσκει, Docet. P.
διδάσκει καλῶς, Docet bene. E.
διδάσκομεν, Docemus. P.
διδάξω, Docebo. P.
διδάξειας, Instrues. P.
δίδομαι, Dor. P.
δίδομι, Do. P.
δίδωμι, Do. P.
διδοῖς, Das. P.
διδοῖ ὄχλοις, Dat populis. E.
διδῶ, Dabo. P.
δίδωσιν, Dat. P.
δίδωσιν, Dantur. P. Dianunt. P. Dent.
Δίδραχμον, Didrachmum.
Δίδυμος, Geminus, Gemellus, Gemellus.
δίδυμοι, Testiculi. P. Testes. P. Gemini.
†διδυμῶ, Gemino.
Δι' ἑαυτοῦ, Per semedipsum, Per se. P.
διεγγυᾶν, Satis accipere. O.
Διεγείρω, Excito, Surrecto, Suscito.
διεγείρομαι, Coorior.
διέγνωκα, In animo est mihi. P.
διειδὴς, Nitidus. O.
διέδριον, Bisellium. P.
δίεδρον, Bisellium. O. Subsellium. E.
διεζευγμένον, Sejunctum. P.
διείλαμεν, Dividimus. P.
διειμένον, Expersum. O.
διείργω, Discapedino. O. Dispesco. O. Intersepio.
διεκδικέω, Tueor. O.
διεκόμισεν, Pertulit. P. Detulit, Pertulit.
διελάλησεν, Interlocutus. P.
διελαύνω, Transverbero. O. Dispello.
Διελέγχω, Redarguo, Refello.
διελέγχει, Refellit. P. Refutat.
Διελέχθη, Adlocutus est, Disputavit. P.
Διέλθε, Pertransi.
διελθεῖν, Prosequi. P.
διέλιπεν, Intermisit. P.
διελκύω, Intertraho. O.
Διέλκω, Diduco.
διέλκει, Ductat. P.
διελῶ, Dispertiam. P.
διέμαι, Humecto. O.
διέμεινεν, Emansit. P.
δι' ἓν, Divisim. S.
διένειμας, Distribuisti. P.
διένειμεν, Distribuit. P.
διενίεται, Arcetat. P.
δίενος, Bimus. O.
διεξάγω, Elabor. O.
διέξεισιν, Prosequitur. P.
διεξελαύνω, Prorumpo. O.
Διεξέρχομαι, Digredior, Prosequor. O.
διεξίημι, Perrumpo. O.
Διέξοδος, Decursus, Conpitus. P. Conpitus.
διέπαιξεν, Delusit. P.
διέπεσεν, Intercidit. P.
διέποντι, Habenti. P.
διέπω, Modero, Rogo.
διέπω σε, Moderor tibi. P.
διέπει, Regit. P.
διέπων, Moderator, Rector.
διερευνῶ, Perscrutor, Rimor, Percuncto.
διερευνᾷ, Perscrutatur. P.
διερευνηθέντων, Discussis. P.
† διερηστήρ. ὅ ἐστιν ἱμὰς ἵππων περὶ τὸ στῆθος. Antilena. P.
† διεριστὴρ, Antilina. E.
διερὸν, Vvidum. O.
διεῤῥωγὼς, Rimosus, Lacer, rus. O.
διεῤῥηγμένος, Rimosus.
διέρχομαι, Penetro, Pertranseo, Transeo.
διέρχομαι, ἀναγινώσκω καὶ ἀπαγγέλλω, Pronuncio.
διέρχεται, Penetrat. P. Percurrit. P.
δίεσις, Mador. O.
διεσκέδασεν, Dispulit. P.
Διεσπαρμένος, Disseminatus.
διεστείλατο, Interdixit. P. Præcepit, Præcepit.
διέστη, Interstitit. P.
διέστηκα, Disto.
διέστησεν, Dimovit. P. Destituit.
Διεστραμμένος, Versutus, Perversus.
διεστραμμένοι, Perversi. O.
διεστὼς, Distans.
διεστῶτα, Distantia. P.
διεσφηνωμένος, Discuneatus. O.
Διετία, Biennium, Biennium. S.
διετὴς, Bimus, Bima, Bimus. P. Biennis. O. Bimulus. O.
διετὴς ὄϊς, Bidens. P.
διετῆ, Bima. P.
διετὲς, Bimum. P.
διετράπη, Puduit. E.
† Διευλύτωσις, Dissolucio.
Διεφθαρμένος, Corruptus, Conpeditus. P.
διεφθαρμένη, Devirginata.
διεφθέρα, Membrana. P.
Δίεφθον, Decoctum.
† Διεψοφηκὸς, Rimosum, Rimosum. E.
δίζυγοι, Bijugi. O.
διηγεῖται, Gnarrat, Narrat. P.
διηγεῖσθαι, Disserere. P.
Διήγημα, Narracio, Narratio. P. Recitatio.
διηγημάτιον, Narratiuncula. O.
διηγηματικὸς, Enarrabilis.
τὰ διηγηματικὰ, Facta. P.
διηγηματικῶς, Facto conceptas. P.
διήγησις, Narracio, Enarracio, Recitatio. P.
διηγοῦμαι, Narro, Enarro, Recito. P. Narro, as. O.
διηθεῖ, Defectat. P. Deliquat, Colat.
διηθεῖται, Liquatur. P.
διηθημένον, Percolatum, Colatum. P.
διηθόμενον, Divisum. P.
Διηθῶ, Sacco, Percolo.
διήκω, Pertendo. O.
† διηλλαγμένως, Placatus. P. [διηλλαγμένος.]
διηλλαγμένου, Reconciliato. P.
διήμαρτεν, Admisit. P.
Δι' ἡμέρας, Interdiu, Interdies. E.
Διημερεύω, Omnem diem exigo.
† διήμερον, Biduum, Biduum. P.
δίημι, Madefacio. O.
Δι' ἣν αἰτίαν, Quam ob causam, Quam ob rem, Idcirco, Propterea.
Διηνεκὴς, Perennis, Perpetuus, Sempiternus, Diuturnus, Peremptorius, Jugis. P. Diutinus. O. Continuus.
διηνεκὲς, Perpetuum. P. Perenne, Jugis aqua. S.
† διηνέκεια, Perennitas. E.
† διηνεκότης, Perpetuitas.
διηνεκῶς, Adsidue, Perpetuo, Semper, Continenter. P.
διήρεις, Biremis. P. Biremes. O.
Διῃρημένος, Divisus, Rimosus.
διῃρημένος κατὰ χώραν τόπος, Pagus.
διῃρημένον, Discisum. P.
διήρηται, Bipertita est.
διηχέω, Intersono. O.
Διηχῶ, Persono.
διθύραμβος, Bimater. P.
δίθυρος, Bimater. O.
δίθυρον, Bipatens, Valvata. E.
Διϊπετὲς ὅπλον, †ἀσπιδισκάριον, Ancile.
† δίϊππον, Biga.
Διΐπταμαι, Pervolo.
διΐπταται, Pervolat. P.
διΐστημι, Intersto. O.
Διϊστῶ, Disto, Spacio, Dirimo.
Διϊσχυρίζομαι, Confirmo, Autumo.
διϊσχυρίζεται, Alliget. P.

δικάζεται, Ventiletur. P. Litigat. P.
Δικάζω, Judico, Litigo.
δικάζει, Judicat. P.
δικάζειν, Expendere. P.
τοῦ δικάζεσθαι, Experiundi. E.
δικαζέσθωσαν, Confligantur. P.
δικαζόμενος, Litigator.
τοῖς δικαζομένοις, Litigatoribus. P.
† δικαίαρχαι, Stlipes. P. [δίκαι, ἀρχαίως, Stlites, Vulc.]
δικαιοδοσία, Jurisdictio, Jurisdictio. E.
δικαιοδότης, Juridicus, Juridicus. P.
δικαιοκρισία, Sinceritas. P.
δικαιολογεῖται, Peroratur. P. Perorat.
† δικαιολογητὸν, Allegendum. P.
δικαιολογία, Persecucio, Allegacio, Dissercio.
δικαιολογικὸς, Juridicialis. P.
δικαιολόγος, Caussidicus. P.
δικαιολογούμενος, Persecutor.
δικαιολογῶ, Jus dico. E.
δικαίωμα, Documentum. P.
δικαιώματα, Instrumenta. P.
δίκαιον, Jus, Justum, Fas, Justum. P. Æquum.
δίκαιον πολιτικὸν, Jus civile. P.
δίκαια, Jura. P.
τῶν δικαίων, Meritis. P.
† δικαιονόμος, Jus. P.
δικαιοσύνη, Justicia, Equitas, Justitia. S. Æquitas. P.
δίκαιος, Justus, Æquus, Æqualis, Æquabilis, Justus. P. Dignus. O.
δικαία, Juridica sententia. E.
δικαία, νόμιμος, Juridica Intentio. E.
δικαία ψῆφος, Justa usurpatio. E.
δικαιῶ, Justifico, Æquum censeo.
δικαίωσις, Justificacio.
δικαίως, Æque, Æqualiter, Jure, Merito.
†δικάλογος, Rabula. O.
δικανικὸς, Dicentarius. P.
Δικανικὸς, Forensis. O.
δικανικὰ, Forensia. O.
δικάρηνος, Biceps. O.
δικασόμενος, Indicandus. P.
†δικαστέον, Conferendum. P.
δικαστήριον, Judicium, Examen, Judicium. P. Examen, Examen. S. Tribunal. O. Judicatorium. E. Forum.
δικαστήρια, Judicia. P.
δικαστὴς, Judex, Recuperator.
δικασταὶ, Judices. P.
δικαστικὸς, Judicarius, Judicialis, Judicialis, rius. O.
δικαστικοὶ, Judiciarii. P.
δικαστικὸν, Judicatorium.
δικαστικὰ, Judiciaria. P.
δίκελα, Vidubium. E.
Δίκελλα, Raster, Rastrum, Videns, Bidens et Bidentis. P. Raster, Raster. S. Videbium. E.
δίκελλαι, Ligones. O.
† Δικέρατος, Bicornis.
Δικέφαλος, Biceps. P. Anceps, Biceps.
δικέφαλοι, Bicapites. P.
Δίκη, Contraversia, Examinacio, Judicacio, Lis, Litigium, Causa. P. Causa, Pœna, Lis, Negotium, Jurgium, Judicium. O. Litigium. S. Jus juris. O.
δίκας τιννύω, Pendo pœnas. P.
δίκην, Instar. O.
δικνεκὴς, Jugis. O. [διηνεκής.]
δικλίδες, Bifores. O.
δικολόγος, Causidicus, Patronus, Advocatus, Advocatus. P. Causidicus, Juridicus. E.
† δικολογία, Causidicatus, Causidicacio.
δικολογῶ, Causidicor.
δικοῤῥάφος, Sutellosus.
δίκρανον, Fuscina. O.
Δίκρανος, δικέφαλος, Biceps, Furca.
† δικρανοφόρος, Furcifer. P. Furcifer.
Δίκροτον,
δίκροσσοι, Bicerres. P.
† δίκρωμος, Bifax. P. [δίχρωμος, Vulc.]
Δίκταμνος, Dictamus.
Δίκτυα, Casses. pluraliter tantum declinatur. Casses. P. Retia.
δικτυβόλος, Retiarius. O.
δίκτυον, Retium, Rete, Reticula. O. Plagula. P.
δίκτυον κυνητικὸν, Plagula, Retium. [κυνηγετικόν.]
δικτυοπλόκος, Retiarius.
† δικτυοφόρος, Retiarius.
δικτυωτὸς, Reticulatus. O.
† δίκυρτος, Gibberosus. P.
Δίκωπος, Biremis.
δίκωποι, Biremis. P.
† Δίλιτρος, Bilibris, Dupondius.
† διλιτριαῖος, Bilibralis.
† δίμαλλοι, Bicerres, Bibilles. P.
διμελὴς, Bimembris. O.
† δίμελοι, Bimembres. P.
Διμερὴς, Bipertitus, Bipertita.
διμερῶς, Bipertito, Bipertito. P.
Διμέτωπος, Bifrons.
† Διμηνιαῖος, Bimenstruus.
†διμηνιαῖον, Bimenstruum.
δίμηνος, Bimestris. O.
† δίμηρον, Bicoxum. P.
† Δίμιτος, Bilex, Bilex. P.
διμοιρίτης, Duplicularius. P.
Δίμοιρον, Bessim.
Δίμορφος, Biformis.
δίμορφοι, Bimembres. P. Biformes.
† δινδροβάτης, Nitela. E. [δενδρ.]
† δίνουμμα, Binio. P.
† δίνουμμον, Dupondium. P.
δινωτὰ, Versatilia. O.
δίξαται, Pandat. P.
†Δίξεστον, Bisextum. [δίσεκτον.]
Διὸ, Propter quod, Proin, Quocirca, Quapropter. P.
δι' ὃ, Quapropter. O.
Διογένης, Indigena.
Διογκοῦμαι, Turgeo, Turgesco, Tumesco.
Διοδεύω, Commeo.
διοδεύει, Pervadit. P. Pervadit. P.
Διὸ δὴ, Ideo quod, Propter quod, Quamobrem, Quapropter, Itaque. P. Proinde.
† Διοδία, Bibium, Bivium. S.
δίοδος, Transitus. P. Bivium, Aditus, Dubium. E. Tramis, Bivium. E.
†Διόδους, Bidens, Bidens. P.
διοικηθέντα, Gergo. P.
Διοίκησις, Ministerium, Administracio, Moderacio, Actus, Administratio. P. Jurisdictio. O.
διοικητικὸς, Gerulus, Administrator, Moderator, Rector, Ministrator.
διοικῶ, Administro, Ministro, Modero, Ordino.
διοικῶ σε, Moderor tibi. P.
διοικεῖ, Digerit. P. Disponit. P. Demoratur. P.
διοικήσω, Administrabo.
διολισθαίνω, Perlabor.
Δι' ὀλίγων, Paucis.
διόλου, Perpetuum. P.
διομαλίζω, Explano. O.
Διόμνυμι, Dejuro.
Διόνυσος, Liber, Iacchus, Bipater. P. Liber Pater, Liber, Bacchus. O.
ὁ Διόνυσος, Bimater. P.
Διονύσου μυστήρια, Orgia.
Διονύσιον, Bacchanale. O.
Διονύσια, Liberalia, Bacchanalia, singularia non habet. Honoraria. O.
Διόπερ, Ideo, Idcirco, Proin, Proinde, Propter quod, Quare, Quocirca, Quoniam, Quod, Igitur, Quapropter. P.
διοπετῆ, Ancilia. P.
Δι' ὃ πρᾶγμα, Quamobrem, Quare.
Διόπτρα, ἢ τῶν μέτρων, Gruma.
διόπτρα, Conspicilium. O.
διορθόω, Corrigo. O.
διορθοῖ, Edisserit. P.
Διορθωτὴς, Corrector, Emendator, Emendator. P. Corfector. E.
διόρθωσις, Correctio, Emendacio, Emendatio. S. Emendatio. P.
διορθοῦμαι, Emendo, Corrigo.
διορθοῦται, Emendatur, Emendatur, Deprehendit. P.
διορίζω, Distermino, Diffinio, Distinguo. O. Depesco. O.
διορίζει, Interminat. P. Terminat, Adfirmatur, Terminat, Definit.
οἱ διορίζοντες τοὺς ὅρους λίθοι, Grimini. P.
διορίζομαι, Discrimino. O.
διορισθὲν, Definitum. P.
Διορισμὸς, Deffinicio.
Διορυγὴ, Perfossura, Perfossio, Cuniculum. S. Fossura, Fossio. O.
†διορυγμὸς, Perfossio, Iteratio. P.
†ὁ Διορυγμὸς, Perfossio. S.
διορύκτης, Perfossor.
διορύσσω, Perforo, Perfosso.
διορύσσει, Perfodit. P.
διορύττω, Perfodio. O.
διορυχθέντα, Ablaqueata. P.
Διὸς, Jovis. P.
Διὸς βάλανος, Castanea.
Διὸς σημεῖον, Prodigium. P.
Διὸς υἱὸς Ἡρακλῆς, Divus filius. P.
διοσημεία, Ostentum. P.
διότι, Quare.
†διούγκιον, Sextans.
διπλασιάζω, Duplico, Itero, Gemino, Gemino, as. O.
διπλασιάζει, Duplicat. P. Iterat.
διπλασιασμὸς, Iteracio, Duplicatio. P. Geminatio.
διπλοῦν, Duplum. P.
διπλοῦς, Biplex, Duplex, Duplus.
διπλοῦς χρύσινος, ἢ γοῦν ὀβολὸς, Dipundium.
διπλοῖ, Dupliones. P. Duplices.
διπλῶ, Duplicio, Duplo.
διπλοῖ, Complicat. P. Conplicat, Duplicat, Plicat.

διπλωθέντες, Duplecati.
δίπλωμα, Diploma, Diploma. E.
†διπλῶς, Bifariam.
διπλώσατε τὰ ἱμάτια, Plicate vestimenta. E.
†δίπλωσις, Duplicatio. P.
†δίποδος, Bipedus. P.
Δίπους, Bipes.
διπρόσωπος, Difrax. P. Bifax.
δίπτυκτοι, Bilices. P.
δίπτυκτον, Bilex. P.
†Δίπωλα, hæ Bigæ. singulare non habet.
δίρη, Cutis corporis. E.
†Δισέντακτον, Bisextum.
Δὶς ἑπτὰ, Bis septem, Bis septena.
†δισκάριον, Discus. P.
Δισκεύω, Roto.
δίσκος, Discus, Lanx. Lanx. P. Lanx. S. Satura.
†δισπέραμα, Trajectus. S.
Δισσὰ, Bina.
δισσὸς, Bilinguis, Dubinus. P.
†δισσῶς, Bifariam.
Δισταγμὸς, Hesitacio, Varicatio, Dubium. P. Dubitatio. E.
διστάζω, Dubito, Hesito.
διστάζει, Dubitat. P. Hæsitat, Retractat, Ambigitur.
†Δίσταθμος; Dipundius.
†Διστακτικῶς, Dubitanter, Dubie.
†Διστεγὲς οἴκημα, Superficium.
Δίστομος, Anticeps.
δίστομος ἀξίνη, Bipennis. P.
δίστομος πέλεκυς, Bipennis.
δισχίλιαι γυναῖκες, Duo milia mulierum. P.
†δισχίστως, Bipertito.
δισχυρίζομαι, Assevero. O.
†δίσωμος, Bimembris.
†δίσωμοι, Bimembres. P.
διταβ, Duicensus. P.
δίτοκος, Biparus. O.
†δίτροχον, Birotum. O. Cisium.
†δίτρυποι, Bifores. P.
†δίτρωτοι, Bibolnes. P.
διττὸς, Geminus, Bifax. P.
διύγρος, Liquidus, Madidus, Roscidus, Humidus.
δίυγρον, Liquidum. P.
διϋλίζω, Defeco, Feco, Sacco, Percolo.
διυλίζει, Deliquat. P. Eluit, Defectat.
διύλισεν, Deliquit, Liquefecit. P.
διυλιστὴρ, Qualus. P.
διϋπνίζω, Expergefacio, Suscito.
διϋπνίζομαι, Exomnio, Expergiscor.
†διφασίως, Bifariam.
διφθέρα, τὸ βιβλίον, Membranum, Codex.
διφθέρα πλοίου, Segestrum.
διφθέρα, Cilicium. O.
διφθέραι, Rhenones. O. Renones.
†διφθεροποιὸς, Membranarius. E.
δίφορος, Bifer.
δίφραξ, Solar.
δίφρος, Sella, Sella. P. Sella curule. O. sella curulis. E.
δίφρος βασιλικὸς, Curulis sella. P.
διφροφόρος, Sellarius.
διφυὴς, Geminus, Biceps.
δίχα, Præter, Absque, Citra. P.
δίχα μερισθέντες, Bipertiti. P.
διχάζω, Bipertior. O.
†δίχαλον, Furcilla. E.
†δίχειλος, Bilabrum. P.
δίχηλος, ὀρνέου εἶδος, Turrbelix. P. Disulcus, Bisulcus. O. Bifidus.
διχογνώμων, Discors. O.
διχογνωμονεῖ, Deliberat. P.
διχόθεν ἀνεῳγμένοις, Bipatentibus. P.
διχόθεν ὅρος, Amterminus. P.
†διχονοητικῶς, Discordale. P.
διχόνοια, Discordia, Dissensio, Dividia. P. Discors, Dissensio, Discidium. S. Distantia, Dissensus.
διχονοῶ, Discordor, Discordor. P.
διχονοοῦντα, Distantia. P.
διχονοοῦντες, Discordes. P.
†διχόνους, Discors.
διχοστασία, Dissessio, Dissensio, Discordia, Discordia. P.
διχοστατῶ, Dissideo.
δίχρους, δίχρωμος, Discolor.
δίχρωμος, Bicolor. P.
†δίχρωτος, Bicolor. P.
διχῶς, Bifariam, Bipertito.
διχῶς, Bifarie. P. Bifarie, Difariam. E.
δίψα, Sitis, Siticula. P.
διψαλέος, Siticulosus. P. Sitibundus. O.
διψὰς, Siticula. E.
διψάω, Sitio. E.
†διψιὰς, Siticula. E.
διψιὰς, Sicio.
διψᾷ, Sitit. P.
διψώδης, Torridus.
διώβολον, Dipundius.
διωγμὸς, δίωξις, Persecucio.
διωγμὸς, Grassus. P.
διώδευσεν, Pervadit. P.
διώκετε, Sectamini. P.
ὁ διωκόμενος, Reus. O.
διώκτης, Persecutor, Persecutor. P.
διώκω, Sector, Secor, Insequor. O.
διώκει, Insequitur. P.
διώνυμος, Binomius. O.
δίωξις, Persecutio. P.
διωρία, Intercapedo, Spacium.
διώρυξ, Emissarium. O.
διώρυγες, Inciles. O.
δλεῖμα, Vulnus. E.
δμωαὶ, Ancillæ. O.
δόγμα, Consultum, Scitum, Consultacio, Secta, Suffragium. P. Decretum, Consultum, Placitum. O.
δόγματα, Decreta. E.
δογματίζω, Consulto, Censeo, Decerno, Decerno. P.
δογματίζει, Consultat. P. Decret, Decernit.
δογματικὸς, Consultus.
δοθὲν, Datum. P.
δοθέντα, Data. P.
δοθησόμενον, Dativum. P.
δοθιὴν, Furunculus. P. Furunculum. E.
δοθίνη, Aurunculus, Forunculus, no. [δοθιήν.]
δοθῶσιν, Dentur. P.
Δοιὰς, Duitas.
δοίδυξ, Pistillum. P. Cochleare. O.
δοῖεν, Duint. P.
δοίη, Duit. P.
†δοκάριον, Assarium. P.
δοκεῖται, Habetur. P.
Δόκησις, Estimacio, Visio, Opinio. O.
δοκίδες, ὡς Ἰουβενάλιος, Asseres. P.
δοκίδες, Suculæ. P.
δοκιμάζω, Adprobo, Estimo, Examino, Probo, Perpendo.
δοκιμάζει, Probat. P. Conprobat, Adprobat, Perpendit, Æstimat.
δοκιμάζειν, Expendere. P. Examinare. P.
δοκιμαζόμενα, Spectata. E.
Δοκιμασία, Adprobacio, Examinacio, Probacio, Taxacio, Estimacio, Dilectus. P. Probatio, Arbitraria. S.
δοκιμασθεὶς, Spectatus. O.
δοκιμασθὲν, Temptatum. P.
δοκιμασθέντα, Examinata. P.
δοκιμασθειν, Inspectæ. P.
δοκιμασθείσας, Perpensas. P.
δοκιμασθείσης, Trutinata.
δοκιμαστὴς, Probator.
δόκιμον, Idoneum, Probabile, Decumatum. P.
δόκιμος, Probus, Probabilis, Probus. P.
δόκιμοι, Probi. O.
δοκιμώτατοι, Electissimi. P.
δοκὶς, Trabica. O.
Δοκὸς, Tignus, Tignum, Trabes, Tignum. P. Tignum. S. Trabs, trabis, Lacumar. O.
δόκον, Travem. E.
δοκοὶ τετράγωνοι, Trabes. P. Asseres, Tubicines in berro.
†δοκοποιὸς, Tignarius.
†δοκοτέκτων, Tignarius.
†δοκῶ, Tigno.
δοκῶ, τὸ νομίζω, Credo, Videor.
δοκεῖ, Videtur. P. Putat, libet. O.
δοκεῖ μοι, Videtur mihi. P.
†δοκώδης, Trabalis.
†δοκώδεις, Trabales. O.
δόκωσις, Tignacio.
δολερὸς, Fraudulentus. O.
Δόλιος, Dolosus, Astutus, Tergiversator, Pellax, Dolosus. P. Vafer, Strofosus. E. Fraudulentus.
δολίως, Fallaciter. O. Fraudulenter.
δόλος, Dolus, Fraus, Fraus. P. Dolus, Dolus. S. Sutela. P.
δόλον, Fraudem. E.
δολοφωνεῖ, Obtruncat. P. [δολοφονεῖ.]
†δολοφόνος, Interemptor.
δολῶ, Maculor.
δόματα, Data. E.
†δομοτέκτων, Valvarius. E.
†δονακῶν, Carectum. O.
δόναξ, Harundo.
δόξα, Gloria, Cluor. S. Gloria. P. Decus, Opinio.
δόξα ἡ ἀπὸ τοῦ πολέμου, Adoria.
δόξαι φιλοσόφων, Probationes. P.
δοξάζω, νομίζω, Existimo.
δοξάζω, Glorifico, Honorifico, Magnifico, Nobilito, Glorior, Clarifico. O.
δοξάζει, Decorat. P.
δοξάριον, Gloriola. O.
δόξας, Ratus. P.
δόξῃ, Libeat. P.
δόξια, * Datum. S.
Δορὰ, Tergus, Tergum, Pellis, pellis. O.
δορὰ ζώων, Tergus. P.
δοράτια, Ancilia. P.

δοριάλωτος, Manu captus.
δοριάλωτοι, Manucapti. P.
δορίκτητος, Hasta captus.
δορκὰς, Dama, Capriola, Capreola. P. Caprea. O.
δορκάδες, Dammæ. P.
δοροφόροι, Spiculatores. O.
Δόρυ, Hasta, Pilum, Telum, Hastina. P. Hasta.
Δορύκτητος, Bardes. P.
δορυφόρημα, Satellitium. O.
δορυφόρος, Stipator, Satelles, Satellis, Satelles. P.
δορυφόροι, Satellites. P. Apparitores. O.
δορυφορῶ, Stipo.
δορῶται, Grumari. P.
Δὸς, Da, Cedo. ut Terent. in Phorm. Tu mihi argentum cedo. Da. P.
δὸς προσωπίδων, Da facialem. E.
δὸς προσωπίδιον, Da facialem. E.
δόσις, Datum, Dacio, Dos. P. Suffragium, Datio, Datus.
δόσιν ἔχων, Donativus. O.
δότης, Dator.
δοτικὴ, Dativus.
Δουλαγωγῶ, In servitutem redigo.
δουλάριον, Servulus.
δουλεία, Servitus, Servitium, Servitudo, Famulatus, Famulacio, Servitus. P. Famulatus. O. Servitium. S.
δουλεύω, Famulor, Servio, Inservio. O. Ancillor, aris.
δουλεύει, Servit. P.
δούλη, Serva, Ancilla, Ancilla. P.
δουλικὸς, Servilis, Famularius. O.
οἱ δουλικὰς τάξεις χρεωστοῦντες, Brutiani. P.
δοῦλος, Servus, Ambactus. P. Servus, Bardes, Agaso.
δοῦλος δημόσιος, Calo. P.
δοῦλοι δημόσιοι, Calatores. P.
δοῦλος ἑταίρας, Cinerarius. P.
δοῦλος οἰκέτου, Vicarius.
δοῦλος στρατιώτου, Cacula. P.
δοῦλος ὑπηρέτης στρατιώτου, Calo.
δουλοπρεπὴς, Ancillarius. P.
δοῦναι, Dicare. P. Dare.
δοχεῖον, Capacitas, Receptaculum, Receptaculum. P.
†δοχεὺς, Acceptor. P.
Δοχὴ, Exceptio.
† δόχιον καὶ καταγώγιον ἀπολλυμένων, Conventiculum perditorum. P.
δρᾶγμα, Manipulum, Manua, Dragma, Manipulus. O.
δράγμα, Manua. E.
δράγματα, Manipuli. E.
δραγμὴ, Manipulus. P. Manna. E.
†δράκιον, Pugillus. O.
†δρακίζει, Scurratur. P.
† δρακιστὴρ, Scurrator, Scurra. E.
†δρακιστὴς, Scurra. P.
† δρακοντίλος βοτάνη, Fel terræ.
† δρακόντιος βοτάνη, Fel terræ. P.
†δράκτης, Efficax.
δράκων, Draco, draco. P.
δράκων, ἰχθὺς, Draco.
δράκων, ἰχθύος γένος, Araneus. P.
†δρακοντοφόρος, Draconarius.
δρᾶμα, ἐπὶ ἀποτήματος, Facinus.
δρᾶμα, ἐπὶ ποιήματος, hæc Fabula.
δρᾶμα, Facinus. P. Fabula, Mamaculus. E.
δραματοποιία, Perpetratio. P.
δραματουργὸς, Facinerosus.
δραματουργοὶ, Facinerosi. P. Facinorosi. E.
Δράμε, Curre.
δρὰξ, ἡ τῆς χειρὸς, Pugnus, pugillum. P.
Δραξάμενος, Nanctus, Nactus. P.
δράξασθαι, Nancisci. P.
Δραπετεύω, Fugio, Fugito, as. O.
δραπέτης, Fugitivus.
†δραπετικὸς, Fugitivarius.
δρασείω, Facturio. O.
δρασμὸς, Fuga.
Δράσσομαι, Prendo, Adprehendo, Comprehendo, Nanciscor.
δραστήριος, Strenuus. O. Sagax. O. Navus.
δραστικὸς, Agens, Efficax. E.
†Δραυκίον, Monile.
Δραχμὴ, οἱ ἒξ ὀβολοὶ, Drachmum.
δραχμὴ, Sestertium. P.
†δρεμη, Verpa. E. [λειπόδερμος, serpus, Vulc. E.]
δρεπανὴ, Secula. O.
Δρέπανον, Falx. P. Falx.
δρέπανον † χορτοκοπικὸν, Serticulum. P.
†δρεπάνιον, Falcicula. O.
†δρεπανηκὸς, Falcarius. O.
δρεπανηφόρος, Falcifer, Falcatus. O.
δρεπανηφόροι, Falcarii. O.
†δρεπανοποιὸς, Falcarius. P.
δρέπομαι, Carpo, Decerpo, Decerpor. P.
δρέπεται, Carpitur. P. Carpit.
†δρεπτικῶς, Carptim.
δρίλος, καὶ ὁ μέσος δάκτυλος τῆς χειρὸς, Verpus. P.
Δρίλλος, Varus. [δρίλος, Salmasius.]
δριμέα, Acremonia. P.
δριμεῖς, Acres. P.
Δριμὺς, Acerbus, Acer, Acris, Acer. P.
δριμὺ, Acrum. P. Acre. P.
δριμύτης, Acrimonium, Acervitas, Acrimonia. O.
δρομαίως, Cursim. O. Curricula, adver.
†Δρόμαξ, Currax.
δρομεὺς, Cursor. P. Cursor, Exercipes, Veredarius. O.
δρομεὺς ἵππος, Currulus equus.
δρόμος, Cursus.
δρόμοι, Curricula.
Δροσερὸς, Roscidus, Rorulentus. O. Rosidus.
δροσίζω, Roro, Roresco, Roro. O.
δρόσος, Ros, Ros, roris. S. Ros. P.
δροσώδης, Roscus.
Δρύινος, Quercinus, Querceus, ernus. O. Roboreus.
δρύϊνον, Roboreum. P.
δρυμὸς, Nemus, Saltus, Condensum, Sylva. O.
†δρυμοφύλαξ, Saltuarius. O.
δρυμὼν, ὁ τόπος, Quercetum, Roboretum, Quercetum. S.
δρυοκολάπτης, Picus. P. Picus.
† δρυοκόλαψ, Picusmartius. E.
δρῦς, Suber. P. Esculus. O.
δρῦς, Quercus, quercus. P.
δρυοτόμος,
δρύοχοι, Stipites. P.
δρύφακτα, Septa. O. Roboraria.
Δρῶ, Actito, Ago.
Δρωπακίζω, Pilo.
†δρωπακιστὴς, Dropacista, Colipilarius, Depilator.
†δρωπακιστὴς, Alipilarius. P.
δρώπαξ, Alipina. S.
† Δυανδρικὸς, Duumviralis.
δυὰς, Duitas.
δυδακτὸς, Docibilis. O.
δυϊκὸς, Dualis. P. Dualis, Binarius. O.
δυϊκὸν, Duale. P.
δυϊκῶς, Dualiter.
Δύναμις, Tenor, Vigor, Vis, Virilitas, Virtus, Potencia, Valencia, Potentatus, Virtus. P. Pollentia. O. Potestas.
δύναμιν, Vigorem. P. Vim. P.
δυνάμεις, Vires. P.
δυναμικὸς, Viriosus.
δύναμαι, Possum, Queo, Queo. P.
δύναται, Potest. P.
δυναστεία, Potencia, Potentatus.
δυνάστης, Potens.
δυναστὴς, Princeps. O.
† δυνατεία, Potentatus. O.
δυνατὸς, Validus, Potens, Potis, Possibilis, Alacer. P. Potens, Vehemens, Alacer, Potis, pote. O.
δυνατὸν, Possibile. P. Possibile. O.
Δύνω εἰς ὕδωρ, Mergo.
δύνει ὁ ἥλιος, Occidit.
δύο, Duo. P.
δυοῖν, Duorum. P.
δυσὶν, Duolo. P. Duobus.
τοὺς δύο, Duo. P.
δύο ἀδελφῶν γυναῖκες, inanitrices.
δύο ἀδελφῶν γυναῖκες, Janitrices. P.
δύο καὶ δέκα λίτρας, Duo et dena pondo. S.
δύο ἡμέραι, Biduum. O.
δυοβούλου, Diovolares. P. [διόβολος. Vulc.]
Δυσαερία, Nuvilum.
δυσαναςχετῶν, Inpaciens.
δύσαντες, Arduum. P.
†δυσαπόληπτον, Inreparabile. P.
δυσάρεστος, Morosus.
†δυσαρεστία, Morositas.
Δύσβατος, Inaccessus.
δυσγενὴς, Ignobilis. O. Degener. P.
δυσειδὴς, Decolor. O. Turpis.
† Δυσέκπλοκος, Inextricabilis.
†δυσεντέριον, Tormina. P.
Δυσεντερικὸς, Torminosus.
Δύσερις, Pertinax. P. Pertinax.
δυσέριδες, Tricones. O.
δυσέριστος, Pertinax. P.
Δυσέφικτος, Arduus.
δύσθυμος, Defectus, a, um. O.
Δύσις, Occasus, Occasus. P. Occidens. S. Occidens subst. O.
Δύσις ἐν ὕδατι, Mersio.
Δυσκαταγώνιστος, Ineluc-

tabilis.
† δυσκαταπάλαιστος, Ineluctabilis.
Δύσκολος, Morosus, Difficilis, Trucolentus.
δυσκολία, Difficultas, Morositas.
δύσκολον, Difficile, Difficile. P.
δυσκολαίνω, Difficulto.
δυσκόλως, Difficulter.
δυσκρασία, Intemperies. O.
δύσλυτος, Nodosus.
δύσλυτοι, Artiores. P.
δυσμαθής, Indocibilis. E.
δυσμένεια, Infestacio, Infensio.
δυσμενής, Inimicus, Infestus, Infaustus. P.
δυσμενῶς, Inclementer.
δύσμορφος, Deformis, Maleformis. P.
δύσμορφον, Informe, Maleforme. P.
δυσμορφία, Deformitas.
δύσνους, Obtusus, Hebes, Hebetus.
†δύσοδευτος, Divius.
Δυσοιώνιστος, Infaustus, Infaustus. P.
†δυσόναρ; Infaustus.
δυσόρατος, Inperspicuus.
Δύσοσμον, Fœtidum.
Δυσουρία, Substillum.
δύσπαππος, Atavius. O.
Δυσπερίληπτον, Inconprehensibile, Inconplexivum.
δυσπιθεῖ, Diffidit. P.
Δύσπιστος, Incredibilis.
Δύσπνοια, Suspirium, Suspirium, P. Suspirium. S.
δυσπνοϊκός, Suspiriosus.
Δύσριγος, Algidus, Algiosus. P. Alciosus. E.
δυσσέβεια, Scelus, Facinus. E.
δυσσέβημα, Facinus. P.
δυσσεβῶ, Violo. P.
δυστηνία, Anxietas. P.
Δύστηνος, Inportabilis.
Δύστροπος, Male moratus morosus. E. Callidus. P.
δυστύχημα, Infortunium. O.
δυστυχής, Calamitosus, Infelix, Calamitosus. P.
δυστυχία, Calamitas, Erumna, Calamitas. P.
δυστυχίαι, Clades, Calamitates, Casus. P.
δυστυχῶς, Infeliciter.
δυσφημία, Infamia, Inpietas.
δυσφημεῖ, Inpie loquitur, Infauste loquitur.
δυσφορῶ, Hesito.
Δυσχείμερος, Algidus.
Δυσχέρεια, Offensio, Difficultas, Molestia. O.
δυσχερής, Difficilis, Inenodabilis. P.
δυσχείμερον, Algidum. P.
δυσχερές, Difficile. P. Arduum. P.
δυσχερῶς, Difficile, Difficulter.
Δυσχρηστία, Incommodum.
δύσχρηστος, Incommodus.
δυσχρηστῶ, Incommodo.
†δυσωδέω, Fœteo. O.
δυσώδης, Olidus, Teter, Putidus, Fœtidus. O.
τὸ Δυσῶδες, Virus. O.
δυσωδία, Putor, Fetor, Fætor. P. Graveolentia. O. Putor, Fœtor.
δυσωπεῖ, Exorat. P.
δυσωπεῖται, Confunditur. P.
δυσώπησις, Ambicio.
δυσωπία, Ambitio. P.
δυσωπούμεθα, Exoramur. P.
δυσωπῶ, Exoro.
δύτης, Urinator. P.
δύτης ὄρνις, Mergus.
δυτικός, Occasibus.
δυτικόν, Occiduum. O.
δύω, Occido cor. O. Mergo.
δώδεκα, δυόδεκα, Duodecim.
δωδεκάτη, Duodecima. P.
δωδέκατον, Duodecies. P.
δώης, Des. P.
δῶμα, Tectum, Tectum. P.
† δωράσινον, Duracinum. [†δωράκινον. Meurs.]
δωρεά, Donacio, Liberalitas.
δωρεὰ θεῖα, Indulgencia.
δωρεὰ Καίσαρος, μέτρον οἴνου † ἐξάξεστον, Congiarium.
δωρεά, Liberalitas. P. Congiarium, Donatio, Munificentia, Beneficium. S. Donatio, Liberalitas. E.
δωρεὰν λαβών, Adeptus.
δωρεάν, Gratis.
δωρέομαι, Dono, as. O. Munero. O.
δωρεῖται, Munerat. P. Donat. P.
δωρηθέντα, Dono collata. P.
δώρησαι, Dona. P.
δωρητοκός, Donator. [†δωρητικός.]
δωρητός, Donatus. P. Donatitius, Donatus. O.
†δωριμαῖον, Gratuitum.
δωροδοκία, Munificentia. P.
δωροδόκος, Ambiciosus.
δωροδοκῶ, Munero, Demunero.
δῶρον, Donum, Munus, Munusculum, Donum. P. Munus.
δῶρον στρατιώταις, Donatum.
δῶρα, Dona. P.
δωροῦμαι, Dono, Munero.
δώσωσιν, Duint. P.

E

Ἔα, ἐπίρρημα, Heia.
Ἔα, ἔα, Heem.
Ἑάλω, Captus est.
ἐὰν δέ τις, Ac si quis. P.
ἐὰν εἴπῃς, Si Dixeris. E.
ἐὰν μὲν οὖν, Siquidem. P.
ἐὰν μή, Nisi. P.
Ἔαρ, Ver. P. Ver.
ἐαρινὴ τροπή, Verna.
ἐαρινός, Vernus.
ἐαρίζω, Verno. O.
ἐάσαι, Sinere. P.
ἐάσειεν, Omiserit. P.
Ἔασον, Demitte, Mitte.
Ἑαυτὸν παραδοὺς ἐν πολέμῳ, Dediticius.
ἑαυτόν, Se. P.
Ἑαυτῷ, Sibimet, Sibimetipsi.
ἑαυτῷ ἐλογίσατο, Accepto sibi fecit. P.
ἑαυτούς, Se. P.
ἐάω, Sino, is. O.
ἐβασίλευεν Τρώων, Regnabat Trojanorum. E.
ἐβλασφήμησαν, Devovescent. P.
ἐβιάσατο, Inhibuit. P.
ἐβλήθη, Tactus est. P.
ἔγγαια κτήματα, Prædia. P.
Ἐγγαμίζω, Marito.
Ἐγγελῶ, Inrideo.
Ἔγγεον, Terrestre.
ἐγγίζω, Propinquo, as. O. Proximo, as. O.
† Ἔγγιστος, Proximus, Propinquus.
ἔγγιστα, Proxime, Prope, Juxta, Proxime. P.
Ἐγγίζω, Adpropinquo, Propinquo.
†Ἐγγλυκαίνω, Indulceo.
Ἐγγλύφω, Insculpo.
Ἔγγονος, Nepos.
ἐγγόνου γαμετή, Pronurus.
ἔγγονοι, Posteri. P.
ἐγγόνη, Neptis, Neptis. P.
ἐγγόνης ἀνήρ, Progener.
ἐγγράμματος, Literosus. O.
Ἐγγραφή, Inscriptio.
†ἐγγραφεύς, Descriptor.
ἔγγραφος, Inscriptus.
ἐγγράφω, Inscribo.
ἐγγράψασθαι, In leges Jurare. E.
†Ἐγγρήγορος, Solers.
Ἐγγύη, Vadimonium, Fidejussio, Vadimonium. P. Vadimonium. S. Vadimonium, dium. O.
Sponsus.
ἐγγυητής, Fidejussor, Sponsor, Vas, vadis, Præs, edis.
ἐγγυηταί, Vades, fidissimi vades. E.
ἔγγυος, Præs. P. Vas, vadis. S.
ἔγγυοι, Vades. P.
Ἐγγύς, Juxta, Propter, Prope, Comminus. P. Prope, Insecus, Procul, Eminus, Proxime, In confinio. E.
ἐγγὺς τοκετοῦ, Prope partum. P.
ἐγγύτερος, Propior.
Ἐγγυῶ, Spondeo.
ἐγγυῶμαι, Spondeo. P.
ἐγέννησεν, Procreavit. P. Edidit.
ἐγείρω, Tollo. O.
ἐγείρει, Tollit. P.
Ἐγείρομαι, Surgo.
ἐγείρεται, Surgit. P.
ἐγερθήσεται, Exorietur. P.
ἔγερσις, Surrectio.
†ἐγκάθεδρος, Consessor. E. Consessor. E.
Ἐγκάθετος στρατιώτης, Sedulus.
Ἐγκαινίζω, Innovo.
ἐγκάθισμα, Residuum. P.
†ἐγκαλίς, Manipulus. O. [ἀγκ.]
Ἐγκαίω, Inuro.
ἐγκαλεῖται, Accusatur. P.
Ἐγκαλύπτομαι, Velor, Operior.
Ἐγκαλῶ, Culpo, Incuso, Expostulo. O.
Ἔγκατα, Intestina, Interanea, Exta, Intestina. P. Viscera.
ἐγκατακλείω, Introcludo. O.
ἐγκατάλειμμα, Residuum. P.
Ἐγκαταλείπω, Relinquo.
†ἐγκατάλειψις, Reliquacio.
ἐγκαταλιμπάνω, Derelinquo.
ἐγκατάλιμμα, Residuum.
ἐγκατασκήπτειν, Oggrassari. O.
ἐγκατέλιπεν, Destituit. P.
ἐγκατέλειψεν, Destituit. P.
Ἐγκαυστόν, Recremandum.
Ἐγκείμενος, Insitus.
ἔγκειται, Insetie. P.
Ἐγκεκαυμένος, Infectus, Inustus.
Ἐγκεκαλυμμένος, Velatus, Tectus.
Ἐγκεκλεισμένος, Inclusus.
Ἐγκεκεντρισμένος, Insiticius.
†ἐγκέλευσις, Hortatus, us. O.
ἐγκέντρισις, Insitus, Inser-

cio, Insitio. O.
†ἐγκεντρίσιμος, Inserticius.
†ἐγκεντρισμὸς, ἐπὶ τοῦ παροξύνοντος, Incitacio, Instigacio.
ἐγκεντρίζω, παροξύνω, Instimulo, Instigo.
ἐγκεντρίζω δένδρον, Insero.
†ἐγκεντριστής, Instimulator, Instigator.
ἐγκεντρῶ, Inpungo.
Ἐγκέφαλος, Cerebrum, Cereber. P. Cerebellum, et Cerebrum. P.
Ἐγκλείω, Includo.
Ἔγκλημα, Crimen, Objectamen, Crimen. P. Reatus. E.
ἐγκληματικὸς, Criminalis, Querulus. O. Litigator.
ἐγκληματικὸν, Criminale. O.
ἐγκληματικά, Criminalia. P.
ἔγκλησις, Criminacio, Incusacio.
ἔγκλητος, Appellatio. P.
Ἔγκλισις, Inclinacio, Modus.
ἐγκοίλιον, Hira. O. Hila.
†Ἐγκοίμηθρον, Dormitorium.
Ἐγκολπίζω, Insinuo.
ἐγκονέω, Accelero. O.
ἐγκοπεὺς, Scalpellus. O.
†ἐγκοπὶς, Planula. O.
Ἐγκόπτω, Incido, Inpedio.
ἐγκόπτειν, Interpellare. O.
Ἔγκοτος, Infestus.
ἐγκρατεύεται, Abstinet. P.
Ἐγκρατής, Continens, Tenax, Compos, Obstinatus. P. Tenax.
ἐγκρατὴς γίνομαι, καὶ ἀμείνων, Potior. P.
ἐγκράτεια, Continencia, Tenacitas, Continencia. P. Pertinacia, Abstinentia.
ἐγκρατῶς, Continenter. P. Abstinenter.
ἐγκρυφίας, Subcineritius. O.
ἐγκυήσασα, Connixa. P.
ἐγκύκλιος, Trivialis, le. O. Vulgaris.
ἔγκυλος, Bassus. P.
ἐγκυμονοῦσα, Prægnans. P.
ἐγκυμονούσας, Fordas. P.
ἐγκύμων, Gravida, Gravis, Pregnans, Feta. P.
Ἔγκυος, Gravis, Pregnans, Prægnans. P. Fœtus, a, um. O.
† ἐγκωμάζω, Comisor. E.
Ἐγκώμιον, Laudacio, Conlaudacio, Laudatio. P.
ἐγκώμια νεκρῶν, Neniæ. singulare non habet.
ἐγκωμιάζω, Comissor, Laudo.
ἐγκωμιάζει, Conlaudat.
ἐγκωμιαστής, Laudator.
ἐγκωμιαστικὸς, Laudativus. O.
Ἔγνων, Comperi, Cognovi, Scivi, Comperi. P.
ἔγνω, Conperit. P. Novit.
ἐγνωρίσαμεν, Insinuavimus. E.
ἐγνώσθη, Innotuit. P.
ἐγνωσμένος, Notus.
ἐγνωσμένον, Notum. P.
ἐγομφώσαμεν, Retudimus. P.
ἐγρηγορώς, Vigil. O.
† * ἐγρος, Prex, Precis. S.
ἐγύμνασεν, Exercuit. P.
ἐγχαίνω, Inhio. O.
Ἐγχαράσσω, Insigno, Inciso.
Ἐγχείρημα, Inceptum, Conamen.
† ἐγχειρηματικὸς, Argutulus. O.
ἐγχείρησις, Conatus.
ἐγχειρίδιον, Manualium, Sica. P. Pugio. O. Mantuarius. O.
ἐγχειρίζω, Mando, Injungo, Committo.
ἐγχειρίζει, Delegat. P.
ἐγχείρισις, Mandatum.
† ἐγχειριστής, Mandator.
ἐγχειρῶ, Conor.
Ἔγχελυς, Anguilla, Anguilla. P.
ἐγχέλεις, Anguillæ. O.
Ἐγχέω, Infundo.
†ἐγχρήζοντα, Impendia. E.
† τὰ ἐγχρίζοντα, Inpendia. P. [ἐγχρήζοντα.]
ἐγχρίοντες, Inlinentes. P.
Ἔγχρισις, Inunctio.
Ἐγχρονίζω, Inmoro.
Ἐγχυματίζω, Infundo.
† ἐγχυμίζω, Insucco. O.
ἐγχύτατος, Proximus. P.
ἐγχύτου, Scriblita. P.
Ἐγχώριος, Gentilis, Indigena. E.
ἐγώ, Ideo. P. Ego.
Ἐγὼ αὐτὸς, Egomet, Egometipse.
ἔγωγε, Egomet. P.
ἐγὼ γοῦν, Ego certe. E.
ἐγὼ δὲ, Ast ego. P.
ἐγὼ μὲν, Equidem. P.
Ἐγὼ μὲν, Ἐγὼ μὲν οὖν, Equidem.
ἐδάμασα, Domui. P. Domavi.
ἐδαπάνησεν, Consumpsit. P.
ἐδαφίζω, Pavio. E. Pavimento. O.
ἐδαφίζει, Solidat. P. Paviclat. P.
Ἔδαφος, Humus, Humum, Solum, Pavimentum, Pavimentum. P. Pulpitum. S.
† ἐδαφώδης, Pavimentitius. O.
Ἔδεσμα, Esca, Cibus, Pulmentarium, Edulium. O. Cibarium.
ἐδέσματα, Dapes. O.
ἐδέσμασιν, Dapibus. P.
ἐδημηγόρησεν, Adlocutus est. P.
ἐδίδουν, Dabam. P. Dabant.
ἐδίδαξα, Docui. P. Docui.
ἐδίδαξεν, Docuit. P.
ἐδίπλωσεν, Duplavit. P. Duplicavit.
ἐδίσκευσεν, Rotavit. P.
Ἔδνα, hæc Sponsalia, singulare non habet, Sponsalia. P.
ἕδνον, Dos. O.
ἐδνόω, Doto, as. O.
ἐδογμάτισεν, Censuit. P.
ἐδογμάτισεν, Decrevit. P.
Ἔδος, Pulvinarium, Sacrarium.
Ἕδρα, ἡ καθέδρα, Sedilis, Sedes.
ἕδραι, Sedes. P.
ἕδρα, ὁ δακτύλιος, Anus.
Ἐδράζω, Conloco, Sedo, Stabilio.
ἐδράζει, Conlocat. P. Collocat, Locat.
ἑδραῖαι, Sessiles. O.
ἑδραῖος, Firmus, Stabilis.
ἑδραιῶ, Stabilito.
† ἑδράριον, Sedicula. O.
ἕδρασμα, Pulvinarium.
ἐδρέποντο, Carpebant. P.
† ἑδρεύσιμος, Sedentarius. O.
† ἕδρευσις, Sessio. O.
ἐδώδιμον, Cibale. O.
ἐδώδιμα, Edilia. O.
ἔδωκεν, Dedit. P.
ἐδώλια, Fori. E.
ἐζημίωσεν, Multavit. P.
Ἐζητήθη, Ventilata est.
ἐζωσμένος, Cinctus. P.
Ἐζωσμένος, Cinctus.
ἐζωσμένοι ἐν πολέμῳ, Endo. P.
ἐθεσπίσαμεν, Decrevimus. P.
ἐθελοκακέω, Prævaricor. O.
ἐθελοκακεῖ, Tergiversatur. P.
Ἐθελοντής, Ultronius, Voluntarius.
ἐθηρᾶτο, Captaverit. P.
Ἐθίζομαι, Adsuefio, Adsuesco, Suesco. O. Consuesco, Insuesco.
ἐθίζω, Adsuesco, Insuesco, Consuefacio, Assuefacio. O. Suefacio.
ἔθιμος ἡμέρα, Dies sollemnis. P.
ἔθιμον, Consuetum, Sollenne, Solemne. P.
ἔθιμα, Solennia, hæc Sueta. singularia non habet.
τὰ ἔθιμα, Justa. E.
† ἐθίμως, Rite, Ritu, Sollemniter. P. Rite.
Ἐθνικὸς, Gentilis, Gentilis. P.
ἐθνικά, Gentilia. S.
ἔθνος, Gens, Nacio, Cohors. P. Natio.
ἔθνη, Nationes. P. Gentes.
ἐθνῶν, Gentium. P.
ἔθνεσιν, Gentibus. P.
Ἔθος, Consuetudo, Mos, Ritus.
ἔθος, Ister. P. Institutum, Mos, Ritus. S.
ἔθος ἔχω, Soleo.
† ἐθνοφύλαξ, Gentilicius.
ἔθρεψαν, Aluerunt. P.
Εἰ, ἀντὶ τοῦ ἐὰν, An, Sin, Si.
εἰ, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, Es.
Εἴα, Heja.
εἴγε, Siquidem. O.
Εἰδὲ, Si autem, Sin autem, Quasi. P. Quod si.
εἰδὲ, Vide. P.
εἰ δὲ μήτε, Quid ni? P.
Εἰδέα, Genus, Species, Gestus. P.
Εἰ δὲ μὴ, Si minus, Alioquin, Sin minus. P.
εἰδὲ μή γε, Alioquin. P.
εἶδεν, Gnot. P.
Εἰδέναι, Nosse, Scire.
εἰδεχθής, Tætrum aspectum. P.
Εἰδημόνως, Scienter, Scienter. P.
εἰδήμων, Gnarus, Scitus, Sciens, Scitus. P. Navus, Gnarus.
εἰδήμονας, Certiores. P.
εἴδησις, Pericia, Sciencia.
εἰδικὸς, Specialis, le. O.
εἰδικῶς, Specialiter. E.
εἰδοποιὸς, Specificus. O.
Εἶδος, Species, Vultus.
εἶδος, ἡ ποιότης, Qualitas.
εἶδος, Res. P.
εἶδος ἀγγείου, Bilbinus. P. Bavar. P. Boccola. P.
εἶδος αἰτίου, Bria. P.
εἶδος ἀκάνθης ἱματίῳ κολλώμενον, Lappa.
εἶδος ἀκάνθης βοτάνης, Batis. P.
εἶδος ἀκοντίου, Gesa, Sparus, Sarisa.
εἶδος ἀκοντίου, Sparus. P.
εἶδος ἅρματος, Prætorium. P.
εἶδος βοτάνης, Salvia. P.
εἶδος δέρματος Βαβυλωνικοῦ, Beneventanum.
εἶδος δένδρου, Æsculus. P.
εἶδος δοκαριοκαπνισμένων, Insuasum. P. [εἶδος † δοκαρίου κεκαπνισμένου, Scalig.]
εἶδος ζώνης, Cacautica. P.
εἶδος ἰχθύος, Aquipenser. P. Attitarna.
εἶδος ἰχθύος καταστίκτου, Aspersus. P.
εἶδος κοφίνου, Corbis. P.
εἶδος μονοξύλου πλοίου †πρωτοκατασκευάστου, Linter. P.
εἶδος νεκροῦ, Conlucatis.
εἶδος νούμμου, Sestertium.

εἶδος ὀργάνου, Barbutum. B.
εἶδος ὀρνέου, Immusulus. P. Passa, Ambustandus.
εἶδος ξύλου, Robor. P.
εἶδος ὄψεως, Vultus. P.
εἶδος παλιούρου, ἔστι δὲ ἀκανθῶδες δένδρον, Marrugina. P.
εἶδος περικεφαλαίας, Cudo. P.
εἶδος πλοίου, Grulli. P. Gauli.
εἶδος ποτηρίου, Carchesium. P. Barisa.
εἶδος ποτηρίου ὀστράκου, ἐν ᾧ οἱ πρυτάνεις ἐν ταῖς θυσίαις χρῶνται, Atena. P.
εἶδος σίτου, Adoria. P. Ævum.
εἶδος σκεύους ὡς Πακούβιος, Appia. P.
εἶδος σκεύους ὀστρακίνου, Guturum, Dupia. P. Ejucarum.
εἶδος σταφυλίνου, Siser. P.
εἶδος σχήματος, Cultus. P.
εἶδος φύσεως, Sexus naturæ. P.
εἶδος φωνῆς, σάλπιγγος, Gingriba. P.
εἶδος χύτρας, Lepistra. P.
εἶδος χρυσοῦ, Absitanum. P.
εἰδύλλιον, Egloga. O.
† Εἰδωλοθυσία, Inmolacio.
εἰδωλολάτρης, Simulacra colens.
εἴδωλον, Simulacrum, Larva, Larva. P. Simulacrum, Imago, Larva. S. Simulacrum. O.
Εἰδὼς, Conscius, Sciens, Expertus. P. Sciens, Scius, Sciens feci. O.
Εἶεν, Sit.
εἴη δὲ, Ensiet. P.
εἴης, Sis. P.
εἴησαν, Sint. P.
Εἴθε, Utinam, Utinam. P. O si. O.
εἰ θέλεις, Sis. P.
εἴθισεν, Adsuevit. P.
Εἰθισμένος, Consuetus, Adsuefactus. P.
Εἰθύνω, Rego, Dirigo.
Εἰκάζω, Estimo, Conicio.
εἰκάζει, Conicit. P.
Εἰκαὶ, Licet, Tamen sit, Sin etiam, Etiamsi. P. Tamen, Quanquam.
εἰ καίτοι, Quamvis. P.
Εἰκαῖος, Nugax, Futilis, Vanus, Nebulo. P. Supervacuus.
εἰκαία, Supervacua. P.
εἰκαῖον, Supervacuum. P.
εἰκαιότης, Inanitas, Vanitas.
Εἰκασία, Estimacio.
† εἰκάσιμος, Estimabilis.
εἰκαστής, Estimator.
εἰκαστὸν, Opinabile. O.
Εἰ καὶ ταμάλιστα, Licet, Maxime, Quamquam, Quamvis, Tamen etsi, Quamquam. P. Quamvis.
Εἰκῆ, Frustra, Inaniter, Sine causa, Supervacue, Gratuito. P. Temere. O.
Εἰκονίζω, Imaginor, Effigio. O.
εἰκονικὸς, Imaginarius. P.
εἰκονικοὶ, Imaginarii. P.
εἰκόνιον, Imaguncula. O.
† εἰκονογραφία, Imaginacio.
Εἰκὸς, Credibile, Verisimile, Credibile. P. Verisimile.
Εἴκοσι, Viginti.
εἰκοστὸς, Vigesimus. O.
εἰκοστὴ, Vicesima, Vicesima. P.
† εἰκοστατής, ὁ τὰς εἰκοστὰς ἀπαιτῶν, Vicesimarius.
Εἰκότα, Credibilia.
εἰκότως, Quippe, Sane, Merito, Merito. P. Sane.
Εἴκω, Cedo.
Εἰκὼν, Imago, Effigies, Imago. P. Effigies. O.
εἰκόνες, Imagines. P.
† εἰκονώδης, Imaginosus. O.
εἰλείθυα, Lucina. O.
Εἵλετο, Elegit, Optavit.
εἰλέω, Conglobo. O.
Εἴλη, Glovus, Acies, Ala, Cohors.
εἰληδὸν, Turmatim.
εἰληθερεῖν, Apricari. O.
εἰλήθια, Lucina.
εἴλημα, Volumen, Ala. P.
εἴλημα, Volucrum. E.
εἰλημμένος, Sumptus ad. O.
εἰλημμένα, Concepta. P.
εἴληφεν, Cæpit. P.
εἴλιγγες, Gurgites. P.
εἰλιγγιῶ, Vortigo.
† εἰλιγγώδης, Vorticulosus.
Εἰλικρινὴς, Sincerus, Integer, Sinceris, Sinceris. P.
εἰλικρίνεια, Sine febre. E.
† εἰλικρινότης, Sinceritas. P.
εἰλικρινῶς, Sincere.
εἴλιξ, Vortex, Vertigo, Vortigo.
εἵλκυσα, Duxi. P.
εἵλκυσεν, Duxit. P.
εἰλόμην, Elegi.
Εἰλὺς, Limus.
Εἰλοῦμαι, Voluto.
Εἰλῶ, Plico, Volvo.
εἱμαρμένη, Fatum.
εἱμαρμένον, Fatale, Fatum. P.
εἱμαρμένος, Fatatus. E.
Εἱμὰς, Lorus, Lorum.
εἰ μὲν, Siquidem. P.
εἰ μέντοιγε, Siquidem. P.
εἰμὴ, Ni, Nisi, Si non, Quod si non, Nisi. P.
εἰ μὴ θαυμαστὸν, Nimirum. P. Nimirum.
εἰ μὴ κατὰ τύχην, Ni forte, Nisi forte.
εἰ μὴ σφάλλομαι, Ni fallor.
εἰμήτι, Nisi si.
εἰμὶ, Sum. P.
Εἱμείρομαι, Gestio, Desidero.
εἰνάτηρ, Fratria. O.
Εἵνεκα, Causa.
Εἶναι, Esse, Fore, Esse. P.
εἶξεν, Cessit. P.
εἴπατε, Dicæ. P.
Εἶπε, Dic, Memora, Cedo, Inseque. P. Memora, Dic.
εἴπερ, Siquidem. P. Quandoquidem. O.
εἶπον, Dixi. E.
Εἴποτε, Si quando, Enunquam. P.
Εἴπου, Sicubi, Si usquam, Enusquam. P. Sicubi. P.
Εἴπω, Dico, Memoro, Subinde. O.
ὁ εἰπὼν, Qui dixit. P.
Εἴπως, Si quomodo, Si usquam.
† Εἴπωσις, ἢ † σφίγξις, Pressus.
† εἰπωτήριον λινοῦ, Prænum.
Εἰργασμένος, Factus.
τὰ εἰργασμένα, Seges. O.
εἰργμὸς, Conectum, Conexio. P.
εἴργω, Veto, Prohibeo.
εἴργει, Arcet. P.
εἶργεν, Arcebat. P.
Εἰρεσία, Remigium.
εἰρηνεύω, Paco.
Εἰρηνάρχης, Pacator, Irenarcha.
εἰρηνεύουσιν, Pacant. P.
εἰρήνη, Pax. pluraliter non declinatur. Pax. P.
εἰρήνης θεὸς, Panda. P.
εἰρήνην ἄγω, Pacifero.
εἰρηνικὸς, Pacatus.
εἰρηνικῶς, Pacate. O.
εἰρηνοποιὸς, Pacificus, Pacificus. P.
εἰρηνοποιῶ, Pacifico, Paco.
† εἰρηνοφόρος, Pacifer. O.
Εἱρκτὴ, Septum, Carcer. P.
† εἱρκτικὸς, Carcerarius. O.
† Εἰρκτικὸς, κωλυτικὸς, Arcivus.
εἰρμένος, Nexus part. O.
Εἱρμὸς, Connexio, Series, Series. P. Series. S.
εἱρμῷ, Copulatim. P.
εἶρψεν, Inrepsit. P.
εἴρω, Necto. O.
εἰρωνεία, Cavillatio. P.
εἰρωνεύομαι, Pellico, Cavillor.
† εἰρωνία, Pellicacio, Cavillacio.
† εἰρωνίαι, Blandiciæ, singulare non habet.
Εἷς, ὄνομα, Unus.
εἰς, Indu. P. In, Insecus.
Εἰς, πρόθεσις, Erga, In.
Εἰσαγγελεὺς, Delator.
Εἰσάγω, Induco, Introduco, Superduco. O.
εἰσάγει, Inducit. P.
εἰσαγωγεὺς, Lator, Institutor, Accensor. P.
εἰσαγωγὴ, Inductio, Introductio, Institucio, Institutum.
εἰσαγωγαὶ, Institutiones. O.
Εἰς ἀκαίρεον, In integrum. [ἢ εἰς ὁλόκληρον.]
εἰς ἀκέραιον ἀποκαταστήσει, In integrum restituet. P.
Εἰσάκουσον, Exaudi.
εἰσακούω, Exaudio.
† Εἰσακτὴς, Inductor.
εἰς † ἀποκεφαλισμὸν, Ad decollandum. P.
Εἰς ἀρχαῖον ἀποκαθιστῶ, Antico.
Εἰσαῦθις, In posterum.
εἰς αὔριον, In crastinum.
Εἰς αὔριον, ἀναβάλλομαι, Recrastino, Recrastino. P.
εἰς αὐτὸν, Im. P. In eum. P.
εἰσαχθεὶς, Inductus. P.
Εἰσβάλλω, Inmitto, Irripio. O. Introeo, Introrumpo. O.
εἰσβάλλει, Immittit. P.
εἰσβολὴ, Accessio. E. Accensio.
Εἰσδέχομαι, Admitto.
Εἰσδύνω, Penetro.
Εἰς ἔγκλημα δοθεὶς, Noxæ deditus.
Εἰσελαύνω, Ineo, Intro.
εἷς ἕκαστος, Unusquilibet. O.
εἰσεκόμισεν, Inportavit. P.
εἴσελθε, Intra. P.
† εἰσελούσιον, Introitum. P. [εἰσηλύσιον, Vulc.]
εἰς ἐμὲ, Erga me. P.
εἰσενέχθη, Latum est. P.
εἰσενεχθεῖσαι, Rogatæ. P.
Εἰσενεχθὲν, Collatum, Rogatum.
εἰσεπήδησεν, Invaserat. P.
εἰσεποιήσαντο, Cooptarunt. P.
Εἰσέρχομαι, Ineo, Introeo, Ingredior, Introgredior, Succedo. P. Intro, Incedo. O.
Εἰς ἔτος, Ad annum.
εἰσήγαγεν, Invexit. P.
Εἰσήγησις, Exposicio.
εἰσηγητὴς, Lator, Accensor. P. Auctor. O.
εἰσηγητὴν, Latorem. P.
εἰσηγοῦμαι, Expono.
Εἰσηλύσιον, Introitum.
Εἰσηνέχθη, Latum est, Lata est.

† εἰσήραζον, Inger. P. [εἴσκρασον, Vulc.]
Εἰσιτήριον, Per introitum.
εἰσκαλέω, Introvoco. O. Invoco.
Εἰσκεκλημένος, Invitatus.
εἰσκεκομηκέναι, Contulisse. P.
Εἰς κόλασιν δοθεὶς, Noxæ deditus.
εἰς κόλασιν δέδωκεν, Noxam dedit. P.
εἰς εὐθύνας.
Εἰσκομιδὴ, Inlacio.
εἰσκομίζεται, Infertur. P.
εἰσκομίζω, Infero, Inporto.
εἰσκομίζεις, Infers. P.
εἰσκόμισον, Infer. P.
εἰσκομισθὲν, Collatum, Inlatum. P.
† εἰσκομίσματα, Infertilia. P.
† εἰσκομιστέον, Inferendum. P.
Εἰς κόρακας, In malam rem.
εἰς λεπτότατα, Minutatim. O.
Εἰς μάτην, Gratis, In vacuum.
εἰς μῖσος, In odium. P.
εἰς μῖσος γενησόμενος, Pertesus. P.
Εἰσοδιάζω, Redigo.
τοῦ εἰσοδιαζομένου, Redigendo. P.
εἰσοδιασθὲν, Redactum. P.
εἰσοδιασμὸς, Radicacio, Redactio. S.
εἰσόδιος, Introitorius. P.
εἴσοδος, ἐπὶ οἰκίας, Aditus, Introitus, Ingressus.
εἴσοδος, ἡ λῆψις, Acceptus, Obvencio.
εἴσοδος, Aditus. P. Introitum. S. Introitus.
εἰσοικίζω, Intromitto. O.
εἴσομαι, Sciam. P.
εἴσοπτρον, Speculum. E.
εἰσοράω, Introspicio. O.
εἰς οὐδὲν δέον, Ne quiquam.
εἴσπαθι, Dolat. E.
εἰς παράχρησιν, In abusum. P.
εἰσπέμπω, Inmitto.
εἰσπέμπει, Immittit. P.
Εἰς πέμπτην, Die quinta.
† εἰσπηδησιῶνες, Defectarii lib. de Off. Proconsulis. P. Derectarii. E. [†ἐπεισπηδηταὶ, Labbæus.]
Εἰσπηδῶ, Insilio, Invado, Inrumpo.
εἰσπίπτω, Irrumpo. O.
εἰσποιεῖ, Coaptat. P.
Εἰσποίησις, Adoptio.
εἰσποιητὸς, Adoptivus. O.
εἰσποιητὸς, θετὸς, Adoptivus. O.
εἰσποιοῦμαι, Adopto.
Εἰς ποῖον μέρος, Corsum.
Εἰσπορεύομαι, Introeo, Ingredior.
εἰς πρᾶγμα, In rem. E.

εἰσπράκτωρ, Coactor. E.
εἴσπραξις, Exactio.
εἴσπραξιν, Conpulsionem. P. Exactionem.
εἰσπράσσει, Exigit. P.
εἰσπράττω, Exigo.
εἰσπραχθὲν, Redactum. P.
εἰς πρόσωπον ἀγωνίζεσθαι, Condici. P.
εἰς πρόχειρον, Impromptum. P.
Εἰσρέω, Influo. [εἰσρέω.]
εἴς σε, In te. P. Innatem.
εἰς στίχον, In versum. O.
εἰς συγχύσεις, Ad confundendum. P.
εἰς † συνάντησιν, Obviam. O.
Εἰς τὰ ἀριστερὰ, Sinistrorsum.
εἰς τὰ δεξιὰ, Dextrorsum.
† εἴσταθμον, Libra. E. [εἰς σταθμός. E.]
εἰς τὰ πρῶτα, Inprimis. O. Apprime.
Ὁ εἰς τὰς ἀλλοτρίας ἕνεκεν τοῦ κλέψαι εἰσερχόμενος οἰκίας, Derectarius. P.
εἰς τέλος, Usque finem.
εἰς τετάρτην, Die quarta.
εἰς τὴν αὔριον, In crastinum.
εἰς τὴν πρὸ ταύτης ἡμέραν, In ante diem.
εἴς τινα τόπον, Aliquorsum. O.
εἰς τὸ αὐτὸ, In unum.
εἰς τὸ ἐνδότερον, Introrsum.
εἰς τὸ ἐπιὸν, In posterum. P.
εἰς τὸ ἑξῆς, Deinceps.
εἰς τὸ ἐξώτερον, Extrorsum.
εἰς τὸ ἐπιὸν, In posterum.
εἰς τὸ κατ᾽ ἰδίαν, Seorsum.
εἰς τὸ κατ᾽ ἰδίαν ἀποσπᾷ καὶ ἐξάγει, Seducit. P.
εἰς τὸ μέλλον, In posterum, In futurum. E.
εἰς τὸ παρὸν, In præsens, In præsenti.
εἰς τοὔμπαλιν, Retrorsum. O.
εἰς τοὐπίσω, Retro, Retrorsum, Retroversum, Retro. P.
εἰς τρίτην, Perendie, Perendie. P.
εἰς ὑπαντὴν, Obviam, Adversum.
εἰς † ὑπόρθωσιν τιμωρίας, Ad subrigenda. lib. de Off. Proconsulis. P. [subrigendam, Salm.]
εἰς ὕστερον, In posterum.
εἰσφέρεται, Infertur. P.
εἰσφέρω, Infero, Infero. O. Promulgo, Conjicio, Confero.
εἰς φιλίαν διαλλάσσω, Reconcilio.
εἰσφορὰ, Pensum, Tributum, Inlatum, Inlatio. P.

εἰσφορὰ, φόρος, Tributum. S.
εἰσφορὰ, δημοσίων, Fusio. P.
εἰσφορὰ νόμου, Rogacio legis.
τὴν εἰσφορὰν, Pensitationem. P.
εἰσφοραὶ, Fusiones. P.
εἰσφορῶν, Functionum. P.
εἰς φυγὴν δίδωμι, Terga do.
εἴσω, Intra, Intro.
εἰς χρῆσιν ἔχω, In usum habeo. P.
Εἰς ψῆφον, In calculum. E.
εἰς ὥρας, Ad annum, Ad annum. P.
εἶτα, Deinde, Dehinc.
Εἴτε, Seu.
Εἴτι, Siquid.
Εἴτι ἂν, Εἴτι δήποτε, Quidquid.
Εἴ τινι τρόπῳ, Siquo modo.
εἰ τυχὸν, Ut puta.
† εἰχείρισμα, Corollarium. E.
Εἰχὼρ, Sanies.
Εἴωθα, Soleo, Soleo. P. Solito, tas. O.
εἴωθεν, Solet. P.
εἰώθασιν, Adsolent, Consueverunt.
εἰωθὼς, Solennis, Solens. O. Solitus.
ἐκ, De, Ex, De. P.
ἐξ ἀδιαθέτου, Ex Intestato. E.
ἐκάλεσεν, Adscivit, Evocavit. P.
ἔκαμψεν, Irruit. P.
ἐκ τῆς ἀναφορᾶς, Ex notoria. E.
ἐκ τῆς † ἀναφορίας, Ex notoria. E.
ἐκαρτέρησεν, Duravit. P.
ἕκαστος, Singulus, Quisquis, Unusquisque, Quique. P. Quisque.
ἑκάστῳ, Cuique. P. Unicuique.
ἕκαστοι, Singuli. P.
ἑκάστοις, Quibuscumque. P.
ἑκάστη, Quæque. P.
ἕκαστον, Quemque. P.
ἑκάστοτε, Adsidue.
ἑκάτερος, Uterque, Uterque. P. Alteruter. O.
ἑκάτεροι, Utrique. P.
ἑκατέρα, Utraque. O.
ἑκατέρωθεν, Utrinque.
ἑκατέρωθι, Utrubi. E.
ἑκατέρωσε, Utroque, Ultro citroque.
Ἑκάτη, Lucifera. P.
Ἑκάτη † νυκτοφαίνουσα, Nocticula. P.
ἑκατόγχειρ, Centimanus. O.
ἑκατὸν, Centum, Centum. P.
ἑκατοντάκις, Centiens.
ἑκατόνταρχος, Centenarius, Centurio, Centurio. P.

ἑκατοντὰς, Centurio. O. Centuria.
ἑκατοντάφυλλον, Centifolia.
ἑκατονταετὴς, Centenarius.
ἑκατοστὴ, Centesima.
Ἐκ βάθρων, Funditus, Stirpitus. O.
ἐκβαίνω, Egredior.
ἐκβακχεύω, Debacchor.
ἐκβάλλονται, Propelluntur. P.
ἐκβάλλεσθαι, Refutari. P.
Ἐκβάλλω, Eicio, Expello, Deicio, Proicio, Ejicio. O.
ἐκβάλλει, Eicit. P.
ἐκβάλοι, Rejecerit. P.
† ἐκβαστάζω, Eveho, Exporto.
ἔκβασις, Egressus, Exitus, Eventus, Excessus, Eventus. P. Eventus. S. Exitus. P.
Ἐκβεβλημένος, Explosus, Projectus. P.
† Ἐκβεβρωμένη, Exesa, Exesa. P.
Ἐκβιάζομαι, Extorqueo, Enitor.
ἐκβιάσηται, Elicuerit. P.
ἐκβιασθείη, Elicutum sit. P.
ἐκβιαζόμενος, Eliciens. P.
ἐκβιβαστὴς, Executor, Viator, Apparitor. P. Executor. E. Intercessor.
ἐκβιβασταὶ, Apparitores. P.
ἐκβιβασταὶ ἱερέων, Calatores. P.
† ἐκβιβασμὸς, Effectus, Execucio, Apparitio. P.
ἐκβιβάζω, Exequor, Efficio.
ἐκβιβάζει, Apparat. P.
ἐκβληθεὶς, Ejectus. P.
ἐκβληθεῖσης, Explosa. P.
ἔκβλητος, Emotus. P. Projectus.
Ἐκβολὴ, Jactus, Jactura. P.
ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν, Ostia. O.
ἐκβόλιον, Abortum. P.
ἔκβολος, Projectus. P.
† ἐκβοτανίζω, Aberrunco. O. Deruncino.
† ἐκβοτανίζειν, Exherbare. O.
Ἐκβοῶ, Exclamo.
ἐκβράσαι, Ebullire. P.
Ἐκβρασθεὶς, ἐκριφεὶς, Expulsus.
ἐκβράσματα, Papulæ, Excrementia. P.
ἐκβράσσω, Evomo.
ἐκβράσσει τὸ σῶμα ἡ θάλασσα, Respuit corpus.
† Ἐκβυρσῶ, Decorio.
† ἐκγεγυμνασμένα, Eventilata. P.

† Ἐκγλύφω, Excudo.
† ἐκγονουος, Abnurus. P. [ἐκγόνου νυὸς, vel ἐκγόνου γυνή, Vulc.]
Ἔκγονος, Nepos.
ἐκγόνη, Neptis.
† Ἐκγυμνάζω, Exerceo.
† ἐκγυμνάζειν, Exercere. P.
Ἐκδεδομένος, Dediticius.
ἐκδείρω, Regluvo. P.
† ἐκδελεάζω, Obesco. O.
ἔκδεξαι, Operire. E.
ἐκδέρω, Decorio, Deglubo.
ἐκδέρει, Deglubat. P.
Ἐκ δευτέρου, Iterum, Secundo, Abintegro. O.
Ἐκδέχομαι, Expecto, Præstolor, Operior.
ἐκδέχεται, Expectat. P. Expectat.
ἐκδεχόμενος, Operiens. P.
Ἔκδηλος, Clarus.
ἔκδηλον, Perspicuum. P.
† ἐκδήλως, Manifeste.
Ἐκδημία, Peregrinacio, Profectio.
Ἐκδήμος, Profector.
ἐκ διαλήψεως, Punctim. O.
Ἐκ διαστήματος, Eminus.
Ἐκδιδάσκω, Edoceo.
Ἐκδίδωμι, Edo, Dedo.
ἐκδίδωμι, εἰς κόλασιν, Dedo.
ἐκδίδωμι, ἐπὶ μισθῷ, Conloco, Loco.
ἐκδίδωμι πρὸς γάμον, Conloco.
ἐκδίδωμι, Devoto. O. Dedo, Ædo.
ἐκδίδοται πρὸς γάμον, Locat. P.
ἐκδικηθὲν, Defensa. P.
Ἐκδίκησις, Defensio, Vendicium, Ulcio, Vindicia, Vindicacio, Defensio. S. Vindicta. O.
ἐκδικία, Defensio, Vindicta, Vindicatio. P.
ἔκδικος, Defensor, Vindictor, Defensor. P. Cognitor, Vindex, Defensor. S. Designator. E.
ἔκδικος ἐλευθερίας, Adsertor.
ἔκδικος, τιμωρὸς, Ultor, Ultus, Terentius Phorm. —et senis essem ultus iracundiam.
ἐκδικῶ, Vindico, Defendo, Ulciscor.
† Ἔκδιψος, Siticulosus.
† Ἐκδόσιμον, Locaticium.
ἔκδοσις, Edicio, Locacio, Editio. P. Deditio. S.
ἔκδοσις, κολάσεως, ἢ πολέμου, Dedicio.
ἔκδοτος εἰς κόλασιν, Dediticius.
ἔκδοτος, Editus, Dediticius. P. Deditus. P. deditus. S.
ἔκδοτος εἰς κόλασιν, Dediticius. P.
Ἐκδοχεῖον, Exceptorium, Excipulum. P. Excipula. O. Conceptaculum.
Ἐκδρομή, Cursio, Excursio, Excursio. P. Decursio.
Ἐκδύματα, Exubiæ. singulare non habet. Exuviæ. P.
ἐκδύομαι, Exuo.
ἔκδυσις, Spoliacio.
† ἐκδύτης, Despoliator.
† ἐκδυτήριον, Apodyterium, Spoliatorium.
ἐκδύω, Despolio, Exspolio, Spolio, Devestio. O.
ἐκδύει, Denudat. P.
ἐκδώσω, Dedam. P.
ἐκδῷς, Dedas. P.
Ἐκεῖ, Ibi, Illic.
ἐκεῖθεν, Dein, Exinde, Inde, Illinc, Istinc. P. Illinc, Inde.
Ἐκείνη, ὄνομα, Illæc, Ea.
ἐκείνη, ἐπίῤῥημα, Illac.
ἐκείνη αὐτή, Ea ipsa. P.
ἐκείνη, Illa. P.
ἐκείνην, Ellam. P.
ἐκεῖνα, Illæc, Illa. P.
ἐκεῖνος, Ille. P.
ἐκεῖσε, Ibi, Illic, Ollic, Illuc, Illac, Ibidem. P. Ibi.
ἐκέλευσα, Jussi. P.
Ἐκεχειρία, Induciæ.
† ἐκζαλοῦται, Æstuat. P.
† Ἐκζεννύω, Elixo.
† ἐκζεστὸς, Elixus.
ἐκζέω, Ebullio, Excaturio, Efferveo.
† Ἐκζήτησις, Exquisicio, Inquisitio. P.
† ἐκζητητὴς, Exquisitor, Flagitator, Quæstionarius.
ἐκζητῶ, Perquiro, Inquiro, Indago, Exquiro, Eruo.
ἐκζητεῖ, Perquirit. P. Excussit, Explorat.
Ἐκθαμβοῦμαι, Obstupesco, Stupesco.
ἐκθειάζω, Dedico. O.
Ἐκθερμαίνω, Decalefacio, Excalfacio. O.
ἐκθερμαίνομαι, Decalesco.
Ἔκθεσις, Exposicio, Exposicio. S.
ἔκθεσις λοιπάδος, Reliquarium. P.
† ἐκθέσιμον, Expositicium.
† ἐκθέτης, ὁ ἐξώστης, Projectus, Aggrunda.
† ἐκθέτης, Menjanus. P. Sugrunda, Proter — etum, Sugrunda. S. Surgrunda, Mœnianum. E.
ἐκθηλάζει, Exugit. P.
Ἐκθηλύνω, Effemino.
Ἐκθηριῶ, Effero.
ἐκθλιβέντας, Elisos. P.
Ἐκθλίβω, Exprimo, Confligo, Elido.
† ἐκθυρέω, Proripio. O. [ἐκθορέω.]
ἐκθοῦ, Edissere. P.
ἐκθρέψαι, Edocere. P.
† ἐκθριαμβεύω, Detriumpho.
ἐκκαθαίρω, Expurgo.
ἐκκαίω, Accendo, Aduro, Exardo.
ἐκκαίομαι, Exardeo, Exuro, Torresco. O.
ἐκκαίεται, Ardescit. P.
ἐκ καιροῦ, Extempore. E.
† ἐκκακῶ, Deficio.
ἐκκαλέω, Evoco, as. O.
ἐκκαλοῦμαι, Evoco, Apello.
ἐκκαλεῖται, Alliget. P. Appellat.
ἐκκαλῶ, Evoco, Excieo.
ἐκκάμνω, Deficio. O.
ἔκκατα, Exta. P.
† ἐκκαρτωφορῶς, Cæsim. O.
ἐκκαυθήσεται, Accendetur. P.
Ἔκκαυσις, Accensus, Adustio.
Ἐκκείμενος, Expositus.
Ἐκκενῶ, Evacuo, Exinanio.
ἐκκενοῦμαι, Evanesco.
ἐκκένωσις, Exinanitio.
Ἐκκεντῶ, Expungo.
Ἐκκεχόλωμαι, Exacervatus sum.
Ἐκκεχυμένος, Effusus.
ἐκκλεῖναι, Vitare. P.
ἐκκλείνομεν, Vitamus. P.
ἐκκλείνων, Vitabundus. P.
ἐκκλείω, Excludo. O.
† Ἔκκληρος, Exors.
Ἐκκλησία, Concilium, Concio, Conventus. P. Concio.
ἐκκλησιάζω, Concionor.
ἐκκλησιάζει, Concionatur. P.
ἐκκλησιαστὴς, Concionator, Concionator. P.
ἐκκλησιαστικὸς, Concionalis. O.
ἔκκλητος, Appellacio, Provocacio, Provocatio. P. Appellatio. S.
ἔκκλητοι, Evocati. O.
† ἐκκλητὴς, ὁ ἐκκαλούμενος, Appellator.
ἐκκλίνω, Declino, Devito, Evito, Deflecto, Evado.
ἐκκλίνει, Devitat. P.
ἐκκλίναι, Declinare. P.
τοῦ ἐκκλίναι, Evitandi. P.
ἐκκλίνων, Vitabundus.
ἐκκλίω, Excludo.
ἐκκλύζω, Eluo.
ἐκκλύζει, Eluit. P.
† ἐκκοίτησις, Excubitum.
† ἐκκοιτισμοὶ, Emansiones. P.
ἐκκοιτῶ, Emaneo.
ἐκκοιτεῖ, Excubiat. P.
ἐκκολάπτω, Excudo.
ἐκκολάπτει, Excudit. P.
ἐκκολυμβῆσαι, Abnatare.
ἐκκολυμβῶ, Enato.
ἐκκομιδαὶ, Exsequiæ. P.
ἐκκομιδὴ πράγματος, Evectio, Exportacio.
ἐκκομιδὴ νεκροῦ, Funus, Exequiæ.
ἐκκομίζω, Exporto, Effero.
ἐκκοπὴ, Excisio, Excidium, Divortium. P. Excidium. S. Exitium. E.
ἐκκοπὴ, discessit. P.
† ἐκκόπτης, Excisor.
ἐκκόπτω, Excido, Excudo, Elido. O.
ἐκκόπτει, Excidit. P.
ἐκκόψῃ, Præciderit. P.
ἐκκορέω, Everro. O.
† ἐκκοσμῶ, Exorno.
Ἐκκρέμαμαι, Inpendeo.
ἐκκρίνω, ἐπὶ συνουσίας, Expatro.
ἐκκρίνω, Excerno. O. Segrego. O.
ἔκκριτοι, Delecti. O.
ἐκκριτικὸς, Excussorius. O.
ἐκκυλίω, Evolvo.
ἐκκωφοῦμαι, Obsurdesco. O
ἐκκωφόω, Exurdo. O.
Ἐκκωφῶ, Exsurdo.
ἔκλαβε, Excipe. P.
ἐκλάδευσεν, Amputavit. P.
† ἐκλάλησις, Eloquium.
ἐκλαλῶ, Eloquor, Effor.
ἐκλαλεῖ, Effatur. P. Fatur. E.
ἐκλαμβάνω, Excipio.
ἔκλαμπρος, Præclarus.
ἔκλαμπρον, Protelum. P.
ἐκλάμπω, Emico, Eniteo.
ἔκλαμψις, Fulgor.
ἐκλέγω, Eloquor.
ἐκλέγομαι, Deligo, Eligo. O.
ἐκλέγεται, Eligit. P.
† ἐκλείανσις, Abolitio. P.
ἐκλείπω, Defuero, Desicio.
ἔκλειψις, Defectio. P. deliquium. O.
ἔκλειψις ἡλίου, Deliquium Solis. P.
ἐκλελυμένος, Solutus.
ἐκλεκτὸς, Electus.
ἐκλεπίζω, Decortico, Desquammo. O.
† ἐκλεπτυνθεὶς, Adtenuatus. P.
† ἐκλεπτύνω, Extenuo.
ἐκλεπτωθὲν, Ejuncidum. P.
ἐκλέπω, Extrico. O.
† ἐκλευκαίνω, Dealbo.
ἔκλευκον, Asprum.
† ἐκλήμπτωρ, Redemtor. P.
† ἐκλήπτωρ, Conductor, Exceptor.
ἔκλημψις, μίσθωσις, Conductio.
ἔκληψις, ὑπαγορεύοντός τινος, Excepcio.
ἔκλειψις, Defectus.
ἔκλειψις ἡλίου ἢ σελήνης, Deliquium, Deminutus, Defectus, Defectio.

† ἐκλικνίζω, Evanno.
ἐκλογή, Electio, Electio. P. Optio, Lectio. E.
ἐκλογὴ ἀπολλων, Demultia. P.
ἐκ τῶν λογογράφων, Ex allectis. P.
†ἐκλογιστής, Dispunctor.
ἐκ τοῦ λοιποῦ, Deinceps. P.
ἔκλυσις, Defectio. P.
ἔκλυτος, Dissolutus, Tricosus. P.
ἐκλύω, Resolvo, Renodo.
ἐκλύει δεσμῶν, Enodat. P.
ἐκλύεται, Æstuat. P.
ἐκμαγεῖον, Tergorium.
ἐκμαγεῖς, Tersus.
ἐκμαίνω, Furio. O.
ἐκ μακροῦ, Ex longinco.
ἐκμαλάσσω, Emollio.
ἐκμανθάνω, Edisco.
ἐκμάσσω, Extergo.
ἐκμειλίσσω, Mitifico. O.
ἐκμελής, Inconcinnus. O.
ἐκμεμηνώς, Furiatus. O.
ἐκ μέρους, Partim, Ex parte, Portione. P. In vicem. O.
ἐκμετρῶ, Mensuro.
ἐκμισθῶ, Loco, Conloco, Locito, as. O.
ἐκμισθοῖ, Locat. P. Conlocat.
ἐκμίσθωσις, Locacio.
†ἐκμωραίνω, Infatuo. O.
ἐκ μυελῶν, Medullitus. O.
ἐκμυζάω, Exugo. O.
ἐκμυκτηρίζω, Subsanno, Asperno.
†ἐκνευράζω, Enervo. [ἐκνευρίζω.]
†ἔκνευρος, Enervus. O.
ἔκνευσις ὁδοῦ, Deverticulum.
ἔκνευσις, Deverticulum. P.
ἐκνεύω, Deverto, Evito.
ἐκνεύει, Devertit. P. Evitat, Devitat. P. Devertit.
ἐκνήχομαι, Enato.
ἐκνίκησις, Evictio.
ἐκνικῶ, Convinco, Supero, Evinco.
ἐκνικᾷ, Convincit. P.
†ἐκνύσσω, Expungo.
†ἐκξεστον, Elixum. P.
†ἐκξύω, Erado.
ἑκοντὶ, Sponte, Ultro.
ἑκουσίᾳ γνώμῃ, Sponte.
ἑκούσιος, Ultronius, Voluntarius, Promptuarius.
ἑκουσίως, Sponte, Voluntarie, Ultro, Sponte. P.
ἐκουφίσθη, Sublatum est. P.
ἐκπαιδεύω, Rudio. O.
ἔκπαλαι, Jam tum. E.
ἐκ παλαιοῦ, Jam olim. O.
ἐκπαλαίω, Eluctor.
ἐκ παντὸς μέρους, Omnifariam. P.
ἐκ παντὸς τρόπου, Omnino.
†ἔκπαχος, Præpinguis. O.
†ἐκπείθει, Alliget. P.
ἐκπειράζω, Pertempto, Experior.
ἐκπέμπω, Emitto.
ἐκπεπνευκώς, Decrepitus.
ἐκ περισσοῦ, Ex abundancia, ex abundanti. E.
ἐκ περιττοῦ, Insuper, Amplius.
ἐκπέταλον, Patulum. P.
ἐκπετάλων συνεστὸς, Patulum. P.
ἐκπηδῶ, Exilio, Emico.
†ἐκπήθοντα, Exhalantem. P. [ἐκπνέοντα. Herald. Vulc.]
ἐκπιέζω, Exprimo, Elido, Exprimo. O.
ἐκπίνω, Ebibo.
† ἐκπιπίζει, Exsugit. P. Exugit. [ἐκπιτίζει, Vulc. i. e. pitissando exhaurit.]
ἐκπίπτω, Excido, Decido, Excido, dis, cor. O. Occido cor.
ἐκπλαγεὶς, Stupidus. P. Percussus, Perculsus. O.
ἐκ πλαγίου, Ex transverso.
†ἔκπλεξον, Expedi. P.
ἐκπλέω, Enavigo.
ἔκπληκτος, Stupidus. O.
ἔκπληκτοι, Attoniti. P.
ἔκπληξις, Stupor, Stupefactus, Obstupefactus, Stupor. P. Terror.
ἐκπληρόω, Effarcio. O.
ἐκπληρῶ, Expleo, Oppleo.
ἐκπλήρωσις, Exantlacio. E.
ἐκπλήσσεται, Obstupescit. P.
ἐκπλήσσω, Stupefacio, Terrefacio. O.
ἐκπλήττω, Obstupefacio. O. Exanimo.
ἐκπλήττομαι, Stupeo, Expavesco, Obstupefio, Obstupesco. O. Abhorresco.
†ἐκπλοκή, Explicacio.
ἐκπλύνω, Eluo.
ἐκπλύνει, Eluit. P.
ἐκπνέω, Exanimo, Exspiro, Halo, as. O.
ἐκποδίσαι, Extricare. P.
ἐκποίησις, Alienacio.
ἐκποιητὸς, Emancipatus. E.
ἐκποιῶ, Abalieno, Alieno, Sufficio. O. Emancipo.
ἐκπολεμῶ, Debello, Expugno.
ἐκπολεμεῖ, Debellat. P.
†ἐκπολιόρκησις, Expugnacio, Devastacio.
ἐκπολιορκῶ, Obsideo.
ἐκ πολλοῦ, Jam tum, Jam pridem, Jam diu, olim. P.
ἐκπορεύομαι, Exeo, Procedo, Egredior.
ἐκπορίζω, Suppedito. O.
†ἐκπόρθησις, Devastacio, Expugnacio, Expugnatio. P.
ἐκπορθῶ, Depopulo, Devasto, Divasto, Evasto, Pervasto.
ἐκπορθεῖ, Expilat. P. Pervastat, Devastat. P.
Ἐκ προγόνων εὐγένεια, Prosapia, Prosapia. P.
ἐκ προσαγωγῆς, Ex vindicta. P. Sensim. O.
ἐκ τοῦ προφανοῦς, In propatulo. P.
ἐκπτύω, Expuo, Excreo. O.
ἐκπύρωσις, Deflagratio. P.
ἔκπωμα, Poculum, Poculum. O.
† ἐκπωμάτιον, Pocillum, Pocillum. O.
ἐκράτησεν, Obtinuit. P.
ἐκρέω, Effluo, Defluo.
ἐκρήγματα, Salebræ. O.
ἐκρήσσω, Erumpo.
†ἐκριγιαρίους, Attonitus. P. [ἐκραγεὶς, ἄνους, Herald.]
ἐκριζῶ, Eradico, Extirpo, Eradico. O.
ἔκρινα, Judicavi. P.
ἔκρινεν, Censuerit. P.
ἐκρίπτω, Proicio.
ἐκριφεὶς, Expulsus, Dejectus, Explosus.
ἐκρίψειεν, Projecerit. P.
ἔκριψις, Jactus.
ἐκροαὶ, Æstuaria. O.
ἔκρυψεν, Celaverit. P.
ἐκσαρκῶ, Expulpo. E.
†Ἐκσαρῶ, Everro.
†ἐκσεσηκωμένοι, Examinati. P.
†ἐκσπλαγχνίζω, Eviscero.
†ἐκσπουδος, Præproperus. O.
†ἐκστάζω, Extillo. O.
ἔκστασις τοῦ λογισμοῦ, Pavor, Excessus.
ἔκστασις ὑπαρχόντων, Bonorum cessio.
ἐκστάσεις, Præsecutio. P.
ἐκστρέφω, Inverto. O.
†Ἐκστροφή, Eversio.
† ἐκταγὰς, Delegatorius. E. Delegatorias. E.
Ἐκταγή, Delegacio.
ἐκταῖος, Senarius. O.
Ἐκταράσσω, Exturbo.
Ἔκτασις, Extensio, Productus, Prorogacio.
ἔκτασις στόματος, hic Rictus.
ἐκτάξαι, Delegare. E.
Ἐκτάσσω, Delego.
ἐκτάσσει, Delegat. P.
† ἐκταγύομαι, Longisco. O. [ἐκτανύομαι.]
ἐκτέθειται, Expressum est. P.
Ἐκτείνεται, Producitur.
ἐκτείνεσθαι, Porrigi. P.
ἐκτείνω, Detendo, Extendo, Extendo. O.
ἐκτείνει, Producit. P. Extendit.
ἔκτεινα, Jugulavi. P.
ἐκτελέσαντες, Emensi. P.
ἐκτελεσθέντα, Confecta. P.
Ἐκτελῶ, Efficio, Perficio.
Ἐκτέμνω, Amputo, Excastro, Excindo, Excido prod. O.
ἐκτέμνειν, Castrare. O.
ἐκτέμνω ἱστὸν, Detexo.
ἐκτενὴς, Prolixus. O.
ἐκτένεια, Exuberantia. P.
Ἐκτενέστερον, Enixius.
†ἔκτενιοι, Pectines. E.
ἐκτενῶς, Enixe, Satis abundeque. P. Prolixe. O.
†Ἐκτενισμένος, Pexus, Petitus. O.
†ἐκτενισμένος κόμῃ, Pexo capillo. P.
Ἐκτεταμένος, Elatus, Porrectus, Productus, Protentus.
ἐκτεταμένην· ἔστι δὲ ἐπὶ χρόνου, Propagatam. P.
Ἐκτετμημένος, Excisus, Execatus, Castratus. P.
ἐκτήκω, Liquefacio. O.
ἐκτημόριον, Sextans. O.
ἐκτίθεμαι, Edissero. P.
ἐκτικὸς, Perfectus.
Ἐκτιθέμενον βρέφος, Expositum.
ἐκτίθημι, Expono.
ἐκτίθημι, τὸ λέγω, Dissero, Edissero.
ἐκτίθησι, Exponit. E.
ἐκτικὸς, Exilis. P. [Gl. L, Gr. ἐκτικός.]
ἐκτικῶς, Diserte.
ἐκτίλλω, Vellico, Evello.
ἐκτίλλει, Evellit. P. Avellit.
ἐκτιμάομαι, Liceor. O.
ἐκτιμώμενος, Licitator. O.
ἐκτιναγμὸς, Excussio.
ἐκτίναι, Adfectare. P.
ἐκτινάσσω, Excucio, Excutio. O.
ἐκτινάσσει, Excutit. P.
ἐκτιννύω, Pendo, Solvo, Expendo.
ἐκτίσαι, Pendere. P.
ἔκτισεν, Attribuit. P.
ἔκτισις, Pensio, Luicio.
Ἐκτίνω, Porrigo, Extendo, Produco.
Ἐκτιτρώσκω, Abortum facio.
ἐκτιτρώσκει, Abigit. P.
ἐκτίω, Dependo. O.
Ἔκτμησις, Excisio.
ἐκτομή, Excastracio, Excisio, Excastratio. E.
Ἔκτον, Sextans.
ἔκτον οὐγκίας, Sexuncia.
Ἐκτοπίζω, Deloco, Eji-

cio, Desolo, Amando de loco.
† ἐκτόπισις, Desolacio, Delocacio.
ἐκτόπως, Nimium, Impendio, adverb. O.
Ἕκτος, Sextus.
Ἐκτὸς, Extra, Exterius, Extrinsecus, Citra, Præter. P. Extra, Citra.
ἐκτὸς τῆς τάξεως, Extra ordinem.
ἐκτὸς φρενῶν, Externatus. P.
Ἔκτοτε, Exinde.
Ἐκ τοῦ αὐτοῦ, Indidem.
ἐκ τοῦ ἐναντίου, Ex diverso. P.
ἐκ τοῦ πρὸς ὀλίγον, Paulatim.
ἐκτράπελος, Infestivus. O.
ἐκτραχηλίζω, Decollo. O.
ἐκτραχηλίζει, Decollat. P.
†ἐκτραχηλισμὸς, Decollatus. P.
Ἐκτραχύνω, Exaspero.
ἐκτρέπεται, Devertit. P.
Ἐκτρέφω, Enutrio.
Ἐκτρέχω, Excurro.
Ἐκτρίβω, Detero, Extero. O.
Ἐκ τρίτου, Ex tercio, Tercio, Tertio pedato. P.
Ἐκτροπὴ, Deverticulum, Deverticulum. P.
ἐκτροπίας, Vappa. O.
ἐκτρυπάω, Exterebro. O.
ἐκτρυχόω, Extenuo. O.
†Ἐκτρώγω, Erodo, Exedo.
Ἔκτρωμα, Abortium, Abortus, Abortivus. S. Abortum. P.
ἐκτρωματιαῖος, Abortiosus, Abortivus.
ἐκτρωματιαῖον, Aborticium. P.
† ἐκτρωματικὸν, Aborticium. P.
ἔκτρωσις, Abortum, Abortum. P. Abortivum. S.
ἐκτυπωθέντα, Expressa. P.
ἐκτύπωμα, Sigillum. P. Effigies, Effigies. S.
ἐκτυπώματος, Figuræ. P.
† Ἐκτύπωσις, Effigies.
ἐκτυφλόω, Obcæco. O.
ἐκτυφλῶ, Exceco, Obceco, Elusco.
ἐκτύφλωσις, Excecacio.
ἐκ τύχης, Fortuito casu, Casu. P.
Ἑκυρὸς, Socer.
ἐκυρώθησαν, Rogatæ sunt. P.
ἔκυψεν, Irruit. P.
ἐκφαίνω, Prodo, Eluceo.
Ἐκφαυλίζω, Depravo, Sperno, as. O.
†ἐκφαυλισταῖος, Aspernabilis. O.
†ἐκφαυλιστὸς, Contemptibilis. O.
ἐκφέρω, Effero, Dimulgo. O. Effero, Elimino.
ἐκφέρει, Effert. P. Amovet. P.
Ἐκφεύγω, Evado, Effugio.
† ἐκφθέγγομαι, Effor, Exprimo.
ἐκφοβοῦμαι, Extimeo, Pertimesco.
ἐκφοβῶ, Deterreo, Perterreo.
ἐκφορὰ, τὸ πένθος, Funus.
ἐκφοραὶ, Exsequiæ. P. Exequiæ.
† ἐκφορικὰ, Elativa. P.
ἐκφορος, Projectus. P. Percitus. O.
ἐκφορῶ, Amoveo, Exporto.
ἐκφράζω, Exprimo.
ἔκφρασις, Exprimacio.
Ἐκφράσσω,
Ἔκφρων, Amens, Demens, Insipiens, Excors. O.
ἐκφύγωσιν, Evaserint. P.
ἐκφύεσθαι, Excrescere. O.
ἐκφυσάω, Efflo. O.
ἐκφυσάομαι, Bullo, as. O.
Ἐκφυσῶ, Efflo, Proflo.
ἐκφυσῶντα, Exhalantem. P.
Ἐκφωνῶ, Exclamo, Expresso, Exprimo.
†Ἐκφωτίζω, Inlustro.
†Ἐκχαλκεύω, Fabrico.
†ἐκχαράττω, Excudo. O.
Ἐκ χειρὸς ἀπολύω, Emancipo.
Ἐκχέω, Effundo, Profundo, Effuso, Fundo, Futio. O.
Ἐκχολοῦμαι, Exacervor, Exacervo.
ἐκχύνω, Effundo. O.
ἔκχυσις, Effusorium, Effusio, Effusorium. P.
†ἐκχυτήριον, Effusorium.
ἐκχύτης, hoc Effusorium, Cloaca.
†ἐκχωρητικὸς, Cessorius.
ἐκχωρῶ, Excedo, Ecedo.
ἐκώλυεν, Arcebat.
ἑκὼν, Sponte, Sponte sua, Mea sponte. P.
ἐλάα, ὁ καρπὸς, Oliva.
ἔλαβεν, Abemit, Ab eo accepit. P.
ἔλαθεν, Delituit. P.
ἐλαία, τὸ φυτὸν, Olea.
ἐλαία μέλαινα, Druppæ. P.
ἐλαία, Olea, oliva. O. Termes. O.
ἐλαῖαι ἐπιμήκεις, Orchæ. P.
ἐλαιῶν μύλος, Trapetum. P.
†ἐλαϊκὸν, Olearis. O.
ἐλαΐνος, Oleacus, eaginus. O.
†ἐλάϊον, Oleaginum.
†ἐλαιόγαρον, Oleum et liquamen, Inpensa. P.
†ἐλαιοκόνιον, Malta.
ἐλαιολογῶ, Oliva, as. O.
ἔλαιον, Oleum, pluralia non habet, oleum. P. Unguentum. O.
†ἐλαιοποιΐα, Olivacio.
ἐλαιοπωλεῖον, Olearium.
ἐλαιοτριβεία, Torculæ. P.
†ἐλαιοτρίβιον, Trapetum.
ἐλαίου τρυγία, Amurga, Fraces, Feces.
†ἐλαιοφορία, Olivitas. O.
ἐλαιοφόρον, Olearium.
ἐλαιοφόρος, Olibifer.
ἐλαίῳ βρέχω, Delibuo.
ἐλαιὼν, Olivetum. P. Olivetum. S.
ἐλάκησεν, Dissiluit. P.
ἐλασθεὶς, Actus. P.
ἡ ἐλασία, hæc Cusio. E.
ἔλασις, Actus.
ἔλασμα χρυσίου ἢ ἄλλης ὕλης, Lamna.
ἐλασμὸς, Bractea. O. Lamina.
ἐλάτη, δένδρον, Abies, Abies. P.
ἐλατὴρ, Agitator. E.
ἐλατῆρες, Abactores. O.
†ἐλάτης ἵππων, Agitator.
†ἐλάτης, Agitator. P. Auriga, Agitur. P. Ductor. O.
† ἐλάτης, χρυσοῦ ἢ ἄλλης ὕλης, Cusor.
ἐλάτινος, Abiegnus. O.
ἐλατὸν, Ductile, Productum, Productile. O.
ἔλαττον, Minus, Parum, Minus. P.
ἐλάττονος, Minoris. E.
ἐλάττονες, Pauciores.
ἐλαττοῦμαι, Degeneravo. P.
ἐλαττοῦνται, Deminuuntur. P.
ἐλαττόω, Minuo, uis. O.
ἐλαττῶ, Minuo, Derogo, Abrogo. P. Minoro. E. Detero.
ἐλαττοῖ, Deminuit, Abrogat, Minuit. P.
ἐλαττωθέντες, Depretiati. P.
ἐλαττωθὲς, Minutum, particip. O.
ἐλάττωμα, Vicium, Vitium. P.
τῶν ἐλαττωμάτων, Vitiorum. P.
† ἐλαττωμάτιον, Viciolum.
ἐλάττων, Deterior, Minor.
ἐλάττωσις, Deminutus, Deminucio, Detrimentum. S. Derogatio. E.
ἐλαύνω, Agito, Adigo, divexo. O. vecto.
ἐλαύνω, ἐπὶ σιδήρου ἢ ἄλλης ὕλης, Extendo, Cudo.
ἐλαυνεῖ, Agitat. P.
ἐλαύνει σίδηρον ἢ χαλκὸν, Producit. P.
ἔλαφος, Cervus, Cerva, Cervus. P.
ἔλαφοι, Cervi. O.
ἐλάφεια, Cervina. E.
ἐλαύνειν, Agendi. P.
ἐλάφειόν, Cervina, Cervinum. E.
ἔλαφος κράζει, Bardit, Rugit.
ἐλαφρὸς, Levis. O. Agilis, Leve.
ἐλαφρὰ, Levia. E.
†ἐλαφρότης, Levitas.
ἐλάχιστος, Exiguus, Minimus, Infimus. E.
ἐλάχιστον, Minimum, Minutum, Exiguum, Argutum; Virg. Georg. lib. 3. Argutumque caput. Minimum. P. Exiguum, Parvum, minimum. O.
†ἐλαχιστότης, Exiguitas.
ἐλαχιστότατος, Pauxillus.
ἐλαχιστοτάτη, Mentilla.
ἐλαῶν, Olibaria. hoc Olibetum.
† ἐλέγχιον, Titulus.
ἐλεγχθεὶς, Convictus. P. Argutus. O.
ἔλεγχος, Indicium, Index, Probacio, Argumentum. P. Probatio, Index, Titulus. E.
τὸν ἔλεγχον, Probationem. P.
ἐλέγχω, Refuto, Arguo, Redarguo, Convinco, Insimulo. ut Cic. in Catelinaria, Nihil ex iis quæ Galli insimulabant negavit. Futo, as. O. arguo.
ἐλέγχει, Futat. P. Cohercet, Arguit.
†ἐλεγχώδης, Argumentosus. O.
ἐλεεινὸς, Miser, Miserabilis, Detestabilis. P. Miserabilis, andus. O.
ἐλεεινὸν, Miserabile. P.
ἐλεεινῶς, Miserabiliter.
ἐλεήμων, Misericors, Misericors. P.
†ἐλεημόνως, Misericorditer. O.
ἐλεημοσύνη, Misericordia, Stips, stipis. S.
ἐλεημοσύνην, Stipem. P.
ἐλεησόν με, Miserere mei.
ἐλείανεν, Delevit. P.
ἐλειὸς, Glis, ris. O.
ἐλειποτάκτησεν, Deseruit. P.
ἐλελίσφακος, Salvia. O.
ἐλένιον, βοτάνη, Inula. P.
ἔλεος, Misericordia, Miseria, Misericordia. P.
ἐλεύθερος τῆς ὑπεξουσιότητος, Emancipatus.

ἐλεύθερος, liber, Truculentus. P. Liber, Ingenuus, ingenuus. O. Probus. P.
ἐλεύθερος χρόνῳ κατὰ διαθήκην ἀφεθεὶς, Statu liber. P.
ἐλευθέριος, Liberalis, Benignus. O.
ἐλευθερία, Libertas, Liberacio, ingenuitas. P. libertas, vindiciæ. E. manumissio.
ἐλευθερία ἐπὶ ἄρχοντος δοθεῖσα, Vindicta.
ἐλευθερίας ἐκδικίαι, hæ Vindiciæ. singulare non habet.
ἐλευθέρια, ἑορτὴ Διονύσου, Liberalia.
ἐλευθεριότης, Liberalitas.
ἐλευθερίως, Libere, Liberaliter.
ἐλευθερόω, Libero. O.
ἐλευθερῶ, Libero, Manumitto.
ἐλευθεροῖ, Manumittit. P. Liberat.
ἐλευθερῶσαι, Extelare. P.
ἐλευθέρων, Ergastulorum. P.
ἐλευθέρως, Liberius. E.
ἐλευθερωτὴς, Manumissor.
ἔλευσις, Aditus.
ἐλεύσομαι, Veniam.
ἐλέφας, Elefantus, Voclu-ca, Barrus, ebor. P. Ebur. O.
ἐλέφας, τὸ ὀστοῦν, hoc Ebur.
ἐλέφας, οὐ τὸ ζῶον, ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ ὀδόντος ὕλη, Ebor. P.
ἐλεφάντινον, Eboreum, Eburnum, Eburnum. P. Eburneum.
ἐλεφάντινον ἐκ μέρους, Eboreum. P.
†ἐλεφαντουργὸς, Eburarius, Æborarius. E.
ἐλεφαντιῶν, Vitiliginosus.
ἐλεφαντίασις, Vitiligo.
ἐλεῶ, Miserasco, Miseror, Misereor, seret. O.
ἐλεεῖ, Miseratur. P.
ἐλεῶν, Miserator. O.
ἕλη, Paludes. P.
ἐλιγματώδης, Tortuosus. O.
ἕλιξ, Clavicula. P.
ἕλιξ ἀμπέλου, Pampinus, Clavicula, Corimbi.
ἕλιξ, βοτάνης εἶδος, Thanmus. P.
†ἐλίουρος, Catta. [αἴλουρος.]
ἑλίσσω, Volvo. P. Tremefacio. O. Verto.
ἕλκος, Ulcus, Vulnus, Ulcus. P. Ulcos.
ἕλκος κτήνους ἐπιτραχηλίου, Panceps. P.
ἕλκη κτηνῶν ἐν τραχήλῳ, Patices. P.
ἑλκοποιῶ, Adulcero, Ulcero....
ἑλισσόμενα, Rotantia. P.
ἑλκύσμα, Ductio, Tractum.
ἑλκύσματα, Tracta. P.
ἕλκυσις, Tractus, Tractio.
ἑλκυστικὰ, Tractoria. O.
†ἑλκυστὸς, Tractilis.
†ἑλκυστὸν, Ductile. P.
ἑλκτικὸς, Trahax. O.
ἑλκύω, Ulcero. O.
ἕλκω, Duco, Traho.
ἕλκει, Ducit. P.
ἕλκετε, Ducite. E.
ἕλκεται, Ducitur. P.
ἑλκῶ, Ulcero.
ἐλλάμπω, Lucesco. O.
Ἑλλὰς, Grecia, Græcia. P.
ἐλλέβορος, hoc Veratrum, Veratrum. P. Herba verruca, Ebulem.
ἔλλειμμα, Defectus, nomen. O.
ἐλλείπω, Defuero, Delinquo, Deficio, Derogo.
ἐλλείπει, Deest, Deerit, Derogat, Defit, Defi-nit. P.
†ἐλλειπτικὸς, Defectivus. O.
ἐλλείπων, Reliquus. O.
ἐλλειψόμενον, Defuturum. P.
ἕλλην, Grecus, Græcus. P.
ἕλλην τὴν θρησκίαν, Paganus.
ἕλληνες, Danai. P.
ἑλληνισμὸς, hæc Grecacio.
ἑλληνίζω, Grecisco, Pergræcor. O. Græcisso.
ἑλληνίζει, Græciscat. P.
ἑλληνικὸν, Creticum. E.
ἑλλιμενιστὴς, Portitor. O.
ἔλλιμμα, Reliqua, Reliquarium.
ἐλλιπὲς, Inperfectum.
ἐλλίπω, Defuero, Prætermitto.
ἔλλιψε, Derogari. P.
†ἐλλοβίζω, Siliquor. O.
ἐλλόγιμος, Disertus, Facundus, Eloquens, Doctus. P.
ἐλλογιμώτεροι, Doctiores. P.
ἐλλογιμώτατος, Disertissimus. P. Doctissimus.
ἐλλογίμη, Docta. P.
†ἐλλογιμότης, Docibilitas. P.
†ἐλλογίμως, Diserte. P.
ἐλλοχῶ, Latito, as. O.
ἔλλοψ, Accipenser. O.
ἐλλύχνιον, Funalium, Mergulus. O.
ἔλμιγξ, Lumbricus.
ἔλμιγγες, Lumbrici. E.
ἕλμινς, Lumbrus. P.
ἕλμινθες, Lumbrici. O.
ἐλογισάμην, Duxi. P.
ἐλογίσατο, Accepto tulit.
ἕλος, Palus.
ἕλος, Palus. P.
*ελος, *Ofimetum. S.
ἐλπίζω, Spero.
ἐλπίζει, Sperat. P.
ἐλπὶς, Spes, Spes. P.
ἔλυμος, Panicum, pluralia non habet, Panictum. P. Milium, Panicum. S. Panicum. O.
ἔλυτρα, Clumæ. O.
ἔλυτρον, Gluma. O.
ἐλυτρώσατο, Redemit. P.
ἐλώδης, Paluster, Paluster. O.
ἐμαδίσθη, Depilatus est. P.
ἐμαυτὸν, Memetipsum, Meipsum, Meipsum. P.
ἐμαυτῷ, Mihipte. O.
ἐμβαθεν, Dedicit. P.
ἐμβάλλει, Contorquet, Immittit, et jaculatur, cohicit. P.
ἐμβάλλω, Inmitto, Injicio, Conjicio. O. Incurro.
ἐμβάπτω, Inficio, Imbuo. O. Intingo.
ἐμβάπτει, Inbuit. P. Intinguit.
ἐμβαπτίζω, Intinguo.
ἐμβὰς, Solea. O. Pero, Soccus.
ἐμβάδιον, Socculus. O.
†ἐμβαδοποιοὶ, Solearii. O.
ἔμβασις, hoc Solium, Curtina. E.
ἐμβατεύω, Ingredior, Inito. O.
ἐμβάται τραγῳδοῦ, Coturni. P.
ἐμβάτη, Solium. P.
ἐμβεβλημένον, Immissum. O.
ἐμβιβάζω, Inbuo.
ἐμβιβάζει εἰς ἐπιστήμην, inbuit. P.
†ἐμβιβασμὸς, Ingressus, Ingressio.
†ἐμβιβαστὴς, Inductor. E.
*εμβιτος, Solium. S.
ἐμβλέπω, Aspicio. O.
ἔμβλημα, Gemma. P.
ἐμβολὴ, Captura.
ἐμβολαὶ, Rostra. P.
ἐμβόλιμος, Intercalaris.
ἐμβολισμὸς, Intercalaris. P. Bisextus. O.
†ἐμβολοκοπέω, Inocco. O.
ἔμβολον, ἐπὶ νεὼς, hæc Rostra. singularia non habet.
ἔμβολον, τὸ εἰς τὸν ἄξονα ἐμβαλλόμενον ξύλον, Axedo.
ἔμβολον, Fulcimentum. E.
† ἐμβούλουκλον, Inburuclum.
ἐμβρέχω, Umecto, Impluo. O.
ἐμβριθὴς, Truculentus.
ἐμβροντηθεὶς, Attonitus. P.
ἐμβροντιθεὶς, Attonitus. P.
ἐμβρόντητος, Attonitus, Attonitus. P. Debilitatus.
ἐμβρόχειν, Infrendere. O.
ἐμβροχὴ, Umectacio, Intritum. P.
ἔμβρυον, Embrium, Fœtus. O.
†ἐμβρυοτομῶ, Eseco.
ἐμβρωματίζει, Rumat. P.
ἐμειδίασεν, Remiduit. P.
ἐμέρισεν, Partivit. E.
ἐμεσίτευσαν, Arbitravere. P.
ἔμετος, Vomitus, Vomitina. P.
† ἐμέτρω, Vomo. O.
ἐμήκυνεν, Dilatavit. P.
ἐμίαναν, Contaminarunt. P.
ἐμισθωσάμην, Locaverim. P.
ἐμισθώσατο, Conduxit. P.
ἐμίωσεν, Delibavit. P.
Ἐμμανὴς, Furibundus, Vecors. P.
Ἐμμένω, Permaneo, Perseveto, Persisto. O.
†Ἐμμέριμνος, Solicitus.
Ἔμμετρος, Modulatus.
Ἔμμενος γυνὴ, Menstrua.
ἔμμισθος, Mercenarius, adject. O.
ἐμνηστεύσατο, Despondit. P.
ἐμοὶ, Mihi. P.
ἐμοῦ γε ἕνεκα, Meapte. O.
ἐμπαγισθεὶς, Laqueatus. O.
Ἐμπαθὴς, Passibilis, Debilis. P.
Ἐμπαιγμὸς, Inlusio, Elusio. P.
ἐμπαίζω, Inludo, Ludificor, Illudo. O.
ἐμπαίκτης, Derisor. E.
Ἐμπαῖξαι, Insultare.
ἔμπαλιν, E contrario. O.
Ἐμπαρασκευος, Præparatus, Instructus.
†Ἐμπαρουσιασμὸς, Repræsentacio.
Ἐμπειρία, Pericia, Sciencia, Experiencia, Prudentia. P. Experientia.
ἐμπειρίαν, Experientiam. P.
ἔμπειρος, Expertus, Peritus, Solers, Expers. P. Peritus, Sciens, gnarus. E.
ἔμπειρος τῶν τόπων, Sciens locorum. P.
ἐμπείρως, Scienter. P.
ἐμπεπειμένος, Insulsus. P.
Ἐμπεπηγὼς, Infixus.
ἐμπεπλεγμένος, Implexus. O.
ἐμπεπλεγμέναις, Ingenitis. P.
ἐμπεπυρισμένος, Inflammatus. P.

ἐμπεριειλημμένον, Comprehensum. P.
ἐμπεριέχεται, Comprehensum est. P.
ἐμπεριεχόμενον, Comprehensum. P.
ἐμπήγνυμι, Impago, gis. O.
Ἐμπηδῶ, Insilio.
Ἐμπήσσω, Infigo.
Ἐμπίλιον, Udo.
†ἐμπινης, Poleitus. P.
ἐμπίνω, Imbibo. O.
Ἐμπιπλῶ, Sacio.
†Ἐμπιπρῶ, Incendo, Inflammo, Incendium facio.
Ἐμπίπτω, Incido.
Ἐμπὶς, Musca vinaria.
Ἐμπιστεύω, Committo.
ἐμπιστεύσῃ, Commiserit. P.
ἐμπλακεὶς, Innexus. P.
ἐμπλάττω, Infarcio. O.
Ἔμπλαστρος, Emplastrum.
† ἐμπλέκτης, Ciniflo. P.
Ἐμπλέκτρια, Implicatrix, Ornatrix.
ἐμπλέκω, Implico, Innexo.
ἔμπλεως, Satur. O.
ἐμπλήθω, Offercio. O. Expleo.
Ἔμπληκτος, Attonitus.
ἔμπνευστον, Spirabile. O.
Ἐμπνέω, Inspiro, Inhalo. O.
ἔμπνους, Paulum spirans.
Ἐμπνευμάτωσις, Inspiracio.
Ἐμπόδιον, Intercessio, Impedimentum, Præpedicio, Obstaculum, Obstaculum. P. Obex. O.
ἐμποδίζω, Inpedio, Præpedio, Inpedio. P.
ἐμποδίζει, Claudicat. P. Inpedit.
ἐμποδιζόμενος, Impeditus. O.
ἐμπόδισμα, Obstaclulum. O. Impedimentum.
ἐμποδισμὸν, Impedimentum. P.
ἐμποδισμὸς, Inpedimentum. P.
ἐμποδόω, Impedo, as. O.
Ἐμπολὴ, Captura, Captura. P.
ἐμπορεύομαι, Mercor. O.
Ἐμπόριον, Emporium.
ἐμπορία, Mercatus, Nundinæ, Merces, cis. O.
ἐμπορικὴ, Mercatura. O.
ἐμπορικὸς, Institorius. O.
ἔμπορος, Mercator, Mercator. P. Institor. O.
†ἐμπορπέω, Infibulo. O.
†ἐμπορπεῖν, Fibulare. O.
ἐμπόρφυρος ἐσθὴς καὶ † ἐνηλος, Clavus, Impurpurata vestis. E.
Ἔμπρακτος, Agens, Navus. P.
ἐμπρήθω, Incendo. O.
Ἐμπρήζω, Inflammo, Incendo, Incendium facio.
ἐμπρησμὸς, Incendium, Incendium. S.
ἐμπρηστὴς, Incendiarius.
ἐμπρότεσμος ἡμέρα, Fatalis dies, Finita dies.
ἐμπροθέσμους, Finales. E.
Ἔμπροσθεν, Ante, Antisecus, Pro. P. Ante, Anterius. O. Antisæus. E. Antisecus.
ἔμπροσθεν βαδίζων, Antecessus. P.
ἐμπρόσθια ἵππου, Antelina.
†ἔμπροικος, Dotata. S.
Ἔμπυον, hoc Pus. indeclinabile, Pus. P.
ἐμπύρευμα, Suscitabulum. O.
Ἐμπυρίζω, Inflammo, Incendo, Incendium facio.
ἔμπυρος, Igneus.
ἐμφαίνομαι, Illuceo. O.
ἐμφανέστατα, Propalam. P.
Ἐμφανὴς, Apertus.
ἐμφανῆ ποιῶ, Liquefacio.
ἐμφανίζω, Allego, Intimo.
ἐμφανίζει, Dinoscit. P.
ἐμφανίζειν, Declarare. O.
ἐμφανίσαι, Intimare. P.
ἐμφανίζων, Allegandum. P.
ἐμφάνεια, Intimacio.
ἐμφανισμοῦ, Instructionis. P.
ἔμφασις, Significantia. P. Significatio.
ἐμφανῶς, Evidenter. P.
ἐμφέρειν, Asportare. O.
Ἐμφέρεται, Intervenit.
ἐμφορέω, Incutio. O. Confercio, Ingero.
ἐμφορεῖν, Inrogare. P.
ἐμφορέομαι, Ingurgito. O.
ἐμφοροῦμαι, Sacio, Gurgito. O.
Ἐμφράσσω, Obstruo.
ἐμφράσσει, Obturat. P.
ἐμφράττω, Oppilo. O.
ἐμφύλιος, Intestinus, Internus.
Ἐμφύλιος πόλεμος, Civilis.
ἐμφύλιος πόλεμος, Bellum civile. P.
ἐμφύλια, Intestina. P.
†ἐμφύλλησις, Emplastratio. O.
ἐμφυλλίζω, Immitto. O.
ἐμφύομαι, Inhæresco. O.
ἐμφύσημα, Inflatio. E.
†Ἐμφυσητὴς, Inflator.
ἐμφυτευθὲν, Insiticium. P.
†ἐμφυτευταὶ, Insitæ. P.
ἐμφυτεύω, Interseco. O.
Ἔμφυτον, Insitum, Ingenitum, Insitum. P. Insita.
ἔμφυτα, Inscita.
ἔμφυτος, Insitus, Ingenita, Innata, Ingenitus. P.
ἔμφυτοι, Insiti. P.
ἐμφωλεύω, Latebro, bras. O.
Ἔμψυχος, Animosa, Animalis, Animatus. P. Vividus. O.
ἔμψυχα, Animalia, Animalia. S.
Ἐμῶ, τὸ ἐξερῶ, Vomo.
Ἓν, Unum.
Ἐν, In, In. P.
ἐναβρύνεσθαι, Insolescere. P.
ἐναγὴς, Inquinatus, Sceleratus.
ἐναγίζω, Inmolo, Parento. O.
ἐνάγισμα, Jantaculum. P.
ἐναγίσματα, Justa. O. Exequiæ.
ἔναγχος, Nuper. P. Nuper.
† ἐναγκιστρεύω, Inunco. O.
ἐνάγω, Pulso, Exprimo, Introduco. O. Induco.
ἐνάγομαι, Pulsor.
ἐναγωγὴ, Inductio. O.
ὁ ἐνάγων, Petitor. P.
†ἐνακοντίζω, Intorqueo.
ἐνακόσια, Nongenta.
†ἐνάκρατον,
† ἐνάκρατον, Meraculum. E.
ἐναλείφω, Inungo.
ἐναλλαγὴ, Mutacio.
ἐναλλὰξ, Mutuo.
ἐναλλάξαι, Demutare. P.
ἐναλλάσσω, Muto, Inmuto, Commuto, Cambio, campsi.
ἐν ἀλλήλοις, Inter se.
ἐνάλλομαι, Insulto. O.
ἐν ἄλλῳ, Exacta. P.
†ἐναμείβω, Inmuto.
ἐνάμαρτον, Mendosum. P.
†ἐναμάρτως, Perperam. P.
τὰ ἐν ἀμφισβητήσει πράγματα, Vindigestæ. P.
ἐναντία, Enibra. P.
ἐναντιοῦμαι, Adversor, Resisto, Obsisto, Reluctor, Obvio, Occurso.
ἐναντιοῦται, Reclamat, Refragatur, Adversatur. P. Obficit, Refragatur.
ἐναντιώθη, Commisit. P.
ἐναντίος, Adversarius, Contrarius, Sinister. P. Adversarius.
ἐναντίοι, Advores. P.
ἐναντίον, Adversum, Contrarium.
ἐναντίον, ἀντικρὺ, Ante conspectum.
ἐναντιότης, Contrarietas, Refragacio.
†ἐναούγκιον, Dodrans.
† ἐναπόγραφος, Adscripticius, Capite census. E.
† ἐναποκρύπτω, Illatebro. O.
ἐνάργεια, Perspicuitas. O.
ἐναργέστερον, Præsentius.
ἐναργέστατον, Inpigrabile. P.
ἐναργὴς, Liquidus, Evidens. P. Evidens.
ἐναργῶς, Inpedio. P.
ἐναργῶς, Evidenter.
†ἐναρδευθέντος, Inrigato. P.
†ἐναρδευθέντες, Inrigilo. P.
†ἐναρδεύω, Inrigo.
†ἐναρδευτὴς, Inrigator. P.
ἐνάρετος, Eximius, Supereminens, Industrius. P. Nobilis. E.
ἔναρθρος, Articulatus, Articulata.
ἐνάρθρως, Articulatim. O.
ἐναρίζω, Evito. O.
†ἐναρκτικὸν, Inchoativum.
ἐναρμασθεὶς, Impactus. E.
ἐν ἀρχῇ, Inicio, Principio.
†ἐναρχισμὸς, Strena. S.
ἐνατενίζω, Intueor.
ἔνατος, Nonus.
ἔνατον, Novies.
Ἐναχθεὶς, Pulsus.
ἐνβάλλω, Indo. P.
ἐν βραχεῖ, Propediem. O.
† ἐνβρενθυόμενος, Infrendens. P.
ἐνβροχὴ, Fomentum. E.
†ἔνγλυφα, Celata. E.
Ἐνγλύφω, Insculpo, Celo.
ἐνγραφείη, Inscribatur. P.
ἐνγράφεται, Inscribit. P.
ἐνγραφὴ, Inscriptio. P.
ἐνγράψασθαι, In leges jurare. E.
ἐνγράψηται, Inscripserit. P.
ἐνγράψωνται, Inscribant. P.
†Ἐνγρήγορος, Solers.
Ἐνδαψιλεύομαι, Indulgeo, Largo.
ἐνδαψιλεύεται, Indulgetur. P.
ἐνδεὴς, Egestuosus, Egens, Indigens, Indigus, Egens. P. Egenus. O.
ἐνδεεῖς, Egentes. P.
ἔνδεια, Inopia, Penuria, Egestas, Abstinentia. P. Egestas, Penuria, Ingitas. O.
ἔνδειαι, Egestates. P.
ἐνδεῖ, Deest.
ἐνδεδεμένος, Innodatus, Innexus, Inligatus, Obligatus. P.
ἐνδεδυμένον, Vestitum. P.
† ἐνδεικνύω, Ostendo, Demonstro.
ἐνδείκτης, Ostentator, Delator. P.
†ἐνδειματόω, Territo. P.
ἔνδειξις, Ostentacio.
†ἐνδεκαούγκιον, Deunx.
ἐνδελεχίζει, Continuat. P.
ἐνδελεχῶς, Frequenter, Adsidue. P.
ἔνδεμα, Alligamentum.

ἐνδέομαι, Egeo.
ἔνδεσμος, Volumen, Nodus, Ligatura.
ἐνδεσμῶ, Innexo, Innodo.
ἐνδεσμῶ ἐν παλαίστρᾳ, Implico, Nexo.
ἐνδέστερος, Detentatores. P.
•ἐνδέχεται, Licet, Convenit. P.
ἐνδεχόμενος, Conveniens. P.
ἐνδιαιτῶμαι, ἐνδιατρίβω, Inmoror.
†ἐνδιαπεπερημένος, Transfixus. P.
ἐνδιατρίψαι, Inmorari. P.
ἐν δικαστηρίῳ παραχωρεῖν, In jure cedere. P.
ἔνδικος, Juridicus. O.
†ἐνδιλοσοφωηθει, Sectæ. P. [Gloss. Lat. Gr. εἴδη φιλοσοφούντων.]
ἔνδοθεν, Intrinsecus, Intus.
ἐνδοιάζω, Dubito.
ἐνδομενία, hæc Supellex. pluralia non habet. Supellex. P.
ἐνδομενία ξυλίνη, Supellex lignea. E.
ἐνδομενίαι, hæc Laucia, singulare non habet.
ἐνδόμυχον, Penetralium, Penetrale, Latebrosum.
ἐνδόμυχος, Intrarius. O.
ἔνδον, Intus, Penitus, Intro, Intro. P. Intra, Penitus, Indu, Intus, Penes. E.
"Ενδοξος, Gloriosus, Inclitus, Honoratus. P. Nobilis, Inlustris, Clarus, Adoriosus, Almus, Gloriosus. S.
ἔνδοξον, Præclarum. P.
ἐνδόξως, Clare. P.
ἐνδόσιμον, Invitatus, us. O.
ἐνδότατα, Penetralia. P. Ancita.
ἐνδότατος, Intimus.
ἐνδότερος, Interior, Citerior. P. Intimus.
ἐνδότερον, ἐνδοτέρω, Interius.
ἐνδοτέρω, Interius. P. Penitus.
ἐνδρανής, Sollers.
† ἐνδράνεια, Efficacitas, Efficacia.
ἐνδρομὶς, Gausarus. P.
†ἐνδύκαζον, Succidum. E.
ἔνδυμα, Vestimentum, Vestitus, stola. P. palla, indumentum. O.
ἔνδυμα συγκλητικὸν, Prætexta.
ἐνδύματα, Induviæ. O.
†*ενδυμια, Indumentum. S. [An leg. 'Ενδυμάτια, de quo v. H. St. Thes. Ind. ?]
ἐνδυναμοῦμαι, Prævaleo.
ἐνδύνει, Penetrat. P.
ἐνδύω, Induo.
ἐνδύει, Induit. P.
ἐνδύομαι, Ingredior. O.
ἡ ἐνεγκοῦσα, Patria. O.
ἐνεγγυήσατο, Spopondit. P.
ἐνέγγυψεν, Inbuit. P.
ἐνεγράψατο, Inscripsit. P.
"Ενεδρα, Insidiæ, Obsessio, Fraus. P. Sutella, Cavillatio, Deceptio, Insidiatio.
ἐνέδραι, Inlecebræ. P. Insidiæ.
ἔνεδραι, Subsessæ. O.
† ἐνεδρευτικὸς, Insidiosus.
† ἐνεδρευτὴς, Deceptor, Insidiator, Seductor, Insidiator. P.
ἐνεδρεύω, Inlecebro, Insidior, Obsideo, Decipio. P.
ἐνεδρεύει, Collocat. P. Deceptat, Decepit, Insidiatur.
ἐνεδρεύονται, Decipiunt. P.
'Ενείλημα, Involumen.
ἐνειλημένον, Involutum. E.
ἐνειλῶ, Inplico, Involvo.
ἔνειμεν, Attribuit. P.
ἔνειμι, Insum.
ἐνείρω, Insuo.
ἐνείρει, Inserit. P.
ἐνεὶς, Endopesciscas. P. Endo.
ἕνεκα, Propter, Causa.
† ἐνεκωμίασεν, Insinuavit. P. [ἐνεφάνισεν, Salm.]
ἐνέλειψεν, Defuit. P. Defecit. P.
ἐνενήκοντα, Nonaginta.
ἐν ἐξουσίᾳ ἔχειν, Poteri. P.
ἐνεὸς, Mutus, Mutus. P. Stupidus.
ἐνεὸς λίθινος, Cippus. P.
ἐν ἐπιτομῇ, Carptim.
ἐνέπλεξεν, Inplicuit. P.
ἐνέργεια, Efficacia, Efficacitas, Actus, Efficacia. P.
ἐνέργειαν, Actum. P.
ἐνεργὴς, Efficax. O.
ἐνεργητικὸς, Efficax.
ἐνεργητικὸν, Activum. P.
† ἐνεργήτρια, Effectrix.
ἐνεργῶ, Satago. O. Actito, Factito.
ἐνεργεῖ, Id agit. P.
ἐνερραμμένον, Inserticium. P. Insutum.
ἔνερσις, Nexus nom. O.
ἐνέρχεται, Subit. P.
ἐνεστυμμένος, Infectus. P.
ἐνεστυμμένα, Infecta. P.
'Ενεστὼς, Instans, Præsens.
ἐνέσχεν, Remorata est. P.
†ἐνέσχιζεν, Infindebat. P.
'Εν ἑτοίμῳ, In promptu.
ἐνετὸς, Venetus. O.
ἐνεῦρον, Invenere. P.
ἐνεύχεται, Exorat. P.
ἐνεφάνισεν, Allegavit. P.
ἐνεχείρισεν, Injunxit. P.
'Ενεχθεῖσα, Inlata, Lata, Lata fuit sentencia, Adlata. P. Allata.
ἐνέχομαι, Hæreo. O.
'Ενεχόμενος, Obligatus.
ἐνεχυράζω, Oppignero. O.
'Ενέχυρον, Pignus, Fiducia. P. Pignus.
† ἐνεχυρασία, Pigneracio.
† ἐνεχυρασία, Clarigatio. P.
† ἐνεχυρίασις, Subditas, Pigneracio, Subditus. E.
ἐνεχυρασμὸς, Clarigacio, Subditacio, Pigneracio, Clarigatio. P.
† ἐνεχυριαστὴς, Pignerator.
ἐνεχυριάζω, Clarigo, Subdito, Pignero, Pignoro. E.
†ἐνεψημένον, Incoctile. O.
ἐν ᾗ, In qua. P.
'Εν ᾗ ἂν, In quacunque.
ἐνήλατον, Sponda. P.
'Ενήλατα, Spondæ.
ἐνῆλιξ, Pubes. P.
ἐνήλικες, Puberes. P.
'Εν ἡμέρᾳ, Interdiu.
ἐν ἥμισυ ἀσσάριον, Sesquas. P.
"Εν ἥμισυ μέρος, Sescuplum.
'Ενήρξατο, Inchoavit.
ἐνητένιζον, Intuebantur. P.
'Ενηχῶ, Increpo.
"Ενθα, Ubi.
ἔνθα ἂν, Ubiubi.
ἐνθάδε, Hic, Isthic, Huc, Huc. P.
ἔνθα καὶ ἔνθα, Hic atque hic.
'Ενθεάζομαι, Limphor.
'Ενθὲν, 'Ενθένδε, Hinc, Isthinc.
ἔνθεν καὶ ἔνθεν, Hinc atque hinc.
ἐνθένδε, Exin. O.
"Ενθεος, Divinus, Phanaticus. O. Fatidicus.
"Ενθεσις, Interposicio, insitium. O.
ἔνθεσις ἀμπέλου, Insercio.
ἐνθέσμως, Licito. E.
ἔνθετος, Intercalaris. E.
ἐνθεῦθεν, Dein. O.
ἐνθήκη, Merces. P.
'Ενθλιβεῖσα, Inflixa, Inlisa.
'Ενθουσιαζόμενος, Mente captus, Limphaticus.
ἐνθουσιαζόμενοι, Limfatici. P.
† ἐνθουσίας, Instinctus. P. [ἐνθουσιασμὸς, Vulc.]
ἐνθουσιασμὸς, Furia.
ἐνθουσιῶ, Limphor, Insanio.
† ἐνθρίτης, ἤγουν † ἐνθρύπτης, Intricio.
ἐνθρύπτω, Intero.
ἐνθύμημα, Recordatio. P. Commentum. P. Commentum, Cogitamentum.
ἐνθυμημάτιον, Sensiculus. O.
'Ενθύμησις, Cogitacio.
ἐνθύμιον, Cogitatio. P.
ἐνθυμοῦμαι, Cogito, Excogito, Animadverto, Voluto, Recordor. O.
ἐνθυμεῖται, Cogitat. P.
ἐνθυμηθεὶς, Recordatus. P.
οἱ ἐν θυρίσιν ὀβελίσκοι, Clatri. P.
† ἔνθυτος, Subitillus. E.
"Ενια, Quædam.
ενιαι, Nundinæ. E.
'Ενιαυτὸς, Annus; Annus. P. Anniculus. O.
ἐνιαύσιος, Annus, Anniversarius, Anniculus, Anniversarius. P. Annalis, le. O.
ἐνιαύσιοι, Annotini. P.
ἐνιαύσιαι, Annales. P.
ἐνιαυσιαῖον, Annale.
ἐνιαυσιαῖον, Annale. P. Annuum. P.
ἐνιαυσιαῖος, Annotinus, Anniculus. P.
ἐνιαχοῦ, Alicubi. O.
"Ενιοι, Nonnulli, Nonnulli. P.
ἐνικεκλεισμένη, Endoclusa. P.
ἐνίκησεν, Superavit. P.
"Ενικμον, Umidum, Madidum.
ἔνικμος, Humidus. P.
'Ενικὸς, Singularis, Unalis numerus. E.
ἑνικὸν, Singulare. P.
ἑνικῶς, Singulatur. P.
ἐνίοτε, Inter, Nonnumquam, Nonnunquam. P. Interdum, Quandoque. O.
'Ενίσταμαι, Insisto, Insto, Ineo, is. O. Instito, as, Occipio, Immineo.
ἐνίσταται, Instat. P.
τὸ ἐνιστάμενον, Instans. O.
ἐνίστημι, Insto. O.
ἐνισχυρίζομαι, Innitor. O.
'Εν καιρῷ, In tempore, Tempestive.
ἐνκαθέζεται, Insedit. P.
ἐνκάθετοι, Seduli. P.
ἐνκάμπτει, Gluttit. P.
ἐνκεκαυμένον, Encautum. P.
ἐνκεντρίζει, Inserit. P.
ἐνκεντρισθὲν, Insiticium. P.
ἐν κεφαλαίῳ, Capitulatim, Summatim, In summa.
ἐνκέφαλος, Cerebellum. E. Cerebrum.
† ἐνκληματίσαι, Infendere. P.
ἔνκλισιν, Inclinationem. E.
ἐνκλῶ, Vibrat. P.
† ἐνκοίμηθρον, Dormitorium. P.
† ἐνκοίμητρα, Dormitoria. E.
† ἐνκολλουρα, Torunda. P.
† ἐνκώλεος, Trungulus. P.
ἐνκώμιον, Laus. E.
'Ενλάμπω, Insplendesco.

ἐνλείπει, Deest. P.
†Ἔνλευκος, Albatus.
Ἐν λιμένι τέλος, Portorium.
†ἐνλογᾶ, Recogitat. P.
ἐνλογεῖ, Inputat. P.
†ἐνλογόθετον, Indiscussum. E.
Ἐν μέρει, In parte, Partim, Invicem. P. Vice, Vicissim. O. Alterna. E.
ὁ ἐν μικρῷ ταχὺς, Trusulus. P.
ἔννατα ἐπὶ νεκροῦ ἀγόμενα, Novemdialia. P.
ἐννέα, Novem. O.
ἔννιος πατὴρ, Ennipater. P.
ἐννοέω, Cogito, as. O.
Ἔννοια, Cogitacio, Narus, Visibilitas. P. Mens. P. Significaptia, Notio. O.
ἔννοιαι, Intuito. P.
ἔννομον, Licitam. P.
ἐννοῦμαι, Comminiscor, Cogito.
ἐννοῶ, Recordor. O.
ἔννυχα, Ante lucem. E.
Ἐνόδιον, Viaticum.
ἐνόθω, Moto, as. O.
ἐνοικέω, Incolo. O. Inquilino.
ἐνοίκησις, Incolatus. O.
ἐνοίκιον, Pensio, Obvencio, Villa. P. Pensio. P.
ἔνοικος, Inquilinus, Habitator, Incola, Accola. P. Habitator. S. Inquilinus, Inquilinus.
† ἐνοικολόγος, Insularius, Villicus. P.
ἐνοικῶ, Incolo, Inhabito.
ἐν οἴκῳ, Domi, Domo. P.
ἐνόπλιος, Bellipotens. O.
Ἔνοπλος, Armatus, Artus. P.
ἔνοπλοι, Armati. P.
Ἐνορία, hoc Territorium, Territorium. P.
Ἐνορῶ, Intueor, Tueor, Inspicio.
Ἐνόρχης,
ὁ ἐνόρχας, Colatus. P.
ἔνορχις, Mutoniatus. O.
ἔνος, Anniculus. O.
ἑνὸς ἑκάστου, Uniuscujusque. E.
ἐνόσω, Elicio. P. [†ἐκλυτῶ, Vulc.]
Ἑνότης, Unitas.
ἑνοῦμαι, Unior.
ἑνοῦσαις, Ingenitis. P.
ἐνοφθαλμίζω, Inoculo. O.
Ἐνοχὴ, Obligatus, Obligacio, Obligatio. P. Remora. O.
ἐνοχλέω, Infesto. O.
Ἐνοχλῶ, Molesto, Convicior.
†Ἐνοχοποιὸν, Obligatorium.
ἔνοχος, Obnoxius, Reus, P. Obligatus, Obligatus. ...us. E.

ἐνόω, Aduno. O. Unio, is.
ἐν παρατάξει, In procinctu. E.
ἐν παρουσίᾳ ποιῶ, Repræsento. P.
ἐν παρόδῳ, In transitu. P.
Ἐνπεπηγὼς, ἐνπεπαρμένος, Infixus.
ἐνπήσσει, Inpigit. P.
ἐνπιστεύει, Committit. P.
ἐνπλέκει, Innectit. P.
ἐνπρακτότερον, Exactius. P.
ἐν προτομῇ πολέμου στῆναι μετὰ ἐσθῆτος ὑπατικῆς, ἤτοι διαθέσθαι, ἐν παρατάξει πολέμου ἀγράφως, In procinctu. O.
Ἐν προχείρῳ, Ad manum, Ad manum. E.
Ἐν πρώτοις, Adprime, In primis, Principio.
ἐν πρώτοις ζευχθὲν κτῆνος, Juget. P.
† ἐνραγεὶς, Elisus. P.
Ἐνράπτω, Insuo.
Ἐνράσσω, Inlido.
†Ἔνρηξις, Inlisio.
† ἐνρήσσω, Inrumpo.
ἔνριθρον, Endoribuum. P.
[† ἔνρειθρον, Scal.]
ἐνσείω, Incutio.
ἔνσπονδος, Fœderatus.
ἔνστασις, Instancia, Intentio. P. Instantia.
ἐνστάτης, Inficiator. O.
ἐνστατικὸς, Pervicax. O.
ἐνστατικῶς, Instanter. O.
† ἐνστηρίζω, Insisto. O.
† ἐνστοιβάζει, Instipat. P.
ἐν στρατείᾳ, Miliciæ.
ἐν στρατιᾷ προεληλυθεν, Processit. P.
† ἐνστρέφει, Intorquet. P.
† ἐνσχίζω, Infindo.
† ἐνσχισμοὶ, Insectiones. P.
ἔνταλμα, Mandatum. E.
ἐνταγήσωνται, Inserantur. P.
ἐν τάξει, Vice.
† ἐντάξιμος, Insertus, Inserticius.
ἔντασις ὀμμάτων, Obtutus. P.
ἐντάσσω, Indo. P.
ἐνταῦθα, Huc, Istuc, Hic, Hic. P.
ἐνταφιάζω, Pollingo. P.
ἐνταφιασμὸς, Sepultura. O.
ἐνταφιαστὴς, Pollictor, Libitinarius. P. Pollinctor, Polymita. E.
ἐντάφιον, Libitina.
ἐνταφιοπώλης, Libitinarius.
ἐνταφιάζω, Funero.
ἐν τάχει, In continente, Quam cito, Quam maturius.
ἐντεθῇ, Indita. P.
ἐντείνω, Intendo. O. Pulso, to. O.
ἐντελὲς, Perfectum.

ἐντελέστερον, Plenius.
ἐντελὴς, Perfectus. E.
ἐντέλλομαι, Mando, Mando. P.
ἐντελλόμενος, Mandator.
ἐντέμνω, Incido.
ἔντερα, Intestina, Interanea. P. Stentinæ. E.
ἐντεροκήλη, Ramis, Ramix, Ramex. P.
† ἐντεροκηλήτης, Ramicosus.
ἐντετυπωμένος, Informatus.
Ἐντεῦθεν, Hinc, Exin, Indidem. P. Hinc, Hinc.
ἐντεῦθεν ἤδη, Jam inde, Jam nunc.
ἐντεῦθεν ἤδη λοιπὸν, Jamjamque.
† Ἐντευκτὴς, Interpellator.
ἔντευξις, Interpellacio, Adicio, Postulatio. P. Aditus.
ἐντευχθεὶς, Aditus. P.
† Ἐντεχνὴς, Adfaber.
ἐν τῇ οἰκίᾳ, In domo. P.
ἐν τῇ προστασίᾳ, In tutela. P.
ἐντίθεμαι, Impono. O.
Ἐντίθημι, Interpono, Insero, Indo, is. O.
ἐντίθησι, Impouit. E.
ἔντιμον, Prætextatam. P.
Ἔντιμος, Honorificus, Honestus, Præclarus, Honestus. P.
ἔντιμος κατὰ στρατιωτικοὺς καμάτους, Emeritus. P. P.
ἐντιμοτάτῳ, Gravissimo. P.
ἐντίμως, Honorifice. P.
Ἐντινάσσω, Incutio.
† εντιριαδες, Libus. E.
[† ἐντυριάδες, liba, Vulc. E.]
ὁ ἐν τοῖς ἱεροῖς προορχούμενος, Præsultor. P.
ἐν τοῖς ὁδοῖς ἀνωμαλίαι, Salabræ. P.
ἐν τοῖς πένθεσιν ὀρχούμενος, Lentio. P.
†Ἔντοχον, δάνειον, Fenus.
Ἐντολὴ, Commissum, Mandatum, Commissum. S.
ἐντολαὶ, Mandata. P.
† ἐντολεὺς, Procurator.
Ἔντομα, Inferiæ.
Ἐντόπιος,
ἐντόπιον, Gentile. S.
ἔντονος, Intentus. E.
ἐντὸς, Cis, Intra, Intro, Indu. P. Intus, Intra. O. Cisci. E.
ἐντὸς εἰσέρχομαι, Intra, Intro. E.
ἐντόσθιος, Intestinus. O.
ἐν τοσούτῳ, In tanto, Tantisper, Interim. P.
ἐν τοσούτῳ, ἐπὶ τοῦ παρόντος, Tantisper. P.
ἐντρέπομαι, Verecundor, Revereor, Veneor, Vereor.
ἐντρέπεται, Verecundatur. P.
ἐντρεχὴς, Strenuus, Vegetus, Sollers, Navus.
ἐντρέχεια, Instancia, Sollercia, Strenuitas, Solertia. P.
ἐντρέχειαν, Experientiam. P.
† ἐντρεχῶς, Citate, Gnare. P.
ἐντρίβω, Infrio. O.
† ἔντριτος, Sequester. E.
ἐντροπὴ, Reverencia, Verecundia, Respectus. P. Reverentia.
ἐντρυφῶ, Insulto, Luxorio.
† ἐντύβιον, Intubus, Intubusina. P.
† ἔντυβον, Intiba.
ἐντυγχάνω, Interpello, Obvio. O. Compello, as. O.
ἐντυγχάνει, Interpellat. P.
ἐντυγχανόντων, Adeuntium. P.
† ἐντυχία, Interpellacio.
Ἐν τῷ αὐτῷ, Eodem, Inibi, Obiter, Obiter. P.
ἐν τῷ βοηθεῖν, Adjuvando. P.
ἐν τῷ διαπεράσαι, In traiciendo. P.
ἐν τῷ μεταξὺ, Interim, Interim. P. Entoridea, Entorida, Interea.
ἐν τῷ μετρεῖν, Metiendo. P.
ἐν τῷ πόρῳ, In trajecto. P.
ἐν τῷ προσαύξειν, Ad crescendum. P.
Ἐν τῷ τυχόντι, In quolibet.
Ἐνυάλιος, Quirinus, Quirinus. P.
ἔνυγρος, Madidus. P.
ἐνυδρίδες, Lutræ. O.
Ἔνυδρος, Aquatilis, Aquaticus, a, um. O.
ἔνυλον, Materiale. O.
Ἐν ὑπαίθρῳ, Sub divo.
ἐν ὑπεξουσιότητι, In sacris.
Ἐνύπνιον, Insomnium, Somnium, Visio, Visus, Visum. P. Somnium.
ἐνυπνιάζομαι, Somnio.
† ἐνυπνιώδης, Insomniosus. O.
ἔνυσιν, Impenso. S.
Ἐνυφαίνω, Contexto.
Ἐνύω, Bellona, Bellona. P.
ἐνχάσκοντα, Inhiantem. P.
ἐνχειρίζει, Delegat. P.
ἔνχος, Asta. E.
ἔνχρισις, Inunctio. E.
Ἐνχρίω, Inungo, Oblino. P.
† ενφανον, Mœchulus. E.
Ἐνώπιον, Coram, In conspectu, Coram. P.
Ἐνωρότερον, Temporius, Temporius. P.

Ἕνωσις, Unitas, Coadunacio, unio, onis. O.
Ἐνώτιον, Inauris, Auris. P.
ἐνώτια, Inaures. P.
ἔνωτον, Inaures. S.
Ἐξάγαγε, Educ.
Ἐξαγγέλλω, Enuncio, Pronuncio.
† Ἐξαγιάζω, Examino, Perpendo.
ἐξάγιον, Pensacio. E. Pensatio.
ἐξάγιστος, Impurus. O.
Ἐξαγοράζω, Redimo.
ἐξαγοράζει, Redimit. P.
ἐξαγοράζειν, Redimere. E.
† ἐξαγορασία, λύτρωσις, Redempcio.
ἐξαγορεύω, Enuncio.
ἐξαγριαίνω, Exaspero. O.
Ἐξαγριῶ, Effero, Exaspero.
ἐξάγω, Educo, Traduco, Evagino, Eveho. O. Elicio, Educo, is.
ἐξάγει, Producit. P. producit.
† ἐξαγωγεῖς, Tubi. P.
ἐξαγωγή, Traductio, Evestio. P. Divulgatio, Traductio.
ἐξαδάκτυλος, Sexdigitus.
ἐξάδελφος, ἀπὸ δύο ἀδελφῶν ἀῤῥένων, Frater patruelis.
ἐξάδελφος, ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν, Consobrinus. quasi consororinus.
ἐξάδελφος, Sobrinus.
ἐξ ἀδιαθέτου, Ex Intestato. E.
ἐξᾴδω, Excanto. O.
ἐξαετία, Sexennium.
ἔξαιμος, Exanguis.
ἔξαιμον, Exangue. O.
Ἐξάϊππον, Sejuga.
Ἐξαίρεσις, Exempcio, Tintinabulum. P. Exceptio, Tintinabulum. E.
ἐξαιρετέον, Eximendum. P. Eximendum.
Ἐξαίρετος, Egregius, Eximius, Præcipuus.
ἐξαίρετον, Egregium. P. Eximium. O.
ἐξαιρέτου δόσις, Præceptio. P.
ἐξαιρέτως, Præcipue, Egregie, Præsertim, Adprime, Præsertim. P. Præcipue.
ἐξαιρέω, Adimo. O. Excepto, as.
ἐξαιροῦμαι, Eximio.
Ἐξαίρω, ὑψῶ, Exalto.
ἐξαίρω, Extollo. O. Excipio, Eximo, Exero, is.
ἐξαίρει, Eximit. P.
Ἐξαίσιος, Vastus, Inmanis, In manis. P.
† ἐξαισίως, Vaste.
† ἐξαίτητος, Impetrabilis. O.

Ἐξαιτῶ, Postulo, Expostulo.
ἐξαιτεῖτε, Deposcitis. P.
ἐξαιτεῖν, Deposcere. O.
Ἐξαίφνης, Subito, Repente, Subito. P. Derepente. O.
ἑξάκις, Sexies. O.
Ἑξακισχιλίων ἀνδρῶν τάγμα, Legio.
† ἐξακονῶ, Exacuo.
ἑξακόσια, Sescenta.
ἐξακούω, Exaudio. O.
ἐξακριβοῦμαι, Expiscor. O.
ἐξακριβῶ, Liquido. O.
ἐξακριβωμένως, Perpense. O.
ἐξαλαπίζω, Exclamo.
† ἐξάλειπτον, Delebile. O.
ἐξαλείφω, Oblittero, Deleo, Expungo. O. Repungo.
ἐξάλλομαι, Exsilio.
ἐξάλλεται, Emicat. P.
ἐξαμβλόω, Aborior. O.
† ἐξαμηναῖος, Semenster, Semenstris. P.
† ἐξαμηνίδιον, Semenstruum.
ἐξανδραποδίζω, Mancipo. O.
† ἐξανδραποδισμός, Depeculatio. P.
† ἐξανδραποδιστής, Seductor. E.
ἐξανθίζω, Enucleo.
ἐξανθίζει, Carpit. P. Excerpit. P. Enucleat. P.
ἐξάνθημα, Papula. O.
ἐξανθῶ, Pullulo.
ἐξανίσταμαι, Surgo, Exsurgo.
ἐξανοίγω, Patefacio, Expando.
ἐξανοίγει, Patefacit. P.
ἐξανοίγεται, Patescit. P.
ἐξ ἀντιῤῥήσεως, τοῦτ᾽ ἔστιν, κατὰ διάγνωσιν, Ex contradictione. P.
ἐξαντλάω, Exhaurio. O.
ἐξαντληθήσεται, Exhaurietur. P.
† ἐξάντλησις, Exhaustus.
ἐξαντλῶ, Exhaurio.
ἐξαντλεῖ, Exhaurit. P.
ἐξαντλεῖ, δαπανᾷ, Exanclat. E.
ἐξανύσασιν, Emeritis. P.
ἐξανύω, Efficio.
† ἐξάξεστον, Congiarium.
† ἐξαούγκιον, Semis.
† ἐξαπαρχῆς, Deintegro. O.
† ἐξαπάτησις, Sutella. P.
ἐξαπατάω, Fallo. O. Decipio.
ἐξαπατῶ, Fallo, Decipio, Seduco. P. Calvor. O.
ἐξαπατᾷ, Sollicitat. P. Fallit. P. Calpitur
ἐξαπίνης, Repente, Repentim, Subito.
ἑξαπλοῦς, Sextuplex.
ἑξαπλοῦν, Sextuplum.

ἐξαπλόω, Expando. O.
ἑξάποδες, Sepedes. O.
ἐξαποροῦμαι, Tædeo. O.
ἐξαπορούμενος, Pertæsus. O.
† ἐξαποσταλτέα, Derigenda. P.
ἐξαποστεῖλαι, Derigere. P.
ἐξαποστέλλονται, Diriguntur. P.
ἐξαποστέλλω, Emitto, Destino.
ἐξ ἀποφάσεως, Ex sentencia.
ἐξ ἀπροσδοκήτου, De inproviso, Ex inproviso, Ex inopinato.
ἐξάπτω, Accendo.
ἐξάπτει, Accendit. P.
ἐξάπτειν, Accendere. P.
ἐξαργυρίζω, Adero.
ἐξαργυρίζεται, Adærat. P. O.
† ἐξαργυρισμός, Aderacio, Adæratio. P. Adæratio. S.
† ἐξαργυρισμόν, Æstimatum. P.
ἐξάρθρημα, Exarticulatio. E.
ἐξαριθμήσασθαι, Percensere. P.
ἐξαρίθμησις, Denumeracio.
ἐξαριθμῶ, Denumero, Enumero.
ἐξαρκῶ, Sufficio.
ἐξαρκεῖ, Sufficit. P.
ἐξαρκούντως, Sufficienter.
ἔξαρνος, Inficians, Inficiator, Negabundus. O.
† ἐξαροτριῶ, Exaro.
ἐξαρπάζω, Proripio, Eripio. O.
ἐξ ἀῤῥενογονίας ἀγχιστής, Agnatus.
ἐξαρτάω, Obstringo. O.
ἐξάρτια παντὸς πράγματος, hoc Instrumentum.
ἐξαρτίζω, Instruo.
† ἐξάρτισις γραμματίου, Instrumentum. P. [ἐξάρτησις, Gl. L. Gr.]
† ἐξαρτιστήριον, Apparitorium. P.
ἐξαρτύω, Condo.
ἐξ ἀρχαίου, Antiquitus.
ἐξ ἀρχῆς, A principio, A principio. P.
ἐξαρχῆς, Denuo. O.
ἔξαρχος γαζοφυλακίου, Præfectus ærarii. P.
ἔξαρχος, Magister. P. Princeps.
ἔξαρχοι, Proceres, Principes, Primores. P. Proceres.
ἐξασθενῶ, Elanguesco.
† ἐξασθμαίνω, Exalo.
ἐξατμίζω, Vaporo, as. O.
† ἐξατονήσας, Defectus. P.
† ἐξατονήσωσιν, Fatigarentur. P.
† ἐξατονῶ, Deficio, Debilito.
ἐξαυλῶ, Ecanto.

ἐξ αὐτῆς, Actutum, E vestigio, Ilico. P.
ἐξαῦτις, Continuo, Statim. P.
ἐξαφθεὶς, Accensus. P.
ἐξαφίημι, Demitto.
ἐξέβαλεν, Eliminavit. P.
ἐξέβη, Evasit.
ἐξεβιάσατο, Elicuit. P.
ἐξεβλήθη, Repulsus est.
ἐξεγείρομαι, Desurgo, Exsurgo.
ἐξεγείρω, Excito, Suscito, Excito. O.
ἐξεγείρει, Suscitat. P.
ἐξέγερσις, Resurrectio.
† ἐξεγκατίζω, Eviscero.
† ἐξεγκεφαλίζω, Excerebro.
† ἐξεγκεφαλόω, Excerebro. O.
ἐξεδαφισθὲν, Desolatum. P.
ἐξέδρα, Triclinus, Ala. P.
† ἐξέθαλψα, Effotui. P.
ἐξέθηματον, Acrimonia. E.
ἐξέθρεψεν, Educavit. P.
ἐξ ἔθους, Ex more.
ἐξειλεγμένος, Elegans, Elegans. P.
† ἐξειλεγμένως, Eleganter.
ἐξεῖλεν, Exemit.
ἐξεῖναι, Licere.
ἐξειπεῖν, Expromere, Enunciare, Profari. O.
ἐξείποι, Edicat. P.
ἐξεῖπον, Effatus sum.
ἐξειπῶ, ἐκλαλήσω, Eloquar.
ἐξειπῶ, ἐκθλίβω, Exprimo, Elido, Confligo.
ἐξ ἐκείνου, Exinde.
ἐξελάθετο, Abolevit. E.
ἐξελάλησα, Effatus sum.
ἐξέλασις, Abjectio, Abactio.
ἐξελαύνω, Exago.
ἐξελέγχω, Coarguo.
ἔξελθε, Exi, Egredere.
ἐξελθών, Digressus. P.
ἐξελήλυθεν, Exivit. P.
ἐξέλκω, Evagino.
ἐξελκῶ, Exulcero.
ἐξέλκωσις, Exulceracio.
† ἐξελοιπάσθη, Prorogata fuerint. P.
ἐξεμῶ, Evomo.
ἐξ ἐναντίας, Contra, Obviam.
ἐξεναντίας μέρος, Diversa pars. P.
ἐξενεχθῇ, Exeratur. P.
ἐξενεχθῇ, Promatur. P.
ἐξενεχθεῖσα, Lata, lata sentencia.
ἡ ἐξενεχθεῖσα, Prolata. P.
ἐξενίκησεν, Evicit. P.
ἐξεντερίζω, Eviscero.
ἐξεντερισθέντα, Interata. P.
† ἐξεντερωθὲν, Interato. P.
ἐξεπαίρω, Etollo.
ἐξέπεμψα, Emiserim. P.
ἐξέπεσεν, Excidit. P.
ἐξέπευσεν, Abolevit. P.
ἐξ ἐπιπέδου, De plano.

ἐξ ἐπιταγῆς, Ex imperato.
ἐξ ἐπιπολῆς, De plano.
ἐξεπίτηδες, Ex industria, De industria.
ἐξ ἐπιτομῆς, Carptim. P.
ἐξεπλάγη, Obstupuit.
ἐξεπλάγησαν, Obstupuerant. P.
ἐξέπληξεν, Perculit. P. Percussit. P.
ἐξέπνευσεν, Expiravit. P.
ἐξεργασία, Efficacia, Efficacitas.
ἐξεργάζομαι, Exoperor, Efficio, Perficio, Excolo, is. O. Elaboro.
ἐξερεύγομαι, Eructo.
ἐξερεύγω, Eructo. O.
ἐξερευνῶ, Perscruto.
ἐξερευνοῦμεν, Tractamus. P.
ἐξέρπω, Erepo.
ἐξέῤῥηξεν, Erupit. P.
ἐξεῤῥιμμένος, Projectus. P.
ἐξέρχομαι, Exeo, Egredior, Excedo.
ἐξέρχεται, Persequitur. P.
ἐξέρχεται εἰς τὸ παρατηρεῖσθαι, Consectatur. P.
† ἐξερώτησις, Scrutinium. O.
ἐξέστη, Discessit. P.
ἔξεστιν, vel ἔξεστι, Licet, Licet. P.
ἐξεστράφη, Extorta est. P.
ἐξετάζω, Exquiro, Interrogo, Disquiro. O. Inquiro, Examino, Perpendo, Pensiculo, as.
ἐξετάζεται, Tractatur. P.
ἐξετασθεὶς, Pensus. O.
ἐξετασθέντα, Examinata. P.
ἐξετάζει, Consultat. P.
ἐξέτασις, Discussio, Examinacio, Examen. P. Quæstio, Interrogatio.
ἐξεταστὴς, Pensor. O.
ἐξετασταὶ, Pensiculatores. O.
† ἐξετεμένισεν, Detexit.
ἐξετινάξαμεν, Extorsimus. P.
ἐξετίναξεν, Excussit. P.
ἐξέτρωσεν, Abortum fecit. P.
† ἐξευγενίσαι, Degenerare. P.
† ἐξευγενισμοὶ, Determinationis. P. [† ἐξευμενισμοὶ, Vulc.]
ἐξευμενισθεὶς, Expiatus. P.
† ἐξευμενισμὸς, Expiacio.
† ἐξευμένισις, Placabilitas.
ἐξευμενίζομαι, Exoro, Expio, Placo.
ἐξευμενίζεται, Expiat. P.
† ἐξευμενιστήριον, Piaculum.
† ἐξευμενιστὸς, Orabilis.
ἐξευτελίζω, Exvilesco, Extenuo.
† ἐξευτελισμοὶ, Determinationis. P. [† ἐξευμενισμοὶ, Vulc.]
ἐξέφηνα, Effatus sum.
ἐξεφορτίσατο, Exoneravit.
ἐξεφορτίσατο, Asportavit. P. Adportavit.
ἐξέφυσεν, Evasit. P.
ἐξέχω, Excello, Emineo, Antecello—Exto. O.
ἐξέχει, Imminet. P. Eminet, Procellit.
ἐξέχει, Præcellit. P.
ἐξέχων, Extans.
ἐξέχοντες, Eminentes. P. Excellentes.
ἐξέχουσαν, Exertantem. P.
ἐξεχώρησεν, Discessit. P.
† ἐξζευξις, Sexiunge. E.
ἐξηγέρθη, Cohorta. P.
Ἐξήγησις, Enarracio, Exposicio, Narratio. E.
ἐξηγοῦμαι, Enarro, Narro.
ἐξηγεῖται, Refert. P.
ἐξηλιμμένα, Oblitterata. P.
† ἐξηλοῖ, Effringit. P.
† ἐξήλλω, Elicito, as. O. [An leg. ἐξιάλλω s. ἐξίλλω, de quo v. H. St. Thes. Ind.?]
† Ἐξηλῶ, Refigo.
ἐξήμεσεν, Evomuit. P.
Ἐξῆν, Licuit.
ἐξήνεγκεν, Extulit. P.
Ἐξηνέχθη, Lata fuit.
Ἐξηνθισμένος, Carptus, Enucleatus.
ἐξηπάτησεν, Inlexit. P.
ἐξήρανε, Arefecit. P.
ἐξηρημένοι, Exempti. O.
Ἐξήρτημαι, Pendeo.
ἐξήρτησεν, Instruxit. P.
Ἐξηρτισμένος, Exstructus, Instructus, Poleitus. P.
Ἑξῆς, ἐφεξῆς, εἰς τὸ μέλλον, Deinceps.
ἑξῆς, Porro. P. Deinceps. P. Ex ordine. O.
τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, Postero die. P.
ἐξησθενηκότι, Debilitato. P. Debilitato.
ἐξησθενηκότες, Languidi. P.
ἐξησθένησεν, Relanguit. P.
Ἐξησκημένος, Politus.
ἐξητασμένος, Probatus. P.
† ἐξηχεύη, Stupes. P.
† ἐξηχεύεσθαι, Stupere. E.
† ἐξιδιοποίησις, Usurpatio. P.
Ἐξιδρῶ, Exsudo.
Ἐξιλασμὸς, Exoracio, Placacio.
ἐξιλάσκομαι, Expropicio, Pio, Expio.
ἐξιλάσκεται, Piatur. P. Exorat. P.
ἐξιλεοῦμαι, Exoro, Expio, Placo.
ἐξιλεοῦται, Expiat. P.
ἐξιλεώσασθαι, Placare. P.
† ἐξιλέωσις, Placabilitas.
† ἐξιλεωτὸς, Orabilis, Placabilis.
ὁ ἐξ ἵππου καὶ ὄνου, Hinnulus. P.
† Ἐξίπταμαι, Evolo.
Ἕξις, Habitudo, Habitus, Ingenium. P. Habitus.
Ἐξισοῦμαι, Equipero.
Ἐξίσταμαι, Bonorum cedo, Absisto, Desisto, Pavesco, Exolesco. O.
ἐξιστάμενος, Furibundus. O.
ἐξίστασθαι, Degenerare. O. Fracere.
ἐξίστησιν, ἰδιωτικῶς, Dementat. P.
ἐξιστρῶ, Demento, as. O.
Ἐξισῶ, Adæquo, Æquipero, Coæquo, Exæquo.
ἐξισοῖς, Æquiperas. P. Grumat.
ἐξισοῖ, Pensat. P.
ἐξισοῦν, Adæquare. P.
† ἐξίσωσις, Exequacio, Exæquatio. P.
ἐξιχνευθέντα, Investigata. P.
† ἐξιχνευτὴς, Investigator. P.
Ἐξιχνεύω, Evestigo, Indago, Investigo.
ἐξιχνιάζω, Indago. P.
ἐξιχνιάζεις, Indagas. P.
ἐξιχνιάζει, Indagat. P.
ἐξιχνιάζουσιν, Indagant. P.
ἐξιχνιασμὸς, Indago. P.
ἐξιχνιασμῷ, Indagine. P.
ἐξιχνιασμοὶ, Indagines. P.
ἐξιχωρίζω, Depuro. O.
Ἐξοδιάζω, Erogo, Expendo.
ἐξοδιάζειν, Erogare. P.
† ἐξοδιασμὸς, Erogacio.
ἐξόδιον, Equies.
ἔξοδος, Exitus, Egressio, Eventus, Canalis. P. Exitus, Eventus. S.
ἡ ἔξοδος, hic Exitus. S.
ἔξοδος εἰς πόλεμον, Expedicio.
ἔξοδος, ἀνάλωμα, Erogacio, Expensus.
ἔξοδος ἐκδημητικὴ στρατιωτῶν, Expeditio. P.
† ἐξοικείωσις, Emancipatio. P.
Ἐξ οἴκου, Domo.
Ἐξοιμώζω, Exululo.
ἐξοίσοντα, Prolaturus. P.
Ἐξολισθαίνω, Elabor.
Ἐξ ὁλοκλήρου, Ex integro.
ἐξ ὁλοκλήρου ἀναγινώσκω, Relego, Ex integro lego.
Ἐξολολύζω, Exululo.
† Ἐξολοθρεύω, Extermino, Deperdo, Disperdo.
Ἐξομαλίζω, Deplano, Exequo.
† ἐξομαλόω, Deplano. O.
ἐξομματωμένος, Exoculatus. O.
† ἐξομβρηστήριον, Abundatorium. P.
Ἐξόμνυμι, Ejuro.
† ἐξομνύει, Ejurat. P.
† ἐξομνύειν, Ejurare. O.
Ἐξομολογοῦμαι, Confiteor.
ἐξομολογεῖται, Confitetur. E.
ἐξομόω, Objuro. O.
Ἐξὸν, Licitum. P. Licitum.
Ἐξονομάζω, Denomino.
ἐξονομαστὸς, Nomen.
ἐξονυχισμένος, Ad unguem. O.
Ἐξοξύνω, Exacuo.
Ἐξόπισθεν, A tergo.
Ἐξοπλίζω, Excastro.
ἐξοπλισία, Armatura, Armatura. P.
ἐξόπλισις, Armatura. P.
Ἐξορία, hoc Exilium. Damnabilitas. P. Exilium. S. Exilium.
ἐξορίζω, Extermino. O. Exulo. S.
ἐξορίζει, Deportat. P. Eliminat.
ἐξορίσαι, Exterminare. P.
ἐξορισμὸς, Ἐξορία ἐν νήσῳ, Deportacio, Exilium, Deportatio. P. Relegatio, Exilium. S.
ἐξόριστος, Extorris, Exul, Relegatus, Exul. P. Extorris.
Ἐξορκίζω, Adjuro.
ἐξορκόω, Obtrigo. O.
Ἐξορμῶ, Proficiscor.
Ἐξόρυξις, Effossio.
ἐξορύττω, Effodio.
ἔξοσον, Præclarum. P.
Ἐξοστείζω, Exosso.
ἐξοστείζει, Exossiat. P.
ἐξοστρακίζει, Elimat. P.
ἐξοστρακισθεὶς, Elimatus. P. Abterminatus. P.
† ἐξοστρακιστέος, Elimandus. P.
ἐξουδενημένος, Contemptibilis.
ἐξουδενητὴς, Adnichilator.
Ἐξουδενῶ, Adnichilo, Spreno, Sperno, Respuo.
ἐξουδένωσις, Contemptus, Adnichilacio, Abjectio, Contemptus.
ἐξουθενηθεὶς, Spernatus. P.
ἐξουθένησεν, Levefecit. P.
† ἐξουθενητὴς, Obtrectator. P.
ἐξουθενίζει, Aspernatur. P.
† ἐξουθενία, Fastus. S.
ἐξουθενισμὸς, Spretus, Adnichilacio.
ἐξουθενῶ, Sperno, Respuo, Adnichilo, Spreno, Asperno, Sperno. P.
ἐξουθενεῖ, Fastidit. P. Spernit.
Ἐξουρῶ, Demeio, Demingo.
ἐξουσία, Majestas, Dicio, Potestas, Imperium. S. Arbitrium. P. Licentia, Potestas, Commeatus.

O. Dicio. P. Magistratus. E.
ἐξουσία θαλάσσης, Neries. P.
ἐξουσία, Majestati. E.
ἐξουσίαι, Diciones. P.
ἐξουσιαστικώτερον, Licencius.
† ἐξοφθαλμίζω, Exoculasso. O.
† ἐξοφθαλμίσας, Occecatus. P.
† ἔξοφρυς, Silo. O.
ἐξοχὴ, ἡ ὑπεροχὴ, Excellencia, Eximietas, Eminencia.
ἐξοχὴ, Eminentia. P. Præstantia. O. Crepido. E. Prærogativa.
ἐξοχαὶ, Extantiæ. P. Eminentiæ, Eminentes.
ἐξοχὴ ὄρους, hoc Cacumen.
ἔξοχος, Amplus, Celsus, Egregius, Eximius, Excelsus, Summus, Eminens, Præstans, Egregius. P. Eximius, Procerus. O. Præstabilis, Insignis.
ἔξοχος ὑπ' ἄλλων, Eminens. P.
ἔξοχον, Eximium. P. Egregium.
ἐξοχώτατος, Eminentissimus. P.
ἐξοχώτατοι, Eminentissimi. P.
ἐξοχωτάτη, Egregia. P.
ἐξοχώτατον, Amplissimum.
ἐξόχως, Excellenter, Eximie. P. Excellenter. P.
† ἐξοχότης, Imminentia. P.
ἐξόχουσιν, Eminent. P.
ἐξσαρκῶ, Expulpo. E.
ἐξ ὕδατος ἐξεστὸν, Elixa. P.
ἐξυπερέτησεν, Administravit. P.
ἐξυπηρετοῦμαι, Administro.
ἐξυπνίζω, Expergefacio, Suscito.
ἐξυπνίζει, Excitat. P. Suscitat, Exomniat. P.
ἐξυπνίζομαι, Exsomnio, Expergisco, Expergefio.
ἐξυπνισθεὶς, Expergefactus, Expergefactus. P.
ἐξυσμένον, Rasum. E.
† ἐξυφαιρεῖται, Excipitur. P.
† Ἐξυψῶ, Exalto.
Ἔξω, Extra, Foris, Foras.
ἔξω, εἰς τόπον, Foras. P.
ἔξω, ἐν τόπῳ, Foris. P.
ἔξωθεν καὶ ἔνδοθεν, τοῦτ' ἔστιν πανταχοῦ, Ultrocitroque. P.
ἔξωθεν, Foris, Extrinsecus, Extrinsecus. P. Præ-erea, Extrinsecus, Extrorsum. O. Forinsecus.
ἐξωθέω, Exigo. O. Expulso, Expello, Extrudo.
ἐξωθῶ, Repello, Expello, Extrudo.
ἐξώθησεν, Abstrusit. P.
ἐξώκοιτος, Emansor.
ἐξώλεια, Luxoria.
ἐξώλης, Spurcus, Perditus, Extorris, Exoletus. P.
ἐξωμοσία, Ejuracio, Juratoria. P. Dejuratio. E.
ἐξωμοσίαις, Juratoriis. P.
ἐξωνήσατο, Redemit. P.
ἐξώρισαν, Eliminaverunt. P.
ἐξώρυξα, Effodivi. P.
ἐξώστης, Menianum, Projectio, Projectus.
ἐξωστιρὶς, Extremales. E.
ἐξώστρα, Mænianum. P. Mænianum. E.
ἐξώτερος, Exterior, Exter, Externus. O.
ἐξωτικὸς, Exter, Extraneus, Externus, Externus. P. Extraneus. S.
ἔξω τοῦ πράγματος, Ab re, Extra rem.
† ἐξωχείριος, Emancupatus.
† ἐξωχειριωτὴς, Emancupator.
† ἐξωχείριον ποιῶ, Emancupo.
† ἐξωχείριος, Emancupatus. E.
† ἐξωχειριώτης, Emancupator. E.
ἔοικα, Similis sum.
ἐοικὼς, Similis, Adsimilis.
† ἑορτασμὸς, Festivitas, Celebracio, Celebratio. P. Celebratio.
ἑορτὴ, Celebritas, Festus dies, Caltudia. P. Dies sollemnis, Dies festus, Feriæ. O.
ἑορτὴ ὁρίου θεοῦ, Terminalia. P.
ἑορταὶ τῆς Ἀστιας, Lamuriliæ. P.
ἑορτῶν, Nundinarum. P.
ἑορτάζω, Celebro festum, Festivo. O.
ἑορτάσατε, Celebratote. P.
† ἑορταστὸς, Festus, a, um. O.
ἐπαγάγῃ, Inflicet. P.
ἐπαγγελία, Promissum, Pollicitacio, Promissio, Repromissio, Pollicitatio. P.
ἐπαγγελίαι, Sponsalia. P.
ἐπαγγέλλω, Denuncio. O.
ἐπαγγέλλομαι, Promitto, Polliceor, Spondeo, Spondeo. P. Profiteor, Addico. O. Promitto. P.
ἐπαγγέλλεται, Promittit. P. Pollicetur.
ἐπαγγελλόμενοι, Sponsores. P.
ἐπάγγελμα, Pignus. P.
† ἐπαγγελτὴς, Promissor.
ἐπαγορεύει, Disono ducit. P. Dicasset.
ἐπαγρυπνέω, Invigilo. O.
† ἐπάγρυπνος, Pervigilans, Vigilans. P.
ἐπάγω, Infero, Superduco, Arrogo, Incito, as. O. Allecto, Impingo, Impello, Adveho, Irrogo, Stipo, Illicio, is.
ἐπάγειν, Deferre. P.
ἐπάγομαι, Electo, as. O. Lacio, is, Conduco, Ascisco, Illecto, as.
ἐπάγεται, Elicit. P. Adlicit.
τοῖς ἐπαγομένοις, Objectis. P.
ἐπαγωγὴ, Prolectibile. O.
ἐπαγωγὸς, Blandicus. O. Pellax, Ilix, icis. O.
ἐπᾴδω, Incanto, Præcanto.
ἐπᾴδει, Præcantat. P.
ἔπαθλον, Premium.
ἐπαινέτης, Laudator.
ἐπαινετὸς, Laudatus, Laudatus. P. Laudabilis.
ἐπαινετὸν, Laudabile. O.
ἐπαινέω, Laudo. O.
ἐπαίνου ἄξιος, Laudidignus.
ἔπαινος, Laus, Laudatio. P.
ἔπαινος ἀπονέμεται, Laus impertitur. P.
ἐπαινῶ, Laudo.
ἐπαινεῖ, Conlaudat. P. Laudat.
ἐπαίρω, Tollo, Levo, Extollo, Sustollo, Allevo, as, Attollo. O.
ἐπαίρει, Tollit. P. Levat, Extollit.
ἐπαισχύνομαι τῷ ἔρωτι, Pudet me amoris. P.
ἐπαίτης, Mendicus, Mendicus. P.
ἐπαῖται, Rogatores. O.
† ἐπαιτία, Mendicatio. O.
† ἐπαιτοσύνη, Mendicitas.
ἐπαιτῶ, Mendico.
ἐπαΐω, Intelligo. O.
ἐπακμάζω, Adolesco, Vigeo, es. O.
ἔπακμος, Pubis, Adultus, Viripotens. P.
ἔπακμος κόρη, Viri potens, Virago, Adulta.
ἐπ' ἄκμονι ἐλαύνω, Cudo.
ἐπακολουθῶ, Insequor, Subsequor, Adsector, Sector, Prosequor, Persequor, Consequor.
ἐπακολουθεῖ, Insequitur, Persequitur. E. Subsequitur, Sectatur.
ἐπακολουθοῦντα, Insequentia. P.
ἐπακολούθησον, Insequere. P.
ἐπακολουθῶν, Subsequens. P.
ἐπακολούθησις, Adjectacio, Sectio.
ἐπακούω, Abaudio, Exaudio.
ἐπ' ἄκρα τοῦ ποδὸς, In primos pedes. P.
ἐπακροῶμαι, Ausculto, Auscultor.
ἐπακροᾶται, Auscultatur. P.
† ἐπακροατὴς, Auscultator.
† ἐπακταὶ, Stipatores. O.
ἔπακτος, Adhibitus.
ἐπαλεῖψαι, Delere. P.
ἐπαλλήλως, Identidem, Iterum atque iterum, Identidem. P.
ἔπαλξις, Pinna, Propugnaculum, Propugnaculum. P. Pinnaculum. O.
ἐπάλξεις, Pinnæ. P. Propugnacula. P.
ἐπαμύνω, Adminiculo.
ἐπαμφότερον, Inter utrunque.
ἐπαναγινώσκω, Perlego, Lectito. O. Relego, gis.
ἐπάναγκες, Necesse.
† ἐπαναγκαστὴς, Inpulsor.
ἐπαναλαμβάνω, Repeto, Relego, Recupero.
ἐπαναλαμβάνει, Repetit. P.
† ἐπαναληπτικὸν, Iterativum.
ἐπανάγω, Reduco.
ἐπαναβαίνω, Ascendo.
ἐπανάληψις, Persecutio. P. Integratio, Repetitio, Repetentia.
Ἐπανάληψις, Repeticio.
† Ἐπαναλωτὴς, Sumptuarius.
Ἐπαναπαύομαι, Adquiesco, Acquiesco. O.
† Ἐπανάστασις, Insurrectio, Superventus.
ἐπαναστήσει, Exerat. P.
ἐπαναστήσεται, Exorietur. P.
Ἐπαναστρέφω, Reverto, Redito. O.
ἐπαναστραφεὶς, Regressus.
Ἐπανέρχομαι, Remeo, Redeo.
ἐπανέρχεται, Remeat. P.
† ἐπανατροπιάζει, Recidit. P.
ἔπανδρος, Viripotens. P.
ἐπανήκω, Revenio. O.
ἐπανιέναι, Redundare. P.
Ἐπανίσταμαι, Insurgo, Exsurgo.
Ἐπάνοδος, Adventus, Reditus.
ἐπάνοδος ἀπὸ πολέμου, Postliminium.
ἐπάνοδος, Postilimen. P. Reditus. S. Reditus. P. Adventus. S.
ἐπάνοδος ἐκ τῶν.... Postliminium. S.
ἐπάνοδον, Domitione. P.

†'Επανοίγω, Recludo, Adaperio.
†ἐπανοίγει, Effringit. P.
ἐπανορθοῦμαι, Restauro. O.
ἐπανορθοῦται, Emendatur. P. Corrigit.
'Επανόρθωσις, Correctio, Emendacio.
ἐπανορθωτὴς, Corrector, Emendator.
ἐπανορθῶ, Corrigo, Emendo.
'Επάνω, Insuper, Super, Supra, Supra. P. Susum.
ἐπάνωθεν, Desuper.
'Επαπειλῶ, Comminor.
'Επάρατος, Execrabilis, Dirus. O.
'Επαρθεὶς, Elatus, Elatus. P.
† ἐπαρθῶ, Alligo. O.
'Επαριστερὸς, Perversus, Levus.
ἐπαρίστερος, Sinister. P. Perversus. P.
'Επαρκῶ, Sufficio.
ἔπαρμα, Temperamentum. P.
ἐπάρουρος, Rusticarius. O.
"Επαρσις, Levacio.
ἐπαρτῶ, Impendeo, es. O.
'Επαρχία, Provincia, Provincia. P.
ἐπαρχιώτης, Provincialis, Provincialis. P.
ἐπαρχιῶται, Provinciales. O.
ἐπάρχομαι, Incapito. E.
ἔπαρχος, Præfectus.
ἔπαρχος 'Ρώμης τῆς πόλεως, Præfectus urbis. P.
ἔπαρχος τῶν τεχνιτῶν, Præfectus fabrorum. P.
ἔπαρχος τῆς κοόρτις, Præfectus cohortis. P.
†ἐπαρχότης, Præfectura.
ἐπαρῶμαι, Insecro, Incapito. E.
†ἐπασχολοῦνται, Adnocentur. P.
ἐπαυλέω, Incino, nis. O.
†ἐπαύλησις, Incentio, onis. O.
τὰ ἐπαύλια, Repotia. O.
ἔπαυλις, Stabula, Ovile, Villa. P. Stabulum. O. Caula. O.
ἔπαυλις αιλεαι, Ovile. E.
ἐπαύλεις, Villæ. S.
†ἐπαυλητικὸς, Incentivus. O.
ἐπαύλιον, Villula.
ἐπαύξησις, Incrementum.
ἐπαύξησις χρώματος, Exaggeracio.
ἐπαύξω, Incresco, Adaugeo, Increbesco. E.
ἐπαύσατο, Desiit. P. Destitit.
ἐπαυτοφώρῳ, Manifesto.
ἐπαυχένιον, Cervicale.
ἐπαφίημι, Inmitto, Adineo. O.
ἐπαφρόδιτος, Venustus, Venustus. P.
†ἐπαφροδίτως, Venuste.
ἐπαχθὴς, Molestus, Gravis, Molestus. P. Infestus.
ἐπαχθῆ, Dividua. P.
ἐπαχθῶς . . . . P.
ἐπεγείρομαι, Adsurgo.
ἐπεγγελῶ, Increpito, Increpo.
ἐπέδειξεν, Adprobavit. P.
ἐπεδίωκεν, Insequebatur. P.
ἐπεδιώξαι, Insequi. P.
ἐπέδωκεν, Edidit. P.
ἐπείγω, Urgeo, es. O.
ἐπείγει, Instimulat. P. Stimulat. P. Compellit, Urguet.
ἐπείγεται, Intenditur. P. Pergit.
ἐπειδὴ, ἐπειδὰν, Cum, Quando, Ubi.
ἐπειδὴ, Quatenus. P. Quoniam, Quandoquidem. P. Quando, Quid ni? Postquam. O.
ἐπειδὴ δὲ, Quoniam vero. P.
ἐπειδὴ ὁρῶ, Quoniam intelligo. E.
†ἐπειδήπερ, Quoniam quidem. P.
ἐπειδὴ τάχιστα, Quumprimum. O.
ἔπειξις, Instantia. P.
ἐπείπερ, Quando, Quoniam, Quia, Quanquam. P.
ἐπεισάγω, Obduco. O.
ἐπείσακτον, Adventitium. P.
'Επεισέρχομαι, Penetro.
†ἐπεισέλευσις, Inrupcio.
ἔπεισεν, Sollicitavit. P.
†ἐπεισπηδητὴς, Derectarius. P.
ἐπείσθη, Paruit. P.
"Επειτα, Alioqui, Deinceps, Dehinc, Porro, Dein, Denique, Demum, Exin, Proinde, Post, Tum, Deinde. P. Inde. P. Perinde. P. Porro. P. Dehinc. P. Deinde. P. Inde loci. P.
ἐπεκαλέσαμεν, Indiximus. E.
ἐπέκεινα, Ultra. O.
ἐπεκλατο, Inrogabatur. P.
ἐπέκλυσεν, Proluit. P.
'Επέκτασις, Porrectio, Propagacio, Prolixitas.
ἐπεκτείνω, Porrigo, Protendo, Propago, Prorogo.
ἐπεκτείνῃ, Propagarit. P.
ἐπέλαττον, Minusculum. O.
ἐπεληλυθέναι, Pervasisse.
'Επεμβαίνει, Insultat. P.
†'Επεμβόλιμος, Intercalaris.
'Επενδύτης, Instata, Superaria.
†ἐπενδύτις, Superaria. P.
ἐπενδύτης, Superaria vestis. E. Superalia.
'Επενεχθεὶς, Inlatus, Delatus.
ἐπενεχθεῖσα, Inflicta.
ἐπενεχθείσας, Inflictas. P.
ἐπενεχθὲν, Inrogatum. E.
τὰ ἐπενεχθέντα, Inlata. P.
ἐπεξαγάγωσιν, Exerant. P.
'Επεξέλευσις, Sectio, Persecucio.
ἐπεξελθεῖν, Persequi. P.
ἐπεξέρχομαι, Prosequor, Persequor, Exequor.
ἐπεξέρχεται, Prosequitur. P.
ἐπεξετάθη, Prorogata fuerint. P.
†ἐπεξίημι, Edissero. O.
'Επεξιὼν, Exequens.
ἐπεξιόντι μοι, Exequenti mihi. P.
ἐπέπεμψεν, Permisit. E.
ἐπεπήγει, Hæsitaret. P.
ἐπεπήδησεν, Insiliit. P.
ἐπέρασεν, Pervadit. P.
ἐπερείδω, Allido. O.
'Επερείδομαι, Nitor, Subnixo.
ἐπερείδεται, Subnixus est, Innititur, Adnititur. P.
ἐπερείδονται, Enitenter.
ἐπερείδεσθαι, Grassari.
ἐπερεισάμενος, Adnixus. P.
†ἐπερεύγω, Adhalo. O.
ἐπέρχομαι, Translego. O. Intervenio.
ἐπέρχεσθαι, Grassari. E.
ἐπέχω, Retento. O.
'Επερώτησις, Interrogacio, Stipulacio, Interrogatio. P.
ἐπερώτησις δι' ἀσφαλείας, Stipulatio. E.
ἐπερωτήσεις, Stipulationes. P. Interrogationes. E.
†ἐπερωτητὴς, Interrogator.
ἐπερωτῶ, Consulto, Interrogo, Stipulo.
ἐπερωτᾷ, Interrogat. P.
ἐπερωτῶμαι, Promitto, Spondeo, Stipulor.
ἔπεσεν, Cecidit. P.
† 'Επεσύχνασεν, Inrepsit. [ἐφησύχασεν: vide ἐπησυχάζω, infra.]
ἐπετέλεσεν, Expatravit. P.
ἐπέτυχε, Inpetravit. P.
ἐπέτυχεν, Inpetravit. P.
ἐπέτρεψεν, Permisit. P.
ἐπετροπίασεν, Relanguit. P.
ἐπευθυμένον, Longanon. O.
ἐπεφέρετο, Inrogabatur. P.
ἐπεχείρησεν, Admisit. P.
ἐπεχθὴς, Infestus. P.
ἐπεχορήγησεν, Suppeditavit. P.
'Επέχω, Conpesco, Cohibeo, Reprehendo, Reprimo, Coerceo, Inhibeo, Presso, Arceo. P. Obtineo. O. Retineo. O. Supersedeo. O. Supprimo. O. Remoror. O.
ἐπέχει, Conprimit. P.
ἔπη, Carmina. P.
ἐπήγαγεν, Obtulit. P.
ἐπηγγείλαμεν κατὰ γράμματα, Promisi per literas. E.
ἐπηγγείλατο, Promisit. P.
ἐπηκμακὼς, Vegetus. O.
'Επήκοος, Exaudiens, Dicta audiens, Exaudiens. P.
ἐπήλυδον, Adventitium. P.
"Επηλις, Advena, Adventicius, Advena. P.
ἔπηξεν, Gelavit. E.
'Επηρεάζω, Calumnior, Tempto.
ἐπήρεια, Temptacio, Calumnia, Calumnia. P.
ἐπῆρεν, Sustulit. P. Extulit.
'Επηρμένος, Elatus.
'Επηρτημένος, Inpendens.
'Επησυχάζω, Conquiesco, Prosileo.
'Επηχῶ, Insono, Increpo, Assono. O.
'Επὶ, Ad, In, Super, Cum. P.
'Επιβαίνω, Ingredior, Incedo, Conscendo. O.
ἐπιβαίνουσιν, Ingressunt. P.
ἐπίβαλε, Adice. P.
ἐπιβάλλον, Portio. P.
τὸ ἐπιβάλλον, Conpetens. P.
τὸ ἐπιβάλλον μέρος, Portio. P.
'Επιβάλλω, Inicio, Inmitto, Ingruo. O. Superjacio, Adjicio. O.
ἐπιβάλλει μέρος τι, Obtingit. P.
ἐπιβάλλομαι, Cœpi. O.
† ἐπιβαρὲς, Ponderosum. P.
†ἐπιβαρύνω, Aggravo. O.
'Επιβαρῶ, Adgravo, Ingravo, Ingravesco.
'Επίβασις, Incessus, Ingressus, Gressus, Inceptum, Ingressus. S. Ingressus.
ἐπιβατήριον, Introitum. P.
ἐπιβάτης, Vector, Vector. P. Jaculator. E.
ἐπιβάται, Vectores. P.
ἐπίβδα ἡ μετὰ τὴν ἑορτὴν Reproca. P.
†'Επιβεβαίωσις, Perseverancia, Confirmacio.
† 'Επιβελτίωσις, Melioracio.

'Επιβλαβὴς, Noxius.
'Επιβλέπω, Visito, Reviso, Respicio.
ἐπιβλέπει, Inspicit. P.
ἐπιβληθέντα, Indicta. E.
ἐπίβλημα, Stragulum. O. Operimentum.
ἐπιβλὴς, Sera. O.
ἐπίβλητον, Indictum. E.
'Επιβοηθῶ, Adminiculo, Adjuvo.
'Επιβόλαιον, Amictorium, Opertorium.
ἐπιβολὴ, Inceptum, Incepcio, Superventum, Notio. O. Superficies.
ἐπιβολὴ, προσθήκη, Adjectio.
ἐπίβολος, Compos. O.
ἐπιβομβέω, Increpo. O.
ἐπιβουλὴ, Inrogatio. P. Insidiatio. P.
'Επιβουλαὶ, hæ Insidiæ. singulare non habet.
ἐπιβούλευτος, Insidiosus. O.
ἐπίβουλος, Insidiator, Insidiosus, Insidiator. P.
ἐπιβούλου, Insidiosi. P.
ἐπιβουλεύω, Insidior, Decipio. P.
ἐπιβουλεύει, Insedit. P. Inrogat, Insidiatur.
ἐπιβουλεύων, Adæque. P.
ἐπιβοάω, Inclamo, as. O.
'Επιβοῶ, Inclamo.
ἐπιβοᾷ, Inplorat. P.
ἐπιβοᾶται, Appellat. P.
ἐπιβοῶντος, Adclamantem. P.
ἐπιβοώμενος, Quiritans. P.
ἐπὶ βραχὺ, Paulisper. P.
ἐπιβρίθω, Ingravesco. O.
†ἐπιβριμῶμαι, Infrendo.
'Επιβροντῶ, Intono.
†ἐπιβωμὶς, Altarium. P.
'Επιγαμβρία, Adfinitas.
'Επιγαμία, Connubium, Connubium. P. Connubium. S.
ἐπίγαμος, Nubilis, Viri potens, Nubilis. P.
ἐπιγάστριον, Ventrale. O.
†'Επιγαυριῶ, Insulto.
†ἐπιγαυριᾷ, Insultat. P.
†ἐπιγαυριάσαι, Insultare.
'Επίγειον, Terreum.
ἐπίγειος, Terrestris. P.
ἐπίγειοι, Terrestres.
'Επιγελῶ, Inrideo.
ἐπιγεννηθεὶς, Innatus. P. Adgnatus.
†'Επιγέννησις, Adgnacio, Adgnatio. P.
ἐπιγίνομαι, Accresco. O. Oborior.
ἐπιγίνεται, Infit. P.
'Επιγινόμενος, Superveniens, Futurus.
'Επιγινώσκω, Adnosco, Pernosco, Cognosco, Recognosco, Rescisco. O. Agnosco, Noscito, Ignosco.
ἐπιγινώσκεις, Adagnoscis. P.
ἐπιγινώσκει, Gnot. P. Adcognoscit. P.
ἐπιγιγνώσκει, Agnoscit. P.
ἐπιγλωττὶς, Ligula. O.
ἐπιγλῴφεις, Cala. P. [†ἐπιγλυφὶς, Vulc.]
ἐπίγναφον, Interpolum. P. Interpola.
ἐπίγναφα, Interpota. E.
ἐπιγνώμων, Intercessor, Interventor.
ἐπίγνωσις, Cognicio, Adgnicio, Narus. P.
'Επίγομαι, Festino.
'Επιγονὴ, Suboles, Suboles. P.
'Επιγονατὶς,
ἐπίγονος, Adgnatus. P.
'Επιγραφὴ, Inscripcio, Titulus, Titulus. P.
ἐπιγράφω, Inscribo, Superscribo, Titulo. O.
'Επίγω, Urgueo, Compello, Impello.
†ἐπιδαπανητὴς, Dispensator. P.
ἐπιδε, Sedecum. P.
ἐπιδεδειγμένος, Detentator. P.
ἐπιδέεται, Indiget. P.
†ἐπιδεκατεύει, Decimat. P.
† ἐπιδεκανεύονται, Decumantur. P. Decimantur.
ἐπιδαψιλευθὲν, Indultum. P.
ἐπιδαψιλευθέντα, Indussata. P.
'Επιδέξιος, Dexter.
ἐπιδεξίως, Comiter. P.
'Επίδειγμα, Specimen.
ἐπιδεικνύμενος, Ostentans. P.
ἐπιδεικνύω, Demonstro, Ostendo.
ἐπιδεικνύει, Demonstrat. P.
ἐπιδεικτικὸν, Ostentabile. P.
ἐπίδειξον, Designa. P.
ἐπίδειξις, Ostentacio, Adfirmatio.
ἐπὶ δεῖπνον προτρέπεται, Invitat. P.
'Επιδερματὶς, Cutis.
ἐπιδεσμεύει, Innectit. P.
†ἐπιδέσμιον, Fasciola. O.
'Επίδεσμος, hæc Deligacio.
ἐπιδεσμῶ, Deligo.
'Επιδέομαι, Indigeo, Egeo.
'Επιδέχομαι, Admitto, Recipio.
ἐπιδέω, Obligo. O.
'Επιδημία, Adventus.
ἐπιδιώξας, Adsectatus. P. [ἐπιδιώξας, Gloss. Lat. Gr.]
'Επιδίδωμι, Porrigo, Proficio, is. O. Incresco. Erogo, as. O.
ἐπιδίδωσιν, Porrigit. P.
ἐπιδικάζω, Adjudico. O.
'Επίδικον, Litigiosum.
ἐπίδικος, Contraversiosus. O.
'Επιδιπλασιάζω, Ingemino.
'Επιδιώκω, Persequor, Insequor.
ἐπιδιώκει, Prosequitur. P. Persequitur.
ἐπιδιώξω, Exsequar. P.
ἐπιδιώξει, Capesseret. P.
†ἐπιδιώκτης, Persecutor.
ἐπιδοθῆναι, Proderet. P.
'Επιδορατὶς, Cuspis, Mucro, Spiculum. P. Cuspis, Cuspis, Hastile. O.
ἐπιδορατὶς τοῦ τραχήλου βοὸς, Palearia. P.
'Επίδος, Porrige.
ἐπίδοσις, Porrectio, congiarium. P. donativum. O.
ἐπίδοσις γένους, Propago.
ἡ ἐπίδοσις τοῦ γένους, Propago. P.
ἐπίδοσις ἐπὶ τῶν νόμων, Congiarium. P.
ἐπίδοσις στρατιᾶς, Stipendium. S.
† ἐπιδοχεῖον, Receptaculum. O.
ἐπιδρομὴ, Incursio.
†ἐπιδρομίδες, Trocliæ. E. Trocleæ, Trocleæ.
ἐπιεικὴς, Mitis, Modestus, Clemens. P. Modestus, Industrius, Bonus. O.
ἐπιείκεια, Mansuetudo, Clemencia, Modestia, Sedulitas. P. Modestia, Clementia, Sequitas.
ἐπιεικέστατος, Mitissimus.
ἐπιεικῶς, Clementer, Moderate. P.
ἐπὶ ἐξουθενισμοῦ, Spatarro. E.
ἐπιζεύγνυμι, Adjugo. O.
'Επιζευγνύω, Injungo.
ἐπιζέω, Sacrifico. O.
'Επιζήμιος, Damnosus, Dispendiosus, Damnosus. P.
ἐπιζήμιοι, Damnadili. P.
ἐπιζήμιον, Jacturale. P. Damnosum. P.
ἐπιζῆν, Adjuvo. O.
'Επιζήσω, Supervivam.
ἐπιζητέω, Requiro. O. Quærito. O.
'Επιζητῶ, Inquiro, Exquiro, Desidero, Considero.
ἐπιζητῶ, ὀρέγομαι, Adpeto.
ἐπιζητεῖ, Rostrat. P. Desiderat, Requirit.
ἐπιζητεῖται, Desideratur. P.
ἐπιζήτησις, Inquisicio, Requisicio, Consideracio.
'Επιθαλάμιος, Nuptialis.
ἐπιθειάζω, Imprecor.
†ἐπιθεματισμὸς, Augmentum. P.
ἔπιθεν, Suasit. E.
'Επίθεσις, ἡ χλεύη, Inpostura, Stellionatus.
ἐπίθεσις, ἡ ἐπάνω θέσις, Inposicio.
ἐπιθέτης, Inpostor, Stellionator, Inpostor. P.
ἐπιθέται, Inpostores. P.
ἐπίθετον, Adjectivum. O.
ἐπίθετα, Inposita. P.
†'Επιθεώρησις, Inspectio.
'Επιθυμία, Concupiscencia, Cupiditas, Cupido, Desiderium, Cupiditas. P. Concupiscentia, Cupido, Desiderium. S. Cupientia. E.
ἐπιθυμίαι, Ambitiones. P.
ἐπιθυμητὴς, Ambiciosus, Concupiscens.
ἐπιθυμητὴς ἀσελγείας, Tentigo.
ἐπιθυμητικὸς, Voluptarius.
ἐπιθυμητὸς, Desiderabilis, Desideravilis. P. Desiderabilis.
ἐπιθυμῶ, Concupisco, Cupio, Gestio, Desidero, Concupisco. P.
ἐπιθυμῶ ὑπερβολικῶς, Desidero.
ἐπιθυμεῖ, Deliberat. P. Abolit.
ἐπιθυμοῦσιν, Desiderant. P.
ἐπιθυμοῦντες, Adpetentes. P.
ἐπιθύω, Inmolo.
ἐπιθωρακίζομαι, Lorico, as. O.
† ἐπιϊεργουργεῖ, Epigetur. P. [Epuletur, Vulc.]
†ἐπικάθετον, Perpendiculare. O.
ἐπικάθημαι, Supersedeo, Insideo. O.
†ἐπικάθισμα, hic Insessus.
ἐπικαλέω, Cognomino. O.
ἐπικάλεσον, Endoplorato. P.
ἐπικαλοῦμαι, Inploro, Invoco.
ἐπικαλεῖται, Appellat. P. Provocat.
ἐπικαλέσησθε, Provocaveritis. P.
†ἐπικαλλωπίζοντες, Inlinentes. P.
ἐπικαλύπτω, Cooperio, Tecto.
ἐπικαλύπτει, Tegit. P.
ἐπικαμπὴ, Curvamen. O.
ἐπικαμπὴς, Circumflexus, Inflexus, Incurvus, Obuncus, Obunca, Arcutus. P. Curvus. O.
ἐπικαμπὲς, Circumflex.

um, Obuncum, Aduncum. P.
ἐπικάμπτω, Adunco, Inflexo, Incurvo, Vergo.
Ἐπικαρπία, Usufructus, Fruges. O.
ἐπικάρσιον, Amiculum. E.
ἐπικαταλαμβάνω, Assequor. O.
Ἐπικατάρατος, Maledictus.
ἐπίκειμαι, Incumbo, Insto, Immineo, Insisto.
ἐπίκειται, Imminet. P. Urguet.
ἐπικείσει, Apperit. P.
ἐπικεκαλυμμένη, Obnuxa. P.
ἐπικεκαμένη τὴν ἐλευθερίαν, Statum liberum. P.
ἐπικέκλιται, Vergit. P.
ἐπικεκυφότες, Incubones. O. Obstipi. O.
† ἐπικεντρίζω, Instigo, as. O.
ἐπικερδὴς, Quaestuosus. P.
ἐπικερδῆ, Lucrativa. P.
† ἐπικέρδιον, Compendium. P.
Ἐπικερτομῶ, Increpito.
ἐπικεφάλαιον, Tributum capitulare. P.
ἐπὶ κεφαλῆς, Praeceps.
† Ἐπικήδιον, haec Nenia.
ἐπικήδειον, Funerale. O.
Ἐπικίνδυνος, Periculosus.
Ἐπικλάσαι, Indicere.
ἐπικλασθεῖσα, Indicta, Inflicta.
† ἐπίκλασμα, Infractio.
ἐπίκληρος, Orba. P.
Ἐπίκλησις ὀνόματος, Nuncupacio.
ἐπίκλησις θεοῦ, Invocacio.
ἐπίκλησις, Cognomen. O.
ἐπικλινὴς, Acclive. O.
Ἐπικλίνω, Inclino, Vergo, Acclivo. O.
ἐπικλίνομαι, Recubo.
ἐπίκλιτος, Inclinatus.
ἐπίκλοπος, Furtificus. O.
Ἐπικλύζω, Inundo, Alluo. O.
ἐπικλύζει, Inundat. P.
ἐπίκλυσις, Inundacio.
ἐπικλῶ, Infrango, Infligo, Irrogo.
ἐπικλῶ, ἐπινέμω, Indico.
Ἐπικοιμῶμαι, Indormio.
Ἐπίκοινον, Promiscuum, Epicoenum.
ἐπίκοινος, Promiscuus. E.
ἐπικολονία, Territorium.
Ἐπικομίζω, Inveho.
Ἐπικοσμῶ, Adorno, Honesto. O.
† ἐπικούρημα, Adminiculum. P.
Ἐπικουρία, Adminiculum, Auxilium, Suppetiae. O.
ἐπικουρίαν, Opem. P.
ἐπίκουρος, Auxiliarius, Auxiliator.
ἐπικουρῶ, Opitulor, Suppetias venio.
Ἐπικουφίζω, Relevo.
ἐπικρατεία, Ditio. O.
ἐπικρατίδες, Socci. P.
Ἐπικρατῶ, Obtineo, Retineo.
ἐπικρατεῖ, Obtinet. P. Possidet.
† ἐπίκριμα, Decretum. P.
Ἐπικρίνω, Decerno.
ἐπικρίνει, Decernit. P.
ἐπικρίνειν, Decernere. P.
ἐπίκριτις, Judicatum. P.
ἐπικρίσεις, Judicata. P.
ἐπικροτέω, Applaudo. O.
† Ἐπικρότησις, Increpacio.
ἐπικροτῶ, Increpo.
Ἐπικρύπτω, Subcelo.
ἐπικτᾶσθαι, Adipisci. P.
† Ἐπικτηνίτης, Jumentarius, Agaso.
† Ἐπίκτης, Compulsor.
Ἐπικτυπῶ, Increpo, Increpito.
ἐπικύπτω, Incumbo. O.
Ἐπικυρῶ, Sancio, Confirmo, Derogo, Irrogo. E.
ἐπικύρωσις, Confirmacio.
† ἐπικυστὶς, Supercunnum. P.
† Ἐπικωμασία, Comisacio.
† ἐπικωμαστὴς, Comisator.
† ἐπικωμαστικῶς, Comiter.
ἐπὶ κῶμον, Comisatum. P.
ἐπιλαθόμενος, Oblitus.
ἐπιλαμβάνομαι, Arripio, Deprehendo, Reprehendo, Adprehendo, Adgredior. P. Detineo. O.
ἐπιλαμβάνεται, Reprehendit. P. Dependit.
ἐπιλαμβάνεται χειρὸς, Arripit. P.
ἐπιλαβέσθαι, Adfectare. P.
ἐπιλάμπω, Inluceo.
ἐπιλανθάνομαι, Oblitero, Obliviscor.
ἐπιλαχὼν, Subsortitus. O.
ἐπιλέγω, Deoro. O. Peroro.
ἐπιλέγομαι, Opto, Deligo, Eligo, Perlego. O. Allego, gis.
ἐπιλέγεται, Eligit. P.
ἐπίλεκτος, Electus, Lectus, Electus. P. Evocatus. E.
ἐπίλεκτον, Decumatum. P.
ἐπίλεκτοι, Elegantes. P.
ἐπιλελησμένος, Oblitus part. O.
ἐπιλελησμένον, Oblitum. P.
ἐπίλεξε, Dilige. P.
ἐπιλημπτιν, Caducos. P.
Ἐπιληπτικὸς, Caducus, Siderosus. P.
ἐπιλήσμων, Obliviosus. P. Obliviosus. O. Laticus. E.
ἐπιληψία, ἡ νόσος, Accensiuncula, Morbus comicialis.
ἐπιληψία, Sonticus morbus. O.
ἐπιλήψιμος, Comprehensibilis, Reprehensibilis, Reprehendendus.
ἐπίληψις, ἁμαρτάνοντος ἐν λόγοις, Reprehensio.
ἐπίληψις, ἐπίβασις, Adgressio.
ἐπίληψις, Accensiones. P.
ἐπιλογὴ, Dilectio, Electio, Opciogium, Optio. P.
ἐπιλογίζομαι, Recogito.
ἐπιλογίζεται, Recogitat. P.
ἐπιλογισμὸς, Reputatio. P.
ἐπίλογος, Epilogus, Peroracio, Elo, Succlamatio. P. Peroratio, Adfatio.
τῷ ἐπιλοίπῳ, Residuo. P.
ἐπιλυγάζεσθαι, Obnubilare. O.
Ἐπιμαρτύρομαι, Adtestor, Obtestor, Detestor.
† ἐπιμαρτυρητὴς, Adtestator.
ἐπιμαστίδιον, Mammillare. O.
ἐπιμελεῖ, Diligit. E.
Ἐπιμέλεια, Cura, Diligencia, Cultus, Diligentia. P, Diligentia. S. Cultura. P. Curatio.
ἐπιμελέομαι, Curo, as. O.
ἐπιμελεῖται, Curam agit. P. Curat.
ἐπιμελὴς, Diligens, Diligens. P. Sedulus. O.
ἐπιμελητὴς, Curator, Studiosus.
ἐπιμελητὴς κηδείας, Funerarius.
ἐπιμελητικὸς, Curatorius. O.
ἐπιμελέστερον, Studiosius, Diligentius. P.
ἐπιμελῶς, Sedulo, Studiose, Adcurate, Accurate. P. Diligenter. P. Sedulo. O. Diligenter. E.
ἐπιμελοῦμαι, Adcuro, Curo, Accuro. O.
ἐπιμένω, Immaneo, Perduro, Persevero.
ἐπιμένει, Perseverat. P. Indicat. P.
ἐπιμείνῃ, Duraverit. P. Perseveret. P.
ἐπίμεινον, Perge.
ἐπιμερίζω, Partior, Impertio.
† ἐπιμέρισις, Imparticio.
† ἐπιμεριστὴς, Partitor.
ἐπίμεσον, Deponens verb. O.
ἐπίμετρον, Abetuarium. P. Auctuarium. O. Admodera. P.
ἐπιμήκης, Longinquus, Prolixus.
ἐπιμήκεις, Prolixas. P.
ἐπιμίγνυμι, Promisceo. O.
ἐπιμιξία, Commercium, Commercium. P.
† ἐπιμνημονεύματα, Commentarii. O.
ἐπιμονὴ, Perseverancia, Sedulitas, Remansio, Perseverantia. P. Instantia.
ἐπιμονῇ, Obstinatione. P.
ἐπίμονος, Sedulus, Pertinax. P. Pervicax. P.
ἐπιμόνως, Obstinate.
ἐπιμύω, Conhibeo.
ἐπινέμησις, Indictio, Indictus. P. Indictum. P.
ἐπινέμω, ἐπιμερίζω, Impertio.
ἐπινέμω, ἐπὶ βοσκῆς, Depasco.
ἐπινέμω, Superrogo. O.
ἐπινέμω, ἐπικλῶ, Indico.
ἐπινέμει, Indicit. P.
ἐπινέμομαι, Depasco.
ἐπινεύω, Adnuo, Innuo, Oquinisco. O.
ἐπινεύει, Adnuit. P.
ἐπινέφελον, Nubilum, Nubilum. P. Subnubilum. E.
† ἐπίνηθρος, Iniclaris. E.
ἐπινήχομαι, Innato, Inno, as. O.
τὰ ἐπινίκια, Laureae. E.
ἐπινίκια ἄγω, Triumpho.
ἐπινίκιος, Victorialis.
ἐπίνηον,
† ἐπινοητὴς, Excogitator.
ἐπίνοια, Excogitacio, Commentum, Excogitatio. P. Commentum, Emolumentum. P.
ἐπινοῶ, Excogito.
ἐπινοοῦμαι, Machinor. O.
ἐπινώτια, Dorsualia. O.
ἐπὶ ξένην, Peregre, adverbialiter. P.
ἐπὶ ξένης, Peregre, Peregre, adverbialiter. P.
ἐπὶ ξένης φίλος, Hospes. E.
† ἐπίξενος, Peregrinus. P.
ἐπιξενοῦμαι, Hospitor, Peregrinor. O.
† ἐπίξις, Instancia, Compulsio.
ἐπιξύει, Inradit. P.
ἐπιορκέω, Pereo. O.
ἐπιορκία, hoc Perjurium, Perjurium. S.
ἐπίορκος, Perjurus, Perjurus. P.
ἐπιορκῶ, Abjuro, Perjuro.
ἐπιορκεῖ, Abjurat, et Perjurat. P.
ἐπίουρος, Compages, Sudis.
ἐπιοῦσα, Postera.
τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, Postera die. P.
ἐπιπαρόντος, Adstante. P.
ἐπιπάσσω, Dispargo, Aspergo. O.
ἐπίπεδον, Planum, Pedes-

tre. P. Planum. P.
ἐπιπέμπω, Inmitto.
ἐπιπέμπεται, Subigit. P.
ἐπὶ πέρας ἄγουσιν, Ad exitum perducunt. P.
ἐπιπηδάω, Assilio. O.
†ἐπιπήδησις, Insultura. O.
ἐπιπηδῶ, Prosilio.
ἐπιπήσσω, Infigo.
ἐπιπίπτω, Iucumbo, Incubo.
ἐπιπίπτει, Ingerit. P.
τὰ ἔπιπλα, Supellex. O.
ἐπιπλάττω, Obstruo. O.
ἐπιπλέκω, Intrico. O. Implico. O.
ἐπιπλέκων, Innectens. P.
ἐπὶ πλεῖον, Super, Amplius, Diutius, Diutius. P.
ἐπιπλέω, Supernavigo.
†ἐπιπλήκτης, Castigator.
ἐπίπληξις, Adflictio, Objurgacio, Invectio. P.
ἐπιπλήττω, Castigo, Increpo, Obstrepo, Objurgo, Increpito. O.
ἐπιπλήττει, Castigat, Objurgat. P. Stimulat, Castigat. P.
ἔπιπλον, hoc Omentum.
ἐπίπλοον, Omentum. O. Omentum. E.
ἐπίπλους, Omentum. P. Omentum. S.
ἐπιπνέω, Inspiro. O. Affio. O. Aspiro.
ἐπὶ πόδα, Recessim, Repedridia. P.
ὁ ἐπὶ πόδας γεννηθεὶς, Agrippa. P.
†ἐπίποδες, Subornatus. P. [† ἐπίπαιδες, suboles, Vulc.]
† ἐπιποθήτως, Optato, adverb. O.
ἐπιποθῶ, Desidero.
ἐπιπολάζει, Increvit.
ἐπιπολαίως, Summatim.
ἐπὶ πολὺ, Diu, Aliquandiu, Diutine. P. Aliquandiu, Diutius, Diu.
ἐπίπονος, Laboriosus, Indolis. P.
ἐπίπονοι, Indoles. P.
ἐπὶ πόσον, In quantum, Quandiu, Quamdiu. P. Aliquantum. O.
ἐπὶ πράξεως ὑπομνημάτων, Gessi. P.
ἐπὶ πράξεως, Apud acta. P.
ἐπὶ προσχήματι, Sub specie, Sub pretextu. P. Obtentui. P.
'Επιραίνω, Inroro, Inspargo.
ἐπιρεῖν, Decuit. P.
'Επίρινος, Nasutus.
'Επιρίπτω, Superventum facio.
ἐπιρίχαι, Insigatè. P.
ἐπίριψον, Jacta.
ἐπίρραμμα, Assumentum. O.
ἐπιρράπτω, Assuo. O.
'Επιρρεπής, Proclibus, Propensus, Pronus.
ἐπιρρεπέστερος, Pronior.
ἐπιρρέπουσα, Repens. P.
†ἐπιρρεπῶς, Inpense. P.
† ἐπιρρεπῶς ἐπαρθὲν, Adclive. P.
ἐπιρρέω,
'Επίρρημα, Adverbium, Adverbium. P. Proverbium.
ἐπιρρηματικῶς, Adverbialiter.
ἐπίρρητος, Probrosus. P.
ἐπιρροὴ, Inundatio fluminis. E.
† ἐπιρρυπαίνω, Sordido, as. O.
ἐπιρρωννύομαι, Invalesco. O.
† 'Επίσαθρος, Fragilis.
'Επείσακτος, Inducticius, Advena, Adventicius.
ἐπισάττω, Inculco. O.
'Επὶ σαυτῷ, Commodo tuo.
'Επισεύω, Incucio.
ἐπίσαξον τὸν ἵππον, Sterne equum. P.
†'Επισέλλιον, Subsellium, Dagus.
ἐπισεσαγμένος, Clitellarius. O.
† ἐπισεσυρμένως, Tractim. O.
ἐπισημαίνω, Portendo. O.
'Επισημασία, Nociuncula, Significatio, Accensiones. P.
'Επισημασία ἐν πυρετῷ, Accessio.
ἐπίσημος, Insignis, Nobilis, Insignitus. P. Ingenuus, Honoratus, Generalis, Insignis, Nobilis, Signatus. O. Designator. E.
ἐπίσημοι, Designati. E. insignes. P.
ἐπίσημον, Conspicuum, Notabile, Insignem. P.
ἐπίσημα, Insignia. P.
ἐπισημότατος, Elegantissimus. P.
† ἐπισημότης, Nobilitas, Elegantia. P.
ἐπισήμως, Insigniter.
ἐπισηνὴς, Vitiosus. P.
ἐπίσης, Adæque. O.
ἐπισίτησις, Comeatus. S.
ἐπισιτισμὸς, Commeatus. P.
'Επισιτισμὸς, Frumentacio.
† 'Επισκεπάζω, Adperio, Cooperio.
† ἐπισκέπτης, Salutigerulus. P.
'Επισκέπτομαι, Reviso, Viso, Inspicio, Visito, as. O.
'Επισκευάζω, Reficio, Sapcio. O. Reparo.
†ἐπισκευασία, Reparamen. O.
ἐπισκευαστὰ, Interpola. O.
ἐπισκευαστὴς, Interpolator. O.
ἐπισκευὴ, Fabrica, Substructio, Refectio. P.
'Επίσκεψαι, Visita, Visitare. E.
'Επισκιάζω, Adumbro, Inumbro, Obumbro, Opaco. O.
ἐπισκιάζει, Obumbrat. P.
ἐπισκιάζειν, Inumbrare. O.
ἐπισκιασμὸς, Obumbracio.
ἐπισκιασμὸς φωνῆς, Bilibit. P.
ἐπισκίλισοι, Suffuderit. P.
† 'Επισκόπησις, Circumspectio.
†ἐπισκοπις, Cala. P. [†ἐπισκοπὶς, Vulc.]
ἐπίσκοπος, Antistes, Antistes. S. Antistes. P. Pastor, et Pavor. P.
ἐπίσκοποι, Antistites. P.
ἐπισκοπῶ, Inspicio.
ἐπισκοπεῖ, Visitat. P.
'Επισκότησις, Obscuracio, Obumbracio.
ἐπισκοτῶ, Obscuro, Obsto.
ἐπισκοτεῖ, Obstat. P.
ἐπισκοτεῖν, Officiendo. P.
† 'Επισκύνιον, Supercilium, Rictus. P. Cinum, Fastus, hic Rictus. S. Supercilium. O. Cilium. E.
'Επισκώπτω, Increpo.
ἐπισπερχῶς, Festinato, adverb. O.
ἐπισπουδάζει, Instigat. P.
ἐπισταθμένω, Diversor, aris. O. [Gloss. Lat. Gr. ἐπισταθμεύω.]
† ἐπιστάθμησις, * Interspondium. S.
'Επίσταθμος, ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς, Stacionarius, Manceps.
ἐπίσταθμος, ὁ τοῦ σταθμοῦ ἡγούμενος, Manceps.
'Επίσταμαι, Noro, Scio.
ἐπιστάμενοι, Gnari. P.
ἐπισταμένως, Scienter. P. Scite. O.
'Επιστάσιος, Stator. in ædem Jovis statoris.
ἐπίστασις, Intentio. O. Instantia.
ἐπιστατέω, Præsum. O.
'Επιστάτης, Magister, Magister. P. Moderator. O. Antistitor, Doctor. E.
ἐπιστάτης μονομάχων, Lanista. P.
ἐπιστατῶ, Moderor. O. Rego.
ἐπιστατούμενος, Rectus, a. O.
'Επιστέλλω,
† 'Επιστενάζω, Ingemo, Ingemisco.
† ἐπιστεναγμὸς, Ingemitus.
ἐπιστένω, Ingemo. O.
† 'Επιστεφάνωμα, Coronarium, Coronarium. P. Corollarium.
'Επιστήμη, Disciplina, Pericia, Disciplina. P. Scientia. O.
ἐπιστήμων, Gnarus, Peritus, Scius. O.
ἐπιστημόνως, Gnare. O.
† ἐπιστηρίγματα, Columina. P.
'Επιστηρίζω, Confirmo.
ἐπιστήσειας, Instrues. P.
'Επιστολὴ, Epistola.
ἐπιστόλιον, Epistolium.
'Επὶ στόμα, Pronus.
† ἐπιστομὶς, Postomis. O.
ἐπιστρέφεια, Vigor. S. Severitas. P.
'Επιστρέφω, τιμωροῦμαι, Converto, Adverto.
ἐπιστρέφω, Adverto. O.
ἐπιστρέφει, Arripit. P. Coheret, Animadvertit.
ἐπιστροφὴ, Animadversio, Respectus. P. Animadversio. P.
ἐπιστροφὶς, Amicla. E.
'Επιστύλιον, Columella, Columen. P.
ἐπίστυλον, Columen. P.
ἐπὶ συμφώνῳ συνκαπτύει, Concinnat. P. [†συνκαττύει, Gl. L. Gr.]
'Επισυναγωγὴ, Congregacio.
'Επισυνάπτω, Injungo.
ἐπισυνάπτει, Innectit. P. Adnectit. P.
† ἐπισυναθρίζω, Adaggero. O. Aggrego.
ἐπισυνάψωμεν, Ingeremus.
P.
ἐπισύρομαι, Pelliceo, es. O.
†'Επισυχνάζω, Increbro.
ἐπισφαλὴς, Intutus. O.
† ἐπισφεῖρα, Pugilli. P.
† ἐπισφειρία, Pugilla. P.
† ἐπισφείριον, Pugil. P.
'Επισφίγγω, Adstringo, Obstringo.
'Επισφραγίζω, Adsigno, Insignio, is. O.
ἐπισφραγίζεται, Contestatur. P.
ἐπισχεθῆναι, Comprimi. P. Reprimi.
ἐπισχεῖν, Inhibere.
'Επίσχες, Compesse, Comprime, Comprime. P.
ἐπίσχεσις, Pressura.
† ἐπισχετέων, Reprimendorum. P.
ἐπισχνέομαι, Promitto. O.
† ἐπισχοίνια, Funes. E.
ἐπισχύω, Evaleo. O.
† 'Επισώρευσις, Exaggeracio.
ἐπισωρεύω, Exaggero, Con-

gero, Cumulo, Ingero, Accumulo. O.
ἐπίσωρον, Cantus. E. [ἐπίσωτρον.]
ἐπίταγμα, Tributum, Imperium. O.
ἐπιτάγματα, Tributa. P.
ἐπὶ τὰ δέξια, Dextrorsum. O.
ἐπὶ τὰ ἐξῆς, Decipit. P.
ἐπὶ τὰ λαιά, Sinistrorsum. O.
ἐπιταμένος, Intentus. P.
ἐπιτάπτω, Admando. O.
ἐπιταράττω, Perturbo. O.
Ἐπίτασις, Intencio.
ἐπιτάσσει, Imperat. P. Indicit, Induperat.
ἐπιτάσσειν χρῆναι, Indici oportere. P.
ἐπιτατικὸς, Attentus.
ἐπιταττόμενος, Subditus. O.
Ἐπιτάττω, Impero, Indupero. E.
ἐπιτάφια, Næniæ. E.
ἐπιτάφιον, Sepulchrale. O.
Ἐπιτάφιος, Epitaphium, Nenia, Laudacio.
ἐπιτάφιος ᾠδὴ, Nænia. P.
Ἐπιταχύνω, Adcelero, Maturo.
Ἐπιτεθεὶς, Inpositus.
ἐπιτεθὲν, Inpositum. P.
ἐπιτεθῆναι, Insistere. P.
ἐπιτεῖναι, Infendere. P.
Ἐπιτείνω, Intendo, Intento, Grandio, is. O.
ἐπιτείνει, Intendit. P. Attendit. P.
ἐπιτείνομαι, Glisco. O. Inolesco. O.
Ἐπιτειχίζω, Conmunio.
ἐπιτείχισμα, Prætentura. P. Territorium, Munimen. O. Castellum.
ἐπιτειχισμὸς, Municio.
Ἐπὶ τέλει, Ad supremum, Novissime. P. Consumma.
ἐπιτελέω, Exequor. O.
Ἐπιτελῶ, Celebro, Perago, Perficio, Agito.
ἐπιτελεῖσθαι, Celebracio.
ἐπίτεξ, Prope partum. P.
† Ἐπιτερπὴς, Amœnus.
Ἐπιτεταμένος, Intentus, Attentus.
ἐπιτετραμμένος, Mandatarius. O.
Ἐπίτευξις, Impetracio.
Ἐπιτηδεία, ἡμέρα, Fastus dies.
ἐπιτήδεια, τὰ ἀναγκαῖα, hæ Copiæ. singularia non habet.
ἐπιτήδεια, Habilia. P.
τὰ ἐπιτήδεια, Impendia. E.
Ἐπιτήδειος, Oportunus, Commodus, Aptus, Accommodus, Oportunus. P. Facundus, Idoneus. O. Evidens.
ἐπιτήδειον, Aptum. P.
ἐπιτηδειότερον, Aptius. P.
ἐπιτηδειότατον, Accommodatissimum. P.
ἐπιτηδειότης, Oportunitas, Utilitas. P. Commoditas. O.
Ἐπίτηδες, Consulto, Data opera, Dedita opera, Ex industria, Dedicta. P. De industria, Data opera, Consulte.
ἐπιτήδευμα, Institutum, Inceptum, Studium, Professio.
τὸ ἐπιτήδευμα, hæc Professio. E.
ἐπιτηδεύματα, Adinventiones. P.
ἐπιτηδεύω, Adfecto.
ἐπιτηδεύει, Adfectat. P. Appetit.
ἐπιτηδεύομεν, Adfectamus. P.
ἐπιτήδευσις, Adfectacio, Adfectatio. P.
† ἐπιτηδευτὴς, Insectator. P.
Ἐπιτήρησις, Præstolacio, Observacio.
ἐπιτηρῶ, Observo.
ἐπιτήρει, Præstolare. P.
ἐπιτίθεμαι, Irruo. O.
Ἐπιτίθημι, Inpono, Obdo. O.
ἐπιτίθησιν, Inponit. P.
ἐπιτιμάω, Objurgo. O. Corripio. O.
Ἐπιτιμητὴς, Obtrectator, Increpator.
ἐπιτίμησις, Increpacio, Interminacio.
ἐπιτιμία, Honorificentia.
ἐπιτίμιον, Pena, Multa.
ἐπιτίμιος, Pœnalis. O.
ἐπίτιμος, Honestus.
ἐπιτιμήσατε, Celebrate. P.
ἐπιτιμῶ, Castigo, Objurgo, Interminor, Increpo.
ἐπιτιμήσειας, Corripies. P.
ἐπιτιμῶντας, Corrigentes. P.
ἐπιτίνει, Infindit. P.
ἐπὶ τὸ αὐτὸ, Ibidem, In idipsum, In unum, In semetipsum.
ἡ ἐπὶ τοῖς ἀριομοις χαμπῆ, Lista. P.
ἐπίτοκος, Gravis, Prope partum, Prope partum. P.
ἐπὶ τὸ κρεῖττον, In melius.
ἐπιτομὴ, hoc Breviarium, Compendium. O.
ἐπίτομος, Breviarius.
ἐπίτονος, Ligamen. O.
ἐπὶ τόπου, Ibi. P.
ἐπὶ τοσοῦτον, Adeo, Aliquatenus, Tandiu, Tantisper, Adeo. P. Adhæc, Aliquandiu, Eousque. O. Tamdiu. O.
ἐπὶ τοῦ ἐνηλάτου, Supra spondam. E.
ἐπὶ τοῦ παρόντος, In præsens, In præsentia, Ex præsenti.
τὸ ἐπὶ τοῦ πιλίου παράστημον, Apex. P.
ἐπὶ τούτοις, Adhæc, Insuper, Super hæc, Adeo. P.
† ἐπιτραπέζιον, Mantile. E.
ἐπιτρέπω, Permitto, Suadeo, Committo. O. Demando, Decoro, Delego. O.
ἐπιτρέπομαι, Diverto. O.
ἐπιτρέχω, Incurro.
ἐπιτρίβω, Detero, Protero. O. Diminuo, Obtero, Macero, as. O.
ἐπιτρίμματα, Protrimenta. O.
ἐπίτριπται, Tenebriones. O.
ἐπίτριτον, Sesquitertium. P.
ἐπιτροπεύω, Procuro.
ἐπιτροπὴ, ἡ ἐντολὴ, Commissum.
ἐπιτροπὴ πραγμάτων φροντὶς, Procuracio.
ἐπιτροπὴ ὀρφανοῦ, Tutela, Tutela. P.
ἐπιτροπιάζω, Inplicisco. P. Implicisco. E.
ἐπιτροπιάζεται, Repsudit. P.
† ἐπιτροπιασμὸς, Repetitio. E.
ἐπίτροπος, Procurator, Tutor, Curator. O.
ἐπίτροπος ὀρφανοῦ, Tutor. P.
ἐπίτροχα, Tolutim. O.
τὸ ἐπίτροχον, Tolutiloquentia. O.
† ἐπιτροχίζω, Turbino, as. O.
ἐπιτύμβιοι, Bustuarii. O.
ἐπιτυχεῖν, Consequi. P. Adsequi. P. Indipisci. E.
τοῦ ἐπιτυχεῖν, Apiscendæ. P.
ἐπιτυχία, Inpetracio.
Ἐπιτυχὼν, Adeptus, Inpetratus, Adeptus. P.
ἐπιτυγχάνω, Inpetro, Indipisco, Adipisco.
ἐπιτυγχάνει, Adipiscitur. P. Adipiscitur.
ἐπιτυγχάνων, Nactus. P.
ἐπιτύχωσιν, Consequantur. P.
ἐπὶ τῷ ἐμαυτοῦ λυσιτελεῖ, Commodo meo.
ἐπὶ τῶν προβάτων, διὰ τὸ διόδοντα αὐτὰ εἶναι, Bidentes. P.
ἐπιφάγω, Superedo. O.
ἐπιφανὴς, Illustris, Nobilis, Præsens. P. Inlustris, Clarus.
ἐπιφανέστερον, Præstantius. P.
ἐπιφανέστατος, Nobilissimus, Præstantissimus. P. Celeberrimus, Honestissimus. O.
ἐπιφάνεια δόξης, Illustracio, Nobilitas.
ἐπιφάνεια, τὸ φαινόμενον, Revelacio.
ἐπιφάνεια, Apparitio. O. Apparitio. E.
ἐπιφανῆ ποιῶ, Inlustro.
ἐπίφανον, Inlustra.
ἐπιφανῶς, Clare, Evidenter, Clare. P. Celebriter. O.
ἐπίφασις, Adspectus. O.
ἐπιφέρω, Infero, Inporto, Affero. O.
ἐπιφέρει, Obicit. P.
ἐπιφέρεται, Ruit. P.
ἐπιφημίζω, Diffamo.
Ἐπίφθεγμα εἰς Διόνυσον, Evoe.
ἐπίφθονος, Invidus, Invidiosus.
ἐπίφοβος, Formidavilis.
ἐπιφοίτησις, Apparicio.
ἐπιφορὰ, Inlacio, Inlatio. P. Corollarium. O.
ἐπίφορος, Præceps. P.
ἐπίφορον, Proclive. O.
ἐπιφορτίζω, Insterno. O.
ἐπιφορτίζομαι, Onero, as. O.
† ἐπιφορτισμὸς, Honeracio.
ἐπιφυεὶς, Adortus. P.
ἐπιφυῆναι, Ingruere. P.
ἐπιφυλλὶς, Racemus.
ἐπιφύομαι, Adorior, Extubero. O.
ἐπιφύεται, Insultat. P.
ἐπιφώνημα, Epifonema, Succlamatio. P. Sententia.
ἐπιφώνησις, Exclamacio.
ἐπιφώσκω, Inlucesco.
† ἐπιφωτίζω, Inlumino.
ἐπιχαίνω, Inhisco.
ἐπιχαίρει, Insultat. P.
ἐπιχαίρειν, Insultare, Gratulari. O.
ἐπίχαρσις, Insultacio.
ἐπιχειρέω, Aggredior. O.
ἐπιχείρημα, Incepcio, Argumentum. O.
ἐπιχειρήσας, Adortus. P. Conatus. P.
ἐπιχείρησις, Conatus, Adfectacio, Conatus. S.
ἐπιχειρῶ, Conor, Affecto, Incepto. O. Admolior.
ἐπιχειρεῖ, Conatur. P.
ἐπιχειρηθῆναι, Adcingi. P.
ἐπιχειρῆσαι λαλῆσαι, Hiscere. P.
ἐπιχέω, Suffundo, Superfundo.
ἐπιχθόνιος, Terricola. O.
ἐπιχλευάζω, Increpo, Increpito.
ἐπιχορηγία, Subministracio.
ἐπιχορηγῶ, Subministro, Subpedito.
ἐπιχορηγεῖ, Suppeditat. P.
ἐπιχρίω, Inlino, Oblino.

P. Illinio. O.
† ἐπίχροος, Coloratus.
ἐπιχρόνιον, Diuturnum. P.
ἐπὶ χρόνον, Aliquantisper. O.
† ἐπιχρυσῶ, Inauro.
ἐπιχρῶντος, Commodante. P.
ἐπίχυσις, Infusio, Suffusorium. P. Infundibulum. O.
† ἐπιχυτήριον, Perfusorium. E.
ἐπιχωριάζω, Vento, as. O.
ἐπιχώριος, Gentilis, Vernaculus. O.
ἐπίχωσις, Exaggeracio.
ἐπιψαύδης, Strictim. O.
ἐπιψαύω, Adtingo.
ἐπιψηφίζω, Suffragor. O.
ἐπιψηφίζομαι, Decerno.
ἐπιψηφίζεται, Decernit. P.
† ἐπιψιθυρίζω, Insusurro.
† ἐπιψόφησις, Increpacio.
† ἐπιψοφῶ, Increpo.
ἐπιὼν, ὁ μέλλων χρόνος, Posterus.
ὁ ἐπιὼν, Crastinus. O.
επλεροθη, Cutis. E.
ἐπλήθυνεν, Redundavit. P.
ἐπλημμέλησεν, Admisit.
ἔπληξεν, Percussit. P.
ἐπλήρωσις, Exanclatio. E.
ἔπλυνα, Follonicavi. E.
ἐποικεια, Victus. P.
ἐποίησεν, Admisit. P.
ἐποίκιον, Villula.
† ἐποικισμὸς, Domicilium. P.
ἐποικοδομέω, Superstruo. O.
†. ἐποικοδόμημα, Superficium.
ἐποικοδομῶ, Superedifico.
ἐπ' ὀλίγον, Quantisper, Aliquantisper, Paulisper. P. Parumper.
ἕπομαι, Sequor. O.
ἐπόμνυμι, Adjuro.
ἐπομόω, Adjuro. O.
ἐπονείδιστος, Probrosus, Probrosus. P.
ἐπονείδιστον, Probrosum. O.
ἐπόνησα, Dolui. E.
ἐπονομάζω, Cognomino.
ἔπονται, Accidunt.
ἐποπτεύω, Prospicio.
ἐπόπτης, Inspector, Inspector. P. Speculator.
ἐποξύνει, Instigat. P.
ἐπορεύθη, Abiit.
ἔπος, Carmen, hic Versus. S. Carmen. P.
ἔπος, ὡς Βεργίλιος, Avena. P.
εποτρεσμια,* Comeatus. S.
ἐπουριάζω, Obsecundo. O.
ἐποχὴ, Inhibitus. P. Remora. O. Obligatio. E.
ἐποχαὶ, Remeligines. O.
† ἐπόχησις, Invectio.
ἔποχοι, Remores. O.
ἔποχον, Instratum. O.
ἐποχῶ, Inveho.
ἐποχοῦμαι, Inveho, Invecto, Evecto.
ἔποψ, Upupa. E.
† ἐποψία, Inspectio.
ἔποψις, ὄρνεον, Epupa, Picus.
ἐπράθη, Veniit. P. Venit.
ἔπραξας, Gessisti. P.
ἐπράϋνα, Placavi. P.
† ἑπτάγωνος, Septangulus. O.
ἑπταετὴς, Septennis. O.
ἑπτακόσια, Septingenta.
† ἑπτάλοφος, Septimons.
ἑπταπλάσιον, Septuplum.
† ἑπταόριον, Septimontium.
† ἑπταούγκιον, Septunx.
Ἐπτοημένος, Pavidus.
ἐπτὸν, Coctum. E.
ἐπύθετο, Consuluit. P. Consulit.
ἐπύκτευσαν, Dimicaverunt. P.
Ἐπῳδὴ, Præcantacio, Blanditiæ. O. Incantatio. E.
ἐπῳδαὶ, Devotiones. P.
ἐπωμὶς, Cervix. O.
Ἐπωνυμία, hoc Cognomen, Cognomen. S. Agnomen. O.
ἐπώνυμον, Cognomen, Cognomen. P.
ἐπωνομάζω, Denomino. O.
Ἐπωφελὴς, Commodus.
† ἐπωφελῶς, Utiliter, Commode.
ἔπωψ, Upupa. O.
ἐρᾷ, Adamat. P.
ἐράμενος, Amasius. O.
ἐραμένη, Amasia. O.
† ἐρανισμὸς, Corrogatio. E.
Ἔρανος, hæc Stipes sodalium, hæc Stips. E. Conlatio. E. Collatio. O. Collecta. E.
ἔρανος, ἐλεημοσύνη, Stips. S.
ἐραξι, Arcumterebra. E.
Ἐράσμιος, Adamabilis, Amabilis. P.
ἐράσμιον, Amabile. O.
Ἐραστὴς, Amator, Amans.
ἐραστὸς, Amatus. E.
ἔραυνα, Rutilat. P.
Ἐργάζομαι, Fabrico, Fabricor, Operor.
ἐργάζεται, Subigit. P. Operatur. P.
ἐργαζομένοις, Navantibus. P.
ἐργαλεῖον, Ferramentum, Instrumentum. O.
ἐργαλεῖα σιδηρᾶ, Ferramenta. P. Instrumenta, Armamenta. O. Ferramenta. E.
ἐργασία, Operatio, Officina. P. Opera, ræ. O.
ἐργάσιμος, Fabricabilis.
ἐργαστήριον, Taberna, Officina, Officina. P. Ergastulum, Taberna. S. Ergastulum.
ἐργαστηριάρχης, Tabernarius, Institor, Tabernarius. P. Institor. P.
ἐργαστηριάρχαι, Officinatores. E. Institores. E.
ἐργαστὴς, Operarius. O.
ἐργαστικὸς, Operosus.
ἐργαστικῶς, Operarius.
ἐργάτης, Operarius.
ἐργάτου φορὰ, Laticia.
ἐργάται, Operarii. E.
† ἐργίδιον, Opusculum.
ἐργοδιώκτης, Institor, Opifex.
ἐργοδότης, Adventor, Adventor. P.
ἐργολαβέω, Redimo. O.
ἐργολάβος, Redemptor, Redemtor. P. Manceps. O.
† ἐργόμωχος, Adulator, Ambiciosus, Ancillula. P. Stlactarius, Fuco, Slattarius, Fuco, Ancilla. E.
† ἐργόμωχος, παιδίσκη, Ancilla. E.
† ἐργόμωχοι, Adsentatores. P.
† ἐργομωχία, Adulacio.
† ἐργομωχεύω, Ancillor, Adsecto, Adulor.
ἐργομωχῶ, Adsentio. P. Adsentior. E.
ἔργον, Factum, Opus, Opus. P.
ἔργα, Opera. P. Munia. O.
† ἐργοποιΐα, hoc Opificium.
ἐργώδης, Operosus. P.
ἐρέας συναγωγὴ, Lanitium. S.
ἐρεβεννὸν, Furvum. O.
Ἐρέβινθος, hoc Cicer. pluralia non habet. Cicer. P.
ἐρεγμένον ἄλευρον, Lomentum. O.
Ἐρεγμὸς, Fava frensa. Faba fresa. E.
ἐρεγμοῦ λέπος, Lumentum.
ἐρεθίζω, Stigo. O.
ἐρεθίζει, Concitat. P.
† Ἐρέθιον, Iritamentum.
ἐρεθισμὸς, Instigacio, Instinctio.
ἐρεθιστὴς, Distractor lanæ, Lanæ venditor. Fautor. P.
ἐρεθισταὶ μαθητῶν, Adsectatores. P.
ἐρεθιστικὸς, Certator. E.
ἐρείδω, Fulcio, is. O.
ἐρείδει, Trudit.
ερεινεος, Ficulnus.
ἐρειπῶδες, Ruderum. O. [Gloss. Lat. Gr. ἐρειπώδες.]
ἐρείπω, Ruo. O.
ἔρεισμα, Sustentaculum.
ἐρεοφόρος, Lanigerus.
ἐρεσία, Remigium. O.
ερεσις, Conceptus. P.
ἐρέσσω, Remigo. O.
ἐρεσχελέω, Occento. O.
ἐρεσχελία, Decudia. P.
Ἐρέτης, Remix.
ἐρέται, Remiges. P.
ἐρευγὴ, Ructus. O.
ἐρεύγω, Ructo, as. O.
Ἐρεύγομαι, Eructo, Ructo, Rumino.
ἐρεύγεται, Ructat. P.
ἐρεύγονται, Eructant. P.
Ἔρευνα, Scrutinacio, Indagacio.
ἔρευναι, Examussim. P. Scrutatio.
ἐρευνῶ, Scruto, Rimor.
ἐρευνᾷ, Scrutatur. P. Rimatur. P.
Ἐρημία, Solitudo, Vastitas.
ἐρημικὸς, Desolatorius. O.
ἐρημοδίκιον, Eremodicium.
ἔρημος, Deserta, Desertum. O.
ἐρημόω, Deserto, as. O. Desolo. O.
ἐρημοῦται, Destituitur.
ἐρήμωσις, Desertus, Desercio.
ἐρημῶ, Desero, Desolo.
ἐριγμὸς, Faba frensa. P.
Ἐρίζω, Certo, Altercor.
ἐρίθακος, Tudos, Tudeculus. P.
ἐριθακὸς, Merculus. E.
ἐριθεία, Ambitus. P.
ερίκη, Ebulum.
ἐρινασμὸς, Caprificatio. O.
Ἐρινεὸς, Caprificus.
Ἐριννὺς, Furia.
ἐριννὺς, Bellona. P.
ἐριννύες, Furiæ. P.
Ἔριον, Lana, Lana. P.
ἔριον οἰσυπηρὸν, ἄπλυτον, Lana sucida.
ἐριοπλύτης, Lanitor, Lanilutor. E.
ἐριουργὸς, Lanarius, Lanificus. O.
ἐριουργὸς γυνὴ, Lanifica.
† ἐριουργία, Lanificium.
† ἐριούργιον, Lanificium.
ἐριουργῶ, Lanifico.
† ἐριοφορέω, Lano, as. O.
ἐριοφόρος, Laniger.
Ἐρίπιον, Semirutum, Semirutus.
Ἔρις, Contencio, Certamen, Altercacio, Certamen. P. Lis. O. Rixa. O.
Ἔρισμα, Suppustorium.
ἔρισμα πλοίου, Sabura.
Ἐριστικὸς, Pervicax, Contenciosus.
Ἔριφος, Edus, Agnus. P. Hædus. O.
ἐρίφειον, Edina.
ἐρίφεια, Hedina. E.
† ἐριφοστάσια, Hædilia. O.

ἐριώδες, Lanaris. O.
ἕρκειος, Vallaris. O.
ἕρκη, Septa.
ἕρκος, Tutila. E.
ἐρκόω, Vallo, las. O.
ἕρμα, Saburra. P.
ἕρμα, Fultura. O.
Ἑρμηνεία, Interpretacio, Interpretatio. P. Interpretamentum. S. Elocutio. O.
ἑρμήνευμα, Interpretatio. O.
ἑρμηνεὺς, Interpres.
ἑρμηνεῖς, Interpretes. P.
ἑρμηνευτὴς, Interpres. P.
ἑρμηνεύω, Interpretor.
ἑρμηνευόμενα, Pacata. P.
Ἑρμῆς, Mercurius.
Ἑρμῆς, καὶ τραυμαζωου, Mercurius. P.
Ἑρμῖνες, Fulcra. O.
Ἔρνος, Robor, Robor. P. Ramale. O.
ἔρομαι, Scitor. O.
Ἑρπετὸν, hic Serpens, Serpens. P. Reptile. O.
ἑρπύζω, Repto, tas. O.
ἕρπυλλος, Serpyllum, Serpullon. P.
ἕρπυλλον, εἶδος βοτάνης, Serpullum. P.
† ἑρπύσιμος, ἑρπύζοντι ὅμοιος, Reptabundus.
ἕρπω, Repto, Serpo.
ἕρπω, ἐπὶ βρέφους, Repo.
ἕρπει, Repit, Serpit. P.
ἕρπων, Serpens. O.
ἐῤῥάγη, Dissiluit. P.
ερρευκενερει, Manasse. P.
Ἐῤῥιμμαι, Projectus sum.
ἐῤῥινημένος, Limatulus. O.
ἔῤῥηξεν, Adlidit. P.
ἔῤῥιξεν, Adlisit. P.
ἔῤῥω, Pereo. O.
Ἔῤῥωμαι, Valeo.
ἐῤῥωμένος, Validus, Incolumis, Firmus. O.
ἐῤῥωμένη, Vivida, Fortis. P.
ἐῤῥωμενέστερον, Validius.
Ἐρυγὴ, Eructacio, Ructeus. P.
Ἐρυθαίνομαι, Rubeo.
ἐρύθημα, Rubor.
ἔρυθραι, Rubellæ. O.
ἐρυθραίνω, Rubeo. O.
ἐρυθρίας, Rubicundus. O.
† ἐρυθρίασις, Robor. P.
ἐρυθριάω, Erubesco. O.
ἐρύθρινος, ἰχθὺς, Rubrus.
ἐρυθρῖνοι, Rubelliones. E.
† ἐρυθρὶς, ἰχθὺς, Rubra.
ἐρυθριῶ, Erubesco.
ἐρυθριᾷ, Rubet. P. Erubescit. P.
ἐρυθρόδανον, Rubia. O.
ἐρυθρὸς, Rutilus, Robeus. P. Ruber. O.
ἐρυθρὸν, Rubrum, Rubrum. P.
ἔρυμα, Castrum. O.
ἔρυμοι τόποι, Tesqua, sive Tescua. P.
† ἐρύσαιθρον, Apiastrum. P
ἐρυσάμην, Lui. P.
ἐρυσίβη, Rubigo, Rubellio. P. Ærugo. E.
ἐρυσιπέλας, Ignis sacer, Sacer ignis. P. Emisacrum. E.
Ἔρχομαι, Venio.
ἔρχεται, Venit. P.
ἐρχέσθω, Commeet. P.
† ἐρφιῶνες, Hædilia. E. [An. leg. † ἐριφιῶνες?]
Ἐρῶ, λέγω, Dico.
ἐρῶ, φιλῶ, Amo.
Ἐρώδιος, Erodius, Fulica, Ardea. P. Ardeola, Ardea. P. Ardea. S.
ἐρώμενος, Amabilis.
ἐρωμένη, Scortum. P.
Ἔρως, ὁ θεὸς, Cupido.
ἔρως, Amor, Cupido, Cupido. P. Amor, Aliger. P.
ἔρως, ἡ φιλία, Amor.
ἐρωτικὸς, Amatorius, Adamatorius. P. Amatorius.
ἐρωτάω, Scrutor. O. Interrogo. O.
ἐρωτῶ, Interrogo, Rogito, Consulto.
ἐρωτᾷ, Rogat. P.
ἐρωτηθεὶς, Consultus.
ἐρωτηματικὸν, Interrogativum.
ἐρώτησις, Interrogacio, Consultacio.
ἐρωτικὸς, Adamator.
ἐσαεὶ, Perpetim. O.
ἔσβεσεν, Extinguerit. P.
εσενεν, Endofestabat.
ἔσεσθαι, Fore, Fore. P.
ἐσθὴς, Vestis, Vestis. P.
ἐσθῆτος εἶδος, Epicrocum.
† ἐσθητοπώλης, Vestiarius. O.
ἐσθίειν, Esse, Esse. P.
ἐσθίω, Edo, Manduco.
ἔσθ᾽ ὅ τε, Aliquando, Interdum, Nonnunquam, Interdum. P. Demum, Interim. P. Nonnunquam, Quandoque. O.
ἐσκαραδὶν, Landica. E.
ἐσκαρις, Landices. E.
ἐσκεμμένως, Prospecte. O.
ἐσκεπασμένος, Velatus. O.
ἐσμὸς, Examen.
ἔσο, Esto.
ἐσόμενον, Futurum, Venturum.
εσον, Intus. E.
ἔσοπτρον, Speculum, Speculum. P. Speculare. O.
ἐσπαραγμένος, Carptus. P.
ἐσπαρμένος, Satus. O.
ἐσπάσατο ξίφος, Strixit ensem.
ἑσπέρα, Sera, Vespera, Crepusculum, Vesper. S. Serum subst. O.
† ἑσπεράζει, Vesperascit. O.
ἑσπερίζειν, Vesperare. O.
ἕσπερις, Vesper, Vesperugo. P.
ἑσπερινὸς, Vespertinus.
ἡ ἑσπερινὴ ὥρα, Crepusculum. P.
ἑσπέριον, Citrum. E.
ἑσπερὶς, Citrium, Cetreum. E.
ἐσπιλωμένος, Maculosus.
ἐσπινη, Papilio. E.
ἐσπούδαζον, Faverent. P.
ἐσπουδασμένως, Properanter. E.
ἔσται, Erit. P.
Ἐς τὰ μάλιστα, Multum, Maxime.
ἐσταρας, Deligatorias. E.
ἐσταυρωμένος, Crucificatus.
ἐστὲ, Estis. P.
Ἐστεμμένος, Redimitus. Redimitus. P. Conptus.
ἐστεμμένοι, Redimiti. P.
ἐστερήθη, Caruit. P.
ἐστερημένος, Carens.
ἐστέρηνται, Carent. P.
ἐστέρω, Receo. E.
ἐστεφανωμένοι, Redemiti. P.
ἔστη, Stetit. P.
ἕστηκεν, Stabat. P.
ἔστησεν, Statuit. P.
ἑστία, Focus, Vesta. P. Vestia. E Focus. P.
ἑστία πλατέως κειμένη, Lanterna. P.
ἑστιοῦχος, Vestalis.
ἑστιῶ, Alo, Pasco.
ἑστιᾶται, Vescitur. P.
ἐστιγμένος, Compunctus.
ἐστὶν, Est. P.
ἐστολισμένος, Stolatus. O.
ἐστολισμένη, Stolata.
ἐστρωμένον, Stratum. O.
ἐσυλήσθειν, Conpilatus est. P.
ἔστωσαν, Sint. P.
ἐσφαιρωμένος, Pilatus. O.
ἐσφηνωμένος, Cuneatus. O.
ἐσφιγμένος, Strictus, Artæ. P.
† ἐσφιγμένως, Strictim.
ἐσφιγρωμενον καὶ τιωρουρωμενον, Artus. P.
ἐσχάρα, Graticula. P. Craticula, Focus. O.
ἐσχάραι, hi Foci. pluraliter tantum declinatur.
ἐσχαραδὶν, Landica. E.
ἐσχάριον, Foculus. O.
ἐσχάριος, Focarius. O.
ἐσχαρὶς, Focillus. O.
ἐσχάτη, Extrema, Postrema, Suprema.
ἐσχατιὰ, Postremitas. O. Ora. O.
ἐσχατιαὶ, Extremitates. P.
† ἐσχατογέροντες, Decrepiti. O.
ἔσχατος, Pessimus. P. Novissimus, Ultimus, Supremus, Novissimus. E. Postremus.
ἔσχατον, Infimum. P.
ἔσχεν, Habuit. P.
† ἐσχηματισμένως, Figuraliter.
ἐσχισμένον, Scissum. P.
ἔσω, Intro, Intus.
ἔσωθεν, Intus, Intrinsecus, Introrsus. O.
ἐσώρευσας, Cumulasti. P.
ἐσώτατος, Intimus.
ἐσώτερος, Interior, Interaneus. O.
ἐσώτερον, Interius.
ἐσωτέρω, Interius.
ἑταίρησις, Meretricium. O.
ἑταιρίζει, Scortatur. P.
Ἑταῖρος, Collega, Socius, Sodalis, Comes. P. Familiaris.
ἑταιρεία, Consortium. O.
ἑταιρία, Sodalicium, Societas, Sodalitas, Sodalicium. P. Contubernium. E.
ἑταῖρα, Prostituta, Meretrix. P. Scortum. Lupa. P.
ἑταιρικὸς, Meretricius. O.
ἑταιρικὸν, Sodalicium. P.
ἑταιρεύω, Meretricor. O.
ἐτελείουν, Polibant. P.
ἐτελειοῦτο, Finiebatur. P.
ἐτελεύτησεν, Decessit. P.
ἔτεμνεν, Infindebat. P.
ἔτεμεν, Dempsit. P.
ετερα, locenera. P.
ἑτέρα, ἄλλη, Altera.
ἑτερογνώμων, Dissensor.
ἕτερος, ἄλλος, Alter, Alius, Alter. P.
ἕτερός τις, Aliquis.
ἑτερόφθαλμος, Luscus. P. Luscus. O.
ἑτερόχροος, Discolor. P.
ἑτερόχρωμος, Versicolor.
ἑτερόω, Altero. O.
ἑτέρωθεν, Altrinsecus. O.
ἑτέρωθεν, Altrinsecus.
ετερων, Continuans. P.
ἑτέρως, Secus. P.
ἐτήσιος, Annuus, Anniversarius. Solennis. O. Anniversalis.
ἐτήσια, Solennia. O.
ἐτησίαι, Annotini. P.
ἐτήσιον, Annuum. P.
Ἔτι, Adhuc.
ἔτι γε μὴν, Necnon.
ἔτι δὲ, Atque etiam. P.
ἔτι δὲ καὶ, Atque etiam. P.
ἔτι καὶ ἔτι, Etiam adque etiam.
ἔτι μᾶλλον, Etiam adque etiam.
ἔτι νῦν, Etiam nunc.
ἔτι πλέον, Etiam adque etiam.
ἔτι τότε, Etiam tum.
ἐτίμησαν, Honestarunt. P.
ἑτοιμασία, Apparacio, Præparacio, Metacio, Apparatio. P. Apparatus. S.
ἑτοιμάζω, Præparo, Paro, Comparo, Meto.
ἑτοιμάζει, Apparat. P.

Parat. P. Parat. P.
ἑτοιμάσαι, Comparare. P.
† ἑτοιματὴς, Metator.
ἕτοιμος, Paratus, Præparatus.
ἑτοίμως, Prompte.
ἐτρόχισεν, Rotavit. P.
ἐτυμολογία, Veriloquium. P.
ἔτυχεν, Consecuta est. P. Conjectus est. P. Consecutus est.
εὐαγγελίζω, Bonum nuntium. E.
Εὐαγγελίζομαι, Bonum nuncio.
εὐαγὴς, Impiatus. O.
εὐάγωγος, Abilis. E.
εὐάζω, Ovo. O.
Εὐάλωτος, Expugnabilis.
Εὐανάγνωστον, Legibile, Legibile. P.
ευαντολως, Correpte. P.
Εὐαπόδεικτον, Probabile.
εὐαπόδεικτα, Probabilia. P.
Εὐαπολόγητος, Excusabilis.
† εὐαρέσκησις, Placor, oris. O.
εὐαρέστησις, Arbitrium. P.
Εὐάρεστος, Placidus.
εὐαρέστως, Complacuo.
εὐαρίθμητον, Numerabile. O.
Εὐάρμιστος, Abilis, Aptus.
εὐάρμοστον, Aptum. P.
εὐάρμοστα, Habilia. P.
εὐαρμόστως, Abile.
† Εὐαρχισμὸς, hæc Strena, Strenua. P. Superaria. S.
† εὐασμενίζω, Alloquor. O.
εὐάστη, πεζὸς θρίαμβος, Ovatio. O.
εὐαφὴς, Tractabilis.
εὐβόλοις, Riguis. P.
εὔβουλος, Boni consilii. E.
Εὖγε, Evax, Euge.
Εὐγένεια, Generositas, Prosapia, singulariter tantum declinatur, Ingenuitas. P. Elegantia. P. Generositas. S. Nobilitas. P.
εὐγένεια ἀπὸ ἐπιγαμίας θηλείας, Cognatio. P.
εὐγενὴς, Generosus, Ingenuus, Generosus. P. Generosus. S. Patricius. P. Nobilis, Ingenuus. P.
εὐγενὴς ἀπὸ θηλείας, Cognatus. P.
εὐγενέστατος, Nobilissimus. P.
εὔγλωσσος, Eloquens, Disertus. P.
Εὐγλωττία, Facunditas, Eloquentia. P. Eloquium. P.
εὐγλωττίαι, Faceciæ. singulare non habet.
εὔγλωττος, Facundus, Facetus. Facundus. P.
Εὐγνώμων, Fidelis, Æquanimis. O. Gratus.
εὐγνωμονότερος, Animæquior. O.
εὐγνωμονεῖν τινι, Equi bonique facio. O.
εὐγνωμόνως, Æquanimiter. O.
εὐγνωμωσύνη, Æquanimitas. O. Devotio. E.
εὔγνωστος, Cognobilis. O.
Εὐδαίμων, Beatus, Fortunatus, Beata. P. Fœlix. O.
εὐδαιμονία, Opulentia. P. Fœlicitas. O.
εὐδαιμονίζω, Fœlicito. O. Fœcundo. O. Fortuno.
εὐδείκνυμι, Quadruplor. O.
† εὐδειπνηκέναι, Salvum cenasse. E.
εὔδηλος, Manifestus.
εὔδηλον, Præclarum. P.
† εὐδήλως, Manifeste.
Εὐδία, Serenitas, Serenum, hoc Sudum, Sudum. S. Serenum. P.
εὐδία γενομένη μετὰ χειμώνων, Serenum. S.
Εὐδιάβολος, Facile criminosus.
† Εὐδιάγνωστον, Facile discernendum.
Εὐδιάθετος, Adfectuosus.
Εὐδιαίρετος, Dividuus, Dividuus. P.
εὐδιάλυτον, Putre. P.
† Εὐδιανέμητος, Dividuus.
† Εὐδίδακτος, Docilis, Docibilis. P.
εὐδιήγητον, Narrabile. P.
† Εὐδιοίκητος, Tractabilis.
Εὔδιος, Serenus.
† εὐδιοποιῶ, Sereno.
† Εὐδιόρθωτος, Emendatus.
εὔδιος, Serenus. O.
εὐδιότατος, Serenissimus. P.
Εὐδοκία, Bona voluntas.
εὐδοκιμέω, Clareo. O.
† εὐδοκιμίζω, Nobilito. O.
εὐδόκιμος, Probus, Probus. P.
εὐδόκιμοι, Probi. P.
εὐδόκιμος πάνυ, Probatus.
† εὐδοκιμία, Probitas.
εὐδοκιμῶ, Celebresco.
εὐδοξία, Bonagloria.
εὔδοξος, Gloriosus. O.
εὔδοχον, Horreum. E.
εὐειδὴς, Pulcher, Scitus. Terent. in Andria, Scitus puer natus est. Decorus. P. Formosus, Speciosus. P. Pulcher, Elegans. E.
εὐεκτὸς, ὁ καλῶς ἠγμένος,
εὐεκτὸς, ὁ λιπαρὸς, Nitidus.
εὐεκτὸς, Habitus, a, um. O.
† εὐελπὴς, Speratus. P.
† εὐέντροπος, Reverens. E.
εὐεξαπάτητος, Seductilis. O.
εὐεξία σώματος, Incolumitas, Sanitas.
† εὐεπίληπτος, Reprehensibilis.
εὐεργὴς, Facilis.
εὐεργεσία, Beneficium, Meritum, Meritum. P.
εὐεργεσίαι, Indulta. E.
τῶν εὐεργετημάτων, Meritorum. P.
εὐεργετημένα, Impensa. O.
εὐεργέτης, Benemeritus, Benificus, Beneficus. O. Adsertor. E.
εὐεργέται, Benemerentes. P. Munifici. O.
εὐεργετικὸς, Beneficus.
εὖ ἔχει, Valet. E.
Εὐετηρία, Ubertas.
Εὔζωμον, λάχανον, Eruca.
εὔζωμον, Eruca. P. Eruca. S.
εὔζωμος, Jurulentus. O.
εὔζωνος, Expeditus, Expeditus. P.
Εὐήθης, ὁ καλοήθης, Habilis.
εὐήθης, ὁ μωρὸς, Blax, Simplex.
εὐήθης, Blax, Blacis. S. Blanx. P. Fatuus. O.
εὐήθεια, μωρία, Stulticia, Fatuitas. O.
Εὐήλιος, Apricus.
εὐημερῶ, Prospero, or. O.
Εὐημερία, Bona dies.
Εὐήνεμος, Amœnus.
Εὐθαλὴς, Optimus, Opulentus, Uber, Virectus, Viridis. O.
εὐθαλῆ, Viridia. O.
εὐθαλέστερος, Uberior.
† Εὐθαρσὺς, Alacer, Confidens.
Εὐθεῖα, ὁδὸς, Itiner.
εὐθεῖα, Recta.
εὐθενία, Annona. P.
Εὔθετος, Habilis, Oportunus, Comptus, Aptus.
εὐθέως, Confestim, Continuo, Extemplo, Illico, Mox, Protinus. Statim, Actutum. P. Protinus, Illico, Statim, Extemplo, Continuo, Statim, Repente, Exsim, Mox, In ipso vestigio. E.
εὐθήμων, Concinnus, a, um. O.
εὐθηνέω, Abundo. O.
Εὐθηνία, Copia, Ubertas, Annonæ, Abundancia, Merges.
Εὔθικτον, Tractabile.
Εὔθραυστον, Fragile, Fragile. P.
εὐθύγραμμον γεωμετρικὸν, Recta linea. P.
Εὐθυμία, Æquanimitas.
εὔθυμος, Æquanimus, Alacer. O. Securus. O.
εὐθύνα, Noxatio. P.
εὐθυντὴς, Rector. P.
Εὐθύνω, ἀπαιτῶ, Exigo, Dirigo, is. O.
εὐθύνει, Cohercet. P.
εὐθὺς, Statim, Rectus. P. Mox. O.
εὐθύτης, Directio.
† Εὐιλασία, Propiciacio.
Εὐκαιρία, Oportunitas, Occasio. P.
εὔκαιρος, Oportunus, Tempestivus, Vacivus. P.
εὔκαιρος, ἡ σχολάζουσα, Vacua.
εὔκαιρος, Vacuus. P. Tempestivus, Oportunus.
εὐκαίρως, Tempore, Oportune, Tempestive.
Εὐκαιρῶ, Vaco.
εὐκαιρεῖ, Vacat. P.
εὐκαμπὲς, Flexibile. P.
Εὔκαμπτος, Flexibilis.
εὐκάρδιος, Cordatus.
εὐκαρπία, Fecunditas, Fertilitas.
εὔκαρπος, Fructuosa.
† εὔκας, Calda aqua. E.
† Εὐκατάγνωστος, Reprehensibilis.
† εὐκαταμάχητος, Expugnabilis.
† εὐκατάμικτος, Adfabilis. P.
† εὐκαταπραΰντος, Placabilis, Placabilis. P.
εὐκατάπτωτος, Cadivus. O.
εὐκατάστατος, Placidus.
εὐκατάφθορος, Corruptibilis.
εὐκατάφορος, Præceps. P. Propensus. O.
εὐκαταφρόνητος, Contemptibilis, Depicabilis. O.
† Εὐκατόρθωτος, Emendatus.
Εὐκίνητος, Agilis, Mobilis, Navus. P. Mobilis. O.
εὐκίνητον, Mobile. P.
εὐκινησία, Agilitas, Mobilitas.
εὔκλαστος, Fragilis.
εὐκλεὴς, Nobilis, Gloriosus. E.
εὔκλεια, Nobilitas.
εὔκολος, Facilis.
εὐκόλως, Facile.
εὐκολώτερος, Facilior.
εὐκολώτατος, Facilissimus.
εὐκολώτατα, Facilime.
εὐκρασία, Temperancia, Temperatura. O.
εὔκρατος, Temperatus.
εὔκρατον, Temporatum, Temperatum. E.
εὐκταῖος, Optatus, Votivus, Optabilis. O.
εὐκταῖον, Optabile.
εὐκταιότατος, Exoptatus, Valde optatus.
εὐκτήριον, Oratorium.
εὐκτικὸν, Precabile. P.
εὐκτικὸς, Optativus.
† εὐκύλιστον, Volubile.
εὐλάβεια, Reverencia, Verecundia, Religio, Metus. P.

εὐλαβὴς, Verecundus, Pius. O. Cautus, Modestus. E.
εὐλαβέστατος, Reverendissimus.
εὐλαβὴς, ὁ δειλὸς, Pavidus.
† εὐλαβηταῖον, Verecundum. P.
εὐλαβοῦμαι, Revereor, Vereor, Formido, Caveo. O.
εὐλαβηθήσῃ, Pertimesces. P.
εὐλαβούμενος, Vitabundus. O.
εὔλαλος, Effabilis, Eloquens, Loquax, Loculentus, Eloquens, Disertus. P. Adfabilis.
† εὐλέγω, Benedico.
εὐλογέω, Benedico. O.
εὐλογημένος, Benedictus. S. Benedictus. E.
εὐλογητὸς, Benedictus. E.
εὐλογία, Benedictio, Benedictum. S.
εὐλογῶ, Benedico.
εὔλογον, Rationabile. O.
εὔλογος, Racionabilis.
εὐλόγως, Merito, Racionabiliter, Merito. P.
εὔλυτος, Expeditus.
† εὐλυτῶ, Expedio, Explico, Enodo.
† εὔλυτοι, Elicit. P.
ευλυτο, Resolvit. P.
εὐλυτων, Eliciens. P.
† εὐλύτωσις, Explicacio.
εὐμαθὴς, Docilis, Docibilis. P. Disciplinosus. O.
εὐμάρεια, Facilitas.
εὐμαρὴς, Facilis.
εὐμαρῶς, Faciliter.
εὐμέγεθες, Amplum. P.
εὐμελὴς, Canorus.
εὐμένεια, Propicia.
εὐμένειαν, Favorem.
εὐμενὴς, Propicius.
εὐμενέστερος, Gratior. P.
εὐμενῶς, Prospere. P.
† εὐμέριστος, Dividuus. P.
† εὐμέριστον, Dividuum. P.
εὐμετάβλητος, Mutabilis.
εὐμετάθετος, Mutabilis.
† εὐμετάλλακτος, Mutabilis.
εὐμεταχείριστος, Tractabilis.
εὐμήκης, Procerus.
† εὐμίμητον, Imitabile.
εὐμνημόνευτος, Commemorabilis.
εὔμοιρος, Bonifatus.
εὔμορφος, Formosus, Speciosus. E.
εὐμορφία, Pulchritudo.
εὐνὴ, Cubile. S.
εὐνίκιον, Conpensio. S.
εὔνοια, Pales. P.
εὐνοῦχος ἀποφύσεως, Spado, Spado. P. Cubicularius. P.
εὐνοῦχος, ὁ ἐκτομίας, Castratus.
εὐνουχίζω, Castro, Emasculo. O.
† εὐνουχιστὴς, Castrator.
† εὐξυρημένον, Rasilis. O.
† εὔξυσθον, Rasile.
εὔζωμον, Eruca. E.
† εὐοιώνιστος, Auspicatus.
εὐόλισθον, Labile. O.
εὔομιλος, Bene loquax, Effabilis, Adfabilis. P. Facundus. P.
εὔορκος, Dejurium. O.
εὐορκῶ, Liquide juro.
εὔοσμος, Odoriferus, Odoratus.
εὔοσμον, Beneolens, Odorus. O.
εὐόφθαλμος, Oculatus.
εὔοφρυς, Ciliatus.
εὐπαθὴς, Passibilis.
εὐπάθεια, Lubentia. O.
εὐπαθῶν, Beneficiarius. O.
εὐπαίδευτος, Doctissimus, Eruditus. P.
εὐπαράκλητος, Placabilis.
εὐπάροχος, Præstans.
εὐπάσχω, Benepacior.
εὐπατρίδης, Patricius, Patricius.
εὐπατρίδαι, Patricii. O.
εὐπειθὴς, Credulus.
εὔπεμπτον, Missile.
εὔπεπτος, Digestus.
† εὐπερίβλεπτον, Conspicuum, Perspicuum.
† εὐπερίστροφος, Versutus.
† εὐπιθὴς, Credulus. P. Credulus.
εὔπιστος, Credulus. P.
† εὐπιστία, Credulitas.
εὔπλοια, Bona navigacio.
εὐπλόκαμος, Crinitus, Crinita, Cicinnatus. P.
εὔπνους, Beneolens.
εὐποιΐα, Meritum, Beneficium, Beneficium, Beneficium. S.
εὐποιῶ, Benefacio.
εὖ πεποιηκέναι, Promeruisse. P.
εὐπορία, Copia, Opulencia.
εὐπορίαι, Opes. P. Facultates. P.
εὐπορίζω, Secundo, as. O.
εὔπορος, Copiosus, Opulentus, Locuples. P. Adcopiosus.
εὐπορῶ, Abundo, Opulesco, Opio.
† εὐπορωτέρως, Opulencius.
† εὐποτίστοις, Riguis. P.
εὐπραγία, Bona actio, Bonus actus.
εὐπρέπεια, Pulcritudo, Decencia, Decor, Decus, Decus. P. Decor, Decus. S. Almities. E.
εὐπρεπὴς, Pulcer, Decens, Decorosus, Decens. P. Decorus. P.
εὐπρεπεῖς, Decores. P.
† εὐπρεπεστέρως, Decencius.
τὸ εὐπρεπὲς, hic Decor. S.
† εὐπροαίρετος, Promptus. P.
† εὐπροόρατος, Perspectus. P.
εὐπρόσδεκτος, Acceptabilis, Acceptus, Adfabilis. P.
εὐπρόσδεκτον ἡγοῦμαι, Acceptum habeo.
εὐπροσήγορος, Adfabilis, Comis. O. Affabilis.
εὐπρόσιτος, Accessibilis.
εὐπρόσωπος, Bonifacies.
† εὐπρόφορος, Promptus. P.
εὐπώγων, Barbatus. O.
† εὔραπτος, Sutilis.
εὗρεμα, Inventum.
εὑρεθῇ, Extiterit. P.
εὑρεθήσεται, Reperietur. P.
εὗρον, Reperi. P.
εὗρεν, Reperit. P. Invenit. P.
εὕρεσις, Inventus.
εὑρετὴς, Inventor, Repertor, Inventor. P.
† εὑρέτρια, Inventrix. P.
εὕρημα, Inventum. E.
εὑρίσκω, Invenio, Comperio, Reperio, Conperio. P.
εὑρίσκει, Invenit. P. Invenit. P. Reperit. P.
† εὔριπος, Columbus.
εὖρος, ἄνεμος, Eurus, Vulturnus. P.
εὔρυθμος, Normis.
εὐρύθμως, Moderate. P. Modulanter.
εὐρυμέτωπος, Frontosus. O.
εὐρυχωρία, Latum spacium, Latifundium. O. Capedo.
εὐρύχωρος, Spaciosus, Capax, Latus. O.
εὑρὼν, Nactus. P.
εὑρὼς, Caries. O.
εὐρωστία, Bona valetudo. P. Valentia. O.
εὔρωστος, Benevalens.
εὐρωτιάω, Ranceo, ces. O.
εὐρωτιῶν, ὁ ῥυπαρὸς, Cariosus.
εὐσεβὴς, Pius, Piens. O. Humanus. E.
εὐσέβεια, Pietas, Pietas. P. Osculum, Religio.
εὐσεβέστερος, Magis pius.
εὐσεβέστατος, Piissimus.
εὔσκιος, Amenus, Umbrosus.
εὐσθενὴς, Robustus.
εὐσθένεια, Firmitas.
† εὐσκαδης, Rotabulum. E.
† εὐσκευάζω, Induo. O.
εὔσκιον, Amenum, Umbratum, Opacum, Opacum. P.
† εὔσκυλτος, Agilis, Mobilis.
εὔσκοπος, Consideratus.
εὐσταθεῖ, Quiescit. P.
εὐσταθὴς, Firmus, Constans, Constans. P.
εὐστάθεια, Constancia.
εὐσταθῶς, Constanter. P.
† εὔσταθμον, Pensans.
εὔστολος, Habilis.
εὔστομος, Dicax, Scurra. P. Dicax.
εὐστομία, Dicacitas, Eloquentia. P.
εὔστοχον, Conjectarium. O.
εὔστοχος, Contemplator.
εὐστραφὴς, Agilis. P. Navus. P. Strenuus. P.
εὔστροφος, Obtortus.
† εὐσυστρόφος, Argutus. E.
† εὐστρόφως, Correpte. P.
εὐσχήμων, Honestus, Cristatus. P.
εὐσχημοσύνη, Modestia.
εὔσχιστος, Fissilis.
† εὐσχολία, Vacacio.
εὔσχολος, Vacuus. P.
εὐσχολῶ, Vaco.
εὔσωμος, Corpulentus, Corporosus.
εὔτακτος, Dispositus, Ordinatus. E.
εὐτάκτως, Civiliter. P.
εὐταξία, Temperancia, Frugalitas. P. Modestia. O.
εὐτελὴς, Vilis, Frivolus. E.
εὐτελῆ, Inprocerata. P.
εὐτέλεια, Vilitas, Humilitas. P.
εὐτελέστερος, Vilior.
† εὐτελεστέρως, Vilissime.
εὐτελίζω, Adnichilo, Vilo, Vilito, as. O. Invilio. E.
εὐτελίζει, Invilitat. P. Derogat. P.
εὐτελίζομαι, Vileo. O.
εὐτερπὴς, Amenus.
εὔτολμος, Audens.
εὔτονος, Sufficiens, Lentus, Lentus. P.
εὐτονία, Suffectio, Animadversio. P.
εὐτονῶ, Sufficio.
εὐτράπελος, Scurra, Scurrus, Scurra. P. Tolurberna, Adsecula. P. Festivus. O. Jocosus. E.
εὐτραπελία, Scurrilitas, Scurrilitas. P. Jocus. S. Festivitas. O.
εὐτραπελίαι, Facetiæ.
† εὐτραπελίσαι, Joculare. P.
εὐτρεπὴς, Paratus, Præparatus.
εὐτρεπίζω, Apparo, Paro, Comparo.
εὐτρεπίζει, Adparat. P.
εὐτρεπίσατε, Instruite. P.
εὐτρεπίζων, Parabundus.
εὔτροπος, Bene moratus, Moratus. P.
εὔτροφος, Pastus, Alerius. P.
εὔτυκτον, Habile.
εὐτυχὴς, Fortunatus, Fe-

lix, Fortunatus. O. Faustus.
εὐτυχία, Felicitas.
εὐτυχῶς, Feliciter, Prospere. P.
εὐφημία, Favor, Favor. P. Laudatio. S.
εὔφημος, Famosus. O.
εὐφημῶ, Favo, Faveo.
εὐφημεῖτε, Favete. P.
εὔφορος, Ferax, Fecundus, Fertilis, Fertilis. P. Ferox. O. Fœcundus. O.
εὔφορον, Fertile. O.
εὐφορώτατον, Uberrimum. P.
εὐφορώτατα, Uberrima. P.
εὐφορωτάτη, Uberrima. P.
εὐφορία, Fertilitas, Abundancia, Ubertas, Fecunditas. P.
εὐφραίνω, Letifico, Epulor, Lætifico. O. Amoduo.
εὐφραίνομαι, Letor.
εὐφράδης, Facundus. O.
† εὐφραντικὴ, Genialis. P.
εὐφρασία, Epulacio.
εὐφρασίαν, Viscerationem. P.
εὐφροσύνη, Leticia. Lætitia. O.
εὐφυὴς, Ingeniosus, Ingeniosus. P. Ingenuus. E.
εὐφυΐα, Ingenium, Indoles, Ingenium. S. Ingenium. P.
εὐφυῶς, Facete, Ingeniose.
εὐφωνία, Vocalitas. O.
εὔφωνος, Vocalis, Canora. P.
†εὐχαισθαι, Antiquare. P. [ἀρχαΐζεσθαι, Vulc.]
εὔχαλκος, Præsens. P.
Εὔχαρις, Graciosus, Facetus. P. Gratus. E.
† εὐχάρισμα, Corollarium. E.
εὐχαριστεῖ, Gratias agit. P.
εὐχαριστία, Gratificacio, Gratulacio, Gratiarum actio.
εὐχάριστος, Gratificus, Gratus, Gratus. P.
εὐχαριστότατος, Gratissimus.
εὐχαριστῶ, Gracias ago, Gratulor.
εὐχαριστοῦμαι, Ineo gratiam.
εὐχερὴς, Facilis, Cohibilis, Facilis. P.
εὐχέρεια, Facilitas.
τῇ εὐχερείᾳ, Facultate. P.
εὐχερότερον, Facilius.
εὐχερέστατα, Facilime.
εὐχερὲς, Facile, Facile. P.
εὐχερῶς, Facile, Faciliter.
εὐχὴ, Votum, Oracio, Votum. P.
εὐχή, * Otattetetista, Votum. S.
ὁ εὐχῆς ἐπιτυχὼν, Compos. P.
εὐχῆς ἐπιτυγχάνω, Compulso. P.
εὐχαὶ, Devolutiones.
εὔχομαι, Opto, Voveo, Opto, as. O.
εὔχεται, Precatur. P. Optat.
εὔχεσθαι, Vovere. P.
εὐχρήστημα, Optimitas. O.
εὐχρηστία, Commoditas. P.
εὔχρηστος, Commodus, Utilis. P. Conducibilis. P. Usualis. E.
εὔχρους, Boni coloris.
†εὔχρωμος, Pudendus, Colorarius. E.
†εὐχρώμων, Colorarius.
εὔχυλος, Sapidus. O.
†εὔχυτον, Futile. O.
†εὐψηλάφητος, Tractabilis, Tractabilis. P.
εὔψυχος, Equanimus, Animosus, Boni animi. E.
εὐψυχία, Animæquitas.
εὐψύχως, Equo animo, Animo forti. P.
εὐωδία, Odor, Suavitas. P.
εὐώδης, Suavis, Beneolens.
εὐώμαλος, Æquabilis. P.
Εὐωνία, Vilitas, Vilitas. P.
εὔωνος, Vilis.
εὔωνον, Vile. O.
εὐωνοτάτη, Vilissima. P.
εὐώνως, Vile.
εὐώνυμος, Leva, Sinistra, Sinister. P. Læva. P.
† εὐωχητικὸς, Epulatorius. O.
εὐωχία, Epulum, Epulacio, Epulatio. P. Daps, Daps, Dapis. S. Epulum, Convivium. O.
εὐωχίαι, hæ Dapes, singularia non habet, nisi hæc Daps, Dapes. P.
εὐωχίαις, Dapibus. P.
εὐωχοῦμαι, Epulor.
εὐωχεῖται, Dapet. P.
εὐωχεῖσθαι, Convivari. O.
'Εφάλλομαι, Insilio.
ἐφάμιλλος, Emulus, Emulator.
ἐφάπλωμα, Culcitra. O.
'Εφάπτομαι, Attingo, Facesso, Capesso. O.
ἐφάπτεται, Attingit, Attingit. P.
ἐφαρμογὴ, Responsus. O.
ἐφαρμογαὶ, Commissuræ. O.
ἐφαρμόζω, Adcommodo. P. Accommodo. O.
ἔφεδρος, Terciarius, Superstes. P.
ἐφελκὶς, Crusta. P.
ἐφέλκομαι, Reduco.
ἐφεξῆς, Deinceps, Jugiter. P.
ἐφέπομαι, Subsequor. O.
ἐφέστηκεν, Præest. P. Instat.
ἐφέστια, Sedes. P. Neptunalia. E.
ἐφέστιοι θεοὶ, Penates. O.
ἐφέστιον, Domicilium, Domicilium. P. Lararium. O.
ἐφεστίοις, Domiciliis. P.
ἔφεσις, Appellacio, Provocacio.
ἐφεστρὶς, Supparium. O.
ἐφεστὼς, Præpositus. P.
ἐφέτειος, Annuus, Annotinus.
ἐφ' ἔτος, Hoc anno.
ἔφετος, Hornum. E.
ἐφευρετὴς, Ingeniosus. P.
ἔφηβος, Pubertus, Puberta, Pubis, Pubescens, Puber. O. Pubes. E.
ἐφήβαιον, Puberale.
† ἐφήβιον, Supercunnum. P. Puberale. P.
ἐφηβότης, Pubertas.
'Εφήμερὶς, Diuturum. Calendarium. P. Diarium. O.
ἐφημερινὸν, Hodiernum.
ἐφήμερον, Hodiernum. S.
ἔφθακεν, Prævenit. P.
'Εφθαρμένος, Corruptus.
ἐφθαρμένη, Vitiata. P.
ἔφθασεν, Obrepsit. P.
'Εφθὸς, Coctus, Decrepitus. P. Coctilis, le. O.
ἐφθὸν, Coctum. P. Elixum. O.
'Εφθόω, Coctico. O.
'Εφιάλτης, Incubo.
ἐφιάλται, Incubi. O.
ἐφίεμαι, Adpeto, Expeto. O.
ἐφίεται, Conpetit. P. Appetit. P.
ἐφίενται, Adpetuntur. P.
ἐφίημι, Admitto. O.
ἐφιζάνω, Insido, is. O.
ἐφικνεῖται, Attingit. P. Attingit.
ἐφιλονείκησεν, Disputavit. P.
ἐφιορκῶ, Perjuro.
ἐφίππιον, Scordiscale, Scordiscus. P.
ἔφιππος, Eques, Equisessor. O. Equestris. E.
† ἐφιστᾷ, Instigat. P.
ἐφίσταμαι, Inmineo, Insisto, Resisto. O. Interjungo. O. Restito.
ἐφίστημι, Insisto, Immineo, Opprimo, Supersto, Præficio, Reprimo, Sisto.
ἐφιστῶσιν, Instigant. P.
ἐφλέγμανεν, καὶ ὕπουλον ἐγένετο, Superavit. P.
ἐφοβήθη, Horruit. P.
ἐφοδεία, Circuitio. P.
ἐφοδεύω, Obeo.
ἐφοδεύει, ὡς 'Ωράτιος, Desurgit. P.
ἐφόδιον, Viaticum, Viaticum. P.
ἔφοδος, Invasio, Inpetus, Impetus. S.
ἔφοδον πεποιήκει, Invaserat. P.
ἔφοδον πεποιηκέναι, Invasisse. P.
† ἐφοδιαστὴς, Invasor.
ἐφοδιάζω, Inpetum facio, Inruo.
ἐφοδιάζεσθαι, Viaticor. O.
ἐφολίγον, Parumper. P.
ἐφόπτης, Inspector, Conspector. P.
ἐφοπτεύω, Inspicio.
† ἐφοπτευτέοις, Intuendis. P.
ἐφορεῖα, Inspectio. O.
ἐφόρμησις, Invasio.
ἐφορμῶ, Inruo, Invado, Pervado.
ἐφορμᾷ, Invadit. P.
ἐφορμῆσαι, Ingruere. P.
"Εφορος, δαίμων ὁ ἐφορῶν, Genius.
ἔφορος, Præses. O.
οἱ ἔφοροι, Inspectores. E.
ἐφορῶ, Inspecio, Reviso, Inspecto. O.
ἐφ' ὅσον, Quamdiu, Dum, Quamdiu. P.
ἐφόσον, Quando. P.
ἐφ' οὗ τὰ σπλάγχνα τιθέμενα τοῖς βωμοῖς προσφέρονται, Magmentarium. P.
† ἐφοψία, Inspectio.
† ἔφριξεν, Horruit. P.
† ἔφυδρις, ἐξάπουν ἐπινηχόμενον τῷ νώτῳ, Timulus. P.
ἐφυβρίζει, Inrogat. P.
ἐφώνησεν, Arcessit. P.
ἐφῶτε, Ut. O.
ἐχάλασεν, Demisit. P.
'Εχάρην, Gavisus sum, Gavisus. P.
ἐχῖνος, Ericius. P.
ἐχείρησας, Gessisti. P.
καὶ ἐχειρήσατο, Cernitoque. P.
ἐχειρογράφησας, Cavisti. P.
ἐχειροτόνουν, Creabant. P.
ἐχέμυθος, Tacitus. O.
'Εχέτλη, Stiba, bura, buris. O. Stiva.
ἐχέτλη τοῦ ἀρότρου, Stiva. P.
'Εχεφροσύνη, Sagacitas.
ἐχέφρων, Sagax, Sollers, Sagax. P.
ἐχθαίρω, Simulto, as. O.
'Εχθὲς, Hesterno die, Heri. E.
ἐχθεσινὸν, Hesternum.
ἔχθιστος, Infestus, Infensus.
ἔχθρα, Inimicitia. O.
ἔχθραι, Inimicitiæ; singulare non habet.
ἔχθρας, Simultates. P.
ἐχθραίνω, Inimico.
ἐχθρὸς, Inimicus, Infestus, Infensus, Adversarius. P.
ἐχθρὸν ποιῶ, Inimico.
ἐχθροποιῶ, Inimico. E.
ἔχιδνα, Vipera, Curcio. E.
ἐχίδνα, Curcio. E.

ἐχῖνος, Erinaceus, Echinus, Iricus. P. Hericius. O. Omasum. O. Erinacius. O.
†ἐχιδνοειδὴς, Vipereus.
ἔχις, Vipera. P.
ἔχματα, Retinacula. O.
ἐχρῆν, Oportuerit.
ἔχω, Habeo, Habeo. P.
ἔχομαι, Hæresco. O.
ἑψεῖν, Defrutare. O.
ἕψεμα, Deflutum. P.
ἑψέτης, Arillator. P.
ἑψέω, Lixo, as. O.
Ἕψημα, Sapa. P. Defrutum, Deflictum. P. Sapa. O.
ἕψημα, Passum. E. Decoctum. E.
ἑψημένον, Coctum. P.
ἕψησις, Coctura.
ἑψητὴς, Coctuarius.
† ἑψητικὸς, Coctivus, a, um. O.
ἑψητὸς, Coctus, a, um. O.
ἑψιλωμένος, Accisus. P.
ἕψω, Coquo, Elixio. O.
ἐῶ, Sino, Omitto.
ἕωθεν, Matutino, Ante lucem, Mane. P.
ἑωθινὸς, Matutinus, Procrastinus.
ἑωθινὸς ἀστὴρ, Lucifer.
ἑῶρα, Gestacio.
ἑώρα, Gestatio. P.
ἑωρίζομαι, Gestor.
ἑωρισθῆναι, Gestandi.
ἕω, Donec, Dum, Usque.
ἑῶ, Postmitto. O.
ἕωρος, Cernuus. E.
ἕως, Donicum. P. Donec, Dum dum, Dum. P. Tantisper. O.
ἕως θερμόν ἐστι, Dum calet. E.
ἕως πότε, Usque, Quousque.
ἕως τῆνος, Quamdiu, Quoad, Quandiu. P.
ἕως ὅτου, Dum, Aduc.
ἕως οὗ, Quoadusque, Quatenus, Usquequo. O.
ἕως τοσούτου, Tamdiu.
ἕως τοῦ, Quamdiu. E.
ἑωσφόρος ἀστὴρ, Lucifer.

Z

†*Ζα, θάλασσα, Mare. S.
Ζάκοτος, Iracundus. E.
Ζάκουρος, Antistes. P.
Ζάκουροι, Antistites. P.
Ζάλη, Estus, Æstus. S. Tempestas. E.
Ζειὰ, Far, Farris, Farra. P. Far, farris. S.
Ζείδωρος, Almus. O.
Ζέσις, Fervor. O.
Ζεστὸς, Fervidus, Fervens, Calidus. P.
Ζεστὸν, Calidum, Ferventum. E. Fervens. E.
Ζευγηλάτης, Bubulcus, Jugaris. P.
†Ζευγίζω, Conbino.
†Ζευγίζω κατὰ τέσσαρα, Conquaterno.
Ζεύγλη, Subjuga.
Ζεύγματα, Jumenta. P.
Ζεύγνυμι, Jungo. O.
Ζευγνύω, Copulo, Jungo, Jungo. P. Jugo, as. O. Combino. E.
Ζευγνύει κατὰ τεσσάρων, Conquaternat. P.
Ζευγνύει, Combinat. P. Conbinat. P.
Ζεύξω, Jungam. P.
Ζεῦξον, Junge. P. Jungito. P.
Ζευχθεὶς, Junctus. P.
Ζευχθεῖσα, Juncta. P.
Ζευχθῶσιν, Jungatur. P.
Ζεῦγος, Par. singulariter tantum declinatur. par. P. Rheda. O.
Ζεύγη, Biga. O.
Ζεύγειμα, Jugumentum. E.
†Ζευκτῆρες, Conjuglæ. E.
†Ζευκτὴς, Junctor.
Ζεῦξις, Junctura, Junctio. P.
Ζεῦξις κατὰ δύο, Conbinacio.
Ζεῦξις κατὰ τέσσαρα, Conquaternacio.
†Ζεύξιππος, Desultor. P.
Ζεὺς, Jupiter, Lucerius. P. Diespiter. O. Jovis. E.
Ζεὺς κεραύνιος, Diumius. P.
Ζεφύριος, Fabonialis. E.
Ζέφυρος, Favonius, Favonius. P. Fabonius. E.
Ζέω, Ferveo, Fervesco, Ferbeo, Ferveo. O.
Ζέει, ἐπὶ θερμοῦ, Bullit, Scaturit.
Ζέει, Fervet. P.
Ζεῖ, Bullit. P.
Ζέω, ἐπὶ ὀργῆς, Excandesco.
Ζῆ, Superstit. P.
Ζηβύνη, Venabulum. P.
†Ζῆλαξ, Pellex. P.
Ζηλεύω, Pellico, Emulor.
†Ζήλη, Pelix, Pellex. P. Rivaria, Pœlex. P.
Ζηλοῖ, Zelat. E.
Ζῆλος, Pelicatus, Pelicacio, Emulacio, Zelus, Æmulatio, Pelicatus, Pellicatio.
Ζηλότυπος, Pelicator, Pelix.
Ζηλοτυπία, Pelicatus, Pelicacio, Pœlicatio. P. Pellicatus, Obtrectatio. P.
Ζηλοτυπῶ, Pelico, Emulo.
Ζηλόω, Æmulor. O.
Ζήλωσις, Emulatio, Pelicatus. S.
Ζηλωτὴς, Emulus, Emulator, Zelotypus. E.
Ζημία, Jactura, Multa, Dispendium, Fraus, Detrimentum, Dampnum, Damnum. P. Conjectura, Dispendium, Jactura, Multa, Detrimentum, Detrimentum. S. Damnum, Dispendium. * Suspendium, Jactura, Damnum, tio. O. Multio. E.
Ζημία ὑποκεισομένη, ὑπαχθησομένη, Dispendio ferendum. P.
τῆς Ζημίας, Dispendii. E.
†ζημιάζει, Damnat. E.
ζημιοῦμαι, Damnum pacior, Detrimentum pacior.
ζημιοῦσθαι, Adfici damno. P.
ζημιόω, Damnifico. O.
ζημιοῦν, Adfligere. P.
†ζημιόψυχος, Damnatissimus. P.
ζημιῶ, Damno, Multo.
ζημιώδης, *Dispendiosus.* O.
ζημίωμα, *Detrimentum.* P.
ζητέω, Quæro. O.
ζήτημα, Questio.
ζητημάτιον, Questioncula, Quæstiuncula. S.
ζήτησις, Controversia, Scrutinium, Questio, Desiderium. P. Quæstio, Disceptatio.
ζήτησιν, Tractum. P.
ζητητὴς, Questor.
ζητητικὸς, Sagax.
ζητῶ, Querito, Quero, Quæro. P.
ζητεῖ, Quærit. P. Limatur, Rimatur, Terit. P.
ζιὰ, Mola, Far, Ador, pluralia non habet.
ζιβύνη, Venabulum.
ζιζάνιον, Veriora, Lolium, Lolium. P.
ζμίλη, Scalpulus. S. Scalpellum. S.
ζμύρνα, Murra.
ζόανον, Simulacrum. E.
ζοφερὸν, Nigrum.
ζόφος, Caligo, Tenebra. E.
ζοφόω, Nubilo. P. Elucifico, as. O.
ζύγαινα, Ballena. P.
†ζυγάτιον, Ingeratio. P.
ζύγη, Junctio, Par.
ζυγία, Carpinus. O.
†ζυγιατὴς, Jumentarius.
†ζυγίον, Statera. E. Jugulum. O. Libella.
ζύγιος, Jugalis. O.
†ζυγοκέφαλον, Jugum. P.
ζυγομαχέω, Jurgo, as. O.
ζυλοκοπεῖ, Defustat. E.
ζυγὸν σκάφης, Transtrum. P.
ζυγὰ σκάφης, Transtra. P.
ζυγὸν, ὁ ζυγὸς τῶν βοῶν, Jugum.
ζυγὸς, Jugum. P. Jugum.
ζυγὸν, Junctum. E.
ζύγας, Jugus. E.
ζυγὰ, Juga. P.
ζύγη, Paria. E.
ζυγὸς, ὁ στατὴρ, Libra, Examen, Statera, Trutina.
ζυγὸς, Statera. P. Scava. Libra. S.
†ζυγοστάσιον, Librarium.
ζυγοστατέω, Pondero. O.
ζυγοστάτης, Libripens, Ponderator. P. Libripens.
ζυγοστάται, Libratores. E.
ζυγοστατῶ, Libro.
†ζυζυγη, Par. P.
ζύθιον, Fermentum.
ζύθος ἀπὸ σίτου, Curmen. P.
ζυθὸς, Cervisia. O.
ζύγωμα πλοίου, Jugum strantum.
ζύμη, *Fermentum, Fermentum. S.*
ζύμη, *Fermento. P.*
ζυμόω, *Fermento. O.*
Ζυμοῦσθαι, *Fermentescere. P.*
Ζυμῶ, Fermento.
Ζῶ, Vivo.
Ζωγεαι, Abjugus. P.
Ζωγραφία, Pictura.
Ζωγραφίαι, Picturæ. E.
Ζωγραφικὴ, Pictoria. E.
Ζωγράφος, Pictor, Pictor. P.
Ζωγραφῶ, Pingo.
Ζωγρεῖον, Caviola, Cavea. S.
Ζωγρεῖον ἰχθύων, Vivarium.
†Ζώγριον, Caveola. E.
†Ζώγρον, Cavea. E.
Ζώδιον, Sigillum, Signum, Sigillum. P.
Ζώδια, Signa. P.
Ζωδιακὸν, Sigillatum.
Ζωδιακὸς, Signifer.
†Ζωδιοφόρος, Signifer.
†Ζωδιοποιὸς, Signarius.
Ζωὴ, Vita.
Ζωὴ ἀνθρωπίνη, Vita humana. E.
Ζῶμα, Cinctum, Cingula. O.
†Ζωμάρυστρον, Trullaria. P. Cattia. S.
†Ζωμάρυστον, Trubla. E.
†ζωμάρυστρος, Trulla
†Ζωμετὴς, Inscellarius. P.
Ζωμεύω, Condio, is. O.
Ζωμήρυσις, Trulla lignea. P. Papia. E. Popia.
Ζωμίδιον, Juscum, culum. O. Offula.
Ζωμὸς, Jus, pluraliter non declinatur, Jus. P.

Jus. S.
ζωμὸς παχὺς, Tuccetum. P.
ζωμοποιὸς, Juscellarius.
ζωμοποιοὶ, Cupedinarii. O.
ζωμοτάριχος, Cocetum. S.
ζῶν, Vivus.
†ζωνάριον, Cingillum. E.
ζώνη, Baltheum, Cingulum, Balteus. E. Cinctus.
ζώνη ἡ ἐν τῷ οὐρανῷ, Plaga.
ζώνη οὐρανία, Plaga. P.
ζώνιον, Cingillus. P.
ζωννύω, Cingo, Præcingo. E.
ζωννύει, Præcingit. P.
ζωννύου, Accinge te. P.
Ζῶσον, Cinge. E.
†ζώντως, Vivide. P.
ὁ ζῶντος μὲν τοῦ πατρὸς συνλαμβανόμενος, ἀποθανόντος δὲ γεννώμενος, Postumus. P.
Ζῶον, Animalis, Animal. S. incolume. S.
ζῶον λογικὸν, Animal. P.
ζῶον ἔμψυχον, Animal. O.
ζῶον ἄλογον, Muta bestia. E.
ζῶα ἄλογα, Animalia. P.
ζωὸς, Vivus, a, um. O.
ζωοποιῶ, Vivifico.
ζώπυρον, Fomes. O.
† ζωοτροφεῖον, Vivarium. O.
ζῶσα, Vivula.
ζώσιμος, Vitalis. E. Victurus. E.
Ζῶσις, Cinctus, Cinctus. S.
ζῶσμα, Cinctum. P.
ζωστὴρ, Cingula, Baltheum, Cingulum, Balteus. P.
†ζωστήριον, Cingulum.
ζώστης, Cinctor.
Ζωτικὸς, Vitalis.
ζωτικὸν, Vividum. P.
ζωωτὰ, Beluata. O.

H

*Η, Aut, Vel, An.
ηαδεαθεις, Vesanus. P.
ἢ ἄρα, An ne.
Ἡ αὐτὴ, Eadem.
†ἡβάζω, Puberesco. O.
ἡβάω, Gallulo, as. O. Pubeo. O.
Ἥβη, Pubes, Juventas. P. Pubes, Pubes, Ertas. O.
ἥβη, νεολαία, Pubes. E.
ἡβήσῃ, Adoluerit.
ἡβῶν, Puber.
ἤγαγεν, Detulit. P.
ἠγαπημένος, Dilectissimus. P.
ἡγέομαι, Duco, as. O.
ἡγεμονία, Imperium. P. Ducatus, Regnum.
Ἡγεμονικὸς, Præsidialis.
ἡγεμονικοὶ, Præsidales. P.
ἡγεμονικαὶ, Præsidali. P.
ἡγεμονικὸν, Principale. P.
ἡγεμὼν, Dux, Præses, Dux. P. Dux, Præses. P.
ἡγεμόνος, Præsidis. P.
ἡγεμόνες, Ducatores. P.
ἡγήμων, Dux, ducis. S.
ἡγήσοιντο, Ducerent. P.
ἠγόρασα, Emi. E.
ἡγοῦμαι, Opinor, Reor, Pendo. P. Arbitror. O.
ἡγοῦμαί σε πολλοῦ, Pendo magni te. P.
ἡγεῖται, Ducit. P.
Ἠγριωμένος, Efferatus, Efferatus. P.
ηδασια, Hasolda. P. [λάσια, hirsuta, Vulc.]
ἡδαφισμένον, Pavitum. P.
ἥδει, Delectat. P. Juvat.
Ἡδέως, Libenter, Jucunde, Libenter. P. Grato.
Ἤδη, Jam, Jam. P. Abhinc. O.
ἤδη ἐκ πολλοῦ, Jam diu.
ἤδη καὶ ἤδη, Etiam. P.
ἤδη ἤμην, Jam eram. E.
ἤδη πάλαι, Jam dudum, Pridem jam, Jamdudum. P.
ἤδη πρότερον, Jam pridem.
ἤδη πρῶτον, Jam primum.
Ἥδιστα, Libentissime.
ἥδιστος, Suavissimus. E.
ἡδίστη, Jucunda.
ἥδιστον, Jucundum. P.
ἥδομαι, Libenter habeo, Delector.
ἥδομαι, Lætor. O.
ἥδεται, Delectator. P.
ἡδόμενος, Gaudens, Libens.
ἡδονὴ, Libido, Voluptas, Suavitas, Suavitas. P. Voluptas. P.
ἡδονῶν, Libidinum. P.
ἡδονικώτατος, Medullitus. P.
ἧδος, Delectatio. E.
ἡδὺ, Jucundum, Suave. P.
ἡδύ ἐστιν, Libet.
ἡδὺ εἴη, Libeat. P.
ἡδυλόγος, Scurra. P.
ἠδυνήθη, Potuit. P. Quivit.
ἡδύνομαι, Jucundor. O.
ἡδύνω, Indulcoro. O.
Ἡδύοσμον, Menta, Menta. P.
Ἡδυπαθὴς, Libidinosus, Libidinosus, Flagitiosus. P.
ἡδυπάθεια, Libido.
ἡδὺς, Suavis, Jucundus, Bellus. P. Suavis, Jucundus, Gloditatus. P. Suavis. O.
ἡδύτερον, Libentius.
ἡδύτατος, Suavissimus. E.
ἡδύτατα, Libentissime.
ἡδύσματα, Scitamenta. O.
†ἡδύτης, Suavitas, Lepos. Salustius, Multusque lepos inerat. Suavitas. P. Jucunditas. P.
Ἡ εἰς ὁλόκληρον, In integrum restitucio, Reintegracio.
ἡ εἰς πόλεμον ἔξοδος, Expedicio.
ἡ ἐκ προγόνων εὐγένεια, Prosapia.
ἡ ἐν τῷ οὐρανῷ ἅμαξα, Septentrio.
ἠθέλησεν, Maluit. P.
ἠθέω, Colo, as. O.
ἠθέτησα, Decepi. E.
ἠθέτησαν, Deceperunt. P.
ἠθικὰ, Moralia. P.
Ἠθικὸς, Moralis, Subulcaneus. P. Moratus. O.
Ἠθισμένος, Adsuetus, Consuetus, Consuefactus.
ἠθμὸς, Colum. P. Qualus. P.
ἠθμὸν, Cribrum. O.
ἦθος, Mos, Habitus animi.
ἠθροισμένος, Adunatus. E.
Ἠΐθεος, Puber, Pubes. P.
ἠΐθεοι, Puberes. P.
Ἡ κατ' ἐπιγαμίαν συγγένεια, Adfinitas.
ἠκίσατο, Multavit. P.
Ἥκιστα, Minime.
Ἠκόντισεν, Torserat.
Ἠκρωτηριασμένος, Mutilus. Detruncatus. P.
Ἥκω, Veni, Venio. O.
ἥκει, Venit. P.
Ἠλακάτη, Colum, Colus, Colus. P. Colum. S. Colucula. E.
ἠλάττωσεν, Deminuit. P.
ἤλγησα, Dolebam. P.
ἤλεκτρον, Succinum. O.
Ἦλθον, Veni.
†ἡληκόπος, Clavarius. E.
Ἡλιάζω, Aprico, Insolo, as. O.
ἡλιάζομαι, Insolor, Apricor.
ἡλιάζεται, Solidator. E. Soliclatur.
ἡλιαζόμενος, Apricus.
ἡλιαζόμενοι, Solati. O.
ἡλιαζόμενον, Apricum. P.
ἡλιακὸς, Solaris. O.
ἡλιακὸν, Solarium. O.
ἡλιαστὴς, Lutor. E.
ἡλιαστήριον, Solarium.
Ἠλίθιος, Stolidus, Brutus, Brucus. P.
Ἡλικία, τὸ μῆκος, Statura.
ἡλικία ἡ ἀπὸ τοῦ χρόνου, Evum, Etas.
ἡλικία, Ætas, Ævitas. P.
ἡλικιώτης, Coevus, Coætaneus. O.
ἡλίκος, Quantus.
† ἡλιόκεντρις, μυίας εἶδος, Solipaga. P.
†ἡλιοκεντρὶς, Solipuga. E.
Ἥλιος, Sol, plurale non habet, Sol. P.
†ἡλιοστασία, Solstitium. E.
†ἡλιοστάσιον, Solsticium.
ἡλίου ἀνατολὴ, Jubar.
ἡλίου ἔκλειψις, Deliquium, Defectio.
ἡλίου τροπὴ, Solstitium. O.
ἤλιψα, Unxi. E.
†ἡλιώτης, Solanus. O.
Ἡλκωμένος, Ulceratus, Exulceratus.
ἠλλαγμένος, Mutatus. E.
†ἡλόκεντρον, Calcar. S.
Ἧλος, Clavus, plurale non habet, Palus. E.
ἧλοι, Clavi. P.
ἧλοι ἐν ποσὶν, Vertices. P.
†ἡλοκόπος, Clavarius.
†ἡλοκοπῶ, Clavo.
†ἡλωτὸς, Clavatus, a, um. O.
Ἡμαγμένος, Cruentus.
ἡμαγμένον, Cruentum. P.
ἥμαρθεν, Admisit. P. deliquit. P.
ἥμαρτον, Peccavi. E.
ἡμᾶς αὐτοὺς, Nosmet, Nosmetipsos.
ἠμαυρωμένον, Obsoletum. P.
Ἤμβλω, Ejecit.
ἡμεῖς αὐτοὶ, Nosmet. P.
Ἡμέρα, Dies, Dies. P. Aurora.
ἡμέραι, Dies. P.
ἡμέρας καὶ νυκτὸς, Die noctuque.
ἡμέρας, Interdie. P.
ἡμερήσιον, Diurnum, Diurnum. P.
ἡμερήσιος, Diurnus. O.
ἡμερίδιον, Dieculum, Diecula. O.
ἡμερινὴ, Diurna.
† ἡμεροκλέπτης, Interdiarius. P.
ἡμερολόγιον, Diurnium. Fastus. P.
Ἥμερος, Mansuetus, Clemens, Mansuetus. P. Placidus. O. Sativus. O.
†ἡμεροποιὸς, Mansuetarius.
ἡμερότης, Mansuetudo.
ἡμεροῦμαι, Mansueto, Mansuefio.
ἡμερότατος, Mansuetissimus.
ἡμερούσιος, Diurnalis. P.
ἡμερούσιοι, Diurnales. P.
ἡμερόω, Placido, as. O. Exarmo. O.
ἡμερῶ, Mansuefacio.

Ἡμέτερος, Noster.
ἡμέτερον, Nostrum. P.
Ἤμην, Essem, Eram. P.
ἡμι, Semis. O.
Ἡμιαμφόριον, Urna.
ἡμίανδροι, Semimares. O.
Ἡμιάνθρωπος, Semihomo.
†ἡμιασσάριον, Semis. P.
Ἡμίβρωτος, Semesa.
ἡμίβρωτον, Semesum. O.
Ἡμίεφθος, Semicrudus, Semicoctus.
†ἡμιζώνιον, Semicinctum. E.
†ἡμίζωος, Semivivus. O.
†Ἡμιθαλής, Semiviridis.
Ἡμιθανής, Seminex.
ἡμιθανῆ, Seminecem. P. Semivivum. P.
Ἡμίθεος, Semideus, Indiges.
ἡμίθεοι, Indigetes. P.
ἡμιθέους, Divos. P.
†ἡμιθὴρ, Semiferus. O.
ἡμιθνὴς, Semianimis. O.
ἡμιθνῆτα, Seminecem. P.
Ἡμίκαυστος, Semustus.
ἡμίκενον, Sematum. P. Semum. P.
†ἡμικέραμον, Orna. E. Urna. E.
† ἡμικεφάλαιον, Sinciput. P.
†ἡμικεφάλιον, Simicipium. P.
†Ἡμικέφαλον, Sinciput.
†Ἡμικλάδευτον, Semiputatum.
†ἡμικοπον, Rera. P.
†ἡμικος, Repia. P.
Ἡμίκρανον, Sinciput.
Ἡμικύκλιον, Semiorbis.
ἡμίκυκλος, Semicirculus. O.
Ἡμίλιτρον, Semilibra. Selibra. P.
ἡμιμαθής, Semidoctus. O.
† ἡμιμηνιαῖος, Semenstris. P.
†ἡμιμήνιον, Semenstre. P.
†Ἡμιμόδιον, Semodium.
ἡμῖν, Nobis. P.
ἡμίνα, Acetabulum. O.
Ἡμίξεστον, Hemina, Imina. E.
† Ἡμίξηρος, Siderata, Sideratus.
†ἡμιόδιον, Semita. P.
ἡμιολία, Sescuplum. S. Sesqualtalia. P. Sesqualtera. P.
Ἡμιόλιον, Secuplum.
ἡμιόλιος, Sesquialtera. O.
ἡμιόνον, Imbrum. P.
Ἡμίονος ἐξ ἵππου θηλείας καὶ ὄνου, Mulus, Vurdo.
ἡμίονος, Iber. P. Burdo. O. Mula. E.
ἡμίονοι, Mulæ. P.
ἡμίονος ἐξ ἵππου καὶ ὄνου θηλείας, Hinnus, Hinnulus.
†ἡμιόνατος, Mulio.
†ἡμιονικὸς, Mularis. O.
†ἡμιονόκουρος, Mulicurius. E.
†Ἡμίοπλος, Semiermis.
†Ἡμιούγκιον, Semiuncia.
†Ἡμίπλινθοι, Semilateres.
†Ἡμίπνικτος, Seminecis.
Ἡμίπνους, Semianimis.
†Ἡμίπους, Semipes.
Ἡμιραγής, Interruptus.
ἡμιραγῆ ποιῶ, Interrumpo.
ἡμισείας, Semissem. P. Semisse. P.
Ἥμισυ, Dimidium, Semis, Dimidia. P. Semis. P.
τὸ Ἥμισυ τοῦ νομίσματος, Semissem. P.
†Ἡμισφαγής, Seminecis.
Ἡμιτελής, Interruptus.
ἡμίτομος, Dimidius. O.
Ἡμίτομον χοίρου, Tegus.
ἡμίτομον, Dividium. O.
†Ἡμίυπνος, Semisomnis.
ἡμίφλεκτον, Semustum. P.
Ἡμίφωνος, Semivocalis.
ἡμίφωνον γράμμα, Semivocale.
ἡμιχοίνικον, Semodius. E.
†Ἡμίχοιρον, Tegus.
†Ἡμίχλωρος, Semiviridis.
†Ἡμίχωστης, Semirutus.
†Ἡμίψυχος, Semianimis.
Ἦν, Foret, Esset.
ἦν ἄν, Foret. P.
Ἣν βούλει, Quam vis.
Ἤνεγκα, Tuli, Attuli. E.
ἤνεγκεν, Tulit. P. Attulit. P.
Ἠνέσχετο, Passa est, Passus est.
Ἠνεῳγμένος, Patulus.
ἠνέῳξεν, Aperuit. P.
Ἡνία, Lorum, Habena, Retinaculum, Abena. P. Retinaculum, Mataxa. E.
ἡνίαι, Habenæ. P.
ἡνίαι †ζευκτικαὶ, Jungla. P.
Ἡνίκα, Cum, Postea.
†ἡνιοράφος, Pellio. P.
ἡνιοχέω, Aurigor, aris. O.
ἡνιοχεῖ, Aurigat. P. Agitat. P.
Ἡνίοχος, Auriga, Agitator, Quadrigarius. P. Agitator. P. Auriga, Agitur. P.
ἡνίοχοι, Agitatores. E.
ἦνις, Vomer. P.
ἦν μὴ, Nisi. O.
ἤνοιξα, Levi, a leo. O.
ἥντινα, Quam. P.
Ἥντινα δήποτε, Quancunque.
ἤνυεν, Fungeretur. P.
ἠνυκέναι, Peregisse. P.
ἤνυσε, Exsecutus fuit. P.
ἤνυσεν, Impetravit. P. Profecit. P.
ἠνυσμένον, Effectum. P.
Ἥνωμαι, Hereo.
ἥνωται, Hæret. P.
ἡνωμένος, Continuatus, Herens.
ἡνωμένα, Continuata. P.
Ἥξω, Veniam.
ἢ οὔ, Necne. P.
Ἧπαρ, Jecor, Jecur. P.
ἤπατα, Interna. E.
ηπαται, Suit. P.
ἠπάτησεν, Decepit. P.
ἡπατικὸς, Jecoralis.
ἡπάτιον, Jecusculum. O.
ἡπατοσκόπος, Aruspex.
Ἠπειρωτικὴ, Chaonia.
†ἠπήτιον, Subula. O. [ὀπήτιον, Vulc. Imo ἠπήτριον, de quo v. H. St. Thes. Ind. v. Ἠπῆσασθαι.]
ἠπήτρια, Sarcinatrix. P.
ἠπιάω, Blandifico. O.
Ἤπιος, Tranquillus, Mansuetus, Mitis. E. Linens. E.
ἤπιοι, Mites. O.
ἤπιον, Serenum.
ἠπιότης, Serenitas.
†ἠπιόω, Lenio, is. O.
ἠπιώτατος, Clementissimus, Tranquillissimus.
Ἡπλωμένος, Patulus.
ἤποτε, Ecquando. O.
ἤπου, Nimirum. O. Eccubi. O.
Ἡ πρὸς ἡλίου ὥρα, Diluculum.
Ἥρα, Juno, Jolinta. P. Juno. P.
Ἡρακλῆς, Hercules, Alcides.
Ἠρέμα, Lente, Peditemptim, Ocio, Sensim. P. Otium. P.
ἠρεμαῖος, Lentus. E.
ἠρεμεῖ, Quiescit. P.
ἠρεμεῖ θηρίον, Cubat. P.
ἠρεμία, Ocium, Quietudo, Quies, Quies. P.
ἤρεμος, Ociosus, Quietus, Lentus.
ἠρημένοι, Optati. O.
ἡρμοσμένον, Aptum. P.
Ἠρξάμην, Orsus sum, Cœpi, Inchoavi.
ἤρξατο, Est orsus, Cœpit, Cœpit. P.
Ἦρξεν ἀρχὴν, Gessit magistratum.
ἡρπαγμένος, Raptus. P.
†Ἡρπαγμένως, Raptim.
ἥρπασα, Rapui. E.
Ἤρτημαι, Dependo, Pendo, Pendo. P.
ἤρτηται, Pendit. P.
ἠρτῆσθαι, Pendere. P.
ἠρτημένον, Suspensum. P.
ἠρτυμένον, Conditum. E.
† ἡρωνία, Pœlicatio. P. [Gloss. L. G. εἰρωνία.]
ἡρῷον, Sacrarium. P.
ἥρως, Vir fortis. E.
Ἥρωες, Lares, dicitur et hic lar.
ἥρωες κατοικίδιοι, Lares familiares. P.
Ἦσαν, Forent, Essent.
Ἧς ἄν, Quacunque.
ἧς δήποτε, Quacunque.
ἠσκημένος, Politus. P.
ἤσκησα, Percolui. P.
ἧστινος, Cujus.
ἧστινος ἂν, Cujus cujus.
Ἡσυχάζω, Quiesco, Quieto, Quiesco. O.
ἡσυχάζει, Quiescit. P.
ἡσυχία, Ocium, Quietudo, Silencium, Silentium. P. Quies. P. Silentium. S. Otium. S.
ἡσύχιος, Quietus. E.
†ἡσυχοποιὸς, Silenciarius.
ἥσυχος, Ociosus, Quietus, Coëtus. E.
ἡσύχως, Ocio, Taxim. O.
ἠσφαλισμένον, Encautum. P.
ἠσφαλίσω, Cavisti. P.
ᾐσχύνθη, Erubuit. E.
ᾐσχυνόμην, Confundebar. P.
ἤτησας, Petisti. P.
ἤτησεν, Petivit. P.
Ἦτι, Quidne.
ἠτιμασμένον, Dehonestatum. P.
Ἥτινι δήποτε, Cuicui.
ἥτις, Quæ. P.
ἥτις δήποτε, Quæcunque.
Ἤτοι, Vel, Ve, Sive, Seu.
ἡτοιμακέναι, Paravisse. P.
ἡτοίμασα, Paravi. E.
ἡτταθεὶς, Circumscriptus. E.
Ἧττον, Vicium, Minus, Minus. P. Parum. P. Serius. O.
ἡττῶμαι, Superor.
ἥττων, Minor, Deterior. P.
ηὔξατο, Devovit. P.
ηὐξήθη, Adauctagit. P.
ηὐξημένος, Ampliatus. P.
ηὐτομόλισεν, Discivit. P.
ηὔφρανε, Indulsit. P.
ἦφα, Mensura. P.
Ἥφαιστος, Volcanus, Mulciber. P. Vulcanus. P.
†ἡφαιστία, Volcania, singulare non habet.
ἠφάνισα, Exterminavi. P.
ἠφανισμένον, Obsoletum. P.
ἠχέω, Tinnio. O. Sono, as. O.
ἠχέσθη, Offensus est. P. Molestè tulit. P.
†Ἠχητικὸς, Sonorus.
ἦχος, ἐπὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου, Tinnulus, Tinnitus.
ἦχος, Fragor. P. Sonus, Sonitus. P. Strepitus. P. Sonus. S.
ἦχος ἀνθρώπου, Canor. P.
ἦχος σάλπιγγος, Clangu et Clangor. P.
ἦχος χαλκώματος, Tinni-

tus. P.
ἠχῶ, Sonus, Vocissimus. P. Resona. P. Resultatio. E.
ἠχῶ, Crepito, Sono, Strepo.
ἤχει, Sonarat. P.
ἠχεῖ, Sonat. P.
ἠχῶ, ἐπὶ χαλκοῦ, Tinnio, Tinnito.
ἠχώδης, Argutus, Fragosus.
ἠχώδης, Sonorus. O.
Ἥψατο, Tetigit, Attigit.
Ἠώς, Aurora, Aurora. P.

Θ

θᾶκος, Sedile. P.
θᾶκοι, Sedes. P.
Θάλαμος, Thalamus.
† θαλαμικὸς, Cubiculare. O.
Θάλασσα, Mare. plurale non habet. Virgilius maria dixit. Mare. P.
θάλασσα γαληνὴ, Mare tranquillum. E.
θαλάσσιος, Marinus, Marinus. P.
† θαλασσοκράμβη, Holus marinum, Holus marinus. E.
† θαλασσόκραμβον, Holus marinum. E.
θαλλία, Verbena. P.
Θαλλὸς, Verbena, Strenua. P. Vervena. S. Sacmina. P. Frondis. E.
θάλλω, Germino, Vigeo, Viridesco, Vireo, Vigeo. P.
θάλλει, Viget. P.
θάλλουσιν, Floriunt. E.
θάλλων, Florens, Virens.
† Θαλπτήριον, Fomentum, Fomes.
θάλπω, Foveo.
θάλπομαι, Calefio. O.
Θαλύσια, Cerealia.
Θάλψις, Fomentum, Fomes.
Θάμβος, Stupor, Stupor. P. Admiratio. E.
θαμβοῦμαι, Obstupeo, Stupeo, Pavesco.
θαμινὰ, Sæpicule. O.
θαμινὸς, Creber. O.
† θαμνίζω, Frutico. O.
Θάμνοι, Vepres. singulare non habet, Vepres. P.
θάμνοι, Virgulta. P.
θάμνος, Dumus, Carrecta, Frutex. P. Dumus. P. Arbuscula, Arbustum. O.
† θαμνοῦσθαι, Fruticescere. O.
θαμνώδης, Frutetosus. O.
θαμνῶδες, Dumosa. P.
† θαμνὼν, Frutetum. O.

θανάσιμα, Morticina. P.
Θανάσιμον, Letiferum, Mortiferum, Exitiale. O.
θανάσιμον φάρμακον, Venenum. P.
θανάσιμος, Letalis. O.
θάνατος, Mors, Letum. pluralia non habet. Mors. P. Lethum. S.
θάνατον συνεψηφίσατο, Animadvertit. P.
θανατηφόρος, Letifer, Mortifer, Letifer. P. Mortiferus. O. Feralis ara. E.
θανατῶ, Mortifico.
† Θαπτήριον, Sepultorium.
θάπτω, Humo, Sepelio, Tumulo, Loco, as. O.
θάπτει, Sepelit. P.
θαργηλιὼν, Aprilis. O.
θαῤῥέω, Fido, is. O.
Θαῤῥῶ, Audeo, Confido, do.
θαῤῥῶν, Fretus, Confidens.
θαῤῥούντως, Constanter.
θαρσαλέος, Confidens.
θαρσαλέως, Confidenter.
θάρσος, Confidencia, Fretus, fidentia. O.
θαρσὸς, Planta. S.
θάτερον, Alterutrum. P.
θάτερος, Alteruter.
Θᾶττον, Ocius, Cicius, Maturius, Velocius.
Θαῦμα, Admiracio, Miracio, Admiratio. P. Miraculum. O. Mirum. E.
θαυμάζω, Miro, Admiror. O. Miror. O.
θαυμάζομαι, Miror.
θαυμάσιος, Admirandus, Mirandus, Mirabilis, Mirificus. O.
θαυμάσια, Mira. O.
θαυμασίως, Admirabiliter, Mirabiliter.
θαυμαστὸς, Admirandus, Mirandus, Mirabilis. P.
θαυμαστὸν, Mirabile. O.
θαυμαστῶς, Admirabiliter, Mirabiliter.
θαυματοποιὸς, Mirificus, Mirificus. P.
θαυματοποιῶ, Mirifico. O.
Θεὰ, Dea, Dea. P.
θέα κιναίδων, Cicinnia. P.
θεὰ πολεμικὴ, Bellona. P.
Θέα, Visum, Aspectus. S. Spectaculum. S. Suspectus. S. Conspectus. S.
θέαμα, Spectaculum, Visum.
θεάομαι, Specto, tas. O.
θέασαι, Aspice. P.
θεατὴς, Spectator.
θεαταὶ, Spectatores. O.
θεατὸς, Visibilis.
θεατρικὸς, Theatralis. P.
θεατρικὰ χρήματα, Lucaria. singulariter Lucar.
θεατρικὸν, Lucar. P. Ludicrum. P.
θεατρικὸν ἀργύριον, Extar. E.
θέατρον, Theatrum.
θεάτρου κερκὶς, Cuneus. P.
Θεάφιον, Sulphurium.
θέαφος, Sulphur.
Θεῖα, Sacra, Sulphuraria. O.
θεῖα δωρεὰ, Indulgencia.
θειάζω, Limphor.
Θεῖα πρὸς πατρὸς, Amita.
θεία πρὸς πατρὸς, Amitta. P.
θεῖα πρὸς μητρὸς, Consobrina. Matertera. P.
θεῖον, Sulphur. O.
Θεῖον ἄπυρον, Sulphur. plurale non habet. Sulpor vivum. P.
Θεῖος, ὁ ἐκ θεοῦ, Divus.
θείους. Divos. P.
θεῖος μάντις, Divinus.
θεῖος τόπος, Sacrus, Sacer.
θεῖον, Sacrum, Numen. Divinum. P. Sacrum. P. Numen. P.
θειότης, Divinitas, Majestas, Divinitas. P.
† θειόθεν, Divinitus, Divine.
θειότατος, Sacratissimus, Sanctissimus. P.
† θειογενὴς, Divigena.
θεῖος πρὸς πατρὸς, Patruus, Patruus. P.
θεῖος πρὸς μητρὸς, Avunculus, Avunculus. P.
θειώδης, Sulphuratus. O. Mephitis. O.
θέλγητρον, Illicium. O. Delinimentum. O.
θέλγητρα, Illecebræ. O.
Θέλγω, Mulceo, Illicio, is. O. Delinio, is. O.
θέλημα, Voluntas. O.
θέλησις, Voluntas. E.
θελκτήρια, Oblectatoria.
Θέλω, Volo, Volo. P.
θέλεις, Vis. P.
θέλοιμι, Vellem. P.
θελήσαιμι, Velim. P.
θελήσοιμι, Vellem. P.
θέλων, Volens. P.
Θέμα, Posicio, Casus, Legio. E. Procemium. E.
θέμασιν, Casibus. P.
θέμα τὸ τοῦ ἀνθρώπου, Constellacio.
† θεμελιόθεν, Funditus.
θεμέλιον, Fundamentum. S.
θεμέλια, Fundamenta. E.
θεμέλιος, Fundamentum, Fundamentum. P. Saburra. P.
θεμέλιοι, Moles. E.
θεμελιῶ, Fundo.
θεμελιώτης, Fundator.
θέμις, Fas, Fas. P.
θεμιτὸς, Licitus.
θεμιτὸν, Licitum, Fas, Fandum, Fas. P.
θεμιτῶς, Licite. O.
θέναρ χειρὸς, Vola, Ir. indeclinabile est.
τὸ θέναρ, τὸ πλάτος τῆς κώπης. τὶ μέρος, * Palmula. S.
θέναρ, Ir. S. Ir. P.
θέναρ, τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, Ir. P. Hir, is.
θέναρ, τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, Vola vogo. P. Palma. O.
† Θεογενὴς, Divigena, Dis genitus. P.
θεόγνωστος, Deo notus. P.
† θεόδοτος, Deo datus. P.
θεόθεν, Divinitus. O.
θεοκλητέω, Imploro. O.
θεόληπτος, Correpticius, Numine captus.
θεολογία, Dei proverbia, Di. P. Divi. P.
θεοῖς, Dis. P.
θεοὶ ἀθάνατοι, Dii immortales. E.
θεοὶ ἐπίγειοι, Dii terrestres. E.
θεοὶ θαλάσσιοι, Dii marini. E.
θεοὶ ἵλαοι, Dii propii. E.
θεοὶ καταχθόνιοι, Manes.
θεοὶ κατοικίδιοι, hi Lares, hic Lar, Lares. P.
θεοὶ μέγιστοι, Dii magni. E.
θεοὶ οὐράνιοι, Superi, Dii cælestes. E.
θεοὶ πατριοὶ, Dii patrenses. E.
θεοὶ πατρῷοι, Dii pennates. E.
θεοὶ ὑποχθόνιοι, Dii infernales. E.
θεοὶ ὕψιστοι, Dii summi. E.
† θεοκρατὴς, Divinipotens. O.
θεομισὴς, Impius. O.
† θεοπροσκοπία, Spectaculum. P.
θεὸν, Divum. P.
θεὸς, Deus, Deus. P.
θεὸς ἀποτρόπαιος, Auruncus, Auruncius. P.
ἡ θεὸς τῆς βουλῆς καὶ καιρῶν, Angeronia. P.
θεὸς κατοικίδιος, Lar.
θεὸς οἰκίδιος, Lar, laris. S.
θεοσέβεια, Religio.
θεοσεβὴς, Religiosus. P.
θεοφιλὴς, Religiosus.
θεοστυγὴς, Deo perosus.
οἱ θεοφορούμενοι, Bellonarii. P.
† θεόχαρις, Deo gratus. P.
† θεοχολωσία, Annoco. P.
† θεοχολωσίαι, Diræ. P.
† θεοχόλωτος, Deiratus, dirus. P.
θεράπαινα, Famula.
θεραπαινίδιον, Ancilla, Ancillula. O.

θεραπεία, Cura, Medella, Remedium, Medicina, Remedium. P. Medicina. P. Curatio. O. Famulatio. O. Obsequela, quium. O. Cura. E.
θεραπείᾳ, Cultu. P.
θεραπεία τῶν νοσούντων, Medicamentum.
θεραπευτὴς, Curator. P.
θεραπευτικὸς, Officiosus. O. Obsequibilis. O.
θεραπεύω, Remedior, Medico, Medeor, Sano. P. Capto, as. O. Colo, is. O.
θεραπεύει, Medetur. P. Curat. P. Sanat. P.
θεραπεύειν, Deservire. O.
θεραπεύομαι, Medicor.
θεράπων, Famulus, Famulus. P.
θεράπων ὑπηρέτης στρατιώτου, Calo.
θερεία, Æstas. P.
θερίαι, Vestalia. E.
θερίζω, Messo, Meto.
θερίσει, Emetat. P.
* θερίναλος, Cerupula. S.
θερινὸς, Estibus, Æstivus. O.
θερινὴ τροπὴ, Solsticium.
τὰ θερινὰ, Æstiva. O.
† θέρισις, Messio. O.
† θεριστικὸς, Messorius. O.
† τὰ θεριστικὰ, Messis. O.
θεριστὴς, Messor.
θερισμὸς, Messis. P. Defrens. P. Messis. S.
θερμαίνομαι, Calesco.
θερμαίνω, Calefacio, Fervefacio. O.
θερμαίνεις, Calfacis. E.
θερμαίνει, Calfacit. P.
θερμασία, Calefactio, Calor. E.
θέρμη, Calor, Fervor, Estus, Fervor. S. Calor, Caliditas. O.
θέρμαι, Lautulæ. O.
† θερμηρον, Miliarium. P.
† θέρμια, Lupini. E.
θερμοδότης, Caldarius. E.
θερμὸν, Calda, Calidum, Calda. P.
θερμὸς, Calidus, Callidius. P.
θέρμος, Lupinus. P. Fervidus. O.
θέρμοι, Lupini.
θερμοσποδιὰ, Calda cinis.
θερμότης, Calor. S.
† θερμοφόρον, Cucuma. E.
† θερμοφόρος, Caldaria.
θέρομαι, Caleo. O.
θέρος, Estas, Æstus. S. Æstas. P. Seges. P.
θὲς, Pone, Pone. P.
θέσθαι, Deducere. P.
θέσις, Situs, Posicio, Positio. P. Situs. P. Situs. S. Positio, Positura. O. Positus, us. O.
θεσμοθέτης, Legislator.
θεσμὸς, Ritus. O.
θεσμοφορία, ἑορτὴ Δήμητρος, Ceralia.
θεσμοφόρος, Legifer, Legifera. P.
θεσπίζω, Promulgo, Statuo, Sancio, Censeo.
θεσπίζει, Sancit. P. Promulgat. P.
θέσπισμα, Oraculum, Scitum.
θεσπίσματα, Scita.
θεσπιῳδὸς, Fatidica. P.
Θεσσαλία, Hæmonia. P.
θετέον, Ponendum. P.
θετικὸς, Positivus.
θετὸς, Adoptivus.
θέω, Curro. E.
θεῶμαι, Aspicio.
θεωρήματα, Præcepta. P.
θεωρητικὰ, Visibilia. P.
† θεωρηταὶ, Spectatores. E.
θεωρία, Aspectio. P. Spectatio. E. Spectaculum. E.
θεωρίαι, Spectacula. P. Ludi. P.
θεώριον, Spectaculum.
θεῶν, Divum. P.
θεῶν † ἀγυιαίων ἑορταὶ αἱ γινόμεναι ἐν τοῖς ὁδοῖς ὑπὸ τῶν προσηκόντων τοῖς νεκροῖς, Compitalia. P.
θεῶν βουλὴ, Numen. O.
θεωρία, Spectacula, Ludi, pluraliter tantum declinatur, hi Ludi.
θεωρικὸν, Lucar.
† θεωρῖται, Spectatores. E. [θεωρηταί.]
θεωρῶ, Aspecto, Cerno, Respicio, Aspicio, Conspicio, Conspicor, Dispicio, Specto. E.
θεωρεῖ, Complectitur. P.
θεωρεῖται, Aspicitur. P.
θεώρησον, Aspice. P. Conspice. E.
Θηβαΐα, Aonia, Dircæa.
θήκη, Theca, Conditorium. O. Vagina. O. Themilla. P. Repositorium. O.
θήκη δερματίνη βελῶν, Strautum. P.
θηλάζω, Lacto, Sugo, Lacto, as. O. Lacteo. O. Sugo, is. O.
θηλάζεις, Sugis. P.
θηλάζει, Sugit. P.
θηλάζειν, Mammare. O.
θηλάζων, Lactans. E.
θήλεια ἀλώπηξ, Volpicula.
θήλεια, Femina. P.
θηλὴ, Mamma, Papilla, Ruma, Mamilla, Ruma. P. Papilla. P. Mamma. P.
θηλὴ ἀρχαία, Rumis. P.
θηλὴν, Rumam, Mammam. P.
θηλαὶ, Ubera. P. Papilla. E.
† θηλεύεσθαι, Antillare. P.
θήλια ἐργαλίατα, Sublones. P.
† θηλιάζω, Rumo, as. O.
† θηλοειδὴς, Papillatus. O.
θῆλυ, Femilla.
† θηλυδριᾶν, Puellascere. O.
θηλυκὸν, Femininum.
θῆμα, Præmium. E.
θήξει, Momento. P.
θημὼν, ὁ σωρὸς, Acervus.
θὴρ, Fera. P.
θῆρες ἄγριαι, Bestiæ feræ. E.
θῆρα, Captacio.
θήρα, Captatio. P. Aucupium. P. Venatio. E.
θηρατικὸς, Captator.
θήραμα, Indago, inis. O.
θηρευτὴς, Captator, Venator, Auceps. E.
θηρευτικὸς, Venaticus. O.
θηρεύω, Capto, Venor. E.
θήρατρον, Aucupium. O.
† θηράφιον, Fericula.
θηράω, Venor. O.
† θηριοκτόνον, βοτάνη, Sandonicum. P.
θηριομάχος, Bestiarius.
θηρίον, Bestia, Fera, Fera. P. Bellua. S.
θηρίον θαλάσσιον, Ballo. P. Balæna. S.
θηρίου μασθὸς, Uber.
θηρίου ὅμοιος, Belluinus. P.
θηρία, Bestiæ. P.
θήριος, Ferinus. O.
θηριότης, Bestiarius.
θηριώδης, Beluus, Efferus, Efferus. S. Pecorinus. O. Pecuatus. O. Beluinus. O.
θηριῶδες, Belluile. P.
† θηρκλαιον. ἔστι γένος ἀργυρώματος, Apnades. P.
[θηρίκλειον, applares, Du-Cang.]
† θηρομαχοῦντες, Bestiarii. O.
θηρῶ, Capto.
θηρῶμαι, Capio, indago, as. O.
θηρωροὶ, Ad limina. O.
θησαυρὸς, Thesaurus.
θησαυροὶ, Favissæ. O.
θησαυροφύλαξ, Thesaurarius, Thesauri custos.
θησαυροφυλάκιον, Ærarium.
θήσω, Ponam.
θιγγάνω, Tango, Tango. P.
θιγγονῶν, Tango. E.
θήγω, Adtingo.
θίδραξ, Lactuca. E.
θίξις, Tactus, Tactus. P. Ictus. P. Contagium. S. Tactus. S.
θιοτης, Socrus. P.
θλάσμα, hic Famex, Palearia. P. Contusio. P.
θλάσμα ἔχων ἵππος, Apertularius. P.
θλασταὶ, Contusæ. P.
θλαστὰς ἐλαίας, Contusas olivas. P.
θλάω, Frendo, des. O.
θλίβομαι, Conflictor, Adflictor.
θλίβω, Tribulo, Presso, Fligo. O. Premo. O.
θλίβομαι, Tribulor. O.
θλίβει, Premit. P. Angit. P.
θλίβῃ, Deprimat. E.
θλίψις, ἡ σφίγξις, Pressura, Tribulatio. P.
θλίψις, ἡ φροντὶς, Tribulacio.
θλῶ, Tundo.
θλᾷ, Tundit. P.
θνησιμαῖοι, Morticini. O.
θνῆσις, Mortalitas.
θνήσκει, Opetit. P.
θνήσκω, Morior, Oppeto.
θνητὸς, Mortalis, Mortalis. P.
θοινᾶται, Vescitur. P.
θοῖναι, Dapes, singulare non habet, nisi hæc daps, o daps. Epulæ. P.
θοίνη, Epulum, Epulacio.
θοινητήριον, Cœnatio. O.
θοινητικὸς, Epulare; subst. O.
θολερὸς, Turbidus. O.
θόλος, Testudo.
θολῶδες, Turbulentum, Turbatum, Limosum.
θοὸς, Rapidus. O.
† θορυβάζεται, Tumultuatur. E.
† θορυβασθεὶς, Turbatus. E.
θόρυβος, Tumultus, Turba, Tumultus. P. Concussio. P.
θορυβοποιοὶ, Bominatores. P.
θορυβοῦμαι, Tumultuo. O.
θορυβῶ, Turbo, Tumultuo.
θορυβεῖ, Perturbat. P. Tumultuatur. P.
θορυβώδης, Turbidus, Tumultuosus, Turbulentus.
θοσιαι, Abjugus. P.
θούριος, Impetosus. E.
Θρᾶκες, Edones. P. Balasce. P.
Θρακικὸν ξίφος ἐπικαμπὲς, Sica. P.
Θρακικὸν ὅπλον, Parma. P.
θρασέως, Audacter. O.
θράσος, Audacia, Ferocitas. O.
θρασὺς, Temerarius, Ferox, Proverbus. P. Audax. P.
θρασύτης, Ferocia, Ferocitas.
θραῦσις, Confractio.
θραύω, Frango.
θραύει, Contundit. P.
† θρέμβος, Alerius. P.

[θρεπτὸς, Du-Cang.]
θρέμμα, Pecus.
θρεμμάτων μάνδραι, Caulæ.
† θρεπτάριον, Vernaculus. P.
θρέπτειρα, Altrix, Alma. P.
θρεπτήρια, Alimentum. P.
θρεπτὸς, Alumnus, Nutricius, Alumnus. P.
θρηνέω, Lamentor. O.
† θρηνήσιμος, Flebilis.
† θρηνητὴς, Lugubris, Lamentator, Lamentator. P.
θρηνητικὸς, Lamentarius. O.
† θρηνοποιὸς, Luctificus.
θρῆνος, Lamentum, Luctus, Lamentacio, Meror. P. Lamentatio. P. Lessus. O.
θρηνὸς, Ploratio. E.
θρήνοις, Plangoribus. P.
θρηνῶ, Lugeo, Plango, Lamento.
θρηνεῖ, Meret. P.
ἡ θρηνοῦσα, Præfica. O.
θρηνώδης, Luctuosus. O.
θρηνῳδὸς ἐπ' ἐκφορὰν, Præfica. P.
θρησκεία, Supersticium, Religio, Ritus, Superstitio. P. Religio. P.
θρησκεῖαι, Cerimoniæ, singulare non habet.
θρησκευομένη, Habita.
θρησκευτὴς, Religiosus, Curator. P.
θρησκευταὶ, Cultores. P.
θρησκεύω, Colo, Veneror. P.
θρῆσσα, Sardina. P.
θριαμβεύω, Triumpho.
θρίαμβος, Triumphus, Triumphus. P.
ὁ θριγγὸς, Maceries. S.
θριγγὸς, Maceria. S. Maceries. P. Maceria. E.
† θριδάκια, Lactucæ. E.
θρίδαξ, Lactuca, Lactuca. P.
θρίναξ, δι' οὗ τὸ ἄχυρον χωρίζουσιν ἀπὸ τῶν καρπῶν, Vannus, Vannulus, Palmula. P. Ventilabrum. O. Flabrum. O.
† θρινακίδιον, Flabellum.
θρὶξ, Villus. O. Pilus. E.
θρὶξ κεφαλῆς, Capillus capitis, Capillus. S.
θρὶξ οὔλη, Cicinus capilli.
θρὶξ σώματος, hic Pilus, Pilus. P.
θρὶξ συὸς, Seta.
θρίσσα, Sardina. E.
θρίσσαι, Alose. O.
θρόμβος, Grumus. O.
θρόμβος αἵματος, Blattia. P.
θρόμβος αἵματος τῶν κογχυλίων, Blattela. P.
θρόνος, Sedis, Tensa. P. Solium. O. Solla arcuata. E.
ὁ θρόνος, Sedile. P.
θρόνοι, Tensæ. P. Sedilia. E.
θρόνος βασιλικὸς, Solium.
θρόνος ἡγεμονικὸς, Curulus.
θροῦς, Rumor, Rumor. P.
θροοῦμαι, Expavesco.
θρυαλλὶς, Flumus.
† θρυλήτης, Rumigerulus.
† θρυλητὴς, Rumigerulus. P.
θρυλλέω, Jactito. O.
θρυλλοῦσιν, Dictitant. P.
θρύλλον ποιοῦντες ἢ ταραχὴν, Bominatores. P.
θρύλλος, Rumusculus. O.
θρύλος, Rumor, Rumor. P.
θρυλλῶ, Rumigero, Vulgo.
θρυλλεῖ, Tumultuatur. P.
θρύον, ἡ βοτάνη, Ulva.
θρύον, ὅ ἐστι δένδρον, Alnus. P.
θρύπτομαι,
θυγάτηρ, Filia, Nata.
θυγάτηρ γνησία, Gnata, Nata, Filia. P. Gnata. P.
† θυγατρίδης, Neptis, Filiaster.
θυγατριδῆ, Neptis. P.
θύει, Mactat. P.
θύελλα, Turbo, Procella, Turbo. S. Tempestas. E.
θυέλλῃ, Turbine. P.
θύελλαι, Turbines. E.
† θυελλώδης, Tempestuosus. O.
θυΐα, Murtarium, Multarium. E.
θύινον,
θύϊνον, Citreum. P.
† θυλακόβολον, Verrutum. P.
θύλακος, Follis, Crumina. P. Idem. S.
θύλακος χαμίνου, Follex. P.
θυλάκιον, Culliculum. Follis. S. Folles. S.
θυλάκιον ὀσπρίου, ἤγουν λοβὸς, Silica.
θύμα, Hostia, Victima.
θῦμα, Hostia. P. Victima. P. Sacrificium. E.
θυμάτιον, Hostiola.
θύμβρα, βοτάνη,
θύμβρα, Cunela. P. Satureia. P. Saturia. E. Thymbra, sive Conila, sive Satureia. P.
† θύμβρις, Albaia. O.
θύμβρον, Cunila. S.
† θύμβρος, εἶδος βοτάνης, Cunilium. P.
θυμέλη, Scena, Pulpitus, et Plateus. P. Pulpitum. P. Pulpitum. S.
θυμέλη πλοίου, Pluteum. P.
θυμελικὴ, Pluteus. S.
θυμελικὸς, Scenicus, Histrio.
θυμηρὲς, Libitum.
θυμῆρες, Voluptabile. O.
θυμήρης, Sector. P.
θυμίαμα, Incensum, Tus. P. Suffimentum. O.
θυμίασις, Suffio. P. Suffitus subst. O.
θυμιάσεις, Supsitæ. P.
θυμιατήριον, Turribulum, Acerra. Virgil. lib. 5. —farre pio et plena supplex veneratur acerra. Turibulum. P. Turibulum. O.
† θυμιαίνω, Suffio, Adolo.
θυμιάομαι, Fumigo. O.
θυμικὸς, Animosus, Furibundus.
θυμιῶ, Suffio. P.
θυμὸς, ὀργὴ, Ira, Indignacio.
θυμὸς, Animus. P. Excandescentia. O. Furor. E.
θύμον, βοτάνη, Thumum.
θυμοῦμαι, Animesco, Irasco.
θυμώδης, Animosus. O.
θύμωσις, Animositas. O.
θυννάζω, Lancino. O.
θύνος, ἰχθὺς, Sarda, thynnus. E.
θυσκόπος, Aruspex, Pariolus. P.
θύρα, Ostium, Ostium. P. Fores, Janua. O.
θύραι ἱεροῦ, Fores, singulare non habet, Fores. P. Valvæ. O.
θύρας μοχλὸς, Sera.
θύρας δίπτωτας, Valvæ, per v. vocalem si scribantur, significant. P.
θύρας ἱεροῦ, Valvæ, per v. vocalem si scribantur, significant. P.
θύρας ἱππικοῦ, Valvæ, per v. vocalem si scribantur, significant. P.
θυραῖος θεὸς, Janus. P.
θυρεὸς, Parma, Clipeum, Scutum, Scutum. P. Scutum. S. Clypeus. S.
θυρεπανοίκτης, Effractor, Effractorius. P. Apertularius. P. Derectarius. P.
θυρεπανοῖκται, Effractores. P.
θυρία, Foricula. O.
θυρίδιον, Ostiolum, Fenestrella. O.
θυρὶς, Fenestra, Fenestra. P.
θυρωρὸς, Ostiarius, Janitor. O.
θυρωροὶ, Atrici. O.
θυρώματα, Postes. P.
† θυσανορράπτης, Limborarius. O.
θυσεια, Agonalia, et Agonaria. P.
θυσία, Hostia, Victima, Sacrificium, Inmolacio, Sacrificium. P. Armitia. P. Impetratus. P. Attuatio. P. sanctum. E.
θυσία ἐγκύμονος βοὸς, Forba. P.
θυσία ἱερέων, Colla. P.
θυσία ἐκτὸς κριοῦ καὶ ταύρου, Solitaurilia. P.
† θυσιαστομιαν, Hostia. P.
[θυσίας τόμιον, Scalig.]
θυσίαι ὑπαίθριον γινόμενον, Damium. P.
θυσίαι, Damium. P.
θυσίαι ἀπαρχῶν οἴνου, Calcar. P.
θυσιαστήριον, Altarium, Sacrarium, Sacrarium. P.
θυσιάζω, Sacrifico.
θυσιάζει, Immulatur. P.
θύσιμος, Inmolaticius.
θύτης, Inmolator, Popa, Popa. P. Haruspex. P. Popinarius. E. Popax. P. Aruspex. P.
θύω, Sacrifico, Inmolo, Macto, Sacrifico. O. Immolo. P.
θωπεία, Blandicies, Blandimentum, Adulatus. S. Palpum. O.
θῶκος, Sedes. O.
θωπεύω, Ambio, Adsecto, Blandio.
θωπεύει, Focilat. P.
θώραξ, τὸ στῆθος, Pectus.
θώραξ, Lorica, Lorica. P.
θωρακίζω, Lorico.
† θωρακὶς, Lorica. E.
θωρακοποιὸς, Loricarius, Lucarius. E.
θωρακοφόρος, Loricifer.
θώρηξον, Adpectora. P.
θὼς, Cervarius. O. Lupus cervalis. E.
θὼψ, Ambiciosus, Blandus, Palpo, onis. O.

I

Ἴαμα, Remedium, Sanitas, Remedium. P.
ιαμας, Juridicus. E.
ἰάομαι, Sano, nas. O.
ἰᾶται, Medetur. P.
ἰάπυξ ἄνεμος, Clores. P. Circius. O. Appulus. E.
ἴασαι, Sana.
ἰάσιμος, Sanabilis.
ἰάσιμον, Medicamentum. P. Medibile, icabile. O.
ἴασις, Remedium. S.
ἰατρεία, Medela. O.
ἰατρεύω, Medeor. O.
ἰατρικὴ, Medicina, Medicina, mentum. O.
ἰατρικὸν, Medicinaculum, Medicinale. O.
ἰατρὸς, Medicus, Medicus. P.
† ἰάχινος, Micus. E.
Ἰβηρία, Hispania.
ἴγδα, Mortarium. O.
ἴγδη, Pila. O.
† Ἴγδις, Mortarium. O.
† ἴγδις, Mortarium. P. Mortarium. S.
ἰγνύα, Poples. O.

ἰγνύαι, Suffragines. P.
Ἰγνὺς, τὸ ὑπὸ τὸ γόνυ μέρος, Suffrages, Poples. O.
Ἰδεχθὴς, Fœdus.
Ἰδιάζω, Solito.
Ἰδικὸς, Peculiaris, Specialis.
ἰδικῶς, Specialiter.
Ἴδιος, Proprius, Suus, Suus. P.
Ἴδιος, Peculiaris. O.
ὁ τὰ ἴδια λάθρα καταφαγὼν, Nebulo. P.
τῇ ἰδίᾳ προθέσει, Suis desideriis. P.
τῇ ἰδίᾳ ὠφελείᾳ, Suis desideriis. P.
ἰδίῳ θανάτῳ, Fatali sorte. E.
τῷ ἰδίῳ κέρδει, Suis desideriis. P.
ἰδιογνώμων, Morigerator.
ἰδιόκτητος, Peculiaris, Privatus, Peculiaris. P.
Ἴδιον, Peculium. P. Proprium. E. Suum. E.
† ἰδιοπαθεῖ, Intercipit. P.
† ἰδιοποιήμασιν, Usurpationi. P.
ἰδιοποιοῦμαι, Usurpo.
ἰδιοποιεῖται, Usurpat. P.
τοῦ ἰδιοποιήσασθαι, Usurpare. P.
ἰδιοπράγμων, Sui negocii, Suas res agens, Sui negotii. P.
ἰδιότητα, Privata. P.
ἰδιότροπος, Morigerator.
† ἰδιόχρωμα, Nativa. P.
† ἰδιόχροον, Nativum.
ἰδίως, Proprie.
ἰδιώτης, ὁ κοινὸς, Privatus, Paganus, Plebeius, Laicus. O.
ἰδιώτης, ὁ μὴ νοήμων, Rusticus, Rudis.
Ἰδοὶ, hæ Idus, singulare non habet.
Ἰδιωτία, Rusticitas.
ἰδιωτικὰ, Privata. P.
ἰδιωτισμὸς, Tirocinium. P. Rudimentum. P.
Ἴδνα, Tubera terræ. P. [ὕδνα.]
ιδοτα, Dedicta. P.
Ἰδοὺ, En, Viden, Ecce. Aspice. P. En. P.
ἰδοὺ, Ecce. P. Eccire. P. Ebor. P.
ἰδοὺ ἐκεῖνον, Ellum.
ἱδρυμένα, Collocata. P.
Ἵδρυσις, Locacio.
† Ἵδρυσμα, Delubrum.
ἱδρύω, Loco, Conloco.
ἱδρόω, Sudo. O.
Ἱδρῶ, Sudo.
ἱδρὼς, Sudor.
† ἱδρωτήριον, Sudatorium.
ἰδὼν, Gnarus. P.
Ἱερὰ, Sacra, Sacra. P. Sancta. P. Exta. O.
ἱερὰ ἀναθήματα, Donaria. P.
ἱερὰ βοτάνη, Sagmina. O.
ἱερὰ ζεύγη, Thensæ. O.
ἱερὰ ἡμέρα, Festus dies.
ἱερὰ νόσος, Sacer morbus, Morbus sonticus, Morbus comicialis, Sonticus morbus. P.
ἱέρακα, ἔστι δὲ ὄρνεον μεταβληθείσης τῆς Σκύλλης τῆς νήσου Μεγαρέων, Circum. P.
Ἱέραξ, Accipiter, Accipiter. P. Acceptor. P.
ἱεραρχικὸς, Pontificus. O. Pontificalis. O.
ἱερατικὸς, Fanaticus. P.
ἱερατικὰ βιβλία, Indigitamenta. P.
† Ἱερατία, Sacerdocium.
ἱέρεια, Camilla. P. Sacerdos. P.
ἱερεῖον, Hostia. P. Aglomia. P. Victima. O.
ἱερεὺς, Sacerdos, Sacerdos. P. Pontifex. P.
ἱερεὺς ὁ τὰ διοπετῆ ὅπλα θεραπεύων, Salius. P.
ἱερεὺς ὁ τὰ διοπετῆ ὅπλα θεραπεύων, Salior. P.
ἱερεὺς καίσαρος, Flaminicus, Salius, Flamen.
ἱερεὺς ἐπὶ σπονδῶν εἰρήνης, Fecialis.
ἱερέως εἶδος, Dialis, Salius.
ἱερεῖς, Flamines. P. Antistites. P.
ἱερία, Sacerdos.
ἱερῖον, Victima, Sacrum.
ἱερόδουλος, Hierodolus. Fanaticus. P.
† ἱεροθήκη, Sacrarium. P.
† ἱερόληπτος, Fanaticus.
ἱερομηνία, Sacrimensis.
ἱερομηνίαι, Festivi ludi. E.
ἱερομνήμων, Flamen. P. Pontifex. P.
ἱερὸν, Sacrum, Templum, Sacrosanctum. P. Sacrum. P. Fanum. P. Templum. P. Solox. P. Sacelum. O.
ἱερὸν Πανὸς, Lupercal.
ἱερὸν τὸ ἐν ἄλσει, Fanum.
ἱερὸν ὀστοῦν, Coxendix, maspina, Spina. P.
ἱεροποιὸς, Sacrificulus. O.
ἱερὸς, Sanctus, Sacer, Augustus. P. Sacer. P.
ἱερὸς τόπος περικεκλεισμένος, Puteale.
ἱεροσαλπιγκτὴς, Liticen. P.
ἱεροσκόπος, Haruspex. P.
ἱεροσκόποι, Extispices. O.
ἱεροσυλία, Sacrilegium.
ἱερόσυλος, Sacrilegus, Sacrilegus. P.
ἱεροσυλῶ, Sacrilego.
ἱερουργία, Sacrificium. P.
ἱερουργὸς, Inmolator.
ἱερουργῶ, Sacrifico.
ἱερουργεῖ, Sacrificat. P.
ἱεροῦ φραγμὸς, Puteale.
ἱεροφύλαξ, Edituus.
ἱερόω, Sacro, as. O.
ἱερῶ, Consecro.
ἱέρωμα, Simulacrum. E.
ἱερωνόμος, Victimarius. O.
ἱερωσύνη, Sacerdocium, Sacerdotium. O. Sacrimonium. E.
ἱερώτατος, Sacratissimus, Sanctissimus. P.
Ἰθαγενὴς, Originalis, Indigena.
Ἰθμὸς, Colum.
ἰθυνθὲν, Directum. P.
Ἰθυντὴς, Rector.
ἰθυντήριον, Regimen, Regimen. P.
ἰθύνω, Dirigo.
Ἱκανὸς, Sufficiens, Idoneus, Solers. O.
ἱκανοὶ, Idonei. P.
ἱκανὴ, Idonea. P.
ἱκανὸν, Sat, Idoneum. P.
ἱκανὸν τῷ πλήθει, Aliquantum. P.
ἱκανόν ἐστι, Satis est.
ἱκανὰ, Idonea. P.
ἱκανοδοσία, Satisdacio. Stipulatio. P. Vadimonium. P.
† ἱκανοδότης, Satisdator, Satisdator. P.
† ἱκανοποιῶ, Satisfacio. O.
ἱκανῶς, Abunde, Satis, Abundeque. P. Abunde. P.
ἱκανώτερον, Sacius.
ἱκανώτατος, Ditissimus. P.
ικεας τυχων, Veredo. P.
[εἰκαῖος, τυχὼν, Vulc.]
Ἱκεσία, Deprecacio, Oracio, Precacio, Prex, Deprecatio. P. Prex, precis. S.
ἱκεσίαι, Preces. P.
ἱκεσίαις, Suppliciis. P.
ἱκεσίαν προσφέρω, Allego.
ἱκέτης, Precator, Supplex.
ἱκετηρία, Oracio, Precacio, Supplicium.
ἱκετεύω, Supplico, Precor.
ἱκετεύω μετὰ δακρύων, Inploro.
ἱκετεύω, Precor. P. Supplico. O.
ἱκετεύει, Precatur. P. Precatur. P. Deprecatur. P.
ἱκετεύουσιν, Precantur. P.
ἱκετεύοντες, Deprecantes. P.
† ἱκετευτικὸς, Precarius.
ἰκμάζω, Humeo, mesco. O.
Ἰκμὰς, Umor, humor. P. Uligo. O.
ἰκμασία, Uligo, Umor.
ἰκνούμενον, Sequens. P.
† ἰκρίδιον, Tigillus. O.
Ἰκρίον, Tabulum, Tignus. O.
Ἰκρία, Pergula, Pergula. P.
Ἴκταρα, Albula. E.
Ἰκτερικὸς, Auriginosus, Luridus. P. Auruginosus. P. Arquatus. O.
ἴκτεριν, Auruginem. P.
ἴκτερις, Aurugo. P.
ἴκτερος, Aurugo, Morbus regius. P. Regius morbus. O. Aurigo. O.
ικτινβοα, Jugit. P.
† ἰκτίνινος, Milvinus. O.
Ἴκτινος, Milvus.
ἰκτῖνος, Milvus. P.
ἰλαδὸν, Catervatim. O. Turmatim. O.
Ἵλαος, Propitius. E.
Ἱλαρὰ, Leta.
ἱλαρία, Leticia, Lætitia. P.
ἱλαρὸς, Letus.
ἱλαρὸς, Hilaris. E. Hilarus. E.
† ἱλαροποιῶ, Letifico.
Ἱλάσκομαι, Propicior, Placor, Propitio. O.
ἱλάσκεται, Placat. P.
ἱλάσκω, Paco. O.
ἱλασμὸς, Placacio, Exoracio.
ἱλαστήριον, Propitiabile. O.
Ἵλεως, Propicius.
Ἵλεως, Propitius. O.
Ἴλη, Turma. O.
Ἴλιγξ, Turbo. P. Vertigo. O.
Ἴλιγξ ὕδατος, Vertex. P.
ἱλικοπος, Clavarius. E. [ἡλοκόπος.]
ιλις, Volumen. E.
Ἰλλύριος, Bardes. P.
Ἰλλυριοὶ δοῦλοι, οἱ καὶ ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας, κατὰ Κίννου καὶ Μαρίου στρατευσάμενοι, καὶ ἐκ τούτου τυραννῆσαι κατὰ τῶν δεσποτῶν. τούτους Σερτώριος δόλῳ † περικυκλεύσας ἀναιρεῖ, Bardei. P.
Ἰλὺς, hic Limus, plurale non habet, Limus. P. Limus. S.
ἰλὺς ποταμία, Limus. E.
ἰλυώδης, Limosus.
ἱμάντα, Corrigiam. P.
Ἱμαντόπους, Loripes.
† ἱμάντωμα, Loramentum.
ἱμάντωσις, Loramentum. P.
ἱμὰς, Habena, Lorus, Corrigia, hoc Lorum.
ἱμὰς, Lorum. P.
ἱμὰς ἵππων, Antilena. P.
ἱμὰς ὁ ἐκ τοῦ ἐφιππίου ἢ σάγματος ὑπὸ τὴν οὐρὰν ἐρόμενον, Postilena. P.
ἱμάτια, Res. P.
Ἱμάτιον, Vestimentum, Velamen. P. Vestis. O. Toga. O. Abolla, Toga. P.
ἱμάτιον κάτω ἔχον πορφύραν, Ruminum. P.
ἱμάτια, Vestimenta. P.
ἱματίου σῖπα, Pernicula.
ἱματίζω, Vestio. O.
ἱματίζειν, Investire. O.
† ἱματιοθήκη, Vestiarium. O.

ἱματισμὸς, Vestis, Vestis. P.
† ἱματοποιΐα, Vestificium.
ἱματοφύλαξ, Vestiarius.
ἱματοφυλάκιον, Vestiarium.
ἵνα, Ut.
* ιναγαφε * Inventarium. S.
ἵνα γὰρ, Ut enim.
ἵνα μὴ, Ne, Quominus. P.
ἵνα μόνον, Dummodo.
ἵνα οὕτως, Ita ut.
ἵνα τί, Ut quid.
ἵνα ὥσπερ, Ita uti.
† ἰνδικοπλεύστης, Colorator. P.
ἴνδος, Indos. E.
ἶνες, Fibræ. O.
'Ινίον, Occipium, Occiput. O. Occipitium. P. Pulpa. O.
† ινρoσασια, Portulaca. P.
'Ιξευτὴς, Aucupator, Auceps, Viscarius, Aucupium. P. Auceps. P. Aucupator. P.
ἰξευταὶ, Aucupatores. E.
ἰξευτήριον, Aucupium.
† ἴξευμα, Aucupium.
ἰξευτικὸς, Aucupatorius. O.
ἰξευτικοὶ κάλαμοι, Amites. P.
ἰξεύω, Visco, Aucupor.
ἰξεύει, Aucupatur. P.
ἰξεύουσιν, Aucupantur. P.
ἰξὸς, Viscum, singulariter tantum declinatur: et dicitur hic Viscus, Viscum. P. Viscum. S. Viscus, cum. O.
'Ιξὺς, Clunis.
† ἰοβάπτης, Violarius. O.
'Ιοβόλος, Venenosus, Venenatus. O.
ἰοειδὴς, Violaceus. O.
ἴον, ἄνθος, Viola, Vaccinium, Viola. P.
ἰὸν, Sagitta. S.
"Ιον λευκὸν, Ligustrum.
ἴον μέλαν, Vaccinium.
ἴον ξανθὸν, Luteolum.
ἴονθος, Varius. P.
ιοξ χαλκεις, Clox. S.
ἰὸς, Venenum. O.
ἰὸς ἐχίδνης, Virus, plurale non habet.
ἰὸς ἐχίδνης καὶ ζώου ἀλόγου, Virus. P.
'Ιὸς σιδήρου, Ferrugo, Rubellio. P. Ferrugo. P. Rubigo. O. Ferrugo. S.
ἰὸς χαλκοῦ, Erugo, Ærugo. P. hæc Ærugo. S.
'Ιοὺ ἰοὺ, Heu heu.
'Ιουδαῖος, Judeus.
"Ιουλος, ὄχνους τῶν γενείων, Lanugo, Lanugo. P.
ἰοῦμαι, Rubigino. O.
ἰπνοποιὸς, Furnarius. E.
'Ιπνὸς, Furnus.
ἰπνὸς, Laterna. O.
† ἰπνοκαύστης, Furnarius.
ἶπος, Prensurium. E.
'Ιππάζω, Equito.

ἱππάριον, Equileus, Equulus. O.
ἵππαρχος, Magister equitum. E.
ἱππασία, Equitacio.
ἱππαστὴς, Aura exsolitarius. P.
ἱππαστὴς κέλης, Singulator. P.
ἱππάφεσις, Carceres. P.
ἱππέλαφος, Equicervus. O.
ἱππεὺς, Eques, Equester, Eques. P.
ἱππεῖς, Equites. E.
ἱππέων, Equitum. P.
ἱππέων ταξίαρχοι, Halares. P.
ἱππεύω, Equito.
ἱππηλάτης, Quadrigarius. P.
ἱππίατρος, Veterinarius. P. Mulomedicus. E.
ἱππικὸς, Equester. O.
ἱππικῷ, Equestri. P.
ἱππικὸς ἄνθρωπος, Equinus, Equester.
ἱππικὸς τόπος, Circus circensis.
ἱππικὴ ἀσπὶς, Parma.
ἱππικὴ παράταξις, Ala. P. Alæ. P.
ἱππικὴ στρατιὰ, Equitatus. S.
ἱππικὴ τάξις, Turma, Ala, Turma. S.
ἱππικὸν, Circum. P.
τὸ 'Ιππικὸν, Equitatus.
ἱππικὸν τάγμα, Equester. P.
ἱππικὸν στράτευμα, Equitatus.
ἵππος, Equus, Caballus. P. Equus. P.
ἵπποι, Equi. P.
ἵππος ἄγριος, Equifer.
ἵππον δημόσιον, Equum publicum. E.
ἵππος δρομεὺς, Equus currulus.
ἵππος θήλεια, Equa.
† ἱπποβοσκὸς, Mango.
ἱππόδρομος, Circus circensis, Circus. E.
ἱπποδρόμια, Circenses. P.
ἱπποϊατρὸς, Mulomedicus.
ἱπποκόμος, Agaso, Equilio, Aurigator. P. Equisio. P. Equiso, onis. O. Equitarius. E. Caballarius. E.
† ἱπποκοσμία, Faleræ, singulare non habet, Faleræ. P.
† 'Ιπποκρήνη, Aganippe. O.
ἱππομάραθρον, Myrsetum. O.
† ἱππόνικος, Equo vincens. E.
† ἱππονομεὺς, Equarius, Equipastor.
ἱπποπήραι, Bulgæ. O.
ἱπποσέλινον, Apiastrum. P.
ἱπποστάσιον, Stabulum, Equile, Stabulum. P.

ἱππόστασις, Stabulum. E. Equile. E.
ἱππόται, Equites. E.
ἵππουρος, ἰχθὺς, Cliris, Glix. P.
ἱπποφόρβιον, Equitium. O.
ἱπποφορβὸς, Equarius, Equipastor.
ἱπποφορεὺς, Tolutarius. O.
ἱπποφορεῖς, Gradarii. O.
ἱππὼν, Equile.
ἵππων βουλὴ, Calebra. P.
ἵπωται, Præsatum est. E.
ἵπταται, Volat. P.
"Ιπταμαι, Volito, Volo, Volo, as. O.
"Ιρις, ἡ ἐν τῷ οὐρανῷ, Arcus.
ἶρις, βοτάνη,
ιρεων λύτρα, Auxilium. P.
ἶρις, Arcus. P. Plaga. P. Arcus cœli. E.
ἶρις, Arcus. S.
ἶρις ὀφθαλμοῦ, Circulus oculi. E.
† ιρτον, Sutile. P. [εἰρτὸν, Vulc. Herald.]
'Ισάζω, Equo.
ἰσημερία, Equa dies. Æquinoctium. P.
ἰσημερία ἐαρινὴ, Equinoctium vernale.
ἰσημερία φθινοπωρινὴ, Equinoctium autumnale.
ἰσημερινὸς, Equidialis.
ἰσημερινὸν, Æquidiale. O.
ἰσήμερος, Æquidialis. P.
ἶσις, Furia. E.
ἴσιλος, Erudnæ. P. [Gloss. L. G. ἴσιδος.]
ἴσκια, Lumbi. E.
† ἴσκλος, Ansa. E.
† ἰσκλοσώτιον σκεύους, Ansa. P. [† ἴσκλος, ὠτίον σκεύους, Du-Cang.]
ἰσοδυναμέω, Æquipolleo. O.
ἰσομερία, Solstitium. S.
ἰσομοιρία, Exequacio.
ἰσόμοιρος, Particeps. E.
ἴσον, Æquum. P. Pro facto. P.
ἴσον κατὰ ἀναλογίαν, Virilis. P.
† ἰσονύκτιον, Equinoctium, Æquinoctium. E.
ἴσον ποιῶ, Coequo.
† ἰσοπεδὲς, Planum.
ἰσορροπέω, Æquivaleo. O.
ἰσορροπία, Libramentum. P. Æquitalitas. P. Æquilibrium. O.
ἰσόρροπος, Equilibris.
ἴσος, Equus, Equalis, Par, Par. P. Sector. P. Par, Paris. S. Compar. O. Parilis. O. Æquabilis. O. Pariter. O.
† ἰσοσταθμία, Æquilibrium. P.
ἰσότης, Equalitas, Equitas, Equamentum, Æquitas. P. Æquamentum. S.

ἰσοτιμία, Æquitas, pietas. O.
ἰσότιμος, Condignus, Æqualis. E.
ἰσόχρονος, Equevus, Æquævus. P.
† ἰσοψῖσται, Æstimatores. E.
† ἰσοψῖστος, Æstimator. E.
ἰσόψυχος, Unanimus.
ἰσόψυχον, Animerum. P.
ἰσόω, Æquiparo. O.
"Ισταμαι, Sisto.
ἱστάναι, Stare. O. Restagnare. O.
† 'Ιστεὼν, Textrinum.
"Ιστημι, Sto.
"Ιστημι; σταθμίζω, Expendo, Arrigo. O. Pondero. O.
ἵστησιν, Sistit. P.
ἱστιοδρομῶ, Velifico, as. O.
'Ιστίον, Velum, Malus navis. E.
† ἱστιοπετὴς, Velivolus.
† ἱστιοπετὲς, Velivolum.
'Ιστόποδες, Pedes telæ, Pedestellæ. P.
ἱστόπους, Telæpes. E.
ἱστορέω, Viso, as. O.
'Ιστορία, Istoria.
ἱστορίαι, Monimenta, singulare non habet, Monumenta. P.
ἱστὸς, Tela. P. Tela. S. Malus masc. O.
'Ιστὸς γυναικεῖος, Tela.
ἱστὸς πλοίου, Malum, Arma navis. P.
† ἱστουργεῖον, Textrina. O.
ἰσχὰς, Carica.
ἰσχάδες, Caricæ. E.
† 'Ισχεια σομματα, Lumbaga. P. [ἰσχύος ἅμματα, Vulc.]
'Ισχίον, Dossum, Lumba, Clunis. P. Coxa. S.
ἰσχίον, ψόα, * din. Lumbus. S.
ἰσχία, Lumbi. P.
ἰσχναίνω, Macro, as. O.
ἰσχνεύω, Hittio. E.
'Ισχνὸς, Macer, Gracilis, Tenuis. P. Subtilis. P. Macer. P. Subtilum. S. Macer, cra, crum. O.
ἰσχνοὺς, Tenues. P.
ἰσχνὸν, Subtile. P. Exile. P. Gracile. O.
ἰσχνότης, Macies.
ἰσχύνης, Viricula. O.
ἰσχυρίζω, Fortifico. O.
ἰσχυρογνώμων, Pervicax. P.
'Ισχυρὸς, Validus, Fortis, Robustus, Validus. P. Fortis. P.
ἰσχυρὰ, Vivida, Fortis. P.
ἰσχυρὸν, Rigidum. P. Firmum. E.
† ἰσχυροποίησις, Confirmacio, Conroboracio.
ἰσχυροποιῶ, Confirmo, Obfirmo, Roboro, Conroboro.

ἰσχυροποιεῖ, Corroborat. P.
ἰσχυροποίησαν, Corroboraverunt. P.
ἰσχυροποιοῦμαι, Confirmor.
ἰσχυρῶς, Naviter, Vivide. P.
ἰσχὺς, Valencia, Virtus, Fortitudo, Strenuitas, Robor, Fortitudo. P. Virtus. P. Tenor. P.
ἰσχὺν, Vigorem. P.
ἴσχυσα, Prævalui.
ἰσχύω, Valeo, Prævaleo, Polleo. O.
ἰσχύει, Valet. P. Pollet. P.
ἴσχυσας, Valuisti. P.
ἰσχύοντες, Valentes. P.
Ἰσῶ, Equo.
ἴσῳ ζυγῷ, Equa lance.
ἴσως, ἐξ ἴσου, Pariter, Eque, Equaliter.
ἴσως, Tanquam. P. Forsitan. P. Fortasse. P.
ἴσως, τάχα, Fortasse, Forsitan.
† ἴσωσις, Equacio, Comparatio. E.
Ἰταλὸς, Italus.
Ἰταλικὸς, Italicus.
Ἰταμὸς, Pervicax, Procax, Tetricus, Durus, Severus. P. Procax. P. Truculentus. P. Trux. P. Petulans. P. Pervicax. P.
ἰταμὸν, Truculentum. P.
Ἰτέα, Salix, Salix. P. Salice. E.
ἰτεΐνος, Salignus. P.
ἰτεὼν, Salictum, Salictum. S. Salicetum. O.
Ἰτρίον, Iterum, Iteratum.
† Ἰτρὺς, Virus. [Germ. Ἴτις, Vitis.]
ἴτυς, Umbo. O. Antiqua. E.
Ἴυγξ, Frutilla.
ἰφειομάχω, Ario. P. [† ὀφειομάχω, Ario. Vulc.]
Ἰχθὺς, Piscis, Piscis. P. Marinus. P.
ἰχθύος εἶδος, Atharna. P.
ἰχθύες, Pisces. P.
ἰχθυόεις, Piscosus. O.
ἰχθυοπώλιον, Piscatorium.
† ἰχθυοπώλις, Piscaria. O.
ἰχθὺς φόλυξ, Squama.
ἰχθυοτροφεῖον, Piscina, Piscina. P. Vivarium. E.
ἰχθυοτροφεῖα, Piscinæ. O.
ἰχθύων ζώγριον, Vivarium.
ἰχθυώδης, Piscosus, Piscosa.
Ἰχνεύμων, Ichneumo, Ichneumon. E.
ἴχνευσις, Vestigacio.
ἰχνευτὴς, Vestigator, Sagax, Vestigator. P.
ἰχνεύω, Vestigo, Hittio. E.
ἰχνηλατῶ, Indago.
ἴχνος, Vestigium, Vestigium. P. Peda, Pedatura. O.
ἴχνη, Vestigia. P.
Ἰχὼρ, Tabes, Sanies, plurale non habent, Sanies. P. Virus. P. Sanies. S. Umor. E. Humor. E. Cruor. O.
† ἰχωρίζω, Puro, as. O.
Ἰώδης, Venenosus, Violaris. O. Virulentus. O.
Ἰὼ, ἰὼ, Heus.
Ἰὼν ἰὼν, Eho.
Ἰὼν ἰὼν, Eho, heus.
Ἰῶμαι, Sano, Medico, Medeor.

K

† Καβιδάριος, Cabidarius.
* κααπτος,* Meta. S.
Καβαλλὴς μηχανικὸς, Cantherius. P.
Κάβος, Congiarium.
καγχάζω, Cachimor. O.
καγχασμὸς, Cachinnus. O.
Κάγκελος, Cancellus.
† καγχελόω, Cancello, as. O. [καγκ.]
† καγχλίδες, Cancelli. O. [καγκ.]
Κάδος, Situla, Situlus, Situla. P.
κάδος, μέτρον οἴνου, Congium. P.
κάδος, Situla. S.
κάδιον, Sitella, Sitellum.
Καθὰ, Sicuti, Velut.
† καθάγμα, Sterquilinium. O. [κάθαρμα.]
καθαιρεθὲν, Depositum. P.
Καθαίρεσις οἰκοδομήσεως, Destructio, Demolicio.
καθαιρέω, Everto. O.
καθαίρω, Purgo, mundo, as. O. depurgo. O. puto, as. O.
καθαιρῶ, καταστρέφω, Destruo.
καθαιρῶ δόξης, Detrecto. E.
καθαίρει, Purgat. P. Commundat. P. Deportat. P.
καθαιρεῖν, Amputat. P. deducit. P. demolit. P.
καθαίρειν, Purgare. P.
καθαίρεται, Piatur. P.
καθαιρῶ ἱστὸν, Detexo. P.
Καθάλλομαι, Desilio, Insilio, Præsulto. O.
καθάλλεται, Desilit. P.
Καθάπαξ, Omnino, Prorsus.
Καθάπερ, Sicuti, Veluti, Ut, Ceu, Quasi, Tanquam, Ac veluti. P. Utpote. P. Tanquam. P. Atque uti. P.
καθάπερ, Quasi. O.
καθάπτει, Nectit. P.
καθάπτομαι, Taxo. O.
Καθαρὰ, Pura, Mera, Pura. P.
Καθάριος, Subtilis, Delicatus. P. Subtilis. P.
καθάριον, Subtile. P.
καθαριότης, Subtilitas, Mundicia, Puritas.
καθαρίζω, Mundo.
καθαρίζειν, Mundare. E.
καθαρισμὸς, Purgacio, Purificacio.
† καθαριστὴς, Putator. P.
κάθαρμα, ἐπὶ ὕβρεως, Purgamentum.
κάθαρμα, Purgamentum. O.
καθάρματα, Purgamenta. E.
καθαρμὸς, Purgacio, Lustrum, Lustracio, Purificacio, Lustratio. P.
καθαρμὸν ποιεῖ, Commundat. P.
καθαροποιῶ, Purifico, Mundifico. O.
καθαρὸς, Sincerus, Mundus, Purus, Merus, Purus. P. Mundus, Candidus. P. Putus. O.
καθαρὸς ἄρτος, Siligineum. S.
καθαρότης, Puritas.
καθάρσιον, Piabile. O.
κάθαρσις, Repurgacio, Ablumentum. S.
καθαρτὴς, Purificus.
καθαρτικὸς, Lustralis.
καθαρῶς, Sincere, Sinceriter.
Καθ' ἑαυτὸν, In se, secum.
Καθέδρα, Sella, Sessio, Cathedra, Subsellium.
καθέδρα ἀρχοντικὴ, Solium. S. Sedes. E. Sedile. O.
† καθέδριον, Sedile, Subsellium.
καθέζομαι, Sedeo.
καθεῖλκεν, Demisit. P. Destruxit. P.
καθείργω, Coerceo. O. Compello, is. O.
Καθ' ἕκαστον, Singulatim. Singillatim. P. Singulatim. P.
καθ' ἕκαστον ἔτος, Quotannis. P.
καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, Quotannis.
καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Per singulos dies. P.
καθεκάστην, Indies. O.
καθέλκει, Deducit. P.
καθ' ἓν, Singulis. P.
καθ' ἕνα, Singuli. P.
καθ' ἕνα ἕκαστον, Viritim. P.
καθερομένα, Consacrata. E. [καθιερωμένα.]
† καθέρπειν, Proserpere. O.
καθερπύζω, Perrepto. O.
καθεσταμένα, Instituta. P.
καθεστήκασιν, Constant. P.
καθεστῶσαι, Constitutæ. P.
Καθεστὼς, Sanus, Constitutus. P.
καθεστώτων, Constitutorum. P.
καθετὴρ, Redimiculum. E.
καθετῆρες, Redimicula. P.
† Καθέτης, Perpendiculum, Perpendiculum. P.
κάθετος, Perpendiculum. O.
Καθεύδω, Dormio, Ineo somnum.
καθέψει, Decoquit. P.
Καθηγητὴς, Præceptor, Doctor. P.
καθηγηταὶ, Professores. P.
καθ' ἡδονὴν, Volupe. O.
καθήκει, Officit. P.
καθῆκεν, Demisit. P.
Καθῆκον, Officium, Necessitudo. P.
τὸ Καθῆκον, Officium. O.
τῷ καθήκοντι, Officio. P.
καθήκω, Devenio. O.
καθήκων, Officiosus, Probus. P.
καθήλατο, Desiluit. P.
καθήλωσον, Configo clavis. E.
Καθηλῶ, Configo.
καθήλωσις, Fixio.
καθηλωτὴς, Fictor.
κάθημα περιδέραιον, Eleutherium. P.
Κάθημαι, Sedeo.
κάθηται, ἐπὶ βρέφους, Sedet. P. Sissiat. P.
καθήμενον, Sessile.
Καθήμενος, Sessilis.
καθημένος, Reses. O.
Καθημερινὸς, Cotidianus, Diurnus. Cottidianus. P.
καθημερινὸν, Cotidianum. P. Diurnum. S.
καθημερινὰ, Cotidiana. E.
καθ' ἡμέραν, Cottidie, Diurno. P.
καθηράσαντο, Devovescent. P. [κατηράσαντο.]
Καθιδρύω, Conloco.
καθιδρύει, Dedicat. P.
† καθιδρόω, Desudo. O.
† καθίδρυμα, Delubrum. P. Pulvinar. P.
Καθιερῶ, Sacro, Dedico, Voveo, Consecro.
καθιερωμένος, Sacrosanctus.
καθιέρωσις, Sacracio.
καθιζάνω, Resideo. O.
καθίζω, Sedeo. O.
Καθίημι, Deicio, Demitto.
καθειμένος, ὁ στυγνὸς, Dejectus, Summissus, Sedatus.
καθειμένος, ἐπὶ γενείου, Promissus, promissaque barba, Virg. in Bucol.
Καθίπταμαι, Devolo, Convolo, Revolo. O.
καθίπταται, Devolat. P.
κάθισις, Sessus. S.
Κάθισμα, Sedile, Sella. P.

Sessio. E.
καθιστᾷ, Perducit. P.
Καθίστημι, Dispono, Ordino, Constituo, Substituo. O. Firmo, as. O.
καθίστησιν, Constituit. P.
καθίστωταις, Præficere. P.
[καθιστῶσαι, Vulc.]
Καθοδηγὸς, Deductor.
καθοδηγοὶ, Deductores. P.
κάθοδος, Descensus, Descensio, Descensus. S. Reditus. O.
Καθολικὸς, Racionalis, Consularis. E.
καθολικὸν, Universale. O.
καθολικῶς, Proprie. P.
τὸ Καθόλον, Universalitas. O.
καθόλου, Hautquaquam, Prorsus, Omnino, Penitus, ex toto. P. Omnino. P.
Καθ' ὁμάδα, Per universitatem.
καθοράω, Despecto, as. O. Despicio. O.
Καθορῶ, Perspicio, Aspicio, Despicio.
καθορᾷ, Despicit. P. Conspicit. P. Attendit. P.
καθόρα, Dispice. P.
καθορῶν, Dispiciens. P.
Καθοσιῶ, Dedico, Devoveo, Voveo.
καθοσιοῖ, Dedicat. P. Devovet. P.
καθοσίωσις, Devocio, Dicacio, Majestas, Dicatio. P. Devotio. P.
καθοσιώσεως ἔγκλημα, Majestatis crimen. P.
† καθοσιότης, Defunctio. P.
καθ' ὅσον, Eatenus. O.
καθ' ὅσον ἂν, Quoadusque. O.
Κάθυγρος, Humidus.
Καθ' ὑπερβολὴν, Supra modum, Super modum.
καθ' ὑπερβολὴν ἐπιθυμῶ, Gestio.
Καθυφαίνω, Detexo.
Καθύφεσις, Prævaricacio.
† καθυφέτης, Prævaricator.
καθυφίημι, Prævarico.
καθυφίημι τοῦ ὑπευθύνου, Prævaricor reo. P.
Καθὼς, Prout, Velut, Sicut, Prout. P.
Καθωσιωμένος, Devotus. Devotus. P. Dicatus, Devotus. S.
καθωσιωμένη, Devota. P.
καθωσιωμένον, Dedicatum. P. Sacrosanctum. P.
καθωσιώσεως ἔγκλημα, Majestatis crimen. E.
καθωσιώτατος, Devotissimus. P.
Καὶ, Ac, Atque, Etiam, Et, Que, Et. P.
καὶ ἄρα, Etiamnum.
καὶ γὰρ, Etenim.
καὶ δὴ ἐπιπολὺ, Ac diu. P.
καὶ δὴ, Atque etiam, Etiam. P.
καὶ δὴ ἄρα, Etiamnum.
καὶ διὰ τοῦτο, Ideoque.
καὶ εἰ, Etiamsi, Etsi.
καὶ ἔτι δ' ἂν, Et quidquid.
καὶ ἐπὶ τούτοις, Insuper etiam.
καὶ ἔτι, Atque.
καὶ ἤδη, Jamque.
καιμαθῆναι, Dictatum. P.
[ἀναδιδόμενον καὶ μάθημα, Salm.]
καὶ μάλα, Immo. O.
καὶ μάλισθ' ὅτε, Cum utique. P.
καὶ μέντοι, Atque ideo, plane. P.
καὶ μὴν, Atqui, Imo vero.
Καινίζω, Novo.
καινισμὸς, Innovacio, Novacio, Novatio. P.
† καινιστὴς, Innovator.
Καινὸς, Novus.
καινὸν, Novum. P.
καινοποιὸς, Novator.
καινοποιῶ, Novo.
καινοποιεῖ, Refecit. P.
καινοτομῶ, Innovo.
καινοτομία, Novacio, Innovacio.
καινότης, Novitas.
† καινοφωνία, Vocum novitas.
καὶ νῦν, Etiamnum. O.
Καὶ ὁμοίως, Itemque.
Καίομαι, Ardeo, Conflagro, Recremo, Flagrum. P.
καίεται, Ardet. P. Liquescit. P.
καιόμενοι, Ardentes. P.
καιόμενα, Ardentia. P.
Καὶ οὐδέπω ἔτι, Neque adhuc.
καίπερ, Quanquam. P.
Καὶ πρὸς, Adque.
Καὶ † προστανῶς, Debusi deque. P. [καὶ προφανῶς, desusdeque, Du-Cang.]
καίριος, Tempestivus. O.
καίριον, Tempestivum.
καιρὸς, Tempus, Tempus. P. Tempestas. O. Occasio. O.
καῖσαρ, Cæsar.
Καὶ τότε, καὶ τότε ἔτι, Etiam tum.
καὶ τηνικαῦτα, Etiam tum.
καί τι, Quidve.
καίτοι, Atqui. P. Quamvis, Quamquam. O.
καὶ τυραννικῶς, Ac regie. P.
Καίω, Cremo, Flagro, Uro, Ustulo. O.
καίει, Urit. P.
Κακεντρεχὴς, Maluginosus, Maliginosus. P.
κακῇ πίστει, Mala fide. E.
Κακήγορος, Vituperator, Maledicus, Maleloquax.
κακηγορία, Vituperacio.
κακηγορῶ, Vitupero.
† κάκησις, Tædium. P.
* κακθες,* Catha. S.
Κακία, Malignitas, Malicia, Vitiositas. P. Malitia. P. Vitiositas, Vitium. O. Malitas. E.
κακίαι, Nequitiæ. P.
κάκιστος, Pessimus, Pessimus. P.
κακλεὶς, Jugulum. S. [κατακλείς.]
κακόβιος, Gestio. P.
Κακόβουλος, Malignus, Malivolosus.
κακοβουλία, Mala cogitacio.
Κακοδαίμων, Calamitosus.
κακοδαιμονία, Calamitas.
Κακοεργὸς, Maleficus.
Κακοήθης, Malignus, Maliciosus, Malignus. P.
κακοήθεια, Malivolencia, Malignitas, Cavillatio. P.
κακοηθεύομαι, Malignor.
Κακοθελὴς, Malivolus, Malignus.
† κακοθελία, Malivolencia.
† κακοθέλεια, Obtrectatio. P. Malivolentia. P.
κακολογέω, Maledico. O.
Κακολόγος, Vituperator, Maleloquax, Maledicus.
κακολογία, Maledictio, Vituperacio, Obtrectacio, Convicium. E.
κακολογῶ, Obtrecto.
† Κακόμορφος, Deformis.
† κακομορφία, Deformitas, Deformatio. P.
Κακόνοια, Mala conscicencia.
κακόνους, Malivolus.
Κακοπάθεια, Vexacio, Labor.
κακοπαθὴς, Laboriosus. P.
κακοπαθῶ, Vexor.
κακοπαθεῖ, Carpitur. P.
Κακοποιὸς, Malificus.
κακοποιΐα, Malificencia, Malificium, Astutia. P.
Κακοπράγμων, Litigiosus, Calumniator, Calumniator.
κακοπραγμοσύνη, Calumnia.
κακὸς, Malus, Malus. P.
κακορραφία, Sutela. O.
κακοσμία, Elubies.
κάκοσμος, Spurcus, Elluatus.
† κακοσύμβουλος, Malesuada.
κακοτεχνία, Mala ars.
κακότεχνος, Mala arte.
κακότης, Malicies, plurale non habet.
κακότροπος, Male moratus, Mali moris.
κακοῦβαι, Uniones. E. [μονόκοκκα, Du-Cang.]
κακοῦμαι, Adfecto.
κακουργία, Maleficentia. O. Stellionatus. E.
κακοῦργος, Maleficus, Stellionatus, Maleficus. P. Facinorosus. O.
κακοῦργοι, Fraudatores. E.
κακουργῶ, Malefacio.
† κακοφημίζω, Inclamo. E.
κακόφημος, Famosus.
† κακοφημία, Famositas.
κακχάζω,
κακόω, Affligo. O.
κακῶς, Male, Perperam. O.
κακῶς διακείμενος, Male sanus.
κάκωσις, Adfectacio, Adflictacio.
καλαγαθὸς, Benignus. P.
[καλοκάγαθὸς, Vulc.]
καλαθίσκος, Quasillus. O.
κάλαθος, Fiscella, Qualus, Quasillus. P. Quallus. O.
† καλάθωσις, Laquear, Lacunar.
† καλαμάριον, Atramentarium, Atramentarium. P.
καλάμη, Stipulum, Stipula, Culmus, Stipula. P. Seditio. P. Spica. P. Culmus. P. Avena. P.
καλαμίνθη, Nepita. P.
† καλάμινθος, Nepeta.
† καλαμοθήκη, Pennarium. O.
κάλαμος, Harundo, arundo. P. Tessera. P. cicuta. S. calamus. S. harundo. S. culmus. O.
κάλαμος, δι' οὗ γράφομεν, Canna.
κάλαμος, αὐλὸς ποιμενικὸς, Cicuta.
† κάλαμον, Calamum. E.
καλάμιον, hoc Arundinetum.
καλαμὼν, Harundinetum. S. Arundinetum. O.
καλάνδαι, Calendæ, singulare non habet.
καλαπόδιον, Forma caligaris. E.
καλάπους, Norma. P. Forma. P.
καλαύροψ, ποιμενικὴ ῥάβδος, Pedum.
καλαύροψ, Lituus. P.
καλαύρωψ, Pedum. S.
καλέω, Voco, as. O.
καλεῖ, Vocat. P. Clamat. P. Invitat. P.
καλέσαι, Ercessere. P.
καλὴ ἐλπὶς ἐν νεωτέρῳ, Indoles. P.
καλῇ πίστει, Bona fide. S.
καλιὰ, hic Nidus, hic Nidus. S.
καλιὸς, ἀγροίκου οἶκος, Casa, Tugurium.
καλιὰν ποιῶ, Nidifico.
κάλιξ, Caliga.
καλλάϊνον, Venetum.

† καλλαῖος, Venetianus.
† καλλίγονος, Pulchrigeneris. E.
καλλιγραφῆσαι, Antiquare. P.
καλλιγράφος, Librarius. Antiquarius. P.
καλλιέπεια, Lepor, os. O.
καλλιερέω, Lito, as. O.
καλλιερῶ, Victimo.
καλλίνικος, Invictissimus. P. Victoriosus. O. Pulchritudine vincens. E.
κάλλιστος, Optimus.
κάλλιστα, Optime.
καλλίων, Melior.
κάλλος, Pulchritudo, Decor.
κάλλος ἀνατροφῆς, Almetes. P.
κάλλυντρον, Nitella. O.
καλλύνω, Venusto. O. Nitido, as. O.
καλλύνομαι, Niteo. O.
καλλωπίζω, Decoro.
καλλωπίζει, Decorat. P.
καλλώπισμα, Ornamentum. O. Comptus, us. O.
καλλωπισμὸς, Lenocinium, Lenocinium. P.
καλλωπιστὴς, Lenocinator.
καλοβάτης, σχοινοβάτης, Funambulus.
καλοβάται, Funambuli. P.
† καλοβουλία, Bona cogitacio.
† καλοθελὴς, Benivolus, Bonignus.
† καλοθελία, Benivolencia.
κάλοι πλοίου, Rudentes.
καλοίη, Invitet. P.
καλοκἀγαθία, Benignitas, Benignitas. S.
καλοκἀγαθία, Benivolentia. P.
καλὸν, Detium. P. Amœnum. O. Honestas, um. O.
† καλοπλόκος, Victor. P. [† ὁσιοπλόκος: vitor, Germ.]
καλοπόδιον, Formu caligaris. E.
Καλόπους, Forma calcis, Norma, Norma. S.
καλόποδες, Formæ. E.
Καλὸς, Bonus, Pulcher. O. Bellus. E.
κάλος παχὺς, Cruppa. P.
Κάλος, ἡ σχοῖνος, Funis, Rudens.
κάλοι, Rudentes. P.
† Καλότροπος, Bonimoris.
Κάλπη, Urna.
† καλπίσιον, Seriola. O.
κάλπις, Urna. P. Situla. E. Nasiterna. E. Capis. E.
† καλυβεὺς, Casarius. E.
Καλύβη, Casa, Tugurium, Pergula, Casa. P. Tugurium. S.
καλύβαι, Mappalia. P. Magalia. P. et Mapalia. E.
καλύβαι Ἀφρῶν, Magalia, singularia non habet.
καλύβιον, Casula, Tugurium.
Κάλυμμα, Velum, Velamen, Velamen. P. Tegimentum. P.
καλυμμάτριον, Tegillum. O. [καλυμμάτιον.]
Κάλυξ, Calix, Cohivum. P.
κάλυξ ῥόδου μεμυκὼς, Conivum. P.
καλυπτὴρ, Impers. P. Imbrex. P.
καλυπτῆρες, Repagula. P. Inbrices. P. Imperges. P. Iambrices. P.
Καλυπτήρια, Tegestas.
† καλυπτηριάζω, Imbrico.
† καλυπτηρίζω, Imbrico. E.
καλυπτήριον, Tectamentum.
† καλύπτης, Imbrix.
καλύπτω, Velo, Tego, Operio, Nubo. O. Cooperio. P.
καλύπτει, Iambricat. P. Operit. P. Velat. P.
καλύπτειν, Operire. E.
Καλῶ, Cito, Voco.
καλώδιον, Funiculus. O.
Καλῶς, Bene, Bene. P. Recte. O. Affabre. E.
καλῶς πράττω, Benefacio. O.
κάλως, Funis. O.
κάμαξ, Rutica, Pertica, Pertica. P. Sudes. O. Longurius. O. Fuscina. P.
καμάρα, Testudo, Fornix, Arcus, Testudo. P. Fornex. P.
καμάρια, Cufæ. P.
καμαρία, Cufa. E.
† καμαρόω, Fornico, as. O.
καμαρωτὸς, Arcuatus. O.
καματηρὸς, Laboriosus. O.
κάματος, Labor.
καματόω, Delasso. O.
κάμηλος, Camelus, Camelus. S.
Κάμινος, Caminus, Furnus, Furnax.
κάμινος, Fornax. P.
† καμινοκαύστης, Furnarius.
Καμμύω, Cohibeo, Conniveo. P.
καμμύει, Cohibet. P.
Κάμνω, Laboro, Convicior. P. Defectiscor
κάμνει, Defecit. P.
κάμνουσιν, Adflictantur. P. Adfectis. P.
† καμυλλὶς, Sclodia. P.
† Καμπανὸς, Stater.
† καμπάνον, Campanum. E.
Καμπὴ, Flexus, flexus. P. flexus. S. floaura. O.
καμπὴ ὁδοῦ, Deverticulum. P.
Κάμπη λαχάνου, Eruca, Uruca, Uruca. P. Suffrago, inis. O.
καμπὰς, Erucas. P.
καμπὸς, hic Campus. S.
καμπτὴρ, Meta. E.
καμπτῆρες, Carceres. E.
Καμπτὸς, Flexus, hæc Meta.
† Κάμπρα, Campsa, Arca, et Arcela. P. [† Κάμπτρα.]
† κάμπτρια, Campsa. E.
† καμπτροποιὸς, Campsarius.
Κάμπτω, Flecto, Flecto. O. Curvo, as. O.
καμπύλη βακτηρία, καὶ εἶδος σάλπιγγος, Lituus. P.
Καμπύλος, Curvus, Uncus.
καμπύλον, Curvum. P. Corvum. E.
† καμπυλοσαλπισταὶ, Cornicines. P.
καμφθεὶς, Tortus. P.
κάμψις, Flexus.
κάμψις ὁδοῦ, Flexura, Amfractus.
Κἂν, Saltem, Saltem. P. Quamvis, Quamquam. O. Tametsi. O.
† κανάλης, Cloaca.
† καναλίσκος, Cloax.
καναχήπους, Sonipes. O.
Κἂν γοῦν, Saltem.
κανδήλα, Cicendela.
κανθαρὶς, Cantharis. E.
κάνθαρος, Scarabius, Scarabeus. P. Ascra. S. Scarabaius. E.
κανθήλιον, Clitella, Clitelia. P. Semuncia. P. Semuncia, Clitellæ. E.
κανθήλια, Semuntia. E.
κανθὸς τροχοῦ, Urus.
κανθὸς ὀφθαλμοῦ, Canthus, Angulus.
κανθὸς ὀφθαλμοῦ, Angulus. P.
κάνθος, Hirquus. O.
κανθοὶ, Anguli oculorum. E.
Κάνναβις, Stuppa, Stuppa. P.
† καναβάριος, Stupparius.
κανόνες γερδιακοὶ, καὶ χαρτουτόμοι, Scapi. P.
κανόνες, Clatri. P.
Κανονίζω, Regulor.
κανονικῶς, Regulariter.
κανοῦν, Canistellum.
Κανὼν, Regula, Norma, Regula. P. Pertica. P. Regula. S.
κανόσιν, Casibus. P.
κανονίζω, Regulo. O.
κανονικὸς, Regularis. O.
καπετράϋνα, Mitigavi. P.
Καπηλεῖον, Popa, Popina, Taberna, Cauponium, Popina. P.
† καπηλευτὴς, Nundinator. O.
καπηλεύω, Ganeo, Nundinor. O. Cauponor. O.
καπηλικὸς, Popinula. O.
καπηλικὴ, Cauponaria. O.
καπηλὶς, Caupona. O.
καπηλίδες, Stabulariæ. O.
† καπηλίον, Coponicula. P.
† καπηλογείτων, Atturubernalis. P.
καπηλοδύτης, Ganeo, Tabernarius.
κάπηλος, Cauponarius, Copo, Tabernarius. P. Copo et Caupo. P.
† καπνειὼν, Fumarium. O.
κάπνη, Fumarium. S.
Καπνίζω, Fumo, Fumigo, Infumo. O.
καπνοδοχεῖον, Fumarium.
καπνοδόχη, Infumabulum. O.
† καπνοδόχος, Fumarium. E.
καπνὸς, Fumus, plurale non habet, Fumus. P.
† καπνοῦχος, Tubulus.
καπνώδης, Fumosus.
καπρίζω, Subo, as. O.
† καπρινὸς, Aprinus. O.
† Καπριόλος, τὸ ἔρεισμα τῆς στέγης, Furcilla.
Κάπρος, Verris, Verris. P. Ructum. P. Aper. O.
καπρῶ, Prurio.
καπρᾷ, Surit. P.
† κάπρον, Capsa. E.
† κάπτρον φόρου, Capsarium. E.
κάπυρον, Crustum.
καπυρίον, Crustulum, Crustula. S.
† Κάπων, Gallus castratus.
Κάραβος, ἰχθὺς, Lucusta, Lucusta. P. Locusta. E. Lucusta marina. E.
Καραδοκῶ, Exspecto.
καραδοκοῦσιν, Aucupantur. P.
† Καρακάλλιον, Cuculla.
κάρβασα, Aluta. O.
κάρδαμον, Nasturcium, Masturcium. P. Nasturcium. P.
Καρδία, Cor, Cor. P.
καρδία δένδρου μακρὰ, Arboracia. P.
† καρδιακὸς, Cardiacus, Cordatus. E.
† καρδιακὸς πόνος, Cordis valitudo. E.
† καρδιότης, Præcordia. P.
κάρδοπος, Matta. O.
καρεὶς, Tonsus. P.
* καρθοδεκε, Scrinium. S. [Gloss. L. G. χαρτοφυλάκιον. An leg. † χαρτοδοχεῖον?]
Καρὶς, Scilla, Galbacus,

Squilla. P. Clamoris. S. καρίδες θαλάσσιαι, Squillæ. P. Cammari. P. Camari. E. Scillæ. E.
καρκῖνος, ζῶον, Cancer, Cancer. P.
καρκῖνος, ἡ νόσος, Cancer.
καρκῖνος χαλκέως, Forfex.
καρκίνος, Forceps. S.
† κάροια μακρὰ, παρὰ Δουκιλλίῳ, Gutilli oncæ. P. [κάρυα μακρὰ, Gulliocæ, Vulc.]
† καροιοτομια, Gulluca. P.
Κάρος, Sopor.
κάρος ἐξ οἴνου, Sopor e vino. P.
† Καρουχάριος, Mulocisiarius, Carucharius.
† καρούχιον, Reda.
† Καροφόρος, Soporiferus.
καρπία, Ususfructus. P.
Καρπίας χρῆσις, Usufructus.
† καρπιστικὸν, Liberalem, Liberale judicium.
καρπίζομαι ἐπὶ ἐλευθερίᾳ, Adseror.
καρπίζομαι, Defrugo. O.
καρπισμὸς, Vindicta, Adsercio.
† καρπιστεία, Vindiciæ. E.
† καρπιστὴς, Adsertor, Vindex, Adsertor. P.
† καρπιστία, Adsercio, Adsertio. P.
† καρπιστίαι, Vindiciæ, singulare non habet.
† Καρπόδεσμος, Lemniscus, Articularia fasciola.
† καρποδέσμιος, περιειλημμένος, Lemniscatus.
Καρπὸς, Fructus, Frumentum. P. Fructus. P. Ravus. P. Frugis. E.
καρπὸν, Fructum. P.
καρπὸν ὥριμον, ἄωρον, Fructum maturum, immaturum. E.
καρποὶ, hæ Fruges, et hanc frugem, et ab hac fruge dicimus.
καρποῖς, Segetibus. P.
καρπὸς χειρὸς, Internodium, Articulum. P.
καρποῦμαι, Fruiscor. O.
καρποφόρα, Fructifera. E.
καρποφόρος, Frugifer, Fructifer. O.
καρποφορῶ, Fructifico.
† καρπώδης, Fructuosus. E.
κάρπωσον, Adole. P.
† κάῤῥιον † καθεδρωτὸν, Covinnus. P.
† Κάῤῥον, Reda.
† Καρταλάμιον, Cartalamia.
κάρταλος, Fiscella.
κάρταλλος, Fiscella. P. Fiscella. S.
καρτερῶ, Persevero. O.
καρτερεῖ, Perpetitur. P. Perseverat. P. Durat. P.
καρτερῆσαι, Perpeti. P.
Καρτερικὸς, Tolerans, Patiens. E.
καρτερικὸς ἐν πληγαῖς, Triverbero.
καρτερικῶς, Sedulo. P.
καρύα, Nux, Nucis. S.
† καρύδια, Nuces. E.
καρυηρὸς, Nuceus. O.
Κάρυον, Nux, Nux. P.
κάρυα, Nuces. P.
† καρυάριον, Nucula. O.
κάρυος, Nux. O.
κάρφη, Stramen. O.
Καρφίον, Surculum, Surculus.
κάρφος, Festuca, Surculus, Stipula. P. Festuca. P. Fistuca. E.
† καρφώδης, Stramentitius. O.
καρχήσιον, Antenna. O.
Καρῶ, Soporo, Sopio.
κάρωσις, Sopor, Sopor. P. hic Sopor. S.
Κασία, Casia.
Κασίγνητος, Germanus.
Κασίτερος, Stagnum, Cassiterum. plurale non habent. * Stagnum. S.
κασσίτερον, Stagnum. P.
κασσιτέρινα, Stagnea. P.
† κασσιτερουργὸς, Stagnator.
Κάσσυμα, Solum, Solum caligarium. E.
Κάστανον, Lopimum, Castanum.
† καστροκνημίαι, Suræ. E.
Κάστωρ, ζῶον, Fiber.
κατὰ, Di, Dis, Juxta, Per, Secundum, De P.
κατὰ ἄγνοιαν, Per ignoranciam.
κατὰ ἀναλεγεαν, In virilem. P.
κατὰ ἀναλογίαν, Pro porcione, Pro rata porcione. Pro rata portione. P.
κατ' ἄνδρα, Viritim. P.
ὁ κατὰ ἀγρὸν οἰκονομῶν, Villicus. P.
κατ' ἀγρὸν, Rure. P.
κατὰ ἀξίωσιν, καὶ συγχώρησιν, Precario. P.
κατ' αὐτοῦ, Ibidem. P.
κατάβα, Descende. E.
κατὰ βαθμὸν, Gradatim. P.
κατὰ βάθος, Penitus. P.
καταβαίνω, Descendo.
καταβαίνει, Descendit. P. Degreditur. P.
Κατάβασις, Clibus, Proclivus, Descensus, Declivus, Descensio, Descensus. P. Declibus. P. Descensus. S. Clivus. S. Declivus. S. Descensum. E.
Καταβάλλω, δίδωμι, Solvo, Dependo, Pendo.
καταβάλλω οἶκον, Diruo.
καταβάλλω οἰκοδομὴν, Demolior.
καταβάλλω πληγὰς, Elido.
καταβάλλω ἐν πολέμῳ, Deicio.
καταβάλλω τὸ φρόνημα, Deicio.
καταβάλλω, Deicio. P. Ruto, as. O. Prosterno. O. Sterno. O.
καταβάλλει, Dependit. P. Deturbat. P.
Καταβαρῶ, Perpondero, Depondero.
† καταβάρησις, Oppressio.
καταβεῖαι, Ballistæ. E. [καταπέλται, Vulc.]
Καταβιβάζω, Regrado.
† καταβιβασμὸς, Regradacio.
καταβλακεύομαι, Obtorpesco. O.
καταβληθέντα, Applicata. P.
Καταβόησις, Convicium, Convitium. P.
Καταβολὴ, ἀπόδοσις, Solucio, Pensio, Propago. P.
καταβολῆς, Pensionis. P.
τὴν Καταβολὴν, Pensitationem. P.
καταβολὴ οἰκοδομῆς, Destructio.
καταβολὴ, Molimen. O.
† καταβολεὺς, Solutor.
καταβόλια, Confectores. P. [κατάβολοι, Scalig.]
Καταβόσκω, Depasco.
Καταβοῶ, Convicior.
καταβοᾷ, Convitiatur. P. Vociferat. P. Conviciatur illi, et Convicium facit. P.
Καταβραχὺ, Paulatim, Parumper.
† Κατάβρεξις, Delibutus.
καταβρέχω, Delibuo.
Καταβυθίζω, Demergo, Pessundo, Terentius Andria, me aut herum pessundabunt.
† καταβυθισμὸς, Demersio.
καταβῶμεν, Descendamus. E.
καταγγελεὺς, Delator. P.
Καταγγέλλω, Indico, Defero, Nuncio.
καταγγέλλει, Indicit. P.
καταγγελθεὶς, Delatus.
† κατάγγελσις, Indicacio.
† καταγγέλτης, Delator, Nunciator.
Καταγεῖος, Terrestris.
καταγελασθεὶς, Derisus. P.
Καταγέλαστος, Deridiculus, Derisus, Inrisus. P.
καταγελῶ, Derideo.
καταγελῶ τοῦ παρασίτου κόλακος, Derideo adsentulam. P.
καταγελάσαμεν, Inrisimus. P.
καταγέλασον, Ridiculare. O.
κατάγελως, Ridiculus. Derisus. P.
Κατὰ γένος, Generatim.
κατὰ γένη, Generatim. O.
Καταγινώσκω, Culpo, Reprehendo.
καταγινώσκω σου, Vicium tibi duco.
καταγινώσκω τοῦ κλέπτου, Vicium furi dico. P.
καταγινώσκει, Dementat. P.
Κατὰ γνώμην, Ex sentencia, Prospere. P.
καταγνώσεται, Reprehendat. P.
καταγνωσθεὶς, Fuscatus. P.
Κατάγνωσις, Reprehensio, Fuscacio. P.
† καταγνωστὸς, Ignominiosus, Notatus.
Καταγογγύζω, Obgannio, Obmurmuro.
καταγοητεύω, Fascino. O.
Κατάγομαι, Deducor.
κατάγονται, Deducuntur. P.
καταγόμενοι, Reduces. O.
Κατάγομος, Onustus.
κατὰ γράμματα, Scrupularius. O.
Καταγραφὴ, Proscripcio.
καταγράφω, Proscribo, Transcribo.
καταγράφει, Mancipat. P. Perscribit. P.
† Καταγύναιος, Salax, Salax. P.
Κατάγω, Deduco, applico. O.
κατάγω, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, Advebo.
κατάγει, Præponderat. P. Obducit. P.
† καταγωγεῖον, Deversorium, Deversiculum.
καταγωγὴ, ἐπὶ τῶν καταπλεόντων, Advectio.
καταγώγιον, Deverticulum. P. Applicatio. P. Diversorium. O.
καταγωνίας, Angulatim. O.
Καταγωνίζομαι, Decerto.
† καταγώνισις, Decertacio.
καταδάκνω, Remordeo. O. Præmordeo. O.
καταδαπανῶ, Consumo.
καταδεὴς, Deter, rus. O.
κατὰ δέησιν, Precario. P.
Καταδειλιῶ, Extimesco.
Κατάδεσμος, Obligatura, Defixiones. P.
† καταδεσμῷ, Inmodo, Vincio.
Καταδεέστερος, Inferior.
Καταδέχομαι, Percipio, Admitto.
καταδέχεσθαι, Admitti. P.
Κατάδηλος, Apertus, Perspicuus. O.
κατὰ δῆμον, Populatim. O.
καταδικάζω, Multo, Con-

demno, Condemno. P.
καταδικάζει, Condemnat. P.
καταδικάσαι, Multare. P.
καταδικασθεὶς, Judicatus. P.
Καταδίκη, Multa, Condemnacio, Damnacio, Condemnatio. P. Multa. P. Damnum. P.
κατάδικος, Damnatus, Condemnatus. P. Damnaticius. P.
κατάδικοι, Damnaticii. P.
κατάδικον, Damnaticium.
Καταδιώκω, Insequor, Persequor.
Κατὰ δύναμιν, Pro viribus.
καταδράμωσιν, Demanaverint. P.
Καταδρομὴ, Decursus, Excursacio, Decursus. P. Excursio. P.
Κατὰ δύο ζευγνύω, Conbino.
Κατάδυσις ἐπὶ ὕδατος, Inmersio.
κατάδυσις μελισσῶν, Pumex.
Καταᾴδω, Occano, Occano, Occanocino. O.
κατὰ δωρεὰν, Gratuito. P.
καταδάπτω, Funero, as. O.
καταθαρσύνω, Animo. O.
† καταθεραπεύω, Percuro, as. O.
Κατάθες, Depone.
κατάθεσις, Professio, Deposicio, Adfirmatio. P.
† καταθέτης, Depositorius. O.
καταθέω, Decurro. O.
καταθήκη, Depositio. S.
† Καταθλίβω, Oppremo.
† κατάθλιψις, Oppressus.
Καταθλῶ, Contundo.
† Καταθορυβῶ, Deturbo, Exturbo.
Καταθύμιον, Libitum, Cordi est.
καταθύμιος, Grata, Morigera, Jucundus. O.
κατὰ θύρας, Ostiatim. O.
Καταιγὶς, Procella, Procella. P.
καταιγιζόμενος, Procellosus.
Καταίρω, Adveho.
καταιτιαμένοι, Pulsati. P.
Καταισχύνομαι, Confundor.
καταισχυνθεὶς, Deformatus. P.
καταισχύνω, Dedecoro, Dehonesto, Deturbo, Spurco, as. O. Vitio, as. O. Temero, as. O.
καταισχύνει, Confundit. P.
καταισχύνοντα, Fœdantem. P.
καταισχυνθήτωσαν, Confundantur.
Κατακαίω, Concremo, Oburo, Conflagro, Comburo, Exuro, Inflammo, Comburo. P.
κατακαίει, Concremat. P.
κατακαίομαι, Conflagro.
Κατακάμπτω, Incurvo, Detorqueo. O.
κατὰ κανόνα ὀρθωθὲν, Directum. P.
Κατάκαρπος, Fructiferus, Fructifera.
Κατακαλύπτω, Obvelo.
κατάκαυσις, Conbustus, Obustus.
κατάκειμαι, Procumbo. O. Discumbo. O. Decumbo. O.
κατακείρω, Prærodo. O.
† κατακέραμα, Strata, Tecta.
κατακεκαυμένος, Torridus. O.
κατακέχρημαι, Abuto.
κατακεχριμένα, Oblita. P.
κατακλαίω, Obploro, Deploro.
† κατάκλαυσις, Deploracio.
κατακλεὶς, Jugulum, Jugulus, Jugulus, et Jugulum, Jugulus. S.
ἀπὸ κατακλείδων, Ab jugulis. P.
κατακλείω, Recludo. O. Occludo. O. Includo. O.
κατακλινὴς, Clivosus.
κατακλίνω, Declino, Invergo.
κατακλίω, Concludo.
κατακλύζω, Diluo, Proluo, Inundo.
κατακλυσμὸς, Dilubies, Dilubium, Inundacio, Diluvium. P. Deluvium. P. Inundatio. P. Diluvium. S. Ablutio. O. Eluvies. O. Diluvies. E.
† κατάκλυστον, Compluvium. P.
† κατάκλυστρον, Compluvium. P.
κατακλῶ, Frango, Confringo, Infringo.
κατακνάω, Scalpturio.
κατακνίζω, Lanio, Scarifo. P.
κατακνίζει, Lancinat. P. Scarifat. P. Vellicat. P. Scapellat. P.
κατακοιμαστὴς, Triclinarius. O.
† κατακοιμητὴς, Cubicularius. O. [κατακοιμιστής.]
κατακοιμίζω, Sopio, Soporo. O.
κατακοιμῶμαι, Decubo. O.
Κατακολουθῶ, Consequor.
κατακολουθῆσαι, Exsequi.
Κατακομίζω, Deveho, Deporto, Deduco.
κατακομίζω διὰ πλοίων ἢ διὰ ὀχήματος, Deveho.
κατακομίζει, Advenit. P.
† Κατακόπωσις, Delassacio.
Κατακοπὴ, Decisio.
κατακόπτω, Concido, Decido, Trucido. O. Percutio. O. Oscillo. O. Proscindo. O.
κατακόπτει, Battuit. P.
κατακόρως, Saturatim, Adfatim, Adfatim. P.
κατακοσμέω, Exorno. O.
κατακόσμησις, Ordo. O.
κατὰ κόσμον, Rite. O.
κατακοσμῶ, Deorno.
κατακοσμεῖ, Condecorat. P.
† κατακουστὴς, Auscultator.
κατακράζω, Conclamo.
† κατακρημνιστὴς, Præceps.
κατακρημνίζω, Præcipito, Præcipito. O.
κατακρημνίζει, Præcipitat. P.
† κατάκρημνος, Præceps, Præceps. P.
† κατάκρημνοι, Pessundati, Tesqua, sive Tescua. P.
κατακριθησόμενος, Damnabilis. P.
Κατάκρισις, Condemnacio, Damnacio, Damnabilitas. P.
κατάκριτος, Condemnatus, Judicatus, Dediticius. P. Damnandus. P.
κατάκριτον, Damnaticium, Judicatum.
κατακρίνω, Condemno, Condemno. P.
κατακρίνει, Damnat. P.
κατακρίνεται, Damnatur. P.
κατακροτέω, Supplodo. O.
κατακροτῶ τοῦ ἵππου, Palpa equo. P.
† Κατακροῶμαι, Ausculto.
Κατακρύπτω, Occulto, Deculco. O.
† κατακυλέω, Devolvo. O.
† κατακυλιόω, Devexo. O.
κατὰ κώμας, Vicatim. O.
† Καταλακτίζω, Inculco.
† καταλγῶ, Commœreo. O.
† καταλαιμόω, Degulo. O.
καταλαλέω, Obloquor.
Καταλαλῶ, Obganno, Obloquor.
Καταλαμβάνω, Consequor, Conprehendo, Occupo, Adprehendo, Deprehendo, Persequor, Invado. O. Percipio. O. Nanciscor. O.
καταλαμβάνει, Comprehendit. P. Conperit. P.
καταλαμβάνομαι, Adprehendo.
Καταλάμπω, Præfulgeo.
Καταλέγω, Lego, Denarro. O.
καταλέξει, Dictaverit. P.
καταλέγομαι, Recenseo. O.
καταλείβεται, Liquitur.
καταλειφθεὶς, Relictus. P.
κατάλειψις, Legatum. E.
καταλείμματα, Reliquiæ. E.
καταλείπω, Relinquo. O.
καταλείπει τὴν πατρίδα, Solum vertit. P.
καταλείπει παντελῶς, Deserit. P.
καταλειπόμενον, Legatum. O.
καταλείφω, Interlino. O. Oblitero. O.
καταλελειμμένος, Derelictus. P. Relictus. P. Destitutus. P.
καταλελειμμένη, Derelicta. P.
Καταλελιμμένος, Destitutus.
καταλελυμένον, Destrictum. P.
Κατὰ λεπτὸν, Minuatim, Minutim.
καταλεπτύνω, Deminuo.
Καταλήγω, Desino.
καταληπτικὰ, Occupativa. P.
Κατάληψις, Conprehensio, Deprehensio, Occupacio.
Καταλιθάζω, Delapido.
Καταλιμπάνω, Linquo, Relinquo, Desero.
καταλιμπάνει, Relinquit. P.
καταλιμπάνειν, Derelinquere. O.
† καταλιχνεύω, Abligurio. O.
κατάλιψις, Desertus, Desercio, Delinquacio.
Καταλλαγὴ φιλίας, Reconciliacio.
καταλλαγὴ, Compensatio. E.
καταλλάσσω, ἀμείβω, Permuto.
καταλλάσσω, διαλλάσσω, Concilio.
Καταλλάττειν, Reconciliare. O.
Καταλογάδην, Prosa.
† καταλογὴ, Respectus. P.
οἱ Κατάλογοι, Annales. P.
Κατάλογος, Distribucio, Catalogus.
Καταλογίζομαι, Inputo.
καταλογισμὸς, Acceptilacio, Inputacio.
καταλούμενος, Fotus. O.
καταλούω, Pelluo. O. Subluo, is. O.
καταλυθὲν, Distipulum. P. Dissipatum. P.
καταλυθέντα, Conlapsa. P.
κατὰ λόγον, Manipulatim. O.
Κατάλυμα, Devorsorium.
κατάλυμα οἰκοδομῆς, De-

structio.
κατάλυμα, Diversorium. P. Hospitale. O.
καταλυμαίνομαι, Depopulor.
† Καταλύμανσις, Depopulacio.
καταλύσαντα, Applicata. P.
κατάλυσις, Deversorium. P.
καταλύτης, Hospes. O. Diversor. O.
καταλύω, ἐπὶ οἰκοδομῆς, Diruo.
καταλύω, κατάγομαι, Devertor.
καταλύω, Infirmo. O.
καταλύω εἰς πανδοχεῖον, Deverto. P.
καταλύει, Destruit. P.
† Καταμαγεὶς, Tersus.
καταμανθάνει, Considerat. P.
Καταμάθησις, Consideracio.
καταμαίνεται, Suscenset. P.
† καταμάκτης, Tersor.
καταμαλάσσω, Commitigo. O.
καταμανθάνω, Considero, Condisco.
† καταμάσσω, Tergo.
† καταμάσσει, Tergit. P.
† καταμαστίζω, Reverbero.
Καταμασῶμαι, Conmanduco.
† Καταμάχησις, Oppugnacio.
καταμάχομαι, Inpugno, Oppugno.
καταμάω, Demeto. O.
† Καταμματίζω, Innodo.
καταμειλίσσω, Demulceo. O.
κατὰ μέλη, Membratim. O.
κατὰ μέλος, Membratim, Admembratim. E.
Καταμέμφομαι, Conqueror, Conqueror. P.
Καταμένω, Commoror.
Καταμερίζω, Deparcio.
Κατὰ μέρος, Particulatim, Partim.
Καταμετρῶ, Metior.
τὰ καταμήνια, Menstruum. O.
Καταμηνύω, Indico.
Καταμιγνύω, Permisceo.
κατὰ μικρὰ, Pauxillatim. O.
Κατὰ μικρὸν, Paulatim, Paulisper, Minutatim.
Καταμονὴ, Stacio, Remansio. O.
† Καταμοσχεύω, Propagino.
† καταμόσχευσις, Propagacio.
καταμύει, Cohibet. P. Cohibet.
Καταναγκάζω, Conpello, Inpello.
καταναλίσκω, Consumo, Sumptifacio. O. Profundo. O.
καταναλίσκουσιν, Consumunt. P.
καταναλωμένον, Profligatum. P.
καταναλώσαντα, Absumptum. P.
Καταναρκῶ, Obtorpeo.
Κατ' ἄνδρα, Viritim.
Κατανενεμημένος, Depastus.
κατανενεμημένον, Depastum. P.
† κατανήχομαι, Denato. O.
† κατανικάω, Devinco, is. O.
κατανοέω, Contemplor. O.
Κατανόησις, Contemplacio, Respectus. P.
κατανοητικὸς, Perspicax.
κατανοῶ, Considero, Animadverto, Contemplor.
κατανοεῖ, Considerat. P. Conplectitur. P.
Κάταντες, Declivum, Proclive. P.
κατάντης, Declivis, Devexus. O.
καταντλῶ, Fomento. P.
κατάντλησόν με, Fomentat me. P.
καταντῶ, Devenio.
Κατάνυξις, Conpunctio, Stimulacio.
κατανύσσω, Conpungo.
Κατὰ νῶτον, De tergo.
καταξέω, Edolo, as. O.
κατάξηρος, Siccaneus. O.
καταξιοῖ, Dignatur. P.
καταξιοῦται, Dignus judicatur.
† καταξύλωσις, Lignacio.
καταξύω, Derado.
καταξύει, Conscarificat. P.
† κατάπαις, Pueralis, Pueralius.
καταπαίζω, Deludo.
καταπαίζει, Eludet. P.
καταπαιχθεὶς, Elusus. P.
καταπαλαίω, Eluctor.
κατὰ παράκλησιν, Precario.
καταπατέω, Proculco. O. Pessundo. O.
καταπατῶ, Inculco, Proculco, Conculco.
καταπαυσθήσεται, Dissedabitur. P.
καταπαύω, Requio, Conpesco.
καταπέλτης, Balistra, Balista. S.
καταπέμπω, Demitto.
καταπεμφθεὶς, Directus. P.
† καταπεπαίνω, Conmitigo.
καταπεπαρμένος, Confixus.
καταπεπηγὸς, Præfixum.
καταπεπονημένος, Lassatus, Confectus, Profligatus, Defatigatus, Defectus, Adflictus. P.
καταπῆγες οἱ ἐν ποταμῷ τὴν γέφυραν ὑποβαστάζοντες, Sublices. P.
καταπῆγες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ, Soblices. P.
καταπήγνυμι, Depango. O.
καταπηδάω, Desilio. O.
καταπηδῶ, Insilio, Desilio.
καταπήσσω, Defigo.
καταπιέζω, Deprimo, Presso, as. O.
καταπίνω, Devoro, Voro, Inhibo, Potito, as. O. Glutio. O.
καταπίνει, καὶ ἐνέδρᾳ καὶ ἀπάτῃ, Devorat. P.
καταπίνει, Vorat. P. Deducit. P.
καταπίπτω, Occubo, Occumbo, Procubo, Concido, Decido.
καταπίπτει, Occumbit. P.
καταπιστεύω, Confido, Conmitto.
καταπιστεύει, Confidit. P. Comfidit. P.
κατάπλασμα, Emplastrum. O.
καταπλάσσω, Defingo. E.
καταπλέει, Devehitur. P.
καταπλεῖ, Devehitur.
κατὰ πλέθρα, Ingeratim. O.
καταπληκτικὸς, Torvus.
κατάπληξις, Stupor. P.
καταπλήσσω, Obstupeo, Stupefacio.
καταπλήσσομαι, Obstupesco, Stupeo, Stupesco.
καταπλήττομαι, Brupeo. O.
καταπλύνω, Deluo, Proluo.
καταπόδα, Pedato, adverb. O.
κατὰ πόδας, E vestigio. E. Pedatim. O.
κατὰ πόλεις, Oppidatim. O.
καταπολεμῶ, Oppugno, Debello.
καταπολεμεῖ, Debellat. P.
καταπολεμεῖν, Debellare. O.
καταπνεομένοις, Spirantibus. P.
καταπονέω, Lasso, as. O.
καταπόνησις, Delassacio, Defatigacio, Lassitudo.
καταπονῶ, Profligo, Fatigo, Adflicto, Confligo, Conficio, Vexo. P.
καταπονεῖ, Adficit. P. Fatigat. P.
καταπονοῦμαι, Adflicto.
καταπονεῖσθαι, Adfligi. P.
καταπονηθεὶς, Vexatus. P.
καταπονηθὲν, Profligatum. P.
καταποντίζω, Demergo, Perundo, Pesundo.
καταποντίζει, Pessundat. P. Demergit. P.
κατάποσις, Vorago.
καταπότης, Vorax, Devorator, Elluo.
† καταπορεία, Demeaculum. O.
καταπορεύεσθαι, Demeare. O.
† καταπορθεῖ, Devastat. P.
† καταπορίζει, Remeat. P.
καταπορνεύω, Fornico.
καταπότης, Devorator. P.
† καταποτις, Decaligator. E.
καταπραΰνω, Mitigo, Mansuefacio, Mulceo, Lenio, Permulceo, Mollio, Sedulo. P.
καταπραΰνει, Mulcet. P. Conpescit. P.
καταπράϋνσις, Mitigacio.
κατὰ προαίρεσιν, Prospere. P.
κατὰ προκοπὴν, Provectio.
κατὰ πρόσβασιν, Peditemptim.
κατὰ προχώρησιν, Peditemptim.
καταπτοῶ, Proterreo, Perterreo, Deterreo.
καταπτοοῦσιν, Deterrent. P.
† κατάπτυσμα, Putacilla. P.
κατάπτυστος, Contemptibilis.
καταπτύω, Despuo. O.
κατάπτωσις, Ruina. P.
† κατάπτωτος, Succiduus. O.
κατάπυγος, Depugis. P.
καταπύγων, Depugis. P. Draucus. O.
καταπύθομαι, Putresco. O.
κατάρα, Execracio, Devotio. P. Exsecratio. P.
κατάραι, Diræ. singulare non habet. Diræ. P.
καταῤῥάκτης, Cataracta, Obex.
καταράπτω, Consuo.
καταρώμεθα, Execramur. P.
καταρᾶται, Execrat. P.
κατάρατος, Execrabilis, Devota. P. Derectarius. P. Sceleratus. O.
καταργέω, Casso, as. O.
καταργεῖ, Avocat. P.
† κατάρδευτος, Inriguus.
καταρέω, Defluo, Destillo.
† καταρητορεύω, Peroro.
καταριθμηθῶσιν, Denumerabuntur. P.
καταριθμῶ, Denumero.
† κατάριθρον, Endoribuum. P. [† κατάῤῥειθρον, endoriguum, Scal.]
† καταρπαγὴ, Derepcio.
† καταρπάζω, Deripio. O.
καταῤῥήγνυμι, Infringo. O.
καταῤῥέω, Permano. O.
καταῤῥεῖν, Fluescere. O. Defluere. O.
τὰ καταῤῥέοντα παλαιὰ,

Conlapsa. P.
καταῤῥέπει, Præponderat. P.
καταῤῥους, Catarrus, Destillacio, Destillatio. P. Gravedo. P. Defluxus. O.
καταῤῥοφέω, Sorbillo, las. O.
† καταῤῥυπωμένα, Destituta. P.
κατάῤῥυτος, Delibatus. P. Irriguus. O.
καταρτίζω, Struo, Instruo, Construo, Perficio, Reficio. O.
καταρτίζει, Comficit. P.
† καταρτίσματα, Instructa. P.
† καταρτιος, Arbor. P.
† κατάρτυσις, Confectio.
καταρτῶ, Intrico.
κατάρυτος, Inriguus.
καταρχὰς, Inicio.
καταρχὴ, Incepcio, Origo. P.
κατάρχομαι, Inchoo.
καταρῶμαι, Execror, Insecror, Inprecor. P.
καταρώμεθα, Exsecramur. P.
† κατασαίρω, Deverro, is. O.
κατὰ σαυτὸν, Tecum.
κατασείω, Succusso. O.
κατασημαίνομαι, Obsigno. O.
κατασβεννύω, Extinguo.
† κατάσιμος, Resimus. O.
κατασκάπτω, Confodio. Grassor, aris. O.
κατασκαφὴ, Eversio.
κατασκευάζω, Condo, Conloco, Struo, Construo, Fabrico, Struo. O. Summitto. O. Exstruo. O. Adstruo.
κατασκευάζω, ἐπιβουλεύω, Concinno.
κατασκευάζει, Struit. P. Comparat. P. Comficit. P. Conparat. P. Comparat. P.
κατασκευάσαι, Conflare.
κατασκευὴ, Confectio.
κατασκευὴ οἰκοδομῆς, Constructio, Structura. O. Supellectile. S.
κατασκευαὶ, Struices. O.
κατασκευαστὴς, Instructor.
κατασκευαστὴς, ὁ κακοπράγμων, Concinnator, Calumniator, Structor. O.
κατασκευαστὸς, Structilis. O.
κατάσκιος, Amenus, Umbrosus, Opacus.
κατάσκιον, Opacum. P.
κατασκοπὴ, Speculacio.
† κατασκοπὶς, Prosumia. O.
κατάσκοπος, Speculator, Explorator, Explorator. P. Speculatus. P. Speculator. P.
† κατασκόπησις, Exploracio.
κατασκοπῶ, Exploro, Speculor, Contemplo.
κατασκοπῆσαι, Inpetrare. P.
κατὰ σοῦ, In te. P.
κατασοφίζομαι, Calvo, vis. O.
κατασπείρω, Persero. O. Dissero. O.
κατασπεύδει, Urguet. P.
† Κατασπορὰ, Seminacio.
κατασπουδασοι, Circumvenifetur. P.
Κατασπῶ, Deduco, Detraho.
Κατασταγμὸς, Destillacio.
κατασταζει, Liquitur, Destilat. P.
κατασταζω, Destillo.
κατάστασις, hic Status, Status. P. Statutus. S. Conditio. O. Elogium. E.
κατάστασιν, Statum. P.
Καταστέλλω, Sedo. Sedo, das. O. Restringo. O. Sedulo. P.
καταστέλλει, Sedat. P. Placat. P.
καταστέλλει, Conpescit. P.
καταστέλλεται, Sedatur. P.
† Καταστέρησις, Constellacio.
κατὰ στήλας, Pilatim. O.
Κατάστημα, hic Status.
Καταστίζω, Depungo.
καταστίζω, ἐπὶ ὕβρεως, Denoto, Compungo. O.
Κατάστικτος, Destinctus.
Καταστολὴ,
κατὰ στίφη, Cuneatim. O.
καταστοχῶ, Collinio. O.
Κατὰ στοιχεῖον, Per literas.
Καταστρέφω, Diruo, Everto, Demolior, Inclino. O.
καταστρέψαι, Grumari.
καταστροφὴ, Subversio, Excidium, Distructio. P.
† καταστροφεὺς, Tergiversator, Eversor. P.
Καταστρωννύω, Sterno.
κατάστρωμα, Forus.
καταστρώματα, Transtra. O. Fori. O.
κατάστρωσις, Stratura.
† καταστρωτὴς, Scansor. P.
κατὰ συγχώρησιν, Precario. P.
Κατασύρω, Detraho.
Κατασφαγὴ, Interempcio, Occisio. P.
κατασφαγεὶς, Interemptus.
κατασφάζω, Peremo, Interficio.
κατασφάζει, Trucidat. P.
† κατασφίγγω, Destringo. O.
Κατασφραγίζω, Obsigno, Designo, Consigno.
Κατασχεθεὶς, Tentus.
κατασχεθὲν, Retentum. P.
κατασχεθέντων, Deductis.
κατάσχεσις, Deprehensio, Retentio. P.
Κατασχίζω, Conscindo, Descindo.
κατασχίζει, Scarifat. P. Scapellat. P. Concisscat. P.
Κατὰ σχολὴν, Per ocium.
κατὰ τάξιν, Ex ordine.
καταστάσσει, Inputat. P. Digerit. P. Disponit. P.
κατατάσσεται, Ordinatur. P.
Κατατάττω, Ordino.
† κατατακτικῶς, Ordinate.
κατὰ τάχος, Citatim.
† κατααράσσει, Diverberat. P.
καταταχθεὶς, Deputatus. P.
κατατέμνω, Deputo. O.
Κατὰ τέσσαρα ζεῦξις, Conquaternacio.
κατὰ τέσσαρα ζευγνύω, Conquaterno.
κατατέτακται, Deputatur. P.
Κατατήκω, Adficio, Liquefacio.
κατατήκομαι, Tabesco.
Κατὰ τὴν συνήθειαν, Per consuetudinem.
κατὰ τὴν ἰδίαν ἐντρέχειαν, ἐμπειρίαν, Pro sua ..... rientia. P.
κατὰ τῆς Δήμητρος, Eccer. P.
Κατατίθημι, Profiteor, Depono.
κατατιθέναι, Deponere. O.
κατατίλλω, Pervello, is. O.
κατὰ τὸ ἀνάλογον, Proportione. P.
κατὰ τὸ ἀρχαῖον, Antiquitus. P.
κατὰ τὸ αὐτὸ, Per idem. P.
κατὰ τὸ ἔθος, Ex more, Rite.
κατὰ τὸ ἐπιβάλλον, Proportione. P.
κατὰ τὸ πλεῖστον, Plerumque. P.
Κατατομὴ, Concisio, Decisio.
οἱ κατὰ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων βουλευόμενοι, ἢ κατὰ βασιλέων, Perduelliones. P.
κατατραυματίζω, Saucio. O.
Κατατρέχω, Decurro, Decurro. P.
κατατρέχει, Decurrit. P. Emanat. P.
κατατρεχέτω, Commeet. P.
κατατρέχων, Decurrens. P.
Κατατρίβω, Infrico, Detero, Prosubigo. O. Distero. O.
Κατὰ τρόπον, Per modum.
† Κατατρυπῶ, Penetro, Terebro.
Κατατρύχω, Adfligo, Profligo, as. O.
Κατὰ τύχην, Fortuito, Forte.
κατὰ τύχην τινὰ, Casu aliquo.
Κατατρώγω, Comedo, Esito. O.
κατὰ τῶν ἀνδραγαθημάτων, In merita. E.
Καταφαγὰς, Nepos, Comisator, Vorax, Comesor, Devorator. P. Helluo. P. Ganeo. P.
καταφαγᾶς, Comestor. P.
καταφαγάδες, Gulatores. P.
καταφάγεται, Devoravit.
καταφάγω, Adedo. O.
Καταφανὴς, Perspicuus.
καταφανὲς, Conspicuum. Perspicuum. P.
καταφερὴς, Obscænus. P.
Καταφέρομαι, Defero, Sido, dis. O.
καταφέρω, Deicio, Deduco, Deveho. O.
Καταφεύγω, Confugio.
καταφημι, Affirmo. O.
† Κατάφημος, Famosus.
καταφιλέω, Dissavior. O.
Καταφιλῶ, Basio, Osculor.
† Καταφιμῶ, Conticisco.
Καταφλέγω, Oburo, Exuro, Inflammo, Aduro, Conflagro.
καταφλέγομαι, Deflagro. O.
κατάφλεξις, Combustio, Incensio.
Καταφλυαρῶ, Obgannio.
καταφοβέω, Exterreo. O.
κατάφοβον πρᾶγμα, Metus causa. E.
Καταφορὰ, Invectiva.
καταφορικὸς, Invectivus.
† καταφράκτης, Catafrustra. S.
κατάφρακτος, Catafracta.
καταφρονηθεὶς, Spretus. Desperat. P. Contemptus. P. Spernatus. P.
καταφρόνησις, Despectio, Contempcio, Contemptus, Contumacia, P. Contemptus. P. Despectio. O. Contemptus. S.
καταφρόνησιν, Contemptum. P.
καταφρονητὴς, Contemptor, Spernulis, Contumax, Detrectator. P. Contumax. P.
καταφρονέω, Temno. O. Aspernor. O.
καταφρονῶ, Contemno, Sperno, Asperno, Sperno. P.

καταφρονεῖ, Temnit. P. Contemnit. P.
καταφρύγω, Torrefacio. O.
κάταφεύγω, Decurro. P. Perfugio. O.
καταφυγὴ, Subterfugium. S. Confugium. S. Perfugium. S. Refugium. S. Refugium. E.
καταφύγιον, Perfugium, Confugium, Refugium, Perfugium. O. Profugium. O.
κατὰ φυλὰς, Tributim. O.
† *Καταφύτευσις*, Complantacio.
καταφυτεύω, Complanto.
καταφυτεύεσθαι, Conserere. P.
† *Καταχαράσσω*, Cancello.
† καταχαράσσει, Scarifat. P.
καταχαρίζομαι, Indulgeo. O.
κατὰ χάριν, Gratuito. P.
Καταχέω, Profundo, Offundo. O. Suffundo. O. Deffundo. O.
καταχέει, Perfundit. P.
καταχθόνια, Inferilia. P. Inferna. P.
καταχθόνιος, Infernus. P. Infernalis. O.
Καταχθόνιοι, Inferi, singulare non habet. Inferi. P.
καταχοισα φανιζει, Asserit. P.
Κατάχρησις, Abusio, Usurpacio.
καταχράομαι, Abutor. O.
καταχρηστικῶς, Abusive. P
κατάχριστος, Perlitus. O.
καταχρίω, Oblito.
κατὰ χρόνον, Pro tempore. O.
καταχρῶμαι, Abutor, Usurpo.
†καταχύνει, Perfundit. P.
κατάχυμα, Profusio.
κατάχυμα ζωμοῦ, Tucca. P.
κατάχυσμα, Aspergo, inis. O.
καταχωννύω, Obruo.
κατὰ χώρας, Regionatim. O.
καταψάω, Mulceo. O.
καταψεύδομαι, Commencior.
καταψηφίζομαι, Decerno.
καταψήχω, Mulceo, Permulceo, Demulceo, Frico.
κατάψυξις, Perfrictio.
καταψύχω, Perfrigeo, Defrico. O.
καταψύξει, Refrigerat. P.
καταψύχομαι, Frigeo. O.
καταψύχεσθαι, Defervere. O.
κατέαγμα, Fragmentum.
κατεαγὼς, Confragosus. P. Quassus. O.
† κατεακτέας, Perfringendas. P.
† κατέαξις, Confractio.
† κατεάσσω, Frango, Infringo.
† κατεάσσει, Frangit. P.
κατέβαλεν οἰκοδομὰς, Diruit, Demolit. P. Perculit. P. Dejecit. P.
†κατεγγύη, Desponsio. P.
κατεγγυημένη, Desponsa, Sponsa.
κατεγγυῶ, Spondeo, Despondeo. S.
κατεγγυῶ πρὸς γάμον, Despondeo.
†κατεγγυητικὰ, Sponsalia.
κατεγγυῶμαι ἐν πράγματι, Vador.
κατεγγυᾶται, Vadatur. P. Desponsatur. P. Despondítur. P.
κατεγγυηθεὶς, Desponsus. P.
κατεγγυηθεῖσα, Desponsa. P.
κατεγελᾶ, Inridit. P.
κατεγέλασα, Inrisi. P.
κατεγέλασεν, Inrisit. P.
κατεδεξάμην, Condidi. P.
κατέδω, Exedo. O.
κατεθέμην, Condidi. P.
κατέθετο, Prosequutus, est. P.
κατ' εἴδη, Speciatim. O.
κατειλήφει, Invaserat. P.
κατείληφεν, Deprehendit. P.
κατειληφέναι, Invasisse. P.
κατειργασμένος, Subactus, O.
κάτεισιν, Descendit. P.
† κατεικονίζω, Imaginor.
† κατειφυρα, Decoquit. P. [† καταφυρᾷ.]
κατέκαυσεν, Combussit. P.
κατεκρημνίζετο, Præcipitabatur. P.
κατέκρινεν, Condemnavit. P.
κάτελθε, Descende.
κατελίμπανον, Deserebant. P.
κατέλιπεν, Reliquit. E.
† κατέμαξεν, Abstersit. P.
κατ' ἐμοῦ, Contra me, Adversus me.
κατέναντι, Diverso. P.
κατ' ἐναντίον, Adversus, Contra.
κατενεγγύησεν, Despondit. P.
† κατενέγκω, Defero.
κατενεχθεῖσα, Delata.
κατενεχθεὶς, Delatus. P.
κατενεχθὲν, πεσὸν, Dejectum.
† κατεντρυφᾶν, Insolescere. P.
κατ' ἐξουσίαν, Licencius.
† κατεπαγγελία, Promissio.
κατέπαυσεν, Conpescuit. P.
κατεπείγω, Urgeo, Compello.
κατεπειχθήσεται, Perurgetur. P.
κατέπεμψα, Degessi. P.
κατέπεσεν, Occidit. P.
κατέπεψα, Digessi. P.
κατέπηξα, Degessi. P.
κατ' ἐπιθυμίαν, Per desiderium.
† κατεπιθύμιος, Desiderabilis.
κατεπράϋνεν, Permulsit. P.
† κατερειπιόω, Rudero, as. O.
† κατερυπωμένον, Semirutum.
κατεργάζομαι, Interficio. O.
† κατερευνα, Dirimat. P.
κατέρευσεν, Defluxit. P.
κατέρχομαι, Descendo. Devenio. P. Venio. O. Subvenio. O.
κατέρχονται, Obveniunt. P.
κατεσκεύασα, Confeci. P.
κατέστειλεν, Sedavit. P. Compescuit. P.
κατεστήσατο, Præcepit. P.
κατέστησεν, Redegit. P. Instituit. P.
κατεσθίω, Comedo, Exedo, Abligurio, Devoro.
κατέστρεψεν, Diruit. P. Deruit. P. Diruit, Demolit. P.
κατεστρέψατο, Delevit. P.
κατέστρωσα, Prostravi. P.
κατεστρωμένος, Prostratus.
κατεσχέθη, Tentus est.
κατέταξα, Digessi. P.
κατ' ἔτος, Quotannis. Annuatim. O.
κατ' εὐθὺ, Directe, Indirectum. E.
κατευθύνω, Dirigo.
κατευλογημένος, Benedictus. P.
† κατευόδωσις, Prosperacio.
† κατευτελίζω, Adnichilo.
κατεύχομαι, Inprecor.
κατεύχεται, Inprecatur. P.
κατευχὴ, Inprecacio.
κατ' εὐχὴν, Ex voto.
κατ' εὐχὴν ἐπαγγέλλομαι, Voveo.
κατεφρόνησαν, Supersiderint. P.
κατεφρόνησεν, Despexit. P.
κατ' ἔχθραν διώκει, Persequitur. P.
κατεχόμενος, Tentus.
κατέχω, Teneo, Detineo, Contineo, Obtineo.
κατέχει, Continet et Cohercet. P.
κατέχεται, Adstringitur. P.
κατέψησεν, Permulsit. P.
κατήγγελλον, Deferebam. P.
κατῆγεν, Redegit. P.
κατηγορέω, Accuso. O.
κατηγορία, Accusacio, Accusatio. S. Interpellatio. P. Accusatio. P.
κατηγορικὸς, Accusatorius. O.
τὸ κατηγορούμενον, Prædicatum. O.
κατήγορος, Accusator, Delator. P.
κατηγόρος, Delator. S.
κατηγορῶ, Accuso, Crimino, Defero nomen, Accuso. P. insimulo. E.
κατηγορεῖ, Interpellat. P.
κατηγορεῖν, Accusare. P.
κατηγόρουν, Insimulabant. P.
κατῆλιψ, Scala. O.
κατημαξευμένη, Pervolgata.
κατημαξευμένα, Usitata. P.
† κατήνα, Catella.
κατηνέγκαμεν, Deveximus. P.
κατήνεγκεν, Deprompsit. P.
κατηξιώθη, Meruit. P.
†κατήρεια, Mœsticia. O. [κατήφεια.]
κατηρεφει, Deprehensum. P.
κατηρτισμένος, Constructus, Instructus.
κατηρτισμένα, Confecta. P. Comfecta. P. Aptata. P.
κατηφὴς, Obstitus, Mestus, Mæstus. P.
κατηχεῖ, Personet. P.
κατ' ἰδίαν, Seorsum, Privatim, Secretim, Secreto. P. Seorsum. P.
κατ' ἰδίαν περιπατῶ, Abambula. P.
† κατιδίω, Desudasco. O. [† καθιδρόω.]
κατίδρυσεν, Consecravit. P.
κατιθύνω, Derigo.
κατιθύνει, Redigit. P.
ὁ κατισχόμενος, Decessor. E.
κατισχύω, Convalesco.
κατ' ἴχνος, E vestigio.
κατοδύρομαι, Defleo, Opploro. O.
κατοίκησις, Habitacio, Habitatus, Domicilium.
κατοικητήριον, Habitaculum, Tabernaculum. P.
κατοικίδιος θεὸς, Lar.
κατοικίδιοι, Penates. P.
κατοικία, Habitatio. E.
κατοικισμὸς, Domicilium. P.
κατ' οἶκον, Domi, Domo. P.
κάτοικος, Habitator.
κατοικῶ, Habito, Incolo.
κατοιχόμενος, Decessor.
κατοκνέω, Pigro. O.
κατ' ὀλίγον, Paulatim,

Paulisper, Parumper, Paulatim. P.
κατολισθαίνω, Delabor. O.
κατολισθὼν, Conlapsus.
† κατομβρία, Dilubium.
κατ' ὄναρ, Per visionem.
κατόπιν, Atergus. P.
κατόπισθεν, Postsecus.
κατοπτεύω, Despicio, Speculor, Pervideo, Perspicio.
κατοπτεύει, Inlustrat. P.
† κατόπτευσις, Inspectio, Speculatio. P.
κατοπταὶ, Speculatores. E.
κάτοπτον, τὸ † πολυέψητον, Tostatum.
κάτοπτρον, Speculum.
κατοργιάζω, Devoveo. O.
κατορθῶ, Corrigo.
κατορθοῖ, Perpetrat. P.
κατόρθωμα, Perpetratio. P.
κατορθώματα, Fortia facta, Res gestæ.
κατόρθωσις, Correctio, Inpetracio, Perpetratio. P.
† κατορθωτὴς, Propagator. P.
† κατόρυξις, Defossio.
κατορύσσω, Confodio, Defosso.
κατορύσσει, Defodit. P.
κατορρύττω, Defodio. O.
κατορύττει, Defodit. P.
† κατοχεὺς, Retinaculum. E.
† κατοχεῖς, Retinacula. P.
κατοχὴ, ἀπὸ νόμων, Possessio.
κατοχὴ, ἡ διὰ χειρὸς, Detencio, Retencio.
κάτοχος, Mandalus, Tenax. O.
κατόχιμος, Fanaticus. O.
κατουρῶ, Commaio, Urinam facio, Conmeio. P.
† κάττα, Catta.
καττίτερος, Stannum. O.
† κατυλάσσω, Oblatro.
κατυφίημι, Prævaricor.
κάτω, Infra, Imo, Deorsum, Deorsum. P. Pessum adv. O.
κατωθέω, Detrudo. O.
κατωμοτικὸν, Adnutivum. P.
κατώρυξ, Propago.
κατώσκοπος, Speculator. E.
κατώτερος, Inferior, Infernus. P. Inferus, a, um. O.
κατωτέραν, Inferiorem. P.
κατώτερον, Inferius. P.
κατωτέρω, Inferius.
κατώτατος, Imus, Imfimus.
κατώτατοι, Imi. P.
κατωτάτοις, Imos. P.
κατωτάτω, Imo.
κατωφερὴς τόπος, Proclivus, Descensus, Clivosus.
κατωφερὴς, ὁ ἄσωτος, Salax, Libidinosus, Salax. P.
κατωφερεῖς, Salaces. P.
κατωφερὲς, Declivum, Proclivum, Depressum, Declive. P. Depressum. P. Convexum. P. Devexum. P. Proclive. P.
κατοφρυωμένος, Superciliosus. O.
καυθμὸς, Uredo. O.
† καῦκα, Patera. [† καῦκος, Du-Cang.]
καυλία, Coliculos. P. Coliculus. P.
καυλίον, Colliculus. O.
καυλὸς, Caulus, Tursus. E.
καυλοῦμαι, Caulesco. O.
καυλώδης, Fistulosus. O.
καῦμα, Estus, Æstus. S.
† καυματηρὸς, Estivus.
† καυματοῦμαι, Estuo.
καυματώδης, Estuosus.
καυσίαι, Infulæ. O.
καῦσις, Ardor.
καῦσιν, Ardorem. P.
καύσιμος, Arsibilis, Cremabilis.
καῦσις νεκρῶν, Bustuarium, Usterna.
καυσοῦμαι, Æstuo. O.
† καυστὴς νεκρῶν, Bustuarius.
† καύστρα νεκρῶν, Ustrina. P.
καυσώδης, Torrida.
καύσων, Ardor. P. Calor. P. Æstus. O. Ardor.
καυτὴρ,
τὰ καυτηρεῖα, Ustrina. O.
καυτηριάζω, Ex.
καυτηριάζεται, Reseratur. P.
καύχημα, Exultacio, Gloriacio, Gloria. P. Exultatio. P.
† καυχητὴς, Alapator. E.
καυχηματίας, Gloriabilis. P.
καυχῶμαι, Glorior.
καυχᾶσθαι, Jactari. P.
καχάζει, Cachinnat. P.
καχεξία, Macies. O.
† καχλᾷ, Bullit. P.
Καχλάζω, Scaturio, Ebullio. O.
καχλάζων, Scatens.
† καχλασμὸς, Scaturigo.
καψιδρώτιον, Sudarium. O.
Κέγχρος, Milium. idem. S. idem. P.
κεγχρὶς, εἶδος ἱέρακος μικροῦ, Titiunculus.
Κέδρος, Cedrus.
Κεῖμαι, Jaceo.
κεῖται, Jacet. P.
κείμενος, Situs. P. Jacens. E.
κείμενοι, Siti. O.
κείμενον, Positum. P. Situm. P.
κειμέλιον, Cimelium, Atnanulus. P.
κείριαι, Instita. O.
κειρίαι, Instita. E.
Κείρω, Tondeo, Rodo. O.
κείρει, Tondet. P. Detondit. P.
Κεκακωμένος, Adflictus.
κεκαρμένον, Tonsile. O.
κεκασσυμένα, Suppacta. P. Supalta. P.
Κεκαρωμένος, Sopitus, Soporatus. P.
κεκαυμένον, Ustum. P.
κεκηλσμένος, Delibutus. O.
κεκινημένος, Agitatus. P.
κεκλαδευμένον, Putatum. P.
Κεκμηκὼς, Fessus, Lassus, Fatigatus, Fessus. P. Fatigatus. P. Comfectus. P.
κεκολλημένος, Amplicitus. P. Adplicatus. P.
κεκόλληται, Hæret. P.
κεκοπιακὼς, Fessus. P. Lassus. O.
κεκοπρισμένον, Stercoratum. O.
κεκοπωμένος, Lassus. P.
κεκοπῶσθαι, Confectum esse. P.
κεκόρεσμαι, Satullus sum. E.
Κεκοσμημένος, Ornatus, Comptus, Decoratus, Ornatus. P. Prædictus. O.
κεκοσμημένον, Decorum. P.
Κεκραμένος, Temperatus. Dilutus. O.
κεκραμένον, Temperatum. E.
Κεκρυμμένον, Obductum, Occultum, Celatum.
κεκρύφαλον, Reticulum.
ὁ Κεκτημένος, Possessor. O.
κέκτηται, Possidet. P.
κεκυρωμένον, Sanctum. P.
κεκωλυμέναι, Prohibitæ. P.
κελαινὸς, Ater. P.
κελαινὸν, Atrum. P.
κελευθεῖσα, Jussa. P.
κελευθεῖσαι, Jussæ. P.
κελευθὲν, Jussum. P.
κελευθέντα, Jussa. P.
κελευθέντες, Jussi. P.
† κέλευμα, Jussus. S.
† κελεύματα, Jussiones. E.
Κέλευσις, Jussio, Jussus, Jussus. S.
κέλευσμα, Jussum. P.
κέλευσον, Jube. P.
κελευστὴς, Jussor, Porticulus. P. Portisculus. O. Circitor. E.
κελεύω, Jubeo.
κελεύει, Jubet. P.
κέλης ἱππεὺς, Caballa ri. P.
κελητίζει, Crisat. P.
† κελητισταὶ, Desultores. O.
† Κελλάριος, Penuarius.
† κελλάριον, Penum.
† κελλαρικὸν, Penarium.
κεμάδες, Dammæ. P.
κέλυφος, Putamen. P.
Κενόδοξος, Vanæ gloriæ, Gloriæ cupidus. S.
κενοδοξία, Vana gloria, Ambitus. P. Ambitio. S.
† κενολόγος, Vaniloquus, Inaniloquus. O.
† κενολογία, Vaniloquium.
κενὸς, Vanus, Inanis, Cassus, Cassus. P. Vanus. P. Inanis. P. Frivolus. P. Vacuus. O.
κενὸν, Inanem. P. Cassum. P.
κενὸν, Vanum, Vacuum, Inane.
κενότης, Inanitas, Rumam, Mammam. P.
κενοῦται, Evanescit. P.
κενόω, Inanio. O. Vacuo. O.
κενοῦμαι, Inanesco. O.
κενταύριον, Teloxa. P.
Κένταυρος, Centaurus.
κέντημα, hic Punctus, Punctum. P. Punctus. S.
† κέντησις, Punctio.
κεντρίζω, Stimulo, Pungo.
† κεντρισμὸς, Stimulacio.
κέντρον, Stimulum, Stimulus, acumen, Stimulus. S. Stumbulum. E.
κέντρον σιδηροῦ, Stimulum. P.
κέντρον κηφῆνος, Aculeus.
† κέντροι ἐν πτέρνῃ ἱππέως, Calcar, Calcar. O.
κέντρον βοῶν καὶ σκορπίων, Aquilio. P.
κέντρον μελίσσης, Eculeus. P.
κεντῶ, Pungo.
κεντᾷ, Pungit. P.
κένχρον, Bissinem. P.
Κενῶ, Vacuo, Evacuo, Evanesco.
κενωθέντας, Exinanitos, P.
κενῶς, Vane.
κένωσις, Inanitus, Inanitas. O.
κεκοπωμένοι, Defatigati, P.
Κέπφος, ὄρνεον,
Κεραία, hic Apex, Apex. P. Apiculus. O.
κεραῖαι, Apices. P.
κεραμεὺς, Figulus, Tegularius, Figulus. P. Faber figulator. E. Figularius. E.
κεραμεῖον, Figulina, Figulina. S. Fidelia. O. Figulina. O.
κεράμιον, Orcium, Amphora, Amphora. P. Quadrantale. P. Urceus. O.
κεραμὶς, Tegula, Tegula. P.
κεραμίδες, Tegulæ. E. Te-

dulæ. E.
κέραμος φωταγωγὸς, Transenna.
κέραμος, Tectum. E. Tegula. O.
† κεραμοποιὸς, Figulus, Tegularius.
κεραοξόος, Cornarius. E.
Κέρας ζώου, Cornu. pluraliter tantum declinatur.
κέρας πλοίου, Antemna.
κέρας τοῦ πολέμου, Cuneus.
κέρας, Cornum. E.
κέρας Ἀμαλθέας, τῆς θρεψάσης τὸν Δία αἰγὸς, Cornucopia. P.
κέρας Ἀμαλθείας, Cornucopiæ. O.
κέρας τοῦ ζώου, Cornu. E.
κέρας πλοίου, Antemna. P. Antemna. S.
κέρατα, Cornua. P.
κεράσια; Diresia. E.
Κεράσιον, ὀπώρα,
κεράσιον, Ceresium. E.
Κέρασον, Misce.
Κεραστὴς, Cornutus.
† κεράτης, Cornutus. P. Cornuta. E. Cornuta, serpens. E. [κεράστης.]
κερατραύλης, Cornicen.
κερατίζω, Cornu peto.
κερατίνη, Cornua.
κεράτιον, Siliqua, Siliqua. P. Siliqua. S. Corniculum. O. hæc Siliqua. E.
κερατοποιὸς, Cornificus.
† κερατόπους, Cornipes.
κερατοφόρος, Corniger. O.
κερατώδης, Cornutus. O.
Κεραυνὸς, hoc Fulmen, Fulmen. P.
† κεραυνοβόλιον, Bidentale.
† κεραυνόβολιον ἡμερινὸν, Fulgurium.
† κεραυνόβολιον ἀπὸ πρωῒ νυκτερινὸν, Fulgur submanum.
† κεραυνόβλητος, Attonitus.
κεραυνῶ, Fulmino.
κεραυνοῖ, Fulgurat. P.
κεραυνωθεὶς, Tactus. Virg. lib. Bucolicῶn, De celo tactas quercus.
Κερδαίνω, Lucrifacio, Lucror, Lucror. O.
κερδαίνει, Elbuit. P.
κερδαλέος, Quæstuosus. O.
† κερδάριον, Lucellum. O.
† κερδητικὸς, Lucrosus.
κερδιακὸς, Cordiatus. E.
κέρδος, Lucrum, Compendium, Emolumentum. P. Lucrum. P. Quæstus. O.
κέρδος βραχὺ, Compendium. P.
κερδοσύνη, Vaframentum. O.
κερδύφιον, Lucillum, diminutive, Quæsticulus. O.
κερκίζει, Decutit. P.
Κερκὶς θεάτρου, hic Cuneus.
κερκὶς ποδὸς, hic Radius.
κερκὶς σίτου, hic Radius.
κερκὶς, Tragula. P. Radius. P. Radiolus. S. Radius. S.
κερκίδιον, hic Radiolus.
† κερκίστρα, Concius. P.
Κερκοπίθηκος, Cluria, Simia.
κέρκος, Penis. O.
κερκώδης, Penitus, a, um. O.
κέρκωψ, ζῶον, Hasder.
Κέρμα, Es.
κερματίζει, Imminuit.
κερμάτιον, Frustum. O. Numulus. O.
† κερωδὸς, Cornicen. O.
Κεστὸς, Vertonica.
κεστρεὺς, Mugilis. P.
κέστρον, Viriculum. O.
κέστρος, Lumbrus. P.
κέστρος, ὄχημα δίχα τρόχων, Traduco. P.
αἱ κεφαλαὶ δανεισμάτων, Sortes. P.
κεφάλαια, παρὰ Θλησιονῷ. Defoventum. P.
κεφαλὴ, Caput. P.
κεφαλὴ ὄρους, Vertex montis. P.
Κεφαλὴ, hoc Caput.
κεφαλικὴ τιμωρία, Capitale.
κεφαλῆς κορυφαὶ, Vertices. P.
κεφαλῆς ἐλάττωσις, Capitis diminutio. P.
κεφάλαιον, Capitulum, Summa, Caput. P. Summa. P. Capitellum. O. Summa. S. Summam. P. Elogium. E.
κεφάλαιον, ἐπὶ δανείου, Sors. Summa.
κεφάλαιον, γραφεῖον, Capitulare.
κεφαλαιόω, Summo. O.
κεφαλαιωδῶς, Summatim.
† κεφαλαιῶν, Capitulare. O.
κεφαλαλγία, Capitis dolor. Capitis dolor. E.
κεφαλῆς ἀποτομὴ, Decapitacio, Decollacio.
κεφαλικὸς, Capitalis.
κεφαλικὸν, Capitale.
κεφαλοδέσμιον, Retiolum. O.
κεφαλόδεσμος, Frontale, Capitale, Frontale. O.
† κεφαλόδεσμον, Capitulare. E.
κέφαλος, ἰχθὺς, Capito.
κέφαλος, ἰχθὺς, Mugilis. P.
κέφαλος, Oclata. S.
† κεφάλων, Capito. P.
κεφαλωτὸν πράσον, Porrum. P.
κεφαλωτὸν, Porrus capitatus. P.
κεφαλωτὸς, Capitatus. O.
Κεχαρακωμένος, Vallatus.
Κεχαρισμένον, Gratum, Gratuitum, Acceptum. P.
κεχαρισμένως, Gratuitu.
Κεχαριτωμένος, Facetus, Gratiosus. O.
† Κεχειριδωμένος, Manicatus.
κεχειροτονημένος, Designatus. P.
κέχηνεν, Hiscit. P.
κεχηνέναι, Hiscere. P.
κεχηνὼς, Hiulcus. O.
Κεχολωμένος, Iratus, Infestus.
Κεχορηγημένος, Prebitus, Præditus. P.
Κεχορτασμένος, Saturatus.
Κέχρημαι, Commodo.
κέχρηται ὀφφικίοις, Fungatur officiis. P.
Κεχρισμένος, Oblitus.
κεχρυσωμένον, Auratum. P.
κεχρωματισμένα, Colorata. E.
Κεχρωσμένος, Coloratus.
Κεχυμένος, Fusus, Fusus. P.
κεχωνευκέναι, Comflasse. P.
Κεχωρισμένος, Segregatus, Divisus, Secretus, Separatus.
κεχωρισμένον, Separatum. P.
† κεχωρισμένως, Seorsum, Segregatim, Secrete, Separatim, Separatim. P.
κηδαλον, Penæ. P.
Κηδεία, hoc Funus, Funus. P. Quæstio. P.
κηδεῖαι, Exequiæ.
Κηδεμὼν, Curator.
κηδεμονία, Curacio.
κηδεστὴς, Socer, Propinquus. E.
† κηδέστρια, Socrus.
κήδεται, Tuitur. P. Curat. P. Tuetur. P.
κηδευτὴς νεκροῦ, Funerator.
κηδεύω, Funero.
κηδεύει, Funerat. P.
Κηκὶς, Galla. plurale non habet.
κηκὶς, ἥτις εἰς τὸ μέλαν εἰσπέμπεται, Pipuba. P.
κηκὶς, Galla. O.
κηκίδες, Gallulæ. E.
κηλέω, Lenio, is. O. Delinio, is. O.
Κήλη, Hirnia, Hirnia. P. Hernia. O. Ramex. O. Ernea. E.
κηλήτης, Hirniosus.
κηλῖδες, Transtra. P.
Κηλιν, Celsus. P.
Κηλὶς, ὁ πηλὸς, Macula, Macula. P.
κηλιδωτὸς, Maculosus.
κῆλοι, Arbores. P.
Κηλὼν, ὁ ἐπιβαίνων ἵππος, Admissarius.
κηλώνειον, * Coledon. S.
Κηλώνιον, Ciconia, Tolleno. P.
κημὸς, Capistrum. O. Orea. O.
κημόω, Capistro. O.
† κηπευτὴς, Hortulanus. P.
Κῆπος, Hortus, Hortus. P. Hortus. O. Ortus, ti. O. Ortum. E.
κηπουρὸς, Hortulanus. E.
† κηπωρικὸς, Olitorius. O.
κηπωρὸς, Ortulanus, Olitor. O.
† Κῆρα, ἰχθὺς,
Κῆρες, αἱ μοῖραι, Parcæ.
† Κηριάπτης, Ceriforus.
κήρινος, Cereus.
† κηριολάριον, Cerilarium.
τὸ Κηρίον, Favus. O.
† κηρίων, Candela. P.
† κηρίφυλλον, Cirifolium. E.
κηρίον, τὸ † κηρόμελι, Favus.
κηρὸς, hæc Cera, Cera. S.
† κηρόβιον, Appluda. O.
† κηρόπισσον, Malta. S.
† κηροπώλης, Cerarius.
† κηροφόρον, Cærostatarium. E.
† κηροφόρος, Letiferus. O.
κηρόω, Incero. O.
Κήρυγμα, hæc Prædicacio, Prædicacio. P. Buccinum. O.
κηρύκειον, Caduceus, um. O.
† κηρύκειος, Præconius. O.
κηρύκιον, ὃ βαστάζουσιν οἱ πρέσβεις, hic Caduceus. Caduceum. P.
† κηρυκιοφόρος, Caducifer.
† κηρυκτὴς, Prædicator. O.
κήρυξ, Preco, Præco. P.
κήρυκες, Tubicines. E. Bucini. E. Foetiales. E.
κήρυξ θαλάσσιος, Murex. Bucinus.
κήρυκες, Murices. P.
κήρυξ ὁ ὑπὲρ εἰρήνης ἀποστελλόμενος; καὶ τὸ κηρύκιον φέρον, Caducter.
† κήρυξις, Preconium, Prædicatio. O.
κηρύσσω, Precono. Prædico.
κηρύσσει, Prædicat. P.
κηρύττω, Prædico, as. O.
Κηρῶ, Cero.
κήρωμα, Ceroma.
κήρωσις, Cæratura. O.
κηρωτὸν, Cærotum. E. Cerotum. E.
† Κητὶς, Pistrix. de belua.
κῆτος, Bellua. P. Pistrix. P. Belua marina. E.
κητώδης, Beluosus. O.
Κηφὴν, Fucus.
κίβδηλος, Adulterinus.
Κιβωτὸς, Cista, Arca, Arcula. P. Arca, et Arcela. P.
κιβώτιον, Arcula, Arcula. O. Scrinium. O.
κιγκλὶς, Transenna. O.
Κιθάρα, Cithara, Fidis. P.

κιθαρίζω,
κιθαρὶς, Fidicen.
κιθαρωδοὶ, Citharœdi. E.
Κιμωλία, Creta, Sarda, Striga. P.
Κινάβαρις, hoc Minium, plurale non habet.
κίναιδος, Eviratus. P.
† κίνακρια, * Gillus. S.
Κινάμωμον, Cinamomum.
Κινάρα, hic Carduus, Carix, et carice pastus acuta.
Κίνδυνος, hoc Periculum.
κίνδυνος, Periculum. P. Discrimen. P. Discrimen. S. Periclum. S.
κινδύνῳ, Exitio. P.
κινδυνεύω, Periclitor.
κινδυνευτέαι, Periclitandæ. P.
κινδυνώδης, Periculosus. O.
κινεῖ, Movet. P.
κινεῖται, Consternatur. P.
κινέω, Moveo. O. Cico. O.
κινηθεὶς, Motus, a, um. O.
Κίνησις, Motus, Mocio, Commotio. P. hic Gestus. S. Motio, tus. O.
κίνησις δικαστικὴ, Conmocio.
κίνησις γῆς, Terræ motus.
κινητὸς, Motivus. O.
κινηθεῖσα, ῥιφθεῖσα, Incita. Virgil.
κινητὸν, Movile.
κινητὰ, Mobilia. P.
κιννάβαρις, Minium. P. Minium. S.
Κινούμενον, Movile.
κινῶ, Cio, Moveo.
κινῶ, ἐνάγω, Expacior.
Κιονὶς, ἐπιστύλιον, Columella.
κιονὶς, ἡ τοῦ ἀνθρώπου, Uva, Columella.
κιονὶς, Uva. P.
† κιριατης, Tæniosus. P.
† κιρκαφινας, Clura. S. [κερκοπίθηκος.]
† κιρκίας, Circis. E.
Κίρκος, Falco.
Κιρνῶ, Misceo, Misco.
Κιῤῥὸς, Rubeus.
κιρσὸς, Varix. E.
Κίρω, Tondeo.
† Κισήριον, Κίσηρις, Pumex.
† κισηρίζω, Pumico.
κίσηρις, Pumex. P.
κίσηριν, Pumicem. E.
Κίσσα ὄρνεον, Pica, Pica. P.
κισσηρὶς, Pumex. S.
κισσηρώδης, Pumicosus. O.
† κισσηρόω, Pumico. O.
Κισσὸς, Hedera, Hedera. S. Hedera. O.
† κισσόφυλλον, Opulus. P.
Κισσῶ, ἐπιθυμῶ, Gestio.
Κίστη, Arca, Cista, Cista. P.
κίτριον, Citrium.
κίττα, Pica. O.

† κιττατὸς, Picatus. O.
κίχλα, hic Turdus, Turdus. P. Turdus. S.
κιχράω, Mutuo. E.
Κιχρῶ, Commodo.
κιχρᾷ, Mutuat. P.
κιχρῶμαι, Commodor.
κιχρᾶται, Mutuatur. P.
κιχωρία, Ambubia. P.
κιχώριον, Ambuvia. E.
κίων, Columna, Columna. S. Columna. P. Columna. P.
κλᾷ, Frangit. E.
κλαγγὴ σάλπιγγος, Clangor. Clangor. S.
κλαγγάζω, Gruo, is. O.
κλάγγω, Clango. O.
† κλαδεύματα, Putamina. P.
κλάδευσις, Amputacio.
† κλαδευτὴς, Putator, Frondator, Putator, Putator. P.
† κλαδευταὶ, Putatores. E.
κλαδεύω, Puto, Defrudo. P.
κλαδεύω ἀμπέλους, Sarpo.
κλαδεύει, Amputat. P. Putat. P.
† κλάδινος, Rameus. O.
† κλαδίον, Ramulus. O.
κλάδος, Ramus. P. Ramale. O.
κλάδος δάφνης, Verbena.
κλάδος ἐλαίας, Verbena.
κλάδος μυῤῥίνης, Verbena.
κλάδος δένδρων περικεχυμένος, Appendix.
† κλαδοειδὴς, Ramosus.
Κλαίω, Ploro.
κλαίει, Plorat. P.
Κλάνιον, βραχιόλιον γυναικὸς, hæc Viriola.
κλανίον, Viriola. P. Armilla, et Armillum. P. Viriola. S. Viriolæ. P.
* κλα * † πανθήκη, Penuarium. S.
* κλαρις, Inlustris. S.
Κλάσμα, Fragmen, Fragmen, tum. O.
κλάσμα παγετοῦ, Crusta.
κλάστης, Fractor.
Κλαυθμὸς, Comploracio, Fletus.
κλαυθμὸς παιδίου, Vagitus infantis.
κλαυθμυρισμὸς, Vagitus.
† κλαύσιμος, Flebilis.
κλάω, Ploro, as. O.
Κλειδίον, Clavis.
κλείδιον, Clavicula. O.
† κλειδοποιὸς, Clostrarius.
† κλειδοστρὸς, Clostrarius. E.
† κλειδοφόρος, Claviger. O.
κλειδοῦχος, Clavicularius. O.
κλειδόω, Clatro, as. O.
κλειθρία, Rima. O.
† κλειθριώδης, Rimosus. O.
κλεῖθρον, Claustrum, Clotrum, Claustrum. P.

κλεῖθρα, Claustra. P.
† κλειθροποιὸς, Claustrarius. O.
κλείνει, Vibrat. P.
κλεῖς, Clavis.
κλεὶς, Clavis. P.
κλεῖδες, Claves. E.
κλείω, Cludo, Obsero, Claudo, is. O. Sero, as. O.
κλέμμα, Obreptio. O. Peculatus. O.
κλέος, Gloria. O.
Κλέπται, Nebulones. E.
† Κλεπτάριον, Furunculus.
κλέπτης, For, Involator, Fur. P. Manticularius. O.
κλέπτης χρημάτων δημοσίων, Depeculator.
κλέπτην, Furem. P.
κλεπτικὸς, Furax. O.
κλέπτρια, Foronia.
κλέπτω, Furo, Involo, Depeculor. O. Peculor, aris. O. Involo. E.
κλέπτει, Involat. P. Clepit. P.
Κληδονίζομαι, Ominor.
κλήδων, hoc Omen, Opinio.
κληδὼν, Omen. P.
† κλῆθρον, δένδρον, Ornus, Alnus, Repagulum. P.
κλῆθρος, Alnus. P.
Κλῆμα ἀμπέλου, hæc Vitis.
κλῆμα ξηρὸν, Sarmentum.
κλῆμα τὸ βότρυς ἔχον, Palmes.
κλῆμα τὸ τοὺς βότρυας ἔχον Palmes.
† συνεκκοπέντας, Palmes. P.
κλῆμα βότρυς ἔχον, Palmes. P.
κλῆμα, Palmes. O. Pampinus. O. Colis. O.
κλήματα, Sarmenta. P.
† κληματικὸς, Pampinarius. O.
κληματίον, Viticulus. O.
κληματώδης, Pampinosus. O.
Κληρονόμος, Heres, Heres. P. Ereditarius. S. Heres. S.
κληρονομία, Hereditas, Hereditas. S.
† κληρονομαῖος, Hereditarius.
† κληρονομικὸς, Hæreditarius. O.
κληρονομῶ, Heres fio.
κλῆρος, hæc Sors, Dicibile. P. Sors. P. Sors, sortis. S. Bona hæreditaria. O.
κλῆροι, Sortes. P.
κληροῦμαι, Sorcior.
κληρουχία, Sortitus.
κληρῶ, Sorcio.
κληρωθῇ, Obtigerit. P.
κλήρωσις, Sortitus.
† κληρωτρὶς, Urna. P.
† κληρωτῶς, Sortito, adverb. O.

Κλῆσις, Citacio, Invitatus, Vocatus, Vocacio.
κλητεύω, Vador. O. Antestor, aris. O.
κλητὴρ, Stator. O.
κλητὸς, Vocatus.
κλητικὴ, Vocativus.
κλητικὸν, Vocatorium.
κλήτωρ, Invitator, Calator. P.
† κλίβανον, Clibanum. E.
Κλίβανος, Clibanus.
† κλιβανωτὸν, Testuaceum. O.
κλῖθρον, Pessulum. P.
Κλίμα, Regio, Pagus, Tractus, Regio. P. Regio. S. Plaga. O. Tractus. O.
κλίμασιν, Regionibus. P.
Κλίμαξ, Scala.
κλίμακες, Scalæ. P.
† κλιμακεὼν, hoc Scalarium.
Κλινάριον, Lectulus.
κλίνεται, Inflectitur, Declinatur.
κλίνη, hic Lectus, Fastigium. S. Lectus. O. Lectum. E. Lectica. O.
κλίνη θεῶν, Pulvinar. S.
κλίνη συμποσίου, Lectus genialis. P.
κλινικὸς, Clinicus.
κλινόποδες, Lectipedes. E.
κλινοπόδιον, Lectipes. O.
κλινοποιὸς, Lectarius, Grabataris. E.
† κλινοφόρος, Lecticarius. O.
κλίνω, Declino, Inclino.
κλίσις, Declinacio, Declinatio. P.
κλισμὸς, Cespes. E.
κλοιὸν, Boia. S.
Κλοιὸς, Boia, Eculeum.
κλοιὸν περιτίθημι, In boia.
† κλοκκᾷ ὄρνις, Gluttit. E. [Gloss. L. Gr. κροκκα: Vulcanius, Κροκᾷ ἡ ὄρνις, Glocit, vel Glucit.]
Κλοπὴ, hoc Furtum.
κλοπῆς, Furti. P.
κλοπὴ πολιτικῶν χρημάτων, Peculatus.
κλοπιμαῖος, Furtivus.
κλοπιμαῖον, Furtivum.
† κλοπιμαίως, Furtim.
Κλύδων, Estus, Gurges, Unda.
κλύδωνες, Undæ. E.
κλύζω, Luo.
† κλύθρον, Sera. O. [κλεῖθρον.]
κλυστὴρ, Clustrum.
Κλυτὴ, Alma, Alma. P.
κλυτὸς, Inclitus, Almus. P.
Κλῶ, Frango.
Κλωβὸς, Cavea, Cavea. S.
Κλώθω, Torqueo, Neo. O.
κλωνάριον, Surculus. P.
Κλῶνες, τὰ ἄκρα τῶν δένδρων, Verbenæ.

κλῶνες, Frondes. E.
κλωνίον, Ramulus.
κλῶνος, Ramus.
κλῶσμα, Globus. P.
Κλωστὸν, Tortum.
κλωστὴρ,
Κλὼψ, Fur.
Κνάπτω, Polio.
κνάπτει, Polit. P.
† κνάπτρα, Polienda. P. [† κναπτά.]
κνάφαλον, Tomentum.
κνάφαλλον, Tomentum. P.
κναφεὺς, Fullo.
κναφεῖον, Follonium.
κνάω, Scabo, is. O.
Κνέφας, Crepusculum.
Κνήθω, Scalpo.
κνήθει, Scavet. P. Scavet. P. Scalpit. P.
κνῆμα τροχῶν, Radius. P.
Κνήμη, Sura, Tibia, Radius. P. Crus, Cruris. S. Tibia. O.
κνῆμαι, Crura. P. Supræ. P.
κνῆκος, Semen candidum. P.
† κνημιδωτὸς, Ocreatus. O.
κνημὶς, Ocrea.
Κνησμὸς, Prurigo.
† κνηφεῖ, Prurit. P.
κνηφη, Prurigo. P.
κνίδη, Vastitas. P. Urtica. E.
κνίζα, Urtica. P. Vastitas. P.
κνίζω, Prurio. O. Scabo, is. O. Scalpo. O.
κνιπὸς, Cupidus. P.
Κνὶς, κνιδὸς, Urtica, Urtica. P.
Κνίσα, hic Nidor.
κνίσσα, Nidor. P. Nidor. S.
† κνίστριον, Acucla, Scapulum.
κνυζάομαι, Gannio. O.
κνυζῶ, Nicto, is. O.
κνώδαλον, Bellua. P.
κόβιος, Gobio. E.
Κόγχη, Conscapula, Concha. P.
κογχυλευτὴς, Murilegulus, Murilegulus. P.
τῶν κογχυλευτῶν, Murilegulorum. P.
κογχύλη, Murix. S.
κογχύλιον, Murex.
† κογχυλιωτὸς, Muricatus. O.
κοδονοξ, Dentex. E. [† συνόδους. E.]
† Κόδρα, Codra, Quadra.
† κοίαγρος, Rusco. P. Ruppo, Rusco. P. Rusco, Raporasco. E.
κοιλάδες, Cavernæ. P.
κοιλαινόμενα, Rotantia. P.
Κοιλαίνω, Curvo, Cavo.
κοιλαίνει, Cavat. P.
κοιλαίνει κλάδον, Curvat. P.
κοιλὰς, Caverna, Convallis, Caverna. P. Vallis. O.
κοίλη, Curva, Cava.
† Κοιλήπατα ὄρνιθος, Gequaria.
Κοιλία, Venter.
κοιλία ἡ ἔσω, Alvus.
κοιλία χοίρου, Aqualicum.
κοιλία, Venter. P. hic * Ventus. S. Alvus. O.
κοιλίας ἔκχυσις, Proluvies. P.
κοιλίας † ὑπερέκχυσις, Proluvies. P.
† κοιλίδιον † ἐκζεστὸν, Aqualiculum.
† κοιλόδεσμος, Ventralis.
† κοιλιόδεσμος, Ventrales. P.
Κοῖλος, Cavus.
κοῖλον, Cavum. P. Concavum. O. Deprehensum. P.
κοῖλον ποδὸς, Vola. S.
† κοιλόω, Cavo, as. O.
κοιμάομαι, Dormio. O. Abdormio. O.
Κοιμῶμαι, Dormio, Dormio. P. Cubo. O.
κοιμᾶται, Dormit. P.
κοιμώμενοι, Dormientes. P.
Κοινῇ, ἐπίῤῥημα, Communiter.
κοινῇ, Promiscue. P.
κοινὴ, ὄνομα, Communis.
† κοινοβιάρχης, Abbas. O.
† κοινόβιος, Consors, Consors. P. Consortis. P.
† κοινοβιότης, Consorcium.
† κοινοβούλιον, Consilium.
κοινολογοῦμαι, Communico, conloquor. P.
κοινὸς, Communis, Commisculus. P. Communis. P. Vulgaris. P. Communis. P.
κοινόω, Inquino. O.
κοινῶν, Sociatus, Conjunctus, Copulatus. P.
κοινωνέω, Communico. O.
κοινωνία, Communicacio, Societas.
κοινωνίαν, Consortium. P.
κοινωνία, Participatio. E. Communio. E.
κοινωνίαν διαλύω, Dissocio.
κοινωνικὸς, Communis. E.
κοινωνὸς, Socius, Partiarius. O. Particeps. E.
κοινωνὸς, ἐμπορία, Socius. P.
† κοινωνοποιῶ, Socio.
† κοινωνοποιεῖν, Communicare.
κοινωνῶ, Communico.
κοινῶς, Vulgo. O.
κοινωφελὴς,
† κοὶξ, Æro. P.
κοίρανος, Cæsar. E.
κοιτίδες, Cunæ. O.
† κοιτάω, Cubito. O.
κοίτη, hoc Cubile, Concubitus. S. Cubile. P. Cista. P. Cubatus. O.
κοιτὼν, hoc Cubiculum, Cubiculum. P. Conclave. S. Cubiculum. S. E.
† κοιτωνίτης, Cubicularius.
† κοιτωνῖται, Cubicularii. E.
κόκκινον, Ruseum.
† κοχλιορὶξ, Cochliarium. E. [Gloss. L. G. κοχλιορὶξ, Du-Cang. conjicit κοχλιάριον.]
κόκκος, Bacca, hoc Granum, Fabatum. P. Granum. P. Granum. S. Flusculus. E.
κόκκοι, Grana.
κόκκος σίτου, Granum.
κόκκος, βάμμα, Vermicula, hoc Coccum.
Κοκκύζει, Cantat.
κοκκυμηλέα, Prunum. E.
κοκκύμηλον, Prunum, Pruna. P.
κοκύμηλα, Pruna. E.
κοκκύμηλος, Prunus. O.
† κοκκυμηλὼν, Prunetum. O.
κόκκυξ, ὄρνεον, Cuculus.
κόκκυξ, ἰχθὺς,
κόκκυξ, Rumica. P.
† κοκκωτὸν, Battatum. P. Granitum. P.
κολάζομαι, Plector.
κολάζεται, Punitur. P.
κολάζεσθαι, Puniri. P.
κολάζω, Crucio, Punio, Coherceo.
κολάζει, Punit. P. Cohercet. P.
κολακεία, Adulatus. S. Blandimentum. S.
κολακεῖαι, Inlecebræ. P.
κολακεύω, Blandio, Adulo, Adsector, Aucillor. P. Adulor. O. Assentor. O.
κολακεύει, Ambit. P. Adulatur. P. Adolat. P. Blanditur. P.
† κολάκευμα, Blandicum.
† κολακευτὴς, Blandus. P.
κολακία, Ambitus, Blandimentum, Adulacio, Delinimentum, Decepcio.
κολακίαι, Blandicia.
κόλαξ, Adulator, Blandus, Adulator. P.
κόλακες, Adulatores. P.
κολαπτὴρ, Scalprum. O.
† κολάπτης, Scalptor. O.
κολάπτω, Cudo, Scalpo. O.
κολάπτει, Cudit. P.
κόλασις, Cruciatus, Supplicium, Animadversio, Pœna. P. Supplicium. S.
ἡ κόλασις, Coercitio. E.
κολάσεις, Pœnas. E.
κολάσεσιν, Suppliciis. P.
κολαστήριον, Carnificina. O.
κολαστὴς, Punitor.
κόλαφος, Colafus.
κολαφίζειν, Depalmare. O.
κολαφίζομαι, Caleficor.
κολεὸς, Vagina. P. Graulus. E.
κολίανδρον, Coliandrum. E.
κολλάριον, Collarium.
κόλλα, Glutum, Glutis, Glutem. S. Glutum. S.
κολλάω, Glutino. O.
† κόλλημα, Glutinamentum, Glutinatio. E.
κόλλησις, Concinnatura.
† κολλητήριον, Glutinatorium.
κολλητὴς, Glutinator.
κολλητὸς, Concinnus.
κολλούρια, Tortum. P.
κολλυβιστὴς, Nummularius, Collybista, Nummularius. P. Numularius, sive Nummolarius. E.
κόλλυβον, Aspratura. P.
κόλλυβος, Collubum. E.
κολλύρια, Torunda. P.
κολλύριον ἰατροῦ, Collurium.
κολλῶ, Glutino.
κολλᾷ, Glutinat. P.
κολλῶμαι, Hereo.
κολλᾶται, Adescit. P. Hæret. P.
κολοβὰ, Brevis. E.
κολόβιον, Colobium, Subicula.
κολοβὸς, ὁ κονδὸς, Curtus, Curtus. P. Trungulus. P.
κολοβὸς, ὁ μέρος τοῦ σώματος ἀφῃρημένος, Mutilus, Truncus, Truncus. P. Mutilus. P.
κολοβοὶ, Mutili. O.
κολοβόω, Mutilo. O. Detrunco. O.
κολοβῶ, Verebio, Mutilo. P.
κολοβοῖ, Truncat. P.
κολοιὸς, Graculus.
κολοιὸς, ὄρνεον, Graculus. P. Monedula. O. Gragulus. E. Gracula. E.
κολοκασία, Colocasia.
κολόκυνθα, Cucurvita, Cucurbita. P.
κολοκύνθη, Cucúrbita. E.
κολοκυνθίδες, Volemi. P.
κόλος, Color. O.
κολοι, Lacerti. E.
† κολουδια, Tubera. P. [† κολοῦδνα, Vulc.]
† κολουνειον, Tormen. P. [Κώλου ἀνία, Vulc.]
κολοφωνία, Resina.
† κόλοψ, Stirps. P.
κόλπος, Sinus, Sinus. P.
κόλποι μήτρας, Loci muliebres. P.
κολπόω, Sinuo. O.
κολπώδης, Sinuosus. O.
κολυμβὰς ἐλαία, Colym-

bas, Granea.
κολυμβήθρα, Piscina, Natura, Piscina. P.
κολυμβητὴς, Natator.
κολυμβηταὶ, Natatores. E.
κολυμβητὴς, ὁ δύτης, Urinator, Urinator. P.
κολυμβῶ, Nato.
κολυμβᾷ, Natat. P.
κολύμβησον, Nata. E.
κολφος, Sinus. E.
κόμαι τῶν κροτάφων, Anciæ, singulare non habet.
κόμαι διὰ τῶν κροτάφων κρεμάμεναι γυναικεῖαι, Antide. P.
† κομάκτωρ, Argentarius. P.
κόμαρος, Arbutus, Arbutum. O.
κόμαρος, ὅ ἐστιν δένδρον ἡ καλουμένη ἄρκευθος, Arbustus. P. Vrairone. E.
κόμαροι, Fraga. O.
Κόμβος, Nodus.
κομβῶ, Nodo, Necto.
Κόμη, Coma, Cæsaries, Cæsaries. P. Capillatim. O.
κόμη ἵππου, Juba.
† κόμης, Castellum. P. Municipium. P. [κώμη, Du-Cang.]
κομήτης, Capillatus. P. Cicinnatus. P.
Κομιδῆ, πάνυ, Perquam, Valde, Admodum, Nimis. P. Admodum. P. Oppido. O.
κομίζω, Porto, Veho, Fero, Gero. O. Porto, as. O.
ὁ Κομίζων, Gerulus. O.
κομισθεὶς, Vectus. P.
Κομίτης ἀστὴρ, Capillatus.
† κομῖται, Castellani. O.
κόμμα, Incisum. O.
κόμματα, Tomacula. O. Incisuræ. E.
† κόμος, Compressio. E.
Κόμπος, Strepitus.
κομπῶ, Strepo, Strepito.
Κομψὸς, Scitus, Bellus, Facetus, mulier commoda et faceta est, Bellus. P. Nitidus. O. Saperda.
κομψότης, Apritudo. O.
κομψότερος, Magis bellus.
κομψότατος, Bellissimus.
Κομῶ, Como.
Κονδὸς, Curtus.
Κόνδυλος, Colafus, Colophus. E.
κόνδυλος ποδὸς ἢ χειρὸς, hoc Talatrum, Pugnus. O.
κόνδυλοι χειρῶν, Talari. P.
κόνδυλοι ποδῶν, Talares. P.
κόνδυλοι, Articuli. P.
Κονία, ἄσβεστος, Calx.
κονία, Tectorium. P. Cæmentum. O. Tectum. O.
κονία, ἡ τέφρα, Pulvis.
κονίαμα, Tectorium. P. Albarium. O. Tectorium. O.
κονιάματα, Circumlitiones. O.
κονίασις, hoc Tectorium, Tectorium. S.
κονιατὴς, Dealbator, Albinus, Tector, Tector. P.
κονιατὴς, Tector. O.
Κόνιδες, hi Landes.
Κονιορτὸς, Pulver, Pulvis, plurale non habet, Pulver. P. Pulvix. P. Leviculus. O.
κονιορτοῦμαι, Pulveresco. O.
κονιορτόω, Pulvero, as. O.
κονιορτώδης, Pulverulentus.
Κόνις, Ciner, Cinis, Lens, Lendis. S. Pulvis. O. Lix, Lixivium. O. Lendis. E. *Lindex*. E.
κόνιδες, Lendes. E.
κονίσσαλος, Pulvisculus. O.
κονιῶ, Decalco, Albo.
κονταφόρος, Astatus. P.
Κοντὸς, Pertica, Sudis, Camax, Camax. E.
κοντοὶ, Asseres. P.
κόνυζα, βοτάνη, Cunebula. P.
κόξαι, Clunes. P.
† κοπάδια, Copadia. E.
κοπανιστήριον, Battuarium.
κόπανον, Bactulum, Marculus, Malleolus, Malleus. P.
† κόπεον, Frustum, Frustum. P.
Κοπετὸς, Plangor, Planctus—ad sidera tollunt, Planctus, Planctus. P.
κοπετὸς, Planctio. S.
κοπετοῖς, Plangoribus. P.
† κοπιαται, Bispelliones. P.
† Κοπίδερμος, Copidermus, Timiso. P.
κοπὶς, ἡ μάχαιρα, Cultrum.
Κοπιῶ, Laboro.
κόπος, Lassitudo, Fatigatus, Labor. P.
Κοπρία, Stercus, Sterculinum. P.
† κοπριαίρετος, Sportellarius. P.
κοπρίζω, Stercoro.
κοπρικὸς, Stercorarius. O.
κόπρινος, Stercoreus.
† κοπρισμὸς, hoc Sterci dium.
† κοπροδοχεῖον, Sterculinum. P.
† κοπροθήκη, Sterculinium. S.
κόπρος, Fimus, Stercus, Stercus. S. Fimus. S. Lætamen. O. Fimum, us. O. Stercus. P.
κόπρον δεῖγμα, Scama. E. Scama. P.
† κοπροθέσιον, Sterculinium.
κοπρὼν, Fimetum. O.
κοπτὴ, Copta. E.
Κόπτομαι, Plango, Plango. O.
κόπτω, τέμνω, Cedo, Præcido, Succido, Incido.
κόπτω, λύω, Tundo. O. Cudo. O. Pello, lis. O. Tundo. O. Pulso, to. O.
Κοπῶ, Lasso.
κοποῖ, Fatiscit. P.
† κόπωσις, Lassitudo.
Κόραι ὀφθαλμοῦ, Pupi.
ὁ Κορακίας, Graculus. O.
κοράκινος, Corvinus. P.
κορακῖνος, Corvus. E.
† κορακίσκος, Corvus. E.
Κοράλλιον, Margella.
Κόραξ, Corvus, Corvus. P.
κόραξ σιδηροῦς θύρας, Uncinus, Repagulum, Repagulum. P. idem. S.
κόραξ σιδηροῦς, Uncinus. P.
τὸ κοράσιον, Puella. P. Puella. E.
Κορδύλη, Tuber.
Κορεννύω, Saturo.
κορέω, Satio, as. O. Satio, as. O.
† κορεστὸς, Satiabilis. O.
Κόρη, Puella, Puella. P.
κόρη ὀφθαλμοῦ, Pupulla, Pupus, Pupilla. P. Proserpina. P.
κόρημα, Scobs. O.
† κορημάτιον, Scopula. O.
κορίανδρον, Coriandrum. P.
Κορίαννον, Coriandrum.
† Κορίζω, Cimico, Cimis. P.
κορίζομαι, Blandio. O.
† κορίνια, Quirinalia. O.
κόριον, Coriandrum. P.
κόρις, Cimex, Cimex. P.
κόριδες, Cimices. E.
Κορμὸς ξύλου, Codex, Caudex, Caudex, Truncus. P. Codex. P.
κορμὸς ἀνθρώπου, Truncus, Truncus. P. Cippus. P. Talia. P. Talia. P. Stipes. O.
κορμοὶ, Stipites. P.
Κόρος, Satura, Sacietas, Sacies, Fastidium. O.
κόρρη, Bucca. O. Mala. O.
Κορυδαλὸς, Sculpicia, Bardalia, Alauda. O. Terraneola. O. Bardaia. E. Galerita. O.
κορυδαλλὸς, ὄρνεον, Bardala. P. Parra. P. Bardea. E.
κόρυδος, Galerita. P.
Κόρυζα, Ravis, Pipita. P. Mucus. O.
† κορυζᾷ, Pipitat. P.
† κορύθιον, Galeola. O.
κορυνήτης, Clavator. O.
κορυπτίλος, Cornupeta. O.
κορύπτω, Arieto, as. O.
Κορύπτει, Arietat, Cornu petit.
κόρις, Galea. O.
† Κορυστὸς μόδιος, Cumulatus.
Κορυφαῖος, Auctor, Princeps, Præsultor, nom. O.
κορυφὴ ἀνθρώπου, Apex, vertex.
ἡ Κορυφὴ, hic Vertex. S.
κορυφὴ ὄρους, Cacumen.
κορυφῶνα, Columen. P.
Κορώνη, Cornix, Cornicula, Cornix. P. Cornicla. E.
† κοσκέδιον, Tumultus. P.
† κοσκεδῶν, Tumultus. E.
Κόσκινον, Cribrum.
κοσκινοποιὸς, Cribrarius.
κόσκινος, Subcerneculum. O.
κοσμήματα, Decoramenta. P.
Κόσμησις, Ornatus, Ornamentum, Ornatura. P.
† κοσμητήριον, Scoba.
κοσμήτης, Ornamentarius, Ornator.
κοσμητικὸς, Ornamentarius.
† κοσμήτρια, Ornatrix, Ornatrix. P.
† κοσμήτριαι, Ornatrices. E.
κόσμια γυναικὸς, Ornamenta, Calbæ. P. Ornamenta. E.
κοσμικὸς, Secularis, Mundanus. O.
κόσμιος, Decorus, Ornatus, Comis. P. Decorus. P. Modestus. O.
κόσμιον, Ornatum, Ornamentum.
κόσμιον κεφαλῆς, Caliendrum. P. Ornatus. S.
κοσμιότης, Decus, Modestia. O.
κοσμίως, Modeste. P.
κόσμος, Decus, Ornatus, Decus. P. Decus. S.
κόσμος γυναικὸς, Ornamentum, Cultus mulieris. P.
κόσμος ὁ τοῦ παντὸς, Mundus, Orbis, Mundus. P.
κοσμοκράτωρ, Mundi rector.
κοσμοσιν, Decessant. P. [χασμῶσι, Vulc.]
κοσμῶ, Condecoro, Orno, Decoro.
κοσμεῖ, Intendit. P. Decorat. P.
† κοσμωσις, Ornatus. S.
κόσσιφος, Merulus. P.
κόσσυκος, Merulus. E.
κόσσυφος, Merulus, Merula. S.
† κοτίζει, Aleam ludit. E.
κόττανον, Marisca. S.
† κοττίζω, Aleam ludo.
† κοττίζει, Aleam ludit. P.
† κότιος, Alea. E.
† κοττισμὸς, Alor.
† κοττιστὴς, Aleator, Aleo, Aleator. P.
† κόττος, Alea. P.
κοτύλη ἀνθρώπου, Coxa.

κοτύλαι, Coxæ. E.
κοτύλη, μέτρον, Cotula, Cyathus, Ciathus. S. Hemina. O.
† κουβιὸς, ἰχθὺς, Cubius.
Κουβούκλιον, Cubicula, Conclave.
κουκούμιον, Cucuma. S.
† Κούκκουμος, hæc Cucuma.
κουλαδις, Vallis. P.
κουλεὸς, Vagina. O.
Κούννιον, τὸ σύστημα, Cuneum—Densi cuneis sequisque coactis Agglomerant.
Κουρὰ, Tonsura, hoc Tonsum, Tonsum. S. Tonsura. O. Rasura.
κουρεῖον, Tonstrina. S. Textrinum. E.
κουρεὶς, Tonsus. O.
κουρεὺς, Tonsor, Tonsor. P.
κουρεῖς, Rasores. O.
κουρεύει, Tondet. E.
Κουρῆτες, οἱ περὶ τὸν παιδάνα, Indigites, Corybantes, Indigetes. P.
κουρικὸς, Rasorius. O.
† Κούριον, Tonstrina, Tonstrinum, Tonsorium.
κοῦφα, Vacua. P.
Κουφίζω, Levo, Relevo.
κουφίζει, Levat. P.
κουφίζουσιν, Adleviant. P.
κουρικὸς, Tonsorius. O.
κούρσωρ, Exercipes. P.
κουφισθέντες, Relevati. P.
κουφισθῆναι ποιῶ, Levifacio.
κούφισμα, Levamen, Allevatio. E.
κούφισμα ἁμαξῆς, Subflamen. P.
κουφισμὸς, Immunitas. E.
κοῦφον, τὸ ἐλαφρὸν, Leve.
κοῦφον, τὸ μηδὲν ἔχον, Vanum.
κουφότης, Levitas, Vanitas.
Κόφινος, Corbes, Corbula, Qualus, Corbis, Qualus. P. Corbis. S. Cista. P.
κόφινος, παρῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ὡς ὁ Ἡσίοδος, Formio. P.
† κοφινοποιὸς, Quasillarius. E.
Κοχλάζει, Scaturit.
Κόχλαξ, ὁ λίθος, Glarea.
Κοχλιάριον, Cochliarium, Ligula.
Κοχλίας, Cochilia, Coclea, hæc Coclea. S.
κοχλίδιον, Cochilium. O.
† κοχλίος, Cochilia. P.
κόχλος, Concha.
κοχῶνα, Nates. O.
κόψιχος, Merulus. E.
κραδαίνω, Libro, Corusco, Crispo, Vibro, Quasso, as. O.
κραδαίνει, Vibrat. P. Crispat. P.
κράζω, Clamo, Vociferor. O.
κράζει, Clamat. P.
κράζειν, Clamare. O.
κραιπαλῶντες, Vacillantes. P.
κρακτικὸς, Clamosus.
κρᾶμα, Temperatum, Mixtum.
† κραματίνα, Aurochalca. P.
κράμβα, Cuma. P.
κράμβη, Brassica, Coliculus. S. Brassica. P. Coliculæ. E.
κράμβαι, Caules. E.
κραμβία, Coliculus. P. Coliculos. P.
κρανέα, δένδρον, Colurnum, Cornus.
κρανέα εἶδος δένδρου, Cornus arbor. P.
κρανεία, Cornus. O.
κράνειος, Corneus. O.
κράνειον, hæc Calbaria.
† κρανεὼν, Cornetum. O.
κράνη, ὀπώρα, Corna. P.
κρανίον, Calvarium. P. Calva. O. Calvaria. E.
κραπάλη, Crapula. O.
κρᾶσις, Mixtum.
κράσπεδον, Fimbria, Lacinia, Lacinia. P.
κράσπεδα, Fimbriæ. E.
κραταίνω, Conforto. O.
κραταιὸς, Viriatus. O.
κραταιόω, Roboro. O.
κρατερὸς, Armipotens. O.
κρατέω, Possideo. O. Vinco, cis. O.
κρατὴρ, Cratera, Cratera. S. Patera. O.
κρατῆρος εἶδος, Cantharus.
† κράτησις, Retentio. P.
† Κρατητικὸς, Tenax.
Κράτιστοι, Optimates, singulare non habet, dicitur et Optimas.
κράτος, hoc Imperium, Imperium. S. Regnum. E.
κράτος βασίλειον, Imperium. P.
κρατῶ, Teneo, Obtineo. O.
κρατεῖ, Tenet. P. Capit. E.
κραυγάζω, Vocifero, Clamo, Clamo, et Clamito. P.
κραύγασος, Clamosus.
κραυγαστικὸς, Clamosus. O.
κραυγὴ, Clamor, Clamor. P.
κραυγὴ ἀγροίκων, Ejulatus, Jubatus.
κρέα μεριζόμενα, Asignæ. P.
κρέα νηπίων, ὃ λέγουσι σιζει.... Titia. P.
κρεάγρα, Exemplum, Arpago, Excipulum. S. Arpago. P.
κρεάδιον, Carnicula, Carquila. E.
κρεανομία, Visceratio. O.
κρέας, Caro, Caro. P. Obsonium. E.
κρεῖον, Ahenum. E.
κρεῖσσον, Melius, Pocius.
κρείσσων, Melior, Pocior, Præstancior.
κρείττων, Potior et Potius. O.
κρείττων εἰμὶ, Præsto.
κρέμαμαι, Pendeo.
κρέμαται, Pendit. P. Pendet. P.
κρεμάμενος, Suspensus.
κρεμαστήριον, Carnarium. E.
κρεμαστὸς, Pensibilis, Pensilis. P.
† *κρεμασία, Suspendium.*
κρεμάστρα, hoc Carnalium.
κρεμαστὴρ κρεῶν, Carnarius.
κρεμαστὴρ οἰκοδόμου, Perpendiculum.
κρεμαστὸν, Suspendo.
κρεμνῶ, Suspendo.
κρεμνᾷ, Suspendit. P.
† κρεοκόπος, Decoctor. P.
† Κρεοκοπῶ, Lanio.
κρεοπώλης, Lanio, Carnarius. O. Macellarius. E. Lanius. P.
† κρεοπωλεῖον, Laniatorium, Macellus, Macellum. E.
κρεοπώλιον, Laniena, Lanium. O.
† κρεουργικὸς, Lanionius. O.
κρεουργὸς, Lanio. O.
κρεουργῶ, Lanio, as. O.
Κρεπάλη, Crapula.
† κρεωθήκη, Carnarium. S.
† Κρεὼν, ὁ τόπος, Carnarium.
† κρεωπωλεῖον, Macellum. E.
κρέως λίπος ἄνευ σαρκὸς, Arvina. P.
Κρήδεμνον, Mitra.
Κρημνὸς, Præceps rupes, Rupes. P. Rups, rupis. S. Præceps. E.
κρημνοὶ, Rupes. P. Præcipitia. E.
κρημνώδης, Præceps.
Κρήνη, ἡ πηγὴ, Laccus, Fons. O. Silanus. E. Silana. E.
† κρηπίδωμα, Pila. P.
Κρηπὶς, Crepido, Margo, Soccus, Pila. P. Margo, et Margos. P.
κρησφύγετον, Subsidium. O.
κρητῆρες, Canthari. E.
† κριθάριον, Ordeum. E. Hordiolum. E.
Κριθὴ, Hordeum, Hordeum. S.
κριθῆς λέπυρον, Clunar. P.
κριθαὶ πεφρυγμέναι, Molæ salsæ. P.
κρίθινος, Hordearius. O.
κριθησόμενος, Judicandus. P.
κριθησόμενοι, Judicandi. P.
† Κρίκελλος, Circulus.
† κρικίον, Circellum. E.
κρίκος, Circulum. E.
Κρίμα, Judicium.
κρῖμα, Judicium. P.
Κρίνον, τὸ ἄνθος, Lilium, Lilia. S.
κρίνα, Lilia. P.
Κρίνον, δίκασον, Judica.
κρίνω, Censeo.
κρίνω, δικάζω, Judico, Arcesso, sis. O.
κρίνει, Judicat. P. *Judicat. P.*
κρίνετε, Judicatis. P.
κρινῶ, Judicabo. P.
κρινὼν, Lolietum. O.
† Κριομαχῶ, Arieto.
κριὸς, Aries, Aries. P.
κρίσιμος, Decretorius. O.
Κρίσις, Judicacio, Judicium, Examen.
κρισὸς, Varix. E.
Κρίσσος, Varex, Varica.
κρισσοὶ, Varices. P.
† κρισσώδης, Varicosus.
Κριτὴς, Judex, Judex. P.
κριτήριον, Judicium, Examen, Judicium. P. Sensus. O.
κριτήρια, Judicia. P.
† κριώδης, Arietarius. O.
Κρόκη, Trama, Subtegmen, Trama. P. Subtemen. P.
Κροκὶς, hic Floccus.
κροκίδες, Flocci. O.
† κροκκα ὄρνις, Gluttit. P. [† κροκᾶ.]
Κρόκος, hoc Crocum, plurale non habet, et est neutrum, Crocum. P. idem. S.
κρόκος ὁ φαινόμενος, Spartio. P.
κροκοειδὴς, Lutea.
κροκοειδὲς, Croceum, Luteolum.
κρόκυς, Floccum. S. Floccus. S.
κροκύφαντος, Reticulus. P.
Κρόμυον, hæc Cepa, Cæpe. O. Cæpa. S.
κρομμύου λέπυραν, Talla. P.
Κρόνια, Saturnalia, singulare non habet.
κρονίοις, Saturnalibus. P.
κρόνιος, Saturnalitius. O.
Κρόνος, Saturnus, Saturnus. P. Janus pater. E. Tilia. P.
† κροσσίον, Peniculamentum. O.
κροσσὸς ἱματίων, Fimbria. S.
κροσσὸς, Limbus. O.

κροσσοὶ, Fimbria. P. Fratilli. O.
κροτάλιζε, Strepito. O.
κροταλίζοντες, Tintinnaculi. O.
† κροταλισμὸς, Plausus.
κρόταλον, Plaustrum, Tintinnabulum. O. Crepitaculum. O.
† Κροταφιστὴς, Percussor, Percussor. P.
κρόταφος, Tempus. P. Timpus. E.
κρόταφοι, hæc Tempora, singulare non habent.
κροτέω, Plodo. O. Plaudo. O.
κροτητὸν, Plausibile. O.
Κρότος, Plausum, Plausus, Plausus. P. Favor. P.
κροτῶ, Crepito, Plaudo.
κροτεῖ, Pulsat. P.
Κρότων, φθεὶρ, Ricinus, Riginus. P. Ricinus. E.
Κρουνὸς, Fluor, Tubus, Silvanus. P. Aquilegium. O.
Κρούω, Ferio, Percucio, Pulso, Lido. O.
κρούει, Percutit. P.
κρυερὸς, Gelidus. O.
κρυόεντες, Alsiosi. O.
Κρύος, Frigus, Gelu. P.
† κρυοῦται, Gelat. P.
Κρυπτὴ, Occulta, Crypta.
† κρυπτήριον, Latibulum.
† κρυπτηρία, Latibulum. S.
κρύπτομαι, Occultor.
κρύπτεται, Latet. P.
κρυπτὸς, Occultus.
κρύπτω, Celo, Occulto, Condo, Abdo. O.
κρύπτει, Arcetat. P. Condit. P. Cælat. P.
κρύψει, Celaverit. P.
κρύψον, Abde. P.
κρυσταλλοῖ, Collegat. P.
Κρύσταλλος, Crystallum, Glacies, Glacies, et Glacia. P. Gelu. O.
κρυσταλλοῦμαι, Gelo, as. O.
Κρύφα, Occulte, Occulte. P. Clam. O.
κρυφαίως, Occulte.
† κρυφιαῖος, Clandestinus. O.
† κρυφιμαῖος, Latebrosus, Occultus.
† κρυψίπυρις, Pigra. P. [κρυψίπονις, Vulc.]
κρώβυλος, Cinnus. O.
κρώζω, Cornicor. O.
κρώματον, Auripigmentum. P. [Gloss. L. G. † χρώματον: leg. χράματον.]
κτάομαι, Paro, as. O.
κτείνω, Neco, as. O.
Κτεὶς, Pectina, Pecten. P. Pectis. P.
κτένες, Pectines. E.
κτεὶς κναφικὸς, Remaceus.
κτενίζω, Pectino, Pectino, Pecto. O. Pexo. O. Depecto. O.
κτενίον, Pectina, Pectis, Pecten, Pectis. P.
κτενισμὸς, Pexus. P.
† κτένισμα, Pecten. P.
† κτενιστὴς, Pectinator. O.
† κτενιστικῶς, Pectinatim. O.
κτερέα, Functa. E. [Funera, Vulc. E.]
Κτῆμα, Perdium, Fundus, Possessio.
κτήματα, Possessiones. E.
κτημάτιον, Hærediolum. O.
† κτηματοφύλαξ, Saltuarius.
κτηνίσσια, Agaso. P.
κτήνη, Veterina. O. Jumenta. P.
κτηνίατρος, Veterinarius. O.
κτῆνος, Jumentum, Pecus. P. Jumentum. O.
κτήνους ἕλκος, Petumen. P.
† κτηνίτης, Jugmentarius. P.
† κτηνοστάσιον, Jumentarium.
κτηνοτρόφος, Jumentarius.
κτησάμενος, Adeptus, Indeptus.
κτήσιος, Peculiatus. P.
κτῆσις, Possessio.
κτῆσις τοῦ ἐν ἀλλοτρίᾳ ἐξουσίᾳ ὄντος, τοῦτ' ἔστιν υἱοῦ, ἢ δούλου, Peculium. P.
κτῆσις, Possessio. P.
κτήσεις, Possessiones. P.
κτητικὸν, Possessivum.
κτήτωρ, Possessor, Bonorum possessor.
κτίζω, Creo, Condo.
κτίζει, Condit. P.
κτίζειν, Creare. O.
κτίσις, Creatura.
κτίστης, Conditor, Creator.
Κτύπος, Fragor, Strepitus, Strepitus. P. Fragor. P.
κτυπῶ, Strepo, Strepito.
κτυπεῖ, Crepat. P.
Κτῶμαι, Adipiscor, Possideo.
Κύαθος, Cyathus, Cotula, Simpalum. P. Mixtarius. O.
† κυαμίτης, Fabacia. O.
κυάμιον, Fabula. O.
Κύαμος, Faba solida, Faba solida. P. Faba. O.
κυάμου καὶ φασήλου λοβοὶ, Siliqua. P.
κυάνεον, Cæruleum. P. Ferrugineum. P.
κυάνεος, Cæruleus. O.
κύανον, Cæsulum. P.
Κυανοῦν, Cerulum, Ferrugineum, Claucum.
Κυβέρνησις, Gubernacio.
κυβερνήτης, Gubernator, Magister navis, Rector. P. Magister navis. P. Guber. P.
κυβερνῶ, Guberno.
κυβευτήριον, Aleatorium. O.
Κυβευτὴς, Aleator, Aleator. P.
κυβευτικὸς, Talarius. O.
κυβεύω, Aleo, Aleam ludo.
κυβεύει, Aleam ludit. P.
† κυβεία, Alea, Alea. P.
κυβεῖον, Gubernium. P.
κυβικὸς, Tesserarius. O.
κυβιστάω, Merso, as. O.
κυβιστὴς, Aleator. E.
† κυβιστιᾷ, Cernulat. P.
κυβιστῶ, Urino, as. O.
κύβος, Tessera. P. Alea. P.
κῦβος, Quadrantal. O. Albeus. O.
κυβωτὸς μεγάλη, Riscus.
κυδώνιον μῆλον, Cydonium malum.
κυδώνειον, Mutonium. P. Cotoneum. P. Cotoneum. O.
τὸ κυδώνιον, Muctilio. S.
κυδώνια, Cotonia. E.
κύθρα, Olla. E.
κύημα ἰχθύος, Ovum piscis.
κυκλάμινος,
κυκλὰς, ἡ περὶ τὴν χλανίαν πορφύρα κύκλῳ, Limbus, Limbus. E.
† κυκλευτὴς, Circitor. E.
† κυκλεύω, Circumeo, Lustro, Circuo, Ambio, Cernuo. E.
† κυκλεύει, Circitat et Circat. P. Orbiculatur. P. Obit. P.
κυκλέω, Verso. O.
κυκλικὸν, Circulare. O.
κύκλοθεν, Circuitu.
κύκλος, Circuitus, Orbis.
κύκλος, ἐν ᾧ ἱπποδρομίαι γίνονται, Circus et Circuitus. P. Circulus, Orbis. P. Limbus. P.
κύκλος, ἢ κρίκος, Circulus. P.
κυκλοτερὴς, Orbiculatus. O.
κυκλόω, Circulo. O. Ambio. O. Orbio. O.
κυκλῶ, Circundo.
κυκλώμενος, Ambitus, a, um. O.
κύκλῳ, Circum. P.
κύκλῳ, ἐπίρρημα, Circum.
κύκνος, Olor, Olor. P.
κυλίκιον, Vasarium. P.
κυλινδέω, Voluto. O.
κύλινδρος, Volutarium.
κύλιξ, ποτήριον, hic Calix.
κυλίστρα ζώων, Volutabrum. P. Volutabrum. O.
κυλίω, Roto, Volvo, Voluto, Volvo. P.
κυλίει, Volutat. P.
κυλίομαι, Roto, Virg.— qua saxa rotancia late Intulerat torrens.
κυλιόμενα, Rotantia. P.
κυλλὸς, Mancus, Mancus. P. Ancus, Mancus. P.
κυλλοποδίων, Mulciber, Loripes. O.
κύλων, Clava. O.
κῦμα, Fluctus, Unda. P.
κυμαίνω, Fluctuo, Undo, as. O.
κυμαίνομαι, Fluctuo, Estuo.
† κυματηρὸς, Fluctuosus.
κυματίζεται, Æstuat. P.
† κυματοβόλος, Undivomus. O.
κυματοῦμαι, Fluctuor.
κυματωγὴ, Crepido. O. Littus. O.
κυματώδης, Fluctuosus. O.
† κυματωδῶς, Undatim. O.
† κυμβαλοκροῦσται, Æneatores. P.
κύμβαλον, Cymbalum.
κύμβαλον, καὶ τὸ ἄκρον τῆς περικεφαλαίας, Conum. P.
κύμινον, Cyminum.
κυνάγχη, Angina.
† κύναγχος, Anguina. P.
κυνάνθρωπος, Versipillo.
κυνάραι, Cardi. E.
κυνάριον, Caniculus. O.
κυνδυνεύω, Periclitor, iculor. O.
κυνέη, Pelliris. O.
κυνῆ, Galerus, um. O.
κυνηγεσία, Venatus.
κυνηγέσιον, hæc Venacio, Venatio. S.
κυνηγέτης, Venator.
κυνηγετικὸς, Venatorius. O.
κυνηγετικὰ λίνα, Plagæ. P.
κυνηγετικὸν δίκτυον, Plagula, Retium.
κυνηγετῶ, Venor.
κυνηγὸς, Venator. P.
κυνικὸς, Caninus. O.
κυνόδους, Caninus.
κυνόδοντες, Dentes canini. P. Canini. E.
κυνίσκος θαλάσσιος, Canicula.
κυνόροδον, Ligustrum.
κυνόμυια, Musca canina.
κυνὸς ἀνατολὴ, Sirius.
κυνὸς ἀπειλὴ ὅτε ὑλακτεῖ, Hirric.
κυνόσβατον, εἶδος βοτάνης, Ruscum. P.
κυνὸς οὐρὰ, Canis cauda.
† κυνοτρόφος, Mangos. P.
κυπάρισσος, Cupressus, Cupressus. P.
† κυπαρισσὼν, Cupressetum, Cypressetum. S.
† κύπειρον, βοτάνη, Siler.
κύπειρος, hoc Siler. S.
† κύπουρον, Siler. E.
κυπταρία, Nucamenta. O.
κύπτω, Vergo, Cevo, In-

clino.
κυρία, Dominium. P. Proprietas. P. Domina. E.
κυριακὴ, Dominica. E.
κυριακὸν, Dominicum. E.
κυριεύει, Dominatur. P.
† κυριολεξία, Proprietas.
κύριον, Proprium, Ratum. P. Principale. O.
κύριον, βέβαιον, Ratum.
κύριος, Dominus. P. Heres. P.
κυριότης, Dominatus.
κυρίως, Proprie, Proprie. P.
τὸ κῦρος, Authoritas. O.
κυρτὴν, Gibbus. P.
κυρτὸς, Gibberosus, Incurvus. O. Nassa. O. Gibberosus. P. Gibbus et Gibbuero. P.
κύρτος ἁλιευτικὸς, Nassa. P. Fiscus. P. Nassa. O.
κυρτοῦμαι, Curvesco. O. Incurvesco. O.
κυρτόω, Incurvo. O. Pando, as. O.
κυρῶ, Decerno. P. Sancio. P.
κυροῖ, Saucit. P.
κύρτωσις, Gibbus. O.
κυροῖ, Decernit. P.
κυροῖ νόμον ὅρκου, Sancit legem. P.
κυρῶ, Decerno, Sancio.
κύρωσις, Rogatio. E.
κυρωθέντα, Inrogata. P.
† κυρωτέα, Sancienda. P.
κύσθος, Cunnus. E.
κύσσος, Cunus.
κύστις, ἡ φύσσα, Vesica.
κύτις, Cista.
κύτισος, δένδρον, Cutisus. P.
κῦτος τῆς νεὼς, Alveum.
κύτος, Alveus. P.
κυφὸς, Cebulus.
κύφων, Cevens. E.
κυχλιά, Limax. O.
κυψέλη μελισσῶν, Favus, Alvearium.
κυψέλη, Alveus, Olus. O. Cupa. E.
κύων, Canis.
κύων θαλάσσιος, Canis marinus.
κύων ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ, Sirius.
κωβιὸς, ἰχθὺς, Cobius, Gobio. E. Musculeus. P.
κώδιον, Pellis, Vellus. O.
κώδων, Tintinabulum, Tintinum. S. Campana. O. Tintinacolum. E.
κύων, Canis. P. Canicula. E.
κύων ἰχνευτὴς, Canis vestigator. E.
κύων θηρευτὴς, Canis venaticus. E.
κώδων, Tintinnaculum. E. Tinnibulum. E.
† κωδώνιον, Tintinnabulum. P.

† κωλέντερον, Longao. P.
Κῶλον ἀνθρώπου, Artus, Internodium.
κῶλον ἀλόγου,
κῶλον, Ile. O.
κωλυθέντες, Prohibiti. P.
κωλυθῆναι, Reprimi. P.
Κώλυμα, Prohibitum, Interdictum.
κώλυσις, Interdictum. S.
κωλυτικοὶ, Prohibendi.
κωλυτικὸς, Arcivus.
κωλυτικὸν, Prohibitorium.
κωλύω, Veto, Prohibeo, Arceo, Arceo. P. Parceo. E.
κωλύει, Coercet. P. Arcet. P. Prohibet. P. Summovet. P. Vetat. P.
κωλύσεις, Arcebis. P.
κώλυσον, Ape. P.
Κωμάζει, Comisatur.
† κωμαῖοι, Novocomenses. O.
† κωμάκτωρ, Coactor. P. Coactor, Argentarius. E.
Κώμη, Villa, Castellum, Vicus, Victus. P. Ager. S. Vicus. S. Pagus. O. Viculus. E.
† κώμης, Vico. P.
κωμηδὸν, Vicatim.
κωμήτης, Vicanus, Paganus. O.
κωμῆται, Vicani. O.
κωμικὴ χάρις, Facetia.
κωμητικοὶ, Vicani. P.
κωμητικά, Paganalia. O.
κωμόπολις, Opidum, Conciliabulum, Conciliabulum. S.
Κῶμος, Comisatum, Comisacio, Pocœnium. Comisatio. E.
κῶμοι, Comessationes. O.
κώμοις, Comisationes. P.
κωμπύλος, Aduncus. O.
Κωμύδριον, Villula, Villa. S. Villula. S.
κωμῳδεῖ, Fabulat. P.
κωμῳδία, Fabula. P.
Κωμῳδὸς, Comœdus.
Κώνειον, Cicuta, Cicuta. P. Cicuta. S.
κωνείου, Cicutæ. P.
Κῶνος, Nucleus.
κῶνοι, Nuclei. P.
κωνοφόρος, Cunifer.
Κώνωψ, Culix, Culex, et Culix. P.
κώνωπες, Colices. E.
† κωνώπιον, Culiculus.
Κώπη, Remus, Tonsa, Remus. P. hic Remus. S. Manubrium. S.
κῶπαι, Tonsæ. P.
κωπηλασία, Remigium, Remigium. S.
κωπηλάτης, Remigis, Remix, Remex. S.
κωπηλάται, Remiges. P.
κωπηλατῶ, Remigo.
κωπηλατοῦσιν, Remigant. P.

κωτίλαι, Blandæ. P.
† Κωτιλία, Ambitus, Adulacio, Adulatio, Ambitus. E.
† κωτιλίαι, Blandiciæ, singulare non habet.
κωτίλος, Blandus. P.
† κώφαγρος, Rusco. P. Ruppo, Rusco. P.
† κώφαγρος, Rusco, Raporasco. E.
κώρυκος, Pera. P.
Κωφὸς, Surdus, Surdus. P. Mutus. P.
κωφοῦμαι, Surdeo. O.
κωφόω, Surdo, as. O.

Λ

Λάβε, Accipe, Tolle. P. Sume. P.
λαβεῖν, Accipere. P.
λαβὴ, hoc Manubrium, Ansa. P. Capulus, um. O.
λαβὴ δακτύλου, Acerrale. S.
λαβὴ ξίφους, hoc Capulum.
λάβῃ, Adipiscatur.
λαβὶς, Tendicula. P.
Λάβραξ, ἰχθὺς, Lupus, Lupus marinus. E.
λάβρος, Edax. P.
λάγανα, Tracta. P.
Λαγαρὸς, Laxus, Strigosus. O.
λαγαρὸν, Fluxum. E.
† λαγγὼν, Cessator. P. Tricosus, Cessator. E.
† λαγγωνδυς, Tricosus. P.
[† λαγγὼν, ἀηδὴς, Du-Cang.]
Λαγεῖον κρέας, Leporina.
λαγίον, Lepusculus. O.
Λαγνεία, Luxoria.
λαγνεύει, Ganit. P.
† λαγνία, Luxuria. E.
† λαγνίαι, Inglubie. P.
Λάγνος, Ganeo.
λάγνοι, Gulatores. P.
λαγοβόλον, Agolum. O.
† λαγοτροφεῖον, Leporarium. O.
λαγύνιον, Lagoena. E.
Λάγυνος, Lacuna.
Λαγχάνω, Mico, Sortior, iris. O. Mictus. E
λαγχάνει, Emicat. P. Micat. P.
λαγῷα, Leporina. E.
Λαγὼν, Ile, Ileum, Ilium. S.
λαγόνες, Ilia. P.
λαγωβόλος, Pedum. O.
Λαγωὸς, Lepor.
λαγωοὶ, Lepores. P.
λαγῷος, Leporinus. O.
λαγῷον, Leporinum. E.
λαγὼς, Lepus. O.
† λαγωτροφεῖον, Leporarium.
λαθεῖν, Latere. E.

λαθῇ, Ferat. P.
Λάθρα, Clam, Clam ulc, Clandestino, Furto, Furtim. P. Occulte. P. Absconse. P. Clam. P.
λάθρα ἄσωτος, Nebulo. P.
Λαθραῖον, Furtivum, Clandestinum.
λαθραίως, Clanculum. O. Furtim. O.
λαθριμαῖον, Clandestinum. P.
λαθροδήκτης, Clandestinus. P.
† λάθυρον, Picercula. S.
Λάθυρος, Cicercula, Cicercula. P.
Λαιὰ, Scæva.
Λαίλαψ, Procella.
Λαίμαργος, Glutto, Guturosus. P. Ganeo. P.
λαιμὸς, Gula, Guttur, Guttur. P. Gula. P. Gubila. E.
Λαιὸς, Scævus, Levus. O.
λακκαῖοι, Laccarii. E.
† λακκαρεῖς, Laccarii. E.
† Λακκάριος, Laccarius.
Λάκκος, Laccuna, Laccus, Cisterna, Cisterna. P. Lacus. P.
† λακκοποιὸς, Lacunarius.
Λακτίζω, Calcito, Calcitro. O.
λακτίζει, Calcitrat. P.
† λακτικὸς, Calceus. O.
λάκτισμα, Calces. E.
λακτιστὴς, Calcator, Calcitrosus, Calcitrosus. O.
Λακῶ, Crepo.
Λάκων, ὁ θηρευτὴς, Umber.
† λακωνίζω, Titubo. P.
[† λαχανίζω.]
† λακωνίζειν, Titubare. E.
[† λαχανίζειν.]
λαλέω, Loquor. O.
Λαλιά, Loquela, Elocucio, Loquela. P.
λάλος, Loquax, Argutus, Verbosus, Argutus. P. Locutor. O. Linguax. O.
λαλῶ, For, Loquor, Loquor. P.
λαλεῖ, Fabulat. P.
† λαμβα, Sapula. E.
[† λιμβα, Vulc.]
Λαμβάνω, Accipio, Sumo, Capio, Consequor, Tollo, Sumo. P. Accipio. O. Capesco. E.
λαμβάνει, Accipit. P. Percipit. P. Sumit, Capit. P. Capessit. P.
λαμβάνουσιν, Sumunt. P.
λαμβάνομαι, Teneo, es. O.
Λάμια, Lamia.
† Λάμνα, Lamella.
Λαμπάδιον, hæc Facula, Funale. P.
λαμπὰς, Candelebra, Fax, Fax, facis. S. Facula. P. Tæda. P.
λαμπάδα, Facem. P.
λαμπηδὼν, Fulgor, Splen-

dor, Ardor, Splendor. S. Candor. S.
ἡ λαμπρότης, hic Nitor. S.
λαμπηδόνες, Fulgores. P.
λαμποῦσα, Nitens. P.
λαμποῦσαν, Rigidam. P.
† λαμπροβίοτος, Lautus. P.
λαμπρὸς, Clarus, Splendidus, Splendidus. P. Luculentus. O.
λαμπρόν, Candidum. E. Focus. S.
λαμπρότατος, Clarissimus, Splendidissimus, Clarissimus. P.
λαμπρότης, Claritas, Claritudo, Splendor, Candor, Perspicuitas. P. Splendor. P. Clarus. P. Fulgor. P.
λαμπρῶς, Splendide, Clare. P.
λαμπρύνω, Clarifico, Lucido. O. Illustro. O.
λαμπρύνει, Declarat. P.
λαμπρύνομαι, Claresco, Candifico.
λαμπτὴρ, haec Candela, Candela. P.
λαμπυρὶς, Cicindela. P.
λάμπω, Niteo, Splendeo, Rutilo.
λάμπει, Micat. P. Splendit. P. Fulget. P. Pollet. P.
λάμπειν, Pollere. P. Splendere. P.
λάμπων, Fulgens.
λάμποντας, Nitidos. P.
λαμυρὸς, Lepidus. O.
† λαμψάνη, Inula. P.
λάμψας, Pollens. P.
† λανοις, Conciliae. E. [λεπάσις, Vulc.]
λανθάνω, Lateo, Deliteo.
λανθάνει, Latet. P.
λανθάνουσιν, Dilitescunt. P. Latitant. P.
λανθανόντως, Latenter.
* λανκε, Lanx, Lancis. S.
λὰξ, Calcin, Calx, Carcer. E.
λαξευτὴς, Lapicidinarius.
λαὸς, Populus, Populus. P.
λάπαθον, λάχανον, Rumex, Lapathium, Rumex. P.
λαπάρα, hoc Abdumen, Abdomen. S. Abdomen. P. Abdumen. S.
λαπάρα ἀνθρώπου, Ilia.
λάπτω, ἐπὶ κυνὸς, Lambo.
λάπτει, Lambit. P.
λάρδος, Laridus.
λάρναξ, Arca, Riscus, Cista. P. Culleus. P. Arca. S. Arca funebris. S. Arca, et Arcela. P. Arcula. P. Culeum. E.
λάρος, Larus, Fulica, Gavia, Fulica. P. Ardea. P.
λαρυγγίζει, Suffocat. P.
λάρυγξ, Gula, Guttur, Gurgulio.
† λασάριον, Laser. P.
λάσιος, Horridus. O. Hirsutus. O. Setosus. O.
λάταγες, Stuppi. P.
λατομία, Lapidicina. P.
λατομεῖον, Lapidicina.
λατομίαι, haec Latomia, singulare non habet.
λατόμος, Lapidicesor, Lapidarius. P. Aciscularius. P.
λατόμος, Lapicida. O.
λατρεία, Servitus. P.
λατρεύω, Servio.
λάτρις, Servus. P.
λαφυκτὴς, Heluo. O.
λάφυρα, Spolia. P. Exuviae. P. Manubiae. O.
λάφυρα, Exubiae, Spolia, Preda, Exubiae pluraliter tantum declinantur.
λαφυραγωγηθεὶς, Spoliatus. P.
† λαφυραγωγὸς, Predator, Praedator. O.
† λαφυροπωλεία, Hastarium. O.
λαφύσσω, Tuburcinor. O Lurco, as. O.
λαφύσσειν, Heluari. O.
λάχανον, Holus, Holus. P. Olus, eris. O.
λάχανα, Holera. E.
λαχανάρια, Heluola. O.
λαχανάριον, Holerarium.
λαχανοπώλης, Holerator, Olerator. E.
λαχανοπωλεῖον, Holitorium, Altorium. E.
λαχάνων κάμπη, Uruca.
λάχη, Obtigerit. P.
† λαχισμὸς, Sortitio. E.
λαχμὸς, Micacio, Micatio. S.
λάχνη, Villus. O.
λέαινα, Leaena, Lea. E.
λεαίνω, Deleo.
λεβηρὶς, Vernatio. O.
λέβης, Cacabus, Pollumbrum, Aena. P. Caldarium. O. Aeneum. E. Scutra. E.
λεγατάριος, Legator. E.
λέγε, Dicito, Dic.
λέγω, Dico, For, Memoro, Aio, Sero.
λέγει, Legit. P. Orat. P. Autumat. P. Dicit. P.
λέγων, Dicens. P. Qui dicit. P.
λέγοντος, Adserente. P.
τοῖς λέγουσιν, Dicentibus. P.
λέγεται, Adseritur. P.
λέγονται, Perhibentur. E.
ὁ λεγόμενος, Qui dicitur. P.
ληλασία, Predacio, Vastatio. P. Praeda. O.
ληλατέω, Praedor, aris. O.
ληλατεῖ, Praedatur. P.
† ληλατικὸς, Praedaceus. O.
λεηνα, Laea. P.
λεία, Praeda. O.
λεαίνω, Laevigo, as, Laevo. O. Polio, is. O.
λεαίνει, Delet. P.
λείβω, Stillo, as. O.
† λείγη, Liger, eris. O.
† λεικνίζω, Vanno, Vannuo.
† λεικνάριον, Vannulus.
λεῖκνον, Vannus.
λειμὼν, Prata, Pratum. P. Pratum. S.
λειμῶνες, Prata. P.
λείξουσιν, Lambent. E.
λεῖος, Levis. P. Glaber. O.
λειότης, Laevitas. O.
λείπει, Deest, Linquit. P. Defit. O.
λειπόδερμος, Verpus. P. Apella. O.
λείποντα, Desinentia. P.
λειποθυμεῖ, Deficit. P.
λειπόχρεως, Macilentus. O.
λείπομαι, Vincor.
λειποτάκτης, Desertor. P.
λειποτάκται, Desertores. E.
† λειπόταχτος, Depopulator. E.
λειποταχτῶ, Desero.
λειποψυχῶ, Deficio.
λείπω, Linquo. O.
λεισι, Fatur. P.
λειτουργία, Munus. S. Desiderat. S. Sacrum. O. Munitas. E.
λειτοῦργος, Munifex.
λειτουργῶ, Fungor. E.
† λειχάζω, Fello, as. O.
λειχὴν, Depertigo. P. Impetigo. O. Mentagra. O. Mentigo. O.
λεῖχνοι, Lurcones. O.
λείχω, Lambo. O. Lingo. O.
λείψανα, Reliquiae. P.
λεκάνη, Pelvis, Pelvis. P. Patina. O. Lancla. E.
† λεκανίζουσι, Vacillant. P. [† λαχανίζουσι, Casaub.]
λεκάνιον, Patella. O.
λέκιθος ὠοῦ, Vitellum. P.
† λέκιτος, Scruta. O.
† λέκτης, Dicentarius.
λεκτικὸς, Dicax.
λεκτὸν, Dicibile. P.
† λεκύθιον, Ιουβεναλίω, Guttum. P. [ληκύθιον.]
λέκυθος, Oviletum. O. Vitellus. O. Pisum. O.
λελακτισμένος, Lactidiaci. O.
λεληθὸς, Secretum. P.
λεληθότως, Clam, Furtim, Furtim. P.
λελιπασμένον, ἢ τὸ ἀπὸ τοῦ σιδήρου πίπτον, ὥσπερ σπινθῆρες, Stricturae. P.
† λελίσφακος, Salvia. P. [ἐλελίσφακος.]
λελογισμένος, Racionabilis.
λελουμένος, Lotus, P. Lautus. O.
λελουμένα, Polienda. P.
λελυμένος, Solutus, Solutus. P.
λελυμένη τοὺς πλοκάμους, Passa crines.
† λελυμένως, Passim. P.
† λέμβος, Alveum, Alveus.
† λεξείω, Dicturio. O.
λέξις, Glossula, Dictio. P. Vocabulum. O.
λέξεως, Dictionis. P.
λέξεων, Glossularum. E.
λέξω, Dicam. P.
λέξει, Dicet. P.
λεπιδωτὸς, Squamificus. O.
λεπίζω, Squameo.
λεπίζει, Excorticat. P.
λεπίζει δένδρον, Decorticat. P.
λεπὶς, ὄφεως ἢ ἰχθύος, Squama.
λεπίδες, Squammae. O.
λεπὶς, ἀργύρου ἢ χαλκοῦ, Lamna, Lamina. E.
λέπος ὀσπρίου, Siliqua.
λέπος δένδρου, Cortex.
λέπρα, Lepra, Depetigo, Depertigo. P. Inpetigo. P.
λεπρὸς, Leprosus, Depetigiosus, Scaviosus. P. Depetigosus. E.
λεπτὰ ἔντερα, hae Lactes, singulare non habet.
λεπτὰ ἔντερα τῶν ἐρίφων, Lactes.
† λεπταχινης, Gracilis. P.
† λεπτάριον, Minutum. P.
† λεπτερίβινθος, Cicer.
λεπτὴ, Tenuis, Subtilis.
λεπτὴ δοκὸς, Asser.
λεπτηκοπέω, Frio. O.
λεπτοκάριον, Colurna. S.
λεπτοκάρυον, Avellanum, Corilum, Contus. P. Avellana. O.
λεπτοκάρυα, Avolana. E. Avalanae. E. Abellanea. E.
† λεπτοκαρύινον, ἢ † κράνινον, Colurnum.
λεπτοκοπεῖ, Comminuit. P. Comminuit. P. Tundit. P.
λεπτομερὴς, Minutus.
† λεπτομέριμνος, Scrupulosus, Anxius. P.
λεπτομερῶς, Offatim. O. Minutim. O.
λεπτὸς, Exilis, Gracilis, Macer, Tenuis, Macer. P. Lentus. P. Pressus. O.
λεπτὸν, Minutia. O. Gracile. O.
λεπτότης, Macritas. P.
λεπτότης, ἐπὶ σώματος, Tenuitas, Macies.
λεπτότης, ἐπὶ πράγματος, Subtilitas.
λεπτοῦ δήμου ψήφισμα, Plebiscitum.
† λεπτοῦμαι, Macreo, es. O.

λεπτουργὸς, Faber tignarius.
λεπτύνω, Tenuo, Macero, Minuo, Extenuo, Tenuo, as. O.
† λεπτύνει, Marcidat, et Marcerat. P.
λεπτύνεται, Marcescit. P.
λέπυρον κριθῆς, Putamen. P. Gluma. P.
† λεπτῶς, Subtiliter. P.
λέπυρα, Follis luporum. E.
† λεπώδης, Squammosus. O.
† λερος, Sebes. E. [λίπος, sebum, Vulc.]
λεσσε, Ebor. P.
† λετωμα, Fastidium. P. [ἀέτωμα, fastigium, Cujac.]
† λευκαία ἐν θεάτροις, Spartum. P.
λευκαίνω, Albo, Albesco, Albeo, Candio. E. Candefacio. O.
λευκαίνει, Dealbat. P.
λευκαίνομαι, Candeo, Candico. O.
† λευκανίζω, Albesco, Albeo.
† λευκαντὴς, Dealbator.
λεύκη, τὸ δένδρον, Populus, Populum. P. Populus. P. Populus arbor. O. Creta. P.
λευκὴ, Vitiligo. O.
λεύκινος, Populeus. O.
λευκίτης ἱπποδρομίας, Creta.
λευκογειος, Creta, Cretifodina.
† λευκοείμων, Candidatus. O.
λευκοθέα, Albunea mater, Matuta, Albunea. P. Mater matuta. P. Matuta. O.
† λευκομέτωπος, Cenedus, Callidus. P.
λευκόϊα, Viola. P.
λευκόϊον, Calta, Viola.
λευκόρροδον, Ligustrum, Saliunca. P.
λευκὸς, Albus, Candidus.
λευκὸς εἰμὶ, Albeo. O.
λευκὸν, Album. P. Albedo. O.
λευκότης, Albor, Candor, Candor. O. Albedo. O.
λευκόχρους, Albianus.
λευκόω, Albo. O.
λεύκωμα, Album, Album. P. Albumen. O. Albura. E. Albugo. E.
† λευκὼν, Populetum. O.
λευχείμων, Candidatus, Candidatus. P.
ὁ λεχθεὶς, Qui dictus est. P.
λεχθεῖσιν, Dictis. P.
λέχος, Cubile. E.
λεχὼ, Puerpera, Puerpera. O.

† λεώδης, Vulgaris. P.
λέων, Leo.
λεωφόρος, Strata, Itiner, Regia. O.
ληγατεύω, Lego.
λήγω, Decresco, Desino.
λήγει, Decrescit. P. Desinet. P.
λήγοντα, Desinentia. P.
λήθαργος, Obliviosus.
λήθη, Oblivium, Oblitteratio, Oblivium. S. Oblivio. P.
λήθη δίδωμι, Oblitero.
λήθη παρέδωκεν, Abolevit. P.
λήθη περιτρέπει, Oblitterat. P.
ληΐδα, Præda. E.
λήϊον, Seges, Seges. P. Defensa. P.
† λήϊος, Seges. S.
λήκυθος, τὸ βήσιον, Ampulla, Ampulla. P.
ληκυθοποιὸς, Ampullarius.
λῆμα, τὸ φρόνημα, Glama.
λήμη, Grama. P.
† ληματίας, Lippus. O.
λημάω, Lippio. O.
λῆμμα, Acceptum, Acceptum. P. Sumptio. P.
λῆμψις, Accepcio, Persecucio.
λημψόμενος, Laturus.
ληνοβάτης, Calcator, Torlator.
ληνὸς, Torcularium, Torcular, Torculare. P. Calcatorium. P. Torculum. O. Lacus. E.
λῆξις, Terminacio.
ληπτὴς, Acceptor.
ληρεῖ, Delerat. P.
ληρεῖς, Deleras. E.
λῆρος, Delirus, Nugæ. O.
ληρῶν, Delerus. P.
† λησμονὴ, Oblivium. [λησμοσύνη.]
† λησμονηθέντες, Inlimati. P. [ἀκονηθέντες, Vulc.]
λήσταρχος,
ληστεία, Latrocinium. O.
ληστεύω, Latrocinor, Prædor.
ληστεύει, Expilat. P.
ληστήριον, Latrocinium, Latrunculus, Latrocinium. P.
ληστὴς, Latro, Latro. P. Eminens. P. Sicarius. P. Experdens. E.
λησταὶ, Emansores. P.
λῆσται, Latrones. O.
† ληστία, Latrocinium, Grassatura, Latrocinium. P.
† ληστοδιώκτης, Latroniculator.
† ληστρὸς, Prædativus. O. [ληστρικός.]
† λήστρων, Latrina.
Λητὼ, Latona, Latona. P.
ληφθεὶς, Acceptus. P.
λῆψις, Captura. O.

λία, τὰ λάφυρα, Preda.
λία, τῇ ἀφῇ, Levis.
λιαίνω, Deleo, Exacesco. O.
λία, Per, Admodum, Perquam, Valde, Perquam. P. Longe. P. Pervalde, Multum. P. Nimis. O.
λίαν ὁρῶ, Pervideo. E.
† λιαντὴρ, Liaculum. P.
λίβανος, hoc Tus.
† λιβάνινος, Turinus.
† λιβανοκαΐα, Atturatio. P.
† λιβανώτιον, Tusculum. O.
λιβανωτὶς, Acerra, Turibulum, Rosmarinus. O.
λιβανωτὸν, Turabulum. E.
λιβανωτὸς, Tureus, Tus. P.
λιβανωτρὶς, Acceptuiraria. P. Turibulum. S. Acerra. P.
λιβὰς, Liquor, Uligo.
Λιβύη, Africa. O.
Λιβυκὸς, Punicus. O.
Λίβυς, Africanus, Afer. O. Pœnus. O.
λίβυρνον, εἶδος πλοίου, Liburnum.
λιγνον, Bandum. P.
λιγνὺς, Fuligo. O.
λιβυστικὸν, Libysticum. E.
† λιθάζω, Lapido.
† λιθάζει, Lapidat. E.
† λιθάργυρον, Spumargentea. S.
λιθάργυρος, Spuma argentea, Spuma argentea. P.
λιθάρια, Lapilli. E.
† λιθαρίδιον, Lapillus, Gemma.
λιθάριον, Gemma. P.
† λιθαστὴς, Lapidarius, Lapidator. P.
λιθίασις, Calculositas.
λίθινος, Lapideus.
λίθινον, Saxeum. P.
† λιθίσκος, Saxulum. O.
λιθιῶν, Calculosus, Calculosus. P.
λιθοβόλος, Lapidator.
λιθοβόλοι, Fundibali. E.
λιθοβολῶ, Lapido.
λιθογλύφος, Sculptor marmorarius, Sculptor. P.
λίθοι, Tofi. P.
λίθοι οἱ τῶν ὄρων, Grumi.
λίθοι τραχεῖς διακοπτόμενοι, Janilia. P.
λιθοξόος, Lapidicinarius.
† λιθοξοεῖον, Lapidicina.
λιθοξόου κανὼν, Amussis.
† λιθοπριστὴς, Serrarius, Lapidarius.
λίθος, Lapis, Rupes. S. Cilicia. E. Lapis. P. Saxum, Lapis. O.
λίθος μυλίτης, Lapis molarius.
λίθος πυρώδης, Silex.
λιθόστρωτα, Delapidata. O.
† λιθοτομεῖον, Lapidicina.

λιθοτόμοι, Cæmentarii. O.
† λιθοφόροι, Falangiarii. P.
λιθουργὸς, Lapidarius.
λιθώδης, Lapidosa, Glarea, Scrupeus.
λικάνη, Pelvis. O.
λικμητήριον, Ventilamentum, Ventilabrum.
λικμάω, Ventilo. O. Vanno, as. O.
λικμητὴς, Ventilator. P.
λίκμος, Vannus. O. Cribrum. O.
λικμῶ, Ventilo.
† λικνάριον, Vannulus.
ὁ λικνητὴς, Ventilabrum. S.
† λικνίζω, Vanno, Vannio.
λίκνον, Vannus.
† λίκνον βαβαλιστήριον, Cunabulum.
† λίκτης, Linctor.
λίμβος, Ligurius, Ganeo. P. Ligurio. P. Glutto. P.
λιμενάρχης, Portitor.
† λιμενίσκος, Porticulus. O.
λιμὴν, Portus, Portus. P.
λιμένες, Cotones. O.
λιμητὸν, Luvies.
λιμνάζω, Stagno. P.
λιμνάζει, Stagnat. P.
λιμναία βδέλλα, Hirudo. P.
λίμνη, Stagnum, Lacus, Palus, Lacunarium, Stagnum. P. Palus. P. Columbium. S. Stagnum. S. Lacorus. E.
ἡ λίμνη, hic Lacus. S.
λιμνώδης, Palustris.
† λιμόξηρος, Famelicus.
† λιμοξήρως, Famelice. P.
λιμὸς, Fames, plurale non habet, Fames. P.
λιμὼν, Prata, Pratum.
† λινοζώστης, βοτάνη,
λιμώττω, Famoso. O.
λινο, Leno. E.
† λινόζωστον, βοτάνη, Herba mercurialis. P. [λινόζωστις, Vulc.]
λίνον κυνηγετικὸν, Retium.
λινοπλόκος, Linarius, Linarius. O.
λινοπλόκοι, Linteones. O
† λινοποιὸς, Linarius.
λινόσπερμον, Linisemen.
† λινόστροφον, εἶδος βοτάνης, Marrubium. P.
λινοῦν, Linteum.
λινουργὸς, Linio, Lintearius. O.
† λινοῦχος, Retiarius.
† λινοῦφος, Linteator, Linitextor.
† λίνυφος, Lintes. P.
λίος, Levis.
λιότης, Levitas.
λίον ποιῶ, Polio.
λιπαρὸς, Pinguis, Pastus. P. Obesus. P. Grassus. P. Adiposus. O.
λιπαρὸν, Pingue. P. Grassum. P.

λιπαρία, Pinguedo. O.
† λιπαρὶς, Dapalis pœna. O.
λιπαρῶ, Efflagito. O.
λιπεργνὴς, Pupillus. P. Pupillus, Orbus. E.
λίπη, Adipes. P.
† λιπογάλακτος, Lacticularius, Lacticulosus, Lactigulosus. P.
λιπόδερμος, Curtus. P.
λιποθυμία, Defectio. E.
λίπος, Sevum, Pinguamen, Adeps, Adeps, Popa. O. Sebrum. P.
λῖπος, Inglubies. P.
λίπος ἄνευ σαρκὸς, Arvina. P.
λίπος ἐν ᾧ τοὺς ἄξονας χρίουσιν, Axungia. P.
λιποτάκτης, Desertor.
λιποτακτῶ, Desero.
λιποψυχῶ, Deficio.
λιτὰ, Pura. E.
λιτανεία, Supplicatio. P.
λιτανεύω, Lito, Depreco, Supplico. P.
† λιτανία, Litatio. P.
† λίταξ, Scrupus. O.
λιτὴ, ἡ λιτανία, Litacio, Precacio.
λιτὸς, Tenuis. O. Purus. E.
λιτουργήματι, Munere. P.
λιτουργῆσαι, Fungi. P.
λιτουργία, Munificencia, Munium, Functio, Munus, Functio. P.
λιτουργιῶν, Functionum. P.
λιτουργὸς, Munifex, Minister. E.
λίτρα, Libra, Pondo. O.
λίτρα, καὶ ἥμισυ, Sesquilibra. P.
† λιτραῖος, Libralis. O.
† λιτρασμὸς, Libratio. E.
† λιτριαῖος, Libralis.
λιχανὸς, Index digitus. O.
λιχὴν, Impetigo, Impetigo.
† λιχηνωτὸς, Impetigosus.
λιχμῶμαι, Lamuo.
λιχνεία, Ingluvies. O. Catillatio. O.
λιχνεύομαι, Ligurio.
λίχνος, Gulosus, Ligurius, Catillo, Ligurio. P. Ganeo. P. Gulosus. E.
λίχνοι, Catillones. O.
λιχνῶμαι, Ligurio. O.
λίχω, Lingo.
λὶψ, Africus, Carba, ventus. O.
λίψανα, Reliquiæ, singularia non habet.
λίψις, Penuria. P.
λόβια, Fasiolia, Fasioli. E.
λοβὸς ὀσπρίου, Siliqua.
λοβὸς ὠτίου, Lamna, Lana. P. Lana.
λόβος, Phasiolus. P. Pinnula. O. Siliqua. O. Pennula. O.
λοβὸς ἥπατος, Fibra, Fiber, Fibra. P.
λοβὸς καρδίας, Fibra. S.
λοβὸς τῶν χεδρόπων, Siliqua. P.
λοβοὶ τῶν σπλάγχνων, hæ Lactes, singulare non habet, Lactes. P.
λοβοὶ, Fasioli. P. Phasioli. P. Fibræ. O. Valvuli. O. Lannæ. E. Fasilia. E.
λογάδες, Electi.
† λογάδιον, Ratiuncula.
λογίζεσθαι, Accepto ferri.
λογίζομαι, ἐνθυμοῦμαι, Cogito, Ineo consilium, Animadverto, Reor.
λογίζομαι, ὑπολαμβάνω, Opinor, Arbitror.
λογίζομαι, ἐπὶ † λογοθεσίου, Imputo.
λογίζομαι, Existimo, as. O.
λογίζεται, Cogitat. P.
λογίσασθαι, Imputare. P.
λογισάμενος, Ratus. P.
καὶ λογισάμενοι, Perpendentes etiam. P.
λογικὸν, Ratiocinale. P. Rationale. O.
λογικὰ, Ratiocinalia. P.
λογικὸς, Rationalis. E.
λόγιον, Eloquium, Responsum. P.
λόγιον, ὁ χρησμὸς, Oraculum, Oraculum. O.
λόγιον, τὸ τοῦ θεάτρου, Pulpitum.
λόγιος, Disertus, Facundus, Disertus, Eloquens. P. Eloquens, Disertus. P. Elegans. P. Disertus. S.
λογιότης, Eloquencia, singulariter tantum declinatur.
λογισμὸς διανοίας, Cogitacio, Racio, Respectus. P. Ratiocinatio. P. Animus. P. Tractatio. E.
λογισμὸν ἔχων, Racionabilis.
λογισμὸς † λογοθεσίου; Raciocinium.
λογιστεύει, Curat. P.
λογιστήριον, Tabularium. P.
λογιστήριος, Rationarius. O.
λογιστὴς, Curator, Tabularius. O. Pensitator. O.
λογιστικὸς, Ratiocinator. P. Cogitator. E.
† λογίως, Diserte, Eloquenter, Eleganter.
λογογραφέω, Scribo, Scripto. O.
† λογογράφης, Scriba. O.
λογογράφος, Tabularius, Allectus. E.
λογόδριον, Ratiuncula. O. [λογάριον, vel λογίδιον, Casaub.]
† λογοθεσία, Discussio. P.
† λογοθέσιον, Raciocinium.
λογοθέτης, Raciocinator, Discussor, Disputator, Discussor. P.
λογοθέται, Discussores. E.
λογοθετῶ, Raciocinor.
λογοποιὸς, Tabularius, Mendax. O. Fabulator. O. Orator. O. Historicus. O.
λογοποιῶ, Dictito, Dictito. O. Perhibeo. O. Verbigero. O.
λογοποιεῖται, Verbum commodat. P.
λόγος, ἡ ὁμιλία, Dictum, Sermo, Racio, Verbum, Oracio, Sententia. P. Ratio. P. Oratio. P. Dicibile, Ratiocinium. S. Dictum. S. Oratio. S. Dictum. P. Fabula. O. Calculatio. E.
λόγος ῥητορικὸς, Oracio.
λόγος συνηγορικὸς, Actívum. P.
λόγος τοῦ ἀναλώματος, Racio.
λόγου, Operepretium. P.
λόγου ἄξιον, Operæprecium.
λόγου οὖν, Rationis igitur. P.
λόγῳ πράσεως, Dotis titulo. E.
λόγῳ, προικὸς, Dotis titulo. E.
λόγου χάριν, Verbi gratia. P. Dicis causa. P.
λόγχη, Lancia, Lancia. P. Spiculum. O. Hasta. O.
λόγχη σιδηρᾶ, ἡ γονὴ ἀνδρὸς, Virum. S.
λογχοφόρος, Lanciarius, Lancearius. O.
λογχωτὸς, Lanceatus. O.
† λοηαξ, Cartilago. E. [χόνδρος, Vulc.]
† λοηκη, Goruthum. P.
λοιβὴ, Libamen, tio, tium. O.
λοιγὸς, Vimen. [λύγος.]
λοιδορεῖ, Adrogat. P.
λοιδορία, Maledictio, Maledictio. P. Obtrectatio. P. Convicium. O. Maledictum. E.
λοίδορος, Maledicus.
λοιδορῶ, Maledico. E.
λοιδορῶν, Detractans. P.
λοιδοροῦμαι, Convitior. O.
λοιμὸς, Pestilencia, Pestis, Lues, Pestis. P. Pestilentia, Lues. P. Pestis, Pestilentia. O.
λοιμικὸς, Pestilens. P.
† λοιμοφάγος, Pestilifer.
† λοιμοφόρος, Pestimus. P.
λοιμώδης, Pestilens, Pestilentiosus. O. Pestilens. P.
λοιμῶδες, Pestiferum. P.
† λοιπαδάριον, Reliquarium.
λοιπὰ, Reliqua, Reliquarum, Cetera. P.
λοιπάζω, Reliquo.
λοιπὰς, Reliquarium. S.
λοιπὴ, Reliqua, Cetera.
† λοιπογραφία, Reliquacio, Reliquatio. P.
† λοιπογραφῶ, Reliquo.
λοιπὸν, ὄνομα, Ceterum, Reliquum.
λοιπὸν, ἐπίρρημα, Postsecus, Jam, Jam. P. Porro. P.
τὸ λοιπὸν, Inposterum. O.
λοιπὸς, Ceterus, Reliquus.
λολος, Coxus. E. [χωλὸς, Scalig.]
λοξίας, Obliloquis.
λοξὸς, Limus, Obliquus, Transversus.
λοξὸν, Oblitium. P. Torvum. P. Torvum. P.
λοξῶς, Lime.
λοπάδιον, Patella. P.
λοπὰς, Patella, Patena, Patina. P.
λοπάδες, Patinæ. P. Patellæ. E.
λόπιμα, Castana, Castana, Castania. E. Casteneæ. E.
λορδὸς, Ancus, Mancus. P.
† λουδοτρόφος, Lanista, Lanista. P.
† λουθρὸς, Eluvies. [λουτρός.]
† λούκιος, Muttonium. P.
λούομαι, Elavor, Lavor. P.
λούεται, Lavatur. P.
λούσασθαι, Lavari. E.
λουσάμενος, Lutus.
λοῦσις, Lavacio.
† λουτηρίσκος, Labellum.
λουτὴρ, Labrum, Labrum. P.
λουτρὸν, Lavacrum, Lavacio.
λουτρὰ, Lavacra. P.
λουτρὼν, Lavacrum. O. Latrina. P. Culina. P.
λούω, Lavo.
λούει, Lavat. P.
λοῦφος, hæc ima, hæc Crista.
λόφος, ὑψηλὸς τόπος, Tumulus, Collis, Galea. P. Collis. P. Porticus galeæ. P. Crista. S.
λόφος ἀλέκτορος, Crista. P.
λόφος ἵππου, Juba. P.
λόφοι, Tumuli. P.
λόφος, περικεφαλαία, Crista.
λοχαγὸς, Dux exercitus. P. Turma. S.
† λοχάρχης, Decurio. O.
λοχεία, Puerperium. S.
λοχία, Puerperium.
λοχμώδης ἢ θαμνώδης τόπος, Dumeta. P.
λόχος, παράταξις, Turma, Turma. P.
λοχὸς, Puerpera. P.
λόχος, ἐνέδρα, Insidia.

λυγαῖος, Urgetus. P.
λυγίζω, Vieo, es. O. Flecto. O. Torqueo. O.
† λυγισταὶ, Victores. O.
λυγιστικὸν, Viminale. O.
† λυγιστὸν, Flexile. O.
λυγμὸς, Singultus.
λύγξ, ὁ λυγμὸς, Singultus, Linx, lincis. S. Singultus. S.
λύγος, Vimen. P. Vitex. O.
λύγοι, Vitilia. O.
λυγὸς, Vimen.
† λυγοπλόκος,
λυγρὸς, Canorosus. O.
Λυδία, Mæonia.
λύδιος, Laticus.
λύει, Solvit. P.
λύζω, Singulto, Singultio, Singulto. P.
λύζοντα, Singultantem. P.
τὸ λῦθρον, Tabus. E.
λύθρος, Cruor, Sanies, Cruor plurale non habet, Sanies. P. Tabo. P.
λύθρῳ, ἔστιν δὲ † μονόπτωτον, Tabo. P.
λύκαινα, Lupa. P.
λυκάνθρωπος, Versipellio. P.
λυκεῖον, Lupercal. O.
† λύκινος, Lupinus. O.
† λυκοθήρας, Luparius. O.
λύκος, Lupus, Lupus. P.
λυκοφῶς, Crepusculum, Diluculum.
λυκόφως, Diluculo. O. Anteluculo. O.
τὸ λυκοφῶς, Lucar. E.
λυμαίνομαι, Devasto, Labefacto. O.
λυμαίνεται, Populatur. P. Violat. P. Populatur. P. Expilat. P.
λυμαίνονται, Vastant. P.
† λυμαιὼν, Violator.
λύματα, καθάρσια, Inluvies, Piacula. P.
λύμη, Lues, Labes. O. Calamitas. O.
† λὺξ, θηρίον, Lingus. [Gloss. Lat. Gr. λήξ. Du-Cang. conjicit λυγκούριον.]
λύομαι, Luo. O.
λύπεω, Tristo. O.
λύπη, Tristicia, Meror, Mesticia, Meror. P. Mæror. P. Tristities. P. Mœror. S. Ægrimonia. O.
λυπηρὸς, Mestus, Anxius, Tristis. P.
λυποῦμαι, Mero.
λυπεῖται, Mæret. P.
λυπῶ, Contristo, Offendo.
λυπεῖ, Contristat, Tristem facit. P.
λύρα, Fidis. P. Fidicula. O.
λυρίζω, Fidicino.
λυριστὴς, Fidicinarius, Fidicen. P.
λυρῳδὸς, Lyricen. O.
λυσίζωνος, Discinctus, Dicinctus. P.
† λυσίκομος, Passis crinibus.
† λυσιμελέω, Dimembro. O.
λύσιμος, Solutilis. O.
λύσις, Solucio.
λύσις γάμου ἢ μνηστείας, Repudium.
λυσιτελὴς, Commodus, Expediens, Utilis, Compendiosus. O. Conducibilis. O.
λυσιτελῆ, Commoda. P.
λυσιτέλεια, Commoditas, Utilitas, Commoditas. P.
λυσιτελεῖ, Expedit.
λυσιτελεῖν, Expedire. P.
λυσιτελέστερον, Commodius. P.
† λυσιτελῶς, Commode. P. Commode. P.
λύσσα, Rabia, Rabies, plurale non habet, Rabies. P.
λυσσάω, Rabio. O.
λυσσῶ, Ravio, Furio.
λυσσᾷ, Rabiat. P.
λυσσώδης, Raviosus, Rabidus, Rabiosus. E.
λυσσῶν, Rabidus. O.
λύσωμα, Discriminale. O.
† λυσωμάτιον, Discerniculum. O.
λυτης σμοδια, Dolcedo. P. [γλυκύτης, εὐωδία, Du-Cang.]
λυτὸς, Solubilis, Solutus.
λύτρα, Redimiæ, singulare non habet, Dia. P.
λυτροῦμαι, Redimo, Redimo. P. Redempto. O.
λυτροῦται, Redimit. P.
λύτρωσις, Redemptio. P.
λυτρωτὴς, Redemptor.
λυχνεία, Candelabrum. S.
λυχνία, Candelabrum, Candelabrum. P.
λυχναφία, Canaptura. E. [λυχναψία.]
λυχναψία, Lucernarum accensio, Canaplura. E.
λυχνὶς, βοτάνη, Rosa Græca, Rosa Græca. P. Populia. P.
λύχνος, Lucerna, Lucerna. P. Lucerna. S. Candela. O.
λυχνοῦχος, Lucernarius. O. Candelabrum. E.
λύω, Solvo.
λύω κηρὸν ἢ ἄλλην ὕλην, Liquefacto.
λωβάομαι, Oblido. O.
λωβῶ, Deprædor. O.
λῶμα, Filum, Vita. E.
λώματα, Aclassi. P.
λώπιμα, Castanea. P. Castania. E.
λωποδυσία, Grassacio, Grassatura.
λωποδυτεῖ, Grassatur. P.
λωποδύτης, Grassator, Grassator. P. Ganeo. P.
λωποδύται, Grassatores. O. E.
λῶρον, Amentum. O.
λῶρος, Havena, Avena, Habena. E.
† λωστρυγων, Striga. P. [λαιστρυγὼν, Vulc.]
λωτὸς, Lotus.
λωτὸς, ὁ χόρτος, Trifolium, Trifolium. P. Trifolium. S.
λωφῆσαι, Requiescere.

M

Μάγγανον, Manganum.
μάγγανον πολεμικὸν, Ballistra. P.
μάγγανα πολεμικὰ, Tormenta. P
μαγεία, Magica. E.
Μαγειρεύω, Lanio.
μαγειρεῖον, Cucina, Carnificina, Coquina. O. Culina. O.
μαγειρικὸς, Coquinarius. O.
μαγειρίσκος, Coculus. O.
μάγειρος, Cocus, Coquus. P.
μαγείρου σφάγιον, Cultra. P.
Μαγεύω, Circulo.
† μαγιστριανὸς, Agens in rebus. P.
μάγος, Magus.
μαδαρὸς, Inplurimus. P.
Μαδίζω, Pilo.
μαδίζει, Compilat. P. Depilat. P.
μαδίζω, Vello, lis. O. Depilo. E.
μαδισθεὶς, Depilatus. P.
μαδιστήριον, Volsella. O.
μαδῶντες, Glabriones. O.
Μάζα, Offa, Offa. P. Massa. P.
μάζαι, Mactea. O.
μάζα, ἢ βῶλος, Massa.
μάζιον, Offella. O.
μαζίον, Mammilla. O.
† μαζονόμος, Lanx. E.
† μαζονόμοι, Lances. E.
† μαζοποιὸς, Offarius. O.
Μαζὸς ὁ τοῦ ἄῤῥενος, Uber, Papilla. P. Mamma. E.
μαζοὶ, Mamillæ. E.
μάθετε, Discite. P.
Μάθημα, Mathema, Documentum, Studium, Disciplina. O.
μαθηματικὸς, Mathematicus.
μάθησις, Doctrina, Disciplina. P. Discipulatus. S.
μαθητὴς, Discipulus, Discipulus. P.
μαθήτριαι, Discipulæ. E.
Μαῖα, Obstetrix.
μαιεύομαι, Obstetrico. O.
μαιευτρία, Obstetrix. O.
μαιμακτηριὼν, September. O.
μαίνῃ, Insanis. P.
μαινὶς, Aler. O. Haler. O.
Μαίνομαι, Insanio, Furo.
μαίνεται, Insanit. P.
μαινόμενος, Furens, Lymphatus, Insanus, Insanus. P.
μαινομένη, Insana. P.
μαινόμενοι, Insani. P.
† μαινώδης, Furiosus. O.
Μακάριος, Beatus, Beatus. P.
μακάριοι, Beati. P.
μακαρία, Beata. P.
μακάριαι, Beatæ. P.
μακάριον, Beatum. P.
μακαρίζω, Beo.
μακαρισμὸς, Beatitudo, hæc Beatitudo. S.
μακαριότης, Beatitudo. O.
Μακέλη, Ligo. P.
μάκελλα, Ligo. E.
Μάκελλος, Macellus.
† μακελλάριος, Laniator, Lanio.
† μακελλεῖον, Laniatorium.
† μακελλίτης, Corpodicina. P.
Μακρὰ, Longa.
μακρὰν, Longe, Porro, Procul, Longe. P. Procul. P.
μακρὰν ἐστι, Absidet. P.
μακρὰν ὢν, Longinquus.
† μακρίνω, Longo, as. O. [μακρύνω.]
μακρόβιος, Longevus, Longævus. P. Vivax, Longævus. P. Vivax, Diuturnus. O.
μακροβιότης, Vivacitas.
μακρόθεν, Longe, Eminus. P.
τὸ μακρόθεν βαλλόμενον ὅπλον, Telum. P.
μακροθυμία, Longanimitas.
μακρόθυμος, Longanimus, Longanimis. P.
μακροθυμῶ, Duro.
μακροθυμεῖ, Durat. P.
μακροκέφαλος, Cilo.
μακρολογία, Ambago.
μακρολογῶ, Miliggior. E.
μακρὸς, Longus, Longus. P.
μακροσκελὴς, Perfilis. P.
μακρὸς πλοῦς, Longa navigacio.
μακρότατα, Longissime.
μακρότης, Longitudo, Longinquitas.
μακροτέρω, Longius.
μακροχρόνιος, Longevus.
† μακροχρονιότης, Longevitas.
μακρύνω, Elongo.
μάκται, Gulatores. P.
Μάκτρα, Magis.

μάκτραν, Magidem. E.
† μάκτρον, Mappam. E.
† μαλαβάθρινον, Foliatus. O.
μάλαι, Alæ. P.
Μαλακία, Mollicia, Mollicies, cia. O.
μαλακίζω, Mollio. O.
μαλακὸς, ὁ ἁπαλὸς, Mollis, Mollis. P. Basiliciarius. P.
μαλακὸν ἱμάτιον, Mollicina. O.
μαλακότης, Mollitudo. O.
μαλάσσω, Subigo, Mollio, Subegi. P. Mollifico. O.
μαλάχη, Malva, Malva. P.
μαλάχη ἀγρία, Hibiscum.
μαλέα, Malus, arbor. O.
Μάλη ἀνθρώπου, Subraco, Subala.
Μαλθακὸς, ὁ βραδὺς, Lentus.
μάλθων, Nebulo. P.
† μαλίασις, Crauceum. S.
Μάλιστα, Maxime, Potissimum, Præsertim, Præsertim. P. Potissimum. P. Maxime. P.
μᾶλλον, Magis, Potius, Potius. P. Magis. P.
μᾶλλον βούλομαι, Mallo.
μᾶλλον μενοῦν, Immo. P.
μᾶλλον ἠθέλησαν, Maluerunt. P.
μᾶλλον δὲ, Imo magis, Imo vero.
Μαλλὸς, Cirra, Villus.
μαλλὸς παιδίου καὶ ἀθλητοῦ, Cirrus, Cerca. S. Villus. P. Cirrus. E.
μαλλωτὸς, Villosus.
μαλλωτὸν, Villosum. P.
Μάμη, Avia.
† μαμίκυλον, Fraga. P. [μαιμάκυλον, Vulc.]
μάμμη, Abavia. P. Avia. P. Avia. S.
† μανδάλιον, Mandela. S.
† μάνδαλον, Pessulum. P. Repagulum. P.
† Μάνδαλος, Pessulus.
Μάνδρα, hic Septus, Spelunca. E.
μάνδραι θρεμμάτων, Caulæ, singulare non habet. Caulæ. P.
μάνδρα αἰγῶν, Caprile.
μανδύη, Impluvia. O.
Μανθάνω, Disco, Sciscito, Disco. P. Rescisco. O.
μανθάνει, Discit. P.
Μανία, Furia, Insania, Furor, Mania. P. Insania. P. Vesania. P. Incita. E.
μανίαν ἐμβάλλων, Vesanus.
μανίαι, Intemperiæ. O.
μανιάκης, Torques. E.
† Μανίαξ, Tortile, Circulus, Tortus.
μανιάκεις, Torques. P.
μανικὸς, Insanus. O.
μανικὸν, Fuscantem. P.
Μανιώδης, Vesanus, Furiosus, Insanus, Vesanus. P. Furiosus. P. Lymphacia. E.
μάννα, Tuspolline. P. Turspollen. P.
μανὸς, Rarus. O.
μανόω, Raro, as. O.
Μαντεύομαι, Divino, Divinor, Vaticinor, Hariolor, Auguror. O. Divino, as. O. Divinusso. P.
μαντεύεται, Divinat. P.
μαντεία, Divinacio, Vaticinacio, Vaticinium. O.
μάντις, Vates, Vatis, Ariolus, Divinus. P. Fatidicus. O. Haruspex. O.
μάντιν, Divinum. P.
μάντις ὀρνεοσκόπος, Hariolus.
μάντις, ὅτι τὴν τύχην λέγει, καὶ τὴν μοῖραν, Fastidiosus. P.
μάντεις, Vates. P.
μασχάλη, Axilla. O.
† μαππίον, Matta. S.
μάραθος, Feniculum. E.
Μάραθρον, Feniculum, Feniculum. P. Fenuclum. E.
Μαραίνω, Macero, Tabefacio. O. Exarefio. O.
μαραίνομαι, Maceror, Marcesco, Flacesco, Exaresco. O.
μαραίνεται, Marcescit. P.
μαρασμὸς, Tabes. O.
Μαργαρίτης, Margarita, Margarita. S.
μαργαρῖται μεγάλοι, Margaritæ, Elenchi.
μαργαρῖται μεγάλοι † μονόκκοι, Uniones. P.
μαρμάρινα, Marmorea. P.
† μαρμάριος, Marmorarius.
Μάρμαρον, Marmor, Marmor. P.
† μαρμαροποιὸς, Marmorarius. P.
† μαρμάρωσις, Incrustacio. O.
† μαροῦσιον, Vulga. O.
μαρσικὸν, Marsicum. E.
μαρσύπιον, Sacellum. E.
μάρτυρ, Testis. E.
μάρτυρες, Testes. P.
μαρτυρέω, Testificor, stor. O.
μαρτυρήσαιμι, Amtester. P.
μαρτυρήσασαι, Contestatæ. P.
Μαρτυρία, Testatus, Testacio, Testamentum, Testimonium. P. Testatio, monium. O. Testimonium. S.
μαρτύριον, Testimonium. P.
† μαρτυροποίημα, Contestacio, Testificacio, Testificatio. P.
† μαρτυροποιΐα, Testificatio. P.
μαρτυρῶ, Testimonium perhibeo.
μαρτύρομαι, Testor.
μαρτύρεται, Interdicit. P.
μάρτυς, Testis, Testis. P. Auctor. P.
Μαρυκᾶται, Ruminat, Ruminat. P.
μαρυκωμένους, Ruminantes. P.
μασᾶται, † κακενφάτως, ὡς ειτ αισχρως, Patrat. P. [ἐπ' αἴσχρων, Vulc.]
μασᾶται, Manducat. P. Mandit. P. Pappat. P.
Μασθὸς, Mamma.
μασθὸς ἀλόγου ζώου, Ubera.
μαστοὶ, Ubera. P. Mamellæ. E. Mamillæ. E.
Μάστιγες, Flagra, Verbera, singulare non habet.
† μαστιγία, Flagrum. S. Verberalis. O.
μαστιγίαι, Flagriones. O.
μαστιγίας, Verberosus, Flagellaticius, Vapularis. O.
μαστιγοῦμαι, Vapulo, as. O:
μαστιγόω, Fustigo. O. Verbero, as. O.
μαστιγῶ, Flagello, Verbero.
μαστιγοῖ, Verberat. P.
μαστίγωσις, Verberacio.
μαστίζω, Flagello. O.
μαστίζομαι, Plector.
μάστιξ, Flagellum, Verber. O.
μάστιγες, Flagelli. P.
Μαστίχη, Mastix.
μαστιχθεὶς, Verberatus. P.
μαστὺς, Mamilla. P. Ruma. O.
† μαστρωπαὶ, Lenæ. O.
μαστρωπεία, Lenocinium. O.
μαστρωπεύω, Lenocinor. O.
† μαστρώπιον, Lenulus. O.
Μαστροπὸς, Leno.
μαστρωπὸς, Leno. O.
Μασχάλη, Ala.
μασχάλη, ἐρωτικὴ, Hala. P. Ascilla. E.
μασχάλαι, Alæ. P.
Μάσσω ἄλευρα ἢ πηλὸν, Subigo, Pinso, sis. O.
μασσῶμαι, Manduco, as. O.
† μαστώδης, Mammatus, osus. O.
Μασῶμαι, Mando, Mando. P.
ματαιάζειν, Græcari. O.
Μάταιος, Inanis, Cassus, Vanus, Nebulo. Terent. Eunucho, Sane quod tibi nunc vir videatur esse, hic nebulo magnus est. Barburra. P. Supervacuus. P. Vanus. P.
μάταιον, Inanem. P.
ματαιότης, Frustracio, Vanitas, Vanitas. P.
† ματαιολογεῖ, Blaterat. P.
ματαιολογία, Frustracio, Vaniloquium, Vaniloquium. S.
ματαιολόγος, Vaniloquus, Blato. P. Vaniloquus, Blato. P.
μάταιον, Supervacuum, Inane, Cassum. P.
μάταια, Supervacua. P. Inrita. P.
† ματαιοβαστάκτης, Nugigerulus.
ματαίως, Nequicquam, Vane.
† ματαιοῦμαι, Evanesco, Vanor.
† ματαιοῦται, Evanescit. P.
† ματαιῶ, Frustror, Cassor.
μάτην, Frustra, Nequicquam, Cassum, Nequicquam. P.
μάττω, Pindo, di. O.
μαυλιστὴς, Carisa. P.
Μάχαιρα, τὸ † παραμήριον, Sica, Sica. P. Cultellus. S. Gladius. S. Culter. S. Cultum. E.
μαχαίριον, Cultellum, Sica. S. Cultellum. E.
μαχαίρια κουρέως, Cultra.
μαχαίρα κουρικὰ, Cultri. P.
μαχαίρας λαβὴ, Capulum.
μαχαίριον, Cultellus. P. Cultellus. P.
μαχαιροποιὸς, Cultellarius.
μαχαιροφόρος, Sicarius.
Μάχη, ἡ διὰ χειρῶν, Rixa, Rixa. P.
μάχη, ἡ διὰ λόγων, Litigacio, Jurgium.
μάχη, Lis. P. Jurgium. S. Litigium. S. Lis, litis. S.
μάχη, ἡ ἐν πολέμῳ, Prelium, Pugna, Prœlium. P. Dimicatio. P. Pugna. P. Prælium. S.
μαχητὴς, Pugnator.
† μαχικὸς, Bellax. O.
μάχιμος, Pugnax. O. Litigiosus. E.
μάχομαι, Jurgo, Duello, as. O. Pugno, as. O. Prælior. O.
μάχεται, Rixatur. P. Litigat. P.
μάχεσθαι, Disputandi. P.
Μέγα, Magnum, Grande.
τὰ μεγάλα θύματα, Victimæ. P.
μεγαλαυχέω, Glorior. O.
μεγαλαυχῶ, Magnifico, Glorior.

μεγαλεῖα, Magnalia. O.
μεγαλεῖος, Grandis. O.
μεγαλειότης, Majestas, Magnitudo, Majestas. P. Magnitudo. P.
† μεγαλέμφορος, Magnarius. O. [μεγαλέμπορος.]
μεγάλη, Magna, Grandis.
μεγαληγορία, Jactantia. O.
μεγαλόδωρος, Munificus.
† μεγαλοεργής, Magnificus.
† μεγαλοεργία, Magnificium.
† μεγαλοεργῶς, Magno opere, Magnopere. P.
† μεγαλόθριξ, Hispidus. P.
† μεγαλόλαλος, Magniloquax.
μεγαλόνους, Magnanimus.
μεγαλόνοια, Magnanimitas.
† μεγαλοποιῶ, Magnifico, Amplifico.
μεγαλοπρέπεια, Magnificencia.
μεγαλοπρεπής, Magnificus, Magnificus. P.
μεγαλοπρεπῶς, Magno opere.
μεγαλορημοσύνη, Magniloquencia.
μεγαλορήμων, Magniloquax.
μεγαλοσύνη, Magnitudo. E.
μεγαλόσωμος, Corpulentus. O.
μεγαλοφροσύνη, Magnanimitas.
μεγαλόφρων, Magnanimus.
μεγαλοφυής, Magnificus, Amplificus. P.
† μεγαλοφυῶς, Laute.
μεγαλοψυχία, Magnanimitas, Magnanimitas. P.
μεγαλόψυχος, Magnanimus.
μεγαλύνω, Amplio, Amplifico, Magnifico, Magnifico. O.
μεγαλύνομαι, Grandesco. O. Ingrandesco. O.
μέγας, Magnus, Amplus, Grandis, Grandis. P. Lautus. P. Magnus. P.
μέγας δάκτυλος, Pollex. O.
μεγάλω, Magno. O.
μεγάλως, Magimaste.
μέγεθος, Magnitudo, Moles, Amplitudo, Culmen, Magnitudo. P. Amplitudo. P. Moles. S. Statura. O. Enormitas. E.
μέγεθος σώματος, Statura. P.
μεγέθει, Prolixitate. P.
μεγιστᾶνες, Summates. O.
μεγίστης, Maximus, Amplissimus, Summus, Ingens. P. Immanis. P.
μέγιστοι, Immanes. P.
μέγισται, Ingentes. P.
μέγισταις, Emeritis. P.
μεγιτᾶνες, Magnas, tes. O.
μεδιμναῖος, Modialis. O.
μέδιμνος, Modius. O.
Μεθ' ἑαυτοῦ, Secum.
Μέθη, Trementura, Ebrietas, Ebrietas. P.
μεθ' ἡμέραν, Interdiu. P. Interdiu. O. Postridie. P. Diu. O.
μεθίεμαι, Postergo. O.
μεθίσταται, Migrat. P.
Μεθὸ, Postquam.
Μεθοδεία, Convencio.
μεθοδεύεται, Convenitur. P.
μεθοδεύεσθαι, Conveniri. P.
μεθοδευθῆναι, Conveniri. E.
μεθοδεύω, Convenio, Convenio. P.
μεθοδεύει, Convenit. P.
μέθοδος, Methodus, Argumentum. P.
Μεθορία, Interfines.
μεθόρια, Interfines. P.
μεθορίζω, Determino.
μεθόριον, Confinium. O.
μέθυ, Temetum. O.
μεθύουσα, Ebria. P.
μεθυσθεὶς, Ebrius. O.
Μέθυσις, Temulentus, Ebrius, Temulentus. P. Ebrius. P. Ebriosus. P.
μεθύσκω, Ebrio. O.
μεθύσκομαι, Ebrio, Inebrior. O.
μεθυστικώτερος, Depotior.
μεθύω, Ebrio, Ebrius sum. E.
μεθύων, Ebrius. P. Ebrius. P.
† μεθυστής, Ebriosus, Temulentus, Ebriacus. E.
Μεθ' ὑμῶν, Vobiscum.
μειδιᾷ, Renidet. P.
Μειδίαμα, Risus.
Μείζων, Major. P. Major. P.
μεῖζον, Majus. E.
μειλίχιος, Mellitus. O. Blandus. E.
μειοῖ, Decoquit. P. Minuit. P.
μειοῦσιν, Deliquiunt. P.
μειοῦσθαι, Decrescere. O.
Μειράκιον, Pubes, Adulescentulus.
μεῖραξ, Adultus. P.
μεῖραξ θήλεια, ἄκμαια, Adulta. P.
μειωθεὶς, Attaminatus. P.
μειῶσαι, Minuere. P.
μείωσις, Deminutio. P. Deminutio. S.
μελαγκόρυφος, Atricapillus. P.
μελαγκρανισμὸς, Atrifer. O.
Μελαγχολία, Felles, Bilis, atra. O.
μελαγχολικὸς, Felleus.
μελάγχρης, Fuscus. P.
μελάγχρους, Fuscus, Cerulus.
μελαίνω, Denigro. O. Nigrefacio, fio. O.
μελαίνει, Infuscat. P.
μελαίνομαι, Nigreo. O.
μέλαν, Nigrum, Atrum, Tetrum.
μέλαν, ὡς Λουκίλλιος, Aquilum. P.
μέλαν, Nigrum. P. Atrum. P.
μέλαν ἐν ᾧ γράφομεν, Atramentum.
μελανοδεχεῖον, Atramentarium, Atramentale. P.
μελανοδοχεῖον, Atramentarium. O.
μελάνδρυς, Robur, Robor. P. Sorbus. E. Sorba. E.
μελανείμων, Pallatus. P. Pullatus. P. Atratus. O. Pullatus. O.
μελάνη πορφυρὰ, Ferrugo.
μελανὴ, Atra, Nigra.
† μελάνθριξ, Atricapillus. P. [μελανόθριξ.]
μελάνθιον, hoc Git. indeclinabile est, Gitter. P. Git. P. Git. S. Nigella. O.
† μελανία, Atritudo, Nigredo, Nigredo. O.
μελάνιον, Atramentum. P.
μελανίμων, Atratus.
μελανὸν, Nigellum. E.
μελανότης, Atritas. O.
μελανουρὸς, ἰχθὺς, Oclata. E.
μελανοῦσιν, Infuscant. P.
μελανῶ, Infusco, Nigro.
μέλας, Ater, Niger, Ater. P.
Μελέτη, Meditacio, Meditatio. P.
μελέτη ῥήτορος, Declamacio, Declamatio. P.
μελετητικὸς, Declamatorius. O.
μελετητικὸς αὐλὸς, Vacca. P.
† μελετικὸς, Meditativus.
μελετῶ, Meditor.
μελετᾷ, Condiscit. P.
μελετᾷ ῥήτωρ, Declamat. P.
μελετᾶν, Declamare. O.
Μέλη τοῦ ἀνθρώπου, Membra, Membra. P.
μέλη τὰ ὁλόκληρα, Artus. P.
μέλη ἀνθρώπινα, Membra humana. E.
μέλη τῶν ᾀσμάτων, Modula.
Μέλη, Carmina. P.
μεληδὸν, Membratim, Minutatim.
† μεληπικὸς αὐλὸς, Vasca. P.
Μέλι, Mel, plurale non habet, sed Virgilius mella dixit, Mel. P.
Μελία, Fraxinus.
μελία, τὸ δένδρον, Fraxinus. P. Fraxinum. E.
† μελίγηρις, Melliloquus. O. [μελίγηρυς.]
Μελίζω, Modulor, Trunco, as. O.
μελικήρατος, Apianus. O.
Μελικηρὺς, ἡ, Favus, Favus. S.
μελίκρατον, Mulsum.
† μελίλογος, Dulciloquus. O.
μελίλωτος, Sertula. O.
μέλισσα, Apis. P.
Μέλισσαι, Apes, Apes. P.
μελισσαιον, Apiarium. E. [† μελισσεῖον.]
μελίσσιον, Apicula. O.
† μελισσοφόνος, Apiastra. O.
μελισσόφυλλον, Apiastrum. P.
μελισσὼν, Apiarium. O.
μελίφυλλον, Amellum. P.
μέλιττα, Apis.
† Μελιστὴς, Modulator.
Μελιτηρὸς, Liba.
† μελίτινος, Mellitus. P.
† μελιτουργέω, Mellifico. O.
μελιτουργὸς, Mellarius. O. Apiarius. O.
μελίττια, Mella.
μελίτωμα, Mellarium, ficum. O.
μελιτώματα, Melitoma. E.
μελιτώδης, Melleus. O.
† μελιτωσὶς, Mellatio. O.
μελίχρους, Fuscus.
Μέλλαξ, Adultus, Adulescens.
Μέλλησις, Procrastinacio, Recrastinacio, Cunctacio, Cunctatio. P. Moramentum. O.
μελλησμὸς, Cunctatio. P.
μελλησμῷ, Tergiversatione. P.
μελλητὴς, Cunctator. O.
† μελλίρρους, Mellifluus. O.
μέλλον, Venturum, Futurum, Futurum. P.
μέλλοντι ἀποφαίνεσθαι, Ad decernendum. P.
Μέλλουσα, Postera.
μέλλω, Postero, Cunctor, aris. O.
μέλλων χρόνος, Posteritas, Futurum.
† μελοκόπος, Articulator. P.
Μελοποιὸς, Modulator.
μέλος, τὸ ᾆσμα, Modulus, Canor. O.
μέλος, τὸ σῶμα, Membrum, Artus, Copula. P.
μέλπηθρον, Ludibrium. O.
† μέλχυνον, Fraxinum. E.
μελῳδέω, Modulor. O.
μελῳδία, Modulacio, Cantilena. O.
† μελώδημα, Modulus. O.
† μελώδης, Membrosus. O.
μελῳδὸς, Modulator.
† μελωφιλα, Meles... perum. E. [Μελάμφυλ...ον, Du... λα, mespila, Cang. Μέσπ... Vulc.]

μεμαθήκαμεν, Didicimus. P.
μεμαθηκὼς, Doctus. P.
Μεμαρασμένος, Marcidus.
μεμαρασμένον, Victum. P.
Μεμεστωμένος, Fartus, Confertus.
μεμεστωμένοι, Conferti. P.
Μεμετρημένος, Moderatus.
† μεμετρημένως, Moderate. P.
μεμήκυλα, Unedo. P.
Μεμηνὼς, Furiosus, Vesanus.
Μεμιασμένος, Maculosus, Pollutus.
Μεμιγμένος, Promiscuus, Mixtus.
Μεμισημένος, Exosus, Odiosus, Invisus, Invisus. P.
μεμισημένη, Exodiosa. P.
Μέμνημαι, Memini, Memor sum.
μέμνηται, Meminit. P.
μεμνημένος, Memor.
μεμνηστευμένη, Desponsa. P.
† μεμοιραμένως, Adfatim. P.
Μεμολυσμένος, Pollutus, Maculosus.
Μεμονωμένος, Solitarius, Destitutus.
Μεμυημένος, Inbutus, Inbutus. P.
μεμύηται, Iniciata est.
Μεμυρισμένος, Unguentatus.
Μέμφομαι, Queror, Incuso. P. Incuso. O.
μέμφεται, Queritur. P.
μεμφώμεθα, Queramur. P.
μεμφόνται, Queruntur. P.
ἡ μέμψις, hic Questus. S.
μέμψις, Querimonia, Querella, Questus, Incusacio, Questio, Querimonia. P. Cærimonia. P.
μέμψις ματαία, Querela. P.
μεμψίμοιρος, Querulus, Queribundus. O.
Μὲν, Quidem.
Μενὶς, ἰχθύδιον, [μαινίς?]
† μενιστήριον, Deluca. P.
Μενοῦν, Imo quidem.
μενοῦνγε, Imo quidem, Imo quoniam.
μέντοι, Certe. P. Plane, Profecto. P. Tamen. O. Sane. O.
μέντοιγε, Quoque, Sane. P.
Μένω, Mansito, Maneo.
† Μερίδιον, Particula.
μερίζω, Partior.
μερίζει, Inpertit. P.
Ισον, Dide. P. Partire.
μερικὸς, Particularis.
μερικῶς, Partim.
μερικῶς, Particulariter. O.
Μέριμνα, Sollicitudo, Cura, Scrupulum, Cura. P. Scrupulum. P. Sollicitudo. P. Ægritudo. P. Scrupulum. S. Senium. E.
μέριμναν, Scrupulum. P.
μέριμναι, Sollicitudines. P.
† μεριμνητικὸς, Sollicitus.
† μεριμνοποιῶ, Sollicito.
μεριμνῶ, Cogito, Sollicito, Satago, Angor. P. Somnior. E.
μεριμνᾷ, Curat. P. Cogitat. P.
μεριμνῶντα, Suspensum. P.
Μερὶς, Portio, Portio. P. Particula. O.
μερισμὸς, Particio, Divisio. P.
μεριστὴς, Partitor.
μερίτης, Particeps. P.
μέρος, Pars, Portio, Pars. P.
μέρους μετοχὴ, Participacio.
μεσάζει, Intercedit. P. Intervenit. P.
μεσάντιον, Liciatorium. O.
μέσατος, Medianus. O.
μεσαύλιον, Atrium. P. *Contila.* S. Compluvium. E. Impluvium. E.
Μέσαυλον, Atrium, Conpluvium, Compluvium. P.
Μεσέγγυος, Sequester.
μεσεγγυῶ, Sequestro.
† μεσεγγύη, Sequestracio.
† μεσεγγυητὴς, Fideiussor. O.
μεσεντέριον, Lactes. O.
Μεσῆλιξ, Mediæ ætatis, Medietas. E.
Μεσημβρία, Meridies, Media dies.
μεσημβρία, τὸ κλίμα,
μεσημβρία, Meridies. P. Antita. P.
ἡ Μεσημβρία, hic Meridies. S.
† μεσημβρίζω, Meridio.
μεσημβρινὸς, Meridianus. P.
μεσημβρινον, Meridianum.
μεσημβριῶ, Meridio. E.
Μεσιτεύω, Sequestro, Intervenio.
† μεσιτεία, Arbitrium, Sequestracio, Arbitratus, Arbitrium. S.
τῇ † μεσιτείᾳ, Interventu. E.
μεσίτης, Sequester, Arbitrator, Mediator, Arbiter. P. Arbiter. P. idem. S.
μεσίτης † ἔντριτος, Sequester. P.
μεσητης, * Mussitator. E.
† μεσητία, Arbitrium. P. Interventio. P.
μεσοβασιλεία, Interregnum. O.
μεσοβασιλεῖς, Interreges. O.
Μεσόγειος, Meditullius, Mediterraneus, Mediterraneus. P.
μεσόγειον, Meditullium, Mediterraneum.
† μεσογεωτικοὶ, Mediterranei. P.
† μεσοδάκτυλα, Interdita. E.
μεσόδμη, Pergula. P.
† μεσομήνιον, Idus. P.
μεσομηρίον, Interfemus.
μέσον, Medium. P. Meditullium. O.
μέσον ἡμέρας, Interdia, Interdie. P.
μέσον τοῦ ποταμοῦ, Alveus. S.
μεσονύκτιον, Media nox, Intempesta nox, Concubium. O.
μεσοπόλιος,
† μεσόρινον,
μέσος, Medius, Medioximus. O.
† μεσοσέληνον, Interlunium, Interlunium. O.
† μεσόστηλον, Intercolumnium.
† μεσοστύλιον, Intercolumnium. O.
μεσότης, Medietas.
μεσότοιχος, Medius paries.
μεσότοιχον, Intergerrivus. S.
† μεσοφαράγγιον, Convallis, Convallis. P.
† τὸ μεσοφλέβιον, Intervenium. O.
μεσόφρυον, Intercilium.
μεσοχορος, Maniductus. P.
† μεσόχωρος, Mediterraneus.
Μεστὸν, Comulatum, Cumulatum. P. Plenum. P. Plenissime, Plenum, Plenitudo. P.
μεστὸς, Onustus.
† μεστότης, Plenitas.
μεστῶ, Impleo.
Μετὰ, Post, Cum. P. Re. P. Post. P.
μεταβαίνω, Migro, Demigro.
μεταβαίνει, Migrat. P.
Μεταβάλλω, Transfero, Transmitto.
Μεταβάλλω χώραν, Pastino, Verto, Migro. O. Muto, as. O.
μεταβάλλει, Trajicit. P.
Μετάβασις, Translacio, Demigratio. P.
† μεταβάτης, Dissultor, Desultor. P.
Μετὰ βίας ἀφαιρῶ, Extorqueo.
μεταβλητικὴ, Cociatria. P.
μεταβλητικὸν, Mutabile. O.
μετὰ βοῆς ἀπαιτήσῃ, Flagellaverit. P.
μεταβολεῖς, Propolæ. O.
Μεταβολὴ, Translacio.
μεταβολὴ γῆς, Repastinacio, Pastinacio.
μεταβολὴ, Cocio. E.
† μεταβολιμαία, Translatitia. P.
μετάβολος, μεταπράτης ἀνδραπόδων, Mango, Venaliciarius.
μετάβολος, Dardanarius, Cociator, Arillator, Ariblator. P. Cocio. P.
Μετὰ βραχὺ, Paulo post.
Μεταγενέστερος, Posterior, Posterior. P.
μεταγενέστεροι, Minores, singulare non habet, Posteritas. O. Posteri. P. Minores. P.
† μεταγραπτέοις, Transcriptitiis. P.
Μεταγράφω, Transcribo.
Μετάγω, Redigo.
μεταγωγὴ, Evectio, Transvectio.
μεταγωγὴ, ἐπὶ ξένης, Transductio.
Μετὰ δακρύων ἱκετεύω, Imploro.
μεταδιδάσκειν, Dedocere. O.
Μεταδίδωμι, Impertio, Protendo, Tribuo.
μεταδίδωμι μέρους, Participo, Inpertio. P.
Μεταδιώκω, Peto, Persequo, Appeto, Adorior. P.
† μεταδίωξις, Peticio, Persecucio.
μετὰ θάνατον πατρὸς γενηθεὶς, Postumus. P.
μετάθες, Trajice. P.
Μετάθεσις, Translacio.
μετακαλέω, Accersio. O. Devoco. O.
Μετακαλοῦμαι, Accerso, Accito, Arcesso.
† Μετακενῶ, Defundo, Transfundo.
μετάκλησις, Accitus, Accersio.
† μετακλητέος, Acciendus.
Μετακινῶ, Demoveo.
Μετακομίζω, Transveho.
† μετακομιδὴ, Evectio, Transvectio.
μεταλαβεῖν, Percipere. P.
Μεταλαμβάνω, Percipio, Participo. O. Transumo. O.
μετάληψις, Percepcio.
Μεταλλάσσω, Transmuto.
μεταλλαγὴ, Transmutacio.
Μέταλλον, Metallum, Stricturæ. P.
Μεταμελεῖ, Penitet.
Μεταμέλεια, Penitudo, Penitencia.
† μεταμελλησμὸς, Cunctatio. P.
μεταμέλομαι, Penitet me.

Μετὰ μικρὸν, Paulo post, Paulopostquam.
ἡ μετὰ μνηστείαν ἡμέρα, Prandicularius. P.
Μεταμορφῶ, Deformo, Transformo, Transfiguro. P.
μεταμορφοῦμεν, Transfiguramus. P.
μεταμόρφωσις, Transfiguracio, Reformacio, Transfiguratio. P. Transformatio. P.
†Μεταμόσχησις, Propago.
Μεταναστεύω, Demigro.
μετανάστης, Transfuga, Migrator.
μετανέστη, Destivus. P.
μετανίσταμαι, Transfugio.
Μετάνοια, Penitencia, Penitudo.
μετάνοια, Penitentia., P. Pœnitudo, tentia. O.
μετανοῶ, Penitet me.
μετανοῶ ἐπὶ τῷ δώρῳ, Penitet me hujus muneris. P.
μετανοῶ, Penitet me. P. Penitet. P.
μετανοεῖ, Penitet. P.
Μεταξὺ, Inter, Inter. P. Interea, Interhæc. O. Interim. O.
ὁ μεταξὺ ἀλεκτρυοφωνίας χρόνος, Conticinium. P.
τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων ὕψος, Porta. P.
μεταξὺ ἐχώρησε, ἢ διῆλθεν, Intercessit. P.
τὸ μεταξὺ τῶν καμπτήρων, Intermetium. P.
τὸ μεταξὺ τῶν κυμάτων, Porta. P.
μετὰ ὁρμῆς, Raptim. O.
μετὰ παραγγελίας συντάσσεται, Vadatur. P.
Μεταπείθω, Induco, Traduco.
Μεταπέμπομαι, Accerso, Accito, Accio.
μεταπέμψασθαι, Ercessere. P.
Μεταπηδῶ, Transilio.
Μεταπίπτω, Recido.
Μεταπλάττω, Defingo.
μεταπομπὴ, Accitus, Accersicio.
μεταπονυπαθων, Passus. P.
Μεταπράτης, Cocio.
μεταπράτης ἀνδραπόδων, Mango, Venalicarius.
μεταπράται, Bolanæ. P.
μετάπρασις, Cocinatura, Cocionatura. E.
†Μεταπωλῶ, Revendo.
τὸ μετ' ἄριστον φάγειν, Merenda. O.
Μετὰ τὸ ἄριστον, Post prandium.
μετὰ ἁρπαγῆς, Raptim. P.
Μετάρσιος, Celsus, Sublimis. P.
Μετὰ σὲ, Post te.
μετὰ σοῦ, Tecum.
*μεταςραλισις, Acectus. S.
Μεταστρέφω, Retorqueo, Converto.
μεταστροφὴ, Conversio.
μεταστρέφομαι, Transvertor.
μεταστρέφω χώραν, Pastino, Pepastino.
Μετασχηματίζω, Transfiguro, Transfiguro. P.
Μετὰ ταῦτα, Posthac, Postea, Denuo, Postea. P. Deinde. P. Demum. P. Post. P.
ἡ μετὰ τὴν ἡμέραν † ποδοστροφία, Reperidia. P.
μετατίθεμαι, Transfero. O.
Μετατίθημι, Transpono.
Μετὰ τὸ, Postquam.
οἱ, μετὰ τὸ ληφθῆναι, τῇ τῶν νικησάντων πολεμίων ἐξουσίᾳ ἑαυτοὺς ἐπιτρέψαντες, Dediticii. P.
μετὰ τρεῖς ἡμέρας, Postriduo. P.
μετατρέπει, Deflectit. P.
μετατρέχω, Transcurro. O.
Μετατυπῶ, Deformo, Reformo.
μεταύριον, Perendie. O.
Μεταφέρω, Transfero, Redigo.
μεταφέρει, Transfert. P.
μεταφορὰ, † μετακομιδὴ, Translacio.
μεταφορὰ λέξεως, Derivacio. P.
μετάφρασις, Contionatura. E.
Μετάφρενον, Interscapulum, Interscapulum. P. Intercapulum. P. Conscaplium. E.
Μεταφυτεύω δένδρον, Transplanto.
μεταφυτεύω χώραν, Pastino, Repastino.
Μεταχέω, Transfundo. Transfundo. O.
μετὰ χεῖρας, Præ manibus. O.
μεταχειρήσομεν, Adgrediemur. P.
Μεταχειρίζομαι, Tracto, Attrecto. O.
μεταχειρισμὸν, Contractum. P.
†Μεταψύχωσις, Transanimacio.
μετέβαλον, Refuderunt. P.
μετεδόθη, Relatum est. P.
Μετ' ἐμοῦ, Mecum, Mecum. P.
μέτειμι, Peto. P.
μετεκαλέσατο, Arcessit. P.
μετεκομίσθη, Relatum est. P.
μετελθεῖν, Persequi. P.
Μετενεχθεὶς, Translatus, Translatus. P.
μετενηνοχέναι, Transtulisse, Derivasse. P.
Μετ' ἔπειτα, Postmodum.
μετεπέμφθη, Arcessitus est. P.
μετεπέμψατο, Arcessit. P.
μετέπεσεν, Recidit. P.
Μετέρχομαι, ἐπὶ τόπου, Transferor, Migro.
μετέρχομαι, μεταδιώκω, Insequor, Peto.
μετέρχομαι, Plecto. O.
μετέρχεται, Persequitur. P.
μετεστείλαντο, Ercessere. P.
μετέστησεν, Dimovit. P. Demovit. P.
μέτεστιν, Inest. P.
Μετέχειν, Participare.
Μετεωρίζω, Suspendo, Conniveo. P. Sublimo, as. O. Elevo. O. Exalto. O.
μετεωρισμὸς, Dissimilacio, Coniventia. P.
μετέωρος, ὁ μὴ σταθερὸς τὸν νοῦν, Jactans, Vacuus.
μετέωρος, ὁ κρεμώμενος, Suspensus.
μετέωρος, ὑψηλὸς, Sublimis, Excelsus.
μετέωρος, ἐπὶ τῶν οὐρανίων, Supernus. P.
μετέωρος, Celsus. P. Sublimis. P. Inlustris. P. Pendulus. O. Pensilis, le. O.
μετέωρον ὄχημα, Pilentum. O.
μετῆλθεν, Persequutus est. P.
μετηλλαγμένος, Versus partio. O.
Μετήνεγκα, Transtuli.
μετοικέω, Commigro. O. Transmigro. O.
Μετοίκησις, Migracio, Migratio. E.
μέτοικος, Advena, Accola. P. Advena. P.
μετοικῶ, Migro, Commigro, Transmigro.
μετοικεῖ, Demigrat. P.
Μετ' ὀλίγον, Paulo post, Paulo postquam, Postmodum. P.
Μετονομάζω, Transnomino.
μετονομάζει, Transnominat. P.
μετόπωρον, Autumnus. P.
μετοχετεύεσθαι, Manare. O.
Μετοχετεύω, Derivo.
μετοχεύεται, Derivatur. P.
Μετοχὴ, hoc Participium, Participium. S.
μέτοχος, Particeps, Particeps. P.
μετρέω, Metior. O. Modificor. O.
†μετρητέον, Moderandum. P.
μέτρησις, Mensio. O.
μέτρια, Modica. P.
μέτριαι, Mediocres. P.
Μετριάζω, Mediocris sum.
μετριοπαθήσας, Moderatur. P.
μέτριος, Mediocris, Modicus.
μετριότης, Moderacio, Mediocritas.
μετρίως, Mediocriter, Modice, Mediocriter. P.
μετριοπαθῶ, Moderor.
μέτρον, Mensura. P. Linea. P. Mensura. S. Temperamentum. O. Modus. O.
Μέτρον οἴνου † ἑξάξεστον, Congiarium, Congius.
μέτρου ὄνομα, Modius. P.
μέτρα, Pedes. P.
μετρῶ, Metior.
μετρεῖ, Demigrat. P. Grumat. P.
μετῴκησεν, Demigravit. P.
μετωνυμία, Transnominatio. P.
μετωπίας, Fronto. O.
Μέτωπον, Frons, Frons. P.
Μέχρι, Adhuc, Tenus, Usque, Donec, Dum, Tenus. P. Donec. P. Adusque. O.
μέχρι ἑνὸς, Ad unum. O.
μέχρι νῦν, Usque aduc.
μέχρι παντὸς,
μέχρι πολλοῦ, Jam diu.
μέχρι πότε, Quousque.
μέχρις ἂν, Quamdiu. O.
μέχρι σήμερον, Usque hodie.
μέχρις οὗ, Quoadusque, Usquequo, Quatenus, Quantisper. O.
μέχρις οὗ ἂν, Quoad. O.
μέχρι τινὸς, Usque adeo, Usquequo, Quousque. P. idem. O.
μέχρι τινὸς, Usque adeo. P. Aliquatenus. P. Quadantenus. O. Quosque. O.
μέχρι τοσούτου, Eatenus, Usqueadeo.
μέχρι τοῦδε, Hactenus. O.
μέχρι τοῦ παρόντος, Hactenus.
μέχρι τούτου, Usque eo, Duntaxat. P.
μέχρι τούτου ὅμως, Adhuc tamen. P.
Μὴ, Non, Ne, Noli. P. Ne. P.
ὁ μὴ ἅγιος, Insanctus. E.
μήαγρος, Muscio. O. [Gloss. L. Gr. μύαγρος.]
μηανατειχων, Inexortum. P.
μὴ ἄρα, Ne forte.
μὴ γένοιτο, Absit. P.
μηδαμῶς, Absit. P. Neutiquam. O.
μηδὲ, Nec.
Μηδεία, Anguicia.
μηδεὶς, Nemo.
μηδεμία, Nulla.
Μηδὲν, Nichil.
μηδὲν ἄγαν, Nequid nimis. O.

μηδένα, Neminem. P.
μηδέποτε, Nunquam. P.
μηδετέρωσε, Neutro. O.
Μηδικὴ χόρτος, Medica.
μηδικὸν, Citreum. O.
Μηδ' ὅλως, Omnino.
μὴ ἐνεργηθεὶς, Indeceptus. P.
Μηκᾶται, ἐπὶ αἰγὸς, Mugit, Valat.
Μὴ κατὰ τύχην, Ne forte.
μηκέτι, Nunquam.
Μῆκος τοῦ ἀνθρώπου, Statura, Longitudo.
μῆκος, Longitudo. P.
μῆκος ἡλικίας, Statura. P.
μῆκος, τόπου διάστημα, Spacium.
μήκει, Prolixitate. P.
μῆκος χρόνου, Prolixitas.
μηκύνω, Longo, Protollo. O.
Μήκων, Papaver, Papaver. P. Papaver. S.
μήκωνος ὀπὸς, Opium. O.
μηκωνὶς, Papaver. E.
μῆλα, Genæ. P. Gena, næ. O. Bidentes. O.
Μηλέα, Malus.
μήλη, Sperillum. P. Sperillum. S.
μηλία, Fraxinus. O.
† μηλιὼν, Pomarium. O. [Etym. M. μηλών.]
μῆλον, Malum, Pomum. O.
μηλωτὶς, Specillum. O. Specium.
Μηλωτρὶς, Auriscalpia.
Μηλωτὴ, Pellis, Pellis lanata. P.
μηλωφόρον, Pomiferum. O. [μηλοφόρον.]
Μὴν, Mensis, Immo. P.
μηνιαῖος, Menstruus, Menstrualis. O.
μηνιαῖον, Menstruum. P.
† μηνίγγιον, Membranulum. O.
μήνιδες, Gerres. P.
† μήνιος, Mensurinus. O.
Μῆνις, Iracundia, Annoco. P.
μηνίσκος, * Bolla. S.
†μηνιστέριον, ὡς 'Ιουβενάλιος, Abaci delfica. P.
μηνίω, Succenseo.
μηνορηκτος, Continosus. P. [σύνειρκτος, Vulc.]
Μήνυθρον, Indicium.
μήνυμα, Indago, P. Indicium. P.
μηνύσει, Endodecarit. P.
μήνυσις, Indicacio Notaria, Indicium, Indicium. S.
μηνύσεις, Indicia. E.
† μηνυτικὸς, Indicativus.
μηνυτὴς, Index, Dilator. P. Index. P.
μηνυταὶ, Indices. P. Indices. P.
μήνυτρον, Indicium. P. Indicina. S.
μηνύω, Indico.
μηνύει, Indicat. P. Indicat. P.
Μὴ οὐχὶ, Nempe, Ne non, Nempe nunquid. P. Nempe non. P. Quominus. O.
ὁ μὴ μετέχων οἴνου, Abstemius. P.
μὴ πεποιθὼς, Diffisus. P.
μήπη, Nequa. O.
μήποθεν, Nec unde. O.
μήποτε, Nequando, Ne forte, Ne unquam, Nunquando. O. Nequando, Neunquam. O.
μήποτε οὖν, Nonquid ergo.
μήπου, Necubi. O.
μὴ † προδεκτέος εἰς μαρτυρίαν, Intestabilis. P.
μὴ προσποιοῦμαι, Dissimulo. O.
μήπως, Ne.
Μήρινθος, Filum.
Μηρὸς, Femus. O. Femur. O. Femen. O.
μηροὶ, Femora. P.
μηρυκάομαι, Rumino. O.
Μήρυμα, Tractum.
μηρύματα, Tracta. P.
μήρυξ, Rumen. O.
Μήτε, Neu, Neve, Neque, Neque. P. Neve. P. Nec. P.
Μήτηρ, Mater, Mater. P. Genetrix. P. Matrex. P.
μήτηρ, κατὰ Βάῤῥωνα, Arna. P.
μήτηρ θεῶν, Mater Deum. E.
Μήτι, Nequid, Non, Nempe nunquid. P. Nedum. O.
μήτι ἄρα, Numnam, Nonquidnam.
μήτιγε ἄρα, Nempe non. P.
μήτις, Nequis, Nequa, Nequis. O.
μήτοιγε, Nequaquam. O.
Μήτρα, Volva, Vulva. P. Matra. P. Matrix. O. Bulba. S.
μήτρα θύρας, Repagulum. P.
μήτρα, ἐν τῷ β τῶν Γεωργικῶν, Genitalia. P.
† μητραδέλφη, Matertera. O.
†μητράζειν, Matrescere. O.
†μητράριον, Matercula. O.
μήτρια, Materna. E.
μητροκτόνος, Matricida.
μητρολῴας, Matricida. P.
μητρόπολις, Metropolis.
μητρὸς ἀδελφὴ, Matertera, Matertera. P.
μητρυιὰ, Noverca, Noverca. P. Matertera, et Noverca. P.
† μητρυιάζειν, Novercari. O.
μητρῷος, Maternus.
μητρῷον, Maternum. P.
μητρῴαν, Maternam. P.
μήτω, Necdum. O.
Μηχανικὸς, Mechanicus.
μηχανὴ, ἡ, Machina. Ciconia. P. hæc Molitio. E.
μηχάνημα, Molitio.
μηχανῶμαι, Machinor, Molior.
μηχανᾶται, Molitur. P. Aginat. P.
μηχανώμενον, Molientem. P.
Μία, Una, Unia. P.
μία ἥμισυ οὐγκία, Sescuncia.
μιαίνω, Attamino, Contamino, Inquino, Polluo, Incesto, Violo. P. Scelero, as. O. Impio. O.
μιαίνει, Polluit. P. Violat, Contaminat, Polluit. P. Inquinat. P.
μιαίνειν, Piare. O. Fœdare. O.
μιαίνοντα, Fœdantem. P.
μιᾶναι, Violare. P.
μιαιφονεῖ, Trucidat. P.
μιαιφονία, Occidio, onis. O.
Μιαιφόνος, Homicida, Cruentus. E.
μιανθέντα, Intaminata. P.
μιανθέντες, Detudes. P.
† μιαντὸς, Inquinatus.
μιαραὶ, Obscænæ. P.
†μιαρμαστωρ, Stellionatus. E. [μιάστωρ, Stellionator.]
μιαρὸς, Dirus, Spurcus. O. Sceleratus. O.
μίασμα, Contagium, Inquinamentum, Piaculum. O. Stuprum. E.
μιάσματα, Contagia. P.
μιασμὸς, Stuprum. P.
μίγδην, Promiscue. P.
μίγμα, Mixtura. P.
μίγνυμι, Misceo, es. O.
Μιγνύω, Misceo.
μιγνύει, Miscet. P.
Μικρὸς, Modicus, Minor, Pusillus, Parvus, Minusculus, Putus. P.
μικροὶ, Puti. P.
μικρὸν, Pusillum. P. Paululum. P.
μικρὰ, Modica. P.
μικρὸς βουνὸς, Colliculus. O.
μικρολογία, Parsimonia, Parsimonium. P.
μικρολόγος, Sordidus, Scrupulosus. P.
† μικρόπτερα, ὡς Βάῤῥων, Auxillæ. P.
μικρότερος, Minor. P.
μικρότατον, Paululum.
μικρότης, Parvitas, Pusillitas.
μικροῦ, ἐπίῤῥημα, Paulo, Pauco, Prope.
μικροῦ δεῖν, Paulo minus, Pœne. P.
μικροῦ πρόσθεν, Paulo ante. P.
† μικροφυὴς, Pusillus.
μικροψυχία, Pusillanimitas, Pusillitas.
μικρῷ ἀνωτέρω, Paulo superius.
μικρῷ πρότερον, Paulo ante.
Μικτὸς, Mixtus.
Μίλη, ἡ τοῦ ἰατροῦ, Specillum.
† Μιλιάριον, Miliarium, Autempsa. S.
μιλμιλλις, Rubrica. P. [†μίλτωσις, Du-Cang.]
μιλοι, Infuscat. P.
Μίλτος, Rubrica, Robrica. E. Minium. O.
μιλτόω, Minio, as. O.
μιλτώδης, Minatius. O.
† μιλτωτὸς, Rubricatus. O.
† μίλφος, Lippus. P.
Μίμησις, Imitacio; Imitatio. P.
μιμητὴς, Insectator. P.
μιμηταὶ, Imitatores. P.
μιμητικὸς, Gesticularius. O.
μῖμος, Mimus, Imitacio. E.
μῖμοι, Histriones. O.
μιμοῦμαι, Imitor, Imitor. O.
μιμεῖται, Imitat. P. Sectatur. P. Imitatur. P.
μίνθος, Merda. O.
μινυρίζει, Minurit. P.
μινυρίζειν, Vibrissare. O.
† Μινυρισμὸς, Murmuracio. Susurracio.
Μίξις χρωμάτων ἢ ἄλλης ὕλης, Mixtura.
μίξις ἀλόγων ζώων, Concubitus.
μίξις ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, Coitus, Coicio.
μῖξον, Commisce. E.
μιξοπόλιος, Canaster.
† μισάττιμαι, Detestor. O. [μυσάττομαι.]
μίσγω, Misceo.
† μισήλιος, Solifuga. O.
† μισητὴς, Osor. P.
Μισητὸς, Invisus, Odiosus, Invisus. P. Odiosus. O.
Μισθαποδοσία, Mercis retribucio.
μίσθιος, Mercenarius, Mercenarius. P. Meritorius. O. Metellus. P.
μισθὸς, Merces, Merces. P. Salarium. O. Merces. S. Stips. O.
μισθὸς ἀπὸ φίσκου, Lucar. P.
μισθὸς εἰς δοῦλον, Auctoramentum.
μισθὸς εἰς στρατιώτην, Stipendium.
μισθὸς στρατιωτικὸς, Stipendium. P.
μισθὸς θεατρικὸς, Lucar.
μισθὸς χειρῶν, Manupretium.

ὁ μισθούμενος, Locatarius. O.
μισθοφοραὶ, Stipendia. P.
μισθοφορικὸν, Stipendiale. O.
μισθοφόρος, Mercenarius, Mercenarius. P. Stipendiatus. O.
μισθοφόροι, Ærarii milites. O.
μισθοφορῶ πρὸς σίδηρον, Auctoro.
μισθῶ, Loco, Conduco.
† μισθωσιμαῖος, Conducticius, Locatorius.
μισθώσιμος, Locaticius. P.
μίσθωσις, Conductio.
μισθώσεσιν, Locationibus. P.
† μισθωτὴς, Conductor.
μισθωτὸς, Mercenarius.
μισθωτὸς, ὡς Ἔννιος, Ambactus. P. Conductitius. O.
† μισοκακῶ, Mala odio.
μισοκερδὴς, Lucrifuga. O.
Μισοπόνηρος, Severus, Severus. P.
μίσος, Odium, Tedium.
μῖσος, Odium. P.
μιστύλλη, Missisulæ. E.
μισῶ, Odio.
μίσω, Piget, Piguit. O.
μισῶν, Osus. O.
Μίτος, Licia, Licium, Filum, Licia. O. Pensa. O.
μῖτος, Filum. S. Lix. S.
μιτινοι, Licinæ. E. [† μίτινος, licinus. Du-Cang.]
μίτρα, Palla. P. Rica. O.
† μιτρίον, Mitella. O.
* μιφαξ, Sauium. S.
μιωσαι, Deportare. P.
Μίωσις, Deminucio.
Μνᾶ, Mina.
μνάομαι, Precor, aris. O.
Μνῆμα, Sepulcrum, Bustum. P.
μνημεῖον, Monumentum, Monumentum. P.
μνήμη, Memoria, Mencio.
μνημονεύω, Memoro, Memoro. O.
μνημονικὸς, Memorosus, Memorabilis, Memoriosus. O. Memor. O.
μνημοσύνη, Moneta. P. Muneta. E.
μνημόσυνον, Memorabile, Memoriale. O.
μνημόσυνα, Monumenta, singulare non babet.
μνήμων, Memor, Memoriosus. P.
μνήσθητι, Memor esto, Recordare, Memorare.
μνησίκακος, Succensus.
μνησικακῶ, Succenseo.
μνησικακεῖ, Succenset.
μνηστεῖα, Sponsalia. O.
μνηστευθεῖσα, Desponsa. P.
† μνηστευτικὸς, Sponsalis. O.
μνηστεύω, Sponso, as. O.
μνηστεύομαι, Spondeo.
μνηστὴ, Sponsa.
μνηστὴρ, Procus, Sponsus, Procus. P. Petitor. P. Derubis. P. Petitor. P.
μνηστῆρσιν, Sponsoribus. P.
μνῆστρα, Sponsalia, singulare non habet.
† Μνούδιον, Pluma.
μνοῦς, Pluma. E.
μνῶμαι, Procio, cis. O. Petesso, sis. O.
μόγγος, Atubus. P.
Μογιλαῖος, Vitulus.
μογιλάλος, Hatubus. P. Atubus. P. Atubus. E.
Μόγις, Vix.
Μόδιος, Modius.
μοιλπολης, Vulgenarius. E.
[† μολγοπώλης, Vulc.]
† μοιολγος, Muraria. E.
μοῖρα, Fatum, Letum. O. Genitalia. P.
μοῖραι, Parcæ, Parcæ. P.
μοιρίδιος, Fatalis.
† μοιριδίως, Fataliter.
μοιρολόγος, Fatidicus, Fatidicus. P.
μοιχαλλὶς, Adulteratrix. S.
μοιχὰς, Adultera.
μοιχεύω, Stupro. O. Adultero. O.
μοιχεία, Adulterium, Adulterium. S. Adulterium. P. Stuprum. O.
μοιχὸς, Adulter. S. Mœchus. E. Adulator. P.
μόλαγνα, Malvæ. E.
μόλιβδος, Plumbum, Plumbum. P.
μολίβδινος, Plumbeus.
μολιβδουργὸς, Plumbarius.
μόλιβον, Plumbum. E.
μόλις, Tandem, Vix, Vix. P. Vix tandem. O.
μόλις δὴ, Vix dum.
μόλις ποτὲ, Tandem aliquando, Vix tandem.
† μολοβδουργὸς, Plumbarius subst. O.
μολόχη, Malva. E.
† μολόχια, Malvæ. E.
† μολυβδαία, Plumbago. O.
† μολυβδέω, Plumbo. O.
† μολυβδικὸς, Plumbarius, adject. O.
† μολυβδωταὶ, Plumbatæ. O.
μολύβδωσις, Plumbatura.
μόλυμμα, Inquinabulum. E.
μολύνω, Attamino, Contamino, Inquino, Polluo, Incesto, Deturpo. O. Cloaco. O. Obscæno. O.
μολύνει, Inquinat. P.
μολύνειν, Fœdare. O.
μόλυνον, Inquina. E.
μολύσματα, Piacula. P.
μολυσμὸς, Contagium, Inquinamentum.
μολυσμοὶ, Contagia. P.
μομφὴ, Querela, rimonia. O.
† μόνα, Putilia. P.
† μόνανδρος, Univira. O.
Μοναρχία, Dictatura, Dictatura. P.
μόναρχος, Dictator, Dictator. P.
μοναρχικὸν, Dictatorium.
μοναχὸς, Solitarius, Singularis, Monachus.
μονὰς, Singularis, Unio.
Μονὴ, ἡ καταμονὴ, Mansio, Mansio. P.
Μόνη, Sola.
μονήρης, Solitarius, Solivago. P.
τῆς † μονήτης, Cussionis. E.
μόνιμος, Sedulus, Efficiosus. P. Stationalis. O.
μονογενὴς, Unicus, Singularis. ut Cicero, Unicus, et Unigena. P. Unigenitus. O.
μονόκαυλος, Unicaulis. O.
μονόκερως, Unicornus.
μονολεχὴς, Unicuba. P.
† μονολογία, Soliloquium. O.
† μονολόγος, Soliloquus. O.
† μονόκοκκα, Uniones.
μονομαχία, Gladiatorium. P. Duellum. O.
† μονομάχιον, Assarium. P.
μονομάχος, Gladiator, Percussor, Gladiatus. P. Gladiator. P. Autoratus. P. Singularis. P.
μονομάχοι, Gladiatores. O.
† μονομαχοτρόφος, Lanista. P.
μονομαχῶ, Depugno.
Μονόμιτον,
μόνον, Solum, Tantum, Tantummodo, Duntaxat, Dumtaxat. P. Tantum. P. Per se. P. Merum. P.
μόνον οὐ, Tantum non. O.
μόνον αὐτὸν, Tantummodo. P.
μονόξυλον, Lintris.
† μονόπους, Unipes.
μονόρχις, Unitestis, Unicoleus.
μόνος, Solus, Solus. P. Unicus. O.
† μονότομον,
μονότονος, Pervicax, Pertinax, Destinus, Pervicax. P. Pertinax. P.
μονοτονία, Pervicacitas, Pertinacia, Pervicacitas. P.
μονότροπος, Unius sensus.
† μονότροχος, Carruca. O.
μονόφθαλμος, Luscus, Luscus. P. Unioculus. O. Monoculus. O. Unioculus. E.
μονόφθαλμον ποιῶ, Elusco.
μονόχειρ, Unimanus.
† μονοχειρία, Mamillares.
μονόχρως, Unicolor. O.
† μονόχωρος ἐν τάβλῃ, Adunatus.
μόνωσις, Solitudo.
μονόω, Solo, as. O.
μονωθὲν, Desolatum. P.
Μόρα, Mora.
μόρεα, Morus. O.
Μόρια τὰ αἰδοῖα, Genitalia.
Μορμυρίζω, Murmuro.
μορμύρω, Murmuro. O.
μορμὼ, Larvæ. O.
μόρος, Letum. P.
μόρσιμος, Fatifer. O.
μόρσιμον, Fatale. P.
Μορφὴ, Forma, Forma. P.
μορφαὶ εἰς θυσίαν, Bolitis. P.
ὁ μορφνὸς, ἀγρικὸν ὄρνεον, Emussulus. S.
† μοσχεία, Plantatio. P.
μόσχεια, Vitulina. E.
Μόσχευμα, Propago.
† μοσχευματικὸς ῥάβδος, Malleolaris. O.
Μόσχειον, Vitulina, Vitlina. E.
† μοσχὰς, Bucula, Vitula, Juvenca, Vacca.
μόσχειον, Vitulinum. E.
† μοσχοθύτης, Victimarius. P.
μόσχος, Vitulus, Juvencus, Juvencus. P. Vitulus. P.
ἡ μόσχος, Vitula.
μόσχοι, Plantæ. P.
† μοσχοτόμος, Victimarius. P.
Μοῦ, Mei.
† Μουλάριον, Muscella.
Μοῦσα, Camena, Musa. P.
μῦσαι, Camenæ. P.
μουσικὸς, Musicus.
† Μοῦσχος, Muschus, Muscus. P.
μοχθηρία, Vitium. P. Scelus. O.
Μοχθηρὸς, Erumnosus, Laborosus, Improbus. O.
μόχθος, Lassitudo.
Μοχλὸς θύρας, Sera.
μοχλὸς βάθης, Prelum.
μοχλὸς λιθουργοῦ, Vectis.
μοχλὸς, Repagulum. O. Pessulus. O. Vectis. Serra. E. Vectis ferrea. E.
μοχλὸς θύρας, Seria. P.
μοχλὸς ληνοῦ, Pertica. P.
μοχλὸς σιδηροῦς, Vectis. P.
μοχλοῦ ὄγκινος, Repagulum.
μόχλοι, Ridicæ. O.
Μυάγρα, Muscipulam, Muscipulum. P. Muscipula. E.
† μύαγρον, Muscipulum. E.
μυάκανθοι, Asparagi. E.
† Μυάκιον, Ligula, Aulux. S.
μυγαλῆ, Musaraneus. P.

μυδαλέος, Mephiticus. O. Putidus. O.
μυδάω, Puteo, tes. O.
Μύδρος, κύκλος παχὺς † ἄξυστος,
† μύειος, Soricinus. O.
Μυελὸς, Medulla, Medulla. P. Medulla. S.
† μυελόθεν, Medullitus.
μύες, Musculi. E. Lacerti. E.
μύες βραχιόνων, Lacerti. P.
* μυεστεστες, * Manna. S.
μυζάω, Sugo, is. O.
Μυζῶ, Sugo, Mussito, Musso. O.
μύζων, Mussitabundus. O.
μύησις, Inbutio. P.
Μύησις, ἐπὶ μυστηρίων, Initiacio.
μυθάριον, Fabula. S. Fabella. S.
Μῦθος, Fabula, Fabella. O. Fabola. E. Fabula. P.
μυθεύεται, Fabulat. P.
μυθολογία, Fabellatio. E.
μυθολόγος, Fabulator, Gerro, Glaris. P.
μυθολογῶ, Fabulor.
μυθολογεῖν, Fabulari. O.
μυθώδης, Fabulosus. O.
μυῖα, Musca. P.
Μυῖα, Musca.
Μυῖα ὑποκοριστικῶς, Muscula.
† μυικὸς, Muscarius. O.
† μυίνος, Muscinus. O.
† μυιοσόβιον, Muscarium. P.
† μυιοσόβιον, Muscarium.
† μυιοχάδον, Muscerda. O.
μυκάομαι, Mugio. O.
μύκη, Boletus. P.
Μυκηθμὸς, Mugitus, Vagitus. P.
Μύκης, Fungus, et putres concrescere fungos, Fungus. O.
μυκτὴρ, Nasus. P.
μυκτῆρες, hæ Nares, singulare non habet.
† μυκτηρισμὸς, Desannacio, Subsannacio.
† μυκτηριαστὴς, Sannator. P.
μυκτηρίζω, Sannor, Desanno.
† μυκτηριστὴς, Saneator. P.
Μυκῶμαι, Mugio.
μυκᾶται, Mugit. P.
† μυλακινος, Ruscinius. S. [† μυῤῥινακανθινος ?]
μύλη, Mola. O.
μυλικὸς, Molaris, adject. O. Molendinarius. O.
μυλίτης, Molaris. P.
μυλίτης λίθος, Silex. S. Idem. P.
Μυλίτης λίθος, Silex.
μύλιοι, Molares. E.
μύλλω, Molo, lis. O.
μύλος, Mola.
μύλος ἐλαῶν, Trapetum.
μυλοκόπος, Moliarius.
† μυλουργὸς, Silicarius.
μύλων, Pistrinum. P. Pistrina, num. O.
† μυλώνιον, Molarium.
Μύξα, Mucca, Mucus. O.
μύξων, Muccosus, Muccosus. P.
Μυοθήρας, Muscipulum.
μυοκτόνος, Muricidus. O.
μύοξος, ὁ εἰς τὰ δένδρα μῦς, Glis, Glinis, Glis, Gliris. S. Bufo. O.
μύοξος, ὁ ὑπὸ τὴν γῆν τυφλὸς, Talpa.
Μύραινα, ἰχθὺς, Murena, Lampetra. O. Lombricus. O.
Μυρεψὸς, Unguentarius, Magmamatarius. P. Pigmentarius. P. Ungueumparis. P. Unguentarius. O.
Μύρια, Decem milia.
Μυρίκη, Viburna, Myrica, Genista.
μυρίκη, εἶδος φυτοῦ, Genista. P.
μυρμηδονης, Formicæ. E.
μυρμηκεῖαι, Verrucæ.
ἡ Μυρμηκιὰ, Cestus. S. hic Hilpus. S.
Μυρμηκιὰ, Verruca, Verrucula, Verruca. P.
μυρμηκίας, Verrucosus. P.
μυρμηκίασις, Formicatio. O.
μύρμηξ, Formica. Formica. P.
μύρμηξ πυκτῶν, Cestus.
μύρμηκες, Bombites. P.
μυρίον, Mitra. S.
Μύρον, Unguentum, Murra, Unguentum. P.
μυροπώλης, Pigmentarius, Unguentarius, Pigmentarius. P. Seplatiarius. E.
μυροπώλιον, Seplatarium. E.
† μυῤῥινάκανθος, Rurscus. S.
Μυῤῥίνη, Myrta, Myrtus.
μυ * ῥώνθων, Nasus. S.
[μυκτὴρ, ῥώθων, Gloss. L. Gr.]
† μυρσεὼν, Murtetum. S.
μυρσίνη, Myrtus, Murta. P.
μυρσίνη ἀγρία, Ruscum. O.
μυρσίνη ἱερὰ, Claro. P.
† μυρτεὼν, Murtetum.
μυρτίνη, Murtus. E.
Μῦς, Mus, Surix. E.
μῦς, ὁ ἐν τῷ σώματι τοῦ ἀνθρώπου, Musculus.
μῦς ἀγροικικὸς, Bufo.
μῦς ἀρουραῖος, Sorex.
μῦς ποντικὸς, ἢ ἀρουραῖος, Sorax. P.
† μυσαδρος, Bufo. P. [μυσαρὸς, Vulc.]
Μυσαρὸς, Scelestus, Sceleratus, Sceleratus. P.
μυσάττομαι, Abhorreo. O.
Μῦς βραχίονος ἤτοι χειρὸς, Lacertus, Torus.
† μυσητὸν, Detestabile. O.
Μῦσος, Scelus, Perteseum. P. Monstrum. E.
μύσος, Scelus. P.
μύσσω, Mungo. O.
Μυσταγωγὸς, Iniciator.
Μύσταξ, Rictus, Tittex. P. Infranares. E.
† μυστὴ, Bargus. S.
μυστήρια, Arcana. P. Sacra. P.
Μυστήριον, Arcanum, Iniciamentum, Secretum. P.
† μυστηριάζω, Inicio.
† μυστηριασμὸς, Iniciacio.
μυστήρια Διονύσου, Orgia, singulare non habet.
μυστηριῶδες, Arcanum. P.
μύστης, Pater sacratus.
μύστης, ὄρνεον, Parra. P.
μυστικὴ, Arcana.
μυστίλαι, Misisulæ. E.
μυστίλλαι, Misisulæ. E.
μυστρίον, Ligula.
μύστρος, Lingula. P.
μύστρον, Legulam. E.
μυττωτὸς, Intritum. O.
μυχὸς, Penetrale. P. Conclave. O.
μυχὸς, ὁ ἐσώτερος τόπος, Penetralis.
μυχοὶ, Latebræ, singulare non habet.
μυχοὶ, Penetralia. P. Latebræ. P.
† μυχώδης, Latebrosus.
Μυῶ, Inicio, Invio, as. O.
μύω, Conhibeo, Coniveo. P.
μυὼν, Musculus. E.
μυωξὸς, Gliris. E.
μυωξοὶ, Glires. E.
Μύωψ, Tabanus, Vespa, Asilio, Petuosus. P.
μύωψ, τὸ ζῶον, Tabanus. P. Luscitus. O. Mopsicus. E.
μύωψ τοῖς ὄμμασιν, Pætus. P.
μῶκος, hæc Sanna, Sanna, Subsannator. P.
Μῶλος, Moles.
Μῶλυ, Secta.
μώλωπες, Vibices. P.
μώλωπες ἀπὸ πληγῶν, Vibices. P.
μώλωψ, Vicucia. S. Vibex. O.
Μῶμος, Momus.
μῶν, Num. O.
Μωραίνω, Fatuor.
μωρία, Stulticia, Fatuitas, Vecordia, Socordia. P.
μωρίαι, Ineptiæ, singulare non habet.
μωρολογία, Stultiloquium.
μωρολογῶ, Scurror.
μωρὸς, Fatuus, Stultus, Ineptus, Brucus. P. Fatuus. P.
μωρὸν, Stultum. P.
μωρῶς, Inepte, Absurde. P.

N

Ναὶ, Eciam, Etiam. P.
† Ναΐσκάριον, Edicula, Sacellum.
† ναΐσκάριον, Sacrarium. P.
Νάκη, Pellis lanata. E.
νακτὴ, Farsa. E.
Νακτὸν, τὸ πεπιλωμένον, Densum, Pressum.
Νᾶμα, Latex, Unda. P. Latex. P. Lympha. O.
† νάνιον, Pupus. P.
Νάννος, τὸ σκεῦος, Bardatus. P.
Νανὸς, Humilio, Pumilio. P. Pumilis. O.
νᾶνοι, Stilpones. O.
νάνοι, Pomiliones. O.
Ναὸς, Templum, Ædis, Templum. P. Ædis. S. Pulvinar. S. Favum. S.
ναοὶ, Donaria, Ædes.
ναοφύλαξ, Edicus.
Νάπη, Saltus, Convallis, Nemus. P.
ἡ νάπη, hic Saltus. S.
νάπαι, Valles. P.
νάρδος, hoc Siler. S.
νάρθηκος τὸ ἐντὸς, Illum. P.
Νάρθηξ, Ferula, Ferula. S. Ferula. P.
νάρθηξ ἰατρικὸς, Melleus. P.
Νάρκα, ἰχθὺς, Torpedo, Torpedo. P. Torpor. P. Turpedo. P.
ναρκέω, Torpeo, poro. O.
νάρκη, ἀσθένειά τις, Torpor, * Tupor. S. Turpido. E. Torpedo. O.
νάρκησις, Torpor. O.
Νάρκισος, ἄνθος, Narcissus.
Ναρκῶ, Torpesco, Torpeo.
† νάρνος, Nar. O.
νάσσα, * Nassa. S.
Νάσσω, Farcio.
νάσσει, Farcit. P.
ναυαγέω, Naufragor. O.
Ναύαγος, Naufragus.
ναυαγὸς, Naufragus. P. Navifragus. E.
ναυάγιον, Naufragium.
ναύαρχος, Navicularius, Nauticus. O.
ναύκληρος, Navicularius.
ναῦλον, Navis vectura, Naulum, Vectura. P. Naulum. O.
ναυμαχία, Navale bellum.
ναυπηγὸς, Faber navalis.
ναῦς, Navis, Navis. P.
ναυσιῶ, Nausio.
ναύσταθμον, Navaculum.
ναύτης, Navita, Nauta. E.
ναυτία, Nausea. O.
ναυτιάω, Nauseo. O.
ναυτικὸς, Navalis, Classicus. O.

ναυτικὸν, Navale. O.
ναυτιλία, Navigatio. E.
ναυτίλλομαι, Navigo.
νέα ἀλώνια, Novæ aræ. E.
Νεάζω, Juvenesco, Juvenesco. O.
νεάζεσθαι, Recentari. O.
νεαλὲς, Præsultum. P.
νεαλὴς, Recens. O.
νεανίας, Juvenis, Adolescens.
νεανιευόμενος, Adolescentior. O.
νεανικὸς, Juvenalis. O. Juvenile. O.
νεανικὰ, Juvenalia. O.
νεανίσκος, Juvenis, Adulescens.
νεανίσκῳ, Adulescentulo. P.
νεαρὸς, Recens, Recens. P.
νεαρὸν, Recens. P. Apsis. P.
† νεαροφόρος, Recentaria.
νέασις, Novalis, Novalis terra.
† νεάσιμον, Novale.
† νεατὶς, Vervactum. O.
νέατος, Novalis.
νεάω, Novello. O.
Νεβρὸς, Dama, Innuleus, Inuleus. E.
νεβρὸν, Enulum. P.
νεβροὶ, Hinnuli. P. Nefrendes. O.
Νέηλυς, Novicius, Convena. P.
νεκρικὸς, Ferale. O.
νεκρικὸν, Mortuale. O.
† νεκροδότης, Uspinio. P.
† Νεκροθάπτης, Vispillo, Libitinarius, Sandapelo. P.
† νεκροθάπται, Bispelliones. P.
† νεκροκαύστης, Rogarius, Bustuarius, Ustor. P.
νεκρὸς, Mortuus, Exanimus. P. Mortuus. P.
τὸ Νεκρὸν, Cadaver. O.
νεκροῦμαι, Mortiferor.
† νεκροφορεῖον, Sandapila. P.
Νεκροφόρος, Barginna. P. Bispello. P. Pollinctor. O. Vespillo. O.
νέκρωσις, Mortificacio.
νεκυομαντεία, Inferorum consultacio.
νεκυομαντίαι, Defixiones. P.
νεκύσια, Parentalia. P. Parentalia. E.
Νέμεσις, Ultrix, Ultrix. P.
† νέμησις, Pabulatio. O.
Νέμομαι, Possideo, Pascor. O. Pabulor. O.
νέμεται, Possidet. P.
νέμω, βόσκω, Pasco.
νέμει, Pascit. P.
νέμω προστασίαν, Tribuo, Tribuo. P.
Νενησμένος, Netus.

νενομισμένα, Concepta. P.
νενουθετημένος, Monitus. P.
† νεογαμητὴ, Nova nupta. E. [† νεογαμετή.]
Νεόγαμος, Nova nupta.
νεογνὸς, Parvulus. E.
νεολαία, Juventas.
νεολέα, Juventus. P.
νεολέαν, Juventutem. P.
νεόλεκτος, Tiro, Tiro. P.
† νεολεξία, Tirocinium. P.
Νεολκῶ πλοῖον, Navem subduco.
Νεομηνία, Nova luna.
νεομηνίαι, Calendæ. P.
νεόνυμφος, Nova nupta. P.
νεόρια, Navalia. E.
νέος ἄνθρωπος, Juvenis.
νέος, Tyro. O. Mustus. O. Novus. O. Junis, ne. O.
νέος οἶνος, Sacrimum. O.
νέος οἶκος ἢ ἑτερόν τι, Novus, Novellus.
νεοσσιὰ, Nidus.
νεοσσὸς, Nidus, Pullus, Pullus. P.
νεοσσοὶ, Pulluli. E.
νεοσόλλεκτοι, Tirones. P. [Gl. L. Gr. νεοσύλλεκτοι.]
† νεοστράτευτοι, Tirones. P.
νεότης, Adulescencia, Juventas, Juventus, Adolescentia. O.
† νεοτόκος, Puerpera, Puerpera. P.
νεοττεύω, Nidifico, as. O.
νεοττία, Nidus. O.
† νεοττοποιῶ, Nidulor. O.
νεόφυτον, Novellum, Novelletum. P. Novelletum. O.
† νεοφυτεῖον, Novelletum.
νεόφυτος, Novellus, Novella.
† νεοφυτεία, Pastina.
νεοχάρακτος, Rudis.
νεόω, Novo, as. O.
† νεριον, Navilium. E. [Gl. L. Gr. νεώριον.]
Νεῦμα, Nutus, Cinnus. P. Nutum. P.
νεύμασιν, Nutibus. P.
† νευριώδης, Nervosus. O.
Νευροκοπῶ, Subnervo.
νεῦρον, Nervus.
νεῦρα, αἱ δυνάμεις, Vires, singulare non habet.
νεῦρα, τὰ τῆς κιθάρας, Fides.
νευρὰ, Nerva. P.
νεῦρα, Nervia. E. Nervi. E.
νευρόσπαστος, Nervosus.
νευρόσπαστοι, Sigillari. P.
νευστικὸς, Natatilis. O.
Νεύω, Nuto, Nuo, Innuo. E.
νεύει, Innuit. P. Nutat. P.
Νεφέλη, Nubes, Nebula, Nebula. P. Nubes. P.
νεφέλη ὀρνέων, Retes augurales. P.

νεφέλαι, Nubila. E.
νεφέλιον, Nubicula.
† νεφελώδης, Nubilosus. O.
νέφη, Nubes. P.
† νεφίον, Nubecula. O.
νέφος, Nubs, Nubis. S.
Νεφριτικὸς, Renosus, Rienosus. P. Renitiosus. P.
νεφρῖτις, Renium valitudo. E. [νεφρῖτις.]
νεφρὸς, Ren, renis, Ren. P.
νεφροὶ, Renes. P. Renes. O.
νέω, Nato. O.
Νεωγνὸν, Recens partu.
νεωκλῶ, Remulculo. O. [νεωλκῶ.]
νεωκορέω, Æditur. O.
Νεωκόρος, Edituus, Æditilis. P. Æditimus. O. Edituus. E.
νέωμα, Novalis. O.
Νέων ἑορτὴ, Juvenalia.
Νεώνητος, Novicius, Novitius. P.
Νεῶν ῥάμφοι, ἤγουν ἔμβολοι, Rostra, singulare non habet.
Νεώριον, Navalium.
νεώρια, Navalia. P.
νεὼς, Phanum. O. Fanum. O.
Νεωστὶ, Novissime, Nuper, Recens, Nuper. P.
νεώτερος, Junior, Junior. P. Juvenis. P.
νεωτερίζω, Juvenor.
νεωτερίσωσιν, Juveneant. P.
νεωτερικὸς, Juvenalis, Juvenalis. P.
νεωτερικὸν, Juvenile. P.
νεωτεριστὴς, Factiosus. P.
Νεωφύλαξ, Edituus.
νεώφυτος, Novellus. O.
νὴ δία, Etiam. O.
Νηδὺς ποταμοῦ, Alvus, Uterus. S.
Νήθω, Neo.
νήθει, Nectet. P. Nitit. P.
νήϊον, Navia. O.
νηκτικὸς, Natatitius. O.
νηκτοφυγῶν, Noctifuga. O. [† νυκτ.]
νῆμα, Netum, Nitum. E.
Νήνεμος, Serenus.
νῆξις, Natatus. O.
νηπιάζειν, Puerascere. O.
† νηπιαία, Pueritia. O.
νηπιάχος, Puerilis. O.
† νηπιαχώδες, Infantile. O.
νήπιον, Infans. P.
νήπιος, Parvulus, Infans.
νήπιοι, Infantes. P.
νηπίων, Infantum. P.
νηπίους, Infantes. P.
νηπίοις, Infantibus. P.
νηπιώτατος, Parvulus, Irquitalus. P.
νηπιότης, Infancia, Infantia. P.
νηπιω, Balbutit. P.

νηρεὺς, Salacia. P.
Νηρηΐδες, Nereides.
Νησιώτης, Insulanus, Insulanus. P.
νησιῶται, Insulani. P.
νησιωτικὸς, Insularis. O.
νῆσος, Insula, Ebulum. P. Insula. P.
νῆσος Διονύσου, Dia. P.
Νῆσσα, Anas, Anas. P. Anatis. E. Anes. E.
νῆσσαι, Anates. P.
Νηστεύω, Jejuno.
νηστεύει, Ejunat. P.
νηστεία, Jejunium, Jejunium. P. Jejunium. S.
† νήστης, ὁ τὸν στήμονα... Staminarius. P.
νῆστις, Jejunium. O.
Νὴ τὸν, ἐπὶ ὅρκου, Per.
† νηττοφύλαξ, Anatarius. O.
† νηφάλαιος, ὁ ἀπέχων οἴνου, Abstenis, Sobrius.
† νηφαλαίοις, Sobriis. P.
† Νηφάλεος, Sobrius.
† νηφαλεότης, Sobrietas.
νηφάλιος, Sobrius. O.
νήφω, Sobrio.
νήφει, Niviet. P.
νήφων, Vigilans. P. Sobrius. P.
τὰ † Νηχεῖα, Natabula. O.
νήχομαι, Nato.
νίζω, Pungo. O.
νικάω, Vinco, cis. O.
Νίκη, Victoria, Palma. P. Victoria. P. Antegerio. P.
τὰς νίκας, Laureas. E.
νικηθῆναι, Evinci. P.
νικήσων, Victurus. O.
† νικητέας, Vincendas. P.
νικητὴς, Victor.
† νικήτρια, Victrix. O.
νικηφόρος, Victoriosus.
νικηφόρος, Victoriatus. O.
νικῶ, Vinco, Supero.
νικᾷ, Vincit. P. Convincit. P.
νικῶν, Victor. E.
νικῶμαι, Superor.
† νιννιον, Popus. P. [ναυίον, Herald. Vulc. † ννίδια, Cujac.]
νιπίφη, Sporca. E.
Νίπτω, Lavo.
νίπτει, Lavat. P.
Νίτρον, Nitrum.
† νίτρωμα κεφαλῆς, Squama. E.
νίφει, Ninguit.
Νιφετὸς, Nimbus.
νιφόεις, Nivalis. O.
† νιφοψυχὴς, Nivatus. O.
νίψασθε, Aqua manus. P.
Νοερὸς, Intelligens.
νοέω, Intelligo. O.
νοεῖν, Sapere. P.
νόημα, Intellectus, Intellectio, hic Intellectus. S. Sensus. S. Clausula. P.
νοήμων, Intelligens.

νόησις, Intellectio.
νοητὸν, Intelligibile. O.
Νοθεύω, Sollicito.
νοθοςέτης, Infirmitas. E. [† νοσερότης, Vulc.]
νόθος, Spurius.
νομαδικὸς, Pabularis. O. Pascuus. O.
Νομεὺς, Pastor, Pecuarius. O. Pastor, et Pavor. P. Opilio. E.
νομὴ θρεμμάτων, Pabulum, Pabulum. P. Pabulum. S.
νομὴ, ἡ βοσκὴ, Pastus, Pastio, Pascua, Pascua. P. Pastio. P.
νομαὶ, Pascua. P.
νομὴ, κατοχὴ, Possessio. Possessio. P.
νομὴ χρονία, Usurpacio, Ususfructus. P.
νομία θεὰ, Pales.
Νομίζω, Puto, Opinor, Puto. P. Reor. O.
νομίζομαι, Usitor. O.
Νομικὸς, ὁ νόμους εἰδὼς, Jurisperitus, Legisperitus, Tabellio. P. Leguleius. O. Jurisconsultus. E.
νομικώτατος, Jurisperitus. P.
νόμιμα, Justa.
νόμιμος, Legitimus, Juridica sententia. E.
νόμιμος ἀγωγὴ, Jus ordinarium. S.
νόμιμον πολιτικὸν, Jus civile, Jus civile. E.
νομίμως, Legitime.
νομίσας, Ratus. O.
νομίσῃ, Duxerit. P.
νόμισμα, Solidum. P. Pecunia. P. Moneta. O. Nummus. O.
† νομισματικὸς, Monetalis. O.
νομοδιδάσκαλος, Legisdoctor.
† νομοδίφας, Legiscrepa. P.
νομοθέτης, Legislator, Promulgator, Legum Pater. P.
νομοθέται, Jura dictantes. E.
νομοθεσία, Jurisdictio, Legislacio, Promulgacio, Sanctio, Constitutio. P. Censio. E.
νομοθετῶ, Promulgo, Sancio legem, Constituo.
νομοθετεῖ, Promulgat. P.
νομοθετηθεῖσαν, Promulgatum. P.
νομομαθὴς, Jurisperitus. P.
νόμος, Lex, Lex. P. Jus. P.
νομὸς, Pagus.
νόμος πολλὰ περιέχων, Lex per saturam, Satura. P.
νόμου χάριν, Legis causa.
νόμου χάριν, ὡς παρὰ Γαΐῳ τῷ νομικῷ, Dicis gratia. P.
νόμου χάριν, Dicis causa. P.
νόμοι ἄγραφοι, Jura. P.
νόμων ἔμπειρος, Jurisperitus, Legisperitus.
νοοῦνται, Habentur. P.
Νοσερὸς, Morbosus, Languidus, Morbidus. O. Eger. E.
Νοσέω, Ægroto. O.
† νοσηλὸς, Vitiosus. P.
νοσοκομεῖον, Valetudinarium. O.
νόσος, Morbus, Languor, Adversa valetudo, Egritudo, Morbus. P. Inbecillitas. P. Egritudo. P. Valetudo. O.
νόσος βοῶν, Bova. P.
νόσον, Adversam valetudinem. P.
νόσοι ἐκ παρατριβῆς, Contagia. P.
Νοσσιὰ, Nidus.
Νόστος, γεῦσις, Sapor, Sapor. P.
Νοσφίζομαι, Peculor, Usurpo, Prævaricor. P.
νοσφίζομαί σε, Prævaricor tibi. P.
νοσφισμὸς, Usurpacio, Peculatio, Peculatus. P.
νοσφισμοὶ, Inlecebræ. P.
νοσφισμὸς δημοσίων χρημάτων, Depeculacio, Depeculatio. P. Idem. E.
νοσῶ, Langueo, Egroto.
νοσεῖ, Languit. P. Respuit. P. Egrotat. E.
νοσῶν, Æger. O.
νοσοῦντες, Egrotantes. P.
νοσώδης, Valetudinarius. O.
Νοτία, Uligo, Umor, Humor. P.
νοτία † ψυχίασις, Ignia. P.
νοτίζων, Austrans. P.
† νοτινὸς, Australis.
νότος, Auster, Auster. P.
Νουθεσία, Admonicio, Documentacio, Documentatio. P.
νουθεσία μετὰ ἐπιπλήξεως, Castigacio.
νουθεσία, Correptione. P.
νουθετῶ, Moneo.
νουθετεῖ, Monet. P. Castigat. P.
νουθετῶ † ἐπιπληκτικῶς, Castigo.
νουθετεῖ, Stimulat, Castigat. P.
Νουμηνία, Nova luna, Initium mensis.
† νουμμίον, Assarium. P.
Νουνεχὴς, Cordatus, Sensatus, Intelligens, Cordatus. P.
νοῦς, Mens, Sensus, Intellectus. P. Mens. P. Animus. P. Sensus. P. Sententia. O. Intellectus. O.
νοῦν, Intellectum. P.
νοῶ, Intelligo.
νοῶν, Intelligens. P.
Νυγμὴ, Punctum, Punctio.
νυγμὸς, Punctio.
νυκτάλωψ, Lusciosus. O.
Νυκτερὶς, Vespertilio, Vespertilio. P. Noctua. P.
νυκτερινὸς, Nocturnus. Nocturnus. P.
νυκτερινοὶ δαίμονες, Lemures. P.
† νυκτηγρεσία, Excubiæ. P.
νυκτήμερον, Die ac nocte. E.
νυκτικόραξ, Alicus, Bubo, Bubo. P. Bubo. S. Nocticorax. O.
νυκτογραφῶ, Lucubro. O.
νυκτοδρόμος, Noctuago.
† νυκτοκόραξ, Bubo. E.
† νυκτολαμπὶς, Noctiluca. O.
νυκτομαχία,
νυκτὸς, Noctu, Nocte.
† νυκτοφύλαξ, Noctianus, Nocte custos, Vigilis.
† νυκτοφυλακίαι, Excubiæ singulare non habet, Excubiæ. P.
νυκτοπόρος, Noctivagus. O.
νύκτωρ, Noctu. O.
Νυμφαγωγὸς, Pronuba.
νύμφη, Nurus, Nurus. P. Marita. P. Nova nupta. E.
νυμφίος, Nurus, Sponsus, Maritus. P.
Νῦν, Nunc, Nunc. P.
† νῦν ἀληθῶς, Nunc vero. E.
Νὺξ, Nox, Nox. P.
Νυὸς, Nurus.
Νύσσω, Pungo.
Νυστάζω, Dormito, Dormito. P.
νυστάζει, Dormitat. P.
νύττω, Fodico. O.
νύττει, Pungit. P.
νωδὸς, Edentulus. O.
νωθὴς ἀπὸ κραιπάλης, Marcidus, et Marceros. P. Narcidus. P. Deses. O. Lentus. E.
νωθεῖς, Murcei. O.
Νωθρὰ, Malesana.
νωθρεύομαι, Languo.
νωθρὸς, Egrotus, Infirmus, Languidus. P. Æger. E.
νωθρότερος, Languidior.
νωθρότης, Veternus. O.
νώνυμος, Illaudatus. O.
νωτιαῖος, Tergivus. O.
Νῶτον, οὐδετέρως, Tergum.
νῶτον, Scapilium. O.
νῶτος, Tergus, Dorsum, Tergus. P. Dorsum, Tergum. S.
† νωτοστροφῶ, Tergiversor.
νωτοφόρα, Dorsuaria. P.
νωτοφόρον, Jumentum. E.
νωτοφόρος, Dorsuarius. P.
Νωχελὴς, Segnis, Vinnicus. P.
νωχελέστερον, Aliquosecius, Lib. de off. Proconsulis. P.
νωχελία, Segnicia, Secordia, Tarditas, Langor. P.

Ξ

Ξαίνω, ἐπὶ ἐρίου, Carmino.
ξαίνει, Putat. P. Carpit. P. Carminat. E.
ξαίνειν, Carminare. O.
Ξανθὸς, Flavus, Rubrus, Rubeus, Fulvus. P. Batis. P. Flavus. P. Rufus. O.
ξανθὸν, Rufum. P. Burrum. P. Rubrum. P. Rubeum. E.
† Ξάνσις, Carptus.
ξαντίζεσθαι, Flavescere. O.
† ξάντρια, Pucatrix.
Ξενία, Hospiti. S. Peregrinatus. S. Hospitium. S.
ξενία, Hospitio. P.
ξένιον, Congiarium. E. Strena. O.
ξένιον, τὸ δῶρον τὸ πεμπόμενον ξένῳ, Hospitale.
ξένιος, Hospitalis, Hospitalis. P.
ξενίζομαι, Diversor, Hospitor, Dehospitor. P.
ξενίζεται, Hospitatur. P.
ξενιτεύω, Peregrino, Peregrinor.
ξενιτεύει, Peregrinatur. P. Peregrinat. E.
ξενοδοχεῖον, Hospitalium. Meritorium. P.
ξενοδόχη, Hospita. O.
ξενοδοχία, Hospitor, aris. O.
ξενοδόχος, Hospita, Hospitalis. E.
ξενοκτόνος, Hospiticida.
ξένος, Peregrinus, Hospes, Alienus, Hospes. P. Peregrinus. P. Extrarius. O. Peregrinus. O. Hospis. E.
ξένον, Adventitium. P.
ἡ Ξέσις, Cultus. S.
ξέσματα, Ramenta. P.
Ξέστης, τὸ μέτρον, Sextarius. P. Sextarium. E.
ξέστης, Horciolus, Urciolus. P. Urceus. P.
ξέστης, τὸ ἄγγος, Orceolus. P.
† ξεστίον, ὑποκοριστικῶς, Urciolus. P.
† ξεστὸν, Trulleum, et Guttum, et Aquiminale. P.
ξέω, Polio, is. O. Rado, dis. O.
ξέει, Radit. P.
ξηρὰ, Sicca. P. Arida. P.

Sica. E.
ξηραίνω, Sicco, Torreo, Arefacio, Arefacio. O. Sicco. O.
ξηραίνει, Arefacit. P.
ξηραίνομαι, Areo, Aresco, Arefio, Aresco. O. Seresco. O. Siccesco. O.
ξηραίνεται, Aret. P. Arescit. P.
Ξηρασία, Siccitas, Ariditas. O. Siccitas. P.
† ξήρασις, Siccitas. E.
† ξηρὶς, Ardeola, Ardea. P. [κεῖρις.]
ξηρόμυρον, Rosmarinum.P.
ξηρὸν, Siccum. P. Aricum. P. Aridum, Siccum. P.
† ξηροπόταμος, Torrens.
ξηρὸς, Aridus, Siccus, Torridus, Laridus. P.
ξηροφθαλμία,
ξηρότης, Squalor. P. Siccitas. P.
ἡ Ξίτρα, Rastrum. O. [Ξύστρα ?]
ξιφήρης, Gladiator, Gladiosus. P.
ξιφίας, ἰχθὺς,
† Ξιφηφόρος, Sicarius, Ensifer.
ξιφίδιον, Gladiolum, Gladiolus. O.
ξιφίον, Cyprius. O.
ξιφοθήκη, Vagina, Vagina. P.
† ξιφοποιὸς, Gladiarius.
ξίφος, Gladium, Ensis, Gau. P. Ensis. P. Gladius. P. Sica. O.
ξίφη, Gladia. P.
† ξιφοφόρος, Sicarius. O.
Ξόανον, Delubrum, Delubrum.P. Simulacrum.P.
ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς, Palladium.
ξόανα, Simulachra. E.
ξύθος, Cilicia. E.
ξύλα, Fustes. P. Ligna. P.
Ξύλα ἐργάσιμα, Ligna fabricaria.
ξυλεία, Materia. P. Lignetum. S.
ξυλία, Lignacio.
ξυλικὴ ὕλη, Silva.
ξυλικὸς, Lignarius. O.
ξυλικὸν, Lignarium.
ξύλινος, Ligneus. E.
ξύλινον σανδάλιον, Cuspus. P.
† ξυλόγλυκον, Siliqua. P.
ξυλοθήκη, Lignarium. E.
ξύλοις, Fustibus. P.
ξυλοις, Viscium. E.
† ξυλοκανθήλια, hæ Clitellæ, singulare non habet.
† ξυλοκάνθηλον, Clitella. S.
ξυλοκόπος, ὁ τύπτων ξύλῳ, Fustiarius.
ξυλοκόπος, ὁ κόπτων ξύλα, Lignarius.
ξυλοκοπῶ, τὸ τύπτω ξύλῳ, Defusto, Fustigo.
ξυλοκοπεῖ, Defustat. P.
ξύλον, Lignum, hic Fustis, Tignum. P. Hosnum. E.
ξύλον, ὁ στέλεχος, Robur.
ξύλον, ἐν ᾧ τύπτομεν, Fustis.
ξύλον ἀρμηταριον, Armentarium. P.
ξύλου σκώληξ, Cusus. P. *Cusus*. E.
† ξυλοπέδη, Nervus. E.
† ξυλοπέδην, Nervos. P.
† ξυλοπώλης, Lignarius.
ξυλοῦσθαι, Lignarii. O.
† ξυλουταὶ, Lignatores. O.
ξυλώδης, Lignosus. O.
† ξυλὼν, Lignile. O.
ξύλων σωρὸς, ἢ καὶ θυμάτων, Strues. P.
ξύλων δέσμη, Fascicula.
ξυνωρὶς, Biga. P.
† Ξυράφιον, Novaculum.
ξυρᾷ, Radit. P.
ξυράω, Rasito. O.
ξυρέω, Glubo, as. O.
ξυρὸν, Novacula, Novaculum. P. Sipillus, Novacula. P. Novacula. S.
ξυρὸν κουρέως, Traver.
ξυρὸν σκυτέως, Sicilum. P.
Ξύσμα, Rasura.
ξύσμαι, Ramenta. P.
ξύσματα, Strigmenta. O.
ξυστὴρ, Ralla, Rallum, Rallus, Rasorium, Ralla. P. Sella. S. Rasorium. E. Rasorius. E.
ξυστὸς, Rasus, Spiculum. O.
ξύστρα, Strigila, Strigilis, Strigilis. P. Rallum, Ramus. O. Radula. O. Strigile. E.
† ξυστροποιὸς, Strigilarius, Strigillarius. E.
† ξυστρωτὰ, Striata. P. Striclata. P.
ξύω, Rado, Stricto, Strigillo. O.
ξύει, Radit. P.

O

Ὁ αὐτὸς, Idem.
† ὀβαποτροφος, Pellio. P.
Ὀβελίσκος, Veru, singulare non habet.
ὀβελίσκος, Veru. S. Veruculum. O.
ὀβελίσκοι, Vermiculi. P.
ὀβελὸς ἐν ᾧ ὀπτῶμεν, Subula, Veru.
Ὀβολὸς, Nummus, Nummus, Assis, hoc Duo pondium.
ὀβολὸν, Asse. P.
Ὀγδόη ἡμέρα, Nudius octavus.
ὄγες, Angla. P.
Ὀγκηθμὸς, hoc Ruditum.
† ὄγκημα, Rugitus. E.
† Ὄγκηνος, Uncinus, Reticulus.
† Ὀγκοποιῶ, Tumefacio.
ὄγκος, Tumor. Moles. O. Strues. O.
ὀγκοῦμαι, Turgeo.
† ὀγκώλης, Tumidus.
Ὀγκῶμαι, Rudo, Rudo. P. Rudo, dis. O.
ὀγκᾶται, Rudit. P.
ὀγκώμενος, Rudens. O.
ὁ τοῦ δαίμονος, Genialis. O.
Ὀδὰξ, ἐπίρρημα, Mordicus, Mordicus. O.
Ὁ δὲ, At ille.
Ὁ δεῖνα, Ille.
† ὀδεύσιμον, Pervium. P.
Ὀδευτὴς, Ambulator.
ὀδεύω, Ambulo, Vio, as. O.
ὀδηγὸς, Ductor, Dux itineris, Prævius. O.
ὀδηγῶ, Duco, Dirigo, Deduco.
Ὁ διατιθέμενος, Testator.
ὁ τοῦ Διὸς ἱερεὺς, Dialis. P.
ὀδίτης, Viator. O.
ὀδμὴ, Odor. P. Odor. S.
ὀδμώδης, Olidus. O.
ὀδοιπορέω, Itineror. O.
Ὀδοιπόρος, Viator, Viator. P.
ὀδοιπορία, Itiner, Expeditio. E.
ὀδοιπορικὸς, Viatorius. O.
ὀδοιπορικὸν, Viaticum, Itinerarium. O.
ὀδοιπορῶ, Iter facio, Meo.
ὀδοιπορεῖ, Iter facit. P. Iterat. P.
ὀδοποιῶ, Iter facio.
Ὀδόντος οὖλον, Gingiva.
ὀδόντα μύλην, Genuinum. P.
ὀδόντας, Dentatus. P.
ὀδοντάγρα, Forfex dentaria, Forfex. P. Forfex, Dentalis. S.
ὀδοντιῶ, Dentio.
† ὀδοντόσμηγμα, Dentifricium. P.
ὀδοντότριμμα, Dentifricium, Dentifricium. P.
ὀδοντωμένον, Dentale.
Ὀδὸς, Iter, Via, Via. P. Iter. P. Itiner. S. Bia. S.
ὀδὸς δημόσια, Via publica. E.
ὀδὸς εὐθεῖα, Itiner.
ὀδὸς στενὴ, Trames, Semita, Calles.
ὀδὸν μὴ ἔχων, Devius. P.
ὀδοῦ πάρεργον, Obiter. O.
Ὀδοὺς, Dens, Dens. P.
ὀδόντες, Dentes. P.
Ὀδύνη, Anxietas, Anxietudo, Dolos, Anxis. P. Cruciatus. S.
ὀδυνῶ, Ango.
Ὀδυρμὸς, Fletus, Lamentum, Questus, Mœror. P. Comploratio. P. Fletus. P. Lamentatio. P. Flens, flentis. S.
ὀδύρομαι, Fleo, Hululo. O.
ὀδύρεται, Mœret. P.
ὀδυσσεὺς, Ulixes. P.
ὀδῶν ἐπιμελητὴς, Viaculus. P.
Ὁ ἑαυτοῦ, Suus.
ὁ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τείχους κήπος, Pomerium.
ὁ ἐπὶ πόδας γενηθεὶς, Arippa.
ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίας τραπέζης, Arcarius.
ὁ ἐπὶ τοῦ † τετραστόου, Atriensis.
ὁ ἐσώτερος φίλος, Intimus.
Ὄζει, Olet, Olet. P.
ὀζόμενος, Putidus.
ὀζόμενον, Putidum. P.
Ὄζος, Nodus, Nodus. P.
Ὀζόστομος, Oriputidus.
† ὀζόχρωτος, Hircosus.
ὄζω, Olido.
ὄζω καλὸν, Oleo.
ὄζω σαπρὸν, Feteo, Puteo.
† οχυχιμ, *Onixa*. S.
Ὅθεν δήποτε, Undecunque.
ὅθεν κατέχεται ἡ λόγχη, Amurca. P.
Ὀθόνη, Linteamen, Linteum. O. Mappa. O.
ὀθόνη πλοίου, Carbasus.
ὀθόνια, Velaria. O.
† ὀθονιακὸς, Lentiarius.
ὀθόνιον, Lintiamen, Linteolum. O.
† ὀθονιοπώλης, Lentiarius.
† ὀθονιοπώλης, Lintearius. P.
οἷα, Quæ. P.
οἷα γίνεται, Ut fit. P.
οἷα δὴ, Utpote. O.
Οἴαξ, Clavus, Gubernaculum, singulariter tantum declinatur, Clavus. P.
οἴακες πλοίου, Claves. P.
οἰάκισμα, Regimen. P.
Οἶδα, Scio, Noro, Nosco, Scio. P. Certus sum. P.
οἶδεν, Scit. P. Callet. P.
οἰδαίνω, Tumesco, Turgesco, Tumido.
οἰδαίνει, Tumet. P.
Οἰδαλέος, Tumidus, Turgidus.
οἰδέω, Tumeo. O.
οἴδημα, Tumor, Turgor, Tumor. P. Tumor. S.
οἴδησις, Tumor. P.
οἰδητης, Tumor. P. [οἴδημα, Vulc.]
Ὁ ἴδιος, Suus.
† οἰδοποιῶ, Tumefacio.
οἴεται, Arbitratur. P.
ὀϊζὺς, Ærumna. O.
οἰηθεὶς, Ratus. P.
Οἴησις, Putacio, Opinacio, Opinio, Existimatio. P. Opinio. P.
† οἰητὸν, Rebile. P.
οἰκειακὸς, Honoratus. S. Domesticus. O. Familiaris. O.
οἰκεῖν, Habitare. P.
Οἰκεῖον, Peculiare.

οἰκεῖος, Domesticus, Familiaris, Domicus. P. Domesticus. P. Familiaris. P. Domesticus. S.
οἰκεῖος, ὁ συγγενής, Necessarius, Necessarius. P.
οἰκειότης, Familiaritas, Familia.
οἰκείως, Familiariter.
οἰκετεία, Familia. P.
οἰκέτης, Servus.
οἰκέτης ὑπηρέτης στρατιώτου, Gravius.
οἰκέται, Familia. E.
οἰκετία, Familia.
οἰκετικός, Vernilis. O.
οἰκέω, Habito, as. O.
οἴκημα, Cella, Cenatorium. P. Ædificium. S. Cella. E.
οἰκήματα πρὸ παρεμβολῆς, Procastria. P.
οἰκήματα, Habitationes. E.
οἰκημάτιον, Cellula.
οἰκημάτιον βραχύ, Gurgulio. P.
οἴκησις, Habitacio, Habitatus, Habitaculum, Habitatio. P.
οἰκητήριον, Domicilium, Domicilium. P.
οἰκήτορες Ἰταλίας, Aurunei. P.
οἰκία, Domus, Insula, Domus. P. Familia. O.
οἰκία βασιλέως, Palacium.
οἰκία βασιλική, Aula regalis.
οἰκίαι, Lares, Edes, singulare non habent.
οἰκιακός, Domesticus. P.
οἰκίδιον, hæc Domuncula, Gurgustium. O. Ædiculum. O. Tuguriolum. O.
† οἰκιότης, Domitatio. P. Familia. E.
οἰκιστής, Habitator.
† οἰκογένεια, Dominatus. S.
οἰκογενής, Verna, Vernus, Vernaculus, Dominatus.
οἰκογενής ὑποκοριστικῶς, Vernula, Vernula. P.
οἰκογενής, Verna. P. Dominatus. P.
οἰκοδεσπότης, Paterfamilias, Paterfamilias. P.
οἰκοδέσποινα, Materfamilias, Matrona.
οἰκοδομέω, Ædifico. O.
οἰκοδομή, Edificium, Edificacio, Structura. P.
οἰκοδομήν, Loramentum. P.
οἰκοδομὴν καθαιρῶ, Destruo.
οἰκοδόμημα, Ædificium. E.
οἰκοδομημένον, Structum. P.
οἰκοδομία, Ædificium. O.
οἰκοδομῶ, Edifico, Struo, Fabrico. P.
οἰκοδομεῖς, Fabricas. P.
οἰκοδομεῖ, Fabricat. P. Struit. P. Ædificat. P.
οἰκοδομοῦσιν, Fabricant. P.
οἰκοδομήσουσιν, Fabricent. P.
οἰκοδομεῖται, Fabricatur, Struitur. P.
οἰκοδόμος, Edificator, Structor. P.
οἴκοθεν, Domo.
οἴκοι, Domi.
οἰκονομέω, Dispenso. O.
οἰκονόμος, Dispensator, Œconomus, Dispensator. P. Dispensator. S. Archarius. O.
οἰκονόμος ὁ ἐπὶ τῆς κώμης, Vilicus, Villicus. P.
οἰκονομία, Dispensacio, Administracio, Dispositio. E.
οἰκονομῶ, Vilico, Dispendo. E.
οἰκονομεῖ, Demoratur. P.
οἶκος, Domus, Casa. P. Domus.' P. hæc Domus. S.
οἶκος, Ædes. O.
οἶκος, Familia. O.
οἶκος βασιλικός, Aula.
οἶκος βασιλικός, Aula. P.
† οἰκοσκευή, Supellex.
οἶκος ὑπὸ μίαν κλεῖδα, Conclavis.
οἰκοτραφής, Verna, Vernus, Vernaculus. P. Alumnus. P.
† οἰκοτριβικός, Vernalis. O.
οἰκότριψ, Verna. O.
οἰκουμένη, Orbis, Orbis terrarum, Orbis. P.
οἰκοφθόρος, Domicorruptor, Domi corruptor. P.
οἰκτείρει, Miseretur. O.
οἰκτειρμός, Misericordia. P.
οἰκτίζομαι, Miseresco. O.
οἰκτίρμων, Misericors. P.
Οἰκτιρμός, Misericordia, Miseracio.
οἰκτίρω, Miseror.
οἶκτος, Misericordia. P. Misericordia. S.
οἰκτρόν, Miserabile. P.
οἰκτρός, Miserabilis, Miser, Detestabilis. P.
οἰκτρῶς, Miserabiliter.
Οἰκῶ, Habito.
οἶμαι, Puto. P.
Οἴμοι, Ei mihi, Heu. O.
Οἰμωγή, Ululatus.
οἴμωζε, Vale. O.
οἰμώζω, Ululo.
Οἰνάνθη, τὸ ἄνθος τῆς ἀμπέλου.
οἰνάνθινον, Pampineum. P.
† οἰνάνθιον, Pampineum.
οἰναρίζω, Pampino. O.
οἰνάριον, Pampinarium. O.
ἡ Οἰνάς, Vinago. O.
οἰνεών, Cella vinaria, Cella vinaria. S. Vinetum. S.
οἰνοβαρής, Temulentus, Vinulentus.
οἰνόμελι, Mulsum, Mulsum. P.
οἰνοπότης, Vinarius.
οἰνοπώλης, Vinarius.
οἶνος, hoc Vinum, plurale non habet, sed Virgilius Vina dixit, Temetum. P. Bacchus. P. Vinum. P.
οἶνον, Vinum. P.
οἶνος *ἀρχαῖος, Temetum. S.
οἶνος ἐν θυσίᾳ, Calper. P.
οἶνος παλαιός, hoc Temetum.
οἰνόφλυξ, Temulentus. P.
† οἰνοφορεῖον, Vinarium.
† οἰνοφόριον, Diota. P.
οἰνοφόρον, Vinarium. E.
οἰνοφόρος γῆ, Vinifera terra.
οἰνοχόος, Pocillator.
οἰνοχόοι, Pocillatores. O.
οἰνώδης, Temulentus, Vinosus. O.
οἰνωμένος, Temulentus, Vinulentus, Temulentus. P. Potus, a, um. O.
οἰνών, ὁ τόπος, Vinaria, Cella Vinaria. P. Cellaria. O.
Οἴομαι, Opinor, Puto, Arbitror, Reor, Autumo, Reor. P.
Οἷον, Utpote, Utputa, Utputa. P. Ceu. P. Quale. P. Tamquam. P.
οἱονανεί, Tamquam. P.
οἷόν τε, Possibile.
οἷος, Qualis. P.
οἵους, Quos. P.
Οἷος δήποτε, Quicunque, Quilibet.
Οἱ πρὸς τῶν παρεμβολῶν τόποι, hæc Procastria, singulare non habet.
οἴσοντες, Laturi. P.
οἰσοφάγος, Gula. O.
Οἰστέος, Ferendus.
οἷς τισιν, Quis. P.
οἷς τισιν, Quibus. P.
οἷς τισιν ἄν, Quibuscunque, Quibusquibus.
Οἰστόν, Ferendum.
ὀϊστός, Missile. O.
οἰστρηλατέω, Exagito. O.
†οἰστρομανία, Asilus furor. P.
οἰστροπλήξ, Furiosus. P.
οἶστρος, ὁ παροξυσμός, Instinctus.
οἶστρος, ὁ μύωψ, Tabanus, Asilio.
οἶστρος, τὸ ζῶον, Asilus. P.
οἶστρος, Tabanus. P. Asilus. O.
οἰσύα, Vimine. P.
οἴσυπος, Succida. O.
οἰσός, Vimen. O.
Οἴσω, Feram, Fero, Perfero.
οἴσειν, Esse laturos. P.
Οἵτινες ἄν, Quiqui.
οἵτινες δήποτε, Quicunque.
Οἶτνον, Tuber.
οἰωνίζω, Omino.
οἰωνίζομαι, Ominor, Auspicor, Auguro. O.
† οἰωνισμός, Auspicium. P.
οἰωνιστής, Augur. E.
οἰωνιστικός, Auspicalis. P.
οἰωνόν, Omen. P.
Οἰωνός, hoc Omen, Omen. P. Omen. S. Ales. O.
οἰωνοί, Auxilites. P.
† οἰωνοπόλησις, Haruspicium. O.
† οἰωνοπολία, Oscinum. O.
οἰωνοπόλος, Augur. O.
οἰωνοπόλοι, Auspices. O.
οἰωνοσκοπία, Augurium, Auspicium, Auspicium. P.
οἰωνοσκοπικός, Auguralis, Auspicalis.
† οἰωνοσκοπίοις, Auspiciis. P.
οἰωνοσκόπος, Auspex, Augur, Auspex. P. Augur. P.
οἰωνοσκόποι, Auspices. P.
οἰωνοσκοπῶ, Auguror, Auspicor. O.
* ὀκαρεντουμ, * Periolum. S.
Ὁ καταγγέλλων, Delator.
Ὀκλάζω, Deficio, Lasso.
† ὀκλέω, Areo. O.
ὀκνηρός, Iners, Piger, Piger. P. Ignavus. P.
ὀκνηρία, Pigricia.
ὄκνος, Pigricia.
ὀκνῶ, Piget me, Pigro, Pigror, Piget me. P.
ὀκνῶ ἐπὶ τούτῳ τῷ πράγματι, Piget me hujus rei. P.
ὀκνῶ, Pigreo. O.
ὀκνεῖ, Piget illum. P.
ὀκτακόσια, Octingenta.
† ὀκταούγκιον, Bessem.
† ὀκταπλοῦν, Octoplum.
ὀκτάπους, Multipes, Polypus. E.
ὄλβιος, Dives, Locuples.
ὄλεθρος, Exicium, Pernicies, Interitus, Pestilens. P. Pernicies. P. Exitium. P. Pernicies. S. Exitium. S. Strages. O.
ὄλεθρον, Exitium. P.
† ὀλεθρία, Perditrix. P.
ὀλέθριος, Perniciosus, Exicialis, Exiciavilis, Pernicialis. O.
ὀλέθριον, Exitiabile. O.
ὀλέτειρα, Perditrix. P.
ὀλιγανδρία, Paucitas.
ὀλιγαρχία, Paucorum principatus, Paucorum dominacio, Paucorum imperium.
ὀλιγοδεής, Vescus. P. Vesces. P.
ὀλίγος, Paulus, Paucus, Aliquantulus. O.
ὀλίγον, Paulum, Parum, Modicum, Paulum. P.

Paululum. P.
ὀλίγον χρόνον, Paulisper. O.
ὀλίγα, Parva. P.
ὀλίγιστος, Paululus.
ὀλίγιστον, Paululum, Parvolum. P. Minimum. P.
ὀλίγιστον, ἐπίῤῥημα, Paulo, Pauco, Parvo.
ὀλιγόσιτος, Vesces. P. Vescus. P.
ὀλίγου δεῖν, Pæne, Pœne. P. Propemodum. O. Ferme. O.
† ὀλιγοφάγος, Inedax.
ὀλιγοχρόνιος, Temporalis.
† ὀλιγοψυχία, Pusillanimitas.
ὀλιγόψυχος, Pusillanimis.
ὀλίγῳ ἧττον, Paulo minus.
ὀλίγῳ πλέον, Paulo plus.
ὀλίγῳ πρόσθεν, Paulo antequam.
ὀλίγῳ ὕστερον, Paulo quam.
ὀλίγῳ χρόνῳ, Brevi tempore.
ὀλιγωρέω, Contemno. O.
ὀλιγωρία, Pusillanimitas, Segnicia, Devotio. P.
ὀλίγωρος, Pusillanimis, Desiduus. P.
ὀλιγωρῶ, Deficio.
ὀλιγωρῶ, ῥαθυμῶ, Supersedeo.
Ὄλισθος, Lapsus, Labes, plurale non habet, et est femininum, labes.
ὀλισθαίνω, Labefio, Labor, Labor, eris. O. Lapso, as. O.
ὀλισθαίνει, Labitur. P.
ὀλίσθημα, Lapsio. O.
ὀλισθηρά, Lubrica.
ὀλισθηρὸν, Lubricum. P.
ὀλισθηρὸς, Lapsivosus, Lubricus.
† ὀλισθοποιῶ, Labefacio.
ὁλκὰς, Navis oneraria, Mula. E.
ὁλκὴ, hoc Pondus, Pondus. P.
ὁλκὸς, Aquæ ductus.
ὅλμος, Pila, Pilum, Pila. P. Mortarium. O.
ὅλμος, σφαῖρα, Pila. S.
ὁλόκαυστον, Adolitum.
ὁλοκαύτωσις, Flagrancia, Holocaustoma.
ὁλοκληρία, Intergratio. P.
ὁλόκληρον, Integrum, Solidum, Solidum. P. Integrum. P.
ὁλοκλήρου, Asse. P.
ὁλόκληρον ποιῶ, Integro.
ὁλόκληρος, Integer. P.
ὀλολυγὴ, Ulula, Ululatus. S.
ὀλολυγμὸς, Ululatus, Hejulatus.
ὀλολυγὼν, Ulula, Ulula. P. Strix. P.
ὀλολύζω, Ululo.
ὀλολύζει, Ululat. P. Ejulat. P.
ὀλολύζω, ἐπὶ ἀγροίκων, Hejulo.
ὀλολυγμὸς ἀγροίκων, Jubilatus.
ὁλομελὴς, Integer. O.
ὅλον, Totum. P.
ὅλος, Totus, In universum. O.
ὅλος τις, Quisquam. P.
ὁλόσφυρος, Solidus.
Ὀλοφυρμὸς, Comploracio, Conploratio. P. Lamentatio. O.
ὀλοφύρομαι, Comploro, Ploro, as. O.
ὀλοφύρω, Lugeo. O.
Ὄλυνθος, Bolunda, hoc Grusum, Bolundas. S. Grassus. P.
Ὄλυρα, Far, Ador, Farris. P. Far. P. Farra. P. Siligo. O. Spelta. E.
ὄλωλεν, Interiit. P.
ὅλως, Toto, Omnino, Insumma. O.
ὅλως που, Quoquam. P.
ὅλως τι, Quidquam, quidpiam, Quodquam.
ὅλως τινὰ, Quemquam. P.
ὅμαιμονες, Consanguinei. O.
Ὅμαιμος, Consanguineus.
† ὁμαιμότης, Consanguinitas.
Ὁ μακρὰν ὢν, Longinquus.
† ὁμαλία, Planitudo. O.
ὁμαλίζω, Plano, Hostio. O. Æquo. O.
ὁμαλίζειν, Adæquare. O.
† ὁμαλιστῆρες, Paviculæ. P.
† ὁμαλίστρα, Hostorium. O.
ὁμαλὸν, Planum. P.
Ὁμαλὸς, Planus, Æquus. O.
ὁμαλότης, Equalitas, Planicies, Planicies. O. Æquitas, Planicies. O.
† ὁμαλόω, Complano. O.
ὁμαλῶς, Planitus. O.
Ὁμὰς, Summa, Universitas.
ομβλος, Gurdus. E. [ἀμβλὺς, obtusus, hebes, Vulc.]
ὄμβριος, Pluvialis. O.
Ὄμβρος, Imber, Pluvia. P. Imber. P. Adfinis. P. Nimbus. O.
ὄμβροι, Imbres. P.
ὀμβροῦται, Imbricitur. P.
ὀμβροφόρος, Nimbifer. O. Imbrifer. O.
Ὁ μέλλων χρόνος, Posteritas.
ὁ μετὰ πατρὸς θάνατον ἢ διαθήκην γεννώμενος, Postumus.
ὁμῆλιξ, Equalis, Coëqualis, Coëtaneus, Coëvus, Ædilis. P.
ὁμῆλιξ, Æquævus. O.
ὁμήλικες, Coæcuales. P.
ὁ μὴ ὁμονοῶν, Discors. P.
Ὁ μὴ ὁμονοῶν, Discrepans.
Ὁ μὴ πεποιθὼς, Diffidens.
† ὁμικρία, Clarigatio. P. [Gl. L. Gr. ὁμηρία.]
ομηριστην δητοι νυ χορον, Atellani. P.
Ὅμηρος, τὸ ἀντέχυρον, Obses, Legatus. E.
ὅμηροι, Obsides. E.
Ομιχρος, Plebs. P.
Ὁμιλία, Loquella, Sermo, Locutio, Aspectus. P. Conloquium, et Conlocucio. P. Disputatio. P. Sermo. S. Conloquium. S. Fabella. E.
ὁμιλίας ἐγκοπὴ, Oblocutio. P.
ὁμιλητικὸς, Tractator.
ὅμιλος, Caterva. P.
ὁμιλῶ, Sermocinor, Favello.
ὁμιλεῖ, Sermocinatur. P.
ὀμιχέω, Meio. O.
Ὀμίχλη, Nebula, Caligo, Nebula. P. Caligo. P.
ὁμιχλώδης, Caliginosus.
Ὄμματα, Lumina.
ὀμματωμένος, Ocellatus. O.
Ὄμνυμι, Juro.
ὀμνύω, Juro. P.
ὀμνύει, Dejurat. P. Jurat. P.
ὄμνυον, Jurabam. P.
ὀμνύων, Jurans. P.
† Ὁμόβιος, Convivax.
Ὁμογάλακτος, Collactaneus, Conlactaneus. P. Collactaneus. O.
Ὁμογενὴς, Gentilis, Consanguineus.
† ὁμογνήσιοι, Germani. P.
ὁμογνώμων, Unanimis, mus. O. Concors. O.
ὁμογνωμονεῖν, Concordare. O.
Ὁμοδίαιτος, Conversator, Contubernalis, Convictor. O.
ὁμοεθνὴς, Gentilis. P.
† Ὁμόεθνος, Congentilis.
ὁμόζυγες, Juges. O.
Ὁμόζυγος, Conjux, Jugalis, Conjunx. O.
Ὁμοήθης, Similis, Consuetus, Solitus.
Ὁμοθυμαδὸν, Universi, Una, Pariter, Gregatim, Simul, Universum. P.
ομοια, Clira. P.
ὅμοια, Similia. P.
ὁμοῖοι, Sexit. P.
ὅμοιον, Iduum. P.
ὅμοιον τῷ γεγονότι, Pro facto. P.
ὅμοιος, Similis, Similis. O.
ὁμοίων, Similium. P.
Ὁμοιότης, ἡ ἰσότης, Parilitas, Equalitas.
ὁμοιότης ὄψεως, Similitudo.
ὁμοίως, Perinde. P.
ὁμοιόω, Similo, as. O.
ὁμοίωμα, Instar, Instar. P.
ὁμοίως, Pariter, Item, Itidem, Similiter, Æque, Quoque, Sane. P. Item. P. Similiter. P. Item. P. Idemque. P. Perinde. P. Obiter. P. Idem. P.
ὁμοίωσις, Similitudo, Sexus. P. Similitudo. P.
† ὁμοκληρία, Consortium. S.
ὁμολογέω, Voto, as, veo. O. Fateor. O. Consentio, is. O.
ὁμολογηθεὶς, Votivus. O.
ὁμολογημένον, Condictum. O.
† ὁμολογητὴς, Sponsor. P. Confessor. O.
Ὁμολογία, Confessio, Professio.
ὁμολογία ἡ ἀπὸ ἐρωτήσεως, Sponsio, Stipulacio.
ὁμολογία, Comfessio. P. Stipulatus subst. O. Concinnitudo. O. Pactio. O. Convenientia. O. Votum. O.
ὁμολογίαν ποιῶ, Caveo.
ὁμόλογον, Compromissum. P. Pactum. P.
ὁμολογουμένως, Sane, Vero, Confesso, Enimvero. P.
ὁμολογῶ, Fateor, Confiteor, Profiteor, Spondeo. P. Profiteor. P.
ὁμολογεῖ, Effutat. P. Fatetur. P. Spondet. P.
ὁμολογεῖν, Despondere. O.
ὁμολογοῦσιν, Protestentur. P.
ὁμολογοῦσιν, Confitentur. P.
Ὁμομήτριος, Uterinus.
Ὁμόνοια, Concordia, Consensus, Conspiracio, Concordia. P.
ὁμόνους, Concors, Concordis, Concors. P.
ὁμονοῶ, Concordo.
ὁμονοεῖ, Consentit, et Adsentit. P.
ὁμονοοῦσιν, Consentiunt. P.
ὁμόργνυμι, Tergo, is. O.
Ὅμορος, Finitimus, Confinis, Confinalis, Adfinis, Amiterminus, Confinis. P.
ὅμοροι, Finitimi. P.
† ὁμοροφία, Contubernium. O.
ὁμορῶ, Confinio.
ὁμόσε, Simul. P.
Ὅμοσον, Jura, Jura. P.
Ὁμόσπονδος, Federatus.
Ὁμότεχνος, Ejusdem artis.
† Ὁμοτὴς, Jurator, Juratus.
Ὁμότιμος, Collega, Con-

sors. O.
'Ομοῦ, Pariter, Simul, Una, Unia. P. Simul. P. Pariter. P.
ὁμόφρων, Consensus, Unanimus.
ὁμοφρονῶ, Consencio.
'Ομοφροσύνη, Consensio, Unanimitas.
'Ομόφυλος, Tribulis, Congrex, Gentilis.
'Ομόχροος, Concolor.
† ὁμοχώριος, Conterraneus. O.
† 'Ομοψυχία, Unanimitas.
ὁμόψυχος, Unanimus, Unanimis.
ὀμόω, Juro, as. O.
ὀμφάκινον, Virideolium. P.
'Ομφαλὸς ἀνθρώπου, Umbilicus, Umbilicus. O. Buccula. E.
ὀμφαλὸς ἀσπίδος, Ummo.
ὀμφαλὸς ἀσπίδος τηβεννης, Umbilicus. P.
"Ομφαξ βότρυς, Acerva uva, Uva immatura, Uva acerba. P. Crepusum. P. Acervus. P.
ὁμώνυμον, Æquivocum. O.
'Ομώνυμος, Cognominatus.
"Ομως, Tamen, Tamen. P. Tandem. P.
τὸ ὄν, Ens. O.
"Οναγρος, Onager.
"Οναρ, Visio, Somnium. P.
'Ονάριον, Asellum.
'Ονειδίζω, Exprobro, Obprobro, Probro, Objecto. O. Opprobro. O. Impropero, as. O. Probro, as. O. Exprobro. O.
ὀνειδίζει, Inproperat. P. Exprobrat. P.
ὀνείδισον, Probra. P.
† ὀνείδισις, Improperium. O.
ὀνειδισμὸς, Proborium, Exprobracio, Properium.
ὄνειδοι, Turpes. P.
ὄνειδος, Probrum, Obprobrium, Opprobrium. P. Probrum. P. Inproperium. P. Probrum. S. Opprobramentum. O.
ὀνείδη, Probra. P.
"Ονειον κρέας, Asinina caro.
ὀνείρατα, Visa. P.
'Ονειροκρίτης, Conjector, Somnisolutor, Somniorum interpres, Conjector. P.
ὀνειροπόλος, Somniortator, Conjector. O.
ὄνειρος, hoc Visum, Somnium.
ὀνειρώττω, Somnio.
ὀνέω, Juvo, as. O.
'Ονηλάτης, Asinarius, Asinarius. P. Agaso. O. Mulio. E.
ὀνήσει, Juvabit. P.
"Ονησις, Juvamen, Emolumentum.
"Ονθος, ἡ κόπρος, Fimus.
ὀνικὸς, Asinarius. O.
ὀνίσκεται, Fruitur. P.
† ὀνίσκη, Asella. O.
'Ονίσκος, ἰχθὺς, Aseilus, Asellus. P.
† ὀνοθηλία, Asina. E.
"Ονος θήλεια, Asina.
† ὀνοκρόταλον, Trica, Tribuo, Tinvero. P.
"Ονομα, Nomen, Vocabulum.
ὄνομα θεᾶς, Juturna.
ὄνομα ποταμοῦ, Nar, naris. S.
ὀνομάζω, Nuncupo, Nomino, Indigito. E.
ὀνομάζει, Appellat. P. Nuncupat. P.
ὀνομάζειν, Nomino. O.
ὀνομάζουσιν, Anaxant. P.
ὀνομασθεὶς, Detentator. P.
ὀνομασία, Nominacio, Nuncupacio, Nuncupatio. P.
ὀνομαστὴς, Autumator. P.
ὀνομαστὶ, Nominatim. O.
ὀνομαστικὴ, Nominativus.
ὀνομαστὸς, Nominatus.
ὀνοματοθεσία, Nominalium, Nuncupacio.
ὀνοματοθέσια, Nominalia. P.
† ὀνοματοκλήτωρ, Nomenculator.
ὀνοματολόγος, Nomenclator. O.
† ὀνόρυγχος, Bunilla. P.
"Ονος, Asinus, Asinus. P.
† ὀνοστάσιον, Stabulum. P.
οἱ † ὀνοχετάριοι, Aquilices. P. [† ἀνοχετάριοι, Scal.]
τὰ "Οντα, Constituta bona. E.
"Οντινα, Quem, Quemque. P.
ὅντινα ἂν, Quenquam.
ὅντινα δήποτε, Quenquam, Quencunque.
ὁντιναοῦν δήποτε, Quemcumque. P.
ὃν τρόπον, Quemadmodum.
"Οντως, Sane, Plane, Profecto, Certo, Plane, Profecto. P. Revera. P. Vere. P.
"Ονυξ, Unx, Unguis, Unx, Unguis. S. Uncx. E.
ὄνυχες χοίρειοι, Ungulæ.
ὄνυχες οἱ εἰς τὰ βασανιστήρια, Fidiculæ.
ὄνυξιν, Unguibus. P.
ὀνύχια, Unguella. P.
ὀνυχίζομαι, Ungues demo.
ὀνυχίζω, Ungues facio.
ὀνυχίζει, Ungues resecat. P.
ὀνύχιον τὸ ἐσθιόμενον, Ungula, Unguella, Unguicula. O.
ὀνυχιστήριον, Unguiculari um.
ὄνυχος, Onix. O.
'Οξέα, δένδρον, Ornus.
† ὀξείνον, Fagus. P. [† ὀξέϊνον, Salm.]
ὀξέως, Cito, Raptim, Velociter.
ὀξίζω, Aceto.
ὀξίζει, Acescit, Acetat, Accescit. P.
ὀξίνας, Rappa. P.
ὄξος, Acetum.
ὀξὺ, Acre. P.
† ὀξυακοσιλογος, Auritus. P. [† ὀξυακουσιλόγος, Scal.]
ὀξύβαφον, Acetarium. P.
ὀξύβαφα, Acetaria. O.
ὀξυβάφιον, Acetabulum. P.
ὀξύβαφον, Acetabulum.
† ὀξυβλέπτης, Dispex. P.
ὀξύγαρον, Acetarium.
ὀξύγγιον, Arbina, Unguem, Unguina, Arvina. S. Axungia. S.
† ὀξύγη, εἶδος κρίδος, Bufo et Cufo. P.
† ὀξύγη, Bufo. E.
† ὀξύγλυκον, Dulcacidum. P.
ὀξύγλυκυ, Dulcacidum.
† ὀξυδορκία, Acies oculorum, Acies. P. [ὀξυδερκία.]
ὀξυδορκῶ, Acutum cerno.
ὀξύζω, Aceo, Acesco. O.
ὀξυκρὸς, Acernus. E. [† ὀξυνηρὸς, Gl. L. Gr.]
ὀξύθυμος, Iracundus.
ὀξύκρατον, Posca.
ὀξύκρατον, Posca. P. Posca. S.
ὀξύω, Acuo, Cudo, Produco.
ὀξύνω, Acumino. O.
ὀξύνει, Acuit. P.
† ὀξύπικρος, Acidus.
† ὀξυποδία, Acupedium, Addensacio, Aquipedum. P. Acupedium. S.
† ὀξυποδῶ, Addenso, Denso.
† ὀξυποδεῖν, Grassari. P.
† ὀξύπους, Acupedius. O.
ὀξὺς, Acutus, Argutus. P. Mucronatus. O.
ὀξὺς, ὁ νουνεχὴς, Catus, Catus. P.
ὀξὺς, ὁ ταχὺς, Pernix, Velox, Citatus, Celer, Citus. O.
ὀξύσχοινος, Hibiscum, Juncus, Juncus. S.
ὀξύτατος, Ocissimus.
ὀξύτατα, Quam ocissime.
ὀξύτερον, Ocius.
ὀξύτης, Acumen, Acies. P. Cacumen. S. Acor. O.
ὀξύτητα, Aciem. P.
ὀξύτης ξίφεος, Acumen. S.
ὀξύτης σιδήρου, Acies ferri.
ὀξύτης φρενῶν, Acies animi.
ὀξύχολος, Viliosus, Cerebrosus. P.
ὀξύχολον, Inritabile, Litigiosum, Iracundum. P.
ὀξώδες, Acinaticium.
"Οπερ, Quod.
ὅπερ ἂν, Quodquod.
ὅπερ δὴ, Quodlibet. P.
ὅπερ δήποτε, Quodcunque.
ὅπερ μέντοι, Quod cum. P.
ὀπὴ, ἀπὸ τοῦ ὄπωπα, Specus. S.
'Οπηνίκα, Ubi, Cum, Postquam, Quam mox. P.
'Οπήτιον, Subula, Subucula, Subla. P.
"Οπιθεν, ὀπίσω, Tergo, Pone.
ὄπιθεν, μετὰ ταῦτα, Postsecus.
† ὀπισθάγκωνα, Post tergum.
ὄπισθεν, Postescus. P. Pone. P. Postierus. P.
† ὀπισθενη, Postilena. P.
ὀπίσθια, Postellena. Postilena. P. Posteriora. O.
ὀπίσθιον, Postergum.
ὀπίσθιος, Retrorsus. O.
ὀπισθόδομος, Ærarium. O. Posticula. O.
† ὀπισθοκέφαλον, Occiput.
ὀπισθοκράνιον, Occipitium. P.
ὀπισθότονος, Retrorsus.
ὀπίσω, Retro, Retrorsum, Pone, Post. P. Pone. P. Pessum adv. O.
"Οπλα, Arma, Arma. P. Ancilia. P.
ὅπλα πλοίου, Armamenta. P..
ὁπλάριον, Scutulum. O.
'Οπλὴ, Ungula, Cippus, Ungula. O.
'Οπλίζω, Armo.
ὁπλίζω, Armo. P.
ὁπλισμὸς, Armamentum, Armentarium, Armatura. O.
ὁπλιστὴς, Armator.
ὁπλίτης, Scutarius. E.
ὁπλῖται οἱ ἐν ἐσχάτῃ τάξει, Armites. P.
ὁπλῖται, Armati. E.
† ὁπλοδιδακτὴς, Campidoctor. P.
† ὁπλοδιδάσκαλος, Armiductor.
ὁπλοθήκη, Armamentarium, Armamentarium. S. Armamentarium. P.
ὁπλοθῆκαι, Armamentaria. O.
† ὁπλοκαθαρμὸς, Armilustrum. P.
† ὁπλοκαθαρσία, Armilustrum. S.
† ὁπλοκαθάρσιον, Armilustrium. P.

ὅπλον, Telum, Scutum, Scutum. P.
†ὁπλοπάροχος, Insignarius, Armiger.
†ὁπλοπετὴς, Ventilator. P.
ὁπλοποιὸς, Armorum faber. P.
ὁπλοφόρος, Armiger, Armiger. P. Scutigerulus. O.
†ὁπλοφύλαξ, Armicustos.
ὅπλων κάθαρσις, Armilustrum.
†ὁπόεις, Opus. O.
ὁποθενοῦν, Undeunde. O.
Ὁποῖος, Qualis, Qualis. P.
ὁποῖος ἂν, Qualisqualis.
ὁποῖος δήποτε, Qualiscunque.
ὁποίως, Qualiter.
ὀποντησια, Terminalia. E.
Ὀποπάλσαμον, Asamo opopalsamum.
ὀπὸς, Laser, Laser. P. Laserpittum. S.
ὀπὸς σιλφίου, Laser. O. Laser sive Lasar. E.
Ὁπόταν, Cum, Quando.
ὁπότε, Cum, Quando. P. Quandoquidem. P.
†ὁποτε δὴ, Quandocunque. P.
† ὁπότε μάλιστα, Cum præsertim.
†ὁπότε μὲν οὖν, Quando quidem.
ὁπότερος, Uter, Alteruter, Utervis. O. Uterlibet. O.
ὁπότερον, Alterutrum. P.
ὁποτέρου, Alterutro. P.
†Ὁποτέρωθι, Utrubi.
ὁποτέρως, Utro.
Ὅπου, Ubi, Quo, Quoque. P. Ubi. P. Quandoquidem. O.
ὅπου ἂν, Ubiubi, Ubicunque.
† ὅπου ἄρα, Quorsum. P.
ὅπου δήποτε, Ubiubi, Ubicunque, Quocunque, Quocumque. P. Ubicunque. P.
ὅπου ποτ᾽ ἂν, Ubicunque. P.
ὅπου τὶς οὐκ ἀφίεται εἰσελθεῖν, Inpenetrabile. P.
†ὀππικιστὴς, ὡς Ιουβενάλιος, Apicus. P.
Ὁ πρὸς σίδηρον πραθεὶς, ὅ ἐστιν ὁ μονομάχος, Auctoratus.
ὁ πρὸ τῆς παρεμβολῆς τόπος, Procastrium.
ὁ πρὸ τῶν πυλῶν, πόλεμος, Autarium bellum.
ὀπτᾷ, Assat. P.
† Ὀπτανάριος, Assator, Coctarius.
†ὀπτανεὺς, Assator. P.
Ὀπτασία, Visio.
ὀπτάω, Coquo. O. Torreo. O.
ὀπτηθὲν, Assatum. P.
Ὄπτησις, Tostacio, Coctura. P.
ὄπτησον, Assa, Assa. P.
ὀπτὸν, Tostum, Assum, Assum. P. Assatura. S.
ὀπτὰ, Assa. E.
ὀπτὸς, Assus. O.
Ὀπώρα, Pomum, Poma. P. Autumnus. O.
† ὀπωράριον, Pomarium. P.
† ὀπωροπώλης, Pomarius, Pomarius. P. Pometarius. E.
† ὀπωροτροφεῖ, Pomiferat. P.
† ὀπωροφόρος, Pomifer.
ὀπωροφύλαξ, Pomorum custos.
Ὅπως, Ut, Qualiter, Quatenus, Quam, Uti, ut. P. Utut. O.
ὅπως αναδεδη και, Quatenus. P.
ὅπως ἂν δυνηθῇ, Quo possit.
ὅπως δήποτε, Utrumque. O.
†ὅπως ἔλαττον, Quominus. P.
ὀπωσηδὴ, Quolibet. P.
ὁρᾷ, Cernit. P. Aspicit. P.
† οραια τεκτονικὴ, Gauma. P. [† ὄπτρα τεκτονικὴ, gruma, Scal.]
Ὅραμα, Visus, Visio. Visum. P.
ὅρασις, Visus, Bisus. S. Lumina. E.
ὁρατικὰ, Lumina. P.
ὁρατὸς, Aspicialis, Visibilis, Spectabilis. O.
ὁρατὸν, Visibile. O.
ὁράω, Video. O.
† Ὀργανάριος, Organarius, Fistularius.
ὄργανον, Fistula, Organum.
ὄργανα, Instrumenta. P.
ὄργανον μουσικὸν, Sambuca.
ὄργανον βασανιστήριον, Fidicula.
Ὀργὴ, Ira, Iracundia, Ira. P.
ὀργὴ ἐπίμονος, Iracundia. P. Cotis. P.
ὀργαὶ, Diræ. P.
τῶν ὀργῶν, Dirarum. P.
ὀργὰς, Iras. P.
ὀργὰς, Saltus. O.
ὀργίζομαι, Irascor, Infestus sum, Succenseo, Iror. E.
ὀργίζεται, Ringitur. P.
ὀργιζόμεθα, Irascebamur. P.
ὀργίσθε, Irascimini. P.
ὀργισθήσομαι, Irascebor. P.
ὀργισθεὶς, Iratus. P. Iratus. O.
ὀργισθεῖσα, Irata. P.
ὀργίλος, Infestus, Iracundus, Iracundus. P. Infestus. P. Stomachosus. O.
ὀργίλοι, Infesti. P.
ὀργίλοις, Infestis. P.
ὀργίλη, Infesta. P.
ὀργίλον, Infestum. P.
ὀργιλώτερος, Iracior.
ὀργιλότερος, Iracundior. P. Iratior. P.
Ὀργυιὰ, Ulna.
Ὀργῶ, Subo.
†ὀρεγιᾷ, Subat. P. [ὀργᾷ.]
Ὀρέγομαι, Adpeto, Appeto. O.
ὀρέγεται, Appetit. P. Adfectat. P.
ὀρεγόμενοι, Adpetentes, Adfectantes. P.
ὀρέγω, Porrigo.
ὀρέγει, Porrigit. P.
ὀρέγειν, Porrigere. O.
ὀρεινὸς, Montanus. O.
* ὄρειξις, Rictus. S.
† Ὀρεῖον, Horreum.
ὄρειος, Montosus. O.
† ὀρεοπόλος, Montivagus. O.
† ὀρεοφύλαξ, Saltarius. P.
† ὀρεσιγενὴς, Montigena. O.
ὀρεὺς, Mulus. O.
Ὄρη, Montes.
ὄρη Γαλλίων, Alpes, singulare non habent.
ὄρη ὑψηλὰ, Alpes. P.
† ὀρθιᾷ, Arrigit. P.
† ὀρθόγωνος, Rectangulus. O.
Ὀρθοπλὴξ, Senax.
ὀρθοπύγιον, Clunis. P.
ὀρθὸς, Rectus.
ὀρθὸν, Rectum. P.
ὀρθοστάτης, Stavarius, Staturium. P.
ὀρθότατος, Rectissimus.
ὀρθοτομῶ, Rectifacio, Recte tracto.
† ὀρθοτριχεῖ, Horripilatur. P.
† ὀρθοτριχιῶ, Horripilo.
ὀρθοῦται, Emendat. P.
ὀρθρεύω, Diluculo, as. O.
Ὀρθρινὸς, Matutinus, Crespulus.
ὀρθρινὸν, Matutinum.
ὀρθρίζω, Luce vigilo, Vigilo. P.
ὀρθρίζομαι, Anteluco, as. O.
ὄρθρισον, Matutina.
ὄρθρος, Matutinus, Ante lucem, Diluculus, Diluculum. P. Dilucidum. P.
ὄρθρου, Ante lucem. P.
ὄρθρον †ὑπεώρον, Crepusculum. P.
Ὀρθῶ, Arrigo, Erigo.
ὀρθοῖ, Arrigit. P. Erigit. E.
ὀρθῶς, Recte, Rite, Rite. P.
ὀρθώσιος, Stator.
ὀρθωσίῳ, Statori. P.
ὅρια, Fines. E.
Ὀρίγανον, Origanum. E.
† Ὁριαῖος λίθος, Terminalis lapis.
ὁρίζω, ἐν πράγματι, Constituo, Statuo, Instituo, Censeo.
ὁρίζω, ἐν τόπῳ, Finio, Termino, Limito, Termino. P. Diffinio. O. Definio. O.
ὁρίζει, Constituit. P.
ὁρίζομεν, Taxamus. P.
ὁρίζειν, Cernere. P.
ὁρίζωσιν, Instituunt. P.
ὁρίσαι, Decernere. P.
ὁρίζομαι, Statuo. O.
ὁριζόμενοι, Censuimus. P.
ὀρίνεται, Rucluatur. P.
Ὀρινὴ, Montana, Montuosa.
ὄριον, Monticulus. O.
ὅριος θέος, Terminus. P.
Ὁρισθεῖσα ἡμέρα, Statuta dies.
ὁρισθείσης, Constituta. P.
ὁρισθέντος, Præstituto. P.
ὁρίσματα, Instituta. P.
ὁρισμὸς, Sponsio, Definicio, Finitio. O.
ὁριστικὰ, Finitiva. P.
ὁριστικὸς, Finitivus, Indicativus.
ὅρκια, Fœdera. P.
ὁρκίων σύγχυσις, Nuncupatio. P.
ὁρκίζω, Adjuro. E.
ὁρκομοσία, Jusjurandum. P.
Ὅρκος, Jusjurandum, Juramentum, Sacramentum, Religio, Jusjurandum. P. Juramentum. P. Juratio. E.
ὅρκῳ, Fœdere. P.
ὅρκος στρατιωτικὸς, Sacramentum, Sacramentum. P.
ὁρκῶ, Adjuro.
ὁρκωμοσία, Juracio.
ὁρκωμόσιον, Sacramentum. P.
† ὁρκωτὸς, Juratus. O.
ὁρμᾷ, Pergit. P. Proficiscitur. P.
ὅρμαθος, Steria. P.
ὁρμαθὸς, Series. P.
Ὁρμὴ, Impetus, Impetus. P. Impetus. S.
ὁρμὰς, Petitiones. P.
† ὁρμηδὸν, Impete. P.
ὅρμενον, Cyma. E.
ὁρμιὰ, Linea. P.
Ὁρμιὰ ἡ τοῦ ἀγκίστρου, Linum, Hamus.
ὁρμιὰ, Sæta. P.
Ὅρμος, λιμὴν, Navalia, Statio. P.
ὅρμος, τὸ περιδέραιον, Monile.
ὅρμος γυναικεῖος, Monile. P. Monile. O.
ὁρμῶ, ἐπέρχομαι, Impetum facio, Ruo, Peto, Peto. P.
ὁρμῶ, ἐπὶ λιμένος, Stacionem habeo.
ὄρνεα, Aves. P.

ὄρνεον, Volucris. O.
ὄρνεον βασιλικὸν, Inemistultus. P.
ὄρνεον μαντευτικὸν, Inebra. P.
ὀρνέου εἶδος, Buteo. P.
ὀρνεοπώλης, Aviarius.
† Ὀρνεοσκοπία, hoc Augurium.
ὀρνεοσκόπος, Auguralis, Auspicalis, Aruspex, Augur, Augur. P.
ὀρνεοσκοπῶ, Auspicor, Auguror.
† ὀρνεοτρόφος, Altiliarius. E.
ὀρνιθάριον, Avicula. O.
ὄρνιθες, Anxilites. P.
ὀρνίθιον, Pullus. S.
ὀρνίθια, Pulli. E. Pullos. P.
ὀρνίθειος, Gallinaceus, a, um. O.
ὀρνιθοθήρας, Auceps. O.
† ὀρνιθοκόμος, Gallinarius. O. Aviarius. O.
† ὀρνιθοκρίτης, Collector. P.
ὀρνιθοτροφεῖον, Aviarium. P.
ὀρνιθὼν, Gallinarium. O.
ὄρνις, Avis, Ales, Pullus. P.
ὄρνις ἄγρια, Rusticula. E.
ὄρνις ἡ κατὰ οἶκον, Gallina, Gallina. P. Gallina. O.
ὄρνις βασιλικὸς, Inemistultus. P.
ὄρνις πονηρὰ, Eniber. P.
† ὀρνύφιον, Noctua. P.
Ὄροβος, Hervum, Hervus, Ervum. P. Ervum. S. Ærum. E.
Ὀροθέσιον, Terminus, Limes, Terminacio.
ὀροθεσία, Terminalia. P. Pagus. E. Limites. E.
ὀροθέτης, Terminator.
Ὀροντα πρόβατα, Bidens. P. [† διόδοντα, Gl. L. Gr.]
ὅρος, Modus.
ὅρος, ἐπὶ χώρας, Terminus, Finis, Limitum, hoc, Terminatum, Finis. P. Terminus. P. Limes. O.
ὅρον τίθημι, Termino. P.
ὅροι, Termini. P.
ὅρος ἐν δίκῃ πράγματος, Diffinicio, Sponsio, Terminacio, Lex, Constitutio. P.
ὁ Ὅρος, hoc Institutum. E. Constitutum. E.
ὅρον, Definitionem. P.
ὄρος, Mons, Mons. P. Collis. P.
ὀρὸς γάλακτος, Serum, indeclinabile est.
Ὀροφὴ, Lacunar, Laquearium, Fastigium, Culmen, Pergula. P. Culmen. P. Culmen. S. Fastigium. S. Camera. E.
ὄροφος, Impluvium. O.
ὀροφόω, Fastigio. O.
ὀρόφωμα, Lacunar. P.
ὀρόφωσις, Lacunarium, Laquearium.
ὀῤῥὸς τοῦ γάλακτος, Serum. P. Serum. E.
Ὀῤῥωδῶ, τὸ φοβοῦμαι, Horresco.
Ὄρτυξ, Coturnix, Coturnix. P. Coturnix. S. Querquedulla. O.
ὀρυγες, Sublones. P.
Ὀρυγμαδὸς, Conglovacio.
† ὀρυγμάτιον, Fossula. O.
Ὄρυζα, Oryza, plurale non habet.
ὀρυκτὴρ, Fossor. O.
† Ὀρύκτης, Fossor.
ὀρυκτὸν, Fossile. O.
Ὄρυξ, Sarculum, Ligo, Dolabra, Obpopa. P. Otpopa. P. Fossorium. E.
ὄρυξις, Fossus. O.
ὀρύσσω, Fodio.
ὀρύσσει, Fodit. P.
ὀρύττω, Fodio. O.
ὀρύττει, Iterat. P.
† Ὀρυώμαι, Rugio, Fremo, Gannio.
ὀρφανὴ, Pupilla. P.
Ὀρφανία, Orbitas.
ὀρφανικὸς, Pupillaris. O.
ὀρφανὸς, Orbus, Pupillus, Orbus. P. Pupillus. P.
† ὀρφανόω, Orbefaceo. O.
ὀρφὸς, Acernum. P.
Ὄρχατοι, στίχοι ἀμπέλων, Antes, singulare non habet.
ὀρχάτων, Antium. P.
ὀρχεῖ, Saltat. P.
ὀρχέομαι, Salto, as. O.
ὀρχεῖται, Saltat. P.
Ὀρχηθμὸς, Saltacio.
ὄρχησις, Saltacio, Saltatus. O.
ὀρχηστὴς, Pantominus, Saltator, Saltator. P.
ὀρχήστρια, Saltatrix, Antiosa. P.
Ὄρχις, Testis, Testiculus, Coleus.
ὄρχεις, Colei. P. Testiculi. P. Culei. E.
Ὄρχοι, οἱ στίχοι ἀμπέλων, Antes, singulare non habet.
Ὀρχοῦμαι, Salto.
Ὁρῶ, Aspicio, Cerno, Viso, Aspecto, Video.
Ὅρων διάκρισις, Terminalia, singulare non habet.
ὅρων λίθοι, Grumi, singulare non habet.
οἱ τῶν ὅρων λίθοι, Grumi. E.
Ὅς, Qui.
ὅσα εἰς πόσιν καὶ βρῶσιν συναθροίζεται, Penum. P.
Ὁσάκις, Quotiens, Quotiens. P. Aliquotiens. P. Quotiescumque. O.
ὁσάκις ἂν, Quotienscunque.
Ὅς ἂν, Quisquis.
Ὅσα πάλαι, Quamdudum.
ὁσαπλάσιος, Quotuplex. O.
Ὁ σέβων τὸν οὐρανὸν, Celicola.
† ὁσέτιος, Quotennis. O.
Ὁσημέραι, Cottidie, Quotidie. O.
Ὅσιος, Sanctus, Justus, Sanctus. P. Pius. E.
ὁσιότης, Sanctitas, Sanctimonia, Justicia.
ὁσιώτατος, Sanctissimus. P.
ὀσμὴ βύρσης, Nauteo. P.
ὀσμὴ γάρου, Fœtor. S.
Ὀσμὴ καλὴ, Odor, Fragrancia.
ὀσμὴ, Olor. P. Odor. O.
ὀσμὴ σαπρὰ, Putor, Fetor, Pedor.
ὀσμώδης, Odoratus, a, um. O.
Ὅσοι, Quot, Aliquot. P. Quotquot. O.
ὅσοι ἂν, Quotquot, Quotcunque.
ὅσον, Aliquantum. P. Tam et quam. O.
ὅσον βούλῃ, Quamlibet. O.
ὅσον δήποτε, Quantuncunque, Quantulumcunque.
ὅσον οὐδέπω, Quamprimum. O.
ὁσουδήποτε, Quanticumque. P.
Ὄσπριον, Legumen.
ὄσπρια, Legumina. P.
† ὀσπριοθήκη, Granarium. P.
† ὀσπριοπώλης, Leguminarius.
ὀστᾶ, Ossa. P.
ὀστάριον, Ossiculum. O.
Ὅστις, Qui, Qui. P.
ὅστις ἂν, Quisquis, Quisquis. P.
ὅστις βούλει, Quilibet. O.
ὅστις δήποτε, Quisquis, Quicunque, Quilibet, Quilibet. P. Quiscumque. P.
ὅς τις οὖν, Quiscumque. P. Quisquis. P.
† ὀστοδοχεῖα, Ossuaria. O.
† Ὀστοκλάστης, Ossifragor, Ossifragus. P.
† Ὀστοκατεάκτης, ὄρνεον, Ossifragus. P.
ὀστοκόπος, Ossifragus. P. Osfragor. P.
† ὀστοκόραξ, Ossifragus. E.
† ὀστολογία, Ossilegium. O.
† ὀστολόγιον, Ossilegium, Osscillegium. P.
ὀστολόγος, Ossilegus. O.
ὀστοῦν, Ossum, Os, ossis. O.
ὀστοῦν ἀνθρώπου, Costas. P.
ὀστράκινα σκεύη, Fictilia vasa. E.
ὀστράκινον, Fictile. P.
Ὀστράκινος, Fictilis.
ὀστράκιον, Fictile. E. Testatium. E.
ὄστρακον, Testu, dicitur et hæc Testa, Testa. P. Testa. S. Cruor. O. Testu. E.
ὄστρακα, Testæ. E.
ὄστρακος, Testa. O.
† ὀστρακοποιὸς, Fictiliarius.
ὄστρεον, Ostreum.
ὄστρυα, Ostrea. P.
† Ὀστρύγγιον, ἡ ἐπιφυλλὶς, Racemus. [† ὀστλίγγιον, Du-Cang.]
ὀστώδης, Osseus. O.
Ὀσφραίνομαι, Odoro, Olfacio, Olfio, Odoro. O. Olfacio. O.
ὀσφραίνεσθαι, Fragare. O.
ὀσφραντικὸς, Odorator. O.
ὄσφρησις, Odoratus, Odoracio, Olfactio, Olfactio. P. Odoratus. S. Olfactus. O. Odoramentum. O.
Ὀσφὺς, Lumbus, Coxa.
τὴν ὀσφὺν, Lumbos. P.
ὀσφύες, Lumbi. P.
ὀσχέον, Scrotum. O.
ὄσχος, Palmes. P.
Ὁ τάγματος ἡγούμενος, Factionarius.
Ὅταν, Cum.
ὅταν εἰς πόλεμον συγκαλέσονται, Procinctum. P.
ὅταν οἱ στρατιῶται μεθ' ὅπλων γυμνάζωνται, hæc Palaria, singulare non habet.
ὅταν κύων ἀπειλῇ ὑλακτῶν, Hirrit.
ὅταν φωνεῖ βάτραχος, Quasat. P.
ὅτε, Cum, Quando, Cum. P.
ὅτε ἂν, Quandocunque.
ὁτὲ δὲ, Alias et alias. P.
ὁτὲ δὴ, Quandoque. P.
ὅτε δήποτε, Quandocunque.
ὅτε ἡ ἀγόραιός ἐστιν, Cum res agitatur. P.
ὁτὲ μὲν, Alias et alias. P.
Ὁ τῆς στρατιωτικῆς ἀννώνης † ἀπαιτητὴς, Opinator.
Ὅτι, Quod, Quia, Qua. P. Quoniam. O. Quatinus. O.
ὅ, τι ἂν, Quodquod, Quidquid. P.
ὅ, τι ἂν εἴη, Quid sit. P.
ὅτε μὲν, Utique. P.
ὅτι μὴ, Nisi. O.
ὅ, τι οὖν, Quidquid. O.
ὅτι πότε, Quidquid. P.
ὁτουοῦν, Cujusquam. P.
Ὁ τυχὼν, Quilibet.
οὐ, Ne. P.
οὐαὶ, Væh. O.
Οὐ βούλομαι, Nolo.
Οὐγκία, Uncia.
οὐγκίας ἥμισυ, Semuncia.
οὐγκίας τέταρτον, Sicilicum.

Οὐδαμινὸς, Nichilo, Nugatorius, Gerra, Nichilo indeclinabile est, Nugatorius. P. Frivolus. P. Gerra. P.
οὐδαμόθεν, Enusquam. P.
οὐδαμόσε, Nullatenus. O.
οὐδαμοῦ, Nusquam, Nequaquam, Nequaquam, Nusquam. P. Nusquam. O. Nullibi. O.
οὐδαμῶς, Nequaquam, Nullatenus, Nequaquam. P. Minime. P. Nihilo magis. P.
οὐδὲ, Nec.
οὐδὲ εἷς, Nullus.
οὐδεὲν, Nihil. P.
οὐδεὶς, Nemo, Nullus. P. Nihilo. P. nullus, numo. O.
οὐδεὶς, ἐπ' ἀνθρώπου, Nemo. P.
οὐδὲν, Nil, Nichil, Nihil. P.
οὐδὲν ἄλλο, Nichil aliud.
οὐδὲν ἕτερον, Nichil aliud.
οὐδὲν ἧττον, Nichilo minus.
οὐδὲν μᾶλλον, Nichil magis.
οὐδὲν πλέον, Nichilo plus, Nichil amplius.
οὐδενὶ τρόπῳ, Nequaquam, Nullatenus.
οὐδένπω, Nihilum. O.
οὐδὲ ὅλως, Nequaquam, Nequicquam. P.
οὐδ' ὁπότερον, Neutrum.
οὐδ' ὁποτέρῳ, Neutrubi.
οὐδὲ οὐ, Necnon. P.
οὐδέποτε, Nunquam, Nunquam. P.
οὐδέπω, Necdum, Nondum, Nondum etiam, Nondum. P.
οὐδεπώποτε, Necdum etiam, Nequaquam.
οὐδέτερον, Neutrum. P.
οὐδέτερος, Neuter, tralis. O.
οὐδετέρως, Neutre.
οὐδήποτε, Quolibet. P.
οὐ διαλείπει, Non cessat, Non deest.
οὐ διὰ τοῦτο ἧττον, Non eo minus, Non idcirco.
οὐδ' † ὁποτέρωθι, Neuterbi.
Οὐδὸς, Limes, hoc Limen, Limen. S. Limen. P.
Οὐ δύναμαι, Nequeo.
Οὖθαρ, Uber, Uvar. S. Sumen. P. Huber. O.
οὔθατα, Ubera. P.
οὐ θέλω, Nolo. O.
Οὐθὲν, Nil, Nichil.
οὐθ' ἕτερον, Neutrum.
οὐκ, Nequicquam. O.
Οὐκ ἄλλως, Haut secus, Non secus, Non aliter.
οὐκ ἂν θελήσαιμι, Nolim. P.
οὐκ εἰρηνευομένη, Male pacata. P.
οὐκ εἰς μακρὰν, Propediem.
οὐκ ἐλλείπει, Non deest.
οὐκ ἐπίσταμαι, Nescio.
οὐκ ἔτι, Non jam. E.
οὐκ ἐφεισάμην, Non peperci. E.
οὐκ οἶδα, Nescio.
οὐκ οἶδεν, Nescit. P.
οὐκ ὀλίγοι, Nonnulli.
οὐκοῦν, Ergo.
οὖλα, Gingivæ. P.
Οὖλα τῶν ὀδόντων, Gingulæ, Gingivæ, singularia non habent.
Οὐλὴ, Cicatricula, Cicatrix.
οὐλὴ φυσικὴ, Nævus.
† οὐλήματα, Affaniæ. O.
οὐλόθριξ, Crispicapillus. E.
οὖλον, Gingiva. S.
οὖλον ὀδόντος, Gingila. P.
οὖλα ὀδόντων, Gingibiæ. P.
Οὖλος, Crispus, Crispus. P.
οὐλόχυτα, Hordeacea. O.
†οὐλώδης, Cicatricosus. O.
Οὐ μᾶλλον, Non magis.
οὐ μὴν ἀλλὰ, Necnon.
οὐ μόνον, Non modo, Non solum.
Οὖν, Ergo.
οὖον, Sorbum. O.
οὖα, Sorba. P.
Οὐ πάλαι, Non pridem.
οὐ πείθομαι, Inobedio, Non credo.
οὐ πέποιθεν, Diffidit. P.
οὐ προσδοκῶ, Non opinor.
οὔπω, Nondum.
οὐ πώποτε, Non unquam.
Οὐρὰ, Cauda, Coda. P.
Οὐρανὸς, Celum, Cælum. P. Palatus. O.
οὐράνιος, Celestis.
οὐράνιοι, Superi. P. Cælites. O.
οὐράνιον, Cæleste. O.
οὐρανίσκος, Palatum, Palatum. S. Palatum. P.
οὐρανίων, Cælicola. O.
οὐρανόθεν, Celitus, Cælitus. O.
† οὐρανοκάτοικος, Celicola.
†οὐρανοκάτοικοι, Cælicoles. P.
† οὐρανοφόρος, Celifer.
οὐρεῖ, ἐπὶ βρέφους, Siat. P.
οὐρέω, Mingo. O. Meio. O.
Οὐρήθρας ὀπὴ, Fistula.
† οὐρησείω, Micturio. O.
οὔρησις, hoc Mictum.
οὐρητιῶ, Micturio.
οὐρητιᾷ, Micturit. P.
οὐρητρὶς, Matella. O.
Οὐρία, ἐπὶ πλοῦ, Prosperitas venti.
οὔριος, Sector. P. Secundus. P.
οὔριος ἄνεμος, Secundus ventus. P.
† οὐροδοχεῖον, Urinal. S.
† οὐροδόχιον, Lacunar. P.
Οὖρον ἀνθρώπου, Lotium.
οὖρον, Lotium. O.
οὖρον κτήνους, Urina.
Οὖρος, ὁ αἴσιος ἄνεμος, Prosper ventus, Lotium. P. Urina. O. Lucium. E.
Οὐρῶ, Meio, Mingo.
οὐρεῖ, Meiit. P.
Οὖς, τὸ ὠτίον, Auris, Auris. P. Opus. O.
οὖς, Quos. P.
Οὐσία, Patrimonium, Substancia, Res familiaris, Facultates. P. Essentia. O.
οὐσίαν, Substantiam. P.
οὐσία δούλου, Peculium. P.
οὐσία πατρικὴ, Patrimonium. S.
οὐσία ὑπεξουσίου, Peculium.
οὐσίας διαιρετέας, Familiæ hirciscundæ.
οὓς δήποτε, Quosque. P.
οὓς δήποτε ἂν, Quoscunque. P.
οὕς ποτε, Quosque. P.
Οὕστινας, Quos, Quos. P.
οὕστινας ἂν, Quosque.
οὕστινας δήποτε, Quoscunque, Quosque.
οὐ συμφωνεῖ, Discrepat. P.
Οὔτε, Nec, Neque, Nec. P. Neque. P.
οὔτε γὰρ, Non enim. E.
οὐτιδανοὶ, Nebulones. O.
Οὗτοι, Hi, Isti, Ei, Hi. P.
οὔτοι, Nequaquam. O. Num. O.
οὗτος, Iste, Is. P. Is. P. Is. P. Hic. P.
οὕτω, Ista. P.
οὕτω μέντοι, Ita tamen.
οὕτως, Ita, Sic, Tam, Taliter, Perinde, Proinde, Ita. P. Proinde. P. Quiane. O.
οὕτως ἂν, Ita demum. P.
οὕτως ἆρα, Itane, Sicine.
οὑτωσὶ, Siccine. O.
οὕτως πανώλης, Tam perditus. P.
οὐ φημὶ, Nego, as. O.
Οὗ χάριν, Cujus gracia.
Οὐχ αἱροῦμαι, Nolo.
οὐχ ἑτέρως, Haut secus, Non secus, Non aliter.
οὐχὶ, Haut, Non, Haud. P.
οὐχὶ ἆρα, Nonne, Nempe.
† οὐχολεγων, Dicens. P. [ἀδολεσχῶν, Vulc.]
οὐχ οὕτως, Non tam. P.
οὐχ ὑγιὴς, Malesanus.
ὀφειλέτης, Debitor. P. Debitor. O.
Ὀφειλὴ, Debitum.
ὀφείλημα, Debitum. P. Debitum. P.
ὀφείλω, Debito, Debeo, Debeo. O.
† Ὀφέλλιον, Ofella.
Ὄφελον, Utinam, Vellem. P. Velim. P.
Ὄφεως γῆρας, Superficies.
ὀφθαλμὸς, Oculus.
Ὀφθαλμοὶ, Lumina, pluraliter declinabitur, sed Virgilius singulariter dixit Luminis.
ὀφθαλμικὸς, Ocularius.
ὀφθαλμὸς ἀμπέλου, Gemma.
ὀφθαλμοῦ κανθὸς, Angulus.
ὀφθαλμοῦ κόρη, Pupula.
ὀφθαλμία, Lippitudo. P. Lippitudo. P.
†ὀφθαλμηδὸν, Oculitus. O.
†ὀφθαλμῶ, Lippeo, Oculos doleo. [Gl. L. Gr. ὀφθαλμιῶ.]
† ὀφθαλμῶ, Oculo. E.
Ὀφθεὶς, Visus, Visus. P.
ὀφθεῖσα, Visa. P.
† Ὀφιοδιώκτης, Marsio.
† ὀφιοδιώκται, Marsæ. P.
ὀφιλεις, Damnasceto. P.
Ὄφις, Anguis, Anguis. P.
ὄφις χέρσυδρος, Coluber, Choliorius, Coluber. P. Colober. E.
† ὀφλάριον, Oflas. S.
Ὄφλημα, Debitum.
ὀφλητὴς, Debitor.
Ὀφρὺς, Supercilium, Supercilium. P.
ὀφρῦς, Supercilium. S.
ὀφρύες, Supercilia. E. Genæ. E.
ὄχανον, Amentum. O.
Ὀχεία, Amissura, Admissum, Admissio. P. Admissura. O.
ὀχέομαι, Inveho. O.
Ὀχετὸς, Rivus Canalium, Clabata, Rivus. P. Stercidum. P. Canalis. P. Rivus. E.
ὀχετοὶ, Colluviaria. O.
ὁ Ὀχεὺς τῆς θύρας, Pessulum. S.
Ὀχευτὴς, Admissarius.
ὀχεύω, Futuo. O. Subagito. O. Gaddes. O.
Ὄχημα, Vehiculum, Currus, Vehiculum. P. Currus. S. Carpentum. O. Vehes. O. Carpentum. E.
ὀχήμασιν, Redis. P.
† ὀχηματικὸν, Vehiculare. O.
† ὀχηματικὸς, Vectorius. O.
† ὀχημάτιον, Reda.
ὀχὴν, Anser. O. [ὁ χὴν.]
ὄχησις, Vectus.
Ὄχθη, Ripa limitum, Ripa. P.
ὄχθαι, Oræ. P.
ὄχθος, Anxis. P.
† ὀχθοφύλαξ, Riparius. P.
† ὀχλαγωγεὺς, Circulator. E.
† ὀχλαγωγία, Convicium. P. Conventus. P.
Ὀχλαγώγιον, Comicium, Comitium. E.
ὀχλαγωγὸς, Circulator, Popularis. P. Circulator. P.
ὀχλαγωγῶ, Comicium fa-

cio, Circulor.
ὀχλήσαντες, Pulsati. P.
ὀχλήσαντι, Inquietato. P.
ὀχληρὸς, Molestus.
† ὀχληρῶς, Moleste. P.
ὀχλήσῃ, Pulsavit. P.
ὄχλησις, Molestia, Inquietudo, Interpellacio, Inquietudo. P.
ὀχλοκόπος, Tumultuator. P.
ὄχλος, Turba. P. Vulgus. S. Plebs. O. Populus. E. Populus. E.
ὀχλῶ, Inquieto, Molesto.
ὀχλεῖ, Instat. P. Vexat. P.
ὄχνη, Pyrus. O.
Ὀχοῦμαι, Veho.
Ὀχυρῶ, Munio, Fulcio.
ὀχυροῖ, Emunit. P.
ὀχύρωμα, Munimentum, Præsidium. P. Munimentum. P.
ὀχυρωμένος, Fultus, Stipatus, Munitus.
ὀχυρωμένος ἀξιώματι, Præditus dignitate. P.
† ὀχύρωσις, Municio.
ὀχυρώτατος, Munitissimus, Munitissimus. P.
Ὀψάριον, Ciculum.
ὀψάριον τεταριχευμένον, Allec, Allex.
ὄψασθαι, Adfectare. P.
Ὀψὲ, Sero, Vesperi.
ὄψεται, Viderit. P.
ὀψημέρα, Crepusculum. S.
† ὀψιγονία, Posteritus.
ὀψίγονος, Posthumus. O. Cordus. O.
ὀψίζω, Vesperasco.
ὀψιμαθὴς, Cunctator.
ὄψιμος, Serotinus. O.
† ὀψίμως, Sero.
ὀψινὸς, Serotinus.
ὀψινὴ ὥρα ἡ μετὰ ἥλιου δυσμὰς, Crepusculum.
Ὄψις, ἡ θέα, Visum, Visus, Visus. P. Fornax. P.
ὄψις ἀνθρώπου, Facies, Facies. P.
ὄψις, ἡ πρόσοψις, Aspectus, Species, Species. O.
ὄψις πόλεως, Conciliabulum.
Ὄψον, Pulpamentum.
ὀψώνιον, Salarium. P.
ὀψώνιον στρατιωτικὸν, Stipendium. P.
† ὀψωνιοπώλης, Macellarius. P.
† ὀψοπωλεῖον, Popina.
ὀψοπώλης, Macellarius. O.
ὀψοφάγος, Gulosus, Gulosus. P.
ὀψωμισμένον, Buccellatum. O.
† ὀψωνάτωρ, Stipendiarius.
ὀψώνιον, Opsonium, Diarium, Buccula. S.
ὀψώνιον, Autoramentum. O.

ὁ ὢν, Qui est. P.

Π

Παγετὸς, Congelacio, Glacies, Pruina, Gelu.
παγετοῦ κλάσματα, Crusta.
παγετὸς, Gelu. P. Stiria. S. Gelus. E.
Παγιδεύω, Laqueo.
παγὶς, ἤτοι βρόχος, Laqueum, Laqueus. P. Laqueus. O.
παγὶς, ἐπὶ ἀγρίων ζώων, Indago.
παγὶς, ἐπὶ ζώου, Pedicla, Pedical. P. Tendicula. O. Muscipula. P.
παγίδες, Muscipula. P.
παγὶς, ἐπὶ μυῶν, Muscipulum.
πάγκακος, Tacte. P.
Παγκρατιαστὴς, Pugil, Pugilator, Pugilis. P.
παγῶδες, Glidum. P.
παγώδη, Gelida. P.
παγώδης, Glacialis. P.
Παθητικὸν, Passivum, Patiendi, Passivum. P. Passivum. P.
παθητικὸς, Passivus. P. Vitiosus. P.
† παθικὸς, Morbosus. P.
πάθος, ἐπὶ νόσου, Passio, Vicium.
πάθος, Paciencia, Passio. P. Morbus. P. Affectus nomen. O.
πάθη, Passiones. P.
πάθω, Pacior, Passo.
παθὼν, Perpessus, Passus. P.
Παιανίζω, Ovo, Canto.
παιανισμὸς, Vociferatio. P.
παίγει, Hædulat. P.
Παίγνια, Ludibria, Deliciæ, um. O.
παίγνιον, Lusorium, Ludibrium, Ludimentum, hic Ludus, hic Lusus, Jocus. P. Lusum. P. Lusus. S. Ludicrum. O.
παιγνιῶδες, Ludibrium.
παιγνιώδης, Lusorius, Ludicrus. O.
Παιδαγωγὸς, Pædagogus, Pedisequus.
παιδάριον, hic Puellus, hic Pupus, Pupus. O.
† παιδαρίδιον, Puerculus.
παιδαριώδης, Puerilis.
παιδεία, Disciplina, Eruditus, Erudicio, Eruditio. P.
παιδεραστὴς, Pullarius, Puerarius. P. Puerarius. O.
παίδερως, ἄνθος, Flos alium.
παίδευσις, Doctus, Erudictus, Erudicio, Docibilitas. P. Eruditio. S.
παίδευσιν, Cabillem. P.

παιδευτὴς, Doctor, Eruditor.
παιδεύω, Erudio, Castigo. O. Doceo. O.
παιδεύει, Docet. P. Erudit. P.
παιδεύομεν, Erudimus. P.
παιδεύομαι, Pupior. P.
παιδιὰ, τὸ παίγνιον, Lusus, Ludimentum, Ludus. P. Jocus. O.
παιδία, Pueritia. P.
παιδιᾶς χάριν, Lusus gratia. P.
παιδικὸς, Puerosus, Puerilis. P. Puellaris. O.
παιδικῶς, Pueriliter.
παιδιόθεν, A puericia.
παιδίον, Puellus.
παιδίον νήπιον, Infans, Pusio. O.
† παιδιότης, Puericia, Pueritia. P.
παιδισκάριον, Puellula, Pupus.
παιδίσκη, Puera, Puella. P. Fabea. P.
παιδίσκη, ἡ θεράπαινα, Ancilla, Ancillula. P. Ancilla. P.
παιδογονία, Puerperium. P.
παιδοκτόνος.
παιδοποιῶ, Patro, as. O.
παιδοποιῆσαι, Gnatare. P.
Παίζω, Ludo.
παίζει, Jocatur. P.
παίζων, Ludens. O.
παίκτης, Lusor.
Παῖς, Puer, Puerus, Puer. P. Fabeus. P. Gnatus. P. Natus subst. O.
παῖς ἀρχαῖος, Puellus. P.
παῖδα ποιοῦμαι, Adopto. O.
παῖδες, Gnati. P.
παῖς, ὁ υἱὸς, Filius.
Παίω, Percucio, Ferio.
παίει, Percutit. P. Ferit. P.
πάκτων, Remulcus. E.
Πάλαι, Dudum, Olim, Jamdiu, Jampridem. P. Dudum. P. Antequam. P. Olim. P. Jamdiu, Jampridem. O. Quondam. O. Pridem. O.
Παλαίμων, Portunus.
παλαίμων, δαίμων θαλάσσιος, Portunus. P.
† παλαιμόνια, Portunalia. O.
παλαιὸν, Betus. E.
Παλαιὸς, Vetus, Vetustus, Priscus, Vetustus. P. Veternus, et Vetustus. P. Pristinus. O. Veter, anus. O.
παλαιὸς ὑποκοριστικῶς, Vetulus.
† παλαιοράφιον, Sutribalium.
† παλαιοράφος, Veteramentarius, Veterivallus, Veterarius. P.

παλαιὸς στρατιώτης, Veteranus.
† παλαιομώλωψ, Veterator, Veterator. P.
παλαιότης, Vetustas, Vetustas. P.
παλαιοῦμαι, Inveterasco. O. Vetustesco. O.
παλαιοῦται, Senescit. E.
παλαιόω, Vetero, as. O.
πάλαι ποτε, Olim, Jamdudum.
Παλαιστὴς χειρὸς, Palmus, Palma, Palmus. P.
παλαιστὴς, ὁ παλαίων, Luctator.
παλαισταὶ, Luctatores. E.
παλαιστῶν ἀφὴ, Argula.
† παλαιστρατιώτης, Veteranus. P.
παλαίω, Luctor, Lucto, as. O. Luctitor. O.
Παλαιῶ, Vetro, Invetro, Invetresco.
Παλάμη, Palma, Palma. P. Palmus. E.
† Παλάτιον, Palacium.
Πάλη, Luctacio, Lucta, Luctatio. E.
Παλιγγενεσία, Regeneracio, Recreacio, Renacio, Recreatio. P.
παλιγκάπηλος, Dardanarius.
παλιγκάπηλοι, Bolanæ. P.
† παλίγκτιστος, Redivivus.
παλίμβλαστος, Restibilis. O.
παλίμβολος, Veterator. O.
† παλιμφύειν, Restire. O.
† παλίμψητρον, Deleticia. [Gl. L. Gr. † παλίμψηκτρον.]
πάλιν, Rursus, Iterum, Porro, Certe. P. Porro. P. Præterea. P. Item. P. Iterum. P.
πάλιν αὔξω, Recresco.
πάλιν καὶ πάλιν, Etiam atque etiam.
παλινδικίας, Instaurandæ litis. P.
παλίνδρομος, Reciprocus, Reciprocus. P.
παλινδρομῶ, Recurro.
παλινδρομεῖ, Revenit. P.
παλίνζωα, Rediviva. P.
παλίνζωος, Redivivus. P. Redivivus. P.
παλινκάπηλος, Dardanarius.
πάλιν ὁρατὸς, Iterum visus.
παλίνορσος, Reciprocus. P.
πάλιν παῖς γίνομαι, Repuceresco.
† παλινσκαφὲν, Iteratum. P.
† παλίντριψ, Veterator. P.
παλιουργὸς, Verris. P.
Παλίουρος, ἡ ἄκανθα, Rubus.
παλίρρυτος, Reciprocus. P.
παλλαγημαπαρίου σημεῖον, Transactio. P.

παλλακεύεσθαι, Antillare. P.
Παλλακὴ, Concubina, Succuba, Pellex, Concubina. P. Pœlex. P.
† παλλακία, Pellicatus. O. Concubinatus. E.
παλλάκιον, Concubinatus.
Πάλληξ, Pupa, Pupula, Catulester.
† Παλλίον, Pallium.
Πάλλω, Palpito.
πάλλει, Palpitat. P.
πάλλω, κραδαίνω, Vibro.
πάλλομαι, Palpito. O.
παλμὸς, Salcio, Sagatio. P. Salissatio. P. Tripudium. O. Adpulsus. O.
Πάλος, Palus.
παλύνω, Candido. O.
Παμμεγέθης, Immanis, Vastus, Inmamis. P.
παμπληθεῖς, Complures.
† παμφόβερον, Torvum. P.
Πᾶν, Omne.
Πὰν, ὁ δαίμων, Incubus, Silvanus, Silbanus. P.
Πὰν, θεὸς ὑλαῖος, Silvanus. P. Faunus. P. Incibus. E.
Παναθήναια, Quinquatria. P.
Παναθηναῖα, Quinquatria. O.
Πανάκεια, Pagamater, Pora mater. P.
Πανάκεια, θεὸς, Cana. P.
πανακὴς, Omnimorbus. O.
πανδοκεὺς, Stabularius. E.
Πανδοχεῖον, Cauponium, Devorsorium, Deversorium. P. Stabulum. P.
πανδοχεὺς, Divorsoriarius, Stabularius, Caupo.
† πάναξ, Chironeus. P.
πανήγυρις, Mercatum, Mercatus, Nundina. P. Commercium. P. Mercatus. P.
πανήγυρις, Nundinæ. O.
πανηγύρεις, Nundinæ, singulare non habet.
† πανηγυρέων, Nundinarum. P.
πανηγυρικὸς, Nundinarius. O.
πανηγυρίζω, Nundino.
πανηγυριστὴς, Nundinator.
πανημέριος, Perdius. O.
† πάνθεον, Omnium deum.
† πάνθεψις, Cacabus. E.
πανθὴρ, Panthera. E.
πανικὰ φοροῦντες, Grullatores. P. Grallatores. E.
† πανθήριον, Lynx.
† πανκρατιάροι, Pancratiarii. E.
† Πανίον, Lupercal.
παννυχεύει, Emanet. P.
Παννυχὶς, hoc Excubitum, Pervigilium, Pervigilatio. P. Pervigilium. O.
παννυχίδες, Excubiæ, Internoctatio. E.
παννυχίζω, Lucubro, Pernocto, Pervigilo, Pervigilo. O.
παννυχίζει, Pervigilat. P. Pernoctat, et Pervigilat. P.
παννύχιος, Pernox. O.
παννυχισμὸς, Pervigilium, Pernoctacio, Emansio. P. Pernoctatio. P. Pervigilium. P. Pernoctatio. S.
παννυχιστὴς, Excubitor.
πάννυχος, Pernox. P.
† πανολέθριος, Internecinus. O.
πανοπλία, Armatura.
πανόπτης, Panopta, Panopta. S.
† Πανοῦκλα, Panicula.
† πανούκλιον, Panucla. S.
Πανουργία, Astucia, Calliditas, Astutia. P. Versutia. P. Calliditas. P. * Vastu. S.
πανουργίαις, Præstigiis. P.
πανοῦργον, Sutile. P.
πανοῦργος, Callidus, Astutus, Versutus, Sagax. P. Callidus. P. Astutus. P. Vafer. P. Vafer, Veterator. O.
πανούργων, Callidorum. P.
πανούργως, Fraudulenter. P. Sustellose. P. Nequiter. O.
πανσέληνον, Plenilunium. O.
πανσέληνος, Luna plena.
πάντα, Cebe. P. Cuncta, Omnia. P.
παντάπασι, Profecto. O.
παντάπασιν, Penitus, Omnino, Prorsus.
πανταχῆ, Ubique. P. Omnifariam. O.
πανταχόθεν, Undique.
πανταχόσε, Quaqua versus. O.
πανταχοῦ, Ubique, Usquequaque, Passim, Usquequoque. P. Ubique. P. Passim. P.
παντελῶς, Penitus, Omnino, Prorsus, Enimvero. P. Omnino. P. Penitus. P. Penitus adv. locale. O.
πάντες ὅσος, Unusquisque. O.
† πάντεχνος, Artitus. P.
πάντη, Ubique, Usquequaque. O. Quoquoversus. O.
παντὶ λόγῳ, Omni racione.
παντὶ σθένει, Omnifaria. O.
παντὶ τρόπῳ, Omni modo, Omnifaria. P.
παντοδαπὴς, Varius.
παντοδύναμος, Omnivalens. O.
† παντοδυνάστης, Omnipotens, Omnipotens. P.
παντοῖος, Omnigeneris, Omnifarius. O. Omnigenus. O.
παντοκράτωρ, Omnipotens, Omnipotens. P. Omnitenens. O. Universipotens. O.
† παντομετάβολος, Dardanarius. P.
παντόμιμος, Histrio. P.
† παντοπλανὴς, Omnivagus. O.
παντοπώλης, Seplasiarius, Salgamarius, Seplussarius. P. Dardanarius. P.
παντοπωλεῖον, Seplasium, Popina. E.
παντὸς γράμματος † ἐφεδισμὸς, Instrumentum. P.
πάντοτε, Semper, Perpetue, Semper. P.
παντοτόκος, Omniparens. O.
παντοτρόφος, Omniparens.
† παντοχεὺς, Stabularius. O.
πάντως οὖν, Nempe, ergo. P.
πάντως, Utique, Nempe. P. Utique. P. Usquequaque. O.
πάνυ, Admodum, Valde, Quam. P. Nimis. P. Admodum. P. Valde. P. Adfatim. P. Pervalde, Multum. P. Per. P.
πάνυ ἀνόητος, Præstultus.
πάνυ βάσκανος, Præfascinus.
πάνυ βαρῶ, Prægravo.
πάνυ γε, Prorsus. O.
πάνυ διὰ βραχέων, Brevissime.
ὁ πάνυ κύριος, Præcipuus. O.
πάνυ πολλὰ, Permulta. P.
πάνυ σπεύδων, Præfestivus.
πάνυ ταχέως, Præmature.
πάνυ φρόνιμος, Perspicieus. P.
παπαὶ, Papæ, Attat.
† παππάζω, Glocido, as. O.
† παππάζειν, Papare. O.
Πάππως, Avus, Avus. P. Abus. S.
παππῷος, Avitus, Avitus. P.
παππαίνω, Respecto. O.
† πάπυρον, Papirum, Scirpus. P.
πάπυρος, Scirpus. P.
παρὰ, Aput, Penes, Ab, Absque, Ape. P. De. P. Apud. P. Secus. O. Juxta. O. Penes. O. Inter. O.
παραβαθεῖη, Mutilata. P.
παραβάλλω, Trado. P. Objicio. O. Obsipo, as. O.
παραβάλλει, Exhibet. P. Applicat. P.
παράβαλλε, Adpectora.
παράβασις, Prævaricacio, Prævaricatio. P.
παραβάτης, Prævaricator, Temerator. E.
παραβάτας, Prævaricatores. E.
παραβαίνοντας, Prævaricantes. E.
παραβαίνω, Prævaricor.
παραβῆναι, Violare. P.
παραβλέπω, Aliter video, Allucinor. O. Hallucinor. O.
παραβοηθῶ, Adminiculo
† παραβολεύσασθαι, Periculum facere. P.
παραβολὴ, Similitudo, Parabola, Similitudo. P.
παράβολος, Limus. O. Temerarius. O.
παραβόλως, Temere. P.
παρὰ βραχὺ, Paulum minus, Paulo brevius.
† παράβροχος.
† παράβροχον, Salamen. P.
† παραγαμηφις, Prælium. E. [παράταξις, Vulc.]
παραγγελία, Denuncincio, Condictio, Interdictum, Condicere est Denunciare, prisce, nunc vero Condictionem omnem in personam actionem dicimus, Interdictum. P.
παραγγέλλεται, Interdicitur. P.
παραγγέλλω, Denuncio, Edico, Præcipio, Nuncio. O. Veto, as. O. Invito. O. Edico, is. O. Interdico. O.
παραγγέλλει, Interdicit. P. Denunciat. P.
† παραγγελεὺς, Denunciator.
παράγγελμα, Præceptum, Interdictum. O.
παράγγελμα, Præceptum. O.
† παραγείρομαι, Talipedo. O.
παραγίνωμαι, Supervenero.
παράγεσθαι, Derivari. P.
παραγήραμα, Delerus, Silicernium, Cadaver.
παραγίνομαι, Advenio, Pervenio, Advento, Pergo. P. Accedo. O. Intersum. O.
παραγινομένη, ἤτοι ἡ διδομένη παρὰ ἐξωτικοῦ προὶξ, Adventicia dos.
† παραγκιστρῶ.
† παραγκιστροῖ καὶ εἰς τὸ ξύλον συντίθησιν τὴν κόμην, Calamistrat. P.
† παραγναθὶς, Bucculo. P.
παραγραφὴ, Excepcio, Persc ripcio, Exceptio. P. Præscriptio. P. Exceptio. O.
παράγραφος, Præductal. P.
παραγράφομαι, Prescribo. E.
παραγράφω, Præscribo, Præduco. E.
παραγράφειν, Præducere. E.
παράγω, Diduco, Transgredi facio, Transeo, is. O.
παράγει, Derivat. P.

παραγωγὴ, Diductio, Traductio. O.
παραγωγαὶ, Derivatia. P.
παραγωγὸν, Denominatum, Derivatum, Derivativum. P.
παραδεδωκέναι, Consignasse. E.
παράδειγμα, Argumentum. P. Monstrum. P. Exemplum. O.
παραδείγματι, Exemplo. P.
παραδειγματίζω, Triumpho.
παραδέχομαι, Recipio.
παραδέχομαι, ἐπὶ δαπάνης, Acceptum facio, Suscipio. O.
παραδεχθεὶς, Receptus.
παράδεισος, Pometum, Pomarium, Pomarium. P. Pometum. P. Pomarium. S. Aviarium. S. Pomerium. E.
παραδίδωμι, Trado, Trado. P.
* παράδισις, Adtogatio. S.
παράδοξος, Mirus, Excellens, Excellens. P. Excellens. P.
παράδοξον, Mirabile, Admirabile. P.
παραδόξως, Mirabiliter.
πάροδος, Trames. P.
παράδος, Trade. E.
παράδοσις, Mancipacio, Tradicio.
παραδραμόντος, Ineuntis. P.
παράδω, Intercino. O.
παραζῶ, Animo.
παραζώνιον, Pugio. P. Cinctorium. P.
† παραζώνιος μάχαιρα, hæc Sicca.
παραθαλασσία, Maritima.
παραθαλάσσιος, Maritimus. P.
παράθεμα, Depositorium, Repositorium.
παράθεμα ἐγγώνιον τρικλίνου, Pluteum. P.
παράθεμα, Ploteum. P. Pluteus. P.
παράθεσις, Adposicio.
παραθέσεις, Ferculum. O.
† παραθέτης, Structor, Infertor, Infertor. P.
† παραθέται, Infertores.
παραθήκη, hoc Depositum, Depositum. P.
ἐνπαραθήκῃ, In deposito. P.
† παραθύρα, hoc Posticum.
† παράθυρα κατόπιν τοῦ οἴκου, Postica. P.
† παράθυρα, Posticium. P.
† παραθύριον, Posticium. P.
† παράθυρος, Posticium. S.
παραίνεσις, Monitus, Monicio, Monitio. O.
παραινέσωσιν, Præcepissent. P.
† παραινετέον, Præcipiendum. P.
παραινέτης, Admonitor.
παραινετικὸς, Monitorius. O.
παραινέω, Admoneo. O.
παραινῶ, Admoneo, Moneo, Suadeo. P.
παραινεῖ, Præcipit. P.
παραινοῦντες, Præcipientes. P.
παραίτησις, Excusacio, Recusatio. P.
παραιτῆται, Recusarint. P.
παραιτέω, Suppeto. O.
παραίτιος, Obnoxius.
παραιτοῦμαι, Excuso, Recuso, Evito, Deprecor. O.
παραιτεῖται, Retractat. P. Detrectat. P. Deprecatur. P.
παρακάθημαι, Præsideo, Adsideo, Desedeo, es. O.
παρακαίρως, Intempestive, Intempestive. P.
παρακάλυμμα, Prætextum.
παρακαλύπτω, Prætexto.
παρακαλεῦμαι, Vacuei[illegible] P.
παρακαλῶ, Oro, Obsecro, Rogo, Queso, Precor. P. Deprecor. P. Hortor. O.
παρακαλεῖ, Obsecrat, Deprecat. P.
παρακαλούμεθα, Exoramur. P.
παρακαλοῦντες, Deprecantes. P.
παρακαταβολὴ, Sponsio. O.
παρακαταθήκη, Commendacio, Depositum. S. Depositum. O.
παρακατακλίνομαι, Accubo. O.
παρακατατίθημι, Demando, Commando.
παρακατέθετο, Commendavit. P.
παράκειμαι, Subjaceo.
παρακείμενον, Perfectum. P.
παρακείμενος, Perfectum.
παρακελεύομαι, Impero.
παρακελεύεται, Instimulat. P.
† παρακελευστὴς, Hortator.
† παρακεντητὴς, Percussor.
παρακεντῶ, Perpungo.
παρακέχρημαι, Abuto.
παρακινῶ, Demoveo, Removeo.
παράκλησις, Obsecracio, Prex, Exortacio, Questio, Postulacio, Consolatio. P. Deprecatio. P. Precarium. O. Monitio, tus. O.
παράκλητος, Advocatus, Advocatus. P. Advocatus. P.
παρακλίνω, Declino.
παρακμάζω, Exoleo.
παρακοίμησις, Excubitum.
παρακοιμητὴς, Excubitor.
παρακοιμῶμαι, Excubo.
παρακολουθέω, Sector, Assector, aris. O.
παρακολουθῶ, Subsequor.
† παρακολούθημα, Appendix.
παρακομιδὴ, Transvectio.
† παρακομισταὶ, Tractatores. P.
παρακόπτει, Delerat. P.
παρακούω, Obaudio. O.
παρακούει, Disipat. P.
παράκρημνος, Præceps. O.
παρακρούομαι, Defraudo. O.
παρακύπτω, Despicio.
παραλαμβάνω, Suscipio.
παραλαμβάνειν, Adhiberi. P.
παραλαμβάνομαι, Adhibeo.
παραλαμβάνω, προσλαμβάνω, Adsumo, Adhiveo.
παραλέγομαι, Delego.
παραλεγόμεθα, Stringimus. P.
παραλείπω, Prætermitto. O.
παραλελυμένος, Debilis.
† παραλήρημα, Delerus, Silicernium.
παραληλυθὸς, Exactum. O.
παρα[illegible], Deliro. O.
π[illegible]ίσκη, [illegible], Delerus. P.
πα[illegible]a, A[illegible], Deliro.
πα[illegible]a. P[illegible]πάνω, Prætermitto, [illegible]mitto.
παραλίπω, Prætereo, Prætermitto, Omitto.
παραλιφθεὶς, Præteritus.
παραλλὰξ, Alternis. O.
παραλλάττω, Vario, as. O.
παράλληλα, Interpondia. P. Diversa. P.
παράλληλον, Alternum, Interpretium. P. Interstitium. E.
παραλογίζομαι, Circunscribo, Obrepo, Subrepo.
παραλογίζεται, Dissimulat. P.
παραλογισμὸς, Dissimulatio. P.
παραλογισμοῖς, Præstigiis. P.
παράλυσις, Debilitas. E. Contractio. E.
παραλυτικὸς, Paralyticus, Victus, Debilis, Debilis. P. Debilitatus. P.
παραλύω, Dissuo, Dissolvo, Debilito, Resigno. O.
παραλύει, Dissuit. P. Debilitat. P.
παραμένειν, Præstulari. P.
παραμένοντας, Perpetuantes. P.
παραμένω, Permaneo, Persevero.
παραμένων, Agear. P.
παραμυθέω, Solor, aris. O.
παραμυθία, Solacium, Consolacio, Solamen, Solacium. P. Consolatio. P. Solatium. S. Solamen. S.
παραμύθιον, Solamen, tium. O.
παραμυθοῦμαι, Consolor, Solor.
παραμυθεῖται, Consulit. P. Consolatur. P.
παραναγνώσκω, Adlego.
† παρανάγνωσις, Adlectio.
παράνοια, Amencia, Demencia.
† παρανοίγω, Adaperio.
παρανομία, Injuria. P.
παράνομος, Contrarius, Contralegis, Inlex. P. Inlicitus. P. Legirupio, pa. O.
παρὰ νόμους, Contra leges. E.
παρανόμως, Inlicite. P. Inlicite. S. Inlicito. E.
παράνυμφος, Pronuba.
ἡ παράνυμφος, Pronuba. P. Auspex pronubus. P.
† παρ[illegible]ίδιον, Pugio. P.
[illegible], [illegible]andido. O
παρα[illegible] Παμμεγέθης, Imm[illegible] Vastus, Inmamis. P.
παρ[illegible] παμπληθεῖς, Complure[illegible]
† παμφόβερον, Torvum.
† Πᾶν, Omne.
Πὰν, ὁ δαίμων, Incubus Silvanus, Silbanus. P.
Πὰν, θεὸς ὑλαῖος, Silv[illegible]
[illegible]ραπέμπω, [illegible]us. P. Lucta, Transm[illegible], [illegible]ermitto, Prosequor, Prosequor. P.
παραπέμψας, Comitatus. O.
παραπέτασμα, Velum, Velum. P. Palla. P.
παραπέτομαι, Prætervolo. O.
παραπικραίνω, Exacerbo, Ad iram provoco.
παραπίπτει, Intercidit. P.
παραπλέω, Prætervehor. P.
παραπλεῖ, Prætervehitur. P.
παραπλέω, Prætervehо, Præternavigo.
παραπλέκω.
παραπλὴξ, Vacerra. O. Delirus. O.
παραπληξία.
παραπλήρωμα, Sagina. P.
παραπληρωματικὸς, Suppletivus.
παραπληρωματικὸν, Expletivum. P.
παραπλήσιον, Eminus. P.
παραπλήσιος, Similis, Adsimilis.
παραπλησίως, Perinde. P. Itidem. O. Per[illegible], Similiter.
παραποίησις, hoc Falsum.
παραποιῶ, Permuto.
παραπόλλυμαι, Intermorior. O. Depereo, is. O.
παραπόλλυται, Deperit.
† παραπολὺς, Plusculus. O.
παραπομπὴ, Prosecucio, Comitatus. P. Prosecutio. P. Comitatus. P.
παραπομπῇ, Persecutione. P.
παράπομπος, Prosecutor, Prosecutor. P.
παραπομπῶν, Prosequutorum. P.

† παραπότερον, Utrubi. P.
παρὰ προσδοκίαν, Præter spem. P.
† παραπροσποιηθέντα, Dissimulata. P.
† παραπροσποίησις, Disimilacio, Similacio.
† παραπροσποιοῦμαι, Dissimilo, Conhibeo.
† παραπροσποιεῖται, Dissimulat. P.
παράπτωμα, Delictum.
† παραπύλιον, Portella.
παραρέω, Destillo.
παραρίπτω, Abicio.
παρασαλεύω, Demoveo.
παρασήματα, Insignia. O.
παρασημειοῦμαι, Adsigno.
παρασημείωσις, Adnotacio.
παράσημον, Tutela. P.
παράσημον τοῦ πλοίου, Tutela. P.
παρασήμως, Insignite. O.
παράσιτος, Adsecula, Parasitus, Adsecla. P. Toluberna, Adsecula. P.
παράσιτοι, Buccones. P.
παρασιωπῶ, Conticeo.
παρασκευὴ, Paracio, Præparacio, Apparatus, Apparacio, Instructio, Instrumentum, Apparatus. P. Instrumentum. S. Cœna pura. E.
παρασκευάζομαι, Præparo me. P.
παρασκευάζω, Præparo, Instruo, Apparo, Comparo.
παρασκευάζει, Adparat. P. Conparat. P. Apparat. P.
παρασκευάζου, Accinge te. P.
παρὰ σοὶ, Apud te. P.
παρασπασθέντων, Deductis. P.
παρασπᾶται, Usurpat. P.
παράσπονδος, Fœdifragus. O.
παρασταθμίζω, Perpendo, Interado.
παράστασις, Præsentacio, Exhibicio, Diductio. P. Pila. P. Apparitura. O.
† παραστάδιος, Postis. O.
παραστὰς θύρας, Postis, Pila. P. Postes, et Postui. P. Postes. E.
παραστάδες, Postes. P.
παραστάδες θύρας, Valvæ. P. Antæ, arum. O.
παραστατέαι, Exhibendæ. P.
παραστάται, Antes. O.
† παραστήλη ἠρώων, Rogus. P.
παράστημα, Gestus, us. O.
παράστησις, Commeatus. P.
παραστρέφω, Rebio.
† παραστροφὴ, Redimentum, Revimentum, Redimentum. S.
παρασυνημμένα, Subdisjunctivæ. P.
παρασύρω, Protraho, Seduco. O.
† παρασφάζω, Præcedo, [præcido.]
παρασφραγίζω, Præsigno, Falsifico. O.
παρασχεθήσεται, Accommodabitur.
παρασχεῖν, Impertire, Præstare, Præbere. P.
† παρασχετέα, Perhibenda. P. Impertienda. P.
† παρασχηματιαῖον εἶναι, Deferendum esse. P.
παράταξις, παρασκευὴ, Obstinatus.
παράταξις ἐν πολέμῳ, Falanx, Acies, Legio.
παράταξις, Legio. P. Hala. P. Prœlium. P.
παράταξις ἔνοπλος, Armites. P.
ἡ Παράταξις, hic Interventus. S.
Παρὰ τὰς ἀρχὰς, In primis.
παρατάσσεται, Disipat. P.
Παρατατικὸς, Inperfectum.
Παρατάττομαι, Obsto, Obsisto.
Παρατείνω, Protendo, Prætendo, Produco, cis. O. Procudo. O. Prorogo. O.
παρατείνει, Prætendit. P.
† Παρατελευταῖος, Penultima.
Παρατέμνω, Præcido.
παρατεταμένος, Obstinatus. P.
παρατηρεῖται, Observat. P. Sectatur. P.
παρατηρέω, Observo. O.
Παρατήρησις, Observacio, Observatio. O.
παρατηρῶ, Observo, Præstolo, Præstolor.
Παρατίθημι, Adpono, Depono, Mando, as. O.
παρατίθεται μάρτυρας, δεήσεις, Adlegat. P.
παρατίθεται, Commendat. P.
παρατίθημι τὸ φυλαχθησόμενον, Commendo, Mando, Adsigno, Depono.
Παρατίλλω, Depilo, Vellico. O.
παρατίλτρια, Tricula.
παρὰ τοσοῦτον, Usqueadeo. O.
παρατρέχω, Exerceo. O.
παρατριβὴ, Adtritus. P. Attritus. P.
Παρατρίβω, tero.
παράτριμμα, Intertrigo. O.
Παρατυγχάνω, Intervenio, Intersum.
παρατυχὼν, Tumultuarius. O.
Παραυτίκα, Conti‑‑o, Confestim, Confestim. P. Evestigio. O. Jamjam. O. In continenti. E.
παρ' αὐτὸ, Illico. O.
Παραφαίνω, Luceo.
παραφέρει, Præfert. P. Præfert. P.
παραφέρομαι, Vacillo. O. Titubo. O.
Παραφίημι, Omitto.
παράφρασις, Contextus. E.
παράφρων, Vesanus. O. Demens. O.
Παραφρονῶ, Dementio. O.
παραφρονεῖ, Desipit. P. Disipit, Ditigit. P.
παραφυὰς, Pullulus, Propago, Virgula. P. Pullus. P. Stirps. P. Stulo. P. Propago, inis. O.
παραφυάδες, Stolones. O.
παραφυάδας βάλλει, Pullat. In Georgia arbores dicuntur, quoties ramos ex se generant. P.
παραφυλακὴ, Observacio, Observantia, Præsidium. P. Custodia. E.
† παραφύλαξ, Custos, Triumvir. P.
παραφυλάττεται, Observat. P.
παραφυλάττω, Observo, Custodio.
† παραφυλλὶς, Virgultum.
παραφύω, Propago, as. O.
παραφυεῖν, Pullulare. O.
παραχάραγμα, Adulteracio, Adulterium. S.
παραχαράκτης, Adulter, Adulterator. S.
παραχειμάζω, Hiberno.
παραχειμάζει, Hibernat, Hiemat. P.
παραχειμασία, Hiemacio, Hibernium, Hibernatio. E.
παραχέω, Præfundo.
παραχορηγῶ, Præsto. P.
παραχρᾶται, Abutitur. P.
παραχρῆμα, Extemplo, Continuo, Ilico, Confestim, Statim, Statim. P. Extemplum. P. Mox. P. Comfestim. P. Illico. P. Comminus. P. Protinus. P. Confestim. P.
παράχρησις, hic Usus, Abusio. P.
παραχροῦ, Abutere. P.
παραχρῶ, Deb.
παραχρῶμαι, Abutor. P. Abutero. E.
παραχρώμενοι, Abutentes. P.
παραχύτης, Mestrinus.
παραχωρέω, Concedo. O.
παραχωρῶ, Desino, Concedo, Cedo, Remitto, Omitto, Cedo. P.
παραχωρεῖ, Concadit. P.
παραψαύομεν, Stringimus. P.
† παραψηφίζω.
πάρδαλις, Panthera, Varia. P. Leopardus. E.
παρ' ἑαυτῷ, Apud se. P.
παρέβαλεν, Objecit. P.
παρέβης, Demigrasti. P.
παρέβη, Excessit. P.
παρεγγελθὲν, Indictum. O.
παρέγγραπτος, Ascriptitius. O. Factitius. O.
παρεγγύη, Allegacio, Insinuacio.
παρεγγυῶ, Intimo.
παρεγένετο, Devenit. P. Advenit. P.
παρεγχείρησις, Cavillatio. P.
παρεδέξατο, Accepto tulit, Accepto tulit. P.
παρεδρεύω, Præstolor, Præsto. P. Assido, deo. O.
παρεδρεύει, Præsto est. P.
παρεδρία, Statio. P. Sequitas. P.
πάρεδρος, Adsessor, Assessor. O.
παρεθο, * Nobo. E.
πάρει, Ades. P.
παρειὰ, Mala. E.
παρειαὶ, Genæ, singulare non habet, Genæ. P.
παρείληπται, Recepta est. P.
παρειμένος, Debilitatus.
παρειμένοι, Debilitati. P.
πάρειμι, Præsto sum, Adsum, Adsum. P. Intersum. P.
παρεῖναι, Adesse, Præsto fuisse, Interesse, Adesse. P. Adesse. P.
παρεισάγω, Introduco.
παρείσακτος, Obinductus.
παρεισπίπτω, Irrepo. O.
παρ' ἕκαστα, Ad singula. P. Identidem. P.
παρέκβασις, Excessus, Transcursus.
παρεκκλίνω, Evito.
παρεκτείνω, Projicio. O.
παρεκτικὸς, Præstans. E.
† παρέκτοπος, Devius.
παρεκτὸς, Præter, Præterea, Præterquam, Præterquam. P. Præterea. P.
παρεκτρέπομαι, Exorbito. O.
παρεκφαίνειν, Elucescere. O.
παρελαύνω, Obequito. O. Præterveho. O.
παρεληλυθὼς, Præteritus, Transactus. O.
παρεληλυθότος, Exempto. P.
παρελθὸν, Transactum. P.
παρελκες, Delicans. P.
παρελκυθεὶς, Moratus. P.
† παρελκύστρα, Remoratrix. [Ita Germ. † παρελκύστρια, Reg.]
† Παρελκύτης, Remorator.
παρέλκω, Moro, Remoro, Protraho, Detrecto.
παρεμβάλλω, Immitto, Intercalo. O. Interjacio, is. O.
παρεμβολὴ, Falanx, Castrum, Castra. O. Castra. E.

παρεμβολαὶ, Castra. P.
παρεμβολικὸς, Castriensis.
παρέμειναν, Perseverave- runt. P.
† παρεμμανὴς, Ceritus. P.
Παρ' ἐμοὶ, Penes me, Apud me. P.
παρεμφαίνω, Repræsento. O. Interluceo, es. O.
† παρεμφάρακτος, Ceritus. P.
παρενέθηκας, Interposuisti. P.
παρενείρω, Obrogo. O.
Παρένθεσις, Interventus, Intercessio, Interposicio.
παρένθεσις, ἐπὶ φυτοῦ, Insertus.
† παρενθύμησις, Dissimulatio. P.
† παρενθυμοῦνται, Dissimulant. P.
Παρενοχλῶ.
† Παρέντευξις.
Παρεντίθημι, Insero, Interpono, Intercedo, Inserto. O.
† παρεντυχία, Interventum.
πάρεξ, Subinde, Identidem.
παρεπίδημος, Peregrinus. P.
παρέπομαι, Subsequo.
παρέπεται, Accidit.
πάρεργον, Extraordinarium. O.
παρέρχομαι, Prætereo, Transeo, Transgredio, Præsto. P. Prætereo. P.
παρέρχεται, Præterit. P.
πάρεσις, Languor. O.
παρεσκευάσατο, Accinxit. P.
παρέστηκα, Adstiti.
πάρεστι, Adest.
πάρεστιν, Adsit. P.
παρέσομαι, Interero.
παρέσχεν, Indulsit. P.
παρεσχηκέναι, Detulisse. P.
παρεσχηματισμένον, Præstitum. P.
† παρετοιμασία, Parat.
πάρετος, Debilis. P. Victus. O. Solutus. O.
παρέτυχεν, Interfuit. P.
παρευρέσεις, Offuciæ. O.
παρέχεται, Intimat. P. Præstat. P.
παρέχονται, Tribuuntur. P.
παρέχοντες, Deterentes. P.
παρέχω, Adhibeo, Tribuo, Exhibeo, Præsto, Præbeo. O.
παρέχει, Exhibet. P. Præbet. P. Præstat. P.
παρεχώρησεν, Cessit. P.
παρήγγειλα, Denuntiavi. P.
παρηγμένον, Traductum.
παρηγμένα, Derivata. P.
παρηγορέω, Consolor. O.
παρηγορία, Delectacio, Oblectamentum, Solacium, Oblectacio, Lenimen. P. Solacium. P.
παρηγορικὸς, Consolabundus. O.
παρηγορῶ, Delecto, Consolor.
παρήγορος.
παρῆλθεν, Excessit, Transiit.
παρ' ἡμῖν, Apud nos. P.
παρῆν, Adfuit, Interfuit. P.
παρῃτήσαντο, Recusarunt. P.
παρθενεύω, Vigrino.
παρθενεὼν, Vigrinem.
παρθένη, Virgo. E.
παρθενία, Vigrinitas, Vigrinium.
παρθένια, Virginalia. O.
παρθενικὸς, Vigrineus, Virginalis, Virginalis. O.
παρθενισκάριον, Vigrinula.
παρθενισκάριον, Virguncula. O.
παρθένος, Pusa, Virgo. P.
παρθένος Δικαιοσύνη, ὡς Ἰουβενάλιος, Astræa. P.
Πάρθοι, Arsacidæ. P.
παριέναι, Eundi. P.
παρίημι, Omitto, Prætermitto, Prodeo. O. Extinguo. O.
παρίσθμια, Tonsillæ, Tolia. P. Tolæ. P. Tonsillæ. P. Tussillæ. E. Tules. E.
παρίσθμιον, Tonsilla. S.
πάρισος, Equalis, Suppar. O.
παριστᾷ, Exhibet. P.
παρίσταμαι, Adsisto, Adsto, Advento. O.
παρίστημι, Adprobo, Asto. O. Assisto. O. Præsento, as. O.
παριστῶ, Præsento, Exhibeo.
παρ' ὃ, Quamobrem. O.
παροδεύω, Transito, Prætervehor. P.
παροδικὸς, Transitorius.
παροδικὸς, Transitorius. O.
† παροδικῶς, Transeunter. O.
παροδίτης, Profector.
πάροδος, Transitus, Transgressus, Transicio, Transgressio, Transitus. P. Transitorium. S. Transitus. S.
πάροδος πλοίου, Agear. P. Transitor. E.
πάροδος πλοίου, Transitum. P.
παροικέω, Accolo. O.
παροικία, Inhabitacio, Convicinium. O. Incolatus. E.
πάροικος, Accola, Incola, Colonus, Accola. P. Advena. O.
παροικῶ σοι, Juxta te habito.
παροικῶ, Adhabito. O.
παροιμία, Proverbium, Adagio, Proverbium. P. Adagio. P. Adagium. O.
παροινεῖν, Debacchari. O.
παροινία, Ebrietas.
πάροινος, Vinulentus, Vinolentus. O.
παρ' ὀλίγον, Pene, Pœne. P.
παρολισθαίνω, Dilabor. O.
παρολκὴ, Mora, Remora, Dilacio.
παρόμοιος, Adsimilis.
παρόντα, Præsentia. P.
παρόντος, Præsentis. P.
παρονυχία, Redubia.
† παρονυχὶς, Reduvia. P.
† παροξυντὴς, Concitator, Stimulor, Inritator.
παροξυντικὸς, Incitabilis.
παροξύνω, Acerbo, Inrito, Incito, Stimulo, Concito, Exacuo, Advoco, Prorito. O. Instigo, as. O.
παροξύνει, Stimulat. P. Instimulat. P. Instinguit. E.
παροξύναι, Inritare. P.
παροξυσμὸς, Inritacio, Stimulacio, Concitacio, Incitamentum, incitamentum. S.
παροπλίζω.
† παροπότερον, Utrumque. P.
† παροπτα, Assuræ. E.
παρόπτομαι, Despicor. O.
παροραθεὶς, Despectus. O.
παροργίζω, In iram perduco.
παρόριος, Elimes. P.
παρόρμησις, Incitacio, Incitamentum.
παρορμῶ, Incito, Concito. O. Stimulo. O.
παρορῶ, Omitto, Vito, Negligo.
παρ' ὅσον, Quatenus. O.
παροτούνω, Acerbo, Incito, Concito. O. Stimulo. O. [παροτρύνω.]
παροῦσι, Præsentibus. P.
παρουσία, Adstancia, Præsencia, hic Adventus, Præsentia. P. Interventus. P. Instantia. P. Adventus. S. Adventus. E.
παροφθεὶς, Fastiditus. O.
παροχετεύω, Derivo. O.
παροχὴ, Præbicio, Præstacio, Salarium. P.
παροψίδες, Lances. O.
παρρησία, Licencia, Fiducia, Confidencia, Copia. P. Licentia. P.
παρρησίαν, Libertatem. P.
παρρησιάζομαι, Fiducialiter ago.
παρρησιαστὴς, Licentiosus. O.
παρρησιαστικὸς, Licenciosus.
παρρησιαστικῶς, Licenter.
παρ' ὑμῖν, Apud vos. P.
† παρύφαντον, Intertextum. O.
Παρυφὴ, Præclava, Prætexta, hoc Præclavium.
* παρτομεταξα, Vernix. S.
παρ' ᾗ, Penes quem.
παρωθοῦμαι, Exturbo. O.
παρὸν, Præsens, Instans.
παρών, Præsens. P.
παρώνυμον, Adnomen, Prænomen, Prænomen. P.
παρώνυμα, Denominativa. O.
παρωτὶς, Gingla.
παρωτίδες, Strumæ. P. Trumæ. E. Trumæ. E.
παρῳχηκὸς, Præteritum.
πᾶς, Omnis, Universus.
πᾶς, Omnis. P.
πᾶσα, Omnis. P.
πάσης ὀπώρας τὸ ξυλῶδες, καθ' ὃ ἐξήρτηται τοῦ κλάδου, Pacciolus. P.
πάσσαλος, Palus, Palus. P.
πάσσω, Contingo, Spargo.
παστὸν, Salsum.
παστὸς, ἐπὶ νύμφης, Obtentus, Coronacio, Thalamus.
πασχητιῶν, Paticus. O.
πάσχω, Pacior.
πάσχει, Patitur. P.
† πάσωλος, Pisa.
πατάσσω, Percucio, Percusso.
πατέλλα, Patina.
πατερίζω, Parento. O.
† πατερίσματα, Parentalia. O.
πατέω, Calco, as. O.
πατὴρ, Parens. P. Genitor. P. Calator. E.
† Πατητήριον, Torcular.
† πατητὴς, Calcator.
πάτος, Pavimentum.
† πατραδέλφη, Amita. O.
Πατράδελφος, Patruus.
πατραλοίας, Parricida.
πατρικὸν, Paternum. P.
πατρικὸς, Paternus.
† πατρικότης, Paternitas.
πατρὶς, Patria.
πατρολώας, Parricida. P.
πατροκτονία, Parricidium.
πατροκτονίας, Parricidio. P.
πατροκτόνος, Parricida, Parricida. P.
πατρὸς ἀδελφὸς, Patruus.
πατρὸς ἀδελφὴ, Amita.
† πατροφάγος, Polio. P.
πατρώζω, Patrisso.
πάτρων, Patronus.
πάτρων, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἐλευθερώσας, Patronus. P.
† πατρωνεύω, Patrocinor.
† πατρώνισσα, Patrona.
πατρῷοι θεοὶ, Penates, singulare non habet, Penates P.
πατρῷος, Paternus.
πατρωὸς, Vitricus.
πατρωὸς, Vitricus. P.
πατρῷος, Avitus. O.

πατταλεύω, Palo. O.
Πάτταλος, Palus, Paxillus. O.
Πατῶ, Calco.
πατεῖ, Calcat. P.
Παύομαι, Desino, Cesso, Pauso. O. Desino. O.
παύεται, Desinit. P. Cessat. P.
παῦρος, Paucus adver. O.
παῦσις, Interdictum. P.
παυστέα, Conpescenda. P.
παύω, Sedo, das. O.
† πάφος, Crassicies. O. [πάχος.]
Παχεία, Grassa.
Πάχνη, Pruina, Gelu, Stiria, Pruina. P. Glacia. P. Pruina. S. Gelu. S.
πάχνας, Pruinas. P.
παχνώδης, Glacialis.
Πάχος, Crassitudo.
παχὺ, Spissum. P.
† παχυδερμεῖ, Obcallet. P.
† παχυκάρδιος, Brutus, Stolidus.
παχυλὸς, Crassus. O.
παχύνομαι, Pinguesco. O.
παχύνους, Grassibus.
παχύνω, Grasso, Pinguefacio. O.
παχὺς, Bassus, Grossus, Crassus, Solox. P. Obesus. P. Crassus. P. Grassus. P. Pinguis. O. Grossus. O.
παχὺς ὑποκοριστικῶς, Bassulus.
παχύτατος, Pinguissimus.
παχύτης, Bassilitas, Crassitudo. E.
πέδαι, Compedes. P.
πεδεινὸς, Campestris.
πεδέω, Præpedio. O. Cano. O. Vincio. O.
Πέδη, ὁ δεσμὸς, Compes.
πέδη, Pedica. O.
πεδήρης, Talaris. O. [ποδήρης.]
πέδια, Arva. P.
πεδιὰς, Campania. P.
† πεδίζω, Compedo.
πέδιλα, Talaria. P.
πεδινὰ, Campestria. O.
Πεδίον, hic Campus, Campus. P. Planetia. E.
πέδον, Solum. O.
πέζα, Limbus. P.
πεζας, Pedestre. P.
Πέζα, ἡ κυκλὰς, Limbus.
πεζεύω, Pedito.
† πέζευμα, Peditatus. O.
† πεζίδιον βασιλικὸν, Diadema.
† πεζίδιον γυναικός.
πεζὸς, Pedes, Pedester, Pedestris, Pedes. P.
πεζοὶ, Pedites. E.
πεζὸς, Pedester. P.
πεζὸν, Pedestre. P.
πεζὸς λόγος, Pedestris oracio, Prosa oracio, Prosa. O.
Πειθανολογία, Subtilitas verborum, Verborum suavitas, Verborum suavitas. P.
πειθανὸς, Lepidus, Verisimilis.
πειθανὸν, Verisimile. P. Suadibile. O.
πειθαρχία, Obtemperancia, Obediencia, Obsequia. P. Obra. E.
πειθαρχῶ, Obtempero, Pareo, Obedio, Obsequor, Morem gero. P.
πειθαρχεῖ, Paret. P. Obtemperat. P.
πειθαρχῆσαι, Obtemperare. P.
πείθεται, Paret. P.
πειθήνιος, Obtemperans, Obsequens, Morigerus, Dicto audiens. P. Moriger. O.
πείθομαι, Pareo, Obaudio, Obedio. O.
πείθω, ῥῆμα, Persuadeo, Suadeo. P.
πείθειν, Alligere. P.
πειθὼ, ὄνομα, Suadella, Obtemperancia, Obsequium. P.
πειθὼ, ἡ θεὸς, Suadela. P.
πεινάω, Esurio. O.
πείνη, Esuries, Fames. O.
πεινῶ, Esurio, Esurio. P.
πεῖρα, Experimentum, Experimentum. P. Documentum. P. Peritia. P.
πειράζω, Tempto, Mancupor.
πειράζει, Temptat. P.
πειράσας, Expertus. P.
πειράσαι, Adfectare. P.
πειρασθεὶς, Expertus. P.
πεῖρα μανθάνω, Compertum habeo.
† πείραμα, Tentamentum. O.
πειράω, Solicito, as. O. Attento. O.
πειράομαι, Tento, as. O.
πειρασμὸς, Temptacio, Temptamentum, Tentatio. O.
πειρατεύω, Predo.
πειρατὴς, Predo, Predonis. O.
πειρατικοῦ σκάφους εἶδος, Stlatta. P.
† πειροσις, Flamen. E. [Gl. L. Gr. πρύτανις.]
πειρῶ, Enitere. P.
πειρῶμαι, Conor, Nitor, eris. O. Experior. O.
† πεκούλιον, οὐσία ὑπεξούσιον ἢ δούλου, Peculium.
πέλαγος, Equor, Pelagus, singulariter tantum Pelagus declinabitur, Æquor. P. Æquor, Mare. O.
πελαργὸς, Ciconia, Ciconia. P. Ciconia. S. Ciconea. E.
πελατεία, Clientela. O.
πελάτης, Cliens. O.
πελεκᾶ, Dolat. P.
† πελεκάνος, θαλάσσιον ὄρνεον, Fulica.
πελέκημα, Fomis, Fomes, Assula. S.
πελεκητὴς, Dolator.
† πελέκιον, Securicula.
πέλεκυς, Secura, hoc Serum, Securis. P. Securis. S. Dolabro. E. Bipennis. S.
πέλεκυς δίστομος, Bipennis.
πελεκῶ, Dolo, Fomeo.
πελιδνὸν, Libidum, Libens.
πελιδνὸς, Lividus. O.
πελιδνοῦμαι, Liveo, esco. O.
πέλιος, Luridus. P. Lividus. P.
πελιότης, Livor. P.
πελίωμα, Livor. P.
πέλλα, Mulctrum. O. Mulctra. O.
† πελλοράφος, Pellarius. P.
πέλμα, Calcanium, Solum, Planta. O.
πέλματα, Plantæ. P. Calcania. E.
† πελματώδης, Plantaris, re. O.
πελτάριον, Parmula. O.
πελταστὴς, Manipulus, Parmularius. O.
πεμπάζω, Missiculo. O.
πέμπτης ἡμέρας, Nudius quintus.
πέμπω, Mitto, Allego, gas. O.
πεμπόμενα βέλη, Jacta, Misselia. E.
† πέναλμος, Famelicus. E.
πένης, Pauper, Pauper. P.
πενθεῖ, Luget. P.
πενθερὸς, Socrus, Socer, Socer. P. Socrus. P. Socerus. E.
πενθερὰ, Socrus.
πενθικὸς, Lugubris. O.
πένθιμον, Lugubre, Flebile.
πένθιμος, Funestus. P.
πένθος, Luctus, Funus, Funus. P. Luctus. P. Luctus. S.
πενθῶ, Lugeo, Funesco.
πενία, Pauperia, Pauperies, Paupertas. P. Pauperies, pertas. O.
πενιχρὸς, Pauper. O.
† πενόλης, Penula.
πένομαι, Indigito.
† πενταετηρία, Quinquennium. S.
πενταετηρὶς, Quinquennium, Lustrum, Quinquennium. P. Lustrum, Quinquennium. S.
πενταετηρικὸς, Lustralis, Quinquennalis.
πενταετηρικὸν, Lustrale. P.
πενταετὴς, Quinquennalis.
πενταετὴς χρόνος, Quinquennalis. P.
πένταθλον, Quinquertium. O.
πένταθλος, Quinquertius, Quinquetris. P.
πεντάκις, Quinquiens, Quinquies. P.
πεντακόσια, Quingenta.
† πενταούγκιον, Quincunx.
πεντάπλουν, Quinqueplum. P. Quindluplum. P.
πενταπλοῦς, Quinqueplex.
πενταπλῆ, Quinqueplex.
† πεντάπους, τὸ ὄρυγμα, Carrecta.
πεντὰς, Quinio.
πέντε, Quinque, Quina.
† πεντεκαιδεκαετηρὶς, Quindecennium.
πεντετηρὶς, Lustrum. E.
πεντήκοντα, Quinquaginta.
πεντήρης, † πεντάκωπος, Quinqueremis.
πεντήρης, Quinqueremis. P.
† πεντουγκίαι, Quincunces. O.
† πεζὸν ἱμάτιον, Prosapexa tunica. P. [πεκτόν.]
πεὸς, Muto nomen. O. Mutunium. E.
πεπαιδευμένος, Solers, Doctus, Eruditus, Eruditus. P. Doctus. P.
πεπαίνομαι, Maturesco. O.
πεπαίνεται, Flavescit. P.
πεπαίνω, Maturo, as. O.
πεπαλαιωμένοι, Inveterati. O.
πεπανὸς, Maturus, Mitis, Passus.
πεπανὴ, Matura, Mitis.
πέπανσις, Maturitas. O.
πεπατέμενόν ἐστιν, Calcatum est. E.
πεπεδημένος, Compeditus, Conpeditus. P. Compeditus, a, um. O.
πεπειραμένος, Expertus.
πέπειρος, Maturus, Mitis, Adultus. P. Maturus. O.
πέπειρος πανουργίας, Inveteratus.
πέπεισμαι, Liquet mihi. P. Certus sum. P.
πέπεισται, Certum habet. P.
πεπεραιωμένος, Transactus. P.
πεπεραιωμένη, Perfecta. P.
πεπεραιωμένον, Perfectum. P.
πεπέρι, Peper, Piper. O.
πεπηγὸς, ἐπὶ ὕδατος, Gelidum.
πεπεταύρισται, Cernuit. P.
πέπηγα, Obrigeo. O.
πεπηγμένον, Gelatum.
πεπηγὸς. ἐπὶ ξύλου καὶ ἄλλης ὕλης, Fixum.
πέπηγεν, Hæret. P.
πεπηγὼς, Rigidus O. Glacialis. O.
πεπηρωμένος, Cæcatus, Orbus. O.
πεπιλωμένον, Concretum. P.

πεπισσωμένος, Picatus.
πεπλανημένως, Palatim. O.
πεπλασμένος, Fictus, Falsus.
πεπληγμένον, Lacerum. P.
πεπλημμεληκέναι, Perpetrare. P.
πεπλημμέληται, Admissum est.
πεπληρωμένος, Plenus, Confertus.
† πεπληρωμένως, Plene, Abunde.
πέπλος, Indumentum, Palla. P. Palla. P. Flaminium. O. Pallium. E.
πεπλυμένον, Lutum.
πεπλυμένος, Lotus. P.
πεπλυμμένα, Lota. E.
πεποθημένον, Exoptatum. P. Depensa. P.
πεποθημένος, Exoptatus.
πέποιθα, Confido, Fretus sum, Fido, Comfido. P.
πεποίθησις, Confidencia, Fiducia, Fretus, Fiduciat. P.
πεποιθὼς, Confisus, Fretus, Fidens, Fretus. P.
πεπολιορκημένος, Obsessus.
πεπολιορκημένον, Obsessum. P.
† πεπολιωμένος, Canus.
πεπορθημένος, Populatus.
πεπραγμένα, Gesta. P.
πεπραγμένος, Actus, a, um. O.
πέπραχεν, Vendidit. P.
πεπρωμένη, Parca, Parca. P.
πεπρωμένον, Parcatum, Fatale. O.
πέπτω, Digero, Verto.
πεπυγισμένος, Percisus, Pædicatus. P.
πεπυκασμένος, Crinitus. P.
πεπυργωμένος, Turritus.
πεπύρωται, Calet. P.
πεπώκει, Biberat. P.
πέπων, Pepo.
πεπωρωμένος, Profligatus.
περαίνω πράγμα, Perago, Conficio. O.
περαίνει, ὡς ἐπὶ αἰσχροῦ, Percidit. P.
περαιτέρω, Amplius, Ulterius, Ulterius. P.
περαιῶ, Termino.
περαιοῖ, Peragit. P.
περαιῶσαι, Terminare. P.
περαιῶσαι, Perorare. P.
† περαιωτικὸν, Penetrabile. O.
πέραμα, Transicio, Transitus. P.
πέραν, Trans, Ultra.
πέραν θαλάσσης, Trans mare. P.
πέρας, Terminus, Finis, Effectum, Solumen, Effectum. P.
πέρας, Clausula. O.
πέρατι παραδοθῆναι, Effectui mancipari. P.
πέρας, Tenus. P. Denique. P. Demum. P. Denique. P.
περάσιμος, Penetralia.
† περατικοὶ, Transfluminales. P.
πέρα τοῦ, Supraquam.
περατόω, Termino. O.
περγαμηνὴ, Membrana. O.
πέρδιξ, Perdix, Gallina rustica.
πέρδομαι, Pedo, Pepedo.
πέρδω, Pedo. P. Pedo, dis. O.
πέρθω, Vasto, as. O.
περὶ, Circum, Circa, Circiter, Am, De, Erga, Per, Am. P. De. P. Circiter. P.
† περιάγαμαι, Demiror. O.
περιάγω, Circumago, Circumduco, Ductito. O. Circino, as, Circumago, Traduco. O. Ambigo. O.
περιαγωγὴ, Ambages. O.
περιαιρεθεὶς, Ademptus. P.
περιαίρεσις, Circuncisio. E.
περιαιρέσεις, Digestæ. E.
περιαιρετὸς, Exemptilis. O.
περιαιρῶ, Amputo.
περιαιρεῖ, Amputat. P.
περίακτον, Versatile. O.
περιαλγὴς, Anxius. O.
περίαπτον, Monile. O.
περιάπτω, Obdo.
περιαυχένιον, Liliolum. E.
περὶ ἀφηλιοτῶν, De solanis. E.
περιβάλλω ἱματίῳ, Amicio, Cooperio.
περιβάλλομαι ἱμάτιον, Amicior.
περιβάλλω πράγματι ἢ τιμωρίᾳ, Adficio.
περιβάλλω, Circumjacio. O. Ambio. O. Amplector. O.
περιβάλλει, Adficit. P.
† περίβασις, Incessus. S.
περιβεβληκέναι, Adfecisse. P.
περιβεβλημένος, Opertus, Obsitus, Circumamictus, Circumsessus, Amictus. P.
περιβεβρωμένος, Ambesus, Exesus.
περιβιοῦν, Supervivere. O.
περιβλέπομαι, Circumvideo, Circumspicio.
περιβλέπεται, Circumspectat. P.
περίβλεπτος, Spectabilis, Lustrabilis, Conspicuus. P.
περίβλεπτον, Conspicuum. P.
† περιβλεπτότης, Spectabilitas.
περίβλημα, Palla.
περιβόητος, Perspicuus, Inlustris, Liquidus.
περιβόητος, Pervulgatus.
περιβοθρῶ, Circumfosso.
περιβόλαιον, Amictorium, Amictus, Opertorium, Opertorium, Amictus. S. Amictus. S.
περιβολαῖον, Copertorium. E. Cervicolem. E.
περιβολαίου, Amiculi. P.
περιβολὴ, Amictus, Concursus. P. Gestamen. O.
περίβολος, Territorium, Conspectum. P. Murus. P. Ambitus, us. O. Mœnia. E.
περίβολοι, Menia, singulare non habet, Caulæ. P.
† περιβοτανίζω, Obherbesco. O.
† περιβωμίζειν, Lustrare, Circuire. E.
περιγίνομαι, Supero. P. Præverto. O. Potior, iris. O.
περιγίνεται, Adipiscitur. P. Exuperat. P.
περιγίνεσθαι, Restare. O.
περιγινόμενος, Superstes. O.
περιγινομένης τῆς ἁλὸς, Superante salo. P.
† περιγλυκύνομαι, Obdulcesco. O.
† περιγραφεὺς, Circumscriptor. P.
Περιγραφὴ, Circumscripcio, Fraus, Circumvencio, Circumscriptio. E.
περιγραφῆς, Deceptionis. P.
περιγραφαῖς, Fraudibus. P.
περιγραφὴ, οἰκοδομῆς, ἤ τινος ἔργου ἢ εἴδους, Liniamentum.
περιγραφὴ εἴδους, Liniamentum. P.
περιγράφω, Circumscribo, Persolvo. P. Lituro. O. Deleo. O.
Περιδεδεμένος, Circumligatus.
περιδέδια, Pertimesco. P.
Περιδεὴς, Timidus, Pavidus. O.
περιδεησμαι, Trepidat, Festinat. P.
† περιδειπνίζει, Pascit. P.
περίδειπνον· λύχνους γὰρ ἅπτειν ἐν πένθει οὐ θέμις, Silicernium. P.
περιδέξιος, Equemanus, Ambimanus. P.
περιδέραιον, Monile, Collare. O.
περιδίδωμι, Circundo.
† περιδιώκει, Persequitur. P.
† περιδρομεὺς, Ambiciosus.
περιδρομὴ, Ambitus, Ambitus. P. Ambitus. S.
περιδρομὴν, Ambitum. P.
περιδρομαὶ, Ambitiones. P.
περιεγένετο, Superavit. P. Natus est. P. Adeptus est. P.
† περιεδρεύω, Obsidior. O.
περιεῖλεν, Amputavit. P.
περιειλημένος, Obsitus. O.
περιείληπται, Comprehensum est. P.
περίειμι, Supersum, Redundo. O.
περιεκτικὸς, Tenax. P.
περιελαύνω, Circumago.
περιέλευσις, Circumvencio, Obitus. S.
περιελήφθη, Deerit. P.
περιέλκω, Circumduco.
περιέπω.
περιεργάζομαι, Sciscitor, Ociose ago.
† περιεργασία, Angaria. P.
περίεργος, Curiosus, Vesanus. P. Curiosus. P. Perspicax. P. Operosus. P.
περιέρχομαι, Circumeo, Circumvenio, Lustro, Ambio, Obeo, Obambulo, Peragro.
περιέρχεται, Circumit. P. Lustrat. P. Ambit. P. Peragrat. P.
περιεσκεμμένος, Consideratus. O.
περιεσκεμμένως, Considerate. P.
Περιέστηκα, Circumsisto.
περίεστιν, Superstit. P. Extat. P.
† περιεσφραγισμένα, Urbata. P.
περιέφραξεν, Sæpsit. P.
περιέχει, Continet et Cohercet. P.
περιέχεται, Conprehensum est. P.
περιεψύγη, Perfrixit. P.
† περιζάνω, Perfrixit. P.
περίζωμα, Cinctum, Lombare, Ventrale, Lumbare. O.
† περίζωσις χιτῶνος, Præcinctus.
περιζωννύω, Accingo, Circumcingo, Præcingo.
περιζῶστρα, Subligaculum. P.
περιηλθα, Devoluta. P.
περιηχοῦμαι, Trepido, Personο, as. P.
περιηχῶ, Obstrepo, Circumsono.
περιηχεῖ, Obstrepat. P.
περίθεσις, Circumposicio.
† περιθήκη, Galericulum. S.
περιθρυλλῶ, Devulgo.
† περιϊππάζω, Obequito.
περιΐσταμαι, Circunsisto.
περιΐστημι, Adigo. P.
περικαθαίρω, Purgo. P.
περικαθαίρει, Lustrat. P.
περικάθαρμα, Purgamentum, Lustramentum.
περικάθημαι, Circumse-

deo, Circumsesso, Obsideo.
περικαθίζεσθαι, Obsidere. P.
περικάθισις, ἡ πολιορκία, Obsidio.
περικαίω, Amburo.
περικάλυμμα, Opertorium. O.
περικαλύπτω, Cooperio, Obnubo. O.
περικάμπτεται, Deplectitur. P.
† περικάμπτης, Tergiversator,
περικάμπτω, Circumflecto, Deflecto, Tergiversor.
περικάμπτει, Tergiversatur. O. Devitat. P. Tergiversatur. P.
περικάμψαι, Renitare. P.
† περίκαμψις, Tergiversatio. P.
περικατεαγὼς, Amfractus. P.
† περικατεάσσω, Fringo, Infringo.
περικεκαυμένος, Adustus, Ambustus, Ambustus. P.
περικεφαλαία, Galea, Crista. P. Cassis. P.
περικεφάλαια, Galea. P.
περικεφαλαίας λόφος, Crista.
περικεχρισμένος, Oblitus. O.
περικεχρυσωμένος, Inauratus.
περικλάω, Offringo. O.
περικλείω, Circumcludo, Obsero, as. O.
† περίκλεινον, Torale. P.
† περίκλιτρον, Torale. E.
† περικλύσματι, Aspergine. P.
περικλυσμοὶ, Ellubiones. P.
περικλῶ, Fringo, Infringo.
περικνημῖδες, Ocrea. P.
† περικνημίδια, Tibialia. O.
περικοπὴ, Amputacio.
περικόπτω, Amputo, Circumcido.
περικόπτει, Amputat. P.
περικράνιον, Cervical. P.
περικρατέω, Pertineo. O.
περικρατῶ, Detineo.
† περικρυερὸς, Prægelidus. O.
† περικτᾶται, Adipiscitur. P.
† περικτηθέντα, Parta. P.
† περίκτησις, Peculium. P.
† περικυκλεύω, Circumeo, Circumdo.
† περικυκλεύει, Perturbat. P. Inlustrat. P.
περικυκλῶ, Contineo, Circundo.
περιλαμβάνω, Intercipio.
περιλαμβάνω, ἐπὶ ἀνθρώπου, Amplector, Complector.

περιλάμπω, Conluceo.
περιλάμπει, Conlucet. P.
περιλείπεται, Restat, Superest, Residet, Superest. P.
περιλελειμμένοι, Superstites. P.
περιληφθεὶς, Adfectus. P.
περιλειφθήσεται, Supersit. P.
περίληψις, Amplexus.
περιλιμπάνεται, Residet.
περιλιμπάνομαι, Supersum.
περιλιμπανόμενος, Superstes.
† περίλυσις, Repudium. P.
† περιλύω, Persolvo. P.
περιμένω, Præstolor, Opperior, Exspecto, Operior. O. Moror. O.
περιμένει, Præstolare. P.
περιμένειν, Præstolari. O.
† περιμήρια, Feminalia.
περίνεος, Coleus. O.
περινοστέω, Oberro. O. Peragro. O.
περινοστῶ, Circito, Peragro, Lustro, Obambulo. O.
περινοστεῖ, Perturbat. P. Peragrat. P.
περινοστεῖν, Spaciari. O.
περινοῶ, Sagio, gis. O.
πέριξ, Circum, Circum. P.
περιξηραίνομαι, Obaresco. O.
περίξυσόν με, Distrigila me. E.
περιξύω, Rado, Derado, Stringo, Destringo.
περιξύει, Destringit. P. Distringit. P.
περιοδεία, Circitus. E.
† περιοδία, Circuitus, Circitura.
† περιοδεύσιμος τόπος, Amfragosus, Amfractus, Ambago.
περιοδεύω, Obambulo, Circumeo.
περιοδευτὴς, Circitor, Lustrator.
περίοδος, Amfractus, Circuitus, Ambago, Ambitus. P.
περίοδοι, Ambages. P.
περίοδος, Circuitio. P. hic Anfractus. S. Circuitus. S. Ambitio. O.
περιοικία, Territorium. S.
περίοικοι, Circumhabitatores.
περὶ ὅλου, De toto.
περιόντα, Superstitem. P.
περίοντος, Superstitis. P.
περίοπτος, Conspectus. P.
περιοραθεῖσα, Ancodata. P.
περιοργασθεῖν, Inspectæ. P.
περίορθρον, Diluculum. O.
Περιορίζω, Limito.
περιορισμὸς, Terminacio, Diffinicio.
Περιορῶ, Despicio.

οἱ περὶ ὅρων διαγινώσκοντες δικασταὶ, Arbares scodales, Lib. de off. Proconsulis. P.
Περιουσία, Copia, Abundancia, Peculium. P. Facultas. O. Substantia. E.
περιουσίαι, Opes. P.
περιουσιώτερος, Abundancior.
περὶ οὐρανοῦ, De cælo. E.
Περιοχὴ βιβλίου, Argumentum.
περιοχὴ ῥαψωδίας, Argumentum. P.
περιοχὴ πόλεως ἢ τόπου, Periocha, Circuitus.
περιοχὴ, Continencia. P. Indago.
περιοχῆς, Tenore. P.
περιπαθὴς, Tristis. O.
περιπαθὸς, Perpessus. O.
περιπατέω, Ambulo. O. Deambulo. O.
περιπατεῖ, Ambulat. P.
Περίπατος, Ambulacio, Ambulacrum. P. Ambulatio. S. Deambulatorium. O.
† περιπατητὴς, Ambulator.
περιπατητικὸς, Ambulator. O.
† περιπεπλεγμένως, Perplexe. P.
περιπεφλεγμένος, Ambustus. P.
Περιπεφραγμένος, Circunseptus.
Περιπείρω, Adfigo, Adfixo.
περιπεποιημένον, Affabrum. O.
† περιπεταλῶ, Stagno. P. Stagno. E.
† Περιπήσσω, Circumfigo.
Περιπίπτω, Incido, Inruo.
περιπλακεῖς, Irretitus. O.
περιπλάττω, Oblimo. O.
Περιπλέκω, Amplexo, Complexo, Circumplecto.
περιπλέκομαι, Amplector, Complector.
περιπλέκεται, Complectitur. P.
περιπλευμονία, Lateris dolor. E.
περιπληθὴς, Prægrandis. O.
περιπλοκὴ, Complexus, Amplexus. P. Complexus. S. Amplexus. S.
Περιπλύνω, Circumlavo.
περιπνευμονικὸς, Pulmonarius. O.
Περιπνέω, Perflo.
† περιπόδιον, Limbus. P.
περιπόθητος, Bilis.
περιποιεῖται, Officit. P.
περιποιεῖσθαι, Autorare. O.
περιποιηθὲν, Partum. O.
περιποίησις, Insicio, Adjectio, Officina. P.

περιποιοῦμαι, Demereo, O. Indipisco. O.
περιπεποιημένος, Partus, part. O.
περιποιῶ, Adicio.
περιποιοῦσιν, Tribuunt. P.
περιπολέω, Lustro. O.
περὶ πολλοῦ, Tanti. P.
περίπολοι, Calatores. P. Circitores. O.
περιπόρφυρα, Prætexta. P.
περιπόρφυρος συγκλητικὴ, Prætexta toga.
περιπόρφυρος, Prætexta toga. O.
† περιποτάμιοι, Amnenses. O.
περίπου, Circiter. O.
περιπτύσσομαι, Plector, Complector.
περίπυστος, Ligatus.
περιραίνω, Conspargo.
† περιραντὴρ, Spargine.
περιῤῥαντήριον, Aspergillum. O. Annula. O.
† περιράπτω, Suo, Cusio.
† περιρέμβεται, Pervagatur. P.
περιρέω, Duo.
περίῤῥυτος, Duens, Circumflexus. P.
περὶ ῥώσεως, De incolumitate. P.
περισάττω, Aggero. O.
περίσεμνος, Dehonestus. O.
Περισκάπτω, Fodio.
† περισκελίζει, Supplantat. P.
περισκελίδες, Feminalia. O.
Περισκέπω, Detego, Deoperio.
Περισκοπῶ, Circumspicio, Exploro.
περισκοπεῖ, Perlustrat. P.
περισκόπει, Præstolare. P.
Περισμήχω, Detergo.
Περισπασμὸς, Distractio.
Περισπούδαστον, Operæ precium, Studiosum, Opere pretium. P.
περισπαθεὶς, Destrictus. P.
περισπάω, Distraho. O.
περισπῶ, Circumflecto.
περισπῶ ἀπό τινος, Destringo, Avello, Distineo. O.
περισπᾷ, Destinat. P. Aucat. P.
περισπωμένη, Circumflexa, Circumducta. P.
† περίσσευσις, Abundancia.
περισσεύω, Abundo, Superfluo, Supersum.
περισσεύει, Superat. S. Superest. P. Suppetit. P.
περισσεύειν, Abundare. P.
περισσῶς, Abunde, Abundanter, Abunde. P.
περισσὸς, Superfluus, Supervacuus, Supervacaneus. O.

περισσεύματος, Abundantiae.
περίστασις, Circumstatio.
περιστέλλω, Praestringo. O. Orno, as. O.
περιστέλλω νεκρὸν, Pollingo. P.
περιστερὰ, Columba, Columbula. P.
περιστερεὼν, Columbarium, Columbarium. O. Columbare. E.
περισπᾷ, Avocat. P.
περιστίζω, Circumpungo.
περιστίλβω, Radio, Praefulgeo. O.
περιστοιχίζω, Circumeo, Circumvenio.
περιστόμιον, Rictus.
περιστόμιον φρέατος, Puteale, Puteal. P.
† περιστομὶς φρέατος, Puteal. S.
περιστρέφω, Intorqueo.
περίστρωμα, Stragulum. P.
περίστυλον, Mancio, Peristilium. P. Columnatum. E.
περίστῳον, Atrium. P.
περισυλάω, Expilo. O. Compilo. O.
περισύρω, Vello. O. Lacero. O.
περισφύριον, Talare. P.
περιτείνει, Distendit. P.
περιτετμημένος, Circumcisus.
περιτέμνω, Amputo, Circumcido.
περιτίθημι, Circumpono. Tribuo, is. O.
περιτομὴ, Circumcisio.
† περίτομοι, Recutiti. P.
περὶ τὸ τεῖχος, Pomerium.
ὁ περὶ τὸ τεῖχος τόπος, Pomaerium. P.
ὁ περὶ τοῦ καθήκοντος, Officialis. O.
περιτραχήλιον, Monile, hic Falarus, Collare, Collarium. P.
περιτρέπομαι, Titubo, Procello, is. O. Pervallo. O. Redigo. O.
περιτρέχω, Scurro, Circumcurro.
περίτρομος, Tremebundus. O.
περίτροχον, Rotundum. O.
περιτρωγὶς, Ambesus. O.
περιτρώγω, Circumedo, Ambedo, Peredo. O. Obrodo. O.
περιτρώγει, Rodit. P.
περίττευμα, Abundancia.
περιττεύω, Superfluo, Supersum, Abundo.
περιττεύει, Redundaret. P.
περιττὸς, Superfluus, Supervacuus, Supervacaneus, Supervacuus. O.
περιττὴ, Superflua, Supervacua, Supersticiosa, Supervacua. P.

περιττὸν, Superforaneum. O.
περίττωμα, Excrementum. O.
περιτυγχάνει, Nanciscitur. P.
† περιυπνίσατε, Expergiscite. P.
† περιυφαίνω, Obtexo. O.
περιφάνεια, Perspicuitas. P.
περίφανον, Pergula. E.
περιφανὴς, Inlustris, Nobilis.
περιφανῶς, Evidenter. P.
περιφερὴς, Convexus, Devexus, Teres.
περιφέρεια, Circulus, Convexitas, Convexus. P. Circulus. P. Devexo. P. Globus. S.
ἡ περιφέρεια θαλάσσης, hic Margo. S.
περιφέρεια, Convexus. S.
περιφερὴς σάλπιγξ, Classica.
περιφερὲς, Convexum. P. Anfractum. P.
περιφέρομαι, Palor, aris. O. Vagor, aris. O. Pervago, gor. O.
περιφέρω, Circumfero, Perfero. O.
περιφέρειν, Perferre. P.
περιφεύγω, Defugio.
περιφλέγω, Uro, Amburo, Amburo. O.
περίφοβος, Trepidus, Trepidus. O. Pavens. O.
περιφοβοῦμαι, Paveo, es. O.
† περιφοράριος, Regula, Circumlator. P.
περιφορέω, Aggero. O.
† περιφόρημα, Ferculum. E.
† περίφορος, Formidolosus. O.
περίφραγμα, Conseptum, Conseptum. O.
περιφράγματα, Sepes.
περίφρακτος, Confractus.
† περίφραξις, Objectus, Objex, Conseptus.
περιφράττειν, Obstipare. O.
περίφρασις, Circumlocucio, Circumlocutio. P.
περιφράττω, Circumsepio, Intersepio.
περιφράττω, Dissepto. O.
† περιφορεῖ, Perturbat. P.
† περιφυτεύω, Obsero. O.
περιχαρακόω, Obvallo. O.
περιχαρακῶ, Vallo, Circumvallo.
περιχάραξις, Circumductio, Urbacio.
περιχαρὴς, Bundus.
† περιχείρια, Viriolae. P. Armillae. P.
† περιχέριον, τὸ ψέλιον.
περιχρίω.
† περιχρίζω, Oblinio. O.

περίχρυσα, Inaurata. E.
περίχρυσον.
† περιχρυσωτήριον, Perfusorium. E.
† περιχύτης, Perfusor, Mediastrinus. P.
περὶ χωρίου, Praediatorius. O.
περίχωρος, Ritorium, Territorium. P.
περίψημα, Scobs. O.
† περιψίλωσις.
περιψοφῶ, Repo, Circumsono.
† περίψυχρος, Praefrigidus. O.
περιψύχω.
περίψυξις, Refrixio.
περιώμιον, Supparus. O.
περὶ ὧν, De quibus. P.
περιὼν, Superstes, Superstes. P.
πέρκα, ἰχθὺς, Perca.
περκάζω, Arior.
περκάζει, Riat.
πέρκη, Perca. E.
πέρνης, Tilans. P.
περόνη, Fibula.
περόνη, Subula. P. Subla. P. Acicula. O.
περόναι, Vertebrae. P.
περπερεύομαι, Perperam ago, Perperam ago. P.
πέρπερος, Perperus. P. Vanus. E.
Περσεφόνη, Proserpina, Proserpina. P. Proserpina. P.
Περσικὸν, Persicum, Pessicum. E.
πέρυσι, Anno praeterito.
περυσινὸν, Annotinum.
περῶ, Traicio, Trano.
πέσημα, Casura. O.
πεσοῦνται, Concadent. P.
πεσσὸς, Taxillus. O.
πέσσω, Infermito. E.
† πεστὸν, Cumulum. P. [πιεστὸν, Cumulatum, Vulc.]
πεσὼν, Elisus. P.
πετάζω, Pando, is. O.
πέταλον, Blatteum, Lamina, Brattea. P. Lamella, Lamina. S. Bractea. S. Blattea. E.
πέταλα, Lamae. O.
† πεταλοποιὸς, Bracharius. E.
† πεταλουργὸς, Blattearius.
πέτασος, Fastigium.
πέταται, Volat. P.
πεταυριστὴς, Cernulus. P.
πεταυρισταὶ, Cernuli. P.
πετεινὸς, Volucris, Volucer.
πέτομαι, Volo, as. O.
πέτρα, Saxum, Cautes, Silex, Saxum. P. Saxum. S. Saxa. E.
πέτρα, Rupes. O.
πετραῖος, Saxatilis. P.
πετραῖοι, Saxatiles. P.

πέτρινον, Saxeum. P.
† πέτρις, δένδρον, Cerrus. P.
πέτρος, Lustrum, Olestrum.
πετροσέλινον, Olusathrum. P.
πετρώδης, Saxosus.
πέττω, ito, Pinso, sas. O.
πευθὴν, Mandator. E.
πεύκη, Larix, Pinus, Teda, Pinus. P. Sappinus. P. Taeda. P. Picea.
πεῦσις, Interrogamentum, Rogamentum, Interrogacio.
† πεύστης, Percunctator. P.
πεφανερωμένην, Patefactam. P.
πεφεισμένως, Parcius. P.
πεφορτισμένη, Onusta. P.
πεφροντισμένος, Accuratus.
πεφοιτηκέναι, Manasse. P.
πεφροντικότα, Suspensum. P.
πεφρυγμένος, Torridus, Tostus. P.
πεφρυγμένη κριθὴ, Mola.
πεφυκὼς, Natus.
πεφυλαγμένως, Caute.
πεφυσημένος, Tumidus, Aemidus. P. Inflatus. E.
πεφυτευμένος, Plantatus.
πῆ, Quorsum. O.
πῆ ἄρα, Quonam. P.
πηγαῖος, Fontanus. O.
πήγανον, Ruta, Ruta. S.
πηγὴ, Fons, Fons. P.
† πηγημαῖον, Fontanum.
† πηγίον, Fonticulus. O.
πῆγμα, Confixum.
πήγνυμαι, Hereo, Figor, Dirigeo, es. O.
πήγνυται, Gelat. P.
πήγνυμι, Figo, Gelo, Pango. O.
πηγνύω, Figo, is. O. Gelasco. O.
πηγνύει, Pangit. P.
πηδάλιον, Gubernaculum, Clavum, Serraculum, Gubernaculum. P.
πηδάλια, Gubernacula. E.
πηδάω, Salio, lii. O.
Πήδημα, Saltus, Saltus. S.
† πηδητὴς, Pedicio, Saltuosus.
† πηδητικῶς, Saltim. O.
πηδῶ, Salio.
πηδᾷ, Scaturrit. P. Salit. P.
Πηκτὸς, Fixus, Gelatus.
πηλαμὶς, Sarda. E.
Πηλαμὺς, ἰχθὺς, Pelamys, Sarda, Cubitum. S.
Πηλίκος, Quantus.
πηλίκος δήποτε, Quantuscunque.
πηλίκον, Quantum. P.
Πήλινος, Luteus, Luteus. P.
πήλινον χρῶμα, Luteum. P.

Πήλιον, Pilleum.
πηλοποιὸς, Coactilarius. P.
Πηλὸς, Argilla, Lutum, Offimentum. P. Lutum. P.
πηλὸς λευκὴ, Arcilla. P.
πηλοῦσθαι, Lutescere. O.
πηλόω, Luto, tas. O. Deluto. O. Collutilo. O.
πηλώδης, Lutosus, Lutulentus.
πηλώδεις τόποι, Lamæ. P.
πήνειον, Panucellium. P. [πηνίον, Salm.]
Πηνίον, Penus, hæc Penucula, Panicola. E.
† πηνιστήριον, Panuculum.
πῆξαι, Defigere. P.
Πῆξις, Fixus, Fixio.
Πήρα, Mantica, Follis.
πήρα, Mantica. P.
Πηρὸς, Cæcus, Orbus, Orbus. P. Mancus. O. Orbicus. E.
πηρόω, Orbo. O.
πηρῶ, Cæco.
Πήρωσις σώματος, Mutilacio.
πήρωσις, ἡ στέρησις, Orbacio, Orbitudo.
πησσόμεναι, Concretæ. P.
† πῆσσος, Pisus.
Πήσσω, Figo, Gelo.
πήσσει πάλον, Pangit. P. Figit. P.
πησσόμεθα, Adfigimur. P.
πῆχυς, Ulna, Cubitum, Ulna. P. Cubitus. P. Cubitum. S.
πῆχυς εἰς ἥμισυ, Secubitum.
πιάζεται, Deprehenditur. P.
πιαίνω, Hubero. O. Opimo. O. Impinguo. O.
† πιαστήριον, Pressorium. P.
† πιγκέρνης, Pocillator.
πίδαξ ὕδατος, Scatebra. P.
πίδακες ὑδάτων, Latices. P.
πιὲ, Bibe. E.
Πιέζω, Prendo, Presso, Premo. O. Stringo. O.
πιεαυδη, Pueruli. E.
πίεσις, Pressus.
† πιέσιμον, Pressivum.
πιεστὴρ, Prelum.
πιεστήριον, Pressorium, Pressorium. P.
Πιθάκνη, Soria.
πιθάκνια, Doliola.
πιθανολογία, Subtilitate. P.
πιθανὸν, Probabile. O. Verisimile. O.
πιθανὰ, Probabilia. P.
πιθανὸς, Lepidus. P. Speciosus. P.
πιθάχια, Obra. E.
† πιθεὼν, Torcular, Cella vinaria.
Πίθηκος, Simia, Simius, Clura. P. Simia. P. Simia. S. Simia, Simius. O.
πιθήνιος, Obsequiens, P.

πιθοιγία, Vinalia. O.
Πίθος, Dolium, Dolium. P.
πίθοι, Dolia. P. Dulci. E.
† πιθὼν, Doliarium. O.
πικραίνομαι, Exacerbesco. O.
πικραίνεται, Ringitur. P.
πικραίνεσθαι, Amarescere. O.
πικραίνω, Amarico. O.
Πικρία, Amaricia, Amaritudo, Acrimonium, Acredo. O. Amaritudo, amaror. O.
πικρία γεύσεως, Amaritas. P.
πικρὸν, Acerbum, Amarum. P. Acerbum. P.
πικρὸς, Amarus, Acer, Amarulentus. O.
πικροτέραις, Acrioribus. P.
Πίλησις, ἡ † σφίξις, Pressio. [† σφιγξις.]
πιλίδιον, Pileolus. O.
πιλίον, Pileus. O. Galerus, um. O.
πιλίον ἔχων, Pileatus. O.
πίκος, Pilleum.
πῖλος, Pileus. O.
πιλωτὸν, Coactile.
† πιλωτοποιὸς, Coactilarius.
πιμελὴ, Adeps.
πιμελὴς, Pastus. P.
πίμπλαμαι, Plenus sum.
πινακίδα, Tabella. E.
πινακὶς, Tabella.
πινακίδες, Pugillares, singulare non habet, Pugillares. P.
πινακίδιον, Pugillaris. O.
πινάκιον, Catina, Scutella. O. Catinum. E.
πινακὶς βασιλικὴ, Codicillus.
† πίναλμος, Famelicus.
πίναξ, Catinus, Catillus. P. Quadra. O.
πιναρὸς, Spurcus. O.
πινερὸν ἔριον, ἄπλυτον, Lana sucida.
† πίνινον, Marinum.
πιντει, Ventilat. P. [πνεῖ, Vulc.]
πίνω, Poto, Bibo, Poto, as. O.
πίνειν, Bibit. P. Potat. P.
πίνειν, Bibere. P.
πιότης, Obesitas. O.
πιπίζειν, Pipare. O.
πιππίζοντες, Pipiones. O.
πιππίζων, Pipio. O.
πιπράσκομαι, Veneo, Vendo.
πιπράσκω, Vendo, Vendito, Venudo.
πιπράσκω καθ' ὑπερθεματισμὸν, Aucturo.
πιπράσκω εἰς † μονομαχεῖον, Auctur.

πιττόω, Pico. O. [πιττόω.]
πίπτω, Cado, Ruo.
† πισὸς, Pesum. E.
πίσσα, Pix, Pica. E. Picea. E.
πισθηται, Accesseritis. P.
πισσόκηρον, Maltana. P.
πισσόμενον, Concretum. P.
πισσὸς, Pisus.
πισσῶ, Pico.
πισσοῖ, Picat. P.
πισσώδης, Piceus.
πιστάκιον.
† πιστακία, Psitacia. E.
πίστει κελευστὴς, Fidejussor.
πιστεύω, Credo, Fido, Credo. P. Committo. O.
πιστεύει, Credit. P.
πίστεως ἄξιος, Credibilis, Fidelis.
† πιστιεπαγγελλέται, Fidei promissores. P. [† πιστιεπαγγέλται, Vulc.]
† πιστικελεύστης, Fideipromissor. P.
πίστις, Fides. P.
πιστὸν, Credile. P.
πιστὸς, Fidunculus. P. Fidelis. E.
πιστὸς δοῦλος, Fidelis. P.
πιστὸς φίλος, Fidus. P.
πιστότερος, Magis fidus.
πιστότατος, Fidissimus, Perfidus me, prod. O.
πιστῶς, Fidenter.
πιτοῦς, Pineus. O.
† πίττα, Abba. P. [πίττα, aba, Vulc.]
πιττάκιον, Pittacium, Brevis.
πιτυά, Coagulum. S. Coagulum. O.
πίτυλος, Lemunculus. P.
πίτυρα, Furfures, singularia non habet, Furfures. P.
πίτυρα τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ, Porrigo. P.
πιτυρίασις, Porrigo. P.
πίτυρον, ἡ ἐν τῇ κεφαλῇ ζυπαρία, Porrigum, Furfur. O.
πίτυς, Pinus, Pinus. P. Pinus. P. Sapinus. S.
† πιτυών, Pinetum. O.
† πιτυάω, Coagulo. O. [† πιτυάω.]
πίων, Opimus. O.
πλαγγόνες, Puppæ. P.
πλαγία, Transversa.
πλαγία θύρα, Posticum. O.
πλαγία ὁδὸς, Limes. P.
πλαγιάζω, Obliquo, Subigo, Sollicito. P.
† πλαγιάριος, Plagiarius, Fragana.
πλάγιον, Oblitum. P. Transversum. P.
πλάγιος, Obliquus, Limus, Cernulus, Transversus.
πλαγίου βαθμοῦ, Transverso gradu. P.
† πλαγιότης, Obliquitas.

πλάζομαι, Erro.
πλαίσιον, Quadratum. O.
πλακερῆς, Incredibilis. P.
πλακοῦς, Placenta, Libum. P. Scriblita. P. Papa. P. Placenta. P. Placenta. S. Placus. E.
πλακοῦντα, Dulcium. P.
† πλακουντάριον, Opus[illegible]rium. P.
† πλακουντάριος, Placentarius, Dulciarius.
πλακῶ, Incrusto.
† πλάκωσις, Crustacio, Incrustatio. E.
πλακωθεῖσα οἰκία, Incrustata domus.
πλάνη, Error, Vagatio, Error. S.
πλάνῃ, Fucum. P.
πλάναι, Ambages. P.
πλανῆται, Erratici.
πλανηταί, Errones. O.
πλανήτης, Errans, Vagus, Vagus. P. Erraticus. O.
πλάνος, Erroneus, Erraticus, Seductor, [illegible]. P.
πλανῶ, Erro, Seduco. P.
πλανᾷ, Fallit. P.
πλανῶμαι, Error, Divagor. O.
πλανᾶται, ὡς λίθος, Aruscit. P. Errat. P.
πλανώμενος, Errabundus. O.
πλάξ, Crusta, Crusta. P.
πλάσις, Fictio.
πλάσει, Fictione. P.
πλάσμα, Figmentum.
πλασματώδης, Commenticius. O. Fictitius. O.
πλάσσω, Fingo.
πλάστιγξ, Lanx, Planx, Lancula, Lanx. P. Trutina. O.
πλάστης, Fictor.
πλαστική, Statuaria. O.
πλαστικός, Statuarius. O.
πλαστογράφος, Falsarius.
πλαστολάλος, Fandi fictor.
πλαστολόγος, Falsidicus.
πλαστὸν, [illegible]. P. Falsum. P. Fictile. O.
πλαστὸς, Falsus, Fictus.
† πλαστοκατήγορος, Prævaricator.
πλαστῶς, Fallaciter.
πλαταία, Lata. E.
πλάτανος, Platanus.
πλατανών, Platanetum.
πλατεῖα, Platea, Lata. E.
πλατεῖαι, Late.
πλάτη, ἐν ᾗ [illegible], Palmula, Ratis.
πλάτος, Latitudo, Latitudo. P.
πλάττομαι, Fingo, Dissimulo, Simulo.
πλάττω, Fingo.
πλατὺ, Amplum. O.
πλατύνομαι, [illegible].
† πλατυλόγος, Latiloquus.
πλατὺς, Latus. E.

πλατύνω, Dilato, Latifico, Prolato, Lato, as. O. Amplio. O.
πλατύνομαι, Latesco. O.
πλατύπους, Pedo. P. Plancus. P. Pedo, Plancus. P.
πλατὺς, Latus, Latus. P.
πλατύσημον, Laticlavium, Latusclavus. O.
πλατύσημος, Latusclavus. E.
πλατύσημοι, Laticlavii. O.
πλατύτης, Latitudo.
πλατύφυλλον, Latifolium. O.
πλέγμα, Textura. O.
πλέγματα ἐκ ῥάβδων, hæ Crates, singulare non habet, Crates. P.
πλέθρα, Jugera, Jugera. P. Arpendia. P.
πλέθρον, Jugerum. O.
πλειάδες, Vergiliæ, Virgiliæ. P. Vergiliæ. O.
πλειὰς, Bruma. P.
πλεῖον, Plurimum. P. Plus. P.
πλείονα, Pluriora, Plurima.
πλείονες, Plures, Complures, Plerique.
πλεῖστα, Plurima, Plurima. P.
πλειστάκις, Adsidue. P. Sæpius. P. Aliquotiens. P.
πλεῖστοι, Plerique, Plures, Complures, Complures. P. Aliquot. P. Nonnulli. P.
πλεῖστον, Plurimum, Plurimum. P. Aliquantum. P.
† πλειστολόγως, Plurifariam.
πλεῖστον ὅσον, Sæpe aliquantum.
πλεῖον τοῦ δέοντος, Plussivetum. P.
πλεῖστος, Plurimus. O.
πλείστῳ λόγῳ, Omnifaria. P.
πλείων, Plus, Plurimus, Pluris. P.
πλέκεται, Plectitur. P.
πλεκτὰ, τὰ προσφερόμενα μηχανήματα τοῖς τείχεσι, hæc erre, singulare non habet.
πλεκτά τινα προσφερόμενα τοῖς τείχεσιν, Gerræ. E.
πλεκτά τινα, Gerræ. P.
πλεκτὰ, Plexa. O.
πλεκτάνη, Spira. P.
πλεκτὴ, Sira.
πλεκτὸν, Plectibile. P. Plicatile. O.
πλεκτὸς, Nexilis. O. Plectilis. O.
πλέκω, Plico, Necto, Nexo, Plecto. P. Plico. O. Necto. O.
πλέον, Plus, Amplius, Plus. P.
πλεονάζω, Exundo, Abundo, Exubero.
πλεονάζει, Abundat. P.
πλεονάσαι, Multiplicet. P.
† πλεοναζόντως, Abundanter. P.
πλεονάκις, Sæpius, Sæpenumero.
πλεονασμὸς, Cumulacio, Abundacio, Amplitudo.
πλεοναχῶς, Plurifariam. O.
πλεονεκτέω, Fraudo. O.
πλεονέκτημα, Vitium. P.
πλεονέκτης, Fraudator. P. Avidus. O.
πλεονεκτικὸς, Cupidus. O.
πλεονεξία, Avaricia.
πλεονεξίας, Prærogativas. P.
πλέον ἰσχύει, Prævalet.
† πλεονοτρόφος, Tolarius. P. [πωλοτρόφος, Pullarius, Vulc.]
πλέον τοῦ δέοντος, Plus justo. P.
πλέον τοῦ καθήκοντος, Plus justo. P.
πλευρὰ, Latus. E. Costa. O. Latus, eris. O.
πλευραὶ, Latera. P.
πλευρῖτις, Pulmonis valitudo. E.
πλευρῖτις, Lateris dolor. E.
πλευρὸν, Laterum, Latus, Latus. P.
πλευστικὸς, Nabalis.
πλέω, Navigo, Naviculor, vigo. O.
πληγαὶ, Verbera, singulare non habet, nec ablativum, Plagæ. P.
πληγὴ, Plaga, Ictus. P. Plaga. P.
πληγὴ ἀπὸ σιδήρου, hic Ictus, Ictus. S.
πληγὴν, Ictum. P.
πλῆθος, Globus, Vulgus, Multitudo, Volgus singulariter tantum declinatur, Cespes. P. Caterva. P. Manus. P. Multitudo. P. Plebs. P. Abundanter. P. Copia. S. Agmen. O. Plebecula. O. Populus, Plebs. E.
πλῆθος προβάτων, Oviaria. O.
πλῆθος στρατοῦ, Falanx. P.
πλήθη, Copiæ. P.
πληθυντικὸν, Plurale. P.
πληθυντικὸς, Pluralis, Pluralis. P.
πληθυντικῶς, Pluraliter. P.
πληθύνω, Multiplico, Amplifico.
πληθύνων τόπος, Celeberrimus. P.
πλήκτης, Percussor, Plagiarius. O.
πληκτικὸς, Plagiosus. O.
† πληκτικῶς, Cesim.
πλῆκτρον, Pecten, Pectenis, Pecten. P. Tinnulum. P.
πλημμελεῖ, Committit. P.
πλημμελεῖται, Committitur.
πλημμελέω, Delinquo. O.
πλημμεληθὲν, Admissum, Commissum.
πλημμέλημα, Peccatum, Delictum, Reatum, Commissum, Delictum. P.
πλημμελὴς, Inconditus. O.
πλημμελῶ, Delinquo, Pecco, Admitto.
πλημμύρα, Inundacio.
πλημμυρεῖ, Inundat, Torret, Exuberat.
† πλημμυρίζω, Inundo. O.
πλήμνη, Modiolus, Radia, Modiolus. O.
πλὴν, Verum, Prætérquam, Præter, Præter. P.
πλὴν ἀλλὰ, Certe. P.
πλὴν ἢ, Præterquam. O.
πλήρες, Plenum. P. Plenissime, Plenum, Plenitudo. P.
πληρέστατα, Plenissime. P.
πληρεστάτη, Plenissima.
πληρέστατον, Plenius. P.
πλήρης, Plenus, Plenus. P. Plenus. P. Feta. P.
πληρωθέντος, Peracto. P.
† πληροσέληνον, Luna plena.
† πληροφόρημα, Plenitudo, Satisfactio.
πληροφορῶ, Morigero, Satisfacio.
πληρόω, Suppleo. O.
πληρῶ, Impleo, Compleo.
πληροῖ, Celebrat. P. Perficit. P.
πληρωθῇ, Sarciatur.
πλήρωμα, Plenitudo, Supplementum. O.
πληρῶσαι, Terminare. P.
πληρώσασιν, Emeritis. E.
πληρώσῃ, Peragat. P.
πληρωτικὸς, Explebilis.
πλησιάζων, Adpropinquans, Proximans.
πλησιάζοντες, Adventores. O.
πλησιάζω, Adpropinquo, Propinquo, Accedo. E.
πλησιάζει, In primo est, Propinquat.
πλησιάζειν, Adpropinquare. P.
πλητίον, Proximum, Instar, Propius, Comminus. P. Secus. P. Juxta. P. Juxtim. O. In confinio. E.
πλήσιος, Proximus. P.
πλησιόχωρος, Confinis, Finitimus, Accola. P.
πλησμονὴ, Abundancia, Saturas, Sacietas, Saturitas.
Πλήσσω, Multo, Percucio.
πλήσσει, Suggilat. P. Percutit. P.
Πληστηριασμὸς, ὁ ὑπερθεματισμὸς, Licitacio.
Πλήττω, Percucio, Ferio, Ico, cis. O.
πλήττει, Icit. P.
πλίνθινος, Lateritius. O.
Πλινθίον, Lateratum, Laterculus. O. Capsum. E.
πλίνθον, Laterem, nominativum non habet.
πλίνθος, Later. P. *Latus.* S. Later. E.
πλίνθοι, Lateres. P.
πλινθουργὸς, Laterarius.
πλοῖα, Rates. P.
πλοιάριον, Cumba. S.
Πλοῖον, Navis, Navigium. O.
πλοΐμος, Navigabilis. O.
† πλοιοφόρος, Naviger. O.
Πλόκαμος, Crinis.
πλόκαμοι, Cæsaries. P. Crines. P.
πλοκεὺς, Textor. O.
πλοκὴ, Nexus, Trama. P.
† Πλουμάκιον, Plumacium.
† πλουμίον.
πλουμμιν, Pluma. P.
† Πλοῦς, Navigacio, Navigium, Navigatio. P. Navigatio. S.
πλουσία, Dives. P.
Πλούσιος, Dives, Locuples, Opulentus, Locuples. P. Dives, et Locuples, et Fortunatus. P. Aurosus. P. Dives. P. Ditis. S. Dis. P. Opimas. O.
πλουσίως, Opulente.
πλουσιώτερος, Opulencior, Dicior.
πλουσιώτατος, Ditissimus, Opulentissimus, Ditissimus. P.
πλουτέω, Diteo. O.
πλουτίζεται, Ditescit. P. Ditescit. P.
πλουτίζω, Locupleto. O. Opulento. O. Dito. O. Divito. O.
πλοῦτος, hæ Diviciæ, singulare non habet, Opulentia. P. Divitiæ. P. Gaza. S. Opulentia. E.
πλουτῶ, Ditesco, Locupleto, Opulesco. O.
Πλούτων, Ditis, Ditis pater. P. Dis, Ditis. S. Dis pater. E. Ditis pater. E.
πλύνεται, Lavatur. P.
† πλύνον, Follonica. E.
Πλύνω, Luo, Luto, Labo.
πλύνει, Lavat. P.
† πλύσιμον, Labatorium.
πλύσις, Lotus, Lotura.
† πλυτὴρ, Lutus.
πλύτης, Lutor, Lavator.

Πλωτὸς, Navigabilis.
πνέει, Alat. P.
πνεῖ, Spirat. P. Halat. P.
πνέοντος, Fragrantis. P.
Πνεῦμα ἀνθρώπου, Spiritum, Spiritus, Consultum. P.
πνεῦμα ἀνέμου, Flatus, Spiritus, Flatus. S. Flamen. O.
† πνευματιᾶ, Suspirat. P.
πνευματικὸς, Spiritalis, Spiritualis. O.
πνεύμων, Pulmo, Pulmo. P. Pumo. O.
πνευστιῶ, Anhelo.
πνευστιῶν, Anhelans. P.
πνέω, ζῶ, Spiro, Anhelo.
πνέω, ἐπὶ ὀσμῆς καλῆς, Odo, Oleo.
Πνίγω, Suffoco, Ango, Neco.
πνίγει, Suffocat. P. Angit. P.
πνιγεὶς, Suffocatus. P.
πνιγμὸς, Suffocatio. P.
πνίγος, Æstus. O.
πνιγώδης, Æstuosus. O.
† πνίξις, Nix. [Nex, suffocatio, Mss.]
Πνοὴ, Avra, Olor. P. Spiraculum. O.
πνοὴ ἀνέμου, Flatus. P. Aura. P. Spiritus. O.
Πόα, Pabulum, Pabulum. P. Gramen. P. Herba. O.
Ποδάγρα, Pedica.
ποδάνιπτρα, Perlavia. P.
ποδαπὸς, Cujas. O.
ποδάριον, Pacciolus. P.
† ποδεκμαγεῖον, Pedale. P.
† ποδεκμάγιον, Pedale.
πόδες, Pedes. P.
πόδες χοίριοι, Ungulæ.
ποδήρης χιτὼν, Talaris tunica, Talaris tunica.
ποδίζω, Pavicio, Paviclo, Pedio, dis. O.
ποδίζει, Paviclat. O.
ποδιαῖος, Pedaneus. O.
πόδιον, Pedale. P.
πόδιον τῶν γραμμάτων, Pacciolus. P. Pedius. P.
πόδιον, Pediculus, Pediolus. O. Petiolus. O.
ποδισμὸς, Pedatura.
† ποδογλυφεῖον, Gulvia. E.
ποδοκάκη, Cippus. P. Compedes. O.
† ποδόκοιλον, Aqualegelle.
† ποδονίπτης, Pelluvium.
ποδόνιπτρον, Pelluvium. O. Pollubrum. O.
ποδὸς μέγας δάκτυλες, Hallus. P.
† ποδόψελον, Pediculum.
† ποδοψόφιον, Crepitaculum.
† ποδοψόφοι, Podari.
† πόδωμα, Pulpitum.
πόη, Herba. E.
Ποθεινὸς, Desideratus, Amabilis.

ποθεινότατος, Desideratissimus.
Πόθεν, Unde, Alicunde, Qua. P. Unde. P. Alicunde. O.
πόθεν δήποτε, Undecunque. P.
Πόθος, Desiderium, Cupido, Amor. P. Desyderium. P. Detrimentum. S.
ποθῶ, Amo, Desidero.
Ποῖ, Quorsum, Quoquam. O. Quo. P.
Ποῖα, Quæ, Qua, Quænam, Qua. P. Quæ. P. Qualis. P.
ποίᾳ συνθήκῃ, Quo pactu, Quo federe.
ποίας, Quas. P.
Ποίημα, τὸ κατασκεύασμα, Figmentum, Factum, Instructum.
ποίημα, Poëma, Commentum.
ποιῆσαι, Condere, Componere. P.
ποιήσασθαι ταχέως, Arripere. P.
ποίησις, Poësis.
ποίησις, ἡ κατασκευὴ, Factura, Instruccio.
ποίησον, Fac, Effice.
ποιήσω, Faxo. O.
ποιητὴς, Poëta.
ποιητὴς, ὁ κατασκευαστὴς, Factor.
ποιηταὶ, Vates. P.
† ποιητίζω, Poetor. O.
ποιητὸς, Facticius.
ποικίλαις, Multiplicis. P.
ποικίλη, Varia. P.
ποικιλία, Varietas, Varietas. P.
ποικίλον, Dædalum, Varium.
ποικίλος, Varius. P. Moratus. P. Variegatus. O.
ποίκιλος, Picturatus. O.
ποικίλλω, Vario.
ποικιλτὴς, Variator, Plumarius. E.
ποικιλόφρων, Versutus. P.
† ποικιλόχροα, Versicoloria. P.
† ποικιλόχρωμος, Discolor.
† ποικιλόχρως, Versicolor. O.
ποιμενικὸς, Pastor, Pastoricius. O.
ποιμενικὸς κύων, Pasturalis canis. P.
ποιμενικὴ θεὰ, Pales.
ποιμαίνω, Pecora pasco.
ποιμαίνω, ἐπὶ ἀνθρώπων, Rego.
ποιμαντικὸς, Pastoralis. O.
ποιμὴν τῶν ζώων, Opilio, Pastor, Gregarius. P. Pastor, et Pavor. P. Opilio. O.
ποιμὴν ἀρχαῖος, Pecuosus. P.
ποιμένες, Pastores. P.

ποίμνη, Ovilium, Ovile. O. Grex. O.
ποιμνὴ, Pastus, us. O.
ποιμνία, Pecora. E.
ποίμνιον, Pecus. P.
ποῖον, Quem, Quod.
τὸ ποιὸν, Qualitas. O.
ποῖον γὰρ, Quemnam, Quodnam.
ποιὸς, Qui. P.
ποιοὶ, Qui. P.
ποιότης, Qualitas, Qualitas. P.
ποιῶ, Facuo, Facio, Facio. P.
ποιεῖ, Facit. P.
ποίῳ προσώπῳ, Qua persona, Qua fronte.
ποίῳ λόγῳ, Qua racione.
ποίῳ συμφώνῳ, Quo pacto.
ποίῳ τρόπῳ, Quomodo, Quo pacto.
ποίῳ τρόπῳ, Quomodo. P.
πόκος, Vellus, Vellera, Vellus. P. Vellus. S.
† πολεμάρχης, Belligerator.
πολέμαρχος, Dux. S.
πολεμικὸς, Bellicosus, Belliger.
πολεμικὴ, Pugnatrix, Bellatrix, Duellona. P.
πολεμικὴ τάξις, Cuneum, Cuneus.
πολεμικὸν, Hostile. O.
πολέμιος, Hostis, Hostilis, Hostis. P. Perduellis. O.
πολέμιοι, Hostes. E.
πολεμιστήρια, Equiria. O.
πολεμιστὴς, Bellator.
πόλεμος, Bellum, Prælium, Rebellum, Bellum. P. Prælium. P. Divellio. P.
πόλεμος ἀρχαῖος, Duellum. P.
πολέμῳ, Prælio. P.
πολεμοὶ, Divelliones. P.
πόλεμος ἐμφύλιος, Bellum intestinum.
πόλεμος ἐξωτικὸς, Bellum extraneum.
πόλεμος πολιτικὸς, Bellum internum.
πόλεμος θαλάσσιος, Navale bellum.
πόλεμος μεταξὺ συγγενεῶν, Bellum intestinum. P.
πολεμόω, Oppugno. O.
πολεμῶ, Bello, Pugno, Expugno, Ineo bellum, Bello, as. O.
πολεμεῖ, Belligerat. P. Pugnat. E.
πολιὰ, Cana, hic Canus, Canus. S.
πολιαὶ, Cani. P.
πολίζει, Pavitat. E.
† πολιορκητέον, Obsidendum. P.
πολιορκητικὸς, Obsidionalis. O.
πολιορκία, Obsessio, Obsidio, Obsessus, hoc Obsidium, Obpugnacio, Vastitas, Obsidium, io, sio. O.
πολιορκούμενοι, Obsessi.
πολιορκῶ, Obsideo.
πολιορκεῖ, Vastat. P.
πολιορκεῖν, Obsidere. P.
πολιὸς, Canus, Canutus.
πολιότης, Canicies.
πολιοῦμαι, Caneo.
πολιοῦσθαι, Caneo, es. O.
πολίπος, Pelamides. E.
πόλις, Civitas, Urbs, Civitas. P. Oppidum. O.
πολὶς, Propula. P.
πόλις, μόνη Ῥώμη, Urbs. P.
πόλις Σπανίας, Antea. P.
πόλις ἐκτισμένη, Civitas condita. E.
πόλισμα, Municipium. E.
πολῖται Ῥωμαίων, Quirites, singulare non habet.
πολῖται Ῥωμαῖοι, Quirites. P.
πολιτεία, Civile imperium, Respublica, Civilitas.
πολιτεύομαι, Urbanor.
πολίτης, Civis, Civis. P. Civicus. P.
πολίτης ὁ ἀπὸ πολιχνίου, Municeps, Municeps. P.
πολιτικὰ, Urbana. E.
πολιτικὸν, Civilitas. O.
πολιτικὸς, Verulis. P. Civilis. P. Caducus. P. Urbanus. P. Civilis, Urbanus.
πολιτικὸς στέφανος, Civica corona.
πολιτικὸς ὁ ἀπὸ πολιχνίου, Municipalis.
πολιτικῶς, Civiliter, Civiliter. P.
πολίχνη, Opidum.
πολίχνιον, Municipium, Opidum, Municipium. P. Opidum. P. Urbicula. O. Oppidulum. O.
πολλὰ, Multa.
πολλάκις, Sepe, Aliquotiens, Sepius, Sepissime, Sæpe. P. Subinde. P.
πολλαπλάσιον, Multiplex, Multiplicem. P.
πολλαχῶς, Multifariam, Plurifariam. P. Plurifarie. P.
πολλοὶ, Infiniti. P.
οἱ πολλοὶ, Vulgus. O.
πολλοῦ πωλούμενον, Caritas. P.
πολλῷ πλέον, Multo plus.
πολλῷ λόγῳ, Plurifariam.
πολτίον, Pulticula. O.
πολτὸς, Farres, Pultes, Puls. O.
πολὺ, ὄνομα, Multum.
πολὺ, ἐπίῤῥημα, Diu, Pervalde, Multum. P.
πολυάνδριον, Strages.
πολυάνδριος, Strages. P.

† πολυάνθρωπος, Celeberrima. P.
† πολυάριθμος, Multiplex.
† πολυάσχολος, Occupatus.
πολύβουλος, Multivolus. O.
† πολυγένειος, Multibarbus. O.
† πολύγηρως, Vivax. P.
πολύγονος, Fecundus.
πολυγονία, Fecunditas.
πολυγώνιος, Angulosus.
πολυγώνιον, Angulosum. P.
† πολυγόνον, Geniculatum. O.
πολυδάπανος, Sumptuosus.
Πολυδεύκης, Pollux, Pollux. P. Pol, Pollinis. S.
πολυδίψιος, Siticulosus. O.
πολίδριον, Municipium, Opidum.
πολύ ἐστιν, Satis satis est. P.
πολυετὴς, Longevus, Annosus, Annua. P. Grandevus. P. Annos, Annua. P. Longævus. O. Annilis, nosus. O.
πολυετεῖς, Annosi. P.
πολυετία, Granditas. O.
† πολυζήμιος, Damnosus. P.
πολύζυγος, Jugosus. O.
† πολύζωος, Vivax, Vivax. P.
πολύθρηνον, Lamentabile. O.
πολύθυρος, Fenestratus. O.
πολύκαρπος, Fructuosus.
ἡ † πολυιππία, Equitatum. S.
πολυκίνητος, Motabilis. O.
πολυκτήμων, Locuples. P. Agrarius, rii. O.
† πολύλαλος, Multiloquax, Verbosus.
πολυλογέω, Loquitor. O. Fator. O.
πολυλογία, Multiloquium, Verbositas, Loquacitas. O.
πολυλόγος, Verbosus. O.
πολυμαθία, Sollercia, Multa sciencia.
πολυμαθὴς, Peritus, Doctus, Sagax, Multiscius. O.
πολὺ μᾶλλον, Multum magis.
πολυμερὴς, Multiplex.
πολυμερῶς, Plurifariam, Multifariam. P.
πολυμήχανος, Dædalus, Facticiosus.
πολύμιτα, Multitia. O.
πολύμορφος, Multiformis.
πολυόμματος, Oculatus. O.
πολυούσιος, Peculiatus. P.
πολυοχλία, Celebritas, Populositas.
πολυοχλοῦσα, Celeberrima, Populosa.
πολυπειρία, Sagacitas, Solercia.
πολύπειρος, Sagax.
πολυπλασιάζει, Multiplicat. P.
† πολυπλασιασμὸς, Multiplicacio.
† πολυπλασίων, Multiplex. P.
πολυπληθία, Multitudo, Caterva, Manusio, Caterva. P. Copiæ. P.
πολύπλοκος, Multiplex.
πολυπλάσιος, Multiplex. P.
πολυπλασίως, Multipliciter.
πολύπορος, Vadosus. O.
πολυπότης, Bibonius. P. Multibibus. O.
πολύπους, ὁ ὀκτάπους, Polypus, Multipes, Polypus. E.
πολυπραγμονῶ, Sciscito, Percontor, *Terent.* Rimor, aris. O.
πολυπράγμων, Scrutator, Sciscitator, Ardelio. O. Curiosus. E.
† πολυπτυχία, Conglobatio. E. Frequentia. E.
† πολυρήμων, Verbosus.
πολὺς, Multus, Numerosus. O. Multus, adject. O.
πολυσαρκία, Carnositas. O.
† πολυστέφανος, Feronia. P.
† πολυσχιδῶς, Multifariam.
πολυτελὲς, Pretiosum. P.
πολυτελὲς καπηλεῖον, Popina. P.
πολυτελέσιν, Lautis. P.
πολυτελὴς, Lauta, Lautus, Preciosus, Multiplex. P. Opiparus.
πολυτελῆ δεῖπνα, Dapus. P.
πολυτέλεια, Lautitas, Lautitia. O.
πολυτελῶς, Laute, Abunde, Opipare. O.
πολυτίμητος, Preciosus.
πολυτίμητον, Pretiosum. P.
πολύτιμος, Preciosus.
πολύτοκος, Fœcunda, Fertilis.
πολύτροπος, Versutus, Moratus. P. Versutus. P.
πολυτρόπως, Plurifariam, Omnifariam, Multifariam. P.
πολύϋλος, Materiosus.
πολυφάγος, Edax.
πολύφλοισβος, Undisonus. O.
πολύφορος, Fertilis.
πολύχαλκος, Erosus, Ereus.
πολύχοος, Multifarius. O.
πολυχρήματος, Pecuniosus, Pecuniosus. P. Pecuniosus. O. Nummatus. O.
πολυχρόνιον, Diuturnum.
πολυχρόνιος, Vivax, Multannus, Longevus.
πολύχροος, Varius. O.
πολύχρυσος, Opimus, Aurosus, Aurosus. P.
Πόμα, Potus, Pocio, Potio. E.
πόμα ἀπὸ ζύμης, Fermentum.
Πομπεύω, Triumpho.
πομπὴ, Pompa.
πομπῇ, Prosecutione. P.
Πομφόλυξ, Bulla, Scatebra, Scatebra. P. Bulla. S.
πομφόλυξιν, Scatebris. P.
πονέω, Laboro. O.
Πονηρία, Malignitas, Pravitas, Malicia, Versutia. P. Nequitia. E.
† πονηροκάρδιος, Malicordis.
πονηρὸς, Malus, Malignus, Maliciosus, Dirus, Malignus. P. Nequius. P.
† πονηρόψυχος, Malicordis.
† πονηρεύομαι, Maligno, or. O. [πονηρεύομαι.]
Πόνος, Dolor, Dolor. P.
πόνοι, Dolores. P.
† πονοψυχία, Animi dolor.
ποντικὰ πεφρυγμένα, Calvæ. P.
† ποντικέα, Coronea. P. Corulus. P.
† ποντικίον, Corulus. S.
ποντικὸν, Nux avellana. P.
† ποντίλιον, Pontem.
πόντος, Pontus.
πόντος νεκρὸς, Mortuum mare. O.
ποντοπόρος, Fluctivagus. O.
πονῶ, Doleo, Doleo. P.
πονεῖ, Dolet. P. Urguet. P.
† ποπανεῖον, Panificium. P.
πόπανον, Papa. P.
ποπάνου εἶδος, Anglobes. P.
Πόπανα, Liba, singulare non habet, Liba. P.
ποππύζει, Miscipulat. P.
Πορδὴ, Peditus, Peditum, Peditum. P.
Πορεία, Itus, Meatus, Meatus. P. Gressus, Aditus. S.
ἡ Πορεία, ὁδὸς, hic Meatus. S. Itus, Itio. O. Iter. O.
πορευθὲν, Itum. P.
πορεύομαι, Vado, Eo, Meo, Proficiscor. O. Pergo. O. Meo. O.
πορεύεται, It. P. Emanat. P. Meat. P. Itur. P. It. P.
πορεύονται, Int. P.
πορεύει, Edis. P.
πορευόμεθα, Imus. P.
πορεύου, Vade, I. P.
πορεύῃ, Is. P.
† πορευταὶ, Istonæ. P.
πορθῆσαι, Vastare. P.
πορθήσας, Populatus, particip. O.
Πόρθησις, Excidium, Vastatio.
πορθήσει, Vastatione. P.
πόρθησιν, Vastitatem. P.
πορθητὴς, Vastator.
† πορθητικὴ μηχανὴ, Sambuca.
πορθμεῖον, Portorium. O. Velatura. O.
πορθμεῖα, Pontones. O.
Πορθμεὺς, Portitor, Vector. P.
πορθμὸς, hoc Fretum, Fretum. S.
πορθμῶν, Naulum. O. [Gl. L. Gr. † πορθμών.]
Πορθῶ, Populo, Vasto.
πορθεῖ, Vastat. P. Populatur. P. Oppugnat. P.
Πορία, Itus, Meatus.
† πορίασις, Fotus, subst. O.
Πορίζω, Adquiro, Quæro. P. Tribuo. O.
πορισθεῖσαν, Partam. P.
πόριμος, Parabilis. O.
πορίν, Quæstuaria. P.
πορισμὸς, Adquisicio.
πόρισμος, Quæstus. O.
ποριστικὴ, Quæstuaria.
ποριστικὸς, Questuosus.
ποριστὸν, Præstabile. O.
Πορνεύω, Fornicor, Scortor, Scortor, aris. O.
πορνεύειν, Lupari. O.
πόρνη, Lupanaria, Scorta, Meretrix, Fornix, Scortum. P. Meretrix. P. Fornex. P. Særia. P.
πόρνη, ἀπὸ καμάρας ἢ ἵστανται, Fornicaria. P. Scortum. S. Scortulum. S.
πορνεία, Fornicacio, Lenocinium. S.
πορνεῖα, Lupanaria. E.
πορνεῖον, Fornix, Ganeum, Lupanarium, Prostibulum. O. Ganea, um. O.
πορνίδιον, Meretricula.
πορνοβοσκὸς, Leno, Lenocinator, Carisa. P. Leno. P.
πορνοβοσκεῖον, Lenocinium.
πορνοβοσκία, Lenocinium. P.
† πορνογενὴς, Spurius.
† πορνοδιάκονος, Bacario. P.
† πορνοδύτης, Ganeo.
πορνοκόπος, Lenocinator, Fornicarius, Fornicarius. E.
πόρνος, Scortus, Inpudicus. P. Catamithus. O. Fornicarius. O. Impurus. E.
Πόρος, Questus, Quæstus, Quæstus. P. Trajectus, et quæ ex eo componuntur. P. Vectigal. O. Vadum. O. Meatus. O.
πόροι, Ellubiones. P.
Πόρπη, Fibula, Fibula. P.
πόρπη, ὑποκοριστικῶς, Fi-

bulatorium.
Πόῤῥω, Procul, Porro, Protinus. O. Longe. O.
πόῤῥωθεν, Longincus, Eminus, Procul, Procul. P. A longe. O.
πορρώτερος, Ulterior.
πόρταξ, Juvencus. O.
Πορφύρα, Purpura, Purpura. P.
πορφύρα μέλαινα, Ferrugo.
πορφύρα ὑφασμένη, Clavus, plurale non habet.
πορφύρα πλατεῖα, *Clavis.* S.
πορφύρια, Murices. P.
πορφυρὶς, Torale. O.
πορφυρίων, Purpurio.
πορφυροβάφος, Purpurarius.
πορφυροῦς, Purpureus.
† πορφυροπώλης, Purpurarius, Purpurarius. E.
† πορφυρῶσαι, Clavare. E.
Πόσα, Quanta, Quot. P.
πόσαι, Quot. P.
ποσάκις, Quotiens.
ποσειδεὼν, December. O.
Ποσειδῶν, Neptunus, Neptunus. P.
Ποσειδώνια, hæc Neptunalia, singulare non habet.
πόσηπερ, Quam. P.
Πόσις, Posca, Potus, Pocio, Potus. P.
πόσοι, Quot. P. Quot. O. Quotusquisque. O.
Ποσὸν, Quantum, Quotum, Quantum. P.
ποσόν τι, Quantulum. P.
πόσος, Desiderium. O. Quantus. O.
πόσος τις, Quantulus. O. Quatenus. O.
πόσον χρόνον, Quamdudum. O.
ποσότης, Quantitas, Summa, Quantitas. P. Taxatio. P. Cantitas. E.
ποσότητα, Summam. P.
ποσταῖος, Quota die. P.
ποστὴ, Quanta, Aliquanta, Quotum est. P. Quotum. P. Quota. P.
ποστημόριον, hæc Portiuncula.
ποστιμόρων, Partiuncula. P. [ποστιμόριον, vel πολλοστημόριον, particula, vel postiuncula, Herald. Vulc.]
πόστον, Quotum. P.
ποστὸν δήποτε, Quantumcunque.
ποστὸς, Quotus, Aliquantus.
πόστος, Quotus. P.
πόσῳ μᾶλλον, Quo magis. P.
πόσως, Aliquantisper, Aliquanto, Aliquatenus, Quantisper. P.
ποσῶς, Aliquatenus. P.

Aliquoselius. lib. de off.
Proconsulis. P.
ποτὰ στη ἀναβάλλουσα, Bibula. P. [† ποτὰς ἡ ἀναβάλλουσα, Salm.]
ποταμὸς, Fluvius, Flumen, Amnis, Amnis. P. Flumen, Fluvius. O.
Ποτάμιος, Flumineus, Fluvialis, Amnicus, a, um. O.
ποτάμιον, Fluviale. O.
† ποταμῖται, Aquilices. P.
ποταμοῦ νηδὺς, Alveum, Alveus.
Ποταπὸς, Qualis, Qualis. P.
ποταπὸν, Qualem. P. Quale. P.
† ποταπῶς, Qualiter, Qualiter. P.
Πότε, Quando, Enunquam. P. Demum. P. Olim. P. Quando. P.
ποτὲ, Quondam. P. Aliquando. P. Unquam. O. Tandem. O.
ποτε ἄρα, Utrumne. P.
ποτὲ, Aliquando, Olim.
πότερον ἄρα, Utrumne. P.
πότερον δῶμεν, Demus. P.
πότερον ποτε, Utrum. P.
Πότερος, Uter, Uter. P. Uter, a, um. O.
Ποτήριον, Poculum, Calix, Calix. S. Batiola. E.
ποτήριον † φιαλοειδὲς, hæc Vatiola, Baciola. S.
† ποτηρίδιον, Pocillum.
† ποτηροθήκη, hoc Caliclarium.
† ποτηροθήκην, Caliclarium. S.
† ϖοτηροπλύτης, Cratera.
πότης, Bibax, Potax, Bibax, us, Bibulus. O.
ποτίζω, Poto, Potiono, as. O.
ποτίζω κτῆνος, Adaquo.
ποτίζω, Adaquo. O.
ποτίζει, Adaquat. P. Inrigat. P.
ποτίζω, ἀρδεύω, Inrigo.
πότιμον, Bibile, Posculentum. O.
ποτιστήριον, Popina, Popina. P.
† πότισις, Potatio. O.
ποτὸς, Pocio.
πότος, Potio. E.
Ποῦ, Ubi, Quo. P. Uspiam, Usquam. O.
ποῦ ἄρα, Ubinam, Corsum.
πουδὴ, Favor. P. [σπουδή.]
† πουλβινάριον, Pulvinus. S.
† πούλπιτον, Pulpitum, Pavimentum.
πουραμμη, Vatilum. P. [Gl. L. Gr. πυράμμη, Vatillum.]
Ποῦποτε, Alicubi, Usquam, Uspiam.

ποῦς, Pes. P.
Πρᾶγμα, hæc Res, Res. P. Negotium. P. Factum. E.
τοῦ πράγματος † ἀσυντηρεύτου, Re ignorata. P.
τῷ πράγματι ἁρμόζοντα, Meditata. P.
πρᾶγμα, Rem. P.
πράγματα, Res. P.
πραγμάτων, Rerum. P.
πραγματεία, Negociacio, Nundinacio, Negotiatio. P. Actus. P.
πραγματευτὴς, Negociator, Arillator. P. Negotiator. P. Actor. P.
πραγματεύομαι, Negocior.
πραγματικὸς, Negociosus, Forensis, Rerum peritus, Negocialis. O.
πραγμάτιον, Rerula. O. Operula. O.
† πραγμάτιος, Merces. P.
[πραγματεία, Du-Cang.]
πραγματιας ἐπιβλαβῆς, Embrum. P.
† πραγματοράφος, Sutellosus.
πραγματώδης, Negociosus. O.
πραεῖα, Mitis. P.
† πραιτώριον, Prætorium.
πραιτώρων † δικαιενέχυρον, Honorarium jus vel Pignum. [πραιτώριον δίκαιον ἢ ἐνέχυρον, Th. Marsilius.]
πρακτέον, Celerandum. P.
Πρακτὴρ, Actor, Exactor.
πρακτῆρες, Gerrones. P. Gerufi. P.
πράκτης, Actor, Coactor, Exactor.
πρακτικὴ, Questoria, Questiaria. P. Actualis scientia. O.
πρακτικὸς, Actuarius, Efficax, Agilis, Efficax. P. Venditarius. O.
† πρακτόριον, Pigneratarium. P.
† πρακτόριον, Pignerarium. E.
πρᾶξαι, Agere. P.
πράξει, Egerit. P.
πρᾶξιν, Gestat. P.
πραξιδίκη, Laverna. P.
πρᾶξις, Actum, Actus, Actio, Actus. P. Factum. O. Actus. S.
πρᾶξις, Acta. O.
Πρᾶος, Lenis, Mitis, Mansuetus, Mansuetus. P. Lenis. P. Mitis. P.
πρᾶοι, Mites. O.
πραότερον, Lenius. P.
πραότης, Lenitas, Mansuetudo, Lenimentum, Lenitas. P. Mansuetudo. O.
πρασιὰ, Area. P.
πράσια, Porri. E.
πρασιαὶ, Areæ. E.

πράσιον, Marrubium. P
πρᾶσις, Venalitas
πρᾶξις κατὰ ὑπαλλαγματισμὸν, Auctio, Actio, Distractio. P.
πρᾶσις, Venum. P.
πράσιμον, Venale. P.
πράσιμος, Venalitius, Venalis.
πράσον, Porrus, Porrum, Batum. P. Portus. P.
πράτης, Venditor, Auctor, Benditor. S. Distractor. E.
πράττω, Ago, Actito, Gero, Agito. O. Vendo, is. O. Facio. O.
πράττειν, Gerere. P.
πράττων, Agens. P.
πράττοντες, Candidati. L.
πραΰνω, Lævo, Lenio, Mitigo.
πραΰνει, Sedat. P. Mitigat. P.
πραΰνειν, Linire, Mulcere, Mitigare. P.
πραΰνομαι, Mitesco.
πραῢς, Clemens. P.
πραΰτης, Delinimentum. S.
πραχθέντα, Confecta. P.
πράως, Molliter. O.
πρέμνον, Codex.
πρέμνος, hic Caudex. S.
πρέπει, Decet, Decet. P.
πρέπει μοι, Decet. P.
πρέπον, Decus, Decens.
πρεπόντως, Decenter. P.
πρεπώδης, Decorus. O.
πρεπωδέστερον, Magis decorum.
πρεσβεία, Legatio, Legatio. P.
πρέσβειον, Legatum.
πρεσβευτὴς, Legatus, Legatus. P.
πρεσβευτικὸς, Legatarius. O.
πρεσβεύω, Legatione fungor, Intercedo. O
πρεσβύτης, Senex, Senior, Longævus, Grandævus.
πρεσβύτερος, Senior. E.
πρηνὲς, Pronus, Pronus. P. Præceps. P.
πρηστὴρ, Fulgor, Turbo. P.
πρηστῆρι, Turbine. P.
Πρίαπος, Trepallus. P.
πρίζω, Serro.
πρίζει, Serat. P.
πρὶν ἂν, πρὶν, Antequam, Priusquam, Ante.
πρὶν ἢ, Antequam. P.
πρίνινος, Iliceus, Iligneus. O.
πρῖνος, Ilex, Ilix. E. Ilice. E.
πρίνος, Ilex. P. Ilex, icis. O.
† πριμικήρια, Aubaicæ mora.
† πρινὼν, hoc Ilctum, Ilicetum. E.
† πρίων, Serro, ras. O.

† πριόνιον, Serrula. O.
πριονώδης, Serratus. O.
πρίσμα, Seen, Scobis. P. Scobis. E.
πρίσις, Serra.
πρίστης, Sector.
πριστὸν, Sectile. O.
πρίων, hæc Serra, Serra. S.
πρὸ, Ante, Præ, Pro. P.
πρόαγε, Præi.
προάγγελος, Prænunciator.
προαγγέλλω, Prænuncio, Pronuntio. P. Prænuncio. O.
προαγγέλλει, Pronuntiat. P.
προαγόρευσις, Præfacio.
προαγορεύω, Prædico, Præfor.
προαγοραστὴς, Præemptor.
προάγω, προφέρω, προάγω, προλαμβάνω, Produco, Præcedo, Antecello, Antecedo, Antefero.
προάγω, Progredior. O. Præeo. O. Proveho, Procurro. O.
προάγει, Producit. P. Procedit. P. Antecedit. E. Præcedit. P.
προαγωγὴ, Productio.
προαγωγὸς, Productor.
προαγωγὸς, πορνοβοσκὸς, Lenocinator.
προαγὼν, Præfatio. P.
† προᾴδω, Præcino, Præcino. O.
† προᾴδει, Procantat. P.
προαίρει, Promit. P. Profert. P.
προαιρέσει, Sponte. P.
προαιρέσεις, Ingenia. E.
προαίρεσις, Voluntas, Propositum, Propositum. P.
προαιροῦμαι, Propono, is. O. Præopto. O.
προαισθάνομαι, Præsentio. O.
προαισθάνομαι, Præcognosco.
† προακμάζω.
προαλὴς, Petulans. P. Pecudiarius. P.
† προαμαρτάνω, Antepecco.
προαναλίσκω, Præsumo.
προαποθνήσκω, Præmorior, Præmorior. O.
προαποστέλλω, Prædestino.
προάρξας, Antecessor, Prædecessor.
προαρπάζω, Præripio, Præcipio. O.
προασπίζω, Protego. P.
προασπίζει, Protegit. P.
προασπίζῃ, Protegat. P.
προασπιστὴς, Protector. P.
προασπιστὴς, Protector.
προάστεια, Suburbana. P.
προαστεία, Suburbia. O.
† προάστειος, Anteurbanus. O.
προάστειον, Suburbanum. E.
προάστια, Progestia. P.
προάστιον, Suburbanum, Processio.
προασφαλίζομαι, Protuto.
προασφαλίζω, Præmunio. O.
προαχθεὶς, Promotus, Productus, Provectus. P.
προβαίνω, Incedo, Progredior, Procedo. O.
προβαίνω, αὔξω, Glisco.
προβάλλω, Promitto, Præjacio. O. Usurpo. O.
προβάλλομαι, Insimulo. O. Protendo. O.
πρόβασις, Processus. O.
† προβασκάνιον, Muttonius. P.
† προβασκάντον, Muttonium. P.
προβάτεια, Bervicina. E.
προβάτειον, Verbeticina. E.
προβάτειον κρέας, hæc Verbecina.
προβάτειος, Ovillus, a, um. O.
πρόβατον, ἀρνίον, Verbella, Ovis, Verbix.
πρόβατον, Pecus. P. Imbrum. P. Pecus. P. Berbex. S. Vervex. S. Berbix. E.
πρόβατον μεῖζον ἐνιαυτοῦ, Sisarra. P.
πρόβατα ἱερὰ, Collifana. P.
προβάτων βληχηθμὸς, Balatum.
προβατικὴ, Pecuaria, æ. O.
προβάτιον, Ovicula. O.
προβατώδης, Pecorarius. S.
προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, hic Ovifer.
προβεβηκὼς, Provectus. P.
† προβήματος, Protribunal. E.
προβιβάζω, Promoveo, Proveho.
προβιβάζει, Provehit. P.
προβιβασθεὶς, Promotus. P.
† προβίβασις, Promotus.
† προβιβασμὸς, Promocio, Præmotio. P. Inbutio. P. Promotio. P.
προβλέπω, Provideo, Prospicio.
προβλέπει, Prospicit. P.
† προβλεπτικὸς, Prospicuus. O.
προβληθεὶς, Præpositus. E.
πρόβλημα, Questio, Proposicio.
πρόβλημα τείχους, Promurale. O.
† προβλημάτιον, Questiuncula.
προβοάω, Præclamo. O.
προβολὴ, Objectus, Obtentus, Prætentura. P. Objectus nomen. O. Pergula. O. Procinctus. O. Tegmen, tum. O. Propugnaculum. O.
προβόλιον, Loricula. O. Venabulum. O.
πρόβολοι, Proceres. O.
προβούλευμα, Consultum.
πρόβουλος, Consul. O.
πρὸ βραχέος, Nuper.
προγάστωρ, Ventrosus, Ventrosus. P.
προγενέστερος, Anterior.
προγεννηθεὶς, Prægnatus.
ὁ προγεννηθεὶς, Antigena. P.
προγεννῶ, Progigno.
προγεύεται, Prægustat. E.
† προγευτὴς, Prægustator.
προγινώσκω, Antecognosco, Præscio, Præsago, Provideo. O.
† πρόγλωσσος, Volubilis linguæ.
πρόγνωσις, Præsensio, Præsensio. P. Præscientia. O.
προγνωστικὸς, Præscius, Sagax. P.
† προγνωστικῶς, Providenter. P.
προγόνη, Privigna, Privigna. P.
πρόγονος, Privignus, Privignus. P. Filiaster. O.
πρόγονος, ὁ προπάτωρ, Atavus.
πρόγονοι, Majores, singulare non habet, Majores. P. Patricii. P.
πρόγραμμα, Proscriptum.
προγραφὴ, Proscripcio, Præfatio. P. Prospicio. P.
προγράφω, Præscribo. O. Proscribo. E.
προγράφομαι, Profiteor. P.
προδανείζομαι, Promutuor.
† προδαπανῶ, Proimpendo.
προδέδοται, Deceptus est. P.
† προδεσμῶ, Præligo.
πρόδηλα, Prædicamenta. P.
πρόδηλον, Perspicuum. P.
πρόδηλος, Manifestus, Perspicuus, Evidens. P.
προδήλως, Evidenter.
† προδιαλέγομαι, Præfor.
† προδιάλεξις, Præfacio.
προ † διαφαύματος, Ante lucem.
προδιδωμι, Prodo, Prævarico.
προδίδωσιν, Prodit. P.
προδίδωμι δίκην, Prævarico.
† προδιέρχομαι, Proeo.
† προδικαστὴς, Præjudex.
πρόδικος, Tutor nom. O.
πρόδομα, Antecessum. O.
προδοσία, Prodicio, Prævaricacio.
προδότης, Proditor, Prævaricator, Proditor. P.
προδρομὴν, Antecessum. P.
πρόδρομος, Antecursor, Præcursor, Processio. E.
προεβιβάσθη, Promotus est. P.
† προέγγονος, Pronepos.
† προεγγόνη, Proneptis.
προεγνωσμένος, Præcognitus. O.
προέδρα, Principatus. P.
προεδρία, Principatus, Principatus. P.
πρόεδροι, Primores, pluraliter tantum declinatur, Primores.
πρόεδρος, Præses, Præsidens. P.
προέθετο, Destinavit. P.
προειδὼς, Præscius.
προείληφεν, Præsumpsit.
προειλόμην, Prætulit. P.
πρόειμι, Prodeo, Procedo, Incedo, Anteeo. O.
προεῖπον, Edixi, Antedixi.
† προεκκαλεῖται, Procitat. P.
προέκοψα, Productus sum, Promotus sum. P.
προέκοψεν, Profecit. P. Processit. P.
† προεκτείνουσαν, Exertantem. P.
προέλαβεν, Antecepit. P.
προελαύνω, Præveho. O.
προέλευσις, Antecessus, Progressus.
προελθεῖν, Prodire.
προέλθωμεν, Procedamus.
προελθὼν, Prægressus. P.
προεληλύθει, Processerat. P.
† προελκομένως, Prolixe. E.
[† προελκυσμένως.]
προελκυμένον, Prolixius. P.
† προελκυσμένως, Prolixe. P.
προέμβολοι νεῶν, Rostra, singulare non habet.
προενέγκατε, Proferte. E.
προενεχθεὶς, Prolatus, Antelatus.
προενηνεγμένος, Prolatus. O.
προενοήθη, Consultum est.
προενόησαν, Consuluerunt. P.
προενοήσατο, Consulit. P.
† προεξέρχεται, Progreditur, Antegreditur.
προέπεσεν, Procubuit. P.
† προεπίπληκτα, Præfanda. O.
† προεπιτάττω, Præmando. O.
προεποίησεν, Præfecit. P.
προέρχομαι, Procedo, Prodeo, Antecedo. O.
προέρχεται, Prodit. P.
πρόεσις, Proluvium. O.
προεσόμενα, Profutura.
προεστάναι, Præesse. P.
προέστηκα, Prosto.
προέστηκεν, Præest. P.

Prostat. P.
προέστηκεν ἀρχῆς ἤτοι ἀξίας, Præductus est.
προεστηκυῖα, Prostituta.
προέστησεν, Præfecit. P.
† προεστρωμένος, Prostratus. P.
προεστὼς, Præpositus, Præditus, Princeps. P.
προέταξεν, Præfecit. P.
προετιμήθησαν, Prælati sunt.
προετοιμάζω, Præparo.
προευτρεπίζω, Præparo.
προέχω, Promineo.
προέχει, Præcellat. P. Procellit. P.
προεχέτω, Antecellit. P.
προέχων, Excellens.
προεχώρησεν, Profecit. P.
† προζωννύω, Præcingo.
προηγεῖσθαι, Præfici. P.
προηγεῖται, Antecedit. P. Præest. P.
προηγησάμενος, Antecessor, Decessor, Præcessor.
προηγησάμενος, Decessor. P.
† προήγησις, Prægressus. P.
προήγορος, Prædicator.
προηγοῦμαι, Antecedo, Præeo.
προηγούμενος, Anticessor. P. Ducator. P.
προηγουμένως, Principio.
προηκάμην.
προῆλθε, Antecessit. P.
προῆλθεν, Processit. E.
† προημερινὸς, Pridianus.
προῆξεν, Antecessit. P.
προήρηται, Destinavit. P.
προήθην, Productus sum, Promotus sum. P.
πρόθες, Propone.
πρόθεσις, προαίρεσις, Propositum, Voluntas, Propositum. P.
προθέσει, Voto. P. Intentione. P.
πρόθεσις, τὸ μέρος τοῦ λόγου, Præposicio.
προθεσμία, Spacium, Dies finitus, Spatium. P. Dies statutus. P. Statutus dies. P. Dies finitus. P.
προθεσπίζω, Præsago.
προθεωρία, Prospexio.
† προθήγω, Præacuo. O.
† προθήκη, Præposicio.
προθυμία, Alacritas, Promptitudo. O.
πρόθυμος, Alacer, Alacris, Sedulus, Alacer. P.
πρόθυμός ἐστιν, Cordies. P.
πρόθυμοι, Alacres. P.
προθυμότερον, Promptius. P.
προθύμως, Sedulo, Alacriter, Æquanimo. P. Enixe. P.
πρόθυρον, Vestibulum, Limen. P.
προΐεμαι, Destituo. O. Largior, iris. O.
προΐημι, Omitto, Prætereo, Prætermitto.
† προικιζομένη, Dotanda. P.
† προικίζω, Doto, Doto. S.
† προικιμαῖον, Dotale. P.
† προικιμαῖα, Dotalia. P.
† προικιμαῖος, Dotalis, Dotalis. P.
† προικοφόρα, Dotata. P.
† προικοφόρος, Dotata.
προικῷον, Dotale strumentum. P.
προῖξ, Dos.
προίξ, Dos. P.
προῖκα, Dotem. P.
προῖκας, Dotes. P.
προϊόντος, Ineuntis. P.
† προΐπταμαι, Antevolo.
προΐσταμαι, βοηθῶ, Suffrago, Patrocinor, Defensito. O.
προΐσταμαι, ἐπὶ πόρνης, Prosto, Prosto. O. Antesto. O. Præfero. O.
προΐσταμαι ἀρχῆς, Præero.
προΐστανται, Præsunt. P.
προϊστάμενος, Præpositus.
προΐστημι, Prostituo. O.
προΐστησιν, Præficit. P.
προΐσχομαι, Obtendo. O.
προΐσχεται, Prosequitur. P.
ὁ προϊὼν καὶ ὑποχωρῶν, Reciprocus. P.
† προκαίρως, Præmature.
† προκάλεσμα, Inritamentum. P.
προκαλῶ, Provoco.
προκαλεῖται, Elicit, Lacessit. P. Provocat. P. Inritat. P.
προκαλοῦμαι, Lacesso, Provoco.
προκαλεσόμεθα, Lacessemus.
προκάλυμμα, Protectio, Prætextum, Præstigium, Velamentum, Præpedimentum. O.
προκαλύπτω, Protego. P. Prævelo. O. Prætego. O.
προκαλύπτομαι, Prætendo. O.
προκαταγγέλλω, Antecapio, Præoccupo, Occupo.
προκαταγνωσθέντας, Prædamnatos. P.
προκατάγνωσις, Præjudicium. O.
προκαταλαμβάνω, Anticipo. O. Præoccupo. O. Occupanda. P.
προκατάληψις, Præoccupatio. O.
προκαταληψόμενον, Occupaturum. P.
προκαταρκτικὸν, Principatus. P.
προκάταρξις, ἐπὶ δίκης, Contestacio.
† προκαταῤῥήγνυμι, Præfringo. O. Prærumpo. O.
προκατάρχομαι, Contestor.
προκατασκευάζω, Præstruo. O.
† προκαταστρέφω, Verto.
† προκατέρχω, Antegradior. O.
προκατέχω, Antecapio.
† προκατορυγμὸς, Propagatio. E.
προκειμένη, Prodita, Proposita.
προκεκομμένον, Profligatum. P.
προκέφαλος, Capito, Cillo. P.
προκεχωρήκει, Processerat. P.
† προκηρύγματα, Prædicamenta. P.
† προκήρυξις, Prædicacio.
προκηρύσσω, Prædico.
† προκιμαῖα, Dotalia. S.
[† προικιμαῖα.]
† προκιμαῖος, Dotalis. S.
[† προικιμαῖος.]
† προκιχρῶ, Præcommodo.
πρόκλησις, Provocacio, Condictio. O.
προκοίλιος, Ventrosus.
πρόκοιλος, Ventrosus. P.
προκόλπιον, Præsinum.
προκομιδὴ, Prolacio.
προκομίζω, Expromo, Promo, Antefero, Profero.
προκόμιον, Antiæ. O.
προκοπὴ, Promotus, Processus, Prærogativa, Processio, Proventus, Processus. P.
ὡς Βάῤῥων, Guturnium. P. Processus. S.
προκοπὰς, Processus. P.
† πρόκοπις, Adfectum. P.
προκόπτω, Promoveo, Proficio, Procedo, Proficio. P.
προκόπτει ἐπὶ τάξει, Procedit. P.
πρόκριμα, Præjudicium, Prærogativa, Præjudicium. P.
† προκριματίζω, Prærogo.
προκρίνομαι, Præfero.
προκρίνω, Præjudico, Prælato, Præpono, Præfero, Antefero, Antepono, Antecello. P.
προκρίνει, Profecit. P. Anteponit.
προκριτέος, Præferendus.
προκυλινδούμενος, Provolutus.
προκυλισθεὶς, Provolutus. P.
† προκυλόω, Provolvo. O.
προκόπτει, Prominet. P.
προκύψας, Provectus. P.
προκύων, Anticanis. O.
προλάβωσιν, Præsumant. P.
† προλαλέω, Præloquor. O.
† προλαλῶ, Proloquo, Præfor. E.
προλαμβάνω, Præcapio, Antecapio, Præsumo, Præcedo, Antecedo, Præcipio. O. Antecapio. O. Præsumo. O. Occupo. O. Præaccipio. O.
προλαμβάνει, Occupat. P. Anticipat. P. Ducit. P. Prævenit.
προλαμβάνετε, Præsumpsistis. P.
προλάμπει, Præfulget, Antecellit. P.
προλάμπων, Antecellens. P.
προλεγομένη λαλιά, Præfatio. P.
προλέγω, Prædico, Edico, Præfor, Antedico, Prænarro. O.
προλέγει, Prædicat. P. Prædicit. P.
προλέγειν, Edicere. P.
προλέγων, Prædicens.
πρόλημμα, Antegerio, Prærogativa. P. Anticessum. P.
πρόληψις, Anticipatio, Occupacio, Præsumpcio, Prædicacio.
προλήψει, Præsumptio. P.
πρόληψις καλοῦ ἢ κακοῦ βίου, Prærogativa.
προλήψομαι, Occupabo.
προλογίζω, Proloquor. O.
πρόλογος, Præfacio, Prologus, Præfatio. P. Præfatio. S.
† προλούω, Præluo. O.
προμαλάσσω, Præmollio.
προμάμμη, Proavia, Abavia quinta. P. Abavia. S. Proavia. E.
προμανθάνω, Prædisco.
† προμάντευμα, Præsagium. O.
πρόμαντις, Præsaga, Præsaga. P.
προμαντεύομαι, Præsago. P.
προμαντεύω, Præsagio. O.
προμαρτύρομαι, Antestor.
προμαχεών, Propugnaculum, Propugnaculum. S.
πρόμαχοι, Propugnaculi.
πρόμαχος, Antesignanus. O.
προμαχὼν, Propugnaculum. P.
προμαχῶνες, Propugnacula. P.
προμελετάω, Præmeditor. O.
προμετωπίδιον, Frontale.
προμηθεὺς, Summanus. P.
† προμηθιόομαι, Prospicio.

O. [προμηθέομαι.]
† προμηνητιαιος, Venerabilis. P. [† προσνεμητέος, Vulc.]
προμηνύω, Præmonstro, Præsago.
πρὸ μιᾶς, Pridie, Pridie. P.
πρὸ μικροῦ, Paulo ante, Nuper, Ante paulo.
† προμιμνήσκω, Præmoneo.
προμνήστρια, Pronuba.
πρόμοιρος, Emoritus.
† προμόσχευσις, Propagatio. P.
προμοσχεύω ἄμπελον, Propago.
† προμυκτήριον, Promunctorium.
πρόναον, Ante templum, Vestibulum. E.
† προναύκληρος, Magister navis.
προνοηθὲν, Consultum. P.
προνόησον, Provide.
προνοητὴς, Providus.
προνοητικὸς, Providus, Providus. P.
προνοητικῶς, Providenter. P.
προνοητικώτατος, Providentissimus.
πρόνοια, Providencia, Consultum, Provisio, Consultacio, Provisio. P. Præsidium. P. Providentia. P. Prudentia. P. Prospicientia.
πρόνοιαν, Consultum. P.
προνομία, Privilegium. S. Beneficia. S. Privilegium. P.
προνόμιον, Privilegium, Prærogativa, Prorogatio. S. Privilegium. O.
προνοῶ, Consulto, Consulo, Prospicio, Provideo, Provideo. P.
προνοῶ σου, Consulo tibi. P.
προνοεῖ, Prostat. P.
προνοεῖται, Prospicit. P.
† προξένησις, Conciliacio.
προξενητὴς, Conciliator, Proxeneta.
προξενήτρια, Conciliatrix. P.
πρόξενος.
προξενῶ, Stipulor. O.
† προόδια, Prævia.
πρόοδος, Processus, Processio, Interrogatio. P. Processus. S.
προοδοποιῶ, Præparo viam. O.
προοίμιον, Proverbium, Exordium, Præfacio, Primordium, Elogium. P. Præfatio. P. Proverbium. P. Adagium. P. Principatus, Exordium. P. Præludium. O. Parabole. E.
προοίμια, Adagiones. P. Instituta. P.
προοίσων, Prolaturus.
πρὸ ὀλίγου, Paulo ante, Antequam, Paulo ante. P. Proxime. P.
προόμνυμι, Præjuro. O.
προορίζω, Prædestino, Præfinio, Præstino. O. Prædestino. O. Præfinio. O.
προορμῶ, Præpeto. O.
προορῶ, Prospicio, Provideo, Provideo. P. Prospicio. P. Prævideo. O.
προορῶμαι, Præcaveo.
προπαιδεία, Rudimentum. O.
πρόπαλαι, Olim jam. O.
πρὸ πάντων, Ante omnia.
πρόπαππος, Proavus, Atavus.
προπάππου πατὴρ, Abavus.
† προπαραγγέλλω, Prædico.
† προπαραινῶ, Promoveo.
προπαρασκευάζω, Præparo.
† προπαρατέλευτος, Antepenultima.
† προπειράζω, Protempto.
προπειρῶμαι, Prætento. O.
προπέμπω, Promitto, Prosequor, Anteambulo, Præmitto. O. Prosecor. E.
προπέμπει, Prosequitur. P.
προπέμψατε, Prosequimini. P.
προπέμψωσι, Prosequantur. P.
προπέμψωσιν, Prosequantur. P.
προπέρυσιν, Anno tercio.
προπετεῖ, Præcipiti. P.
προπέτεια, Protervia, Procacitas, Protervitas, Petulancia, Temeritas, Proterbitas. P.
προπετεύομαι, Perperam ago. P. [περπερεύομαι.]
προπετεύεται, Præperperat. P. [περπερεύεται.]
προπετὴς, Perperus, Protervus, Temerarius, Procax, Petulans, Perperus. P. Petulans. P. Proterbus. P. Procax. P.
προπετεῖς, Lascivi. P. Temeratores. P.
προπετῶς, Perperam, Proterve, Perperam. P.
προπὴ, Decus. P.
† προπήγματα, Antepagmenta. O.
προπήγνυμι, Præfigo. O.
† προπηδῶ, Prosilio.
† προπηδᾷ, Emicat. P.
προπηλακίζω, Inpulso, Sollicito. P. Contamino. O.
προπηλακίσαι, Joculare. P.
προπηλακισμὸς, Injuria, Jurgium. P.
προπίνω, Propino, Probibo.
προπολεμῶ, Antebello.
προπομπὴ, Prosecutus.
προπορεύομαι, Præeo, Anteeo.
πρόποσις, Propotacio, Perpotatio. P.
πρόποσον, προπόσου, Quotum. E.
προποσοῦ, Quotum est. P.
προποσων, Quotum est. P.
προποτων, Quotum. P.
προπάτωρ, Secundus auctor.
προπύλαιον, Vestibulum, Vestibulum. P.
προπῶλαι, Dardanarii. O.
προραγὲν, Præruptum.
προρέει, Profluit.
πρόρησις, Prædicacio.
προρρέω, Præfluo. O.
προρρέων, Profluens, fluus. O.
† προρυθμίζω, Præmoderor. O.
πρὸς, Ad, Aput, Pro, Apud. P. Præterea. O.
προσάβατον, Cena pura. P.
προσάββατον, Antesabbatum. E.
προσαγγελία, Delacio.
προσαγγέλλω, Interpello.
προσαγγέλλει, Adlegat. P. Adsignat. P.
† προσαγγελτὴς, Interpellator.
† προσαγελάζω, Adgrego.
προσαγορεύω, Appello, Saluto, Saluto. O. Appello, as. O.
προσαγορεύει, Compellat. P. Appellat. P.
προσάγομαι, Adducor. P. Conscisco. O.
προσάγωμαι, Promereor. O.
προσάγω, Adhibeo, Adduco, Adtulero, Adpello, Adduco. O. Injungo. O.
προσαγωγεὺς, Emissarius. O. Sequester. O.
προσαγωγὴ, Accessus, Oblacio, Obvencio, Vindicta. P.
προσαγωγὸς, Pellicator. O.
προσάδω, Adcano.
† προσαθροίζω, Adgrego, Adaggero.
προσαιρεῖται, Adsciscit. P.
προσαιτέω, Mendico. O.
προσαίτης, Mendicus.
προσανακλαίω, Collachrymo. O.
† προσανακλίνομαι, Accubo.
προσαναπαύομαι, Adquiesco.
† προσαναπέμπω, Missito. O.
† προσαναπλέκω, Nexo. O.
† προσαναρπάζω, Rapto, as. O.
πρὸς ἀνατολὴν, Ad orientem. P.
πρόσαντες, Editum. P.
προσάντης, Adclivis, Arduus, Acclivis. O.
† προσαντιβάλλει, Recognoscit. P.
† προσαντιβάλλῃς, Recognoscas. P.
† προσαποδεικνύω, Ostento. O.
προσάπτομαι, Adtingo.
προσάπτω, Adjungo, Applico, Adnecto, Apto. O. Affigo. O. Adapto. O. Attribuo. O.
προσαρμόζω, Accomodo.
† προσαρπάζω, Arripio. O.
προσαρτάω, Appendo. O.
προσαρτῶμαι, Appendeo. O.
† προσαφὴς, Attiguus. O.
προσαχθεὶς, Adductus. P.
προσαχθέντες, Adducti. P.
προσαύξω, Adaugeo.
προσβάλλω γυναικὶ, Subigito, Subigo. P. Impeto. O. Illido. O. Oppugno. O. Pello, lis. O.
προσβάλλω, προστίθημι, Adicio.
† προσβάρησις, Adpressus.
πρόσβασις, Adgressio.
πρὸς βοήθειαν, Ad auxilium. P.
προσβολὴ, Offensio. O. Impressio. O.
† προσβοῶ, Adclamo.
πρὸς γὰρ τῆς ἀληθείας, Enimvero.
† προσγελῶ, Adrideo.
προσγενὴς, Cognatus. E.
προσγενήσεσθαι, Affore. O.
πρὸς γένος, Adfinis. P.
† προσγόνη, Abavia. P. [προγόνη, Vulc.]
† προσγυναθίδιον, Focale. O.
† προσγραφεὺς, Ascriptor. O.
προσγράφω, Adscribo.
πρὸς δὲ, Præterea. O.
προσδεδεμένος, Aptus, a, um. O.
προσδεθεὶς, Adnixus. P.
† πρόσδεσις, Alligacio.
† προσδεσμῶ, Alligo.
προσδέχομαι, Admitto.
προσδέχεται, Admittit. P.
προσδεχόμενος, Operiens. P.
πρὸς διάκονον, Ad ministrum. P.
προσδιαλέγομαι, Adloquor, Adfor.
προσδιατρίβω, Consector. O.
† προσδιδάσκω, Addoceo. O.
προσδίδωμι, Addo.
προσδοκάω, Expecto. O.
προσδοκία, Exspectacio, Expectatio. P.
προσδόκιμος, Opinatus, Exspectatus, Approbus. O.
† προσδοκίμως, Opinato.
προσδοκῶ, Spero, Exspecto.
προσδοκᾷ, Disponit. P.

προσδοκῶν, Operiens. O.
† πρόσδομα, Mantissa. O.
† προσδουλεύω, Adservio.
† προσδρομὴ, Decursus. S.
† προσεβεβαίωσεν, Comprobavit. P.
προσεγγίζω, Adpropinquo.
προσεγγίζει, Adpropinquat. P.
προσεγένετο, Advenit, Pervenit.
προσεδέξατο, Acceptum facio. P. Admiserit. P.
προσεδρεύω, Præstolo, Præsto sum. P.
προσεδρία, Sedulitas, Sedulitas. P.
† προσεδρικῶς, Sedulo. P.
προσέθετο, Statuit. P.
προσέθηκεν, Addidit. P.
προσεθίζω, Adsuesco, Adsuefacio.
† προσεθισμὸς, Adsuetus.
προσείληφεν, Adsciverit. P.
πρόσειμι, Adeo, Adgredior. P.
προσεῖναι, Adesse.
† προσειπῶ, θλίβω, Adpremo.
προσείπω, Adloquor, Adpello, Compello.
προσειπὼν, Adfatus.
† προσελασία, Tractus. S.
προσέλευσις, Accessus, Aditus.
προσέλευσις κληρονόμου, Cretio. P.
προσέλευσις, Aditus. S. Incessus. S.
προσέλευσις οὐσίας, Intercessione. E.
πρόσελθε, Accede.
προσέλθῃς, Baeesis. P.
προσέχθοιμι, Accesserim. P.
πρὸς ἐμαυτὸν, Penes me.
προσενεγκεν ξεια, Ador. P.
προσενέγκῃ, Ingesserit. P.
προσένειμεν, Condavit. P.
προσενεχθεὶς, Allatus. O.
προσενεχθὲν, Oblatum. P.
προσενεχθέντα, Adlata.
πρὸς ἐξορίαν, Ad deportandum. P.
† Προσεπαγγέλλομαι, Adpromitto.
† Προσεπαίρω, Adtollo.
† προσεπερωτητὴς, Adstipulator. P.
† Προσεπέχω, Adpremo.
† Προσεπιδέομαι, Indigito.
† Προσεπιδεσμῶ, Adalligo.
† Πρεσεπιζευγνύω, Adjungo.
† προσεπικλώθω, Glomero. O.
† Προσεπισυνάπτω, Adjungo.
† Προσεπισωρεύω, Adaggero.
Πρὸς ἐπὶ τούτοις, Insuper, Præterea, Ultra, Adeo.
† Προσεπόμνυμι, Adjuro.
προσεπορίσθη, Quæsitus est. P.

πρὸς ἐρεθισμὸν, Ad incitam. P.
προσερείδω, Defigo. O.
προσέρπω, Adrepo.
προσέρχῃ, Adis. P.
Προσέρχομαι, Interpello, Adgredior, Accedo, Adeo, Adeo. P. Advenio. O.
προσέρχεται, Adit. P. Adgreditur. P.
προσερχόμενος, Adiens. P.
Προσετέθη, Additum est, Addita est.
Προσέτι, Insuper.
Προσευχὴ, Obsecracio, Oracio, Obsecratio. P.
Προσεύχομαι, Obsecro, Adoro.
προσεύχεται, Interpellat. P. Obsecrat. P.
Προσεχέστερον, Attentius.
προσέχεται τῇ κληρονομίᾳ καὶ προσέχει, Cernit. P.
προσεχὴς, Attentus, Intentus, a, um. O.
προσέχω, Attendo, Intendo, Animadverto, Adverto, Attendo. O. Strideo. O. Obtempero. O. Navo. O.
προσέχειν, Attendit. P.
προσέχειν, Attendere. P.
† προσζευγνύω, Adjungo.
† προσζωννύω, Procingo.
† πρόσζωστος, Accinctus. E.
πρόσηβος, Proximus pubertati.
προσηγορία, ὁ ἀσπασμὸς, Appellacio, Salutacio, Appellatio. P. Vocabulum. S. Appellatio. S.
προσηγορία, ἡ ὀνομασία, hoc Vocabulum, Appellacio, Vocabulum. P.
προσηγορικὸν, Appellatium.
† προσηγορικῶς, Appellative, Vocabulariter.
προσηκάμην, Admisi.
προσήκει, Convenit, Convenit. P.
προσῆκεν, Attinet. P.
προσῆκον, Conveniens. P. Opus. P. Consequens. P. Adfici. P. Congruum. P.
προσήκοντες, Pertinentes, Necessarii. O.
προσηκόντως, Congruenter.
προσήκω, Pertineo, Attineo.
προσήκειν, Attinere. O.
προσῆλθεν, Accessit. P.
προσήλιος, Apricus. O.
προσηλῶ, Adfigo.
† προσήλωσις, Adfigacio.
† προσημειοῦμαι, Adnoto, Prænoto. O.
προσηνέγκατο, Adhibuit. P.
προσήνεγκεν, Admovit. P.
† προσηνέστερον, Gratius.
προσηνέχθη, Oblata est,

Allatum fuerit.
προσηνὴς, Gratus, Lenis, Adfabilis. P. Infestus. P. Acceptus. P.
προσηνὲς, Jucundum. P.
† προσηνωμένος, Adnexus.
πρόσθεμα, Mutonium. P. Penis. P. Appendix. O.
πρόσθεμα, αἰδοῖον, Penis. E. Natura. E.
πρόσθεν, Ante.
πρόσθεσις, Additamentum, Incrementum. S. Additamentum. S. Additamentum. P.
πρόσθετα, Pessi. O.
προσθετὸς, Accessivus.
πρὸς θεῶν, Amabo. O.
προσθήκη, Incrementum, Crementum, Auctus, Auctio, Accessio, Adjectio, Augmentum, Additamentum, Accessio. P. Augmentum.
προσθήκη ποταμοῦ, Alluvio.
προσθῆκαι, Accessiones. P.
προσθλίβω, Adpremo.
† πρόσθλιψις, Adpressio.
προσθῶμεν, Ingeremus. P.
προσίεμαι, Admitto.
προσιέναι, Accedere. P.
προσίημι, Obvenio. O.
πρὸς καθοσίωσιν, Ad dicationem. P.
πρόσκαιρα, Caduca. E.
πρόσκαιρον, Temporale. O.
πρόσκαιρος, Temporia. P. Momentaneus. O. Temporarius. O.
προσκαίω, Aduro.
προσκαλέομαι, Advoco. O.
προσκαλέω, Accio. O.
προσκαλοῦμαι, Accieo, Adcito, Advoco, Accito, Advoco.
προσκαλῶ, Accito.
προσκαρτερῶ, Præsto sum. P. Præsto. P.
προσκαρτερεῖ, Præsto est. P.
προσκαρτερεῖν, Præstulari. P. Præstolari. P.
πρόσκειμαι, Adjaceo. O.
προσκείμενον, Propositum. P.
προσκεκλιμένος, Adclivis. P.
προσκεκρουκότα, Obfensum. P.
προσκεφάλαιον, Pulvinus, Cervical. O. Pulvinar. O. Pulvinum. P.
† προσκιχρῶ, Accommodo.
προσκληθεὶς, Adcitus, Advocatus. O.
πρόσκλησις, Advocatio.
τῇ προσκλήσει, Accitu. P.
προσκλινὴς, Adclivis. E.
προσκλίνω, Acclino, Oflecto. O.
† προσκλίω, Adcludo.

προσκλύζω, Adluo.
πρόσκλυσις ποταμοῦ, Alluvio.
προσκολλάομαι, Adhæreo. O.
προσκολλάω, Agglutino. O.
προσκολληθεῖσα, Inflicta. P.
† προσκόλλησις, Adglutinacio.
προσκολλῶ, Adglutino, Applico.
προσκολλῶμαι, Adhereo.
προσκομιδὴ, Oblacio.
Προσκομίζω, Offero.
Πρόσκομμα, Offendiculum, Scandalum. O. Offendiculum. O.
προσκοπὴ, Offensus. S.
προσκόπτω, Offendo.
προσκόπτει, Offendit. P.
προσκορὴς, Vescus, a, um. O.
προσκριθὲν, Adplicitum. P.
προσκρίνω, Adjudico.
προσκρίνει, Addicit. P. Allegat. P. Adlegat.
προσκρίνειν, Addicere.
πρόσκρουσις, Offensa, Offensio.
προσκρούω, Offendo, Adplodo, Offendo. O.
προσκτάομαι, Adipiscor. O.
προσκτῶμαι, Adipiscor.
προσκυλίω, Advolvo. O.
προσκύνημα, Veneracio.
Προσκύνησις, Adoracio, Adveneracio.
προσκυνητὸς, Venerandus.
προσκυνέω, Adoro. O.
προσκυνῶ, Adoro, Venero.
προσκυνεῖ, Veneratur. P. Adorat. P.
προσκυνεῖν, Venerari. P.
† πρόσκυρα, Caduca. E. [πρόσκαιρα, Gl. L. Gr.]
προσκυρῶ, Addico, Adfingo.
προσκυροῖ, Inrogat. P.
προσκυρωθεῖεν, Adjudicentur. P.
προσκύρωσις, Addictio, Accuna, Addictio. P.
† πρόσκωποι, Remiges. O.
† προσλαλιὰ, Adfatus, S.
προσλαλῶ, Infio. E.
προσλαλεῖν, Adloqui. P.
Προσλαμβάνω, Adsumo, Adhibeo, Adpeto, Assumo. O.
προσλαμβάνομαι, Adhibeo.
† Προσλεπτύνω, Extenuo.
προσλιπαρῶ, Flagito. O.
προσλιπαρῶν, Assiduus. O.
προσλογίζομαι, Imputo. O.
Προσμανθάνω, Addisco, Adisco.
† προσμίξομαι, Inhavor. P.
[† προσμυήσομαι, initiabor, Vulc.]
Προσνέμω, Adtribuo.
προσνενημένα, Adtributa. P.
τῶν Προνενημένων, Adtri-

butorum. P.
Προσνεύω, Adnuo.
Προσνήχομαι, Adnato.
Προσοδευόμαι, Redito.
προσοδεύεται, Percipit. P.
πρόσοδος, Reditus, Reditus. P. Quæstus. P. Augmentum. P. Vectigal. O.
πρόσοδοι πολιτικαὶ, Vectigalia. P.
πρόσοδος, ἡ προσέλευσις, Interpellacio, Aditus.
πρόσοδος, Aditio. O. Supplicium. O.
Προσόζω, Computeo.
προσοικειοῖ, Conciliat. P.
Προσοικειοῦμαι, Adsocio.
Πρόσοικος, Accola.
προσοικῶ, Adhabito, Accolo.
Προσοίσω, Adferam.
Πρὸς ὀλίγον, Paulum, Parumper.
Προσομιλία, Adlocucio.
προσομιλία, ὡς πλουσιος, Adfatio. P.
προσομιλῶ, Adloquor, Adfor.
πρὸς ὀργὴν, Irate. O.
πρὸς ὄρθρον, Ante lucem.
προσορίζω, Præfinio.
προσορμίζω, Appello, is. O.
προσορμῶ εἰς λιμένα, Applico, Appulo.
πρόσοροι, Affinies. O.
προσοχὴ, Attencio, Intentus, Animadversio. P. Attentio. O.
πρόσοχος, Intentus. P. Solers. P. Attentus. E.
πρόσοψις, Aspectus, Conspectus, Species, Conspectus. S. Aspectus. P. Respectus. O. Obtutus. O.
προς παιξο, Balbutit. P.
προσπαίζω, Alludo. O.
προσπαλαίω, Adlucto.
†προσπαρακείμενος, Adjacens.
†προσπειράζω, Adtempto.
†προσπέλασις, Applicacio.
προσπελάζω, Applico, Appello, Adverto, Accedo, Appulo.
προσπελάζει, Applicat. P.
προσπέμπω, Admitto.
προσπέμπομαι, Mando. E.
†προσπεποιημένως, Dissimulanter.
προσπεριβάλλω, Adoperio.
†προσπέτομαι, Advolo. O.
†προσπεύδω, Præfestino. O.
προσπήσσω, Adfigo.
†προσπιέζω, Adpremo.
προσπίπτω, Interpello, Umilior, Procido. O.
†προσπλακεὶς, Adnixus. P.
†προσπλέκω, Applico.
†πρόσπνευσις, Adspiracio.
προσπνέω, Adspiro.
προσπνεῖ, Halat. P. Adspirat. P.
προσπνέουσιν, Halant. P.

προσποίησις, Dissimilacio, Adquisitio. P.
προσποιήσεως, Adquisitionis. P. Adquisitionis. P.
προσποιήσει, Interballum. P.
προσποιοῦμαι, Dissimilo, Similo, Insimilo, Adsimilo, Simulo. O.
προσποιεῖται, Simulat. P.
προσποιοῦνται, Dissimulant. P.
προσποιήσασθαι, Adfectare. P.
προσπορίζομαι, Acquiro. O.
προσπορίζονται, Adquiruntur. P.
προσπορίζω, Adquiro.
πρὸς τὸν πόρον, Ad trajectum. P.
προσρέω, Adfluo, Allabor. O.
πρόσρημα, Appellatio. O.
† πρόσρηξις, Inlisio.
πρόσρησις, Appellacio.
† προσρήσσω, Inlido, Adplodo, Adlido, Adfligo.
† προσρήσσει, Adlidit. P.
πρὸς σίδηρον πιπράσκω, Aucturo.
† προσσωρεύω, Adcumulo, Adaggero.
† προσσωρεύει, Aggerit. P.
πρὸς τὰ ἄνω, Susum versum.
πρόσταγμα, Præceptum, Præcepcio, Imperium, Terent. Præceptum. P. Authoritas. P. Jussum. O.
τοῦ προστάγματος, Præcepto. P.
πρὸς τὰ ἐφόδια, Ad alimonia. P.
πρὸς τὰ κάτω, Ad infra.
προστακτικὸν, Imperativum. P.
προστακτικὸς, Imperiosus, Imperativus.
πρόσταξις, Præceptum, Præcepcio.
προστάσσω, Impero. P.
προστατεύω, Præsideo. O.
προστᾶσα ἐπὶ πορνείᾳ, Prostituta.
προστάττω, Præcipio, Impero.
προστάττεις, Imperas. P.
προστάττειν, Destinare. O.
προστασία, Patrocinium, Patrocinium. P. Tutela. P. Præsidium. P. Patrocinium. S. Antistitium. O.
προστατήριος, Tutelaris. O.
προστάτης, Patrouus, Præpositus, Patronus. P. Præpositus. P. Præses. O. Antistes. O.
πρὸς ταῦτα, Ad ea. P.
πρὸς τὰ ἀφορισθέντα, Ad destinata. P.
προστεθειμένος, Additus. O. Appositus. O.

προστεθὲν, Additum. P.
προστέλλω, Astringo. O.
προστεταγμένος, Justus, a, um. O.
προστερνίδιος, Pectoralis. O.
προστηθίδιον, Antilena. O.
πρόστης τῶν θεῶν, Pro deum.
τὸ πρός τι ἀναφορικὸν, Relativum.
προστιθειμένος, Devotus. O.
προστίθεμαι, Astipulor. O. Faveo, es. O.
προστίθεσθαι, Adhiberi. P. Addi. P.
προστίθημι, Addo, Adicio, Auctionor, Adaugeo, Applico, Adjungo. O. Augit. P. Adicit. P.
† προστίθησις, Glimerit. P. [προστίθησι, Glomerat, Vulc.]
†προστιθῶ, Adduo. P.
πρόστιμον, Multa Pena, Pœna. P.
πρόστιμον χηρίας, Vidubium. P.
προστιμῶ, Multo, as. O.
προστιμᾶ, Plectitur. P.
πρὸς τί πάλιν, Quorsum. P.
πρὸς τὸ ἀκριβὲς ἐξέτασον, Discute. P.
πρὸς τὸ ἄκρον, Ad summum.
πρὸς τὸ γαυριᾶν, Ad exultandum. P.
πρὸς τοῖς ἄλλοις, Super aliis.
πρὸς τοῖς λοιποῖς, Super ceteris.
πρὸς τὸ διαπεράσαι, Ad traiciendum. P.
πρὸς τὴν † ἐπαρχότητα, Ad præfecturam. P.
πρὸς τὸ ἐξορίσαι, Ad exportandum. P.
πρὸς τὸ ἐπιστρέψαι, Ad arripiendum. P.
πρὸς τὸ χαλέσαι, Ad deprecandum. P.
πρὸς τὸ καταπονεῖν, Ad fatigandum.
πρὸς τὸ ἴσον, Adæque. P.
πρὸς τὸ πέρας, Ad summam. P.
πρὸς τούτοις, Præterea, Præterea. P. Ad hæc. P. Ad hæc. P.
προστρέχω, Accurro, Occurro.
προστρίβω, Affrico. O.
προστρίβομαι, Imprimo. O. Infligo. O.
† προστρωννύει, Prosternit. P.
προστρίψασθαι, Generare. P.
† προσυπεν, Obesum. P. [παχὺ, λιπαρὸν, Vulc.]
† προσυποβάλλω, Adsubicio.

† προσυπομιμνήσκω, Admoneo.
† προσυψῶ, Adtollo.
προσφάγιον, Pulmentum, Pulmentarium. P. Pulmentarium. O.
† προσφασίζομαι, Caussor, aris. O. [Gl. L. Gr. προφ.]
πρόσφατον, Apsis. P.
πρόσφατος, Recens.
προσφάτως, Nuper.
προσφέρομαι, Adpulsus sum, Tracto. O.
προσφέρω, Offero, Adfero, Cito. O. Apporto. O. Offero. O. Adhibeo. O.
πρόσφερε, Adfer. P.
προσφθέγγομαι, Appello, Compello, Adloquor.
πρόσφθεγμα, Appellacio.
προσφθέγματι, Adfatu. P.
προσφθεγξάμενος, Adfatus.
προσφιλὴς, Gratus, Amans, Amabilis, Acceptus. P. Amabilis. P. Charus. O.
προσφιλέστατος, Amantissimus, Gratissimus, Amantissimus. S.
προσφορὰ, Oblacio, Oblatio. P.
πρόσφορος, Commodus, um. O.
† προσφυγὴ, Cliencia, Clientela. P. Clientela. E.
πρόσφυξ, Cliens, Cliens. P.
προσφύομαι, Inhæreo. O. Annascor. O.
† προσφυσῶ, Adflo.
† προσφυτεύω, Assero, Assitum. O.
προσφώνησις, Appellacio, Bargina, Adlocutio. P.
βαρβαρικὴ, προσφώνησις βαρβάρου, Barginna. P.
προσφωνῶ, Advoco, Appello, Compello, Adloquor.
† προσχαρίζομαι, Gratificor, Adrogo.
προσχαίρω.
πρόσχες, Adverte, Intende.
† πρόσχεσις, hic Obtentus.
πρόσχημα, τὸ προκάλυμμα, Prætextus, Obtentus, Prætextum. O. Contemplatio. P.
προσχήματι, Interballum. P.
πρόσχημα, τὸ σχῆμα, Specimen, Obtentus.
προσχίζω, Proscindo.
† προσχύτης, Perfusor.
πρόσχωρος, Adjacens.
προσχωρῶ, Accedo.
πρόσχωσις, Exaggeracio.
προσψαύω, Attingo.
προσῳδία, Accentus, Sonus, Sonus. P. Apex. P. Accentus. P. Hic Accentus. S.
προσώθησεν, Adegit. P.

προσωνυμία, Cognomentum.
προσωπεῖον, Oscilla, Persona. P.
προσωπικὸν, Personale. O.
προσώπιον, Persona. O.
† προσωποληψία, Personarum acceptio. P.
πρόσωπον, Persona, Os, Vultus, Persona. P. Conspicillum. S. Os, oris. S. Facies. O. Vultus. O.
πρόσωπα, Ora. P.
προσωποποιΐα, Materiola.
προσώρμησεν, Appullit. P. Adpulit. P.
προταγέντι, Prælato. P.
προτακτικὸς, Primitivus.
προτακτικὸν, Præpositivum.
προτάσσω, Antelato, Præficio.
προτάσσω σε τοῦ πραιτωρίου, Prætorio. P. Præficio. E.
προτείνω, Porrigo, Prætendo, Propono. P.
προτείνει, Prætendit. P.
προτείνομαι, Oppono, nis. O.
προτειχίζω, Præmunio.
τῇ Προτεραίᾳ, Pridie. O.
προτέρημα, Privilegium.
πρότερον, Ante, Antea, Prius, Ante. P. Ante. P.
πρότερος, Prior, Superior. P.
προτεταγμένος, Præfectus. P.
προτεταγμένος Ῥώμης τῆς πόλεως, Præfectus urbi. P.
προτεταγμένος τῆς χοόρτις, Præfectus cohortis. P.
προτεταγμένος τοῦ πραιτωρίου, Præfectus autem prætorio, per dativum fit participium.
προτεταγμένος τῶν τεχνιτῶν, Præfectus fabris. P.
προτετάχθαι, Præfici. P.
προπέτεια, Petulantia. P.
προτίθημι, Antelato, Propono, Antepono, Propono. P. Antepono. O.
προτίθεται, Exprimitur. P. Destinat. P.
προτίθησιν, Anteponit. P.
πρὸς ἡ τῆς κλίνης ἐν τῇ ἐκφορᾷ κοπτομένη, Præfica. P.
† προτίκτω, Progigno.
† προτίλλω, Prævello. O.
προτιμάω, Præpono. O. Antefero. O.
προτιμᾶσθαι, Anteferri, Præferri.
προτίμησις, Prærogativa.
προτιμητέα, Præferenda. P.
προτιμητέος, Præferendus. P.
προτιμῶ, Præfero, Præpono.
προτιμᾷ, Antefert. P.
προτιμῶμαι, Præferor.
προτογενεῖς, Primogeniti. O.
προτομὴ, εἰκὼν βασιλέως, Effigies, Effigies. P.
πρότονον, Rudens. S.
πρότονος, Capriolus.
πρότονοι, τὰ ἀπόγεια σχοινία, Rudentes.
πρὸ τοῦ, Ante, Antequam, Antequam. P. Antea. O. Antehac. O.
ἡ πρὸ τοῦ θερισμοῦ Δημήτρας θυσία, Præmetivum. P.
πρὸ τούτου, Antehac, Antioper. P. Antea. P.
προτρέπομαι, Hortor, Adhortor, Exhortor, Invito, Hortor. P.
προτρέπεται, Invitat. P. Instimulat. P.
προτρεπτικὸν, Invitabile. P.
προτρεπτικὸς, Hortatorius.
προτρέπω, Invito, Cohorto.
προτρέχω, Antecurro, Præcurro, Procurro. O.
προτρέχει, Occurrit. P.
προτροπὴ, Hortatus, Hortacio, Invitatio. P. Hortatus. S.
προτίθημι, Admoneo. O.
ὁ πρὸ τῶν πυλῶν τόπος, Anta. S.
προύνικος, Laciniosus. E.
προῦπτον, Perspicuum. P.
Προῦπτος, Promptus.
† προυστέλλιον, Armo. P. [προστέλλω, Vulc.]
† προυφαίνω, Prætexo. O.
Προύχω, Antecello.
προφαίνω, Exeato. O.
προφανὲς, Propatulum. O.
Προφανὴς, Propatulus, Prospicuus, Perspicuus. P.
προφανῆ, Perspicua. P.
προφανῶς, Patule.
Προφασίζομαι, Causor.
προφασίζεται, Prætendit. P.
πρόφασις, Occasio, Materia, Causa, Occasio. P. Causa. P. Excusatio. P. Adfatio. P. Caussatio. O.
προφάσει, Prætexto. P.
Προφερέστερος, Præstancior.
προφέρεται, Exprimitur. P.
προφέρω, Depromo, Expromo, Promo, Profero.
προφέρει, Infert. P. Profert. P. Promit. P. Præfert. P.
Προφήτης, Profeta, Antistes. P. Pariolus. P. Hariolus. E.
προφῆται, Antistites. P. Vates. P.
Προφθάνω, Præoccupo, Anticipo, Antecedo, Prævenio, Antecello, Prævertor, Procello. P. Antevenio. O.
προφθάνω, Prævenio. O.
προφθάνει, Antevenit. P.
πρόφθασον, Præveni.
† προφθέγγομαι, Anteloquor. O.
προφορὰ, Pronuntia. P.
Προφορικὸς, Eloquens, Facundus.
πρόφορον, Patibulum. P.
προφορῶ, Secundo. P.
† προφυὰς σταφυλῆς, Racemus. P.
προφυλάσσομαι, Præcaveo.
πρὸ φωτὸς, Ante lucem.
πρόχειλος, Labrosus.
† προχειράριος, Amanuensis. P.
προχειρίζω, Depromo, Expromo.
προχειρίζει, Promulgat. P.
προχειρισθεὶς, Proditus. P.
πρόχειρον, Promptum. P. Ad manum. P.
πρόχειρος, Promptus, Projectus. P. Promptus. P.
† προχειροφόρος, Amanuensis. P.
προχέω, Profundo.
πρόχοος, Gutturnium. O. Guttus. O.
† πρόχρεια, Antecessum. S.
† πρόχρειαν, Antecessum. P.
† προχρῆσαι, Procommodare.
† προχρία, Inantecessum. P.
† προχυτήριον, Fusorium.
† Προχώρησις, Processio.
† προχωρίζομαι, Promo. O.
προχωρῶ, Procedo.
† Πρόψαλμα.
προώλης, Petulans. P.
† προωνοῦμαι, Præmereor. O.
† προωνύμιον, Prænomen. P.
Πρόωρος, Præcox, Præmaturus. O.
Πρύμνα, Puppis.
πρύμνα πλοίου, Puppes. P. Puppes. O.
πρυμνήσια, Retinacula.
Πρυτανεῖον, Augustale. O.
† πρυτανέω, Magistro, as. O.
πρύτανις, Salior. P. Flamen. P.
Πρώην, Nuper, Olim, Ante. P.
Πρωθύστερον, Præposterum.
πρωθύστερος, Præposterus. O.
Πρωΐ, Mane, Matutinum, Mane. P.
πρώϊμον, Præcox. P.
πρώϊμος, Præcox. O.
Πρωκτὸς, Culus, Culus. P. Podex. O. Anus, ni. O.
πρωινὸν, Matutinum. P.
† πρωξ, Dama. O.
πρώρα, Prora.
πρωρεὺς, Proreta, Proreta. P.
Πρωτεύω.
πρωτεῖον, Primitium, Primatus, Primarium. E.
πρωτεύων, Principalis.
πρώτιστον, Primarium.
πρώτιστος, Adprimus. O.
† πρωτογέννητος, Primogenitus. P.
πρωτογεύστης, Gustator. P.
πρωτόγονος, Primitivus.
πρῶτοι, Primores, Primates.
† πρωτόμορφος, Imaginifer. P.
πρῶτον, ὄνομα, Primum.
τὸ πρῶτον, Primitium. O.
πρῶτον, ἐπίρρημα, Primo.
† πρωτόπειρα, Tirocinium. P.
† πρωτοπολίτης, Princeps. P.
† πρωτοπολῖται, Proceres, singulare non habet, Proceres. P. Optimates. P.
† πρωτοπειρία, Rudimentum. P.
πρῶτον δόρυ, Primipilum.
πρωτόπειρος.
† πρωτόπλοια, Primum navigium.
πρωτοπραξία, Privilegium. P. Privilegium. S.
† πρωτοραβδοῦχος, Primivirgius.
† πρωτόκτιστος, Primitivus.
πρῶτος, Primus.
πρῶτος ἐν δόρατι, Primipilarius.
πρῶτος, Primus. P.
πρῶτος καρπὸς, Primitia.
πρωτοστάτης, Princeps, Princeps. P.
πρωτοστάται, Primores.
† πρωτοστασία, Principatus.
πρωτότοκος, Primigenus, Primitivus, Primogenitus. P.
πρωτοτόκος, Primigena.
πρωτοτόκοι, Primiparæ. O.
πρωτότυπα, Prædicamenta. P.
πρωτότυπον, Principale. P. Originale. P.
πρωτότυπος, Primitivus, Principalis.
† πρωτοτύπως, Principio.
† πρωτόχρονος, Primevus.
πρώτως, Primo, Primitus. O.
πταίει, Titubat. P. Trepidat, Titubat. P.
πταῖσμα, Culpa, Noxa, Delicuum. P. Delictum. P. Menda, um. O.
πταίσμασιν, Usurpationi. P.
† πταισμάτιον, Offensiuncula. O.
πταίω, Pecco.
οἱ πταίοντες ἀντὶ τιμωρίας δίχραυον ἐν τοῖς τραχήλοις ἐ-

χοντες, † περιεβώμιζον, διὰ τῆς πόλεως περιαγόμενοι, Furcifer. P.
πταρμὸς, Sternomentum, Sternumen, Sternotum.
πτάρνεται, Sternutat. P.
πτάρνυμι, Sternuo. O.
πτελέα, Ulmus.
† πτελεὼν, ὁ τόπος, Ulmetum.
πτερὰ, Pinnæ. P.
πτέρινον, Plumatile. O.
πτερὶς, βοτάνη, Filix.
πτέρνα, Calx, Planta, Calcaneus. O.
πτέρναι, Calces. P.
πτέρνη, Calcaneum. E.
πτερνίζω, Supplanto.
† πτερνίον, Pernio. O.
† πτέρνος, Culdex. E.
πτερόεις, Volaticus. O.
πτέρομαι, Sternuto. [πτάρνομαι.]
πτερὸν, Pinna, Pluma, Ala, Pinna. P. Pinna, & Pinnula. S. Pluma. S.
πτερὸν πλοίου, ὡς Ἔννιος, Aplustra. P.
† πτερόποδες, Alipedes. O.
† πτερόπους, Alipes.
πτεροῦμαι, Plumesco. O.
πτεροφόρος, Aliger, Aliger. P. Penniger. O.
πτεροφυῶ, Plumo. O.
πτερυγίζειν, Crissare. O.
† πτερύγινος, Plumarius, adject. O.
πτερύγιον, Penniculum. O. Plumula. O. Summa auricula. E.
† πτερυγολάβος, Pinnirapus. O.
πτέρυξ, Ala. Hala. P. Pinna. P. Pluma. O.
πτέρυξ ὄρνιθος, Ala. P.
πτέρυγες, Alæ. P.
πτερύσσεται, Frontinet.
πτερῶ, Alipimo, Pino. E.
πτερωμένους....P.
πτερωτὸς, Alatus, Pinnatus. O. Aliger. O.
πτῆμα, Volatus. O.
πτηνὸν, Ales, hæc Volucris, Volucres. P. Auca. P. Ales. P. Volucer. S. Volatile. O.
πτηνὰ, Volucres. P.
πτηνὸς, Volucer, Volucer. P.
πτηνῶν εἶδος, Meropes.
πτῆσις, Volatus, hic Volatus. S. Volatura. O.
πτήσεις, Volatus. P.
πτήσσω, Extimesco. O.
πτίλλος, Lippus. P.
† πτιλοβάφος, Plumarius. P.
πτίλον, Pluma. P.
πτίλος, Lippus.
πτισάνη, Ptisana.
πτίσσει, Pisat. P.
πτοηθεὶς, Obstupefactus. P.
πτόησις, Territus, Trepidacio, Pavor, Pavor. P. Terror. P. Horror. S. Stupor. S. Pavor. S.
πτοοῦμαι, Trepido, Paveo, Pavesco, Expavesco.
υπονους, Trepido, Pavito. O. [ὑπὸ δέους, Vulc.]
πτοῶ, Terro, Territo, Terreo. P.
πτοεῖ, Pavet, Pavescit. P. Absterret. P.
πτύελον, Saliva, vum. O. Sputum. O.
πτυκτὸν, Plectile. P. Plectibile. P.
† πτύλη, Pulix. P. [ψύλλη, Vulc.]
πτὺξ, Tabella.
πτύον, Ventilabrum, Dolabrum, Pala. P. Dolabra. S. Ventilabrum, Palenta. S.
πτύρομαι, Trepido, Terrefico, Trepido. P.
πτύρεται, Consternatur. P.
πτύρω, Terro, Terreo, Terreo. P.
πτύσμα, Sputum, Sputum. P. Sputum. S.
πτύσσω, Plico.
πτύσει, Complicat. P. Plicat. P. Conplicat. P.
πτυχὴ, Plix. P.
πτύω, Spuo.
πτῶμα, ἐπὶ πάλης.
πτώσιμον, πτῶμα ἐπὶ νεκροῦ, Cadaver, Cadaver.
πτώσιμον, Caducum.
πτώσιμος, Caducus, a, um. O. Recidivus.
πτῶσις, ἐπὶ οἰκοδομῆς, Ruina, Rues.
πτῶσις μεγάλη, Ruina. P.
πτῶσις, hic Casus, Casus. P.
ἡ πτῶσις, hic Casus. S.
πτῶσις σώματος, Strues.
πτῶσις σωμάτων, Strages.
πτωχεία, Inopia, Paupería, Egestas, Mendicitas, Egestas. P. Mendicitas. O.
πτωχὸς, Mendicus, Pauper, Egenus, Egenus. P. Pauper. P.
πτωχοὶ, Egeni. F.
πτωχότατος, Pauperculus.
πυανεψιών, October. O.
πυγὴ, Natica, Nates. E.
πυγαὶ, Nates. P. Clunes. O.
πυγμὴ, Dimicacio, Pugna, Pugna. P. Cæstus. O.
† πυγνωσις, Deses. P.
πύελος, Alveus.
Πύθιος, Pythius. O.
πυθμὴν, Fundus, Fundus. P. Fundum. S. Fundum. O.
πύθω, Putrefacio. O.
πυκνὰ, Congesta, Plena, Coacervata in unam partem. P.
πυκνάζω, Frequento.
πυκνάζει, Continuat. P.
πυκνὴ, Densa, Spissa, Adsidua.
πυκνοῖ, Densat. P.
πυκνὸν, Densum, Frequentatum, Spissum, Densum. P. Spissum. S.
πυκνὸς, Densus, Grever, Spissus, Hispidus. P. Creber. P.
πυκνοὶ, Densi. P.
πυκνότερον, Sæpius. P. Crebrius. P.
πυκνότερος, Crebrus. P.
πυκνοῦται, Spississcit. P.
πυκνόω, Densifico, Denso. O. Spisso. O. Stipo. O.
πυκνῶς, Crebro, Adsidue.
πυκνώσῃ, Spisset. P.
† πύκτευσις, Dimicatio. P.
πυκτεύω, Pugilo.
πυκτεύει, Dimicat. P.
πυκτεύω, μάχομαι, Pugno.
† πυκτευταὶ, Pugnatores. E.
πύκτης, Pugil, Pugilis. P. Pugil. P. Pugnator. E.
πυλεὼν, Janua. P.
πύλη, Porta, Porta. P.
πυλουρὸς, Janitor.
ἡ πυλουρὸς, Janitrix. P.
πυλὼν, Janua, Janua. P. Janua. S. ...
πυλῶνες, Januæ. E.
πυλωρὸς, Janitor. P.
πυνθάνεσθαι, Percuntari, Curt. Percontari. P.
πυνθάνομαι, Consulto, Rogito, Sciscitor. O.
πυνθάνεται, Sciscit. P. Percontatur. P. Sciscitatur. P. Consulit. P.
πυξεὼν, Buxetum.
πύξινον, Buxinum. P.
πυξὶς, Fritillum. P. Pyxis. O.
πύξος, Buxus, Buxetum.
πύξος, τὸ δένδρον, Buteo. P. Buxus. O.
πύον, Pus.
πῦον, Pus. P.
πῦρ, Ignis, Rogus. P. Ignis. P. Rogus. S.
πυρὰ, Pyra, Rogus, Bustum. P.
πυρὰ νεκροῦ, Rogus. P.
πυράγρα, Forceps, Forcipes. O.
οἱ τὰ † πυράγρα ἐργαζόμενοι, Aquilices. P.
† πυράκμων, Forfex. P.
πυραλὶς, Spinturnix. O.
πυραμὴ, Vacillum.
πυραμίς.
ἡ πυράμμη, Vatillum. S.
† πύργινος, Turreus. O.
πυργίον, Turricula. O.
† πυργισκάριον, Turricula, Armarium.
πυργίσκος, Turricula, Armarium, Armarium. P.
† πυργίσμος, Armarium. S.
πυργίτης, ὁ στρουθὸς, Passer muralis.
† πυργοποιῶ, Turrifico. O.
πύργος, Turris, Bugus, hæc Turris. S. Turris. P.
πυργοφόρος, Turrifer, Turriger. O.
† πυργώδης, Turritus. O.
πύρεθρον, Colostis. P.
πυρεῖον, Igniarium. O. Ignitabulum. O.
πυρέκβολα, Malleolus. P.
πυρέκβολον, Fomes.
πυρέκβολος, Ignivomus, Flammivomus. O.
† πυρεμβόλιον, Malleolus. S.
† πυρεος, Themilla. P. [θυρεός ?]
πυρέσσω, Febrio.
πυρετὸς, Febris, Febris. P. Febris. S.
πυρετὸς ὀξὺς, Febris acuta. E.
πυρετίον, Febricula, Febrile. O.
† πυρέττεις, Febris. P. [πύρεξις.]
πυρέττω, Febricito. O.
† πύρεφθον, Colustra.
πυρὴν, Bacca, Nucleus olivæ, Nucleus. O.
πυρίασις, Fomentum, Fomentatio. P.
† πυριάζω, Foveo.
† πυρίβολα, Malleolos.
πυρίεφθον, Colustra.
† πυρίκαυτος, Rogo consumptus.
† πυριστάτης, Tripes ferreus. P.
† πυρίστατον, Tripedem. E.
† πυριστήτης, Tripes ferreus. E.
πυρίτης, Silex. O.
πυρκαϊὰ, Rogum, Rogus, Ustrina. P. Rogus. S.
πυρὸς, ὁ σίτος, Triticum, Triticum. P.
πυρὸς, ὁ σίτος, Frumentum, pluralia non habet: sed Virgil. Frumenta dixit.
πυρὸς, Flagrantis. P.
† πυρόβιος.
† τὸ πυρόδρομον, Vaporalis. S.
† πυρολαβὶς, Forfex.
† πυροσθενὴς, Ignipotens. O.
πυροῦμαι, Calesco, Ardeo, es. O.
πυροῦται, Igniscit. P.
πυροφόρος, Ignifer. P.
πυροφόροι, Igniferi. P.
πυρπολέω, Comburo. O.
† πυῤῥάζω, Rutilo. O.
πυῤῥίζω, Flaveo. O. Rufeo. O.
πυῤῥὸν, Burrum. P. Rutilum. O.
πυῤῥὸς, Ruseus, Rubricus, Rusus, Barus, Burrus. P. Rufus. P. Fulvus. O. Flavus. E.

πυρόω, Ignefacio, Ignio. O.
† πυῤῥόω, Rufo, fas. O.
† πυρσοδυνάστης, Ignipotens.
πυρσὸς, Ignis.
πυρσοὶ, Ignes. P.
πυρφόρος, Flammiger.
πυρώδης, Igneus.
πυρώδης λίθος, Silex.
πυρῶ, Caleo, Uro.
πύσμα, Percontatio. P.
πυτία, Coagulum, Coagulum. P.
πυτίνη, Tinia. O.
τὸ πυῶδες, Purulentia. O.
πυώδης, Purulentus. O.
πώγων, Barba, plurale non habet, Barba. P.
† πωγωνιαῖος, Barbatus.
† πωγωνοκουρεῖα, Barbatoria.
† πωγωνοκουρία, Barbatoria. P. Barbatoria. E.
† πωλητικὸς, Vendax. O.
† πωλίζειν, Pullari. O.
† πώλισις, Pullatio. O.
πῶλος, Equuleus, Pullus, Veredus. P. Pullaster. O. Canica. O.
† πωλοκόμος, Pullarius. O.
πωλοτρόφος.
πωλοῦμαι, Veneo, Veneo. O.
πωλεῖται, Venit. P.
πωλῶ, Vendo, Veno, Vendito.
πωλεῖ, Vendit. P.
πῶμα, Operimentum, Coopereulum, Operculum. P.
πωμάζω, Obturo. O. Operculo. O.
πωμάζει, Operit. P.
† πωμάτιον, Operculum, Cooperculum.
πώποτε, Unquam.
πῶρος, ὁ λίθος, Tofus, Tofum.
πῶροι, Tofi. P.
πώρωσις, Perduracio.
πῶς, Quatenus, Quomodo, Quam, Quomodo. P.
πῶς ἂν, Quemadmodum.
πῶς γὰρ οὐ, Quidni. O.
πῶς δὴ, Quid ita? O. Quipote. O.

Ρ

Ῥαβδίον, Virgultum.
ῥάβδος, Virga, Vimen, Virga. P. Festuca. P. Fustis. P.
ῥάβδοι, Virgæ. E.
ῥάβδος ἐπιστάτου μονομάχου, Rudes. P.
ῥάβδος ἱερέως, Caduceus.
ῥάβδος ἡ τῶν ἐπιστατῶν τῶν μονομάχων, Rudis. P.
ῥάβδος ἐν ᾗ τύπτομεν, Fustis.
ῥάβδοι, Fustes. E.
ῥάβδος στρατιωτικὴ, Fasces, singulare non habet.
ῥάβδος βασιλικὴ, Sceptrum.
ῥάβδος σφενδαμνίνη, Adionica.
† ῥάβδινος, Virgeus. O.
† ῥαβδολογία, Virgindemia. O.
ῥάβδου κονδύλωμα, Nodus. P.
† ῥαβδουχικὸς, Lictorius. O.
ῥαβδοῦχος, Lictor, Virgarius, Lictor. P. Rector. E.
ῥαβδοῦχοι, Lictores. E.
ῥάβδων δέσμη, Fascicula.
ῥαβδωτὸς, Virgeus.
Ῥαγὰς, Rima, Rima. P.
ῥαγάδες, Rupes. P. Fissuræ. E.
ῥαγεὶς, Ruptus, a. O.
ῥᾶγες, Acini. O.
ῥαγώδης, Rimosus.
Ῥᾴδιον, Facilius.
ῥᾴδιος, Facilis. O.
ῥᾳδιουργέω, Negligo. O.
ῥᾳδιουργία, Falsum.
ῥᾳδιουργὸς, Falsarius.
ῥᾳδιοῦργοι, Sacculari. O.
Ῥαθυμία, Segnicia, Segnicies, Desidia, Desidia. P. Socordia. P. Desidia. P. Cohibentia. P. Ignavia. O.
ῥάθυμος, Desidiosus, Deses, Desidiosus. P. Socors. P. Secors. O. Segnis. O.
ῥαθυμῶ, Desideo, Dissimilo, Supersedeo.
ῥαθυμεῖ, Cohibet. P.
ῥαιβὸς, Varicus. O.
ῥαιβοὶ, Vari. O.
† ῥαιβόω, Varico, as. O.
† Ῥαίδιον, Reda.
ῥαΐζω, Revalesco. O.
Ῥαίνω, Spargo.
ῥαίνει, Spargit. P.
ῥαίνειν, Spargere. P.
ῥακας, Pamosus. E.
† ῥάκινος, Panneus. O.
ῥάκιον, Pannuclum. O.
Ῥάκος, Pannum, Pannus. P. Pannus. O. Linteolum. O.
ῥακώδης, Pannosus. P.
Ῥάμμα, Acia, Acia. P. Acia. S. Acies. P. Acia. E. Asia. E.
Ῥάμνος, Spina alba, Spina alba. P. Spilabra, Spina alba. E.
Ῥάμφη νεῶν, Rostra, singulare non habet.
ῥάμφος ὀρνέου, Rostrum.
ῥάμφος, Rostrum. P.
Ῥανὶς, Gutta, Gutta. P. Stillicidium. O.
ῥάνον, Sparge.
ῥαντιεῖς, Asperges. P.
Ῥᾶον, Facilius.
ῥαπεὺς, Rupiam. P. [Rapium, Salm.]
Ῥαπίζω, Expalmo, Alapo.
ῥαπίζει, Percutit. P.
ῥάπισμα, Salapitta. P. Alapa. E.
Ῥάπτης, Sarcinator, Sarsor. E.
ῥάπται, Sutores. O.
† ῥάπτις, Sarcinatrix. O.
† ῥαπτικὸς, Sutorius. O.
ῥαπτὸν, Sutilis, le. O.
ῥαπτὸς, Sutilis.
ῥάπτω, Sarcio, Insuo, Obsuo, Sutello, Suo. O. Cossuo. E. Cuso. E.
ῥάπτει, Coriet. P. Suit. P. Cusit. E. Cuset. E. Consuit. P.
ῥάπτει ὀπητίῳ, Rupiat. P.
ῥάπτω δέρματα, Suto.
ῥαστώνη, Facilitas. O.
Ῥαφανὶς, Radix.
ῥαφανίδες, Armoracia. P.
ῥάφανος, Radix. P.
† ῥαφεῖον, Sutrina. O.
ῥαφεὺς, Rapilum. P.
ῥαφὴ, Sarcimen. O. Suterna. O.
† Ῥαφιδοθήκη, Aciarium, Aciarium. P. Acuclarium. S.
ῥαφὶς, Acus, Gloma. P. Acus. P. Acucla. E.
ῥάχεις, Tesqua, sive Tescua. P.
ῥαχία, Cautes. O.
Ῥάχις, Spina, Spina. P. Dorsum. P.
Ῥάων, ὁ ὑγιάνας, Sanus.
ῥαψῳδία, Collecta, nea. O.
Ῥέα, Ops, Ops, Opis. S. Opis. E.
Ῥέγχω, Sterto, Ronchisso. O.
ῥέγχει, Stertit. P.
ῥέει, Currit. P. Mancipat. P.
ῥεῖθρον, Rivus. P. Torrens. P. Fluor. S. Fluentum. O. Canale. E.
Ῥέμβος, Vagus, Vag, Vagus. P.
ῥέμβομαι, Vagor, Erro, Palor. E.
ῥέμβεται, Palator. P.
ῥεμβομένους, Palantes. P.
ῥεμβομένῳ, Palanti. P.
† ῥεμιον, *Ido. S.
ῥέπω, Vergo. O. Propendo. O.
ῥέπει, Vergit. P.
Ῥερυπωμένος, Cariosus.
Ῥεῦμα, Aquæ cursus.
τὸ Ῥεῦμα, Umor. S. Cursus aquæ. E. Flutio. O.
ῥεύματα, Fluenta. E. Pluenta. E.
ῥεῦμα ποταμοῦ, Flumentum, Fluor.
ῥεῦμα, ἐπὶ ποδάγρας, Libor.
ῥευματικός.
ῥεῦσις, Fluor, Profluvium. O.
† ῥευστικὸς, Fluxus. O.
† ῥευτικὸς, Fluidus. O.
Ῥέφανος, Radix.
Ῥέω, Mano, Stillo, Fluo.
ῥεῖ, Manat. P.
ὁ † Ῥήγεος, † ῥηχεὸς, † ῥηγμὸς, Maceries. E.
Ῥῆγμα, Volsura.
ῥήγνυμι, Rumpo. O. Frango. O.
ῥηθεῖσιν, Dictis. P.
Ῥῆμα, Verbum, Dictum. O. Verbum. P.
ῥήματα, Verba. P.
ῥηματικὸν, Verbale. O.
ῥημάτιον, Vocula. O. Verbulum. O.
ῥῆσις, Dictio, Dictio. P.
Ῥήσσω, Allido. E.
ῥήσσει, Rumpit. P.
Ῥητὴ, Certa.
Ῥητίνα, Retina.
ῥητίνη, Resina. P. Resina. O.
† ῥητινολόγος.
ῥητινωτὸς, Resignatus. O.
Ῥητὸν, Dictum, Fandum, Dictum. P. Dicibile. P. Pronuntiabile. P.
ῥητορεύω, Oro.
ῥητορικὴ, Oratoria. O.
ῥητορικὸς, Oratorius. O.
ῥητὸς, Certus.
ῥήτωρ, Orator, Orator. P. Dicentarius. P.
ῥητῶς, Aperte.
ῥιγάω, Rigeo. O.
Ῥίγος, Frigus, Algor, Rigor. O.
ῥῖγος, Algor. O.
ῥιγῶ, Algeo, Algeo. P.
ῥιγοῖ, Alget. P.
Ῥίζα, Radix, Stirps, Stirps. P. Stirps, Stirpis. S.
ῥίζα δένδρου, Radix. P.
ῥίζαι, Radices. E.
ῥιζίον, Radicula. O.
ῥιζόθεν, Radicitus, Stirpitus, Radicitus. P.
ῥιζοτόμος.
ῥιζοτόμοι, Stirpices. O.
ῥιζοφυῶ, Radifico. O.
ῥιζόω, Radico. O. Stirpo. O.
† ῥίζω, Ringo. O.
ῥίζωσις, Radicatus.
Ῥίθρον, Rivum, Rivus, Alveum, Flumen.
† ῥιθρώδης, Rivosus.
Ῥὶν, Nar, Nasus.
ῥῖνες, Nares. P.
ῥίνα, εἶδος ἰχθύος, Squatus. P. Celtis. P.
ῥινᾷ, Limat. P.
ῥινέω, Limo, as. O.
ῥίνη, Lima. P. Lima. O.
Ῥίνημα, Scobis, Scobina. O. Rasamentum. O. Ramentum. O. Limatura. O.
ῥίνησον, Lima. P.
† ῥινητήριον, Lima.
† ῥινητής, Limator.
ῥινίζει, Limat. P.

ῥινίον, Lima, Lima. S.
ῥινὸς, Taurea. O.
ῥίνος, Nares. O.
† ῥινουχος, Cloaca. P.
ῥιξειται, Flagrum. P.
ῥιπὴ, Ictus.
Ῥιπίζω, Flabello.
ῥιπίζει, Ventilat. P.
† ῥιπιστὴς, Flabellum. E.
† ῥιπιστήριον, Flabellum, Flabellum. P.
ῥιπτάζει, Jacit. P.
Ῥιπτάζομαι, Jactor.
ῥιπτάζεται, Jactatur. P. Æstuat. P.
ῥιπταθεὶς, Jactatus. P.
ῥιπτασμὸς, Jactio.
Ῥίπτω, ἀπορίπτω, Deicio.
ῥίπτω, ἐπὶ ἀκοντίου, Jacio, Jaculor, Proicio.
ῥίπτω, Jacio, is. O.
ῥίπτει, Jactat. P. Proicit. P. Conicit. P. Jactat. E.
ῥίπτονται, Jactantur. P.
Ῥὶς, Nar, Nasus.
ῥιφεις ως κοιλια, Jactata. P.
Ῥίψις, Jactus, Jaculacio, Jactus. S.
ῥιψοκίνδυνος, Periculosus, Temerarius. P.
ῥίψον, Jacta.
ῥοὰ, Canalis. P. Malogranum. S. Malum granatum. E.
ῥόαι, Mala granata. E.
ῥοᾶς ὑμὴν, Cincum. P.
Ῥογχάζω, Runcino.
ῥογχάζει, Runcinat. P.
† ῥογχιβόης, Ronchismus. O.
ῥόγχος, Ronchus. O.
ῥοδαὶ, Rudiæ. O.
† Ῥοδάκανθα, Rosetum.
Ῥοδάνη, Trama, Subtemen, Tramen, Trama. P. Tremen. S. Subtemen. P.
† ῥοδανίζω, Torqueo.
Ῥοδεὼν, Rosetum, Rosetum. S.
† ῥοδιακὰ, Rosalia. O.
ῥόδινον, Roseum, Rosatum. E.
ῥόδινος, Roseus. O. Rosaceus. O. Rosaceus. O.
† ῥοδισμὸς, Rosalia.
ῥοδοδάφνη, Taxus, Lauria, Andrum, Viburna, Rosa Græca. P. Herba sinaria. P. Taxus. P.
ῥοδοειδὴς, Rosea.
ῥόδον, Rosum, Rosa. O.
ῥόδον μεμυκὸς, Cohivum. P.
ῥοδονιὰ, Rosarium. O.
† ῥοδοπώλης, Rosarius. E.
ῥοδόχρους, Roseo colore.
ῥοδωνιὰ, Rubriceta. O.
† ῥοδωτὸν, Rosatum. E.
ῥοὴ, Fluor, xus, io. O.
ῥοιὰ, Malogranatum, Malum granatum. P. Malagrania. E.
† ῥοιακώδης, Rivosus.
ῥοῖζος, Impetus.
ῥοιμη, Rima. P. [ῥύμη, Vulc.]
ῥόμβος, Tornus, Turbo. P. Girgillus. O.
ῥομφαία, Framia, Gladium, Framea. P. Gladius. E.
ῥόπαλον, Clava, Clava. P. Clava. S.
ῥόπαλα, Fustes. E.
ῥοπὴ, ἐπὶ ὥρας, Momentum. S.
ῥοπὴν, Momentum. P.
ῥοπῇ, Momento. P.
ῥοπὴ, ἐπὶ ζυγοῦ, Incrementum.
ῥοπὴ, Libramentum. P. Præponderatio. P. Librile. O. Nutus. O.
† τὸ ῥοῦκλον, Repagulum. S.
ῥούσιον φάρσος, Vexillum.
† ρουστρυεξ, Canalis. P.
[ῥοὺς, ῥύαξ, Herald. ῥοὺς, ὄρυξ, Vulc.]
ῥοφέω, Sorbeo. O.
ῥοφει, Sorbet. P.
ῥόφημα, Sorbicina, Sorbicio, Haustus. P. Sorbitio. O.
† ῥοφημάτιον, Sorbitiuncula. O.
ῥόφησις, Suctus.
ῥοφητὸν, Sorbile.
ῥοφῶ, Sorvillo, Voro, Sorveo.
ῥοφᾷ, Sorbet. P.
ῥοώδης, Rapidus. O.
ῥύαξ, Rivus.
† ῥύγχαινα, Nasuta.
ῥύγχη, Rostra. P.
ῥύγχος, Rostrum.
ῥύγχος, Rostrum. P.
ῥύγχος, Rictus. O. Rustrum. E. Roster. E.
ῥυθμίζω, Modulo, Formo.
ῥυθμισθεὶς, Moratus. P.
† ῥυθμιστὴς, Moderator. P.
ῥυθμὸς, Modulus.
† ῥυκάνη, Tribula, Roncina, Runcina. P. Runcina. E.
† ῥυκανίζω, Runcio.
† ῥυκανίζει, Runcinat. P.
ῥύμη, Vicus, Victus. P. Impes, tus. O. Vicus. O. Ruga. E.
† ῥυμιλία, Rumia. O.
† ῥυμοπύλιον, Portella. P.
ῥυμὸς ἁμάξης, Temo, Plerum, Armamentum.
ῥυμὸς ἀρότρου, Buris. P.
ῥυμὸς, Temo. P. Temo, onis. O. Timo. E.
ῥύομαι, Eruo, Libero, Elibero, Eripio.
ῥύεται, Luit. P.
ῥυπαίνω, Sordido.
ῥυπαίνομαι, Obsolesco, Sordesco. O.
ῥυπαρὰ, Inpurata. P.
ῥυπαρία, Sordidicia, Pedor, Squalor.
ῥυπαρὸν, Inlotum. P. Sordidum. P.
ῥυπαρὸς, Sordidus, Pedidus, Maculosus. O.
ῥυπαρὸς πόκος, Carpies. P.
ῥύπος, Squalor, Pœdor. P. Squalor. P. Sordes. S. Proluvies. O.
ῥύπος, Sordes, singulare non habet.
ῥῦπος, Subluvies. O.
ῥύποι, Sordes. P.
ῥυποῦμαι, Obsoleo, Sordeo. O.
ῥύπους τὸ † ἀπόπλυμα, † νίτρωμα κεφαλῆς, Squama. P.
ῥυπῶ, Squaleo.
ῥῦσαι, Erue, Elibera, Eripe.
ῥύσις, Licor, Fluor.
ῥυσὸς, Rugosus. P.
† ῥυσσώδης, Rugosus. P.
ῥύσσωσιν, Grunniunt. P. [γρύζουσιν, Vulc.]
ῥύστης, Liberator.
ῥυτὴρ, Ductarium. P.
ῥυτῆρες, Retinaculum. P.
† ῥυτίζω, Rugo, as. O.
ῥυτὶς, Ruga, Rogus, Ruga. P.
ῥυτίδες, Rugæ. P.
† ῥυφῶ, Sorbo. E. [ῥοφῶ.]
ῥύω, Fluo. O.
† ῥωγίον.
† ῥωγολόγου ἐργαλεῖον πιεστῆρος ληνοῦ, ἐν β' γεωργικῶν, Cola. P. [† ῥαγολόγιον, Vulc.]
ῥώθων, Nasus, Nar, Nasus. P.
ῥώθωνες, Nares. P.
ῥωμαΐζω, Latino.
ῥωμαϊκὸς, Latinus. E.
ῥωμαικὸν δόρυ, Pilum. P.
ῥωμαῖος, Latinus, Romanus. E.
ῥωμαϊστὶ, Latine. P.
ῥωμαλέος, Robustus, Validus, Robustus. P.
ῥωμαλέον, Robustum. P.
Ῥώμη, ἡ πόλις, Roma.
ῥώμη, ἡ δύναμις, Valencia, Virtus, Robor. P.
ῥώμην, Vigorem. P.
† ῥωμύλος, Quirinus.
ῥώννυμαι, Valesco.
ῥὼξ, Acinus, Acina, Acinus. P.
ῥῶγες, Acini. P. Grana. E.
ῥῶπος, ὁ παντοῖος φόρτος,
† ῥωποπωλεῖον, Rementarium.
ῥῶσις, Incolumitas, Sanitas, Valetudo. P.

Σ

Σὰ, Tua.
† σαβακουν, Quassum. P. [σαβακὸν, Herald. Vulc.]
† σαβανία, Sabana. E.
Σάβανον, Sabanum, Lencium.
Σάββατον, Sabata.
† Σαβίνη, Sabella.
Σαγήνη, Verriculum, Retia. P. Verriculum. P. Verriculum. S. Tragum. O.
σαγηνεύω, Irretio, Verro. O.
† Σάγιον, Lodix.
Σάγμα, Sagina.
† σαγματοποιὸς, Saginarius.
Σάγος, Sagus, Sagum. S.
σαθρὸν, Quassum. P.
Σαθρὸς, Quassatus, Fragilis.
† σαθρότης, Fragilitas.
σαθροῦμαι, Casso.
σαθρῶ, Quasso.
Σαίνω, Adulor, Blandio.
σάκος, Clipeus. E. Scutum. E.
Σάκκος, Saccia, Saccus.
† σακκοπλόκος, Saccarius.
σάκχαρον, Saccarum. O.
† Σαλάχιον, ἰχθύς.
Σαλεύω, Moveo, Commoveo, Agito.
σαλεύει, Labefactat. P. Movet. P.
σαλεύσωσιν, Temtaverint. P.
† Σαλιβάριον, Lupa.
Σαλπίζω, Tubo, Tubicino, Lituo, Buccino. O.
σαλπιγκτὴς, Liticen. O.
σαλπιγκταὶ, Tubicines. P.
σάλπιγξ, Tuba, Litua, Bucinium, Tuba. P. Lituus. S.
σάλπιγξ περιφερὴς, Classica.
σαλπικτὴς, Tubicinator, Tubicen, Liticen, Æneator. P.
σαλπισταὶ, Classicarii. P.
Σάμιος μαθηματικὸς, Canon. P.
Σάμψυχον, Casia, Sambuchum.
Σανδάλιον, Gallicula, Solea. P. Gallica. S.
Σανὶς, Tabula, Astrama. P. Tabola. E.
σανίδες, Tabulæ. P. Asseres. O.
† σανιδάω, Asso, as. O.
σανιδόω, Contigno. O. Coasso. O. Tabulo, as. O.
σανίδωμα ἐπίπεδον, Pulpitum. P. Tabulatum. P. Laqueare. O.
σανιδώματα, Tabulata. O.
† σάνιδων, Pulpitum. S.
† σανιδωτὸν, Tabulatum, Tabulatum. P.
† Σάπαξ, Tinea.
Σαπρὸς, Nugatorius, Nugax, Fœdus, Nuga,

Nugas. P. Rancidus. O. Putris. O. Mucidus. O.
σαπρὸν, Malum. E.
σαπρότης, Nugalitas. P. Rancor. O.
Σαπὼν, Sapo.
σάπονα, Saponem. E.
Σάραπις, Sarapice.
Σαργὸς, ἰχθὺς, Sargulus.
Σάρδιον, τὸ ψηφίον, Murra.
σαρδόνυξ.
Σάρκες, Pulpæ, Pulpæ. P.
† σαρκικῶς, Carnine.
σάρκινος, Carnalis.
σαρκινὸς, Carnarius. O.
σάρκινον, Perna. P.
σάρκινον ὑπόδεμα, Perna. P.
σαρκίον, Caruncula. O.
σαρκοβόρος, Carnifex. P.
σαρκοφάγος.
σαρκοφάγα, Carnivora. O.
† σαρκοφαγῶ, Excarnifico.
σαρκώδης, Carneus. O.
σάρκωμα, Pulpamentum.
σὰρξ, Pulpa, Caro.
* σαρξὶ, Carnale. S.
† Σαρὸν, Scopæ, singulare non habet.
σάρον, Scopa. E.
Σαροῖ, Verrit. P.
σαρῶ, Verro.
σάρος, τοῦτο ἀεὶ πληθυντικῶς λέγεται, Scopæ. P.
σάρωθρον, Scopa. O.
οἱ † Σαρωταὶ, Scoparii. O.
σάσσει ὄνον, Saginat asinum. P.
Σατράπης, Satrapa.
Σάτυρος, Satyrus.
σάτυροι, Fauni. O.
σατυριστὴς, ὁ σκηνικὸς, Ludio.
σατυριστὴς, Ludio. P.
σαῦρα, Lacerta. P. Sira. P.
σαῦρα, ος, Lacerta, us. O.
σαυρία, Jaculus. O.
Σαῦρος, ἑρπετὸν, Lacertus.
σαῦρος, ἰχθύς.
Σαυρωτὴρ, Cuspis, Cuspis. P.
† σαύσα, Nauci. O.
Σαυτὸν, Teipsum.
Σαφὲς, Planum. P. Liquet. O.
σαφέστερον, Certius.
σαφήνεια, Manifestio, Distinctio. P.
σαφηνίζω, Explano, Plano, Exprimo, Pando. P.
σαφηνίζει, Explanat. P. Destinguit. P. Declarat. P. Destingit. P.
σαφὴς, Manifestus, Planus.
† σαφρικον, Casia. S.
σαφῶς, Evidenter, Plane, Aperte, Palam, Certo, Plane. P. Disceptim. P. Plane, Profecto. P. Ad liquidum. O. Diserte. E. Liquido. E.
† σβάλλεται, Titibat. P. [Gl. L. Gr. σφάλλεται.]
Σβεννύω, Stingo, Stinguo. O.
σβεννύει, Extinguerit. P.
σβέσις, Extinctus, Extinctio.
σβέσον, Extingue. E.
Σὲ, Te.
σεαυτὸν, Temet, Temetipsum, Teipsum. P.
σεβάζεσθαι, Venerari. O.
Σέβας.
σέβασμα, Veneratio. P.
σεβάσματι, Venerationi. P.
σεβάσμιος, Colendus, Venerabilis, Venerabilis. P. Augustus. P.
σεβασμιότης, Sanctimonia.
† σεβασμίως, Venerabiliter.
σεβασμιώτατος, Præcolendus.
σεβαστὸς, Augustus, Augustus. P.
σεβαστοτάτη, Augustissima. P.
σέβομαι, Color.
σέβεται, Colit. P. Colitur. P. Colit. P.
σέβω, Colo.
σειρὰ, Linea. P. Linea, Fumis. P. Linea. P. Catena. O.
σείριος, Canicula. O.
σεῖσαι, Vibrare. P.
σεισμὸς, Terræmotus, Terræmotum, Terræmotus. P. Concussio. P. Excussio. E.
σεισοπυγὶς, Bibrissa. S. Motacilla. P. Mutacilla. E.
σείω, Moveo, Libro, Vivro, Quatio. O.
σείει, Concutit. P. Quatit. P. Crispat. P.
σελαγέω, Fulgeo, es. O.
σέλας, Fulgor, Jubar. O.
σέλας ἡλίου, Jubar, plurale non habet.
σεληναῖος, Lunaris. O.
σελήνη, Luna, Luna. P.
σεληνιακὸς, Lunaticus, Luna. P.
σεληνίτης, Lunaticus. O.
† σελὶς, Tectum. E.
σελίδιον, Paginula. O.
σέλινον, Apium, Appium. P. Apium. P.
† σελινάτον, Apiatum. P.
σελὶς, Pagina. P. Margo. O.
σέλιδες, Pagines. E.
† Σέλλα, Sella.
† σελλάστρωσις, Sellisternium.
Σέλμα, τὸ ἐν τῷ πλοίῳ ζυγὸν, Transtrum, Jugum.
σέλματα, Eluies. P.
† Σεμέλη, Libera, Libera. P.
† σεμιδάλιον, Pultis. S.
Σεμίδαλις, Similago, Siligo. P. Simila. O.
Σεμνὴ, Pudica, Casta, Affectata fœmina. O.
σεμνὸν ἀξίωμα, Majestas. O.
σεμνὸς, Veneravilis, Castus, Venerabilis. P.
σεμνότης, Pudicicia, Veneratio. P.
σεμνύνομαι, Glorior.
σεμνύνεται, Veneratur. P.
σεμνῶς, Pudice.
τὸν σεπτὸν, Sacrum. P.
σέρις, Intybus. O. Intibum. E. Intuba. E.
σέριδες, Intuba. E.
σεσαγμένος, Saginatus, Saginatus. P.
σεσαθρωμένος, Quassatus.
σεσηπὼς, Putidus.
σεσηπὸς, Putidum. P.
σεσηρώς.
σεσινωμένος, Viciatus.
† σεῦτλον, Veta, Betaceus. P.
† σεῦτλον, Beta. P. Beta. S.
† σεῦτλα, Betus. E.
† σεύτλια, Betæ. E.
σὴ, Tua.
σηγάω, Taceo. O.
σήθω, Cribro, as. O. Attamino. E.
σήθει, Cernit. P.
σηκοὶ πλοίων, Fori, singulare non habet, Loculamenta. O.
σηκοῖ, Perpendit. P. Examinat. P.
σηκὸς, τὸ ἱερὸν, Templum, Templum. P. Fanum. O.
σηκὸς τετραπόδων, Septus.
σηκουρειν, Secur. E. [† σεκούριον, Meurs.]
σήκωμα, Scama. P. Librabramentum. P. Examen. P. Tergimenta. P. Temperamentum. P. Æquipondium. O.
σήκωσον, Pondera. P.
† σηκωτὸς, Loculatus. O.
† σηλια, Coctio. P. [σιτία, Du-Cang.]
† σημα, Lomenta. P. [Gl. L. Gr. σμῆγματα.]
σημαίνω, Nuncio, Enuncio, Significo, Imperito. O. Significo. O.
σημαίνει, Pertendit. P.
σημαίνει † διατέρως, Portendit. P.
σημαίνοντες, Signatores. O.
σημάνῃ, Designet. P.
σημαντὴρ, Monator.
σήμαντρον, Mango. S.
σημασία, Significatum, Significacio, Significatus, Significatio. P.
σημεῖον, Nota. P.
σημεῖον, ὁ σκοπὸς, Signum.
σημεῖα, Signa. P. Notæ. E.
σημείοις, Signis. P.
σημεῖον, τὸ τέρας, Monstrum, Monstrum. P.
σημεῖον τάγματος στρατιωτικοῦ, Vexillum.
σημεῖον, Argumentum. P. Punctus, tum. O.
σημεῖον, καὶ ὀνομάτων, Matrex. P.
σημεῖα, Clavi. E.
† σημειαφόροι, Signiferi. E.
σημειογράφος, Notarius, Notarius. P. Notarius. O.
σημειοῦμαι, Noto, Signo, Dignoto. O. Denoto. O.
σημειοῦσθαι, Designare. O.
σημειῶσαι, Notare. P.
σημειοφόρος, Signifer, Signifer. P. Vexillarius. O.
σημειοφόροι, Imaginarii, Signiferi. E.
σημειόω, Signio, is. O.
σημείωσις, Notacio, Sigillum.
† σημερινὸς, Hodiernus, Hodiernus. P.
σήμερον, Hodie.
σημῆναι, Declarare. P.
σηπεδὼν, Tabo, Marcor. O.
σηπία, Sepia, Saria. P. Sepia. E.
σήπομαι, Putreo. O. Marceo. O. Muceo. O.
σήπω, Tavo, Putro, Putrefacio. O.
σηραγγώδες, Scrupulosum. P.
σηρικὴ, Sericum. O.
† σηρικοπλόκος, Sericarius. O.
† σηρικοφόρος, *Sericatus. O.*
† σηρίσκος, *Pultorium. E.* [συρίσκος, *Du-Cang.*]
σὴς, ἡ σῆψις, hæc Tinea, Robigo, Tinia. P.
† σήσαμος, Sesamus.
σῆσον, Cerne. E.
σητόκοπον, Tiniatum.
σῆψις, Tavus, Marcor. O. Mucor. O.
σθεναρὸς, Validus.
σθένος, Valencia, Robor, Virtus, Robor singulariter tantum declinabitur, Robor. P.
σθένω, Polleo. O.
σιαγὼν, Maxilla, Mala, Maxilla. P. Mala. O.
σιαγόνες, Maxillæ. E.
† σιαίνομαι, Tedo.
† σιαλικὸς, Salivarius. O.
σίαλος, Saliba.
† σιαντία, Fastidia.
† σιαντὸς, Teter.
σιβύνη, Venabulum.
σιγάω, Sileo. O.
σιγὴ, Silencium, Reticencia, Taciturnitas, Silen-

tium. P.
σιγηλὸς, Taciturnus. O.
σιγηρὸς, Tacitus, Silentiosus. E.
σίγησον, Tace. P.
† σιγνοφόρος, Manipularius.
σιγῶ, Sileo, Taceo, Conticeo, Obticeo.
σιδηρᾶ ἐργαλεῖα, Ferramenta.
σιδηρεῖα, Ferraria. O.
σιδήρεος, Ferreus. O.
σιδήρια, Ferramenta. E.
σιδηρικὸς, Ferrarius. O.
σιδηριουργὸς, Faber Ferrarius. E. [σιδηρουργός.]
† σιδηρίτη, βοτάνη, Scopa regia. P.
† σιδηροκόπος, Faber Ferrarius. E.
σίδηρος, Ferrum, plurale non habet, Ferrum. P.
σιδηροῦς, Ferreus.
σιδήρου ἕνωσις ἐκτὸς μολίβδου, Ferruminacio, quod Plumbatura dicitur.
σιδηρουργὸς, Ferrarius.
σιδηρόω, Ferro, ras. O.
† σιδήρωμα, Ferrumen. O.
σίδιον, Malicorum. O.
σίελος, Saliva, Saliva. P. Saliva. S. Sputum. S.
σιελὸς, Saliva, vum. O.
σικάμινα, *Mura*. E.
Σικελὸν, Siculum. E.
* σικεον, * *Fetum*. S.
σικνήλατον, Cucumerarium. E.
† σίκος, Cucumer, mis. O. [σίκυος.]
σικύα, Cucurbita.
† σικυάζω, Cucurbito.
† σικυάζει, Cucurbitat. P.
σικύδιον, Cucumis.
σικύδια, Cucumeres. E.
σίκυες, Cucumeres. P.
σικχαίνομαι, Tedeo, Tedesco, Tædet me. E.
σικχαίνομαι τοῦτον τὸν ἄνθρωπον, Tædet me hujus hominis. P.
σικχαίνω, Fastidio.
σικχαντὴν, Tætram. P. Tetram. P.
σικχαντὸς, Tediosus, Teter. P.
σικχασία, Tedium, Teditudo, Fastidia.
† σικχειομαι τὴν ὕβριν, Pertesum est injuria. P.
σικχὸς, Fastidiosus. P.
σίκχος, Tædium. P.
σικχὸς, Tætrum aspectum. P. Tædiosus. E.
σικχὸς, βδελυρὸς, Fastidiosus. E.
σίληνος, Silenus, Silbanus.
† σιλίγνιον, Siligo.
σίλφη, Blatta, Blatta. P. Blatta. O.
σίλφιον, Blatta, Silpe. P. Laserpitium. O.
σίμβλον, Alvearium.
σίμβλος, Grassus. P.
σίμβλοι, Alvearia. P.
† σιμίδαλις, Simidala.
σιμὸς, Simus, Cilico, Silo. P. Silus. P.
† σινάπιον, Sinapi. E.
σινδὼν, Tunica lintea.
σίνηπι, Sinape, plurale non habet, Sinare. P.
† σινίασμα, ἡ ῥυπαρία τοῦ σίτου, Detrimentum, Recrementum. P. Retrimentum. P. Recrementum, Intertrimentum. E.
† σινίασον, Cerne. E.
σινοῖ, Vitiat. P.
σινοῦντες, Infestantes. P.
σινκτησιν, Massam. P. [σύνκτησιν, Vulc.]
σίνομαι, Noceo. O.
σῖνος, Vicium.
σίνος, Vitium. P.
† σινότης, Vitiositas. P.
† σινωπὶς, Miltum.
σιποῦς, Sæpius. O.
† σιρὰ, Civisa, Cimussa. P. Mataxa. P.
σηρὰ γένους, Linea.
σιρὰ ἱματίου, Prenicula.
† σιρικὰ, Zizypha.
σίριος ἀστὴρ, Sirius.
† σιροπλοκω, Pollingo. P. [† σοροπλοκῶ, Vulc.]
† σιρῶ, ἐπὶ ἱματίου, Orno.
† σιρωτὴς οἴνου ἢ ἄλλου τινὸς ὑγροῦ, Simissator.
† σιρώτρια, Ornatrix.
σεισμὸς, Terræmotus.
† σίσαμον, Sisamum. E.
† σισοπυγὶς, Moticella, Motacella.
† σιστερνον, Arca. E.
σισύμβριον, Conila. S.
† σίσυμβρον, εἶδος λαχάνου, Cunila.
σισύρα, Lodex. O.
† σιτεία, ἡ † σίτευσις, Sagina, Coccio.
σιτεῖσθαι, Epulari. O.
† σιτεύταρις, Altor. P.
† σιτεστὰ, Altilia. O. [σιτιστά.]
† σιτευτὴς, Fartor, Fartor. P.
† σιτευταὶ, Fartores. P.
σιτευτῶν, Altilium. P.
† σιτευτὴς βοῶν, Saginator.
σιτεύομαι, Victito. O.
σιτεύω, Farcio, Sagino, Farsi.
σιτηγὸς, Frumentarius.
σιτηγῶ, Frumentor.
σιτηρέσιον, Frumentacio, Frumentum, Stipendium. P. Commeatus. P. Annona. P.
† σιτηρέσιος, Annonarius, a, um. O.
σιτηρὸς, Frumentarius. O. Escarius. O.
σίτησις, Pastus, us. O.
σιτία, Victus. O. Epulæ. O.
σιτίζω, Sagino. O. Cibo, as. O.
σιτίζει, Pascit. P.
σιτικὴ, Frumentaria.
σιτικὸς, Cibarius, a, um. O. Alimentarius. O. Frumentaceus. O.
σιτίον, Cibus.
σιτισθεὶς, Pastus, part. O.
† σιτιστήριον, Saginarium. O.
† σιτιστὴς, Fartor.
† σιτισταὶ, Altiles. P.
σιτιστὸς, Saginarius. O.
σιτιστοὶ, Pascales. O.
† σιτοβολεὼν, Sportula. S.
σιτοβόλιον, Granarium.
σιτόβολον, Granarium. E.
σιτοβολὼν, Granarium. P. Granarium. S. Granarium. E.
σιτόδεια, Congiarium. S.
σιτοκάπηλος, Dardanarius, Dardanarius. P.
σιτολογία, Frumentatio. O.
σιτομέτριον, Demensum. O.
† σιτόμετρον, Cibarium, Diarium.
† σιτοποιηκὰ, Pistura. O. [σιτοποιΐα.]
† σιτοποιηκὸς, Pistorius. O. [σιτοποιϊκός.]
σιτοποιΐα, Panificium. O.
ἡ Σιτοποιὸς, Pistrix. O.
σιτοπώλης, Frumentarius, Frumentator. O.
σῖτος, hoc Triticum, hoc Frumentum, pluralia non habet, sed Virgil. Frumenta dixit.
σῖτος, Adis. P. Far. P. Triticum. P. Frumentum. P.
σίτου λέπυρα, Aceres. P.
σιτοῦμαι, Vescor. O.
σιτοφόρος γῆ.
σιτοφόρος, Dapifer.
σιτοφόρος, Dapifer. O.
σιτῶ, Cibo.
σιφλώζω, Exibilo. O.
σίφων ἐμπρησμοῦ, Lucusta. P.
σιφὼν, ἡ καλάμη τοῦ ἀγρίου καλάμου, Avena, Cicuta, Avena. S.
σιφὼν μεθ' οὗ τὸν οἶνον ἀντλοῦσι.
σιχαντὸς, Tæter. P. [σικχαντός.]
† σιχαρ, Alipe. E. [στέαρ, Adeps, Vulc.]
σείω, Moveo, Libro, Vibro.
σιωπάω, Silesco. O.
Σιωπὴ, Silencium, Silencia, Taciturnitas. P. Silentium. S.
σιωπηθῇ, Dissimulatur. P.
σιωπηρὸς, Tacitus.
† σιωπηρῶς, Tacite. E.
σιώπησον, Tace. P.
σιωπῶ, Taceo, Obticeo, Sileo, Conticeo, Obstipuo. E.
σιωπᾷ, Conticet, Conticescit. P.
Σκάζω, Titubo, Bacillo.
σκάζει, Titubat. P. Discrepat. P.
σκαιὰ, Inportuna. P.
Σκαιὸς, Scævus, Oportunus, Vanus. P. Pravus. P.
σκαιότης, Inportunitas. P. Ruditas. O.
† σκαλαμη, Virtica marina. P. [† σκαλάφη, Urtica, Vulc.]
† σκάλευσις, Sarritura. O.
† σκαλευτὴς, Sarritor. O.
σκαλεύω, Sarrio. O. Sarculo. O.
† Σκαλιδεύω, Scalpo.
σκαλὶς, Sarcula, Sarculum, Sarculum. P. Sarculum. O.
σκαλίζει, Sarculat. P.
σκαλμὸς, ἔνθα ἡ κώπη δεσμεῖται, Scalmus, Strurus.
† σκαλοβάτης, Funambulus. [καλοβάτης.]
σκαμβὸς, Scaurus, Valgus, Curvus, Scaurus. P. Varius. P.
σκάμμα, Fossum.
σκάνδαλον, Scandalum.
σκάνδαλος, Scandalum. E.
σκαπάνη, Rastrum.
† σκαπτέον, Iterandum. P.
σκάπτω, Fodio, Fodico.
σκαρδαμύττω, Nicto, Conhibeo, Nicto, as. O.
σκαρδαμύττομαι, Nictor.
σκαρίζω, Palpito.
σκαρὸς, ἰχθὺς, Scarus, Scarus.
σκάρος, Scarus. E.
σκατοφάγος, Civicida. P.
† σκαφετὸς, hæc Fossura, Occacio, Bidentacio, Iteratio. P.
† σκαφετοὶ, Iterationes. P.
σκαφεῖον, Rutrum. O.
σκαφεὺς, Fossor.
σκαφεῖς, Fossores. E.
† σκαφευταὶ, Fossores. E.
σκάφη, τὸ πλοιάριον, Alveum, Alveus, Cumba.
σκάφη, τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ, Alveus. S.
σκάφη, Scafa, Lintreum, Alveum, Lynter. O.
σκάφαι, Lintres. O.
σκάφη, τὸ ὄρυγμα, Fossura.
σκαφηφόρος, Alvearius.
σκαφίδιον, Faselus, Lemunculus. P. Lintris. S.
σκάφιον, ἤτοι ὄρυξ κηπουρικὴ, Acisculum.
σκαφίον, Rastus. P. Sarculum. P.
† σκαφιστήριον, Scafisterium.
σκάφος, τὸ πλοιάριον, Lem-

bus, Barca. S. Cumba. S.
σκεδαννύω, Dissipo.
† σκεδοπόδη, Pedical. P.
[† σκελοπέδη.]
σκελετὸς, Larva, Sceletus.
σκέλη, Crura. P.
† σκελιαγὲς, ἤγουν † σκελοκοπία, Crurifrangium.
† σκελίζω, Varico.
† σκελόδεσμος, Crurarium.
† σκελοκοπία, hoc Crurifragium.
σκελλὸς, Pandus, Grappus. P. Scaurus. P. Grappus. E.
σκέλος, Crus, cruris, Crus, cruris. S.
σκέλος χοίριον, Perna.
σκέμμα, Consilium.
σκεπάζω, Tego, Protego, Operio, Cooperio. P. Velo, as. O. Intego. E.
σκεπάζει, Obnubit. P. Tegit. P.
σκέπαρνον, Ascia, Ascia. P. Ascia. S.
σκέπαρνα, Runcinæ. O.
σκέπασμα, τὸ περιβόλαιον, Amictorium, Coopertorium, Velamentum, Velamen. O.
σκεπάσματι, Operculo. P.
σκέπασμα στέγης, Tegmentum, Intectamentum, Tegmentum. P. Tegimentum. P. Teges. P.
σκεπαστὴς, Tector.
σκεπαστὸν, Cuculio. P.
σκέπαστρον, Tegulum. O.
σκεπτικὸς, Consultus, Meditativus.
σκέπη, Tegmen, Protectio, Protectio. E.
σκέπη πλοίου, Casana. P.
σκέπτομαι, Alterno, Cogito, Consulto.
σκέπτεται, Cogitat. P. Consultat. P.
σκέπτομαι, Considero. O.
τοῦ σκέπτεσθαι, Deliberandi. P.
σκέπω, Velo, Tego, Operio.
σκέπει, Operit. P. Velat. P. Jambricat. P.
σκευάζω, Sarcino, as. O.
σκευάρια εὐτελῆ πάνυ, Frivola.
σκευάριον, Vascelium.
σκευασία, Cultus. O.
σκεύη, Vasa, Vasa. P. Cupæ. O.
σκευὴ, Ornatus, tus. O.
σκεύη ὁδοιπορικὰ, Sarcinæ. P.
σκεύη στρατιωτικὰ, Sarcinæ, singulare non habet.
σκευοθήκη, Vasarium.
σκευοποιὸς, Vascularius. O.
σκευοποιῶ, Instruo. O.
† σκευοπώλης, Vascularius.
σκεῦος, Vasus, Vasum, Vasa, Vas. P. Armilium. P. Larcina. O. Vas, vasis. O.
σκεῦος οἴνου, Culigna. P.
σκευοφόρα, Impedimenta. P.
σκευοφόρος, Vasifer, Sarcinator, Calones. O.
σκευοφόροι, Lixæ. O.
σκευωρία, Factio. E.
σκευωρὸς, Testamentarius. O.
σκέψις, Consultum, Consultacio, Consilium, Consultatio. P. Consultatio. P. Hæc Deliberatio. S. Meditatio. E.
† σκηνάρχης, Benarius. P.
σκηνὴ, Tentorium, Tabernaculum, Tentorium. P. Tabernaculum. P. Tentorium. S. Taberna. O.
σκηνὴ ἀγροίκων, Casa, Tugorium.
σκηνὴ μίμων, Scena.
σκηνὴ στρατιωτικὴ, Contubernium. S.
σκήνημα, Tentorium. O.
σκηνικὸς, Scenicus.
σκηνικοὶ, Attellani. P.
σκηνικὸν, Ludicrum. P.
σκηνοπήγια στρατιωτικὰ, Tentoria, Tabernaculum. P. Ategiæ. O.
σκήνωμα, Tabernaculum, Papilio. P. Tentorium. P. Tabernaculum. P.
σκήπτεται, Simulat. P.
Σκῆπτρον, Sceptrum, Gestamen. P.
Σκῆψις, Similacio, Simulatio. P.
Σκιὰ, Umbra.
σκιάδιον, Umbraculum, Umbella. O.
† σκιάδριον, Libellum. E.
[σκιάδιον, Umbellum, Du-Cang.]
σκιάζω, Umbro, Umbro. O.
σκιαρὸν, Umbratile. O.
σκιερὸς, Opacus. O. Nebulo. E.
Σκίλλα, Scilla, Scilla. P.
† Σκίμβρον, λάχανον.
Σκινδάλαμος, Scrupulum, Scrupulus, singulariter tantum declinabitur.
σκινδαλμὸς, Scindulum. S. Assula.
σκιογραφία, Inpremia. P.
† Σκιὸς, ἰχθύς.
† σκιοφόρον, Umbriferum.
σκιπίων, Scipio. P.
σκίῤῥος, Callus. O.
Σκιρτῶ, Exulto..
σκιρτᾷ, Consternatur. P.
σκιρτῶσι, Consternantur. P..
* σκιτρογγαμ υοκρον * Sutrina. S.
σκιώδης, Umbraticus, O.
Σκληρία, Duricia,
† Σκληρόπους, Duripes.
σκληρὸν, Rigidum. P. Durum. P. Arduum. P. Dirum. P. Stlinquadruum. P.
σκληρὸς, Durus, Rigidus, O. Durus. P.
† σκληρόστομος, Oridorius.
σκληρότατος, Durissimus. P.
σκληρότερος, Durior. P.
σκληρότης, Duricia, Rigor, Duritas, Duritia. P. Duricia, ies. O.
† σκληρουργὸς, Silicida. P.
† σκληρόω, Obduro. O.
σκληρύνομαι, Rigesco, Dureo, es. O. Obdureo. O.
σκληρύνω, Duro, Præduro, Duro, as. O.
σκληρύνει, Obtundit. P.
σκλήρωμα, Duramen, tum. O.
σκληρῶς, Dure, riter. O.
σκνιφὸς, Tenax. P. Cupidus. E. Avarus. E.
Σκνὶψ, ἡ μύρμηξ, ἀκρὶς ἢ κώνωψ, Curculo.
σκολιαὶ, Pravæ. P.
Σκολιὸν, Difficile.
Σκολιὸς, Perplexus, Versutus. E.
σκολιῶς, Perplexe, Perplexe. P.
σκόλλυς, Cirrus. E.
Σκολόπενδρα, Contifes, Centipes. P.
σκολοπένδρα, Centipeda. O.
Σκόλοψ, Sudis, Sudis. P. Palus. O.
σκόλυμος, Carduus. O.
σκοπέω, Intueor. O.
σκοπιὰ, Speculæ, Prospectus. O.
σκοπιὴ, Speculatio. E.
Σκοπὸς, ἔνθα βάλλουσι, Scopulus.
σκοπὸς, ἡ προαίρεσις, Voluntas.
σκοπὸς, Spex, specis. S.
ὁ Σκοπὸς, Petibulum. S. Petivolum. P. Intentio. O.
σκοπῷ, Intentione. P. Voto. P. Intuitu. P.
σκοπῶ, Considero, Specio, cis. O.
σκοπούμεθα, Exploramur. P.
σκοπήσατε, Denotate. P.
σκορδινισμὸς, Pandiculatio. O.
σκορδινῶμαι, Pandiculor. O.
σκόρδον, Alium. E.
Σκόροδον, Alium, Neccar, Allium. P.
Σκορπίζω, Dissipo, Dispo, Spargo.
Σκορπίος, Scorpius, Nepa, Nepa. P. Nepa. S. Scorpios. E.
† σκορπίων, Arcubalista. O.
σκοτάζειν, Noctescere. O.
Σκοτία, Tenebra, Tenebræ. E.
σκοτίαι, Tenebræ. P.
σκοτίζομαι, Tenebricor.
σκοτίζω, Obscuro.
σκοτίζει, Obrepit. P.
σκοτεινὸν, Gnetonsum. P. Obscurum. P. Tenebriosum. P.
σκοτεινὸς, Tenebrosus, Obscurus, Tætrus. P. Tætrus, et Tenebrosus. P. Tenebrosus. O. Obscurus. O.
† σκοτεινότης, Obscuritas.
† σκοτισμὸς, Vertigo. P.
σκοτοδινία, Cecia.
σκοτομήνη, Illunis. O.
σκότος, Erebum, Tenebræ.
σκοτοῦμαι, Verticinor, Tenebresco.
σκοτώδης, Tenebricosus. O.
† Σκουτάριον, Citra.
† Σκούτλα.
† σκούτελλον, Scutella.
† σκρώφεα, Scrofina. E.
σκυβαλίζει, Rutilat. P.
Σκύβαλον, Stercus, Retrimentum, Fimu, us. O. Minutia. O.
σκύβαλα, Stercura. P. Quisquilia. P.
Σκυζᾷ, Canit.
σκύζει, Gannit. P.
Σκυθρωπὸς, Mestus, Tristis, Contristis.
σκυθρωποὶ, Tetrici. O.
σκυθρωπαὶ, Obscænæ. P.
σκυθρωπὸν, Torvum. P.
† σκυθρωπότης, Mesticia, Tristicia.
Σκύλα, Spolia, Manubiæ, singulare non habet.
σκῦλα, Spolia. P.
σκῦλα ἀπὸ ζώντων ἀφαιρούμενα, Manubiæ. P.
σκῦλαι, Vexare. P.
† Σκυλάκειον, Catulinum, Catulinum. E.
† σκυλακινὸς, Catulinus. O.
σκυλάκιον, Catellus. O.
σκύλαξ, Catulus, Catulus. E.
σκυλεὶς, Jactatus. P. Vexatus. P.
Σκυλευθεὶς, Jactus, Vexatus.
† σκυλευτὴς, Spoliator.
σκυλεύω, Spolio, Predo, Vexo. P.
σκυλεύει, Despoliat.
Σκύλλομαι, Jactor.
σκύλλεται, Jactatur. P.
σκύλλονται, Jactantur. P.
σκυλήσονται, Vexabuntur. P.
σκύλλω, Fatigo, Vexo.
σκύλλει, Fatigat. P. Vexat. P. Jacit. P.
σκυλμὸς, Vexacio, Fatigacio, Vexatio. P.
σκύμνος, Canulus.

σκυμνὸς, Catulus. O.
σκυτάλη, Scutula, Tabia. P. Ruculum. S. Scutica. O.
σκυτάλαι, Ventriculi digiti. P.
Σκυτεῖον, Sutrina.
σκυτεὺς, Sutor, Sutor. P.
σκύτη, Flagra, Scutica. P.
σκύτινον, Sutrinum, Scorteum. P.
σκύτινος, Scorteus, Coriaceus. O.
σκῦτος, Flagrum. P. Flagra, Scutica. P. Scutica. P.
σκῦτος, Tergus. O.
σκυτοτόμος, Sutor. P.
† Σκυφάριον, Pistella. [Germ. fiscella, Du-Cang. conjicit cistella, scutella.]
† σκυφίον μικρὸν, Demiculus. P.
σκύφος, Scifus.
† Σκωληκίασις, Verminatum.
σκωληκιάω, Vermino, as. O.
σκωλήκιον, Vermiculum.
σκωληκιῶ, Vermico.
σκωληκιᾷ, Verminat. P.
σκωληκιῶν, Verminosus.
σκωληκόβρωτον, Vermiculatum.
σκώληξ, Tilans. P. Vermiculus. P. Vermis. P.
σκώληξ κλεινης, Illa. P. [κλίνης, Vulc.]
σκώληξ, Vermis, Vermes, Lumbrix.
σκώληκες, Vermina. O.
σκῶλοψ, Surculus. O.
σκῶμμα, Cavillacio, Dictum. P. Cavilla. O.
σκώπτης, Scurra. P. Dicax. P.
σκωπτικὸς, Dicaculus. O.
σκώπτω, Cavillor.
σκῶρ, Merda.
σμάραγδος, Smaragdus.
Σμῆγμα, Lomentum.
σμῆγμα ἀπὸ φύλλων συκίνων γινόμενον, Morinum. P.
σμήγματα, Lomenta. P.
† σμηγματοπώλης, Lomentarius.
† σμήκτης, Pumicator, Politor. P.
σμήνη, Alvearia. P.
σμηνίον † μελίσσιον, Examen.
σμηνία, Alvearia. P.
σμῆνος, Alvus.
σμήχω, Lomento.
σμικρολογία, Tenacitas. O.
Σμικρότης, Pusillitas.
Σμίλα, Scalprum, Sicila. P. Sculpium. P.
σμίλα † χαρτοτόμος, Sicila. P.
σμίλαξ, Taxus. P. Taxus. O.
σμιλίον, Scalpellum, Scalpellum. P.
σμύραινα, Murena. E.
† σμύρνα, Murra, Myrrha. O.
† σμυρνίον λάχανον, Olea-strum, *Olisa*. S.
† σμῶδιξ, αἱματώδης τόπος, Tumex. P. Livor. O.
† σμῶδιξ, Bulla. E.
σοβαρὸς, Severus, Tetricus, Tetricus, Durus, Severus. P. Tætricus. P.
σοβαρὸς, βάκηλος, Barosus. E.
σοβὴ, Cauda.
σόβη, Muscarium. O.
σοβῶ, Abigo.
† σόλια, Soli.
σολοικισμὸς, Stribiligo. O.
σομφὸς, ὁ χαῦνος, καὶ παχὺς, Fungidus, Fungosus.
σὸν, Tuum.
σορδιλα, Tumuli. P.
† σοροπλοκῶ, Pollingo. E.
σορὸς, Arca funebris.
σορὸς γῆς, Rudus, hoc. E.
σὸς, Tuus. P.
σουβλίον, Subula, Subla. S.
σοῦβοι, Suevi. O.
† σουβρίκιον, Subricula.
σοφία, Sapiencia, Prudencia, Sapientia. P.
σοφίζομαι, Cavillor, Cominisco, Commentor, Cavillo. O.
σοφίζεται, Comminiscitur. P. Commentatur.
σοφίζονται, Comminiscuntur. P.
σοφίζω, Sapienciam præsto.
σόφισμα, Commentum, Commentum. P. Commentum. P.
σοφιστεύομαι, Argutor. O.
σοφιστεύω, Profiteor. P.
σοφιστὴς, Disertor, Sophista.
σοφισταὶ, Professores. P.
σοφιστία, Argutia. O.
σοφὸς, Prudens, Sapiens. P.
σοφὸς, Scius. O.
σοφοὶ, Sapientes. P.
σπάδων, Spado.
σπαθάω, Effutio. O.
σπάθη, τὸ ξίφος, Spathula, Spata. E. Rudis virga. O.
σπάθη ἡ τοῦ ἀνθρώπου, Costa.
σπάθαι, Costæ. P.
σπάθη, Costas. P. Rudicula. O.
† σπαθοποιὸς, Gladiarius.
σπαίρω, σκαρίζω, Palpito.
σπαίρει, Palpitat. P.
σπαίρω, ἐμπνέω, Spiro.
σπαίρει, Suspirat. P.
Σπάνη, Hibera.
Σπανία, Hispania.
σπανιάκις, Rarenter. O.
σπάνιος, Rarus, Rarus. P.
σπάνις, Penuria, Penuria. P.
σπανίως, Raro, Rare. P.
σπανὸν, Malebarbis. P.
σπανοπώγων, Malibarbis.
† σπάραγος, Cuma. P.
σπάραξις, Carptus.
σπαράσσω, Lacero, Lanio.
σπαράσσει, Carpit. P.
σπαράττει, Lacerat. P.
σπάργανα, Cunabulum, singulare non habet, Cunabula. P.
σπάργανον, Fascio. O.
σπαργανοῦσθαι, Fasciari. O.
σπαρεὶς, Satus.
σπαρὲν, Satum. P.
† σπάρος, ἰχθὺς, Cammarus, Sparus.
σπαρτίον, Restis. S.
σπαρτοπόλιος, Incanus.
σπάρτος, Restis, Resticula.
σπάρτος, Linia.
σπάσμα, Ruptum.
σπάσασθαι ξίφος, Evaginare.
σπᾶται ξίφος, Evaginat, Stringit.
σπατάλη, Lascivia, Deliciæ, singulare non habet.
σπατάλαι, Deliciæ. P.
† σπάταλος, Delicatus, Delicatus. P.
σπαταλῶ, Delicias ago.
σπαταλῶν, Designatus. P.
σπάω, Divello.
σπεῖρα, τάξις στρατιωτικὴ, Cohors.
σπεῖρα στρατιωτικὴ, Cohors. P.
σπεῖρα, Cohors. O.
σπείραμα, Spira. P.
σπείρω, Semino, Satio, Sero, ris, sevi. O.
σπείρει, Serit. P.
σπεῖσον, Liba. P.
† σπέκλον, Speculum.
† σπεκλοποιὸς, Specularius.
σπέλεθος, Strundius sive Struntus. P.
σπένδω, Delivo, Livo, Fœdero. O.
σπένδει, Delibat. P. Libat. P.
σπέος, Specus. P.
† σπερβόλημα, Seminarium. P.
σπέρμα, Seminarium, Semen, Semen, Semen. P. Seminium. O.
σπέρμα ῥόδου, Calta.
σπερματίζω, Semento. O.
σπερμολογέω, Fundito, as. O.
† σπερμολογία, Vaniloquentia. O.
σπερμολόγος, Loquax. O.
σπερμολογῶ, Loquacito. O.
σπεύδω, Festino, Propero.
σπεύδει, Properat. P. Festinat. P. Pergit. P. Ardet. P.
σπεῦσον, Festina. E.
σπεύσατε, Maturate. P.
σπεύδοντες, Ardentes. P.
σπήλαιον, Spelunca, Antrum, Antrum. P. Specus. P. Spelunca. S. Lustrum. O.
σπίζη, Frigilla. O.
σπιθαμὴ, Palma.
σπιλὰς, Procella, Scopus, ulus. O.
σπίλευσε, Antruare. P.
σπίλος, Macula, Vitiligo, Nota, Macula. S.
σπῖλος, Nota. P. Macula.
σπιλοῦσιν, Infuscant. P.
σπιλόω, Attamino. O.
σπιλωθεὶς, Infuscatus. P.
σπιλωτὸς, Maculatus.
σπινθὴρ, Scintilla, Scintilla. P. Scintilla. S.
σπινθῆρες, Stricturæ. O.
σπινθηρίζω, Scintillo. O.
σπίννος, Regaviliolus. P.
σπῖνος, ὁ στρουθὸς, Fringillus, Fringillus.
σπίνος, Fringillus. E.
σπλάγχνα, Viscera, Exta, singulare non habet, Exta. P. Viscera. E.
σπλάγχνοις, Visceribus. P.
σπλάγχνον, Viscus, ceris. O.
σπλαγχνοσκόπος, Ariolus, Haruspex. E.
σπλὴν, Lien, Lien. O.
σπληνικὸς, Lienosus, Lienosus. P. Splenicus. E.
† σπογγάριον, Penicillum.
† σπογγεῖον, Penicillum. P.
σπόγγος, Spongia, Spongia. P. Peniculus, illus. O. Spongia. S.
† σποδιαῖος, Gibus. P. [Gilvus, Vulc.]
σποδὸς, Cinis, Cinus, sive Calius. P. Cinis. E.
σπονδαοφόροι, Fœciales. E.
σπονδὴ, Libamentum, Delibatus, Libamina, Fœdus, Latex. P.
σπονδαὶ, Liba. P. Fœdus, deris. O.
σπονδὴ ἡ πρὸς πολεμίους, Fœdus.
σπονδία ἀρχῆς, Sacmina. P.
σπονδοφόροι, Fetiales, Fæciales. P. Fetiales. E.
† σπονδύλον, Verticulum.
σπόνδυλος, Vertebra. O.
σπορὰ, Satio. P. Semen. P. Germen. P. Satus, Satio. O.
σποράδην, Passim, Vagerassin. P. Passim. P.
σπορεὺς, Sator, Sator. P.
σπόριμα, Sationes. P. Sa-

ta. P. Segetes. E.
σπόριμον, Sementium.
σπορίμη γῆ, Arvum, Sativa terra.
σπόριμος, Sementicius. O. Sativus. O.
σπόρος, Sementa, Sacio, Seminacio, Semen, Sementis. P. Seminatio. E.
σπόρου, Sementis. P.
τὰ σπόρτουλα, Concussiones. E.
σπουδάζω, Festino, Propero, Studeo, Operam do, Affecto. O. Strideo. O.
σπουδάζει, Curat. P.
σπουδάζομεν, Elaboramus. E.
σπουδάζεσθαι ἔργον, Exercere manus, vel munus. E.
σπουδάζω λόγοις, Faveo.
σπουδαῖον, Serium, Industrium.
σπουδαῖα, Seria, Necessaria. P. Seria. O.
σπουδαῖος, Sedulus, Studiosus, Efficax, Favorabilis, Sedulus, Officiosus. P. Indolis. P. Industrius. P. Studiosus. O. Serius. O.
σπουδαιότερον, Festinancius, Properancius.
σπουδαιότατα, Accuratissime, Magnopere.
σπουδαίως, Sedulo, Propere, Tanto opere, Enixe, Magno opere, Efficaciter. P. Perplexe. P. Strenue. P. Naviter. P. Sedulo. P. Sincere. P. Sedule, Sincerius. P. Festinanter. O. Serio, ad. O.
σπουδαστέον, Favendum.
σπουδαστής, Fautor, Fautor. P.
σπουδασταὶ, Studiosi. P.
σπουδὴ, Efficacia, Opera, Studium, Festinacio, Sedulitas. P. Ardor. P. Efficacia. P. Instantia. P. Sedulitas. P. Opera. P. Sequitas. P. Industria. P. Solertia. P. Studium. O.
σπουδῇ, Properatim. O.
σπουδὴν, Efficaciam. P.
τὴν σπουδὴν, Industriam. P.
σπυρὶς, Sporta, Fiscella, Fiscina, Sporta. P. Sporta. O.
σπυρίδιον, Sportella.
σπῶμαι, Rumpo.
σπῶμαι ξίφος, Evagino.
σπῶμαι, ἐπὶ μαχαίρας, Stringo. P.
στάγμα, Liquamen. P.
σταγών, Stilla, Gutta, Stillicidium, Gutta. P. Stilla. P. Gutta. S.
σταγόνες, Guttæ. E.
σταδιαῖος, Statarius, Statio. O.
στάδιον, Stadium, Curriculum.
στάζω, Stillo, Liquor, Stillo, as. O.
στάζει, Guttat. P.
σταθερὸς, Stabilis, Constans. P.
† σταθερότης, Constancia, Stabilitas.
σταθερῷ, Tugurium. P.
σταθμὰ τὰ διδόμενα ταῖς γυναιξὶ, Pensum, Pensa.
στάθμη τεκτονικὴ, Linea tectoria, Pondus. P. Amussis. O.
στάθμη λεξικὴ, ὃ καλεῖται καθετὴρ, Perpendiculum. P.
† στάθμησις, Æquamentum. O.
† σταθμητέα, Perpendenda. P.
σταθμία, Pondera. P.
σταθμίζω, Perpendo, Libro, Pensito, Trutino, Pondero, Pendo, Appendo, Pendo. P. Trutino, as. O. Pensat. P. Ponderat. P. Perpendit. P. Pensat. P. Appendit. P. Dependit. P.
σταθμίσαι, Ponderare. P.
σταθμίον, Libella. P.
σταθμιθείσας, Perpensas. P.
† σταθμιστὴς, Ponderator. P.
σταθμίσασθαι, Ponderare. P.
σταθμὸς, Ponderatura, Pondus, Pensacio, Pensum, Pondus. P. Pondo, & Pondus. P. Pondus. S. Stathera. O.
σταθμὸν, Pondus. P.
σταθμὸς, ἔνθα οἱ βόες ἵστανται, Stabulum, Statio. P. Stabulum. O. Limen. O.
σταθμοὶ, Stativa. O.
σταθμοῦχος, ὁ τὰ ἐνοίκια τῆς οἰκίας συνάγων, Cenacularius, Domnedius, & Cœnacularius. P. Cœnaclarius. E.
σταθμοῦχος γυνὴ ἡ τὸν σταθμὸν παρέχουσα ταῖς ἄλλαις, Lanipendens.
σταθμοῦχος † ἐριδίων, Lanipendius. P.
σταθμοῦχος, Libripens. O.
σταθμῶμαι, Pensito, as. O. Expando. O.
σταὶς, Adeps.
στακτὴ, Gutta, Lixiva. E.
† στάλαγμα, Stilla. S.
σταλαγμὸς, Stilla, Stillicidium, Stalpa, Stillicidium. S. Stiria. O. Stilla. O.
σταλαγμοὶ, Guttæ. P.
στάλικες, τῶν δικτύων αἱ στάσεις, Plagæ, singulare non habet, Amites. P.
σταμένα, Statua. P.
† σταμνὸν, Matella, Matellata. P. Matula. S. [Gl. L. Gr. σταμνίον.]
σταμνίσκος, Orciolus, Urceus. E.
στάμνος, Matella, Urceus, Urna, Urceus. P. Orciolum. E. Urciolum. E.
σταμνὸς, Matella. S.
στασιάζω, Sedicionor.
στασιαστὴς, Sediciosus, Facciosus, Seditiosus. P.
στάσιμος, Stativus.
στάσις, ὁ θόρυβος, Sedicio, Seditio. O.
στάσις, ἡ καταμονὴ, Stacio.
† στατίων, Stacio.
στατεύω, Torreo. O.
στατὴρ, Statera. S.
† στατίων, Officina. P.
σταυρὸς, Patibulum, Crux, Crux. P. Patibulum. P. Patibulum. S.
† σταυροφόρος, Crucifer.
σταυρῶ, Crucificio.
σταυροῖ, Cruciat, & Crucificat. P.
† σταυροκόμιστος, Furcifer. P.
† σταυρώσιμος, Furcifer, Crucifer.
σταύρωσον, Crucifige. E.
† σταυρωτῆρες, Spicula. P.
σταφὶς, Passa.
† σταφιδίτης οἶνος, Sapa.
† σταφιδίτης, Sapa. S.
σταφὶς, Uva passa. P.
σταφίδες, Uva passa. E.
σταφιλῖνοι, Pastinaca. E.
σταφυλὴ, Uva.
σταφυλὴ ἀνθρώπου, Columella, Uva, Uva. P.
σταφυλῖνος, Pastinax, Pastinaceus. P. Pastiniaca. P. Pastinaca. S. Carota. S.
σταφύλινος, Uveus. O.
σταφυλινοὶ, Pastinacæ. E.
σταφυλίνου εἶδος, Siser.
σταφυλὶς, Uva passa. E.
† σταφυλίτης, Passum. P.
στάχυς, Spica, Arista, Culmus, Spica. P. Arista. P. Culmus. P.
στάχυες, Spicæ. E.
† σταχύϊνος, Spiceus. O.
σταχυολογία, Spicillum. O.
† σταχυοφόρος, Spicifera. O.
† σταχυοφυέω, Spico. O.
στέαρ, Spissum, Adeps, Pingue, Adeps. P. Sebum. O. Axungia. O.
στέαρ δένδρου, Albunum. O.
στέατα, Adipes. P.
† στεάτινον, Adipale. O.
στεατώδης, Adipatus. O.
στεγάζεται, Tegitur. E.
στεγανόπους, Planipes. O.
στεγανόποδες, Planci. O.
στέγασμα, Tegimentum. P.
† στέγασις, Tignacio.
† στεγαστὴς τέκτων, Tector tignarius. E.
στέγαστρον, Segestrum. P.
στέγη, καὶ τὸ ὑπὲρ τὸν πυλεῶνα ἐξέχον, Grunda. P.
στέγη, hoc Tectum, Tectum. S. Tectum. P.
στεγνὸν, Tectum. P.
τὸ στέγος, Culmen. O. Tectum. E.
στεῖρα, Sterilis, Sterilis. P.
στεῖρος, Sterilis. O.
στειροῦσθαι, Sterilescere. O.
στελεὸν, Manubrium. P.
στέλεχος, Stirps, Codex, Robor, Truncus. P. Robor. P. Stipes. S. Truncus, subst. O.
στέλεχος ἄκαρπον, Stipes. P.
στελέχη, Stipites. P.
στέλιον, Manubrium.
στέλλομαι, Peto. P. Contendo. O.
στέμμα, Infula, Offula, Mitra, Infula. S. Urta. S. Velamentum. P.
† στέμα, Possessio. E. [κτῆμα.]
στέμματα, Infulæ. P.
στέμματα, Serta, singulare non habet, Serta. P.
στέμμασιν, Sertis. P.
† στεμμάτιον, Coronula. O.
στέμφυλα, Vinacia. P. Vinacea. O. Flaces. O. Floces vini. O.
στέμφυλον, Vinacium, Vinacia, Brisa, Incibi. S. Vinacia. S.
† στεμφυλίτης, Vinacium.
στεναγμὸς, Gemitus, Gemitus. P.
στενάζω, Gemo, Gemesco, Suspiro. P. Gemmo. O.
στενάζει, Gemit. P.
στενὴ ὁδὸς, Semita, Stivus, Tramis, Trames.
στενὸν, Strictum, Valle. P. Angustum. P.
στενὸν οἴκημα, Pergula. P.
στενὸς, Angustus, Strictus, Angustus. P. Arctus, a, um. O.
† στενόσημον, Angusticlavum.
στενότερος, Anxius. P.
στενότης, Angustia.
† στενόχορτα, Angustrina. E.
στενοχωρεῖται, Suspirat. P.
στενοχωρία, Artacio, Angustia. P.
στενοχωρίαι, Angustiæ, singulare non habet.
στενοχωρῶ, Angusto.
στενοχωρεῖ, Artat. P. Angit. P.

στενόω, Arcto. O. Arto, as. O.
† στέντωρ, Possessor. E. [κτήτωρ.]
στενῶ, Angusto.
στενεῖ, Coartat. P.
στένω, στενάζω, Gemo, Gemesco, Suspiro. O.
στένει, Suspirat. P.
στενωπὸς, Angustiportum, Angiportus, Angulus, Angiportum. P. Angiportum. S. Angiportus. E.
στενωπὰ, Arta. P.
† στενῶς, Stricte. O.
στέργω, Diligo, Deamo. O.
στέργει, Diligit. P.
στερεοῖ, Corroborat. P.
στερέομαι, Careo. O.
στερεὸν, Firmum. P.
† στερεοποιῶ, Consolido, Convalido.
στερεὸς, Validus, Solidus, Firmus.
στέρεσθαι, Privari.
† στερέσιμον, Commissum. P. [† στερεασμὸν, Vulc.]
† στερέσιμος, Commissus. P. [† στερεασμός.]
στερεῷ, Tugurium. P.
στερέωμα, Statumen, Firmamentum, Robor, Robor. P. Columen. E.
στερηθεὶς, Privatus.
στέρησις, Orbitudo, Orbitas, Fraus. P.
στερητικὰ, Privaticia. P.
στερητικὸς, Fraudulentus.
στερίσκω, Deprivo, Privo, Fraudo.
† στερνίδιον, Pectusculum. O.
στέρνιον, Sterile.
στέρνον, Pectus. O.
† στερνώδης, Pectorosus. O.
στέρομαι, Careo, Caresco, Privor.
στεροποιῶ, Corroboro, Confirmo.
στερὸς, Robustus, Gravis, Stabilis.
στεῤῥὸν, Solidum. E.
στεῤῥοποιεῖ, Concinnat. P.
στεῤῥότης, Severitas. P. Gravitas. P.
στεῤῥότητες, Gravitates. P.
στεῤῥοῦμαι, Solidesco. O.
στεῤῥόω, Solido. O.
στερώτατος, Gravissimus, Stabilissimus.
στερότης, Gravitas, Stabilitas.
στερῶ, Casso, Privo.
στεφάνη, Coronea. P.
στεφανηφορία, Supplicatio. P.
στεφανηφόρος, Coronatus.
στεφάνιον, Corolla, Corona. O.
στεφανοπλόκος, Coronarius, Coronarius. P.
† στεφανόπους, Palmipes. O.
στεφανοῖ, Coronat. P. Sertat. P.
στέφανος, Corona, Serta, Sertum, Corona. P.
στέφανοι, Serta. P.
στεφανόω, Corono. O.
στεφανῶ, Corono.
στεφάνωμα, Stema.
στεφανώματα, Serta. O.
στέφομαι, Redimior.
στέφω, Corono.
στῆθι, Siste, Sta. P.
† στηθιαῖος, Pectorosus.
† στηθιστὴρ, Antellina.
στηθόδεσμον, Pectorale, Fascia. E.
† στηθόδεσμοι, Fasciæ Pectorales. E.
στῆθος, Pectus, Pectus. P.
στῆλα, Columna. O.
στήλη, Cippus, Titulus, Cippus. S. Statua. P.
στηλογραφία, Titulus, Scripcio.
στῆλος, Columen. O.
στήμων, Stamen, Stamen. P. Stamen. S. Subtemen. S.
στήριγμα, Firmamentum, Columna. P. Furca. O.
στηρίζω, Firmo, Confirmo, Obstineo, Fulcio, Stabilio.
στῆσον, Siste, Pondera. P.
στῆσαι, Ponderare. P.
στησόμενος, Staturus.
στήτορα, Statio. P.
στιβαρὸν, Grave, Grande.
στιβαρὸν, Ponderosum. P. Grande. P.
στιβάδιον, Torulus. O.
στιβὰς, Stramentum, Torus. O.
στιβάδες, Stramentum. P.
στιβευτὴς, Vestigator.
στιβεύω, Vestigo, Indago.
στίγμα, Nota.
στιγμὴ, Punctum, Punctum. S.
στιγμῇ, Punctu. E.
στίζω, Stingo, Pungo.
στίζει, Distinguit. P. Pungit. P. Distingit. P.
† στίλβεος, Coloratus. P.
στιλβὸς, Splendidus.
στίλβουσα, Nitens. P.
στίλβω, Niteo, Splendeo, Rutilo, Niteo, es. O.
στίλβει, Nitet, Splendit. P.
† στιλβωτὴς, Colorator. P.
στιλπνὸς, Fulgidus. O.
στιλπνότης, Nitor, oris. O. Claritas. O.
στίμμι, Stibium. O. Turbasis. O.
στίρα, Sterilis.
στίφος, Caterva.
† στιφοστροφοὶ, Catervarii. O.
† στιχάρια, Strictoria. P.
† στιχάριον, Tunica, Allix. S. Tunica. S.
στιχίδιον, Versiculum.
† στιχολόγος, Palleatus. P.
στιχοποιΐα, Versificatio. P.
† στιχοποιῶ, Versifico.
στίχος, Versus, Versus. P.
στίχοι ἀμπέλων, Antes, Antes. P.
στίχοι ἐπὶ θυσιῶν Ἡρακλέους, Axmenta. P.
† στλεγγίδιον, Strigilecula. O.
στλεγγὶς, Strigil. O.
στοὰ, Porticus, Porticus. P.
στοιβάζω, Stivo.
† στοιβάσιμος, Stipabilis.
† στοιβαστὴς, Stipator.
στοιβὴ, Stipacio, Stramentum, Stramentum. S.
στοιχεῖον, Elementum, Litera. S. Generalis. P.
στοιχεῖα, Elementa. P.
στοιχειῶ, Littero.
στολὴ, Stola, Bestis. S.
στολιστὴς, Bestitor. S.
στόλος, Classis, Classis. P. Classis. S.
† στομάτιον, Oscillum. O.
στόμα, Os, Os, oris. P. Orificium. O. Rostrum. E.
στόματα, Acciarium. P. Ora.
στόματος ἔκτασις, Rictus.
στομαργὸς, Rabula.
† στομάτιον, Oscillum. P.
στόμιον, Orificium, Hostium.
† στομοκοπῶ, Maxillo.
στομοῖ, Ferruminat. P. Stagnat. P.
στομῶ, Ferrumino.
στόμωμα, Ferramen, Ferrumen. P.
στόμωμα, Ferrum durum. E.
† στομωμάτιον, Denticulum aciarium. P.
† στομωτὴς, Indurator.
στοναχὴ, Fremmus. P.
στοργὴ, Adfectio.
στοχάζομαι, Conjector, Contemplor, Conicio, Conicior. P. Conjector. P.
στοχάζεται, Conicit. P.
στοχάζεσθαι, Collimare. O.
στοχάσασθαι, Contemplare. P.
στοχασμὸς, Conjectura, Contemplacio, Conjectura. P. Contemplatio. P. Conjecturæ, & Conjectatio. P. Conjectura. S. Interlectio. S.
στοχαστικὸς, Contemplatorius, Conjecturalis.
στραβὸς, Strabus, Luscus.
† στραγγαλίζω, Strangulo.
† στραγγαλίσαι, Facillare. P.
† στραγγαλισμὸς, Strangulatus.
† στράγγουρα, Culbitio. E.
στραγγουρία, Culbicio, Substillacio, Substillum. S.
στραγγουριᾷ, Substillat. P.
† στραγγουρῶ, Culbo, Substillo.
† στράγγυρα, Culbitio. E.
στρὰγξ, Stillicidium.
στρανγαλίαι, Tormenta. E.
στρατεία, Milicia, Sacramentum, Expeditio. O. Militia. O.
στρατείας χρόνος, Stipendium.
στράτευμα, Exercitum, Exercitus. E.
στρατεύω, Milito, as. O.
στρατεύει, Probat. P. Aginat. P.
στρατεύομαι, Milito, Emereor.
στρατεύεται, Militat. P.
στρατεύεσθαι, Aginare. P.
στρατηγεῖον, Prætorium. O.
στρατηγία, Magistratus, Duumviratus.
στρατηγία Ῥώμης, Prætura, Prætura. P. Prætorium. E. Magistratus. P.
στρατηγικὸς, Prætorianus. O.
στρατηγὸς Ῥώμης, Prætor, Prætor. P.
στρατηγὸς, Magistratus, Duumvir, Magistratus. P. Dux. P. Prætor. O.
στρατηλάτης, Magister militum, Dux. P. Dux. P. Dux exercitatus. P.
στρατιὰ, Exercitus. S.
στρατίαν, Laterculum. P.
† στρατικὸς, Castrensis. O.
στρατιώτης, Miles, Miles. P.
στρατιῶται, Populares. P.
στρατιωτῶν λόχος, Cuneus. P.
στρατιωτικὴ ἀποδημία, Expeditio. S.
στρατιωτικὸν, Salialium. P.
στρατιωτικὸς, Militaris, Militaris. O.
στρατιωτικὸς μισθὸς, Stipendium.
στρατιωτικὸς ὅρκος, Sacramentum.
στρατολογία, Allectus, Dilectus, Dilectus. P. Dilectus. S. Delectus. E.
στρατοπαιδεύω, Castrametor. O.
στρατοπεδάρχης, Præfectus castrorum. P.
στρατόπεδον, Exercitum, Exercitus. P. Exercitus. S.
στρατὸς, Exercitus.
† στρεβλάω, Deprædor. O.

στρεβλὸν, ἐπὶ ξύλου, Curvum, Uncum, Valgium. P.
† στρεβλόπους, Scaurus. P.
στρεβλὸς, ὁ μὴ ὀρθὸς ἄνθρωπος, Versutus, Perversus, Vartivus. P.
στρεβλῶ, Pravo.
† στρεβλωτὴς, Eculeus. P.
στρέμμα, Luxum, Luxacio, Luxum. P.
στρεπτὸν, Tortile. P. Interrasile. O.
στρεπτὸς, Torquis, Torques, Tortus.
στρεπτοὶ, Torques. P.
στρέφομαι, Luxo, as. O.
στρέφω, Torqueo, Versor, Verto, Voluto. O. Converto, tor. O. Verso. O. Torqueo. O.
στρέφει, Vertit. P. Aginat. P. Versat. P. Detorquit. P. Torquet. P.
† στρεψίκερως, Addex. O.
στρηνιῶ, Gerrio, Gestio.
στρὶγξ, Strix, Strigis. S.
† στριχτὸς, Strigosus.
στριφνὸν, Acerbum. P.
στριφνὸς, Strigosus.
† στροβιλέα, Nux pinea. P.
στροβιλέω, Intorqueo. O.
† στροβιλεὼν, Pinetum, Pinetum. S.
† στροβίλια, Nuclei. E.
στροβίλινον, Pineum.
† στροβίλιον, Nucleum. P.
στρόβιλος, δένδρον, Pinus.
στρόβιλος, Nucispinea. E.
στρόβιλος, ὁ καρπὸς, Nucleus.
στρόβιλοι, Nuclei. P.
στρόβιλος, Vertex. O. Turbo, inis. O.
στρογγυλοῖ, Conrotundat. P.
στρογγύλον, Rotundum. E.
στρογγύλος, Globosus, Rotundus, Teres.
στρογγυλίζω, Conrotundo, Rotundo.
στρογγυλότης, Rotunditas.
στρόμβος, Turbo, Turbinus. E.
στρουγύλον, Rotundum. E.
† στρουθιασμὸς, Petigio. S.
στρουθίον, Struthio, Aucellus. P. Passer. S.
στρούθιος βοτάνη, Radix lanaria. P.
στρουθοκάμηλος, Struthio. P.
στρουθὸς, Passer, Strix. P.
στρουθὸς σιτοφάγος, Passer. P.
στροφεῖον, Versoria. O.
στροφεὺς γαλεάγρας, Ruplus. P.
στροφαὶ, Fallaciæ. O.
στροφὴ, Versura. O.
στρόφιγξ, Cardo, Cardo. P. Verticulum. O. Verticolum. E.
στρόφιγξ, Cardo. E.
στρόφιον, Cingillus. P.
στρόφος, Tortus, Tortum, Tormentum, Vertigo, Torsio, Tortio. P.
στρόφοι, Tormina. O.
† στροφοποιὸς, Ressor.
στροφοῦμαι, Verticinor.
στροφόω, Infula.
στρυφνὸν, Rigidum. P.
στρυφνότης, Acerbitas. O.
στρῶμα, Stragulum, Stramentum, Stragulus. S.
στρῶμα τῶν νεκρῶν, Sagis. P. Sagus. E.
στρωματεὺς, Pulvinar.
στρωμνὴ, Torus, Sternum, Toral, Stratus, Torus. P.
στρώμνη, hic Torus. S.
στρωμνὴ θεοῦ, Pulvinar. P.
† στρωμνηοψὶς, Temperamentum. P.
στρωννύω, Sterno.
στρωννύει ἵππον, Sternit. P.
στρῶσις, Stramen, Stratura, Stramen. S. Stramen. S.
στρῶσις νεκρῶν ἐν πολέμῳ, Strages.
στρῶσον, Sterne. E.
στρωτὴ, Strata.
στρωτὴρ, ἡ λεπτὴ δοκὸς, Asserculus.
στρωτῆρες, Asseres, Asseres. P. Asserculi. E.
στρωτὴς, Strator.
† στυβης, Stuppa. P. [στύπη, Vulc. Herald.]
στυγερὸς, Invisus, Odiosus.
στυγητὸν, Detestabile. P.
στυγητὸς, Detestabilis. P.
στυγὴ, Anxia. P.
στυγνὸν, Dirum. P.
† στυγνοποιῶ, Contristo.
στυγνὸς, Tristis. P. Malatus. P.
στυγνότερος, Tristior. P.
στύλος, Columna, Columna. P.
στύμμα.
στυπεῖον, Stupa. O.
στυπίον, Stuppa.
στύπος, Stips.
στυπτηρία, Alumen, Aluta.
στυπτηρία, Alumen. P. Alumen. S.
στυπτηρία σχιστὴ, Alumen stipum. P.
† στυπτηριακὸν δέρμα, Aluta.
στυπτικὸς, Stiparius. O. Stuparius. O.
στύραξ, Tonsilla. O.
στυφή.
στυφὸς οἶνος, Inscidus.
στύφω, Spisso. O.
στωμυλίαι, Arguciæ, singulare non habet.
στωμύλος, Facundus, Lepidus, Dicax, Facundus. P.
† συάγρειον, Aprina. E.
συάγριον, Aprinum.
συάγρος, Aper, Aper. P.
συάγρος, Strix. O.
σὺ αὐτὸς, Tuipse, Tumetipse, Tute. O.
συβώτης, Subulcus, Suarius. O.
συγγάλακτος, Conlactaneus.
σύγγαμβρος, Congener.
† συγγαμία, Connubium. O.
† συγγεγομφωμένος, Condentalis.
† συγγελῶ, Conrideo.
συγγενὴς, Propinquus, Propinqua.
συγγενὴς ὁ ἐξ ἀῤῥενογονίας ἀνὴρ, Adgnatus.
συγγενὴς γυνὴ ἐξ ἀῤῥενογονίας, Adgnata.
συγγενὴς ἀνὴρ ἐκ † θηλεογονίας, Cognatus, Propinquus. P. Conscius. P. Consanguineus. P. Gentilis. P.
συγγενεῖς, Cognati. O.
συγγένεια ἐξ ἀῤῥενογονίας, Adgnacio.
συγγένεια ἐκ † θηλεογονίας, Cognatio. E.
συγγένεια, καθολικῶς, Propinquitas, Propinquitas, Propinquitas. P. Connubium. P. Prosapia. P. Adfinitas, Comisatio. E.
συγγενικώτατα, Familiarissima. P.
† συγγέννημα, Nepus.
συγγιγνώσκω, σύνοιδα, Conscio.
συγγινώσκει, Consciscit. P. Ignoscit. P.
συγγιγνώσκω, † συγγνωμονῶ, Ignosco.
† συγγλὺς, Colluvies, io. O. [σύγκλυς.]
σύγγνωθι, Ignosce.
συγγνώμη, Venia, Venia. P. Ignorantia. P.
συγγνωστοὶ, Excusabiles. O.
σύγγονος, Nepus.
σύγγραμμα, Scriptum. O.
συγγραφεὺς, Conscriptor, Auctor. P. Scriptor. O. Conscriptor. P.
συγγραφὴ, Conscripcio, Syngrafum, Sungraphum. S. Scriptio. O. Historia. O.
συγγραφαὶ ἀρχαῖαι, Monumenta. P.
συγγράφομαι, Satisdo. O.
συγγράφω, Stipulor. O. Conscribo. O.
συγγράφει, Conscribit. P.
συγκάθεδρος, Adsessor, Adsessor. P.
† συγκαθέζομαι, Adsideo, Consideo.
συγκαθεύδω, Concumbo. O.
συγκαίω, Conflagro.
συγκαλέω, Concio, is. O.
συγκαλῶ, Convoco, Concieo, Percito. E.
συγκαλεῖ, Cogit. P.
συγκαλύπτω, Obnubo, Obruo. O. Condo, is. O.
συγκάμπτω, Concurvo.
συγκατάθεσις, Adsensio, Consensio, Consensus, Consentio, & Consensus. P. Consensus. S.
συγκατακλείω, Concludo. O.
συγκατατίθεμαι, Adsentio. P. Adsentio. P.
συγκατατίθεται, Consentit, & Adsentit. P. Adsentit. P.
† συγκαττύω, Concinno.
συγκειμένη, Concepta.
συγκείμενον, Factum. P.
συγκείμενος, Comptus, Compositus, Compos.
συγκείμενος τὴν διάνοιαν, ὁ μὴ μεμηνὼς, Compos mentem, Compos mentis, Mentis eum compotem fuisse.
† συγκειμένως, Contexte.
συγκεκερασμένον, Temporatum. P.
συγκεκόλλημαι, Cohereo.
συγκεκόλληται, Cohæret. P.
συγκεκολλημένα, Cohærentia. P.
† συγκεκραμένως, Temperatissime, Adtemperate.
συγκεκροτημένην, Conflatam. P.
συγκεκροτημένος, Agitatus. P.
† συγκέρασμα, Temperamentum. P.
† συγκερασμὸς, Temperies. P.
συγκέρασον, Tempera.
συγκεραστὸν, Caldacia, Calda aqua, Calda aqua. S.
συγκεφαλαίωσις, Æquatio. P.
συγκέχρημαι, Contor.
συγκεχυμένος, Confusus.
συγκεχώρειται, Concessum est. P.
συγκινῶ, Concieo, Commoveo, Concito.
συγκιρνάω, Tempero. O.
συγκιρνῶ, Tempero, Commisceo.
συγκιρνᾷ, Temperat. P.
συγκλείω, Concludo.
† σύγκλειδες.
συγκληρονόμος, Coheres, Cohæres. P.
σύγκληρος, Consors, Consors. P. Consortis. P.
συγκλήρωσις, Consorcium.
συγκλητικὸς, Senatorius, Senator.
συγκλητικὸς ἀνὴρ ὁ ἔχων

πορφύραν, Penulatus.
συγκλητικὸν φόρημα ὁλοπόρφυρον, Prætexta.
συγκλητικὸν φόρημα, Toga.
σύγκλητος, Senatus, Senatus. P. Senatus. S.
συγκλῶ, Confrango.
† συγκοιμητὴς, Concubitor. O.
† σύγκοιτις, Concubina. P.
σύγκοιτος, Concubina. E.
συγκόλλησις, Conglutinacio.
συγκολλῶ, Conglutino.
σύγκοιτος, Concubina.
συγκομιδὴ, Collectus.
συγκοπὴ, Collisio.
συγκόπτω, Decido, Contundo, Tundo, Concido, Concido. O.
συγκόπτει, Contundit. P.
συγκόπτειν, Occilare. O.
σύγκρασις, Temperamentum, Temperancia.
συγκρίνω, Comparo, Confero, Confero. P.
συγκρίνει, Conparat, Confert. P. Conparat. P.
συγκρῖναι, Conferre. P.
σύγκρισις, Comparacio, Collacio, Conparatio, Cerniculum. P.
σύγκρισις δείπνου, Collatio. P.
συγκριτικὸν, Comparativum, Comparativum. P.
συγκριτικὸς, Comparativus, a, um. O.
συγκριτικῶς, Conparative. P.
συγκροτέω, Complodo. O.
συγκροτεῖται, Ventiletur. P.
συγκροτηθὲν, Consotum. E. Confotum. E.
συγκροτῶ, Contineo, Sustento.
συγκροτεῖ, Confert. P.
συγκρότησις, Sustentacio, Favor. P.
σύγκρουσις, Configacio, Conflictio. P.
συγκρούω, Confligo, Concito.
συγκρούουσιν, Confligunt. P.
συγκρύπτω, Occulo. O.
† σύγκτησις, Saltus.
† συγκτήτωρ, Composcessor.
συγνῶσαι, Degunere. P.
συγχαίρω, Congaudeo, Gratulor.
συγχέω, Confundo.
συγχρονίζω, Commoror.
σύγχρονος, Coevus, Contemporaneus. O.
συγχρῶμαι, Coutor.
σύγχυσις, Confusio, Colluvium. P. Confusio. P.
σύγχυσις ὁράσεως, Caligo. P.
συγχωνεύω, Conflo.
συγχώρησις, Concedencia, Concessio, Indulgencia, Remissio, Inducia, Concessio. P.
συγχωρηθὲν, Remissum. P.
† σύγχωρος, Confinis. P.
συγχωρῶ, Concedo, Sino, Indulgeo, Remitto.
συγχωρεῖ, Concadit. P.
συερεται, Convitat. P. [συνέρχεται, Vulc.]
συζευγνύει αἵματι, Conjungit. P.
συζεύγνυμι, Conjugo, as. O.
συζητεῖ, Litigat. P.
συζυγία ἐπὶ γάμου, Conjugium & Connubium. P.
συζυγία ῥημάτων, Conjunctivum. P.
συζυγία, Jugale vinculum. O. Conjugium. O. Matrimonium. O.
σύζυγος, Conpar. P. Conjux. E.
συκαλὶς, Ficedula. P. Feretula. E.
συκαλλὶς, Ficecula, Ficedula.
† συκαμεὼν, Moretum. S.
συκάμινος, Morus.
συκάμινα, Mora.
† συκάριον, Ficus. S.
συκασταὶ, Delatores. O. Quadruplatores. O.
συκελὶς, Ficedula. O.
συκῆ, Ficus.
συκῆ, Ficaria, Ficus arbor. O.
συκίδια, Cucumeres. E.
σύκινον ξύλον, Ficulnum.
σύκινος, Ficulneus. O.
† συκινόφυλλον, Folium ficulneum.
συκόβιος, Ficarius. O.
σῦκον, Ficus.
σῦκον, Ficus, fructus. O.
συκοπυγὶς, Motacilla. E. [σεισοπυγίς.]
συκοφαντέω, Vitiligo, as. O.
συκοφάντης, Calumniator, Sycofanta, Vacillator. P. Calumniator. P.
συκοφάνται, Vitiligatores. P.
τοὺς συκοφάντας, Nequissimos. P.
συκοφαντία, Calumnia.
συκοφαντικὸς, Calumniosus. O. Criminosus. O.
† συκοφορεῖον, Ficarium, Fiscella.
συκώδης, Ficosus. O.
συκὼν, ὁ τόπος, Ficetum.
σύκων, Ficus. P. Ficetum. O.
συκωτὸν, Ficatum.
σύλησις, Compilacio, Compilatio. P. Conpilatio. P.
συλητὴς, Compilator.
συλλαβαὶ, Apices.
συλλαβὴ, Syllaba.
συλλαβῶν, Adfatibus. P.
† συλλαλία, Conloquium.
συλλαλῶ, Conloquor.
συλλαμβάνω, ἐπὶ γυναικὸς, Concipio.
συλλαμβάνει, Concipit. P.
συλλαμβάνω, βοηθῶ, Suffrago.
συλλαμβάνομαι, συνέχω, Conprendo.
συλλαμβάνει, Prændit. P.
† σύλλεγμα, Caterva. P.
† συλλέγω, Collecto, Confero, Colligo, Colligo, is. O.
συλλέγει, Collegit. P.
† συλλεκτὸς, Collecticius, Collectitius. P.
† σύλλεκτος, Conlectitius. P.
συλλήβδην, Summatim, Summatim. P.
συλλήψεται, Adripiet. P.
σύλληψις, Concepcio, Conceptus. S.
σύλληψις, † σύνσχεσις, Conprehensio, Deprehensio.
σύλληψις, Conprehensio.
σύλληψις, Conprehensus. P.
σύλληψις, βοήθεια, Opitulacio.
συλλογεὺς, Legulus. O.
συλλογὴ, Collectio.
συλλογίζομαι, Ratiocinor. O. Argumentor. O.
συλλογίζεται, Conputat. P. Decret. P.
συλλογισμὸς, Computacio, Pensacio, Argumentatio. O. Ratiocinatio. O.
συλλογισταὶ, Ratiocinatores. O.
συλλογιστικὸς, Racionalis.
σύλλογος, Conlocucio, Conloquium.
συλῶ, Compilo, Dispilo, Expilo.
συλᾷ, Compilat. P.
† συλοῖ, Conpilat. P.
συμβαίνει, Evenit, Accidit, Contingit, Evenit. P. Contingit. P. Convenit. P. Escendit. P. Accidit. P.
συμβαίνειν, Evenire. O.
συμβαίνω, Accido, Contingo.
συμβαίνοντα, Accidentia. P.
συμβάλῃ, Confligat. P.
συμβάλλεται, Expedit.
συμβάλλομαι, Expedio, Proficio.
† συμβαλλομάχος, Commissor pugnæ, Commissor. P.
συμβάλλω, Convenio, Congero, Committo, Congredior, Confligo, Collido. O. Paciscor. O. Comparo. O.
συμβάλλει, μάτην ἐνπιστεύει, Committit. P.
συμβάλλω ἐν πολέμῳ, Confligo, Confero.
συμβάλλει μάχην, Confligit. P. Congreditur. P.
συμβάλλει, Adgreditur. P. Cogit. P. Lacessit. P. Confert. P.
συμβάλλουσιν, Comfligunt. P.
σύμβαμα, Eventus. O.
σύμβασις, Accidencia.
συμβαστάζω, Conveho.
συμβαστάζει, Convenit. P.
συμβεβηκέναι, Obtigisse.
συμβεβηκὸς, Adventitius morbus. O.
συμβῇ, Eveniat, Contingat.
συμβιβασμοὺς, Transactiones. P.
† συμβιβαστὴς, Conciliator. P.
σύμβιος, Conjunx, Conjunx. P.
συμβιῶ, Convivo.
συμβίωσις, Conjugium, Convivium, Convictus, Conjugium, & Connubium, Matrimonium. P.
συμβιώσεως χάριν ζευχθεὶς, Confarreatus. P.
συμβιωτὴς, Continua, Convictor, & Convivator. P.
συμβιβάζω, Coago, Confero.
σύμβλημα, Commissio. P.
συμβλήματα, Accidentia. P.
σύμβλησις, Commissio. E.
† συμβλητέον, Conferendum. P.
σύμβολα, Nota. O.
συμβόλαιον, Instrumentum.
συμβολὴ, Commissura, Commissum, Commissio.
συμβολὴ λίθου, ἢ ξύλου, Commissura. P.
συμβολὴ, Congressus. S. Commisio. E.
συμβολὴν, Commissam. P. Commissuram. P.
συμβολὴ † συναρμογῆς, Junctura.
συμβολὴ, ἐπὶ μάχης, Prœlium, Congressio, Confligacio, Congressus, Congressio. P. Prælium. S.
συμβολαὶ ἄρθρων, Liniamenta.
σύμβολον, Symbolum, Indicium, Tessera. P. Auspicium. P. Collatio. E. Conlatio. E.
σύμβολον σύντομον, Tessera. P.
σύμβολα σύντομα, Tessera. P.
σύμβολος, Grasses. P.
τῶν συμβόλων, Fastus. P.
συμβουλεύεται, Consilium quærit. P.
συμβουλευτικὴ, Suasoria.
συμβουλευτικὸν, Deliberativum. O.

συμβουλευτικὸς, Consultus, Suasorius. O.
συμβουλεύω, Consilio, Suadeo, Autor sum, Suadeo. P. Censeo. P. Consulo. E.
συμβουλεύει, Persuadet. P. Consulit, et Consultat. P.
συμβουλὴ, Consultum, Suasorium, Consultacio, Suasio, Suasorium. S.
συμβουλῇ, Prœlio. P.
συμβουλία, Consilium, et Deliberium. P. Consultatio. E.
συμβούλιον, Consilium, Concilium. P. Collegium. P. Consilium. P.
σύμβουλος, Consiliarius, Consultor, Consiliator, Suasor.
συμμαθητὴς, Condiscipulus.
συμμαθηταὶ, Condiscipuli. E.
συμμανθάνω, Condisco.
συμμαχία, Auxilium, Subsidium. P. Auxilium. P.
συμμαχικὸς, Auxiliaris, Socius. O. Socialis. O.
σύμμαχος, Auxiliarius.
σύμμαχοι, Auxiliares. P. Auxiliarii. P. Auxiliatores. E.
† συμμεθίημι, Competo. O.
συμμεμιγμένον, Commixtum.
συμμένει, Constat. P.
συμμερίζομαι, Compercior.
συμμέτοχοι, Particulones. O.
συμμετρία, Moderacio, Moderamen, Temperantia. P.
σύμμετρος, Modicus.
συμμετρῶ, Modico.
συμμέτρως, Moderate, Mediocriter. P.
† συμμιαίνω, Coinquino.
συμμίγνυμι, Socio. O.
συμμιγνύω, Commisceo, Permisceo.
συμμικτὰ, Miscellanea. O.
σύμμικτος, Commixtus.
† Συμμολύνω, Coinquino.
Συμμορία, Contubernium, Factio, Collegium.
σύμμορφον, Conforme. O.
Συμμύστης, Consacraneus.
Συμπάθεια, Adfectio, Animi dolor, Miseracio.
συμπαθὴς, Adfectuosus.
συμπαθῶ, Misero.
[illegible], Conlusio, Conludio.
συμπαίζεται, Conludit. P.
συμπαίζω, Conludo.
Συμπαλαίω, Conluctor.
Σύμπαν, Universitas, Universum, Summa. P.
Συμπαρακαλῶ, Conrogo.
συμπαρακληθέντων, Adhibitis. P.
συμπαραμαρτέω, Comitor. O.
Σύμπας, Cunctus, Universus.
σύμπαντες, Universi. P. Cuncti. O.
Συμπάσχω, Compacior.
συμπάσχω σοι, Doleo vicem tui, et vicem tuam. P.
Συμπατῶ, Concalco.
Συμπείθεται, Obsequitur.
συμπείθω, Persuadeo.
συμπετηγὸς, Conpactum. P. Confixum. E.
Συμπεπηγὼς, Confixum.
Συμπεπτωκὼς, Lapsum, Dilapsum, Conlapsum.
Συμπέρασμα, Terminacio, Conclusio. P.
† συμπεριειλημένον, Conprehensum. P.
† Συμπεριέρχομαι, Conlustro.
† συμπερίερχεται, Conloquitur. P.
† συμπερινοστῶ, Conlustro.
συμπεφυκὸς, Concretum. P.
Συμπεφωνημένον, Pactum, Conventum.
† συμπεφωρημένως, Fartim. O. [† συμπεφορημένως, Gl. L. Gr.]
Συμπηγνύω, Configo.
Συμπήσσω, Conlego, Configo.
συμπήσσει, Collegat. P. Configit. P.
συμπήσσω πυτίαν, Coagulo.
Συμπιέζω, Conpremo, Comprimo. O.
συμπιέζει, Conpremit. P.
Συμπίνω, Combibo.
συμπιπράσκειν, Addicere. P.
Συμπίπτω, Concado, Conruo, Concido, Accido. O. Congruo. O.
συμπίπτει, Concadit. P.
συμπίπτουσιν, Confligunt. P.
† Σύμπλασις, Confictio.
συμπλάττω, Comminiscor. O.
Συμπλεκτικὸς, Conjunctivus, Conjunctivus. P.
συμπλέκω, Complecto, Connecto, Complico. O.
συμπλέκει, Coniccit, et Convincit. P. Convincit. P.
συμπληρόω, Compleo. O. Farcio. O.
συμπληρῶ, Compleo, Conficio, Consummo.
συμπληρωθῇ, Consummetur. P.
συμπλήρωμα, Complementum, Confectio, Consummacio.
συμπλήρωσις, Perfectio, Consummacio.
συμπλοκὴ, Amplexus, Complexus, Conplexio, et Conplexus. P. Amplexus. P. Contractus. S.
† σύμπνευσις, Conspiracio.
συμπνέειν, Conflare. O.
συμπνέω, Conspiro.
σύμπνοια, Conspiracio.
συμποδίζω, Cupplanto.
συμποδισθεὶς, Anatus. P.
Συμπολίτης, Compatriota, Concivis.
σύμπονος, Assessor. P.
Συμπονῶ, Condoleo.
συμπορίζει, Conquirit. P.
συμποσιακὸν, Convivale. O.
συμποσιακὸς, Cœnaticus. O.
συμποσίαρχαι, Modiperatores. O.
Συμπόσιον, Convivium, Comessatum, Conviva-tio, et Convivium. P. Cœnula. O.
συμπότης, Conviva, Conpotor.
συμπόται, Convivones. O.
συμπότρια, Conpotrix.
Συμπράττω.
σύμπτωμα, Casus. O.
Σύμπτωσις, ἐπὶ σωμάτων, Strages.
σύμπτωσις, ἐπὶ οἰκοδομῆς, Ruina.
σύμπτωσιν, Occasum. P.
Συμφέρει, Expedit, Expedit. P. Confert. P. Convenit. E.
συμφέρον, Commodum.
συμφερόντως, Utiliter, Commode. P.
συμφοιτᾷ, Commeat. P.
† Συμφοίτησις, Condiscipulatus.
συμφοιτῶ, Commeo. P.
Συμφορὰ, Casus, Calamitas, Clades, Casus. P. Calamitas. P.
συμφοραὶ, Clades, Calamitates, Casus. P.
συμφορέω, Substruo. O.
συμφορεῖ, Congregat. P.
σύμφορον, Commodum. P.
† συμφράκτωρ, Coactor. E. [συμπράκτωρ.]
† Συμφύγιον, Confugium.
Σύμφυτον, τὸ † πολύφυτον, Amenum, Opacum.
σύμφυτον, βοτάνη τις.
Συμφυσῶ, Conflo.
συμφωνέω, Concino. O.
Συμφωνία, Adsensus, Consonancia, Consensus, Conveniencia, Concentus, Consentaneum. P. Consensio. O. Concentus. O. Conventum. E. Pactio. E.
σύμφωνος, συνθήκη, Pactum, Compactum, Conventum, Convenficulum, Pactio, Compromissum.* P. Pactum. P. Conventum. P. Conveniens, Consensum. P. Conventum. E. Placitum. E.
σύμφωνον, ἐπὶ γραμμάτων, Consonans.
συμφωνοῦν, Consonans. P.
σύμφωνος, Continuus, Compactus.
συμφώνῳ, Pactione. P. Pacto. E.
συμφώνως, Convenienter.
συμφωνῶ, Consono, Pacto, Pepigero, Pacisco, Convenio, Convenio. P. Paciscor. E.
συμφωνεῖ, Convenit. P. Convenit. P. Consonat. P. Paciscitur. P.
† συμψέλιον, Scamnum. E.
συμψηφίζεται, Computat. P.
συμψηφίζω, Computo.
† συμψηφιστὴς, Computator.
σύμψηφος, Computator, Assensor. O.
σὺν, Con, Cum. P. Con. P.
συνάγαγε, Confer, Coge.
συναγαγεῖν, Conadunare. P. Conflare. P.
συνάγε σε, Densa te. E.
συναγεθη, Suffocatio. E. [συνάγχη.]
συναγείρω, Agglomero. O.
συναγελασμὸς, Congregacio, Adgregacio.
συνάγκεια, Convallis. O.
συναγοράζω, Coëmo.
συναγοράζει, Coëmit. P.
συναγορεύω, Defendo. O.
σῦν ἄγριον, Dentatus. P.
συνάγχη, Angina, Anguina. P.
συνάγεται, Redigitur. P.
συνάγω, Coago, Congero, Recolligo, Confero, Congrego, Colligo, Adgrego, Redigo, Cogo. O. Concilio. O. Corrado. O. Aduno. E.
συνάγει, Cogit in unum. P. Colligit. P. Congeritur. P. Adegitat. P. Contrahit. P. Colligit. P.
συναγωγεὺς, Conciliator. P.
συναγωγὴ, Collegium, Collectus, Conventus, Concilium, Cœtus. P. Congregatio. P. Adgregatio. P. Conventio. E. Congregatio. E.
συναγώγιμος, Collativus. O.
συναγωνίζομαι, Opitulor,

Concerto.
συναγωνίζεται, Concertat. P.
συνᾴδω, Concino.
• συνᾴδει, Concanit. P.
συναθροίζεται, Conpingitur. P.
συναθροίζω, Glomero, Congero, Conglomero, Conglobo, Colligo, Adgrego, Congrego, Conglovo, et Conglomero. P.
συναθροίζει, Congregat. P. Adglomerat. P. Conciliat. P.
συναθροίσει, Conciliet. P.
συναθροιθέντες, Adglomerati. P.
συνάθροισις, Conglomeracio, Cœtus, Congregacio, Adgregacio, Agmen, Congestio. P.
τὰς συναθροίσεις, Coëtus. P.
† συναθροίσμα, Adgregatio. P.
σύναιμος, Consanguineus, Consanguineus. P.
συναίνεσις, Consensio, Adsensus, Consensus.
συναινῶ, Adsentio, Consentio.
συναινεῖν, Congruere. P.
συναιχμάλωτος, Concaptivus. P.
συνακμάζω, Inolesco.
συνακμάζει, Coalescit. P.
συνακολουθῶ, Consequor.
συνακτικὸς, Conciliabundus. O.
συναλγῶ, Condoleo.
† συναλήθω, Commolo.
συναλίζεται, Convestitur. P.
συναλλαγὴ, Contractus, Commercium. P. Contractus. P. Commercium.
συνάλλαγμα, Commercium, Commercium. O. Mercimonium. O. Contractum. E. Cautio. E.
συναλλάσσω, Contraho, Cambio.
συναλλάσσει, Contrahit. P.
† συνάλλομαι, Consilio, is. O.
† σύναλος, Consalineus, Consalaneus. P.
συναναβαίνω, Conscendo.
συναναβαίνει, Conscendit. P.
συναναγκάζω, Concogo.
† συναναδίπλωσις, Conduplicatio. E.
† συνανακλίνομαι, Concubo.
† συναναπίπτω, Concubo.
† συναναπίπτει, Concubat. P.
συναναστρέφομαι, Conversor.
συναναστρέφω, Converto.
συναναστρέφει, Convertitur. P.
συναναστροφὴ, Conversio.
συναντῶ, Obvio.
συναντᾷ, Occurrit. P.
σύναξις, Collectum.
αἱ συνάξεις, Conventicula. E.
† συναπαρτισμὸς, Consummatio. P.
† συναπελεύθερος, Conlibertus, Conlibertus. P. Collibertus. E.
συναποθνήσκω, Commorior.
συναπτικὸς, Copulativus, Conjugalis.
συναπτὸς, Continuus, Connexus.
συνάπτω, Adnecto, Copulo, Jungo, Conjungo, Coaduno, Coeo, Continuo. E. Ferrumino. O.
συνάπτει, Condensat. P. Conjungit. P. Committit. P. Conserit. P. Conbinat. P. Continuat. P.
συνάπτει γάμον, Copulat. P.
συνάπτειν, Copulare. P.
συναράττω, Compulso, as. O.
συναρέσκει, Conplacet. P.
† συναριθμῶ, Adnumero, Connumero.
σὺν ἅρματι ἀγωνιζόμενος ἵππος, Currilis equus. P.
συναρμόζεται, Conpingitur. P.
συναρμόζω, Compagino, Concinno. O. Augmento. O.
συναρμόζει, Conpagit. P.
συναρμολογέω, Compagino, as. O.
συναρμολογῶ, Compagino, Conpago. P.
συναρμολογούμενον, Conpaginem. P.
† συνάρμοσις, Compaginatus.
† συναρπαγὴ, Obrepcio.
συναρπάζω, Conripio, Obripio, Orepto.
συναρπάζει, Corripit. P.
συναρχία, Collegium, Conlegium. P.
συνάρχων, Collega, Collega. P.
συνάρχοντες, Collegæ. O.
† συνατενίζει, Contuetur. P.
συναύξει, Concrescit. P.
† συναύξησις, Coauctio.
συναύξομαι, Inolesco.
συναύξω, Coaugeo.
συναφὰ, Coagmenta. O.
συνάφεια, Contextus, & Contextus. P. Continuatio. P. Series. P. Condensatio. P.
συναφὴ, Series, Conjunctio, Conjugium, Copulatus.
συναφθὲν, Unitum.
† συναφία, Contextus, Conjunctio, Continuacio, Consorcium, Copulacio.
συναχθὲν, Adunatum, Subactum. P.
συναχθὲν εἶδος, Collata species. P.
συνάχθομαι, Condolesco.
σύναψον, Copula. P.
συμβαστάζω, Conveho.
συμβίωσις, Convictus.
συνγίνεται, Concumbit. P.
συγγνώμη, Venia. E.
συνδακρύω, Conlacrymo.
συνδεδεμένη, Connixa. P.
σύνδειπνος, Conviva, Concena.
σύνδειπνοι, Concænæ. P.
† σύνδενδρος, Arbusculosus, Ramosus. Virgil. in Bucolicis.
† συνδεσμεῖ, Colligat. P.
† συνδέσμιος, Convinctus.
σύνδεσμος, Conjunctum, Colligacio, Nodus, Colligatio. E.
σύνδεσμος, τὸ μέρος τοῦ λόγου, Conjunctio, Conjunctio. P. Conjunctio, Copulatio. P.
† συνδεσμῶ, Colligo, Adnecto.
συνδέω, Palmo, as. O.
συνδιαιτῶμαι, Commoror, Conversor.
† συνδιαλέγομαι, Conloquor.
† συνδιασείει, Concutit. P.
συνδιατρίβω, Commoror, Conversor, Congredior. O.
συνδιατρίβει, Comitatur. P.
σύνδικος, Defensor.
σύνδικος, Infenditor. E.
συνδικῶ, Defendo.
συνδοιάζω, Combino. O.
συνδοιάζει, Conpactum facit. P.
συνδοιάζει, Conludit. P.
συνδοιασμὸς, Conlusio, Conludium. P. Conlusio, & Compactum. P.
συνδοκεῖ, Consentit.
† συνδορυφορεῖ, Constipat. P.
σύνδουλος, Conservus, Conservus. P. Conlibertus. P.
συνδρομὴ, Concursus, Concursus. P. Caterva. P. Concursus. S.
συνδυάζει, Confactum facit. P.
συνδυασμὸς, Conlusio. E. Collusio. E.
συνέβη, Contigit, Accidit, Accidit. P. Emersit. P.
συνεβίβασαν, Arbitravere. P.
συνεγγίζω, Adpropinquo.
σύνεγγυς, Comminus, Continuum.
συνεγείρομαι, Consurgo.
συνεγείρεται, Consurgit. P.
† συνεγκωμιάζω, Conlaudo.
συνεδρία, Statio. P.
συνέδριον, Consessus, Concilium, Concilium. P. Conciliabulum. O. Consessus. O.
συνεδρεύω, Concilio.
σύνεδρος, Conciliarius, Adsessor, Assessor. P.
συνεζευγμένη, Adnexa. E.
συνεζευγμένος, Adnexus.
συνεζευγμένοι, Jugites. P.
† συνεζευγμένως, Junctim. O.
συνεθέμην, Pepigi.
συνέθετο, Pepigit. P. Peregit. P. Spopondit. P.
συνεθίζω, Consuesco, Adsuesco.
συνεθίζει, Consuescit, & Consuefacit. P.
συνειθισμένος, Consuetus.
συνείδησις, Consciencia, Conscientia. P.
τῇ συνειδήσει, Conscientiæ. P.
συνειδυῖα, Conscia.
τὸ συνειδὸς, Conscientia. O.
συνειδὼς, Conscius.
συνειλημένος, Conceptus, a, um. O.
σύνειμι, Converso.
συνειπῶ, Compremo.
συνείρω, Consero.
συνείρει, Conserit. P. Nectit. P.
† συνεισένεξις, Conlatio. P.
συνεισφέρω, Collacionem facio, Confero, Confero. P.
συνεισφέρει, Confert, Congerit. P.
συνεισφορὰ, Collacio, Conlatio, & Congeries. P.
συνεκαθεύδησεν, Concubuit. P.
συνέκδημος, Comis.
† συνεκδημία, Comitatus, Comitatus. P.
† συνεκδημῶ, Comitor.
† συνεκδημεῖ, Comitatur. P.
συνεκδοχὴ, Perceptio. P. Perceptio. P.
συνεκλίθη, Concubuit. P.
† συνεκοιτάσθησαν, Concubuissent. P.
συνέκοψεν, Concidit. P.
† συνεκπιέζει, Premit. P.
συνεκύρησεν, Attingit. P.
συνέλαβεν, ἐπὶ γυναικὸς, Concepit, Concepit. P.
† συνέλασις, Compulsio.
συνελαυνέσθωσαν, Artentur. P.
συνελαύνω, Compulsio, Adigo.
συνελαύνει, Conpellit. P.

Cohicit. P. Adegitat, Compellit. P. Compellit. P.
† συνελέγχω, Coarguo, Confuto.
† συνελέγχει, Confutat. P.
συνέλευσις, Convencio, Conventus. P. Coëtus. P. Coëris, Coitio. P. Conventio. P. Conventum. E.
συνελθεῖν, Subvenire. P.
σύνέλθῃ, Fuat. P.
συνελθὸν τάγμα, Stipata cohors. P.
συνέλκω, Contraho.
συνέμιξεν, Permiscuit. P.
σὺν ἐμοὶ, Mecum. P.
συνέμπορος, Commercator.
συνεορτάζω, Concelebro.
συνεορτάζει, Concelebrat. P.
συνεπάδω, Concento, as. O.
συνεπαινῶ, Conlaudo.
Συνεπαίρω, Contollo.
Συνεπερείδομαι, Connitor.
συνέπεσε, Ruit. P.
Συνεπισχύω, Adjuvo.
Συνεργάζομαι, Cooperor.
† συνεργεῖον, Officina.
συνεργιν, Offinita. S.
† συνέργιον, Officina. P.
συνεργὸς, Confector.
συνεργῶ, Subpedito.
σύνερξις, Copula. O.
† Συνέρπω, Conrepo.
συνέρραξεν, Conflixit. P.
συνέρχομαι, Convenio. P. Coeo. P.
συνέρχεται, Intervenit. P. Convenit. P.
συνέρχεσθαι, Subvenire. P.
συνερχόμενος, Conveniens. P.
σύνεσις, Prudentia. P. Intellectus. O. Sapientia. E.
συνεσπάσθη, Contractus est. P.
συνεσταλμένον, Correptivum. P.
συνεσταλμένος, Insinuatus. O.
συνέστηκα, Consisto, Adsisto.
συνεστηκὼς, Constans.
† συνεστίασις, Convivium.
† συνεστιάτωρ, Convictor, & Convivator. P.
συνέστιος, Conviva.
συνεστιῶμαι, Convivor.
συνεστιῶμαι, Convivo. P.
συνεστιᾶται, Convivit. P.
συνεστραμμένη ὁμιλία, Tortiloquium.
συνεστὼς, Compos, Compos mentis.
συνεσφιγμένος, Constrictus, Obstrictus.
συνεταξάμην, Constitui.
συνετάξατο, Peregit. P. Pepigit. P.
συνετὸς, Prudens, Solers. P.
συνετῶς, Prudenter, Sapienter.
συνετώτατοι, Prudentissimi. P.
συνευδοκῶ, Assentio. O.
συνευδοκεῖ, Consentit, & Adsentit. P. Consentit, Invicem videtur. P. Conplacet. P.
σύνευνος, Conjux, Concubina. P.
συνεύχομαι, Coopto.
συνευωχοῦμαι, Convivo. P.
συνεφώνησα, Pepigi.
συνέχεεν, Permiscuit. P.
συνεχὲς, Frequentatum.
† συνεχέστερον, Sepius, Continencius.
συνεχέστατα, Sepissime.
συνεχὴς, Continuus, Frequentatus, Adsiduus, Frequens.
ἡ συνεχὴς, Celeberrima. P.
συνεχεῖς, Frequentes. P.
συνεχὴς ὑπέρθεσις, Adloncinacio, Continuacio.
συνέχεια, Frequencia, Continuacio.
συνεχείας δηλωτικὸν, Frequentativum.
συνέχομαι, Oppremor.
συνέχονται, Premuntur. P.
συνεχόμενοι, Destricti. P.
συνέχω, Tento, Conhibeo, Presso, Conprendo, Coarto, Opprimo, Comprimo.
συνέχει, Conpellit. P. Cohibet. P. Continet, & Cohercet. P. Cohibet. P. Conpremit. P. Compellit. P.
συνέχων, Continens.
συνεχῶς, Adsidue, Continuatim, Frequenter, Continenter. P. Frequenter. P. Continuatim. P. Assidue. P. Identidem. O.
συνεχῶς λέγει, Dicassit. P.
συνέψω, Concoco.
συνέψει, Concoquit. P.
συνζευγνύω, Conjungo.
συνζευγνύει, Conjecit, & Convincit. P. Copulat. P. Convincit. P.
† συνζευκτικὸς, Conjunctivus, Subjunctivus, Copulativus.
† συζήτησις, Conquestio.
συζητητὴς, Conquisitor.
συζητῶ, Conquisito.
συνζητεῖ, Disputat. P.
συζυγία, Conjunctio.
συνζυγία, ἐπὶ ῥήματος τεχνικοῦ, Conjugatio. P.
συνζυγία, Conjugium. S.
† συνζύγιος, Compar. E.
σύζυγος, Conjunx.
σύνζυγος, Conjunx. P. Compar. E.
συζῶ, Convivo.
συνζεῖ, Convivit. P.
συνηγμένα, Congesta. P. Concessa. P.
συνήγορος, Advocatus, Rogatus, Patronus, Patronus causæ. P. Advocatus. S. Actor. O.
συνήγοροι, Advocati. O.
συνηγορία, Advocacio.
συνηγορῶ, Patrocinor, Patrocinor. O.
συνηγορεῖν, Adesse. P.
συνήδομαι, Gratulor, Congratulor. O.
συνήδεται, Gratulator. P.
συνήθεια, Consuetudo, Consuetudo. P. Salarium. P. Ister. P. Familiaritas. O. Assuetudo. O.
συνῆθες, Consuetum, Solenne.
συνήθης, Consuetus, Adsuetus, Consuetudinarius. P. Familiaris. P. Assuetus. O.
συνήθροισεν, Inlexerit, Collegerit. P. Contraxit. P.
συνηθροισμένος, Concretus, Conglomeratus, Congregatus.
συνήθως, Sollenniter, Solemniter. P. Familiariter. O.
συνῆκα, ἐνόησα, Intellexi.
συνήλλαξεν, Concrepat.
συνήλασεν, Conpulsit. P.
† συνηλικιώτης, Æqualis. P.
συνήλυδες, Convenæ. P.
συνηλῶ, Conclavo.
† συνήλωσις, Conclavacio.
σὺν ἡμῖν, Nobis. P.
συνημμένον, Connexum, Copulare. P.
† συνημμένως, Continuatim. P.
συνηνωμένος, Coherens, Continuatus.
συνηρεφὴς, Amenus, Amœnus. P.
συνηρμολογημένος, Conpactus. P.
συνηρμοσμένον, Compactum. P.
συνηρμοσμένος, Conpactus.
συνησκημένος, Agitatus. P.
† συνησκημένως, Polite. P.
συνηυξημένος, Concretus.
συνηχῶ, Consono, Concrepo.
συνηχεῖ, Concrepat. P. Consonat. P.
σύνθεμα, Sigillum, Evectio, Tessera. P. Evectio. E.
συνθέμενος, Depectus. O.
σύνθεσις, Conposicio, Confixio, Conpositio. P. Compositio. O.
συνθέσεσιν, Structuris. P.
συνθεσία, Continuatio. E.
σύνθετος, Conpositus.
† συνθεωρῶ, Concerno.
συνθήκη, Conpactio, Pactio, Conceptum, Sponsio, Pactum, Fedus, Sponsio. P. Fides. S. Pactum. S. Compactum. O. Sponsio. E. Fœdus. E.
συνθήκῃ, Pactione. P.
συνθῆκαι, Sponsalia. P.
συνθηκοφύλαξ, Sculna. P. Sequester. P.
σύνθημα, Insigne, Sigillum. P. Evectio. E.
† συνθημάτιον, Tesserula. O.
συνθλασθῶσιν, Oblidantur. P.
συνθλίβω, Comprendo, Comprimo.
συνθλῶ, Contundo.
συνθλᾷ, Contundit. P. Conlidit, & Contundit. P.
συνθραύω, Confrango.
σύνθρονος, Adsessor.
† συνίασμα, Detrimentum. P. [† σινίασμα.]
συνιέναι, Convenire, Coire.
συνιζάνω, Consido. O.
συνίημι, Intelligo, Coeo. O.
συνίησιν, Perspicit. P.
συνίησιν, Percipit. P.
† συνιππία, ἀγέλη ἵππων, Equicium.
συνίσταμαι, Consto, Adsisto.
συνίσταται, Constituit. P. Constat. P. Congreditur. P.
συνίστημι, Consisto, Commendo. O. Conjuro. O. Coagmento. O.
συνιστῶ, Adsisto.
συνιστῶ, παρατίθημι, Commendo.
συνιστᾷ, Commendat. P.
συνίστωρ, Conscius, Conscius. P. Conscius, Conscia. E.
συνισχυρίζεται, Confortiat. P.
συνκάθεδρος, Confessor. E.
συνκαλεῖ, Convocat, & Conclamat, & Concitat. P.
† συνκαπτυστὰς, Concinnatores. P. [Gl. L. Gr. † συνκαττυστάς.]
συνκατάθεσις, Consensus. P. Consensio. E.
συνκαταθέσει, Consensu. P.
συνκατάθεσιν, Consensionem. P.
συνκείμενα, Inita. P.
συνκεκροτηκέναι, Concinnasse. P.
συνκινηθέντι, Concitato. P.
συνκίνησις, Exagitatio. P.
συνκλείει, Concludit. P.
συγκληρονόμος, Coheres.
συνκλητικὸς, Senator. E.
σύνκλητος, Senatus. E.
† συνκοινῶ, Coinquino. O.
σύνκοπτα, Faratalia. E.

συνκόπτει, Concidit. P. Condicit. P. Decidit. P. Contaminat, Polluit. P.
σύνκρασις, Concentus. P.
συνκρίματα, Concretiva. P.
συνκροτεῖ, Condensat. P. Confligit. P.
† σύνκτησις, Conpossessione. P.
† συνκτήτωρ, Conpossessor. P.
συνλαλῶ, Conloquor.
συνλαλεῖ, Conloquitur. P.
συνλαμβάνομαι, βοηθῶ, Opitulor, Suffrago.
συνλαμβάνεσθαι, Opitulari. P.
συνλαμβάνομαι, συνέχω, Opprimo, Conprehendo. P.
συνλαμβάνεται, Conprehendit. P.
συνλαμβάνω, Concipio, Conprehendo.
συνλέγει, Consentit, & Adsentit. P.
συνληφθέντα, Depensa. P.
σύνληψις, Conceptus. P.
συνλογισμὸς, Conputatio. P.
σύνλογος, Conlocucio, Conloquium.
συνμαθητὴς, Condiscipulus. P.
συνμαρτύρεται, Contestatur. P.
συνμερίζεται, Conpartitur. P.
σύνμηρος, Conpernis. P.
συνμύστης, Consacraneus. P.
συνμύστη, Consecraneo. P.
συννέμω, Compasco.
συννέμει, Contribuit. P.
συννέμωμαι, Compesco, is. O.
συννεφὲς, Nubilum.
συννεφὴς, Nubilus. O.
† συννήχομαι, Connato. O.
† σὺννομεὺς, Compastor.
σύννους, Cogitabundus, Meditabundus. O.
† σύννυμφος, Consponsus, Janitrix.
† σύννυμφοι, Janitrices. P.
† συνξύω, Conrado.
συνοδεύω, Comitor.
συνοδεύει, Convenit. P.
συνοδία, Comitatus, Conventus. P. Comitatus. P. Conventus. S.
συνοδοιπόρος, Comes, Comes. P.
σύνοδος, συνοδεύων, Comes, Comes. P. Comitatus. P.
σύνοδος, ἀνθρώπων συνέλευσις, Conventus, Cœtus, Cœtus. P. Concilium. P. Conventus. P. Conventio. P. Conventus. S.
σύνοδος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, Concubitum.
συνόδους, ὁ ἰχθὺς, Dentis, Dentex, Dentex. P.
σύνοιδα, Conscio, Conscius sum. P.
συνοικέσιον πολλῶν, Contubernium, Contubernium. P.
συνοικέσιον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, Conjugium, Matrimonium.
συνοικία, Conclavum, Conclavia, Insula, Conclavia. P. Insula. P.
συνοικίζω, Marito. O.
σύνοικος, ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, Conjunx.
σύνοικος, ὁ ἅμα οἰκῶν, Cohabitator.
σύνοικος, Contubernarius. P.
συνοικοῦσαι, Maritæ. O.
συνοικῶ, Commaneo, Conhabito.
συνοίσειν, Conferre, Expedire.
συνοίσοντα, Profutura. P.
συνομιλῶ, Conloquor.
συνομνύει, Conjurat. P.
συνόμνυμι, Conjuro.
συνομολογῶ, Confiteor.
συνόμορος, Confinis. P.
συνορία, Confinium.
τὸ συνοπτικὸν, Perspicacitas. O.
† συνορμᾷ, Concurrit. P. Conpetit. P. Conpetit. P.
† συνουλέω, Cicatriso. O.
συνουλῶ, Cicatricem facio.
συνορῶ, Conspicio, Perspicio. O.
συνορᾷ, Conspicit. P.
συνουσία, Coicio, Convencio, Concubitus. P. Coitus. P. Concubitus. S. Coitus. S.
συνουσία κοίτης, Concubitus, Cœtus, Conventiculum. O. Cœtus. O. Concubitus. E.
συνουσιάζω, Coeo, Cubito.
συνουσιάζω γυναικὶ, Coeo.
συνουσιάζει, Concumbit.
† συνοχεὺς, ὁ συνέχων.
συνοχὴ, Pressus, Compressus, Cohercitio. P. Cohibentia. P. Continentia. P. Conprehensus. P. Pressus, sura. O. Coërcitio. E.
συνοχοῦμαι, Conveho.
σύνοψις, Taxacio, Opinio. P. Æstimatio, Opinio. E.
τὴν σύνοψιν, Æstimatum. P.
συμπάθεια πάθους, Contagia. P.
συνπατριώτης, Conpatria. P.
συνπάσχει, Conpatitur. P.
συμπεπηγὸς, Concretum. O.
συμπιασθὲν, Collisum. P.
συνπίπτει, Ruit. P.
σύνπλεξον, Copula. P.
συνπνεῖ, Conspirat. P.
συνπνοὴ, Conspiratio. P.
συμπολίτης, Concivis.
συνπολῖται, Concives.
συνπότρια, Conpotrix. P.
† συμπροβαίνει, Concrescit.
συνράπτω, Suto, Consuo.
συνρεραμμένον, Sutum, Consutum, Consertum.
συνρέει, Confluit. P.
συνρήσσω, Confligo.
σύνροια, Conplubium.
σύνρους, Conplubium.
συνρωχμος, Conforaneus. P. [† συναγοραῖος, vel σύντεχνος, Priorius.]
σύνσιτον στρατιωτῶν, Contubernium. P.
σύνσιτος, Concibus.
συνσείω, Concucio.
συνσείει, Concitat. P.
† συνσκέπτεται, Deliberat. P.
† συνσκέπω, Cooperio.
συνσκευάζει, Construit. P.
συνσκευάζομαι, Concinno.
συνσκευάζεται, Concinnat. P.
συνσκευασθεὶς, Infuscatus. P.
συνσκευαστὴς, Facionarius.
συνσκευὴ, Concinnacio, Factio. E.
συνσκηνία, Contubernium, Contubernia. P.
συνσκήνιον, Contubernium. P.
σύνσκηνος, Collega, Contubernalis, Contubernarius. P.
συνσκιάζω, Opaco, Obumbro.
συνσκίασις, Obumbracio.
σύνσκιον, Amenum, Opacum.
σύνσκιος τόπος, Amœnus. P.
συνσπᾷ, Pandit. P. Contrahit. P.
† συνσπείρω, Consero.
† συνσπιλοῖ, Commaculat. P.
σὺν σπουδῇ, Properanter. O.
σύνσχες, Comprime.
συνστάδην, Comminus, Comminus. P.
ἡ συνσταδὸν μάχη, Congressio. P.
συνσταθὲν, Constitutum. P.
συνσταθμία, Conpensatio. P.
συνστάνει, Constituit. E.
συσστατικὴ, Commendaticia.
σύνστασις, Commendacio, Commendatio. P.
συνστάτης, Capriolus.
συνστατικὸν, Minervalicium. P.
συνστέλλω, Conripio.
συνστέλλει, Contrahit. P.
σύστηθι, Consisto.
σύστημα, Globus, Contubernium, Caterva, Factio, Collegium.
συστρατεύομαι, Commilito.
συνστρατιώτης, Conmiles, Comes. P.
† συνστοιβάζω, Constipo:
† συνστοιβάζει, Constipat. P.
συνστρέφω, Conglomero, Converto, Colligo.
συνστρέφει, Versat. E.
συνστροφὴ, Globus, Caterva.
συνστροφὴ ἀνέμου, Procella.
συνσφιγγέσθωσαν, Artentur. P.
συνσφίγγω, Coarto, Constringo, Depresso.
συνσφίγγει, Constringit. P.
† συνσφραγίζω, Consigno.
† συνσφραγίζει, Consignat. P.
συνσχέσθω, Opprimar. P.
συνσχηματίζεται, Conformat. P.
συνσχηματίζω, Conformo.
† συνσχίζω, Conscindo.
συνσωρεύω, Confosso, Coacervo.
συνταγὲν, Constitutum. P.
συνταγὴ, Constitucio.
συνταγὴ μετὰ παραγγελίας, Condictio, Condictio. P.
σύνταγμα, ἐπὶ βιβλίου, Constitutum, Constitutio. P.
σύνταξις, ἐπὶ βιβλίου, Series, Constitutum.
σύνθεσις δύο τινῶν, Compactio.
* σύνταξις, Cænaculum. S.
σύνταξις, Volumen. O.
συντάπτειν, Construere. O.
συνταράττονται, Consternantur. P.
συνταράσσω, Conturbo, Concito.
συνταράττω, Commoveo. O.
συντασσόμαι μετὰ παραγγελίας, Condico. P.
συντάσσεται, Condicit. P.
συνταράττομαι, Consternor. P.
συντάττομαι, Constituo.
συντεθειμένον, Compactum, Commissum.
συντεθλιμμένος, ἤγουν συνεπτυγμένος ἄργυρος, Conlisum argentum.
συντείνω, Contendo, Vergo. O.
συντέλεια, τὸ ἐπίταγμα, Tributum, Pensitatio. P. Conlatio. P. Collatio. E. Consummatio. P.

ἡ συντέλεια, Functio. E.
συντέλειαι, Fusiones. P.
τῶν συντελειῶν, Pensionum. P.
συντέλεια, τὸ συμπλήρωμα, Consummacio.
συντελεσθὲν, Confectum.
τῶν † συντελεσμάτων, Vectigaliorum. P.
συντελεσταῖς, Condatoribus. P.
συντελεστὴς, Tributarius, Oblator. P.
συντελικὸν, Perfectum. P.
συντελῶ τέλος τι, Adtribuo.
συντελῶ, τὸ πληρῶ, Conficio, Consummo.
συντελεῖ, Conficit. P. Consumit. P.
συντελοῦσιν, Funguntur. P.
συντέμνω, Concido, Compendio.
συντεταγμένος, Præparatus.
συντετελῆσθαι, Confectum esse. P.
συντετηκὼς, Emaciatus. O.
συντετιμημένος, Estimatus.
συντετριμμένος, Confectus, Attritus, Tribulatus.
† συντεχνίτης, Ejusdem artis confector.
σύντεχνος, Confuraneus. P.
συντήκομαι, Maceo, es. O.
συντηρῶ, Conservo.
συντηρεῖ, Conservat. P. Tuetur. P.
συντίθεμαι, Depeciscor. O. Pago, gis. O.
συντίθημι, συναινῶ, Pacto, Paciscor, Pago, Compago, Consencio.
συντίθεται, Paciscitur. P.
συντίθησιν, Constipat. P.
συντίθημι, ἐπὶ συνθέσεως, Compono.
συντίθησιν, Conponit. P.
συντιμῶμαι, Estimo.
συντιμᾶται, Æstimat. P. Æstimat. P.
συντινάσσω, Concucio.
† συντίνει, Habetur. P. Habetur. P.
συντομία, Compendium, Conpendiaria. P. Conpendium. P. Compendium. P. Brevitas. S.
συντομία, hæc Tessera, singulariter non dicitur.
σύντομος, Compendiosus, Compendiarius. O.
σύντομος ὁδὸς, Compendiaria.
συντόμως, Breviter, Cæsariatim. O.
† συντονάριος, Pedicularius. P.
συντρέφει, Colligit. P.
συντρέχω, Concurro, Succurro.
συντρέχει, Competit. P. Conpetit. P. Concurrit. P. Conpetit. P.
† συντριβὴ, Contricio.
συντρίβονται, Fatigantur. P.
συντρίβω, Conflicto, Concucio, Contribulo, Obtrito, Adtero, Contero, Contundo.
συντρίβει, Conterit. P. Condicit. P.
σύντροφος, Conlactaneus. P.
σύντροφος, Concibus, Conlactaneus.
συντυχία, ἡ ἔντευξις, Conventus.
συντυχίαν, Conloquium. P.
συντυχία, ἡ κατὰ τύχην ἔκβασις, Casus, Eventus. P. Casus. P. Eventus. S.
† συνυμνεῖ, Concanit. P.
† συνυμνῶ, Concano.
συνυφαίνω, Contexo.
συνυφαίνει, Contexit. P.
† συνύφασμα, Contextus.
συγχαίρει, Gratulatur. P.
συγχέει, Confundit. P.
συγχωνεῦσαι, Conflare. P.
συγχώρησις, Indulgitas. O.
† σύμψαλμα, Concentus, Concentus. P.
† συμψηφιστὴς, Computator.
σύμψηφος, Computator.
† συνῳδὴ, Concentus. P.
συνῳδία, Concentus.
σύνῳδος, Concentor. O.
συνωθέω, Compingo. O.
συνώθησις, Compulsio.
συνωθῶ, Contrudo, Compulsio.
συνωθεῖ, Contrudit. P. Cogit. P. Compellit. P.
συνωμία, Scapula.
συνωμίαι, Scapulæ. P.
συνωμόσια, Conjuracio, Conjuratio. P. Perduellio. O.
συνωμότης, Conjuratus. E.
† συνωνὴ, Comparacio, Commercio, Coemptio. E.
συνωνήσασθαι, Comparare. P. Conparare. P.
† συνωνήτης, Comparator, Commerciarius.
συνωνοῦμαι, Coemo.
συνωνεῖται, Comparat. P. Conparat. P.
συνωρίδες, Bigæ, singulare non habet.
συνωρὶς, Bigæ. O. Biga. E.
συνωφελέω, Commodo, as. O.
† συνβοσκὸς, Subulcus, Subulcus. P.
συνφορβὸς, Subulcus, Porcinus.
συρίγγιον, τὸ ἕλκος.
συρίγγιον ἐκ καλάμων, Canna. P.
συριγμὸς, Sibilus, Sibilum. E.
σύριγξ, ὁ αὐλὸς, Fistula, Fistula. P. Fistula. E.
σύριγξ οὐρήθρας, Fistula.
συρίζω, Sibilo, Fistulo. O.
συρίζει, Sibilat. P.
σύρισον, Sivila. E. Sibila. E.
σύριγξ, Fistula. E.
† σύριον, Syrupus. O.
συρίσκος, Pultorium. E.
† συριστὴς, Fistulator.
συρίττω, Sibilo. O. Explodo. O.
σύρσις, Tractus, Tractio.
συῤῥεῖν, Confluere. O.
συῤῥήσσοντα, Singultantem. P. Singultientem. E.
συρφετὸς, Turba.
σύρω, Traho.
σύρει, Trahit. P.
σῦρον, Trahe. E.
σῦς, Sus.
σῦς, χοῖρος,* Syuli. S.
συσκευὴ, Inlictum. P.
συσκευὴν, Factionem. P.
συσκηνία, Contubernium. E.
σύσσιτος, Sodalis. O.
συσταδὸν, Comminus. O.
συστατικὰ, Commendatitiæ literæ. P.
συστέλλομαι, Mœreo. O. Mereo. O.
συστέλλω, Mero, as. O. Contraho. O. Consterno, as, Compesco. O. Externo. O.
συστέλλει, Corripit. P.
σύστημα, Conlegium. P. Collegium. P. Cœtus. O.
συστολὴ, Correptio. P.
συστρατιῶται, Commilitones. O.
συστρέφονται, Glomerantur. P.
συστροφὴ, ἐπὶ ὄχλου, Caterva. P.
συστροφὴ, Globus, Involucrum. O.
συστροφὴ ἀνέμων, Turbo. P.
† συστροφος, Vertigo. E.
† συστύφω, Gluo, is. O.
συφεὸς, Suile, Hara, singulariter tantum declinabitur, & est femininum, hæc Hara.
συφεὼν, hæc Hara. S.
συφόρβιον, Hara. O.
σύφων, Tubulus. O.
συχνὸς, Spissus, Frequens. O.
συχνῶς, Crebro, Assidue.
σφαγεὶς, Cæsus. P.
σφαγεὺς, Occisor, Sicarius. P.
σφαγὴ, Occisio, Cædes, Jugulus, hoc Jugulum, Cædes. P. Jugulus, & Jugulum. P. Internecio. E. Jugulus. O. Nex. E.
σφαγιάζω, Macto.
σφαγιάζει, Mactat. P.
σφαγὶς, Cultrum, Cultrus. P.
σφάζω, Jugulo, Interimo, Cedo, Occido, Neco, Jugulo. O.
σφάζει, Jugulat. P.
σφαῖρα, Pila, Globus, Pila. P. Globus. O.
σφαιρία, Galbuli. O.
σφαιρίδιον, Pilula. O.
σφαιριστὴς, Pilarius.
σφαιροειδὲς, Globosum. P.
σφαιροειδὴς, Globosus, Pilarius, Pilarius. P.
† σφαιροπαίκτης.
† σφαιροποιὸς, Pilarius. P.
σφαίρωμα, Lumbus.
σφαιρῶσαι, Propilare. O.
σφαιρόω, Globo. O.
† σφάκτης, Sicarius. P.
† σφάκται, Jugulatores. P.
† σφάλαξ, Verris. P.
σφαλερὸς, Titubans.
σφάλλομαι, Titubo, Titubo. P.
σφάλλεται, Titubat. P. Trepidat.
σφάλλω, Decipio.
σφάλμα, Vicium.
τῶν σφαλμάτων, Vitiorum. P.
σφᾶς αὐτοὺς, Semetipsos.
σφάττω, Jugulo. O. Macto. O.
σφενδάμνινον, Acernum. P.
σφενδάμνινος, Acernus.
σφένδαμνος, Acer, Acer. S. Acer arbor. O.
σφενδόνη, Funda, Funda. P. Ballistra. P.
σφενδόνη δακτυλίου, ὡς Ἰγῖνος ἐν τῷ, Paleta. P. Pala. O.
σφενδονήτης, Fundator.
σφενδονῆται, Ballistrari. P. Baleari. P.
† σφενδονιστὴς, Funditor. E.
σφενδονῖται, Fundibularii. O.
σφετερίζομαι, Peculor.
σφετερίζεται, Usurpat. P.
† σφετερισμὸς, Usurpacio.
† σφετερισμὸς δημοσίων χρημάτων, Peculatus.
σφετεριστὴς, Usurpator. P.
σφέτερον, Peculium. P.
σφηκίαι, Crabrones. O.
σφήκωμα, Nodus.
σφὴν, Cuneum, Cuneus, Cuneus. P.
σφὴξ, Grabro, Crabro, Vespa, Cabro. P. Crabro. P. Vespa. O. Carabro. E.
σφῆκες, Vespæ. E.
σφίγγω, Stringo, Presso, Stringo. P.
σφίγγει, Adstringit. P.

Stringit. P. Cohercet. P.
σφίγγομεν, Stringimus. P.
σφίγξον, Stringe. E.
σφιγκτὴρ, Strictorium, Contractorium. P.
† σφιγκτὸς, Strictosus.
† σφίξις, Strictura. [† σφίγξις.]
σφίσιν αὐτοῖς, Sibimet.
† σφογγάριον, Peniculus. S.
† σφόγγος, Spongia. E.
σφόδρα, Vehementer, Valide, Nimis. P.
σφόδρα πάνυ, Nimirum. P. Graviter. O.
σφοδρὸς, Acer, Vehemens, Retorrens, Acerbus, Alacris, Pertinax. P. Alacer. P. Violentus. P. Vehemens, Alacer. P. Acer. P.
σφοδροὺς, Acres. P.
σφοδρότης, Acervitas, Vehemencia, Acrimonium, Alacritas, Acervacio, Acrimonium. S.
σφοδρῶς, Vehementer, Demagis. P.
σφονδύλιον, περὶ ἄτρακτον, Verticillum. P.
σφονδύλιον ἀτράκτου, Verticulus. S.
σφόνδυλος, Verticillum, Verticellus. E.
σφονδύλος, Verticula. S.
σφόνδυλοι, Vertebræ. P.
σφραγὶς διὰ γλυφίδος, Sigillum.
† σφραγιδοφύλαξ, Vistrigilium. P.
σφραγίζω, Signo, Obsigno, Consigno, Assigno. O. Sigillo. O. Subsigno. E.
σφράγισον, Signa. P.
σφραγὶς, Signum, Obsignacio, Sigillum, Sigillum. P. Signum. S. Sigillum, Signaculum. E.
σφραγίδες, Signa. P.
σφραγῖσι, Signis. P.
σφράγισμα, Signaculum. E.
† σφραγιστὴρ, Signaculum. P.
† σφραγιστήριον, Signaculum, Signatorium, Signaculum. P.
† σφραγιστικὸς, Signatorius. O.
† σφραγίστρα, Tudicula. O.
σφριγάω, Luxurior. O.
† σφριγώδης, Luxuriosus. O.
σφυγμὸς, Turges, Turges. P. Pulsus. O.
σφυδρον, Circumtallum. P.
σφύζει, Palpitat.
σφύρα, Malleum, Malleus, Martellus. E.
σφύρα σιδηρᾶ, Marculus, Malleolus, & Malleus. P.
ἡ σφύρα χαλκέων, hic Marculus. S.
σφύραν, Malleum. E.
σφυραὶ, Tudices. O.
σφύρας, Malleolus. P.
σφύραινα, ἰχθὺς, Sudis, Sudis. P. Suadena. P.
σφυρίον, Malleus, Malleolus. O.
σφυρίον σιδήρου, Marculum. P.
σφυρήλατον, Solidum. P.
† σφυροκόπανον, Malleus. P.
σφυροκόπος, Malleator.
σφυρὸν ποδὸς, Planta.
σφυρὸν, Planta.
σφυροῦμαι, Malleo. O.
† σφυρωτὸς, Malleatus. O.
† σχαστὴρ, Tendicula. E.
† σχεδάζω, Spargo. O. [σκεδάζω.]
σχεδία, Ratis, Rates. P. Ratis. P. Ratis, tes. O.
σχεδιάζω, χειρονομῶ.
σχεδιάζω, παραχρῆμα λέγω, Ex tempore dico.
† σχεδιασμὸς, Interjectum. E.
σχέδιον, Ex tempore dictum, Ex tempore. P.
σχεδὸν, Fere, Ferme, Pene, Propemodum, Ferme. P. Pœne. P. Propemodum. P. Prope. P. Fore. P.
σχέσις, Habitus, Habitudo, Habitus. P.
σχέσιν, Tenorem. P.
σχετλιάζω, Quirito, as. O.
σχετλιάζει, Interjecit. P.
σχετλιασμὸς, Interjectio, Interjectio. P.
σχέτλιος, Inportunus, Reportunus.
σχετλίως, Egre.
σχῆμα, Figura, Cultus, Habitus, Gestus. P. Cultus. P. Gestamen. P. Figura. S.
σχῆμα γυναικεῖον, Sexus. S.
σχῆμα, Habitus. S. Gestus. S. Cultus. S. Forma. O.
τῷ σχήματι. P.
σχήματα, Figuræ. P.
σχηματίζω, Figuro, Formo. O.
σχηματοποιῶ, Coloro, as. O.
σχίδαξ, Talia. P.
σχίδακες, Taliæ. P.
σχίζα, Talia. P.
σχίζω γῆν, Hiulco, Scindo.
σχίζω ἱμάτιον, Scindo.
σχίζει, Scindit. P.
σχίζω ξύλον, Findo.
σχίζω, Findo, is. O.
σχίζει, Infindit. P. Findit. P.
σχῖνος, Lentiscum, Lentiscus, Lentiscum. P. Lentiscus. O.
† σχίον, Dorsum. P. [ἰσχίον.]
σχίσμα, Scissura, Scissus, Scissura. S. Fissura. O.
σχιστὸν, Fissile. O. Scissile. O.
† σχοινὰς, Resor, Restícularis.
σχοινία, Crupes. P. Junculi. O.
σχοινίον, Funis, Restis, Rudescolum, Rudens. S.
σχοινίον ἀρμένον πατώτερον, Epicrocum. P.
σχοινίον μικρὸν, Restis. P.
σχοίνια, Funes. E.
σχοινοβάτης, Funambulus
σχοινοπλόκος, Resticularis, Restio.
σχοινοπώλης, Spartarius.
σχοῖνος, Funis, Juncus. P.
σχοῖνος γεωμετρικὸς, Arvipendium. P.
σχοῖνος, Funis. O. Restis. O. Juncus. O. Juncum. E.
σχοινοστρόφος, Restio. O.
σχολάζοντα, Vacua. P.
σχολάζουσα, Vacua, Vacua. P.
σχολάζω, Vaco, Ocior. O. Vaco, as. O. Ferio, as, & or. O.
σχολάζει, Cessat. P. Vacat. P.
σχολάζων, Vacuus.
σχολάζων τόπος, Area.
σχολάζοντες, Cessante. P.
σχολαῖος, Ociosus, Vacuus, Ociosus. O.
σχολαίως, Ociose.
σχολάρχαι, Professores. P.
σχολαστὴς, Cessator. E.
σχολαστικὸς, Scholaris. O.
σχολὴ, Vacancia, Ocium, Otium. P. Ala. P. Scola. E.
σχολῇ, Sensim. P.
σώζω, Salvo, Sano. P. Superstitio. O. Servo, as. O. Sospito, tas. O.
σώζει, Conservat. P. Sanat. P.
σώζου, Vale. P.
σωθεὶς, Salvus. P.
σωθῆναι, Sanari. P.
σωληνάριον, Canalicula. O.
σωλὴν, Fistula, Tubus, Imbrix, Fistula. P. Canalis. O. Tubus. E. Canalis. P.
σωλὴν * πανδιρος,* Fistula. S.
σωλῆνες, Tubi. P.
σῶμα, Corpus, Corpus. P. Caro. P.
σωματος, γῆ, Humus. S.
σώματος στάσις, Statura. E.
σώματα, Mancipia. E.
σῶμα γεροντικὸν, Vietum.
σωμασκία, Corporatura.
† σωματεμπορία, Mangonium. O.
σωματέμπορος, Venalicíarius, Mango, Venalicíarius. P.
σωματέμποροι, Mangones. O.
σωμάτια, Membrana. P.
σωμάτιον, Membrana, Corpus. P.
σωμάτιον, Membranum. E.
σωματικὴ νομὴ, ἡ παράδοσις, Incorporacio.
σωματικὸς, Corporalis.
σωματικὸν, Corporale. O.
† σωμάτινον, Corporinum. E.
† σωματινὸν, Corporinum, Canificio. E.
† σωματοφθόρος.
σωματοφύλαξ, Satellis, Stipator, Stipator. P.
σῶος, Incolumis, Sospes, Salvus, Sospes. P. Sanus. P. Salvus. P. Columis, Incolumis. O.
σώρακος, Qualus. P.
σώρευσις, Cumulacio.
σωρεύω, Acervo, Aggero, Congero.
σωρεύει, Cumulat. P. Confert, Congerit. P. Congeritur. P.
σωρεύειν, Cumulare. O.
σωρηδὸν, Acervatim, Concervatim, Acervatim. O.
σωρίτης, Cavillacio.
σωρὸς, Cumulus, Sagis. P.
σωρὸς, Agger. P. Conlatio, & Congeries. P. Arca, & Arcela. P. Acervus. P. Exaggeratio. O. Cumulus. E.
σωρὸς γῆς, Rudus, Agger, Rudus. S.
σωρὸς λίθων, ἢ ξύλων, Congeries. P.
σωρὸς νεκρῶν, Strages. P.
σῶσαι, Sanare. P.
σῶσόν με, Salvum me fac.
σωτὴρ, Salvator, Conservator, Conservator. P. Salvator. P.
σωτηρία, Salvificacio, Incolumitas, Salus, Salus. P.
σωτήριος, Salutaris, Salubris, Prosper. O. Sospitalis. O. Saluber, re, taris. O.
σωτηριώδης, Saluberrimus.
† σωτηριωδῶς, Salubriter, Salutariter.
† σωτηρίως, Salutariter. O.
σῶφρον, Castum. O.
σωφρονίζω, Conpesco.
σωφρονίζει, Castigat. P.
σωφρονισμὸς, Conpescacio.
σωφρονισμὸς, ἐπὶ τιμωρίας, Coërcicio.
σωφρονιστὴρ ὀδοὺς, Dens genuinus. P.

σωφρονιστῆρες, Genuini. P.
†σωφρονιστήρεοι, Genuini. O.
σωφρόνως, Sobrie, Caste.
σωφροσύνη, Modestia, Pudicicia, Pudicitia. P. Castitas. P. Temperantia. O.
σώφρων ἀνὴρ, Pudicus, Castus, Pudicus. P. Temperatus. O. Frugi. O.
σώφρων γυνὴ, Pudica, Casta.

T

Τὰ αὐτὰ, Eadem.
ταβ. Δυοκαίδεκα, Duodecim. P.
Τάβλα, Tabula.
ταβλίζω.
†ταβλις,* Vannus. S.
ταβλιστής.
† ταβλοπάροχος.
†ταβουλλάριος, Tabularius.
†ταγγίασις, Rancor. S.
Ταγγὸν, Rancum, Rancidum. P.
Ταγηνίζω, Frigo.
τάγηνον, Sartago, Satura. S.
Τάγμα, Legio, Agmen, Globus, Factio, Legio. P. Ordo. P. Agmen. P. Factio.
ταγματικὸς, Legionarius, Legionarios. O.
τάγματος στρατιωτικοῦ ἡγούμενος, Legionarius.
τάγμα, τὸ στρατιωτικὸν σημεῖον, Vexillum.
†ταγμάτιον, Legiuncula. O.
Τὰ δημόσια, Respublica.
τὰ ἑαυτοῦ, Sua.
τὰ ἴδια, Sua, Suametipsa.
† ταινία, Vitta. P.
† ταινίαι, Redimicula. O.
οἱ ταῖς δοκοῖς ἀποκρεμνῶντες βάρη, καρι πλείονες ἅμα βαστάζοντες, Phalangarii. P.
τακερὰ, Madida.
τὰ κοινὰ, Res communes.
Τακτικὸς, Ordinarius, Dispositus, Gradivus. P.
τακτικῶς, Ordinate.
τακτὸν, Statutum, Certum. P.
ταλαιπωρέω, Affligo. O.
Ταλαιπωρία, Miseria, Erumna, Ærumna. P. Miseria. O.
ταλαίπωρος, Miser, Misellus. O.
†ταλαντιόω, Libro. O.
Τάλαντον, Talantum.
Τάλαρος, Calathus, Fiscella.
Τάλας, Miser.
† Ταμιακὸς, Fiscalis.
ταμίας, Quæstor. P. Cellarius. O. Pronus. O.
τὰ ἑξῆς, Sequientes. P.
τὰ ἐς γόνατα, Palearia. O.
ταμίας, Questor.
ταμιεῖον τὸ δημόσιον, Fiscus, Erarium.
ταμιεία, Quæstura. O.
ταμεῖον τὸ ἰδιωτικὸν, Cellarium, Cella, Proma, Penuarium, Penum, Promptuarium, Cellarius & Cellaromarium. P. Penaria cella, & Promontarium. P. Cella Proma. P. Penuarium. O. Fiscus. S.
† ταμίευσις, Fiscacio, Proscripcio.
ταμιευτικὸς, Quæstorius. O.
ταμιεύω, Fisco, Proscribo, Reservo. O. Sepono. O.
† ταμιοῖ, Confiscat. P.
ταμιοῦχος, Penarius, Confiscator, Cellarius, Ærarius. P.
† τανισία,* Epima. E.
τανυπτέρυγες, Præpestes. O.
τάξεων, Antium. P.
Ταξίαρχος, Ordinarius, Manipularius, Evocatus. E.
τάξις, δύναμις, Vicem.
τάξις ἄρχοντος, Officium, Apparacio.
τάξις, Officium. O.
τάξεις, Officia. E.
τάξις, Ordo, Ordo. P. Ordo. S. Series. P.
τάξις πράγματος ἢ λόγου, Series.
τάξις στρατιωτικὴ, Collegium, Legio, Chorus, Cohors. P. Cohorta. P.
τάξις πολεμικὴ, Cuneum, Tagma, Cuneus, Exercitus, Acies. P.
τάξεις, Classes. E.
ταξιώτης, Apparitor, Officialis.
† Ταὼς, Pavo, Pavo. P. Pavo. O.
† ταὸς, Pavo. E.
ταπεινὰ, Inprocerata. P.
† ταπεινάω, Deprimo. O.
Ταπεινὸς, Humilis, Humilis. P. Summissus. O.
ταπεινὸν, Humile. O.
ταπεινότης, Humilitas.
ταπεινοφρονῶ, Humiliter sapio.
ταπεινοφροσύνη, Humilitas, Humiliacio.
ταπεινόφρων, Humiliter sapiens.
ταπεινῶ, Humilio.
ταπείνωσις, Humilitudo, Humiliacio.
Τάπης, Tapetum, Tapite. E. Tapetum. S.
τάπις ψιλὴ, Tapedus. P.
Ταρακτικὸς, Turbidus.
τάρας, Tarentum. S.
ταράσσω, Turbo, Turbulento. E.
ταράσσεις, Perturbat. P.
ταράττω, Turbo, as. O.
ταραχὴ, Turba, Turbacio, Tumultus, Turba. P. Confusio. P. Tumultus. S.
τάραχος, Turbatio. E.
ταραχῶδες, Turbulentem. P.
ταραχώδης, Asper, Turbatus.
ταριχεία, Succidia. O.
Ταριχεύω, Salso.
ταριχεύω νεκρὸν, Polingo.
ταριχεύω, Pollingo. P.
ταρίχευσις, Salsacio.
ταριχευτὴς, Salitor. P.
ταριχηρὸν, Persalsum, Præsultum. P. Præsalum. P.
ταρίχιον, Salsamen.
τάριχος, Salsamentum, Salsus, Salsamentum. P. Salsamentum. S. Salsum. E.
ταριχοπώλης, Salsamentarius, Salsamentarius. O. Salarius, subst. O.
ταῤῥὸς, Crates. O.
Ταρσὸς τοῦ ποδὸς, Planta, Ratisos. P. Planta. O.
ταρσοὶ, Tali. P. Plantæ. E.
τὰς δύο, Duas. P.
Τάσις, Tencio, Tentio. P. Tentigo. P. Tenor. P.
Τὰ τελευταῖα, Posteriora.
Τὰ σφέτερα, Suamet, Suametipsa.
τατικὸν, Terribile. P.
ταύρεος, Culleum. S.
ὁ ταύρειος ἀσκὸς, Colleum. P.
† ταυριάριοι, Pile. P. Pilæ. E.
Ταύριος ἀσκὸς, hoc Culleum.
† ταυροκαθάπται, Pile. P.
† ταυροκαθαπταὶ, Pilæ. E.
ταῦρος, Taurus, Taurus. P.
Ταῦτα, Ea, Hæc, Hæc. P. Ea. P. Ha. P.
ταύτῃ, Hac, Ista, Hoc ho. P.
ταύτῃ κἀκεῖσε, Hac illac.
ταυτολογία, Stummia.
ταφεὶς, Sepultus. O.
ταφεὺς, Libitinarius. O.
ταφὴ, Sepultura, Humacio.
τάφος, Sepulchrum, Sepultus, Tumulus, Bustum, Fovens humus, Bustum. P. Sepulcrum. P. Rogus. E.
† Ταφροβολῶ, Fossam duco.
τάφρος, Fossa, Sepes, Fossatum, Fossa. P. Vallum. S. Seps, Sepis. S.
†τάφρωσις, Vallatus.
Τάχα, Fortasse.
ταχεῖ, Præcipit. P.
ταχέως, Cito, Mature, Velociter, Celeriter, Promontorium. P. Ociter. E. Citius. E.
ταχέως πάνυ, Præmature.
τάχιον, Citius.
τὴν ταχίστην, Quamprimum. P. Actutum. E.
ταχὺ, Cito. E.
ταχυδρόμος, Cursor, Exercipes. P.
ταχύνω, Celero, Maturo.
ταχύνει, Celerat. P.
ταχὺς, Celer, Citus, Velox, Rapidus. P. Celer & Citus. P. Festinus. O.
ταχύπους, Alipes.
ταχύτερον, Ocius, Citius, Celerius, Velocius, Maturius, Ocius. P.
ταχύτατα, Celerissime, Celerrime.
ταχύτατος, Velocissimus.
ταχυτάτως, Celerius. E.
ταχύτης, Celeritas, Velocitas, Celeritas. P.
Τε, Que, Atque.
† τεησεφετος, Hornum. E. [τῆτες, ἐφ' ἔτος, Vulc.]
Τεθαμμένος, Sepultus.
Τεθαῤῥηκὼς, Fiducia. O.
Τεθλιμμένος, Pressus.
τέθνηκεν, Mortuus est. E.
Τεθνηξόμενος, Moribundus.
τεθρανμένος, Inguistatus. E.
τεθραυσμένος, Inquissatus. E.
† τεθριππηλάτης, Quadrigarius. O.
Τέθριππον, Quadriga, Quadriga. P.
τέθριππος, Quadriga. O.
Τεθρυλλημένος, Volgatus.
τεθυμιαμένος, Suffitus. O.
τεθυωμένα, Suffita. E.
Τείνω, Tendo, Tento, Tendo, dis. O.
τείνει, Tendit. P.
Τεῖχη, hæc Menia, singulare non habet, Mœnia. P.
τειχίζω, Communio, Munio.
† τειχικὸς, Muralis. O.
τεῖχος, Murus, non declinabitur.
τεκε, Adficit. P.
Τέκῃ, Sustulerit.
Τεκμαίρομαι, Argumentor, Conicio, Conjecto, as. O.
τεκμήριον, Conjectura, Argumentum, Exemplum, Argumentatio. P. Argumentum. P.
Τέκνα, Liberi, pluraliter tantum declinatur, Liberi. P. Nati, & Natus. P.

τεκνογονία, Creacio filiorum.
τέκνον, Gnatum, Gnatus, Natum, Natus.
τεκνοκτονία, Gnaticidium.
τεκνοποιΐα, Adoptio. P.
τεκνῶ, Gnato, Creo.
τέκος, Filius. O.
τεκταίνομαι, Fabricor. O.
τεκταίνω, Febrefacio. O.
† Τεκτονεύω, Fabrico.
τεκτονεῖον, Fabrica.
τεκτονικὸν, Fabrica. O.
τέκτων, Faber, Faber tignarius, Faber lignarius, Materiarius. O. Faber. E.
τεμεῖ ἐπὶ ἀναφορᾶς, Merit. P.
τέλειον, Perfectum, Finitum.
τέλειος, Perfectus, Integer, Perfectus. P. Concinnatus. E. Solidus. O.
τελειότερον, Perfectius.
τελειῶ, Perficio, Finio, Conficio, Consummo, Termino. P. Sacro, as. O.
τελειωθὲν, Definitum. P.
τελειωθέντες, Suffecti. P.
τελειῶσαι, Perorare. P.
τελείωσις, Perfectio.
τελειότης, Consummatio. P.
τελειοῦμαι, Perficior.
τελεσιουργία, Perfectio.
τελέσαι, Agere. P.
τέλεσμα μικρὸν, Collibum.
τέλεσμα, Tributum. P. Functio. P.
† τελεσμὸς, Transactio. P.
τελεσφόρον.
τελέσωμεν, Dirimamus. P.
τελετὴ, Consecracio, Desyderat. P. Cæremoniæ. O. Feriæ. O.
τελευταία βούλησις, Elogium.
τελευταῖος, Extremus, Novissimus, Postremus, Supremus.
τελευταῖοι, Imi. P.
τελευταῖον, Decipit. P.
τὸ τελευταῖον, Demum. P. Demum. P.
τελευτάω, Occumbo. O.
τελευτὴ, Decessus, Obitus, Defunctio, Decessus. S. Obitus nomen. O.
τελευτὴν, Obitum. P.
τελευτήσας, Defunctus, Rebus humanis exemptus, Defunctus. P.
τελευτῶ, Decedo, Defungor, Obeo.
τελευτᾷ, Decedit. P.
τελέω, Finio. O. Fungor. O. Perago. O. Invio, as. O. Insummo. O.
τελέως, Ad plenum. O.
τελικὸς, Finale. O.
τέλος, Pensio, Pensum, Terminus, Exitus. P. Effectum. P.
τέλος δημόσιον, Vectigal, Tributum, Tributarium. S. Vectigal. P. Tributum. S.
τέλος ἐν λιμένι, Portorium, Portorium. P.
τέλος πύλης, Portarium.
τέλος, πέρας, Terminus, Finis, Limes, Finis. P. Denique. O.
τὸ τέλος, ὅρος, Terminus, Unde Terminalia dies festus quotannis in limitibus agrorum. S.
τελοῦσιν, Pensitant. P.
τελώνης, Publicanus, Vectigalium conductor, Portitor. P. Publicanus. P. Publicator. O.
τῷ τελώνῃ, Publicano. P.
τελωνεῖον, Portitorium. P.
τελώνειον, Mancipatus. E.
τελώνιον, Vectigalium, Telonatum, Mancipatum, Mancipatum. E.
τεμάχιον, Frustulum. O. Frustellum. E.
Τέμαχος, Copadium, Frustum.
τέμε, Incide.
τεμένη, Donaria. P.
τέμενος, Tempulum, Fanum, Templum. P. Delubrum. O.
τέμνω, Seco, Incido, Præcido, Dicido, Reseco, Scindo. O.
τέμνει, Secat. P. Dempsit. P.
† Τέναγος, Vadum, Lacuna. O.
† τεναγώδης, Vadosus.
† Τενία, φασκία, Fascia. [† ταινία.]
Τένων, Cervix, Cervix. P.
τέξις, Partio, onis. O. Partus, nom. O.
τεραδερμον, Segestrum. P.
Τέρας, Monstrum, Portentum, Prodigium, Frumen, Ostentum, Portentum. P. Prodigium. P. Procudium. P. Monstrum. P.
τεράστιος, Ostentuosus. O. Prodigialis. O.
τερατολόγος, Prodigiosus, Portentuosus.
τερατολογῶ, Portendo.
† τερατοποιὸς, Monstrificus. O.
τερατοσκόπος, Hariola, Prodigiator. O.
τερατῶδες, Ostentiferum. O.
τερατώδης, Monstruosus, Portentuosus, Prodigiosus, Portentosus. O.
Τερέβινθος, Terebinthus.
Τέρετρον, Foraculum, Perforaculum, Perforaculum. P. Terebra. O.
τερηδονίζομαι, Vermiculor. O.
τερηδὼν, εἶδος φλυκταίνης.
τέρην, Tenellus, er. O.
τερμα τοιχος εκχαλακοιυν ἱππικὸς, Margum. P.
τερματίζω, Termino. P.
τερμιτρον, Miliarium. E.
τέρμονες, Termini. P.
Τερπνὸς, Jocundus, Amandus, Delectator, Delectabilis, Jucundus. P. Voluptuarius. O. Amœnus. P.
τερπνότατος, Jocundissimus.
τερπνῶς, Jocunde.
τέρπομαι, Delector.
τέρπεται, Delectatur. P.
τέρπεσθαι, Delectari. P.
τέρπω, Delecto.
τέρπει, Delectat, Juvat. P.
τέρψαι, Delectare. P.
τέρψις, Delectacio, Oblectacio, Oblectatio. P. Voluptas. P.
τέσσαρα, Quatuor. P.
Τέσσαρες, Quatuor.
τέσσαρες ἡμέραι, Quadriduum. O.
τεταγμένος, Ordinatus, Ordinatus. O. Status, a, um. O. Fixus. O.
τεταγμένως, Ex ordine.
τέταγμαι, Ordinatus sum.
Τεταμένος, Tentus.
τετανόθριξ, Prolixus. P.
τέτανος, Tentigo. O.
Τεταπεινωμένος, Summissus.
Τεταραγμένος, Turbatus, Turbulentus, Conturbatus. P.
τετάρακται, Turgit. P.
Τεταριχευμένος, Salsatus.
τεταρταῖον, Quartana. E.
Τεταρταῖος, Quartana, Quartana. P.
† τεταρτημοριαῖος, Quadrantaria. O.
τεταρτημόριον, Quadrans.
τετάρτης ἡμέρας, Nudius quartus.
† τεταρτολογηθῶμεν, Quartemur. P.
ὁ † τεταρτίζων, Quartanarius. O.
τέταρτον, ἐπὶ ἀριθμοῦ, Quartum.
τὸ τέταρτον, Quarto. O.
τέταρτον, ἐπὶ σταθμοῦ, Quadrans.
τέταρτον οὐγκίας, Sicilicium.
τέταρτος, Quatuor. O.
τετειχισμένος, Muratus. O.
τετελεσμένον, Transactum. P.
τετελεσμένος, Perfectus. P. Obitus, a, um. O.
τετηγαρονκότα, Liquefacta. P. [τετηκότα, Liquefacta. Γάρον, Liquamen. Vulc.]
τετηγμένον, Maceratum. P.
Τετηγμένος, Liquefactus.
τέτηκεν, Tabuit. P.
τετηκὼς, Vietus, Marcidus, Marcens, Marcidus, & Marceros. P.
τετηλημενα, Curata. E.
τετιμημένος, Honorem adeptus, Honoratus, Honoratus. P. Multatitius. O.
τετμημένος, Sectus.
τετολμηκέναι, Temerasse. P.
τὸ τετολμημένον εἴη, Consummatum est. P.
τετολμημένον εἶναι, Consummatum erit. P.
τετορευμένον, Tornatum. P.
τετορνευμένος, Celatus.
† τετράγλωσσος, Quadrilinguis. O.
τετραγωνίζω, Quadro. O.
τετραγωνισμὸς, Quadratura. O.
Τετράγωνος, Quadrus, Quadra, Quadratus, Quadrata.
τετράγωνον, Quadrum, Quadratum, Quadratum. P. Quadrangulum. O.
† τετραγώνως, Quadratim.
τετραγωνίζω, Quadro.
τετράδιον, Quaternio, Quaternio. S. Quaternus. O.
τετράδραχμον, Tetradrachmum.
† τετραετεία, Quadriennium. O.
τετραετία, Quadriennium.
† τετραετηρία, Quadriennium. S.
τετραετηρὶς, Quadriennium. S.
τετραετὴς, Quadrinus, Quadriennis. O. Quadrimus. O.
τετράζυγες, Quadrijugi. O.
† τετράζυγον, Quadrigum. P.
τετραήμερον, Quadriduum.
† τετραίππον, Quadriga. S.
τετράκις, Quater.
† τετράκερων, Quadricornium. O.
τετρακόσια, Quadringenta.
τετρακόσιοι, Quadringenti. O.
† τετραμερὴς, Quadrimembris. O.
† τετραμερῶς, Quadripertito, Quadrifariam.
† τετραμηνιαῖος, Quadrimenstruus.
† τετράμορφον, Quadriformis. O.
† τετράμορφος, Quadriformis.
† τετρανυκτία, Quadrinoctium. O.
† τετραοδία, Quadrivium.
† τετράοδον, Quadrivium.

† τετραούγκιον, Triens.
† τετραπάλαιστον, Laterculus. S.
τετραπλάσιος, Quadruplus. O.
τετράπλευρον, Quadrilaterum. O.
τετραπλῆ, Quadruplex.
τετραπλοῦν, Quadruplum, Quadruplum. P. Quadruplex. S.
τετράπλους, Quadruplex. O.
† τετραπλῶς, Quadrifariam.
τετράποδες, Quadrupedes. O.
† τετράποδον, Quadrupes.
τετραποδίζω, Quadrupedo, Quadrupedo. O.
† τετράπυλον, Quadrivium.
† τετραπωλία, Quadrigæ, singulare non habet.
τετράρυμον, Completus.
τετρὰς, Quaternio.
ἡ τετρὰς, hic Quaternis. S.
† τετράστοον, Atrium.
† τετράσχιστος, Quadrifidus.
Τετραυματισμένος, Vulneratus, Exulceratus.
† τετράχηλος, Quadrifidus. O.
Τετραχῶς, Quadrifariam, Quadripertito, Quadrifariam. O. Quadripartito. O.
τετραχῶς μερίζω, Quadripertior. O.
Τετρημένος, Professus.
τετριμμένον, Flaccum. O.
Τετριμμένος, Tritus.
τετρήρης, Quadriremis. P.
Τετριχωμένος, Setosus.
Τετρυπημένος, Perfossus.
Τετρυγημένος, Vindemiatus.
Τετρωμένος, Saucius, Cruentus.
τέτρωρον, Quadrijugem. P.
† τετρωτος, Vulnerarius. E.
τετταράκοντα, Quadraginta. O.
τετταρακοστὸν, Quadragesimum. O.
Τέττιξ, Cicada, Cicada. P. Cicada. S.
Τετυλωμένος, Callosus.
τετύλωμαι, Calleo.
† τετυμβωμένος, Decrepitus. P.
Τετυπωμένος, Formatus.
τετύχηκεν, Sortita sunt. P.
Τευθὶς, Lolligina, Lolligo. P. Loligo. O. Lolligo. E.
τευχὸς, Lolius. O.
τεύχη, Tela. P.
Τεῦχος, Volumen.
τεφει, Intendit. P.
τέφρα, Cinus, Cinis, Cinus, sive Calius. P.
ἡ τέφρα, hic Cinis. S.
Τεχθεὶς, Natus, Creatus, Genitus, Progenitus, Editus.
Τεχνάζομαι, Commentor, Manticulor. O.
τέχνασμα, Commentum.
τεχνάσματι, Commento. P.
τέχνη, Ars. P. Ars, Artificium. O.
τεχνικὸς, Artificialis.
τεχνικῶς, Artificialiter, Fabre.
† τέχνιον, Artificium.
τεχνίτης, Artifex, Faber, Artifex. P.
† τεχνουργία, Artificium. P.
Τέως, Duntaxat, Interim.
Τῇ ἄνω, Sursum versum.
τήβεννα, Toga. E.
τηβεννηφόρῳ, Togato. P.
τηβεννοφόροι, Togati. O.
Τήβενος, Toga, Trabea, Toga. O.
τηβενοφόρος, Togatus.
† τηγανητὰ, Fricta. P. [τηγανιστὰ, Vulc.]
Τηγανίζω, Frigo.
τηγανίζει, Frigit. P.
τηγανιστὸν, Frictum.
† τηγάνιον, Sartago. S.
τηγανίτης, Lucunculus. E. Lucunclus. E.
τήγανον, Sartago, Sartago. P. Frixorium. E.
† τήγανος, Sartago. E.
† τῆγμα, Liquamen, tum. O.
Τῇδε κἀκεῖσε, Huc & huc.
Τῇ ἐν ὀφθαλμοῖς πίστει, Oculata fide.
τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, Postero die.
τῇ ἰδίᾳ δυνάμει, Sua arte.
τῇ ἰδίᾳ προαιρέσει, Ultro, Sponte.
† τηκάνη, Trabea, Tribula. E. [τυκάνη.]
† τηκεδονικὸν, Tabificabile. P.
Τηκεδὼν, Tabes, plurale non habet. Tubes. P.
τήκομαι, Marceo, Marcesco, Liquor, Tabesco, Liquo, is. O. Liqueo, es, sco. O. Macresco.
τήκεται, Marcidat, & Marcerat. P. Liquefit. P. Tabescit. P. Marcet. P.
τήκω, Tabo, Marceo, Liquo, as. O.
τήκει, Marcidat, & Marcerat. P.
τήκω, ἐπὶ κηροῦ, Liquefacio.
τηλαυγὲς, Epicrocum. P.
Τηλαυγὴς, Lucidus, Præfulgens, Iquipidus. O.
τηλέγονος, Proculus. P.
τηλίαι, Lucernicula. O.
τηλικοῦτον, Tantopere. O.
Τηλικοῦτος, Tantus.
Τῆλις, Fœnugræcum, Fænugrecum. P. Fœnum Græcum. S. Fenumgrecum. E. Fœnogræcum. E.
τημέλεια, Curatio. P. Cultus. P.
τημελείᾳ, Cultu. P.
Τημελῶ, Colo.
τήμερον, Hodie. O.
τὴν εὐθεῖαν, Recta. O.
ὁ τὴν ἰδίαν γυναῖκα φιλῶν, Uxoriosus. P.
Τηνικαῦτα, Tum, Tunc.
Τὴν ταχίστην, Actutum, Quamprimum, Quamocius, Quam celerissime, Propediem, Propediem. P.
Τῆξις, Tabida, Tabes. E.
Τῇ παρελθούσῃ ἡμέρᾳ, Præterito die.
τῇ πίστει ἐγχειρίζω, Fidei committo.
τη προ δεκα δυο, Duodecimum. P.
† Τηρητὴς, Servator.
τηροσκλήσῃ, Asperserit. P. [περικλύσῃ, Priorius, Herald. Vulc.]
τηρῶ, Servo.
τηρεῖ, Servat. E.
Τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, Hodierno die.
ὁ τῆς θείας μνήμης, Divatus. E.
τῇ τάξει, Officio. P.
τῆτες, Horno, adverb. O. Hornum. E.
τήτινος, Hornus. O.
τῇ τυχούσῃ, Cuipiam.
τῇ ὑστέρᾳ ἡμέρᾳ, Postero die.
τῇ χθὲς, Hesterno die.
Τί, Quid, Aliquid: Quod, Quoddam.
τί ἂν, Quidnam. P.
τί ἄρα, Quid ita? P.
τιάραι, Apices. P.
Τίγρις, Tigris.
Τιθασὸς, Cicur.
τιθασσεύω, Cicuro. O.
τιθασσεύομαι, Mansuesco. O.
τιθασσευταὶ, Mansuetarii. O.
τιθασσευτὸς, Domitalis. O.
τίθεμαι, Metor. O.
Τίθημι, Loco, Pono.
τιθεῖ, Ponit. P.
τίθησιν, Ponit. P.
τιθηνέω, Foculo. O.
τιθύμαλλον, Herba lactaria. P.
τιθῶ, Pono. E.
τί δὲ οὐ μᾶλλον, Quin potius. P.
τί δῆτα, Quippe. P.
Τίκτεται, Editur.
τίκτομαι, Enascor.
τίκτονται, Progenerantur.
τίκτω, Pario, Gigno, Creo, Procreo.
τίκτει, Parit. P.
τίκτω, ἐπὶ ἄῤῥενος, Suscipio.
Τίλλω, Vello, Opilo, Vello, lis. O.
τίλλει, Vellit. P.
τίλμα, Volsura.
τιλμὸς ὀσπρίων, Enulestinium, Enulestio.
τιλτὸν, Linamentum. O.
τιμαλφὲς, Vendibile. O.
τιμάω, Decoro. O. Æstimo. O.
τὶ μὴ, Quin. O.
Τιμὴ, ἐπὶ ἀξίας, Honor, Honestas, Honos.
τιμὴ θεῶν, Honus, Honor. P.
τιμὴ ἀνθρώπων, Honus, Honor. P.
τιμὴ, Veneratio. P. Decus, oris. O. Honor, centia. O.
τιμὰς, Fasces, Honores. P.
τιμὴ ἀγορᾶς, Precium, Pretium. S. Valor. O.
τιμὴ, τὸ ἐπὶ συνηγορίᾳ διδόμενον, Honorarium.
τίμημα, Census, Pœna. O. Æstimata pœna. O.
τίμημα ἐπὶ τοῖς ὠνίοις καταβαλλόμενον, Pretium. P.
τίμησις, Dictatura. P. Censio. O. Indicatio, tura. O.
τιμήσατε, Celebrate. P.
† τιμησυγγένεια, Cata cognatio. E.
† τιμητεία, Censura. O.
τιμητὴς παρὰ Ῥωμαίοις ἀρχῇ φροντίσματος, Censor, Dictator. P. Censitor. P. Censor. P.
τιμηταὶ, Dictatores. P.
τιμητικὸς, Honorificus, Honorarius, Censorius. O.
τιμητὸν, Census. O. Æstimabile. O.
τίμιον, Carum, Preciosum, Honorificum, Pretiosum. P.
τιμιότης, Caritas, Honorificencia, Caritas. P. Censura. P.
τίμιον, Carum. P.
τίμιος ἄνθρωπος, Carus, Honestus, Carus. P. Venerandus. O. Onorarius. E. Honoratus. E.
τίμιος λίθος, Preciosus lapis, Preciosa gemma.
τιμίως, Care. E.
τιμιώτατος, Carissimus, Honestissimus, Honorificentissimus, Carissimus, Carissimus. P. Præcarus. O.
τιμιωτέρα, Carior.
τιμιώτερος, Preciosior. O.
τιμος, Licium. P. [μίτος, Vulc.]
τιμωρέω, Vindico. O.
τιμωρηθεῖσα, Multata, Punita.
τιμωρηθέντας, Adplicite.
τιμωρηθήσεται, Ausumat. P.
τιμωρία, Supplicium, Pe-

na, Tormentum, Ultus, Ulcio, Coercicio, Ultio. P. Animadversio. P. Pœna. P. Vindicta. P. Supplicium. S. Noxa. O. Coercitio. E.
τιμωρὸς, Penus, Ultor, Ultrix, Vindex. O.
τιμωροῦμαι, Punio, Ulciscor, Coherceo.
τιμωρεῖται, Punit. P. Animadvertit. P. Punitur. P. Coheret. P.
τιμωρῶ, Ulciscor. O.
τιμῶ, Honoro, Honorifico, Multo, as. O.
τιμῶμεν, Celebramus. P.
τιμῶμαι, Pendo. P. Multor. O. Penso, sas. O.
τιμᾶται, Colitur. P.
τιμωρητέω, Puniendo. P.
τινὰ, Quem, Quendam.
τίνα, Quem. P.
τινὰ ἀρχαῖον, Quempiam. P.
τινὰ δήποτε, Quemquam.
Τιναγμὸς, Excussio.
Τινὰ δήποτε, Quemquam, Quemcunque, Quempiam.
τίνα ποτὲ, Quandam. P. Quamdum. P. Quamnam. P.
τίνα τρόπον, Quemadmodum. P.
Τινάσσω, Concucio, Quasso, Percusso, Excucio, Cudo. P. Quatio. O.
τινάσσει, Quatit. P. Concutit. P.
Τινὲς, Qui, Aliqui, Quipiam, Quidam, Nonnulli, Quinam. P.
τίνες εἰσίν, Qui sunt. P.
τινές ποτε, Quiquam.
τίνες ποτε, Quænam. P.
τίνες ποτὲ, Quinam. P.
τίνα, οὐδετέρως, Quæ. P.
τίνι δὴ, Quanam. P.
τινὶ τρόπῳ, Quodammodo. P. Quomodo. O.
τινὶ, Quodam. P.
τίνος, Cujus. P.
τινὸς, Cujusquam. P.
τίνος ἕνεκα, Cur. O.
τίνος ὑποβολῇ, Cujus impulsu. E.
τιννύω, Pendo. P.
τίνω, Pendo. P.
τίνω τιμωρίας, Pendo pœnas. P.
τί οὖν, Quid igitur. P. Quid tum. O.
τίστι, Quid quasi. P.
τί ποτε, Aliquid. P. Quidpiam. P. Quidnam. O.
τί πρός με; Quid mea. P.
τίς, Qua. P.
τίς, Quis. P. Ullus. O.
τίς δήποτε, Quis putas. O.
τίσει, Lucet. P.
τίσιν, Quis. P.
τίς, θηλυκῶς, Quæ. P.
τίς ποτὲ, Aliquis, Quisquam, Quispiam, Quænam. P. Quinam. P. Quisnam. O.
† Τισάνη, Tisana.
τιτθὴ, Altrix. P. Nutrix. O.
τιττιβύζειν, Cacabo. O. [τιτυβίζειν.]
† Τιτθίζω, Sugo, Subrumo.
τιτθίον, Mamilla. O.
τιτθὸς.
Τίτλος, Titulus.
τιτραίνω, Foro, as. O.
Τιτρώσκω, Saucio, Vulnero.
τμῆμα, Sectio. P.
τμῆσις, Scissio. O.
† τμητέαις, ἐν τῷ τέμνειν τὰς δίκας, Descindendi. P.
τμητὸν, Scissile. O.
ὁ τὸ ἄνω χεῖλος ὠδηκὼς, Brochus. P.
Τὸ αὐτὸ, Idem.
τὸ ἑαυτοῦ, Suum.
τὸ ἐμὸν, Meum.
τὸ ἐφ' ἡμῖν, Arbitrarium. O.
τὸ ἡμέτερον, Nostrum.
τοιγαροῦν, Perinde. P. Ergo. P. Itaque. P. Deinque. P. Igitur. P. Proinde. O. Quidem. O.
τοίνυν, Igitur. P. Itaque. P. Ergo. P.
τοιοῦτον τρόπον, Eo more. P.
τοιουτότροπα, Ujusmodi.
Τοιοῦτος, Talis, Talis. P. Hujusmodi. O.
τοιουτοτρόπου, Ejusmodi. P.
† τοιουτοτρόπως, Ujusmodis.
τοιούτῳ, Tali. P.
τοιούτῳ τρόπῳ, Eo modo. P.
τοῖς ἰδίοις γένεσιν, Nativis suis. P.
ὁ τοῖς ποσὶν ἀρχόμενος περιπατεῖν, Attat. P.
Τοῖχος, Paries, Murus. P. Paries. P.
τοῖχος ὁ δύο κτήσεις διορίζων, Intergeries. P.
τοῖχος ἠφανισμένος, Parietinæ. O. Maceria, es. O. * Pames. E.
τοιχωρυχεῖ, Expilat. P.
τοιχωρύχος, Perfossor.
† τοκαρίδιον, Usurula. E.
† Τοκαρύδιον, Usurula.
τοκὰς, Parturia.
τοκετὸς, Partus, Puerperium. P.
τοκίζω, Fenero.
† τοκιστὴ, Usura. O.
τόκος, Usura, Usura. P. Partus, nom. O. Nixus. O.
Τόλμα, Audacia, Præsumpcio, Audentia. Cicero in Pisonem. Audacia. P.
τολμάω, Audeo. O.
τολμηθείη, Audeatur. P.
τόλμημα, Ausio, Ausus. O.
τολμηρὸς, Audax, Audax. P. Temerarius. P.
τολμηροὶ, Audaces. P.
τολμηρῶς, Temere, Audaciter.
τολμήσας, Ausus. P.
τόλμησεν, Aude. P.
† τολμήσεως, Desperatione. P.
τολμητίας, Audax. O.
τολμῶ, Audeo, Audeo. P.
τολμώην, Ausim, is, it. O.
τολμῶντας, Audentes. P.
Τομὴ πράγματος, Decisio.
τομὴ σώματος, Sectio, Adsectio, Segmen. O. Sectura. O.
τομίας χοῖρος, Maialis.
τομιος, Maialis. E.
τομίδες, Forpices. O.
τόμος, Frustum. P.
τόμοι, Sarcinæ. P.
τόμος βιβλίων, Scapus. P.
τὸν δοκιμάζον τὸν χρυσὸν ὅταν παρατρίβεται, Obsus. P.
Τονίζω, Accento.
τόνος, Tonus, Accentus, Tentigo. P. Tenor. P.
τὸ νῦν ἔχον, Nunc. O.
† τοξάριον, Arculus. O.
τόξευμα, Sagitta. O.
τοξευτὴς, Sagittator. E.
† τοξευτικὸς, Sagittarius, ad. O.
Τοξεύω, Sagitto.
τοξοειδὴς, Arcuatus. O.
τόξον, Arcum, Arcus, Arcus. P. Arcus. S.
τόξα, Tela. P.
τοξότης, Sagittarius, Sagittarius. P. Sagittarius, subst. O.
τοξόται, Arcutes. P. Arquites. O. Sagittarii. E.
τοξοφόρος, Arcifer.
† τοξωτὸς, Arcutus. P.
Τὸ ὄν, Quod est, Quod est. P.
τοπάρχης, Præfectus regionis. P.
† Τοπαρχία, Pagus, Pagus. P. hic Pagus. S.
τόπιειν, Biber. E.
τοπικὸς, Localis, Situs.
τοποθεσία, Locis posicio, Canalis. P. Situs. P.
τόπος, Locus, Locus. P. Quadra. P.
τόπος, τὸ † χαραγεῖον, Moneta.
τόπος ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται ἐργάζονται, Ergastulum.
τόπος ἐν οἷς πεδῆται ἐργάζονται, Ergastulorum. P.
τόπος ἐν ᾧ ὀλίγον ὕδωρ συνίσταται, Lacus, Stagnum.
τόπος ἱερὸς περικεκλεισμένος, Puteale, Pulvinar.
τόπος κατωφερὴς, Clivosus.
τόπος † κεραυνοπλὴξ, Bidental. P.
τόπος ἐκκλησιαστικὸς, Rostra.
τόπος εὐήλιος, Apricus. P.
τόπος θαλάσσιος, Maritimus locus. P.
τόπος χέρσος, λιθώδης, ἄσπορος, ἐν τῷ β' τῶν Γεωργικῶν, Glarea. P.
τόπος ὅπου ἵπποι γυμνάζονται, Trigarium. P.
τοποτηρητὴς, Vicarius.
τοπρὶν, Antea. P.
Τόρευμα, Toreuma.
τορευτὰ, Tornata. E.
τόρευσις, Celatura. P.
τορευτὴς, Celator, Cælator. P. Celator. P. Tritor. P.
τορεύω, Celo, Torno.
τορεύει, Celat. P.
τορνευτὴς, Celator. E. Tornator. E.
τορνεύω, Torno, as. O.
τόρνος, Cælum. O.
τορύνη, Tudicula, Tudicula. P. Tudicla. E.
τορυνῶ, Tudiculo, Insculpo, Tudiclo. E.
τοσαῦται, Tot. P.
τοσαύταις, ἐπὶ ἀριθμῶν, Totidem. P.
τοσαυτάκις, Totidem. P. Totiens. P.
τοσοῦτοι, Tanti, Tot, Tot. P. Tanti. P. Totidem. O.
τοσούτοις ἐνιαυτοῖς, Aliquotannis. P.
τοσοῦτον, Totidem, Tantundem, Tantum. P. Tantundem. O. Tam & quam. O.
τοσουτονιωονον, Commodum. P.
τοσοῦτος, Tantus, a, um. O.
τοσούτου, Tanti. P.
τοσούτῳ πλέον, Tanto plus, Tanto magis.
τοσούτῳ, Tantidem. P.
τοσούτῳ κρείσσων, Tanto melior. P.
τότε, Tunc, Tum, Deinde, Inde loci. P. Tunc, Tum. P.
τὸ τελευταῖον, Denique, Postremum, Tunc demum, Ad summum.
τότε δὴ, Ita demum. P. Tum demum. O.
ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφὴ, Glos. P.
τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος θέσπισμα, Oraculum. P.
τοῦ γενηθῆναι, Nascendi. P.
τοῦ ἑαυτοῦ, Suimet.
τοῦ ἰδίου, Sui, Suimet.
τοῦ λοιποῦ, Porro.
τοὔμπαλιν, Denuo. P.
τουντεῦθεν, Dehinc. O.

ἡ τοῦ παντὸς φύσις, Rerum natura. P.
τοῦ πάσχειν, Patiendi. P.
τὸ ὑποκάτω τοῦ τραχήλου τοῦ βοὸς κρεμάμενον δέρμα, Palearium.
ὁ τοὺς πόδας φλεγμαίνων, Bor. P.
τοῦ σφετέρου, Suimet ipsius.
ἡ τοῦ τέκειν κεκενωμένη, Effeta. P.
Τοῦτο, Id, Hoc, Istud, Hoc. P. Hoc ho. P. Id. P.
τοῦτο αὐτὸ, Id ipsum.
τοῦτο ἄρα, Idne.
τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ, Partim. O.
τοῦτον, Hunccine. P. Hunc, P.
τοῦτον ἄρα, Huncne.
τοῦτο πράττεις, Id agis. P.
τούτου, Hujus. P. Hujusce. P.
τούτου τοῦ τρόπου, Hujusmodi, Hujuscemodi, Hujusmodi. P.
τούτῳ τῷ ὅρῳ, Ea lege. P.
τούτων οὕτως ἐχόντων, Hæc cum ita sint.
Τὸ ὑπὲρ τὴν ὀφρὺν δέρμα, Supercilium.
† Τραγανὸν, Callosum.
† τράγανον, Callosum. P. Cartilago. E.
Τράγειον κρέας, Hircina.
Τραγήματα, Bellaria, Bellaria. P.
τραγίζοντες, Hirquitali. O.
τραγεων ταις αρχηνηβιοσος, Irquis. P.
τραγομάσχαλος, Hircosus. O.
τράγος, Hircus, Hircus. P. Caper. O.
τράγος εὐνοῦχος, Vervex.
† τραγωδητοὶ, Cantatores. E.
τραγῳδὸς, Cantator. E.
τραγῳδοὶ, Trachidii. E.
† Τραγώνισα περιστερὰ, Pipio. [τρυγὼν, τρύζουσα περιστερὰ, Vulc.]
† τραγώνισα περιστερὰ, Pipio. E.
τοῖς Τρακτάτοις, καὶ ταῖς δικαιολογίαις, Tractibus. P.
τρανὸν, Perspicuum. P.
Τρανῶς, Expresse, Expresse. P. Ad liquidum. O. Clare. E.
Τράπεζα, Mensa.
τράπεζαι, τρίγωνοι ὡς Νέβιος. Angla. P.
τραπέζιον, Mensula.
τραπέζιον τῶν ναυτῶν, Margus. P.
τραπεζίτης, Nummularius, Nummularius. P. Mensularius. P. Argentarius. S. Nummolarius. E.
τραπεζιτικὰ, Arcaria. P.
† τραπεζόφερον, Caliclare. [τραπεζόφορον, Vulc.]
Τραυλὴ, Balva, Rauca.
τραυλίζω, Balvucio, Rauco.
τραυλίζει, Scaturrit. P.
Balbutit. P.
τραυλὸς, Valvus, Raucus, Blessus, Blæsus. P. Blæsus & Blato. P. Blesus. O.
Τραῦμα, Vulnus, Vulnus. P.
τραυματίας, Saucius, Vulneratus, Vulneratus. P. Saucius. P.
τραυματίζω, Vulnero, Saucio, Exulcero.
τραυματικὸς, Vulnerarius. O.
† τραυματοποιὸς, Vulniferus.
Τραχεῖα, Aspera.
Τράχηλος, Collum, Ingluvies. P. Collum & Colla. P. Cervix. P. Collus. E.
τραχηλοκοπῶ, Decollo.
† τραχηλοκοπία, Decollacio.
Τραχὺ, Asperum, Hirsutum. P.
τραχὺς, Asper, Acer, Acerbus, Torvus. P. Scaber. O.
τραχὺς, ὁ ἄγριος, Scruposus, Ferox.
τραχύνω, Aspero.
τραχύτατον, Asperrimum.
τραχύτης, Asperitas, Scabredo. O.
τραχύτητες, Asperitates. P.
τραφεὶς, Pastus. P.
τράχωμα, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ ἄγριον, Aspretudo.
τραχὼν, ὁ πετρώδης τόπος, Sentes, Cautes.
Τρέμω, Tremulo, Tremesco. P. Tremisco. O.
τρέμει, Horrescit. P.
τρέμειν, Trepidare. P.
τρέπεσον, Pertunde. E.
τρέπομαι, Diversito. O. Fugo, as. O.
Τρέπω, Verto. O.
Τρέφομαι, Civo, Alo, Vescor.
τρέφω, Nutrio, Alo, Vesco, Nutrico. O.
τρέφει, Pascit. P.
τρεχέδειπνος, Cupidicinus. P.
Τρέχω, Curro.
τρέχει, Currit. P.
τρέω, Foro, as. O. Trepido. O.
Τριάκοντα, Triginta.
† τρήμη, Foratus. O.
τρηπάω, Terebro, as. O.
τρίαινα, Triens, Fuscina, Tridens. P. Tridens. O.
τριακόσια, Tricenta.
† τριανδρικὸν, Triumvir. P.
τριὰς, Trinitas.
† τριαύλαξ, Trisulcus. P.
τριβακὰ, Trita. E.
τρίβακι, Exoleto. E.
τριβακὸν, Obsoletum.
τρίβακος, Pannosus.
τριβακὸς, Pannosus. P. Obsoletus. P. Veterator. P. Exoletus. P.
τριβακῷ, Exoleto. P.
τριβὰς, Tritorium, Murarium, Publica culiola. P.
† τριβεὺς, Pistillum, Pistillum. P.
τριβὴ, Usus.
† τριβόλιον, Tribula. S.
τρίβολος, Tribula, Triher.
τρίβολοι, Brutes. P.
τρίβολος, ἄκανθα, Tribulus, Sentes, Spina.
Τρίβομαι, Tritor.
τρίβος, ἡ ὁδὸς, Semita, Trames, Trames. P. Limes. P. Callis. P. Semita. E.
τρίβοι, Calles. P.
† Τριβοῦνος, Tribunus.
Τρίβραχυς,
Τρίβω, Trito, Frico, Attero, Tero, Trituro, as. O.
τρίβοι, Terit. P. Fricat. P.
τρίβων, Pallium. O.
τριβώνιον, Velum, Palliastrum. O. Palliolatus. O. Ricinus, um. O.
τριβωνοφόρος, Palliatus. O.
τρίγλα, Mullus. P. Mullus. S. Mullus. E.
Τρίγλη, Mulus.
† τρίγναθος, Trifaux. O.
Τριγχὸς, Maceria, Maceries. E.
† τρίγχωσις, Maceriacio.
τρίγωνον, Triangulum. P. Triangulus. O.
Τρίγωνος, Triangulus, Trigonus.
τρίδυμος, Tergeminus, Trigeminus.
τρίενος, Trimus. O.
τριετία, Triennium, Trimna, Triennium. S.
τριετὴς, Trimus, Trimus. O. Triennis. O. Trimus. P.
τριετηρικὸς, Triennalis, Triennalis. P.
† τριετοῦς, Trimo. P.
Τρίζω, Strido, Strideo.
τρίζει, Stridet. P.
τρίζει, ἐλέφας βοᾷ, Barrit. P.
Τριήμερος, Triduus.
τριήμερος ὑπέρθεσις, Comperendinacio.
τριήμερος ὑπέρθεσις, Conperendinatio. P.
τρίημι, Sesqui. O.
τριήραρχος, Ductor navis, Ductor navis. O.
τριήρης, Triremis, Triremis. P.
τριήρεις, Triremes. O.
† Τριθημερινὸς, Nudius tertianus.
† τρίθυρον.
† τρίϊππον, Triga.
† Τρικάνη, ἤτοι σῖτον † ἀλοῶσα, Tribula. [† ῥυκάνη, Vulc. sed vide voc. τυκάνη.]
† τρίκερων, Tricornium. O.
τρικέφαλος, Tricapitinus, Triceps.
† τρικλίνιον, Cubiculum. E.
τρίκλινον, χειμερινὸν, θερινὸν, Triclinium, hiemale, æstivale. E.
τρίκλινος, Triclinum, Cenacio, Triclinium. S.
† τρίλιθος, Trigemmis. O.
† τρίλινον, κόσμος γυναικὸς, Trifilum gemmarium.
† τρίλιτρον, Tripondium. O.
τριμερῆ, Tripertita. P.
τριμερὴς, Triceps, Tripartita.
† τριμερῶς, Tripertito, Trifariam.
τρίμιτος, Triplex, Triplex. P.
τριμηνιαῖος, Trimenstruus.
τρίμμα προσφαγίου, utrum, Infusura, Moretum. P.
τρίμμος, Trames. O.
Τρίμορφος, Timorma, Trimormus, Triformis.
τρίμορφος, ἡ Ἑκάτη, Trivia.
† τρίνυκτον, Trinoctium.
† τρίξελλας, Grillus. [τρωξαλλίς.]
† τριξέλλας, Grillus. E.
† τρίξεστον, Semicongium.
† τριόδια, Trivia.
† τριοδία, Compitus. P. Trivium. S.
τριοδῖτις, Trivia. O.
τρίοδος, Trivia, Compitus. P. Trivium. P.
† τριοδόντιον, Tridens. P. Fuscina. S.
τριόδους, Fuscina, Tridens.
† τριορία, Trifinium. O.
τριόρχης, Buteo. O.
† τριούγκιον, Quatrans.
τρίπαππος, Tritavus.
† τρίπλοκος, Triplex.
τριπλοῦς, Triplex, Triplex. P.
τριπλοῦν, Triplum.
† τριπλῶς, Trifariam.
† τριποδίζω, Tripedo.
τριπόδιον, Tripodium.
* τριποτὲ, Fors, fortis. S.
τρίπους, Cortina, Tripes. P. Cortina. S.
τρίποδα, Tripedem. E.
τριπτὴρ, Tolus. P.
† Τριπτηρία, Tribula.
τριπτήριον, Termentarium. O.

τριπτὸν, Tritum.
† Τρίπωλα, Trigæ.
† τρίπωλον, Triga. O.
τρισαλλὶς, Flumus. S. [Gl. L. G. θρυαλλίς.]
τρισὶν, Ternis.
Τρισμὸς, Stridor, Stridor. P.
Τρισσὸς, Triplex.
τρίστιχος, Trisulcus. P.
† τρίσχιστον, Trisulcum.
† τρίσχιστος, Trisulcus. P.
† τρίσχιστοι, Trisulci. P.
τρίσωμος, Tricorpus.
τριταῖον, Tertiana. E.
Τριταῖος, Tercianus.
τριτέγγονος, Trinepos. O.
† τριτημορίζω, Tertio, as. O.
τριτημόριον, Triens, Tridens. O.
τρίτη περιόδῳ, Tertio pedato. P.
τρίτης ἡμέρας, Tertio die, Nudius tercius.
ἡ τρίτη τῶν ἀγάμων † ποδοστροφία, Reoria. P.
† τρίτομον, Tricodatum. P. Tricodatum. P.
τριττὸν, Triens.
† τριωιωνὸς, Trinepos.
τριφυὴς, Triceps, Tricapitinus.
τρίφυλλον, Trifolium. P.
τριχέα, Trafan. P.
Τρίχες, Capili, Setæ. O.
τρίχες, μέλαιναι, ξανθαὶ, πυῤῥαὶ, πολιαὶ, Capilli, nigri, rufi, flavi, cani. E.
τρίχες αἱ μεταξὺ τῶν κεράτων τῶν βοῶν, Anciæ.
τρίχες ῥινὸς, Vibrucæ. P.
† τρίχηλον, Trifax. O.
τριχινοσεν, Trumen. P.
[τρύφος † ταριχηνὸν, Vulc.]
τριχολαβίον, Volsella. S.
τριχολαβὶς, Forficula, Tonsilla, Vulsella, Vulsella. P.
τριχολογεῖ, Piligerat. P.
† τριχοφόρος, Setigerus, Setosus.
τριχοφυῶ, Opilasco.
τριχόω, Pilo, as. O. Capillo, as. O.
τριχοφυεῖν, Crinire. O.
τριχώδης, Villosus, Pilosus.
τρίχωμα, Capillamentum. P.
τρίχωματα, Capillamenta. O. Tricæ.
τρίχωσις, Pilositas, Capillamentum. S.
Τριχῶς, Trifariam, Trifariam. P.
τριχῶς μερίζω, Tripertior. O.
Τρίψον, Frica.
τρίψον με, Frica me. E.
† τριώβολος, Tressis. O.
† Τροιά, ἡ κρόκη, Subtemen.
τρομέω, Tremo. O.
Τρομητὸν, Tremibundum.
† τρομικὸς, Tremibundus.
† τρομοποιῶ, Tremefacio.
τρόμος, Tremor, Timor, Tremor. P.
Τρόπαιον, Tropæum, Tropeum. P.
† τρόπεον, Tropeum. P.
τροπὴ, Consternacio.
τροπὴ χειμερινὴ, Bruma, Brumalis, Bruma. P.
τροπὴ θερινὴ, Solsticialis, Solsticium, Solstitium. P.
Τρόπις πλοίου, Carina, Carina. P.
τὸν τρόπον, Sectum. P.
Τρόπος, Secta, Mos, Ister. P. Modus. O.
τρόπῳ, Pacto. P.
τρόποι, Mores, Mores. P.
τροπωτὴρ, Strepus. P.
† Τρούλλα, Trulla.
τροφαλὶς, Colostum. O.
Τροφεὺς, Nutritor, Educator, Altor, Nutricius, Nutricius. P. Alerius. P. Altor. P.
τροφὴ, Alimonium, Esca, Victum, Cibus, Aletudo, Cibus. P. Esca. P. Victus. P. Cibus. S. Bictus. S. Pastus. S. Pabulum. O.
τροφαὶ, Cibaria. P.
τροφια, Cibaria. E.
τρόφιμος, ὁ † τραφὴς, Alumnus, Nutricius, Alumnus. P.
τροφεῖον, Alimonium, Alimentum, Nutrimentum.
τροφεῖα, Alimentum. P.
τροφὸς, Nutrix, Nutricula, Nutrix. P. Toranus. P. Nutricius. O.
Τροχαλὸς, Velox, Loquax.
† τροχαλῶς, ἐπὶ δρόμου, Cursim.
† τροχὰς, Gallicula.
† τροχάδες, Galliculæ. E.
† τροχεῖον, Rotella. E.
τροχηλάτης ἵππος, Curilis equus.
τροχηλατῶ, Roto.
τροχιὰ, Orbita. O.
† τροχιάζω, Roto, Rotor.
τροχιλέα, Tortula. P. Trogala. P.
τροχιλία, Torquilla.
τροχίσκος, Pastillus. P. Pastillum. P. Rotella. O. Pastillus. O.
τροχὸς, Rota, Rota. P. Rota. S. Austrum. O.
τροχοὶ, Rotæ. E.
τροχῶν ἀγκύριον, Subflamen. P.
Τρυβλίον, Paropsida.
τρύβλιον, Catinus. O.
τρυγᾶται, Vindimiat. E.
τρυγάω, Vindemio. O.
τρυγὴ, Vintemiæ, Vindemia. P.
τρυγητὴς, Vintemiator.
τρυγηταὶ, Vindemiatores. E.
† τρυγητικὸς, Vintemialis, Vindemialis. O.
τρυγητὸς, Vintemia, Vindemia, Vindemia. E.
† τρυγητήριον, Torcular, Torculare.
Τρυγία οἴνου, Fex, Fæx. P. Fax, fæcis. S.
τρυγίαι, Fæces. P.
τρυγία γάρου, Frax.
τρυγία ἐλαίου, Amurga.
Τρυγῶ, Vintemio.
Τρυγώδης, Feculentus, Fœculentus. O.
Τρυγὼν, ὄρνεον, Turtur, Turtur. S.
Τρυγὼν, ἰχθύς.
τρυγὼν θαλασσία, Pastiniaca. P.
τρύζω, Strideo, do. O.
Τρυμαλιὰ, Foramen.
τρὺξ, Fæx. O. Fex. E.
Τρύπανον, Terebra, Perforaculum, Terebrum. P. Terebra. S.
τρύπημα, Foramen, Cabernum. E. Cavernum. E.
τρύπησον, Terebra.
† τρυπητὴς, Terebrator.
τρυπῶ, Perforo, Pertundo.
τρυπᾷ, Terebrat. P. Pertundit. P.
Τρυτάνη, Trutina, Trutina. P.
τρυτανεύω, σταθμίζω, Expendo.
Τρυφερὸς, Tener, Mollis, Delicatus, Tener. P.
τρυφερὸν, Tenerum. P.
τρυφεροὶ, Delicati. P.
τρυφερὸς γίνομαι, Emollesco.
τρυφὴ, Deliciæ.
† τρυφλίον, Escale. E.
τρυφῶ, Luxorior, Abundo.
τρυφῶν, Timitus. P.
τρύχεται, Carpitur. P.
τρύχος, Trumen. P.
τρυχούμενος, Affectus, particip. O.
Τρύχω, Adflicto.
Τρωγαλιὰ, Cicer frictum.
τρωγάλια, Bellaria. O.
τρώγλα, Caverna. E.
τρώγλη, Foramen, Cavernum, Foramen. P. Cavea. O. Foramentum. S.
τρώγω, Manduco.
τρώγει, Rodit. P.
Τρωθεὶς, Sauciatus.
τρώκτης, Tructa piscis. E. Tructa. E.
τρῶμα, Polnus. E.
τρωξ, Curculio. O.
Τρώξαλλις, Grellus, Acetaria. P. Escaria. E.
Τρώξιμα, λάχανον.
Τυγχάνω, Consequor, Præditus sum. P. Impetro. O.
τυγχάνεις, Adsequeris. P.
τυγχάνει, Contingit. P. Habetur. P.
τυγχάνουσιν, Adipiscuntur. P.
τυγχάνων, Constitutus. P.
τυγχάνουσαι, Constitutæ. P.
τυχάνη, Tribula. P.
τυχάνη τὰς βώλους ἀφανίζουσα, Trahea. P.
† τυλασιοδος, † συντιον* Calatrio. S.
Τύλη, Culcita, Culcita. P.
Τύλος, Callum, Callum. S. Callus. P.
† Τυλοπροσκεφάλαιον, Capitale, Pilentum.
τυλώδης, Tuberus. P.
τυλων, Calosus, E.
τυλοῦμαι, Calleo. O.
τύμβα, Tumuli. P.
Τύμβος, Bustus, Tumulus, Sepulchrum, Tumulus. P. Jurctum. P. Sepulchrum. S.
τύμβοι, Grumi. P. Tumuli. P.
Τυμβωρύχος, Sepulchri violator, Vispiliator, Sepulcri violator. P.
† τυμπανιστῶν, Membraneorum. P.
Τύμπανον, Tumix.
τὸ Τύμπανον, Tumix. S. Sirimpio. S.
τύπανον, Crusta. P.
Τύπος, Formula, Forma, Norma, Tenor. P. Forma. P. Norma. P. Formula. P. Forma. S. Ister. P. Constitutum. E.
τύποι, Instituta. P.
τυπτηθεὶς, Cæsus. P.
τυπτηθὲν, Battutum. P.
τύπτομαι, Vapulo.
τύπτω, Cedo, Percutio, Ferio, Ferio, ris. O.
τύπτει, Ferit. P. Dolat. P.
τυπῶ, Formo.
τυπῶσαι, Informare. E.
τυπώσωσιν, Tractaverint. P.
τυραννεῖ, Dominatur. P.
Τυραννὶς, Duellium, Dominatio. P. Dominatus. S. Dominium. S.
τυραννίδος, Delliones. P.
τυραννοκτονία, Tyrannicidium. S.
τύραννος, Tyrannus, Rebellis.
τύραννοι, Delliones. P.
Τυρὸς, Caseus, Caseus. P. Casinor. E.
τυῤῥηνὴ, Etrusca. P.
τυῤῥηνία, Tuscia. O.
† Τυρχὴ, Furca. [† φύρκη, Du-Cang.]
† τυρωτὸν, Caseatum. E.
τυτθὸς, Pusillus. O.
† τυφλιας, Cæca. E.
† Τυφλογενὴς, Cecigena.
τυφλὸς, Cecus, Cæcus. P. Orbus. P.
τυφλῶ, Ceco, Cæco. O.

τύφλωσι, Orbatio. E.
τυφλώττω, Cæcutio. O.
Τύφομαι, Fumo. O.
τύφων, δαίμων, Typho.
† Τύχεον, Genium, Genitalium, caret plurali.
τυχεῖν, Consequi, Consequi. P.
τύχην, Statum. P.
τύχη, Genium, Genieralis. P. Fors. P. Genius. S. Successus. O. Fatum. E. Fortuna. E.
τύχη, Adipiscatur. P.
τύχη, Forte. O.
τύχη ἑκάστου ἀνθρώπου, Genius.
τύχη ἑκάστου, Genium. S.
ἡ τύχη ἑκάστου, Genius. E.
τύχη ὑστέρα, Sors infima. E.
τυχηρὰ, Adventitia bona. O.
τυχηρὸς, Fortuitus. O.
τυχηρῶς, Fortasse, Casu, Forte, Fortuito.
τὰ τυχία, Genialia. P.
† τυχιμαίως, Fortuite. P.
τυχὸν, Fors, Fortasse, Forsitan, Forsan, Forsitan. P. Fors. P. Fortasse. P.
τὸ τυχὸν, Quodlibet. P. Nonnullum. P.
τυχόντες, Adepti. P.
τῇ τυχούσῃ, Qualibet. P.
τυχὼν, Functus. P.
ὁ τυχὼν, Quilibet. P.
τῷ ἰδίῳ, Suapte. P. Suo. P.
τῷ λέγεσθαι, Dictu.
τῷ λόγῳ, Dicto.
οἱ τῶν ἀμπέλων στίχοι, Antes. P.
τῶν αὐτῶν, Eorundem. P.
ὁ τῶν βρεφῶν κλαυθμὸς καὶ μυγμὸς, Vagitus. P.
αἱ τῶν παιδίων νύμφαι, Puppæ. P.
τῶν ὑπηρεσιῶν ὧν παρέχουσιν οἱ ἀπελεύθεροι τοῖς πάτρωσιν, Operarum. P.
τῷ ὄντι, Sane, Plane, Profecto. P.
τῷ σαυτοῦ, Suo. P.
τωτικο, Caducus. P.
τῷ τυχόντι, Cuipiam.

Υ.

Ὕαινα ζῶον, Bellua.
Ὑάδες, Plubiæ, Succulæ. P.
ὑακινθινὸς, Ferrugineus. O.
Ὑάκινθος, Yacinthus.
ὑάκινθος, ἄνθος, Vaccinium, Vaccinium. P.
Ὕαλος, Vitrum, Vitreus.
† ὑαλίδιον, Vitriolum. O.
ὑάλινον, Vitreum.
ὑάλινον χρῶμα, Ferrugineum.

ὑαλουργεῖον, Vitrarium.
ὑαλουργὸς, Vitrarius, Vitriarius. O. Vitrarius. E. O.
ὑαλώδης, Vitrosus. O.
Ὑὰς ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ, Felles oculi.
ὑὰς ἡ τοῦ ὀμφαλοῦ, Felles umbilici.
ὑὰς ἐν τῷ οὐρανῷ, Hyas, Plubia.
Ὑβρίζω, Injurio, Injuriam facio.
ὑβρίζει, Conviciatur illi, & Convicium facit. P. Contumeliatur. P.
ὕβρις, Injuria, Contumelia, Injuria. P. Contumelia. P. Convicium. S. Flagitium. O. Probrum. O.
ὑβριστὴς, Injuriosus, Contumeliosus, Contumeliosus. P. Petulans. O. Flagitiosus. O. Procax. O.
ὑβριστικῶς, Insolenter. P.
Ὑγεία, Salus, Incolumitas, Sanitas, Salus. P. Valetudo. P.
ὑγεινὸν, Salubre. P.
ὑγεινὸς, Salutaris. P.
ὑγεινὸς τόπος, Locus salubris. E.
ὑγεινῷ, Salubri. P.
ὑγιὴς, Sanus. E.
ὑγιάζω, Sano, Valeo, les. O.
ὑγιάζομαι, Sanesco. O.
ὑγιαίνω, Valeo.
ὑγιαίνει, Valet. P.
ὑγιαίνῃ, Valeat. P.
† ὑγιαστήριον, Valetudinarium, Valetudinarium. P.
ὑγίεια, Valetudo. O. Incolumitas. O.
ὑγιεινὸς, Saluber, Salubris.
ὑγιεινότατος, Saluberrimus.
ὑγιεινῶς, Sane, Salubriter.
ὑγιὲς, Integrum. P. Incolume. S.
ὑγιὴς, Sanus, Valens, Incolumis, Sospes, Sanus. P.
ὕγιος, Integer. E.
ὑγιῶς, Sane. P.
Ὑγρὰ, Umida, Madida.
ὑγραίνομαι, Liquesco.
ὑγραίνω, Liquefacio, Madeo, Umesco, Madido. O.
ὑγραίνων, Austrans. P.
ὑγρασία, Umectacio, Mador, Liquor, Udor, Umor, Humor. S. Humor. P.
ὑγρὸς, Umidus, Liquidus, Madidus, Humidus. P. Liquidus, a, um. O.
ὑγρὸν, Udum. O. Udum. P.
ὑγρότης, Uligo.
† Ὑδαρὲς, Aquatum, Aquosum, & Aquatum. P.
† ὑδαρῆ, Aquatum. E.
† ὑδαρὴς, Aquatus, Vappa.

ὕδατα, Acua. E.
ὑδατικὸς, Aquarius, a, um. O.
ὑδάτιον, Aquula. O.
ὑδατὶς, Vesicula.
ὁ τοῦ ὕδατος κρεμάμενος κρύσταλλος, Stiria. P.
ὑδατῶδες, Aquosum, & Aquatum. P.
ὑδατώδης, Aquosus, Pluvialis.
ὕδερος, Intercus. O.
Ὕδνα, Tribe, Tubera. E.
Ὕδρα, Excetra.
ὑδραγωγεῖον, Aquiductium, Aquarium, Aquagium.
ὑδραγώγιον, Aquarium. P. Ductus. P.
ὑδραγωγὸς, Aqueductor, Aquæ ductor. E. Aquilex. E.
ὑδραγωγὸς διηνεκὴς, Jugis. P.
† ὑδραλέσια, Molinæ. E.
† ὑδραλέτης, Aquemolus, Molinarius. E.
† ὑδράλμη, Aqua salsa.
ὑδραύλης, Organarius.
ὑδραυλὶς, Organum.
ὑδρεύομαι, Haurio, Aquor, Aqueo.
† ὑδρευτὴς, Aquator.
ὑδρεύω, Aquo, as. or. O.
ὑδρηχόος, Aquarius. P.
ὑδρία, Cadus, Urna, Aquatio. P. Urna. P. Aqualis, Mansisterna. O. Nasiterna. O. Creterra. O. Passacriarium. E. Sitella. E.
ὑδρίον, Lacum, Silanum, Lacus. P.
ὑδρόμελι, Aqua mulsa, Aqua mulsa. S.
† ὑδρομύλη, Aquamulina.
† ὑδρόμυλον, Aquæmola. S.
ὑδροθῆκαι, Sellaria. O.
† ὑδρολογος, Aquilex. O.
ὑδροπότης, Aquæ potor, Abstenus.
ὕδρος, ὄφις, Aquatilis.
ὕδρος, Natrix. O. Aquarius. E.
ὑδροσκόπιοι, Aquilices. P. [ὑδροσκόποι, Scalig.]
ὑδροσκόποι, Elicatores. P.
ὑδροστάσιον, Stagnum, Lacum, Stagnum. P. Stillicidium. P. Stillicidium. E.
ὑδρόφοβος, Lymphata.
ὑδροφόρος, Aquarius, Aquæ ortator, Aquarius. P. Sculæ. E.
† ὑδροχεῖον, Aquale. E.
ὑδροχόη, Canalis. E.
ὑδροχόος, Aquarius, Canalis, Aquarius, rii. O.
† ὑδροψύγιον, Frigidarium. P.
ὑδροσαγία, Aquagium. O. [ὑδραγωγία.]
ὑδρωπικὸς, Veternosus, Uvidus, Veternosus. P. Hydropicus. E.
ὑδρὼς, Sudor. P.
ὕδρωψ, Intercus, Aqualis, Veternum, Aqua sub cute. P. Aqua intercus. O.
ὕδρωσα, Sudavi. P.
ὕδωρ, Aqua, Unda. P. Aqua. P. Acua. E.
ὕδωρ τὸ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς σπενδόμενον, Adferial.
ὕδωρ πρὸς χεῖρας, Aquam manibus. E.
ὑδωρεῖ, Salit. P. [† ὑδρορρεῖ.]
Ὕει, Pluit, Pluit. P.
† ὕεινα, Verrina. E.
ὕελος, Vitrum. S.
ὑελῶδες, Vitreum. S.
ὑετὸς, Pluvia, Pluvia. P.
† ὑετώδης, Pluvialis, Pluviosus. O.
ὑθλεῖν, Ineptire. O.
† ὑθλήματα, Nugamenta. O.
† Ὑίαφιον, ὑποκοριστικῶς, Filiolus.
υἱδοῦς, Neptis. P.
† ὑΐζω, Cucubo. O.
† ὕϊνος, Suinus. O.
Υἱοθεσία, Adrogacio, Adopcio, Adoptio. P.
υἱοθεσίαν, Adoptionem.
υἱόθετος, Adortus. P. Adoptivus. O.
† υἱοποιητὸς, Adoptivus.
† υἱοποιητὸς, Adoptivus.
υἱοποιοῦμαι, Adopto.
υἱὸς, Filius, Gnatus, Natus, Filius. P. Gnatus. P.
τῷ υἱῷ τῆς Ἴσιδος, Conso. P.
υἱὸς βασιλέως, Regullus.
υἱοῦ γαμετὴ, Nurus.
υἱωνὸς, ὁ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ἔγγονος, Nepos.
† υκιστρον, Ambitiones. P. [ἄγκιστρον, Hamus, Vulc.]
Ὑλαγμὸς, Latracio, Latratus.
Ὑλαία, Silvestris.
ὑλαῖος, Silvester.
ὑλαῖος θεὸς, Silvanus.
ὑλακτέω, Latro, as. O.
Ὑλακτῶ, Latro, Hirrio.
ὑλακτεῖ, Latrat. P.
ὑλακτοῦσιν, Baubant, Latrant. P. Baubantur. P.
Ὕλη ξύλων ἢ ἑτέρων, Materia.
ὕλη ἐν τοῖς ὄρεσι, Silva, Nemus.
ὕλη λόγων, Materies.
ὑλικὸς, Silvester, Sylvatici O.
ὑλίζω, Liquo.
ὑλίζει, Colat. P. Saccat. P.
† *ὑλίσκος, Silvester.*
† *ὑλισμὸς, Fusio. P.*
† *ὑλισμοὶ, Fusiones. P.*
ὑλιστὴρ, Saccus, Saccus

vinarius. P.
† ὑλιστικὸν, Fusionaticum. P.
ὑλογενὴς, Silva natus.
† ὑλοκάτοικος, Silvicola.
ὑλομανεῖν, Sylvescere. O.
ὑλῶδες, Silvestre. P.
ὑλώδης, Silvester.
ὑλώδης τόπος, Saltus.
Ὑμᾶς αὐτοὺς, Vosmetipsos.
ὑμέτερος, Vester.
ὑμέτερον, Vestrum. P.
Ὑμὴν, Membranum, Membranium, Membranum. P. *Membra. E.*
ὑμὴν, ῥοιᾶς, Hecta, Hicta, Hitta. P. Hitta. E.
Ὑμνητὴς, Cantator.
ὕμνοι ἐπὶ τῶν νεκρῶν, Veniæ.
ὕμνος, Canor.
† ὑμνολογία, Carmentalia. P.
ὑμνῶ, Laudifico, Cano.
ὑμνῳδὸς, Salior. P.
Ὕνις, Vomer, Vomis & Vomer. S.
ὕννις, Vomer. O.
Ὑοσκύαμος, Hurcularis turba.
ὑοσκύαμος, βοτάνη, Atergus. P.
ὑοβοσκὸς, Subulcus.
† ὑόκοπρος, Succerda. O.
* υον, Unda. S.
† ὗον, Axungia. O.
Ὑοφορβεῖον, Porcinarium.
ὕπαγε, I. P. Vade. P. Duc te. P.
ὑπάγεις, Abis. P.
Ὑπαγκώνιον, Cervical.
ὑπάγομαι, Persuadeo. O.
ὑπαγόρευσις, Dictatura, Dictatum, Dictatus, Dictacio.
ὑπαγορεύω, Dicto.
ὑπαγορεύει, Dictat. P.
ὑπαγορεύων, Dictator.
ὑπαγορία, Dictatura. S.
ὑπάγω, ὑποτάττω, Redigo.
ὑπάγω, πορεύομαι, Vado.
ὑπάγω, Subduco.
ὑπαγωγὴ, Captio. O.
ὑπᾴδω, Succino. O.
ὑπαίθριον, Subdiale. O. Subdival. P.
ὕπαιθρον, Area, Subdivum. P. Area. P. Subdival. E. Impluvium. E.
ὕπαιθρος, Subdivus.
† ὑπαισχρον, Subturpe. O.
† ὑπαισχύνομαι, Suppudet. O.
ὑπαίτιος, Causarius, Sons. O.
ὑπακοὴ, Obaudicio, Obtemperancia, Obsequium.
ὑπακούω, Obaudio, Obtempero.
ὑπαλλαγὴ, Submutacio.
ὑπάλλαγμα, Pignus. P.
Ὑπαλείφω, Subungo.
Ὑπαναγινώσκω, Subrecito, Sublego,
† Ὑπανακλίνομαι, Subcumbo.
† ὑπανακλίνω, Subcumbo.
Ὑπαναχωρῶ, Recedo.
Ὕπανδρος, Maritata, Maritata. P.
ὑπανίσταμαι, Assurgo. O.
Ὑπαντὴ, Obvia.
ὑπάντησις, Obviacio, Occursus.
ὑπαντῶ, Occurro, Obvio.
† Ὑπαργυρεύω, Obero.
† ὑπαργυρεύομαι, Oberor.
† ὑπαργύρευσις, Oberatus, Oberacio.
ὑπαρκτικὸς, Substantivus. O.
Ὕπαρξις, Substancia, Opes, Essentia. S.
ὑπάρχει γνῶσις, Inest notitia. E.
ὑπάρχειν, Adesse. P.
τὸ ὑπάρχον, Quod est. P.
ὑπάρχοντα, Bona, Fortunæ, Bona. P. Fortunæ. P.
τὰ Ὑπάρχοντα, Constituta bona. E.
ὑπαρχόντων διακατοχὴ, Bonorum possessio.
ὑπαρχόντων, Bonorum. P.
ὑπαρχόντων ἀγοραστὴς, Bonorum emptor.
ὕπαρχος, Præfectus, Præfectus. P.
ὕπαρχος τοῦ πραιτωρίου, Præfectus prætorii. P.
ὑπάρχουσιν, Habentur. P.
Ὑπασπιστὴς, Protector, Armiger.
Ὑπατεία, Consulatus, Consulatus. S.
ὑπατεύω, Consulatum gero.
ὑπατικὴ, Consularis.
ὑπατικὴ ῥάβδος, Fasces.
ὑπατικὸς, Consularis.
ὑπατικὸς θρόνος, Corulis. P.
ὕπατος, Consul, Consul. P.
ὑπαυχένιον, Cervical, Cervicale. E.
ὑπαχθεὶς, Inductus.
ὑπαχθησομένην, Feriendum. P.
ὑπαχθησομένου, Feriendo. P.
ὑπέβαλον, Curaverunt. P.
ὑπεδέξατο, Suscepit. P.
ὑπεζωσμένος, Præcinctus, Subcinctus.
ὑπέθεντο, Obligaverunt. P.
ὑπείκων, Obsequiens. P.
ὑπειλήφαμεν, Ducimus. P.
ὕπειμι, Subsum.
ὑπεισελευσθέντων, Initis. P.
† ὑπεισελεύσετεον, Obeundum. P.
ὑπεισελθεῖν, Subire. P.
ὑπεισελθὼν, Subiens.
ὑπεισέρχομαι, Subeo, Ineo, Penetro, Obeo, Intereo, Intercedo.
ὑπεισέρχομαι βιαίως, Invado.
ὑπεισιέναι, Surrepere. O.
ὑπέκκαυμα, Subustus. O. Incitabulum. O.
† ὑπελαύνω, Subago, Subagito.
ὑπέμνησεν, Admonuit. P.
ὑπεναντίον, Adversum, Contra.
ὑπεναντίος, Adversus. P. Adversarius. E.
ὑπενεγκὼν, Perpessus.
ὑπένερθε, Subter. O.
ὑπεξάγω, Subduco. O.
ὑπεξαιροῦμαι, Interverto. O. Suppilo. O.
ὑπεξεῖλε, Præcepit. P.
ὑπεξέρχομαι, Evado.
ὑπεξῃρημένων, Deductis. P. Exceptis. P.
ὑπεξούσιος, Filius familias.
† ὑπέπεισεν, Sollicitavit. P.
ὑπέπεσεν, Succubuit. P.
ὑπέπεσεν τοῖς νόμοις, Commisit in legem. P. Commisit. P.
ὑπὲρ, Præ, Pro, Super, Ultra, Supra, Pro. P. Super. O.
ὑπερα, Loci muliebres. P.
ὑπεράγαν, Supramodum. P.
ὑπεραίρει, Extollit. P.
ὑπεραίρομαι, Supervio.
ὑπέραχμος, Exoletus, Exoletus. P. Exoletus. P.
ὑπεράλλομαι, Transilio.
ὑπεράλλεσθαι, Transilire. P.
† ὑπεράλπεινος, Transalpinus. O.
ὑπεράνω, Supra.
† ὑπεραπόλωλα, Dispereo.
ὑπερασπίζω, Protego, Protelo, Propugno, O.
ὑπερασπίζει, Protegit. P.
ὑπερασπιστὴς, Protector.
† ὑπεραυθεντῶ, Exaucturo, Aucturo.
ὑπεραύξω, Supercresco.
ὑπερβαίνω, Transcendo, Supergredior, Transgredior, Evado, Exundo. O.
ὑπερβαίνει, Transvaricat. P. Varicat. P. Divaricat. P.
ὑπερβαίνουσιν, Excedunt. P.
ὑπερβάλλω, Excello, Præcello, Supero. O.
ὑπερβάλλων, Nimius.
ὑπερβάλλοντες, Excellentes. P.
ὑπερβάλλουσαν, Excellentem. P.
ὑπερβαλλούσαις, Emeritis. P.
† ὑπερβαλλόντως, Excellenter, Excellenter. P.
† ὑπερβαρέω, Præpondero. O.
† ὑπερβαρύνω, Prægravo. O.
ὑπερβατὸν, Præposterum, Præposterum. P.
ὑπερβολὴ, Superlacio, Eminencia, Nimietas. E.
ὑπερβολικὸς, Superlativus.
ὑπεργεγηρακώς.
† ὑπέργηρος, Decrepitus. P.
ὑπὲρ δύναμιν, Supra vires.
ὑπερέβη, Excessit. P.
ὑπερέθετο, Distulit. P. Destulit. P.
ὑπερεῖδεν, Despexit. P.
ὑπερείδω, Suffulcio. O.
ὑπέρεισμα, Fulcimentum. P.
ὑπερέκτισις, Depensio, Dipensus, Dipensio.
ὑπερεκτίσεως, Depensi. P.
† ὑπερεμπίπτω, Superincido. O.
† ὑπερεξούσιος, Filiusfamilias. E.
ὑπερετέθη, Prorogata fuerint. P.
ὑπερετῶ, Obsequor. O.
ὑπερεύχομαι, Peto.
ὑπερέχω, Exto, Emineo, Excello, Præcello, Exupero, Procello. P. Antecello. O.
ὑπερέχει, Eminet. P. Existit. P.
ὑπερέχων, Exstans, Excellens.
ὑπερημερία.
ὑπερήμερος.
ὑπερησία, Ministerium. O.
ὑπερηφανεῖ, Adrogat. P.
ὑπερηφανεύεσθαι, Insolescere. P.
ὑπερηφανία, Superbia, Fastidia, Fastidium, Fastus, Adrogancia.
ὑπερήφανος, Superbus, Fastidiosus, Adrogans, Superbus. P. Insolentior. P.
ὑπερηφανῶ, Fastidio, Superbio.
ὑπερηφανώομαι, Superbio. O.
† ὑπερθαυμάζω, Admiror.
ὑπέρθεμα, Licitatio. E.
ὑπερθεματίζω, Licitor, Liceor.
τοῦ ὑπερθεματίζειν, Licendi. P.
ὑπερθεματίσαι, Licitare. P.
ὑπερθεματισμὸς, Licitacio, Adjectio, Licitatio. P. Licitatio. S.
† ὑπερθεματιστὴς, Licitator. E. *Litigator.* E.
ὑπερθεματίσωσιν, Licentur. P.
ὑπερθέμενος, Dignatus. P.
ὑπερθεν, Super, Desuper, Superne, Super. P. Supra. P. Superne. P. Desursum. O.
ὑπέρθεσις, Dilacio, Procrastinacio, Crastinacio, Frustracio, Frustracio, Mora, Immora, Cunctacio, Dilatio. P. Crastinatio. P. Perendinatus. S.
ὑπέρθεσιν, Dilationem. P.

ὑπερθετικὰ, Superlativa. P.
ὑπερθετικὸς, Superlativus, Frustrator, Differens.
ὑπέρθημα, Licitatio. E.
ὑπέρθου, Profer.
ὑπέρθυρον, Superlimen. E.
† ὑπέρθωμα, Fulcimentum. P. [ὑπόστρωμα.]
ὑπερίσχυσεν, Superavit. P. Superavit. P.
ὑπεριφανιθεὶς, Spernatus. P.
ὑπέρκειμαι, Supercubo. O.
† ὑπερκλύζει, Elluit. P.
ὑπερκύπτω, Exupero. O.
ὑπέρλαμπρος, Præclarus, Inlustris.
ὑπερμάχομαι, Propugno.
ὑπερμεγέθης, Amplus.
ὑπὲρ μέτρον, Ultra modum.
ὑπέρμετρον, Cumulatum. P. Superpondium. O.
ὑπερνικηθεισῶν, Superatis. P.
ὑπερνικῶ, Exupero.
ὑπέρογκος, ὑπερήφανος, Superbus, Supervacundus, Turgidus. O.
ὑπέρογκος, ὁ παχὺς, Inflatus.
ὕπερον, Pistaculum, Pilum, Pisaculum. P.
ὑπερόπτης, Abrogans. P. Fastidiosus.
ὑπεροπτικὸς, Superspeciosus, Superbus, Fastidiosus.
ὑπεροπτικῶς, Insolenter. P.
ὑπεροραθεὶς, Spernatus. P.
ὑπερορῶ, Præspicio, Despicio, Sperno.
ὑπερορᾷ, Spernit. P.
ὑπεροχὴ, Eminencia, Excellencia, Exuperancia, Fastidia, Eminentia. P. Eximia. P.
ὑπεροψία, Superbia, Despicientia. O.
† ὑπερπεποιθὼς, Præfidens. P.
ὑπερπερισσεύω, Superabundo.
ὑπερπέτομαι, Provolo, as. O.
ὑπερπηδῶ, Transilio.
ὑπερπηδῆσαι, Transalire. P.
† ὑπερπίμπλαμαι, Superimpleo.
ὑπερπίπτω, Supercido. O.
ὑπερπλεονάζω, Exubero, Exabundo, Superabundo.
ὑπερπλεονάζων, Abundans.
† ὑπερπλημμυρεῖ, Superinundat.
† ὑπερπληρῶ, Superimpleo.
† ὑπερπλωτὴς, Supervaganeus. O.
† ὑπερπροθυμοῦμαι, Prægestio. O.
† ὑπέρπυκνος, Prædensus. O.
† ὑπερῤῥέω, Supermeo. O.
ὑπερσάρκωσις, Nævus. O.
† ὑπερσκληρύνω, Præduro, as. O.
† ὑπερσχετικὸν, Superavile. P.
† ὑπερσυντελικὸς, Plusquam-perfectum.
ὑπέρτερος, Superior.
ὑπερτίθεμαι, Procrastino. P. Recrastino. P.
ὑπερτίθεται, Differt. P. Ampliat. P.
ὑπερτίθημι, Differo, Procrastino, Cunctor, Percunctor, Prolato, Distulero.
ὑπὲρ τὸ δέον, Supra modum. P. Supra fas. E.
ὑπὲρ τὸ θεῶν, Supra fas. P.
ὑπὲρ τὸ μέτρον, Supra modum. P.
ὑπέρυθρος, Rubidus. O.
ὑπερυψῶ, Superalto, Exalto.
ὑπερφιλέω, Adamo. O.
ὑπὲρ φόρου δήμου ἐνδεδεμένος, Prædiator. P.
ὑπερφρονῶ, Amplius sapio, Sperno.
ὑπερφυὴς, Ingeniosus, Amplius, Vehemens. O. Ingens. O.
ὑπερχέω, Superfluo, Perfundo.
ὑπερχέων, Refundens.
ὑπέρχομαι, Obrepo. O.
ὑπερῷον, Imperficium, Superficies, Cenaculum. Pergula. P. Cenaculum. P. Pergula. P. Pilum. P.
ὑπερῷαν, Superficies. P.
ὑπέρωρος, Fracidus. O.
ὑπὲρ ὠφελείας, Ex arca. E re. E.
ὑπεστηριγμένος, Suffultus.
ὑπεσχετο, Spopondit. P. Desponderit. E.
ὑπέταξα, Subegi. P.
ὑπέταξας, Domuisti.
ὑπετάξατο, Subegit. P.
ὑπέταξεν, Subegit. P.
ὑπεύθυνος, Obnoxius, Reus, Sons, Nocens, Obnoxius. P. Noxius. E.
ὑπεύθυνοι, Sontes. P.
ὑπεύθυνον ποιῶ, Obligo.
ὑπέχω, ὑπομένω, Sustento, Sustineo.
ὑπήγαγεν, Redegit. P.
ὑπηγάγετο, Subegit. P.
ὑπηγορία, Dictatura, Dictatum, Dictatus, Dictacio.
ὑπηγόρευσα, Recitavi. P.
ὑπηκοὴ, Obœdientia. E.
ὑπήκοος, Subjectus, Obaudiens, Dicto audiens. P. Obœdiens. E.
ὑπήκοοι, Subices. O.
ὑπήνεγκεν, Tetulit. P. Tulit. P. Pertulit. P.
ὑπηρεσία, Ministerium, Officium, Obsequium, Officium. P. Obsequium. S. Ministerium. E.
τῇ ὑπηρεσίᾳ, Officio. P.
ὑπηρέτης, Minister.
ὑπηρέτης, Auctor. P. Auclator. P. Famulus. O. Ministrix. E.
ὑπηρέτης μύθων, Arcanum.
ὑπηρέτης μυστηρίων, Arcanus.
ὑπηρετικὸς, Ministeriarius, Obsequiosus. O.
ὑπηρετὶς, Ministrix. E.
ὑπηρετῶ, Ministro, Obsequor.
ὑπηρετῶν, Obsequiens. P.
ὑπῆρξεν, Provenit, Licuit.
† ὑπήτιον, Subula. P.
ὑπίσχεσις, Pollicitatio. P.
ὑπισχνοῦμαι, Polliceor, Promitto.
ὑποσχνεῖται, Pollicetur. P.
ὕπνος, Somnus, Somnum, Somnus. P. Sopor. O.
ὑπνοφόρος, Somnifer. O.
ὑπνώδης, Somnolentus. O.
ὑπνωτικὸς, Somniculosus. P. Somnosus. P. Somniculosus. O.
ὑπὸ, Sub, Suptus, Supter, Sub. P. Infra. O.
ὑποαίρομαι, Sublevo. O.
ὑποβάλλω, Subicio, Suggero, Submitto, Subdo, Subjugo, Subrogo, Suggero. P. Subjicio. O. Interloquor. O.
ὑποβάλλει, Suggerit. P. Summittit. E.
ὑποβάλῃ, Ingesserit. P.
† ὑποβαστάζω, Subvajulo, Sustento.
† ὑποβαστάζει, Sustenit. P. Sustentat. P.
† ὑποβασταχθέντες, Subverti. P.
† ὑποβεβαμμένος, Subfectus.
ὑποβεβλημένος, Subjectus.
ὑποβλέπομαι, Suspicor, Subvideo, Suspicio.
ὑποβλέπω, Suspecto. O.
ὑποβληθήσεται, Admovebitur. P.
ὑπόβλητος, Subornatus. P.
ὑπόβλητος μάρτυς, Subornatus testis.
† ὑποβοηθεῖ, Suggerit. P.
ὑποβολεὺς, Subjector, Submissor, Monitor. P.
ὑποβολὴ, ἡ ἀναφορὰ πρὸς βασιλέα ἢ ἄρχοντα, Suggestio.
ὑποβολὴ, Submissio.
ὑποβολιμαῖος, Suppositicius, Subditicius, Subditus. P. Subditivus. P. Subditius. O. Suppositius. E. Subpositutius. E.
ὑπόβολος, Pigneratitius. O.
ὑποβρύχιος, Submersus.
† ὑποβυθίζω, Submergo.
ὑπογάστριον, Sumen, Abdumen. P. Abdomen. P.
ὑπόγειος, Subterraneus. O.
† ὑπογελῶ, Subrideo.
ὑπογλώσσιον, Sublingua.
ὑπόγλωσσον, Sublingua. E.
† ὑπογογγύζω, Submisso.
† ὑπογογγυστὴς, Mussitator.
ὑπογραμμὸς, Perscriptum.
ὑπογραφεῖς, Amanuenses. O.
ὑπογραφὴ, Subscripcio, Lineamentum. O.
ὑπογράφω, Subscribo, Subsigno.
ὑπόγυον, Nuper.
ὑποδεδηκὼς, Personatus. O.
ὑποδεδυκὼς, Relicinus. O.
ὑποδεὴς, Subnixus.
ὑπόδειγμα, Exemplum, Exemplar, Formula. P. Judicium. P. Exemplum. P. Documentum. P. Exemplum. S.
ὑποδείκνυμι, Demonstro.
ὑποδεικνύω, Præmonstro. O.
ὑποδεικνύει, Monstrat. P.
† ὑποδείκτης, Monstrator.
† ὑποδέκτης, Susceptor.
† ὑποδέκτης χρυσοῦ, Armiger. P.
† ὑποδεκτήριον, Receptaculum.
† ὑπόδεμα, Perna. P.
ὑποδέννομαι, Calcior. P. [ὑποδέομαι.]
† ὑποδερματίζω, Pelliculo, as. O.
ὑποδερμὶς, Cos. P. Cotis. P.
ὑπόδεσις der ἀγροικικὸν, Soccus. S.
† ὑποδεσμῶ, Calcio.
ὑποδέχομαι, Suscipio, Excipio, Recepto, as. O.
ὑποδέχεται, Suscipit. P.
ὑποδεχθὲν, Conceptum. P.
ὑποδέω, Caloco. O. Subligo, as. O.
ὑπόδημα, Caliga, Calciamentum, Calcius, Calceus. P. Calceamentum. O.
ὑπόδημα συγκλητικὸν, Cothurnus. S.
ὑποδήματα, Talaria.
ὑποδήματα γυναικεῖα σκηνικὰ, Bache. P.
† ὑποδηματάριος, Calciamentarius, Caligarius.
ὑποδηματοράφος, Sutor.
ὑπόδησον, Calcia.
ὑποδιαίρεσις, Subdivisio.
Ὑποδιαστολὴ, Separacio.
Ὑπόδικος, Reus, Obnoxius. O.
† Ὑποδιπλῶ, Duplico.
ὑποδοχεὺς, Susceptor. P. Receptor. P.
Ὑποδοχὴ, Suscepcio.
Ὑποδρομὴ, Subcursio.
Ὑποδύομαι, ὑπεισέρχομαι, Subeo, Subeo. O. Insi-

nuo. O.
ὑπόδυσις, Submersio.
ὑποδύτης, Subucula. P. Subvicula. P. Subula. E.
'Υποζευγνύω, Subjungo.
ὑποζύγιον, Jumentum, Subjugium, Veterina bestia.
ὑποζύγιος, Subjugalis. O.
'Υπόζωμα, Subcinctum, Succinctum. P. Semicinctum. O.
† ὑποζώνη, Cingula. P.
† ὑποζώνιον, Præcinctorium.
ὑποζωννύω, Subcingo.
ὑπὸ ζώων τετραπόδων ἀγωγὴ, Quadrupedaria. E.
'Υπόθεμα, Subpositorium.
ὑπόθεσις, Argumentum, Causa, Controversia. P. Argumentum. P. Argumentum. S.
ὑποθέσθαι, Obligare. P.
ὑποθήκη, Ypotheca, Obligatus, Obligacio, Fiducia, Obligatio. P. Fiducia. P.
τὴν ὑποθήκην, Suppositionem. P.
† ὑποθηκιμαῖος, Fiduciarius.
ὑποθητήριον, Subposturium. E.
ὑπόθημα, Subposturium. E.
ὑποθυμίασις, Suffitio. P.
ὑποθυμιάω, Suffio. O.
ὑποθυμιῶτες, Suffitores. O.
ὑποίσω, Perfero.
ὑποκαθαίρω, Subluco, as. O.
ὑποκάθημαι, Subsideo.
ὑποκαθεσθῆναι, Subsidere. P.
ὑποκάθισον, Subside. E.
ὑποκαθίστημι, Substituo.
ὑποκαίω, Succendo, Sucuro.
ὑποκαπνίζω, Subfumo.
† ὑποκαστεῖν, Oblicare. E.
ὑποκατασταθέντες, Substituti. P.
† ὑποκατάστασις, Substitucio.
ὑποκατασθέντες, Suffecti. P.
ὑποκατάστατος, Substitutus, Subrogatus judex, Obstinatus. P.
ὑποκατέστησεν, Substituit. P.
ὑποκάτω, Infra, Supter, Subter. P. Subtus. P.
ὑπόκαυσις, Subustio, Calefactio.
† ὑποκαῦστρα, Fornax.
ὑπόκειμαι, Subnior. O. Succubo. O.
ὑποκείμενος, Subpositus.
ὑποκειμένη, Obligata. P.
ὑποκείμενον, Nexum. P. Objectum. O.
ὑποκεισομένην, Feriendum. P.
† ὑποκεντῶ, Pungo, Pusiugo.
† ὑπόκλυσις, Subluvies.
† ὑποκοίλιον, Submen, Subventrile, Abdomen. P.
† ὑποκοίλιον προβάτου, Subvellamen.
† ὑποκόλαμμα, Substio. P. Subsumen. P. Subsutio. P.
ὑποκορισμὸς, Deminucio, Deminutio. P.
ὑποκοριστικῶς, Deminutive.
† ὑποκουφίζω, Sublevo.
ὑπόκουφος, Sublevis.
ὑποκρίνομαι, Dissimulo.
ὑποκρίνονται, Dissimulant. P.
ὑπόκρισις, Dissimulacio, Pronununtia. P. Pronuntiatio. E.
ὑποκριτὴς, Ypocrita, Dissimulator, Simulator, Secundarius, Subdiga. P. Ludius. O.
ὑποκριτικὰ, Subdola. P.
ὑποκριτικὸς, Simulatus. P. Actuosus. O. Histrionicus. O.
ὑποκύπτω, Conquinisco.
† ὑποκυρτοῦν, Oblicare. E.
ὑπόκωφος, Subsurdus, Surdaster. O.
ὑπολάβωσιν, Duxerint. P.
ὑπολαῖς, Curruca. O.
ὑπολαμβάνω, Existimo, Reor, Arbitror, Opinor, Autumo.
ὑπολαμβάνει, Existimat. P. Æstimat. P.
ὑπολαμβάνουσιν, Existimant.
ὑπολείπομαι, Existimant. P.
ὑπόλευκος, Subalbus, Albidus. O.
† ὑπολήγουσα, Declinatio. E.
ὑπολήνιον, Vinarius, Torcularium.
† ὑπολήνιος, Torcularius. O.
† ὑποληπτικὸς, Suspiciosus. O.
ὑπόληψις, Opinio, Existimacio, Opinio. P.
† ὑπολισθαίνω, Sublabor. O.
† ὑπόλιτος, Temniculus. O.
ὑπολογηθέντων, Deductis. P.
ὑπολογίζομαι, Reputo.
† ὑπολογιμαῖος, Subditivus. P.
ὑπόλοιπον, Reliquum, Residuum. P.
ὑπόλοιπος, Residuus. P.
ὑπολύομαι, Discalcior, Excalcior.
ὑπόλυσον, Excalcia.
ὑπολύω, Decalcio.
† ὑπομαζίδιοι, Subrumi. O.
† ὑπομάσχαλον, Lateralium.
† ὑπόμαυρος, Obscurus, Subluculus.
ὑπομειδιάω, Subrideo. O.
ὑπομειδιῶ, Subrideo.
ὑπομεῖναι, Tolerare. P.
† ὑπομενητέα, Subeunda. P.
† ὑπομενητικὸς, Perpessicius, Tolerans, Paciens.
ὑπομένω, Tollero, Fero, Passo, Sustineo, Pacior, Perpesso, Perfero, Tolero. O.
ὑπομένω τὸν κάματον, Patiens sum laboris. P.
ὑπομένει, Tolerat. P. Durat. P. Sustenit. P. Patitur. P. Perpetitur. P. Perseverat. P.
ὑπομιμνήσκω, Admoneo, Moneo, Comminisco, Præmoneo. O.
ὑπομιμνήσκει, Convenit. P. Monet. P.
ὑπόμνημα, Commentarium, Actum, Commentum, Commentarius. P. Commentarium. P.
ὑπομνήματα, Gesta. P. Annales. O. Gesta avita. E. Habita. E.
ὑπομνηματίζω, Admonefacio, Commentor.
ὑπομνηματιστὴς, Commentarius, Commentator.
ὑπομνηματογράφος, Actuarius, Memoralius.
ὑπόμνησις, Admonitus, Admonicio, Monitus, Monicio, Monitus. S.
ὑπόμνησον, Commemora, Memora.
ὑπομνηστικὸν, Commonitorium, Commentarium. P.
ὑπομενεῖ, Perseverantia. P.
ὑπομονὴ, Paciencia, Tolerancia, Patientia. P.
† ὑπόμυξις, τὸ μέσον τῶν μυκτήρων, Cartilago, Cartilago. E.
† ὑπονευρίζω, Subnervo. O.
ὑπονέφελον, Nubilum.
† ὑπονέφιον, Nubilarium. O.
† ὑπονοητὴς, Suspiciosus.
† ὑπονόθευσις, Solicitacio.
† ὑπονοθευτὴς, Seductor, Solicitator.
† ὑπονοθεύω, Solicito, Seduco, Inlicio, Sollicito. P. Seduco. P.
† ὑπονοθεύσειεν, Sollicitaret. P.
† ὑπονοθεύειν, Sollicitare. E.
ὑπόνοια, Suspicio, Opinio, Suspicio. P.
ὑπόνομος, Amara, Cloaca, Cubiculus, Cuniculus. P. Cloaca. P. Cloaca. S. Camara. E.
ὑπόνομοι, Tubi. P.
ὑπονόστησις, Recessus.
ὑπονοῶ, Suspicor, Conicio.
ὑπόξανθος, Rubeus.
ὑποξύω, Subrado.
† ὑποπαραιτεῖται, Prorogat. P.
† ὑποπάτριος, Filius familias.
† ὑποπλέκω, Subnecto. O.
ὑποπίπτω, Subcumbo.
ὑποπόδιον, Scabellum, Subsellium, Scamillum, Subpositorium, Scabillum. P. Astrama. P. Suppedaneum. O. Sabellum. E.
ὑποπόδια, Subsellia. O.
ὑπόπτερος, Pennatus. O.
ὑποπτεύω, Suspicor.
ὑποπτεύειν, Suspicari. P.
† ὑπόπτιλλος, Sublippus.
ὕποπτος, Suspectus, Suspiciosus, Suspectus. P. Suspecta. E.
† ὑποπύρομαι, Fumifico.
ὑπόπυῤῥος, Rufus.
† 'Υποράπτω, Subsarcio.
† ὑποράπτω οἰκοδομὴν, Substruo, Resarcio.
† ὑποραφὴ, Plicatura, Resarcinacio, Subsutio. P.
† ὑποῤῥαφαὶ, Subrucciones. P.
† ὑποῤῥαφθαι, Sarta tecta. P. [† ὑποῤῥαφίαι, Vulc.]
'Υπορέον, Destillans, Substillum.
† 'Υπορθῶ, Erigo, Subrigo, Fulcio.
† ὑπορθοῖ, Subrigit. P. Fulcit. P.
† ὑπόρθωμα, Fulcimentum, Pedamentum.
'Υποῤῥέω, Subfluo.
ὑποῤῥιπτέω, Subjecto, as. O.
'Υπορύσσω, Effodio, Subruo, Subrugo. P.
ὑποσαρκίδιος, Subcutaneus. O. Intercutaneus. O.
ὑποσείω, Succutio. O.
'Υποσημειοῦμαι, Adumbro, Designo.
† ὑποσημείωσις, Subnotacio.
'Υπόσιμος, Subsimus.
ὑποσκάζει, Vacillat. P.
'Υποσκελίζω, Subplanto, Supplanto. O.
ὑποσκελίζει, Supplantat. P.
† 'Υποσκευὴ, Substructio.
† 'Υποσκότεινος, Obscurus, Subluculus.
'Υποσπῶ, Subvello.
ὑποσπᾷ, Subtrahit. P.
'Υπόσπονδος, Federatus, Federatus. P.
† 'Υποστάζω, Substillo.
† ὑποστάθμη, Fax. O.
ὑποσταίη, Extiterit. P.
'Υπόστασις, Substancia, Facultas, Substantia. P.
ὑπόστασιν, Substantiam. P.
ὑπόστασις ἐλαίου, Fraces, Feces.
ὑπόστασις ἴδια, Census suus. E.
† ὑποστατέα, Subeunda. P.
† 'Υπόστεγον, Grunda, Sug-

grunda, Subrunda. E.
Ὑποστέλλομαι, λανθάνω, Delitesco.
ὑποστέλλομαι, Formido, as. O. Devito. O.
Ὑποστήριγμα, Fulcrum.
ὑποστηρίζω, Fulcio, Subfulcio.
ὑποστηρίζει, Subfulcit. P. Subrigit. P.
Ὑποστιγμὴ, Substinctio.
† Ὑπόστραβος, Lippus, Strabus.
ὑποστρέφεται, Revertitur. E.
Ὑποστρέφω, Redeo, Revertor.
ὑποστρέφει, Revertitur. P. Redit. P.
ὑποστρέψει, Recedet. P.
ὑπόστροφα, Rediviva. P.
ὑποστροφὴ, Reditus, Regressus.
ὑπόστροφοι, Reduces. P.
Ὑπόστρωμα, Fulcimentum, Substratorium. E.
ὑποστρωννύω, Substerno, Prosterno.
Ὑποσύρω, Subtraho.
Ὑποσφίγγω, Substringo.
Ὑποσφραγίζω, Subsigno.
ὑπόσχεσις, Promissio.
† ὑποσωρέω, Suggero. P.
ὑποταγὴ, Supposicio, Subjectio, Subditus.
ὑποτακτικὰ, Subjunctiva. P.
ὑποτακτικὸν, Subjunctivum.
ὑποτάσσομαι, Subdor, Subjaceo.
ὑποτάσσω, Subicio, Subdo, Subjugo. P. Subegi. P.
ὑποτάσσει, Condicit. P. Contundit. P.
ὑποτάττεται, Subigit. P.
ὑποτάττω, Subdo. O.
ὑποτάττει, Supponit. E.
ὑποτεθειμένος, Suppositus. P.
ὑποτεθεῖσαν, Obligatam. P.
ὑποτελὴς, Tributarius, Tributarius. O. Stipendiarius. O.
ὑποτεταγμένος, Subjectus, Subjectus. E.
ὑποτεταγμένων, Subjectorum. P.
ὑποτέμνομαι, Intercipio. O.
ὑποτέμνω, Succido, Præseco. O. Præcido. O. Succido. O.
ὑποτεσσις, Focum. E.
ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ πατρὸς, In sacris Patris. E.
ὑπὸ τὴν κλίνην, Subtus lectum.
ὑπὸ τὴν θάλασσαν, Supter mare.
ὑποτίθεμαι, Pignero. O.
ὑποτίθεται, Fiduciat. P.
ὑποτιθέμενος, Fiduciatus. P.
ὑποτίθημι, ἐπὶ ἐνεχύρου, Obligo.
ὑποτίθημι, Subpono.
ὑποτιμάω, Suborno. O.
ὑποτονθορίζω, Murmurillo. O.
ὑποτρέφω, Subalo.
ὑποτρέχω, Subcurro.
ὑπότριμμα, Moretum.
ὑποτυποῦν, Informare. O.
ὑποτυπόω, Præfiguro. O.
ὑποτύπωσις, Disposicio, Deformacio.
ὑπόϋγρον, Subhumidum.
ὕπουλα, Subdola. P.
ὑπουλὴ, Subgingivæ. E.
ὕπουλος, Subdolus.
ὑπουργὸς, Minister.
ὑπουργῶ, Ministro, Subservio, Suppeditor, Suggero. P.
ὑπουργεῖ, Supparat. P.
† ὑπουρὶς, Postillena. O.
ὑποφέρομαι, Labasco, Labo. O.
Ὑποφέρω, Perfero, Subfero, Suffero. O. Sustineo. O.
ὑποφήτης, Interpres. O. Præsagus. O.
† ὑποφθείρω, Corrumpo.
† ὑποφθορεὺς, Corruptor.
† ὑπόφορος, Tributarius.
† ὑποφυγὴ, Superfugium. P.
ὑποφύομαι, Suborior. O.
† ὑποφυτεύω, Subsero. O.
† ὑποχαλκόω, Subæro. O.
† ὑποχάρτωσις, Tectoria.
ὑπὸ χεῖρα, Sub manum. P. Subinde. P.
ὑποχείριος, Subjectus.
† ὑποχεὺς, Trulla. E.
ὑποχίτων, Subcula. O.
ὑπόχλωρος, Luteus.
ὑποχόνδρια, hæc Præcordia, singularia non habet, Præcordia. P.
ὑποχορηγῶ, Subministro, Suggero. P.
ὑποχορηγούμεθα, Suppeditamus. P.
ὑπόχρεως, Obligatus. P. Ærarius. P. Obæratus. O.
ὑποχρίω, Sublino, is. O.
ὑπόχρυσος, Subaurata. E.
ὑπόχυσις, Subfusio, Suffusio. P.
† ὑποχωλεύει, Vacillat. P.
ὑποχωρεῖ, Retractat. P. Decedit, & Discedit. P. Cessat. P.
ὑποχώρησις, Secessus, Recessio, Successus. P. Secessus. P.
ὑποχωρῶ, Recedo, Cedo.
† ὑποψηφιστὴς, Subputator, Calculacio.
ὑποψία, Suspicio, Opinio, Suspicio. P. Suspicio, onis. O.
ὑπόψυχρος, Frigidulus. O.
† ὑποώπιος, Lucidus. O.
ὑπτιάζω, Supino, Resupino.
ὕπτιος, Supinus, Resupinus, Supinus. P.
ὑπωπιασθεὶς, Suggilatus. P.
ὑπωπιασθεὶς, Subgillatus. P.
ὑπωπιασμὸς, Suggellacio.
ὑπωπιασμὸς, Suggillatio. P.
ὑπώπια ποιεῖ, Suggillat. P.
ὑπώπιον, Suggella.
ὑπωπιάζω, Suggillo. O.
† ὕπωρια, Cilia. P.
ὑπωταγέντα, Subjecta. P.
ὗς, Sus.
ὗς, Scropha. O.
† ὑσίον, Vimen.
† ὑσιοπλόκος, Vietor.
ὕσπληγξ, Transenna. S.
ὑσσὸς, τὸ ἀκόντιον, Pilum.
ὑσσὸς, *Pilus*. E.
τὰ ὕστατα, Postremo. O.
ὕστατον, Infimum. P.
Ὕστατος, Novissimus, Postremus, Supremus. P. Imus. P. Ultimus. O.
ὑστέρα, Vulva. O. Cunnus. O.
ὑστέρα τύχη, Infima sors. E.
τῇ ὑστεραίᾳ, Postridie. O.
οἱ † ὑστερεύοντες, Infimates. O.
ὑστερέω, Postero, as. O.
ὑστέρησεν, Defuit. P.
ὕστερον, Posterius, Posterus. O. Postmodum. O.
ὑστερόπρωτον, Præposterum. P.
ὕστερος, Posterior.
† ὑστερογονία, Posteritas.
† ὑστερογονίας, Posteritatis. P.
ὑστερῶ, desum.
ὑστερεῖ, Deest. P.
ὕτνον, Tuber. [ὕδνον.]
ὑφαίνω, Texo, Detexo. P.
ὑφαίνει, Texit. P.
ὑφαιροῦμαι, Demo, Detraho, Aufero, Intercipio, Sublego, gis. O.
ὑφαιρεῖται, Intercepit. P. Subripit. P.
ὑφαιρεῖ, Demit. P.
ὑφαιρεθέντων, Deductis. P.
ὑφαίρεσις, Detractio, Dempcio.
† ὑφάλλομαι, Subsilio. O.
ὕφαλος πέτρα, Latens saxum.
ὑφαντὴς, Contextus, Textor, Plumarius, subst. O.
ὑφαντὸν, Textum, Textile. E.
ὑφαντὸς. Textilis. O.
ὑφάντρια, Textrix, Textrix. P.
ὑφάπτω, Subcendo.
ὑφάπτει, Succendit. P.
ὑφαρπάζω, Subripio, Usurpo, Surripio. O.
ὑφαρπάζει, Deripit. P.
ὑφαρπάσῃ, Præsumat. P.
† ὑφάρπασις, Usurpatio. P.
ὑπαρπίζω, Subripio. O.
ὕφασμα, Textura, Textura. O.
ὑφάσματα ἀράχνης, Cases huates iares, pluraliter tantum declinabitur.
ὑφασμένον, Textum.
ὑφειμένος, Nixus. P.
† ὑφειμένως, Summisse. P.
ὑφ' ἑκάστου, A quoque, A singulo.
ὕφελε, Deme, Deme. P.
† ὑφελκύσῃ, Subtraxerit. P.
† ὑφελκυσμὸς, Subtractio.
ὑφέλκω, Subtraho.
ὑφέλκει, Decedit, & Discedit. P.
† ὑφὲν, Una, Adunitas.
Ὑφέξει δίκην, Luet penam.
Ὑφέρπω, Subrepo.
ὑφ' ἑτέρων, Ab aliis. P.
Ὑφὴ, Textura, Textus. S.
ἡ ὑφὴ τοῦ πράγματος, Lineamenta causæ. P.
ἡ Ὑφὴ, τάξις, hic Tenor. S.
ὑφηγεῖται, Præsipitur. P.
Ὑφίσταμαι, Subsisto, Subsideo, Substo. O.
ὑφορβὸς, Subulcus. O.
ὑφορύττω, Subruo. O.
ὑφορῶμαι, Vereor. P.
Ὕφος, Textura, Suggestum. P. Contextus, Contextus. P.
ὑφοσπευσεις, Astautus. P.
Ὑφυγρὸς, Subumidus.
Ὑψηλὸς, Amplus, Celsus, Altus, Arduus, Summus, Excelsus. P. Altus. P. Sublimis. P. Celsus. P. Æditus. O. Cælsus. O. Excellens. O.
ὑψηλὸν, Arduum. P. Altum. E.
ὑψηλότατον, Amplificum, Excelsum. P.
ὑψηλότατος, Præcelsus, Altissimus.
ὑψηλότερον, Altius. P.
† ὑψηλότης, Excelsitas, Eminentia. P.
† ὑψηλοπετὴς, Præpes, Inlustris. P.
ὑψηλῶς, Adcline. P.
ὑψιβρεμέτης, Altisonans. O.
ὑψιπέτης, Altivolans. O.
ὑψιπετὴς, Sublimis. P.
ὕψιστος, Excelsus, Amplus, Arduus, Celsus, Summus, Supremus, Altissimus, Altissimus. P. Summus. O.
ὕψοθεν ἀπέβλεψεν, Despexit. P.
ὕψος, Altitudo, Amplitudo, Altitudo. P.
ὑψῶ, Alto, Amplo, Exalto, Sublimo. P. Tollo. O.
ὑψοῖ, Extollit. P.
ὑψωθεὶς, Elatus. P.
ὑψωθήσεται, Exorietur. P.

ὕψωσις, Exaltacio.

Ὕω, Pluo.

Φ

φάβα, Faberræ. P. Faba. S.

† φάβατος, Fabatrum. P.

Φαγεῖν, Comedere, Esse, Manducare.

φάγος, Edax, Edo, onis. O. Mando, onis, ucus. O.

φάγρος, ἰχθὺς, Dentatus, Barbulus. P. Puellius. P. Dentex. P. Dentatus. P.

φάγω, Comedo. O.

φαεινὸς, Lucidus. O.

Φαιδρὸς, Letus, Faustus, Festus, Hilaris. O. Lætus. O.

φαιδρότης, Festivitas.

φαιδρύνω, Læto, as. O. Hilaro. O.

† φαιλόνη, Pinnula. E. [φαινόλη, Penula, Vulc.]

φαιλος, Parciosus. E. [φειδωλὸς, Vulc.]

Φαίνεσθαι, Videri, Pollere. P.

φαινόλη, Lacerna. O. Penula. O.

Φαινόλης, τὸ φελόνιον, Penula.

† φαινολοθήκη, Penularium. O.

φαίνομαι, Appareo, Appareo. O.

φαίνεται, Panditur, Ostenditur. P. Videtur. P. Apparet. P. Paret. P. Intimatur. E.

φαίνεταί μοὶ, Videtur mihi. P.

φαινόμεθα, Dinoscimur. P.

φαίνω, Luceo, Adluceo.

φαίνει, Adlucet. P.

φαίνων, Lucens. O.

† Φαιὸν, Pulla, Æguptium. P. Pullum. P.

† φαιὸς, Aquilus, Pullus, la, lum. O. Fuscus. O.

φαιτάω, Celebro. O. [φοιτάω.]

φακαρις, Fulica. P. [† φαλακρὶς, Vulc.]

Φακὴ, Lens, Lenticula, Lens, lentis. S. Lenticla. E.

φακῆ, Lens, tis, cula. O.

φακοειδὴς, Lenticularis, re. O.

φακοὶ, Lentigines. E.

φακὸς, Lentis, Lentigo. O. Lens. P.

φακὸς προσώπου, Nævus. P.

† φάκοψις, Lentiginosus, Sparso ore, Lentiginosus. P.

† φακτης, Percussor. P. [† σφάκτης, Vulc.]

Φάλαγξ, Legio, Acies, Legio. P. Valnus. P. Cohors. P. Internodium. O. Tarantula. O.

Φαλάκρα, Calvaria, Calvarium. S. Calvities, tium. O.

† φαλακράω, Calveo, es. O.

φαλακρὸς, Calvus, Calvus. P.

φαλακροῦμαι, Decalvo.

φαλακροῦσθαι, Calvescere. O.

φαλακρόω, Calvo, as. O.

φάλαρα, Phalera. P.

Φαλὸς, Habus.

φανεὶς, Pollens. P.

Φανερὸς, Apertus, Certus, Manifestus, Evidens, Evidens. P. Evidens. P. Clarum. P.

φανερὸν, Manifestum. P.

φανερόν ἐστιν, Patet. P. Constat. P.

† φανεροποίησις, Declaracio, Manifestacio.

† φανεροποιῆσαι, Cerciorare.

φανεροῦμαι, Claresco, Manifestor, Patefio.

φανερόω, Manifesto. O. Propalo, as. O.

φανερῶ, Manifesto, Inlustro, Declaro, Pando. P.

φανεροῖ, Declarat. P. Insinuat. E.

φανερωθείη, Inluxerit. P.

φανερωθέντα, Designatum. P.

φανερωθέντες, Expressi. P.

φανερῶς, Aperte, Palam, Evidenter, Aperte. P. Evidenter. P. Palam. P. Aperte. P. Providenter. P. Clare. P. Disceptim. P.

φανερῶσαι, Intimare. P. Declarare. P.

† φανέρωσις, Declaracio, Manifestacio, Ventilacio.

ἡ † Φανέρωσις, Insinuatio. E.

* φανερώτερον, Evidentius. P.

φανῇ, Constiterit. P. Extiterit. P.

φανήσομαι, Perspiciam. P.

φανήσεται, Extiterit. P.

† φάνναι, Apinæ. E. [Ἀφάνναι, Du-Cang.]

† φάννας, Apinæ. P.

† φανὸν, Lanterna. E. [φανίον.]

φανὸς, Laterna, Lanterna. P. Laterna. S. Laterna. O. Candela. E.

φαντάζομαι, Imaginor.

φαντασία, Vana visio, Imago, Vanitas, Visio, Visio. P. Visibilitas. P.

φάντασμα, Larva, Visio vana, Ostentum, Ostentum. P. Prodigium. P. Vorago. S.

Φάραγξ, Vallis, Aucria, Convallis, Vallis. P. Cumulus, Collis. P. Convallis. P.

φάραγγες, Valles. P.

† Φαρία, Isis. E.

Φαρμακεία, Veneficium.

φαρμακεὺς, Venenarius. P.

† φαρμακικὸς, Medicamentarius. O.

φάρμακον θανάσιμον, Venenum mortiferum, Veneficium. O.

φάρμακα, Venena. P.

φάρμακον, θεραπεία, Medicamentum, Medicamentum. P. Medicamen. E.

φάρμακοβου, ἐν τοῖς κολικοῖς, καὶ β. τεωργικῶν, Cicuta. P. [Gl. L. G. φάρμακον ἐν τοῖς Βουκολικοῖς καὶ β' Γεωργικῶν.]

φάρμακον πρὸς ῥυτίδας, Tentipellium. P.

φάρμακα, Pigmenta. O.

φαρμακοποιὸς, Venenarius. O.

φαρμακοπώλης, Aconitarius, Pigmentarius, Pigmentarius. O.

φαρμακὸς, Maleficus, Veneficus, Veneficus. P.

φαρμακουγυνη, Venefica. P. [φαρμακὸς γυνὴ, Vulc.]

† φάρμαξις, Veneficium. S.

φαρμάσσω, Veneno.

φᾶρος, Pallium. E.

φάρσος, Velamen. P.

† φαρσοφόρος, Signifer, Vexillarius.

Φάρυγξ, Faucis, Gula. P. Guttur. P. Faux. S. Faux. O.

φάρυγγες, Fauces, Fauces. P.

† φάσηλοι, Phaseli. P.

† Φάσιλος, ὄσπριον, Fasilus.

Φάσις, Nuncius, Responsio.

† Φασκία, παρὰ τοῖς παλαιοῖς † ταινία, Fascia.

Φάσκω, Aio.

Φάσμα, Mostellum, Muscellum. E.

φάσματα, Spectra. O.

Φάσσα, Palumbus, Palumbes, Palumbis. P.

φασσοφόνος, Palumbarius. O.

φάτις, Famen. O.

Φάτνη, Presepe, Presepium, Præsepia. P. Præsepium. P. Præsepe. S.

φάτνωμα, Mandibulum. P.

φατρία, Decuria. P.

φάτται, Palumbes. O.

† φάττιον, Palumbula. O.

Φαῦλος, Pravus, Pravus. P. Partiosus. E. Malus, adject. O.

τοὺς φαύλους, Nequissimos. P.

φέγγω, Luceo. O.

φείδομαι σοῦ, Parcivi, quod est. P.

φείδομαι, Parco. O.

φείδεται, Temperat. P. Parcit. P.

φειδόμενος, Malignus. O.

φειδὼ, Parsimonia. O.

Φειδωλία, Parsio, Parsimonia. P.

φειδωλὸς, Parcus, Tenax, Abstinens.

φειδωλότατος, Perparcus, Parcissimus, Tenacissimus.

† φειδωλῶς, Parce.

φεῖσαι, Parce.

† φεκις, Saxatiles. E. [φύκος, vel φυκίδες, Du-Cang.]

Φελλὸς, Cortex, Suber, Cortex. P. Suber. P. Cortix. E.

Φεναχίζω, Fallo.

† φεναχισταὶ, Impostores. O.

Φέρε, Adfer.

φέρετρον, Capulus. E.

φέρνη, Dos, Dos. P.

φέρομαι, Feror, Mereo, or. O.

Φερσεφόνη, Proserpina. E.

φέρω, κομίζω, Porto.

φέρω, ὑπομένω, Fero, Tolero. O.

φέρει, Flagurrit. P.

Φεῦ, Eu, Va, Ha, Heu. P.

φεύγω, Fugio, Exulo. O. Pedem struo. E.

φεύγει, Pedem struit. P.

φευκτὸς, Fugitivosus.

† φεῦλος, Favum. E. [φλέως, fagum, vel φηγὸς, fagus, Vulc.]

† φευτικὸς, Fugax. O. [φευκτικός.]

Φηγὸς, Fagus, Esculus.

φηγὸς † βαλανοφόρος, Æsculus. P.

† φηγὼν, Æsculetum. S.

Φήμη, Fama, Opinio, Rumor, Fama. P. Celebritas. P. Omen. O.

φημὶ, Aio, Inquo, Inquam. P. Inquio. O. Adjudico. E.

φησὶ, Inquit. P.

φημίζω, Vulgo, Adrumo, Conrumo, Ominor. O.

φημίζει, Celebrat. P.

φήνη, Ossifraga. O. Sanqualis. O. Fulica. E.

Φθάνω, καταλαμβάνω, Prævenio, Occupo, Adtingo, Anteverto. O.

φθάνει, Attingit. P. Prævenit. P. Occurrit. P. Attingit. P.

φθάνειν, Prævenire. O.

φθάνω, παραγίνομαι, Pervenio.
Φθαρὲν, Corruptum, Ruptum. P.
φθαρῆναι, Convelli.
φθαρτὸς, Corruptus.
Φθέγγομαι, Loquor, Exprimo.
Φθεινόπωρον, Autumnum, Agriponuum, pluralia non habent.
φθεινοπωρινὴ, Autumnalis.
φθείνω, Tabeo, Tabesco.
Φθεὶρ, Peduculus.
† φθειράριος, ἐπὶ ἀλόγου ζώου, Ricinosus.
† φθειράφιος, Peduculosus.
φθεὶρ, ἤγουν κρότων, Ricinus.
φθειρίασις, Peduculacio, Pediculacio. S.
φθεὶρ σίτου, Curculio.
φθειρίζω, Pediculo.
φθειρίζει, Peduclat. E.
† φθειρικὸς, Pedicularis. O.
φθειριῶν, Pediculosus. O.
φθείρομαι, Pereo. O.
Φθείρω, Corrumpo.
Φθείρω παρθένον, Stupro, Vicio.
φθείρει, Vitiat. P.
φθίνει, Tabescit. P.
φθινόπωρον, Autumnus. S.
Φθεῖσις, Tabes, Lues.
φθισικὸς, Tabidus. P. Veternosus, Tabificus. O.
φθίσις, Somnium. P. Veternum. S.
φθόγγος, Vocis sonus.
Φθόη, Libor, Libus.
Φθονερὸς, Invidiosus, Invidus. P.
φθονέω, Invideo. O.
Φθόνος, Invidia, Invidia. P. Livor. P. Invidentia, Invidia. O.
Φθονῶ, Invideo, Fascino.
φθονοῦσιν, Invident. P.
Φθορὰ, Pestis, Lues, Corrupcio, Corruptela, Calamitas, Pestis. P. Stuprum. P. Pestilentia, Lues. P. Corruptela. S. Compressus. S. Stuprum. S.
φθορὰ παρθένου καὶ ἄῤῥενος καὶ χήρας, Stuprum.
φθορεὺς, Corruptor, Corruptor. P.
φθορεὺς παρθένου, Viciator.
Φιάλη, Patera, Fiala, Patera. P. Patina. E.
† φιαλοειδὲς, Baciola. S.
Φίβλα, Fibula.
† φιβλίον, Fibula. P.
φιγι διατάγματα, Edicta. E.
* φιδε * φειδῶ, Parsimonium. S.
† φίπολος, Hariolus. E. [† φοιβοπόλος.]
† φιλάγαθος, Benignus, Benignus. P.
φιλάδελφος, Carus fratri.
† φιλαδέλφως, Fraterne. O.
φιλαίματος, Sanguinarius. O.
φιλαίτιος, Querulus.
φιλαναλωτὴς, Sumptuosus. O.
φιλάνθρωπος, Humanus, Clemens, Humanus. P. Clemens. P.
φιλανθρωπία, Humanitas, Clemencia, Indulgencia, Clemencia. P. Indulgentia. S.
† φιλανθρώπιον, Indulgentia. S. Salarium. E.
φιλάνθρωπον, Salialium. P.
φιλάπλους, Incautus. O.
φιλάργυρος, Avarus, Cupidus, Avarus & Avara. P.
φιλαργυρία, Avaricia, Aviditas, Avaritia. P.
φιλαρχαῖος, Antiquarius. O.
φιλαρχία, Ambitus. S.
φίλαρχος, Ambiciosus.
φίλεργος, Gnavus. O. Navus. O.
φιλέρημος, Solivagus. O.
φίλερις, Pertinax. P.
† φιλέριστος, Pertinax. P.
φιλέω, Savior. O. Soleo, les. O. Suavior. O.
φιλεῖ, Solet. O. Adamat. P. Amat. E.
φίλη, Amica.
φιληγις, Diligis. P. [φιλεῖς, Vulc.]
φιλήδονος, Obscænus. P. Voluptuosus. O.
φιλήκοος, Attentus.
† φιληκόως, Attente. O.
φίλημα, Osculum, Basium, Osculum. P. Basium. P. Suavium. O. Basia. O.
φίλημα βασιλικὸν, Labratum. P.
φίλημα ἑταιρικὸν, Suavium. P.
φίλημα ἐρωτικὸν, Basium.
φιλητὴς, Basiator, Amator.
φιλητὸς, Amabilis.
φιλήσω, Amabo. P.
φιλία, Amicicia, Amicitia. S. Amor. P.
φιλικὸς, Amicabilis, Amatorius, a, um. O.
φιλικῶς, Amatorie. O. Amanter. O.
† φίλιτρον, Amatorium. P. [φίλτρον, Du-Cang.]
φιλογύνης, Mulieratus. O. Mulierosus. O.
φιλόδικος, Litigiosus. O.
φιλόδουλος, Amator servorum.
φίλοινος, Vinosus.
φιλόκαλος, Mundus, Politus, Elegans. O.
φιλοκαλία, Elegans. O.
φιλοκαλῶ, Polio, Mundo, Verro.
φιλοκερδεῖς, Lucriones. O.
φιλοκερδὴς, Circulatrix. O.
†. φιλόκουρος, Attonsus. P.
φιλολόγος, Amator verborum, Studiosus.
φιλόλογος, Disertus. P.
† φιλολοιδορία, Dicacitas. O.
† φιλομήλη, Acredula. O.
φιλονεικεῖ, Conpetit. P. Altercatur. P. Conpetit. P.
φιλονεικεῖν, Certare. P.
φιλονεικία, Pertinacia. P. Conpetitio. P. Jurgium. O. Contentio. E.
φιλόνεικος, Contenciosus, Altercator.
φιλόνεικος, Pervicax. P. Pertinax. P. Contentiosus. P. Jurgiosus. P.
φιλονεικοῦμεν, Intendimus. P.
φιλονεικοῦντος, Altercante, Contendente. P.
φιλονεικοῦσιν, Confligunt. P.
φιλονικία, Jurgium, Certamen, Contencio, Certacio.
† φιλονικηδὸν, Certatim.
φιλονίκως, Certatim.
φιλονικῶ, Certo, Certamino, Contendo, Altercor.
φιλονιν, βεριμ, Lucerna. S.
φιλοξαι, Munus. P.
† φιλόξενος, Hospitalis, Hospitalis. P.
† φιλοξενία, Hospitalitas, Hospitalitas. O.
φιλόπαις, Puerarius.
φιλοπευστεῖ, Sciscitatur. P. Percontatur. P.
† φιλοπεύστης, Sciscitator.
φιλοποιεῖ, Reconciliat. P.
† φιλοποιΐα, Concilium.
† φιλοποίησις, Conciliacio, Reconciliacio.
φιλοποιοῦμαι, Concilio.
φιλοπονία, Studium, Industria, Industria. P.
φιλόπονον, Studium. E.
φιλόπονος, Studiosus, Studiosus. P. Industrius. O. Industrius. E.
φιλοπονῶ, Studeo.
φιλοπονῶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, Studeo. P.
φιλοπότης, Bibaculus. O.
† φιλοπρεπῶς, Amice. O.
φιλοπροσήγορος, Salutator.
φίλος, Amicus, Amicus. P. Comes. P.
φίλοι, Amici. S.
φιλοσκώμμων, Dicax. O.
φιλοσοφία, Filosofia, Secta.
φιλοσόφου δόγμα, Secta. P.
† φιλοστασιώτης, Seditiosus. O.
φιλόστοργος, Indulgens. P.
φιλοσυνήθης, Consuetudinarius, Consuetudinarius. P.
† φιλοτέχνης, Artificiosus.
φιλότης, Amicus. O.
φιλότιμος, Ambiciosus, Munerarius, Liberalis, Munerarius. P. Ambitiosus. O.
φιλοτιμία, Munificencia, Liberalitas, Munus, Munus. P.
φιλοτιμίαι, Ambitiones. P. Munificentia. P.
φιλοτιμοῦμαι, Indulgeo, Largior, Enitor. O. Annitor. O.
φιλοτίμως, Comiter. P. Enixum. O. Certatim. O.
† φιλοτοκέω, Nixurio, is. O.
φιλουμένη, Scortum. P.
φιλοφρονοῦμαι, Concilio.
φίλτατος, Amantissimus, Sodes.
φίλτρον, Amatorium.
† φιλύποιος, Quastillarius. E.
φίλυρα, Tilia, Tilia. P.
† φιλύρινον, Corticatum. E.
φιλῶ, Amo, Adamo, Amo. P.
ὁ φιλῶν, Qui amat. P.
φιλῶ ἐρωτικῶς, Suavio.
φιλῶ τῷ στόματι, Basio.
φιμινάλια, Vastrapes. P.
φιμοῦμαι, Obmuteo, Commuteo, Commutesco, Conpesco, Obmutesco. O. Muteo. O.
φιμόω, Incapistro. O.
φιμῶ, Conpesco.
φίσκος, ὁ συνήγορος, Fiscia.
φλάω, Contundo. O.
φλεβοτομία, Sanguinis missio. E.
φλεβοτομῶ, Sanguino.
φλεβοτομοῦμαι, Sanguinor.
φλέγμα, Pituita. P. Pituita. S.
φλεγμαίνω, Suppuro.
φλεγμαίνει, Turgit. P.
φλεγμονὴ, Tumor, Suppuracio, Fervura. E.
φλέγομαι, Ardeo, Ardesco. O. Flagro, as. O.
φλέγεται, Flagrat. P.
φλεγόμενος, Ardens.
φλέγω, Flammo, Uro. O.
φλέγει, Cremat. P.
φλέξις, Flammatus.
† φλευτμονος, Pulsus venæ. E. [† φλεβόσφυγμος, Du-Cang.]
φλὲψ, Vena, Vena. P.
φλέβες, Venæ. P.
φλεψὶν, Venis. P.
φλιὰ, Postis. S. Limen. O.
φλόγα, Ardorem. P.
φλογερὸς, Flammeus. O.
† φλογετὸς, Ardor. P.
φλόγινον, Flammeum.
φλογὶς, Flameum. O.
† φλογογενὴς, Flammigena. O.

φλογὸς, Flagrantis. P.
φλογοῦσθαι, Flammescere. O.
φλογόω, Inflammo. O. Flammo. O.
† φλοῖον, Pulmes. S.
φλοιὸς, Cortex, Librum, Suber, Ros. P. Stips. S. Liber, bri. O. Cortex. P. Cortix. E.
φλοιοῖς, Corticibus. P.
φλοκτὶς, Papulla, Pusilla, Pesulla.
φλοκτὶς ἄρτου, Ecta.
φλόμος, Verbascum. O.
φλὸξ, Flamma, Flamma. P.
φλοῦς, Scirpus. P.
φλυαρέω, Nugor, aris. O.
φλυαρία, Garrulitas, Verbositas, Nugæ. O.
φλυαρίαι, Arguciæ.
φλύαρος, Argutus, Garrulus, Verbosus, Argutus. P. Argutus. P. Verbosus. P. Garrulus. P. Nugax. O.
φλυαρὸς, Frivolus. O.
φλυαροὶ, Gerrones. O.
φλυαρῶ, Arguto, Garrio, Blatto, Effuctio.
φλυαρεῖ, Garrit. P.
φλυαρώδης, Nugalis. O. Nugatorius. O.
φλύκταινα, Papula, Pustula. P.
φλυκταίναι, Pustulæ. O.
φλυκτὶς, Pustella. E.
φλυκτίδες, Pustellæ. E.
φοβερὰ, Trepida. P.
φοβερίζει, Deterret. P.
φοβερισμὸς, Terror. P.
φοβερὸς, Terrificus, Terribilis, Formidolosus. P. Horribilis. P.
φοβερὸν, Terribile. O.
φοβερώτατος, Metuendus.
φόβηθρα, Terriculamenta. O.
φόβος, Timor, Metus, Formido, Timor. P. Tremor. P. Terror. P. Formido. P. Metus. P. Terror. O.
φοβοῦμαι, Timeo, Formido, Paveo, Pertimesco, Metuo, Expavesco.
φοβεῖται, Pavet, Pavescit. P. Veretur. P. Timet. E.
φοβεῖσθαι, Trepidare. P. Metuere. E.
φοβούμενος, Timens, Trepidus, Timens. O.
φοβῶ, Terreo, Trepido. P. Terreo. P.
φοβεῖ, Absterret. P.
φοιβάζεται, Vaticinatur. P.
φοιβάζω, Februo, as. O.
φοιβὰς, Saga. O.
† φοιβίτης, Hariolus. P.
† φοινικάω, Rubefacio. O.
φοινίκεος, Spadicus. O.
φοίνικες, Pœni. P.
φοινίκινος, Punicus. P.
† φοινίκιον, Palmularium.
φοινίκιος, Palmeus. O.
φοινικὶς, Pabulamentum.
φοινικόπτερος, Fœnicopterus.
φοίνιξ, Palma.
φοῖνιξ, Palmula. P. Palma. P. Palmone. E.
φοῖνιξ τὸ γένος, Punicus. P.
φοίνικες, Palmæ. E.
φοινικεὼν, Palmetum. P.
φοινικοῦς, Puniceus. P.
φοινικὼν, Palmetum, Palmetum. P.
φοιτάω, Frequento. O. Ito, as. O.
φοίτησις, Meatus. P.
φοιτῶ, Commeo. P.
φοιτᾷ, Commeat. P. Meat. P.
φοιτάτω, Commeet. P.
φολὶς, Scama.
φονεὺς, Homicida, Jugulator, Necator, Cesor, Sicarius, Interfector. E.
φονεύω, Neco.
φόνος, Homicidium, Cedes, Cædes. P. Cædes. S. Nex, cis. O.
φοξοὶ, Cilones. O.
φορὰ ἐργάτου, Latura.
† φορας, Forum. P. [φόρος, Herald.]
φορβὰς, ἡ θήλεια ἵππος, Equa, Equa. P.
φορβάδες, Equæ. P.
φορβεὰ, Capistrum.
φορβιὰ, Capistrum. P.
φόρεθρον, Vectura.
φορεῖον, Lectica. P. Lectica. S.
φορεῖον, Lectica. O. Gestatorium. O. Petoritum. O.
φόρετρον, Vectura. P. Latura. P.
φορέω, Gestito. O.
φόρημα, Indumentum, Gestamen. P.
φορητὸς, Tollerandus, Tolerabilis, Ferendus.
† φορίνη, Tergilla, sive Tergillum. P.
† φορίον, Lectica, Feretrum.
† φοριοφόρος, Lecticarius.
† φορμίδιον, Tegeticula. O.
φορμὸς, Teges. O. Sirpea. O.
φορολόγος, Saltuarius.
φόρος, τὸ ἐπίταγμα, Tributum, Tributum capitulare. P. Vectigal. P. Tributarium. S. Tributum. S.
φορτηγὸς, Oneraria. P.
φορτικὸς, Onerosus, Onerarius. O. Onerosus. O.
φορτικὸν, Onerosum. P.
φορτίον, Onus, Fascis, Merces, Merx, Sarcina, Merx. P. Onus. P. Merx, mercis. S.
φορτίον ὁδοιπορικὸν, Sarcina. P.
φορτίοις, Mercibus. P.
φόρτος, Onus. O.
φορῶ, Commodo. P.
† φοτινγεστη, Plagiola. E.
† φοῦνδα, Ventrales. P.
† φοῦνδαμ, Ventrile. E.
† φους, Liber. P. [φλοῦς, Vulc.]
φράγμα, Sepimentum. O.
φραγμὸς, Sepes, Carrecta, Carrectum, Sepes. S. Dumus. O. Sepes, is. O.
φραγμοὶ, Sæpta. P.
† φραγμὼν, Dumetum. O.
φράζω, Disserto, Dissero, Dissero. P.
φράσαις Proloqui. P.
φράσις, Loquella, Autoratio. S. Eloquentia. P.
φράσον, Memora, Commemora. P. Eloquere. P. Edissere. P. Commemora. P.
φράσσω, Sepio, Obstruo.
† φράστις, Farrago. O. [Gl. L. Gr. γράστις.]
φρατρία, Contubernium.
φράττω, Sepio, is. O.
φρέαρ, Puteum, Puteus, Puteus. P.
φρεάτια, Puticuli. O.
† φρεατικὸς, Putealis, anus. O.
φρενητικὸς, Freneticus.
φρενήρης, Sapiens.
φρενῖτις, Frenetis. E.
φρενοβλαβὴς, Mente captus.
φρίκη, Horror, Torpor. P. Horriditas, Horror. O.
φρικτὸς, Horridus, Horrendus, Horribilis, Horridus. P.
φρικτὴ, Inpexa. P.
φρικτὸν, Formidabile. O.
φρικοποιὸς, Horrificus. O.
φρικοῦμαι, Horresco. O.
φρικόω, Horrifico. O.
φρίττω, Horreo, Horresco, Inhorreo. O. Exhorreo. O. Vito, as. O.
φρίττει, Horrescit. P.
φροιμιάζω, Exordior. O.
φρόνησις, Prudencia, Sapiencia, Sapientia. P.
φρόνιμος, Sapiens, Prudens, Cordatus. P. Sapiens. P. Astutus, Astus. O.
φρόνιμοι, Sapientes. P.
φρονιμώτατος, Sagacissimus. P.
φρονιμωτέρους, Prudentiores. P.
φροντίζω, Accuro, Curo, Meditor. O.
φροντίζει, Curat. P.
φροντίζειν, Præfici. P.
φροντίζων, Sollicitus. O.
φροντὶς, Sollicitudo, Cura.
φροντὶς, ἰδιωτικῶς, Somnium. P. Cura. P. Scrupulum. S.
φροντίδες, Sollicitudines. P.
φροντίδα, Procupationem. P.
φρόντισμα, Officium. P.
φροντισταῖς, Vigilanda. P. [† φροντιστέα, Vulc.]
φροντιστὴς, Curator, Procurator, Tutor. P. Procurator. P.
φρονῶ, Sapio.
φρονεῖ, Sapit. P.
φρονῶν, Sapiens, Prudens.
φροῦδος, Cassus, a, um. O.
† φρούδως, Incassum. O.
φρουρὰ, Custodia, Vigilia, Præsidium. P. Excubiæ. O.
φρουρέω, Excubo, as. O.
φρούριον, Castellus, Castellum.
φρούρια, Prædia. P. Castella. P.
† φρουρικὸς, Præsidiarius. O.
φρουρὸς, Præsidiarius, Excubitor. O. Procubitor. O. Procubitor. O. Præsidium. O.
φρουρούμενος, Obsessus.
φρουρῶ, Custodio, Munio, Præsidior. P.
φρυάσσω, Fremo.
φρυάττω, Fremo, is. O.
φρύγανον, Fomes, Comitem. P. Fomes. S. Virgultum. O. Cremium. O. Frixorium. O.
φρύγανα, Sarmenta. P. Sarmenta. O.
φρυγανώδης, Surcularis. O.
φρυγάνων χαῖται, Quisquilia.
φρυγάνον χαίτη, Quisquiliæ. E.
φρυγίον, Frictorium.
φρύγω, Torreo, Frigo, Arefacio, Torrefacio.
φρύγει, Frigit. P.
φρυκτὸν, Tostum.
φρυκτὸς, Torridus.
φρύνος, Rubeta, Rana, Rubra, Rubita. E.
φρὺξ, Frigius. E.
† φρύον, Rana rubeta. P.
[φρύνον, vel φρῦνος.]
φρύττω, Frigurio. O.
φρύττει, Torret. P.
φυγαδεύω, Exulo, Fugio.
† φυγάδευσις, Fugitacio.
φυγαδεία, Exilium. O.
φυγαδικὸς, Exulabundus. O.
φυγὰς, Fugitivus, Exulaticius, Fugitivosus, Exul. P.
φυγὰς τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, Profugus. P. Exulatitius. E. Profugus. E.

φύγεθλον, Tagax. O.
φυγὴ, Fuga, Fugacitas.
† φυγοδικία, Tergiversacio, Tergiversatio. P.
φυγοδικῶ, Tergiversor.
φυγοδικεῖ, Tergiversatur. E.
φυγοδικεῖν, Tergiversari. P.
φύεται, Nascitur. P.
φυκιόω, Fuco, as. O.
φυκὶς, ἰχθὺς, Saxatila.
φυκῖδες, Saxatiles. P.
φύκος, Alga, Fucus.
φῦκος, Muscus. P. Purpurissum. S.
φύκος, εἶδος ἰχθύος, Saxatilis. P.
φῦκος, Alga. E.
φυκῶ, Fuco.
Φυλακὴ, Custodia, Carcer, Tutela, Vigilia. P. Custodia. P. Carcer. P. Carcer. S.
φυλακαὶ, Præsidia. P. Stationarii milites. O. Vigilia. O.
φυλακῶν, Ergastulorum. P.
† φυλακίτης, Carcerarius.
φυλακτήριον, Servatorium, Amolimentum, Amoletum, Prævia, Amoletum. P. Promptarium. O. Vidulum. O.
φυλακτήριον, ἀποτρόπαιον, Amuletum. E.
Φυλακτικὸς, Cautus, Promptarius. O.
† φυλακτίτης, Carcerarius. P. [φυλακτὴρ, Vulc.]
Φύλαξ, Custos, Servator, Conservator. P. Servans. P.
φύλαξ τοῦ δικαίου, Servans æqui. P.
Φύλακες, Vigiles. P.
† φύλαξις, Custoditio. O.
φύλαξον, Custodi.
Φυλαργυρία, Nummaria cupiditas. P.
φύλαρχος, Tribunus plebis. P.
φυλάσσει, Custodit. P. Tuetur. P.
Φυλάσσεται, Cavet. P.
Φυλάσσων, Servans. P.
Φυλάττομαι, Vito, as. O.
φυλάττω, Servo, Tuto, Tueor, Custodio, Adstruo, Conservo, Asservo. O.
φυλέτης, Tribulis, Tribulis. O. Paganus. E.
φυλέται, Curiales. O.
φυλὴ, Tribus, Tribus. P.
φυλὴ θεάτρου, Cuneus theatri. P.
† φυλλάζει, Frondescit.
† φυλλάμπελον, Pampinus, Pampinus. S.
φυλλὰς, Frondis.
φύλλινος, Foliaceus. O. Frondarius. O.

† φύλλισις, Frondatio. O.
φυλλολογῶ, Pampino.
φύλλον, Folium, Folium. P.
φῦλλον, Frons, dis. O.
φύλλα, Folia. E.
† φυλλοτόμος, Frondator. O.
† φυλλοφυέω, Frondo, as.
† φυλλοφυῶ, Frondeo. O.
φυλλώδεσιν, Frondentibus. P.
φυλλώδης, Frondeus.
φύλον, Gens.
φύμα, Vomica.
φῦμα, Tuber. O.
φυματόω, Tubero. O.
† φυνίκιον, Dedeum. P.
φύξια, Fugalia. O.
φύομαι, Orior, Adorior, Nascor, Provenio. O. Cresco. O.
φύραμα, μάγμα, Massa, Massa. P. Conspersio. S. Interversio. E. Impensa. E.
† φυρατὴς, Decoctor. P.
† φυράτης, Interversor. E.
φύρω, Pinso, sas. O.
φυρῶ, Compareo. O.
Φύσα, Vesica, Vesica. P.
φύσα χαλκέως, Follis.
φῦσα χαλκέων, Strictura. S.
φῦσα, Follis. O.
† φυσαταὶ, Suflatores. E.
φυσάω, Filo. O. Suflo. O.
† φυσήλαται, Folles fabriles. E.
φύσημα, Flatus, Flamen, Flabrum, Flatus. S. Flabrum. E.
φύσησις, Inflacio.
φυσητὴρ, Fistula. P.
φυσητήριον, Spiramentum. O.
† φυσητὴς, Inflator.
Φυσικὸς, Naturalis, Naturalis. O.
† φυσιμάτιον, Bullula. O. [Gl. L. Gr. † φυσημάτιον.]
φυσιολογία, Naturæ ratio. P.
φυσιολογῶ, De natura loquor.
φύσις, Sexus, Natura, Ingenium, Natura. P. Sexus. P. Ingenium. P.
φύσις πραγμάτων, Rerum natura. P.
φύσις, Nativitas. P. Natura. O. Indoles. O. Ingenium. O.
φύσις, ἡ γονὴ, Sexus. S.
† φύσκος, Botulus. P.
φυσσητὴρ, Ventilator. O.
φυσῶμαι, Turgo, Turgeo.
φυσῶ, Flo, Sufflo.
φυσᾷ, αὐλητὴς, Flat, Flator. P. Sufflat. P. Inflat. P.
† φυτὰ, Pastinatio. P.

[φυτεία.]
τὰ φυτὰ, Planta. P.
φυτεία, Plantacio, Plantatio. P.
αἱ φυτεῖαι, Plantæ. P.
φυτευτήρια, Plantaria. O.
φυτευτήριον, Seminarium. O.
φυτευτήριος, Plantarius. O.
† φυτευτὴς, Pastinator.
φυτευτικὸς, Seminarius, ad. O.
φυτεύω, Planto, Complanto, Novello, Planto. O. Semino. O. Novello. E.
φυτεύει, Plantat. P. Collocat. P.
φύτλη, Sexus. O.
φυτὸν, Planta, Germen, Virgultum.
φυτὸν, θάρσος, Planta. S.
† φυτούργιον, Seminarium.
† φυτούριον, Seminarium. P.
φυτοφόρος, Plantiger. O.
φώκη, Vitulus marinus, Vitulus marinus. P. Biclus. P. Balæna. E.
φωλεὸς, Lustrum, Latebra, Latibulum, Cubile. P. Latibulum. O.
φωλεοὶ, Lustra. P. Latebræ. P.
φωλεύω, Latibulo, as. O. Deliteo. O.
φωλεώδης, Latebrosus. O.
† φωνασκητὴς, Vociferarius.
φωνασκὸς, Vocalis.
φωνέω, Voco, as. O.
φωνὴ, Vox, Vocula, Vox. P. Dictamen. O.
φωνὴ κυνὸς, Hittus. P.
φωνὴ χηνὸς, Gingrum. P.
φωνὴ ἀποκοπὴ, Ravis. O.
φωναὶ, Voces. O.
φωνήεις, Vocalis. O.
φωνῆεν, Vocalis, Vocale.
† φωνηθώψ, Bubo. P.
φωνῶ, Voco.
φωνεῖ, Clamat. E.
φωραθεῖσιν, Deprehensis. P.
φωράω, Deprehendo. O.
Φῶς, Lumen, Lux, Lux. P. Lumen. P.
φωσὶν, Luminibus. P.
φωστὴρ, Luminare. O.
φωσφόρος ἀστὴρ, Lucifer.
φωσφόρος, Lucifer. P.
φωσφόρος, ἡ Ἥρα, Lucina.
φῶτα, Luminaria. P.
φωταγωγὸς, Luminarium.
φωτεινὸς, Luculentus, Lucinosus, Lucidus, Lucinus.
φωτεινὸν, Lucibile. O.
φωτίζω, Lumino, Inlumino, Inlustro, Lucifico. O. Inlustro. E.
φωτισμὸς, Inluminacio, Eluminacio, Lux. E.
† φωτιστήρια † λυχνικὰ, Luminaria. P.

X

Χαίνω, Hisco, Hio, Hio, as. O.
χαίνειν, Fatiscere. O. Dehiscere. O.
Χαῖρε, Ave, Salve, Gaude, Salve. P. Have. P. Vale. O.
χαίρει, Ovatur. P. Gratatur. P.
χαίρετε, Gavescite. P.
χαίρειν λέγω, Salutem dico.
χαίρειν, Salutem. P.
χαίροις, Ave. P.
χαίρω, Gaudeo, Duo, Letor, Gallesco. P. Gaudeo. P. Gaviso. P.
χαίτα, Juba. E.
Χαίτη, Seta, Juba, Seta. P. Sæta. P. Juba. P. Jubæ. O.
χαῖται, Istæ. P.
χαῖται φρυγὸς, Vesciliæ. P.
Χάλαζα, Grando, Grando. P.
χαλαζοκοπῶ.
χαλαζοκοπεῖ, Grandinat. P.
χαλάζον ενοχον, Granitum. P. [ἐνώτιον, Vulc.]
χαλάζω, Grandino.
χαλαζώδης, Grandinosus. O.
χαλαζωθὲν, Grandinatum. P.
χαλαρὸς, Languidus. O. Flaccidus. O.
χάλασμα, Laxamentum. E.
Χάλασον, Laxa.
χαλάω, Flacceo. O. Langueo, esco. O.
Χαλβάνη, Chalba.
Χαλεπαίνω, Acerbo, Sævio. O.
χαλεπὸς, Sevus, Severus, Acerbus, Durus, Atrox, Sævus. P. Difficilis. O.
χαλεποὶ, Reptores. O.
χαλεπότης, Atrocitas.
χαλεπῶς, δυσχερῶς, Difficile, Seve.
† Χαλικώματα, Cementa.
χαλιναγωγῶ, Fræno, as. O.
Χαλινὸς, Frenum, Frena, Frenum. P. Habena. S. Frenum. S. Frænum. O.
χαλινοὶ, Freni.
χαλινῶ, Freno.
χαλιναγωγῶ, Refreno.
Χάλιξ, Silex, Cementum, Cementum. S. Cæmentum. P.
χάλικες, Silices. E. Cæmenta. P.
χαλις, Trogala. P.
Χάλκανθος, Æris flos, Æris flos. P.
† Χαλκάνθη, Sutorium. O.
χαλκεῖον, Olla, Æneum, Miliarium, Ahenum. O.

Æneum. O.
χαλκεῖα, Æra. E.
χαλκεῖον, ὁ τόπος, Æris officina.
χάλκεος, Æreus. P. Æneus. O. Ahenus. O.
χαλκεὺς, Faber ferrarius, Ærarius, a, um. O. Faber ærarius. E.
χαλκευτὴς, Ærarius.
χαλκευτήριον, Fabrile.
χαλκευτικὸς, Fabrilis, Fabrilis. P.
χαλκεύω, Fabrico, Fabrico. P. Cudo. P.
χαλκίον, Scutra. P. Coculum. O. Scuta. E. Scutra. E.
χαλκίον θερμοῦ, Caldaria. S.
χαλκὶς, ὄρνεον, Pica maritima.
† χαλκόθερμον, Calida. S.
† χαλκοκόλλητος, Ferruminatus.
χαλκόκροτος, Ærarius. P.
† χαλκολόγος, Nummularius, Æsculator, Æsculator. P.
χαλκολογῶ, Æsculor.
χαλκόπους, Æripes.
χαλκὸς, Æs.
χαλκὸς ἀνέργαστος, Rudus. P.
χαλκοῖ ἓξ, Sesquas. P.
χαλκοτύπος, Ærarius. P.
χαλκοτύποι, Tudiatores. P.
χαλκοῦν, Æneum.
χαλκουργὸς, Ærarius.
χαλκοῦς, Æreus, Quadras. E.
† χαλκοτήγανον, Scutra. S.
χαλκοτύπος, Ærarius, Faber ærarius, Ærifex.
χαλκόω, Æro. O.
χαλκῶ, Æro.
† χαλκώδης, Ærosus. O.
χάλκωμα, Æramentum, Ærificium. O. Ferramentum. O. Æramentum. E.
χαλκώματα, Æremeuta. E.
† χαλκωντικὰ, Fabrilia. E.
Χαλῶ σχοῖνον, Laxo, Demitto.
Χαμαὶ, Humus, Humus. S. Humi. P. Humi. O.
χαμαιάκτη, Ebulum. P.
χαμαιδάφνη, λάχανον, Fraga, Labrusca. P. Ruscum. P.
χαμαιδικαστὴς, Pedaneus judex, Arbiter, Pedaneus judex. P.
† χαμαιδιδάσκαλος, Ludimagister.
χαμαίδρυς, Trixago. P.
χαμαίζηλον, Viburnum, Genista.
χαμαιλέων, ζῶον, Vertipillo, Versipillo, Versipillio. P. Versipellis. P.
χαμαιλέων, βοτάνη, Cardus.
χαμαίπιτυς, Confica.
χαμαιριφὴς, Collectitius. P.
χαμαιτυπεῖον, Scorta. P. Lupanar. O.
χαμαιτύπη, Scorta. P.
† χαμαιτυπικὸς, Lupanaris. O.
χαμαιτυπίων κομάροις, Viburna. P.
χαμαιτύποι, Ganerones. O.
χαμουακιον, Stludio. P.
[† Χαμουλκιον, Vulc.]
χαμοῦλκος, Trahe.
Χάος, Tenebræ.
Χαρὰ, Gaudium, Gaudium. P. Gaudium. S.
† Χαραγμὴ, Ductus.
χαράδρα, Fossa, Vallis, Cancellus. E. Canalis. E. Vallum. E.
† χαράδραξ, Valnus. P. [Χαράδρα, φάραγξ, Vallis, Vulc.]
χαρακίδες, Terriclæ. P.
χαρακὶς, Tessera. P.
χαρακτὴρ, Vultus, Titulus, Figura, Liniamentum, Liniamentum. P. Nota. E. Signaculum. O.
† χαρακτηριάζει, Personat. P. [Χαρακτηρίζει, Vulc.]
χαρακτηρίζω, Noto, Persono.
Χαρακῶ, Vallo, Sepio, Redico.
χαράκωμα, Septus, Vallatus, Vallacio, Sæptum. P. Vallus. S. Pedamentum. O.
† χαράκωσις, Pedatio. O.
χάραξ, Sudis, Redica, Adminiculum. O. Vallum. O.
† Χάραξις, Orbita.
χάραξον, Induce.
χαράσσω, Induco, Cancello, Scarifo. P.
χαράσσει, Inducit. P.
χαρίεις, Graciosus, Lepidus, Lepidus. P. Scitus. P.
Χάριεν, Gratum.
χαρίεντα, Grata. P.
χαριεντίζεσθαι, Carinari. P.
χαριέντως, Eleganter. P.
χαρίεσσα, Grata. P.
χαριέστατος, Gratissimus.
χαριέστερον, Gracius.
χαρίζομαι, Munero, Dono, Indulgeo, Gratifico, Indulgeo. S. Gratificor. O. Morigeror. O. Dono. E.
χαρίζεται, Donat. P.
χαρίζομαι ἐμαυτῷ, Adrogo mihi.
χαριζόμενος, Indulgens.
χάρις, Gracia, Gratia. P. Meritum. O.
χάριν ἔχω, Grator, aris. O.
χάριτες, Gratiæ. P. Grates. P. idem. O.
χάριτες ἐν ἀνθρώπῳ. P.
χάριτες θεαὶ, Gratiæ deæ. O.
χάρισμα, Donativum. S. Donum. P.
χαρίσματα, Munera.
χαριστικὸς, Munificus, Munerarius, Munificus. P.
χαριστήριον, Donatum, Donum, Donum. P.
χαριστήρια, Donaria. P.
χάρις τις ἐν γραφῇ, Graciæ.
χάρις ἐν πράγματι, Grates.
χαριστήριον, Amatorium.
χάρμα, Gaudium. O.
χάροντος, Dictis. P.
χαροποιῶ, Gaudifico, Gratifico.
χαροποιεῖ, Exhilarat. P.
χαροπὸν, Trucem. P.
χαροπὸς, Larsus. E.
Χάρτης, Charta, Scapus. P.
† χαρτογράφος, Chartularius.
† χαρτόπηρον, Chartarium, Literalium.
χαρτοπώλης, Chartuarius.
χαρτοφύλαξ, Chartularius.
χαρτοφυλάκιον, Scrinium, Tablinum. O.
† χαρτουλάριος, Scriniarius. O.
Χάρυβδις, Vorago.
Χάρων, Orcus, Despiter. P. Orcus. P.
† Χαρωπὸς, Cesius, Larvus.
Χάσκω, Hisco.
χάσμα, Hiatus, Vorago, Terræ fragor, Hiulcan. P.
χάσμα γῆς, Hiatus. P.
χάσμα, Terræ fragor. P.
χάσμα, Vorago. P. Chastus. O. Terræ hiatus. E. Iatus. E.
χασμάομαι, Hæsito. O.
χασμάω, Hiato. O.
χάσμη, Oscedo. O.
† χάσμησις, Ostentudo.
χασμώδης, Hisciatus. O.
χασμῶμαι, Oscitor, Hieto, Oscito. O.
χασμᾶται, Oscitatur. P.
† χαῦμα, Pator. O.
χαῦνος, Laxus, Lentus. O. Laxus. O.
χαυνόω, Laxo, as. O. Lento, as. O.
χαυνῶ, Laxo, Relaxo.
χαύνωσις, Laxacio, Laxitas, tum. O.
χέδροψ, Legumentum. O.
χεζητιᾷ, Cacaturit. P.
Χέζω, Caco.
Χειλάριον, Labellum.
χεῖλος, Labrum, Labrium, Labrum. P.
τὰ χείλη, Labrum, bium. O.
χείλη σκέπον, ὡς καὶ βουτων, Ante labra. P.
χείλη, Labia. E.
χειμάδια, Hiberna. O.
Χείμαρος ποταμὸς, Torrens.
χειμάζομαι, Hiemo.
χειμάζω, Hiemo.
χειμάζει, Vexat. P.
χείμαῤῥος, Torrens. O.
χειμάῤῥους, Torrens. P. Torrens. E.
χείμεθλον, Pernium.
χειμερινὴ, Hibernium. S.
χειμερινὴ τροπὴ, Bruma.
χειμερινὸς, Hibernus, Hiemalis, Hybernus. O.
χειμὼν, Hiemps, Hiems. P. Bruma. S. Hyems. O.
χειμὼν γνοφώδης καὶ μέγας, Tempestas.
χειμὼν, οὐχ ὁ τῆς τροπῆς, Tempestas. P. Tempestas. S.
Χεὶρ, Manus, Palma. P. Copula. P. Manus. P.
χεῖρες, Manus. E.
† χειραφεσία, Emancipatio. P.
† χειραφεται, Emancipat. E. [† χειραφετεῖ, Vulc.]
† χειρεκμαγεῖον, Mantela, Mappa.
χειρίδιον, Manicillium.
χειρίδια, Manciolæ. O.
χειριδωτὸς, Manicatus.
χειριδωτοῖς, Manicatis. P.
† χειριάλυσις, Copula. [† χειραλυσίδιον, Salm.]
χειρίζω, Gero, Tracto, Troito. P.
χειρίζειν, Gerere. P.
† χείριον, Manicula. O.
χειρὶς, Maniculum, Manulea, Manica. O. Manulea. E.
χειρίδες, Manicæ. E.
χειρίσῃ, Gerat. P. Gesserit. P.
χειρίσῃς, Gesseris. P.
χειρισθεὶς, Attaminatus. P.
χειρισθέντα, Gesta. P.
† χειριστὴς, Gerulus, Gestor.
† χειρισταὶ, Gerrones. P.
χείριστος, Deterior. P. Pessimus. P.
† χειροβαλίστρα, Falaria.
χειρόγραφον, Cautum. P.
† χειρόδεσμος, Manica, Copula.
† χειροδόσιον, Manupretium. P.
χειροήθης, Mansuetus. O.
χειροθεσία, Gestus, Gestu. P. Gestus. P.
χειρόμακτρον, Mantela. Mappa. P.
† χειρόμυλον, Mola manualis.
χειρομυλὼν, Pistrilla. O.
Χεῖρον, Pejus, Deterius, Pejus. P. Sequius. P.
χειρόνιπτρον, Trulleum. O. Malluvium. O.
χειρονομέω, Gesticulor. O.

Χειρονομῶ.
† χειρόπεδον, Mannica ferrea. E.
χειροπληθὴς, Corpulentus.
χειροπληθὲς, Manupletium.
χειροποίητος, Manufactus.
χειρὸς ἄφεσις, ἡ αὐτεξουσιότης, Emancipacio.
χειρὸς τὸ ἐπάνω, Testudo manus. P.
χειροσκόπος, Manuinspex.
† χειροτονητὴς, Creator.
χειροτεχνία, Opificium. S.
χειροτέχνης, Opifex, Opifex. P.
χειροτέχναι, Opifices. P.
χειροτονεῖ, Nuncupat. P. Creat. P.
χειροτονηθεὶς, Designatus. P.
χειροτονηθέντες, Designati. P.
χειροτονῆσαι, Creare. P.
† χειροτονητὴς, Creator. E.
χειροτονία, Creacio, Procreacio, Creatura, Ordinatio. P. Suffragium. P. Nuncupatio. P. Suffragium. O.
χειροτριβεῖ, Ruspinat. P.
χειρουργὸς, Opifex.
χειρουργῶ, Opifico, Suspino.
Χείρων, Deterior, Pejor, Pessimus. P. Pejor. P. Deterior. P.
Χειρῶν μισθὸς, Manupretium.
† χελιδονιαῖος, Badius. P.
Χελιδὼν, Herundo, Hirundo. P. Erundo. E. Hirundo. O.
χελύνια, Rostra. P.
Χελώνη, Testudo, Testudo. P.
χελώνιον, Pessulum. P.
χέμεθλα, Perniones. P.
† χενίζομαι, Nevitor. E.
χεράφετος, Emancipatus. E.
† χεραφιᾶται, Emancipatur. P.
χεράφετος, Emancipatus. P.
χέρνιβον, Trulleum, Aquimanile. P.
χέρνιβον, Trulleum, & Guttum, & Aquimanile. P.
χερνίβιον, Ampulla. S.
χεῤῥόνησος, Peninsula. P.
χερσαῖος, Terrenus, Terrestris. P.
χερσόνησος, Peninsula.
χέρσος γῆ, Terra inculta. P.
χέρσος τόπος, Inculta terra.
χέρσυδρος, Coluber, Coluber. P. Boa. E.
† χερσώδεις τόποι, Dumosa loca. P.
† χερσῶδες, Dumosum. P.
χέσαι, Caca. E.
χεσείω, Cacaturio. O.
† χετικερον, Fenumgrerum. E. [ἐπίκερας, Vulc.]
χεῦμα, Unda.
χεύματα, Fluenta.
χέω, Fundo, Fundo, dis. O. Liquefacio. O. Liquo, as. O.
χηλὴ, Distula.
χὴν, Auca, Anser, Ansera. E.
χῆνες ἐκβοῶσιν, Gingriunt. P.
χηναλώπηξ, Ganta. P.
χήνεια, Anserina. E.
χήνειον, Anserina. E.
χήνιον, Anserina.
χηνοβοσκὸς, Anserarius. P.
Χήρα, Vidua, Orva.
χήρα, Vidua. P. Bidua. S.
χηρία γυναικὸς, Viduitas.
χηρία ἀνδρὸς, Celibatus.
χῆρος, Viduus.
χηρόω, Viduo. O.
χηρῶ, Orbo.
χήρωσις, Viduitas, Celibatus.
Χθαμαλὸς, Humilis, Humilis. P.
† χθαμαλότης, Humilitas. P.
Χθὲς, Heri, Heri. P.
χθεσινὸς, Hesternus. P.
χθεσινὸν, Hesternum.
χθιζὸς, Hesternus. O.
Χθόνιος, Terrenus.
χθόνιοι θεοὶ, Inferi di.
χθὼν, Tellus, Tellus. P. Terra. O.
χθὸν, Gras. P.
Χία μαστίχη, Mastix.
Χιὰ, ἡ τοῦ ὄφεως κατάδυσις, Latebra.
χιάζειν, Decussare. O.
Χίλια, Mile, Mille. O.
χιλιάκις, Miliens, Millies. O.
χιλιαρχία, Tribunatus. P.
χιλίαρχος, Tribunus, Tribunicius, Tribunus. P.
χίλιον, Milliarium. O.
† χιλιόπους, Millipeda. O.
χιλὸς, Farrago. O.
Χίμαιρα, ἡ αἴξ, Capra.
χίμαρος, Caper.
χίμετλον, Pernium, Pernio.
χιόνας, Nives. P.
χιονίζει, Nivet. E.
Χιονίζομαι, Nivitor.
χιονιζόμενος, Nivosus. O.
† χιονικὸς, Niveus. O.
χιονώδης, Nivea.
* χὶς, Ingenium. S. [φύσις, vel ἕξις.]
Χιτὼν, Tunica.
ὁ χιτὼν, Subucula. P. Tunica. P.
ὁ χιτὼν, Subucula. P.
χιτὼν φακῆς, Siliqua. S.
χιτὼν, Tunica. S. Tunica. E.
χιτῶσιν, Tunicis. P.
† χιτωνίζω, Tunico, as. O.
χιτωνίσκος, Indusium. O. Interula. O.
† χιτωνοπώλης, Sagarius. O.
† Χιῶ, χαράσσω, Induco, Cancello.
Χιὼν, Nix.
χλαῖνα, Palla. O. Læna. O.
χλαῖναι, Paludamenta. O.
† χλαινουργικὴ, Saggria. O.
χλαμύδα τὸ † μάντιον, Paludamentum. P.
Χλαμὺς, Chlamys.
† χλανίδωτος, Sagatus. O.
Χλανὶς, Lena.
Χλευάζω, Seduco, Increpo, Derideo, Subsanno. O.
χλευάζει, Gannat. P.
χλευαστὴς, Gannator. P.
χλεύη, Inlusorium, Ludibrium, Ludibrium. P. Ostentus, nom. O. Sanna. O.
Χλιαίνομαι, Tepeo, Tepesco, Tepefio, Tepefio, sco. O.
χλιαίνεται, Tepescit. P.
χλιαίνω, Tepido, Tepefacio.
χλιαρὸν, Tepidum, Tepidum. P.
χλιαρὸς, Tepidus. O.
χλιαρότης, Tepor, iditas. O.
† χλιαροψύχιον, Tepidarium.
Χλοάζω, Virido.
χλοερὸν, Viride, Glaucum, Virens.
χλοεροῖς, Frondentibus. P.
Χλόη, Viriditas, Gramen, Muscus, Erba, Farrago. E.
χλοώδης, Muscus, Gramineus.
† χλυρων, Sanium. P. [λύθρον, sanies, Vulc.]
χλωρὰ, Viridia. P.
χλωραίνει, Viret. E.
χλωραίνομαι, Vireo. O.
† χλωρὰς, Glumea. P. [ἄχυρα, glumæ, Vulc.]
χλωρίζω, Virido, as. O.
χλωρὸν, Viride. P. Viride. E.
χλωρὸς, Viridis, Pallidus, Pallidus. P. Galvus. P. Viridicatus. O. Luteus. O.
χλωρὸς στρουθὸς, Chlorus.
† χλωροστρουθίον, Galucis. P.
χλωρότης, Palliditas, Viror. O.
Χνοῦς, Lanugo, Lanugo. P. Lanugo. S.
χοαὶ, αἱ ἐπὶ τῶν νεκρῶν σπονδαὶ, Inferiæ.
χοαὶ, Inferiæ. P.
χοὰς ποιῶ, Parento.
Χοινικὶς ἡ τοῦ τροχοῦ, Radia, Modiolus, Librale. P.
χοινικίδες, Viriæ. P.
χοίνιξ, μέτρον, Semimodium.
χοῖνιξ, Bilibre. P. Modius. E.
χοινοβάτης, Funambulus. O. [σχοινοβάτης.]
Χοιρὰς, Struma.
χοιράδες, Strumæ. P.
χοιρὰς ἵππου, Grandula.
χοιρεία, Porcina. E.
χοιρεία κόπρος, Sucerda. P.
χοιρεία σὰρξ, Lardum. O.
χοίρειον, Porcina. E.
χοιρίδιον, Succula. O.
† χοίρινον, Porcarium. O.
χοίριον, Porcinum.
χοιροβοσκὸς, Subulcus, Subulcus. P. Porcarius. O.
χοιρογρύλλιος, ἤγουν ἐχῖνος χερσαῖος, Frinacius.
χοῖρος, Porcus, Porcus. P.
χοῖρος † ἐξαμηνιαῖος, Bisænus. P.
χοίρου δέρμα, Tergilla, sive Tergillum. P.
χοῖροι τομίαι, Maiales. O.
χοῖρος θήλεια, Porca, Porcetra. O.
† χοιροσφαγεῖον, Confectorium.
Χολάδες, τὰ ἔντερα, Ubalbalia.
χολὴ, Fel, Bilis, Fel, Fellis. S.
χολὴ μέλαινα, καὶ εὐτελὴς, Bilis. P.
χολικὸς, Iracundus, Biliosus, Fellitus. E.
χολιὸς, Iratus, Infestus. P.
χόλος, Iracundia.
χολῶ, Irasco, Vilior.
χολῶδες φλέγμα, Pituita.
χολώδης, Biliosus. O.
Χονδρίτης, Cinarius.
χονδρῖτις, Farreum. O.
† χονδροβολίας, Pavimentum. P.
χόνδρος, Alica, Halica. P. Cartilago. O. Far, Farris. O.
χόος, Humus. O.
χορδαὶ, Fidis. P.
Χορδαὶ λύρας, Fides.
χορδὴ, τὸ ἔντερον, Chorda, Tendicula. P.
χορδὴ, ἡ νευρὰ, Fides, Chorda.
χορεία, Saltatio. O.
χορεία ἱερέως περὶ τὸν βωμὸν, Tripudiatio. P.
χορευτικὸς, Saltatorius. O.
Χορεύω, Tripudio.
χορηγεῖον, Inpensa. P.
χορηγηθήσεσθαι, Subministratur. P.
χορηγία, Prebicio, Prebitus.
χορηγῶ, Prebeo, Expendo, Porrigo.
χορηγεῖ, Suppetit. P. Suppetit. P.
Χορίον γυναικὸς, Folliculum.

Χορεῖος, ὁ τοῦ μέτρου, Norma.
χοραυλη, Coraule. E.
[χοραύλαι, coraulæ, Cujac.]
χορὸς, Chorus, Turba lætantium. E.
χοροστάτης, Præcentor. O. Præsul. O.
Χορτάζω, Saturo, Sacio.
χορτάζω τὸ στράτευμα ἐπιτηδείων, Saturo exercitum commeatus. P.
χορτάζω τὸν δῆμον, Satio populum tritico. P. Satullo. O. Saturo. O.
† χορτασία, Saturatus, Sacietas, Saturitas, Saturitas. P.
† χορτασία τροφῆς, Saturatio, Satietas. P.
χόρτασμα, Pabulum. P.
† χορταστικὸν, Saturabile. P.
† Χορτόβολον, Fenilium.
† χορτόβολος, Cespes. P.
† χορτοβολὼν, Fænile. P. Fenile. E.
χορτοκοπεῖον, Pratum. P.
χορτοκόπιον, Fenile, Fenisecium.
† χορτοκόπος, Fœnifex. O.
† χορτολογία, Pabulatio. P. Pabulatio. P.
† χορτόπλινθον, Cespes.
† χορτόπλινθος, Cespes. P. Cæspes. S.
Χόρτος, Fenum, Fænix. P. Fœnum. S.
† χορτόσπερμον, Vicinia. P.
† χορτόστρωμα, Stramentum. P.
† χορτόστρωτοι στιβάδες, Stramenta. P.
† χορτοτομία, Fœnisecium. O.
† χορτοχωρίον, Pratum. E.
χορτώδης, Graminosus. O. Fœnarius. G.
Χοῦς, ἡ γῆ, Rudis.
χοῦς, ὁ κονιορτὸς, Pulver, Pulvis, Pulvis. P.
χοῦς, μέτρον, Congium. Congius. O. Congis. E.
χόω, Humo, as. O.
Χραίνω, Vicio, Temero, Fedo.
χρανεὶς, Pollutus. E.
† χραντὸν, Violatum.
χρᾶται, Utitur. P.
Χρεῖαι ἐν αἷς ἀποπατοῦμεν, Latrinæ.
Χρεία, Opus, Opus. P.
χρειῶδες, Necesse. P.
χρειώδης, Necessarius.
χρειώδης, Utensilis, Utilis. O.
Χρεμετισμὸς, Hinnitus, Hinnitus. P.
χρεμετίζω, Hinnio. O.
χρεμετίζει, Hinniat, Adhinnit, Hinnit. P.
Χρέμπτομαι, Excreo, Screo. O.
† χρεμπτὸν, Screabile. O.
χρέμψις, Screatus. O.
Χρεοκοπία, Decisio.
χρεοκόπος, Decoctor.
χρεοκοπῶ, Decoco, Decoquo. E.
χρεοκοπεῖ, Decoquit. P. Derogat. P.
χρέος, Debitum, Es alienum, Debitum. P. Debitum. P. Debitum. S. Fenum. E. Fœnus. E.
χρεῶν ἀποκοπαὶ, Tabulæ novæ. P. Decisiones. P.
χρέως, Æs alienum. P.
χρεώστης, Debitor, Debitor. P. Debitor. S.
χρεώστῃ, Debitori. P.
Χρῆ, Oportet, Convenit, Convenit. P. Oportet. O.
Χρήζω, Egeo, Indigeo, Indigeo. P.
Χρῆμα, Peculium, Gestamen. P. Pecunia. S.
χρήματα, Pecuniæ, Diviciæ, Commoda. P. Opes. P.
χρήματα, Περσίδι διαλέκτῳ, Gala. P. [Gaza, Vulc.]
χρήματα, ἀπὸ τιμῆς κτηνῶν. P.
χρημάτων, Emolumentis. P.
χρηματισμὸς, Prænomen. S.
τοὺς χρηματισμοὺς, Emolumenta. P.
χρηματιστὴς, Pecuniarius.
χρηματιστικὸς, Quæstuarius. O. Pecuniarius. P.
χρηματίζω, Adquiro, Pecuniam colligo, Nuncupo. O.
χρηματικὴ, Pecuniaria, Nummaria, Civilis causa, Pecuniaria. P.
χρηματικὸς, Pecunialis. O.
† χρηματικῶς, Civiliter. P.
† χρηματοφυλάκιον, Ærarium. P.
χρημάτων δημοσίων κλέπτης, Depeculator.
χρησάμενος, Usus. P.
τοῦ χρήσασθαι, Usurpare. P.
χρήσιμον, Commodum, Utile, Utile. P.
χρήσιμος, Utilis, Accommoda, Frugalis, Frugi. P. Commodus. E.
† χρησιμότης, Commoditas, Utilitas. P. Frugalitas. P.
χρησίμως, Utiliter, Commode. P.
χρησιμώτερος, Frugalior, Commodior. P.
χρῆσις, Usus, Ususfructus. P. Usus. P.
χρῆσις ἐπικαρπίας, Ususfructus. E.
τῇ χρήσει, Commodior ætate. P.
χρησμῳδέω, Vaticinor. O.
χρησμῳδὸς, Sortilegus. O.
† χρησμοδοσία, Sortilegium. S.
† χρησμοδότης, Sortilegus.
χρησμολόγος, Sortilegus.
χρησμοὶ, Sortes, Sortes. P.
χρησμὸς, Oraculum, Oraculum. S. Responsum. S. Oraculum. O.
χρησμῳδὸς, Sortilegus, Hariola.
Χρῆσον, Commoda, Commoda. P.
Χρηστήριον, Oraculum, Oraculum. P.
χρηστήρια, Instrumenta. P.
χρήστης, Creditor. O.
Χρηστὸς, Frugalis, Suavis, Utilis, Jocundus, Suavis. P.
χρηστοὶ, Suaves. P.
χρηστοὺς, Suaves. P.
χρηστολόγος, Blandidicus. O. Benedicus. O.
χρηστότης, Utilitas. E.
χρηστότητα, Innocentiam. P.
† χρηστῶς, Utiliter, Suaviter. P.
χρῆται, Usurpat. P.
χρηματιστὴς, Nummarius. O.
Χρίσις, Liniatura, Oblitus, Linimentum. S.
† χρίστης, ὁ κονιατὴς, Tector.
χρίω, Lino, Oblito, Linio. O. Ungo, is. O.
χρίει, Linit. P.
Χρόα, Color.
† χροίσις, Coloratus.
† χροισμὸς, Coloratura.
Χρονίζω, Moror, Tardo, Moror. P.
χρονίζει, Tardat. E.
χρόνιος, Diutinus, Diuturnus, Diutinus. P. Serus. O.
χρόνος, Tempus, Ætas, Ævitas. P. Tempus. P. Ævum. S.
χρόνος στρατείας, Stipendium.
χρυσᾶ, Aurea. P.
Χρυσαλλὶς, Blatta.
χρύσαμμος, Baluca.
† χρυσάνθεμος, βοτάνη, Viola rustica. P.
† χρυσαργύριον, Auraria. P.
† χρυσάττικον, Chrysatticum.
χρύσεα, Aurea. S.
χρυσεῖα, Auraria. O.
† χρυσεκλέκτης, Aurilegulus. P.
χρύσεος, Aureus. P. Aurarius. O.
† χρυσεψητὴς, Auricoctor. P.
χρύσινος, Solidus.
χρυσίον, Aurum.
χρυσίου γῆδιον † ἀκαθάριστον, Valuca.
χρυσοῖ, Aurei. E.
χρυσοκάνθαροι, Bulli. P.
† χρυσόκομος, Auricomus.
χρυσολάχανον, Atriplex, Atriplex. S.
χρυσολάχανα, Atriplices. P.
† χρυσολόγος, Aurilegus. O.
† χρυσόπλευρος, Salpa.
† χρυσορύκτης, Aurifodina, Aurilegulus.
χρυσὸς, Aurum.
† χρυσόσημον, Auriclavum.
† χρυσοτελεῖς, Auricolæ. P.
χρυσοῦν νόμισμα, Aurum signatum.
χρυσοῦς, Aureus.
χρυσοφόρος, Aurifer. O.
χρύσοφος ἰχθὺς, Aurata. P. Aurata. S.
χρύσοφρυς, ἰχθὺς, Aurata.
χρυσοχοεῖον, Aurificina, Aurificina. P.
† χρυσοχόϊον, Aurificina. S.
χρυσοχόος, Aurifex, Aurifex. P.
χρυσοχόοι, Aurarii. O.
χρυσόω, Auro, as. O. Inauro. O. Deauro. O.
† χρυσυποδέκτης, Susceptor aurarius.
χρυσωθὲν, Auratum. P.
χρύσωμα, Auramentum. O. [P.
† χρυσωρυχία, Aurifodina.
† χρυσωτὴς, Aurator, Aurarius. P. Aurator. P. Inaurator. E.
† χρυσωταὶ, Auratores. P. Deauratores. E.
Χρῶ, Utere.
Χρῶμα, Color, Color. P. Color, & Colos. S. Fucum. P.
Χρῶμαι, Utor, Usito, Usurpo.
Χρωματίζω, Coloro.
† χρωματοπώλης, Pigmentarius. P.
ὁ χρώμενος, Usurarius. O.
χρὼς, Colos, Cutis. O. Color. E.
χυδαῖος, Vulgaris. P.
Χυδαῖος ἄρτος, Ceparius.
χυδαῖος ἄνθρωπος, Gregarius.
χύδην, Passim, Promiscue. P. Fusim. O.
χυθεὶς, Fusus, Fusus, a, um. O.
Χυλὸς, Sucus, Succus, Succus. P. Sapor. O.
Χύμα, Confusio, Commixtio.
† χυμίζω, Sapio. O.
χυμὸς, Succus, Humor. O. Umor. E.
χύνω, Fundo.

† χυροσδιαιτης, Disulcis. P. [χοῖρος † διχαίτης, Scalig.]
χύσις, Fusio, Fusus.
† χυτὴρ, Fusorium.
† χύτης, Fusor.
χυτὸν, Fusile.
χύτρα, Fictile, Olla, Olla, Olla. P. Caccavum. E.
χύτρα τετρημένη, Olla animatoria, Animatorium. S.
χύτρεοι, Ollares. O.
χωλαίνει, Claudicat. P. Coxigat. E.
χωλεία, Clauditas. O.
Χωλεύω, Claudico, Claudio, Claudeo, es. O.
χωλὸς, Claudus, Cludus, Clodus. P. Cloppus. P. Mancus. O.
Χῶμα, Agger, Rudus, Tumulus, Rudus. P. Ager. P. Ager. O.
χώνα, Jugulus. E.
Χωνευτήριον, Fornax, Conflatorium.
χωνευτὴς, Conflator, Conflator. P.
χωνευταὶ, Fusores. O.
† χωνευτικὸς, Fusorius. O.
χωνευτὸν, Conflatile. O. Fusile. E.
χωνεύω, Conflo.
χωνεύει, Obruit. P. Conflat. P.
χώνη, Infundibulum.
χώνη ποταμῶν, Gurges. P. Infundibulum. P. Fundibulum. S. Infundibulus. S. Infundibulum. E.
χώνην, Infundibulum. E.
Χωννύω, Obruo.
Χώρα, Arvum, Regio, Arva. P.
χώρα καρποφόρος, εὔφορος, Regio frugifera, fertilis. E.
χώρα, Possessiones. E.
χῶραι, Regiones. P.
† χωρατα, Rure. P.
† χωρατις, Pagus. P. [χωρά τις, Du-Cang.]
Χώρημα, Alveum.
χωρῆσαι, Capere.
χώρησις, Capacitas.
χωρητικὸς, Capax.
χωρία, Rure. P. Campestria. O. Domus. E.
Χωρίζω, Segrego, Sejungo, Secerno, Separo.
χωρίζει, Sepasum. P. Secernit. P.
χωρικὴ, Rulham. P.
Χωρικὸς, Rusticus, Agrestis. P.
χωρικοὶ, Rustici. E.
χωρίον, Rus, Possessio, Villa, Fundus, Fundus. P. Rus. P. Fundus. S. Locellus, culus. O. Prædium. O.
χωρία, Agri, Prædia. P.
† χωριονόμοι, Prædiatores. O.
χωρὶς, Separatim, Extra, Absque, Sine, Seorsum, Præter. P. Separatum. P. Separatim. P. Sine. P.
χωρὶς ὑπερθέσεως, Sine intermissione. P.
χωρὶς, Citra. P. Abs. P.
χωρισθὲν, Discretum.
χωρισμὸς, Separacio, Discessus, Discidium, Discidium. P. Divortium. P.
† χωριστὴς, Separator.
† χωριστὴν, Sevocatorem. P.
† Χωρομετρῶ, Metor.
χωρος, Equalis. E.
τὸ χωροῦν εἰς τὸν φίσκον, Caducum. P.
χωροφύλαξ, Saltuarius.
Χωρῶ, Capio, Capesco.
χωρεῖ, Capit. P.
Χῶσις, Obrutus.

Ψ

Ψαθυρὸν, Fragile, Putre, Putrum.
ψαθαρὸν, Friabile. O.
† ψαιθρὸς, Arenosus. O.
† ψαιστὸς, Libum. O. Fertum. O.
Ψακὰς, Gutta.
ψακάζει, Rorat. P.
ψαλίδωμα, Forficatio. P.
Ψαλίζω, Forfico.
ψαλὶς, ἡ τοῦ ῥάπτου, Forfex, Forficula, Forfex. P.
ψαλὶς τῶν κουρέων, Forfex. S.
ψαλίδες, Forfices. E.
ψαλὶς, ἡ ἀψὶς, Arcus, Arcus. P.
Ψάλλω, Nablizo, Psalmizo, MS. Psallo.
ψαλτήριον, Sambucum.
ψαλμὸς, Psalmus.
ψάλτης, Nablio, Psalta, Navilio. E. Psalmista. E.
ψάλτρια, ἡ κιθαρίστρια, Fidicina.
ψάμαθος, Sabulum. O.
† ψαμαθὼν, Sabuletum. O.
† ψαμμάθιον, Arenula. O.
Ψάμμος, Harena.
ψαμμώδης, Harenosus.
Ψὰρ, τὸ ὄρνεον, Strunuus, Strunus, MS. Sturnus.
ψᾶρες, Sturni. E.
ψάρος, Sturnus. P.
ψάροι, Sturni. P.
Ψαύω, Tango.
Ψαφαρὸς, Putris.
ψαφαρὸν, Putre. P.
ψαφαροὺς † καμαρίνας, Putres fumigos. P.
Ψέγω, Vitupero, Culpo, Vitupero, as. O.
ψέγει, Vituperat. P. Culpat. E.
ψέγεται, Reprehenditur. P.
ψεδνὸς, Raripilus. O.
† ψειλοπλευριον, Ofella. E.
† ψειχοσημα, Angusticlavia. E. [† ψειλόσημα.]
ψειχύσημα, Angusticlavia. E. [† ψειλόσημα.]
ψεκὰς, Stillicidium. O.
ψέκται, Vituperones. O.
ψέλια, Viriolæ. P.
† ψελειαι, Veriolæ. E. [ψέλια, viriolæ. Vulc.]
Ψέλιον, Viriolæ, Armilla, Armilla, et Armillum. P. Viriola. P.
ψέλιον ἀνδρὸς, Brachionarium.
† ψελιοποιὸς, Armillarius. P.
† ψελλιδοτὸς, Armillatus. O.
ψελλίζομαι, Blatero, Blatio. O.
Ψελλίζω, Valbio, Valbucio, in MS. deest, Balbutio. O.
† ψελλιστὴς, Vambal, MS. Balbutiator.
ψελλὸς, Valbus, Balbus. P. Pollix. E.
Ψευδάδελφος, Falsus frater.
ψευδὲς, Falsum. P.
ψευδὴς, Falsus, Mendax.
† ψευδογράφος, Falsarius.
ψευδολογέω, Mentior. O.
ψευδολογία, Mendaciloquium.
ψευδολόγος, Falsidicus, Mendax, Mendaciloquus. O.
ψευδομάρτυς, Falsi testis.
ψεύδομαι, Mencior, Frustro. O.
ψεῦδος, Mendacium, Falsitas. O. Vanitas. O.
† ψευδοσέλινον, Apiastrum. E.
ψευδῶς, Falso, Falso, adverb. O.
Ψεῦσμα, Mentio. P.
ψεύστης, Mendax, Vulc. Mendosus, Mendosus, Mendax. P.
ψῆγμα, Bracteola. O.
† ψηθυρὸς, Arenatus. O.
Ψηκτὸς μόδιος, Rasus, MS. ψευκτὸς, MS. Rasas.
ψῆτρα, Strigilis.
ψήκτρα, Strigile. E.
† ψηκτρίον, Strigla. S.
ψηλαφάω, Palpo, as. O.
Ψηλάφησις, Tactus, Tractatus.
ψηλαφῶ, Tracto, Contracto, Obtracto, Palpo, Troito.
ψηλαφᾷ, Tracta. P.
ψηλάφησον, Tracta. P.
ψηλαφήσωσιν, Tractaverint. P.
ψημυθιν, Palmum. P.
Ψὴρ, τὸ ὄρνεον, Strunus, in MS. deest.
† ψηρτᾷ, γαυριᾷ, Burdiat. E.
† ψηρτιᾷ, Burdit. P.
Ψῆσσα, ἰχθὺς, Ordacia.
ψῆσσα, εἶδος ἰχθύος, Rombus. P.
Ψηφίζομαι, Decerno, Calculo, as. O.
ψηφὰς, Cauculos. O.
ψηφίζομαι, Decerno. O.
ψηφίζω, Computo, Conputo. E. Calculor. E.
ψηφίζει, Computat. P. Conputat. P. Ducit. P.
† ψηφίον, τὸ † λιθαρίδιον, Gemma, Gemma. P.
ψηφὶς, Glarea, MS. Lapillus, Glarea, Calculus, Scrupulus. O.
ψήφισμα, Consultum, Decretum, Scitum, Consultacio, Rogacio, Decretum. P. Consultum. P. Rogatio. S. Plebiscitum. O.
ψηφιστὴς, Calculator, Cauculator. E. Calculator. E.
ψηφιστὴς, ὁ ἀριθμῶν, Computator, Nummarius, Racionator.
† ψηφοθετεῖ, Tessellat. P.
† ψηφοθέτημα, Tessellatum. P.
† ψηφοθέτης, Tessellarius, Tessellator.
† ψηφολόγημα, Pavimentum. P. Pavimentum. E. Tesselatum. E.
† ψηφολογητὸν ἔδαφος, Pavimentum. P.
† ψηφολογία, Tessellatus, Pavimentum.
ψηφολογῶ, Tessello, Termino. P.
ψηφοπαίκτης, Prestigiator, Prestigiator. P. Præstigiator. P.
ψηφοπαικτῶ, Prestigior.
† ψηφοπαιξία, Prestigiæ.
ψῆφος, Calculus, Suffragium, Computacio, Calculus. P. Ratio. P. Calculus. S. Decretum. S. Supputatio. S. Calculatio. E. Computos. E. Calculum. E.
ψήφῳ, Computatione. P.
ψῆφοι, Tessellæ. P. Calculi. E.
ψῆφος, ὁ ἀριθμὸς, Numerus.
ψῆφος, ὁ λίθος, Gemma.
ψηφοφορία, Suffragium, Suffragium. P.
ψηφοφόρος, Suffragator.
† ψήφωσις, Pavimentum.
† ψηφωτὴ, Glarea.
† ψηφωτὸν, Gemmatum. P.
Ψήχω, Frico, Frico. O.
Ψίαθος, Teges, MS. Matta, Terratoria, Macta, Teges. P. Matta. E.
ψιαθοπλόκος, Tegitarius.
† ψιαθοποιὸς, Tegenarius. P.
Ψιθυρίζω, Susurro, Susur-

ro, as. O.
ψιθυρίζει, Susurrat. P. Canturit. P.
ψιθυρισμὸς, Susurracio, Susurratio. P. Susurro. O.
ψιθυριστὴς, Susurriosus, Susurrator.
ψίθυρος, Murmur. O.
ψίθυροι, Detractores. O.
ψιλὴ, Auleum. P.
Ψιλὴ χώρα, ἡ σχολάζουσα, Vacua.
ψιλὴ, Exilis, in MS. additur, Tenuis, Pura. P. Mutulosus. P.
ψιλὴ, ἐπὶ τῆς προσῳδίας, Psila.
ψιλὴ πολύμιτος, Babulonicum. P.
† ψιλοβάφος, Plumarius. E.
† ψιλοκέραμον, Suggrunda.
ψιλόκουρος, Adtonsus.
ψιλὸν, Tenue Babylonicum, Merum. P. Purum. E.
† ψιλοτοπλεύριον, Ofella. E. [supra, ψειλοπλεύριον, Gl. L. Gr. ψιλοπλεύριον.]
ψιλὸς, ὁ λεῖος, Glaber, Levis, Purus. P. Glaber. P.
ψίλοι, Depiles. O.
ψιλὸς τόπος, Vacuus.
ψιλοῦμαι, Glabresco. O.
ψιλόω, Attenuo. O. Depilo. O.
ψιλῶ, Deglabro, MS. Digladio, Nudo.
ψίλωθρον, Miredila, MS. Miredila.
ψίλωθρον, Aurispigmentum. P.
ψιμίθιον, Cerussa. P. Cerussa. P. Cerussa. O.
ψιμύθιον, Cimussa, MS. hæc Cerussa.
† ψιμυθιστὴς, Cimussator.
ψὶξ, Mica.
ψίχες, Micæ. P.
ψιτακὸς, Psittacus.
ψιχίον, Mica. S.
† ψιχολογῶ, Micas lego.
ψόα, Clunis. S.
ψόγος, Vituperacio, Culpa, Culpa. P. Nota. P. Defautio. P. Culpa. S. Vituperium. O. Vituperatio. E.
ψοφεῖ, Sonat, Crepat, Crepat. P.
ψοφέω, Strepo. O.
ψοφοδεὴς, Sonorosus, MS. Sonniosus, Formidolosus, Meticulosus. O.
ψόφος, ὁ ἦχος, Crepitus, Strepitus, Fragor, Sonitus, Strepitus. P. Filax. S.
ψόφος ποδῶν, Crustallum. E.
ψοφῶ, κτυπῶ, Crepito, Strepo, Crepito, as. O.
ψυὰ, Lumbus.
ψυγεὺς, Fricarium, in MS. additur, vel Refrigerium.
ψυγμὸς, Perfrictio, Perfrigio, MS. Perfricatio.
ψύγω, ξηραίνω, Sicco.
ψύγω, ψυχραίνω, Frigeo.
ψυδράκιον, Papula, MS. Papilla, Papula. S. Pustula. E.
ψυδράκια, Papulæ. P.
ψύδραξ, Tuber. O.
ψυκτάρια, Callistrutia. O.
ψύλλα, Pulex, in MS. deest, Trinua, Pulex. P. Pulix. S.
ψυλίζω, Pulico, Pulico. E.
ψύλλος, Pulix. E. Pulex. E.
† ψυλλώδης, Pulicosus. O.
ψυχαγωγέω, Oblecto. O.
ψυχαγωγία, Animatio. P.
ψυχαγωγὸς, Plagiarius. P.
ψυχαγωγούμενος, Animatus. P.
ψυχαγωγῶ, Animo, in MS. additur, Delecto.
ψυχάριον, Animosus, In MS. additur, vel Animula, Animula. O.
ψυχὴ, Anima, Anima. P. Animus. S. Papilio. O.
ψυχῆς κίνησις, Scrupulo. P.
† ψυχίζομαι, Algeo, Frigesco.
ψυχικὰ, Animalia. P.
ψυχικὸς, Animalis, Animalis, Animosus. E.
† ψυχόθεν, Animitus. O.
ψύχομαι, Algeo. O.
ψυχομαχία, Jurgium.
ψυχοῤῥαγῶ, Exanimo.
ψύχος, Frigus, Algor.
ψυχραινόμενος, Frigens.
ψυχρὰν, Gelidam. P.
ψυχρίζομαι, Frigesco.
† ψυχριστὸν, Refrigeratum. E.
ψυχρὸν, Gelidum. P. Rigidum. P. Frigidum. E.
ψυχρὸς, Algidus, Frigidus, Frigidus. O.
ψυχρότατον, Gelidum. P.
† ψυχροφόρον, Frigidarium.
ψύχω, Frigeo, Frigefacio. O.
ψυχῶ, Animo.
† ψώκτης, Quadratarius.
ψωλὴ, Mencla, MS. Mentula, Preputium, Menta, tula. O. Mentula. E.
† ψωλόεις, Mentulatus. O.
ψωλὸς, Verpus. O.
ψωμίζω, Focio, Adesco, Foveo, Cibo.
ψωμίον, Bucellum, MS. Bucella panis.
ψώμιον, Buccella. O. Crustum. O.
ψωμίω, Pane. E.
ψώμια, Bucellæ. E.
ψωμὸς, Frustum, in MS. additur, Panis massa, Bucella, Mansum, sub. O. Bucilla. E. Buccilla. E.
ψῶρα, in MS. deest, Scabia, Scabies, Scabies. P. Scavia. P. Scabiola. E.
ψωραλέος, Scabiosus. O.
ψωριῶ, Scabio.
ψωριῶν, Scabiosus. E.
ψωρὸς, † ψωράριος, Scabiosus, Scaber, Scaver. P. Scaviosus. P. Scaber. P. Stringo. P.

Ω

† Ὠδάριον, Cantilena, Cantilena. S.
Ὧδε, Huc, Hic.
ὧδε κἀκεῖσε, Huc atque illuc.
ὠδεῖον, Odium. E.
Ὠδὴ, Cantus, Canticum, Cantus. S. Canticum. S.
ᾠδαὶ, Cantiones. P.
ᾧ δή ποτε χρόνῳ, Quandocumque. P.
ὠδὶν, Dolor. E.
ὠδῖνες, Nixæ. P.
Ὠδίνω, Parturio, Parturio. O.
ὠδίνει, Parturit. P.
ᾠδὸς, Cantor. E.
Ὢ, Heu.
Ὠήθην, Credidi, Existimavi. E.
ὠθίζομαι, Obtrudo. O.
ὠθίζω, Vexo. O.
ὠθέω, Trudo. O.
ὠθεῖ, Pellit. P. Pulsat. P. Trudit. P.
Ὠθῶ, Pulso, Pello, Trudo.
Ὤκιμον, τὸ λάχανον, Ocimum.
ὦκα, Velociter. E.
ὠκειωμένος, Autoratus. O.
Ὤκνησα, Pigritatus sum.
ὠκυπέτης, Præceps. P.
Ὠκύπους, Celeripes, Pernix. P.
ὠκύπτερος, Pernix. O.
ὠκὺς, Velox, Velox. P. Præceps. P. Citatus. E.
ὠκύτατος, Velocissimus.
ὠκύτερον, Velocius.
ὠκύτης, Pernicitas. O.
ὠλένα, Ulna. O.
Ὠλένη, MS. Ulna, Torus. P.
ὠλένην, Torum. P.
ὤλενος, Toranus. P.
ὠλιγώρησαν, Supersiderint. P.
ὤλισθεν, Lapsus est. E.
ὠμὰ σῦκα, Mariscæ. O.
ὡμίλησας, Enarrasti. E.
† ὠμοβύρσινον, Terginum. MS. † ὠμοβυρσινον, Pera de corio.
† Ὠμοβύρσινος ἀσπὶς. MS. † Ὠμοβύρσινον, Centra.
ὠμογέρων.
† ὠμοβυρσιον, Crudus. Scal. & Vul. Pero. Vide notas. Peno. P.
Ὦμος, σχετλιαστικὸν, Ve michi.
Ὠμόλινον, Crudarium, MS. Sudarium, Linteum. E.
ὠμὸς, ἐπὶ ἀνθρώπου, Crudus, Acerbus, Crudelis.
ὡμολογημένον, Confessum. E.
† ὡμολογημένως, Sane. P.
ὡμολόγησα, Confessus sum. E.
ὡμολόγηται, Constat. P. Certum sit. P.
ὡμώνυμον, Univocum. O.
ὠμοπλάτα, Scapula. O.
Ὠμοπλάτη, Armus, Scapula, Scapula. P.
ὠμοπλάτης, Armus. P.
Ὠμὸς, ἀνηλεὴς, Crudelis, Crudus, Crudus. P. Crudelis. P. Inpotens. P. Truculentus. P.
ὠμὸν, Crudum. E.
ὠμὸς, ἐπὶ καρποῦ, Inmaturus.
Ὦμος, Umerum, Humerus. O. Armus. O. Umerus. E.
ὦμοι, Humeri. E.
ὤμοσα, Juravi. E.
ὤμοσας, Jurasti. P.
ὠμοτάριχος, Cetum Crudum. P.
ὠμότης, Crudelitas, Crudelitas. P. Duritia. P.
† ὠμοῦσθαι, Crudescere. O.
ὠμόφρων, Crudelis. E.
Ὠνὴ, Empcio, Mercacio.
ὠναὶ, Instrumenta. P. Emptiones. E.
ὧν δήποτε, Quorumque. P.
ὠνεῖται, Conparat. P.
ὠνήσαντο, Comparaverunt. P. Conparaverunt. P.
ὠνήσατο, Emit. E.
ὤνησεν, Juvit. P.
ὠνητὴς ὑπαρχόντων, Prædicator. P.
ὠνητικὸς, Emax. O.
ὠνητὸς, Empticius, Empticius. O.
ὤνια, Promercalia. O.
ὤνιος, Venalis. O. Mercalis. O.
ὠνοῦμαι, Comparo, Emo.
Ὥντινων, Quorum, Quorum. P.
ὥντινων ἂν, Quorumquorum.
ὥντινων δήποτε, Quorumcumque.
† ὠογάλα, Lacticinia. O.
Ὠὸν, Ovum.
ὠοειδὴς, Ovatus. O.
ὠοτόκος, Ovifera. O.
ὠοῦ λέπος, Putamen.
ὥπλισεν, Armavit. E.

ὡπλισμένος, Armatus. E.
Ὦ πόποι, Attat.
ὢ πόποι, ἐκφώνησις ἀρχαική, ὡς Κάτων, Vita Deum immortalium. E.
Ὥρα, Hora.
ὥρα, Tempus horæ. E.
ὡραῖα, Alma, Candida. In MS. additur, Spetiosa, leg. speciosa.
ὡραία, Alma. P.
ὡραῖα, Viripotens. O.
ὡραῖον, Pulcrum.
ὡραῖος, Decorus, Pulcer, Tempestivus. P. Lepidus. P. Festivus. P. Lascivus. P. Pulcher. P.
ὡραιότης, Pulcritudo.
† ὡραίως, Mature. O.
ὡργίζετο, Endofestabat. P.
ὡρεῖον, Penus. S.
ὥριμον, Maturum, Maturum. P.
ὥρισεν, Censuerit. P. Statuit. P.
ὡρισμένη ἡμέρα, Statutus dies. P.
Ὡρισμένον, Finitum, Certum, Statutum. P. Finitum. P.
ὡρισμένων, Statutis. P.
Ὠρίων, Orio. MS. Orion. Jugula. O.
ὥρμησεν, Egressus est. P. Petivit. P.
ὥρμησας, Petisti. P.
ὡρολόγιον, Horologium. E.
Ὠρυγμένος, Defossus.
Ὠρύομαι, Rugio.
Ὡς, Cum, Sicut, Tanquam, Ut, Pro. P.
ὡς ἀληθῶς, Vero.
ὡς ἂν, Tanquam, Prout. P.
ὡς ἂν δήποτε, Quamdudum. P.
ὡσανεὶ, Veluti, Acsi, Utpote, Prout, Tamquam. P. Quasi. P.
ὡς ἂν εἰ, Ac si. P.
ὡσαύτως, Itidem, Identidem. E.
ὡς δύναμαι, Quomodo possum. E.
ὡς δυνατὸν, Quam potest.
ὡσεὶ, Acsi, Quasi. P.
ὡς εἰκὸς, Quam maxime.
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, Plerumque. O.
ὡς ᾖ, Cum sit. P.
ὡς ἴδιον, Ut suum. E.
ὡς οἷόν τε, Quampotest.
ὡς πάχνη γίνεται, ἣν τινὲς ἐρυσίβην καλοῦσιν, Rubigo. P.
ὥσπερ, Sicut, Ita, Quam, Veluti, Ceu. P. Tamquam. P. Quemadmodum. O.
ὥσπερ γὰρ, Ut enim.
ὡσπερεὶ, Tanquam. P.
ὡς πορρωτάτω, Quam longissime.
ὥστε, Perinde. P. Ita. P.
† ὡστὸς, Trusatilis. O.
ὡς τάχιστα, Simulatque. O.
ὡς σφόδρα, Perquam. O.
Ὦτα, Aures.
ὠτακουστεῖ, Auscultat. P.
ὠτακουστὴς, Auricularius, Auricularius. O. In MS. additur, Explorator.
ωτανα, Auriculæ. E.
ὠτάριον, Auricula. P.
† ὠταρὸς, Auriculosus.
Ὠτειλὴ, Cicatrix.
Ὠτίον, Auricula, Auris, Auris. P. Oricula. S. Auricula. O.
ὠτία, Aures. P. Auriculæ. E.
ὠτίον σκεύους, Ansa, Ansa. P.
ὠτὶς, τὸ ὄρνεον, Avis tarda.
ὠτογλυφὶς, Auriscalpium, Auris clarium. P. Auriscalpium. S. Auriscalpium. O.
† ὠτόγλυφον, Auriscalpium. E.
ὠτοκοπῶ, Obtundo.
† ὠτοπάροχος, Auritus. P.
† ὠτοπετὴς, Auritus. P.
ὦτος, Avis tarda. E.
ὠτώεις, Auritus, a, um. O.
ὤφειλον, Anabla. E.
Ὤφελον, Debus.
Ὠφελεῖ, Prodest, Juvat, Juvat. P. Prodest. P.
ὠφέλεια, Commoditas, Juvamen, Utilitas, Emolumentum, Compendium. P. Commodum. P. Emolumentum. P. Emolumentum. S. Commodum. O.
ὠφελέω, Prosum. O. Juvo, as. O.
ὠφελήθη, Profecit. P. Juvamen. O. Emolumentum. O.
ὠφέλησεν ἐν παιδείᾳ, Profecit. P.
ὠφελήσοντα, Profutura. P.
Ὤφελον, εὐκτικὸν, Velim.
Ὠφέλιμον, Commodum, Profuturum.
ὠφελίμως, Commode, Merenter, Utiliter.
ὠφελῶ, Juvo, Commodo, Proficio, Prosum.
ὠφελῶ σε, Præsidium tibi sum, Prosum tibi.
Ὤφθη, Visa est, Apparuit. P.
ὠφίλοιν, Anabla. E.
ὤχλησεν, Pulsavit. P.
Ὠχρίασις, Pallor, Pallor. P. Pallor. S.
ὠχριάω, Palleo, es. O.
ὠχριῶ, Palleo.
ὠχρὸς, Pallidus, Luridus. P. Pallidus. P.
ὠχρότης, Palliditas.
Ὠχυρωμένος, Vallatus.
ωχυρωμενος, Prædictus. P. In MS. additur.
Ὤψ, Vultus, Aspectus, Frons.

Finis Gloss. Gr.-Lat. a Car. Labbæo collect.

CYRILLI,

PHILOXENI,

ALIORUMQUE VETERUM AUCTORUM

GLOSSARIA LATINO-GRÆCA,

A CAROLO LABBÆO COLLECTA.

A

A, ἀπὸ, ἀπὸ τοῦ, ὑπὲρ τοῦ, ὑπὲρ τῆς.
Acopiam, ἀπὸ τοῦ τυχόντος. c.
A modo, ἀπὸ τούτου. o.
A nequibus, ἀπὸ μηδένων. c. ἀπὸ μήτινων. c.
A principio, ἐξ ἀρχῆς.
A nequo, ἀπὸ μηδενός. c.
A primo, ἀπ' ἀρχῆς. c.
A puericia, παιδιόθεν. c.
A quacunque, ἀφ' ἧς δήποτε. c. ἀφ' ἧς ἄν. c.
A quali, ἀπὸ ποταποῦ. c. ἀπὸ ὁποίου. c.
A qualibuscunque, ἀπὸ ὁποίων δήποτε. c.
A quaqua, ἀφ' ἧς ἄν. c.
A quibus, ἀπὸ ποίων.
A quibuscunque, ἀφ' ὧν ἄν. c.
A quibus quibus, ἀφ' ὧν τινων ἄν ποτε. c.
A quo, ἀπό τινος. c.
A quocumque, ἀφ' οὗ δήποτε. c. ἀφ' οὗ ἄν. c.
A quodam, ἀπό τινος.
A quo nam, ἀπὸ ποίου γάρ. c. ἀπό τινος γάρ. c.
A quo quam, ἀπὸ τινός ποτε. c. ἀπό τινος. c.
A quoque, ἀφ' ἑκάστου. c. ὑφ' ἑκάστου. c.
A quoquo, ἀφ' οὗ ἄν. c. ἀφ' οὗπερ ἄν. c.
A ramulariis, ἀπὸ τῶν ἀντεπιτρόπων, Lib. de Off. Proconsulis.
A singulo, ὑφ' ἑκάστου. c.
A stirpe, ἀπὸ ῥίζης.
A tali, ἀπὸ τοιούτου. c.
A tergo, ἐξόπισθεν. c.
Ab, abs, ἀπὸ, παρὰ, καὶ ὑπὸ, ἀπό. s.
Abaci delfica, μηνιστέριον, ὡς Ἰουβενάλιος.
Abacti, ἀπωσθέντες. o.
Abactio, ἐξέλασις. c.
Abactores, ἐλατῆρες. o.
Abaculus, ἀβάκιον. o.
Abacus, ἄβαξ, κος. o. c.
Abago, ἀπελαύνω. c. ἀποπράττω. c.
Abalieno. Vide alieno.
Ab aliis, ὑφ' ἑτέρων.
Ab aliquibus, ἀπὸ ἄλλων τινῶν. c. ἀπὸ ἑτέρων τινῶν. c.
Ab aliquo, ἀπό τινος. c.
Abambulo, κατ' ἰδίαν περιπατῶ.
Ab astratura, ἀπὸ τῆς ἀναβολικῆς.
Abaudio, ἐπακούω. c.
Abavia quinta, προμάμμη, προμάμμη. s.
Abavus, προπάππου πατὴρ, ἀπόπαππος. s.
Abba, πίττα τέττα.
Abbas, κοινοβιάρχης. o.
Abbatissa, ἀρχιμανδρῖτης. o.
Abcecatio, ἀποτύφλωσις. c.
Abde, κρύψον.
Abdicacio, ἀποκήρυξις. c.
Abdicasset, ἀποκηρύξει.
Abdicat, ἀποκηρύσσει.
Abdicavit, ἀπεκήρυξεν.
Abdico, ἀποκηρύσσω. c. ἀπαγορεύω. c. ἀποκηρύττω. o.
Abdidit, ἀπέκρυψεν, ἀπέκλεισεν.
Abditum, ἀπόκρυφον. c. ἀποκεκρυμμένον. c.
Abditus, ἀπόκρυφος. c.
Abdixit, ἀπεῖπεν, ἀπηρνήσατο.
Abdo, ἀποκρύπτω, κρύπτω. o.
Abdomen, abdumen, λαπάρα, ὑπογάστριον, ὑποκοίλιον, λαπάρα. s. ἤνυστρον. c.
Abdormio, ἀφύπνω. c.
Abdormivi, ἀπεκοιμήθην. c.
Abeamus, ἀπέλθωμεν. c.
Abduc, ἄπαγε.
Abduco, ἀπάγω.
Abducit, ἀπάγει.
Abductio, ἀπαγωγή.
Abduxi, ἀπήγαγον.
Abemit, Ab eo ἔλαβεν, accepit.
Abena, ἡνία. Vide in avena.
Abeo, ἄπειμι, ἀπέρχομαι. c.
Aberceo, ἀπείργω. o.
Aberro, ἀποπλανῶ, ἀποπλανῶμαι. c. ἀφαμαρτάνω. o.
Aberrunco, ἐκβοτανίζω. c.
Abest, ἄπεστιν.
Abetuarium, ἐπίμετρον.
Abfore, ἀπέσεσθαι. o.
Abgrego, ἀπαγελάζω, διαχωρίζω, διαγνύω. c. ἀποχωρίζω. c. ἀφορίζω. o.
Abhinc, ἤδη. o.
Abhominacio, ἀπευχή. c.
Abhominandum, ἀποτρόπαιον. c.
Abhominandus, ἀνώνυμος. c.
Abhominor, ἀπεύχομαι. c.
Abhorreo, διαφωνῶ. c. μυσάττομαι. o.
Abhorresco, ἐκπλήττομαι. o. διαφωνῶ. c.
Abhorret, ἀπῳδόν ἐστιν. ἀπᾴδει. c.
Abhortor, ἀποτρέπομαι. c.
Ab humili, ἀπὸ εὐτελοῦς.
Abi, ἄπιθι.
Abicio, ἀποβάλλω. c. ἀπέλευσις. c. παραῤῥίπτω. c. ἀπορίπτω. c.
Abiciunt, ἀπορίπτουσιν.
Abjectio, ἀποβολὴ, ἐξέλασις. c. ἐξουδένωσις. c.
Abjecto, ἀπαῤῥίπτω. o.
Abjectus, ἀπεῤῥιμμένος. c. ἀπόβλητος. c.
Abiegnus, ἐλάτινος. o.
Abies, ἐλάτη, ἐλάτη, δένδρον. c.
Abigator, Abactor, abigeus, ἀπελάτης. c.
Abigito, ἀπέλαυνε, ἀποσόβησον, ἄπαγε.
Abigo, ἀπελαύνω.
Abigit, ἀπελαύνει, ἐκτιτρώσκει.
Abigo, ἀποσοβῶ. c. σοβῶ. c. ἀπελαύνω. c.
Abjitio, ἀποβάλλω. o.
Abiit, ἐπορεύθη. c.
Abile, εὐαρμόστως. c.
Abilis, εὐάγωγος. ε. εὐάρμοστος. c.
Ab ineunte ætate, ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἡλικίας. c.
Ab initio, ἀπὸ καταβολῆς, ἀπ' ἀρχῆς. c.
Ab integro, ἐκ δευτέρου. o.
Ab intestato, ἀδιαθέτως. o.
Abis, ὑπάγεις, ἀπὸ τούτων.
Abit, ἀπέρχεται.

Hic abitus, ἀπαλλαγή. c.
Abjudico, ἀποδικάζω. c.
Abjugassere, ἀποζεῦξαι.
Abjugat, ἀπολύει.
Abjugo, ἀποχωρίζω. o.
Abjugulis, ἀπὸ κατακλείδων.
Abjungo, ἀποζεύγνυμι. o.
Abjuro, ἐπιορκῶ. c. ἀπομόω. c.
Ablacio, ἀφαίρεσις. c.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω. o.
Ablaqueata, διορυχθέντα.
Ablata, ἀφαιρεθέντα.
Ablatibus, ἀφαιρετική. c.
Ablavo, ἀπονίπτω. c.
Ablegacio, ἀποπομπή. c.
Ablegat, ἀποπέμπει, ἀποποιεῖ.
Ablego, ἀποπέμπομαι. c. ἀποποιοῦμαι. c. ἀποπέμπω. o.
Abligurio, καταλιχνεύω. o. κατεσθίω. c.
Abluimatio, ἀμαύρωσις. c.
Abluit, ἀπονίπτεται, ἀποκλύζει, καὶ ἀπέκλυσεν.
Ablumentum, κάθαρσις. s.
Abluo, ἀπολούω. c. ἀποκλύζω. c. ἀποπλύνω. c. ἀπονίπτω. o. c.
Abnatare, ἐκκολυμβῆσαι.
Abnegacio, ἀπάρνησις. c. ἀποστέρησις. c.
Abnegator, ἀπαρνητής. c.
Abnego, ἀπαρνοῦμαι, ἀνανεύομαι. o.
Abnepos, ἀπέκγονος. s. ἀπέγγονος. c.
Abnepus, ἀπόγονος. e.
Abnormis, ἄρυθμος. c. ἄμετρος. o.
Abnormitas, ἀρυθμία. c.
Abnuat, ἀπείπῃ.
Abnuit, ἀπονεύει, ἀπαρνεῖται.
Abnumero, ἀπαριθμῶ. c.
Abnuo, ἀπονεύω. c. ἀπαρνοῦμαι. c.
Abnurus, ἐκγονονος.
Abnutivum, ἀπωμοτικόν.
Abobsiti, ἀποσκοτηθέντες.
Abobsum, ἀποσκοτῶ.
Ab occidente, ἀπὸ τῆς δύσεως.
Aboleo, ἀπαλείφω. c. ἀποπνέω. c. ἀφαρίζω. o.
Abolescit, ἀπακμάζει.
Abolesco, ἀφανίζωμαι. o. ἀπαλείφω. c.
Abolevit, ἐξελάθετο, λήθῃ παρέδωκεν, ἐξέπευσεν ἀπήψεν.
Abolicio, ἀπαλοιφή. c.
Abolit, *Adolit*, ἐπιθυμεῖ.
Abolitio, ἀμνηστία, ἀλήθεια, ἀπαλιφή, ἐκλείανσις.
Abolla, Toga, ἱμάτιον.
Abominabilis, βδελυκτός. c.
Abominacio, ἀποτροπιασμός. c.
Abominandum, ἀποτρόπαιον, ἀπευκταῖον, ἀπεστον, ἀπεκτον. c.
Abominandus, ἀπευταῖος. c.
Abominatio, βδέλυγμα.
Abominor, ἀποιωνίζομαι. c. βδελύσσομαι. c.
Ab origine, ἀπὸ ἀρχαιογονίας, ἀνέκαθεν. c.
Aborigines, αὐτόχθονες.
Aborigo, αὐτόχθων. c.
Aborior, ἐξαμβλόω. o.
Aborrens, ἀσύμφωνος. c. ἀπάδων. c.
Aborreo, ἀποφρίσσω. c.
Aborresco, ἀποστρέφομαι. c.
Aborticiosus, ἐκτρωματιαῖος. c.
Aborticium, ἐκτρωματιαῖον, ἐκτρωματικόν.
Abortio, ἄμβλωσις. o.
Abortivi, ἔκτρωμα. c.
Abortivum, ἔκτρωσις. s.
Abortum, ἔκτρωμα, ἐκβόλιον ἔκτρωμα, καὶ ἔκτρωσις, ἔκτρωσις. c.
Abortum facio, ἐκτιτρώσκω. c.
Abortum fecit, ἐξέτρωσεν.
Abortus, διαφθορά. s. ἔκτρωμα. c. διαφθορὰ ἐπὶ ἀμβλώσεως. c.
Abrado, ἀποξέω. o.
Ab re, ἀπὸ τρόπου. o. ἔξω τοῦ πράγματος. c.
Abrepcio, ἀφαρπαγή. c.
Abreptus, ἀπαρπαγείς.
Abripit, ἀπαρπάζει.
Abripio, ἀφαρπάζω. c.
Abrogacio, ἀποχύρωσις. c.
Abrogans, ἀλαζών, ὑπερόπτης.
Abrogat, ἀποκυροῖ, ἐλαττοῖ.
Abrogo, ἀποκυρῶ, ἐλαττῶ, ἀποψηφίζομαι. c. ἀποκηρύσσω. c. ἀποβάλλω. c. ἀποκυρῶ. c. ἀκυρόω. o.
Abrumpo, ἀπορρήγνυμι. o.
Abrumpit, ἀποπορρήσσει.
Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀπερρωγός. c.
Abruptus, ἀπόκρημνος. c.
Abs, ἀπό, χωρίς.
Abscedit, ἀποχωρεῖ, ἀπέκρυψεν.
Abscedo, ἀποχωρῶ. c. ἀφίσταμαι. c. ἀφίστημι. o.
Abscidit, ἀποτέμνει, ἀποκόπτει, ἀπέκοψεν.
Abscindit, ἀποσχίζει.
Abscindo, ἀποσχίζω. c. ἀποτέμνω. o.
Abscissio, ἀποτομή. c. ἀποκοπή.
Abscissum, ἀποκεκομμένον.
Abscondit, ἀποκρύπτει.
Absconditus, ἀπόκρυφος. c.
Abscondo, ἀποκρύπτω. c.
Absconse, λάθρα.
Absconsum, ἀποκεκρυμμένον, ἀπόκρυφον.
Absconsus, ἀπόκρυφος. c.
Absens, ἀπών.
Absentia, ἀπουσία.
Absentes, ἀπόντες.
Absentium, ἀπόντων.
Absentatio, ἀπηχὲς, ἀμαυρόν.
Absentio, διαφωνέω. o.
Absidet, ἀποκαθέζεται, μακρὰν ἐστι.
Absideto, διάστηθι.
Absigno, ἀποσφραγίζω.
Absilit, ἀποπηδᾷ.
Absimilis, ἀνόμοιος. c.
Absistens, ἀφιστάμενος.
Absistere, ἀποστήσασθαι, ἀφίστασθαι.
Absisto, ἀφίστημι. o. ἐξίσταμαι. c.
Absit, μὴ γένοιτο, μηδαμῶς.
Absitanum, εἶδος χρυσοῦ.
Absoleo, ἀπαρχαιῶ. o.
Absolvo, ἀπολύω. o.
Absolvit, ἀπολύει.
Absolucio, ἀπόλυσις. c.
Absolute, ἀπολύτως.
Absolutio, ἀπόλυσις, ἀπόδοσις.
Absolutum, αὐτοτελὲς, ἀπολελυμένον, ἀπολυτικόν. c.
Absolutis, ἀπολελυμένων.
Absolutus, ἀπολελυμένος. c. ἀπολυτός. c.
Absono, ἀπηχῶ, ἀπάδω. o.
Absonui, ἀπήχησα.
Absonum, ἀνάρμοστον.
Absonus, ἀπηχής. c. ἀπῳδός. o.
Absorbeo, ἀπορροφέω. o.
Absque, παρά. c. δίχα. c. ἄνευ. c. χωρίς. c.
Abstemius, ὁ μὴ μετέχων οἴνου.
Absienis, νηφάλαιος, ὁ ἀπέχων οἴνου. c.
Abstentio, ἀποκατάσχεσις.
Abstenus, ὑδροπότης. c.
Abstergo, ἀπομάσσω. c.
Absterreo, ἀποπτύρω. c.
Absterret, φόβει, πτοεῖ.
Abstersit, κατέμαξεν.
Abstinebo, ἀφέξομαι. c.
Abstinebunt, ἀφέξονται.
Abstinens, φειδωλός. c.
Abstinenter, ἐγκρατῶς.
Abstinentia, ἐγκράτεια, ἀνοχή, ἔνδεια, ἀπόσχεσις. c.
Abstineo, ἀπέχομαι. c.
Abstinet, ἀπέχει, ἀπέχεται, ἐγκρατεύεται.
Abstitit, ἀπέστη.
Absto, ἀφίσταμαι. c.
Abstractum, ἀποσπασθέν. c.
Abstraho, ἀφέλκω. c. ἀποσύρω, ἀπαχωρίζω. o.
Abstraxit, ἀφείλκυσεν.
Abstrudit, ἀπωθεῖ.
Abstrudo, ἀπωθοῦμαι, ἀποκρύπτω. o.
Abstrusit, ἐξώθησεν.
Abstrusum, ἀποκεκρυμμένον. c.
Abstulit, ἀφείλατο, ἀφείλετο. c.
Abstulo, ἀφαιρῶ.
Absum, ἄπειμι, ἀπὼν εἰμί. c. ἄπειμι. o.
Absumo, δαπανῶ. c. ἀπαναλίσκω. c. ἀποδαπανῶ. o.
Absumpsit, ἀνήλωσεν. c.
Absumit, δαπανᾷ, ἀφανίζει.
Absumptum, ἀφειλάμενον, καταναλώσαντα.
Absurde, ἀσυμφώνως, δεινῶς, μωρῶς.
Absurdum, ἀνάρμοστον, ἀπηχὲς, ἀσύφηλον, ἀδόκιμον. c. ἀποστήθισις.
Absurdus, ἀβέλτερος. c. ἀδόκιμος. c. ἄτοπος. c. ἀσύφηλος, ὁ ἀδόκιμος. c. ἄτεγκτος. c.
Abterminatus, ἀφορισθεὶς, ἤτοι ἐξοστρακισθείς.
Abumus, ἀποτυχαμαι, ἀκέραις.
Abundacio, πλεονασμός. c.
Abundancia, εὐθηνία. c. εὐφορία. c. περιουσία. c. περίττευμα. c. περίσσευσις. c.
Abundancior, περισσότερος. c. περιουσιώτερος. c.
Abundans, ὑπερπλεονάζων. c.
Abundanter, πλεοναζόντως.
Abundanter, πλῆθος, περισσῶς. c.
Abundancia, πλησμονή. c. ἐνθηνία. o.
Abundare, περισσεύειν.
Abundat, πλεονάζει.
Abunde, περισσῶς, αὐτάρκως, ἱκανῶς.
Abunde, αὐτάρκως. c. ἱκανῶς. c. ἄφθονον, τὸ πολύ. c. ἀποχρώντως. c. πεπληρωμένως. c. δαψιλῶς. c. πολυτελῶς. c. περισσῶς. c.
Abundo, πλεονάζω. c. περισσεύω. c. τρυφῶ. c. ἐνθηνέω. o. εὐπορῶ. c. περιττεύω. c.
Abus, πάππος. s.
Abusio, παράχρησις, ἀπόχρησις. c. κατάχρησις. c.
Abusive, καταχρηστικῶς.
Abusus, ἀποχρησάμενος, ἀπόχρησις. s. ἀπόχρησις. c.
Abutentes, ἀποχρώμενοι, παραχρώμενοι.
Abutere, παραχροῦ.
Abutero, παραχρῶμαι. e.
Abuto, κατακέχρημαι. c.
Abutor, παραχρῶμαι. e. ἀποχρῶμαι. c. καταχρῶμαι. o. ἀποκέχρημαι. c. καταχρῶμαι. c.
Abutitur, παραχρᾶται.
Abyssus, ἄβυσσος. c.
Ac, καὶ, καίτοι, ὡς, καὶ ὁμοίως.
Ac diu, καὶ δὴ ἐπιπολύ.
Ac regie, καὶ τυραννικῶς.
Ac si, ὡς ἂν εἰ, ὡσανεί. c. ὡσεί. c.

Ac si quis, ἐὰν δέ τις.
Ac veluti, καθάπερ.
Acactum, ἄκανθα, ὡς Λουκιανός.
Acanthus, ἄκανθος.
Accede, πρόσελθε. c.
Accedere, προσιέναι.
Accedet, ἀπέρχεται.
Accedo, πλησιάζω. e. προσπελάζω. c. προσχωρῶ. c. παραγίνομαι. o. προσέχομαι. c.
Acceia, ἀσκαλάφη. e.
Accelero, ἐγκονέω. o.
Accende, ἅψον. c.
Accendere, ἐξάπτειν, ἅπτειν.
Accendetur, ἐκκαυθήσεται.
Accendit, ἐξάπτει, ἅπτει.
Accendo, ἐκκαίω. c. ἅπτω. c. ἐξάπτω. c.
Accensio, εἰσβολή. e.
Accensiones, ἐπίληψις, ἐπισημασία.
Accensiuncula, ἐπιληψία, ἡ νόσος. c.
Accensor, εἰσαγωγεὺς, εἰσηγητὴς, βούλαρχος.
Accensus, ἐξαφθεὶς, ἔκκαυσις. c.
Accento, τονίζω. c.
Accentus, προσῳδία, τόνος. c. ἡ προσῳδία. s.
Acceptabilis, εὐπρόδεκτος. c.
Acceptilatio, et acceptatio, ἄποχον γραμμάτιον.
Accepilatio, ἀποχή. o. καταλογισμός. c. ἀπολοιπογραφία. c.
Acceptio, λῆμψις. c.
Accepto ferri, λογίζεσθαι. c.
Accepto sibi fecit, ἀπέλαβεν, ἑαυτῷ ἐλογίσατο.
Accepto tulit, παρεδέξατο, ἀσμένος ἤνεγκεν, ἐλογίσατο. c.
Acceptor, ἱέραξ, δοχεὺς, ληπτής. c.
Acceptum, κεχαρισμένον. ἀποδεκτὸν, λῆμμα, λῆμμα. c.
Acceptum facio, παραδέχομαι ἐπὶ δαπάνης. c.
Acceptum fecit, προσεδέξατο.
Acceptum habeo, εὐπρόσδεκτον ἡγοῦμαι. c. ἀποδέχομαι. c.
Accepturaria, λιβανωτρίς.
Acceptus, προσφιλὴς, προσηνὴς, ληφθεὶς, εἴσοδος, ἡ λῆψις. c. εὐπρόσδεκτος. c. ἀποδεκτέος. c.
Acceres, ἀξίνη ἱεροφάντου, ὡς Πλαῦτος.
Accersicio, μεταπομπή. c.
Accersio, μετάκλησις. c. μετακαλέω. o.
Accerso, μεταπέμπομαι. c. μετακαλοῦμαι. c.
Accesserim, προσέλθοιμι.
Accesseritis, πισθῆται.
Accessibilis, εὐπρόσιτος. c.
Accessio, προσθήκη, εἰσβολή. e. ἐπισημασία ἐν πυρετῷ. c. προσθήκη. c.
Accessiones, προσθῆκαι.
Accessit, προσῆλθεν.
Accessimus, προσθετός. c.
Accessus, προσέλευσις. c. προσαγωγή. c.
Accia et accela, ἀσκαλάφη.
Acciarum, στόματα.
Accidencia, σύμβασις. c.
Accidentia, συμβλήματα, καὶ συμβαίνοντα.
Accidit, συμβαίνει, συνέβη, παρεπέται. c. συνέβη. c. συμβαίνει. c.
Accido, συμβαίνω. c. συμπίπτω. o.
Accidunt, ἕπονται. c.
Acciendus, μετακλητέος. c.
Accieo, προσκαλοῦμαι. c.
Accinctus, πρόσζωστος. e.
Accinge te, παρασκευάζου.
Accingo, περιννύω. c. διαζώννυμι. o.
Accinxit, παρεσκευάσατο.
Accio, προσκαλέω. o. μεταπέμπομαι. c.
Accipe, λάβε. c.
Accipenser, ἔλλοψ. o.
Accipere, δέξασθαι, λαβεῖν.
Accipientibus injuriam, τοῖς ἀδικουμένοις.
Accipio, λαμβάνω. c. δέχομαι. c.
Accipit, ἀκούει, δέχεται.
Accipiter, ἱέραξ.
Accisulus, ἀξηδονίς. s.
Accisus, ἐψιλωμένος, μετακαλοῦμαι. o.
Accito, μεταπέμπομαι. c. προσκαλῶ. c.
Accitu, τῇ προσκλήσει.
Accitus, μετάκλησις. c. μεταπομπή. c.
Acclino, προσκλίνω. c.
Acclive, ἐπικλινές. o.
Acclivo, ἐπικλίνω. o.
Acclivis, προσάντης. o.
Accola, μέτοικος, πάροικος, ἡ πλησιόχωρος, ἔνοικος, γεωργὸς, πρόσοικος. c. πάροικος. c.
Accolæ, ἀγρογείτονες.
Accedo, παροικέω. o. προσοικῶ. c.
Accommoda, χρήσιμος.
Accommodabitur, παραχεθήσεται. c.
Accommodat, ἁρμόζει.
Accommodo, προσκιχρῶ. c. προσαρμόζω. c. ἐφαρμόζω. o.
Accommodatissimum, ἐπιτηδειότατον.
Accommodus, ἐπιτήδειος. c.
Accresco, ἐπιγίνομαι. o.
Accua, προσχύρωσις. c.
Accubitum, ἀνακλιντήριον. o.
Accubitus, ἀνάκλισις. o.
Accubo, προσανακλίνομαι. c. παρακατακλίνομαι. o.
Accumulo, ἐπισωρεύω. o.
Accurate, ἐπιμελῶς.
Accuratissime, σπουδαιότατα. c.
Accuratus, πεφροντισμένος. c.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι. o. φροντίζω. c.
Accurro, προστρέχω. c.
Accusacio, κατηγορία. c.
Accusacio, αἰτίασις. c.
Accusare, κατηγορεῖν.
Accusatio, κατηγορία.
Accusativus, αἰτιατική. c.
Accusator, κατήγορος.
Accusatorius, κατηγορικός. o.
Accusatur, ἐγκαλεῖται.
Accuso, κατηγορῶ, μέμφομαι, αἰτιοῦμαι, κατηγορῶ. c. αἰτιῶμαι. c. κατηγορέω. o.
Acertus* metas ralisis. s.
Aceo, acesco, ὀξύζω. o.
Acer, σφοδρὸς, δριμύς.
Acer, δεινός. c.
Acer, σφένδαμνος. c. σφένδαμνος. s.
Ceris, ἀχυρῶν. o. δριμύς. c. πικρός. c. τραχύς. c. σφοδρός. c.
Acer arbor, σφένδαμνος. o.
Acerbissima, δεινοτάτη.
Acerbissimum, δεινότατον.
Acerbitas, στρυφνότης. o.
Acerbo, παροτρύνω. c. χαλεπαίνω. c. παροξύνω. c.
Acerbum, ἄωρον, πικρὸν, ἀπέπειρον, στριφνὸν, πικρόν. c.
Acerbus, τραχύς. c. χαλεπός. c. ὠμὸς, ἐπὶ ἀνθρώπου. c. δριμύς. c. βλοσυρός. c. σφοδρός. c.
Aceres, σίτου λέπυρα.
Acernum, σφενδάμνινον ὄρφός.
Acernus, σφενδάμνινος. c. ὀξυηρός. e.
Acero, as, ἀχυρόω. o.
Acerra, λιβανωτρίς.
Virg. lib. 5. Farre pio et plena supplex veneratur acerra, θυμιατήριον. c. λιβανωτίς. c.
Acerrale, λαβὴ δακτυλοῦ. s.
Acerva uva, ὄμφαξ, βότρυς. c.
Acervatim, σωρηδόν. e. σωρηδόν. c.
Acervacio, σφοδρότης. c.
Acervitas, δριμύτης. c. σφοδρότης. c. ἀποτομία. c.
Acervo, σωρεύω. c. δεινοποιῶ. c.
Acervus, acerbus, ὄμβαξ, θημὼν, ὁ σωρός. c.
Acervus, δενός. c. ἀπότομος.
Acescit, ὀξίζει.
Acetabulum, ὀξυκάφιον, ὀξύβαφον. c. ἡμίνα. o.
Acetaria, τρώξιμα, ὀξύβαφα. o.
Acetarum, ὀξύβαφον, ὀξύγαρον. c.
Acetat, ὀξίζει. c.
Aceto, ὀξίζω. c.
Acetum, ὄξος. c.
Acia, ῥάμμα, ῥάμμα. s.
Aciarium, ῥαφιδοθήκη, βελονοθήκη. c. ῥαφιδοθήκη. c.
Acicula, περόνη. o.
Acidus, ὀξύπικρος. c.
Aciem, ὀξύτητα, ἀκμήν.
Acies, ἀκμὴ, αἰχμὴ, τάξις, ὀξυδορκία, ὀξύτης, ῥάμμα.
Acies, αἰχμή. c. εἴλη. c. βολὴ ὀφθαλμοῦ. c. ἀκόνη. o. ἀκμὴ σιδήρου. c. φάλαγξ. c. παράταξις ἐν πολέμῳ. c.
Acies animi, ὀξύτης φρενῶν. c.
Acies ferri, ὀξύτης σιδήρου. c.
Acies oculorum, ὀξυδορκία. c.
Acina, ῥώξ. c.
Acinaticium, ὀξῶδες. c.
Acini, ῥῶγες.
Acinus, ῥὼξ, γίγαρτον. s.
Acis, ἄκις. e.
Acisculárius, λατόμος.
Aciscudum, σκάφιον, ἤτοι ὄρυξ, κηπουρική. c.
Aclassi, λώματα.
Aconita, βοτάνης εἶδος. c.
Aconitarius, φαρμακοπώλης. c.
Acor, ὀξύτης. o.
Acquiesco, ἐπαναπαύομαι. o.
Acquiro, προσπορίζομαι. o.
Acre, ὀξὺ, δριμύ.
Acredo, πικρία. o.
Acredula, φιλομήλη. o.
Acremonia, δριμέα.
Acres, σφοδροὺς, δριμεῖς.
Acrifolium, ἀπορρέον.
Acrimonia, ἐξεθηματον. e. δριμύτης. o.
Acrimonium, σφοδρότης. c. σφοδρότης. s. δριμύτης. c. πικρία. c. ἀποτομία. c.
Acrioribus, πικροτέραις.
Acris, δριμύς. c.
Acrum, δριμὺ, δεινόν.
Acta, πράξεις. o.
Actio, πρᾶξις. c. ἀγογή. c. ἀγωγή. s.
Actito, ἐνεργῶ. o. πράττω. c. δρῶ. c.
Activum, λόγος συνηγορικός.
Activum, ἐνεργητικόν.
Activus, ἐνεργητικός. c.
Actor, πραγματευτὴς, συνήγορος. o. πρακτήρ. c. πράκτης. c.
Actualis scientia, πρακτική. o.

Actuarius, ὑπομνηματογράφος. c. πρακτικός. c.
Actula, ἀκτή, ἡ τῆς θαλάσσης. c.
Actum, ἐνέργειαν, ὑπόμνημα. c. πρᾶξις. c.
Actuosus, ὑποκριτικός. o.
Actus, πραγματεία.
Actus, ἐλασθεὶς, πρᾶξις.
Actus, πρᾶξις. s.
Actus, ἔλασις. c. διοίκησις. c. ἐνέργεια. c.
Actus, a, um, πεπραγμένος. o.
Actutum, εὐθέως, τὴν ταχίστην. c. ἐξ αὐτῆς. c. αὐτίκα. o.
Acua, ὕδωρ. e.
Acuæ, ὕδατα. e.
Acuciator, ἀκονητής. c.
Acucla, κνίστριον. c. ῥαφίς. e.
Acuclarium, ῥαφιθήκη. s.
Acucula, βελόνη. e.
Acuit, ἀκονᾷ, ὀξύνει.
Acula, βελόνη. e.
Aculeum, γεράνιον.
Aculeus, κέντρον κηφῆνος. c. κέντρον. o. γεράνιον. e.
Acumen, ἄκρον ξίφους, ὀξύτης ξοφείς. s. κέντρον. c. ὀξύτης. c. αἰχμή. c.
Acumino, ὀξύνω. o.
Acuncula, acus, ἀκέστρα. o.
Acuo, ὀξύνω. c. ἀκονῶ. c. ἀκονάω. o. ὀξυποδία. s.
Acupedium, ὀξυποδία. c.
Acupedius, ὀξύπους. o.
Acus, ἄχυρον, ῥαφὶς, ῥαφίς. c. βελόνη. c. βελόνη. s.
Acutum cerno, ὀξυδορκῶ. c.
Acutus, ὀξύς. c.
Ad, παρὰ, εἰς, πρὸς, ἐπὶ, ἐπί. c. πρός. e.
Ad alimonia, πρὸς τὰ ἐφόδια.
Ad annum, εἰς ἔτος. c.
Ad arripiendum, πρὸς τὸ ἐπιστρέψαι.
Ad auxilium, πρὸς βοήθειαν.
Ad crescendum, ἐν τῷ προσαύξειν.
Ad confundendum, εἰς συγχύσεις.
Ad decernendum, μέλλοντι ἀποφαίνεσθαι.
Ad decollandum, εἰς ἀποκεφαλισμόν.
Ad deportandum, πρὸς ἐξορίαν.
Ad deprecandum, πρὸς τὸ χαλέσαι.
Ad destinata, πρὸς ἀφορισθέντα.
Ad dicationem, πρὸς καθοσίωσιν.
Ad ea, πρὸς ταῦτα.
Ad exitum perducunt, ἐπὶ πέρας ἄγουσιν.
Ad exportandum, πρὸς τὸ ἐξορίσαι.
Ad exultandum, πρὸς τὸ γαυριᾶν.
Ad fatigandum, πρὸς τὸ καταπονεῖν.
Ad hæc, ἐπὶ τοσοῦτον, πρὸς τούτοις.
Ad incitam, πρὸς ἐρεθισμόν.
Ad infra, πρὸς τὰ κάτω. c.
Ad iram provoco, παραπικραίνω. c.
Ad limina, θηρωροί. o.
Ad liquidum, σαφῶς. o.
Ad manum, πρόχειρον, ἐν προχείρῳ. c.
Ad ministrum, πρὸς διάκονον.
Ad orientem, πρὸς ἀνατολήν.
Ad plenum, τελέως. o.
Ad præfecturam, πρὸς τὴν ἐπαρχότητα.
Ad singula, παρ' ἕκαστα.
Ad subrigenda, Lib. de Off. Proconsulis, εἰς ὑπόρθωσιν τιμωρίας.
Ad summam, πρὸς τὸ πέρας.
Ad summum, τὸ τελευταῖον. c. πρὸς τὸ ἄκρον. c.
Ad supremum, ἐπὶ τέλει. c.
Ad unguem, ἐξονυχισμένως. o.
Ad unum, μέχρι ἑνός. o.
Adæquare, ἐξισοῦν, ὁμαλίζειν. c.
Adæque, πρὸς τὸ ἴσον, ἐπίσης.
Adæque, ἐπιβουλεύων.
Adæquo, ἐξισῶ. c.
Adærat, ἐξαργυρίζεται, ἀποχαλκίζει.
Adæratio, ἐξαργυρισμὸς, ἐξαργυρισμός. s.
Adaggero, προσεπισωρεύω. c. προσαθροίζω. c. προσωρεύω. c. ἐπισυναθροίζω. o.
Adagio, παροιμία, παροιμία. c.
Adagiones, προοίμια.
Adagium, προοίμιον, παροιμία. o.
Adagnoscis, ἐπιγινώσκεις.
Adalligo, προσεπιδεσμῶ. c.
Adamabilis, ἐράσμιος. c.
Adamat, ἐρᾷ, φιλεῖ.
Adamator, ἐρωτικός. c.
Adamatorius, ἐρωτικός.
Adamo, φιλῶ. c. ὑπερφιλέω. c.
Adapercio, ἄνοιξις. c.
Adaperio, παρανοίγω. c. ἐπανοίγω. c.
Adapto, προσάπτω. o.
Adaquat, ποτίζει.
Adaquo, ποτίζω κτῆνος. c. ποτίζω. o.
Adauctagit, ηὐξήθη.
Adaugeo, προστίθημι. c. ἐπαύξω. c. προσαύξω. c. αὐξάνω. o.
Adcano, προσάδω. c.
Adcelero, ἐπιταχύνω. c.
Adcingi, ἐπιχειρηθῆναι. c.
Adcito, προσκαλοῦμαι. c.
Adcitus, προσκληθείς. c.
Adclamantem, ἐπιβοῶντος.
Adclamo, προσβοῶ. c.
Adclive, ἐπιῤῥεπῶς ἐπαρθὲν, ὑψηλόν.
Adclivis, προσκεκλιμένος, προσκλινής. e. προσάντης. c.
Adcludo, προσκλίω.
Adcognoscit, ἐπιγινώσκει.
Adcommodo, ἐφαρμόζω.
Adcopiosus, εὔπορος.
Adcumulo, προσωρεύω. c.
Adcurate, ἐπιμελῶς. c.
Adcuro, ἐπιμελοῦμαι. c.
Addax, στρεψίκερως.
Addensacio, ὀξυποδία. c.
Addensantor, ὀξυποδήτης.
Addenso, ὀξυποδῶ. c.
Addi, προστίθεσθαι.
Addicere, συμπιπράσκειν.
Addicit, προσκρίνει.
Addictio, προσκύρωσις, προσκύρωσις. c.
Addico, προσκυρῶ. c. ἐπαγγέλλομαι. o.
Addidit, προσέθηκεν.
Addisco, προσμανθάνω. c.
Addita est, προσετέθη. c.
Additamentum, πρόσθεσις, προσθεσις. c. προσθήκη. c.
Additum, προστεθέν.
Additum est, προσετέθη. c.
Additus, προστεθειμένος. o.
Addo, προστίθημι. c. προσδίδωμι. c.
Addoceo, προσδιδάσκω. o.
Addormio, κοιμάομαι. o.
Adduco, προσάγω. c.
Adducor, προσάγομαι.
Adducti, προσαχθέντες.
Adductus, προσαχθείς.
Adduo, προστιθῶ.
Adedo, καταφάγω. o.
Adegit, προσώθησεν.
Adegitat, συνάγει, συνελαύνει.
Ademptio, ἀφορισμός.
Ademtum, ἀφαιρεθέν. c.
Ademptus, περιαιρεθείς.
Adeo, ἐπὶ τοσοῦτον, ἐπὶ τούτοις, καὶ προσέρχομαι, προσέρχομαι. c. ἐπὶ τοσοῦτον. c. πρὸς ἐπὶ τούτοις. c.
Adeo, adverb., οὕτως. o.
Adeo, verbum, προσέρχομαι. o. πρόσειμι. c.
Adeps, στέαρ, σταίς. c. στέαρ. c. λίπος. c. στέαρ, λίπος. s. πιμελή. c.
Adepti, τυχόντες.
Adeptus, ἀπολαύσας, ἐπιτυχών.
Adeptus, δωρεὰν λαβών. c. ἐπιτυχὼν, κτησάμενος. c.
Adeptus est, περιεγένετο.
Aderacio, ἀπαργυρισμός. c. ἐξαργυρισμός. c.
Adero, ἐξαργυρίζω. c.
Ades, πάρει.
Adesit, pro adhæsit, vel adhærescit, κολλᾶται.
Adesco, ψωμίζω. c.
Adesse, παρεῖναι, ὑπάρχειν, συνηγορεῖν, προσεῖναι. c. παρεῖναι. c.
Adest, πάρεστι. c.
Adeuntium, ἐντυγχανόντων.
Adfaber, ἐντεχνής. c.
Adfabilis, εὐόμιλος, προσηνής, εὐπρόσδεκτος, ἁρμόδιος, εὐκατάμικτος, εὔλαλος, εὐπροσήγορος. c.
Adfatibus, συλλαβῶν, γραμμάτων.
Adfatim, πάνυ, μεμοιραμένως, κατακόρως, δαψιλῶς. c. ἀφάτως. c.
Adfatim, κατακόρως. c.
Adfatio, ἐπίλογος, πρόφασις, προσομιλία, ὡς πλουσος.
Adfatus, προσειπών. c. προσφθεγξάμενος. c. προσλαλιά. s.
Adfatu, ἀποφάσει, προσφθέγματι.
Adfecisse, περιβεβληκέναι.
Adfectantes, ὀρεγόμενοι.
Adfectare, ἐκτίναι, ἐπιλαβέσθαι, πειράσαι, προσποιήσθαι, ὄψασθαι.
Adfectat, ὀρέγεται, ἐπιτηδεύει.
Adfectamus, ἐπιτηδεύομεν.
Adfectatio, ἐπιτήδευσις, διάθεσις, ἐπιχείρησις. c. ἐπιτήδευσις. c. κάκωσις. c.
Adfectio, στοργή. c. συμπάθεια. c.
Adfecto, ἀντιποιοῦμαι. c.
Adfectis, κάμνουσιν.
Adfecto, ἐπιτηδεύω. c. κακοῦμαι. c.
Adfectum, διάθεσις, ἄνυσις, πρόκοπις.
Adfectuosus, εὐδιάθετος. c. συμπαθής. c.
Adfectus, περιληφθείς.
Adfectus, διάθεσις.
Adfer, πρόσφερε, φέρε. c.
Adferam, προσοίσω. c.
Adferial, ὕδωρ τὸ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς σφενδόμενον. c.
Adfero, προσφέρω. c.
Adfici, προσῆκον.
Adfici damno, ζημιοῦσθαι.
Adficio, περιβάλλω πράγματι ἢ τιμωρίᾳ. c. κατατήκω. c.
Adficit, περιβάλλει, καταπονεῖ, τεκε, αὔξει.
Adfigacio, προσήλωσις. c.
Adfigimur, πησσόμεθα.
Adfigo, περιπείρω. c. προσηλῶ. c. προσπήσσω. c.
Adfingo, προσκυρῶ. c.
Adfinis, ἀγχιτέρμων, καὶ ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής.
Adfinis, ἀνεψιός.
Adfinis, ὅμβρος, πρὸς γένος, ὅμορος. c.
Adfinis, ἀνεψιός. c.
Adfinis, ἀγχιστεύς. e. ἀγχιστής. c.

Adfinitas, συγγένεια, ἀγχιστεία. c. ἡ κατ' ἐπιγαμίαν συγγένεια. c. ἐπιγαμβρία. c.
Adfirmandi, διαβεβαιωτικοί. c.
Adfirmat, διαβεβαιοῦται, διορίζει.
Adfirmatio, διαβεβαίωσις, ἐπίδειξις, κατάθεσις.
Adfirmatur mihi, διαβεβαιοῦταί μοι.
Adfixo, περιπείρω. c.
Adfleo, ἀποδύρωμαι. c.
Adflictacio, κάκωσις. c.
Adflictantur, κάμνουσιν.
Adflictio, ἐπίπληξις. c.
Adflicto, τρύχω. c. καταπονοῦμαι. c. καταπονῶ.
Adflictor, θλίβομαι. c.
Adflictus, καταπεπονημένος, κεκακωμένος. c.
Adfligere, ζημιοῦν.
Adfligi, καταπονεῖσθαι.
Adfligo, προσρήσσω. c. κατατρύχω. c. αἴχω. c.
Adfligo te, αἰκίζομαί σε. c.
Adflo, προσφυσῶ. c.
Adfluo, προσρέω. c.
Adfor, προσδιαλέγομαι. c. προσομιλῶ. c.
Adfuit, παρῆν. c.
Adglomerat, συναθροίζει.
Adglomerati, συναθροισθέντες.
Adglutinacio, προσκόλλησις. c.
Adglutino, προσκολλῶ. c.
Adgnacio, ἐπιγέννησις. c.
Adgnata, συγγενὴς γυνὴ ἐξ ἀῤῥενογονίας. c.
Adgnatus, ἐπιγεννηθεὶς, ἐπίγονος, συγγενὴς ὁ ἐξ ἀῤῥενογονίας ἀνήρ. c.
Adgnicio, ἐπίγνωσις. c.
Adgravata, βαρούμενα.
Adgravo, ἐπιβαρῶ. c.
Adgrediemur, μεταχειρήσομεν.
Adgredior, πρόσειμι, ἐπιλαμβάνομαι. c.
Adgreditur, προσέρχεται, συμβάλλει.
Adgregacio, συναγελασμός. c. συνάθροισις. c.
Adgregatio, συνάθροισμα, συναγωγή.
Adgrego, προσαγελάζω. c. συνάγω. c. προσαθροίζω. c. συναθροίζω. c.
Adgressio, πρόσβασις. c. ἐπίληψις, ἐπίβασις. c.
Adhabito, προσοικῶ. c. παροικῶ. o.
Adhæc, ἐπὶ τούτοις. c.
Adhæreo, προσκολλάομαι. o.
Adhalo, ἐπερεύγω. o.
Adhamo, ἀγκιστρεύω. o.
Adhereo, προσκολλῶμαι. c.
Adhibeo, προσλαμβάνω. c. προσάγω. c. παρέχω. c. προσλαμβάνομαι. c. παραλαμβάνομαι. c. προσφέρω. o.
Adhiberi, προστίθεσθαι, παραλαμβάνειν.
Adhibitis, συμπαραληφθέντων.
Adhibitus, ἔπακτος. c.
Adhibuit, προσηνέγκατο.
Adhinnit, χρεμετίζει. c.
Adhireo, παραλαμβάνω, προσλαμβάνω. c.
Adhortor, προτρέπομαι. c.
Adhuc, μέχρι. c. ἀκμὴν, ἐπίῤῥημα. c. ἔτι. c.
Adhuc tamen, μέχρι τούτου ὅμως.
Adjacens, προσπαρακείμενος. c. πρόσχωρος. c.
Adjaceo, πρόσκειμαι. o.
Adice, ἐπίβαλε.
Adicio, προσβάλλω, προστίθημι. c. ἔντευξις. c. προστίθημι. c. περιποιῶ. c.
Adicit, προστίθησιν.
Adjectio, περιποίησις. c. προσθήκη. c. ἐπιβολὴ, προσθήκη. c. ὑπερθεματισμός. c.
Adjectivum, ἐπίθετον. o.
Adiens, προσερχόμενος.
Adigo, περιΐστημι, συνελαύνω. c. ἐλαύνω. c. βιάζομαι. o.
Adjicio, ἐπιβάλλω. o.
Adimit, ἀφαιρεῖται.
Adimitio, ἀφορισθέντες.
Adimo, ἀφαιροῦμαι, ἀφαιρῶ. c. ἐξαιρέω. o.
Adineo, ἐπαφίημι. o.
Adinventiones, ἐπιτηδεύματα.
Adionica, ῥάβδος σφενδαμνίνη. c.
Adipale, στεάτινον. o.
Adipatus, στεατώδης. o.
Adipes, στέατα, λίπη.
Adipiscatur, τύχῃ, λάβῃ.
Adipisci, ἐπικτᾶσθαι.
Adipiscitur, περικτᾶται, περιγίνεται, ἐπιτυγχάνει, ἀπολαύει, ἐπιτυγχάνει.
Adipisco, ἐπιτυγχάνω.
Adipiscor, προσκτῶμαι. c. κτῶμαι. c. προσκτάομαι. o.
Adipiscuntur, τυγχάνουσιν.
Adiposus, λιπαρός. o.
Adis, σῖτος, προσέρχῃ.
Adit, προσέρχεται.
Aditio, πρόσοδος. o.
Aditus, ἔντευξις, δίοδος, ἐντευχθεὶς, εἴσοδος, προσέλευσις. c. ἔλευσις. c. εἴσοδος, ἐπὶ οἰκίας. c. πρόσοδος, ἡ προσέλευσις. c. πορεία, προσέλευσις. s.
Adjubo, βοηθῶ. c.
Adjudicentur, προσκυρωθεῖεν.
Adjudico, φημί. e. προσκρίνω. c. ἐπιδικάζω. o.
Adjugo, ἐπιζεύγνυμι. o.
Adjumentum, βοήθεια, βοηθία. s.
Adjungo, προσεπιζευγνύω. c. προσάπτω. c. προσζευγνύω. c. προσεπισυνάπτω. c. προστίθημι. o.
Adjuro, ὁρκίζω. e. ἐπόμνυμι. c. ὁρκῶ. c. ἐξορκίζω. c. προσεπόμνυμι. c. ἐπομόω. o.
Adjutat, βοηθεῖ. e.
Adjutor, ἀντιλήπτωρ. c. βοηθός. c.
Adjutorium, βοήθημα. c. βοηθία. s. βοηθεία. s.
Adjutrix, βοηθός. c. s.
Adjuvamentum, βοήθημα. e.
Adjuvando, ἐν τῷ βοηθεῖν.
Adjuvat, βοηθεῖ.
Adjuvo, βοηθῶ. e. συνεπισχύω. c. ἐπιβοηθῶ. c. ἐπιζῆν. o. βοηθέω. o.
Adlata, προσενεχθέντα, ἐνεχθεῖσα.
Adlectio, παρανάγνωσις. c.
Adlegat, παρατίθεται μάρτυρας, δεήσεις, προσκρίνει, προσαγγέλλει.
Adlego, παραναγινώσκω. c.
Adleviant, κουφίζουσιν.
Adlicit, ἐπάγεται.
Adlidit, προσρήσσει, ἔῤῥηξεν.
Adlido, προσρήσσω. c.
Adlisit, ἔῤῥηξεν.
Adlocor, δημηγορῶ. c.
Adlocutio, προσφώνησις, προσομιλία. c.
Adlocutus est, ἐδημηγόρησεν.
Adlocutus est, διελέχθη.
Adloncinatio, συνεχὴς ὑπέρθεσις. c.
Adloqui, προσλαλεῖν
Adlogor, προσφωνῶ. c. προσφθέγγομαι. c. προσεῖπω. c. προσδιαλέγομαι. c. προσομιλῶ. c.
Adluceo, φαίνω. c.
Adlucet, φαίνει.
Adlucto, προσπαλαίω. c.
Adluo, προσκλύζω. c.
Admando, ἐπιτάττω. o.
Admembratim, κατὰ μέλος. o.
Adminiculo, παραβοηθῶ. c. ἐπαμύνω. c. ἐπιβοηθῶ. c.
Adminiculum, ἐπικούρημα, ἄμυνα, βοήθεια. c. βοήθημα. c. βοηθία. s. ἐπικουρία. c. χάραξ. o.
Administrabo, διοικήσω.
Administracio, διοίκησις. c. οἰκονομία. c.
Administrator, διοικητικός. c.
Administravit, ἐξυπηρέτησεν.
Administro, διοικῶ. c. διακονῶ. c.
Admirabile, παράδοξον.
Admirabilis, ἀγητής. e.
Admirabiliter, θαυμαστῶς.
Admiracio, θαῦμα. c.
Admirandus, θαυμάσιος. c. θαυμαστός. c.
Admiratio, θαῦμα, θάμβος. e.
Admiror, ὑπερθαυμάζω. c. θαυμάζω. o.
Admiserit, προσεδέξατο.
Admisi, προσηκάμην.
Admisit, διήμαρτεν, ἐποίησεν, ἐπεχείρησεν, ἥμαρτεν, ἐπλημμέλησεν. c.
Admissarius, κηλὼν, ὁ ἐπιβαίνων ἵππος. c.
Admissarius equus, ἀναβάτης. o.
Admissarius, ὀχευτής. c. βιβαστής. c.
Admissio, ὀχεία.
Admissum, ὀχεία. c. πλημμεληθέν. c.
Admissum est, πεπλημμέληται. c.
Admissura, ὀχεία. c. βίβασμος.
Hæc admissura, ὁ βιβασμός. s.
Admittere, ἁμαρτῆσαι.
Admitti, καταδέχεσθαι.
Admittit, προσδέχεται.
Admitto, ἐπιδέχομαι. c. καταδέχομαι. c. προσδέχομαι. c. εἰσδέχομαι. c. προσπέμπω. c. προσίεμαι. c. πλημμελῶ. c.
Admodera, ἐπίμετρον.
Admodum, πάνυ, κομιδῆ. c. λίαν. c.
Admelior, ἐπιχειρῶ. o.
Admonefacio, ὑπομνηματίζω. c.
Admoneo, ὑπομιμνήσκω. c. παραινῶ. c. προσυπομνήσκω. c. παραινέω. o. πρόστιθημι. o. ὑπόμνησις. c. νουθεσία. c.
Admonitor, παραινέτης. c.
Admonitus, ὑπόμνησις. c.
Admonuit, ὑπέμνησεν.
Admovebitur, ὑποβληθήσεται.
Admovit, προσήνεγκεν.
Adnato, προσνήχομαι. c.
Adnectit, ἐπισυνάπτει.
Adnecto, συνδεσμῶ. c. συνάπτω. c. προσάπτω. c.
Adnexa, συνεζευγμένη. e.
Adnexus, προσηνωμένος. c. συνεξευγμένος. c.
Adnichilacio, ἐξουδένωσις. c. ἐξουθενισμός. c.
Adnichilator, ἐξουθενητής. c.
Adnichilo, ἐξουθενῶ. c. κατευτελίζω. c. εὐτελίζω. c.
Adnititur, ἐπερείδεται.
Adnixus, ἐπερεισάμενος, προσδεθεὶς, προσπλακείς.
Adnomen, παρώνυμον. c.
Adnosco, ἐπιγινώσκω. c.
Adnotacio, παρασημείωσις. c.
Adnoto, προσημειοῦμαι. c.
Adnuit, ἐπινεύει.
Adnumero, συναριθμῶ. c.
Adnuncio, ἀπαγγέλλω. c.

Adnuo, προσνεύω. c. ἐπινεύω. c.
Adnutivum, κατανευστικόν.
Adol, κινδίδαστις.
Adolat, κολακεύει.
Adole, κάρπωσον.
Adolescens, νεανίας. c.
Adolescentia, νεότης. o.
Adolescentior, νεανιευόμενος. o.
Adolesco, ἐπακμάζω. c. ἀκμάζω. c.
Adolitum, ὁλόκαυστον. c.
Adolo, θυμιαίνω. c.
Adoluerit, ἡβήση. c.
Adopcio, υἱοθέσια. c.
Adoperio, ἐπισκεπάζω. c. προσπεριβάλλω. c.
Adoptio, τεκνοποιΐα, υἱοθεσία, εἰσποίησις. c.
Adoptionem, υἱοθεσίαν.
Adoptitius, εἰσποιητὸς, θετός. o. εἰσποιητός. c. υἱοποιητός. c. θετός. c. υἱόθετος. o.
Adopto, εἰσποιοῦμαι. c. υἱοποιοῦμαι. c. παῖδα ποιοῦμαι. o.
Ador, υἱόθετος, προσενεγκεῖν ξεια, ὄλυρα. c. ζιά. c. pluralia non habet.
Adoracio, προσκύνησις. c.
Adorat, προσκυνεῖ.
Adordiri, ἄρχεσθαι. o.
Adoria, εἶδος σίτου, δόξα ἡ ἀπὸ τοῦ πολέμου. c.
Adorior, μεταδιώκω, φύομαι. c. ἐπιφύομαι. c.
Adoriosus, ἔνδοξος, ἀσπομπίος ἀδορνικηκς πομπιος.
Adorno, ἐπικοσμῶ. c.
Adoro, προσκυνῶ. c. προσεύχομαι. c. προσκυνέω. o.
Adortus, ἐπιχειρήσας, ἐπιφυείς.
Adparat, παρασκευάζει, εὐτρεπίζει.
Adpectora, παράβαλλε, θώρηξον.
Adpello, προσείπω. c. προσάγω. c.
Adpetentes, ἐπιθυμοῦντες, ὀρεγόμενοι.
Adpetitio, ὄρεξις.
Adpetiverunt, μετῆλθον, ἀντεποιήθησαν.
Adpeto, ὀρέγομαι. c. ἐφίεμαι. c. ἐπιζητῶ, ὀρέγομαι. c. προσλαμβάνω. c.
Adpetuntur, ἐφίενται, ὀρέγονται.
Adplicatus, κεκολλημένος.
Adplicite, τιμωρηθέντας.
Adplicitum, προσκριθέν.
Adplodo, προσρήσσω. c. προσκρούω. c.
Adpone, ἀπόθου. c.
Adpono, παρατίθημι. c.
Adportavit, ἐξεφορτίσατο.
Adposco, ἀπαιτῶ. c.
Adposicio, παράθεσις. c.
Adprehendo, δράσσομαι. c. καταλαμβάνομαι. c. καταλαμβάνω. c. ἐπιλαμβάνομαι. c.
Adpremo, προσπιέζω. c. προσπιπτῶ, θλίβω. c. προσθλίβω. c. προσπιέζω. c.
Adpressio, πρόσθλιψις. c.
Adpressus, προσβάρησις. c.
Adprime, ἐξαιρέτως. c. ἐν πρώτοις. c.
Adprimus, πρώτιστος. o.
Adprobacio, ἀπόδειξις. c. s. δοκιμασία.
Adprobat, δοκιμάζω.
Adprobavit, ἐπέδειξεν.
Adprobo, δοκιμάζω. c.
Adprobro, παρίστημι. c.
Adpromitto, προσεπαγγέλλομαι. c.
Adpropinquans, πλησιάζων. c.
Adpropinquare, πλησιάζειν.
Adpropinquat, προσεγγίζει.
Adpropinquo, συνεγγίζω. c. πλησιάζω. c. προσεγγίζω. c. ἐγγίζω. c.
Adpulit, προσώρμησεν.
Adpulsus, παλμός. o. προσφέρομαι. c.
Adque, καὶ πρός. c.
Adquiesco, προσαναπαύομαι. c. ἐπαναπαύομαι. c.
Adquiro, προσπορίζω. c. πορίζω. c. χρηματίζω. c.
Adquiruntur, προσπορίζονται.
Adquisitio, προσποίησις.
Adquisicio, πορισμός. c.
Adquisitionis, προσποιήσεως.
Adrepo, προσέρπω. o.
Adrideo, προσγελῶ. c.
Adripiet, συλλήψεται.
Adrogacio, υἱοθεσία. c.
Adrogancia, βαναυσότης. c. ἀλαζονεία. c. ὑπερηφανία. c. ἀγερωχία. c.
Adrogans, ὑπερήφανος. c. βάναυσος. c. ἀλαζών. c. ἀπρόσχαρις. c.
Adrogat, ὑπερηφανεῖ, λοιδορεῖ.
Adrogo, ἀλαζονεύομαι. c. προσχαρίζομαι. c. χαρίζομαι ἐμαυτῷ. c.
Adrogo mihi, ἀπονέμω ἐμαυτῷ. c.
Adrumo, φημίζω. c.
Adruo, ἀναστρέφω. o.
Adscire, αἱρεῖσθαι. o.
Adsciscit, προσαιρεῖται.
Adsciverit, προσείληφεν.
Adscivit, evocavit, ἐκάλεσεν.
Adscribo, προσγράφω. c.
Adsecla, παράσιτος.
Adscriptitius, ἐναπόγραφος. c.
Adsectatio, ἐπακολούθησις. c.
Adsectatores, ἐραστεταὶ μαθητῶν.
Adsectatus, ἐπιδείξας.
Adsectio, τομὴ σώματος. c.
Adsecto, ἐπακολουθῶ. c. ἐγγὺς βαδίζω. c.
Adsector, ἐπακολουθῶ. c. κολακεύω. c.
Adsecula, παράσιτος. c.
Adsencio, διαβεβαιοῦμαι. c. συγκατάθεσις. c.
Adsensus, συναίνεσις. c. συμφωνία. c.
Adsentatores, ἐργόμακοι.
Adsentit, συγκατατίθεται.
Adsentio, ἐρυγομακῶ, συγκατατίθεμαι, ἐρυγομακῶ. c. συναινῶ. c.
Adsentior, ἐρυγομακῶ. c.
Adsequeris, τυγχάνεις.
Adsequi, ἐπιτυχεῖν.
Adsercio, καρπισμός. c. καρπιστία. c.
Adserente, λέγοντος.
Adseritur, λέγεται.
Adsecor, καρπίζομαι ἐπὶ ἐλευθερίᾳ. c.
Adsertio, καρπιστία.
Adsertor, καρπιστής. c. εὐεργέτης. c. καρπιστής. c. ἔκδικος ἐλευθερίας. c.
Adservio, προσδουλεύω. c.
Adsessor, συγκάθεδρος, σύνεδρος. c. σύνθρονος. c. πάρεδρος. c.
Adsevero, διαβεβαιοῦμαι, c. διαμένω. c.
Adsideo, συγκαθίζομαι. c. παρακάθημαι. c.
Adsidua, πυκνή. c.
Adsidue, ἐνδελεχῶς, πλειστάκις, διηνεκῶς. c. ἑκάστοτε. c. πυκνῶς. c. συνεχῶς. c.
Adsiduus, συνεχής. c.
Adsignacio, ἀπονέμησις. c.
Adsignat, προσαγγέλλει.
Adsigno, παρατίθημι τὸ φυλαχθησόμενον. c. παρασημειοῦμαι. c. ἐπισφραγίζω. c. ἀπονέμω. c.
Adsimilatio, ἀφομοίωσις.
Adsimilis, παρόμοιος. c. παραπλήσιος. c. ἐοικώς. c.
Adsimilo, προσπαιοῦμαι. c. ἀπεικάζω. c.
Adsisto, συνιστῶ. c. παρίσταμαι. c. ἀποσυνιστῶ. c. συνίσταμαι. c.
Adsito leg. adstiti, συνέστηκα. c.
Adsit, πάρεστιν.
Adsocio, προσοικειοῦμαι. c.
Adsolent, εἰώθασιν. c.
Adspiracio, πρόσπνευσις, δασεῖα. c. δασύτης. c.
Adspirat, προσπνεῖ.
Adspiro, προσπνέω. c.
Adstancia, παρουσία. c.
Adstante, ἐπιπαρόντος.
Adstipulator, προσεπερωτητής.
Adstiti, παρέστηκα. c.
Adsto, παρίσταμαι. c.
Adstringit, σφίγγει.
Adstringitur, κατέχεται.
Adstringo, ἐπισφίγγω. c.
Adstrnio, φυλάττω. c.
Adsubicio, προσυποβάλλω. c.
Adsuefacio, προσεθίζω. c.
Adsuefactus, εἰθισμένος.
Adsuefio, ἐθίζομαι. c.
Adsuesco, συνεθίζω. c. ἐθίζω. c. προσεθίζω. c. ἐθίζομαι. c.
Adsuetus, συνήθης. c. εἰθισμένος. c. προσεθισμός. c.
Adsuevit, εἴθισεν.
Adsum, πάρειμι.
Adsumit, ἀναδέχεται, ἐπαινεῖ.
Adsumo, προσλαμβάνω. c. παραλαμβάνω, προσλαμβάνω. c.
Adsurgo, ἐπεγείρομαι. c.
Adtemperate, συγκεκραμένως. c.
Adtempto, προσπειράζω. c.
Adtenuatus, ἐκλεπτυνθείς.
Adtero, συντρίβω. c.
Adtestator, ἐπιμαρτυρητής. c.
Adtestor, ἐπιμαρτύρομαι. c.
Adtingo, φθάνω, καταλαμβάνω. c. ἐπιψαύω. c. θίγω. c. προσάπτομαι. c.
* Adtogatio, παράθεσις. s.
Adtollo, προσεπαίρω. c. προσυψῶ. c.
Adtonsus, ψιλόκουρος. c.
Adtribuo, προσνέμω. c. συντελῶ τέλος τι. c.
Adtributa, προσνενεμημένα.
Adtributam esse, διανενεμῆσθαι.
Adtributorum, τῶν προσνενεμημένων.
Adtributus, ἀφορισμός. c.
Adtritus, παρατριβής.
Adtulero, προσάγω. c.
Adubanus, ἀδεύας. o.
Aduc, ἕως ὅτου. c.
Advectio, καταγωγή, ἐπὶ τῶν καταπλεόντων. c.
Adveho, κατάγω ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. c. καταίρω. c. ἐπάγω. o.
Advena, μέτοικος, ἔπηλυς, ἐπείσακτος, πάροικος. o.
Adveneracio, προσκύνησις. c.
Advenio, παραγίνομαι. c. ἀφικνοῦμαι. c. προσέρχομαι. o.
Advenit, κατακόμιζε, καὶ παρεγένετο, προσεγένετο. c.
Adventitia bona, τυχηρά. o.
Adventicia dos, παραγινομένη, ἤτοι ἡ διδομένη παρὰ ἐξωτικοῦ προίξ. c.
Adventicius, ἐπείσακτος. c. ἔπηλυς. c.
Adventitium, ἐπείσακτον.
Adventitium, ξένον, ἐπηλυδον.
Adventitius morbus, συμβεβηκός. o. ἔπηλυς. o.
Advento, παραγίνομαι. c. παρίσταμαι. o.

Adventor, ἐργοδύτης.
Adventores, πλησιάζοντες. o.
Adventus, ἐπάνοδος. c. παρουσία. s.
Hic adventus, παρουσία. c.
Adventus, ἐπάνοδος, παρουσία. s. ἄφιξις. c. ἐπιδημία. c.
Adverbialiter, ἐπιῤῥηματικῶς. c.
Adverbium, ἐπίῤῥημα.
Adversa valetudo, νόσος. c.
Adversam valetudinem, νόσον.
Adversacio, ἀντιδικία. c. ἀντιδικασία. c.
Adversarius, ἐναντίος, ἐχθρὸς, ἀντίδικος. s. ἀντίδικος. c. ἐναντίος. c. ἀντικείμενος. c. ὑπεναντίος. e. ἀνταγωνιστής. o.
Adversatur, ἐναντιοῦται.
Adversi pedes, ἀντίποδες.
Adversi pedes, ἀντίποδες. c.
Adversitas, ἀντίφρασις. c.
Adversor, ἐναντιοῦμαι. c. ἀντιδικῶ. c. ἐναντίον. c. εἰς ὑπαντὴν. c. ὑπεναντίον. c.
Adversus, ὑπεναντίος.
Adversus, sa, sum, ἀντικείμενος. o.
Adversus, præpositio, κατὰ, πρός. o.
Adversus, ἀντικρὺ, κατ' ἐναντίον. c.
Adversus me, κατ' ἐμοῦ. c.
Adversus milito, ἀντιστρατεύομαι. c.
Adverte, πρόσχες. c.
Adverto, προσέχω. c. ἐπιστρέφω, τιμωροῦμαι. c. προσπελάζω. c. ἐπιστρέφω. o.
Adulacio, κολακία. c. κωτιλία. c. ἐργομωκία. c.
Ambitus, κωτιλία. e.
Adulator, κόλαξ. c. ἐργόμωκος. c.
Adulatores, κόλακες.
Adulatur, κολακεύει.
Adulatus, θωπεία, κολακεία. s.
Adulcero, ἑλκοποιῶ. c.
Adulescens, νεανίσκος. c. μέλλαξ. c.
Adulescentia, νεότης. c.
Adulescentulo, νεανίσκῳ.
Adulescentulus, μειράκιον. c.
Aduliscens, νεανίσκος. e.
Aduliscentula, μεῖραξ. e.
Adulo, κολακεύω. c.
Adulor, ἐργομωκεύω. c. σαίνω. c.
Adulta, μεῖραξ θήλεια, ἀκμαῖα, ἔπακμος κόρη. c. ætatis, ἀφῆλιξ. c.
Adulter, παραχαρακτής. c. μοιχός.
Adultera, μοιχάς. c.
Adulteracio, παραχάραγμα. c.
Adulterator, παραχαράκτης. s.
Adulteratrix, μοιχαλλίς. s.
Adulterina clabis, ἀντίκλειθρον. c.
Adulterinus, παραχάραγμα. s. κίβδηλος. o.
Adulterium, μοιχεία.
Adultero, μοιχεύω. o.
Adultus, ἀκμαῖος, πέπειρος.
Adultus, μεῖραξ. ἀκμαῖος. c.
Adultus, ἀνδρωθείς. o. μέλλαξ. c. ἔπακμος. c.
Adumbro, ἐπισκιάζω. c. ὑποσημειοῦμαι. c.
Adunacio, ἄθροισις. c.
Adunatum, συναχθέν. c.
Adunatus, ἠθροισμένος. e. μονόχωρος ἐν τάβλῃ.
Adunco, ἐπικάμπτω. c.
adunco naso, γρυπός. c.
Aduncum, ἐπικαμπές.
Aduncus, καμπύλος. o.
Adundatorium, ἐξομβρηστήριον.
Adunitas, ὑφέν. c.
Aduno, ἀθροίζω. c. συνάγω. e. ἑνόω. o.
Advocacio, συνηγορία. c. πρόσκλησις. c.
Advocatus, παράκλητος. συνήγορος. c. δικολόγος. c. παράκλητος, ἢ Δικολόγος. προσκληθείς. o.
Advocati, συνήγοροι. o.
Advocentur, ἐπασχολοῦνται.
Advoco, προσφωνῶ. c. προσκαλοῦμαι. c. παροξύνω. c. προσκαλέομαι. o.
Advolo, προσπέτομαι. o.
Advolvo, προσκυλίω. o.
Advorsor, ἐναντιοῦμαι. o.
Advores, ἐναντίοι.
Aduro, προσκαίω. c. καταφλέγω. c. ἐκκαίω. c.
Adusque, μέχρι. o.
Adustio, ἔκκαυσις. c.
Adustus, περικεκαυμένος. c.
Adytum, ἄδυτον. c.
Æborarius, ἐλεφαντουργός. e.
Ædes, αὖλαι, ναοί. ναός. οἶκος. o.
Ædicula, οἰκίδιον. o.
Ædificat, οἰκοδομεῖ.
Ædificium, οἴκημα. s. οἰκοδόμημα. e. οἰκοδομία. o.
Ædifico, οἰκοδομέω. o.
Ædilatus, ἀστυνομία. o.
Ædiles, ἀγορανόμοι. o.
Ædilis, ὁμῆλιξ. ἀγορανόμος, ἀγορανόμος. e.
Ædilitas, ἀγορανομία. o.
Ædilitius, ἀγορανομικός. o.
Ædis, ναός. c.
Æditilis, νεωκόρος.
Æditimus, νεωκόρος.
Ædituor, νεωκορέω. o.
Æditus, ὑψηλός. o.
Æditus, νεωκόρος.
Ædo, ἐκδίδωμι. o.
Ædulium, vide in Edulium.
Ædum, ἀείζωον. e.
Ægenus, vide in Egenus.
Æger, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος. νοθρός. e. νοσῶν. o.
Ægestas, ἀπορία. s.
Ægloga, εἰδύλλιον. o.
Ægreo, ἀσθενῶ. o.
Ægrimonia, λύπη. o.
Ægrimonium, ἀῤῥωστία.
Ægrimonium, ἀσθένεια. s.
Ægritudo, μέριμνα.
Ægroto, νοσέω. o.
Æguptium, φαιόν.
Æmidus, πεφυσημένος.
Æmulatio, ζῆλος.
Æmulor, ζηλόω. o.
Æna, λέβης.
Æneator, σαλπικτής.
Æneatores, κυμβαλοκροῦσται.
Æneum, χαλκεῖον. c. χαλκοῦν. c. λέβης. e.
Æneus, χάλκεος. o.
Ænum, κρεῖον. e.
Æquabilis, εὐώμαλος.
Æquabilis, δίκαιος. c. ἴσος. o.
Æquævus, ἰσόχρονος. ὁμῆλιξ. o.
Æqualis, συνηλικιώτης, φιλάργυρος, δίκαιος. c. ὁμαλός. o. ἴσος. e. ἰσότιμος. e.
Æqualitas, ἰσότης. e.
Æqualiter, δικαίως. c. ἴσως. o.
Æquamentum, ἰσότης. s. στάθμησις. o.
Æquanimis, εὐγνώμων. o.
Æquanimitas, εὐθυμία. c. εὐγνωμοσύνη. o.
Æquanimiter, εὐγνωμόνως. o.
Æquanimo, προθύμως.
Æquanimus, εὔψυχος. c.
Æquatio, συγκεφαλαίωσις.
Æque, δικαίως. c. ὁμοίως. c.
Equi bonique facio, εὐγνωμονεῖν τινι. o.
Æquidiale, ἰσημερινόν. o.
Æquidialis, ἰσήμερος.
Æquilibrium, ἰσοσταθμία.
Æquimanus, ἀμφιδέξιος. o.
Æquinoctium, ἰσημερία, ἰσονύκτιον. e.
Æquiparo, ἰσόω. o.
Æquiperas, ἐξισοῖς.
Æquipero, ἐξισῶ. c.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω. o.
Æquipondium, σήκωμα. o.
Æquitalitas, ἰσοῤῥοπία.
Æquitas, δικαιοσύνη, ἰσότης.
Æquitas, planicies, ὁμαλότης. o.
Æquitas, pietas, ἰσοτιμία. o.
Æquivaleo, ἰσοῤῥοπέω. o.
Æquivocum, ὁμώνυμον. o.
Æquo, ὁμαλίζω. o.
Æquo animo, εὐψύχως. o.
Æquor, πέλαγος.
Æquor, mare, πέλαγος. o.
Æquum, ἴσον, δίκαιον.
Æquum censeo, δικαιῶ. c.
Æquus, δίκαιος, ὁμαλός. o.
Hic aer, ἀήρ. c.
Æra, χαλκεῖα. e.
Æramentum, χάλκωμα. e. c.
Æramenta, χαλκώματα. e.
Ærarii milites, μισθοφόροι. o.
Ærarii tribuni, ἀποδέκται. o.
Ærarium, χρηματοφυλάκιον. θησαυροφυλάκιον. c. ὀπισθόδομος. o. γαζωφυλάκιον. e.
Ærarius, ὑπόχρεως, χαλκοτύπος, χαλκόκροτος, ταμιοῦχος, χαλκευτής. c. χαλκοτύπος. c. χαλκουργός. c. a, um, χαλκεύς. o.
Æreæ, χάλκεα. e.
Æreus, χάλκεος, χαλκοῦς. c.
Ærifex, χαλκοτύπος. c.
Ærificium, χάλκωμα. o.
Æripes, χαλκόπους. c.
Æris flos, χάλκανθος. c.
Æris officina, χαλκεῖον.
Æro, κοιξ, χαλκῶ. c. χαλκόω. o.
Ærosus, χαλκώδης. o.
Ærugo, ἰὸς χαλκοῦ.
Hæc erugo, ἰὸς χαλκοῦ. s.
Ærugo, ἐρυσίβη. e. ἰός. e.
Ærum, ὄροβος. e.
Ærumna, ταλαιπωρία, οἰζύς. o.
Æs, æris, χαλκός. s. c.
Æs alienum, χρέως, δάνειον.
Æsculapius, Ἀσκλήπιος. c.
Æsculator, χαλκολόγος. χαλκολόγος. c.
Æsculetum, φηγών. s.
Æsculor, χαλκολογῶ. c.
Æsculus, εἶδος δένδρου, φηγὸς βαλανοφόρος.
Æsculus, βάλανος. o.
Æstas, θέρος, θερεία.
Æstimabile, τιμητόν. o.
Æstimat, συντιμᾶται.
Æstimatis, διατιμᾶτε.
Æstimat, διατιμᾶται, δοκιμάζει, συντιμᾶται, ὑπολαμβάνει.
Æstimatum, τὴν σύνοψιν, ἤτοι ἐξαργυρισμὸν, ἤτοι διατίμησιν.
Æstimata pœna, τίμημα. o.
Æstimatio, opinio, σύνοψις. e.

Æstimatio, διατίμησις. s.
Æstimator, ἰσοψήφιστος. c.
Æstimatores, ἰσοψῆφισται. c.
Æstimo, τιμάω. o.
Æstiva, τὰ θερινά. o.
Æstivus, θερινός. o.
Æstuaria, ἐκροαί. o.
Æstuat, ἐκζαλοῦται, ἐκλύεται, ῥιπτάζεται, κυματίζεται.
Æstuo, καυσοῦμαι. o.
Æstuosus, πνιγώδης. o.
Æstus, καῦμα. s. θέρος. s. ζάλη. s. καύσων, πνῖγος. o.
Ætas, ævitas, ἡλικία, χρόνος. s.
Æterno, ἀποθανατίζω. o.
Æthernus, ἀθάνατος. o.
Æther, αἰθήρ. c.
Ævum, αἰώνιον, αἰών, χρόνος. s. εἶδος σίτου.
Afer, Ἀφρός. c. Λίβυς. o.
Africa, Λιβύη. o.
Africanus, Λίβυς. c.
Africus, Λίψ. c.
Afronitrum, ἀφρόνιτρον. c.
Afrum, Ἄφρον. c.
Affabilis, εὐπροσήγορος. o.
Affabre, δαιδαλέως. o.
Affabrum, περιπεποιημένον.
Affaniæ, οὐλήματα. o.
Affatim, ἀδδήν. o.
Affectata fœmina, σεμνή. o.
Affectio, διάθεσις, στοργή. c.
Affecto, ἀντιλαμβάνομαι. c. ἐπιχειρῶ. c. σπουδάζω. o.
Affectus, διάθεσις. s. c.
Affectus, nomen, πάθος. o.
Affectus, particip., τρυχούμενος. o.
Affero, ἐπιφέρω. o.
Afficio, διατίθημι. o.
Affigo, προσάπτω. o.
Affines, πρόσοροι. o.
Affirmo, καταφημι. o.
Affligo, ταλαιπωρέω, κακόω. o.
Afflo, ἐπιπνέω. o.
Affluencia, ἀπόῤῥοια. c.
Affluo, βρύω. o.
Affodelus, ἀσφόδελος, βοτάνη. c.
Affore, προσγενήσεσθαι. o.
Affrico, προστρίβω. o.
Afuero, ἀπολιμπάνομαι. c. ἄπειμι, ἀπὼν εἰμί. c.
Aganippe, Ἱπποκρήνη. o.
Agaso, δοῦλος, κτηνεσσία, ἐπικτηνίτης. c. ἱπποκόμος. c. ὀνηλάτης. o.
Age, δεῦρο. c. ἄγε. c.
Agear, παραμένων, καὶ πάροδος πλοίου.
Agedum, ἄγε δή. c.
Hic agellus, ἀγρίδιον. c.
Agellus, γήδιον. o.
Agendi, ἐλαύνειν.
Agens, πράττων, δραστικὸς, ἔμπρακτος. c.
Agens in rebus, μαγιστριανὸς, ἀγρός.
Ager, ἀγρὸς, κώμη. s.
Ager, ἀγρός. c.
Agere, πρᾶξαι, τελέσαι.
Agger, σωρὸς, χῶμα, σωρὸς γῆς. c.
Agger, χῶμα. c.
Aggerit, προσσωρεύει.
Aggero, σωρεύω. c. περισάττω, περιφορέω. o.
Agglomero, συναγείρω. o.
Agglutino, προσκολλάω. o.
Aggravo, ἐπιβαρύνω. o.
Aggredior, ἐπιχειρέω. o.
Aggrego, ἐπισυναθροίζω. o.
Aggrunda, ἐκθέτης, ὁ ἐξώστης. c.
Agilis, γοργὸς, εὐστραφὴς, εὐκίνητος. c. εὔσκυλτος. c. πρακτικός. c. γοργός. c. ἐλαφρός. o. γοργός. c.
Agilitas, γοργία. c. γοργότης. c. εὐκινησία. c.
Agimini, ἄγεσθε.
Aginare, στρατεύεσθαι.
Aginat, διαπράσσεται, στρέφει, μηχανᾶται, στρατεύει.
Agitat, ἐλαύνει, ἡνιοχεῖ.
Agitator, ἡνίοχος, ἐλάτης, ἐλάτης ἵππων. c. ἐλατήρ. c.
Agitator, ἡνίοχος. c.
Agitatores, ἡνίοχοι. c.
Agitatus, κεκινημένος, συνησκημένος, συγκεκροτημένος.
Agito, σαλεύω. c. ἐπιτελῶ. c. ἐλαύνω. c. πράττω. o.
Aglonia, ἱερεῖον.
Agmen, τάγμα, συνάθροισις. c. πλῆθος. o.
Agmen, τάγμα. c.
Agnacio, συγγένεια ἐξ ἀῤῥενογονίας. c.
Agnati, ἀγχιστεῖς. o.
Agnatus, ἐξ ἀῤῥενογονίας ἀγχιστής. c.
Agnile, ἀρνὼν, ὁ τόπος. c.
Agnina, ἄρνειον, κρέας. c. ἄρνεια. c.
Agnomen, ἐπωνυμία. o.
Agnoscit, ἐπιγιγνώσκει.
Agnosco, ἐπιγνώσκω. o.
Agnus, ἀμνὸς, ἀρνεῖον, ἔριφος, ἀρνεῖον. c. ἀρνειός. c.
Ago, δρῶ. c. πράττω. c.
Agolum, λαγωβόλον. o.
Agonalia, & Agonaria, θυσία.
Agrappo mantius scando murum, ἀναῤῥίχομαι. c.
Agraria lex, γεωργικὸς νόμος.
Agrarius, rii, πολυκτήμων. o.
Agrarius, a, um, ἄγροικος. o.
Agreste, ἄγριον. o.
Agrestis, ἄγροικος, χωρικὸς, καὶ ἄγριος.
Agri, prædia, χωρία.
Agricola, ἀγροπόνος, ἄγροικος, γεωργὸς, ἀγροδίαιτος. c. γεωργός. c. ἀγροῖκος. c.
Agricultura, γεωργία. c.
Agrigentinus, Ἀκραγαντῖνος. o.
Agrigentum, Ἀκράγας. o.
Agrimensor, γεωμέτρης, γεωμέτρης. c.
Agriponuum, pluralia non habet, φθινόπωρον. c.
Agrippa, ὁ ἐπὶ πόδας γεννηθείς.
Ahenum, χαλκεῖον. o.
Ahenus, χάλκεος. o.
Ajax, Αἴας. c.
Aio, φημί. c. φάσκω. c. λέγω. c.
Ait, φησίν.
Ala, ἐξέδρα, εἴλημα, σχολὴ, πτέρυξ ὄρνιθος, ἱππικὴ παράταξις, πτέρυξ. c. πτερόν. c. ἱππικὴ τάξις. c. εἴλη. c. μασχάλη. c.
Alæ, πτέρυγες, μασχάλαι, μάλαι, καὶ ἱππικὴ παράταξις.
Alabia, ἀλάβεια. o.
Alacer, γενναῖος, δυνατὸς, σφοδρὸς, πρόθυμος.
Alacer, πρόθυμος. c. εὐθρασύς. c. γαῦρος. c. εὔθυμος. c.
Alacres, πρόθυμοι.
Alacris, πρόθυμος. c.
Alacris, σφοδρός. c.
Alacritas, γαυρότης. c. σφοδρότης. c. προθυμία. c.
Alacriter, γαύρως. c. προθύμως. c.
Alapa, ῥάπισμα. c.
Alapator, καυχητής. c.
Alapatur, ἀλαπάζει.
Alapo, ῥαπίζω. c.
Alat, πνέει.
Alatus, πτερωτός. c. πτερωτός. o.
Alauda, κορύδαλος. o.
Albaia, θύμβρις. o.
Albarium, κονίαμα. o.
Albatus, ἔνλευκος. c.
Albedo, λευκότης, λεύκον. o.
Albeo, λευκανθίζω. c. λευκαίνω. c. λευκὸς εἰμί. o.
Albescit, διαφαίνει. c.
Albesco, λευκανθίζω. c. λευκαίνω. c.
Albeus, κῦβος. o.
Albianus, λευκόχρους.
Albidus, ὑπόλευκος. o.
Albinus, κονιατής. c.
Albo, λευκαίνω. c. κονιῶ, λευκόω. o.
Albor, λευκότης. c.
Albucium, ἀσφόδελος.
Albugo, λεύκωμα. c.
Albula, ικταρα. c.
Album, λευκὸν, λεύκωμα.
Album, λεύκωμα, διάταγμα, λεύκωμα. c.
Albumen, λεύκωμα. o.
Albunea, Λευκοθέα.
Albunea mater, Λευκοθέα. c.
Albura, λεύκωμα. c.
Alburnum, στέαρ δένδρου. o.
Albus, λευκός. c.
Alcides, Ἡρακλῆς. c.
Alcinon, Ἀλκυών. c.
Alcionus, ὀρτυγος. c.
Alea, κύβος, κύβος, κυβεία. c. κύβος. c.
Aleam ludit, κοττίζει, κυβεύει.
Aleam ludo, κυβεύω. c. κοττίζω. c.
Aleator, κοττιστὴς, κυβευτὴς, κυβευτής. c. κοττιστής. c. κυβευτὴς, κυβιστὴς, κοττιστής. c.
Aleatorium, κυβευτήριον. o.
Alec, μαινίς. o.
Aleo, κοττιστής. c. κυβεύω. c.
Alerius, εὔτροφος, θρέμβος, τροφεύς.
Ales, πτηνὸν, ὄρνις. c. οἰωνός. o.
Ales, πτηνόν. c.
Aletudo, τροφή. c.
Alex, ἅλιξ. s.
Alga, φύκος. c. βρύον. s. βρύον. c.
Algeo, ψυχίζομαι. c. ψύχομαι. o.
Alget, ῥιγοῖ.
Algeo, ῥιγῶ, ῥιγῶ. c.
Algidum, δυσχείμερον.
Algidus, δυσχείμερος. c. ψυχρός. c. δύσριγος. c.
Algiosus, δύσριγος.
Algor, ῥῖγος. c. ψῦχος. c.
Alias, ἄλλοτε, ἄλλως.
Alias & alias, ὁτὲ μὲν, ὁτὲ δέ.
Alibi, ἀλλαχόσε, ἀλλαχοῦ. o.
Alibi, ἀλλαχῇ.
Alica, χόνδρος. c.
Alicubi, πουποτε. c. ἐνιαχοῦ. o.
Alicunde, πόθεν. c.
Alicus, νυκτικόραξ. c.
Alienacio, ἐκποίησις. c.
Alienigena, ἀλλοεθνὴς, ἀλλόφυλος. o.
Alieno, ἐκποιῶ. c. ἀλλοτριόω. o.
Alieno, abalieno, ἀπαλλοτριῶ, ἐκποιῶ. c. ἀπαλλοτριόω. o.
Abalienat, ἀπαλλοτριοῖ, ἀποπλανᾷ.
Abalienatus, ἀπηλλοτριωμένος.
Abalienata, ἀλλοτριωθέντα.
Alienum, ἀλλότριον. c. δάνειον. c.
Alienus, ξένος. c. ἀλλότριος. o.
Alifariam, ἀλλοδαπῶς. c.
Aliger, πτεροφόρος, ἔρως, πτεροφόρος. c. πτερωτός. o.
Alimentarius, σιτικός. o.
Alimentum, θρεπτήρια, τροφεῖα, τροφεῖον. c. τροφή. o.
Alimonium, τροφεῖον. c. τροφή. c.
Alioqui, ἔπειτα. c.
Alioquin, εἰ δὲ μή γε, εἰ δὲ μή. c. ἄλλως. o.
Aliorsum, ἄλλως. o.

Alipedes, πτερόποδες. o.
Alipes, πτερόπους. c.
Alipes, ταχύς. c.
Alipes, ταχύπους. c.
Alipilarius, δρωπακιστής.
Alipeso, πτερά. c.
Alipuis, ἰδρώταξ. s.
Aliqua, τί. o.
Aliquamdiu, ἐπὶ τοσοῦτον, ἐπὶ πολύ.
Aliquando, ποτὲ, ἐπὶ πολύ. c. ἔσθ' ὅτε. c.
Aliquando, ποτέ. c.
Aliquanta, ποστή. c.
Aliquantisper, ἐπ' ὀλίγον. c. πόσως. c. ἐπὶ χρόνον. o.
Aliquanto, πόσως. c.
Aliquantulus, ὀλίγος. o.
Aliquantum, πλεῖστον, ὅσον.
Aliquantum, ἱκανὸν, τῷ πλήθει, ἐπὶ πόσον. o.
Aliquantus, ποστός. c.
Aliquatenus, μέχρι τινὸς, ποσῶς, ποστός. c. ἐπὶ τοσοῦτον, πόσως. c.
Aliqui, τινές. c.
Aliquid, τίποτε, τί. c. τί. o.
Aliquis, τίς ποτε. c. ἕτερός τις. c. τίς ἐστιν. o.
Aliquo, ποῖ. o.
Aliquorsum, εἴς τινα τόπον. o.
Aliquosecius, Lib. de Off. Proconsulis, ποσῶς, χαλεπώτερον.
Aliquot, πλεῖστοι, ὅσοι, ἔνιοι. o.
Aliquotanis, τοσούτοις ἐνιαυτοῖς.
Aliquotiens, πλειστάκις, ὁσάκις, πολλάκις. c.
Aliter, ἄλλως.
Aliter video, παραβλέπω. c.
Alitorium, λαχανοπωλεῖον. c.
Alitus, ἄσθμα. c.
Alibi, ἀλλαχῆ, ἀλλαχοῦ. o.
Alium, ἄλλον.
Alium, σκόρδον. c. σκόροδον. c.
Aliunde, ἀλλαχόθεν.
Alius, ἄλλος, ἄλλος. s. ἕτερος, ἄλλος. c.
Hic alix, singulariter tantum declinabitur, ἄλιξ. c.
Allabor, προσρέω. o.
Allata, ἐνεχθέντα.
Allatum fuerit, προσηνέχθη. c.
Allatus, προσενεχθείς. o.
Allec, ὀψάριον τεταριχευμένον. c.
Allecto, ἐπάγω. o.
Allectus, στρατολογία. c. μονογράφος. c.
Allegacio, παραγγελία. c. δικαιολογία. c. διδασκαλία πράγματος. c.
Allegandum, ἐμφανίζων.
Allegat, προσκρίνει.
Allegatio, διδασκαλία.
Allegavit, ἐνεφάνισεν.
Allegendum, δικαιολογητέον, ἀναδιδακτέον.
Alleget, διαβιβαιοῦται, διϊσχυρίζεται.
Allego, ἐμφανίζω. c. ἱκεσίαν προσφέρω. c.
Allego, gis, ἐπιλέγομαι. o.
Allego, gas, πέμπω. o.
Allevo, as, ἐπαίρω. o.
Allevatio, κούφισμα. c.
Allex, ὀψάριον τεταριχευμένον. c. ἄλλιξ, ἰχθὺς ταριχευόμενος. c.
Allicio, δελεάζω. c. δημαγωγῶ. o.
Allido, ῥήσσω. c. ἐπερείδω. o.
Alligacio, πρόσδεσις. c. δέσις. c.
Alligamen, ἀπόδεσμος. c.
Alligamentum, ἔνδεμα. c. δεσμός. c. δέμα. c.
Alligator, δέτης. c.
Alliget, ἐκκαμεῖται, ἐκπείθει.
Alligere, πείθειν.
Alligo, δεσμῶ. c. προσδεσμῶ. c. ἐπαρθῶ. o.
Allium, σκόροδον.
Allix, στιχάριον. s.
Alloquor, εὐασμενίζω. o.
Allubio, πρόσκλυσις ποταμοῦ. c. προσθήκη ποταμοῦ. c.
Allucinacio, ἀμβλυωπία. o.
Allucinor, παραβλέπω. o.
Alludo, προσπαίζω. o.
Alluo, ἐπικλύζω. o.
Alma, κλυτὴ, ἁγνὴ, ὡραία, θρέπτειρα, ὡραία. c. κλυτή. c.
Almetes, κάλλος ἀνατροφῆς.
Almities, αὔξησις ἀρχῆς, εὐπρέπεια. c.
Almitus, ἀνατροφὴ, ἀναγωγή.
Almus, κλυτὸς, ἔνδοξος, ζείδωρος. o.
Alnus, κλῆθρος, βρύον, ὅ ἐστι δένδρον, αἴγειρος. c. κλῆθρον, δένδρον. c.
Alo, τρέφομαι. c. τρέφω. c. ἐσθίω. c.
Alonge, πόῤῥωθεν. o.
Alor, κοττισμός. c.
Alose, θρίσσαι. o.
Alpes, ὄρη ὑψηλά.
Alpes singulare non habent, ὄρη Γαλλίων.
Alsiosi, κρυόεντες, o.
Altare, βωμός. s.
Altarium, ἐπιβώμιον, βωμισκάριον. c. θυσιαστήριον. c.
Alte, βαθέως. c.
Alter, ἕτερος, ἄλλος, ἑταῖρος. o. ἕτερος, ἄλλος. c.
Altera, ἑτέρα, ἄλλη. c.
Altercacio, ἀντίῤῥησις. c.
Altercandis, ἀμφισβητουμένων.
Altercante, contendente, φιλονεικοῦντες.
Altercari, διαδικάζεσθαι. o.
Altercatio, ἀψιμαχία, ἀμφιβολία, ἀντίῤῥησις, ἀμοιβαῖοι λόγοι, ἔρις. c. ἀμφιλογία. s.
Altercationis, ἀμφισβητήσεων.
Altercationum, τῶν ἀμφισβητουμένων.
Altercator, ἀντικαθιστάμενος. c. φιλόνικος. c.
Altercatur, ἀνταποκρίνεται, φιλονεικεῖ, διαλέγεται.
Altercor, ἐρίζω. c. φιλονικῶ. c.
Altereulum, ἀνεμώνη.
Alterna, ἐν μέρει. c.
Alternare, ἀμείβειν. o.
Alternatim, ἀμοιβαίως. o.
Alternis, ἀνὰ μέρος, ἀμοιβαδὸν, παραλλάξ. o.
Alterno, σκέπτομαι. c.
Alternum, παράλληλον. c.
Altero, ἑτερόω. o.
Alteruter, θάτερος. c. ὁπότερος. c. ἑκάτερος. o.
Alterutrum, θάτερον, ὁπότερον.
Alterutro, ὁποτέρου.
Alticinctus, ἀνεσταλμένος. c. ἀνεζωσμένος. c.
Altiles, σιτιστά.
Altilia, σιτιστά. o.
Altiliarius, ὀρνεοτρόφος. c.
Altilium, σιτευτῶν.
Altiosus, δύσριγος. c.
Altisonans, ὑψιβρεμέτης. o.
Altissimus, ὕψιστος, ὑψηλότατος. c. ὕψιστος. c.
Altitudo, βάθος, ὕψος, ὕψος. c.
Altius, ὑψηλότερον.
Altivolans, ὑψιπέτης. o.
Alto, ὑψῶ. c. βαθύνω. c.
Altor, σιτεύταρις, τροφεὺς, τροφεύς. c.
Altrinsecus, ἑτέρωθεν. c.
Altrix, τιτθὴ, θρέπτειρα. c.
Altum, βάθος. c. βαθύ.
Hoc altum, βάθος. c.
Altum, ὑψηλόν. c.
Altus, ὑψηλὸς, ὑψηλός. c.
Altus, a, um, ὑψηλός. c.
Alucinatur, ἀλύει.
Alvearia, σμήνη, σίμβλοι, σμηνία.
Alvearium, σίμβλον. c.
Alvearius, σχαφηφόρος. c.
Aluerunt, ἔθρεψαν.
Alveum, λέμβος. c. σκάφη, τὸ πλοιάριον. c. βίθρον. c. κῦτος τῆς νεώς. c. σκάφη. c. χώρημα. c. ποταμοῦ νηδύς. c.
Alveus, γαστὴρ, κύτος, σκάφη, τὸ πλοιάριον. c. λέμβος. c. ποταμοῦ νηδύς. c. πύελος. c. σκάφη, τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ. s. μέσον τοῦ ποταμοῦ. s.
Alveus, σκάφη. c.
Alveus, olus, κυψέλη. o.
Alumen stipum, συπτηρία σχιστή.
Alumen, στυπτηρία, στυπτηρία. c.
Alumnus, οἰκοτραφὴς, τρόφιμος, θρεπτὸς, τρόφιμος, ὁ τραφής. c.
Alumnus, θρεπτός. c.
Alupia, ἀνθίας, ὁ ἰχθύς. c.
Aluta, στυπτηρία. c. ἀλουτάριον. s. κάρβασα. c. στυπτηριακὸν δέρμα. c.
Alvus, σμῆνος. c. νηδὺς ποταμοῦ. c. κοιλία ἡ ἔσω. c. νηδύς. c. κοιλία. o.
Am, ἀμφὶ, περὶ, περί. c.
Amabile, ἐράσμιον. o.
Amabilis, ἐράσμιος, προσφιλὴς, φιλητός. c. ἐρώμενος. c. ποθεινός. c. προσφιλής. c. φιλητός. c.
Amabo, πρὸς θεῶν. o.
Amando, das, ἀποσκευάζομαι. o.
Amando de loco, ἐκτοπίζω. c.
Amandus, τερπνός. c.
Amaneo, ἀποκοιτῶ. c.
Amans, ἀγαπητός. c. προσφιλής. c. ἐραστής. o.
Amansit, ἀπεκοίτησεν.
Amanter, φιλικῶς. o.
Amantissimus, φίλτατος. c. ἀγαπητός. c. προσφιλέστατος. s. προσφιλέστατος. c.
Amanuensis, προχειροφάρος, προχειράριος.
Amanuenses, ὑπογραφεῖς. o.
Amara, ὑπόνομος. c.
Amare, φιλεῖν. o.
Amarescere, πικραίνεσθαι. o.
Amaricia, πικρία. c.
Amarico, πικραίνω. o.
Amaritas, πικρία γεύσεως.
Amaritudo, πικρία. c. πικρία. c.
Amaror, πικρία. o.
Amaruleutus, πικρός. o.
Amarum, πικρόν.
Amarus, πικρός. o.
Amasius, ἐρώμενος. o.
Amasia, ἐρωμένη. o.
Amat, φιλεῖ. c.
Amator, φιλητής. c.
Amator, ἐραστὴς, φιλητής. c. ἐραστής. c.
Amatus, ἐραστός. c.
Amator servorum, φιλόδουλος. c.
Amator verborum, φιλόλογος. c.
Amatorie, φιλικῶς. o.
Amatorium, φίλτρον, χαριστήριον. c. φίλτρον. c.
Amatorius, ἐρωτικὸς, ἐρωτικός. c.
Amatorius, a, um, φιλικός. c.
Ambactus, δοῦλος, μισθωτὸς, ὡς Ἔννιος.
Ambages, πλάναι, περίοδοι, περίοδος. c. περιαγωγή. o.
Ambago, περιοδεύσιμος τόπος. c. περίοδος. c. μακρολογία. c.

Ambedo, περιτρώγω. c.
Ambesus, περιβεβρωμένος, περιτρωγείς. o.
Ambicio, δεκασμός. c. δυσώπησις. c.
Ambiciosus, περίδρομεύς. c. θώψ. c. ἐργόμανος. c. δωροδόκος. c. ἐπιθυμητής. c. φιλότιμος. c. δημοκόπος. c. φίλαρχος. c. γόης ὁ κόλαξ. c.
Ambidexter, ἀμφιδέξιος. o.
Ambigitur, διστάζει.
Ambigo, περιάγω. o.
Ambigue, ἀμφιβόλως. o.
Ambiguum, ἀμφίβολον, ἀμφισβήτησις.
Ambimanus, περιδέξιος.
Ambio, θωπεύω. c. κυκλεύω. c. περιέρχομαι. c. κυκλόω, περιβάλλω. o.
Ambit, περιέρχεται, κολακεύει.
Ambitio, δυσωπία, κενοδοξία. s. περίοδος. o.
Ambitiones, φιλοτιμίαι, περίδρομαί, ἐπιθυμίαι, καὶ ὑκιστρον.
Ambitiosus, δημοκόπος, φιλότιμος. o.
Ambitum, περιδρομήν.
Ambitus, περίοδος, περιδρομή.
Ambitus, κενοδοξία, ἐριθεία, περιδρομή. c. φιλαρχία, περιδρομή. s. κολακεία. c. κωτιλία. c.
Ambitus, a, um, κυκλώμενος. o.
Ambitus, us, περίβολος. o.
Ambo, ἀμφότεροι.
Ambubia, κιχώρια.
Ambulacio, περίπατος. c.
Ambulacrum, διάστημα, περίπατος, διάστημα. c. περίπατος. c.
Ambulat, περιπατεῖ, βαδίζει, βαδίζει. c.
Ambulatio, περίπατος. c. περίπατος. c.
Ambulator, περιπατητής. c. ὁδευτής. c. περιπατητικός. o.
Ambulo, ὁδεύω. c. περιπατέω. o.
Amburo, περιφλέγω. c. πυρικαίω. c. περιφλέγω. o.
Ambustandus, εἶδος ὀρνέου.
Ambustus, περιπεφλεγμένος, περικεκαυμένος, περικεκαυμένος. c.
Ambuvia, κιχώριον. c.
Amellum, μελίφυλλον.
Amencia, παράνοια. c. ἀφροσύνη. c.
Amens, ἄνους. c. ἔκφρων. c.
Amento, ἀποινῶ. c.
Amentum, λῶρον, ὄχανον. o.
Amenum, σύνσκιον. c. εὔσκιον. c.
Amenum, σύμφυτον, τὸ πολύφυτον. c.
Amenus, εὔσκιος. c. κατάσκιος. c. εὐτερπής. c. συνηρεφής. c.
Amfora, ἀμφορεὺς. s.
Amfractus, διαστραγή τυταιία, περικατεαγώς, τυφλεύσιμος τόπος. c. κάμψις ὁδοῦ. c. περίοδος. c.
Hic amfractus, διαστραγή. c.
Amfragosus, περιοδεύσιμος τόπος. c.
Amica, φίλη. c. φίλη. c.
Amicabilis, φιλικός. c.
Amice, φιλοπρεπῶς. o.
Amici, φίλοι. s.
Amicicia, φιλία. c.
Amicinus, ἀσκοῦ στόμα.
Amicio, περιβάλλω, ἱματίω. c.
Amicio, cis, ἀμπέχω. o.
Amicior, περιβάλλομαι ἱμάτιον. c.
Amicitia, φιλία. s.
Amictorium, ἐπιβόλαιον. c. σκέπασμα, τὸ περιβόλαιον. c. περιβόλαιον. c.
Amictus, περιβεβλημένος.
Amictus, περιβόλαιον. c. ἀναβολή, περιβόλαιον. s. περιβολή. c. περιβόλαιον. s.
Amictus, a, um, ἀμφιεσμένος. o.
Amictus, tus, ἀμφίεστρις. o.
Amiculum, ἐπικάρσιον. c.
Amiculum, ἀναβόλαιον.
Amiculi, περιβολαίου.
Amicus, φίλος, φίλος. c. φίλος, φιλότης. o.
Amigdalum, ἀμύγδαλον. c.
Amitto, ἀποβολή. c.
Amita, θεία πρὸς πατρός. c. πατραδέλφη. o. πατρὸς ἀδελφή. c.
Amiterminus, ὅμορος. c.
Amites, στάλικες.
Amites, ἰξευτικοὶ κάλαμοι.
Amitini, ἀνεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν. c.
Amita, θεία πρὸς πατρός. c.
Amitto, ἀποπέμπω. c. ἀποβάλω. c. ἀπολλύω. c.
Ammentum, ἅμμα λόγχης, ἀμεὸν ἐστιν.
Amnenses, παραποτάμιοι. o.
Amnicus, a, um, ποτάμιος. o.
Amnis, ποταμός, ποταμός. c.
Amo, φιλῶ. c. ἐρῶ, φιλῶ. c. ἀγαπῶ. c. ποθῶ. c.
Amo, φιλῶ.
Amas, ἀγαπᾷς.
Amabo, φιλήσω.
Amœnia, αἱ ἀκταί.
Amœno, εὐφραίνω. o.
Amœnum, καλόν. o.
Amœnus, σύσκιος τόπος, συνηρεφής, τερπνός, ἐπιτερπής. c. εὔσκιος. c.
Amoletum, φυλακτήριον, φυλακτήριον. c.
Amolimentum, φυλακτήριον. c.
Amolior, ἀποδίω. o.
Amor, ἔρως, πόθος, φιλία, ἔρως, ἡ φιλία. c.
Amotus, ἀπωκισθείς.
Amoveo, ἀποσαλεύω. c. ἐκφορῶ. c. ἀποικίζω. o.
Amovet, ἐκφέρει, ἀποικεῖ.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον. c.
Amphora, κεράμιον. c. κεράμιον. c.
Amplector, περιλαμβάνω, ἐπὶ ἀνθρώπου. c. περιπλέκομαι. c. ἀσπάζομαι. c. περιβάλλω. o.
Amplexo, περιπλέκω. c.
Amplexus, περιπλοκή, συμπλοκή, περιπλοκή. s. περίληψις. c. ἀσπασμός. c. συμπλοκή. c.
Ampliari, διασαφεῖσθαι.
Ampliat, ὑπερτίθεται.
Ampliatus, πλεονάσας.
Amplicitus, κεκολλημένος.
Amplifico, πλείονω. c. μεγαλύνω. c. μεγαλοποιῶ. c.
Amplificum, ὑψηλότατον. c.
Amplificus, μεγαλοφυής.
Amplio, μεγαλύνω. c. πλατύνω. c.
Amplissimum, ἐξοχώτατον. c.
Amplissimus, μέγιστος. c.
Amplitudo, μέγεθος, μεγαλειότης. c. πλεονασμός. c. ὕψος. c. τὸ πληρωματικόν. o.
Amplius, περαιτέρω. c. ἐπὶ πλέον. c. ἐκ περιττοῦ. c. πλέον. c.
Amplius sapio, ὑπερφρονῶ. c.
Amplo, ὑψῶ. c.
Amplum, εὐμεγέθες, πλατύ. o.
Amplus, μέγας. c. ὑψηλός. c. ἔξοχος. c. ὑψωτής. c. ὑπερμεγέθης. c. ὑπερφυής. c.
Ampulla, λήκυθος, χρυσίβεον. s. λήκυθος, τὸ βέσσιον. c.
Ampullarius, ληκυθοποιός. c.
Amputacio, περικοπή. c. κλάδευσις. c.
Amputat, περικόπτει, κλαδεύει, καθαίρει, περικόπτει.
Amputavit, ἐκλάδευσεν, περιεῖλεν.
Amputo, ἀφαιρῶ. c. περικόπτω. c. ἐκτέμνω. c. περικόπτω. c. ἀποκόπτω. o.
Amicumus, ἰχθύος εἶδος.
Amtester, μαρτυρήσας.
Amula, περιρραντήριον. o.
Amuletum, φυλακτήριον, ἀποτρόπαιον. c. ἀλεξιφάρμακον. o.
Amurca, ἀμοργή, ἔστιν δὲ τρὺξ ἐλαίου, ἔθεν καλεῖται ἡ λόγχη ἀμοργή. o.
Amurga, ἐλαίου τρυγία. c. τρυγία ἐλαίου. c.
Amus, ἀγκιστρον. c.
Amussis, λιθοξόων κανών. c. στάθμη. c.
An, εἰ, ἢ, [illegible], [illegible] [illegible] c. εἰ ἄρα [illegible] c.
Anabla, [illegible] c. [illegible] c.
Anas, νῆσσα, [illegible] νῆσσα. c.
Anas, γῆρας, [illegible]
Anatarius, νησσοφύλαξ. c.
Anates, νῆσσαι.
Anaticla, [illegible] c.
Anatis, νήσσα. c.
Anatus, [illegible]
Anaxant, [illegible]
Anceps, ἀμφίβολος, ἀμφίβολος, [illegible] o.
Anchora, ἄγκυρα. c.
Ancile singulare non habet, κόμαι τῶν κροτάφων. c.
Ancia, τρίχες, αἱ μεταξὺ τῶν κεράτων τῶν βοῶν. c.
Ancile, [illegible]
Ancilia, [illegible]
Ancilis, [illegible]
Ancilla, παιδίσκη, [illegible] c. παιδίσκη, ἡ θεράπαινα. c. θεραπαινίδιον. c. ἄβρα. c. ἐργάτις, [illegible] c.
Ancilia, [illegible] o.
Ancillarius, [illegible]
Ancillor, [illegible] c.
Ancillor, aris, [illegible] o.
Ancillula, [illegible] θεραπαινίδιον. o.
Ancipit, ἀμφιβάλλει.
Ancipites, ἀμφίβολοι.
Ancipiti, ἀμφιβληθέντος.
Ancita, [illegible]
Ancleat, [illegible]
Anclare, ἀντλῆσαι.
Ancodata, [illegible]
Ancora, ἄγκυρα. c.
Ancræ, ἄγκη, [illegible]
Ancti, ἐγχέλυες.
Anctos, [illegible]
Ancus, [illegible]
Ancus, [illegible] s.
Andrœon, [illegible] s.
Andruare, [illegible]
Andrum, [illegible] c.
Anellum, [illegible] c.
Anellus, [illegible] c.
Anes, νῆσσα. c.
Anet, [illegible]
Anethum, ἄνηθον. c.
Anfractum, [illegible]
Hic anfractus, ἡ [illegible] s.
Angaria, [illegible] κοινὰ ἐργασία.
Angaria, ἀγγαρεία. c.
Angeronia, ἡ [illegible]

λῆς καὶ καιρῶν.
Angina, κυνάγχη. c. συνάγχη. c.
Angiportum, στενωπὸς, στενωπός. s.
Angiportus, στενωπός. c.
Angit, θλίβει, στενοχωρεῖ, ἄγχει, πνίγει.
Angitur, ἄγχεται.
Angitur, ἄχθεται. c.
Angla, ὄγες, τράπεζαι τρίγωνοι, ὡς Νέβιος.
Anglobes, ποπάνου εἶδος.
Ango, ἄγχω. c. πνίγω. c. ὀδυνῶ. c. ἄγχω. o.
Angor, μεριμνῶ, ἄγχομαι. c. ἀδημονία. o.
Anguicia, μηδεία. c.
Anguila, ἔγχελις. e.
Anguilla, ἔγχελις, ἔγχελυς. c.
Anguillæ, ἐγχέλεις. o.
Anguina, ἄγχουρα, συνάγχη, κύναγχος.
Anguis, ὄφις, ὄφις. c.
Angularis, re, γωνιαῖος. l.
Angularius, γωνιαῖος. o.
Angulatim, κατὰ γωνίας. o.
Angula, γωνία.
Angulosum, πολυγώνιον.
Angulosus, γωνιώδη. e. πολυγώνιος. c. γωνιάδης. o.
Angulus, γωνία, κανθὸς ὀφθαλμοῦ.
Angulus, κανθὸς ὀφθαλμοῦ. c. ὀφθαλμοῦ κάνθος. c. στενωπός. c. γωνία. c. γωνία. s.
Anguli oculorum, κανθοί. e.
Anguli, κανθοί. e.
Angustia, στενοχωρία, στενοτης. c. στενοχωρία. o.
Angustiæ, singulare non habet, στενοχωρίαι. c.
Angusticlavia, ψειχόσημα. e. ψειχύσημα. e.
Angusticlavium, στενόσημον. c.
Angustiportum, στενωπός. c.
Angusto, στενῶ. c. στενοχωρῶ. c.
Angustrina, στενόχορτα. e.
Angustum, στενόν.
Angustus, στενὸς, στενός. c.
Angustus, a, um, στενός. o.
Anhelacio, ἄσθμησις. c.
Anhelans, πνευστιῶν.
Anhelator, ἀσθματικός. o.
Anhelitus, ἄσθμησις. s.
Hic anhelitus, τὸ ἄσθμα. c. τὸ ἄσθμα. s.
Anhelo, ἀσθμαίνω. c. πνευστιῶ. c. πνέω, ζῶ.
Anicula, γραΐδιον. e. γραΐδιον. c. γραύς. c.
Anilis, γραώδης. c. γραϊκός. c.
Anima, ψυχὴ, ψυχή. c. ψυχή. s.
Animadversio, τιμωρία, ἐπιστροφή.
Animadversio, ἐπιστροφὴ, εὐτονία, προσοχὴ, ἐπιστροφή. c. κόλασις. c.
Animadvertit, θάνατον συνεψηφίσατο, ἐπιστρέφει, τιμωρεῖται.
Animadverto, λογίζομαι, ἐνθυμοῦμαι. c. κατανοῶ. c. προσέχω. c. ἐνθυμοῦμαι, αἰσθάνομαι. o.
Animæquior, εὐγνωμονότερος. o.
Animæquitas, εὐψυχία. c.
Animal, ζῶον λογικὸν, ἄνθρωπος, ζῶον. s. ζῶον ἔμψυχον. o.
Animalia, ψυχικὰ, ζῶα ἄλογα.
Animalia, ζῶα. e. ἔμψυχα. c.
Animalia, ἔμψυχα. s.
Animalis, ἔμψυχος, ζῶον. c. ψυχικός. c.
Animatio, ψυχαγωγία.
Animatorium, χύτρα τετρημένη. s.
Animatus, ψυχαγωγούμενος.
Animatus, ἔμψυχος.
Animecum, ἰσόψυχον.
Animesco, θυμοῦμαι. c.
Animi depressio, ἀθυμία. c.
Animi dolor, πονοψυχία. c. συμπάθεια. c.
Animitus, ψυχόθεν. o.
Animo, ψυχαγωγῶ. c. ψυχῶ. c. παραζῶ. c.
Animo, as, καταθαρσύνω. o.
Animo forti, εὐψύχως.
Animolus, ψυχάριον. c.
Animosa, ἔμψυχος. c.
Animositas, θύμωσις. o.
Animosus, θυμικός. c. θυμώδης. e. εὐψυχικός. e. θυμώδης. o.
Animula, ψυχάριον. o.
Animus, λογισμὸς, ψυχὴ, νοῦς, διάνοια. c. ψυχή. s.
Animus, ma, ψυχή. o.
Anitas, γραότης. c.
Annale, ἐνιαυσιαῖον, ἐνιαυσιαῖον. e.
Annales, ἐνιαύσιαι, οἱ κατάλογοι, ὑπομνήματα. o.
Annalis, le, ἐνιαύσιος. o.
Annas, νῆσσα. e.
Annascor, προσφύομαι. o.
Anne, ἦ ἄρα. c.
Anni, γηράσσει.
Annicularis, re, ἀρχαῖος. o.
Anniculum, αὐτοετές. c.
Anniculus, ἐνιαυσιαῖος, ἐνιαύσιος. c. αὐτοετής. c. ἐνιαυτός. o.
Annilis, le, annosus, πολυετής. o.
Annitor, φιλοτιμοῦμαι. o.
Anniversalis, le, ἐτήσιος. o.
Anniversarius, ἐνιαύσιος, ἐτήσιος. c.
Anniversarius, ἐνιαύσιος. c.
Anno tercio, προπέρυσιν. o.
Anno præterito, πέρυσι. c.
Annoco, θεοχολωσία, ἡ μῆνις.
Annona, εὐθενία, σιτηρέσιον, εὐθήνια. c. βίος. o.
Annonarius, a, um, σιτηρέσιος. o.
Annos, annua, πολυετής.
Annosi, πολυετεῖς.
Annosus, πολυετής. c.
Annotini, ἐτήσιαι, ἐνιαύσιοι.
Annotinum, περυσινόν. c.
Annotinus, ἐφέτειος. c. ἐνιαυσιαῖος. c.
Annua, γραῦς, πολυετής.
Annuatim, κατ' ἔτος. o.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος. c.
Annus, ἐνιαυτός. c.
Annuus, ἔνος, ἐνιαυτός. o.
Annuum, ἐνιαυσιαῖον, ἐτήσιον.
Annuus, ἐνιαύσιος. c. ἐφέτειος. c. ἐτήσιος. c.
Annuus, a, um, ἐνιαύσιος. o.
Anquirere, ἀμφιζητεῖν. o.
Ansa, ἰσχλοσώτιον σκεύους.
Ansa, βωρωος, ὠτίον, λαβή, ὠτίον σκεύους. c. ἴσκλος. e. λαβή. e. λαβή. o.
Anser, χὴν, χήν. c. ὀχήν. o.
Ansera, χήν. e.
Anserarius, χηνοβοσκός.
Anserina, χήνεια. e. χήνιον. c.
Ansula, βρόχος. o.
Anta, ὁ πρὸ τῶν πυλῶν τόπος. s.
Antæ, arum, παραστάδες. o.
Antarium, ἀνταρμός.
Antas, γερουσία.
Ante, ἔμπροσθεν, πρότερον.
Ante, πρότερον, ἔμπροσθεν, πρώην, πρότερον. c. ἔμπροσθεν. c. πρόσθεν. c. πρὸ τοῦ. c. πρὶν ἄν, πρινή. c. πρό. c.
Ante conspectum, ἐναντίον, ἀντικρύ. c.
Ante labra, χείλη σκέπον, ὡς καὶ βούτων.
Ante lucem, ὄρθρου, ἕωθεν. c. πρὸ φωτός. c. ὄρθρος. c. πρὸ διαφαύματος. c. πρὸς ὄρθρον. c.
Antelucem, ἔννυχα. e.
Ante omnia, πρὸ πάντων. c.
Ante paulo, πρὸ μικροῦ. c.
Ante templum, πρόναον. c.
Antea, πρὸ τούτου. ἔστι δὲ καὶ πόλις Σπανίας.
Antea, ἀρχαίως, τοπρὶν, πρότερον. c. πρὸ τοῦ. o.
Anteambulo, προπέμπω. o.
Antebello, προπολεμῶ. c.
Antecapio, προλαμβάνω. c. προκαταγγέλλω. c. προκατέχω. c.
Antecedit, προηγεῖται.
Antecedit, προάγει.
Antecedo, προηγοῦμαι. c. προλαμβάνω. c. προφθάνω. c. προάγω, προλαμβάνω. c. προέρχομαι. o.
Antecellat, προεχέτω.
Antecellens, προλάμπων.
Antecellit, προλάμπει.
Antecello, προάγω, προλαμβάνω. c. προύχω. c. ἐξέχω. c. ὑπερέχω. o. προφθάνω. c.
Antecepit, προέλαβεν.
Antecessit, προῆξεν, προῆλθε.
Antecessor, προηγησάμενος. c. προάρξας. c.
Antecessum, πρόχρειαν.
Antecessum, προδρομὴν, πρόχρεια. s. πρόδομα. o.
Antecessus, ἔμπροσθεν βαδίζων.
Antecessus, προέλευσις. c.
Antecognosco, προγινώσκω. c.
Antecurro, προτρέχω. c.
Antecursor, πρόδρομος. c.
Antedico, προλέγω. c.
Antedixi, προεῖπον. c.
Anteeo, προπορεύομαι. c. πρόειμι. o.
Antefero, προκομίζω. c. προάγω, προλαμβάνω. c. προκρίνω. c. προτιμάω. o.
Anteferri, προτιμᾶσθαι. c.
Antefert, πρότιμα.
Antegerio, πρόλημμα, νίκη, αντιοιρασιο, πρόλημμα, νίκη.
Antegradior, προκατέρχω. o.
Antegreditur, προεξέρχεται. c.
Antehac, πρὸ τούτου. c. πρὸ τοῦ. o.
Antelato, προτάσσω. c. προτίθημι. c.
Antelatus, προενεχθείς. c.
Antelena, διερηστήρ, ὅ ἐστιν ἱμὰς ἵππων περὶ τὸ στῆθος.
Antelina, ἐμπρόσθια ἵππου. c. στηθιστήρ. c.
Anteloquor, προσφθέγγομαι. o.
Antelucanus, ἀμφίλυκος. o.
Anteluco, as, ὀρθρίζομαι. o.
Anteluculo, λυκόφως. o.
Antemna, κέρας πλοίου, κέρας πλοίου. c. κέρας πλοίου. s. κέρας. e.
Antenna, καρχήσιον. o.
Antepagmenta, προπήγματα. o.
Antepecco, προαμαρτάνω. c.
Antepenultima, προπαρατέλευτος. c.
Anteponit, προτίθησιν, προκρίνει.
Antepono, προτίθημι. c. προκρίνω. c. προτίθημι. o.
Antequam, πρὶν ἤ, πρὸ τοῦ, πάλαι, πρὸ τοῦ. c. πρὶν ἄν, πρινή. c.
Anterior, προγενέστερος. c.
Anterius, ἔμπροσθεν. o.
Antes, οἱ τῶν ἀμπέλων στίχοι, στίχοι ἀμπέλων.
Antes, singulare non habet, ὄρχατοι, στίχοι ἀμπέλων. c.
Antes, παραστάται. o.

Antesabbatum, προσάββατον. e.
Antesignanus, πρόμαχος. o.
Antesto, προΐσταμαι. o.
Antecessor, προμαρτύρομαι. c. κλητεύω. o.
Antevenit, προφθάνει.
Antevenio, προφθάνω. o.
Anteverto, φθάνω. o.
Antevolo, προΐπταμαι. c.
Anteurbanus, προάστειος. o.
Antiæ, προκόμιον. o.
Antica linea, διάμετρος.
Anticanis, προκύων. o.
Anticeps, δίστομος. c.
Anticessor, προηγούμενος.
Anticessum, πρόλημμα.
Anticipacio, πρόληψις. c.
Anticipat, προλαμβάνει.
Anticipatam.
Sociatam.
Anticipo, προφθάνω. c. προκαταλαμβάνω. o.
Antico, ἀρχαΐζω. c. εἰς ἀρχαῖον ἀποκαθιστῶ. c.
Anticus, ἀρχαῖος. c.
Antide, κόμαι διὰ τῶν κροτάφων κρεμάμεναι γυναικεῖαι.
Antidotum, ἀντίδοτος. c.
Antigena, ὁ προγεννηθείς.
Antilena, ἱμὰς ἵππων, διεριστήρ. e. προστηθίδιον. o.
Antilena, εἰστετηρ. e.
Antillare, θηλεύεσθαι, παλλακεύεσθαι.
Antioper, πρὸ ταύτου.
Antiosa, ὀρχήστρια.
Antiqua, ἀρχαία.
Antiqua, ἴτυς. e.
Antiquare, εὔχαισθαι.
Antiquare, καλληγραφῆσαι.
Antiquarius, ἀρχαιογράφος, καλλιγράφος, φιλαρχαῖος. o.
Antiquior, ἀρχαιότερος.
Antiquissima, ἀρχαιοτάτη.
Antiquissimi, ἀρχαῖοι.
Antiquissimus, ἀρχαιότατος.
Antiquissimorum, ἀρχαίων.
Antiquitas, ἀρχαιότης, ἀρχαϊσμός.
Antiquitas, ἀρχαιότης, ἀρχαιότης. c.
Antiquitus, κατὰ τὸ ἀρχαῖον, ἐξ ἀρχαίου. c. ἀρχαιόθεν.
Antiquo, as, ἀπαρχαιόω. o.
Antiquus, ἀρχαῖος, ἀρχαῖος. c.
Antisecus, ἔμπροσθεν. e.
Antisecus, ἔμπροσθεν. e. ἔμπροσθεν. c.
Antistites, ἱερεῖς, ζάκουροι, προφῆται, ἐπίσκοποι.
Antistes, ἐπίσκοπος, ζάκουρος, προφήτης, ἐπίσκοπος. c. ὁ προστάτης. o.
Antistitium, προστασία. o.
Antistitor, ἐπιστάτης. o.
Antita, μεσημβρία.

Antites, γερουσίαι.
Antium, τάξεων, ὀρχάτων.
Antruare, σπιλεύσε.
Antrum, σπήλαιον, σπήλαιον. c. ἄντρον. c.
Anutus, ἄντυξ. e.
Anucla, γραία. s.
Anucula, γραῦς. e.
Anulare, δακτυλικόν. o.
Anularium, δακτυλιαῖον. c.
Anularius, δακτυλιοποιός. c. δακτυλιοθήκη. c. δακτυλιαῖος. c. δακτυλιοποιός. o. δακτυλιωτός. o.
Anulus, δακτύλιος.
Anulus, δακτύλιος, ὃν φοροῦμεν. c.
Anus, γραῦς, γραῦς. c. γραῦς. s.
Anus, ἕδρα, ὁ δακτύλιος. c.
Anus, δακτύλιος, ὁ τῆς ἕδρας. c.
Anus, ni, πρωκτός. o.
Anxia, στυγνή.
Anxietas, ὀδύνη. c. ἀθυμία. c.
Anxietas, δυστηνία.
Anxietudo, ὀδύνη. c.
Hæc anxietudo, ἄχθος. c.
Anxifer, ἀλγεινός.
Anxilites, ὄρνιθες, οἰωνοί.
Anxis, ὄχθος, ὀδύνη.
Anxius, στενότερον.
Anxius, ἀνιώμενος, ἀχθόμενος, λεπτομέριμνος.
Anxius, λυπηρός. c. περιαλγής. o.
Aonia, Θηβαία. c.
Apanteterium, ἀπαντητήριον. c.
Ape, παρά.
Ape, κώλυσον.
Appella, λειπόδερμος. o.
Appellit, ἀπλακτίζει, ἀπωθεῖται.
Appello, ἀποκινέω. o.
Aper, σύαγρος, σύαγρος. c. κάπρος. o.
Aperio, ἀνοίγω. c.
Aperire, ἀνοῖξαι. c.
Aperit, ἀνοίγει.
Aperte, φανερῶς, φανερῶς. c. σαφῶς. c. ῥητῶς. c.
Apertilis, ἄνοικτος. c.
Apertum, δῆλον. c. ἀνεῳγός. c.
Apertularius, θυρεπανοίκτης.
Apertularius, θλάσμα ἔχων ἵππος.
Apertura, ἄνοιξις. c.
Apertus, ἐμφανής. c. κατάδηλος. c. φανερός. c. ἄνοικτος. c. ἀνεῳγώς. c.
Aperuit, ἠνέῳξεν.
Apes, is, μέλισσα. o.
Apes, μέλισσαι, μέλισσαι. c.
Apet, ἀποσοβεῖ.
Apex, κεραία, γράμματος ἄκρον, προσῳδία, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ πιλίου παράσημον, ἄκρον. c.
Hic apex, κεραία. c.
Apex, κορυφὴ ἀνθρώπου. c.

Apex, divina apicis, γράμμα βασιλέως. e.
Apianus, μελικήρατος. o.
Apiarium, μελισσών. o. μελισσαῖον. e.
Apiarius, μελιττουργός. o.
Apiastra, μελισσοφόνος. o.
Apiastrum, μελισσόφυλλον.
Apiastrum, μελισσόφυλλον, ἐρύσαιθρον, ἱπποσέλινον.
Apiastrum, ψευδοσέλινον. e.
Apiatum, σελινάτον.
Apices, κεραῖαι, ἄκραι συλλαβαὶ, τιάραι, συλλαβαί. c.
Apicula, μελίσσιον. o.
Apiculus, κεραία. o.
Apicus, ὀπτιστής, ὡς Ἰουβενάλιος.
Apinæ, ἀμαλογίαι.
Apinæ, φάννας, φάνναι. e.
Apis, μέλισσα, μέλιττα. c.
Apiscendæ, τοῦ ἐπιτυχεῖν.
Apium, σέλινον, σέλινον. c.
Aplustra, πτερὸν πλοίου, ὡς Ἔννιος.
Aplustra, ἄσφαλτος, καὶ τὸ ἄκρον τῆς πρώρας.
Apnades, θηρκλαιον, ἔστιν γένος ἀργυρώματος.
Apocha, ἀποχή. c.
Apodyterium, ἐκδυτήριον. c.
Apollo, Ἀπόλλων. e.
Apostolatus, ἀποστολή. c.
Apparacio, ἑτοιμασία. c. παρασκευή. c. τάξις ἄρχοντος. c.
Apparat, ἑτοιμάζει, παρασκευάζει, ἐκβιβάζει.
Apparatio, ἑτοιμασία.
Apparatus, ἑτοιμασία. s.
Apparatus, παρασκευή, παρασκευή. c.
Appareo, φαίνομαι. c.
Apparet, φαίνεται.
Apparicio, ἐπιφοίτησις.
Apparitio, ἐκβιβασμὸς, ἐπιφάνεια. o.
Apparitor, ἐκβιβαστής, ταξιώτης. c.
Apparitores, ἀποδικταὶ, εἰσὶν δὲ ὑπηρέται τοῖς ἄρχουσιν προσεδρεύοντες. ἐκβιβασταὶ, ἀποδικηταί. e. δορυφόροι. o.
Apparitorium, ἐξαρτιστήριον.
Apparitura, παράστασις. o.
Apparo, παρασκευάζω. c.
Apparuit, ἀνέφηνεν, ἀνεφάνη. c. ὤφθη.
Apparuit, ἀνέφηνεν ἥλιος ὑπὸ γνόφον.
Appellacio, πρόσρησις. c. προσηγορία, ἡ ὀνομασία. c. ἔκκλητος. c. ἔφεσις. c. πρόσφθεγμα. c. προσηγορία, ὁ ἀσπασμός. c. προσφώνησις. c.
Appellat, προσαγορεύει, ὀνομάζει, ἐκκαλεῖται, ἐπικαλεῖται, ἐπιβοᾶται, ἀφανίζει.

Appellatio, ἔγκλητος, καὶ προσηγορία.
Appellatio, προσηγορία, ἔκκλητος. ἔκκλητος, προσηγορία. s. πρόσρημα. o.
Appellative, προσηγορικῶς. c.
Appellativum, προσηγορικόν. c.
Appellator, ἐκκλητής, ὁ ἐκκαλούμενος. c.
Appello, προσφθέγγομαι. c. προσφωνῶ. c. προσαγορεύω. c. ἐκκαλοῦμαι. c. προσπελάζω. c.
Appello, as, προσαγορεύω. o.
Appello, is, προσομίζω. o.
Appendo, προσαρτῶμαι. o.
Appendices, ... s.
Appendit, σταθμίζει.
Appendix, κλάδος δένδρων, περικεχυμένος. c.
Appendix, παρακολούθημα. c. πρόσθεμα. o.
Appendo, σταθμίζω. c. προσαρτάω. o.
Apperit, ἐπιχείρει.
Appetit, ὀρέγεται, ἐφίεται, ἐπιτηδεύει.
Appeto, μεταδιώκω. c. ὀρέγομαι. o.
Appia, εἶδος σκεύους, ὡς Πακούβιος.
Appium, σέλινον.
Applaudo, ἐπικροτέω. o.
Applicacio, προσπέλασις. c.
Applicat, παραβάλλει, προσπελάζει.
Applicata, καταβληθέντα, καταλύσαντα.
Applicatio, καταγώγιον.
Applico, προσκολλῶ, c. προστίθημι. c. περοσάπτω, προσπελάζω. c. προσπλέκω. c. προσορμῶ εἰς λιμένα. c. κατάγω. o.
Appluda, κηρόβιον. o.
Apporto, προσφέρω. o.
Appositus, a, um, προστεθειμένος. o.
Apprime, εἰς τὰ πρῶτα. o.
Approbus, προσδόκιμος. o.
Appulit, προσώρμησεν.
Appulo, προσπελάζω. c. προσορμῶ εἰς λιμένα. c.
Appulus, ἰάπυξ. e.
Apricari, εἰληθερεῖν. o.
Aprico, ἡλιάζω. c.
Apricor, ἡλιάζομαι. c.
Apricum, ἡλιαζόμενον.
Apricus, τόπος εὐήλιος, αἴθριος. c. ἡλιαζόμενος. c. εὐήλιος. c. προσήλιος. o.
Aprilis, θαργηλιών. o.
Aprimum, συάγριον. c.
Aprimus, καπρινός. o.
Apritudo, κομψότης. o.
Apsis, πρόσφατον, νεαρόν.
Apta, ἅρμοσον.
Aptacio, ἁρμογή. c. ἅρμοσις.
Aptata, κατηρτισμένα.
Aptator, ἁρμοστής. c.

Aptius, ἐπιτηδειότερον.
Apto, as, προσάπτω. o.
Aptra, ἀμπελόφυλλα, ὡς Τιτίννιος.
Aptum, ἡρμοσμένον.
Aptum, ἐπιτήδειον εὐάρμοστον, ἁρμόδιον. c.
Aptus, εὐάρμοστος. c. εὔθετος. c. ἐπιτήδειος. c. ἁρμοστός. c.
Aptus, a, um, προσδεδεμένος. o.
Aptus, ἁρμόζων. e.
Apua, ἀφύη. c.
Apud, παρὰ, πρός. πρὸς, παρά. o.
Apud acta, ἐπὶ πράξεως.
Apud me, παρ' ἐμοί.
Apud nos, παρ' ἡμῖν.
Apud se, παρ' ἑαυτῷ.
Apud te, παρὰ σοί.
Apud vos, παρ' ὑμῖν.
Apud, παρά. c. πρός. c.
Aqua, ὕδωρ, ὕδωρ. c. ὕδωρ. s.
Aqua manus, νίψασθε.
Aqua mulsa, ὑδρόμελι. c.
Aqua salsa, ὑδράλμη. c.
Aqua sub cute, ὕδρωψ.
Aquacio, ὑδρία. c.
Aquæ cursus, ῥεῦμα. c.
Aquæportator, ὑδροφόρος. c.
Aquæpotor, ὑδροπότης.
Aquæductor, ὑδραγωγός. e.
Aquæductus, ἀγωγὸς, ἀγωγός. c. ὁλκός. c.
Aquæmola, ὑδρόμυλον. s.
Aquagium, ὑδραγωγεῖον. c. ὑδρωδαγία. o.
Aquaintercus, ὕδρωψ. o.
Aquale, ὑδροχοεῖον. e.
Aqualegelle, ποδόκοιλον. e.
Aqualiculum, κοιλίδιον ἐκξεστόν. c.
Aqualiculus, γάστρων. o. γαστρίον. s.
Aqualicum, κοιλία χοίρου. c.
Aqualis, ὕδρωψ. c. ὑδρία. o.
Aquam, ὕδωρ. e.
Aquam manibus, ὕδωρ πρὸς χεῖρας. e.
Aquamulina, ὑδρομύλη. c.
Aquamulsa, ὑδρόμελι. s.
Aquarioli, βαλλάδες.
Aquarium, ὑδραγώγιον, ὑδραγωγεῖον. c.
Aquarius, ὑδρηχόος. e. ὑδροφόρος. c. ὑδρός. e.
Aquarius, rii, ὑδροχόος. o.
Aquarius, a, um, ὑδατικός. o.
Aquaticus, a, um, ἔνυδρος. o.
Aquatilis, ὕδρος, ὄφις. c. ἔνυδρος. c.
Aquatio, ὑδρία.
Aquator, ὑδρευτής. c.
Aquatum, ὑδαρές. c.
Aquatum, ὑδαρῆ. e.
Aquatus, ὑδαρής. c.
Aqueductor, ὑδραγωγός. c.
Aquemolus, ὑδραλέτης. c.
Aqueo, ὑδρεύομαι. c.
Aquiductium, ὑδραγωγεῖον. c.
Aquila, ἀετὸς, ἀετός. c. ἀετός. s.
Aquila marina, ἀετὸς θαλάσσιος.
Aquilegium, κρουνός. o.
Aquilex, ὑδραγωγός. e. ὑδρωλόγος. o.
Aquilices, οἱ τὰ πυράγρα, ἐργαζόμενοι οἱ ὀνοχετάριοι, ποταμῖται, ὑδροσκόπιοι.
Aquilifer, ἀετοφόρος, ἀετοφόρος. c.
Aquiliferi, ἀετοφόροι.
Aquilinus, ἀετώδης, γρυπός.
Aquilio, κέντρον βοῶν καὶ σκορπίων.
Aquilio, βορρᾶς.
Aquilo, βορρᾶς, βορέας, βορρᾶς. c.
Aquilum, μέλαν, ὡς Λουκίλλιος.
Aquilus, φαιός. c.
Aquimanile, χέρνιβον.
Aquipedum, ὀξυποδία.
Aquipenser, εἶδος ἰχθύος.
Aquo, as, or, ὑδρεύω. o.
Aquor, ὑδρεύομαι. c.
Aquosum, & aquatum, ὑδαρὲς, ὑδατῶδες.
Aquosus, ὑδατώδης. c.
Aquula, ὑδάτιον. o.
Ara, βωμὸς, βωμός. c. βωμός. s.
Aracio, ἀροτρίασις. c.
Aranea, & araneum, ἀράχνη.
Aranea, ἀράχνη. c.
Araneus, ἀράχνη.
Araneus, δράκων, ἰχθύος γένος.
Arator, ἀρότης, ἀροτήρ. c.
Aratrum, ἄροτρον, ἀρότρον. c.
Aratura, ἀροτρίασις. c.
Arax, ἄραξ, τὸ ὄσπριον. c.
Arbares sodales, Lib. de Off. Proconsulis, οἱ περὶ ὅρων διαγινώσκοντες δικασταί.
Arbellum, βασανιστήριον.
Arbetes, δένδρα.
Arbina, ὀξύγγιον. c.
Arbipendium, σχοῖνος γεωμετρικός.
Arbitror, οἴομαι. c.
Arbiter, μεσίτης.
Arbiter, διαιτητής, αὐτόβουλος.
Arbiter, μεσίτης, διαιτητής, χαμαιδικαστής. c. μεσίτης. s. διαιτητής. c. διαγνώμων. c.
Arbitracio, ἀπόφασις μεσίτου. c.
Arbitramentum, arbitrium, δίαιτα. o.
Arbitraria, δοκιμασία. s.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν. o.
Arbitrator, μεσίτης. c.
Arbitratum, διαιτητὸν, ἢ ἀπόφασις. c.
Arbitratus, μεσιτεία. c.
Arbitratur, οἴεται.
Arbitravere, ἐμεσίτευσαν, συνεβίβασαν.
Arbitrium, ἐξουσία, εὐαρέστησις, μεσητία.
Arbitrium, μεσητία εὐαρέστησις, μεσιτεία. c. βούλησις. c. μεσιτεία. s.
Arbitror, λογίζομαι, ὑπολαμβάνω. c. ἡγοῦμαι. o.
Arbor, δένδρον, κατάρτιος, δένδρον. c. δένδρος. o.
Arbor, ἱστός. e.
Arbor, arbos, δένδρον. s.
Arbor navis, ἱστὸς πλοίου.
Arboracia, καρδία δένδρου.
Arboracia, καρδία δένδρου μακρά.
* *Arborans*, δασύτριχες. s.
Arborata, δένδρου καρδία. c.
Arbores, δένδρα, κῆλοι.
Arbores, δένδρεα. e.
Arborescere, δενδροῦσθαι. o.
Arboretum, δενδρὼν, ὁ τόπος. c. δενδρών. o.
Arboreum, δενδροειδές.
Arboreus, δενδρώδης. c.
Arboreus, a, um, δένδρινος. o.
Arborum sector, δενδροτόμος. c.
Arbos, δένδρον. c.
Arbuscula, arbusculum, θάμνος. o.
Arbusculosus, σύνδενδρος. c.
Arbustum, ἀναδενδρὰς, ἀναδενδράς. s.
Arbustus, κόμαρος, ὅ ἐστιν δένδρον, ἡ καλουμένη ἄρκευθος.
Arbutum, κόμαρος. o.
Arbutus, ἄρκευθος, κόμαρος. c.
Arca & arcela, κιβωτὸς, σωρὸς, κάμπτρα, λάρναξ.
Arca, κιβωτός. c. λάρναξ. o. λάρναξ. s. κίστη. c. σιστερνον. e.
Arca funebris, σορός. c. λάρναξ. s.
Arcæ, ἄκρα κτισμάτων.
Arcana, μυστήρια, ἀπόρρητα.
Arcana, μυστική. c.
Arcanum, ἀπόρρητον, μυστηριῶδες, ἀπόκρυφον, ἀπόρρητον. c. μυστήριον. c. ὑπηρέτης μύθων. c.
Arcanus, ἀπόρρητος. c. ὑπηρέτης μυστηρίων. c.
Arcaria, τραπεζιτικά.
Arcarius, βηχάνημα, ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίας τραπέζης. c.
Arcanum, ἀπόρρητον.
Arcarius, τραπεζίτης. s.
Arcebat, εἶργεν, ἐκώλυεν.
Arcebis, κωλύσεις.
Arceo, κωλύω, ἐπέχω, κωλύω. c.
Arceo, es, ἀμύνω. o.
Arcessit, μετεκαλέσατο, μετεπέμψατο, ἐφώνησεν.
Arcessitus est, μετεπέμφθη.
Arcesso, sis, κρίνω. o.
Arcet, κωλύει, εἴργει.
Arcetat, κρύπτει, διενίεται.
Archarius, οἰκονόμος. o.
Archiater, ἀρχιατρός. c.
Architectus, ἀρχιτέκτων. c.
Arcifer, τοξοφόρος. c.
Arcilla, πηλὸς λευκή.
Arcirna, ἁμαξίς. o.
Arcivus, κωλυτικός. c. εἰρκτικὸς, κωλυτικός. c.
Arctor, στενόω. o.
Arctus, a, um, στενός. o.
Arcuatus, τοξοειδής. o. καμαρωτός. o.
Arcubalista, σκορπίων. o.
Arcula, κιβωτὸς, λάρναξ, κιβώτιον. c.
Arculus, τοξάριον. o.
Arcum, τόξον. c.
Arcunterebra, ἔραξι. e.
Arcus, ἀψὶς, ἶρις, τόξον, ψαλὶς, καμάρα. c. ἀψίς. c. τόξων. c. τόξον. s. ψαλὶς, ἡ ἀψίς. c. ἶρις, τόξον. s.
Arcus, ἶρις, ἡ ἐν τῷ οὐρανῷ. c.
Arcus cæli, ἶρις. e.
Arcutes, τοξόται.
Arcutus, τοξωτὸς, ἐπικαμπὴς, ἀψιδωτός.
Ardea, ἐρωδιὸς, λάρος, ἐρωδιός. s.
Ardelio, πολυπράγμων. o.
Ardens, διάπυρος. c. φλεγόμενος. c.
Ardentes, καιόμενοι, σπεύδοντες.
Ardentia, διάπυρα, καιόμενοι.
Ardeo, καίομαι. c. φλέγομαι. c.
Ardeo, es, καίομαι, πυροῦμαι. o.
Ardeola, ardea, ἐρωδιὸς, ξηρις.
Ardescit, ἐκκαίεται.
Ardesco, φλέγομαι. o.
Ardet, καίεται, σπεύδει.
Ardor, σπουδὴ, φλογετὸς, καύσων, καῦσις. c.
Ardor, καύσων. c. λαμπηδών. c.
Ardorem, φλόγα, καῦσιν.
Ardrona, ἀνδρών. e.
Arduum, δυσχερὲς, δύσαντες, σκληρὸν, ὑψηλόν.
Arduus, δυσέφικτος. c. ὕψιστος. c. προσάντης. c. ὑψηλός. c.
Arduus, a, um, ἀνάντης. o.
Area, ἅλων.
Area, αὐλὴ, πρασιὰ, ὕπαιθρον, ἅλως, ἁλώνιον. s. σχολάζων τόπος. c. ὕπαιθρον. c. ἅλως καὶ ἁλών. o.
Areæ, πρασιαί. e.
Areator, ἁλωνέτης. o.
Arefacio, φρύγω. c. ξηραίνω. c.
Arefacit, ξηραίνομαι. c.
Arefecit, ἐξήρανε.
Arefio, ξηραίνομαι. c.
Arena, ἄμμος. o.

Arenaceus, ἀμμαθόεις. o.
Arenarius, ἀμμόνιος. o.
Arenarius, serpens, ἀμμοδύτης. e.
Arenatus, ψηθυρός. o.
Arenosus, ψαιθρός. o.
Arenula, ψαμμάθιον. o.
Areo, ξηραίνομαι. c. ὀκλέω. o.
Areola, αὐλών. o.
Areopagita, ἀρεοπαγίτης. c.
Arescit, ξηραίνεται.
Aresco, ξηραίνομαι. c.
Aret, ξηραίνεται.
Aretillum, ἀρωπελοπρασον.
Argentarius, κομάκτωρ.
Argentarius, ἀργυροκόπος, ἀργυροκόπος. c. ἀργυροφύλαξ. c.
Argentea pocula, ἀργύρεα ποτήρια.
Tornata, τορευτά.
Celata, ἔγλυφα.
Limata, διαρινητά.
Inaurata, περίχρυσα. e.
Argenteæ, ἀργύρεα. e.
Argenteus, ἀργύρειος. o.
Argenti susceptor, ἀργυροποδέκτης. c.
Argentum, ἄργυρος ἄσημος, ἀργύριον, ἄργυρος. s.
Argentum, ἄργυρον. e.
Argentum pluraliter non declinabitur, ἄργυρος. c.
Argentum factum, ἀργυροῦν σκεῦος. c.
Argentum signatum, ἀργυροῦν νόμισμα. c.
Argiarra, ἀφιδρύματα.
Argilla, πηλός. c.
Argucia, ἀδολεσία. c.
Arguciæ, φλυαρίαι. c.
Arguit, ἐλέγχει.
Argula, παλαιστῶν ἀφή. c.
Argumentatio, ἀπόδειξις, τεκμήριον.
Argumentacio, συλλογισμός. o.
Argumentor, τεκμαίρομαι. c. συλλογίζομαι. o.
Argumentosus, ἐλεγχώδης. o.
Argumentum, ἔλεγχος, σημεῖον, ὑπόθεσις, περιοχὴ βιβλίου. c. ἐπιχείρημα. o. ὑπόθεσις. c. ὑπόθεσις. c. τεκμήριον. c.
Argumentum, τεκμήριον, μέθοδος, ἤτοι περιοχὴ ῥαψῳδίας.
Argumentum, ὑπόθεσις, παράδειγμα.
Arguo, ἐλέγχω. c.
Argutia, σοφιστία. o.
Argutiæ, singulare non habet, στωμυλίαι. c.
Arguto, φλυαρῶ. c. ἀδολεσχῶ. c.
Argutor, σοφιστεύομαι. o.
Argutulus, ἐγχειρηματικός. o.
Argutum, Virg. Georg. Lib. 3. Argutumque caput, ἐλάχιστον. c.

Argutus, ἀδόλεσχος, φλύαρος, σημαίνει δὲ καὶ ὀξὺς, λάλος, φλύαρος, λάλος. c. ἠχώδης. c. φλύαρος, ἐλεγχθεὶς. o.
Argutus, εὐσύστροφος. e.
Ariblator, μετάβολος.
Arida, ξηρά.
Ariditas, ξηρασία. o.
Aridum, siccum, ξηρόν.
Aridus, ξηρός. c.
Aries, κριός. c. κριός. c. κριός. s.
Arietarius, κριώδης. o.
Arietat, κορύπτει. c.
Arieto, κριομαχῶ. c.
Arieto, as, κορύπτω. o.
Arieum, ξηρόν.
Arillator, ἐψέτης, βωμοφόρος, πραγματευτής, μετάβολος. c.
Ario, ἰφειομαχω.
Ariolus, μάντις. c. σπλαγχνοσκόπος. c.
Arippa, ὁ ἐπὶ πόδας γεννηθείς. c.
Arista, ἀθὴρ, στάχυς.
Arista, ἀθήρ. c. ἄσταχυς, στάχυς. c. ἀνθερίξ. s.
Aristæ, ἀθέρες σίτου.
Aristum, ἀκρώριαι.
Aritudo, ἀβροχία. o.
Arma, ὅπλα, ὅπλα. c.
Arma navis, ἱστὸς πλοίου.
Arma quibus pugnatur, ut ensis, ἀγχέμαχα. e.
Armamenta, ὅπλα πλοίου, ἄρμενα. e. ἐργαλεῖα. o.
Armamentaria, ὁπλοθῆκαι o.
Armamentarium, ὁπλοθήκη. c. ὀφλοθήκη. c. ὁπλοθήκη. s.
Armamentum, ῥυμὸς ἁμάξις. c. ὁπλισμός. c.
Armarium, πυργίσκος, πυργίσκος. c. πυργισμός. s. πυργισκάριον. c. ἄβαξ. o.
Armati, ἔνοπλοι.
Armati, ὁπλῖται. e.
Armator, ὁπλιστής. c.
Armatura, ἐξόπλισις, ἐξοπλισία, ἐξοπλισία. c. πανοπλία. c. ὁπλισμός. o.
Armatus, ἔνοπλος, ἔνοπλος. c. ὡπλισμένος. e.
Armavit, ὥπλισεν. e.
Armenta, βουκόλια.
Armentarium, ξύλον ἀρμητάριον, ὁπλισμός. c.
Armentarius, ἀγελάρχης βοῶν, βουκόλος, βουκόλος. e. βούφορβος. c. ἀγελάρχης. c.
Armentarius, a, um, ἀγελαῖος. o.
Armentum, ἄμματῶν ἀκοντίων, βουκόλειον. c. ἀγέλη. o.
Armicustos, ὁπλοφύλαξ. c.
Armiductor, ὁπλοδιδάσκαλος, ὁπλοδιδάσκαλος. c.
Armiger, ὁπλοφόρος, ὑποδέκτης χρυσοῦ, ὁπλοφόρος. e. ὑπασπιστής. c. ὁπλοπάροχος. c.
Armilium, σκεῦος.
Armilla, & armellum, ψέλιον, κλανίον, ψέλιον. c.
Armillæ, περιχέρια. e. βραχιονιστῆρες. o.
Armillarius, ψελιοποιός.
Armillatus, ψελλιδοτός. o.
Armilustrum, ὁπλοκαθαρμός.
Armilustrium, ὁπλοκαθάρσιον.
Armilustrum, ὅπλων κάθαρσις. c. ὁπλοκαθαρσία. s.
Armipotens, κρατερός. o.
Armitia, θυσία.
Armites, ὁπλῖται οἱ ἐν ἐσχάτῃ τάξει.
Armites, παράταξις ἔνοπλος.
Armo, προυστέλλιον.
Armo, ὁπλίζω, ὁπλίζω. c.
Armoracia, ῥαφανίδες.
Armorum faber, ὁπλοποιός.
Armus, ὠμοπλάτης, ὠμοπλάτη. c. ὦμος. o.
Arna, μήτηρ, κατὰ Βάῤῥωνα.
Aro, ἀροτριῶ, ἀροτριῶ. c. ἀρόω. o.
Aroscit, πλανᾶται, ὡς Αἴβιος.
Arpago, κρεάγρα, κρεάγρα. c.
Arpendia, πλέθρα.
Arquatus, ἰκτερικός. o.
Arquites, τοξόται. o.
Arra, ἀῤῥαβὼν, ἀῤῥαβών. s.
Arreptitius, ἀναρπαστός. o.
Arrigit, ὀρθιᾷ, ὀρθοῖ.
Arrigo, ὀρθῶ. c. ἀνορθῶ. c. ἵστημι. o.
Arripere, ποιήσασθαι ταχέως.
Arripio, ἀφαρπάζω. c. ἐπιλαμβάνομαι. c. προσαρπάζω. o.
Arripit, ἀφαρπάζει, ἐπιστρέφει, ἐπιλαμβάνεται, χειρός.
Arrogacio, ἀκυρωσία. c.
Arrogans, βάναυσος. e. βάναυσος. e
Arrogantia, βαναυσότης. e.
Arrogo, ἐπάγω. c. ἀκυρῶ. c. ἀπονέμω. o.
Ars, τέχνη, τέχνη. c. τέχνη. s.
Ars, artificium, τέχνη. o.
Arsacidæ, Πάρθοι.
Arsibilis, καύσιμος. c.
Arsinum, διάκριμα.
Arta, στενωπά.
Artacio, στενοχωρία. c
Artæ, ἐσφιγμένος.
Artat, στενοχωρεῖ.
Artemo, ἀρτέμων πλοίου, ἄρμον. e.
Artentur, συνελαυνέσθωσαν, συνσφιγγέσθωσαν.
Articulare, ἀκροδάκτυλον, ἀρθρικὸν, ἀκρώνυχον.
Articularia fasciola, καρπόδεσμος. c.
Articularis, ἀρθρικός. o.

Articularius, ἀρτριτικός. c.
Articulata, ἔναρτρος. c.
Articulate, ἀρτριτικῶς. c.
Articulatim, ἐνάρτρως. o.
Articulator, μελοκόπος.
Articulatus, ἔναρτρος. c.
Articuli, ἄρτρα, κόνδυλοι.
Articuli dolor, ἀρθρῖτις. e.
Articulo, as, ἀπαρθρόω. o.
Articulum, ἄρθρον, καρπός. ἄρθρον. c. ἄρθρον. e.
Articula, ἄρθρα. e.
Hic articulus, ἄρθρον. s. idem. c.
Artifex, τεχνίτης, τεχνίτης. c.
Artificialis, τεχνικός. c.
Artificialiter, τεχνικῶς. c.
Artificiosus, φιλοτέχνης. c.
Artificium, τεχνουργία.
Artificium, τέχνιον. c. τέχνη. c.
Artiores, ἄῤῥηκτοι, δύσλυτοι.
Artitus, πάντεχνος, δαίδαλος.
Arto, ἁρμόζω. c.
Arto, as, στενόω. o.
Artuo, διαρθρόω.
Artus, μέλη τὰ ὁλόκληρα, καὶ ἐσφιγρωμένον, καὶ τιωρουρωμένον. μέλος, τὸ σῶμα. c. κῶλον ἀνθρώπου. c. ἄρθρον. c.
Artus, γυῖα. e. μέλος. o.
Arva, ἄρουρα, γῆ, χώρα, πεδία, γῆ. c.
Arvæ, ἀμυντήρια.
Arvalis, ἀρουραῖος. c.
Hic arvianus, ἀσκοῦ στόμα. c.
Arvina, λίπος ἄνευ σαρκός. κρέως λίπος ἄνευ σαρκὸς, λίπος. o. οξύγγιον. s.
Arvipendium, σχοῖνος γεωμετρικός.
Arula, βωμίσκος. c.
Hoc arundinetum, καλάμιον. c. καλαμών. o.
Arundo, κάλαμος. o.
Aruspex, βωμοσκόπος, θύτης, ὀρνεοσκόπος. c. ἡπατοσκόπος. c. θυοσκόπος. c. οἰωνοσκόπος. o.
Aruspices, βωμοσκόποι.
Arvum, γεωργία, ἄρουρα. s. χώρα. c. γῆ σπορίμη. c. ἄρουρον. o.
Arx, ἀκρόπολις, ἀκρόπολις. c. ἀκρωτήριον. c. ἀκρόπολις. s. ἀκρόπολις, ἄκρα. o.
As, αὐτὰρ, ἀργύριον, ἅπαξ, καὶ ἄλλα.
Hic as, ἀσσάριον. c. ἀσσάριον. s.
Asamo opopalsamum, ὀποπάλσαμον. c.
Ascende, ἀνάβα. e.
Ascendo, ἀνέρχομαι. c. ἐπαναβαίνω. c. ἀναβαίνω. o.
Ascensio, ἄνοδος. c.
Ascensum, ἀνάβασις. e.
Ascensus, ἀνάβασις, ἀνάβασις. c. ἄνοδος. c.

Ascia, σκέπαρνον. c. σκέπαρνον. c. σκέπαρνον. s. ἀξίνη. o.
Ascilla, μασχάλη. e.
Ascisco, ἐπάγομαι. o.
Ascora, ασκοπυτίνη.
Ascra, κάνθαρος. s.
Ascribo, προσγράφω. o.
Ascriptitius, παρέγγραπτος. o.
Ascriptor, προσγραφεύς. o.
Ascura, ἀσκοπυτίνη. c.
Asella, ὀνίσκη. o.
Asellum, ὀνάριον. c.
Asellus, ὀνίσκος. ὀνίσκος, ἰχθύς. c.
Asercli, στρωτῆρες. e.
Asia, ῥάμμα. e.
Asignæ, κρέα μεριζόμενα.
Asilio, μύωψ. c. οἶστρος.
Asilus furor, οἰστρομανία.
Asilus, οἶστρος, τὸ ζῶον. οἶστρος. o.
Asina, ὄνος θήλεια. c. ὀνοθηλία. e.
Asinarius, ὀνηλάτης, ὀνηλάτης. c. ὀνικός. o.
Asinina caro, ὄνειον κρέας. c.
Asinus, ὄνος, ὄνος. c.
Asmilla, ἄσμιλλα. s.
Asparagos, ἀσπάραγος. e.
Asparagi, μυάκανθοι. e.
Aspectio, θεωρία.
Aspecto, ὁρῶ. c. θεωρῶ. c. ἀφοράω. o.
Aspectus, πρόσοψις, ὁμιλία, ἄποψις. c. θέα. s. βλέμμα. c. ὄψις, ἡ πρόσοψις. c. ἐπίφασις. o.
Aspellit, ἀπωθεῖ.
Asper, ἀπότομος τῷ ἤθει. c. ἀφειδὴς, ὁ ὀργίλος. c. ταραχώδης. c. τραχύς. e.
Asper tactu, ἄγριος τῇ ἁφῇ. c.
Aspera, τραχεῖα. c.
Asperges, ῥαντιεῖς.
Aspergillum, περιῤῥαντήριον. o.
Aspergine, περικλύσματι.
Aspergo, ἐπιπάσσω. o.
Aspergo, inis, κατάχυσμα. o.
Asperitas, τραχύτης. c. ἀγριότης. c.
Asperitates, τραχύτητες.
Aspernabilis, ἐκφαυλισταῖος. o.
Aspernanda, neganda.
Aspernatur, ἐξουθενίζει, ἀναξιοπαθεῖ, ἀπαναίνεται, ἀπάρνεται.
Asperno, ἐξουθενῶ. c. ἐκμυκτηρίζω. c. καταφρονῶ. c.
Aspernor, καταφρονέω. o.
Aspero, τραχύνω, ἀγρόω, δασύνω. o.
Asperrimum, τραχύτατον. c.
Asperserit, τηροσκλησῃ.
Aspersus, εἶδος ἰχθύος καταστίκτου.
Aspersum, τραχύ. c.
Aspice, θεώρησον, ἰδού.
Aspicialis, ὁρατός. c.
Aspicio, θεωρῶ. c. ὁρῶ. c. ἀποβλέπω. c. βλέπω. c. θεῶμαι. c. καθορῶ. c. ἐμβλέπω. o.
Aspicit, ὁρᾷ.
Aspicitur, θεωρεῖται.
Aspiro, ἐπιπνέω. o.
Aspis, ἀσπὶς, ὁ ὄφις. c.
Adsportare, ἐμφέρειν. o.
Asporto, adsporto, ἀποκομίζω. c.
Asportavit, ἐξεφορτίσατο.
Aspratura, κόλλυβον.
Aspretudo, τράχωμα, τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἄγριον. c.
Aspritudo, ἀσπρότης. c.
Asprum, δηνάριον λευκόν. c. ἔλευκον. c.
Assa, ὄπτησον, ὄπτησον. c.
Assa, ὀπτά. e.
Assa cella, ἀφιδρωτήριον. e.
Assacella, ἀφιδρωτήριον. e.
Assarium, ἀσσάριον, μονομάχιον, δοκάριον, νουμμίον.
Assat, ὀπτᾷ.
Assator, ὀπτανεὺς, ὀπτανάριος. c.
Assatum, ὀπτηθέν.
Assatura, ὀπτόν. s.
Asse, ὁλοκλήρου, ἀσσάριον, ὀβολόν.
Assecla, ἀκόλουθος. o.
Assector, aris, παρακολουθέω. o.
Assensor, σύμψηφος. o.
Assentio, συνευδοκῶ. o.
Assentor, κολακεύω. o.
Assequor, ἐπικαταλαμβάνω. o.
Asser, αἷμα.
Asser, λεπτὴ δοκός. c.
Asserculus, στρωτὴρ, ἡ λεπτὴ δοκός. c.
Asseres, δοκίδες, ὡς Ἰουβενάλιος. κοντοὶ, δοκοὶ, στρωτῆρες, στρωτῆρες. c. σανίδες. o.
Asserit, καταχοισα φανίζει.
Assero, assitum, προσφυτεύω. o. διαβεβαιοῦμαι. o.
Assertio, διαβεβαίωσις. o.
Assessor, σύνεδρος, σύμπονος, πάρεδρος. o.
Asservo, φυλάττω. o.
Assevero, διϊσχυρίζομαι. o.
Assideo, Deo, παρεδρεύω. o.
Assidue, συνεχῶς, συχνῶς. c.
Assiduus, προσλιπαρῶν. o.
Assigno, σφραγίζω. o.
Assilio, ἐπιπηδάω. o.
Assis, ὀβολός. c.
Assisto, παρίστημι. o.
Asso, as, σανιδάω. o.
Assono, ἐπηχῶ. o.
Assuefacio, ἐθίζω. o.
Assuetudo, συνήθεια. o.
Assuetus, συνήθης. o.
Assula, πελέκημα. s. σχινδαλμός. o.
Assum, ὀπτόν.
Assumentum, ἐπίῤῥαμμα. o.
Assumo, προσλαμβάνω. o.
Assuo, ἐπιῤῥάπτω. o.
Assuræ, πάροπτα. e.
Assurgo, ὑπανίσταμαι. o.
Assus, ὀπτός. o.
Ast, ἐὰν δὲ, αὐτάρ. o. δέ. c.
Ast ego, ἐγὼ δέ.
Asta, πρᾶσις κατὰ ὑπερθεματισμόν. c.
Asta, ἔγχος. e.
Astantus, ὑφοσπεύσεις.
Astatus, κονταφόρος.
Astipulor, προστίθεμαι. o.
Asto, παρίστημι. o.
Astra, ἀστέρες.
Astræa, παρθένος δικαιοσύνη, ὡς Ἰουβενάλιος.
Astrama, σανὶς, ὑποπόδιον.
Astringo, προστέλλω. o.
Astrologus, ἀστρολόγος. c.
Astruo, κατασκευάζω. o.
Astucia, πανουργία. c.
Astutia, πανουργία, κακοποιΐα.
Astutus, πανοῦργος, πανοῦργος. c. δόλιος. c.
Astutus, Astus, φρόνιμος. o.
Asylum, ἄσυλον. c.
At, ac, καὶ, ἀλλὰ, ἀτὰρ, δὴ, δέ. c. ἀτάρ. c. ἀλλά. o.
At ille, ὁ δέ. c.
Atat, ἢ ἤ, αἲ αἴ. o.
Atavus, πρόπαππος, προγονὸς, ὁ προπάτωρ. c. ἀπόπαππος. c. δύσπαππος. o.
Ategiæ, σκηνοπηγία. o.
Atellani, σκηνικοὶ, ἀρχαιολόγοι, βιολόγοι, ὡς δὲ Ὀβοίδιος, ομηριστην δειτοι νυ χοροι.
Atena, εἶδος ποτηρίου ὀστράκου, ᾧ οἱ πρυτάνεις ἐν ταῖς θυσίαις χρῶνται.
Ater, χαλαινὸς, μέλας, μέλας. c. ἀνθρακίας, μέλας. o.
Atergus, ὑοσκύαμος, βοτάνη, καὶ κατόπιν, ἀπὸ νώτου.
Atharna, ἰχθύος εἶδος.
Atheniensis, Ἀθηναῖος.
Athleta, ἀθλητής. c.
Atnanulus, ἅγιον ἱερέως σκεῦος, χειμήλιον.
Atque, καὶ, ἀλλὰ καὶ, καὶ ἔτι. c. καὶ, ὥσει. o.
Atque etiam, ἔτι δὲ, ἔτι δὲ καὶ, καὶ δή. c.
Atque ideo, καὶ μέντοι. c.
Atque uti, καθάπερ.
Atqui, καίτοι, καὶ μήν. c.
Atra, μελανή. c.
Atramentale, μελανδόχιον.
Atramentarium, καλαμάριον, καλαμάριον. c. μελανδοχεῖον. c. μελανδοχεῖον. o.
Atramentum, μελάνιον, μέλαν ἐν ᾧ γράφομεν. c. ἀτέραμνον. o.
Atratus, μελανίμων. c. μελανείμων. o.
Atricapillus, μελαγκόρυφος, μελάνθριξ.
Atrici, θυρωροί. o.
Atriensis, Lib. de Off. Proconsulis, διαιτάριος, διαιταρχης.
Atriensis, ὁ ἐπὶ τοῦ τετραστοου. c. διαιταρχης. c.
Atrifer, μελαγκρανισμός. o.
Atriplex, χρυσολάχανον. c. ἀτράφαξις, τὸ χρυσολάχανον. c. χρυσολάχανον. s.
Atriplex, ἀνδράφαξ. e.
Atriplices, χρυσολάχανα.
Atritas, μελανότης. o.
Atritudo, μελανία. c.
Atrium, μεσαύλιον, περίστωον, μέσαυλον. c. αὐλή. c. τεραστόον. c.
Atroces, δεινοὶ, ἀνήκεστοι.
Atrocitas, δεινότης, χαλεπότης. c. ἀγριότης. c.
Atrocius, δεινότερον.
Atrox, δεινὸς, δεινησκεος, ἀνήκεστος, δεινός. c. χαλεπός. c.
Atrum, κελαινὸν, μέλαν, μέλαν. c.
Attagena, ἀτταγᾶς. e. ἀτταγὴν ὄρνεον. c.
Attagina, ἀτταγάς. e.
Attamen, ἀλλ' ὅμως.
Attaminatus, χειρισθεὶς, μιωθείς.
Attamino, μιαίνω. c. μολύνω. c. σήθω. e. σπιλόω. o.
Attat, ὁ τοῖς ποσὶν ἀρχόμενος περιπατεῖν, ὦ πόποι. c. παπαί. c.
Attencio, προσοχή. c.
Attendere, προσέχειν.
Attendit, ἐπιτείνει, καθορᾷ προσέχει.
Attendo, προσέχω. c.
Attente, φιληκόως. o.
Attentio, προσοχή. o.
Attentius, προσεχέστερον. c.
Attento, πειράω. o.
Attentus, ἐπιτεταμένος. c. προσεχής. c. ἐπιτατικός. c. πρόσοχος. e.
Attenuo, ψιλόω. o.
Attero, τρίβω. c.
Attigit, ἥψατο. c.
Attiguus, προσαφής. o.
Attineo, προσήκω. c.
Attinere, προσήκειν. o.
Attinet, ἀνῆκεν, προσῆκεν, ἀνήκει. c.
Attingit, ἐφικνεῖται, ἐφάπτεται.
Attingit, ἐφάπτεται, ἐφικνεῖται, φθάνει.
Attingit, συνεχώρησεν, φθάνει.
Attingo, ἐφάπτομαι. c.
Attitarna, εἶδος ἰχθύος.
Attollo, ἐπαίρω. o.
Attoniti, ἔκπληκτοι.
Attonitrus, ἐμβροντηθεὶς, ἐκριγιαριους.

Attonitus, ἐμβρόντητος, ἐμβροντηθεὶς, ἔμπληκτος. c. ἐμβρόντητος. c. κεραυνοβόλητός. c. ἀπόπληκτος. o.
Attonsus, φιλόκουρος.
Attrecto, μεταχειρίζομαι. o.
Attribuit, ἔνειμεν, ἔκτισεν.
Attribuo, προσάπτω. o.
Attributus, ἀπονέμησις. c.
Attritus, παρατριβὴ, συντετριμμένος. c.
Attuli, ἤνεγκα. e.
Attulit, ἤνεγκεν.
Atturacio, λιβανοκαΐα, θυσία.
Atturubernalis, καπηλογείτων.
Atubus, μογιλάλος, μόγγος.
Avalanæ, λεπτοκάρυα. e.
Avare, ἀπλήστως. c.
Avaricia, ἀπληστία. c. πλεονεξία. c.
Avaricia, φιλαργυρία. c. φιλαργυρία.
Avarus & avara, φιλάργυρος, φιλάργυρος, σκνιφός. e.
Aubanciæ mora, περινόκοκκα. c.
Auca, τηνὸν, χήν. c.
Aucat, περισπᾷ.
Aucellus, στρουθίον.
Auceps, ἰξευτὴς, ἰξευτής. c. ὀρνιθοθήρας. o. θηρευτής. e.
Auclator, ὑπηρέτης.
Aucria, φάραγξ. c.
Auctio, διάπρασις, ἀπάρτιος, πρᾶσις κατὰ ὑπερθεματισμόν. c. αὔξησις. c. προσθήκη. c. αὔξησις. o.
Auctionor, προστίθημι. c.
Aucto, αὐξάνω. o.
Auctor, ἀρχηγὸς, αὐθέντης, ἀρχηγός. c. μάρτυς, συγγραφεὺς, ὑπηρέτης. αὐθέντης. c.
Auctor, πράτης. c. κορυφαῖος. c. εἰσηγητής. o.
Auctor rei, αὐτουργός. c.
Auctoramentum, αὔθεντημα. c. μισθὸς εἰς δοῦλον. c. ὀψώνιον. o.
Auctorare, περιποιεῖσθαι. o.
Auctoraticium, αὐθεντικόν. c.
Auctoratus, ὁ πρὸς σίδηρον πραθεὶς, ὅ ἐστιν ὁ μονομάχος. c. ὠκειωμένος. o.
Auctoritas, αὐθεντία, ἀξιοπιστία, βεβαίωσις, πρόσταγμα, αὐθεντία. c.
Auctoritas, affatum, ἀξίωμα, τὸ κῦρος, αὐθεντία. c.
Auctoro, αὐθεντῶ. c. μισθοφορῶ πρὸς σίδηρον. c.
Auctuacio, ἄθροισις. c.
Auctuarium, ἐπίμετρον. o.
Aucturo, πιπράσκω εἰς μονομαχεῖον. c. πιπράσκω, καθ' ὑπερθεματισμόν. c. πρὸς σίδηρον πιπράσκω. c. ὑπεραυθεντῶ. c.
Auctus, αὔξησις, αὔξησις.

c. προσθήκη. c.
Aucupantur, χαραδοκοῦσιν, ἰξεύουσιν.
Aucupator, ἰξευτὴς, ἰξευτής. c.
Aucupatores, ἰξευταί. e.
Aucupatorius, ἰξευτικός. o.
Aucupatur, ἰξεύει.
Aucupium, θήρα, ἰξευτὴς, ἰξευτήριον. c. ἴξευμα. c. θήρατρον. o.
Aucupor, ἰξεύω. o.
Audaces, τολμηροί.
Audacia, τόλμα, θράσος. c. τόλμα. c. θάρσος. e.
Audaciter, τολμηρῶς. c.
Audacter, θρασέως. o.
Audax, θρασὺς, τολμηρὸς, τολμητίας. o. τολμηρός. c.
Aude, τόλμησον.
Audeatur, τολμηθείη.
Audencia, Cicero in Pisonem, τόλμα. c.
Audens, εὔτολμος. c.
Audentes, τολμῶντας.
Audeo, τολμῶ. τολμῶ. c. θαῤῥῶ. c. τολμάω. o.
Audi, ἄκουε.
Audibilis, γεγονός. e.
Audicio, ἄκουσμα. c.
Audiencia, ἀκρόασις. c.
Audientia, ἀκρόασις. s.
Audietur, ἀκουσθήσεται.
Audio, ἀκούω. c.
Audior, ἀκροῶμαι. c.
Audit, ἀκούει.
Auditio, ἀκρόασις. o.
Auditor, ἀκροατής. o.
Auditores, ἀκροαταί. e.
Auditorium, ἀκροατήριον, ἀκροατήριον, ἀκρόασις. s.
Auditus, ἀκοή. c. ἀκοή. s. ἀκρόασις. c.
Auditus, ἀκοαί. e.
Audivi, ἤκουσα. e.
Ave, χαίροις, χαῖρε. c.
Aveho, ἀπάγω. o.
Avellana, λεπτοκάρυον. s.
Abellanea, λεπτοκάρυα. e.
Avellanum, λεπτοκάρυον. c.
Avellit, ἀποσπᾷ, ἐκτίλλει.
Avello, ἀποσπῶ. c. περισπῶ ἀπό τινος. c.
Avena, βρομηρα.
Avena, καλάμη. ἔπος, ὡς Βεργίλιος. βρόμος, ὁ κάρπος. c. σίφων. s. αὐλὸς ἀγροικικός. c. σιφὼν, ἡ καλάμη τοῦ ἀγρίου καλάμου. c.
Avena, Habena, λῶρος. e.
αἰγίλωψ. o.
Aveo, γλίχομαι. o.
Averca, αὐλὼν, ὁ στενὸς τόπος καὶ ἐπιμήκης. c.
Avernum, ἄορνον. c.
Averruncat, ἀποτέμνει.
Aversacio, ἀποστροφή. c.
Aversor, ἀποστρέφομαι. o.
Aversus, ἀπεστραμμένος, ἀπεστραμμένος. c. ἀπόστροφος. c. ἀποστροφή. s.
Averta ἀβέστης. s.

Avertit, ἀποστρέφει.
Averto, aberto, ἀποστρέφω. c. ἀποτρέπω. o. c.
Avertor, ἀποστρέφομαι. c. ἀποτρέπομαι. o.
Aves, ὄρνεα.
Aufer, ἄφελε. c.
Aufero, ἀποκομίζω. c. ὑφαιροῦμαι. c.
Auferre, ἀντανελεῖν.
Aufert, ἀποφέρει.
Auffero, ἀφαιροῦμαι. c.
Aufugio, ἀποφεύγω. o.
Augeo, αὐξάνω. c. αὔξω.
Augere, αὐξῆσαι.
Augescit, αὐξάνεται. c.
Augesco, αὐξάνομαι. o.
Auget, αὔξει.
Augit, προστίθησι.
Augmentarius, αὐξητικός.
Augmento, συναρμόζω. o.
Augmentum, προσθήκη, ἐπιθεματισμὸς, πρόσοδος, αὔξησις. c. προσθήκη. c. αὔξησις. s. αὔξημα. c.
Augur, οἰωνοσκόπος, ὀρνεοσκόπος, οἰωνοσκόπος. c. ὀρνεοσκόπος. c. οἰωνιστής. e. οἰωνοπόλος. o.
Auguralis, οἰωνοσκοπικός. c. ὀρνεοσκόπος. c.
Augurium, οἰωνοσκοπία. c. ὀρνεοσκοπία. c. οἰωνοσκοπία. s. οἰωνός. s.
Auguro, οἰωνίζομαι. o. οἰωνοσκοπῶ. c. μαντεύομαι.
Augustale, πρυτανεῖον. o.
Augustissima, σεβαστοτάτη.
Augustus, ἱερὸς, σεβάσμιος, σεβαστὸς, ἱερὸς, σεβάσμιος, σεβαστός. c. βασιλεύς. c.
Avia, μάμμη, μάμμη. s. μάμη. c. μάμμη. o.
Avia, ἀνόδευτα, ἀποδευτὰ, ἀνοδία, ἀνοδία. c.
Aviarium, ὀρνιθοτροφεῖον, παράδεισος. s. ἀνοδία. o.
Aviarius, ὀρνεοπώλης. c.
Aviarius, ὀρνεοπώλης. c. ὀρνιθοκόμος. o.
Avicula, ὀρνιθάριον. o.
Avideo, ἀπληστεύομαι. c.
Aviditas, φιλαργυρία. c.
Avidus, ἄπληστος, ἀκόρεστος, ἄπληστος. c. πλεονέκτης. o.
Avis, ὄρνις. c. ὄρνεον. o.
Avis tarda, ὠτὶς, τὸ ὄρνεον. c.
Avis tarda, ὦτος. e.
Avitus, παππῷος, παππῷος. c. πατρῷος. o.
Avitus abitus, ἀπόστασις. c.
Avius, ἀνόδευτος. c.
Aula, οἶκος βασιλικὸς, οἶκος βασιλικός. o. βασιλικὸς οἶκος. c. αὐλὴ βασιλική. c.
Aula regalis, οἰκία βασιλική. c.
Auleum, ψιλή.
Auliones, αὐληταί.

Aulux, μυάκιον. s.
Avocat, περισπᾷ καταργεῖ, ἀποσχολεῖ.
Avoco, ἀπασχολῶ. c. ἀσχολῶ. c. ἀποπλανῶ. c. ἀπάγω. o.
Avolana, λεπτοκάρυα. c.
Avolo, ἀφίπταμαι. c.
Avolsum, ἀποσπασθέν. c.
Aura, αὔρα, πνοή.
Aura exsolitarius, ἱππαστής.
Auramentum, χρύσωμα. o.
Auraria, χρυσαργύριον, χρυσεῖα. o.
Aurarii, χρυσοχόοι. o.
Aurarius, χρυσωτής.
Aurata, χρύσοφος ἰχθὺς, *χρύσοφος. s. χρύσοφρυς, ἰχθύς. c.
Aurator, χρυσωτὴς, χρυσωτής. c.
Auratores, χρυσωταί.
Auratum, χρυσωθὲν, κεχρυσωμένον.
Auratus, διάχρυσος. o.
Aurea, χρυσᾶ, χρύσεα. s.
Aureæ, χρυσᾶ. e.
Aurei, χρυσοῖ. e.
Aures, ἀκοαὶ, ὠτία, ὦτα. c.
Aureus, χρύσεος, χρυσοῦς. c.
Aurichalcum, plurale non habet, αὐρίχαλκον. c.
Auriclavum, χρυσόσημον. c.
Auricoctor, χρυσεψητής.
Auricolæ, χρυσοτελεῖς.
Auricomus, χρυσόκομος.
Auricula, ὠτάριον, ὠτίον. c. ἀκοΐδιον. c.
Auriculæ, ὠτία. e. ωτανα. e.
Auricularius, ὠτακουστής. c.
Auriculosus, ὠταρός. c.
Aurifer, χρυσοφόρος. o.
Aurifex, χρυσοχόος, χρυσοχόος. c.
Aurificina, χρυσοχοεῖον, χρυσοχοεῖον. c. χρυσοχοῖον. s.
Aurifodina, χρυσωρυχία, χρυσορύκτης. c.
Auriga, agitur, ἡνίοχος, ἐλάτης.
Aurigat, ἡνιοχεῖ.
Aurigator, ἱπποκόμος.
Auriginosus, ἐκτερικός. c.
Aurigo, ἴκτερος. o.
Aurigor, aris, ἡνιοχέω. o.
Aurilegulus, χρυσεκλέκτης, χρυσορύκτης. c. χρυσολόγος. o.
Auripigmentum, ἀρσενικόν, χρώματον, ψίλωθρον.
Auris, ἀκοὴ, οὖς, ὠτίον, ἐνώτιον, οὖς, τὸ ὠτίον. c.
Auris clarium, ὠτογλυφίς.
Auriscalpia, μηλωτρίς. c.
Auriscalpium, ὠτογλυφίς. c. ὠτόγλυφον. e.
Auritus, ὠτοπάροχος, ξυακοσιλογος.

Auritus, a, um, ὠτώεις. o.
Auro, as, χρυσόω. o.
Aurochalca, κραματινα.
Aurora, ἠώς, ἡμέρα, ἦως. c.
Aurosus, πλούσιος, πολύχρυσος, πολύχρυτος. c.
Auruginem, ἴκτεριν.
Auruginosus, ἰκτερικός.
Aurugo, ἴκτερις, ἴκτερος. c.
Aurum, χρυσός. c. χρυσός. s. χρυσίον. c. χρυσόν. e.
Aurum signatum, χρυσοῦν νόμισμα. c.
Aurunci, οἰκήτορες Ἰταλίας.
Auruncius, θεὸς ἀποτρόπαιος.
Aurunculus, δοθίνη. c.
Auruncus, θεὸς ἀποτρόπαιος. c.
Auscultacio, ἀκρόασις. c.
Auscultat, ἀκροᾶται, ὠτακουστεῖ.
Auscultator, κατακουστής. c. ἐπακροατής. c.
Auscultatur, ἐπακροᾶται.
Ausculto, ἀκούω. c. ἐπακροῶμαι. c. κατακροῶμαι. c. ἀκροάομαι. o.
Auscultor, ἐπακροῶμαι. c.
Ausim, is, it, τολμώη. o.
Ausio, ausus, τόλμημα. o.
Auspex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοσκόπος. c.
Auspex pronubus, παράνυμφος.
Auspicalis, οἰωνιστικὸς, ὀρνεοσκόπος. c. οἰωνοσκοπικός. c.
Auspicatur, ἀπάρχεται, ἄρχεται.
Auspicatus, εὐοιώνιστος. c.
Auspice, Auctore, Fauctrice.
Auspices, οἰωνοσκόποι, οἰωνοπόλοι. o.
Auspiciis, οἰωνοσκοπίοις.
Auspicium, οἰωνισμὸς, σύμβολον, ἀρχὴ, οἰωνοσκοπία. c. οἰωνὸς, οἰωνοσκοπία. s.
Auspicor, οἰωνίζομαι. c. οἰωνοσκοπῶ. o.
Auster, νότος, νότος. c.
Austerus, αὐστηρός. c.
Australis, νοτινός. c.
Austrans, νοτίζων, ὑγραίνων.
Austrum, τρόχος. o.
Ausumat, ἀναλώσῃ, τιμωρηθήσεται.
Ausus, τολμήσας.
Aut, ἤ, ἐὰν, εἰ, καί.
Autarium bellum, ὁ πρὸ τῶν πυλῶν πόλεμος. c.
Autem, δέ.
Autempsa, μιλιάριον. s.
Authenticum, αὐθεντικόν. c.
Autor sum, συμβουλεύω. c.
Autoratio, φράσις. s.
Autoratus, αὐθαίρετος εἰς δοῦλον ἑαυτὸν βάλλων, καὶ μονόμαχος.
Autumat, λέγει.
Autumator, ὀνομαστής.
Autumnalis, φθινοπωρινή. c.
Autumnum, pluralia non habet, φθεινόπωρον. c.
Autumnus, μετόπωρον, φθινόπωρον. s. ὀπώρα. o.
Autumo, ὑπολαμβάνω. c. οἴομαι. c. διϊσχυρίζομαι. c.
Avulsus, ἀποσπασθεὶς, ἀπόσπασις. c.
Avunculus, θεῖος πρὸς μητρὸς, θεῖος πρὸς μητρός. c.
Avus, πάππος, πάππος. c.
Auxiliares, σύμμαχοι.
Auxiliari, βοηθεῖν. o.
Auxiliarii, βοηθοὶ, σύμμαχοι.
Auxiliaris, ius, συμμαχικός. o.
Auxiliarius, σύμμαχος. c. ἐπίκουρος. c. βοηθὸς, ἀρηγός. e.
Auxiliator, βοηθός. c. ἐπίκουρος. c.
Auxiliatores, σύμμαχοι.
Auxilium, βοήθεια, ιρεων λύτρα, ἡ συμμαχία, βοήθεια. c. ἐπικουρία. c. βοηθία. s. συμμαχία. c.
Auxillæ, μικρόπτερα, ὡς Βάῤῥων.
Auxis, ἄξων.
Axedo, ἔμβολον, τὸ εἰς τὸν ἄξονα ἐμβαλόμενον ξύλον. c.
Axes, ἄξονες. e.
Axilia, μασχάλη. o.
Axis, ἄξων. c.
Axitas, ἀποτελεσματικαί.
Axmenta, στίχοι ἐπὶ θυσιῶν Ἡρακλέους.
Axungia, λίπος ἐν ᾧ τοὺς ἄξονας χρίουσιν. ὀξύγγιον. s. στέαρ, ὗον. o.
Azyma, ἄζυμον.

B

Baba, βαβαί. c.
Babit, γαυριᾷ.
Babulonicum, ψιλὴ πολύμιτος.
Babylonicum, σπιοελης. e.
Baca, δάφνης καρπὸς, δάφνης καρπός. c. δαφνόκοκκον. s.
Bacario, πορνοδιάκονος.
Bacca, vide Vacca.
Bacca, πυρήν. c. κόκκος. c. τὰ ἀκρόδρυα. o.
Bacchanale, διονύσιον. o.
Bacchanalia, singulare non habet, διονύσια. c. βακχεῖα. c. βενβίλια. e.
Bacchor, βακχεύω. c.
Bacchos, οἶνος.
Bacillo, σκάζω. c.
Bacillum, βακτηρίδιον. c. βακλίον.
Baciola, ποτήριον, φιαλοειδές. s.
Bacle, ὑποδήματα γυναικεῖα, σκηνικά.
Bactulum, κόπανον. c.
Baculum, βάκτρον, βακτηρία, βάκτρον. c. βακτήριον. e.
Hic baculus, ἡ βακτηρία. s. βάκτρον. c. βάκτριον. o. βακτηρία. e.
Badius, χηλιδονιαῖος.
Baesis, προσέλθῃς.
Baiolator, βασταχτής. c. ἀχθοφόρος. c.
Baiolo, ἀχθοφορῶ. c.
Hæc bajulacio, βασταγμός.
Bajulat, βαστάζει. e.
Bajulo, βαστάζω. o. βαστάζω. c.
Bajulor, βαστάζομαι. c.
Bajulus, βαστάζων. o.
Balæna, θηρίον θαλάσσιον. s. φώκη. e.
Balasce, Θρᾶκες.
Balatro, ἄσωτος. c.
Balatum, προβάτων βληχηθμός. c. βληχηθμός. e.
Balatus, βληχμός, βληχή. c.
Balbus, ψελλός.
Balbutio, ψελλίζω. o.
Balbutit, νηπηω προς παιζο τραυλίζει.
Balceo.
Baleari, σφενδονῆται.
Balineum, βαλανεῖον. e.
Balistra, καταπέλτης. c.
Ballatum, βληχηθμός. c.
Ballatus, βληχηθμός. c.
Ballena, ζύγαινα.
Ballista, καταπέλτης. s.
Ballistæ, καταβεῖαι. e.
Ballistra, σφενδόνη, μάγγανον πολεμικόν.
Ballistrari, σφενδονῆσαι.
Ballo, θηρίον θαλάσσιον.
Ballo, βαλλίζω. c.
Balluca, γήδιον χρυσοῦ ἀκαθάριστον. c.
Balneaticum, βαλανικόν. e.
Balneator, βαλανεὺς, βαλανεύς. c.
Balneum, βαλανεῖον. c.
Balnitor, βαλανεύς. e.
Balo, βληχῶμαι. c.
Baltheum, ζωστήρ. c. ζώνη. c. ζωστήρ. e. ζωστής. e.
Balteus, ζωστὴρ, ζώνη. e.
Balua, τραυλή. c.
Baluca, ἀχώνευτος γῆ, ἡ χρυσώδης. c. χρύσαμμος. c.
Balui, βόμβυξ.
Baluncio, τραυλίζω. c.
Bandum, λιγνην.
Barathrum, ἀπώλεια. c.
Barba, πώγων, πώγων. s. γένειον. e.
Barba, plurale non habet, πώγων. c.
Barbamentum, γένειον. c.
Barbarus, βάρβαρος. e.
Barbatoria, πωγονοκουρία, πωγωνοκουρεῖα. c. πωγωνοκουρία. e.
Barbatus, γενειήτης, γενειήτης. c. πωγωνιαῖος. c. εὐπώγων. o.
Barbesco, γενειάζω. c.
Barbo, βάκηλος.
Barbulus, φάγρος, ἰχθύς.
Barburra, ἄφρων, ἀνόητος, μάταιος.
Barbutum, εἶδος ὀργάνου.
Barca, σκάφος. s.
Bardaia, κορυδαλός. e.
Bardala, κορυδαλλὸς, ὄρνεον.
Bardalia, κορυδαλός. c.
Bardatus, νάννος, τὸ σκεῦος.
Bardea, κορυδαλλός. e.
Bardei, Ἰλλυριοὶ δοῦλοι, οἱ καὶ ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας, κατὰ Κίννου καὶ Μαρίου στρατευσάμενοι καὶ ἐκ τούτου τυραννῆσαι κατὰ τῶν δεσποτῶν· τούτους Σερτώριος δόλῳ περικυκλεύσας ἀναιρεῖ.
Bardes, δορύκτητος, Ἰλλυριὸς δοῦλος.
Bardit, ἔλαφος κράζει. c.
Bardus, ἀναίσθητος, βράδυς, ἄφρων, ἀφυής, βλάξ.
Bargina, προσφώνησις βαρβαρική. c.
Barginna, νεκροφόρος, βάρβαρος, προσφώνησις βαρβάρου.
Bargus, μυστή. s.
Barisa, εἶδος ποτηρίου.
Baro, ἀνήρ.
Barosus, βάκηλος. e.
Barosus, σοβαρός. e.
Barrit, τρίζει, ἐλέφας βοᾷ.
Barrus, ἐλέφας. c.
Barus, burrus, πυῤῥός.
Basia, φίλημα. o.
Basiator, φιλητής. c.
Basilica, βασιλική. c.
Basiliciarius, μαλακὸς, ἀγοραῖος.
Basiliscus, βασιλίσκος. e.
Basio, καταφιλῶ. c. φιλῶ τῷ στόματι. c.
Basis, βάσις. c.
Basium, φίλημα, φίλημα ἐρωτικόν. c. φίλημα. c.
Bassilitas, παχύτης. c.
Bassulus, παχὺς ὑποκοριστικῶς. c.
Bassus, ἔγχυλος, παχύς. c.
Batiola, ποτήριον. e.
Batis, εἶδος ἀκάνθης βοτάνης.
Batis, ξανθός.
Batta, βάτος.
Battatum, κοκκωτόν.
Battuarium, κοπανιστήριον. c.
Batruit, κατακόπτει.
Battutum, τυπτηθὲν αναιδε.
Batum, πράσον.
Batuo, ἀλωάω. o.
Bavar, εἶδος ἀγγείου.
Baubant, Latrant, ὑλακτοῦσιν.
Baubantur, ὑλακτοῦσιν.
Baubo, βοάζω. o.
Beata, εὐδαίμων, μακαρία.
Beatæ, μακάριαι.
Beati, μακάριοι.

Hæc Beatitudo, ὁ μακαρισμός. s. μακαρισμός. c. μακαριότης. o.
Beatum, μακάριον.
Beatus, μακάριος, μακάριος. c. μακάριος. s. εὐδαίμων. c.
Bellaria, τραγήματα, τρωγαλία. o. τραγήματα. c.
Bellator, πολεμιστής. c.
Bellatrix, πολεμική. c.
Bellax, μαχικός. o.
Bellicosus, πολεμικός. c.
Belliger, πολεμικός. c.
Belligerat, πολεμεῖ.
Belligerator, πολεμάρχης. c.
Bellipotens, ἐνόπλιος. o.
Bellissimus, κομψότατος. c.
Bello, πολεμῶ. c.
Bellona, Ἐνυώ, Ἐριννύς, θεὰ πολεμικὴ, Ἐνυώ. c.
Bellonarii, Lib. de Off. Proconsulis, οἱ θεοφορούμενοι.
Bellua, κῆτος, κνώδαλον, θηρίον. s. ὕαινα, ζῶον. c.
Belluile, θηριῶδες.
Belluinus, θηρίου ὅμοιος.
Bellum, πόλεμος. idem. c. s.
Bellum civile, ἐμφύλιος πόλεμος.
Bellum extraneum, πόλεμος ἐξωτικός.
Bellum internum, πόλεμος πολιτικός. c.
Bellum intestinum, πόλεμος μεταξὺ συγγενῶν, πόλεμος ἐμφύλιος. c.
Bellus, κομψὸς, ἡδὺς, ἀστεῖος. c. κομψός. c. καλός. e.
Belua, θηρίον. o.
Belua marina, κῆτος. e.
Beluata, ζωωτά. o.
Beluinus, θηριώδης. o.
Beluosus, κητώδης. o.
Beluus, θηριώδης. c.
Benarius, σκηνάρχης.
Benditor, πράτης. s.
Bene, καλῶς, ἀγαθῶς, καλῶς. c. εὖ. o.
Bene loquax, εὐόμιλος. c.
Bene moratus, εὔτροπος. c.
Benedico, εὐλογῶ. c. εὖ λέγω. c. εὐλογέω. o.
Benedictio, εὐλογία. c.
Benedictum, εὐλογία. s.
Benedictus, κατευλογημένος, εὐλογημένος. s. εὐλογημένος. e. εὐλογητός. e.
Benedicus, χρηστολόγος. o.
Benefacio, εὐποιῶ. c. καλῶς πράττω. o.
Beneficia, προνόμια. s.
Beneficiarius, εὐπαθών. o.
Beneficium, εὐποιΐα, εὐεργεσία. c. δωρεά. s. εὐποιΐα. s.
Beneficus, εὐεργέτης. o.
Benemerentes, εὐεργέται.
Benemeritus, εὐεργέτης. c.
Benenum, vide Venenum.
Beneolens, εὔοσμον. c. εὔπνους. c. εὐώδης. c.
Benepacior, εὖ πάσχω. c.
Benesuasor, ἀγαθοσύμβουλος. c.
Benevalens, εὔρωστος. c.
Beneventanum, εἶδος δέρματος Βαβυλωνικοῦ.
Benificus, εὐεργέτης. c. ἀγαθοποιός. c.
Benigna, ἀγαθή. c.
Benignior, ἀγαθώτερος.
Benignitas, καλοκαγαθία. s. idem. c. ἀγαθοσύνη. c.
Benignus, φιλάγαθος, καλαγαθὸς, φιλάγαθος. c. καλοθελής. c. ἀγαθός. c. ἐλευθέριος. o.
Benivolentia, καλοκἀγαθία, ἀγαθότης. c. εὔνοια. c. καλοθελία. c.
Benivolus, ἀγαθοθελής. c. καλοθελής. c.
Beo, μακαρίζω. c.
Beolat, βαστάζει.
Berbena, δάφνης κλάδος. c.
Berbex, vide Vervex.
Berbex, πρόβατον. s.
Berbix, πρόβατον. e.
Bersum, ἀναστροφή. s.
Bervicina, προβάτεια. e.
Berus, ἀληθής. s.
Bessem, ὀκταούγκιον. c.
Bessim, δίμοιρον. c.
Bestia, θηρίον. c. θηρίον. s.
Bestiæ, θηρία.
Bestiæ feræ, θῆρες ἄγριαι. e.
Bestiarii, θηρομαχοῦντες. o.
Bestiarius, θηριομάχος. c. θηριότης. c.
Bestis, στολή. s.
Bestitor, στολιστής. s.
Beta, σεῦτλον, σεῦτλον. s.
Betæ, σεύτλια. e.
Betaceus, σεῦτλον.
Betas, σεῦτλα. e.
Betoraes, ἄκανθαι.
Betus, παλαιόν. e.
Bia, ὁδός. s.
Bibaculus, φιλοπότης. o.
Bibax, πότης. c.
Bibax, us, ulus, πότης. o.
Bibe, πίε. e.
Biber, τὸ πίειν. e.
Biberat, πεπώκει.
Bibere, πίνειν.
Bibibile, πότιμον. c.
Bibilles, δίμαλλοι.
Bibisti, ἔπιες. e.
Bibit, πίνει.
Bibium, vide Bivium.
Bibium, διοδία. c.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη. c.
Bibo, πίνω. c.
Bibolnes, δίτρωτοι.
Bibonius, πολυπότης.
Bibrissa, σεισοπυγίς. s.
Bibula, ποτα στη ἀναβάλλουσα.
Bibulum, Ebriosum.
Bicani, vide Vicani.
Bicapites, δικέφαλοι.
Biceps, δικέφαλος, δικέφαλος. c. διφυής. c. δίκρανος, δικέφαλος. c. δικάρηνος. o.
Bicerres, δίμαλλοι, δίκροσσοι.
Bicissim, vide Vicissim.
Biclus, φώκη.
Bicolor, δίχρωτος, δίχρωμος.
Bicornis, δικέρατος. c.
Bicoxum, δίμηρον.
Bictus, τροφή. s.
Bidens, διόδους.
Bidens, & Bidentis, δίκελλα, δίοδους. c.
Bidentacio, σκαφετός. c.
Bidental, τόπος κεραυνοπλήξ.
Bidentale, κεραυνοβόλιον. c.
Bidentes, ἐπὶ τῶν προβάτων, διὰ τὸ διόδοντα αὐτὰ εἶναι. μῆλα. o.
Bidentis, διετὴς ὄϊς, οροντα πρόβατα.
Bidua, χήρα. s.
Biduum, διήμερον, διήμερον. c. δύο ἡμέραι. o.
Biennis, διετής. o.
Biennium, διετία. s. διετία. c.
Bietum, vide Vietum.
Bifariam, δισσῶς. c. διπλῶς. c. διφασίως. c. διχῶς. c.
Bifarie, διχῶς.
Bifax, δίκρωμος, διπρόσωπος, διττός.
Bifer, δίφορος. c.
Bifidus, δίχηλος. o.
Bifores, δίτρυποι, δίαυλοι, δικλίδες. o.
Biformes, δίμορφοι.
Biformis, δίμορφος. c.
Bifrons, διμέτωπος. c.
Bifurcatus, ἀμφίσταυρος. o.
Biga, ξυνωρὶς, δίϊππον. c. συνωρίς. e.
Bigæ, singulare non habet, δίπωλα. c. συνωρὶς, ζεύγη. o.
Bigradum, δίβαθμον. c.
Bijugi, δίζυγοι. o.
Bilabrum, δίχειλος.
Bilbinus, εἶδος ἀγγείου.
Bilbit, βομβύζει.
Bilex, δίμιτος, δίμιτος. c. δίπτυχτον, ἄνεμος. e.
Bilibit, ἐπισκιασμὸς φωνῆς.
Bilibralis, διλιτριαῖος. c.
Bilibre, χοῖνιξ.
Bilibris, δίλιτρος. c.
Bilices, δίπτυχτοι.
Bilinguis, δίγλωσσος, δίγλωσσός. c. δίγλωττος. o. δισσός. c.
Biliosus, χολικός. c. χολώδης. o.
Bilis, κολὴ μέλαινα καὶ εὐτελὴς, χολή. c.
Bilis, atra, μελαγχολία. o.
Bilitas, vide Vilitas.
Billa, ἀγρός. s.
Bima, διετῆ, διετής. c.
Bimater, διθύραμβος, ὁ Διόνυσος, δίθυρος. o.
Bimaritus, δίγαμος. o.
Bimembres, δίμελοι, δίμορφοι, δίσωμοι.
Bimembris, δίσωμος. c. διμελής. o.
Bimenstruum, διμηνιαῖον. c.
Bimenstruus, διμηνιαῖος. c.
Bimestris, δίμηνος. o.
Bimulus, διέτης. o.
Bimum, διετές.
Bimus, διετὴς, διετής. c. δίενος. o.
Bina, δισσά. c.
Binacia, vide Vinacia.
Binarius, δυϊκός. o.
Binio, δίνουμμα.
Biniones, δηνάρια.
Binomius, διώνυμος. o.
Biparus, δίτοκος. o.
Bipatens, διγωνυκτος, δίθυρον. o.
Bipatentibus, διχόθεν ἀνεῳγμένοις.
Bipater, Διόνυσος.
Bipedus, δίποδος.
Bipennis, δίστομος ἀξίνη, πέλεκυς. s. πέλεκυς δίστομος. c. δίστομος πέλεκυς. c.
Bipertior, διχάζω. o.
Bipertita, διμερής. c.
Bipertita est, διήρηται. c.
Bipertiti, δίχα μερισθέντες.
Bipertito, διμερῶς, διμερῶς. c.
Bipertito, διχῶς. c. δισχίστως. c.
Bipertitus, διμερής. c.
Bipes, δίπους. c.
Biplex, δίπλους.
Biremes, διήρεις. o.
Biremis, δίκωποι, διήρεις, δίκωπος. c.
Birotum, δίτροχον. o.
Birrus, βίρρος. c.
Bisaenus, χοῖρος ἐξαμηνιαῖος.
Bis dic bis sum, ακαιρεον.
Bis septem, δὶς ἑπτά. c.
Bis septena, δὶς ἑπτά. c.
Bisellium, διέδριον, διέδρον. o.
Biseps, vide Biceps.
Bisextum, δίξεστον. c. δισένταχτον. c.
Bisextus, ἐμβόλισμος. o.
Bispelliones, νεκροθάπται, κοπιαται.
Bispello, νεκροφόρος.
Bissinem, κένχρον.
Bisulcum, δίαυλον.
Bisulcus, δίχηλος. o.
Bisus, ὅρασις. s.
Bitiosus, vide Vitiosus.
Bitumen, ἄσφαλτος, ἄσφαλτος. o.
Bitumino, ἀσφαλτόω. o.
Bivium, δίοδος, διοδία. s. ἀμφοδος. o.
Blæsus, τραυλός.
Blæsus, & Blato, τραυλός.
Blandæ, κωτίλαι.
Blandicia, κολακίαι. c.

Blandiciæ, singulare non habet, εἰρωνίαι. c. κωτιλίαι. c.
Blandicies, θωπεία. c.
Blandicio, γοητεία, ἐπὶ κολακείας. c.
Blandicium, κολάκευμα. c. o.
Blandicus, ἐπαγωγός. o.
Blandidicus, χρηστολόγος. o.
Blandifico, ἠπιάω. o.
Blandimentum, θωπεία. c. κολακία. s. κολακία. c.
Blandio, κολακεύω. c. σαίνω. c. θωπεύω. c. κορίζομαι. o.
Blandior, γοητεύω, κολακεύω. c.
Blanditiæ, ἐπωδή. o. κωτιλίαι. e.
Blanditur, κολακεύει.
Blandor, γόης, ὁ κόλαξ. c. c.
Blandus, κωτίλος, θώψ. c. κόλαξ, κολακευτής. e. μείλιχος. e.
Blanx, εὐήθης.
Blaterat, ματαιολογεῖ.
Blatero, Blatio, ψελλίζομαι. o.
Blato, ματαιολόγος.
Blatta, σίλφη.
Blatta, χρυσαλλίς. c. σίλφιον. c.
Blattea, πέταλον. e.
Blattearius, πεταλουργός. c.
Blattela, θρόμβος αἵματος τῶν κογχυλίων.
Blatteum, πέταλον. c.
Blattia, θρόμβος αἵματος.
Blatto, φλυαρῶ. c.
Blax, εὐήθης, ὁ μωρός. c. εὐήθης. s.
Blesus, τραυλός. o.
Blessus, τραυλός. c.
Boa, βρέφος, κέρσυδρος. e.
Bob, βούδια.
Bobantes, βοῶντες.
Bobile, βούστασις. e.
Boccola, εἶδος ἀγγείου.
Boia, κλοιός. c. κλοιόν. s.
Bolanæ, μεταπράται παλινκάπηλοι.
Bolbitum, βόλβιτον.
Bolbus, βολβὸς, ὁ ἐν τῇ γῇ φυόμενος. c. βολβὸς, ὀφθάλμου. c.
Boletus, μύκη.
Bolitis, μορφαὶ εἰς θυσίαν.
**Bolla*, μηνίσκος. s.
Bolunda, ὄλυνθος. c.
Bolundas, ὄλυνθος. s.
Bombio, βομβῶ. c.
Bombites, μύρμηκες.
Bombix, βόμβυξ. c.
Bomer, vide Vomer.
Bominatores, θορυβοποιοὶ, θρύλλον ποιοῦντες ἢ ταραχήν.
Bomvis, βόμβος.
Bona, ἀγαθὴ, ὑπάρχοντα, ὑπάρχοντα. c.
Bona, ἀγάθη, ἀγαθή. c.
Bona actio, εὐπραγία. c.
Bona cogitacio, καλοβουλία. c.
Bona dies, εὐημερία. c.
Bona fide, καλῇ πίστει. s.
Bona gloria, εὐδοξία. c.
Bona hereditaria, κλῆρος, o.
Bona navigacio, εὔπλοια, c.
Bona valetudo, εὐρωστία.
Bona voluntas, εὐδοκία. c.
Boni animi, εὔψυχος. e.
Boni coloris, εὔχρους. c.
Boni consilii, εὔβουλος. c.
Bonifacies, εὐπρόσωπος. c.
Bonifatus, εὔμοιρος. c.
Bonimoris, καλότροπος. c.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθότης. c. ἀγαθοσύνη. c.
Bonorum, ἀγαθῶν, ὑπαρχόντων.
Bonorum cedo, ἐξίσταμαι.
Bonorum cessio, ἔκστασις ὑπαρχόντων. c.
Bonorum emptor, ὑπαρχόντων ἀγοραστής. c.
Bonorum possessio, ὑπαρχόντων διακατοχή. c.
Bonorum possessor, κτήτωρ. c.
Bonum, ἀγαθόν. o.
Bonum nuncio, εὐαγγελίζομαι. c.
Bonum nuntium, εὐαγγελίζω. e.
Bonus, ἀγαθὸς, ἀγαθός. c. ἀγαθός. s. καλός. c. ἐπιεικής. o.
Bonus actus, εὐπραγία. c.
Bor, ὁ τοὺς πόδας φλεγμαίνων.
Borago, βόθρος. c.
Hic bos, ἡ βοοῦς, καὶ ὁ βοοῦς. s. βοῦς. c.
Bos, βούδιον. e.
Bosbuc, βοτεγεροι, ὡς οἱ Γάλλοι.
Boticio, βύννω. c.
Bova, νόσος βοῶν.
Bovile, βουστάσιον. c.
Bovilium, βοοστάσιον. c. βουστάσιον. c.
Bovilla, βοοστασία.
Botulus, φύσκος.
Brabium, βραβεῖον. c.
Bracæ, ἀναξύριδες. e.
Braccæ, ἀναξυρίδες. o.
Bracharius, πεταλοποιός. e.
Brachia, βραχίονες. e.
Brachionarium, ψέλιον ἀνδρός. c.
Brachium, βραχίων, ὁ τῆς χειρός. c. βραχίων. s.
Bractea, πέταλον. s. ἐλασμός. o.
Bracteola, ψῆγμα. o.
Brassica, κράμβη, κράμβη. c.
Brattea, πέταβον.
Breve, βραχὺ, βράχος. c. βραχύ. o.
Brevi tempore, ὀλίγῳ χρόνῳ. e.
Hoc Breviarium, ἐπιτομή. c. βραχύτης. o.
Breviarius, ἐπίτομος. c. διὰ βραχέων, διηγούμενος. c.
Breviloquis, βραχύλογος. c.
Brevio, βραχύνω. c.
Brevis, πιττάκιον. c. βραχύς. c. βραχὺς, ὁ μικρός. c. βαιός. e.
Brevissime, πάνυ διὰ βραχέων. c. βραχυτάτως. c. διὰ βραχέων πάνυ. c.
Brevitas, συντομία. s. βραχύτης. c.
Breviter, συντόμως. c. διὰ βραχέων πάνυ. c.
Bria, εἶδος αἰτίου.
Brisa, στέμφυλον. c.
Brochus, ὁ τὸ ἄνω χεῖλος ᾠδηκώς.
Bruchus, βροῦχος. c.
Brucus, βροικος, μωρὸς, ἠλίθιος, βραδύς.
Bruma, πλειὰς, τροπὴ χειμερινὴ, χειμερινὴ τροπή. c. χειμών. s.
Brumalis, τροπὴ χειμερινή. c.
Brupeo, καταπλήττομαι. o.
Brutes, τρίβολοι.
Brutiani, οἱ δουλικὰς τάξεις χρεοστοῦντες.
Brutti, ἀνήμεροι πῶλοι.
Brutus, παχυκάρδιος. c. ἠλίθιος. c. ἀναίσθητος. o. βρεττιοι. e.
Bubo, γλαὺξ, νυκτικόραξ.
Bubo, φωνηθωψ, νυκτικόραξ. c. νυκτικόραξ. s.
Bubile, βοῶν, ὁ τόπος. c. βουστάσιον. o.
Bubsequa, βουκόλος. o.
Bubula, βόϊον, βοΐνα. e. βόεια. e.
Bubulcarius, βοιώτης. c.
Bubulci, βοηλάται.
Bubulcio, βουκολῶ. o.
Bubulcus, βοηλάτης, βοηλάτης. c. ζευγηλάτης. c. βόειος.
Buca, γνάθος. c.
Bucca, βρόγχος. s. κόρρη. o. γνάθος. e.
Buccæ, γνάθοι.
Buccella, ψώμιον. o.
Buccellatum, ἐψωμισμένον. o.
Buccilla, ψωμίς. e.
Buccina, βουκανιστήριον. c. σάλπιγξ. o.
Buccinator, βουκανιστής. c.
Buccino, σαλπίζω. o.
Buccinum, βουκάνη, βουκανιστήριον. c. κήρυγμα. o.
Buccones, παράσιτοι, βουκκίωνες.
Buccula, παραγναθὶς, ὀψώνιον. s. ὀμφαλός. e.
Bucellæ, ψώμια. e.
Bucellum, ψωμίον. c.
Bucerum, γεννημα βιος.
Bucilla, ψωμός. e.
Bucini, κήρυκες. e.
Bucinium, σάλπιγξ. c.
Bucino, βυκανίζω. c.
Bucinus, κήρυξ θαλάσσιος. c.
Bucola, βούδιον, βουθύτης, βούδιον, βουκόλιον.
Bucula diminutive, δάμαλις, βοῦς, δάμαλις. c. μοσχάς. c. βοΐον. c. βοΐδιον. c.
Buculus, βοΐδιον. o.
Bufo, μυσαδρος.
Bufo, et Cufo, οξυγη, εἶδος κριδος. μὺς ἀγροικικός. c. ἀγροῖκος μῦς. c. ἀρουραῖος μῦς. c. μύοξος. o. ὀξύγη. e.
Bugus, πύργος. c.
Bulba, μήτρα. s.
Bulbito, βολβίζω. o.
Bulgæ, ἱπποπῆραι. o.
Bulla, πομφόλυξ. c. πομφόλυξ. s. σμωδιξ. e.
Bulli, χρυσοκάνθαροι.
Bullio, ἀναβράζω. o.
Bullit, καχλᾷ, ζεῖ. ξέει, ἐπὶ θερμοῦ. c.
Bullo, as, ἐκφυσάομαι. o.
Bullula, φυσημάτιον. o.
Bunilla, ὀνόρυγχος.
Bura, Buris, ἐχέτλη. o.
Burdiat, ψηρπᾷ, γαυριᾷ. e.
Burdit, ψηρτιᾷ, γαυριᾷ.
Burdo, ἡμίονος. o.
Buris, ῥυμὸς ἀρότρου.
Burrum, ξανθὸν, πυῤῥόν.
Bustra, βουστάσιον.
Bustuarii, ἐπιτύμβιοι. o.
Bustuarium, καῦσις νεκρῶν. c.
Bustuarius, καυστὴς νεκρῶν. c.
Bustuarius, νεκροκαύστης. c.
Bustum, τάφος, μνῆμα, πυρὰ, τύμβος. o. τάφος. c.
Bustus, τύμβος. c.
But, μισος.
Buteo, ὀρνέου εἶδος, τριόρχης. o.
Butio.
Buturum, βούτυρον.
Buxetum, πύξος. c. πυξεών. c.
Buxinum, πύξινον.
Buxum, πύξος. e.
Buxus, πύξος, τὸ δένδρον. πύξος. c.

C

Caballarius, κέλης ἱππεὺς, ἱπποκόμος. e.
Caballus, ἵππος.
Cabernum, τρύπημα, e.
Cabia, γαλεάγρα. e.
Cabidarius, καβιδάριος. c.
Cabillacio, διασυρμός. c.
Cabillator, διασύρτης. c.
Cabillem, διδασκαλίαν, παίδευσιν.
Cabro, σφήξ.
Cacabo, τιττιβύζειν. o.
Cacabus, λέβης. c.
Cacaturio, ψεισείω. o.
Cacaturit, χεζητιᾷ.
Cacautica, εἶδος ζώνης.

Caccavum, χύτρα. e.
Cachinnat, καχάζει.
Cachinnor, καγχάζει.
Cachinnus, καγχασμός. o.
Caco, χέζω. c. ἀφοδεύω. c.
Cacuere, παρακαλέσαι.
Cacula, δοῦλος στρατιωτῶν, ἀκόλουθος. o.
Cacumbeat, διαλλάσσει.
Cacumen, ἄκρον ὄρους, ἀκρωτήριον, ἀκρώρια, ἀκρωτήριον. c. ἐξοχὴ ὄρους. c. ὀξύτης. s. ἄκρον. c. κορυφὴ ὄρους. c. κορυφή. o.
Cacumen rami, ἀκρόδρυον. c.
Cadaver, πτῶμα, πτῶμα ἐπὶ νεκροῦ. c. παραγήραμα. c. τὸ νεκρόν. o.
Cadivus, εὐκατάπτωτος. o.
Cado, πίπτω. c.
Caduca, πρόσκαιρα. e. πρόσκυρα. e.
Caduceum, κηρύκιον.
Hic Caduceus, κηρύκιον, ὃ βαστάζουσιν οἱ πρέσβεις, ῥάκδος ἱερᾶς. s.
Caduceus, um, κηρύκειον. o.
Caducifer, κηρυκιοφόρος. c.
Caducos, ἐπιληματιν.
Cadector, κήρυξ ὁ ὑπὲρ εἰρήνης ἀποστελλόμενος, καὶ τὸ κηρύκιον φέρον. c.
Caducum, τὸ χωροῦν εἰς τὸν φίσκον, πτώσιμον. c.
Caducus, τωτικο πυλιτικὸς, δημόσιος, ἐπιληπτικός. c.
Caducus, a, um, πτώσιμος. o.
Cadus, ὑδρία. c.
Cæca, τυφλιας. e.
Cæcatus, πεπηρωμένος. c.
Cæco, πηρῶ. c. τυφλῶ. o.
Cæculco, ἀμφλυώττω. o.
Cæcus, τυφλὸς, τυφλός. c. πηρός. c.
Cæcutio, τυφλώττω. o.
Cædes, φόνος, σφαγὴ, ὁ φόνος. s.
Cædit, δέρει, ἀναιρεῖ.
Cædo, κόπτω. o.
Cælator, τορευτής.
Cælebs, ἀγύναιος, ἄγαμος. o.
Cæleste, οὐράνιον. o. *
Cælibes, ἄγαμοι, ἀσκηταί.
Cælicola, οὐρανίων. o.
Cælicoles, οὐρανοκάτοικοι.
Cælites, οὐράνιοι. o.
Cælitus, οὐρανόθεν. o.
Cælo, as, γλύφω. o.
Cælsus, ὑψηλός. o.
Cælum, οὐρανὸς, τόρνος.
Cæmenta, χάλικας.
Cæmentarii, λιθοτόμοι. o.
Cæmentum, χάλιξ, γύψος, κονία. o.
Cæna pura, παρασκευή. e.
Cænaculum, δίαιτα, * σύνταξις. s.
Cænatores, δειπνηταί. e.
Cænum, βόρβορος.
Cæpa, κρόμμυον. s.
Cæpe, κρόμυον. o.
Cæpit, εἴληφεν.
Cæratura, γήρωσις. o.
Cæremoniæ, τελετή. o.
Cærimonia, δημήτρια, μέμψις.
Cærites, δέλτοι ἐν αἷς τὰς ἐγγραφὰς ἀποτίθενται.
Cærostatarium, κηροφόρον. e.
Cærotum, κηρωτόν. e.
Cæruleum, κυάνεον.
Cæruleus, κυάνεος. o.
Cæsa, γαῖσα. o.
Cæsar, βασιλεύς. e. κοίρανος. e. Καῖσαρ. c.
Cæsariatim, συντόμως. o.
Cæsaries, κόμη, πλόκαμοι, κόμη. c.
Cæsim, εκκατωφορῶς. o.
Cæsius, γλαυκός.
Cæsor, δαρτος. e.
Cæspes, χορτόπλινθος. s.
Cæspito, as, βαδίζω. o.
Cæsulum, κύανον.
Cæsura, διακοπή. o.
Cæstus, πυγμή. o.
Cæsus, τυπτηθεὶς, σφαγείς.
Cala, ἐπισκοπις, ἐπιγλφεις.
Calamitas, συμφορά.
Calamitas, δυστυχία, συμφορά. c. φθορό. c. δυστυχία. c. κακοδαμονία. c. λύμη. o.
Calamistrat, παραγκιστροῖ καὶ εἰς τὸ οὖλον συντίθησιν τὴν κόμην.
Calamitosus, δυστυχὴς, δυστυχής. c. κακοδαίμων. c.
Calamum, κάλαμον. e.
Calamus, κάλαμος. s.
Calata, ἀρχιαιρεσίων ἑορταί.
Calata comitia, ἀρχιερέσια, δὶς τοῦ ἔτους γινόμενα.
Calathus, τάλαρος. c.
Calatiæ, ἀναιδεῖς, ἀναιδεῖς, αἰσχρος, ἀπὸ τοῦ θερμαίνεσθαι.
Calator, κλήτωρ, πατήρ. e.
Calatores, δοῦλοι δημόσιοι, περίπιλοι, ἐκβιβασταὶ ἱερέων.
Calatrio, tylasiodos, syntion.*
Calbæ, κόσμια.
Calbaria, βασιλικὴ φαλάκρα, κράνειον. c.
Calcaneum, πτέρνη. e.
Calcaneus, πτέρνα. o.
Calcania, πέλματα. e.
Calcanium, πέλμα. c.
Calcar, θυσίαι ἀπαρχῶν οἴνου, ἡλόκεντρον. s. κέντρον ἐν πτέρνῃ ἱππέως. c. κέντρον. o.
Calcat, πατεῖ.
Calcator, λακτιστής. c. ληνοβάτης. c. πατητής. c.
Calcatorium, ληνός. e.
Calcatum est, πεπατέμενόν ἐστι. e.
Calceamentum, ὑπόδημα. o.
Calceo, ὑποδέω. o.
Calces, πτέρναι.
Calces, δάκτισμα. e.
Calceus, ὑπόδημα, λακτικός. o.
Calcia, λάξ. c. ὑπόδησον. c.
Calciamenta, ὑποδήματα. e.
Calciamentarius, ὑποδηματάριος. c.
Calciamentum, ὑπόδημα. c.
Calcio, ὑποδεσμῶ. c.
Calcior, ὑποδεννομαι.
Calcito, λακτιζω. c.
Calcitrat, λακτίζει.
Calcitro, λακτίζω. o.
Calcitrosus, λακτιστής. c.
Calcius, ὑπόδημα: c.
Calco, πατῶ. c. πατέω. o.
Calcs, ἄσβεστος. e.
Calculacio, ὑποψήφισις.
Calculatio, ψῆφος, λόγος. e.
Calculator, ψηφιστής. c.
Calculi, ψῆφοι. e.
Calculo, as, ψηφίζομαι. o.
Calculositas, λιθίασις. c.
Calculosus, λιθιῶν, λιθῶν. c.
Calculum, ψῆφος. c.
Calculus, ψῆφος, ψῆφος. s.
Calda, θερμὸν, θερμόν. c.
Calda aqua, συγκεραστόν. c. συγκέραστον. s.
Calda cinis, θερμοσποδιά. c.
Caldacia, συγκεραστόν. c.
Caldam aquam, εὐκας. e.
Caldaria, θερμοφόρος. c. χαλκίον θερμοῦ. s.
Caldarium, λέβης. o.
Caldarius, θερμοδότης. e.
Caldutera, ἀποκλουβου κρεας υν λίπει.
Calebra, ἵππων βουλή.
Calefacio, θερμαίνω. c.
Calefactio, θερμασία. c. ὑπόκαυσις. c.
Calefio, θάλπομαι. o.
Calendæ, νεομηνίαι.
Calendæ, singulare non habet, καλάνδαι. c.
Calendarium, ἐφημερίς.
Caleo, πυρῶ. c. θέρομαι. o.
Calesco, πυροῦμαι. c. θερμάνομαι. c.
Calet, πεπόρωται.
Calfacit, θερμαίνει.
Caliclare, τραπεζόφερον.
Hoc Caliclarium, ποτηροθήκη. c. ποτηροθήκην. s.
Calida, χαλκόθερμον. s.
Calidum, ζεστόν. c. θερμόν. c.
Calidus, ζεστὸς, θερμός. c.
Caliendrum, κόσμιον κεφαλῆς.
Caliga, κάλιξ. c. ὑπόδημα. c.
Caligarius, ὑποδημιατάριος. c.
Caliginosus, ὁμιχλώδης. c.
Caligo, ἀχλὺς, ὁμίχλη, σύγχυσις ὁράσεως, ἀχλύς. c. ὁμίχλη. c. ζόφος. c. ἀμαυρία. e.
Caligo, as, ἀμβλυώττω. o.
Calix, κύλιξ, ποτήριον. c. κάλυξ. c. ποτήριον. s. κύλιξ. o. ποτήριον. c.
Calleo, τετύλωμαι. c. τυλοῦμαι. o.
Calles, τρίβοι, ἀτραποί.
Calles, ὁδὸς στενή. c.
Callet, οἶδεν.
Calliditas, πανουργία, πανουργία. c.
Callidorum, πανούργων.
Callidus, ἀργαλέος.
Callidus, δύστροπος.
Callidus, πανοῦργος, θερμὸς, πανοῦργος. c.
Callidus, λευκομέτωπος.
Callis, τρίβος, ἀτραπός. c.
Calliscere, ἀποτυλοῦσθαι. o.
Callistrutia, ψυκτάρια. o.
Callosum, τράγανον, τράγανον. c.
Callosus, τετυλωμένος. c. τυλῶν. e.
Callum, τύλος. s. τύλος. c.
Callus, τύλος, σκίρρος. o.
Calo, δοῦλος δημόσιος, θεράπων ὑπηρέτης στρατιώτου. c. δοῦλος ὑπηρέτης στρατιώτου. c.
Calones, σκευοφόροι. o.
Calor, καύσων, θερμότης. s. θέρμη. c. θέρμη. o. θερμασία. e.
Calper, οἶνος ἐν θυσίᾳ.
Calpitur, ἐξαπατᾷ.
Calta, βούφθαλμον, βοτάνης γένος. c. σπέρμα ῥόδου. c. λευκόϊνον. c. γένος βοτάνης. e.
Caltudia, ἑορτή.
Caltum, βούφθαλμον, ἄνθους εἶδος. c.
Caltus, αγνους.
Calva, κράνιον. o.
Calvæ, Ποντικὰ πεφρυγμένα.
Calvaria, φαλάκρα. c. τὸ βρέγμα. o. κρανίον. e.
Calvarium, κρανίον, φαλάκρα. s.
Calvaster, ἀναφαλαντίας. o.
Calveo, es, φαλακράω. o.
Calvescere, φαλακροῦσθαι. o.
Calvicies, tium, φαλάκρα. o.
Calumnia, ἐπήρεια, κακοπραγμοσύνη. c. συκοφαντία. c. ἐπήρεια. c. διαβολή. o.
Calumniator, συκοφάντης, κατασκευαστὴς, κακοπράγμων. c. συκοφάντης. c. κακοπράγμων. c.
Calumnior, ἐπηρεάζω. c.
Calumniosus, συκοφαντικός. o.
Calvo, as, φαλακρόω. o.
Calvo, vis, κατασοφίζομαι. o.
Calvor, ἐξαπατῶ. e.
Calvus, φαλακρὸς, φαλακρός. c.
Calcx, ἄσβεστος ἡ. o.
Calx, ἄσβεστος, λάξ. c. κο-

νία ἄσβεστος. c. πτέρνα. c.
Calx, calcis, ἄσβεστος. s.
Camara, ὑπόνομος. c.
Camax, κοντός. c.
Cambio, campsi, ἐναλλάσσω. c.
Cambio, συναλλάσσω. c. ἀνταλλάσσω. c. ἀμείβομαι. c.
Cambitas, ἀντικαταλλαγή. c.
Camelus, κάμηλος. c. κάμηλος. s.
Camena, μοῦσα. c.
Camenæ, μοῦσαι, μοῦσαι. o.
Camera, ὀροφή. e.
Camilla, ἱέρεια.
Caminus, κάμινος. c.
Cammari, καρίδες.
Cammarus, σπάρος, ἰχθύς. c.
Campana, κώδων. o.
Campania, πεδιάς.
Campanum, καμπανόν. e.
Camparius, ἀγροφύλαξ. o.
Campestria, πεδινὰ, χωρία. o.
Campestris, πεδεινός. c.
Campidoctor, ὁπλοδιδάκτης.
Campsa, κάμπτρα. c.
Campsarius, καμπτροποιός. c.
Campus, πεδίον, πεδίον. c. καμπός. e.
Camuris, αγνος ταῦρος.
Cana, πανάκεια, θεὸς, πολιά. c.
Canale, ῥεῖθρον. e.
Canalicula, σωληνάριον. o.
Canalis, ῥουστρυεξ, ὀχετὸς, τοποθεσία, ῥοὰ, ἔξοδος, σωλὴν, δημόσιος ἀγωγὸς, ὑδροχόος. c. σωλήν. o. ὑδροχόη. e. χαράδρα. e.
Canaptura, λυχναφία. e.
Canaster, μιξοπόλιος. c.
Cancellarii, ἀρχιγραμματεῖς. o.
Cancelli, καγχλίδες. o.
Cancello, χαράσσω. c. χιῶ. c. καταχαράσσω. c.
Cancello, as, καγκελόω. o.
Cancellus, κάγκελος. c.
Cancer, χαρκῖνος. χαρκῖνος, ἡ νόσος. c. γάγγραινα. c. καρκῖνος, ζῶον. c.
Cancio, ἄσμα. c.
Candefacio, λευκαίνω. o.
Candela, λαμπτὴρ, κηρίων, λαμπτήρ. c. λύχνος. o. φανός. e.
Candelabra, λαμπάς. c.
Candelabrum, λυχνία, λυχνία. c. λυχνεία. s. λυχνοῦχος. e.
Candeo, λευκαίνομαι. c. αἴω. o.
Candico, λευκαίνομαι. o.
Candida, ὡραῖα. c.
Candidatus, λευχείμων, λευχείμων. c. λευκοείμων. o.
Candido, παλύνω. o.
Candidus, καθαρὸς, λευκός. c.
Candifico, λαμπρύνομαι. c.
Candio, λευκαίνω. e.
Candor, λαμπρότης. c. ἀσπρότης. c. λευκότης. c. λαμπηδών. s. λευκότης. o.
Caneo, πολιοῦμαι. c. πολιοῦσθαι. o.
Cani, πολιαί.
Canica, πῶλος. o.
Canicies, πολιότης. c.
Canicula, κυνίσκος θαλάσσιος. c. σείριος. o. κύων. e.
Caniculus, κυνάριον. o.
Canini, κυνόδοντες. e.
Caninus, κυνόδους. c. κυνικός. o.
Canis, κύων, κύων. c. σποδός. c.
Canis cauda, κυνὸς οὐρά. c.
Canis marinus, κύων θαλάσσιος. c.
Canis venaticus, κύων θηρευτής. e.
Canis vestigator, κύων ἰχνευτής. e.
Canistellum, κανοῦν. c.
Canit, σκυζᾶ. c.
Canna, συρίγγιον ἐκ καλάμων. κάλαμος, δι' οὗ γράφομεν.
Cannas arciva ulva, ἀνθήλη. c.
Cano, ἄδω. c. ὑμνῶ. c. ᾄδω. o.
Canor, ἦχος ἀνθρώπου. ἄσμα. c. ὕμνος. c. μέλος. o.
Canora, εὔφωνος.
Canorosus, λυγρός. o.
Canorus, ἀστικός, ὁ ᾄδων. c. εὐμελής. c.
Cantat, ἄδει, κοκκύζει. c.
Cantator, ὑμνητής. c. ἀστής. c.
Cantatores, τραγωδητοι. e.
Cantharus, κρατῆρος εἶδος. c.
Cantherius, καβάλλης μηχανικός.
Canthus, κανθὸς ὀφθαλμοῦ. c.
Canticum, ᾆσμα, ἄσμα. c. ᾠδή. s. ᾠδή. c.
Cantilena, ἀσμάτιον. c. ᾠδάριον. c. ᾠδάριον. s. μελῳδία. o.
Cantiones, ἄσματα, ᾠδαί.
Canto, παιανίζω. c. ἄδω. c. αὐλῶ, ῥῆμα. c.
Cantor, αἰστής. e.
Canturit, ψιθυρίζει, ᾠδή. c. ᾠδή. s. ἐπίσωτρον. e. ἄσμα. c.
Canulus, σκύμνος. c.
Canumentum, βερροῦτα, εἶδος ἀκοντίου. c.
Canus, πολία. s. πολιός. πεπολιωμένος. c. πολιά. c. πολιός. o.
Canutus, πολιός. c.
Capacitas, χώρησις. c. δοχεῖον. c.
Capax, χωρητικός. c. εὐρύχωρος. c. δεκτικός. c.
Capio, ἄγρα. c.
Capedo, εὐρυχωρία. o.
Caper, χίμαρος. c. αἴγαγρος. c. τράγος. o.
Capere, χωρῆσαι. c.
Capesco, χωρῶ. c. δέχομαι. c.
Capesseret, ἐπιδιώξει.
Capessit, λαμβάνει.
Capesso, ἐφάπτομαι. o.
Capillamenta, τριχώματα. o.
Capillamentum, τρίχωμα, τρίχωμα. c.
Capillatus, κομήτης, κομήτης ἀστήρ. c.
Capili, τρίχες. c.
Capilli, nigri, rufi, flavi, cani, τρίχες, μέλαιναι, ξανθαὶ, πυῤῥαὶ, πολιαί. e.
Capillitium, κόμη. o.
Capillo, as, τριχόω. o.
Capillus, θρὶξ κεφαλῆς. s. θρίξ. e.
Capillus capitis, θρὶξ κεφαλῆς. c.
Capillus Veneris, ἀδίαντος. o.
Capio, λαμβάνω. c. θηρῶμαι. c. δέχομαι. c. χωρῶ. c.
Capis, κάλπις. e.
Capistro, κημόω.
Capistrum, φορβιὰ, φορβεά. c. κῆμος. o. φορβαία. e.
Capit, χωρεῖ, λαμβάνει.
Capitale, κεφαλικόν. c. τυλοπροσκεφάλαιον. c. κεφαλοδεσμος. c. κεφαλικὴ τιμωρία. c.
Capitalis, ἀτιμοποιὸς, κεφαλικός. c.
Capitatus, κεφαλωτός. o.
Capite census, ἐναπόγραφος. e.
Capitellum, κεφάλαιον. o.
Capitis diminutio, κεφαλῆς ἐλάττωσις.
Capitis dolor, κεφαλαλγία. c. κεφαλαργία. e.
Capito, κεφάλων, κέφαλος, ἰχθύς. c. προκέφαλος. c.
Capitones, ἀτέραμνοι. o.
Capitulare, κεφαλόδε, κεφάλαιον, γραφεῖον. c. κεφαλαιών. o.
Capitulariis, τοῖς ἀστραγαλίσκοις τοῦ χάρτου.
Capitulatim, ἐν κεφαλαίῳ. c.
Capitulum, κεφάλαιον. c.
Capra, αἶξ. χίμαιρα, ἡ αἶξ. c.
Caprarius, αἰγοπόλος, αἰγονόμος. c. αἰπόλος. c.
Caprea, δορκάς. o.
Caprella, αἶξ. c.
Capreola, δορκάς.
Capreus, rimus, αἰγεῖος. o.
Capricornus, αἰγόκερως.
Caprifer, αἴγαγρος. e.
Caprificatio, ἐρινασμός. o.
Caprificus, ἀγρία συκῆ, ἐρινεός. c.
Caprigenus, αἰγογενής. o.
Caprile, αἰγὼν, ἡ μάνδρα. c. μάνδρα αἰγῶν. c. αἰγών. o.
Caprimulgi, αἰγοθῆλαι. o.
Caprina, αἴγειον. c. αἰγεία. e.
Capriola, δορκάς. c. αἰγάγριον. c.
Capriolus, συνστάτης. c. πρότονος. c.
Caproficus, ἐρινεός. e.
Capsa, κάπορον. e.
Capsa, καμπτρια. e.
Capsarium, κάπτρον φόρου. e.
Capsum, πλινθίον. e.
Captacio, θῆρα. c.
Captam, τὴν ἀπὸ προγόνων οἰκίαν.
Captacio, θήρα, αἰχμαλωσία.
Captator, θηρευτής. c. θηρατικός. c.
Captaverit, ἐθηρᾶτο.
Captibile, ἁλώσιμον. e.
Captio, ἅλωσις. e. ὑπαγωγή. o.
Captiosus, ἀγρευτικός. o.
Captivator, αἰχμαλωτιστής. c.
Captivi, αἰχμάλωτοι. e.
Captivitas, αἰχμαλωσία. c.
Captivor, αἰχμαλωτίζομαι. c.
Captivum duco, αἰχμαλωτίζω. c.
Captivus, αἰχμάλωτος, αἰχμάλωτος. c.
Capto, αἰχμαλωτίζω. c. θηρεύω. c. θηρῶ. c. θεραπεύω. o.
Captura, ἐμπολὴ, ἐμπολή. c. ἐμβολή. c. λῆψις, ἄγρα. o.
Captus, ἁλούς. o.
Captus est, ἑάλω. s.
Hoc capulum, λαβὴ ξίφους. c. μαχαίρας λαβή. c.
Capulus, um, λαβή. o. φέρετρον. e.
Caput, κεφάλαιον, κεφάλη, κεφαλή. c.
Caquilus, ἀετός.
Cara cognacio, τιμησυγγενια. e. τιμισυγγένεια. e.
Carba, ventus, λίψ. o.
Carbasus, ὀθόνη πλοίου. c.
Carbo, ἄνθραξ. c.
Carbonarius, ἀνθρακοπώλης. o. ἀνθρακάριος. e.
Carbones, ἄνθρακες.
Carbunculus, ἀνθράκιος. e.
Carbunculus, ἀνθράκιον. e.
Carcer, εἱρκτὴ, φυλακή. φυλακή. c. φυλακή. s. δεσμωτήριον. c. δεσμωτήριον. o. λαξ. e.
Carcerarius, φυλακτήτης, φυλακίτης. c. εἱρκτικός. o.
Carceres, ἀφετηρίαι, καμ-

πτῆρες. e. ἱππάφεσις.
Hi carceres, pluraliter tantum declinabitur, ἀφετηρία. c.
Carchesium, εἶδος ποτηρίου.
Cardelis, ἀκανθυλλίς. c.
Cardelus, αστραγαλινος, ἀκανθυλίς. e.
Cardi, κυνάραι. e.
Cardiacus, καρδιακός. c.
Cardinalis, γιγγλυμαῖος. o.
Cardo, στρόφιγξ, στροφιγξ. c. γίγγλυμος. o.
Carduelis, ἀκανθίς. o.
Cardus, χαμαιλέων, βοτάνη. c. κυνάρα. e.
Hic carduus, κινάρα. c. ἀγριοκύναρα. c. ἀγριοκινάρα. s. σκόλυμος. o.
Carectum, δονακῶν. o.
Carens, ἐστερημένος. c.
Carent, ἐστερήνται.
Careo, ἀπαλλάττομαι. c. στέρομαι. c. διαμαρτάνω. c. στερέομαι. o.
Caresco, στέρομαι. c.
Carex, βούτομον. c.
Carica, ἰσχάς. c.
Caricæ, ἰσχάδες. e.
Caries, εὐρώς. o.
Carina, τρόπις πλοίου, τρόπις. c.
Carinari, χαριεντίζεσθαι.
Carior, τιμιωτέρα.
Cariosus, εὐροτιῶν, ὁ ῥυπαρός. c. ῥεμπωμένος. c.
Carisa, μαυλιστής, πορνοβοσκός.
Carissimus, τιμιώτατος, γνησιώτατος, τιμιώτατος. c. ἀγαπητός. c.
Caritas, τιμιότης, πολλοῦ πωλούμενον, τιμιότης. c.
Carix, et carice, κινάρα. c.
Carmen, ἔπος, ἔπος. c.
Carmentalia, ὑμνολογία.
Carmina, ἔπη, μέλη.
Carminare, ξαίνειν. o.
Carminat, ξαίνει. e.
Carmino, ξαίνω, ἐπὶ ἐρίου. c.
Carnale, * σαρξι. s.
Carnalis, σάρκινος. c.
Hoc carnalium, κρεμάστρα. c.
Carnarium, κρεωθήκη. s. κρεῶν, ὁ τόπος. c. κρεμαστήριον. e.
Carnarius, κρεμαστὴρ κρεῶν. c. κρεοπώλης. o.
Carnarius, a, um, σαρκινός. o.
Carneus, σαρκώδης. o.
Carnicula, κρεάδιον. c.
Carnifex, δήμιος, σαρκοβόρος, δήμιος. c.
Carnificina, μαγειρεῖον. c. κολαστήριον. o.
Carnine, σαρκικῶς. c.
Carnisprivium, ἀπόκρεως. e.
Carnivora, σαρκοφάγα. o.
Carnosiras, πολυσαρκία. o.
Caro, κρέας, σῶμα, κρέας. s. σάρξ. c. κρέας, σάρξ. o. κρέας. e.
Porcina, χοίρειον. e.
Lactantina, γαλαθηνόν. e.
Urbeticina, προβάτειον. e.
Agnina, ἄρνειον. e.
Caprina, αἴγειον. e.
Bubal, βόειον. e.
Vitulina, μόσχειον. e.
Cervina, ἐλάφειον. e.
Anserina, χήνειον. e.
Aprina, σύαγρειον. e.
Carota, σταφυλῖνος. s.
Carpebant, ἐδρέποντο.
Carpentarius, ἁμαξουργός. o.
Carpentum, ἁρμάμαξα. c. ὄχημα. o.
Carpies, ῥυπαρὸς πόκος.
Carpinus, ζυγία. o.
Carpit, ξαίνει, ἐξανθίζει, δρέπεται, σπαράσσει.
Carpitur, τρύχεται, δρέπεται, κακοπαθεῖ.
Carpo, δρέπομαι. c.
Carptim, ἐξ ἐπιτομῆς, ἐν ἐπιτομῇ. c. ἀκροθιγῶς. c. δρεπτικός. c.
Carptus, ἐσπαραγμένος. σπάραξις. c. ἐξηνθισμένος. c. ξάνσις. c.
Carquila, κρεάδιον. e.
Carrecta, πεντάπους, τὸ ὄρυγμα. c. φραγμός. c. θάμνος. c.
Carrectum, φραγμός. c.
Carruca, μονότροχος. o.
Carrum, ἅμαξα. e.
Carrus, ἅρμα. o.
Cartalamia, χαρταλάμιον. c.
Cartilago, ὑπόμυξις, τὸ μέσον τῶν μυκτήρων. c. τραγανον. e. λοπαξ. e.
Caruchariüs, καρουχάριος. c.
Caruit, ἐστερήθη.
Carulester, βούπαις. c.
Carum, τίμιον, τίμιον. c.
Caruncula, σαρκίον. o.
Carus, τίμιος, γνήσιος, τίμιος ἄνθρωπος. c.
Carus fratri, φιλάδελφος. c.
Casa, καλύβη, οἶκος, καλύβη. c. καλιὸς, ἀγροίκου οἶκος. c. σκηνὴ ἀγροίκων. c. γηπανήν. o.
Casana, σκέπη πλοίου.
Cases huates iares, pluraliter tantum declinabitur, ὑφάσματα ἀράχνης. c.
Caseum, τυρόν. e.
Caseus, τυρὸς, τυρός. c.
Casia, κασία. c. σάμψυχον. c. Saphricon. s.
Casibus, θέμασιν, κανόσιν.
Casivor, τυρός. e.
Casses, δίκτυα.
Casses, pluraliter tantum declinabitur, δίκτυα. c. ἄρκυες. o.
Cassiculus, ἀρκυον. o.
Cassis, περικεφαλαία.
Cassiterum, plurale non habet, κασίτερος. c.
Casso, σαθροῦμαι. c. στερῶ. c. καταργέω. o.
Cassor, ματαιῶ. c.
Cassum, κενὸν, μάταιον, ἄκυρον, μάτην. c.
Cassus, κενὸς, μάταιος. c. κενός. c.
Cassus, a, um, φροῦδος. o.
Casta, σεμνή. c. σώφρων, ἡ γυνή. c.
Castana, λόπιμα. c.
Castanea, λώπιμα, Διὸς βάλανος. o.
Castaneæ, λόπιμα. e.
Castania, λόπιμα. e.
Castanum, κάστανον. c.
Caste, σωφρόνως. c.
Castella, φρούρια.
Castellani, κωμῖται. o.
Castellum, Municipium, κώμης.
Castellum, κώμη. c. φρούριον. c. ἐπιτείχισμα. o.
Castellus, φρούριον. c.
Castigacio, νουθεσία μετὰ ἐπιπλήξεως. c.
Castigat, νουθετεῖ, σωφρονίζει, ἐπιπλήττει.
Castigator, ἐπιπλήκτης.
Castigo, ἐπιτιμῶ. c. δέρω, τύπτω. c. ἐπιπλήττω. c. νουθετῶ ἐπιπληκτικῶς. c. παιδεύω. o.
Castimonium, ἁγνεία, ἁγνεία. c.
Castitas, ἁγνεία, σωφροσύνη. ἁγνεία. c.
Castitor, ἁγνεύω. c.
Castra, παρεμβολαὶ, παρεμβολή. o. παρεμβολή. e.
Castrametor, στρατοπεδεύω. o.
Castrare, ἐκτέμνειν. o.
Castrator, εὐνουχιστής. c.
Castratus, ἐκτετμημένος, ἀπόκοπος. c.
Castrensis, στρατικός. o.
Castriensis, παρεμβολικός. c.
Castro, εὐνουχίζω. c.
Castrum, παρεμβολή. c. ἔρυμα. o.
Castum, σῶφρον. o.
Castus, ἁγνός. ἁγνὸς, ὁ καθαρός. c. σεμνός. c. σώφρων ἀνήρ.
Casu, ἐκ τύχης, τυχηρῶς. c.
Casu aliquo, κατὰ τύχην τινά. c.
Casula, καλύβιον. c.
Casura, πέσημα. o.
Casus, συντυχία, πτῶσις, συμφορά. συντυχία, ἡ κατὰ τύχην ἔκβασις. c. θέμα. c. πτῶσις. c. ἡ πτῶσις. c. συμφορά. c. σύμπτωμα. o.
Casus sex, πτώσεις εἰσὶν ἕξ. e.
Nominativus, ὀνομαστικός. e.
Genitivus, γενικος. e.
Dativus, δοτικος. e.
Accusativus, αἰτιατικός.
Vocativus, κλητικός. e.
Ablativus, ἀποκομιστικός. e.
Cata, αἴλουρος. s.
Catafracta, κατάφρακτος. c.
Catafrustra, καταφράκτης. s.
Catalogus, κατάλογος. c.
Catamitus, Γανυμήδης.
Catamithus, πόρνος. o.
Cataracta, καταράκτης. c.
Catarrus, κατάῤῥους. c.
Catella, κατήνα. c. γαλεὸς, ἰχθύς. c.
Catelli, γαλεοί. e.
Catellus, σκυλάκιον. o.
Catena, ἅλυσις, σειρά. o. ἀλυσίδιον. e.
Catenatus, δεσμώτης. c.
Cateno, πεδέω. o.
Catenula, ἀλυσείριον. o.
Caterva, πολυπληθία, συνδρομὴ, ὅμιλος, πλῆθος, συστροφή, (ἐπὶ ὄχλου) ἄθροισμα, σύλλεγμα, σύστημα. c. πολυπληθία. c. στῖφος. c. συνστροφή. c. στῖφος. o.
Catervarii, στιφοστροφοί. o.
Catervatim, ἀθροιστικῶς. c. ἰλαδόν. o.
* Catha, * cacthes. s.
Cathedra, καθέδρα. c.
Catillacio, λιχνεία. o.
Catillo, λίχνος. c.
Catillones, λίχνοι. o.
Catillus, πίναξ.
Catina, πινάκιον. c.
Catinum, πινάκιον. e.
Catinus, πίναξ. c. τρύβλιον. o.
Catta, κάττα. c. ἐλίουρος. c.
Hæc Catta, αἴλουρος. c.
Cattia, ζωμάρυστρον. s.
Cattus, αἴλουρος. e.
Catulaster, βούπαις.
Catulester, πάλληξ. c.
Catulinum, σκυλάκειον. c.
Catulinus, σκύλακινός. o.
Catulus, σκύλαξ. c. σκυμνός. o.
Catus, ὀξὺς, δεδιδαγμένος, ὀξὺς, ὁ νουνεχής. c. γαλῆ. o.
Cava, κοίλη. c.
Cavat, κοιλαίνει.
Cautio, γραμματεῖον. c.
Cauculator, ψηφιστής. e.
Cauculos, ψηφάς. e.
Cauda, σοβή. c. οὐρά. c.
Caudex, Truncus, κορμὸς, πρέμνος. s. κορμὸς, ξύλα. c. κορμός. o.
Cavea, γαλεάγρα, γαλεάγρα. c. κλωβός. c. κλωβὸς, ζωγρεῖον. s. ζώγρων. e. τρώγλη. o.
Cavea, Caverna, ἄντρον. o.
Caveo, ἀσφαλίζομαι. c. ὁμολογίαν ποιῶ. c. εὐλαβοῦμαι. o.
Caucola, ζώγριον. e.
Caverna, τρώγλα. e.
Caverna, κοιλὰς, κοιλάς. c.

Cavernæ, κοιλάδες.
Cavernum, τρώγλη. c. τρύπημα. e.
Cavet, φυλάσσεται.
Cavilla, σκῶμμα. o.
Cavillacio, εἰρωνία. c. σκῶμμα. c. σωρίτης. c.
Cavillatio, ἐνέδρα, ἀπάτη, παρεγχείρησις, κακοήθεια, εἰρωνεία.
Cavillo, σοφίζομαι. o.
Cavillor, σοφίζομαι. c. σκώπτω. c. εἰρωνεύομαι. c.
Caviola, ζωγρεῖον. c.
Cavisti, ἠσφαλίσω, ἐχειρογράφησας.
Caula, ἔπαυλις. o.
Caulæ, περίβολοι, μάνδραι.
Caulæ, singulare non habet, μάνδραι θρεμμάτων. c.
Caules, κράμβαι. e.
Caulesco, καυλοῦμαι. o.
Cauliculus, τὸ καυλίον. o.
Caulus, καυλός. c.
Cavo, as, κοιλόω. o. κοιλαίνω. c.
Caupo, πανδοχεύς. c. κάπηλος. o.
Caupona, καπηλίς. o.
Cauponaria, καπηλική. o.
Cauponarius, κάπηλος. c.
Cauponium, πανδοχεῖον. c. καπηλεῖον. c.
Cauponor, καπηλεύω. o.
Causa, αἰτία, πρόφασις, δίκη, ὑπόθεσις. c. ἕνεκα. c. αἰτία. c. πρόφασις. c. δίκη. c.
Causa cognita, τῆς αἰτίας φανείσης.
Causales, αἰτιολογικοί. c.
Causarius, ὑπαίτιος. c.
Causativus, αἰτιολογικός. c.
Causidicatio, δικολογία. c.
Causidicatus, δικολογία. c.
Causidicor, δικολογῶ. c.
Causidicus, δικολόγος, δικολόγος. c.
Causo, αἰτιῶμαι. c.
Causor, προφασίζομαι. c.
Caussa, αἰτία. o.
Caussacio, πρόφασις. o.
Caussativus, αἴτιος. o.
Caussidicus, δικαιολόγος. o.
Caussificor, αἰτιολογοῦμαι. o.
Causso, as, γεννάω. o.
Caussor, aris, προφασίζομαι. o.
Caute, πεφυλαγμένως. c.
Cautela, ἀσφάλισμα, ἀκρίβεια. c.
Cautela largitur, ἀσφαλείᾳ παράδεται. e.
Cautes, πέτρα. c. τράχων, ὁ πετρώδης τόπος. c. ῥαχία. o.
Cautio, ἀσφάλεια, ἀσφάλεια. c. συνάλλαγμα. e.
Cautiones, ἀσφάλειαι.
Cautum, ἀσφαλὲς, χειρόγραφον.
Cautus, φυλακτικός. c. ἀκριβής. c. ἀσφαλής. c. εὐλαβής. o.
Cavum, κοῖλον.
Cavus, κοῖλος. c.
Cebe, πάντα.
Cebulus, κυφός. c.
Cecia, σκοτοδινία. c.
Cecidit, ἔπεσεν.
Cecigena, τυφλογενής. c.
Cecitudo, ἀβλεψία. c.
Ceco, τυφλῶ. c.
Cæcus, τυφλὸς, τυφλός. c.
Cedes, φόνος. c. σφαγή. c.
Cedo, παραχωρῶ, κόπτω, τέμνω. c. ὑποχωρῶ. c. δέρω, ἐκδέρω. c. σφάζω. c. εἴκω. c. εἰπέ. c. παραχωρῶ. c. τύπτω. c.
Cedo, ut Terentius in Phorm. Tu mihi argentum cedo, δός. c.
Cedrus, κέδρος. c.
Celat, κρύπτει.
Celat, τορεύει.
Celator, τορευτής, τορευτής. c. τορνευτής. e. τορευτής. e.
Celatum, κεκρυμμένον. c.
Celatura, τόρευσις.
Celatus, τετορνευμένος. c.
Celaverit, ἔκρυψεν, κρύψει.
Celebatus, ἀγαμία. c.
Celeber, διάφημος.
Celeberrima, ἡ συνεχὴς, ἡ πολυάνθρωπος. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιφανεστάτου.
Celerrime, ταχύτατα. c.
Celeberrimus, πληθύνων τόπος, ἐπιφανέστατος.
Celebramus, τιμῶμεν.
Celebrat, φημίζει, καὶ πληροῖ.
Celebrare, ἐπιτιμήσατε, τιμήσατε.
Celebratio, ἑορτασμὸς, ἐπιτελεῖσθαι. c. ἑορτασμός. c.
Celebratote, ἑορτάσατε.
Celebresco, εὐδοκιμῶ. c.
Celebritas, φήμη, ἑορτή. c. πολυοχλία. c.
Celebris, διάσημος. o.
Celebritas quædam cursus cum clamore, βοηδρομία. e.
Celebriter, ἐπιφανῶς. o.
Celebro, ἐπιτελῶ. c. φοιτάω. o.
Celebro festum, ἑορτάζω. c.
Celebs, ἄγαμος ἀνήρ. c.
Celer & citus, ταχὺς, ταχύς. c.
Celerandum, πρακτέον.
Celerat, ταχύνει.
Celeripes, ὠκύπους. c.
Celeritas, ταχύτης, ταχύτης. c.
Celerissime, ταχύτατα. c.
Celeriter, ταχέως. c.
Celerius, ταχύτερον. c.
Celero, ταχύνω. c. ταχύνω. o.
Celestis, οὐράνιος. c.
Celibatus, χηρία ἀνδρός. c. χήρωσις. c. ἀγαμία. s.
Celicola, οὐρανοκάτοικος. c. ὁ σέβων τὸν οὐρανόν. c.
Celifer, οὐρανοφόρος. c.
Celitus, οὐρανόθεν. c.
Cella, οἴκημα. c.
Cella carbonaria, ἀνθρακοθήκη. c.
Cella lignaria, ξυλόβολον, ἤγουν ξυλοθήκη. c.
Cella proma, ταμεῖον. ταμεῖον, τὸ ἰδιωτικόν. c.
Cellaria, οἰνόν. o.
Cellarium, & Cellaromarium, ταμεῖον.
Cellarium, ταμεῖον, τὸ ἰδιωτικόν. c. ταμεῖον. c.
Cellarius, ταμιοῦχος. c. ταμίας. o.
Cella vinaria, οἰνὼν, πιθεών. c. οἰνεών. c. οἰνεών. s.
Cellis, αποτηεσις.
Cellula, οἰκημάτιον. c.
Celo, ἐνγλύφω. c. τορεύω. c.
Celo, as, ἀποκρύπτομαι. o. κρύπτω. c.
Celsus, ὑψηλὸς, μετέωρος. καὶ κηλιν. ὑψηλός. c. ὕψιστος. c. ἔξοχος. c. μετάρσιος. c.
Celte, γλυφεῖον. e.
Celtis, ῥίνα, ἰχθύος εἶδος.
Celum, οὐρανός. c.
Cementa, χαλικώματα. c.
Cementum, χάλιξ. c. χάλιξ. s.
Cena, δεῖπνον. c. δεῖπνον. s.
Cenacio, τρίκλινος. c.
Cenaculum, ὑπερῷον. e.
Cena pura, προσάβατον, παρασκευή. e.
Cenaclarius, σταθμοῦχος. c.
Cenacularius, σταθμοῦχος, ὁ τὰ ἐνοίκια τῆς οἰκίας συνάγων. c.
Cenaculum, δειπνιστήριον, ὑπερῷον, δίαιτα, ὑπερῷον. c. δειπνητήριον. c. δίαιτα, τὸ ὑπερῷον. c.
Cenator, δειπνητής. c.
Cenatorium, οἴκημα, δειπνητήριον. c.
Cenedus, λευκομέτωπος. c.
Ceno, δειπνῶ. c. δειπνίζω. c.
Censeo, συμβουλεύω, θεσπίζω. c. ὀργίζομαι. c. ὁρίζω ἐν πράγματι. c. δογματίζω. c. κρίνω. c. ἀξιόω. o.
Censeor, ἀπογράφομαι. c.
Censeri, ἀναγορεύεσθαι.
Censio, τίμησις. o. νομοθεσία. e.
Censitor, ἀπογραφεὺς, τιμητής.
Censor, τιμητὴς, τιμητὴς παρὰ Ῥωμαίοις ἀρχὴ φροντίσματος. c. ἀπογραφεύς. c. βιοκρίτης. c. ἀποτιμητής. c. τιμητήρ. c.
Censor, ἀποτιμῶμαι. c.
Censorius, τιμητικός. o. ἀπογραφεύς. o.
Censuerit, ὥρισεν, ἔκρινεν.
Censuimus, ὁριζόμενοι.
Censuit, ἐδογμάτισεν.
Censura, διατίμησις, τιμιότης, τιμητεία. o. ἀξίωμα.
Census, ἀπογραφὴ οὐσίας, ἀποτίμησις, τίμημα. c. ἀποτίμησις, ἀπογραφὴ χωρίων. c. ἀπογραφή. c. ἀπογραφή. s. ἀπογραφή. e. τιμητόν. o.
Census suus, ὑπόστασις ἰδία. e.
Centaurus, Κένταυρος. c.
Centenarius, ἑκατονταετής. c. ἑκατόνταρχος. c.
Centesima, ἑκατοστή. c.
Centiens, ἑκατοντάκις. e.
Centifolia, ἑκατοντάφυλλον. c.
Centimanus, ἑκατόγχειρ. o.
Centipeda, σκολοπένδρα. o.
Centipes, σκολοπένδρα, σκολοπένδρα. c.
Centum, ἑκατὸν, ἑκατόν. c.
Centunculus, γναφάλιον. o.
Centuria, ἑκατοντάς. o.
Centurio, ἑκατόνταρχος, ἑκατόνταρχος. c. ἑκατοντάς. o. ἑκατόνταρχος. o.
Cenula, δειπνάριον. c.
Hoc cenum, pluraliter non habet, βόρβορος. c.
Hæc cepa, κρόμυον. c.
Ceparius, χυδαῖος ἄρτος. c.
Hæc cera, κηρός. c. κηρός. s.
Ceralia, Θεσμοφορία, ἑορτὴ Δήμητρος. c. Δημήτρια, ἑορτὴ Δήμητρος. c.
Cerarius, κηροπώλης. c.
Cerca, μαλλός. s.
Cerciorare, φανεροποιῆσαι. c.
Cerealia, θαλύσια. c. Δημήτρια. o.
Cerealis, Δημητριακός. c.
Cerebellum, & cerebrum, ἐγκέφαλος.
Cereber, ἐγκέφαλος.
Cerebrosus, ὀξύχολος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος. c. ἐγκέφαλος. s. ἐνκέφαλος. e.
Cerebrosus, αὐθάδης. o.
Cerepulium, γιγγίδιον.
Cererosus, Δημητριόληπτος. c.
Ceres, Δήμητρα. c. Δηὼν, Δήμητρα. c. Δημήτηρ. o.
Ceresium, κεράσιον. e.
Cereus, κήρινος. c.
Ceriforus, κηριάπτης. c.
Cerilarium, κηριολάριον. c.
Cerimoniæ, singulare non habet, θρησκεῖαι. c.
Ceritus, παρεμμανὴς, παρεμφαρακτος.
Cermentorium, ἀπόμαγμα. c.
Cerne, σινίασον. e.
Cernere, ὁρίζειν.
Cerniculum, σύγκρισις.
Cernit, προσέχεται τῇ κληρονομίᾳ, καὶ προσέχει.
Cernit, ὁρᾷ, σήθει.

Cernitoque, καὶ ἐχειρήσατο.
Cerno, θεωρῶ. c. ὁρῶ. c. βλέπω. c.
Cernuit, πεπεταύρισται.
Cernulat, κυβιστιᾷ.
Cernuli, πεταυρισταί.
Cernulus, πεταυριστής, πλάγιος. c.
Cernuo, κυκλεύω. e.
Cernuus, ἔωρος. e.
Cero, κηρῶ. c.
Ceroma, κήρωμα. c.
Cerrus, πέτρις, δένδρον.
Certa, ῥητή. c.
Certacio, φιλονικία. c.
Certamen, ἀγὼν, ἔρις, ἀγων. c. φιλονικία. c. ἔρις. c. ἀγών. s. ἀγὼν, ἄθλον. o.
Certamino, φιλονικῶ. c. διαφιλονεικῶ. c.
Certandum, ἀγωνιστέον.
Certare, φιλονεικεῖν.
Certatim, φιλονίκως. c. φιλονικηδόν. c. φιλοτίμως. o.
Certator, ἀγωνιστής. c. ἐρεθιστικός. e.
Certe, αὖ, πάλιν, πλὴν ἀλλὰ, μέντοι, ἀσφαλῶς, δηλαδή. c. ἀληθῶς. c. ἀμήν. e.
Certe scio, ἀκριβῶς οἶδα. c.
Certior fio, γινώσκω, τὸ ἀκριβῶς οἶδα. c.
Certior fit, γινώσκει.
Certiores, εἰδήμονας.
Certitas, βεβαιότης. c.
Certitudo, ἀσφάλεια. o.
Certius, βεβαιότερον, σαφέστερον. c. ἀληθέστερον. c.
Certo, ἐρίζω. c. φιλονικῶ. c. ἀγωνίζομαι. c. σαφῶς, ὄντως. c.
Certum, ἀληθὲς, ἀληθές. c. ὡρισμένον. c.
Certum habeo, ἀκριβὲς ἔχω. c.
Certum habet, πέπεισται.
Certum fit, ὡμολόγηται.
Certus, ἀκριβὴς, ἀληθὴς, βέβαιος, ἀληθής. c. ἀκριβής. c. φανερός. c. βέβαιος. c. δῆλος. c. ῥητός. c.
Certus, a, um, ἀτρεκής. o.
Certus sum, πέπεισμαι, οἶδα.
Cerva, ἔλαφος. c.
Cervarius, θῶς. o.
Cervi, ἔλαφοι. o.
Cervical, περικράνιον, ὑπαυχένιον. c. ὑπαγκώνιον. c. προσκεφάλαιον. o.
Cervicale, ἐπαυχένιον. c. ὑπαυχένιον. e.
Cervicalem, περιβόλαιον. e.
Cervicosus, αὐχενίας. c.
Cervina, ἐλάφειον. c. ἐλάφεια. e.
Cervisia, ζυθός. o.
Cervix, αὐχὴν, τένων, τράχηλος, τένων. c. αὐχὴν ἀνθρώπου. c. ὁ αὐχήν. s. ἐπωμίς. o.
Cerulum, κυανοῦν. c.
Cerulus, μελάγχρους. c.
Cerupula, * θεριναλος. s.
Cerussa, ψιμίθιον, ψιμμίθιον. o.
Cervus, ἔλαφος, ἔλαφος. c.
Cesaries, ἀνθρώπου κόμη. c.
Cesim, πληκτικῶς. c.
Cesius, χαροπός. c. γλαυκὸς ἄνθρωπος. c.
Cespes, χορτόπλινθος, χορτόβολος, πλῆθος, χορτόπλινθον. c. βῶλος. o.
Cesor, φονεύς. c.
Cessacio, ἀργία. c.
Cessante, σχολάζοντος.
Cessat, ἀργεῖ, σχολάζει, ὑποχωρεῖ, παύεται.
Cessator, λαγγὼν, ἀργός. c. σχολαστής. e.
Cessit, εἶξεν, παρεχώρησεν.
Cesso, πταύομαι. c. ἀργεύω. c. ἀργῶ. c. βραδύνω. c.
Cessorius, ἐκχωρητικός. c.
Cestus, ἡ μυρμηκιά. s. μύρμηξ πυκτῶν. c.
Cesus, δεδαρμένος. c.
Cetarius, βιβαρευτής. c.
Cetera, λοιπὰ, λοιπή. c.
Ceterum, λοιπὸν, ὄνομα. c. δέ.
Ceterus, λοιπός. c.
Cetreum, ἑσπερίς. e.
Cetum crudum, ὠμοτάριχος.
Ceu, ὥσπερ, οἷον, καθάπερ. c.
Ceuens, κύφων. e.
Ceuo, κύπτω. c.
Chalba, χαλβάνη. c.
Chaonia, Ἠπειρωτική. c.
Charitas, ἀγάπη. o.
Charta, χάρτης. c.
Chartarium, χαρτόπηρον. c.
Cartilago, χόνδρος. o.
Chartuarius, χαρτοπώλης. c.
Chartularius, χαρτοφύλαξ. c. χαρτογράφος. c.
Charus, προσφιλής. o.
Chastus, χάσμα. o.
Chirographum, δάνειον. c. γραμματεῖον. c.
Chironeus, πάναξ.
Chlamys, χλαμύς. c. χλαῖνα. c.
Chlorus, χλωρὸς στρουθός. c.
Choliorius, ὄφις χέρσυδρος. c.
Chorda, χορδὴ, τὸ ἔντερον. c.
Chorus, τάξις στρατιωτική. c. χορός. c.
Chorda, χορδὴ, ἡ νευρά.
Chrysatticum, χρυσάττικον. c.
Ciathus, κοτύλη. s.
Cibale, ἐδώδιμον. o.
Cibaria, τροφαί.
Cibarium, σιτόμετρον. c. ἔδεσμα. o.
Cibarius, a, um, σιτικός. o.
Cibo, σιτῶ. c. σιτίζω. o.
Cibus, τροφὴ, βρῶμα. βρῶσις, ἡ τροφή. c. σιτίον. c. ἔδεσμα. c. τροφή. s.
Cicada, τέττιξ, τέττιξ. c.
Cicatricem facio, συνουλῶ. c.
Cicatricosus, οὐλώδης. o.
Cicatricula, οὐλή. c.
Cicatriso, συνουλέω. o.
Cicatrix, ὠτειλή. c. οὐλή. c.
Cicatrix sc. ficiabilis, ἀμυχή. e.
Ciccum, γρύκοκκος. e.
Cicendela, κανδήλα. c.
Cicer, ἐρέβινθος.
Hoc Cicer, pluralia non habet, ἐρέβινθος. c. λεπτερέβινθος. c. ἐρέβινθος. s.
Cicer frictum, τρωγαλιά. c.
Cicercula, λάθυρος, λαθύρος. c.
Cicindela, λαμπυρίς.
Cicinnatus, κομήτης, εὐπλόκαμος.
Cicinnia, θέα κιναίδων.
Cicinnus, βόστρυχος. c.
Cicinnus capili, θρὶξ οὔλη. c.
Cicinni, βόστρυχοι. e.
Cicius, θᾶττον. c. ταχύτερον. c.
Ciconea, πελαργός. e.
Ciconia, πελαργὸς, μηχανὴ, κηλώνιον. c. πελαργός. c. πολαργός. s.
Cicra, ἀσπὶς ληστρική. c.
Cicum, τρυκκοκκος.
Cicur, τιθασός. c. τηθασσός. o.
Cicuro, τηθασσεύω. o.
Cicuta, κώνειον, φάρμακον, ἐν τοῖς Βουκολικοῖς, καὶ β' Γεωργικῶν. σιφων, ἡ καλαμη τοῦ ἀγρίου καλάμου. c. αὐλὸς ἐπὶ καλάμου. c. κώνειον. c. κάλαμος, αὐλὸς ποιμενικός. c. κώνειον, κάλαμος. s. κώνιον. o.
Cicutæ, κωνεῖου.
Cienda, διαιρουμένης.
Cieo, κινέω. o.
Cigni, κύκνοι. e.
Cilia, ὑπωρια.
Ciliatus, εὔοφρυς. c.
Cilicium, διφθέρα. o.
Cilico, σιμός. c.
Cilium, ἐπισκύνιον. e. βλεφαρίς. o.
Cillo, προκέφαλος, μακροκέφαλος. c.
Cilones, φοξοί. o.
Cimelium, κειμήλιον. c.
Cimex, κόρις, κόρις. c.
Cimico, κορίζω. c.
Cimis, κορίζω.
Cimnifo, γυναικῶν κοσμητής. c.
Cimussa, σιγα, ψιμύθιον. c.
Cimussator, ψιμυθιστής. c.
Cinamomum, κινάμωμον. c.
Cincinni, βόστρυχοι. e.
Cincticulus, διαζωμάτιον. o.
Cinctor, ζώστης. c.
Cinctorium, παραζάνιον.
Cinctum, ζῶσμα, περίζωμα. c. ζῶμα. c.
Cinctus, ἐζωσμένος, ἐζωσμένος. c. ζῶσις. c. ζῶσις. s. διάζωμα. o.
Cincum, ῥοᾶς ὑμήν.
Cindator, γόης. e.
Ciner, κόνις. c.
Cinerarius, δοῦλος ἑταίρας.
Cingillus, στρόφιον, ζώνιον.
Cingo, ζωννύω. c.
Cingula, ὑποζώνη, ζωστήρ. c. ζῶμα. o. ζώνη. e. ζωστήριον. c. ζώνη. c.
Ciniflones, Ornatrices.
Cinis, τέφρα. c. κόνις. c. ἡ τέφρα. s.
Cinnus, νεῦμα, κρώβυλος. o.
Cinum, ἐπισκύνιον.
Cinus, sive calius, σποδὸς, τέφρα, τέφρα. c.
Cinxia, γαμήλιος. o.
Cio, κινῶ. c.
Cippus, ενεος λίθινος, κορμὸς, ποδοκάκη, στήλη. c. ὁπλή. c. στήλη. s.
Circa, περί. c. περί. o.
Circenses, ἱπποδρόμια.
Circino, as, circumago, περιάγω. o.
Circinus, διαβήτης. o.
Circitat, & circat, κυκλεύει.
Circiter, περὶ, περί. c. περίπου.
Circis, κιρκίας. e.
Circito, περινοστῶ. c.
Circitor, περιοδευτής. c. κελευτής. e. κυκλευτής. c.
Circitores, περίπολοι. o.
Circitura, περιοδία. c. e. περιοδεία. e.
Circitus, περιοδία. e.
Circius, ἰάπυξ. o.
Circuitio, ἐφοδεία, περίοδος.
Circuitores, ἀγύρται. o.
Circuitus, περιοχὴ πόλεως ἢ τόπου. c. περιοδία. c. περιόδος. c. κύκλος. c. περίοδος. s.
Circuitu, κύκλοθεν. c.
Circulare, κυκλικόν. o.
Circulator, ὀχλαγωγός. ὀχλαγωγὸς, ἀγύρτης. ὀχλαγωγός. c. ἀγύρτης. c.
Ciculator, Præstigiator, Mendicus, ἀγύρτης. e.
Circulatorium, ἀγυρτία. c.
Circulatrix, φιλοκερδής. o.
Circulo, μαγεύω. c. κυκλόω. o.
Circulor, ὀχλαγωγῶ. c.
Circulus, κύκλος, ἢ κρίκος, κύκλος, περιφέρεια, κρίκελλος. c. μανίαξ. c. ἄσκαλος. c. περιφέρεια. c.
Circulus, circus, κύκλος. o.
Circulus oculi, ἶρις ὀφθαλμοῦ. e.
Circulum, κρίκος. e.
Circum, ἱέρακα. ἔστι δὲ ὄρνεον μεταβληθείσης τῆς Σκύλλης τῆς νήσου Μεγα-

ρέων. κύκλῳ, καὶ πέριξ, καὶ ἱππικόν. πέριξ. c. περί. c. κύκλῳ, ἐπίῤῥημα. c.
Circumago, περιάγω. c. περιελαύνω. c.
Circumamictus, περιβεβλημένος. c.
Circumcido, περικόπτω. c. περιτέμνω. c.
Circumcingo, περιζωννύω. c.
Circumcisio, περιτομή. c.
Circumcisus, περιτετμημένος. c.
Circumcludo, περικλείω. c.
Circumcurro, περιτρέχω. c.
Circumdo, περικυκλεύω. c.
Circumduco, περιέλκω. c.
Circumductio, περιχάραξις. c.
Circumedo, περιτρώγω. c.
Circumeo, περιέρχομαι. c. περιοδεύω. c. περιστοιχίζω. c. περικυκλεύω. c. κυκλεύω. c.
Circumfero, περιφέρω. c.
Circumfigo, περιπήσσω. c.
Circumflecto, περισπῶ. c. περικάμπτω. c.
Circumflexa, circumducta, περισπωμένη.
Circumflexum, ἐπικαμπές. c.
Circumflexus, περίῤῥυτος, ἐπικαμπής. c.
Circumflo, διαφυσῶ. c.
Circumfosso, περιβοθρῶ. c.
Circumhabitatores, περίοικοι. c.
Circumjacio, περιβάλλω. o.
Circumit, περιέρχεται.
Circumlator, περιφοράριος, περιφοράριος. e.
Circumlavo, περιπλύνω. c.
Circumligatus, περιδεδεμένος. c.
Circumlita, circumdata.
Circumlitiones, κονιάματα. o.
Circumforanei, ἀγύρται. o.
Circumlocutio, περίφρασις, περίφρασις. c.
Circumpono, περιτίθημι. c.
Circumposicio, περίθεσις. c.
Circumplecto, περιπλέκω. c.
Circumpungo, περιστίζω. c.
Circumscribo, περιγράφω. c.
Circumscripcio, περιγραφή. c.
Circumscriptor, περιγραφεύς.
Circumsedeo, περικάθημαι. c.
Circumsepio, περιφράσσω. c.
Circumsesso, περικάθημαι. c.
Circumsessus, περιβεβλημένος. c.
Circumsisto, περιέστηκα. c. περιΐσταμαι. c.
Circumsono, περιηχῶ. c.
Circumspectat, περιβλέπεται.
Circumspectio, ἐπισκόπησις. c.
Circumspicio, περισκοπῶ. c. περιβλέπομαι. c.
Circumtallum, σφυδρὸν.
Circumvallo, περιχαρακῶ. c.
Circumvenifetur, κατασπουδάσοι.
Circumvencio, περίστασις. c. περιέλευσις. c. περιγραφή. c. περιέρχομαι. c. περιστοιχίζω. c.
Circumvideo, περιβλέπομαι. c.
Circuncisio, περιαίρεσις. c.
Circundo, κυκλῶ. c. περιδίδωμι. c. περικυκλῶ. c.
Circunduco, περιάγω. c.
Circunscribo, παραλογίζομαι. c.
Circunseptus, περιπεφραγμένος. c.
Circunsono, περιψοφῶ. c.
Circuo, κυκλεύω. c.
Circus & circuitus, κύκλος, ἐν ᾧ ἱπποδρομίαι γίνονται. ἱππικὸς τόπος. c.
Circus circensis, ἱππόδρομος. c. ἱππόδρομος.
Cirifolium, κηρίφυλλον. e.
Cirra, μαλλός. c.
Cirri, βόστρυχοι. o.
Cirrus, μαλλὸς παιδίου καὶ ἀθλητοῦ. c. μαλλός. e. σκόλλυς. e.
Cis, ἐντός. c.
Cisium, δίτροχον. o.
Cista, λάρναξ, κίστη, κοίτη, κόφινος, κύτις. c. κιβωτός. c. κίστη. c.
Cistellam, γλωσσόκομον.
Cisterna, λάκκος, δεξαμενή. c. λάκκος. c. δεξαμενή. e.
Citacio, κλῆσις. c.
Citate, ἐντρεχῶς.
Citatim, κατὰ τάχος. c.
Citatus, celer, citus, ὀξύς. o.
Citatus, ὠκύς. c.
Citerior, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα. c.
Citharœdi, κιθαρῳδοί. e.
Citius, τάχιον. c.
Cito, ταχέως. c. καλῶ. c. ὀξέως. c.
Cito, προσφέρω. o.
Citroneum, κυδώνιον. e.
Citra, δίχα, χωρὶς, ἐκτὸς, ἄνευ. c. ἐκτός. c. ἐντός. o. σκουτάριον. c.
Citreum, θυΐνιον, μηδικόν. o.
Citrium, ἑσπερίς. c. κίτριον. c.
Citus, ταχύς. c.
Civica corona, πολιτικὸς στέφανος. c.
Civicida, σκατοφάγος.
Civicus, πολίτης.
Civile Imperium, πολιτεία. c.
Civilis, πολιτικὸς, πολιτικός. c. ἐμφύλιος πόλεμος. c.
Civilis causa, χρηματική. c.
Civilitas, πολιτεία. c. πολιτικόν. o.
Civiliter, εὐτάκτως, χρηματικῶς, πολιτικῶς, πολιτικῶς. c.
Civis, πολίτης, πολίτης. c. ἀστός. c.
Civisa, σιρά. c.
Civitas, πόλις, πόλις. c. πόλις. o.
Civitas condita, πόλις ἐκτιμένη. e.
Civo, τρέφομαι. c.
Civum, vide in Cibus.
Clabata, ὄχετος. c.
Clades, calamitates, casus, συμφοραὶ, δυστυχίαι.
Clades, συμφορά. c.
Clam, λάθρα, λάθρα. c. λεληθότως. c. λάθρα, κρύφα. o.
Clamacio, βοή. c.
Clamare, κράζειν. o.
Clamat, βοᾷ, κράζει, καλεῖ.
Clamo, & clamito, βοῶ, κραυγάζω, κράζω. c. κραυγάζω. c.
Clamo, Audibilis fio, γεγωνέω. e.
Clamor, κραυγή. c. βοή, βοή. s. κραυγὴ, βοή. c.
Clamoris, *Caris.*
Clamosus, κραύγασος. c. κρακτικός. c. κραυγαστικός. o.
Clanculo, λάθρα. c.
Clandestino, λάθρα. c.
Clanculum, λαθραίως. o.
Clandestinum, λαθριμαῖον, αἰφνίδιον, λαθραῖον.
Clandestinus, λαθροδήκτης κρυφιαῖος. o.
Clandifer, βαλανηφόρος. c.
Clango, κλάγγω. o.
Clangor, κλαγγή. s. κλαγγὴ σάλπιγγος. c.
Clangu, & clangor, ἦχος σάλπιγγος.
Clans, clandis, βάλανος. c.
Clare, ἐνδόξως, ἐπιφανῶς, διασήμως, φανερῶς, λαμπρῶς, ἐνδόξως, ἐπιφανῶς. c.
Clareo, εὐδοκιμέω. o.
Claresco, φανεροῦμαι. c. λαμπρύνομαι. c.
Clarifico, λαμπρύνω. c. δοξάζω. o.
Clarigatio, ἁρπαγὴ, ἐνεχυριασμὸς, ἐνεχυριασμός. c. ἀνδροληψιον. o. ἐνεχυρισία, ὁμηρία.
Clarigo, ἐνεχυριάζω. c. ἀνδροληψία. o.
Clarissimus, λαμπρότατος, λαμπρότατος. c.
Claritas, λαμπρότης, λαμπρότης. c. στιλπνότης. o.
Claritudo, λαμπρότης. c.
Claro, μυρσίνη ἱερά.
Clarum, δῆλον, φανερόν.
Clarus, ἔνδοξος, ἐπιφανὴς, ἔκδηλος. c. λαμπρός.
Clarus, a, um, αἴθριος. o.
Classes, τάξεις. e.
Classica, περιφερὴς σάλπιγξ. c. σάλπιγξ περιφερής. c.
Classicarii, σαλπισταί.
Classicus, ναυτικός.
Classis, στόλος, στόλος. e. στόλος. s.
Clatri, κανόνες, οἱ ἐν θυρίσιν ὀβελίσκοι.
Clatro, as, κλειδόω. o.
Clava, ῥόπαλον, ῥόπαλον. c. ῥόπαλον. s. κύλων, ῥόπαλον. o.
Clavare, πορφυρῶσαι. e.
Clavarius, ἡλοκόπος. c. ἠλικόπος. e.
Clavator, κορυνήτης. o.
Clavatus, a, um, ἡλωτός. o.
Claucum, κυανοῦν. c.
Claudaster, ἀρνησίχωλος. c.
Claudeo, es, χωλεύω. o.
Claudicat, χωλαίνει, ἐμποδίζει.
Claudico, χωλεύω. c.
Claudio, χωλεύω. c.
Clauditas, χωλεία. o.
Claudo, is, κλείω. o.
Claudus, χωλός. c.
Claves, οἴακες πλοίου.
Clavi, ἦλοι.
Clavi, σημεῖα. e.
Clavicula, ἕλιξ, ἕλιξ ἀμπέλου. c. κλείδιον. o.
Clavicularius, κλειδοῦχος. o.
Claviculus, γομφίον. o.
Claviger, κλειδοφόρος. o.
Clavis, κλεὶς, κλεῖς. c. κλειδίον. c. πορφύρα πλατεῖα. s.
Clavo, ἡλοκοπῶ. c.
Claustra, κλεῖθρα.
Claustrarius, κλειδοποιός. e. κλειθροποιός. o.
Claustrum, κλεῖθρον, κλεῖθρον. c. κλεῖθρον. o.
Clausula, νόημα, πέρας. o.
Clavum, πηδάλιον. c.
Clavus, οἴαξ, οἴαξ. c.
Clavus, plurale non habet, ἧλος. c.
Clavus, plurale non habet, πορφύρα ὑφασμένη. c.
Clavus, Impurpurata vestis, ἐμπόρφυρος ἔσθης καὶ ἔνηλος. e. ἧλος. e.
Clemens, ἐπιεικὴς, φιλάνθρωπος, πρᾶος, φιλάνθρωπος. c. ἥμερος. c. ἐπιεικής. o.
Clementer, ἐπιεικῶς. c.
Clementia, ἐπιείκεια, φιλανθρωπία, ἐπιείκεια, ἐπιείκεια. c. φιλανθρωπία. c. ἀνεξικακία. c.
Clementissimus, ἀνεξικακώτατος. c. ἠπιώτατος. c.
Clepit, κλέπτει.
Clibanum, κλίβανον. e.

Clibanus, κλίβανος. c.
Clibus, κατάβασις. c.
Cliencia, προσφυγή. c.
Cliens, πρόσφυξ, πρόσφυξ. c. πελάτης. o.
Clientela, προσφυγὴ, πελατεία. o.
Clinicus, κλινικός. c.
Clipeolum, ἀσπιδίσκιον. c.
Clipeum, ἀσπὶς, τὸ ὅπλον. c. θυρεός. c. ἀσπίδιον. e.
Clipeus, ἀσπὶς, τὸ ὅπλον. ἀσπὶς, τὸ ὅπλον. c. σάκος. e. ἀσπίδιον. e.
Clira, ὅμοια.
Cliris, ἵππουρος, ἰχθύς. c.
Clitelia, κανθήλιον.
Clitella, κανθήλιον. c. ξυλοκάνθηλον. s.
Clitellæ, ἄντυγες, ἄντυγες. e. ἀναφορά. o.
Hæ clitellæ, singulare non habet, ξυλοκανθήλια. c. ξυλοκανθήλια. e.
Clitellarius, ἐπισεσαγμένος. o.
Clivosus, κατωφερὴς τόπος. c. τόπος κατωφερής. c. κατακλινής. c.
Clivus, ἀνάβασις, κατάβασις. c.
Cloaca, ἐκχύτης, ῥινοῦχος, ὑπόνομος, κανάλης. c. ὑπόνομος. s. ὑπόνομος. c. ἐκχύτης. e. ἁμάρα. e.
Cloacæ, ἀφεδρῶνες. o.
Cloacarius, δεσμοφύλαξ. e. δεσμοφύλαξ. e.
Cloaco, μολύνω. o.
Cloax, καναλίσκος. c.
Clodos, χωλός. e.
Clodus, χωλός. c.
Cloppus, χωλός.
Clores, ἰάπυξ ἄνεμος.
Claustrarius, κλειδοποιός. c.
Claustrarius, κλειδοστριός. e. κλειδοποιός. e.
Clostrum, κλεῖθρον. c.
Clox, *Iox calceis.*
Cludo, κλείω. c.
Cludus, χωλός. c.
Clumæ, ἔλυτρα. o.
Clunar, κριθῆς λέπυρον.
Clunes, κόξαι, γλουτός. c. πυγαί. o.
Clunis, ἰσχίον, ὀρθοπύγιον, ἰξύς. c. ψόα. s.
Cluor, δόξα. s.
Clura, πίθηκος, *circaphinas*. s.
Cluria, κερκοπίθηκος. c.
Clustrum, κλυστήρ. c.
Clypeus, ἀσπὶς, θυρεός. s.
Coacervo, συνσωρεύω. c.
Coactilarius, πηλοποιός.
Coactile, πηλωτόν. c.
Coactiliarius, πιλωτοποιός. c.
Coactor, κωμάκτωρ, ἀνάγκως, πράκτης. c. εἰσπράκτωρ. e.
Coactor, Argentarius, κωμάκτωρ. e.
Coactus, ἀναγκασθείς.

Coadunacio, ἕνωσις. c.
Coaduno, συνάπτω. c.
Coæcuales, ὁμήλικες.
Coæquo, ἐξισῶ. c.
Coætaneus, ἡλικιώτης. o.
Coäggero, ἐπισωρεύω. c.
Coagmenta, συναφά. o.
Coagmentarius, ἁρμολόγος.
Coagmento, συνίστημι. o.
Coago, συμβιβάζω. c. συνάγω. c.
Coagulo, συμπήσσω πυτίαν. c. πιτυώω. o.
Coagulum, πυτία, πιτυά. s. πιτυά. o. πυτία. c.
Coalescit, συνακμάζει.
Coarguo, ἐξελέγχω. c. συνελέγχω. c. ἀπελέγχω. c.
Coartat, στενοῖ.
Coarto, δεσμῶ. c. συνέχω. c. συνσφίγγω. c.
Coasso, σανιδόω. o.
Coauctio, συναύξησις. c.
Coaugeo, συναύξω. c.
Coccio, σιτεία, ἡ σίτευσις. c.
Hoc coccum, κόκκος, βάμμα. c.
Cocetum, ζωμοτάριχος. s.
Cociarius, ἀκονητής. c.
Cociator, μετάβολος. c.
Cocinatura, μετάπρασις.
Cocio, μετάβολος, μεταπράτης. c. μεταβολή. e.
Cochilia, κοχλίας. c.
Cochleare, δοίδυξ. o.
Cochiarium, κοχλιάριον. c. κοχλιορὶξ. e.
Cocionatura, μετάπρασις. e.
Cochlium, κοχλίδιον. o.
Coclea, κοχλίας. c. ὁ κοχλίας. s.
Cocnilia, κοχλίος.
Coctarius, ὀπτανάριος. c.
Coctilis, le, ἑφθός. o.
Coctico, ἑφθόω. o.
Cociatria, μεταβλητική.
Coctio, σῆλια.
Coctivus, a, um, ἑψητικός. o.
Coctuarius, ἑψητής. c.
Coctum, ἑφθὸν, ἑψημένον, ὀπτόν. e.
Coctura, ὄπτησις, ἕψησις. c.
Coctus, ἑφθός. c. ἑψητός. o.
Coculum, χαλκίον. o.
Coculus, μαγειρίσκος. o.
Cocus, μάγειρος. c. μάγειρος. e.
Coda, οὐρά.
Codex, κορμὸς, στέλεχος, κορμὸς ξύλου. c. διφθέρα, τὸ βιβλίον. c. βιβλίον. c. πρέμνον. c. βίβλος. s. κορμής. o.
Codicillus, πινακὶς βασιλική. c. γραμμάτιον. o.
Codiculus, βιβλίον. o.
Codra, κόδρα. c.
Coemit, συναγοράζει.
Coemo, συνωνοῦμαι. c. συναγοράζω. c.
Cœna, δεῖπνον. o.
Cœnaculum, ὑπερῷον. o.
Cœnaticus, συμποσιακός. o.
Cœnatio, θοινητήριον. o.
Cœnaturio, δειπνησείω. o.
Cœno, δειπνῶ. o.
Cœnula, συμπόσιον. o.
Cœnum, βόρβορος. s.
Coco, συνέρχομαι, συνουσιάζω γυναικὶ, συνουσιάζω. c. συνάπτω. c. συνίημι. o.
Cœpi, ἠρξάμην. c. ἄρχομαι. c. ἐπιβάλλομαι. o.
Cœpit, ἤρξατο, ἤρξατο. c.
Cœpto, ἄρχομαι. c.
Cœqualis, ὁμῆλιξ. c.
Cœquo, ἴσον ποιῶ. c.
Coërceo, ἐπέχω. c. καθείργω. o.
Coercet, κωλύει.
Coercicio, τιμωρία. c. σωφρονισμὸς, ἐπὶ τιμωρίας. c.
Coeris, coitio, συνέλευσις.
Coetaneus, ὁμῆλιξ. c.
Coetus, τὰς συναθροίσεις.
Coetus, σύνοδος, συναγωγὴ, συνέλευσις, συνάθροισις. c. σύνοδος, ἀγὼν συνέλευσις. c. συνουσία κοίτης. c.
Coetus, ἥσυχος. e.
Coetus, συνουσία, σύστημα. o.
Coevus, ὁμῆλιξ. c. σύγχρονος. c. ἡλικιώτης. c.
Cofinus, κόφινος. e.
Coge, συνάγαγε. c.
Cogit, συνωθεῖ, συμβάλλει. συγκαλεῖ.
Cogitabundus, σύννους. c.
Cogitamentum, ἐνθύμημα.
Cogitat, σκέπτεται, λογίζεται, ἐνθυμεῖται, μεριμνᾷ, βουλεύεται.
Cogitacio, ἐνθύμιον, βουλὴ, ἐπὶ τοῦ ἐνθυμουμένου. c. ἐνθύμησις. c. ἔννοια. c. λογισμὸς διανοίας. c. διαλογισμός. c.
Cogitator, βουλευτικός. c. λογιστικός. e.
Cogit in unum, συνάγει.
Cogito, ἐνθυμοῦμαι. c. μεριμνῶ. c. σκέπτομαι. c. βουλεύομαι. c. λογίζομαι, ἐνθυμοῦμαι. c. ἐννοοῦμαι. c. διανοοῦμαι. c. διαλογίζομαι. c. ἐννοέω. o.
Cognati, συγγενεῖς. o.
Cognatus, εὐγενὴς ἀπὸ θηλείας, συγγενὴς ἀνὴρ ἐκ θηλεογονίας. c.
Cognatio, εὐγένεια ἀπὸ ἐπιγαμίας θηλείας, συγγένεια ἐκ θηλεογονίας. c.
Cognitor, ἔκδικος, γνώστης, γνώστης. c. γινώσκων. o.
Cognitio, διάγνωσις, ἐπίγνωσις. c.
Cognicio, διάγνωσις. c.
Cognitioni, διαγνώσει.
Cognitor, διαγνώμων. c. διαγνώστης. c.
Cognituri, διαγνωσούμενοι.
Cognitus, διάγνωσις. c. γνωστός. c.
Cognobilis, εὔγνωστος. o.
Cognomen, ἐπώνυμον, ἐπωνυμία. c. ἐπωνυμία. s. ἐπώνυμον. c. ἐπίκλησις. o.
Cognomentum, προσωνυμία. c.
Cognominatus, ὁμώνυμος. c.
Cognomino, ἐπονομάζω. c. ἐπικαλέω. o.
Cognosco, γνωρίζω. c. ἐπιγινώσκω. c. γινώσκω. o.
Cognovi, ἔγνων. c.
Cogo, συνάγω. o.
Cohabitator, σύνοικος, ὁ ἅμα οἰκῶν. c.
Coherentia, συγκεκολλημένα.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohæret, συγκεκόλληται.
Coherceo, βασανίζω. c. τιμωροῦμαι. c. κολάζω. c.
Cohercet, σφίγγει, κολάζει, τιμωρεῖται.
Cohercet, συνέχει, ἐπιστρέφει, εὐθύνει, ἐλέγχει, κολάζει.
Cohercitio, συνοχή.
Coherens, συνηνωμένος. c.
Cohereo, συγκεκόλλημαι. c.
Coheres, συγκληρονόμος. c.
Cohibentia, ῥαθυμία, συνοχή.
Cohibeo, ἐπέχω. c.
Cohibet, καμμύει, συνέχει, ῥαθυμεῖ.
Cohibilis, Facilis, εὐχερής.
Cohicit, συνελαύνει, ἐμβάλλει.
Cohivum, κάλυξ, ῥόδον μεμυκός.
Cohibet, καταμύει, συνέχει.
Cohors, ἔθνος, ἡ σπεῖρα στρατιωτικὴ, φάλαγξ, καὶ τάξις, σπεῖρα, τάξις στρατιωτική. c. εἴλη. c. σπεῖρα. o. σπεῖρα. e.
Cohorta, ἐξηγέρθη.
Cohorta, τάξις, ἀθροισμα.
Cohorto, προτρέπω. c.
Coicio, μῖξις ἀνδρὸς καὶ γυναικός. c. συνουσία. c.
Coinquino, συμμολύνω. c. συμμιαίνω. c. συγκοινῶ. o.
Coire, συνιέναι. c.
Coitus, συνουσία, μῖξις ἀνδρὸς καὶ γυναικός. c. συνουσία. s.
Cola, ῥαγολόγου ἐργαλεῖον πιεστῆρος ληνοῦ, ἐν β' Γεωργικῶν.
Colaficor, κολαφίζομαι. c.
Colafus, κόνδυλος. c. κόλαφος. c.
Colat, ὑλίζει, διηθεῖ.
Colatum, διηθημένον.
Colatus, ὁ ἐνόρχας, καὶ βιβάζων.

* Colletin, κολλητικόν. s.
Cole, ἰσχύς.
Colendus σεβάσμιος c.
Colens, ἰσχύς. c. περίεργος. o.
Colicula, κράμβη. e.
Coliculus, κραμβία, καυλία
Coliculus, κράμβη. s.
Colipulatus, [illegible]ακιστής. c.
Colit, σέβεται, σέβεται, γεωργεῖ.
Colitur, σέβεται, τιμᾶται.
Colla, [illegible] ἰξευτ.
Colis, κλῆμα. o.
Collachrymo, προσανακλαίω. o.
Collatio, συνεισφορά. c. σύγκρισις. c.
Collactaneum facio, συνεισφέρω. c.
Collactaneus, ὁμογάλακτος. c.
Collare, περιτραχήλιον. c. περιαυχένιον. o.
Collarium, περιτραχήλιον, κολλάριον. c.
Collata species, συναχθὲν εἶδος. c.
Collatio, σύγκρισις δείπνου, ἔρανος. o.
Collativus, συναγώγιμος. o.
Collatum, εἰσκομισθέν. c. εἰσενεχθέν. c.
Collecta, ἔρανος. e.
Collectanea, ῥαψῳδία. o.
Collectitius, σύλλεκτος, [illegible].
Collectitius, συλλεκτός. c.
Collectio, συλλογή. c. ἀπόστημα. c.
Collecto, συλλέγω. c.
Collector, ὀρνιθοκρίτης.
Collectum, σύναξις. c.
Collectus, συναγωγή. c. συγκομιδή. c.
Collega, συνάρχων, συνάρχων. c. ὁμότιμος. c. σύσκηνος. c. ἑταῖρος. c.
Collegae, συνάρχοντες. o.
Colligat, συμπήσσει, κρυσταλλοῖ.
Collegium, συμβούλιον, σύστημα, συμμορία. c. τάξις στρατιωτική. c. συναρχία. c. σύστημα. c. συναγωγή. c.
Colles, βουνοί. c.
Colleum, ὁ ταύρειος ἀσκός.
Colliandrum, κολίανδρον. c.
Collibum, πέλασμα μικρόν. c.
Colliculus, καυλίον. o. μικρὸς βουνός. o.
Collido, συμβάλλω. o.
Collitana, [illegible] ἱερά.
Colligatio, σύνδεσμος. c.
Colligat, συνδεσμεῖ.
Colligit, συνάγει, συλλέγει, συνάγει. συναθροίζει.
Collet, βουνός.
Colligo, συνδεσμῶ. c. συλλέγω. c. συναθροίζω. c.
συνάγω. c. συνστρέφω. c.
Colligo, is, συλλέγω. o.
Colligo, as, συνδεσμεύω. o.
Collimare, στοχάζεσθαι. o.
Collinio, καταστοχῶ. o.
Collis, ὄρος, λόφος, βουνὸς, λόφος, ὑψηλὸς τόπος. c. ἀκρώρεια ὄρους. c. γεώλοφος. c. βουνός c.
Collisio, σύγκοπή. c.
Collisum, συμπιασθέν.
Collocat, ἑδράζει, ἐνεδρεύει, φυτεύει.
Collocata, ἱδρυμένα.
Collubium, σύγχυσις.
Collubum, κόλλυβος. e.
Collum, & colla, τράχηλος, τράχηλος. c. τράχηλος. s. τράχηλος. o.
Collurium, κολλύριον ἰατροῦ. c.
Collus, τράχηλος. c.
Collusio, συνδυασμός. c.
Colluviarin, ὀχετοί. o.
Colluvies, ιο, συγχλύς. o.
Collutilo, πηλόω. o.
Collybista, κολλυβιστής. c.
Colo, γεωργῶ. c. σέβω. c. τημελῶ. c. θεραπεύω. o. θρησκεύω c. ἀσκῶ. c.
Colo, as, ἠθέω. o.
Colobium, κολόβιον. c.
Colocasia, κολοκασία. c.
Colonia, ἀποικία. c. ἀποικία. o.
Colonus, cultor, γεωργός. πάροικος. c. γεωργός. c. ἄποικος. c.
Colophus, κόνδυλος. e.
Color, & colos, χρῶμα, χρῶμα. c. χρῶμα. s. χρόα. c. χόλος. o. σέβομαι. c.
Colorarius, εὔχρωμον. c.
Colorata, κεχρωματισμένα. c.
Colorator, στιλβωτής, ἐνδικοπλεύστης.
Coloratura, χροισμός. c.
Coloratus, στίλβεος, ἐπίχροος. c. κεχρωσμένος. c. χροϊσις. c.
Coloro, as, σχηματοποιῶ. o. χρωματίζω. c.
Colos, χρώς. c.
Colostis, πύρεθρον.
Colostrum, τροφαλίς. o.
Colotadum, πλαστόν.
Coluber, χέρσυδρος, ὄφις, ὄφις χέρσυδρος. c. χέρσυδρος. c. ὄφις. e. ὄφις. o.
Colucula, ἠλακάτη. e.
Colum, ἠθμὸς, ἰθμός. c. ἠλακάτη. c. ἠλακάτη. s. ἠθμός. o. ἰθμός. e.
Columba, περιστερά.
Columbare, περιστερεών. e.
Columbarium, περιστερεών. o.
Columbium, λίμνη. s.
Columbus, εὔριπος. c. περιστερά. o.
Columella, κιονὶς, ἡ τοῦ ἀνθρώπου. c. κιονὶς, ἐπιστύλιον. c. σταφυλὴ ἀνθρώπου. c. ἐπιστύλιον. c.
Columen, ἐπίστυλον, κορυφώνα, ἐπιστύλιον.
Columen, στῆλος. o. στερέωμα. e.
Columina, ἐπιστηρίγματα.
Columis, Incolumis, σῶος. o.
Columna, κίων. c.
Columna, στύλος. c.
Columna, κίων. s.
Columna, στύλος. s.
Columna, στήλα. o.
Columna, στύλος, κίων, στήριγμα.
Columnatum, περίστυλον. e.
Columnia, ἀποικία.
Columva, περιστερά. c.
Columvarium, περιστερεών. c.
Colurna, λεπτοκάριον. s.
Colurnum, κρανέα, δένδρον. c.
Colurnum, λεπτοκαρύϊνον, ἡ κράνινον. c.
Colus, ἠλακάτη, ἠλακάτη. c. ἀτρακτυλίς. o.
Colustra, πύρεφθον.
Colustra, πυρίεφθον. c.
Colymbas, ἐλαία. c.
Coma, κόμη c.
Combibo, συμπίνω. c.
Combinat, ζευγνύει.
Combino, κατὰ δύο ζευγνύω. c. ζευγνύω, συνδοιάζω. o.
Comburo, κατακαίω, κατακαίω. c. πυρπολέω. o.
Combussit, κατέκαυσεν.
Combustio, κατάφλεξις. c.
Comeatus, ἐπισίτησις epotresmia. * s.
Comedere, φαγεῖν. c.
Comedo, κατατρώγω. c. κατεσθίω. c. φάγω. o.
Comes, συνοδοιπόρος, σύνοδος, ἑταῖρος, φίλος, συστρατιώτης, σύνοδος, ὁ συνοδεύων. c. συνοδοιπόρος. c. ἀκόλουθος. o.
Comesor, καταφαγάς. c.
Comessationes, κῶμοι. o.
Comestor, καταφαγᾶς, καταφαγάς.
Comestis, βρωθέντων.
Comfecta, κατηρτισμένα.
Comfectus, κεκμηκώς.
Comfessio, ὁμολογία.
Comfestim, παραχρῆμα.
Comficit, καταρτίζει, κατασκευάζει.
Comfidit, καταπιστεύει.
Comfido, πέποιθα.
Comflasse, κεχωνευκέναι.
Comfligunt, συμβάλλουσιν.
Comicium, ὀχλαγώγιον. c.
Comicium facio, ὀχλαγωγῶ. c.
Comis, κόσμιος, συνέκδημος. c. ἀστεῖος. c. εὐπρόσηγορος. o.
Comisacio, κῶμος. c. ἐπικωμασία. c.
Comisatio, συγγένεια. e.
Comisationes, κώμους.
Comisator, ἐπικωμαστής. c. καταφάς. c.
Comisatum, ἐπὶ κῶμον, ἐπὶ κῶμον, κῶμος. c.
Comisatur, κωμάζει. c.
Comissam, συμβολήν.
Comissatum, συμπόσιον. c.
Comissor, ἐγκωμιάζω. c.
Comitatur, συνεκδημεῖ, συνδιατρίβει.
Comitatus, συνοδία, παραπομπὴ, συνεκδημία, σύνοδος, παραπομπὴ, συνεκδημία, συνοδία. c. παραπέμψας. o. ἀρχαιρεσίαι. o.
Comiter, φιλοτίμως, ἐπιδεξίως, ἐπικωμαστικῶς. c.
Comitia, ἀρχαιρέσια, ἀρχαιρεσίαι. e. ἀρχαιρέσια. c. ἀρχαιρεσία. c.
Comitiæ, ἀρχαιρέσια. e.
Comitialis, le, ἀρχαιρεσιακός. o.
Comitiis, ἀρχαιρεσίοις.
Comitor, συνοδεύω. c. συμπαραμαρτέω. o. συνεκδημῶ. c.
Commaio, κατουρῶ. c.
Commando, παρακατατίθημι. c.
Commaneo, συνοικῶ. c.
Commeat, συμφοιτᾷ, φοιτᾷ.
Commeatus, σιτηρέσιον, παράστησις, ἐπισιτισμός.
Commeatus, us, ἐξουσία. o.
Commeet, φοιτάτω, ἐρχέσθω, κατατρεχέτω.
Commemora, φράσον, ὑπόμνησον.
Commemorabilis, εὐμνημόνευτος. c. ἀξιομνημόνευτος. c.
Commemoro, ἀπομνημονεύω. o.
Commencior, καταψεύδομαι. o.
Commendat, συνιστᾷ.
Commendatio, σύστασις.
Commendacio, σύστασις. c. παρακαταθήκη. c.
Commendatitia, συστατική. c.
Commendatitiæ litteræ, συστατικά.
Commendavit, παρακατέθετο.
Commendo, συνιστῶ, παρατίθημι. c. παρατίθημι τὸ φυλαχθησόμενον. c. συνίστημι. o.
Commentari, διαλαμβάνειν. o.
Commentarii, ἐπιμνημονεύματα. o.
Commentarium, ὑπόμνημα, ὑπομνηστικὸν, ὑπόμνημα. c.
Commentarius, ὑπόμνημα, ὑπομνηματιστής. c.
Commentator, ὑπομνημα-

τιστής. c.
Commentatur, σοφίζεται.
Commentitius, πλασματώδης. o.
Commento, τεχνάσματι.
Commentor, τεχνάζομαι. c. σοφίζομαι. c. ὑπομνηματίζω. c.
Commentorum, διαστημάτων.
Commentum, σόφισμα, ἐνθύμημα, σόφισμα, ἐπίνοια, ἐνθύμημα, ποίημα. c. ὑπόμνημα. c. τέχνασμα. c. ἐπίνοια. c. σόφισμα. c. ὑπόμνημα. o.
Commeo, συμφοιτῶ, φοιτῶ, διοδεύω. c.
Commercator, συνέμπορος.
Commerciarius, συνωνήτης. c.
Commercium, συναλλαγή, πανήγυρις, συνάλλαγμα. c. ἐπιμιξία. c. συνωνή. c. συνάλλαγμα. o.
Commereo, ἁμαρτάνω. o.
Commergo, βυθίζω. c.
Commigro, μετοικῶ. c. μετοικέω. o.
Commilitones, συστρατιῶται. o.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminacio, ἀπειλή. c.
Comminatur, διανεύει.
Comminisco, σοφίζομαι. c. ὑπομιμνήσκω. c.
Comminiscor, ἐννοοῦμαι. c. συμπλάττω. o.
Comminiscuntur, σοφίζονται.
Comminor, ἐπαπειλῶ. c.
Comminuit, λεπτοκοπεῖ.
Comminus, ἀντικρυς, συνστάδην, πλησίον, ἐγγύς, παραχρῆμα, σύνεγγυς. c. συνστάδην. c. συσταδόν. o.
Commisceo, συμμιγνύω. c. συγκιρνῶ. c.
Commisculus, κοινός.
Commiserit, ἐμπιστεύσῃ.
Commisit, ὑπέπεσεν, ἐναντιώθη.
Commisit in legem, ὑπέπεσεν τοῖς νόμοις.
Commissio, σύμβλημα, συμβολή. c. σύμβλησις. c.
Commissis, στερέσιμος.
Commissor, συμβαλλομάχος.
Commissor pugnæ, συμβαλλομάχος. c.
Commissum, στερέσιμον, ἐντολή. c. ἐπιτροπή, ἡ ἐντολή. c. πεπλημμελημένον. c. πλημμεληθέν. c. συμβολή. c. συντεθειμένον. c. ἐντολή. s.
Commissura, συμβολὴ λίθου, ἢ ξύλου, ἁρμογή. c. συμβολή. c.
Commissuræ, ἁρμογαί. c. ἐφαρμογαί. o.
Commissuram, συμβολήν, ἁρμόν.

Committigo, καταμαλάσσω.
Committit, ἐμπιστεύει, συμβάλλει, ἁμαρτάνει, μάτην ἐπιστεύει, πλημμελεῖ, ἁμαρτάνει.
Committitur, πλημμελεῖται. c.
Committo, ἐγχειρίζω. c. ἐμπιστεύω. c. συμβάλλω. c. ἐπιτρέπω, πιστεύω. o.
Commixtio, χῦμα. c.
Commixtum, συμμεμιγμένον. c.
Commixtus, σύμμικτος. c.
Commoda, χρῆστα, χρῆστα. c.
Commoda, λυσιτελῆ, χρήματα.
Commodante, ἐπιχρῶντος.
Commode, λυσιτελῶς, χρησίμως, συμφερόντως, αὐτάρκως, ἀνετῶς, ὠφελίμως. c. ἐπωφελῶς. c. δεόντως. c.
Commodior, χρησιμώτερος.
Commodior ætate, τῇ χρήσει.
Commoditas, λυσιτέλεια, εὐχρηστία, λυσιτέλεια. c. χρησιμότης. c. ὠφέλεια. c. ἐπιτηδειότης. o.
Commodius, λυσιτελέστερον.
Commodo, φορῷ ὠφελῶ. c.
Commodo meo, ἐπὶ τῷ ἐμαυτοῦ λυσιτελεῖ. c.
Commodo, κιχρῶ. c. κίχρημαι. c.
Commodo tuo, ἐπὶ σαυτῷ. c.
Commodo, as, συνωφελέω. o.
Commodor, κιχρῶμαι. c.
Commodum, σύμφορον, ὠφέλεια, τοσοῦτον [illegible], συμφέρον. c. ὠφέλιμον. c. χρήσιμον. c.
Commodus, εὔχρηστος. c. ἐπωφελής. c. ἐπιτήδειος. c. λυσιτελής. c. πρόσφορος. o.
Commoereo, καταλγῶ. o.
Commolo, συναλήθω. c.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω. o.
Commoveo, συνταράττω. o.
Commonitorium, ὑπομνηστικόν. c.
Commorior, συναποθνήσκω. c. καταμένω. c. συνδιατρίβω. c. διατρίβω. c. συνδιαιτῶμαι. c. συγχρονίζω. c.
Commotio, κίνησις.
Commoveo, σαλεύω. c. συγκινῶ. c.
Communditat, καθαίρει.
Communicacio, κοινωνία. c.
Communicare, ἀνακοινώσασθαι, κοινωνησιῶ. c.
Communico, κοινωνῶ. c. κοινολογοῦμαι. c.
Communio, τειχίζω. c. ἀσφαλίζομαι. c.

Communis, κοινός.
Communico, κοινωνέω. o.
Communis, κοινός, κοινός, c. κοινή, ἴσημα. c. κοινωνικός. c.
Communiter, κοινῇ, ἐπίσημα. c.
Commutatio, ἀντάλλαγμα, ἀντάλλαγμα. c.
Commuteo, φιμοῦμαι. c.
Commutesco, φιμοῦμαι. c.
Commuto, ἐναλλάσσω. c. ἀλλάττομαι. o.
Comœdi, κωμῳδοί. c.
Comœdia, κωμῳδία. c.
Compacior, συμπάσχω. c.
Compactio, σύνταξις, σύνθεσις δύο τινῶν. c.
Compactum, σύμφωνα, συνθήκη. c. συντεθειμένον. c.
Como, κομῶ. c.
Comoedus, κωμῳδός. c.
Comomonentum, ἀρχεῖον. c.
Compactum, συνηρμοσμένον, συνθήκη. o.
Compactus, σύμφωνος. c.
Compaginacio, ἁρμολόγησις. c. ἅρμοσις. c. ἁρμογή. c.
Compaginatus, συνάρμοσις. c.
Compagino, συναρμόζω. c.
Compages, γόμφος, ἐπίσειρος. c. ἁρμογή. c.
Compagino, as, συναρμολογέω. o. συναρμολογῶ. c.
Compagitus, ἁρμολόγητος. c.
Compago, ἁρμονία μελῶν ἀνθρώπου. c. συντίθημι, συνάπτω. c.
Compago, ges, ἀλληλουχία. o.
Compar, σύζυγος. c. ἴσος. o.
Comparacio, ἀγορασία. c. συναγή. c. σύγκρισις. c.
Comparare, συνωνήσασθαι, ἑτοιμάσαι.
Comparat, κατασκευάζει.
Comparat, συνωνεῖται.
Comparatio, ἴσωσις. c.
Comparativum, συγκριτικόν. c.
Comparativus, a, um, συγκριτικός. o.
Comparator, συνωνητής. c.
Comparatum, ἀγορασθέντα.
Comparaverunt, ἀνήσαντο.
Comparo, συγκρίνω. c. ὠνοῦμαι. c. ἑτοιμάζω. c. εὐτρεπίζω. c. παρασκευάζω. c. ἀγοράζω. c. συμβάλλω. o.
Compasco, συννέμω. c.
Compastor, συννομεύς. c.
Compatriota, συμπολίτης. c.
Compedes, πέδαι.
Compedes, singulare non

habet, [illegible]. c. [illegible]. o.
Compeditus, [illegible]. c. [illegible]. o.
Compedio, πεδάζω. c.
Compellat, προσαγορεύει.
Compellere, [illegible].
Compellit, συνελαύνει, ἀναγκάζει, συνελαύνει, ἀναγκάζει.
Compello, [illegible]. c. προσφωνῶ. c. [illegible]. c. προσφθέγγομαι. c.
Compello, as, [illegible]. o.
Compello, is, καθείργω. o.
Compendiaria, σύντομος ὁδός. c.
Compendiarius, σύντομος. o.
Compendio, συντέμνω. c.
Compendiosus, σύντομος. c. λυσιτελής. o.
Compendium, ὠφέλεια.
Compendium, συντομία.
Compendium, κέρδος [illegible], κέρδος. c. συντομία. c. ἐπιτομή. o.
Compensacio, ἀντίλογισις. c.
Compenso, as, ἀντιλογίζομαι. o.
Compercior, [illegible]. c.
Comperendinacio, ὑπέρθεσις [illegible], [illegible]. c.
Comperi, ἔγνων, ἔγνων. c.
Comperio, γινώσκω. c. [illegible]. c.
Comperto, γνωσθέντος.
Compertum, γνωστόν. c.
Compertum habeo, [illegible]. c. γινώσκω. c.
Compes, πέδη, ἡ δέσμη. c.
Compescit, Temperat.
Compesco, συστέλλω. c. [illegible]. o.
Compescuit, κατέστειλεν.
Compesse, [illegible]. c.
Competens, ἁρμόζον. c.
Competenter, ἁρμοδίως. c.
Competit, ἀνήκει, ἁρμόζει.
Competit, [illegible].
Competo, ἁρμόζω. c. [illegible]. o.
Competunt, ἁρμόζουσι.
Compilacio, σύλησις. c.
Compilat, συλᾷ, [illegible].
Compilatus, σύλησις.
Compilator, συλητής. c.
Compilo, συλῶ. c. [illegible]. c. [illegible]. o.
Compingo, [illegible]. o.
Compita, ἄμφοδα. o.
Compitalia, [illegible], αἱ [illegible] ἐν ταῖς [illegible] [illegible] [illegible]. o.
Compitum, ἄμφοδον, [illegible]. s.
Compitum, [illegible], ἄμφοδον.

τρίοδος.
Complacuo, εὐαρέστως. c.
Complano, ὁμαλόω. o.
Complantacio, καταφύτευσις. c.
Complanto, φυτεύω. c. καταφυτεύω. e.
Complectitur, περιπλέκεται.
Complecto, συμπλέκω. c.
Complector, περιπλέκομαι. c. περιπτύσσομαι. c. περιλαμβάνω, ἐπὶ ἀνθρώπου. c. περιπλέκομαι. o.
Complementum, συμπλήρωμα. c.
Compleo, γεμίζω. c. πληρῶ. c. συμπληρῶ. c. συμπληρόω. o.
Completus, τετράρυμον. c.
Complexo, περιπλέκω. e.
Complexus, συμπλοκή. c. περιπλοκή. c. περιπλοκή. s. συμπλοκή. o.
Complicat, πτύσσει, διπλοῖ.
Complico, συμπλέκω. o.
Complodo, συγκροτέω. o.
Comploratio, ὀδυρμός.
Comploracio, κλαυθμός. c. ὀλοφυρμός. c.
Comploro, ὀλοφύρομαι. c.
Complures, πλεῖστοι, πλείονες. c. πλεῖστοι. c. παμπληθεῖς. c.
Compluvium, κατάκλυστρον, μέσαυλον.
Compono, συντίθημι, ἐπὶ συνθέσεως. c. συντίθημι. o.
Compos, ὁ εὐχῇ ἐπιτυχὼν, συγκείμενος. c. ἐγκρατής. c.
Compos mentem, συγκείμενος τὴν διάνοιαν, ὁ μὴ μεμηνώς. c.
Compos mentis, mentis eum compotem fuisse, συγκείμενος τὴν διάνοιαν, ὁ μὴ μεμηνώς. c.
Compos mentis, συνεστώς. c.
Compos, συνστώς. c. ἐπίβολος. o.
Composita, σύνθετα. e.
Compositio, σύνθεσις. o.
Compositus, συγκείμενος. c.
Compossessor, συγκτήτωρ. c.
Comprehendit, καταλαμβάνει.
Comprehendo, δράσσομαι. c.
Comprehensibilis, ἐπιλήψιμος.
Comprehensum, ἐμπεριειλημμένον, ἐμπεριεχόμενον.
Comprehensum est, περιείληπται, ἐμπεριέχεται.
Compremo, συνειπῶ. c.
Comprendo, συνθλίβω. c. συλλαμβάνομαι, συνέχω. c.
Compressio, κόμος. e.
Compressus, συνοχή. c. φθορά. s.
Comprime, ἐπίσχες, σύνσχες. c. ἐπίσχες. c.
Comprimi, ἐπισχεθῆναι.
Comprimo, συνθλίβω. c. συνέχω. c. συμπιέζω. o.
Comprobavit, προσεβεβαίωσεν.
Comprobo, ἀποδέχομαι. c.
Comptus, συγκείμενος. c. κεκοσμημένος. c. εὔθετος. c.
Comptus, us, καλλώπισμα. o.
Compulsio, συνέλασις. c. συνώθησις. c.
Compulso, συνωθῶ. c. συνελαύνω. c.
Compulso, as, συναράττω. o.
Compulsor, ἐπίκτης. c. ἐπίκτης. e.
Compunctio, κατάνυξις. c.
Compunctus, ἐστιγμένος. o.
Compungo, καταστίζω. o.
Computacio, ψῆφος. c. συλλογισμός. c.
Computat, συμψηφίζεται, ψηφίζει.
Computatione, ψήφῳ.
Computator, ψηφιστής, ὁ ἀριθμῶν. c. συμψηφιστής. c. σύμψηφος. c.
Computeo, προσόζω. c.
Computo, συμψηφίζω. c. ψηφίζω. c.
Computo, as, ἀποτέμνω. o.
Comulatum, μεστόν. c.
Con, σὺν, σύν. c.
Con, et, cum, σύν. o.
Conadunare, συναγαγεῖν.
Conamen, ἐγχείρημα. c.
Conatur, ἐπιχειρεῖ.
Conatus, ἐπιχειρήσας, ἐπιχείρησις. s. ἐγχείρησις. c.
Conbinacio, ζεῦξις κατὰ δύο. c.
Conbinat, ζευγνύει, συνάπτει.
Conbino, ζευγίζω. c.
Conbustus, κατάκαυσις. c.
Concadent, πεσοῦνται.
Concadit, συμπίπτει.
Concado, συμπίπτω. c.
Concænæ, σύνδειπνοι.
Concalco, συμπατῶ. c.
Concanit, συνυμνεῖ, ἢ συνᾴδει.
Concano, συνυμνῶ. c.
Concaptivus, συναιχμάλωτος.
Concavum, κοῖλον. o.
Concedencia, συγχώρησις. c.
Concedit, συγχωρεῖ, παραχωρεῖ.
Concedo, παραχωρῶ. c. συγχωρῶ. c. παραχωρέω. o.
Concelebrat, συνεορτάζει. c.
Concelebro, συνεορτάζω. c.
Concena, σύνδειπνος. c.
Concentor, σύνωδος. o.
Concentus, συνῳδὴ, σύνκρασις, σύνψαλμα. c. συνῳδία. c. συμφωνία. c.
Concepcio, ἀνδροληψία. c. σύλληψις. c.
Concepit, συνέλαβεν, συνέλαβεν, ἐπὶ γυναικός. c.
Concepta, νενομισμένα, εἰλημμένα, συγκειμένη. c.
Conceptaculum, ἐκδοχεῖον. o.
Conceptio, σύλληψις. o.
Conceptum, ὑποδεχθὲν, συνθήκη. c.
Conceptus, σύνλημψις, ἔρεσις, σύλληψις. s.
Conceptus, a, um, συνειλημμένος. o.
Concerno, συνθεωρῶ. c.
Concertat, συναγωνίζεται.
Concerto, συναγωνίζομαι. c.
Concervatim, σωρηδόν. c.
Concessa, συνηγμένα.
Concessio, συγχώρησις, συγχώρησις. c.
Concessum est, συκεχώρηται.
Concento, as, συνεπᾴδω. o.
Concha, κόγχη, κόχλος. c.
Concibus, σύνσιτος. c. σύντροφος. c.
Concidit, συνκόπτει, συνέκοψεν.
Concido, κατακόπτω. c. συμπίπτω. c. καταπίπτω. c. συντέμνω. c. συγκόπτω. c. διακόπτω. c. συγκόπτω. o.
Concieo, συγκαλῶ. c. συγκινῶ. c.
Conciliabulum, ὄψις πόλεως, c. κωμόπολις. c. κωμόπολις. s. συνέδριον. o.
Conciliabundus, συνακτικός. o.
Conciliacio, προξένησις. c. φιλοποίησις. c.
Conciliæ, λανδες. e.
Conciliarius, σύνεδρος. c.
Conciliat, προσοικειοῖ, συναθροίζει.
Conciliator, συμβιβαστής, συναγωγεὺς, προξενητής. c.
Conciliatrix, προξενήτρια, προξενήτρια. o.
Conciliet, συναθροίσει.
Concilio, φιλοφρονοῦμαι. c. φιλοποιοῦμαι. c. καταλλάσσω, διαλλάσσω. c. συνεδρεύω. c. συνάγω. o.
Concilitas, διαλλαγή. c.
Concilium, συνέδριον, συμβούλιον, σύνοδος, συνέδριον. c. συναγωγή. c. φιλοποιία. c. ἐκκλησία. c. βουλή, ἐπὶ κοινοῦ σκέμματος. c.
Concinnacio, συνσκευή.
Concinnasse, συνκεκροτηκέναι.
Concinnat, στερροποιεῖ, ἐπὶ συμφώνῳ συνκαττύει, καὶ δειλοποιεῖ, καὶ συνσκευάζεται.
Concinnator, κατασκευαστής, ὁ κακοπράγμων. c.
Concinnatores, συνκαττυστάς.
Concinnatura, κόλλησις. c.
Concinnatus, τέλειος. e.
Concinnitudo, ὁμολογία. o.
Concinno, κατασκευάζω, ἐπιβουλεύω. c. συνσκευάζομαι. c. συγκαπνύω. c. συναρμόζω. o.
Concinnus, σύμφωνος. c. κολλητός. c.
Concinnus, a, um, εὐθήμων. o.
Concino, συνᾴδω. c. συμφωνέω. o.
Concio, δημηγορία, ἐκκλησία, δημηγορία. c. ἐκκλησία. c.
Concio, is, συγκαλέω. o.
Concio, onis, ἐκκλησία. o.
Concionalis, ἐκκλησιαστικός. o.
Concionator, ἐκκλησιαστής, ἐκκλησιαστής. c. δημηγόρος. c.
Concionatur, ἐκκλησιάζει.
Concionatus, δημηγορία. s.
Concionor, δημηγορῶ. c. ἐκκλησιάζω. c. δημηγορέω. o.
Concionor, δημηγορῶ.
Concipio, συλλαμβάνω, ἐπὶ γυναικός. c. συνλαμβάνω. c. συλλαμβάνω. o.
Concipit, συλλαμβάνει.
Conciscat, κατασχίζει.
Concisio, κατατομή. c.
Concitacio, παραξυσμός. c.
Concitat, συνσείει, ἐρεθίζει, ἀνασείει.
Concitato, συνκινηθέντι.
Concitator, παροξυντής. c.
Concito, παροτρύνω. c. συνταράσσω. c. παροξύνω. c. συγκρούω. c. συγκινῶ. c. παρορμῶ. o.
Concives, συνπολῖται.
Concivis, συμπολίτης. c. συμπολίτης. c.
Concius, κερκίστρα.
Conclamo, κατακράζω. c.
Conclavacio, συνήλωσις. c.
Conclavare, κοιτών. s.
Conclave, κουβουκλιον. c. δίαιτα. s. μυχός. o.
Conclavia, συνοίκια, συνοίκια. c.
Conclavis, & Culina, ἀφεδρὼν, ἀπόβατος.
Conclavis, οἶκος ὑπὸ μίαν κλεῖδα. c.
Conclavo, συνηλῶ. c.
Conclavum, συνοικία. c.
Concludit, συνκλείει.
Concludo, κατακλείω. c. συγκλείω. c. συγκατακλείω. o.
Conclusio, συμπέρασμα.
Concoco, συνέψω. c.
Concogo, συναναγκάζω.
Concolor, ὁμόχροος. c.
Concoquit, συνέψει.

Concordare, ὁμογνωμονεῖν. o.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμόνοια. c.
Concordis, ὁμόνους. c.
Concordo, ὁμονῶ. c.
Concors, ὁμόνους, ὁμόνους. c. ὁμογνώμων. o.
Concremat, κατακαίει.
Concremo, κατακαίω. c.
Concrepat, συνηχεῖ, συνήλλαξεν.
Concrepo, συνηχῶ. c. διαλακέω. o.
Concrescit, συμπροβαίνει, συναύξει.
Concretæ, πησσόμεναι.
Concretiva, συγκρίματα.
Concretum, πεπιλωμένον, πησσόμενον, συμπεφυκὸς, συμπεπηγός. o.
Concretus, συνηυξημένος. c. συνηθροισμένος. c.
Concubat, συναναπίπτει.
Concubina, σύνευνος, σύγκοιτις, παλλακή, παλλακὴ, παλλακή. c.
Concubinatus, παλλάκιον. c.
Concubitor, συγκοιμητής. o.
Concubitum, σύνοδος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. c.
Concubitus, συνουσία, συνουσία κοίτης. c. μίξις ἀλόγων ζώων. c. συνουσία, κοίτη. s.
Concubium, μεσονυκτίον. o.
Concubo, συνανακλίνομαι. c. συναναπίπτω. c.
Concubuissent, συνεκοιτάσθησαν.
Concubuit, συνκαθεύδησεν, συνεκλίθη.
Concucio, διασαλεύω. c. συντρίβω. c. συντινάσσω. c. διασείω. c. τινάσσω. c. συνσείω. c.
Conculco, καταπατῶ. c.
Concumbit, συνουσιάζει, συνγίνεται.
Concumbo, συγκαθεύδω. o.
Concupiscens, ἐπιθυμητής. c.
Concupiscentia, ἐπιθυμία, ἐπιθυμία, ἐπιθυμία. c.
Concupisco, ἐπιθυμῶ, ἐπιθυμῶ. c.
Concurrit, συντρέχει, συνορμᾷ.
Concurro, συντρέχω. c.
Concursus, συνδρομή, περιβολή, συνδρομή. c. συνδρομή. s.
Concurvo, συγκάμπτω. c.
Concussio, σεισμὸς, θόρυβος, διασεισμός. c.
Concussio, Cachinatio, βρασμός. e.
Concussiones, τὰ σπόρτουλα. e.
Concutit, σείει, τινάσσει, συνδιασείει.

Concuvina, σύγκοιτος. c.
Condatoribus, συντελεσταῖς.
Condavit, προσένειμεν.
Condecorat, κατακοσμεῖ.
Condecoro, κοσμῶ. c.
Condemnacio, κατάκρισις. c. καταδίκη. c.
Condemnat, καταδικάζει.
Condemnatio, καταδίκη.
Condemnatus, κατάδικος, κατάκριτος. c.
Condemnavit, κατέκρινεν.
Condemno, κατακρίνω, καταδικάζω, κατακρίνω. c. καταδικάζω. c.
Condensat, συνκροτεῖ, συνάπτει.
Condensatio, συνάφεια.
Condensum, δρυμον. c.
Condentalis, συγγεγομφωμένος. c.
Condere, componere, ποιῆσαι.
Condici, εἰς πρόσωπον ἀγνωρίζεσθαι.
Condicio, αἵρεσις, αἵρεσις. c.
Condicit, συντάσσεται.
Condicit, συγκόπτει, συντρίβει, ὑποτάσσει.
Condico, συντάσσομαι μετὰ παραγγελίας, διαγορεύω. o.
Condictio, συνταγή.
Condictio, condicere est denunciare, prisce, nunc vero condictionem omnem in personam actionem dicimus, παραγγελία. c.
Condictio, συνταγὴ μετὰ παραγγελίας. c. πρόκλησις. o.
Condictum, ὁμολογημένον. o.
Condidi, κατεδεξάμην, κατέθέμην.
Condignum, ἄξιον. o.
Condignus, ἰσότιμος. c.
Condimenta, ἀρτύματα.
Condimentum, ἄρτυμα. c.
Condio, ἀρτύω. c.
Condio, is, ξωμεύω. o.
Condiscipulatus, συμφοίτησις. c.
Condiscipulus, συνμαθητής, συμμαθητής. c.
Condiscipuli, συμμαθηταί. e.
Condiscit, μελετᾷ.
Condisco, συμμανθάνω. c. καταμανθάνω. c.
Condit, κτίζει, ἀποτίθεται, κρύπτει.
Conditaneum, ἀρτυτικόν. o.
Conditio, κατάστασις. o.
Condititius, a, um, ἀποκείμενος. o. ἀπόθετος. o.
Condito, ἀρτύω. c.
Conditor, ἀλείπτης ἵππων, κτίστης. c. ἄρξας. o.
Conditorium, θήκη. o.

Conditum, ἀπόθετον. c. ἀποκείμενον. c. ἀρτυτόν. c. ἠρτυμένον. e.
Conditura, ἄρτυσις. c. ἄρτυμα. o.
Conditus, ἀποθετός. c. ἀποκείμενος. c.
Condo, κτίζω. c. ἐξαρτύω. c. κατασκευάζω. c. κρύπτω.
Condo, is, συγκαλύπτω. o.
Condoleo, συμπονῶ. c. συναλγῶ. c.
Condolesco, συνάχθομαι. c.
Conducibilis, εὔχρηστος, λυσιτελής. o.
Conduco, μισθῶ. c. ἐπάγομαι. o.
Conductitius, μισθωσιμαῖος. c. μισθωτός. o.
Conductio, μίσθωσις. c. ἔκληψις, μίσθωσις. c.
Conductor, ἐκλήπτωρ. c. μισθωτής. c.
Conduplicatio, συναναδίπλωσις. e.
Conduxit, ἐμισθώσατο.
Conectum, conexio, εἱργμός.
Confectum facit, συνδυάζει.
Confarreatus, συμβιώσεως χάριν ζευχθείς.
Confeci, κατεσκεύασα.
Confecta, πραχθέντα, ἐκτελεσθέντα, κατηρτισμένα.
Confectio, κατασκευή. c. ἀπεργασία. c. συμπλήρωμα. c. κατάρτυσις. c.
Confector, ἀναιρετὴς, συνεργός. c.
Confectores, καταβόλια.
Confectorium, χοιροσφαγεῖον. c.
Confectum, δεδαπανημένον, συντελεσθέν. c.
Confectum esse, κεκοπῶσθαι, συντετελῆσθαι.
Confectus, καταπεπονημένος. c. συντετριμμένος. c.
Confer, συνάγαγε. c. ἀντίβαλε. c.
Confercio, ἐμφορέω. o.
Confero, συγκρίνω, συνεισφέρω, ἀντιβάλλω βιβλία, καὶ ἀνταναγινώσκω, συμβιβάζω. c. συνάγω. c. συνεισφέρω. c. συλλέγω. c. ἀντεξετάζω. c. ἀντιπαραβάλλω. c. συγκρίνω. c. εἰσφέρω. o.
Conferre, συγκρῖναι, συνοῖσειν. c.
Confert, συμβάλλει, συγκροτεῖ, συμφέρει.
Confert, congerit, συνεισφέρει, σωρεύει.
Conferendum, συμβλητέον, δικαστέον, ἀγωνιστέον.
Conferti, μεμεστωμένοι.
Confertus, πεπληρωμένος. c. μεμεστωμένος. c.

Confessio, ὁμολογία. c.
Confesso, ὁμολογουμένως. c.
Confessor, ὁμολογητής. o.
Confestim, παραχρῆμα, παραυτίκα. c. παραχρῆμα. c. εὐθέως. c.
Confica, χαμαιπίτυς. c.
Conficio, τελειῶ. c. διανύω. c. ἀνύω. c. συμπληρῶ. c. καταπονῶ. c. συντελῶ, τὸ πληρῶ. c. ἀπεργάζομαι. c. περαίνω. o.
Conficit, συντελεῖ.
Confictio, σύμπλασις. c.
Confidencia, παῤῥησία. c. πεποίθησις. c. θάρσος. c.
Confidens, θαῤῥῶν. c. εὐθαρσύς. c. θαρσαλέος. c.
Confidenter, θαρσαλέως. c.
Confidit, καταπιστεύει.
Confido, πέποιθα. c. θαῤῥῶ. c. καπιστεύω. c.
Confige clavis, καθήλοσον. e.
Configit, συμπήσσει.
Configo, συμπήσσω. c. καθηλῶ. c. συμπηγνύω. c.
Confinalis, ὅμορος. c.
Confinio, ὁμορῶ.
Confinis, συνόμορος, σύγχωρος, ὅμορος, ἀστυγείτων. c. πλησιόχωρος. c. ὅμορος. c.
Confinium, συνορία. c. μεθόριον. o.
Confirmacio, ἐπικύρωσις. c. ἰσχυροποίησις. c. ἐπιβεβαίωσις. c. βεβαίωσις. c.
Confirmo, διϊσχυρίζομαι. c. ἰσχυροποιῶ. c. στεροποιῶ. c. βεβαιῶ. c. ἐπιστηρίζω. c. ἐπικυρῶ. c. στηρίζω. c.
Confirmor, ἰσχυροποιοῦμαι. c.
Confiscat, ταμιοῖ, δημεύει.
Confiscatio, δήμευσις. e.
Confiscator, ταμιοῦχος. c.
Confisus, πεποιθώς. c.
Confitentur, ὁμολογοῦσιν.
Confiteor, συνομολογῶ. c. ἐξομολογοῦμαι. c. ὁμολογῶ. c. ὁμολογῶ. o.
Confixio, σύνθεσις. c.
Confixum, συμπέπηγώς. c. πῆγμα. c.
Confixus, καταπεπαρμένος. c.
Conflagro, καταφλέγω. c. καίομαι. c. κατακαίομαι. c. κατακαίω. c. συγκαίω. c.
Conflare, συνχωνεῦσαι.
Conflare, συναγαγεῖν, κατασκευάσαι. c. συμπνέειν.
Conflat, χωνεύει.
Conflatam, συγκεκροτημένην.
Conflatile, χωνευτόν. o.
Conflator, χωνευτὴς, χωνευτής. c.
Conflatorium, χωνευτήριον.
Conflictio, σύγκρουσις vide

Conflicto, συντρίβω. c. διαμάχομαι. o.
Conflictor, θλίβομαι. c.
Confligacio, σύγκρουσις. c. συμβολὴ ἐπὶ μάχης.
Confligantur, δικαζέσθωσαν.
Confligat, συμβάλῃ.
Confligit, συμβάλλει μάχην, συνκροτεῖ.
Confligo, συμβάλλω. c. καταποινῶ. c. συγκρούω. c. συμβάλλω ἐν πολέμῳ. c. συνρήσσω. c. ἐκθλίβω. c. ἐξειπῶ, ἐκθλίβω. c.
Confligunt, συγκρούουσιν, συμπίπτουσιν, φιλονεικοῦσιν.
Conflixit, συνέρραξεν.
Conflo, συμφυσῶ. c. χωνεύω. c. συγχωνεύω. c.
Confluere, συρρεῖν. o.
Confluit, συνρέει.
Confodio, κατορύσσω. c.
Conforaneus, συνρωχμος.
Conformat, συνσχηματίζεται.
Conforme, σύμμορφον. o.
Conformo, συνσχηματίζω. c.
Confortiat, συνισχυρίζεται.
Conforto, κραταίνω. o.
Confosso, συνσωρεύω. e.
Confractio, κατέαξις. c. θραῦσις. c.
Confractus, περίφρακτος. c.
Confragosus, κατεαγώς.
Confrango, συγκλῶ. c. συνθραύω. c.
Confringo, κατακλῶ. c.
Confugio, καταφεύγω. c.
Confugium, καταφυγή. s. καταφύγιον. c. συμφύγιον. c.
Confundantur, καταισχυνθήτωσαν. c.
Confundebar, ἰσχυνόμην.
Confundit, συνχέει, καταισχύνει.
Confunditur, δυσωπεῖται.
Confundo, συγχέω. c.
Confundor, καταισχύνομαι. c.
Confuraneus, σύντεχνος.
Confusa, αἰσχυνομένη.
Confusio, σύγχυσις, ταραχή.
Confusio, σύνχυσις, ταραχή, χύμα. c. σύγχυσις. c.
Confusus, συγκεχυμένος. c.
Confutat, συνελέγχει, ἀνατρέπει.
Confuto, συνελέγχω. c. ἀπελέγχω. c. ἀνασκευάζω. o.
Congaudeo, συγχαίρω. c.
Congelacio, παγετός. c.
Congener, σύγγαμβρος. c.
Congentilis, ὁμόεθνος. c.
Congeries, σωρὸς λίθων, ἢ ξύλων.
Congeritur, συνάγει, σω-
Com
Compro, συμβάλλω. c. ἐπισωρεύω. c. συναθροίζω. c. σωρεύω. c. συνάγω. c.
Congesta, πυκνά. Plena, Coacervata in unam partem.
Congesta, συνηγμένα.
Congestio, συνάθροισις.
Congiarium, ἐπίδοσις, διάδοσις, ἐπίδοσις ἐπὶ τῶν νομῶν, δωρεά, δωρεὰ Καίσαρος, μέτρον οἴνου ἐξάξεστον. c. κάβος. c. ἐξάξεστον. c. σιτόδεια. s. μέτρον οἴνου ἐξάξεστον. c. ξένιον. e. ἐπίδοσις. o.
Congium, κάδος, μέτρον οἴνου, χοῦς, μέτρον. c.
Congius, μέτρον οἴνου ἐξάξεστον. c. χοῦς. o.
Conglobatio, πολυπτυχία. e.
Conglobo, συναθροίζω. c. εἰλέω. o.
Conglomeracio, συνάθροισις. c.
Conglomeratus, συνηθροισμένος. c.
Conglomero, συναθροίζω. c. συνστρέφω. c.
Conglovacio, ὀρυγμαδός. c.
Conglovo, & conglomero, συναθροίζω.
Conglutinacio, συγκόλλησις. c.
Conglutino, συγκολλῶ. c.
Congratulor, συνήδομαι. o.
Congredior, συμβάλλω. c. συνδιατρίβω. o.
Congreditur, συνίσταται, συμβάλλει μάχην.
Congregat, συναθροίζει, συμφορεῖ.
Congregatio, συναγωγή.
Congregacio, συναγελασμός. c. ἐπισυναγωγή. c. συνάθροισις. c.
Congregatus, συνηθροισμένος. c.
Congrego, συναθροίζω. c. συνάγω. c. ἀθροίζω. c.
Congressio, ἡ συνσταδὸν μάχη. συμβολή, ἐπὶ μάχης. c.
Congressus, congressio, συμβολή, ἀπάντησις.
Congressus, συμβολή. s.
Congrex, ὁμόφυλος. c.
Congruenter, προσηκόντως. c.
Congruere, συναινεῖν.
Congruit, ἁρμόζει.
Congruo, ἁρμόζω. c. συμπίπτω. o.
Congrus, γόγγρος, ἰχθύς. c.
Congruum, προσῆκον, ἁρμόζον, ἀκόλουθον, ἁρμόδιον. c.
Conhabito, συνοικῶ. c.
Conhibeo, καμμύω. c. ἐπιμύω. c. σκαρδαμύττω. c. συνέχω. c. μύω. c. παραπροσποιοῦμαι. c.
Conicit, & convincit, συμπλέκει, συνζευγνύει, συνζευγνύει.
Conicio, ἐμβάλλω. c. τεκμαίρομαι. c. εἰκάζω. c. ὑπονοῶ. c. στοχάζομαι. c.
Conicior, στοχάζομαι.
Conicit, εἰκάζει, στοχάζεται.
Conicit, βάλλει, ῥίπτει, ἀκοντίζει, στοχάζεται.
Conjectarium, εὔστοχον. o.
Conjecto, as, τεκμαίρομαι. o.
Conjector, στοχάζομαι, idem. c.
Conjector, ὀνειροκρίτης, ὀνειροχρίτης. c. ὀνειροπόλος. o.
Conjectura, στοχασμός, ζημία, τεκμήριον. c. στοχασμός. s. στοχασμός. c.
Conjecturæ, & conjectatio, στοχασμός.
Conjecturalis, στοχαστικός. c.
Conjectus est, ἔτυχεν.
Comflo, ἐμπλέκτης.
Conjicio, εἰσφέρω. o.
Conila, σισύμβριον. s.
Coniventia, μετεωρισμός.
Coniventia, ἀφιστωσιν, ἢ ἀφοσίωσις αυτο το μωροποιησαι.
Coniveo, μύω, καμμύω, μετεωρίζω.
Conjugale, γαμήλιον. c.
Conjugalis, συναπτικός. c.
Conjugatio, συνζυγία, ἐπὶ ῥήματος τεχνικοῦ.
Conjugium, & connubium, συνζυγία ἐπὶ γάμου, συμβίωσις.
Conjugium, συμβίωσις. c. συνοικέσιον ἀνδρὸς καὶ γυναικός. c. γάμος. s. συναφή. c. σύνζυγία. s. συζυγία. o.
Conjuglæ, ζευκτῆρες. e.
Conjugo, as, συζεύγνυμι. o.
Conjunctio, σύνδεσμος.
Conjunctio, copulatio, σύνδεσμος.
Conjunctio, συζυγία. c. συναφία. c. σύνδεσμος, τὸ μέρος τοῦ λόγου. c. συναφή. c.
Conjunctivum, συζυγία ῥημάτων.
Conjunctivus, συμπλεκτικός, συνζευτικός. c. συμπλεκτικός. c.
Conjunctum, σύνδεσμος. c.
Conjunctus, αἵματι συνεζευγμένος.
Conjungit, αἵματι συνζευγνύει.
Conjungit, συζευγνύει αἵματι, συνάπτει.
Conjungo, συνζευγνύω. c. συνάπτω. c.
Conjunx, σύμβιος, σύνζυγις, σύνευνος. c. σύζυγος. c. σύμβιος. c. σύνοικος, ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός. c. ὁμόζυγος. o.
Conjurat, συνομνύει.
Conjuratio, συνωμοσία.
Conjuracio, συνωμοσία. c.
Conjuro, συνόμνυμι. c. συνίστημι. o.
Coniuum, κάλυξ ῥόδου.
Conjux, ὁμόζυγος. c. σύμβιος. e.
Conlacrimo, συνδακρύω. c.
Conlactaneus, σύντροφος, ὁμαγάλακτος, συγγάλακτος, συγγάλακτος. c. σύντροφος. c.
Conlapsa, τὰ καταῤῥέοντα παλαιά, καταλυθέντα.
Conlapsum, συμπεπτωκώς. c.
Conlapsus, κατολισθών. c.
Conlatio, & congeries, συνεισφορά, σωρός.
Conlatio, συνεισφορά, συνεισένεξις, συντέλεια, ἔρανος. e.
Conlaudacio, αἶνος, ὁ ἔπαινος. c. ἐγκώμιον. c.
Conlaudat, ἐγκωμιάζει, ἐπαινεῖ.
Conlaudo, συνεγκωμιάζω. c. συνεπαινῶ. c.
Conlectitius, σύλλεκτος.
Conlegium, σύστημα, συναρχία.
Conlego, συμπήσσω. c.
Conlibertus, συναπελεύθερος, σύνδουλος, συναπελεύθερος. c. συναπελεύθερος. e.
Conlidit, & contundit, συνθλᾷ.
Conlisum argentum, συντεθλιμμένος ἤγουν συνεπτυγμένος ἄργυρος.
Conlocat, ἑδράζει, ἐκμισθοῖ.
Conloco, ἐκδίδωμι, ἐπὶ μισθῷ. c. ἐκμισθῶ. c. καθιδρύω. c. ἑδράζω. c. ἐκδίδωμι πρὸς γάμον. c. ἱδρύω. c. κατασκευάζω. c.
Conlocucio, σύνλογος. c. σύλλογος. c.
Conloquitur, συνλαλεῖ.
Conloquium, & conlocutio, ὁμιλία.
Conloquium, συντυχίαν, συλλαλία. c. ὁμιλία. s. σύλλογος. c. σύνλογος.
Conloquor, κοινολογοῦμαι, συνλαλῶ. c. συνομιλῶ. c. συλλαλῶ. c. συνδιαλέγομαι. c.
Conlucatis, εἶδος νεκροῦ.
Conluceo, περιλάμπω. c.
Conlucet, περιλάμπει.
Conluco, διακαθαίρω δένδρον. c.
Conluctor, συμπαλαίω. c.
Conludio, συμπαίγνια. c.
Conludit, συνδοιάζει, συμπαίζεται.
Conludium, συνδοιασμός.
Conludo, συμπαίζω. c.
Conlusio, & Compactum, συνδοιασμός, συνδοιασμός. c. συμπαίγνια. c.

Conlustrat, συμπεριέρχεται.
Conlustro, συμπερινοστῶ. c. συμπεριέρχομαι. c.
Conmaculat, συνσπιλοῖ.
Conmanduco, καταμασῶμαι. c.
Conmeio, κατουρῶ.
Commendat, παρατίθεται.
Commercium, συναλλαγὴ, ἐπιμιξία.
Conmiles, συνστρατιώτης. c.
Conmilitat, συνστρατεύεται.
Conmilito, συνστρατεύομαι. c.
Comminiscitur, σοφίζεται.
Conmitigo, καταπεπαίνω. c.
Conmitto, καταπιστεύω. o.
Conmocio, κίνησις δικαστική. c.
Conmunio, ὀχυρῶ, ἐπιτειχίζω. c.
Commundat, καθαίρει, καθαρμὸν ποιεῖ.
Connato, συννήχομαι. o.
Connecto, συμπλέκω. c.
Connexio, εἱρμός. c.
Connexum, συνημμένον. c.
Connexus, συναπτός. c.
Connitor, συνεπερείδομαι. c.
Connixa, ἀποκυήσασα, ἐγκυήσασα, συνδεδεμένη.
Connixo, ἀποκύω. c.
Connubium, ἐπιγαμία, συγγένεια, γάμος. s. ἐπιγαμία. c. συγγαμία. o.
Connumero, συναριθμῶ. c.
Canon, σάμιος μαθηματικός.
Conor, πειρῶμαι. c. ἐγχειρῶ. c. ἐπιχειρῶ. c.
Conpactio, συνθήκη. c.
Conpactum, συμπεπηγός.
Conpactum facit, συνδοιάζει.
Conpactus, συνηρμολογημένος, συνηρμοσμένος. c.
Conpages, ἁρμογαὶ, ἁρμοὶ, ἐπίουρος. c.
Conpaginem, συναρμολογούμενον.
Conpagines, ἁρμογαί.
Conpagit, συναρμόζει.
Conpago, συναρμολογῶ, ἁρμόζω.
Conpar, σύζυγος.
Conparare, συνωνήσασθαι.
Conparat, confert, συγκρίνει.
Conparat, κατασκευάζει, ὠνεῖται.
Conparat, συγκρίνει, παρασκευάζει, συνωνεῖται.
Conparatio, σύγκρισις.
Conparative, συγκριτικῶς.
Conparativum, συγκριτικόν.
Conparaverunt, ὠνήσαντο.
Conpartitur, συμμερίζεται.
Conpatitur, συμπάσχει.
Conpatria, συμπατριώτης.

Conpeditus, διεφθαρμένος, πεπεδημένος.
Conpellit, συνέχει, συνελαύνει.
Conpello, καταναγκάζω. c.
Conpendiaria, συντομία.
Conpendium, συντομία, ἐπικέρδιον, ὠφέλεια.
Conpensat, ἀντιδιαλογίζεται, ἀνθυπολογεῖ, ἀντελλογεῖ.
Conpensatio, συνσταθμία, ἀνθυπολογισμὸς, ἀντελλογισμός.
Conpensio, εὐνικιον. s.
Conperendinatio, τριήμερος ὑπέρθεσις.
Conperio, εὑρίσκω.
Conperit, γινώσκει, καταλαμβάνει, ἔγνω.
Conpernis, σύνμηρος.
Conpescenda, παυστέα.
Conpesacio, σωφρονισμός.
Conpescit, καταστέλλει, καταπραΰνει.
Conpesco, φιμῶ. c. σωφρονίζω. c. καταπαύω. c. ἐπέχω. c. φιμοῦμαι. c.
Conpescuit, κατέπαυσεν.
Conpetens, τὸ ἐπιβάλλον.
Conpetit, ἐφίεται, συνορμᾷ, συντρέχει, ἁμιλλᾶται, φιλονεικεῖ, συνορμᾷ, συντρέχει, φιλονεικεῖ.
Conpetitio, ἅμιλλα, φιλονεικία.
Conpilat, συλοῖ.
Conpilatio, σύλησις.
Conpilatus est, ἐσυλήσωσιν.
Conpingitur, συναθροίζεται.
Conpingitur, συναρμόζεται.
Conpitalia, ἄμφοδα, ἡ ἀτραπῶν ἑορτὴ ἐν Ῥώμῃ γινομένη.
Conpitus, ἀγυιὰ, διέξοδος, τριοδία.
Conplacet, συνευδοκεῖ, συναρέσκει.
Conplectitur, θεωρεῖ, κατανοεῖ.
Conplexio, & conplexus, συμπλοκή.
Conplicat, πτύσσει, διπλοῖ.
Conploratio, ὀλοφυρμός.
Conplubium, σύνροια. c. σύνρους. c.
Conpluvium, κατάκλυστον, μέσαυλον. c. μέσαυλον. e.
Conponit, συντίθησιν.
Conposicio, σύνθεσις. c.
Conpositio, σύνθεσις.
Conpositus, σύνθετος. c.
Conpossessione, σύνκτησις.
Conpossessor, συνκτήτωρ.
Conpotor, συμπότης. c.
Conpotrix, συνπότρια, συμπότρια. c.
Conprehendit, συνλαμβάνεται.
Conprehendo, συνλαμβάνω. c. συνλαμβάνομαι, συνέχω. c.
Conprehensio, σύλληψις, σύλληψις, σύνσχεσις. c. κατάληψις. c.
Conprehensum, συνπεριειλημμένον.
Conprehensum est, περιείληπται, περιέχεται.
Conprehensum, ἐνπεριειλημένον, ἐπεριεχόμενον.
Conprehensus, συνοχὴ, καὶ σύλληψις.
Conpremit, συνέχει, συμπιέζει, βιάζεται παρθένον.
Conpremo, συμπιέζω. c.
Conprendo, συνέχω. c.
Conprimit, ἐπέχει.
Conprobat, ἀποδεικνύει, ἀποδέχεται, δοκιμάζει.
Conpromissum, ὁμόλογον, σύμφωνον.
Conptus, ἐστεμμένος.
Conpulsio, ἔπιξις. c.
Conpulsionem, εἴσπραξιν, ἀπαίτησιν.
Conpulsit, συνήλασεν.
Conpungo, κατανύσσω. c.
Conpuso, εὐχῆς ἐπιτυγχάνω.
Conputat, συλλογίζεται, ψηφίζει.
Conputacio, συνλογισμός.
Conputo, ψηφίζω. e.
Conputos, ψῆφος. e.
Conquaternat, ζευγνύει κατὰ τεσσάρων.
Conquaternacio, ζεῦξις κατὰ τέσσαρα. c. κατὰ τέσσαρα ζεῦξις c.
Conquaterno, ζευγίζω κατὰ τέσσαρα. c. κατὰ τέσσαρα ζευγνύω. c.
Conqueror, καταμέμφομαι, καταμέμφομαι. c.
Conquestio, αἰτίασις. c. συζήτησις. c.
Conquiesco, ἐπησυχάζω. c.
Conquirit, συμπορίζει.
Conquinisco, ὑποκύπτω.
Conquisito, συζητῶ. c.
Conquisitor, συζητητής. c.
Conrado, συνξύω. c.
Conrepo, συνέρπω. c.
Conrideo, συγγελῶ. c.
Conripio, συνστέλλω. c. συναρπάζω. c.
Conroboracio, ἰσχυροποίησις. c.
Conroborat, στερεοῖ, ἰσχυροποιεῖ, βεβαιοῖ.
Conroboro, ἰσχυροποιῶ. c.
Conrogo, συμπαρακαλῶ. c.
Conrotundat, στρογγυλοῖ.
Conrotundo, στρογγυλίζω. c.
Conrumo, φημίζω. c.
Conruo, συμπίπτω. c.
Conrusco, ἀνιῶ. c.
Consacraneus, συνμύστης. συμμύστης. c.
Consacrata, καθιερωμένα. e.
Consalaneus, σύναλος.
Consalineus, σύναλος. c.

Consalutare, ἀσπάζεσθαι. o.
Consanguineus, σύναιμος, συγγενὴς, σύναιμος. c. ὅμαιμος, ὁμογενής. c.
Consanguinei, ὁμαίμονες. o.
Consanguinitas, ὁμαιμότης. c.
Consanguinius, ἀδελφὸς, ὁμοπάτριος. c.
Conscaplium, μετάφρενον. e.
Conscapula, κόγχη. c.
Conscarificat, καταξύει.
Conscendit, συναναβαίνει, ἀνέρχεται.
Conscendo, συναναβαίνω. c. ἐπιβαίνω. o.
Conscia, συνειδυῖα. c.
Consciencia, συνείδησις. c.
Conscientia, συνείδησις, τὸ συνειδός. o.
Conscientia, τῇ συνειδήσει.
Conscindo, κατασχίζω. c. συνσχίζω c.
Conscio, σύνοιδα. c. συγγιγνώσκω, σύνοιδα. c.
Consciscit, συγγινώσκει.
Consciscο, προσάγομαι. o.
Conscius, συνίστωρ, συγγενής, συνίστωρ. c. συνειδώς. c. εἰδὼς, συνειδώς. c.
Conscius sum, σύνοιδα.
Conscribit, συγγράφει.
Conscribo, συγγράφω. o.
Conscripcio, συγγραφή.
Conscriptor, συγγραφεὺς, συγγραφεύς. c.
Consecracio, ἀποθέωσις. c.
Consecraneo, συνμύστη.
Consecratio, τελετή. c.
Consecravit, καθίδρυσεν.
Consecro, καθιερῶ. c. ἀφιερῶ. c. ἱερῶ. c.
Consectatur, ἐξέρχεται εἰς τὸ παρατηρεῖσθαι.
Consector, προσδιατρίβω. o.
Consecuta est, ἔτυχεν.
Consecutus est. ἔτυχεν.
Consencio, ὁμοφρονῶ. c. συντίθημι, συναινῶ. c.
Consensio, συγκατάθεσις. c. συναίνεσις. c. ὁμοφροσύνη. c. συμφωνία. o.
Consensionem, συνκατάθεσιν.
Consensu, συνκαταθέσει.
Consensus, συνκατάθεσις, συμφωνία. c. ὁμόνοια. c. συγκατάθεσις. s. συναίνεσις. c. συγκατάθεσις. c. ὁμόφρων. c.
Consentaneum, συμφωνία.
Consentaneum, ἀκόλουθον, ἀκόλουθον. c.
Consentaneus, ἀκόλουθος, ἐπὶ λόγου ἢ πράξεως. c.
Consentio, & Consensus, συνκατάθεσις, συναινῶ. c.
Consentio, is, ὁμολογέω. o.
Consentit, & Adsentit, συνευδοκεῖ, συνλέγει, ὁμονοεῖ, συνκατατίθεται.
Consentit, Invicem vide-

tur, συνευδοκεῖ, συνδοκεῖ. c.
Consentiunt, ὁμονοοῦσιν.
Conseptum, περίβολος, περίφραγμα. o.
Conseptus, περίφραξις. c.
Consequantur, ἐπιτύχωσιν.
Consequencia, ἀκολουθία. c.
Consequens, προσῆκον, ἀκόλουθος. c. ἀκόλουθον. c.
Consequenter, ἀκολούθως, ἀκολούθως. c.
Consequentia, ἀκολουθία. o.
Consequerentur, ἀπολάβωσιν.
Consequi, ἐπιτυχεῖν, τυχεῖν, τυγχεῖν. c.
Consequor, ἐπακολουθῶ. c. τυγχάνω. c. συνακολουθῶ. c. καταλαμβάνω. c. κατακολουθῶ. c. λαμβάνω. c. ἀκολουθέω. o.
Conserere, καταφυτεύεσθαι.
Conserit, συνείρει, συνάπτει.
Consero, συμβάλλω ἐν πολέμῳ. c. συνσπείρω. c. συνείρω. c. ἀψιμαχῶ. o.
Consertum, συνρεραμμενον. c.
Conservat, συντηρεῖ, σώζει, διατηρεῖ.
Conservator, σωτὴρ, φύλαξ, σωτήρ. c.
Conservo, συντηρῶ. c. διαφυλάττω. c. φυλάττω. c.
Consetuus, σύνδουλος, σύνδουλος. c.
Consessor, ἐγκάθεδρος. e.
Consessus, συνέδριον. c. συνέδριον. o.
Consideo, συγκαθέζομαι. c.
Consideracio, ἐπιζήτησις. c.
Considerat, κατανοεῖ, καταμανθάνει.
Considerate, περιεσκεμμένως.
Consideratus, εὔσκοπος. c.
Considero, σκοπῶ. c. καταμανθάνω. c. ἐπιζητῶ. c. κατασκοπῶ. c.
Consido, συνιζάνω. o.
Consignat, συνσφραγίζει.
Consigno, σφαγίζω. c. κατασφραγίζω. c. συνσφραγίζω. c.
Consiliarius, σύμβουλος. c. γνωμοδότης. c. βουλευτής. o.
Consiliatio, Consiliator, γνωμοδότης. e.
Consiliator, σύμβουλος. c. γνωμοδότης. c.
Consilio, συμβουλεύω. c.
Consilio, is, συνάλλομαι. o.
Consilior, βουλεύομαι. o.
Consilium, & Deliberium, συμβουλία, γνώμη, σκέψις. c. συμβούλιον. c. σκέμμα. c. κοινοβούλιον. e. βούλευμα. o.
Consilium quærit, συμβουλεύεται.
Consiste, σύστηθι. c.
Consisto, συνίστημι. c. συνέστηκα. c.
Conso, τῷ υἱῷ τῆς Ἴσιδος.
Consobrina, ἀνεψιά. c. θεῖα πρὸς μητρός. c.
Consobrinitas, ἀνεψιότης. c.
Consobrinus, quasi Consororinus, ἀνεψιὸς, ἐξάδελφος, ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν. c. ἀνεψιός. c.
Consobrini, ἀνεψιοί. o.
Consolabundus, παρηγορικός. o.
Consolatio, παραμυθία, καὶ παράκλησις.
Consolacio, παραμυθία. c.
Consolaturi, παραμυθεῖται.
Consolido, στερεοποιῶ. c.
Consolor, παραμυθοῦμαι. c. παρηγορῶ. c. παρηγορέω. o.
Consonancia, συμφωνία. c.
Consonans, συμφωνοῦν.
Consonans, σύμφωνον, ἐπὶ γραμμάτων. c.
Consonat, συνηχεῖ, συμφωνεῖ.
Consono, συνηχῶ. c. συμφωνῶ. c.
Consorcium, συγκλήρωσις. c. συναφία. c. κοινοβιότης. c.
Consors, σύγκληρος.
Consors, κοινόβιος, κοινόβιος. c. σύγκληρος. c. ὁμότιμος. o.
Consortis, κοινόβιος, σύγκληρος.
Consortium, κοινωνίαν, ὁμοκληρία. s. ἑταιρεία. o.
Consotum, συγκροθηθέν. e.
Conspargo, περιραίνω. c.
Consparsio, φύραμα. s.
Conspector, ἐφόπτης.
Conspectus, περίοπτος, πρόσοψις. c. πρόσοψις, θέα. s. ἄποψις. c.
Conspicilium, διόπτρα. o.
Conspicillum, πρόσωπον. s.
Conspicio, θεωρῶ. c. ἀφορῶ. c. συνορῶ. c.
Conspicit, συνορᾷ, καθορᾷ.
Conspicor, θεωρῶ. c.
Conspicuum, περίβλεπτον, καταφανές. c. εὐπερίβλεπτον. c. ἐπίσημον. c.
Conspicuus, περίβλεπτος. περίβλεπτος. o.
Conspiracio, σύμπνοια. c. ὁμόνοια. c. σύμπνευσις. c.
Conspirat, συνπνεῖ.
Conspiratio, συνπνοή.
Conspiro, συμπνέω. c.
Consponsus, σύννυμφος. c.
Constancia, σταθερότης. c. εὐστάθεια. c.
Constans, σταθερὸς, εὐσταθής, σταθερός. c. εὐσταθής. c. συνεστηκώς. c.
Constant, καθεστήκασιν.
Constanter, εὐσταθῶς, θαρρούντως. c.
Constat, ὡμολόγηται, φανερόν ἐστιν, συνίσταται, συμμένει.
Constellacio, καταστέρησις. c. θέμα τὸ τοῦ ἀνθρώπου. c.
Consternacio, τροπή. c.
Consternantur, σκιρτῶσι, συνταράττονται.
Consternatur, σκιρτᾷ, ἢ πτύρεται, ἢ κινεῖται.
Consternium, ἀποδυτήριον. o.
Consterno, as, συστέλλω. o.
Consterno, is, καταστορέω. o.
Consternor, συνταράττομαι.
Constipat, συνστοιβάζει, συνδορυφορεῖ, συντίθησιν.
Constipo, συνστοιβάζω. c.
Constiterit, φανῇ.
Constitui, συνεταξάμην. c.
Constituit, συνίσταται, ὁρίζει, καθίστησιν.
Constituo, διατακτῶ. c. συντάττομαι. c. διατυπῶ. c. ὁρίζω, ἐν πράγματι. c. νομοθετῶ. c. ἀντιφωνῶ. c. καθίστημι. c. βουλεύομαι. o.
Constituta, ὁρισθείσης.
Constitutæ, τυγχάνουσαι, καθεστῶσαι.
Constitucio, συνταγή. c. διάταξις. c.
Constitutio, σύνταγμα, ὅρος, νομοθεσία.
Constitutiones, ἀντιγραφαί.
Constitutorum, καθεστώτων.
Constitutum, συνσταθὲν, συνταγέν.
Constitutum, συνσταθέν. σύνταξις, ἐπὶ βιβλίου. c. σύνταγμα. c.
Constitutus, καθεστὼς, ἢ τυγχάνων.
Constitutus, διατεταγμένος. o.
Consto, συνίσταμαι. c.
Constrictus, συνεσφιγμένος. c.
Constringit, συνσφίγγει.
Constringo, συνσφίγγω. c.
Constructio, κατασκευὴ οἰκοδομῆς. c.
Constructus, κατηρτισμένος.
Construere, συντάττειν. o.
Construit, συνσκευάζει.
Construo, κατασκευάζω. c. καταρτίζω. c.
Consuescit, & Consuefacit, συνεθίζει.
Consuesco, συνεθίζω. c. ἐθίζομαι. o.
Consuefacio, ἐθίζω. c.
Consuefactus, ἠθησμένος.
Consuetudinarius, συνήθης, φιλοσυνήθης, φιλοσυνήθης. c.
Consuetudo, συνήθεια, ἔθος. c. συνήθεια. c.
Consuetum, ἔθιμον. c. σύνηθες. c.
Consuetus, συνειθισμένος. c. ὁμοήθης. c. εἰθισμένος. c. ἠθισμένος. c. συνήθης. c.
Consueverunt, εἰώθασιν. c.
Consuit, ῥάπτει.
Consul, ὕπατος, ὕπατος. c. πρόβουλος, ὕπατος. o.
Consularis, ὑπατική. c. ὑπατικός. e. καθολικός. e.
Consulatum gero, ὑπατεύω. c.
Consulatus, ὑπατεία. c. ὑπατεία. s.
Consulit, & Consultat, συμβουλεύει.
Consulit, ἐπύθετο, προενοήσατο, πυνθάνεται, καὶ παραμυθεῖται.
Consulo tibi, προνοῶ σου, προνοῶ. c.
Consultacio, βουλὴ, ἐπὶ τοῦ ἐνθυμουμένου. c. ἐρώτησις. c. συμβουλή. c. πρόνοια. c. σκέψις. c. ψήφισμα. c.
Consultat, ἐξετάζει, συμβουλεύει, σκέπτεται, δογματίζει, σκέψις, δόγμα. c.
Consulte, ἐπίτηδες.
Consulto, ἐπίτηδες. c. ἐπερωτῶ. c. πυνθάνομαι. c. ἐρωτῶ. c. σκέπτομαι. c. δογματίζω. c. προνοῶ. c.
Consulto, as, βουλεύομαι. o.
Consultor, σύμβουλος. c.
Consultum, προνοηθὲν, πρόνοιαν, πνεῦμα, δόγμα, δόγμα, ψήφισμα.
Consultum est, προενοήθη. c.
Consultum, προβούλευμα. c. δόγμα. c. συμβουλή. c. πρόνοια. c. σκέψις. c. ψήφισμα. c.
Consultus, ἐρωτηθείς. c. ἀγαθοσύμβουλος. c. δογματικός. c. σκεπτικός. c. συμβουλευτικός. c.
Consuluerunt, προενόησαν.
Consuluit, ἐπύθετο.
Consumit, ἀναλίσκει, δαπανᾷ, συντελεῖ.
Consumit, ἀναλίσκει, δαπανᾷ.
Consumma, ἐπιτέλει.
Consummacio, συντέλεια, τὸ συμπλήρωμα. c. συμπλήρωσις. c. συμπλήρωμα. c.
Consummatio, συναπαρτισμός, τελειότης, συντέλεια, ἀπαρτισμός. s.
Consummatum erit, τὸ τετολμημένον εἴη.
Consummatum erit, τετολμημένων εἶναι.
Consummetur, συμπληρωθῇ.
Consummo, συμπληρῶ. c. ἀπληρῶ. c. συντελῶ. c.

συντελῶ, τὸ πληρῶ. c. τελειῶ. c.
Consummo, as, ἀποτελέω. o.
Consumacio, ἀπαρτισμός. c.
Consumo, καταδαπανῶ. c. καταναλίσκω. c. ἀπαρτίζω. c.
Consumo, is, δαπανῶ. o.
Consumpsit, ἀνήλωσεν. c.
Consumsit, ἀνήλωσεν. c.
Consumsit, ἐδαπάνησεν.
Consumunt, καταναλίσκουσιν.
Consuo, συνράπτω. c. καταράπτω. c.
Consurgit, συνεγείρεται.
Consurgo, συνεγείρομαι. c.
Consutum, συνρεραμμένον. c.
Consideracio, καταμάθησις. c.
Consideratus, περιεσκεμμένος. o.
Considero, σκέπτομαι. o.
Contagia, μολυσμοὶ, μιάσματα, ἀναστροφῆς γινομένης, συμπάθεια πάθους.
Contagium, μολυσμός. c. ἀφὴ νοσοῦντος προβάτου. c. μίασμα. c. θίξις. s.
Contaminarunt, ἐμίαναν.
Contaminat, Polluit, μιαίνει, συνκόπτει.
Contamino, μολύνω. c. βεβηλῶ. c. μιαίνω. c. προπηλακίζω. o.
Contemnit, καταφρονεῖ.
Contemno, καταφρονῶ, ὀλιγωρέω. o.
Contempcio, καταφρόνησις. c.
Contemplacio, στοχασμός. c. κατανόησις. c.
Contemplare, στοχάσασθαι.
Contemplatio, πρόσχημα, στοχασμὸς, ἀναγωγή. o.
Contemplator, εὔστοχος.
Contemplatorius, στοχαστικός. c.
Contemplo, κατανοῶ. c.
Contemplo, κατασκοπῶ. c.
Contemplor, ἀτενίζω. c. στοχάζομαι. c. κατανοέω. o.
Contemporaneus, σύγχρονος. o.
Contemptibilis, κατάπτυστος. c. εὐκαταφρόνητος. c. ἐξουδενημένος. c. ἐκφαυλιστός. o.
Contemptor, καταφρονητής. c.
Contemptum, καταφρονητής. c.
Contemptus, καταφρόνησις, καὶ καταφρονηθεὶς, καταφρόνησις. c. ἐξουδένωσις. c. καταφρόνησις. s.
Contencio, φιλονικία. c. ἔρις. c.
Contenciosus, φιλόνικος. c. ἐριστικός. c.
Contendit, ἀντιλογίζεται.
Contendo, φιλονικῶ. c. διαφιλονεικῶ. c. συντείνω. c. ἀγωνίζομαι. c. στέλλομαι. o.
Contenti estote, ἀρκεῖσθε. c.
Contentiosus, φιλόνεικος.
Contento, ἀρκοῦμαι. c.
Contentus, εὐτάρκης. c. ἀγαπῶν. o.
Contentus esto, ἀρκέσθητι, αὐτάρκησον.
Conterit, συντρίβει.
Contero, συντρίβω. c.
Conterraneus, ὁμοχώριος. o.
Contestacio, διαμαρτυρία. c. μαρτυρία. c. προποίημα. c. προκάταρξις ἐπὶ δίκης. c.
Contestatæ, μαρτυρήσασαι.
Contestatur, συνμαρτύρεται, ἐπισφραγίζεται, διαμαρτύρεται.
Contestor, διαμαρτύρομαι. c. προκατάρχομαι. c.
Contexit, συνυφαίνει.
Contexo, ἐνυφαίνω. c. συνυφαίνω. c.
Contexte, συγκειμένως. c.
Contextus & Contextus, συνάφεια, ὕφος, ὑφάντης. c. συναφία. c. συνύφασμα. c. παράφρασις. e.
Contiagia, νόσοι ἐκ παρατριβῆς.
Conticeo, σιωπῶ. c. παρασιωπῶ. c. σιγῶ. c.
Conticescit, ἀποσιωπᾷ.
Conticet, Conticescit, σιωπᾷ.
Conticinium, ὁ μεταξὺ ἀλεκτρυοφωνίας χρόνος.
Conticisco, καταφιμῶ. c.
Contifes, σκολόπενδρα. c.
Contigisse, συμβεβηκέναι. c.
Contigit, συνέβη. c.
Contigno, σανιδόω. o.
Contila, μεσαύλιον. s.
Continencia, ἐγκράτεια. c.
Continencius, συνεχέστερον. c.
Continenter, συνεχῶς, ἐγκρατῶς, διηνεκῶς.
Continentia, περιοχὴ, συνοχὴ, ἐκράτεια, ἐγκράτεια. o.
Continens, ἐγκρατής. c. συνέχων. c.
Contineo, συγκροτῶ. c. περικυκλῶ. c. κατέχω. c.
Continet & Cohercet, συνέχει, κατέχει, περιέχει.
Contingat, συμβῇ. c.
Contingit, τυγχάνει, συμβαίνει, συμβαίνει. c.
Contingo, συμβαίνω. c. πάσσω. c.
Continosus, μηνορηκτος.
Continua, ἀδιάλειπτος.
Continuacio, συνέχεια. c. συναφία. c. συνεχὴς ὑπέρθεσις. c.
Continuans, ἑτέρων. o.
Continuat, quam & continuare dicimus, ἐνδελεχίζει, συνάπτει, πυκνάζει.
Continuat, ἐνδελεχίζει, συνάπτει, πυκνάζει.
Continuata, ἡνωμένα.
Continuatim, συνημμένως, συνεχῶς, συνεχῶς. c.
Continuatio, συνάφεια, ἀνανέωσις, συνθεσία. c.
Continuatus, συνηνωμένος. c. ἡνωμένος. c.
Continuo, Statim, εὐθέως, ἐξαῦτις, παραυτίκα. c. εὐθέως. c. παραχρῆμα. c. αὐτίκα. c.
Continuo, as, διατελέω. o.
Continuum, σύνεγγυς. c.
Continuus, συνεχής. c. συναπτός. c. διηνεκής. o.
Contionatura, μετάφρασις. e.
Contollo, συνεπαίρω. c.
Contor, συγκέχρημαι. c. συγχρῶμαι. c.
Contorquet, Immitit, & jaculatur, ἐμβάλλει.
Contra, ἀπέναντι, ἄντικρυς, ἐξ ἐναντίας. c. ὑπεναντίον. c. ἀντικρύ. c. κατ' ἐναντίον. c. ὀντί. o.
Contractio, παράλυσις. e.
Contracto, ψηλαφῶ. c.
Contractorium, σφιγκτήρ.
Contractum, μεταχειρισμόν.
Contractus, συναλλαγὴ, συμπλοκή. s. συνάλλαγμα. s. συναλλαγή. c.
Contractus est, συνεσπάσθη.
Contradicit, ἀνθυποφέρει, ἀντιλέγει.
Contradico, ἀντιλέγω. c.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντιλογία. c.
Contrahit, συναλλάσσει, συνσπᾷ, συνάγει, συνστέλλει.
Contraho, συνέλκω. c. συναλλάσσω. c. συστέλλω. o.
Contrajuris, παράνομος. c.
Contralegis, παράνομος.
Contra me, κατ' ἐμοῦ. c.
Contrarietas, ἐναντιότης. c.
Contrarium, ἐναντίον. c.
Contrarius, ἀντιπαθής. c. ἀντίδικος. c. ἐναντίος. c.
Contravenio, ἀπαντῶ. o.
Contraxit, συνήθροισεν.
Contribuit, συννέμει.
Contribulo, συντρίβω. c.
Contricio, συντριβή. c.
Contristat, Tristem facit, λυπεῖ.
Contristis, σκυθρωπός. c.
Contristo, στυγνοποιῶ. c. λυπῶ. c.
Controversia, ἀμφισβήτησις, ὑπόθεσις, διαφορά. c. ζήτησις. c. δίκη. c. ἀντίρρησις. c. ἀμφισβήτημα. o.
Contraversiosus, ἐπίδικος. o.
Controversor, ἀμφισβητῶ. o.
Contrudit, συνωθεῖ.
Contrudo, συνωθῶ. c.
Contubernalis, σύνσκηνος. c. ὁμοδίαιτος. c.
Contubernarius, σύνοικος, σύνσκηνος.
Contubernia, συνσκήνια.
Contubernium, συνοικέσιον, συνσκήνιον, σύνσιτον στρατιωτῶν, σκηνὴ στρατιωτική, συνσκηνία. c. συνοικέσιον πολλῶν. c. φρατρία, συμμορία. c. σύστημα. c. ἀνδρῶν σύσταμα. e. ὁμοροφία. o.
Contueor, ἀτενίζω. c.
Contuetur, συνατενίζει.
Contulisse, εἰσκεκομικέναι.
Contumacia, καταφρόνησις, ἀπίθεια, αὐθάδεια. c. ἀπόνοια. c.
Contumaciæ, ἀπιθείας.
Contumax, ἀπειθὴς, καταφρονητὴς, αὐθάδης. c. ἀπειθής, ὁ αὐθάδης. c. καταφρονητής. c.
Contumelia, ἀτιμία, ὕβρις, διαλόγιον, ἀτιμία. c. ὕβρις. c.
Contumeliatur, ἀτιμάζει, ὑβρίζει.
Contumelior, ἀτιμάζω. c.
Contumeliosus, ἀτιμαστὴς, ὑβριστὴς, ὑβριστής. c. ὑβριστής. o.
Contundit, ὑποτάσσει, θραύει, συνθλᾷ, συγκόπτει.
Contundo, συντρίβω. c. καταθλῶ. c. συνθλῶ. c. συγκόπτω. c. φλάω. o.
Conturbatus, τεταραγμένος.
Conturbo, συνταράσσω. c.
Contus, λεπτοκάρυον.
Contusæ, θλασταί.
Contusas olivas, θλαστὰς ἐλαίας.
Contusio, θλάσμα.
Convalescit, ἀναῤῥώννυται, ἀναῤῥαΐζει.
Convalesco, κατισχύω. c.
Convalido, στερεοποιῶ. c.
Convallis, μεσοφαράγγιον, φάραγξ, φάραστξ. c. κοιλάς. c. νάπη. c. μεσοφαράγγιον. c. συνάγκεια. o.
Conveho, συμβαστάζω. c. συνοχοῦμαι. c.
Convelli, φθαρῆναι.
Convellit, ἀνασπᾷ, ἀνατέλλει.
Convena, νέηλις.
Convenæ, συνήλυδες.
Convencio, μεθοδεία. c.
Conveniencia, συμφωνία. c
Conveniens, προσῆκον, ἁρμόζων, ἐνδεχόμενος, ἁρμόζον, σύμφωνον, ἀκόλουθον, προσῆκον, καὶ συνερχόμενος, ἁρμόζων. c.

Convenienter, συμφώνως. c. ἀκολούθως. c.
Convenientia, ὁμολογία. o.
Convenire, συνιέναι. c.
Conveniri, μεθοδεύεσθαι.
Convenio, μεθοδεύω, συνέρχομαι, συμφωνῶ, μεθοδεύω. c. συμφωνῶ. c. συμβάλλω. c.
Convenit, συμφωνεῖ, ἁρμόζει, προσήκει, συμβαστάζει, χρὴ, ἁρμόζει, ἐνδέχεται, συνέρχεται.
Convenit, συμφωνεῖ, ὑπομιμνήσκει, συνοδεύει, συμβαίνει, συνέρχεται, μεθοδεύει, προσήκει, προσήκει. c. χρή. c. δεῖ. c.
Convenitur, μεθοδεύεται.
Conventiculum perditorum, δόχιον καὶ καταγώγιον ἀπολλυμένων.
Conventiculum, σύμφωνον, συνθήκη. c. συνουσία. o.
Conventio, συνέλευσις, σύνοδος.
Convencio, συνέλευσις. c. συνουσία. c.
Conventum, σύμφωνον, συμπεφωνημένον. c. σύμφωνον, συνθήκη. c.
Conventus, ἐκκλησία.
Conventus, συνοδία, σύνοδος, ἀγορὰ, συνέλευσις, ἄθροισις.
Conventus, ἀγόραιος, σύνοδος, ὀχλαγωγία.
Conventus, σύνοδος, ἄνω συνέλευσις. c. συνοδία. s. σύνοδος. s. συναγωγή. c. συντυχία, ἢ ἔντευξις. c.
Conversatio, ἀναστροφὴ, διαγωγὴ, βίος.
Conversator, ὁμοδίαιτος. c.
Conversatur, ἀναστρέφει, διάγει.
Conversio, μεταστροφή. c. συναναστροφή. c.
Converso, σύνειμι. c.
Conversor, συνδιατρίβω. c. διατρίβω. o. αὐλίζομαι, ἐπὶ ἀνθρώπου. c. συνδιαιτῶμαι. c. συναναστρέφομαι. c.
Convertitur, συναναστρέφει.
Converto, συνστρέφω. c. μεταστρέφω. c. ἐπιστρέφω, τιμωροῦμαι. c. ἀντιστρέφω. c. συναναστρέφω. c.
Converto, or, στρέφω. c.
Convescitur, συναλίζεται.
Convexitas, περιφέρεια.
Convexum, κατωφερές. περιφερές.
Convexus, περιφέρεια, περιφέρεια. s. περιφερής. c.
Conviciatur illi, & Convicium facit, καταβοᾷ, ὑβρίζει.
Convicior, κάμνω, καταβοῶ. c. ἐνοχλῶ. c. λοιδοροῦμαι. o.
Convicinium, παροικία. o.
Convicium, καταβόησις, ὀχλαγωγία, ὕβρις. s. καταβόησις. c. λοιδορία. o.
Convictor, & convivator, συμβιωτὴς, συνεστιάτωρ, ὁμοδίαιτος. o.
Convictus, ἐλεγχθεὶς, συμβίωσις. c. συμβίωσις. c.
Convincit, ἀπελέγχει, νικᾷ, ἐκνικᾷ.
Convincit, συμπλέκει, συνζευγνύει.
Convinco, ἐλέγχω. c. ἐκνικῶ. c.
Convinctus, συνδέσμιος. c.
Convitiat, συερεται.
Convitiatur, καταβοᾷ.
Conviva, συνέστιος. c. συμβιοτής. c. σύνδειπνος. c. συμπότης. c.
Convivale, συμποσιακόν. o.
Convivari, εὐωχεῖσθαι. o.
Convivatio, & convivium, συμπόσιον.
Convivax, ὁμόβιος. c.
Convivit, συνζῇ, συνεστιᾶται.
Convivium, συμπόσιον. c. εὐωχία. o. συμβίωσις. c. συνεστίασις. c.
Convivo, συνευωχοῦμαι, συνεστιῶμαι.
Convivo, συμβιῶ. c. συζῶ. c.
Convivones, συμπόται. o.
Convivor, συνεστιῶμαι. c.
Conum, κύμβαλον, καὶ τὸ ἄκρον τῆς περικεφαλαίας.
Convocat, & conclamat, & concitat, συνκαλεῖ.
Convoco, συγκαλῶ. c.
Convolo, καθίπταμαι. c.
Cooperculum, πωμάτιον. c. πῶμα. c.
Cooperio, καλύπτω, σκεπάζω, ἐπισκεπάζω. c. περιβάλλω ἱματίῳ. c. ἐπικαλύπτω. c. περικαλύπτω. c. συνσκέπω. c.
Cooperor, συνεργάζομαι. c.
Coopertorium, σκέπασμα, τὸ περιβόλαιον. c.
Cooptarunt, εἰσεποιήσαντο.
Cooptat, εἰσποιεῖ.
Coopto, συνεύχομαι. c.
Coorior, διεγείρομαι. c.
Copadium, τέμαχος. c.
Copertorium, περιβολαῖον. e.
Copia, παῤῥησία. c. περιουσία. c. ἀφθονία. c. εὐπορία. c. πλῆθος. s. εὐθίηνα. c.
Copiæ, πλήθη, πολυπληθία.
Hæ Copiæ, singularia non habet, ἐπιτήδεια, τὰ ἀναγκαῖα. c.
Copidermus, κοπίδερμος. c.
Copiosus, εὔπορος. c.
Copo, & caupo, κάπηλος, κάπηλος. c.
Coppuicula, καπηλίον.
Copta, κοπτή. e.
Copula, σύναψον, σύνπλεξον.
Copula, χεὶρ ἀλυσίδιον μέλος, ἄρθρον χειρὸς, χειριάλυσις. c. χειρόδεσμος. c.
Copulacio, συναφία. c. δέσις. c.
Copulare, συνάπτειν.
Copulat, συνζευγνύει, συνάπτει γάμον.
Copulatim, εἱρμῷ.
Copulativus, συναπτικός. c. συμπλεκτικὸς, συνζευκτικής. c.
Copulatum, συνημμένον.
Copulatus, συναφή. c.
Copulo, ζευγνύω. c. συνάπτω. c.
Copula, σύνεῤξις. o.
Coquina, μαγειρεῖον. o.
Coquinarius, μαγειρικός. o.
Coquo, ἕψω. c. ὀπτάω. o.
Coquus, μάγειρος.
Cocio, μετάβολος.
Cor, καρδία, καρδία. c. καρδία. s. καρδία. s.
Coram, ἐνώπιον. ἐνώπιον. c.
Coraule, χοροαυλη. e.
Corbes, κόφινος. c.
Corbis, εἶδος κοφίνου, κόφινος. c. κόφινος. s.
Corbula, κόφινος. c.
Corda arcus, βιός. e.
Cordatus, νουνεχὴς, φρόνιμος, νουνεχής. c. εὐκάρδιος. c. εὐκάρδιος. e. κερδιακός. e.
Cordies, πρόθυμός ἐστιν.
Cordi est, καταθύμιον. c.
Cordis valitudo, καρδιακὸς πόνος. e.
Cordus, ὀψίγονος. o.
Corellarium, εἰχείρισμα. e.
Coriandrum, κόριον, κορίανδρον, κορίαννον. c.
Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσεὺς, βυρσεύς. c. βυρσοδέψης. c. ἀσκοποιός. c.
Coriaceus, σκύτινος. o.
Coriet, ῥάπτει.
Corilum, λεπτοκάρυον. c.
Corimbi, ἕλιξ ἀμπέλου. c.
Corium, βύρσα, βύρσα. c. βύρσα. s.
Corium bovis ex bisso tinctum, βυρσινόν. e.
Corna, κράνη, ὀπώρα.
Cornarius, κεραοξόος. e.
Cornetum, κρανεών. o.
Corneus, κράνειος. o.
Cornicen, κεραταύλης. c.
Cornicines, καμπυλοσαλπισταί.
Cornicla, κορώνη. e. κορώνη. e.
Cornicen, κερωδός. o.
Cornicula, κορώνη. c.
Cornicor, κρώζω. o.
Corniculum, κεράτιον. o.
Cornicupia, κέρας ἀμαλθείας, τῆς θρεψάσης τὸν δία αἰγός.
Cornificus, κερατοποιός. c.
Corniger, κερατοφόρος. o.
Cornipes, κερατόπους. c.
Cornix, κορώνη, κορώνη. c.
Cornu, pluraliter tantum declinabitur, κέρας ζώου. c. κέρας. o.
Cornua, κέρατα, κερατίνη. c. κέρατε. e.
Cornucopiæ, κέρας ἀμαλθείας. o.
Cornupeta, κορυπτίλος. o.
Cornupetit, κορύπτει. c.
Cornupeto, κερατίζω. c.
Cornum, κέρας. e.
Cornus arbor, κρανέα, εἶδος δένδρου, κρανέα, δένδρον. c. κρανεία. o.
Cornuta, serpens, κεράστης. e. κεράστης. e.
Cornutus, κεράστης, κεραστής. c. κερατώδης. o.
Corolla, corona, στεφάνιον. o.
Corollarium, ἐπιστεφάνωμα, ἐπιφορά. o.
Corona, στέφανος, στέφανος. s. στέφανος. c.
Coronacio, παστὸς, ἐπὶ νύμφης. c.
Coronarium, ἐπιστεφάνωμα. ἐπιστεφάνωμα. c.
Coronarius, στεφανοπλόκος, στεφανοπλόκος. c.
Coronat, στεφανοῖ.
Coronatus, στεφανηφόρος.
Coronea, ποντικέα, καὶ στεφάνη.
Corono, στεφανῶ. c. στέφω. c. στεφανόω. o.
Coronula, στεμμάτιον. o.
Corpodicina, μακελλίτης.
Corporale, σωματικόν. o.
Corporalis, σωματικός. c.
Corporatura, σωμασκία. c.
Corporinum in lanificio, σωματινόν. e.
Corporosus, εὔσωμος. e.
Corpulentus, εὔσωμος. c. μεγαλόσωμος. c.
Corpuletus, χειροπληθής. c.
Corpus, σωμάτιον, σῶμα, σῶμα. c.
Corrado, συνάγω. o.
Correctio, κατόρθωσις. c. διόρθωσις. c.
Correctio, ἐπανόρθωσις. c.
Corrector, ἐπανορθωτής. c. διορθωτής. c. διορθωτής. e. διορθωτής. c.
Correpte, εὐστρόφως, εὐαντολως.
Correptitius, θεόληπτος. c.
Correptio, συστολή.
Correptione, νουθεσία.
Correptivum, συνεσταλμένον.
Corrigia, ἱμάς. c.
Corrigiam, ἱμάντα.
Corrigentes, ἐπιτιμῶντας.
Corrigit, ἐπανορθοῦται.
Corrigo, ἐπανορθῶ. c. κατορθῶ. c. διορθοῦμαι. c. διορθόω. o.
Corripies, ἐπιτιμήσειας.
Corripio, ἐπιτιμάω. o.
Corripit, συναρπάζει, συστέλλει.

Corroboraverunt, ἰσχυροποίησαν.
Corroboro, στεροποιῶ. c.
Corrumpesco, διαφθειρῶ. c.
Coria, βύρσαι.
Corrumpo, ὑποφθείρω. c. φθείρω. c. διαφήσσω. c. διαφθείρω. o.
Corrupcio, φθορά. c. διαφθορά. c.
Corruptela, φθορὰ, φθορά. c. διαφθορά. o.
Corruptelarum, διαφθορῶν.
Corruptibilis, εὐκατάφθορος. c.
Corruptor, φθορεύς, ὑποφθορεύς. c. φθορεύς. c.
Corruptum, φθαρέν. c.
Corruptus, διεφθαρμένος. c. ἐφθαρμένος. c.
Corsum, ποῦ ἄρα. c. εἰς ποῖον μέρος. c.
Cortex, φλοιὸς, φελλὸς, λέπος δένδρου. c. δένδρου φλοιός. c. φελλός. c. φλοιός. c.
Corticatum, φυλύρινον. e. φιλύρινον. e.
Corticibus, φλοιοῖς.
Cortina, δελφικὸς τρίπους Ἀπόλλωνος, τρίπους. s. τρύπους. c.
Cortix, φλοιός. e.
Corvinus, κοράκινος.
Corulis, ὑπατικὸς θρόνος.
Corulus, ποντικέα, ποντικέον. s.
Coruscare, ἀστράπτειν. o.
Corusco, κραδαίνω. c.
Coruscus, ἀστραποειδής. c.
Corvus, κόραξ, κόραξ. c.
Corvus, κορακίσκος. e. κορακῖνος. e.
Corybantes, Κουρῆτες, οἱ περὶ τὸν Παιάνα. c.
Cos, ἀκόνη, ὑποδερμὶς, ἀκόνη. c. ἀκόνη. s.
Costa, σπάθη ἡ τοῦ ἀνθρώπου. c. πλευρά. o.
Costæ, σπάθαι.
Costas, σπάθη, ὀστοῦν ἀνθρώπου.
Cothurnus, ὑπόδημα συγκλητικόν. s.
Cotiarius, & Samiator, ἀκονητής.
Coticula, ἀκόνιον. c. βάσανος. o.
Cotidiana, καθημερινά. e.
Cotidianum, καθημερινόν.
Cotidianus, καθημερινός. c.
Cotidie, ὁσημέραι. o.
Cotis, ὀργὴ, ἀκόνη, ὑποδερμίς.
Cotones, λιμένες. o.
Cotoneum, κυδώνιον, κυδώνιον. o.
Cotonia, κυδώνια. e.
Cottidianus, καθημερινός.
Cottidie, ὁσημέραι. c. καθ' ἡμέραν. c.
Cotula, κύαθος. c. κοτύλη, μέτρον. c.
Coturni, ἐμβάται τραγῳδοῦ.
Coturnix, ὄρτυξ, ὄρτυξ. c. ὄρτυξ. s.
Covinnus, κάῤῥιον καθεδρωτόν.
Coxa, ὀσφύς. c. γλουτός. c. ἰσχίον. s. κοτύλη ἀνθρώπου.
Coxæ, κοτύλαι. e.
Coxendix, ἱερὸν ὀστοῦν. c.
Crabro, σφὴξ, σφήξ. c.
Crabrones, σφηκίαι. o.
Crapula, κρεπάλη. c. κραιπάλη. o.
Cras, & Crastinum, αὔριον, αὔριον. c.
Crassicies, πάφος. o.
Crassus, παχὺς, παχύς. c. παχυλός. o.
Crastinacio, ὑπέρθεσις. c.
Crastinatio, ἀναβολὴ, ὑπέρθεσις.
Crastino die, αὔριον.
Crastino, as, ἀναβάλλομαι. o.
Crastinus, αὔριινός. c. ὁ ἐπιών. o.
Cratera, κρατήρ. s.
Crates, πλέγματα ἐκ ῥάβδων.
Hæ Crates, singulare non habet, πλέγματα ἐκ ῥάβδων. c.
Crates, γέῤῥον, εἶδος ἀσπίδος Περσικῆς. c.
Crates, ταῤῥός. o.
Craticula, ἐσχάρα.
Crauceum, μαλίασις. s.
Creabant, ἐχειροτόνουν.
Creacio, χειροτονία. c.
Creacio filiorum, τεκνογονία. c.
Creare, χειροτονῆσαι, κτίζειν. o.
Creat χειροτονεῖ, γεννᾷ.
Creator, κτίστης. c. χειροτονητής. c. γεννήτης, γεννήτωρ. c.
Creatrix, γεννήτρια, γεννήτρια. c.
Creatura, χειροτονία. c. κτίσις. c.
Creatus, γεγενημένος, τεχθείς. c.
Creber, πυκνὸς, θαμινός. o.
Crebrius, πυκνότερον.
Crebro, πυκνῶς. c. συχνῶς. c.
Crebrus, πυκνότερος.
Credibile, πιστὸν, εἰκὸς, εἰκός. c.
Credibilia, εἰκότα. c.
Credibilis, πίστεως ἄξιος. c.
Credidi, ᾠήθην. c.
Credit, πιστεύει.
Creditor, δανειστὴς, δανειστής. c. χρήστης. o.
Creditrix, δανείστρια. c.
Creditum, δάνεισμα. o.
Credo, πιστεύω. δοκῶ, τὸ νομίζω. c. πιστεύω. c.
Credulitas, εὐπιστία. c.
Credulus, εὔπιστος, εὐπιθὴς, εὔπιστος. c. εὐπειθής. c. εὐπειθής. o.
Cremabilis, καύσιμος. c.
Cremat, φλέγει.
Crementa, αὐξήσεις.
Crementum, προσθήκη. c. αὔξησις. o.
Cremium, φρύγανον. o.
Cremo, καίω. c. ἄθω. c. καίω. o.
Crenæ, γλυφίδες. o.
Creo, τεχνῶ. c. κτίζω. c. τίκτω. c.
Crepat, ψοφεῖ, κτυπεῖ, ψοφεῖ. c.
Crepido, κρηπίς. c. κυματωγή. o.
Crepitaculum, ποδοψόφιον. c. κρόταλον. o.
Crepitans ignis, Rumor ignis, βρόμος. c.
Crepito, ἠχῶ. c. ψοφῶ, κτυπῶ. c. κροτῶ. c. λακῶ. c. ψοφῶ. o.
Crepitus, ψόφος, ὁ ἦχος. c. βρόμος. o.
Crepundia, γνωρίσματα, ἀρχαὶ, γνωρίσματα τὰ ἐπὶ τάφων. c.
Crepuscula, δείλη πρὸς ἑσπέραν. c.
Crepusculum, ὄρθρου ὑπεώρου, ἡ ἑσπερινὴ ὥρα, ἑσπέρα. c. δείλη πρὸς ἑσπέραν. c. ὀψινὴ ὥρα ἡ μετὰ ἡλίου δυσμάς. c. λυκοφῶς. c. ὀψημέρα. s. κνέφας. c. δείλη. o.
Crepusum, ὄμφαξ.
Crescit, αὔξει, αὐξάνεται. c.
Cresco, αὐξάνομαι. c. αὔξω. c. αὔξομαι. c. φύομαι. o.
Crespulus, ὀρθρινός. c.
Creta, λεύκη, καὶ αὐξηθέντα, κιμωλία. c. λευκίτης ἱπποδρομίας. c. λευκόγειος. c. λεύκη. e.
Creterra, ὑδρία. o.
Creticum, Ἑλληνικόν. e.
Cretifodina, λευκόγειος. c.
Cretio, προσέλευσις κληρονόμου.
Cribrarius, κοσκινοποιός. c.
Cribro, as, σήθω. o.
Cribrum, κόσκινον. c. λίκμος, ἠθμόν. o.
Crimen, ἔγκλημα, διαβολὴ, διαβολή. c. ἔγκλημα. c. αἰτία. o.
Criminacio, ἔγκλισις. c. διαβολή. c.
Criminale, ἐγκληματικόν. o.
Criminalia, ἐγκληματικά.
Criminalis, ἐγκληματικός. c.
Criminari, διαβάλλειν. o.
Criminator, διάβολος, διάβολος. c.
Crimino, κατηγορῶ. c.
Criminor, αἰτιῶμαι. c. διαβάλλω, ἐπὶ διαβολῆς. c.
Criminosus, συκοφαντικός. o. διάβολος. e.
Crines, πλόκαμοι, τρίχες. o.
Crinire, τριχοφυεῖν. o.
Crinis, πλόκαμος. c.
Crinita, εὐπλόκαμος. c.
Crinitus, πεπυκασμένος, εὐπλόκαμος. c.
Cripta, βαιγη. e.
Crisat, κελητίζει.
Crispat, κραδαίνει, σείει.
Crispo, κραδαίνω. c.
Crispus, οὐλὸς, οὖλος. c.
Crissare, πτερυγίζειν. o.
Crista, περικεφαλαία, καὶ λόφος ἀλέκτορος, λόφος, περικεφαλαία. c. περικεφαλαίας λόφος. c. λοῦφος. c. λόφος. s.
Cristatus, εὐσχήμων.
Croceum, κροκοειδές. c.
Crocum, κρόκος.
Hoc Crocum, plurale non habet, & est neutrum, κρόκος. c. κρόκος. s.
Cruciat, αἰκίζει, βασανίζει.
Cruciat, & Crucificat, σταυροῖ.
Cruciatus, βάσανος ψυχῆς, βάσανος, κόλασις. c. βασάνου γένος. c. ὀδύνη, βάσανος. s.
Crucifer, σταυροφόρος. c. σταυρώσιμος. c.
Crucificatus, ἐσταυρωμένος.
Crucificio, σταυρῶ. c.
Crucio, βασανίζω. c. κολάζω. c.
Crudarium, ὠμόλινον. c.
Crudelis, ἀπότομος. ὠμὸς, καὶ ἀπάνθρωπος. ὠμὸς, ἐπὶ ἀνθρώπου. c. ἀπότομος. c. ὠμὸς, ἀνηλεής. c. ὠμόφρων. e.
Crudus, ὠμός. o.
Crudelitas, ἀποτομία, ὠμότης, ἀπανθρωπία, ὠμότης. c.
Crudescere, ὠμοῦσθαι. o.
Cruditas, απιελπεισια. e.
Crudito, ἀπεπτῶ. c.
Crudum, ὠμόν. e.
Crudus, ἄπεπτος, ὠμός. ἄπεπτος. c. ὠμὸς, ἀνηλεής. c. ὠμὸς, ἐπὶ ἀνθρώπου. c.
Crudus peno, ὠμοβυρσιον.
Cruento, αἱμάττω. c. αἱμάσσω, αἱματόω. o.
Cruentum, ἡμαγμένον. αἱματῶδες. c.
Cruentus, ἡμαγμένος. c. βροτόεις. e. αἱματηρός. o. τετρωμένος. c. μιαιφόνος. e.
Crumena, βαλαντίον, o.
Crumina, θύλακος, θύλακος. s.
Cruor, αἷμα πεπηγὸς, λύθρος. c. Plurale non habet. αἷμα, λύθρος. c. αἷμα, ἰχῶρ. o.
Crupes, σχοινία.
Cruppa, κάλος παχύς.
Crupta, βαίτης, βαίτης. e.
Crura, σκέλη, κνῆμαι.
Crurarium, σκελόδεσμος. c.
Hoc crurifragium, σκελο-

κοπία. c.
Crurifrangium, σκελιαγὲς ἤγουν σκελοκοπία. c.
Crus, cruris, σκέλος, κνήμη. s. σκέλος. c.
Crusta, γροῦτα, ἐφελκὶς, ἡ πλὰξ, ἡ τύπανον, πλάξ. c. κλάσμα παγετοῦ. c. ἐφελκίς. e. παγετοῦ κλάσματα. c. πλὰξ, ὄστρακον. o.
Crustacio, πλάκωσις. c.
Crustata, γεγεισωμένα.
Crustula, καπύριον. s.
Crustulum, καπυρίον. c.
Crustum, κάπυρον. c. ψωμίον. o.
Crux, σταυρός. σταυρός. c. σταυρός. s.
Crypta, κρυπτή. c.
Crystallum, κρύσταλλος. c.
Cubat, ἠρεμεῖ θηρίον.
Cubatus, κοίτη. o.
Cubiculare, θαλαμικός. o.
Cubicularii, κοιτωνῖται. e.
Cubicularius, εὐνοῦχος, κοιτωνίτης. c. καταχοιμητής. o.
Cubicula, κουβούκλιον. c.
Cubiculum, κοιτὼν, κοιτών. c. κοιτών. s.
Cubiculus, ὑπόνομος. c.
Cubile, κοίτη, φωλεὸς, κοίτη. c. εὐνή. s.
Hoc Cubital, ἀγκωνόδεσμος. c.
Cubito, συνουσιάζω. c. κοιτάω. o.
Cubitum, πῆχυς. c. ἀγκών. c. πῆχυς. s.
*Cubitum, πηλαμύς. s.
Cubitus, ἀγκὼν, πῆχυς. o.
Cubitus, vel Ancona in Piceno, ἀγκών. e.
Cubiti, ἀγκῶνες. e.
Cubius, κουβιὸς, ἰχθύς. c.
Cubo, κοιμῶμαι. o.
Cucina, μαγειρεῖον. c.
Cucubo, ὑΐζω. o.
Cuculio, σκεπαστόν.
Cuculla, καρακάλλιον. c.
Cuculus, κόκκυξ, ὄρνεον. c. κόκκυξ. e.
Cucuma, κουκούμιον. s.
Hæc cucuma, κούκκομος. c.
Cucumer, mis, σίκος. o.
Cucumerarium, σικυήλατον. e.
Cucumeres, σίκυες, σικύδια. e.
Cucumis, σικύδιον. c.
Cucurbita, κολόκυντα. σικύα. c. κολόκυνθα. o.
Cucurbitat, σικυάζει.
Cucurbito, σικυάζω. c.
Cucurvita, κολόκυντα. c.
Hæc cudis, ἄκμων. c.
Cudit, κολάπτει
Cudo, εἶδος περικεφαλαίας. ἄκμων, τινάσσω, χαλκεύω, ῥηματικῶς, κολάπτω. c. ὀξύνω. c. ἐπ' ἄκμονι ἐλαύνω. c. γλύφω. c. ἐλαύνω, ἐπὶ σιδήρου ἢ ἄλλης ὕλης. c. κόπτω. o.
Cufa, καμαριά. e.
Cufæ, καμάρια.
Cujas, ποδαπός. o.
Cuicui, ἡ τινι δήποτε. c.
Cuipiam, τῷ τυχόντι. c. τῇ τυχούσῃ. c.
Cuique, ἑκάστῳ.
Cujus, τίνος, ἧς τινος. c. τίνος. o.
Cujus cujus, ἧς τινος ἄν. c.
Cujus gracia, οὗ χάριν. c.
Cujusquam, ὁτουοῦν, τινός.
Culbicio, στραγγουρία. c.
Culbitio, στράγγουρα. c. στράγγυρα. e.
Culbo, στραγγουρῶ. c.
Culcita, τύλη.
Culcitra, ἐφάπλωμα. o.
Culdex, πτέρνος. e.
Culei, ὄρχεις. e.
Culeus, ἀσκὸς βόειος.
Culex, & Culix, κώνωψ.
Culiculus, κωνώπιον. c.
Culigna, σκεῦος οἴνου.
Culina, λουτρών.
Culina, ἀπόπατος, ἄφεδρος. s. μαγειρεῖον. o. ἀφεδρών. c. ἀπόπατος. c. * *aliter scritis*. s.
Culina assatoria, ἀπόπατον. s.
Culina, μαγειρεῖον. o.
Culina, μαγειρεῖον. e.
Culix, κώνωψ. c.
Hoc Culleum, ταύριος ἀσκός. c. ἀσκός ταύρειος. c. ταύρεος. s.
Culleus, ἀσκὸς βόειος, λάρναξ.
Culliculum, θυλάκιον. c.
Culmen, ὀροφὴ, μέγεθος. c. ὀροφή. c. ὀροφή. s. ἄκρον. c. στέγος τό. o.
Culmus, καλάμη, στάχυς, ἄσταχυς. c. στάχυς. c. καλάμη. c. κάλαμος. o.
Culpa, αἰτία, ἁμάρτημα, ψόγος, ἁμαρτία, ψόγος. c. ψόγος. s. πταῖσμα. c. αἰτία. c.
Culpo, καταγινώσκω. c. ἐγκαλῶ. c. ψέγω. c. αἰτιῶμαι. c.
Cultellarius, μαχαιροποιός. c.
Cultellum, μαχαίριον. c.
Cultellus, μαχαίριον. c. μάχαιρα. s.
Culter, μάχαιρα. s. μάχαιρα. o.
Culto, γεωργῶ. c.
Cultor, γεηπόνος. c. γεωργός. c.
Cultores, θρησκευταί.
Cultra, μαγείρου σφάγιον, μαχαίρια κουρέως. c.
Cultri, μαχαίρια κουρικά.
Cultrix, γεωργήτρια. c.
Cultrum, κοπὶς, ἡ μάχαιρα. c. σφαγίς. c. μάχαιρα. e.
Cultrus, σφαγὶς, μαχαίριον.
Cultu, θεραπείᾳ, τῷ σχήματι, τῇ ἀσκήσει, τημελείᾳ.
Cultura, ἐπιμέλεια, γεωργία, γεωπονία, γεωργία. c.
Cultus, σχῆμα, καὶ τημέλεια, καὶ εἶδος σχήματος, γεωργία. c. ἡ ξέσις. s. ἐπιμέλεια, ἄσκησις. c. σχῆμα. c. σχῆμα. s. σκευασία. o.
Cultus mulieris, κόσμος γυναικός.
Coliculus, κραμβία, καυλία.
Culus, πρωκτὸς, πρωκτός. c.
Cum, μετὰ, σὺν, ἐπεὶ, ὅτε. c. ἡνίκα. c. ὡς. c. ὁ πηνίκα. c. ὁπόταν. c. ὁπότε. c. ἐπειδάν. c. ὅταν. c. σύν. o.
Cuma, ἀσπάραγος, κράμβα, σπάραγος, ἀροτρίασις, ἀροτρίασις. e.
Cumba, σκάφος, πλοιάριον. s. σκάφη, τὸ πλοιάριον. c. ἀκάτιον. c.
Cum maximè, αυτοθει.
Cum presertim, ὁπότε μάλιστα. c.
Cumque, δήποτε. c.
Cum res agitatur, ὅτε ἀγόραιός ἐστιν.
Cum sit, ὡς ᾖ.
Cumulacio, πλεονασμός. c. σώρευσις. c.
Cumulare, σωρεύειν. o.
Cumulasti, ἐσώρευσας.
Cumulat, σωρεύει.
Cumulatum, μεστὸν, ὑπέρμετρον, γέμον. c.
Cumulatus, κορυστὸς μόδιος. c. γεγεμισμένος. c.
Cumulo, ἐπισωρεύω. c.
Cumulum, πεστόν.
Cumulus, βουνός.
Cumulus, Collis, βουνὸς, φάραγξ, σωρός. c.
Cum utique, καὶ μάλισθ' ὅτε.
Cuna, & cunabulum, βαβαλιστήριον, βαβαλιστήριον. s.
Cunabula, σπάργανα.
Cunabulum, λίκνον, βαβαλιστήριον. c. βαβάλιον. c. βαβαλιστήριον. e.
Cunabulum, singulare non habet, σπάργανα. c.
Hæ Cunæ, singulare non habet, βαβαλιστήρια. c. βαβαλιστήριον, λίκνον. e. κοιτίδες. o.
Cuncta, πάντα.
Cunctacio, διαβασταγμός. c. διαπορία. c. μέλλησις, ὑπέρθεσις. c.
Cunctatio, μέλλησις, ἀναβολή. μεταμέλλησμὸς, μελλησμός.
Cunctator, διαπορήτης. c. ὀψιμαθής. c. μελλητής. o.
Cuncti, σύμπαντες. o.
Cunctor, ὑπερτίθημι. c.
Cunctor, aris, μέλλω. o.
Cunctus, σύμπας. c.
Cunebula, κόνυζα, βοτάνη.
Cunela, θύμβρα.
Cuneatim, κατὰ στίφη. o.
Cuneatus, ἐσφηνωμένος. o.
Cuneum, - - densi cuneis se quisque coactis adglomerant, κούννιον, τὸ σύστημα. c.
Cuneum, τάξις πολεμική. c.
Cuneum, σφήν. c. πολεμικὴ τάξις. c.
Cuneus, θεάτρου κερκὶς, ἡ σφὴν, ἡ στρατιωτῶν λόχος, κέρας τοῦ πολέμου. c. πολεμικὴ τάξις. c. κερκὶς θεάτρου. c. σφήν. c. σφήν. o.
Cuneus exercitus, τάξις πολεμική. c.
Cuneus theatri, φυλὴ θεάτρου.
Cuniculum, διορυγή. s.
Cuniculus, ὑπόνομος, δασύπους. o.
Cunifer, κωνοφόρος. c.
Cunila, θύμβρον. s. σίσυμβρον, εἶδος λαχάνου. c.
Cunilium, θύμβρος, εἶδος βοτάνης.
Cunus, vel cunnus, κύσσος, κύσθος. e. ὑστέρα. o.
Cupa, seu vagna, βουττις μεγάλη, ἥν τινες γαυλὸν καλοῦσιν, βούτις. c. κυψέλη. e.
Cupæ, σκεύη. o.
Cupedinarii, ζωμοποιοί. o.
Cupella, βούττιον. e.
Cupidicinus, τρεχέδειπνος.
Cupiditas, ἐπιθυμία, ἐπιθυμία. c.
Cupido, ἐπιθυμία, ἔρως, ὁ θεός. c. πάθος. c. ἐπιθυμία. c. ἔρως. c. ἔρως. o.
Cupidus, κνιπὸς, φιλάργυρος. c. σκιφός. e. πλεονεκτικός. o.
Cupientia, ἐπιθυμία. e.
Cupillum, γευστρίδιον.
Cupio, ἐπιθυμῶ. c.
Cupplanto, συμποδίζω. c.
Cupressetum, κυπαρισσών. c.
Cupressus, κυπάρισσος, κυπάρισσος. c.
Cur, διὰ τί, διὰ τί. c. τίνος ἕνεκα. o.
Cura, φροντὶς, μέριμνα. ἐπιμέλεια. c. θεραπεία. c. μέριμνα. c. φροντίς. c. θεραπεία. e.
Curam agit, ἐπιμελεῖται.
Curat, σπουδάζει φροντίζει, ἐπιμελεῖται, κήδεται, θεραπεύει, μεριμνᾷ, λογιστεύει.
Curacio, κηδεμονία. c.
Curatio, ἐπιμέλεια, τημέλεια, θεραπεία. o.
Curata, τετελημένα. e.
Curator, θεραπευτὴς, θρησκευτὴς, ἀσκητὴς, φροντιστής. c. λογιστής. c. κηδεμών. c. ἐπιμελητής. c. φροντιστὴς, καὶ λογιστής. e. ἐπίτροπος. o.
Curatorius, ἐπιμελητικός. o.
Curaverunt, ὑπέβαλον.

Curcio, ἔχιδνα. e.
Curculio, φθεὶρ σίτου. c. τρώξ. o.
Curculo, σκὶψ, ἡ μύρμηξ, ἀκρὶς, ἢ κώνωψ. c.
Curia, βουλὴ, βουλευτήριον· βουλὴ, ἐπὶ συστήματος. c. βουλευτήριον. s. βουλευτήριον. c.
Curiales, φυλέται. o.
Curialis, βουλευτὴς, βουλευτικὸς, βουλευτής. c. βουλευτικός. c.
Curilis equus, τροχηλάτης ἵππος. c.
Curiosus, περίεργος, περίεργος. c.
Curiosus, πολυπράγμων. e.
Curmen, ζύθος ἀπὸ σίτου.
Curo, φροντίζω. c. ἐπιμελοῦμαι. c.
Curo, as, ἐπιμελέομαι. o.
Currax, δρόμαξ. c.
Curre, δράμε. c.
Curricula, δρόμοι. c.
Curriculo, adverb. δρομαίως. o.
Curriculum, στάδιον. c.
Curriculus, ἁρμάτιον. c.
Currilis equus, σὺν ἅρματι ἀγωνιζόμενος ἵππος.
Currit, ῥέει, τρέχει.
Curro, τρέχω. c. θέω, τρέχω. o.
Curruca, ὑπολαΐς. o.
Curulus, equus, δρομεὺς ἵππος. c.
Currus, ἅρμα.
Currus falcifer, ἅρμα δρεπανηφόρον. c.
Currus, ὄχημα. c. ὄχημα. s. ἁμαξίς. o.
Cursim, τροχαλῶς, ἐπὶ δρόμου. c. δρομαίως. o.
Cursio, ἐκδρομή. c. ἐχίδνα. e.
Curso, ἀνατρέχω. o.
Cursor, δρομεὺς, δρομεύς. c. ταχυδρόμος. c.
Cursores, δρομεῖς. e.
Cursus, δρόμος. c. δρόμος. o.
Curtina, ἔμβασις. e.
Curtus, κολοβὸς, κολοβὸς, ἢ λιπόδερμος, κονδός. e. κολοβὸς, ὁ κονδὸς. c. κονδός. c. κολοβός. o.
Curva, κοίλη. c.
Curvamen, ἐπικαμπή. o.
Curvat, κοιλαίνει κλάδον.
Curvesco, κυρτοῦμαι. o.
Curvipes, ἀγκυλόπους. o.
Curule, δίφρος. o.
Curulis sella, ἀγκυλόπους, δίφρος βασιλικὸς, ἀγγυλόπους. e.
Curulus, θρόνος ἡγεμονικός. c.
Curvo, κοιλαίνω. c.
Curvo, as, κάμπτω. o.
Curvum, καμπύλον. στρεβλὸν, ἐπὶ ξύλου c.
Curvus, σκαμβός. c. καμπύλος. c. ἐπικαμπής. o.
Cuset, ῥάπτα. e.
Hæc Cusio, ἡ ἐλασία. e.
Cusor, ἐλάτης χρυσοῦ ἢ ἄλλης ὕλης. c.
Cuspis, ἐπιδορατὶς, σαυρωτὴρ, ἐπιδορατίς. c. σαυρωτήρ. c. αἰχμή. o.
Cuspus, ζύλινον σανδάλιον.
Cusso, περιῤῥάπτω. c.
Custodi, φύλαξον. c.
Custodia, φυλακὴ, φρουρά. c. φυλακή. c.
Custodio, φρουρῶ. c. παραφυλάττω. c. φυλάττω. c.
Custodit, φυλάσσει.
Custoditio, φύλαξις. o.
Custos, φύλαξ. c. παραφύλαξ. c.
Cusus, ξύλου σκώληξ, ξύλου σκώληξ. c.
Cutis, δέρμα.
Hæc Cutis, δέρμα ἀνθρώπου. c. ἀνθρώπειον, δέρμα. c. ἐπιδερματίς. c. δέρμα, obseros.* s. δέρμα, χρώς. o. επλεροθη. e.
Cutisus, κύτισος, δένδρον.
Cutulus, ἀγκών. e.
Cyathus, κοτύλη, μέτρον. c. κύαθος. c.
Cydonium malum, κυδώνιον μῆλον.
Cylleus, pluralia non habet, βόρβορος. c.
Cyma, ὅρμενον. e.
Corimbus, ἀκρέμων. c.
Cymbalum, κύμβαλον. c.
Cyminum, κύμινον. c. κύμινον. e.
Cypressetum, κυπαρισσών. s.
Cypressum, κυπάρισσον. e.
Cyprius, ξυφίον. o.

D

DA, δὸς, δός. c.
Dabam, ἐδίδουν.
Dabant, ἐδίδουν.
Dabo, διδῶ.
Dacio, δόσις. c.
Dædalum, ποικίλον. c.
Dædalus, πολυμήχανος. c.
Da facialem, δὸς προσωπίδων. e.
Dagus, ἐπισέλλιον. c.
Dama, δορκάς. c. νεβρός. c. πρώξ. o.
Damium, θυσίαι, θυσίαι ὑπαίθριον γινόμενον.
Dammæ, δορκάδες, κεμάδες.
Damnabilis, κατακριθησόμενος.
Damnabilitas, κατάκρισις, ἐξορία.
Damnacio, καταδίκη. c. κατάκρισις. c.
Damnadili, ἐπιζήμιοι.
Damnandus, κατάκριτος.
Damnasceto, οφιλεις.
Damnat, κατακρίνει.
Damnaticii, κατάδικοι.
Damnaticium, κατάκριτον. c. κατάδικον. c.
Damnaticius, κατάδικος.
Damnatissimus, ζημιόψυχος.
Damnator, δαμηστής.
Damnatur, κατακρίνεται.
Damnatus, κατάδικος. c.
Damnifico, ζημιόω. o.
Damno, ζημιῶ. c. βλάπτω. c.
Damnosum, ἐπιζήμιον.
Damnosus, ἐπιζήμιος, πολυζήμιος, ἐπιζήμιος. c. βλαβερός. o.
Damnum, ζημία, καταδίκη, βλάβη. c. ζημία. s.
Damnum, tio, βλαβὴ, ζημία. o.
Damnum pacior, ζημιοῦμαι. c.
Dampnum, ζημία. c.
Danai, Ἕλληνες.
Dantur, δίδωσιν, δίδωσιν.
Dapalis pœna, λιπαρίς. o.
Dapes, δίαιται, εὐωχίαι, εὐωχίαι.
Dapes, singulare non habet, nisi hæc daps, o daps, θοῖναι. c.
Hæ Dapes, singularia non habet, nisi hæc daps, εὐωχίαι. c.
Dapes, ἐδέσματα.
Dapet, εὐωχεῖται.
Dapibus, εὐωχίαις, ἐδέσμασιν.
Dapifer, σιτοφόρος. o.
Daps, εὐωχία.
Daps, dapis, εὐωχια. s.
Dapus, πολυτελῆ δεῖπνα.
Dardanarius, παντοπώλης, παντομετάβολος, σιτοκάπηλος, μετάβολος. c. παλιγκάπηλος. c. παλινκάπηλος. c. σιτοκάπηλος. c.
Dardanarii, προπῶλαι. o.
Dare, δοῦναι.
Darus, δόσις.
Das, do, διδοῖς, δίδωμι.
Dat, dedit, δίδωσιν, ἔδωκεν.
Dat, δίδωσιν.
Data, δοθέντα.
Data opera, ἐπίτηδες, ἐπίτηδες. c.
Datio, δόσις.
Dativum, δοθησόμενον.
Dativus, δοτική. c.
Dator, δότης. c.
Datum, δοθὲν, δόσις. c. δοξία. *. s.
Daunum, ἄφρονα.
Davus, ἄφρον, ἄπειρος.
De, ἐκ, ἀπὸ, κατὰ, περὶ, παρὰ, περί. c. ἐκ. c. παρά. o.
Dealbat, λευκαίνει.
Dealbator, κονιατής. c. λευκανθής. c.
Dealbo, ἐκλευκαίνω.
Deambulatorium, περίπατος. o.
Deambulo, περιπατέω. o.
Deamo, στέργω. o.
Deartuo, ἀπαρθρῶ. o.
Deauro, χρυσόω. o.
Deb. . . . . , παραχρῶ. c.
Debacchari, παροινεῖν. o.
Dea, θεὰ, θεά. c.
Debacchor, ἐκβακχεύω. c.
Debellare, καταπολεμεῖν. o.
Debellat, ἐκπολεμεῖ, καταπολεμεῖ.
Debello, καταπολεμῶ. c. ἐκπολεμῶ. c.
Debeo, ὀφείλω. o.
Debilis, ἐμπαθὴς, ἄχρηστος, παραλυτικός. c. παραλελυμένος. c. ἀσθενής. c.
Debilitati, παρειμένοι.
Debilitato, ἐξησθενηκότι.
Debilitatus, παρειμένος. c.
Debilito, ἐξατονῶ. c. παραλύω. c. ἀχρηστοποιῶ. c.
Debito, ὀφείλω. c.
Debitor, χρεώστης, ὀφειλέτης, ὀφλητής. c. χρεώστης. c. χρεώστης. s. ὀφειλέτης. o.
Debitori, χρεώστη.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος, ὄφλημα. c. χρέος. c. χρέος. s. ὀφειλή. c. ὀφείλημα. o.
Debui, ὤφελον. c.
Debilitas, παράλυσις. e.
Debusi deque, καὶ προφανῶς.
Decacumino, ἀκρωτηριάζω. o.
Decadus, ἀποκατασχεθῆναι.
De cælo, περὶ οὐρανοῦ. e.
Decalcio, ὑπολύω. c.
Decalco, κονιῶ. c.
Decalefacio, ἐκθερμαίνω. c.
Decalesco, ἐκθερμαίνομαι. c.
Decaligator, καταποτις. e.
Decalvo, φαλακροῦμαι. c. ἀποσιλλόω. o.
Decanus, δέκαρχος. c.
Decapitacio, κεφαλῆς ἀποτομή. c.
Decedit, & discedit, ἀποχωρεῖ, ἀναχωρεῖ, ὑποχωρεῖ, ὑφέλκει.
Decedit, ἀποθνήσκει, ἀποχωρεῖ, τελευτᾷ.
Decedo, τελευτῶ. c. ἀποχωρέω. o.
Decem, δέκα, δέκα. c.
Decem millia, μύρια. c.
Decemo, δεκαδεύω. c.
Decemplum, δεκαπλοῦν. c.
Decemprimus, δεκάπρωτος. c.
December, Ποσειδεών. o.
Decemvirilis, δεκαρχική. c.
Decencia, εὐπρέπεια. c.
Decencius, εὐπρεπεστέρως. c.
Decennalis, δεκαετής. c.
Decennis, δεκατη.
Decens, εὐπρεπὴς, πρέπον. c. εὐπρεπής. c.
Decenter, πρεπόντως.
Decepcio, κολακία. c.
Deceperunt, ἠθέτησαν.
Decepit, ἀθετεῖ, ἐνεδρεύει,

ἠπάτησεν.
Deceptat, ἐνεδρεύει, ἀπατᾷ.
Deceptio, ἀθέτησις, ἐνέδρα.
Deceptionis, περιγραφῆς
Deceptor, ἐνεδρευτής. c.
Deceptus est, προδέδοται.
Deceptus sum, ἀπέτυχον.
Decernere, ἐπικρίνειν, ὁρίσαι.
Decernit, δογματίζει, κυροῖ, ἐπικρίνει, ἐπιψηφίζεται.
Decerno, κυρῶ, δογματίζω, καταψηφίζομαι. c. ψηφίζομαι. c. ἐπιψηφίζομαι. c. διακρίνω. c. δογματίζω. c. κυρῶ. c. ἀποφαίνομαι. c. ἐπικρίνω. c. ψηφίζομαι. o.
Decerpit, ἀποδρέπεται, ἀπανθίζει.
Decerpo, ἀποτίλλει. c. ἀποσπῶ. c. δρέπομαι. c. ἀπολέγω. o.
Decerpor, δρέπομαι.
Decertacio, καταγώνισις.
Decerto, καταγωνίζομαι. c. ἁμιλλῶμαι. o.
Decessant, κοσμοσιν.
Decessiones, διαδοχαί.
Decessit, ἐτελεύτησεν.
Decessor, προηγησάμενος, κατοιχόμενος. c. προηγησάμενος. c. ὁ κατισχόμενος. e.
Decessores, διακάτοχοι.
Decessus, & Discessus, ἀποχώρησις, ἀναχώρησις, τελευτή. s. τελευτή. c.
Decet, πρέπει, ἁρμόζει, πρέπει. c.
Decet me, πρέπει μοι.
Decidendum, διατμητέον.
Decidens, διαλλαττόμενος.
Decidit, διακόπτει, συνκόπτει.
Decido, ἀφαιροῦμαι. c. καταπίπτω. c. κατακόπτω. c. συγκόπτω, ἀποπίπτω. c. ἐκπίπτω. c. διακόπτω. c. ἀποκόπτω. o.
Decies, δεκάκις.
Decima, δεκάτη.
Decimantur, ἐπιδεκατεύονται, ἀποδεκατεύονται.
Decimare, ἀποδεκατεῖν. o.
Decimat, ἐπιδεκατεύει, δεκατοῖ.
Decimum, δέκατον.
Decimus, δέκατος. o.
Decingo, ἀποζωννύω. c.
Decipio, ἐνεδρεύω, ἀθετῶ, σφάλλω. c. ἀπατῶ. c. ἐξαπατῶ. c. ἐξαπατάω. o.
Decipit, τελευταῖον, ἐπὶ τὰ ἑξῆς.
Decipiunt, ἐνεδρεύονται.
Decircino, ἀποκυκλόω. o.
Decisio, διακοπή. c. ἀποκοπὴ χρέους. c. χρεοκοπία. c. διάλυσις. c. κατατομή. c. κατακοπή. c. τομὴ πράγματος. c. ἀποκοπή. e.
Decisiones, χρεῶν ἀποκοπαί.
Declamacio, μελέτη ῥήτορος. c.
Declamare, μελετᾶν. o.
Declamat, μελετᾷ ῥήτωρ, ἀναφωνεῖ, ἀποφωνεῖ.
Declamatio, μελέτη ῥήτορος, ἀναφώνησις. e.
Declamatorius, μελετητικός. o.
Declamavit, ἀπεφώνησεν.
Declaracio, φανέρωσις. c. φανεροποίησις. c. διασάφησις. c.
Declarare, σημῆναι, φανερῶσαι, ἐμφανίζειν. o.
Declarari, ἀνασαφηνισθῆναι.
Declarat, ἀναγορεύει, σαφηνίζει, δηλοῖ, καὶ φανεροῖ, καὶ λαμπρύνει.
Declaratio, δήλωσις.
Declarativum, δηλωτικόν.
Declarativus, δηλωτικός. c.
Declaro, ἀποδεικνύω. c. φανερῶ. c. διασαφῶ. c. δηλῶ. c.
Declibus, κατάβασις.
Declinacio, κλίσις. c.
Declinare, ἐκκλίναι.
Declinatio, κλίσις, ὑποκλίνουσα. e.
Declino, παρακλίνω. c. κλίνω. c. ἐκκλίνω. c. κατακλίνω. c. ἀποκλίνω. o.
Declinatur, κλίνεται. c.
Declive, κατωφερές.
Declivis, κατάντης. c.
Declivum, κάταντες. c. κατωφερές. c.
Declivus, κατάβασις. s. κατάβασις. c.
Decoco, χρεοκοπῶ. c. ἀφέψω. c.
Decoctio, ἀποκοπὴ χρέους. c.
Decoctor, χρεοκόπος, φυρατής, χρεοκόπος. c. φυράτης. e.
Decoctum, δίεφθον. c.
Decollacio, τραχηλοκοπία. c. κεφαλῆς ἀποτομή. c.
Decollat, ἀποκεφαλίζει, ἐκτραχηλίζει.
Decollatus, ἐκτραχηλισμός.
Decollo, ἀποκεφαλίζω, τραχηλοκοπῶ, ἀποτέμνω κεφαλήν. c. ἀποκεφαλίζω. c. ἀποτραχηλίζω. c. ἐκτραχηλίζω. o.
Decolor, ἀχρῶος. c. δυσειδής. o.
Decoloro, ἀμαυρόω. o.
Decoquit, κατειφυρα, ἀποτριτοῖ.
Decoquo, ἀφεψέω. o.
Decor, εὐπρέπεια, κάλλος. c. εὐπρέπεια. c.
Hic Decor, τὸ πρεπές. s. κάλλος. o.
Decoramenta, κοσμήματα.
Decorat, δοξάζει, κοσμεῖ, καλλωπίζει.
Decoratus, κεκοσμημένος. c.
Decores, εὐπρεπεῖς.
Decorio, ἐκδέρω. c. ἐκβυρσῶ. c.
Decoro, καλλωπίζω. c. κοσμῶ. c.
Decoro, τιμάω, ἐπιτρέπω. o.
Decorosus, εὐπρεπής. c.
Decorticat, λεπίζει δένδρον.
Decortico, ἀπολεπίζω. c. ἐκλεπίζω. c. ἀπολέπω, λέπω. o.
Decorum, κεκοσμημένον.
Decorus, εὐπρεπής, εὐειδής, κόσμιος, ὡραῖος. c. κόσμιος. c. πρεπώδης. o.
Decrepiti, ἐσχατογέροντες. o.
Decrepitus, ὑπέργηρος, τετυμβωμένος, ἔφθος, γέρων ταχυθάνατος, ἐκπεπνευκώς.
Decrescere, μειοῦσθαι. o.
Decrescit, λήγει.
Decresco, λήγω. c.
Decret, δογματίζει, συλλογίζεται.
Decretorius, κρίσιμος. o.
Decretum, ἐπίκριμα, ψήφισμα, δόγμα, ψήφισμα. c. ψῆφος. s. ἐπίκριμα. e. δόγμα. o.
Decrevimus, ἐθεσπίσαμεν.
Decrevit, ἐδογμάτισεν.
Decubis, μνηστήρ, ἀπόκοιτος.
Decubo, κατακοιμῶμαι. o.
Decudia, ἐρεσχελία.
Decuit, ἔπιρεν.
Deculco, κατακρύπτω. o.
Decumacio, δεκασμός. c.
Decumantur, ἐπιδεκανεύονται.
Decumatum, δόκιμον, ἐπίλεκτον.
Decumbit, ἀναπίπτει.
Decumbo, κατάκειμαι. o.
Decumviri, δέκα πρῶτοι.
Decuria, δεκανία, φατρία. c. δεκὰς, καὶ φατρία. δεκὰς, ἡ δεκανία. c.
Decuriat, & decimat, δεκατεύει, δεκατοῖ.
Decurio, βουλευτὴς, δεκαδάρχης, βουλευτής. c. δεκαδεύω, δεκάρχης. c. δεκάδαρχος. s. δεκατῶ. c. δεκάδαρχος. e. λοχάρχης. o.
Decurionalis, βουλευτικός. c. δεκαρχικός. c.
Decurionatus, δεκαδάρχης, δεκαδαρχία, βουλία, δεκαδαρχία, δεκαρχία. c. βουλή, ἡ δεκαταρχία. s.
Decuriones, δέκα πρῶτοι.
Decurrens, κατατρέχων.
Decurrit, κατατρέχει, ἀποφεύγει.
Decurro, κατατρέχω, καταφεύγω, ἀποτρέχω. c. κατατρέχω. c. καταθέω. o.
Decursio, ἐκδρομή, διαδρομή.
Decursus, καταδρομή, καταδρομή. c. διαδρομή. c. διέξοδος. c. προσδρομή. s.
Decus, δόξα, κόσμος, εὐπρέπεια, προπή, κόσμος. c. εὐπρέπεια. s. πρέπον. c. κοσμιότης. c. κόσμος. s. εὐπρέπεια. c.
Decus, oris, τιμή. o.
Decussare, χιάζειν. o.
Decussit, ἀπετίναξεν.
Decutio, ἀποτινάσσω, ἀποσείομαι. o.
Decutit, ἀποτινάσσει, κερκίζει.
Dedam, ἐκδώσω.
Dedas, ἐκδῷς.
Dedeceo, ἀπρεπῶ. c.
Dedecor, ἀπρεπής. c.
Decorant, ἀποκοσμοῦσιν, ἀμάζουσιν.
Decore, ἀπρεπῶς. c.
Dedecores, ἀπρεπεῖς, ἄκοσμοι.
Dedecoro, καταισχύνω. c. ἀδοξίᾳ ἐμβάλλω. c.
Dedecus, ἀκοσμία, αἶσχος, ἀδοξία, ἀπρέπεια. s. ἀπρέπεια. c. ἀδοξία. c. αἶχος. c. ἀκοσμία. c. αἰσχύνη. o.
Dedeum, φυνίκιον.
Dedicat, καθοσιοῖ, ἀφοσιοῖ, καθιδρύει, ἀφιεροῖ.
Dedicatum, καθωσιωμένον.
Dedicio, ἔκδοσις, κολάσεως ἢ πολέμου. c.
Dedicit, ἐμβαθεν.
Dedico, ἀφιερῶ. c. καθιερῶ. c. καθοσιῶ. c. ἐκθειάζω. o.
Dedicta, ἐπίτηδες, καὶ ἰδοτα.
Dedignatur, ἀναξιοπαθεῖ.
Dedignor, ἀπαξιῶ. c.
Dedisco, ἀπομανθάνω. c.
Dedita, διαδοθέν.
Dedita opera, ἐπίτηδες. c.
Dediticii, οἱ, μετὰ τὸ ληφθῆναι, τῇ τῶν νικησάντων πολεμίων ἐξουσίᾳ ἑαυτοὺς ἐπιτρέψαντες.
Dediticius, ἔκδοτος εἰς κόλασιν, κατάκριτος, ἐκδεδομένος. c. ἔκδοτος εἰς κόλασιν. c. ἑαυτὸν παραδοὺς ἐν πολέμῳ. c.
Dedititio, ἔκδοσις. s.
Dedititius, ἔκδοτος. o.
Deditus, ἔκδοτος, ἔκδοτος. s.
Dedo, ἐκδίδωμι. c. ἐκδίδωμι, εἰς κόλασιν. c. ἐκδίδωμι. o.
Dedocere, μεταδιδάσκειν. o.
Dedoceo, ἀποδιδάσκω. c.
Dedocet, ἀποδιδάσκει.
Dedolat, ἀποπελεκᾷ.
Dedoleo, ἀπαλγέω. o.
Dedolo, ἀποπελεκῶ. c. ἀποξέω. o.
Deduc, δίαξον.
Deducantur, διαχθῶσιν.
Deducas, διαγάγοις, διάγοις.
Deducatur, διαχθείη.
Deducere, θέσθαι.

Deducit, καταπίνει, καθέλκει, καθαιρεῖ.
Deduco, ὁδηγῶ. c. καταφέρω. c. κατακομίζω. c. κατασπῶ. c. ἀπάγω. c. κατάγω. c.
Deducor, κατάγομαι. c.
Deductio, ἀπαγωγή. c. ἀφέλκυσις. s.
Deductis, ὑπολογηθέντων, παρασπασθέντων, ὑφαιρεθέντων, καὶ κατασχεθέντων, ὑπεξῃρημένων.
Deductor, καθοδηγός. c.
Deductores, καθοδηγοὶ, ἀρχηγέται.
Deducuntur, κατάγονται.
Deerit, περιελήφθη, ἐλλείπει. c.
Deerrare, ἀποπλανᾶσθαι. o.
Deest, ὑστερεῖ, ἐνλείπει, ἐνδεῖ. c. λείπει. c.
Defamo, βλασφημέω. o.
Defæco, ἀποτρυγόω. o.
Defatigacio, καταπόνησις. c.
Defatigati, κεκοπωμένοι.
Defatigatus, καταπεπονημένος. c.
Defautio, ἀποτροπή, ψόγος.
Defecit, ἐνέλειψεν, κάμνει.
Defeco, διϋλίζω. c.
Defectarii, Lib. de Off. Proconsulis, εἰσπηδησιωνες.
Defectat, διϋλίζει, διηθεῖ.
Defectio, ἔκλυσις, ἀτονία, ἔκλειψις, ἔκλειψις ἡλίου ἢ σελήνης. c. ἡλίου ἔκλειψις. c. ἀπόστασις. o. λιποθυμία. e.
Defectivus, ἐλλειπτικός. o.
Defectus, ἐξατονήσας, ἔκλειψις ἡλίου ἢ σελήνης. c. καταπεπονημένος. c. ἔκλειψις. c. ἀτονία. c.
Defectus, a, um, δύσθυμος. o.
Defectus nomen, ἔλλειμμα. o.
Defendo, συνδικῶ. c. ἐκδικῶ. c. ἀπολογοῦμαι. c. συναγορεύω. o.
Defensa, λῄϊον, ἐκδικηθέν.
Defensio, ἐκδίκησις. s. ἐκδικία. c. ἐκδίκησις. c.
Defensito, προΐσταμαι. o.
Defensor, ἔκδικος, ἔκδικος. s. σύνδικος. c. ἔκδικος. c.
Defer, διακόμισον.
Deferebam, κατήγγελλον.
Deferendum esse, παρασχηματιαῖον εἶναι.
Defero, καταφέρομαι, κατενέγκω. c. διαβάλλομαι. c.
Defero nomen, κατηγορῶ. c. καταγγέλλω. c. διαβάλλω, ἐπὶ διαβολῆς. c. διαφέρω. o.
Deferre, ἐπάγειν.
Defersus, ἀπόβρασμα.
Defervere, καταψύχεσθαι. o.
Defessa, ἀποκαμοῦσα. c.
Defetiscor, κάμνω. o.
Deficio, ὀλιγωρῶ. c. ἀπολείπω. c. λιποψυχῶ. c. ἐκλείπω. c. ἀτονῶ. c. ἐκκακῶ. c. ἐξατονῶ. c. ἐλλείπω. c. λειποψυχῶ. c. ὀκλάζω. c. ἐκκάμνω. o.
Deficit, ἀτονεῖ, λειποθυμεῖ.
Defigere, πῆξαι.
Defigo, καταπήσσω. c. προσερείδω. o.
Defingo, μεταπλάττω. c. καταπλάσσω. e.
Definicio, ὁρισμός. c.
Definio, ὁρίζω. o.
Definit, διορίζει, ἀπαλλάττει, ἐλλείπει.
Definitio, διάλυσις, ἀπαλλαγή.
Definitionem, ὅρον.
Definitum, διορισθὲν, τελειωθὲν ἀπηλλαγμένον.
Defit, ἐλλείπει. c. λείπει. o.
Defixiones, νεκυομαντίαι, κατάδεσμος.
Defixus, διαπεπαρμένος.
Deflagratio, ἐκπύρωσις.
Deflagro, καταφλέγομαι. o.
Deflecto, διακάμπτω. c. ἐκκλίνω. c. περικάμπτω. c. ἀποκλίνω. o.
Deflectit, μετατρέπει.
Defleo, κατοδύρομαι. c. ἀποδύρομαι. c.
Deflictum, ἔψημα.
Deflorere, ἀπανθεῖν. o.
Defluere, καταρρεῖν. o.
Defluo, ἐκρέω. c. καταρέω. c. ἀποῤῥέω. c.
Deflutum, ἔψεμα.
Defluxio, ἀπόῤῥοια. c.
Defluxit, κατέρευσεν.
Defluxus, κατάῤῥους. o.
Defodio, κατορύττω. o.
Defodit, κατορύσσει, ἢ κατορύττει.
Defœtus, ἄγονος. o.
Defolio, ἀποφυλλίζω. c.
Deformacio, ὑποτύπωσις. c.
Deformati, ἀσχημονήσαντες.
Deformatio, κακομορφία, ἀμορφία.
Deformatur, ἀτιμάζει.
Deformatus, καταισχυνθείς.
Deforme, ἄμορφον. o.
Deformis, ἄμορφος, ἀειδής, δύσμορφος. c. κακόμορφος. c.
Deformitas, ἀμορφία, κακομορφία. c. δυσμορφία. c.
Deformo, μεταμορφῶ. c. μετατυπῶ. c. ἀφανίζω. c. ἀμαυρόω. o.
Deforvo, ἀποτελεκῶ. c.
Defossio, κατόρυξις. c.
Defosso, κατορύσσω. c.
Defossus, ὠρυγμένος. c.
Defoventum, κεφάλαια, παρὰ Θλησιονῷ.
Defracta, ἀποκαμοῦσα. c.
Defrango, ἀποκλῶ. c.
Defraudacio, ἀφουσία. c.
Defraudo, ἀποστερῶ. c. ἀποστερῶ. s. παρακρούομαι. o.
Defrens, ἄρουρα, θερισμός.
Defrensa, ἄρουρα θερισθεῖσα, ἄρουρα τεθερισμένη. c.
Defrica, ἀπότριψον. c.
Defrico, καταψύχω. o.
Defringo, ἀποῤῥήγνυμι. o.
Defrudo, κλαδεύω.
Defrugo, καρπίζομαι. o.
Defrutare, ἑψεῖν. o.
Defrutum, ἀπόβρασμα, ἕψημα, ἕψημα. o.
Defuero, ἐλλείπω. c. ἐλλίπω. c. ἐλλείπω. c.
Defugere, ἀναδύεσθαι. o.
Defugio, περιφεύγω. c.
Defuit, ὑστέρησεν, ἐνέλειψεν.
Defunctio, καθοσιότης, τελευτή. c.
Defuncto, ἀποθανόντος.
Defunctus, ἀπολειτουργήσας, τελευτήσας, τελευτήσας. c. ἀπολειτουργήσας. c. ἀποβιώσας. c.
Defundo, μετακενῶ. c. καταχέω. c. καταχέω. o.
Defungor, τελευτῶ. c.
Defustat, ξυλοκοπεῖ.
Defusto, ξυλοκοπῶ, τὸ τύπτω ξύλῳ. c.
Defuturum, ἐλλειψόμενον.
Degas, διάξεις.
Degener, ἀγενής, δυσγενής, ἀγενής. c. ἀνδραποδώδης. o.
Degenerare, ἐξευγενίσαι, ἀποκάμψαι, ἐξίστασθαι. o.
Degeneravo, ἐλαττοῦμαι.
Degentes, διάγοντες.
Degessi, κατέπηξα, κατέπεμψα.
Degit, διάγει.
Deglabro, ψιλῶ. c.
Deglubat, ἐκδέρει.
Deglubo, ἐκδέρω. c.
Degluvo, ἀποδέρω. c.
Dego, διάγω, διατρίβω. c. διάγω. o.
Degreditur, καταβαίνει.
Degrummari, ἀποθρομβεῖν. o.
Degulo, καταλαιμόω. o.
Degunere, ἀπογεύσασθαι, καὶ συγγνῶσαι.
Degustare, ἀπογεύσασθαι.
Degustat, ἀπογεύεται.
Degusto, διαγεύομαι, ἀπογεύομαι. c.
Dehinc, ἔπειτα, εἶτα. c. ἔπειτα. c. τουντεῦθεν. o.
Dehiscere, χαίνειν. o.
Dehiscit, διαχαίνει.
Dehisco, διαχαίνω. c.
Dehonestacio, ἀτιμία. c.
Dehonestamentum, ἀτιμία. c. αἰσχύνη. o.
Dehonestat, ἀτιμάζει.
Dehonestatum, ἠτιμασμένον.
Dehonesto, καταισχύνω. c. ἀτιμῶ. c. ἀτιμάζω. c. ἀτιμάζω. o. ἀτιμῶ. e.
Dehonestus, περίσεμνος. o.
Dehortor, ἀποτρέπω. c.
Dehospitor, ξενίζομαι.
Dejicio, καταβάλλω, ἐκβάλλω. c. καταφέρω. c. καταβάλλω τὸ φρόνημα. c. καταβάλλω ἐν πολέμῳ. c. ῥίπτω, ἀπορίπτω. c. καθίημι.
Dejecit, κατέβαλεν.
Dejectum, κατενεχθὲν, πεζόν. c.
Dejectus, ἐκριφείς. c.
Dejectus, καθημένος, ὁ στυγνός. c.
Dejerare, ἀπομόσαι. o.
Dejitio, καταβάλλω. o.
Dein, ἐκεῖθεν. c. ἔπειτα. c. ἐντεῦθεν. o.
Deinceps, ἑξῆς, αναρχαι, ἐκ τοῦ λοιποῦ, ἐφεξῆς. c. ἑξῆς, εἰς μέλλον. c. εἰς τὸ ἑξῆς. c. ἔπειτα. c. ἐφεξῆς. o.
De incolumitate, περὶ ῥώσεως.
Deinde, ἔπειτα, μετὰ ταῦτα, τότε. c. εἶτα. c.
Deindustria, ἐπίτηδες, ἐξεπίτηδες. c.
Deinproviso, ἀπροσδοκήτου. c. ἀπροοράτως. c.
Deinsuper, ἄνωθεν. o.
Deintegro, ἐξαπαρχῆς. o.
Dei proverbia, θεολογία. c.
Deiratus, θεοχόλωτος. c.
Dejugo, ἀποζυγόω. o.
Dejurat, ὀμνύει.
Dejurium, εὔορκος. o.
Dejuro, ἀπόμνυμι. c. διόμνυμι. c.
Delabor, κατολισθαίνω. o.
Delachrymare, ἀποδακρύειν. o.
Delacio, προσαγγελία. c.
Delactatum, ἀπογαλακτισθέν.
Delactatus, ἀπογεγαλακτισμένος.
Delanico, διακόπτω. o.
Delapidata, λιθόστρωτα. o.
Delapido, καταλιθάζω. c.
Delassacio, κατακόπωσις. καταπόνησις. c.
Delargior, ἀποδαψιλεύομαι. c.
Delasso, καματόω. o.
Delata, κατενεχθεῖσα. c.
Delatio, Lib. de Off. Proconsulis, ἀναφορά.
Delator, καταγγελεύς, ἐνδείκτης, κατήγορος, καταγγέλτης. c. ὁ καταγγέλλων. c. εἰσαγγελεύς. c. κατηγόρος. s.
Delatores, συκασταί. o.
Delatus, κατενεχθεὶς, καταγγελθεὶς, ἐπενεχθείς. c.
Delavacio, ἀπόπλυμα. c.
Delebile, ἐξάλειπτον. o.
Delectabilis, τερπνός. c.

Delectacio, ἀπάτη. c. παρηγορία. c. τέρψις. c.
Delectare, τέρψαι. •
Delectari, τέρπεσθαι.
Delectat, τέρπει, ἥδει.
Delectatio, τέρψις. o.
Delectator, τερπνός. c.
Delectatur, ἥδεται, τέρπεται.
Delecti, ἔκκριτοι. o.
Delecto, ἀπατῶ. c. τέρπω. c. παρηγορῶ. c.
Delector, ἥδομαι. c. τέρπομαι. c.
Delegacio, ἀποκλήρωσις. c. ἐκταγή. c.
Delegat, ἀποσυνιστᾷ, ἐνχειρίζει, ἀποτάσσει, ἐκτάσσει, ἀποσυνίστησι.
Delegata, τὰ ἀπονεμηθέντα. e.
Delegatorius, ἐκταγάς. e.
Delegavit, ἀφώρισεν.
Delego, ἀπονέμω. c. ἀφορίζω. c. παραλέγομαι. c. ἐκτάσσω. c. ἐπιτρέπω. o.
Deleo, ἐξαλείφω. c. λεαίνω. c. ἀπαλείφω. c. λιαίνω. c. ἀποκλύζω. c. περιγράφω. o.
Delerat, παρακόπτει, ληρεῖ.
Delere, ἐπαλεῖψαι.
Delerus, ληρῶν, παράληρος, παραλήρημα. c. παράγηραμα. c.
Delet, λειαίνει, ἀπαλείφει.
Deleticia, παλίμψηκτρον. c.
Delevit, κατεστρέψατο, καὶ ἐλείανεν.
Delfinus, δελφὶν, δελφίς. c. δελφῖνος. e.
Delibacio, ἀπαρχαί. c.
Delibat, ἀπάρχεται, ἀποσπένδει, σπένδει.
Delibatio, ἀπαρχή. s.
Delibatus, σπονδή. c. ἀπαρχή. c.
Delibavit, ἀπέσπεισεν, εμιωσεν.
Deliberandi, τοῦ σκέπτεσθαι.
Deliberantes, διαλογιζόμενοι.
Deliberare, διασκέψασθαι, διαγινώσκειν. o.
Deliberat, βουλεύεται, διαφόρως σκέπτεται, ἐπιθυμεῖ, διαπορεῖ, διχογνωμονεῖ, συνσκέπτεται, ἐπιθυμεῖ, βουλεύεται.
Hæc Deliberatio, σκέψις. s.
Deliberativum, συμβουλευτικόν. o.
Delibero, διασκέπτομαι. c.
Delibo, ἀπάρχομαι. c. ἀπολείβω. o.
Delibro, διαλεπίζω δένδρον. c. ἀπολέπω. o.
Delibuo, καταβρέχω. c. ἐλαίῳ βρέχω. c.
Delibutus, κατάβρεξις. c. κεχηλισμένος. o.
Delicans, παρελκες.
Delicati, τρυφεροί.
Delicatum, ἁβροδίαιτον. e.
Delicatus, σπάταλος, καθάριος, τρυφερός. c. σπάταλος. c. ἁβρός. c. σπάταλος. e.
Deliciæ, σπατάλαι.
Deliciæ, singulare non habet, σπατάλη. c. τρυφή. c.
Delicias ago, σπαταλῶ. c.
Delicior, Glorior, ἁβρύνομαι. e.
Delicta, ἁμαρτήματα. s.
Delictum, ἁμαρτία, πλημμέλημα, ἀμέλημα, πταῖσμα, παράπτωμα. c. πλημμέλημα. c. πταῖσμα. o.
Delicuum, πταῖσμα.
Hæc Deligacio, ἐπίδεσμος. c.
Deligatorias, ἐσταρας. e.
Deligo, ἐπιλέγομαι. c. ἐκλέγομαι. c. ἐπιδεσμῶ. c. ἐπιλέγομαι. o.
Delimator, διαρινήτης. c.
Dilemo, ἀποῤῥίνω. o.
Delinimentum, κολακία. c. πραύτης. s. θέλγητρον. o.
Delinio, is, θέλγω, κηλέω. o.
Delinio, as, διαγράφω. o.
Delinquere, ἁμαρτάνειν.
Delinquo, πλημμελῶ. c. ἐλλείπω. c. πλημμελέω. o.
Delinquacio, κατάληψις. c.
Deliquat, διυλίζει, διηθεῖ.
Deliquit, ἥμαρτεν, διύλισεν.
Deliquit, Liquefecit, διύλισεν.
Deliquium, ἔκλειψις ἡλίου ἢ σελήνης. c. ἡλίου ἔκλειψις. c. ἔκλειψις. o.
Deliquium solis, ἔκλειψις ἡλίου.
Deliquiunt, ἀποτήκουσιν, μειοῦσιν.
Deliro, παραληρῶ. c. διαληρῶ. c. παραληρέω. o.
Delirus, λῆρος. c. παραπλήξ. o.
Deliteo, λανθάνω. c. ἀποκρύπτομαι. c. φωλεύω. o.
Delitesco, διαλανθάνω. c. ἀποκρύπτομαι. c. ὑποστέλλομαι, λανθάνω. c.
Delitiæ, um, τὸ παίγνια. o.
Delituit, ἔλαθεν.
Delitum, ἀπογαλακτισθέν.
Deliveracio, βουλὴ ἐπὶ τοῦ ἐνθυμουμένου. c.
Delivo, σπένδω. c.
Delliones, δηταρται ακα θοσιυτοι, τύραννοι, καὶ τυραννίδος.
Delmatica, Δελματική. c.
Delocacio, ἐκτόπισις. c.
Deloco, ἐκτοπίζω. c.
Delubrum, καθίδρυμα, ξόανον, ἀνάθημα, ξόανον. c. καθίδρυμα. c. ἵδρυσμα. c. ἀφίδρυμα. e. τέμενος. o.
Deluca, μενιστέριον.
Deludo, διαπαίζω. c. καταπαίζω. c. παραπαίζω. o.
Deluit, ἀποκλύζει.
Deluo, καταπλύνω. c. ἀποπλούομαι. c.
Deluto, πιλόω. o.
Deluvium, κατακλυσμός.
Delusit, διέπαιξεν.
Demagis, σφοδρῶς.
Demanaverint, καταδράμωσιν.
Demando, παρακατατίθημι. c. ἐπιτρέπω. o.
Deme, ὕφελε, ὕφελε. c.
Demeaculum, καταπορεία. o.
Demeare, καταπορεύεσθαι. o.
Demecior, ἀπομετρῶ. c.
Demeio, ἀφουρῶ. c. ἐξουρῶ. c.
Demencia, παράνοια. c. ἄνοια. c.
Demens, ἀνόητος, ἄφρων, ἄφρων. c. ἔκφρων. c. ἄνους. c. παράφρων. o. ἀπονενοιμένος. e.
Dementat, ἐξίστησιν, ἰδιωτικῶς, ἀφωνεῖ, ἀπορεῖ, καταγινώσκει.
Dementia, ἀπόνοια, ἄνοια.
Demensum, ἀπομέτρημα, σιτομέτριον. o.
Dementio, παραφρονῶ. o.
Demento, as, ἐξιστῶ. o.
Demereo, περιποιοῦμαι. o.
Demereor, ἀναλαμβάνω. o.
Demergit, καταποντίζει.
Demergo, καταποντίζω. c. καταβυθίζω. c.
Demersio, καταβυθισμός.
Demeto, ἀποθερίζω. c. καταμάω. o.
Demicare, διαπληκτίζεσθαι.
Demiculus, σκυφίον μικρόν.
Demigrasti, παρέβης.
Demigrat, μετρεῖ, μετοικεῖ.
Demigratio, μετάβασις.
Demigravit, μετῴκησεν.
Demigro, μεταβαίνω. c. μετανάστεύω. c.
Demingo, ἐξουρῶ. c.
Deminuit, ἐλαττοῖ, ἠλάττωσεν.
Deminucio, ἐλάττωσις. c. ἀφουσία. c. μείωσις. s. ὑποκορισμός. c. μείωσις. c.
Deminutio, ὑποκορισμός, μείωσις.
Deminuo, καταλεπτύνω. c.
Deminutive, ὑποκοριστικῶς. c.
Deminutus, ἔκλειψις ἡλίου ἢ σελήνης. c. ἐλάττωσις. c.
Deminuuntur, ἐλαττοῦνται.
Demiror, περιάγαμαι. o.
Demisit, καθῆκεν, ἐχάλασεν, καθεῖλκεν, ἀπεβάλετο.
Demissa, ἀποβληθέντα.
Demit, ἀφαιρεῖ, ὑφαιρεῖ.
Demitte, ἔασον. c.
Demitto, καθίημι. c. ἐξαφίημι. c. χαλῶ σχοῖνον. c. καταπέμπω. c. ἀποστέλλω. c. καθίημι. o.
Demo, ὑφαιροῦμαι. c. ἀφαιροῦμαι. c. ἀφαιροῦμαι. o.
Demolicio, καθαίρεσις οἰκοδομήσεως. c.
Demolior, καταβάλλω οἰκοδομήν. c. κατατρέφω. c. ἀφανίζω. o.
Demolit, καθαιρεῖ.
Demonstracio, ἀπόδειξις. c.
Demonstrandi, δηλωτικοί. c.
Demonstrat, ἐπιδεικνύει.
Demonstratione, δηλώσει.
Demonstrativum, δεικτικόν. c.
Demonstrativus, ἀποδεικτικός. o.
Demonstro, ἐπιδεικνύω. c. ἀποδεικνύω. c. ὑποδείκνυμι. c. ἐνδεικνύω. c. ἀποδείκνυμι. o.
Demoratur, διοικεῖ, οἰκονομεῖ.
Demordeo, ἀποδάκνω. c.
Demorior, ἀποθνήσκω. o.
Demoror, αὐλίζομαι, ἐπὶ ἀνθρώπου. c. διαμέλλω. o.
Demoveo, παρακινῶ. c. παρασαλεύω. c. μετακινῶ. c.
Demovit, μετέστησεν.
Dempcio, ὑφαίρεσις. c.
Dempsit, ἔτεμεν, τέμνει, ἀφείλετο. c.
Demulceo, καταψήχω, καταμειλίσσω. o.
Demultia, ἐκλογὴ πολλῶν.
De multis, ἀπὸ πολλῶν.
Demum, τὸ τελευταῖον, ποτὲ, μετὰ ταῦτα, πέρας, τελευταῖον, ἔσθ' ὅτε, δῆτα. c. ἔπειτα. c. δὴ, τὸ τέλος. o.
Demunero, δωροδοκῶ. c.
Demus, πότερον δῶμεν.
Demusso, ἀπονυστάζω, ἀποσιωπῶ.
Demutare, ἐναλλάξαι.
Dena, δέκα. c.
Denarius, δηνάριος. c. δηνάριον. s. δεκαταῖος. o.
Denarro, καταλήγω. o.
Denaso, ἀποῤῥινέω. o.
Denato, κατανήχομαι. o.
De natura loquor, φυσιολογῶ. c.
Denegacio, ἀποστέρησις. c.
Denegator, ἀπαρνητής. o.
Denego, ἀπαρνοῦμαι. c. ἀπαρνοῦμαι. o.
Denigro, μελαίνω. o.
Denique, τοιγαροῦν, ἄλλο τι, πέρας. πέρας, γοῦν. ἀπέλπις. ἔπειτα. c. τὸ τελευταῖον. c. τέλος. o.
Denominativa, παρώνυμα. o.
Denominatum, παραγωγόν. c.
Denomino, ἐξονομάζω. c.

ἐπωνομάζω. o.
Denotate, σκοπήσατε.
Denoto, καταστίζω, ἐπὶ ὕβρεως. c. δῆλον ποιῶ, διασημαίνω. c. σημειοῦμαι. o.
Dens, ὀδοὺς, ὀδούς. c. ὀδούς. s. ὀδούς. o.
Dens genuinus, σωφρονιστὴρ ὀδούς.
Densa, πυκνή. c.
Densat, πυκνοῖ.
Densi, πυκνοί.
Densifico, Denso, πυκνόω. o.
Densitas, δασεῖα, ἐπὶ ὕλης. c.
Denso, ὀξυποδῶ. c.
Densum, πυκνὸν, πυκνόν. c. νακτὸν, τὸ πεπιλωμένον. c. δασύ. o.
Densus, πυκνός. c. βάσσος. e.
Dent, διδῶσιν, δίδωσιν.
Dentale, γύης ὕνεως, καὶ ἀποτευμένος τόπος τῆς ὕνιδος. ὀδοντωμένον. c. γύας, ὁ τοῦ ἀρότρου. c.
Dentalis, γεγομφωμένος.
Dentatus, ὀδόντας, σὺν ἄγριον. φάγρος. φάγρος, ἰχθύς. c.
Dentes, ὀδόντες.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentex, φάγρος, συνόδους. συνόδους, ὁ ἰχθύς. c. συνόδους. e. κοδονοξ. c.
Denticulum aciarium, στομωμάτιον.
Dentifricium, ὀδοντόσμηγμα, ὀδοντότριμμα, ὀδοντότριμμα. c.
Dentio, ὀδοντιῶ. c.
Dentis, συνόδους, ὁ ἰχθύς. c.
Dentur, δοσθῶσιν.
Denudacio, γύμνωσις. c.
Denudat, γυμνοῖ, ἐκδύει.
Denudator, γυμνωτής. c.
Denudo, γυμνῶ. c. ἀπογυμνῶ. c. ἀπογυμνόω. o.
Denum, δέκα.
Denumerabuntur, καταριθμηθῶσιν.
Denumeracio, ἐξαρίθμησις. c.
Denumero, καταριθμῶ. c. ἀπαριθμῶ. c. ἐξαριθμῶ. c.
Denunciacio, παραγγελία. c.
Denunciat, ἀπαγγέλλει, παραγγέλλει, ἀποφαίνεται, διαλαλεῖ.
Denuntiatio, διαλαλιά, ἀπόφασις.
Denunciator, παραγγελεύς. c.
Denuntiavi, παρήγγειλα.
Denuncio, παραγγέλλω. c. ἀπαγγέλλω. c. ἐπαγγέλλω. o.
Denuo, τοὔμπαλιν, ἀρχῆθεν, μετὰ ταῦτα. c. ἐξ ἀρχῆς. o.
Deo datus, θεόδοτος.
Deo gratus, θεόχαρις.
Deo notus, θεόγνωστος.
Deoperio, περισκέπω. c.
Deo perosus, θεοστυγής. c.
Deorno, ἀποκοσμῶ. c. κατακοσμῶ. c.
Deoro, ἐπιλέγω. o.
Deorsum, κάτω, κάτω. c.
Deortæ, ἀπατραμμέναι.
Depalmare, κολαφίζειν. o.
Depango, καταπήγνυμι. o.
Deparcio, καταμερίζω. c.
Depasco, ἐπινέμω, ἐπὶ βοσκῆς. c. καταβόσκω. c. ἐπινέμω. c.
Depastum, κατανενεμημένον.
Depastus, κατανενεμημένος. c.
Depeciscor, συντίθεμαι. o.
Depecto, κτενίζω. o.
Depectus, συνθέμενος. o.
Depeculacio, νοσφισμὸς δημοσίων χρημάτων, ἐξανδραποδισμὸς, ἀποσυμφωεφοψηνησας νοσφισμὸς δημοσίων χρημάτων. c. νοσφισμός. e.
Depeculor, χρημάτων δημοσίων κλέπτης. c. δημοσίων χρημάτων κλέπτης. c. κλέπτης χρημάτων δημοσίων. c.
Depeculor, κλέπτω. o.
Depelli, ἀπωσθῆναι.
Depello, ἀπωθῶ. c. ἀπωθοῦμαι, ἀποβάλλω. c. ἀπελαύνω. o.
Depellor, ἀποβάλλομαι. c.
Dependo, ἀποκρέμαμαι. c.
Dependere, ἀποδοῦναι, ἀπολῦσαι.
Dependet, ἀπήρτηται.
Dependit, ἀναλίσκει, καταβάλλει, σταθμίζει.
Dependo, ἤρτημαι. c. καταβάλλω, δίδωμι. c. ἐκτίω. o.
Depensa, συνληφθέντα, πεποθημένον.
Depensi, ὑπερεκτίσεως.
Depensio, ὑπερέκτισις. c.
Deperdere, ἀπολέσαι.
Deperdit, ἀπόλλυσιν.
Deperdo, ἀπολλύω. c. ἐξολοθρεύω. c. ἀποβάλλω. o.
Depereo, ἀπόλλυμαι. c. παραπόλλυμαι. o.
Deperit, παραπόλλυται. c.
Depertigo, λέπρα, λειχήν.
Depesco, διορίζω. o.
Depetigiosus, λεπρός. c.
Depetigo, λέπρα. c.
Depilator, δρωπακιστής. c.
Depilatus, μαδισθείς.
Depilat, μαδίζει.
Depilatus est, ἐμαδίσθη.
Depiles, ἄτριχες, ψίλοι. o.
Depilo, παρατίλλω. c. ψιλόω. o.
Depingit, ἀποζωγραφεῖ, ἀποτυποῖ, ἀπογράφεται.
De plano, ἐξ ἐπιπολῆς. c. ἐξ ἐπιπέδου. c.
Deplano, ἐξομαλίζω, διασαφῶ. c. ἐξομαλόω. o.
Deplectitur, περικάμπτεται, δεσμεῖται.
Deploracio, κατάκλαυσις. c. ἀποδυρμός. c.
Deplorat, ἀποδύρεται.
Deploro, ἀποδύρομαι. c. κατακλαίω. c. ἀποδύρομαι. o.
Depondero, καταβαρῶ. c.
Depondo, διασταθμίζω. c.
Depone, κατάθες. c.
Deponens, ἀποθετόν. c.
Deponens Verbum, ἐπίμεσον. o.
Deponere, κατατιθέναι. o.
Depoüit, ἀποτίθεται.
Depono, κατατίθημι. c. παρατίθημι τὸ φυλαχθησόμενον. c. παρατίθημι. c. ἀποτίθημι. c.
Depopulacio, καταλύμανσις. c.
Depopulari, διαπέρθειν. o.
Depopulator, λειπότακτος. e.
Depopulo, ἐκπορθῶ. c.
Depopulor, καταλυμαίνομαι. c.
Deportacio, ἐξορισμὸς, ἐξορία ἐν νόμῳ. c.
Deportare, ἀποτροχίσαι, μιῶσαι, ἀνακομίζειν. o. ἀποτροχίσαι. e.
Deportat, διαβαίνει, ἀποτροχίζει, καθαίρει, ἀποβαστάζει, ἐξορίζει.
Deportatio, ἐξορισμός.
Deporto, κατακομίζω. c.
Deportor, ἀφορίζομαι.
Deposcere, ἐξαιτεῖν. o.
Deposcitis, ἐξαιτεῖτε.
Deposicio, κατάθεσις. c.
Depositio, καταθήκη. s.
Depositis, ἀποτεθέντων.
Depositorium, παράθεμα. c.
Depositorius, καταθέτης. o.
Depositum, παραθήκη, καὶ καθαιρεθὲν, παρακαταθήκη. s. idem. o. παραθήκη. c.
Depositum est, ἀπόκειται. e.
Depotior, μεθυστικώτερος.
Depotior, ἀπολαύω.
Depotitur, ἀπολαύει.
Deprædor, λαβῶ, στρεβλάω. o.
Depravo, διαφθείρω. c. ἀφανίζω. c. ἐκφαυλίζω. c.
Deprecantes, ἱκετεύοντες, παρακαλοῦντες.
Deprecat, ἀξιοῖ, παρακαλεῖ.
Deprecatio, ἱκεσία. c. δέησις. c.
Deprecatio, δέησις, παράκλησις, ἱκεσία.
Deprecatur, παραιτεῖται, ἀπεύχεται, ἱκετεύει.
Depreco, λιτανεύω. c.
Deprecor, ἀξιῶ, παρακαλῶ, παραιτοῦμαι. o.
Deprehenderetur, ἀποληφθείη.
Deprehendit, κατείληφεν, διορθοῦται.
Deprehenditur, πιάζεται.
Deprehendo, ἀπολαμβάνομαι. c. καταλαμβάνω. c. φωράω. o.
Deprehensio, κατάληψις. c. κατάσχεσις. c. σύλληψις, σύνσχεσις. c.
Deprehensis, φωραθεῖσιν.
Deprehensum, κοῖλον, κατηρεφει.
Deprendit, ἐπιλαμβάνεται.
Depresso, συνσφίγγω. c.
Depressum, κατωφερὲς, κατωφερές. c.
Depretiati, ἐλλαττωθέντες.
Deprimo, καταπιέζω. c. ταπεινάω. o. στερίσκω.
De professione, ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδεύματος.
Depromo, προφέρω. c. προχειρίζω. c. προφέρω. o.
Deprompsit, κατήνεγκεν. c.
Depso, δεψέω. o.
Depuber, ἄνηβος. o.
Depudesco, ἀπερυθριῶ. c.
Depudet, ἀπερυθριᾷ. o.
Depudico, διαφθείρω. o.
Depudo, ἀπαναισχυντῶ. c.
Depudit, ἀπαισχύντησεν, ἀπηναισχύντησεν, ἀπηρυθρίασεν, ἀπευδοκίμησεν.
Depugis, κατάπυγος, καταπύγων.
Depugno, μονομαχῶ. c. διαμάχομαι. o.
Depulpo, ἀποσαρκῶ. c.
Depulsitasse, ἀπωθηκέναι.
Depulso, ἀπωθοῦμαι. c.
Depulsor, ἀλεξίκακος.
Depundium, δίνουμμον.
Depungo, καταστίζω. c.
Depurgo, καθαίρω. o.
Depuro, ἐξιχωρίζω. o.
Deputantur, ἀναφέρονται, ἀπονέμονται.
Deputatio, ἀπονέμησις, ἀποκλήρωσις.
Deputatur, ἀμφιβάλλεται.
Deputatur, ἀναφέρεται, κατατέτακται.
Deputatus, καταταχθεὶς, ἀπονεμηθεὶς, ἀπονεμηθείς. c. ἀπονενημημένος. c.
Deputo, κατατέμνω. o.
De quibus, περὶ ὧν.
Decoquit, καθέψει, χρεοκοπεῖ, μειοῖ.
Derado, περιξύω. c. παραξύω. c. καταξύω.
Derectarii, εἰσπηδησιῶνες. e.
Derectarius, θυρεπανοίκτης, ἐπεισπηδητὴς, κατάρατος, ὁ εἰς τὰς ἀλλοτρίας ἔνεχεν τοῦ κλέψαι εἰσερχόμενος οἰκίας.
Derelicta, καταλελειμμένη.
Derelictus, καταλελειμμένος.
Derepcio, καταρπαγή. c.

Derelinquere, καταλιμπάνειν. o.
Derelinquo, ἐγκαταλιμπάνω. c.
Derepente, ἐξαίφνης. o.
Derideo, χλευάζω. c. καταγελῶ. c.
Derideo adseculam, καταγελῶ τοῦ παρασίτου κόλακος.
Deridiculus, καταγέλαστος. c.
Derigenda, ἐξαποσταλτέα.
Derigeo, ἀποψύχω. c.
Derigeor, ἀποπήσσομαι. c.
Derigere, ἐξαποστεῖλαι.
Deripio, καθαρπάζω. o.
Derigit, ἀνευθύνει.
Derigo, ἀπευθύνω. e. κατιθύνω. c.
Deriguit, ἀπεπάγη.
Deripere, ἀφαρπάσαι.
Deripio, ἀφαιροῦμαι. c.
Deripit, ὑφαρπάζει.
Derisor, ἐμπαίκτης. e.
Derisus, καταγελασθεὶς, καὶ κατάγελως, καταγέλαστος. c.
Derivacio, μεταφορὰ λέξεως. c.
Derivantibus, ἀποστρέφουσιν.
Derivari, παράγεσθαι.
Derivasse, μετενηνοχέναι.
Derivat, παράγει.
Derivata, παρηγμένα, καὶ ἀπολυθέντα.
Derivatia, παραγωγαί.
Derivativum, παράγωγον.
Derivatum, παραγωγόν. c.
Derivatur, μετοχετεύεται.
Derivo, μετοχετεύω. c. παροχετεύω. o.
Derogari, ελλιψε.
Derogat, εὐτελίζει, χρεοκοπεῖ, ἐλλείπει. c.
Derogo, ἐλλείπω. c. ἀπαναλίσκω. c. ἀπομειῶ. c. ἐλαττῶ. c. ἐπικυρῶ. c. ἀφαιρέω. o.
Derubesco, ἀπερυθριῶ. c.
Deruit, κατέστρεψεν, ἀνατρέπει.
Deruncino, ἐκβοτανίζω. o.
Des, δώης.
Desævio, ἀγριαίνομαι. o.
Desannacio, μυκτηρισμός. c.
Desanno, μυκτηρίζω. c.
Descende, κάτελθε. c.
Descendit, κάτεισιν, καταβαίνει, κατέρχομαι. c. καταβαίνω. c. καταβαίνω. o.
Descensio, κάθοδος. c. κατάβασις. c.
Descensum, κατάβασις. e.
Descensus, κατάβασις, κατάβασις. c. κατάβασις, κάθοδος. s. κατωφερὴς τόπος. c. κάθοδος. c.
Descindo, κατασχίζω. c.
Desciscit, ἀφαιρεῖται.
Descobinatus, ἀπεξυρημένος. o.
Describere, ἀπογράφειν. o.
Describo, διαχαράσσω. c.
Descripcio, διαχάραξις. c.
Descriptio, διαγραφή. s.
Descriptor, ἐγγραφεύς. c. διαγραφεύς. e.
Deseco, ἀποπρίζω. c. ἀποτέμνω. c. ἀποτέμνω. o.
Desectio, ἀποκοπή. c.
Desedeo, es, παρακάθημαι. o.
Desercio, κατάλιψις. c. ἐρήμοσις. c.
Deserebant, κατελίμπανον.
Deserit, καταλείπει παντελῶς.
Desero, λειποτακτῶ. c. ἀφίσταμαι, λιποτακτῶ. c. ἐρημῶ, καταλιμπάνω. c. ἀπολείπω. o.
Deserta, ἔρημος. c.
Desertor, λειποτάκτης, ἀναστροφή. s. λιποτάκτης. c.
Desertores, λειποτάκται. e.
Deserto, as, ἐρημόω. o.
Desertum, ἔρημος. o.
Desertus, ἐρήμοσις. c.
Deservire, θεραπεύειν. o.
Deseruit, ἀπέλιπεν, ἐλειποτάκτησεν.
Deses, ἄγνωστος, πυγνωσις, ῥάθυμος. c. ῥάθυμος, νωθής. o.
Desideo, ῥαθυμῶ. c.
Desiderabilis, ἐπιθυμητὸς, κατεπιθύμιος. c. ἐπιθυμητός. c.
Desiderant, ἐπιθυμοῦσιν.
Desiderat, ἐπιζητεῖ.
Desiderat, λειτουργία, τελετή.
Desideratissimus, ποθεινότατος. c.
Desideratur, ἐπιζητεῖται.
Desideratus, ποθεινός. c.
Desideravilis, ἐπιθυμητός.
Desiderium, πόθος, ζήτησις, ἀξίωσις, ἐπιθυμία. s. ἐπιθυμία. c. πόθος. c. πόσος, ἐπιθυμία. o.
Desidero, ἐπιθυμῶ. c. ἐπιζητῶ. c.
Desidero, εἱμίρομαι. c. ἐπιποθῶ. c. ἀξιῶ. c. ἐπιθυμῶ ὑπερβολικῶς. c. ποθῶ. c. ἐπιποθέω. o.
Desidia, ῥαθυμία, ἀπραξία. c. ῥαθυμία. c. ἀργία. o.
Desidiosus, ῥάθυμος, ῥάθυμος. c. ἀργός. o.
Desiduus, ὀλιγωρος.
Designa, ἐπίδειξον.
Designacio, ἀπόδειξις. c.
Designare, σημειοῦσθαι. o.
Designati, χειροτονηθέντες, ἐπίσημοι. e.
Designatis, ἀποδεδειγμένων.
Designator, ἀποδείκτης. c. ἔκδικος. e. ἐπίσημος. e.
Designatum, φανερωθέντα, ἤτοι δηλωθέντα.
Designatus, χειροτονηθεὶς, καὶ σπαταλῶν, ἀποδεδειγμένος, κεχειροτονημένος, ἀποδεδειγμένος. c.
Designet, σημάνῃ.
Designo, κατασφραγίζω. c. ἀποδεικνύω. c. ὑποσημειοῦμαι. c. δηλῶ. c. ἀποσφραγίζω. c.
Desiit, ἐπαύσατο.
Desilio, καταπηδῶ. c. ἀφάλλομαι. c. καθάλλομαι. c. καταπηδάω. o.
Desilit, καθάλλεται.
Desilivit, καθήλατο.
Desinator, ἀβοήθητος.
Desinentia, λήγοντα, λείποντα.
Desinet, λήγει.
Desinit, παύεται.
Desino, παραχωρῶ. c. λήγω. c. καταλήγω. c. παύομαι. c.
Desipio, παραφρονῶ. c. παραφρονῶ. o.
Desipit, παραφρονεῖ.
Desistit, ἀφίσταται.
Desisto, ἐξίσταμαι. c. ἀφίσταμαι. c. ἀφίσταμαι. o.
Desolacio, ἐκτόπισις. e.
De solanis, περὶ ἀφηλιοτῶν. e.
Desolatorius, ἐρημικός. o.
Desolatum, μονωθὲν, ἐξεδαφισθὲν, ἐρημιῶ. c. ἐκτοπίζω. c. ἐρημόω. o.
Desolor, ἀπερημοῦμαι. o.
Despalat, διασπᾷ.
Despectio, καταφρόνησις. c. καταφρόνησις. o.
Despecto, βλέπω. c.
Despecto, as, καθοράω. o.
Despectus, διαχωρίζει, ἀπερριμμένος. c. παροραθείς. o.
Desperacio, ἀφελπισμός. c.
Desperant, ἀφελπίζουσιν.
Desperat, καταφρονηθείς.
Desperati, ἀπονενοημένοι.
Desperatio, ἀπόγνωσις. o.
Desperatione, τολμήσεως.
Desperator, ἀπειρημένος. c.
Desperatus, ἀνέλπιστος, διάδοχος, ἀφελπισμός. c. ἀφηλπισμένος. c. ἀνέλπιστος. c.
Despero, ἀπογινώσκω. o.
Despexit, ὑπερεῖδεν, καὶ ὑψόθεν ἀπέβλεψεν, κατεφρόνησεν.
Despicabilis, εὐκαταφρόνητος. o.
Despicientia, ὑπεροψία. o.
Despicio, κατοπτεύω. c. παρακύπτω. c. ὑπερορῶ. c. περιορῶ. c. καθορῶ. c. βλέπω. c. καθοράω. o.
Despicit, καθορᾷ.
Despicor, παράπτομαι. o.
Despoliacio, ἀπέκδυσις. c.
Despoliat, ἀποδύει, σκυλεύει.
Despoliator, ἐκδύτης. c.
Despolio, ἀποδύω. c. ἐκδύω. c. ἀποσυλέω. o.
Despondeo, κατεγγυῶ. s. κατεγγυῶ πρὸς γάμον. c.
Despondere, ὁμολογεῖν. o.
Despondit, κατενεγγύησεν, ἐμνηστεύσατο, διαχθείς.
Despondit animo, ἀθυμεῖ.
Desponditur, κατεγγυᾶται.
Desponsa, μνηστευθεῖσα, κατεγγυηθεῖσα, μεμνηστευμένη, κατεγγυημένη. c.
Desponsatur, κατεγγυᾶται.
Desponsio, κατεγγύη.
Desponsus, κατεγγυηθείς.
Despumo, ἀπαφρίζω. o.
Despuo, καταπτύω. o.
Desquammo, ἐκλεπίζω. o.
Destillat, καταστάζει.
Destillacio, κατάῤῥους. c. κατασταγμός. c.
Destillans, ὑπορέον. c.
Destillatio, κατάῤῥους.
Destillo, παραρέω. c. καταστάζω. c. καταρέω. c.
Destinacio, ἀπόσταλμα. c. ἀφόρισις. c. ἀποχωρισμός. c.
Destinare, ἀποστεῖλαι, προστάττειν. o.
Destinat, περισπᾷ, ἀφοσιοῖ, προτίθεται, ἀφορίζει, ἀποπέμπει, ἀπονέμει.
Destinata, ἀφωρισμένα.
Destinavit, προέθετο, προήρηται.
Destinctus, κατάστικτος. c.
Destineo, ἀντέχω. c.
Destingit, ἀποσβεννύει.
Destinguit, ἀποσβεννύει, σαφηνίζει.
Destino, ἀποπέμπω, ἐξαποστέλλω. c. ἀφορίζω. c. ἀποστέλλω. c.
Destinor, ἀφορίζομαι.
Destinus, μονότονος. c.
Destitit, ἀπέστη, ἐπαύσατο, ἀπέστη.
Destitucio, ἀπόλειψις. c.
Destituit, ἐγκατέλιπεν, καὶ ἐγκατέλειψεν, διέστησεν.
Destituitur, ἐρημοῦται. c.
Destituo, ἀπολείπω. c. προΐεμαι. o.
Destituta, κατεῤῥυπωμένα.
Destitutus, καταλελειμμένος, μεμονωμένος. c. καταλελιμμένος. c.
Destivus, ἀνέστη, καὶ μετανέστη.
Destra, δεξιὸν, δεξιόν.
Destricti, συνεχόμενοι.
Destrictum, καταλελυμένον.
Destrictum, γυμνωθέν.
Destrictus, περισπασθεὶς, ἀσχοληθείς.
Destrigmentum, γλοιός. o.
Destringit, περιξύει, γυμνοῖ, ἀποσφίγγει.
Destringo, παραξύω. c. περιξύω. c. ἀποσφίγγω. c. περισπῶ ἀπό τινος. c. ἀποψύω. c. κατασφίγγω. o.
Destructile, ἀφανιστόν. o.

Destructio, κατάλυμα οἰκοδομῆς. c. καταβολὴ οἰκοδομῆς. c. καθαίρεσις οἰκοδομήσεως. c.
Destruit, καταλύει, ἀνασκευάζει.
Destruo, καθαιρῶ, καταστρέφω. c. οἰκοδομὴν καθαιρῶ. c. ἀνασκευάζω. o.
Destruxit, καθεῖλκεν.
Destulit, ὑπερέθετο.
Desuadeo, ἀποπειθῶ. c.
Desudasco, κατιδίω. o.
Desudo, καθιδρόω. o.
Desuesco, ἀπαιτίζω. c. ἀηθίζομαι. o.
Desueta, ἀπειθισμένη.
Desuetudo, ἀσυνήθεια. c. ἀήθεια. o.
Desuetus, ἀπειθισμένος.
Desultor, μεταβάτης, ζεύξιππος.
Desultores, κελητισταί. o.
Desuper, ὕπερθεν. c. ἄνωθεν, ἐπάνωθεν. c.
Desurgit, ἐφοδεύει, ὡς Ὡράτιος.
Desurgo, ἐξεγείρομαι. c.
Desursum, ὕπερθεν. o.
Desyderium, ἀξίωσις. c.
Detecta, ἀπεσκεπασμένα.
Detegetur, δεικνύται.
Detego, ἀποσκεπάζω. c. περισκέπω. c. ἀποστεγάζω. o. ἀποκαλύπτω. c.
Detencio, κατοχὴ, ἡ διὰ χειρός. c.
Detendo, ἐκτείνω. c.
Detentator, ἐπιδεδειγμένος, ὀνομασθεὶς, διακάτοχος, διακάτοχος. c. διακάτοχος. e.
Detentatores, διακάτοχοι, ἐνδεέστερος.
Detento, διακατέχω. c.
Deter, rus, καταδεής. o.
Deterentes, παρέχοντες. o.
Detergeo, go, ἀποψάω. o.
Detergo, περιμήχω. c.
Detergo, κατὰ νῶτον. c.
Deterior, χείρων, ἥττων, χείριστος, ἐλάττων. c. χείρων. c.
Deterius, χεῖρον. c.
Determinationis, ἐξευγενισμοὶ, ἐξευτελισμοί.
Determinatus, ἀφορισμός. c.
Determino, μεθορίζω. c. ἀφορίζω. c. ἀφορίζω. o.
Detero, ἐκτρίβω. c. κατατρίβω. c. ἐπιτρίβω. c. κατατρίβω. o.
Deterrent, καταπτοοῦσιν.
Deterreo, ἐκφοβῶ. c. καταπτοῶ. c. ἀποπτύρω. c. ἀπείργω. o.
Deterreret, Detraheret.
Deterret, φοβερίζει.
Detestabile, ἀποτρόπαιον, στυγητὸν, ἀπευκτόν.
Detestabilis, οἰκτρὸς, ἐλεεινὸς, στυγητὸς, ἀποτρόπαιος. c.
Detester, ἀπώσωμαι.
Detestabile, μυσητόν. o.
Detestor, ἀπομαρτύρομαι. c. ἀπεύχομαι. c. ἐπιμαρτύρομαι. c. μισάττιμαι. o.
Detexit, ἀπεκάλυψεν, ἐξετεμένισεν. c.
Detestacio, ἀποτροπιασμός. c.
Detexo, καθαιρῶ ἱστὸν, καθυφαίνω. c. ἐκτέμνω ἱστόν. c. ὑφαίνω. o.
Detineo, κατέχω. c. περικρατῶ. c. ἐπιλαμβάνομαι. o.
Detineri, ἀποκατασχεθῆναι.
Detinet, ἀποκατέχει.
Detium, καλὸν, ἀγαθόν.
Detondeo, ἀποκείρω. c. ἀποξυράω. o.
Detondit, κείρει.
Detono, as, ἀποβροντάω. o.
Detonsa, ἀποκεκαρμένα.
Detorqueo, κατακάμπτω. o.
Detorquit, στρέφει.
De toto, περὶ ὅλου. c.
Detractans, λοιδορῶν.
Detractaverint, διαψηλαφήσωσι, διατυπώσωσιν.
Detractio, διασυρμός. c. ὑφαίρεσις. c.
Detractis, ἀφῃρημένων.
Detracto, ἀπειθῶ. c. διασύρω. c. διαδύομαι. o.
Detractatores, ψίθυροι. o.
Detrahere, ἀφελκύσαι.
Detrahi, ἀφέλκεσθαι.
Detrahit, ἀφέλκεται.
Detrahit, διασύρει.
Detraho, ἀφέλκω. c. διαβάλλω, ἐπὶ διαβολῆς. c. κατασπῶ. c. ὑφαιροῦμαι. c. κατασύρω. c. ἀφαιροῦμαι. c. ἀποδύω. o.
Detrectacio, ἀπειθία τοῦ μὴ λειτουργεῖν τῇ πατρίδι. c.
Detrectat, ἀπιθεῖ, καὶ παραιτεῖται.
Detrectator, ἀπιθὴς, καταφρονητής.
Detrecto, παρέλκω. c. καθαιρῶ δόξης. c.
Detributus, ἀφορισμός. c.
Detrimentum, ζημίωμα, βλάβη, ἀπότριμμα, ζημία, ἀπουσία, συνιασμα, ζημία. c. σινίασμα, ἡ ῥυπαρία τοῦ σίτου. c. ἀφουσία. c. γλοιός. s. ζημία. s. ἐλάττωσις, ζημία. s. πόθος. s. βλάβη. o.
Detrimentum pacior, ζημιοῦμαι. c.
Detrimentabilis, βλαβερός. c.
Detriumpho, ἐκθριαμβεύω. c.
Detrudit, ἀπωθεῖται.
Detrudo, ἀπωθῶ. c. ἀπωθοῦμαι. c. κατωθέω. o.
Detrullare, διαχνεῖν. o.
Detruncacio, ἀποκοπὴ ξύλου. c.
Detruncat, ἀκρωτηριάζει.
Detruncatus, ἠκρωτηριασμένος.
Detrunco, ἀποτραχηλίζω. c. κολοβόω. o.
Detudes, μωνθέντες.
Detulisse, διακεκομικέναι.
Detulisse, παρεσχηκέναι.
Detulit, ἤγαγεν, διεκόμισεν.
Deturbat, ἀπωθεῖ, καταβάλλει.
Deturbo, καταθορυβῶ. c. ἀπαῤῥάσσω. o.
Deturpo, καταισχύνω. c. μολύνω. o.
Devastacio, ἐκπόρθησις. c. ἐκπολιόρκησις. c.
Devastat, ἐκπορθεῖ, καταπορθεῖ.
Devasto, λυμαίνομαι. c. ἐκπορθῶ. c.
Devectio, βασταγή.
Devectus, ἀποβασταχθείς.
Devehitur, καταπλέει, καταπλεῖ. c.
Deveho, κατακομίζω διὰ πλοίων ἢ διὰ ὀχήματος, κατακομίζω. c. καταφέρω. o.
Devello, ἀποτίλλω. c.
Devenio, κατέρχομαι, καταντῶ. c. καθήκω. o.
Devenit, παρεγένετο.
Devenusto, ἀποδέρω. o.
Deverbium, ἀπόῤῥημα. o.
Deverro, is, κατασαίρω. o.
Deversiculum, καταγώγεῖον. c.
Deversorium, κατάλυσις, πανδοχεῖον, καταγωγεῖον. c.
Deverticulum, ἐκτροπὴ, ἔκνευσις, καταγώγιον, καμπὴ ὁδοῦ, ἔκνευσις ὁδοῦ. c. ἐκτροπή. c.
Devertit, ἐκνεύει, ἐκτρέπεται, ἀποκάμπτει, καὶ ἀποκλίνει, καὶ ἐκνύει.
Devertio, καταλύω εἰς πανδοχεῖον, ἐκνεύω. c.
Devertor, καταλύω, κατάγομαι, ἀποστρέφομαι. c.
Devestio, ἐκδύω. o.
Deveximus, κατηνέγκαμεν.
Devexo, περιφέρεια, κατωφερὲς.
Devexum, κατωφερές.
Devexus, περιφερής. c. καταίτης. o.
Devia, ἄβατος. c.
Debilis, ἄχρηστος, παραλυτικὸς, ἀνάπηρος, πάρετος, ἀσθενής.
Debilitat, ἀχρηστοποιεῖ, παραλύει.
Debilitati, παρειμένοι.
Debilitato, ἐξησθενηκότι.
Debilitatus, ἐμβρόντητος, ἀνάπηρος, παραλυτικός.
Devincio, δεσμῶ. c. ἀποδεσμῶ. c. ἀναρτῶμαι. o.
Devinco, is, καταννικάω. o.
Devirginat, διαπαρθενεύει.
Devirginata, διεφθαρμένη.
Devirginator, διαπαρθευτής. c.
Devirginator, διαπαρθενητής. s.
Devirgino, διαπαρθενεύω. c. διακορέω. o.
Devisum, ἀπομερισθέν.
Devitat, ἐκκλίνει, περικάμπτει, ἐκνεύει.
Devito, ἐκκλίνω. c.
Debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Devius, ἄνοδος, ὁδὸν μὴ ἔχων, παρέκτοπος. c.
Deum facio, ἀποθεῶ. c.
Devito, ὑπερστέλλομαι. o.
Deunx, ἐνδεκαούγκιον. c.
Devocio, καθοσίωσις.
Devoco, ἀποκαλοῦμαι. c. μετακαλέω. o.
Devolat, καθίπταται.
Devolo, καθίπταμαι. c.
Devolvo, κατακυλέω. o.
Devoluta, περιηλθα, ἀπεκύλισαρ.
Devorat, καταπίνει, καὶ ἐνέδρα, καὶ ἀπάτη.
Devorator, καταφαγάς.
Devorator, καταπότης, καταπότης. c.
Devoravit, καταφάγεται. c.
Devoro, κατεσθίω. c. καταπίνω. c.
Devorsoriarius, ἀπαντητής. c.
Deversorium, κατάλυμα, πανδοχεῖον. c. ἀπαντητήριον. c.
Devota, καθωσιωμένη, κατάρατος.
Devotio, καθοσίωσις, κατάρα, ὀλιγωρία, ἀθυμία, εὐγνωμοσύνη. e.
Devotiones, ἀφοσιώσεις, εὐχαὶ, ἐπῳδαί.
Devotissimus, καθοσιώτος.
Devoto, ἀφοσιῶ. c.
Devoto, ἐκδίδωμι. o.
Devotus, καθωσιωμένος, καθωσιωμένος. s. καθωσιωμένος. c.
Devotus, προστιθειμένος. o.
Devovescent, κατηράσαντο, ἐβλασφήμησαν.
Devoveo, κατοργιάζω. o. καθοσιῶ. c. ἀφιερῶ. c. ἀφοσιῶ. c.
Devovet, ἀνατίθησιν, καθοσιοῖ.
Devovit, ἀφωσίωσεν, ἢ ηὔξατο.
Deus, Θεὸς, Θεός. c. ὁ Θεός. s.
Deus aratri, γύας, ὁ τοῦ ἀρότρου. c.
Deus fio, ἀποθεοῦμαι. c.
Deus marinus, βριάρεος.
Deustus, διακεκαυμένος. c.
Devulgat, δημοσιεύει.
Devulgo, περιθρυλλῶ. c. διαφημίζω. c.
Dextans, δεκάουγγιον. c.
Dexter, δεξιός. c. ἐπιδέξιος. c. δεξιός. o.
Dextera, δεξία, αἴσια.

Dextimum, δεξιτερόν.
Dextra, δεξιά, δεξιά. c.
Dextrorsum, εἰς τὰ δεξιά. c. δεξιώτερον. c.
Dextrum, δεξιόν.
Dexum, δεξιόν.
Di, θεοὶ, διά. c. κατά. c.
Dia, Λύτρα, νῆσος Διονύσου.
Diadema, διάδημα. c. πεζίδιον, βασιλικόν. c.
Dextrorsum, ἐπὶ τὰ δέξια. o.
Dialis, ὁ τοῦ Διὸς ἱερεὺς, ἱερέως εἶδος. c.
Diana, Ἄρτεμις, Ἄρτεμις. o.
Dianunt, δίδωσιν.
Diarium, ὀψώνιον. c. σιτόμετρον. c. ἐφήμερης. o.
Dic, εἰπὲ, λέγε. c. εἶπε. c.
Dicacitas, φιλολοιδορία. o.
Dicaculus, σκωπτικός. o.
Dicam, λέξω.
Dicare, δοῦναι, ἀφοσιῶσαι.
Dicasset, ἐπαγορεύει.
Dicassit, συνεχῶς λέγει.
Dicat, ἀφοσιοῖ.
Dicati, ἀφιερωθέντες.
Dicacitas, εὐστομία. c.
Dicatio, ἀφοσίωσις, καθοσίωσις.
Dicacio, καθοσίωσις. c.
Dicatus, καθωσιωμένος, ἀνακείμενος.
Dicax, σκώπτης, καὶ εὔστομος, λεκτικός. c. στωμύλος. c. εὔστομος. c. φιλοσκώμμων. o.
Dice, εἴπατε.
Dicenna, δεκαετής.
Dicens, λέγων, λέγων, ουχολεγων.
Dicentarius, ῥήτωρ, δικανικὸς, λέκτης. c.
Dicentibus, τοῖς λέγουσιν.
Dicet, λέξει.
Dicibile, λεκτὸν, ῥητὸν, λόγος, κλῆρος.
Dicido, τέμνω. c.
Dicinctus, λυσίζωνος.
Dicio, ἐξουσία, ἐξουσία. e.
Diciones, ἐξουσίαι.
Dicior, πλουσιώτερος. c.
Dicis causa, νόμου χάριν, λόγου χάριν.
Dicis gratia, νόμου χάριν, ὡς παρὰ Γαΐῳ τῷ νομικῷ.
Dicisio, διαίρεσις. c.
Dicit, λέγει.
Dicito, λέγε. c.
Dico, ἐρῶ, λέγω. c. λέγω. c. εἴπω.
Dico, as, ἀνατίθημι. o.
Dico, is, λέγω. o.
Dicorat, διαγιγνώσκει.
Dictacio, ὑπηγορία. c. ὑπαγόρευσις. c.
Dicta audiens, ἐπήκοος. c.
Dictamen, φωνή. o.
Dictammus, δικτάμνος. c.
Dictat, ἀναδίδωσιν, ὑπαγορεύει.
Dictator, μόναρχος, ἀντιβολεὺς, τιμητὴς, ὑπαγορεύων, μόναρχος. c. ἀντιγραφεύς. c.
Dictatores, τιμηταί.
Dictatorium, μοναρχικόν. c.
Dictatum, ἅμιλλαν, ἅμιλλα, καὶ ἀναδεδομέναι, καιμα θηναι, ὑπηγορία. c. ὑπαγόρευσις. c. ἅμιλλα. s.
Dictatura, μοναρχία, τίμησις, ὑπηγορία. c. ἀντιγραφή. c. μοναρχία. c. ὑπαγόρευσις. c. ὑπαγορία. s.
Dictatus, ὑπαγόρευσις. c.
Dictaverit, καταλέξει.
Dictio, ῥῆσις, λέξις, ῥῆσις. c. λέξις. o. φράσις. e.
Dictionis, λέξεως.
Dictis, ῥηθεῖσιν, λεχθεῖσιν.
Dictitant, θρυλλοῦσιν.
Dictito, λογοποιῶ. c. λογοποιῶ. o.
Dicto, as, ὑπαγορεύω. c. ἀποστοματίζω. o.
Dicto audiens, ὑπήκοος, πειθήνιος.
Dictu, τῷ λέγεσθαι. c. τῷ λόγῳ. c.
Dictum, σκῶμμα, χεδον, ῥητὸν, λόγος. λόγος, ἡ ὁμιλία. c. λόγος. s. λόγος. s. ῥητόν. c. ῥῆμα, ἀπόφασις. o.
Dicturio, λεξείω. o.
Dide, διάδος, μέρισον.
Didicimus, μεμαθήκαμεν.
Didita, διαδοθέντα.
Didrachmum, δίδραχμον. c.
Diduco, διέλκω. c. διάγω, διέρχομαι. c. παράγω. c. διαιρέω. o.
Diductio, παράστασις, παραγωγή. c. διαγωγή. c.
Diecula, ἡμερίδιον. o.
Dieculum, ἡμερίδιον. c.
Die noctuque, ἡμέρας καὶ νυκτός. c.
Die quarta, εἰς τετάρτην. c.
Die quinta, εἰς πέμπτην. c.
Dies, ἡμέρα, καὶ ἡμέραι, ἡμέρα. c. ἡμέρα. s.
Hic et hæc dies, ἡ ἡμέρα. s.
Dies feriati, ἄπρακτοι. e.
Dies festus, ἑορτή.
Dies finitus, προθεσμία, προθεσμία. c.
Diespiter, Ζεύς. o.
Dies sollemnis, ἔθιμος ἡμέρα, ἑορτή.
Dies statutus, προθεσμία.
Diesuatur, βοηθεῖται.
Dieta, δίαιτα. c.
Difamo, διαφημίζω. c.
Diffamo, ἐπιφημίζω. c. διαφημίζω. o.
Differencia, διαφορά. c.
Differens, ὑπερθετικός. c.
Differenter, διαφόρως. c.
Differentia, διαφορά.
Difero, διαφέρω. c.
Differo, ὑπερτίθημι. c. ἀναβάλλομαι. o.
Differt, διαφέρει, ὑπερτίθεται, διαφέρει. c.
Difficile, δυσχερὲς, δύσκολον, δύσκολον. c. σκολιόν.
c. δυσχερῶς. c. χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερής. c. δύσκολος. c. χαλεπός. o.
Difficultas, δυσκολία. c. δυσχέρεια. c.
Difficulter, δυσκόλως. c. δυσχερῶς. c.
Difficulto, δυσκολαίνω. c.
Diffidens, ἀπειθὴς, ὁ μὴ πιστεύων. c.
Diffidentia, ἀπιστία, ἀπιστία. c.
Diffidit, οὐ πέποιθεν, δυσπιστεῖ.
Diffido, ἀπιστῶ. c. ἀπιστέω. o.
Diffindit, διασχίζει.
Diffindo, διασχίζω. c. διασχίζω. o.
Diffingit, Describit.
Diffinicio, ὅρος ἐν δίκῃ πράγματος. c. περιορισμός. c.
Diffinio, διορίζω. c. ὁρίζω. o.
Diffinitio, διορισμός. c.
Diffisus, μὴ πεποιθώς.
Diffiteor, ἀπαρνοῦμαι. o.
Diffitetur, ἀρνεῖται, ἀπαρνεῖται.
Diffluo, διαῤῥέω. e.
Diffugio, διαφεύγω. c.
Diffugio, διαφεύγω. o.
Diffugium, διαφυγή. c.
Diffundo, διαχέω. c. διαχέω. o.
Diffusio, διάχυσις. c.
Diffusus, διακεχυμένος. c.
Digeries, διάταξις. o.
Difrax, διπρόσωπος.
Digerit, κατατάσσει, διοικεῖ, διατίθησι.
Digero, πέπτω. c. διαχειρίζω. c. διατάττω. o.
Digessi, κατέπεψα, κατέταξα.
Digestio, διατύπωσις. e.
Digestum, διάστρωμα, διάλογος. c. διατύπωσις. s. διάστρωμα. e.
Digestus, εὔπεπτος. c.
Digitale & Digitabulum, δακτυλῆθρα, δακτυλῆθρα. c. δακτυλαῖος. o.
Digiti, δάκτυλοι. e.
Digito, δακτυλοδεικτῶ. c.
Digitus, δάκτυλος, δάκτυλος. c.
Digladior, διαξιφίζομαι. o.
Dignabis, ἀξιώσεις.
Dignacio, ἀξίωμα. c.
Dignatio, ἀξία, ἀξίωσις. o.
Dignatur, καταξιοῖ.
Dignatus, ἀξιωθείς.
Digne, ἀξίως, ἀξίως. c.
Dignissimus, ἀξιολογώτατος. c.
Dignitas, ἀξίωμα, ἀξίωμα. c. ἀξία. c. ἀξίωμα. s. ἀξίωμα. s. ἀξία. o.
Dignitosus, ἀξιωματικός.
Digno, as, ἀξιόω. o.
Dignorat, ἀναπτύσσει.
Dignoto, σημειοῦμαι. o.
Dignum, ἄξιον.
Dignus, ἄξιος. c.
Dignus judicatur, καταξιοῦται. c.
Dignus, ἄξιος. s. δίκαιος. o.
Digrediens, ἀποβαίνων. c.
Digredior, διεξέρχομαι. c. ἀπαλλάττομαι. o.
Digreditur, ἀνακάμπτει.
Digressio, ἀπόβασις.
Digressus, ἐξελθὼν, ἀποβάς.
Dii infernales, θεοὶ ὑποχθόνιοι. e.
Dii Patrenses, θεοὶ πατρῷοι. e.
Dijudico, διακρίνω. c. διαδικάζω. o.
Dilabor, παρολισθαίνω. o.
Dilacero, διασπαράσσω. c. διασπάω. o.
Dilacio, παρολκή. c. ὑπέρθεσις. c.
Dilapido, διαφορέω. o.
Dilanio, διασπαράσσω. c.
Dilapsum, συμπεπτωκώς. c.
Dilatavit, ἐμήκυνεν.
Dilate, διὰ πλατέων. c.
Dilatio, ὑπέρθεσις.
Dilationem, ὑπέρθεσιν.
Dilato, πλατύνω. c. πλατύνω. o.
Dilator, μηνυτὴς, ἄγγελος.
Dilatus, ὑπερθέμενος.
Dilectio, ἀγάπη, ἐπιλογή. c. ἀγάπη. c.
Dilectissimus, ἠγαπημένος, ἀγαπητός. c.
Dilectus, ἀγαπηθεὶς, καὶ στρατολογία, καὶ ἀγαπητὸς, στρατολογία, δοκιμασία, ἀγαπηθεὶς, στρατολογία. c. ἀγαπητός. c. στρατολογία. s.
Delibutus, καταῤῥυτος.
Dilectio, vide Dilectio.
Dilige, ἀγάπησον, ἐπίλεξε.
Diligencia, ἐπιμέλεια. c.
Diligens, ἐπιμελὴς, ἀγαπῶν ἐπιμελής. c.
Diligenter, ἐπιμελῶς.
Diligentia, ἐπιμέλεια, ἀσφάλεια, ἀφιλία, ἐπιμέλεια. s.
Diligentius, ἐπιμελέστερον.
Diligere, ἀγαπᾶν.
Diligis, φιληγις.
Diligit, ἀγαπᾷ, στέργει.
Diligo, στέργω. c. ἀγαπῶ. c. ἀγαπάω. o.
Dilitescunt, ἀποκρύπτονται, λανθάνουσιν.
Dilorico, διακόπτω. o.
Dilubies, κατακλυσμός. c.
Dilubium, κατακλυσμός. c. κατομβρία. c.
Dilucescit, διαφαίνει. c.
Dilucet, διαφαίνει. c.
Dilucide, δηλαυγῶς. c.
Diluculo, λυκόφως. o.
Diluculo, as, ὀρθρεύω. o.
Diluculum, ὄρθρος, διαύγασμα, διάφαυμα, λυκοφῶν. c. ἡ πρὸ ἡλίου ὥρα. c. περίορθρον. o.

Diluculus, ὄρθρος. c.
Dilucidum, ὄρθρος.
Dilue, ἀπόπλυνε.
Diluit, ἀνίησιν, διαλύει.
Diluo, κατακλύζω. c. ἀπολούομαι. o.
Dilutus, κεκραμένος. o.
Diluvium, κατακλυσμὸς, κατακλυσμός. s. κατακλυσμός. o.
Dimano, διαῤῥέω. o.
Dimecior, διαμετρῶ. c.
Dimembro, λυσιμελέω. o.
Dimensio, διαμέτρησις, διαμέτρησις. c.
Dimenso, διαμετρῶ. c.
Dimicacio, διαγωνισμός. c. πυγμή. c.
Dimicationem facit, διαμάχεται.
Dimicat, πυκτεύει, διαμάχεται.
Dimicatio, ἀντικατάστασις, μάχη, πύκτευσις.
Dimicaverunt, ἐπύκτευσαν.
Dimico, διαμάχομαι. c. ἀγωνίζομαι. o.
Dimidia, ἥμισυ.
Dimidium, ἥμισυ. c.
Dimidius, ἡμίτομος. o.
Diminuo, ἀπομειῶ. c. ἐπιτρίβω. o.
Dimisit, ἀπέλυσεν.
Dimissio, ἄφεσις. c.
Dimissoria, ἀπολυτική. c.
Dimitte, ἄφες. c.
Dimitto, ἀπολύω. c. διαφίημι. c. ἀφίημι. c. διαπέμπω. o.
Dimoveo, ἀποκινῶ. c.
Dimovit, διέστησεν, μετέστησεν, ἀπεκίνει.
Dimulgata, διαπεφημισμένη. c.
Dimulgo, ἐκφέρω. o.
Dinoscimur, φαινόμεθα.
Dinoscit, ἐμφανίζει.
Dinosco, γινώσκω. c. διαγινώσκω. c.
Diota, ἀμφόριον, οἰνοφόριον.
Diovolares, δυσβούλου.
Dipensio, ὑπερίκτισις. c.
Dipensus, ὑπερίκτισις. c.
Diploma, δίπλωμα. c.
Dipondius, διώβολον. c.
Dipundium, διπλοῦς χρύσινος, ἤγουν ὀβολός. c.
Dipundius, δίσταθμος. c.
Dira, δεινή. c.
Dies, ἡμέρα.
Diræ, κατάραι, ὀργαὶ, θεοχολασίαι.
Hæ Diræ, singulare non habet, ἀραί. c. κατάραι. c.
Dirarum, τῶν ὀργῶν.
Dircæa, Θηβαία. c.
Directe, καθ' εὐθύ. c.
Directio, εὐθύτης. c.
Directum, κατὰ κανόνα ὀρθωθὲν, ἰθυνθὲν, γραμμισθέν.
Directus, ἀποσταλείς, καταπεμφθείς.
Diremit, ἀφείλατο.
Direptio, διαρπαγὴ, διαρπαγή. c.
Diresia, κεράσια. c.
Dirigeo, es, πήγνυμαι. o.
Dirigo, εὐθύνω. c. ἀποστέλλω. c. ἐξηγῶ. c. κατευθύνω. c. ἰθύνω. c. ἀπευθύνω. c.
Dirigo, is, εὐθύνω. o.
Diriguo, ἀποπηγνύω. c.
Diriguntur, ἐξαποστέλλονται.
Dirimamus, τελέσωμεν.
Dirimat, κατερευνᾷ.
Dirimit, διαστέλλει, ἀφαιρεῖ.
Dirimo, διαιρῶ. c. διαμερίζω. c. διϊστῶ. c. διαχωρίζω. c. διαλύομαι. o.
Diripio, διαρπάζω. o.
Diripit, ἀφαρπάζει.
Diripuit, ἀφήρπασεν.
Diritas, δεινότης.
Dirumpo, διαῤῥήσσω. c.
Diructio, ἀποκατάστασις.
Diruit, κατέστρεψεν.
Diruit, Demolivit, κατέστρεψεν, κατέβαλεν οἰκοδομάς.
Diruo, καταστρέφω. c. καταβάλλω οἶκον. c. καταλύω, ἐπὶ οἰκοδομῆς.
Dirum, στυγνὸν, σκληρόν.
Dirus, θυμοχόλωτις, δεινὸς, πονηρός. c. μιαρός. c. ἐπάρατος. o.
Dirum po, διαῤῥήγνυμι. o.
Di, θεοί
Dis, θεοῖς, πλουσίοις.
Dis, Ditis, Πλούτων. s.
Dis, κατά. c. διά. c. ἀπό. c.
Discalcior, ὑπολύομαι. c.
Discapedino, διείργω. o.
Discedit, ἀναχωρεῖ.
Discedo, ἀφίσταμαι. c. ἀπαλλάττομαι. c. ἀποχωρέω. o.
Disceptacio, διάγνωσις. c. διαδικασία. c.
Disceptant, διασκέπτονται.
Disceptanti, διαγιγνώσκοντι.
Disceptatio, διατριβὴ, ζήτησις, διάγνωσις, διασκέψις, διαδικασία, διαλεξις, διαίτησις.
Disceptationis, διαγνώσεως.
Disceptator, διαιτητής. c. διαγνώστης. c. διαγνώμων. c.
Disceptent, διασκέψονται.
Disceptim, σαφῶς, φανερῶς.
Discepto, διαγινώσκω. c. διαιτῶ. c. διαλαμβάνω. c. διακρίνομαι. o.
Discerile, ἀνόμοιον.
Discernantur, διαχωρισθήσονται.
Discerniculum, λυσαμπτιον. o.
Discerno, διακρίνω. c. διαστέλλω, διαχωρίζω. c. διαλέγω. o.
Discerpo, διασπῶμαι. o.
Discerptus διασπαραχθείς.
Discessio, ἡ ἀπόστασις.
Discessit, ἐξεχώρησεν, ἐξέστη, ἐκ[illegible].
Discessus, χωρισμός. c. ἀποχώρησις. s.
Discidium, διαχωρισμός, χωρισμός.
Discidium, divortium, διάλυσις γάμου, χωρισμός. c. διαίρεσις. c. διαχωρισμός. c. διάλυσις γάμου. c. διάζευξις γάμου. c. διχόνοια. s.
Discinctio, ἀπόζωσις. c.
Discinctus, λυσίζωνος. c. ἀπόζωστος. c. ἄζωστος. c. ἄζωστος. o.
Discindendi, τμητέαις, ἐν τῷ τέμνειν τὰς δίκας.
Discindo, διασχίζω. c. διακόπτω. o.
Discingo, ἀποζωννύω. c.
Discinxit, ἀπέζωσεν.
Disciplina, ἀγωγὴ, ἐπιστήμη, μάθησις, ἀγωγὴ μαθήσεως, ἐπιστήμη. c. ἀγωγή. c. παιδεία. c. ἀγωγή. c. μάθημα. o.
Disciplinosus, εὐμαθής. o.
Discipulæ, μαθήτριαι. c.
Discipulatus, μαθητεία. s.
Discipuli, μαθηταί
Discipulus, μαθητὴς, μαθητής. c.
Discissum, διεσχισμένον.
Discit, μανθάνει.
Discite, μάθετε.
Discivit, ηὐτομόλησεν.
Discludo, διανοίγω. c. διακλείω. o.
Disco, μανθάνω, μαθαίνω. c. μανθάνω o.
Discolor, ἀλλόχροος, ἑτερόχροος, ποικιλόχρωμος. c. διχρωμος, διχρωματος. c.
Discolores, ἀλλόχροοι.
Disconvenio, [illegible] o.
Discordale, διχοστατικός.
Discordes, διχοστατοῦντες.
Discordia, διχοστασία, διχοστασία. c. διχόνοια. c. διαφωνία. o.
Discordo, διαφωνοῦμαι. c.
Discordor, διχονοῶ, διχονοοῦμαι. c.
Discorio, ἀπεδέρω. c.
Discors, ὁ μὴ ὁμονοῶν, διχόνοια, [illegible] c. διχογνώμων. o.
Discrecio, διαχωρισμός. c.
Discrepans, ὁ μὴ [illegible]. c.
Discrepat, ἀπᾴδει, [illegible] διαφέρει, διαφωνεῖ, ἀνῳδεῖ.
Discrepo, διαφωνέω. c. διαχωρίζω. c. ἀπᾴδω. c. διαφωνῶ. c. διαπαραλλάσσω. c. διαφωνέω. o.
Discrescere, ἀπαυξηθῆναι. c.
Discretio, διάκρισις. o.
Discretum, χωριστόν. c.
Discretus lectus, ἀπόκα[illegible]τος. c. διακεχωρισμένος. o.
Discrimen, διαχώρισμα, διάκρισμα καὶ κίνδυνος, διαφορά. c. κίνδυνος. s. διάκρισις. s. διαφορά. o. διάκριμα.
Discriminatio, διαίρεσις. c. διάκρισις. c.
Discriminale, λιμπαρίον. o.
Discrimino, διαχωρίζω. c. διακρίνω. c. διαλλάσσω. o.
Discriptio, διαγραφή.
Discrucior animum, κατακόπτομαι τὴν ψυχήν.
Discrucior, ἀνιῶμαι. o.
Discucio, ἀποβάλλω. c. διασείω. c.
Discumbo, κατάκειμαι. o.
Discumbatus, οἱ [illegible]. o.
Discurro, διατρέχει. c. διατρέχω. o.
Discursio, διαδρομή. c.
Discus, δίσκος, οἱ [illegible]. c.
Discussio, διαγνώσις, ἐξέτασις. c.
Discussis, [illegible].
Discussor, λογιστής, λογοθέτης. c.
Discussores, λογοθέται. o.
Discute, διασκέψον, καὶ [illegible] τὸ ἀκριβὲς ἐξέταζον.
Discutio, διασείω. o.
Discussor, ἐπερωτῶμαι. c.
Diserte, ῥητικῶς, ἐλλογίμως, λογίως. c.
Disertissimus, ἐλλογιμώτατος.
Disertor, σοφιστής. c.
Disertus, eloquens, λόγιος, φιλόλογος, ἐλλόγιμος. c. λόγιος. c. λόγιος. s.
Dis genitus, θεογενής.
Disicio, διαρρίπτω. c. διασκορπίζω. c. διασπῶ. c.
Disidia, ῥαθυμία.
Disjectus, διασκεδασθείς.
Disjicit, διαρρίπτω. s.
Disimulacio, παράληψις. c.
Disipat, [illegible].
Disipit, Dirigit, [illegible].
Disjunctio, διαζεύξις γάμου. c.
Disjunctivus, διαζευκτικός. c.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διαζεύγνυμι. o.
Dismodulat, [illegible]. o.
Dispar, ἄνισος. c. ἄζυγος. c.
Dispares, ἄνισοι, ἄζυγοι, [illegible].
Dispargo, διασκορπίζω. c. διασκεδάζω. c. διασκορπίζω. c. διασκεδάννυμι. c. διασπείρω. c.
Dispersio, διασπορά. c.
Disparsus, διεσπαρμένος. c.
Dispartio, διαμερίζω. c.

Dispatescere, διαθρυλλεῖσθαι. o.
Dispello, διελαύνω. o.
Dispendii, τῆς ζημίας. e.
Dispendio feriendum, ζημίᾳ ὑποκεισομένῃ, ὑπαχθησομένῃ.
Dispendiosus, ἐπιζήμιος. c. ζημιώδης. o.
Dispendium, ζημία, ζημία. s. ζημία. c. δαπάνη. o.
Dispendo, διανέμω. o.
Dispensacio, οἰκονομία. c.
Dispensat, δαπανᾷ, ἀναλίσκει.
Dispensator, οἰκονόμος, ἐπιδαπανητής, οἰκονόμος. c. οἰκονόμος. s.
Dispensatores, οἰκονόμοι. e.
Dispenso, οἰκονομέω. o.
Dispercio, ἀπονέμω. c.
Disperdo, ἀφανίζω. c. ἐξολοθρεύω. c. διαφθείρω. o.
Dispereo, ὑπεραπόλωλα. c. ἀπόλλυμαι. o.
Dispergo, σκορπίζω. c. διασκεδάζω. c.
Disperile, ἄζυγον, ἄνισον.
Disperit, ἀπόλλυται.
Dispertiam, διελῶ, διαμερίσω.
Dispertio, διανέμομαι. o.
Dispesco, διείργω. o.
Dispex, ὀξυβλέπτης.
Dispice, καθόρα.
Dispicere, διαβλέψασθαι.
Dispiciens, καθορῶν.
Dispicio, θεωρῶ. c. διαθεωρῶ. c. διακρίνω. o.
Dispilo, συλῶ. c.
Dispiter, Χάρων.
Displicat, ἀναπτύσσει.
Displiceo, ἀπαρέσκω. c.
Displicet, ἀπαρέσκει.
Displicuit, ἀπήρεσεν.
Displodo, διακροτέω. o.
Disponit, κατατάσσει, διατυποῖ, διοικεῖ, διαπλάττει, προσδοκᾷ.
Dispono, διατίθημι, διατυπῶ. c. καθίστημι. c. διατυπῶ. c. διατίθημι. o.
Disposicio, διαταγή, ἡ διατύπωσις. c. διατύπωσις. c. ὑποτύπωσις. c. διάθεσις, διατύπωσις. c.
Disposita, διατυπωθέντα.
Dispositor, διατακτής. c.
Dispositus, εὔτακτος. c. διακείμενος. c. τακτικός. c.
Dispulit, διεσκέδασεν, ἀπώθησεν.
Dispunctor, ἐκλογιστής. c.
Dispungo, διαστέλλω. c. διαστίζω. c.
Disputacio, διάλογος. c. διάλεξις. c. διάλεκτος. c.
Disputandi, διαφιλονεικεῖν, μάχεσθαι.
Disputat, διαλέγεται, συνζητεῖ.
Disputatio, ὁμιλία, διάλεκτος. c.
Disputator, λογοθέτης. c.
Disputavit, διελέχθη, ἐφιλονείκησεν.
Disputo, διαλέγομαι. c. διαλέγομαι. c.
Disquiro, ἐξετάζω. o.
Disraro, ἀραιόω. o.
Dissavior, καταφιλέω. o.
Disseco, διασχίζω ἱμάτιον. c. διαπρίω. o.
Dissedabitur, καταπαυσθήσεται.
Disseminat, διασπείρει, διαδίδωσι.
Disseminatus, διεσπαρμένος. c.
Dissemino, διασπείρω. c.
Dissencio, διαφωνῶ. c. διαφέρομαι. c.
Dissensio, ἀμφισβήτησις, διχόνοια, διχόνοια. c. διχοστασία. c.
Dissensus, διχόνοια. s.
Dissentio, or, διαλλάττω. o.
Dissepto, περιφράττω. o.
Disserant, διαλεχθῶσιν.
Dissercio, δικαιολογία. c.
Disserere, διασαφηνίσαι, διηγεῖσθαι, ἀφηγήσασθαι.
Disserit, διασαφεῖ, διαλέγεται, διασαφηνίζει.
Dissero, φράζω, διασαφῶ. c. διαλέγομαι. c. φράζω. c. ἐκτίθημι, τὸ λέγω, κατασπείρω o.
Dissertio, ἀμφισβήτησις.
Disserto, φράζω. c.
Dissertus, λόγιος. e.
Dissessio, διχοστασία. c.
Dissidens, ἀποκεχωρισμένος, ὁ μὴ πεποιθώς. c.
Dissideo, διχοστατῶ. c. διαφέρομαι. c. διαφέρομαι. o.
Dissidet, διαχωρίζεται.
Dissidium, διάστασις. o.
Dissilio, διαρήγνυμαι. c. ἀναπηδάω. o.
Dissiluit, ἐρράγη, ἐλάκησεν.
Dissimilacio, προσποίησις. c. μετεωρισμός. c.
Dissimilem, ἀνόμοιον.
Dissimilis, ἀνόμοιος, ἀνόμοιος. c.
Dissimilitudo, ἀνομοιότης. c.
Dissimilo, προσποιοῦμαι. c. ἀνομοιῶ. c. πλάττομαι. c. ῥαθυμῶ. c. παραπροσποιοῦμαι. c.
Dissimulacio, ὑπόκρισις. c.
Dissimulant, παρενθυμοῦνται, ὑποκρίνονται, προσποιοῦνται.
Dissimulanter, προσπεποιημένως. c.
Dissimulari, ἀφοσιοῦσθαι.
Dissimulat, παραλογίζεται, παραπροσποιεῖται.
Dissimulata, παραπροσποιηθέντα.
Dissimulatio, παρενθύμησις, παραλογισμός.
Dissimulator, ὑποκριτής. c.
Dissimulatur, σιωπηθῇ, ἀποπροσποιεῖται.
Dissimulo, ὑποκρίνομαι. c. μὴ προσποιοῦμαι. o.
Dissipacio, διασπασμός. c.
Dissipat, διασκεδαννύει.
Dissipatum, καταλυθέν.
Dissipo, σκεδαννύω. c. σκορπίζω. c. διασκορπίζω. c. διασκεδάζω. c. διαρίπτω. c. διαφορέω. o.
Dissitus, ἀπέχων. o.
Dissociat, διαλύει κοινωνίαν.
Dissocio, διαλύω. s. κοινωνίαν διαλύω. c. διαχωρίζω. e.
Dissolucio, διάλυσις. c. διευλύτωσις. c.
Disselvit, διαλύει.
Dissolvo, διαλύω. c. παραλύω. c. διαλύω κοινωνίαν. c. διαλύω. o.
Dissolutus, ἔκλυτος. c. διαλύσις. c.
Dissolutus, διαλελυμένος. c.
Dissono, ἀπηχῶ. c. διαφωνῶ. c.
Dissonus, ἀπηχής. o.
Dissortes, διακληρωθέντες.
Dissortium, διαχωρισμός, διάστασις.
Dissuadeo, ἀποτρέπω. c.
Dissuasio, ἀποτροπή. c.
Dissuit, παραλύει.
Dissulto, διαπηδῶ. c. διαθρώσκω. o.
Dissultor, μεταβάτης. c.
Dissum, ἀκέραιον.
Dissuo, παραλύω. c.
Distancia, διάστασις. c.
Distans, ἀφεκτικός. c. διεστώς c.
Distantia, διεστῶτα, διχονοοῦντα, διχόνοια. c.
Distare, διαφέρειν. o.
Distendit, περιτείνει.
Distendo, διατείνω. o.
Distentione, διατάσει.
Distentus, διετεταμένος. c. διατεταμένος. o.
Distermino, διορίζω. c.
Distero, κατατρίβω. o.
Distillacio, διάρροια. c.
Distillo, διαστάζω. c. διαρρέω. c. καταστάζω. o.
Distinctio, σαφήνεια, διαστολή, διάστιξις. c. διαστολή. c. διάλυσις. s.
Distinctionem, διαίρεσιν.
Distinctor, διαστίκτης. c. διαστολεύς. c.
Distineo, περισπῶ. o.
Distingit, σαφηνίζει, στίζει, διαιρεῖ.
Distingo, ἀποβάπτω. c. διαστέλλω. c.
Distinguit, διαστίζει, στίζει.
Distinguo, διαστίζω. c. διορίζω. o.
Distipulum, καταλυθέν.
Disto, διέστηκα. c. διαστήκω. c. διΐστῶ. c.
Distortus, διαστροφή. c.
Distote, διασκέδασον, πρὸς τὸ ἀκριβὲς ἐξέτασον.
Distractio, πρᾶσις, περισπασμός. c. διάπρασις. c.
Distractor, διαπράτης. c. πράτης. e.
Distractor lanæ, ἐρεθιστής. c.
Distrahere, διαπωλῆσαι.
Distraho, διαπιπράσκω. c. διαπωλῶ. c. περισπάω. o. διασπῶ. c.
Distorqueo, διαστρεβλόω. o.
Distraxit, ἀπέσπασεν.
Distribucio, διαμερισμός. c. διανομή. c. κατάλογος. c. διανέμησις. c. διανέμησις. s.
Distribuisti, διένειμας.
Distribuit, διένειμεν.
Distribuo, διανέμω. c. διαδίδωμι. c. διανέμομαι. o.
Distributio, διανέμησις.
Distributio, διανομή, διαμέρισις.
Distributor, ἀπονεμητής. c. διανεμητής. c.
Distringit, περιξύει.
Distringo, διαστέλλω. o.
Distructio, καταστροφή.
Distulat, χηλή. c.
Distulero, ὑπερτίθημι. c.
Distulit, ὑπερέθετο.
Disturbo, διαταράσσω. c. διαθορυβῶ. c. διαρρίπτω. o.
Disulcis, χυροσδιαίτης, δαύλαξ.
Disulcus, δίχηλος. o.
Diteo, πλουτέω. o.
Ditescit, πλουτίζεται.
Ditesco, πλουτῶ. c.
Ditio, ἐπικρατεία. o.
Ditis, Χάροντος, πλούσιος. s. Πλούτων. c.
Ditis pater, ὁ Πλούτων.
Ditissimus, πλουσιώτατος, ἱκανώτατος, πλουσιώτατος. c.
Dito, πλουτίζω. o.
Diu, ἐπὶ πολὺ, πολὺ, ἐπίρρημα. c. ἐπὶ πολύ. c. μεθ' ἡμέραν. o.
Divagor, πλανῶμαι. o.
Divaricat, διασκελίζει, καὶ ὑπερβαίνει.
Divasto, ἐκπορθῶ. c.
Divatus, ὁ τῆς θείας μνήμης. e.
Divellio, πόλεμος.
Divelliones, πόλεμοι, ἁρπαγαί.
Divellit, διασπᾷ, διαταράττει, ἀποσπᾷ.
Divello, & Dilacero, διασπῶ. διασπῶ. c. ἀποσπῶ. c. σπάω. o.
Divendo, διαπιπράσκω. o.
Diverberat, διασπαθίζει, καταταράσσει.
Diverbero, διαμαστίζω. c.
Diversa, διάφορα, παράλληλα.

Diversa pars, ἐξεναντίας μέρος.
Diversitas, διαφορά, διαφορά. c.
Diversitates, διαφορᾶς.
Diversito, τρέπομαι. o.
Diverso, κατέναντι.
Diversor, ξενίζομαι. c.
Diversor, aris, ἐπισταθμεύω. o.
Diversor, καταλύτης. o.
Diversorium, κατάλυμα, πανδοχεῖον, καταγώγιον. o.
Diversum, & Differens, διάφορον.
Diversus, διάφορος, ἀλλόδατις, διάφορος. c. ἀλλοῖος. o.
Diverticulum, ἀτραπός. o.
Diverto, διαστρέφω. c.
Diverto, ἐπιτρέπομαι. o.
Dives, & Locuples & Fortunatus, πλούσιος, πλούσιος, πλουσία, πλούσιος. c. ὄλβιος. c.
Divexo, ἐλαύνω. o.
Divi, θεοί.
Hæ Diviciæ, singulare non habet, πλοῦτος. c.
Diviciæ, χρήματα. c.
Dividia, διχόνοια.
Dividimus, διείλαμεν.
Dividit, διαμερίζει, διαιρεῖ.
Dividere, διαιρεῖν. o.
Dividium, ἡμίτομον. o.
Divido, διαδίδωμι. c. διαιρῶ. c. διανέμω. c.
Dividua, ἐπαχθῆ.
Dividue, διαμεμερισμένως. c.
Dividuum, εὐμέριστον, διαιρέσιμον. c. διαιρετόν. o.
Dividuus, εὐδιαίρετος, αὐθαίρετος, εὐμέριστος, διαμεμερισμένος, διαμεμερισμένος. c. εὐδιανέμητος. c. εὐδιαίρετος. c.
Divigena, θειογενής. c. θεογενής. c.
Divinat, μαντεύεται.
Divinacio, μαντεία. c.
Divine, θειόθεν. c.
Divinipotens, θεοκρατής. o.
Divinitas, θειότης, θειότης. c.
Divinitus, θειόθεν. c. θεόθεν. o.
Divino, μαντεύομαι. c. ἀποθεῶ. c.
Divinor, ἀποθεοῦμαι. c. μαντεύομαι. c.
Divino, as, μαντεύομαι. o.
Divinum, θεῖον, καὶ μάντιν.
Divinus, μάντις, θεῖος μάντις. c. ἔνθεος. c. θεῖος. o. μάντις. e.
Divinusso, μαντεύομαι.
Divirginat, διαπαρθενεύει.
Divisim, δι' ἕν. s.
Divisio, διαίρεσις, μερισμὸς οικος, διανομή. c. διανέμησις. c. διαίρεσις. c. διαμερισμός. c. διαίρεσις. o.
Divisor, διαιρέτης. c. διαμεριστής. c. διαδότης. o.
Divisum, διηθόμενον, διαμεμερισμένον.
Divisus, κεχωρισμένος. c. διανέμησις. c. διῃρημένος. c. διαίρεσις. c.
Divitiæ, πλοῦτος.
Divito, πλουτίζω. o.
Divius, δυσόδευτος. c.
Dium, ἀστραπή. c.
Diumius, Ζεὺς κεραύνιος.
Divolgat, διαφημίζει.
Divolgata, διατρυλληθέντα.
Divorsoriarius, πανδοχεύς. c.
Divortium, διαιτις, διάλυσις γάμου, καὶ χωρισμὸς, καὶ ἐκκοπή, διάστασις. c. διαστροφή. c. διάλυσις γάμου. c. δίαισις. c. διάζευξις γάμου. c. ἀποπομπή. o.
Divos, θείους, ἡμιθέους.
Diurna, ἡμερινή. c.
Diurnales, ἡμερούσιοι.
Diurnalis, ἡμερούσιος.
Diurnium, ἡμερολόγιον. c.
Diurno, καθ' ἡμέραν.
Diurnum, ἡμερήσιον, ἡμερήσιον. c. καθημερινόν. s.
Diurnus, καθημερινός. c.
Diutare, ἡμερήσιος. o.
Diutare, ἀποκωλῦσαι, βραδῦναι.
Diutme, ἐπιπολύ.
Diutinus, χρόνιος, χρόνιος. c. διηνεκής. o.
Diutius, ἐπὶ πλέον, ἐπὶ πολὺ, ἐπὶ πλέον. c.
Diuturnitas, αἰωνιότης. c.
Diuturnum, ἐπιχρόνιον, πολυχρόνιον. c. αἰώνιον. c.
Diuturnus, χρόνιος. c. διηνεκής. c. μακρόβιος. o.
Diuturum, ἐξημερίς. c.
Divulgatio, ἐξαγωγή, δημοθηνια.
Divulgatus, διατεθρυλλημένος. c.
Divulgo, διαθρυλλῶ. c. δημοσιεύω.
Divum, θεόν, θεῶν.
Divus, θεῖος, ὁ ἐκ θεοῦ. c. θεῖος. o.
Divus filius, Διὸς υἱὸς Ἡρακλῆς.
Do, δίδωμι.
Doccio, διδαχή. c.
Doceo, διδάσκω.
Docebo, διδάξω.
Docemus, διδάσκομεν.
Docui, ἐδίδαξα.
Docuit, ἐδίδαξεν.
Doceo, διδάσκω. c. παιδεύω. o.
Docet, διδάσκει, παιδεύει.
Docet bene, διδάσκει καλῶς. e.
Docibilis, εὐδίδακτος, εὐμαθής.
Docibilis, διδακτικός. c. διδακτός. o.
Docibilitas, διδασκαλία, παίδευσις, ἐλλογιμότης.
Docilis, εὐμαθής. c. εὐδίδακτος. c. εὐμαθής. o.
Docta, ἐλλογίμη.
Doctiores, ἐλλογιμώτεροι.
Doctissimus, διδασκαλικώτατος, ἐλλογιμώτατος, εὐπαίδευτος. c.
Doctor, διδάσκαλος, καὶ καθηγητής, παιδευτής. c. διδάσκαλος. c. ἐπιστάτης. e.
Doctores, διδάσκαλοι.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχή, μάθησις. c. διδαχή. c. διδασκαλία. c.
Doctrinum, διδασκαλεῖον. c.
Doctus, δεδιδαγμένος, ἐλλόγιμος, μεμαθηκώς, πεπαιδευμένος, παίδευσις. c. πολυμαθής. c. δεδιδαγμένος. c. πεπαιδευμένος. c.
Docui, ἐδίδαξα.
Documentatio, νουθεσία.
Documentacio, νουθεσία. c.
Documentum, δικαίωμα, διδασκαλία, πεῖρα, ὑπόδειγμα, μάθημα. c. διδαχή. s. δίδαγμα. o.
Dodrans, ἐναούγκιον. c.
Doga, βούττης.
Dogarius, βουττοποιός.
Dolabella, ἀξυντήριον. e.
Dolabra, ἀξίνη τεκτονική, ἀξίνη, ὄρυξ. c. πτύον. s. ἀξίνη. o. πέλεκυς. e.
Dolabella, ἀξινάριον. o.
Dolabro, Dolo, ἀποξέω. o.
Dolabrum, πτύον. c. ἀξίνη, ἀξίνη. c.
Dolat, πελεκᾶ, καὶ τύπτει, εισπαθι. e.
Dolator, πελεκητής. c.
Dolcedo, λυτις σμοδια.
Dolebam, ἤλγησα.
Dolenter fero, δεινοπαθῶ. c.
Doleo, πονῶ, ἀλγῶ. c. ἄχθομαι. c. πονῶ. c. ἀλγέω. o.
Doleo vicem tui, & vicem tuam, συμπάσχωσοι.
Dolesco, ἄχθομαι. c.
Dolet, πονεῖ, ἀλγεῖ.
Dolia, πίθοι.
Doliarium, πιθών. o.
Doliola, πιθάκνια. o.
Dolium, πίθος, πίθος. c. πίθος. s.
Dolo, πελεκῶ. c.
Dolor, πόνος, καὶ ἄλγημα, ἄλγος, πόνος. c. ἀλγηδών. c. ἄλγος τό. o.
Dolores, ἀλγηδόνες, πόνοι.
Dolorificus, ἀλγεινός. o.
Dolos, ὀδύνη. c.
Dolosus, δόλιος, δόλιος. c.
Dolus, δόλος, δόλος. c. δόλος. s.
Domat, & Domitat, δαμάζει.
Domavi, ἐδάμασα.
Domesticus, οἰκεῖος, οἰκειακός, οἰκεῖος. s. οἰκεῖος. c. οἰκειακός. o.
Domi, Domo, κατ' οἶκον, ἐν οἴκῳ.
Domi, οἴκοι. c.
Domiciliis, ἐφεστίοις.
Domicilium, οἰκητήριον, ἐφέστιον, ἐποικισμός, κατοικισμός, κατοίκησις. c. οἰκητήριον. c. ἐφέστιον. c. οἰκητήριον. o.
Domicio, δάμασις. c.
Domi corruptor, οἰκοφθόρος, οἰκοφθόρος. c.
Domicus, οἰκεῖος.
Domina, δέσποινα, δέσποινα. c. κυρία. e.
Dominacio, δεσποτεία. c.
Dominæ, δέσποιναι.
Dominatio, τυραννὶς, δεσποσύνη, δεσποτεία. s.
Dominatur, κυριεύει, δεσποτεύει, τυραννεῖ.
Dominatus, οἰκογενὴς, οἰκογένεια. s. οἰκογενής. c. ἡ τυραννίς. s. δεσποτεία. c. κυριότης. c.
Domini, Δεσπόται.
Dominium, κυρία.
Dominium, & Dominatio, δεσποτεία, τυραννίς. s.
Dominor, δεσποτεύω. c. δεσπόζω. c. δεσπόζω. o.
Dominus, δεσπότης, κύριος, δεσπότης. c. κύριος. o.
Domitalis, τιθασσευτός. o.
Domitatio, οἰκιοτης.
Domitone, ἐπάνοδος.
Domito, δαμάζω. c.
Domitor, δαμαστής. c.
Domitura, δάμασις. o.
Domitus, δάμασις. c.
Domnedius, & Cœnacularius, σταθμοῦχος.
Domo, δαμάζω. c. οἴκοθεν. c. ἐξ οἴκου. c.
Domo, as, δαμάζω. o.
Domui, ἐδάμασα.
Domuisti, ὑπέταξας. c.
Hæc Domuncula, οἰκίδιον. c.
Domus, οἰκία, καὶ οἶκος, οἶκος. c. οἰκία. c. οἰκία. s.
Hæc Domus, ὁ οἶκος. s.
Domus, χωρία. e.
Domus barcha, βασανιστήριος. e.
Dona, δῶρα, δώρησαι, χάρισμα. e.
Donacio, δωρεά. c.
Donaria, χαριστήρια, ναοὶ, τεμένη, ἱερὰ ἀναθήματα, ἀναθήματα. o.
Donat, δωρεῖται, χαρίζεται.
Donatio, δωρεὰ, δωρεά. s.
Donaticius, δωρητός.
Donativum, χάρισμα. s. ἐπίδοσις. o.
Donativus, δόσιν ἔχων. o.
Donator, δωρητικός. c.
Donatum, δῶρον στρατιώταις. c. χαριστήριον. c.
Donatus, δωρητὸς, δωρητός. o.
Donec, ἕως, ἄχρις οὗ, μέχρι, μέχρι. c. μέχρις οὗ. c. ἄχρι. c. ἕως. c. ἕως, ἔστ' ἄν. o.
Donicum, ἕως ἄχρηστον.

Dono, δωροῦμαι. c. χαρίζομαι. c.
Dono, as, δωρέομαι. o.
Dono collata, δωρηθέντα.
Donum, δῶρον, χάρισμα, ἀνάθεμα, χαριστήριον, δῶρον. c. χαριστήριον. c.
Dor, δίδομαι.
Dormientes, κοιμώμενοι.
Dormio, κοιμῶμαι. c. κοιμῶμαι. c. καθεύδω. c. κοιμάομαι. o.
*Dormit, κοιμᾶται.
Dormitat, νυστάζει.
Dormito, νυστάζει. c. νυστάζω. c. νυστάζω. o.
Dormitoria, ἐνκοίμητρα. e.
Dormitorium, ἐνκοίμηθρον, ἐγκοίμηθρον. c.
Dorsualia, ἐπινώτια. o.
Dorsuaria, νωτοφόρα.
Dorsuarius, νωτοφόρος.
Dorsum, ῥάχις, νῶτος, σχίον, νῶτος. s. νῶτος. c. νῶτον. o.
Dos, φερνή, προΐξ, δόσις, προΐξ. c. προῖξ. s. φέρνη. c. ἔδνον. o.
Dossum, ἰσχίον. c.
Dotale, προικιμαῖον.
Dotale strumentum, προικῶον.
Dotalia, προικιμαῖα, προκιμαία. s.
Dotalis, προικιμαῖος, προικιμαῖος. c. προκιμαῖος. s.
Dotanda, προικιζομένη.
Dotata, προικοφόρα, προικοφόρος. c. ἔμπροικος. s.
Dotem, προῖκα.
Dotes, προῖκας.
Dotis titulo, λόγῳ πράσεως. e.
Doto, προικίζω. s. προικίζω. c.
Doto, as, ἐδνόω. o.
Drachmum, δραχμή, ἢ οἱ ἓξ ὀβολοί. c.
Draco, δράκων, δράκων. c. δράκων, ἰχθύς. c.
Draconarius, δρακοντοφόρος. c.
Dragma, δρᾶγμα. c.
Draucus, καταπύγων. o.
Dropacista, δρωπακιστής. c.
Drupa, γεργέριμος, ἔλαια μέλαινα. e.
Druppæ, γεργέριμος, ἐλαία, μέλαινα.
Duæ, αἱ δύο.
Duale, δυϊκόν.
Dualis, δυϊκὸς, δυϊκός. c.
Dualiter, δυϊκῶς. c.
Duas, τὰς δύο.
Dubie, διστακτικῶς. c.
Dubietas, ἀμφιβολία.
Dubingeniosus, ἀφυής.
Dubinus, δισσός.
Dubitanter, διστακτικῶς.
Dubitantes, ἀμφιβάλλοντες.
Dubitat, διστάζει.
Dubito, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω. c. διστάζω. c. ἀμφιβάλλω. o.
Dubium, ἀμφίβολον, ἄδηλον, δισταγμός.
Dubius, δεσπότης, ἀμφίβολος. o.
Duc, ἄγε. c.
Ducale, ἀγωγεὺς ὁ τῶν κτηνῶν, ἀγωγεύς. c.
Ducator, ἀγὸς, προηγούμενος.
Ducatores, ἀγοὶ, ἡγεμόνες.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducatus, us, ἀγωγή. o.
Ducatus latronum, ἀρχὴ λῃστείας.
Ducenarius, διακοσιοστός.
Ducendi, ἀπακτέοι.
Ducenti, διακόσιοι.
Ducentos, διακοσίους.
Ducentæ, διακόσιαι.
Ducenta, διακόσια.
Ducenties, διακοσιοντάκις.
Ducentissimus, διακοσιοστός.
Ducentissima, διακοσιοστή.
Ducentorum, διακοσίων.
Ducere, ἄγειν.
Ducerent, ἡγήσοιντο.
Duces, ἀγοί. o.
Ducimus, ὑπειλήφαμεν.
Ducit, ἄγει, ἕλκει, ἡγεῖται, προλαμβάνει, ψηφίζει.
Ducit uxorem, γαμεῖ.
Ducitur, ἄγεται, ἕλκεται.
Duco, ὁδηγῶ. c. ἄγω. c. ἕλκω, ἄγομαι. o.
Duco, as, ἡγέομαι. o.
Ductale, ἐλατόν. c.
Ductarium, ἀγωγεὺς, ῥυτὴρ, ἀγωγεύς. c.
Ductarius, ἀγωγεύς.
Ductat, διέλκει.
Duc te, ὕπαγε.
Ductile, ἑλκυστὸν, ἐλατόν. o.
Ductio, ἕλκυσμα. c.
Ductis sortibus, βαλλομένων. c.
Ductito, περιάγω. o.
Ducto, ἄγω. o.
Ductor, ἀγωγεὺς, ὁδηγός. c. ἐλατής. o.
Ductor, navis, τριήραρχος. c.
Ductus, ἀγωγεὺς, ὑδραγώγιον, χαραγμή. c. ἀγωγή. o.
Dudum, πάλαι, πάλαι. c. πάλαι. o.
Duellium, τυραννίς. c.
Duello, as, μάχομαι. o.
Duellona, πολεμική.
Duellum, πόλεμος ἀρχαῖος, μονομαχία. o.
Duicensus, Διταβ. δεύτερον ἀπογεγραμμένος.
Duint, δοῖεν, δώσωσιν.
Duit, δοίη.
Duitas, δυάς. c. δυάς. c.
Dulcacidum, ὀξύγλυκον, ὀξύγλυκυ. c.
Dulcadium, γλυκύπαστον. o.
Dulcatium, γλυκυπικρόν. c.
Dulce, γλυκύ.
Dulcedo, γλυκύτης, γλυκύτης. c.
Dulcedo, or, γλυκύτης. o.
Dulcem, γλυκύν. e.
Dulceo, γλυκύνομαι. o.
Dulci, πίθοι. e.
Dulciarium, γλυκυπράτιον. c.
Dulciarius, γλυκεοπράτης. c. πλακουντάριος. c.
Dulcifluus, γλυκύῤῥοος. o.
Dulciloquus, μελίλογος. o.
Dulcior, γλυκύτερος.
Dulcis, γλυκὺς, γλυκύς. c.
Dulcisonus, γλυκύφωνος. o.
Dulcissimus, γλυκύτατος.
Dulcitudo, γλυκύτης. c.
Dulcium, πλακοῦντα.
Dulco, γλυκαίνω. o.
Dum, ἕως, ἕως ὅτου. c. ἄχρι. c. μέχρι. c. ἐφ' ὅσον. c. ἕω. c.
Dum dum, ἕως, ἄγε.
Dumeta, ἀκανθεῶνες λοχμώδης ἢ θαμνώδης τόπος.
Dumetum, ἀκανθὼν, ὁ τόπος. c. φραγμῶν. o.
Dummodo, ἵνα μόνον. c.
Dumosa, θαμνῶδες.
Dumosa loca, χερσώδεις τόποι.
Dumosum, χερσῶδες.
Dumtaxat, μόνον, καὶ μέχρι τούτου, δηλαδή.
Dumus, θάμνος, ἄκανθα. s. θάμνος. c. φραγμός. o.
Duntaxat, τέως. c. μόνον. c. γοῦν, γε, μόνον. o.
Duo, δύο, τοὺς δύο.
Duo, χαίρω. c.
Duobus, δυσίν.
Duodecies, δωδέκατον.
Duodecim, ταβ. δυοκαίδεκα, δεκαδέκα. c. δώδεκα. c.
Duodecima, εὐδεκάτη.
Duodecimum, τη προ δεκα δυο.
Duodena, δεκαδύο. c.
Duo & dena pondo, δυοκαίδεκα λίτρας. e.
Duolo, δυσιν.
Duo mulia mulierum, δισχίλιαι γυναῖκες.
Duonus, ἀγαθός.
Hoc Duopondium, ὀβολός. c.
Duorum, δυοῖν.
Dupia, εἶδος σκεύους.
Duplavit, ἐδίπλωσεν.
Duplecati, διπλωθέντες.
Duplex, διπλοῦς, διπλοῦς. c.
Duplicat, διπλοῖ, διπλασιάζει.
Duplicatio, δίπλωσις, διπλασιασμός.
Duplicavit, ἐδίπλωσεν.
Duplices, διπλοῖ.
Duplico, ὑποδιπλῶ. c. διπλῶ. c. διπλασιάζω. c.
Duplicarius, διμοιρίτης.
Dupliones, διπλοῖ.
Duplo, διπλῶ. c.
Duplum, διπλοῦν.
Duplus, διπλοῦς. c.
Dupondius, δίλιτρος. c.
Duracinum, δωράσινον. c.
Durabile, διαρκές. o.
Duramen, tum, σκλήρωμα. o.
Durat, καρτερεῖ, μακροθυμεῖ, ὑπομένει.
Duraverit, ἐπιμείνῃ.
Duravit, ἐκαρτέρησεν.
Dure, riter, σκληρῶς. o.
Dureo, es, σκληρύνομαι. o.
Duricia, σκληρότης. c. κοληρία.
Duricia, ies, σκληρότης. o.
Durior, σκληρότερος.
Duripes, σκληρόπους. c.
Durissimus, σκληρότατος, ἀποτομώτατος. c. ἀπηνέστατος. c.
Duritas, σκληρότης. c.
Duritia, ὠμότης, σκληρότης.
Duro, μακροθυμῶ. c. σκληρύνω. c.
Duro, as, σκληρύνω. o.
Durum, ἀτηρὸν, σκληρόν.
Durus, ἀτηρόγνωμος, αὐστηρὸς, ἀπότομος, σκληρὸς, ἀκλινής, ἀπηνής. c. ἀτηρός. c. σκληρός. c. χαλεπός. c.
Duumvir, στρατηγός. c.
Duumviralis, δυανδρικός. c.
Duumviratus, στρατηγία. c.
Dux, στρατηγὸς, καὶ στρατηλάτης, καὶ ἡγεμών. πολέμαρχος. s. ἡγεμών. c.
Dux, ducis, ἡγήμων. s. ἡγεμών. e.
Dux exercitatus, στρατηλάτης, λοχαγός.
Dux gregis, ἀγελάρχης. c.
Dux itineris, ὁδηγός. c.
Duxerint, ὑπολάβωσιν.
Duxerit, νομίσῃ.
Duxit, εἵλκυσεν.
Duxi, ἐλογισάμην, εἵλκυσα.

E

Ea, αὐτὰ, αὐτὴ, ἀπέλθω, ταῦτα.
E, ἀπό.
Ea, ταῦτα. c.
Ea, ἐκείνη, ὄνομα. c.
Eadem, αὐτὰ, καὶ αὐτὴ, ἡ αὐτή. c. τὰ αὐτά. c.
Ea ipsa, ἐκείνη αὐτὴ, καὶ αὐτά.
Ea lege, τούτῳ τῷ ὅρῳ.
Eam, αὐτὴν, ἀπελεύσομαι.
Eant, ἀπέλθωσιν.
Eas, αὐτὰς, ἀπελεύσῃ.
Eat, ἀπέλθοι.
Eatenus, μέχρι τοσούτου. c. ἄχρις τούτου. c. καθ' ὅσον. o.
Ebeo, ἀπομακαρίζω. o.
Ebesco, ἀγοράζω. e.
Ebetus, ἀμβλύς. e.
Ebibo, ἐκπίνω. c.

Eblandior, ἀποκολακεύω. c.
Ebor, ἐλέφας, λεσσε, ἰδοὺ, ἐλέφας, οὐ τὸ ζῶον, ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ ὀδόντος ὕλη.
Eboreum, ἐλεφάντινον ἐκ μέρους, ἐλεφάντινον. c.
Ebrietas, μέθη, παροινία. c. μέθη. c.
Ebrio, μεθύσκομαι. c. μεθύσκω. o.
Ebriosus, μέθυσος, μεθυστής. c.
Ebria, μεθύουσα.
Ebrius, μεθύων, μέθυσος, μέθυσος. c. μεθυσθείς. o.
Ebulem, ἐλλέβορος.
Ebullio, ἐκζέω. c. καχλάζω. o.
Ebullire, ἐκβράσαι.
Ebullit, ἀναβλύζει.
Ebulum, χαμαιάκτη, καὶ ἄγχουσα, εἶδος βοτάνης, καὶ νῆσος, καὶ ἀσφόδελος, καὶ ἐρίκη.
Hoc Ebur, ἐλέφας, τὸ ὀστοῦν. c. ἐλέφας. o.
Eburneæ, ἐλεφάντινα. c.
Eburneum, ἐλεφάντινον.
Eburnum, ἐλεφάντινον, ἐλεφάντινον. c.
Ecanto, ἐξαυλῶ. c.
Ecce, ἰδοὺ, ἰδού. c. ἰδοῦ. o.
Eccer, κατὰ τῆς Δήμητρος.
Eccire, ἰδού.
Ecedo, ἐκχωρῶ. c.
Echinus, ἐχῖνος. c.
Eciam, ναί. c.
Eccubi, ἦπου. o.
Econtrario, ἔμπαλιν. o.
Ecquando, ἀράποτε, ἤποτε. o.
Ecquid, ἆραττι.
Ecquis, ἆρατις.
Ecta, φλοκτὶς ἄρτου. c.
Eculeum, κλοιός. c.
Eculeus, στρεβλωτὴς, βασανιστὴς, κέντρον μελίσσης, βασανιστήριον. c.
Edacitas, ἀδηφαγία. c.
Edax, βορὸς, λάβρος, ἀδηφάγος. c. φάγος. c. πολυφάγος. c. βρωτής. c. βορός. c. ἀδδηφάγος. o.
Edecumacio, ἀποδεκάτευσις. c.
Edecumatus, ἀδέκαστος, ἀδωροδόκητος. c.
Edecumo, ἀποδεκατῶ. c.
Edentatus, ἀποδοντομένος. o.
Edentulus, νωδός. o.
Edera, κισσός. e.
Edes singulare non habet, οἰκίαι. c.
Edibile, βρώσιμον.
Edicat, ἐξείποι.
Edicere, προλέγειν.
Edicio, ἔκδοσις. c.
Edicit, διατάσσει.
Edico, προλέγω. c. παραγγέλλω. c.
Edico, is, παραγγέλλω. o.
Edicta, figi, διατάγματα. e.
Edictalis, διαταγματικός. c.
Edictum, διάταγμα. c. διάταγμα. e.
Edicula, ναΐσκάριον. c.
Edicus, ναοφύλαξ. c.
Edidit, ἐπέδωκεν, ἐγέννησεν.
Edificacio, οἰκοδομή. c.
Edificator, οἰκοδόμος. c.
Edificium, οἰκοδομή. c.
Edifico, οἰκοδομῶ. c.
Edilia, ἐδώδιμα. o.
Edilicius, ἀγορανόμος. c.
Edilis, ἀγορανόμος. c.
Edilitas, ἀγορανομία. c.
Edina, ἐρίφειον. c.
Edis, πορεύει.
Edisco, ἐκμανθάνω. c.
Edissere, ἐκθοῦ, φράσον, διασαφηνίσαι.
Edisserit, διορθοῖ.
Edissero, ἐκτίθεμαι, ἐκτίθημι, τὸ λέγω. c. διασαφῶ. c. ἐπεξίημι. o.
Editio, ἔκδοσις.
Editum, πρόσαντες.
Editur, τίκτεται. c.
Editus, ἔκδοτος. c. τεχθείς. c.
Edituus, νεωφύλαξ. c. ἱεροφύλαξ. c. νεωκόρος. c.
Edixi, προεῖπον. c.
Edo, ἐκδίδωμι. c. ἐσθίω. c. ἐσθίω. o.
Edo, onis, φάγος. o.
Edocare, ἀνάξαι.
Edoceo, ἐκδιδάσκω. c.
Edocere, ἀποδιδάξαι, ἐκθρέψαι, ἀνάξαι, ἀναδιδάξαι.
Edolo, as, καταξέω. o.
Edones, Θρᾷκες.
Educ, ἄγε. c. ἐξάγαγε. c.
Educatio, ἀνατροφή.
Educator, τροφεύς. c.
Educavit, ἐξέθρεψεν.
Educo, ἐξάγω. c.
Educo, is, ἐξάγω. o.
Educo, as, ἄγομαι. o.
Edulis, βρώσιμος. o.
Edulium, τῶν βρωσίμων, βρώσιμον. c. ἔδεσμα. o.
Edus, ἔριφος. c.
Effabilis, εὐόμιλος. c. εὔλαλος. c.
Effarcio, ἐκπληρόω. o.
Effatur, ἐκλαλεῖ.
Effatus sum, ἐξέφηνα. c. ἐξελάλησα. c. ἐξεῖπον. c.
Effectrix, ἐνεργήτρια. c.
Effectui mancipari, πέρατι παραδοθῆναι.
Effectum, ἠνυσμένον, πέρας, τέλος, πέρας. c.
Effectus, ἀποτέλεσμα, ἀποτέλεσμα. c. ἄνυσις. c. ἐκβιβασμός. c.
Effemino, ἐκθηλύνω. c.
Efferacio, ἀγριότης. e.
Efferatus, ἠγριωμένος, ἠγριωμένος. c.
Effero, ἐκκομίζω. c. ἐκθηριῶ. c. ἐκφέρω. c. ἐξαγριῶ. c. ἀποθηριῶ. c. ἐκφέρω. o.
Effero, as, ἀγριόω. o.
Effert, ἐκφέρει.
Efferveo, ἐκζέω. c.
Efferus, θηριώδης. c. θηριώδης. s. ἄγριος. c.
Effeta, ἡ τοῦ τεκεῖν κεκενωμένη.
Efficacia, ἐνέργεια, ἄνυσις, σπουδὴ, ἐνδράνεια. c. σπουδή. c. ἐξεργασία. c. ἐνέργεια. c.
Efficaciam, σπουδήν.
Efficacitas, ἄνυσις. c. ἐνδράνεια. c. ἐνέργεια. c. ἐξεργασία. c.
Efficaciter, σπουδαίως.
Efficax, πρακτικὸς, δράκτης. c. πρακτικός. c. ἀνύτης. c. σπουδαῖος. c. ἀνυστικός. c. ἐνεργητικός. c. ἐνεργής. o. δραστικός. e.
Effice, ποίησον. c.
Efficio, ἐκβιβάζω. c. ἀνύω. c. ἀπεργάζομαι. c. ἐκτελῶ. c. ἐξανύω. c. ἀποτελῶ. c. ἐξεργάζομαι. c.
Efficio, is, διαπράττω. o.
Efficior, γίνομαι. c.
Effigies, προτομὴ, ἀπεικόνισμα, ἀφίδρυμα, ἐκτύπωμα, ἀπεικόνισμα. c. προτομή, εἰκὼν βασιλέως. c. εἰκών. c. ἀφομοίωμα. c. ἐκτύπωμα. s. ἐκτύπωσις. c. εἰκών. o.
Effigio, εἰκονίζω. o.
Effigium, ἀποτύπωμα. c.
Effinge, ἀποτυπῶ. c. διατυπῶ. c.
Efflagito, ἀπαιτῶ βιαίως. c. λιπαρῶ. o.
Efflo, ἐκφυσῶ, ἐκφυσάω. o.
Effloreo, ἀπανθέω. o.
Effluo, ἀποῤῥέω. c. ἐκρέω. c. ἀποφέρομαι. o.
Effodio, ἐξορύττω. c. ὑπορύσσω. c. ἐξορύττω. o.
Effodivi, ἐξώρυξα.
Effœminatus, γυναικώδης. c.
Effœmino, ἀποθηλύνω. o.
Effœta, ἀποκυήσασα. o.
Effor, ἐκλαλῶ. c. ἐκφθέγγομαι. c.
Effossio, ἐξόρυξις. c.
Effotui, ἐξέθαλψα.
Effractor, θυρεπανοίκτης. c.
Effractores, θυρεπανοῖκται.
Effractorius, θυρεπανοίκτης.
Effrenatus, ἀχαλίνωτος. c.
Effrenata, ἀχαλίνωτος. c.
Effrenus, ἀχάλινος. o.
Effringit, ἐξήλοι, ἐπανοίγει.
Effuctio, φλυαρῶ. c.
Effugacio, ἀποφυγή. c.
Effugio, ἐκφεύγω. c. ἀποδιδράσκω. c. ἀποφεύγω. c. διαδύομαι. o.
Effugium, ἀποφυγή. c.
Effundo, ἐκχέω. c. ἐκχύνω. o.
Effuso, ἐκχέω. c.
Effusorium, ἔκχυσις, ἔκχυσις. c. ἐκχυτήριον. c.
Hoc Effusorium, ἐκχύτης. c.
Effusio, ἔκχυσις. c.
Effusus, ἐκκεχυμένος. c.
Effutat, ὁμολογεῖ.
Effutio, σπαθάω. o.
Egens, ἐνδεὴς, ἄπορος. c. ἐνδεής. c.
Egentes, ἐνδεεῖς.
Egenus, πτωχὸς, πτωχός. c. ἄπορος. c. ἄπορος. s. ἐνδεής. o.
Egeni, πτωχοί.
Egeo, ἐπιδέομαι. c. δέομαι, χρήζω. c. ἐνδέομαι. c. χρήζω. c.
Eger, ἀσθενὴς, νοσηλευόμενος. c. ἀσθενής. c. νοσερός. e.
Egerit, πράξει.
Egestas, ἔνδεια, πτωχεία, ἔνδεια. c. πτωχεία. c. ἔνδεια. o.
Egestates, ἔνδειαι.
Egestosus, ἄπορος. o.
Egestuosus, ἐνδεής. c.
Ego, ἐγώ.
Egomet, ἔγωγε, ἐγὼ αὐτός. c.
Egometipse, ἐγὼ αὐτός. c.
Egra, ἀσθενῆ.
Egrege, σχετλίως. c. ἀσθενῶς. c.
Egredere, ἔξελθε. c.
Egredior, ἐξέρχομαι. c. ἐκπορεύομαι. c. ἐκβαίνω. c. ἐκβαίνω. o.
Egregia, ἐξοχωτάτη.
Egregie, ἐξαιρέτως. c.
Egregium, ἐξαίρετον, ἔξοχον.
Egregius, ἔξοχος, ἐξαίρετος. c. ἔξοχος. c. ἄριστος. c. ἐξαίρετος. o.
Egressio, ἔξοδος. c.
Egressus, ἔκβασις. c.
Egressus est, ὥρμησεν.
Egritantes, ἀσθενοῦντες.
Egrimonium, ἀῤῥωστία. c. ἀσθένεια. c.
Egritudo, νόσος, ἀσθένεια, νόσος. c. ἀσθένεια. c. ἀῤῥωστία. c.
Egrotantes, νοσοῦντες.
Egrotas, ἀσθενεῖς.
Egrotat, ἀσθενεῖ, νοσεῖ, ἀῤῥωστεῖ.
Egroto, ἀσθενῶ, νοσῶ. c. ἀσθενῶ. c. ἀῤῥωστῶ. c.
Egrotus, ἄῤῥωστος, ἀσθενής, νωθρός. c. ἀσθενής. c.
Egrum, ἀσθενές.
Eho, ἰὼν ἰών. c.
Eho, heus, ἰὼν ἰών. c.
Ei, οὗτοι. c.
Eicio, ἀποβάλλω, ἀποῤῥίπτω. c. ἐκβάλλω. c. ἀποβάλλω. c.
Eicit, ἐκβάλλει.
Ejecit, ἀπεβάλετο, ἤμβλω. c.
Ejectio, ἀποβολή.
Ejectus, ἐκβληθείς.
Ejicio, ἐκτοπίζω. c. ἐκβάλλω. o.
Ei mihi, οἴμοι. c.

Eis, αὐτοῖς.
Ejucarum, εἶδος σκεύους.
Ejulacio, ἀλαλαγμός. c.
Ejulare, βοᾷν. o.
Ejulat, ὀλολύζει.
Ejulatus, κραυγὴ ἀγροίκων. c.
Ejunat, νηστεύει.
Ejuncidum, ἐκλεπτωθέν.
Ejuracio, ἐξωμοσία. c.
Ejurare, ἐξομνύειν. o.
Ejurat, ἐξομνύει.
Ejuro, ἀφόμνυμι. c. ἐξόμνυμι. c.
Ejusdem, τοῦ αὐτοῦ.
Ejusdem artis, ὁμότεχνος. c.
Ejusdem artis confector, συντεχνίτης. o.
Ejusmodi, τοιουτοτρόπου, τοιοῦτος. o.
Elabor, ἐξολισθαίνω. c. διεξάγω. o.
Elaboro, διαπονῶ. c. ἐξεργάζομαι. o.
Elanguesco, ἐξασθενῶ. c.
Elativa, ἐκφορικά.
Elatus, ἐπαρθεὶς, ὑψωθεὶς, ἐκτεταμένος. c. ἐπηρμένος. c. ἐπαρθείς. c.
Elavor, λούομαι. c.
Electi, λογάδες. c.
Electio, ἐκλογὴ, ἐπιλογή. c. αἵρεσις. c. ἐκλογή. c.
Electissimi, δοκιμώτατοι.
Electo, as, ἐπάγομαι. o.
Electus, αἱρετὸς, ἐπίλεκτος, ἐπίλεκτος. c. ἐκλεκτός. c.
Elefantus, ἐλέφας. c.
Elegans, Formosus, Speciosus, ἀστεῖος, λόγιος, ἐξειλεγμένος, αἱρετὸς, διαιτητής. ἐξειλεγμένος. c. φιλόκαλος. o. εὐειδής. e.
Eleganter, χαριέντως, λογίως. c. ἐξειλεγμένως. c.
Elegantes, ἀξιόλογοι, ἐπίλεκτοι, αἱρετοί.
Elegantia, ἐπισημότης, εὐγένεια, φιλοκαλία. o.
Elegantissimus, ἐπισημότατος.
Elegi, εἱλόμην. c.
Elegit, εἵλετο. c.
Elementa, στοιχεῖα.
Elementum, στοιχεῖον. c.
Elenchi, μαργαρῖται μεγάλοι. c.
Elephantus, ἐλέφας. c.
Elevo, μετεωρίζω. o.
Eleutherium, κάθεμα περιδέραιον.
Elibera, ῥῦσαι. c.
Eliberacio, ἀπολύτρωσις. c.
Elibero, ῥύομαι. c.
Elicatores, ὑδροσκόποι.
Elicies, ἀγωγή. o.
Eliciens, εὔλυτων, ἐκβιαζόμενος.
Elicio, ενοσω, ἐξάγω. o.
Elicit, Evocat, Inducat, ἐπάγεται.
Elicit, εὔλυτοι, προκαλεῖται. c.
Elicito, as, ἐξήλλω. o.
Elicuerit, ἐκβιάσηται, ἀνύσῃ.
Elicuit, ἐξεβιάσατο.
Elicutum sit, ἐκβιασθείη.
Elido, ἀποκτιννύω πληγαῖς. c. ἀποθλίβω. c. ἐξειπῶ, ἐκθλίβω. c. ἐκθλίβω. c. καταβάλλω πληγάς. c. ἀπαλείφω. c. ἐκπιέζω. c. ἐκκόπτω. o.
Eligit, ἐκλέγεται, ἐπιλέγεται.
Eligo, αἱροῦμαι. c. ἐπιλέγομαι. c. ἐκλέγομαι. o.
Elimes, ἄποικος, παρόριος.
Eliminandus, ἐξοστρακιστέος.
Eliminat, ἐξορίζει, ἐξοστρακίζει.
Eliminatus, ἐξοστρακισθείς.
Eliminaverunt, ἐξώρισαν.
Eliminavit, ἐξέβαλεν.
Elimino, ἐκφέρω. o.
Elinguatio, γλωσσοτομία.
Elinguis, ἄλαλος. c. ἄγλωσσος. c. ἄγλωττος. o.
Elinguo, as, ἀπογλωττίζω. o.
Elisos, ἐκθλιβέντας.
Elisus, ἐνραγεὶς, πεσών.
Elix, ἀναπνοὴ ὀχετοῦ.
Elixa, ἐξ ὕδατος ἐκζεστόν.
Elixio, ἕψω. o.
Elixo, ἐκζεννύω. c.
Elixum, ἐκζεστὸν, δέλφαξ ἐκζεστός. c. ἑφθόν. o.
Elixus, ἐκζεστός. c.
Ellam, ἐκείνην.
Elluatus, κάκοσμος. c.
Ellubiones, πόροι, περικλυσμοί.
Elludies, ἀρουσία.
Elluit, ὑπερκλύζει, κερδαίνει.
Ellum, ἰδοὺ ἐκεῖνον. c.
Elluo, καταπότης. c.
Eloco, ἀφεδράζω. c.
Elocucio, λαλιά. c. διάλεκτος. c.
Elocutio, ἑρμηνεία. o.
Elogium, ἀπόκρισις ἢ διὰ λόγων, καὶ προοίμιον, καὶ ἀνακεφαλαίωσις, ἐπίλογος. c. τελευταία βούλησις. c. κατάστασις. e. κεφάλαιον. e.
Elongo, μακρύνω. c.
Elongo, as, ἀφίστημι. o.
Eloquar, ἐξειπῶ, ἐκλαλήσω. c.
Eloquencia, ἀστειότης. c.
Eloquentia, singulariter tantum declinabitur, λογιότης. c.
Eloquens, Disertus, λόγιος, εὔγλωσσος, εὔλαλος, ἀστειολόγος, προφορικός. c. ἐλλόγιμος. c. εὔλαλος. c.
Eloquenter, λογίως. c.
Eloquentia, φράσις, εὐστομία, εὐγλωττία, λογιότης. o.
Eloquere, φράσον.
Eloquium, εὐγλωττία, λόγιον. c. ἐκλάλησις. c. λόγιον. o.
Eloquo, ἀπομισθῶ. c.
Eloquor, ἐκλαλῶ. c. ἐκλέγω. c. ἀποφθέγγομαι. o.
Elubies, κακοσμία. c.
Eluceo, ἐκφαίνω. c.
Elucescere, παρεκφαίνειν. o.
Elucifico, as, ζοφόω. o.
Eluctor, ἐκπαλαίω. c. καταπαλαίω. c.
Eludet, καταπαίζει.
Eludo, διαπαίζω. c. διαπαίζω. o.
Eluies, σέλματα, ἄνοδια.
Eluit, διυλίζει, ἐκκλύζει, ἐπλύνει.
Elumbis, ἀπεψοημένος. o.
Eluminacio, φωτισμός. c.
Eluo, ἐκκλύζω. c. ἐκπλύνω. c. ἐκπλύνω. o.
Eluscacio, ἀποτύφλωσις. c.
Elusco, ἐκτυφλῶ. c. μονόφθαλμον ποιῶ. c.
Elusio, ἐμπαιγμός.
Elusus, καταπαιχθείς.
Elutrio, διαχέω. o.
Eluvies, λουθρός. c. κατακλυσμός. o.
Emaciatus, συντετηκώς. o.
Emanat, ἀναφλύει, διαρρεῖ, καταρρέχει, πορεύεται.
Emancipacio, ἀπόλυσις χειρός. c. ἄφεσις. c.
Emancipat, χειραφέται.
Emancipatio, χειραφεσία, ἐξοικείωσις, χειρὸς ἄφεσις, ἡ αὐτεξουσιότης. c.
Emancipatur, χεραφιᾶται.
Emancipatum facio, αὐτεξούσιον ποιῶ. c.
Emancipatus, χεράφετος, ἐλεύθερος τῆς ὑπεξουσιότητος. c. αὐτεξούσιος. c. ἐκποιητός. e. χεράφετος. e.
Emancipo, ἐκ χειρὸς ἀπολύω. c. αὐτεξούσιον ποιῶ, ἐκποιῶ. o.
Emancupator, ἐξωχειριώτης. e. ἐξωχειριωτής. c.
Emancupatus, ἐξωχείριος. c.
Emancupo, ἐξωχείριον ποιῶ. c.
Emaneo, ἐκκοιτῶ. c. ἀπομένω. c.
Emanet, διαμένει, παννυχεύει.
Emano, ἀποῤῥέω. c.
Emano, eo, ἀποφέρομαι.
Emansio, παννυχισμός, ἀπομονή. c.
Emansiones, ἐκκοιτισμοὶ, ἀπόκοιτοι.
Emansit, διέμεινεν.
Emansor, ἐξώκοιτος. c.
Emansores, ἀπόκοιτοι, λησταί.
Emant, ἀγοράσωσιν.
Emas, ἀγοράσῃς.
Emasculo, εὐνουχίζω. o.
Ematur, ἀγορασθείη.
Emax, ὠνητικός. o.
Embrium, ἔμβρυον. c.
Embrum, πραγματίος ἐπιβλαβής.
Emendacio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις. c.
Emendat, ὀρθοῦται.
Emendatio, διόρθωσις, διόρθωσις. s.
Emendator, διορθωτὴς, ἐπανορθωτής. c. διορθωτής. c.
Emendantur, ἐπανορθοῦνται.
Emendatus, εὐδιόρθωτος. c. εὐκατόρθωτος. c.
Emendico, ἀποπροσαιτῶ. c. ἀπαιτέω. o.
Emendo, ἐπανορθῶ. c. διορθοῦμαι. c.
Emensi, ἐκτελέσαντες.
Ementire, ἀποτυψε ψεύσασθαι.
Emereor, στρατεύομαι. c. ἀποστρατεύομαι. c. ἀφίεμαι. o.
Emergo, ἀνακύπτω. o.
Emergunt, ἀναδύνουσιν.
Emeritis, ἐξανύσασιν, πληρώσασιν, μεγίσταις, ὑπερβαλλούσαις.
Emeritus, ἔντιμος κατὰ στρατιωτικοὺς καμάτους, ἀπολειτουργήσας, ἢ ἀποστρατευσάμενος, ἀπολυθεὶς στρατείας. c.
Emersisset, ἀνεφάνη.
Emersit, ἀνέδυσεν, συνέβη.
Emersus, ἀναδὺς, ἀναπηδήσας.
Emetat, θερίζει.
Emicat, ἐξάλλεται, προπηδᾷ, λαγχάνει.
Emico, ἐκλάμπω. c. ἐκπηδῶ. c.
Eminencia, ὑπεροχή. c. ἐξοχὴ, ἡ ὑπεροχή. c. ὑπερβολή. c.
Eminens, ἀπόκοιτος, λῃστὴς ἔξοχος ὑπ' ἄλλων, ἔξοχος. c.
Eminent, ἐξέχουσιν, ἀπειλοῦσιν.
Eminentes, ἐξοχαὶ, ἐξέχοντες.
Eminentia, ὑψηλότης, ἐξοχὴ, ὑπεροχή.
Eminentiæ, ἐξοχαί.
Eminentissimus, ἐξοχώτατος.
Eminentissimi, ἐξοχώτατοι.
Emineo, ὑπερέχω. c. ἐξέχω. c. προκύπτω. o.
Eminet, ἐξέχει, ὑπερέχει.
Eminulus, ἀνασπώμενος. o.
Eminus, ἀφεστῶς, διαστάδον, αντις, ἄπωθεν, μακρόθεν, ἐγγὺς, παραπλήσιον, πόρρωθεν. c. ἄπωθεν. c. ἐκ διαστήματος. c.
Emis, ἀγοράζεις.
Emiserim, ἐξέπεμψα.
Emissarium, διῶρυξ. o.
Emissarius, βιβαστής. e. προσαγωγεύς. o.
Emissio, ἄφεσις, ἀπόλυσις.

Emit, ἀγοράζει.
Emitatio, vide Imitatio.
Emitat, vide Imitat.
Emittitur, ἀφίεται, ἀπολύεται.
Emitto, ἐξαποστέλλω. c. ἐκπέμπω. c. ἀποστέλλω. c.
Emo, ἀγοράζω, ὠνοῦμαι. c. ἀγοράζω. c.
Emollescere, ἀπαλύνασθαι.
Emollesco, τρυφερὸς γίνομαι. c.
Emollio, ἐκμαλάσσω. c.
Emolumenta, τοὺς χρηματισμούς.
Emolumentis, χρημάτων.
Emolumentum, ὠφέλεια, κέρδος, ἐπίνοια, ὄνησις. c. ὠφέλεια. c. ὠφέλεια. s. ὠφέλημα. o.
Emori, ἀποθανεῖν.
Emorior, ἀποθνήσκω. c.
Emoritus, πρόμοιρος. c.
Emoror, διατρίβω. c.
Emoti, ἀποκινηθέντες.
Emotio, ἀποκίνησις.
Emotus, ἔκβλητος, καὶ ἀπόβλητος, ἀποκινηθείς.
Empcio, ἀγορασία. c. ὠνή. c.
Emplastratio, ἐμφύλλησις. o.
Emplastrum, ἔμπλαστρος. c. κατάπλασμα. o.
Emporium, ἐμπόριον. c.
Empti, ἀγορασθέντες.
Empticius, ἀγοραστός. c. ὠνητός. c.
Emptio, ἀγορασία, ἀγορασία. s.
Emptiones, ἀγορασίαι, ὠναί. e.
Emptitius, ἀγοραστὸς, ὠνητός. o.
Emptor, ἀγοραστὴς, ἀγοραστής. c. ἀγοραστής. s.
Emptores, ἀγορασταί.
Emptrix, ἀγοράστρια. s.
Emptum, ἀγορασθέν.
Empturus, ἀγοράσων.
Emptus, ἀγοραστός. e.
Emulacio, ζῆλος. c. ζήλωσις. c.
Emulator, ἐφάμιλλος. c. ζηλωτής. c. ἀντίπαλος. c.
Emulo, ζηλοτυπῶ. c.
Emulor, ζηλεύω. c.
Emulus, ἀνταγωνιστής. c. ἀντίζηλος. c. ἐφάμιλλος. c. ζηλωτής. c. ἀντίπαλος. c.
Emungit, ἀπομύσσεται.
Emungo, ἀπομύσσω. c. ἀπομύττω. o.
Emunit, ἀσφαλίζεται, ὀχυροῖ.
Emunt, ἀγοράζουσιν.
Emussulus, ὁ μορφνὸς, ἄγρικὸν ὄρνεον. s.
En, ἰδοὺ, ἰδού. c.
Enarrabilis, διηγηματικός. c.
Enarracio, ἀφήγησις. c. ἐξήγησις. c. διήγησις. c.
Enarro, διηγοῦμαι. c. ἐξηγοῦμαι. c.
Enascor, τίκτομαι. c.
Enato, ἐκκολυμβῶ. c. διανήχομαι. c. ἐκνήχομαι. c.
Enavigo, ἐκπλέω. c. ἀποπλέω. c.
Encautum, ἐνκεκαυμένον, ἠσφαλισμένον.
Encudo, ἄκμων. e.
Endo, ἐνεὶς, ἐζωσμένοι ἐν πολέμῳ.
Endodecarit, μηνύσει.
Endoclusa, ἐνικεκλεισμένη.
Endofestabat, ἐσενεν, ὠργίζετο.
Endopesciscas, ἐνείς.
Endopicus, ἀνωθεὶς ἐνδοτέρω.
Endoplorato, ἐπικάλεσον.
Endoribuum, ἔνριθρον, κατάριθρον.
Enecat, αποννιπει, ἀποσφάττει.
Enecatus, ἀπόπληκτος. c.
Enectus, ἀπόπληκτος. c.
Enervo, ἐκνευρίζω. c. ἐκνευρίζω. o.
Enervus, ἔκνευρος. o.
Eniber, ὄρνις πονηρά.
Enibra, ἐναντία.
Enim, γὰρ, δὴ, γάρ. c. γάρ. o.
Enimvero, ὁμολογουμένως, παντελῶς, ἀσφαλῶς, πρὸς γὰρ τῆς ἀληθείας. c. ἀληθῶς γάρ. c.
Enisacrum, ἐρυσίπελας. e.
Enitenter, ἐπερείδονται.
Eniteo, ἐκλάμπω. c. ἐκλάμπω. o.
Enitere, πειρῶ.
Enitor, ἀποκύω. c. ἐκβιάζομαι. c. φιλοτιμοῦμαι. o.
Enixa, ἀποκυήσασα. c.
Enixa est, ἀπεκύησεν, ἀπεκύησεν. c.
Enixe, προθύμως, ἐκτενῶς. c. σπουδαίως. c.
Enixi, βιασάμενοι.
Enixius, ἐκτενέστερον. c.
Enixissima, ἀσφαλεστάτη.
Enixo, ἀποκύω. c.
Enixum, φιλοτίμως. o.
Ennipater, ἔννιος πατήρ.
Ennomio, γραφεὺς κληρονόμων.
Ennomionæ, γραφεῖς κληρονόμων.
Enodat, ἐκλύει δεσμῶν.
Enodis, ἄνοζος, ὁ μὴ ἔχων ὄζους. c.
Enodo, εὐλυτῶ. c. διαλύω. o.
Enodus, ἄοζος, ὁ μὴ ἔχων ὄζον. c.
Enorme, ἄμετρον. o.
Enormis, ἄρυθμος. c.
Enormitas, ἀταξία. c. ἀρυθμία. c. τὸ μέγεθος. e.
Ens, τὸ ὄν. o.
Ensiet, εἴη δέ.
Ensifer, ξιφηφόρος. c.
Ensis, ξίφος, ξίφος. s. ξίφος. c.
Entoridia, ἐν τῷ μεταξύ.
Enucleat, ἐξανθίζει.
Enucleatus, ἐξηνθισμένος. c.
Enucleo, ἐξανθίζω. c.
Enugax, ἀχρειότης. e.
Enulestinium, τιλμὸς ὀσπρίων. c.
Enulestio, τιλμὸς ὀσπρίων. c.
Enulum, νεβρόν.
Enumero, ἀπαριθμοῦμαι. c. ἐξαριθμῶ. c.
Enunciacio, διαγγελία. c.
Enunciare, ἐξειπεῖν. c.
Enunciat, ἀπαγγέλλει.
Enunciatio, δήλωσις. c.
Enuncio, ἐξαγορεύω. c. σημαίνω, ἐξαγγέλλω. c. ἀπαγγέλλω. c. δηλῶ. c. διαγγέλλω. c.
Enunquam, εἴποτε, καὶ ποτέ.
Enusquam, οὐδαμόθεν, εἴπου.
Enutrio, ἐκτρέφω. c.
Enuunt, ἀπονεύουσιν, ἄπεισιν.
Eo, ἀπέρχομαι, αὐτῷ, πορεύομαι. c.
Eo, is, πορεύομαι. o.
Eo adverb. τοσούτῳ. c.
Eoa, ἀνατολή.
Eodem, τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ αὐτῷ. c.
Eolus, Varius.
Eo modo, τοιούτῳ τρόπῳ.
Eo more, τοιοῦτον τρόπον.
Eorundem, τῶν αὐτῶν.
Eos, αὐτούς.
Eos ipsos, αὐτοὺς τούτους. c.
Eous, ἀνατολικός.
Eousque, ἐπὶ τοσοῦτον. o.
Epicoenum, ἐπίκοινον. c.
Epicrocum, τηλαυγές.
Epicrocum,' ἐσθῆτος εἶδος, ἢ σχοινίου ἀρμένου κατώτερον.
Epifonema, ἐπιφώνημα. c.
Epigetur, ἐπιϊερουργεῖ.
Epilogus, ἐπίλογος. c.
Epima, τανισία. * e.
Epistola, ἐπιστολή. c.
Epistolium, ἐπιστόλιον. c.
Epitaphium, ἐπιτάφιος. c.
Epulacio, εὐωχία. c. θοίνη. c. εὐφρασία. c.
Epulæ, θοῖναι, σιτία. o.
Epulare subst. θοινητικός. o.
Epulari, σιτεῖσθαι. o.
Epulatio, εὐωχία.
Epulatorius, εὐωχητικός. o.
Epulones, δαιτυμόνες. o.
Epulor, εὐφραίνω. c. εὐωχοῦμαι. c.
Epulum, διανομὴ, εὐωχία. s. διανομή. s. θοινή. c. εὐωχία. c.
Epupa, ἔποψις, ὄρνεον. c.
Equa, φορβὰς, φορβὰς, ἡ θήλεια ἵππος. c. ἵππος θήλεια. c. φορβάς. e.
Equacio, ἴσωσις. c.
Equa dies, ἰσημερία. c.
Equæ, φορβάδες.
Equa lance, ἴσῳ ζυγῷ. c.
Equalis, ὁμῆλιξ. c. πάρισος. c. ἴσος, χῶρος. e.
Equalitas, ὁμοιότης, ἡ ἰσότης. c. ἰσότης. c. ὁμαλότης. c.
Equaliter, ἴσως, ἐξ ἴσου. c.
Equamentum, ἰσότης. c.
Equarius, ἱππονομεύς. c. ἱπποφορβός. c.
Eque, ἴσως, ἐξ ἴσου. c.
Equelibris, ἀντίρροπος. c.
Equemanus, περιδέξιος. e.
Eques, ἱππεὺς, ἱππεύς. c. ἔφιππος. c.
Equester, ἱππικὸν τάγμα, ἱππικὸς ἄνθρωπος. c. ἱππεύς. c. ἱππικός. o.
Equestri, ἱππικῷ.
Equevus, ἰσόχρονος. c.
Equi, ἵπποι.
Equicervus, ἱππέλαφος. o.
Equicium, συνιππία, ἀγέλη ἵππων. c.
Equidem, ἐγὼ μὲν, ἐγὼ μετά, ἐγὼ μετὰ οὖν. c. γέ, καὶ δῆτα. o.
Equidialis, ἰσημερινός. c.
Equies, ἐξόδιον. c.
Equifer, ἵππος ἄγριος. c.
Equile, ἱπποστάσιον. c. ἱππών. c. ἱππόστασις. e.
Equilibris, ἰσόρροπος. o.
Equilio, ἱπποκόμος. c.
Equinoctium autumnale, ἰσημερία φθινοπωρινή. c.
Equinoctium vernale, ἰσημερία ἐαρινή. c.
Equinoctium, ἰσονύκτιον. c.
Equinus, ἱππικὸς ἄνθρωπος. c.
Equipastor, ἱπποφορβός. c. ἱππονομεύς. c.
Equipero, ἐξισοῦμαι. c.
Equiria, πολεμιστήρια. o.
Equisessor, ἔφιππος. o.
Equisio, ἱπποκόμος.
Equiso, onis, ἱπποκόμος. o.
Equitacio, ἱππασία. c.
Equitas, ἰσότης. c. δικαιοσύνη. c.
Equitatum, ἡ πολυιππία. s.
Equitatus, ἱππικὸν στράτευμα. c. ἱππικὴ στρατιά. s. τὸ ἱππικόν. o.
Equites, ἱππεῖς. e.
Equitiarius, ἱπποκόμος. e.
Equitium, ἱπποφόρβιον. o.
Equito, ἱππάζω. c. ἱππεύω. c. ἱππεύω. o.
Equitum, ἱππέων.
Equo, ἰσῶ. c. ἰσάζω. c.
Equor, πέλαγος. c.
Equuleus, πῶλος. c.
Equileus, equulus, ἱππάριον. o.
Equus, ἵππος, ἵππος. c. ἴσος. c.
Equus currulus, ἵππος δρομεύς. c.
Era, δέσποινα. c.
Era, vide Hera.
Eradico, ἐκριζῶ. c. ἐκρίζω. o.

Erado, διαξύω. c. ἐκξύω. c.
Erarium, ἀργυροταμιεῖον. c. ταμιεῖον, τὸ δημόσιον. c. γαζοφυλάκιον. c.
Eram, ἤμην. c.
Erba, χλόη. c.
Erciscundæ, διαιρέσεως, διαιρετέας. e.
Erculus, Ἡρακλῆς. e.
E re, ὑπὲρ ὠφελείας. e.
Erebum, σκότος. c.
Ereditarius, κληρονόμος. s.
Eregione, ἀντικρύ. o.
Eremodicium, ἐρημοδίκιον. c.
Erepo, ἐξέρπω. c.
Ereus, πολύχαλκος. c.
Erga, περὶ, πρός. o. εἰς.
Erga me, εἰς ἐμέ.
Ergastulorum, ἐκλευθέρων, φυλακῶν, τόποι ἐν οἷς πεδῆται ἐργάζονται, δεσμωτήριον, δεσμός.
Ergastulum, ἐργαστήριον, τόπος ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται ἐργάζονται. c. ἐργαστήριον. s.
Ergo, τοιγαροῦν, τοίνυν, οὖν. c. οὐκοῦν. c. ἄρα, τοίνυν. o.
Ericius, ἐχῖνος.
Erigo, ἀφιδρύω. c. ὀρθῶ. c. ὑπορθῶ c. ἀνορθῶ. c.
Erile, vide Herile.
Erile, δεσποτικόν. s.
Erilis, δεσπόσυνος. c. δεσποτικός. c.
Eri, vide Heri.
Erinaceus, ἐχῖνος. c.
Erinacius, χοιρογρύλλιος, ἤγουν ἐχῖνος χερσαῖος. c. ἐχῖνος. o.
Eripio, ἀφαρπάζω. c. ῥύομαι. c. ἐξαρπάζω. o.
Eripit, ἁρπάζει.
Eripe, ῥῦσαι. c.
Erit, ἔσται.
Eritudo, δεσποτεία. c. δεσποτεία. e.
Erodius, ἐρώδιος. c.
Erodo, ἐκτρώγω. c.
Erogacio, ἐξοδιασμός. c. ἔξοδος, ἀνάλωμα. c.
Erogare, ἐξοδιάζειν, ἐξόζειν. e.
Erogo, ἐξοδιάζω. c.
Erogo, as, ἐπιδίδωμι. o.
Erosus, πολύχαλκος. c.
Errabundus, πλανώμενος. o.
Errans, πλανήτης. c.
Errat, πλανᾶται.
Erratici, πλανῆται. c.
Erraticus, ἀλήτης. c. πλάνος. c. πλανητής. o.
Erro, πλανῶ. c. πλάζομαι. c. ῥέμβομαι. c.
Errones, πλανηταί. o.
Erroneus, ἀλήτης. c. πλάνος. c.
Error, πλάνη. s. ἡ πλάνη. s. πλάνη. c. πλανῶμαι. c.
Erubescit, ἐρυθριᾷ.
Erubesco, ἐρυθριῶ. c. ἐρυθριάω. o.
Eruca, εὔζωμον, εὔζωμον. s. κάμπη λαχάνου. c. εὔζωμον λάχανον. c. κάμπη. o.
Erucas, καμπάς.
Eructacio, ἐρυγή. c.
Eructant, ἐρεύγονται.
Eructo, ἐξερεύγομαι. c. ἐρεύγομαι. c. ἐξερεύγω. o.
Erudicio, παιδεία. c. παίδευσις. c.
Erudimus, παιδεύομεν, ἀσκοῦμεν.
Erudio, παιδεύω. c. παιδεύω. o.
Erudit, παιδεύει.
Eruditio, παιδεία, παίδευσις. s.
Eruditor, παιδευτής. c.
Eruditus, πεπαιδευμένος. εὐπαίδευτος, πεπαιδευμένος. c. παίδευσις. c. παιδεία. c.
Erudnæ, ἴσιδος.
Erue, ῥῦσαι. c.
Erugo, ἰὸς χαλκοῦ. c.
Eruit, ἀνορύσσει.
Erumna, ἄτη. c. ταλαιπωρία. c. δυστυχία. c.
Erumnosos, ἀθλιωτάτους, ærumnosus, μοχθηρός. c. ἀτηρός. c.
Erumpo, ἐκρήσσω. c. ἀπορήσσω. c.
Erunco, βοτανίζω. o.
Erundo, χελιδών. e.
Eruo, ῥύομαι. c. ἐκζητῶ. c.
Erupit, ἐξέῤῥηξεν.
Erus, δεσπότης. c.
Ervum, ὄροβος, ὄροβος. s.
Es, κέρμα. c. εἶ, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις. c.
Es alienum, χρέος. c.
Esca, δέλεαρ, τροφὴ, τροφή. c. ἔδεσμα. c. βρῶμα. c. βρῶσις, ἡ τροφή. c. δέλεαρ. c. βρῶσις. c.
Escale, τρυφλίον. e.
Escar, τὸ δέλεαρ. s.
Escaria, τρώξιμα. c.
Escarius, σιτηρός. o.
Escendit, συμβαίνει.
Esco, γυψῶ. c.
Esculapius, Ἀσκλήπιος. c.
Esculentus, βρώσιμος. o.
Esculus, φηγός. c. δρῦς. o.
Eseco, ἐμβρυοτομῶ. c.
Esse, ἐσθίειν, εἶναι, ἐσθίειν. c. φαγεῖν. c. εἶναι. c.
Esse laturos, οἴσειν.
Essem, ἤμην. c.
Essentia, ὕπαρξις. s. οὐσία. o.
Essent, ἦσαν. c.
Esset, ἦν. c.
Esito, κατατρώγω. o.
Est, ἐστίν.
Estas, θέρος. c.
Estibus, θερινός. c.
Estimabilis, εἰκάσιμος. c.
Estimacio, ἀποτίμησις, διατίμησις. c. δοκιμασία. c. εἰκασία. c.
Estimatio, δόκησις. c.
Estimator, διατιμητής. c. εἰκαστής. c.
Estimatus, συντετιμημένος. c.
Estimo, συντιμῶμαι. c. εἰκάζω. c. δοκιμάζω. c.
Estis, ἐστέ.
Estivus, καυματηρός. c.
Esto, γενοῦ. c. ἔσο. c.
Est orsus, ἤρξατο. c.
Estuo, κυμαίνομαι. c. καυματοῦμαι. c.
Estuosus, καυματώδης. c.
Estus, ζάλη. c. καῦμα. c. θέρμη. c. κλύδων. c.
Esuries, Fames, πεῖνη. o.
Esurio, πεινῶ, πεινῶ. c. πεινάω. o.
Et, καὶ, καὶ, τέ. o.
Etas, ἡλικία ἡ ἀπὸ τοῦ χρόνου. c.
Etenim, καὶ γάρ. c. ἀμέλει, καὶ γάρ. o.
Eternitas, αἰωνιότης. c. ἀειδιότης. c.
Eternus, ἀείδιος. c. αἰώνιος. c.
Etiam, ναὶ, καὶ δὴ, ἤδη καὶ ἤδη, καί. c. νὴ Δία. o.
Etiam, atque etiam, ἔτι μᾶλλον. c. ἔτι καὶ ἔτι. c. ἔτι πλέον. c. πάλιν καὶ πάλιν. c.
Etiam nunc, ἔτι νῦν. c.
Etiam num, καὶ δὴ ἄρα. c. καὶ ἄρα. c. καὶ νῦν. o.
Etiamsi, εἰ καὶ, καὶ εἰ. c.
Etiam tum, καὶ τότε, καὶ τότε ἔτι. c. καὶ τηνικαῦτα. c. ἔτι τότε. c.
Etollo, ἐξεπαίρω. c.
Etorida, ἐν τῷ μεταξύ.
Et quidquid, καὶ εἴτι δ' ἄν. c.
Et quis, ἆρά τις.
Etsi, καὶ εἰ. c.
Etrusca, Τυῤῥηνή.
Eu, φεῦ. c.
Evacuatio, ἀκυρωσία. c.
Evacuo, κενῶ. c. ἐκκενῶ. c.
Evado, ὑπερβαίνω. c. ἐκφεύγω. c. ὑπεξέρχομαι. c. ἐκκλίνω. c. διαδύομαι. o.
Evaginare, σπάσασθαι ξίφος. c.
Evaginat, σπᾶται ξίφος. c.
Evagino, ἐξάγω. c. σπῶμαι ξίφος. c. ἐξέλκω. c. ἀποσπῶ. c.
Evaleo, ἐπισχύω. o.
Evalvo, as, ἀποθυρίζω. c.
Evaneo, ἀφανίζομαι. o.
Evanescit, ματαιοῦται, κενοῦται, ἀφανίζει.
Evanesco, κενῶ. c. ἐκκενοῦμαι. c. ματαιοῦμαι. c.
Evanidus, ἀμενηνός. o.
Evanno, ἐκλικνίζω. c.
Evaporatio, ἀναθυμίασις.
Evaserint, ἐκφύγωσιν.
Evasit, ἐξέφυγεν, ἐξέβη, ἀπέβη. c.
Evasto, ἐκπορθῶ. c.
Evax, εὖγε. c.
Eudum, δεῦρο, ὧδε. c.
Evectio, μεταγωγή. c. μετακομιδή. c. ἐκκομιδὴ πράγματος. c. σύνθεμα. c. σύνθεμα. e.
Evecto, ἐποχοῦμαι. c.
Eveho, ἐκβαστάζω. c. ἐξάγω. o.
Evellit, ἐκτίλλει.
Evello, ἀποσπῶ. c. ἐκτίλλω. c.
Eveniat, συμβῇ. c.
Evenio, ἀποβαίνω. c.
Evenit, συμβαίνει, συμβαίνει. c.
Evenire, συμβαίνειν. o.
Eventilata, ἐκγεγυμνασμένα.
Eventus, συντυχία, ἔκβασις, συντυχία, ἔκβασις, ἀποτέλεσμα. s. ἀποτέλεσμα. c. ἔκβασις. c. ἔξοδος. s. ἀπόβασις. c. ἔξοδος. c. σύμβαμα. o.
Everro, ἐκσαρῶ. c. ἐκκορέω. o.
Eversio, ἐκστροφή. c. κατασκαφή. c.
Everso, ἀποστρέφω. c.
Eversor, καταστροφεύς.
Everto, καταστρέφω. c. καταιρέω. o.
Evestigio, κατ' ἴχνος. c. ἐξ αὐτῆς. c. παραυτίκα. o.
Evestio, ἐξαγωγή.
Euge, εὖγε. c.
Evicit, ἐξενίκησεν.
Evidens, φανερὸς, ἐπιτήδειος, πρόδηλος, φανερὸς, ἐναργής, φανερός. c. ἐναργής. c. ἐναργής. o.
Evidenter, φανερῶς, περιφανῶς, ἐμφανῶς, προδήλως. c. ἐναργῶς. c. φανερῶς. c. ἐπιφανῶς. c. σαφῶς. c.
Evidentius, φανερώτερον.
Evictio, ἐκνίκησις. c.
Evi maturus, γέρων. c.
Evinci, νικηθῆναι.
Evinco, ἐκνικῶ. c.
Eviratus, ἀπόκοπος, κίναιδος, ἄνανδρος. e.
Eviriatus, ἀπόκοπος, ὁ εὐνοῦχος. c.
Eviscero, ἐξεγκατίζω. c. ἐκσπλαγχνίζω. c. ἐξεντερίζω. c. ἐκσπλαγχνίζω. o.
Evitandi, τοῦ ἐκκλίναι.
Evitat, ἐκνεύει.
Evito, παρεκκλίνω. c. ἐκνεύω. c. παραιτοῦμαι. c. ἐκκλίνω. c. ἐναρίζω. o.
Eum, αὐτόν.
Eundi, παριέναι.
Evocati, ἔκκλητοι. o.
Evocatis, ἀνακληθέντων.
Evocatus, ταξίαρχος. e.
Evoco, ἐκκαλῶ. c. ἐκκαλοῦμαι. c.
Evoco, as, ἐκκαλέω. o.
Evolo, ἀνίπταμαι. c. ἐξίπταμαι. c.
Evolvo, ἐκκυλίω. c.
Evomo, ἐκβράσσω. c. ἐξεμῶ. c.
Evomuit, ἐξήμεσεν.
Evoe, ἐπίφθεγμα εἰς Διόνυσον. c.

Eurus, εὖρος, ἄνεμος. c. εὖρος. e.
Eus, δεῦτε. c.
Evum, αἰών. c. ἡλικία ἡ ἀπὸ τοῦ χρόνου. c.
Ex, ἐκ. c.
Ex abundancia, ἐκ περισσοῦ. c.
Exabundo, ὑπερπλεονάζω. c.
Exacerbesco, πικραίνομαι. o.
Exacerbo, παραπικραίνω. c.
Exacervatus sum, ἐκκεχόλωμαι. c.
Exacervo, ἐκχολοῦμαι. c.
Exacervor, ἐκχολοῦμαι. c.
Exacesco, λειαίνω. o.
Exacta, ἀνυσθέντα, ἐν ἄλλῳ, ἀνυσθείσης. [ἐν ἄλλῳ sc. Glossario, ut Du-Cangius in Præf. p. vi. interpretatur.]
Exactio, εἴσπραξις. c. ἀπαίτησις. c. ἀπαίτησις. e.
Exactionem, εἴσπραξιν.
Exactis, ἀνυσθέντων.
Exactius, ἐνπρακτότερον.
Exactor, πρακτήρ. c. πράκτης. c. ἀπαιτητής. c.
Exactum, παραλεληλυθός. o.
Exactus, ἀγχίνους. e.
Exacuit, ἀκονᾷ.
Exacuo, ἐξακονῶ. c. παροξύνω. c. ἐξοξύνω. c.
Exædifico, ἀνοικοδομῶ. c.
Exæquatio, ἐξίσωσις.
Exæquo, ἐξισῶ. c.
Exaggeratio, σωρός. o. ἐπίχωσις. c.
Exaggeracio, ἐπισώρευσις. c. πρόσχωσις. c. ἐπαύξησις χρώματος. c.
Exagios, ἄρτου ἐντυπή. c.
Exagitacio, συγκίνησις.
Exagito, οἰστρηλατέω. o.
Exago, ἐξελαύνω. c.
Ex allectis, ἐκ τῶν λογογράφων.
Exaltacio, ὕψωσις. c. βάθυνσις. c.
Exalo, ἐξασθμαίνω. c.
Exalto, βαθύνω. c. ὑψῶ. c. ἐξυψῶ. c. ἐξαίρω, ὑψῶ. c. βιβάζω. c. ὑπερυψῶ. c. μετεωρίζω. o.
Examen, σήκωμα, ἐξέτασις, ἀκρόασις, δικαστήριον, δικαστήριον. c. ἑσμός. c. κρίσις. c. σμηνίον μελισσίον. c. ζυγὸς, ὁ στατήρ. c. δικαστήριον. s. κριτήριον. c. ἑσμός. o.
Examen districtum, ἡ ἀκρόασις συγκεκροτημένη.
Examinacio, δίκη. c. διάκρισις. c. δοκιμασία. c. ἐξέτασις. c.
Examinare, δοκιμάζειν.
Examinat, σηκοῖ.
Examinata, δοκιμασθέντα, ἐξετασθέντα.
Examinatas, ἀκριβεῖς.
Examinati, ἐκσεσηκωμένοι.
Examino, δοκιμάζω. c. ἐξαγιάζω. c. διακρίνω. c. ἐξετάζω. o.
Examussim, ἔρευναι, ἀπηκριβωμένως. o.
Exanclat, ἀρύεται, ἐξαντλεῖ, δαπανᾷ. c.
Exanclatio, ἐκπλήρωσις, ἀκρίβεια. e.
Exangue, ἔξαιμον. o.
Exanguis, ἔξαιμος. c.
Exanimacio, ἀθυμία. c.
Exanimalis, tus, ἄψυχος. o.
Exanimatum, ἄψυχον.
Exanimatus, ἄψυχος. c.
Exanimis, ἄπνους. c.
Exanimo, ψυχορραγῶ. c. ἐκπνέω. c. ἐκπλήττω. o.
Exanimus, νεκρός.
Ex arca, ὑπὲρ ὠφελείας. e.
Exardeo, ἐκκαίομαι. c.
Exardo, ἐκκαίω. c.
Exarefio, μαραίνω. o.
Exaresco, ἀποξηραίνομαι. c. μαραίνομαι.
Exarmo, ἡμερόω. o.
Exaro, ἐξαροτριῶ. c.
Exarticulatio, ἐξάρθρημα. e.
Exaspero, ἐκτραχύνω. c. ἐξαγριῶ. c. ἐξαγριαίνω. o.
Exauctoro, ἀφίημι. o.
Exauctoro, ὑπεραυθεντῶ. c.
Exaudi, εἰσάκουσον. c.
Exaudiens, ἐπήκοος, ἐπήκοος. c.
Exaudio, ἐπακούω. c. εἰσακούω. c. ἐξακούω. o.
Excalcia, ὑπόλυσον. c.
Excalsior, ὑπολύομαι. c.
Excalfacio, ἐκθερμαίνω. o.
Excandescentia, θυμός. o.
Excandesco, ζέω ἐπὶ ὀργῆς. c. ἀγανακτῶ. c.
Excanto, ἐξᾴδω. o.
Excarnifico, σαρκοφαγῶ. c.
Excastracio, ἐκτομή. c.
Excastro, ἐκτέμνω. c. ἐξοπλίζω. c.
Excaturio, ἐκζέω. c.
Excecatio, ἐκτύφλωσις. c.
Exceco, ἐκτυφλῶ. c.
Excedo, ἐκχωρῶ. c. ἐξέρχομαι. c.
Excedunt, ὑπερβαίνουσιν.
Excellencia, ἐξοχή, ἡ ὑπεροχή, ὑπεροχή. c.
Excellens, ὑψηλὸς, παράδοξος, ὑπερέχων. c. προέχων. c. παράδοξος. c.
Excellentem, ὑπερβάλλουσαν.
Excellenter, ἐξόχως, ἄκρως, ὑπερβαλλόντως, ἐξόχως. c. ἄκρως. c. ὑπερβαλλόντως.
Excellentes, ὑπερβάλλοντες, καὶ ἐξέχοντες.
Excello, ἐξέχω. c. ὑπερβάλλω. c. ὑπερέχω. c.
Excelsitas, ὑψηλότης. c.
Excelsum, ὑψηλότατον.
Excelsus, ὑψηλὸς, ὕψιστος. c. μετέωρος, ὑψηλός. c. ἔξοχος. c.
Excepcio, ἔκληψις, ὑπαγορεύοντός τινος. c. δοχή. c. παραγραφή. c.
Exceptio, ἐξαίρεσις, παραγραφή.
Exceptis, ὑπεξῃρημένων.
Excepto, as, ἐξαιρέω. o.
Exceptor, ἐκλήπτωρ. c.
Exceptorium, ἐκδοχεῖον. c.
Excerebro, ἐξεγκεφαλίζω. c. ἐξεγκεφαλόω. o.
Excerno, ἐκκρίνω. o.
Excerpit, ἐξανθίζει.
Excerpo, ἀπολέγω. o.
Excessit, ὑπερέβη, παρέβη, παρῆλθεν. c.
Excessus, ἔκστασις τοῦ λογισμοῦ. c. παρέκβασις. c. ἔκβασις. c.
Excetra, ὕδρα. c.
Excidit, ἐξέπεσεν, ἐκκόπτει.
Excidium, πόθησις. c. ἐκκοπή. c. καταστροφή. c. ἐκκοπή. s. ἅλωσις. o.
Excido, ἐκπίπτω. c. ἐκκόπτω. c.
Excido, dis, cor, ἐκπίπτω. o.
Excido, prod, ἐκτέμνω. o.
Excieo, ἐκκαλῶ. c.
Excindo, ἐκτέμνω. c.
Excio, cis, ἀνίστημι. o.
Excipe, ἀνάλαβε, ἔκλαβε.
Excipio, ὑποδέχομαι. c. ἐκλαμβάνω. c. ἐξαιρῶ. o.
Excipitur, ἐξυφαιρεῖται.
Excipula, ἐκδοχεῖον. o.
Excipulum, ἐκδοχεῖον, κρεάγρα. s.
Excisio, ἔκτμησις. c. ἐκκοπή. c. ἐκτομή. c.
Exciso, as, ἀποσποδέω. o.
Excisor, ἐκκόπτης. c.
Excisus, ἐτετμημένος. c.
Excitat, ἐξυπνίζει.
Excitium, ἐκκοπή. e.
Excito, διεγείρω. c. ἐξεγείρω. c. ἀνεγείρω. c.
Exclamacio, ἐπιφώνησις. c.
Exclamo, ἐξαλαπίζω. c. ἐκφωνῶ. c. ἐκβοῶ. c.
Exclamare, ἀνακράζειν. o.
Excludo, ἐκκλίω. c. ἐκκλείω. o.
Excogitatio, ἐπίνοια, ἐπίνοια. c.
Excogitator, ἐπινοητής. c.
Excogito, ἐπινοῶ. c. ἐνθυμοῦμαι. c.
Excolo, γεωργῶ. c.
Exco, lis, ἐξεργάζομαι. o.
Ex contradictione, ἐξ ἀντιῤῥήσεως, τοῦτ' ἔστιν, κατὰ διάγνωσιν.
Excorio, ἀποδέρω. o.
Excors, ἀκάρδιος. c. ἔκφρων. o.
Excorticat, λεπίζει.
Excrementia, ἐκβράσματα.
Excrementum, περίττωμα. o.
Excreo, χρέμπτομαι. c. ἐκπτύω. o.
Excrescere, ἐκφύεσθαι. o.
Excretum, ἀπόκριτον. o.
Excubiæ, νυκτοφυλακίαι, νυκτηγρεσία.
Excubiæ, singulare non habet, νυκτοφυλακίαι. c. ἐκδύματα. c. παννυχίδες. c. φρουρά. o.
Excubiat, ἐκκοιτεῖ.
Excubitor, παρακοιμητής. c. ἀγρυπνητής. c. παννυχιστής. c. φρουρός. o.
Excubitum, ἐκκοίτησις. c.
Hoc Excubitum, παννυχίς. c. παρακοίμησις. c. ἀγρυπνία. c.
Excubo, παρακοιμῶμαι. c.
Excubo, as, φρουρέω. o.
Excucio, τινάσσω. c. ἐκτινάσσω.
Excudit, ἐκκολάπτει.
Excudo, ἐκκόπτω. c. ἐκκολάπτω. c. ἐκγλύφω. c. ἐκχαράττω. o.
Exculto, γεοπονῶ. c.
Excultus, γεοπονία. c. γεωργία. c.
Excurro, ἐκτρέχω. c.
Excursacio, καταδρομή. c.
Excursio, ἐκδρομή, καταδρομή, ἐκδρομή. c.
Excusabiles, συγγνωστοί. o. εὐαπολόγητοι. c.
Excusacio, ἀπολογία. c. παραίτησις. c.
Excusatio, πρόφασις.
Excusatorius, ἀπολογητικός. o.
Excusatus, ἀπολογησάμενος.
Excuso, παραιτοῦμαι. c.
Excuso me, ἀπολογοῦμαι. c. ἀπολογέομαι. o.
Excussio, ἐκτιναγμός. c. τιναγμός. c.
Excussit, ἐξετίναξεν.
Excussorius, ἐκκριτικός. o.
Excutio, ἐκτινάσσω. o.
Excutit, ἐκτινάσσει, ἐκζητεῖ.
Ex diverso, ἐκ τοῦ ἐναντίου.
Exdorsuo, ἀπονωτίζω. o.
Execatus, ἐτετμημένος. c.
Exero, ἀποτέμνω. o.
Execrabilis, ἐπάρατος. c. κατάρατος.
Execramur, καταρώμεθα, ἀποτροπιαζόμεθα, βδελυττόμεθα.
Execrantes, ἀπευχόμενοι.
Execracio, κατάρα. c.
Execrat, ἀπαγορεύει, ἀφελπίζει, ἀπεύχεται, καταρᾶται.
Execror, ἀρῶμαι. c. καταρῶμαι. c.
Execucio, ἐκβιβασμός. c.
Executio, βοήθεια, ἐκβιβασμός. e.
Executor, ἐκβιβαστής. c.
Exedo, κατεσθίω. c. ἐκτρώ-

γω. c. κατέδω. o.
Exemit, ἐξεῖλεν. c.
Exempcio, ἐξαίρεσις. c. ἀφαίρεσις. c.
Exemplar, ἀντίγραφον. c. ὑπόδειγμα. c. ἀντίτυπον. c.
Exemplo, παραδείγματι, ἀντιγράφῳ.
Exemplum, ἀντίγραφον, ἀντίτυπον, ὑπόδειγμα, ὑπόδειγμα. s. ἀντίγραφον. c. ὑπόδειγμα. c. δεῖγμος, κρεάγρα. c. τεκμήριον. c. ἀντίτυπον. c. παράδειγμα. o.
Exempti, ἐξῃρημένοι. o.
Exemptilis, περιαιρετός. o.
Exempto, παρεληλυθότος.
Exemptum, ἀφαιρεθέν. c.
Exeo, ἐξέρχομαι. c. ἐκπορεύομαι. c. ἐξέρχομαι. o.
Exequacio, ἐξίσασις. c. ἰσομοιρία. c.
Exequens, ἐπεξιών. c.
Exequenti mihi, ἐπεξιόντι μοι.
Exequiæ, ἐκφοραὶ, ἐκκομιδὴ νεκροῦ. c. κηδεῖαι. c. ἐναγίσματα. o.
Exequo, ἐξομαλίζω. c.
Exequor, ἐκβιβάζω. c. ἀνύω. c. ἀπεξέρχομαι. c. ἐπιτελέω. o.
Exerant, ἐπεξαγάγωσιν.
Exerat, ἐπαναστήσει.
Exeratur, ἐξενεχθῇ.
Exerceo, γυμνάζω μετὰ ὅπλων. c. ἐκγυμνάζω. c. ἀσκῶ. c. κατατρέχω. o.
Exercere, ἐκγυμνάζειν, γυμνάσαι. c.
Exercere manus, σπουδάζεσθαι ἔργον. e.
Exercet, γυμνάζει.
Exercipes, ταχυδρόμος, δρομεὺς, καὶ κούρσωρ.
Exercitatio, γυμνασία, γυμνασία ἡ κατὰ ὅπλων. c. γυμνασία. s.
Exercitationes, ἀδολεσχίας. e.
Exercitator, γυμναστής. c.
Exercitium, γυμνασία. o.
Exercito, γυμνάζω μετὰ ὅπλων. c.
Exercito, as, γυμνάζω. o.
Exercitum, στρατόπεδον. c. στράτευμα. c.
Exercitus, στρατόπεδον, στρατός. c. στρατόπεδον. s. στρατιά. s. στρατόπεδον. s. στράτευμα. e.
Exercitus, us, στρατός. o.
Exercuit, ἐγύμνασεν.
Exero, is, ἐξαίρω. o.
Exertantem, προεκτείνουσαν, ἐξέχουσαν.
Exerto, προφαίνω. o.
Exesa, ἐκβεβρωμένης, ἐκβεβρωμένου. c.
Exesus, περιβεβρωμένος. c.
Exgrumare, ἀποθρομβεῖν. o.
Exhæredo, ἀποκληρόω. o.
Exhalantem, ἐκφυσῶντα, ἐκπηθοντα.
Exhalatio, ἀναθυμίασις.
Exhalo, ἀναθυμιάζω. o.
Exhaurietur, ἐξαντληθήσεται.
Exhaurio, ἐξαντλῶ. c. ἐξαντλάω. o.
Exhaurit, ἀναλίσκει, ἐξαντλεῖ.
Exhausto, ἐξαντληθέντος.
Exhaustus, ἐξάντλησις. c.
Exherbare, ἐκβοτανίζειν. o.
Exheredem facio, ἀποκληρονόμον ποιῶ. c.
Exheres, ἀποκληρονόμος. c.
Ex hesterna, ἀπὸ χθές. c.
Exhibendæ, παραστατέαι.
Exhibent, παράσχωσιν.
Exhibeo, παρέχω. c. παριστῶ. c. ἀποφαίνω. o.
Exhibet, ἀποκαθίστησιν, παριστᾷ, παρέχει, παραβάλλει.
Exhibicio, παράστασις. c.
Exhilarat, χαροποιεῖ.
Exhorreo, φρίττω. o.
Exhortor, ἀποτρέπω, προτρέπομαι. c.
Exi, ἔξελθε. c.
Exibilo, σιφλώζω. o.
Exicialis, ὀλέθριος. c.
Exiciavilis, ὀλέθριος. c.
Exicium, ὄλεθρος. c.
Exigebat, ἀπῄτει.
Exigit, εἰσπράσσει.
Exigo, εὐθύνω, ἀπαιτῶ. c. διανύω. c. ἀπαιτῶ. c. εἰσπράττω. c. ἐξωθέω. o.
Exiguitas, ἐλαχιστότης. c.
Exiguum, ἐλάχιστον, ἐλάχιστον. c.
Exiguus, ἐλάχιστος. c.
Exile, ἰσχνόν.
Exilio, ἀφάλλωμαι. c. ἀποπηδῶ. c. ἐκπηδῶ. c.
Exilis, ἐκτικὸς, ψιλή. c. λεπτός. c.
Exilium, ἐξορισμός.
Hoc Exilium, ἐξορία. c. ἐξορία. s. ἐξορισμὸς, φυγαδεία. o.
Exilio, is, ἀναπηδάω. o.
Eximendum, ἐξαιρετέον, ἐξαιρετέον.
Eximia, ὑπεροχή.
Eximie, ἐξόχως, ἄκρως. c.
Eximietas, ἐξοχὴ, ἡ ὑπεροχή. c.
Eximit, ἐξαίρει.
Eximium, ἔξοχον, ἐξαίρετον. o.
Eximius, ἔξοχος, ἔξοχος. c. ἐξαίρετος. c. ἐνάρετος. c.
Eximo, ἐξαιροῦμαι. c. ἀφαιροῦμαι. c. ἀφαιρῶ. c. ἐξαίρω. o.
Exin, ἔπειτα. c. ἐντεῦθεν. c. ἐνθένδε. c.
Exinanicio, ἀποκένωσις. c.
Exinanio, ἐκκενῶ. c.
Exinanitio, ἐκκένωσις. c.
Exinanitos, κενωθέντας.
Exinde, ἐξ ἐκείνου. c. ἐκεῖθεν. c. ἔκτοτε. c.
Ex industria, ἀπὸ σπουδῆς. c. ἐξεπίτηδες. c. ἐπίτηδες. c.
Ex inopinato, ἐξ ἀπροσδοκήτου. c.
Ex inperato, ἐξ ἐπιταγῆς. c.
Ex inproviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου. c.
Ex integro, ἐξ ὁλοκλήρου. c.
Ex integro lego, ἐξ ὁλοκλήρου ἀναγινώσκω. c.
Ex intestato, ἐκ ἀδιαθέτου. e.
Existimacio, ὑπόληψις. c. διατίμησις. c.
Existimant, ὑπολαμβάνουσιν.
Existimat, ὑπολαμβάνει.
Existimatio, οἴησις.
Existimo, δοξάζω, νομίζω. c. ὑπολαμβάνω. c.
Existimo, as, λογίζομαι. o.
Existit, ὑπερέχει.
Existo, ἀνακύπτω. o.
Exitiabile, ὀλέθριον. o.
Exitiale, θανάσιμον. o.
Exitio, κινδύνῳ.
Exitium, ὄλεθρος, ὄλεθρον, ὄλεθρος. s.
Exitus, ἔξοδος, ἔκβασις, τέλος, ἔκβασις. c.
Hic Exitus, ἡ ἔξοδος. s.
Exitus, ἀπώλεια. s. ἔξοδος. c.
Exivit, ἐξελήλυθεν.
Exlex, ἄνομος. o.
Ex longinco, ἐκ μακροῦ. c.
Ex more, κατὰ τὸ ἔθος. c. ἐξ ἔθοτι. c.
Exmungo, ἀπομύσσω.
Ex notoria, ἐκ τῆς ἀναφορᾶς. s.
Ex nudiustertiana, ἀπὸ τρίτης ἡμέρας. c.
Exodiosa, μεμισημένη.
Exoleo, παρακμάζω. c.
Exolesco, ἐξίσταμαι. o.
Exoleto, τρίβακι. e.
Exoletus, ὑπέρακμος, τριβακὸς, καὶ ἐξώλης, ἄσωτος. c. ὑπέρακμος. c.
Exoculasso, ἐξοφθαλμίζω. c.
Exoculatus, ἐξωμματωμένος. o.
Exolvo, ἀπολύω. o.
Exominat, ἐξυπνίζει.
Exomino, διϋπνίζομαι. c.
Exoneravit, ἐξεφορτίσατο. c.
Exonero, ἀπογομῶ. c. ἀποφορτῶ. c.
Exoperor, ἐξεργάζομαι. c.
Exoptatum, πεποθημένον.
Exoptatus, πεποθημένος. c. εὐκταιότατος. c.
Exoracio, ἱλασμός. c. ἐξιλασμός. c.
Exoramur, παρακαλούμεθα, δυσωπούμεθα.
Exorat, ἐξιλάσκεται, δυσωπεῖ, ἐνεύχεται.
Exorbito, παρεκτρέπομαι. o.
Ex ordine, τεταγμένως. c. κατὰ τάξιν. c. ἑξῆς. o.
Exordior, φροιμιάζω. o.
Exordium, ἀρχὴ, προοίμιον, ἀρχὴ ἔγου. c. ἀρχὴ βιβλίου ἢ ἄλλου του. c. ἀρχὴ, τὸ προοίμιον. c. προοίμιον. c. ἀρχή. s. ἀρχή. o.
Exorietur, ἐπαναστήσεται, ἐγερθήσεται, ὑψωθήσεται.
Exorior, ἀνατέλλω. o.
Exorno, ἐκκοσμῶ. c. διακοσμῶ. c. κατακοσμέω. o.
Exoro, δυσωπῶ. c. ἐξευμενίζομαι. c. ἐξιλεοῦμαι. c. αἰδέομαι. o.
Exors, ἄκληρος, ἔκκληρος. c. ἀπόκληρος. o.
Exorsus, ἀρξάμενος. c.
Exortacio, παράκλησις. c.
Exorta est, ἀνεφάνη. c.
Exos, ἄνοστος. o.
Exossiat, ἐξοστεΐζει.
Exosso, ἐξοστεΐζω. c. ἐξοστεΐζω. o.
Exosus, μεμισημένος. c.
Expacior, κινῶ. ἐνάγω. c.
Expalmo, ῥαπίζω. c.
Expande, ἅπλωσον. c.
Expando, ἐξανοίγω. c. ἀνοίγω. c. ἐξαπλόω. o.
Exparte, ἐκ μέρους. c.
Expars, ἄμοιρος.
Expatravit, ἐπετέλεσεν.
Expatro, ἐκκρίνω ἐπὶ συνουσίας. c.
Expavesco, ἐκπλήττομαι. c. πτοοῦμαι. c. θροοῦμαι. c. φοβοῦμαι. c.
Expectat, ἐκδέχεται.
Expectatio, προσδοκία.
Expecto, ἐκδέχομαι. c. προσδοκάω. o.
Expectoro, ἀποστερνίζω. o.
Expedi, ἔκπλεξον.
Expedicio, ἀποδημία, ἐπὶ στρατείας. c. ἔξοδος εἰς πόλεμον. c. ἡ εἰς πόλεμον ἔξοδος. c.
Expediens, λυσιτελής. c.
Expedio, ἀπευλυτῶ. c. συμβάλλομαι. c. εὐλυτῶ. c. ἀπολύω. o.
Expedire, λυσιτελεῖν, συνοίσειν. c.
Expedit, συμφέρει, συμβάλλεται. c. συμφέρει. c. λυσιτελεῖ. c.
Expeditio, ἔξοδος ἐκδημητικὴ στρατιωτῶν, στρατιωτικὴ ἀποδημία. s. στρατεία. o. ὁδοιπορία. c.
Expeditus, εὔζωνος, εὔζωνος. c. εὔλυτος. c.
Expello, ἐκβάλλω. c. ἐξωθῶ. c. ἐξωθέω. o.
Expellor, ἀπωθοῦμαι, ἀποβάλλομαι. c.
Expendere, διακρίνειν, δοκιμάζειν, δικάζειν.
Expendo, ἐξοδιάζω. c. ἐκτιννύω. c. πρυτανεύω, σταθμίζω. c. χορηγῶ. c. ἵστημι, σταθμίζω, σταθμῶ-

μαι. ο.
Expensa, δαπάνη. c.
Expensæ, δαπάνη. o.
Expensum, δάνειον.
Expensus, ἔξοδος, ἀνάλωμα. c.
Expergefacio, διϋπνίζω. c. ἐξυπνίζω. c.
Expergefactus, ἐξυπνισθεὶς, ἐξυπνισθείς. c.
Expergefio, ἐξυπνίζομαι. c.
Expergiscite, περιυπνίσατε.
Expergisco, ἐξυπνίζομαι. c. ἀνεγείρω. o.
Expergiscor, διϋπνίζομαι. c.
Experiencia, διάπειρα. c. ἀγχίνοια. c. ἐμπειρία. c.
Experientia, ἐμπερία, ἀγχίνοια, ἐμπειρία. o.
Experientiam, ἐμπειρίαν, ἐντρέχειαν.
Experimentum, πεῖρα, πεῖρα. c. ἀπόπειρα, ἀπόπειρα. s.
Experior, ἀποπειρῶμαι. c. διαπειρῶμαι. c. ἐκπειράζω. c. πειρῶμαι. o.
Experiri, ἀνάξαι, ἀποπειραθῆναι.
Experiundi, τοῦ δικάζεσθαι. e.
Expers, ἄπειρος, καὶ ἔμπειρος.
Expers literarum, ἀγράμματος. c. ἄπειρος. c. ἄμοιρος. o.
Expersum, διειμένον. o.
Expertas, Peritas.
Expertus, πειραθεὶς, πειράσας, εἰδὼς, καὶ ἀποπειρασθεὶς, ἔμπειρος. c. πεπειραμένος. c.
Expes, ἀνέλπιστος. e.
Expete, αἴτησον.
Expetendum, αἱρετέον.
Expetides, Ignari.
Expeto, ἐφίεμαι. o.
Expiacio, ἀπολύτρωσις. c. ἀποτροπιασμός. c. ἐξευμενισμός. c.
Expiat, ἀποτροπιάζει, ἐξιλεοῦται, ἐξευμενίζεται.
Expiatus, ἐξευμενισθείς.
Expilat, ἀποδύει, λῃστεύει, συλᾷ, λυμαίνεται, ἐκπορθεῖ, τοιχωρυχεῖ.
Expilo, συλῶ. c. ἀποσυλῶ. c. περισυλάω. o.
Expio, ἐξιλεοῦμαι. c. ἐξευμενίζομαι. c. ἐξιλάσκομαι. c.
Expiravit, ἐξέπνευσεν.
Expiro, ἀποφέρομαι. o.
Expiscor, ἐξακριβοῦμαι. o.
Explanat, σαφηνίζει, διασαφεῖ.
Explano, διασαφῶ. c. σαφηνίζω. c. διομαλίζω. o.
Explebilis, πληρωτικός. c.
Explecio, ἀποπλήρωσις. c.
Expleo, ἐκπληρῶ. c. ἐμπλήθω. o. ἀπληρῶ. c.
Explet, ἀναπληροῖ.
Expletivum, παραπληρωματικόν.
Explicacio, εὐλύτωσις. c.
Explicat, ἀπαλλάσσει.
Explicatio, ἐκπλοκή. c.
Explico, εὐλυτῶ. c. ἀπευλυτῶ. c. ἀπλόω. o.
Explodo, συρίττω. o.
Exploracio, κατασκόπησις. c.
Exploramur, σκοπούμεθα.
Explorator, κατάσκοπος, κατάσκοπος. c.
Exploro, κατασκοπῶ. c. περισκοπῶ. c. ἀπευλυτῶ, ἀποδύρομαι. o.
Explosa, ἐκβληθείσης, ἀποβληθεῖσα.
Explosus, ἐκβεβλημένος. c. ἐκριφείς. c.
Expolio, ἀποδύω. c.
Exponit, ἐκτίθησι. e.
Expono, ἐκτίθημι. c. εἰσηγοῦμαι. c. ἀνατίθημι. o.
Exportacio, ἐκκομιδὴ πράξεως. c.
Exporto, ἐκκομίζω. c. ἐκφορῶ. c. ἐκβαστάζω. c.
Exposicio, ἐξήγησις. c. εἰσήγησις. c. ἔκθεσις. c. ἔκθεσις. s.
Expositicium, ἐκθέσιμον. c.
Expositio, ἔκθεσις. e.
Expositum, ἐκτιθέμενον.
Expositus, ἐκκείμενος. c.
Expostulo, ἐξαιτῶ. c. ἐγκαλῶ. o.
Ex præcelato, ἀπὸ προχίας. e.
Ex præsenti, ἐπὶ τοῦ παρόντος. c.
Expressa, δεδηλωμένα, ἐκτυπωθέντα.
Expresse, τρανῶς, τρανῶς. c.
Expressi, φανερωθέντες.
Expressio, δακτυλίου ἐκτύπωμα. c.
Expresso, ἐκφωνῶ. c.
Expressum est, διατετύπωται, ἐκτέθειται.
Exprimacio, ἔκφρασις. c.
Exprimitur, προτίθεται, προφέρεται.
Expressum est, διατετύπωται, ἐκτέθειται.
Exprimo, ἐκθλίβω. c. φθέγγομαι. c. ἐξειπῶ, ἐκθλίβω. c. ἐκφράζω. ἐκφωνῶ. c. ἐκφθέγγομαι. c. ἐνάγω. c. σαφηνίζω. c. ἐκπιέζω. c. ἐκπιέζω. o.
Exprobracio, ὀνειδισμός. c.
Exprobrat, ὀνειδίζει, ἀποδοκιμάζει.
Exprobro, ὀνειδίζω. c. ὀνειδίζω. o.
Expromere, ἐξειπεῖν. c.
Expromitur, ἀποδείκνυται.
Expromo, προχειρίζω. c. προφέρω. c. ἀποφθέγγομαι. c. προκομίζω. c. προσφέρω. o.
Expropicio, ἐξιλάσκομαι. c.
Expugnabilis, εὐκαταμάχητος. c. εὐάλωτος. c.
Expugnacio, ἐκπολιόρκησις. c. ἐκπόρθησις. c.
Expugnatio, ἐκπόρθησις.
Expugno, πολεμῶ. c. ἐκπολεμῶ. c.
Expulpo, ἐκσαρκῶ. e.
Expulso, ἐξωθέω. o.
Expulsus, ἐκριφείς. c. ἐκβρασθεὶς, ἐκριφείς. c.
Expunctor, διανεμητής. c. διαιρέτης. c.
Expungo, ἐκκεντῶ. c. ἐκνύσσω. c. ἐξαλείφω. o.
Expuo, ἐκπτύω. c. ἀποπτύω. o.
Expurgo, ἀποκαθαίρω. c. ἐκκαθαίρω.
Exputo, ἀποκόπτω. o.
Ex qua, ἀφ' ἧς.
Exquiro, ἐκζητῶ. c. ἐξετάζω. c. ἐπιζητῶ. c. βασανίζω. o.
Exquisicio, ἐκζήτησις. c.
Exquisitor, ἐκζητητής. c.
Ex quo, ἀφ' οὗ.
Exsecro, ἀποτροπιάζομαι. c.
Exsecramur, καταρώμεθα, ἀποτροπιαζόμεθα, βδελυσσόμεθα.
Exsecratio, κατάρα.
Exsecutus fuerit, ἤνυσε.
Ex sentencia, κατὰ γνώμην. c. ἐξ ἀποφάσεως. c.
Exsequar, ἐπιδιώξω.
Exsequenti mihi, ἐπεξιόντι μοι.
Exsequi, κατακολουθῆσαι.
Exsequiæ, ἐκφοραὶ, ἐκκομιδαί.
Exsicco, ἀποξηραίνω. c.
Exsilio, ἐξάλλομαι. c.
Exsim, εὐθέως.
Exsomnio, ἐξυπνίζομαι. c.
Exsors, ἄκληρος. c. ἀπόκληρος. c.
Exspectacio, προσδοκία. c.
Exspectatus, προσδόκιμος. c.
Exspecto, καραδοκῶ. c. περιμένω. c. προσδοκῶ. c.
Expiro, ἐκπνέω. c.
Exspolio, ἐκδύω. c.
Extat, ἀναφαίνεται.
Exstent, ἀναφαίνονται.
Exstructus, ἐξηρτισμένος. c.
Exsudo, ἐξιδρῶ. c.
Exsurdo, ἐκκωφῶ. c. ἀποκωφῶ. c.
Exsurgo, ἐξανίσταμαι. c. ἐπανίσταμαι. c. ἐξεγείρομαι. c.
Exsugit, ἐκπιπίζει.
Exta, σπλάγχνα ἔγκατα.
Exta, singulare non habet, σπλάγχνα. c. ἔγκατα. c. ἱερά. o.
Extalis, ἀρχός.
Extans, ὑπερέχων. c. ἐξέχων. c. ἀναφαινόμενος. e.
Extantiæ, ἐξοχαί.
Extar, Olla ubi exta coquebantur.
Extat, περίεστιν.
Extelare, ἐλευθερῶσαι.
Extemplo, εὐθέως, αὐτίκα. c. παραχρῆμα. c. εὐθέως. c.
Extemplum, παραχρῆμα.
Extemporaneum, ἀμελέτητον. o.
Ex tempore, σχέδιον, ἐκ καιροῦ. e.
Ex tempore dico, σχεδιάζω, παραχρῆμα λέγω. c.
Ex tempore dictum, σχέδιον. c.
Extendit, ἐκτείνει.
Extendo, ἐλαύνω ἐπὶ σιδήρου ἢ ἄλλης ὕλης. c. ἐκτείνω. c. ἐκτίνω. c. ἐκτείνω. o.
Extensio, ἔκτασις. c.
Extent, ἀναφαίνονται.
Extenuat, ἀπολεπτύνει.
Extenuo, ἐξευτελίζω. c. ἐκλεπτύνω. c. ἀπομειῶ, προσλεπτύνω. c. λεπτύνω. c. ἐκτρυχόω. o.
Exter, ἐξωτικός. c.
Exter, Externus, ἐξώτερος. o.
Ex tercio, ἐκ τρίτου. c.
Exterebro, ἐκτρυπάω. o.
Extergeo, ἀπομάσσω. c.
Extergit, ἀπομάσσει.
Extergo, ἐκμάσσω. c.
Exterior, ἐξώτερος. c.
Exterius, ἐκτός. c.
Exterminare, ἐξορίσαι.
Exterminat, ἀφανίζει.
Exterminavi, ἠφάνισα.
Exterminator, ἀφανιστής. c.
Exterminium, ἀφανισμός.
Extermino, ἀφανίζω. c. ἐξολοθρεύω. c. ἐξορίζω. o.
Externatus, ἐκτὸς φρενῶν.
Externo, συστέλλω. o.
Externus, ἀλλοεθνής, ἐξωτικὸς, ἐξωτικός. c.
Extero, ἐκτρίβω. o.
Exterraneus, ἀλλόφυλος. o.
Exterrenus, ἀπόδημος. c.
Exterreo, καταφοβέω. o.
Ex testamento, ἀπὸ διαθήκης. s.
Extillo, ἐκστάζω. o.
Extimeo, ἐκφοβοῦμαι. c.
Extimesco, καταδειλιῶ. c. πτήσσω. o.
Extinctæ, ἀποσβεσθεῖσαι.
Extinctio, ἀπόσβεσις. c. σβέσις. c.
Extinctus, ἀπόσβεσις. c. σβέσις. c.
Extingo, ἀποσβεννύω. c.
Extinguerit, σβεννύει, καὶ ἔσβεσεν.
Extinguo, κατασβεννύω. c. παρίημι. o.
Extirpo, ἐκρίζω. c.
Extispices, ἱεροσκόποι. o.
Extiterit, φανῇ, εὑρεθῇ, ὑποσταίη, φανήσεται.
Exto, ὑπερέχω. c. ἐξέχω. o.

Extollit, ἐπαίρει, ὑψοῖ, ὑπεραίρει.
Extollo, αἴρω. c. ἐπαίρω. c. ἐξαίρω. o.
Extorqueo, μετὰ βίας ἀφαιρῶ. c. ἐκβιάζομαι. c. ἀποσπῶ βίᾳ. c. βασανίζω. o.
Extorreo, ἀποφρύγω. c. ἀποξηραίνω. c.
Extorris, ἐξόριστος, ἐξώλης. c. ἐξόριστος. c. ἄπολις. o.
Extorsimus, ἐξετινάξαμεν.
Extorta est, ἐξεστράφη, ἀνεφάνη.
Ex toto, καθ' ὅλου.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω. c. ἐκτός. c. χωρίς. c. ἔξω, ἐκτός. o.
Extraneus, ἀλλότριος, ἐξωτικός. c. ἐξωτικός. s. ἀλλόδαπος. o.
Ex transverso, ἐκ πλαγίου. c.
Extraordinarium, πάρεργον. o.
Extra ordinem, ἐκτὸς τῆς τάξεως. c.
Extra rem, ἔξω τοῦ πράγματος. c.
Extrarius, ξένος. o.
Extrema, ἐσχάτη. c.
Extremales, ἐξωστιρις. e.
Extremitates, ἐσχατιαί.
Extremus, τελευταῖος. c. ἄκρος. o.
Extricare, ἐκποδίσαι.
Extricat, Patendo colligit, & parat.
Extrico, ἐκλέπω. o.
Extrinsecus, ἔξωθεν, ἐκτός. c. ἔξωθεν. c. ἔξωθεν. o.
Extrorsum, εἰς τὸ ἐξώτερον. c.
Extrudo, ἐξωθῶ. c. ἐξωθέω. o.
Extruo, κατασκευάζω. o.
Extubero, ἐπιφύομαι. o.
Extulit, ἐξήνεγκεν, ἐπῆρεν.
Extumedo, ἀπόστημα. s.
Extundo, ἀποθλάω. o.
Exturbo, καταθορυβῶ. c. ἐκταράσσω. c. παρωθοῦμαι. o.
Exuberantia, ἐκτένεια.
Exuberat, πλημμυρεῖ. c.
Exubero, πλεονάζω. c. ὑπερπλεονάζω. c.
Exubiæ, pluraliter tantum declinabitur, λάφυρα. c.
Exuccum, ἄχυμον. o.
Exudo, ἀφιδρόω. e.
Exvestigo, ἐξιχνεύω. c.
Exugit, ἐπιπίζει, ἐκθηλάζει.
Exugo, ἐκμυζάω. o.
Exvilesco, ἐξευτελίζω. c.
Ex vindicta, ἐκ προσαγωγῆς.
Exuit, ἀποδύει.
Exul, φυγὰς, ἐξόριστος, ἐξόριστος. c.
Exulabundus, φυγαδικός. o.
Exulaticius, φυγάς. c.
Exulcerat, ἀναξαίνει, ἀποτραυματοῖ, ἀφελκοῖ.
Exulceratio, ἐξέλκωσις. c.
Exulceratus, τετραυματισμένος. c. ἡλκωμένος. c.
Exulcero, τραυματίζω. c. ἐξελκῶ. c.
Exulo, φυγαδεύω. c. ἐξορίζω. s. φεύγω. o.
Exultacio, γαυρίαμα. c. καύχημα. c.
Exultat, γαυριᾷ.
Exultatio, καύχημα, γαυρίαμα, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, σκιρτῶ. c. ἀγάλλομαι. c. γαυριῶ. c. ἀγάλλομαι. o.
Exululo, ἐξολολύζω. c. ἐξοιμώζω. c.
Exundo, πλεονάζω. c. ὑπερβαίνω. o.
Exuo, ἀποδύομαι. c. ἐκδύομαι. o. ἀποδύομαι. o.
Ex voto, κατ' εὐχήν. c.
Exuperancia, ὑπεροχή. c.
Exuperat, περιγίνεται.
Exupero, ὑπερέχω. c. ὑπερνικῶ. c. ὑπερκύπτω. o.
Exurdo, ἐκκωφόω. o.
Exurgo, ἀνίσταμαι. c.
Exuro, κατακαίω. c. καταφλέγω. c. ἐκκαίω. c. ἐκκαίομαι. c.
Exuviæ, λάφυρα, ἐκδύματα, λάφυρα. o.

F

Faba, φάβα. s. κύαμος. o.
Fabacia, κυαμίτης. o.
Fabra frensa, ἐριγμός.
Fabra fresa, ἐρεγμός. e.
Faba solida, κύαμος, κύαμος. c.
Fabatrum, φαβατός, κόκκος.
Fabella, μυθάριον. s. μῦθος. o.
Faber, τέκτων. c. χαλκοτύπος. c.
Faber ærarius, χαλκεύς. c.
Faber argentarius, ἀργυροκόπος. c.
Faber, τεχνίτης. c.
Faber ferrarius, χαλκεύς. c. σιδηροκόπος. e. σιδηριουργός. e.
Faber figularius, κεραμεύς. e.
Faber lignarius, τέκτων. c.
Faber navalis, ναυπηγός. c.
Faber tignarius, τέκτων. c. λεπτουργός. c.
Faberræ, φάβα.
Fabea, παιδίσκη.
Fabeus, παῖς.
Fabre, τεχνικῶς. c. δαιδαλέως. o.
Fabrefacio, τεκταίνω. o.
Fabrica, ἐπισκευή. c. τεκτονεῖον. c. τεκτονικόν. o.
Fabricabilis, ἐργάσιμος. c.
Fabricant, οἰκοδομοῦσιν.
Fabricas, οἰκοδομεῖς.
Fabricat, οἰκοδομεῖ.
Fabricatur, οἰκοδομεῖ.
Fabricent, οἰκοδομήσουσιν.
Fabrico, χαλκεύω. c. χαλκεύω, οἰκοδομῶ, κατασκευάζω. c. τεκτονεύω. c. ἐργάζομαι. o. ἐκχαλκεύω. c.
Fabricor, ἐργάζομαι. c. τεκταίνομαι. o.
Fabrile, χαλκευτήριον. c.
Fabrilia, χαλκωντικά. e.
Fabrilis, χαλκευτικός, χαλκευτικός. c.
Fabula, δρᾶμα, μῦθος, κωμῳδία, μῦθος. c.
Hæc Fabula, δρᾶμα, ἐπὶ ποιήματος. c. μυθάριον. s. μῦθος. s. μῦθος, λόγος. o. κυάμιον. o.
Fabulæ, μῦθοι. e.
Fabulat, μυθεύεται, λαλεῖ, κωμῳδεῖ.
Fabulator, μυθολόγος. c. λογοποιός. o.
Fabulari, μυθολογεῖν. o.
Fabulor, μυθολογῶ. c.
Fabulosus, ἀδολέσχης. c. μυθώδης. o.
Fac, ποίησον. c.
Facciosus, δημοκόπος. c. στασιαστής. c.
Faceciæ, singulare non habet, εὐγλωττίαι. c.
Facem, λαμπάδα.
Facesso, ἐφάπτομαι. o.
Facete, εὐφυῶς. c.
Facetia, κωμικὴ χάρις. c.
Facetiæ, χάριτες ἐν ἀνθρώπῳ, ἀστειότητες. c. εὐτραπελίαι. o.
Facetus, mulier commoda et faceta, εὔχαρις, κομψός. c.
Facetus, εὔγλωττος. c. κεχαριτωμένος. c.
Facies, ὄψις, ὄψις ἀνθρώπου. c. πρόσωπον. o.
Facile, εὐχερές, εὐκόλως, c. εὐχερές. c. εὐχερῶς. c. ῥᾳδίως, εὐχερῶς. o.
Facile criminosus, εὐδιάβολος. c.
Facile discernendum, εὐδιάγνωστον. c.
Facilime, εὐχερέστατα. c. εὐκολώτατα. c.
Facilimus, εὐκολώτατος. c.
Facilior, εὐκολώτερος. c.
Facilis, εὔκολος. c. εὐμαρής. c. εὐεργής. c. εὐχερής. c. εὐχερὴς, ῥᾴδιος. o.
Facilitas, εὐχέρεια. c. εὐμάρεια. c. ῥαστώνη. o.
Faciliter, εὐχερῶς. c. εὐμαρῶς.
Facilius, ῥᾴδιον. c. ῥᾷον. c. εὐχερότερον. c.
Facillare, στραγγαλίσαι.
Facinerosi, δραματουργοί.
Facinerosus, βδελυρός. c. δραματουργός. c. ἄτοπος. c. ἀτοπηματοποιός. c.
Facinorosi, δραματουργός. e.
Facinorosus, κακοῦργος. o.
Facinus, δρᾶμα, δυσσέβημα, δρᾶμα, ἐπὶ ἀτοπήματος. c. ἀτόπημα. c. ἀνδραγάθημα. o.
Facio, ποιῶ, ποιῶ. c. ἀπεργάζομαι. c. πράττω. o.
Facionarius, συνσκευαστής. c.
Facit, ποιεῖ.
Facta, τὰ διηγηματικά.
Factitiosus, τολυμήχανος. c.
Facticius, ποιητός. e.
Factio, τάγμα. c. συμμορία. c. σύστημα. c.
Factionarius, ὁ τάγματος ἡγούμενος. c.
Factionem, συσκευήν.
Factiosus, νεωτεριστής.
Factitius, παρέγγραπτος. o.
Factito, ἀπεργάζομαι. c. ἐνεργῶ. o.
Facto conceptas, διηγηματικῶς.
Factor, ποιητὴς, ὁ κατασκευαστής. c. ποιητής.
Factum, γεγονὸς, συγκείμενον, γενόμενον, ποίημα. c. ἔργον. c. πρᾶξις. o.
Factura, ποίησις, ἡ κατασκευή. c. ποίησις. o.
Facturio, δρασείω. o.
Factus, γενόμενος. c. εἰργασμένος. c.
Facula, λαμπάς.
Hæc Facula, λαμπάδιον. c. δαδίον, λαμπάδιον. o.
Facularii, δᾳδοῦχοι. o.
Facultas, ὑπόστασις. c. ἐνδεια, περιουσία. o.
Facultate, τῇ εὐχερείᾳ.
Facultates, οὐσία, εὐπορίαι.
Facunditas, εὐγλωττία. c.
Facundus, ἐπιτήδειος, εὔμιλος, εὔγλωττος, γόνιμος, προφορικός. c. στωμύλος. c. ἐλλόγιμος. c. εὔγλωττος. c. λόγιος. c. εὐφραδής. o.
Facuo, ποιῶ. c.
Fæces, τρυγίαι.
Fæciales, σπονδοφόροι.
Fæculentus, τρυγώδης. o.
Fæcunda, πολύτοκος. c.
Fælis, vide Felis.
Fænerare, δανείσης.
Fænerator, δανειστής.
Fænile, χορτοβολών.
Fænugrecum, τῆλις.
Fænum, χόρτος.
Fætor, δυσωδία, βρόμος.
Fæx, τρὺξ, ὑποστάθμη. o.
Fagus, ὀξεῖνον, φηγός. c.
Falangiarii, λιθοφόροι.
Fax, facis, τρυγία, tis. s.
Falanx, πλῆθος στρατοῦ, παράταξις ἐν πολέμῳ. c. παρεμβολή. c.
Falarica, χειροβαλίστρα. c.
Hic Falarus, περιτραχήλιον. c.
Falcarii, δρεπανηφόροι. o.
Falcarius, δρεπανοποιός, δρεπανηκός. o.
Falcatus, δρεπανηφόρος. o.
Falcicula, δρεπάνιον. o.

Falcifer, δρεπανηφόρος. c.
Falco, κίρκος. c.
Falcones, δάκτυλοι πολῶν ἔσω βλέποντες.
Faleræ, ἱπποκόσμια.
Faleræ, singulare non habet, ἱπποκοσμία. c.
Fallaciæ, στροφαί. o.
Fallacitas, ἀπάτη. c.
Fallaciter, πλαστῶς. c. δολίως. o.
Fallax, ἀπατεών. c. ἀπατεών. o.
Fallit, ἐξαπατᾷ, πλανᾷ.
Fallo, ἀπατῶ. c. φενακίζω. c. ἐξαπατῶ. c. ἐξαπατάω. c.
Falsarius, ῥαδιουργός. c. ψευδογράφος. c. πλαστογράφος. c. ψευδογράφος. o.
Falsidicus, ψευδολόγος. c. πλαστολόγος. c. ψευδολόγος. o.
Falsifico, παρασφραγίζω. o.
Falsitas, ψεῦδος. o.
Falsitestis, ψευδομάρτυς. c.
Falso, ψευδῶς. c. ψευδῶς. o.
Falsum, ψευδὲς, πλαστὸν, ῥαδιουργία. c.
Hoc falsum, παραποίησις. c.
Falsus, ψευδής. c. πεπλασμένος. c. πλαστός. e.
Falsus frater, ψευδάδελφος. c.
Falx, δρέπανον. c. δρέπανος. s. δρέπανος. o.
Fama, φήμη, φήμη. c.
Fama de sermone, βάξις.
Famelice, λιμοξήρως.
Famelicosus, βουλιμιώδης. o.
Famelicus, πίναλμος. c. πέναλμος. e. λιμόξηρος. c. βούλιμος. o.
Famen, φάτις, βάξις. o.
Fameo, λιμώττω.
Fames, λιμὸς, λιμός. s. λιμός.
Hic Famex, θλάσμα. c.
Famiger, ἀγγελιοφόρος. o.
Famigerabilis, διαβόητος. o.
Famigerator, διαφημιστής. o.
Famigero, διαφημίζω. o.
Familia, οἰκετεία, γένος, οἰκετία. c. οἰκειότης. c. οἶκος, οἰκία. o. οἰκέται. e.
Familiæ hirciscundæ, οὐσίας διαιρετέας. c.
Familiaris, ἑταῖρος, οἰκεῖος, συνήθης, οἰκεῖος. c. οἰκειακός. o.
Familiarissime, συγγενικώτατα.
Familiaritas, οἰκειότης. c. συνήθεια. o.
Familiariter, οἰκείως. c. συνήθως. o.
Famosa, ἀτιμοποιός. s.
Famosæ opes, αἰσχρὰ κέρδη. e.
Famosa mancipia, αἰσχρανδράποδα. e.
Famositas, ἀτιμία. c. κακοφημία. c.
Famosus, ἄτιμος, κακόφημος. c. ἄσημος. c. ἄτιμος. c. ἀτιμοποιός. c. ἀνώνυμος. c. κατάφημος. c. εὔφημος. o.
Famula, θεράπαινα. c.
Famulacio, δουλεία. c.
Famularius, δουλικός. o.
Famulatio, θεραπεία. o.
Famulatus, δουλεία. c. δουλεία. o.
Famulor, δουλεύω. c.
Famulus, θεράπων, θεράπων. c. ὑπηρέτης. o.
Fanaticus, ἱερατικὸς, ἱερόδουλος, βωμολόχος. c. ἱερόληπτος. c. κατόχιμος. o.
Fandi, διαλεχθῆναι. c.
Fandi fictor, πλαστολάλος. c.
Fandum, θεμιτόν c. ῥητόν. c.
Fanum, ἱερόν. ἱερὸν τὸ ἐν ἄλσει. c. τέμενος. c. ναός. s. σηκὸς, νεώς. o.
Far, ζειὰ. σῖτος, ὄλυρα, ζειά. s. ζειὰ, *αλευς. s. ζιά. c. ὄλυρα. c.
Far farris, χόνδρος. o.
Farcimen, ἀλλᾶς. o.
Farcio, σιτεύω. c. νάσσω. c. συμπληρόω. o.
Farcit, νάσσει.
Faretra, βελοθήκη. c.
Hoc Faretrum, βελοθήκη. c.
Fari, διαλέγεσθαι. c.
Farina, ἄλευρον, ἄλευρον. s. ἄλευρον. c.
Faratalia, σύνκοπτα. e.
Farra, ὄλυρα, ζειά.
Farrago, γράστις. γράστις. c. γράστις. c. χιλὸς, γράστις. o.
Farres, πολτός. c.
Farina, ἄλφιτον. o.
Farinaceus, ἀλευρώδης. o.
Farinarium, ἀλευρών. o.
Farreum, χονδρῖτις. o.
Farris, ζειὰ, ὄλυρα.
Farsi, σιτεύω. c.
Fartim, συμπεφορημένως, o.
Fartor, σιτευτής, σιτιστής. c. σιτευτής. c.
Fartores, σιτευταὶ, ἀλλαντοπῶλαι. o.
Fartus, μεμεστωμένος. c.
Fas, θέμις, θεμιτὸν, δίκαιον. c. θεμιτόν. c. θέμις. c.
Fasces, Honores, τιμὰς, σύμβολα.
Fasces, δέμη. s.
Fasces, singulare non habet, ῥάβδος στρατιωτική. c.
Fascia, φασκία, παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ταινία. c. τενίοι, φασκία. c. σπάργανον. o. στηθόδεσμος. e.
Fasciæ pectorales, στηθόδεσμοι. e.
Fasciari, σπαργανοῦσθαι. o.
Fascicula, ῥάβδων δέσμη. c. ξύλων δέσμη. c.
Fasciculum, δέσμη ξύλων ἢ ῥάβδων. c.
Fasciculus, fascis, δέσμη. o.
Fascinator, βάσκανος.
Fascino, βασκαίνω. c. φθονῶ. c. καταγοητεύω. c. o.
Fascinum, βάσκανος. c. βασκανία. c.
Fascinus, βάσκαντρον. s. βασκανία. o.
Fasciola, ἐπιδέσμιον. o.
Fascis, δέσμη, φορτίον. c. δέσμη. c. ἀρχικὴ ῥάβδος. c.
Fascis oleraris, δέσμη λαχάνων. c.
Faselus, σκαφίδιον. c.
Fasilus, φάσιλος, ὄσπριον. c.
Fasioli, λοβοὶ, λόβια. e.
Fasiolia, λόβια. c.
Fastidia, σιαντία. c. σικχασία. c. ὑπεροχή. c. ὑπερηφανία. c.
Fastidio, σικχαίνω. c. ὑπερηφανῶ. c. ἀποστρέφομαι. o.
Fastidiosus, ὑπερόπτης, σικχὸς, ὑπερήφανος. c. ὑπεροπτικός. c. ἀπάρεσκος. o. σικχὸς, βδελυρός. e.
Fastidis, Contemnis.
Fastidit, ἐξουθενεῖ.
Fastiditus, παροφθείς. o.
Fastidium, λεῦωμα, ὑπερηφανία. c. ἀνορεξία. c. κόρος. o.
Fastigio, ὀροφόω. o.
Fastigium, πέτασος. c. ὀροφή. c. ἄκρον. c. αἔτωμα. c. ὀροφής. s. κλίνη. s. ὀροφή. o.
Fastu, Superbia.
Fastus, τῶν συμβόλων, ἐπισκύνιον, ἡμερολόγιον.
Fastus dies, ἐπιτηδεία ἡμέρα. c.
Fastus, ὑπερηφανία. c. ἐξουθενία. s.
Fatale, μόρσιμον, εἱμαρμένον. c. πεπρωμένον. o.
Fatalis, μοιρίδιος. c.
Fatalis, dies, ἐμπρόθεσμος ἡμέρα. c.
Fataliter, μοιριδίως. c.
Fatatus, εἱμαρμένος. e.
Fateor, ὁμολογῶ. c. ὁμολογέω. o.
Fatetur, ὁμολογεῖ.
Fathiscere, χαίνειν. o.
Fatidica, θεσπιῳδός.
Fatidicus, μοιρολόγος, μάντις, ὅτι τὴν τύχην λέγει καὶ τὴν μοῖραν, μοιρολόγος. c. μάντις, ἔνθεος.
Fatifer, μόρσιμος. o.
Fatigacio, σκυλμός. c.
Fatigantur, συντρίβονται.
Fatigarentur, ἐξατονήσωσιν.
Fatigat, γυμνάζει, σκύλλει, καταπονεῖ.
Fatigatus, κεκμηκὼς, κόπος. c. κεκμηκώς. c.
Fatigo, σκύλλω. c. καταπονῶ. c. καταπονῶ. o.
Fatim, ἀφθόνως. o.
Fatiscit, κοποῖ.
Fatisco, ἀποτέμνω. o.
Fator, πολυλογέω.
Fatuitas, μωρία. c. εὐήθεια. o.
Fatum, εἱμαρμένον, εἱμαρμένη. c. μοῖρα. c. μοῖρα. s.
Fatuor, μωραίνω. c.
Fatur, λέγει.
Fatuus, μωρὸς, μωρός. c. εὐήθης. o.
Fava frensa, ἐρεγμός. c.
Fauces, φάρυγγες, φάρυγγες.
Faucis, φάρυγξ. c.
Favello, ὁμιλῶ. c.
Favendum, σπουδαστέον. c.
Faveo, διὰ λόγων εὐνοῶ. c. σπουδάζω λόγοις. c. εὐφημῶ. c. προστίθεμαι. o.
Faverent, ἐσπούδαζον.
Favete, εὐφημεῖτε.
Favilla, αἰθάλη, αἰθάλη. c.
Favillo, ἀσβολῶ. c.
Favissæ, θησαυροί. o.
Fauni, σάτυροι. o.
Faunus, πάν.
Favo, εὐφημῶ. c.
Favonius, ζέφυρος, ζέφυρος. c.
Favor, σπουδὴ, ἡ συγκρότησις, κρότος, εὐφημία, συγκρότησις, εὐφημία. c. εὔνοια. c. ἡ βοηθία. s.
Favorabile, ἀξιοσπούδαστον. e.
Favorabilis, σπουδαῖος. c.
Favorem, εὐμένειαν.
Faustus, φαιδρός. c. εὐτυχής. o.
Fautor, σπουδαστὴς, ἐρεθιστὴς, σπουδαστής. c.
Favum, φευλος. e.
Favus alvearium, κυψέλη μελισσῶν. c. μελικηρίς. c. κηρίον, τὸ κηρόμελι. c. ἡ μελικηρίς. s. τὸ κηρίον. o.
Faux, φάρυγξ . . . . s. φάρυγξ. o.
Fax, λαμπάς. c.
Fax facis, λαμπάς. s. δάς. o.
Faxo, ποιήσω. o.
Febricito, πυρέττω. o.
Febricula, πυρέτιον. c.
Febrile, πυρέτιον. o.
Febrio, πυρέσσω. c.
Febris, πυρέττεις, πυρετὸς, πυρετός. c. πυρετός. s.
Febris acuta, πυρετὸς ὀξύς. e.
Februo, as, φοιβάζω. o.
Feces, ὑπόστασις ἐλαίου. c.
Feces, ἐλαίου τρυγία. c.
Fecetula, σύκαλις. e.
Fecialis, ἱερεὺς ἐπὶ σπονδῶν εἰρήνης. c.
Feco, διϋλίζω. c.
Feculentus, τρυγώδης. c.
Fecunda, γόνιμος.
Fecunditas, εὐφορία, εὐκαρπία. c. γονιμότης. c. πολυγονία. c.
Fecundo, γονοποιῶ. c.
Fecundus, πολύγονος. c.

εὔφορος. c. γόνιμος. c.
Federatus, ὑπόσπονδος, ὑπόσπονδος. c.
Fedo, χραίνω. c.
Fel, χολή, χολή. c.
Fel, fellis, χολή. s. χολή. s.
Felax, αἴλουρος. c.
Felicitas, εὐτυχία. c.
Feliciter, εὐτυχῶς. c.
Felis, αἴλουρος, γαλεώτης. o.
Felix, εὐτυχής. c.
Felles, μελαγχολία. c.
Felles oculi, ὑάς ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ. c.
Felles umbilici, ὑάς ἡ τοῦ ὀμφαλοῦ. e.
Felleus, μελαγχολικός. c.
Fellitus, χολικός. e.
Fello, las, λειχάζω. o.
Felox, ἀγράστη. c.
Fel, terræ, δρακόντιος βοτάνη, δρακοντίλος βοτάνη. c.
Femella, ἀμφίθρυς. c.
Femen, ὁ μηρός. o.
Femilla, θῆλυ. c.
Femina, θήλεια.
Feminalia, περιμήρια. c. περισκελίδες. o.
Femininum, θηλυκόν. c.
Femora, μηροί.
Femur, μηρός. s. μηρός. o.
Femus, μηρός. c.
Fenebris, δανειστικός. c.
Feneracio, δάνεισις. c. *
Feneraticia, δανειακή. c.
Feneraticius, δανειστικός. c.
Fenerator, δανειστής. c.
Fenero, τοκίζω. c. δανείζω. c.
Fenestra, θυρίς, θυρίς. c.
Fenestratus, πολύθυρος. o.
Fenestrella, θυρίδιον. o.
Fæniculum, μάραθρον, μάραθρον. c.
Fenile, χορτοκόπιον. c. χορτοβολεῖον. e.
Fenilium, χορτοβολεῖον. c.
Fenisecium, χορτοκόπιον. c.
Fenuclum, μάραθρον. c.
Fenum, χόρτος.
Fenumgræcum, τῆλις. e. τῆλις, χετικερον. c.
Fenus, δάνειον ἔκτοκον. c. ἔντοκον, δάνειον. c.
Fera, θηρίον, θήρ, θηρίον. c. θηρίον. s.
Feræ, θῆρες. o.
Ferale, νεκρικός. o.
Feram, οἴσω. c.
Ferat, λάβῃ.
Ferax, γόνιμος. c. εὔφορος. c.
Ferox, εὔφορος. o.
Ferbeo, ferveo, ζέω. o.
Ferculum, παράθεσις. o.
Fere, σχεδόν. c. σχεδόν. o.
Ferendum, οἰστόν. c. οἰστέος. c.
Ferendus, φορητός. c.
Ferentarii, ἀκροβολῖται. o.
Feretrum, φορεῖον. c.
Feriæ, ἀργίαι, τελετὴ ἑορτή.
Feriæ, singulare non habet, ἀργίαι αἱ χολαί. c.
Feriatus sum, ἀργῶ. c.
Fericula, θηράφιον. c.
Feriendo, ὑπαχθησομένου.
Feriendum, ὑποκεισομένην, ὑπαχθησομένην.
Ferina, ἀγρίμαιον. c.
Ferino, Ferum facio, Irrito, Instigo, Asper sum, ἀγριαίνω. c.
Ferinus, θήριος. o.
Ferio, κρούω. c. τύπτω. c. παίω. c. πλήττω. c. ἀργέω. c.
Ferio, ris, παίω, τύπτω. o.
Ferio, as, et or, σχολάζω. o.
Ferit, τύπτει, παίει.
Feritas, ἀγριότης. c. ἀγριότης. o.
Ferme, σχεδὸν, σχεδόν. c. ὀλίγου δεῖν. o.
Fermentescere, ζυμοῦσθαι.
Fermento, ζύμη.
Fermento, ζυμῶ. c. ζυμόω. o.
Fermentum, πόμα ἀπὸ ζύμης. c. ζύτιον. c. ζύμη. s. ζύμη. c.
Fero, ὑπομένω. c. φέρω, ὑπομένω. o. οἴσω. c. κομίζω. c.
Ferocia, θρασύτης. c.
Ferocio, ἀγριαίνομαι. o.
Ferocitas, ἀγριότης. c. θρασύτης. c. θράσος. o.
Feronia, πολυστέφανος.
Feror, βρομῶ. c. φέρομαι. c.
Ferox, ἄγριος θὴρ, θρασύς. c. ἄγριος. c. τραχὺς, ὁ ἄγριος. c. ἀγρία. c. αὐθάδης. o.
Ferramen, στόμωμα. c.
Ferramenta, ἐργαλεῖα σιδηρᾶ, σιδηρᾶ ἐργαλεῖα. c.
Ferramenta, σιδήρια. c. ἐργαλεῖα. e.
Ferramentum, ἐργαλεῖον. c. χάλκωμα. o.
Ferraria, σιδηρεῖα. o.
Ferrarius, σιδηρουργός. c. σιδηρικός. o.
Ferreæ, σιδηρᾶ. c.
Ferreus, σιδηροῦς. c. σιδήρεος. o.
Ferro, ras, σιδηρόω. o.
Ferrugineum, γλαυκὸν, κυάνεον, κυανοῦν. c. ὑάλινον χρῶμα. c.
Ferrugineus, ὑακίνθινος.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου, πορφύρα μέλαινα. c. μελανὴ πορφυρά. c. ἰὸς σιδήρου. s. ἰὸς σιδήρου. o.
Ferrum, σίδηρος, σίδηρος. c. σίδηρος. s.
Ferrum durum, στόμωμα. e.
Ferrumen, στόμωμα, σιδήρωμα. o.
Ferruminacio, quod Plumbatura dicitur, σιδήρου ἕνωσις ἐκτὸς μολίβδου. c.
Ferruminat, στομοῖ.
Ferruminatus, χαλκοκόλλητος. c.
Ferrumino, στομῶ. c. συνάπτω. o.
Fert, ἀποφέρει.
Fertilis, εὔφορος, πολύτοκος. c. πολύφορος. c. εὔφορος. c.
Fertile, εὔφορον. o.
Fertilitas, γονιμότης. c. εὐκαρπία. c. εὐφορία. c.
Fertum, ψαιστός. o.
Fervefacio, θερμαίνω.
Fervens, ζεστός. c.
Ferventem, ζεστόν. e.
Ferventum, ζέστον. e.
Ferveo, ζέω. c.
Fervesco, ζέω. c.
Fervet, ζέει, βράσσει.
Fervidus, ζεστός. c. θέρμος. o.
Ferula, νάρθηξ, νάρθηξ. c. νάρθηξ. s.
Ferum facio, ἀγριαίνω. c.
Fervor, θέρμη. c. θέρμη. s. ζέσις. o.
Ferus, ἄγριος. c. ἄγριος.
Fervura, φλεγμονή. c.
Fessus, κεκοπιακώς, κεκμηκὼς, κεκμηκώς. c. ἀπειρηκώς. o.
Festibus, ἀστεῖος. c.
Festinacio, σπουδή. c.
Festinancius, σπουδαιότερον. c.
Festinanter, σπουδαίως.
Festinat, σπεύδει.
Festinato, adver. ἐπισπερχῶς. o.
Festino, ἐπείγομαι, σπεύδω. c. σπουδάζω. c.
Festino, as, σπεύδω. o.
Festinus, ταχύς. o.
Festive, ἀστείως. c.
Festivitas, ἑορτασμός. c. ἀστειότης. c. γλαφυρότης. c. φαιδρότης. c. εὐτραπελία. o.
Festivo, ἑορτάζω, o.
Festivus, ἀστεῖος, ὡραῖος, γλαφυρός. c. εὐτράπελος. o.
Festuca, κάρφος, ῥάβδος, κάρφος. c. κάρφος τό. o.
Festula, σύριγξ. e.
Festus, φαιδρός. c.
Festus dies, ἑορτή. c. ἱερὰ ἡμέρα. c.
Festus, a, um, ἑορταστός. o.
Feta, ἐγκύμων, πλήρης, αολη. e.
Feteo, ὄζω σαπρόν. c.
Fetiales, σπονδοφόροι. c.
Fetor, δυσωδία. c. ὀσμὴ σαπρά. c.
* Fetum siceon.
Fetus, γονή. c. γόνιμος. c.
Fæx, τρυγία.
Fex, τρυγία οἴνου. c.
Fiala, φιάλη. c.
Fibra, λοβὸς ἥπατος, λοβὸς ἥπατος. c. λοβὸς καρδίας. s.
Fiber, κάστωρ, ζῶον. c. λοβὸς ἥπατος. c. κάστωρ. o.
Fibræ, λόβοι, ἶνες. o.
Fibula, πόρπη, φιβλίον, πόρπη. c. περόνη. c. φίβλα. c.
Fibulare, ἐμπορπεῖν. o.
Fibulatorium, πόρπη, ὑποκοριστικῶς. c.
Ficaria, Ficus arbor, συκή. o.
Ficarium, συκοφορεῖον. c.
Ficarius, συκόβιος. o.
Ficatum, συκωτόν. c.
Ficecula, συκαλλίς. c.
Ficedula, συκαλὶς, συκαλλίς. c. συκαλίς. o.
Ficetum, συκὼν, ὁ τόπος. c. συκών. o.
Ficilis, ἀρβῆλον. c.
Ficosus, συκώδης. o.
Fictile, ὀστράκινον, χύτρα, c. πλαστόν. o. ὀστράκιον. e.
Fictiliarius, ὀστρακοποιός.
Fictilia vasa, ὀστράκινα σκεύη. e.
Fictilis, ὀστράκινος. c.
Fictio, πλάσις. c.
Fictione, πλάσει.
Fictitius, πλασματώδης. o.
Fictor, καθηλωτής. c. πλάστης. c.
Fictor simulacri, ἀγαλματοποιός. c.
Fictus, πλαστός. c. πεπλασμένος. c.
Ficulneus, σύκινος. o.
Ficulnum, σύκινον ξύλον. c.
Ficulnus, ἐρίνεος.
Ficus, σύκον, σῦκον. s. συκή. c. συκάριον. s. σῦκον. c.
Ficus, fructus, σύκον. o.
Ficus, σῦκα. e. συκῆ. c.
Fidei committo, τῇ πίστει ἐγχειρίζω. c.
Fideipromissor, πιστικελεύστης.
Fideipromissores, πιστιεπαγγελλέται.
Fidejussio, ἐγγύη. c. βεβαίωσις. c.
Fidejussor, πίστει κελευτής. c. ἐγγυητής. c. βεβαιωτής, ἐγγυητής. c. μεσεγγυητής. o.
Fidelia, κεράμειον. o. δεξαμένη. e.
Fidelis, πιστὸς δοῦλος, εὐγνώμων. c. πίστεως ἄξιος. c. πιστός. o.
Fideliter, πιστῶς. c.
Fidem rumpo, ἀγνωμονῶ. c.
Fidem salvo, ἀγνωμονῶ. c.
Fidens, πεποιθώς. c.
Fidens, πεποιθώς. c.
Fidentia, θάρσος. o.
Fides, πίστις, συνθήκη. s.
Fides, χορδαὶ λύρας. c. νεῦρα, τὰ τῆς κιθάρας. c. χορδὴ, ἡ νευρά. c.
Fidicen, λυριστής, κιθαρίς. c.
Fidicina, ψάλτρια, ἡ κιθαρίστρια. c.

Fidicinarius, λυριστής. c.
Fidicino, λυρίζω. c.
Fidicula, ὄργανον βασανιστήριον. c. λύρα. o.
Fidiculæ, ὄνυχες οἱ εἰς τὰ βασανιστήρια. c.
Fidis, λύρα, κιθάρα, χορδαί.
Fidissimi vades, ἐγγυηταί. c.
Fidissimus, πιστότατος. c.
Fido, πέποιθα. c. θαῤῥῶ. c. πιστεύω. c.
Fido, is, θαῤῥέω. o.
Fiducia, πεποίθησις, ὑποθήκη, ἐνέχυρον, ὑποθήκη. c. παῤῥησία. c. πεποίθησις. c. τεθαῤῥηκώς. o.
Fiducialiter ago, παῤῥησιάζομαι. c.
Fiduciam, ἄδειαν.
Fiduciarius, ὑποθηκιμαῖος. c.
Fiduciat, ὑποτίθεται.
Fiduciatus, ὑποτιθέμενος.
Fiducula, βασάνου γένος. c.
Fidunculus, πιστός.
Fidus, πιστὸς φίλος, πιστός. o.
Fieri, γενέσθαι.
Figit, πήσσει.
Figmentum, ποίημα, τὸ κατασκεύασμα. c. πλάσμα. c.
Figo, πήγνυμι. c. πήσσω. c.
Figo, is, πηγνύω. o.
Figor, πήγνυμαι. c.
Figularius, κεραμεύς. c.
Figulina, κεραμεῖον. c. κεραμεῖον. s. κεραμεῖον. o.
Figulus, κεραμεύς. c. κεραμοποιός. c.
Figura, χαρακτήρ. c. σχῆμα. c. σχῆμα. s. τύπος. c.
Figuræ, σχήματα, ἐκτυπώματος.
Figulariter, ἐσχηματισμένως. c.
Figuro, σχηματίζω. c.
Filax, ψάφος. s.
Filia, θυγάτηρ, θυγάτηρ. c.
Filiaster, θυγατρίδης. c. πρόγονος. o.
Filius, υἱὸς, θίος. c. παῖς, ὁ υἱός. c. τέκος. o.
Filiolus, υἱάφιον, ὑποκοριστικῶς. c.
Filiusfamilias, ὑποπάτριος. c. ὑπεξούσιος. c.
Filix, πτερίς, βοτάνη. c.
Filosofia, φιλοσοφία. c.
Filum, μίτος. s. μίτος. c. μήρινθος. c. λῶμα. c.
Fimbria, κροσσοὶ, κράσπεδον. c. κροσσὸς ἱματίου. s. κράσπεδον. o.
Fimbriæ, κράσπεδα. c.
Fimetum, κοπρών. o.
Fimum, us, σκύβαλον, κόπρος. o.
Fimus, βόλβιτον, βόλιτον, ἤγουν βόλβιτον κόπρος. c. ὄνθος, ἢ κόπρος. c. κόπρος. s.

Finale, τελικός. o.
Findit, διασχίζει, σχίζει.
Findo, σχίζω ξύλον. c. σχίζω. o.
Fines, ὅρια. c.
Fingo, πλάττομαι. c. πλάττω. c. πλάσσω. c.
Finiebatur, ἐτελειοῦτο.
Finio, τελέω. c. ὁρίζω, ἐν τόπῳ. c. τελέω. o.
Finis, ὅρος, τέλος, τέλος, πέρας. c. πέρας. c. τέλος. c. ὅρος, ἐπὶ χώρας. c.
Finita dies, ἐμπρόθεσμος ἡμέρα. c.
Finitimi, ὅμοροι.
Finitimus, πλησιόχωρος. c. ὅμορος. c. ὅμορος. o.
Finitio, ὁρισμός. o.
Finitiva, ὁριστικά.
Finitivus, ὁριστικός. c.
Finitor, γεωμέτρης. o.
Finitum, ὡρισμένον, ὡρισμένον. c. τέλειον. c.
Firmamentum, στερέωμα. c. στερίωμα. c. βεβαίωμα. c.
Firmitas, βεβαιότης. c.
Firmitas, εὐθένεια.
Firmiter, βεβαίως. c.
Firmo, στηρίζω. c. ἀντιστηρίζω. c.
Firmum, στερεὸν, βέβαιον.
Firmus, στερεός. c. ἑδραῖος. c. εὐσταθής. c. βέβαιος. c. ἐῤῥωμένος. o.
Fio, γίνομαι. o. γίνομαι. c.
Firmo, as, καθίστημι. o.
Fiscacio, ταμίευσις. c.
Fiscalis, ταμιακός. c.
Fiscalum, τὸ βασιλικόν. c.
Fiscella, κάρταλλος, κάρταλος. c. κάρταλλος. s. τάλαρος. c. σπυρίς. c. συκοφορίον. c. καλαθος. c.
Fiscia, φίσκος, ὁ συνήγορος. c.
Fiscina, σπυρίς. c.
Fisco, ταμιεύω. c.
Fiscus, κόφινος ἁλιευτικός, ταμιεῖον, τὸ δημόσιον. c. βαλλάντιον, ταμεῖον. s.
Fissile, σχιστόν. o.
Fissilis, εὔσχιστος. c.
Fissura, σχίσμα. o.
Fistuca, κάρφος. c.
Fistula, αὐλὸς, σύριγξ, φυσητὴρ, ὄργανον. c. σύριγξ ὑδροφόρος. c. σύριγξ, ὁ αὐλός. c. αὐλὸς * pandiros. * s. αὐλός. c. ὑδροφόρος ὀπή. c. σύριγξ. o.
Fistulo, συρίζω. o.
Fistularius, ὀργανάριος. c.
Fistulator, συριστής. c.
Fistulosus, καυλώδης. o.
Fixio, καθήλωσις. c. πῆξις. c.
Fixum, πεπηγὸς, ἐπὶ ξύλου ἢ ἄλλης ὕλης. c.
Fixus, πῆξις. c. πηκτός. c. τεταγμένος. o.
Flabello, ῥιπίζω. c.
Flabellum, ῥιπιστήριον, ῥιπιστήριον. c. ἐγκαλλωπιστήριον. o. ῥιπιστήρ. c.

Flabrum, φύσημα. c. λαῖλαψ. o.
Flacceo, χαλάω. o.
Flaccesco, μαραίνομαι. c.
Flaccidus, χαλαρός. o.
Flaccum, τεθρυμμένον. o.
Flacca, στέμφυλα. o.
Flagellaticius, μαστιγίας. c.
Flagelli, μάστιγος.
Flagello, μαστιγῶ. c. μαστίζω. o.
Flagellum, μάστιξ. c.
Flagella, βλαστοί. o.
Flagitator, ἐκζητητής. c.
Flagitaverit, μετὰ βοῆς ἀπαιτήσῃ.
Flagitiosus, ἄσωτος. c. ὑβριστής. o.
Flagitium, ἀτόπημα, βία, ἀτόπημα. c. ὕβρις. o.
Flagito, ἀπαιτῶ βιαίως. c. προσλιπαρῶ. o.
Flagra, Scutica, παίει, σκῦτος.
Flagra, μάστιγες. c.
Flagrancia, ἀλακαύτωσις. c.
Flagrantis, φλογὸς, πυρός.
Flagrat, ἀκμάζει, φλέγεται, ἐμπίμπρησι.
Flagriones, μαστιγίαι. o.
Flagro, Flagratus sum, καίομαι.
Flagro, καίω. c.
Flagro, as, φλέγομαι. o.
Flagrum, σκῦτος, ῥάβδος, μαστιγία. s.
Flagurrit, φέρει.
Flamen, ἱεροφάντης, πρύτανις, φύσημα. c. ἱερεὺς Καίσαρος. c. πνεῦμα. o. πρύτανις. c. πνεῦμα. s.
Flameum, φλογιόν. o.
Flamines, ἱερεῖς.
Flamineus, ἱερεὺς Καίσαρος. c.
Flaminium, πέπλος. o.
Flamma, φλόξ. φλόξ. c.
Flammatus, φλέξας. c.
Flammescere, φλογοῦσθαι. o.
Flammeum, φλόγινον. c.
Flammeus, φλογερός. o.
Flammigeum, φλογογενής. o.
Flammiger, πυρφόρος. c.
Flammivomus, πυρκαβόλος. o.
Flammo, φλέγω. c. φλογίζω. o.
Flat, Flator, φυσᾷ, αὐλητής.
Flat, πνεῖ.
Flator, αὐλητής. c.
Flatus, πνοή. πνεῦμα ἀνέμου. c. φύσημα. c. τὸ φύσημα. s. φύσημα, πνεῦμα. s.
Flaveo, πυῤῥίζω. o.
Flavescere, ξανθίζεσθαι. o.
Flavescit, [illegible].
Flavus, ξανθός, ξανθός. c.

[illegible]. o.
Flebile, γοερὸν, [illegible]. c. [illegible]. o.
Flebilis, [illegible]. [illegible]. c.
Flecto, κάμπτω. c. [illegible]. κάμπτω. o.
Fletus, [illegible]. [illegible]. c.
Fleo, [illegible]. c. [illegible]. o.
Fletus, [illegible].
Fletus, κλαυθμός. c. [illegible]. c.
Flexibile, [illegible].
Flexibilis, [illegible]. c.
Flexile, [illegible]. o.
Flexura, καμπὴ [illegible]. καμπή. o.
Flexus, καμπὴ, καμπή. c. [illegible]. c. καμπή. c.
Fligo, [illegible]. o.
Flo, φυσῶ. c. φυσάω. o.
Flocci, κροκύδες. o. κροκύδες. c.
Floccum, κρόκυς. s.
Hic Floccus, κρόκυς. c.
Floccus, κρόκυς. s.
Flocus vini, στέμφυλα. o.
Floralia, [illegible]. o.
Floralis color, [illegible] χρῶμα. c.
Floralis, [illegible]. c.
Florens, θάλλων. c.
Floreo, ἀνθῶ. c. ἀνθέω. o.
Flores, ἄνθη. o.
Floresco, ἀνθῶ. c.
Florescere, [illegible]. o.
Flores lego, [illegible]. c.
Floreus, [illegible]. o.
Floridare, [illegible]. o.
Floridus, ἀνθηρός. c. [illegible]. o.
Florifer, ἀνθοφόρος. c.
Floriductum, [illegible]. o.
Florus, [illegible]. c.
Flos, ἄνθος, ἄνθος. c. ἄνθος. s.
Flos floris, ἄνθος. s.
Flos album, [illegible]. c.
Fluctio, ῥεῦμα. o.
Fluctifragus, [illegible]. o.
Fluctuo, κυμαίνομαι. c. κυμαίνω. o.
Fluctuor, κυματίζομαι. c.
Fluctuosus, κυματώδης. c. κυματώδης. o.
Fluctus, κῦμα. c.
Hic Fluctus, τὸ κῦμα. s.
Fluctus, κύματα. s.
Fluenta, χεύματα. c.
Fluentum, ῥεῖθρον. c.
Fluescere, [illegible]. o.
Fluidus, [illegible]. o.
Fluito, [illegible]. o.
Fluentum, [illegible]. c. [illegible]. c. [illegible]. c.
Flumen, Fluvius, ποταμός. o.
Flumentum, [illegible]. c.
Flumineus, ποτάμιος. c.
Flumen, [illegible]. s.

Fluo, ῥέω. c. ῥέω, ῥύω. o.
Fluor, ῥεῦσις. c. ῥεῦμα ποταμοῦ. c. φύσις. c. ῥεῖθρον. s. κρουνός. c.
Fluor, xus, io, ῥοή. o.
Flusculus, κόκκος. e.
Fluviale, ποτάμιον. o.
Fluvialis, ποτάμιος. c.
Fluvius, ποταμός. c.
Fluxus, ῥευστικός. o.
Focale, προσγναθίδιον. o.
Focarius, ἐσχάριος. o.
Hi Foci, pluraliter tantum declinantur, ἐσχάραι. c.
Focillat, θωπεύει.
Focillo, or, ἀναλαμβάνω. o.
Focillus, ἐσχαρίς. o.
Focio, ψωμίζω. c.
Foculo, τιθηνέω. o.
Foculus, ἐσχάριον. c.
Focum, * ypotessis. * s.
Focus, ἑστία, ἐσθία. c. λαμπρόν. s. ἐσχάρα. o. λαμπρός. e.
Fodico, σκάπτω. c. νύττω. o.
Fodio, περισκάπτω. c. σκάπτω. c. ὀρύσσω. c. ὀρύττω. o.
Fodit, ὀρύσσει.
Fœciales, σπονδαοφόροι. e.
Fœcundo, εὐδαιμονίζω. o.
Fœcundus, εὔφορος. o.
Fœdantem, μιαίνοντα, καταισχύνοντα.
Fœdare, μολύνειν, μιαίνειν. o.
Fœdera, ὅρκια.
Fœderatus, ὑπόσπονδος, ἔνσπονδος. c.
Fœdere, ὅρκῳ.
Fœdero, σπένδω. o.
Fœdifragus, παράσπονδος. o.
Fœdissimus, αἰχρότατος. c.
Fœditas, ἀπρέπεια. c. αἰσχρότης. c.
Fœdo, αἰσχύνω. c.
Fœdus, ἰδεχθής. c. σαπρός. c. αἰσχρὸς, συνθήκη. c. σπονδὴ ἡ πρὸς πολεμίους. c. σπονδή. c.
Fœdus, deris, σπονδαί. o.
Fœdus, a, um, αἰσχρόν. o.
Fœlicitas, εὐδαιμονία. o.
Fœlicito, εὐδαιμονίζω. o.
Fœlix, εὐδαίμων. o.
Fœmina, γυνή. o. θήλεια. e.
Fœnarius, χορτώδης. o.
Fœneratitius, δεδανεισμένος. o.
Fœnerator, δανειστής. o.
Fœnero, δανείζω. o.
Fœnicopterus, φοινικόπτερος. c.
Fœnisecium, χορτοτομία. o.
Fœnisex, χορτοκόπος. o.
Fœnogræcum, τῆλης. o.
Fœnugræcum, τῆλις. c.
Fœnum, χόρτος. o.
Fœnum Græcum, τῆλις. s.
Fœnus, oris, δάνειον. o.
Fœteo, δυσώδέω. o.
Fœtidum, δύσομον. c.
Fœtidus, δυσώδης. o.
Fœtifico, γονοτοκέω. o.
Fœtor, ὀσμὴ γάρου. s. δυσωδία. o.
Fœtura, γονή. o.
Hic Fœtus, ἡ γονή. s. ἔμβρυον. o.
Fœtus, a, um, ἔγκυος. o.
Foliaceus, φύλλινος. o.
Foliatus, μαλαβάθρινον. o.
Folium, φύλλον, φύλλον. o. φύλλον. c.
Folium ficulnum, συκινόφυλλον. c.
Folia, φύλλα. c.
Folles, θυλάκιον. s.
Folles fabriles, φυσήλατοι. e.
Follex, θύλακος καμίνου, ἀσκός.
Follico, as, διασαλακονίζω. o.
Folliculum, χορίον γυναικός. c.
Follis, θύλακος. c. ἀσκός. c. φύσα χαλκέως. c. πῆρα. c. τὸ θυλάκιον. s. φῦσα. o.
Follonica, πλύνον. e.
Follonicavi, ἔπλυνα. c.
Follonium, κναφεῖον. c.
Fomenta me, κατάντλησόν με.
Fomentatio, πυρίασις.
Fomento, καταντλῶ.
Fomentum, θαλπτήριον. c. θάλψις. c. πυρίασις. c. ἐμβροχή. e.
Fomeo, πελεκῶ. c.
Fomes, πελέκημα. c. πυρέκβολον. c. θάλψις. c. φρύγανον. c. θαλπτήριον. c. φρύγανον. s. ζώπυρον. o.
Fomis, πελέκημα. c.
Fomitem, φρύγανον.
Fons, πηγή, πηγή. c. πηγή. s. κρήνη. o.
Fontanum, πηγημαῖον. c.
Fontanus, πηγαῖος. o.
Fonticulus, πηγίον. o.
For, λαλῶ. c. λέγω. c. κλέπτης. e.
Foraculum, τέρετρον. c.
Foramen, τρώγλη, τρώγλη. c. τρυμαλιά. c. τρύπημα. c. τρώγλη. o.
Foramentum, τρώγλη. s.
Foras, ἔξω, εἰς τόπον, ἔξω. c. ἔξω. o.
Fora venalium, τὰς διαποτίσεις. e.
Foratus, τρήμη. o.
Forba, θυσία ἐγκύμονος βοός.
Forceps, πυράγρα. c. πυράγρα, καρκίνος. s.
Forcipes, πυράγρα. o.
Forda, βοῦς ἐγκύμων. o.
Fordas, ἐγκυμονούσας.
Fore, ἔσεσθαι, σχεδόν, εἶναι. c. ἔσεσθαι. c.
Forem, γενοίμην. o.
Forense, ἀγόραιον.
Forensia, δικανικά. o.
Forensis, πραγματικός. c. ἀγοραῖος. c. δικανικός. o.
Forent, ἦσαν. c.
Fores, θύραι.
Fores, singulare non habet, θύραι ἱεροῦ. c.
Fores, Janua, θύρα. o.
Foret, ἦν ἄν, ἦν. c.
Forfex, ψαλὶς, ὀδοντάγρα, πυράκμων, πυρολαβίς. c. ψαλὶς, ἡ τοῦ ῥάπτου. c. ψαλὶς τῶν κουρέων. s. καρκῖνος χαλκέως. c. ὀδοντάγρα, Dentalis. s. ἀψίς. c. ὀδοντάγρα. c. καρκίνος. e.
Forficatio, ψαλίδωμα.
Forfices, ψαλίδες. o.
Forfico, ψαλίζω. c.
Forficula, ψαλὶς, ἡ τῶν ῥάπτου. c. τριχολαβός. c.
Fori, singulare non habet, σηκοὶ πλοίων. c. καταστρώματα. o. ἑδώλια. e.
Forica, ἀφεδρών. o.
Foricula, θυρία. o.
Forinsecus, ἔξωθεν. o.
Forio, ris, ἀποσκευάζω. o. ἔξω, ἐν τόπῳ, ἔξω. c. ἔξωθεν.
Forma, καλάπους, τύπος, μορφή, τύπος. s. μορφή. c. τύπος. c. σχῆμα, τύπος. o.
Formæ, καλόποδες. e.
Forma calcis, καλόπους. c.
Forma caligaris, καλοπόδιον. e.
Formatus, τετυπωμένος. c.
Formica, μύρμηξ, μύρμηξ. c. μύρμηξ. s.
Formicæ, μυρδηδόνης. e.
Fornicatio, μυρμηκίασις. o.
Formidabile, φρικτόν. o.
Formidacio, δειλία. c.
Formidavilis, ἐπίφοβος. c.
Formido, φόβος, φόβος. c. δέος. c.
Formido, φοβοῦμαι. c. δειλιῶ. c. εὐλαβοῦμαι. c.
Formido, as, ὑπερστέλλομαι. o.
Formidolosus, φοβερὸς, δειλός. c. περίφοβος. o.
Formio, κόφινος, παρῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ὡς ὁ Ἡσίοδος.
Formo, ῥυθμίζω. c. τυπῶ. c. σχηματίζω. o.
Formosus, εὐειδὴς, εὔμορφος. c. εὐειδής. o.
Formula, τύπος, ὑπόδειγμα, τύπος. c.
Fornax, κάμινος, ὄψις, ὑπόκαυστρα. c. χωνευτήριον. c. κάμινος. o.
Fornex, πόρνη, καμάρα.
Fornicacio, πορνεία. c.
Fornicaria, πόρνη, ἀπὸ καμάρας ἧ ἵστανται, πορνοκόπος. c. πόρνος. o.
Fornico, as, καμαρόω. o.
Fornicor, πορνεύω. c. πορνεύω. o.
Fornix, καμάρα. c. πορνεῖον. c. πορνή. c. ἀψίς. c. ἀψὶς, καὶ πόρνη. s. καμάρα. o.
Foro, as, τρέω, τιτραίνω. o.
Foronia, κλέπτρια. c.
Forpices, τομίδες. o.
Fors, τύχη, τυχόν.
Fors, fortis, * tri, ποτέ. s. τυχόν. c.
Forsan, τυχόν. c.
Forsitan, τυχὸν, ἴσως, ἴσως, τάχα. c. τυχόν. c.
Fortasse, τυχὸν, ἴσως, τάχα. c. ἴσως, τάχα. c. τυχόν. c. τυχηρῶς. c.
Forte, τυχηρῶς. c. κατὰ τύχην. c. τύχῃ. o.
Fortia facta, ἀριστεῖαι, κατορθώματα. c.
Fortifico, ἰσχυρίζω. o.
Fortis, ἰσχυρὸς, γενναῖος, γενναῖος. c. ἀνδρεῖος. c. ἰσχυρός. c. ἀνδρεῖος, ἰσχυρός. o. βριαρός. e.
Fortitas, γενναιότης. c. ἀνδρειότης. c.
Fortiter, γενναίως. c.
Fortiter facio, ἀριστεύω. c.
Fortitudo, ἰσχὺς, ἀρετὴ, ἀνδρεία. c. ἰσχύς. c. ἰσχύς. o.
Fortuite, τυχιμαίως.
Fortuito, ἀπὸ τύχης. c.
Fortuito casu, ἐκ τύχης. c.
Fortuito, τυχηρῶς. c. κατὰ τύχην. c.
Fortuitus, τυχηρός. o.
Fortuna, τύχη. o.
Fortunæ, ὑπάρχοντα, ὑπάρχοντα. c.
Fortunatus, εὐδαίμων. c. εὐτυχής. c. εὐτυχής. o.
Fortuna, ἀγορά. o.
Fortuno, εὐδαιμονίζω. o.
Forum, ἀγορὰ, φορας, ἀγορά. s.
Forunculus, δοθίνη. c.
Forus, κατάστρωμα. c.
Hic Forus, ἀγορὰ, ὁ φόρος. c. ἀγορὰ πράσεων. s.
Fossa, τάφρος, χαράδρα. c. βόθρος. c. τάφρος. c.
Fossam duco, ταφροβολῶ. c.
Fossatum, τάφρος. c.
Fossile, ὀρυκτόν. o.
Fossor, σκαφεύς. c. ὀρυκτής. c. ὀρυκτήρ. o.
Fossores, σκαφεῖς. e. σκαφευταί. e.
Fossorium, ὄρυξ. e.
Fossula, ὀρυγμάτιον. o.
Fossum, σκάμμα. c.
Fossura, σκάφη, τὸ ὄρυγμα. c. σκαφετός. c. διορυχή. o.
Fossus, ὄρυξις. o.
Fovea, βόθυνος, βόθυνος. c. βόθρος. c. βόθυνος. s.
Fovens humus, τάφος. c.
Foveo, θάλπω. c. πυριάζω. c.
Foveo, es, ἄγομαι. o.
Fotus, subst., πορίασις. o.

καταλούμενος. o.
Foveæ, βόθυνοι. o.
Fracere, ἐξίστασθαι. o.
Fraces, ἐλαίου τρυγία. e. ὑπόστασις ἐλαίου. c.
Fracidus, ὑπέρωρος. o.
Fractor, κλάστης. c.
Fræno, as, χαλιναγωγῶ. o.
Frænum, χαλινός. o.
Fraga, μαμίκυλον, χαμαιδάφνη, λάχανον. c. κόμαρος. o.
Fragana, πλαγιάριος. c.
Fragare, ὀσφραίνεσθαι. o.
Fragile, εὔθραυστον, ψαθυρόν. c. εὔθραυστον. c. ψάθυρον. o.
Fragilis, σαθρός. c. ἐπίσαθρος, εὔκλαστος. c.
Fragilitas, ἀσθένεια φύσεως ἐς γυναῖκας. c. σαθρότης. c.
Fragmen, κλάσμα. c.
Fragmen, tum, κλάσμα. o.
Fragmentum, κατέαγμα. c.
Fragor, ἦχος, κτύπος, κτύπος. c. ψόφος, ὁ ἦχος. c. κτύπος. o.
Fragosus, ἠχώδης. c.
Fragrancia, ὀσμὴ καλή. c.
Fragrantis, πνέοντος.
Framea, ῥομφαία, ῥομφαία. o.
Framia, ῥομφαία. c.
Frangit, κατεάσσει.
Frango, κατακλῶ. c. κλῶ. c. κατεάσσω. c. θραύω. c. ῥήγνυμι. o.
Frater, ἀδελφὸς, ἀδελφός. c.
Fraterculus, ἀδελφίδιον. o.
Fraterne, φιλαδέλφως. o.
Fraternitas, ἀδελφότης. e.
Fraternus, ἀδελφικός. c.
Frater patruelis, ἀνεψιὸς, ἐξάδελφος, ἀπὸ δύο ἀδελφῶν ἀῤῥένων. c.
Fratilli, κροσσοί. o.
Fratria, εἰνάτηρ. o.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος. c.
Fratricidium, ἀδελφοκτονία. s.
Fratris filius, ἀδελφόπαις. c. ἀδελφιδοῦς. c.
Fratrueles, ἀδελφιδοῖ. o.
Fratruelis, ἀδελφιδοῦς. c.
Fraudacio, ἀγνωμοσύνη. c.
Fraudator, πλεονέκτης, ἀποστερητής. c.
Fraudibus, περιγραφαῖς.
Fraudo, στερίσκω. c. πλεονεκτέω. o.
Fraudolentus, ἀγνώμων. c. ἀποστερητής. c.
Fraudulenter, πανούργως, δολίως. o.
Fraudulentus, στερητικός. c. δολερός. o.
Fraudulosus, ἀπατηλός. o.
Fraus, δόλος, ἐνέδρα, στέρησις, ἀγνωμοσύνη, δόλος. c. ἀποστέρησις. c. ἀπάτη. c. ζημία. c. ἀγνωμοσύνη. c. περιγραφή. c. βλάβη. c.
Fraus, fraudis, ἀπάτη. s.
Frax, τρυγία γάρου. c.
Fraxinum, μέλχυνον. c. μελία. e.
Fraxinus, μελία, τὸ δένδρον, ἐπιστενάζει, πρίεται, μανίσεται, μελία. c. μηλία. o.
Fremens, βρυχώμενος.
Fremitus, βρυχηθμὸς. c. βρόμος. o.
Fremmus, στοναχή.
Fremo, φρυάσσω. c. ὀρυῶμαι. c. βρυχῶμαι. c.
Fremo, is, φρυάττω. o.
Frena, χαλινός. c.
Frendo, βριμῶμαι. c.
Frendeo, des, θλάω.
Freneticus, φρενητικός. c.
Frenetis, φρενῖτις. e.
Freni, χαλινοί. c.
Freno, χαλινῶ. c.
Frenum, χαλινὸς, χαλινός. c. χαλινός. s. χαλινάριον. e.
Frequencia, συνέχεια. c.
Frequens, συνεχής. c. συχνός. o.
Frequentativum, συνεχείας δηλωτικόν. c.
Frequentatum, συνεχές. c. πυκνόν. c.
Frequentatus, συνεχής. o.
Frequenter, συνεχῶς, συνεχῶς. c. ἐνδελεχῶς. c.
Frequentes, ἀθρόοι, συνεχεῖς.
Frequento, πυκνάζω. c. φοιτάω. o.
Fretum, πορθμός. s.
Hoc Fretum, πορθμός. c.
Fretus, πεποιθὼς, πεποιθώς. c. θάρσος. e. πεποίθησις. c. θαῤῥῶν. c.
Fretus sum, πέποιθα. c.
Fretus, a, um, πεποιθώς. o.
Friabile, ψαθαρόν. o.
Frica, τρίψον. c.
Fricarium, ψυγεύς. c.
Fricat, τρίβει.
Frico, τρίβω. c. καταψήχω. c. ψήχω. c.
Fricta, τηγανητά.
Frictorium, φρυγίον. c.
Frictum, τηγανιστόν. c.
Frigefacio, ψύχω. o.
Frigens, ψυχραινόμενος. c.
Frigeo, ψύχω. c. ψύγω, ψυχραίνω. c. καταψύχομαι. o.
Frigesco, ψυχρίζομαι. c. ψυχίζομαι. c.
Frigidam, ψυχρόν. e.
Frigidarium, ὑδροψύγιον, ψυχροφόρον. c.
Frigidulus, ψυχρόν. c.
Frigidum, ψυχρόν. e.
Frigidus, ψυχρός. c. ψυχρός. o.
Frigilla, σπίζη. o.
Frigit, φρύγει, τηγανίζει.
Frigo, φρύγω. c. ταγηνίζω. c. τηγανίζω. c.
Frigurio, φρύττω. o.
Frigus, ῥίγος. c. ψύχος. c. κρύος. c.
Fringillus, σπῖνος, ὁ στρουθός. c.
Fringillus, σπῖνος, ὁ στρουθός. c. σπίνος. e.
Fringo, περικλῶ. e. περικατεάσσω. c.
Frio, λεπτηκοπέω. o.
Fritillum, πυξίς.
Frivola, σκευάρια εὐτελῆ πάνυ. c.
Frivolus, κενὸς, οὐδαμινὸς, φλυαρός. o.
Frixorium, φρύγανον. o. τήγανον. e.
Frondarius, φύλλινος. o.
Frondatio, φύλλησις. o.
Frondator, κλαδευτής. c. φυλλοτόμος. o.
Frondens, ἀνθῶν. c.
Frondentibus, χλοεροῖς, φυλλώδεσιν.
Frondeo, φυλλοφυῶ. o.
Frondes, κλῶνες. e.
Frondescit, φυλλάζει. c.
Frondeus, φυλλώδης. c.
Frondis, φυλλάς. c.
Frondo, as, φυλλοφυέω. o.
Frons, μέτωπον, μέτωπον. c. μέτωπον. s.
Frons, frondis, φύλλον. s. idem. o.
Frons, frontis, μέτωπον. s.
Frontale, προμετωπίδιον. c. κεφαλόδεσμος. c. κεφαλόδεσμος. o.
Frontinet, πτερύσσεται. c.
Fronto, μετωπίας. o.
Frontosus, εὐρυμέτωπος. o.
Fructifer, καρποφόρος. o.
Fructifera, κατάκαρπος. o.
Fructiferus, κατάκαρπος. c.
Fructifico, καρποφορῶ. c.
Fructum, καρπὸν, καρπός. e.
Fructum maturum, immaturum, καρπὸν ὥριμον, ἄωρον. e.
Fructuosa, εὔκαρπος. c.
Fructuosus, πολύκαρπος.
Fructus, καρπὸς, καρπός. c.
Frugalis, χρήσιμος. c. χρηστός. c.
Frugalior, χρησιμώτερος. c.
Frugalitas, χρησιμότης, εὐταξία, αὐτάρκεια.
Fruges, et hanc frugem, et ab hac fruge dicimus, καρποί. c. ἐπικαρπία. o.
Frugi, χρήσιμος, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος. c.
Frui, ἀπολαύειν. c.
Fruicio, ἀπόλαυσις. c.
Fruiscor, καρποῦμαι. o.
Fruitur, ὀνίσκεται.
Frumen, τέρας. c.
Frumentacio, ἐπισιτισμός. c. σιτηρέσιον. c.
Frumentatia, σιτική. c.
Frumentarius, σιτοπώλης. c. σιτηγός. c. σιτηρός. o.
Frumentaceus, σιτικός. o.
Frumentatio, σιτολογία. o.
Frumentator, σιτοπώλης. o.
Frumentor, σιτηγῶ. c.
Frumentum, σῖτος, καρπός.
Frumentum, pluralia non habet: sed Virgil. Frumenta dixit, πυρὸς, ὁ σῖτος. c.
Hoc Frumentum pluralia non habet, sed Virgil. Frumenta dixit, σῖτος. c.
Frumentum, σιτηρέσιον. c. σῖτος. s. πυρός. e.
Fruor, ἀπολαύω. o.
Frustra, μάτην. c. εἰκῆ. c.
Frustracio, ματαιολογία. c. ματαιότης. c. ὑπέρθεσις. c.
Frustrator, ὑπερθετικός. c.
Frustro, ψεύδομαι. o.
Frustror, ματαιῶ. c.
Frustum, τόμος, κόπεον, ψωμός. c. κόπεον. c. τέμαχος. c. κερμάτιον. o.
Frustulum, τεμάχιον. o.
Frutetosus, θαμνώδης. o.
Frutetum, θαμνών. o.
Frutex, θάμνος, θάμνος. o.
Fruticescere, θαμνοῦσθαι. o.
Frutico, θαμνίζω. o.
Frutilla, ἴυγξ. c.
Fuat, συνέλθῃ.
Fucatur, βάπτεται.
Fuco, ἐργόμοκος, ἐργόμωκος. e. φυκῶ. c. βάπτω. c.
Fuco, as, φυκίοω. o.
Fucum, χρῶμα, ἀπολογίαν, πλάνην, ἢ ἀπάτην.
Fucus, κηφήν. c. φύκος. c. ἀπάτη. s. κηφήν. o.
Fuga, φυγή. c. δρασμός. c. ἀναφυγή. o.
Fugacitas, φυγή. c.
Fugalia, φύξια. o.
Fugax, φευτικός. o.
Fugio, φυγαδεύω. c. δραπετεύω. c. φεύγω. c.
Fugio, is, φεύγω. o.
Fugitacio, φυγάδευσις. c.
Fugitivarius, δραπετικός. c.
Fugitivosus, φευκτός. c. φυγάς. c.
Fugitivus, δραπέτης. c.
Fugito, as, δραπετεύω. o.
Fugo, as, τρέπομαι. o.
Fulcimentum, ὑπέρεισμα, ὑπόρθωμα, ὑπόρθωμα. c. ὑπόστρωμα. c.
Fulcio, ὑπορθῶ. c. ὑποστηρίζω. c. ὀχυρῶ. c. στηρίζω. c.
Fulcio, is, ἐρείδω. o.
Fulcit, ὑπορθοῖ.
Fulcra, ἑρμῖνες. o.
Fulcrum, ἀνάκλιτον. s.
Fulctrum, ἀνάκλιτον, ὑποστήριγμα. c.
Fulgens, λάμπων. c.
Fulgent, ἀστράπτουσιν.
Fulgeo, ἀστράπτω. c.
Fulgeo, es, σελαγέω. o.
Fulgero, ἀστράπτω. c.
Fulget, λάμπει.
Fulgetrum, Fulgur, ἀστραπή. o.
Fulgidus, στιλπνός. o.
Fulgor, αἴγλη, λαμπρότης, καὶ ἀστραπή, σέλας. c. λαμπηδών. c. ἀστραπή. s. πρηστήρ. c. ἔκλαμψις. c.

πίλας. o.
Fulgores, λαμπηδόνες.
Fulgur subdianum, κεραυνοβόλιον ἀπὸ πρωῒ νυκτερινόν. c.
Hoc Fulgur, ἀστραπή. c.
Fulgurat, ἀστράπτει, κεραυνοῖ.
Fulgurio, ιο, ἀστράπτω. o.
Fulgurium, κεραυνοβόλιον ἐμπρησμόν. c.
Fulica, λάρος, ἡ φαλαρίς, πελεκάνος, θαλάσσιον ὄρνεον. c. λάρος. c. φήνη. c. ἐρωδιός. c. αἴθυια. c. λάρος. c.
Fuligo, αἰθάλη. c. ἀσβόλη. c. λιγνύς. o.
Fulligo, ἀσβόλη, αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς, γναφεύς. c. κναφεύς. c.
Fullones, γναφεῖς. o.
Fullonium, γναφεῖον. c.
Fulmen, κεραυνός, κεραυνός. c. κεραυνός. s.
Fulmino, κεραυνῶ. c.
Fultura, ἔρμα, o.
Fultus, ὀχυρωμένος. c.
Fulvus, ξανθός, πυῤῥός. o.
Fumarium, κάπνη. s. καπνοδοχεῖον. c. καπνιών. o.
Fumarium, καπνοδοχεῖον. c.
Fumifico, ὑποτύφομαι. o.
Fumigo, καπνίζω. c. θυμιάομαι. o.
Fumo, καπνίζω. c. τύφομαι. o.
Fumosus, καπνώδης. c.
Fumus, καπνός.
Fumus, plurale non habet, καπνός. c. καπνός. o.
Funale, λαμπάδιον.
Funalia, δαλοί. o.
Funalium, ἐλλύχνιον. c.
Funambuli, καλοβάται.
Funambulus, καλοβάτης. c. σχαλοβάτης. c. σχοινοβάτης. c. σχοινοβάτης. o.
Functio, λειτουργία, τέλεσμα, λειτουργία. c.
Functionum, λειτουργιῶν, εἰσφορῶν.
Functus, τυχών.
Funda, σφενδόνη, σφενδόνη. c.
Fundamenta, θεμέλια. e.
Fundamentum, θεμέλιος. c. θεμέλιον. s. βάσις. o.
Fundator, θεμελιώτης. c.
Fundamentum, θεμέλιος.
Fundator, σφενδονήτης. c.
Fundi, ἀγροί. e.
Fundibali, λιθοβόλοι. e.
Fundibularii, σφενδονῖται. o.
Fundibulum, χώνη. s.
Fundito, as, σπερμολογέω. o.
Funditor, σφενδονιστής. e.
Funditus, θεμελιόθεν. c. ἐκ βάθρων. c. ἄρδην, ὅ ἐστιν ἀπὸ θεμελίων. c. ἐκβάθρων. o.
Fundo, χύνω. c. ἐκχέω. c.
θεμελιῶ. c. χέω. c.
Fundo, as, θεμελιόω. o.
Fundo, dis, χέω. o.
Fundum, πυθμήν. s.
Fundus, χωρίον, ἀγρὸς, καὶ πυθμὴν, χωρίον. c. κτῆμα. c. πυθμήν. c. χωρίον. s. χωρίον, ἀγρός. o.
Funebre, διανεκτικόν. o.
Funerale, ἐπικήδειον. o.
Funerarius, ἐπιμελητὴ, κηδείας. c.
Funerat, κηδεύει.
Funerator, κηδευτὴς νεκροῦ. c.
Funero, κηδεύω. c. ἐνταφιάζω. c.
Funero, as, καταθάπτω. o.
Funes, ἐπισχοίνια. c. σχοινία. e.
Funesco, πενθῶ. c.
Funestus, πένθιμος.
Fungatur officiis, κέχρηται ὀφφικίοις.
Fungeretur, ἤνυεν.
Fungi, λειτουργῆσαι.
Fungidus, σομφὸς, ὁ χαῦνος καὶ παχύς. c.
Fungor, τελέω. o.
Fungosus, σομφὸς, ὁ χαῦνος καὶ παχύς. c.
Funguntur, διατελοῦσιν, συντελοῦσιν.
Fungus, ... Et putres concrescere fungos, μύκης. c.
Fungus, μύκης. o.
Funiculus, καλώδιον. o.
Funis, σχοινίον. c. σχοῖνος. c. σχοῖνος. s. κάλος, ἡ σχοῖνος. c. σχοινίον. s. κάλως, σχοῖνος. o.
Funus, πένθος, κηδεία.
Hoc Funus, κηδεία. c. πένθος. c. ἐκκομιδὴ νεκροῦ. c. ἐκφορὰ, τὸ πένθος. c.
Funus, eris, κηδεία. o.
Fur, κλέπτης, κλώψ. c.
Fur, Furis, κλέπτης, s.
Furax, κλεπτικός. o.
Fur balnearius, βαλανοκλέπτης. c.
Furca, τυρχή. c. δίκρανος. c.
Furca, στήριγμα. o.
Furcilla, βούλιμος, ὁ μέγας λοιμὸς, καπριόλος, τὸ ἔρεισμα τῆς στέγης. c.
Furcifer, σταυροκόμιστος, δικρανοφόρος, οἱ πταίοντες, ἀντὶ τιμωρίας δίκρανον ἐν τοῖς τραχήλοις ἔχοντες περιεβάδιζον, διὰ τῆς πόλεως περιαγόμενοι, σταυρώσιμος. c. δικρανοφόρος. c.
Furem, κλέπτην.
Furens, μαινόμενος. c.
Furfur, πίτυρον. o.
Furfures, πίτυρα.
Furfures, singularia non habet, πίτυρα. c.
Furia, μανία. c. ἐνθουσιασμός. c. Ἐριννύς. c. Ἴσις. e.
Furiæ, Ἐρινύες, Ἐριννύες.
Furiatus, ἐκμεμηνώς. o.
Furibundus, θυμικός. c. ἐμμανής. c. ἐξιστάμενος. c.
Furio, λυσσῶ. c. ἐκμαίνω. o.
Furiosus, οἰστροπλὴξ, μανιώδης, μανιώδης. c. μεμηνώς. c. μανιώδης. o.
Furnaceus, βαναυσικός. o.
Furnaria, βαναυσική. o.
Furnarius, ἰπνοκαύστης. c. καμινοκαύστης. c. ἰπνοποιός. e.
Furnax, κάμινος. c.
Furnum, ἐρεβεννόν. o.
Furnus, ἰπνός. c. κάμινος. c.
Furo, κλέπτω. c. μαίνομαι. c.
Furor, ἡ μανία. s. μανία. c.
Furti, κλοπῆς.
Furtificus, ἐπίκλοπος. o.
Furtim, λάθρα, λαληθότως, κλοπιμαίως. c. λεληθότως. c. λαθραίως. o.
Furtivum, κλοπιμαῖον. c. λαθραῖον. o.
Furtivus, κλοπιμαῖος. c.
Furto, λάθρα. c.
Hoc Furtum, κλοπή. c.
Furunculum, δοθιήν. e.
Furunculus, δοθιὴν, κλεπτάριον. c.
Fuscantem, μανικόν.
Fuscatur, ἀσβολαίνεται.
Fuscatio, καταγνωσις.
Fuscatus, καταγνωσθείς.
Fuscina, κάμαξ, τριόδους. c. τρίαινα. c. τριαδόντιον. s. δίκρανον. o. τριόδους. e.
Fuscus, μελάγχρης, μελάγχρους. c. μελίχρους. c. φαιός. o.
Fusile, χυτόν. c. χυτόν. o. χωνευτόν. e.
Fusio, ὑλισμὸς, εἰσφορὰ, δημοσίων, χύσις. c.
Fusionaticum, ὑλιστικόν.
Fusiones, ὑλισμοὶ, συντέλειαι, εἰσφοραί.
Fusim, χύδην. o.
Fusor, χύτης. c.
Fusores, χωνευταί. o.
Fusorium, προχυτήριον. c. χυτήρ. c.
Fusorius, χωνευτικός. o.
Fustes, ξύλα, ῥάβδοι. e.
Fustiarius, ξυλοκόπος, ὁ τύπτων ξύλῳ. c.
Fustibus, ξύλοις.
Fustigatus, βακλισθείς.
Fustigo, ξυλοκοπῶ, τὸ τύπτω ξύλῳ. o.
Fustis, ῥάβδος, βάκλον, ξύλον, ἐν ᾧ τύπτομεν. c.
Hic Fustis, ξύλον. c. ῥάβδος, ἐν ᾧ τύπτομεν. c. ῥόπαλον. e.
Fusum, ἄτρακτος. c.
Fusus, ἄτρακτος, χύσις. c. χυθείς. c. κεχυμένος. c.
Fusus, τὸ ἀτράκτιον. s.
Fusus, κεχυμένος.
Fustus, a, um, χυθείς. o.
Fustigo, μαστιγόω. o.
Futat, ἐλέγχει.
Futile, εὔχυτον. o.
Futilis, ἀδρανής, ἀχρήσιμος. c. εἰκαῖος. c. φλυαρός. o.
Futio, ἐκχέω. o.
Futo, as, ἐλέγχω. o.
Futuo, ὀχεύω. o.
Futurum, μέλλον, μέλλον. c. ἐσόμενον. c. μέλλων χρόνος. c.
Futurus, ἐπιγινόμενος. c.
Futus, * αβατιον. s.

G

Gabulum, βάσανος.
Gaddes, ὀχεύω. o.
Gala, χρήματα, Περσίδι διαλέκτῳ.
Galanthis, γαλῆ. o.
Galba, γαλβάνη, ἡ χαλβάνη. c.
Galbacus, καφίς. c.
Galbuli, σφαιρία. o.
Galea, περικεφαλαία, λόφος, περικεφαλαία. c. κόρυς. o.
Galea ex capite bonis, βούκρανον. c.
Galeola, κορύθιον. o.
Galericulum, περιθήκη. s.
Galerita, κόρυδος, κορυδαλός. o.
Galerus, κυνὴ, πιλίον. o.
Galla, plurale non habet, κηκίς. c.
Gabia, γαλεάγρα. c.
Galla, κηκίς. o.
Gallesco, χαίρω, γήθομαι.
Gallica, σανδάλιον. s.
Galli cantus, ἀλεκτρυοφωνία. c.
Gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία. c. ἀλεκτοφωνία. s. ἀλεκτρυοφωνία. o.
Gallicula, τροχάς. c. σανδάλιον. c.
Galliculæ, τροχάδες. e.
Gallina, ὄρνις, ὄρνις ἡ κατὰ οἶκον. c. ὄρνις. o.
Gallinaceus, ὀρνίθειος. o.
Gallinaceus, gallus, ἀλεκτρύων. o.
Gallinarium, ὀρνιθών. o.
Gallinarius, γαλινάριος. c. ὀρνιθοκόμος. o.
Gallina rustica, ἀττάγων, πέρδιξ. c.
Gallogrecia, Γαλατία. o.
Gallulo, as, ἡβάω. o.
Gallus, ἀττέλεκος, ἀλεκτρυὼν, ἀλεκτρυών. c.
Gallus castratus, κάπων.
Galucis, χλωροστρουθίον.
Galvus, χλωρός.
Gammarus, ἀστακός. o.
Gammus, πλατύκερως. c.
Gallicinium, ἀλεκτροφώνιον. e.
Gallus, ἀλέκτωρ. e.
Ganea, um, πορνεῖον. o.
Ganearius, ἄσωτος. c. ἀκόλαστος, ὁ ἐξώλης. c. ἀσελγής. c.
Ganeo, λίχνος, καταφαγᾶς,

λωποδύτης, λίμβος, λαίμαργος, λάγνος. c. καπηλοδύτης. c. καπηλεύω. c. πορνοδύτης. c.
Ganeones, χαμαιτύποι. o.
Ganeum, πορνεῖον. c. ἀσωτεία. c.
Gannit, λαγνεύει.
Gannat, χλευάζει.
Gannator, χλευαστής.
Gannio, ὀδύρομαι. c. κνιζόμαι. o.
Gannit, σκύζει.
Ganta, χηναλώπηξ.
Garrio, φλυαρῶ. c. ἀδολεσχῶ. c. ἀδολεσχέω. o.
Garrit, φλυαρεῖ.
Garruli, ἀδολέσχαι. o.
Garrulitas, ἀδολεσχία. c. φλυαρία. c.
Garrulus, φλύαρος, βαττολάλος, ἀμαλόγος, ἀδολέσχης. c. φλύαρος. c. ἀμαλόγος. c.
Gau, ξίφος.
Gaudens, ἡδόμενος. c. χαίρων. c.
Gaude, χαῖρε. c.
Gaudeo, χαίρω, χαίρω. c. χαίρω, γηθέω. o.
Gaudifico, χαροποιῶ. c.
Gaudium, χαρά, χάρα. s. χάρα. c. χαρά, χάρμα. o.
Gavescite, χαίρετε.
Gavia, λάρος. c.
Gaviso, χαίρω.
Gavisus, ἐχάρην.
Gavisus sum, ἐχάρην. c.
Gauli, εἶδος πλοίου.
Gauma, ορμια τεκτονική.
Gausapa, βαρβαρικὸν παλλίον.
Gausarus, ἐνδρομίς.
Gaza, πλοῦτος. s. πλοῦτος. s.
Gehenna, vel gula, γεννός. c.
Gelasco, πυγνύω. o.
Gelat, κρυοῦται, πήγνυται.
Gelatum, πεπηγμένον.
Gelatus, πηκτός. c.
Gelida, παγώδη.
Gelidam, ψυχράν.
Gelidum, ψυχρότατον, ψυχρόν, πηπηγός, ἐπὶ ὕδατος. c.
Gelidus, κρυερός. o.
Gelo, πήσσω. c. πήγνυμι. c.
Gelo, as, κρυσταλλοῦμαι.
Gelu, παγετός, κρύος, παγετός. c. πάχνη. s. πάχνη. c. κρύσταλλος. s.
Gelus, παγετός. c.
Gemellus, δίδυμος, δίδυμος. c. δίδυμος. o.
Gemesco, στενάζω. c. στένω, στενάζω. c.
Geminatio, διπλασιασμός.
Gemini, δίδυμοι.
Gemino, διδυμῶ. c. δευτερῶ. c. διπλασιάζω. c.
Gemino, as, διπλασιάζω. o.
Geminus, δίδυμος. c. διττός. c. διφυής. c.
Gemit, στενάζει.
Gemitus, στεναγμός, στεναγμός. c.
Gemma, λιθάριον, ψηφίον, ἔμβλημα, ψηφίον, τὸ λιθαρίδιον. c. λιθαρίδιον. c. ὀφθαλμὸς ἀμπέλου. c. ψῆφος, ὁ λίθος. c. σφραγίς. c.
Gemmæ, ψηφία. c.
Gemmatum, ψηφωτὸν, διάλιθον.
Gemmatus, διάλιθος. o.
Gemo, στένω, στενάζω. c.
Gena, næ, μῆλα τά. o.
Genæ, ῥῆμα, παρειαί.
Genæ, singulare non habet, παρειαί. c. ὑπώπια. c.
Genealis, γενέθλιος. c.
Genealogia, γενεαλογία. c.
Gener, γαμβρός, γαμβρός. c. γαμβρός. s.
Generacio, γενεά. c.
Generale, γενικὸν, γενικόν. o.
Generalis, γενική, γενικός. c.
Generaliter, γενικῶς.
Generare, προστρέψασθαι.
Generat, γεννᾷ.
Generatim, γενικῶς, κατὰ γένος. c. κατὰ γένη. o.
Generatio, γενεά.
Generationes, γενεαί.
Genero, γεννῶ. c.
Genero, as, γεννάω. o.
Generositas, εὐγένεια. c. εὐγένεια. s.
Generosus, εὐγενής, ὁ ἀπὸ γένους, γενναῖος μεγάλης. c. εὐγενής. c. εὐγενής. s. γενναῖος. o.
Genesis, γένεσις. c.
Genetivus, γενική.
Genetrix, μήτηρ.
Gengibiæ, οὖλα ὀδόντων.
Genalia, τὰ τυχία.
Genialis, εὐφραντικὸς, ἐπίσημος, γαμήλιος, καὶ στοιχεῖον, τύχη, γεννητικός. c. γαμήλιος. c. ὁ τοῦ δαίμονος. o.
Genialis hiemps.
Genicon, γενικόν.
Geniculatim, γονυκλιτ.
Geniculatum, πολυγόνατον. o.
Geniculo, γονυπετῶ. c.
Geniculor, γονυπετῶ. c.
Geniculum, γόνυον. o.
Genista, μυρίκη, εἶδος φυτοῦ, μυρίκη. c. χαμαίζηλον. c.
Genitalia, αἰδοῖα, μόρια μήτρα, ἐν τῷ β' τῶν Γεωργικῶν. μόρια τὰ αἰδοῖα. c. μόρια. c.
Genitalis, γόνιμος. c.
Genitalium, caret plurali, τέχνον. c.
Genitivus, γενική. c.
Genito, γεννῶ. c.
Genitor, πατήρ, γεννήτωρ, γεννήτης, γεννήτωρ. c. γονεύς. o.
Genitura, γένεσις. o.
Genitus, γένος, τοχάδες. c. γεννηθείς. c.
Genium, τύχην. c. τύχη ἑκάστου. s.
Genius, τύχη ἑκάστου ἀνθρώπου. c. ἥρωος, δαίμων ὁ ἥρωος. c. ἡ τύχη. s. δαίμων. o. ἡ τύχη ἑκάστου. c.
Gens, γένος, φῦλον. c. γένος, τὸ ἔθνος. c. ἔθνος. s.
Genta, γαμβρός.
Gentes, γένη, ἔθνη.
Gentibus, ἔθνεσι.
Gentile, ἐνγενεσι. s.
Gentiles, γενῆται. o.
Gentilia, ἐθνικά. s.
Gentilicius, ἐθνοφύλαξ. c.
Gentilis, ἐθνικός, συγγενής, ὁμοεθνής, ὁμόφυλος. c. ὁμογενής. c. ἐγχώριος. c. ἐθνικός. c. ἐπιχώριος. c.
Gentium, ἐθνῶν.
Genu, γόνυ, γόνυ. c.
Genua, γόνατα. c.
Genua advolo, γονυπετῶ. c.
Genuale, γονατίδεσμος.
Genuarius, γονυπετής.
Genuclat, γονατίζει.
Genocula, γονατ.
Genuflexio, γνύξ. c.
Genuini, καθυπνιστῆρες, καθυπνιστῆρες. o.
Genuinum, ἴδιον, μύλος.
Genus, γένος, γένος. c. εἶδος. c.
Geguaria, κιλλίβαντα ἐμπίδος. c.
Geometra, γεωμέτρης. c.
Gerat, χηρεύει.
Gerere, πράττειν, χηρίζειν.
Gergo, διακελεύω.
Gertur, βαστάζεται.
Germana, ἀδελφὴ ὁμοπατρία. c.
Germani, ἀδελφοί, ὁμογνήσιοι, γνήσιοι. o.
Germanitas, γνησιότης, ἀδελφότης, ἀδελφότης. c.
Germanitus, ἀδελφόθεν. o.
Germanus, γνήσιος ἀδελφός, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος. c. γνήσιος ἀδελφός. c. κασίγνητος. c. ἀδελφός. s. γνήσιος. c.
Germen, σπορά, βλαστός. c. βλάστημα. c. φυτόν. c.
Germinacio, βλάστησις. c.
Germinasco, sco, βλαστάνω. o.
Germinat, βλαστάνει, βρύει.
Germino, βλαστάνω, βρύω, θάλλω. c. βλαστάνω. c.
Gero, χηρίζω. c. πράττω. c. κομίζω. o.
Gerra, [illegible]. c.
Gerræ, πλεκτά τινα, πλεκτά τινα προσβεβλημένα τοῖς τείχεσι. c.
Gerres, μαινίδες.
Gerrio, στρουθός. c.
Gerro, ματαιολόγος. c.
Gerrones, χλευασταί, τρα-
[illegible] [illegible]. c.
Gerulo, [illegible]
Gerulus, [illegible]
Gesa, [illegible]
Gessatis, [illegible]
Gessit, [illegible]
Gessi, [illegible]
Gessit, [illegible]
Gessit magistratum, [illegible]
Gesta, [illegible]
Gesta avita, [illegible]
Gestacio, [illegible]
Gestamen, [illegible]
Gestandi, [illegible]
Gestantur, [illegible]
Gestat, [illegible]
Gestatio, [illegible]
Gestatorium, [illegible]
Gestatur, [illegible]
Gesticularius, [illegible]
Gesticulor, [illegible]
Gestio, [illegible]
Gestio, is, [illegible]
Gestito, [illegible]
Gesto, [illegible]
Gesto, as, [illegible]
Gestor, [illegible]
Gestu, [illegible]
Gestus, [illegible]
Hic Gestus, [illegible]
Gestus, us, [illegible]
Geum, genus herbæ, [illegible]
Gibberosus, [illegible]
Gibbus, [illegible]
Gibbus, et gibbosus, [illegible]
Gibus, [illegible]
Gigas, [illegible]
Gigno, [illegible]
Gilvus, galbinarum, [illegible]
Gillus, [illegible]
Gingiva, [illegible]
Gingiva, [illegible]
Gingrum, [illegible]
Gingrina, [illegible] habet, [illegible]. c.
Ginglis, [illegible]. c.

Gingriba, εἶδος φωνῆς σάλπιγγος.
Gingriunt, χῆνες ἐκβοῶσιν.
Gingrum, φωνὴ χηνός.
Gingulæ, 'singulare non habet, οὖλα τῶν ὀδόντων. c.
Girgillus, ῥόμβος. o.
Git, μελάνθιον.
Hoc Git, indeclinabile est, μελάνθιον. c. μελάνθιον. s.
Gitter, μελάνθιον.
Glaber, ψιλὸς, ἁβρός. c. ψιλὸς, ὁ λεῖος. c. ψιλὸς, λεῖος. o.
Glabresco, ψιλοῦμαι. o.
Glabriones, μαδῶντες. o.
Glacialis, παγώδης, παχνώδης. c. πεπηγώς. o.
Glacies, et Glacia, κρύσταλλος, πάχνη.
Glacies, κρύσταλλος. c. παγετός. c. πάχνη. c.
Hæc Glacies, ὁ παγετός. s.
Gladia, ξίφη.
Gladiarius, σπαθοποιός. c. ξιφοποιός. c.
Gladiator, μονομάχος, μονομάχος. c. ξιφήρης. c.
Gladiatores, μονομάχοι. o.
Gladiatorium, μονομαχία.
Gladiatorius, ἀθλητικός. o.
Gladiatus, μονομάχος.
Gladiolum, ξιφίδιον. c.
Gladiolus, ξιφίδιον. o.
Gladiosus, ξιφήρης.
Gladium, ῥομφαία. c. ξίφος. c. ξίφος. s.
Gladius, ξίφος, τὸ ξίφος. s. μάχαιρα. s.
Glævo, βῶλος.
Glama, λήμη. c.
Glandatio, βαλάνισις. o.
Glandes, βάλανοι.
Glandine, βαλάνῳ.
Glandium, ἀδήν. o.
Glans, glandis, βάλανος. s.
Glarea, τόπος χέρσος, λιθώδης σπόρος, ἐν τῷ β' τῶν Γεωργικῶν, ψηφίς. c. ψηφωτή. c. λιθώδης. c. κόχλαξ, ὁ λίθος. c.
Glaris, μυθολόγος.
Glaucum, χλοερόν. c.
Glaucus, γλαυκὸς, ἰχθύς. c.
Gleba, βῶλος γῆς. c. βῶλος. o.
Glebæ, βῶλοι. e.
Glebula, βωλάριον.
Gleva, βῶλος. s.
Glidium, παγγῶδες.
Glimerit, προστίθησις.
Glis, Gliris, μύοξος, ὁ εἰς τὰ δένδρα μῦς. c. μύοξος. s. ὁ μύοξος. s. ἐλειός. o.
Gliscit, αὔξει, αὐξάνεται. c.
Glisco, αὐξάνομαι. c. προβαίνω, αὔξω. c. αὔξω. c. ἐπιτείνομαι. o.
Glix, ἵππουρος.
Globo, σφαιρόω. o.
Globosum, σφαιροειδές.
Globosus, σφαιροειδής. c. στρογγύλος. c.
Globulus, ἀγαθίδιον. c.
Globus, κλῶσμα, συστροφὴ, ἀγαθὶς, σφαῖρα. c. τάγμα. c. πλῆθος. c. ἀθροισμα. c. συστροφή. c. σύστημα. c. περιφέρεια. s. σφαῖρα. o.
Glocido, as, παππάζω. o.
Gloditatus, ἡδύς.
Gloma, ῥαφίς.
Glomera, ἄθροισαι.
Glomera et Glomus, ἀγαθὶς, ἀγαθίδια. e.
Glomerantur, συστρέφονται.
Glomero, συναθροίζω. c. ἀθροίζω. c. προσεπικλώθω. o.
Glomus, ἀγαθίς. c. ἀγαθίς. o.
Gloria, δόξα, καύχημα, δόξα. e.
Hæc Gloria, ἡ δόξα. s. δόξα. s. κλέος, δόξα. o.
Gloriabilis, καυχηματίας.
Gloriacio, καύχημα. c.
Gloriæ cupidus, κενόδοξος. s.
Gloriator, ἀλαζών. c.
Glorifico, δοξάζω. c.
Glorio, αὐχῶ. c.
Gloriola, δοξάριον. o.
Glorior, σεμνύνομαι. c. ἀλαζονεύομαι. c. καυχῶμαι. c. μεγαλαυχῶ. c. idem. c. δοξάζω. c.
Glorior, proprie deliciis, ἁβριόμαι. c.
Gloriosus, δεδοξασμένος, ἀλαζὼν, ἔνδοξος. c. ἔνδοξος. s. εὐκλεής. e.
Glos, ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφή. γάλως, παρὰ Πλαύτῳ. ἀνδρὸς ἀδελφή. c. γαμετὴ ἀδελφοῦ. c. ἀνδρὸς ἀδελφή. s. ἀνδραδελφή. c. γάλως. o.
Glossula, λέξις. c.
Glovus, εἴλη. c.
Glubo, as, ξυρέω. o.
Gluma, λέπυρον κριθῆς.
Glumea, χλωρὰς, ἀδελφὴ γαμετὴ, ὡς Πλαῦτος.
Gluo, is, συστύφω. o.
Gluten, κόλλα. s.
Glutinamentum, κόλλημα. c. κόλλημα.
Glutinat, κολλᾷ.
Glutinator, κολλητής. c.
Glutinatorium, κολλητήριον. c.
Glutinator, κολλητής. e.
Glutino, κολλῶ. c. κολλάω. o.
Glutio, καταπίνω. o.
Glutis, κόλλα. c.
Gluto, nomen, λαίμαργος. o.
Gluttit, κροκκα ὄρνις, ἐγκάμπτει, κλοκκᾷ ὄρνις. e.
Glutto, λίμβος, λαίμαργος. c.
Gluttus, βρόγχος.
Glutum, κόλλα. c. κόλλα. s.
Gnare, ἀρχαίως, ἐντρεχῶς, ἐπιστημόνως. o.
Gnari, ἐπιστάμενοι.
Gnaritur, γνωρίζεται.
Gnarrat, Narrat, διηγεῖται.
Gnarurat, γνωρίζει.
Gnarurem, γνώριμον.
Gnarus, γιγνώσκων, ἰδὼν, εἰδήμων, ἐπιστήμων. c. εἰδήμων. c.
Gnata, θυγάτηρ, θυγάτηρ γνησία. c. γνησία θυγάτηρ. c.
Gnatare, παιδοποιῆσαι.
Gnati, παῖδες.
Gnaticidium, τεκνοκτονία. c.
Gnato, τεκνῶ. c.
Gnatum, τέκνον. c.
Gnatus, παῖς, υἱὸς, τέκνον, υἱός. c.
Gnavus, φίλεργος. o.
Gnetonsum, ἀμαυρὸν, σκοτεινόν.
Gnot, οἶδεν, ἐπιγινώσκει.
Gnotu, γνῶσιν, διάγνωσιν.
Gobio, γωβιός. e. κωβιός. e.
Goreo, ἀναμφίβολος, ἀναμφιβόλως.
Gorgi, ἀναμφίβολοι.
Gorgus, γοργόνος.
Goruthum, λοηκη, βελοθήκη.
Grabataris, κλινοποιός. e.
Grabida, βαρεῖα. c.
Grabis, βαρεῖα. c.
Grabro, σφήγξ. c.
Gracia, χάρις. c. χάρις τις ἐν γραφῇ. c.
Graciarum actio, εὐχαριστία. e.
Gracilis, λεπτακινης, λεπτός. c. ἰσχνύς. c.
Gracile, λεπτὸν, ἰσχνόν. o.
Graciosus, χαρίεις. c. εὔχαρις. c.
Gracius, χαριέστερον. c.
Graculus, κολοιὸς, ὄρνεον, κολοιός. c. ὁ κορακίας. o.
Gradarii, ἱπποφορεῖς. o.
Gradatim, βαθμηδὸν, κατὰ βαθμὸν, βάδην. c. βαθμηδόν. c. βάδην. o.
Graditur, βαίνει, βαδίζει.
Gradior, eris, βαίνω. o.
Gradivus, τακτικὸς, ἄρης, ἄρης. c.
Gradus, βαθμὸς, βῆμα, βαθμός. c. βαθμός. s. βήματα. o.
Græcanicum, Βιθυνόν. e.
Græcari, ματαιάζειν. o.
Græcia, Ἑλλάς.
Græciscat, ἑλληνίζει.
Græcisso, ἑλληνίζω. o.
Græcolatino, βαρβαρισμός.
Græcus, Ἕλλην.
Grafiarium, γραφιοθήκη. c.
Gragulus, κολοιός. e.
Grallatores, πανικὰ φοροῦντες. e.
Grama, λήμη.
Grambas, ἀναστυσια.
Gramen, ἄγρωστις, πόα, βοτάνη. c. ἀγρώστη. c. χλόη. c. βοτάνη. s. ἄγρωστις. o.
Gramineus, χλοώδης. c.
Graminosus, χορτώδης. o.
Grammaticus, γραμματικός. c.
Grana, κόκκοι, ῥῶγες. e.
Granarium, σιτοβολὼν, ὀσπριοθήκη, σιτοβόλιον. c. σιτοβολών. s. ἀποθήκη. o. σιτοβολών. e. σιτόβολον. e.
Grandævus, γηραλέος. c. γεραῖος. c. πολυετής. o.
Grande, στιβαρὸν, βαρύ. c. μέγα. c. στιβαρόν. c.
Grandesco, μεγαλύνομαι. o.
Grandevus, γέρων, πολυετὴς, πρεσβύτης. c.
Grandinat, χαλαζοκοπεῖ.
Grandinatum, χαλαζωθέν.
Grandino, χαλαζῶ. c.
Grandinosus, χαλαζώδης. o.
Grandio, is, ἐπιτείνω. o.
Grandis, μέγας, μεγάλη. c. ὀδρός. c. βαρεῖα. c. μέγας. c. μεγαλεῖος. o.
Granditas, πολυετία. o.
Grando, χάλαζα, χάλαζα. c.
Grandula, χοιρὰς ἵππου. c.
Granitum, κοκκωτὸν, χαλαζον ενοχον.
Granea, κολυμβὰς ἐλαία. c.
Granum, κόκκος, κόκκος. c. κόκκος σίτου. c. κόκκος. s.
Grappus, σκελλὸς, σκελλός. e.
Gras, χθόν.
Grassa, βάδισμα, βῆμα, παχεῖα. c.
Grassacio, λωποδυσία. c.
Grassari, ὀξυποδεῖν, ἐπερείδεσθαι, βαδίζειν.
Grassator, λωποδύτης, λωποδύτης. c.
Grassatores, λωποδύται. e.
Grassatur, λωποδυτεῖ.
Grassatura, λωποδυσία. c.
Grasses, σύμβολος.
Grassibus, παχύνους. c.
Grassitudo, πάχος. c.
Grasso, παχύνω. c.
Grassor, aris, καπασκάπτω. o.
Grassum, λιπαρόν.
Grassus, σίμβλος, καὶ διωγμὸς, ὄλυνθος, καὶ παχὺς καὶ λιπαρός.
Grata, χαριέσσα, χαρίεντα, καταθύμιος. c.
Gratatur, χαίρει.
Gratera, ποτηροπλύτης. c.
Grates, χάριτες, χάρις τις ἐν πράγματι. c.
Gratia, χάρις, χάρις. s.
Gratiæ, χάριτες.
Gratiæ deæ, χάριτες θεαί.
Gratias agit, εὐχαριστεῖ.
Graticula, ἐσχάρα. c.

Gratificacio, εὐχαριστία. c.
Gratifico, χαροποιῶ. c. χαρίζομαι. c.
Gratificor, προσχαρίζομαι. c. χαρίζομαι. o.
Gratificus, εὐχάριστος. c.
Gratior, εὐμενέστερος.
Gratiosus, κεχαριτωμένος. o.
Gratis, δωρεάν. c. εἰς μάτην. c. δωρεάν. o.
Gratissimus, προσφιλέστατος. c. εὐχαριστότατος. c. χαριέστατος. c.
Gratius, προσηνέστερον. c.
Grato, ἡδέως.
Grator, aris, χάριν ἔχω. o.
Gratuito, εἰκῆ, κατὰ δωρεὰν, κατὰ χάριν.
Gratuitu, κεχαρισμένως. c.
Gratuitum, δωρημαῖον. c. κεχαρισμένον. c.
Gratuitus, ἄμισθος. o.
Gratulacio, εὐχαριστία. c.
Gratulari, ἐπιχαίρειν. o.
Gratulatur, συνήδεται, συγχαίρει.
Gratulor, συνήδομαι. c. συγχαίρω. c.
Gratum, κεχαρισμένον. c. χάριεν. c.
Gratus, εὐχάριστος, προσηνής. c. εὐχάριστος. c. προσφιλής. c. εὐγνώμων. o. εὔχαρις. e.
Gravamen, βάρος. c.
Gravamenta, βάρη.
Gravatur, βαρεῖται.
Grave, βαρὺ, βαρύ. c. στιβαρόν. c.
Gravedo, κατάῤῥους, ἀχθηδών. o.
Gravem, βαρύν.
Grave olens, βαρύπνοον. c.
Graveolentia, δυσωδία. o.
Gravesco, βαρῶ. c. βαρύνομαι. o.
Gravida, ἐγκύμων. c. βαρέα. c.
Gravidæ, γυναῖκες βαρεῖαι.
Gravilogus, δεινολόγος. o.
Gravis, βαρεῖα, ἁδρὸς, ἐπίτοκος. c. ἐπαχθής. c. βαρύς. c. ἐγκύμων. c. στερρός. c. ἔγκυος. c.
Gravissima, βαρυτάτη.
Gravissimo, ἐντιμοτάτῳ.
Gravissimum, βαρύτατον.
Gravissimus, βαρύτατος, στερρώτατος. c.
Gravitas, στεῤῥότης, στερότης. c.
Gravitates, στεῤῥότητες.
Graviter, βαρέως, σφόδρα. o.
Gravius, οἰκέτης ὑπηρέτης στρατιώτου. c.
Graulus, κολεός.
Gravo, βαρῶ. c. βαρύνω. o.
Gravor, βαρύνομαι. o.
Hæc Græcacio, Ἑλληνισμός. c.
Grecia, Ἑλλάς. c.
Grecisco, ἑλληνίζω.
Grecus, ἕλλην. c.
Gredinunda, βαδίζουσα.
Gregalis, ἀγελαῖος. c.
Gregalis, rius, ἀγελαῖος. o.
Gregarii, ἀγελάρχαι.
Gregarius, ἀγελάρχης, ποιμὴν, ἀγελαῖος. c. χυδαῖος ἄνθρωπος. c. ἀγελάρχης. c.
Gregarius, Gregalis, Redimitur, ἀγελαῖος. e.
Gregat, ἀγελίζει, ἀθροίζει.
Gregatim, ἀγεληδόν. c. ὁμοθυμαδόν. c.
Greges, ἀγέλαι.
Grego, ἀγείρω. o.
Grellus, τρώξαλλις. c.
Gremium, ἀγκάλη, ἀγκάλη. c. ἀγκάλη. s.
Gressibile, βαδιστικόν. o.
Gressum, τὸ βάδισμα.
Gressus, πορεία, βάσις, βάδισμα, βάδισμα. s. βάδισμα. c. ἐπίβασις. c. βάσις. o.
Grever, πυκνός. c.
Grex, ἀγέλη, ἀγέλη. c. ἀγέλη. s. ἀγέλη, ποίμνη. o.
Grillus, τρίξελλας. c.
Grimini, οἱ διορίζοντες τοὺς ὅρους λίθοι.
Grossa, ἀδρά. e.
Grossus, παχύς. c. παχύς. o.
Grues, γέρανοι. c. γέρανος. c. γέρανοι. o.
Grullatores, πανικὰ φοροῦντες.
Grulli, εἶδος πλοίου.
Gruma, βασιλικὴ γνώμη, γνώμων δίοπτρα, ἡ τῶν γεωμετρῶν. c. ἀκρομάσθιον. c. γνώμων. c.
Grumari, καταστρέψαι, δορωται.
Grumat, μετρεῖ, ἐξισοῖ.
Grumi, τύμβοι, λίθοι οἱ τῶν ὅρων. c.
Grumi, singulare non habet, ὅρων λίθοι. c.
Grumi, οἱ τῶν ὅρων λίθοι. c.
Grumio, is, γρυλλίζω. o.
Grumus, θρόμβος. o.
Grunda, στέγη, καὶ τὸ ὑπὲρ τὸν πυλεῶνα ἐξέχον, ὑπόστεγον. c.
Grundit, γρυλλίζει.
Grunnio, γρυνίζω. c.
Grunniunt, ῥύσσωσιν.
Gruo, is, καγγλάζω. o.
Grupes, γρύπες.
Grus, γέρανος.
Grus, gruis, γέρανος. s.
Hoc Grusum, ἧλυνθος. c.
Gruunt, γερανίζουσιν.
Guber, κυβερνήτης.
Gubernacula, πηδάλια. s.
Gubernaculum, πηδάλιον.
Gubernacio, κυβέρνησις. c.
Gubernaculum, singulariter tantum declinatur, οἴαξ. c.
Gubernaculum, αὐχὴν πλοίου. c. πηδάλιον. c. αὐχένες. e.
Gubernator, κυβερνήτης. c.
Guberno, κυβερνῶ. c.
Gubernum, κυβέννιον.
Gubila, λαιμός. e.
Gula, λαιμὸς, φαρύγξ. λάρυγξ. c. λαιμός. c. λάρυγξ. s. λαιμὸς, οἰσοφάγος. o. φάρυγξ. e.
Gulatores, λάγνοι, μάκται, καταφαγάδες.
Gulis, ἀττάλαλος. c.
Gulluca, χαροιοτομια.
Gulosus, ὀψοφάγος, λίχνος. c. ὀψοφάγος. c.
Gulvia, ποδογλυφεῖον. s.
Gurges, χώνη ποταμῶν. βυθός. c. κλύδων. c. ἄμπωσις. o.
Gurgite, βυθῷ.
Gurgites, εἴλιγγες.
Gurgito, ἐμφοροῦμαι. o.
Gurgulio, οἰκημάτιον βραχὺ, λάρυγξ. c. γαργαρεών. o.
Gurgustium, οἰκίδιον. o.
Guro, γυρεύω. c.
Gustacio, γεῦσις. c.
Gustare, βουκκίσαι.
Gustare, Jentare, βουκκίσαι. c.
Gustarium, βουκκισμη.
Gustat, γεύεται.
Gustator, πρωτογεύστης.
Gustatorium, γευστίδιον, γεύστριον. c. γευστήριον. e.
Gusto, γεύομαι. c. γεύομαι. o.
Gustus, γεῦμα, γαρισμη. γεῦμα. c. γεῦσις. c. γεῦσις. s. γεύσις. o.
Gutilli oncæ, κάροια μακρὰ, παρὰ Λουκιλλίῳ.
Gutta, σταγὼν, ῥανὶς, σταγών. c. στακτή. c. ῥανίς. c. σταγών. s.
Guttæ, σταλαγμοὶ, σταγόνες.
Guttat, στάζει.
Guttor, βρόγχος. c.
Guttur, λαιμὸς, φαρυγξ, λάρυγξ. c. λαιμός. c. λάρυγξ. s. λάρυγξ, βρόγχος. o. βρόγχος. e.
Gutturnium, πρόχοος. o.
Gutturosi, βρογχοκῦλαι. o.
Guttus, πρόχοος. o.
Gutum, λεκύθιον, Ἰουβεναλίῳ.
Guturnium, βαθμὸς, προκοπὴ, ὡς Βάῤῥων.
Guturnum, εἶδος σκεύους ὀστρακίνου.
Guturosus, λαίμαργος.
Gyro, γυρόω. o.

H.

Ha, ταῦτα, φεῦ. e.
Habeatur, γινέσθω.
Habena, ἱμὰς. c. βρόμος. ὁ κάρπος. e. ἡνία. c. αἰγίλωψ. c. αὐλὸς ἀγροικικός. c. χαλινός. s. ἡνία, ἀγωγεύς. o.
Habenæ, ἡνίαι.
Habens brachia ligata, γαλιάκγων. e.
Habens curva consilia, ἀγκυλομήτης. e.
Habens curvum labrum, ἀγκυλόχειλος. e.
Habenti, διέποντι.
Habentur, ὑπάρχουσιν, νοοῦνται.
Habeo, ἔχω, ἔχω. c.
Habetur, τυγχάνει, συντίνει, δοκεῖται, τυγχάνει, δοκεῖται, τυγχάνει, συντίνει.
Habile, ἁρμοστὸν, εὔτυκτον. o.
Habilia, εὐάρμοστα, ἐπιτήδεια.
Habilis, εὐήθης, ὁ καλοήθης. c. εὔστολος. c. εὔθετος. c.
Habita, γενομένης, θρησκευομένη. c. γενομένης. c.
Habitacio, οἴκησις. c. κατοίκησις. c.
Habitaculum, κατοικητήριον, οἴκησις. c.
Habitare, οἰκεῖν.
Habitatio, οἴκησις.
Habitationes, οἰκήματα. e.
Habitator, κάτοικος. c. ἔνοικος. c. οἰκιστής. c. ἔνοικος. s.
Habitatus, οἴκησις. c. κατοίκησις.
Habito, κατοικῶ. c. οἰκῶ. c.
Habito, as, οἰκέω. o.
Habitudo, σχέσις. c. ἕξις. c.
Habitus, σχέσις, ἕξις, σχέσις. c. ἕξις. c.
Habitus animi, ἦθος. c.
Habitus, σχῆμα. c. σχῆμα. s. σχῆμα. o.
Habitus, a, um, εὐεκτός. o.
Habuit, ἔσχεν.
Habus, φαλός. c.
Hac, ταύτῃ. c.
Hac illac, ταύτῃ κἀκεῖσε. c.
Hactenus, μέχρι τοῦ παρόντος. c. μέχρι τοῦδε. o.
Hæ, αὗται.
Hæbes, ἀμβλύς.
Hæbescere, ἀμβλύνεσθαι.
Hæc, ταῦτα, αὕτη, ταῦτα. c.
Hæc cum ita sint, τούτων οὕτως ἐχόντων. c.
Hædilia, ἐριφοστάσια. o.
ἐρφιῶνες. e.
Hædulat, παίγει.
Hædus, ἔριφος. o.
Hæc . . . erre singulare non habet, πλεκτὰ, τὰ προσφερόμενα μηχανήματα τοῖς τείχεσι. c.
Hælix, ἀναπνοὴ ὀχετοῦ.
Hæmonia, Θεσσαλία.
Hæret, πέπηγεν, κεκόλληται, ἥνωται, κολλᾶται.
Hærediolum, κτηματιον. o.
Hæreditarius, κληρονομικός. o.

Hæsitaret, ἐπεπήγει.
Hæsitat, διστάζει.
Hæreditas, κληρονομία. o.
Hæreo, ἅπτομαι, ἐνέχομαι. o.
Hæres, κληρονόμος. o.
Hæresco, ἔχομαι. o.
Hæsito, βαμβαίνω. c. χασμάομαι. o.
Hala, πτέρυξ, ἡ μασχάλη ἐρωτικὴ, παράταξις, καὶ ἱππικαὶ alæ dicunt.
Halant, προσπνέουσιν.
Halares, ἱππέων ταξίαρχοι.
Halat, προσπνεῖ, πνεῖ.
Halec, μαινὶς. o.
Halica, χόνδρος.
Halito, ἀναπνέω. o.
Halitus, ἄσθμα. c. ἀναπνοή. o.
Hallucinor, παραβλέπω. o.
Hallus, ποδὸς μέγας δάκτυλος.
Hallux, ἀρτὴ χειρ. o.
Halo, ἀσθμαίνω. c. ἐκπνέω. o.
Halo nomen, ἅλως. o.
Hamatilis, ἀγκιστριώδης. o.
Hamiota, γριπεῖς. o.
Hamo, ἀγκιστρεύω. o.
Hamus, ἄγκιστρον, ἄγκιστρον. c. ὁρμιὰ ἡ τοῦ ἀγκίστρου. c. γρίσιον. s.
Hic Hamus, ἄγκιστρον. s.
Hara, singulariter tantum declinabitur, et est fœmininum, hæc Hara, συφεός. c.
Hæc Hara, συφεών. s. συφόρβιον. o.
Harena, ἄμμος, ψάμμος.
Harenosus, ψαμμώδης. c.
Harinarius, ἀμμοδύτης. e.
Hariola, χρησμῳδός. c. τερατοσκόπος. c.
Hariolor, μαντεύομαι. c.
Hariolus, βωμοσκόπος, φοιβίτης, μάντις ὀρνεοσκόπος, c. χρησμολόγος. o. προφήτης. e.
Harundinetum, καλαμών. s.
Harundo, κάλαμος, κάλαμος. c. δόναξ. c. κάλαμος. s.
Haruspex, θύτης, ἱεροσκόπος, μάντις. o. σπλαγχνοσκόπος. e.
Haruspicium, οἰωνοπόλησις. o.
Hasder, κέρκωψ, ζῶον. c.
Hasolda, ηδασια.
Hasta, δόρυ. c. δόρυ. s. λόγχη. o.
Hasta captus, δορίκτητος. c.
Hastarium, λαφυροπωλεία. o.
Hastati, ἀγχμηταί. o.
Hastile, ἐπιδορατίς. o.
Hastina, δόρυ, ἀκόντιον.
Hatubus, μογιλάλος.
Haud, οὐχὶ, οὐκ. o.
Have, χαῖρε.
Havena, λῶρος. c.

Haurio, ὑδρεύομαι. c. ἀντλῶ. c. ἀρύομαι, ἀντλέω. o.
Haurit, ἀντλεῖ, ἀρύεται.
Hauritorium, ἀντλητήριον.
c. ἄντλημα. o.
Haustus, ῥόφημα, ἄντλησις. c. ἡ ἀντλία. s. ἄντλησις. o.
Haut, οὐχί. c.
Hautquaquam, καθόλου.
Haut secus, οὐκ ἄλλως. c.
Haut secus, οὐχ ἑτέρως. c.
Hebeo, ἀμβλύνομαι. o.
Hebes, δύσνους. c. ἀμβλύς. o.
Hebesco, ἀμβλύνομαι. o.
Hebetudo, ἄμβλυσις. o.
Hebetus, δύσνους. c.
Hecta, ὑμὴν ῥοίας. c.
Hecura, αὖλαξ. c.
Hedera, κισσός. c. κισσός. s.
Hedina, ἐρίφεια. e.
Heem, ἔα, ἔα. c.
Hei, Heo, οἴ, ἐώ. o.
Heia, ἔα, ἐπίρρημα. c. εἶα. c. δεῦρο. c.
Hejulatus, ὀλολυγμός. c.
Hejulo, ὀλολύζω, ἐπὶ ἀγροίκων. c. ἀποδύρομαι. o.
Hejulor, βοῶ, ἐπὶ ἀγροίκων. c.
Helix, ἀναπνοὴ ὀχετοῦ.
Helluo, ἄσωτος, καταφαγὰς, ἄσωτος. c.
Helluor, ἀσωτεύομαι. c.
Heluari, λαφύσσειν. o.
Heluo, λαφυκτής. o.
Heluola, λαχανάρια. o.
Hem, φεῦ.
Hemero, ἅρπαξ.
Hemina, ἡμίξεστον. c. κοτύλη. o.
Hera, δέσποινα.
Herba, βοτάνη. c. βοτάνη, πόα. o.
Herba lactaria, τιθύμαλον.
Herba mercurialis, λινόζεστον, βοτάνη.
Herbare, βοτανίζειν. o.
Herbarius, βοτανολόγος. o.
Herba savina, βράθυ. s.
Herba sinaria, ῥοδοδάφνη.
Herbascere, βοτανοῦσθαι. o.
Herbaticus, βοτανικός. c.
Herba verruca, ἐλλέβορος.
Hercicitus, διαίρεσις ὑπαρχόντων. c.
Herciscundæ familiæ, διαιρετέας οὐσίας. c.
Hercules, Ἡρακλῆς. c.
Hereditarius, κληρονομαῖος. c.
Herens, ἡνωμένος. c.
Hereo, ἥνωμαι. c.
Hereditas, κληρονομία. c. κληρονομία. s.
Hereo, πήγνυμαι. c. κολλῶμαι. c.
Heres, κύριος, κληρονόμος, κληρονόμος. c. κληρονόμος. s.
Heres fio, κληρονομῶ. c.

Heri, χθὲς, χθές. c. χθές, s. χθὲς, ἐχθές. o.
Herilem, δεσποτικόν.
Hericius, ἐχῖνος. o.
Hernia, κήλη. o.
Herniosus, ἀσχοκήλης. o.
Herundo, χελιδών. c.
Hervum, ὄροβος. c.
Hervus, ὄροβος. c.
Hesitacio, διαπορία. c. δισταγμός. c.
Hesito, διστάζω. c. δυσφορῶ. c. διαπορῶ. c.
Hesterno die, ἐχθές. c. τῇ χθὲς ἡμέρᾳ. c.
Hesternum, χθεσινόν. c. ἐχθεσινόν. c.
Hesternus, χθεσινὸς, χθιζός. o.
Heu, ὠή. c. οἴμοι. o.
Heu heu, ἰοὺ ἰού. c.
Heus, ἰὼ ἰώ. c.
Heya, ἄγε. c.
Hi, οὗτοι, οὗτοι. c.
Hiato, χασμάω. o.
Hiatus, χάσμα γῆς, χάσμα. c.
Hic Hiatus, τὸ χάσμα. s.
Hibera, Σπάνη. c.
Hibernat, παραχειμάζει.
Hibernium, παραχειμασία. c.
Hiberno, παραχειμάζω. c.
Hibernum, χειμερινή. s.
Hibernus, χειμερινός. c.
Hibiscum, μαλάχη ἀγρία. c. ὀξύχοινος. c. ἀλθαία. c.
Hibiscus, ἀγριομαλάχη. c.
Hic, οὗτος, ἐνταῦθα, ἐνθάδε. c. ἐνταῦθα. c. ὧδε. c.
Hic, iste, οὗτος, ὁ μὲν. o.
Hic atque hic, ἔνθα καὶ ἔνθα. c.
Hieta, ὑμὴν ῥοίας. c.
Hiemacio, παραχειμασία. c.
Hiemalis, χειμερινός. c.
Hiemat, παραχειμάζει.
Hiemo, χειμάζω. c. χειμάζομαι. c.
Hiems, χειμὼν, χειμών. c. χειμὼν, ψῦχος. s.
Hiemps, χειμών. e.
Hierodolus, ἱερόδουλος. c.
Hieto, χασμῶμαι. c.
Hila, ἐγκοίλιον. o.
Hilaris, φαιδρός. o.
Hilaro, φαιδρύνω. o.
Hilarus, γεγηθώς. c.
Hilico, αὐτίκα. e.
Hic Hilpus, ἡ μυρμηκιά. s.
Hinc, ἐντεῦθεν, ἔνθεν, ἐνθένδε. c.
Hinc atque hinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν. c.
Hinnio, χρεμετίζω. o.
Hinnit, χρεμετίζει.
Hinnitat, χρεμετίζει.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, χρεμετισμός. c.
Hinnuli, νεβροί.
Hinnulus, ὁ ἐξ ἵππου καὶ ὄνου, ἡμιόνος ἐξ ἵππου καὶ ὄνου θηλείας. c.

Hinnus, ἡμιόνος ἐξ ἵππου καὶ ὄνου θηλείας. c.
Hio, χαίνω. c. χαίνω. o.
Hir, is, θέναρ. o.
Hira, ἐγκοίλιον. o.
Hircina, τράγειον κρέας. c.
Hircipili, δασύτριχες. o.
Hircosus, γράσων. c. ὀζόχρωτος. c. τραγομάσχαλος. o.
Hircus, τράγος, τράγος. c. γράσος. c.
Hirnia, κήλη, κήλη. c.
Hirniosus, κηλήτης. c.
Hirquitali, τραγίζοντες. o.
Hirquus, χάνθος. o.
Hirsiculus, δασύπρωκτος. c.
Hirsutus, λάσιος. o.
Hirric, κυνὸς ἀπειλὴ ὅτε ὑλακτεῖ. c.
Hirio, ὑλακτῶ. c.
Hirrit, ὅταν κύων ἀπειλῇ ὑλακτῶν. c.
Hirsutum, αὐχμηρὸν, τραχύ.
Hirsutus, δασὺς, δασύς. c.
Hirudo, λιμναία βδέλλα, βδέλλα χερσαία. c. βδέλλα. o.
Hirundo, χελιδών.
Hiscere, κεχηνέναι, ἐπιχειρῆσαι λαλῆσαι.
Hisciatus, χασμώδης. o.
Hiscit, κέχηνεν.
Hisco, χαίνω. c. χάσκω. c. χαίνω. o.
Hispania, Ἰβηρία. c. Σπανία. c.
Hispida, δασεῖα.
Hispidus, δασὺς, πυκνὸς, αὐχμηρὸς, μεγαλόθριξ.
Historia, συγγραφή. o.
Historicus, λογοποιός. o.
Histriculus, λογοποιός. o.
Histrio, παντόμιμος, θυμελικός. c.
Histriones, μίμοι. o.
Histrionicus, ὑποκριτικός. o.
Hitta, ὑμήν.
Hittio, ἰχνεύω. e.
Hittus, φωνὴ κυνός.
Hiulcam, χάσμα.
Hiulco, σχίζω γῆν. c. αὐλακίζω. c.
Hiulcus, ἄπληστος, κεχηνώξ. o.
Hoc, τοῦτο, τοῦτο. c.
Hoc anno, ἐφ' ἔτος. c.
Hoc ho, τοῦτο, ταύτῃ.
Hodie, σήμερον. c. σήμερον. s. τήμερον. o.
Hodierno die, τῇ σήμερον ἡμέρᾳ. c.
Hodiernum, ἐφήμερον. s. ἐφημερινόν. c.
Hodiernus, σημερινὸς, σημερινός. c.
Holera, λάχανα. e.
Holerarium, λαχανάριον.
Holerator, λαχανοπώλης. c.
Holitorium, λαχανοπωλεῖον. c.
Holocaustoma, ὁλοκαύτωσις. c.

Holus, λάχανον, λάχανον. c.
Holus marinum, θαλασσοκράμβη. c.
Holusmarinum, θαλασσόκραμβον. e.
Homicida, ἀνδροφόνος, μιαιφόνος. c. ἀνθρωποκτόνος. c. ἀνδροφόνος. c. φονεύς. c. ἀνδροφόνος. s.
Homicidium, φόνος. c. φόνος. s. ἀνδροφονία. o.
Homo, ἄνθρωπος.
Homoncio, ἀνθρωπάριον. c.
Homulus, ἀνθρώπιον. c. ἀνθρωπάριον.
Honeracio, ἐπιφορτισμός. c.
Honestarunt, ἐτίμησαν.
Honestas, τιμὴ, ἐπὶ ἀξίας. c.
Honestas, um, τὸ καλόν. o.
Honestissimus, αἰδεσιμώτατος. c. τιμιώτατος. c. ἐπιφανέστατος. o.
Honestitas, ἀξιολογότης. c. ἀξιοπιστία. c.
Honesto, ἐπικοσμῶ. o.
Honestus, ἔντιμος, ἀξιόλογος.
Honestus, Egregius, ἀξιόλογος.
Honestus, ἀξιόπιστος. c. ἐπίτιμος. c. ἀξιόλογος. c. τίμιος ἄνθρωπος. c. ἔντιμος, εὐσχήμων. c. αἰδέσιμος. c.
Honor, τιμὴ, ἐπὶ ἀξίας. c. τιμή. s. τιμή. o.
Honoraria, Διονύσια. o.
Honorarium jus vel Pignum, Πραιτώρων δικαιένεχυρον. c.
Honorarium, τιμὴ, τὸ ἐπὶ συνηγορίᾳ διδόμενον. c.
Honorarius, ἀξιωματικός. c. τιμητικός. c. γερούσιος. o.
Honoratus, τετιμημένος, ἔνδοξος, ἐπίσημος, τετιμημένος. c. οἰκειακός. s.
Honorem adeptus, τετιμημένος. c.
Honorifice, ἐντίμως.
Honorificentia, τιμιότης. c. ἐπιτιμία. c.
Honorificentissimus, τιμιώτατος. c.
Honorifico, δοξάζω. c. τιμῶ. c. ἄγω διὰ τιμῆς. c.
Honorificum, τίμιον. c.
Honorificus, ἔντιμος. c. τιμητικός. c.
Honoro, τιμῶ. c.
Honos, τιμὴ, ἐπὶ ἀξίας. c. ἀξίωμα. e. ἡ τιμή. s.
Honus, Honor, τιμὴ θεῶν, τιμὴ ἀνθρώπων.
Hora, ὥρα. c.
Horciolus, ξέστης. c.
Hordeacea, οὐλόχυτα. o.
Hordearius, κρίθινος. o.
Hordeum, κριθή. c. κριθή. s.
Hordiolum, κριθάριον. e.
Horia, ἁλιάς. o.
Horno, adver. τῆτες. o. c.
Hornum, τησσερετος. e.
Hornus, τήτινος. o.
Horologium, ὡρολόγιον. e.
Horrearius, ἀποθηκάριος. c.
Horrendus, φρικτός. c.
Horreo, φρίττω. c.
Horrescit, τρέμει, φρίττει. c.
Horresco, ὀῤῥωδῶ, τὸ φοβοῦμαι. c. φρίττω. c. φρικοῦμαι. o.
Horreum, ἀποθήκη, ὀρεῖον. c. ἀποθήκη. c. εὐδοχον, καὶ ἀποθήκη. e.
Horribilis, φοβερὸς, ἀπότομος, φρικτός. c.
Horriditas, Horror, φρίκη. o.
Horridus, σιαυτο φρικτὸς, φρικτός. c. δάσυς, λάσιος. o.
Horrifico, φρικόω. o.
Horrificus, φρικοποιός. o.
Horripilatur, ὀρθοτριχεῖ.
Horripilo, ὀρθοτριχιῶ. c.
Horror, φρίκη. c. πτόησις. e.
Horruit, ἔφριξεν, ἐφοβήθη.
Hortacio, προτροπή. c.
Hortator, παρακελευστής. c.
Hortatorius, προτρεπτικός. c.
Hortatus, προτροπή. c. προτροπή. s.
Hortatus, us, ἐγκέλευσις. o.
Horti, κῆποι. e.
Hortor, προτρέπομαι, προτρέπομαι. c. παρακαλῶ. o.
Hortulanus, κηπευτὴς, κηπουρός. e.
Hortus, κῆπος. c.
Hospes, ξένος, ξένος. c. ξένος. s. ξένος καταλύτης. o.
Hospita, ξενοδόχος. c. ξενοδόχη. o.
Hospitale, ξένιον, τὸ δῶρον τὸ πεμπόμενον ξένῳ. c. κατάλυμα. o.
Hospitalis, φιλόξενος, ξένιος. c. φιλόξενος. c.
Hospitalitas, φιλοξενία. c.
Hospitalium, ξενοδοχεῖον. c.
Hospitatur, ξενίζονται.
Hospiti, ξενία. s.
Hospiticida, ξενοκτόνος. c.
Hospitio, ξενία.
Hospitium, ξενία. s.
Hospitor, ἐπιξενοῦμαι. c. ξενίζομαι. c.
Hospitor, aris, ξενοδοχία. o.
Hossimi, ἄῤῥινες. o.
Hostia, θῦμα, ἱερεῖον, θυσιαστομιαν, θῦμα. c. θυσία. s.
Hostes, πολέμιοι. e.
Hostia, θυσία, ἱερεῖον. o.
Hostiæ, θύματα. e.
Hostile, πολεμικόν. o.
Hostilis, πολέμιος. c.
Hostimentum, ἀνταμοιβή. o.
Hostio, ὁμαλίζω. o.
Hostiola, θυμάτιον. c.
Hostis, πολέμιος, πολέμιος. c.
Hostium, στόμιον. c. o.
Hostorium, ὁμαλίστρα. o.
Huber, οὖθαρ. o.
Hubero, πιαίνω. o.
Hubertus, γόνιμος. o.
Huc, ἐνθάδε, ὧδε. c. ἐνθάδε. c. ἐνταῦθα. c. δεῦρο. c.
Huc atque illuc, ὧδε κἀκεῖσε. c.
Huc et illuc, τῇ δὲ κἀκεῖσε. c.
Hucusque, ἄχρις τοῦ δεῦρο. c.
Huic adver. δεῦρο. o.
Huic pronom. τούτῳ, τῇ. o.
Hujus, τούτου.
Hujusce, τούτου.
Hujuscemodi, τούτου τοῦ τρόπου. c.
Hujusmodi, τούτου τοῦ τρόπου, τούτου τοῦ τρόπου. c. τοιοῦτος. o.
Hululo, ὀδύρομαι. o.
Humacio, ταφή. c.
Humanitas, ἀνθρωπότης. c. φιλανθρωπία. c. ἀνθρωπότης. o.
Humaniter, ἀνθρωπίνως. c.
Humanitus, ἀνθρωπόθεν. c.
Humanum, ἀνθρώπινον.
Humanus, φιλάνθρωπος, ἀνθρώπινος. c. φιλάνθρωπος. c. εὐσεβής. c.
Humecto, δίεμαι. o.
Humeo, mesco, ἰκμάζω. o.
Humeri, ὦμοι. o.
Humerus, ὦμος. o.
Humi, χαμαί.
Humidus, ἔνικμος, ὑγρὸς, δίϋγρος. c. κάθυγρος. c. ἔνικμος. o.
Humigatus, βεβρεγμένος. o.
Humile, ταπεινόν. o.
Humiliacio, ταπείνωσις. c. ταπεινοφροσύνη. c.
Humilio, γανός. c.
Humilio, ταπεινῶ. c.
Humilis, ταπεινὸς, χθαμαλὸς, χθαμαλός. c. ταπεινός. c. ταπεινός. o.
Humilitas, χθαμαλότης, εὐτέλεια, ταπεινοφροσύνη. o. ταπεινότης. c. ταπεινότης. o.
Humiliter sapiens, ταπεινοφρων. o.
Humiliter sapio, ταπεινοφρονῶ. c.
Humilitudo, ταπείνωσις. c.
Humo, θάπτω, χόω. o.
Humor, νοτία, ὑγρασία, ἰκμὰς, ὑγρασία. s. χυμός. o.
Humum, ἔδαφος. c.
Humus, ἔδαφος. c. χαμαί. c. γῆ. c. χαμαί. s. σώματος, γῆ, χαμαί. s. χόος. o.
Hunc, τοῦτον.
Hunccine, τοῦτον.
Huncne, τοῦτον ἆρα. c.
Hurcularis turba, ὑοσκύαμος. c.
Hyas, ὑὰς ἡ ἐν τῷ οὐρανῷ. c.
Hyberna, χειμάδια. o.
Hyberno, as, διαχειμάζω. o.
Hybernus, χειμερινός. o.
Hydropicus, ὑδρωπικός. e.
Hyemo, χειμάζω. o.
Hyemus, χειμών. o.

I.

I, ὕπαγε, πορεύου.
Iacchus, Διόνυσος. c.
Jaceo, κεῖμαι. c. βέβλημαι. c.
Jaceo, es, κεῖμαι. o.
Jacet, κεῖται.
Jacio, ῥίπτω, ἐπὶ ἀκοντίου. c. βάλλω. c. ῥίπτω, βάλλω. o.
Jacit, σκύλλει, ῥιπτάζει.
Jacta, ἐπίριψον. c. ῥίψον. c.
Jactatio, βλακία. c.
Jactæ moles, βληθέντες, οἱ θεμέλιοι. e.
Jactancia, ἀλαζονία. c.
Jactans, μετέωρος, ὁ μὴ σταθερὸς τὸν νοῦν. c. βλάξ. c.
Jactanter, ἀλαζόνως. o.
Jactantia, μεγαληγορία. o.
Jactantior, ἀλαζονικώτερος.
Jactantur, ῥίπτονται, σκύλλονται, ἀκοντίζονται.
Jactat, βουκκίζει, ῥίπτει, ἀκοντίζει.
Jactari, καυχᾶσθαι.
Jactata, ῥιφεις ωσκοιλια.
Jactator, ἀλαζών. c.
Jactatur, ῥιπτάζεται, σκύλλεται, ἀλαζονεύεται.
Jactatus, ἀκοντίσας, σκυλεὶς, ῥιπτασθείς.
Jactio, ῥιπτασμός. c.
Jactito, θρυλλέω. o.
Jacto, βάλλω. c. ἀλαζονεύομαι. c. ἀναῤῥίπτω. o.
Jactor, ῥιπτάζομαι. c. σκύλλομαι. c.
Jactum, βολή.
Jactum jacio, ἀκοντίζω. c.
Jactura, ἀποβολὴ, βλάβη, ἐκβολὴ, ζημία, ζημία. c. ἀποβολή. c. ζημία. s. ἐκβολή. s.
Jacturale, ἐπιζήμιον.
Jactus, ἐκβολή. c. ῥίψις, βολή. c. ἔκριψις. c. ἀκόντισις. c. ῥίψις. s. σκυλευθείς. c.
Jacula, ἀκόντια, βολίδες. e.
Jaculacio, βολή. c. ῥίψις. c. ἀκόντισις. c.
Jaculares, ἀκοντισταί.
Jaculata, ἀκοντίσασα.
Jaculator, ἀκοντιστής, ἀκοντιστής. c. ἐπιβάτης. e.
Jaculatus, ἀκοντίσας.
Jaculis, ἀκοντίας, ὁ ὄφις. c.
Jaculo, ἀκοντίζω. o.
Jaculor, ἀκοντίζω. c. ῥίπτω, ἐπὶ ἀκοντίου. c. βάλλω. c.
Jaculum, ἀκόντιον, βολίς. c. ἀκόντιον. c. βόλον. e.

Jaculus, βλήτης. c. σαυρία. o. ἀκοντίας. e.
Jam, λοιπὸν, ἤδη, ἤδη. c. λοιπὸν, ἐπίῤῥημα. c.
Jambricat, σκέπει, καλύπτει.
Jambrices, ἐκλυπτῆρες.
Jam diu, ἐκ πολλοῦ. c. ἤδη ἐκ πολλοῦ. c. πάλαι. c. μέχρι πολλοῦ. c. πάλαι. o.
Jamdudum, ἤδη πάλαι, πάλαί ποτε. c. ἤδη πάλαι. c.
Jamjam, παραυτίκα. o.
Jamjamque, ἐντεῦθεν ἤδη λοιπόν. c.
Jam inde, ἐντεῦθεν ἤδη. c.
Jam nunc, ἐντεῦθεν ἤδη. c.
Jam olim, ἐκ παλαιοῦ. o.
Jampridem, πάλαι, ἐκ πολλοῦ. c. ἤδη πρότερον. c.
Jam primum, ἤδη πρῶτον. c.
Jamque, καὶ ἤδη. c.
Jamtum, ἐκ πολλοῦ. c. τὴν ἀρχήν. o. ἔκπαλαι. e.
Janitor, πυλωρὸς, πυλουρὸς, πυλουρός. c. θυρωρός. o.
Janitrices, δύο ἀδελφῶν γυναῖκες, σύννυμφοι.
Janitrix, ἡ πυλουρὸς, σύννυμφος. c.
Jantaculum, ἀκρατισμὸς, ἀκράτισμα, ἐνάγισμα, βουκισμός. c. ἀκρατισμός. c.
Jantare, βουκκίσαι.
Jantilia, λίθοι τραχεῖς διοκοπτόμενοι.
Janto, ἀκρατίζω. c.
Janua, πυλεὼν, πυλὼν, πυλών. c. ὁ πυλών. s. θύρα. o. πυλὼν, καὶ αὐλή. e.
Janus, θυραῖος θεός.
Iatus, χάσμα. e.
Ibam, ἀπῄειν.
Ibatur, ἀπῄειτο.
Iber, ἡμίονος, ἀποβοὸς καὶ τυροῦ. e.
Ibi, αὐτόθι, ἐπὶ τόπου, ἐκεῖσε, ἐν τῷ αὐτῷ. c. αὐτόθι. c. ἐκεῖ. c. ἐκεῖσε. c.
Ibidem, ἐκεῖσε, κατ' αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ αὐτό. c.
Ibis, ἀπελεύσῃ.
Ibo, ἀπελεύσομαι.
Ibunt, ἀπελεύονται.
Ichneumo, ἰχνεύμων. c. ἰχνεύμων. e.
Icit, βάλλει, πλήττει.
Ico, cis, πλήττω. o.
Ictio, βολή. c.
Ictum, πληγήν.
Ictus, πληγὴ, θίξις, βολὴ, ῥιπὴ, βολή. c.
Hic Ictus, πληγὴ ἀπὸ σιδήρου. c. πληγή. s.
Id, τοῦτο, τοῦτο. c.
Id agis, τοῦτο πράττεις.
Id agit, ἐνεργεῖ.
Idcirco, διὰ τοῦτο, διὰ τοῦτο. c. ἣν αἰτίαν. c. διόπερ. c.
Idem, ὁ αὐτὸς, τὸ αὐτὸ, ὁ αὐτός. c. τὸ αὐτό. c.
Idem, ὁμοίως.
Idemque, ὁ αὐτὸς, ὁμοίως.
Identidem, παρ' ἕκαστα, ἐπαλλήλως, πάρεξ. c. ἐπαλλήλως. c. συνεχῶς. o.
Ideo, ἐγὼ, αὐτὸ, διὰ τοῦτο, διόπερ. c. διὰ τοῦτο. c. διὰ τοῦτο. s. καὶ διὰ τοῦτο. c.
Ideo quod, διὸ δή. c.
Idipsum, τοῦτο αὐτό. c.
Idne, τοῦτο ἄρα. c.
Ido, remion. *. s.
Idonea, ἱκανὴ, ἱκανά.
Idonei, ἱκανοί.
Idoneum, ἀξιόχρεων, ἱκανὸν, δόκιμον. c.
Idoneus, ἱκανός. c. ἀξιόχρεως. c. ἀξιόπιστος. c. ἐπιτήδειος. o.
Idus, μεσομήνιον.
Hæc Idus, singulare non habet, ἰδοί. c.
Iduum, ὅμοιον.
Jecor, ἧπαρ. c.
Jecoralis, ἡπατικός. c.
Jecur, ἧπαρ.
Jecusculum, ἡπάτιον. o.
Jejunium, νηστεία, νηστεία. c. νηστεία. s. νῆστις. o.
Jejuno, νηστεύω. c.
Jejunus, ἄγευστος. o.
Jentaculum, ἀκρατισμός. o.
Jentarium, Gustarium, βουκκίσμη. e.
Jento, as, ἀκρατίζομαι. o.
Igitur, τοίνυν, τοιγαροῦν, διὰ τοῦτο. c. τοίνυν. c. διόπερ. c. ἄρα. o.
Ignarures, ἀγνοοῦντες.
Ignarus, ἄγνωστος, ἄπειρος.
Ignavatis, ἀδρανισθέντων.
Ignavia, ἀπειρία, ἀδράνεια, ἀδράνεια. c. ἀπραξία. c. ῥαθυμία. o.
Ignavus, ἀδρανὴς, ὀκνηρὸς, ἄπρακτος. c. ἄδρανής.
Ignefacio, ignio, πυρόω. o.
Ignes, πυρσοί.
Igneus, πυρώδης. c. ἔμπυρος. c.
Ignia, νοτία φυκίασις.
Igniarium, πυρεῖον. o.
Ignifer, πυροφόρος.
Ignipotens, πυρσοδυνάστης. c. πυροσθενής. o.
Ignis, πῦρ, πυρσός. c. πῦρ. c. πῦρ. s.
Igniscit, πυροῦται.
Ignis sacer, ἐρυσίπελας.
Ignitabulum, δᾷδος ῥαβδίον πυροστρόφον, πυρεῖον. o.
Ignivomus, πυρέκβολος. o.
Ignobilis, ἄγνωστος, ἄσημος, ἄσημος. c. ἄδοξος. c. δυσγενής. o.
Ignobilitas, ἀγένεια. c. ἀτιμία. c. ἀσημότης. c. ἀδολεσχία. c.
Ignomines, ἀνώνυμοι. o.
Ignominia, ἀτιμία, ἀτιμία. c. ἀτιμία. s.
Ignocens, ἀθῷος. c.
Ignominiosus, ἀσχήμων. c. καταγνωστός. c. ἄτιμος. c.
Ignorabilior, ἀγνωστότερος.
Ignorabilis, Ignotus, ἄγνωστος. o.
Ignorantia, ἄγνοια, συγγνώμη.
Ignis sacer, ἐρυσιπέλας. c. o.
Ignorancia, ἄγνοια. c. ἀγνωσία. c. ἄγνοια. s.
Ignorat, ἀγνοεῖ.
Ignoro, ἀγνοῶ. c. ἀγνόω. o.
Ignos, γνωστούς.
Ignosce, σύγγνωθι. c.
Ignoscit, συγγινώσκει.
Ignosco, συγγιγνώσκω, συγγνωμονῶ. c. ἐπιγινώσκω. o.
Ignotus, ἄγνωστος, ἄγνωστος, ἀφανής. c. ἄγνωστος. c.
Ii, ἀπῆλθον.
Ile, λαγών. c. κῶλον. o.
Hoc Iletum, πρινών. c.
Ileum, λαγών. c.
Ilex, πρίνος, πρῖνος. c. πρίνος. o.
Ilia, λαγόνες, λαπάρα ἀνθρώπου. c. λαγόνες. o.
Ilice, πρῖνος. e.
Iliceus, Iligneus, πρίνινος. o.
Ilico, ἐξαυτῆς, παραχρῆμα. c.
Ilium, λαγών. s.
Ilix, πρῖνος. e.
Illa, ἐκεῖνα, ἐκείνη, σκώληξ κλείνης.
Illac, ἐκεῖσε. c. ἐκείνη ἐπίρρημα. c.
Illæc, ἐκείνη ὄνομα. c. ἐκεῖνα. c.
Illætabile, ἄχαρις. o.
Illatebro, ἐναποκρύπτω. o.
Illaudatus, νώνυμος. o.
Ille, ἐκεῖνος, ὁ δεῖνα. c.
Illecebræ, θέλγητρα. o.
Illecto, as, ἐπάγομαι. o.
Illex, ἄνομος. o.
Illibatus, ἄψαυστος. o.
Illiberaliter, ἀγεννῶς. o.
Illic, ἐκεῖ. c. ἐκεῖσε. c.
Ilicet, αὐτίκα. o.
Illicio, is, ἐπάγω, θέλγω. o.
Illicium, θέλγητρον. o.
Illico, παραχρῆμα, εὐθέως, εὐθέως. c. παρ' αὐτό. o.
Illido, προσβάλλω. o.
Illinc, ἐκεῖθεν, ἐκεῖθεν. c.
Illinio, ἐπιχρίω. o.
Illino, διαπλάττω. o.
Illix, icis, ἐπαγωγός. o.
Illuc, ἐκεῖσε. c.
Illuceo, ἐμφαίνομαι. o.
Illudo, ἐμπαίζω. o.
Illum, νάρθηκος τὸ ἐντός.
Illuminus, ἀφεγγής. o.
Illumis, σκοτομήνη. o.
Illustracio, ἐπιφάνεια δόξης. c.
Illustris, ἐπιφανής. c.
Illustro, λαμπρύνω. o.
Illuvies, ἀλουσία. o.
Im, αὐτὸν, εἰς αὐτὸν, αὐτόν. c.
Hæc Ima, λοῦφος. c.
Imaginacio, εἰκονογραφία. c.
Imaginarii, εἰκονοικοὶ, σημειοφόροι. o.
Imaginarius, εἰκονικός.
Imaginatus, ἀπεικασμένος. o.
Imagines, εἰκόνες.
Imaginifer, πρωτόμορφος.
Imagino, as, ἀπεικάζω. o.
Imaginor, κατεικονίζω. c. φαντάζομαι. c. εἰκονίζω. c.
Imaginosus, εἰκονώδης. o.
Imago, εἰκὼν, εἴδωλον, εἰκών. c. φαντασία. c.
Imaguncula, εἰκόνιον. o.
Imbellia, ἀνανδρία. o.
Imbellis, le, ἄνανδρος. o.
Imber, ὄμβρος, ὄμβρος. c. σοφός. s.
Imberbis, be, ἀπώγων. o.
Imbibo, ἐμπίνω. o.
Imbres, ὄμβροι.
Imbrex, καλυπτὴρ, γεῖσωμα. o.
Imbrices, καλυπτῆρες. e.
Imbricitur, ὀμβροῦται, βρέχεται.
Imbrico, καλυπτηρίζω. e. ἀπογεισόω. o.
Imbrifer, ὀμβροφόρος. o.
Imbrix, σωλήν. c. καλύπτης. c.
Imbrum, ἡμιόνον, πρόβατον.
Imbuo, ἐμβάπτω. o.
Imdormio, ἐπικοιμῶμαι. c.
Imemo, δηηβον.
Im eum, τὸν αὐτόν.
Imfimus, κατώτατος. c.
Imi, κατώτατοι, τελευταῖοι.
Imina, ἡμίξεστον. e.
Imitabile, εὐμίμητον. c.
Imitacio, μίμησις. c.
Imitat, μιμεῖται.
Imitatio, μίμησις.
Imitatores, μιμηταί.
Imitatur, μιμεῖται.
Imitor, μιμοῦμαι. c. μιμοῦμαι. o.
Immanes, μέγιστοι, ἄγριοι.
Immanis, μέγιστος, ἄγριος, ἄγριος. c. παμμεγέθης. c.
Immanis, ne, ἀπηνής. o.
Immanitas, ἀγριότης. c.
Immarcibilis, ἀμαράντινος. e.
Immatiens, ἀνέφικτος.
Immaturitas, ἀωρία. e.
Immaturum, ἄωρον. c.
Immediatus, ἄμεσος. c.
Immedicabilis, ἀνίατος.
Immemor, ἀμνήμων.
Immemores, ἀμνήμονες.
Immerens, ἀνάξιος.
Immerentes, ἀναίτιοι, ἀνάξιοι.
Immerentibus, ἀναξίοις.
Immerita, ἀναξία.
Immerite, ἀλόγως, ἀναξίως.
Immetuens, ἄφοβος, ἀμέριμνος.
Imminentia, ἐξοχότης.
Immineo, ἐνίσταμαι. o.
Imminet, ἐξέχει, ἀπειλεῖ, ἐπίκειται.
Immiscuus, ἀμιγής. e.

Immissum, ἐμβεβλημένον.
Immitis, ἀνηλεὴς, ἀπηνής.
Immittit, εἰσπέμπει, εἰσβάλλει.
Immitto, παρεμβάλλω. c. ἐμφυλλίζω. o.
Immixtim, ἀμιγῶς. e.
Immo, μᾶλλον μενοῦν, καὶ μὴν, καὶ μάλα. o.
Immolacio, εἰδωλοθυσία. c. θυσία. c.
Immolaticius, θύσιμος. c.
Immolator, θύτης. c.
Immobilis, ἀκίνητος. e.
Immolo, θύω.
Immora, ὑπέρθεσις. c.
Immoror, βραδύνω. c. διατρίβω. c.
Immortales, ἀθάνατοι.
Immortalia, ἀθανάσια. e.
Immortalis, ἀθάνατος, ἀθάνατος. c.
Immortalitas, ἀθανασία. o.
Immo vero, ἀλλὰ μήν.
Immulatur, θυσιάζει.
Immunes, ἀτελεῖς, ἀνέπαφος.
Immunes fundi, ἀσυντελῆ χώρια. c.
Immunis, ἀνέπαφος, ἀλειτούργητος, ἀνέπαφος. c. ἀτελής. o.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀλειτουργησία, κουφισμός. e.
Immunitus, ἀτείχιστος. o.
Immusulus, εἶδος ὀρνέου.
Imo, κάτω. c κατωτάτω. c.
Imo magis, μᾶλλον δέ. c.
Imo quidem, μενοῦν γε. c. μενοῦν. c.
Imo quoniam, μενοῦν γε. c.
Imos, κατωτάτους.
Imo vero, μᾶλλον δέ. c. καὶ μήν. c.
Impago, gis, ἐμπήγνυμι. o.
Impar, ἄνισος.
Impeccabilis, ἀναμάρτητος. o.
Impedimenta, σκευοφόρα, ἐμπόδια. c.
Impedimentum, ἐμποδισμόν, ἐμπόδισμα. o.
Impeditus, ἐμποδιζόμενος. o.
Impedo, as, ἐμπεδόω. o.
Impello, ἐπείγω. c. ἐπάγω. o.
Impendeo, es, ἐπαρτῶ. o.
Impendia, ἐγχρῄζοντα. e.
Impendio, adv. ἐκτόπως. o.
Impendium, ἀνάλωμα. o.
Impendo, δαπανῶ. c.
Impendo, is, ἀναλίσκω. o.
Impennatus, ἄπτερος. o.
Impensa, ἀνάλωμα. s. φύραμα. e. εὐεργετημένα. o.
Impenso, ad, ἄγαν. o.
Impensibilis, ἀστάθμητος. o.
Imperandum, βασιλευτέον.
Imperas, προστάττεις.
Imperat, βασιλεύει, ἐπιτάσσει.
Imperativum, προστακτικόν.
Imperativus, προστακτικός.
Imperator, βασιλεὺς, αὐτοκράτωρ, αὐτοκράτωρ. c.
Imperatores, αὐτοκράτορες.
Imperatoria, αὐτοκρατορική. c.
Imperficium, ὑπερῷον. c.
Imperges, καλυπτῆρες.
Imperiale, βασιλικόν.
Imperialis, βασιλικὸς, αὐτοκρατορικός. c. βασιλικός. c.
Imperiosus, προστακτικός. c.
Imperitabundus, ἀρχικός. o.
Imperitia, ἀναγωγία. o.
Imperitus, ἄπειρος. o.
Imperito, σημαίνω. o.
Imperium, ἡγεμονία, κράτος βασίλειον, βασιλεία. c. κράτος. c. ἀρχή, ἡ. c. πρόσταγμα. c. κρατος, ἐξουσία. s. ἐπίταγμα. o.
Impero, προστάσσω, ἐπιτάττω. c. βασιλεύω, προστάττω. c. ἄρχω. c. παρακελεύομαι. c. προστάττω. o.
Impers, καλυπτήρ.
Impersonale, ἀπρόσωπον. o.
Impertienda, παρασχετέα.
Impertio, μεταδίδωμι. c.
Impertire, παρασχεῖν. c.
Impes, tis, ῥύμη, βία. o.
Impete, ὁρμηδόν.
Impetigo, λιχὴν, λιχήν. c. ἄλφος, λειχήν. o.
Impetigosus, λιχηνωτός. c.
Impeto, προσβάλλω. o.
Impetrabilis, ἐξαίτητος. o.
Impetracio, ἐπίτευξις. c.
Impetrans, ἀνύων.
Impetratus, θυσία.
Impetravit, ἤνυσεν.
Impetro, ἀνύω, τυγχάνω. o.
Impetum facio, ὁρμῶ, ἐπέρχομαι. c.
Impetus, ὁρμὴ, ῥοῖζος. c. ὁρμή. c. ὁρμὴ, ἔφοδος. s.
Impiatus, εὐαγής. o.
Impie, ἀσεβῶς.
Impie facio, ἀσεβῶ. c.
Impietas, ἀσέβεια, ἀσέβεια. c.
Impiger, ἄοκνος. o. ἄοκνος. c.
Impingo, ἐπάγω. o.
Impinguo, πιαίνω. o.
Impio, μιαίνω. o.
Impior, ἀσεβῶ. c.
Impius, ἀσεβὴς, ἀσεβής. c.
Implacabilis, ἀκαταπράϋντος. c.
Implano, ἀποπλανάομαι. o.
Impleo, μεστῶ. c. γεμίζω. c. πληρῶ. c. ἀναπλέω. o.
Impletum, γέμων. c.
Implexus, ἐμπεπλεγμένος. o.
Implicatrix, ἐμπλέκτρια. c.
Implicisco, ἐπιτρεπιάζω. e.
Implico, ἐμπλέκω. c. ἐπιπλέκω. o.
Imploro, μετὰ δακρύων ἱκετεύω. c. δεοκλητέω. o.
Impluo, ἐμβρέχω. o.
Impluvia, μαιεύη. o.
Impluvium, ὄροφος. o. μεσαύλιον. e. ὕπαιθρον. e.
Impolitia, ἀκομψία. o.
Impono, ἐντίθεμαι. o.
Imporco, as, αὐλακίζω. o.
Importunus, ἀλίμενος. o.
Impos, Impotens, ἀκρατής. o.
Impossibilis, ἀδύνατος.
Impostor, Stellionator, ἐπιθέτης. e.
Impostores, φενακισταί. o.
Impostura, Stellionatus, ἐπίθεσις, ἡ χλεύη. e.
Impotens, Senescens, ἄγηρον. e.
Impotentia, ἀδυνατία. o.
Imprecor, ἐπιθειάζω. o.
Impressio, προσβολή. o.
Imprimo, προστρίβομαι. o.
Improbitas, ἀναίδεια. o.
Improbo, ἀποδοκιμάζω. c.
Improbus, ἀναιδὴς, μοχθηρός. o.
Improlis, lus, ἄγονος. o.
Impromptum, ἀπόχειρον, εἰς πρόχειρον.
Improperium, ὀνείδισις. o.
Impropero, as, ὀνειδίζω. o.
Improprie, ἀκύρως. c.
Imprudens, ἀνόητος. o.
Impubes, ἄνηβος.
Impubens, ἄνηβος. e.
Impudens, ἀναιδής. o.
Impudenter, ἀναιδῶς. o.
Impudicus, ἀσελγής. o.
Impune, ἀκολάστως. c. ἀζημίως. o.
Impunitas, ἄδεια. o.
Impunitus, ἀκόλαστος, ὁ μὴ τιμωρηθείς. c.
Impure, ἀκαθάρτως.
Impuri, ἀκάθαρτοι.
Impuritas, ἀκαθαρσία.
Impurus, ἐξάγιστος. o.
Impus, ἀσεβεῖς.
Imputatus, ἄτμητος. o.
Imputo, λογίζομαι, ἐπὶ λογισθείου. c. προσλογίζομαι. o.
Imros, ἀνεξούσιος.
Imrecillor, ἀδυνατῶ. c.
Imus, τορευόμεθα, καὶ ὕστατος, κατώτατος. c.
In, εἰς, ἐν. ἐν. c. ἐπί. c. εἰς, πρόθεσις. c. ἐν, εἰς. o.
Inabilis, ἀνεπιτήδειος. c.
Inabsconditibile, ἀκρυπτον. c.
In abusum, εἰς παράχρησιν.
Inaccessivilis, ἀπρόσιτος.
Inaccessus, ἄβατος. c. δύσβατος. c.
Inaccusabilis, ἀνέγκλητος. c. ἀκατηγόρητος. c.
Inaccruo, δεινοποιῶ. c.
Inamabilis, ἀπεύκτος. c. ἀφίλητος. c. ἀστεργής. c.
Inambulo, διακινῶ. c.
Inane, μάταιον. c. κενόν. c.
Inanem, κενὸν, μάταιον.
Inanesco, κενοῦμαι. o.
Inaniloguus, κενολόγος. o.
Inanimis, ἄψυχος. o.
Inanimus, ἄψυχος. o.
Inanio, κενόω. o.
Inanis, κενὸς, κενός. c.
In animo est mihi, διανοοῦμαι, διέγνωκα.
Inanis, μάταιος. c. διάκενος. o.
Inanitas, κενότης. c. εἰκαιότης, κένωσις. o.
Inaniter, εἰκῇ. c.
Inanitus, κένωσις. c.
Inanitrices, δύο ἀδελφῶν γυναῖκες. c.
Inantecessum, προχρία.
In ante diem, εἰς τὴν πρὸ ταύτης ἡμέραν. c.
Inaquosus, ἄνυδρος. c.
Inaresco, ἀπαυαίνομαι. o.
Inars, ἀδρανής. c.
Inaspero, ἀγριόω. c.
Inauditum, Nefastum, ἄρρητον, ἀπόρρητον. c.
Inauditus, ἄρρητος. c.
Inauguratus, ἀποιωνισθείς.
Inaurator, χρυσωτής. c.
Inauratus, περικεχρυσωμένος. c. διάχρυσος. c.
Inaures, ἐνώτια, ἔνωτον. s.
Inauris, ἐνώτιον. c. ἐνώτιον. o.
Inauro, ἐπιχρυσῶ. c. χρυσόω. o.
Inauspicabilis, ἀόρατος. c.
Inaustro, φωτίζω. c.
Inausus, ἄτολμος. c.
Inbarbis, ἀγένειος. c.
Inbecillitas, ἀσθένεια, νόσος, ἀσθένεια. c.
Inbellis, ἀπόλεμος, ἀσθενὴς, ἀπόλεμος. c.
Inberbis, ἀγένειος.
Inbibo, καταπίνω ὕδωρ. c.
Inboia, κλοιὸν περιτίθημι. c.
Inbrices, καλυπτῆρες.
Inbrico, καλυπτηριάζω. c.
Inbuit, ἐνέγγυψεν, ἐβάπτει, ἐμβιβάζει εἰς ἐπιστήμην.
Inbuo, μυῶ. c.
Inbuo, ἐμβιβάζω. c. βάπτω. c.
Inburculum, ἐμβούλουκλον. c.
Inbutio, προβιβασμὸς, μύησις.
Inbutus, μεμυημένος, μεμυημένος. c.
Incaeduus, ἄτμητος.
In calculum, εἰς ψῆφον. c.
Incalesco, διαθερμαίνομαι. o.
Incallidus, ἄδολος. o.
Incandidus, ἀλεύκαντος. c.
Incanto, ἐπάδω. c. ἐπάδω. o.
Incanus, σπαρτοπόλιος. c.
Incapabilis, ἀχώρητος. c.
Incapistro, φιμόω. o.
Incapito, ἐπαρῶμαι. c.

Incassum, φρούδως. o.
Incastus, ἄσεμνος. c.
Incaute, ἀπερισκέπτως. o.
Incautus, ἀφύλακτος. c. φιλάπλους. o.
Incedo, προβαίνω. c. ἐπιβαίνω. c. πρόειμι. c.
Incedo, εἰσέρχομαι. o.
Incelatum, ἄκρυπτον. c.
Incelatus, ἀτόρνευτος. c. ἄγλυφος. c.
Incenatus, ἄδειπνος. c.
Incendiarius, ἐμπρηστής. c.
Incendium, ἐμπρησμός. c. ἐμπρησμός. s.
Incendium facio, ἐμπρήζω. c. ἐμπιπρῶ. c. ἐμπυρίζω. c.
Incendo, ἐμπιπρῶ. c. ἐμπυρίζω. c. ἐμπρήζω. c. ἐμπρήθω. o.
Incensio, κατάφλεξις. c.
Incensum, θυμίαμα. c.
Incentio, onis, ἐπαύλησις. o.
Incentivus, ἐπαυλητικός. o.
Incepcio, ἐπιβολή. c. ἐπιχείρημα. c. ἀρχὴ βιβλίου ἢ ἄλλου τοῦ. c. ἀρχὴ ἔργου. c. ἀπαρχαί. c. καταρχή. c.
Incepto, ἐπιχειρῶ. o.
Inceptum, ἐπιτήδευμα. c. ἐγχείρημα. c. ἐπίβασις. c. ἐπιβολή. c.
Incernicula, τηλίαι. o.
Incerno, is, διαλέγω. o.
Incero, κηρόω. o.
Incerto, as, ἀδηλόω. o.
Incertum, ἄπορον. c.
Incertus, ἄδηλος. c. ἀβέβαιος. c.
Incertus sum, ἀπορῶ, διστάζω. c.
Incesso, is, βάλλω. o.
Incessus, ἐπίβασις. c. προσέλευσις, περίβασις. s.
Incesto, μολύνω. c. μιαίνω. c.
Incestus, ἀθέμιστος. s. ἀσελγής. e.
Incesus, ἄδαρτος. c. ἀτύπτητος. c.
Inchoacio, ἀρχὴ ἔργου. c. ἀπαρχαί. c.
Inchoativa, ἀρκτικά. o.
Inchoativum, ἐναρκτικόν. c.
Inchoativus, ἀρκτικός. c.
Inchoavi, ἠρξάμην. c.
Inchoavit, ἐνήρξατο. c.
Inchoo, ἄρχομαι. c. κατάρχομαι. c. ἀπάρχομαι πράγματος. c.
* Incibi, στέμφυλον. s.
Incibus, πάν. e.
Incide, τέμε. c.
Incido, ἐμπίπτω. c. διακόπτω. c. ἐντέμνω. c. τέμνω. c. κόπτω, τέμνω. c. περιπίπτω. c. ἐγκόπτω. c. διατέμνω. o.
Inciles, διώρυγες. o.
Incino, is, ἐπαυλέω. o.
Incipio, ἄρχομαι. c. ἄρχομαι. o.

Incisio, διακοπή. o.
Inciso, ἐγχαράσσω. c.
Incisum, κόμμα. o.
Incisura, διατομή. o.
Incita, Virgil. κινηθεῖσα, ῥιφθεῖσα. c.
Incitabilis, παροξυντικός. c.
Incitabulum, ὑπέκκαυμα. o.
Incitacio, παρόρμησις. c.
Incitamentum, παρόρμησις. c. παροξυσμός. c. παροξυσμός. s.
Incitatio, ἐγκεντρισμὸς, ἐπὶ οὗ παροξύνοντος. c.
Incito, παρορμῶ. c. παροξύνω. c. παροτρύνω. c.
Incito, as, ἐπάγω. o.
Incivile, ἀπολιτικὸν, οὐ νόμιμον. c.
Inclamo, ἐπιβοῶ. c.
Inclamo, as, ἐπιβοάω. o.
Inclemencia, ἀσυμπάθεια. c. ἀφιλανθρωπία. c. ἀνημερότης. c.
Inclemens, ἀσυμπαθής. c. ἀφιλάνθρωπος. c.
Inclementer, δυσμενῶς. c. ἀφιλανθρώπως. c. ἀπηνῶς. c.
Inclinacio, ἔγκλισις. c.
Inclinans ulna, ἀνακλίνας.
Inclinatus, ἐπίκλισις. c.
Inclino, κύπτω. c. ἐπικλίνω. c. κλίνω. c. καταστρέφω. c.
Inclitus, κλυτός. c. ἔνδοξος. c.
Includo, ἐγκλείω. c. κατακλείω. o.
Inclusus, ἐγκεκλεισμένος. c.
Inclytus, κλυτός. o.
Incoctile, ἐνεψημένον. o.
Incoctus, ἀνέψητος. c.
Incœnatus, ἄδειπνος. o.
Incogitabilis, ἀλόγιστος.
Incogitans, ἄβουλος. c.
Incogitatus, ἄσκεπτος. c.
Incognitus, ἄγνωστος. c. ἄγνωστος. o.
Incola, ἔνοικος. c. πάροικος. c.
Incolatus, ἐνοίκησις. o. παροικία. e.
Incolo, ἐνοικῶ. c. κατοικῶ. c. ἐνοικέω. o.
Incolor, ἀχρῶος. c.
Incolume, ζῶον, ὑγιές. s.
Incolumis, ἐῤῥωμένος. c. ὑγιής. c. ἀκαίρεος. c. σῶος. c. ἄρτιος. o.
Incolumitas, ὑγεία. c. ῥῶσις. c. σωτηρία. c. εὐεξία σώματος. c. ὑγίεια. o.
Incommoditas, ἀχρησιμότης. c. ἀνωφελία. c.
Incommodo, βλάπτω. c. δυσχρηστῶ. c. βλάπτω. o.
Incommodum, δυσχρηστία. c. ἄχρηστον. c. βλάβη. s.
Incommodus, ἀσύμφορος. c. ἀνωφελής. c. ἀχρήσιμος. c. δύσχρηστος. s. ἄχρηστος. s.

Incompactum, ἀσύντακτον. o.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος. c.
Incomplebilis, ἀπλήρωτος. c.
Incomplexus, ἀπερίληπτος. c.
Incompositus, ἀσύνθετος. c. ἀκατασκεύαστος. c.
Incomprehensibilis, ἀνέφικτος. c.
Incomprehensus, ἀσύλληπτος. o.
Incomptus, ἀφιλοκάλητος. c. ἄκοσμος. c.
Inconcessum, ἀπαραχώρητον. c.
Inconcinnus, ἐκμελής. o.
Inconcussus, ἀσάλευτος. c. ἀδιάσειστος. o.
Inconditum, βλαρόν. c. ἄκτιστον. c.
Inconditus, ἀκατασκεύαστος. c. πλημμελής. o.
Incongruens, ἀσύμφωνος. c.
Incongruum, ἀσύμφωνον. c.
Incongruus, ἀνεπιτήδειος. c. ἀπρόσφορος. c.
Inconplexivum, δυσπερίληπτον. c.
Inconprehensibile, δυσπερίληπτον. c.
Inconsciencia, ἀσυνειδησία. c.
Inconsciens, ἀσυνείδητος. c.
Inconscius, ἀσυνίστωρ. c.
Inconsensus, ἀσυμφωνία. c.
Inconsequens, ἄτοπος. c.
Inconsideratus, ἀκατανόητος. c.
Inconsonans, ἀσύμφωνος. c.
In conspectu, αὐτοψία. c. ἐνώπιον. c.
Inconstans, ἄστατος. c. ἀσύστατος. e.
Inconstancia, ἀκαταστασία. c. ἀνωμαλία. c. ἀστασία. c.
Inconstructus, Contumax,
Inducibilis, ἀναγωγός. e.
Inconsulium, ἀβουλία. c.
Inconsulte, ἀβούλως. c.
Inconsulto, ἀπρονοήτως. c. ἀσκέπτως. c.
Inconsultus, ἀνεξέταστος. c. ἀνερώτητος. c. ἄπευστος. c. ἀσύμβουλος. c. ἀπρονόητος. c. ἄσκεπτος. c. ἄβουλος. c. ἄῤῥαφος. o.
Inconsyderatus, ἀστάθμητος. o.
Incontentus, ἀκατάσχετος. c.
Incontinencia, ἀκρασία, ἡ αἰσχρότης. c.
Incontinens, ἀκρατής.
Incontinenter, ἐν τάχει. c.
Inconveniens, ἀσύμφωνον. c. ἀσύμφωνος. c.
Incorporacio, σωματικὴ νομή. ἡ παράδοσις. c.
Incorruptus, ἄφθαρτος. c. ἀδιάφθορος. c.

In crastinum, εἰς αὔριον. c. εἰς τὴν αὔριον. c.
Increatus, ἄκτιστος. o.
Increbo, ἐπισυχνάζω. c.
Incredibilis, ἄπιστος. c. ἄπιστος. s. ἀπείθανος. c. δύσπιστος. c.
Incredibilitas, ἀπιστία. c.
Incredulitas, ἀπειθία. c.
Incredibile, ἄπιστον. o.
Incredulus, ἄπιστος. c. ἀπειθής, ὁ μὴ πιστεύων. c.
Incrementum, ἐπαύξησις. c. αὔξησις. c. ῥοπή, ἐπὶ ζυγοῦ. c. προσθήκη. c. πρόσθεσις. s. αὔξησις. o.
Increpacio, ἐπιτίμησις. c. ἐπικρότησις. c. ἐπιψόφησις. c.
Increpator, ἐπιτιμητής. c.
Increpito, ἐπιχλευάζω. c. ἐπικτυπῶ. c. ἐπεγγελῶ. c. ἐπικερτομῶ. c. ἐπιπλήττω. o.
Increpo, ἐπικτυπῶ. c. ἐπισκώπτω. c. ἐπεγγελῶ. c. ἐπικροτῶ. c. ἐπιπλήττω. c. ἐπιχλευάζω. c. ἐνηχῶ. c. ἐπιψοφῶ. c. ἐπιτιμῶ. c. ἐπηχῶ. c. χλευάζω. c. ἐπιβομβέω. o.
Incresco, ἐπαύξω. c. ἐπιδίδωμι. o.
Increvit, ἐπιπολάζει. c.
Incrustacio, μαρμάρωσις. c.
Incrustatio, πλάκωσις. e.
Incrustata domus, πλακωθεῖσα οἰκία. c.
Incrusto, πλακῶ. c.
Incubi, ἐφιάλται. o.
Incubo, ἐπιπίπτω. c. ἐφιάλτης. c. ἐφιάλτης. e.
Incubones, ἐπικεχυφότες. o.
Incubus, Πὰν, ὁ δαίμων. c. Πάν. e.
Incucio, ἐπισείω. c.
Inculco, καταλακτίζω. c. καταπατῶ. c. ἐπισάττω. o.
Inculta, ἀγεώργητος.
Inculta terra, χέρσος τόπος. c. ἀργὴ γῆ. c.
Incultus, ἀτημέλητος. c. ἀγεώργητος. c. ἀγεώργητος. o.
Incumbo, ἐπιπίπτω. c. ἐπίκειμαι. c. ἐπικύπτω. o.
Incunctanter, ἀνυπερθέτως. c.
Incurabilis, ἀθεράπευτος. c.
Incuratus, ἀνεπιμέλητος. c. ἀφρόντιστος. e.
Incuria, ἀφροντισία. c. ἀπραγμοσύνη. c. ἀμέλεια. o.
Incuriositas, ἀπραγμοσύνη. c.
Incuriosus, ἀτημέλητος. c. ἀφρόντιστος. c. ἀπράγμων. c.
Incurro, ἐπιτρέχω. c. ἐμβάλλω. o.
Incursio, ἐπιδρομή. c.
Incurvesco, κυρτοῦμαι. o.

Incurvo, κατακάμπτω. c. ἐπικάμπτω. c. κυρτόω. o.
Incurvus, ἐπικαμπής. c. κυρτός. o.
Incus, ἄκμων. c. ἄκμων. o.
Incusacio, ἔγκλισις. c. μέμψις. c. αἰτίασις. c.
Incuso, ἐγκαλῶ. c. αἰτιῶμαι. c. μέμφομαι. c.
Incutio, ἐντινάσσω. c. ἐνσείω. c. ἐκφορέω. o.
Indagacio, ἀνερεύνησις. c. ἔρευνα. c.
Indagant, ἐξιχνιάζουσιν.
Indagas, ἐξιχνιάζεις.
Indagat, ἐξιχνιάζει.
Indagine, ἐξιχνιασμῷ.
Indagines, ἐξιχνιασμοί.
Indago, στιβεύω. c. ἰχνηλατῶ. c. ἐκζητῶ. c. ἐξιχνεύω. c. θηρῶμαι. o.
Indago, ἐξιχνιασμὸς, ἐξιχνιάζω, μήνυμα, περιοχή. παγὴς, ἐπὶ ἀγρίων ζώων. c.
Indago, inis, θήραμα. o.
Inde, ἔπειτα, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, αὐτόθεν. c. ἐκεῖθεν. c.
Indecens, ἀπρεπὴς, ἀπρεπής. c.
Indeceptus, μὴ ἐνεργηθεὶς, ἀποτυχών.
Indeclinabilis, ἄπτωτος, ὁ ἄκλιτος. c.
Indecor, ἀσχήμων. o.
Indecorum, ἀπρεπές. o.
Indecorus, ἀπρεπής. c.
Indefensus, ἀνεκδίκητος. c. ἀναπολόγητος. o.
Indefessa, ἄκμητος.
Indefessi, ἀπόνητοι.
Indefessus, ἀκάματος. c. ἀκοπίαστος. c.
Indefinitum, ἀπαρέμφατον. o.
Indeflebilis, ἄκλαυστος. c.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος. c.
Indeletus, ἀνεξάλειπτος. c.
Inde loci, τότε, ἔπειτα.
Indemnacio, ἀζήμιον. c.
Indemnatus, ἀκατάκριτος, ἀκαταδίκαστος. c. ἀζήμιος. c.
Indemnis, ἀθῷς. o.
Indemnitas, ἀζήμιον. c.
Indemnus, ἀζήμιος. c.
Indempti, ἀπομύσαντες.
In deposito, ἐν παραθήκῃ.
Indeprecabilis, ἀπαραίτητος. o.
Indeptus, κτησάμενος. c.
Indesinens, ἀπαυστος.
Indesinens, ἀκατάπαυστος. c.
Indevotio, ἀγνωμοσύνη.
Indevotum, ἀκαθοσίωτον. c.
Indevotus, ἀκαθοσίωτος. c.
Index, ἔλεγχος, μηνυτὴς, ἔλεγχος. c.
Index digitus, λιχανός. o.
Indicacio, μήνυσις. c. καταγγελσις. c.
Indicat, ἐπιμένει, μηνύει.
Indicatio, tura, τίμησις. o.

Indicativus, μηνυτικός. c. ὁριστικός. c.
Indicendus, ἄλεκτος. c.
Indicere, ἐπικλάσαι. c.
Indices, μηνυταί.
Indicina, μήνυτρον. s.
Indici oportere, ἐπιτάσσειν χρῆναι.
Indicit, ἐπινέμει, ἐπιτάσσει, καταγγέλλει.
Indicium, μήνυτρον, μήνυμα, ὑπόδειγμα σύμβολον. c. μήνυθρον. c. ἔλεγχος. c. μήνυσις. c. μήνυσις. s.
Indico, καταγγέλλω. c. ἀγγέλλω. c. μηνύω. c. ἐπικλῶ, ἐπινέμω. c. καταμηνύω. c. ἐπινέμω, ἐπικλῶ. c. δείκνυμι. o.
Indicta, ἐπικλασθεῖσα. c.
Indictio, ἐπινέμησις. c.
Indictis, Constitutis.
Indictum, ἐπινέμησις, παραγγελθέν. o.
Indictus, ἐπινέμησις, ἄλεκτος. c.
Indiculum, δειγμάτιον. o.
Indidem, ἐντεῦθεν, αὐτόθεν. c. ἐκ τοῦ αὐτοῦ. c. αὐθόθεν. o.
Indies, καθεκάστην. o.
Indifferenter, ἀδιαφόρως. c.
Indigat, ἀπελαύνει.
Indigena, αὐτόχθων, διογένης, ἰθαγένης. c. αὐθιγένης. c. αὐτόχθων. o. ἐγχώριος. e.
Indigenæ, αὐτόχθονες.
Indigens, ἐνδεής. c.
Indigeo, χρήζω, ἐπιδέομαι. c. δέομαι, χρήζω. c. χρήζω. c. ἀπορέω. c.
Indiges, ἡμίθεος. c.
Indigestio, ἀπεψία. o.
Indigestus, ἄπεπτος. c.
Indiget, ἐπιδέεται.
Indigetes, ἡμίθεοι, κουρῆτες, δαίμονες. o.
Indigetum, αὐθιγενής. c.
Indigina, αὐτόχθων. c.
Indigitamenta, ἱερατικά.
Indigites, Κουρῆτες, οἱ περὶ τὸν Παιάνα. c.
Indigito, προσεπιδέομαι. c. πένομαι. c.
Indignacio, ἀγανάκτησις. c. θυμὸς, ὀργή. c.
Indignatur, ἀγανακτεῖ.
Indignor, ἀγανακτῶ. c. ἀγανακτέω. o.
Indignus, ἀνάξιος. o.
Indigus, ἐνδεής. c. ἄπορος. o.
Indipisci, ἐπιτυχεῖν. e.
Indipisco, ἐπιτυγχάνω. c. περιποιοῦμαι. o.
Indisciplina, ἀμαθία. e.
Indisciplinatus, ἀμαθής. e.
Indiscretus, ἀδιάκριτος. c. ἀπαράλλακτος. c.
Indiscussum, ἀνεξέταστον, ἐνλογόθετον. e.
Indisertus, ἀφραδής. o.
Indispositus, ἀσύντακτος. c.
Indistincte, ἀδιαστίκτως. c.

Indita, ἐντεθῇ.
Individua, ἀδιαίρετα, ἄτομα.
Individuum, ἄτομον. o.
Individuus, ἀχώριστος. c.
Indivisus, ἀχώριστος, ἀμέριστος, ἀδιαίρετος. ἀνέμητος. c. ἀδιαιρετός. c.
Indo, ἐντάσσω, ἐνβάλλω.
Indo, is, ἐντίθημι. o.
Indocibilis, δυσμαθής. e.
Indocilis, ἀμαθής, ἀδίδακτος. c.
Indocta, ἀμαθής.
Indoctus, ἀμαθὴς, ἀδίδακτος. c. ἀπαίδευτος. c.
Indoctus, Imbecillis, Inscius, Nepos, ἀδαήμων. c.
Indolentia, ἀναλγησία. o.
Indoles, ἐπίπονοι.
Indoles, καλὴ ἐλπὶς ἐν νεωτέρῳ, εὐφυΐα. c. φύσις. o.
Indolis, ἐπίπονος, σπουδαῖος.
Indoloria, ἀνάλγητα.
Indomabilis, ἀδάματος. o.
Indominabilis, ἀδέσποτος. e.
Indomitus, ἀνυπότακτος. c. ἀδάμαστος. c. ἀνάγωγος. o.
In domo, ἐν τῇ οἰκίᾳ.
Indormis, ἀκοίμητος. e.
Indotata, ἄπροικος. c.
Indu, εἰς, ἔνδον, ἐντός.
Indubitatus, ἀναμφίβολος. o.
Induce, χάραξον. c.
Inducia, συγχώρησις. c.
Induciæ, ἀνοχὴ, ἡ ἐν πολέμῳ ὑπέρθεσις. c. ἐκεχειρία. c. ἀνακωχαί. o. ἀνακωχή. e.
Inducit, χαράσσει, εἰσάγει.
Induco, μεταπείθω. c. χαράσσω. c. χιῶ, εἰσάγω. c. ἐνάγω. o.
Inducticius, ἐπείσακτος. c.
Inductio, εἰσαγωγή. c. ἐπαγωγή. o.
Inductor, εἰσακτής. c. ἐμβιβαστής. e.
Inductus, δελεασθείς. εἰσαχθείς. ὑπαχθείς. c.
Induit, ἐνδύει.
Indulceo, ἐγγλυκαίνω. c.
Indulcoro, ἡδύνω. o.
Indulgencia, συγχώρησις. c. θεῖα δωρεά. c. φιλανθρωπία. c. δωρεὰ θεῖα. c.
Indulgens, φιλόστοργος, χαριζόμενος. c.
Indulgentia, φιλανθρωπία, φιλανθρώπιον. s.
Indulgeo, φιλοτιμοῦμαι. c. δαψιλεύομαι. c. συγχωρῶ. c. χαρίζομαι. c. ἐνδαψιλεύομαι. c. χαρίζομαι. s. καταχαρίζομαι. o.
Indulgetur, ἐνδαψιλεύεται.
Indulgitas, συγγώρησις. o.
Indulsit, παρέσχεν, ηὔφρανε.
Indultum, ἐπιδαψιλευθέν.
Indumentum, πέπλος. c. φόρημα. c. ἔνδυμια. s. ἔνδυμα. o.

Induo, ἐνδύω. c. εὐσκευάζω. o.
Induperat, ἐπιτάσσει.
Indupero, ἐπιτάττω. e.
Indurator, στομωτής. c.
Induresco, ἀποσκληρύνομαι. c.
Indusium, χιτωνίσκος. o.
Indussata, ἐπιδαψιλευθέντα.
Industria, σπουδή. ἀρετή. φιλοπονία. ἀρετή. c. φιλοπονία. c. ἄσκησις. c. φιλοπονία. o.
Industriam, τὴν σπουδήν.
Industrium, σπουδαῖον. c.
Industrius, ἐνάρετος, σπουδαῖος, ἐπιεικὴς, φιλόπονος. o.
Indutiæ, ἀνακωχαί.
Induviæ, ἐνδύματα. o.
Inebra, ὄρνεον μαντευτικόν.
Inebrior, μεθύσκομαι. o.
Inedax, ὀλιγοφάγος. c.
Inedia, ἀσιτία, ἀτροφία, ἀτροφία. c. ἀσιτία. c.
Ineo, is, ἐνίσταμαι. o.
Ineffabilis, ἀνεκδιήγητος, ἀνεκλάλητος. c.
Inefficax, ἀτελὴς, ἀδρανής. c. ἄπρακτος. c. ἀπρόκοπος. c. ἀνενέργητος. c.
Inelegantia, ἀκρασία.
Ineluctabilis, δυσκαταπάλαιστος. c. δυσκαταγώνιστος. c. ἀκαταμάχητος. c.
Ineluctabile, ἀκαταμάχητον.
Inemendabilis, ἀδιόρθωτος. c.
Inemistultus, ὄρνεον βασιλικὸν, ὄρνις βασιλικός.
Inenarrabile, ἀδιήγητον.
Inenarrabilis, ἀνεκδιήγητος. c. ἀδιήγητος. c.
Inenodabilis, δυσχερὴς, ἄλυτος, πλακεὶς, ἄδηλος.
Ineo, εἰσελαύνω. c. ὑπεισέρχομαι. c. εἰσέρχομαι. c.
Ineo bellum, πολεμῶ. c.
Ineo consilium, λογίζομαι, ἐνθυμοῦμαι. c.
Ineo gratiam, εὐχαριστοῦμαι. c.
Ineo somnum, καθεύδω. c.
Inepciæ, singulare non habet, μωρίαι. c.
Inepte, μωρῶς. c.
Ineptire, ὑθλεῖν. o.
Ineptus, ἀδρανὴς, ἀνόητος. c. μωρός. c. ἀπίθανος. o.
Inequalis, ἀνώμαλος τόπος. ἀνώμαλος ἄνθρωπος. c. ἄνισος. c.
Inequalitas, ἀνισότης. c.
Inercia, ἀτεχνία. c. ἀδράνεια. c.
Inermis, ἄνοπλος, ἄνοπλος. c.
Iners, ἀδρανὴς, ἄτεχνος, ὀκνηρός. c. ἀτεχνής. c. ἄτεχνος. o.
Inersitudo, ἀδρανία.
Inertia, ἀδρανία.
Inerudicio, ἀπαιδευσία. c.

Ineruditus, ἀπαίδευτος. c.
Inescare, δελεάσαι. c.
Inesco, δελεάζω. o.
Inest, μέτεστιν.
Inestimabile, ἀνείκαστον. c.
Inestimabilis, ἀνείκαστος. c.
Inesum, ἄβρωτον. c.
Inevitabilis, ἄδραστος. o.
In eum, εἰς αὐτόν.
Ineuntis, ἀρχομένου, προϊόντος.
Ineuntis, παραδραμόντος.
Inexecrabile, ἀπευκτόν.
Inexcusabilis, ἀπαραίτητος. c.
Inexcusatus, ἀπαραίτητος. c.
Inexercitatus, ἀγύμναστος. c.
Inexercitus, ἀγύμναστος. o.
Inexhaustus, ἀνεξάντλητος. o.
Inexorabilis, ἀπαραίτητος, ἄπιστος, ἀδιάλλακτος, ἀπαρέγκλητος, ἀδυσώπητος, ἀλιτάνευτος, ἀπευκτὸς, ἀνεξευμένιστος. c. ἀδυσώπητος. c. ἀνεξιλεώτος. c. ἀπαράκλητος. c. ἀπευκταῖος. c.
Inexortum, ἄναρκτον, μηανατειχων.
Inexpertus, ἄπειρος. c.
Inexpiabilis, ἀποτρόπαιος. c.
Inexplebilis, ἀνεκπλήρωτος. c.
Inexplicabilia, ἀδιάλυτα.
Inexplorato, ἀκατασκόπως. o.
Inexpugnabilis, ἀκαταμάχητος. c.
Inexputabile, ἀσυλλόγιστον. o.
Inexsaturabile, ἀκόρεστον. c.
Inexspectatus, ἀπροσδόκητος. c.
Inexsuperabilis, ἀνυπέρβλητος. c.
Inextimabilis, ἀνείκαστος.
Inextinguibilis ignis, ἄσβεστον πῦρ. c.
Inextricabile, ἀκαταπάλαιστον, ἀκαταφρόνητον.
Inextricabilis, ἀκατάτριπτος, ἀνεξερεύνητος. c. δυσέκπλοκος. c. ἀδιάνυτος. o.
Inextricatus, ἄτρητος. c.
Inexuperabilis, ἀήττητος.
Infabre, ἀτέχνως. o.
Infamia, δυσφημία, ἀτιμία, δυσφημία. c. ἀτιμία. c. βλασφημία. c.
Infamis, ἄτιμος. c.
Infamo, ἀτιμάζω. o.
Infancia, νηπιότης. c.
Infanda, ἀθέμιτα.
Infanda gerens, ἀθεμιτοποιός. c.
Infandi, ἀθέμιτοι, ἀθεμίτου.
Infandum, ἀθέμιτον. c. ἄρρητον. o.
Infandus, ἄρρητος, ἀθέμιτος, ἄλεκτος. c. ἀθέμιτος. c.
Infans, νήπιον, ἄλαλος, παιδίον, νήπιον. c. νήπιος. c. βρέφος. c. βρέφος, νήπιος. o.
Infantes, νήπιοι, νηπίους.
Infantia, νηπιότης.
Infantibus, νηπίοις.
Infantile, νηπιαχῶδες. o.
Infantum, νηπίων.
Infarcio, ἐμπλάττω. o.
Infascinabilis, ἀβάσκαντος.
Infascinate, ἀβασκάντως. c.
Infatigabilis, ἀκοπίαστος. c. ἄκυλτος. c. ἀκαταπόνητος. c.
Infatigabiliter, ἀκαμάτως. c.
Infatuo, ἐκμωραίνω. o.
Infavorabilis, ἀσπούδαστος. c.
Infaustus, ἀνεπάγαθος, δυσοιώνιστος, δυσμενὴς, δυσοιώνιστος. c. δυσόναρ. c.
Infauste, loquitur, δυσφημεῖ. c.
Infe, αρξε.
Infecta, ἐνεστυμμένα.
Infectantes, ἀπεχθανομένους.
Infecti, ἀνεστυμμένοι.
Infectio, βαφή. c. βάμμα. c.
Infector, βαφεὺς, βαφεύς. c.
Infectores, βαφεῖς. o.
Infectorium, βαφεῖον. o.
Infectum, ἀτέλεστον, βεβαμμένον. c. ἀτελές. c. ἀκατέργαστον. c.
Infectus, βεβαμμένος, ἐνεστυμμένος, ἐγκεκαυμένος. c. βαφή. c.
Infectus, ἀνέργαστος. c. βάμμα. c. βαφή. o.
Infecundus, ἄγονος. c.
Infecundus, ἄφορος. c.
Infeliciter, δυστυχῶς. c.
Infelix, ἀτυχής. c. δυστυχής. c.
Infelixen, ἀπιστοῦσιν.
Infendere, ἐπιτεῖναι, ἐγκληματίσαι.
Infenditor, σύνδικος. e.
Infensa, ἀκάματος.
Infensio, δυσμένεια. c.
Infensus, ἔχθιστος. c. ἐχθρός. c.
Infer, εἰσκόμισον.
Inferendum, εἰσκομιστέον.
Inferi, καταχθόνιοι.
Inferi, singulare non habet, καταχθόνιοι. c.
Inferiæ, χοαὶ, ἔντομα. c. χοαὶ, αἱ ἐπὶ τῶν νεκρῶν σπονδαί. c.
Inferi di, χθόνιοι θεοί.
Inferilia, καταχθόνια.
Inferior, καταδεέστερος. c.
Inferior, κατώτερος. c.
Inferiorem, κατωτέραν.
Inferiores pedes, ἀντίποδες. c.
Inferius, κατώτερον, κατωτέρω. c.
Infermentum, ἀφύρατον, τὸ μὴ ἐζυμωμένον. c.
Inferna, καταχθόνια.
Infernalis, καταχθόνιος. o.
Infernus, κατώτερος, καταχθόνιος, ᾅδης. c. ᾅδης. o.
Infero, εἰσφέρω. c. ἐπιφέρω. c. ἐπάγω. c. εἰσκομίζω. c.
Inferorum consultacio, νεκυομαντεία. c.
Infers, εἰσκομίζεις.
Infert, προφέρει.
Infertilia, εἰσκομίσματα.
Infertilitas, ἀγονία. c. ἀφορία. c.
Infertilis, ἄγονος. c.
Infertor, παραθέτης, παραθέτης. c.
Infertores, παραθέται.
Infertur, εἰσφέρεται, εἰσκομίζεται.
Inferus, ᾅδης.
Inferus, a, um, κατώτερος. o.
Infessus, ἄοκνος. c.
Infesta, ὀργίλη.
Infestacio, δυσμένεια. c. ἀπέχθεια. c.
Infestantes, σινοῦντες, δάκνοντες.
Infesti, ὀργίλοι.
Infestis, ὀργίλοις.
Infestivus, ἐκτράπελος. o.
Infesto, ἀπεχθάνομαι. c. ἐνοχλέω. o.
Infestum, ἀνιαρὸν, ὀργίλον.
Infestus, προσηνὴς, ἀκάματος, ὀργίλος, ἐπαχθὴς, χόλιος, ἐπεχθὴς, ἀπεχθής. c. ὀργίλος. c. ἔχθιστος. c. κεχολωμένος. c. ἔγκοτος. c. ἐχθρός. c. δυσμενής. c. ἀνιαρός. o.
Infestus sum, ὀργίζομαι. c.
Infibulo, ἐμπορπέω. o.
Inficiatio, ἄρνησις γλώσσης. c.
Inficians, ἔξαρνος. c.
Inficiator, ἔξαρνος. c. ἀρνητής. c. ἀγνώμων, ἐνστάτης. o.
Inficio, ἐμβάπτω. c. βάπτω. c. βάπτω. o.
Inficior, ἀρνοῦμαι. e.
Inficiari, ἀπομόσαι. o.
Infictus, ἀνυπόκριτος. c. ἄπλαστος. c.
Infideles, ἄπιστοι.
Infidelia, ἀπιστία.
Infidelis, ἄπιστος. c.
Infidia, ἀπιστία, ἀπιστία. c.
Infidus, ἄπιστος. c. ἄπιστος. o.
Infigo, ἐμπήσσω. c. ἐπιπήσσω. c.
Infimates, οἱ ὑστερεύοντες. o.
Infimum, ὕστατον, ἔσχατον.
Infimus, κατώτατος. o.
Infindebat, ἐνέσχιζεν, ἔτεμνεν.
Infindit, σχίζει, ἐπιτίνει.
Infindo, ἐνσχίζω. c.
Infiniti, ἀόριστοι, ἄπειροι, πολλοί.
Infinitivus, ἀπαρέμφατος. c. ἀπαρέμφατος. o.
Infinitum, ἀόριστον, ἀπέραντον, ἀτέλεστον, ἀτελές. c. ἀόριστον. c. ἀνείκαστον. c. ἀπέραντον. c.
Infinitus, ἀπέραντος. c. ἀόριστος. c.
Infirmatus, ἀπειράγαθος. c. ἀπειρόκαλος. c.
Infirmitas, ἀσθένεια, ἀρρωστία. c. ἀνισχυρότης. c. ἀβεβαιότης. c. ἀπειροκαλία. c. ἀπειραγαθία. c.
Infirmitas, post cibum urens, βούλευμα. e.
Infirmo, καταλύω, ἀκυρόω. o. ἀκυρῶ. c.
Infirmitas, νοθορετης. e.
Infirmo, ἀσθενῶ τῷ λόγῳ.
Infirmor, ἀσθενῶ. c.
Infirmus, ἀδύνατος, ἀσθενὴς, ἀσθενής. c. ἀνίσχυρος. c. ἀσθενής. c. ἀβέβαιος. c. νωθρός. c. ἄκυρος. o.
Infit, ἐπιγίνεται, ἄρχεται, ἄρχει λέγειν, ἄρχεται. c.
Infitentes, ἀρνούμενοι.
Infitias, ἄρνησιν.
Infitiat, ἀπαρνεῖται.
Infitiator, ἀποστερητής.
Infitiatur, ἀρνεῖται, ἀποστερεῖ.
Infixus, ἐνπεπηγὼς, ἐνπεπαρμένος. c.
Infixus, ἐμπεπηγώς. c.
Inflacio, φύσησις. c.
Inflammatus, ἐμπεπυρισμένος.
Inflammo, ἐμπιπρῶ. c. ἐμπυρίζω. c. καταφλέγω. c. ἐμπρήθω. c. κατακαίω. c. φλογόω. o.
Inflat, φυσᾷ.
Inflatio, ἐμφύσημα. e. γώμφανα. e.
Inflator, ἐμφυσητής. c. φυσητής. c.
Inflatus, ὑπέρογκος, ὁ παχύς. c.
Inflatus, πεφυσημένος. c.
Inflectitur, κλίνεται. c.
Inflecto, ἐπικάμπτω. c.
Infleta, ἀδάκρυτος. c.
Infletus, ἀδάκρυτος. c.
Inflexus, ἐπικαμπής. c. ἄκαμπτος. c.
Inflicet, ἐπαγάγῃ.
Inflicta, προσκολληθεῖσα, ἐπικλασθεῖσα. c. ἐπενεχθεῖσα. c.
Inflictas, ἐπενεχθείσας.
Infligo, ἐπικλῶ. c. προστρίβομαι. o.
Inflixa, ἐνθλιβεῖσα. c.
Influo, εἰσρέω. c.
Infollonicatus, ἄκναφος. c.
Informare, ὑποτυποῦν. o.
Informatus, ἐντετυπωμένος. c.

Informe, Maleforme, ἄμορφον, δύσμορφον.
Informes, ἄμορφοι.
Infortunium, ἀτυχία. c. ἀτύχημα. c. δυστύχημα. o.
Infossus, ἀτρύπητος. c.
Infra, κάτω. c. ὑποκάτω. c. ὑπό. o.
Infractio, ἐπίκλασμα. c.
Infractus, ἄθραυστος. c. ἀῤῥαγής. o.
Infranares, μύσταξ. e.
Infrango, ἐπικλῶ. c.
Infrendens, ἐνβρενθυόμενος.
Infrendere, ἐμβρόχειν. o.
Infrendes, ἀνόδοντες. o.
Infrendo, ἐπιβριμῶμαι. c.
Infrequencia, ἀραιότης. c.
Infrequentes, ἀκατάμικτοι, ἀκατάληπτοι.
Infreni, ἀχαλίνωτοι.
Infrenus, ἀχαλίνωτος. c.
Infrico, κατατρίβω. c.
Infringo, κατεάσσω. c. κατακλῶ. c. περικατεάσσω. c. περικλῶ. c. καταῤῥήγνυμι. o.
Infrio, ἐντρίβω. o.
Infructuositas, ἀκαρπία. c.
Infructuosus, ἀνωφελής. c. ἀνόνητος. c. ἄκαρπος. c.
Infula, στέμμα. c. στέμμα. s. στροφόω. e.
Infulæ, στέμματα, καυσίαι. o.
Infumabulum, καπνοδόχη. o.
Infumo, καπνίζω. o.
Infudibulum, χώνην. e. χώνη. c. ἐπίχυσις. o.
Infundibulus, χώνη. s.
Infundo, ἐγχέω. c. ἐγχυματίζω. c. ἐγχέω. o.
Infuscant, μελανοῦσιν, σπιλανοῦσιν.
Infuscat, μελαίνει, μιλει.
Infuscatus, σπιλωθεὶς, συσκευασθείς. o.
Infusco, μελανῶ. c.
Infusio, ἐπίχυσις. c.
Infusura, τρίμμα προσφαγίου. c.
In futurum, εἰς τὸ μέλλον. e.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω. c.
Ingemisco, ἐπισθενάζω. c.
Ingemitus, ἐπιστεναγμός. c.
Ingemo, ἐπιστενάζω. c. ἐπιστένω. o.
Ingeniculari, γονυπετεῖν. o.
Ingeniosus, εὐφυής, ἐφευρετής, ὑπερφυής. c. εὐφυής. c.
Ingeniose, εὐφυῶς. c.
Ingenita, ἔμφυτος. c.
Ingenitis, ἐνούσαις, ἐμπεπλεγμέναις.
Ingenitum, ἔμφυτον. c.
Ingenitus, ἔμφυτος.
Ingenium, εὐφυΐα, φύσις, σις, ἕξις, φύσις. c. εὐφυΐα. c. εὐφυΐα. s.

Gloss.

Ingens, μέγιστος, ὑπερφυής. o.
Ingentes, μέγισται.
Igniscit, et sex quæ in vet. cod. sequuntur, vide supra, col. 109.
Ignorabilior, ἀγνωστότερος.
Ignavia, ἀδράνεια.
Ignoscit, συγγινώσκει.
Igniferi, πυροφόροι.
Ignis, πυρσοί.
Ignavus, ἀδρανής.
Ignos, γνωστούς.
Ignotus, ἄγνωστος.
Ignorat, ἀγνοεῖ.
Igitur, τοιγαροῦν.
Ingenuitas, ἐλευθερία εὐγένεια.
Ingenuus, εὐγενὴς, ἐλεύθερος, ἐπίσημος, εὐγενής. c. ἐλεύθερος. o.
Inger, εἰσήραξον.
Ingeremus, προσθῶμεν, ἐπισυνάψωμεν.
Ingerit, ἐπιπίπτει.
Ingero, ἐπισωρεύω. c. ἐμφορέω. o.
Ingesserit, προσενέγκῃ, ὑποβάλῃ.
Ingitas, ἔνδεια. o.
Ingloria, ἀδολεσχία. c.
Ingloriosus, ἄδοξος. c.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεής. c.
Inglubie, λαγνίαι, ἀποδαρμός.
Inglubies, τράχηλος, λῖπος, ἀποδερματισμός.
Inglutinatus, ἀκόλλητος. c.
Ingluvies, λιχνεία. o.
Ingrandesco, μεγαλύνομαι. o.
Ingratis, ἀεκητί. o.
Ingratus, ἀχάριστος. c. ἀχάριστος. s.
Ingravesco, ἐπιβαρῶ. c. ἐπιβρίθω. o.
Ingravo, ἐπιβαρῶ. c.
Ingredior, εἰσέρχομαι. c. βαίνω. c. ἐπιβαίνω. c. εἰσπορεύομαι. c. ἐμβατεύω. c. ἐνδύομαι. o.
Ingressio, ἐμβιβασμός. c.
Ingressunt, ἐπιβαίνουσιν.
Ingressus, εἴσοδος, ἐπὶ οἰκίας. c. ἐπίβασις. c. ἐμβιβασμός. c. ἐπίβασις. s.
Ingruere, ἐφορμῆσαι, ἐπιφῦναι.
Ingruo, ἐπιβάλλω. o.
Inguen, βουβὼν, βουβών. s.
Inguina, βουβῶνες. o.
Ingurgito, ἐμφορέομαι. o.
Inhabilis, ἄθετος, ἀποίητος. c.
Inhabitabilis, ἀοίκητος. c.
Inhabitacio, παροικία. c.
Inhabito, ἐνοικῶ. c.
Inhæreo, προσφύομαι. o.
Inhæresco, ἐμφύομαι. o.
Inhalo, ἐμπνέω. o.
Inhavor, προσμίξομαι.
Inhiantem, ἐγχάσκοντα.
Inhibeo, ἀντέχω. c. ἐπέχω. c.

Inhibeo, ἀνείργω. o.
Inhibere, ἐπισχεῖν. c.
Inhibitus, ἐποχή.
Inhibuit, ἀντέσχεν, ἐβιάσατο.
Inhio, ἐγχαίνω. o.
Inhisco, ἐπιχαίνω. c.
Inhonestitas, ἀσχημοσύνη. c.
Inhonestus, ἄκοσμος. c. ἀσχήμων. c.
Inhonores, ἀδοξοῦντες. o.
Inhorreo, φρίττω. o.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία. c.
Inhumatus, ἄταφος. c.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος. c. ἀφιλάνθρωπος. c.
Inibit, Incipiet.
Iniciacio, μυστηριασμός. c.
Inhonoratus, ἀτίμιος.
Iniciamentum, μυστήριον. c.
Iniciata est, μεμύηται. c.
Iniciator, μυσταγωγός. c.
Inicio, μυῶ. c. ἐπιβάλλω. c. ἐν ἀρχῇ. c. ἐμβάλλω. e. ἀπάρχομαι. c. καταρχάς. c. μυστηριάζω. c. ἄρχομαι. c.
Iniclaris, ἐπίνηθρος. e.
In id ipsum, ἐπὶ τὸ αὐτό. c.
Injicio, ἐμβάλλω. o.
Inimicitia, ἀπέχθεια, ἔχθρα. o.
Inimicitiæ, singulare non habet, ἔχθραι. c.
Inimico, ἐχθραίνω. c. ἐχθρὸν ποιῶ. c.
Inimico, as, ἐχθραίνω. o.
Inimicor, aris, ἀπεχθραίνομαι. o.
Inimicus, ἐχθρός. c. δυσμενής. c.
In integrum, εἰς ἀκαίρεον. c.
In integrum restitucio, ἡ εἰς ὁλόκληρον. c.
In integrum restituet, εἰς ἀκέραιον ἀποκαταστήσει.
Injocundus, ἀνήδονος. c.
Iniquitas, ἀδικία, ἀνομία. c. ἀδικία. c. δεινότης. c.
Iniquissimus, ἀδικώτατος. c.
Iniquus, ἄδικος, ἄδικος. c. ἄνομος. c. δεινός. c. ἄδικος. s. ἀνώμαλος. o.
In iram produco, παροργίζω. c.
Inita, συνκείμενα.
Initiacio, μύησις, ἐπὶ μυστηρίων. c.
Initis, ὑπεισελευθέντων.
Initium, ἀρχὴ, ἀρχὴ ἔργου. c. ἀρχή. s.
Initium mensis, νουμηνία. c.
Inito, ἐμβατεύω. o.
Injudicatum, ἄκριτον. c.
Injungo, ἐπισυνάπτω. c. ἐπιζευγνύω. c. ἐγχειρίζω. c. προσάγω. o.
Injunxit, ἐνεχείρισεν.

Injuria, ὕβρις, παρανομία. προπηλακισμός. c αἰκία. s. ἀδικία. c. ὕβρις. c. ἀδικία, ὕβρις. o.
Injuriam facio, ὑβρίζω. c.
In jure cedere, ἐν δικαστηρίῳ παραχωρεῖν.
Injuriam pacior, ἀδικοῦμαι. c.
Injurio, ὑβρίζω. c.
Injuriosus, ὑβριστής. c. ὑβριστής. o.
Injurius, ἄδικος. c.
Injurius, a, um, ἄδικος. o.
Injussus, αὐτόματος. c. ἀκέλευστος. c.
Injuste, ἀδίκως. c.
Injusticia, ἀδικία. c.
Injustus, ἄδικος. c. ἄνομος. c.
Inlaboriosus, ἀκάματος. c.
Inlachrymabilis, ἀδάκρυτος. c.
Inlacio, ἐπιφορά. c. εἰσκομιδή. c.
Inlata, τὰ ἐπενεχθέντα. ἐνεχθεῖσα. c.
Inlatio, ἐπιφορά, εἰσφορά.
Inlatum, εἰσκομισθὲν, εἰσφορά. c.
Inlatus, ἐπενεχθείς. c.
Inlecebra, δέλεαρ. c. ἀπάτη. s. δέλεαρ. s.
Inlecebræ, δελεάσματα, ἐνέδραι, κολακεῖαι, νοσφισμοί, ἀπάται.
Hæ Inlecebræ, singularia non habet, δελεασμοί. c.
Inlecebris, δελεάσμασιν.
Inlecebro, ἐνεδρεύω. c. δελεάζω. c.
Injustus, ἄδικος, ἄνομος.
In leges jurare, ἐγγράψασθαι. e.
Inlesus, ἀβλαβής. c.
Inletabilis, ἀχαρής, ὁ μὴ χαίρων. c.
Inlex, ἀφῆλιξ, παράνομος, ἄνομος, ἄνομος. c.
Inlexerit, Collegerit, συνήθροισεν.
Inlexit, ἐξηπάτησεν.
Inlibata, ἄχραντα, ἄθραυστα, ἄκτα, ἀσάλευτα, ἀκίνητα, ἀκέραια, ἄφθαρτα, ἀκαταφρόνητος, ἀκαινοτόμητος. c. ἀναπαύστα, ἄθραυστα. s.
Inlibatus, ἄθικτος. c. ἀκαινοτόμητος. c.
Inliber, ἀνελεύθερος. s.
Inliberalis, ἀνελεύθερος. c.
Inlicere, δελεάσαι. c.
Inlicio, δελεάζω. c. ὑπονοθεύω. c.
Inlicita, ἄνομα.
Inlicite, παρανόμως, ἀπρεπῶς, ἀθέσμως. c. παρανόμως. s.
Inlicito, παρανόμως. e.
Inlicitum, ἀθέμιτον. c.
Inlicitus, παράνομος, ἄθεσμος. c. ἀθέμιτος. c.
Inlictum, συσκευή.

Inlido, ἐνράσσω. c. προσρήσσω. c.
Inligatus, ἐνδεδεμένος. c.
Inlimati, λησμονηθέντες.
Inlinentes, ἐγχρίοντες, ἐπικαλλωπίζοντες.
Inlino, ἐπιχρίω. c.
Inlisa, ἐνθλιβεῖσα. c.
Inlisio, ἔνρηξις. c. πρόσρηξις. c.
Inliteratus, ἀγράμματος. s. ἀγράμματος. c.
Inlitum, ἀφωρισμένον.
Inlotum, ἄπλυτον, ἄλουστον, ῥυπαρόν.
Inlotus, ἄνιπτος. c. ἄπλυτος. c.
Inlubre, ἀλουσία.
Inluceo, ἐπιλάμπω. c.
Inlucesco, ἐπιφώσκω. c.
Inluctabilis, ἀκαταπάλαιστος. c.
Inludo, ἐμπαίζω. c.
Inluminatum, ἀφεγγές. c.
Inlumino, ἐπιφωτίζω. c. φωτίζω. c.
Inluminacio, φωτισμός. c.
Inlusio, ἐμπαιγμός. c.
Inlusorium, χλεύη. c.
Inlustra, ἐπίφανον. c.
Inlustrantur, διαφαίνονται.
Inlustrat, περικυκλεύει, κατοπτεύει.
Inlustris, ἐπιφανής, ὑψηλοπετής, μετέωρος, ἔνδοξος, περιβόητος. c. ὑπέρλαμπρος. c. περιφανής. c.
Inlustro, φωτίζω. c. ἐπιφανῆ ποιῶ. c. φανερῶ. c. ἐκφωτίζω. c.
Inlubies, αὐχμός, ὁ ῥύπος. c.
Inluvies, ἀλουσία, αρισια, λύματα, καθάρσια. c. ἀκαθαρσία. c. ἀκαθαρσία. s.
Inluxerit, φανερωθείη.
Inmaculati, ἄμωμοι.
Inmaculatus, ἄσπιλος. c.
In malam rem, εἰς κόρακας. c.
Inmaneo, ἐπιμένω. c.
Inmanis, ἐξαίσιος, παμμεγέθης, ἀπότομος, ἐξαίσιος. c. ἀπηνής. c.
Inmansuetus, ἀνήμερος. c.
Inmature, ἀωρί. c.
Inmaturus, ἄωρος. c. ἀπέπανος. c. ὠμός, ἐπὶ καρποῦ. c.
Inmedicabilis, ἀνίατος. c.
In melius, ἐπὶ τὸ κρεῖττον. c.
Inmerens, ἀναίτιος. e.
Inmerentes, ἀναιτίους.
Inmaculatus, ἄμωμος.
Inmersio, κατάδυσις ἐπὶ ὕδατος. c.
Inmineo, ἐπίκειμαι. c. ἐφίσταμαι. c. ἐφίστημι. c.
Inminuit, κερματίζει.
Inmisericors, ἄσπλαγχνος. ἀνελεήμων. c. ἀνηλεής. c.
Inmitis, ἀνήμερος, ἀσυμπαθής, ἀπηνής, ἀνηλεής. e.
ἀνελεήμων. c. ἀνήμερος. c. ἀπηνής. c.
Inmitto, ἐπαφίημι. c. εἰσπέμπω. c. ἐπιπέμπω. c. ἐμβάλλω. c. εἰσβάλλω. c. ἐπιβάλλω. c.
Inmobilis, ἀκίνητος. c.
Inmobilitas, ἀκινησία. c.
Inmoderatus, ἄνευ ῥυθμοῦ, ἀσύμμετρος. c.
Inmodestus, ἀνεπιεικής. c.
Inmolator, ἱερουργός. c.
Inmolo, ἐναγίζω. c. ἐπιθύω. c. θύω. c.
Inmoranter, ἀνυπερθέτως. c.
Inmorari, ἐνδιατρέψαι.
Inmordosus, ἄδηκτος. e.
Inmoro, ἐγχρονίζω. c.
Inmoror, ἐνδιαιτῶμαι, ἐνδιατρίβω. c.
Inmorsus, ἄδηκτος. c.
Inmortalitas, ἀθανασία. c.
Inmotus, ἀσάλευτος. c. ἀκίνητος. c.
Inmundæ, ἀκάθαρτοι.
Inmundicia, ἀκαθαρσία. c.
Inmunditas, ἀκαθαρσία. c.
Inmundus, ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτος. c.
Inmunis, ἀδωροδόκητος. c. ἀτελής, ὁ μὴ ὑποκείμενος. τέλει. c.
Inmunitas, ἀτέλεια. c.
Inmutabile, ἀμετάπτωτον, ἀμετάγνωστον.
Inmuto, ἐναλλάσσω. c. ἐναμείβω. c.
Innata, ἔμφυτος. c.
Innatem, εισσε.
Innato, ἐπινήχομαι. c.
Innatus, ἐπιγεννηθείς.
Innavigabilis, ἄπλωτος. c. ἄπλους.
Innectens, ἐπιπλέκων.
Innectit, ἐπισυνάπτει, ἐπιδεσμεύει, ἐνπλέκει.
Innectus, δεδεμένος.
Innexo, ἐμπλέκω. c. ἐνδεσμῶ. c.
Innexus, ἐμπλακεὶς, ἐνδεδεμένος. c.
Innititur, ἐπερείδεται. c.
Innitor, ἐνισχυρίζομαι. o.
Innitus, vide Hinnitus.
Innit, vide Hinnit.
Inno, as, ἐπινήχομαι. o.
Innocencia, ἀβλάβεια. c.
Innocens, ἀνεύθυνος. c. ἀβλαβής. c. ἄκακος. c.
Innocenter, ἀθώως. c.
Innocentes, ἀβλαβεῖς.
Innocentiam, χρηστότητα.
Innocuus, ἀβλαβής, ἀβλαβής. c. ἀφάρμακτος. o.
Innodatus, ἐνδεδεμένος. c.
Innodo, ἐνδεσμῶ. c. καταμματίζω. c. καταδεσμῶ. c.
Innotesco, γνωστὸς γίνομαι. c. γνωρίζομαι. o.
Innovacio, καινοτομία. c. καινισμός. c.
Innotuit, ἐγνώσθη.
Innovat, ἀνανεοῖ, ἀνακαινίζει.
Innovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαίνισις.
Innovator, καινιστής. c.
Innovo, καινοτομῶ. c. ἐγκαινίζω. c.
Innox, ἀβλαβής.
Innoxia, ἀβλάβεια. c.
Innoxius, ἀβλαβής. c. ἀδήλητος. o.
Innuit, νεύει.
Innuleus, νεβρός. c.
Innuo, ἐπινεύω. c. διανεύω. c. ἐπινεύω. o.
Innupta, ἄγαμος, ἄγαμος γυνή. c.
Innuptus, ἄγαμος.
Inobati, δέσμιοι. e.
Inobediens, ἀπειθής, ὁ αὐθάδης. c.
Inobedio, οὐ πείθομαι. c. ἀπειθῶ. c.
Inobtemperans, ἀπειθής, ὁ αὐθάδης. c.
Inocco, ἐμβολοσκοπεῶ. o.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω. o.
In odium, εἰς μῖσος.
Inodoratum, ἄνοσμον. c.
Inodorus, ἀνώδης. o.
Inofficiosus, διακαθήκων. ἀκαθήκων. c.
Inolesco, συναύξομαι. c. συνακμάζω. c. ἐπιτείνομαι. o.
Inopacum, ἄσκιον. c.
Inoperatum, ἀκατέργαστον. c.
Inopertus, ἀκάλυπτος. c.
Inopes, ἄποροι.
Inopia, ἀπορία, πτωχεία. c. ἔνδεια. c. ἀπορία. c.
Inopina, ἀνόπητος.
Inopinabilis, Immensus, Dubius, Difficilis, Irremediabilis, ἀμηχανῶ. c.
Inopinanter, ἀπροσδοκήτως.
Inopiniatus, ἀπροσδόκητος. c.
Inopiosus, Inops, ἄπορος. o.
Inoportunus, ἄκαιρος. c.
Inoppidata, ἀοίκητα, ἀλίμενα.
Inops, ἄπορος, ἀπρόσωπος, ἄπορος. c. ἄπορον. c.
Inora, ἄστομα. o.
Inordinate, ἀτάκτως. c.
Inordinatus, ἄτακτος. c.
Inpaciens, ἀπαθής. c.
Inpar, ἄνισος, ἄζυγος, ἄζυγος. c. ἄνισος. c.
Inparatus, ἀνέτοιμος. c. ἀπαράσκευος. c.
In parte, ἐν μέρει. c.
Inparticio, ἐπιμέρισις. c.
Inpastus, ἄγευστος. c.
Inpatiens, ἀπαθής, δυσανασχετῶν. c.
Inpavidus, ἀπτόητος. c.
Inpeccatus, ἄπταιστος. c.
Inpedimentum, ἐμποδισμός, ἐμπόδιον. c.
Inpedio, ἐναγρος, ἐμποδίζω, ἐμποδίζω. c. ἐγκόπτω. c.
Inpedit, ἐμποδίζει.
Inpello, ἀπωθοῦμαι, καταναγκάζω. c.
Inpendendus, Erogandus, ἀναλωτέος.
Inpendens, ἐπηρτημένος. c.
Inpendeo, ἐκκρέμαμαι. c.
Inpendia, τὰ ἐγχρίζοντα.
Inpendio, ἀνάλωμα.
Inpendium, δαπάνη. c. δαπάνη. s.
Inpenetrabile, ἀδήνατον, ὅπου τις οὐκ ἀφίεται εἰσελθεῖν, ἀνόδευτον.
Inpensa, χορηγεῖν, ἀνάλωμα, ἐλαιόγαρον, φύραμα. e.
Inpensæ, ἀναλώματα.
Inpensas, ἀναλώματα.
Inpense, ἐπιῤῥεπῶς, δαψιλῶς, δαψιλῶς. c.
Inpensio, δαπάνη. c.
Inpensius, δαψιλής, δαψιλέστερον. c.
Inpenso, ἐνυσιν. s.
Inpercussus, ἄπληκτος. c. ἄκρουστος. c.
Inperfectum, ἀναπάρτιστον, ἐλλιπές. c. ἀόριστον. c. παρατατικός. c. ἀτελές. c.
Inperfectus, ἀτελής, ὁ ἀπλήρωτος.
Inpericia, ἀπειρία. c. ἀγνωσία. c.
Inperiti, ἄπειροι.
Inperitia, ἄγνοια.
Inperitus, ἄπειρος. c.
Inpersonalis, ἀπρόσωπος. c.
Inperspicua, ἄδηλα, ἀφανῆ.
Inperspicuus, δυσόρατος. c.
Inpertio, μεταδίδωμι, ἐπιμερίζω. c. ἐπινέμω, ἐπιμερίζω. c.
Inpertit, μερίζει.
Inpertitur, ἀπονέμεται.
Inpestis, ἄφθορος. c.
Inpeteius, βίαιος.
Inpetibile, ἀνεπιχείρητον, ἀνεπιτήδευτον.
Inpetigo, λιχὴν, λέπρα.
Inpetracio, κατόρθωσις. c. ἐπιτυχία. c.
Inpetrare, ἀνύσαι, κατασκοπῆσαι.
Inpetrat, ἀνύει.
Inpetratus, ἐπιτυχών. c.
Inpetravit, ἐπέτυχεν.
Inpetro, ἐπιτυγχάνω. c.
Inpetum facio, ἐφοδιάζω. c.
Inpetus, ἔφοδος. c.
Inpexa, ἀκτένιστος, φρικτή.
Inpexus, ἀκτένιστος. c.
Inpie loquitur, δυσφημεῖ. c.
Inpietas, δυσφημία. c.
Inpiger, ἄοκνος, ἄοκνος. c.
Inpigit, ἐνπήσσει.
Inpigrabile, ἐναργέστατον.
Inpigre, ἀόκνως. c.
Inpius, ἀσεβής.

Inplacabilis, ἀνέξιλέωτος. c.
Inplacata, ἀνιμεις, ἀκαταπράϋντος.
Inplacatus, ἀνήκεστος.
Inplexa barba, δασυπώγων.
Inplicisco, ἐπιτροπιάζω.
Inplico, ἐνειλῶ. c. ἐνδεσμῶ, ἐν παλαίστρᾳ. c.
Inplicuit, ἐνέπλεξεν.
Inplorat, ἐπιβοᾷ.
Inploro, ἐπικαλοῦμαι. c. ἱκετεύω μετὰ δακρύων. c.
Inplumis, ἄπτερος. c.
Inplurimus, μαδαρός.
Inpluvia, μανδύη. o.
Inpolitus, ἄκναφος. c.
Inponit, ἐπιτίθησιν.
Inpono, ἐπιτίθημι. c.
Inportabilis, δύστηνος. c.
Inportavit, εἰσεκόμισεν.
Inporto, εἰσκομίζω. c. ἐπιφέρω. c.
Inportuna, σκαιά.
Inportunitas, σκαιότης. ἀκαιρία. c.
Inportunus, ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος, σχέτλιος. c. ἄκαιρος. c.
Inportuosus, ἀλίμενος. c.
Inposicio, ἐπίθεσις, ἡ ἐπάνω θέσις. c.
Inposita, ἐπίθετα.
Inpositum, ἐπιτεθέν.
Inpositus, ἐπιτεθείς. c.
Inpossibile, ἀδύνατον.
Inpossibilis, ἀδύνατος. c.
In posterum, εἰς τὸ ἐπιὸν, εἰς ὕστερον. c. εἰς τὸ μέλλον. c. εἰς τὸ ἐπιόν. c. εἰσαῦθις. c. τὸ λοιπόν. c.
Inpostor, ἐπιθέτης, ἐπιθέτης. c.
Inpostores, ἐπιθέται.
Inpostura, ἐπίθεσις, ἡ χλεύη. c.
Inpotencia, ἀδυναστία. c.
Inpotens, ἀβέβαιος, ἀδύνατος, ὠμὸς, ἀδύνατος. c.
In præsens, ἐπὶ τοῦ παρόντος. c. εἰς τὸ παρόν. c.
In præsenti, εἰς τὸ παρόν. c.
In præsentia, ἐπὶ τοῦ παρόντος. c.
Inpræstans, ἀπάροχος. c.
Inprecacio, κατευχή. c.
Inprecatur, κατεύχεται.
Inprecor, καταρῶμαι, ἀρῶμαι. c. κατεύχομαι. c.
Inpremia, σκιογραφία.
Inprimis, ἐν πρώτοις. c. παρὰ τὰς ἀρχάς. c. εἰς τὰ πρῶτα. o.
In primos pedes, ἐπ' ἄκρα τοῦ ποδός.
Inprobare, ἀποδοκιμάζειν.
Inprobitas, ἀναίδεια.
Inprobus, ἀγενής, ἀναιδής, ἀδόκιμος.
Inprocerata, εὐτελῆ, ταπεινά, ἄναρχα.
In procinctu, ἐν προτομῇ πολέμου στῆναι μετὰ ἐσθῆτος ὑπατικῆς, ἤτοι διαθέσθαι ἐν παρατάξει πολέμου ἀγράφως. ἐν παρατάξει.
Inprohibito, ἀκωλύτως. c.
Inproles, ἄγονος, ἄτεκνος, ἄνιβος, ἀφῆλιξ, μήπω πολιτευόμενος.
Inproloquibile, ἀλάλητον.
In promptu, ἐν ἑτοίμῳ. c.
Inpronunciatum, ἀπροσφώνητον. c.
In propatulo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
In properat, ὀνειδίζει.
Inproperatus, ἀσπούδαστος. c.
Inproperium, ὄνειδος.
Inproprietas, ἀκυρολογία.
Inprospicuus, ἀπερίβλεπτος. c.
Inprovida, ἀδιοίκητα.
Inprovidentia, ἀδιοίκητα.
Inprovidus, ἀπρονόητος. c.
Inprovisa, ἀπρόοπτα.
Inprovisus, ἀπροσδόκητος. c. ἀπρόοπτος. c. ἀπροόρατος. c.
In proximo est, πλησιάζει. c.
Inprudencia, ἀπειρία. c.
Inprudens, ἄπειρος. c. ἄφρων, ἀσύνετος. c.
Inpubes, ἄνηβος, ἄνηβος. c. ἄφθορος. c.
Inpubis, ἄνηβος, ἄνηβος. c.
Inpudicitia, ἀσέλγεια. c.
Inpudica, ἀσελγής. c. ἄχρωμος. c.
Inpudicitia, ἀχρωμία. c.
Inpudicus, ἀναίσχυντος, πόρνος, ἀναιδής, ἄφρων, ἀσύνετος, ἄσεμνος, ἄχρωμος. c.
Inpudens, ἀναίσχυντος.
Inpuges, ἄπυγος. c.
Inpugno, καταμάχομαι. c.
Inpulso, προπηλακίζω. c.
Inpulsor, ἐπαναγκαστής. c.
Inpune, ἀτιμωρητὶ, ἀνεπαχθῶς, ἀτιμωρητί. c.
Inpungo, ἐγκεντρῶ. c.
Inpunitas, ἀτιμωρησία, ἀτιμωρησία. c.
Inpunitus, ἀτιμώρητος. c.
Inpurata, ῥυπαρά, ἀκάθαρτα.
Inpuri, ἀκάθαρτοι.
Inpuricia, ἀκαθαρσία. c.
Inpurimum, ἀκάθαρτον.
Inpurus, ἀκάθαρτος. c.
Inputacio, καταλογισμός. c.
Inputare, λογίσασθαι.
Inputat, ἐνλογεῖ, κατατάσσει.
Inputo, καταλογίζομαι. c.
In qua, ἐν ᾗ.
In quacunque, ἐν ᾗ ἄν. c.
Inquam, φημί.
In quantum, ἐπὶ πόσον. c.
Inquassatus, ἄθραυστος. c. ἀτίνακτος. c. ἀσυντρίπτος. c. ἄσειστος. c. ἀσάλευτος. c.
Inquestus, ἀζήτητος. c.
Inquietato, ὀχληθέντι.
Inquieto, ὀχλῶ. c.
Inquietum, ἀνήσυχον, ἀκοίμητον, ἄτακτον, ἀνήσυχον.
Inquietudo, ὄχλησις, ὄχλησις. c.
Inquietus, ἄτακτος, ἄτακτος. c. ἀνήσυχος. c.
Inquies, etis, ἀκάματος. o.
Inquilini, ἔνοικοι. e.
Inquilino, ἐνοικέω. o.
Inquilinus, ἔνοικος, ἔνοικος. s. ἔνοικος. c.
Inquina, μόλυνον. e.
Inquinabulum, μόλυμμα. e.
Inquinamentum, μίασμα. c. μολυσμός. c.
Inquinat, μιαίνει, μολύνει.
Inquinatus, μιαντός. c. ἐναγής. c.
Inquino, μιαίνω. c. μολύνω. c.
Inquiro, ἐπιζητῶ. c. ἐκζητῶ. c.
Inquisicio, ἐπιζήτησις. c.
Inquisitio, ἐκζήτησις.
Inquissatus, τεθραυσμένος. e.
Inquino, κοινόω. o.
Inquio, φημί. o.
Inquiro, ἐξετάζω. o.
Inquit, φησί.
Inquo, φημί. c.
In quolibet, ἐν τῷ τυχόντι. c.
Inradit, ἐπιξύει.
Inrecogitatus, ἀνεπιλόγιστος. c.
Inrecusatus, ἀπαραίτητος.
Inremeabilis, ἀνυπόστροφος, ἀνυπόστροφος. c.
Inreparabile, δυσαπόληπτον.
Inreparabilis, ἀνανέωτος, ἀνυπόστροφος. c.
Inreprehensibilis, ἄπταιστος. c. ἀνεπίληπτος. c.
Inrepsit, εἵρψεν, ἐπεσύχνασεν. c.
Inricus, ἀγέλαστος. c.
Inrideo, ἐγγελῶ. c. ἐπιγελῶ. c.
Inridit, καταγελᾷ.
Inrigacio, ἄρδευσις. c.
Inreverens, ἀνέντροπος. e.
Inrigat, ἀρδεύει, ποτίζει.
Inrigata terra, βεβρεγμένη γῆ. c.
Inrigato, ἐναρδευθέντος.
Inrigator, ἐναρδευτής.
Inrigilo, ἐναρδευθέντες.
Inrigitax, ἀρδευτής.
Inrigo, ἀρδεύω. c. ποτίζω, ἀρδεύω. c. ἐναρδεύω. c.
Inriguus, κατάρυτος. c. κατάρδευτος. c.
Inrisi, κατεγέλασα.
Inrisibilis, ἀγέλαστος. c.
Inrisit, κατεγέλασεν.
Inrisimus, κατεγελάσαμεν.
Inrisus, καταγέλαστος.
Inrita, ἄκυρα, ἀνωφελῆ, μάταια.
Inritabile, Litigiosum, Iracundum, ὀξύχολον.
Inritacio, παροξυσμός. c.
Inritamentum, πρόκλημα.
Inritare, παροξύναι.
Inritat, προκαλεῖται.
Inritator, παροξυντής. c.
Inrito, παροξύνω. c.
Inritus, ἄκυρος. e.
Inrogabatur, ἐπεκλᾶτο, ἐπεφέρετο.
Inrogare, ἐμφορεῖν.
Inrogat, προσκυροῖ.
Inrogat, ἐφυβρίζει, ἐπιβουλεύει.
Inrogata, κυρωθέντα.
Inrogatio, ἐπιβουλή.
Inroro, ἐπιραίνω. c.
Inrosum, ἄβρωτον. c.
Inrumpibilis, ἄρρηκτος. c.
Inrumpo, εἰσπηδῶ. c. ἐνρήσσω. c.
Inruo, περιπίπτω. c. ἐφοδιάζω. c. ἐφορμῶ. c.
Inrupcio, ἐπεισέλευσις. c.
Insaciabile, ἀκόρεστον. c.
Insaciabilis, ἀπλήρωτος, ἀχόρταστος. c.
In sacris, ἐν ὑπεξουσιότητι. c.
In sacris patris, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρός. e.
Insalio, ἀλίζω. c.
Insalus, ἀβέλτερος. c.
Insana, μαινομένη.
Insanabilis, ἀνίατος. c. ἀθεράπευτος. c.
Insani, μαινόμενοι.
Insania, μανία, μανία. c.
Insanio, μαίνομαι. c. ἐνθουσιῶ. c.
Insanis, μαίνῃ.
Insanit, μαίνεται.
Insanus, ἀνυγιής, μαινόμενος, μαινόμενος. c. μανιώδης. c. μανικός. o.
Insapiencia, ἀφροσύνη. c.
Insapiens, ἄφρων. c.
Insatiabilis, ἀκόρεστος. c. ἀχόρταστος. e.
Insaturabile, ἀκόρεστον. c.
Insaturabilis, ἀκόρεστος. c.
Inscia, ἀγνοοῦμενα.
Inscicia, ἄγνοια. c.
Inscidus, στύφος οἶνος. c.
Insciens, ἀγνοῶν.
Inscientia, ἄγνοια, ἀμηχανία. e.
Inscitia, ἀμαθία. o.
Inscius, ἄπειρος. c. ἀνεπιστήμων. o.
Inscribant, ἐνγράψωνται.
Inscribatur, ἐνγραφείη.
Inscribit, ἐνγράφεται.
Inscribo, ἐγγράφω. c. ἐπιγράφω. c. ἐπιγράφω. o.
Inscripcio, ἐγγραφή. c. ἐπιγραφή. c.
Inscripserit, ἐνγράψηται.
Inscripsit, ἐνεγράψατο.
Inscriptio, ἐνγραφή.
Inscriptus, ἄγραφος. c. ἔγγραφος. c. ἄγραφος. o.
Insculpo, τορνῶ. c. ἐγ-

γλύφω. c. ἐνγλύφω. c.
Insculptus, ἄγλυφος. c.
In se, καθ' ἑαυτόν. c.
Insecror, καταρῶμαι. c.
Insecta, ἀθέριστος. c.
Insectabilis, ἄτμητος. c.
Insectator, ἐπιτηδευτής, μιμητής.
Insectiones, αὐλακισμοὶ, ἐνσχισμοί.
Insecus, εἰς, ἐγγύς.
Insedabilis, ἀκατάπαυστος. c.
Insedit, ἐνκαθέζεται, ἐπιβουλεύει.
Insedulus, ἀσπούδαστος. c.
Insegnes, ἀδρανεῖς.
In semetipsum, ἐπὶ τὸ αὐτό. c.
Insemitatio, ἀνοδία.
Insenescibilis, ἀγήραος, ἀγήρατος. e.
Insensibilis, ἀσύνετος. c.
Inseparabilis, ἀδιαχώριστος. c. ἀχώριστος. c.
Insepultus, ἄταφος. c.
Inseque, εἰπέ.
Insequebatur, ἐπεδίωκεν.
Insequentia, ἐπακολουθοῦντα.
Insequere, ἐπακολούθησον.
Insequi, ἐπιδιώξαι.
Insequitur, ἐπακολουθεῖ, διώκει.
Insequor, ἐπιδιώκω. c. μετέρχομαι, μεταδιώκω. c. ἐπακολουθῶ. c. καταδιώκω. c. διώκω. o.
Inserantur, ἐνταγήσωνται.
Insercio, ἐγκέντρισις. c. ἔνθεσις ἀμπέλου. c.
Inserit, ἐνκεντρίζει, ἐνείρει.
Insero, ἐντίθημι. c. ἐπαρῶμαι. c. παρεντίθημι. c. ἐγκεντρίζω δένδρον. c. ἐντίθημι. o.
Insertas, ἀνεῳγμένας.
Inserticium, ἐνερραμμένον.
Inserticius, ἐγκεντρίσιμος. c. ἐντάξιμος. c.
Inserto, παρεντίθημι. o.
Insertus, ἐντάξιμος. c. παρένθεσις, ἐπὶ φυτοῦ. c.
Hic Insessus, ἐπικάθισμα. c.
Inservio, δουλεύω. o.
In servitutem redigo, δουλαγωγῶ. c.
Insetie, ἔγκειται.
Insicio, περιποίησις. c.
Insideo, ἐπικάθημαι. o.
Insidia, λόχος, ἔνεδρα. c.
Insidiæ, ἐνέδραι, βουλαί.
Hæ Insidiæ, singulare non habet, ἐπιβουλαί. c. ἐνέδρα. c. ἔνεδρα. o.
Insidiatio, ἐπιβουλὴ, ἐνέδρα.
Insidiator, ἐνεδρευτής, ἐπίβουλος. c. ἐνεδρευτής. c.
Insidiatur, ἐνεδρεύει, ἐπιβουλεύει.
Insidior, ἐνεδρεύω. c. ἐπιβουλεύω. c. ἐνεδρεύω. o.
Insidiosi, ἐπιβούλου.

Insidiosus, ἐπίβουλος. c. ἐνεδρευτικός. c. ἐπιβούλευτος. o.
Insido, is, ἐφιζάνω. o.
Insigate, ἐπιρίψαι.
Insignarius, ὁπλοπάροχος. c.
Insigne, σύνθημα. c.
Insignem, ἐπίσημον.
Insignia, ἐπίσημα, παράσήματα. o.
Insignio, is,
Insignis, ἐπίσημος, ἔξοχος.
Insignis, nobilis, ut magnus seu ornatus.
Insignis, ἐπίσημος.
Insignes, ἐπίσημοι, ἐπίσημος. c. ἐπίσημος. o.
Insignite, παρασήμως. o.
Insigniter, ἐπισήμως. c. ἐπισήμως. o.
Insignitum, ἀσήμαντα.
Insignitus, ἐπίσημος.
Insigno, ἐγχαράσσω. c.
Insilio, εἰσπηδῶ. c.
Insilio, καθάλλομαι. c. ἐμπηδῶ. c. καταπηδῶ. c. ἐφάλλομαι. c. ἐφάλλομαι. o.
Insiliit, ἐπεπήδησεν.
Insimilo, προσποιοῦμαι. c.
Insimulabant, κατηγόρουν.
Insimulatur, διαβάλλει.
Insimulo, ut Cicero Catilinaria, Nihil ex iis quæ Galli insimulabant negavit, διαβάλλω, ἐπὶ διαβολῆς. c. ἐλέγχω. c. προβάλλομαι. o.
Insimul, ἅμα. o.
Insimulor, διαβάλλομαι. c.
Insinuacio, παρεγγύη. c.
Insinuat, δηλοῖ, φανεροῖ. e.
Insinuate, δηλώσατε.
Insinuatio, διδασκαλία, ἡ φανέρωσις. e.
Insinuatus, συνεσταλμένος. o.
Insinuavimus, ἐγνωρίσαμεν. e.
Insinuavit, ἐνεκωμίασεν.
Insinuo, ἐγκολπίζω. c. ὑποδυόμαι. o.
Insipidus, ἄγευστος. o.
Insipiencia, ἄνοια. c.
Insipiens, ἔκφρων. c. ἄφρων. o.
Insipti, αὐτοὶ, αὐτοί.
Insistere, ἐπιτεθῆναι.
Insisto, ἐνίσταμαι. c. ἐφίσταμαι. c. ἐπίκειμαι. c. ἐφίστημι. c. ἐνστηρίζω. o.
Insita, ἔμφυτον, ἔμφυτα.
Insitæ, ἐμφυτευταί.
Insiti, ἔμφυτοι.
Insiticium, ἐνκεντρισθὲν, ἐμφυτευθέν.
Insiticius, ἐγκεκεντρισμένος. c.
Insitio, ἐγκέντρισις. o.
Insitium, ἔνθεσις. o.
Insitum, ἔμφυτον, ἔμφυτον. c.
Insitus, ἐγκέντρισις. e. ἐγκείμενος. c. ἔμφυτος. c.

Insociabilis, ἀκοινώνητος. c.
Insolencia, ἀπειροκαλία. c. ἀπειθία. c. ἀήθεια. c. ἀλαζονία. c.
Insolens, ἀπειρόκαλος, ἀηδὴς, ἀθης, αὐθάδης, ἀπειρόκαλος. c. ἀσυνήθης. c. ἀγέρωχος. c. ἀηθής. c. ἀηθής. o.
Insolenter, ὑβριστικῶς, ὑπεροπτικῶς.
Insolentes, ἀήθεις.
Insolentia, αὐθάδεια.
Insolentior, ὑπερήφανος, καὶ ἀλαζὼν, ἀπειρόκαλος, ἀπειρόκαλος, ἀγέρωχος.
Insolescere, ἐναβρύνεσθαι, ὑπερηφανεύεσθαι, κατεντρυφᾶν.
Insolesco, ἀλαζονεύομαι. c. ἀπαιτίζω. c.
Insolo, as, ἡλιάζω. o.
Insolor, ἡλιάζομαι. c.
Insolubile, γρίφον. e.
Insomnia, ἀγρυπνία. c. ἀϋπνία. o.
Insomniosus, ἐνυπνιώδης. o.
Insomnis, ἀκοίμητος. c. ἄϋπνος. c.
Insomnium, ἐνύπνιον. c.
Insono, ἐπηχῶ. c.
Insons, ἀνεύθυνος. c.
Insontes, ἀναίτιοι.
Insonus, ἄφωνος. o.
Inspargo, ἐπιραίνω. c.
Inspecio, ἐφορῶ. c.
Inspectæ, περιοργασθεῖν, δοκιμασθεῖν.
Inspectio, ἐποψία. c. ἐφοψία. c. κατόπτευσις. c. ἐπιθεώρησις. c. ἐφορεία. o. ἐφορῶ. o.
Inspector, ἐπόπτης, ἐπόπτης. c.
Insperato, ἀπροσδοκήτῳ.
Insperatus, ἀπροσδόκητος. c. ἀνέλπιστος. c.
Inspicio, ἐπισκέπτομαι. c. ἐπισκοπῶ. c. ἐφοπτεύω. c. ἐνορῶ. c.
Inspicit, ἐπιβλέπει.
Inspico, as, διασταχύζω. o.
Inspiracio, ἐμπνευμάτωσις. o.
Inspiro, ἐμπνέω. c. ἐπιπνέω. o.
Insplendesco, ἐνλάμπω. c.
Instabilis, ἀβέβαιος. c. ἄστατος. c. ἄστατος. c.
Instancia, c. ἔπιξις, ἐντρέχεια. c. ἔνστασις. c.
Instans, ἐνεστώς. c. παρόν. c. τὸ ἐνιστάμενον. o.
Instanter, ἐνστατικῶς. o.
Instantia, σπουδὴ, παρουσία, ἐπιμονὴ, ἔνστασις, ἔπειξις, ἐπίστασις. o.
Instar, similitudo, ὁμοίωμα, ἀπεικόνισμα, ἀπεικόνισμα. c. ἀφομοίωμα. c. πλησίον. c. ἀντίτυπον. c. ὁμοίωμα. c. δίκην. o.
Instat, ὀχλεῖ, ἐνίσταται, ἐφέστηκεν.

Instata, ἐπενδύτης. c.
Instauranda, ἀνανεωτέα.
Instaurandæ litis, παλινδικίας.
Instaurans, ἀνανεῶν.
Instaurat, ἀνανεοῖ.
Instaurata, ἀνανεωθέντα.
Instauro, ἀνοικοδομῶ. o.
Insterno, ἐπιφερτίζω. o.
Instigacio, ἐρεθισμός. c.
Instigant, ἐφιστῶσιν, ἀπελαύνωσιν.
Instigat, ἐποξύνει, ἐφιστᾷ, ἐπισπουδάζει.
Instigatio, διδασκαλία, ἀπελασία, ἐγκεντρισμὸς, ἐπὶ οὗ παροξύνοντος. c.
Instigator, ἐγκεντριστής. c.
Instigo, ἐγκεντρίζω, παροξύνω. c.
Instigo, is, ἐπικεντρίζω. o.
Instigo, as, παροξύνω. o.
Instillare, Enicere.
Instimulat, ἐπείγει, παροξύνει, παρακελεύεται, προτρέπεται.
Instimulator, ἐγκεντριστής. c.
Instimulo, ἐγκεντρίζω, παροξύνω. c.
Instinctio, ἐρεθισμός. c.
Instinctus, ἐνθουσίας, οἶστρος, ὁ παροξυσμός. c.
Instipat, ἐνστοιβάζει.
Instita, κειρίαι. o.
Instito, as, ἐνίσταμαι. o.
Institor, ἐργαστηριάρχης, ἐργοδιώκτης. c. ἐργαστηριάρχης. c. ἔμπορος. o.
Institores, ἐργαστηριάρχαι. e.
Institorius, ἐμπορικός. o.
Institucio, ἄσκησις. c. εἰσαγωγή. c.
Instituit, κατέστησεν.
Instituo, ὁρίζω, ἐν πράγματι. c. διατάσσω. o.
Instituunt, ὁρίζωσιν.
Instituta, προοίμια, κατεσταμένα, ὁρίσματα, διατάξεις, τύποι.
Institutiones, εἰσαγωγαί. o.
Institutor, εἰσαγωγεύς. c.
Institutum, ἔθος, εἰσαγωγή. c. ἐπιτήδευμα. c.
Hoc Institutum, ὁ ὅρος, ἡ ἀγωγή. e. διάταξις. o.
Insto, ἐπίκειμαι. c. ἐνίσταμαι. c. ἐνίστημι. o.
Instratum, ἔποχον. o.
Instruccio, διδασκαλία πράγματος. c. ποίησις, ἡ κατασκευή. c.
Instructa, καταρτίσματα.
Instructio, διδασκαλία, παρασκευή. c.
Instructionis, ἐμφανισμοῦ, διδασκαλίας.
Instructor, κατασκευαστής. c.
Instructus, ἐμπαράσκευος. c. κατηρτισμένος. c. ἐξηρτισμένος. c.
Instruere, ἀναδιδάξαι.

Instrues, ἐπιστήσειας, διδάξειας.
Instruite, εὐτρεπίσατε.
Instrumenta, χρηστήρια, ὄργανα, ἐργαλεῖα.
Instrumenta, γραμμάτια, ἀσφαλίσματα, δικαιώματα, ἐργαλεῖα, ὠναὶ, χρηστήρια. e.
Instrumentum, ἐξάρτησις γραμματίου, παντὸς πράγματος ἐφοδιασμὸς, παρασκευή. c. γραμματεῖον. c. διδαχὴ, παρασκευή. s. συμβόλαιον. c.
Hoc Instrumentum, ἐξάρτια παντὸς πράγματος. c. ἐργαλεῖον. o.
Instruo, ἐξαρτίζω. c. παρασκευάζω. c. καταρτίζω. c. σκευοποιῶ. o.
Instruxit, ἐξήρτησεν.
Instudiosus, ἀφιλόπονος. c.
Insuabis, ἀνήδονος. c.
Insuasum, ἀσυμβούλευτον.
Insuasum, εἶδος δοκαριοκαπνισμένων.
Insublum, ἀντίον.
Insubula, ἀντίον, καὶ ἀντία.
Insubulum, ἀντίον. c.
Insucco, ἐγχυμίζω. o.
Insudum, ἄνυδρον, ἄβροχον.
Insuesco, ἐθίζω. c. ἐθίζομαι. c.
Insuetus, ἀηθής. c. ἀσυνήθης. c. ἀηθής. o.
Insula, νῆσος, συνοικία, νῆσος. c. οἰκία. c. συνοικία. c.
Insulaneus, νησιώτης.
Insulani, νησιῶται.
Insulanus, νησιώτης. c.
Insularis, νησιωτικός. o.
Insularius, ἐνοικολόγος. c.
Insulsor, βλαροῦμαι. c.
Insulsus, ἀνόητος, ἐμπεπειμένος, ἄχαρις. c. βλαρός. c. ἄνοστος. c.
Insultacio, ἐπίχαρσις. c.
Insultare, ἐπιγαυριάσαι. c. ἐπιχαίρειν. c. ἐμπαῖξαι. c.
Insultat, ἐπιγαυριᾷ, ἐπιχαίρει, ἐπεμβαίνει, ἐπιφύεται.
Insulto, ἐπιγαυριῶ. c. ἐντρυφῶ. c. ἐνάλλομαι. o.
Insultura, ἐπιπήδησις. o.
Insum, ἔνειμι. c.
Insulsus, ἄναλος. e.
Insum, ἔνειμι. o.
Insumma, ἐν κεφαλαίῳ. c. ὅλως. o.
Insummo, τελέω. o.
Insumo, is, ἀναλίσκω. o.
Insuo, ῥάπτω. c. ἐνράπτω. c. ἐνείρω. c.
Insuper, ἐκ περιττοῦ. c. ἐπὶ τούτοις. c. προσέτι. c. ἐπάνω. c. πρὸς, ἐπὶ τούτοις. c. προσέτι. o.
Insuperabilis, ἀήττητος. c.
Insuper etiam, καὶ ἐπὶ τούτοις. c.
Insurgo, ἐπανίσταμαι. c.
Insurrectio, ἐπανάστασις. c.
Insusurro, ἐπιψιθυρίζω. c. ἐπιψιθυρίζω. o.
Insutum, ἐνερραμμένον.
Int, πορεύονται.
Intactus, ἀνέπαφος. c. ἀνέφικτος. c. ἄαπτος.
Intactus, ἄθικτος. c.
Intaminata, μιανθέντα.
In tanto, ἐν τοσούτῳ. c.
In te, εἰς σε, κατὰ σοῦ.
Intectamentum, σκέπασμα στέγης. c.
Intectus, ἀσκέπαστος, ἀκάλυπτος. c.
Integer, ὁλόκληρος, ἄρτιος, ὁ τέλειος ἀριθμός. c. τέλειος. c. εἰλικρινής. c. ἀκέραιος. c. ὁλομελής. o.
Integrasco, αὐξαίνομαι. o.
Integratio, ἐπανάληψις.
Integri, ἀκεραίου.
Integritas, ἀκαιρεότης. c.
Integro, ὁλόκληρον ποιῶ, ἀποτελέω. o.
Integrum, ὁλόκληρον, ὑγιὲς, ὁλόκληρον. c. ἀκαίρεον. c.
Intellectio, νόησις. c. νόημα. c.
Intellectum, νοῦν, διάνοιαν.
Intellectus, νοῦς, νόημα. c. αἴσθησις. c. νόημα. s. σύνεσις, νοῦς. o.
Intellexi, συνῆκα, ἐνόησα. c.
Intelligens, νοῶν, νουνεχής. c. νοήμων. c. νοερός. c.
Intelligibile, νοητόν. o.
Intelligo, σύνιημι. c. νοῶ. c. ἐπαΐω, νοέω. o.
Intemerata, ἄθικτος, καὶ ἄφθαρτα, καὶ ἄχραντα, καὶ ἀκαταφρόνητος, ἀμόλυντος. o.
Intemeratus, ἄσυλος. c. ἄχραντος. c.
Intemperancia, ἀκρασία. c.
Intemperans, ἀκρατής. c.
Intemperanter, ἀκράτως.
Intemperantia, ἀκρασία.
Intemperata, ἀκρατῆ, ἄκρατος. c.
Intemperatus, ἀσυγκέραστος. c.
Intemperiæ, μανίαι. o.
Intemperies, δυσκρασία. o.
Intempesta, ἄωρος, ἄκαιρος, βαθεῖα, ἄκραστος.
Intempesta nox, μεσονύκτιον. c.
Intempestive, παρακαιρώς, παρακαίρως. c. ἀκαίρως. c.
Intempestivus, ἄκαιρος, ἄκαιρος. c.
In tempore, ἐν καιρῷ. c.
Intenptabilis, ἀπείραστος. c.
Intencio, ἐπίτασις. c.
Intende, πρόσχες. c.
Intendimus, φιλονεικοῦμεν.
Intendit, ἐπιτείνει, τέφει, κοσμεῖ.
Intenditur, ἐπείγεται.
Intendo, προσέχω. c. ἐπιτείνω. c. ἐντείνω. o.
Intentatus, ἀπείρατος. o.
Intentio, ἔντασις, ἐπίστασις, σκοπός. o.
Intentione, σκοπῷ, προθέσει.
Intentiva, διάτονος. c.
Intento, ἐπιτείνω, c.
Intento, as, διατείνομαι. o.
Intentus, πρόσοχος, ἐπιτεταμένος, προσοχῇ. c. ἐπιτεταμένος. c. προσεχής. o.
Inter, μεταξὺ, μεταξύ. c. παρά. o.
Interado, παρασταθμίζω. c.
Interanea, ἔνθερα, ἔγκατα. c.
Interaneus, ἐσώτερος. o.
Interaperio, διανοίγω.
Interata, ἐξεντερισθέντα.
Interato, ἐξεντερωθέν.
Interballum, προσχήματι, προσποιήσει.
Interbibo, διαπίνω. o.
Intercalaris, ἐμβολισμὸς, ἐμβόλιμος. c. ἐπεμβόλιμος. c. ἔνθετος. e.
Intercalo, παρεμβάλλω. o.
Intercapedo, διάστασις καιροῦ, διάστημα χρόνου, διωρία. c. διάστημα. s. διάστημα. o.
Intercapedo, litis, τὸ διάστημα. e.
Intercapulum, μετάφρενον.
Intercedit, μεσάζει.
Intercedo, βραβεύω. c. παρεντίθημι. c. ὑπεισέρχομαι. c. πρεσβεύω. o.
Intercepit, ὑφαιρεῖται, ἀπαγορεύει.
Interceptus, ἀποθανών.
Intercessio, ἐμπόδιον. c. παρένθεσις. c.
Intercessit, μεταξὺ ἐχώρησε, ἢ διῆλθεν.
Intercessor, βραβευτὴς, βοηθὸς, βραβευτής. c. ἐπιγνώμων. c.
Intercidit, διακόπτει, παραπίπτει, διέπεσεν.
Intercido, διακόπτω. c. διατέμνω. c. διακόπτω. o.
Intercilium, μεσόφρυον. c.
Intercino, παράδω. o.
Intercipio, ὑφαιροῦμαι. c. ὑποτέμνομαι. o.
Intercipit, ἰδιοπαθεῖ.
Intercludo, ἀπολαμβάνω. o.
Intercolumnium, μεσοστήλιον. c. μεσοστύλιον. o.
Intercus, ὕδρωψ. c. ὕδερος, ὕδρωψ. o.
Intercutaneus, ὑποσαρκίδιος. o.
Interdia, μέσον ἡμέρας. c.
Interdiarius, ἡμεροκλέπτης.
Interdicit, ἀντικρούει, παραγγέλλει, μαρτύρεται.
Interdicitur, παραγγέλλεται.
Interdico, ἀπαγορεύω. c.
Interdicta, Prohibita.
Interdictum, παραγγελία, ἀντικρουσμὸς ἀπηγορευμένος διαστολὴ, ἢ παῦσις. ἀπαγόρευσις. c. παραγγελία c. κώλυμα. c. κώλυσις. s. παράγγελμα. o. ἀντικρουσμός. e.
Interdictum est, ἀπείρηται. c.
Interdie, μέσον ἡμέρας.
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας. c. ἐν ἡμέρᾳ. c. μεθ' ἡμέραν. o.
Interdita, μεσοδάκτυλα.
Interdixit, διεστείλατο.
Interdum, ἐνίοτε, ἔσθ' ὅτε, ἐνίοτε. c. ἔσθ' ὅτε. c. ἐνίοτε. o.
Interea, ἐν τῷ μεταξὺ, μεταξύ. o.
Interemerit, ἀνέλοι.
Interempcio, κατασφαγή. c.
Interemptor, δολοφόνος. c.
Interemptus, ἀνῃρημένος, κατασφαγείς. c.
Hic Interemptus, ἡ ἀναίρεσις. s.
Intereo, ἀπόλλυμαι. c. ὑπεισέρχομαι. c. διαφθείρομαι. o.
Interero, παρέσομαι. c.
Interesse, παρεῖναι. c.
Interest, διαφέρει, διαφέρει. c. διαφέρει. o.
Interfeminium, τὸ γυναικεῖον. o.
Interfemus, μεσομηρίον. c.
Interficere, ἀναιρεῖν.
Interficio, διακόπτω. c. κατασφάζω. c. κατεργάζομαι. o.
Interfines, μεθόρια, μεθορία. c.
Interfluo, διαῤῥέω. o.
Interfor, διαλαλῶ. e.
Interfuit, παρέτυχεν, παρῆν.
Interfundo, διαχέω. o.
Intergeries, paries, τοῖχος ὁ δύο κτήσεις διορίζων.
Intergerivus, μεσότοιχον. s.
Intergit, ἀπομάσσει.
Intergratio, ὁλοκληρία.
Interjaceo, es, διάκειμαι. o.
Interjacio, is, παρεμβάλλω. o.
Intericit, σχετλιάζει.
Interjectio, σχετλιασμὸς, σχετλιασμός. c.
Interiit, ὄλωλεν.
Interim, ἔσθ' ὅτε, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξύ. c. τέως. c. μεταξύ. o.
Interimo, σφάζω. c. ἀπαλλάττω. o.
Interior, ἐσώτερος. c. ἐνδότερος. c.
Interjungo, ἐφίσταμαι. o.
Interius, ἐνδοτέρω, ἐνδότερον, ἐνδοτέρω. c. ἐσώτερον. c. ἐσωτέρω. c.
Interitus, ἀπώλεια, ἀναί-

ῥεσις, διαφθορά. c. ἀφανισμός. c. ἀπώλεια, ὄλεθρος. c. ἀπώλεια. s.
Interlectio, ὁ στοχασμός. s.
Interlino, καταλείφω. o.
Interlocor, διαλαλῶ. c.
Interlocucio, διαλαλία. c. ἀπόφασις. c.
Interloquor, ὑποβάλλω. o.
Interloquutus, διελάλησεν.
Interluceo, es, παρεμφαίνω. o.
Interlucesco, διαφαίνω. c.
Interluco, as, διακαθαίρω. o.
Interlunium, ἀπόκρουσις σελήνης, μεσοσέληνον. c. μεσοσέληνον. o.
Interluo, διακλύζω. c.
Intermetium, τὸ μεταξὺ τῶν καμπτήρων.
Intermico, διαστίλβω. o.
Interminacio, ἐπιτίμησις. c. ἀπειλή. c.
Interminat, διορίζει.
Interminor, ἐπιτιμῶ. c. ἀπειλῶ. c.
Interminus, ἀπέραντος. o.
Intermisit, διέλιπεν.
Intermissio, ἀνοχή, διάλειμμα. c.
Intermitto, διαλείπω. c. διαλείπω. o.
Intermorior, παραπόλλυμι.
Internecio, ἀναίρεσις, σφαγή. e.
Internecinus, πανολέθριος. o.
Interneco, διακαίνω. o.
Internodium, καρπὸς χειρός. c. κῶλον ἀνθρώπου. c. φάλαγξ. o.
Internuncius, διάκτορος. o.
Internus, ἐμφύλιος. c.
Intero, ἐνθρύπτω. c.
Interpcacio, διάστημα. c.
Interpellacio, ἐντυχία. c. ἔντευξις. c. ὄχλησις. c. πρόσοδος, ἡ προσέλευσις. c.
Interpellare, διακόπτειν. o.
Interpellat, προσεύχεται, κατηγορεῖ, ἐντυγχάνει.
Interpellatio, κατηγορία.
Interpellator, ἐντευκτής. c. προσαγγελτής. c.
Interpello, ἐντυγχάνω. c. προσαγγέλλω. c. προσπίπτω. c. προσέρχομαι. c.
Interpola, ἐπίγναφον. ἐπισκευαστά. o.
Interpellare, ἐγκόπτειν. o.
Interpolator, ἐπισκευαστής. o.
Interpolum, ἐπίγναφον.
Interpondia, παράλληλα.
Interponit, ἀντιτίθησιν.
Interpono, παρεντίθημι. c. ἐντίθημι. c.
Interposicio, παρένθεσις. c. ἔνθεσις. c
Interposuisti, παρενέθηκας.
Interpota, ἐπίγναφα. c.
Interprecium, παράλληλον. e.
Interpremo, διαπιέζω. o.
Interpres, ἑρμηνευτής, ἑρμηνεύς. c. ὑποφήτης. o.
Interpretacio, ἑρμηνεία. c.
Interpretatio, ἑρμηνεία, ἑρμήνευμα. o.
Interpretamentum, ἑρμηνεία. s.
Interpretes, ἑρμηνεῖς.
Interpretium, παράλληλον.
Interpretor, ἑρμηνεύω. c. ἑρμηνεύω. o.
Inter prohibet.
Interpunctio, διακέντησις. c.
Interputo, διατέμνω. o.
Interrasile, στρεπτόν. o.
Interrasor, διαρινητής. e.
Interreges, μεσοβασιλεῖς. o.
Interregnum, μεσοβασιλεία. o.
Interritus, ἄφοβος, ἄφοβος. c.
Interrogacio, ἐπερώτησις. c. πεῦσις. c. ἐρώτησις. c.
Interrogamentum, πεῦσις. c.
Interrogat, ἐπερωτᾷ.
Interrogatio, ἐξέτασις, ἐπερώτησις, πρόοδος.
Interrogativum, ἐρωτιματικόν. c.
Interrogator, ἐπερωτητής. c.
Interrogo, ἐπερωτῶ. c. ἐξετάζω. c. ἐρωτῶ. c. ἐρωτάω. o.
Interrumpo, ἡμιραγῆ ποιῶ. c. ἀποῤῥήγνυμι. o.
Interrupcio, διαφθορά. c. διακοπή. c.
Interruptor, διαφθορεύς. c.
Interruptus, ἡμιτελής. c. ἡμιραγής. c.
Interscapulum, μετάφρενον, μετάφρενον. c.
Interscindo, διακόπτω. o.
Inter se, ἐν ἀλλήλοις. c.
Intersepia, διάφραγμα. o.
Intersepio, περιφράσσω. c. διείργω. o.
Interseptum, διάφραγμα. c.
Intersero, ἐμφυτεύω. o.
Intersono, διηχέω. o.
Interspiro, διαπνέω. o.
* Interspondium, ἐπιστάθμησις. s.
Intersterno, διαστρώννυμι. o.
Interstinguo, διαστίζω. o.
Interstitit, διέστη.
Interstitio, διάφορον.
Interstitium, διάστημα, διάστασις, διάστημα. o.
Intersto, διΐστημι. o.
Intersum, πάρειμι, παρατυγχάνω. c. παραγίνομαι. o.
Intertextum, παρύφαντον. o.
Intertraho, διελκύω. o.
Intertrigo, παράτριμμα. o.
Intertrimenta, ἀπουσίαι.
Intertrimentum, ἀφουσία χαλκοῦ. c.
Interturbo, διαταράττω. o.
Intervaco, as, διακενοῦμαι. o.
Intervallum, διάστημα τόπου, διάστημα. c. διάστασις. o.
Intervello, διατίλλω. o.
Intervenio, διαιτῶ. c. παρατυγχάνω. c. μεσιτεύω. c. ἐπέρχομαι. o.
Intervenit, βοηθεῖ, συνέρχεται, μεσάζει, ἐμφέρεται. c.
Intervenium, τὸ μεσοφλέβιον. o.
Interventio, μεσητία.
Interventor, διαιτητής. c. ἐπιγνώμων. c.
Interventum, παρεντυχία. c.
Interventus, παρουσία, ἄφιξις, παρένθεσις. c.
Hic Interventus, παράταξις. s.
Interversio, φύραμα. e.
*Interversor, φυράτης. e.
Interverto, ὑπεξαιροῦμαι. o.
Interviso, διασκέπτομαι.
Interula, χιτωνίσκος. o.
Inter utrumque, ἐπαμφότερον. c.
Intestabilis, ἀτελής, ἀμάρτυρος, ἀπηγορευμένος, ἄτιμος, μὴ προσδεκτέος εἰς μαρτυρίαν, ἀδιάθετος. c.
Intestatus, ἀδιάθετος. c.
Intestina, ἔγκατα, ἐμφύλια, ἔγκατα. c. ἔντερα. c.
Intestinus, ἐμφύλιος. c. ἐντόσθιος. o.
Intextus, ἀνύφαντος. c.
Intiba, ἔντυβον. c.
Intibum, σέρις. e.
Intimacio, ἐμφάνεια. c.
Intimare, γνωρίσαι, ἐμφανίσαι, φανερῶσαι.
Intimari, γνωρίσαι, ἀνύσαι.
Intimat, παρέχεται.
Intimatur, φαίνεται. e.
Intimo, παρεγγυῶ. ἐμφανίζω. c.
Intimus, ἐνδότερος, ἐνδότατος. c. ἐσώτατος. c. ὁ ἐσώτερος φίλος. c.
Intincipit, ἄρχεται.
Intinctus, ἄβαφος. c.
Intingo, ἐμβάπτω. o.
Intinguit, ἐμβάπτει.
Intinguo, ἐμβαπτίζω. c.
Intolerandum, ἀφόρητον.
Intollerabilis, ἀφόρητος. c. ἀνήκεστος. c. ἀνύποιστος. c.
Intollerabilitas, ἀφορητότης. c. ἀνυποιστότης. c.
Intollerandus, ἀφόρητος. c. ἀνήκεστος. c. ἀνυπομένητος, ἀνύποιστος. c.
Intono, ἐπιβροντῶ. c.
Intonsa, ἄκαρτα.
Intonsus, ἄκαρτος, ἀκούρευτος. c.
Intorqueo, περιστρέφω. c. ἐνακοντίζω. c. στροβιλέω. o.
Intorquet, ἐνστρέφει.
Intortum, ἀνεστραμμένον.
Intra, ἔνδον, εἰσελθε, ἐντός. c. εἴσω. c.
Intractabilis, ἀψηλάφητος. c.
Intractabile, ἀψηλάφητον, ἀμεταχείριστον.
Intractabilis, ἀπρόσιτος. c. ἄπρακτος. c. ἀμήχανος. e.
In transitu, ἐν παρόδῳ.
Intrarius, ἐνδόμυχος. o.
Intrepida, ἀπτοήτος.
Intrepidus, ἀτάραχος. c.
Intricio, ἐνθρίτης, ἤγουν ἐνθρύπτης. c.
Intrico, καταρτῶ. c. ἐπιπλέκω. o.
Intrinsecus, ἔσωθεν. c. ἔνδοθεν. c. ἔνδοθεν. o.
Intritum, ἐμβροχή, μυττωτός. o.
Intro, ἔνδον, εἰσέρχομαι, ἐντός. c. ἔνδον. c. εἰσελαύνω. c. ἔσω. c. εἴσω. c.
Intro, adverb. ἔσω. o.
Intro, as, εἰσέρχομαι. o.
Introcludo, ἐγκατακλείω.
Introduco, παρεισάγω. c. εἰσάγω. c. ἐνάγω. o.
Introductio, εἰσαγωγή. c.
Introeo, εἰσέρχομαι. c. εἰσπορεύομαι. c.
Introeo, Introrumpo, εἰσβάλλω. o.
Introgredior, εἰσέρχομαι. c.
Introitorius, εἰσόδιος, βικειος.
Introitum, ἐπιβατήριον, εἰσελουσιον. εἰσηλύσιον. c. εἴσοδος. s.
Introitus, εἴσοδος, ἐπὶ οἰκίας. c. εἴσοδος. s.
Intromitto, εἰσοικίζω. o.
Introrsum, εἰς τὸ ἐνδότερον. c.
Introrsus, ἔσωθεν. o.
Introspicio, εἰσοράω. o.
Introvoco, εἰσκαλέω. o.
Intuba, σέρις. e. σέριδες. e.
Intubus, Intubusina, ἐντύβιον.
Intuebantur, ἐνητένιζον.
Intuendis, ἐφοπτευτέοις.
Intuens, ἀτενίζων.
Intueor, ἀτενίζω. c. ἐνορῶ. c. ἐνατενίζω. c. σκοπέω. o.
Intuito, ἐννοιαι.
Intuitu, σκοπῷ, ἀτενισμῷ.
Intuitus, ἀτενισμός. c.
Intus, ἔνδον, ἐντός, ἔσωθεν. c. ἔνδοθεν. c. ἔνδον. c. ἔσω. c.
In tutela, ἐν τῇ προστασίᾳ.
Intutus, ἐπισφαλής. o.
Intybus, σέρις. o.
In vacuum, εἰς μάτην. c.
Invadit, ἐφορμᾷ.
Invado, ὑπεισέρχομαι βιαίως. c. ἐφορμῶ. c. εἰσπηδῶ. c. καταλαμβάνω. o.
Invalesco, ἐπιῤῥωνύομαι. o.
Invaletudo, ἀῤῥωστία. o.

Invalidus, ἀδύνατος. c. ἀνίσχυρος. c. ἀσθενής. c.
Invaserat, κατειλήφει, ἔφοδον, πεποιήκει, εἰσεπήδησεν.
Invasio, ἐφόρμησις. c. ἔφοδος. c.
Invasisse, κατειληφέναι, ἔφοδον πεποιηκέναι.
Invasor, ἐφοδιαστής. c.
Invecillis, ἀσθενής. c.
Invecillor, ἀσθενῶ. c.
Invectio, ἐπίπληξις, ἐπόχησις. c.
Invectiva, καταφορά. c.
Invectivus, καταφορικός. c.
Invecto, ἐποχοῦμαι. c.
Inveho, ἐποχῶ. c. ἐποχοῦμαι. c. ἐπικομίζω, ὀχέομαι. o.
Invehor, ἀποτείνομαι. o.
Invenalis, ἄπρατος. c.
Invenere, ἐνεῦρον.
Invenio, εὑρίσκω. c.
Invenit, εὑρίσκει, εὗρεν.
Inventarium, *Inagafe.* s.
Inventor, εὑρετὴς, εὑρετής. c.
Inventrix, εὑρέτρια.
Inventum, εὕρεμα. c.
Inventus, εὕρεσις. c.
Invenustus, ἀνεπαφρόδιτος. c.
Invergo, κατακλίνω. c.
Inversio, ἀναστροφή.
In versum, εἰς στίχον. o.
Inverto, ἐκστρέφω. o.
Investes, ἀχίτωνες. o.
Investigabilis, ἀνεξιχνίαστος. c.
Investigata, ἐξιχνευθέντα.
Investigator, ἐξιχνευτής.
Investigo, ἀνιχνεύω. c. ἐξιχνεύω. c. ἀνιχνεύω. o.
Investire, ἱματίζειν. o.
Investis, ἄφθορος, ἀνένδυτος. c.
Inveterasco, παλαιοῦμαι. o.
Inveterati, πεπαλαιωμένοι. o.
Inveteratus, πέπειρος πανουργίας. c.
Invetresco, παλαιῶ. c.
Invetro, παλαιῶ. c.
Invexit, εἰσήγαγεν.
Invia, ἄβατος. c. ἀνόδευτος. c.
Invicem, ἐν μέρει, ἀμοιβαδὸν, ἀλλήλους.
In vicem, ἐκ μέρους. o.
Invictissimus, καλλίνικος.
Invictus, ἀήττητος, ἀήττητος. c. ἀνίκητος. c.
Invident, φθονοῦσιν.
Invidentia, Invidia, φθόνος. o.
Invideo, βασκαίνω. c. φθονῶ. c. φθονέω. o.
Invidia, φθόνος, φθόνος. c. φθόνος. s.
Invidiosus, φθονερός. c. βάσκανος. c. ἐπίφθονος. c. φθονερός. o.
Invidus, φθονερὸς, ἐπίφθονος. c. ἀγαῖος. e. βάσκανος. o.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω. o.
Invilitat, εὐτελίζει.
Invinus, ἄοινος. o.
Invio, as, τελέω, μυῶ. o.
Inviolabile, ἄθραυστον.
Inviolabilis, ἄχραντος. c.
Inviolatum, ἀῤῥαγὲς, ἀδιάφθορον, ἄχραντον. c. ἀβίαστον.
Inviolatus, ἀβίαστος, ἄφθαρτος.
In virilem, κατὰ αναλαγεαν.
Invisibilis, ἀθέατος. c. ἀόρατος. c.
Invisus, ἀόρατος, μισητὸς, μεμισημένος, στυγερός. c. μισητός. c. μεμισημένος. c. ἀθέατος. o.
Invitabile, προστρεπτικόν.
Invitat, καλεῖ, ἐπὶ δεῖπνον προτρέπεται.
Invitatio, προτροπή.
Invitator, κλήτωρ. c.
Invitatus, ἄκλητος. c. κλῆσις. c. εἰσκεκλημένος. c.
Invitatus, us, ἐνδόσιμον. o.
Invite, ἀκουσίως. c.
Invitet, καλοίη.
Invito, ἄκοντος, προτρέπομαι. c. προτρέπω. c. παραγγέλλω. o.
Invitus, ἄκων, ἄκων. c. ἀκούσιος. c. ἀκούσιος. o.
Invius, ἀνόδευτος. c. ἄοδος. c. ἄβατος. o.
In universum, ὅλος. o.
Inula, ἑλένιον, βοτάνη, λαμψάνη, καὶ ἑλένιον.
Inuleus, νεβρός. e.
Inuli, vide Hinnuli.
Inultus, ἀνεκδίκητος. c. ἀτιμώρητος. c.
Inumbrare, ἐπισκιάζειν. o.
Inumbro, ἐπισκιάζω. c.
In unum, ἐπὶ τὸ αὐτό. c.
Inunco, ἐναγκιστρεύω. o.
Inunctio, ἔγχρισις. c.
Inundacio, πλημμύρα. c. κατακλυσμός. c. ἐπίκλυσις. c.
In unum, εἰς τὸ αὐτό. c.
Inundat, ἐπικλύζει, πλημμυρεῖ. c.
Inundata terra, βεβρεγμένη γῆ. c.
Inundatio, κατακλυσμός.
Inundo, κατακλύζω. c. ἐπικλύζω. c. πλημμυρίζω. o.
Inungo, ἐγχρίω. c. ἐναλείφω. c.
Invocatio, ἐπίκλησις θεοῦ. c.
Invocatum, ἀπροσφώνητον. c.
Invocatus, ἄκλητος. c.
Invoco, ἐπικαλοῦμαι. c. εἰσκαλέω. o.
Involare, ἀφαιρεῖσθαι. o.
Involat, κλέπτει.
Involator, κλέπτης. c.
Involo, κλέπτω. c.
Involucris, ἀπτήν. o.
Involucrum, συστροφή. o.
Involvit, ἀνειλεῖ.
Involumen, ἀνείλημα. c.
Involvo, ἀνειλῶ. c.
Involutum, ἐνειλημένον. e.
Inuro, ἐγκαίω. c.
Inusitate, ἄνευ χρήσεως. c.
Inustus, ἐγκεκαυμένος. c. ἄκαυστος. c.
In usum habeo, εἰς χρῆσιν ἔχω.
Inutilis, ἀσύμφορος. c. ἀχρήσιμος, c. ἀνωφελής. c. ἄχρηστος. e.
Inutiliter, ἀνωφελῶς. c. ἀσυμφόρως. c.
Invulgans, διαθρυλῶν.
Io, απειαι, ἰώ. o.
Jocatur, παίζει.
Iocenera, ετερα.
Jocosus, γελοιώδης. c. εὐτράπελος. e.
Joculare, εὐτραπελίσαι, προπηλακίσαι.
Jocularis, γελοιώδης.
Joculax, γελοῖος. c.
Jocunde, τερπνῶς. c. ἀσμένως. c.
Jocundus, χρηστός. c. τερπνός. c.
Jocundissimus, τερπνότατος. c.
Jocus, παίγνιον, γελοῖον. c. εὐτραπελία. s. παιδιά. o.
Iolinta, ἥρα.
Iosipse, αὐτός.
Jovis, Διὸς, Ζεύς. e.
Ipsa, αὐτή.
Ipse, αὐτὸς, αὐταὶ, αὐτός. c.
Ipsi, αὐτοὶ, αὐτῷ, αὐτῇ.
Ipsiplices, αὐτόπτυκτα φύλλα.
Ipsis, αὐτοῖς, αὐταῖς.
Ipsius, αὐτοῦ, αὐτῆς.
Ipsud, αὐτό. c.
Ipsum, αὐτό. c.
Ir, θέναρ, τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, θέναρ. s.
Ir, indeclinabile est, θέναρ χειρός. c.
Ira, ὀργὴ, θυμὸς, ἀργή. c.
Iracior, ὀργιλώτερος. c.
Iracundia, ὀργὴ ἐπίμονος, ὀργή. c. μῆνις. c. χόλος. c.
Iracundior, ὀργιλότερος.
Iracundus, ὀργίλος, χολικός. c. ὀργίλος. c. ὀξύθυμος. c.
Iras, ὀργάς.
Irascebamur, ὠργιζόμεθα.
Irascebor, ὀργισθήσομαι.
Irascimini, ὀργίζεσθε.
Irasco, χολῶ. c. θυμοῦμαι. c.
Irascor, ὀργίζομαι. c.
Irata, ὀργισθεῖσα.
Irate, πρὸς ὀργήν. o.
Iratior, ὀργιλότερος.
Iratus, ὀργισθεὶς, κεχολωμένος. c. χολοιός. c. ὀργισθείς. o.
Ircus, vide Hircus.
Ire, ἀπιέναι.
Irenarcha, εἰρηνάρχης. c.
Iricius, ἐχῖνος.
Iritamentum, ἐρέθιον. c.
Irquis, τραγιων παις αρχηνηβιοσος.
Irquitalus, νηπιώτατος.
Irrasus, ἄξυρος. o.
Irraucio, βραγχιάζω. o.
Irremunerabile, ἀναντάλλακτον. o.
Irreparabile, ἀνεπισκεύαστον. o.
Irrego, παρεισπίπτω. o.
Irreprehensus, ἀνεπίληπτος. o.
Irretio, σαγηνεύω. c.
Irretitus, περιπλακείς. o.
Irrigo, ἀρδεύω. o.
Irriguus, κατάῤῥυτος. o.
Irripio, εἰσβάλλω. o.
Irritacio, ἀγγρισμός. c.
Irritator, ἀγγριστής. c.
Irrito, ἀγγρίζω. c. ἀκυρόω. o.
Irritum facio, ἀκυρῶ. c.
Irritum, ἀκυρωσία. c.
Irritus, ἄκυρος. c.
Irrogo, ἐπικλῶ. c. ἐπάγω. o.
Irruit, ἔκαμψεν, ἔκυψεν.
Irrumpo, εἰσπίπτω. o.
Irruo, ἐπιτίθεμαι. o.
Irsutus, vide Hirsutus.
Irtus, δασύς.
Is, οὗτος, πορεύῃ.
Ista, αὐτὴ, ταύτῃ. c.
Istæ, χαῖται.
Isis, Φαρία. e.
Iste, αὐτός.
Iste, Is, οὗτος, αὐτός. c.
Ister, ἔθος, συνήθεια, τύπος, τρόπος.
Isthic, ἐνθάδε. c.
Isthinc, ἔνθεν, ἐνθένδε. c.
Isti, οὗτοι. c. αὐτοί. c.
Istinc, ἐκεῖθεν.
Istita, ἀκροζώνη.
Istonæ, πορευταί.
Istoria, ἱστορία. c.
Istuc, ἐνταῦθα. c.
Istud, τοῦτο. c.
It, πορεύεται.
Ita, οὕτως, ὥστε, οὕτω, οὕτως. c. ὥσπερ. c.
Ita demum, οὕτως ἂν, τότε δή.
Italicus, Ἰταλικός. c.
Italus, Ἰταλός. c.
Itane, οὕτως ἄρα. c.
Itaque, διὸ δὴ, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Ita tamen, οὕτω μέντοι. c.
Ita ut, ἵνα οὕτως. c.
Ita uti, ἵνα ὥσπερ. c.
Ite, ἄπιτε.
Item, πάλιν, ὁμοίως, ὁμοίως. c.
Itemque, καὶ ὁμοίως. c.
Iter, ὁδὸς, ὁδός. c. ὁδός. s. πορεία. o.
Iteracio, διπλασιασμος. c. δευτέρωσις. c.
Iterandum, σκαπτέον.

Iterat, ὁδοιπορεῖ, διπλασιάζει, δευτεροῖ, ὀρύττει.
Iteratio, σκαφετὸς, διορυγμός.
Iterationes, σκαφετοί.
Iterativum, ἐπαναληπτικόν. c.
Iteratum, παλινσκαφὲν, ἱτρίον. c.
Iter facio, ὁδοποιῶ. c. ὁδοιπορέω. c.
Iter facit, ὁδοιπορεῖ.
Itero, δευτερῶ. c. διπλασιάζω. c. ἀναλαμβάνω. o.
Iterum, πάλιν, πάλιν. c. αὖθις. c. δεύτερον. c. ἰτρίον. c. ἐκ δευτέρου. c.
Iterum atque iterum, ἐπαλλήλως. c.
Iterum visus, πάλιν ὁρατός. c.
Itidem, ὡσαύτως. c. ὁμοίως. c.
Itiner, ὁδοιπορία. c.
Itidem, παραπλησίως. o.
Itiner, εὐθεῖα, ὁδός. c. λεωφόρος. c. ὁδὸς εὐθεῖα. c. ὁδός. c.
Itinerarium, ὁδοιπορικόν. o.
Itineror, ὁδοιπορέω. o.
Ito, as, φοιτάω. o.
Itum, πορευθέν.
Itus, πορία. c. πορεία. o.
Itus, Itio, πορεία. o.
Itur, πορεύεται.
Iturus, ἀπελευσόμενος.
Juba, χαίτη, λόφος ἵππου, κόμη ἵππου. c. χαίτη. c.
Jubar, αἴγλη φωσφόρος.
Jubar, plurale non habet, σέλας ἡλίου. c. ἡλίου ἀνατολή. c. σέλας. o.
Jubare, αὐγὴ ἡλίου. c.
Jubæ, χαίτη. o.
Jube, κέλευσον.
Jubeo, κελεύω. c. κελεύω. o.
Jubet, κελεύει.
Jubilacio, ἀλαλαγμός. c.
Jubilatus, ὀλολυγμὸς ἀγροίκων. c. κραυγὴ ἀγροίκων. c.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι. o.
Jubilum, ἀγαλλίαμα. o.
Jucunda, ἡδίστη. c.
Jucunde, ἡδέως. c.
Jucunditas, ἡδύτης.
Jucundor, ἡδύνομαι. o.
Jucundum, ἥδιστον, προσηνὲς, ἡδύ. c.
Jucundus, ἡδὺς, τερπνὸς, ἡδύς. c. ἡδὺς, καταθύμιος. o.
Judæus, Ἰουδαῖος. c.
Judex, ἄρχων, κριτὴς, δικαστής. c. κριτής. c. μηνυτής. c. κριτὴς, δικαστής. o.
Judica, κρῖνον, δίκασον. c.
Judicabo, κρινῶ.
Judicacio, δίκη. c. κρίσις. c.
Judicandi, κριθησόμενοι.
Judicandus, δικασόμενος, κριθησόμενος.
Judicarius, δικαστικός. c.
Judicat, ἄρχει, κρίνει, δικάζει.
Judicata, ἐπικρίσεις.
Judicatis, κρίνετε.
Judicatorium, δικαστικόν. c.
Judicatum, ἐπίκρισις, κατάκριτον. c.
Judicatus, καταδικασθείς. κατάκριτος. c.
Judicavi, ἔκρινα.
Judices, δικασταί.
Judicialis, δικαστικός. c.
Judicialis, rius, δικαστικός. o.
Judiciaria, δικαστικά.
Judiciarii, δικαστικοί.
Judicium, κρῖμα, κριτήριον, δικαστήριον, κριτήριον. c. κρίσις. c. ἀγωγή. c. δικαστήριον. c. κρίμα. c. κρίσις, δίκη. o.
Judicia, κριτήρια, δικαστήρια.
Judico, κρίνω, δικάζω. c. δικάζω. c. κρίνω, δικάζω. o.
Juga, ζυγὰ, ἀκρώρειαι.
Jugale vinculum, συζυγία. o.
Jugalis, ὁμόζυγος. c. γαμική. c. ζύγιος. o.
Jugaris, ζευγηλάτης.
Jugem, ἁρμόζοντα.
Jugera, πλέθρα, πλέθρα. c.
Jugeratim, κατὰ πλέθρα. o.
Jugeratio, ζυγάτιον.
Jugerum, πλέθρον. o.
Juges, ὁμόζυγες. o.
Juget, ἐν πρώτοις ζευχθὲν κτῆνος.
Jugis, ἀκρωρίαις, ὑδραγωγὸς διηνεκὴς, διηνεκής. o.
Jugis aqua, ἀέναον ὕδωρ, ἀέναον ὕδωρ. c. διηνεκές. s.
Jugit, ικτινβωα.
Jugiter, ἐφεξῆς.
Jugites, συνεζευγμένοι.
Jugmentarius, κτηνίτης.
Jugo, as, ζευγνύω. o.
Jugol, ἀκρώριαι.
Jugosus, πολύζυγος. o.
Jugula, ἄστρον Ὠρίωνος, Ὠράτιος ὥς φησι, Ὠρίων. o.
Jugulat, σφάζει.
Jugulator, φονεύς. c.
Jugulatores, σφάκται.
Jugulavi, ἔκτεινα.
Jugulo, σφάζω. c. σφάττω, σφάλω. o.
Jugulum, κατακλείς. c.
Hoc Jugulum, σφαγή. c. κατακλείς. s. ζυγίον. o.
Jugulus et Jugulum, κατακλεὶς, σφαγή.
Jugulus, κατακλείς. s. κατακλείς. c. σφαγή. c. ἡ σφαγή. o.
Jugum, ζυγὸς, ζυγοκέφαλον, ζυγὸν, ὁ ζυγὸς τῶν βοῶν. c. σελμα, τὸ ἐν τῷ πλοίῳ ζυγόν. c. ζυγός. s. ὑγ ος, δειρά. o.
Jugum strantum, ζύγωμα πλοίου. c.
Jugumentum, ζεύγωμα. e.
Jugus, ζύγος. e.
Ivit, ἀπῆλθεν.
Jumenta, ζεύγματα, κτήνη.
Jumentarium, κτηνοστάσιον. c.
Jumentarius, κτηνοτρόφος. c. ζυγιατής. c. ἐπικτηνίτης. c.
Jumentum, ἀχθοφόρον κτῆνος. c. ὑποζύγιον. c. κτῆνος. c.
Juncta, ζευχθεῖσα.
Junctim, συνεζευγμένως. o.
Junctio, ζεῦξις, ζύγη. c.
Junctor, ζευκτής. c.
Junctura, ζεῦξις. c. συμβολὴ συναρμογῆς. c. ἁρμογή. c.
Junctura, cruris ad nates et inguen, βούλων. e.
Juncturæ, ἁρμογαί.
Junctus, ζευχθείς.
Junculi, σχοινία. o.
Juncus, σχοῖνος. c. ὀξύσχοινος. s.
Juncum, σχοῖνος. e.
Jungam, ζεύξω.
Jungantur, ζευχθῶσιν.
Junge, ζεῦξον.
Jungere, ἁρμόσαι.
Jungito, ζεῦξον.
Jungla, ἡνίαι ζευκτικαί.
Jungo, ζευγνύω, ζευγνύω. c. συνάπτω. c. ζεύγνυμι. o.
Junices, δαμάλαι. o.
Junior, νεώτερος, νεώτερος. c.
Juniperum, ἀρκευθίς. e.
Juniperus, ἀρκευθίς. o.
Junipirum, ἀρχάς. c. ἄρκευθος. c.
Juniprum, ἄρκευθος. c.
Junis, ne, νέος. o.
Junix, δάμαλις.
Juno, Ἥρα, Ἥρα. c.
Jupiter, Ζεύς. c.
Jura, νόμοι ἄγραφοι, δίκαια, ὅμοσον, ὄμοσον. c.
Juracio, ὁρκωμοσία. c.
Jura dictantes, νομοθέται. e.
Juramentum, ὅρκος, ὅρκος. c. ὅρκος. o.
Jurasti, ὤμοσας.
Jurat, ὀμνύει.
Jurator, ὁμοτής. c.
Juratoria, ἐξωμοσία.
Juratoriis, ἐξωμοσίαις. c.
Juratus, ὁμοτής. c. ὁρκωτός. o.
Jurctum, τύμβος.
Jure, δικαίως. c.
Jurgat, ἀψιμαχεῖ.
Jurgiosus, φιλόνεικος. o.
Jurgium, φιλονεικία. o.
Jurgo, ἀψιμαχῶ. c. μάχομαι, διαδικάζομαι. c. βλασφημῶ. c. ζυγομαχέω. o.
Jurgium, δίκη, ἀψιμαχία, ἀμφισβήτησις, προπηλακισμὸς, ἀντιλογία, φιλονικία. c. ψυχομαχία. c. διαδικασία. c. μάχη ἢ διὰ λόγων. c. μάχη. s.
Juridica, intentio, δικαία, νόμιμος. e.
Juridicialis, δικαιολογικὸς, αἰτιολογικός.
Jurisdictio, νομοθεσία. c. δικαιοδοσία. c.
Juridicus, δικαιοδότης, δικαιοδότης. c. ἔνδικος. o. δικόλογος. e. ιαμας. e.
Jurisdictio, διοίκησις. o.
Jurisdoctores, αὐθένται τῶν.
Jurisperitus, νομικώτατος, νομομαθὴς, νόμων ἔμπειρος. c. νομικὸς, ὁ νόμους εἰδώς. c.
Juro, ὀμνύω.
Jurans, ὀμνύων.
Jurabam, ὤμνυον.
Juro, ὄμνυμι. c.
Juro, as, ὀμόω, ὄμνυμι. o.
Jurulentus, εὔζωμος. o.
Jus, ζωμὸς, νόμος, δικαιονόμος.
Jus, pluraliter non declinatur, ζωμός. c. δίκαιον. c. ζωμός. c.
Jus juris, δίκη. o.
Juscellarius, ζωμετης.
Jus civile, δίκαιον πολιτικὸν, νόμιμον πολιτικόν. c.
Juscum, culum, ζωμίδιον. o.
Jusjurandum, ὅρκος, ὁρκωμοσία, ὅρκος. c. ὅρκος. s.
Jus ordinarium, νόμιμος ἀγωγή. s.
Jussa, κελευθέντα, κελευθεῖσα.
Jussæ, κελευθεῖσαι.
Jussi, ἐκέλευσα, κελευθέντες.
Jussio, κέλευσις. c.
Jussor, κελευστής. c.
Jussum, κελευθὲν, κέλευμα, πρόσταγμα. o.
Jussus, κέλευσις. c. κέλευσις, κέλευμα. s.
Jussus, a, um, προστεταγμένος. o.
Justa, νόμιμα. c. τὰ ἔθιμα. e. ἐναγίσματα. o.
Justa usurpatio, δικαία ψῆφος. e.
Justicia, ὁσιότης. c. δικαιοσύνη. o.
Justidium, ἀρχοντικὴ ἡμέρα.
Justificatio, δικαίωσις. c.
Justificatus, δεδικαιωμένος. c.
Justifico, δικαιῶ. c.
Justitia, ἀλήθεια, δικαιοσύνη. s. δικαιοσύνη. c.
Justitium, ἀπραξία. o.
Justum, δίκαιον.
Justus, δίκαιος, ὅσιος. c. δίκαιος. c.
Juturna, ὄνομα θεᾶς. c.
Juvabit, ὀνήσει.
Juvamen, ὄνησις. c. ὠφέλεια. c. ὠφέλημα. o.

Juvat, ἀρέσκει, ἥδει, τέρπει, ὠφελεῖ. βοηθεῖ, ὠφελεῖ. c.
Juvenalia, νέων ἑορτή. c. νεανικά. o.
Juvenalis, νεωτερικὸς, νεωτερικός. c. νεανικός. o.
Juvenca, δάμαλις. c. μοσχάς. c.
Juvencus, μόσχος, δάμαλις, μόσχος. c. πόρταξ. o.
Juvenesco, νεάζω. c. νεάζω. o.
Juvenile, νεωτερικὸν, νεανικός. o.
Juvenis, νεώτερος, νέος ἄνθρωπος. c. νεανίας. c. νεανίσκος. c. ἀντίπαις. c. νέος. o.
Juventas, ἥβη, νεότης. c. νεολαία. c.
Juvenor, νεωτερίζω. c.
Juventent, νεωτερίσωσιν.
Juventutem, νεολέαν.
Juventus, νεολέα, νεότης. c.
Juvit, ὤνησεν.
Juvo, βοηθῶ, ὠφελῶ. c. ὀνέω, ὠφελέω. o.
Juxta, πλησίον, κατά. c. ἐγγὺς, ἔγγιστα. c. παρά. o.
Juxta te habito, προσοικῶ σοί. c.
Juxta mare, ἀγχίαλος. c.
Juxtin, πλησίον. o.

L.

Labasco, Labo, ὑποφέρομαι. o.
Labatorium, πλύσιμον. c.
Labefacio, ὀλισθοποιῶ. c.
Labefactat, ἀνατρέπει, σαλεύει.
Labefacto, λυμαίνομαι. o.
Labefio, ὀλισθαίνω. c.
Labellum, χειλάριον. c. λουτηρίσκος. c. χειλάριον. o.
Labes, plurale non habet, et est femininum, ὄλισθος. c. ὄλισθος. s. λύμη. o.
Labitur, ὀλισθαίνει.
Labo, πλύνω. c.
Labor, ὀλισθαίνω. c. κόπος, κακοπάθεια. c. κάματος. c.
Labor, eris, ὀλισθαίνω. o.
Labia, χείλη. e.
Labile, εὐόλισθον. o.
Labium, χεῖλος. e.
Laboriosus, κακοπαθὴς, καματηρός. o. ἐπίπονος. c.
Laboro, κάμνω. c. κοπιῶ, πονέω. o.
Labratum, ἀσπαστικὸν βασιλέως, φίλημα βασιλικόν.
Laborosus, μοχθηρός. c.
Labrium, χεῖλος. c.
Labrosus, πρόχειλος. c.
Labrum, χεῖλος, λουτὴρ, λουτήρ. c. χεῖλος. c.
Labrum, bium, τὰ χείλη. o.

Labrusca, ἀναδενδρὰς, χαμαιδάφνη, ἀγριάμπελος, ἀγριάμπελος. c. ἄμπελος ἀγρία. o.
Lac, γάλα. c. γάλα. s.
Laccarii, λακκαρεῖς. e.
Laccarius, λακκάριος. c.
Laccuna, λάκκος. c.
Laccus, λάκκος. c. κρήνη.
Lacer, rus, διεῤῥωγώς. o.
Lacerat, σπαράττει.
Lacerna, φαινόλη. o. ἐφεστρίς. e.
Lacero, σπαράσσω. c. περισύρω. o.
Lacerta, σαῦρα.
Lacerta, us, σαῦρα, ος. o.
Lacerti, μύες βραχιόνων.
Lacertus, σαῦρος, ἑρπετόν. c.
Lacertus, βραχίων ὁ τῆς χειρός. c. μῦς βραχίονος ἤτοι χειρός. c. βραχίονος μῦς. c. μῦς. e.
Lacerti, μύες. e. κολοι. e.
Lacerum, πεπληγμένον.
Lacessentes, ἀκροβολίζοντες.
Lacessemus, προκαλεσόμεθα.
Lacessit, προκαλεῖται, συμβάλλει.
Lacesso, προκαλοῦμαι. c. προκαλοῦμαι. o.
Lachryma, δάκρυον. o.
Lachrymo, δακρύω. o.
Lacinia, κράσπεδον, ἀπόσπασμα πλήθους. c. κράσπεδον. c.
Laciniosus, προύνικος. e.
Lacio, is, ἐπάγομαι. o.
Lacrima, δάκρυον. s.
Lacrimæ, δάκρυα. c.
Lacrimat, δακρύει.
Lactancia, γαλαθηνός. c.
Lactans, γαλουχούμενος. c. γαλαθηνός. c.
Lacrimo, δακρύω. c.
Lactarius, γαλακτοπώλης. c. γαλακτώδης. o.
Lacte, γάλα. e.
Lacte depello, ἀπογαλακτίζω. c.
Lactem, γάλα.
Lactes, λοβοὶ τῶν σπλάγχνων, λεπτὰ ἔντερα τῶν ἐρίφων.
Hæ Lactes, singulare non habet, λεπτὰ ἔντερα. c. λοβοὶ τῶν σπλάγχνων. c.
Lacteo, θηλάζω. o.
Lactes, μεσεντέριον. o.
Lactescere, γαλακτοῦμαι. o.
Lacteus, γαλακτικός. o.
Lacticina, ᾠογάλα. o.
Lacticularius, λιπογάλακτος. c.
Lacticulosus, λιπογάλακτος. c.
Lactidiaci, λελακτισμένοι. o.
Lactigulosus, λιπογάλακτος.

Lacto, θηλάζω. c. θηλάζω. o.
Lactosus, γαλακτώδης. c.
Lactuca, θρίδαξ, θρίδαξ. c.
Lactucæ, θριδάκια. e.
Lacum, ὑδροστάσιον. c. ὑδρίον. c.
Lacuna, βόθρος. c. λάγυνος. c. τέναγος. o.
Lacunar, ὀρόφωμα, οὐροδόχιον, ὀροφή. c. καλάθωσις. c. βόθρος. s. δοκός. o.
Lacunarium, λίμνη. c. ὀρόφωσις. c.
Lacunarius, λακκοποιός. c.
Lacus, ὑδρίον, λάκκος, λίμνη. c. δεξαμενή. c. τόπος ἐν ᾧ ὀλίγον ὕδωρ συνίσταται. c. ἡ λίμνη. s. λάκος. o.
Laea, λεηνα.
Lædit, ἀδικεῖ, βλάπτει.
Lædo, βλάπτω. o.
Læmures, vide Lemures.
Læna, χλαῖνα. o.
Hæc Læsio, ἀδίκημα. c.
Læsus, βλαβείς.
Læta, γαῦρα, ἱλαρά. c.
Lætabilis, γηθόσυνος. o.
Lætamen, κόπρος. o.
Lætifico, εὐφραίνω. o.
Lætitia, ἱλαρία, εὐφροσύνη. o.
Læto, as, φαιδρύνω. o.
Lætor, ἥδομαι. o.
Lætrum, ἀριστερόν.
Lætus, φαιδρός. o.
Læva, εὐώνυμος.
Lævat, vide Levat.
Lævigo, as, Lævo, λειαίνω. o.
Lævir, vide Levir.
Lævis, ve, λεῖος. o.
Lævitas, λειότης. o.
Lagœna, ἀσκός. o. λαγύνιον. e.
Laïcus, ἰδιώτης. o.
Lallare, βαβάζειν. o.
Lamæ, πηλώδεις τόποι, πέταλα. o.
Lambit, λάπτει.
Lambo, λάπτω, ἐπὶ κυνός. c. λείχω. o.
Lambent, λείχουσιν. e.
Lamella, λάμνα. c. πέταλον. s.
Lamentabile, πολύθρηνον. o.
Lamentacio, θρῆνος. c.
Lamentarius, θρηνητικός. o.
Lamentatio, θρῆνος, ὀδυρμός.
Lamentator, θρηνητὴς, θρηνητής. c.
Lamento, θρηνῶ. c.
Lamentor, θρηνέω. o.
Lamentatio, ὀλοφυρμός.
Lamentum, θρῆνος. c. ὀδυρμός. c.
Lamia, λάμια. c.
Lamina, πέπταλον. c. ἐλασμός. o.
Lamna, λοβὸς ὠτίου. c. ἔλασμα χρυσίου ἢ ἄλλης ὕλης. c. λεπὶς, ἀργύρου ἢ χαλκοῦ. c.

Lamna, λεπίς. e.
Lampetra, μύραινα. o.
Lamuo, λιχμῶμαι. c.
Lamuriliæ, ἑορταὶ τῆς ἀστιας.
Lana, ἔριον, ἔριον. c. λοβὸς ὠτίου. s.
Lanæ venditor, ἐρεθιστής. c.
Lana marina, βρύον. c.
Lanaris, ἐριῶδες. o.
Lanarius, ἐριουργός. c. ἐριουργός. o.
Lanæ, ἔρια. e.
Lana sucida, πινερὸν ἔριον, ἄπλοτον. c. ἔριον οἰσυπηρὸν, ἄπλυτον. c.
Lancea, λόγχη. o.
Lancearius, λογχοφόρος. o.
Lanceatus, λογχωτός. o.
Lances, παροψίδες. o.
Lancia, λόγχη, λόγχη. c.
Lanciarius, λογχοφόρος. c.
Lancinat, κατακνίζει.
Lancino, θυννάζω. o.
Lancula, πλάστιγξ. c.
Landica, εσχαραδιν. e.
Landices, ἐσχαρις. e.
Langor, νοχελία.
Langueo, νοσῶ. e. ἀσθενῶ. c.
Langueo, esco, χαλάω. o.
Languesco, ἀσθενῶ, ἀῤῥωστῶ. c.
Languidi, ἐξησθενηκότες.
Languidior, νωθρότερος. c.
Languidus, νωθρὸς, νοσερός. c. χαλαρός. o.
Languit, νοσεῖ, ἀσθενεῖ.
Languitas, ἀσθένεια, ἀῤῥωστία. c.
Languitudo, ἀῤῥωστία. c. ἀσθένεια. c.
Languo, νωθρεύομαι. c.
Languor, νόσος. c. ἀσθένεια. c. πάρεσις. o.
Laniator, μακελλάριος. c.
Laniatorium, κρεοπωλεῖον. c. μακελλεῖον. c.
Laniena, Lanium, κρεοπώλιον. o.
Lanifica, ἐριουργὸς γυνή. c. ἐριουργός. e.
Lanificium, ἐριουργία. c. ἐριούργιον. c. ἐριουργία. o.
Lanifico, ἐριουργῶ. c.
Lanificus, ἐριουργός. o.
Laniger, ἐριοφόρος. c.
Lanigerus, ἐριοφόρος. c.
Lanio, κρεοκοπῶ. c. διασπαράσσω. c. διακόπτω. c. σπαράσσω. c. μακελλάριος. c. μαγειρεύω. c. κατακνίζω. c. κρεουργός. o.
Lanio, as, κρεουργῶ. o.
Lanionius, κρεουργικός. o.
Lanipendens, σταθμοῦχος γυνὴ, ἡ τὸν σταθμὸν παρέχουσα ταῖς ἄλλαις. c.
Lanipendius, σταθμοῦχος ἐριδίων.
Lanista, λουτρόφος, μονομαχοτρόφος, ἐπιστάτης μονομάχων, λουδοτρόφος. c.

Lanistæ, γυμνασταί. o.
Lanitium, ἐρέας συναγωγή. s.
Lanitor, ἐριοπλύτης. c.
Lanius, κρεοπώλης.
Lannæ, λοβοί. e.
Lano, as, ἐριοφορέω. o.
Lanterna, φανὸς, ἱστιὰ πλατέως κειμένη, φανόν. e.
Lanuginosus, ἀρχιγένειος. c.
Lanugo, ἴουλος, χνοῦς, ἴουλος ὁ χνοῦς τῶν γενείων. c. χνοῦς. c. χνοῦς. s. ἴουλος. o.
Lanx, πλάστιγξ, δίσκος, πλάστιγξ. c. δίσκος. c. δίσκος. s. μαζονό..ος. e.
Lapathium, λάπαθον, λάχανον. c.
Lapicida, λατόμος. o.
Lapidicinarius, λαξευτής. c.
Lapidarius, λατόμος, λιθοπριστής. c. λιθουργός. c. λιθαστής. c. λιθουργός. e.
Lapidator, λιθαστής, λιθοβόλος. c.
Lapides, λίθοι. e.
Lapideum, λίθινον. e.
Lapideus, λίθινος. c.
Lapidicesor, λατόμος. c.
Lapidicina, λατομία, λιθοτομεῖον. c. λιθοξοεῖον. c. λατομία. c. λατομία. o.
Lapidicinarius, λιθοξόος. c.
Lapido, λιθοβολῶ. c. λιθάζω. c. λιθάζω. o.
Lapidosa, λιθώδης. c.
Lapilli, λιθάρια. e.
Lapillus, λιθαρίδιον. c.
Lapis, λίθος, λίθος. c.
Lapis molarius, λίθος μυλίτης. c.
Lappa, εἶδος ἀκάνθης ἱματίῳ κολλώμενον. c.
Lapsile, γλίσχρον. c.
Lapsio, ὀλίσθημα. o.
Lapsivosus, ὀλισθηρός. c.
Lapso, as, ὀλισθαίνω. o.
Lapsum, συμπεπτωκώς. c.
Lapsus, ὄλισθος. c. ὄλισθος. o.
Laquear, καλάθωσις. c.
Laqueare, σανίδωμα. o.
Laquearium, ὀρόφωσις. c. ὀροφή. c.
Laqueatus, ἐμπασθείς. o.
Laqueo, παγιδεύω. c. βροχίζω. c.
Laqueum, παγὶς, ἤτοι βρόχος. c. βρόχος. c. ἀγχόνη. c.
Laqueus, βρόχος, παγὶς, βρόχος. c.
Laqueus, Suspensum, Strangulatio, ἀγχόνη. e.
Lar, κατοικίδιος θεός. c. θεοὶ κατοικίδιοι. c. θεὸς κατοικίδιος. s.
Lar, Laris, θεὸς οἰκίδιος. s.
Lares, θεοὶ κατοικίδιοι.
Lares, singulare non habet, οἰκίαι. c. θεοὶ κατοικίδιοι. c.
Lares, dicitur et hic lar, ἥρωες. c. δαίμονες, οἱ κατοικίδιοι θεοί. c.
Lares familiares, ἥρωες κατοικίδιοι.
Lararium, ἐφέστιον. o.
Lardum, χοιρεία σάρξ. o.
Large, δαψιλῶς. c.
Largior, δαψιλέστερος. c. φιλοτιμοῦμαι. c.
Largior, iris, προΐεμαι. o.
Largiter, δαψιλῶς. c.
Largitas, δαψίλεια. c.
Largitas, itio, δαψίλεια. o.
Largitio, διανομή.
Largitor, δαψιλής. c.
Largitudo, δαψίλεια. c.
Largius, δαψιλέστερον. c.
Largo, δαψιλεύομαι. c. ἐνδαψιλεύομαι. c.
Largus, δαψιλὴς, ἀφειδὴς, ἐπὶ δαψιλείας. c. δαψιλής. c.
Laridus, ξηρὸς, λάρδος. c.
Larix, πεύκη. c. δάλαξ. o.
Larva, δαιμόνιον, εἴδωλον, εἴδωλον. c. φάντασμα. c. δαιμόνιον. c. εἴδωλον. s. σκελετός. c.
Larvæ, μορμώ. o.
Larvatus, δαιμονισμός. c.
Larunda, δαιμόνων μήτηρ.
Larvus, χαρωπός. c.
Larus, λάρος. c.
Lasar, ὀπός. e.
Lascivi, προπετεῖς.
Lascivia, ἀσωτία, σπατάλη. c.
Lascivio, ἀσελγαίνω. o.
Lascivius, ὡραῖος, ἀκόλαστος, ὁ ἐξώλης. c. ἄσωτος. c. ἀσελγής. o.
Lascivia, ἀσέλγεια. o.
Laser, ὀπὸς, λασάριον, ὀπός. c. ὀπὸς σιλφίου. o.
Lasserpitium, σίλφιον. o.
Lasserpittum, ὀπός. s.
Lassa, ἀποκαμοῦσα. c.
Lassatus, καταπεπονημένος. c.
Lassitudo, κόπος. c. μόχθος. c. κόπωσις. c. καταπόνησις. c.
Lasso, κοπῶ. c. ὀκλάζω. c. ἀτονῶ. c.
Lasso, as, καταπονέω. o.
Lassus, κεκοπωμένος, ἄτονος, κεκμηκώς. c. κεκοπιακώς. o.
Lata, ἐξενεχθεῖσα. c. ἐνεχθεῖσα. c. πλαταία. e.
Lata est, εἰσηνέχθη. c.
Lata fuit sentencia, ἐνεχθεῖσα. c.
Lata fuit, ἐξηνέχθη. c.
Lata sentencia, ἐξενεχθεῖσα. c.
Latebra, φωλεός. c. χιά, ἡ τοῦ ὄφεως κατάδυσις. c.
Latebræ, μυχοὶ, φωλεοί.
Latebræ, singulare non habet, μυχοί. c.
Latebro, as, ἐμφωλεύω. o.
Late, πλατέως. c.
Latebrosum, ἐνδόμυχον. c.
Latebrosus, κρυφιμαῖος. c. μυχώδης. c. φωλεώδης. o.
Latens saxum, ὕφαλος πέτρα. c.
Latenter, λανθανόντως. c.
Lateo, λανθάνω. c. λανθάνω. o.
Later, πλίνθος, πλίνθος. o.
Latera, πλευραί.
Lateralium, ὑπομάσχαλον. c.
Laterarius, πλινθουργός. c.
Lateratum, πλινθίον. c.
Later coctus, βῆσαλον. c.
Latercula, βῆσαλα. c.
Laterculum, βῆσαλον, καὶ στρατίαν, βῆσαλον. e.
Laterculus, τετραπάλαιστον. c. πλινθίον. o.
Laterem, nominativum non habet, πλίνθον. c.
Lateres, πλίνθοι.
Lateris dolor, περιπλευμονία. e.
Lateritius, πλίνθινος. o.
Laterna, φανός. c. φανός. s. ἰπνὸς, φανής. o.
Laterum, πλευρόν. c.
Latesco, πλατύνομαι. o.
Latet, κρύπτεται, λανθάνει.
Latex, βότρυς, νᾶμα, σπονδὴ, νᾶμα. c.
Latibulo, as, φωλεύω. o.
Latibulum, κρυπτηρία. s. κρυπτήριον. c. φωλεός. c.
Latices, πίδακες ὑδάτων.
Laticia, ἐργάτου φορά. c.
Laticlavii, πλατύσημοι. o.
Laticlavium, πλατύσημον. c.
Laticus, λύδιος. c. ἐπιλήσμων. e.
Latifico, πλατύνω. c.
Latifolium, πλατύφυλλον.
Latifundium, εὐρυχωρία. o.
Latiloquens, πλατυλόγος. c.
Latine, Ῥωμαϊστί.
Latino, Ῥωμαΐζω. c.
Latinus, Ῥωμαῖος. c.
Latitacio, ἀπόκρυψις. c.
Latitant, λανθάνουσιν.
Latito, as, ἐλλοχῶ. o.
Latitudo, πλάτος. c. πλατύτης. c.
Lato, as, πλατύνω. o.
Hæc Latonia, singulare non habet, λατομίαι. c.
Latona, Λητώ, Λητώ. c.
* Latone agabos, κυρίως δὲ παραβώμιος καρπός. s.
Lator, εἰσηγητής. c. εἰσαγωγεύς. c.
Latorem, εἰσηγητήν.
Latracio, ὑλαγμός. c.
Latrat, ὑλακτεῖ.
Latratus, ὑλαγμός. c.
Latrina, λουτρὼν, λήστρων. c. ἀφεδρών. o.
Latrinæ, χρεῖαι ἐν αἷς ἀποπατοῦμεν. c.
Latro, λῃστὴς, λῃστής. c. ὑλακτῶ. c.
Latro, as, ὑλακτέω. o.
Latrocinium, λῃστία, λῃστήριον, λῃστήριον. c. λῃστία. c. λῃστεία. o.
Latrocinor, λῃστεύω. c.
Latrones, λῃσταί. o.
Latroniculator, λῃστοδιώκτης. c.
Latrunculus, λῃστήριον. c.
Latum est, εἰσενέχθη, εἰσηνέχθη. c.
Latum spacium, εὐρυχωρία. c.
Latura, φόρετρον, φορὰ ἐργάτου. c.
Laturi, οἴσοντες.
Laturus, λημψόμενος. c.
Latus, ἀποκομισθεὶς, εὐρύχωρος. o. πλατύς. c. πλευρὸν, πλατὺς, πλευρόν. c. πλίνθος. s.
Latus, eris, πλευρά. o. πλευρά. e.
Latusclavus, πλατύσημον. o. πλατύσημος. e.
Lavacio, λοῦσις. c. λουτρόν. c.
Lavacra, λουτρά.
Lavacrum, λουτρόν. c. λουτρῶν. o.
Lavat, λούει, νίπτει, πλύνει.
Lavator, πλύτης. c.
Lavatrinæ, ἀπόλουτρα. o.
Lavatur, λούεται, πλύνεται.
Hæc Laucia, singulare non habet, ἐνδομενίαι. c.
Laudabile, ἐπαινετόν. o.
Laudabilis, ἐπαινετὸς, ἄξιος ἐπαίνου. c.
Laudacio, ἐγκώμιον. c. ἐπιτάφιος. c.
Laudat, ἐπαινεῖ.
Laudatio, ἔπαινος, ἐγκώμιον, εὐφημία. s. ἐγκώμιον. o.
Laudativus, ἐγκωμιαστικός. o.
Laudator, ἐγκωμιαστής. c. ἐπαινέτης. c.
Laudatus, ἐπαινετός. c.
Laudidignus, ἐπαίνου ἄξιος. c.
Laudifico, ὑμνῶ. c.
Laudo, ἐγκωμιάζω. c. ἐπαινῶ. c. ἐπαινέω. o.
Laverna, πραξιδίκη.
Lavo, νίπτω. c. λούω. c.
Lavo, as, λούω, πλύνω. o.
Laurea, Laurus, δάφνη. o.
Laureas, τὰς νίκας. e.
Hoc Laurentum, δαφνών. c.
Laureo, as, δαφνεύω. o.
Lauretum, δαφνών. s. δαφνών. o.
Lauria, ῥοδοδάφνη. c.
Laurus, δάφνη, δάφνη. c.
Laurum, δάφνη. e.
Laus, αἴνεσις, αἶνος, ὁ ἔπαινος. c. ἔπαινος. c. ἔπαινος. s. ἔπαινος. s. ἐγκώμιον. e.
Laus impertitur, ἔπαινος ἀπονέμεται.

Lauta, πολυτελής. c.
Laute, πολυτελῶς. c. μεγαλοφυῶς. c.
Lautis, πολυτελέσιν.
Lautitas, πολυτέλεια. c.
Lautitia, πολυτέλεια. o.
Lautulæ, θέρμαι. o.
Lautus, λαμπρόβιος, ἐπαινετὸς, μέγας, λελουμένος. o. πολυτελής. c.
Laxa, χάλασον. c.
Laxacio, χαύνωσις. c. ἀραίωσις. c. ἄνεσις. c.
Laxamentum, ἄνεσις, διάστημα χρόνου. c. ἀνοχή. c. ἀραίωσις. c. ἄνεσις. s. χάλασμα. e.
Laxitas, ἀραιότης. c.
Laxitas, tum, χαύνωσις. o.
Laxo, χαλῶ σχοῖνον. c. χαυνῶ. c. ἀραιῶ. c.
Laxo, as, χαυνόω. o.
Laxus, χαῦνος. c. λαγαρός. c. ἀνειμένος. c. χαῦνος. o.
Leæna, λέαινα. c.
Lea, λέαινα. e.
Lecebra, δελεάσματα. c.
Lectarius, κλινοποιός. c.
Lectica, φορεῖον, φορίον. c. φορεῖον. s. φορεῖον, κλίνη. o.
Lecticarius, φοριοφόρος. c. κλινοφόρος. o.
Lectio, ἀνάγνωσις. o. ἐκλογή. e. ἀνάγνωσις. e.
Lectipedes, κλινόποδες. e.
Lectipes, κλινοπόδιον. c.
Lectisternium, διασκευή. o.
Lectito, ἐπαναγινώσκω. o.
Lectulus, κλινάριον. c.
Lectum, κλίνη. e.
Lecturio, ἀναγνωσείω. o.
Hic Lectus, κλίνη. c.
Lectus, ἐπίλεκτος. c
Lectus genialis, κλίνη συμποσίου.
Ledo, ἀδικῶ. c. βλάπτω. c.
Ledor, ἀδικοῦμαι. c.
Legacio, πρεσβεία. c.
Legacione fungor, πρεσβεύω. c.
Legatarius, πρεσβευτικός. o.
Legatio, πρεσβεία.
Legatum, πρεσβεῖον. c. κατάλειψις. e. καταλειπόμενον. o.
Legatus, πρεσβευτής, πρεσβευτής. c.
Legibile, εὐανάγνωστον, εὐανάγνωστον. c.
Legifer, θεσμοφόρος. c.
Legifera, θεσμοφόρος.
Legio, φάλαγξ, τάγμα, παράταξις, τάξις στρατιωτική. c. φάλαγξ. c. ἑξακισχιλίων ἀνδρῶν τάγμα. c. παράταξις ἐν πολέμῳ. c. τάγμα. c.
Legionarius, ταγματικός. c. τάγματος στρατιωτικοῦ ἡγούμενος. c. ταγματικός. o.
Legirupio, pa, παράνομος. o.
Legiscrepa, νομοδίφας.
Legisdoctor, νομοδιδάσκαλος. c.
Legis causa, νόμου χάριν. c.
Legislacio, νομοθεσία. c.
Legislator, νομοθέτης. c. θεσμοθέτης. c. νομοθέτης. o.
Legisperitus, νομικὸς, ὁ νόμους εἰδώς. c. νόμων ἔμπειρος. c.
Legio, τάξις, θέμα. e.
Legit, ἀναγινώσκει, λέγει.
Legitime, νομίμως. c.
Legitimum, γιγνόμενον. o.
Legitimus, νόμιμος. c.
Legiuncula, ταγμάτιον. o.
Lego, ληγατεύω. c. καταλέγω. c.
Lego, as, διαπρεσβεύω. o.
Lego, is, ἀναλέγομαι. o.
Leguleius, νομικός. o.
Legulus, συλλογεύς. o.
Legumen, ὄσπριον. c. ὄσπριον. o.
Legumentum, χέδροψ. o.
Legumina, ὄσπρια.
Leguminarius, ὀσπριοπώλης. c.
Legum pater, νομοθέτης.
Leguntur, ἀναγινώσκονται.
Lembus, σκάφος, τὸ πλοιάριον. c.
Lemniscatus, καρποδέσμιος, περιειλημμένος. c.
Lemniscus, καρπόδεσμος.
Lemunculus, πίτυλος, σκαφίδιον.
Lemures, νυκτερινοὶ δαίμονες.
Lena, χλανίς. c.
Lencium, σάβανον. c.
Hi Lendes, κόνιδες. c.
Lenimen, παρηγορία.
Lenimentum, πραότης. c.
Lenæ, μαστρωπαί. o.
Lenio, καταπραΰνω. o. πραΰνω. c.
Lenio, is, ἠπιόω, κηλέω. o.
Lenis, πρᾶος, προσηνής. c. πρᾶος. c.
Lenis, ne, προσηνής. o.
Lenitas, πραότης, πραότης. c.
Lenius, πραότερον.
Leno, πορνοβοσκὸς, μάστροπος. c. πορνοβοσκός. c. μαστρωπός. o.
Lenocinator, καλλωπιστής. c. πορνοβοσκός. c. πορνοκόπος. c. προαγωγὸς, πορνοβοσκός. c.
Lenocinium, πορνοβοσκία. καλλωπισμὸς, πορνοβοσκεῖον. c. καλλωπισμός. c. πορνεία. s. μαστρωπεία. o.
Lenocinor, μαστρωπεύω. o.
Lens, φακὸς, φακή. c.
Lens, lendis, κόνις. s.
Lens, lentis, φακῆ. s.
Lens, dis, ἡ κόνις. o.
Lens, tis, cula, φακῆ. o.
Lente, ἠρέμα. c.
Lenteo, es, γλισχραίνομαι. o.
Lentiarius, ὀθονιοπώλης. c. ὀθονιακός. c.
Lenticla, φακή. e.
Lenticula, φακή. c.
Lenticularis, re, φακοειδής. o.
Lentigines, φακοί. e.
Lentiginosus, φακοψις. c.
Lentigo, φάκος. o.
Lentio, ἐν τοῖς πένθεσιν ὀρχούμενος.
Lentis, φακός. c.
Lentiscum, σχῖνος, σχῖνος. c.
Lentiscus, σχῖνος. c. σχῖνος. o.
Lento, as, χαυνόω. o.
Lentus, εὔτονος, λεπτὸς, ἀργὸς, ἤρεμος. c. εὔτονος. c. μαλθακὸς, ὁ βραδύς. c. χαῦνος. o. ἠρεμαῖος. e.
Lenulus, μαστρώπιον. o.
Leo, λέων. c.
Leopardus, πάρδαλις. e.
Lepidi, ἀστεῖοι.
Lepidus, πιθανὸς, χαρίεις, ὡραῖος, πειθανός. c. στωμύλος. c. χαρίεις, ἀστεῖος. c. λαμυρός. o.
Lepistra, εἶδος χύτρας.
Lepor, λαγωός. c.
Lepor, os, καλλιέπεια. o.
Leporarium, λαγωτροφεῖον. c. λαγωτροφεῖον. o.
Lepores, λαγωοί.
Leporina, λαγεῖον κρέας. c. λαγῷα. e.
Leporinus, λαγῷος. o.
Lepos, Salustius, Multusque lepos inerat, ἡδύτης. c.
Lepra, λέπρα. c.
Leprosus, λεπρός. c.
Lepus, λαγώς. o. λαγωός. e.
Lepusculus, λαγίον. o.
Lernum, ἄγαλμα. e.
Lesio, βλάβη.
Lessus, θρῆνος. o.
Lesus, βλαβερός.
Leta, ἱλαρά. c.
Letalis, θανάσιμος. o.
Letanter, γαύρως. c.
Lete, γαύρως. c.
Lethum, θάνατος. s.
Leticia, εὐφροσύνη. c. ἱλαρία. c. ἀγαλλίασις. c.
Letifer, θανατηφόρος, θανατηφόρος. c.
Letiferum, θανάσιμον. c.
Letiferus, κηροφόρος. o.
Letifico, ἱλαροποιῶ. c. εὐφραίνω. c.
Letor, εὐφραίνομαι. c. χαίρω. c.
Letum, μόρος, θάνατος. c. μοῖρα, θάνατος. c.
Letus, χαρίεις. c. ἱλαρός. c. φαιδρός. c. γαῦρος. c.
Leva, εὐώνυμος. c.
Levacio, ἔπαρσις. c.
Levamen, κούφισμα. c.
Levat, κουφίζει, ἐπαίρει.
Leve, κοῦφον, τὸ ἐλαφρόν. c. ἐλαφρός. o.
Levefecit, ἐξουθένησεν.
Levi, a Leo, ἤνοιξα. o.
Leviculus, κονιορτός. o.
Levifacio, κουφισθῆναι ποιῶ. c.
Levifidus, ἄπιστος. o.
Levia, ἐλαφρά. e.
Levir, ἀνδράδελφος, ἀνδρὸς ἀδελφός. c. δαηρὸς, ὁ ἀνδράδελφος. c. δαήρ. o.
Levis, λεῖος, λία, τῇ ἀφῇ. c. ψιλὸς, ὁ λειός. c. λίος. ἐλαφρός. c.
Levitas, κουφότης. c. λιότης. c. ἐλαφρότης. c.
Levo, ἐπαίρω. c. κουφίζω. c. πραΰνω. c. αἴρω. o.
Levus, ἐπαριστερός. c. λαιός. o.
Lex, νόμος, ὅρος ἐν δίκῃ πράγματος. c. νόμος. c. νόμος. s.
Lex, legis, νόμος. s.
Lex contraria, ἀντινομία. c.
Lex per saturam, νόμος πολλὰ περιέχων. c.
Liaculum, λιαντήρ.
Liba, ἀβέρτης, σπεῖσον, πόπανα, σπονδαὶ, μελιτηρός. c.
Liba, singulare non habet, πόπανα. c.
Libamen, tio, tium, λοιβή. o.
Libamentum, σπονδή. c.
Libamina, σπονδή. c.
Libat, σπένδει, ἀπάρχεται.
Libeat, ἡδὺ εἴη, δόξῃ, ἢ ἀρέσῃ.
Libella, σταθμίον, ζυγίον. o.
Libellio, βιβλιοπώλης. c. βιβλιογράφος. c.
Libelliones, γραμματεῖς. o.
Libellulus, βιβλίον. o.
Libellum, σκιάδριον. c. σκιαδριον. e.
Libellus, βιβλίον. e.
Libens, πελιδνόν. c. ἡδόμενος. c. ἄσμενος. o.
Libenter, ἡδέως, ἡδέως. c.
Libenter habeo, ἥδομαι. c.
Libentissime, ἥδιστα. c. ἡδύτατα. c.
Libentius, ἡδύτερον. c.
Liber, βιβλίον, φους, ἐλεύθερος, ἐλεύθερος. c. βιβλίον. c. Διόνυσος. c. βιβλίον. s.
Liber, Bacchus, Διόνυσος. o.
Liber, bri, φλοιός. o.
Liber, adject. ἐλεύθερος. o.
Libera, Σεμέλη, Σεμέλη. c.
Liberacio, ἐλευθερία. c.
Liberale judicium, χαρπιστικόν. c.
Liberalem, χαρπιστικόν. c.
Liberalia, ἐλευθέρια, ἑορτὴ Διονύσου. c. Διονύσια. c.
Liberalis, φιλότιμος. c. ἐλευθέριος. c. ἐλευθέριος. o.
Liberalitas, δωρεά, ἐλευ-

θεριότης. c. φιλοτιμία. c. δωρεά. c.
Liberaliter, ἐλευθερίως. c.
Liberarius, Liberarus, γραφεύς.
Liberat, ἐλευθεροῖ.
Liberator, ῥύστης. c.
Libere, ἐλευθερίως. c.
Liberi, τέκνα.
Liberi, pluraliter tantum declinabitur, τέκνα. c. τὰ τέκνα. o.
Libero, ῥύομαι. c. ἐλευθερῶ. c. ἐλευθερόω. o.
Liber pater, Διόνυσος, Διόνυσος. e.
Liberta, ἀπελευθέρα. e.
Libertas, ἐλευθερία, ἐλευθερία. c.
Libertatem, παῤῥησίαν.
Libertinus, ἀπελευθέριος. c. ἀπελεύθερος. o.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἀπελεύθερος. c.
Libet, ἀρέσκει. c. ἡδύ ἐστιν. c. δοκεῖ. o.
Libidinosus, Flagitiosus, ἀκόλαστος, ἡδυπαθὴς, ἀσελγής.
Libidinosus, ἀκόλαστος, ὁ ἐξώλης. c. κατωφερὴς, ὁ ἄσωτος. c. ἡδυπαθής. c. ἀσελγής. o.
Libidinum, ἡδονῶν.
Libido, ἡδυπάθεια. c. ἡδονή. c.
Libidum, πελιδνόν. c.
Libitina, ἐντάφιον. c.
Libitinarius, ἐνταφιαστὴς, ἐνταφιοπώλης. c. νεκροθάπτης. c. ταφεύς. o.
Libitum, καταθύμιον. c. θυμηρές. c.
Libor, φθόη. c. ῥεῦμα, ἐπὶ ποδάγρας. c.
Libisticum, λιβυστικόν. e.
Libra, ζυγὸς, ὁ στατήρ. c. λίτρα. c. ζυγός. s. λίτρα. o. εἴσταθμον. e.
Librale, χοινικίς.
Libralis, λιτραῖος. c. λιτραῖος. o.
Libramentum, ἰσοῤῥοπία, σήκωμα, ῥοπὴ, ἰσοῤῥοπία. o.
Libraria, βιβλιοθήκη. o.
Librarium, ζυγοστάσιον. c.
Librarius, καλλιγράφος. c. βιβλιογράφος. c. γραφικός. o.
Libratores, ζυγοστάται. e.
Librias, πλακοῦς.
Librile, ῥοπή. o.
Libripens, ζυγοστάτης, ζυγοστάτης. c. σταθμοῦχος. o.
Libro, σείω. c. σταθμίζω. c. κραδαίνω. c. ζυγοστατῶ. c. ταλαντιόω. o.
Librosus, βιβλιακός. e.
Librum, φλοιός. c. βιβλίον. e.
Libum, ἀβέρτης. e. ψαιστός. o.
Liburnum, λίβυρνον, εἶδος πλοίου. c.
Libus, φθόη. c. ἐντιριάδες. e.
Licencia, παῤῥησία. c.
Licentiosus, παῤῥησιαστικός. c. αὐτεξούσιος. c.
Licencius, ἐξουσιαστικώτερον. c. ἀδιαφόρως. c. κατ' ἐξουσίαν. c.
Licendi, τοῦ ὑπερθεματίζειν.
Licenter, παῤῥησιαστικῶς. c. ἀδεῶς. c. ἀκωλύτως. c.
Licentia, ἄδεια, παῤῥησία, ἐξουσία, ἄδεια. o.
Licentiosus, παῤῥησιαστής. o.
Licentur, ὑπερθεματίσωσιν.
Liceor, ὑπερθεματίζω. c. ἐκτιμάομαι. o.
Licere, ἐξεῖναι. c.
Licet, ἔξεστιν, εἰ καὶ ταμάλιστα. c. ἐνδέχεται. c. ἔξεστιν. c. εἰ καί. c ἔξεστι. o.
Licia, μίτος. c. ὁ μίτος. o.
Liciatorium, μεσάντιον. o.
Licinus, ἀναθριξ.
Licitacio, πληστηριασμὸς, ὁ ὑπερθεματισμός. c. διακήρυξις. c.
Licitam, ἔννομον.
Licitare, ὑπερθεματίσαι.
Licitatio, διακήρυξις, καὶ ὑπερθεματισμὸς, ὑπερθεματισμός. c. ὑπερθεματισμός. s. ὑπέρθεμα. e.
Licitator, ὑπερθεματιστής. c. διακυρυκτικός. c. ἐκτιμώμενος. o.
Licitatus, διακηρυχθείς.
Licite, θεμιτῶς. o.
Licitor, ὑπερθεματίζω. c.
Licitum, ἐξὸν, θεμιτόν. c. ἐξόν. c.
Licitus, θεμιτός. c.
Licium, τιμος, μίτος. e. μῖτος. s.
Licor, ῥύσις. c.
Lictor, ῥαβδοῦχος, ῥαβδοῦχος. c.
Lictores, ῥαβδοῦχοι. e.
Lictorius, ῥαβδουχικός. o.
Lictor primus, ἀρχιραβδοῦχος. c.
Lictor summus, ἀρχιραβδοῦχος.
Licuit, ὑπῆρξεν. c. ἐξῆν. c.
Lido, κρούω. o.
Lienosus, σπληνικὸς, σπληνικός. c.
Lix . . . . . σπλυν. c.
Lien, σπλήν. o.
Ligamen, δέσις, ἐπίτονος. o.
Ligamentum, δέσμα.
Ligatura, ἔνδεσμος. c.
Ligatus, δεδεμένος, περίπυστος. c.
Liger, eris, λείγη. o.
Ligna, ξύλα.
Lignacio, ξυλία. c. καταξύλωσις. c.
Lignari, ξυλοῦσθαι. o.
Lignarium, ξυλόβολον, ἤγουν ξυλοθήκη. c. ξυλικόν. c.
Lignarius, ξυλοκόπος, ὁ κόπτων ξύλα. c. ξυλοπώλης, ξυλικός. o.
Ligna fabricaria, ξύλα ἐργάσιμα. c.
Lignatores, ξυλουταί. o.
Lignetum, ξυλεία. s.
Lignile, ξυλών. o.
Lignosus, ξυλώδης. o.
Lignum, ξύλον. c.
Ligo, μακέλη, ὄρυξ. c. μάκελλα. e.
Ligo, as, δέω, δεσμεύω, δεσμῶ. o.
Ligones, δίκελλαι. o.
Ligula, μυστρίον. c. μυάκιον. c. κοχλιάριον. c. ἐπιγλωττίς. o.
Ligurio, λίχνος, λίμβος, λιχνεύομαι. c. λιχνῶμαι. o.
Ligurius, λίμβος. c. λίχνος. c.
Ligula, γλωσσίς. c.
Ligustrum, κυνόροδον. c. ἄνθεμις. c. ἴον λευκόν. c. λευκόροδον. c.
Lilia, κρίνα, κρίνον. s.
Lolietum, κρινών. o.
Liliolum, περιαυχένιον. e.
Lilium, κρίνον, τὸ ἄνθος. c. κρίνον. o.
Lima, ῥίνησον, ῥίνη, ῥινητήριον. c. ῥινίον. c. ῥινίον. s. ῥίνη. o.
Limat, ῥινίζει.
Limator, ῥινητής. c.
Limatulus, ἐῤῥινημένος. o.
Limatur, Rimatur, Terit, ζητεῖ.
Limatura, ῥίνημα. o.
Limax, γυμνοκοχλίας, κοχλιά. o.
Limborarius, θυσανοράπτης. o.
Limbus, πέζα, κύκλος, περιπόδιον. κυκλὰς, ἡ περὶ τὴν χλανίαν πορφύρα κύκλῳ. c. πέζα, ἡ κυκλάς. c. κυκλάς. e. κροσσός. o.
Lime, λοξῶς. c.
Limen, οὐδὸς, πρόθυρον, βατήρ.
Hoc Limen, οὐδός. c. οὐδός. s. σταθμὸς, φλιά. o. οὐδὸς, καὶ φλιά. e.
Limes, τρίβος, πλαγία ὁδὸς, ὁροθέσιον. c. οὐδός. c. τέλος, πέας. c.
Hoc Limes, ἡ ἄτραπος. s. ὅρος. o.
Limfatici, ἐνθουσιαζόμενοι.
Limis, Obliquis oculis.
Limito, ὁρίζω, ἐν τόπῳ. c. περιορίζω. c.
Limito, as, ἀφορίζω. o.
Limitum, ὅρος, ἐπὶ χώρας. c.
Limo, as, ῥινέω. o.
Limosum, θολῶδες. c.
Limosus, ἰλυώδης. c.
Limphaticus, ἐνθουσιαζόμενος. c.
Limphor, ἐνθουσιῶ. c. ἐνθεάζομαι. c. θειάζω. c.
Limpidum, διαυγὲς, διαυγές. c.
Limpidus, διαφανής. c. διαυγής. c. γραμματισμός. e.
Limus, ἰλὺς, πλάγιος. c. εἰλύς. c. λοξός. c.
Hoc Limus, plurale non habet, ἰλύς. c. ἰλύς. s. παράβολος. o.
Linago, αντηχησσαρχης.
Linamentum, τιλτόν. o.
Linarius, λινοπλόκος. c. λινοπλόκος. o.
Linctor, λίκτης. c.
Lindex, κόνις. e.
Linea, σειρὰ γένους, γραμμὴ, σειρὰ, ὁρμιὰ, διαβήτης, μέτρον, σειρὰ γένους. c. γραμμή. o.
Linea tectoria, στάθμη τεκτονική. c.
Lineamenta causæ, ἡ ὑφὴ τοῦ πράγματος.
Lineamentum, ὑπογραφή. o.
Linearis, γραμμικός. o.
Linens, ἤπιος. e.
Lingo, λείχω. o.
Lingua, γλῶσσα, γλῶσσα c.
Linguatio, γλωσσοτομία. c.
Linguax, λάλος, ἀθυρόγλωττος. o.
Hoc Linguen, βουβών. c.
Lingula, μύστρος, καὶ γλωσσὶς, γλωσσὶς ὑποδήματος. c.
Lingo, λίχω. c.
Linguo, γλωσσοτομῶ. c.
Lingus, λὴξ, θηρίον. c.
Linia, σπάρτος. c. γραμμή. c.
Liniamenta, συμβολαὶ ἄρθρων. e.
Liniamentum, χαρακτὴρ, περιγραφὴ εἴδους, περιγραφὴ οἰκοδομῆς, ἤ τινος ἔργου ἢ εἴδους. c.
Liniatura, χρίσις. c.
Linimentum, χρίσις. s
Linio, λινουργός. c. ἀλείφω, χρίω. o.
Linire, Mulcere, Mitigare, πραΰνειν.
Linisemen, λινόσπερμον. c.
Linit, χρίει.
Linitextor, λινοῦφος. c.
Lino, χρίω. c.
Linquit, λείπει.
Linquo, καταλιμπάνω. c. λείπω. o.
Lintea, ὀθόνια. e.
Linteamen, ὀθόνη. c.
Lintearius, ὀθονιοπώλης, λινουργός. o.
Linteator, λινοῦφος. c.
Linteolum, ῥάκος, ὀθόνιον. o.
Linteones, λινοπλόκοι. o.
Linter, εἶδος μονοξύλου πλοίου πρωτοκατασκευαστον.
Lintes, λίνυφος.
Linteum, λινοῦν. c. ὀθόνη. o. ὠμόλινον. e.
Lintiamen, ὀθόνιον. c.
Lintres, σκάφαι. o.

Lintreum, σκάφη. c.
Lintris, μονόξυλον. c. σκαφίδιον. s.
Linum, ὁρμιὰ ἡ τοῦ ἀγκίστρου. c.
Linx, lincis, λύγξ. s.
Lippeo, ὀφθαλμιῶ. c.
Lippio, λημάω. o.
Lippitudo, ὀφθαλμία, ὀφθαλμία. c.
Lippus, πτίλλος, μίλφος, πτίλος. c. ὑπόστραβος. c. λημματίας. o.
Liquamen, στάγμα, γάρον. c.
Liquamen, oleo, γαρέλαιον. c.
Liquamen, tum, τῆγμα. o.
Liquatur, διηθεῖται.
Liquefacio, ὑγραίνω. c. κατατήκω. c. ἐμφανῆ ποιῶ. c. τήκω, ἐπὶ κηροῦ. c. χέω, ἐκτήκω. o.
Liquefacta, τετηγαρονκότα.
Liquefacto, λύω κηρὸν ἢ ἄλλην ὕλην. c.
Liquefactus, τετηγμένος. c.
Liquefit, τήκεται.
Liqueo, ἀπαυλίζω. c.
Liqueo, es, esco, τήκομαι. o.
Liquescit, διαχεῖται, καίεται.
Liquesco, ὑγραίνομαι. c. διατήκομαι. c.
Liquet, σαφὲς, δῆλον. o.
Liquet mihi, πέπεισμαι, διαυγές μοί ἐστιν.
Liquide juro, εὐορκῶ. c.
Liquido, διαυγῶς. c. ἐξακριβῶ. o.
Liquidum, διύγρον, διαυγές. c.
Liquidus, ἐναργής. c. ὑγρός. c. περιβόητος. c. διύγρος. c.
Liquidus, a, um, ὑγρός. o.
Liquitur, καταστάζει. c. καταλείβεται. c.
Liquo, ὑλίζω. c.
Liquo, as, τήκω, χέω. o.
Liquo, is, τήκομαι. o.
Liquor, ὑγρασία. c. λιβάς. c. στάζω. c. τήκομαι. c.
Lis, ἀηδία, μάχη, δίκη.
Lis, litis, μάχη. s. δίκη. c. ἔρις, δίκη. o.
Lira, αὖλαξ. o.
Lista, ἡ ἐπὶ τοῖς ἀριομοις καμπὴ, γραμμή.
Litacio, λιτὴ, ἡ λιτανία. c.
Litatio, λιτανία.
Litera, στοιχεῖον, γράμμα. s. γράμμα. o.
Literarius, γραμματικός. o.
Literator, γραμματιστής. o.
Literalium, χαρτόπηρον. c.
Literatura, γραμματική. o.
Literosus, ἐγγράμματος. o.
Lites contestatæ, αἱ ἀρχὴν λαβοῦσαι ἐν δικαστηρίῳ δίκαι ἐξ ἀντικαθιστώτων.
Lites, Stlites, ἀρχαί. e.
Liticen, ἱεροσαλπιγκτὴς, σαλπικτής. c. σαλπιγκτής. o.
Litigat, μάχεται, συζητεῖ, δικάζεται.
Litigacio, μάχη, ἡ διὰ λόγων. c.
Litigator, διαδικαζόμενος. c. δικαζόμενος. c. ἐγκληματικός. o. ὑπερθεματιστής. e.
Litigatoribus, τοῖς δικαζομένοις.
Litigiosum, ἐπίδικον. c. ἀμφισβητήσιμον. o.
Litigiosus, ἀηδοποιὸς, κοπράγμων. c. φιλόδικος. o. μάχιμος. e.
Litigo, δικάζω. c. ἀμφισβητῶ. o.
Litigium, δίκη. c. δίκη, μάχη. s.
Litigium, Certamen Equorum, ἅμιλλα. e.
Litis discrimine, τῷ διαφέροντι.
Lito, λιτανεύω. c.
Lito, as, καλλιερέω. o.
Litteræ, γράμματα. e.
Litteratus, γεγραμμένος, γεγραμματισμένος. e.
Littero, στοιχειῶ. c.
Littura, ἀπαλοιφή. c.
Litturalis, αἰγιαλώδης. c.
Littus, αἰγιαλός.
Hoc Littus, αἰγιαλός. c. ἀκτὴ, κυματωγή. o.
Litua, σάλπιγξ. c.
Lituo, σαλπίζω. c.
Hæ Lituræ, singulare non habet, γράμματα. c.
Lituro, περιγράφω. o.
Lituus, καλαύροψ, καμπύλη βακτηρία, καὶ εἶδος σάλπιγγος.
Hoc Lituus, ἡ σάλπιγξ. s.
Litus, αἰγιαλός. e.
Hoc Livamen, ἀπαρχή. c.
Liveo, βασκαίνω. c.
Liveo, esco, πελιδνοῦμαι. o.
Lividinosus, ἀσελγής. c.
Lividus, πελιὸς, πελιδνός. o.
Livo, σπένδω. c.
Livor, πελιότης, πελίωμα, φθόνος, σμῶδιξ. o.
Lix, μῖτος. s.
Lix, lixivium, κόνις. o.
Lixa, ἀγοραῖος.
Lixæ, σκευοφόροι. o.
Lixo, as, ἑψέω. o.
Locacio, ἵδρυσις. c. ἔκδοσις. c. ἐκμίσθωσις. c.
Localis, τοπικός. c.
Locat, ἐκμισθοῖ, ἱδράζει, ἐκδίδοται πρὸς γάμον.
Locatarius, ὁ μισθούμενος. o.
Locaticium, ἐκδόσιμον. c.
Locaticius, μισθώσιμος.
Locationibus, μισθώσεσιν.
Locatorius, μισθωσιμαῖος. c.
Locaverim, ἐμισθωσάμην.
Locellus, culus, χωρίον. o.
Locellus, γλωσσόκομος. e.
Loci muliebres, ὑπέρα, ὧν. c. κόλποι μήτρας.
Loci posicio, τοποθεσία. c.
Locito, as, ἐκμισθῶ. o.
Loclamenta, διαφράγματα.
Loco, μισθῶ. c. ἱδρύω. c. ἐκδίδωμι, ἐπὶ μισθῷ. c. τίθημι. c. ἐκμισθῶ.
Loco, as, θάπτω. o.
Locucio, ὁμιλία. c.
Loculamenta, σηκοί. o.
Loculatus, σηκωτός. o.
Loculentus, εὔλαλος. c.
Loculi, γλωσσόκομοι, γλωσσόκομοι. c.
Locuples, εὔπορος, πλούσιος, πολυκτήμων, ὄλβιος. c. πλούσιος. c. εὔπορος. o.
Locupleto, πλουτῶ. c. πλουτίζω. o.
Locus, τόπος, τόπος. c.
Locus salubris, ὑγεινὸς τόπος. e.
Hæc Locusta, ὁ ἀστακός. s.
Locusta, κάραβος. e.
Locustæ, ἀκρίδες. o.
Locutor, λάλος. o.
Lodex, σισύρα. o.
Lodix, σάγιον. c.
Loleum, αἶρα ἡ οὖσα ἐν τῷ σίτῳ. c.
Loligo, τευθίς. o.
Lolium, αἶρα. o.
Lolius, τευθός. o.
Lolligina, τευθίς. c.
Lolligo, τευθὸς, τευθίς. e.
Lolium, ζιζάνιον, καὶ αἶρα, ζιζάνιον. c.
Lombare, περίζωμα. c.
Lombricus, μύραινα. o.
Lomenta, σμήγματα, σημα.
Lomentarius, σμηγματοπώλης. c.
Lomento, σμήχω. c.
Lomentum, σμῆγμα. c. ἐρεγμένον, ἄλευρον. o.
Longa, μακρά. c.
Longævus, μακρόβιος, γεραιὸς, γεραῖος. c. γηραλέος. c. πολυετής. o.
Longa navigacio, μακρὸς πλοῦς. c.
Longanimis, μακρόθυμος, μακρόθυμος. o.
Longanimitas, μακροθυμία. c.
Longanimus, μακρόθυμος. c.
Longanon, ἐπευθουμένον. o.
Longao, κωλέντερον.
Longe, λίαν, μακρὰν, μακρὰν. c. μακρόθεν. c. ἄπωθεν. c. πόρρω. o.
Longevitas, μακροχρονιότης. c.
Longevus, μακρόβιος. c. μακροχρόνιος. c. πρεσβύτης. c. πολυχρόνιος. c. πολυετής. c.
Longincus, πόρρωθεν. c.
Longinquitas, μακρότης. c.
Longinquo, ἀποτέρως. o.
Longinquus, ἐπιμήκης. c. ὁ μακρὰν ὤν. c. μακρὰν o.
Longisco, ἐκτανύομαι. o.
Longisecus, ἄπωθεν. c.
Longissime, μακρότατα. c.
Longitudo, μῆκος, μῆκος τοῦ ἀνθρώπου. c. μακρότης. c. μακρότης. o.
Longius, μακροτέρω. c. ἄπωθεν. c.
Longo, μηκύνω. c.
Longo, as, μακρίνω. o.
Longurius, κάμαξ. o.
Longus, μακρὸς, μακρός. c.
Lopinum, κάστανον. c.
Loquacitas, πολυλογία. o.
Loquacito, σπερμολογῶ. o.
Loquax, εὔλαλος. c. τρογαλός. c. λάλος. c. λάλος, σπερμολόγος. o.
Loquela, λαλιὰ, λαλιά. c.
Loquella, φράσις. c. ὁμιλία. c.
Loquitor, πολυλογέω. o.
Loquor, λαλῶ, φθέγγομαι. c. λαλῶ. c. λαλέω. o.
Loramentum, ἱμάντωσις, οἰκοδομὴν, ἱμάντωμα. c.
Lorica, θώραξ, θώραξ. c.
Lorica, idem, Cancellum, γείσιον. e.
Loricarius, θωρακοποιός. c.
Loricifer, θωρακοφόρος. c.
Lorico, θωρακίζω. c.
Lorico, as, ἐπιθωκίζομαι. o.
Loricula, προβόλιον. o.
Loripes, ἱμαντόπους. c. κυλλοποδίων. o.
Lorum, ἱμάς.
Hoc Lorum, ἱμάς. c. ἡνία. c. εἱμάς. c. ἱμάς. o.
Lorus, ἱμάς. c. εἱμάς. c.
Lota, πεπλυμένα. e.
Lotium, οὖρος, οὖρον ἀνθρώπου. c. οὖρον. o.
Lotura, πλύσις. c.
Lotus, λαλουμένος, καὶ πεπλυμένος, πλύσις. c. λωτός. e.
Lubentia, εὐπάθεια. o.
Lubrica, ὀλισθηρά. c.
Lubrico, γλοιόω. o.
Lubricum, ὀλισθηρόν.
Lubricus, ὀλισθηρός. c. γλοιός. o.
Lucanica, ἀλλαντία, ἀλλᾶντες. o.
Lucanicæ, ἀλλάντια. e.
Lucar, θεατρικὸν γελιαν, μισθὸς ἀπὸ φίσκου, μισθὸς θεατρικός. c. θεωρικόν. c. τὸ λυκοφῶς. e.
Lucaria, singulariter lucar, θεατρικὰ χρήματα. c.
Lucarius, θωρακοποιός. e.
Lucellum, γλωσσοκομεῖον. c. κερδάριον. o.
Lucens, φαίνων. o.
Luceo, φαίνω. c. διαφαίνω. c. φέγγω.
Lucerius, Ζεύς.
Lucerna, λύχνος, λύχνος. c. λύχνος. s.
Lucernarius, λυχνοῦχος.

Lucernarum accensio, λυχναψία. c.
Lucescit, διαυγάζει. c. διαφαίνει. c.
Lucesco, διαφαίνω. c. ἐλλάμπω. o.
Lucet, τίσει καὶ πενθεῖ, ἀνιᾶται.
Luce vigilo, ὀρθρίζω. c.
Luci, ἀξίας τόπου.
Lucibile, φωτεινόν. o.
Lucidum, αὐγινόν. c.
Lucido, λαμπρύνω. o.
Lucidus, διαυγής. c. τηλαυγής. c. φωτεινός. c. διαφανής. c. φαεινός. o.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωθινὸς ἀστήρ. c. ἑωσφόρος ἀστήρ. c. φωσφόρος ἀστήρ. c. φωσφόρος. o.
Lucifera, Ἑκάτη.
Lucifico, φωτίζω. o.
Lucillum, diminutive, κερδύφιον. c.
Lucina, Φωσφόρος, ἡ Ἥρα. c. Εἰλήθυια. c. Εἰλείθυια. o.
Lucinius, ἄσαν. e.
Lucinosus, φωτεινός. c.
Lucinus, φωτεινός. c.
Luciscit, διαφάει.
Lucrativa, ἐπικερδῆ.
Lucrifacio, κερδαίνω. c.
Lucrifuga, μισοκερδής. o.
Lucro, κερδαίνω. c.
Lucror, κερδαίνω. o.
Lucrosus, κερδητικός. c.
Lucrum, κέρδος, κέρδος. c.
Lucta, πάλη. o.
Luctacio, πάλη. c.
Luctator, παλαιστής, ὁ παλαίων. c. παλαιστής. e.
Luctatores, παλαισταί. c.
Luctiferum, γοοφόρον. o.
Luctificus, θρηνοποιός. c. γοώδης. o.
Luctitor, παλαίω. o.
Lucto, as, παλαίω. o.
Luctor, παλαίω. c. διαγωνίζομαι. c. παλαίω. e.
Luctuosus, θρηνώδης. o.
Luctus, πένθος, πένθος. c. θρῆνος. c. πένθος. s.
Lucubracio, ἀγρυπνία. c.
Lucubrat, ἀγρυπνεῖ.
Lucubro, παννυχίζω. c. ἀγρυπνῶ. c. νυκτογραφῶ. o.
Luculentus, φωτεινός. c. ἀστεῖος. c. λαμπρός. o.
Luculli, γλωσσόκομοι. c.
Lucullum, γλωσσόκομον. c.
Lucunclus, τηγανίτης. e.
Lucunculus, τηγανίτης. e.
Lucus, ἄλσος, ἄλσος. s.
Lucusta, ἀκρὶς, ἀστακὸς, κάραβος καὶ σίφων ἐνπρησμοῦ, κάραβος, ἰχθύς. c. ἄκρις. c. κάραβος. e.
Lucusta marina, κάραβος. e.
Ludi, θεωρίαι.
Ludi, pluraliter tantum declinabitur, Hi Ludi, θεωρία. c.
Ludibria, παίγνια. e.
Ludibrium, χλεύη, παιγνιάδες. c. παίγνιον. c. χλευάω. c. μέλπηθρον. o.
Ludens, παίζων. o.
Ludicrum, θεατρικὸν, σκηνικὸν, παίγνιον. o.
Ludicrus, παιγνιώδης. o.
Ludificante, διαπαιζούσης.
Ludificor, ἐμπαίζω. c.
Ludimagister, γραμματοδιδάσκαλος, γραμματοδιδάσκαλος. c. χαμαιδιδάσκαλος. c.
Ludimentum, παιδιά, τὸ παίγνιον. c. παίγνιον. c.
Ludio, σατυριστής, σατυριστής, ὁ σκηνικός. c.
Luditor, διαπαίζω. c.
Ludius, ὑποκριτής. o.
Ludo, παίζω. c.
Ludus, διατριβὴ, παιδιά.
Hic Ludus, παίγνιον. c. παιδιά. o. διδασκαλεῖον. c.
Ludus literarius, γραμματοδιδασκαλεῖον.
Luere, διαλοῦσαι.
Lues, λύμη. c. φθεῖσις. c. φθορά. c. λοιμός. c. λοιμός. o.
Luet penam, ὑφέξει δίκην. c.
Lugeo, θρηνῶ. c. πενθῶ. c. ὀλοφύρω. o.
Lugubre, πένθιμον. c.
Lugubris, θρηνητής. c. πενθικός. o.
Lui, ἐρυσάμην.
Luicio, ἔκτισις. c.
Luit, ἀπέτισεν, ῥύεται.
Luma, βοτάνη ὁμοία ἡδυόσμῳ, ἣν τινὲς ποταμογείτονα καλοῦσιν, ἄλλοι κα[illegible]ανθην, ἄκανθος. o.
Licitu[illegible] ἰσχ[illegible] c.
Lumbaga, [illegible] σομματα.
Lumbare, [illegible]ωμα. o.
Lumbi, ὀσφύες, ἰσχία, ἰσχία, ἰσχία. e.
Lumbos, τὴν ὀσφύν.
Lumbrici, ἕλμινθες. o.
Lumbricus, ἕλμιγξ. c. ἕλμιγξ. e.
Lumbrix, σκώληξ. c.
Lumbrus, ἕλμινς, κέστρος.
Lumbus, ὀσφύς. c. ψυά. c. σφαίρωμα. c. ἰσχίον, ψόα. s. ὀσφύς. o.
Lumen, αὐγὴ φωτὸς, καὶ φῶς. c. φῶς. o.
Lumentum, ἐρεγμοῦ λέπος. c.
Lumina, ὁρατικὰ, ὄμματα. c.
Lumina, pluraliter declinabitur. Sed Virgilius singulariter dixit Luminis. ὀφθαλμός. c.
Lumina, ὅρασις. e.
Luminamentum, χαρακτήρ. c.
Luminare, φωστρή. o.
Luminaria, διαφανῆ, φωτιστήρια λυχνικὰ, καὶ φῶτα.
Luminarium, φωταγωγός. c.
Luminibus, φωσίν.
Lumino, φωτίζω. c.
Luna, σελήνη, σελήνη. c.
Luna plena, πανσέληνος. c. πληροσέληνον. c.
Lunaris, σεληναῖος. o.
Lunaticus, σεληνιακὸς, σεληνιακός. c. σεληνίτης. o.
Luo, κλύζω. c. ἀποτιννύω. c. πλύνω. c. λύομαι. o.
Lupa, ἑταίρα καὶ λύκαινα. σαλιβάριον. c. λύκαινα. o.
Lupanar, χαμαιτυπεῖον. o.
Lupanaria, πόρνη. c.
Lupanarium, πορνεῖον. c.
Lupanaris, χαμαιτυπικός. o.
Lupari, πορνεύειν. o.
Luparius, λυκοθήρας. o.
Lupercal, ἱερὸν Πανός. c. Πανίον. c. Λυκεῖον. o.
Lupini, θέρμοι. c.
Lupinus, θέρμος, λύκινος.
Lupus, λύκος, λάβραξ, ἰχθύς. c. λύκος. c. λάβραξ. e.
Lupus cerva, θώς. e.
Lurida, Nigra.
Luridus, ὠχρὸς, πέλιος, ἰκτερικὸς, ὑποώπιος. o.
Lurco, as, λαφύσσω. o.
Lurcones, λεῖχνοι. o.
Luscina, ἀηδών. c.
Luscinia, ἀηδὼν, ἀηδών. o.
Luscinius, ἀηδών. e.
Luscinus, ἀηδών.
Lusciosus, νυκτάλωψ. o.
Luscitus, μύωψ. o.
Luscus, μονόφθαλμος, ἑτερόφθαλμος, στραβός. c. μονόφθαλμος. c. ἑτερόφθαλμος. o.
Lusor, παίκτης. c.
Lusorium, παίγνιον. c.
Lusorius, παιγνιώδης. c.
Lustra, φωλεοί
Lustrabilis, περίβλεπτος. c.
Lustracio, καθαρμός. c. ἁγνισμὸς, ἅγνισμα. c.
Lustrale, πενταετηρικόν.
Lustralis, καθαρτικός. c. πενταετηρικός. c.
Lustramentum, περικάθαρμα. c.
Lustrare, Circuire, περιβωμίζειν. e.
Lustrat, περιέρχεται, περικαθαίρει.
Lustratio, καθαρμός.
Lustrator, περιοδευτής. c.
Lustro, περιέρχομαι. c. χλευάω. c. περινοστῶ. c. περιπολέω. o.
Lustror, aris, διαπαπταίνω. o.
Lustrum, πενταετηρὶς, καθαρμός. c. ἁγιασμός. c. φωλεός. c. πέτρος. c. πενταετηρίς. c. σπήλαιον. o.
Lusum, παίγνιον.
Hic Lusus, παίγνιον. c. παιδιὰ, τὸ παίγνιον. c. τὸ παίγνιον. s.
Lusus gracia, παιδιᾶς χάριν.
Lutea, κροκοειδής. c.
Luteolum, ἴον ξανθόν. c. κροκοειδές. c.
Lutescere, πηλοῦσθαι. o.
Luteum, πήλινον χρῶμα.
Luteus, πήλινος, ὑπόχλωρος. c. πήλινος. c. χλωρός. o.
Luto, πλύνω. c.
Luto, as, πηλόω. o.
Lutor, πλύτης. c. ἡλιαστής. c.
Lutosus, πηλώδης. c.
Lutræ, ἐνυδρίδες. o.
Lutulentus, πηλώδης. c.
Lutum, πηλὸς, πηλός. c. πεπλυμένον. c. πηλός. s.
Lutus, πλυτήρ. c. λουσάμενος. c.
Luvies, λιμητόν.
Lux, φῶς, αὐγή. c. φῶς. c.
Lux, lucis, φῶς. s.
Luxacio, στρέμμα. c.
Luxatur, ἀνασάσσει.
Luxo, ἀσωτεύομαι. c.
Luxo, as, στρέφομαι. o.
Luxoria, ἐξώλεια. c. λαγνεία. c.
Luxorio, ἐντρυφῶ. c.
Luxum, στρέμμα, ἢ αὐγισμὸς, ἢ ἀσωτία, στρέμμα. c.
Luxuria, ἀσωτεία, ἀσωτεία. c.
Luxurior, ἀσωτεύομαι. c. φριγάω. o.
Luxuriosus, ἀσελγής. c. ἄσωτος. c. φριγώδης. o.
Luxus, ἀσωτεία. c. ἀσέλγεια. c. ἀσωτία. s.
Luxus, ries, ἀσωτία. o.
Lympha, νᾶμα. o.
Lymphata, ὑδρόφοβος. c.
Lymphatus, μαινόμενος. c.
Lympidus, τηλαυγής. o.
Lynter, σκάφη. o.
Lynx, πανθήριον. c.
Lyricen, λυρῳδός. o.

M

Macellarius, ὀψωνιοπώλης, ὀψοπώλης. o. κρεοπώλης. e.
Macellum, ὀψοπωλεῖον. o. κρεωπωλεῖον. e.
Macellus, κρεοπωλεῖον. c. μάκελλος. c.
Maceo, es, συντήκομαι. o.
Macer, λεπτὸς, ἰσχνὸς, ἰσχνός. c. λεπτός. c.
Macer, cra, crum, ἰσχνός. o.
Maceratum, τετηγμένον.
Maceria, τριγχός. c. θριγγός. s.
Maceria, es, τοῖχος. o. τριγχός. e.
Maceriacio, τρίγχωσις. c.
Maceries, θριγκὸς, ὁ θριγγός. s. ὁ ῥήγεος, ῥηχεός, ῥηγμός. e.
Macero, λεπτύνω. c. μαραίνω. c.

Maceror, μαραίνομαι. c.
Macero, as, ἐπιτρίβω. o.
Machina, μηχανή. c.
Machinor, μηχανῶμαι. c. ἐπινοοῦμαι. o.
Macies, λεπτότης, ἐπὶ σώματος. c. ἰσχνότης. c. καχεξία. o.
Macilentus, λειπόχρεως. o.
Macio, as, διακναίω. o.
Macreo, es, λεπτοῦμαι. o.
Macresco, τήκομαι. o.
Macritas, λεπτότης.
Macro, as, ἰσχναίνω. o.
Macta, ψίαθος. c.
Mactari, ἀναιρεθῆναι.
Mactat, σφαγιάζει, θύει.
Macteæ, μάζαι. o.
Macto, θύω. c. σφαγιάζω. c. σφάττω. o.
Macula, κηλὶς, σπίλος, κηλὶς, ὁ πηλός. c. σπίλος. c. σπίλος. s. κηλὶς, σπίλος. o.
Maculatus, σπιλωτός. c.
Maculo, ῥυπαίνω, κηλιδόω. o.
Maculor, δολῶ. c.
Maculosus, κηλιδωτός. c. μεμολυσμένος. c. μεμιασμένος. c. ῥυπαρός. o. ἐσπιλωμένος. c.
Maculosus, Varius, βάριος. e.
Madefacio, δίημι, βρέχω. o.
Madefio, διαίνομαι. o.
Madeo, βρέχομαι. c.
Madida, ταχερὰ, ὑγρά. c.
Madido, ὑγραίνω. o.
Madidum, ἔνικμον. c.
Madidus, ἔνυγρος. c. ὑγρός. c. βεβρεγμένος. c. δίυγρος. c. διάβροχος. c. διάβροχος. o.
Mado, ὑγραίνω. c. βρέχω. c.
Mador, ὑγρασία. c. βροχή. c. δίεσις, ὑγρασία. o.
Mænianum, ἐξώστρα, ἐξώστρα. e.
Mæonia, Λυδία. c.
Mereo, συστέλλομαι. o.
Mæret, λυπεῖται, ὀδύρεται.
Mero, as, συστέλλω. o.
Mæror, λύπη, ὀδυρμὸς, ἀχθηδών. o.
Mœsticia, κατήφεια. o.
Mœsto, ἀνιάω. o.
Mæstus, κατηφὴς, ἀνιαρός. c.
Magalia, καλύβαι.
Magalia, singularia non habet, καλύβια ἄφρων. c.
Magalia, et Mapalia, καλύβαι ἀφρῶν. e.
Magidem, μάκτραν. e.
Magimaste, μεγάλως. c.
Magis, μᾶλλον, μάκτρα. c. μᾶλλον. c.
Magis bellus, κομψότερος. c.
Magis decorum, πρεπωδέστερον. c.
Magis fidus, πιστότερος. c.
Magis pius, εὐσεβέστερος. c.
Magister, ἐπιστάτης, ἔξαρχος, διδάσκαλος, διδάσκαλος. e. ἐπιστάτης. c.
Magister equi, ἵππαρχος. e.
Magisterium, διδασκαλία, ἀρχὴ ἡ. c.
Magister militum, στρατηλάτης. c.
Magister morum, αὐτόνομος.
Magister navis, κυβερνήτης, πρωναύκληρος. c. κυβερνήτης. c.
Magister pagi, ἀμφοδάρχης.
Magistratus, ἄρχων, ἀρχὴ, στρατηγὸς, στρατηγία, ἀρχὴ ἡ. c. στρατηγός. c. ἄρχων. c. στρατηγία. c. ἐξουσία. e.
Magistri, διδάσκαλοι. o.
Magistro, as, πρυτανεύω. o.
Magmamatarius, μυρεψός.
Magmentarium, ἐφ' οὗ τὰ σπλάγχνα τιθέμενα τοῖς βωμοῖς προσφέρονται.
Magna, μεγάλη. c.
Magnalia, μεγαλεῖα. o.
Magnanimitas, μεγαλοψυχία, μεγαλόνοια. c. μεγαλοψυχία. c. μεγαλοφροσύνη. c. μεγαλοψυχία. o.
Magnanimus, μεγαλόφρων. c. μεγαλόνους. c. μεγαλόψυχος. c.
Magnarius, μεγαλέμπορος. o.
Magnas, tes, μεγιστᾶνες. o.
Magnevus, ἀρχαιογέρων. c.
Magnificencia, μεγαλοπρέπεια. c.
Magnificium, μεγαλοεργία. c.
Magnifico, μεγαλοποιῶ. c. μεγαλαυχῶ. c. μεγαλύνω. c. δοξάζω. c.
Magnificus, μεγαλοπρεπὴς, μεγαλοφυής. c. μεγαλοπρεπής. c. μεγαλοεργής. c. μεγαλοπρεπής. o.
Magniloquax, μεγαλορήμων. c. μεγαλόλαλος. c.
Magniloquencia, μεγαλορημοσύνη. c.
Magnitudo, μεγαλειότης, μέγεθος, μέγεθος. s. μεγαλειότης. c. μέγεθος. c.
Magno, μεγάλω. o.
Magno opere, μεγαλοεργῶς. c. σπουδαίως. c. μεγαλοπρεπῶς. c.
Magnopere, σπουδαιότατα, μεγαλοεργῶς.
Magnum, μέγα. c.
Magnus, μέγας, μέγας. c.
Magnus socer. Uxorum avi.
Magus, μάγος. c.
Majales, χοῖροι τομίαι. o.
Majalis, δέλφαξ, δέλφαξ. e. τομίας χοῖρος. c.
Majestas, μεγαλειότης, ἐξουσία. c. καθοσίωσις. c. θειότης. c. μεγαλειότης. c. σεμνὸν ἀξίωμα. o.
Majestatis crimen, καθοσιώσεως ἔγκλημα, καθοσιώσεως ἔγκλημα. e.
Major, μείζων.
Majoracio, ἄθροισις. c.
Major, μείζων. c.
Majores, πρόγονοι.
Majores, singulare non habet, πρόγονοι. c.
Majores, πρόγονοι. o.
Mala, σιαγών. c. κόρρη, σιαγών. o.
Mala ars, κακοτεχνία. c.
Mala arte, κακότεχνος. c.
Mala cogitacio, κακοβουλία. c.
Mala consciencia, κακόνοια. c.
Malagranatum, ῥοιά. c.
Malagrania, ῥοιά. e.
Malo odio, μισοκακῶ. c.
Malatus, στυγνὸς ἀρχ
Malo, παρειά. e. μῆλα. c.
Mala granata, ῥόαι. e.
Malalis, τομιος. e.
Malchio, ἀηδής.
Male, κακῶς. c.
Malebarbis, σπανόν.
Malediccio, ἀρὰ, ἡ κατάρα. c.
Maledico, βλασφημῶ. c. κακολογέω. o.
Maledictio, λοιδορία, κακολογία. c. λοιδορία. c.
Maledictus, ἐπικατάρατος. c.
Maledicus, κακήγορος. c. λοίδορος. c. βλάσφημος. c. κακολόγος. c. λοίδορος. c.
Malefacio, κακουργῶ. c.
Maleficentia, κακουργία. o.
Maleficio, βλάπτω. c.
Maleficus, κακοῦργος, κακοῦργος. c. φαρμακός. c. κακοεργός. c. κακοποιός. e.
Maleformis, δύσμορφος.
Maleloquax, κακολόγος. c. κακήγορος. c.
Male moratus, δύστροπος. c. κακότροπος. c.
Male pacata, οὐκ εἰρηνευομένη.
Malesana, νωθρά. c.
Malesanus, οὐχ ὑγιής. c. κακῶς διακείμενος. c.
Malesuada, κακοσύμβουλος. c.
Malibarbis, σπανοπώγων. c.
Malicia, πονηρία. c. κακία, δεινότης. c.
Maliciosus, δεινός. c. πονηρός. c. κακοήθης. c.
Malicordis, πονηροκάρδιος. c. πονηρόψυχος. c.
Malicies, plurale non habet, κακότης. c.
Malicorium, σίδιον. o.
Malificentia, κακοποιΐα. c.
Malificium, κακοποιΐα. c.
Malificus, κακοποιός. c.
Malignitas, κακία. c. πονηρία. c. κακοήθεια. c.
Maligno, or, πονηρεύομαι. o.
Malignor, κακοηθεύομαι. c.
Malignosus, κακεντρεχής.
Malignus, πονηρὸς, κακοήθης, κακοθελής. c. κακόβουλος. c. πονηρός. c. κακοήθης. c. φειδόμενος. o.
Mali moris, κακότροπος. c.
Malitas, κακία. e.
Malitia, κακία, κακία. o.
Malivolencia, κακοθελία. c. κακοήθεια. c.
Malivolentia, κακοθέλεια.
Malivolosus, κακόβουλος. c.
Malivolus, κακοθελής. c. κακόνους. c.
Malleator, σφυροκόπος. c.
Malleatus, σφυρωτός. o.
Malleo, σφυροῦμαι. o.
Malleolaris, μοσχευτικὸς ῥάβδος. o.
Malleolos, πυρίβολα. c.
Malleolus, σφύρας, πυρέκβολα, πυρεμβόλιον. s. σφυρίον. o.
Malleum, σφύρα. c. σφύραν. e.
Malleus, νάρθηξ ἰατρικὸς, σφυροκόπανον, σφυρίον. c. σφύρα. c.
Mallo, μᾶλλον βούλομαι. c.
Malluvium, χειρόνιπτρον. o.
Malo, mavis, βούλομαι ἐπιτατικῶς. c.
Malogranum, ῥοά. s.
Malta, ἐλαιοχόνιον. c. κηρόπισσον. s.
Maltana, πισσόκηρον.
Malva, μαλάχη, μαλάχη. c. μολόχη. e.
Malvæ, μόλαγνα. e.
Maluerit, βουληθῇ. c.
Maluerunt, μᾶλλον ἠθέλησαν.
Maluginosus, κακεντρεχής. c.
Maluit, ἠθέλησεν.
Malum granatum, ῥοιά, ῥόα. c.
Malum, μῆλον. c. ἱστὸς πλοίου. c.
Malus, κακὸς, κακός. c. μηλέα. c. πονηρός. c.
Malus, arbor, μαλέα. o.
Malus, masc. ἱστός. o.
Malus, adject. κακὸς, φαῦλος. o.
Mamellæ, μασθοί. e.
Mamilla, μαστὸς, θηλή. c. τιτθίον. o.
Mamillæ, μαζοί. e. μασθοί. e.
Mamillares, μονοχειρία. c. μονοχερία. e.
Mamma, Ruma, θηλή, μα-

σθός. c. θηλή. c. μαστὸς, θήλη. o.
Mamma, μαζός. e.
Mammare, θηλάζειν. o.
Mammatus, osus, μαστώδης. o.
Mammilla, μαζίον. o.
Mammillare, ἐπιμαστίδιον. o.
Manare, μετοχετεύεσθαι. o.
Manasse, πεφοιτηκέναι, ἐρρευκενερει.
Manat, ῥεῖ.
Manceps, ἐπίσταθμος, ὁ τοῦ σταθμοῦ ἡγούμενος. c. ἐπίσταθμος, ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς. c. ἐργολάβος. o.
Mancio, περίστυλον. c.
Manciolæ, χειρίδια. o.
Mancipacio, παράδοσις. c.
Mancipat, καταγράφει, ῥέει.
Mancipatum, τελώνιον. c.
Mancipatus, τελώνειον. e.
Mancipia, σώματα. e.
Mancipium, ἀνδράποδον.
Mancipo, ἐξανδραποδίζω. o.
Manculor, πειράζω. c.
Mancus, κυλλὸς, κυλλός. c. χωλὸς, πηρός. o.
Mancussetus, ἀριστερόχειρ. c.
Mandatus, κάτοχος. c. κατοχεύς. e.
Mandata, ἐντολαί.
Mandatarius, ἐπιτετραμμένος. o.
Mandator, ἐγχειριστής. c. ἐντελλόμενος. c. πευθήν. e.
Mandatum, ἐγχείρισις. c. ἐντολή. c.
Mandela, μανδάλιον. s.
Mandibula, γνάθος. o.
Mandibulum, φάτνωμα.
Mandit, μασᾶται.
Mando, ἐντέλλομαι, μασῶμαι, παρατίθημι τὸ φυλαχθησόμενον. c. ἐντέλλομαι. c. μασῶμαι. c. διαμασῶμαι. c. ἐγχειρίζω. c.
Mando, as, παρατίθημι. o.
Mando, onis, ucus, φάγος. o.
Manducare, φαγεῖν. c.
Manducat, μασᾶται.
Manduco, τρώγω. c. ἐσθίω. c.
Manduco, as, μασσῶμαι. o.
Manduco, onis, ἀδδηφάγος. o.
Mane, πρωῒ, ἕωθεν, πρωΐ. c. ἕωθεν, πρωΐ. o.
Maneo, μένω. c. μένω. o.
Manes, δαίμονες, δαίμονες καταχθόνιοι. c. θεοὶ καταχθόνιοι. c. δαίμονες. o.
Manganum, μάγγανον. c.
Mango, μετάβολος, μεταπράτης ἀνδραπόδων. c. σωματέμπορος. c. μεταπράτης ἀνδραπόδων. c. ἱπποβοσκός. c. σήμαντρον. s.
Mangones, σωματέμποροι. o.
Mangonium, σωματεμπορία. o.
Mangos, κυνοτρόφος.
Mania, μανία.
Manica, χειρόδεσμος. c. χειρίς. o.
Manicæ, χειρίδες. e.
Manica ferrea, χειρόπεδον. e.
Manicatis, χειριδωτοῖς.
Manicatus, χειριδωτός. c. κεχειριδωμένος. c.
Manicillium, χειρίδιον. c.
Manicium, χειρίς. c.
Manicula, χείριον. o.
Maniductus, μεσοχορος.
Manifestacio, φανέρωσις. c. φανεροποίησις. c.
Manifestarius, αὐτόφωρος. o.
Manifeste, ἐκδήλως. c. εὐδήλως. c.
Manifestio, σαφήνεια. c.
Manifesto, δηλῶ. c. ἐπαυτοφώρῳ. c. φανερῶ. c. φανερόω. o.
Manifestor, φανεροῦμαι. c.
Manifestum, φανερὸν, δῆλον. c.
Manifestus, σαφής. c. εὔδηλος. c. ἀληθινός. c. φανερός. c. πρόδηλος. c.
Manipularius, ἀρχηγὸς ὄχλου. c. ταξίαρχος. c. σιγνοφόρος. c.
Manipulatim, κατὰ λόχον. o.
Manipuli, δράγματα. e.
Manipulum, δρᾶγμα. c. δεμάτων, δέσμη χόρτου. c.
Manipulus, δραγμὴ, πελταστής. c. δέσμη χόρτου. c. δράγμα, ἐγκαλίς. o.
Manna,* myestestes.* s.
Mannæ, δέσμαι. e.
Mannis, βουρίχοις.
Mannue, δέσμη. e.
Mano, ῥέω. c. βλύζω. c.
Mansio, μονὴ, μονή, ἡ καταμονή. c.
Mansisterna, ὑδρία. o.
Mansito, μένω. c.
Mansuefacio, ἡμερῶ. c. καταπραΰνω. c.
Mansuefio, ἡμεροῦμαι. c.
Mansuesco, τιθασσεύομαι. o.
Mansuetarii, τιθασσευταί. o.
Mansuetarius, ἡμεροποιός. c.
Mansuetissimus, ἡμερότατος. c.
Mansueto, ἡμεροῦμαι. c.
Mansuetudo, ἐπιείκεια. c. πραότης. c. ἡμερότης. c. πραότης. o.
Mansuetus, ἥμερος, πρᾶος, ἥμερος. c. πρᾶος. c. ἤπιος. c. χειροήθης. o. ἥμερος. e.
Mansum, subst. ψωμός. o.
Mantela, χειρεκμαγεῖον. c. χειρόμακτρον. c.
Mantica, πήρα, πῆρα. c.
Manticularius, κλέπτης. o.
Manticulor, τεχνάζομαι. o.
Mantissa, πρόσδομα. o.
Mantuarius, ἐγχειρίδιον. o.
Manua, δρᾶγμα. c.
Manuæ, δέσμαι. e.
Manuale, ἀναλόγιον.
Manualium, ἐγχειρίδιον. c.
Manubiæ, σκῦλα ἀπὸ ζώντων ἀφαιρούμενα.
Manubiæ, singulare non habet, σκύλα. c. ἀναλόγιον. e. λάφυρα. o.
Manubrium, στελεὸν, λαβή. c. στέλιον. c. κώπη, λαβή. o. στελεόν. e.
Manucapti, δοριάλωτοι.
Manu captus, δωράλωτος. c.
Manuela, χειρίς. c.
Manufactus, χειροποιητός. c.
Manuinspex, χειροσκόπος. c.
Manulea, χειρίς. e.
Manumissor, ἐλευθερωτής. c.
Manumittit, ἐλευθεροῖ.
Manumitto, ἐλευθερῶ. c. ἀφίημι. o.
Manupretium, χειροδόσιον, μισθὸς χειρῶν. c. χειρῶν μισθός. c.
Manupletium, χειροπληθές. c.
Manus, χεὶρ, πλῆθος, χείρ. c. χεῖρες. e.
Manusco, πολυπληθία. c.
Mappa, χειρόμακτρον, χειρεκμαγεῖον. c. ὀθόνη. o.
Mappalia, καλύβαι.
Marcens, τετηκώς. c.
Marceo, τήκω. c. τήκομαι. c. σήπομαι. o.
Marcescit, μαραίνεται, λεπτύνεται.
Marcesco, μαραίνομαι. c. τήκομαι. c.
Marcet, τήκεται.
Marcidat, et Marcerat, τήκει, τήκεται, λεπτύνει.
Marcidus, νωθής.
Marcidus, et Marceros, τετηκὼς, νωθὴς ἀπὸ κραιπάλης, μεμαρασμένος. c. τετηκώς. c.
Marcor, σηπεδὼν, σῆψις. o.
Marculum, σφυρίον σιδήρου.
Marculus, Malleolus, et Malleus, σφύρα σιδηρᾶ, καὶ κόπανον.
Hic Marculus, ἡ σφύρα χαλκέων. s.
Mare, θάλασσα.
Mare, plurale non habet, Virgilius Maria dixit, θάλασσα. c. θάλασσα. s. θάλαττα. o.
Mare tranquillum, θάλασσα γαληνή. e.
Margarita, μαργαρίτης. c. μαργαρίτης. s.
Margaritæ, μαργαρίται μεγάλοι. c.
Margella, κοράλλιον. c.
Margo, et Margos, κρηπὶς, κρηπίς. c.
Hic Margo, ἡ περιφέρεια θαλάσσης. s.
Margo, σελίς. o.
Margum, τερμα τοιχος εκχαλακουν ιππικός.
Margus, τραπέζιον τῶν ναυτῶν.
Marina, δέσμη. c.
Marininum, πίνιον. c.
Marinum, αφυδιν.
Marinus, θαλάσσιος, ἰχθύς. θαλάσσιος. c.
Marisca, κόττανον. s.
Mariscæ, ὠμὰ σῦκα. o.
Marita, νύμφη.
Maritæ, συνοικοῦσαι. o.
Maritat, γαμίζει.
Maritata, ὕπανδρος, ὕπανδρος. c. γεγαμημένη. c.
Maritima, παραθαλασσία. c.
Maritimus, παραθαλάσσιος.
Maritimus locus, τόπος θαλάσσιος.
Marito, ἐγγαμίζω. c. συνοικίζω. o.
Maritus, ἀνὴρ γυναικὸς, ἢ νυμφίος. ἀνὴρ γυναικός. c. ἀνήρ, ἀκοίτης. o.
Marmor, μάρμαρον, μάρμαρον. c.
Marmorarius, μαρμαροποιὸς, ἀγαλματογλύφος, μαρμάριος. c.
Marmorea, μαρμάρινα.
Marrubium, πράσιον, ἢ λινόστροφον, εἶδος βοτάνης.
Marrugina, εἶδος παλιούρου, ἔστι δὲ ἀκανθῶδες δένδρον.
Mars, Ἄρης, Ἄρης. c.
Mars, Martis, Ἄρης. s.
Mars, maris, ἄῤῥην. s.
Marsæ, ἀσπιδοθήρας, ὀφιοδιώκτας.
Marsicum, μαρσικόν. e.
Marsio, ὀφιοδιώκτης. c.
Martellus, σφυρά. e.
Martialis, ἀρεῖος. o.
Martiatus, ἀρήϊος. o.
Mas, ἄῤῥεν. s. ἄῤῥην, ἄρσην. o.
Masculinum, ἀρσενικόν. c.
Masculinus, ἀρσενικός.
Masculo, ἀῤῥενόω. o.
Masculorum concubitor, ἀρσενοκοίτης. c.
Masculus, ἄρσην, ἄῤῥην. c. ἄρσην. c.
Maspina, ἱερὸν ὀστοῦν. c.
Massa, μάζα, φύραμα, φύραμα, μάγμα. c. βῶλος ἀργύρου. ἢ ἄλλης ὕλης. c. μάζα, ἡ βῶλος. c.
Massam, σινκτησιν.
Mastrix, μαστίχη. c. χία μαστίχη. c.
Masturbat, Manuturbat, δέφει, καὶ δέφεται, ἔστι δὲ

ῥῆμα κοινόν.
Masturcium, κάρδαμον.
Mastuprari, δέφεσθαι. o.
Mataxa, σικά.
Matella, στάμνος. c. σταμνίον. c. σταμνός. s. οὐρητρὶς, ἀμίς. o.
Matellata, σταμνίον.
Mater, μήτηρ, μήτηρ. c.
Mater deorum, μήτηρ θεῶν. e. μήτηρ θεῶν. e.
Matercula, μητράριον. o.
Materfamilias, οἰκοδέσποινα. c. οἰκοδέσποινα. o.
Materia, συλεία, πρόφασις. c. αἰτία. c. ὕλη ξύλων ἢ ἑτέρων. c. ὕλη. o.
Materiale, ἔνυλον. o.
Materiarius, τέκτων. o.
Materies, ὕλη λόγων. c. αἰτία. c.
Materiola, προσωποποιΐα. c.
Materiosus, πολύϋλος. c.
Mater matuta, Λευκοθέα.
Maternam, μητρῴαν.
Maternum, μητρῷον.
Maternus, μητρῷος. c.
Matertera, et Noverca, μητρυιά.
Matertera, μητρὸς ἀδελφὴ, θεία πρὸς μητρὸς, μητρὸς ἀδελφή. c. μητραδέλφη. o.
Mathema, μάθημα. c.
Mathematicus, μαθηματικός. c.
Matra, et μήτρα.
Matrex, μήτηρ, σημεῖον, καὶ ὀνομάτων.
Matricida, μητρολώας, μητροκτόνος. c.
Matrescere, μητράζειν. o.
Matrimonialis, γαμική.
Matrimonium, γάμος, συμβίωσις, συνοικέσιον ἀνδρὸς καὶ γυναικός. c. γάμος. s. συζυγία. o.
Matrix, μήτρα. o.
Matrona, οἰκοδέσποινα. c. οἰκοδέσποινα. o.
Matta, ματτίον. s. κάρδοπος. o.
Matula, σταμνίον. s.
Matulata, ἀρύταινα.
Matura, πεπανή. c.
Maturate, σπεύσατε.
Mature, ταχέως. c. ὡραίως. o.
Maturesco, πεπαίνομαι. o.
Maturitas, ἀκμή. c. πέπανσις. o.
Maturius, ταχύτερον. c. θᾶττον. c.
Maturo, ταχύνω. c. ἐπιταχύνω. c.
Maturo, as, πεπαίνω. o.
Maturum, ὥριμον, ὥριμον. c.
Maturus, πεπανός. c. πέπειρος. c. ἀκμαῖος. c.
Matuta, Λευκοθέα. c.
Matutina, ὄρθρισον. c.
Matutino, ἕωθεν. c.
Matutinum, πρωινὸν, ὀρθρινόν. c. πρωΐ. c.
Matutinus, ὄρθρος. c. ἑωθινός. c. ὀρθρινός. c.
Mavis, βούλει. c.
Mavors, Ἄρης. c.
Mavortius, Ἀρεικός. c.
Maxilla, σιαγὼν, σιαγών. c. γνάθος, γνάθος. c. σιαγὼν, γομφηλή. o.
Maxillæ, σιαγόνες. e.
Maxillares, γόμφοι. e.
Maxillo, στομοκοπῶ. c.
Maxime, μάλιστα, εἰ τὰ μάλιστα. c. μάλιστα. c. εἰ καὶ ταμάλιστα. c.
Maximus, μέγιστος. c.
Meapte, ἐμοῦ γε ἕνεκα. o.
Mea sponte, ἑκών.
Meat, πορεύεται, φοιτᾷ.
Meatus, πορεία, φοίτης, πορία. c. πορεία. c. ἡ πορεία, ὁδός. s. πόρος. o.
Mechanica, ars, vel Arrogancia, βαναυσία. e.
Mechanicus, μηχανικός. c. ἀποχειριβίωτος. o.
Mecum, μετ' ἐμοῦ, σὺν ἐμοὶ, μετ' ἐμοῦ. c.
Medella, θεραπεία. c.
Medeor, ἰῶμαι. c. θεραπεύω. c. ἰατρεύω. o.
Medetur, ἰᾶται, θεραπεύει.
Media dies, μεσημβρία. c.
Mediæ ætatis, μεσήλιξ. c.
Media manus, ἀκροχείριον. e.
Media nox, μεσονύκτιον. c.
Medianus, μέσακτος. o.
Mediator, μεσίτης. c.
Medibile, icabile, ἰάσιμον. o.
Medica, Μηδικὴ χόρτος. c.
Medicamentarius, φαρμακικός. o.
Medicamentum, φάρμακον, ἰάσιμον, θεραπεία τῶν νοσούντων. c. φάρμακον, θεραπεία. c. βοτάνη.
Medicina, θεραπεία, ἰατρική. c.
Medicina, mentum, ἰατρική. o.
Medela, ἰατρεία. o.
Medicinaculum, ἰατρικόν. c.
Medicinale, ἰατρικόν. o.
Medico, θεραπεύω. c.
Medicor, ἰῶμαι. c. θεραπεύομαι. c.
Medicus, ἰατρὸς, ἰατρός. c. ἰατρός. e.
Clinicus, κλινικός. e.
Vulnerarius, τετρωτής. e.
Herbarius, βοτανικός. e.
Ocularius, ὀφθαλμικός. e.
Mediestrinus, περιχύτης.
Medietas, μεσότης. c. μεσήλιξ. e.
Mediocres, μέτριαι.
Mediocris, μέτριος. c.
Mediocris sum, μετριάζω. c.
Mediocritas, μετριότης. c.
Mediocriter, μετρίως, συμμέτρως, μετρίως. c.
Medioximus, μέσος. o.
Meditabundus, σύννους. o.
Meditacio, μελέτη. c.
Meditata, τῷ πράγματι ἀρμόζοντα.
Meditatio, μελέτη, σκέψις. e.
Meditativus, σκεπτικός. c. μελετικός. c.
Mediterranei, μεσογεωτικοί.
Mediterraneum, μεσόγειον. c.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόγειος. c. μεσόχωρος. c.
Meditor, μελετῶ. c. ἀσκῶ. c. φροντίζω. o.
Meditullium, μεσόγειον. c. τὸ μέσον. o.
Meditullius, μεσόγειος. c.
Medium, μέσον.
Medius, μέσος. c.
Medius paries, μεσότοιχος. c.
Medosus, ψεύστης. c.
Medulla, μυελὸς, μυελὸς, μύελος. s.
Medullitus, ἡδονικώτατος, μυελόθεν. c. ἐκ μυελῶν. o.
Mei, μοῦ. c.
Meiit, οὐρεῖ.
Meio, οὐρῶ. c. οὐρέω, ὀμιχέω.
Meipsum, ἐμαυτὸν, ἐμαυτόν. c.
Mel, μέλι.
Mel, plurale non habet. Sed Virgilius Mella dixit. μέλι. c.
Mel, mellis, μέλι. s.
Melesperum, μελωφιλα. e.
Melior, κρείσσων. c. βελτίων. c. καλλίων. c.
Melioracio, ἐπιβελτίωσις. c.
Melioresco, βελτιοῦμαι. o.
Melitoma, μελιτώματα. e.
Melius, βέλτιον, κρεῖσσον. c. βέλτιον. c.
Mella, μελίττια. c.
Mellanarii, βιολόγοι. e.
Mellarius, μελιτουργός. o.
Mellatio, μελίτωσις. o.
Mellatium, ficum, μελίτωμα. o.
Melleus, μελιτώδης. o.
Mellifico, μελιτουργέω. o.
Mellifluus, μελλίῤῥους. o.
Melliloquus, μελίγηρις. o.
Mellitus, μελίτινος, μειλίχιος. o.
Mel marinum, ἀφύης φῦκος, ἀφύη. c.
Melmarinum, ἀφύαι. e.
Membra, μέλη, μέλη τοῦ ἀνθρώπου. c.
Membra humana, μέλη ἀνθρώπινα. e.
Membrana, διφθέρα, σωμάτιον. c. σωμάτια. e. περγαμηνή. o.
Membrana cerebri, ὑμήν. e.
Membranarius, διφθεροποιός. e.
Membraneorum, τυμπανιστῶν.
Membraneus, δερραῖος. o.
Membranium, ὑμήν. c.
Membranulum, μηνίγγιον. o.
Membranum, ὑμὴν, ὑμήν. c. διφθέρα, τὸ βιβλίον. c.
Membrare, ἀρθροῦσθαι. o.
Membratim, κατὰ μέλος. c. μεληδόν. c. κατὰ μέλη. o.
Membratura, διαμέλωσις. c.
Membrosus, μελώδης. o.
Membrum, μέλος τὸ σῶμα. c. μέλος. o.
Memetipsum, ἐμαυτόν. c.
Memini, μέμνημαι. c.
Meminit, μέμνηται.
Memor, μεμνημένος. c. μνήμων. c. μνημονικός. o.
Memora, εἰπὲ, ὑπόμνησον. c. εἰπέ. c. φράσον. c.
Memorabile, μνημόσυνον. c. ἀξιόμνηστον. o. ἀξιάγραφον. c.
Memorabilis, ἀξιομνημόνευτος. c. ἀξιάγραφος. c. ἀείμνηστος. c. μνημονικός. c. ἀοίδιμος. c.
Memoralius, ὑπομνηματογράφος. c.
Memorare, μνήσθητι. c.
Memoratus, ἀνάμνησις. o.
Memor esto, μνήσθητι. c.
Memoria, μνήμη. c.
Memoriale, μνημόσυνον. o.
Memoriosus, μνήμων, μνημονικός. o.
Memoro, λέγω. c. μνημονεύω. c. εἶπω. c.
Memorosus, μνημονικός. c.
Memor sum, μέμνημαι. c.
Mencio, μνήμη. c.
Mencior, ψεύδομαι. c.
Mencla, ψωλή. c.
Menda, um, πταῖσμα. o.
Mendaciloquium, ψευδολογία. c.
Mendaciloquus, ψευδολόγος. o.
Mendax, ψεύστης, ψευδής. c. λογοποιός. o. ψεύστης. c. ψευδολόγος. c.
Mendacium, ψεῦδος. c.
Mendicatio, ἀπαιτία. o.
Mendicitas, ἐπαιτοσύνη. c. πτωχεία. c.
Mendico, ἐπαιτῶ. c. προσαιτέω. o.
Mendicus, ἐπαίτης, προσαίτης. c. πτωχός. c. ἐπαίτης. c. πτωχὸς, προσαίτης. o.
Mendosum, ἐνάμαρτον.
Menia, singulare non habet, περίβολοι. c. τείχη. c.
Menianum, ἐξώστης. c.
Menianus, ἐχθέτης.
Mens, διάνοια, νοῦς, ἔννοια, νοῦς. c. διάνοια. s. διάνοια. c.

Mensa, τράπεζα. c.
Mensio, μέτρησις. o.
Mensis, μήν. c.
Mensiuncula, δεῖγμα. s.
Menstrua, ἔμμηνος γυνή. c.
Menstrualis, μηνιαῖος. o.
Menstruum, μηνιαῖον, τὰ καταμήνια. o.
Menstruus, μηναῖος. c. μηνιαῖος. o.
Mensula, τραπέζιον. c.
Mensularius, τραπεζίτης.
Mensura, μέτρον. s.
Mensurinus, μήνιος. o.
Mensuro, ἐκμετρῶ. c.
Menta, ἡδύοσμον, ἡδύοσμον. c.
Menta, tula, ψωλή. o.
Mentagra, λειχήν. o.
Mentulatus, ψωλόεις. o.
Mente captus, ἐνθουσιαζόμενος. c. φρενοβλαβής. c. ἀνόητος. c. ἄνους. o.
Mentigo, λειχήν. o.
Mentilla, ἐλαχιστάτη. c.
Mentio, ἀνάμνησις, καὶ ψεῦσμα.
Mentior, ψευδολογέω. o.
Mentula, ψωλή. e.
Mentum, γένειον, ἀνθερεών. c. γένειος. o.
Meo, ὁδοιπορῶ. c. πορεύομαι. c.
Mephiticus, μυδαλέος. o.
Mephitis, θειώδης. o.
Mera, καθαρά. c.
Meraria, γευστρίς.
Merarium, ἀκρατοφόρον. e.
Merax, cus, ἄκρατος. o.
Mercacio, ἀγορασία. c. ὠνή. c.
Mercator, ἔμπορος, ἀγοραστής. c. ἔμπορος. c.
Mercalis, ὤνιος. o.
Mercatum, πανήγυρις. c.
Mercatur, ἀγοράζει.
Mercatura, ἐμπορική. o.
Mercatus, ἀτέλεια, πανήγυρις, ἐμπορία. c. πανήγυρις. c.
Mercedis retribucio, ἀντιμισθία. c.
Mercenarius, μισθοφόρος, μίσθιος, μίσθιος. c. μισθοφόρος. o.
Mercenarius, adject. ἔμμισθος. o.
Mercenarius, μισθωτός. e.
Merces, μισθὸς, καὶ ἐνθήκη, καὶ πραγμάτιος, μισθός. c. φορτίον. c. μισθός. s.
Merces, cis, ἐμπορία. o.
Merces, cedis, μισθός. o.
Mercibus, φορτίοις.
Mercimonium, συνάλλαγμα. o.
Mercis retribucio, μισθαποδοσία. c.
Mercor, ἀξιῶ. c. ἀγοράζω. c. ἐμπορεύομαι. o.
Merculus, ἐριθακός. e.
Mercurius, Ἑρμῆς, καὶ τραυμαζωου, Ἑρμῆς. c. Ἑρμῆς. o.

Merda, σκώρ, μίνθος. o.
Merenda, ἄριστον δειλινόν. c. δειλινή. c. τὸ μετ' ἄριστον φάγειν. o.
Merenter, ὠφελίμως.
Mereo, ἀξιοῦμαι. c.
Mereo, or, φέρομαι. o.
Mereor, ἀνιῶμαι. c.
Meret, θρηνεῖ.
Meretricium, ἑταίρησις. o.
Meritricius, ἑταιρικός. o.
Meritricor, ἑταιρεύω. o.
Meretricula, πορνίδιον. c.
Meretrix, ἑταῖρα, πόρνη, πόρνη. c. ἑταῖρα. c. ἑταίρα, πόρνη. o.
Mergæ, αἴθυιαι. o.
Merge, βύθισον. e.
Merges, εὐθίηνα. c.
Mergit, βυθίζει.
Mergo, βυθίζω. c. δύνω εἰς ὕδωρ. c. βαπτίζω. c. δύω. o.
Mergulæ, αἴθυια. e.
Mergulus, ἐλλύχνιον. o.
Mergus, αἴθυια, δύτης ὄρνις. c. αἴθυια. c. ἐρωδιός. e.
Meribibulus, ἀκρατοπότης. o.
Mericulum, ἀκρατάριον. c.
Meridianum, μεσημβρινόν. c.
Meridianus, μεσημβρινός.
Meridies, μεσημβρία, μεσημβρία. c.
Meridie, δειλινόν. c. δείλης. c.
Hic Meridies, ἡ μεσημβρία. s.
Meridio, μεσημβρίζω. c.
Merit, τελεῖ ἐπὶ ἀναφορᾶς.
Meritis, τῶν δικαίων.
Merito, εἰκότως, εὐλόγως, εὐλόγως. c. εἰκότως. c. δικαίως. c. ἀξίως. c. εἰκότως, ἀξίως. o.
Meritorium, ξενοδοχεῖον, ἀκρατοπώλιον. c.
Meridie, δειέλη. e.
Meritorius, μίσθιος. o.
Meritorum, τῶν εὐεργετημάτων.
Meritum, εὐεργεσία, ἀξίωμα. c. εὐποιΐα. c. ἀξία. c. εὐεργεσία. c. χάρις. o.
Meritus, ἄξιος.
Mercenarius, μισθωτός. e. μισθοφόρος. c.
Mero, λυποῦμαι. c.
Meropes, πτηνῶν εἶδος. c.
Meror, θρῆνος, λύπη, ἀνία. c. λύπη. c.
Mersio, βύθισις. c. δύσις ἐν ὕδατι. c.
Merso, as, κυβιστάω. o.
Mersus, βύθισις. c.
Meruerit, ἀξιωθῇ, ἢ γένηται ἄξιος. c.
Merula, κοσσύφος. s. κόσσυφος. o.
Merulus, κόσσιφος, κόσσυφος. c. κόσσυχος. e. κόσσυφος. e. κόψιχος. e.
Meruit, κατηξιώθη.

Merum, ἄκρατον, μόνον, ψιλὸν, ἄκρατον. c.
Merus, καθαρός. c.
Merus, a, um, ἄκρατος. o.
Merx, φορτίον, φορτίον. c. φορτίον. s.
Merx, mercis, φορτίον. s.
Mespera, ἀχάδες. e. ἀχάδες. e.
Messio, θέρισις. o.
Messis, θερισμὸς, θερισμός. c. θερισμός. s. τὰ θεριστικά. o.
Messo, θερίζω. c.
Messor, θεριστής. c.
Messores, θερισταί. e.
Messorius, θεριστικός. o.
Mesticia, λύπη. c. σκυθρωπότης. c.
Mestrinus, παραχύτης. c.
Mestus, κατηφής. c. σκυθρωπός. c. λυπηρός. c. στυγνός. e.
Hæc Meta, καμπτός. c.
Metacio, ἑτοιμασία. c.
Metallum, μέταλλον. c.
Metator, ἑτοιμαστής. c.
Metellus, μίσθιος.
Methodus, μέθοδος. c.
Meticulosus, ψοφοδεής. o.
Metiendo, ἐν τῷ μετρεῖν.
Metafrasis, μετάφρασις. e.
Metior, ἀναμετρῶ, μετρῶ. c. καταμετρῶ. c. μετρέω. o.
Meto, ἑτοιμάζω. c. θερίζω. c.
Meto, is, θερίζω. o.
Metor, χωρομετρῶ. c. τίθεμαι. o.
Metropolis, μητρόπολις. c.
Metuendus, φοβερώτατος. c.
Metuo, φοβοῦμαι. c. δέδια. o.
Metus, εὐλάβεια, φόβος, φόβος. c. δέος. c. δέος, φόβος. o.
Meum, τὸ ἐμόν. c.
Meus, a, um, ἐμός. o.
Mica, ψίγξ. c. ψιχίον. s.
Micacio, λαχμός. c.
Micæ, ψίχες.
Micas lego, ψιχολογῶ. c.
Micat, λαγχάνει, λάμπει, ἀστράπτει. c.
Micatio, λαχμός. s.
Mico, λαγχάνω. c. διαστίλβω, ἅπτω. o.
Hoc Mictum, οὔρησις. c.
Micturio, οὐρητιῶ. c. οὐρησείω. o.
Micturit, οὐρητιᾷ.
Micus, ἰαχινος. e.
Migracio, μετοίκησις. c.
Migrat, μεταβαίνει, μεθίσταται.
Migrator, μετανάστης. c.
Migro, μετοικῶ. c. μετέρχομαι, ἐπὶ τόπου. c. μεταβαίνω, μεταβάλλω. o.
Mihi, ἐμοί.
Mihipte, ἐμαυτῷ. o.
Mile, χίλια. c.

Miles, στρατιώτης, στρατιώτης. c.
Miliarium, θερμηρον, χαλκεῖον. c. μιλάριον. c.
Milicia, στρατεία. c.
Miliciæ, ἐν στρατείᾳ. c.
Miliens, χιλιάκις. c.
Mliggior, μακρολογῶ. e.
Militat, στρατεύεται.
Militaris, στρατιωτικός. c.
Militia, στρατεία. o.
Milito, στρατεύομαι. c. στρατεύω. o.
Milites, στρατιῶται. e.
Milium, κέγχρος, ἔλυμος, κέγχρος. c. κέγχρος. s.
Mille, χίλια. o.
Millipeda, χιλιόπους. o.
Milliarium, χίλιον. o.
Millies, χιλιάκις. o.
Miltum, σινωπίς. c.
Milvinus, ἰκτίνινος. o.
Milvus, ἰκτίνος, ἴκτινος. c. ἰκτῖνος. o.
Mimus, μῖμος. c.
Mina, μνᾶ. c.
Minabiliter, ἀπειλητικῶς.
Minacio, ἀπειλητικῶς. o.
Minæ, ἀπειλαί.
Hæ Minæ, singulare non habet, ἀπειλαί. c. ἀπειλαί. o.
Minatur, ἀπειλεῖ.
Minax, ἀπειλητικός. c.
Minerva, Ἀθηνᾶ, Ἀθῆνα. c.
Minervale, δίδακτρον. o.
Minervalicium, συνστατικόν.
Mingo, οὐρῶ. c. οὐρέω. o.
Minatius, μιλτώδης. o.
Minime, οὐδαμῶς, ἥκιστα. c.
Minime curat, Negligit, ἀμελεῖ.
Minimum, ἐλάχιστον, ὀλίγιστον, ἐλάχιστον. c. ἐλάχιστον. o.
Minimus, ἐλάχιστος. c.
Minio, as, μιλτόω. o.
Minis, ἀπειλαῖς.
Minister, διάκονος. c. ὑπουργός. c. ὑπηρέτης. c.
Ministeriarius, ὑπηρετικός. c. διακονικός. c.
Ministerium, διακονία, ὑπηρεσία. c. διοίκησις. c. διακονία. c.
Ministrator, διοικητικός. c.
Ministrix, ὑπηρετίς. e.
Ministro, διακονῶ, διακονῶ. c. ὑπουργῶ. c. ὑπηρετῶ. c. διοικῶ. c. ὑπηρετῶ. o.
Minitor, ἀπειλῶ. c. ἀπειλέω. o.
Minium, κιννάβαρις.
Hoc Minium, plurale non habet, κιννάβαρις. s. μίλτος.
Minor, μικρότερος, ἀφῆλιξ, ἀπειλῶ. c. ἥττων. c. ἐλάττων. c. μικρός. c.
Minor, aris, ἀπειλέω. o.
Minores, μεταγενέστεροι.
Minores, singulare non habet, μεταγενέστεροι. c.

Minuatim, κατὰ λεπτόν. c.
Minuere, μειῶσαι.
Minuit, μειοῖ, ἐλαττοῖ.
Minuo, λεπτύνω. c. ἐλαττῶ. c.
Minuo, uis, ἐλαττόω. o.
Minurit, μινυρίζει.
Minus, ἔλαττον, ἧττον, ἔλαττον. c. ἧττον. c.
Minusculum, ἐπέλαττον. o.
Minusculus, μικρός. c.
Minutatim, κατὰ μικρόν. c. μεληδόν. c. εἰς λεπτότατα. o.
Minutia, λεπτὸν, σκύβαλον. o.
Minutim, κατὰ λεπτόν. c. λεπτομερῶς. o.
Minutum, λεπτάριον, ἐλάχιστον. c. ἐλαττωθές. o.
Minutus, λεπτομερής. c.
Mira, θαυμάσια. o.
Mirabile, παράδοξον. c. θαυμαστόν. o.
Mirabilis, θαυμαστὸς, θαυμάσιος. c.
Mirabiliter, θαυμαστῶς. c. παραδόξως. c. θαυμασίως. c.
Miracio, θαῦμα. c.
Miraculum, θαῦμα. o.
Mirandus, θαυμαστός. c. θαυμάσιος. c.
Miredila, ψίλωθρον. c.
Mirifico, θαυματοποιῶ. o.
Mirificus, θαυματοποιῶ. o.
Mirificus, θαυματοποιὸς, θαυματοποιός. c. θαυμάσιος. o.
Miro, θαυμάζω. c.
Miror, θαυμάζομαι. c. θαυμάζω. o.
Mirus, παράδοξος. c.
Misce, κέρασον. c.
Miscellanea, συμμικτά. o.
Misceo, κιρνῶ. c. μίσγω. c. μιγνύω. c.
Misceo, es, μίγνυμι. o.
Miscet, μιγνύει.
Miscipulat, ποππύζει.
Misco, κιρνῶ. c.
Misellus, ταλαίπωρος. o.
Miser, οἰκτρός. c.
Mirta, μυρσίνη. e.
Miser, ταλαίπωρος. c. ἄθλιος. c. τάλας. c. ἐλεινός. c. τάλας, ἄθλιος. o.
Miserabile, οἰκτρὸν, ἐλεεινόν.
Miserabilis, οἰκτρός. c.
Miserabilis, andus, ἐλεεινός. o.
Miseracio, συμπάθεια. c. οἰκτιρμός. c.
Miserasco, ἐλεῶ. c.
Miserator, ἐλεῶν. o.
Miseratur, ἐλεεῖ.
Misere, ἀθλίως. o.
Misereor, seret, ἐλεῶ. o.
Miserere mihi, ἐλέησόν με. c.
Miseresco, οἰκτίζομαι. o.
Miseretur, οἰκτείρει. o.
Miseria, ταλαιπωρία. c. ἔλεος. c. ἀθλιότης. c. ταλαιπωρία. o.
Misericordia, ἔλεος, οἶκτος, οἰκτειρμὸς, ἔλεος. c. οἰκτιρμός. c. ἐλεημοσύνη. c. οἶκτος. s. ἔλεος. o.
Misericorditer, ἐλεημόνως. o.
Misericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων, ἐλεήμων. c.
Misero, συμπαθῶ. c.
Miseror, ἐλεῶ. c. οἰκτίρω. c.
Misisulæ, μυστίλαι. e.
Missile, ἀπόσταλμα. c. εὔπεμπτον. c. βλητόν. c. οἰστὸς, βέλος. o.
Missiculo, πεμπάζω. o.
Missilis, βλήσιμος. c.
Missio, ἀπόλυσις. c. βολή. c.
Missionem emeritus, ἀπολυθεὶς στρατείας. c.
Missito, προσαναπέμπω. o.
Missum, ἆθλον. c.
Missus, ἀπόστολος, ἀφεθείς.
Missus, Classis vel genus navium, ἀποστολός. e.
Mitella, μιτρίον. o.
Mites, πρᾶοι, ἤπιοι. o.
Mitesco, πραΰνομαι. c. πραΰνομαι. o.
Mitifico, ἐκμειλίσσω. o.
Mitigacio, καταπραΰνσις.
Mitigat, πραΰνει.
Mitigavi, κατοπραΰνα.
Mitigo, καταπραΰνω. c. πραΰνω. c.
Mitis, πρᾶος, ἡ πραεῖα, πέπειρος. c. πεπανός. c. πρᾶος. c. πεπανή. c. ἐπιεικής. c. μείλιχος. e.
Mitissimus, ἐπιεικέστατος. c.
Mitra, κρήδεμνον. c. στέμμα. c. μυρνίον. s.
Mitte, ἔασον. c.
Mittit, βάλλει.
Mitto, πέμπω. c. βάλλω.
Mixtarius, κύαθος. o.
Mixtum, κρᾶσις. c. κρᾶμα. c.
Mixtura, μίγμα, μίξις χρωμάτων ἢ ἄλλης ὕλης. c.
Mixtus, μικτός. c. μεμιγμένος. c.
Mobile, εὐκίνητον.
Mobilia, κινητά.
Mobilis, εὔσκυλτος. c. εὐκίνητος. o.
Mocio, κίνησις. c.
Moderacio, συμμετρία. c. μετριότης. c.
Moderamen, συμμετρία. c.
Moderandum, μετρητέον.
Moderate, ἐπιεικῶς, μεμετρημένως, εὐρύθμως, συμμέτρως. c.
Moderatio, διοίκησις. c.
Moderator, ῥυθμιστὴς, διοικητικός. c. ἄρχων. c. διέπων. c. ἐπιστάτης. o.
Moderatur, μετριοπαθήσας.
Moderatus, μεμετρημένος. c.
Modero, διοικῶ. c. διέπω. c.
Moderor, μετριοπαθῶ. c. ἐπιστατῶ. o.
Moderor tibi, διοικῶ σε, διέπω σε.
Modeste, κοσμίως.
Modestia, ἐπιείκεια, ἐπιείκεια. c. σωφροσύνη. c. εὐσχημοσύνη. c. εὐταξία, κοσμιότης. o.
Modestus, ἐπιεικὴς, ἐπιεικής. c. αἰδήμων. c. κόσμιος. o.
Modialis, μεδιμναῖος. o.
Modica, μικρὰ, μέτρια.
Modice, μετρίως. c.
Modico, συμμετρῶ. c.
Modicum, ὀλίγον. c.
Modicus, σύμμετρος. c. μικρός. c. μέτριος. c.
Modificor, μετρέω. o.
Modiolus, χοινικὶς ἡ τοῦ τροχοῦ. c. πλήμνη. c. πλήμνη. o.
Modiperatores, συμποσίαρχαι. o.
Modius, μέτρου ὄνομα, μόδιος. c. μέδιμνος. o. χοῖνιξ. e.
Modo, ἀρτίως, ἀρτίως. c. ἄρτι. c.
Modula, μέλη τῶν ᾀσμάτων. c.
Modulacio, μελῳδία. c.
Modulanter, εὐρύθμως.
Modulator, μελοποιός. c. μελιστής. c. μελῳδός. c.
Modulatus, ἔμμετρος. c.
Modulo, ῥυθμίζω. c.
Modulor, μελίζω. c. μελῳδέω. o.
Modulus, μέλος, τὸ ᾆσμα. c. ῥυθμός. c. μελῴδημα. o.
Modus, ἔγκλισις. c. ὅρος. c. μέτρον, τρόπος. o.
Mœchulus, ενφανον. e.
Mœnia, τείχη, περίβολος. e.
Mœreo, συστέλλομαι. o.
Mœror, λύπη. s.
Mola, ζιά. c. μύλος. c. πεφρυγμένη κριθή. c. μύλη. o.
Molacio, ἄλεσμα. c.
Molæ salsæ, κριθαὶ πεφρυγμέναι.
Mola manualis, χειρόμυλον. c.
Molares, γονφιοί. e.
Molaris, μυλίτης, γόμφιος. c. μυλίτης. o.
Molaris, adject. μυλικός. o.
Molares, μύλιοι. e.
Molarium, μυλώνιον. c.
Molator, ἀλεστής. c.
Molendinarius, ἀλεστής. c. μυλικός. o.
Moles, μέγεθος. c. μῶλος. c. μέγεθος. s. ὄγκος, βάρος. o.
Moleste, ὀχληρῶς.
Moleste fert, ἄχθεται. c.
Moleste tulit, ἠχθέσθη.
Molestia, ὄχλησις. c. δυσχέρεια, ἀνία. o.
Molesto, ὀχλῶ. c. ἐνοχλῶ. c.
Molestus, ἐπαχθὴς, ὀχληρός. c. ἐπαχθής. c. ἀνιαρός. o.
Molesto, ἀνιάω. o.
Moliarius, μυλοκόπος. c.
Molicio, μηχάνημα. c.
Molientem, μηχανώμενον.
Molimen, καταβολή. o.
Molinæ, ὑδραλέσια. e.
Molinarius, ὑδραλέτης. e.
Molio, μηχανῶμαι. c.
Molit, ἀλήθει.
Hæc Molitio, ἡ μηχανή. e.
Molitor, ἀλητής. o.
Molitur, μηχανᾶται, ἀλέτης.
Mollesco, ἀπαλύνομαι. c. διαμαλάσσομαι. o.
Mollibus, ἀπαλαῖς.
Mollicia, μαλακία. c.
Mollicies, cia, μαλακία. o.
Mollicina, μαλακὸν ἱμάτιον. o.
Molliculus, ἁβρὸς, ἀπαλός. o.
Mollifico, ἀπαλύνω. c. μαλάσσω. o.
Mollio, μαλάσσω. c. καταπραΰνω. c. ἀπαλύνω. c. μαλακίζω. o.
Mollipes, ἀπαλόπους. c.
Mollis, μαλακὸς, ἀπαλὸς, μαλακὸς, ὁ ἀπαλός. c. τρυφερός. c.
Molliter, πρᾴως. o.
Mollitudo, μαλακότης. o.
Molo, ἀλήθω. c. ἀλέω, μύλλω. o.
Momentaneus, πρόσκαιρος. o.
Momentarius, ἀκαρής. o.
Momento, ῥοπῇ, θήξει.
Momentum, ῥοπὴν, ῥοπὴ, ἐπὶ ὥρας. c. ἀκαρές. o.
Momus, μῶμος. c.
Monachus, μοναχός. c.
Monator, σημαντήρ. c.
Monedula, κολοιός. o.
Moneo, παραινῶ. c. ὑπομιμνήσκω. c. ἀναμιμνήσκω. o. νουθετῶ. c.
Monet, νουθετεῖ, ὑπομιμνήσκει.
Moneta, μνημοσύνη, τόπος, τὸ χαραγεῖον. c. νόμισμα. o.
Monetalis, νομισματικός. o.
Monetarius, ἀργυροκόπος. o.
Monicio, ὑπόμνησις. c. παραίνεσις. c.
Monile, ὅρμος γυναικεῖος, περιτραχήλιον. c. ὅρμος, τὸ περιδέραιον. c. βραυκίον. e. περιδέραιον. c. ὅρμος, περίαπτον. o. ὅρμος. e.
Monimenta, singulare non habet, ἱστορίαι. c.
Monimenta, γνωρίσματα

τὰ ἐπὶ τάφων. c.
Monitio, παραίνεσις. o.
Monitio, tus, παράκλησις. o.
Monitor, ὑποβολεύς.
Monitorius, παραινετικός. o.
Monitus, νενουθετημένος, ὑπόμνησις. c. παραίνεσις. c. ὑπόμνησις. s.
Monoculus, μονόφθαλμος. o.
Mons, ὄρος, ὄρος. c. ὄρος. s.
Monstrat, ὑποδεικνύει.
Monstrator, ὑποδείκτης. c.
Monstrificus, τερατοποιός. o.
Monstro, δεικνύω. c. δείκνυμι. o.
Monstrum, τέρας, σημεῖον, παράδειγμα, σημεῖον, τὸ τέρας. c. τέρας. c.
Monstruosus, αἰνιγματώδης. c. τερατώδης. c.
Montana, ὀρινή. c.
Montanus, ὀρεινός. o.
Montes, ὄρη. c.
Monticulus, ὄρνιον, βουνός. o.
Montigena, ὀρεσιγενής. o.
Montivagus, ὀρεοπόλος. o.
Montuosus, ὄρειος. o.
Montuosa, ὀρινή. c.
Montuosus, βουνοειδής. e.
Monumenta, ἱστορίαι, συγγραφαὶ ἀρχαῖαι.
Monumenta, singulare non habet, μνημόσυνα. c.
Monumentum, μνημεῖον, μνημεῖον. c.
Mora, παρολκή. c. μόρα. c. συκάμινα. c. ὑπέρθεσις. c. βραδύτης. c. ἀναβολή. o. συκάμινα. e.
Moralia, ἠθικά.
Moralis, ἠθικός. c. ἠθικός. o.
Moratus, ῥυθμισθεὶς, εὔτροπος, πολύτροπος, ποικίλος, παρελκυθείς.
Morbidus, νοσερός. o.
Morbosus, παθικὸς, νοσερός. c.
Morbus, νόσος, πάθος, νόσος. c. ἀῤῥωστία. c.
Morbus comicialis, ἐπιληψία, ἡ νόσος. c. ἱερὰ νόσος. c.
Morbus regius, ἴκτερος.
Morbus sonticus, ἱερὰ νόσος. c.
Mordacior, δηκτικώτερος.
Mordax, δήκτης. c. δακτικός. o.
Mordeo, δάκνω. o.
Mordeo, dico, δάκνω. o.
Mordicus, ὀδὰξ, ἐπίῤῥημα. c. ὀδάξ. c. ὀδάξ. o.
Mordosus, δηκτικός. c.
Morem gero, πειθαρχῶ.
Mores, τρόποι, τρόποι. c.
Moretum, τρίμμα, ὑπότριμμα. c. συκαμεών. s.
Moribundus, τεθνηξόμενος. c. ἀποθνήσκων. o.

Moriger, πειθήνιος. o.
Morigera, καταθύμιος. c.
Morigerator, ἰδιότροπος. c. ἰδιογνώμων. c.
Morigero, πληροφορῶ. c.
Morigeror, χαρίζομαι. o.
Morigerus, πειθήνιος. c.
Morior, θνήσκω. c. ἀποθνήσκω. c.
Morinum, σμῆγμα ἀπὸ φύλλων συκίνων γινόμενον.
Moro, διάγω, διατρίβω. c. παρέλκω. c.
Moror, διατρίβω, χρονίζω, διατρίβω. c. βραδύνω. c. χρονίζω, περιμένω. o.
Morositas, δυσκολία. c. δυσαρεστία. c.
Morosus, δυσάρεστος. c. δύσκολος. c. δύσκολος. o.
Mors, θάνατος, θάνατος. c. ὁ θάνατος. s.
Mors, mortis, θάνατος. s.
Morsicatim, δηκτικῶς. o.
Morsicosus, δάκτις. e.
Morsio, δῆγμα. c.
Morsiuncula, δηγμάτιον. o.
Morsum, δῆγμα. c.
Morsus, δῆγμα, δηχθεὶς, δῆγμα. c. δῆγμα. s.
Morsus, a, um, δηχθείς. o.
Morsus, subst. δῆγμα. o.
Mortalis, θνητὸς, θνητός. c.
Mortalitas, θνῆσις. c.
Mortarium, ἴγδις, ἰγδίς. c. ἴγδις. s. ὅλμος, ἴγδα. o.
Morticina, θανάσιμα.
Morticini, θνησιμαῖοι o.
Mortifer, θανατηφόρος. c.
Mortiferor, νεκροῦμαι. c.
Mortiferum, θανάσιμον. c.
Mortiferus, θανατηφόρος. o.
Mortificatio, νέκρωσις. c.
Mortifico, θανατῶ. c.
Mortuale, νεκρικόν. o.
Mortuum Mare, Πόντος Νεκρός. c.
Mortuus, νεκρὸς, νεκρός. c.
Morveo, ἀσθενῶ. c.
Morula, διατριβή. o.
Morus, συκάμινος. c. μόρεα. o.
Mos, ἔθος, ἔθος. c. τρόπος. c. ἦθος. c. ἦθος. s.
Mos, moris, ἔθος. s. ἦθος.
Mostellum, φάσμα. c.
Motabilis, πολυκίνητος. o.
Motacilla, σεισοπυγὶς, συκοπυγίς. e.
Motacella, σισοπυγίς. c.
Moticella, σισοπυγίς. c.
Motivus, κινητός. o.
Moto, as, ἐνόθω. o.
Motus, κίνησις. c.
Motus, a, um, κινηθείς. o.
Motio, tus, κίνησις. o.
Moveo, σείω. c. σείω. c. σαλεύω. c. κινῶ. c. κινέω. o.
Movet, κινεῖ, σαλεύει.
Movile, κινούμενον. c. κινητόν. c.
Movilis, εὐκίνητος. c.
Movilitas, εὐκινησία. c.

Mox, εὐθέως, παραχρῆμα, ἅμα, εὐθέως c. αὐτίκα. c. εὐθὺς, αὐτίκα. o.
Mucca, μύξα. c.
Muccosus, μύξων, μύξων. c.
Muceo, σήπομαι. o.
Mucidus, σαπρός. o.
Mucor, σῆψις. o.
Mucro, ἄκρον σιδήρου, ἄκρον μαχαίρας. c. ἐπιδορατίς. c. ἀκωκή. c. ἀρχὴ ξίφους. c. αἰχμή. o.
Mucronatus, ὀξύς. o.
Mucrone, ἀκροξιφιδίῳ.
Muctilio, τὸ κυδώνιον. s.
Mucus, μύξα, κόρυζα. o.
Mugillis, κεστρεὺς, κέφαλος, ἰχθὺς, κεστρεύς. e.
Muginor, γογγύζω. o.
Mugio, μυκῶμαι. c. μυκάομαι. o.
Mugit, μυκᾶται, μυκᾶται, ἐπὶ αἰγός. c.
Mugitus, μυκηθμός. c.
Mulæ, ἡμίονοι.
Mularis, ἡμιονικός. o.
Mulceo, καταψήχω. c. καταπραΰνω c. θέλγω. c. καταψάω, θέλγω. o.
Mulcet, καταπραΰνει.
Mulciber, Ἥφαιστος, Ἀμφιγυήεις, Κυλλοποδίων. c.
Mulctor, τιμῶμαι. o.
Mulctra, πέλλα. o.
Mulctrale, ἀμολγεύς. o.
Mulctrum, πέλλα. o.
Mulgeo, ἀμέλγω. o.
Mulget, ἀμέλγει.
Mulgo, δημεύω. o.
Mulicurius, ἡμιονόκουρος. e.
Muliebria, τὰ γυναικεῖα. o.
Muliebriosus, γυναιμανής. e.
Muliebris, γυναικεῖος. o.
Muliebriter, γυναικείως. o.
Mulicurius, ἡμιονόκουρος. e.
Mulcto te, αἰκίζομαί σε. c.
Muliebrum, γυναικεῖον. c.
Muliebrus, γυναικώδης. c.
Mulier, γυνὴ, γυνή. c. δάμαρ. c.
Mulieratus, φιλογύνης.
Muliercula, γυναικάριον. c.
Mulierem surge, γύναικα ἔγειρε. e.
Muliero, γυναικίζω. o.
Mulierosus, φιλογύνης. o.
Mulio, ἡμιόνατος. c.
Mulio, ius, ἀστραβιλάτης. o.
Mulio, ὀνηλάτης. e.
Mullus, τρίγλα, τρίγλα. s.
Mulocisiarius, χαρουχάριος. c.
Mulomedicus, ἱπποϊατρὸς, ἱππίατρος. e.
Mulsum, οἰνόμελι, οἰνόμελι. c. μελίκρατον. c.
Multa, καταδίκη, ζημία, πρόστιμον. c. καταδίκη. c. ἐπιτίμιον. c. ζημία. c. πρόστιμον. o. πολλά. c.

Multannus, πολυχρόνιος. c.
Multare, καταδικάσαι.
Multa sciencia, πολυμαθία. c.
Multata, τιμωρηθεῖσα. c.
Multatitius, τετιμημένος. o.
Multavit, ἐζημίωσεν, ἠκίσατο.
Multibarbus, πολυγένειος. o.
Multibibus, πολυπότης. o.
Multifariam, πολυτρόπως, πολυμερῶς, πολυσχιδῶς. c. πολλαχῶς. c. πολλαχῶς. o.
Multifarius, πολύχοος. o.
Multiformis, πολύμορφος. c.
Multiloquax, πολύλαλος. c.
Multiloquium, πολυλογία. c.
Multipes, ὀκτάπους. c. πολύπους, ὁ ἐκτάπους. c.
Multiplex, πολυπλόκος, πολυπλασίων, πολυτελὴς, πολύπλοκος. c. πολυάριθμος. c. πολυμερής. c. πολλαπλάσιον. c.
Multiplicacio, πολυπλασιασμός. c.
Multiplicat, πολυπλασιάζει.
Multiplicem, πολλαπλάσιον.
Multipliret, πλεονάσαι.
Multiplicis, διαφόροις, ἢ ποικίλαις.
Multipliciter, πολυπλόκως. c.
Multiplico, πληθύνω. c.
Multiscius, πολυμαθής. o.
Multitia, πολύμιτα. o.
Multitudo, πλῆθος, πολυπληθία. c. πλῆθος. c.
Multivolus, πολύβουλος. o.
Multo, πλήσσω. c. ζημιῶ. c.
Multo plus, πολλῷ πλέον. c.
Multo, καταδικάζω. c.
Multo, as, προστιμῶ, τιμῶ. o.
Multum, ἐς τὰ μάλιστα. c. πολὺ, ὄνομα. c.
Multum magis, πολὺ μᾶλλον. c.
Multus, πολύς. c.
Multus, adject. πολύς. o.
Mulus, ἡμιόνος ἐξ ἵππου θηλείας καὶ ὄνου. c. τρίγλη. c. ὀρεὺς, ἡμίονος. o.
Mundanus, κοσμικός. o.
Mundicia, καθαριότης. c.
Mundifico, καθαροποιῶ. o.
Mundi rector, κοσμοκράτωρ. c.
Mundo, καθαρίζω. c. φιλοκαλῶ. c.
Mundo, as, καθαίρω. o.
Mundus, καθαρὸς, καὶ κόσμος, καθαρός. c. κόσμος ὁ τοῦ παντός. c. φιλόκαλος. c.
Mundus, subst. κόσμος. o.
Mundus, adject. καθαρός. o.
Munera, χαρίσματα. c.

Munerarius, φιλότιμος, ἀγωνοθέτης. c. φιλότιμος. c. χαριστικός. c. ἀγωνοθέτης. o.
Munerat, δωρεῖται.
Munere, λιτουργήματι.
Munero, δωροῦμαι. c. δωροδοκῶ. c. χαρίζομαι. c. δωρέομαι. o.
Muneta, μνημοσύνη. e.
Mungo, μύσσω. o.
Municeps, πολίτης, πολίτης ὁ ἀπὸ πολιχνίου. c.
Municio, ἐπιτειχισμός. c. ὀχύρωσις. c. ἀφέλεια. c.
Municipalis, πολιτικὸς, ὁ ἀπὸ πολιχνίου. c.
Municipium, πολίχνιον, πολίχνιον. c. πολύδριον. c.
Munia, ἔργα. o.
Munificentia, δωρεά, φιλοτιμίαι, δωροδοκία, φιλοτιμία. c. λειτουργία. c.
Munifex, λειτουργός. c.
Munifici, εὐεργέται. o.
Munificus, χαριστικὸς, μεγαλόδωρος. c. χαριστικός. c.
Munimen, ἐπιτείχισμα. o.
Munimentum, ὀχύρωμα, ὀχύρωμα. c.
Munio, φρουρω. c. ἀσφαλίζομαι. c. ὀχυρῶ. c. τειχίζω. c. τειχίζω. o.
Munitissimus, ὀχυρώτατος, ὀχυρώτατος. c.
Munitas, λειτουργία. e.
Munitus, ὀχυρωμένος. c.
Munium, λειτουργία. c.
Munus, φιλοτιμία, φιλοξαι, δῶρον, λειτουργία. c. φιλοτιμία. c. δῶρον. c. λειτουργία. s.
Munusculum, δῶρον. c.
Mura, σικαμινα. e.
Muralis, τειχικός. o.
Muraria, μοιολγος. e.
Murarium, τριβάς. c.
Muratus, τετειχισμένος. o.
Murcei, νωθεῖς. o.
Murena, μύραινα, ἰχθύς. c. σμύραινα. e.
Murex, κῆρυξ θαλάσσιος. c. κογχύλιον. c. ἀπορραΐς. o.
Muria, ἅλμη, ἅλμη. o.
Murices, κήρυκες, πορφύρια.
Muricatus, κογχυλιωτός. o.
Muricidus, μυοκτόνος. o.
Muries, ἅλμη. o.
Murilegulorum, τῶν κογχολευτῶν.
Murilegulus, κογχυλευτής, κογχυλευτής. c.
Murina, ἀρωματεῖον. c. ἅλμη. e.
Murix, κογχύλη. s.
Murmur, γογγυσμὸς, γογγυσμός. c. γογγυσμός. s. ψίθυρος. o.
Murmuracio, γογγυσμός. c. μινυρισμός. c.
Murmurat, γογγύζει.
Murmurator, γογγυστής. c.
Murmurillo, ὑποτονθορίζω. o.
Murmuriosus, γόγγυσος. e.
Murmuro, μορμυρίζω. c. μορμύρω. o.
Murmuror, γογγύζω. c.
Murra, σμύρνα. c. σμύρνα. c. μύρον. c. σάρδιον, τὸ ψηφίον. c.
Murta, μυρσίνη.
Murtarium, θυΐα. c.
Murtetum, μυρτεών. c. μυρσεών. s.
Murus, τοῖχος, καὶ περίβολος.
Murus, non declinabitur, τεῖχος. c.
Murus, τοῖχος. s. τεῖχος. o.
Mus, μύς. c.
Mus muris, μῦς. s.
Musa, μοῦσα.
Musaraneus, μυγαλῆ.
Musca, μυῖα, μυῖα. c.
Musca canina, κυνόμυια. c.
Muscari, βριοῦσθαι. o.
Muscarium, μυιωσόβιον. μυιωσόβιον. c. σόβη. o.
Muscarius, μυικός. o.
Muca vinaria, ἐμπίς. c.
Mus, cecus, ἀσφάλτος. c.
Muscella, μουλάριον. c.
Muscellarium, γαλεάγρα. c.
Muscerda, μυοχάδον. o.
Muscinus, μυϊνος. o.
Muscio, μυάγρος. o.
Muscipula, παγίδες, παγίς. c. γαλεάγρα. o. μυάγρα. e.
Muschus, μοῦσχος. c.
Muscipulum, μυάγρα, μυοθήρας. c. μυάγρα. c. παγὶς, ἐπὶ μυῶν. c. μύαγρον. e.
Muscula, μυῖα ὑποκοριστικῶς. c.
Musculeus, κωβιός.
Musculi, μύες. e.
Musculus, μῦς ὁ ἐν τῷ σώματι τοῦ ἀνθρώπου. c. μυῶν. e.
Muscus, βρύον, φῦκος, μοῦσχος, χλοώδης. c. χλόη. c. βοτάνη, βρύον. s.
Muscus, pluraliter tantum declinabitur, βοτάνη ἡ τοῖς τοίχοις καὶ φλοιοῖς συνημμένη. c. βρύον. o.
Musicus, μουσικός. c.
Mussiat, διακρίνει, βρέφος.
Mussitabundus, μύζον. o.
Mussitare, γρύξαι.
Mussitator, ὑπογογγυστής. c. μεσιτης. *e.
Mussito, musso, μύζω.
Mustela, γαλῆ, γαλῆ. c. γαλενη. e.
Mustelinus, γαλέϊνος. o.
Musteus, γλεύκινος. c.
Mustum, γλεῦκος, γλεῦκος. c.
Mustus, pluralia non habet, γλεῦκος. c. νέος. o.
Muta, ἄφωνα τὰ στοιχεῖα. c.
Mutabile, μεταβλητικόν. o.
Mutabilis, εὐμετάβλητος. c. εὐμετάθετος. c. ἀκατάλληλος. c. εὐμετάλλακτος. c.
Mutacilla, σεισοπυγίς. e.
Mutacio, ἐναλλαγή. c.
Mutæ, ἄφωνα. o.
Mutat, ἀλλάσσει.
Muteo, φιμοῦμαι. o.
Mutilacio, πήρωσις σώματος. c. ἀκρωτηριασμός. c. ἀκρωτηρίασις. c.
Mutilat, ἀκρωτηριάζει.
Mutilata, ἀκρωτηρισθείη, παραβαθείη.
Mutili, κολοβοί. o.
Mutilo, κολοβῶ, ἀκρωτηριάζω, ἀκρωτηριάζω. c. κολοβόω. o.
Mutilus, κολοβὸς, κολοβὸς, ὁ μέρος τοῦ σώματος ἀφῃρημένος. c. ἠκρωτηριασμένος. c.
Mutio, γρύζω. o.
Mutitas, ἀφωνία. c.
Mutito, ἀλληλοποιῶ. o.
Muto, ἐναλλάσσω. c. ἀλλάσσω. e.
Muto, as, μεταβάλλω. o.
Muto, nom. πέος. o.
Mutoniatus, ἔνορχις. o.
Mutonium, κυδώνιον, πρόσθεμα.
Muttio, γρύζω. c.
Muttonium, προβασκάντον, λούκιος.
Muttonius, προβασκάνιον.
Muttum, γρύ.
Mutuas, ἀμοιβαίας.
Mutuat, κιχρᾷ, δανείζει.
Mutuatitius, δανειστός. o.
Mutuatur, κιχρᾶται, δανείζεται.
Mutulosus, ψιλή.
Mutunium, πέος. o.
Mutuo, ἐναλλάξ. c. δανείζω. c.
Mutuo, adverb. ἀλλήλως. o.
Mutuare, δανείζειν. o.
Mutuor, δανείζομαι. c.
Mutus, ἄλαλος, ἐνεὸς, καὶ κωφὸς, ἄλαλος. c. ἄφωνος. c. ἐνεός. c. βουβός. e.
Mutuum, δάνειον. c.
Mutuum dat, δανείζει.
Myrrica, μυρίκη. c.
Myrrha, σμύρνα. o.
Myrsetum, ἱππομάραθρον. o.
Myrta, μυρρίνη. c. μύρτη. e.
Myrtus, μυρσίνη. c. μυρρίνη. c. μυρσινή. o.
Mysticus, ἀναγωγικός. o.

N.

Nabalis, πλευστικός. c.
Nablio, ψάλτης. c.
Nabliso, ψάλλω. c.
Nacio, γενεά. e. ἔθνος. c.
Nactus, δραξάμενος, ἐπιτυγχάνων, εὑρών.
Nactus est, περιεγένετο.
Nænia, ατονια.
Næniæ, ἐπιτάφια. e.
Nævos, ἀκροχορδόνας.
Nævus, φακὸς προσώπου, οὐλὴ φυσική. c. ἀκροχορδών. s. ὑπερσάρκωσις. o.
Nam, γὰρ, γὰρ, γὰρ, ὅτι. o.
Nancisci, δράξασθαι.
Nanciscitur, περιτυγχάνει.
Nanciscor, δράσσομαι. c. καταλαμβάνω. o.
Nanctus, δραξάμενος. c.
Napici, βουνιάδες. e.
Napi, βανσαδυς. e.
Napus, βουνιὰς, βουνιάς. c.
Nar, ῥώθων. c. ῥίς. c. ῥίν. c.
Nar, naris, ὄνομα ποταμοῦ. s. νάρνος. o.
Nares, ῥῖνες, ῥώθωνες.
Hæ Nares, singulare non habet, μυκτῆρες. c. ῥίνος. o.
Narcissus, νάρκισσος, ἄνθος. c.
Narrabile, εὐδιήγητον.
Narracio, διήγησις. c. διήγημα. c.
Narratio, διήγημα, διήγησις. e. διήγημα. e. ἐξήγησις. e.
Narratiuncula, διηγημάτιον. o.
Narro, διηγοῦμαι. c. ἐξηγοῦμαι. c.
Narro, as, διηγοῦμαι. o.
Narus, ἐπίγνωσις, ἔννοια.
Nascendi, τοῦ γεννηθῆναι.
Nascentem, γεννώμενον.
Nascitur, γεννᾶται, φύεται.
Nasco, γεννῶ. c.
Nascor, γεννῶμαι. c. φύομαι. c. φύομαι, γίνομαι. o.
Nasiterna, ὑδρία. o. κάλπις. e.
Nassa, κύρτος ἁλιευτικὸς, κύρτος. o.
Nasturcium, κάρδαμον, κάρδαμον.
Nasus, ῥάθων, μυκτὴρ, ῥίν. c. ῥώθων. c. ῥίς. c. ῥώθων. s. μυκτὴρ, ῥίν. o.
Nasutus, γρυπός. c. ἐπίρινος. c.
Nasuta, ῥυγχαῖνα. c. γρυπή. c.
Nata, θυγάτηρ. c. θυγάτηρ γνησία. c. κολύμβησον. e.
Natabula, τὰ νηχεῖα. o.
Natale, γενέθλιον. c.
Natalicius, γενεθλιακός. c.
Natalis, γενέθλιος, γενέθλιος. c. γένεσις, γενέθλια. o.
Natat, κολυμβᾷ.
Natatilis, νευστικός. o.
Natatitius, νηκτικός. o.
Natator, κολυμβητής. c.
Natatores, κολυμβηταί. e.
Natatura, κολυμβήθρα. c.
Natatus, νῆξις. o.
Nates, πυγαὶ, γλουτοὶ, χοχῶνα. o. πυγή. e.
Nati, et natus, τέκνα.
Natica, πυγή. c.

Natio, γένος, ἔθνος, γένος. s.
Nationes, ἔθνη, γλουτός. c. γλουτός. s.
Nativa, ἰδιόχρωμα, αὐτόχροος. e.
Nativis suis, τοῖς ἰδίοις γένεσιν.
Nativitas, φύσις, γέννημα. c. γενεά. c. γέννησις. c. γενεαλογία. c. γενέθλη. o.
Nativum, τὸ γενικὸν, ἰδιόχροον. c.
Nativus, γεννητός. o.
Nato, κολυμβῶ. c. νήχομαι. c. νήχομαι, νέω. o.
Natrix, βοα, ἰχθύος εἶδος, ὕδρος. o.
Natum, τέκνον. c.
Natura, φύσις, φύσις. c. πρόσθεμα. e.
Naturæ ratio, φυσιολογία.
Naturalia, αἰδοῖα. o.
Naturalis, αὐτοφυής. c. φυσικός. c.
Natus, πεφυκώς. c. τεχθείς. c. τέκνον. c. γεννηθείς. c. υἱός. c.
Natus, a, um, γεγονώς. o.
Natus, subst. παῖς. o.
Navaculum, ναύσταλμον. c.
Navale, ναυτικόν. o.
Navale bellum, ναυμαχία. c. πόλεμος θαλάσσιος. c.
Navalia, νεώρια, ὅρμος, λιμήν. c. νεώρια. o. νεόρια. e.
Navalis, ναυτικός. c.
Navalium, νεώριον. c.
Navantibus, ἀνδριζομένοις, ἐργαζομένοις.
Navat, διαπράσσεται.
Nauci, σαύσα. o.
Navem subduco, νεολκῶ πλοῖον. c.
Naufragium, ναυάγιον. c.
Naufragor, ναυαγέω. o.
Naufragus, ναυαγὸς, ναύαγος. c.
Navia, νήϊον. o.
Navicies, ἀρετή. c.
Naves, πλοῖα. e.
Navicularius, ναύκληρος. c. ναύαρχος. c.
Naviculor, vigo, πλέω. o.
Navigabilis, πλωτός. c. πλόϊμος. o.
Navigacio, πλοῦς. c.
Navigatio, πλοῦς, πλοῦς. s. α τιλία. e.
Naviger, πλοιοφόρος. o.
Navigium, πλοῦς. c. πλοῖον. c.
Navigium onerarium, γαῦλον. e.
Navigo, ναυτίλλομαι. c. πλέω. c.
Navis, ναῦς, ναῦς. c. πλοῖον. s.
Navis, fabricata de corio, βυρσιπαγή. e.
Navis oneraria, ὁλκάς. c.
Navis vectura, ναῦλον. c.
Navita, ναύτης. c.
Naviter, σπουδαίως, ἰσχυρῶς. c.
Naulum, ναῦλον. c. πορθμὸν, ναῦλος. o.
Navo, ἀνδρίζομαι. c. προσέχω. o.
Nausea, ναυτία. o.
Nauseo, ναυτιάω. o.
Nausio, ναυσιῶ. c.
Nautea, ἀνάφορον. o.
Nauteo, ὀσμὴ βύρσις.
Nauta, ναύτης. e.
Nauticus, ναύαρχος. o.
Navus, εἰδήμων, ἔμπρακτος, εὐστραφὴς, εὐκίνητος, εντρεχής. c. γενναῖος. c. δραστήριος, φίλεργος. o.
Ne, μὴ, οὐ, ἵνα, ἄρα, μήπως. c. ἵνα μή. c.
Nebula, ὁμίχλη, νεφέλη, νεφελη. c. ὁμίχλη. c.
Nebulo, μάλθων, ὁ τὰ ἴδια λάθρα καταφαγὼν, εἰκαῖος, λάθρα, ἄσωτος.
Nebulo, Terent. Eunucho. 'Sane quod tibi nunc vir videatur esse, hic nebulo magnus est.' μάταιος. c.
Nebulo, σκιερός. e. μάλθων. e.
Nebulones, οὐτιδανοί. o.
Nebulor, ἀχρηστῶ. c.
Nec, μήτε, οὔτε, μηδέ. c. οὔτε. c. οὐδέ. c.
Nec, Neque, μηδὲ, οὐδὲ, μήτε. o.
Necator, ἀγχονιστής. c. φονεύς. c.
Necaverit, ἀνέλοι.
Neccar, σκόροδον. c.
Necdum, οὐδέπω. c. μήπω. o.
Necdum etiam, οὐδεπώποτε. c.
Neceo, ἀμελῶ. e.
Necesse, ἀναγκαίως, χρειώδες, ἐπάναγκες. c.
Necessarius, οἰκεῖος, ἀναγκαῖος, χρειώδης. c. οἰκεῖος, ὁ συγγενής. c.
Necessarii, οἱ προσήκοντες. o.
Necessitas, ἀνάγκη.
Nec manifestum, ἀφανέρον. c.
Necne, ἢ οὔ.
Necnon, οὐδὲ οὐ, οὐ μὴν ἀλλά. c. ἔτι γε μήν. c.
Neco, πνίγω. c. σφάζω. c. φονεύω. c. ἄγχω. c.
Neco, as, κτείνω. o.
Nec opinanter, ἀπροσδοκήτως.
Nectet, νήθει.
Nectit, καθάπτει, συνείρει.
Necto, κομβῶ. c. πλέκω. c. δεσμῶ. c. πλέκω, εἴρω. o.
Necubi, μήπου. o.
Necundæ, μήποθεν. o.
Nedum, μήτι. o.
Nefandum, ἀπόρρητον, ἀθέμιτον.
Nefandus, ἀθέμιτος. c. ἄφατος, ὁ μὴ λεκτός. c. ἄρρητος. c. ἀπόρρητος. e.
Nefarii, ἀνόσιοι. o.
Nefarius, ἀθέμιτος, ἀθέμιτος. c.
Nefas, ἀθέμιτον, ἀσέβημα, ἀθέμιτον.
Nefasti dies, ἀποφράδες.
Necessitudo, ἀνάγκη κατὰ φιλίαν, καθῆκον.
Nefastum, Inauditum, ἄρρητον.
Nefastus, ἄρρητος. c. ἀθέμιτος.
Ne forte, μὴ κατὰ τύχην. c. μήποτε. c. μὴ ἄρα. c.
Nefrendes, νέβροι. o.
Negabundus, ἔξαρνος. o.
Negat, et Recusat, ἀρνεῖται.
Negatio, ἄρνησις. o.
Negativus, ἀρνητικός. o.
Negator, ἀρνητής. c.
Negligens, ἀμελής.
Negligo, παρορῶ. c. ῥαδιουργέω. o.
Nego, ἀρνοῦμαι. c.
Nego, as, οὐ φημὶ, ἀποφάσκω. o.
Negociacio, πραγματεία. c.
Negocialis, πραγματικός. o.
Negociator, πραγματευτής. c.
Negocior, πραγματεύομαι. c.
Negociosus, πραγματικός. c. πραγματώδης. o.
Negocium, πρᾶγμα. o.
Negotiatio, πραγματεία.
Negotiator, πραγματευτής.
Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολία, δίκη.
Neminem, μηδένα.
Nemo, οὐδεὶς, ἐπ' ἀνθρώπου, μηδείς. c. οὐδείς. c. ἀγωνιοῦμαι. e.
Nempe, πάντως, οὐχὶ ἄρα. c. μὴ οὐχί. c. δηλαδή. c.
Nempe ergo, ἄρα οὖν, πάντως οὖν.
Nempe non, μὴ οὐχὶ, μήτιγε ἄρα.
Nempe nunquid, μὴ οὐχὶ, μήτι.
Nemus, νάπη, ἄλσος, δρυμός. c. ὕλη ἐν τοῖς ὄρεσι. c.
Nenia, ἐπιτάφιος ᾠδή.
Hæc Nenia, ἐπικήδιον. c. πιτάφιος. c.
Neniæ, singulare non habet, ἐγκώμια νεκρῶν. c.
Ne non, μὴ οὐχί. c.
Neo, νήθω. c. νήθω, κλώθω. o.
Nepa, σκορπίος, γήϊνος σκορπίος. c. σκόρπιος. s. σκορπίος. c.
Nepeta, καλάμινθος. c. καλαμίνθη. e.
Napita, καλαμίνθη.
Nepos, καταφαγάς. c. υἱωνὸς, ὁ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ἔγγονος. c. ἔκγονος. c. ἔγγονος. c.
Nepotatus, ἀσωτία.
Nepotor, ἀκολασταίνω. o.
Neptis, υἱδοῦς, ἡ θυγατριδῆ, ἐγγόνη, θυγατρίδης. c. ἐγγόνη. c. ἐκγόνη. c.
Hæc Neptunalia, singulare non habet, Ποσειδώνια. c.
Neptunalia, Ἐφέστια. e.
Neptunus, Ποσειδῶν, Ποσειδών. c.
Nepus, συγγένημα. c. σύγγονος. c.
Nequa, μῆτις. c. μήπη. o.
Nequam, ἀχρεῖος, ἀχρεῖος. c. ἄχρηστος. o. πονηρός. e.
Nequando, μήποτε. c.
Nequando, Nequaquam, μήποτε. o.
Nequaquam, οὐδαμῶς. οὐδὲ ὅλως. c. οὐδεπώποτε. c. οὐδενὶ τρόπῳ. c. οὐδαμῶς. c. οὐδαμοῦ. c. μήτοιγε, οὔτοι. o.
Neque, μήτε, οὔτε, οὔτε. c. μήτε. c.
Neque adhuc, καὶ οὐδέπω ἔτι. c.
Nequeo, οὐ δύναμαι. c.
Nequicquam, μάτην, οὐδὲ ὅλως, μάτην. c. ματαίως. c. οὐκ. o.
Nequid, μήτι. c.
Nequid nimis, μηδὲν ἄγαν. o.
Ne quiquam, εἰς οὐδὲν δέον. c.
Nequis, μήτις. c.
Nequissime, ἄθλιε.
Nequissimos, τοὺς φαύλους, τοὺς συκοφάντας.
Nequissimus, ἀχρειότατος. c.
Nequit, ἀδυνατεῖ, ατονια.
Nequitia, ἀχρειότης, ἀχρειοσύνη. c.
Nequitiæ, ἀχρειότητες, κακίαι.
Nequiter, πανούργως. o.
Nequius, πονηρὸς, ἀχρεῖος.
Nequus, ἀχρεῖος. c.
Nereides, Νηρηΐδες. c.
Neries, ἐξουσία θαλάσσης.
Nero, ἀνδρεῖος.
Nerva, νευρά.
Nervi, νεῦρα. e.
Nervia, νεῦρα. e.
Nervos, ξυλοπέδην.
Nervosus, νευρόσπαστος. c. νευριώδης. o.
Nervus, νεῦρον. c. νεῦρον. s. ξυλοπέδη. e.
Nescio, οὐκ οἶδα. c. οὐκ ἐπίσταμαι. c. ἀγνοῶ. c.
Nescit, οὐκ οἶδεν.
Nescius, ἀγνοῶν.
Netum, νῆμα. c.
Netus, νενησμένος. c.
Neu, μήτε. c.
Neu, Neve, μήτε. o.
Neve, μήτε, μήτε. c.
Nevitor, χενίζομαι. e.
Ne unquam, μήποτε. c.

Neuter, tralis, οὐδέτερος.
Neutrubi, οὐδ' ὁποτέρωθι. c.
Neutiquam, μηδαμῶς. o.
Neutre, οὐδετέρως. c.
Neutro, μηδετέρωσε. o.
Neutrubi, οὐδ' ὁποτέρῳ. c.
Neutrum, οὐδέτερον, οὐδ' ὁπότερον. c. οὐθ' ἕτερον. c. οὐθέτερον. e.
Nex, Necis, ἀναίρεσις. s.
Nexam, ὑποκείμενον.
Nexilis, πλεκτός. o.
Nexo, πλέκω. c. ἐνδεσμῶ ἐν παλαίστρᾳ. c. προσαναπλέκω. o.
Nexum, ἅμμα, ἐπὶ πάλης, δεσμός.
Nexus, πλοκή. c. δεδεμένος, δεσμός. c.
Nexus, partic., εἱρμένος. o.
Nexus, nom., ἔνερσις. o.
Ni, εἰ μή, εἰμί. o.
Nichil, μηδέν. c. οὐθὲν, οὐδέν. c.
Nichil aliud, οὐδὲν ἕτερον. c. οὐδὲν ἄλλο. c.
Nichil amplius, οὐδὲν πλέον. c.
Nichil magis, οὐδὲν μᾶλλον. c.
Nichilo, indeclinabile est, οὐδαμινός. c.
Nichilominus, οὐδὲν ἧττον. c.
Nichilo plus, οὐδὲν πλέον. c.
Nicto, σκαρδαμύττω. c.
Nicto, is, κνυζῶ. o.
Nicto, as, σκαρδαμύττω. o.
Nictor, σκαρδαμύττομαι. c.
Nidifico, καλιὰν ποιῶ. c. νεοττεύω. o.
Nidor, κνίσσα.
Hic Nidor, κνίσα. c. κνίσσα. s.
Nidulor, νεοττοποιῶ. o.
Nidus, νεοσσός. c. νοσσιά. c.
Hic Nidus, καλιά. c. νεοσσιά. c. ἡ καλιά. s. νεοττία. o.
Ni fallor, εἰ μὴ σφάλλομαι. c.
Ni forte, εἰ μὴ κατὰ τύχην. c.
Nigella, μελάνθιον. o.
Niger, μέλας. c.
Nigra, μελανή. c. μέλαινα. e.
Nigredo, μελανία. c.
Nigrefacio, fio, μελαίνω. o.
Nigreo, μελαίνομαι. o.
Nigrum, μέλαν, μέλαν. c. ζοφερόν. c.
Nihil, οὐδέν, οὐδεέν.
Nihilo, οὐδείς.
Nihilo magis, οὐδαμῶς.
Nihilum, οὐδένπω. o.
Nil, οὐθέν. c. οὐδέν. c.
Nimbrifer, ὀμβροφόρος. o.
Nimbus, γνόφος, νιφετός. c. γνόφος. c. ὄμβρος. o.
Nimietas, ὑπερβολή. e.
Nimirum, εἰ μὴ θαυμαστὸν, σφόδρα πάνυ εἰ μὴ θαυμαστόν. c. δηλαδή. c. ἀμέλει, ἤπου. o.
Nimis, ἄγαν, πάνυ, κομιδῆ, σφόδρα ἄγαν. c. λίαν, ἄγαν. o.
Nimium, ἄγαν, ἐκτόπως. c. ἄγαν. c.
Nimius, ὑπερβάλλων. c.
Ninguit, νίφει. c.
Nisi, εἰ μὴ, ἐὰν μὴ, εἰ μή. c. ἢν μὴ, ὅτι μή. o.
Nisi forte, εἰ μὴ κατὰ τύχην. c.
Nisi, si, εἰ μή τι. c.
Nitela, δενδροβάτης, δινδροβάτης. e.
Nitella, κάλλυντρον. o.
Nitens, λάμπουσα, στίλβουσα.
Niteo, λάμπω. c. στίλβω. c. στίλβω. o. καλλύνομαι.
Nitet, στίλβει.
Nitido, as, καλλύνω. o.
Nitidos, λάμποντας.
Nitidus, εὐεκτὸς, ὁ λιπαρός. c. διειδής, κομψός. o.
Nitit, νήθει.
Nitor, ἐπερείδομαι. c.
Nitor vigilo, ἀγραυλῶ. e.
Hic Nitor, ἡ λαμπηδών. s.
Nitor, eris, πειρῶμαι. o.
Nitor, oris, στιλπνότης. o.
Nitrum, νίτρον. c.
Nivalis, νιφόεις. o.
Nivatus, νιφοψυχής. o.
Nivea, χιονώδης. c.
Nives, χιόνας.
Nivet, χιονίζει. e.
Niveus, χιονικός. o.
Niviet, νήφει.
Nivitor, χιονίζομαι. c.
Nivosus, χιονιζόμενος. o.
Nix, πνίξις. c. χιών. c.
Nix, Nivis, χιών. s.
Nixæ, ὠδῖνες.
Nixurio, is, φιλοτοκέω. o.
Nixus, ὑφειμένος, τόκος. o.
Nobilis, ἐπίσημος, εὐγενής, ἔνδοξος, εὐκλεής. c. περιφανής. c. ἐπίσημος. c. ἐπιφανής. c. ἐνάρετος. e. γνώριμος. o.
Nobilissimus, εὐγενέστατος, ἐπιφανέστατος. c.
Nobilitas, εὐγένεια, ἐπιφάνεια δόξης. c. ἐπισημότης. c. εὔκλεια. c.
Nobilito, δοξάζω. c. εὐδοκιμίζω. o.
Nobis, ἡμῖν, σὺν ἡμῖν.
Nobo, παρέθο. *. e.
Nocencia, βλάβη. e.
Nocens, αἴτιος, ὑπεύθυνος. c. αἴτιος. c. βλαβερός. c.
Noceo, ἀδικῶ. c. βλάπτω. c. σίνομαι. o.
Nocet, βλάπτει.
Nocibilis, βλαβερός. c.
Nocio, γνῶσις. c.
Nociuncula, ἐπισημασία. c.
Nocte, νυκτός. c.
Nocte custos, νυκτοφύλαξ. c.
Noctianus, νυκτοφύλαξ. c.
Nocticorax, νυκτικόραξ. o.
Nocticula, Ἑκάτη νυκτοφαίνουσα.
Noctifuga, νυκτοφυγῶν. o.
Noctescere, σκοτάζειν. o.
Noctiluca, νυκτολαμπής. o.
Noctivagus, νυκτιπόρος. o.
Noctu, νυκτός. c. νύκτωρ. o.
Noctua, γλαὺξ, ὀρνύφιον, καὶ νυκτερὶς, γλαῦξ, ἡ ὄρνις. c. γλαύξ. o.
Noctuago, νυκτοδρόμος. c.
Nocturnus, νυκτερινὸς, νυκτερινός. c.
Nocumentum, βλάβος. c.
Nocuus, βλάβερος. o.
Nodo, δεσμῶ. c. κομβῶ. c.
Nodo, as, δεσμεύω. o.
Nodosus, δύσλυτος. c.
Nodum, δεσμός. c.
Nodus, ἅμμα, ὄζος, γόνυ καλάμου, ῥάβδου κονδύλωμα, ἔνδεσμος. c. κόμβος. c. σφήκωμα. c. δεσμός. c. ὄζος. c. σύνδεσμος, ἅμμα. o.
Noli, μή.
Nolim, οὐκ ἂν θελήσαιμι.
Nolo, οὐκ βούλομαι. c. οὐχ' αἱροῦμαι. c. οὐ θέλω. o.
Nomen, ὄνομα. c. ἐξονομαστός. c.
Nomenclator, ὀνοματολόγος. o.
Nomenculator, ὀνοματοκλήτωρ. c.
Nominacio, ὀνομασία. c.
Nominalia, ὀνοματοθέσια.
Nominalium, ὀνοματοθεσία. c.
Nominatim, ὀνομαστί. c.
Nominativus, ὀνομαστική. c.
Nominatus, ὀνομαστός. c.
Nomino, ὀνομάζω. c. ὀνομάζειν. o.
Non, οὐχί. c. μήτι. c. οὐ, οὐκ. o.
Non aliter, οὐκ ἄλλως. c. οὐχ ἑτέρως. c.
Nonaginta, ἐνενήκοντα. c.
Non cessat, οὐ διαλείπει. c.
Non credo, οὐ πείθομαι. c. ἀπιστῶ. c.
Non curans de vita, ἄβιος. e.
Non deest, οὐ διαλείπει. c. οὐκ ἐλλείπει. c.
Non digero, ἀπεπτῶ. c.
Nondum, οὐδέπω, οὐδέπω. c. οὔπω. c.
Nondum etiam, οὐδέπω. c.
Non eo minus, οὐ διὰ τοῦτο ἧττον. c.
Non fictus, ἀνυπόκριτος. c.
Nongenta, ἐνακόσια. c.
Non gravis, ἀβαρής.
Non idcirco, οὐ διὰ τοῦτο ἧττον. c.
Non magis, οὐ μᾶλλον. c.
Non modo, οὐ μόνον. c.
Nonne, ἆρά γε οὐ, οὐχὶ ἄρα. c.
Nonnulli, πλεῖστοι, ἔνιοι, οὐκ ὀλίγοι. c. τινές. c. ἔνιοι. c.
Nonnullum, τὸ τυχόν.
Nonnunquam, ἐνίοτε, ἔσθ' ὅτε, ἔσθ' ὅτε. c. ἐνίοτε. c.
Non opinor, οὐ προσδοκῶ. o.
Non peperci, οὐκ ἀφεισάμην. c.
Non percussus, ἄπληκτος. c.
Non potens, ἀδύνατος. c.
Non pridem, οὐ πάλαι. c.
Nonquidquam, μήτι ἄρα. c.
Non secus, οὐχ ἑτέρως. c. οὐκ ἄλλως. c.
Non solum, οὐ μόνον. c.
Non tam, οὐχ οὕτως.
Non unquam, οὐπώποτε. c.
Nonus, ἔνατος. c.
Norma, ἀκολουθία, τύπος, καλάπους, γνώμων, διαβήτης. c. κανών. c. τύπος. c. καλόπους. c. χορεῖος, ὁ ποῦς τοῦ μέτρου. c. διαβήτης, καλόπους. s. γνώμων. o. καλάπους. c.
Normis, εὔρυθμος. c.
Noro, γινώσκω. c. ἐπίσταμαι. c. οἶδα. c.
Noscit, γιγνώσκει.
Noscito, ἐπιγινώσκω. o.
Nosco, οἶδα. c. γινώσκω. c.
Nosmet, ἡμεῖς αὐτοὶ, ἡμᾶς αὐτούς. c.
Nosmetipsos, ἡμᾶς αὐτούς. c.
Nosse, εἰδέναι. c.
Noster, ἡμέτερος. c.
Nostrum, ἡμέτερον, τὸ ἡμέτερον. c.
Nota, σημεῖον, ψόγος, σπῖλος, σημεῖον. c. σπίλος. c. στίγμα. c. γνῶσις. c.
Notabile, ἐπίσημον. c.
Notabilis, γνωστός. o.
Notacio, σημείωσις. c.
Notæ, σύμβολα, σημεῖα. o.
Notate, σημειῶσαι.
Notaria, μήνυσις. c.
Notarius, σημειογράφος, σημειογράφος. c.
Notatus, καταγνωστός.
Noteo, es, γνωρίζομαι. o.
Noticia, γνῶσις. c.
Notifico, as, γνωρίζω.
Notio, διάγνωσις, ἐπιβολή, ἔννοια. o.
Notitia, γνῶσις.
Noto, σημειοῦμαι. c. χαρακτίζω. c.
Notor, γνωρίζομαι. c.
Notoria, ἀναφορά. e.
Notum, γνωστὸν, ἐγνωσμένον, γνωστόν. c.
Notum facio, δηλῶ. c.
Notus, γνώριμος. c. ἐγνω-

σμένος. c. γνωστός. c.
Notus, a, um, γνώριμος. o.
Nova, καινά. e.
Novacio, καινοτομία. c. καινισμός. c.
Novacula, ξυρόν. s. ξυρόν. c.
Novaculum, ξυρόν. c.
Novæ aræ, νέα ἀλώνια. e.
Novale, νεάσιμον. c.
Novalis, νέασις. c. νέατος. c. νέωμα. o.
Novalis terra, νέασις. c.
Nova luna, νουμηνία. c. νεομηνία. c.
Nova nupta, νεόνυμφος, νεόγαμος. c. νεογαμητή. e.
Novatio, καινισμός.
Novator, καινοποιός. c.
Novella, νεόφυτος. c.
Novelletum, νεόφυτον, νεοφυτεῖον. c.
Novello, φυτεύω. c. νεάω. o.
Novellum, νεόφυτον. c.
Novellus, νεόφυτος. c. νέος οἶκος ἢ ἕτερόν τι. c.
Novem, ἐννέα. o.
Novemdialia, ἔννατα ἐπὶ νεκροῦ ἀγόμενα.
Noverca, μητρυιά, μητρυιά. c.
Novercari, μητρυιάζειν. o.
Novicius, νεώνητος. c. νέηλυς. c. νεώνητος. e.
Novies, ἔνατον. c.
Novissime, ἐπὶ τέλει, νεωστί. c.
Novissimus, ἔσχατος, τελευταῖος. c. ὕστατος. c.
Novit, ἔγνω.
Novitas, καινότης. c.
Novitius, νεώνητος, νεώνητος. o.
Novo, καινίζω. c. καινοποιῶ. c.
Novo, as, νεόω. o.
Novocomenses, κωμαῖοι. o.
Novum, καινόν.
Novus, καινός. c. νέος οἶκος ἢ ἕτερόν τι. c. νέος. o.
Nox, νὺξ, νύξ. c. νύξ. s.
Noxa, αἰτία. c. πταῖσμα. c. τιμωρία. o.
Noxatio, εὐθύνια.
Noxam dedit, εἰς κόλασιν δέδωκεν, εἰς εὐθύνας.
Noxæ deditus, εἰς ἔγκλημα δοθείς. c. εἰς κόλασιν δοθείς. c.
Noxius, ἁμαρτωλὸς, αἴτιος. c. ἐπιβλαβής. c.
Nubecula, νεφίον. o.
Nubes, νέφη, καὶ νεφέλη, νεφέλη. c.
Nubicula, νεφέλιον. c.
Nubila, νεφέλαι. e.
Nubilarium, ὑπονέφιον. o.
Nubilis, ἐπίγαμος, γαμήσιμος. c. ἐπίγαμος. c.
Nubilo, ζοφόω. o.
Nubilosus, νεφελώδης. o.
Nubilum, ἐπινέφελον, ὑπονέφελον. c. συννεφές. c. ἐπινέφελον. c.
Nubilus, συννεφής. o.
Nubit, γαμεῖται, γαμεῖ.
Nubo, γαμοῦμαι. c. καλύπτω.
Nubs, Nubis, νέφος. s.
Nubtiatores, γαμοστολοί. e.
Nucamenta, κυπταρία. o.
Nuces, κάρυα, καρύδια. e.
Nucispinea, στρόβιλοι. e.
Nuclei, κῶνοι, στρόβιλοι, στροβίλια. e.
Nucleum, στροβίλιον.
Nuceus, καρυηρός. o.
Nucleus, κῶνος. c.
Nucleus olivæ, πυρήν.
Nucleus, στρόβιλος, ὁ καρπός. c. πυρήν. o.
Nucula, καρυάριον. o.
Nuda, γυμνή.
Nudacio, γύμνωσις. c.
Nudipedalia, γυμνοπόδια. o.
Nuditas, γυμνότης. c.
Nudius quartus, τετάρτης ἡμέρας. c.
Nudius quintus, πέμπτης ἡμέρας. c.
Nudius octavus, ὀγδόη ἡμέρα. c.
Nudius tertianus, τριθημερινός. c.
Nudius tercius, τρίτης ἡμέρας. c.
Nudo, γυμνῶ. c. γυμνῶ. o.
Nudus, γυμνὸς, γυμνός. c.
Nudus pedibus, pedes, γυμνόπους. e.
Nuga, σαπρὸς, ἀσελγὴς, ἀχρεῖος.
Nugacitas, ἀχρειότης, ἀχρειοσύνη. c.
Nugalis, φλυαρώδης. o.
Nugalitas, σαπρότης.
Nugæ, ἀχρειότητες, φλυαρία, λῆρος. o.
Nugas, σαπρός.
Nugamenta, ὑθλήματα. o.
Nugator, ἀχρεῖος. c.
Nugatorius, οὐδαμινὸς, σαπρός. c. οὐδαμινός. c. φλυαρώδης. o.
Nugax, εἰκαῖος. c. σαπρός. c. ἀχρεῖος. c. φλύαρος. o.
Nugigerulus, ματαιοβαστάκτης. c.
Nugor, aris, φλυαρέω. o.
Nulla, μηδεμία. c.
Nullatenus, οὐδαμῶς. c. οὐδενὶ τρόπῳ. c. οὐδαμόσε. o.
Nullibi, οὐδαμοῦ. o.
Nulli invidens, ἄφθονος, ὁ μὴ φθονῶν. c.
Nullus, οὐδεὶς, οὐδὲ εἷς. o.
Nullus, Nemo, οὐδείς. o.
Num, μῶν, οὔτοι. o.
Numen, θεῖον, θεῖον. c. θεῶν βουλή. o.
Numerabile, εὐαρίθμητον. o.
Numerale, ἀριθμητικόν. o.
Numerarius, ἀριθμητής, ἀριθμητικός. o.
Numerat, ἀριθμεῖ.
Numero, ἀριθμῶ. c. ἀριθμέω. o.
Numerosus, πολύς. o.
Numerus, ψῆφος, ὁ ἀριθμός. c.
Numine captus, θεόληπτος. c.
Nummaria, χρηματική. c.
Nummaria cupiditas, ἀπληστία, φιλαργυρία.
Nummarius, ψηφιστής, ὁ ἀριθμῶν. c. χρηματιστής. o.
Nummatus, πολυχρήματος. o.
Nummularius, κολλυβιστὴς, τραπεζίτης, τραπεζίτης. c. χαλκολόγος. c. κολλυβιστής. c.
Nummulus, κερμάτιον. o.
Nummum, ὀβολός. c.
Nummus, ὀβολός. c. νόμισμα. o.
Nummolarius, τραπεζίτης. e.
Numnam, μή τι ἄρα. c.
Nunc, νῦν, νῦν. c. τὸ νῦν ἔχον. o.
Nunciacio, ἀπαγγελία. c. ἀγγελία. c.
Nunciator, ἄγγελος. c. καταγγέλτης. c.
Nuncio, ἀγγέλλω. c. σημαίνω. c. καταγγέλλω. c. παραγγέλλω. o.
Nuncius, ἀγγελία. s. φάσις. c. ἄγγελος. c. ἄγγελος. o.
Nuncupacio, ἄγραφος διαθήκη. c. ἐπίκλησις ὀνόματος. c. ὀνοματοθεσία. c. ὀνομασία. c.
Nuncupat, ἀναγορεύει, ὀνομάζει, χειροτονεῖ.
Nuncupatio, ἀναγόρευσις, χειροτονία, ὁρκίων σύγχυσις, ὀνομασία, διαθήκη ἄγραφος. c.
Nuncupatis, ἀναγορευομένων, ἀναγορευθεισῶν.
Nuncupo, ὀνομάζω. c.
Nundinæ, πανήγυρις. o.
Nundina, πανήγυρις, ἀγορὰ ἢ τῶν ὠνίων. c.
Nundinæ, αγορεοι ατελιοι πανηγύρεις, ἐμπορία. c.
Nundinæ, singulare non habet, πανηγύρεις. c.
Nundinacio, πραγματεία. c.
Nundinarius, πανηγυρικός. o.
Nundinæ, ενιαι. c.
Nundinarium, ἑορτῶν, πανηγύρεων.
Nundinastor, πανηγυριστής. c.
Nundinator, ἀγοραῖος. c. καπηλευτής. o.
Nundino, πανηγυρίζω. c.
Nundinor, καπηλεύω. o.
Nunquam, μηδέποτε, οὐδέποτε, μηκέτι. c. οὐδέποτε. c.
Nunquando, μήποτε. o.
Nunquid, ἆρα. o.
Nunquid ergo, μήποτε οὖν. c.
Nuntius, ἄγγελος.
Nuo, νεύω. c.
Nupciæ, singularia non habet, γάμος. c.
Nuper, ἔναγχος, νεωστὶ, ὑπόγυον. c. πρώην. c. προσφάτως. c. πρὸ βραχέος. c. νεωστί. c. ἔναγχος. c. πρὸ μικροῦ. c. ἄρτι, νεωστί. o.
Nupta, γεγαμημένη. e.
Nuptiæ, γάμοι, γάμος. o.
Nuptialis, ἐπιθαλάμιος. c. γαμικός. o.
Nuptio, γάμωσις. o.
Nupturio, γαμησείω. o.
Nuptus, part., γεγαμημένος. o.
Nuptus, nom., ὁ γάμος. o.
Nurus, νύμφη, υἱοῦ γαμετή. c. νυός. c. νύμφη. c. νυμφίος. c.
Nusquam, οὐδαμοῦ, οὐδαμοῦ. c.
Nussito, διαπτύω. c.
Nutat, νεύει.
Nutibus, νεύμασιν.
Nuto, νεύω. c.
Nutrico, τρέφω. o.
Nutricius, τροφεὺς, θρεπτός. c. τρόφιμος, ὁ τραφής. c. τροφεὺς, τρόφος. o.
Nutricula, τροφός. c.
Nutrimentum, τροφεῖον. c.
Nutrio, τρέφω. c.
Nutritor, τροφεύς. c.
Nutrix, τροφὸς, τροφός. c. τιτθή. o.
Nutum, νεῦμα.
Nutus, νεῦμα. c. ῥοπὴ, νεῦμα. o.
Nuvilum, δυσαερία. c.
Nux, κάρυον, κάρυον. c. κάρυον. s. κάρυς. o.
Nux, Nucis, καρύα. s. καρύα. e. κάρυον. e.
Nux avellana, ποντικόν.
Nux Græca, ἀμύγδαλον.
Nux pinea, στροβιλέα.

O

Ob, διὰ, διά. c. ὑπὸ, διά. o.
Obæratus, ὑπόχρεως. o.
Obambulo, διακινῶ. c. περιέρχομαι. c. περιοδεύω. c. περινοστῶ. o.
Obaresco, περιξηραίνομαι. o.
Obaudicio, ὑπακοή. c.
Obaudio, πείθομαι. c. ὑπακούω. c. παρακούω. o.
Obcæco, ἐκτυφλόω. o.
Obcallet, παχυδερμεῖ.
Obceco, ἐκτυφλῶ. c.
Obcenus, αἰσχρός.
Obculto, ἀποκρύπτω. e.
Obde, βύσον.
Obdit, Conjungit, Obicit.

Obdo, περιάπτω. c. ἀντίθημι. c. ἐπιτίθημι. o.
Obducat, ἀναπέμπει.
Obducit, κατάγει.
Obduco, ἐπεισάγω. o.
Obductum, κεκρυμμένον. c.
Obdulcesco, περιγλυκύνομαι. o.
Obdureo, σκληρύνομαι. o.
Obduro, σκληρόω. o.
Obediencia, πειθαρχία. c.
Obedio, πειθαρχῶ. c. πείθομαι. o.
Obeo, περιέρχομαι. c. τελευτῶ. c. ὑπεισέρχομαι. c. ἐφοδέω. o.
Obequito, περιϊππάζω. c. παρελαύνω. o.
Oberacio, ὑπαργύρευσις. c.
Oberatus, ὑπαργύρευσις. c.
Oberit, ἀντικείσεται. c.
Obero, ὑπαργυρεύω. c.
Oberor, ὑπαργυρεύομαι. c.
Oberro, περινοστέω. o.
Obesco, ἐκδελεάζω. o.
Obescitas, πιότης. o.
Obesse, ἀντιδεῖσθαι, βλάπτειν.
Obest, ἀντίκειται, βλάπτει.
Obesum, προσυπευ.
Obesus, παχὺς, λιπαρός.
Obeundum, ὑπεισελευστέον.
Obex, καταράκτης. c. ἐμπόδιον. o.
Obfensum, προσκεκρουκότα.
Obfensus, ἀπεχθής. c.
Obficit, ἐναντιοῦται.
Obfirmo, ἰσχυροποιῶ. c.
Obgannio, καταγογγύζω. c. καταφλυαρῶ. c. καταλαλῶ. c.
Obherbesco, περιβοτανίζω. o.
Objaceo, ἀντίκειμαι. o.
Obices, ἀντέριδες, ἀντιθέσεις.
Obicio, ἀντίθημι. c. ἀντερείδω. c.
Obicit, ἐπιφέρει.
Objecit, παρέβαλεν.
Objectamen, ἔγκλημα. c.
Objectis, τοῖς ἐπαγομένοις.
Objecto, ὀνειδίζω. o.
Objectum, ὑποκείμενον. o.
Objectus, ἀντίθεσις. c. προβολή. c. περίφραξις. c. ἀντίθεσις. s. ἀντικείμενος. o.
Objectus, nom. προβολή. o.
Objex, περίφραξις. c.
Objiciebat, Proferebat.
Objicio, παραβάλλω. o.
Obinductus, παρείσακτος. c.
Obit, κυκλεύει.
Obiter, ὁμοίως, ἐν τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ αὐτῷ. c. ὁδοῦ πάρεργον. o.
Obitum, τελευτήν.
Obitus, τελευτή c. ἀπώλεια, περιέλευσις. s.
Obitus, a, um, τετελεσμένος. o.
Obitus, nom. τελευτή. o.
Objurgacio, ἐπίπληξις. c.
Objurgo, ἐπιπλήττω. c. ἐπιτιμῶ. c. ἐπιτιμάω. o.
Objuro, ἐξομόω. o.
Oblacio, προσκομιδή. c. προσφορά. c. προσαγωγή. c.
Oblata est, προσηνέχθη. c.
Oblatio, προσφορά.
Oblationes, ἀναθήματα. o.
Oblator, συντελεστής.
Oblatro, κατυλάσσω. c.
Oblatum, προσενεχθέν.
Oblectacio, τέρψις. c. παρηγορία. c.
Oblectamentum, παρηγορία. c.
Oblectatio, ἀπάτη, τέρψις.
Oblectatoria, θελχθήρια. c.
Oblecto, ψυχαγωγέω. o.
Oblicare, ὑποκαστεῖν. e.
Oblidantur, συνθλασθῶσιν.
Oblido, λωβάομαι. o.
Obligacio, ἐνοχή. c. ὑποθήκη. c.
Obligare, ὑποθέσθαι.
Obligata, ὑποκειμένη.
Obligatam, ὑποτεθεῖσαν.
Obligatio, ἐνοχὴ, ὑποθήκη.
Obligatorium, ἐνοχοποιόν. c.
Obligatura, κατάδεσμος. c.
Obligatus, ἐνδεδεμένος, ἔνοχος, ὑπόχρεως, ὑποθήκη. c. ἐνοχή. c. ἐνεχόμενος. c. ἔνοχος. c.
Obligaverunt, ὑπέθεντο.
Obligo, ὑπεύθυνον ποιῶ. c. ὑποτίθημι, ἐπὶ ἐνεχύρου. c. ἐπιδέω. o.
Obliloquis, λοξίας. c.
Oblimo, περιπλάττω. o.
Oblinio, περιχρίζω. o.
Oblino, ἐνχρίω, ἐπιχρίω.
Obliquitas, πλαγιότης. c.
Obliquo, πλαγιάζω. c.
Obliquus, πλάγιος. c. λοξός. c.
Oblira, κατακεχριμένα.
Obliteratio, λήθη. c.
Oblitero, καταλείρω. o.
Oblitium, λοξὸν, πλάγιον.
Oblito, χρίω. c. καταχρίω. c.
Oblitterat, λήθη περιτρέπει.
Oblitterata, ἐξηλημμένα.
Oblittero, ἀπαλείφω γράμματα. c. ἐπιλανθάνομαι. c. λήθη δίδωμι. c. ἐξαλείφω. c.
Oblitum, ἐπιλελησμένον.
Oblitus, ἐπιλαθόμενος, χρίσις. c. κεχρισμένος. c.
Oblitus, partic. ἐπιλελησμένος. o. περικεχρισμένος. o.
Obliviosus, ἐπιλήσμων, λήθαργος. c. ἐπιλήσμων. o.
Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι. c. ἐπιλανθάνομαι. o.
Oblivio, λήθη.
Oblivium, λήθη. c. λήθη. s. λησμονὴ, λήθη. o.
Oblocutio, ὁμιλίας ἐγκοπή.
Obloquitur, ἀντιλαλεῖ.
Obloquor, καταλαλῶ. c. καταλαλέω. o.
Obluctor, ἀντιπαλαίω. c.
Obmurmuro, καταγογγύζω. c.
Obmuteo, φιμοῦμαι. c.
Obmutuo, ἀποφιμῶ. c.
Obmutus, ἀχανής. c.
Obnitor, ἀντεπερείδομαι. c. διατείνομαι. o.
Obmutesco, φιμοῦμαι. o.
Obnixa, ἐπικεκαλυμμένη.
Obnixi, ἀντισχόντες.
Obnoxius, ὑπεύθυνος, ἔνοχος. c. παραίτιος. c. ὑπεύθυνος. c. ὑπόδικος. o.
Obnubilare, ἐπιλυγάζεσθαι. o.
Obnubit, σκεπάζει.
Obnubo, συγκαλύπτω. c. περικαλύπτω. c.
Oborior, ἐπιγίνομαι. o.
Obploro, κατακλαίω. c.
Obponi, ἀντιστῆναι.
Obpopa, ὄρυγξ.
Obprobrium, ὄνειδος. c. αἶσχος. c.
Obprobro, ὀνειδίζω. c.
Obpugnacio, πολιορκία. c.
Obra, πιθάχια. e.
Obrepcio, συναρπαγή. c.
Obrepit, σκοτίζει.
Obrepo, παραλογίζομαι. c. συναρπάζω. c. ἀπατῶ. c. ὑπέρχομαι. o.
Obrepsit, ἔφθασεν.
Obreptio, κλέμμα. o.
Obrigeo, πέπηγα. o.
Obripio, συναρπάζω. c.
Obrodo, περιτρώγω. o.
Obrogo, παρενείρω. o.
Obruit, χωνεύει.
Obruo, καταχωννύω. c. χωννύω. c. συγκαλύπτω. o.
Obrutus, χῶσις. c.
Obscænæ, μιαραὶ, σκυθρωπαὶ, ἀκάθαρτοι.
Obscæno, μολύνω. o.
Obscænum, ἀκάθαρτον.
Obscænus, καταφερὴς, ἀσελγὴς, φιλήδονος, αἰσχροποιὸς, ἀσελγὴς, αἰσχρὸς τρόποις καὶ ἐλαττώμασιν, ἀκάθαρτος, ἀπαίσιος, ἀνασεσυρμένος. o.
Obsaturo, ἀποκορέννυμι. o.
Obscenus, ἀκάθαρτος. c.
Obscuracio, ἐπισκότησις. c.
Obscuratio, ἀμαύρωσις.
Obscure, ἀφαρῶς. c.
Obscuritas, ἀσάφεια. c. σκοτεινότης. c.
Obscuro, σκοτίζω. c. ἐπισκοτῶ. c.
Obscuro, Abluvio, ἀμαυρῶ. e.
Obscurum, ἀμαυρὸν, ἀπόκρυφον, σκοτεινὸν ἀσαφές.
Obscurus, ὑπόμαυρος. c. σκοτεινός. c. ὑποσκότεινος. c. ἀσαφής. c. ἀφανής. c. σκοτεινός. o.
Obsecracio, προσευχή. c. παράκλησις. c. δέησις. c.
Obsecrat, δέεται, προσεύχεται, παρακαλεῖ.
Obsecratio, προσευχή.
Obsecro, προσεύχομαι. c. δέομαι, παρακαλῶ. c. παρακαλῶ. c. ἀντιβολῶ. o.
Obsecundo, αἰσιοπῶ. c.
Obsecundo, Prospere facio, αἰσιοποιῶ. e. ἐπουριάζω. o.
Obsequela, quium, θεραπεία. o.
Obsequens, πειθήνιος. c.
Obsequia, πειθαρχία.
Obsequibilis, θεραπευτικός. o.
Obsequiens, πιθήνιος, ὑπηρετῶν, ὑπείκων.
Obsequiosus, ὑπηρετικός. o.
Obsequitur, συμπείθεται. c.
Obsequium, ὑπηρεσία, ἡ πειθὼ, ὑπηρεσία. c. ὑπακοή. c. ὑπηρεσία. s.
Obsequor, ὑπηρετῶ. c. πειθαρχῶ. c. ὑπερετῶ. o.
Obsero, κλείω. c. περιφυτεύω. o.
Obsero, as, περικυείω. o.
Observabilis, αἰδέσιμος. o.
Observacio, ἐπιτήρησις. c. παραφυλακή. c. παρατήρησις. c.
Observancia, παραφυλακή. o. αἰδώς. o.
Observat, παρατηρεῖται, παραφυλάττεται.
Observatio, παρατήρησις. o.
Observo, παραφυλάττω. c. παρατηρῶ. c. ἐπιτηρῶ. c. διαφυλάττω. c. παρατηρέω. o.
Obses, ἀντενέχυρον. c. ὅμηρος, τὸ ἀντέχυρον. c. ὅμηρος. o.
Obsessi, πολιορκούμενοι. o.
Obsessio, ἔνεδρα. c. πολιορκία. c.
Obsessum, πεπολιορκημένον.
Obsessus, φρουρούμενος. c. πεπολιορκημένος. c. πολιορκία. c.
Obsidendum, πολιορκητέον.
Obsideo, πολιορκῶ. c. ἐκπολιορκῶ. c. περικάθημαι. c. ἐνεδρεύω. c.
Obsidere, περικαθέζεσθαι, πολιορκεῖν.
Obsidio, πολιορκία, περικάθισις, ἡ πολιορκία. c.
Obsidionalis, πολιορκητικός. o.
Obsidior, περιεδρεύω. o.
Hoc Obsidium, πολιορκία.
Obsidium, io, sio, πολιορκία. o.

Obsido, deo, πέριζάνω. o.
Obsignacio, σφραγίς. c.
Obsigno, κατασφραγίζω. c. σφραγίζω. c. κατασημαίνομαι. o.
Obsipo, as, παραβάλλω. o.
Obsisto, παρατάττομαι. c. ἐναντιοῦμαι. c. ἀνθίσταμαι. c. ἀντίσταμαι. o.
Obsitus, περιβεβλημένος. c. περιειλημένος. o.
Obsolefactus, ἀμαυρὸς γενόμενος.
Obsoleo, ῥυποῦμαι. c.
Obsolesco, ῥυπαίνομαι. c. ἀπαρχαιοῦμαι. o.
Obsoletum, ἠμαυρωμένον, ἠφανισμένον, τριβακόν.
Obsoletus, ἀμαυρὸς, τριβακός.
Obstaculum, ἐμπόδιον, ἀντίστασις. c. ἐμπόδισμα. o. ἐμπόδιον. c. ἀντισκότησις. c.
Obsides, ὅμηροι. e.
Obstat, ἐπισκοτεῖ.
Obstetrico, μαιεύομαι. o.
Obstetrix, μαῖα. c. μαιευτρία. o.
Obstigilo, ἀντικοτῶ. c.
Obstinate, ἐπιμόνως. c.
Obstinatione, ἐπιμονῇ.
Obstinatus, παρατεταμένος, ὑποκατάστατος, ἐγκρατὴς, παράταξις, παρασκευή. c.
Obstineo, στηρίζω. c.
Obstino, as, διαβεβαιόω. o.
Obstipare, περιφράττειν. o.
Obstipi, ἐπικεκυφότες. o.
Obstitit, ἀντέστη.
Obstitus, κατηφής. c.
Obsto, ἀντίκειμαι. c. ἀντιβαίνω. c. ἀποσκοτῶ. c. ἀνθίσταμαι. c. ἀντισκοτῶ. c. παρατάττομαι. c. ἐπισκοτῶ. c. ἀνθίστημι. o.
Obstrepat, περιηχεῖ.
Obstrepo, ἐπιπλήττω. c. περιηχῶ. c.
Obstrictus, συνεσφιγμένος. c.
Obstrigilo, ἀντιπίπτω. o.
Obstringo, ἐπισφίγγω. c. ἐξαρτάω. o.
Obtrudo, ἀποκρύπτω. o.
Obstruit, ἀποφράσσει.
Obstruo, φράσσω. c. ἀποφράσσω. c. ἐμφράσσω. c. ἐπιπλάπτω. o.
Obstupefacio, ἐκπλήττω. o.
Obstupefactus, πτοηθεὶς, ἔκπληξις. c.
Obstupefio, ἐκπλήττομαι. c.
Obstupeo, καταπλήσσω. c. θαμβοῦμαι. c.
Obstupescit, ἐκπλήσσεται.
Obstupesco, ἐκθαμβοῦμαι. c. καταπλήσσομαι. c. ἐκπλήττομαι. o.
Obstupuerant, ἐξεπλάγησαν.

Obstupuit, ἐξεπλάγη. c.
Obsum, βλάπτω. o.
Obsum uxori, βλάπτω τὴν γυναῖκα. c.
Obsuo, ῥάπτω. o.
Obsurdesco, ἐκκωφοῦμαι. o.
Obsus, τὸ δοκιμάζον τὸν χρυσὸν, ὅταν παρατρίβεται.
Obtemperancia, ὑπακοή. c. πειθαρχία. c. πειθὼ, ὄνομα. c.
Obtemperans, πειθήνιος. c.
Obtemperare, πειθαρχῆσαι.
Obtemperat, πειθαρχεῖ.
Obtempero, ὑπακούω. c. πειθαρχῶ. c. προσέχω. o.
Obtendit, δεικνύει.
Obtendo, ἀντίθημι. c. προΐσχομαι. o.
Obtentui, ἐπὶ προσχήματι.
Obtentus, πρόσχημα, τὸ προκάλυμμα. c. πρόσχημα, τὸ σχῆμα. c. παστὸς, ἐπὶ νύμφης. c. ἀντίθεσις. c.
Hic Obtentus, πρόσχεσις. c. προβολή. c.
Obtero, ἐπιτρίβω. o.
Obtestor, διαμαρτύρομαι. c. ἐπιμαρτύρομαι. c. ἀντιβολῶ. o.
Obtexo, περιυφαίνω. o.
Obticeo, σιωπῶ. c. σιγῶ. c.
Obticuit, ἀπεσιώπησεν.
Obtigerit, λάχῃ, κληρωθῇ.
Obtimus, vide Optimus.
Obtineo, διακατέχω. c. ἐπικρατῶ. c. κατέχω. c. ἐπέχω, κρατῶ. o.
Obtinet, ἐπικρατεῖ.
Obtingit, ἐπιβάλλει μέρος τι.
Obtinuit, ἐκράτησεν.
Obtorpeo, καταναρκῶ. c.
Obtorpesco, καταβλακεύομαι. o.
Obtortus, εὔστροφος. c.
Obtractacio, ἀντιχία. c.
Obtractator, ἀντίδικος. c.
Obtractio, διασυρμός. c.
Obtracto, ψηλαφῶ. c. ἀντιψηλαφῶ. c. ἀντιδιώκω. c.
Obtractor, διασύρτης. c.
Obtrectacio, διαβολή. c. βασκανία. c. κακολογία. c.
Obtrectatio, ζηλοτυπία, λοιδορία, διαβολὴ, κακοθέλεια.
Obtrectator, ἐξουθενητής. c. ἀντικείμενος. c. ἐπιτομητής. c.
Obtrectatur, ἀντισπουδάζει, ἀντιβαίνει.
Obtrecto, κακολογῶ. c. διαδικῶ. c. διασύρω. c. ἀντικοτῶ. c. διαβάλλω, ἐπὶ διαβολῆς ἀντιπράττω. o.
Obtrigo, ἐξορκόω. o.
Obtrito, συντρίβω. c.

Obtrudo, ὠθίζομαι. o.
Obtruncat, δολοφονεῖ, ἀκρωτηριάζει, αναιρεῖ.
Obtrunco, ἀποδειροτομέω. o.
Obtuicio, ἀτενισμός. c.
Obtulit, ἐπήγαγεν.
Obtundit, σκληρύνει.
Obtundo, ὠτοκοπῶ. c. ἀμβλύνω. o.
Obturat, ἐμφράσσει.
Obturo, πωμάζω. o.
Obtusum, ἀμβλὺ, γομφόν.
Obtusus, δύσνους. c.
Obtutus, ἔντασις ὀμμάτων, ἀτενισμός. c. πρόσοψις. o.
Obva, ἄμβιξ, ἐν ᾧ τοῖς νεκροῖς σπένδουσιν.
Obvagio, ἀντιβαιβάζω. o.
Obvallo, περιχαρακόω. o.
Obvaro, διαστρέφω. o.
Obvelo, κατακαλύπτω. c.
Obvencio, εἴσοδος, ἡ λῆψις. c. ἐνοίκιον. c. προσαγωγή. c.
Obveniens, τὸ ἀποβαῖνον.
Obvenio, προσίημι. o.
Obveniunt, κατέρχονται.
Obverso, ἀντιστρέφω. c.
Obverso, to, ἀντιστρέφω. o.
Obvia, ὑπαντή. c. ἀπαντή. c.
Obviacio, ὑπάντησις. c.
Obviam, ἐξ ἐναντίας. c. ἀπαντητικῶς. c. εἰς ὑπαντήν. c. εἰς συνάντησιν. o.
Obviat, ἀπαντᾷ.
Obvio, συναντῶ. c. ἀπαντῶ. c. ἐναντιοῦμαι. c. ὑπαντῶ. c. ἐντυγχάνω. o.
Obvius, ἀπαντητικός. c.
Obultronius, αὐθαίρετος.
Obumbracio, ἐπισκιασμός. c. συνσκίασις. c. ἐπισκότησις. c.
Obumbrat, ἐπισκιάζει.
Obumbro, ἐπισκιάζω. c. συνσκιάζω. c. ἐπισκιάζω. o.
Obunca, ἐπικαμπίς. c.
Obuncum, ἐπικαμπές. c.
Obuncus, ἐπικαμπής. c.
Oburo, καταφλέγω. c. κατακαίω. c.
Obustus, κατάκαυσις. c.
Occa, βωλοκόπημα. o.
Occacio, σκαφετός. c.
Occalleo, ἀποτυλοῦμαι. o.
Occano, κατᾴδω. c.
Occano, cino, κατᾴδω. o.
Occare, βωλοκοπεῖν. o.
Occasibus, δυτικός. c.
Occasio, πρόφασις, αἰτία, εὐκαιρία, ἀφορμὴ, πρόφασις. c.
Occasio, sponea, ἀφορμή. c. καιρὸς, εὐκαιρία. o.
Occasum, σύμπτωσιν, ἀπώλειαν.
Occasus, δύσις, δύσις. c. ἀπώλεια. s. ἀπώλεια. c.

Occat, βωλοκοπεῖ.
Occatorius, βωλοκοπικός. o.
Occecatus, ἐξοφθαλμίσας.
Occedo, ἀντιβαίνω. o.
Occento, ἐρεσχέλεω. o.
Occidens, δύσις. s.
Occidens, subst. δύσις. o.
Occidio, onis, μιαιφονία. o.
Occîdit, ἀναιρεῖ, κατέπεσεν, δύνει ὁ ἥλιος. c.
Occido, σφάζω. c. ἀποκτιννύω. c. ἀποκτείνω. c.
Occido, is, ἀποκτείνω. o.
Occido, cor, δύω, ἐκπίπτω. o.
Occiduum, δυτικόν. o.
Occilare, συγκόπτειν. o.
Occiliator, βωλοκόπος. c.
Occilio, βωλοστροφῶ. c.
Occipicium, ἰνίον. c.
Occipio, ἐνίσταμαι. o.
Occipit, ἄρχεται.
Occipitium, ἰνίον, ὀπισθοκράνιον.
Occiput, ὀπισθοκέφαλον. c. ἰνίον. c.
Occisio, κατασφαγὴ, σφαγή. c.
Occisor, σφαγεύς. c.
Occludo, κατακλείω. o.
Occo, βωλοστροφῶ. c. βωλοκοπῶ. o. βωλοκοπέω. o.
Occubo, καταπίπτω. c.
Occulo, συγκρύπτω. o.
Occulta, κρυπτή. c.
Occulte, κρύφα, λάθρα, κρυφαίως. c. κρύφα. c.
Occulto, κρύπτω. c. κατακρύπτω. c. ἀποκρύπτω. o.
Occultor, κρύπτομαι. c.
Occultum, κεκρυμμένον. c.
Occultus, ἀπόκρυφος, κρυφαῖος. c. κρυπτός. c.
Occumbit, καταπίπτει.
Occumbo, καταπίπτω. c. τελευτάω. o.
Occupabo, προλήψομαι. c.
Occupacio, κατάληψις. c. πρόληψις. c. ἀσχολία. c.
Occupando, προκαταλαμβάνω.
Occupat, προλαμβάνει.
Occupatis, ἀπασχολουμένοις, ἀκαιρουμένοις.
Occupativa, καταλημπτικά.
Occupaturum, προκαταληψόμενον.
Occupatus, πολυάσχολος. c.
Occupatus est, ἀσχολεῖται.
Occupatus sum, ἀσχολοῦμαι. c.
Occupo, καταλαμβάνω. c. φθάνω, τὸ καταλαμβάνω. c. προκαταγγέλλω. c. ἀπασχολοῦμαι. c. φθάνω, προλαμβάνω. o.
Occurri, ἀπήντησα.
Occurrit, συναντᾷ, προ-

τρέχει, ἀπαντᾷ, φθάνει.
Occurro, προστρέχω. c. ὑπαντῶ. c. ἀπαντῶ. c. ἀπαντάω. o.
Occurso, ἐναντιοῦμαι. c.
Occursus, ὑπάντησις. c. ἀπάντησις. c. ἀπάντησις. s.
Ocellatus, ὀμματωμένος. o.
Ocimum, ὤκιμον, τὸ λάχανον. c. ὤκιμον. e.
Ocio, ἡσύχως. c. ἠρέμα. c.
Ocior, σχολάζω. o.
Ociose, ἀνετῶς. c. σχολαίως. c.
Ociose ago, περιεργάζομαι. c.
Ociosum, ἄπρακτον. c.
Ociosus, σχολαῖος. c. ἀπράγμων. c. ἄπρακτος. c. ἤρεμος. c. ἥσυχος. c. ἄνετος. c. σχολαῖος. o.
Ocissimus, ὀξύτατος. c.
Ocium, ἠρεμία, ἀργία. c. ἄνεσις. c. σχολή. c. ἀπραγμοσύνη. c. ἡσυχία. c.
Ocius, ταχύτερον. c. ὀξύτερον. c. θᾶττον. c. ταχύτερον. c.
Oclata, κέφαλος. s. μελάνουρος. e.
Ocrea, κνημίς. c. κνημίς. o.
Ocreæ, περικνημῖδες.
Ocreatus, κνημιδωτός. o.
Octingenta, ὀκτακόσια. c.
October, Πυανεψιών. o.
Octoplum, ὀκταπλοῦν. c.
Ocularius, ὀφθαλμικός. c.
Oculata fide, τῇ ἐν ὀφθαλμοῖς πίστει. c.
Oculatus, εὐόφθαλμος. c. πολυόμματος. o.
Oculitus, ὀφθαλμηδόν. o.
Oculo, ὀφθαλμῶ. e.
Oculos doleo, ὀφθαλμιῶ. c.
Oculus, ὀφθαλμός. e. idem. c.
Oculi, ὀφθαλμοί. e.
Odio, μισῶ. c.
Odiosus, μεμισημένος. c. ἀηδής. c. στυγερός. c. μισητός. c. μισητός. o.
Odium, μῖσος, μίσος. c.
Odo, πνέω, ἐπὶ ὀσμῆς καλῆς. c.
Odor, βρόμος, ὀδμή, ὀσμὴ καλή. c. εὐωδία. c. ὀδμή. s. ὀσμή. o.
Odoracio, ὄσφρησις. c.
Odoramentum, ἄρωμα. c. ὄσφρησις. o.
Odorarius, ἀρωματοπώλης. o.
Odorator, ὀσφραντικός. o.
Odoratus, a, um, ὀσμώδης. o.
Odoratus, εὔοσμος. c. ὄσφρησις. c. ὄσφρησις. s.
Odivum, ᾠδεῖον. e.
Odoratus, a, um, ὀσμώδης. o.
Odores, ἀρώματα.
Odoriferus, εὔοσμος. c.

Odoro, ὀσφραίνομαι. c. ὀσφραίνομαι. o.
Odorus, εὔοσμον. o.
Œconomus, οἰκονόμος. c.
Offa, μάζα, μάζα. c.
Offarius, μαζοποιός. o.
Offatim, λεπτομερῶς. o.
Ofella, ὀφέλλιον. c. ψιλοπλεύριον. e. μάζιον. o.
Offendiculum, πρόσκομμα. c. πρόσκομμα. o.
Offendit, προσκόπτει.
Offendo, ἀντικρούω. c. προσκρούω. c. ἀπεχθάνομαι. c. ἀνιῶ. c. λυπῶ. c. προσκόπτω. c. προσκρούω. o.
Offensa, πρόσκρουσις. c.
Offensatio, ἀπότευξις. o.
Offensator, ἁμαρτητικός. o.
Offensio animi, ἀνία ψυχῆς, δυσχέρεια. c. βλάβη, ἀντικότησις. c. πρόσκρουσις. c. ἀπέχθεια. c. προσβολή. o.
Offensiuncula, πταισμάτιον. o.
Offensus, προσκοπή. s.
Offensus est, ἠχθέσθη.
Offercio, ἐμπλήθω. o.
Offero, προσκομίζω. c. προσφέρω. c.
Officere, ἀντικεῖσθαι, βλάπτειν.
Officeret, ἀντισκοτήσῃ. c.
Officialis, ταξιώτης. c. ὁ περὶ τοῦ καθήκοντος. o.
Officiendo, ἐπισκοτεῖν.
Officina, συνέργιον, ἐργαστήριον, στατίων, περιποίησις, ἐργασία, συνεργεῖον. c. ἐργαστήριον. c.
Officio, Noceo.
Officio, τῷ καθήκοντι, τῇ τάξει, τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἀντίκειμαι. c. ἀντιπράττω. c. ἀντικοτῶ. c. βλάπτω. c.
Officit, ἀντισκοτεῖ, καθήκει, περιποιεῖται.
Officiosus, καθήκων. c. θεραπευτικός. o.
Officium, φρόντισμα, ὑπηρεσία, καθῆκον. c. ὑπηρεσία. c.
Officina, συνέργιον. e.
Officium, τάξις ἄρχοντος. c. τὸ καθῆκον, τάξις. o.
Offimentum, πηλός.
Offinita, Synergin. s.
Offirmo, βεβαιῶ. c. διαβεβαιοῦμαι. o.
Offlecto, προσκλίνω. o.
Offoco, ἀποπνίγω. c. διαπνίγω. o.
Offringo, περικλάω. o.
Offuciæ, παρευρέσεις. o.
Offuit, ἀντέπραξεν. c.
Offula, στέμμα. c. ζωμίδιον. o.
Ofimetum, ελος. * s.
Oflas, ὀφλάριον. s.
Offundo, καταχέω. o.
Oggannio, ἀντικνυζῶμαι. o.

Oggero, ἀντιφέρω. o.
Oggressari, ἐγκατασκήπτειν. o.
Ohe, ὦ, ἅλις. o.
Olea, ἐλαία, τὸ φυτόν. c.
Olea, Oliva, ἐλαία. o.
Oleaceus, eaginus, ἐλαΐνος. o.
Oleagina, ἀγριελαΐνα. c.
Oleaginarium, ἀγριέλαινον. e.
Oleaginum, ἐλάϊνον. c.
Oleago, γλοιός.
Olearis, ἐλαϊκόν. o.
Olearium, ἐλαιοπωλεῖον. c. ἐλαιοφόρον. c.
Oleaster, ἀγριελαία.
Hic Oleaster, ἡ ἀγριελαία. s. ἀγριέλαιος. c. ἀγρία ἐλαία. o.
Oleastrum, σμυρνίον λάχανον. c.
Oleator, λαχανοπώλης. e.
Oleo, ὄζω καλόν. c. πνέω, ἐπὶ ὀσμῆς καλῆς. c. ὄζω. o.
Olesco, αὐξάνομαι. c.
Olesco, Virg. Lib. 6. .... modis inolescere miris, αὔξομαι. c.
Olestum, πετρος. c.
Olet, ὄζει, ὄζει. c.
Oleum, ἔλαιον.
Oleum et liquamen, ἐλαιόγαρον. c.
Oleum, pluralia non habet, ἔλαιον. c.
Olfacio, ὀσφραίνομαι. c. ὀσφραίνομαι. o.
Olfactio, ὄσφρησις. c.
Olfactus, ὄσφρησις. o.
Olfio, ὀσφραίνομαι. c.
Olia, βούγλωσσον. s.
Olibaria, ἐλαών. c.
Hoc Olibetum, ἐλαών. c.
Olibiter, ἐλαιφόρος. c.
Olido, ὄζω. c.
Oleastrum, ἀγριελαία. e.
Olidus, δυσώδης. c. ὀδμώδης.
Olim, πάλαι, ἐκ πολλοῦ, καὶ ποτὲ, πάλαι. c. πάλαι ποτέ. c. πρώην. c. ποτέ. c.
Olimiam, πρόπαλαι. o.
Olisa, σμύρνιον] λάχανον. s.
Olitor, κηπωρός. o.
Olitorius, κηπωρικός. o.
Oliva, ἐλαία, ὁ καρπος. c. ἐλαία. e.
Olivacio, ἐλαιοποιΐα. c.
Olivetum, ἐλαιών, ἐλαιών. s.
Olivitas, ἐλαιοφορία. o.
Oliva, as, ἐλαιολογῶ. o.
Olla, χύτρα, χαλκεῖον. c. χύτρα. c. χύθρα. e.
Olla animatoria, χύτρα τετρημένη. c.
Ollares, χύτρεοι. o.
Ollio, ἐκεῖσε. c.
Olor, κύκνος, πνοή, ὀσμή, κύκνος. c.
Olus, eris, λάχανον. o.
Olusathrum, πετροσέλινον.

Omasum, βόειον κόπρον λιπαρὸν, τῇ τῶν Γάλλων γλώττῃ. ἐχῖνος. o.
Omen, κληδών, οἰωνὸς, οἰωνὸν, οἰωνός. c. κλῄδων. c. οἰωνός. s. οἰωνὸς, φήμη. o.
Omentum, ἐπίπλους, ἐπίπλον. c. ἐπίπλους. s. ἐπίπλοον. o.
Omino, οἰωνίζω. c.
Ominor, οἰωνίζομαι. c. κληδονίζομαι. c. φημίζω. o.
Omiserit, ἐάσειεν.
Omissiores, ἀνειμένει, ἀνετώτεροι.
Omitte, ἄφες. c.
Omitto, παραχωρῶ. c. παραλείπω. c. ἀφίημι. c. παραλιμπάνω. c. παρίημι. c. παραπέμπω. c. προΐημι. c. παραφίημι. c. ἐῶ. c. παρορῶ. c. ἀποτίθεμαι. o.
Omittit, παραπέμπεται.
Omentum, ἐπίπλοον. e.
Omne, πᾶν. c.
Omnium diem exigo, διημερεύω. c.
Omnia, πάντα.
Omnifariam, ἐκ παντὸς μέρους, πολυτρόπως. c. πανταχῇ. o.
Omnifaria, πλείστῳ λόγῳ, ἢ παντὶ τρόπῳ, παντὶ σθένει.
Omnifarius, παντοῖος. o.
Omnigeneris, παντοῖος. c.
Omnigenus, παντοῖος. o.
Omni modo, πάντι τρόπῳ. c.
Omnimorbus, πανακής. o.
Omnino, καθόλου, παντελῶς, παντελῶς. c. καθάπαξ. c. καθόλου. c. παντάπασιν. c. ἐκ παντὸς τρόπου. c. ὅλως. c. μηδ' ὅλως. c.
Omniparens, παντοτρόφος. c. παντοτόκος. o.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παντοδυνάστης, παντοδυνάστης. c. παντοκράτωρ. c.
Omni racione, πάντι λόγῳ. c.
Omnis, πᾶς, πᾶσα. πᾶς. c.
Omnitenens, παντοκράτωρ. o.
Omnivagus, παντοπλανής. o.
Omnivalens, παντοδύναμος. o.
Omnium Deum, πάνθεον. c.
Onager, ὄναγρος. o.
Onera ferens, ἀχθοφόρος. c.
Oneraria, φορτηγός.
Onerarius, φορτικός. o.
Onero, γομῶ. c.
Onerosum, φορτικόν.
Onerosus, φορτικός. c.
Onyx, ὄνυχος. o.
Onus, γόμος, βάρος, φορτίον, φορτίον. c. ἄχθος. c. γόμος. c. γόμος. s. φόρτος. o.

Onusta, τεφορτισμένη.
Onustus, κατάγομος. c. μεστός. s.
Opaco, συνσκιάζω. c. ἐπισκιάζω. o.
Opacum, κατάσκιον, εὔσκιον, σύνσκιον. c. εὔσκιον. c. σύμφυτον, τὸ πολύφυτον. c.
Opacus, κατάσκιος. c. σκιερός. o.
Opcio, ἐπιλογή. c.
Opem, βοήθειαν, ἐπικουρίαν.
Opera, σπουδὴ, ἔργα, σπουδή. c. ἐργασία. o.
Operacio, ἐργασία. c.
Operæ pretium, λόγου ἄξιον. c. ἀξιάγραφον. c. ἄξιον λόγου. c. περισπούδαστον. c. ἀξιόλογον. c. ἀξιοσπούδαστον. c. ἄξιον. o.
Operam do, σπουδάζω. c.
Operarii, ἐργάται. e.
Operarius, ἐργάτης. c. ἐργαστής. o. ἐργάτης. e. ἐργαστικός. o.
Operarum, τῶν ὑπηρεσιῶν, ὧν παρέχουσιν οἱ ἀπελεύθεροι τοῖς πάτρωσιν.
Operatur, ἐργάζεται.
Operculo, σκεπάσματι, πωμάζω. o.
Operculum, πῶμα, πωμάτιον. c. πῶμα. o.
Operepretium, περισπούδαστον, λόγου.
Operimentum, πῶμα. c. ἐπίβλημα. o.
Operio, καλύπτω. c. σκέπω. c. σκεπάζω. c. ἀποκρύπτω. o.
Operior, ἐκδέχομαι. c.
Operiens, προσδοκῶν, ἐκδεχόμενος.
Operior, ἐγκαλύπτομαι. c. περιμένω. o.
Operit, πωμάζει, καλύπτει, σκέπει.
Operor, ἐργάζομαι. c. ἐργάζομαι.
Operosus, ἐργώδης, περίεργος, ἐργαστικός. c. ἐργώδης. o.
Opertorium, περιβόλαιον, περιβόλαιον. c. ἐπιβόλαιον. c. περικάλυμμα. o.
Opertus, περιβεβλημένος. c.
Operula, πραγμάτιον. o.
Opes, περιουσίαι, χρήματα, εὐπορίαι, ὕπαρξις. c.
Opetit, θνήσκει.
Opidum, πολίχνιον, πολίχνιον. c. κωμόπολις. c. πολίχνη. c. πολύδριον. c.
Opifex, δημιουργὸς, χειροτέχνης, χειρουργός. c. ἐργοδιώκτης. c. χειροτέχνης. c. δημιουργός. c. δημιουργός. o.
Opifices, χειροτέχναι.
Hoc Opificium, ἐργοποιΐα. c. χειροτεχνία. s.
Opifico, χειρουργῶ. c.

Opilio, αἰπόλος, αἰπόλος. c. ποιμὴν τῶν ζώων. c. ποιμήν. o.
Opilasco, τριχοφυῶ. c.
Opilo, τίλλω. c.
Opimas, πλούσιος. o.
Opimo, πιαίνω. o.
Opimus, πολύχρυσος. c. ἄφθονος, ὁ πολύς. c. πίων. o.
Opinabile, εἰκαστόν. o.
Opinacio, οἴησις. c.
Opinate, δεδοκιμασμένως. c.
Opinato, προσδοκίμως. c.
Opinator, ὁ τῆς στρατιωτικῆς ἀννώνης ἀπαιτητής. c.
Opinatus, προσδόκιμος. o.
Opinio, δόξα, ὑπόληψις, οἴησις, σύνοψις, ὑποψία. c. κλῆδων. c. ὑπόληψις. c. ὑπόνοια. c. οἴησις. c. φήμη. c. δόκησις. o.
Opinor, ὑπολαμβάνω. c. οἴομαι. c. νομίζω. c. ἡγοῦμαι. c. λογίζομαι, ὑπολαμβάνω. c. ὑπολαμβάνω. o.
Opio, εὐπορῶ. c.
Opipare, πολυτελῶς. o.
Opiparus, πολυτελής. o.
Opis, 'Ρέα. e.
Opitulacio, σύλληψις, βοήθεια. c.
Opitulari, ἀρήγειν, συνλαμβάνεσθαι.
Opitulatur, ἀρήγει, ἀγωνίζεται.
Opitulor, συνλαμβάνομαι, βοηθῶ. c. βοηθῶ. c. ἐπικουρῶ. c. συναγωνίζομαι. c. ἀλεξέω. o.
Opitulus, ἀλεξητήριος. o.
Opium, μήκωνος ὀπός. o.
Oportet, δεῖ. c. χρή. o. δεῖ, χρή. o.
Oportuerit, ἐχρῆν. e.
Oportune, εὐκαίρως. c.
Oportunitas, ἐπιτηδειότης. c. εὐκαιρία. c.
Oportunum, δέον. c.
Oportunus, ἐπιτήδειος, εὔκαιρος, εὔκαιρος. c. ἐπιτήδειος. c. εὔθετος. c. σκαιός. c.
Oppando, ἀνοίγομαι. c.
Opperior, περιμένω. c.
Oppeto, θνήσκω. c.
Oppidanus, ἀστυκός. o.
Oppidatim, κατὰ πόλεις. o.
Oppido, κομιδῆ. o.
Oppidulum, πολίχνιον. o.
Oppidum, πόλις. o. πολίχνιον. e.
Oppignero, ἐνεχυράζω. o.
Oppilo, ἐμφάττω. o.
Oppleo, ἐκπληρῶ. c. ἀναπληρόω. o.
Opploro, κατοδύρομαι. o.
Oppono, ἀντίθημι. c. προτείνομαι. o.
Opportunus, εὔκαιρος. o.
Opposicio, ἀντίθεσις. c.
Oppositio, ἀντικείμενον. o.

Oppositus, ἀντίθεσις. c.
Oppremo, καταθλίβω. c.
Oppremor, συνέχομαι. e.
Oppressio, καταβάρησις. c.
Oppressus, κατάθλιψις. c.
Opprimat, συνσχέθω.
Opprimo, συνλαμβάνομαι, συνέχω. c. συνέχω. c. ἐφίστημι. o.
Opprobramentum, ὀνειδίζω. o.
Opprobrium, ὄνειδος.
Oppugnacio, καταμάχησις. c.
Oppugnat, πορθεῖ.
Oppugno, καταμάχομαι. c. καταπολεμῶ. c. πολεμόω, προσβάλλω. o.
Opa pro dea, 'Ρέα, 'Ρέα. c.
Ops, Opis, 'Ρέα. s.
Opsonium, ὀψώνιον. c.
Optat, εὔχεται.
Optabile, εὐκταῖον. c.
Optabilis, εὐκταῖος. o.
Optati, ἡρημένοι. o.
Optativus, εὐκτικός. c.
Optato, adver. ἐπιποθήτως. o.
Optatus, εὐκταῖος. c.
Optavit, εἵλετο. c.
Optimates, πρωτοπολῖται.
Optimates, singulare non habet, dicitur et Optimas, κράτιστοι. c.
Optimates, singulare non habet, ἄριστοι. c. οἱ ἄριστοι. o.
Optime, κάλλιστα. c. ἄριστα. c.
Optimus, ἄριστος, κάλλιστος. c. εὐθαλής. c. ἄριστος. c. βέλτιστος. c.
Optingit, vide Oblingit.
Optinuit, vide Obtinuit.
Optio, ἐπιλογὴ, ἐκλογὴ, αἵρεσις. c. αἵρεσις. o.
Opto, ἐπιλέγομαι. c. εὔχομαι. c. αἱροῦμαι. c.
Opto, as, εὔχομαι. o.
Opturat, vide Obturat.
Opulencia, εὐπορία. c.
Opulencior, πλουσιώτερος. c.
Opulencius, εὐπορωτέρως. c.
Opulente, πλουσίως. c.
Opulentia, εὐδαιμονία, πλοῦτος.
Opulento, πλουτίζω. o.
Opulentus, πλούσιος. c. εὔπορος. c. εὐθαλής. c.
Opulentissimus, πλουσιώτατος.
Opulesco, εὐπορῶ. c. πλουτῶ. o.
Opulus, κισσόφυλλον.
Opus, ἔργον, χρεία, πρόσηκον, χρεία, χρεία. c. ἔργον. c. ὀπόεις, οὖς. o.
Opusculum, ἐργίδιον. c.
Opustorium, πλακουντάριον.
Oquinisco, ἐπινεύω. o.

Ora, πρόσωπα, στόματα, ἀρχὴ, ἀκτὴ, ἡ τῆς θαλάσσης. c. ἐσχατιά. o.
Orabilis, ἐξιλευτός. c. ἐξευμενιστός. c.
Oracio, ἱκεσία. c. λόγος, ἡ ὁμιλία. c. λόγος ῥητορικός. c. εὐχή. c. δέησις. c. προσευχή. c. ἀξίωσις. c. ἱκετηρία. c. ἀντιβόλησις. c.
Oraculum, χρηστήριον, τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος θέσπισμα, ἀντιφώνησις, θέσπισμα. c. λόγιον, ὁ χρησμός. c. χρηστήριον. c. χρησμός. c. χρησμός. s. χρησμὸς, λόγιον. o.
Oræ, ὄχθαι, γαι.
Orat, ἀξιοῖ, λέγει.
Oratio, λόγος, ὁ λόγος. s. εὐχή. e.
Orator, ῥήτωρ, ῥήτωρ. c. λογοποιός. o.
Oratoria, ῥητορική. o.
Oratorium, εὐκτήριον. c.
Oratorius, ῥητορικός. o.
Oratrix, βεβρίον. c.
Orba, ἐπίκληρος.
Orbacio, πήρωσις, ἡ στέρησις.
Orbatio, τύφλωσις. e.
Orbefaceo, ὀρφανόω. o.
Orbi, ἄτεκνοι.
Orbiculatur, κυκλεύει.
Orbiculatus, κυκλοτερής. o.
Orbio, κυκλόω. o.
Orbis, κύκλος, οἰκουμένη, οἰκουμένη. c. κόσμος ὁ τοῦ παντός. c. κύκλος. c.
Orbis terrarum, οἰκουμένη. c.
Orbita, ἁρματροχία, χάραξις. c. ἁρματοτροχιά, ἡ χάραξις τοῦ τροχοῦ. c. τροχιά. o.
Orbitas, ὀρφανία. c. στέρησις. c. ἀτεκνία. c.
Orbitudo, ἀτεκνία. c. πήρωσις, ἡ στέρησις. c. στέρησις. c.
Orbo, χηρῶ. c. πηρόω, ἀποστερέω. o.
Orbus, πηρὸς, ὀρφανὸς, τυφλὸς, ἄτεκνος. c. πηρός. c. ὀρφανός. c. πεπηρωμένος. o.
Orceolus, ξέστης, τὸ ἄγγος.
Orchæ, ἐλαῖαι ἐπιμήκεις.
Orciolum, στάμνος. e.
Orciolus, σταμνίσκος. c.
Orcium, κεράμιον. c.
Orcus, Χάρων, Χάρων. ᾅδης. o.
Ordacia, ψῆσσα, ἰχθύς. c
Ordinare, διατάξαι.
Ordinarius, τακτικός. ταξίαρχος. c. τεταγμένο. o.
Ordinate, κατατακτικῶς. c. διατακτικῶς. c. τακτικῶς. c.
Ordinatio, χειροτονία.
Ordinatur, κατατάσσεται

Ordinatus, τεταγμένος. c.
Ordinatus sum, τέταγμαι. c.
Ordino, διατάσσω. c. καθίστημι. c. κατατάττω. c. διοικῶ. c.
Ordeum, κριθή. e. κριθάριον. e.
Ordino, as, διατάττω. o.
Ordior, ἄρχομαι. o.
Ordior telam.
Orditur, διάζεται, διάζεται. c.
Ordo, τάξις, τάγμα, ἀκολουθία, βουλή, τάξις. c. βαθμός. c. βουλευτήριον. c. βουλή, ἐπὶ συστήματος. c. τάξις. s. τάξις, κατακόσμησις. o.
Orea, κημός. o.
Organarius, ὑδραύλης. c. ὀργανάριος. c.
Organum, ὑδραυλίς. c. ὄργανον. c.
Orgia, singulare non habet, μυστήρια Διονύσου. c.
Oricula, ὠτίον. s.
Oridorius, σκληρόστομος.
Oriens, ἀνατολή, καὶ ἀνατέλλων, ἡ ἀνατολή. s. ἀνατέλλων. o.
Orientem, ἀνατολον. e.
Orificium, στόμιον. c. στόμα. o.
Origanum, ὀρίγανον. e.
Originale, πρωτότυπον.
Origo, Originalis, ἀρχαιογονία. c.
Originalis, ἰθαγενής. c.
Origo, ἀρχαιολογία, καταρχή, ἀρχή, γένεσις. o.
Orio, Ὀρίων. c.
Orior, φύομαι. c.
Oriputidus, ὀζόστομος. c.
Oriundi, γεννηθέντες.
Orna, ἡμικεραμον. e.
Ornamenta, κόσμια γυναικός. c.
Ornamentarius, κοσμητικός. c. κοσμήτης. c.
Ornamentum, κόσμιον. c. καλλώπισμα. o. κόσμος γυναικός. e. κόσμησις. c. Ἀγλαΐα, nomen Græcum, e.
Ornamenta, κοσμία. e.
Ornator, κοσμήτης. c.
Ornatrix, κοσμήτρια, κοσμήτρια. c. ἐμπλέκτρια. c. σιρώτρια. c.
Ornatrices, κοσμήτριαι. e.
Ornatum, κόσμιον. c.
Ornatura, κόσμησις.
Ornatus, κεκοσμημένος, κόσμος. c. κόσμησις. c. κόσμιος. c. κοσμίον. s. κεκοσμημένος. e.
Ornatus, a, um, κεκοσμημένος. o.
Ornatus, us, σκευή. o.
Orno, κοσμῶ. c. σιρῶ, ἐπὶ ἱματίου. c.
Orno, as, περιστέλλω. o.
Ornus, ἀγρία πίτυς. κλῆθρον, δένδρον. ὀξέα, δένδρον. c.
Oro, διαλέγομαι. c. ἀντιβολῶ. c. παρακαλῶ. c. δέομαι, παρακαλῶ. c. ἀξιῶ. c. ῥητορεύω. c.
Oro, as, παρακαλῶ. o.
Orsum, δίασμα. c.
Orsus, ἀρξάμενος. c.
Orsus, a, um, ἀρξάμενος. o.
Orsus sum, ἠρξάμην. c.
Orta est, ἀνεφύη. c.
Ortulanus, κηπωρός. c.
Ortum, κῆπος. e.
Ortus, ἀνατολή, ἀνατείλας. γεννηθείς. o.
Hic Ortus, ἡ ἀνατολή. s.
Ortus, part. γεννηθείς. o.
Ortus, nom. ἀρχή. o.
Ortus, ti, κῆπος. o.
Orva, χῆρα. e.
Oryza, plurale non habet, ὄρυζα. c.
Os, oris, στόμα, στόμα. c. πρόσωπον. c. στόμα. s. πρόσωπον. s.
Os, ossis, ὀστέον. s. ὀστοῦν. o.
Oscedo, χάσμη. o.
Oscilla, προσωπεῖον. c.
Oscillo, κατακόπτω. o.
Oscillum, στομάτιον, στομάτιον. o.
Oscines, αἴσιοι οἰωνοί. o.
Oscinum, οἰωνοπολία. o.
Oscitancia, ἀργία. c.
Oscitatur, χασμᾶται.
Oscito, χασμῶμαι. c. χασμῶμαι. o.
Osculor, καταφιλῶ. c.
Osculum, φίλημα, εὐσέβεια, φίλημα. c.
Osfragor, ὀστοκόπος.
O si, εἴθε. o.
Osor, μισητής, αρχαι.
Ossa, ὀστᾶ.
Ossens, ὀστώδης. o.
Ossiculum, ὀστάριον. o.
Ossilegium, ὀστολόγιον.
Ossilegium, ὀστολόγιον. c. ὀστολογία. o.
Ossifraga, φήνη. o.
Ossifragor, ὀστοκλάστης. c.
Ossifragus, ὀστοκόπος, ὀστοκλάστης, ὀστοκατεάκτης, ὄρνεον, ὀστοκόραξ. e.
Ossilegus, ὀστολόγος. o.
Ossuaria, ὀστοδοχεῖα. o.
Ossum, ὀστοῦν. c.
Ostior, ὀσχολοῦμαι. o.
Ostende, δεῖξον. c.
Ostendit, δεικνύει.
Ostendo, δεικνύω. c. ἐπιδεικνύω. o. ἐνδεικνύω. c. ἀποδείκνυμι. o.
Ostensor, δείκτης. c.
Ostentabile, ἐπιδεικτικόν.
Ostentacio, ἐπίδειξις. c. ἔνδειξις. c. δεῖξις. c.
Ostentans, ἐπιδεικνύμενος.
Ostentator, ἐνδείκτης. c.
Ostentiferum, τερατῶδες. o.
Ostento, προσαποδεικνύω. o.
Ostentudo, χάσμησις. c.
Ostentum, φάντασμα, διοσημεία, φάντασμα. c. τέρας. c.
Ostentuosus, τεράστιος. o.
Ostentus, nom. χλευή. o.
Ostia, θυσία. c. ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν. o.
Ostiarius, θυρωρός. c.
Ostiatim, κατὰ θύρας. o.
Ostiolum, θυρίδιον. c.
Ostium, θύρα, θύρα. c. θύρα. s.
Ostrea, ὄστρυα, τήθεα. e.
Ostreum, ὄστρεον. c.
Osus, μισῶν. o.
Otium, ἠρέμα, σχολή, ἡσυχία. s.
Otpota, ὄρυξ.
Ovans, γήθων.
Ovatio, εὐάστη, πεζὸς θρίαμβος. o.
Ovatur, χαίρει.
Ovatus, ὠοειδής. o.
Oviaria, πλῆθος προβάτων. o.
Ovicula, προβάτιον. o.
Ovifera, ὠοτόκος. o.
Ovile, ἔπαυλις. c. ποίμνη. o. ἔπαυλις αιλεα. e.
Oviletum, λέκυθος. o.
Ovilium, ποίμνη. c.
Ovillus, a, um, προβάτειος. o.
Ovis, πρόβατον, ἀρνίον. c. πρόβατον. s. ὄϊς. o.
Ovo, παιανίζω. c. εὐάζω. o.
Ovum, ὠόν. c.
Ovum piscis, κύημα ἰχθύος. c.

P.

PABICULÆ, *vide Paviculæ.*
Pabo, vide Pavo.
Pabula, βοσκή. c.
Pabulamentum, φοινικίς.
Pabularis, νομαδικός. o.
Pabulatio, χορτολογία, νέμησις. o.
Pabulo, βόσκω. c.
Pabulor, νέμομαι. o.
Pabulum, πόα, χόρτασμα, νομή, βόσκησις. c. πόα. c. νομὴ θρεμμάτων. c. νομή, βοσκή. s. τροφή, νομή. o.
Pacant, εἰρηνεύουσιν.
Pacata, εἰρηνευόμενα.
Pacate, εἰρηνικῶς. o.
Pacator, εἰρήναρχης. c.
Pacatus, εἰρηνικός. c.
Pacciolus, ποδάριον καὶ πόδιον τῶν γραμμάτων, καὶ πάσης ὀπώρας τὸ ξυλῶδες, καθ' ὃ ἐξήρηται τοῦ κλάδου.
Paciencia, ὑπομονή. c. πάθος. c. ἀνεξικακία. c.
Paciens, ὑπομενητικός. c.
Pacientissimus, ἀνεξικακώτατος. c.
Pacifer, εἰρηνοφόρος. o.
Pacifero, εἰρήνην ἄγω. c.
Pacificatorius, διαλλακτικός. o.
Pacifico, εἰρηνοποιῶ. c.
Pacificus, εἰρηνοποιὸς, εἰρηνοποιός. c.
Pacior, ὑπομένω. c. πάθω. c. ἀνέχομαι, πάσχω. c.
Paciscitur, συντίθεται, συμφωνεῖ.
Pacisco, συμφωνῶ. c.
Paciscor, συντίθημι, συναινῶ. c. συμβάλλω. o.
Paco, εἰρηνοποιῶ. c. εἰρηνεύω. c. ἱλάσκω. o.
Pactio, σύμφωνον, συνθήκη. c. ὁμολογία. o.
Pactione, συμφώνῳ, ἡ συνθήκῃ.
Pacto, τρόπῳ, συμφωνῶ. c. συντίθημι, συναινῶ. c.
Pactum, ὁμόλογον, σύμφωνον, διάλυσις, σύμφωνον, συνθήκη. c. συνθήκη. c. συνθήκη. s. συμπεφωνημένον. c.
Pædagogus, παιδαγωγός. c.
Pædor, αὐχμός. o.
Pæne, ὀλίγου δεῖν. c.
Pænes, παρά.
Pætus, μύωψ τοῖς ὄμμασιν.
Pagamater, πανάχεια.
Paganalia, κωμητικά. o.
Paganus, ἰδιώτης, ὁ κοινός. c. Ἕλλην τὴν θρησκείαν. c. κωμήτης. o. φυλέτης. e.
Pagina, σελὶς, σελίς. o.
Pagines, σέλιδες. e.
Paginula, σελίδιον. o.
Pago, gis, συντίθεμαι. o.
Pagos, δήμους.
Pagus, τοπαρχία, χωρατης, νομὸς, τοπαρχία. c. κλίμα. c. διῃρημένος κατὰ χώραν τόπος. c.
Hic Pagus, ἡ τοπαρχία. s. κώμη. o.
Pala, πτύον, σφενδόνη. o.
Palacium, οἰκία βασιλέως. c. παλάτιον. c.
Palam, φανερῶς, φανερῶς. c. σαφῶς. c.
Palantes, ῥεμβομένους.
Palanti, ῥεμβομένῳ.
Hæc Palaria, singulare non habet, ὅταν οἱ στρατιῶται μεθ' ὅπλων γυμνάζονται. c.
Palatim, πεπλανημένως. o.
Palatum, οὐρανίσκος, οὐρανίσκος. c. οὐρανίσκος. s.
Palatur, ῥέμβεται.
Palatus, οὐρανός. o.
Palea, ἄχυρον. s. ἄχυρον. o.
Paleæ, ἄχυρα. e.
Paleare, ἀχυρών.
Palearia, θλάσμα, ἐπιδορατὶς τοῦ τραχήλου βοός. τὰ ἐς γόνατα. o.
Palearium, τὸ ὑποκάτω τοῦ

τραχήλου τοῦ βοὸς κρεμάμενον δέρμα. c. δέρμα τὸ ὑπὸ τὸν τράχηλον τῶν βοῶν. c. ἄχυρον. c.
Paleas, ἄχυρα.
Paleata, ἀχυρεών. s. ἀχυρωτής. o.
Palenta, πτύον. s.
Pales, εὐνομία, ποιμενικὴ θεά. c. νομία θεά. c.
Paleta, σφενδόνη δακτυλίων, σφενδόνη δακτυλίου, ὡς Ὑγῖνος ἐν τῷ.
Palla, ἔνδυμα, πέπλος, μίτρα, πέπλος, παραπέτασμα, περίβλημα. c. χλαῖνα. o. πέπλος. e.
Palladium, ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς. c.
Palleatus, μελανείμων.
Palleo, ὠχριῶ. c. ὠχριάω. o.
Palliastrum, τριβώνιον. o.
Palliatus, τριβωνοφόρος. o.
Palliditas, ὠχρότης. c. χλωρότης. c.
Pallidus, χλωρὸς, ὠχρὸς, χλωρός. c. ὠχρός. c.
Palliolatus, τριβώνιον. o.
Pallium, παλλίον. c. τρίβων. o. πέπλος. e.
Pallor, ὠχρίασις, ὠχρίασις. c. ὠχρίασις. s.
Palma, νίκη, φοῖνιξ, χεὶρ, καὶ φοῖνιξ καὶ παλάμη, βραβεῖον. c. φοίνιξ. c. παλάμη. c. παλαιστὴς χειρός. c. σπιθαμή. c. φοῖνιξ. e.
Palmæ, φοίνικες. e.
Palma, θέναρ. o.
Palmarium, ἀξιόνικον. o.
Palmaris, ἀλουργίς. o.
Palmes, κλῆμα τὸ τοὺς βότρυας ἔχον συνεκκοπέντας, κλῆμα βότρυς ἔχον, ὄζος, κλῆμα τὸ βότρυς ἔχον. c. κλῆμα. o.
Palmetum, φοινικὼν, φοινικεὼν, φοινικών. c.
Palmeus, φοινίκιος. o.
Palmipes, στεφανόπους. o.
Palmo, as, συνδέω. o.
Palmone, φοῖνιξ. e.
Palmula, φοῖνιξ, θρίναξ, πλάτη, ἐν ᾗ διαπλέομεν. c. τὸ θέναρ, τὸ πλάτος τῆς κώπης τί μερος. s.
Palmularium, φοινίκιον. c.
Palmum, ψιμυθιν.
Palmus, παλαιστὴς, παλαιστὴς, παλαιστὴς χειρός. c. παλάμη. e.
Palo, πατταλεύω. o.
Palor, aris, περιφέρομαι. o.
Palpa equo, κατακροτῶ τοῦ ἵππου.
Palpebra, βλέφαρον. s.
Palpebræ, βλέφαρα, βλέφαρα. c.
Palpitat, σπαίρει, πάλλει σφύζει. c.
Palpito, σπαίρω, σκαρίζω. c. σκαρίζω. c. πάλλω. c

πάλλομαι. o.
Palpo, ψηλαφῶ. c.
Palpo, as, ψηλαφάω. o.
Palpo, onis, θώψ. o.
Palpum, θωπεία. o.
Paludamenta, χλαῖναι. o.
Paludamentum, χλαμύδα, τὸ μαντιον.
Paludes, ἕλη.
Palumbarius, φασσωφόνος. o.
Palumbes, φάσσα. c. φάτται. o.
Palumbis, φάσσα.
Palumbula, φάττιον. o.
Palumbus, φάσσα. c.
Palus, πάσσαλος, ἕλος, λίμνη, ἕλος. c. πάτταλος. c. λίμνη. c. πάλος. c. σκόλοψ. o. πάσσαλος. e.
Paluster, ἑλώδης. c.
Palustris, λιμνώδης. c.
* Pames, τοῖχος. e.
Pampinacio, βλαστολογία. c.
Pampinarium, οἰνάριον. o.
Pampinarius, κληματινός. o.
Pampineum, οἰνάνθινον, οἰνάνθιον. c.
Pampino, βλαστολογῶ. c. φυλλολογῶ. c. βλαστολογῶ, οἰναρίζω. o.
Pampinosus, κληματώδης. o.
Pampinus, φυλλάμπελον, ἕλιξ ἀμπέλου. c. βλαστὸς ἀμπέλου. c. φυλλάμπελον. s. κλῆμα. o.
Panarium, ἀρτοφόρον. c. ἀρκοθήκη. s. ἀρτοθήκη. o. ἀρτοφόρον. e.
Panarius, ἀρτοφόρον. e.
Panceps, ἕλκος κτήνους ἐπὶ τραχήλου.
Pancratiarii, παγκρατιάροι. e.
Panda, εἰρήνης θεός.
Pandare, διαστρέφειν. e.
Pandat, διξαται, δειξᾶται. e.
Pandere, ἀνοῖξαι. c.
Pandiculatio, σκορδινισμός. o.
Pandiculor, σκορδινῶμαι.
Pandit, συνσπᾶ.
Panditur, Ostenditur, φαίνεται.
Pando, ἀνοίγω, σαφηνίζω, ἀναφέρω, φανερῶ, ἀνοίγω. c. ἁπλῶ. c.
Pando, is, πετάζω. o.
Pando, as, κυρτόω. o.
Pandor, ἁπλοῦμαι. c.
Pandus, σκελλός. c.
Pangit, πήσσει πάλον, πηγνύει.
Pango, πήγνυμι. o.
Panicola, πηνίον. e.
Panictum, ἔλυμος.
Panicula, πανοῦκλα. c. ἀνθήλη. o.
Panicum, pluralia non habet, ἔλυμος. c. ἔλυμος. ἔλυμος. o.

Panifex, ἀρτοποιός. o.
Panificium, ἀρτοποιΐα, πανεῖον, ἀρτοποιεῖον. c. σιτοποιΐα. o.
Panificus, ἀρτοποιός. c.
Panis, ἄρτος.
Panneus, ῥάκινος. o.
Pannosus, τριβακὸς, ῥακώδης, τρίβακος. c. ῥακώδης. o.
Pannuelum, ῥάκιον. o.
Pannum, ῥάκος. c.
Pannus, ῥάκος. c. ῥάκος. o.
Panopta, πανόπτης. c. πανόπτης. s.
Pantheta, πάρδαλις. c. πανθήρ. e.
Pantomimus, ὀρχηστής. c.
Panucellium, πηνεῖον.
Panucla, πανούκλιον. s.
Panuculum, πανιστήριον. c.
Papæ, παπαί. c.
Papare, παπάζειν. o.
Papaver, μήκων, μήκων. c. μήκων. s.
Papilio, σκήνωμα, ψυχή. o. ἐσπινίη. e.
Papilla, θηλὴ, μαζὸς, ἀκρομάσθιον. c. θηλή. c. θηλὴ, μάζος. o.
Papillæ, θηλαί. e.
Papillatus, θηλοειδής. o.
Papirum, πάπυρον. c.
Pappat, μασᾶται.
Papula, φλύκταινα. c. ἀπόστημα. c. ψυδράκιον. c. ψυδράκιον. s. ἐξάνθημα. o.
Papulæ, ψυδράκια, ἐκβράσματα. c.
Papulla, φλοκτίς. c.
Par, ἴσος, ζεῦγος, ζυζυγη, ζύγη. c. ἴσος. c.
Par, singulariter, ζεῦγος. c.
Par, paris, ἴσος. s.
Parabilis, πόριμος. o.
Parabola, παραβολή. c.
Parabole, προοίμιον. e.
Parabundus, εὐτρεπίζων. c.
Paracio, παρασκευή. c.
Paralyticus, παραλυτικός. c.
Parasitus, παράσιτος. c.
Parat, ἑτοιμάζει.
Paratus, εὐτρεπής. c. ἕτοιμος. c.
Paravisse, ἡτοιμακέναι.
Parca, πεπρωμένη, πεπρωμένη. c.
Parcæ, Μοῖραι. c. Κῆρες, αἱ Μοῖραι. c. Μοῖραι, Αἶσαι. o.
Parcatum, πεπρωμένον. c.
Parce, φειδωλῶς. c. φεῖσαι. c.
Parce salsum, ἀκρόπαστον. c.
Parciosus, φαιλος. e. φαιλος. e.
Parcæ, Μοῖραι.
Parcissimus, φειδωλότατος. c.
Parcit, φείδεται.
Parcivi, quod est, φείδομαι σοῦ.

Parcius, πεφεισμένως.
Parco, φείδομαι. o.
Parcus, φειδωλός. c. φειδωλός. o.
Parens, πατὴρ, γονεὺς, γονεύς. c. γεννήσας. o.
Parentalia, νεκύσια, πατερίσματα. o. τὰ νεκύσια. e.
Parentat, ἀποκαίει νεκροῖς νεκύσια.
Parentes, γονεῖς.
Parenticidium, γονοκτονία. s.
Parento, χοὰς ποιῶ. c. πατερίζω, ἐναγίζω. o.
Pareo, πειθαρχῶ. c. πείθομαι. c.
Paret, πείθεται, πειθαρχεῖ, φαίνεται.
Paries, τοῖχος, τοῖχος. c.
Parietinæ, τοῖχος ἠφανισμένος. o.
Parilis, ἴσος. o.
Parilitas, ὁμοιότης, ἰσότης. c.
Pario, τίκτω. c.
Pariolus, προφήτης, θυοσκόπος.
Parit, τίκτει.
Pariter, ὁμοῦ, ὁμοίως. c. ὁμοῦ. c. ὁμοθυμαδόν. c. ἴσως, ἐξ ἴσου. c. ἴσος. o.
Paritura, γονή. o.
Parma, θρακικὸν ὅπλον, ἀσπιδισκάριον. c. ἱππικὴ ἀσπίς. c. θυρεός. c. ἀσπὶς ἱππική. c.
Parmula, πελτάριον. o.
Parmularius, πελταστής. o.
Paro, ἑτοιμάζω. c. εὐτρεπίζω.
Paro, as, κτάομαι. o.
Paropsida, τρυβλίον. c.
Parosus, ἀηδής.
Parra, μύστης, ὄρνεον, κορυδαλλὸς, ἢ ἀστραγαλίσκος.
Parricida, πατροκτόνος, πατρολώας, πατρολοίας. c. πατροκτόνος. c. πατροκτόνος. o.
Parricidio, πατροκτονίας.
Parricidium, πατροκτονία. c.
Pars, μέρος, μέρος. c.
Pars, partis, μέρος. s.
Parsimonia, φειδωλία, φειδώ. o.
Parsimonio, μικρολογία. c.
Parsimonium, μικρολογία.
Parsio, φειδωλία. c.
Parta, περικτηθέντα.
Partam, πορισθεῖσαν.
Partes orationis, μέρη λόγου. e.
Partiarius, κοινωνός. o.
Particeps, μέτοχος, μερίτης, μέτοχος. c. μέτοχος. ἰσόμοιρος. e.
Particio, μερισμός. c.
Participacio, μέρους μετοχή. c.
Participare, μετέχειν. c.

Hoc Participium, μετοχή. c.
Participium, μετοχή. s.
Participo, μεταδίδωμι μέρους. c. μεταλαμβάνω. o.
Particula, μερίδιον. c. μερίς. o.
Particularis, μερικός. c.
Particulariter, μερικῶς. o.
Particulatim, κατὰ μέρος. c.
Particulones, συμμέτοχοι. o.
Partim, ἐν μέρει. c. ἐκ μέρους. c. κατὰ μέρος. c. μερικῶς. c. τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ. o.
Partio, διαμερίζω. c.
Partio, onis, τέξις. o.
Partior, μερίζω. c. ἐπιμερίζω. c. μερίζω. o.
Partire, μέρισον. e.
Partitor, μεριστής. c. ἐπιμεριστής. c.
Partiuncula, ποστιμορων.
Partum, περιποιηθέν. o.
Parturia, τοκάς. c.
Parturio, ὠδίνω. c. ὠδίνω. o.
Parturit, ὠδίνει.
Partus, τοκετός.
Partus, part. περιπεποιημένος. o.
Partus, nom. τόκος, τέξις. o.
Parva, ὀλίγα βαιά. e.
Paruit, ἐπείσθη.
Parvitas, μικρότης. c.
Parvitas, βραχύτης. c.
Parvulus, νεογνός. c.
Parum, ἧττον, ὀλίγον. c. ἔλαττον. c.
Parumper, ἐπ' ὀλίγον, ἐφ' ὀλίγον, κατὰ βραχύ. c. κατ' ὀλίγον. c. πρὸς ὀλίγον. c.
Parvo, ὀλίγιστον, ἐπίρρημα. c.
Parvolum, ὀλίγιστον.
Parvulus, νηπιώτατος. c. νήπιος. c.
Parvus, βραχύς.
Parvum, ἐλάχιστον.
Parvus, μικρός. c.
Pascales, σιτιστοί. o.
Pascit, βόσκει, τρέφει, νέμει, σιτίζει, περιδειπνίζει.
Pascito, as, διανέμω. o.
Pasco, ἐσθιῶ. c. νέμω, βόσκω. c. νέμω. o.
Pascor, νέμομαι. o.
Pascua, νομὴ, νομαὶ, νομὴ, ἡ βοσκή. c. βοσκή. c.
Pascuus, νομαδικός. o.
Passa, εἶδος ὀρνέου, σταφίς. c.
Passa crines, λελυμένη τοὺς πλοκάμους. c.
Passa est, ἠνέσχετο. c.
Passer, στρουθὸς σιτοφάγος, στρουθίον. s. στρουθός. c.
Passer muralis, πυργίτης, ὁ στροῦθος. c.
Passibilis, εὐπαθής. c. ἐμπαθής. c.
Passim, πανταχοῦ, σποράδην, ἀνέδην, λελυμένως, ἀθρόως, σποράδην. c. χύδην. c. πανταχοῦ. c. ἀνέδην, ἀναίδην. o.
Passio, πάθος, πάθος ἐπὶ νόσου. c.
Passiones, πάθη.
Passio, crinibus, λυσίκομος. c.
Passivum, παθητικὸν, παθητικόν. c.
Passivus, παθητικός. o.
Passo, πάθω. c. ὑπομένω. c.
Passum, σταφυλίτης, γλυκύ. o. ἕψημα. e.
Passurasse, ἀνέξασθαι.
Passus, παθὼν, βῆμα τὸ ἐν τῷ ποδὶ, διάστημα, μεταπονυπαθων, πεπανός. c. βῆμα. c.
Passus, a pateo, ἀνερρωγώς. o.
Passus, Spacium, βῆμα. o.
Passus est, ἠνέσχετο. c.
Pastienda, βωλοστρόφησιν.
Pastilenda, βωλοστροφητέα γῆ. c.
Pastillum, τροχίσκος.
Pastillus, τροχίσκος, τροχίσκος. o.
Pastina, νεοφυτεία. c.
Pastinaca, νεοφυτεία. c.
Pastinacæ, σταφυλινοί. e.
Pastinaceus, σταφυλῖνος.
Pastinacio, μεταβολὴ γῆς. c. βωλοφία. c.
Pastinare, βωλοστροφεῖν. o.
Pastinatio, φυτά.
Pastinator, φυτευτής. c.
Pastinatus, βωλοστροφία. o.
Pastinax, σταφυλῖνος. c.
Pastiniaca, σταφυλῖνος, τρυγὼν θαλασσία.
Pastino, μεταφυτεύω χώραν. c. μεταβάλλω χώραν. c. μεταστρέφω χώραν. c. βωλοστροφῶ. o.
Pastinor, βωλοστροφῶ. c.
Pastinum, βωλοστρόφιον. c.
Pastio, νομὴ, βοσκή. c. νομή. o.
Pastor, et pavor, νομεὺς, ποιμὴν, βοσκὸς, ἐπίσκοπος, ποιμὴν τῶν ζώων. c. ποιμενικός. c. ἀρτοποιός. c. νομεύς. c. βοσκός. c.
Pastoralis, ποιμαντικός. o.
Pastores, ποιμένες.
Pastoricius, ποιμενικός. o.
Pasturalis canis, ποιμενικὸς κύων.
Pastus, βοσκηθεὶς, τραφεὶς, πιμελὴς, λιπαρὸς, εὔτροφος. c. τροφή. s. νομὴ, ἡ βοσκή.
Pastus, part. σιτισθείς. o.
Pastus, us, σίτησις, ποιμή. o.
Patefacio, ἀνοίγομαι. c. ἐξανοίγω. c. ἀνοίγω. o.
Patefacit, ἐξανοίγει. o.
Patefactam, πεφανερωμένην.
Patefactum, ἀνεῳγός. c.
Patefio, φανεροῦμαι. c.
Patella, λοπάδιον, λοπάς. c. λεκάνιον. o.
Patena, λοπάς. c.
Pateo, ἀνέῳγμαι. o.
Pater, ἄββα. o. ὁ γεννήσας. o.
Patera, φιάλη, φιάλη. c. καῦκα. c. κρατήρ. o.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης, οἰκοδεσπότης. c.
Paternitas, πατρικότης. c.
Paternum, πατρικὸν, πατρωϊκός. c. πατρῷος. c.
Pater sacratus, μύστης. c.
Patescit, ἐξανοίγεται.
Patesco, ἀνοίγομαι. o.
Patet, ἀναπέπταται, ἀνέῳγεν, φανερόν ἐστιν.
Patibulum, σταυρὸς, ἀχραιος, σταυρός. c.
Patices, ἕλκη κτηνῶν ἐν τραχήλῳ.
Paticus, πασχητιῶν. o.
Patiendi, τοῦ πάσχειν.
Patiendi, passivum, παθητικόν.
Patiens, ἀνεξίκακος. c. καρτερικός. e.
Patiens sum laboris, ὑπομένω τὸν κάματον.
Patientia, ὑπομονὴ, καὶ ἀπολονη, ὑπομονή. o.
Patina, λοπὰς, πατέλλα. c. φιάλη. e. λεκάνη. o.
Patinæ, λοπάδες.
Patior, πάσχω. o.
Patitur, ὑπομένει, πάσχει.
Pator, χαῦμα. o.
Patrat, μασᾶται, κακενφάτως, ὡς ειτ αισχρως.
Patria, πατρίς. c. ἡ ἐνεγκοῦσα. o.
Patribulum, πρόφορον.
Patricii, πρόγονοι, εὐπατρίδαι. o.
Patricinus, αὐτόχθων. c.
Patricius, εὐπατρίδης, αὐτόχθων, εὐγενὴς, εὐπατρίδης. c. αὐτόχθων. e.
Patrimonium, οὐσία πατρικὴ, οὐσία. c. οὐσία πατρική. s. οὐσία. o.
Patrisso, πατρώζω. c.
Patro, as, παιδοποιῶ. o.
Patrocinium, προστασία, προστασία. c. ἡ προστασία. s.
Patrocinor, συνηγορῶ. c. προΐσταμαι, βοηθῶ. c. πατρωνεύω. c. συνηγορῶ. o.
Patrona, πατρώνισσα. c.
Patronus, προστάτης, πάτρων, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἐλευθερώσας, προστάτης. c. δικολόγος. c. πάτρων. c. βοηθός. c. συνήγορος. c. πάτρων. e.
Patronus causæ, συνήγορος.
Patrueles, ἀνεψιοί. o.
Patruelis, ἀνεψιὸς, ἐξάδελφος. e.
Patruelles, ἀνεψιοὶ ἐκ δύω ἀδελφῶν ἀρρένων. c.
Patruus, θεῖος πρὸς πατρὸς, πατράδελφος. c. θεῖος πρὸς πατρός. c. πατρὸς ἀδελφός. c. πατράδελφος. c. πατράδελφος. o. πάτρως. e.
Patule, ἀνεῳγότως. c. προφανῶς. c.
Patulico, ἀνοίγομαι. o.
Patulum, ἐκπέταλον, ἐκπετάλων συνεστὸς, διακεχηνός.
Patulus, ἀνεῳγός. c. ἠνεῳγμένος. c. ἡπλωμένος. c. ἀνοικτός. o.
Pauciores, ἐλάττονες. c.
Paucis, δι' ὀλίγων. c.
Paucitas, ὀλιγανδρία. c.
Pauco, μικροῦ, ἐπίρρημα. c. ὀλίγιστον, ἐπίρρημα. c. διὰ βραχέων πάνυ. c.
Paucorum dominacio, ὀλιγαρχία. c.
Paucus, ὀλίγος. c. παῦρος. o.
Pavefacio, δειλοποιῶ. c.
Pavens, περίφοβος. o.
Paveo, φοβοῦμαι. c. δέδοικα. c. πτοοῦμαι. c.
Pavesco, θαμβοῦμαι. c. πτοοῦμαι. c. ἐξίσταμαι. c.
Paveo, es, περιφοβοῦμαι. o.
Pavet, Pavescit, πτοεῖ, φοβεῖται.
Pavicio, ποδίζω. c.
Pavielat, ποδίζει, ἐδαφίζει.
Pavielo, ποδίζω. c.
Paviculæ, ὁμαλιστῆρες.
Pavidus, ἐπτοημένος. c. εὐλαβής, ὁ δοῦλος. c. περιδεής. o.
Pavimentum, ψηφολόγημα, χονδροβολίας, ἔδαφος, ψηφολογητὸν ἔδαφος, πάτος. c. ἔδαφος. c. ψήφωσις. c. ψηφολογία. c. πούλπιτον, χονδροβολίας. e.
Pavimentum, Celum, βηλός. e.
Pavimentitius, ἐδαφώδης. o.
Pavimento, ἐδαφίζω. o.
Pavitat, πολίζει. e.
Pavito, πτοοῦμαι. o.
Pavitum, ἠδαφισμένον.
Paulatim, κατ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγον. c. κατὰ μικρόν. c. κατὰ βραχύ. c. ἐκ τῶν πρὸς ὀλίγον. c.
Paulisper, ἐπ' ὀλίγον, ἐπὶ βραχὺ, κατ' ὀλίγον. c. κατὰ μικρόν. c. ὀλίγον χρόνον. o.
Paulo, ὀλίγιστον ἐπίρρημα. c. μικροῦ ἐπίρρημα. c.
Paulo ante, πρὸ ὀλίγου, μικροῦ πρόσθεν, πρὸ μικροῦ. c. πρὸ ὀλίγου. c. μικρῷ πρότερον. c.
Paulo antequam, ὀλίγῳ

πρόσθεν. c. πρὸ ὀλίγου. c.
Paulo brevius, παρὰ βραχύ. c.
Paulo minus, ὀλίγῳ ἧττον. c. μικροῦ δεῖν. c. ὀλίγῳ πλέον. c.
Paulo post, μετ' ὀλίγον. c. μετὰ μικρόν. c. μετὰ βραχύ. c.
Paulo postquam, μετὰ μικρόν. c. μετ' ὀλίγον. c.
Paulo quam, ὀλίγῳ ὕστερον. c.
Paulo superius, μικρῷ ἀνωτέρω.
Paululum, ὀλίγον, μικρὸν, ὀλίγιστον. c. μικρότατον. c.
Paululus, ὀλίγιστος. c.
Paulum, ὀλίγον, ὀλίγον. c. πρὸς ὀλίγον. c. βραχύ. c.
Paulum minus, παρὰ βραχύ. c.
Paulum spirans, ἔμπνους. c.
Paulus, ὀλίγος. c. βραχύς. c.
Pavo, ταὼς, ταώς. c. ταώς. o.
Pavor, δέος, πτόησις, πτόησις. c. ἔκστασις τοῦ λογισμοῦ. c. πτόησις. s. δεῖμα, δειλία. o.
Pauper, πένης, πτωχὸς γόμος, πένης. c. πτωχός. c. πενιχρός. o.
Pauperculus, πτωχότατος. c.
Pauperia, πτωχεία. c. πενία. c.
Pauperies, πενία. c.
Pauperies, pertas, πενία. o.
Paupertas, πενία.
Pausat, ἀναπαύεται, καὶ ἀναπαύει.
Pauso, παύομαι. o.
Pauxillatim, κατὰ μικρά. o.
Pauxillus, ἐλαχιστότατος. c.
Pax, εἰρήνη.
Pax, pluraliter non declinatur, εἰρήνη. c. εἰρήνη. s. εἰρήνη. o.
Paxillus, πάτταλος. o.
Peccat, ἁμαρτάνει.
Peccator, ἁμαρτωλός. c.
Peccatum, πλημμέλημα. c.
Pecco, πταίω. c. πλημμελῶ. c. ἁμαρτάνω. o.
Pecora pasco, ποιμαίνω. c.
Pecorarius, προβατώδης. o.
Pecorinus, θηριώδης. o.
Pecten, πλῆκτρον, κτένισμα, κτεὶς, κτένιον. c. πλῆκτρον. c. κτείς. o.
Pecora, θρέμματα. e. ποίμνια. e.
Pectenis, πλῆκτρον. c.
Pectina, κτένιον. c. κτείς. c.
Pectinatim, κτενοειδῶς. o.
Pectinator, κτενιστής. c.
Pectines, ἐκτένιοι. e.
Pectino, κτενίζω. c.
Pectino, Pecto, κτενίζω. o.
Pectis, κτεὶς, κτένιον, κτένιον. c.
Pectitus, ἐκτενισμένος. o.
Pectorale, στηθόδεσμον. c.
Pectoralis, προστερνίδιος. o.
Pectorosus, στηθιαῖος. c. στερνώδης. o.
Pectus, στῆθος, θώραξ, τὸ στῆθος. c. στέρνιον. o.
Pectusculum, στερνίδιον. o.
Pecuaria, riæ, προβατική. o.
Pecuarius, νομεύς. o.
Pecuatus, θηριώδης. o.
Pecudiarius, προαλης. o.
Peculatio, Peculatus, νοσφισμὸς, διαρπαγὴ, κλοπὴ πολιτικῶν χρημάτων. c. σφετερισμὸς δημοσίων χρημάτων. c. κλέμμα. c.
Peculiare, οἰκεῖον. c.
Peculiaris, ἰδιόκτητος, ἰδικός. c. ἰδιόκτητος. c. ἴδιος. o.
Peculiatus, κτήσιος, πολυούσιος.
Peculio, as, ἀργυρίου τιμῶν. o.
Peculium, περιουσία, περίκτησις, ἴδιον, σφέτερον, οὐσία δούλου, κτῆσις τοῦ ἐν ἀλλοτρίᾳ ἐξουσίᾳ ὄντος· τοῦτ' ἔστιν υἱοῦ, ἢ δούλου, πεκούλιον, οὐσία ὑπεξουσίου ἢ δούλου. c. οὐσία ὑπεξουσίου. c. χρῆμα. c.
Peculor, σφετερίζομαι. c. νοσφίζομαι. c.
Peculor, aris, κλέπτω. o.
Pecunia, χρήματα, ἀπὸ τιμῆς κτηνῶν, νόμισμα, ἀργύριον, ἀργύριον. c. χρῆμα. s.
Pecunia constituta, ἀντιφώνησις. c.
Pecuniæ, χρήματα. c.
Pecunialis, χρηματικός. o.
Pecuniam colligo, χρηματίζω. c.
Pecuniaria, χρηματική, χρηματική. c.
Pecuniarius, χρηματιστής. c. χρηματιστικός. o.
Pecuniosus, πολυχρήματος, πολυχρήματος. c. πολυχρήματος. o.
Pecuosus, ποιμὴν ἀρχαῖος.
Pecus, ποίμνιον, πρόβατον, βόσκημα, κτῆνος, βρέφος, θρέμμα. c. βόσκημα. c.
Peda, Pedatura, ἴχνος. o.
Pedale, ποδεκμαγεῖον, πόδιον, ποδεκμάγιον. c.
Pedamen, entum, χαράκωμα. o.
Pedamentum, ὑπόρθωμα. c.
Pedaneus, ποδιαῖος. o.
Pedaneus, judex, χαμαιδικαστής, χαμαιδικαστής. c.
Pedatim, βάδην, κατὰ πόδας. o.
Pedatio, χαράκωσις. o.
Pedato, adver. κατὰ πόδα. o.
Pedatura, ποδισμός. c.
Pedem struit, φεύγει.
Pedes, πεζὸς, πόδες, δάκτυλοι, καὶ μέτρα, πεζός. c.
Pedes telæ, ἱστόποδες. c.
Pedestellæ, ἱστόποδες. c.
Pedester, πεζὸς, πεζός. c.
Pedestre, πεζὰς, πεζὸν, καὶ ἐπίπεδον.
Pedestris, πεζός. c.
Pedestris oracio, πεζὸς λόγος. c. πεζὸς λόγος. s.
Pedica, βρόχος. c. ποδάγρα. c. πέδη. o.
Pedical, παγὶς, σκεδοπόδη.
Pedicio, πηδητής. c.
Pedicla, παγὶς, ἐπὶ ζώου. c.
Pedicli, ἀρπεδόνες.
Pedico, βροχίζω. c.
Pediculacio, φθειρίασις. s.
Pedicularis, φθειρικός. o.
Pedicularius, συντονάριος.
Pediculo, φθειρίζω. c.
Pediculosus, φθειριῶν. o.
Pediculi, ἀρπεδόνες. e.
Pediculus, Pediolus, πόδιον. o.
Pedidus, ῥυπαρός. c.
Pedio, dis, ποδίζω. o.
Pedisequus, παιδαγωγός. c.
Pedissequus, ἀκόλουθος, ἀκόλουθος. c.
Peditatus, πέζευμα. o.
Peditemptim, ἠρέμα. c. κατὰ πρόσβασιν. c. κατὰ προχώρησιν. c. ἀφανῶς. c.
Pedites, πεζοί. e.
Pedito, πεζεύω. c.
Peditum, πορδὴ, πορδή. c.
Peditus, πορδή.
Pedius, πόδιον τὸ τῶν γραμμάτων.
Pedo, πέρδω, πέρδομαι. c.
Pedo, Plancus, πλατύπους.
Pedo, as, ἀνταποδίζω. o.
Pedo, dis, πέρδω, βδέω. o.
Pedor, ὀσμὴ σαπρά. c. ῥυπαρία. c.
Peduculacio, φθειρίασις. c.
Peduculosus, φθειράφιος. c.
Peduculum, φθείρ.
Peduculus, φθείρ. c.
Pedum, καλαύροψ, ποιμενικὴ ῥάβδος. c. καλαύροψ. s. λαγωβόλος. o.
Pejero, ἐπιορκέω. o.
Pejor, χεῖρον, χείρων. c.
Pejus, χεῖρον, χεῖρον. c.
Pela, σφαῖρα. e.
Pelagus, singulariter tantum declinabitur, πέλαγος. c.
Pelamides, πολιπος. e.
Pelamys, πηλαμὺς, ἰχθύς. c.
Pelicacio, ζῆλος. c. ζηλοτυπία. c.
Pelicator, ζηλότυπος. c.
Pelicatus, ζῆλον. s. ζῆλος. c. ζηλοτυπία. c. ζήλωσις. s.
Pelico, ζηλοτυπῶ. c.
Pelix, ζηλότυπος. c. ζήλη. c.
Pellarius, πελλοράφος.
Pellator, ἀπωθητής. c.
Pellax, δόλιος. c. ἀπατεών. c. ἀπαγωγός. o.
Pellesuma, βυρσεῖον. o.
Pellex, ζήλη, ζῆλας, ἀντεράστρια, παλλακή. c. παλλακή. o.
Pellicacio, εἰρωνία. c. ζῆλος. s.
Pellicator, προσαγωγός. o.
Pellicatus, ζηλοτυπία, παλλακία. o.
Pelles, δέρματα. e.
Pellicale, δερμάτιον. o.
Pellicea, βαῖτα. e.
Pelliceo, es, ἐπισύρομαι. o.
Pelliceus, δερματινός. o.
Pellicio, δελεάζω. c.
Pellicium, βαίτη. o.
Pellico, ζηλεύω. c. εἰρωνεύομαι. c.
Pelliculare, δερματῶσαι.
Pelliculo, as, ὑποδερματίζω. o.
Pellio, βυρσεὺς, ὀβαποτρόφος, δερματουργὸς, ἠνιοράφος, δερματοπώλης. c. δερματοράφος. c.
Pelliones, δερματομαλάκται. o.
Pelliris, κυνέη. o.
Pellis, δέρμα, δορά. c. κώδιον. c. μηλωτή. c.
Hæc Pellis, δέρμα. c. δέρμα, δορά. o.
Pellis, bovina, βοεία. e.
Pellis, lanata, μηλωτὴ, ἀρνακίς. ἀρνακὶς, τὸ προβάτειον δέρμα. c. βαίτη. e.
Pellit, ὠθεῖ, ἀπωθεῖται.
Pellitus, δερματώδης. o.
Pello, ὠθῶ. c. ἀπωθοῦμαι. c.
Pello, lis, προσβάλλω, κόπτω. o.
Pelluceo, διαστίλβω. c.
Pelvis, λεκάνη, λεκάνη. c. λικαίη. o.
Pelluo, καταλούω. o.
Pelluvium, ποδονίπτης. c. ποδόνιπτρον. o.
Pena, πρόστιμον. c. ἐπιτίμιον. c. τιμωρία. c.
Penæ, κηδαλον.
Penaricum, κελλαρικόν. c.
Penarius, ταμιοῦχος. c.
Penates, πατρῷοι θεοὶ, κατοικίδιοι.
Penates, singulare non habet, πατρῷοι θεοί. c. ἐφέστιοι θεοί. o.
Pendeo, κρέμαμαι. c. ἐξήρτημαι. c. αἰωροῦμαι. o.
Pendere, ἐκτίσαι, ἠρτῆσθαι.
Pendet, κρέμαται.

Pendiclum, ἀρπεδών. c.
Pendiculus, ἀρπεδώνιον. c.
Pendit, κρέμαται, ἤρτηται.
Pendo, ἡγοῦμαι, τιννύω, ἡγοῦμαι, καὶ τιμῶμαι, καὶ σταθμίζω, καὶ τίνω, καὶ ἤρτημαι, καὶ ἀποδίδομαι, καταβάλλω, δίδωμι. c. ἤρτημαι. c. σταθμίζω. c. ἐκτιννύω. c. ἀποτίνω. c.
Pendo magni te, ἡγοῦμαί σε πολλοῦ.
Pendo pœnas, τίνω τιμωρίας, δίκας τιννύω.
Pendulus, μετέωρος. o.
Pene, παρ' ὀλίγον, σχεδόν. c.
Penes, παρά. c. αἰδοῖον. c.
Penes me, πρὸς ἐμαυτόν. c. παρ' ἐμοί. c.
Penes quem, παρ' ᾧ. c.
Penetrale, μυχὸς, ἐνδόμυχον. c. ἀπόρρητον. c. μυχός. o.
Penetrabile, περαιωτικόν. o.
Penetralia, μυχοὶ, ἐνδότατα.
Penetralis, μυχὸς, ὁ ἐσώτερος τόπος. c. περάσιμος. c.
Penetralium, ἐνδόμυχον. c.
Penetrat, διαπερᾷ, διέρχεται, ἐνδύνει.
Penetro, ὑπεισέρχομαι. c. κατατρυπῶ. c. εἰσδύνω. c. ἐπεισέρχομαι. c. διέρχομαι. c. διαπείρω. o.
Penicilla, γραφίδες. o.
Penicillum, σπογγεῖον, σπογγάριον.
Peniculamentum, κροσσίον. o.
Peniculum, ἀρπεδόνιον, ἀρπεδώνιον. c. ἀρπεδόνιον. e.
Peniculus, σπογγάριον. s.
Peniculus, illus, σπόγγος. o.
Peninsula, χεῤῥόνησος, χερσόνησος. c.
Penis, αἰδοῖον, πρόσθεμα, τὸ αἰδοῖον. s. πρόσθεμα, αἰδοῖον. e. κέρκος. o.
Penitencia, μετάνοια. c. μεταμέλεια. c.
Penitentia, μετάνοια.
Penitet, μετανοεῖ, καὶ μετανοῶ, μεταμελεῖ. c.
Penitet me, μετανοῶ, μεταμέλομαι. c. μετανοῶ. c.
Penitet me hujus muneris, μετανοῶ ἐπὶ τῷ δώρῳ.
Penitudo, μεταμέλεια. c. μετάνοια. c.
Penitus, ἔνδον, παντελῶς, ἐνδοτέρω, κατὰ βάθος, καθόλου. c. ἔνδον. c. παντάπασιν. c. παντελῶς. c. διάμπαξ. o. παντελῶς. o.
Penitus, a, um, κερκώδης. o.
Penna, πτέρον. o.
Pennarium, καλαμοθήκη. o.
Pennatus, ὑπόπτερος. o.
Penniculum, πτερύγιον. o.
Penniger, πτεροφόρος. o.
Pennula, λοβός. o.
Pensa, σταθμὰ τὰ διδόμενα ταῖς γυναιξί. c. μίτος. o.
Pensacio, σταθμός. c. ἐξάγιον. c. συλλογισμός. c.
Pensans, εὔσταθμον. c.
Pensat, ἐξισοῖ, ἀντελλογεῖ, καὶ σταθμίζει.
Pensatio, ἐξάγιον. e.
Pensibile, κρεμαστόν. c.
Pensibilis, κρεμαστός. c.
Pensiculate, ἀκριβῶς. o.
Pensiculatores, ἐξετασταί. o.
Pensiculo, as, ἐξετάζω. o.
Pensilis, κρεμαστός.
Pensilis, le, μετέωρος. o.
Pensio, ἀναφορὰ, ἐνοίκιον, τέλος. c. ἀποφορὰ, τὸ ἐνοίκιον. c. καταβολὴ, ἀπόδοσις. c. ἔκτισις. c. ἐνοίκιον. c. καταβολή. o.
Pensionis, καταβολῆς.
Pensionum, τῶν συντελειῶν.
Pensitant, τελοῦσιν.
Pensitatio, συντέλεια.
Pensitationem, τὴν καταβολὴν, τὴν εἰς φοράν.
Pensitator, λογιστής. o.
Pensito, σταθμίζω. c.
Pensito, as, σταθμῶμαι. o.
Pensius, δαπανηρός.
Penso, as, τιμῶμαι. o.
Pensor, ἐξεταστής. o
Pensum, σταθμὰ τὰ διδόμενα ταῖς γυναιξί. c. σταθμός. c. εἰσφορά. c. τέλος. c.
Pensus, ἐξετασθείς. o.
Penuarium, ταμεῖον, τὸ ἰδιωτικόν. c. πανθήκη. s. ταμεῖον. o.
Penuarius, κελλάριος. c.
Hæc Penucula, πηνίον. c.
Penula, φαινόλης, τὸ φελόνιον. c. πενόλης. c. φαινόλη. o.
Penulatus, συγκλητικὸς ἀνὴρ ὁ ἔχων πορφύραν. c.
Penularium, φαινολοθήκη.
Penultima, παρατελευταῖος. c.
Penum, ὅσα εἰς πόσιν καὶ βρῶσιν συναθροίζεται ταμεῖον, τὸ ἰδιωτικόν. c. κελλάριον. c.
Penuria, σπάνις, λίψις, ἔνδεια, ἀπορία. c. σπάνις. c. ἔνδεια. c. ἀπορία. o.
Penus, πηνίον. c. τιμωρός. c. ὡρεῖον. s. βίος. o.
Penusa, βρωτὰ καὶ ποτά.
Pepedo, πέρδομαι. c.
Peper, πέπερι. c.
Pepero, γεννῶ. c.
Pepigero, συμφωνῶ. c.
Pepigi, συνεθέμην. c. συνεφώνησα. c.
Pepigit, συνέθετο, συνετάξατο, καὶ ἀπάκτωσεν.
Pepo, πέπων. c.
Per, διὰ, πάνυ, κατά. c. περί. c. λίαν. c. νὴ τὸν, ἐπὶ ὅρκου. c. διὰ, ἀνά. o.
Per modum, κατὰ τρόπον. c.
Pera, κώρυκος, ἄπια. e.
Peractis, ἀπαρτισθέντων.
Peracto, πληρωθέντος.
Peragat, διατελέσῃ, πληρώσῃ, διαπράξηται.
Peragit, ἀπαρτίζει, περαιοῖ.
Peragitur, ἀπαρτίζεται.
Perago, περαίνω πρᾶγμα. c. διατελῶ. c. διαπράττομαι. c. διανύω. c. ἐπιτελῶ. c. τελέω. o.
Peragrat, περιέρχεται, περινοστεῖ.
Peragro, περινοστῶ. c. περιέρχομαι. c. διαβιβάζω. c. περινοστέω. o.
Perambulo, διαπορεύομαι. c. διαβιβάζω. c.
Peranno, as, ἀπενιαυτίζω. o.
Perbello, διαπολεμῶ. c.
Perbibo, διαπίνω. o.
Percello, περιτρέπω. o.
Percenare, ἀποδειπνῆσαι. c.
Percensere, ἐξαριθμήσασθαι, ἀπογράψασθαι.
Percepcio, μετάληψις. c.
Perceptio, συνεκδοχή.
Perca, πέρκη. e.
Percidit, περαίνει, ὡς ἐπὶ αἰσχροῦ.
Percipere, μεταλαβεῖν.
Percipit, λαμβάνει, προσδεύεται, ἀντιλαμβάνεται, καὶ συνίησιν.
Percipio, καταδέχομαι. c. δέχομαι. c. μεταλαμβάνω. c. καταλαμβάνω. o.
Percisus, Pædicatus, πεπυγισμένος.
Percitus, ἔκφορος. o.
Percolatum, διηθημένον.
Percolo, γεωργῶ. c. διηθῶ. c. διϋλίζω. c. ἀσκῶ. c. διασέβομαι. o.
Percolui, ἤσκησα.
Per consuetudinem, κατὰ τὴν συνήθειαν. c.
Percontari, πυνθάνεσθαι.
Percontatio, πύσμα.
Percontatur, πυνθάνεται, φιλοπευστεῖ.
Percontor, Terent., πολυπραγμονῶ. c. ἀνέρομαι. o.
Percucio, παίω. c. πλήττω. c. πλήσσω. c. πατάσσω. c. τύπτω. c. κρούω. c.
Percudo, διακολάπτω. o.
Perculit, κατέβαλεν, ἐξέπληξεν.
Perculsum, ἀπωσμένον.
Perculsus, ἐκπλαγείς. o.
Percunctator, πεύστης.
Percuncto, διερευνῶ. c.
Percunctor, ὑπερτίθημι. c.
Percuntari, πυνθάνεσθαι. c.
Percuro, as, καταθεραπεύω. o.
Percurrit, διατρέχει, διέρχεται.
Percurro, διατρέχω. c. διατρέχω. o.
Percussit, ἐξέπληξεν, ἔπληξεν.
Percusso, διατινάσσω. c. πατάσσω. c. τινάσσω. c.
Percussor, κροταφιστής, φάκτης, μονομάχος. c. κροταφιστής. c. πλήκτης. c. παρακεντητής. c.
Percussus, ἐκπλαγεὶς, ἀπόπληκτος.
Percutit, κρούει, πλήσσει, παίει, ῥαπίζει.
Percutio, κατακόπτω. o.
Per desiderium, καθ' ἐπιθυμίαν. c.
Perditissimorum, ἀπολλυμένων.
Perdicio, ἀπώλεια. c.
Perditrix, ὀλέτειρα, ὀλεθρία.
Perditus, ἀπεγνωσμένος, καὶ ἀπολωλὼς, ἐξώλης. c.
Perdius, πανημέριος. o.
Perdix, πέρδιξ. c.
Perdo, ἀπολλύω. c.
Perdo, is, ἀποβάλλω. o.
Perducit, καθιστᾷ, διασώζει, διαγαγεῖ.
Perduco, διάγω, διέρχομαι. c. ἀπάγω. c.
Perduco, cis, διάγω. o.
Perductus, ἀχθείς.
Perduellio, ἀντάρτης. c.
Perduelliones, οἱ κατὰ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων βουλευόμενοι, ἢ κατὰ βασιλέων.
Perduellis, πολέμιος. o.
Perduracio, πώρωσις. c.
Perduro, ἐπιμένω. c. διαμένω. c.
Peredo, περιτρώγω. o.
Peregi, συνέθετο, συνετάξατο.
Peregisse, ἠνυκέναι.
Peregre, adverbialiter, ἐπὶ ξένης, ἀπὸ ξένης, ἐπὶ ξένην, ἐπὶ ξένης. c. ἐπὶ ξένης. o.
Peregrinacio, ἀποδημία, ἐπὶ ξένης. c. ἐκδημία. c.
Peregrinatio, ἀποδημία.
Peregrinatur, ξενιτεύει, ἀποδημεῖ.
Hic Peregrinatus, ἡ ξενία. s.
Peregrino, ξενιτεύω. c.
Peregrinor, ξενιτεύω. c.
Peregrinus, παρεπίδημος. ἀπόδυμος, ξένος, ἐπίξενος, ἀπόδημος. c. ξένος. c.
Peregrinor, ἐπιξενοῦμαι. o.
Peremo, κατασφάζω. c. ἀποκτείνω. c. ἀποκτιννύω. c.
Peremptorius, διηνεκής.
Peremptus, ἀνῃρημένος. c.
Peremtorius, ἀναιρετικός. o.
Perendie, εἰς τρίτην. c. μεταύριον. o.
Perendinatus, ὑπέρθεσις. s.
Perenne, ἀΐδιον, διηνεκὲς, ἀδιάλειπτον, αἰώνιον.
Perennis, αἰώνιος. c. ἀΐδι-

ος. c. διηνεκής. c. ἀΐδιος. o.
Perennitas, διηνέκεια. c. διαμονή. c. ἀειδιότης. c. ἀϊδιότης. o.
Perenno, as, διαγίνομαι. o.
Pereo, ἀπόλλυμαι. c. φθείρομαι, ἔρρω. o.
Peresus, διαβεβρωμένος. c.
Per evum, διὰ παντός. c.
Perfecta, ἀπηρτισμένη, πεπεραιωμένη.
Perfectio, συμπλήρωσις. c. τελείωσις. c. τελεσιουργία.
Perfectissimum, διασημότατον. c.
Perfectissimus, ἀξιολογώτατος, διασημότατος. c.
Perfectius, τελειότερον. c.
Perfectum, παρακείμενον, πεπεραιωμένον, συντελικὸν, πεπεραιωμένον, ἀπηρτισμένον, τέλειον. c. ἐντελές. c. παρακείμενος. c.
Perfectus, ἀπηρτισμένος, τέλειος, ἐκτικὸς, ἀπηρτισμένος, τέλειος, καὶ τετελεσμένος, τέλειος. c. ἄρτιος, ὁ τέλειος ἀριθμός. c.
Perferendum, ἀποιστέον. c.
Perfero, οἴσω. c. ὑπομένω. c. διακομίζω. c. ὑποφέρω. c. ὑποίσω. c. περιφέρω. o.
Perferre, διαγαγεῖν, περιφέρειν.
Perficiam, ἀνύσω.
Perficio, καταρτίζω. c. ἐκτελῶ. c. τελειῶ. c. ἀπαρτίζω. c. ἐξεργάζομαι. c. ἀπεργάζομαι. c. ἐπιτελῶ. c.
Perficior, τελειοῦμαι. c.
Perficit, πληροῖ.
Perfidia, ἀπιστία, ἀγνωμοσύνη. c.
Perfidus, ἄπιστος, ἀγνώμων. c. ἄπιστος. c. ἄπιστος. o.
Perfidus, med. prod. πιστότατος. o.
Perfido, dis, διαθαῤῥέω. o.
Perfilis, μακροσκελής.
Perflo, περιπνέω. c. διαφυσῶ. c.
Perfluo, διαρέω. c.
Perfodio, διορέω. c.
Perfodit, διορύσσει.
Perforaculum, τέρετρον, τέρετρον. c. τρύπανον. c.
Perforat, διατρυπᾷ.
Perforo, διορύσσω. c. τρυπῶ. c. διατρυπῶ. c. διατιτρῶ. c.
Perfossio, διορυγή. c. διορυγμός. c. ὁ διορυγμός. e.
Perfosso, διατιτρῶ. c. διατρυπῶ. c. διορύσσω. c.
Perfossor, διορύκτης. c. τοιχωρύχος. c.
Perfossura, διορυγή. c.
Perfossus, τετρημένος. c. τετρυπημένος. c.
Perfrico, as, διαψύχω. o.
Perfrictio, ψυγμός. c. κατάψυξις. c.
Perfrigeo, καταψύχω. c.
Perfrigesco, διαναψύχω. c.
Perfrigio, ψυγμός. c.
Perfringendas, κατεακτέας.
Perfringit, ἀποκλᾷ.
Perfringo, διαθραύω. c.
Perfrixit, περιεψύγη.
Perfrui, ἀπολαῦσαι, ἀπολαύειν. c.
Perfuga, αὐτόμολος. o.
Perfugio, καταφεύγω. o.
Perfugium, καταφύγιον. c. καταφυγή. s. καταφύγιον. o.
Perfunctorius, ἀφοσιωμένος. o.
Perfundit, καταχέει, καταχύνει.
Perfundo, ὑπερχέω. c. διαχέω. c.
Perfusius, διακεχυμένως. c.
Perfusor, προχύτης. c. περιχύτης. c.
Perfusorium, ἐπιχυτήριον. e. περιχυτήριον. e.
Perfusus, διακεχυμένος. c.
Perge, βάδιζε, ἐπίμενον. c.
Pergit, ἐπείγεται, σπεύδει, ὁρμᾷ, βαδίζει.
Pergo, παραγίνομαι, πορεύομαι. o.
Pergula, ὑπερῷον, καὶ ἴκρια, μεσόδμη, ὀροφὴ, στενὸν οἴκημα, ἰκρία. c. καλύβη. c. περιφάνη. e. προβολή. o.
Pergræcor, ἑλληνίζω. o.
Perhibenda, παρασχετέα.
Perhibentur, λέγονται.
Perhibeo, λογοποιῶ. o.
Pericia, ἐμπειρία. c. ἐπιστήμη. c.
Periclitandæ, κινδυνευτέαι.
Periclitor, κινδυνεύω. c. κινδυνεύω. o.
Periclum, κίνδυνος. s.
Periculosus, ῥιψοκίνδυνος. c. ἐπικίνδυνος. c. κινδυνώδης. o.
Periculum, κίνδυνος, κίνδυνος. c.
Periculum facere, παραβουλεύσασθαι.
Per idem, κατὰ τὸ αὐτό.
Per ignoranciam, κατὰ ἄγνοιαν. c.
Perimit, ἀναιρεῖ.
Perimo, ἀναιρέω. o.
Perinde, ὁμοίστω, ἔπειτα, τοιγαροῦν, ὥστε, παραπλησίως, καὶ ὁμοίως, οὕτως. c. παραπλησίως. c. οὕτως. o.
Periniquus, ἀδικώτατος. c.
Per introitum, εἰσιτήριον. c.
Per instantiam, διὰ βοηθείας.
Periocha, περιοχὴ πόλεως ἢ τόπου. c.
Peristilum, περίστυλον.
Perit, ἀπόλλυται, ἀναιρεῖται.
Peritia, πεῖρα, γνῶσις, εἴδησις. c.
Perito, as, ἀπόλλυμαι. o.
Peritus, ἔμπειρος, πολυμαθής. c. ἔμπειρος. c. ἐπιστήμων. c.
Hoc Perjurium, ἐπιορκία. c. ἐπιορκία. s.
Perjurat, abjurat, ἐπιορκεῖ, ἐπόμνυται. c.
Perjuro, ἐφιορκῶ. c. ἐπιορκῶ. c.
Perjurus, ἐπίορκος, ἐπίορκος. c.
Perlabor, διολισθαίνω. c.
Perlateo, διαλανθάνω. c.
Perlavia, ποδάνιπτρα.
Perlego, ἐπαναγινώσκω. c. ἐπιλέγομαι. o.
Per literas, κατὰ στοιχεῖον. c.
Perlitus, κατάχριστος. o.
Perluceo, διαφαίνω. c.
Perlucescit, διαφαύει.
Perlucet, διαυγάζει. c. διαφαίνει. c.
Perlucida, διαφανῆ.
Perlucidum, διαυγὲς, διαφανὲς, διαυγές. c. διαφανές. o.
Perluo, διακλύζω, ἀπολούω. o.
Perlusio, διαπαιγμός. c.
Perlustrat, περισκοπεῖ.
Permaneo, παραμένω. c. διαμένω. c. ἐμμένω. c. διατελέω. o.
Permanet, διαμένει.
Permano, διαρέω. c. καταῤῥέω. o.
Permarini, διαπόντιοι.
Permeo, διαπερῶ.
Permisceo, συμμιγνύω. c. καταμιγνύω. c.
Permiscuit, συνέμιξεν, συνέχεεν.
Permisit, ἐπέτρεψεν.
Permittere, διαπέμπειν. o.
Permitto, ἐπιτρέπω. c.
Permoveo, διακινῶ. c.
Permulceo, καταψήχω. c. καταπραΰνω. c.
Permulsit, κατέψησεν, κατεπράϋνεν.
Permulta, πάνυ πολλά.
Permutacio, ἀντικαταλλαγή. c. ἀνταλλαγή. c. ἀντάμειψις. c.
Permuto, καταλλάσσω, ἀμείβω. c. ἀντικαταλλάσσω, παραποιῶ. c.
Perna, σάρκινον, ὑπόδεμα, σκέλος χοίριον. c.
Pernarro, ἀφηγοῦμαι. c.
Pernicialis, ὀλέθριος. o.
Pernicies, ὄλεθρος, ὄλεθρος. c. ἀπώλεια. c. ὄλεθρος. s.
Perniciosus, ὀλέθριος. c.
Pernicitas, ὠκύτης. o.
Pernicula, ἱματίου σίπα. c.
Pernio, χίμετλον. c. πτερνίον. o.
Perniones, χίμετλα.
Pernium, χέμετλον, c. χείμεθλον. c.
Pernix, ὠκύπους, ἀκρότονος, ὀξὺς, ὁ ταχύς. c. γοργός. c. ὠκύπτερος. o. ἀκρότονος. e.
Pernoctacio, διανυκτέρευσις. c. παννυχισμός. c.
Pernoctat et Pervigilat, διανυκτερεύει, παννυχίζει.
Pernoctatio, παννυχισμὸς, παννυχισμός. s.
Per noctem, διὰ νυκτός. c.
Pernocto, διανυκτερεύω. c. παννυχίζω. c. διανυκτερεύω. o.
Pernosco, ἐπιγινώσκω. c. διαγινώσκω. c.
Pernox, πάννυχος, ἄγρυπνος, παννύχιος. o.
Pero, ἐμβάς. o.
Per ocium, κατὰ σχολήν. c.
Peroracio, ἐπίλογος. c.
Perorare, τελειῶσαι, περαιῶσαι.
Perorat, δικαιολογεῖται.
Peroratio, ἐπίλογος.
Peroratur, δικαιολογεῖται.
Peroro, καταρητορεύω. c. ἀπαρτίζω λόγον. c. ἐπιλέγω. o.
Perosus, διαμισῶν. o.
Perparcus, φειδωλότατος. c.
Perpendenda, σταθμητέα.
Perpendentes etiam, καὶ λογισάμενοι.
Perpendiculare, ἐπικάθετον. o.
Perpendiculum, διαβήτης, καθέτης, σταθμὴ λεξικὴ, ὃ καλεῖται καθετὴρ, καθέτης. c. κρεμαστὴρ οἰκοδόμου. c. κάθετος. o.
Perpendit, δοκιμάζει, σταθμίζει, σηκοῖ.
Perpendo, σταθμίζω. c. δοκιμάζω. c. ἐξαγιάζω. c. παρασταθμίζω. c. ἐξετάζω. o.
Perpennius, αὐθέντης.
Perpensas, δοκιμασθείσας, σταθμισθείσας.
Perpense, ἐξακριβωμένως. o.
Perperam, ἐναμάρτως, προπετῶς, ἀνάμαρτον, προπετῶς. c. κακῶς. o.
Perperam ago, περπερεύομαι, προπετεύομαι, περπερεύομαι. c.
Perperus, πέρπερος, προπετὴς, προπετής. c.
Perpessicius, ὑπομενητικός. c.
Perpesso, ὑπομένω. c.
Perpessus, παθών. c. ὑπενεγκών. c. περιπαθῶς. o.
Perpeti, καρτερῆσαι.
Perpetim, ἐσαεί. o.
Perpetitur, ὑπομένει, καρτερεῖ.
Perpeto, διατελέω. o.
Perpetrare, πεπλημμεληκέναι.
Perpetrat, καθορθοῖ.

Perpetrata, γιγνόμενα.
P erpetratio, κατόρθωμα, κατόρθωσις, καὶ δρασματοπία.
Perpetro, διαπράττομαι. o.
Perpetuantes, παραμένοντας.
Perpetue, πάντοτε. c.
Perpetuitas, ἀειδιότης. c. αἰωνιότης. c.
Perpetuo, διὰ βίου. c. διηνεκῶς. c.
Perpetuo, as, ἀϊδίζω. o.
Perpetuum, αἰώνιον, διόλου, διηνεκές.
Perpetuus, αἰώνιος. c. ἀείδιος, διηνεκής. c. ἀΐδιος. o.
Perplexe, σπουδαίως, περιπεπλεγμένως, σκολιῶς, σκολιῶς. c.
Perplexus, σκολιός. c.
Perpluere, διαβρέχεσθαι. o.
Perpondero, καταβαρῶ. c.
Perpotatio, πρόποσις.
Perprandierunt, ἀπερίστωσαν. c.
Perpungo, παρακεντῶ. c.
Perquam, λίαν, λίαν. c. κομιδῆ, πάνυ. c. ὡς σφόδρα. o.
Perquirit, ἐκζητεῖ.
Perquiro, ἐκζητῶ. c.
Perrepto, καθερπίζω. o.
Perrumpo, διαρήσσω. c.
Persalsum, ταριχηρόν. c.
Perscribit, καταγράφει.
Perscribo, παραγράφω. c. ἀναγράφω. o.
Perscripcio, παραγραφή. c. διαγραφή. c.
Perscriptum, ὑπογραμμός. c.
Perscrutacio, ἀνερεύνησις. c.
Perscrutatur, διερευνᾷ.
Perscruto, ἐξερευνῶ. c.
Perscrutor, διερευνῶ. c.
Per se, μόνον, αὐτόματον, δι' ἑαυτοῦ αὐτόματος. c.
Persecta tecta, ἀναπεπταμένη, ἀνάστασιν ἔχουσα, ἐπ' οἰκίας.
Persecucio, λῆμψις. c. μεταδίωξις. c. διωγμός, δίωξις. c. δικαιολογία. c. ἐπεξέλευσις. c.
Persecutio, δίωξις, ἐπανάληψις.
Persecutione, παραπομπῇ.
Persecutor, διώκτης, διώκτης. c. ἐπιδιώκτης. c. δικαιολογούμενος. c.
Per semedipsum, δι' ἑαυτοῦ. c.
Persequi, μετελθεῖν, ἐπεξελθεῖν.
Persequitur, ἐξέρχεται, ἐπιδιώκει, κατ' ἔχθραν διώκει, ἐπακολουθεῖ, μετέρχεται, περιδιώκει.
Persequo, μεταδιώκω. c.
Persequor, ἐπιδιώκω. c. καταλαμβάνω. c. ἐπεξέρχομαι. c. καταδιώκω. c. ἐπακολουθῶ. c. διώκω. o.
Persequutus est, μετῆλθεν.
Persero, κατασπείρω. o.
Perseverancia, ἐπιβεβαίωσις. c. ἐπιμονή. c.
Perseverantia, ἐπιμονή, ὑπομονή.
Perseverat, ἐπιμένει, ὑπομένει, καρτερεῖ.
Perseveraverunt, παρέμειναν.
Perseveret, ἐπιμείνῃ.
Persevero, ἐμμένω. c. διαμένω. c. παραμένω. c. ἐπιμένω. c. καρτερῶ. o.
Persicum, Περσικόν. c.
Persideo, διακαθέζομαι. o.
Per singulos dies, κατ' ἑκάστην ἡμέραν.
Persisto, ἐμμένω. o.
Persolucio, διάλυσις. c.
Persolvo, περιλύω, περιγράφω, ἀποτιννύω. c. διαλύω. o.
Persona, πρόσωπον, προσωπεῖον, πρόσωπον. c. πρόσωπον. s. προσώπιον. o.
Personale, προσωπικόν. o.
Personarum acceptio, προσωποληψία.
Personat, χαρακτηρίζει, διαχαρακτηρίζει.
Personatio, ἀρχεῖον. o.
Personatus, ὑποδεδηκώς. o.
Personet, κατηχεῖ.
Persono, χαρακτηρίζω. c. διηχῶ. c.
Persono, as, περιηχοῦμαι. o.
Perspectus, εὐπρόορατος.
Perspicacitas, τὸ συνοπτικόν. o.
Perspicax, περίεργος, κατανοητικός. c.
Perspiciam, φανήσομαι.
Perspiciens, πάνυ φρόνιμος.
Perspicio, κατοπτεύω. c. καθορῶ. c. συνορῶ. o.
Perspicit, συνίησιν.
Perspicua, δῆλα, προφανῆ.
Perspicuitas, λαμπρότης, περιφάνεια, ἐνάργεια. o.
Perspicuum, πρόδηλον, τρανόν, ἔκδηλον, καταφανές, διαυγές, προὖπτον, διαυγές. c. εὐπερίβλεπτον. c. διαφανές. o.
Perspicuus, προφανής, κατάδηλος, καταφανής. c. πρόδηλος. c. περιβόητος. c.
Perspirat, διαπνεῖ.
Perspiro, διαπνέω. c.
Perstat, διαστήκει.
Perstino, διαρκῶ. o.
Persto, διαστήκω. c. διαμένω. o.
Perstringere, ἀναστρέφειν. o.
Persuadeo, συμπείθω. c. πείθω, ῥῆμα. c. ὑπάγομαι. o.
Persuadet, ἀναπείθει, συμβουλεύει.
Persuaserit, ἀνέπεισεν.
Per suffragia, διὰ προστασιῶν, διὰ μαρτυριῶν.
Persuo, διαῤῥάπτω. o.
Pertædeo, ἀδημονῶ. o.
Pertæsus, ἐξαπορούμενος. o.
Per te, διὰ σοῦ. c.
Pertempto, ἐκπειράζω. c.
Pertendit, σημαίνει.
Pertendo, διατείνω. c. διήκω. o.
Pertento, ἀποπειρῶμαι. o.
Perterreo, καταπτοῶ. c. ἐκφοβῶ. c.
Perterritus, δέος. c.
Pertesum, μῦσος.
Pertesum est injuriæ, σικχείομαι τὴν ὕβριν.
Pertesus, εἰς μῖσος γενησόμενος.
Pertexto, ἀποτελέω. o.
Pertica, κανὸν, κάμαξ, μοχλὸς ληνοῦ, κοντός. c. κάμαξ. c.
Pertica temo, Virg. ἄντυξ. c.
Pertica, αὐτοσχέδειον. e.
Pertimesces, εὐλαβηθήσῃ.
Pertimesco, φοβοῦμαι. c. ἐκφοβοῦμαι. c. περιδέδια. o.
Pertinacia, ἐγκράτεια, φιλονεικία, μονοτονία. c.
Pertinax, δύσερις, φιλέριστος, βίαιος, δυσέριστος, σφοδρὸς μονότονος, ἐπίμονος, φίλερις.
Pertinentes, προσήκοντες. c.
Pertineo, προσήκω. c. περικρατέω. o.
Pertinere, ἀνήκειν. c.
Pertinet, ἀνῆκεν, ἀνήκει.
Pertranseo, διέρχομαι. c.
Pertransi, διελθε. c.
Pertulit, ὑπήνεγκεν, διεκόμισεν.
Pertunde, τρέπεσον. e.
Pertundit, τρυπᾷ.
Pertundo, τρυπῶ. c. διατρυπῶ. c.
Perturbat, θορυβεῖ, περιφύρει, ταράσσει, περινοστεῖ, διαρεύει, περικυκλεύει.
Perturbo, διαταράσσω. c. ἐπιταράττω. o.
Pervadit, διώδευσεν, ἐπέρασεν, διοδεύει.
Pervado, ἐφορμῶ.
Pervalde, multum, πολὺ, πάνυ, λίαν.
Pervagata, διαπεφημισμένη. c.
Pervagatur, περιρέμβεται.
Pervago, gor, περιφέρομαι. o. διαρέμβομαι. c.
Pervasisse, ἐπεληλυθέναι.
Pervastat, ἐκπορθεῖ.
Pervasto, ἐκπορθῶ. c.
Pervello, is, κατατίλλω. o.
Pervenio, φθάνω, παραγίνομαι. c.
Prævenire, φθάνειν. o.
Pervenit, προσεγένετο. c.
Perversi, διεστραμμένοι. o.
Perversio, διαστροφή. c.
Perversus, στρέβλος, ὁ μὴ ὀρθὸς ἄνθρωπος. c. διάστροφος. c. διεστραμμένος. c. ἐπαριστερός. c.
Perversus, ἐπαρίστερος.
Perverto, διαστρέφω. c. διαστρέφω. o.
Pervestigo, ἀνιχνεύω. o.
Pervicacitas, μονοτονία, μονοτονία. c.
Pervicax, φιλόνεικος, μονότονος, ἰταμὸς, μονότονος, ἰσχυρογνώμων, ἐπίμονος, μονότονος, ἰταμός. c. ἐριστικός. c. ἀντιπαθής. c. ἐνστατικός. o.
Pervideo, κατοπτεύω. o.
Pervigilacio, διανυκτέρευσις. c.
Pervigilancia, ἀγρυπνία. e.
Pervigilans, ἐπάγρυπνος. c.
Pervigilat, παννυχίζει.
Pervigilatio, παννυχίς.
Pervigilium, παννυχισμὸς, καὶ ἡ διὰ νυκτὸς ἀγρυπνία, παννυχισμός. c. παννυχίς. c. παννυχίς. o.
Pervigilo, διανυκτερεύω. c. παννυχίζω. c.
Pervinco, ἀπονικῶ. c.
Per visionem, κατ' ὄναρ. c.
Pervium, ὁδεύσιμον.
Pervius, διάβατος. o.
Per universitatem, καθ' ὁμάδα. c.
Perundo, καταποντίζω. c.
Pervolgata, κατιμαξευμένη. c.
Pervolat, διίπταται.
Pervolo, διίπταμαι. c.
Pervolo, as, διαπέτομαι. o.
Perurgetur, κατεπειχθήσεται.
Perum, ἄπιον. s.
Pervulgatus, περιβόητος. c.
Pervulgo, διαφημίζω. c.
Pes, ποῦς, πούς. o.
Pessi, πρόσθετα. o.
Pessicum, περσικίν. e.
Pessimus, ἔσχατος, κάκιστος, χείριστος, ἔσχατος, χείρων, κάκιστος. c. αἴσχιστος. c.
Pessulum, μάνδαλον, κλεῖθρον, χελώνιον, ὁ ὀχεὺς τῆς θύρας. s. μάνδαλον. e.
Pessulus, μάνδαλος. c. μοχλός. o.
Pessum, βυθὸς, καὶ βόθρος.
Pessum ad, ὀπίσω, κάτω. o.
Pessundat, βυθίζει, καταποντίζει.
Pessundati, κατάκρημνοι.
Pessundo, Terentius Andria, Me aut herum pessundabunt.
Pessundo, καταπατέω. o.
Pestes, ὄλεθρος.
Pestiferum, λοιμῶδες.
Pestilens, λοιμώδης, λοιμικός, λοιμώδης. c.
Pestilentia, Lues, λοιμὸς, φθορά, λοιμός. c.

Pestilentiosus, λοιμώδης. o.
Pestilifer, λοιμοφάγος. c.
Hoc Pestillum, ἀλετρίβανος. c.
Pestimus, λοιμοφόρος.
Pestis, λοιμὸς, φθορὰ, λοιμός. c. φθορά. c.
Pestis, lentia, λοιμός. o.
Pesulla, φλοκτίς. c.
Pesum, τισός. e.
Pesundo, καταποντίζω. c.
Petesso, sis, μνῶμαι. o.
Petibulum, ὁ σκοπὸς, *thopetalgron *s.
Peticio, αἴτησις. c. μεταδίωξις. c. ἀξίωσις. c. δέησις. c.
Petigio, στρουθιασμός. s.
Petigo, ἄλφος. o.
Petiolus, πόδιον. o.
Petisti, ὥρμησας, ᾔτησας.
Petitio, αἴτησις. o.
Petitiones, ὁρμάς.
Petitium, ἀξίωσις. c.
Petitiuncula, δεησίδιον. c.
Petitor, ὁ ἐνάγων, αἰτητὴς, μνηστὴρ, αἰτητής. c.
Petitor, μνηστήρ. e.
Petitorium, αἴτησις. c. ἀξίωσις. s.
Petivit, ᾔτησεν, ὥρμησεν.
Petivolum, σκοπός.
Peto, δέομαι, αἰτοῦμαι, ἀξιῶ, αἰτῶ, καὶ στέλλομαι, καὶ ὁρμῶ, καὶ ἀξιῶ, καὶ μέτειμι, ὁρμῶ, ἐπέρχομαι. c. αἰτῶ. e. μετέρχομαι, μεταδιώκω. c. ὑπερεύχομαι. c. αἰτέω. o.
Petoritum, φορεῖον. o.
Petulancia, προπέτεια. c.
Petulans, ἀνάγωγος, προαλὴς, προώλης, ἰταμὸς, προπετὴς, προπετής. c. αὐθάδης. e. ὑβριστής. o. ἄτακτος. c.
Petulantia, ἀναιδία, προπέτεια.
Petulcus, ἀσελγής. o.
Petumen, κτήνους ἕλκος.
Petuosus, μύωψ.
Pexo capillo, ἐκτενισμένος κόμη, κτενίζω. o.
Pexus, κτενισθεὶς, ἐκτενισμένος. c.
Phalangarii, οἱ ταῖς δοκοῖς ἀποκρεμνῶντες βάρη καριπλείονες ἅμα βαστάζοντες.
Phalera, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος. o.
Phanum, νέως. o.
Phaseli, φάσηλοι.
Phasioli, λοβοί.
Phasiolus, λοβός.
Piabile, καθάρσιον. o.
Piacula, ἀποτροπιάσματα, ἀγνιάσματα, μολύσματα, λύματα.
Piaculare, ἀγνευτικόν. o.
Piaculum, ἀποτροπαστήριον. c. ἐξευμενιστήριον. c. μίασμα. o.
Piago, ἁγνίζω. c.
Piamen, entum, ἀφοσίωσις. o.
Piare, μιαίνειν. o.
Piatrix, ἁγνεύτρια. o.
Piatur, ἐξιλάσκεται, ἁγνίζεται, καὶ καθαίρεται.
Pica, κίσσα, καὶ πίσσα. κίσσα, ὄρνεον. c. κίττα. o.
Pica maritima, χαλκὶς, ὄρνεον. c.
Picat, πισσοῖ.
Picatus, πεπισσωμένος. c. κιττατός. o.
Picea, πεύκη. o. πίσσα. e.
Picercula, λάθυρον. s.
Piceus, πισσώδης.
Pico, πισσῶ. c.
Pico, πιττόω. o.
Pictor, ζωγράφος, ζωγράφος. c.
Pictura, ξογραφία. c. γραφὴ, ἡ ζωγραφία. c.
Picturæ, ζωγραφίαι. e.
Picturatus, ποίκιλος. o.
Picus, δρυκολάπτης, δενδροκολάπτης. δενδροκολάπτης, ὄρνεον. c. δρυοκολάπτης. c. ἔποψις, ὄρνεον. c. δρυοκολάπτης. o.
Picusmartius, δρυκόλαψ. e.
Piens, εὐσεβής. o.
Pietas, εὐσέβεια, εὐσέβεια. c.
Piger, ὀκνηρὸς, ἀργὸς, ἀργός. c. ὀκνηρός. c. ὀκνηρὸς, ἀργός.* o.
Piget piguit, μισῶ, ἄχθομαι. o.
Piget illum, ὄκνει.
Piget me, ὀκνῶ, ὀκνῶ. c.
Piget me hujus rei, ὀκνῶ ἐπὶ τούτῳ τῷ πράγματι.
Pigmentarius, χρωματοπώλης, φαρμακοπώλης, καὶ μυρεψὸς, μυροπώλης. c. φαρμακοπώλης. o.
Pigmenta, φάρμακα. o.
Pigneracio, ἐνεχυριασμός. c. ἐνεχυρασία, ἐνεχυρίασις. c.
Pignerarium, πρακτόριον, πρακτόριον. e.
Pigneratitius, ὑπόβολος. o.
Pignerator, ἐνεχυριαστής. c.
Pignero, ἐνεχυριάζω. c. ὑποτίθεμαι. o.
Pignus, ἐνέχυρον, ὑπάλλαγμα, ἐπάγγελμα, ἐνέχυρον. c.
Pigra, κρυψιπυρις.
Pigreo, ἀργεύω. c. ὀκνῶ. o.
Pigresco, ἀργεύω. c.
Pigricia, ὀκνηρία. c. ὄκνος. c.
Pigritas, ἀργία. c.
Pigritatus sum, ὤκνησα. c.
Pigro, ὀκνῶ. c. κατοκνέω. o.
Pigror, ὀκνῶ. c.
Piissimus, εὐσεβέστατος.
Pila, κρηπίδωμα, παράστασις, κρηπὶς, καὶ ὅλμος, καὶ παραστὰς καὶ σφαῖρα, σφαῖρα. c. ὅλμος. c. ὄλμος, σφαῖρα. s. ἴγδη. o.
Pilæ, ταυριάριοι, ταυροκαθαπταί. e.
Pilarius, σφαιροειδὴς, σφαιροποιὸς, σφαιριστής. c. σφαιροειδής. c.
Pilatim, κατὰ στήλας. o.
Pilatus, ἐσφαιρωμένος. o.
Pile, ταυριάριοι, ταυροκαθάπται.
Pileatus, πιλίον ἔχων. o.
Pilentum, τυλοπροσκεφάλαιον. c. μετέωρον ὄχημα. o.
Pileolus, πιλίδιον. o.
Pileus, πῖλος, πιλίον. o.
Pili circa palpebras, βλεφαρίς. e.
Piligerat, τριχολογεῖ.
Pilleum, πίλος. c. πήλιον. c.
Pilo, μαδίζω. c. δρωπακίζω. c.
Pilo, as, τριχόω. o.
Pilositas, τρίχωσις. c.
Pilosus, δασὺς, τριχώδης. c. δασύς. c.
Pilula, σφαιρίδιον. o.
Pilum, ὑπερῷον, καὶ Ῥωμαϊκὸν δόρυ. ὑσσὸς, τὸ ἀκόντιον. c. δόρυ. c. ὅλμος. c. c. ὕπερον. c. ἀκόντιον. c. ὑσσός. o.
Pilus, θρὶξ σώματος.
Hic Pilus, θρὶξ σώματος. c. θρίξ. s. ὑσσός. e. θρίξ. o.
Pindo, di, μάττω. o.
Pinetum, στροβιλεών. c. στροβιλεών. s. πιτυών. o.
Pineum, στροβίλινον. c.
Pineus, πιτούς. o.
Pingo, ζωγραφῶ. c. γράφω. o.
Pinguamen, λίπος. c.
Pingue, λιπαρὸν, στέαρ. c.
Pinguedo, λιπαρία. o.
Pinguefacio, παχύνω. o.
Pinguesco, παχύνομαι. o.
Pinguis, λιπαρός. c. παχύς. o.
Pinguissimus, παχύτατος. c.
Pinguius, δαψιλέστερον. c.
Pinna, πτέρυξ, πτερὸν, ἔπαλξις. c. πτερόν. c.
Pinna, et Pinnula, πτερόν. s. πτέρυξ. o. ἔπαλξις. e.
Pinnaculum, ἔπαλξις. o.
Pinnæ, ἐπάλξεις, πτερὰ, πτερά. c.
Pinnatus, πτερωτός. o.
Pinnirapus, πτερυγολάβος. o.
Pinnula, λοβός. o. φαιλόνη. e.
Pinus, πίτυς, πεύκη, πεύκη. c. στρόβιλος, δένδρον. c. πίτυς. c.
Pinsito, as, ἀναμάττω. o.
Pinso, sis, μάσσω. o.
Pinso, sas, φύρω, πέττω. o.
Pio, ἐξιλάσκομαι. c.
Pipare, πιπίζειν. o.
Piper, πέπερι. o.
Pipio, τραγώνισα περιστερά. c. τραγώνισα περιστερά. e. πιπίζων. o.
Pipiones, πιπσίζοντες. o.
Pipita, κόρυζα.
Pipitat, κορυζιᾷ.
Pipula, κηκὶς, ἥτις εἰς τὸ μέλαν εἰσπέμπεται. hoc est galla.
Pira et Piri, ἄπιοι.
Pirum, ἄπιος, ὁ καρπός.
Pirum, ἄπιος.
Pirum, ἄπιον. e.
Pirum astrum, ἀχράς.
Pirus, ἄπιος, τὸ δένδρον. ἄπιος. c.
Pisa, πάσσαλος. c.
Pisaculum, ὕπερον.
Pisat, πτίσσει.
Piscari, ἁλιεύειν. o.
Piscaria, ἰχθυοπῶλις. o.
Piscator, ἁλιεὺς, ἁλιεύς. c.
Piscatoria, ἁλιευτική. e.
Piscatorium, ἰχθυοπώλιον. c.
Piscatus, ἄγρα, ἁλεία. s.
Pisces, ἰχθύες.
Piscina, δεξαμενὴ, κολυμβήθρα, ἰχθυοτροφεῖον, κολυμβήθρα. c. ἰχθυοτροφεῖον. c.
Piscina, ἰχθυοτροφεῖα. o.
Piscis, ἰχθὺς, ἰχθύς. c.
Piscis habens magnum ventrem, βώξ. c.
Piscosa, ἰχθυώδης. c.
Piscosus, ἰχθυώδης. c. ἰχθυόεις. o.
Piscor, ἁλιεύω. c.
Pistaculum, ὕπερον. c.
Pistella, σκυφάριον. c.
Pistillum, ἀλατρίβανος, δοίδυξ, τριβεὺς, τριβεύς. c.
Pistillus, ἀλατρίβανος. c.
Pistor, ἀρτοκόπος, ἀρτοκόπος. c.
Pistoricus, ἀρτοποιηκός. o.
Pistorius, σιτοποιηκός. o.
Pistrilla, χειρομυλών. o.
Pistrina, ἀρτοκοπεῖον. c.
Pistrina, num, μύλων. o.
Pistrinicus, ἀρτοκοπικός. c.
Ceralium, Virg. in I. lib. an. Cereliaque arma. ἀρτοκοπικὸν ἐργαλεῖον. c.
Pistrinum, μύλων, ἀρτοκόπιον, ἀρτοκοπεῖον. c.
Pistrix, κῆτος, καὶ ἀρτοποιός.
Pistrix de belua, κητίς. c.
Pistrix, ἡτοποιός. o.
Pistura, σιτοποιηκά. o.
Pisum, λέκυθος. o.
Pisus, πῆσσος, πισσός. c.
Pitana, ἀλαπὴ, ὡς Κικέρων.
Pitisso, ἀπογεύομαι. o.
Pittacium, πιττάκιον. c.
Pituita, φλέγμα, χολῶδες φλέγμα. c. φλέγμα. s. φλέγμα. c.
Pius, εὐσεβής. c. εὐλαβής, εὐσεβής. o.
Pix, πίσσα. c.
Pix, picis, πίσσα. s.
Placabilis, εὐκαταπράϋντος. c. εὐπαράκλητος. c. ἐξιλεωτός. c.
Placabilitas, ἐξευμένισις. c. ἐξιλέωσις. c.

Placacio, ἱλασμός. c.
Placare, ἐξιλεώσασθαι.
Placat, ἱλάσκεται, καταστέλλει.
Placatio, ἐξιλασμός. c.
Placatus, διηλλαγμένος.
Placavi, ἐπράϋνα.
Placent, ἀρέσκει.
Placenta, πλακοῦς, πλακοῦς. c. πλακοῦς. s.
Placentarius, πλακουντάριος. c.
Placeo, ἀρέσκω. o.
Placet, ἀρέσκει. c.
Placido, as, ἡμερόω. o.
Placidus, εὐκατάστατος. c. εὐάρεστος. c. ἥμερος, ἀρεστός. o.
Placitum, ἀρέσαν. c. δόγμα, ἀρεστόν. o.
Placitus, part. ἀρέσκων. o.
Placivus, ἀρεστός. c.
Placo, ἐξευμενίζομαι. c. ἐξιλεοῦμαι. c.
Placo, as, ἀρέσκομαι. o.
Placor, ἱλάσκομαι. c.
Hic Placor, oris, ἀρέσκεια. c. εὐαρέσκησις. o.
Placus, πλακοῦς. e.
Plaga, πληγή, ζώνη οὐρανία, καὶ ἶρις. πληγή. c. ζώνη ἡ ἐν τῷ οὐρανῷ. c. πληγή, κλίμα. o.
Plagæ, πληγαὶ, κυνηγετικὰ λίνα.
Plagæ, singulare non habet, στάλικες, τῶν δικτύων αἱ στάσεις. c.
Plagiarius, ψυχαγωγὸς, πλαγιάριος. c. πλήκτης. o.
Plagiola, φοτινγέστη. e.
Plagiosus, πληκτικός. o.
Plagosus, δάρτης.
Plagula, δίκτυον, κυνηγετικὸν δίκτυον. c. δίκτυον κυνηγετικόν. c.
Planacio, ἀπόρθωσις. c.
Planci, στεγανόποδες. o.
Planctio, κοπετός. s.
Planctus, κοπετός.
Planctus ..... ad sydera tollunt, κοπετός. c.
Plancus, πλατύπους.
Plane, σαφῶς, καὶ μέντοι.
Plane, Profecto, σαφῶς, μέντοι, ὄντως, τῷ ὄντι, σαφῶς. c. ὄντως. c.
Planetia, πεδίον. e.
Plango, θρηνῶ. c. κόπτομαι. c.
Plangor, κοπετός. c.
Plangoribus, κοπετοῖς, θρήνοις.
Planicies, ὁμαλότης. c.
Planipes, στεγανόπους. o.
Planitudo, ὁμαλία. o.
Planitus, ὁμαλῶς. o.
Plano, ὁμαλίζω. c. σαφηνίζω. c.
Planta, σφυρὸν, φυτ[illegible]. c. ταρσὸς τοῦ ποδός. c. σφυρὸν ποδός. c. πτέρνα. c. φυτὸν, θαροός. s. θαρσός. s. πέλμα, ταρσός. o.
Plantæ, πέλματα, μόσχοι, τὰ φυτὰ, καὶ αἱ φυτεῖαι, ταρσοί. e.
Plantago, ἀρνόγλωσσον, ἀρνόγλωσσον βοτάνη. c. ἀρνόγλωσσον. e.
Plantaria, φυτευτήρια. o.
Plantaris, re, πελματώδης. o.
Plantarius, φυτευτήριος. o.
Plantat, φυτεύει.
Plantatio, φυτεία, μοσχεία. o.
Plantacio, φυτεία. c.
Plantatus, πεφυτευμένος. c.
Plantiger, φυτοφόρος. o.
Planto, φυτεύω. c. φυτεύω. o.
Planula, ἐγκοπίς. o.
Planum, Fallacem, ἀπὸ τοῦ πλανᾶν.
Planum, ἐπίπεδον, ὁμαλὸν, σαφὲς, σαφές. c. ἐπίπεδον. c. ἰσοπεδές. c.
Planus, σαφής. c. ὁμαλός. c.
Planx, πλάστιγξ. c.
Platanus, πλάτανος. c. o.
Platanetum, πλατανεών. c.
Platea, πλατεῖα. c. ἀγυιά. e.
Plaudo, κροτῶ. c. κροτέω. o.
Plausibile, αἰτησεκριτον, κροτητόν. o.
Plaustrum, ἅμαξα, κρόταλον. c. ἅμαξα. s.
Plausum, κρότος. c.
Plausus, κρότος, κροταλισμός. c. κρότος. c.
Plautus, βαρύωτος.
Plebecula, τὸ πλῆθος. o.
Plebeius, δημότης, ἰδιώτης, ὁ κοινός. c. δημότης. c. δημοτικός. o.
Plebicola, δημοχαρής. c.
Hac Plebis, δῆμος μικρός. c.
Plebiscitum, δήμου ψήφισμα, λεπτοῦ δήμου ψήφισμα. c. ψήφισμα. o.
Plebs, πλῆθος, δῆμος, ὁμικρος δῆμος. s. ὄχλος, πλῆθος. o.
Plectibile, πλεκτὸν, πτυκτόν.
Plectile, πτυκτόν.
Plectilis, πλεκτός. o.
Plectitur, πλέκεται, καὶ προστιμᾶ.
Plecto, πλέκω, μετέρχομαι. o.
Plector, κολάζομαι. c. περιπτύσσομαι. c. μαστίζομαι. c.
Plene, πεπληρωμένος. c.
Plenilunium, πανσέληνον. o.
Plenissima, πληρεστάτη. c.
Plenissime, πληρέστατα.
Plenissime, Plenum, Plenitudo, πλῆρες, μεστόν.
Plenitas, μεστότης. c.
Plenitudo, πλήρωμα. c. πληροφόρημα. c.
Plenius, πληρέστατον, ἐντελέστερον. c.
Plenum, μεστὸν, πλῆρες.
Plenus, πλήρης, πλήρης. c. πεπληρωμένος. c.
Plenus sum, πίμπλαμαι. c.
Plerique, πλεῖστοι. c. πλείονες. c.
Plerum, ῥυμὸς ἀμάξις. c.
Plerumque, κατὰ τὸ πλεῖστον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. o.
Plexa, πλεκτά. o.
Plicat, πτύσσει, λιπλοῖ.
Plicatile, πλεκτόν. o.
Plicatura, ὑποραφή. c.
Plico, πτύσσω. c. πλέκω. c. εἰλῶ. c.
Plix, πτυχή.
Plodo, κροτέω. o.
Plorat, κλαίει.
Ploratio, θρηνός. e.
Ploro, κλαίω. c.
Ploro, as, κλάω, ὀλοφύρομαι. o.
Plostrum, ἅμαξα, ἅμαξα. o.
Ploteum, παράθεμα.
Pluit, ὕει, βρέχει, βρέχει. c. ὕει. c.
Pluma, πτίλον, πλουμμιν, πτερωμνους, μνούδιον. c. πτερόν. c. πτερόν. s. πτίλον, πτέρυξ. o. μνοῦς. e.
Plumacium, πλουμάκιον. c.
Plumarius, πτιλοβάφος, ψιλοβάφος. e.
Plumarius, adject. πτερύγινος. o.
Plumarius, subst. ὑφάντης. o.
Plumarius, ποικιλτής. e.
Plumatile, πτέρινον. o.
Plumbago, μολυβδαίνα. o.
Plumbarius, μολιβδουργός. c.
Plumbarius, subst. μολυβδουργός. o.
Plumbarius, adject. μολυβδουργός. o.
Plumbatæ, μολυβδωταί. o.
Plumbatura, μολίβδωσις. c.
Plumbeæ, μολύβινα. e.
Plumbeus, μολίβδινος. c.
Plumbo, μολυβδέω. o.
Plumbum, μόλιβδος, μόλιβδος. c. μόλυβδος. s. μόλυβδος. o.
Plumesco, πτεροῦμαι. o.
Plumo, πτεροφυῶ. o.
Plumula, πτερύγιον. o.
Pluo, ὕω. c. βρέχω. c.
Pluo, is, βρέχω, ὕω. o.
Plurale, πληθυντικόν.
Pluralis, πληθυντικὸς, πληθυντικός. c.
Pluraliter, πληθυντικῶς.
Plures, πλεῖστοι. c. πλείονες. c.
Plurifariam, πολλαχῶς, πολυμερῶς. c. πολυτρόπως. c. πλειστολόγως. c. πολλῷ λόγῳ. c. πλεοναχῶς. o.
Plurifarie, πολλαχῶς.
Plurima, πλεῖστα, πλεῖστα. c. πλείονα. c.
Plurimum, πλεῖον, πλεῖστον, πλεῖστον. c.
Plurimus, πλείων. c. πλεῖστος. o.
Pluriora, πλείονα. c.
Pluris, πλείων.
Plus, πλεῖον, πλέον, πλείων. c. πλέον. c.
Plus, ris, πλέον, πλεῖον. o.
Plusculus, παραπολύς. o.
Plus justo, πλέον τοῦ δέοντος, πλέον τοῦ καθήκοντος.
Plusquam perfectum, ὑπερσυντελικός. c.
Plussivetum, πλεῖον τοῦ δέοντος.
Pluteum, ἀνάκλιτον, θυμέλη πλοίου, παράθεμα ἐγγώνιον τρικλίνου, γυψοπλασία. c. παράθεμα. e.
Pluteus, παράθεμα, θυμεληκή. s. παράθεμα. e.
Pluvia, ὑετὸς, ὄμβρος, βροχή, ὑετός. c. βροχή. c. ὑετός. s. ὑετὸς, ὄμβρος. o. βροχετός. c. βροχή, sive βροχετός. e.
Plubia, ὑὰς ἡ ἐν τῷ οὐρανῷ. c.
Plubiæ, ὑάδες. c.
Pluvialis, βροχετώδης. c. ὑετώδης. c. ὑδατώδης. c. ὄμβριος. o.
Pluviosus, ὑετώδης. o.
Pluvit, βρέχει. e.
Pocillator, οἰνοχόος. c. πιγκέρνης. c.
Pocillatores, οἰνοχόοι. o.
Pocillum, ἐκπωμάτιον. c. ποτηρίδιον. c. ἐκπωμάτιον. o.
Pocænium, κῶμος. o.
Pocio, πόμα. c. ποτός. c. πόσις. c.
Pocior, κρείσσων. c.
Pocius, κρεῖσσον. c.
Poculum, ἔκπωμα. c. ἔκπωμα. o.
Podari, ποδοψόφοι. c.
Podens, αἰδήμων. c.
Podex, ἀρχὸς, πρωκτός. o.
Pœdor, ῥύπος.
Pœlex, ζήλη, παλλακή.
Pœlicatio, εἰρωνία, ζηλοτυπία.
Poëma, ποίημα. c.
Pœna, πρόστιμον, τιμωρία, δίκη, κόλασις, τιμωρία, τίμημα. o.
Pœnalis, ἐπιτίμιος. o.
Pœnaria cella, et Promuntarium, ταμεῖον.
Pœne, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, παρ' ὀλίγον, σχεδόν.
Pœni, Ἄφροι, Φοίνικες.
Pœnitudo, tentia, μετάνοια. o.
Pœnitet, μεταμέλει. o.
Pœnus, Λίβυς. o.
Poësis, ποίησις. c.

Poëta, ποιητής. c. ποιητής. o.
Poëtor, ποιητίζω. o.
Pol, Pollinis, Πολυδεύκης. s.
Poleitus, ἔμπινης, ἐξηρτισμένος.
Polenta, ἄλφιτον. s. ἄλφιτον. o.
Polentarius, ἀλφιτικός. o.
Polibant, ἐτελείουν.
Polienda, λελουμένα, κνάπτρα.
Polingo, ταριχεύω νεκρόν. c.
Polio, φιλοκαλῶ. c. λίον ποιῶ. c. γνάπτω. c. κνάπτω. c.
Polio, is, ξέω, λειαίνω. o.
Polio, πατροφάγος.
Policies, γλαφυρότης. o.
Polit, κνάπτει.
Polita, γεγναμμένα. e.
Polite, συνησκημένως.
Politor, σμήκτης.
Politus, ἠσκημένος, φιλόκαλος. c. ἐξησκημένος. c.
Pollen, γύρις. Et Polline, γῦρις. s.
Pollens, φανεὶς, λάμψας, ἀνθῶν. c.
Pollentia, δύναμις. o.
Polleo, ἀνθῶ. c.
Polleo, ἰσχύω, σθένω. o.
Pollere, αὔξεσθαι, ἀνθεῖν, λάμπειν, καὶ φαίνεσθαι.
Pollet, ἰσχύει, λάμπει.
Pollex, ἀντίχειρ, ἀκροδάκτυλον. c. ἀντίχειρ. c. μέγας δάκτυλος. o.
Pollicaris, ἀντιχειριαῖος. o.
Polliceor, ὑπισχνοῦμαι. c. ἐπαγγέλλομαι. c. ὑπισχνοῦμαι. o.
Pollicetur, ἐπαγγέλλεται, ὑπισχνεῖται.
Pollicitatio, ὑπίσχνεσις, ἐπαγγελία, ἐπαγγελία. c.
Pollictor, ἐνταφιαστής. c.
Pollinaceus, γυρίτης ἄρτος. c.
Pollinare cribrum, γυριστήριον κόσκινον. c.
Pollinarius, γυρώδης. o.
Pollincere, γυρονομεῖν. o.
Pollinctor, ἐνταφιαστὴς, νεκροφόρος. o.
Polline, γῦρις. c.
Pollingo, περιστέλλω νεκρὸν, σιροπλοκῶ, ἐνταφιάζω, ταριχεύω, σοροπλοκῶ. e.
Pollinis, γύρεως.
Hic Pollinis, τὸ ἄλευρον. e.
Pollis, γῦρις. c.
Pollis, blen, γύρυς. o.
Pollubrum, ποδόνιπτρον. o.
Polluceo, ἀποθύω. o.
Polluit, μιαίνει.
Pollumbrum, λέβης. c.
Polluo, μιαίνω. c. μολύνω. c. μολύνω. o.
Pollutus, μεμιασμένος. c. βέβηλος. c. μεμολυσμένος. c. ἀκάθαρτος. c.

Pollux, Πολυδεύκης, Πολυδεύκης. c.
Polymita, ἐνταφιαστής. e.
Polypus, πολύπους, ὁ ἑκτάπους, πολύπους. e. ὀκτάπους. e.
Poma, ὀπώρα.
Pomarium, ὀπωράριον, παράδεισος, παράδεισος. c. παράδεισος. s. μηλιών. o.
Pomarius, ὀπωροπώλης, ὀπωροπώλης, ὀπωροπώλης. c.
Pomerium, ὁ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τείχους κῆπος. c. παράδεισος. e.
Pomerarius, ὀπωροπώλης. e.
Pometum, παράδεισος, παράδεισος. c.
Pomifer, ὀπωροφόρος. c.
Pomiferat, ὀπωροτροφεῖ.
Pomiferum, μηλοφόρον. o.
Pomiliones, νάνοι. o.
Pomœrium, ὁ περὶ τὸ τεῖχος τόνος, περὶ τὸ τεῖχος. c.
Pomorum custos, ὀπωροφύλαξ. c.
Pompa, πομπή. c.
Pomum, ὀπώρα. c. μῆλον. o.
Ponam, θήσω. c.
Pondera, στῆσον, σήκωσον. σταθμία, καὶ βάρη.
Ponderare, σταθμίσαι, στῆσαι, καὶ σταθμίσασθαι.
Ponderat, σταθμίζει.
Ponderator, σταθμιστής, καὶ ζυγοστάτης, σταθμιστής. c.
Ponderatura, σταθμός. c.
Pondero, σταθμίζω. c. ἵστημι, ζυγοστατέω. o.
Ponderosum, ἐπιβαρὲς, βαρὺ, καὶ στιβαρόν.
Pondo, ὁλκή, λίτρα. o. στάθμη, σταθμὸν, ὁλκή.
Hoc Pondus, ὁλκή. c. σταθμός. c. βάρος. c. σταθμός. s. βάρος, ἄχθος. o.
Pone, θὲς, καὶ ὄπισθεν, καὶ ὀπίσω, θές. c.
Pone, ὄπιθεν, ὀπίσω. c. ὄπισθεν. o.
Ponendum, θετέον.
Ponit, τιθεῖ, τίθησιν.
Pono, τίθημι. c.
Pons, γέφυρα, γέφυρα. c. γέφυρα. s.
Pontem, ποντίλιον. c.
Ponticulus, γεφυρίς. o.
Pontifex, ἀρχιερεὺς, γερομνήμων, ἱερεὺς, ἀρχιερεύς. c.
Pontificalis, ἱεραρχικός. o.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη. c. ἀρχιερωσύνη. s. ἀρχιερωσύνη. o.
Pontificus, ἱεραρχικός. o.
Pontones, πορθμεῖα. o.
Pontus, πόντος. c.
Popa, πλακοῦς, καὶ πόπανον, θύτης, καπηλεῖον. c. θύτης. c. λίπος. o.

Popax, θύτης.
Popellus, δημίδιον. o.
Popia, ζωμήρυσις. e. ζωμήρυσις. e.
Popina, πολυτελὲς καπηλεῖον, ποτιστήριον, καπηλεῖον, ποτιστήριον. c. καπηλεῖον. c. ὀψοπωλεῖον. c. παντοπωλεῖον. e.
Popinarius, θύτης. e.
Popinula, καπηλεῖον. o. καπηλικός. o.
Popiniones, ἄσωτοι. o.
Poples, ἀγκύλη.
Hic Poples, ἀγκύλη ποδός. c. ἀγκύλη. s. ἰγνύα, ἰγνύς. o.
Poplites, ἀγκύλαι, ἀγκοῖλαι. e.
Populacio, δημοσίευσις. c.
Populares, στρατιῶται, δημόται. c.
Popularis, δημαγωγὸς, ὀχλαγωγὸς, δημαγωγός. c. δημοτικός. c. δημωτικός. o.
Popularitas, δημαγωγικόν. o.
Populariter, δημοτικῶς. c.
Populatim, κατὰ δῆμον. o.
Populatur, λυμαίνεται, πορθεῖ, λυμαίνεται.
Populatus, πεπορθημένος. c.
Populatus, partic. πορθήσας. o.
Populetum, λευκών. o.
Populeius, λεύκινος. o.
Populia, λυχνίς.
Populicula, δῆμον σεβόμενος. c.
Populi imperium, vel principatus, vel dominacio, δημοκρατία. c.
Populi scitum, δήμου δόγμα. c.
Populo, πορθῶ. c.
Populo, as, δημαγωγέω. o.
Populor, δημεύω. c.
Populosa, πολυοχλοῦσα. c.
Populositas, πολυοχλία. c.
Populum, λεύκη, τὸ δένδρον, αἴγειρος.
Populus, δῆμος, λαὸς, λαός. c. δῆμος. c.
Populus Romanus, δῆμος Ῥωμαίων. c.
Populus, λαὸς, δῆμος. o.
Populus, αἴγειρος, λεύκη.
Populus alba, λεύκη, τὸ δένδρον. λεύκη, τὸ δένδρον. c. αἴγειρος. c. λεύκη. o.
Populus, ὄχλος. e.
Popus, νιννιον.
Pora mater, πανάκεια.
Porca, χοῖρος θήλεια. c. ὗς, ὑός. o.
Porcarium, χοίρινον. o.
Porcarius, χοιροβοσκός. o. χοιροβοσκός. e.
Porcellus, δέλφαξ. c.
Porceo, βιάζομαι. e. ἀναγνῶ. o.
Porcina, χοίρεια. e. χοιρεία. e.
Porcinarium, ὑοφορβεῖον. c.

Porcinum, χοίριον. c.
Porcinus, συοφορβός. c.
Porcus, χοῖρος, χοῖρος. c.
Porjicio, παρεκτείνω. o.
Porrectio, ἐπίδοσις. c.
Porrectio, ἐπέκτασις.
Porrectus, ἐκτεταμένος. c.
Porri, πράσια. e.
Porrige, ἐπίδος. c.
Porrigere, ὀρέγειν. o.
Porrigi, ἐκτείνεσθαι, ἁπλοῦσθαι.
Porrigium, πίτυρον, ἡ ἐν τῇ κεφαλῇ ῥυπαρία. c.
Porrigit, ἐπιδίδωσιν, ὀρέγει.
Porrigo, ὀρέγω. c. ἐκτίνω. c. χορηγῶ. c. προτείνω. c. ἐπιεκτείνω. c. ἐπιδίδωμι. c. πιτυρίασις.
Porrigo, πίτυρα τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ.
Porro, ἑξῆς, λοιπὸν, πόῤῥω, καὶ ἔπειτα, καὶ πάλιν, πάλιν. c. τοῦ λοιποῦ. c. μακράν. c. ἔπειτα. c. γεμήν. o.
Porrum, κεφαλωτὸν πράσον, πράσον. c. πράσον. e. κεφαλωτόν. e.
Porrus, πράσον, πράσον. c.
Porrus capitatus, κεφαλωτόν.
Porta, τὸ μεταξὺ τῶν κυμάτων, ἡ πύλη, πύλη. c. τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων ὕψος.
Portacia, ἀνδράχνη. c.
Portarium, τέλος πύλης. c.
Portat, βαστάζει.
Portella, ῥυμοπύλιον, παραπύλιον. c.
Portendit, σημαίνει διατέρως.
Portendo, ἐπισημαίνω. o.
Portento, τερατολογῶ. c.
Portentosus, τερατώδης. o.
Portentum, τέρας, τέρας. c.
Portentuosus, τερατώδης. c. τερατολόγος. c.
Porticulus, κελευστής.
Porticus, στοὰ, στοά. c.
Porticulus, λιμενίσκος. o.
Porticus galeæ, λόφος.
Portio, τὸ ἐπιβάλλον μέρος, ἀνάλογον, ἐπιβάλλον, καὶ μερὶς, μέρος. c. μερίς. c.
Portione, ἐκ μέρους.
Portisculus, κελευστής. o.
Portitor, τελώνης, διαπορθμήτης. c. λιμενάρχης. c. πορθμεύς. c. ἐλλιμενιστής. o.
Portitorium, τελωνεῖον.
Hæc Portiuncula, ποστημόριον. c.
Porto, βαστάζω. c. φέρω, κομίζω. c.
Porto, as, αἴρομαι, κομίζω. o.
Portorium, τέλος, τέλος ἐν λιμένι. c. διαπύλιον. c. πορθμεῖον. o.
Portulaca, ἀνδράχνη, ἰνροσασία, ἀνδράχνη. o.
Portumnalia, Παλαιμώνια. o.

Portumnus, Παλαίμων, δαίμων θαλάσσιος. Παλαίμων. c.
Portus, λιμὴν, λιμήν.
Posca, ὀξύκρατον, ὀξύκρατον. c. πόσις. c. ὀξύκρατον. s.
Poscentium, τῶν αἰτούντων.
Poscit, αἰτεῖ.
Posco, ἀξιῶ. c. αἰτῶ. c. αἰτέω, ἀξιῶ. o.
Posculentum, πότιμον. o.
Posicio, θέσις. c. θέμα. c.
Positio, θέσις.
Positio, Positura, θέσις. o.
Positivus, θετικός. c.
Positum, κείμενον.
Positus, us, θέσις. o.
Possessio, νομὴ, διακατοχὴ, κτῆσις, κατοχὴ, ἡ ἀπὸ νόμων. c. κτῆσις. c. κτῆμα. c. νομὴ, κατοχή. c. χωρίον. c. στέμα. e. διακατοχή. c.
Possessiones, κτήσεις, κτήματα, χῶρα. e.
Possessivum, κτητικόν. c.
Possessor, κτήτωρ, διακάτοχος. c. στέντωρ. e. ὁ κεκτημένος. o.
Possibile, δυνατὸν, οἷόν τε. c.
Possibilis, δυνατός. c.
Possideo, νέμομαι. c. διακατέχω. c. κτῶμαι. c. διακρατῶ. c. κρατέω, νέμομαι. o.
Possidet, ἐπικρατεῖ, νέμεται, κέκτηται, διακρατεῖ.
Possum, δύναμαι. c.
Post, μετὰ, ὀπίσω, καὶ μετὰ ταῦτα. μετά. c. ἔπειτα.
Post cibum denuo impetum facio, βρίζω. e.
Postea, μετὰ ταῦτα, μετὰ ταῦτα. c. ἡνίκα. c. ἔπειτα. o.
Postellena, ὀπίσθια. c.
Postera, μέλλουσα. c. ἐπιοῦσα. c.
Postera die, τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ.
Postergo, μεθίεμαι. o.
Postergum, ὀπίσθιον. c.
Posteri, ἔγγονοι, μεταγενέστεροι.
Posterior, μεταγενέστερος, μεταγενέστερος. c.
Posteriora, τὰ τελευταῖα. c. τὰ ὀπίσθια. o.
Posterior, ὕστερος. c.
Posteritas, μέλλων χρόνος. c. ὁ μέλλων χρόνος. c. ὑστερογονία. c. ὀψιγονία. c. ἀπογονή. c. οἱ μεταγενέστεροι. o.
Posteritatis, ὑστερογονίας.
Posterius, Posterus, ὕστερον. o.
Postero, μέλλω. c.
Postero die, τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ. c. τῇ ὑστέρᾳ ἡμέρᾳ. c.
Postero, as, ὑστερέω. o.
Posterus, ἀπόγονος. c. ἐπιὼν, ὁ μέλλων χρόνος. c.
Postes, θυρώματα.
Postes, et Postui, παραστάδες.
Postescus, ὄπισθεν.
Post hac, μετὰ ταῦτα. c. μετὰ ταῦτα. o.
Posthumus, ὀψίγονος. o.
Postica, παράθυρα κατόπιν τοῦ οἴκου.
Posticium, παράθυρα, παραθύριον, παράθυρος. e.
Posticula, ὀπισθόδομος. o.
Hoc Posticum, παράθυρα. c.
Posticum, πλαγία θύρα. o.
Postiecus, ὄπισθεν.
Postilena, ἱμὰς ὁ ἐκ τοῦ ἐφιππίου ἢ σάγματος ὑπὸ τὴν οὐρὰν ἐρόμενον, ὀπίσθι, ὀπισθένη, ὑπουρίς. o.
Postilimen, ἐπάνοδος.
Postis, παραστὰς, παραστὰς θύρας. c. φλιά. s. παραστάδιος. o.
Postitium, παράθυρος. s.
Postliminium, ἐπάνοδος ἀπὸ πολέμου. c. ἐπάνοδος ἐκ τῶν . . . . s. ἀναπόμπιμον. o.
Postmitto, ἐῶ. o.
Postmodum, μετ᾽ ὀλίγον. μετ᾽ ἔπειτα. c. ὕστερον. o.
Postomis, ἐπισθομίς. o.
Post prandium, μετὰ τὸ ἄριστον. c. μετὰ ἄριστον. e.
Postquam, μεθό. c. μετὰ τό. c. ὁπηνίκα. c. ἐπειδή. o.
Postrema, ἐσχάτη. c.
Postremitas, ἐσχατιά. o.
Postremo, τὰ ὕστατα. o.
Postremum, τὸ τελευταῖον. c.
Postremus, τελευταῖος. c. ὕστατος. c.
Postridie, μεθ᾽ ἡμέραν, τῇ ὑστεραίᾳ. o.
Postriduo, μετὰ τρεῖς ἡμέρας.
Postsecus, κατόπισθεν. c. ὄπιθεν, μετὰ ταῦτα. c. λοιπὸν, ἐπίρρημα. c.
Post te, μετὰ σέ. c.
Post tergum, ὀπισθάγκωνα. c.
Postulacio, ἀξίωσις. c. παράκλησις. c. ἀντιβόλησις. c. αἴτησις. c.
Postulantibus, αἰτοῦσιν, ἀξιοῦσιν.
Postulatio, ἔντευξις, ἀξίωσις, αἴτησις.
Hoc Postulatum, ἡ ἀξίωσις. e.
Postulo, ἀξιῶ, αἰτῶ, αἰτῶ. c. ἐξαιτῶ. c. ἀπαιτῶ. c. ἀξιῶ. c.
Postulo, as, αἰτοῦμαι. o.
Postumus, ἀπάτωρ, μετὰ θάνατον πατρὸς γεννηθείς. ὁ ζῶντος μὲν τοῦ πατρὸς συλλαμβανόμενος, ἀποθανόντος δὲ γεννώμενος. ὁ μετὰ πατρὸς θάνατον ἢ διαθήκην γεννώμενος. c.
Potat, πίνει.
Potatio, πότισις. o.
Potax, πότης. c.
Poteaculum, βαλάνιον τὸ τῶν παιδίων χορωπίων.
Potencia, δυναστεία. c. δύναμις. c.
Potens, δυνατὸς, δυνάστης. c. δυνατός. c.
Potentatus, δυναστεία. c. δύναμις. c. δυνατεία. o.
Poteri, ἀπολαύειν, καὶ ἐν ἐξουσίᾳ ἔχειν.
Potest, δύναται.
Potestas, ἐξουσία, ἐξουσία. c. δύναμις. o.
Potio, πότος. e.
Potiono, as, ποτίζω. o.
Potior, ἀπολαύω, καὶ ἐγκρατὴς γίνομαι, καὶ ἀμείνων, διαφέρω, βελτίων. c. c.
Potior et Potius, κρείττων. o.
Potior, iris, περιγίνομαι. o.
Potiori, ἀμείνονι.
Potiri, ἀπολαύειν. c.
Potis, δυνατός. c.
Potis, Pote, δυνατός. o.
Potissimum, μάλιστα, αἱρετώτερον. c. μάλιστα. c.
Potito, tas, καταπίνω. o.
Potitur, ἀπολαύει.
Potius, αἱρετώτερον, ἄμεινον, μᾶλλον, μᾶλλον. c. βέλτιον. c.
Poto, πίνω. c. ποτίζω. c.
Poto, as, πίνω. o.
Potuit, ἠδυνήθη.
Potus, πόσις, πόμα. c. πόσις. c.
Potus, a, um, οἰνωμένος. o.
Potus, tus, πόσις. o.
Præ, ὑπέρ. c. πρό. c. ὑπό. o.
Præaccipio, προλαμβάνω. o.
Præacuo, προθήγω. o.
Præaltum, ἀγχιβαθές. c.
Præaltus, ἀγχιβαθής. c.
Præbeo, παρέχω. o.
Præbere, παρασχεῖν.
Præbet, παρέχει.
Præbicio, παροχή. c.
Præcantacio, ἐπῳδή. c.
Præcantat, ἐπᾴδει.
Præcanto, ἐπᾴδω. c.
Præcapio, προλαμβάνω. c.
Præcaveo, προορῶμαι. c. προφυλάσσομαι. c.
Præcarus, τιμιώτατος. o.
Præcedit, προάγει.
Præcedo, προλαμβάνω. c. προάγω, προλαμβάνω. c. παρασφάζω. c. προάγω. o.
Præcellit, προέχει, ἐξέχει.
Præcello, ὑπερέχω. c. ὑπερβάλλω. c. διαφέρω. o.
Præcelsus, ὑψηλότατος. c
Præcentio, ἀναβολή. o.
Præcentor, χοροστάτης. o.
Præcepcio, πρόσταγμα. c. πρόσταξις. c.
Præcepissent, παραινέσωσιν.
Præcepit, διεστείλατο, ὑπεξεῖλε, κατεστήσατο.
Præceps, ὠκυπέτης, ὠκὺς, εὐκατάφορος, ἐπίφορος, ἀπόκρημνον, κατάκρημνος, πρηνὴς ἐπὶ κεφαλῆς. c. κατακρημνιστής. c. κρημνώδης. c. κατάκρημνος. c. παράκρημνος. o. κρημνός. e.
Præceps rupes, κρημνός. c.
Præcepta, θεωρήματα.
Præceptio, ἐξαιρέτου δόσις.
Præcepto, τοῦ προστάγματος.
Præceptor, καθηγητής. c. διδάσκαλος, c. καθηγητής. e.
Præceptum, πρόσταγμα, πρόσταγμα. c. πρόσταξις. c. παράγγελμα. c.
Præcessor, προηγησάμενος. c.
Præciderit, ἐκκόψῃ.
Præcido, κόπτω, τέμνω. c. παρατέμνω. c. ἀποκόπτω. c. ὑποτέμνω. o.
Præcinctorium, ὑποζώνιον. c.
Præcinctum, διάζωσμα. c.
Præcinctus, ὑπεζωσμένος. c. περίζωσις χιτῶνος. c.
Præcingit, ζωννύει.
Præcingo, περιζωννύω. c.
Præcino, προᾴδω. c. προᾴδω. o.
Præcipiendum, παραινετέον.
Præcipientes, παραινοῦντες.
Præcipio, προστάττω. c. παραγγέλλω. c. προλαμβάνω. o.
Præcipit, παραινεῖ, ταχει.
Præcipitabatur, κατεκρημνίζετο.
Præcipitat, καταχρημνίζει.
Præcipiti, προπετεῖ.
Præcipitium, ἀπόκρημνον. o.
Præcipito, κατακρημνίζω. c. κατακρημνίζω. o.
Præcipue, ἐξαιρέτως, ἐξαιρέτως. c.
Præcipuus, ἐξαίρετος. c. ὁ πάνυ κύριος. o.
Præcise, ἀποτόμως. c.
Præclamo, προβοάω. o.
Præclarum, ἔνδοξον, εὔδηλον, ἔξοσον.
Præclarus, ὑπέρλαμπρος. c. ἔντιμος. c. ἔκλαμπρος. c.
Præclava, παραλυφή. c.
Hoc Præclavium, παρυφή. c.
Præcludo, ἀποκλείω. c.
Præco, κῆρυξ.
Præcognitus, προεγνωσμένος. o.
Præcognosco, προαισθάνομαι. c.
Præcolendus, σεβασμιώτατος. c.

Præcommodo, προκιχρῶ. c.
Præconium, ἀνακήρυξις. o.
Præconius, κηρύκειος. o.
Præcordia, καρδιοτης, ὑποχόνδρια.
Hæc Præcordia singularia non habet, ὑποχόνδρια. c.
Præcox, πρώϊμον, πρόωρος. c. πρώϊμος. o.
Præcurro, προτρέχω. c.
Præcursor, πρόδρομος. c.
Præda, ἁρπαγὴ, ἁρπαγή. c. λεία, ληλασία. o. ληΐδα. c.
Prædaceus, ληλατικός. o.
Prædamnatos, προκαταγνωσθέντας.
Prædativus, ληστός. o.
Prædator, λαφυραγωγός. o.
Prædatrix Palladis quæ ducit prædam, ἀγελεία. e.
Prædatur, ληλατεῖ, ἁρπάζει.
Prædecessor, προάρξας. c.
Prædensus, ὑπέρπυκνος. o.
Prædestino, προορίζω. c. προαποστέλλω. c. προορίζω. o.
Prædia, ἔγγαια κτήματα.
Prædiator, ὠνητὴς ὑπαρχόντων, ὑπὲρ φόρου δήμου ἐνδεδεμένος.
Prædiatores, χωριοκόμοι. o.
Prædiatorius, περὶ χωρίου. o.
Prædicabilis, αἰδέσιμος. c.
Hæc Prædicatio, κήρυγμα. c.
Prædicacio, προκήρυξις. c. πρόληψις. c. πρόρησις. c.
Prædicamenta, προκηρύγματα, πρωτότυπα, πρόδηλα.
Prædicat, προλέγει, κηρύσσει.
Prædicatio, κήρυγμα, κήρυξις. o.
Prædicator, προήγορος. c. κηρυκτής. o.
Prædicatum, τὸ κατηγορούμενον. o.
Prædicens, προλέγων. c.
Prædicit, προλέγει.
Prædico, προλέγω. c. προκηρύσσω. c. προπαραγγέλλω. c. προαγορεύω. c.
Prædico, as, ἀναγορεύω, κηρύττω. o.
Prædico, is, προλέγω. o.
Prædiolum, γήδιον. o.
Prædisco, προμανθάνω. c. προμανθάνω. o.
Præditus, γεννηθεὶς, ἤτοι προαχθεὶς, κεχορηγημένος, ὠχυρωμένος, προεστώς. c. κεκοσμημένος. o.
Præditus sum, τυγχάνω.
Præditus dignitate, ὠχυρωμένος ἀξιώματι.
Prædium, χωρίον. o.
Prædo, σκυλεύω. c.
Prædo, onis, πειρατής. o.
Prædor, aris, ληλατέω. o.
Præductal, παράγραφος. c.
Præductus est, προέστηκεν ἀρχῆς ἤτοι ἀξίας. c.
Præduro, σκληρύνω. c. ἀποσκληρύνω. c.
Præduro, as, ὑπερσκληρύνω. o.
Præemptor, προαγοραστής. c.
Præeo, προπορεύομαι. c. προηγοῦμαι. c. προάγω. o.
Præero, ἄρξω, προΐσταμαι ἀρχῆς. c.
Præesse, ἄρχειν, προεστάναι.
Præest, προηγεῖται, προέστηκεν, ἐφέστηκεν, ἄρχει. c.
Præfacio, πρόλογος. c. προοίμιον. c. προαγόρευσις. c. προδιάλεξις. c.
Præfanda, προεπίπληκτα. o.
Præfari, ἀναβαλέσθαι. o.
Præfatio, προαγὼν, πρόλογος, καὶ προοίμιον, προγραφὴ, προλεγομένη λαλία, πρόλογος. s.
Præfascinius, πάνυ βάσκανος. c.
Præfecit, προέταξεν, προεποίησεν, προέστησεν.
Præfectura, ἐπαρχότης. c.
Præfectus, προτεταγμένος, καὶ ὁ ὕπαρχος, ὕπαρχος. c. ἔπαρχος. c. ἔπαρχος, γαζοφύλαξ. e.
Præfectus ærarii, ἔξαρχος γαζοφυλακίου.
Præfectus autem prætorio, per dativum, fit participium, προτεταγμένος τοῦ πραιτωρίου.
Præfectus castrorum, στρατοπεδάρχης.
Præfectus cohortis, προτεταγμένος τῆς κοόρτις.
Præfectus fabris, προτεταγμένος τῶν τεχνιτῶν.
Præfectus fabrorum, ἔπαρχος τῶν τεχνιτῶν.
Præfectus prætorii, ὕπαρχος τοῦ πραιτωρίου.
Præfectus regionis, τοπάρχης.
Præfectus urbi, προτεταγμένος Ῥώμης τῆς πόλεως.
Præfectus urbis, ἔπαρχος Ῥώμης τῆς πόλεως.
Præferenda, προτιμητέα.
Præferendus, προτιμητέος, προτιμητέος. c. προκριτέος. c.
Præfero, προτιμῶ. c. προκρίνω. c. προκρίνομαι. c. προΐσταμαι. o.
Præferor, προτιμῶμαι. c.
Præferri, προτιμᾶσθαι. c.
Præfert, παραφέρει, προφέρει, προκρίνει.
Præfertor, ἀφαρναξ.
Præfestino, προσπεύδω. o.
Præfestinus, πάνυ σπεύδων. c.
Præficere, καθιστωταῖς.
Præfica, ἡ πρὸ τῆς κλίνης ἐν τῇ ἐκφορᾷ κοπτομένη, θρηνῳδὸς ἐπ' ἐκφοράν. ἢ θρηνοῦσα. o.
Præfici, προηγεῖσθαι, φροντίζειν, προτετάχθαι.
Præficio, προτάσσω, προτάσσω. c. ἐφίστημι. o.
Præficio illum cohorti, aliis etiam.
Præficit, προΐστησιν.
Præfidens, ὑπερπεποιθώς.
Præfigo, προπήγνυμι. o.
Præfiguro, ὑποτυπόω. o.
Præfinio, προορίζω. c. προσορίζω. c. προορίζω. o.
Præficine, ἀβασκάντως. e.
Præfixum, καταπεπηγός. c.
Præfloro, ἀπανθίζω. o.
Præfluo, προῤῥέω. o.
Præfoco, ἄγχω. o.
Præfor, προλέγω. c. προαγορεύω. c. προδιαλέγομαι. c.
Præfractus, αὐθάδης. o.
Præfrigidus, περίψυχρος. o.
Præfringit, ἀποκλᾷ.
Præfringo, προκαταῤῥήγνυμι. o.
Præfulgens, τηλαυγής. c.
Præfulgeo, καταλάμπω. c.
Præfulgeo, περιστίλβω. o.
Præfulget, προλάμπει. c.
Præfundo, παραχέω. c.
Præfusor, παραχύτης. c.
Prægelidus, περικρυερός. o.
Prægestio, ὑπερπροθυμοῦμαι. o.
Prægnans, ἔγκυος, ἐγκυμονοῦσα, ἔγκυος. o.
Prægnatus, προγεννηθείς. c.
Prægrandis, βαρὺς πάνυ. c. περιπληθής. o.
Prægravo, πάνυ βαρῶ. c. ὑπερβαρύνω. o.
Prægressus, προήγησις, προελθών.
Prægustator, προγευτής. c.
Præi, πρόαγε. c.
Præjacio, προβάλλω. o.
Præjudex, προδικαστής. c.
Præjudicium, πρόκριμα, πρόκριμα. c. προκατάγνωσις. o.
Præjudico, προκρίνω. c.
Præjuro, προόμνυμι. o.
Prælati sunt, προετιμήθησαν. c.
Prælato, προταγέντι, προκρίνω. c.
Præliaris, re, ἀψιμαχικός. o.
Præligo, προδεσμῶ. c.
Prælior, μάχομαι. o.
Prælium, πόλεμος. c. πόλεμος. s. μάχη, συμβολή. s. ἀψιμαχία. o. παραγαμηφις. e.
Præloquor, προλαλέω. o.
Præludium, προοίμιον. o.
Præludo, ἀναβάλλομαι. o.
Prælumbo, ἀποφύζω. o.
Præluo, προλούω. o.
Præmando, προεπιτάττω. o.
Præ manibus, μετὰ χεῖρας. o.
Præmature, ταχέως πάνυ. c. προκαίρως. c.
Præmaturus, πρόωρος. o.
Præmeditor, προμελετάω. o.
Præmercor, προωνοῦμαι. o.
Præmetium, ἀπαρχή. o.
Præmetivum, ἡ πρὸ θερισμοῦ Δημήτρας θυσία.
Præmitto, προπέμπω. o.
Præmium, γέρας, ἔπαθλον. c. ἆθλον, γέρας. o.
Præmoderor, προρυθμίζω. o.
Præmollio, προμαλάσσω.
Præmoneo, προμιμνήσκω. c. προπαραινῶ. c. ὑπομιμνήσκω. o.
Præmonstro, προμηνύω. c. ὑποδεικνύω. o.
Præmordeo, καταδάκνω. o.
Præmorior, προαποθνήσκω. c. προαποθνήσκω. o.
Præmotio, προβιβασμός.
Præmunio, προτειχίζω. c. προασφαλίζω. o.
Prænarro, προλέγω. o.
Prændit, ἁράσσεται, συλλαμβάνει.
Prænomen, προωνύμιον, παρώνυμον, παρώνυμον. c. χρηματισμός. s.
Prænoto, προσημειοῦμαι. o.
Prænum, εἰπωτήριον λινοῦ.
Prænunciator, προάγγελος. s.
Prænuncio, προαγγέλλω. c. προαγγέλλω. o.
Præoccupatio, προκατάληψις. o.
Præoccupo, προφθάνω. c. προκαταγγέλλω. c. προκαταλαμβάνω. o.
Præ oculis dictio, αὐτοσχέδιον. e.
Præopto, προαιροῦμαι. o.
Præparacio, παρασκευή. c. ἑτοιμασία. c.
Præparatus, εὐτρεπής. c. ἐμπαράσκευος. c. ἕτοιμος. c. συντεταγμένος. c.
Præparo, προετοιμάζω. c. ἑτοιμάζω. c. προευτρεπίζω. c. παρασκευάζω. c. προπαρασκευάζω. c.
Præparo me, παρασκευάζομαι.
Præparo viam, προοδοποιῶ. o.
Præpedicio, ἐμπόδιον. c.
Præpedimentum, προκάλυμμα. o.
Præpedio, ἐμποδίζω. c. πεδέω. o.
Præpeditus, πεπεδημένος. c.

Præpes, ὑψηλοπετής. c.
Præpetes, τανυπτέρυγες. o.
Præpeto, προορμῶ. o.
Præpinguis, ἔκπαχος. o.
Præponderat, κατάγει, καταῤῥέπει.
Præponderatio, ῥοπή.
Præpondero, ὑπερβάρω. o.
Præpono, προτιμῶ. c. προκρίνω. c. προτιμάω. o.
Præposicio, πρόθεσις, τὸ μέρος τοῦ λόγου. c. προθήκη. e.
Præpositivum, προτακτικόν. c.
Præpositus, ἐφεστὼς, προστάτης, προεστώς. c. προστάτης. c. προϊστάμενος. c. ἄρχων. c.
Præposterum, ὑστερόπρωτον, ὑπέρβατον, ὑπερβατόν. c. πρωθύστερον. c.
Præposterus, ἀκατάλληλος. c. πρωθύστερος. c.
Præproperat, προπετεύεται.
Præproperus, ἐκσπουδος. o.
Præpucium, ἀκροβυστία. c.
Præpositio, πρόβλημα. e.
Præputium, ἀκροβυστία, ἀκροβυστία. o.
Præripio, προαρπάζω. c.
Præripio, προαρπάζω. o.
Prærodo, κατακείρω. o.
Prærogativa, 'πρόλημμα, προτίμησις. c. προνόμιον. c. πρόληψις καλοῦ ἢ κακοῦ βίου. c. πρόκριμα. c. προκοπή. c. ἀξίωσις. c. ἐξοχή. o.
Prærogativas, πλεονεξίας.
Prærogo, προχριματίζω. c.
Prærumpo, προκαταῤῥήγνυμι. o.
Prærupta loca, ἀπόκρημνοι τόποι.
Prærupta, ἀπόκρημνα, ἀπεῤῥωγότα.
Præruptum, προραγέν. c.
Præruptus, ἀπόκρημνος. c. ἀπότομος. o.
Præs, ἔγγυος, ἀνάδοχος.
Pras, edis, ἐγγυητής. o.
Præsaga, πρόμαντις, πρόμαντις. c.
Præsagio, προμαντεύω. o.
Præsagium, προμάντευμα. o.
Præsago, προμαντεύομαι, προσθεσπίζω. c. προγινώσκω. c. προμαντεύομαι. c. προμηνύω. c.
Præsagus, ὑποφήτης. o.
Præsalum, ταριχηρόν.
Præscientia, πρόγνωσις. o.
Præscio, προγινώσκω. c. προγινώσκω. o.
Præscius, προειδώς. c. προγνωστικός. c.
Præscribo, προγράφω. o. παραγράφομαι. e.
Præscriptio, παραγραφή.
Præseco, ὑποτέμνω, ἀποκόπτω. o.
Præsecutio, ἐκστάσεις.
Præsegmina, ἀπονυχίσματα, ἀποκόμματα. o.
Præsencia, παρουσία. c.
Præsens, ἐπιφανὴς, καὶ παρὼν, καὶ εὔχαλκος, παρόν. c. ἐνεστώς. c. παρών. o.
Præsensio, πρόγνωσις, πρόγνωσις. c.
Præsentacio, παράστασις. c.
Præsentaneus, αἰφνίδιος. o.
Præsentia, παρουσία, παρόντα, παρουσία. o.
Præsentibus, παροῦσι.
Præsentio, προαισθάνομαι. o.
Præsentis, παρόντος.
Præsentius, ἐναργέστερον. c.
Præsento, παριστῶ. c.
Præsento, as, παρίστημι. o.
Præsepe, φάτνη. c. φάτνη. s.
Præsepia, φάτνη.
Præsepium, φάτνη, φάτνη. e.
Præsertim, μάλιστα, ἐξαιρέτως, μάλιστα. c. ἐξαιρέτως. c. ἄλλωστε. o.
Præsertim cum, ἄλλως τε.
Præses, ἡγεμὼν, πρόεδρος. c. ἄρχων. c. ἡγεμών. c. ἔφορος, προστάτης. o.
Præsidales, ἡγεμονικοί.
Præsidali, ἡγεμονικαί.
Præsidatus, ἀρχὴ, ἡ. c.
Præsideo, παρακάθημαι. c. προστατεύω. o.
Præsidia, φυλακαὶ, φρουρία. o.
Præsidialis, ἡγεμονικός. c.
Præsidiarius, φρουρός. c. φρουρικός. o.
Præsidis, ἡγεμόνος.
Præsidium, παραφυλακὴ, προστασία, πρόνοια, φρουρὰ, ὀχύρωμα, ἀσφάλεια. c. βοηθία. s. φρουρός. o.
Præsidium tibi sum, ὠφελῶ σε. c.
Præsigno, παρασφραγίζω. c.
Præsinum, προκόλπιον. c.
Præsipitur, ὑφηγεῖται.
Præspicio, ὑπερορῶ. c.
Præstabile, ποριστόν. o.
Præstabilis, ἔξοχος. o.
Præstacio, παροχή. c.
Præstancior, διάφορος. c. προφερέστερος. c. κρείσσων. c.
Præstans, εὐπάροχος. c. ἔξοχος. c. παρεκτικός. e.
Præstantia, ἐξοχή. o.
Præstantissimus, ἐπιφανέστατος, γενναῖος.
Præstantius, διαφορώτερον, ἐπιφανέστερον.
Præstare, παρασχεῖν. c.
Præstat, παρέχει, παρέχεται.
Præstigiator, ψηφοπαίκτης, γόης. o.
Præstigiis, παραλογισμοῖς, πανουργίαις.
Præstigium, προκάλυμμα. c. γοητεία. o.
Præstino, προορίζω. o.
Præstituo, ἀφορίζω. o.
Præstitum, παρεσχηματισμένον.
Præstituto, ὁρισθέντος.
Præsto, παραχορηγῶ.
Præsto, προσκαρτερῶ, παρέρχομαι, παρεδρεύω, παρέχω. c. κρείττων εἰμί. c. διαφέρω. c.
Præsto est, παρεδεύει, προσκαρτερεῖ.
Præsto fuisse, παρεῖναι. c. c.
Præsto sum, προσκαρτερῶ, προσεδρεύω, πάρειμι. c.
Præstolacio, ἐπιτήρησις. c. c.
Præstolare, περισκόπει, περιμένει, ἐπιτήρει.
Præstolari, προσκαρτερεῖν, περιμένειν. o.
Præstolo, παρατηρῶ. c. προσεδρεύω. c.
Præstolor, παραδρεύω. c. περιμένω. c. παρατηρῶ. c. ἐκδέχομαι. c.
Præstringo, περιστέλλω. o.
Præstruo, προκατασκευάζω. o.
Præstulari, προσκαρτερεῖν, παραμένειν.
Præstultus, πάνυ ἀνόητος. c.
Præsul, χοροστάτης. o.
Præsulto, καθάλλομαι. o.
Præsultor, ὁ ἐν τοῖς ἱεροῖς προορχούμενος.
Præsultor, nom. κορυφαῖος. o.
Præsultum, ταριχηρὸν, νεαλές.
Præsum, ἄρχω. c. ἐπιστατέω. o.
Præsumant, προλάβωσιν.
Præsumat, ὑφαρπάσῃ.
Præsumo, προαναλίσκω. c. προλαμβάνω. c. αὐταδίζομαι. c. προλαμβάνω. o.
Præsumpcio, πρόληψις. c. τόλμα. c. αὐθάδεια. c.
Præsumptione, προλήψει.
Præsumpsistis, προλαμβάνετε.
Præsumpsit, προείληφεν. c.
Præsunt, προΐστανται.
Prætego, προκαλύπτω. o.
Prætendit, προτείνει, παρατείνει, καὶ προφασίζεται.
Prætendo, παρατείνω. c. προτείνω. c. προκαλύπτομαι. o. προπειρῶμαι. o.
Prætentura, προβολὴ, ἐπιτείχισμα.
Præter, ἐκτὸς, χωρὶς, πλὴν, πλήν. c. ἄτερ. c. ἄνευ. c. παρεκτός. c. δίχα. c. πλήν. o.
Præterea, πάλιν, παρεκτὸς, πρὸς τούτοις. c. παρεκτός. c. πρὸς ἐπὶ τούτοις. c. παραλίπω. c. πρὸς, πρὸς δέ. o.
Prætereo, παρέρχομαι, προΐημι. c. ἀφίημι. c. παρέρχομαι. c. διαλάσσω. o.
Præterit, παρέρχεται.
Præterito die, τῇ παρελθούσῃ ἡμέρα. c.
Præteritum, παρῳχηκός. c.
Præteritus, παρεληλυθώς. c. παραλιφθείς. c.
Prætermitto, προΐημι. c. παραπέμπω. c. ἐλλίπω. c. παραλίπω. c. παραλιμπάνω. c. παρίημι. c. παραλείπω. o.
Præternavigo, παραπλέω. c.
Præterquam, παρεκτὸς, παρεκτός. c. πλήν. c. πλὴν ἤ. c.
Præter spem, παρὰ προσδοκίαν.
Prætervehitur, παραπλεῖ.
Præterveho, παραπλέω. c. παρελαύνω. o.
Prætervehor, παραπλέω, παροδεύω.
Prætervolo, παραπέτομαι. o.
Prætexo, προϋφαίνω. o.
Prætexta, περιπόρφυρα, συγκλητικὸν φόρημα, ὁλοπόρφυρον. c. ἔνδυμα συγκλητικόν. c. παρυφή. c. περιπόρφυρος. e.
Prætexta toga, περιπόρφυρος, συγκλητική. c. περιπόρφυρος. o.
Prætextatam, ἔντιμον.
Prætexto, προφάσει, παρακαλύπτω. c.
Prætextum, προκάλυμμα. c. παρακάλυμμα. c. πρόσχημα. o.
Prætextus, πρόσχημα, τὸ προκάλυμμα. c.
Prætor, στρατηγὸς, στρατηγὸς 'Ρώμης. c. στρατηγός. o. στρατηγός. e.
Prætorianus, στρατηγικός. o.
Prætorio, προτάσσω σε τοῦ πραιτωρίου.
Prætorium, εἶδος ἅρματος, πραιτώριον. c. στρατηγεῖον. o.
Prætura, στρατηγία, στρατηγία 'Ρώμης. c. στρατηγία. o.
Prævaleo, ἰσχύω. c. ἐνδυναμοῦμαι. c. διαφέρω. o.
Prævalet, πλέον ἰσχύει. c.
Prævalui, ἴσχυσα. c.
Prævaricacio, προδοσία. c. παράβασις. c. καθυφεσις. c.
Prævaricantes, παραβαίνοντας. e.
Prævaricat, διασκελίζει.
Prævaricatio, ἡ ἀπόστασις, παράβασις.
Prævaricator, καθυφέτης. c. πλαστοκατήγορος. c. προδότης. c. παραβάτης. c.

Prævaricatores, παραβάτας. e.
Prævarico, καθυφίημι. c. προδίδωμι. c. παραβαίνω. c. προδίδωμι δίκην. c.
Prævaricor, νοσφίζομαι, καθυφίημι. c. ἐθελοκακέω. o.
Prævaricor reo, καθυφίημι τοῦ ὑπευθύνου.
Prævaricor tibi, νοσφίζομαί σε.
Præveho, προελαύνω. o.
Prævello, προτίλλω. o.
Prævelo, προκαλύπτω. o.
Præveni, πρόφθασον. c.
Prævenio, φθάνω, καταλαμβάνω. c. προφθάνω. c. προφθαίνω. o.
Prævenit, φθάνει, ἔφθακεν, προλαμβάνει. c.
Præverto, περιγίνομαι. o.
Prævertor, προφθάνω. c.
Prævia, προόδια. c. φυλακτήριον. c.
Prævitam, γεγενημένην.
Prævideo, προορῶ. o.
Prævius, ὁδηγός. o.
Prandeo, ἀριστῶ. c. ἀριστάω. o.
Prandicularius, ἡ μετὰ μνηστείαν ἡμέρα.
Prandium, ἄριστον, ἄριστον. c. ἄριστον. o.
Pransores, ἀριστεταί. e.
Pransito, ἀριστέω. o.
Prata, λειμῶνες, λιμών. c. λειμών. c.
Pratum, λειμών, χορτοκοπεῖον, λειμών. s. λειμών. c. χορτοχωρίον. e.
Pravæ, σκολίαι.
Pravesco, διαφθειρῶ. c.
Pravitas, πονηρία. c.
Pravo, στρεβλῶ. c.
Pravus, σκαιός, φαῦλος, φαῦλος. c. διάστροφος. o.
Prebeo, χορηγῶ. c.
Prebicio, χορηγία. c.
Prebitus, χορηγία. c. κεχορηγημένος. c.
Precabile, δεητικὸν, εὐκτικόν.
Precacio, λιτὴ, ἡ λιτανία. c. ἱκετηρία. o. ἱκεσία. c.
Precaciuncula, δεησίδιον. c.
Precantur, δέονται, ἱκετεύουσιν.
Precario, κατὰ ἀξίωσιν, καὶ συγχώρησιν, κατὰ δέησιν, κατὰ παράκλωσιν. c.
Precarium, παράκλησις. o.
Precarius, ἱκετευτικός. c.
Precator, ἱκέτης. c.
Precatur, ἱκετεύει, εὔχεται, δέεται.
Precatum, δέησις. c.
Preces, ἱκεσίαι.
Hæ Preces, singulare non habet, δεήσεις.
Preciosa gemma, τίμιος λίθος. c.
Preciosior, τιμιώτερος. o.
Preciosum, τίμιον. c.
Preciosus, πολυτίμητος. c. πολυτελής. c. πολύτιμος. c.
Preciosus lapis, τίμιος λίθος. c.
Precipitia, κρημνοί. e.
Precium, τιμὴ ἀγορᾶς. c. τιμή. o.
Preco, κήρυξ. c.
Preconium, κήρυξις. c.
Precono, κηρύσσω. c.
Precor, ἱκετεύω, δέομαι, παρακαλῶ, ἀντιβολῶ. c. ἱκετεύω. c.
Precor, aris, δέομαι. o.
Preda, λία, τὰ λάφυρα, λάφυρα. c.
Predacio, λεηλασία. c.
Predator, λαφυραγωγός. c.
Predico, κηρύσσω. c.
Predium, κτῆμα. c. χωρίον. e.
Predo, πειρατής. c. πειρατεύω. c.
Predor, ληστεύω. c.
Pregnans, ἔγκυος. c. ἐγκύμων. c.
Prelium, μάχη, ἡ ἐν πολέμῳ. c.
Prelum, μοχλὸς βάδης. c. πιεστήρ. c.
Prelus, βαδίσμοχλος. e.
Prehendo, ἀντιλαμβάνομαι. o.
Premit, θλίβει, βαρεῖ, συνεκπιέζει.
Premium, γέρας. c.
Premo, βαρῶ. c. θλίβω. c. πιέζω, θλίβω. o.
Premuntur, συνέχονται.
Prendo, δράσσομαι. c. πιέζω. c.
Prenicula, σιρὰ ἱματίου. c.
Prensatio, ἀγγαρεία.
Presepium, φάτνη. c.
Pressio, πίλησις, ἡ σφίξις. c.
Pressivum, πιέσιμον. c.
Presso, θλίβω. c. ἐπέχω. c. συνέχω. c. σφίγγω. c. πιέζω. c.
Presso, sas, καταπιέζω. o.
Pressorium, πιεστήριον, πιαστήριον, πιεστήριον. c.
Pressum, νακτὸν, τὸ πεπιλωμένον. c.
Pressura, θλίψις, ἡ σφίξις. c. ἐπίσχεσις. c.
Pressus, συνοχή. c. πίεσις. c. τεθλιμμένος. c. βάρησις. c. εἴπωσις, ἡ σφίγξις. o.
Pressus, sura, συνοχή. o.
Pressus, λεπτός. o.
Prestigiæ, ψηφοπαιξία. c.
Prestigiator, ψηφοπαίκτης. c.
Prestigior, ψηφοπαικτῶ. c.
Presue, singulare non habet, ἀπειλαί. e.
Pretiosa, ἀξιοτίμητος.
Pretiosum, πολυτελὲς, πολυτίμητον, βαρύτιμον, τίμιον.
Pretium, τίμημα ἐπὶ τοῖς ὠνίοις καταβαλλόμενον.
Pretium, τιμή. s.
Prex, παράκλησις. c. ἱκεσία. c. ἱκεσία. s.
Pridem, πάλαι. o.
Pridianus, προημερινός.
Pridie, πρὸ μιᾶς, πρὸ μιᾶς. c. τῇ προτεραίᾳ. o.
Pridem jam, ἤδη πάλαι. c.
Primævus, ἀρχεγόνος. o.
Primarium, πρωτίστον. c.
Primarius, ἀρχικός. o.
Primates, πρῶτοι. c.
Primatus, πρωτεῖον. c.
Primevus, πρωτόχρονος. c.
Primigena, πρωτοτόκος. c.
Primigenus, πρωτότοκος. c.
Primiparæ, πρωτοτόκοι. o.
Primipilarius, πρῶτος ἐν δόρατι. c.
Primipilum, πρῶτον δόρυ. c.
Primitia, πρῶτος καρπός. c. ἀπαρχή. c.
Primitiæ, ἀπαρχαί.
Hæ Primitiæ, ἀπαρχαί. c.
Primitium, πρωτεῖον. c. τὸ πρῶτον. o.
Primitivus, πρωτότοκος. c. πρωτόγονος. c. πρωτόκτιστος. c. προτακτικός. c. πρωτότυπος. c. πρωτότυπος. o.
Primitus, πρώτως. o.
Primivirgius, πρωτοραβδοῦχος. c.
Primo, πρῶτον, ἐπίρρημα. c. πρώτως. c.
Primogeniti, πρωτογενεῖς. o.
Primogenitus, πρωτογένητος, καὶ πρωτότοκος.
Primogenius, ἀρχοειδής. o.
Primordium, ἀπαρχὴ γένους, προοίμιον. c. ἀρχὴ γένους. c.
Primores, πρωτοστάται, καὶ πρόεδροι, ἔξαρχοι.
Primores, pluraliter tantum declinatur, πρόεδροι. c. πρῶτοι. c. τὰ ἄκρα. o.
Primum πρῶτον, ὄνομα. c.
Primum navigium, πρωτόπλοια. c.
Primus, πρῶτος, πρῶτος. c.
Princeps, πρωτοστάτης, προεστὼς, πρωτοπολίτης, ἔξαρχος, κορυφαῖος. c. βασιλεύς. c. πρωτοστάτης, c. ἡγεμών. c. δυναστής, ἄρχων. o. πρωτοπολίτης. e.
Principale, ἀρκτικὸν, πρωτότυπον, ἡγεμονικὸν, ἀρχέτυπον, τὸ κύριον. o.
Principalis, βασιλικός. c. πρωτότυπος. c. πρωτεύων. c. ἀρχικός. c.
Principatus, προέδρα, προεδρία, προοίμιον, προκαταρκτηκὸν, καὶ ἀρχή.
Hic Principatus, αὐτοκρατορία. c. προεδρία. c. πρωτοστασία. c. ἀρχὴ πόλεως. s.
Principes, ἔξαρχοι. c.
Principio, ἐν ἀρχῇ. c. πρωτοτύπως. c. προηγουμένως. c. ἐν πρώτοις. c.
Principium, ἀρχὴ, ἀρχή, ἡ. c. ἀρχή. s.
Prior, πρότερος, πρότερος. c.
Prisca, ἀρχαῖα.
Priscus, παλαιός. c. ἀρχαῖος. o.
Pristina, ἀρχαῖα.
Pristinus, ἀρχαῖος, παλαιός. o.
Privari, στέρεσθαι. c.
Privata, ἰδιότητα, ἰδιωτικά.
Privaticia, στερητικά.
Privatim, κατ' ἰδίαν. c.
Privatus, ἰδιώτης, ὁ κοινός. c. ἰδιόκτητος. c. στερηθείς. c. ἰδιώτης. e.
Privigna, προγόνη, προγόνη. c.
Privignus, πρόγονος, πρόγονος. c.
Privilegium, προνομία, πρωτοπραξία, αὐτονομία. c. προνόμιον. c. προτέρημα. c. προνομία. s. πρωτοπραξία. s. προνόμιον. o.
Privo, στερίσκω. c. ἀποστερῶ. c. στερῶ. c.
Privor, στέρομαι. c.
Prius, πρότερον. c.
Priusquam, πρὶν ἄν, πρινή. c.
Privo, as, ἀποστερέω. o.
Pro, ἀντὶ, καὶ ὑπὲρ, πρὸ, ἔμπροσθεν, ὡς, ὑπέρ. c. πρός. c. ἀντί. c. διά. c.
Proavia, προμάμμη. c.
Proavus, πρόπαππος. c. πρόπαππος. o.
Probabile, δόκιμον. c. εὐαπόδεικτον. c. πιθανόν. o.
Probabilia, εὐαπόδεικτα, πιθανά.
Probabilis, δόκιμος. c.
Probacio, ἀπόδειξις. c. δοκιμασία. c. ἔλεγχος. c.
Probat, δοκιμάζει, στρατεύει.
Probatio, ἀπόδειξις, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probationem, τὸν ἔλεγχον.
Probationes, δόξαι φιλοσόφων.
Probator, δοκιμαστής. c.
Probatum, ἀποδεδειγμένον. c.
Probatus, δεδοκιμασμένος, καὶ ἐξητασμένος, εὐδόκιμος πάνυ. c. δεδοκιμασμένος. c.
Probi, εὐδόκιμοι, δόκιμοι. o.
Probibo, προπίνω. c.
Probitas, εὐδοκιμία. c.
Probo, δοκιμάζω. c. ἀποδέχομαι. c.
Proborium, ὀνειδισμός. c.

Probra, ὀνείδη, ὀνείδισον.
Probro, ὀνειδίζω. c.
Probrosum, ἐπονείδιστον. o.
Probrosus, ἐπονείδιστος, ἐπίῤῥητος, ἐπονείδιστος. c.
Probrum, αἰσχρὸν, ὄνειδος, ὄνειδος. c. ὄνειδος. s. ὕβρις. o.
Probus, αἰδήμων, δόκιμος, καθήκων, ἐλεύθερος, εὐδόκιμος, δόκιμος. c. εὐδόκιμος. c.
Procacitas, προπέτεια. c.
Procantat, προάδει.
Pro captu, ἐν προχείρῳ. c.
Procastria, οἰκήματα πρὸ παρεμβολῆς.
Hæc Procastria, singulare non habet, οἱ πρὸ τῶν παρεμβολῶν τόποι. c.
Procrastrium, ὁ πρὸ τῆς παρεμβολῆς τόπος. c.
Procax, *αὐθάδης, ἰταμὸς, προπετὴς, προπετῆς. c. ἰταμός. c. ὑβριστής. o.
Procedamus, προέλθωμεν. c.
Procedit, προκόπτει ἐπὶ τάξει, προάγει.
Procedo, προκόπτω. c. πρόειμι. c. προέρχομαι. c. ἐκπορεύομαι. c. προχωρῶ. c. προβαίνω. o.
Procella, καταιγὶς, καταιγίς. c. θύελλα. c. σπιλάς. c. λαῖλαψ. c. συνστροφὴ ἀνέμου. c. θύελλα. o.
Procellit, προέχει, ἐξέχει.
Procello, προφθάνω, ὑπερέχω.
Procello, is, περιτρέπω. o.
Procellosus, καταιγιζόμενος. c.
Proceres, ἔξαρχοι, πρωτοπολῖται.
Proceres, singulare non habet, πρωτοπολῖται. c. ἔξαρχοι. c. πρόβολοι. o.
Procerus, εὐμήκης. c. εὐμήκης, ἔξοχος. o.
Processerat, προεληλύθει, προκεχωρήκει.
Processio, προάστιον. c. προκοπή. c. προχώρησις. c. πρόοδος. c.
Processit, προέκοψεν, ἐν στρατιᾷ προεληλυθεν.
Processus, προκοπὴ, προκοπὰς, πρόοδος. c. προκοπή. c. πρόοδος, προκοπή. s. πρόβασις. o.
Procido, προσπίπτω. o.
Procinctum, ὅταν εἰς πόλεμον συγκαλέσωνται.
Procinctus, προβολή. o.
Procingo, προσζωννύω. c. προζωννύω.
Procio, cis, μνῶμαι. o.
Procitat, προεκκαλεῖται.
Proclamo, ἀναβοάω. o.
Proclibus, ἐπιῤῥεπής. c.
Proclive, κάταντες, κατωφερὲς, ἐπαχθῶς, ὀχληρῶς, καὶ ἀθρόως, ἐπίφορον. o.
Proclivum, κατωφερές. c.
Proclivus, κατάβασις. c. κατωφερὴς τόπος. c.
Procommodare, προχρῆσαι. c.
Proconsole, ἀνθύπατος. e.
Proconsul, ἀνθύπατος. e.
Precor, aris, μνάομαι. o.
Procus, μνηστήρ. o.
Procrastinacio, ὑπέρθεσις. c. μέλλησις. c.
Procrastino, ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαι, διαμέλλω. c. ὑπερτίθημι. c. ἀναβάλλομαι. o.
Procrastinus, ἑωθινός. c.
Procreacio, χειροτονία. c.
Procreatio, γενεὰ, γένους καταγωγὴ, γένεσις. c. γέννησις. c.
Procreator, γεννήτης, γεννήτωρ. c.
Procreatrix, γεννήτειρα, γεννήτρια. c.
Procreaverit, γεννήσῃ.
Procreavit, ἐγέννησεν.
Procreo, τίκτω. c. γεννῶ ἐπὶ πατρός. c.
Procubitor, φρουρός. o.
Procubo, καταπίπτω. c.
Procubuit, προέπεσεν.
Procudium, τέρας.
Procudo, παρατείνω. o.
Procul, ἐγγὺς, καὶ μακρὰν, καὶ πόῤῥωθεν, μακράν. c. πόῤῥω. c. ἄποθεν. o. πόῤῥωθεν. c.
Proculco, καταπατῶ. c.
Proculco, καταπατέω. o.
Procul dubio, ἀνυπερθέτως.
Proculus, τηλέγονος.
Procumbo, κατάκειμαι. o.
Procunsul, ἀνθύπατος. c.
Procunsularis, ἀνθυπατικός. c.
Procunsulatus, ἀνθυπατεία. c.
Procupationem, φροντίδα.
Procuracio, ἐπιτροπὴ πραγμάτων φροντίς. c.
Procurator, φροντιστὴς, φροντιστής. c. ἐντολεύς. c. ἐπίτροπος. c.
Procuro, ἐπιτροπεύω. c. ἐπιτροπεύω. o.
Procus, μνηστὴρ, μνηστήρ. c.
Procurro, προάγω, προτρέχω. o.
Prodentiæ, δεινότητος.
Prodeo, πρόειμι. c. προέρχομαι. c. παρίημι. o.
Proderet, ἐπιδοθῆναι καὶ αὐξηθῆναι.
Prodest, ὠφελεῖ, ὠφελεῖ. c.
Pro deum, πρὸς τῆς τῶν θεῶν. c.
Prodicio, προδοσία. c.
Prodigi, ἄσωτοι.
Prodigialis, τεράστιος. o.
Prodigiator, τερατοσκόπος. o.
Prodigiosus, τερατώδης. c. τερατολόγος. c. τερατώδης. o.
Prodigium, φάντασμα, τέρας, Διὸς σημεῖον, αἴνιγμα. c. τέρας. c.
Prodigo, ἀσωτεύομαι. c.
Prodigo, is, διαφορέω. o.
Prodigus, ἄσωτος, ἀνάλωτος, γαστρίμαργος, ἄσωτος. c.
Prodige, ἀσώτως. o.
Prodire, προελθεῖν. c.
Prodit, προδίδωσιν, προέρχεται.
Prodita, προκειμένη. c.
Proditor, προδότης, προδότης. c.
Proditus, προχειρισθείς.
Prodo, προδίδωμι. c. ἐκφαίνω. c.
Prodo, dis, προδίδωμι. o.
Producitur, ἐκτείνεται. c.
Producit, ἐκτείνει, ἐξάγει, προάγει, καὶ ἐλαύνει σίδηρον ἢ χαλκόν.
Produco, ὀξύνω. c. προάγω, προφέρω. c. ἐκτίνω. c. παρατείνω. o.
Productile, ἐλατόν. o.
Productio, προαγωγή. c.
Productor, προαγωγός. c.
Productum, ἐλατόν. c.
Productus, ἐκτεταμένος. c. ἔκτασις. c. προαχθείς. c.
Productus sum, Promotus sum, προήχθην, προέκοψα.
Prœlium, πόλεμος, μάχη, παράταξις.
Prœlio, συμβολῇ, πολέμῳ.
Prœlium, συμβολὴ, ἐπὶ μάχης. c.
Proemineo, προκύπτω. c.
Proeo, προδιέρχομαι. c.
Prœtuli, προειλόμην.
Pro facto, ἴσον, ὅμοιον τῷ γεγονότι.
Profani, ἀμύητοι, βέβηλοι, ἀνίεροι.
Profano, βεβηλῶ. c. βεβηλόω. o.
Profanus, βέβηλος, ἀνόσιος, ἀθέμιτος. c. ἀνίερος. c. βέβηλος. c.
Profari, ἐξειπεῖν. o.
Profecit, προέκοψεν, προσεχώρησεν, ὠφέλησεν ἐν παιδείᾳ, ὠφελήθη, ἤνυσεν.
Profectio, ἐκδημία. c. ἄφιξις. c.
Profecto, δηλονότι, δηλαδὴ, ὄντως. c. δηλονότι. c. δηλαδή. c. παντάπασι. o.
Profecticia dos, ἀποδημητικὴ προῖξ, ἡ παρὰ τοῦ πατρὸς διδομένη. c.
Profector, ἔκδημος. c. παροδίτης. c.
Profectus, ἀποδημία, ἐπὶ ξένης. c. ἀποδημία. s.
Profer, ὑπέρθου. c.
Profero, προφέρω. c. προκομίζω. c.
Profert, προφέρει, προαίρει.
Professio, ὁμολογία. c. κατάθεσις. c. ἀπογραφή. c. ἐπιτήδευμα. c. τὸ ἐπιτήδευμα. e.
Professio, Purgatio, satisfactio, ἀπολογία. e.
Professores, σοφισταὶ, σχολάρχαι, καθηγηταί.
Professus, ἀπογραφή. c.
Profestus, ἀνεορταστός. o.
Profeta, προφήτης. c.
Proficio, προκόπτω, συμβάλλομαι. c. προκόπτω. c. ὠφελῶ. c. ἐπιδίδωμι. o.
Proficiscitur, ἀποδημεῖ, ὁρμᾷ.
Proficiscor, ἀποδημῶ. c. ἐξορμῶ. c. ἀφικνοῦμαι. c. πορεύομαι. o.
Proficit, ἀνύει.
Profiteor, προγράφομαι, καὶ δημοσίᾳ διδάσκω, καὶ ὁμολογῶ, ἀπογράφομαι, σοφιστεύω, ἀπογράφομαι. c. ὁμολογῶ. c. κατατίθημι. c. ἀπογράφομαι τὰ ἴδια. c. ἐπαγγέλλομαι. o.
Profligacio, ἀπαίτησις. c.
Profliganda, ἀπαιτητέα.
Profligant, ἀπαιτήσωσιν.
Profligatum, καταναλωμένον, καταπονηθὲν, προκεκομμένον.
Profligatus, καταπεπονημένος. c. πεπωρωμένος. c.
Profligo, ἀπαιτῶ βιαίως. c. καταπονῶ. c. κατατρύχω. o. ἀποτρύχω. o.
Proflo, ἐκφυσῶ. c.
Profluens, fluus, προῤῥέων. o.
Profluit, προρέει. c.
Profluo, ἀποῤῥέω. o.
Profluvium, ῥεῦσις. o.
Profugio, ἀποφεύγω. o.
Profugium, καταφύγιον. o.
Profugus, φυγὰς τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, αὐτόμολος. o.
Profunditas, locus sylvosus, βῆσσα, βῆσσα. e.
Profundo, προχέω. c. ἐκχέω. c. καταχέω. c.
Profundo, fossus, βαθυσκαφής. e.
Profundum, βύθιον, βάθυα, βυσσὸν, βυθός. c. βάθος. c. βαθύ. c. ἄβυσσος. c. ἀπέραντον.
Profundus, ἀπέραντος. c.
Profundus in juncis, βαρυσχοινός. e.
Profusa, ἡ δαψιλής.
Profusio, κατάχυμα. c.
Profusus, ἄσωτος. c. δαπανηρός. o.
Profutura, συνοίσοντα, ὠφελήσοντα, προεσόμενα.
Profuturum, ὠφέλιμον. c.
Progener, ἐγγόνης ἀνήρ. c.
Progenerantur, τίκτονται. c.
Progenerum, ἀντίγαμβρον. o.
Progeniculatur, γονυπετεῖ.

Progeniculo, γουνοῦμαι.
Progenies, ἀπογονὴ, γενεά. c. ἀπογονή. c. γονή. c. γενεά. o.
Progenitus, γεννηθείς. c. τεχθείς. o.
Progestia, προάστια.
Progigno, προγεννῶ. c. προτίκτω. c.
Prognariter, γενναίως. o.
Progradior, βαδίζω. c.
Progredior, προβαίνω. c. προάγω. o.
Progreditur, προεξέρχεται. c.
Progressus, προέλευσις. c.
Prohibendi, κωλυτικοί. c.
Prohibeo, ἀντέχω. c. κωλύω. c. εἴργω. c. ἀνείργω, κωλύω. o.
Prohibet, κωλύει.
Prohibitæ, κεκωλυμέναι.
Prohibiti, κωλυθέντες.
Prohibitorium, κωλυτικόν. c.
Prohibitum, κώλυμα. c.
Proicio, ἀποῤῥίπτω. c. ἐκρίπτω. c. ῥίπτω, ἐπὶ ἀκοντίου. c. ἐκβάλλω, ἀποβάλλω. c.
Proicit, ῥίπτει.
Projecerit, ἐκρίψειεν.
Projecta tecta, ἀνατεταμένην, ἀνάστασιν ἔχουσα, ἐπ' οἰκίας.
Projectio, ἀποβολή. c. ἐξώστης. c.
Projectus, ἐκβεβλημένος, ἐξεῤῥιμένος, ἔκβολος, ἔκβλητος, πρόχειρος, ἔκφορος.
Projectus, ἐκθέτης, ὁ ἐξώστης. c.
Projectus sum, ἔρριμμαι. c.
Projicio, ἀποῤῥίπτω. o.
Proimpendo, προδαπανῶ. c.
Proin, διόπερ. c. διό. c.
Proinde, οὕτως, διὸ δὴ, διόπερ. c. οὕτως. c. ἔπειτα. c. τοιγαροῦν. o.
Prolacio, προκομιδή. c.
Prolata, ἡ ἐξενεχθεῖσα.
Prolato, ὑπερτίθημι. c. πλατύνω. c.
Prolaturus, ἐξοίσοντα, προοίσων. c.
Prolatus, προενεχθείς. c. προενηνεγμένος. o.
Prolectibile, ἐπαγωγή. o.
Prolegatus, ἀντιπρεσβευτής. c.
Proles, soboles, γενεά, γονὴ, ἀπογονή. c. γονή. c. γενεά. o.
Prolixas, ἐπιμήκεις.
Prolixe, προελκυσμένως, αὐτάρκως, δαψιλῶς. c. ἐκτενῶς. o.
Prolixitas, μῆκος χρόνου. c. ἐπέκτασις. c. μῆκος. o.
Prolixitate, μήκει, μεγέθει, διαστήματι.
Prolixius, προελκυσμένον.
Prolixura, ἅπλωσις. e.
Prolixus, τετανόθριξ, ἐπιμήκης. c. ἐκτενής. o.
Prologus, πρόλογος. c.
Proloqui, φράσαι.
Proloquo, προλαλῶ. c.
Proloquor, προλογίζω. o.
Proluit, ἐπέκλυσεν, καταπλύνω. c. κατακλύζω. c. βρέχω, διαίνω. o.
Proluvies, κοιλίας ἔκχυσις, κοιλίας ὑπερέκχυσις, ῥύπος. o.
Proluvium, πρόεσις. o.
Promatur, ἐξενεχθῇ.
Promercalia, ὤνια. o.
Promereor, προσάγωμαι. o.
Promeruisse, εὖ πεποιηκέναι.
Promineo, προέχω. c.
Prominet, προκύπτει, προκόπτει.
Promisceo, ἐπιμίγνυμι. o.
Promiscue, ἀναμὶξ, χύδην, μίγδην, κοινῇ, ἀδιαφόρως.
Promiscuum, ἐπίκοινον. c.
Promiscuus, ἀδιάφορος. c. μεμιγμένος. c.
Promisit, ἐπηγγείλατο.
Promissio, ὑπόσχεσις. c. κατεπαγγελία, c. ἐπαγγελία. c.
Promissor, ἐπαγγελτής. c.
Promissum, ἐπαγγελία. c.
Promissus, promissaque barba, Virgil. in Bucol. καθειμένος, ἐπὶ γενείου. c.
Promit, προφέρει, προαιρεῖ.
Promittit, ἐπαγγέλλεται.
Promitto, ἐπαγγέλλομαι, προπέμπω. c. ἐπερωτῶμαι. c. ὑπισχνοῦμαι. c. προβάλλω. c. ἐπαγγέλλομαι. c. ὑπισχνέομαι. o.
Promo, προφέρω. c. προκομίζω. c. προχωρίζομαι. o.
Promocio, προβιβασμός. c.
Promontorium, ἀκρωτήριον, ἀκρωτήριον. c. ἀκροτήριον. o.
Promotio, προβιβασμός.
Promotus, προβιβασθεὶς, προκοπή. c. προβίβασις. c.
Promotus est, προεβιβάσθη.
Promoveo, προβιβάζω. c. προκόπτω. c.
Promptarium, φυλακτήριον. o.
Promptarius, φυλακτικός. o.
Prompte, ἑτοίμως. c.
Promptitudo, προθυμία. o.
Promptius, προθυμότερον.
Promotus, προαχθείς. c.
Promptuarium, ταμεῖον, τὸ ἰδιωτικόν. c.
Promptuarius, ἑκούσιος. c. αὐθαίρετος. c.
Promptum, πρόχειρον.
Promptus, πρόχειρος, εὔπροφορος, εὐπροαίρετος, πρόχειρος. c. προῦπτος. c. πρόχειρος. o.
Promulgacio, ἀπόφασις, νομοθεσία. c.
Promulgat, νομοθετεῖ, προχειρίζει, θεσπίζει.
Promulgatam, νομοθετηθεῖσαν.
Promulgator, νομοθέτης. c.
Promulgo, νομοθετῶ. c. θεσπίζω. c. εἰσφέρω, δημεύω. o.
Promunctorium, προμυκτήριον. c.
Promutuor, προδανείζομαι. c.
Promurale, πρόβλημα τείχους. o.
Promus, ταμίας. o.
Pronepos, προέγγονος. c. ἀπόγονος. c.
Proneptis, προεγγόνη. c.
Pronior, ἐπιῤῥεπέστερος. c.
Pronomen, ἀντωνυμία, ἀντωνυμία. c.
Pronomen, ἀντωνυμία. s. ἀντωνυμία. o.
Pronuba, ἡ παράνυμφος, παράνυμφος. c. προμνήστρια. c. γαμοστόλος. c. νυμφαγωγός. c. προμνήστρια. o.
Pronuntia, προφορὰ, ὑπόκρισις.
Pronuntiabile, ῥητόν.
Pronuntiat, ἀποφαίνεται, προαγγέλλει.
Pronuntiatio, ἀπόφασις, ἀπόκρισις, ὑπόκρισις.
Pronunciacio, ἀπόφασις. c.
Pronunciatum, ἀποφαντικόν. c.
Pronuntio, προαγγέλλω.
Pronuncio, διέρχομαι, ἀναγινώσκω, καὶ ἀπαγγέλλω. c. ἐξαγγέλλω. c. ἀποφαίνομαι. c.
Pronurus, ἐγγόνου γαμετή. c.
Pronus, πρηνὴς, ἐπιῤῥεπής. c. πρηνής. c. ἐπὶ στόμα. c. πρηνής. o.
Propagare, Producere,
Propagarit, ἐπεκτείνῃ.
Propagatam, ἐκτεταμένην, ἔστιν δὲ ἐπὶ χρόνου.
Propagatio, προμόσχευσις.
Propagacio, ἀπορυγισμός. c. ἀπώρυξ ἀμπέλου. c. γένους ἐπίδοσις. c. ἐπέκτασις. c. καταμόσχευσις. c. γενεά. c.
Propagatio, προκατορυγμός. e.
Propagator, κατορθωτής.
Propagines, ἀπώρυγες.
Propaginis, ἀπώρυγος.
Propagino, καταμοσχεύω. c.
Propago, ἡ καταβολὴ, ἡ ἐπίδοσις τοῦ γένους, γονὴ, ἀπογονή. c. μόσχευμα. c. μεταμόσχησις. c. κατώρυξ. c. προμοσχεύω ἄμπελον. c. παραφυάς. c. ἐπίδοσις γένους. c. ἐπεκτείνω. c.
Propago, inis, παραφυάς. o.
Propago, as, παραφύω. o.
Propalare, ἀναχρονίσαι.
Propalam, ἐμφανέστατα.
Propalo, as, φανερόω. o.
Propatulum, προφανές. o.
Propatulus, προφανής. c. ἀνεωγώς. c.
Prope, ἐγγὺς, σχεδὸν, μικροῦ, ἐπίῤῥημα. c. ἔγγιστα. c. ἐγγύς. c.
Propatulum, αἶσχος. o.
Propediem, τὴν ταχίστην, ταχέως, τὴν ταχίστην. c. οὐκ εἰς μακράν. c. ἐν βραχεῖ. o.
Propellebantur, ἀπωθοῦντο.
Propellere, ἀπώσασθαι.
Propello, ἀνείργω. o.
Propelluntur, ἀπωθοῦνται, ἐκβάλλονται.
Prope mare, ἀγχίαλος. c.
Propemodum, σχεδὸν, σχεδόν. c. ὀλίγου δεῖν. o.
Propendo, ῥέπω. o.
Propensus, ἐπιῤῥεπής. c. εὐκατάφορος. o.
Prope partum, ἐγγὺς τοκετοῦ, ἐπίτοκος, ἐπίτεξ, ἐπίτοκος. c.
Properancius, σπουδαιότερον. c.
Properanter, σὺν σπουδῇ. o.
Properat, σπεύδει.
Properatim, σπουδῇ. o.
Propere, σπουδαίως. c.
Properium, ὀνειδισμός. c.
Propero, σπεύδω. c. σπουδάζω. c.
Propiaculo expio, ἀποτροπιάζω. c.
Propicia, εὐμένεια. c.
Propiciacio, εὐϊλασία. c.
Propicior, ἱλάσκομαι. c.
Propicius, εὐμενής. c. ἵλεως. c.
Propilare, σφαιρῶσαι. o.
Propino, προπίνω. c.
Propinqua, συγγενής. c.
Propinquat, πλησιάζει. c.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συγγένεια, συγγένεια, καθολικῶς. c. ἀγχιστεία. c.
Propinquo, πλησιάζω. c. ἐγγίζω. c.
Propinquo, as, ἐγγίζω. o.
Propinquus, συγγενὴς, ἀγχιστεὺς, συγγενής. c. ἀγχιστής. c. ἔγγιστος. c.
Propior, ἐγγύτερος. c.
Propitiabile, rium, ἱλαστήριον. o.
Propitio, ἱλάσκομαι. o.
Propitius, ἵλεως, ἵλεως. o.
Propius, πλησίον. c.
Propolæ, μεταβολεῖς. o.
Propone, πρόθες. c.
Propono, προτίθημι, καὶ προτείνω, προτίθημι. c.
Propono, is, προαιροῦμαι. o.

Pro porcione, κατὰ ἀναλογίαν. c.
Proportio, ἀναλογία, ἀναλογία. o.
Propinquus, κηδεστής. c.
Proportione, κατὰ τὸ ἀνάλογον, καὶ κατὰ τὸ ἐπιβάλλον.
Proposicio, πρόβλημα. c.
Propositio, ἀπόφασις. o.
Propositum, προαίρεσις, πρόθεσις, καὶ προσκείμενον, προαίρεσις. c. πρόθεσις, προαίρεσις. c.
Propotacio, πρόποσις. c.
Propraetor, ἀντιστρατηγός. c. ἀντιστράτηγος. o.
Proprie, κυρίως, καθολικῶς, ἰδίως. c. κυρίως. c.
Proprietas, κυρία, δεσποτεία.
Proprietas, κυριολεξία. c. δεσποτεία. c.
Proprium, κύριον. c. ἴδιον. o.
Proprius, ἴδιος. c.
Propter, διὰ, ἐγγύς. c. ἕνεκα. c. διά. c. διὰ τήν. e.
Propterea, δι' ἣν αἰτίαν. c. διὰ ταῦτα. c. διὰ τοῦτο. o.
Propter, quod, διό. c. διὸ δή. c. διόπερ. c.
Propraetore, ἀντιστράτηγος. e.
Proprium, κύριον, ἐγγύτερον. e.
Propter te, διὰ σέ. c.
Propugnacula, προμαχῶνες, ἐπάλξεις.
Propugnaculi, πρόμαχοι. c.
Propugnaculum, προμαχών, βοήθεια, ἔπαλξις, ἔπαλξις. c. προμαχεών. c. προμαχεών. s. προβολή. o.
Propugno, ὑπερμάχομαι. ὑπερασπίζω. o.
Propula, πολίς.
Propulatur, vide Populatur.
Propulsare, ἀποκροῦσαι, ἀκροβολίσαι.
Propulsat, ἀπωθεῖται.
Propulso, ἀποκρούομαι. c. ἀποστέγω. o.
Proquaestor, ἀντιταμίας, ἀντιταμίας. c. ἀντιταμίας. o.
Prora, πρῶρα. c.
Pro rata, τὸ αἱροῦν κατὰ τὸ ἐπιβάλλον.
Pro rata portione, κατὰ ἀναλογίαν, κατὰ ἀναλογίαν. c.
Proreta, πρωρεύς, πρωρεύς. c.
Proripio, ἐξαρπάζω. c. ἐκθορέω. o.
Prorito, παροξύνω. o.
Prorogacio, ἔκτασις. c.
Prorogat, ὑποπαραιτεῖται.
Prorogatio, προνόμιον. s.
Prorogata fuerint, ἐπεξετάθη, ὑπερετέθη, ἐξελοιπάσθη.
Prorogo, ἐπεκτείνω. c. παρατείνω. o.
Prorsus, καθόλου. c. καθάπαξ. c. παντάπασιν. c. παντελῶς. c. πάνυ γε. o.
Prorumpo, ἀπορηγνύω. c. διεξελαύνω. o.
Proruo, διαῤῥίπτω. o.
Proruptia, ἀπόκρημνα.
Proruptus, ἀπόῤῥηξις. c.
Prosa, καταλογάδην. c. πεζὸς λόγος. o. πεζὸς λόγος. c. idem, e.
Prosultor, vide Praesultor.
Prosa pexa tunica, πεξὸν ἱμάτιον.
Prosapia, ἐκ προγόνων εὐγένεια, καὶ συγγένεια, ἡ ἐκ προγόνων εὐγένεια. c. ἐκ προγόνων εὐγένεια. c.
Prosapia, singulariter tantum declinatur, εὐγένεια. c. γένος. o.
Prosapies, γένους καταγωγή.
Proscindo, προσχίζω. c. κατακόπτω. o.
Prosiciae, ἀκροθίνια.
Proscribo, ταμιεύω. c. δημεύω. c. καταγράφω. c. ἀπογράφομαι. o.
Proscripcio, καταγραφή. c. προγραφή. c. δήμευσις. c. ἀντιπαραγραφή. c. ταμίευσις. c.
Proscriptio, προγραφή.
Proscriptum, πρόγραμμα. c.
Prosecatio, ἀπότμησις. c.
Prosecta, διατμητά. o.
Prosectio, ἀποτομή. c.
Prosecutio, παραπομπή.
Prosecucio, παραπομπή. c.
Prosecutione, πομπῇ.
Prosecutor, παραπομπὸς, παράπομπος. c.
Prosecutus, προπομπή. c.
Prosecutus est, κατέθετο.
Prosemino, διασπείρω. o.
Prosequantur, προπέμψωσιν.
Prosequi, διελθεῖν.
Prosequimini, προπέμψατε.
Prosequitur, διέξεισιν, προπέμπει, ἐπιδιώκει, ἐπεξέρχεται, προΐσχεται.
Prosequor, παραπέμπω, παραπέμπω. c. προπέμπω. c. ἐπακολουθῶ. c. ἐπεξέρχομαι. c. διεξέρχομαι. o.
Prosequutorum, παραπομπῶν.
Proserpere, καθέρπειν. o.
Proserpina, Περσεφόνη, Κόρη, Περσεφόνη. c. Φερσεφόνη. e.
Prosiciae, αἱ τῶν θυμάτων ἀπαρχαί.
Prosidens, πρόεδρος.
Prosileo, ἐπησυχάζω. c.
Prosilio, ἐπιπηδῶ. c. προπηδῶ. c. διάττω. o.
Prospecte, ἐσκεμμένως. o.
Prospectus, ἄποψις, ἄποψις. c. ἄποψις. s. σκοπία. o.
Prosper, αἴσιος. c. σωτήριος. o.
Prosperabitur, αἰσιοποιηθήσεται. c.
Prosperacio, κατευόδωσις. c.
Prospere, εὐτυχῶς, κατὰ προαίρεσιν, αἰσίως, εὐμενῶς, κατὰ γνώμην, αἰσίως. c.
Prosperitas venti, οὐρία, ἐπὶ πλοῦ. c.
Prosper ventus, οὖρος, ὁ αἴσιος ἄνεμος. c.
Prosperum, αἴσιον.
Prospero, or, εὐημερῶ. o.
Prosperus, αἴσιος. c.
Prospexio, προθεωρία. c.
Prospicientia, πρόνοια. o.
Prospicio, βλέπω, προορῶ, προβλέπω. c. ἐποπτεύω. c. προορῶ. c. προνοῶ. c. προμηθιόομαι. o.
Prospicit, προβλέπει, προνοεῖται.
Prospicuus, προφανής. c. προβλεπτικός. Q.
Prospiro, ἀποπνέω. o.
Prostat, προέστηκεν, προνοεῖ.
Prosternit, προστρωννύει.
Prosterno, ὑποστρωννύω. c. καταβάλλω. o.
Prostibulum, πορνεῖον. o.
Prostituo, προΐστημι. o.
Prostituta, προστᾶσα ἐπὶ πορνείᾳ. c. προεστηκυῖα. c. ἑταῖρα. c.
Prosto, προέστηκα. c. προΐσταμαι, ἐπὶ πόρνης. c. προΐσταμαι. o.
Prostratus, προεστρωμένος, κατεστρωμένος. c.
Prostravi, κατέστρωσα.
Postulatitium, αἰτησόμενον.
Pro sua experientia, κατὰ τὴν ἰδίαν ἐντρέχειαν, ἐμπειρίαν.
Prosubigo, κατατρίβω. o.
Prosum, ὠφελῶ. c. ὠφελέω. o.
Prosum tibi, ὠφελῶ σε. c.
Prosumia, κατασκοπίς. o.
Protectio, σκέπη. c. προκάλυμμα. c.
Protector, προασπιστής, προασπιστής. c. ὑπερασπιστής. c. ὑπασπιστής. c.
Protectum, ἐκθέτης.
Protegat, προασπίζῃ.
Protegit, προασπίζει, ὑπερασπίζει.
Protego, προκαλύπτω, προασπίζω, ὑπερασπίζω. c. σκεπάζω. c.
Protelo, ὑπερασπίζω. c. ἀπείργω. o.
Protelum, ἐξαμπρον.
Pro tempore, κατὰ χρόνον. o.
Protempto, προπειράζω. c.
Protendo, παρατείνω. c. μεταδίδωμι. c. ἐπεκτείνω. c. προβάλλομαι. o.
Protentus, ἐκτεταμένος. c.
Protenus, ἄχρις ὧδε. c.
Proterbitas, προπέτεια.
Proterbus, προπετής, θρασύς.
Protero, ἐπιτρίβω. o.
Proterreo, καταπτοῶ. c. ἀποφοβέω. o.
Proterve, προπετῶς. c.
Protervia, προπέτεια. c. ἀκολασία. o.
Protervitas, προπέτεια. c.
Protervus, ἀγέρωχος. c. προπετής. c. ἀκόλαστος. o.
Protervio, ἀκολασταίνω. o.
Protestentur, ὁμολογοῦσιν.
Protestor, διαμαρτύρομαι. c.
Protinus, παραχρῆμα, εὐθέως, ἄφνω, εὐθέως. e. αὐτίκα. c. πόῤῥω. o.
Protollo, μηκύνω. o.
Protrahit, ἐξάγει.
Protraho, παρασύρω. c. παρέλκω. c. ἀναβάλλω. o.
Protribunal, προβήματος. e.
Protrimenta, ἐπιτρίμματα. ό.
Protuto, προασφαλίζομαι. c.
Provectio, κατὰ προκοπήν. c.
Provectus, προαχθεὶς, προκύψας, προβεβηκώς.
Provehit, προβιβάζει.
Proveho, προβιβάζω. c. προάγω. o.
Provenit, ὑπῆρξεν. c.
Provenio, φύομαι. o.
Proventus, προκοπή. c.
Proverbium, προοίμιον, ἐπίῤῥημα, παροιμία, προοίμιον. c. παροιμία. c. παροιμία. o. παροίμιον. e.
Provide, προνόησον. c.
Providencia, πρόνοια. c.
Providenter, προνοητικῶς, προγνωστικῶς, φανερῶς.
Providentia, πρόνοια.
Providentissimus, προνοητικώτατος. c.
Provideo, προνοῶ, προορῶ, προβλέπω. c. προορῶ. c. προνοῶ, προγινώσκω. o.
Providus, προνοητικὸς, προνοητής. c. προνοητικός. c. προνοητικός. o.
Provincia, ἐπαρχία, ἐπαρχία. c.
Provinciales, ἐπαρχιῶται. o.
Provincialis, ἐπαρχιώτης, ἐπαρχιώτης. c.
Pro viribus, κατὰ δύναμιν. c.
Provisio, πρόνοια, πρόνοια. c.
Provocat, προκαλεῖται, ἐπικαλεῖται.

Provocatio, πρόκλησις. c. ἔκκλητος. c. ἔφεσις. c.
Provocatio, ἔκκλητος.
Provocaveritis, ἐπικαλέσεσθε.
Provoco, προκαλῶ. c. προκαλοῦμαι. c. προκαλοῦμαι. o.*
Provolo, as, ὑπερπέτομαι. o.
Provolvo, προκυλόω. o.
Provolutus, προκυλισθείς. προκυλινδούμενος. c.
Prout, καθὼς, ὡσὰν, ὡσανεί. c. καθώς. c.
Proxeneta, προξενετής. c.
Proximans, πλησιάζων. c.
Proxime, ἔγγιστα, ἐγγὺς, πρὸ ὀλίγου, ἔγγιστα. c.
Proximitas, ἀγχιστεία.
Proximo, as, ἐγγίζως. o.
Proximum, πλησίον. c.
Proximus, ἐγγύτατος, πλησίος, ἔγγιστος. c.
Proximus urbis, ἀστυγείτων. c.
Proximus pubertati, πρόσηβος. c.
Prudencia, φρόνησις. c. ἀγχίνοια. c. σοφία. c.
Prudens, φρόνιμος. c. σοφός. c. φρονῶν. c. συνετός. c. φρόνιμος. o.
Prudenter, συνετῶς. c.
Prudentia, ἐμπειρία, σύνεσις, γνῶσις, πρόνοια.
Prudentiores, φρονιμωτέρους.
Prudentissimi, συνετώτατοι.
Pruina, πάχνη, παγετός. c. πάχνη. c. πάχνη. s.
Pruinas, πάχνας.
Pruna, ἀνθράκιον, κοκκύμηλον, ἄνθραξ. s. βερέκοκκα. c. ἀνθρακιά. o. κοκκύμηλα. e.
Prunetum, κοκυμηλών. o.
Prunum, κοκκύμηλον. c. κοκκυμηλέα. e.
Prunus, δαμασκηνόν. c. κοκκύμηλος. o.
Prurigo, κνηφη, κνησμός. c.
Prurio, καπρῶ. c. κνίζω. o.
Prurit, κνηφεῖ.
Psalmizo, ψάλλω. c.
Psalmus, ψαλμός. c.
Psalta, ψάλτης. c.
Psila, ψιλὴ, ἐπὶ τῆς προσῳδίας. c.
Psitacia, πισταλία. e.
Psittacus, ψιττακός. c.
Ptisana, πτισάνη. c.
Pubellius, φάγρος.
Pubeo, ἡβάω. o.
Puber, ἥβων. c. ἤϊθεος. c. ἔφηβος. o.
Puberale, ἐφήβιον, ἐφήβαιον. c.
Puberes, ἐνήλικες, καὶ βούπαιδες, ἤϊθεοι.
Puberesco, ἡβάζω. o.
Puberta, ἔφηβος. c.
Pubertas, ἐφηβότης. c.
Pubes, ἥβη, καὶ ἐνῆλιξ, καὶ ἤϊθεος, μειράκιον. e. ἥβη. c.
Pubes, ertas, ἥβη. o. ἥβη, νεολαία. e.
Pubescens, ἔφηβος. c.
Pubesco, ἀκμάζω. c.
Pubis, ἔπακμος. c. ἔφηβος. c.
Publicacio, δημοσίευσις. c.
Publiculiola, τριβάς.
Publicani, δημοσία. e.
Publicano, τῷ τελώνῃ.
Publicanus, δημοσιώνης, τελώνης, τελώνης. c. δημοσιώνης. c.
Publicarium, δημόσιον τελώνιον. c.
Publicator, τελώνης. o.
Publice, δημοσίᾳ. o.
Publico, as, δημοσιεύω. o.
Publicola, δημοκήδης, δημοτικός.
Publicula, δημοκήδης. c.
Publicum, δημόσιον. e.
Publicus, δημόσιος. c.
Pucatrix, ξάντρια. c.
Pudefio, αἰσχύνομαι. o.
Pudencia, αἰσχύνη. c.
Pudenda, αἰδοῖα. o.
Pudendum, αἰδοῖον. c.
Pudendus, εὔχρωμος. c.
Pudens, αἰσχυντηρὸς, αἰσχυντηρὸς, αἰδοῖος. o.
Pudenter, αἰδημόνως, αἰδεστικῶς.
Pudeo, αἰδοῦμαι. o.
Pudet me, αἰσχύνομαι.
Pudet me amoris, ἐπαισχύνομαι τῷ ἔρωτι.
Pudibundus, αἰσχυντηλός.
Pudica, σώφρων γυνή. c. σεμνή. c.
Pudice, αἰδημόνως. c. σεμνῶς. c.
Pudicicia, σεμνότης. c. σωφροσύνη. c. αἰδώς. c.
Pudicitia, ἀφθορία, σωφροσύνη, αἰδὼς, ἁγνεία. o.
Pudicus, αἰδήμων, σώφρων, αἰδεστικὸς, αἰσχυντηρός. c. ἄγνος. o. σώφρων ἀνήρ. c.
Puculum, ποτήριον.
Pudimentum, αἰδοῖον. c.
Pudor, αἰδὼς, αἰσχύνη.
Hic Pudor, αἰδώ. s. αἰδὼς, αἰσχύνη. c.
Pudorosus, αἰδήμων. c.
Puella, κοράσιον, κόρη, παιδίσκη, κόρη. c. τὸ κοράσιον. e.
Puellaris, παιδικός. o.
Puellascere, θηλυδριᾶν. o.
Puellula, παιδισκάριον. c.
Puellæ, κόραι. c.
Puellus, παῖς ἀρχαῖος, παιδίον. c.
Hic Puellus, παιδάριον. c. παιδίον. o.
Puer, παῖς, παῖς. c.
Puera, παιδίσκη. c.
Pueralis, κατάπαις. c.
Pueralius, κατάπαις. c.
Puerarius, παιδεραστὴς, φιλόπαις. c. παιδεραστής. o.
Puerascere, νηπιάζειν. o.
Pueraster, ἀντίπαις. c.
Pueri, παῖδες. e.
Puerilis, παιδικὸς, νηπιάχος. o. παιδαριώδης. c.
Puerculus, παιδαρίδιον. c.
Pueriliter, παιδικῶς. c.
Pueritia, παιδία, παιδιότης, νηπιαία. o.
Puericia, παιδιότης. c.
Puerosus, παιδικός. o.
Puerpera, λοχὸς, νεοτόκος, λεχώ. c. νεοτόκος. c. λεχώ. o.
Puerperium, παιδογονία, τοκετὸς, ἀποκύησις. c. λοχεία. s. λοχία. c. λοχεία. o.
Pueruli, πιεαυδῆ. e.
Puerus, παῖς. c.
Pugil, πύκτης, ἐπισφέριον, πύκτης. c. παγκρατιαστής. c.
Pugilator, παγκρατιαστής. c.
Pugilis, παγκρατιαστὴς, πύκτης.
Pugilla, ἐπισφέρια.
Pugillares, πινακίδες.
Pugillares, singularia non habet, δέλτοι. c. πινακίδες. c.
Pugillaris, πινακίδιον. o.
Pugilli, ἐπισφέρια.
Pugillum, δρὰξ χειρός.
Pugillus, δράκιον. o.
Pugilo, πυκτεύω. c.
Pugio, παραξιφίδιον, παραζώνιον, ἐγχειρίδιον. o.
Pugna, μάχη, πυγμὴ, μάχη ἡ ἐν πολέμῳ. c. πυγμή. c. πόλεμος. e.
Pugnator, μαχητής. c. ἀντίπαλος. c.
Pugnatrix, πολεμική. c.
Pugnax, μάχιμος. o.
Pugno, πολεμῶ. c. πυκτεύω, μάχομαι. c.
Pugnatores, πυκτευταί. e.
Pugno, as, μάχομαι. o.
Pugnus, γρόνθος, γρόνθος. c. δρὰξ, ἡ τῆς χειρός. c. κόνδυλος. o.
Pulcer, εὐπρεπής. c. ὡραῖος. c.
Pulcher, ὡραῖος, εὐειδὴς, εὐειδής. c. καλός. o.
Pulchritudo, εὐμορφία. c.
Pulcritudo, ὡραιότης. e. κάλλος. c. εὐπρέπεια. c. κάλλος. o.
Pulchrum, ὡραῖον. c.
Puleium, γλήχων, γλήχων. c.
Pulenta, ἄλφιτα.
Pulex, ψύλλα, ψύλλα. c.
Pulico, ψυλλίζω. c.
Pulicosus, ψυλλώδης. o.
Pulix, πτύλη, ψύλλα. s. ψύλλος. e.
Pulla, Nigra, φαιόν. c.
Pullari, πωλίζειν. o.
Pullarius, παιδεραστής. c. πωλοκόμος. o.
Pullaster, πῶλος. o.
Pullat (In Georgia arbores dicuntur quotiens ramos ex se generant) παραφυάδας βάλλει, βλαστάνει.
Pullatio, πώλισις. o.
Pullatus, μελανείμων, μελανείμων. o.
Pullesco, βλαστάνω. o.
Pullulare, παραφυεῖν. o.
Pulluli, νεοσσοί.
Pullulo, βλαστάνω. c. ἐξαρθῶ. c.
Pullulus, παραφυάς. c. βλαστός. c.
Pullos, ὀρνίθια.
Pullum, φαιόν.
Pullus, νεοσσὸς, παραφυὰς, καὶ νεοσσὸς, καὶ ὄρνις, πῶλος. c. νεοσσός. c. ὀρνίθιον. s.
Pullus, la, lum, φαιός. o.
Pullus, πῶλος. e. νεοττός. e.
Pulmentarium, προσφάγιον, ἔδεσμα. c. προσφάγιον. o.
Pulmentarius, αἴδεσμα. e.
Pulmentum, προσφάγιον. c. ἄρτυμα. o.
Pulmes, φλοῖον. s.
Pulmo, πνεύμων, πνεύμων. c.
Pulmonarius, περιπνευμονικός. o.
Pulmonis valitudo, πλευρῖτις. e.
Pulpa, σάρξ. c. ἰνίον, ἶνα. o.
Pulpæ, σάρκες. c.
Pulpamentum, ὄψιον. c. σάρκωμα. c.
Pulpitum, βάσις ξύλικον, θυμέλη, σανίδωμα ἐπίπεδον, πόδωμα. c. λόγιον τὸ τοῦ θεάτρου. c. πούλπιτον. c. θυμέλη, ἔδαφος, σανίδων. s. θυμέλη. s. ἄμβων. c.
Pulpitus, et Pluteus, θυμέλη.
Puls, πολτός. o.
Pulsat, κροτεῖ, αἰτιᾶται, ὠθεῖ.
Pulsati, καταιτιαμένοι, αἰτιαθέντες, ὀχληθέντες.
Pulsavit, ὤχλησεν, ὀχλήσῃ.
Pulso, ὠθῶ. c. ἀράσσω. c. ἐνάγω. c. κρούω. c.
Pulso, to, ἐντείτω, κόπτω. o.
Pulsor, ἐνάγομαι. c.
Pulsus, ἐναχθείς. c. σφυγμός. o.
Pulsus venæ, φλεύτμονος. e.
Pultes, πολτός. c.
Pulticula, πολτίον. o.
Pultis, σεμιδάλιον. s.
Pultorium, σήρισκος. e.
Pultum, γλοιόν. s.
Pulver, κονιορτὸς, κονίορτος. c. χοῦς, ὁ κονιορτός. c.
Pulveraria, ὁδόχνους. e.

Pulveresco, κονιορτοῦμαι. o.
Pulvero, as, κονιορτόω. o.
Pulverulentus, κονιορτώδης. c.
Pulvinar, καθίδρυμα, στρωμνὴ θεοῦ, τόπος ἱερὸς περικεκλεισμένος. c. στρωματεύς. c. νοός. s. κλίνη θεῶν. s. προσκεφάλαιον. o.
Pulvinarium, ἕδος. c. ἕδρασμα. c.
Pulvinum, προσκεφάλαιον.
Pulvinus, προσκεφάλαιον. c. πουλβινάριον. s.
Pulvis, ὁ χοῦς. κονία, ἡ τέφρα. c.
Pulvis, plurale non habet, χοῦς, ὁ κονιορτός. c. κόνις. o.
Pulvisculus, κονίσσαλος. o.
Pulvix, κονιορτός.
Pumex, κίσηρις, κατάδυσις μελισσῶν. c. κισήριον, κίσηρις. c. κισσηρίς. s. κίσσηρις. o. βαίος. e.
Pumicator, ὁμήκτης. c.
Pumico, κισηρίζω. c. κισσηρόω. o.
Pumicosus, κισσηρώδης. o.
Pumilio, νάνος.
Pumilis, νάνος. o.
Punctim, ἐκ διαλήψεως. o.
Punctio, κέντησις. c. νυγμός. c. νυγμή. c.
Punctum, κέντημα, νυγμή. c. στιγμή. c. στιγμή. s. στιγμή. e.
Hic Punctus, κέντημα. c. κέντημα. s.
Punctus, tum, σημεῖον. o.
Pungit, κεντᾷ, νύττει, στίζει.
Pungo, κεντρίζω. c. νύσσω. c. στίζω. c. ὑποκεντῶ. c. κεντῶ. c. νύττω, νίζω. o.
Puni, Ἄφροι.
Puniceus, φοινικοῦς.
Punicus, Φοινίκινος, Φοῖνιξ τὸ γένος, Λιβυκός. o.
Puniendo, τιμωρητέω.
Punio, τιμωροῦμαι. c. κολάζω. c. τιμωροῦμαι. o.
Puniri, κολάζεσθαι.
Punit, τιμωρεῖται, κολάζει.
Punita, τιμωρηθεῖσα. c.
Punitor, κολαστής. c.
Punitur, κολάζεται, τιμωρεῖται.
Pupa, πάλληξ. c.
Pupi, κόραι ὀφθαλμοῦ. c.
Pupilla, κόρη, ὀρφανή.
Pupillaris, ὀρφανικός. o.
Pupillus, ὀρφανὸς, λιπερνής, ὀρφανός. c.
Pupillus, Orbus, λιπερνής. c.
Pupior, παιδεύομαι.
Puplice, δημοσίᾳ. c.
Puplico, δημοσιεύω. c.
Puppæ, πλαγγόνες, αἱ τῶν παιδίων νύμφαι.
Puppes, πρύμνα πλοίου, πρύμνα. o.
Puppis, πρύμνα. c.
Pupula, ὀφθαλμοῦ κόρη. c. πάλληξ. c.
Pupules, αἴγειρος. e.
Pupulla, κόρη ὀφθαλμοῦ. c.
Pupus, βρέφος, νανίον, παιδισκάριον. c. κόρη ὀφθαλμοῦ. c.
Hic Pupus, παιδάριον. c. παιδάριον. o.
Pura, ἁγνὰ, καθαρὰ, ψιλή, καθαρά. c. λιτά. e.
Purgacio, καθαρμός. c, καθαρισμός. c. ἀπολογία. c. κάθαρσις. c.
Purgamen, tum, κάθαρμα. o.
Purgamenta, καθάρματα. e.
Purgamentum, κάθαρμα ἐπὶ ὕβρεως. c. περικάθαρμα. c.
Purgare, καθαίρειν.
Purgat, καθαίρει.
Purgo, καθαίρω. c. περικαθαίρω. o.
Purificatio, καθαρισμός. c. καθαρμός. c. ἁγνισμὸς, ἅγνισμα. c.
Purifico, ἁγνίζω. c. καθαροποιῶ. c.
Purificus, ἁγνιστής. c. καθαρτής. c.
Puritas, καθαρότης. c. καθαριότης. c. ἁγνεία. o.
Puto, as, ἰχωρίζω. o.
Purpura, πορφύρα, πορφύρα. c.
Purpurarius, πορφυροπώλης. c. πορφυροβάφος. c. πορφυροπώλης. e.
Purpureus, πορφυροῦς. c.
Purpurio, πορφυρίων. c. o.
Purpurissum, φῦκος, φῦκος. s.
Purulentia, τὸ πυῶδες. o.
Purulentus, πυώδης. o.
Purum, ἄκρατον. c.
Purus, καθαρὸς, ψιλὸς, καθαρός. c. καθαρὸς, ἁγνός. o.
Pus, ἔμπυον, πῦον.
Hoc Pus, indeclinabile, ἔμπυον. c. πύον. c.
Pusa, παρθένος. c.
Pusilla, φλοκτίς. c.
Pusillanimis, ὀλιγόψυχος. c. ὀλίγωρος. c. ἄνανδρος. o.
Pusillanimitas, ὀλιγοψυχία. c. μικροψυχία. c. ὀλιγωρία. c.
Pusillitas, μικροψυχία. c. σμικρότης. c. μικρότης. c.
Pusillum, μικρόν.
Pusillus, μικροφυής. c. μικρός. c. τυτθός. o.
Pusingo, ὑποκεντῶ. c.
Pusio, παιδίον. o.
Pustula, φλύκταινα.
Pustulæ, φλυκταίναι. o.
Pustula, ψυδράκιον. e.
Putacilla, κατάπτυσμα.
Putacio, οἴησις. c.
Putamen, κέλυφος, λέπυρον, ᾠοῦ λέπος. c. κέλυφος. o.
Putamina, κλαδεύματα.
Putat, δοκεῖ, κλαδεύει, ξαίνει.
Putator, κλαδευτής, καθαριστής, κλαδευτής. c.
Putatores, κλαδευταί. e.
Putatum, κεκλαδευμένον.
Puteal, περιστόμιον, περιστομὸς φρέατος. s.
Puteale, τόπος ἱερὸς περικεκλεισμένος. c. ἱεροῦ φραγμός. c.
Putealis, anus, φρεατικός. o.
Puteo, ὄζω σαπρόν. c.
Puteo, es, μυδάω. o.
Puteum, φρέαρ. c.
Puteus, φρέαρ, φρέαρ. e.
Puti, μικροί.
Puticuli, φρεάτια. o.
Putidum, σεσηπὸς, ὀζόμενον.
Putidus, δυσώδης. c. ὀζόμενος. c. σεσηπώς. c. μυδαλέος. o.
Putilia, μόνα.
Puto, οἶμαι, νομίζω, κλαδεύω. c. οἴομαι. c. νομίζω. c. καθαίρω. o.
Putor, ὀσμὴ σαπρά. c. δυσωδία. c. δυσωδία. o.
Putre, ψαφαρὸν, εὐδιάλυτον, ψαθυρόν. c.
Putrefacio, διασήπω. c. σήπω, πύθω. o.
Putrefactum, διασαπέν. c.
Putreo, σήπομαι. o.
Putresco, καταπύθομαι. o.
Putres fungos, ψαφαροὺς κομαρίνας.
Putris, ψαφαρός. c. σαπρός. o.
Putro, σήπω. c.
Putrum, ψαθυρόν. c.
Putus, μικρὸς, αὐτὸς, καθαρός. o.
Puves, vide Pubes.
Pyra, πυρά. c.
Pyratium, ἀπιών. o.
Pyrus, ὄχνη, ἄπιος. o.
Pythius, Πύθιος. o.
Pyxis, πυξίς. o.

Q

Qua, ποῖα, πόθεν, τίς.
Qua, οἱ, καὶ τινες, καὶ τις.
Qua, ὅτι.
Qua, ποῖα. c.
Qua, πῇ, ᾗ, δι᾽ ἧς. o.
Quacunque, ἧς ἄν. c. ἧς δήποτε. c.
Quadantenus, μέχρι τινός. o.
Quadra, τόπος, τετράγωνος. c. κόδρα. c. πίναξ. ϙ.
Quadragesimum, τετταρακοστόν. o.
Quadraginta, τετταράκοντα. o.
Quadrangulum, τετράγωνον. o.
Quadrans, τέταρτον, ἐπὶ σταθμοῦ. c. τεταρτημόριον. e. τεταρτημόριον. o.
Quadrantal, κῦβος. o.
Quadrantale, κεράμιον.
Quadrantaria, τεταρτημοριαῖος. o.
Quadrata, τετράγωνος. c.
Quadratarius, ψώκτης. c.
Quadratim, τετραγώνως. c.
Quadras, χαλκοῦς. e.
Quadratum, τετράγωνον, τετράγωνον. c. πλαισίον. o.
Quadratura, τετραγωνισμός. o.
Quadratus, τετράγωνος. c.
Quadricornium, τετράκερων. o.
Quadriduum, τέσσαρες ἡμέραι. o.
Quadriennium, τετραετία. c. τετραετηρία. s. τετραερίς. s. τετραετία. o.
Quadrifariam, τετραπλῶς. c. τετραμερῶς. c. τετραχῶς. c.
Quadrifidus, τετράσχιστος. c. τετράχηλος. o.
Quadriformi, τετράμορφος. c. τετράμορφον. o.
Quadriga, τέθριππον, τέθριππον. c. τετρίππον. s. τέθριππος. o.
Quadrigæ, singulare non habet, τετραπωλία. c.
Quadrigarius, ἁρματηλάτης, ἱππηλάτης, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης. c. τετριππηλάτης. o.
Quadrigum, τετράζυγον.
Quadrijugem, τέτρωρον.
Quadrijugi, τετράζυγες. o.
Quadrilaterum, τετράπλευρον. o.
Quadrilinguis, τετράγλωσσος. o.
Quadriennis, τετραετής. o.
Quadrimembris, τετραμερής. o.
Quadrimenstruus, τετραμηναῖος. c.
Quadrimus, τετραετής. o.
Quadringenta, τετρακόσια. e.
Quadringenti, τετρακόσιοι. o.
Quadrinoctium, τετρανυκτία. o.
Quadrimus, τετραετής. c.
Quadripertito, τετραχῶς. o.
Quadripertior, τετραχῶς μερίζω. o.
Quadripertito, τετραχῶς. c. τετραμερῶς. c.
Quadriremis, τετρήρης.
Quadrivium, τετράοδον. c. τετραοδία. c. τετράπυλον. c. διάμφοδος. o.
Quadro, τετραγωνίζω. c. τετραγωνίζω. o.
Quadrum, τετράγωνον. c.
Quadrupedes, τετράποδες. o.

Quadrupedo, τετραποδίζω. c.
Quadruplex, τετραπλῆ. c.
Quadrupes, τετράποδον. c.
Quadruplatores, συκασταί. o.
Quadruplex, τετραπλοῦν. e.
Quadruplex, τετράπλους. o.
Qaudruplor, ἐνδείκνυμι. o.
Quadruplum, τετραπλοῦν, τετραπλοῦν. c.
Quadruplus, τετραπλάσιος. ó.
Quadrus, τετράγωνος. c.
Quadruvium, ἄμφοδον. e.
Quæ, οἷα, ποία, καὶ ἥτις τίς, θηλυκῶς, καὶ τίνα οὐδετέρως, ποῖα. c. ἥτις. o.
Quæcunque, ἥτις δήποτε. c. αἵτινες δήποτε. c.
Quæcunque, ἅπερ δήποτε. c. ἅττα. o.
Quædam, ἔνια. c.
Quænam, τίς ποτε, τίνες ποτε, ποῖα. c.
Quæque, ἑκάστη, αἵτινες ἄν. c. αἵτινες δήποτε.
Quærit, ζητεῖ.
Quærito, ἐπιζητέω. o.
Quæro, πορίζω, ζητῶ, ζητέω. o.
Quæsitus est, προσεπορίσθη.
Quæso, δέομαι, ἀντιβολῶ. c.
Quæsticulus, κερδύφιον. o.
Quæstio, ἐξέτασις, ζήτησις, κηδεία, καὶ βασάνων ἐξέτασις, ἀντιβόλησις. c. αἴνιγμα. c. ζήτημα, ἀμφισβήτημα.
Quæstionarius, ἐκζητητής. c. βασάνων ὑπηρέτης. c.
Quæstiuncula, ζητημάτιον. s.
Quæstor, ταμίας, ταμίας. o.
Quæstorius, ταμιευτικός. o.
Quæstuaria, πρακτική, ποριστική. c.
Quæstuarius, χρηματιστικός. o.
Quæstuosus, ἐπικερδής, κερδαλέος. o.
Quæstura, ταμιεία. o.
Quæstus, πόρος, πρόσοδος, πορισμὸς, κέρδος. o.
Quale, ποταπὸν, οἷον.
Qualem, ποταπόν.
Qualibet, τῇ τυχούσῃ.
Qualis, οἷος, ὁποῖος, ποία, ποταπὸς, ποταπός. c. ὁποῖος. c. οἷος. o.
Qualiscunque, ὁποῖος δήποτε. c.
Qualisqualis, ὁποῖος ἄν. c.
Qualitas, ποιότης, εἶδος, ἡ ποιότης. c. ποιότης. c. τὸ ποιόν. o.
Qualiter, ποταπῶς, ὅπως. c. ποταπῶς. c. ὁποίως. c.
Quallus, κάλαθος. o.
Qualus, σώρακος, κόφινος, ἠθμὸς, διϋλιστὴρ, κάλαθος. c. κόφινος. c.
Quam, ἥντινα, πάνυ, ἤ, πόσῃπερ, ὥσπερ. c. ὅπως. c. πῶς. c. ἤ. o.
Quam celerissime, τὴν ταχίστην. c.
Quam celerrime, διατάχους. c.
Quam cito, ἐν τάχει. c.
Quam diu, ἐφ' ὅσον, ἐπὶ πόσον, ἐφ' ὅσον. c. ἕως τίνος. c.
Quamdudum, ὡς ἂν δήποτε, ὅσα πάλαι. c.
Quamdum, τίνα ποτέ.
Quamlibet, ὅσον βούλῃ. o.
Quam longissime, ὡς ποῤῥωτάτω. c.
Quam maturius, ἐν τάχει. c.
Quam maxime, ὡς εἰκός. c.
Quam mox, ἅμα τῷ ὀπηνίκα.
Quamnam, τίνα ποτέ.
Quam ob causam, δι' ἣν αἰτίαν. c.
Quamobrem, διὰ ποῖον πρᾶγμα, διὰ ποῖον πρᾶγμα. c. δι' ὃ πρᾶγμα. c. δι' ἣν αἰτίαν, διὸ δή. c. ἀνθ' ὅτι, παρ' ὅ. o.
Quam ocissime, ὀξύτατα. c.
Quam ocius, τὴν ταχίστην. c.
Quam potest, ὡς δυνατόν. c. ὡς οἷόν τε. c.
Quamprimum, τὴν ταχίστην, τὴν ταχίστην. c. ὅσον οὐδέπω. o.
Quamquam, εἰ καὶ ταμάλιστα. c.
Quamvis, εἰ καίτοι, εἰ καὶ ταμάλιστα, εἰ καὶ ταμάλιστα. c. ἣν βούλει. c.
Quamvis, Quamquam, καίτοι, κἄν. o.
Quanam, τίνι δή.
Quancunque, ἥν τινα δήποτε. c.
Quandam, τίνα ποτέ.
Quandiu, ἐπὶ πόσον. c.
Quamdiu, μέχρις ἄν. o.
Quando, πότε, ὁπότε, ἐφόσον, ἐπειδή.
Quando, ὁπόταν. c. ὅτε. c. ἐπειδή, ἐπειδάν. c. πότε. c. ἐπείπερ. c. πότε. o.
Quandocunque, ὁπότε δή, ᾧ δήποτε χρόνῳ, ὅτε ἄν. c. ὅτε δήποτε. c.
Quandoque, ὅτεδή, ἐνίοτε, ἔσθ' ὅτε. o.
Quandoquidem, ὁπότε, ἐπειδή, ὁπότε μὲν οὖν. c. ὅπου, εἴπερ. o.
Quamdudum, πόσον χρόνον. o.
Quanquam, εἰ καὶ, ἐπείπερ, καίπερ, εἰ καὶ ταμάλιστα.
Quanta, πόσα. c. ποστή. c.
Quanticunque, ὁσουδήποτε. c.
Quantisper, πόσως, ἐπ' ὀλίγον. c. μέχρις οὗ. o.
Quantitas, ποσότης, ποσότης. c.
Quantulum, ποσόν τι.
Quantulumcunque, ὅσον δήποτε. c.
Quantulus, πόσος, τίς. o.
Quantum, πόσον, πηλίκον, ποσόν. c.
Quantuncunque, πόσον δήποτε. c. ὅσον δήποτε. c.
Quantus, πηλίκος. c. πόσος. o. ἡλίκος. c.
Quantuscunque, πηλίκος δήποτε. c.
Qua persona, ποίῳ προσώπῳ.
Quapropter, διὸ, διόπερ, διό. c. δι' ὅ. o.
Quaquaversus, πανταχόσε. o.
Qua racione, ποίῳ λόγῳ. c.
Quare, διατί, διότι, διόπερ. c. διότι. c. διὰ τί. c. δι' ὃ πρᾶγμα. c.
Quartana, τεταρταῖος, τεταρταῖος. c. τεταρταῖον. e.
Quartanarius. ὁ τεταρτίζων. o.
Quartemur, τεταρτολογηθῶμεν.
Quarto, τὸ τέταρτον. o.
Quartum, τέταρτον, ἐπὶ ἀριθμοῦ. c.
Quas, ἅς, ποίας.
Quasat, ὅταν φωνεῖ βάτραχος.
Quascunque, ἅς δήποτε, ἅς τινας δήποτε. c.
Quasi, ὡσεὶ, ὡσανεὶ, εἰδὲ, καθάπερ. c. καθαπερί. o.
Quasillus, κάλαθος, καλαθίσκος. o.
Quasquas, ἅς τινας ἄν. c. ἅς τινας δήποτε. o.
Quassatus, σαθρός. c. σεσαθρωμένος. c.
Quasso, τινάσσω. c. σαθρῶ. c.
Quasso, as, κραδαίνω. o.
Quassum, σαθρὸν, σαβακουν.
Quassus, κατεαγώς. o.
Quastillarius, φιλύποιος. e.
Quatenus, ἐπειδή, ὅπως ἀναδεδῆ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον, πῶς. c. ὅπως. c. μέχρις οὗ, παρ' ὅσον. o. ἕως οὗ. c.
Quartus, τέταρτος. o.
Quater, τετράκις. c.
Quaternio, τετράδιον. s.
Hic Quaternio, ἡ τετράς. s. τετράδιον. c. τετράς. c.
Quaternus, τετράδιον. o.
Quatinus, ὅτι. o.
Quatio, σείω, τινάσσω. o.
Quatit, σείει, τινάσσει.
Quatuor, τέσσαρα, τέσσαρες. c. τέσσαρες. o.
Quatrans, τριούγκιον. c.
Quatriduum, τετραήμερον. c.
Que, τε, καὶ, τε. c. τε, καί. o.
Quelle, φρυγάνων χαῖται. c.
Quem, τίνα, ποῖον. c. ὄντινα. c. τινά. c.
Quemadmodum, τίνα τρόπον, πῶς ἄν. c. ὃν τρόπον. c. ὥσπερ. o.
Quemcunque, ὀντιναοῦν δήποτε, ὄντινα δήποτε, τινὰ δήποτε. c.
Quemdam, ὄντινα.
Quemnam, ποῖον γάρ. c.
Quempiam, τινὰ ἀρχαῖον, τινὰ δήποτε. c.
Quemquam, ὅλως τινὰ, τινὰ δήποτε. c.
Quemque, ὄντινα, ἕκαστον.
Quemquem, τινὰ δήποτε. c.
Quendam, τινά. c.
Quenquam, ὄντινα δήποτε. c. ὄντινα ἄν. c.
Queo, δύναμαι, δύναμαι. c.
Queo, quis, δύναμαι. o.
Queramur, μεμφώμεθα.
Quercetum, δρυμὼν, ὁ τόπος. c. δρυμών. s.
Querceus, ernus, δρύϊνος. o.
Quercedulus, βοσκάς. e.
Quercinus, δρύϊνος. c.
Quercum, δρύς. e.
Quercus, δρῦς, δρύς. c.
Querela, μέμψις ματαία.
Querela, rimonia, μομφή. o. αἰτία. c.
Querella, μέμψις. c.
Queribundus, μεμψίμοιρος. o.
Querimonia, μέμψις, αἰτία. c. μέμψις. c.
Querito, ζητῶ. c.
Queritur, μέμφεται.
Quero, ζητῶ. c.
Queror, μέμφομαι. c. μέμφομαι. o.
Querquedula, ὄρτυξ. o.
Querulus, φιλαίτιος. c. μεμψίμοιρος. c. ἐγκληματικός. o.
Queruntur, ἀποδύρονται, μέμφονται.
Queso, παρακαλῶ. c.
Questio, παράκλησις. c. μέμψις. c. ζήτημα. c. ζήτησις. c. πρόβλημα. c.
Questiuncula, ζητημάτιον. c.
Questiuncula, προβλημάτιον. c.
Questor, ταμίας. c. ζητητής. c. ταμίας. e.
Questoria, πρακτική. c.
Quæstus, ὀδυρμός. c. πόρος. c. μέμψις. c.
Hic Questus, ἡ μέμψις. s. μέμψις. o.
Questuosus, ποριστικός. c.
Qui, ὅστις, ποιὸς, ποιοὶ, τινές. c. ὅστις. c. ὅς. c. πῶς. o.
Quia, ἐπείπερ. c. ὅτι. o.
Qui amat, ὁ φιλῶν, ἡ φιλοῦσα, τὸ φιλοῦν.

Quibus, οἷς τισιν.
Quibuscunque, ἑκάστοις, οἷς τισιν ἄν. c.
Quibusquibus, οἷς τισιν ἄν. c.
Quicunque, οἵτινες δήποτε. c. οἷος δήποτε. c. ὅστις δήποτε. c.
Quiane, οὕτως. o.
Quid, τί, τί. c.
Quidam, τινές. c.
Quidem, μὲν, μέν. c. τοιγαροῦν. o.
Qui dicit, ὁ λέγων.
Qui dicitur, ὁ λεγόμενος.
Qui dictus est, ὁ λεχθείς.
Quid ita? τί ἄρα; διὰ τί οὕτως; c. πῶς δή; o.
Qui dixit, εἰπών.
Quid mea? τί πρός με;
Quidnam, τί ἄν, τίποτε. o.
Quidne, ἤ τι. c.
Quid ni? ἐπειδή, εἰ δὲ μήτε, πῶς γὰρ οὔ. o.
Quidpiam, ὅλως τι. c.
Quid quasi, τιότι.
Quidquam, ὅλως τι. c.
Quidque, τίτε.
Quidquid, ὅ, τιποτὲ, ὅ, τι ἄν, εἴτι ἄν, εἴτι δήποτε. c. ὅ, τι οὖν. o.
Quid sit, ὅ, τί ἂν εἴη.
Quid tum, τί οὖν. o.
Quidve, καὶ τί.
Quies, ἡσυχία, ἠρεμία, ἠρεμία. c.
Quiescit, ἠρεμεῖ, ἡσυχάζει, εὐσταθεῖ.
Quiesco, ἡσυχάζω. c. ἡσυχάζω. o.
Qui est, ὁ ὤν.
Quietudo, ἠρεμία. c. ἡσυχία. c.
Quietus, ἤρεμος. c. ἥσυχος. c.
Quilibet, ὁ τυχὼν, ὅς τις δήποτε, ὅς τις δήποτε. c. ὁ τυχών. c. οἷος δήποτε. c. ὅστις βούλει. o.
Qui male vivit, ἀβίωτος. e.
Quin, ἀλλὰ μὴν, ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ, τὶ μή. o.
Quina, πέντε. c.
Quinam, διὰ τί. o.
Quincunces, πεντουγκίαι. o.
Quincunx, πενταούγκιον. c.
Quindecennium, πεντεκαιδεκαετηρίς. c.
Quinam, τίνες, τίνες ποτὲ, τίς ποτέ.
Quinduplum, πεντάπλουν.
Quingenta, πεντακόσια. c.
Quingentenis, ἀπὸ πεντακοσίων. c.
Quini, ἀνὰ πέντε.
Quin igitur, τί οὖν.
Quinimo, ἀλλὰ δὴ καί. o.
Quinio, πεντάς. c.
Quinis, ἀπὸ πέντε. c.
Quin potius, τί δὲ οὐ μᾶλλον.
Quinquagenis, ἀπὸ πεντήκοντα. c.
Quinquaginta, πεντήκοντα. c.
Quinquatria, Παναθήναια, Παναθηναῖα. o.
Quinque, πέντε. c.
Quinquennalis, πενταετὴς χρόνος, πενταετής. c. πενταετηρικὸς, πενταετηρικός. e.
Quinquennium, πενταετηρὶς, πενταετηρίς. c. πενταετηρίς. s. πενταετηρία. s.
Quinqueplex, πενταπλοῦς, πενταπλῆ. c.
Quinqueplum, πεντάπλουν.
Quinqueremis, πεντήρης, πεντήρης, πεντάκοπος. c.
Quinquertium, πένταθλον. o.
Quinquertius, πένταθλος. c.
Quinquetris, πένταθλος.
Quinquies, πεντάκις.
Quinquiens, πεντάκις. c.
Quipiam, τινές. c.
Quipote, πῶς δή. o.
Quippe, δηλαδὴ, ἅτε δὴ, τί δῆτα εἰκότως. c. δηλαδή. c. δηλονότι. c. γεμὴν, γε οὖν. o.
Quippiam, τίποτε.
Quiquam, τινές ποτε. c.
Quique, ἕκαστος.
Quiqui, οἵτινες ἄν. c.
Quirinalia, Κορίνια. o.
Quirinalis, Ἀρήϊος. c.
Quirinus, Ἐνυάλιος, Ῥωμύλος. c. Ἄρης. c. Ἐνυάλιος. c.
Quiritans, ἐπιβοώμενος.
Quirites, πολῖται Ῥωμαῖοι.
Quirites, singulare non habet, πολῖται Ῥωμαίων. c. ἄνδρες Ῥωμαῖοι.
Quiritis, ἀνὴρ Ῥωμαῖος. c.
Quirito, as, σχετλιάζω. o.
Quis, τίς, τίσιν, οἷς τισιν.
Qui, Quis, τίς. o.
Quiscumque, ὅστις δήποτε, ὅστις οὖν.
Quisnam, τίς ποτε. o.
Quispiam, τίς ποτε. c.
Quis putas, τίς δήποτε. o.
Quisquam, ὅλος τις, τίς ποτε. c.
Quisquamne? ἆρά τις; ἆρά γε τις, ἆρα γέ τις. c.
Quisque, ἕκαστος.
Quisquilia, σκύβαλα.
Quisquiliæ, φρυγάνων χαίτη. e.
Quisquis, ὅστις ἄν, ὅστις οὖν, ὅστις ἄν. c. ὅστις δήποτε. c. ὅς ἄν. c. ἕκαστος. c. ὅτις. o.
Qui sunt? τίνες εἰσίν;
Quivit, ἠδυνήθη.
Quo, ποῦ, ποῖ ω, καὶ ω, ᾧ, ὅπου. c. ᾗ, ὅσῳ. o.
Quoad, Quandiu, ἕως τίνος.
Quoad, μέχρις οὗ ἄν. o.
Quoadusque, ἕως οὗ. c. μέχρις οὗ. c. καθ' ὅσον ἄν. o.
Quocirca, διό. c. διόπερ. c. παρὰ ὅ. o.
Quocumque, ὁπουδήποτε, ὅπου δήποτε. c.
Quod, ὅπερ. c. τί. c. ὅτι. c. διόπερ. c. ποῖον. c. ὅ. o.
Quodam, τινί.
Quodammodo, τινὶ τρόπῳ.
Quod cum, ὅπερ μέντοι.
Quodcunque, ὅπερ δήποτε. c.
Quoddam, τί. c.
Quod est, τὸ ὂν, τὸ ὕπαρχον, τὸ ὄν. c.
Quodlibet, ὅπερ δὴ, τὸ τυχόν.
Quodnam, ποῖον γάρ. c.
Quodquam, ὅχως τι. c.
Quodquod, ὅπερ ἄν. c. ὅ, τι ἄν. c.
Quod si, εἰ δέ.
Quod si non, εἰ μή. c.
Quo federe, ποίᾳ συνθήκῃ. c.
Quolibet, ὁπωσηδὴ, οὐδήποτε.
Quo magis, πόσῳ μᾶλλον.
Quominus, ὅπως ἔλαττον, ἵνα μὴ, μὴ οὐχί. o.
Quomodo, ποίῳ τρόπῳ, καὶ πῶς, ὡς, ποίῳ τρόπῳ. c. πῶς. c. πῶς, τίνι τρόπῳ. o.
Quonam, πῇ ἄρα.
Quondam, ποτὲ πάλαι. o.
Quoniam, ἐπειδὴ, ἐπείπερ. c. διόπερ. c. παρὰ ὅ, ὅτι. o.
Quoniam intelligo, ἐπειδὴ ὁρῶ. e.
Quoniam quidem, ἐπειδήπερ.
Quoniam vero, ἀλλ' ἐπειδὴ, ἐπειδὴ δέ.
Quo pacto, ποίῳ συμφώνῳ. c. ποίῳ τρόπῳ. c.
Quo pactu, ποίᾳ συνθήκῃ. c.
Quo possit, ὅπως ἂν δυνηθῇ.
Quoquam, ὅλως που ποῖ. o.
Quoque, τε, καὶ, καὶ ὅπου, ὁμοίως. c. μέντοιγε. c.
Quoquoversus, πάντη. o.
Quorsum, ὅπου ἄρα, πρὸς τί πάλιν, ποῖ. c. πῇ. o.
Quorum, ὧν τινων, ὧν τινων. c.
Quorumcunque, ὧν τινων δήποτε. c.
Quorumque, ὡνδήποτε.
Quorumquorum, ὧν τινων ἄν. c.
Quos, οὕς τινας, οἵους, οὕς, οὕς τινας. c.
Quoscunque, οὕς δήποτε ἄν, οὕς τινας δήποτε. c.
Quosque, οὕς ποτε, οὕς δήποτε, οὕς τινας δήποτε. c. οὕς τινας ἄν. c.
Quot, πόσοι, πόσαι, πόσα; ὅσοι. c. πόσοι. o.
Quota, πόσοι. o.
Quota die, ποσταῖος.
Quotannis, καθ' ἕκαστον ἔτος, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. c. κατ' ἔτος. c.
Quotcunque, ὅσοι ἄν. c.
Quotennis, ὁσέτιος. o.
Quotenus, πόσος τις. o.
Quotidie, ὁσημέραι. o.
Quotiens, ὁσάκις. c. ποσάκις. c.
Quotienscunque, ὁσάκις ἄν. c.
Quotiescunque, ὁσάκις. o.
Quotquot, ὅσοι ἄν. c. ὅσοι. o.
Quotum, πόστη, πόστον, καὶ προπόσων, ποσόν. c. πρόποσον, προπόσου. e.
Quotum est, πόστη, προπόσων, προπόσου.
Quotuplex, ὁσαπλάσιος. o.
Quotus, πόστος, ποστός. c. πόστος. o.
Quotusquisque, πόσοι. o.
Quosque, μέχρι τίνος. o.
Quousque, μέχρι τίνος, μέχρι ποτε. c. ἕως πότε. c.
Quumprimum, ἐπειδὴ τάχιστα. o.

R

Rabiat, λυσσᾷ.
Rabia, λύσσα. c.
Rabidus, λυσσώδης. c. λυσσῶν. o.
Rabies, λύσσα.
Rabies, plurale non habet, λύσσα. c.
Rabio, λυσσάω. o.
Rabiosus, λυσσώδης.
Rabula, στομαργός. c. δικαλόγος. o.
Racemarius, βοτρυκός. o.
Racematio, βοτρυολογία. o.
Racematus, βοτρυωτός. o.
Racemosus, προφυὰς σταφυλῆς, ὀστρύγγιον, ἡ ἐπιφυλλίς. c. ἐπιφυλλίς. c. βότρυς. c. βότρυς. o. ὀστρύγγιον, ἡ ἐπιφυλλίς. e.
Racio, λόγος τοῦ ἀναλώματος. c.
Racio, λόγος, ἡ ὁμιλία. c. λογισμὸς διανοίας. c.
Racionabilis, εὔλογος. c. λελογισμένος. c. λογισμὸν ἔχων. c.
Rationabiliter, εὐλόγως. c.
Racionalis, καθολικός. c. συλλογιστικός. c.
Racionator, ψηφιστής, ὁ ἀριθμῶν. c.
Racionem reddo, ἀπολογοῦμαι. c.
Racus, βραγχώδης. e.
Radia, χοινικὶς ἡ τοῦ τροχοῦ. c. πλήμνη. c.
Radiatus, ἀκτινοφόρος.
Radicatio, εἰσοδιασμός. c.
Radicatus, ῥίζωσις. c.
Radices, ῥίζαι. e.
Radicitus, ῥιζόθεν, ῥιζόθεν. c.
Radico, ῥιζόω. o.
Radicula, ῥιζίον. o.
Radifico, ῥιζοφυῶ. o.

Radiare, ἀκτινοβολεῖσθαι. o.
Radio, ἀκτινοβολῶ. c. περιστίλβω. c.
Hic Radiolus, κερκίδιον. c. κερκίς. s.
Radit, ξέει, ξύει, ξυρᾶ.
Radius, ἀκτὶς, καὶ κνήμη, ἀκτὶς, κερκὶς, καὶ κνῆμα τροχῶν, ἀκτὶς ἡλίου. c.
Hic Radius, κερκὶς σίτου. c. κερκὶς ποδός. c. ἀκτὶς, κερκίς. s. ἀκτίς. o. κερκίς. e.
Radix, ῥίζα δένδρου, καὶ ῥάφανος, ῥέφανος, c. ῥαφανίς. c. ῥίζα. c. ῥίζα. s. ῥάφανος. c.
Radix lanaria, στρούθιος βοτάνη.
Rado, ξύω. c. περιξύω. c. διαξύω. c.
Rado dis, ξύω, ξύω. o.
Radula, ξύστρα. o.
Raea, βατίς. e.
Raia, βατὶς, ἰχθύος εἶδος.
Ralla, ξυστὴρ, ξυστήρ. c.
Rallum, ξυστήρ. c.
Rallum Ramus, ἡ ξύστρα. o.
Rallus, ξυστήρ. c.
Ramale, κλάδος, ἔρνος. o.
Ramalis prunarum, ἀνθρακιά. c.
Ramenta, ξύσμαι, ξέσματα.
Ramentum, ῥίνημα. o.
Rameus, κλάδινος. o.
Ramex, ἐντεροκήλη, κήλη. o.
Rami, κλάδοι. e.
Ramirosus, ἐντεροκηλήτης. c.
Ramis, ἐντεροκήλη. c.
Ramix, ἐντεροκήλη. c.
Ramosus, κλαδοειδής. c.
Ramosus, Virgil. in Bucolicis, σύνδενδρος. c.
Ramulus, κλωνίον. c. κλαδίον. c.
Ramus, κλάδος, κλῶνός. c.
Rana, βάτραχος.
Hæc Rana, βάτραχος. c. βάτραχος. s.
Rana rubeta, φρύνος.
Rana rubra, φρύνος. c.
Ranceo, ces, εὐρωτιάω. o.
Rancidum, ταγγόν.
Rancidus, σαπρός. o.
Rancor, ταγγίασις. s. σαπρότης. o.
Rancum, ταγγόν. c.
Ranunculus, βατράχιον. o.
Rapa, γογγύλη, γογγύλη. c.
Rapacia, γογγυλίδοι. o.
Rapacitas, ἁρπαγή. c.
Rapæ, γογγύλαι. e.
Rapax, ἅρπαξ, ἅρπαξ. c.
Rapo, ἅρπαξ. o.
Rapidus, ταχὺς, ἁρπακτικός. c. θοὸς, ῥοώδης. o.
Rapilum, ῥαφεύς.
Rapina, ἁρπαγή. c.
Rapinator, ἁρπακτής. o.
Rapio, ἁρπάζω, ἁρπάζω. c.
Rapio, is, ἁρπάζω. o.
Rapit, ἁρπάζει.
Raptim, ἁρπαγίμως, ἢ μετὰ ἁρπαγῆς, ὀξέως. c. ἡρπαγμένος. c. μετὰ ὁρμῆς. o.
Raptito, ἀφαρπάζω. o.
Rapto, ἁρπάζω. c.
Rapto, as, προσαναρπάζω. o.
Raptor, ἅρπαξ. c. ὁ βιαζόμενος. o.
Raptus, ἡρπαγμένος, ἁρπαγείς.
Raptus, Stuprum, βία. o.
Rapulum, culus, γογγυλίς. o.
Rare, σπανίως.
Rarefacio, ἀραιόω. o.
Rarefio, ἀραιοῦμαι. o.
Rarenter, σπανιάκις. o.
Raresco, ἀραίνομαι. o.
Raripilus, ψεδνός. o.
Raritas, ἀραιότης. c.
Raro, ἀραιῶς. c. σπανίως. c.
Raro, as, μανόω. o.
Rarus, ἀραιὸς, σπάνιος, σπάνιος. c. ἀραιός. c. μανός. o.
Rasamentum, ῥίνημα. o.
Rasile, εὔξυστον. c.
Rasilis, εὐξυρημένον. o.
Rasito, ξυράω. o.
Rasores, κουρεῖς. o.
Rasorium, ξυστήρ. c.
Rasorius, κουρικός. c.
Raster, δίκελλα, δίκελλα. c. δίκελλα. s.
Rastrum, δίκελλα. c. σκαπάνη. c. ἡ ξίστρα. o.
Rastus, σκαφίον.
Rasum, ἐξυσμένον. e.
Rasura, ξύσμα. c. ἀπόψυσμα. c. κουρά. o.
Rasus, ξυστός. c. ψηκτὸς μόδιος. c.
Rates, σχεδία, καὶ πλοῖα.
Ratio, λόγος, ἀναλογία, ψῆφος, λόγος. s.
Ratiocinale, λογικόν.
Ratiocinalia, λογικά.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμός. o.
Ratiocinator, λογιστικὸς, λογοθέτης. c.
Ratiocinatores, συλλογισταί. o.
Ratiocinium, λογισμὸς, λογοθεσίου. c. λογοθέσιον. c. λόγος. s.
Ratiocinor, λογοθετῶ. c. συλλογίζομαι. o.
Rationabile, εὔλογον. o.
Rationale, λογικόν. o.
Rationalis, λογικός. e.
Rationarius, λογιστόριος. o.
Rationis igitur, λόγου οὖν.
Ratis, σχεδία, σχεδία. c. πλάτη, ἐν ᾗ διαπλέομεν. c.
Ratis, tes, σχεδία. o.
Ratisos, ταρσός.
Ratiuncula, λογάδιον. c. λογόδριον. o.
Ratum, κύριον, βέβαιον, κύριον, βέβαιον. c.
Ratus, οἰηθεὶς, λογισάμενος, δόξας, βέβαιος. c. νομίσας. o.
Rauca, τραυλή. c.
Raucio, βραγχιάζω. o.
Rauco, τραυλίζω. c.
Raucor, βραγχιῶ. c.
Raucus, βραγχειῶν, βραγχὰς, βράγχος. c. βαρύηχος. c. τραυλός. c. βραγχιῶν. c. βραγχώδης, o.
Raucus sum, βραγχιῶ. c.
Raudum, ἀνέργαστον. o.
Ravio, λυσσῶ. c.
Raviosus, λυσσώδης. c.
Ravis, κόρυζα. c. φωνῆς ἀποκοπή. o.
Ravum, ἀποκεκομμένον. o.
Ravus, καρπός.
Raucit, βραγχειᾶ.
Re, ἀπὸ, ἀνὰ, ἀντὶ, μετά.
Reatum, πλημμέλημα. c.
Reatus, αἰτία. o.
Rebellacio, ἀνθαρσία. c. ἀντιπολέμησις. c.
Rebellio, ἀποστάτης, ἀπόστασις, ἀντάρτης. c. ἀπόστασις. c.
Rebellis, τύραννος. c. ἀποστάτης. c.
Rebello, ἀντιπολεμῶ. c. ἀνίστημι. c.
Rebellor, ἀνταίρω.
Rebellum, πόλεμος. c.
Rebile, οἰητόν.
Rebio, παραστρέφω. c.
Reboo, ἀντιβοάω. o.
Reburrus, ἀνάσιλλος, ἀναφάλαντος.
Rebus humanis exemptus, τελευτήσας. c.
Recalesco, ἀναθερμαίνομαι. o.
Recalvus, ἀναφαλαντίας. o.
Recedat, ἀποχωρῇ.
Recedet, ὑποστρέψει.
Recedit, ἀναχωρεῖ, ἀποχωρεῖ.
Recedo, ὑποχωρῶ. c. ὑπαναχωρῶ. c. ἀφίσταμαι. c.
Recens, νεαρὸν, νεαρὸς, πρόσφατος. c. νεαρός. c. νεωστί. c. νεαλής. o. πρόσφατος. e.
Recenseo, καταλέγομαι. o.
Recens partu, νεωγνόν. c.
Recentari, νεάζεσθαι. o.
Recentaria, νεαροφόρος. c.
Recentem, νεαρόν. e.
Receo, ἐστέρω. e.
Recepit, ἀπείληφεν.
Receptaculum, δοχεῖον, ὑποδεκτήριον. c. δοχεῖον. c. ἐπιδοχεῖον. o.
Recepta est, παρείληπται.
Receptitius, ἀναλήψιμος. o.
Recepto, as, ὑποδέχομαι. o.
Receptor, ὑποδοχεύς.
Receptus, παραδεχθεὶς, ἀναληφθείς.
Receptus, us, ἀναχώρησις. o.
Recessim, ἐπὶ πόδα. c.
Recessio, ὑποχώρησις. c.
Recessus, ἀπόπατος. c. ὑπονόστησις. c. ἀναχώρησις. s.
Recidit, μετέπεσεν, ἐπανατροπιάζει.
Recidivus, πτώσιμος. o.
Recido, ἀποκόπτω. c. ἀποτέμνω. c. μεταπίπτω. c. ἀποκόπτω. c. ἀναπίπτω. o.
Recipio, ἐπιδέχομαι c. παραδέχομαι. c. ἀναλαμβάνω. o.
Recipit, ἀναλαμβάνει, ἀπολαμβάνει.
Reciproco, as, ἀντιστρέφω. o.
Reciprocus, παλίνδρομος, ὁ προϊὼν καὶ ὑποχωρῶν, παλίνορσος, καὶ παλίῤῥυτος, παλίνδρομος. c. ἀντίστροφος. o.
Recisamentum, ἀπόκομμα. o.
Recisus, ἀποκοπή. c.
Recitabitur, ἀναγνωσθήσεται.
Recitatio, ἀναγόρευσις, διήγημα, διήγησις
Recitavi, ἀντέβαλον, ἀντανέγνων, καὶ ὑπηγόρευσα.
Recito, ἀναγορεύω, διηγοῦμαι, ἀναλέγομαι. o.
Reclamacio, ἀντιλογία. c.
Reclamat, ἐναντιοῦται. c.
Reclamo, ἀντιφθέγγομαι. c. ἀντιλέγω. o. ἀνθίσταμαι. o.
Reclaudere, ἀνοῖξαι. c.
Reclaudo, ἀνοίγομαι.
Recludo, ἀποκλείω. c. ἐπανοίγω. c. κατακλείω. o.
Recogitat, ἀναλογίζεται, ἐπιλογίζεται, ἐνλογᾷ, ἀναλογᾷ, ἀναμιμνήσκεται.
Recogito, ἐπιλογίζομαι. c.
Recognoscas, προσαντιβάλλῃς.
Recognoscit, ἀναγνωρίζει, προσαντιβάλλει.
Recognosco, ἐπιγινώσκω. c. ἀντιβάλλω. c. ἀναγινώσκω. o.
Recolligo, συνάγω. c.
Recolo, ἀναλογίζομαι. o.
Reconcedo, ἀντιπαραχωρῶ. c.
Reconciliacio, φιλοποίησις. c. καταλλαγὴ φιλίας. c.
Reconciliat, φιλοποιεῖ, διαλλάσσει.
Reconciliare, διαλλάξαι. καταλλάττειν. o.
Reconciliato, διηλλαγμένου.
Recunciliatio, διαλλαγή. c.
Reconcilio, εἰς φιλίαν διαλλάσσω. c. διαλλάσσω. c.
Reconcilitas, διαλλαγὴ φιλίας. c.
Reconcinnare, ἀκέσασθαι. o.

Reconditum, ἀποκεκρυμμένον, ἀποκείμενον.
Reconditum, ἀποκείμενον. c.
Recondo, ἀποκρύπτω. c. ἀποτίθεμαι. o.
Reconor, ἀντεπιχειρῶ. c.
Recordare, μνήσθητι. c.
Recordat, ἀναμιμνήσκει.
Recordatio, ἐνθύμημα, ἀναλογισμὸς, ἀνάμνησις.
Recordatur, ἀναπολεῖ, ἀναμιμνήσκεται.
Recordatus, ἐνθυμηθεὶς, ἀναμνησθεὶς, ἀναπολήσας.
Recordor, ἐννοῶ, ἐνθυμοῦμαι. o.
Recoxit, ἀνεχώνευσεν, ἀνέψησεν.
Recrastinacio, μέλλησις. c.
Recrastino, εἰς αὔριον ἀναβάλλομαι. ὑπερτίθεμαι, εἰς αὔριον ἀναβαζομαι. c.
Recreacio, παλιγγενεσία. c.
Recreat, ἀνακτᾶται.
Recreata, ἀνακτηθεῖσα.
Recreatio, παλιγγενεσία.
• Recremandum, ἐγκαυστόν. c.
Recrementum, σινίασμα, ἀπότριμμα, σινίασμα.
Recremo, καίομαι. c.
Recreo, ἀποχειροτονῶ. c. ἀναζωπυρῶ. o.
Reciesco, πάλιν αὔξῶ. c. ἀναφύομαι. o.
Recta, εὐθεῖα. c.
Recta, τὴν εὐθεῖαν. o.
Recta, linea, εὐθύγραμμον γεωμετρικόν.
Rectangulus, ὀρθόγωνος. o.
Recte, ὀρθῶς. c. καλῶς. o.
Recte tracto, ὀρθοτομῶ. o.
Rectifacio, ὀρθοτομῶ. c.
Rectissimus, ὀρθότατος. c.
Recto capillo, ἀπλόθριξ. c.
Rector, εὐθυντὴς, ἄρχων, κυβερνήτης, διοικητικός. c. διέπων. c. ἰθυντής. c. ἄρχων. c. ῥαβδοῦχος. e.
Rectum, ὀρθὸν, ἀπευθυσμένον. o.
Rectus, ὀρθος. c.
Rectus, a, um, ἐπιστατούμενος. o.
Recubo, ἐπικλίνομαι. c. ἀνάκειμαι. o.
Recula, πραγμάτιον. o.
Recumbat, ἀναπέσῃ, ἀνακαιθῇ.
Recumbit, ἀναπίπτει.
Recuperacio, ἀπόληψις. c.
Recuperator, δικαστής. c.
Recuperavit, ἀνεκτήσατο, ἀνενέωσεν.
Rectus, εὐθύς.
Recupero, ἐπαναλαμβάνω. c. ἀπολαμβάνω. c. ἀνακομίζομαι. o.
Recurro, παλινδρομῶ. c.
Recusat, ἀρνεῖται, ἀναίνεται.
Recusarint, παραιτήσωνται.
Recusarunt, παρῃτήσαντο.
Recusatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Recusacio, ἀπάρνησις. c.
Recuso, παραιτοῦμαι. c. ἀπαρνοῦμαι. c. ἀπειθῶ. c. ἀναδύομαι. o.
Recutiti, ἀποσεσυρμένοι, περίτομοι.
Recutitus, ἀπεψωλημένος. o.
Reda, κάῤῥον. c. ῥαίδιον. c. καρούχιον. c. ὀχημάτιον. c. c.
Redactio, εἰσοδιασμός. s.
Redactum, εἰσπραχθὲν, εἰσοδιασθέν.
Redæquo, ἀντισῶ. c.
Redamo, ἀντιφιλῶ. o.
Redarguo, ἀπελέγχω. c. ἐλέγχω, διελέγχω. c.
Reddicio, ἀπόδοσις. c.
Reddo, ἀποδίδωμι. c. ἀντιδίδωμι. o.
Redegit, κατῆγεν, ὑπήγαγεν, κατέστησεν.
Redemit, ἐξωνήσατο, ἐλυτρώσατο, ἀνέλαβεν.
Redemo, ἀπαγοράζω. c.
Redimiculum, καθετήρ. e.
Redempcio, ἐξαγορασία, λύτρωσις. c.
Redemtionem, ἀπολύτρωσιν.
Redempto, λυτροῦμαι. o.
Redemtor, ἐργολάβος, ἐκλήμπτωρ.
Redemptor, ἐργολάβος. c. ἀγοραστής. c. λυτρωτής. c.
Redeo, ἐπανέρχομαι. c. ὑποστρέφω. o. ἀνέρχομαι. o.
Redhibeo, ἀποδίδωμι. o.
Redhibicio, ἀπότισις. c. ἀποκατάστασις. c.
Redibeo, ἀποδίδωμι. c.
Redibicio, ἀντικατάστασις. c.
Redibitio, ἀνταπόδοσις.
Redibitor, ἀνάδοχος.
Redica, χάραξ.
Redico, χαρακῶ. c.
Redigenda, τοῦ εἰσοδιαζομένου.
Redigit, καθιθύνει, ἀναλαμβάνει.
Redigitur, συνάγεται.
Redigo, μεταφέρω. c. ὑπάγω, ὑποτάττω, μετάγω. c. εἰσοδιάζω. c. συνάγω. c. περιτρέπω. o.
Redimentum, παραστροφή. c.
Redemptio, λύτρωσις.
Redimentum, παραστροφή. s.
Redimiæ, singulare non habet, λύτρα. c.
Redimicula, ἀναδέματα, καθετῆρες, ταινίαι. o.
Redimiculat, ἀναλύει δέσματα.
Redimio, ἀναπλέκω. o.
Redimior, στέφομαι. c.
Redimit, ἐξαγοράζει, λυτροῦται.
Redimiti, ἐστεφανωμένοι, ἐστεμμένοι.
Redimitus, ἐστεμμένος, ἐστεμμένος. c.
Redimo, λυτροῦμαι, ἀπολυτροῦμαι. c. ἀγοράζω. c. λυτροῦμαι. c. ἐξαγοράζω. c. ἐργολαβέω. o.
Redintegratio, ἡ εἰς ὁλόκληρον. c.
Redintegrat, ἀνανεοῖ.
Redintegro, ἀποκαθίστημι. c.
Redis, ὀχήμασιν.
Redit, ἀνακάμπτει, ὑποστρέφει, ἀναλύει.
Redito, προσοδεύομαι. c. ἐπαναστρέφω. o.
Reditus, πρόσοδος, καὶ ἐπάνοδος, ὑποστροφή. c. πρόσοδος. c. ἐπάνοδος. s. ἐπάνοδος. c. κάθοδος. o.
Rediviva, παλίνζωα, ὑπόστροφα.
Redivivus, παλίνζωος, ἀναδιδομένων, παλίγκτιστος. c. παλίνζωος. c.
Redoleo, ἀποπνέω. c. ἀπόζω. c. ἀπόζω. o.
Redorior, ἀνάρχομαι. o.
Redubia, παρονυχία. c.
Reduces, ὑπόστροφοι, καταγόμενοι. o.
Reduco, ἐπανάγω. c. ἀνέλκω. c. ἐφέλκομαι. c. ἀπάγομαι. o.
Redulcerari, ἀνέλκεσθαι. o.
Redundare, ἐπανιέναι.
Redundaret, περιττεύσῃ.
Redundat, ἀναβλύζει.
Redundavit, ἐπλήθυνεν.
Redundo, περίειμι. o.
Reduvia, παρονυχίς.
Refeccia, ἀπόλεξις κριτῶν.
Refecit, ἀναλαμβάνει, ἀνανεοῖ, καινοποιεῖ.
Refectio, ἐπισκευὴ, ἐπισκευὴ, ἀνανέωσις, ἀντικατάστασις. c.
Refellit, διελέγχει, ἀθετεῖ.
Refello, ἀποτρέπω. c. διελέγχω. c. ἀποσκευάζομαι. o.
Refercio, ἀναπλήθω. o.
Refero, ἀντεπάγω. c. ἀντεπιφέρω. c. ἀνάγω. ἀνακομίζω. o.
Referre, Interesse.
Refert, ἀποδοκιμάζει, καὶ ἀναφέρει, καὶ ἐξηγεῖται.
Refert, ἀποφέρει, διαλλάττει, διαφέρει, διαφέρει. c.
Refertur, ἀντιτίθεται.
Reficio, ἐπισκευάζω. c. ἀνίημι. c. καταρτίζω. o.
Refigo, ἐξηλῶ. c. ἀναπήγνυμι. o.
Reflatus, ἀντιπνοή. o.
Refluo, ἀποῤῥέω. c. ἀναῤῥέω. o.
Refocilat, ἀνακτᾶται τὸν λειποθυμήσαντα.
Refodio, ἀπορύσσω. c.
Reformacio, μεταμόρφωσις. c.
Reformo, μεταμορφῶ. c. μετατυπῶ. c.
Refractarius; ἀντίτυπος. o.
Refractio, ἀφήλωσις. c.
Refragacio, ἀντιδίκησις. c. ἀντιλογία. c. ἀντιμάχησις. c. ἀντίῤῥησις. c. ἐναντιότης. c. ἀντίταξις. c.
Refragantes, ἀποψηφίζοντες.
Refragari, ἀντιλέγειν. o.
Refragatur, ἐναντιοῦται, ἐναντιοῦται. c.
Refragor, ἀντιψηφίζομαι. c. ἀντιτάσσομαι. c. ἀντίκειμαι. c.
Refrango, ἀποπλῶ. c. ἀνακλάω. c.
Refreno, χαλιναγωγῶ. c. ἀντιτύπτω. c. ἀποχαλινῶ. c.
Refrico, ἀνανεῶ. o.
Refrigerare, ἀγαλλιάσασθαι.
Refrigerat, καταψύξει, ἀναψυξεία.
Refrigeratorius, ἀναψυκτικός. o.
Refrigeratum, ψυχριστόν. e.
Refrigero, ἀναψύχω, ἀναψύχω. o.
Refringo, ἀφηλῶ. c.
Refrixio, περίψυξις. c.
Refuderunt, μετέβαλον.
Refuga, ἀποφυγή. c. ἀποστασία. c. αὐτόμολος. o.
Refugio, ἀποφεύγω. o.
Refugium, καταφύγιον. c. καταφυγή. s.
Refulgeo, ἀντιλάμπω. c.
Refulsit, ἀντέλαμψεν.
Refundens, ὑπερχέων. c.
Refungor, ἀπολειτουργῶ. e.
Refutant, ἀποτρέπονται.
Refutari, ἀπελέγχεσθαι, ἀποδοκιμάζεσθαι, ἐκβαλλέσθαι, ἀνατρέπεσθαι.
Refutat, διελέγχει, ἀμύνεται, ἀπελέγχει.
Refutatio, ἀνασκευή. o.
Refuto, ἀπελέγχω. c. διακρούομαι. c. ἀποβάλλω. c. ἀποσείομαι. c. ἐλέγχω. c.
Refuto, as, ἀποσκευάζομαι. o.
Regaliolus, ὁ βασιλεύς. o.
Regalis, βασιλικός. c. βασιλικός. o.
Regaviliolus, σπίννος.
Regausolus, βασιλίσκος, ὀρνύφιον.
Regelo, ἀποκρυστάλλω. o.
Regeneracio, παλιγγενεσία. c.
Regero, ἀντιφέρω. o.
Regia, λεωφόρος. o.
Regiæ partis sum, βασιλίζω. e.
Regie, βασιλικῶς. c.
Regillus, βασιλικός. c.

Regillus, ulus, βασιλίσκος. o.
Regimen, οἰάκισμα, ἰθυντήριον, ἰθυντήριον. c.
Regina, βασιλίς.
Regina urbs, βασιλὶς πόλις. c.
Reginatio, βασιλεῖον.
Regio, κλίμα, χώρα. c.
Regaliolus, βασιλίσκος. e.
Regina, βασίλισσα. e.
Regio, κλίμα. c. ἀγυιά. c. κλίμα. s.
Regionatim, κατὰ χώρας. o.
Regiones, χῶραι.
Regionibus, κλίμασιν.
Regit, διέπει.
Regius, βασιλικός. c.
Regius morbus, ἴκτερος. o.
Regluvo, ἐκδείρω.
Regnator, βασιλεύς. c.
Regno, βασιλεύω. c. βασιλεύω. o.
Regnum, βασιλεία, ἡγεμονία, βασιλεία. c.
Regio, frugifera, fertilis, χώρα καρποφόρος, εὔφορος. e.
Rego, ποιμαίνω ἐπὶ ἀνθρώπων. c. βασιλεύω. c. εἰθύνω. c. ἐπιστατῶ, διαχειρίζω. o.
Regradacio, καταβιβασμός. c.
Regrado, καταβιβάζω. c.
Regredior, ἀναχωρέω. o.
Regreditur, ἀνακάμπτει, ἀναστρέφει.
Regressio, ἀναστροφή.
Regressus, ἐπαναστραφείς. c. ὑποστροφή. c.
Regius, βασιλίσκος. e.
Regula, κανὼν, κανών. c. ἀφὴ παλαιστῶν. c. βασιλίσκος. c. περιφοράριος. c. κανών. s. γνώμων, κανών. o.
Regularis, κανονικός. c.
Regulariter, κανονικῶς. c.
Reguliosus, βασιλικός. c.
Regulo, κανονίζω. o.
Regulor, κανονίζω. c.
Regullus, υἱὸς βασιλέως. c.
Regulus, βασιλικὸς, ὁ ὄφις. c. βασιλικός. c.
Rehisco, ἀντιπροσαγορεύω. c. ἀντιχαίρω. c.
Reicio, ἀποσείομαι. c. ἀποβάλλω. c.
Rejecerit, ἐκβάλοι.
Rejectanea, ἀπόβλητα. o.
Rejectio, ἀποβολὴ, ἀπόληξις κριτῶν.
Rejectitius, ἀποβολιμαῖος. c.
Rejectus, ἀπόβλητος. c.
Re ignorata, τοῦ πράγματος ἀσυνηγορεύτου.
Rejicio, ἀποῤῥίπτω. o.
Reiva, et Reilara, βατὶς, εἶδος ἰχθύος.
Relacio, ἀντεπιφορά. c.
Relanguit, ἐξησθένησεν, ἐπετροπίασεν.

Relativum, τὸ πρός τι ἀναφορικόν. o.
Relatum est, μετεδόθη, μετεκομίσθη, ἀπηγγέλθη.
Relatus, ἀντεπενεχθείς. c.
Relaxat, ἀνίησιν.
Relaxo, ἀνίημι. c. χαυνῶ. c.
Relegatio, ἐξορισμός.
Relegatus, ἐξόριστος. c.
Relego, ἐπαναλαμβάνω. c. ἀποποιοῦμαι. c. ἐξ ὁλοκλήρου ἀναγινώσκω. c.
Relego, as, ἀποδιοπομπέω. o.
Relego, is, ἐπαναγινώσκω. o.
Relevati, κουφισθέντες.
Relevi, ἀπέχρισα.
Relevit, ἀπέχρισεν.
Relevo, κουφίζω. c. ἐπικουφίζω. c.
Relgatogiæ, τῆς ἀποδείξεως.
Relicinus, ὑποδεδυκώς. o.
Relictus, καταλελειμμένος, καταλειφθείς.
Religat, ἀποδεσμεῖται, ἀποδεσμεύει.
Religio, θρησκεία, εὐσέβεια, διάθεσις, καὶ αἰδώ. ὅρκος. c. εὐλαβεία. c. θεοσέβεια. c. δεισιδαιμονία. c. θρησκεία. c. εὐσέβεια. o.
Religione, ἀκριβείας, ἢ αἰδοῦς.
Religiosus, δεισιδαίμων, θεοσεβὴς, θεοφιλής. c. θρησκευτής. c. δεισιδαίμων. e.
Religo, as, ἀναδέω. o.
Relines, ἀποχρίσεις.
Relinio, ἀποχρίω. c.
Relino, ἀποχρίω. c.
Relinquit, καταλιμπάνει.
Relinquo, καταλιμπάνω. c. ἐγκαταλείπω. c. καταλείπω. o.
Reliqua, reliquarum, λοιπά. c. λοιπή. c. ἔλλιμμα. c.
Reliquarium, ἔκθεσις λοιπάδος.
Reliquarium, ἔλλιμμα. c. λοιπαδάριον. c. λοιπάς. s.
Reliquacio, λοιπογραφία. c. ἐγκαταλείψις. c.
Reliquatio, λοιπογραφία.
Reliquatio, λείψανα.
Reliquiæ, λείψανα.
Reliquiæ, singularia non habet, λείψανα. o. καταλείμματα. e.
Reliquo, λοιπογραφῶ. c. λοιπάζω. c.
Reliquum, λοιπὸν, ὄνομα. c. ὑπόλοιπον. c.
Reliquus, λοιπός. c. ἐλλείπων. o.
Reluctor, ἀντιπαλαίω. c. ἐναντιοῦμαι. c. ἀντιμάχομαι. c. ἀντιδικῶ. c. ἀντιτάσσομαι. c. ἀντιμάχομαι. o.
Reluminacio, ἀνταύγεια. c.
Reluminatio, ἀνταυγασία.

Reluo, ἀνταποτιννύω. c.
Reluo, is, ἀνανίπτω. o.
Rem, πρᾶγμα.
Remaceus, κτεὶς κναφικός. c.
Remaledico, ἀντιλοιδορῶ. c.
Remancipat, ἀντιπαραχωρεῖ, ἀντιπαραγράφει.
Remancipo, ἀποκαθιστῶ, ἀντιπαραδίδωμι. c. ἀποκαθιστῶ. c.
Remandere, ἀναμάσσασθαι. o.
Remansio, ἐπιμονή. c. καταμονή. o.
Remansit, ἀπέμεινεν.
Remeat, ἀνακάμπτει, ἀναστρέφει, καταπορίζει, ἐπανέρχεται.
Remedior, θεραπεύω.
Remedium, ἴαμα, ἀντιφάρμακον, βοήθημα, θεραπεία, ἴαμα. c. ἀντιφάρμακον. c. θεραπεία. c. ἴασις. s. ἄκος, ἀντιφάρμακον. o.
Remeligines, ἐποχαί. o.
Remendo, as, ἀνορθόω. o.
Rementarium, ῥωποπωλεῖον. c.
Rementus, ἀναμνησθείς.
Remeo, ἐπανέρχομαι. c.
Remeo, as, ἐπανέρχομαι. o.
Remex, κωπηλασία. s.
Remigant, κωπηλατοῦσιν.
Remiges, ἐρέται, κωπηλάται, πρόσκωποι. o.
Remigis, κωπηλάτης. c.
Remigium, κωπηλασία. c. εἰρεσία. c. κωπηλασία. s. ἐρεσία. o.
Remigo, κωπηλατῶ. c. ἐρέσσω. o.
Reminiscitur, ἀναμιμνήσκεται, ἀναπολεῖ.
Reminisco, ὑπομιμνήσκω. c.
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι. o.
Remisse, ἀνετῶς. c. ἀνειμένως. o.
Remissio, ἄνεσις. c. διάλειψις, ἄφεσις. c. συγχώρησις. c.
Remissior, ἀνειμένος.
Remissius, ἀνετώτερον. c.
Remissum, συγχωρηθέν.
Remissus, ἄνετος. c. ἀνειμένος. c.
Remitte, ἄφες. c.
Remittit, ἀντιπέμπει.
Remitto, παραχωρῶ. c. ἀφίημι. c. συγχωρῶ. c. διαφίημι. c. ἀναπέμπω. c. ἀντιπέμπω. c. ἀναπέμπω. o.
Remix, ἐφέτης. c. κωπηλάτης. c.
Remocio, ἀποκίνησις. c.
Remora, βραδύτης. c. παρολκή. c. ἐνοχή, ἐποχή. o.
Remoracio, διαγωγὴ, ἡ ἀναστροφή. c. διατριβή. c.
Remorata est, ἐνέσχεν.
Remorator, παρελκύτης. c.

Remoratrix, βραδεῖα. c. παρελκύστρα. c.
Remorbesco, ἀνανοσέω. o.
Remordeo, καταδάκνω. o.
Remores, ἔποχοι. o.
Remoro, παρέλκω. c. βραδύνω. c. ἐπέχω. o.
Remove, ἀπόστησον.
Removeo, παρακινῶ. c. ἀποκινῶ. c.
Remulculo, νεωκλῶ. o.
Remulcus, πάκτων. e.
Remuneracio, ἀντίδωρον. c.
Remunerat, ἀντιτιμᾷ.
Remunero, ἀνταμείβομαι. ἀνταμείβομαι. c.
Remus, κώπη, κώπη. c.
Hic Remus, ἡ κώπη. s.
Ren, νεφρός.
Ren, renis, νεφρός. c.
Renacio, παλιγγενεσία. c.
Renarro, ἀφηγοῦμαι. o.
Renes, νεφροί.
Renideo, ἀποστίλβω. o.
Renidet, μειδιᾷ, ἀντιλάμπει.
Reniduit, ἐμειδίασεν.
Renitiosus, νεφριτικός.
Renitor, ἀντιβιάζομαι. c. ἀντεπερείδομαι. c.
Renium valitudo, νεφρῖτις. e.
Renodo, διαλύω. c. ἐκλύω. c.
Renones, διφθέραι. o.
Renosus, νεφριτικός. c.
Renuit, ἀνανεύει.
Renumerat, ἀναριθμεῖ.
Renunciacio, ἀπαγγελία. c. ἀπαγορεύσις. c.
Renunciat, ἀποτάσσεται, ἀποφαίνεται, ἀποστέλλει.
Renunciator, ἄγγελος. c.
Renunciaverit, ἀπαγορεύσειεν.
Renuncio, ἀπαγορεύω. c. ἀποτάσσομαι. c. ἀπαγγέλλω. o.
Reor, οἴομαι, λογίζομαι, ἐνθυμοῦμαι. c. ὑπολαμβάνω. c. οἴομαι. c. ἡγοῦμαι. c. νομίζω. o.
Reoria, ἡ τρίτη τῶν ἀγάμων ποδοστροφία.
Repagula, χαλυπτῆρες.
Repagulum, κόραξ, κλῆθρον, μήτρα θύρας, μάνδαλον, κόραξ, κόραξ σιδηροῦς θύρας. c. μοχλοῦ ὄγκινος. c. κόραξ, τὸ ῥοῦκλον. s. μοχλός. o.
Repandus, ἀνάκυρτος. o.
Reparamen, ἐπισκευασία. o.
Reparare, ἀναρτήσασθαι.
Reparo, ἐπισκευάζω. o.
Repastinacio, βωλοστροφία. c.
Repastinacio, μεταβολὴ γῆς. c.
Repastino, μεταφυτεύω χώραν. c. μεταστρέφω χώραν. c. βωλοστροφέω. o.
Repedo, ἀναποδίζω. o.

Repellit, ἀπωθεῖ.
Repellitur, ἀπωθεῖται.
Repello, ἀπωθῶ. c. ἐξωθῶ. c. ἀποκρούω. o.
Rependo, ἀντισταθμίζω. c. ἀντισταθμίζω. o.
Rependo sodali, ἀμείβομαι, ἀντισηκῶ.
Rependo tibi, ἀμείβομαί σε.
Repensare, ἀντιστῆσαι, ἀναδοῦναι.
Repenso, ἀντισταθμίζω. c. ἀντεξισάζω. o.
Repente, εὐθέως, ἐξαίφνης. c. ἐξαπίνης. c. αἰφνιδίως. c. ἄφνω. c. αἰφνιδίος. o.
Repentin, ἐξαπίνης. c. ἄφνω. c. ἀθρόως. c.
Repentine, αἰφνιδίως. c. ἄφνω. c.
Repentinus, αἰφνίδιος, ἀφνίδιος. c.
Repens, ἐπιῤῥέπουσα, ἢ αἰφνίδιος.
Repensum, ἀντίσταθμον. c.
Repercucio, ἀντιπατάσσω. c. ἀντιπαίω. c.
Repercussio, ἀντιτυπία, ἀντιπλήσσω. c. ἀντιτυπία. c.
Repercutio, ἀντιτύπτω. c.
Reperi, εὗρον.
Reperidia, ἐπὶ πόδα, ἡ μετὰ τὴν ἡμέραν ποδοστροφία.
Reperietur, εὑρεθήσεται.
Reperio, εὑρίσκω. c.
Reperit, εὗρεν, εὑρίσκει.
Reperti sunt, ηὑρέθησαν.
Repertor, εὑρετής. c.
Repetentia, ἐπανάλημψις.
Repeticio, ἐπανάληψις. c.
Repetit, ἀπαιτεῖ, ἐπαναλαμβάνει.
Repetitio, ἐπανάλημψις, καὶ ἀπαίτησις, ἐπιτροπιασμός. e.
Repeto, ἐπαναλαμβάνω. c. ἀπαιτέω. o.
Repia, ἡμικος.
Repignero; ἀντενεχυριάζω. c. ἀνεκφοροῦμαι. o.
Repit, Serpit, ἕρπει.
Replaudo, ἀντικροτέω. o.
Replet, ἀναπληροῖ.
Replica, ἀνακολάφις, ἀναρεραμμένη.
Replicatio, ἀντιπαραγραφή. c.
Replicatio, Perscriptio, ἀντιπαραγραφή. e.
Replicatura, ἀναδίπλωσις.
Replico, ἀντιδιαπλέκω. o.
Replumbo, ἀπομολιβδῶ. c.
Repo, ἕρπω, ἐπὶ βρέφους. c. ἕρπω. o.
Reponit, ἀποτίθησιν.
Repono, ἀποτίθημι. c. ἀποτίθημι. o.
Reporto, ἀνακομίζω. o.
Reportunus, σχέτλιος. c.
Reposco, ἀπαιτῶ. c.
Repositas, ἀποθέτους:
Repositio literarum, γραμματοφυλακεῖον. c.
Repositorium, παράθεμα. c. θήκη. o.
Repositus, ἀποκείμενος. c. ἀποθετός. c.
Repotia, τὰ ἐπαύλια. o.
Repræsentacio, ἐμπαρουσιασμός. c.
Repræsentare, ἀποκαταστῆσαι, ἀποκαθιστᾷν.
Repræsentat, ἀντικαθίστησιν, ἀποκαθίστησιν, ἀντιπαρίστησιν.
Repræsentent, ἀποκαταστήσωσιν.
Repræsento, ἐν παρουσίᾳ ποιῶ, ἀποκαθίστημι, ἀμύνομαι, ἀποδίδωμι, παρεμφαίνω. o.
Reprehendat, καταγνώσεται.
Reprehendit, ἐπιλαμβάνεται.
Reprehenditur, ψέγεται.
Reprehendo, ἐπιλαμβάνομαι. c. καταγινώσκω. c. ἐπέχω. c. ἀναλαμβάνω. o.
Reprehendus, ἐπιλήψιμος. c.
Reprehensibilis, εὐκατάγνωστος. c. ἐπιλήψιμος. c. εὐεπίληπτος. c.
Reprehensio, κατάγνωσις. c. ἐπίληψις ἁμαρτάνοντος ἐν λόγοις. c.
Repressit, ἀνέκυψεν.
Reprimendorum, ἐπισχετέων.
Reprimi, ἐπισχεθῆναι, κωλυθῆναι.
Reprimo, ἐπέχω. c. ἐφίστημι. o.
Reprobaticius, ἀποδοκιμασταῖος. c.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω. c. ἀθετῶ. c. ἀποδοκιμάζω. o.
Reprobus, ἀδόκιμος. c.
Reproca, ἐπίβδα; ἡ μετὰ τὴν ἑορτήν.
Repromissio, ἐπαγγελία. c. ἀνθομολογία. c.
Repsudit, ἐπιτροπιάζεται.
Reptabundus, ἑρπύσιμος, ἑρπύζοντι ὅμοιος. c.
Reptile, ἑρπετόν. o.
Repto, ἕρπω. c.
Repto, as, ἑρπύζω. o.
Reptores, χαλεποί. o.
Repudiatus, ἀπωσθείς.
Repudio, ἀπωθοῦμαι. ἀπωθῶ. c. ἀποβάλλω. c. διαζευγνύω. o. διαίσιν γάμου ποιοῦμαι. c. ἀποβάλλω. o.
Repudium, ἀποστάσιον, περίλυσις, δίαισις. c. ἀπόλυσις γαμετῆς ἢ μνηστῆς. c. διάζευξις γάμου. c. λύσις γάμου ἢ μνηστείας. c. διάλυσις γάμου. c. ἀπόλειψις. c. ἀποβολή. s.
Repuerasco, ἀνανηπιοῦμαι. o.
Repueresco, πάλιν παῖς γίνομαι. c.
Repugnacio, ἀντιμάχησις. c.
Repúgnaculum, Carcer equorum, βάλβις. e.
Repugno, ἀντιπολεμῶ. c. ἀντιμάχομαι. c.
Repulsa, ἀνεπιτυχία, ἀπορία, ἀποτυχία. c. ἀποβολή. c. ἀποδοκιμασία. o.
Repulsam fero, ἀποτυγχάνω. c.
Repulsi, ἀπωσθέντες.
Repulsio, ἀποδοκιμασία. c.
Repulsit, ἀπορεία δι' ὕβρεως.
Repulso, ἀντιπαραβάλλω. c.
Repulsus, ἀπωσθεὶς, ἀποβληθεὶς, ἀποτυχών.
Repulsus, ἀποτυχὼν, ἀπορηθεὶς, ἠπορημένος.
Repulsus est, ἐξεβλήθη. c.
Repungo, ἐξαλείφω. o.
Repurgacio, κάθαρσις. c.
Reputacio, ἀντεπόπτευσις. c.
Reputantur, ἀνατρέπονται.
Reputat, ἀναλογίζεται.
Reputatio, ἐπιλογισμός.
Reputo, ὑπολογίζομαι. c. ἀναλογίζομαι. o.
Requies, ἀνάπαυσις, ἄνυσις. c.
Requiescere, λωφῆσαι. c.
Requio, καταπαύω. c.
Requirit, ἐπιζητεῖ, ἀναζητεῖ.
Requiro, ἐπιζητέω. o.
Requisicio, ἐπιζήτησις. c.
Rera, ἡμικόπον.
Rerum, πραγμάτων.
Rerum natura, φύσις πραγμάτων, καὶ ἡ τοῦ παντὸς φύσις.
Rerum peritus, πραγματικός. c.
Res; πρᾶγμα, καὶ πράγματα, καὶ ἱμάτια. γένος, εἶδος. πρᾶγμα. c.
Res, rei, πρᾶγμα. s.
Resaluto, ἀντιπροσαγορεύω. c. ἀντασπάζομαι. c.
Resarcinacio, ὑποραφή. c.
Resarcio, ἀποκαθιστῶ. c. ἀποτίνω. c. ὑποράπτω οἰκοδομήν. c.
Rescindit, ἀναξαίνει, ἀνασχίζει.
Rescinduntur, ἀναξαίνονται.
Rescindo, ἀνασχίζω. o.
Rescisco, ἐπιγινώσκω. c. μανθάνω. o.
Res communes, τὰ κοινά. c.
Rescribo, ἀντιγράφω. c. ἀντιγράφω. o.
Rescriptor, ἀντιγραφεύς. c.
Rescriptum, ἀντιγραφή. c. ἀντίγραφον. c. ἀντιγραφή. s.
Resecat, ἀποτέμνει, ἀποσχίζει.
Reseco, τέμνω. c. ἀποτέμνω. o.
Resecro, ἀντιβολέω. o.
Resegmen, ἀπονύχισμα. o.
Reserat, ἀνοίγει, κυρίως μοχλόν.
Reseratur, καυτηριάζεται.
Resero, ἀνοίγομαι. c. ἀνοίγω. c.
Resero, as, ἀνοίγω. o.
Resero, is, ἀναφυτεύω. o.
Reservo, ταμιεύω. o.
Reses, ἀποκαθήμενος. c. καθημένος. o.
Resex, ἀποτέμνων. o.
Res familiaris, οὐσία. c.
Res gestæ, κατορθώματα. c.
Hæc Res humana, βίος ὁ τῶν ἀνθρώπων. c.
Resideo, ἀποκαθέζομαι. c. καθιζάνω. o.
Residet, περιλιμπάνεται. c. περιλείπεται. c.
Residuacio, ἀποκάθισμα. c.
Residuo, τῷ ἐπιλλοίπῳ.
Residuum, ὑπόλοιπον, ἐγκατάλειμμα, ἐνκάθισμα, ὑπόλοιπον. c. ἐγκατάλιμμα. c. ἐγκάθισμα. e.
Residuus, ὑπόλοιπος.
Resignator, ἀποσφραγιστής. c.
Resigno, ἀποσφραγίζω. c. παραλύω. o.
Resilio, ἀναπηδάω. o.
Resimus, κατάσιμος. o.
Resina, ῥητίνη, κολοφωνία. c. ῥητίνη. o.
Resinatus, ῥητινωτός. o.
Resipisco, ἀναζωπυρῶ, ἀνανήφω, ἀνανήφω. o.
Resistit, ἀνθίσταται.
Resisto, ἐναντιοῦμαι. c. ἀνθίσταμαι. c. ἐφίσταμαι. o.
Resolvit, εὐλύτο, καὶ διαλύετε.
Resolvo, ἐκλύω. c. διαλύω. c. διαφορέω. o.
Resona, ἠχῶ, ἀντηχῶ. c.
Resor, σχοινάς. c.
Respecto, παπταίνω. o.
Respectus, ἀναλογὴ, λογισμὸς, καταλογὴ, ἐντροπὴ, κατανόησις, ἐπιστροφὴ, πρόσοψις. o.
Respectio, ἀποβλέπω. o.
Respicio, ἀφορῶ. c. θεωρῶ. c. ἐπιβλέπω. c. ἀντιβλέπω. c.
Respirium, ἀναπνοή. e.
Respiro, ἀναπνέω. o.
Respondeo, ἀντιφθέγγομαι. c. ἀποκρίνομαι. c.
Respondet, ἀποκρίνεται.
Respondit, ἀπεκρίνατο.
Responsa novem sapientum, ἀποκρίματα ἐννέα σοφῶν.
Responsio, φάσις. c.
Responsum, λόγιον, ἀπόκρισις, ἀπόκρισις. c. χρησμός. s. ἀπόκρισις. s.
Hic Responsus, ἡ ἀπόκρισις. s. ἐφαρμογή. o.
Respublica, πολιτεία. c. τὰ δημόσια. c.
Respuit, ἀποπτύει, ἀποβάλ-

λει, νοσεῖ.
Respuit corpus, ἐκβράσσει τὸ σῶμα ἡ θάλασσα. c.
Respuo, ἀποπτύω. c. ἐξουθενῶ. c. ἀποβάλλω. c. ἐξουδενῶ. c. ἀποπτύω. o.
Restagnare, ἱστάναι. o.
Restare, περιγίνεσθαι. o.
Restat, περιλείπεται. c.
Restaurat, ἀνασκευάζει.
Restauro, ἐπανορθοῦμαι. o.
Restibilis, παλίμβλαστος. o.
Restibulis, ἀγρὸς δὶς τοῦ ἔτους ἠροτριωμένος.
Resticula, σπάρτος. c.
Resticularis, σχοινοπλόκος. c. σχοινάς. c.
Restincio, ἀντιδιαστολή. c.
Restingo, ἀποσβεννύω. c.
Restinguo, ἀποσβέννυμι. o.
Restio, σχοινοστρόφος. o.
Restipulacio, ἀντεπερώτησις, ἀνθορισμός. c.
Restipulari, ἀντιπροκαλεῖσθαι. o.
Restipulat, ἀνθορίζει.
Restipulationem, ἀνθορισμόν.
Restipulo, ἀντεπερωτῶ. c.
Restio, σχοινοπλόκος. c.
Restire, παλιμφύειν. o.
Restis, σχοινίον μικρὸν, σπάρτος. c. σχοινίον. c. σπαρτίον. s. σχοῖνος. o.
Restitit, ἀντέστη.
Restito, ἐφίσταμαι. o.
Restitucio, ἀποκατάστασις. c. ἀπότισις. c. ἀντικατάστασις.
Restituo, ἀντιδίδωμι. c. ἀποκαθίστημι. c. ἀποδίδωμι. o.
Restitutum, ἀποκαθεσταμένον.
Restringo, ἀποσφίγγω. c.
Restringo, καταστέλλω. o.
Resultat, ἀναπάλλεται, ἀναβάλλει.
Resultatio, ἠχώ. e.
Resulto, ἀποπηδῶ. c. διαπηδῶ. c. ἀναθρώσκω. o.
Resumo, ἀναλαμβάνω. o.
Resupino, ὑπτιάζω. c.
Resupino, as, ἀναβάλλω. o.
Resupinus, ὕπτιος. c.
Resurgo, ἀνίσταμαι. c. ἀνεγείρομαι. c.
Resurrectio, ἀνάστασις, ἐξέγερσις. c.
Resuscito, ἀναγείρω. c.
Resuum papoeri neopus fasces.
Rete, ticula, δίκτυον. o.
Retectio, ἀποκάλυψις. c.
Retego, ἀποσκεπάζω. c. ἀποκαλύπτω. o.
Retentator, διακάτοχος. c.
Retencio, κατοχὴ, ἡ διὰ χειρός. c.
Retentio, κατάσχεσις, κράτησις.
Retento, ἐπέρχω. o.
Retentum, κατασχεθέν.
Retes augurales, νεφέλη ὀρνέων.
Retexo, ἀνυφαίνω. c. ἀναλύω. o.
Retia, δίκτυα, σαγήνη.
Retiarius, λινοῦχος. c. δικτυοπλόκος. c. δικτυοφόρος. c. δικτυβόλος. o.
Reticeo, ἀποσιωπῶ. c.
Reticencia, σιγή. c.
Reticuit, ἀπεσιώπησεν.
Reticulatus, δικτυωτός. o.
Reticulum, γύργαθος, κεκρύφαλον. c. ἄρκυον. o. ἄρκος. o.
Reticulus, γύργαθος, καὶ κροκύφαντος, ὄγκηνος. c.
Retimesco, ἀποδειλιῶ. c.
Retina, ῥητίνα. c.
Retinacula, ἀπόγεια, κατοχεῖς, πρυμνήσιά. c. ἔχματα. o.
Retinaculum, ἡνία, ῥυτῆρες, ἀπόγειον σχοινίον. c. ἡνία. c. ἡνίαι. e.
Retineo, διακατέχω. c. ἐπικρατῶ. c. διακρατῶ. c. ἐπέχω. o.
Retiolum, κεφαλοδέσμιον. c.
Retisca, γήνη.
Retium, κυνηγετικὸν δίκτυον. c. λίνον κυνηγετικὸν, δίκτυον. c. δίκτυον κυνηγετικόν. c.
Retorqueo, μεταστρέφω. c. ἀντιστρέφω. c. ἀντιπλέκω. c.
Retorquet, ἀντιστρέφει.
Retorrens, σφοδρός. c.
Retorrescere, ἀναξηραίνεσθαι o.
Retractas, διαλογίζει, ἀναβάλλει, δεισιδαιμονεῖς, ἀναλογίζει.
Retractant, ἀντιβάλλουσιν.
Retractat, ὑποχωρεῖ, διστάζει, παραιτεῖται.
Retractentur, ἀναψηλαφοῖντο.
Retracto, ἀνατίθεμαι. o.
Retraho, ἀνθέλκω. c.
Retribuit, ἀντημείψατο.
Retributio, ἀνταπόδοσις. c.
Retribuo, ἀνταποδίδωμι. c. ἀποδίδωμι. o.
Retributio, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, σινίασμα, ἀπόσμηγμα. c. σκύβαλον. c. ἀπόρριμμα. c. διάτριμμα. o.
Retro, εἰς τοὐπίσω, εἰς τοὐπίσω. c. ὀπίσω. c.
Retrocedo, ἀναποδίζω. o.
Retrorsum. εἰς τοὐπίσω. c. ὀπίσω. c. εἰς τοὔμπαλιν. o.
Retrorsus, ὀπισθότονος. c. ὀπίσθιος. o.
Retroversum, εἰς τοὐπίσω. c.
Retrudo, ἀπερείδομαι. c. ἀνωθέω. o. ἀπωθοῦμαι. c.
Retudimus, ἐγομφώσαμεν.
Retulit, ἀπήγγειλεν, ἀπεκόμισεν.
Retundo, ἀμβλύνω. o.
Revalesco, ῥαΐζω. o.
Revelacio, ἐπιφάνεια, τὸ φαινόμενον. c. ἀποκάλυψις. c.
Revelancia, εὐλάβεια.
Revello, ἀνασπῶ. o.
Revelo, ἀποκαλύπτω. c. ἀποφαίνω. o.
Revendo, μεταπωλῶ. c.
Revenio, ἐπανήκω. o.
Revenit, παλινδρομεῖ.
Revera, ὄντως.
Reverbero, καταμαστίζω. c.
Reverendissimus, εὐλαβέστατος c.
Reverens, εὐέντροπος. e.
Reverentia, ἐντροπή. c. ἐντροπή.
Revereor, ἐντρέπομαι. c. εὐλαβοῦμαι, ἐντρέπομαι. o.
Revertitur, ὑποστρέφει.
Reverto, ἐπαναστρέφω. c.
Revertor, ὑποστρέφω. c. ἀναστρέφω. o.
Revimentum, παραστροφή.
Revinctus, δεθείς.
Reviso, ἐπισκέπτομαι. c. ἐφορῶ. c. ἐπιβλέπω. c. ἀνεπισκέπτομαι. o.
Revitare, περικάμψαι.
Revivisco, ἀναβιόω. o.
Revoco, ἀνακαλοῦμαι. o.
Revolo, καθίπταμαι. o.
Revolvo, ἀνειλῶ. c.
Reus, ὑπόδικος. c. ἔνοχος. c. αἴτιος. c. ὑπεύθυνος. c. ὁ διωκόμενος. o.
Rex, βασιλεὺς, ἄναξ, βασιλεύς. c.
Rex, regis, βασιλεύς. s.
Rhada, ζεῦγος. o.
Rhenones διφθέραι. o.
Rica, μίτρα. o.
Ricinosus, φθειράριος, ἐπὶ ἀλόγου ζώου. c.
Ricinus, φθεὶρ, ἤγουν κρότων. c. κρότων, φθείρ. c.
Ricinus, um, τριβώνιον. o.
Rictum, Mensura oris.
Rictus, ἐπισκύνιον, μύσταξ. c.
Hic Rictus, ἔκτασις στόματος. c. περιστόμιον. c. ὀρεῖξις. s. ἐπισκύνιον. s. ῥύγχος. o.
Rideo, γελάω. o.
Ridicæ, μόχλοι. o.
Ridiculare, καταγέλασον. o.
Ridiculosus, γελοιώδης. c.
Ridiculum, γελοῖον. c. idem. o.
Ridiculus, κατάγελως. c. γελωτοποιός. o.
Rien, νεφρός. e.
Rienosus, νεφριτικός.
Rigat, ἀρδεύει.
Rigens, ἀπόκληρος. c.
Rigeo, ἀλγῶ. c. ῥιγάω. o.
Rigesco, σκληρύνομαι. c.
Rigidam, λάμπουσαν.
Rigidum, ἀκαμπὲς, σκληρὸν, ἰσχυρὸν, στρυφνὸν, καὶ ψυχρόν. ἀπότομον. c.
Rigidus, ἀπόκροτος. c. ἀφειδής, ὁ ὀργίλος. c. σκληρός. c. πεπηγώς. o.
Riginus, κρότων.
Rigo, ἀρδεύω. c.
Rigo, as, δεύω, βρέχω. o.
Rigor, κρύος, ἀπόσκληρον, ῥίγος. o. σκληρότης. c.
Riguis, εὐποτίστοις, εὐβόλοις.
Riguus, ἀρδόμενος, δεδευμένος. o.
Rima, ῥαγὰς, ῥοιμη, γυναικεία φύσις, ῥαγάς. c. κλεθρία. o.
Rimatur, ἐρευνᾷ.
Rimentarius, ἀρωματοπώλης. e.
Rimo, ἀνερευνῶ. c.
Rimor, διερευνῶ. c. ἐρευνῶ. c.
Rimor, aris, πολυπραγμονῶ. o.
Rimosum, διεψοφηκός. c.
Rimosus, ῥαγώδης. c. διερρηγμένος. c. διηρημένος. c. διερρωγώς. c. κλειθριώδης. o.
Rinctus sum, ἀγανακτῶ. c.
Ringitur, πικραίνεται, ὀργίζεται.
Ringo, ῥίζω. o.
Ringor, ἀγανακτῶ. c.
Ripa, ὄχθη. e. ὄχθος. e.
Ripariolus, βασιλίσκος. e.
Riparius, ὀχθοφύλαξ.
Ripa limitum, ὄχθη. c.
Riscus, κιβωτὸς μεγάλη, λάρναξ. c.
Risus, γέλως, μειδίαμα. c. γέλως. c.
Rite, ὀρθῶς, ἐθίμως, ὀρθῶς. c. κατὰ τὸ ἔθος. c. ἐθίμως. c. κατὰ κόσμον. o.
Ritu, ἐθίμως. c.
Ritus, θρησκεία. c. ἔθος. s. ἔθος. c. θεσμός. o.
Rivales, ἀντερασταὶ, ἀντερασταί. o.
Rivalis, ἀντεραστής. c.
Rivalitas, ἀντιζηλία. o.
Rivaria, ζήλη.
Rivinus, ἀντίζηλος. o.
Rivosus, ῥιθρώδης. c. ῥοιακώδης. c.
Rivum, ῥίθρον. c.
Rivus, ὀχετὸς, ῥεῖθρον, ῥύαξ. c. ῥίθρον. c. ῥύαξ. o. ῥεῖθρον. e.
Rivus canalium, ὀχετός. c.
Rixa, μάχη, μάχη ἡ διὰ χειρῶν. c. ἔρις. o.
Rixatur, μάχεται.
Robeus, ἐρυθρός
Robico, βρῶσις, ἡ σῆψις. c.
Robigo, σῆς, ἡ σῆψις. c.
Robor, ἔρνος, εἶδος ξύλου, μελάνδρυς, ῥώμη, στένος,

στερέωμα, στέλεχος, ἐρυθρίασις.
Robor, singulariter tantum declinatur, στένος. c. ἔρνος. c. στέλεχος. c. ἰσχύς. c.
Roboraria, δρύφακτα. o.
Roboretum, δρυμὼν, ὁ τόπος. c.
Roboreum, δρύϊνον.
Roboreus, δρύϊνος. o.
Roboro, ἰσχυροποιῶ. c. κραταιόω. o.
Robur, ξύλον, ὁ στέλεχος. c. μελάνδρυς. c. ἰσχύς. s. ἀγρία δρύς. o.
Robustum, ῥωμαλέον.
Robustus, ῥωμαλέος, εὐσθενής. c. ῥωμαλέος. c. στερρός. c. ἰσχυρός. c. ῥωμαλέος. o.
Rodit, τρώγει, περιτρώγει.
Rodo, κείρω. o.
Rodunt, Lacerant, Invident.
Rogacio, ψήφισμα. c.
Rogacio legis, εἰσφορὰ νόμου. c.
Rogamen, δέημα. o.
Rogamentum, πεῦσις. c.
Rogarii, ἀκροβολισταί.
Rogarius, νεκροκαύστης. c.
Rogat, ἐρωτᾷ.
Rogatæ, εἰσενεχθεῖσαι.
Rogatæ sunt, ἐκυρώθησαν.
Rogatio, ἀξίωσις, ψήφισμα. s. κύρωσις. e.
Rogatores, ἐπαῖται. o.
Rogatum, εἰσενεχθέν. c.
Rogatura, ἀσπασμός. c.
Rogatus, συνήγορος. c.
Rogito, πυνθάνομαι. c. ἐρωτῶ. c.
Rogito, as, ἀνέρομαι. o.
Rogo, διέπω. c. παρακαλῶ. c. δέομαι, παρακαλῶ. c. αἰτέω. o.
Rogum, πυρκαϊά. c.
Rogus, πῦρ, παραστηλὴ ἡρώων, πυρὰ νεκροῦ, πυρκαϊά. c. ῥύτις. c. πυρά. c. πῦρ. s. πυρκαϊά. s. πυρά. o. τάφος. e.
Roma, Ῥώμη, ἡ πόλις. c.
Rombus, ψῆσσα, εἶδος ἰχθύος.
Ronchismus, ῥογχιβόης. o.
Ronchisso, ῥέγχω. o.
Ronchus, ῥόγχος. o.
Roncina, ῥυκάνη. c.
Rorat, ψακάζει.
Rori, ἀκροστόλιον. c.
Ros, δρόσος, φλοιός, δρόσος. c. δρόσος. s.
Roro, δροσίζω. c.
Roresco, Roro, δροσίζω. o.
Rorulentus, δροσερός. o.
Rosa, ῥόδον. s.
Rosaceus, ῥόδινος. o.
Rosa Græca, λυχνὶς, ἡ ῥοδοδάφνη, λυχνὶς, βοτάνη. c.
Ros alia, ῥοδισμός. c.
Rosalia, ῥοδιακά. o.
Rosarium, ῥοδονιά. o.
Rosatum, ῥόδινον. e.
Roscidus, δροσερός. c. διϋγρος. c.
Roseus, δροσώδης. c.
Rosea, ῥοδοειδής. c.
Roseo colore, ῥοδόχρους. c.
Rosetum, ὁ ῥοδεών. s. ῥοδεών. c. ῥοδάκανθα. c.
Roseum, ῥόδινον. c.
Roseus, ῥόδινος. o.
Rosidus, δεδροσισμένος. c. δροσερός. o.
Rosmarinum, σηρόμυρον.
Rosmarinus, λιβανωτίς. o.
Roso consumptus, πυρίκαυτος. c.
Rostra, ἐμβολαὶ, ῥύγχη, χελύνια.
Rostra, singulare non habet, προέμβολοι νεῶν. c. ῥάμφη νεῶν, ἤγουν ἔμβολοι. c. ἔμβολον ἐπὶ νεώς. c.
Rostra, τόπος ἐκκλησιαστικός. c.
Rostrat, ἐπιζητεῖ.
Roster, ῥύγχος. e.
Rostrum, ῥάμφος, καὶ ῥύγχος, ῥύγχος. c. ῥάμφος ὀρνέου. c. ῥύγχος. o. στόμα. e.
Rosum, ῥόδον. c.
Rota, τροχὸς, τροχός. c. τροχός. s.
Rotabulum, εὐσκάδης. e.
Rotæ, τροχοί. e.
Rotantia, ἑλισσόμενα, κοιλαινόμενα, κυλιόμενα.
Rotella, τροχίσκος. o.
Roto, Virgil.—qua Saxa rotancia late intulerat torrens, κυλίομαι. c.
Roto, κυλίω. c. τροχηλατῶ. c. τροχιάζω. c. δισκεύω. c. γυρόω o.
Rotavit, ἐδίσκευσεν, ἐτρόχισεν.
Rotor, τροχιάζω. c.
Rotandum, περίτροχον. o.
Rotunditas, στρογγυλίτης. c.
Rotundo, στρογγυλίζω. c.
Rotundum, στρογγύλον. e.
Rotundus, στρογγύλος. c.
Rubefacio, φοινικάω. o.
Rubellæ, ἐρυθραι. o.
Rubellio, ἐρυσίβη, καὶ ἰὸς σιδήρου.
Rubeo, ἐρυθαίνομαι. c. ἐρυθραίνω. o.
Ruber, ἐρυθρός. o.
Rubelliones, ἐρυθρῖνοι. e.
Rubet, ἐρυθριᾷ.
Rubeta, φρύνος. c. φρῦνος. o.
Rubetum, βάτιον. e. βατώδης τόπος. o.
Rubeus, κιῤῥός. c. ὑπόξανθος. c. ξανθός. c.
Rubi, βάτος. o.
Rubia, ἐρυθρόδανον. o.
Rubicula, δημαγωγός. c.
Rubicundus, ἐρυθρίας. o.
Rubidus, ὑπέρυθρος. o.
Rubigino, ἰοῦμαι. o.
Rubigo, ὡς πάχνη γίνεται, ἣν τινὲς ἐρυσίβην καλοῦσιν. ἐρυσίβη. c. ἰὸς σιδήρου. o.
Rubor, ἐρύθημα. c. ἐρύθημα. o.
Rubra, ἐρυθρὶς, ἰχθύς. c.
Rubri, ἐρυθρῖνοι. e.
Rubrica, μίλτος, μίλτος. c. διὰ μίλτου ἐπιγραφή. c. μίλτος. o.
Rubricatus, μιλτωτός. o.
Rubriceta, ῥοδονιά. o.
Rubricus, πυῤῥός. c.
Rubrum, ἐρυθρὸν, ξανθὸν, ἐρυθρόν. c.
Rubrus, ξανθός. c. ἐρύθρινος, ἰχθύς. c.
Rubus, βάτος, παλίουρος, ἡ ἄκανθα. c. βάτος. s.
Hic Rubus, βάτος. c.
Ructat, ἐρεύγεται.
Ructeus, ἐρυγή.
Ructo, ἐρεύγομαι. c.
Ructo, as, ἐρεύγω. o.
Ructum, καπροσγ—.
Ructus, ἐρυγή. o.
Rucluatur, ὀρίνεται.
Ruculum, σκυτάλη. s.
Rude, ἄγναφον.
Rudeus, κάλος, ἡ σχοῖνος. c. πρότονον σχοινίον. s. ὀγκώμενος. o.
Rudentes, κάλοι, κάλοι πλοίου. c. πρότονοι, τὰ ἀπόγεια σχοινία. c.
Rudero, as, κατερειπιόω. o.
Ruderum, ἐρειπιῶδες. o.
Rudes, ῥάβδος ἐπιστάτου μονομάχου.
Rudescolum, σχοινίον. c.
Rudia, ἄγναφα. e.
Rudiæ, ῥοδαί. o.
Rudiarii, ἀποταξάμενοι. o.
Rudicula, σπάθη. o.
Rudimentum, ἰδιωτισμὸς, πρωτοπειρία, ἀπειρία. c. προπαιδεία. o.
Rudio, ἐκπαιδεύω.
Rudis, ἄπειρος, ἀτέλεσος, ἄγναφος, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.
Rudis, ῥάβδος ἡ τῶν ἐπιστατῶν τῶν μονομάχων.
Rudis, ἄπειρος, ἀτέλεστος, ἄγναφος, ἄτεχνος, ἀγέλαστος, ἰδιώτης, ὁ μὴ νοήμων. c. ἄκναφος. c. νεοχάρακτος, ἀπαίδευτος. c. ἄπειρος. c.
Rudis, χοῦς, ἡ γῆ. c.
Rudis materia, ἄξυστος ὕλη. c.
Rudis virga, σπάθη. o.
Rudis adj. αὐτόσκαιος. o.
Rudit, ὀγκᾶται.
Ruditas, σκαιότης. o.
Ruditas, insipientia, ἀβελτηρία. e.
Hoc Ruditum, ὀγκηθμός. c.
Rudo, ὀγκῶμαι, ὀγκῶμαι. c.
Rudo, dis, ὀγκῶμαι. o.
Rudus, βῶλος, χῶμα, καὶ χαλκὸς ἀέργαστος, καὶ γῆς σωρός.
Hoc Rudus, singulariter tantum declinatur, γῆς σωρός. c. χῶμα. c. σωρὸς γῆς. s.
Rudus, γέσσωρον. e.
Rues, πτῶσις, ἐπὶ οἰκοδομῆς. c.
Rufeo, πυῤῥίζω. o.
Rufo, fas, πυῤῥόω. o.
Rufus, πυῤῥὸς, πυῤῥός. c. ὑπόπυῤῥος. c. ξανθὸς, πυῤῥός. o.
Rufum, ξανθόν.
Ruga, ῥυτὶς, ῥυτίς. c.
Rugæ, ῥυτίδες.
Rugio, ὀρυῶμαι. c. ὠρύομαι. c. βρυχοῦμαι. o.
Rugit, ἔλαφος κράζει. c.
Rugo, as, ῥυτίζω. o.
Rugosus, ῥυσὸς, ῥυσώδης.
Ruina, κατάπτωσις, πτῶσις μεγάλη, σύμπτωσις, ἐπὶ οἰκοδομῆς. πτῶσις, ἐπὶ οἰκοδομῆς. c. ἀποπτωσις. o.
Ruit, συμπίπτει, καὶ συνέπεσε, ἐπιφέρεται.
Rullam, χωρικὴ, ἀγροῖκος.
Rullus, Mendicus, ἀγύρτης.
Ruga, ῥύμη. e.
Ruma, θηλὴ, θηλή. c. μαστός. o.
Rumam, Mammam, κενοτης, θηλήν.
Rumat, ἐμβρωματίζει.
Rumen, μήρυξ. o.
Rumex, λάπαθον, λάπαθον, λάχανον. c. λάπαθον. o.
Rumia, ῥυμιλία. o.
Rumica, κόκκυξ.
Rumigero, θρυλῶ. c. διατρυλλῶ. c.
Rumigerulus, θρυλητὴς, θρυλήτης. c. ὁ διαθρυλλῶν. o.
Ruminantes, μαρυκωμένους.
Ruminat, μαρυκᾶται, μαρυκᾶται. c.
Rumino, ἐρεύγομαι. c. μηρυκάομαι. o. ἀναμηρυκῶμαι. o.
Ruminum, ἱμάτιον κάτω ἔχον πορφύραν.
Rumis, θηλὴ ἀρχαία, θηλή. o.
Rumisero, διαφημίζω. o.
Rumo, as, θηλιάζω. o.
Rumor, θρύλος, θροῦς, θροῦς. c. φήμη. c. θρύλος. c. φήμη. o.
Rumpit, ῥήσσει.
Rumpo, ῥήσσω. c. σπῶμαι. c. ῥήγνυμι. o.
Rumusculus, θρύλλος. o.
Runcina, ῥυκάνη.
Runcinæ, σκεπάρνα. o.
Runcinat, ῥυκανίζει, καὶ ῥογχάζει.
Runcino, ῥογχάλω. c.

Runco, βοτανίζω. c. βοτανίζω. o.
Runculeum, γένος δρεπάνου. e.
Ruo, ὁρμῶ, ἐπέρχομαι. c. πίπτω. c. ἐρείπω. o.
Rupes, κρημνὸς, κρημνοὶ, καὶ ῥαγάδες, λίθος. s. πέτραι. o.
Rupiam, ῥαπεύς.
Rupiat, ῥάπτει ὀπητίω.
Rupicapra, ἀγρία αἶξ. o.
Ruplus, στροφεὺς γαλεάγρας, καὶ ἀποψήκτιον.
Ruppo, Rusco, κοίαγρος, κώφαγρος.
Rups, rupis, κρημνός. s.
Ruptum, φθαρὲν, σπάσμα. c.
Ruptus, ta, ῥαγείς. o.
Ruralis, ἀγροικικός. o.
Rure, κατ' ἀγρὸν, χωρία, χώρατα.
Rurester, ἀγροικικός. c.
Rurestus, ἀγροῖκος. o.
Ruricola, ἀγροικικὸς, γεωργός. o.
Rurigena, ἀγρογενής. o.
Ruro, ἀγραυλέω. o.
Rurscus, μυῤῥινάκανθος. s.
Rursus, ἀνάπαλιν, πάλιν. c. αὖθις. c. αὖ, αὖθις. o.
Rus, ἄρουρα, χωρίον, ἀγρὸς, χωρίον. c. ἀγρός. c.
Rus, ruris, ἀγρός. s.
Rûs, ἀγρός. s. ἀγροικία. o.
Ruscinius, μυλακινος. s.
Rusco, κοίαγρος, κώφαγρος.
Rusco, Raporasco, κοίαγρος, κώφαγρος. e.
Ruscum, χαμαιδάφνη, κυνοσβάτον, εἶδος βοτάνης, γονυπλήξ, δερματινός. s. μυρσίνη ἀγρία. o.
Ruscus, βάτος. c.
Ruseum, κόκκινον. c.
Ruseus, πυῤῥός. c.
Ruspinat, χειροτριβεῖ.
Rusticæ, ἄγροικοι. e.
Rusticana, ἄγροικα. e.
Rusticanus, ἀγροῖκος. o.
Rusticarius, ἐπάρουρος. o.
Rustici, χωρικοί. e.
Rusticitas, ἰδιωτεία. c. ἀγροικία. c. ἀναγωγία. o.
Rusticor, ἀγραυλω. o.
Rusticum, ἄγροικον. e.
Rusticus, ἰδιώτης, ὁ μὴ νοήμων. c. χωρικός. c. ἀγροῖκος. c. ἄγραυλος. o.
Rustrum, ῥύγχος. e.
Rusus, ἄτρακτος. e.
Ruta, πήγανον. c. πήγανον, fetharethon. s. πήγανον. o.
Rutica, κάμαξ. c.
Ruticilia, ἀκροθίνια. e.
Rutilat, ἐραύνα, σκυβαλίζει.
Rutilo, λάμπω. c. πυῤῥάζω. o. στίλβω. c.
Rutilum, πυῤῥόν. o.
Rutilus, ἐρυθρός. c.
Ruto, as, καταβάλλω. o.
Rutrum, σκαφεῖον. o.

S

SABANUM, σάβανον. c.
Sabata, σάββατον. c.
Sabella, σαβίνη. c.
Sabellum, ὑποπόδιον. e.
Sablum, ἄμμος. s.
Sabucus, ἀκτὴ, εἶδος βοτάνης, ἀκτὴ, τὸ φυτόν. c. ἀκτή. e.
Sabuletum, ψαμαθών. o.
Sabulum, γῆ μιλίνη, ἀμμώδης, ψάμαθος. o. γῆ μιλίνη. e.
Sabura, ἀσφάλισμα πλοίου. c. ἕρσμα πλοίου. c.
Saburra, ἕρμα, θεμέλιος.
Saccarius, σακκοπλόκος. e.
Saccarum, σάκχαρον. o.
Saccat, ὑλίζει.
Saccellum, μαρσύπιον. e.
Saccellus, βαλλάντιον.
Saccia, σάκκος. c.
Sacco, διηθῶ, διϋλίζω. c.
Saccularii, ῥαδιοῦργοι. o.
Sacculum, βαλλάντιον. c. βαλαντίδιον. c.
Sacculus, βαλλάντιον. c.
Saccus, σάκκος. c. ὑλιστήρ. c.
Saccus vinarius, ὑλιστήρ.
Sacellarius, βαλαντιοφύλαξ. e.
Sacellum, ναϊσκάριον. c.
Sacelum, ἱερόν. o.
Sacer, ἅγιος, ἱερὸς, θεῖος τόπος. c. ἱερός. c.
Sacerdocium, ἱεροσύνη. c.
Sacerdos, ἱερεὺς, καὶ ἱέρεια, ἱερία. c. ἱερεύς. c.
Sacerdotium, ἱερατία. c. ἱερωσύνη. o.
Sacer ignis, ἐρυσίπελας.
Sacer morbus, ἱερὰ νόσος. c.
Sacies, κόρος. c.
Sacietas, κόρος. c. χορτασία. c. πλησμονή. c.
Sacio, ἐμπιπλῶ. c. χορτάζω. c. σπόρος. c. ἐμφοροῦμαι. c.
Sacius, ἱκανώτερον. c.
Sacmina, θαλλὸς, σπονδία ἀρχῆς.
Sacra, ἱερὰ, ἀπόῤῥητα, μυστήρια, ἱερά. c. θεῖα. c.
Sacracio, καθιέρωσις. c.
Sacramentum, ὅρκος στρατιωτικὸς, ὁρκωμόσιον, στρατιωτικὸς ὅρκος. c. ὅρκος στρατιωτικός. c. στρατεία. c. ὅρκος. c.
Sacrarium, ἡρῷον, θυσιαστήριον, ναϊσκάριον, ἱεροθήκη, ἕδος, θυσιαστήριον. c. ἁγνευτήριον. c. ἄδυτον. o.
Sacratissimus, ἱερώτατος. c. θειότατος. c.
Sacrificat, ἱερουργεῖ.
Sacrificium, θυσία, ἱερουργία, θυσία. c.
Sacrifico, ἱερουργῶ. c. θείω. c. θυσιάζω. o. θύω, ἱερουργῶ. o.
Sacrificulus, ἱεροποιός. o.
Sacrilegium, ἱεροσυλία. c.
Sacrilego, ἱεροσυλῶ. e.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, ἱερόσυλος. c.
Sacrim, ἀπαρχὴ γλεύκους.
Sacrimensis, ἱερομηνία. c.
Sacrimum, νέος οἶνος. o.
Sacro, καθιερῶ. c.
Sacro, as, ἱερόω, τελειῶ. o.
Sacrosanctas, ἀφιερωμένας.
Sacrosanctum, ἅγιον, ἱερὸν, καθωσιωμένον.
Sacrosanctus, καθιερωμένος. c.
Sacrum, τὸν σεπτὸν, ἱερὸν, θεῖον, ἱερόν. c. θεῖον. c. ἱερίον, λειτουργία. o. μυστήριον. e.
Sacrus, θεῖος τόπος. c.
Sæcula, αἰῶνας.
Sæculum, vide Seculum.
Sæculum, αἰών. s.
Sæpe, πολλάκις.
Sæpe aliquantum, πλεῖστον ὅσον. c.
Sæpenumero, πλεονάκις. c.
Sæpicule, θαμινά. o.
Sæpius, πλειστάκις, πυκνότερον, πλεονάκις. c.
Sepsit, περιέφραξεν.
Sæpta, φραγμοί.
Sæptum, χαράκωμα.
Særia, σηπία, πόρνη, ἀκάθαρτος, ἀπὸ τοῦ συνεχῶς ἀσελγαίνειν.
Sæta, χαίτη, ὁρμιά.
Sætosus, δάσιος, δασύθριξ.
Sævio, χαλεπαίνω. o.
Sævitia, ἀπήνεια. o.
Sævus, χαλεπὸς, ἀπηνής. o.
Saga, φοιβάς. o.
Sagacissimus, ἀγχίνους, φρονιμώτατος.
Sagacitas, πολυπειρία. c. ἀγχίνοια. c. ἐχεφροσύνη. c.
Sagaria, χλαινουργική. o.
Sagarius, χιτωνοπώλης. o.
Sagatio, παλμός.
Sagatus, χλανίδωτος. o.
Sagax, ἐχέφρων, ἀγχίνους, πανοῦργος, προγνωστικὸς, ἀγχίνους. c. πολύπειρος. c. πολυμαθής. c. ἐχέφρων. c. ἰχνευτής. c. ζητητικός. c. δραστήριος. o.
Sagina, παραπλήρωμα, σιτεία, ἡ σίτευσις. c. σάγμα. c. σιτεῖα. o.
Saginarium, σιτιστήριον. o.
Saginarius, σαγματοποιός. c. σιτιστός. o.
Saginat asinum, σάσσει ὄνον.
Saginator, σιτευτὴς βοῶν. c. βοῶν σιτευτής. c.
Saginatus, σεσαγμένος, σεσαγμένος. c.
Sagino, γαστρίζω. c. σιτεύω. c. βόας σιτεύω. c. σιτίζω. o.
Sagio, gis, περινοῶ. o.
Sagis, σωρὸς, στρῶμα τῶν νεκρῶν.
Sagitta, βέλος, καὶ βέλη.
Hæc Sagitta, βέλος. c.
Sagitta, ἰόν. s. τόξευμα. o.
Sagittarii, τοξόται. e.
Sagittarius, τοξότης, τοξότης. c.
Sagittarius, adj. τοξευτικός. o.
Sagittarius, subst. τοξότης. o. τοξευτής. e.
Sagittator, τοξευτής. e. τοξεύω. c. τοξεύω. o.
Sagmina, ἱερὰ βοτάνη. o.
Sagum, σάγος. s.
Sagus, σάγος. c. στρῶμα. c.
Sal, ἅλας. s.
Sal, Salis, ἅλας. s.
Sal, ἅλς. o.
Salaces, καταφερεῖς.
Salacia, Ἀμφιτρίτη, Νηρεΐς.
Salabræ, ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀνωμαλίαι, καὶ βόθυνοι.
Salamen, παράβροχον.
Salapitta, ῥάπισμα.
Salarium, ὀψώνιον, παροχὴ, συνήθεια, ἁλατικὸν, ἀννῶνα. c. μισθός. o. φιλανθρώπιον. e. συνήθεια. e.
Salarius, subst. ταριχοπώλης. o.
Salarius, adj. ἁλώδης. o.
Salax, κατωφερὴς, καταγύναιος, κατωφερὴς, ὁ ἄσωτος. c. καταγύναιος. c.
Salcio, παλμός. c.
Salebræ, ἐκρήγματα. o.
Sales, ἅλες, ἅλατα καὶ ἀστειότης, ἅλες. c.
Salgamarius, παντοπώλης. c.
Salialium, στρατιωτικὸν, φιλάνθρωπον.
Saliaris, ἁλικός. o.
Saliba, σίαλος. c.
Salice, ἰτέα. e.
Salicetum, ἰτεών. o.
Salictum, ἰτεών. s. ἰτεών. c.
Salignus, ἰτεϊνος. o.
Salinæ, ἁλαὶ, ἅλαι. c. ἁλικαί. e.
Salinator, ἁλινάτωρ. o.
Salio, πηδῶ. c.
Salio, lis, ἁλίζω. o.
Salio, salis, ἅλλομαι, πηδάω. o.
Salior, ἱερεὺς ὁ τὰ Διοπετῆ ὅπλα θεραπεύων, ὑμνῳδὸς, πρύτανις.
Salissatio, παλμός.
Salit, ἅλλεται, πηδᾷ, ὕδωρ ῥοεῖ.
Salitor, ταριχευτής.
Salitura, ἅλισις. o.
Saliva, σίελος, σίελος. c. σίελος. s.
Saliva, vum, πτύελον, σιελός. o.

Salivarius, σιαλικός. o.
Saliunca, ἀγριόροδον, λευκόροδον.
Saliuncula, ἀνεμώνη, ἀγριόροδον. c.
Salius, ἱερεὺς ὁ τὰ Διοπετῆ ὅπλα θεραπεύων, ἱερεὺς Καισαρός. c. ἱερέως εἶδος. c.
Salix, ἰτέα, ἰτέα. c.
Salix Græca, ἄγνος, δένδρον.
Salmacia, Ἀμφιτρίτη.
Salmacia aqua, ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Salmacidum, ἁλμυρόν.
Salmacidus, ἁλμυρὸς, ἁλώδης. o.
Salmo, ἀττακεύς. e.
Salpa, χρυσόπλευρος. c.
Salsacio, ταρίχευσις. c.
Salsamen, ταρίχιον. c.
Salsamentarius, ταριχοπώλης.
Salsamentarius, ταριχοπωλης. o.
Salsamentum, τάριχος, τάριχος. s. τάριχος. c.
Salsatus, τεταριχευμένος. c.
Salsedo, ἅλμη. o.
Salsilago, ἅλμη. o.
Salso, ταριχεύω. c.
Salsum, παστόν. c.
Salsus, τάριχος. c. ἁλμυρός. o.
Saltacio, ὄρχησις. c. ὀρχηθμός. c.
Saltat, ὀρχεῖ, ὀρχεῖται.
Saltatius, ὀρεοφύλαξ.
Saltatio, χορεία. o.
Saltator, ὀρχηστὴς, ὀρχιστής. c.
Saltatores, ἀλτικοί. o.
Saltatorius, χορευτικός. o.
Saltatrix, ὀρχήστρια. c.
Saltatus, ὄρχησις. o.
Saltem, κἂν, γοῦν, γοῦν. c. κἂν γοῦν. c. κἄν. c. γε, γοῦν. o.
Saltim, πηδητικῶς. o.
Salto, ὀρχοῦμαι. c.
Salto, as, ὀρχέομαι. o.
Saltuarius, κτηματοφύλαξ. c. φορολόγος. c. χωροφύλαξ. c. ἀγροφύλαξ. c. δρυμοφύλαξ. o. ἀγροφύλαξ. e.
Saltuosus, πηδητής. c.
Saltus, δρυμός. c. ὑλώδης τόπος. c. πήδημα. c. σύγκτησις. c. νάπη. c. πήδημα, λίνα. s. ἡ νάπη. s. ὀργάς. o. δρυμοί. e.
Salvator, σωτὴρ, σωτήρ. c.
Saluber, ὑγιεινός. c.
Saluber, re, taris, σωτήριος. o.
Saluberrimus, ὑγιεινότατος. c. σωτηριώδης. c.
Salubre, ὑγεινόν.
Salubri, ὑγεινῷ.
Salubris, σωτήριος. c. ὑγεινός. e. ὑγιεινός. c.
Salubriter, σωτηριωδῶς. c. ὑγιεινῶς. c.
Salve, χαῖρε, χαῖρε. c.
Salvia, λελίσφακος, εἶδος βοτάνης, ἐλελίσφακος. o.
Salvificacio, σωτηρία. c.
Salum, Mare, ἅλς. o.
Salvo, σώζω. c.
Salus, ὑγεία, σωτηρία, σωτηρία. c. ὑγεία. c.
Salutaris, ὑγεινὸς, σωτήριος. c.
Salutariter, σωτηριωδῶς. c. σωτηρίως. o.
Salutat, ἀσπάζεται.
Salutatio, ἀσπασμός.
Salutacio, προσηγορία, ὁ ἀσπασμός. c. ἀσπασμός. c.
Salutator, φιλοπροσήγορος. c.
Salutatorius, ἀσπαστικός. c.
Salutem, χαίρειν. o.
Salutem dico, χαίρειν λέγω. c.
Salutigerulus, ἐπισκέπτης.
Saluto, προσαγορεύω. c. ἀσπάζομαι. c. προσαγορεύω. o.
Salvum me fac, σῶσόν με.
Salvus, σῶος, σωθεὶς, σῶος. c.
Sambicus, ἀκταία, τὸ δένδρον. c.
Sambuca, πορθητικὴ μηχανή. c. ὄργανον μουσικόν. c.
Sambuchum, σάμψυχον. c.
Sambucum, ψαλτήριον. c.
Sambucus, ἀκταία, τὸ δένδρον. c.
Samiarius, ἀκονητής. c.
Samiator, ἀκονητής.
Sana, ἴασαι. c.
Sanabilis, ἰάσιμος. c.
Sanare, σῶσαι.
Sanari, σωθῆναι.
Sanat, σώζει, θεραπεύει.
Sancienda, κυρωτέα.
Sancio, κυρῶ, θεσπίζω. c. ἐπικυρῶ. c. κυρῶ. c. διαγγέλλω, θεσπίζω. o.
Sancio legem, νομοθετῶ. c.
Sancit, κυροῖ, θεσπίζει, διαγορεύει. c.
Sancit legem, κυροῖ νόμον ὅρκου.
Sancta, ἱερά.
Sanctificatio, ἁγίασμα. c. ἁγιωσύνη. c. ἁγιασμός. c.
Sanctifico, ἁγιάζω. c. ἁγιάζω. o.
Sanctimonia, ὁσιότης. c. σεβασμιότης. c. ἁγιότης. c.
Sanctimoniales, ἀσκήτριαι. o.
Sanctimonium, ἁγιότης. c. ἁγιασμός. c. ἁγιστεία. o.
Sanctio, νομοθεσία. c.
Sanctissimus, ἱερώτατος, θειότατος, ὁσιώτατος, ἁγιώτατος. c.
Sanctitas, ἁγιωσύνη. c. ἁγιότης. c. ὁσιότης. c. ἁγιότης. o.
Sanctuarium, ἁγιαστήριον. o.
Sanctum, ἁγνὸν, κεκυρωμένον, ἅγιον, θυσία. e.
Sanctus, ὅσιος, ἅγιος, ὅσιος. c. ἱερός. c. ἅγιος. c.
Sandapelo, νεκροθάπτης.
Sandapila, νεκροφορεῖον.
Sandix, βόμβυξ. c.
Sandonicum, θηριοκτόνον, βοτάνη.
Sane, μέντοιγε, ὁμοίως, εἰκότως, ὑγιῶς, ὡμολογημένως, ὄντως. c. εἰκότως. c. τῷ ὄντι. c. ὁμολογουμένως. c. ὑγιεινῶς. c. μέντοι, ὄντως. o.
Sanesco, ὑγιάζομαι. o.
Sanguiculus, αἱμάτιον. o.
Sanguinare, αἱμάσσεσθαι. o.
Sanguinarius, αἱμοπότης. c.
Sanguinarius, serpens, αἱμοπότης. e. φιλαίματος. o. αἱμοπότης. e.
Sanguinem fluo, αἱμοῤῥαγῶ. c.
Sanguineus, αἱματώδης. c.
Sanguinis missio, φλεβοτομία. e.
Sanguino, φλεβοτομῶ. c. αἱμάσσω. c. αἱμάττω. c.
Sanguinolentum, αἱματῶδες. c.
Sanguinolentus, αἱματώδης. c. αἱμακτός. o.
Sanguinor, φλεβοτομοῦμαι. c. αἱμάττω. c.
Sanguinum, αἱμάτων.
Sanguis, αἷμα.
Hic Sanguis, αἷμα. c. αἷμα. s.
Sanguisuga, βδέλλα λιμναία, βδέλλα ὕδατος. c. βδέλλα. o.
Sanies, λύθρος, ἰχώρ.
Sanies, plurale non habet, ἰχώρ. c. εἰχώρ. c. λύθρος. c. ἰχώρ. s. ἰχώρ, βρότος. o.
Sanitas, ὑγεία. c. ῥῶσις. c. εὐεξία σώματος. c. ἴαμα. c.
Sanium, χλευων.
Sanna, subsannator, μῶκος.
Hæc Sanna, μῶκος. c. χλεύη. o.
Sannator, μυκτηριστής, μυκτηριαστής. c.
Sannor, μυκτηρίζω. c.
Sano, σώζω, θεραπεύω, ἰῶμαι. c. ὑγιάζω. c.
Sano, as, ἰάμαι, ἀλθέω. o.
Sanqualis, φήνη. o.
Sanus, σῶος, ὑγιής, ῥάων, ὁ ὑγιάνας. c. ὑγιής. c. καθεστώς. c.
Sapa, ἕψημα, σταφιδίτης οἶνος. c. σταφιδίτης. s. ἕψημα. o.
Saperda, κομψός. o.
Sapere, νοεῖν.
Sapidus, εὔχυλος. o.
Sapiens, σοφὸς, φρόνιμος.
Sapientes, σοφοὶ, φρόνιμοι.
Sapiens, φρονῶν. c. φρόνιμος. c. φρενήρης. c.
Sapientia, σοφία, φρόνησις.
Sapiencia, σοφία. c. φρόνησις. c.
Sapienciam præsto, σοφίζω. c.
Sapienter, συνετῶς. c.
Sapinus, πίτυς.
Sapio, φρονῶ. c.
Sapio, χυμίζω. o.
Sapit, φρονεῖ.
Sapo, σαπών. c.
Sapor, γεῦσις, νόστος, νόστος, γεῦσις. c. χυλός. o.
Sappinus, πεύκη, πεύκη. e.
Saracum, ἅμαξα. s.
Sarapice, σάραπις. c.
Sarciatur, πληρωθῇ. c.
Sarcimen, ῥαφή. o.
Sarcina, φορτίον ὁδοιπορικὸν, βάρος. c. ἄχθος. c. φορτίον. c. γόμος. s. σκεῦος. o
Sarcinæ, σκεύη ὁδοιπορικὰ, τόμοι.
Sarcinæ, singulare non habet, σκεύη στρατιωτικά. c.
Sarcinarius, γομοφόρος. c. ἀχθοφόρος. c.
Sarcinator, σκευοφόρος. c. ῥάπτης. c. ἀνεραλές. e.
Sarcinatrix, ἠπήτρια, ἀκέστρια, ἡ καλλωπίστρια. c. ῥάπτις. o.
Sarcino, as, σκευάζω. o.
Sarcio, ἀποδίδωμι. c. ῥάπτω. c. ἀπληρῶ. c. ἐπισκευάζω. o.
Sarcire, ἀναπληρῶσαι.
Sarcula, σκαλίς. c.
Sarculat, σκαλίζει.
Sarculo, σκαλεύω. o.
Sarculum, σκαλὶς, σκαφίον, ὄρυξ. c. σκαλίς. c.
Sarda, πηλαμὺς, ἰχνύς. c. χιμωλία. c.
Sardina, θρῆσσα, θρίσσα. e.
Sargulus, σαργὸς, ἰχθύς. c.
Sarisa, εἶδος ἀκοντίου. c. ἀκόντιον Μακεδονικόν. c.
Sarissa, ἄξυστον δόρυ. c.
Sarit, βοτανίζει.
Sarmenta, κλήματα, ἡ φρύγανα, κλήματα. e. φρύγανα. o.
Sarmentum, κλῆμα ξηρόν. c.
Sarpa, ἄμπελος. o.
Sarpo, κλαδεύω ἀμπέλους. c.
Sarraca, ἅμαξα.
Sarrio, σκαλεύω. o.
Sarritor, σκαλευτής. o.
Sarritura, σκάλευσις. o.
Sartago, τήγανον, τάγηνον. c. τήγανον. c. τηγάνιον. s. τήγανος. e.
Sarta tecta, ὑποράφθαι.
Sat, ἱκανόν. c.
Sata, σπόριμα.

Satagit, ἀγωνιᾷ.
Satago, μεριμνῶ. c. ἀγωνιῶ. c. ἐνεργῶ. o.
Satelles, δορυφόρος, βασιλικοῦ σώματος φύλαξ. c. δορυφόρος. c.
Satellis, δορυφόρος. c. σωματοφύλαξ. c.
Satellites, δορυφόροι.
Satellitium, δορυφόρημα.
Satiabilis, κορεστός. o.
Satietas, κόρος. o.
Satio, σπορὰ, σπείρω. c.
Satio, as, κορέω. o.
Sationes, σπόριμα.
Satio populum tritico, χορτάζω τὸν δῆμον σίτου.
Satis, ἱκανῶς. c. αὐτάρκως. c. ἅλις, ἱκανῶς. o.
Satis abundeque, ἱκανῶς, καὶ ἐκτενῶς.
Satis accipere, διεγγυᾶν. o.
Satisdacio, ἱκανοδοσία. c.
Satisdator, ἱκανοδότης, ἱκανοδότης. c.
Satisdo, συγγράφομαι. o.
Satis est, ἱκανόν ἐστι. c. ἀρκεῖ. c.
Satisfactio, πληροφορῶ. c. ἱκανοποιῶ. o.
Satisfactio, πληροφόρημα. c. ἀπολογία. c.
Satis satis est, ἀρκεῖ, πολὺ ἐστιν.
Sativa terra, σπορίμη γῆ. c.
Sativus, ἥμερος, σπόριμος. o.
Satius, ἄμεινον.
Sator, σπορεὺς, σπορεύς. c.
Satrapa, σατράπης. c.
Satullo, χορτάζω. o.
Satum, σπαρέν.
Satur, ἔμπλεως. o.
Satura, νόμος πολλὰ περιέχων, κόρος. c. δίσκος, τάγηνον. s.
Saturabile, χορταστικόν.
Saturas, πλησμονή. c.
Saturatim, κατακόρως. c.
Saturatio, satietas, χορτασία τροφῆς.
Saturatus, χορτασία. c. κεχορτασμένος. c.
Satureia, θύμβρα, θύμβρα. e.
Saturitas, χορτασία, χορτασία. c. πλησμονή. c.
Saturnalia, singulare non habent, Κρόνια. c.
Saturnalibus, Κρονίοις.
Saturnalitius, Κρόνιος. o.
Saturnus, Κρόνος, Κρόνος. c.
Saturo, χορτάζω. c. κορεννύω. c.
Saturo exercitum commeatus, χορτάζω τὸ στράτευμα ἐπιτηδείων.
Satus, σπαρείς. c. ἐσπαρμένος. o.
Satus, satio, σπορά. o.
Satyrus, Σάτυρος. c.
Sauciatus, τρωθείς. c.
Saucio, τιτρώσκω. c. τραυματίζω. c. κατατραυματίζω, o.
Saucius, τραυματίας, τετρωμένος. c. τραυματίας. c. τραυματίας. o.
Savior, φιλέω. o.
Savium, φίλημα ἑταιρικόν.
Saxatiles, πετραῖοι, φυκίδες.
Saxatilis, φύκος, εἶδος ἰχθύος, πετραῖος, πετραῖος. o.
Saxa, πέτρα. e.
Saxatiles, φεκις. e.
Saxeum, πέτρινον, λίθινον.
Saxosus, πετρώδης. c. πετρώδης. o.
Saxtila, φυκὶς, ἰχθύς. c.
Saxum, πέτρα, πέτρα. s. πέτρα. c.
Saxum, Lapis, λίθος. o.
Saxulum, λίθισκος. o.
Scabellum, ὑποπόδιον. c.
Scaber, ψωρὸς, ψωρὸς, ψωράριος. c. τραχύς. o.
Scabia, ψώρα. c.
Scabies, ψώρα, ψώρα. c.
Scabillum, ὑποπόδιον.
Scabio, ψωριῶ. c.
Scabiola, ψώρα. e.
Scabiosus, ψωρὸς, ψωράριος. c. ψωριών. e. ψωραλέος. o.
Scabo, is, κνάω, κνίζω. o.
Scabredo, τραχύτης. o.
Scabro, κάνθαρος. c.
Scæna, σκηνή. e.
Scæva, ἀριστερὰ χείρ. λαιά. c.
Scævus, λαιός. c. σκαιός.
Scafa, σκάφη. c.
Scafisterium, σκαφιστήριον. c.
Scala, κλίμαξ. c. κλίμαξ, κατῆλιψ. o.
Scalæ, κλίμακες.
Hoc Scalarium, κλιμακεών. c.
Scalmus, σκαλμὸς, ἔνθα ἡ κώπη δεσμεῖται. c.
Scalpellum, σμιλίον, σμιλίον. c. ζμίλη. s. σμιλίον. e.
Scalpellus, ἐγκοπεύς. o.
Scalpium, σμίλα.
Scalpit, γλύφει, κνήθει.
Scalpo, κνήθω. c. γλύφω. c. σκαλιδεύω. c. κολάπτω, κνίζω. o.
Scalprum, σμίλα. c. κολαπτήρ. o.
Scalptor, κολάπτης. o.
Scalptum, γλυπτόν. c. γλυφή. s.
Scalptura, γλυφή. o.
Scalpturatum, διαποίκιλον. o.
Scalpturio, κατακνάω. o.
Scalpulus, ζμίλη. s.
Scama, σήκωμα, κόπρου δεῖγμα, φολίς. c. κόπρου δεῖγμα. e.
Scamillum, ὑποπόδιον. c.
Scamnum, βάθρον.
Scamnum, σύμψέλιον. e. βάθρον. o.
Scampnum, βάθρον. c.
Scandalum, σκάνδαλον. c. πρόσκομμα. o.
Scando, ἀνέρχομαι. c.
Scando, dis, βαίνω. o.
Scansile, ἀναβατόν. o.
Scansor, καταστρωτής.
Scapellat, κατασχίζει, κατακνίζει.
Scapha de juncis, βαρίδιτα πυρίνη. e.
Scapi, κανόνες γερδιακοὶ, καὶ χάρτου τόμοι.
Scapilium, νῶτον. o.
Scaplum, κνίστριον. c.
Scapula, ὠμοπλάτη, ὠμοπλάτη. c. συνωμία. c. ὠμοπλάτα. o.
Scapulæ, συνωμίαι.
Scapus, τόμος βιβλίων, χάρτης.
Scarabaius, κάνθαρος. e.
Scarabeus, κάνθαρος.
Scarabius, κάνθαρος. c.
Scarifat, κατασχίζει, κατακνίζει, καταχαράσσει.
Sacrifico, ἐπιξέω. o.
Scarifo, χαράσσω, κατακνίζω.
Scarus, σκαρὸς, ἰχθύς. c. σκάρος. e.
Scatebra, βράσμα ὕδατος ἀπὸ γῆς, πίδαξ ὕδατος, πομφόλυξ, πομφόλυξ. c. βλυσμός. o.
Scatebris, πομφόλυξιν, βόθροις.
Scatens, καχλάζων. c.
Scatere, ἀναβλύζειν. o.
Scaturigo, καχλασμός. c. βρασμός o.
Scaturio, βρύω. c. καχλάζω. c. βράζω. c. βλύζω. o.
Scaturit, καχλάζει. c. πηδᾷ, καὶ βράζει, καὶ τραυλίζει.
Scava, ζυγός.
Scaver, ψωρός.
Scavere, Frigare.
Scavet, κνήθει.
Scavia, ψώρα.
Scaviosus, ψωρὸς, λεπρός.
Scaurus, σκαμβὸς, σκελλὸς, στρεβλόπους, σκαμβός. c. βλεσόπους. c.
Sceleratissimus, ἀνοσιώτατος. c.
Sceleratus, ἀνόσιος, μυσαρὸς, μυσαρός. c. ἐναγής. c. κατάρατος, μιαρός. o.
Sceleritas, ἀνομία. c.
Scelero, ἀφοσιῶ. c.
Scelero, as, μιαίνω. o.
Scelestissimus, ἀνοσιώτατος. c.
Scelestus, βδελυρός. c. ἄνομος. c. μυσαρός. c. ἀνόσιος. e.
Sceletus, σκελετός. c.
Scelus, ἀνομία, ἀσέβημα, μύσος, μῦσος. c. ἀνομία. c. μοχθηρία. o.
Scena, σκηνὴ μίμων. c. θυμέλη. c.
Scenicus, σκηνικός. c. θυμελικός. c.
Sceptrum, σκῆπτρον. c. βασιλικὴ ῥάβδος. c. ῥάβδος βασιλική. c.
Scholaris, σχολαστικός. o.
Sciam, εἴσομαι.
Scientia, ἐμπειρία. c. εἴδησις. c. γνῶσις. c.
Sciens, εἰδὼς, καὶ ἔμπειρος, εἰδήμων. c. εἰδώς. c.
Sciens feci, εἰδώς. o.
Sciens locorum, ἔμπειρος τῶν τόπων.
Scienter, εἰδημόνως, ἐμπείρως, καὶ ἐπισταμένως, εἰδημόνως. c.
Scientia, ἐπιστήμη. o.
Scifus, σκίφος. c.
Scilicet, δηλαδὴ, δηλαδή. c. δηλαδὴ, δήπη. o.
Scilla, σκίλλα, σκίλλα. c. καρίς. c. ἀστακός. s.
Scillæ, καρίδες. e.
Scindit, σχίζει.
Scindo, σχίζω ἱμάτιον. c. σχίζω γῆν. c. τέμνω. o.
Scindulum, σκινδαλμός. s.
Scintilla, σπινθὴρ, σπινθήρ. s.
Scintillo, σπινθηρίζω. o.
Scio, ἐπίσταμαι. c. γινώσκω, οἶδα. c. οἶδα, οἶδα, γινώσκω. o.
Scipio, Σκιπίων.
Scire, εἰδέναι. c.
Scirpus, φλοῦς, πάπυρος, πάπυρον. c.
Sciscit, πυνθάνεται.
Sciscitari, γινώσκειν.
Sciscitator, πολυπράγμων. c. φιλοπεύστης. c.
Sciscitatur, πυνθάνεται, φιλοπευστεῖ.
Sciscito, πολυπραγμονῶ. c. μανθάνω. c.
Sciscitor, περιεργάζομαι. c. πυνθάνομαι. o.
Scissile, τμητὸν, σχιστόν. o.
Scissio, τμῆσις. o.
Scissum, ἐσχισμένον.
Scissura, σχίσμα. c. σχίσμα. s.
Scissus, σχίσμα. c.
Scit, οἶδεν, γινώσκει.
Scita, θεσπίσματα. c.
Scitamenta, ἡδύσματα. o.
Scite, ἐπισταμένως. o.
Scito, γνῶθι. c.
Scitor, ἔρομαι. o.
Scitum, δόγμα. c. ψήφισμα. c. θέσπισμα. c. ψήφισμα. o.
Scitus, εἰδήμων, χαρίεις.
Scitus. Terentius in Andria, Scitus puer, natus est, κομψός. c. ἀστεῖος. c. εἰδήμων. c.
Scivi, ἔγνων. c.
Scius, εἰδὼς, σοφὸς, ἐπιστήμων. o.

Sclodia, χαμουλκὶς, χαμουλκίς. e.
Scoba, κοσμητήριον. c.
Scobina, ῥίνημα. o.
Scobis, πρίσμα, ἀπόπρισμα, ῥίνισμα. c. ῥίνημα. c.
Scobs, κόρημα, περίψημα. o.
Scopæ, σάρος. τοῦτο ἀεὶ πληθυντικῶς λέγεται.
Scopa, σάρωθρον. o.
Scola, σχολή. e.
Scopæ, singulare non habet, σαρόν. c.
Scopa regia, σιδηρίτη, βοτάνη.
Scoparii, οἱ σαρωταί. o.
Scopula, κορημάτιον. o.
Scopulus, σκοπὸς ἔνθα βάλλουσι. c.
Scopam, σάρον. c.
Scopus, ulus, σπιλάς. o.
Scordiscale, ἐφίππιον. c.
Scordiscus, ἐφίππιον.
Scorpios, σκορπίος. e.
Scorpius, σκορπίος. c. σκορπίος. e.
Scorra, χαμαιτύπη, χαμαιτυπεῖον, πόρνη. c.
Scortatur, ἑταιρίζει.
Scortea, δερματοχειτών.
Scorteum, σκύτινον, δερμάτινον.
Scorteus, σκύτινος. c.
Scortor, πορνεύω. c.
Scortor, aris, πορνεύω. o.
Scortulum, πόρνη. s.
Scortum, ἑταίρα, πόρνη, ἐρωμένη, φιλουμένη, πόρνη. s.
Scortus, πόρνος. c.
Scoruscatio, ἀστραπή. e.
Screabile, χρεμπτόν. o.
Screatus, χρέμψις. o.
Screo, χρέμπτομαι. o.
Scriba, γραμματεὺς, γραμματεύς. c. λογογράφος. o.
Scriblita, ἔγχυτον, πλακοῦς.
Scribo, γράφω. c. διαγράφω. c.
Scripto, λογογραφέω. o.
Scriniarius, χαρτουλάριος. o.
Scrinium, χαρτοφυλάκιον. c. Carthodece. s. κιβώτιον. o.
Scripcio, στηλογραφία. c.
Scriptio, συγγραφή. o.
Scriptor, γραφεὺς, γραφεύς. c. συγγραφεύς. o.
Scriptorius, γραφικός. o.
Scriptum, σύγγραμμα. o.
Scriptura, γραφή. c. γραφή. o.
Scripturarius, ὁ διαγραφεύς. o.
Scripturio, γραψείω. o.
Scripulum, γράμμα, σταθμός. γράμμα, ὁ σταθμός. c.
Scripulus, γράμμα. s.
Scrobes, βότροι. c.
Scrobis, βόθρος, βότρος. c.
Scrobs, βόθυνος. s.

Scrofa, γρόμφαινα, γρόμφαινα, ὗς ἡ θηλειῶν. c.
Scrofina, σκρωφέα. e.
Scrofula, Tuber, γαγγραίνη. e.
Scropha, ὗς. o.
Scrotum, ὄσχεόν. o.
Scrupeus, λιθώδης. c.
Scruposus, τραχὺς, ὁ ἄγριος. c.
Scrupularius, κατὰ γράμματα. o.
Scrupulosum, σηραγγῶδες.
Scrupulosus, μικρολόγος, λεπτομερίμνος. c. ἀκριβής. c. ἀκριβαστής. e.
Scrupulo, ψυχῆς κίνησις.
Scrupulum, μέριμνα ἢ μέριμναν, σκινδάλαμος. c. μέριμνα, φροντίς. s. μέριμνα. c.
Scrupulus, singulariter tantum declinabitur, σκινδάλαμος. c. ψηφίς. o.
Scrupus. λίταξ. o.
Scruta, γρύτη, γρύτη. c. λέκιτος. o.
Scrutarium, γρυτοπωλεῖον. c.
Scrutarius, γρυτοπώλης. c.
Scrutatio, ἔρευναι.
Scrutator, πολυπράγμων. c.
Scrutatur, γρυτεύει, ἐρευνᾷ.
Scrutinacio, ἔρευνα. c.
Scrutinium, ζήτησις. c. ἐξερώτησις. o.
Scruto, γρυτεύω. c. ἐρευνῶ. c.
Scrutor, ἀνερευνῶ. c. ἐρωτάω. o.
Sculna, συνθηκοφύλαξ.
Sculna, συνθηκοφύλαξ. c.
Sculpa, γλύφον. c.
Sculpator, γλύπτης.
Sculpicia, κορυδαλός. c.
Sculpit, γλύφει λίθον.
Sculpo, γλύφω. o.
Sculptibile, γλυπτόν. o.
Sculptor, λιθογλύφος.
Sculptor marmorarius, λιθογλύφος. c.
Sculptus, γεγλυμμένος. c.
Scurpus, γῆ ἔχουσα χάλικα. c.
Scurra, εὔστομος, γελωτοποιὸς, εὐτράπελος. δρακιστὴς, σκώπτης, ἡδυλόγος, εὐτράπελος. c. βωμολόχος. o.
Scurræ, Viles.
Scurrator, Scurra, δρακιστήρ. e.
Scurratur, δρακίζει.
Scurrilitas, εὐτραπελία, εὐτραπελία. c.
Scurror, μωρολογῶ. c.
Scurrus, εὐτράπελος. c.
Scutarium, ἀξίωμα στρατιωτικόν. c.
Scutarius, ἀξίωμα στρατιωτικὸν φέρων. c. ἀσπιδοποιός. c. ἀσπιδοποιός. o.
Scutatus, ἀσπιδιώτης. o.
Scutella, σκουτελλον. c. πινάκιον. o.

Scutica, σκύτος, σκυτάλη. o.
Scutigerulus, ὁπλοφόρος. o.
Scutra, χαλκίον, χαλκοτήγανον. s. χαλκίον. e.
Scutula, σκυτάλη. c.
Scutulum, ὁπλάριον. o.
Scutum, θυρεὸς, ἀσπίδα καὶ ὅπλον, ὅπλον. c. ἄσπις, τὸ ὅπλον. c. θυρεός. s. θυρεός. c. βοάγριον. e. ὅπλον. o. ὅπλον. e.
Se, ἑαυτὸν, ἑαυτούς. αὐτόν. o.
Sebrum, λῖπος.
Secat, πρίζει, τέμνει.
Secedo, ἀναχωρέω. o.
Secernant, διαχωρησάτωσαν.
Secernit, χωρίζει, διαχωρίζει.
Secerno, διαχωρίζω. c. χωρίζω. c. ἀποχωρίζω. c. διακρίνω. c. ἀποτάττω. o.
Sebum, στέαρ. o.
Secessit, ἀνεχώρησεν.
Secessus, ὑποχώρησις, ἀναχώρησις, ὑποχώρησις. c. ἀναχώρησις. s. ἀναχώρησις. o.
Secius, ἀλλοιοτέρως. e. ἧττον. o.
Secludo, ἀποκλάω. o.
Secn. . . . . πρίσμα. c.
Seco, τέμνω. c.
Seco, as, τέμνω. o.
Secor, διώκω. c.
Socordia, ῥαθυμία.
Secordia, νωχελία. c.
Socors, ῥάθυμος.
Secors, ῥάθυμος. o.
Secretarium, ἀπόρρητον. c.
Secrete, κεχωρισμένως. c.
Secreto, κατ' ἰδίαν.
Secretim, κατ' ἰδίαν. c.
Secretum, μυστήριον, ἀπόκρυφον, ἀκόλουθον, λεληθός. ἀπόκρυφον. c. ἀπόρρητον. c.
Secretus, ἀποκεχωρισμένος. c. κεχωρισμένος. c.
Secta, αἵρεσις, φιλοσόφου δόγμα, ἀγωγή. φιλοσοφία. c. δόγμα. c. τρόπος. c. μῶλυ. c. αἵρεσις. o.
Sectæ, εἰδηφιλοσοφούντων.
Sectamini, διώκετε.
Sectatur, παρατηρεῖται, ἐπακολουθεῖ, μιμεῖται.
Sectile, πριστόν. o.
Sectio, τμῆμα, ἐπεξέλευσις. c. τομὴ σώματος. c. ἐπακολούθησις. c. διαίρεσις. e.
Sector, βιώνης, δεύτερος, καὶ ἴσος, καὶ οὔριος, καὶ θυμήρης. βιώνης, ὁ ἀπόδημος, ἢ ὁ ἀγοράζων οὐσίαν. c. πρίστης. c.
Sector, ἐπακολουθῶ. c. διώκω. c.
Sector, aris, παρακολουθέω. o.
Sectum, τὸν τρόπον.
Sectura, τομή. o.

Sectus, τετμημένος. c.
Secubitum, πῆχυς εἰς ἥμισυ. c.
Secula, δρεπανή. o.
Secularis, κοσμικός. c. βιωτικός. c.
Seculum, αἰών. c. γενεά. c.
Secum, μεθ' ἑαυτοῦ. c. καθ' ἑαυτόν. c.
Secundarium, δευτερεῖον. c.
Secundarius, Subdiga, ὑποκριτής.
Secundarius, δευτεραῖος. o.
Secundo, προφόρῳ, ἢ αἰσίῳ.
Secundo, αἰσιοποιῶ. c. δευτερῶ. c.
Secundo, ἐκ δευτέρου. c.
Secundo, ad, δεύτερον. o.
Secundo, as, εὐπορίζω. o.
Secundum, κατά. c. δεύτερον. c.
Secundum, ad, κατά. o.
Secundus, δεύτερος, οὔριος, δεξιὸς, αἴσιος. c. δεύτερος. o.
Secundus auctor, βεβαιωτὴς, προπάτωρ. c. βεβαιώτης. c.
Secundus ventus, οὔριος ἄνεμος.
Secuplum, ἡμιόλιον. c.
Secur, σηκούρειν. e.
Secura, πέλεκυς. c.
Securicula, πελεκίων. c.
Securis, πέλεκυς, πέλεκυς. s.
Hoc Securum, πέλεκυς. c.
Securus, ἀμέριμνος, εὔθυμος. o.
Secus, ἑτέρως, και πλησίον, παρά. o.
Secutor, ἀκόλουθος.
Secuturos, ἀκολουθήσοντας.
Sed, ἀλλά.
Sedat, καταστέλλει, πραΰνει.
Sedatur, καταστέλλεται.
Sedatus, καθείμενος, ὁ στυγνός. c.
Sedavit, κατέστειλεν.
Sedecum, ἐπίδε.
Sed enim, ἀλλὰ μήν. o.
Sedentarius, ἑδραῖσιμος. o.
Sedeo, καθέζομαι. c. κάθημαι. c. καθίζω, κάθημαι. o.
Sedes, ἕδραι, θάκοι, καὶ ἐφέστια. ἕδρα, ἡ καθέδρα. c. ἕδρα, θῶκος. o.
Sedet, κάθηται.
Sedicula, ἑδράριον. o.
Sedile, ὁ θρόνος, θάκος, κάθισμα. c. καθέδριον. c. καθέδρα, θρόνος. o.
Sedilia, θρόνοι. e.
Sedilis, ἕδρα, ἡ καθέδρα. c.
Sedilium, βάθρον.
Seditio, χαλάμη.
Sedicio, στάσις, ὁ θόρυβος. c. στάσις. o.
Sedicionarius, δημηγόρτης. c.
Sedicionor, στασιάζω. c.
Seditiosus, στασιαστής,

στασιαστής. c. φιλοστασιώτης. o.
Sedis, θρόνος. c.
Sedo, καταστέλλω. c. ἑδράζω. c. παύω, καταστέλλω. o.
Seducit, εἰς τὸ κατ' ἰδίαν ἀποσπᾷ καὶ ἐξάγει.
Seduco, πλανῶ, ὑπονοθεύω, ἐξαπατῶ, ἀπατῶ. c. ὑπονοθεύω. c. χλευάζω. c. ἀπάγω. c. ἀπάγω, παρασύρω. o.
Seductio, ἀπάτη. c.
Seductor, ὑπονοθευτὴς ἐνεδρευτής. c. πλάνος. c. ἀπατητής. e. ἐξανδραποδιστής. e.
Seductilis, εὐεξαπάτητος. o.
Sedule, σπουδαίως.
Seduli, ἐγκάθετοι.
Sedulitas, ἐπιείκεια, προσεδρία. σπουδὴ, προσεδρία. c. ἐπιμονή. c.
Sedulo, καταστέλλω, καταπραΰνω, ἀδόλως, ἀκιβδήλως, σπουδαίως, καρτερικῶς, προσεδρικῶς. ἐπιμελῶς. c. σπουδάιως. c. προθύμως. c. ἀκιβδήλως. c. ἐπιμελῶς. o
Sedulus, Efficiolus, μόνιμος, καὶ σπουδαῖος. σπουδαῖος. c. ἐπίμονος. c. πρόθυμος. c. ἐγκάθετος στρατιώτης. c. ἐπιμελής. o.
Sedum, ἀείζωον.
Seduus, ἀείζωος, βοτάνη.
Seges, ἄρουρα, καὶ λήϊον, καὶ θέρος. λήϊον. c. λήϊος. s. ἄροτος, τὰ εἰργασμένα. o.
Segestrum, στέγαστρον, γεράδερμον, διφθέρα πλοίου. c. διφθέρα. e. στέγαστρον. e.
Segetes, σποριμά. e. ἄρουραι. e.
Segetibus, καρποῖς, γεννήμασιν, ἀρούραις.
Segmen, τομή. o.
Segmenta, ἀποκόμματα. o.
Segnicia, ὀλιγωρία. c. ῥαθυμία. c. νωχελία. c.
Segnicies, ῥαθυμία. c.
Segnis, βραδύς. κυρίως δὲ ὁ ἀδρανὴς, καὶ ἀργός. ἀδρανής. c. νωχελής. c. ἀργὸς, ῥάθυμος. o.
Segnius, βραδύτερον.
Segregacio, ἀπόζευξις. c. ἀπόστασις. c.
Segregat, διαχωρίζει, διαστέλλει.
Segregatim, κεχωρισμένως. c.
Segregatus, διακεχωρισμένος. c. κεχωρισμένος. c.
Segrego, διαχωρίζω. c. ἀποχωρίζω. c. χωρίζω. c. ἐκκρίνω, ἀφορίζω. o.
Sejuga, ἐξάϊππον. c.
Sejunctum, διεζευγμένον, ἀπεζευγμένον.
Sejungo, χωρίζω. c. ἀποζευγνύω. c. ἀφίστημι. o.
Selibra, ἡμίλιτρον, ἡμίλιτρον. o.
Seligo, ἀπολέγω. o.
Sella, δίφρος, κάθισμα, σέλλα. c. καθέδρα. c. δίφρος. c. ὁ ξυστήρ. s.
Sella arcuata, θρόνος. e.
Sella curulis, δίφρος. e.
Sellaria, ὑδροθῆκαι. o.
Sellarius, διφροφόρος. c.
Sellisternium, σελλάστρωσις. c.
Semel, ἅπαξ. c.
Sematum, ἡμίκενον, ἀπηρμένον.
Semen, σπορὰ, σπέρμα, σπέρμα. c. σπόρος. c.
Semenster, ἐξαμηναῖος. c.
Semenstre, ἡμιμήνιον.
Semenstris, ἐξαμηνιαῖος, καὶ ἡμιμηνιαῖος.
Semenstruum, ἐξαμηνίδιον. c.
Sementa, σπόρος. c.
Sementicius, σπόριμος. o.
Sementis, σπόρου, καὶ σπόρος. ἄροτος. o.
Sementium, σπόριμον. c.
Semento, σπερματίζω. o.
Semesa, ἡμίβρωτος. c.
Semesum, ἡμίβρωτον. o.
Semet, αὐτὸς ἑαυτόν.
Semetipsos, σφᾶς αὐτοὺς. c.
Semianimis, ἡμίπνους. c. ἡμίψυχος. c. ἡμιθνής. o.
Semicaper, Αἰγίπαν. c.
Semicirculus, ἡμίκυκλος. o.
Semicinctum, ὑπόζωμα. o.
Semicoctus, ἡμίεφθος. c.
Semicongium, τρίξεστον. c.
Semicrudus, ἡμίεφθος. c.
Semideus, ἡμίθεος. c.
Semidoctus, ἡμιμαθής. o.
Semiermis, ἡμίοπλος. c.
Semiferus, ἡμιθήρ. o.
Semihomo, ἡμιάνθρωπος. c.
Semilateres, ἡμίπλινθοι. c.
Semilibra, ἡμίλυτρον. c.
Semimares, ἡμίανδροι. o.
Semimodium, χοῖνιξ, μέτρον. c.
Seminacio, κατασπορά. c. σπόρος. c.
Seminarium, σπερβόλημα, φυτουργίον, φυτούριον, σπέρμα. c. φυτευτήριον. o.
Seminarius, adj: φυτευτικός. o.
Seminatio, σπόρος. e.
Seminecem, ἡμιθνῆτα, καὶ ἡμιθανῆ.
Seminecis, ἡμισφαγής. c. ἡμίπνικτος. c.
Seminex, ἡμιθανής. c.
Seminium, σπέρμα. o.
Semino, σπείρω. c. σπείρω, φυτεύω. o.
Semiorbis, ἡμικύκλιον. c.
Semipes, ἡμίπους. c.
Semiputatum, ἡμικλάδευτον. c.
Semirutum, κατερυπωμένον. c. ἐρίπιον. c.
Semirutus, ἡμίχωστος. c. ἐρίπιον. c.
Semis, ἥμισυ, ἡμιασσάριον. ἐξαούγκιον. c. ἥμισυ. c. ἡμι. o.
Semisomnis, ἡμίυπνος. c.
Semisse, ἡμισείας.
Semissem, ἡμισείας, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ νομίσματος.
Semita, ἀτραπὸς, ἡμιόδιον, ἀτραπός. c. τρίβος, ἡ ὁδός. c. ὁδὸς στενή, c.
Semita, ἀτραπός. o.
Semivir, ἀνδρόγυνος. c.
Semiviridis, ἡμιθαλής. c. ἡμίχλωρος. c.
Semivivum, ἡμιθανῆ.
Semivivus, ἡμίζωος. o.
Semita, ἀτραπὸς, τρίβος. c.
Semiuncia, ἡμιούγκιον. c.
Semivocale, ἡμίφωνον γράμμα. c.
Semivocales, ἡμίφωνα. e.
Brevis, κολοβά. e.
Longa, μακρά. e.
Semivocalis, ἡμίφωνος. c.
Semodium, ἡμιμόδιον. c.
Semoto, ἀποκινῶ. c. ἀποχωρίζω. c.
Semoveo, ἀποκινέω. o.
Semodius, ἡμιχοίνικον. e.
Semper, ἀεὶ πάντοτε, πάντοτε. c. ἀεί. c. διηνεκῶς. c.
Sempiterne, διὰ βίου. c.
Sempiternum, αἰώνιον, αἰώνιον. c. διὰ παντός. c. ἀτελεύτητον. o.
Sempiternus, αἰώνιος, ἀείδιος. c. διηνεκής. c. αἰώνιος. c.
Semum, ἡμίκενον.
Semuncia, κανθήλιον.
Semuncia, γράμματα δώδεκα, οὐγκαίας ἥμισυ. c.
Semuncia, Clitellæ, κανθήλιον. e.
Semustum, ἡμίφλεκτον.
Semustus, ἡμίκαυστος. c.
Hoc Senaculum, γερουσία. c.
Senaculum, γερουσία. s. βουλευτήριον. o.
Senarius, ἑκταῖος. o.
Senator, συγκλητικός. c. συνκλητικός. e.
Senatores, βουλευταί. o.
Senatorius, συγκλητικός. c. βουλευτικός. o.
Senatus, σύγκλητος, σύγκλητος. c. σύγκλητος. s. βουλή, γερουσία. o.
Senatusconsultum, βούλευμα. o.
Senax, ὀρθοπλήξ. c.
Hæc Sencia, ἀκανθὼν, ὁ τόπος. c.
Senecio, γεροντάριον. c.
Senecio, γερόντιον. o.
Senecta, γῆρας.
Senatus, σύνκλητος. e.
Senecta, γῆρας. c.
Senectas, γῆρας. c.
Senectus, γῆρας, γῆρας. c. γῆρας. s.
Senectus, Senium, γῆρας. o.
Seneo, γηρῶ. c. γηράσκω. o.
Senesco, γηράσκω. c.
Senex, πρεσβύτης. o. γέρων. c.
Senialis, γεροντικός. c.
Senior, γεραίτερος. c. πρεσβύτης. c.
Senium, γῆρας, γῆρας. c. μέριμνα. e.
Sensatus, νουνεχής. c. νουνεχής. e. βουλευτικός. c.
Sensibilis, αἰσθητός. o.
Sensiculus, ἐνθυμημάτιον. o.
Sensificus, αἰσθητήριος. o.
Sensile, αἰσθητόν. o.
Sensim, σχολῇ, ἠρέμα. αἰσθητικῶς. c. ἐκ προσαγωγῆς. o.
Senior, πρεσβύτερος. e.
Sensus, αἴσθησις, νοῦς, αἴσθησις. c. διάνοια. c. νοῦς. c. αἴσθησις. s. νόημα. s. κριτήριον. o. αἴσθησις. e.
Sensus quinque, αἰσθήσεις πέντε. e.
Visus, ὅρασις. e.
Gustatio, γεῦσις. e.
Auditus, ἀκοή. e.
Olfactio, ὄσφρησις. e.
Tactus, ἀφή. e.
Sentencia, ἀπόφασις, c. γνώμη. c.
Sententia, ἀπόφασις, γνώμη, ἐπιφώνημα, λόγος, γνώμη, νοῦς. o. ἀπόφασις. e.
Sententiam dico, ἀποφαίνομαι. c.
Sentes, ἄκανθαι, τράχων, ὁ πετρώδης τόπος. c.
Hi Sentes, ἄκανθαι. c. τρίβολος, ἄκανθα. c.
Senticetum, ἀκανθιών. o.
Sentina, ἀντλία πλοίου, ἀντλία. c. ἄντλος. o.
Sentio, αἰσθάνομαι. c. αἰσθάνομαι. o.
Sentis, ἄκανθα. o.
Sentosus, ἀκανθώδης. c.
Sentus, ἀκανθώδης. o.
Seorsum, Secreto, κατ' ἰδίαν, κεχωρισμένως. c. κατ' ἰδίαν. c. χωρίς. c. εἰς τὸ κατ' ἰδίαν. c. κατ' ἰδίαν. e.
Separacio, ὑποδιαστολή. c. διαχωρισμός, c. χωρισμός. c.
Separatim, χωρὶς, καὶ κεχωρισμένως, κεχωρισμένως. c. διακεχωρισμένως. c. χωρίς. c.
Separativum, διαζευκτικόν. c. διαχωριστικόν. c.
Separator, χωριστής. c. διαχωριστής. c.
Separatum, χωρὶς, κεχωρισμένον.

Separatus, κεχωρισμένος. c.
Separo, χωρίζω. c. διαχωρίζω. c. ἀφορίζω. o.
Sepasum, διακρίνει, χωρίζει.
Sepe, πολλάκις. c.
Sepedes, ἑξάποδες. o.
Sepelio, θάπτω. c.
Sepelit, θάπτει.
Sepes, τάφρος. c. φραγμός. c. περιφράγματα. c. φραγμός. s.
Sepes, is, φραγμός. o.
Sepia, σηπία. c. σηπία. e.
Sepimentum, φράγμα. o.
Sepio, χαρακῶ. c. φράσσω. c.
Sepio, is, φράττω. o.
Sepissime, συνεχέστατα. c. πολλάκις. c.
Sepius, πολλάκις. c. συνεχέστερον. c.
Sæpius, σιποῦς. o.
Seplasiarius, παντοπώλης. c.
Seplasium, παντοπωλεῖον. c.
Seplassarius, παντοπώλης.
Seplatiarium, μυροπώλιον. e.
Seplatiarius, μυροπώλης. e.
Seponere, διαθεῖναι.
Sepono, ταμιεύω. o.
Seps, sepis, τάφρος. s.
Septa, δρύφακτα, ἕρκη. o.
Septangulus, ἑπτάγωνος. o.
September, Μαιμακτηριών. o.
Septennis, ἑπταετής. o.
Septentrio, ἄρκτος ἡ κατ' οὐρανὸν, ἀπαρκίας.
Hic Septentrio, ἄρκτος, ἐν τῷ οὐρανῷ. c. ἀπαρκτίας. c. ἡ ἐν τῷ οὐρανῷ ἅμαξα. c. ἄρκτος. s. ἀπαρκίας. e.
Septentrionales, οἱ ἀρκτῷοι, καὶ ἀρκτῷος.
Septimons, ἑπτάλοφος. c.
Septimontium, ἑπταόριον. c.
Septingenta, ἑπτακόσια. c.
Septum, εἱρκτή. c.
Septunx, ἑπταούγκιον. c.
Septuplum, ἑπταπλάσιον. c.
Septùs, χαράκωμα. c.
Hic Septus, μάνδρα. c. σηκὸς τετραπόδων. c.
Sepulchri violator, τυμβωρύχος, τυμβωρύχος. c.
Sepulchrale, ἐπιτάφιον. o.
Sepulchrum, τάφος, τύμβος. c. τάφος. c. μνῆμα, τύμβος. s. τάφος. o.
Sepulcrum, τύμβος. e.
Sepultorium, θαπτήριον. c.
Sepultura, ταφή. c. ἐνταφιασμός. o.
Sepultus, τάφος. c. τεθαμμένος. c. ταφείς. o.
Sequax, ἀκολουθητικός. o.
Sequela, ἀκολουθία. c.
Sequens, ἀκόλουθον, ἰχνούμενον.
Sequester, μεσίτης, ἔντριτος, συνθηκοφύλαξ, μεσέγγυος. c. μεσίτης. c. ἔντριτος. e. προσαγωγεύς. o.
Sequestracio, μεσεγγύη. c. μεσιτεία. c.
Sequestro, μεσεγγυῶ. c. μεσιτεύω. c. ἀποχωρίζω. o.
Sequientes, τὰ ἑξῆς.
Sequitas, παρεδρία, σπουδή, ἐπιείκεια.
Sequitur, ἀκολουθεῖ.
Sequius, χεῖρον.
Sequor, ἀκολουθῶ. c. ἕπομαι. o.
Sera, ἑσπέρα. c. μοχλὸς θύρας. c. βραδεῖα. c. θύρας, μοχλός. c. μοχλός. s. ἐπιβλής, κλύθρον. o. μοχλός. e.
Serenissimus, εὐδιότατος, γαληνότατος.
Serenitas, εὐδία. c. γαληνότης. c. αἰθρία. c. ἠπιότης. c.
Sereno, αἰθριοποιῶ. c. εὐδιοποιῶ. c. αἰθριόω. o.
Serenum, αἰθρία, εὐδία, εὐδία γενομένη μετὰ χειμώνων. s. ἤπιον. c. εὐδία. c.
Serenus, εὔδιος. c. νήνεμος. c. αἴθριος. c. εὔδιος. o.
Seresco, ξηραίνομαι. o.
Seria, μοχλὸς θύρας.
Seria, Necessaria, σπουδαῖα, ἀναγκαῖα, πρίων, καὶ μοχλὸς θύρας, καὶ ῥηματικῶς, πρίσον.
Seriam, ἀκόλουθον.
Sericarius, σηρικοπλόκος. o.
Sericatus, σηρικοφόρος. o.
Sericum, σηρική. o.
Series, τάξις, εἱρμός, συνάφεια, ἄλυσις χρόνου, καὶ ὁρμαθός. σύνταξις, ἐπὶ βιβλίου. c. συναφή. c. εἱρμός. c. ἁρμονία ἡ τῆς κιθάρας. c. τάξις πράγματος ἢ λόγου. c. εἱρμός. s. τάξις, εἱρμός. o.
Serio, adv. σπουδαίως. o.
Seriola, καλπίδιον. o.
Serit, σπείρει.
Seritas, βραδύτης. c.
Serium, σπουδαῖον. c.
Serius, βράδιον, σπουδαῖος. o.
Sermo, λόγος, ἡ ὁμιλία. c. ὁμιλία. c. ὁμιλία. s. λόγος, ὁμιλία. o.
Sermocinacio, διάλεκτος. c.
Sermocinatur, ὁμιλεῖ.
Sermocinor, ὁμιλῶ. c. διαλέγομαι. c. ὁμιλέω. o.
Sermo implicitus, occultus, γράφος. e.
Sero, σπείρω. c. λέγω. c.
Sero, ὀψίμως. c. ὀψέ. c. βραδέως. c. ὀψέ. o.
Sero, as, κλείω. o.
Sero, ris, sevi, σπείρω. o.
Serotinus, ὀψινός. c.
Serpens, ἑρπετὸν, ἑρπετόν. c.
Serpo, ἕρπω. c.
Serpullon, ἕρπυλλος.
Serotinus, ὄψιμος. o.
Serpens, ἕρπων. o.
Serpullum, ἕρπυλλον, εἶδος βοτάνης, ἀγριόπρασον.
Serpyllum, ἕρπυλλος. c.
Serra, πρίσις. c.
Hæc Serra, πρίων. c. πρίων. s.
Serraculum, πηδάλιον. c.
Serrarius, λιθοπριστής. c.
Serratus, πριονώδης. c.
Serro, πρίζω. c. γρυπός. o.
Serta, στέφανοι, στέμματα, στέφανος. c.
Serta, singulare non habet, στέμματα. c. στεφανώματα. o.
Serrula, πριόνιον. o.
Sertat, στεφανοῖ.
Serticulum, δρέπανον χορτοκοπικόν.
Sertis, στέμμασιν.
Sertula, μελίλοτος. o.
Sertum, στέφανος. c.
Serva, δούλη. c.
Servans, φυλάσσων, καὶ φύλαξ.
Servans æqui, φύλαξ τοῦ δικαίου.
Servator, φύλαξ. c. τηρητής. c.
Servatorium, φυλακτήριον. e.
Servilis, δουλικός. c.
Servio, δουλεύω. c. λατρεύω. c. δουλεύω. o.
Servit, δουλεύει.
Servitium, δουλεία. c. δουλεία. s.
Servitium, vitus, δουλεία. o.
Servitudo, δουλεία. c.
Servitus, δουλεία, λατρεία, δουλεία. c.
Serum, ὀρρὸς τοῦ γάλακτος.
Serum, indeclinabile est, ὄρος γάλακτος. c.
Serum, ὀρρός. e.
Servo, τηρῶ. c. φυλάττω. c.
Servo, as, σώζω. o.
Serum, subst. ἑσπέρα. o.
Serus, βραδύς. c. χρόνιος. o.
Servulus, δουλάριον. c.
Servus, δοῦλος, λάτρις, οἰκέτης. c. δοῦλος.
Sesamus, σήσαμος. c.
Sescenta, ἑξακόσια. c.
Sescuncia, μία ἥμισυ οὐγκια. c.
Sescuplum, ἐν ἥμισυ μέρος. c. ἡμιολία. s.
Sesqualtalia, ἡμιολία.
Sesqualtera, ἡμιολία.
Sesquas, ἐν ἥμισυ ἀσσάριον, χαλκοῖ ἐξ, ἀσσαρίου ἥμισυ. c.
Sesqui, τρίημι. o.
Sesquialtera, ἡμιόλιος. o.
Sesquilibra, λίτρα, καὶ ἥμισυ.
Sesquitertium, ἐπίτριτον.
Sestertium, δραχμή, δηνάριον, εἶδος νούμμου. c. δηνάριον. c.
Sessile, καθήμενον. c.
Sessiles, ἑδραῖαι. o.
Sessilis, καθήμενος. c. ἀποκαθήμενος. c.
Sessio, καθέδρα. c.
Hæc Sessio, βάθρον. c. ἕδρευσις. o.
Sessus, κάθισις. s.
Seta, ὁρμιά, χαίτη. χαίτη. c. θρίξ συός. c.
Setæ, τρίχες. o.
Setigerus, τριχοφόρος. c.
Setosus, τριχοφόρος. c. τετριχωμένος. c. λάσιος. o.
Seu, εἴτε. c. ἤτοι. c.
Seve, χαλεπῶς. c.
Severitas, στεῤῥότης, αὐστηρότης, ἐπιστρέφεια, αὐστηρία. c. ἀποτομία. o.
Severum, αὐστηρόν.
Severus, μισοπόνηρος, αὐστηρὸς, μισοπόνηρος. c. χαλεπός. c. σοβαρός. c. αὐστηρός. c.
Sevicia, δεινότης. c.
Sevocator, ἀποχωριστής. c.
Sevocatorem, χωριστὴν, ἀπατεῶνα.
Sevoco, ἀποχωρίζω. c. ἀποκαλέω. o.
Sevum, λίπος. c.
Sebum, στέαρ. o.
Sevus, χαλεπός. c. δεινός. c.
Sex, ἕξ. o.
Sexdigitus, ἑξαδάκτυλος. c.
Sexennium, ἑξαετία. c.
Sexit, ὁμοιοῖ.
Sexiunge, ἕξζευξις. e.
Sextarium, ξέστης. e.
Sextarius, ξέστης μέτρον. ξέστης, τὸ μέτρον. c.
Sextans, διούγκιον. c. ἕκτον. c. ἑκτημόριον. o.
Sexies, ἑξάκις. o.
Sextuplex, ἑξαπλοῦς. c.
Sextuplum, ἑξαπλοῦν. c.
Sextus, ἕκτος. c.
Sexuncia, ἕκτον οὐγκίας. c.
Sexus, φύσις, γονὴ, ὁμοίωσις, γένος, φύσις. c. σχῆμα γυναικεῖον, s. φύσις, ἡ γονή. s. φύσις, φύτλη. o.
Sexus naturæ, εἶδος φύσεως.
Si, εἰ καὶ νῦν, καὶ ἐὰν, εἰ ἀντὶ τοῦ ἐάν. c. ἐάν, ἤν. o.
Siat, οὐρεῖ, ἐπὶ βρέφους.
Si autem, εἰ δέ. c.
Sibi, ἑαυτῷ, καὶ ἑαυτοῖς, καὶ θηλυκῶς.
Sibilat, συρίζει.
Sibilo, συρίζω. c. συρίττω. o.

Sibilum, συριγμός. e.
Sibilus, συριγμός. c.
Sibimet, ἑαυτῷ. c. σφίσιν αὐτοῖς. c.
Sibimetipsi, ἑαυτῷ. c.
Sibi placens, αὐθάδης, αὐτάρεστος, αὐτάρεσκος. e.
Sic, οὕτως, οὕτως. c. ναί. o.
Sica, ἐγχειρίδιον, μάχαιρα, Θρακικὸν ξίφος ἐπικαμπές. μάχαιρα, τὸ παραμηρίον. c. βρίξα. c. μαχαίριον. s. ξίφος. o.
Sicarius, σφάκτης, ἀνδροφόνος, σφαγεὺς, λῃστὴς, φονεύς. c. μαχαιροφόρος. c. ξιφηφόρος. c. ξιφοφόρος. o. φονεύς. e.
Sicca, ξηρά.
Hæc Sicca, παραζώνιος μάχαιρα. c.
Siccaneus, κατάξηρος. o.
Siccesco, ξηραίνομαι. o.
Siccine, οὑτωσί. o.
Siccitas, αὐχμὸς, ξηρασία, ξηρότης, ξηρασία. c. ἀβροχία. c.
Hæc Siccitas, αὐχμὸς, ἡ ἐν τῇ γῇ ξηρότης. c. ξηρότης. o.
Sicco, ξηραίνω. c. ψύγω, ξηραίνω. c.
Siccum, ξηρόν.
Siccus, ξηρός. c. ἄνυδρος. c. ξηρός. o.
Sicila, σμίλα χαρτοτόμος, ἀρβήλιον.
Sicilicis, ἄρβηλον. s.
Sicilicium, τέταρτον οὐγκίας. c.
Sicilium, οὐγκίας τέταρτον. c.
Sicilum, ξυρὸν σκυτέως.
Sicine, οὕτως ἄρα. c.
Sicio, διψῶ. c.
Sicubi, εἴπου. c. εἴπου. c. εἴπου. o.
Sicut, ὡς, ὡς. c. καθώς. c. ὥσπερ. c.
Sicut, uti, ὡς, ὥσπερ. o.
Sicuti, καθά. c. καθάπερ. c.
Siculum, Σικελόν. e.
Sidera, ἄστρα.
Siderari, ἀστροβολίζεσθαι. o.
Siderata, ἡμίξηρος. c.
Siderati, ἀστροβολιζόμενοι. o.
Sideratus, ἡμίξηρος. c.
Sidereus, ἀστερόεις. o.
Siderosus, ἀστροπλήξ, ἐπιληπτικός.
Sido, dis, καταφέρομαι. o.
Sidus, ἄστρον, ἄστρον. c.
Sigillari, νευρόσπαστοι.
Sigillatum, ζωδιακόν. c.
Sigillo, σφραγίζω. o.
Sigillum, ἀνδριαντάριον, ζώδιον. καὶ σφραγὶς, σύνθημα, ἐκτύπωμα. σφραγὶς διὰ γλυφίδος. c. σφραγίς. c. σύνθεμα. c. ζώδιον. c. σημείωσις. c. σφραγίς. o.
Sigillarius, ἀγαλματοποιός. e.
Signa, ζώδια, καὶ σημεῖα, καὶ σωραγῖδες. καὶ ῥηματικῶς, σφράγισον.
Signaculum, σφραγιστὴρ, σφραγιστήριον, σφραγιστήριον. c. χαρακτήρ. o.
Signarius, ζωδιοποιός. c.
Signatorium, σφραγιστήριον. c.
Signatores, σημαίνοντες. o.
Signaculum, σφράγισμα. e.
Signatorius, σφραγιστικός. o.
Signatus, ἐπίσημος. o.
Signifer, ζωδιακὸς, σημειοφόρος, φαρσοφόρος. c. σημνιοφόρος. c. ζωδιοφόρος. c.
Signiferi, σημειοφόροι. e. σημειοφόροι. e.
Significantia, ἔμφασις, ἔννοια.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, ἐπισημασία. c.
Significacio, σημασία. c. δήλωσις. c.
Significatum, σημασία. c. δήλωσις. c.
Significatus, σημασία. c.
Significo, σημαίνω. c.
Signio, is, σημειόω. o.
Signis, σημείοις, σφραγῖσι.
Signo, σφραγίζω. c. σημειοῦμαι. c.
Signo, as, σημειοῦμαι. o.
Signum, σημεῖον, ὁ σκοπός. c.
Hoc Signum, γαυλὸς, ποιμενικὸν ἀγγεῖον. c. σφραγίς. c. ζώδιον. c. σφραγίς. s.
Silana, κρήνη. e.
Silanum, ὑδρίον. c.
Silanus, κρήνη. e.
Silatarus, πλάνος.
Silbanus, Πὰν, Σιληνός.
Silencia, σιωπή. c.
Silenciarius, ἡσυχοποιός. c.
Silentium, σιγὴ, ἡσυχία.
Silencium, ἡσυχία. c. σιωπή. c. σιγή. c.
Silentium, σιγὴ, σιωπὴ, ἡσυχία. s. σιγὴ, σιωπή. o.
Silenus, Σιληνός. c. σιωπῶ. c. σιγῶ. c. σιγάω. o.
Siler, κύπειρον, βοτάνη. c.
Hoc Siler, κύπειρος, νάρδος. s. κύπουρον. e.
Silentiosus, σιγηρός. e.
Silesco, σιωπάω. o.
Silex, μυλίτης λίθος, λίθος πυρώδης. c. μυλίτης λίθος. c. πυρώδης λίθος. c. πέτρα. c. χάλιξ. c. μυλίτης λίθος. s. πυρίτης. o.
Silica, θυλάκιον ὀσπρίου, ἤγουν λοβός. c.
Silicarius, μυλουργός. c.
Silicida, σκληρουργός.
Silicernium, περίδειπνον. λύχνους γὰρ ἅπτειν ἐν πένθει οὐ θέμις. παραγήραμα. c. παραγήρημα. c.
Siligineum, καθαρὸς ἄρτος. s.
Siligo, σεμίδαλις, σιλίγνιον. c. ὄλυρα. o.
Siliqua, κεράτιον, καὶ κυάμου καὶ φασήλου λοβοὶ, καὶ ξυλόγλυκον. λοβὸς τῶν χεδρόπων. λοβὸς ὀσπρίου. c. λέπος ὀσπρίου. c. κεράτιον. c. κεράτιον, καὶ χιτὼν φακῆς. s.
Hæc Siliqua, τὸ κεράτιον. e. ξυλόγλυκον. e. λόβος. o.
Siliquior, ἐλλοβίζω. o.
Silo, σιμὸς, ἔξοφρυς. o.
Silpe, σίλφιον.
Silva, ὕλη ἐν τοῖς ὄρεσι. c. ξυλικὴ ὕλη. c. ὕλη. e.
Silva natus, ὑλογενής. c.
Silvanus, Πὰν, θεὸς ὑλαῖος.
Silvanus, κρουνὸς, ὑλαῖος θεός, c. Πὰν, ὁ δαίμων. c.
Silvester, ὑλικὸς, ὑλίσκος. c. ὑλώδης. c. ὑλαῖος. c.
Silvestre, ὑλῶδες.
Silvestris, ὑλαία. c.
Silvicola, ὑλοκάτοικος. c.
Silurus, γλάνιος, e.
Silus, σιμός.
Simia, πίθηκος, πίθηκος. c. κερκοπίθηκος. c. πίθηκος. s.
Simia, Simius, πίθηκος. o.
Simicipium, ἡμικεφάλιον.
Simidala, σιμίδαλις. c.
Simila, σεμίδαλις. o.
Similacio, σκῆψις. c. παραπροσποίησις. c.
Similago, σεμίδαλις. c.
Similia, ὅμοια.
Simile arvum, Simile agrum, ἀντιάσορρος. e.
Similis, ὅμοιος, ὁμοήθης. c. παραπλήσιος. c. ἐοικώς. c. ὅμοιος. c.
Similis sum, ἔοικα. c.
Similiter, ὁμοίως, παραπλησίως. c. ὁμοίως. c.
Similitudo, παραβολὴ, ὁμοίωσις, παραβολή. c. ὁμοιότης ὄψεως. c. ὁμοίωσις. c. ὁμοίωσις. o.
Similium, ὁμοίων.
Similo, πλάττομαι. c. προσποιοῦμαι. c.
Similo, as, ὁμοιόω. o.
Sin minus, εἰ δὲ μή. c.
Simissator, σιρωτὴς οἴνου ἢ ἄλλου τινὸς ὑγροῦ. c.
Simius, πίθηκος. c. πίθηκος. e.
Simpalum, κύαθος.
Simplex, ἁπλοῦς, ἀφελής. εὐήθης, ὁ μωρός. c. ἀφελής. c. ἁπλοῦν. c. ἁπλῆ. c. αὐτόσκευον. o.
Simplicitas, ἁπλότης, ἁπλότης. c.
Simpliciter, ἁπλῶς. c.
Simplico, ἁπλῶ. c.
Simplum, ἁπλοῦν. c.
Simplus, ἁπλοῦς. o.
Simul, ὁμοῦ, καὶ ἅμα, ὁμόσε, ὁμοθυμαδόν. c. ὁμοῦ. c. ἅμα, ὁμοῦ. o.
Simulacra, ξόανα. e.
Simulachra, ἀγάλματα. e.
Simulacra colens, εἰδωλολάτρης. c.
Simulacrum, ἀπεικόνισμα, εἴδωλον, ξόανον.
Simulachrum, εἴδωλον, ἄγαλμα, ἀφίδρυμα. c. εἴδωλον. o.
Simulat, προσποιεῖται, σκήπτεται.
Simulatio, σκῆψις.
Simulator, ὑποκριτής. c.
Simulatus, ὑποκριτικός.
Simulatque, ὡς τάχιστα. o.
Simulo, προσποιοῦμαι. o.
Simultas, δασμός. c. ἔχθρα. o.
Simultates, ἀπεχθείας, ἔχθρας, ἀντιπολιτείας.
Simulto, as, ἐχθαίρω. o.
Simus, σιμός. c.
Sin, εἰ, ἀντὶ τοῦ ἄν. c. κἂν, ἢν, εἰ. o.
Sinape, plurale non habet, σίνηπι. c.
Sinapi, σινάπιον. c.
Sinape, σίνηπι.
Sin autem, εἰ δέ. c.
Sincere, integrum, ἀβλαβές.
Sincere, γνησίως, ἀκεραίως, σπουδαίως, καθαρῶς. c. εἰλικρινῶς. c. ἀκαιραίως. c. ἁγνῶς. c. γνησίως. c.
Sinceris, ἀκέραιος, εἰλικρινής.
Sinceritis, εἰλικρινής. c.
Sinceris, εἰλικρινής. e.
Sinceritas, εἰλικρινότης, δικαιοκρισία, εἰλικρίνεια. e.
Sinceriter, καθαρῶς. c.
Sincerius, γνησίως, ἀκεραίως, σπουδαίως.
Sincerus, ἁπλοῦς, καθαρός. c. ἀκαίρεος. c. γνήσιος. c. εἰλικρινής. c.
Sinciput, ἡμικεφάλαιον, ἡμίκρανον. c. ἡμικέφαλον. c. βρέγμα. o.
Sine, ἄνευ, χωρὶς, ἄφες. c. χωρίς. c. ἄνευ. c.
Sine adfectione, ἀπαθής, ἄστοργος.
Sine affectu, ἀπαθής. e.
Sine aliquo, ἄνευ τινός. c.
Sine arte, ἀτεχνής. c.
Sine calumnia, ἀσυκοφάντητος. c.
Sine casu, ἄπτωτος, ὁ σταθερός. c.
Sine causa, εἰκῆ. c.
Sine contradictione, ἄνευ ἀντιλογίας. c.
Sine controversia, ἄνευ ἀντιλογίας. c. ἄνευ ἀντιῤῥήσεως. c. ἄνευ ἀμφισβητήσεως. c.
Sine cunctacione, ἄνευ διαπορίας. c.
Sine corde, ἀκάρδιος. c.
Sine dilacione, ἄνευ παρολκῆς. c. ἄνευ ἀναβολῆς. c. ἄνευ ὑπερθέσεως. c.

Sine dubitacione, ἄνευ δισταγμοῦ. c. ἄνευ ἀμφιβολίας. c. ἄνευ ἀμφισβητήσεως. c.
Sine dubio, ἀδιστάκτως. c.
Sine fascino, ἀβασκάντως.
Sine fermento, ἄζυμος. c.
Sine fide, ἄπιστος. c.
Sine fine, ἀορίστως. c.
Sine genio, ἀφνής. c.
Sine gloria, ἄδοξος. c.
Sine ictu, ἄπληγος. c.
Sine invidia, ἄφθονος, ὁ μὴ φθονῶν. c. ἀνεπίφθονος. c.
Sine febre, ἀπυρετία. e.
Sine impensa partus, ἀδάπανος. c.
Sine intermissione, ἀδιαλείπτως, χωρὶς ὑπερθέσεως, ἀδιαλείπτως. c. ἄνευ διαλείμματος. c.
Sine liberis, ἄτεκνος, ἄτεκνος. c.
Sine macula, ἄσπιλος. c.
Sine nomine, ἀνώνυμος. c.
Sine nundinacione, ἄνευ πραγματείας.
Sine parsimonia, ἀφειδῶς. c.
Sine patre, ἀπάτωρ. c.
Sine periculo, ἀκίνδυνος. c.
Sine pice, ἀπίσσωτον. c.
Sine planicie, ἀνώμαλος τόπος. c.
Sine procrastinacione, ἄνευ ἀναβολῆς. c. ἄνευ μελλησμοῦ. c.
Sine querela, ἄνευ μέμψεως. c.
Sinere, ἐᾶσαι.
Sine recusacione, ἀπαραιτήτως. c.
Sines, passus fueris, ἀνασχεθήσῃ.
Sine scriptore, ἀνυπόγραφον. c.
Sine scriptura, ἄγραφον. c.
Sine servo, ἄδουλος. c.
Sine societate, ἀκοινώνητος. c.
Sine studio, ἀφιλόπονος, ἀφιλόπονος. e.
Sine substancia, ἀνυπόστατον, τὸ μὴ ὑφεστός. e.
Sine sustentacione, ἀσυγκρότητος. c.
Sin etiam, εἰ καί. c.
Sine verbere, ἄπληγος. c.
Sine vile, ἄλυπος. e.
Sine vita, ἀβιές. c.
Sine vitio, ἀσινής. c.
Sine ulla varietate, ἄνευ ποικιλίας τινὸς, ἢ ἀμφισβητήσεως.
Sine ullo, ἄνευ τινός. c.
Sine umbra, ἄσκιος τόπος. c.
Sine uxore, ἀγύναιος. c.
Singillatim, καθ' ἕκαστον. o.
Singulare, ἑνικὸν, ἑνικόν. o.
Singularis, μονομάχος, ἀπρόκοπος.
Singularis, ut Cicero, μονογενής. c.
Singularis, μονάς. c. ἑνικός. c. μοναχός. c.
Singulatim, καθ' ἕκαστον, καθ' ἕκαστον. c.
Singulator, ἱππαστὴς κέλης.
Singulariter, ἑνικῶς.
Singuli, ἕκαστοι, καθ' ἕνα.
Singulis, καθ' ἕν.
Singultantem, λύζοντα, συῤῥήσσοντα.
Singultientem, συῤῥήσσοντα. e.
Singultio, λύζω.
Singulto, λύζω, λύζω. c. ἀποβλύζω. c.
Singultus, λυγμός. c. λὺγξ, ὁ λυγμός. c. λύγξ. s.
Singulus, ἕκαστος. c.
Sinister, εὐώνυμος, ἐπαρίστερος, ἐναντίος, ἀριστερός. c.
Sinistra, ἀριστερὰ, εὐώνυμος. c.
Sinistrorsum, εἰς τὰ ἀριστερά. c. ἐπὶ τὰ λαία. o.
Sin minus, εἰ δὲ μή.
Sino, συγχωρῶ. c. ἀφίημι. c. ἐῶ. c.
Si non, εἰ μή. c.
Sino, is, ἔχω. c.
Sint, εἴησαν, ἔστωσαν.
Sinuo, κολπόω. o.
Sinuosus, κολπώδης. o.
Sinus, κόλπος, κόλπος. c. κόλφος. e.
Sipillus, Novacula, ξυρόν.
Sipo, διασκορπίλω. o.
Si quando, εἴποτε. c.
Si quid, εἴτι. c.
Si quidem, εἰ μέντοιγε, εἰ μὲν, εἴπερ, ἐὰν μὲν οὖν, εἴγε. o.
Si quomodo, εἴπως. c. εἴ τινι τρόπῳ. c.
Sira, σαῦρα, τὸ αἰδοῖον, πλεκτή. c.
Sirimpio, τύμπανον. s.
Sirius, Σίριος ἀστήρ. c. κυνὸς ἀνατολή. c.
Hic Sirius, ἡ ἀνατολὴ κυνός. s. κύων ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ. c.
Sirpea, φορμός. o.
Sirpi, βρύλλα. o.
Sis, εἴης, εἰ θέλεις.
Sisamum, σίσαμον. e.
Sisarra, πρόβατον μεῖζον ἐνιαυτοῦ.
Siser, εἶδος σταφυλίνου. σταφυλίνου εἶδος. c. ἄγριον σέληνον. e.
Sissiat, κάθηται, ἐπὶ βρέφους.
Siste, στῆσον. c. στῆθι. c.
Sistit, ἵστησιν.
Sisto, ἵσταμαι. c. ἐφίστημι. o.
Sit, εἶεν. c.
Sitella, κάδιον. c. ὑδρία. c.
Sitellum, κάδιον. c.
Siti, κείμενοι. o.
Sitibundus, διψαλέος. o.
Siticula, δίψα, διψάς. e.
Siticulosus, διψαλέος, ἔκδιψος. c.
Siticulosus, πολυδίψιος. o.
Siticula, διψιάς. e.
Sitis, δίψα. c.
Sitit, διψᾷ. c.
Situla, κάδος, κάδος. s. κάδος. c. κόδος. o. ὑδροφόρος. e. κάλπις, καὶ κάδος. e.
Situlus, κάδος. c.
Situm, κείμενον.
Situs, τοποθεσία, καὶ κείμενος, καὶ θέσις. τοπικός. c. θέσις. c. θέσις. s. κείμενος. o.
Situs, us, αὐχμός. o.
Sive, ἤτοι. c.
Si usquam, εἴπου. c. εἴπως. c.
Slattarius Fuco, Ancilla, ἐργόμωκος. e.
Smaragdus, σμάραγδος. c.
Soblices, καταπῆγες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ.
Soboles, ἀπογονή. c. γενεά. o.
Sobrie, σωφρόνως. c.
Sobrietas, νηφαλεότης. c.
Sobriis, νηφαλαίοις.
Sobrinus, ἀνεψιαδοῦς, ἀνεψιός. c. ἐξάδελφος. c.
Sobrini, ἀνεψιοί. o.
Sobrio, νήφω. c.
Sobrius, νήφων, νηφάλεος. c. νηφάλαιος, ὁ ἀπέχων οἴνου. c. νήφων, νηφάλιος. o.
Socci, ἐπικρατίδες.
Socculus, ἐμβάδιον. o.
Soccus, κρηπίς. c. ὑπόδεσις. der. ἀγροικικόν. s.
Sobrinitas, ἀνεψιότης. c.
Soccus, ἐμβάς. o.
Socer, πενθερὸς, κηδεστής. c. πενθερός. c. ἑκυρός. c.
Socialis, συμμαχικός. o.
Sociatus, Conjunctus, Copulatus, κοινών.
Societas, ἑταιρία. c. κοινωνία. c.
Socii, κοινωνοί. e.
Socio, κοινωνοποιῶ. c. συμμίγνυμι. o.
Socius, κοινωνὸς, ἐμπόρια, κοινωνός. c. κοινωνὸς, ἑταῖρος. o.
Socordia, ἀφόδευμα ὑός. μωρία, ἢ ἀδρανία. ἄνοια. c. ἀδράνεια, ἀργία. c.
Socors, ἄνους, ἀκάρδιος, ἄφρων, ἀργός. c. ἀδρανής. c.
Socrus, πενθερὸς, θιότης, κηδέστρια. c. πενθερός. c. πενθερά. c.
Sodalicium, ἑταιρία, ἑταιρικὸν, ἑταιρία. c.
Sodalis, ἑταῖρος. c. σύσσυτος. o.
Sodalitas, ἑταιρία. c.
Sodes, φίλτατος. c. ἀντιβολῶ. o.
Sol, ἥλιος.
Sol, plurale non habet, ἥλιος. c.
Sol, solis, ἥλιος. s.
Sola, μόνη. c.
Solacium, παραμυθία, παρηγορία, παρηγορία. c. παραμυθία. c.
Solamen, παραμυθία. c. παραμυθία. s.
Solamen, tium, παραμύθιον. o.
Solanus, ἡλιώτης. o.
Solar, δίφραξ. c.
Solaris, ἡλιακός. o.
Solarium, ἡλιαστήριον. c. ἡλιακόν. o. ἡλιαστήριον. e. παραμυθία. s.
Solati, ἡλιαζόμενοι. o.
Solea, βούγλωσσον σανδάλιον, βλαύτιον, ὑπόδημα. c. ἐμβάς. o.
Solea, βούγλωσσος. c.
Solearii, ἐμβαδοποιοί. o.
Soleas, σανδάλια. c.
Solemne, ἔθιμον.
Solenne, σύνηθες. c. ἔθιμον. c.
Solennia, singularia non habet, ἔθιμα. c. ἐτήσια. o.
Solennis, εἰωθώς. c. ἐτήσιος. o.
Solemniter, ἐθίμως, συνήθως, συνήθως. c.
Solens, εἰωθώς. c.
Soleo, εἴωθα, εἴωθα. c. ἔθος ἔχω. c.
Soleo, les, φιλέω. o.
Solers, ἀγχίνους, συνετός. συνετὸς, πρόσοχος, ἀγχίνους. c. ἔμπειρος. c. ἐγρήγορος. c. πεπαιδευμένος. c. ἐνγρήγορος. c. δεινὸς, ἱκανός. o.
Solertia, σπουδὴ, ἐντρέχεια.
Solercia, πολυπειρία. c.
Solet, εἴωθεν, φιλεῖ. o.
Soli, σόλια. c.
Hæc Solia, βούγλωσσος. c.
Solicitacio, ὑπονόθευσις. c.
Solicitator, ὑπονοθευτής. c.
Solicito, ὑπονοθεύω. c.
Solicito, as, πειράω. o.
Solicitudo, ἀγωνία. c. μέριμνα. o.
Solicitus, ἐμμέριμνος. c. φροντίζων. o.
Solidat, ἐδαφίζει.
Solidesco, στεῤῥοῦμαι. o.
Solido, στεῤῥόω. o.
Solidum, νόμισμα ὁλόκληρον, σφυρήλατον, ὁλόκληρον. c. ἀκαίρεον. c.
Solidus, χρύσινος. c. ὁλόσφυρος. c. νόμισμα. c. στερεός. c. τέλειος. o.
Soliloquium, μονολογία. o.
Soliloquus, μονολόγος. o.
Solifuga, μισήλιος. o.
Solipuga, ἡλιόκεντρις. e.
Solitarius, μοναχός. c. μεμονωμένος. c. μονήρης. c. μονήρης. o.
Solito, ἰδιάζω. c.
Solito, as, εἴωθα. o.

Solitudo, μόνωσις. c. ἐρημία. c.
Solitus, ὁμοήθης. c. εἰωθώς. o.
Solivago, μονήρης.
Solivagus, φιλέρημος. o.
Solium, βασιλικὸς θρόνος, ἐμβάτη.
Hoc Solium, ἔμβασις, θρόνος βασιλικός. c. καθέδρα ἀρχοντική. s. θρόνος. o.
Sollercia, πολυμαθία. c. ἐντρέχεια. c.
Sollers, ἐντρεχής. c. ἐνδρανής. c. ἐχέφρων. c.
Sollicitare, ὑπονοθεύειν. e.
Sollicitaret, ὑπονοθέσειεν.
Sollicitat, ἀναπείθει, ἐξαπατᾶ, ἀνασείει.
Sollicitavit, ὑπέπεισεν, ἔπεισεν.
Sollicito, ὑπονοθεύω, ἀναπείθω, προπηλακίζω, πλαγιάζω, μεριμνῶ. c. μεριμνοποιῶ. c. παραπείθω. c. νοθεύω. c.
Sollicitudines, φροντίδες, μέριμναι.
Sollicitudo, ἀγωνίαι, μέριμναι, μέριμνα. c. φροντίς. c.
Sollicitum, Conturvatum.
Sollicitus, μεριμνητικός. c.
Solipaga, ἡλιόκεντρις, μυίας εἶδος.
Solitaurilia, θυσία ἐκτὸς κριοῦ καὶ ταύρου.
Solo, as, μονόω. o.
Solor, παραμυθοῦμαι. c.
Solor, aris, παραμυθέω. o.
Solox, ἱερὸν, καὶ παχύς.
Solsticialis, τροπὴ θερινή. c.
Solstitium, τροπὴ θερινή.
Solsticium, ἡλιοστάσιον. c. τροπὴ θερινή. c. θερινὴ τροπή. c. ἰσημερία. s. ἡλίου τροπή. o. ἡλιοστασία. e.
Solubilis, λυτός. c.
Solucio, λύσις. c.
Solum, κάσσυμα. c. ἔδαφος. c. πέλμα. c. μόνον. c. πέδον. o.
Solum vertit, ἀνάστατος γίνεται, καταλείπει τὴν πατρίδα.
Solvit, λύει.
Solumen, πέρας. c.
Solvo, ἐκτιννύω. c. λύω. c. καταβάλλω, δίδωμι. c.
Solus, μόνος, μόνος. c.
Solutilis, λύσιμος. o.
Solutio, καταβολὴ, ἀπόδοσις. c.
Solutor, καταβολεύς. c.
Solutus, λελυμένος, ἀφειμένος, λυτός. c. ἀνειμένος. c. ἐκλελυμένος. c. λελυμένος. c. παρετός. o.
Somniculosus, ὑπνωτικὸς, ὑπνωτικός. o.
Somnifer, ὑπνοφόρος. o.
Somnio, ἐνυπνιάζομαι. c. ὀνειρώττω. c. ὀνειρώττω. o.

Somniottator, ὀνειροπόλος. c.
Somniorum interpres, ὀνειροκρίτης. c.
Somnisolutor, ὀνειροκρίτης. c.
Somnium, φροντὶς, ἰδιωτικῶς. φθίσις, ἐνύπνιον, ὄναρ, ὄνειρος. c. ἐνύπνιον. c. ὕπνος. c.
Somnolentus, ὑπνώδης. o.
Somnosus, ὑπνωτικός.
Somnus, ὕπνος. c. ὕπνος. c.
Sonarat, ἤχει.
Sonat, ἠχεῖ, ψοφεῖ. c.
Sonipes, καναχήπους. o.
Sonito, as, ἀνηχέω. o.
Sonitus, ἦχος, ψόφος, ὁ ἦχος. c.
Sonitus, Sonus, ἦχος. o.
Sono, ἠχῶ. c.
Sono, as, ἠχέω. o.
Sonor, βρόμος. o.
Sonorosus, ψοφοδεής. c.
Sonorus, ἠχητικός. c. ἠχώδης. o.
Sons, βλαβερός. c. αἴτιος. c. ὑπεύθυνος. c. αἴτιος. s. ὑπαίτιος. o.
Sontes, αἴτιοι, ὑπεύθυνοι, βλαβεροί.
Sonticus, βλαβερός. c.
Sonticus morbus, ἱερὰ νόσος, ἐπιληψία. o.
Sontius, ἀληθής.
Sonus, ἦχος, προσῳδία, ἠχώ. c. προσῳδία. c. ἦχος. s.
Sophista, σοφιστής. c.
Sopio, καρῶ. c.
Sopio, Soporo, κατακοιμίζω. o.
Sopitus, κεκαρωμένος. c.
Sopor, κάρωσις, κάρωσις. c. κάρος. c.
Hic Sopor, ἡ κάρωσις. s. ὕπνος. o.
Soporatus, κεκαρωμένος.
Sopor e vino, κάρος ἐξ οἴνου.
Soporiferus, καροφόρος. c.
Soporo, καρῶ. c.
Sorba, οὖα, μελανδρύς. e.
Sorbeo, ῥοφέω. o.
Sorbicina, ῥόφημα. c.
Sorbicio, ῥόφημα. c.
Sorbile, ῥοφητόν. c.
Sorbet, ῥοφᾶ, ῥοφεῖ.
Sorbillo, as, καταῤῥοφέω. o.
Sorbitio, ῥόφημα. o.
Sorbitiuncula, ῥοφημάτιον.
Sorbum, οὖον. o.
Sorbus, μελάνδρυς. e.
Sorcio, κληρῶ. c.
Sorcior, κληροῦμαι. c.
Sordeo, ῥυποῦμαι. o.
Sordes, ῥύποι.
Sordes, singulare non habet, ῥύπος. c. ῥύπος. s.
Sordesco, ῥυπαίνομαι. o.
Sordidicia, ῥυπαρία. c.
Sordido, ῥυπαίνω. c.
Sordido, as, ἐπιῤῥυπαίνω. o.

Sordidum, ῥυπαρόν.
Sordidus, μικρολόγος. c. ῥυπαρός. c.
Sorex, μῦς ποντικὸς, ἢ ἀρουραῖος, μῦς ἀρουραῖος. c.
Sorex sylvestris, ἀγροῖκος μῦς. c.
Soricinus, μύειος. o.
Soror, ἀδελφὴ, ἀδελφή. c.
Sororicidium, ἀδελφοκτονία. s.
Sororius, ἀδελφικός. o.
Sors, κλῆρος. κεφάλαιον, ἐπὶ δανείου. c.
Hæc Sors, κλῆρος. c. κλῆρος. s.
Sortes, χρησμοὶ, κλῆροι. αἱ κεφαλαὶ δανεισμάτων, χρησμοί. c.
Sortilegium, χρησμοδοσία. s.
Sortilegus, χρησμῳδός. c. χρησμοδότης. c. χρησμολόγος. c. χρησμῳδός. o.
Sortior, iris, λαγχάνω. o.
Sortita sunt, τετύχηκεν.
Sortito, adver. κληρωτῶς. o.
Sortitus, κλήρωσις. c. κληρουχία. c.
Sorveo, ῥοφῶ. c.
Sorvillo, ῥοφῶ. c.
Sospes, ζῶος, ὑγιής. c. σῶος. c.
Sospitalis, σωτήριος. o.
Sospito, as, σώζω. o.
Spaciari, περινοστεῖν. o.
Spacior, διακινῶ. c.
Spaciosus, εὐρύχωρος. c.
Spacium, προθεσμία. c. μῆκος, τόπου διάστημα. c. διωρία. c. διάστημα. c. ἀπόστασις. o.
Spadicus, φοινίκεος. o.
Spadix, γένος ὀργάνου. e.
Spado, εὐνοῦχος, εὐνοῦχος ἀπὸ φύσεως. c. σπάδων. c.
Sparge, ῥάνον. c.
Spargere, ῥαίνειν.
Spargine, περιῤῥαντήρ. c.
Spargit, ῥαίνει.
Spargo, πάσσω. c. ῥαίνω. c. σκορπίζω. c. σχεδάζω. o.
Sparsio, κρόκος ὁ ῥαινόμενος.
Sparso ore, φάκοψις. c.
Spartarius, σχοινοπώλης. c.
Spartum, λευκαία ἐν θεάτροις.
Sparus, εἶδος ἀκοντίου, εἶδος ἀκοντίου. c. ἀκοντίου εἶδος. c. σπάρος, ἰχθύς. c.
Spassum, στέαρ. c.
Spata, ἄορ. e. σπάθη. e.
Spatarro, ἐπὶ ἐξουθενισμοῦ. e.
Spathula, σπάθη, τὸ ξίφος.
Spatio, διϊστῶ. c.
Spatium, διάστημα, προθεσμία.
Specialis, le, εἰδικός. o.
Specialiter, ἰδικῶς. c.
Speciatim, κατ' εἴδη. o.
Species, εἶδος. c. εἰδέα. c. πρόσοψις. c. ὄψις, εἶδος. o.

Specificus, εἰδοποιός. o.
Specillum, μήλη. μίλη, ἡ τοῦ ἰατροῦ. c. μήλη. s. μηλωτίς. o.
Specimen, δεῖγμα, ἀπεικόνισμα. c. πρόσχημα, τὸ σχῆμα. c. δεῖμα. c. ἐπίδειγμα. c. ἐπίδειγμα. o.
Specio, βλέπω. c.
Specio, cis, σκοπῶ. o.
Speciosus, πιθανὸς, εὐειδής. εὐειδής. o.
Specium, μηλωτίς. o.
Spectabilis, περίβλεπτος. c. ὁρατός. o.
Spectabilitas, περιβλεπτότης. c.
Spectacula, θεωρίαι, θεωρία. c.
Spectaculum, θεώριον. c. θεάμα. c. θέα. s. θεωπροσκοπία. o. θεωρία. e.
Spectata, δοκιμαζόμενα.
Spectator, θεατής. c.
Spectatores, θεωρηταί. e. θεαταί. o.
Spectatus, δοκιμασθείς. o.
Specto, as, θεάομαι, ἀφορῶ. o.
Spectra, φάσματα. o.
Speculæ, σκοπιά. o.
Speculare, ἔσοπτρον. o.
Specularia, διαφανῆ. c.
Specularis, διαφανής. c.
Specularius, σπεκλοποιός. c.
Speculatio, κατόπτευσις.
Speculacio, κατασκοπή. c.
Speculator, ἐπόπτης, κατάσκοπος, δήμιος, κατάσκοπος. c.
Speculatores, κατοπταί. e.
Speculatus, κατάσκοπος, καὶ ὁ ἀποκεφαλίζων.
Speculor, κατασκοπῶ. c. κατοπτεύω. c. ἀποσκοπέω. o.
Speculum, ἔσοπτρον, κάθοπτρον. c. σπέκλον. c.
Speculatio, σκοπιή. e.
Specus, σπέος, σπήλαιον, σκοπή. s. ὀπὴ, ἀπὸ τοῦ ὄπωπα. s. σπήλαιον. o.
Spelunca, σπήλαιον, σπήλαιον. c. σπήλαιον. s.
Sperat, ἐλπίζει.
Speratus, ἀγαπητὸς, εὐελπής.
Spernatus, ὑπεροραθεὶς, ἐξουθενηθεὶς, καταφρονηθεὶς, ὑπερηφανιθείς.
Spernit, ὑπερορᾶ, ἐξουθενεῖ.
Sperno, ἐξουθενῶ, καταφρονῶ, καταφρονῶ. c. ἐξουθενῶ. c. ὑπερφρονῶ. c.
Sperno, as, ἐκφαυλίζω. o.
Spernulis, καταφρονητής. c.
Spero, ἐλπίζω. c. προσδοκῶ. c.
Spes, ἐλπὶς, ἐλπίς. c. ἐλπίς. s.
Spex, specis, σκοπός. s.
Spica, καλάμη, στάχυς,

στάχυς. c. ἄσταχυς, στάχυς. s.
Spelta, ὄλυρα. c.
Spicæ, στάχυες. e.
Spiceus, σταχύϊνος. o.
Spicifera, σταχυοφόρος. o.
Spicilegium, σταχυολογία. o.
Spicillum, μήλη. e.
Spico, σταχυοφυέω. o.
Spicula, σαυρωτῆρες, βέλη. c. ἀκοντίου εἶδος. c.
Spiculatores, δορυφόροι. o.
Spiculo, as, ἀκονάω. o.
Spiculum, ἀκόντιον, ἀκὶς, ἐπιδορατὶς, λόγχη, ξυστός. o.
Spilabra, βούτομον, ῥάμνος.
Spina, ἄκανθα, καὶ ἱερὸν ὀστοῦν, ἡ ῥάχις, τρίβολος, ἄκανθα. c. ἄκανθα ἀνθρώπου καὶ ἰχθύος. c. ῥάχις. c. ἄκανθα. o.
Spina alba, βούτομον, ῥάμνος, βούτομον. c. ῥάμνος. c.
Spinæ, ἀκάνθης. e.
Spinetum, ἀκανθεών. s.
Spineus, ἀκάνθινος. o.
Spinosus, ἀκανθώδης. c.
Spinturnix, πυραλίς. o.
Spira, σπείραμα, πλεκτάνη.
Spirabile, ἔμπνευστον. o.
Spiraculum, πνοή. o.
Spiræ, γῦροι. o.
Spiramentum, φυσητήριον. o.
Spirantibus, καταπνεομένοις.
Spirat, πνεῖ.
Spiritalis, πνευματικός. c.
Spiritualis, πνευματικός. o.
Spiritum, πνεῦμα ἀνθρώπου. c.
Spiritus, ἀναπνοή, πνεῦμα ἀνθρώπου. c. πνεῦμα ἀνέμου. c. ἀναπνοή, πνεῦμα. s. πνοή, πνεῦμα. o.
Spiro, πνέω, ζῶ. c. σπαίρω, ἐμπνέω. c.
Spissa, πυκνή. c.
Spisset, πυκνώσῃ.
Spissigradus, βραδύπους. o.
Spississcit, πυκνοῦται.
Spisso, στύφω, πυκνόω. o.
Spissum, παχὺ, καὶ πυκνὸν, πυκνόν. c. δασύ. c.
Spissus, συχνός. c. πυκνός. c.
Splendeo, λάμπω. c. στίλβω. c.
Splendere, λάμπειν.
Splendide, λαμπρῶς. c.
Splendidissimus, λαμπρότατος. c.
Splendidus, λαμπρὸς, λαμπρός. c. στιλβός. c.
Splendit, λάμπει, στίλβει.
Splendor, λαμπρότης, λαμπρότης. c. λαμπηδών. c. λαμπηδών. s. αὐγή, λαμπρότης. o.
Splenicus, σπληνικός. e.
Spolia, λάφυρα, σκῦλα, λάφυρα. c. σκῦλα. c.
Spoliacio, ἔκδυσις. c.
Spoliarium, ἀποδυστήριον. c.
Spoliator, σκυλευτής. c.
Spoliatorium, ἐκδ τήριον. c.
Spoliatus, λαφυραγωγηθείς.
Spolio, ἀποδύω. c. γυμνῶ. c. σκυλεύω. c. ἐκδύω. c. σκυλεύω. o.
Sponda, ἐνήλατον.
Spondæ, ἐνήλατα. c.
Spondeo, ἐγγυῶμαι, ἐπαγγέλλομαι, ὁμολογῶ, κατεγγυῶ. c. μνηστεύομαι. c. ἐπαγγέλλομαι. c. ἐγγυῶ. c. ἐπερωτῶμαι. c. ἁρμόζομαι. c. ἀναδέχομαι. o.
Spondet, ὁμολογεῖ.
Spongia, σπόγγος, σπόγγος. c. σπόγγος. s.
Sponsa, κατεγγυημένη. c. μνηστή. c. ἁρμοστή. c.
Sponsalia, ἕδνα, συνθῆκαι, καὶ ἐπαγγελίαι.
Sponsalia, singulare non habet, μνῆστρα. c. ἅρμοστρα. c. ἕδνα. c. κατεγγυητικά. c. μνηστεῖα. o.
Sponsalis, ἁρμοστικός. c. μνηστευτικός. o.
Sponsio, συνθήκη, ὁμολογία ἡ ἀπὸ ἐρωτήσεως. c. ὅρος ἐν δίκῃ πράγματος. c. ὁρισμός. c. συνθήκη. c. παρακαταβολή. o.
Sponsor, ὁμολογητής, ἐγγυητής. c. βεβαιωτής, ἐγγυητής. c.
Sponso, as, μνηστεύω. o.
Sponsores, ἐπαγγελλόμενοι.
Sponsoribus, μνηστῆρσιν.
Sponsus, μνηστήρ. c. νυμφίος. c.
Spongia, σφόγγος. e.
Sponsus, ἁρμοστὴς γάμου. c.
Sponsus, ἐγγύη. o.
Spontalis, αὐθαίρετος. o.
Spontanea, αὐτοφυής. c.
Sponte, ἑκουσίως, προαιρέσει, ἑκουσίως, τῇ ἰδίᾳ προαιρέσει. c. ἑκών. c. ἑκουσίως. c. αὐτόματος. c. ἑκουσίᾳ γνώμῃ. c. ἑκοντί. c. αὐτομάτως. o.
Sponte sua, ἑκών. c.
Spopondit, ὑπέσχετο, ἀντεφώνησεν, ἐνεγγυήσατο, συνέθετο.
Sporta, σπυρὶς, σπυρίς. c.
Sportalia, διανομή. c.
Sportella, σπυρίδιον. c.
Sportellarius, κοπριαίρετος.
Sportula, σιτοβολεών. s. διανομὴ ἀργύρου. c. διανομὴ χρυσίου. c.
Spreno, ἐξουδενῶ. c. ὑπερορῶ. c. ἐξουθενῶ. c.
Spretus, ἐξουθενισμός. c. ἀπερριμμένος. c. καταφρονηθείς. c.
Spuma, ἀφρός.
Hæc Spuma, ἀφρός. c. ἀφρός. s.
Spuma argentea, λιθάργυρος, λιθάργυρος. c. λιθάργυρον. s.
Spumeus, ἀφρώδης. c.
Spumo, ἀφρίζω. c. ἀφρίζω. o.
Spuo, πτύω. c.
Spurcicia, ἀκαθαρσία. c.
Spurcitia, ἀκαθαρσία. o.
Spurco, as, καταισχύνω. o.
Spurcus, ἀκάθαρτος, ἀχρεῖος, κάκοσμος. c. ἀχρεῖος. c. ἐξώλης. c. μιαρός, πιναρός. o.
Spurius, νόθος. c. πορνογενής. c. ἀκάθαρτος, νόθος. e.
Sputo, ἀναπτύω. o.
Sputum, πτύσμα, πτύσμα. c. σίελος, πτύσμα. s. πτύελον. o.
Squaleo, αὐχμῶ. c. ῥυπῶ.
Squalleo, es, αὐχμέω. o.
Squalidus, αὐχμηρὸς, αὐχμηρός. c.
Squallidus, αὐχμηρός. o.
Squalor, ῥύπος, αὐχμὸς, ξηρότης, ῥυπαρία. c. αὐχμὸς, ὁ ῥύπος. c. ῥύπος. c.
Squallor, αὐχμός. o.
Squama, ῥύπους τὸ ἀπόπλυμα, νίτρωμα κεφαλῆς, ἰχθύος φόλυξ. c. λεπὶς, ὄφεως ἢ ἰχθύος. c. νίτρωμα κεφαλῆς. e.
Squameo, λεπίζω. c.
Squammæ, λεπίδες. o.
Squamificus, λεπιδωτός. o.
Squammosus, λεπώδης. o.
Squatus, ῥίνα, εἶδος ἰχθύος.
Squilla, καρίς.
Squillæ, καρίδες θαλάσσιαι.
Sta, στῆθι.
Stabat, ἕστηκεν.
Stabilio, στηρίζω. c. βεβαιῶ. c. ἑδράζω. c. βεβαιόω. o.
Stabilis, βέβαιος, σταθερός. c. βέβαιος. c. ἑδραῖος. c. στερρός. c. βέβαιος, σταθερός. o.
Stabilissimus, στερρότατος. c.
Stabilitas, στερρότης. c. σταθερότης. c.
Stabilito, ἑδραιῶ. c.
Stabula, ἔπαυλις. c.
Stabulariæ, καπηλίδες. o.
Stabularius, πανδοχεύς. c. πανδοχεύς. e. παντοχεύς. o.
Stabulo, as, αὐλίζομαι. o.
Stabulum, ἱπποστάσιον, ὀνοστάσιον, πανδοχεῖον, σταθμὸς, ἔνθα οἱ βόες ἵστανται. c. ἱπποστάσιον. c. αὐλὴ τῶν προβάτων. c. ἔπαυλις, σταθμός. o. ἱππόστασις. c.
Stacio, στάσις, ἡ καταμονή. c. καταμονή. c. διατριβή. c. διαγωγή, ἡ ἀναστροφή. c. στατίων. c.
Stacionarius, ἐπίσταθμος, ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς. c.
Stacionem habeo, ὁρμῶ, ἐπὶ λιμένος. c.
Stadium, στάδιον. c.
Stagnat, γναθοῖ, στομοῖ, γανοῖ, καὶ λιμνάζει.
Stagnator, γανωτής. c. κασιτερουργός. c.
Stagnea, κασσιτέρινα.
Stagneæ, κασσιτέρινα. e.
Stagno, περιπεταλῶ, γανῶ, λιμνάζω, γανῶ. c. περιπεταλῶ. e. λιμνάζω. o.
Stagnum, κασσίπορον, λίμνη, ὑδροστάσιον, τόπος ἐν ᾧ ὀλίγον ὕδωρ συνίσταται. c. ὑδροστάσιον. c.
Stagnum, plurale non habet, κασίτερος, λίμνη. c. λίμνη. s. κασιτερός. s.
Stalis, ἀρχός. e.
Stalpa, σταλαγμός. c.
Stamen, στήμων, στήμων. c. στήμων. s.
Staminarius, νήστης, ὁ τὸν στήμονα.
Stannum, καττίτερος. o.
Stare, ἱστάναι. o.
Statarius, Statio, σταδιαῖος. o.
Stater, κάπανος. c.
Statera, ζυγὸς, ζυγὸς, ὁ στατήρ. c. στατήρ. s.
Stathera, σταθμός. o.
Statim, εὐθέως, παραχρῆμα, εὐθύς. c. εὐθέως. c. παραχρῆμα. c. αὐτίκα. o.
Statio, σταθμὸς, συνεδρία, καὶ παρεδρία, ὅρμος, στητόρα.
Stationalis, μόνιμος. o.
Stationarii milites, φυλακαί. o.
Stativa, σταθμοί. o.
Stativus, στάσιμος. c.
Stator, in ædem Jovis Statoris, ἐπιστάσιος. c. ὀρθώσιος. c. κλητήρ. o.
Statori, ὀρθωσίῳ.
Statua, σταμένα.
Statua, ἀνδριὰς, στήλη, ἀνδριάς. c. ἀνδριάς. s. ἄγαλμα. o. ἀνδριάς. e.
Equestris, ἔφιππος. e.
Statuaria, πλαστική. o.
Statuarius, ἀνδριαντοποιός. c.
Statuarius, πλαστικός. o.
Statuarius, ἀνδριαντοποιός. e.
Statuit, ἔστησεν, ὥρισεν, προσέθετο.
Statu liber, ἐλεύθερος χρόνῳ κατὰ διαθήκην ἀφεθείς.
Statum, κατάστασιν, τύχην.
Statumen, στερέωμα. c. βεβαίωμα. c.
Statum liberum, ἐπικεκαμένη τὴν ἐλευθερίαν.
Statuo, θεσπίζω. c. ὁρίζω, ἐν πράγματι. c. διατυπῶ. c. ὁρίζομαι. o.

Statura, ἀνάστημα, μέγεθος σώματος, μῆκος ἡλικίας, μῆκος τοῦ ἀνθρώπου. c. ἡλικία, τὸ μῆκος. c.
Staturium, ὀρθοστάτης.
Staturus, στησόμενος. o.
Status, κατάστασις.
Hic Status, κατάστασις. c. κατάστημα. c. ἀκμή. e.
Status, a, um, τεταγμένος. o.
Statuta dies, ὁρισθεῖσα ἡμέρα. c.
Statutis, ὡρισμένων.
Statutum, ὡρισμένον.
Statutum, Certum, πακτόν.
Statutus, κατάστασις. s.
Statutus dies, ὡρισμένη ἡμέρα, προθεσμία.
Stavarius, ὀρθοστάτης. c.
Stella, ἀστὴρ, ἀστηρ. c. ἀστήρ. s. ἄστρον. s.
Stellæ, ἀστέρες. e.
Stellatus, ἀστερωτός. c.
Stellio, ἀσκαλοβώτης, ἀσκαλαβώτης. c. γαλεώτης. o.
Stellionator, ἐπιθέτης. c.
Stellionatus, ἐπίθεσις, ἡ χλεύη. c. κακοῦργος. c.
Stello, ἀστερίζω. o.
Stema, στεφάνωμα. c.
Stentinæ, ἔντερα. e.
Hoc Stercidium, κοπρισμός. c.
Stercidum, ὀχετός.
Stercorarius, κοπρικός. o.
Stercoratum, κεκοπρισμένον. o.
Stercoreus, κόπρινος. c.
Stercoro, κοπρίζω. c.
Stercoro, κοπρίζω. o.
Sterculinium, κοπροθέσιον. c. κοπροθήκη. s.
Sterculinum, κοπροδοχεῖον, κοπρία.
Stercura, σκύβαλα.
Stercus, κόπρος, κοπρία. c. κόπρος. c. σκύβαλον. c. κόπρος. s. κόπρος, ἀφόδευμα. o.
Steria, ὅρμαθος.
Sterile, στέρνιον. c.
Sterilescere, στειροῦσθαι. o.
Sterilis, στεῖρα, ἄκαρπος, ἄγονος, στῖρα. c. ἄκαρπος. c. ἄγονος. c. ἄτεκνος. c. στεῖρα. c. στεῖρος, ἄγονος. o.
Sterilitas, ἀφορία. c. ἀκαρπία. c. ἀγονία. c.
Sterne equum, ἐπίσαξον τὸν ἵππον.
Sternit, στρωννύει ἵππον.
Sterno, στρωννύω. c. καταστρωννύω. c. καταβάλλω. o.
Sternomentum, πταρμός. c.
Sternum, στρωμνή. c.
Sternumen, πταρμός. c.
Sternuo, πτάρνυμι. o.
Sternutat, πτάρνεται.
Sternuto, πτέρομαι. c.

Sterquilinium, κάθαγμα. o.
Stertit, ῥέγχει.
Sterto, ῥέγχω. c. ῥέγχω. e.
Stetit, ἔστη.
Stiba, ἐχέτλη. c.
Stibium, στίμμι. o.
Stigo, ἐρεθίζω. o.
Stilla, σταγὼν, σταλαγμὸς, σταλαγμός. c. σταγών. c. στάλαγμα. s. σταγὼν, σταλαγμός. o.
Stillicidium, ὑδροστάσιον, σταλαγμός. c. στράγξ. c. σταγών. c. σταλαγμός. s. ψεκὰς, ῥανίς. o. σταλαγμός. e.
Stillo, στάζω. c. ῥέω. c. στάζω, λείβω. o.
Stilpones, νᾶνοι. o.
Hic Stilus, γραφεῖον. c. γραφεῖον. s.
Stimulant, Commovent.
Stimulacio, κατάνυξις. c. κεντρισμός. c. παροξυσμός. c.
Stimulat, παροξύνει, ἐπείγει.
Stimulat, Castigat, νουθετεῖ, ἐπιπλήττει.
Stimulator, παροξυντής. c.
Stimulo, κεντρίζω. c. παροτρύνω. c. παροξύνω. c. παρορμῶ. o.
Stimulos, Incitamenta.
Stimulum, κέντρον σιδηροῦν, κέντρον. c.
Stimulus, κέντρον. c. βούκεντρον. c. κέντρον. s.
Stingo, στίζω. c. σβεννύω. c.
Stinguo, σβεννύω. o.
Stipabilis, στοιβάσιμος. c.
Stipacio, στοιβή. c.
Stiparius, στυπτικός. o.
Stipata cohors, συνελθὸν τάγμα.
Stipator, σωματοφύλαξ, σωματοφύλαξ. c. δορυφόρος. c. στοιβαστής. c.
Stipatores, ἐπακταί. o.
Stipatus, ὀχυρωμένος. c.
Stipem, ἐλεημοσύνην.
Stipendia, μισθοφοραί.
Stipendiale, μισθοφορικόν. o.
Stipendiarium, dium, ἀποφορά. o.
Stipendiarius, ἀξίωμα στρατιωτικὸν φέρων. c. ὀψωνάτωρ. c. ὑποτελής. o.
Stipendiatus, μισθοφόρος. o.
Stipendium, σιτηρέσιον, ὀψώνιον στρατιωτικὸν, μισθὸς στρατιωτικὸς, στρατείας χρόνος. c. χρόνος στρατείας. c. στρατιωτικὸς μισθός. c. ἀξίωμα. c. ἐπίδοσις στρατιᾶς. s. μισθὸς εἰς στρατιώτην. c.
Stipes, στέλεχος ἄκαρπον.
Hæc stipes sodalium, ἔρανος. c. στέλεχος. s. κορμός. o.

Stipites, στελέχη, δρύοχοι, κορμοί.
Stipo, δορυφορῶ. c. ἐπάγω, πυκνόω. o.
Stips, στύπος. c. φλοιός. s. ἐλεημοσύνη. s. ἔρανος, ἐλεημοσύνη. s. ὁ ἔρανος. e. μισθός. o.
Stipula, καλάμη, κάρφος, καλάμη. c.
Stipulatio, ἱκανοδοσία.
Stipulacio, ὁμολογία, ἡ ἀπὸ ἐρωτήσεως. c. ἐπερώτησις δι' ἀσφαλείας. e. ἐπερώτησις. c.
Stipulationes, ἐπερωτήσεις.
Stipulatus, subst. ὁμολογία. o.
Stipulo, ἐπερωτῶ. c.
Stipulor, ἐπερωτῶμαι. c. προξενῶ, συγγράφω. o.
Stipulum, καλάμη. c.
Stiria, σταλαγμός. o.
Stirpices, ῥιζοτόμοι. o.
Stirpitus, ῥιζόθεν. c. ἐκ βάθρων. o.
Stirpo, ῥιζόω. o.
Stirps, ῥίζα, κόλοψ, παραφυὰς, στέλεχος. c. ῥίζα. c.
Stirps, Stirpis, ῥίζα. s. γενεά. o.
Stiva, ἐχέτλη τοῦ ἀρότρου, ἐχέτλη. o.
Stivo, στοιβάζω. c.
Stivus, στενὴ ὁδός. c.
Stlactarius, ἐργόμωκος.
Stlatta, πειρατικοῦ σκάφους εἶδος.
Stlinquadruum, σκληρὸν, αὐστηρόν.
Stlipes, δοκαιαρχαι.
Stludio, χαμουακίον.
Sto, ἵστημι. c.
Stola, ἔνδυμα, στόλος. e. στολή. c. στολή. o.
Stolata, ἐστολισμένη. c.
Stolatus, ἐστολισμένος. o.
Stolidus, ἀνόητος πάνυ. c. παχυκάρδιος. c. ἠλίθιος. c. ἀβέλτερος. o.
Stiria, ὁ τοῦ ὕδατος κρεμάμενος κρύσταλλος, πάχνη. c. παγετός. s.
Stolones, παραφυάδες. o.
Stomachari, διαῤῥήγνυσθαι. o.
Stomachosus, ὀργίλος. o.
Strabus, ὑπόστραβος. c. στραβός. c.
Strages, πολυάνδριος, σωρὸς νεκρῶν, ἀναίρεσις πολλὴ, ὡς τὴν γῆν σώμασι κατεστρῶσθαι, πτῶσις σωμάτων. c. πολυάνδριον. c. σύμπτωσις, ἐπὶ σωμάτων. c. στρῶσις νεκρῶν ἐν πολέμῳ. c. ὄλεθρος. o.
Stragulum, περίστρωμα, στρῶμα. c. ἐπίβλημα. o.
Stragulus, στρῶμα. s.
Strainen, στρῶσις. c. στρῶσις. s. κάρφη. o.
Stramenta, χορτόστρωτοι στιβάδες.

Stramentitius, καρφώδης. o.
Stramentum, στιβάδες, χορτόστρωμα, στρῶμα. c. στιβάς. c. στοιβή. c. στοιβή. s.
Strangulacio, ἄγξις. c.
Strangulatus, στραγγαλισμός. c.
Strangulo, στραγγαλίζω. c. ἄγχω. o.
Strata, στρωτή. c. κατακέραμα. c. λεωφόρος. c.
Strata, ξυστρωτά. e.
Strator, στρατής. c. ἀναβολεύς. o.
Stratra, ἐπίππιον. e.
Stratum, ἐστρωμένον. o.
Stratura, στρῶσις. c. κατάστρωσις. c.
Stratus, στρωμνή. c.
Strautum, θήκη δερματίνη βελῶν.
Hæc Strena, εὐαρχισμός. c.
Strena, ἐναρχισμός. s. ξένιον. o.
Strenua, εὐαρχισμὸς, θαλλός.
Strenue, σπουδαίως, γοργῶς.
Strenuitas, ἰσχὺς, γενναιότης. c. ἐντρέχεια. c.
Strenuus, εὔστραφὴς, ἐντρεχής. c. δραστήριος. o.
Strepito, κομπῶ. c. κτύπω. c. κροταλίζω. o.
Strepitus, ἦχος, ψόφος, κτύπος, βόμβος. c. κτύπος. c. κόμπος. c. ψόφος, ὁ ἦχος. c. ψόφος. e.
Strepo, ψοφῶ, κτυπῶ. c. ἠχῶ. c. κομπῶ. c. κτύπω. c. ψοφέω. o.
Strepus, τροπωτήρ.
Striata, ξυστρωτα.
Stribiligo, σολοικισμός. o.
Striclata, ξυστρωτά.
Stricte, στενῶς. o.
Strictim, ἐσφιγμένως. c. ἐπιψαύδην. o.
Stricto, ξύω. c.
Strictoria, στιχαρία.
Strictorium, σφιγκτήρ. c.
Strictosus, σφιγκτός. c.
Strictum, στενόν. c.
Strictura, σφίξις. c. φῦσα χαλκέων. s.
Stricturæ, λελιπαμμένον, ἢ τὸ ἀπὸ τοῦ σιδήρου πίπτον, ὥσπερ σπινθῆρες, μέταλλον, σπινθῆρες. o.
Strictus, ἐσφιγμένος. c. στενός. c.
Strideo, τρίζω. c. τρύζω. o.
Stridet, τρίζει.
Strido, τρίζω. c.
Stridor, τρισμὸς, βριγμός. c. τρισμός. c.
Striga, λωστρυγων, καὶ γυνὴ φαρμακὶς, κιμωλία, γένος ὀρνέου. e.
Strigil, στλεγγίς. o.
Strigila, ξύστρα. c.

Strigilarius, ξυστροποιός. c.
Strigilecula, στλεγγίδιον. o.
Strigilis, ψῆκτρα. c. ξύστρα. c. ψήκτρα. e.
Strigillo, ξύω. o.
Strigla, ψηκτρίον. s.
Strigmenta, ξύσματα. o. ἀπόξυσμα. c. γλοιός. s. γλοιός. c.
Strigosus, στριφνός. c. στριτός. c. λαγαρός. o.
Strigilis, ξύστρα.
Strigmentum, γλοιός.
Stringentia, Attingentia.
Stringimus, παραλεγόμεθα, παραψαύομεν, καὶ σφίγγομεν.
Stringit, βρύχει, σφίγγει. σπᾶται ξίφος. c.
Stringo, σπῶμαι, ἐπὶ μαχαίρας, σφίγγω, ψώχω, περιξύω. c. σφίγγω. c. σφίγγω, πιέζω. o.
Strix, ὀλολυγὼν, στρουθὸς, στρίγξ. s. συάγρος. o.
Strixit ensem, ἐσπάσατο ξίφος. c.
Strobo, γῦρος ἀμπέλου. c.
Strofosus, δόλιος. e.
Structor, οἰκοδόμος, παραθέτης. c. κατασκευαστής. o.
Structilis, κατασκευαστός. o.
Structum, οἰκοδομημένον.
Structura, οἰκοδομὴ, κατασκευή. o.
Structuris, συνθέσεσιν.
Strues, ξύλων σωρὸς, ἢ καὶ θυμάτων πτῶσις σώματος. c. ὄγκος. o.
Struices, κατασκευαί. o.
Struit, κατασκευάζει, οἰκοδομεῖ.
Struitur, οἰκοδομεῖται. c.
Struo, κατασκευάζω. o.
Strumæ, παρωτίδες, χοιράδες.
Struma, χοιράς. c.
Strundius, sive Struntus, σπέλεθος.
Strunus, ψὴρ, τὸ ὄρνεον. c. ψάρ, τὸ ὄρνεον. c.
Strunuus, ψὰρ, τὸ ὄρνεον. c.
Struo, καταρτίζω. c. οἰκοδομῶ. c. κατασκευάζω. c.
Strurus, σκαλμὸς, ἔνθα ἡ κώπη δεσμεῖται. c.
Struthio, στρουθοκάμηλος, στρουθίον. c.
Strutio, στρουθοκάμηλος. e.
Studeo, φιλοπονῶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, φιλοπονῶ. c. σπουδάζω. c. σπουδάζω, προσέχω. o.
Studiorum, ἀσκήσεων.
Studiose, ἐπιμελῶς. c.
Studiosi, σπουδασταί.
Studiosius, ἐπιμελέστερον. c.
Studiosum, περισπούδαστον. c.
Studiosus, φιλόπονος, φιλολόγος. c. ἐπιμελητής. c. φιλόπονος. c. σπουδαῖος. c.
Studium, μάθημα. c. ἐπιτήδευμα. c. σπουδή. c. φιλοπονία. c. σπουδή. s.
Stulo, παραφυάς.
Stulticia, εὐήθεία, μωρία. c. ἄνοια. c. μωρία. c.
Stultiloquium, μωρολογία. c.
Stultum, μωρὸν, ἀνόητον.
Stultus, ἀνόητος, καὶ ἄνους, μωρός. c. ἀνόητος πάνυ. c. αὔλαξ. e. μωρὸς, ἀρχαῖος. o.
Stumbulum, κέντρον. e.
Stummia, ταυτολογία. c.
Stupa, στυπεῖον. o.
Stuparius, στυπτικός. o.
Stupefacio, καταπλήσσω. c.
Stupefactus, ἔκπληξις. c. o.
Stupeo, ἐκπλήττομαι. c. θαμβοῦμαι. c. καταπλήσσομαι. c. ἐκπλήττομαι. o.
Stupere, ἐξηχεύεσθαι. e.
Stupes, ἐξηχεύη.
Stupesco, ἐκθαμβοῦμαι. c. καταπλήσσομαι. c.
Stupidus, ἐνεὸς, ἐκπλαγεὶς, ἔκπληκτος. o.
Stupor, θάμβος, κατάπληξις, ἔκπληξις. ἔκπληξις. c. θάμβος. c. πτόησις. s. ἔκπληξις. o.
Stuppa, κάνναβις, στυβὴς, ἀγγάθα, κάνναβις. c. στυπίον. c.
Stupparius, κανναβάριος.
Stuppi, λάταγες.
Stupro, φθείρω παρθένον. c. διακορεύω. c. μοιχεύω. o.
Stuprum, φθορὰ, μιασμὸς, φθορὰ παρθένου καὶ ἄρρενος καὶ χήρας. c. διακόρευσις. c. φθορά. s. διαφθορὰ παιδὸς ἢ παρθένου. c. μοιχεία. o.
Sturni, ψάροι.
Sturnus, ψάρος.
Sua, τὰ ἴδια. c. τὰ ἑαυτοῦ. c.
Sua arte, τῇ ἰδίᾳ δυνάμει. c.
Suadela, πειθὼ, ἡ θεός.
Suadella, πειθὼ, ὄνομα. c. πειθώ. o.
Suadena, σφύραινα.
Suadeo, παραινῶ, πείθω, συμβουλεύω, ἐπιτρέπω. c. συμβουλεύω. c. πείθω. o.
Suadibile, πείθανον. o.
Suæ potestatis, αὐτεξούσιος. c.
Suamet, τὰ σφέτερα. c.
Suametipsa, τὰ ἴδια. c. τὰ σφέτερα. c.
Suapte, αὐτοφυῶς. o.
Suarius, συβώτης. o.
Suasio, συμβουλή. c.
Suasor, γνωμοδότης, σύμβουλος. c. γνωμοδότης. c.
Suasoria, συμβουλευτική. c.
Suasorium, συμβουλή. c. συμβουλή. s.
Suasorius, συμβουλευτικός. o.
Sua sponte, αὐθαιρέτως. c.
Suas res agens, ἰδιοπράγμων. c.
Suave, ἡδὺ, χρηστόν. e.
Suaves, χρηστοὺς, χρηστοί.
Suavio, φιλῶ ἐρωτικῶς. c.
Suavior, φιλέω. o.
Suavis, χρηστὸς, ἡδὺς, χρηστός. c. εὐώδης. c. ἡδύς. c.
Suavitas, ἡδονὴ, εὐωδία, ἡδύτης, ἡδύτης. c.
Suavitas odorum, ἄρωμα. c. ἡδονή. c.
Suaviter, χρηστῶς.
Suavium, φίλημα. o.
Sub, ὑπὸ, ὑπό. c.
Subactum, συναχθέν.
Subactus, κατειργασμένος. o.
Subæro, ὑποχαλκόω. o.
Subagito, ὑπελαύνω. c. ὀχεύω. o.
Subago, ὑπελαύνω. c.
Subala, μέλη ἀνθρώπου. c.
Subalbus, ὑπόλευκος. c.
Subalo, ὑποτρέφω. c.
Subat, ὀρεγιᾷ.
Subaudiens, ὑπήκοος. c.
Subaurata, ὑπόχρυσος. e.
Subcelo, ἐπικρύπτω. c.
Subcendo, ὑφάπτω. c.
Subcerniculum, κόσκινος. o.
Subcidaneum, ἀποκόψιμον. c.
Subcido, ἀποκόπτω. c. ἀποκόπτω. c.
Subcinctum, ὑπόζωμα. c.
Subcinctus, ὑπεζωσμένος. c.
Subcineritius, ἐγκρυφίας. o.
Subcingo, ὑποζωννύω. c.
Subcumbo, ὑπανακλίνω. c. ὑποπίπτω. c. ὑπανακλίνομαι. c.
Subcurro, ὑποτρέχω. c.
Subcursio, ὑπόδρομή. c.
Subcutaneus, ὑποσαρκίδιος. o.
Subdiale, ὑπαίθριον. o.
Subdisjunctivæ, παρασυνημμένα.
Subditacio, ἐνεχυριασμός. c.
Subditas, ἐνεχυρίασις. c.
Subditicius, ὑποβολιμαῖος. c. ὑποβολιμαῖος. o.
Subditivus, ὑποβολιμαῖος, ὑποδοχιμαῖος.
Subdito, ἐνεχυριάζω. c.
Subditus, ὑποβολιμαῖος. ὑποταγή. c. ἐνεχυρίασις. e. ἐπιταττόμενος. o.
Subdival, ὕπαιθρον. e. ὑπαίθριον. e.
Subdivisio, ὑποδιαίρεσις. c.
Sub divo, ἐν ὑπαίθρῳ. c.
Subdivum, ὕπαιθρον.
Subdivus, ὕπαιθρος. c.
Subdo, ὑποτάσσω. c. ὑποβάλλω. c. ὑποτάττω.
Subdola, ὕπουλα, ὑποκριτικά.
Subdolus, ὕπουλος. c. ἀπατηλός. o.
Subdor, ὑποτάσσομαι. c.
Subduco, ὑπάγω. c. ἀποσύρω. c. ὑπεξάγω, ὑπάγω. o.
Subegi, ὑπέταξα.
Subegi, ὑποτάσσω, μαλάσσω.
Subegit, ὑπετάξατο, ὑπηγάγετο, ὑπέταξεν.
Subeo, ὑπεισέρχομαι, ἀνέρχομαι. c. ὑποδύομαι, ὑπεισέρχομαι. c. ὑποβαστάζω. c. ὑποδύομαι. o.
Suber, φελλὸς, δρῦς, φλοιός. c. φελλός. c.
Subest, Latet, Subes, ἀναδίδωσιν.
Subeunda, ὑποστατέα, ὑπομενητέα.
Subfectus, ὑποβεβαμμένος. c.
Subfero, ὑποφέρω. c.
Subflamen, τροχῶν ἀγκύριον.
Subfluo, ὑποῤῥέω. c.
Subfulcio, ὑποστηρίζω. c.
Subfulcit, ὑποστηρίζει.
Subfumo, ὑποκαπνίζω. c.
Subfusio, ὑπόχυσις. c.
Subgillatus, ὑποπιασθείς.
Subhumidum, ὑπόϋγρον. c.
Subjaceo, παράκειμαι. c. ὑποτάσσομαι. c.
Subjacto, ἀναῤῥίπτω. o.
Subices, ὑπήκοοι. o.
Subicio, ὑποτάσσω. c. ὑποβάλλω. c.
Subicula, κολόβιον. c.
Subjecta, ὑποταγέντα.
Subjectio, ὑποταγή. c.
Subjecto, as, ὑποῤῥιπτέω. o.
Subjectorum, ἀρχομένων, ὑποτεταγμένων.
Subjector, ὑποβολεύς. c.
Subjectus, ὑποτεταγμένος. c. ὑπήκοος. c. ὑποβεβλημένος. c. ὑποχείριος. c.
Subiens, ὑπεισελθών. c.
Subigit, αὐξάνεται, ἐπιπέυπεται, ὑποτάττεται, ἐργάζεται.
Subigito, προβάλλω γυναικί. c.
Subigo, προσβάλλω, μάσσω ἄλευρα ἢ πηλόν. c. μαλάσσω. c. πλαγιάζω. c. βιάζομαι. o.
Subjicio, ὑποβάλλω. o.
Subinde, ὑπὸ χεῖρα, πολλάκις, παρέξ. c. εἴπω. o.
Subire, ὑπεισελθεῖν.
Subit, ἐνέρχεται.
Subitanius, αἰφνίδιος. c.
Subitillus, ἔνθυτος. e.
Subito, ἐξαίφνης, ἐξαίφνης. c. αἰφνίδιον. c. ἐξαπίνης. c. αἰφνιδίως. c.
Subjuga, ζεύγλη. c.

Subjugalis, ὑποζύγιος. o.
Subjugium, ὑποζύγιον. c.
Subitaneus, αἰφνίδιος. o.
Subjugo, ὑποβάλλω. c. ὑποτάσσω. o.
Subjunctiva, ὑποτακτικά.
Subjungo, ὑποζευγνύω. c.
Subjunctivum, ὑποτακτικόν. c.
Subjunctivus, συνζευκτικός. c.
Subla, ὀπήτιον, περόνη, σουβλίον. s.
Sublabor, ὑπολισθαίνω. o.
Sublata est, ἀνῃρέθη. c.
Sublatum est, ἐκουφίσθη, ἀνετράπη.
Sublego, ὑπαναγινώσκω. c.
Sublego, as, ἀνθεροῦμαι. o.
Sublego, is, ὑφαιροῦμαι. o.
Sublevis, ὑπόκουφος. c.
Sublevo, ὑποκουφίζω. c. ὑποαίρομαι. o.
Sublices, καταπῆγες οἱ ἐν ποταμῷ τὴν γέφυραν ὑποβαστάζοντες.
Subligaculum, διαζώστρα, περιζώστρα.
Subligar, ἀναξυρίς. o.
Subligo, as, ὑποδέω. o.
Sublingua, ὑπόγλωσσον, ὑπογλώσσιον. c.
Sublimis, μετέωρος, ὑψιπετής, μετάρσιος, ὑψηλὸς, μετέωρος, ὑψηλός. c. μετέωρος. o.
Sublimo, ὑψῶ.
Sublimo, as, μετεωρίζω. o.
Sublino, is, ὑποχρίω. o.
Sublippus, ὑπόπιλλος. c.
Sublones, ὄρυγες, θήλια ἐργαλίατα.
Subluco, as, ὑποκαθαίρω. o.
Subluculus, ὑπόμαυρος. c. ὑποσκότεινος. c.
Subluo, is, καταλούω. o.
Subluvies, ὑπόκλυσις. c. ῥῦπος. o.
Sub mane, ἀποπρωΐ. c.
Sub manum, ὑπὸ χεῖρα.
Submen, ὑποκοίλιον. c.
Submentum, ἀνθερεὼν, ἀνθερεών. c.
Submergo, ὑποβυθίζω. c.
Submersio, ὑπόδυσις. c.
Submersus, ὑποβρύχιος. c.
Subministracio, ἐπιχορηγία. c.
Subministraturi, χορηγηθήσεσθαι.
Subministro, ὑποχορηγῶ. c. ἐπιχορηγῶ. c.
Submissio, ὑποβολή. c.
Submisso, ὑπογογγύζω. c.
Submissor, ὑπερβολεύς. c.
Submitto, ὑποβάλλω. c.
Submutacio, ὑπαλλαγή. c. ἀντάμειψις. c.
Subnecto, ὑποπλέκω. o.
Subnervo, νευροκοπῶ. c. ὑπονευρίζω. o.
Subnitor, ὑπόκειμαι. o.
Subnixo, ἐπερείδομαι. c.
Subnixus, ὑποδεής. c.
Subnixus est, ἐπερείδεται. c.
Subnotacio, ὑποσημείωσις. c.
Subnubilum, ἐπινέφελον. e.
Subo, ὀργῶ. c.
Subo, as, καπρίζω. o.
Suboles, ἐπιγονὴ, γονὴ, γενέα, γονή. c. ἐπιγονή. c.
Subolis, γονῆς.
Suborior, ὑποφύομαι. o.
Subornatus, ὑπόβλητος, ἐπιπόδες.
Subornatus testis, ὑπόβλητος μάρτυς.
Suborno, ὑποτιμάω. o.
Subpedito, ἐπιχορηγῶ. c. συνεργῶ. c.
Subplanto, ὑποσκελίζω. c.
Subpono, ὑποτίθημι. c.
Subpositorium, ὑπόθεμα. c. ὑποπόδιον. c.
Subpositus, ὑποκείμενος. c.
Subpostitius, ὑποβολιμαῖος. e.
Subposturium, ὑπόθεμα. e. ὑπόθημα, καί. e. ὑποθητήριον. e.
Subpræfectus, ἀντέπαρχος. c.
Sub prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
Subputator, ὑποψηφιστής. c.
Subraco, μάλη ἀνθρώπου. c.
Subrado, ὑποξύω. c.
Subrecito, ὑπαναγινώσκω. c.
Subrepo, ὑφέρπω. c. παραλογίζομαι. c.
Subricula, σουβρίκιον. c.
Subrideo, ὑπομειδιῶ. c. ὑπογελῶ. c. ὑπομειδιάω. o.
Subrigit, ὑπορθοῖ, ὑποστηρίζει.
Subrigo, ἀναβιβάζω, ἀνορθῶ, ὑπορθῶ. c.
Subripio, ὑφαρπάζω. c. ὑφαρπίζω. o.
Subripit, ὑφαιρεῖται.
Subrogatione, τῇ ἀντεισαγωγῇ.
Subrogatus judex, ὑποκατάστατος. c.
Subrogo, ὑποβάλλω. c. ἀντικαθίστημι. o.
Subruciones, ὑποραφαί.
Subrugo, ὑπορύσσω.
Subrumi, ὑπομαζίδιοι. o.
Subrumo, τιτθίζω. c.
Subrunda, ὑπόστεγον. e.
Subruo, ὑπορύσσω. c. ὑφορύττω. o.
Subsannacio, μυκτηρισμός. c.
Subsanno, ἐκμυκτηρίζω. c. χλευάζω. o.
Subsarcio, ὑπορράπτω. c.
Subscribo, ὑπογράφω. c. ὑπογράφω. o.
Subscripcio, ὑπογραφή. c.
Subsellia, ὑποπόδια. o.
Subsellium, βάθρον. c. ὑποπόδιον. c. καθέδριον. c. καθέδρα. c. ἐπισέλλιον. c. δίεδρον. e.
Subsequens, ἐπακολουθῶν.
Subsequitur, ἐπακολουθεῖ.
Subsequo, παρέπομαι. c.
Subsequor, ἐπακολουθῶ. c. παρακολουθῶ. c. ἐφέπομαι. o.
Subserere, ἀντικαθιστᾶν, ἐπὶ δένδρων. c.
Subsero, ὑποφυτεύω. o.
Subservio, ὑπουργῶ. c.
Subsessæ, ἔνεδραι. o.
Subsideo, ὑποκάθημαι. c.
Subsideo, Substo, ὑφίσταμαι. o.
Subsidere, ὑποκαθεσθῆναι.
Subsidia, βοήθεια.
Subsidium, βοήθημα, συμμαχία, βοηθία. s. χρησφύγετον. o.
Subsigno, ὑποσφραγίζω. c. ὑπογράφω. c.
Subsilio, ὑφάλλομαι. o.
Subsimus, ὑπόσιμος. c.
Subsisto, ὑφίσταμαι. c. ὑφίσταμαι. o.
Subsolanus, ἀφηλιώτης. c. ἀφηλιώτης. e.
Subsortitus, ἐπιλαχών. o.
Sub specie, ἐπὶ προσχήματι. c.
Substantia, ὑπόστασις, οὐσία. c. ὕπαρξις. c. ὑπόστασις. c. ὕπαρξις. o.
Substantiam, οὐσίαν, ὑπόστασιν.
Substantivus, ὑπαρκτικός. o.
Substento, διαβαστάζω. c.
Substerno, ὑποστρωννύω. c.
Substillacio, στραγγουρία. c.
Substillat, στραγγουριᾷ.
Substillo, στραγγουρῶ. c. ὑποστάζω. c.
Substillum, ὑπορέον. c. δυσουρία. c. στραγγουρία. s.
Substinctio, ὑποστιγμή. c.
Substio, ὑποκόλαμμα.
Substitucio, ὑποκατάστασις. c.
Substituit, ὑποκατέστησεν, ἀντεκατέστησεν.
Substituo, ὑποκαθίστημι. c. καθίστημι. o.
Substituti, ὑποκατασταθέντες.
Substitutus, ὑποκατάστατος. c.
Substraho, ἀποσύρω. c. ἀφέλκω. c.
Substratorium, ὑπόστρωμα. e.
Substringe, Præbe.
Substringo, ὑποσφίγγω. c.
Substructio, ὑποσκευή. c. ἐπισκευή. c.
Substruo, ὑπορράπτω οἰκοδομήν. c. συμφορέω. o.
Subsum, ὕπειμι. c.
Subsumen, ἀνακολαφὴ, ὑποκόλαμμα.
Subsutio, ὑποκόλαμμα, ὑπορραφὴ, ἀνακολαφή. e.
Subsurdus, ὑπόκωφος. c.
Subtegmen, κρόκη. c. κρόκη. o.
Subtemen, κρόκη, ῥοδάνη, τροιά, ἡ κρόκη. c. ῥοδάνη. c. στήμων. s.
Subter, ὑποκάτω, ὑποκάτω. c. ὑπένερθε. o.
Subterfugium, καταφυγή. s.
Subter mare, ὑπὸ τὴν θάλασσαν. c.
Subterraneus, ὑπόγειος. o.
Subtile, καθάριον, ἰσχνόν.
Subtilis, καθάριος, ἰσχνὸς, καθάριος. c. λεπτή. c.
Subtilitas, λεπτότης, ἐπὶ πράγματος. c. καθαριότης. c.
Subtilitas verborum, πιθανολογία. c.
Subtilitate, πιθανολογίᾳ.
Subtiliter, λεπτῶς.
Subtilum, ἰσχνός. s.
Subtractio, ὑφελκυσμός. c.
Subtrahit, ὑποσπᾷ.
Subtraho, ἀφαιροῦμαι, ὑποσύρω. c. ὑφέλκω. c.
Subtraxerit, ὑφελκύσῃ.
Subtus, ὑποκάτω.
Subtus lectum, ὑπὸ τὴν κλίνην. c.
Subturpe, ὕπαισχρον. o.
Subvajulo, ὑποβαστάζω. c.
Subucula, ὑποδύτης, ὁ χιτὼν, ὀπήτιον. c. ὑποδύτης. e. ὑποχίτων. o.
Subvecti, ὑποβασταχθέντες.
Subvellamen, ὑποκοίλιον προβάτον. c.
Subvello, ὑποσπῶ. c.
Subvenio, βοηθῶ. c. κατέρχομαι. o.
Subvenire, βοηθῆσαι. συνελθεῖν, βοηθεῖν, συνέρχεσθαι.
Subventrile, ὑποκοίλιον. c.
Subversio, καταστροφή. c.
Subverto, ἀνορύσσω. c.
Subvicula, ὑποδύτης, ὁ χιτών.
Subvideo, ὑποβλέπομαι. c.
Subula, ὀπήτιον, περόνη, σουβλίον. c. ὀβελὸς, ἐν ᾧ ὀπτῶμεν. c. ὀπήτιον. c. ὀπήτιον. e. ἠπήτιον. o.
Subulcus, συοβοσκὸς, χοιροβοσκὸς, ὑοβοσκός. c. συοβοσκός. c. χοιροβοσκός. c. συοφορβός. c. συβώτης. c. ὑφορβός. o. συοφορβός. e.
Subulo, αὐλητής.
Subultaneus, ἠθικός.
Subumidus, ὕφυγρος. c.
Subungo, ὑπαλείφω. c.
Suburbana, προάστεια.
Suburbanum, προάστιον. c. προάστειον. e.
Suburbia, προαστεία. o.
Suburo, ὑποκαίω. c.
Subustio, ὑπόκαυσις. c.
Subustus, ὑπέκκαυμα. c.

Succedaneus, ἀντανδρος. o.
Succedo, εἰσέρχομαι, διαδέχομαι, διαδέχομαι. c.
Succedo tibi, διαδέχομαί σε.
Succendit, ὑφάπτει.
Succendo, ὑποκαίω. c.
Succenseo, μνησικακῶ. c. μηνίω. c. ἀγανακτέω. o.
Succensus, μνησίκακος. c.
Succerda, ὑόκοπρος. o.
Successio, διαδοχὴ, διαδοχή. c.
Successor, διάδοχος, διάδοχος. c.
Successus, ὑποχώρησις, διαδοχή. c. διαδοχή. s. τύχη. o.
Succida, οἴσυπος. o.
Succidia, ταριχεία. o.
Succido, ὑποτέμνω. c. κόπτω, τέμνω. c. ὑποτέμνω. o.
Succidum, ἐνδυκάζον. e.
Succiduus, κατάπτωτος. o.
Succiduus, adject. διάδοχος. o.
Succinctum, ὑπόζωμα.
Succino, ὑπᾴδω. o.
Succinum, ἤλεκτρον. o.
Succlamatio, ἐπιφώνημα, ἐπίλογος.
Succuba, παλλακή. c.
Succubo, ὑπόκειμαι. o.
Succubuit, ὑπέπεσεν.
Succumbo, ὑπαγορεύω. o.
Succurrit, ἀπαντᾷ, βοηθεῖ.
Succula, χοιρίδιον. o.
Succurrit, βοηθεῖ.
Succurro, συντρέχω. c. βοηθέω. o.
Succus, χυλὸς, χυλὸς, χυμός. o.
Succusso, κατασείω. o.
Succutio, ὑποσείω. o.
Succutit, βράζει, ἀνασαλεύει.
Sucerda, χοιρεία κόπρος.
Sucina lana, ἄπλυτον ἔριον. c.
Suctus, ῥόφησις. o.
Suculæ, ὑάδες, καὶ δοκίδες.
Sucus, χυλός. c.
Sudarium, καψιδρώτιον. o.
Sudatorium, ἱδρωτήριον. c.
Sudavi, ἵδρωσα.
Sudes, χάμαξ. o.
Sudis, σφύραινα, ἰχθὺς, καὶ σκόλοψ, σφύραινα, ἰχθύς. c. χάραξ. c. γόμφος, ἐπίουρος. c. σκόλοψ. c. κοντός. c. ἐπίουρος. c.
Sudo, ἱδρῶ. c. ἱδρόω. o.
Sudor, ἱδρὼς, ἱδρώς. c.
Hoc Sudum, εὐδία. c.
Sudum, εὐδία. s. αἴθριον. o.
Suefacio, ἐθίζω. o.
Suesco, ἐθίζομαι. o.
Hæc Sueta, singularia non habet, ἔθιμα. c.
Suevi, Σοῦβοι. o.
Suffecti, ὑποκατασταθέντες, τελειωθέντες.
Suffectio, εὐτονία. c.
Suffero, ἀντικαθίσταμαι. c.

ὑποφέρω. o.
Sufficiencia, αὐτάρκεια. c.
Sufficiens, ἱκανός. c. εὔτονος. c.
Sufficienter, ἀρκούντως. c. ἐξαρκούντως. c.
Sufficio, ἀντικαθίσταμαι. c. ἐξαρκῶ. c. ἀρκῶ. c. εὐτονῶ. c. ἐπαρκῶ. c. ἐκποιῶ. o.
Sufficit, ἐξαρκεῖ, ἀρκεῖ. c.
Suffimentum, θυμίαμα. o.
Suffio, θυμίασις, θυμιῶ, θυμιαίνω. c. ὑποθυμιάω. o.
Suffita, τεθυωμένα. e.
Suffitio, ὑποθυμίασις.
Suffitores, ὑποθυμιῶτες. o.
Suffitus, τεθυμιαμένος. o.
Suffitus, subst. θυμίασις. o.
Subflamen, τροχῶν ἀγκύριον, βοήθεια, κούφισμα ἁμάξης.
Sufflatores, φυσαταί. e.
Sufflat, φυσᾷ, φυσσᾷ. e.
Sufflo, φυσῶ. c. φυσάω. o.
Suffocat, πνίγει, λαρυγγίζει.
Suffocatio, πνιγμὸς, ἄγξις. c.
Suffocatio, συναγεθῆ. e.
Suffocatus, πνιγείς.
Suffoco, ἀποπνίγω. c. πνίγω. c. πνίγω, ἄγχω. o.
Suffragator, ψηφοφόρος. c.
Suffrages, τὸ ὑπὸ τὸ γόνυ μέρος. c.
Suffragines, ἰγνύαι.
Suffragino, ἀγκυλοκτόμπω. c.
Suffragium, ψηφοφορία, χειροτονία, δόγμα, δόσις, ψηφοφορία. c. ψῆφος. c. χειροτονία. o.
Suffrago, συνλαμβάνομαι, βοηθῶ. c. βοηθῶ. c. συλλαμβάνω, βοηθῶ. c. προΐσταμαι, βοηθῶ. c.
Suffrago, inis, καμπή. o.
Suffragor, ἐπιψηφίζω. o.
Suffuderit, ἐπισκιλίσοι.
Suffulcio, ὑπερείδω. o.
Suffultus, ὑπεστηριγμένος. c.
Suffundo, ἐπιχέω. c. καταχέω. o.
Suffusio, ὑπόχυσις.
Suffusorium, ἐπίχυσις.
Suga, βδέλλα. c.
Suggella, ὑπώπιον. c.
Suggellacio, ὑπωπιασμός. c.
Suggerit, ὑποβοηθεῖ, κυρίως δὲ ἐπὶ τοῦ πολέμου δόρατα χορηγούμενα, ὑποβάλλει.
Suggero, ὑποβάλλω, ὑποχορηγῶ, ὑπουργῶ, ὑποσωρέω, ὑποβάλλω. c. ὑποβάλλω. o.
Suggestio, ὑποβολὴ, ἡ ἀναφορὰ πρὸς βασιλέα ἢ ἄρχοντα. c.
Suggestum, βῆμα, ὕφος.
Suggestus, tum, βῆμα. o.

Suggilatus, ὑπωπιασθείς.
Suggillat, πλήσσει, ὑπώπια ποιεῖ.
Suggillatio, ὑπωπιασμός.
Suggillo, ὑπωπιάζω. o.
Suggrundia, γεῖσα. o.
Sugis, θηλάζεις.
Sugit, θηλάζει.
Sugo, μυζῶ. c. τιτθίζω. c. θηλάζω. c.
Sugo, is, θηλάζω, μυζάω. o.
Sugrunda, ἐκθέτης, ὑπόστεγον. c. ψιλοκέραμον. c.
Sugrunda, ἐκθέτης. s.
Sugrunda, Mœnianum, ἐκθέτης. e.
Sugulæ, vide Suculæ.
Sui, τοῦ ἰδίου. c. ἑαυτοῦ. o.
Sui coloris, ἰδιόχρωμον. c.
Sui juris, αὐτεξούσιος. c.
Suile, συφεός. c.
Suimet, τοῦ ἑαυτοῦ. c. τοῦ ἰδίου. c.
Suimetipsius, τοῦ σφετέρου. c.
Sui negotii, ἰδιοπράγμων, ἰδιοπράγμων. c.
Suinus, ὕϊνος. o.
Suis desideriis, τῷ ἰδίῳ κέρδει, τῇ ἰδίᾳ προθέσει, τῇ ἰδίᾳ ὠφελείᾳ.
Suit, ῥάπτει, ἠπάται.
Sulco, αὐλακίζω. c. αὐλακίζω. o.
Sulcus, αὖλαξ, αὖλαξ. c. αὖλαξ. o.
Sulphur, plurale non habet, θεῖον ἄπυρον. c. θέαφος. c. θεῖον. o.
Sulphuraria, θεῖα. o.
Sulphuratus, θειώδης. o.
Sulphurium, θεάφιον. c.
Sulpor vivum, θεῖον ἄπυρον.
Sum, εἰμί.
Sumanus, Ἅιδης. o.
Sume, δέξαι, λάβε.
Sumen, οὖθαρ, ὑπογάστριον. c. οὖθαρ. o.
Semen candidum, κνῆκος.
Sumit, λαμβάνει.
Summa, κεφάλαιον, σύμπαν, ὁμάς. c. ποσότης. c. κεφάλαιον. c. κεφάλαιον, ἐπὶ δανείου. c. ἄκρα. c. κεφάλαιον. s.
Summam, ποσότητα, κεφάλαιον.
Summa auricula, πτερύγιον. e.
Summanus, Προμηθεύς.
Summatos, μεγιστᾶνες. o.
Summatim, κεφαλαιωδῶς, συλλήβδην, ἐν κεφαλαίῳ. c. ἐπιπολαίως. c. ἀκροθιγῶς. c. συλλήβδην. c. ἀθρόως. c.
Summentum, ἀνθερεών.
Summisse, ὑφειμένως.
Summissus, καθειμένος, ὁ στυγνός. c. τεταπεινωμένος. c. ταπεινός. o. ὕψιστος. o.

Summe, ἄκρως. c.
Summitto, κατασκευάζω. o.
Summitudo, ἀκρότης. o.
Summo, κεφαλαιόω. o.
Summoveo, ἀποκινῶ. c.
Summoveri, ἀποκινηθῆναι.
Summovet, κωλύει.
Summum, ἄκρον. c.
Summus, ἀνώτατος, ὕψιστος, ὕψιστος. c. ἄκρος, ἀνώτατος. c. μέγιστος. c. ὑψηλός. c. ἔξοχος. c.
Summus lictor, ἀρχιραβδοῦχος. c.
Summutacio, ἀντάλλαγμα. c.
Summuto, ἀνταμείβω. c. ἀνταλλάσσω.
Sum nudus, Fero levia, γυμνητάω. e.
Sumo, δέχομαι, λαμβάνω, λαμβάνω. c. δέχομαι. c. ἀναιροῦμαι. o.
Sumptifacio, καταναλίσκω. o.
Sumptio, λῆμμα.
Sumptuarius, ἐπαναλωτής. c. δαπανηρός. o.
Sumptuosius, δαπανηρότερον. c.
Sumptuosus, πολυδάπανος. c. ἄσωτος. c. δαπανηρός. c. φιλαναλωτής. o.
Sumptus, ἀνάλωμα, δαπάνη, δαπάνη. c. δαπάνη. s. ἀνάλωμα. s.
Sumptus, adj. εἰλημμένος. o.
Sumptus, subst. δαπάνη. o.
Sumunt, λαμβάνουσιν.
Sungraphum, συγγραφή. s.
Sunt, εἰσίν.
Suo, τῷ ἰδίῳ, τῷ σαυτοῦ, περιράπτω. c. ῥάπτω. o.
Suapte, τῷ ἰδίῳ.
Supalta, κεκασσυμένα.
Supellectile, κατασκευή. s.
Supellex, ἐνδομενία.
Hæc Supellex, pluralia non habet, ἐνδομενία. c. οἰκοσκευή. c.
Supellex lignea, ἐνδομενία ξυλίνη. e.
Super, ὕπερθεν, ἄνω. c. ἐπὶ πλέον. c. ἐπί. c. ἐπάνω. c. ὕπερθεν. c. ὑπέρ. o.
Superabundo, ὑπερπερισσεύω. c. ὑπερπλεονάζω. c.
Superalia, ἐπενδύτης. e.
Super aliis, πρὸς τοῖς ἄλλοις. c.
Superalto, ὑπερυψῶ. c.
Superans, ἀνωτερικός.
Superante salo, περιγινομένης τῆς ἁλός.
Superaria, ἐπενδύτις, ἐπενδύτης. c. εὐαρχισμός. s.
Superaria vestis, ἐπενδύτης. e.
Superat, περισσεύει.
Superatis, ὑπερνικηθεισῶν.
Superavile, ὑπερσχετικόν.

Superavit, ἐφλέγμανεν, καὶ ὕπουλον ἐγένετο, ὑπερίσχυσεν, περιεγένετο, ἐνίκησεν, c.
Superbia, ὑπεροψία. c. ὑπερηφανία. c.
Superbio, ὑπερηφανῶ. c. ὑπερηφανῶομαι. o.
Superbior, Efferor, γαυρόω. e.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπερήφανος. c. ὑπεροπτικός. c. ὑπέρογκος, ὑπερήφανος. c.
Superbus, virilis, ἀγήνωρ. e. ὑπέρογκος. o.
Super ceteris, πρὸς τοῖς λοιποῖς. c.
Supercido, ὑπερπίπτω. o.
Supercilia, ὀφρύες. e.
Supercilium, ὀφρὺς, τὸ ὑπὲρ τὴν ὀφρὺν δέρμα. c. ἐπισκύνιον. c. idem. o. ὀφρύς. c.*δέρμα τὸ ὑπὲρ τὴν ὀφρύν. c. ὀφρύς. s.
Superciliosus, κατωφρυωμένος. o.
Supercresco, ὑπεραύξω. c.
Supercubo, ὑπέρκειμαι. o.
Supercunnum, ἐφήβιον, ἐπικυστίς.
Superduco, ἐπάγω. c. εἰσάγω. o.
Superedifico, ἐποικοδομῶ. c.
Superedo, ἐπιφάγω. o.
Supereminens, ἐνάρετος. c.
Superest, περιλείπεται, καὶ περισσεύει, περιλείπεται. c.
Superexto, ἀναφαίνομαι. o.
Superficies, ὑπερῷαν, ἀνώγεον, ὄψεως γῆρας. c. ὑπερῷον. c. ἐπιπολή. o.
Superficium, ἐποικοδόμημα. c. ἀνώγιον. c. διστεγὲς οἴκημα. c.
Superflua, περιττή. c.
Superfluo, περιττεύω. c. περισσεύω. c. ὑπερχέω. c.
Superfluus, περιττός. c. περισσός. c.
Superforaneum, περιττόν. o.
Superfugium, ὑποφυγή.
Superfundo, ἐπιχέω. c.
Supergredior, ὑπερβαίνω. c.
Super hæc, ἐπὶ τούτοις. c.
Superi, οὐράνιοι, θεοὶ οὐράνιοι. c.
Superjacio, ἐπιβάλλω. o.
Superimpleo, ὑπερπληρῶ. c. ὑπερπίμπλαμαι. c.
Superincido, ὑπερεμπίπτω. o.
Superinundat, ὑπερπλημμυρεῖ. c.
Superior, ὑπέρτερος. c. πρότερος. c. ἀνώτερος. c.
Superius, ἀνωτέρω, ἐπὶ χρόνου.
Superlacio, ὑπερβολή. c.
Superlativa, ὑπερθετικά.
Superlativus, ὑπερβολικός. c. ὑπερθετικός. c.
Superlimen, ὑπέρθυρον. e.
Super mare Littoreus locus, ἀγχίαλος. e.
Supermeo, ὑπερρέω. o.
Super modum, καθ' ὑπερβολήν. c.
Supernavigo, ἐπιπλέω. c.
Superne, ὕπερθεν, ὕπερθεν. c.
Supernus, μετέωρος, ἐπὶ τῶν οὐρανίων, ἀνωτερικὸς, ὁ ἄνω. o.
Supernis, ἄνωθεν. c.
Supero, περιγίνομαι, νικῶ. c. ἐκνικῶ. c. ὑπερβάλλω. o.
Superor, ἡττῶμαι. c. νικῶμαι. c.
Superordino, ἀντιδιατάσσομαι. c.
Superpondium, ὑπέρμετρον. o.
Super rogo, ἐπινέμω. o.
Superscribo, ἐπιγράφω. c.
Supersedeo, ἀμελῶ, ἐπικάθημαι. c. ῥαθυμῶ. c. ὀλιγωρῶ, ῥαθυμῶ. c. ἐπέχω. o.
Supersiderint, κατεφρόνησαν, ὠλιγώρησαν.
Supersit, περιλειφθήσεται.
Superspeciosus, ὑπεροπτικός. c.
Superstes, περιὼν, ἔφεδρος, περιλιμπανόμενος. c. περιών. c. περιγινόμενος. o.
Supersticia, δεισιδαιμονία. c.
Supersticio, δεισιδαιμονία. c.
Supersticiosa, περιττή. c.
Supersticium, δεισιδαιμονία. c. θρησκεία. c.
Superstit, περίεστιν, ζῇ.
Superstitem, περιόντα.
Superstites, περιλελειμμένοι.
Superstitio, θρησκεία, δεισιδαιμονία.
Superstitionis, δεισιδαιμονίας.
Superstitiosus, δεισιδαίμων, δεισιδαίμων. o.
Superstitis, περιόντος.
Superstito, σώζω. o.
Supersto, ἐφίστημι. o.
Superstruo, ἐποικοδομέω. o.
Supersum, περιττεύω. c. περίειμι. c. περισσεύω. c. περιλιμπάνομαι. c.
Supervacaneus, περιττός. c. περισσός. o.
Supervacua, περιττὴ, εἰκαία, ματαία, περιττή. c.
Supervacue, εἰκῇ. c. διακενῆς, μάτην. c.
Supervacundus, ὑπέρογκος, ὑπερήφανος. c.
Supervacuum, εἰκαῖον, μάταιον. c.
Supervacuus, εἰκαῖος, μάταιος, περιττός. c. περισσός. c.
Supervaganeus, ὑπερπλωτή. o.
Supervenero, παραγένωμαι. c.
Superveniens, ἐπιγινόμενος. c.
Superventum, ἐπιβολή. c.
Superventum facio, ἐπιρίπτω. c.
Superventus, ἐπανάστασις. c.
Supervio, ὑπεραίρομαι. c.
Supervivam, ἐπιζήσω. c.
Supervivere, περιβιοῦν. o.
Superus, ὁ ἄνω. o.
Supino, ὑπτιάζω. c.
Supinus, ὕπτιος, ὕπτιος. c.
Suppacta, κεκασσυμένα.
Suppar, πάρισος. o.
Supparat, ὑπουργεῖ.
Supparium, ἐφεστρίς. o.
Supparus, περιώμιον. o.
Suppedaneum, ὑποπόδιον. o.
Suppeditamus, ὑποχορηγούμεθα.
Suppeditat, ἐπιχορηγεῖ.
Suppeditavit, ἐπεχορήγησεν.
Suppedito, ἐκπορίζω. o.
Suppeditor, ὑπουργῶ. c.
Suppellex, τὰ ἔπιπλα. o.
Suppetas, Sufficias, Sumministres.
Suppetiæ, singulare non habet, βοήθεια, ἐπικουρία. o.
Suppetias venio, ἐπικουρῶ. c.
Suppetior, ἀμύνω. o.
Suppetit, περισσεύει, βοηθεῖ, χορηγεῖ.
Suppeto, παραιτέω. o.
Suppilo, ὑπεξαιροῦμαι. o.
Supplantat, ὑποσκελίζει, περισκελίζει.
Supplanto, πτερνίζω. c. ὑποσκελίζω. o.
Supplementum, ἀναπλήρωμα, πλήρωμα. o.
Suppleo, πληρόω. o.
Suppletivus, παραπληρωματικός. c.
Supplex, ἱκέτης, ἱκέτης. c.
Supplicatio, λιτανεία, στεφανηφορία, δέησις. c.
Suppliciis, κολάσεσιν, ἱκεσίαις.
Supplicium, τιμωρία. c. κόλασις. c. τιμωρία, κόλασις. s. ἱκετηρία. c. πρόσοδος. o.
Supplico, λιτανεύω, ἱκετεύω. c. δέομαι, παρακαλῶ. c.
Supplodo, κατακροτέως. o.
Supposicio, ὑποταγή. c.
Suppositicius, ὑποβολιμαῖος. c.
Suppositionem, τὴν ὑποθήκην.
Suppositus, ὑποθειμένος.
Supprimo, ἐπέχω. o.
Suppudet, ὑπαισχύνομαι. o.
Suppuracio, φλεγμονή. c.
Suppuratorius, ἀποστατικός. o.
Suppuro, φλεγμαίνω. c. ἀφίσταμαι. o.
Suppustorium, ἔρισμα. c.
Supputacio, ὑποψήφισις. c.
Supputatio, ψῆφος. s.
Supra, ἐπάνω, ὕπερθεν, ὑπεράνω. c. ἄνω. c. ὑπέρ. c. ἐπάνω. c.
Supræ, γαστροκνημίαι, κνῆμαι.
Supra fas, ὑπὲρ τὸ θέων.
Supramodum, ὑπεράγαν, ὑπὲρ τὸ δέον, ὑπὲρ τὸ μέτρον, καθ' ὑπερβολήν. c.
Supraquam, πέρα τοῦ. o.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν. c.
Suprema, ἐσχάτη. c.
Supremus, ὕστατος, ἔσχατος, ὕψιστος. c. τελευταῖος. c. ἀνώτατος. o.
Supsitæ, θυμιάσεις.
Supter, ὑπό. c.
Suptilis, ἀκριβής. c.
Suptus, ὑπό. c.
Sura, κνήμη. c. γαστροκνημία. c.
Suræ, καστροκνημίαι. e.
Surcularis, φρυγανώδης. o.
Surculum, καρφίον. c.
Surculus, βλαστὸς, κλωνάριον, κάρφος. c. καρφίον. c. σκώλοψ. o.
Surdaster, ὑπόκωφος. o.
Surdeo, κωφοῦμαι. o.
Surdo, as, κωφόω. o.
Surdus, κωφὸς, κωφός. c.
Surgit, ἐγείρεται.
Surgo, ἐγείρομαι. c. ἐξανίσταμαι. c. διανίστασθαι. o.
Surit, καπρᾷ.
Surix, μῦς. e.
Suspendium, ζημία. s.
Surrectio, ἔγερσις. c.
Surrecto, διεγείρω. c.
Surrepere, ὑπεισιέναι. o.
Surripio, ὑφαρπάζω. o.
Sursum, ἄνω. o.
Sus præpositio, ἀνά. o.
Sus, σῦς. c. ὗς. c. ὖς. o.
Suscenset, καταμαίνεται, αἰτιᾶται, μνησικακεῖ.
Suscepcio, ὑποδοχή. c.
Suscepit, ὑπεδέξατο.
Susceptor, ὑποδοχεὺς, ἀντιλήπτωρ. c. ὑποδεκτής. c.
Susceptor aurarius, χρυσυποδέκτης. c.
Suscipiendæ, ἀναλημφθείσης.
Suscipio, ἀναδέχομαι, ὑποδέχομαι. c. τίκτω, ἐπὶ ἄρρενος. c. ἀντιλαμβάνομαι. c. παραλαμβάνω. c. παραδέχομαι. o.
Suscipit, ἀναδέχεται, ὑποδέχεται.
Suscitat, ἀνίστησιν, ἐξεγείρει, ἐξυπνίζει.
Suscito, ἐξυπνίζω. c. ἐξεγείρω. c. διϋπνίζω. c. διεγείρω. c.

Suscito, as, ἀνάπτω. o.
Suscitabulum, ἐμπύρευμα. o.
Suso, ἄνω. c.
Suspecta, ὕποπτος. e.
Suspecto, ὑποβλέπω. o.
Suspectus, ὕποπτος, ὕποπτος. c. θέα. s.
Suspectus, vl. Virg. lib. c. Quantus ad ætherium cæli suspectus Olympum, ἄποψις. c.
Suspendiosus, ἀνεσταυρωμένος. o.
Suspendit, κρεμνᾷ.
Suspendium, κρεμασία. c. ἀνασταύρωσις. o.
Suspendo, μετεωρίζω. c. κρεμνῶ. c. ἀναρτῶ. o.
Suspendo me, ἀπάγχομαι.
Suspensum, ἠρτημένον, ἀγωνιῶντα, μεριμνῶντα, πεφροντικότα.
Suspensum, ἀγχόνη. c.
Suspensus, μετέωρος, ὁ κρεμώμενος. c. κρεμάμενος. c.
Suspicari, ὑποπτεύειν.
Suspicio, ὑποψία, ὑπόνοια, ὑποβλέπομαι. c. ὑποψία. c. ὑπόνοια. c.
Suspicio, cis, ἀναβλέπω. o.
Suspicio, onis, ὑποψία. o.
Suspiciosus, ὑπονοητής. c. ὕποπτος. c. ὑποληπτικός. o.
Suspicor, ὑπονοῶ. c. ὑποπτεύω. c. ὑποβλέπομαι. c.
Suspino, χειρουργῶ. c.
Suspirans, ἀναπνέων.
Suspirat, στένει, σπαίρει, ἀναπνεῖ, ἀναστενάζει, στενοχωρεῖται, πνευματιᾷ.
Suspiriosus, δυσπνοϊκός. c. ἀσθματικός. o.
Suspirium, δύσπνοια, δύσπνοια. c. δύσποια. s. ἄσθμα. o.
Suspiro, ἀναπνέω, στενάζω, στένω, στενάζω. o.
Sustellose, πανούργως.
Sustenit, ὑπομένει, ὑποβαστάζει.
Sustentacio, διακράτησις. c. συγκρότησις. c.
Sustentaculum, ἔρεισμα. o.
Sustentat, ὑποβαστάζει.
Sustento, συγκροτῶ. c. ὑποβαστάζω. c. ὑπέχω, ὑπομένω. c. διακρατῶ. c. ἀνέχω. o.
Sustineo, ἀνέχομαι. c. ὑπομένω. c. ὑπέχω, ὑπομένω. c. ὑποφέρω. o.
Sustollo, ἐπαίρω. c. ἀναιροῦμαι. o.
Sustulerit, τέκῃ. c.
Sustuli, ἀνεῖλον, ἀνέθρεψα. c.
Sustulit, ἐπῆρεν.
Susu, ἄνω.
Susum, ἐπάνω.
Susum deorsum, ἄνω κάτω. c.
Susum versum, τῇ ἄνω. c. πρὸς τὰ ἄνω. c.
Susurrat, ψιθυρίζει.
Susurratio, ψιθυρισμός.
Susurracio, μινυρισμός. c. ψιθυρισμός. c.
Susurrator, ψιθυριστής. c.
Susurriosus, ψιθυριστής. c.
Susurro, ψιθυρίζω. c. ψιθυρίζω. o. ψιθυρισμός. o.
Sutela, ἐνέδρα, ἐξαπάτησις, δόλος, κακοῤῥαφία. o.
Sutello, ῥάπτω. c.
Sutellosus, πραγματοράφος. c. δικοῤῥάφος. c.
Suterna, ῥαφή. o.
Sutile, πανοῦργον, ἱστόν.
Sutilis, ῥαπτός. c. εὔραπτος. c.
Sutilis, le, ῥαπτόν. o.
Suto, συνράπτω. c. δέρματα ῥάπτω. c. ῥάπτω δέρματα. c.
Sutor, σκυτεύς, σκυτοτόμος, σκυτεύς. c. ὑποδηματοράφος. c. δερματοράφος. c.
Sutores, ῥάπται. o.
Sutorium, χαλκαύθη. o.
Sutorius, ῥαπτικός. o.
Sutriballum, παλαιοράφιον. c.
Sutrina, σκυτεῖον. c. ῥαφεῖον. o.
Sutrinum, σκύτινον. c.
Sutrum, ἀμμή. s.
Sutum, συνερραμμένον. c.
Suum, τὸ ἑαυτοῦ.
Suus, ἴδιος, ὁ ἑαυτοῦ. c. ἴδιος. c. ὁ ἴδιος. c.
Sycofanta, συκοφάντης. c.
Syllaba, συλλαβή. c.
Syllabæ, συλλαβαί. e.
Sylva, δρυμός. o.
Sylvanus, ἀγροτής. e. Πάν. o.
Sylvaticus, ὑλικός. o.
Sylvescere, ὑλομανεῖν. o.
Sylvester, ἄγριος. o.
Symbolum, σύμβολον. c.
Syncerus, ἀνυπόκριτος. o.
Synciput, βρέγμα. o.
Syngrafum, συγγραφή. c.
Syrupus, σύριον. o.
Syuli, σῦς, χοῖρος. s.

T

TABANUM, βριζία. s.
Tabanus, μύωψ, τὸ ζῶον, οἶστρος, βούτυπος, ἤγουν κυνόμυια. c. βουκεντής, μύωψ. c. μύωψ. c. οἶστρος, ὁ μύωψ. c. ὁ μύωψ. o.
Tabefacio, μαραίνω. o.
Tabella, πτύξ. c. πινακίς. c. πινακίδα. e.
Tabellarius, γραμματηφόρος, δελτοποιός. c. γραμματοφόρος. o.
Tabellio, ἀγόραιος, νομικός.
Tabeo, φθείνω. c.
Taberna, καπηλεῖον. c. ἐργαστήριον. c. ἐργαστήριον. s. σκηνή. o.
Tabernaculum, σκηνή, σκηνοπηγία, κατοικητήριον, σκήνωμα, σκηνή. c. σκήνωμα. c. σκήνωμα. o.
Taberna, ἐργαστήριον. e.
Tabernarius, ἐργαστηριάρχης, κάπηλος, καπηλοδύτης. c. ἐργαστηριάρχης. c. κάπηλος. o.
Tabernæ, ἐργαστήρια. e.
Tabes, τηκεδών, διατῆξις. c. ἰχώρ. c. φθεῖσις. c.
Tabes plurale non, τηκεδών. c. μαρασμός. o. τῆξις. e.
Tabescit, τήκεται, φθίνει.
Tabesco, κατατήκομαι. c. τήκομαι. c. φθείνω. c. ἀτροφῶ. o.
Tabida, τῆξις. c.
Tabidus, φθισικός, ἀπεσηληκῶς. o.
Tabificabile, τηκεδονικόν.
Tabificus, φθισικός. o.
Tabo, λύθρος, αἷμα νεκροῦ, αἵματι νεκροῦ, λύθρῳ, ἔστιν δὲ μονόπτωτον. σηπεδών. c. τήκω. c.
Tablinum, χαρτοφυλάκιον. o.
Tabuit, τέτηκεν.
Tabula, σανίς. c. τάβλα. c.
Tabulæ, σανίδες, καὶ γραμματεῖα.
Tabulæ novæ, χρεῶν ἀποκοπαί.
Tabularium, λογιστήριον.
Tabularius, λογοποιός. c. ταβουλλάριος. c. γραμματοφύλαξ. c. λογιστής. o. λογογράφος. c.
Tabularia, γραμματοφυλακεῖα. o.
Tabulata, σανιδώματα. o.
Tabulatum, σανίδωμα, σανιδωτόν, σανιδωτόν. c.
Tabulo, as, σανιδόω. o.
Tabulum, ἰκρίον. c.
Tabus, τὸ λῦθρον. e.
Tace, σιώπησον, σίγησον.
Taceo, σιγῶ. c. σιωπῶ. c. σηγάω. o.
Taciturnitas, σιωπή, σιγή. c.
Taciturnus, σιγηλός. o.
Tacitus, σιωπηρός. c. σιγηρός. c. ἐχέμυθος. o.
Tacte, πάγκακος.
Tactus, ἁφή, θίξις, θίξις. c. ψηλάφησις. c.
Tactus, Virgil. lib. Bucolicωn, De cælo tactas quercus, κεραυνωθείς. c.
Hic Tactus, ἡ ἀφή, θίξις. s.
Tactus, ἁπτός. o.
Tactus nomen, ἀφή. o.
Tactus est, ἐβλήθη.
Tæda, δαΐς, πεύκη, καὶ λαμπάς.
Tædeo, ἀηδίζομαι. c. ἐξαποροῦμαι. o.
Tædet me, σιχχαίνομαι. e.
Tædet me hujus hominis, σιχχαίνομαι τοῦτον τὸν ἄνθρωπον.
Tædio, ἀθύμως.
Tædiose, ἀηδῶς. c.
Tædiosus, ἀηδής. c. σικχός. e.
Tædium, σίκχος, κάκησις, ἀηδία. c. ἀδημονία. o.
Tæniosus, κιριάτης.
Tæter, σικχαντός, ἀργαλέος.
Tætricus, αὐστηρός, σοβαρός, ἀξιόπιστος.
Tætram, σικχαντήν.
Tætrum aspectu, εἰδεχθής, σικχός.
Tætrus, et Tenebrosus, σκοτεινός, ἀμαυρός.
Tagax, φύγελθον. o.
Tagma, τάξις πολεμική. c.
Talantum, τάλαντον. c.
Talare, περίσφυρον.
Talares, κόνδυλοι ποδῶν.
Talari, κόνδυλοι χειρῶν.
Talaria, πέδιλα, ὑποδήματα. c. πέδιλα. o.
Talaribus, ἀστραγαλωτοῖς.
Talaris, ποδήρης. o.
Talaris tunica, ποδήρης χιτών, ποδήρης χιτών. c.
Talarius, κυβευτικός. o.
Hoc Talatrum, κόνδυλος ποδὸς ἢ χειρός. c.
Tali, ἀστράγαλοι, καὶ ταρσοί, καὶ τοιούτῳ.
Taliæ, σχίδακες.
Talia, κορμός, σχίδαξ, σχίζα, καὶ σκυτάλη.
Talio, ἀντιπήρωσις, ἀμοιβή. o.
Talipedo, παραγείρομαι. o.
Talis, τοιοῦτος, τοιοῦτος. c.
Taliter, οὕτως. c.
Talla, κρομμύου λέπυρον.
Talpa, ἀσφάλαξ, μύοξος, ὁ ὑπὸ τὴν γῆν τυφλός. c. ἀσφάλαξ. c. ἀσφάλαξ. s. ἀσπάλαξ. o. γεωρίθιθες. e. ἀσφάλαξ. e.
Talus, ἀστράγαλος, ἀστράγαλος. c.
Tam, οὕτως, οὕτως. c.
Tamdiu, ἕως τοσούτου. c.
Tamen, εἰ καὶ, ὅμως, ὅμως. c. ὅμως, μέντοι. o.
Tam et quam, τοσοῦτον, ὅσον. o.
Tamenetsi, εἰ καὶ ταμάλιστα. c.
Tamen sit, εἰ καί. c.
Tametsi, εἰ καὶ, κἄν. o.
Tam perditus, οὕτως πανώλης.
Tamquam, καθάπερ, ὥσπερεὶ, ὡσανεὶ, οἱονανεὶ, ὥσπερ, οἷον, ἴσως.
Tandem, ὅμως, δήποτε, ἢ δῆτε μόγις. c. ποτέ. o.
Tandem aliquando, μόλις ποτέ. c.
Tandiu, ἐπὶ τοσοῦτον. c. ἐπὶ τοσοῦτον. o.
Tango, θιγγάνω, ἅπτομαι, θιγγάνω. c. ἅπτομαι. c. ψαύω. c. θιγγάνω. c.

Tanquam, ὡς. c. ὡς ἄν. c. καθάπερ. c. ὡσανεί. o.
Tanti, τοσοῦτοι, καὶ τοσούτου, περὶ πολλοῦ, τοσοῦτοι. c. τοσούτου. o.
Tantidem, τοσούτῳ.
Tantisper, ἐν τοσούτῳ, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐν τοσούτῳ. c. ἄχρις τοσούτου. c. ἐπὶ τοσοῦτον. c. ἄχρις, ἕως. o.
Tanto magis, τοσούτῳ πλέον. c.
Tanto melior, τοσούτῳ κρείσσων.
Tanto opere, σπουδαίως. c. τηλικοῦτον. o.
Tanto plus, τοσούτῳ πλέον. c.
Tantum, μόνον, τοσοῦτον, μόνον. c.
Tantum, adverb. μόνον. o.
Tantum non, μόνον οὐ. o.
Tantundem, τοσοῦτον. c. τοσοῦτον. o.
Tantummodo, αὐτὸ μόνον, μόνον αὐτὸν, μόνον. c.
Tantum quod, ἀρτίως.
Tantus, τηλικοῦτος. c.
Tantus, a, um, τοσοῦτος. o.
Tapedus, τάπις ψιλή.
Tapetum, τάπης. c. τάπης. s.
Tapite, τάπης. e.
Tarantula, φάλαγξ. o.
Tardat, βραδύνει.
Tarde, βραδέως.
Tardigradus, βραδύπους. o.
Tardiloquus, βραδύγλωσσος. o.
Tarditas, νωχελία. c. βραδύτης. c.
Tardo, βραδύνω. c. χρονίζω. c.
Tardus, βραδὺς, βραδύς. c.
Tarentum, τάρας. o.
Tauo, σήπω. c.
Taura, βοῦς στεῖρα. o.
Taurea, ῥινός. o.
Taurus, ταῦρος, ταῦρος. c.
Tavus, σῆψις. c.
Taxacio, δοκιμασία. c. διατίμησις. c. σύνοψις. c.
Taxamus, ὁρίζομεν.
Taxatio, ποσότης.
Taxillus, ἀστραγαλίσκος, πεσσός. o.
Taxim, ἡσύχως. o.
Taxo, διατιμῶμαι. c. καθάπτομαι. o.
Taxus, σμίλαξ, ῥοδοδάφνη, ῥοδοδάφνη. c. σμίλαξ. o.
Te, σὲ, καὶ σοῦ, σέ. c.
Tecta, κατακέραμα. c.
Tectamentum, καλυπτήριον. c.
Tecto, ἐπικαλύπτω. c.
Tector, κονιατὴς, σκεπαστής. c. κονιατής. c. χριστὴς, ὁ κονιατής. c. κονιάτης. o.
Tectoria, ὑποχάρτωσις. c.
Tector tignarius, στεγαστὴς τέκτων. e.
Tectorium, κονία, κονίαμα.
Hoc Tectorium, κονίασις. c. κονίασις. s. κονίαμα. o.
Tectum, στέγη, στεγνὸν, καὶ δῶμα, στέγη. c. δῶμα. c. στέγη. s. κονία. o. σελθίς. e. κέραμος, καὶ στέγος. e.
Tectus, ἐγκεκαλυμμένος. c.
Tecum, σύν σοι, μετὰ σοῦ. c. κατὰ σαυτόν. c.
Teda, δάδιον. c. δὰς, δαδός. c. πεύκη. c. δὰς, δαδίον. o.
Tedeo, σικχαίνομαι. c.
Tedesco, σικχαίνομαι. c.
Tediosus, σικχαντός. c.
Teditudo, σικχασία. c.
Tedium, μῖσος. c. σικχασία. c.
Tedo, σιαίνομαι. c.
Tedulæ, κεραμίδες. e.
Tegenarius, ψιαθοποιός.
Teges, ψίαθος, σκέπασμα, ψίαθος. c. φορμός. o.
Tegestas, καλυπτήρια. c.
Tegeticula, φορμίδιον. o.
Tegillum, καλυμμάτριον. o.
Tegimentum, στέγασμα, κάλυμμα, σκέπασμα.
Tegit, σκεπάζει, καὶ ἐπικαλύπτει.
Tegitarius, ψιαθοπλόκος.
Tegitur, στεγάζεται. e.
Tegmen, σκέπη. c.
Tegmen, tum, προβολή. o.
Tegmentum, σκέπασμα. σκέπασμα, στέγης. c.
Tego, σκεπάζω. c. καλύπτω. c. σκέπω. c. καλύπτω. o.
Tegula, κεραμὶς, κεραμίς. c. κέραμος. o.
Tegulæ, κεραμίδες. e.
Tegularius, κεραμοποιός. c.
Tegularius, κεραμεύς. c.
Tegulum, σκέπαστρον. o.
Tegus, ἡμίχοιρον. c. ἡμίτομον χοίρου. c.
Teipsum, σεαυτὸν, σαυτόν. c.
Tela, ἱστὸς, ἀμυντήρια, τεύχη, τόξα, ἱστὸς, γυναικεῖος. c. ἱστός. s.
Telamo, ἀγλαστοόρος.
Tellum, ἀκόντιον. c.
Tellus, χθὼν, γῆ, ἡ θεὸς, χθών. c. γῆ. c. γαῖα. o.
Telæpes, ἱστόπους. e.
Telonatum, τελώνιον. c.
Teloxa, κενταύριον.
Telum, ἀκόντιον, τὸ μακρόθεν βαλλόμενον ὅπλον, δόρυ. c. ὅπλον. c. βέλος. o.
Temerarius, τολμηρὸς, ῥιψοκίνδυνος, προπετής. c. ἀπονενοημένος. c. θρασύς. c. παράβολος. o.
Temerasse, τετολμηκέναι.
Temeratores, προπετεῖς.
Temere, ἀσκέπτως, παραβόλως, τολμηρῶς. c. ἀποτόμως. c. εἰκῆ, αὐτομάτως. o.
Temeritas, αὐθαδία ἀποτομία, προπέτεια. c. αὐθάδεια. c.
Temeritate, ἀπονοίᾳ.
Temero, χραίνω. c.
Temero, as, καταισχύνω. o.
Temet, σεαυτόν. c.
Temetipsum, σεαυτόν. c.
Temetum, οἶνος.
Hoc Temetum, οἶνος παλαιός. c. οἶνος ἀρχαῖος. s. μέθυ. o.
Temnit, καταφρονεῖ.
Temno, καταφρονέω. o.
Temo, αὐχὴν πηδαλίου, ῥυμὸς, ῥυμὸς ἁμάξης. c.
Temo, onis, ῥυμός. o.
Tempera, συγκέρασον. c.
Temperantia, συμμετρία.
Temperancia, εὐταξία. c. εὐκρασία. c. σύγκρασις. c.
Temperamentum, συγκέρασμα, σήκωμα, στρωμνηοψις, ἔπαρμα, σύγκρασις. c. μέτρον. o.
Temperamus, ἀρκούμεθα, ἀπεχόμεθα.
Temperantia, σωφροσύνη. o.
Temperarint, ἀπόσχωνται.
Temperat, γλύφει χάλαμον συγκιρνᾷ, φείδεται.
Temperatissime, συγκεκραμένως. c.
Temperatum, κρᾶμα. c. κεκραμένον. e. εὔκρατον. e.
Temperatus, εὔκρατος. c. κεκραμένος. c. σώφρων. o.
Temperatura, εὐκρασία. o.
Temperies, συγκερασμός.
Tempero, συγκιρνῶ. c. ἀπέχομαι. c. ἀρκοῦμαι. c. συγκιρνάω. o.
Tempero me vino, ἀπέχομαι οἴνου.
Tempestas, χειμὼν, οὐχ ὁ τῆς τροπῆς, χειμὼν γνοφώδης καὶ μέγας. c. χειμών. s. ζαλή. e. καιρός. o. θύελλα. e.
Tempestive, εὐκαίρως. c.
Tempestivum, καίριον. c.
Tempestivus, ἀκμαῖος, εὔκαιρος, ὡραῖος, εὔκαιρος. c. καίριος. o.
Tempestuosus, θυελλώδης. o.
Templum, ἱερὸν, ναὸς, σηκὸς, τέμενος, σηκὸς, τὸ ἱερόν. c. ναός. c. ἱερόν. c. ναός. s. ἀνάκτορον. o.
Hæc Tempora, singulare non habent, κρόταφοι. c.
Temporale, πρόσκαιρον. o.
Temporalis, ὀλιγοχρόνιος. c.
Temporarius, πρόσκαιρος. o.
Temporatum, εὔκρατον, συνκεκερασμένον.
Tempore, εὐκαίρως. c.
Temporia, πρόσκαιρος.
Temporius, ἐνωρότερον, ἐνωρότερον. c.
Temptacio, ἐπήρεια. c. ἀπόπειρα. c. πειρασμός. c.
Temptamentum, πειρασμός. c. ἀπόπειρα. c.
Temptat, πειράζει.
Temptatum, δοκιμασθὲν, ἁμαρτηθέν.
Temptatus, ἀπόπειρα. c.
Tempto, πειράζω. c. ἐπηρεάζω. c.
Tempulum, τέμενος. c.
Tempus, καιρὸς, κρόταφος, χρόνος, καιρός. c. χρόνος. c. καιρός. s. κρόταφος. e.
Tempora, κρόταφοι. e.
Temtaverint, σαλεύσωσιν.
Temulentus, οἰνωμένος, οἰνόφλυξ, μέθυσος, μεθυστής. c. μέθυσος. c. οἰνωμένος. c. οἰνοβαρής. c. οἰνώδης. c.
Tenacissimus, φειδωλότατος. c.
Tenacitas, ἐγκράτεια. c. σμικρολογία. o.
Tenax, ἐγκρατὴς, περιεκτικὸς, σκνιφὸς, κρατητικός. c. φειδωλός. c. ἐγκρατής. c. κάτοχος. o.
Tencio, τάσις. c.
Tendicula, λαβὶς, καὶ χορδὴ, καὶ ἀφάκη, παγίς. o. σχαστήρ. e.
Tendit, τείνει.
Tendo, τείνω. c. τείνω. o.
Tenebra, σκοτία. c.
Tenebræ, σκοτίαι, σκότος. c. χάος. c. σκότος. o. σκοτίαι. e. σκοτία. e.
Tenebresco, σκοτοῦμαι. o.
Tenebricor, σκοτίζομαι. o.
Tenebricosum, σκοτεινόν.
Tenebricosus, σκοτώδης. o.
Tenebriones, ἀπατεῶνες. o. ἐπίτριπτοι. o.
Tenebrosus, σκοτεινός. c. σκοτεινός. o.
Tenellus, er, ἁπαλὸς, τέρην. o.
Teneo, κρατῶ. c. κατέχω. c.
Teneo, es, λαμβάνομαι. o.
Tener, τρυφερὸς, τρυφερός. c. ἁπαλός. c.
Tenerasco, ἁπαλοῦμαι. o.
Tenerum, τρυφερόν.
Tenerus, ἁπαλός. c.
Tenet, κρατεῖ.
Tenius, ἀραιόθριξ.
Tenor, ἰσχὺς, τόνος, τάσις, τύπος, δύναμις. c.
Hic Tenor, ἡ ὑφὴ, τάξις. s. τόνος. o.
Tenore, περιοχῆς, δυνάμεως.
Tenorem, σχέσιν.
Tensa, θρόνος.
Tensæ, θρόνοι.
Tentamentum, πεῖραμα. o.
Tentigine, τῇ διατάσει.
Tentigo, τόνος, τάσις, ἐπιθυμητὴς ἀσελγείας. c. τέτανος. o.
Tentio, τάσις.
Tentipellium, φάρμακον

πρὸς ῥυτίδας.
Tento, συνέχω. c. τείνω. c.
Tento, as, πειράομαι. o.
Tentores, ἀφέται.
Tentatio, πειρασμός. o.
Tentoria, σκηνοπήγια στρατιωτικά. c.
Tentorium, σκηνὴ, σκήνωμα, σκηνή. c. σκηνή. s. σκήνημα. o.
Tentum, τὸ αἰδοῖον. o.
Tentus, κατεχόμενος. c. τεταμένος. c. κατασχεθείς. c.
Tentus est, κατεσχέθη. c.
Tenue Babylonicum, ψιλόν. c.
Tenues, ἰσχνοὺς, ἀσθενεῖς.
Tenuia, λεπτά. e.
Tenuiculus, ὑπόλιτος. o.
Tenuis, ἰσχνὸς, λεπτός. c. λεπτή. c. λιτός. o.
Tenuitas, λεπτότης, ἐπὶ σώματος. c.
Tenuo, as. λεπτύνω. o. idem. c.
Tenus, πέρας, μέχρι. μέχρι. c. ἄχρι. c. μέχρι. o.
Tepefacio, χλιαίνω. c.
Tepefio, χλιαίνομαι. c.
Tepefio, sco, χλιαίνομαι. o.
Tepeo, χλιαίνομαι. c.
Tepescit, χλιαίνεται.
Tepesco, χλιαίνομαι. c.
Tepidarium, χλιαροψύχιον. c.
Tepido, χλιαίνω. c.
Tepidum, χλιαρὸν, χλιαρόν. c.
Tepidus, χλιαρός. o.
Tepor, iditas, χλιαρότης. o.
Ter, τρίς. o.
Tercianus, τριταῖος. c.
Terciarius, ἔφεδρος. c.
Tercio, ἐκ τρίτου. c.
Terebinthus, τερέβινθος. c.
Terebra, τρύπανον. s. τρύπανον. c. τρύπησον. c. τέρετρον. o.
Terebrat, τρυπᾷ.
Terebrator, τρυπητής. c.
Terebro, κατατρυπῶ. c.
Terebro, as, τρηπάω. o.
Terebrum, τρύπανον.
Teres, στρογγύλος. c. περιφερής. c. στρογγύλος. o.
Terga do, εἰς φυγὴν δίδωμι. c.
Tergeminus, τρίδυμος. c.
Tergeo, ἀπομάσσω.
Tergilla, sive Tergillum, φορίνη, χοίρου δέρμα.
Tergimenta, σήκωμα.
Terginum, ὠμοβύρσινον.
Terginus, νωτιαῖος. o.
Tergit, καταμάσσει.
Tergiversari, φυγοδικεῖν.
Tergiversatio, περίκαμψις, φυγοδικία.
Tergiversacio, φυγοδικία. c.
Tergiversatione, μελλησμῷ.
Tergiversator, καταστραφεύς. c. δόλιος. c. περικάμπτης. c. ἐθελοκακεῖ, περικάμπτει.
Tergiversor, περικάμπτω. c. νωτοστροφῶ. c. ἀγνωμονῶ. c. φυγοδικῶ. c. ἀναστέλλεσθαι. o.
Tergo, ὄπιθεν, ὀπίσω. c.
Tergo, is, ὀμόργνυμι. o.
Tergorium, ἐκμαγεῖον. c.
Tergum, βύρσα. c. δέρμα. c. νῶτον, οὐδετέρως. c. δορά, νῶτος. s. νῶτον. o.
Tergus, νῶτος, δορὰ ζώων, νῶτος. c. βύρσα. c. δορά. c. σκῦτος. o.
Terit, τρίβει.
Termentarium, τριπτήριον. o.
Termes. Termes dicitur propriè de caulis olearum arborum, ἐλαία. o.
Terminacio, συμπέρασμα. c. ὅρος ἐν δίκῃ πράγματος. c. ὁροθέσιον. c. λῆξις. c. περιορισμός. c.
Terminalia, ὁροθεσία. ἑορτὴ ὁρίου θεοῦ.
Terminalia, singulare non habet, ὅρων διάκρισις. c. ὁποντήσια. e.
Terminalis lapis, ὁριαῖος λίθος. c.
Terminare, περαιῶσαι, πληρῶσαι.
Terminat, διορίζει.
Terminator, ὁροθέτης. c.
Hoc Terminatum, ὅρος, ἐπὶ χώρας. c.
Termini, τέρμονες, ὅροι.
Termino, τερματίζω, ὁρίζω, ὅρον τίθημι, τελειῶ, ψηφολογῶ. ὁρίζω, ἐν τόπῳ. c. περαιῶ. c. ὁρίζω, περατόω. o.
Terminus, ὅρος. καὶ ὅριος θεός τὸ τέλος. ὅρος. Unde Terminalia, dies festus quotannis in limitibus agrorum. s.
Terminus, ὁροθέσιον. c. ὅρος, ἐπὶ χώρας. c. τέλος, πέρας. c. ὅρος, πέρας. o.
Ternis, τρισίν.
Tero, ἀλοῶ. τρίβω. c. τρίβω. o.
Terra, γῆ, γῆ. c. γῆ, χθών. o.
Terraceus, rreus, γήϊνος. o.
Terræ fragor, χάσμα, χάσμα. c.
Terræ hiatus, χάσμα.
Terræ malum, ἀριστολόχεια, ἀριστολοχία βοτάνη. c.
Terræmotum, σεισμός. c.
Terræmotus, σεισμός. σεισμός. c. κίνησις γῆς. c. σεισμός. c.
Terra inculta, χέρσος γῆ.
Terraneola, κορυδαλός. o.
Terratoria, ψίαθος. c.
Terrefacio, ἐκπλήσσω. o.
Terrefio, πτύρομαι. c.
Terrenum, γῆ. o.
Terrenus, χερσαῖος. c. γεώδης. c. χθόνιος. c.
Terrenus, Terrosus, γεώδης. e. χερσαῖος. o.
Terreo, πτύρω, φοβῶ, πτοῶ. φοβῶ. c. πτύρω. c.
Terrestre, ἔγγεον. c.
Terrestres, ἐπίγειοι. c.
Terrestris, ἀπόγειος, χερσαῖος, ἐπίγειος, κατάγειος. c. ἀπόγειος ἄνεμος. c.
Terreum, ἐπίγειον. c.
Terribile, τατικόν, φοβερόν. o.
Terrester, ἀπόγαιος. e.
Terribilis, φοβερός. c.
Terriclæ, χαρακίδες.
Terricola, ἐπιχθόνιος. o.
Terricrepus, βαρύβρομος. o.
Terriculamenta, φόβηθρα. o.
Terrificus, φοβερός. c.
Terrigena, αὐθιγενής. c. γηγενής. c. γηγενής. o.
Terrigenæ, γηγενεῖς.
Territo, πτοῶ. c. ἐνδειματόω. o.
Territorium, ἀγρὸς, ἐπικολωνία, ἐπιτείχισμα, ἐνορία, περίχωρος, περίβολος. c. περίχωρος. c. περιοικία. s.
Hoc Territorium, ἐνορία. c. ὁ ἀγρός. o.
Territus, πτόωσις. c. δέος. c.
Terro, πτοῶ. c. πτύρω. c.
Terror, ἔκπληξις, φόβος, φοβερισμὸς, πτόησις, φόβος. o.
Terso, καταμάσσω. c.
Tersor, καταμάκτης. c.
Tersorium, ἐκμαγεῖον. e.
Tersus, καταμαγεὶς. c. ἐκμαγής. c.
Tertiana, τριταῖον. e.
Tertio, as, τριτημορίζω. o.
Tertio die, τρίτης ἡμέρας. c.
Tertio pedato, τρίτῃ περιόδῳ, ἐκ τρίτου.
Tesqua, sive Tescua, κατάκρημνοι, καὶ ῥάχεις, καὶ ἔρυμοι τόποι.
Tesselatum, ψηφολόγημα. e.
Tessellæ, βόλια, καὶ ψῆφοι.
Tessellarius, ψηφοθέτης. c.
Tessellat, ψηφοθετεῖ.
Tessellator, ψηφοθέτης. c.
Tessellatum, ψηφοθέτημα.
Tessellatus, ψηφολογία. c.
Tessello, ψηφολογῶ. c.
Tessera, κύβος, σύμβολον σύντομον, σύμβολον, σύνθεμα, σύμβολα σύντομα, κάλαμος, χαράκιν.
Hæc Tessera, singulariter non dicitur, συντομία. e. βόλια. c. βόλος. s. κυβός. o.
Hæc Tessera, συντόμια. e.
Tesserari, γραμματεῖς. e.
Tesserarii, γραμματεῖς. e.
Tesserarius, γραμματεύς. c. κυβικός. o.
Tesserula, συνθημάτιον. o.
Testa, ὄστρακον. ὄστρακον. s. ὄστρακος. o.
Testa, Gleba, βῶλαξ. e.
Testæ, ὄστρακα. e.
Testacio, μαρτυρία. c. διαθήκη. c. διαμαρτυρία. c.
Testamentarius, διαθηκογράφος. c. σκευωρός. o.
Testamentum, διαθήκη, μαρτυρία. c. διαθήκη. c. διαθήκη. s.
Testamentum facio, διατίθημι, διαθήκην ποιῶ. c.
Testatio, monium, μαρτυρία. o.
Testatium, ὀστράκιον. e.
Testator, ὁ διατιθέμενος. c. διατιθέμενος. c. ὁ διατιθέμενος. o.
Testatus, μαρτυρία. c.
Testes, μάρτυρες, καὶ δίδυμοι.
Testiculi, δίδυμοι, ὄρχεις.
Testiculus, ὄρχις. c.
Testificatio, μαρτυροποίημα, μαρτυροποιΐα.
Testificacio, μαρτυροποίημα. c. διαμαρτυρία. c.
Testificor, διαμαρτύρομαι. c.
Testificor, stor, μαρτυρέω. o.
Testimonium, μαρτυρία, καὶ μαρτύριον. μαρτυρία. s.
Testimonium perhibeo, μαρτυρῶ. c.
Testis, μάρτυς, μάρτυς. c. ὄρχις. c. μάρτυρ. o.
Testor, μαρτύρομαι. c.
Testuaceum, κλιβανωτόν. o.
Testudo, καμάρα, χελώνη, θόλος. c. καμάρα. c. χελώνη. c.
Testudo manus, χειρὸς τὸ ἐπάνω.
Testu, dicitur & hæc Teste, ὄστρακον. c.
Teter, σικχαντὸς, σικχαντός. c. σιαντός. c. δυσώδης. c. βλοσυρός. o.
Tetigit, ἥψατο. c.
Tetradrachmum, τετράδραχμον. c.
Tetram, σικχαντήν.
Tetrici, σκυθρωποί. o.
Tetricitas, αὐστηρία. c.
Tetricus, Durus, Severus, αὐστηρὸς, σοβαρὸς, ἐξιόπιστος, ἰταμός.
Tetricus, σοβαρός. c.
Tetro, as, ἀμαυρόω. o.
Tetrum, μέλαν. c.
Tetulit, ὑπήνεγκεν.

Texit, ὑφαίνει.
Texo, ὑφαίνω. c.
Textile, ὑφαντόν. e.
Textilis, ὑφαντός. o.
Texto, ὑφαίνω. o.
Textor, γέρδιος, γέρδιος, ὑφαντής. c. ὑφαντής. c. ὑφαντής, πλοκεύς. o.
Textrina, ἱστουργεῖον. o.
Textrinum, ἱστεών. c. κουρεῖον. e. γιρδοποῖον. e.
Textrix, ὑφάντρια, ὑφάντρια. c. γερδία. c.
Textum, ὑφασμένον. c. ὑφαντόν. c.
Textura, ὕφος. c. ὕφασμα. c. ὑφή. c. πλέγμα, ὕφασμα. o.
Textus, ὑφή. s.
Thalamus, θάλαμος. c. παστὸς, ἐπὶ νύμφης. c.
Thamnus, ἕλιξ, βοτάνης εἶδος.
Theatralis, θεατρικός.
Theatrum, θέατρον. c.
Theca, θήκη. c.
Themilla, θήκη, πυρέος.
Thensæ, ἅρμα θεῶν. ἱερὰ ζεύγη. o.
Thesaurarius, θησαυροφύλαξ. c.
Thesauri custos, θησαυροφύλαξ. c.
Thesaurus, θησαυρός. c.
Thymbra, sive Conila, sive Satureia, θύμβρα.
Thynnus, θύννος. e.
Thumum, θύμον, βοτάνη. c.
Tibi, σοί.
Tibia, αὐλὸς, ἀντικνήμιον. c. κνήμη. c. idem. o. αὐλός. c. idem. s.
Tibiæ, αὐλοί. e.
Tibiæ, ἀντικνήμια. e.
Tibialia, περικνημίδια. o.
Tibialis, le, αὐλητικός. o.
Tibiarius, αὐλοποιός. c.
Tibicen, αὐλητὴς, αὐλητής. c.
Tibicina, αὐλητρίς. c. αὐλῶ, ῥῆμα. c.
Tibicinator, αὐλητής. c.
Ticio, δαλός. c.
Tigillus, ἰκρίδιον. o.
Tignacio, στέγασις. c. δόκωσις. c.
Tignarius, δοκοτέκτων. c. δοκοποιός. c.
Tigno, δοκῶ. c.
Tignum, ξύλον, δοκὸς, δοκός. c. δοκός. s.
Tignus, δοκός. c. ἰκρίον. o.
Tigris, τίγρις. c.
Tilans, περνης, σκώληξ.
Tilia, φίλυρα, κρόνος, φίλυρα. c.
Timens, φοβούμενος. c.
Timeo, φοβοῦμαι. c. δέδοικα. c.
Timiditas, δειλία. c. δέος. c.
Timidus, δειλός. περιδεής. c. δειλός. c.
Timidus animi, δειλὸς τὴν ψυχήν.
Timor, φόβος, φόβος. c. τρόμος. c.
Timo, ῥυμός. e.
Timulus, ἔφυδρις, ἐξάπουν ἐπινηχόμενον τῷ νώτῳ.
Tinctile, βαπτόν. o.
Tinctor, βαφεύς. c.
Tinctum, βεβαμμένον. c.
Tinctura, βαφή. c. βάμμα. c.
Tinctus, βαπτός. c.
Tinea, σάπαξ. c.
Hæc Tinea, σής, ἡ σῆψις. c.
Tinea, σής. o.
Tingo, βάπτω. o.
Tingo coria, βυρσοδεψέω. e.
Tinguit, βάπτει.
Tinguo, βάπτω. c.
Tinia, σής, σής. s. πυτίνη. o. σὴς, καὶ βρωτήρ. e.
Tiniara, βρῶσις, ἡ σῆψις. c.
Tiniatum, σητόκοπον. c.
Tinnibulum, κώδων. e.
Tinnio, ἠχῶ ἐπὶ χαλκοῦ. c. ἠχέω. o.
Tinniso, κοπίδερμος.
Tinnito, ἠχῶ ἐπὶ χαλκοῦ. c.
Tinnitus, ἦχος χαλκώματος, βόμβος, τρύφων, ἦχος ἐπὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου. c.
Tinnulum, πλῆκτρον, ἀλαλάζων. o.
Tinnulus, ἦχος ἐπὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου. c.
Tintinabulum, κώδων. c. ἐξαίρεσις. e.
Tintinaculi, κροταλίζοντες. o.
Tintinnabulum, κρόταλον. o.
Tintinnum, κώδων. s.
Tintino, ἀλαλάζω. o.
Tiro, νεόλεκτος. idem. c.
Tirones, νεοστράτευτοι, νεοσύλλεκτοι.
Tirocinium, ἰδιωτισμὸς, πρωτόπειρα, νεολεξία.
Tisana, τισανη. c.
Titia, κρέα νηπίων, ὃ λέγουσι σίζει.
Titibat, σφάλλεται, βαμβαίνει.
Titillacio, γαγγαλισμός. c. γαργαλισμός. c.
Titillare, Fatigare.
Titillat, γαγγαλίζει.
Titillo, γαργαλίζω. c. γαγγαλίζω. c. γαργαλίζω. e.
Titillosus, γάγγαλον ἔχων. c.
Titinnabulum, ἐξαίρεσις. κωδώνιον.
Titio, δαλός, δαλός. o.
Titiunculus, κεγχρὶς, εἶδος ἱέρακος μικροῦ. c.
Tittex, μύσταξ.
Titubans, σφαλερός. c.
Titubare, λακωνίζειν. e.
Titubat, πταίει, σφάλλεται, σκάζει, βαμβαίνει, λυκωνίξει. e.
Titubo, σφαλλομαι, λακωνίζω, γλώσσῃ βαμβαίνω, σκάζω. c. γλώσσῃ βαμβαίνω. c. σφάλλομαι. c. περιτρέπομαι. c. παραφέρομαι. o.
Titulo, ἐπιγράφω. o.
Titulus, ἐπιγραφὴ, χαρακτήρ. c. στηλογραφία. c. ἐλέγχιον. c. ἐπιγραφή. c. τίτλος. c. στήλη. c. αἰτία. c. ἐπιγραφή. o. ἔλεγχος. e.
Tituuo, βαμβαίνω. c.
Tofi, πῶροι, λίθοι.
Tofum, πῶρος, ὁ λίθος. c.
Tofus, ἀσβεστώδης. c. πῶρος, ὁ λίθος. c.
Toga, συγκλητικὸν φόρημα. c. τήβενος. c. ἱμάτιον, τήβενος. o.
Togati, τηβεννοφόροι. o.
Togato, τηβεννηφόρῳ.
Togatus, τηβενοφόρος. c.
Tolæ, παρίσθμια.
Tolarius, πλεονοτρόφος.
Tolerabiliter, ἀνεκτῶς.
Tolerans, καρτερικός. c.
Tolerare, ὑποεῖναι.
Tolerat, ὑπομένει.
Tolero, φέρωπομένω. o.
Tolia, παρίσθμια.
Tolle, λάβε.
Tolleno, κηλώνιον, κηλώνιον. c.
Tollerabilis, φορητός. c. ἀνεκτός. c.
Tollerancia, ὑπομονή. c.
Tollerandus, φορητός. c.
Tollerabilitas, ἀνεκτότης. c.
Tollerans, ὑπομενητικός. c.
Tollero, ὑπομένω. c.
Tollit, ἐπαίρει, ανατρέπει, ἐγείρει.
Tollo, αἴρω. c. ἐπαίρω. c. λαμβάνω. c. ὑψῶ, ἐγείρω. o.
Toluberna, Adsecula, παράσιτος, εὐτράπελος.
Tolus, τριπτήρ.
Tolutarius, βαδιστὴς, ἱπποφορεύς. o.
Tolutiloquentia, τὸ ἐπίτροχον. o.
Tolutim, ἐπίτροχα. o.
Tomacula, κόμματα. o.
Tomentum, κνάφαλλον, κνάφαλον. c. γνάφαλον. c. γνάφαλον. o.
Tondeo, κείρω. c. κίρω. c. κείρω. o.
Tondet, κείρει.
Tonica, χιτών. e.
Toniptabilis, βρονταῖος. c.
Tonitru, βροντής.
Tonitrua pluraliter tantum declinatur, βροντή. c.
Tonitrum, βροντὴν, βροντή. s.
Tonitruo, βροντῶ. o.
Tonitrus, βροντή o.
Tonitruum, βροντή. e.
Tono, βροντῶ. c. βροντάω. o.
Tonsa, κώπη. c.
Tonsæ, κῶπαι.
Tonsilla, τριχολαβίς. c. παρίσθμιον. s. στύραξ. o.
Tonsile, κεκαρμένον. o.
Tonsillæ, παρίσθμια, παρίσθμια. c.
Tonso, as, ἀποκείρω. o.
Tonsor, κουρεύς, κουρεύς. c. κουρευτής. e.
Tonsorium, κούριον. c.
Tonsorius, κουρικός. o.
Tonstrina, κούριον. c. κουρεῖον. s. κουρεῖον. o.
Tonstrinum, κούριον. c.
Hoc Tonsum, κουρά. c. κουρά. s.
Tonsura, κουρά. c. κουρά. o.
Tonsus, καρεὶς, κουρείς. o.
Tonus, τόνος. c.
Toral, στρωμνή. c.
Torale, περίκλεινον, πορφυρίς. o. περίκλιτρον. e.
Toranus, ὤλενος, τρόφος.
Torculæ, ἐλαιοτριβεῖα.
Torcular, πιθεών. c. ληνός. c. πατητήριον. c. τρυγητήριον. c.
Torculare, ληνός. τρυγητήριον. c.
Torcularium, ὑπολήνιον. c. ληνός. c.
Torcularius, ὑπολήνιος. o.
Torculator, ληνοβάτης. c.
Torculum, ληνός. o.
Toreuma, τόρευμα. c.
Tormen, κολουνεῖον.
Tormenta, μάγγανα πολεμικά, μάγγανα πολεμικά. e. στραγγαλίαι. e.
Tormentum, βάσανος στρόφος. c.
Tormentum murale, βαλλίστρα. c.
Tormentum, βάσανος. s. τιμωρία. c. βάσανος. c.
Tormina, δυσεντέριον, στρόφοι. o.
Torminosus, δυσεντερικός. c.
Tornator, τορνευτής. e.
Tornatum, τετορευμένον.
Torno, τορεύω. c. τορνεύω. o.
Tornus, ῥόμβος. c.
Torpedo, νάρκα, νάρκα, ἰχθύς. c. νάρκη. o. ναρκῶ. c.
Torpeo, poro, ναρκέω. o.
Torpesco, ναρκῶ. c.
Torpor, φρίκη, νάρκα, νάρκη, ἀσθένειά τις. c. νάρκησις. o.
Torquar, ληνός. s.
Torqueatur, βασανισθῇ.
Torqueo, βασανίζω. c. στρέφω. c. ῥοδανίζω. c. κλώθω. c. λυγίζω, στρέφω. o.
Torques, στρεπτοὶ, μανιάκεις, στρεπτός, c. στρεπτός. o.

Torques, μανιάκης. e.
Torquet, βασανίζει, στρέφει.
Torquilla, τροχιλία. c.
Torquimentum, βάσανος. s.
Torquis, στρεπτός. c.
Torrefacio, φρύγω. c. καταφρύγω. o.
Torrens, χειμάῤῥους, ῥεῖθρον, ξηροπόταμος. c. χείμαρος ποταμός. c. χείμαῤῥος. o. χειμάῤῥους. e.
Torreo, ξηραίνω. c. φρύγω. c. ὀπτάω, στατεύω. o.
Torres, ἀπόκαυμα. c.
Torresco, ἐκκαίομαι. o.
Torret, φρύττει, πλημμυρεῖ. c.
Torrida, καυσώδης. c.
Torridus, φρυκτός. c. ξηρός. c. πεφρυγμένος. c. διψώδης. c. κατακεκαυμένος. o.
Torris, δαλός μέγας, δαλός. c. δαλός. o.
Torserat, ἠκόντισεν. c.
Torsio, στρόφος. c.
Tortile, στρεπτόν, μανίαξ. c. στρεπτόν. o.
Tortiloquium, διάλεκτος συνεστραμμένη. c. συνεστραμμένη ὁμιλία. c.
Tortio, στρόφος.
Torto, as, διαστρεβλόω. o.
Tortor, βασανιστής, βασανιστής. c.
Tortula, τροχιλέα.
Tortum, κολλούρια, στρόφος. c. κλωστόν. c.
Tortuosus, ἑλιγματώδης. o.
Tortus, καμφθεὶς, μανίαξ. c. στρόφος. c. στρεπτός. c. βάσανος. c. διάστροφος. o.
Torvitas, γοργότης. o.
Torulus, στιβάδιον. o.
Torus, ὠλένη.
Toruum, ὠλένην.
Torus, μῦς βραχίονος, ἤτοι χειρός. c.
Torus, στρωμνὴ, στρωμνή. c. στρώμνη. s. στιβάς. o.
Torvum, λοξὸν, σκυθρώπον, παμφόβερον.
Torvus, τραχύς, καταπληκτικός. c. βλοσυρός. c. γοργός. o.
Tostacio, ὄπτησις. c.
Tostatum, . κάτοπτον, τὸ πολυέψητον. c.
Tostum, φρυκτόν. c. ὀπτόν. c.
Torunda, κολλύρια, ἐνκολλοῦρα.
Tosius, πεφρυγμένος.
Tot, τοσοῦτοι, καὶ τοσαῦται, τοσοῦτοι. c.
Totidem, τοσαυτάκις, τοσαύταις, ἐπὶ ἀριθμῶν, τοσοῦτον. c. τοσοῦτοι. o.
Totiens, τοσαυτάκις.
Toto, ὅλως. c.
Totum, ὅλον.
Totus, ὅλος. c.
Trabales, δοκώδεις. o.
Trabalis, δοκώδης. c.
Trabea, τήβενος. c.
Trabes, δοκοὶ τετράγωνοι, δοκός. c. δοκοί. e.
Trabica, δοκίς. o.
Trabs, Trabis, δοκός. s.
Trachidij, τραγῳδοί. e.
Tracta, λάγανα. ψηλάφησον, ἑλκύσματα, μηρύματα.
Tractabile, εὔθικτον. c.
Tractabilis, εὐψηλάφητος, εὐμεταχείριστος. c. εὐδιοίκητος. c. εὐαφής. c. εὐψηλάφητος. c.
Tractamus, ἐξερευνοῦμεν.
Tractare, διαχειρῆσαι.
Tractat, ψηλαφᾷ.
Tractator, ὁμιλητικός. c.
Tractatores, παρακομισταί.
Tractatur, ἐξετάζεται.
Tractatus, ψηλάφησις. c.
Hic Tractatus, ἁφή. c.
Tractaverint, ψηλαφήσωσιν, τυπώσωσιν.
Tractibus, τοῖς τρακτάτοις, καὶ ταῖς δικαιολογίαις.
Tractilis, ἑλκυστός. c.
Tractim, Jugiter, Continuatim, ἐπισεσυρμένως. o.
Tractio, ἕλκυσις. c.
Tracto, ψηλαφῶ. c. χειρίζω. c. μεταχειρίζομαι. c. προσφέρομαι. o.
Tractoria, ἑλκυστικά. o.
Tractum, ζήτησιν, ἕλκυσμα. c. μήρυμα. c.
Tractus, ἄπλωμα. c. σύρσις. c. ἡ ἁφή, προσελασία. s. κλίμα. c. ἕλκυσις. c. κλίμα. o.
Tradicio, παράδοσις. c.
Trado, παραδίδωμι, παραβάλλω, παραδίδωμι. c.
Traducit, ἐξάγει.
Traduco, κέστρος, ὄχημα δίχα τροχῶν, μεταπείθω. c. ἐξάγω. c. διάγω, περιάγω. o.
Traductio, ἐξαγωγὴ, ἐξαγωγή. c. παραγωγή. c.
Traductum, παρηγμένον. c.
Trafan, τριχέα.
Tragula, κερκὶς, βολίς, ἀκόντισμα. o.
Tragum, σαγήνη. o.
Trahax, ἑλκτικός. o.
Trahe, χαμοῦλκος. c.
Trahea, τυκάνη τὰς βώλους ἀφανίζουσα.
Trahea, Tribula, τηκάνη. e.
Trahit, σύρει.
Traho, σύρω. c. ἕλκω. c. σύρω, ἕλκω. o.
Traice, μετάθες.
Traicio, διαπερῶ. c. περῶ. c.
Traicit, μεταβάλλει.
Trajectio, διάπαρμα. c.
Trajecum, διαπέραμα.
Trajectus, et quæ ex eo componuntur, διαπέραμα, πόρος.
Ad Trajectum, πρὸς τὸν πόρον.
In Trajecto, ἐν τῷ πόρῳ.
Ad Traiciendum, πρὸς τὸ διαπεράσαι.
In Traiciendo, ἐν τῷ διαπεράσαι.
Trajectus, διαπεπαρμένος. c. διάπαρμα. c. διαπέραμα. c.
Trajicio, διαπορεύω. o.
Tralucidum, διαφανές. o.
Trama, κρόκη, πλοκὴ, ῥοδάνη, κρόκη. c. ῥοδάνη. c. κρόκη, ῥοδάνη. o.
Tramen, ῥοδάνη. c.
Trames, τρίβος, πάροδος.
Trames, Via angusta, ὁδὸς στενή. c. τρίβος, ἡ ὁδός. c. ἄτραπος. s. στενὴ ὁδός. c. ἀτραπός. c. τρίμμος. o.
Tramis, στενὴ ὁδός. c.
Tramis, δίοδος. e.
Tramitto, διαβάλλω, διαπειρῶ. c. διαπέμπω.
Tranare, διαπλεῖν. o.
Tranat, διανήχεται, διαπερᾷ.
Tranatat, διανήχεται.
Trano, διανήχομαι. c. περῶ. c. διαπερῶ. c.
Tranquilla, ἀλκυῶν, ἀρχ γαληνή, γαληνά.
Tranquillissimus, ἠπιώτατος. c.
Tranquillitas, γαλήνη, γαλήνη. c. γαληνότης. c.
Tranquillo, γαληνόω. o.
Tranquillum, γαληνίδιον.
Tranquillus, γαληνός, γαληνός. c. ἤπιος. c.
Trans, πέρα, ἀντὶς, πέραν. c.
Transactio, τελεσμὸς, συμβιβασμός, πέρας, περαίωσις, διάλυσις.
Transactiones, διαλύσεις, συμβιβασμούς.
Transactum, παρελθὸν, τετελεσμένον.
Transactus, ἀπηρτισμένος, πεπεραιωμένος, παραλελυθώς. o.
Transadigo, διαπείρω. c.
Transalire, ὑπερπηδῆσαι.
Transalpinus, ὑπεράλπειος, o.
Transanimacio, μεταψύχωσις. c.
Transcendo, ὑπερβαίνω. c. ὑπερβαίνω. o.
Transcribo, μεταγράφω. c. καταγράφω. o.
Transcriptitiis, μεταγραπτέοις.
Transcurro, μετατρέχω. o.
Transcursus, παρέκβασις. c.
Transductio, μεταγωγὴ, ἐπὶ ξένης. c.
Transenna, ὕσπληξ, παλλάγη μαππάριον σημεῖον. κέραμος φωταγωγός. c. βρόχος ἐν ἀρετηρίαις τεταμένος. c. ὕσπληγξ. s. κιγκλίς. o.
Transeo, παρέρχομαι. c. διέρχομαι. c.
Transeo, is, παράγω, διαβαίνω. o.
Transeunter, παροδικῶς. o.
Transfero, μεταβάλλω. c. μεταφέρω. c. μετατίθεμαι. o.
Transferor, μετέρχομαι, ἐπὶ τόπου. c.
Transfert, μεταφέρει.
Transfigit, ἀπαρτίζει, διακόπτει.
Transfigo, διαπείρω. c. διαπείρω. o.
Transfiguracio, μεταμόρφωσις. c.
Transfiguramus, μεταμορφοῦμεν.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφῶ, μετασχηματίζω, μετασχηματίζω. c.
Transfixum, διαπεπαρμένον, διαπεπερονημένον.
Transfixus, διαπεπερονημένος, ἐνδιαπεπερημένος, διαπεπαρμένος. c.
Transfluminales, περατικοί.
Trans fluvium, ἀντίπεραν τοῦ.
Transformatio, μεταμόρφωσις.
Transformo, μεταμορφῶ. c.
Transfossus, διαπεπαρμένος. c.
Transfretat, διαπορθμίζει.
Transfuga, αὐτόμολος, μετανάστης. c. αὐτόμολος. c. ἀποστάτης. o.
Transfugio, μετανίσταμαι. c. αὐτομολῶ. c. αὐτομολέω. o.
Transfundo, μετακενῶ. c. μεταχέω. c. μεταχέω. o.
Transgredi facio, παράγω. c.
Transgredio, παρερχόμαι. c.
Transgredior, ὑπερβαίνω. c. διαβαίνω. c. ὑπερβαίνω. o.
Transgressio, διάβασις. c. πάροδος. c.
Transgressus, πάροδος. c. διάβασις. c.
Transicio, πάροδος. c. πέραμα. c.
Transigere, διακόψαι.
Transigo, διαλύομαι. c. διάγω. διέρχομαι. c. διάγω. o.
Transiit, παρῆλθεν. c.
Transilio, μεταπηδῶ. c. ὑπεράλλομαι. c. ὑπερπηδῶ.

c. ὑπεράλλομαι. o.
Transilire, ὑπεράλλεσθαι.
Transito, παροδεύω. c.
Transitor, πάροδος. e.
Transitorium, πάροδος. s.
Transitorius, παροδικός. c. παροδικός. o.
Transitum, πάροδος πλοίου.
Transitum facio, διαβαίνω. o.
Transitus, πάροδος, δίοδος, πέραμα, διάβασις. c. πάροδος. c. πάροδος. s.
Translacio, μεταβολή. c. μεταφορά, μετακομιδή. c. μετάθεσις. c. μετάβασις. c.
Translatitia, μεταβολιμαῖα.
Translatus, μετενεχθεὶς, μετενεχθείς. c.
Translego, ἐπέρχομαι. o.
Translucidum, διαφανὲς, διαυγές.
Trans mare, πέραν θαλάσσης, διαποντίου, ἀντίπεραν τῆς θαλάσσης. c.
Transmarina, διαπόντιος, διαπόντιος. c.
Transmarina latio, διαπόντιος διωρεία.
Transmarinus, διαπόντιος. c.
Transmigro, μετοικῶ. c. μετοικέω. o.
Transmitto, διαπέμπω. c. μεταβάλλω. c. παραπέμπω. c. διαβάλλω, διαπειρῶ. c. διαπερῶ. o.
Transmutacio, μεταλλαγή. c.
Transmuto, μεταλλάσσω. c.
Transnato, διακολυμβῶ. c.
Transnavigo, διαπλέω. c.
Transnominat, μετονομάζει.
Transnôminatio, μετωνυμία.
Transnomino, μετονομάζω. c.
Transpicio, διακύπτω. o.
Transplanto, μεταφυτεύω δένδρον. c.
Transpono, μετατίθημι. c.
Transporto, διακομίζω. c. διαβιβάζω. c. διαπορθμεύω. c.
Transtra, ζυγὰ σκάφης, κηλῖδες, καταστρώματα. o.
Transtrum, ζυγὸν σκάφης. τὸ ἐν τῷ πλοίῳ ζυγόν. c.
Transtuli, μετήνεγκα. c.
Transtulisse, μετενηνοχέναι. c.
Transuador, διαπορθμεύω. o.
Transvaricat, ὑπερβαίνει.
Transvectio, μεταγωγή. c. παρακομιδή. c. μετακομιδή. c.
Transvehere, διαπλεῦσαι.
Transvehi, διαπλεῦσαι, διακομισθῆναι.
Transveho, μετακομίζω. c. διακομίζω. o.
Transverbero, διαπείρω. c. διαμαστίζω. c. διελαύνω. o.
Transversa, πλαγία. c.
Transverso gradu, πλαγίου βαθμοῦ.
Transversum, πλάγιον.
Transversus, πλάγιος. c. λοξός. c. ἀντεστραμμένος. o.
Transvertor, μεταστρέφομαι. c.
Transvolo, διαπέτομαι. o.
Transumo, μεταλαμβάνω. o.
Transuo, διαῤῥάπτω. o.
Trapetum, ἐλαιῶν μύλος, ἐλαιουργεῖον, ἐλαιοτρίβιον. c. μύλος ἐλαῶν. c.
Travem, δόκον. e.
Traver, ξυρὸν κουρέως. c.
Tremebundus, περίτρομος. o.
Tremefacio, τρομοποιῶ. c. ἑλίσσω. o.
Tremen, ῥοδάνη. s.
Trementura, μέθη. c.
Tremesco, τρέμω.
Tremibundum, τρομητόν. c.
Tremibundus, τρομικός. c.
Tremisco, τρέμω. o.
Tremo, τρέμω, τρομέω. o.
Tremor, τρόμος, φόβος, τρόμος. c. τρόμος. o.
Tremulo, τρέμω. c.
Trepallus, Πρίαπος.
Trepida, φοβερά.
Trepidare, τρέμειν, ἀγωνιᾶν, φοβεῖσθαι.
Trepidat, Festinat, περισπᾶται.
Trepidat, Titubat, σφάλλεται, πταίει, βαμβαίνει.
Trepidatio, ἀγωνίασις.
Trepidacio, δειλία. c. πτόησις. c. δέος. c.
Trepido, ἀγωνιῶ, δειλῶ, πτύρομαι, πτοοῦμαι ὑπόνους, πτύρομαι. c. πτοοῦμαι. c. περιηχοῦμαι. c. ἀγωνιῶ. c. δειλιῶ. c. δέδοικα. c. τρέω. o.
Trepidus, περίφοβος. c. φοβούμενος. c. περίφοβος. o.
Tres, τρις, τρεῖς.
Tressis, τριώβολος. o.
Triangulum, τρίγωνον.
Triangulus, τρίγωνος. c. τρίγωνον. o.
Tribe, ὕδνα. c.
Tribuit, ἀπομερίζει, ἀπονέμει, καὶ ἀπένειμεν.
Tribula, τυχάνη, τρυχάνη, ἡ τὸν σῖτον ἀλοῶσα. c. τριχάνη. c. τρίβολος. c. ῥυχάνη. c. τριπτηρία. c. τριβόλιον. s.
Tribulacio, θλῖψις, ἡ φροντίς. c.
Tribulatio, θλῖψις.
Tribulatus, συντετριμμένος. c.
Tribulis, ὁμόφυλος. c. φυλέτης. c. φυλέτης. o.
Tribulo, θλίβω. c.
Tribulor, θλίβομαι. o.
Tribulus, τρίβολος, ἄκανθα. c.
Tribunal, βῆμα, βῆμα, ἐπὶ ἀρχόντος. c. βῆμα, δικαστήριον. o.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία, ἀρχὴ χιλιάρχων. s. δημαρχία. c. δημαρχία. o.
Tribuni, δήμαρχοι. o.
Tribunicia potestas, δημαρχικὴ ἐξουσία. c.
Tribunicius, χιλίαρχος. c.
Tribunitius, δημαρχικός. o.
Tribunus, χιλίαρχος, χιλίαρχος. c. τριβοῦνος. c. δήμαρχος. c. δήμαρχος, χιλίαρχος. e.
Tribunus plebis, δήμαρχος, φύλαρχος.
Tribuo, πορίζω, νέμω.
Tribuo, Tinuero, ὀνκρόταλον.
Tribuo, ἀπονέμω. c. παρέχω. c. μεταδίδωμι. c. νέμω προστασίαν. c.
Tribuo, is, περιτίθημι. o.
Tribus, φυλή, φυλή. c.
Tributa, ἐπιτάγματα.
Tributarium, φόρος, τέλος. s.
Tributarius, ὑποτελής. c. ὑπόφορος. c. συντελεστής. c. ὑποτελής. o.
Tributim, κατὰ φυλάς. o.
Tributis, ἀπονενεμημένοις.
Tributum, τέλεσμα, ἐπικεφάλιον, τέλος δημόσιον. c. φόρος, τὸ ἐπίταγμα. c. ἐπίταγμα. c. εἰσφορά. c. συντέλεια, τὸ ἐπίταγμα. c. φόρος, τέλος. s. εἰσφορά, φόρος. s. τέλος, εἰσφορά. o.
Tributum capitulare, ἐπικεφάλαιον, φόρος.
Tribuunt, περιποιοῦσιν.
Tribuuntur παρέχονται.
Trica, ὀνοκρόταλον. c.
Tricæ, τριχώματα. e.
Tricapitinus, τριφυής. c. τρικέφαλος. c.
Tricenta, τριακόσια. c.
Triceps, τριμερής. c. τρικέφαλος. c. τριφυής. c.
Triclinarius, κατακοιμαστής. o.
Triclinium, τρίκλινος. s.
Triclinium, hiemale, æstuale, τρίκλινον, χειμερινόν, θερινόν. e.
Triclinum, τρίκλινος. c.
Triclinus, ἕξεδρα. c.
Tricones, δυσέριδες. o.
Tricornium, τρίκερων. o.
Tricorpus, τρίσωμος. c.
Tricotadum, τρίτομον.
Tricodatum, τρίτομον.
Tricosus, ἀγρεῖος, ἔκλυτος, λαγγώνδυς.
Tricosus, Cessator, λαγγών. e.
Tricula, παρατίλτρια. c.
Tridens, τριοδόντιον, τρίαινα, τριόδους. c. τρίαινα. o.
Triduus, τριήμερος. c.
Triennalis, τριετηρικὸς, τριετηρικός. c.
Triennis, τριετής. o.
Triennium, τριετία. c. τριετία. s.
Triens, τετραούγκιον. c. τρίαινα. c. τριτημόριον. c. τριττόν. c. τριτημόριον. e.
Trifariam, τριχῶς, τριπλῶς, τριμερῶς. c. τριχῶς. c.
Trifaux, τρίγναθος. o.
Trifax, τρίχηλον. o.
Trifilum gemmarum, τρίλινον, κόσμος γυναικός. c.
Trifinium, τριορία. o.
Trifolium, λωτὸς, τρίφυλλον, λωτός. s. λωτὸς, ὁ χόρτος. c. τρίφυλλον. e.
Triformis, τρίμορφος. c.
Triga, τρίιππον. c. τρίπωλον. o.
Trigæ, τρίπωλα. c.
Trigarium, τόπος ὅπου ἵπποι γυμνάζονται.
Trigeminus, τρίδυμος. c.
Trigemmis, τρίλιθος. o.
Triginta, τριάκοντα. c.
Trigonus, τρίγωνος. c.
Triher, τρίβολος. c.
Trilex, τρίμιτος. c.
Trimenstruus, τριμηνιαῖος. c.
Trimo, τριετοῦς.
Trimorma, τρίμορφος. e.
Trimormus, τρίμορφος. c.
Trimus, τριετὴς, τρίενος, τριετής. o.
Trinepos, τριυιωνός. c. τριτέγγονος. o.
Trinitas, τριάς. c.
Trinna, τριετία. c.
Trinnus, τριετής. c.
Trinoctium, τρίνυκτον. c.
Trinua, ψύλλα. c.
Triones, ἅμαξαι, βόες, ἀρχαίως, βόες ἀρόσιμοι. o.
Tripartita, τριμερής. c.
Tripartito, τριμερῶς. c.
Tripedem, τρίποδα. c.
Tripedo, τριποδίζω. c.
Tripertior, τριχῶς μερίζω. o.
Tripertita, τριμερῆ.
Tripes, τρίπους.
Tripes ferreus, πυριστάτης. πυριστήτης. e.
Triplex, τρίμιτος, τριπλοῦς. τριπλοῦς. c. τρίπλοκος. c. τρισσός. c.
Triplum, τριπλοῦν. c.
Tripodium, τριπόδιον. c.
Tripondium, τρίλιτρον. o.
Tripudiatio, χορεία ἱερέως περὶ τὸν βωμόν.
Tripudio, χορεύω. c.
Tripudium, παλμός. o.
Triremes, τριήρεις. o.

Triremis, τριήρης, τριήρης. ὑποχεύς. e. c.
Tristicia, σκυθρωπότης. c. λύπη. c.
Tristior, στυγνότερος.
Tristis, στυγνὸς, λυπηρὸς, σκυθρωπός. c. περιπαθής. o.
Tristities, λύπη.
Tristo, λυπέω. o.
Trisulci, τρίσχιστοι.
Trisulcum, τρίσχιστον. c.
Trisulcus, τρίστιχος, τριαύλαξ, τρίσχιστος.
Trita, τριβακά. e.
Tritavus, τρίπαππος. c.
Triticum, σῖτος, πυρός. πυρὸς, ὁ σῖτος. c. σῖτος. c.
Triticum, σῖτος. s. πυρός. o.
Trito, τρίβω. c.
Tritor, τορευτὴς, τρίβομαι. c.
Tritorium, τριβάς. c.
Tritum, Perfectum, τριπτόν. c.
Tritura, ἀλόησις, ἀπότριψις.
Trituro, as, τρίβω, ἀλωάω. o.
Tritus, τετριμμένος. c.
Trivia, τρίοδος. c. τριόδια. c. τρίμορφος, ἡ Ἑκάτη. c. τριοδῖτις. o.
Trivialis, le, ἐγκύκλιος. o.
Trivium, τρίοδος, τριοδία. s. τρίοδος. e.
Triverbero, καρτερικὸς ἐν πληγαῖς. c.
Triumpho, πομπεύω. c. παραδειγματίζω. c. θριαμβεύω. c. ἐπινίκια ἄγω. c.
Triumphus, τρίαμβος, τρίαμβος. c.
Triumvir, παραφύλαξ, τριανδρικόν.
Trixago, χαμαίδρυς.
Trocleæ, ἐπίδρομίδες. e.
Trocliæ, ἐπιδρομίδες. e.
Trogala, τροχιλέα, χάλις.
Troito, χειρίζω, ψηλαφῶ.
Tropæum, τρόπαιον. c.
Tropeoforum, Quo tropeum portant.
Tropeum, τρόπεον, τρόπαιον.
Trubla, ζωμάρυστον. e.
Trucem, χαροπόν.
Trucidari, ἀναιρεθῆναι.
Trucidat, κατασφάζει, μιαιφονεῖ, ἀναιρεῖ.
Trucido, κατοκόπτω. o.
Trucolentus, δύσκολος. c.
Tructa, τρώκτης. e.
Tructa piscis, τρώκτης. e.
Truculentum, ἰταμόν.
Truculentus, ἰταμὸς, ὠμός, ἐλεύθερος, ἐμβριθής. c. ἀπηνίς. o.
Trudit, ὠθεῖ, ἐρείδει.
Trudo, ἀπωθῶ. c. ὠθῶ. c. ὠθέω. o.
Trulla, τρούλλα. c. ζωμάρυστρος. c. ἀγγεῖον. o.
Trulla lignea, ζωμήρυσις.
Trullaria, ζωμάρυστρον.
Trulleum, et Guttum, et Aquiminale, χέρνιβον, ξέστόν.
Trulleum, χέρνιβον. c. χειρόνιπτρον. o.
Trumæ, παρωτίδες. c.
Trumen, τρύχος, τριχινόσεν.
Trunca, ἀποτετμημένη. c.
Truncacio, ἀκρωτηρίασις. c.
Truncat, ἀκροτομεῖ, κολοβοῖ.
Truncatus, ἀπότμησις. c.
Trunco, ἀκρωτηριάζω. c.
Trunco, as, μελίζω. o.
Truncus, κολοβὸς, κορμὸς, ἀκέφαλος, ἀκροτετμημένος. στέλεχος. κολοβὸς, ὁ μέρος τοῦ σώματος ἀφῃρημένος. c. κορμὸς ἀνθρώπου. c.
Truncus, subst. στέλεχος. o.
Truncus, adject. κολοβός. o.
Trungulus, κολοβὸς, ἐνκώλεος.
Trusatilis, ὠστός. o.
Trusulus, ὁ ἐν μικρῷ παχύς.
Trutina, τρυτάνη, τρυτάνη. c. ζυγὸς, ὁ στατήρ. c. πλάστιγξ. o.
Trutinata, δοκιμασθείσης. c.
Trutino, σταθμίζω. c.
Trutino, as, σταθμίζω. o.
Trux, ἀπότομος, ἰταμός, δεινός. c. ἀπειλητικός. o. βλοσυρός. c. ἀπηνής. o.
Tua, σά. c. σή. c.
Tuba, σάλπιγξ, σάλπιγξ. c.
Tuber, ἀπόστημα, οἶτνον. c. κορδύλη. c. ὕτνον. c. φῦμα, ψύδραξ. o.
Tubera, κολουδία, κολούδεια. e. ὕδνα. e.
Tubera terræ, ὕδνα.
Tubero, φυματόω. o.
Tuberus, τυλώδης.
Tubi, ἐξαγωγεῖς, ὑπόνομοι, ζωλῆνες.
Tubicen, σαλπικτής. c.
Tubicinator, σαλπικτής. c.
Tubicines, σαλπιγκταί. κύληκες. e.
Tubicines in berro, ἀντηλίκες, δοκοί.
Tubicino, σαλπίζω. c.
Tubo, σαλπίζω. c.
Tubulus, καπνοῦχος. c. σύφων. o.
Tuburcinor, λαφύσσω. o.
Tubus, κρουνός. c. σωλήν. c. ζωλήν. e.
Tucca, κατάχυμα ζωμοῦ.
Tuccetum, σωμὸς παχύς.
Tucio, ἀσφάλεια. c.
Tudiatores, χαλκοτύποι.
Tudices, σφυραί. o.
Tudiclo, τορύνω. e.
Tudicula, τορύνη, τορύνη. c. σφραγίστρα. o.
Tudiculo, τορυνῶ. c.
Tudos, Tudeculus, ἐρίθακος.
Tuear, ἀσφαλίσωμαι.
Tueor, ἐνορῶ. c. φυλάττω. c. διεκδικέω. o.
Tuetur, κήδεται, συντηρεῖ, φυλάσσει.
Tugorium, σκηνὴ ἀγροίκων. c.
Tuguriosum, οἰκίδιον. o.
Tugurium, στερεῶ, βεβαίω, σταθερῶ, καλύβη. c. καλύβιον. c. καλιὸς, ἀγροίκου οἶκος. c. καλύβη. s.
Tuipse, σὺ αὐτός. c.
Tuitur, κήδεται.
Tules, παρίσθμια. e.
Tuli, ἤνεγκα. c.
Tulutanus, βαδιστής.
Tum, εἶτα, καὶ τότε, τότε. c. τηνικαῦτα. c. ἔπειτα. c.
Cum, τὸ μὲν, τὸ δέ. o.
Tum demum, τότε δή. o.
Tumefacio, ὀγκοποιῶ. c. οἰδοποιῶ. c.
Tumeo, οἰδέω. o.
Tumesco, οἰδαίνω. c. διογκοῦμαι. c.
Tumet, οἰδαίνει.
Tumetipse, σὺ αὐτός. c.
Tumex, σμώδιξ, αἱματώδης τόπος.
Tumido, οἰδαίνω. c.
Tumidus, πεφυσημένος. c. ὀγκώλης. c. οἰδαλέος. c.
Tumix, τὸ τύμπανον. s. τύμπανον. c.
Tumor, οἴδημα, οἰδήτης, οἴδησις, φλεγμονή. c. ὄγκος. c. οἴδημα. s. οἴδημα. c. idem. o.
Tulit, ἤνεγκεν, ὑπήνεγκεν.
Tumuli, βουνοὶ, λόφοι, τύμβοι, τύμβα, σόρδιλα.
Tumulis, βουνοῖς.
Tumulo, θάπτω. c. θάπτω. o.
Tumultuacio, ἀταξία. c.
Tumultuarius, παρατυχών. o.
Tumultuator, ὀχλοκόπος.
Tumultuatur, θορυβεῖ, θρυλλεῖ.
Tumultuo, θορυβῶ. c. θορυβοῦμαι. o.
Tumultuor, ἀτακτῶ. c.
Tumultuosiores, ἀτακτότεροι.
Tumultuosus, θορυβώδης. c.
Tumultus, κοσκέδιον, θόρυβος, θόρυβος. c. ταραχή. c. ταραχή. s. κοσκεδών. e.
Tumulus, τύμβος, τάφος. c. τύμβος. c. λόφος, ὑψηλὸς τόπος. c. χῶμα. c. βουνός. c. λόφος. o.
Tunc, Tum, τότε, τότε. c. τηνικαῦτα. c.
Tunc demum, τὸ τελευταῖον. c.
Tundit, θλᾷ, λεπτοκοπεῖ.
Tundo, θλῶ. c. κόπτω, λύω. c. συγκόπτω. c. κόπτω. o.
Tunica, χιτών, χιτών. s. στιχάριον. c. χιτών. c. στιχάριον. s.
Tunica lintea, σινδών. c.
Tunicis, χιτῶσιν.
Tunico, as, χιτωνίζω. o.
Tuo, ἀτενίζω. c.
Tupor, νάρκη. s.
Turabulum, λιβανωτόν. e.
Turba, ὄχλος, καὶ ταραχή, συρφετός. c. ταραχή. c. θόρυβος. c. πλῆθος. s.
Turbacio, ταραχή. c.
Turbatum, θολῶδες. c.
Turbatus, τεταραγμένος. c. ταραχώδης. c.
Turbatio, τάραχος. e.
Turbasis, στίμμι. o.
Turbelix, δίχηλος, ὀρνέου εἶδος.
Turbidus, παρακτικός. c. θορυβώδης. c. θολερός. o.
Turbine, πρηστῆρι, θυέλλῃ.
Turbines, θύελλαι. e.
Turbino, as, ἐπιτροχίζω. o.
Turbo, ῥόμβος, πρηστήρ, καὶ συστροφὴ ἀνέμων, ἴλιγξ, θύελλα. s. στρόμβος. c. θύελλα. c.
Turbo, θορυβῶ. c. ταράσσω. c. ταράττω. o.
Turbo, inis, στρόβιλος. o.
Turbulento, ταράσσω. e. διαθορυβέω. o.
Turbulentum, ταραχῶδες, θολῶδες. c.
Turbulentus, τεταραγμένος. c. θορυβώδης. c.
Turdus, κίχλα.
Hic Turdus, κίχλα. c. κίχλα. s.
Tureus, λιβανωτός. c.
Turgeo, διογκοῦμαι. c. φυσῶμαι. c. ὀγκοῦμαι. c.
Turges, σφυγμὸς, σφυγμός. c.
Turgesco, διογκοῦμαι. c. οἰδαίνω. c.
Turgidus, Inflatus, οἰδαλέος. c. ὑπέρογκος. o.
Turgit, φλεγμαίνει, τετάρακται.
Turgo, φνοῶμαι. c.
Turgor, οἴδημα. c.
Turibulum, θυμιατήριον, λιβανωτίς. c. λιβανωτρίς. s. θυμιατήριον. e.
Turinus, λιβάνινος. c.
Turma, λόχος, διαδρομὴ, λόχος, παράταξις. c. λοχαγός, ἱππικὴ τάξις. s. ἱππικὴ τάξις. c. ἴλη. o.
Turmatim, εἰληδόν. c. ἰλαδόν. o.
Turpator, αἰσχροποιός.
Turpedo, νάρκα.
Turpes, αἰσχροὶ, ὀνείδοι.
Turpido, νάρκη. e.

Turpifacio, αἰσχροποιῶ. c.
Turpifactor, αἰσχροποιός. c.
Turpiloquium, αἰσχρολογία. c.
Turpilucris, αἰσχροκερδής. c.
Turpis, αἰσχρός. c. δυσειδής. o.
Turpitudo, αἰσχρότης. c
Turpo, αἰσχύνω. c.
Turreus, πύργινος. o.
Turribulum, θυμιατήριον. c.
Turibulum, θυμιατήριον. o.
Turricula, πυργισκάριον. c. πυργίσκος. c. πυργίον. o.
Turrifer, πυργοφόρος. c.
Turrifico, πυργοποιῶ. o.
Turriger, πυργοφόρος. o.
Turris, πύργος, πύργος. c.
Hæc Turris, πύργος. s.
Turritus, πεπυργωμένος. c. πυργώδης. o.
Turspollen, μάννα.
Turtur, τρυγὼν, ὄρνεον. c. τρυγών. s.
Tus, λιβανωτὸς, θυμίαμα.
Hoc Tus, λίβανος. c. λίβανος. s. λίβανος. o.
Tuscia Τυῤῥηνία. o.
Tusculum, λιβανώτιον. o.
Tuspolline, μάννα.
Tussedo, Tussis, βήξ. o.
Tussilago, βήχιον. o.
Tussio, βήσσω, βήσσω. c. βήττω. o.
Tussis, βήξ, καὶ βήσσεις, βήξ. c. idem. s.
Tusillæ, παρίσθμια. e.
Tuta, ἀνενοχάντα. ἀσφαλής. c.
Tute, ἀσφαλῶς. c. σὺ αὐτός. o.
Tutela, παράσημον προστασία, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια, καὶ παράσημον τοῦ πλοίου, ἐπιτροπὴ ὀρφανοῦ. c. φυλακή. c. ἀσφάλεια. c. ἐπιτροπή. o. παράσημον. e.
Tutelaris, προστατήριος. o.
Tuto, ἀσφαλῶς. c. φυλάττω. c. ἀσφαλῶς. o.
Tuto, as, ἀσφαλίζω. o.
Tutor, ἐπίτροπος ὀρφανοῦ, φροντιστὴς . ἐπίτροπος. c. ἀσφαλίζομαι. c.
Tutor, aris, ἀμύνω. o.
Tutor, nom. πρόδικος. o.
Tutus, ἀσφάλης, ἀσφαλής. c.
Tuum, σόν. c.
Tuus, σός.
Typho, Τύφων, δαίμων. c.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία. s.
Tyrannus, τύραννος. c.
Tyro, νέος. o.

V

VA, φεῦ. c.
Vacacio, εὐσχολία. c.
Vacancia, σχολή. c.
Vacat, σχολάζει, εὐκαιρεῖ. o.
Vacca, δάμαλις, βοῦς, μόσχας. c. ἡ βοῦς. o. δάμαλις. c. μελετητικὸς αὐλός.
Vaccina, δαμάλεια. e.
Vaccinia, δαμάλιον. c.
Vaccinium, ἄγχουσα, ὑάκινθος, ὑάκινθος, ἄνθος. c. ἀνεμώνη. c. ἴον ἄνθος. c. ἰονμέλαν. c. ἀνεμώνιον. c.
Vaccinus, βοϊκός. o.
Vacerra, παραπλήξ. o.
Vacillant, λεκανίζουσι, βαμβαίνουσιν.
Vacillantes, κραιπαλῶντες.
Vacillat, ὑποχωλεύει, ὑποσκάζει.
Vacillator, συκοφάντης.
Vacillo, βαμβαίνω. c. παραφέρομαι. o.
Vacillum, πυραμή. c.
Vacivus, εὔκαιρος.
Vaco, ἀργῶ. c. εὐσχολῶ. c. εὐκαιρῶ. c. σχολάζω. c. σχολάζω. o.
Vacua, κοῦφα, καὶ σχολάζοντα, καὶ σχολάζουσα, ψιλὴ χώρα, ἡ σχολάζουσα. c. εὔκαιρος, ἡ σχολάζουσα. σχολάζουσα. c.
Vacuitas, ἀποκένωσις. c.
Vacuo, κενῶ. c. κενόω. o.
Vacuum, κενόν. c.
Vacuus, εὔσχολος, εὔκαιρος, μετέωρος, ὁ μὴ σταθερὸς τὸν νοῦν. c. ψιλὸς τόπος. c. σχολάζων. c. σχολαῖος. c. κενός. o.
Vada, βράχη.
Hæc Vada, singulare non habet, βράχη θαλάσσης. c. βραχέα. e.
Vadatur, κατεγγυᾶται, μετὰ παραγγελίας συντάσσεται. c.
Vade, ὕπαγε, ἄπιθι, πορεύου. c.
Vades, ἔγγυοι, ἀνάδοχοι. ἐγγυηταί. c.
Vadimonium, ἐγγύη, ἱκανοδοσία, ἐγγύη, ἡ ἀγωγή. s. ἐγγύη. c.
Vadimonium, dium, ἐγγύη. o.
Vadit, ἀπέρχεται.
Vado, πορεύομαι. c. ὑπάγω, πορεύομαι. c. βαδίζω. o.
Vador, κατεγγυῶμαι ἐν πράγματι. c. κλητεύω. o.
Vadosus, τεναγώδης. c. βραχώδης. c. πολύπορος. o.
Vadum, τέναγος. c. πόρος. o.
Vadus, διάβασις. e.
Vafer, δόλιος, πανοῦργος, πανοῦργος. o.
Vaframentum, κερδοσύνη. o.
Vagabundus, ἀνειμένος. o.
Vagacio, πλάνη. c.
Vagerassin, σποράδην.
Vagina, κολεὸς, ξιφοθήκη, ξιφοθήκη. c. θήκη, κουλεός. o.
Vagina arcus, γωριτός. e.
Vagio, gis, βαιβάζω. o.
Vagitus, μυκηθμὸς, ὁ τῶν βρεφῶν κλαυθμὸς, καὶ μυγμὸς, κλαυθμυρισμός. c.
Vagitus infantis, κλαυθμὸς παιδίου. c.
Vagna, seu cuppa, βοῦττις μεγάλη, ἣν τινες γαῦλον καλοῦσιν.
Vagna, Vogæ, Cuppa, βοῦττος. e.
Vagor, ῥέμβομαι. c.
Vagor, aris, περιφέρομαι. o.
Vagus, αὐλητὴς, ῥέμβος, πλανήτης, πλανήτης. c. ῥέμβος. c. ἀλήτης. c. πλάνης. o.
Vah, φεῦ. o. οὐαί. o.
Valat, μυκᾶται, ἐπὶ αἰγός. c.
Valbio, ψελλίζω. c.
Valbucio, ψελλίζω. c.
Valbus, ψελλός. c.
Valde, πάνυ, ἄγαν, κομιδῆ, πάνυ. c. λίαν. c. πάνυ. λίαν, πάνυ. o.
Valde grandis, βαρὺς πάνυ. c.
Valde optatus, εὐταιότατος. c.
Vale, σώζου, χαῖρε, οἴμωζε. o.
Valeat, ὑγιαίνῃ.
Valencia, δύναμις. c. σθένος. c. ῥώμη, ἡ δύναμις. c. ἰσχύς. c.
Valens, ὑγιής. c.
Valentes, ἰσχύοντες.
Valentia, ῥώμη, εὐρωστία. o.
Valeo, ἰσχύω. c.
Valeo, ἔῤῥωμαι. c. ὑγιαίνω. c.
Valeo, es, ὑγιάζω. o.
Valet, ἄξιόν ἐστιν, ἰσχύει, ὑγιαίνει.
Valesco, ῥώννυμαι. c.
Valetudinarium, ὑγιαστήριον, διαιτητήριον, ὑγιαστήριον. c. νοσοκομεῖον. o.
Valetudinarius, νοσώδης. o.
Valetudo, ῥῶσις, ὑγεία.
Valetudo longa, ἀσθένεια μακρά, νόσος, ὑγίεια. o.
Valgium, στρεβλόν.
Valgus, σκαμβός. c.
Valide, σφόδρα. c.
Validitas, ἀλκή.
Validius, ἐῤῥωμενέστερον. c.
Validus, ἰσχυρός. ἰσχυρός. c. σθεναρός. c. ἐῤῥωμένος. c. στερεός. c. δυνατός. c. γενναῖος. c. ῥωμαλέος. c. ἐῤῥωμένος. o.
Vallacio, χαράκωμα. c.
Vallaris, ἑρκεῖος. o.
Vallatus, κεχαρακωμένος. c. χαράκωμα. c. ὠχυρωμένος. c. τάφρωσις. c.
Valle, στενόν.
Valles, βῆσσαι, νάπαι, φάραγγες.
Vallis, φάραγξ, καὶ κοῦλαδὶς, φάραγξ. c. χαράδρα. c. κοιλάς. o. κοιλάς. e.
Vallo, περιχαρακῶ. c. χαρακῶ. c.
Vallo, as, ἑρκόω. o.
Vallum, τάφρος. s. χάραξ. o. χαράδρα. e.
Vallus, χαράκωμα. s.
Valuus, φάλαγξ, χαράδρα.
Valor, τιμή. o.
Valuæ, per v vocalem si scribantur, significant, θύρας ἱεροῦ, καὶ θύρας ἱππικοῦ, καὶ θύρας διπιώτας. παραστάδες θύραι, θύραι. o.
Valuarius, δομοτέκτων. e.
Valuata, δίθυρον. e.
Valuca, χρυσίου γήδιον ἀκαθάριστον. c.
Valuisti, ἴσχυσας.
Valvuli, λοβοί. o.
Valvus, τραυλός. c.
Vambal, ψελλιστής. c.
Vana gloria, κενοδοξία. c.
Vanæ gloriæ, κενόδοξος. c.
Vana visio, φαντασία. c.
Vane, ματαίως. c. κενῶς. c
Vanesco, διαλύομαι. o.
Vaniloqua, ματαιολογεῖ.
Vaniloquentia, σπερμολογία. o.
Vaniloquium, ματαιολογία. s. κενολογία. c. ματαιολογία. c.
Vaniloquus, Blato, ματαιολόγος, ματαιολόγος. c. κενολόγος. c.
Vanitas, ματαιότης, εἰκαιότης. c. κουφότης. c. φαντασία. c. ματαιότης. c. ψεῦδος. o.
Vannio, λικνίζω. c.
Vanno, λεικνίζω. c. λικνίζω. c. βράσσω, τὸ λικνίζω. c.
Vanno, as, λικμάω. o.
Vannulus, θρίναξ, δι' οὗ τὸ ἄχυρον χωρίζουσιν ἀπὸ τῶν καρπῶν. c. λικνάριον. c. λεικνάριον. c.
Vannuo, λεικνίζω. c.
Vannus, θρίναξ, δι' οὗ τὸ ἄχυρον χωρίζουσιν ἀπὸ τῶν καρπῶν. c. βραστὴρ, ἤγουν λίκνον. c. λεῖκνον. c. λίκνον. c. τάβλις. s. λίκμος. o.
Vanor, ματαιοῦμαι. c.
Vanum, κοῦφον, τὸ μηδὲν ἔχον. c. κενόν. c.
Vanus, σκαιὸς, μάταιος, κενὸς, κενός. c. μάταιος. c. ἄφρων. c. εἰκαῖος. c. κενός. o.
Vapor, ἀτμὶς, ἀτμίς. s. ἀτμός. c. ἀτμός. o.
Vaporalis, τὸ πυρόδρομον. s.
Vaporo, ἀτμίζω. c.
Vaporo, as, ἐξατμίζω. o.
Vappa, ὀξίνας, ὑδαρής. c. ἐκτροπίας. o.
Vapularis, μαστιγίας. o.
Vapuliat, δέρεται.

Vapulo, τύπτομαι. c. δέρω, τύπτω. c. μαστιγοῦμαι. o.
Varex, κρίσσος. c.
Varguus, βλεσός.
Vari, ῥαιβοί. o.
Varia, ποικίλη, πάρδαλις.
Variator, ποικιλτής. c.
Varica, κρίσσος. c.
Varicat, ὑπερβαίνει.
Varicatio, δισταγμός. c.
Varices, κρισσοί.
Varico, σκελίζω. c.
Varico, as, ῥαιβόω. o.
Varicosus, κρισσώδης. c.
Varicus, ῥαιβός. o.
Variegatus, ποικίλος. o.
Varietas, ποικιλία, ποικιλία. c. ποικιλία. o.
Vario, ποικίλλω. c.
Vario, as, παραλλάττω. o.
Varium, ποικίλον. c.
Varius, ἴονθος, σκαμβὸς, ποικίλος, παντοδαπής. c. πολύχρους. o.
Varix, κιρσὸς, κρισός. e.
Vartivus, στρεβλός.
Varus, δρίλλος. c.
Vas, ἀγγεῖον, σκεῦος, ἄγγειον. c. σκεῦος. s.
Vas, Vasis, σκεῦος. s.
Vas, Vadis, ἔγγυος. s. ἐγγυητής. o.
Vasa, ἀγγεῖα, σκεύη, σκεύη. c. σκεῦος. c.
Vasania, ἀκραχολία. c.
Vasanus, ἀκράχολος. c.
Vasarium, χυλίκιον.
Vasarium, σκευοθήκη. c. σκευοθήκη. e.
Vasca, μελητικὸς αὐλός.
Vascelium, σκευάριον. c.
Vascularius, σκευοπώλης. c. σκευοποιός. o.
Vasifer, σκευοφόρος. c.
Vastant, λυμαίνονται.
Vastare, πορθῆσαι.
Vastat, πορθεῖ, πολιορκεῖ.
Vastatio, ληλασία.
Vastacio, πόρθησις. c.
Vastatione, πορθήσει.
Vastator, πορθητής. c.
Vaste, ἐξαισίως. c.
Vastitas, κνίζα, κνίδη, πόρθησις. c. ἐρημία. c. πολιορκία. c.
Vastitatem, πόρθησιν.
Vasto, πορθῶ. c.
Vasto, as, πέρθω. o.
Vastrapes, φιμινάλια.
Vastu, πανουργία. s.
Vastus, παμμεγέθης. c. ἐξαίσιος. c.
Vastus, a, um, ἀχανής. o.
Vas vinarium, Cyathus, βικός. e.
Vasum, σκεῦος. c.
Vasus, σκεῦος. c.
Vates, ποιηταὶ, προφῆται, μάντεις, μάντις. c. μάντις. o.
Vaticinacio, μαντεία. c.
Vaticinatur, φοιβάζεται.
Vaticinium, μαντεία. o.
Vaticinor, μαντεύομαι. c. χρησμῳδέω. o.
Vatillum, ἡ πυράμμη. s.
Vatilum, πουράμμη.
Hæc Vatiola, ποτήριον φιαλοειδές. c.
Vatis, μάντις. c.
Ubalbalia, χολάδες, τὰ ἔντερα. c.
Uber, μαζὸς ὁ τοῦ ἄρρενος. c. εὐθαλής. c. θηρίου μασθός. c. οὖθαρ. c.
Ubera, θηλαὶ, οὔθατα, μαστοί, μασθὸς ἀλόγου ζώου. c.
Ubere, ἄφθονον, τὸ πολύ. c.
Uberior, εὐθαλέστερος. c.
Uberosum, γόνιμον.
Uberrima, εὐφορωτάτη, εὐφορώτατα.
Uberrimum, εὐφορώτατον.
Ubertas, εὐετηρία. c. εὐφορία. c. εὐθήνια. c.
Ubi, ὅπου, ἔνθα. c. ὁπηνίκα. c. ὅπου. c. ποῦ. c. ἐπειδή, ἐπειδάν. c. ποῦ. o.
Ubicunque, ὁπουδήποτε, ὅπουποτ' ἄν, ὅπου δήποτε. c. ὅπου ἄν. c.
Ubinam, ποῦ ἄρα. c.
Ubique, πανταχῆ, καὶ πανταχοῦ, πάντη. c. πανταχοῦ. c.
Ubiubi, ὅπου ἄν. c. ὁπουδήποτε. c. ἔνθα ἄν. c. ὅπου ἄν. o.
Udo, βρέχω. c. ἐμπίλιον. c.
Udor, ὑγρασία. c.
Udum, ὑγρὸν, βεβρεγμένον. ὑγρόν. o.
Ve, τε, ἤ, ἤτοι. c. ἤ. o.
Vecordia, ἄνοια, ἄνοια. c. μωρία. c.
Vecors, ἄνους, ἔμμανής.
Vectabulum, ἀπήνη. o.
Vectigal, φόρος, τέλος, τέλος δημόσιον. c. πρόσοδος, πόρος. o.
Vectigalia, πρόσοδοι πολιτικαί.
Vectigaliorum, τῶν συντελεσμάτων.
Vectigalium, τελώνιον. c.
Vectigalium conductor, τελώνης. c.
Vectis, μοχλὸς σιδηροῦς, μοχλὸς λιθουργοῦ. c. μοχλός. o.
Vectis ferrea, μοχλός. e.
Vecto, βαστάζω. c. ἐλαύνω. o.
Vector, ἐπιβάτης. idem. c. πορθμεύς.
Vectores, ἐπιβάται.
Vector, γυμνάζομαι. c.
Vectorius, ὀχηματικός. o.
Vectura, φόρετρον, ναῦλον. φόρεθρον. c. ἀγωγή. o.
Vectus, κομισθεὶς, ὄχησις. c.
Vegeo, es, ἀκμάζω. o.
Vegetis, ἀκμάζων.
Vegeto, as, αὐξάνω. o.
Vegetus, λυγαῖος, ἐντρεχής. c. ἀκμαῖος. c. ἐπηκμακώς. o.
Vehemencia, σφοδρότης. c.
Vehemens, Alacer, σφοδρὸς, γενναῖος, δυνατός.
Vehemens, σφοδρός. c. ὑπερφυής. o.
Vehementer, σφόδρα. c. σφοδρῶς. c.
Vehementia, Stupor, ἄγημα. e.
Vehes, ὄχημα. o.
Vehiculare, ὀχηματικόν. o.
Vehicularius, ἁρματηλάτης. o.
Vehiculum, ὄχημα, ὄχημα. c. ἅρμα. o.
Veho, ὀχοῦμαι. c. βαστάζω. c. κομίζω. c.
Veho, is, ἀγέομαι. o.
Vel, ἤ, ἤ. c. ἤτοι. c. εἴτε. o. c.
Vela, ἄρμενα, αἱ τοῦ ἱστοῦ ὀθόναι.
Velabrum, βήλαβρον. o.
Velamen, φάρσος, ἱμάτιον, κάλυμμα, κάλυμμα. c. σκέπασμα. o.
Velamentum, στέμμα, προκάλυμμα. c. σκέπασμα, τὸ περιβόλαιον. c.
Velaria, ὀθόνια. o.
Velat, καλύπτει, σκέπει.
Velatura, πορθμεῖον. o.
Velatus, ἐγκεκαλυμμένος. c. ἐσκεπασμένος. o.
Veles, itis, γυμνήτης. o.
Velifico, ἀρμενίζω. c. ἱστιοδρομῶ. o.
Velificor, ἀρμενίζω. c.
Velim, ὄφελον, θελήσαιμι, βουλοίμην, ὤφελον, εὐκτικόν. c.
Velitaris, γυμνητικός. o.
Velitor, ἀκροβολίζομαι. o.
Velivolum, ἀρμενόποτες. c.
Velivolus, ἱστιοπετής. c.
Vellacio, γαργαλισμός. c. γαγγαλισμός. c.
Vellem, θέλοιμι, θελήσοιμι, ὄφελον.
Vellera, πόκος. c.
Vellicat, κατακνίζει.
Vellico, ἐκτίλλω. c. παρατίλλω. o.
Vellit, τίλλει.
Vello, γαργαλίζω. c. τίλλω. c. γαγγαλίζω. c. ἀποππῶ. c.
Vello, is, μαδίζω, τίλλω. o.
Vellus, πόκος, πόκος. c. πόκος. s. κώδιον. o.
Velo, καλύπτω. c. σκέπω. c.
Velo, as, σκεπάζω. o.
Velocissimus, ὠκύτατος. c. ταχύτατος. c.
Velocitas, ταχύτης. c.
Velociter, ταχέως. c. ὀξέως. c.
Velocius, ὠκύτερον. c. ταχύτερον. c. θᾶττον. c.
Velor, ἐγκαλύπτομαι. c.
Velox, ὠκὺς, ὠκύς. c. ὀξὺς, ὁ ταχύς. c. τροχαλός. c. ταχύς. c. ταχὺς, ὠκύς. o.
Velum, παραπέτασμα, παραπέτασμα. c. ἄρμενον. c. κάλυμμα. c. τριβώνιον. c. ἱστίον. c. ἱστίον. o. περιπέτασμα. e.
Velut, οἱονεὶ, ὥσπερ, καθώς. c. καθά. c. οἱονεὶ, ὥσπερ. o.
Veluti, ὥσπερ. c. ὡσανεί. c. καθάπερ. c.
Ve mihi, ὤμοι, σχετλιαστικόν. c.
Vena, φλέψ. idem. c.
Venæ, φλέβες. idem. e.
Venabulum, ζηβύνη, σιβύνη. c. ζιβύνη. c. προβόλιον. o.
Venacio, ἄγρα. c.
Hæc Venacio, κυνηγέσιον. c.
Venale, πράσιμον.
Venaliciarius, σωματέμπορος, σωματέμπορος. c. μετάβολος, μεταπράτης ἀνδραπόδων. c. μεταπράτης, ἀνδραπόδων. c.
Venalicius, πράσιμος. c.
Venalis, πράσιμος. c. ὤνιος. o.
Venalitius, ἀγοραστής. o.
Venaticus, θηρευτικός. o.
Venatio, κυνηγέσιον. s.
Venator, κυνηγὸς, θηρευτής. c. κυνηγέτης. c. κυνηγός. e. κυνηγέτης. c.
Venatores, κυνηγοί. e. θηρευταί. e.
Venatorius, κυνηγετικός. o.
Venatus, κυνηγεσία. c.
Vena Vitalis, ἀρτηρία. c.
Vendax, πωλητικός. o.
Vendibile, τιμαλφές. o.
Vendicia, ἐκδίκησις. c.
Vendicium, ἐκδίκησις. c.
Vendico, as, ἀντέχομαι. o.
Vendidit, πέπρακεν.
Vendit, πωλεῖ.
Venditarius, πρακτικός. o
Vendito, πωλῶ. c. πιπράσκω. c. ἀπεμπολάω. o.
Venditor, πράτης. c.
Vendo, πιπράσκομαι. c. πιπράσκω. c. πωλῶ. c.
Vendo, is, πράττω. o.
Venefica, φαρμακουγύνη.
Veneficium, φαρμακεία. c. φάρμαξις. s. φάρμακον. o.
Veneficus, φαρμακὸς, γόης. c. φαρμακός. c.
Venena, φάρμακα.
Venenarius, φαρμακεύς, φαρμακοποιός. o.
Venenatus, ἰοβόλος. o.
Veneno, φαρμάσσω. c.
Venenosus, ἰοβόλος. c. ἰώδης. c. ἰώδης. o.
Venenum, θανάσιμον φάρμακον.
Venenum mortiferum, φάρμακον θανάσιμον. c.
Venenum, ἰός. o.
Veneo, πωλοῦμαι. c. πιπράσκομαι. c. πωλοῦμαι. o.

Veneor, ἐντρέπομαι, θρησκεύω.
Venerabilis, προμηνηταιὸς, σεβάσμιος, σεμνὸς, σεβάσμιος. c. σεβάσμιος. o.
Venerabiliter, σεβασμίως. c.
Venerandus, προσκυνητός. c. τίμιος. o.
Venerari, προσκυνεῖν, σεβάζεσθαι. o.
Veneratio, τιμὴ, σέβασμα, σεμνότης.
Venerationi, σεβάσματι.
Veneracio, προσκύνημα. c.
Veneratur, προσκυνεῖ, σεμνύνεται.
Venerabilis, σεμνός. c.
Veneria, ἀμάραντος.
Venerius, ἀφροδίσιος. c.
Venero, προσκυνῶ. c.
Venerosus, ἀφροδισιαστής. c.
Venetianus, καλλάϊνος. c.
Venetum, καλλάϊνον. c.
Venetus, Ἑνετός. o.
Veni, ἥκω. c.
Venis, ἦλθον. c.
Venia, συγγνώμη, συγγνώμη. c.
Veniæ, ὕμνοι ἐπὶ τῶν νεκρῶν. c.
Veniam, ἥξω. c. ἐλεύσομαι. c.
Veniit, ἐπράθη.
Venio, ἔρχομαι. c. ἥκω, κατέρχομαι. o.
Venis, φλεψίν.
Venit, ἐπράθη.
Venit, ἥκει, πωλεῖται, καὶ ἔρχεται.
Veno, πωλῶ. c.
Venor, κυνηγετῶ. c. θεράω, θηρεύω. o.
Venter, κοιλία, καὶ γαστήρ. κοιλία. c. γαστήρ. e.
Ventilabrum, πτύον. c. λικμητήριον. c. ὁ λικνητής. s. πτύον. s. πτύον, θρίναξ. o.
Ventilacio, φανέρωσις. c.
Ventilamentum, λικμητήριον. c.
Ventilare, γυνάζεσθαι, γυμνάσαι. c.
Ventilat, πίντει, ῥιπίζει.
Ventilata est, ἐζητήθη. c.
Ventilator, ὁπλοπετὴς, καὶ λικμητής, φυσσητὴρ, λικμητής. o.
Ventiletur, συγκροτεῖται, δικάζεται.
Ventilo, λικμῶ. c. ἀνεμίζω. c. λικμάω. o.
Vento, as, ἐπιχωριάζω. o.
Ventosus, ἀνεμώδης. c. ἀνεμώδης. o.
Ventrale, περίζωμα. c.
Ventrales, κοιλιόδεσμος, φοῦνδα.
Ventralis, κοιλιοδεσμός. c.
Ventriculidigiti, σκυτάλαι.
Ventriculus, γαστροκνημία, γαστροκνημία. c. γαστροκνημία. s.
Ventrile, φοῦνδαμ. e
Ventrosus, πρόκοιλος, προγάστωρ, προγάστωρ. c. προκοίλιος. c. γαστρώδης. e.
Ventulus, ἀνεμίδιον. o.
Ventrale, ἐπιγάστριον. o.
Ventriosus, γαστρώδης. o.
Venturum, μέλλον. c.
Venturum, ἐσόμενον. c.
Ventus, ἄνεμος, ἄνεμος. c. ἄνεμος. e.
Hic Ventus, κοιλία. s.
Venti, ἄνεμοι. e.
Venundacio, πρᾶσις. c.
Venumdare, ἀπεμπωλᾶσθαι. o.
Venundo, πιπράσκω. c. ἀπεμπωλέω. o.
Venus, Ἀφροδίτη, Ἀφροδίτη. c.
Venustas, ἀρέσκεια. o.
Venuste, ἐπαφροδίτως. c.
Venusto, καλλύνω. o.
Venustus, ἐπαφρόδιτος, ἐπαφρόδιτος. c.
Vepres, θάμνοι.
Vepres, singulare non habet, θάμνοι. c. ἄκανθαι. o.
Vepreum, ἀκανθών. o.
Ver, ἔαρ, ἔαρ. c. ἔαρ. s.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Hoc Veratrum, ἐλλέβορος. c. ἐλλέβορος. s.
Verax, ἀληθής. c. ἀψευδής. c. ἀληθινός. o.
Verba, ῥήματα.
Verbale, ῥηματικόν. o.
Verbascum, φλόμος. o.
Hæc Verbecina, προβάτειον κρέας. c.
Verbella, πρόβατον, ἀρνίον. c.
Verbena, θαλλία, θαλλός. c. κλάδος ἐλαίας. c. κλάδος, μυῤῥίνης. c. κλάδος δάφνης. c.
Verbenæ, κλῶνες, τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. c.
Verbenna, Terra proscissa aratro, id est vomere. Actum.
Verber, μάστιξ, πληγή. o.
Verbera, singulare non habet, nec ablativum, πληγαί. c. μάστιγες. c.
Verberalis, μαστιγίαι. o.
Verberat, μαστιγοῖ.
Verberatio, αἰκία, βάσανος.
Verberacio, μαστίγωσις. c.
Verberatus, μαστιχθείς.
Verbero, μαστιγῶ. c. αἰκίζομαί σε. c.
Verbero, as, μαστιγόω. o.
Verberosus, μαστιγίας. c.
Verbigero, λογοποιῶ. o.
Verbi gratia, λόγου χάριν.
Verbix, πρόβατον, ἀρνίον. c.
Verborum suavitas, πειθανολογία, πειθανολογία. c.
Verbositas, πολυλογία. c.
φλυαρία. c.
Verbosus, ἀδόλεσχος, φλύαρος, φλύαρος. c. πολύλαλος. c. πολυρήμων. c. λάλος. c. πολυλόγος. o.
Verbulum, ῥημάτιον. o.
Verbum, ῥῆμα, λόγος, ἡ ὁμιλία. c. ῥῆμα. c.
Verbum commodat, λογοποιεῖται.
Vere, ὄντως.
Verebio, κολοβῶ. c.
Verecundatur, ἐντρέπεται.
Verecundia, αἰσχύνη, ἐντροπή. c. εὐλάβεια. c. αἰδώς, αἰσχύνη. o.
Verecunde, αἰσχυντηλῶς. o.
Verecundor, ἐντρέπομαι. c. αἰσχύνομαι. o.
Verecundum, εὐλαβηταῖον.
Verecundus, αἰδήμων, εὐλαβής. c. αἰδήμων. c. αἰσχυντήρος. c. αἰσχυντηρός. e.
Veredarius, δρομεύς. o.
Veredo, ἱκέας τύχων.
Veredus, πῶλος, βέρεδος. c.
Verenda, τὰ αἰδοῖα. o.
Vereor, ἐντρέπομαι, ὑφορῶμαι, εὐλαβοῦμαι. c. αἰδοῦμαι. o.
Veretrum, αἰδοῖον, αἰδοῖον. e.
Veretur, φοβεῖται.
Virgiliæ, Πλειάδες.
Vergiliæ, Πλειάδες. c. Πλειάδες. o.
Vergit, ῥέπει, ἐπικέκλιται, καὶ ἀνατρέπεται.
Vergo, κύπτω. c. ἐπικάμπτω. c. ἐπικλίνω. c. συντείνω, ῥέπω. o.
Veridicus, ἀληθινός. c. ὁ ἀληθεύων. o.
Veriloquium, ἐτυμολογία, ἀκριβολογία. c.
Veriola, βραχιάλιον. c.
Veriolæ, ψελεῖαι. e.
Veriora, ζιζάνιον. c.
Verisimile, εἰκὸς, πειθανόν. εἰκός. c. πιθανόν. o.
Verisimilis, πειθανός. c.
Verissime, ἀληθέστατα. c.
Verissimus, ἀκριβέστατος. c.
Veritas, ἀλήθεια, ἀλήθεια. c.
Veriverbium, ἀληθολογία. o.
Verius, ἀληθέστερον, ἀληθέστερον. c.
Vermex, σκώληξ. c.
Vermico, σκωληκιῶ. c.
Vermicula, κόκκος, βάμμα. c.
Vermiculatum, σκωληκόβρωτον. c.
Vermiculi, βάλανοι, ἐπὶ τοῦ κλείθρου, καὶ ὀβελίσκοι.
Vermiculor, τερηδονίζομαι. o.
Vermiculum, σκωλήκιον. c.
Vermiculus, βάλανος, σκώληξ.
Vermina, σκώλικες. o.
Verminat, σκωληκιᾷ.
Verminatum, σκωληκίασις. c.
Vermino, σκωληκιάω. o.
Verminosus, σκωληκιῶν. o.
Vermis, σκώληξ, σκώληξ. c. σκώλιξ. o.
Verna, οἰκογενής, ἐαρινὴ τροπή. o. οἰκοτραφής. c. οἰκογενής. c. οἰκότριψ. o.
Verna, οἰκογενής. e.
Vernaculus, θρεπτάριον, οἰκοτραφής, οἰκογενής. c. ἐπιχώριος. o.
Vernalis, οἰκοτριβικός. o.
Vernatio, λεβηρίς. o.
Vernilis, πολιτικός, οἰκετικός. o.
Vernix, παρτομέταξα. s.
Verno, ἐαρίζω. o.
Vernula, οἰκογενής, ὑποκοριστικῶς, οἰκογενής, ὑποκοριστικῶς. c.
Vernus, ἐαρινός. c. οἰκογενής. c. οἰκοτραφής. c. ἐαρινός. o.
Vero, ἀληθῶς. c. ὡς ἀληθῶς. c. ὁμολογουμένως. c. γεμήν. o.
Vero, as, ἀληθεύω. o.
Verpa, δρέμη. e.
Verpus, δρίλος, καὶ ὁ μέσος δάκτυλος τῆς χειρός. Λέγεται δὲ καὶ ὁ λειπόδερμος. ψωλός. o.
Verriculum, σαγήνη, σαγήνη. c. σαγήνη. s. σαγήνη. o.
Verrina, ὕεινα. e.
Verris, κάπρος, παλιουργὸς, σφάλαξ, κάπρος. c.
Verrit, σαροῖ.
Verro, σαρῶ. c. φιλοκαλῶ. c. ἀπάγω, σαγηνεύω. o.
Verruca, ἀκροχορδόνιον, μυρμηκία, ἀκροχορδάνη, ἡ μυρμηκιά. c. μυρμηκιά. c. ἀκροχορδών. s. ἀκροχορδών. o.
Verrucæ, ἀκροχορδόνες, μυρμηκεῖαι.
Verrucis, ἀκροχορδόσιν.
Verrucosus, μυρμηκίας, ἀκροχορδόνων ἀνάπλεος. o.
Verrucula, μυρμηκιά. c.
Verrutum, θυλακόβολον.
Versat, στρέφει.
Versatile, περίακτον. o.
Versatilia, δινωτά. o.
Versicolor, ἑτερόχρωμος. c. ποικιλόχρως. o.
Versicoloria, ποικιλόχροα.
Versiculum, στιχίδιον. c.
Versificatio, στιχοποιΐα.
Versifico, στιχοποιῶ. c.
Versipellio, χαμαιλέων, καὶ λυκάνθρωπος.
Versipellis, χαμαιλέων.
Versipillo, χαμαιλέων, ζῶον. c. κυνάνθρωπος. c.
Versipellis, ἀλλοπρόσαλλος. o.
Verso, κυκλέω, στρέφω. o.
Versor, στρέφω. c.
Versoria, στροφεῖον. o.

Versum, ἄχρις. c.
Versura, δανείου δάνος. s. στροφή. o.
Versus, στίχος, στίχος. c.
Hic Versus, τὸ ἔπος. s. στίχος. e.
Versus, στίχοι. e.
Versus, partic. μετηλλαγμένος. o.
Versus, no. ἔπος, στίχος. o.
Versus, præpos. πρός. o.
Versutia, πονηρία, πανουργία.
Versutus, πολύτροπος, ποικιλόφρων. στρεβλὸς, ὁ μὴ ὀρθὸς ἄνος. c. εὐπερίστροφος. c. πολύτροπος. c. διεστραμμένος. c. πανοῦργος. c. σκολιός. e. πανοῦργος. o.
Vertebra, σπόνδυλος. o.
Vertebræ, σφόνδυλοι, περόναι.
Vertex, ἴλιγξ ὕδατος, αὐχὴν ἀνθρώπου. c. κορυφὴ ἀνθρώπου. c.
Hic Vertex, ἡ κορυφή. s. κορυφή. e.
Vertex, στρόβιλος. o.
Vertex montis, κεφαλὴ ὄρους, ἀκρώρεια.
Vertices, ἧλοι ἐν ποσὶν, κεφαλῆς κορυφαί.
Verticillum, σφόνδυλος. c.
Verticinor, σκοτοῦμαι. c. στροφοῦμαι. c.
Verticellus, σφόνδυλος. e.
Verticolum, στρόφιγξ. e.
Verticula, σφονδύλος. s.
Verticulum, σπονδύλον. c. στρόφιγξ. o.
Verticillum, σπονδύλιον, περὶ ἄτρακτον.
Verticulus, σφονδύλιον ἀτράκτου. s.
Vertigo, σκοτισμὸς, στρόφος. c. εἴλιξ. c. ἴλιγξ. o.
Vertipillo, χαμαιλέων, ζῶον. c.
Vertit, στρέφει.
Vertix, κορυφή. e.
Verto, μεταβάλλω χώραν. c. πέπτω. c. στρέφω. c. τρέπω, ἑλίσσω. o.
Vertonica, κεστός. c.
Veru, ὀβελὸς ἐν ᾧ ὀπτῶμεν. c.
Veru, singulare non habet, ὀβελίσκος. c. ὀβελίσκος. s. ἄβελος. o.
Vervactum, νεατίς. o.
Veruculum, ὀβελίσκος. o.
Vervena, θαλλός. s.
Vervex, τράγος εὐνοῦχος. c. πρόβατον. s.
Verum, ἀληθὲς, καὶ ἀληθινόν. πλήν. c. γε. c. δέ. c.
Verum, ἀληθές. c.
Verum dico, ἀληθεύω. c.
Verumetiam, ἀλλὰ μήν.
Vervina, ἀκόντιον. o.
Verus, ἀληθής. c.
Vesania, μανία.
Vesanus, μανιώδης, ἠαδέσθεις, μανίαν ἐμβάλλων, περίεργος, μεμηνώς. c. μανιώδης. c. παράφρων. o.
Vesces, ὀλιγόσιτος, ὀλιγοδεής.
Vesciliæ, χαῖται φρυγός.
Vescitur, θοινᾶται, ἑστιᾶται.
Vesco, τρέφω. c.
Vescor, τρέφομαι. c. σιτοῦμαι. o.
Vescus, ὀλιγόσιτος, ὀλιγοδεής.
Vescus, a, um, προσκορής. o.
Vesica, φύσα, κύστις, ἡ φύσσα. c. φύσα. c.
Vesicula, ὑδατίς. c.
Vespa, ἀνθηλὼν, εἶδος ὀρνέου. ἀνθηδὼν, εἶδος σφηκός. c. σφήξ. c. μύωψ. c. σφήξ. o.
Vespæ, σφῆκες. e.
Vesper, ἑσπέρα. s. ἕσπερος. o. idem. c.
Vespera, ἑσπέρα. c. ἑσπέρα. e.
Vesperare, ἑσπερίζειν. o.
Vesperascit, ἑσπεράζει. o.
Vesperasco, ὀψίζω. c.
Vesperi, ὀψέ. c.
Vespertilio, νυκτερὶς, νυκτερίς. c.
Vespertinus, ἑσπερινός. c.
Vesperugo, ἕσπερος.
Vespillo, νεκροφόρος. o.
Vessica, κύστις. o.
Vesica, κύστις. o.
Vesta, Ἑστία, Ἑστία. o.
Vestalia, θερίαι. e.
Vestalis, ἑστιοῦχος. c.
Vestes, ἱματισμός. c.
Vestia, ἑστία. e.
Vestiarium, ἱματοφυλάκιον. c. ἱματιοθήκη. o. ἀμφίασμα. e.
Vestiarius, ἱματοφύλαξ. c. ἐσθητοπώλης. o.
Vestibulum, προπύλαιον, προπήλαιον. c. πρόθυρον. c. προπύλαιον. o. πρόναον. e.
Vester, ὑμέτερος. c.
Vesticeps, γενειῶν. o.
Vestificium, ἱματοποιΐα. c.
Vestigacio, ἴχνευσις. c.
Vestigator, ἰχνευτὴς, ἰχνευτής. c. στιβευτής. c.
Vestigia, ἴχνη.
Vestigium, ἴχνος, ἴχνος. c.
Vestigo, στιβεύω. c. ἰχνεύω. c. ἰχνεύω. o.
Vestimenta, ἱμάτια.
Vestimentum, ἔνδυμα. c. ἱμάτιον. c.
Vestio, ἱματίζω. o.
Vestis, ἐσθὴς, ἱματισμὸς, ἐσθής. c. ἱματισμός. c. ἱμάτιον. o.
Vestis rubra, βάδδι. e.
Vestitum, ἐνδεδυμένον.
Vestitus, ἔνδυμα. c.
Vestrum, ὑμέτερον.
Veto, σεῦτλον. c.
Vetat, κωλύει.
Veter, anus, παλαιός. o.
Veteramentatius, παλαιοράφος. c.
Veteranus, παλαιστρατιώτης, παλαιὸς στρατιώτης. c.
Veterarius, παλαιοράφος.
Veterator, παλαιομώλωψ, παλίντριψ, τριβακὸς, ἀπατεὼν, παλαιομώλωψ. c. παλίμβολος. o.
Veteratrix, πανοῦργος. o.
Veterina, κτήνη. o.
Veterina bestia, ὑποζύγιον.
Veterinarius, ἱππίατρος.
Veterinarius, κτηνίατρος. o.
Veterivallus, παλαιοράφος. c.
Veternosus, φθισικὸς, ὑδρωπικὸς, ὑδρωπικός. c.
Veternum, ὕδρωψ. c. φθίσις. s.
Veternus, νωθρότης. o.
Vetero, as, παλαιόω. o.
Veto, κωλύω. c. εἴργω. c.
Vetto, as, παραγγέλλω. o.
Vetro, παλαιῶ. c.
Vetulus, παλαιὸς, ὑποκοριστικῶς. c.
Veturnus, et Vetustus, παλαιός.
Vetus, παλαιός. c. παλαιός. e.
Vetus, παλαιόν. e.
Vetustas, παλαιότης, παλαιότης. c. ἀρχαιότης. c.
Vetustesco, παλαιοῦμαι. o. c.
Vetus truncus, Arbor vetustate futilis, γεράνδριον. e.
Vetustus, ἀρχαῖος, παλαιὸς, παλαιός. c. ἀρχαῖος. c.
Vexabuntur, σκυλήσονται.
Vexare, σκῦλαι.
Vexat, ὀχλεῖ, σκύλλει, χειμάζει.
Vexatio, σκυλμός.
Vexacio, κακοπάθεια. c. σκυλμός. c.
Vexatus, καταπονηθεὶς, σκυλεὶς, σκυλευθείς. c.
Vexillacio, βεξιλλατίων. c.
Vexillarius, φαρσοφόρος. c. σημειοφόρος. o.
Vexillifer, βεξιλλοφόρος. c.
Vexillum, τάγμα, τὸ στρατιωτικὸν σημεῖον. c. σημεῖον τάγματος στρατιωτικοῦ. c. ῥούσιον φάρσος. c. σημεῖον. o.
Vexo, καταπονῶ, σκυλεύω. σκύλλω. c. περισύρω, ὠθίζω. o.
Vexor, κακοπαθῶ. c.
Via, ὁδὸς, ὁδός. c.
Viaculus, ὁδῶν ἐπιμελητής.
Via publica, ὁδὸς δημοσία. e.
Viaticor, ἐφοδιάζεσθαι. o.
Viaticum, ἐφόδιον, ἐνόδιον. c. ἐφόδιον. c. ὁδοιπορικόν. c. ἐφόδιον. o.
Viator, ὁδοιπόρος, ἀμφοδάρχης, ἀρχυπηρέτης, ὁδοιπόρος. c. ἐκβιβαστής. c.
Viator, Apparitor, ἐκβιβαστής. e. ὁδίτης. o.
Viatorius, ὁδοιπορικός. o.
Vibex, μώλωψ. o.
Vibices, μώλωπες ἀπὸ πληγῶν.
Vibrare, σεῖσαι.
Vibrat, κραδαίνει, κλίνει, ἐνκλῶ.
Vibrissare, μινυρίζειν. o.
Vibro, κραδαίνω. c. πάλλω, κραδαίνω. c. σείω. c. πάλλω. o.
Vibrucæ, τρίχες ῥινός.
Viburna, χαμαιτυπίων κομάροις ῥοδοδάφνη. c. μυρίκη. c.
Viburnum, χαμαίζηλον. c.
Vicani, κωμητικοὶ, κωμῆται. o.
Vicanus, κωμήτης. c.
Vicarius, δοῦλος οἰκέτου. c. τοποτηρητής. c.
Vicatim, κωμηδόν. c. κατὰ κώμας. o.
Viccia, ἀφάκη. e.
Vice, ἐν μέρει, ἐν τάξει. c.
Vicem, τάξις, δύναμις. c.
Vicesima, εἰκοστὴ, εἰκοστή. c.
Vicesimarius, εἰκοστώτης, ὁ τὰς εἰκοστὰς ἀπαιτῶν. c.
Vicia, βίκια, χόρτος. c. βικίον. s.
Viciator, φθορεὺς παρθένου. c.
Viciatus, σεσινωμένος. c.
Vicina, γείτων. c.
Vicini, γείτονες.
Vicinia, γειτονία, χορτόσπερμον, γειτνίασις. c. γειτοσύνη. c. γειτωνία. o.
Vicinitas, γειτνίασις. o.
Vicinus, γείτων, γείτων. c.
Vicio, χραίνω. c. φθείρω παρθένον. c. βιάζομαι παρθένον. c.
Viciolum, ἐλαττωμάτιον. c.
Vicissim, ἀνὰ μέρος, ἐν μέρει. o.
Vicium, πάθος, ἐπὶ νόσου. c. σῖνος. c. σφάλμα. c. ἐλάττωμα. c.
Vicium tibi duco, καταγινώσκω σου. c.
Vico, κώμης.
Victima, θῦμα, θύμα. c. ἱερίον. c. θυσία. c. ἱερεῖον. o.
Victimæ, τὰ μεγάλα θύματα.
Victimarius, μοσχοθύτης, μοσχοτόμος, ἱερονόμος. o.
Victimo, βουθυτῶ. c. καλλιερῶ. c.
Victito, σιτεύομαι. o.
Victor, νικητής. c. νικητής. o.
Victoria, νίκη, νίκη. c.
Victorialis, ἐπινίκιος. c.
Victoriatus, νικηφόρος. o.
Victoriosus, νικηφόρος. c. καλλίνικος. o.
Hæc Victualia, singulare

non habet, γυμνασίαι τῶν μονομάχων. c.
Victrix, νικήτρια. o.
Victum, τροφή. c.
Victurus, νικήσων. o.
Victus, τροφὴ, παραλυτικός. c. τροφή. s. σιτία. o.
Victus part. ἀκρατής. o.
Vicucia, μώλωψ. s.
Vicus, ἄμφοδος, ῥύμη, κώμη, ἐποικεία, κώμη. c. ῥύμη. c. κώμη. s. βίκος. c. κώμη, ῥύμη. o.
Vide, εἰδὲ, βλέπε.
Videlicet, δηλαδὴ, δηλονότι, δηλαδή. c.
Viden, ἰδού. c.
Videns, δίκελλα. c.
Video, ὁρῶ. c. βλέπω. c. βλέπω, ὁράω. o.
Videor, δοκῶ, τὸ νομίζω. c.
Videri, φαίνεσθαι. c.
Viderit, ὄψεται.
Videt, βλέπει.
Videtur, δοκεῖ, φαίνεται.
Videtur mihi, δοκεῖ μοι, φαίνεταί μοι.
Vidobium, δίκελα. c. δικέλλα. e.
Vidua, χήρα, χῆρα. c.
Vidubium, πρόστιμον χηρίας.
Vidulum, φυλακτήριον. o.
Viduitas, χηρία γυναικός. c. χήρωσις. c.
Viduo, χηρόω. o.
Viduus, χῆρος. o.
Vieo, es, λυγίζω. o.
Vietor, ὑσιοπλόκος.
Vietores, λυγισταί. o.
Vietum, μεμαρασμένον, σῶμα γεροντικόν. c.
Vietus, τετηκώς. c. πάρετος. o.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigeo, θάλλω, ἀκμάζω, ἀκμάζω. c. ἀνθῶ. c. θάλλω. c.
Vigeo, es, ἐπακμάζω. o.
Vigesimus, εἰκοστός. o.
Viget, θάλλει.
Vigil, γρηγορητής, ἄγρυπνος, ἀγρυπνητὴς, ἐγρηγορώς. o.
Vigilancia, γρηγόρησις. c.
Vigilanda, φροντίσταις.
Vigilans, ἐπάγρυπνος, νήφων.
Vigilat, γρηγορεῖ.
Vigiles, φύλακες.
Vigilia, φυλακὴ, φρουρά. c. ἀγρυπνία. c. φυλακαί. o.
Vigilitius, ἄγρυπνος. c.
Vigiliis, ἀγρυπνίαις, νυκτοφύλαξ. c.
Vigilium, ἀγρυπνία. c.
Vigilo, γρηγορῶ, ὀρθρίζω, γρηγορῶ. c.
Vigilo, as, ἀγρυπνέω. o.
Viginti, εἴκοσι. c.
Vigor, ἀκμὴ, δύναμις. c. ἀκμή. c. ἀνδρεία. c. ἀκμὴ, ἐπιστρέφεια. s.
Vigorem, δύναμιν, ἰσχὺν, ῥώμην.
Vigores, ἀκμαί.
Vigorosus, ἀκμαῖος. o.
Vigrinalis, παρθενικός. c.
Vigrinem, παρθενεών. c.
Vigrineus, παρθενικός. c.
Vigrinitas, παρθενία. c.
Vigrinium, παρθενία. c.
Vigrino, παρθενεύω. c.
Vigrinula, παρθενισκάριον. c.
Vile, εὐώνως. c. εὔωνον. o.
Vileo, εὐτελίζομαι. o.
Vilico, οἰκονομῶ. c.
Vilicus, οἰκονόμος, ὁ ἐπὶ τῆς κώμης. c. οἰκονόμος. e.
Vilior, χολῶ. c. εὐτελέστερος. c.
Viliosus, ὀξύχολος. c.
Vilis, εὔωνος. c. εὐτελής. c.
Vilissima, εὐωνοτάτη.
Vilissime, εὐτελεστέρως. c.
Vilitas, εὐωνία, εὐτέλεια. c. εὐωνία. c.
Villa, ἔπαυλις, ἐνοίκιον, ἀγρός. c. κώμη. c. χωρίον. c. κωμύδριον. s. ἔπαυλις. o.
Vilito, as, εὐτελίζω. o.
Villæ, ἐπαύλεις. s.
Villanus, ἀγροῖκος. o.
Villico, as, ἀγραυλῶ. o.
Villicus, οἰκονόμος, ἐνοικολόγος, καὶ ὁ κατὰ ἀγρὸν οἰκονομῶν, ἀγρόνομος. c. γεωργός. o.
Villosum, μαλλωτόν.
Villosus, μαλλωτός. c. τριχώδης. c.
Villula, κωμύδριον. c. ἐπαύλιον. c. ἀγρίδιον. c. ἐποίκιον. c. κωμύδριον. s.
Villus, μαλλὸς, μαλλός. c. θρὶξ, λάχνη. o.
Vilo, εὐτελίζω. c.
Vim, βίαν, καὶ δύναμιν.
Vimen, λύγος, ῥάβδος. c. λυγός. c. ἀγνὸς, ὅθεν οἱ λυγοί. c. λοιγός. c. ὑσίον. c. λύγος, οἰσύς. o.
Vim facio, βιάζομαι ἄλλον.
Vim facit, βίαν ποιεῖ, καὶ βιάζεται.
Viminale, λυγιστικόν. o.
Vimine, οἰσύα.
Vim patior, βιάζομαι ὑφ' ἑτέρου. c.
Vinacea, στέμφυλα. o.
Vinaceus, id est, semen uvæ, Acinum, γηγάρτιον. e.
Vinacia, στέμφυλα, στέμφυλον. c. στέμφυλον. s.
Vinacium, στεμφυλίτης. e. στέμφυλον. e.
Vinago, ἡ οἰνάς. o.
Vinalia, πιθοιγία. o.
Vinaria, οἰνὼν, ὁ τόπος. c.
Vinarium, οἰνοφορεῖον. c. οἰνοφόρον. e.
Vinarius, ὑπολήνιον. c. οἰνοπώλης. c. οἰνοπότης. c. οἰνοπώλης. o.
Vincendas, νικητέας.
Vincio, καταδεσμῶ. c. δεσμῶ. c.
Vincio, is, δέω, πεδέω. o.
Vincit, νικᾷ.
Vinco, νικῶ. c. κρατέω, νικάω. o.
Vincor, λείπομαι. c.
Vinctus, δεδεμένος, δεδεμένος. c. δέσμιος, δεθείς. o.
Vinculum, δεσμός.
Vincula, δεσμά.
Vinculum, δεσμός. c. δεσμός. s.
Vindemia, τρύγη, τρυγητός. e. τρυγητός. o.
Vindemiales, τρυγητικός. o.
Vindemiatores, τρυγηταί. e.
Vindemiatus, τετρυγημένος. c.
Vendemio, τρυγάω. o.
Vindex, ἔκδικος, καρπιστής. c. ἀληθής. e. τιμωρός. o.
Vindicacio, ἐκδίκησις. c.
Vindicatio, ἐκδικία.
Hæ Vindiciæ, singulare non habet, ἐλευθερίας ἐκδικίαι. c. καρπιστίαι. c. καρπιστεία, ἐλευθερία. e.
Vindico, ἐκδικῶ. c. τιμωρέω. o.
Vindicta, τιμωρία, προσαγωγὴ, ἐλευθερία ἐπὶ ἄρχοντος δοθεῖσα. c. ἐκδικία. c. καρπισμός. c. προσαγωγή. e. ἐκδίκησις. o.
Vindictor, ἔκδικος. c.
Vindigestæ, τὰ ἐν ἀμφισβητήσει πράγματα.
Vindimia, τρυγητός. e.
Vindimiat, τρυγᾶται. e.
Vinea, ἄμπελος, ἄμπελος. e.
Vinealis, ἀμπελώδης. o.
Vinearius, ἀμπελικός. o.
Vinetum, ἀμπελὼν, οἰνεών. s. ἀμπελών. o.
Vinifera terra, οἰνοφόρος γῆ. c.
Hoc Viniferum, βαυκίς. c.
Vinitor, ἀμπελουργὸς, ἀμπελουργός. o. ἀμπελῶν. e.
Vinitores, ἀμπελουργοί. e.
Vinnicus, νωχελής.
Vinolentus, πάροινος. o.
Vinosus, φίλοινος. c. οἰνώδης. o.
Vintemia, τρυγητός. c.
Vintemiæ, τρυγή. c.
Vintemialis, τρυγητικός. c.
Vintemiator, τρυγητής. c.
Vintemio, τρυγῶ. c.
Vinulentus, οἰνωμένος. c. πάροινος. c. οἰνοβαρής. c.
Vinum, οἶνος, καὶ οἶνον.
Hoc Vinum, plurale non habet, sed Virgilius Vina dixit, οἶνος. c. οἶνος. s. οἶνον. e.
Vio, as, ὁδεύω. o.
Viola, ἴον, τὸ ἄνθος, λευκόϊα, ἴον, ἄνθος. c. λευκόϊον. c. ἴον. s.
Viola rustica, χρυσάνθεμος βοτάνη.
Violabilis, βιάσιμος. o.
Violaceus, ἰοειδής. o.
Violans, βίαιος.
Violare, βιάσασθαι, μιᾶναι, παραβῆναι.
Violaris, ἰώδης. o.
Violarius, ἰοβάπτης. o.
Violat, μιαίνει, λυμαίνεται.
Violator, λυμαιών. c.
Violatum, χραντόν. c. βιαστόν. c.
Violencia, βία. c.
Violenter, βιαίως. c.
Violentus, βίαιος, σφοδρὸς, βίαιος. c. βιαστής. e. βίαιος. o.
Violo, μιαίνω, δυσσεβῶ, βιάζομαι ἄλλον. c. δυσσεβῶ. c. βιάζομαι. o.
Vipera, ἔχις, ἔχιδνα. c. ἔχιδνα. e.
Vipereus, ἐχιδνοειδής. c.
Vipiones, γερωνίδες. o.
Vir, ἀνὴρ, ἀνήρ. c. ἀνήρ. s.
Virago, ἀνδρόγυνος, ἀνδρεία, γενναία, ἔπακμος κόρη. c. ἡ ἀρρενωπὸς γυνή. o.
Virectus, εὐθαλής. c.
Virens, χλοερόν. c. θάλλων. c.
Vireo, ἀνθῶ. c. θάλλω. c. θάλλω, χλωραίνομαι. o.
Vires, δυνάμεις.
Vires, singulare non habet, νεῦρα, αἱ δυνάμεις. c.
Viresco, ἀκμάζω. c.
Viret, ἀκμάζει.
Viretum, ἀνθῶν τόπος. s.
Virga, ῥάβδος, ῥάβδος. c.
Virgæ, ῥάβδοι. e.
Virgarius, ῥαβδοῦχος. c.
Virgeus, ῥαβωτός. c. ῥάβδινος. o.
Virgiliæ, Πλειάδες.
Virginalia, παρθένια. o.
Virginalis, παρθενικός. o.
Virgendemia, ῥαβδολογία. o.
Virgines, παρθένοι. e.
Virgo, παρθένος, παρθένος. e.
Virgula, παραφυάς.
Virgulta, βλαστήματα, θάμνοι.
Virgultum, παραφυλλίς. c. βλάστημα. c. ῥαβδίον. c. φυτόν. c. δενδρύφιον. c. φρύγανον. o.
Virguncula, παρθενισκάριον. o.
Viriæ, χοινικίδες.
Viriatus, κραταιός. o.
Viricula, ἰσχύης. o.
Viriculum, κέστρον. o.
Viridarium, ἀνθὼν, ὁ τόπος. c. ἀνθεών. c. ἀλωή. o.
Viride, χλωρόν. χλοερόν. c.
Virideolium, ὀμφάκινον.
Viridesco, θάλλω. c.
Viridia, χλωρὰ, εὐθαλῆ. o. χλωρά. e.

Viridicatus, χλωρός. o.
Viridis, χλωρός. c. ἀνθηρός. c. εὐθαλής. o.
Viriditas, χλόη. c.
Virido, ἀνθῶ. c. χλοάζω. c.
Virido, as, χλωρίζω. o.
Virilis, ἴσον κατὰ ἀναλογίαν, ἀνδρικός. c. ἀνδρεῖος. c. ἀνδρικός. o.
Virilis sexus, ἀῤῥενογονία.
Virilitas, ἀνδρειότης, δύναμις. c. ἀνδρειότης. c.
Viriliter, ἀνδρείως.
Viriliter age, ἀνδρίζου. c.
Viripotens, ἔπακμος, ἔπανδρος, ἔπακμος κόρη. c. ἐπίγαμος. c. ὡραῖα. o.
Viritim, κατ' ἄνδρα, καθ' ἕνα ἕκαστον, κατ' ἄνδρα. c.
Viriola, κλανίον, ψέλιον, idem. c. κλάνιον. s.
Violæ, κλανία, ψέλια, περιχέρια, ψέλια.
Hæc Viriola, κλάνιον, βραχιόλιον γυναικός. c.
Viriosus, δυναμικός. c.
Viro, as, ἀνδρόω. o.
Viror, χλωρότης. o.
Virtica marina, σκάλαμη.
Virtus, ἀρετὴ, ἀνδρία, δύναμις, ἴσχυς, σθένος. c. ἰσχύς. c. δύναμις. c. ῥώμη, ἡ δύναμις. c. ἀνδρεία. c. ἀρετή. c. ἰσχὺς, δύναμις. o.
Virulentus, ἰώδης. o.
Virum, λόγχη σιδηρῆ, ἡ γονὴ ἀνδρός. s.
Virus, ἰὸς ἐχίδνης καὶ ζώου ἀλόγου, καὶ ἰχώρ.
Virus, singulariter tantum declinatur, γονοὶ ἀνθρώπου. c. ἰὸς ἐχίδνης. c.
Virus, ἰτρύς. c. τὸ δυσῶδες. o.
Vis, θέλεις, δύναμις. c.
Vis, Vicis, βία, δύναμις. s. ἰσχύς. o.
Visa, ὀφθεῖσα, καὶ ὀνείρατα.
Visa est, ὤφθη. c.
Viscarius, ἰξευτής. c.
Viscera, ἔγκατα, σπλάγχνα. c.
Visceracio, διανομὴ κρέως. c.
Visceratio, ἀρτόκρεας, κρεανομία. o.
Viscerationem, εὐφρασίαν.
Visceribus, σπλάγχνοις.
Viscinum, ξύλοις. e.
Visco, ἰξεύω. c.
Viscosus, φλοιώδης. o.
Viscum, ἰξός.
Viscum, singulariter tantum declinatur: et dicitur, hic Viscus, ἰξός. c.
Viscum, ἰξός. s.
Viscus, cum, γλοιὸς, ἰξός. o.
Viscus, ceris, σπλάγχνον. o.
Visibile, ὁρατόν. o.
Visibilia, θεωρητικά.
Visibilis, βλεπτός. c. θεατός. c. ὁρατός. c.
Visibilitas, ἔννοια, φαντασία.
Visio, φαντασία, βδόλος, ὀπτασία. c. δόκησις. c. ἐνύπνιον. c. ὄναρ. c. ὅραμα. c. φαντασία. c.
Visio vana, φάντασμα. c.
Visita, ἐπίσκεψαι. c.
Visitare, ἐπισκέψαι. e.
Visitat, ἐπισκοπεῖ.
Visito, ἐπιβλέπω. c.
Visito, as, ἐπισκέπτομαι. o.
Viso, βλέπω. c. ἐπισκέπτομαι, ὁρῶ. c.
Viso, as, ἱστορέω. o.
Vispiliator, τυμβωρύχος. c.
Vispillo, νεκροθάπτης. c.
Vissio, βδόλος.
Vissium, βδέσμα. c.
Visso, βδέω. c.
Vistrigilium, σφραγιδοφύλαξ.
Visum, ὅραμα, ἐνύπνιον.
Hoc Visum, ὄνειρος. c. ὄψις, ἡ θέα. c. θέαμα. c. θέα. c.
Visus, ὀφθεὶς, καὶ ὄψις, ὅρασις. c. ὅραμα. c. ὀφθείς. c. Ὄψις, ἡ θέα. c. ἐνύπνιον. c. θέα. s. ὄψις. o.
Vita, βίος, ζωή. c. βίος. c.
Vitabundus, ἐκκλείνων, ἐκκλίνων. c. εὐλαβούμενος. o.
Vita Deum immortalium, ὢ πόποι, ἐκφώνησις. e. ἀρχαική, ὡς Κάτων. e.
Vita humana, ζωὴ ἀνθρωπίνη. e.
Vitalis, ζωτικός. c. ζώσιμος. e.
Vitalis, le, βιώσιμος. o.
Vitalis, subst. βιτάλιος. o.
Vitamus, ἐκκλείνομεν.
Vitare, ἐκκλεῖναι.
Vitellum, λέκιθος ὠοῦ.
Vitellus, λέκυθος. o.
Vitex, λύγος. o.
Vitiarium, ἀμπελών. o.
Vitiat, σινοῖ, φθείρει.
Vitiata, ἐφθαρμένη.
Viticula, ἀμπελίς. o.
Viticulus, κλημάτιον. o.
Vitilia, λύγοι. o.
Vitiligatores, συκοφάνται. o.
Vitiliginosus, ἐλεφαντιῶν. c.
Vitiligo, ἐλεφαντίασις. c. σπίλος. c. λευκή. o.
Vitiligo, as, συκοφαντέω. o.
Vitio, as, καταισχύνω. o.
Vitiorum, τῶν σφαλμάτων, τῶν ἐλαττωμάτων.
Vitiositas, κακία, σινότης, κακία. o.
Vitiosus, ἐπισινὴς, νοσηλὸς, παθητικός.
Hæc Vitis, κλῆμα ἀμπέλου. c. κλῆμα. e. ἄμπελος. e.
Vitisator, ἀμπελοφύτης. o.
Vitisco, ἀμπελόω. o.
Vitium, ἐλάττωμα, μοχθηρία, πλεονέκτημα, σίνος. ἁμάρτημα, σίνος. ἧττον. c.
Vitium furi dico, καταγινώσκω τοῦ κλέπτου.
Vito, παρορῶ. c.
Vito, as, φυλάττομαι, φρίττω. o.
Vitor, καλοπλόκος.
Vitrarium, ὑαλουργεῖον. c.
Vitrarius, ὑαλουργός. c. ὑαλουργός. e.
Vitreum, ὑάλινον. c. ὑελῶδες. s.
Vitreum, ὑάλινον. e.
Vitreus, ὕαλος. c.
Vitriarius, ὑαλουργός. o.
Vitricus, πατρωὸς, πατρωός. c.
Vitriolum, ὑαλίδιον. o.
Vitrosus, ὑαλώδης. o.
Vitrum, ὕαλος. c. ὕελος. s. ὕαλος. o.
Vitta, ταινία, ταινία. o.
Vitula, μοσχάς. c. ἡ μόσχος. o.
Vituligo, ἀλφὸς, ἀλωπήκεα.
Vitulina, μοσχεῖον. c. μόσχεια. e.
Vitulus, μόσχος, μογιλαῖος, μόσχος. c.
Vitulus marinus, φώκη, φώκη. c.
Vitumen, vide Bitumen.
Hoc Vitumen, ἄσφαλτος. c.
Vituperacio, ψόγος. c. κακηγορία. c. κακολογία. c.
Vituperat, ψέγει.
Vituperator, κακολόγος. c. κακήγορος. c.
Vituperium, ψόγος. o.
Vitupero, ψέγω. c. κακηγορῶ. c. ψέγω. o.
Vituperones, ψέκται. o.
Vivatis, Diu viventis.
Vivacitas, μακροβιότης. c.
Vivarium, ἰχθύων ζώγριον. c. ζωγρεῖον ἰχθύων. c. ζωοτροφεῖον. o.
Vivax, πολύζωος, μακρόβιος, πολύγηρως, πολύζωος. c. πολυχρόνιος. c. βιώσιμος. o.
Viverna, γενναία.
Viverra, γαλῆ ἀγρία. c.
Viverrarium, γαλεάγρα. c.
Vivibilis, βίωτος. e.
Vivices, vide Vibices.
Vivida, Fortis, ἐῤῥωμένη, ἀκμάζουσα, ἰσχυρὰ, βεβαία.
Vivide, ζώντως, ἰσχυρῶς.
Vividum, ζωτικόν.
Vividus, ἔμψυχος. o.
Vivifico, ζωοποιῶ. c.
Vivo, ζῶ. c. βιῶ. c. βιόω. o.
Vibro, σείω. c.
Ujusmodi, τοιουτότροπα. c.
Ujusmodis, τοιουτοτρόπως. c.
Vivula, ζῶσα. c.
Vivus, ζῶν. c.
Vivus, a, um, ζωὸς, ζῶν. o.
Vix, μόλις, μόγις. c. μόλις. o.
Vix, vicis, ἀμοιβή. s.
Vix dum, μόλις δή. c.
Vix tandem, μόλις ποτέ. c. μόλις. o.
Ulceratus, ἡλκωμένος. c.
Ulcero, ἑλκοποιῶ. c. ἑλκῶ. c. ἑλκύω. o.
Ulciscitur, ἀμύνεται.
Ulciscor, ἐκδικῶ. c. τιμωροῦμαι. c. ἐκδικῶ, τιμωρῶ. o.
Ulcos, ἕλκος.
Ulcus, ἕλκος. c.
Uligo, λιβάς. c. ὑγρότης. c. νοτία. c. ἰκμασία. c. ἰκμάς. o.
Ulixes, Ὀδυσσεύς.
Ullus, τίς. o.
Ulmetum, πτελεὼν, ὁ τόπος. c.
Ulmus, πτελέα. c. πτελέα. e.
Ulna, πῆχυς, ὀγυιά. c. πῆχυς. c. ἀγκοίνη. e. ὤλενα. o.
Ulterior, πορρώτερος. c.
Ulterius, περαιτέρω, περαιτέρω. c. ἀπωτέρω. c.
Ultimus, ἔσχατος, ὕστατος, ἔσχατος. o.
Ultio, ἄμυνα, τιμωρία, τιμωρία. c. ἐκδίκησις. c.
Ultor, τιμωρός. c. ἔκδικος, τιμωρός. c. τιμωρός. o.
Ultra, πέραν. c. ὑπέρ. c. πρὸς, ἐπὶ τούτοις. c. περαιτέρω. c. ἐπέκεινα. o.
Ultra modum, ὑπὲρ μέτρον. c.
Ultrix, νέμεσις, ἀμύντειρα, τιμωρός. c. νέμεσις. c.
Ultro, τῇ ἰδίᾳ προαιρέσει. c. αὐθαιρέτως. c. ἑκουσίως. c. ἑκοντί. c.
Ultrocitroque, ἔξωθεν καὶ ἔνδοθεν, τοῦτ' ἔστιν πανταχοῦ, ἑκατέρωσε. c.
Ultroneus, αὐτόματος. o.
Ultronius, αὐτεπάγγελτος. αὐτοπροαίρετος. c. αὐτεπάγγελτος. c. ἑκούσιος. c. ἐθελοντής. c. αὐθαίρετος. c. ἄσμενος. c.
Ultus. Terent. Phorm. Et senis essem ultus iracundiam, ἔδικος, τιμωρός. c.
Ultus, τιμωρία. c.
Ulva, θρύλον, ἡ βοτάνη. c.
Ulula, ὀλολυγὼν, ὀλολυγών. c. ὀλολυγή. c. αἰγώλιος. o.
Ululat, ὀλολύζει.
Ululatus, ὀλολυγμός. c. οἰμωγή. c. ὀλολυγή. a.
Ululo, ὀλολύζω. c. ἀλαλάζω. c. οἰμώζω. c.
Umbella, σκιάδιον. o.
Umber, λάκων, ὁ θορευτής. c.
Umbilicus, ὀμφαλὸς ἀσπίδος τηβέννης, ὀμφαλός. e.
Umbo, ἴτυς. o.
Umbra, σκιά. c.
Umbraculum, σκιάδιον. c.
Umbraticus, σκιώδης. o.
Umbratile, σκιαρόν. o.

Umbratum, εὔσκιον. c.
Umbriferum, σκιοφόρον. c.
Umbro, σκιάζω. c. σκιάζω. o.
Umbrosus, εὔσκιος. c. κατάσκιος. c.
Umectacio, ἐμβροχή. c. ὑγρασία. c.
Umecto, ἐμβρέχω. c.
Umerum, ὦμος. c.
Umerus, ὦμος. e.
Umesco, ὑγραίνω. c.
Umida, ὑγρά. c.
Umido, διαβρέχω. c.
Umidum, ἔνικμον. c.
Umidus, vide Humidus.
Umidus, ὑγρός. c. διάβροχος. c.
Umilis, vide Humilis.
Umilor, προσπίπτω. c.
Ummilicus, ὀμφαλὸς ἀνθρώπου. c.
Ummo, ὀμφαλὸς ἀσπίδος. c.
Umor, vide Humor.
Umor, νοτία. c. ἰκμάς. c. ὑγρασία. c. ἰκμασία. c. τὸ ῥεῦμα. s. ἰχώρ. e. ἰκμάς. e.
Una, ὁμοῦ. c. ὁμοθυμαδόν. c. μία. c. ὑφέν. c. ὁμοῦ. o.
Unalis, ἑνικός. e.
Unalis numerus, ἑνικός. e.
Unanimis, ὁμόψυχος. c.
Unanimitas, ὁμοψυχία. c. ὁμοφροσύνη. c.
Unanimus, ὁμόψυχος. c. ἰσόψυχος. c. ὁμόφρων. c. ὁμογνώμων. o.
Uncia, οὐγκία. c.
Uncino, ἀγκιστρεύω. c.
Uncinus, κόραξ σιδηροῦς, κόραξ σιδηροῦς θύρας. c. ὄγκηνος. c.
Unctio, ἄλειψις.
Unctor, ἀλείπτης, ἀλείπτης. c.
Unctum, ἄλειφαρ. c.
Uncum, στρεβλὸν, ἐπὶ ξύλου. c.
Uncus, καμπύλος. c. ἀγκίστρον. o.
Uncus, adject. γαμψός. o.
Unda, νᾶμα, ὕδωρ, καὶ κῦμα, κλύδων. c. idem. e. χεῦμα. c. κῦμα. o.
Undantia flammis, βράσσοντα.
Undatim, κυματωδῶς. o.
Unde, πόθεν, πόθεν. c.
Undecunque, πόθεν δήποτε, ὅθεν δήποτε. c.
Undeunde, ὁποθενοῦν. o.
Undique, πανταχόθεν. c.
Unedo, μεμήκυλα.
Undisonus, πολύφλοισβος. o.
Undivomus, κυματοβόλος. o.
Undo, as, κυμαίνω. o.
Unguella, ὀνύχια, ὀνύχιον, τὸ ἐσθιόμενον.
Unguen, ὀξύγγιον. c. ἀλοιφή. o.
Unguentarius, μυρεψός. c. μυροπώλης. c. μυρεψός o.
Unguentatus, μεμυρισμένος. c.
Unguentum, μύρον, ἄλειμμα, μύρον. c. ἄλιμμα. c. ἔλαιον, μύρον. o.
Ungues, ὄνυχες. e.
Ungues demo, ὀνυχίζομαι. c.
Ungues facio, ὀνυχίζω. c.
Ungo, is, ἀλείφω, χρίω. o.
Ungues resecat, ὀνυχίζει.
Ungueum paris, μυρεψός.
Unguibus, ὄνυξιν.
Unguicula, ὀνύχιον. o.
Unguicularium, ὀνυχιστήριον. c.
Unguina, ὀξύγγιον. c.
Unguis, ὄνυξ. c. ὄνυξ. o.
Ungula, ὁπλή. c. ὀνύχιον, τὸ ἐσθιόμενον. c.
Ungulæ, ὄνυχες, χοίριοι. c. πόδες χοίριοι. c.
Unguo, ἀλείφω. c.
Unia, μία, καὶ ἅμα, καὶ ὁμοῦ.
Unicaulis, μονόκαυλος.
Unicoleus, μονόρχις. c.
Unicolor, μονόχρως. o.
Unicornus, μονόκερως. c.
Unicuba, μονολεχής.
Unicuique, ἑκάστῳ.
Unicus, et Unigena, μονογενής.
Unicus, μονογενής. c. μόνος. o.
Unigenitus, μονογενής. o.
Unimanus, μονόχειρ. c.
Unio, μονάς. c.
Unio, is, ἑνόω. o.
Unio, onis, ἕνωσις. o.
Unioculus, μονόφθαλμος. o.
Uniones, μαργαρῖται μεγάλοι μονόκοκκοι, μονόκοκκα. c. κακοῦβαι. e.
Unior, ἑνοῦμαι.
Unipes, μονόπους. c.
Unitas, ἑνότης. c. ἕνωσις. c.
Unitestis, μονόρχις. c.
Unitum, συναφθέν. c.
Universale, καθολικόν. o.
Universalitas, τὸ καθόλον. o.
Universi, σύμπαντες, ὁμοθυμαδὸν. c.
Universipotens, παντοκράτωρ. o.
Universitas, ὁμάς. c. σύμπαν. c.
Universum, ὁμοθυμαδὸν, ἅπαν. c. σύμπαν. c.
Universus, πᾶς. c. σύμπας. c.
Univira, μόνανδρος. o.
Univocum, ὁμώνυμον. o.
Unius sensus, μονότροπος. c.
Unquam, πώποτε. c. ποτέ. o.
Unum, ἕν. c.
Unus, εἷς, εἷς, ὄνομα. c.
Unusquilibet, εἷς ἕκαστος. o.
Unusquisque, ἕκαστος. c. πάντες ὅσοι. o.
Unx, ὄνυξ. c.
Unx, Unguis, ὄνυξ. s.
Vobis, ὑμῖν.
Vobiscum, μεθ' ὑμῶν. c.
Vocabulariter, προσηγορικῶς. c.
Vocabulum, προσηγορία, προσηγορία, ἡ ὀνομασία. c. ὄνομα. c. προσηγορία. s. λέξις. o.
Vocacio, κλῆσις. c.
Vocale, φωνῆεν. c.
Vocalis, φωνῆεν. c. φωνασκός. c. εὔφωνος. c. φωνήεις. o.
Vocalitas, εὐφωνία. o.
Vocat, καλεῖ.
Vocativus, κλητική. c. κλητική. o.
Vocatorium, κλητικόν. c.
Vocatus, κλῆσις. c. κλητός. c.
Voce, βῶκες, ἰχθύες. c.
Voces, φωναί. o.
Vociferat, καταβοᾷ.
Vociferacio, βοή. c.
Vociferarius, φωνασκητής. c.
Vociferatio, παιανισμός.
Vocifero, κραυγάζω. c. βοῶ. c.
Vociferor, βοῶ. c. κράζω, βοάω. o.
Vocissimus, ἠχώ.
Vocis sonus, φθόγγος.
Vocito, as, ἀναφωνέω. o.
Vocluca, ἐλέφας. c.
Voco, καλῶ. c. φωνῶ. c.
Voco, as, καλέω, φωνέω. o.
Vocula, φωνή. c. ῥημάτιον. o.
Vocum novitas, καινοφωνία. c.
Vola, θέναρ χειρός. c. κοῖλον ποδός. s. θέναρ. o.
Volat, πέταται, ἵπταται.
Volaticus, πτερόεις. o.
Volatile, πτηνόν. o.
Volatura, πτῆσις. o.
Volatus, πτήσεις, πτῆσις. c.
Hic Volatus, ἡ πτῆσις. s. πτῆμα. o.
Vola vogo, θέναρ, τὸ κοῖλον τῆς χειρός.
Volcania, singulare non habet, ἡφαιστία. c.
Volcanus, Ἥφαιστος. c.
Volemi, κολοκυνθίδες, ἄπιοι.
Volens, βουλόμενος, θέλων.
Volgatus, διατεθρυλημένος. c.
Volito, ἵπταμαι. c.
Volito, as, ἀναπέτομαι. o.
Volo, βούλομαι, θέλω, θέλω. c.
Volo, ἵπταμαι. c.
Volo, secunda persona, vis, βούλομαι. c.
Volo, as, πέτομαι, ἵπταμαι. o.
Volo, vis, βούλομαι, θέλω. o.
Volpicula, θήλεια ἀλώπηξ. c.
Volsella, τριχολαβίον. s μαδιστήριον. o.
Volsura, τίλμα. c. ῥῆγμα. c.
Volva, μήτρα. c.
Volubile, εὐκύλιστον. c.
Volubilis linguæ, πρόγλωσσος. c.
Volucer, πτηνὸς, πετεινός. c. πτηνός. c. πτηνόν. s. πετεινός. o.
Volucres, πτηνὰ, καὶ πτηνόν.
Hæc Volucris, πτηνόν. c. πετεινός. c. ὄρνεον. o.
Volucrum, εἴλημα. e.
Volumen, τεῦχος. c. ἔνδεσμος. c. εἴλημα. c. σύνταξις. o.
Voluntarie, ἑκουσίως. c.
Voluntarius, αὐθαίρετος, ἐθελοντής. c. ἑκούσιος. c. αὐτοπροαίρετος. c. αὐθαίρετος. c.
Voluntas, σκοπὸς, ἡ προαίρεσις. c. πρόθεσις, προαίρεσις. c. προαίρεσις, βούλησις. c. θέλημα. o.
Volvo, ἑλίσσω, κυλίω, κυλίω: c. εἱλῶ. c.
Volupe, καθ' ἡδονήν. o.
Voluptabile, θυμῆρες. o.
Voluptarius, ἐπιθυμητικός. c.
Voluptas, ἡδονὴ, τέρψις, ἡδονή. c.
Voluptuarius, τερπνός. o.
Voluptuosus, φιλήδονος. o.
Voluptuosus, Servilis, ἀνδραποδώδης. e.
Volutabrum, κυλίστρα ζώων, κυλίστρα. o.
Volutarium, κύλινδρος. c.
Volutat, κυλίει.
Voluto, εἱλοῦμαι. c. ἐνθυμοῦμαι. c. κυλίω. c. στρέφω, κυλινδέω. o.
Vomer, ὕνις, ὕνις. c. ὕννις. o.
Vomica, ἀπόστημα. c. φῦμα. c. ἀπόστημα. s.
Vomis et Vomer, ὕνις. s.
Vomitina, ἔμετος.
Vomitus, ἔμετος. c.
Vomo, ἐμῶ, τὸ ἐξερῶ. c. βράσσω, τὸ λικνίζω. c. ἐμέττω. o.
Vorago, χάσμα, χάσμα. c. χάρυβδις. c. κατάποσις. c. βάραθρον. o.
Vorat, καταπίνει.
Vorax, καταφαγάς. c. καταπότης. c.
Voro, ῥοφῶ. c. καταπίνω. c.
Voro, as, βρώσκω. o.
Vortex, εἴλιξ. c. ἴλιγξ. o.
Vorticulosus, εἰλιγγώδης. c.

Vortigo, εἵλιξ. c. εἰλιγγιῶ. c.
Vos, ὑμᾶς.
Vosmetipsos, ὑμᾶς αὐτούς. c.
Votivus, εὐκταῖος. c. ὁμολογηθείς. o.
Voto, προθέσει, σκοπῷ.
Voto, as, veo, ὁμολογέω. o.
Votum, εὐχὴ, εὐχή. s. εὐχή. c. ὁμολογία. o.
Voveo, Consecro, ἀνατίθημι, καθιερῶ. c. κατ' εὐχὴν ἐπαγγέλλομαι. c. καθοσίω. c. εὔχομαι. c.
Vovere, εὔχεσθαι.
Vox, φωνὴ, φωνή. c.
Vox, Vocis, φωνή. s.
Upupa, ἔποψι. e.
Uragus, ᾅδης. o.
Vrairone, κόμαρος. e.
Urbacio, περιχάραξις. c.
Urbanatim, ἀστείως. o.
Urbanitas, ἀστειότης. o.
Urbanor, πολιτεύομαι. c.
Urbanus, ἀστεῖος, πολιτικὸς, πολιτικός. c. ἀστικὸς, ὁ πολιτικός. c.
Urbanus bicus, ἀστυκός. o.
Urbata, περιεσφραγισμένα.
Urbana, πολιτικά. e.
Urbicula, πολίχνιον. o.
Urbis, πόλις. c.
Urbs, πόλις, μόνη Ῥώμη, ἄστυ. s.
Urbs, urbis, πόλις. s.
Urceus, ξέστης, στάμνος, στάμνος. c. κεράμιον. o. σταμνίσκος. e.
Urciolus, ξέστης, ξεστίον, ὑποκοριστικῶς.
Uredo, καυθμός. o.
Urgeo, κατεπείγω. o. ἐπείγω. o.
Urgueo, ἐπίγω. c.
Urguet, ἐπείγει, πονεῖ, κατασπεύδει, ἐπίκειται.
Urina, οὖρον κτήνους. c. οὖρος. o.
Urinal, οὐροδοχεῖον. s.
Urinam facio, κατουρῶ. c.
Urinator, κολυμβητὴς, δύτης, κολυμβητής, ὁ δύτης. c. δύτης. c.
Urino, as, κυβιστῶ. o.
Urit, καίει, διακαίει.
Urna, κληρωτρὶς, κάλπις, ὑδρία, κάλπη, ἡμιαμφόριον. c. στάμνος. c. ὑδρία. c. ἡμικέραμον. e. κάλπη. o.
Uro, καίω. c. περιφλέγω. c. πυρῶ. c. φλέγω. o.
Uror, βοῦς γεράνος.
Ursa, Ursus, ἄρκτος. o.
Ursina, ἄρκεια. e.
Ursus, ἄρκτος.
Hic Ursus, ἄρκτος, τὸ ζῶον. c. ἄρκτος κλιαρίσος. e.
Urta, στέμμα. s.
Urtica, κνὶς, κνίζα, ἀκαλήφη, ἡ καὶ κνίς. c. κνὶς, κνιδός. c. κνίδη. e.
Urtica marina, ἀσκαλάφη.
Uruca, κάμπη, λαχάνων κάμπη. c. κάμπη λαχάνου. c. καμπή. e.
Urus, κανθὸς τροχοῦ. c.
Urus, bos sylvæ, βούβαλος. c.
Usitata, κατημαξευμένα.
Usito, χρῶμαι. c.
Usitor, νομίζομαι. o.
Uspinio, νεκροδότης.
Uspiam, ποῦ, πούποτε. c.
Uspiam, Usquam, ποῦ. o.
Usquam, πούποτε. c.
Usque, ἄχρις. c. μέχρι. c. ἕως. c.
Usque adeo, μέχρι τινὸς, μέχρι τινός. c. μέχρι τοσούτου. c.
Usque aduc, μέχρι νῦν. c.
Usque eo, μέχρι τούτου. c.
Usque finem, εἰς τέλος. c.
Usqueadeo, παρὰ τοσοῦτον. o.
Usque hodie, μέχρι σήμερον. c.
Usquemodo, ἄχρι νῦν. o.
Usquequaque, πανταχοῦ. c. πάντη, πάντως. o.
Usquequo, μέχρις οὗ. c. ἕως πότε. c. μέχρι τίνος. c. ἕως οὗ. o.
Usquequoque, ἀεὶ, πανταχοῦ.
Usterna, καῦσις νεκρῶν. c.
Ustilacio, ἀπόκαυμα. c.
Ustor, νεκροκαύστης.
Ustrina, πυρκαϊὰ, καύστρα νεκρῶν, τὰ καυτηρεῖα. o.
Ustulo, καίω. o.
Ustum, κεκαυμένον.
Usura, τόκος, τόκος. c. τόκος. s. τοκιστή. o.
Usurarius, ὁ χρώμενος. o. δανειστικός. o.
Usurpacio, νοσφισμός. c. σφετερισμός. c. κατάχρησις. c. νομὴ χρονία. c.
Usurpatio, ἐξιδιοποίησις, ὑφάρπασις.
Usurpationi, ἰδιοποιήμασιν, πταίσμασιν.
Usurpator, σφετεριστής.
Usurpare, τοῦ χρήσασθαι, τοῦ ἰδιοποιήσασθαι.
Usurpat, παρασπᾶται, ἰδιοποιεῖται, χρῆται, σφετερίζεται, ἀποχρῆται, ὅ ἐστιν ἐσχηματισμένη κλοπή.
Usurpo, νοσφίζομαι. c. ἰδιοποιοῦμαι. c. καταχρῶμαι. c. χρῶμαι. c. ὑφαρπάζω. c. προβάλλω. o.
Usurula, τοκαρύδιον. c. τοκαρίδιον. e.
Usus, χρῆσις, καὶ χρησάμενος.
Hic Usus, παράχρησις. c. τριβή. c. χρῆσις. c. χρῆσις. s.
Ususfructus, νομὴ, χρῆσις, καρπία, ἐπικαρπία. c. καρπίας χρῆσις. c. χρῆσις ἐπικαρπίας. e.
Ut, ἵνα, καὶ ὡς, ὅπως, ὡς. c. ἵνα. c. καθάπερ. c. ὅπως. c. ἵνα, ἐφ' ᾧ τε. o.
Utrunque, ὅπως δήποτε. o.
Ut enim, ὥσπερ γάρ. c. ἵνα γάρ. c.
Utensilis, Utilis, χρειώδης. o.
Uter, ἀσκὸς, idem. c. πότερος, πότερος. c. ὁπότερος. c. γαστήρ. c.
Uter, utris, ἀσκός. o.
Uter, Venter, γαστήρ. o.
Uter, a, um, πότερος. o.
Uterculus, γαστρίδιον. o.
Utere, χρῶ. c.
Uterinus, ὁμομήτριος. c.
Uterlibet, ὁπότερος. o.
Uterque, ἑκάτερος, ἑκάτερος. c.
Utervis, ὁπότερος. o.
Uterus, νηδὺς, γαστήρ. s.
Ut fit, οἷα γίνεται.
Uti, Ut, ὅπως.
Utile, χρήσιμον, χρήσιμον. c.
Utilis, εὔχρηστος, χρηστός. c. χρήσιμος. c. λυσιτελής. c.
Utilitas, χρησιμότης, ἐπιτηδειότης, λυσιτέλεια. c. ὠφέλεια. c.
Utiliter, ἐπωφελῶς. c. χρησίμως. c. χρηστῶς. c. συμφερόντως. c. ὠφελίμως. c.
Utinam, εἴθε, ὄφελον. c. αἴθε. c. εἴθε. c.
Utique, πάντως, ὅτι μὲν ἂν, πάντως. c. δηλαδή. c. ἄρα. o.
Utitur, χρᾶται.
Utor, χρῶμαι. c.
Utpote, καθάπερ, ὡσανεί. c. οἷον. c. οἷα δή. o.
Utputa, οἷον, οἷον. c. εἰ τυχόν. c.
Ut pute, ἅτε δή. c.
Ut quid, ἵνα τί. c. ἵνα τί. o.
Utraque, ἑκατέρα. o.
Utriciscum, ἀσκίδιον. c.
Utricium, ἀσκίον. c.
Utricularius, ἀσκαύλης. o.
Utrino, βυθίζω. c.
Utrique, ἑκάτεροι, ἀμφότεροι ἐκ πολλῶν.
Utrinque, ἑκατέρωθεν. c.
Utris, ἀσκός.
Utro, ὁπότερος. c.
Utroque, ἑκατέρωσε. c.
Utrubi, παραπότερον, ὁποτέρωθι. c.
Utres, ἀσκοί. e.
Utrubi, ἑκατέρωθι. e.
Utrum, πότερόν ποτε, ἆρ' οὖν. o.
Utrumne, πότερον ἄρα, πότε ἄρα.
Utrumque, παροπότερον.
Utut, ὅπως. o.
Uva, σταφυλὴ, κιονὶς, γαργαρεὼν, κιονὶς, ἡ τοῦ ἀνθρώπου. c. σταφυλή. c. σταφυλὴ ἀνθρώπου. c.
Uva acerba, ὄμφαξ.
Uva immatura, ὄμφαξ, βότρυς. c.
Uva passa, σταφὶς, σταφίδες. e.
Uvar, οὖθαρ. s.
Uverosum, *vide Uberosum*.
Uveus, σταφύλινος. o.
Uvidum, διερόν. o.
Uvidus, ὑδρωπικός. c.
Vulcanus, Ἥφαιστος, Ἥφαιστος. e.
Vulga, μαρούσιον. o.
Vulgaris, κοινὸς, λεώδης, χυδαῖος, δημότης. c. ἐγκύκλιος. o.
Vulgatum, δεδημευμένον, διαπεφημισμένον.
Vulgenarius, μοιλπόλης. e.
Vulgo, θρυλῶ. c. φημίζω. c. κοινῶς. o.
Vulgo, as, δημεύω. o.
Vulgus, singulariter tantum declinatur, δῆμος. c. ὄχλος. s. οἱ πολλοί. o.
Vulnerarius, τραυματικός. o.
Vulneratus, τραυματίας, τραυματίας. c. τετραυματισμένος. c.
Vulnero, τιτρώσκω. c. τραυματίζω. c.
Vulniferus, τραυματοποιός. c.
Vulnus, Ulcus, ἕλκος, τραῦμα, τραῦμα. c. δλείμα. e.
Vulpecula, et Vulpes, ἀλώπηξ.
Vulpes, ἀλώπηξ. o.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω. o.
Vulpis, ἀλώπηξ. e.
Vulsella, τριχολαβὶς, ἀκανθολαβὶς, τριχολαβίς. c.
Vultor, γύψ. e.
Vultur, γύψ. c.
Vulturius, γύψ.
Vulturnus, εὖρος.
Vultus, εἶδος ὄψεως, πρόσωπον. c. χαρακτήρ. c. εἶδος. c.
Vultus, Aspectus, Aperientia, βλέπος. e.
Vulva, μήτρα, δελφὺς, ἡ μήτρα. c. μήτρα, ὑστέρα. o. μήτρα. e.
Vurdo, ἡμίονος ἐξ ἵππου θηλείας καὶ ὄνου. c.
Vulsus, διάσπασις. c.
Uxor, γυνὴ γαμετὴ, ἄλοχος, ἄλοχος. e.
Uxorem duco, γαμῶ. c.
Uxor marita, γαμετή. c.
Uxor nupta, γαμετή. c.
Uxoriosus, ὁ τὴν ἰδίαν γυναῖκα φιλῶν.
Uxorius, γυναικομανὴς, γυναικοκρατούμενος, γυναιμανής. c. γυναικεῖος. o.

Y

YACINTHUS, ὑάκινθος. c.
Ypocrita, ὑποκριτής. c.
Ypotheca, ὑποθήκη. c.

Z

ZELOTYPUS, ζηλότυπος. e.
Zelus, ζῆλος. c.
Zizypha, σιρικά. c.

FINIS LEX. LAT.-GR.

EXCERPTA

E GLOSSARIO GRÆCO-LATINO

Bibliothecæ Monasterii S. Germani Parisiensis,

CUJUS MENTIO FIT IN PRÆFATIONE.

Sunt quædam nomina, quæ Latine quidem masculino genere efferuntur; Græce autem feminino.

Εἰσίν τινα ὀνόματα, ἅτινα Ῥωμαϊστὶ μὲν ἀῤῥενικῷ γένει ἐκφέρονται· Ἑλληνιστὶ δὲ θηλυκῷ.

Hic Abitus, ἡ ἀπαλλαγή.
Accentus, προσωδία.
Abortus, διαφθορά.
Accitus, μεγαπὸμπτὴ, *l.* μεταπομπή.
Actus, πρᾶγις, *l.* πρᾶξις.
Affectus, διάθεσις.
Adventus, παρουσία.
Aditus, προσέλευσις.
Admonitus, ὑπόμνησις.
Allectus, στρατολογία.
Ambitus, περιδρομή.
Anfractus, διασφαγή. *f.* διασφάγξ.
Amplexus, περιπλοκή.
Amictus, περιβολή.
Angulus, γωνία.
Antecessus, προέλευσις.
Apparatus, παρασκευή.
Arbitratus, μεσιτία.
Aspectus, πρόσοψις.
Ascensus, ἀνάβασις.
Auditus, ἀκρόασις.
Arcus, ψαλίς.
Abusus, παράχρησις.
Bonus actus, εὐπραξία.
Cantus, ᾠδή.
Calculus, ψῆφος.
Canus, πολία.
Causidictus, δικολογία.
Caminus, κάμινος.
Carduus, κινάρα.
Cœlibatus, χήρωσις.
Capillus, θρίξ.
Casus, πτῶσις.
Census, ἀπογραφή.
Cippus, ὀπλί. *alibi*, ὀπλή.
Circuitus, περίοδος.
Cibus, τροφή.
Clipeus, ἀσπίς.
Consensus, συναίνεσις.
Concubitus, συνουσία.
Cœtus, σύδος, *l.* σύνοδος.
Contextus συναφία.
Consulatus, ὑπατεία.
Contractus, συναλλαγή.
Conventus, σύνοδος.
Convictus, συμβίωσις.
Concursus, συνδρομή.
Conventus, συνοδία.
Comitatus, συνεκδημία.
Complexus, περιπλοκή.
Comitatus, συνοδοιπορία.
Conspectus, ἄφοψις.
Conatus, ἐπιχείρησις.
Culus, *pro* Colus, ἠλακάτη.
Contemptus, καταφρόνησις.
Cruciatus, βάσανος.
Culmus, καλάμη σίτου.
Cultus, ἐπιμελία.
Decurionatus, δεκαδαρχία.
Discessus, κατάβασις.
Dies, ἡμέρα.
Declivus, κατάβασις.
Dies festus, ἑορτή.
Ductus, χαραγμή.
Egressus, ἀναχώρησις.
Ejulatus, κραυγή.
Eventus, ἔξοδος, ἀπόβασις.
Exitus, ἔξοδος.
Excessus, ἔκβασις.
Fastus, ὑπερηφανία.
Favus, μελίκηρις.
Fraus, ἀπάτη.
Fimus, κόπρος.
Fetus, γονή.
Forus, ἀγορά.
Fœdus, συνθήκη.
Focus, ἑστία.
Floccus, κροκύς.
Galli cantus, ἀλεκτρυφωνία.
Gestus, ἰδέα.
Gladius, μάχαιρα.
Genius, τυχὴ ἑκάστου.
Gremius, ἀγκάλη.
Habitus, ἔχεσις, *l.* σχέσις.
Honus, τιμή.
Hortatus, προτροπή.
Jactus, βολή.
Ictus, πληγή.
Intellectus, αἴσθησις.
Impetus, ἔφοδος, ὁρμή.
Introitus, εἴσοδος.
Incessus, προσέλευσις, ἐπίβασις.
Interitus, ἀπολή.
Interventus, παρέντευξις.
Ingressus, ἐπίβασις.
Itus, πορία.
Jussus, κέλευσις.
Jugulus, κατάκλις.
Lapsus, ὀλίσφησις.
Lacus, λίμνη.
Lectus, κλίνη.
Luxus, ἀσωτία.
Lusus, πεδία.
Lumbus, ὀσφύς.
Manipulus, δέσμη χόρτου.
Mercatus, ἐμπορία.
Meatus, πορία.
Magistratus, ἀρχή.
Malleolus, σφύρα.
Mergus, ἡ αἴθυια.
Motus, κίνησις.
Morbus, νόσος.
Morbus sonticus, ἱερὰ νόσος.
Modiolus, πλήμνη, χοινικίς.
Mulus, τρίγλα.
Nevus, οὐλή.
Nidus, καλιά.
Nutus, νεῦσις.
Nuntius, ἀγγελία.
Obitus, τελευτή.
Objectus, ἄνθεσις.
Obtutus, πρόσχεσις.
Occasus, δύσις.
Organus, ὑδραῦλις.
Ortus, ἀνατολή.
Ornatus, κόσμησις.
Pagus, τοπαρχία.
Pilus, ἔριξ.
Pelicatus, ζηλοτυπία.
Plausus, κρότησις.
Pinus, πεύκη.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Potentatus, δυναστεία.
Prospectus, ἄφοψις.
Profectus, ἀποδημία.
Proclivus, κατάβασις.
Principatus, αὐτοκρατορία.
Processus, προκοπή.
Questus, μέμψις.
Radius, κερκίς.
Remus, κωπή.
Rictus, ἔκτασις στόματος.
Reditus, πρόσοδος.
Rubus, βάτος.
Rogus, πυρκαϊά
Saltus, νάπη.
Septus, μάνδρα.
Sacer morbus, ἱερὰ νόσος
Sensus, αἴσθησις.
Secessus, ἀναχώρησις.
Senatus, σύγκλητος.
Sexus, φύσις.
Situs, θέσις.
Spiritus, ἀναπνοή.
Status, κατάστασις.
Stagnus, λίμνη.
Stellionatus, ἐπίθεσις.
Sumptus, δαπάνη.
Successus, διαδοχή.
Tabes, φθίσις.
Turdus, κίχλα.
Tactus, ἀφὴ, θίξις.
Torus, στρόμνη.
Tribus, φυλή.

Transitus, πάροδος.
Tribunatus, δημαρχία.
Tumultus, ταραχή.
Vicus, κώμη.
Victus, τροφή.
Visus, ὅρασις.
Volatus, πτῆσις.
Ursus, ἄρκτος.
Usus, χρῆσις.
Usufructus, ἐπικαρπία.
Uterus, γαστήρ.
Calor, θερμή.
Candor, λαμπρότης.
Clamor, βοή.
Dolor, ἀλγηδών.
Error, πλάνη.
Favor, σπουδή.
Furor, μανία.

Fulgor, λαμπηδών.
Grex, ἀγέλη.
Honor, τιμή.
Horror, φρικη.
Labor, κακοπαθία.
Languor, ἀσθενία.
Liquor, ὑγρασία.
Meror, λύπη.
Pavor, πτόησις.
Odor, ὀσμή.
Pudor, αἰσχύνη.
Pallor, ὠχρίασις.
Sapor, γεῦσις.
Stupor, ἔκπληξις.
Vapor, ἀτμίς.
Humor, ὑγρασία.
Placor, ἀρεσκία.
Nidor, κνίσα.

Splendor, λαμπρότης.
Venter, κοιλία.
Vertex, κορυφή.
Vortex, εἴλιγξ.
Supellex, ἐνδομενία.
Fons, πηγή.
Pons, γέφυρα.
Ros, δρόσος.
Tridens, τρίαινα.
Honor, τιμή.
Videns, δίκελλα.
Fascis, δεσμὴ ξύλων.
Coitio, συνουσία, ἤτοι μῖξις.
Ordo, ται, f. τάξις.
Sermo, ὁμιλία.
Vomer, ὕνις.
Calix, κύλιξ.
Pumex, κίσηρις.

Forfex, πσαλὶς, f. ψαλίς.
Fornax, ὑποκαύστρα.
Poples, ἀγκύλη.
Recessus, ἀναχώρησις.
Margo, κρηπίς.
Septentrio, ἄρκτος ἢ ἐν οὐρανῷ.
Oriens, ἀνατολή.
Calx, ἄσβεστος, πτέρνα.
Calo, θερμή.
Turbo, θύελλα.
Carcer, φυλακή.
Later, πλίντος.
Apex, κερέα, l. κεραία.
Ardor, λαμπηδών.
Torpor, νάρκα.
Raster, δίκελλα.

Item quæ Latine quidem masculino genere efferuntur; Græce vero neutro.

Ὁμοίως ἅτινα Ῥωμαϊστὶ μὲν ἀρρενικῷ γένει ἐκφέρονται· Ἑλληνιστὶ δὲ οὐδετέρῳ.

Hic Abortus, τὸ ἔκτρωμα.
Aculeus, κέντρον ζώου.
Agellus, ἀγρίδιον.
Amictus, περιβόλαιον.
Amicinus, ἀσκοῦ στόμα.
Æstus, καῦμα.
Annus, ἔτος.
Anhelitus, ἆσθμα.
Arcus, μέλος.
Arcus, τόξον.
Articulus, ἄρθρον.
Autumnus, φθινόπωρον.
Baculus, βάκτρον.
Campus, πεδίον.
Cantus, ᾆσμα.
Calceus, ὑπόδημα.
Caduceus, κηρύκιον.
Census, τίμημα.
Confessus, συνέδριον.
Concubinatus, παλλάκιον.
Concentus, σύνψαλμα.
Currus, ἅρμα, ὄχημα.
Delerus, παραγήραμα.
Denarius, δηνάριον.
Equitatus, ἱππικόν.
Exercitus, στρατόπεδον.

Eventus, ἀποτέλεσμα.
Falerus, περιτραχήλιον.
Ficus, σῦκον.
Fiscus, τάμιον, καίσαρον, l. ταμεῖον Καίσαρος.
Fluctus, κῦμα.
Flatus, φύσημα.
Fluvius, ῥῖθρον, l. ῥεῖθρον.
Fundus, χωρίον.
Gladius, ξίφος.
Gnatus, τέκνον.
Gressus, βάδισμα.
Gustus, γεῦσις.
Hamus, ἄγκιστρον.
Halitus, ἆσθμα.
Habitus, σχῆμα.
Hiatus, χάσμα.
Ingenitus, ἔμφυτον.
Insessus, ἐπικάθισμα.
Latrunculus, ληστήριον.
Lacus, ὑδρίον, λίμνη.
Libellus, βιβλίον.
Ludus, παίγνιον.
Lucus, ἄλσος.
Luctus, πένθος.
Morsus, δῆγμα.
Murus, τεῖχος.

Nervus, νεῦρον.
Nutus, νεῦμα.
Nudus, αημα.
Palus, ἕλος.
Passus, βῆμα.
Peniculus, ἀρπεδόνιον.
Pistrinus, ἀρτοκόπιον.
Pupus, παιδάριον.
Pulvinus, προσκεφάλαιον.
Punctus, κέντημα.
Ritus, ἔθος.
Risus, μειδίαμα.
Rivus, ῥῖθρον, l. ῥεῖθρον.
Rictus, περιστόμιον.
Sacculus, βαλλάντιον.
Septus, χαράχωμα.
Senectus, γῆρας.
Spiritus, πνεῦμα.
Stilus, γράφιον.
Stimulus, κέντρον.
Status, κατάστημα.
Trajectus, διαπέραμα.
Tractus, κλίμα.
Tumulus, χῶμα.
Vestitus, ἔνδυμα.
Sanguis, αἷμα.
Vultus, εἶδος ὄψεως.

Puteus, φρέαρ.
Terminus, τέλος.
As, ἀσσάριον.
Calor, χρῶμα.
Agger, χῶμα.
Liber, βιβλίον.
Ovifer, πρόβατον ἄγριον.
Ignis, πῦρ.
Follis, θυλάκιον.
Mons, ἔθος, l. Mos.
Sal, ηαλ, l. ἅλς.
Fustis, ξύλον.
Serpens, ἕρπετον.
Canor, ᾆσμα.
Ales, ὄρνεον.
Infans, βρέφος.
Tumor, οἴδημα.
Collis, ἀκρωτήριον.
Flos, ἄνθος.
Ensis, ξίφος.
Volucris, πτηνόν.
Pestis, σχοινίον, l. Restis.
Fomes, φρύγανον.
Famex, θλάμα, al. θλάσμα.
Verbex, πρόβατον.

Item quæ Latine quidem feminino genere efferuntur; Græce autem masculino.

Ὁμοίως ἅτινα Ῥωμαϊστὶ μὲν θηλυκῷ γένει ἐκφέρονται· Ἑλληνιστὶ δὲ ἀρρενικῷ.

Hæc Abundantia, ὁ πλεονασμός.
Admissura, βίβασμα.
Anfora, ἀμφορεύς.
Ancrea, ἄγκων, l. ἄγκεα.
Aquila, ἀετός.
Ara, βωμός.
Arra, ἀρραβών.
Arista, σταχύς.
Auriga, ἡνίοχος.
Barba, πώγων.
Ballistra, καταπέλτης.
Candela, λαμτήρ.
Capta, αἴλουρος.
Catafracta, κατάφρακτος.
Cera, κηρός.
Cella vinaria, οἰνεών.
Cella lignaria, ξυλών.
Cingula, ζωστήρ.
Cicada, τέττιξ.
Cisterna, λάκκος.

Ciconia, πέλαργος.
Cirra, μαλλός.
Cuma, ἀσπάραγος.
Charta, χάρτης.
Cloaca, κανάλης.
Conjectura, στοχασμός.
Clurina, κερκοπίθηκος.
Coria, ἱμάς.
Columna, στύλος.
Coloratura, χροϊσμος.
Corona, στεφανός.
Crista, λόφος.
Culpa, ψόγος.
Cuccuma, κούκκουμος.
Curbola, κοφῖνος.
Divitia, ὁ πλοῦτος.
Domus, οἶκος.
Erogatio, ἐξοδιασμός.
Fabula, μῦθος.
Ferula, νάρθηξ.
Faba, κύαμος, ἐρεγμός.

Fistula, σωλήν.
Formica, μύρμηξ.
Fructus, καρπός.
Fobes, βόθρος.
Forma, τύπος.
Fibra, ὁ λόβος τοῦ ἥπατος.
Figura, χαρακτήρ.
Fiscella, κάρταλλος.
Fossura, σκαφετός.
Frena, χάλινος.
Fulcina, ἐρώδιος.
Fulica, λάρος.
Glarea, ψηφίς.
Gnatis, ὁ γλουτός.
Gula, λαιμός.
Hedera, κισσός.
Habena, ὁ ἱμάς.
Havena, βρόμος, αἰγίλωψ.
Hara, συφαιος.
Hitta, υμνη, alibi, ὑμήν.
Janua, πυλών.

Illecebra, δελεασμός.
Juba, ὁ λόφος.
Invidia, φθόνος.
Iracundia, χόλος.
Lacuna, βόθρος.
Lactuca, θρίδαξ.
Latebra, φολοιος, l. φωλεός.
Lanna, λόβος ὠτίου.
Laterna, φανός.
Lapsura, ὄλισθος.
Libra, ζυγός.
Licia, μίτος.
Lorica, θώραξ.
Lucerna, λύχνος.
Materia, ἔνδεσμος.
Macula, σπῖλος.
Margarita, μαργαρίτης.
Mamma, μασος, l. μαστός.
Medulla, μυελός.
Meta, καμπτός.
Miseria, ἔλεος.

Mola, μύλος.
Natis, γλουτος.
Nera, σκόρπιος.
Norma, κανών.
Palma, φοίνιξ.
Parma, θυρεός.
Pestilentia, λοῖμος.
Pertica, κανὼν, κοντός.
Placenta, πλακούς.
Penula, φαινόλης.
Pluvia, ὑετός.
Rana, βάτραχος.
Ralla, ξυστήρ.
Res humana, βίος.
Regula, κανών.
Rosalia, ῥοδισμός.
Rogatura, ἀσπασμός.
Rota, τρόχος.
Rotuba, σύρφετος.
Salvia, σίαλος.
Salsura, ἀλισμός.
Saccia, σάκκος.
Sera, μόχλος.
Sanna, μῶχος.
Scintilla, σπίνθηρ.
Scopa, σάρον.
Semita, ἀτραπός.
Sella, δίφρος.
Serra, πρίων.
Sentia, ἀκανθών.
Sementa, σπόρος.
Situla, κάδος.
Sine invidia, ἄφθονος.
Spica, σταχύς.
Spongia, σπόγγος.
Spuma, ἀφρός.
Stalpa, σταλαγμός.
Strigmenta, γλοιός.
Stella, ἀστήρ.
Strena, εὐαρχισμος.
Statera, ζυγός.
Statua, ἀνδριάς.
Stillicidia, σταλαγμός.
Suggrunda, ἐκθετὴς, ἐξώστης.
Superaria, ἐπενδύτης.
Talpa, ἀσφάλαξ.
Tela, ἱστός.
Tibia, αὐλός.
Tinia, σής.
Tritura, αλοιτος.
Trutina, ζυγός.
Tunica, χιτών.
Turba, ὄχλος.
Verbena, θάλλος.
Villa, ἀγρός.
Ubera, μαστός.
Vindemia, τρυγητός.
Unda, κλύδων.
Urna, στάμνος χαλκοῦς.
Ura, αὖλαξ, *l.* Lira.
Usura, τόκος.
Æmulatio, ζῆλος.
Adæratio, ἐξαργυρισμός.
Ærugo, ἰὸς χαλκοῦ.
Ambulatio, περίπατος.
Angustiatio, στενωπός.
Arundo, καλαμός.
Bajolatio, βασταγμός.
Celebratio, ἑορτασμός.
Collusio, συνδοιασμός.
Conjunctio, σύνδεσμος.
Conglobatio, ὀρυμαγδὸς, *al.* ὀρυγμαδός.
Computatio, συλλογισμός.
Consummatio, ἀπαρτισμός.
Cogitatio, λογισμός.
Congregatio, συναθροισμός.
Comessatio, κῶμος.
Comploratio, ὀλοφυρμός.
Depeculatio, νοσφισμός.
Definitio, περιορισμός.
Desperatio, ἀφελπισμός.
Desannatio, μυκτηριασμός.
Deligatio, ἐπίδεσμος.
Dissimulatio, μετεωρισμός.
Dissipatio, διασπασμός.
Destrictio, περισπασμός.
Diductio, διαγωγή.
Deminutio, ὑποκορισμός.
Dubitatio, δισταγμός.
Erogatio, ἐξοδιασμὸς, ἀνάλωμα.
Exoratio, ἐξιλασμός.
Evulsio, τιλμός.
Excussio, τιναγμός.
Expiatio, ἀποτροπιασμός.
Fatigatio, σκυλμός.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
Formido, φόβος.
Græcatio, Ἑλληνισμός.
Græculatio, βαρβαρισμός.
Gurgulio, λάρυγξ.
Imitatio, μυκτηριασμός.
Interjectio, σχετλιασμός.
Impetigo, λιχήν.
Lamentatio, θρῆνος.
Laudatio, ἐπιτάφιος.
Lanugo, χνοῦς.
Latratio, ὑλαγμός.
Licitatio, ὑπερθεματισμός.
Lustratio, καθαρμός.
Longa navigatio, μακρὸς πλοῦς.
Maceria, τρίγχος.
Micatio, λαχμός.
Navigatio, πλοῦς.
Oratio, λόγος.
Pedestris Oratio, πεζὸς λόγος.
Perfrigio, ψυγμός.
Partitio, μερισμός.
Pediculatio, φθειριασμός.
Pernoctatio, παννυχισμός.
Perfossio, διορυγμός.
Peroratio, ἐπίλογος.
Pelicatio, ζῆλος.
Præfatio, πρόλογος.
Probatio, ἔλεγχος, ἀπόδεξις.
Prosaratio, πεζὸς λόγος.
Punctio, νυγμός.
Planctio, κοπετός.
Ratio, λόγος.
Reductio, ὑφελκυσμός.
Restipulatio, ἀνθορισμός.
Redactio, εἰσοδιασμός.
Satio, σπόρος.
Temptatio, πειρασμός.
Sanctificatio, ἁγιασμός.
Murmuratio, γογυσμός.
Salutatio, ἀσπασμός.
Saltatio, ὀρχηθμός.
Seminatio, σπόρος.
Siligo, σιλίγνιον.
Scaturigo, καχλασμός.
Susurratio, ψιθυρισμός.
Sugillatio, ὑπωπιασμός.
Sponsio, ἀνθορισμός.
Subditatio, ἐνεχυριασμός.
Terminatio, ὅρος.
Trituratio, ἀλοητός.
Tortio, στρόφος.
Vituperatio, ψόγος.
Usurpatio, νοσφισμὸς, σφετερισμός.
Vertigo, στρόφος.
Bibennis, πέλεκυς.
Classis, στόλος.
Cudis, αγμων, *l.* ἄκμων.
Glandis, βάλανος.
Messis, θερισμός.
Pestis, λοιμός.
Cædes, φόνος.
Pernicies, ὄλεθρος.
Tussis, βήξ.
Turris, πύργος.
Ventralis, κοιλιόδεσμος.
Crux, σταυρός.
Cervix, αὐχήν.
Silex, ὁ πυρώδης λίθος.
Lex, νόμος.
Sanies, εἰχώρ.
Siccitas, αὐχμός.
Glans, βάλανος.
Lens, φακῆ.
Mens, νοῦς.
Merces, μισθός.
Hiems, χειμον, *l.* χειμών.
Sors, κλῆρος.
Mors, θάνατος.
Laus, ἔπαινος.
Lapis, ὁ λίθος.
Radix, ῥάφανος.
Ædis, ναός.
Frugis, κάρπος.
Febris, πυρετός.
Glacies, κρύσταλλος.
Tempestas, χειμών.
Saties, κόρος.
Securis, πέλεκυς.
Plebs, δῆμος.
Stips, ἔρανος.

Item quæ Latine quidem feminino genere efferuntur; Græce vero neutro.

Ὁμοίως ἅτινα Ῥωμαϊστὶ μὲν θηλυκῷ γένει ἐκφέρονται· Ἑλληνιστὶ δὲ οὐδετέρῳ.

Hæc Aluta, τὸ στυπτηριακὸν δέρμα.
Alga, βρύον.
Anfora, κέραμον.
Aqua, ὕδωρ.
Aqua mulsa, ὑδρομέλι.
Arbor, δένδρον.
Armilla, ψελίον.
Ascia, σκέπαρνον.
Assua, πέταυρον.
Auricula, ὠτάριον.
Aurificina, χρυσοχοῖον.
Axungia, ὀξύγγιον.
Batiola, ποτήριον φιαλῶδες.
Bestia, θηρίον.
Beta, σεῦτλον.
Besticula, θηράφιον.
Belua, κῆτος.
Brisa, στέμφυλον.
Bucina, βουκανιστήριον.
Calda, θερμόν.
Caliga, ὑπόδημα.
Cantilena, ᾠδάριον.
Capriola, αἰγάγριον.
Calvaria, κράνιον.
Calda aqua, συγκεραστόν.
Carnificina, μαγείριον.
Cœna, δεῖπνον.
Cerussa, ψιμύθιον.
Cepa, κρόμμυον.
Cella proma, τάμιον.
Cicuta, κώνιον.
Clava, ῥόπαλον.
Curia, βουλευτήριον.
Cocina, μαγείριον.
Tæda, δάδιον.
Domuncula, οἰκίδιον.
Eruga, εὔζωον.
Fabula, δρᾶμα.
Facula, λαμπάδιον.
Farina, ἄλευρον.
Fabrica, τεκτόνιον.
Fera, θήριον.
Festuca, κάρφος.
Fimbria, κράσπεδον.
Figura, σχῆμα.
Fidelia, ἀγγεῖον, υλονυ.
Fiscella, συκοφόρον.
Febricula, πυρέτιον.
Lesca, βρῶμα.
Gallicula, τὸ σανδάλιον.
Gircula, οὖλον ὀδόντος.
Gemma, ψηφίον.
Habena, σκύτος.
Hasta, δόρυ, ἀκόντιον.
Hostiola, θυράτιον.
Impensa, ἀνάλωμα.
Illecebra, δέλεαρ.
Interra, ενιχνιον, ἀέναον ὕδωρ.
Larba, δαιμόνιον, εἴδωλον.
Lacinia, κράσπεδον.
Lapidicina, λιθόξοιον.
Lacrima, δάκρυον.
Lana, ἔριον.
Lacuna, ὑδροστάσιον.
Lectica, φόρον.
Lima, ῥίνιον.
Littera, γράμμα.
Ligula, μυστρόν.
Manica, χειρίδιον.
Marra, χειρεκράγιον.
Mantela, χειρεκναγιον, *l.* χειρεκμαγεῖον.
Matella, σταννιον.
Menda, ψεῦδος.
Menta, ἡδύοσμον.
Mirendilla, ψίλωμά, ἤτοι ψιλώθερον.
Mensura, μέτρον.
Merenda, δελήασμα.
Mensula, τραπέζιον.
Mica, ψίχιον.
Moneta, τὸ νόμισμα.

Nenia, ἐπικήδιον.
Nota, σημεῖον.
Novacula, ξυρόν.
Officina, συνέργιον.
Ofla, ψιλόπλευρον.
Ratiuncula, λογαρίδιον.
Palea, ἄχυρον.
Papula, ψυδράκιον.
Panicula, ἀπόστημα.
Panucula, πήνιον.
Particula, μερίδιον.
Persona, πρόσωπον.
Pecunia, ἀργύριον.
Pergula, ὑπερῷον.
Pinna, πτερόν.
Pituita, φλέγμα.
Pluma, πτερόν.
Palpebra, βλέφαρον.
Planta, σφυρόν.
Plagula, αὐκτυὸν, l. δίκτυον.
Pœna, πρόστιμον.
Posca, ὀξύκρατον.
Portiuncula, ποστημόρον.
Portella, ῥυμοπύλιον, ἤτοι παραπύλιον.
Prærogativa, πρόκριμα.
Prævia, φυλακτήριον.
Quadriga, τέτρωρον, τετράπωλον.
Quæstiuncula, ζητημάτιον.
Reda, ὀχημάτιον.
Rasura, ξύσμα.
Retia, δίκτυον.
Rosa, ῥόδον.
Ruta, πήγανον.
Sacra, ἱερόν.
Sagitta, βέλος.
Scissura, σχίσμα.
Sarcina, φόρτιον.
Sabbata, σάββατον.
Scutica, σκύτος.
Semilibra, ἡμίλιτρον.
Senecta, γῆρας.
Sica, παραζώνιος μάχαιρα.
Solia, βούγλωσσον.
Spelunca, σπηλεῖον.
Spina, βούτομον.
Sportella, σπυρίδιον.
Sponda, ἐνήλατον.
Summa, κεφάλαιον.
Subucula, κολόβιον.
Taberna, ἐργαστήριον.
Sutrina, σκύτιον.
Testa, ὄστρακον.
Terebra, τρύπανον.
Textura, ὕφος.
Tessera, σύντομον.
Tibia, ἀντικνήμιον.
Tinctura, βαυμα, l. βάμμα.
Vertebra, στρόφωμα.
Vasa, σκεύος.
Veta, σεῦτλον.
Vitta, στέμμα.
Verbecina, προβάτιον.
Vectura, φόρετρον.
Viola, λευκόϊον.
Victima, θῦμα.
Villa, χωρίον.
Vicia, βικίον.
Viriola, κλανίον, ψέλιον.
Vimica, φῦμα.
Urna, ἡμιαμφόριον.
Unda, τὸ ὕδωρ.
Volsura, τίλμα.
Amplitudo, μέγεθος.
Anxietudo, ἄχθος.
Cantio, ᾆσμα.
Caro, κρέας.
Cavillatio, σκῶμμα.
Collaudatio, ἐγκώμιον.
Columnatio, περίστυλον.
Contagio, μόλυσμα.
Delabatio, ἀπόπλυσμα.
Dignitatio, ἀξίωμα.
Exprobratio, ὄνειδος.
Extumido, ἀπόστημα.
Factio, τάγμα.
Frumentatio, σιτηρέσιον.
Humilitudo, ταπείνωμα.
Infectio, βάμμα.
Intercessio, ἐμπόδιον.
Læsio, ἀδίκημα.
Laudatio, ἐγκώμιον.
Latitudo, πλάτος.
Laxatio, στρέμμα.
Longitudo, μῆκος.
Magnitudo, μέγεθος.
Molitio, μηχάνημα.
Natio, ἔθνος.
Pastio, βόσκη.
Passio, πάθος.
Paludo, ἕλος.
Pensio, ἐνοίκιον.
Potio, πόμα.
Possessio, στῆμα.
Processio, προάστιον.
Prorigo, πίτυρον κεφαλῆς.
Quæstio, ζήτημα.
Gloriatio, καύχημα.
Prædicatio, κήρυγμα.
Lavatio, λοῦτρον.
Regio, κλίμα.
Replicatio, ἀναδίπλωμα.
Rogatio, ψήφισμα.
Sartago, πήγανον.
Scipio, σκῆπτρον.
Sessio, βάθρον.
Sorbitio, ῥόφημα.
Summutatio, ἀντάλλαγμα.
Testatio, μαρτυροποίημα.
Venatio, κυνήγιον.
Visio, φάντασμα.
Avis, ὄρνεον.
Ales, πτηνόν.
Auris, ὠτίον.
Arbor, δένδρον.
Bilis, χολῶδες, φλέγμα.
Cutis, δέρμα ἀνθρώπου.
Ficus, σύκον.
Frigidum, ψυχρόν.
Penus, κελλάρικον.
Palus, ἕλος.
Inauris, ἐνώτιον.
Dignitas, ἕξι, l. ἀξία.
Ovis, πρόβατον.
Pellis, δέρμα.
Restis, σχοινίον.
Calix, ποτήριον.
Lux, φῶς.
Molis, μέγεθος.
Merx, φορτίον.
Nux, κάρυον.
Res, πρᾶγμα.
Species, εἶδος.
Superficies, ὑπερῷον.
Frons, μέτωπον.
Gens, ἔθνος.
Pars, μέρος.
Flos, ἄνθος.
Fax, δρέπανον.
Vitis, κλῆμα.
Æstas, θέρος.
Sanitas, ἴαμα.

Item quæ Latine quidem neutro genere efferuntur; Græce vero masculino.

Ὁμοίως ἅτινα Ῥωμαϊστὶ μὲν οὐδετέρῳ γένει ἐκφέρονται· Ἑλληνιστὶ δὲ ἀρρενικῷ.

ACERVUM, σωρός.
Ævum, αἰών.
Altum, βύθος.
Alligamentum, δεσμός.
Antarium bellum, σπροθυρωπόλεμος, l. ἐν προθύρῳ πόλεμος.
Argentum, ἄργυρος.
Arbustivum vinum, ὁ ἐξ ἀναδενδράδων οἶνος.
Armarium, πύργισκος.
Arboretum, δενδρών.
Aurum, χρύσος.
Balteum, ζωστήρ.
Balatum, βληχηθμός.
Bellum, πόλεμος.
Buxum, πύξος.
Brachium, βραχίων.
Cœlum, οὐρανος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Cenum, βόρβορος.
Cementum, χάλιξ.
Cingulum, ζωστήρ.
Coccum, κόκκος.
Compactum, συνδοιασμός.
Colloquium, σύλλογος.
Colum, ἴθμος.
Crocum, κρόκος.
Collum, τραχη, l. τράχηλος.
Cupresetum, κυπαρισσών.
Cubiculum, κοιτών.
Cubitum, ἀγκών.
Culleum, ταυριόσακκος.
Crystallum, κρύσταλλος.
Cuneum, σφήν.
Desiderium, πόθος.
Dejuramentum, ἄρχος, l. ὅρκος.
Dupondium, ὄβολος.
Digestum, διάλογος.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dolium, πίθος.
Dorsum, νῶτος.
Ductarium, ἀγωγεύς.
Duellum, πόλεμος.
Elleborum, ἐλλέβορος.
Erbum, ὄροβος.
Exitium, ὄλεθρος.
Exilium, ἐξορισμός.
Fenum, χόρτος.
Ferrum, σίδηρος.
Ficetum, συκών.
Fretum, πορθμός.
Frustum, τέμαχος.
Frumentum, σῖτος.
Fundamentum, θεμέλιος.
Fusorium, ἐκχύτης.
Granum, κόκκος.
Grusum, ὄλυνθος.
Harundinetum, καλαμών.
Homicidium, φόνος.
Jantaculum, ἀκρατισμός.
Imperium, κράτος.
Ilicetum, πρινών.
Interjectum, σκελιασμός.
Incendium, ἐμπρησμός.
Indumentum, πέπλος.
Jurisjurandum, ὅρκος.
Incestum, μιασμός.
Jugum, ζύγος.
Labrum, λουτήρ.
Lauretum, δαφνεών.
Lamentum, θρῆνος.
Latibulum, φολαιος, l. φωλεός.
Laqueum, βρόχος.
Letum, θάνατος.
Licium, μίτος.
Liniamentum, χαρακτήρ.
Lorum, ἱμάς.
Lutum, πῆλος.
Lustrum, φωλαιος.
Membranum, ὑμήν.
Myrtetum, μυρτεών.
Navigium, πλοῦς.
Nummum, νοῦμμος.
Olivetum, ἐλαιών.
Omentum, ἐπιπλοῦς.
Oraculum, χρησμός.
Ornamentum, κόσμος.
Matrimonium, γάμος.
Palmentum, φονικών.
Patibulum, σταυρός.
Palearium, ἀχυρών.
Palatum, οὐρανίσκος.
Pensum, στομος, l. σταθμός.
Perpendiculum, κρεμαστήρ.
Periculum, κίνδυνος.
Pestillum, ἀλετρίβανος.
Pervigilium, παννυχισμός.
Plausum, κρότος.
Plumbum, μόλιβος.
Planetum, πλατανών.
Pomentum, παράδισος.
Polum, πόλος.
Polumbrum, λέβης.
Prælum, βάδδης μόχλος πιεστήρ.
Propugnaculum, προμαχών.
Pratum, λιμών.
Præscriptum, ὑπόγραμμος.
Prœlium, πόλεμος.
Rallum, ξυστήρ.
Ruditum, ὀγκηθμός.
Redimiculum, ἀνάδεσμος.
Rebellum, πόλεμος.

Rosalium, ῥοδισμός.
Roboretum, δρυμών.
Sacramentum, ὅρκος στρατιωτικός.
Scalarium, κλιμακών.
Scutum, θυρεός.
Sepulchrum, τάφος.
Sinum, ταυλός.
Somnum, ὕπνος.
Solium, δίφρος.
Storcidium, κοπρισμός.
Stuprum, μιασμός.
Stagnum, κασσίτερος.
Stolum, στόλος.
Strinctorium, σφιγτήρ.
Stillicidium, στάλαγμος.
Talatrum, κόνδυλος.
Tapetum, τάπης.
Templum, ναός.
Temperamentum, πειρασμός.

Terræmotum, σεισμός.
Sanctimonium, ἁγιασμός.
Tintinnabulum, κώδιων, *l.* κωδώνιον.
Tergum, νῶτος.
Temetum, οἶνος παλαιός.
Tributum, φόρος.
Triticum, σῖτος.
Triclinium, τρίκλινος.
Thesaurum, θησαυρός.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Vinculum, δεσμός.
Vinum, οἶνος.
Vinetum, ἀμπελών.
Viscum, ἶξος.
Viridarium, ἀνθών.
Visum, ὄνειρος.
Vomitum, ἔμετος.
Voltorium, γύψ.
Ebur, ἐλέφας.
Papaver, μηκών.

Murmur, γογυσμός.
Certamen, ἀγών.
Fulmen, κέραυνος.
Fidicen, λυριστής.
Guttur, λαιμός.
Limen, οὐδος.
Omen, οἰωνός.
Renis, νεφρός.
Semen, σπόρος.
Stamen, στήμων.
Sternutum, πταρμός.
Carmen, ὕμνος.
Stagmen, πόταμος.
Tibicen, αὐλητής.
Tubicen, σαλπιγκτής.
Inguen, βουβών.
Cubile, κοιτών.
Equile, ἱππών.
Munile, ὅρμος, γυναίκιος κόσμος.
Rite, ἐθίσμως.

Tapeta, τάπης.
Cubital, ἀγκωνόδεσμος.
Fenile, χορτοβολών.
Æs, χαλκός.
Cicer, ἐρέβινθος.
Ver, ἔαρ.
Veru, ὀβελός.
Femus, μηρός.
Litus, αἰγιαλός.
Fenus, τόκος.
Rus, ἀγρός.
Jus, νομόζωμος, *l.* νόμος, ζωμός.
Pondus, σταθμός.
Tempus, καιρός.
Tus, λίβανος.
Nemus, δρυμών.
Onus, γόμος.
Lasar, ὄπος.
Lassus, κόπος.

Item quæ Latine quidem neutro genere efferuntur; Græce vero feminino.

Ὁμοίως ἅτινα Ῥωμαϊστὶ μὲν οὐδετέρῳ γένει ἐκφέρονται· Ἑλληνιστὶ δὲ θηλυκῷ.

Hoc Abortum, ἡ ἔκτρωσις.
Acrimonium, πικρία.
Adjutorium, βοηθεία.
Adulterium, μοιχεία.
Additamentum, προσθήκη.
Æquinoctium, ἰσημερία.
Ægrimonium, ἀσθενία.
Ædificium, οἰκοδομή.
Æpulum, εὐωχία.
Æquamentum, ἰσότης.
Alveum, σκάφη.
Antecessum, προχρεία.
Aquarium, ἐπίχυσις.
Arvum, ἄρουρα.
Arbitrium, μεσιτία.
Arbustum, ἀναδενδράς.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Argumentum, περιοχὴ, ὑπόθεσις.
Atrium, στοὰ οἰκίας.
Auxilium, βοηθεία.
Augmentum, προσθήκη.
Augurium, οἰωνοσκοπία.
Auspicium, ὀρνεοσκοπία.
Baculum, βακτηρία.
Balteum, ζώνη.
Beneficium, εὐεργεσία.
Benedictum, εὐλογία.
Bivium, διοδία.
Breviarium, ἐπιτομή.
Biennium, διετία.
Biduum, διήμερον.
Blandimentum, κολακία.
Canticum, ᾠδή.
Carnarium, κρέμαστρα.
Candelabrum, λυχνία.
Castimonium, ἁγνία.
Calidarium, ποτηροθήκη.
Carpentum, ἅμαξα.
Capulum, λαβὴ μαχαιρίου.
Capistrum, φορβεά.
Cœnaculum, δίαιτα.
Convicium, καταβόησις.
Consilium, γνώμη, συμβουλή.
Corium, βύρσα.

Collegium, συναρχία.
Commissum, ἐντολή.
Commentum, ἐπίνοια.
Commercium, συνωνὴ, ἐπιμιξία.
Conjugium, συμβίωσις.
Confugium, καταφυγή.
Consortium, κοινοβιοτη.
Convivium, συνποσία.
Congiarium, δωρεὰ Καίσαρος.
Constitutum, συνταγή.
Contubernium, συνσκηνία.
Coagulum, πυτία.
Confinium, συνορία.
Crepusculum, ἑσπερινὴ ὥρα.
Crurifragium, σκελοκοπία.
Cultrum, σφαγίς.
Conciliabulum, ὄψυς πόλεως.
Damnum, ζημία.
Desiderium, ἐπιθυμία.
Depositum, παραθήκη.
Delictum, ἁμαρτία.
Delenimentum, πραΰτης.
Dementicium, ἐνθροπή.
Deliquium, ἔκλιψις ἡλίου.
Deverticulum, ἔκνευσις ὁδοῦ.
Detrimentum, ζημία.
Divortium, διαζυγή.
Divum, διοδία.
Debitum, ὀφειλή.
Dictatum, ἅμιλλα.
Discidium, διάλυσις γάμου.
Drachmum, δραχμή.
Dolabrum, ἀξίνη.
Effusorium, ἔγχυσις.
Effugium, καταφυγή.
Eloquium, ἐκλάλησις.
Emolumentum, ὠφελία.
Epulum, εὐωχία.
Exilium, ἐξορία.
Experimentum, ἀπόπειρα.
Excidium, ἐκκοπὴ, ἅλωσις.
Excipulum, κρεάγρα.
Exordium, ἀρχή.

Falsum, παραποίησις.
Fastidium, ὑπερηφανία.
Fastigium, ὀροφή.
Fastum, μοῖρα.
Faretrum, βελοθήκη.
Fermentum, ζύμη.
Filum, τροια.
Flagellum, μάστιξ.
Flabellum, ῥιπίς.
Forum, ἀγορά.
Furtum, κλοπή.
Fumarium, καπνία.
Gaudium, χαρά.
Gladium, μάχαιρα.
Gremium, ἀγκάλη.
Grafarium, γραφιοθήκη.
Hibernum, παραχειμασία.
Hospitium, ξενία.
Hordeum, κριθή.
Horreum, ἀποθήκη.
Jejunium, νηστία.
Ilium, λαγών.
Imperium, ἀρχή.
Inquinamentum, μόλυνσις.
Incommodum, δυσχρηστία.
Interpretamentum, ἑρμηνία.
Intertrimentum, ἀφουσία.
Impendium, δαπάνη.
Initium, ἀρχή.
Ingenium, εὐφυΐα.
Instrumentum, ἐξάρτισις.
Infundibulum, χώνη.
Interdictum, διαστολὴ, παραγγελία.
Incrementum, αὔξησις.
Indicium, μήνυσις.
Jugulum, σφαγή.
Jurgium, ἀψιμαχία.
Laxamentum, ἄνεσις.
Latrocinium, λῃστία.
Libamentum, σπονδή.
Lauriandrum, ῥοδάφνη.
Ludimentum, παιδιά.
Lustrum, πενταετηρύς.
Matrimonium, συμβίωσις.
Manubrum, λαβή.

Maledictum, λοιδορία.
Malum granatum, ῥοϊά.
Maleficium, κακοπεία.
Manipulum, δεσμὴ χόρτου.
Malleum, σφυρά.
Meritum, εὐεργεσία.
Ministerium, ὑπηρεσία.
Minium, κιννάβαρις.
Mictum, οὔρησις.
Milium, κέγχρος.
Methodum, μέθοδος.
Multiloquium, πολυλογία.
Momentum, ῥοπή.
Mortarium, ἴγδις.
Munium, λειτουργία.
Muscipulum, μυάγρα.
Navale bellum, ναυμαχία.
Nuntium, ἀγγελία.
Obsequium, ὑπηρεσία.
Officium, τάξις.
Offensum, πρόσκρουσις.
Oppidum, πολίχνη.
Opificium, ἐργοποιεία.
Obsidium, πολιορχία.
Ostium, θύρα.
Otium, ἀργία, σχολή.
Parsimonium, φειδωλία.
Participium, μετοχή.
Patrocinium, προστασία, βοή.
Patrimonium, οὐσία.
Parricidium, πατροκτονία.
Palatium, ὀκία βασίλεοιοο, *l.* οἰκία βασιλέως.
Pabulum, νομὴ, βόσκησις.
Pactum, συνθήκη.
Perjurium, ἐφιορκία.
Peccatum, ἁμαρτία.
Perfugium, καταφυγή.
Peditum, πορδή.
Plostrum, ἅμαξα.
Pluteum, γυψοπλαστία.
Pomum, ὀπώρα.
Posticium, παραθύρα.
Profundum, ἄβυσσος.
Prætorium, οἰκία στρατηγοῦ.
Primordium, ἀρχὴ γένους.

Principium, ἀρχή.
Præclavum, παρυφή.
Prælium, συμβολή.
Previlegium, πρωτοπραξία.
Pretium, τιμή.
Præputium, ἀκροβυστία.
Promotum, προχρεία.
Proverbium, προοίμιον.
Propositum, πρόθεσις.
Promissum, ἐπαγγελία.
Præsepium, φάτνη.
Pictum, στίγμα.
Puerperium, λοχία.
Quadrivium, τετραοδία.
Quadriennium, τετραετία.
Responsum, ἀπόκρισις.
Reliquarium, λοιπάς.
Rescriptum, ἀντιγραφή.
Regnum, βασιλία.
Refugium, καταφυγή.
Remigium, κωπηλασία.
Repudium, διάλυσις.
Remedium, θεραπία.
Rutrum, ἀπή.
Saxum, πέτρα.
Sacrilegium, ἱεροσυλία.
Sacrificium, ἱερουργία.
Sarmentum, κληματίς.
Sacerdotium, ἱεροσύνη.
Sæculum, γενέα.
Sarculum, σκάλις.
Saraclum, ἅμαξα.
Senaculum, γερουσία.
Scalptum, γλυφή.
Scabellum, σμίλα.
Scrupulum, μερίμνα.
Scutum, ἀσπίς.

Serenum, εὐδία.
Servitium, δουλία.
Solium, ἔμβασις.
Signum, σφραγίς.
Silentium, ἡσυχία.
Scortum, χαμαίτυπος, πόρνη.
Solacium, παραμυθεία.
Solsticium, τροπὴ θερινή.
Statium, προθεσμία, *l.* *Spatium.*
Spectaculum, θεωρία.
Stramentum, στοιβή.
Substillum, ἐνοχὴ ὄμβρου.
Supplicium, κόλασις.
Studium, φιλοπονία, σπουδή.
Subsidium, βοηθεία.
Suspensum, ἀγχόνη.
Suffragium, ψηφοφορία.
Suasorium, συμβουλή.
Sudum, εὐδία.
Subterfugium, καταφυγή.
Superventum, ἐπανάστασις.
Suspirium, δυσπνοία.
Syngraphum, συγγραφή.
Supercilium, ὀφρύς.
Tabernaculum, σκηνή.
Tectum, στεγή.
Tectorium, κονίασις.
Territorium, ἐνορία.
Testamentum, διαθήκη.
Testimonium, μαρτυρία.
Tentorium, σκηνή,
Tignum, δοκός.
Torcular vinearium, λιμὸς, *l.* ληνόν.

Tonitrum, βροντή.
Tormentum, βάσανος.
Torquimentum, βάσανος.
Tonsum, κουρά.
Trivium, τριοδία.
Triennium, εἰσφορὰ, τέλος.
Tributum, εἰσφορά.
Tucarium, καλύβη.
Vadimonium, ἐγγύη.
Veneficium, φαρμακία.
Verbiloquium, ἑτοιμολογία.
Venabulum, ζιβύνη.
Venum, πράσις.
Viniforum, βαυκίς.
Vocabulum, προσηγορία.
Ventilabrum, λικμητρίς.
Votum, εὐχή.
Vitreum, ὕελος.
Cor, καρδία.
Certamen, ἔρις.
Guttur, ἡ λάρυγξ.
Robur, ἰσχύς.
Iter, ὁδοιπορία, ὁδός.
Far, ζία.
Torcular, λιμός.
Fulgor, ἀστραπή.
Abdumen, λαπάρα.
Cacumen, ἐξοχή.
Alumen, στυπτηρία.
Vitumen, ἄσφαλτος.
Vectigal, πρόσοδος, δημοσια.
Vaniloquium, ματαιολογία.
Agmen, συνάθροισις.
Discrimen, διαφορά.
Crimen, διαβολή.
Culmen, ὀροφή.

Cognomen, ἐπωνυμία.
Gramen, ἄγρωστις.
Libamen, ἀπαρχή.
Linteamen, ὀθόνη.
Numen, θεότης.
Pronomen, ἀντωνυμία.
Subtemen, τροία, κροκή.
Solamen, παραμυθία.
Tramen, ῥοδάνη.
Omen, κλιδών.
Lumen, ὅρασις.
Cubile, κοίτη.
Stramen, στρῶσις.
Mare, θάλασσα.
Præsepe, φάτνη.
Ovile, μάνδρα.
Sedile, ἕδρα.
Fel, χυλή.
Caput, κεφαλή.
Gelu, ἡ πάχνη.
Tonitru, βροντή.
Tegmen, σκέπη.
Stercus, κόπρος.
Funus, κηδία.
Tergus, δορὰ, νῶτος.
Rus, ἄρουρα, ἀγρός.
Decus, εὐπρεπεία.
Dedecus, ἀδοξία.
Erus, δεσπότης.
Pondus, ὁλχή.
Cinis, κόνις, τέφρα.
Munus, φιλοτιμία.
Juncturæ, clavi, ὑποζώματα.
Vana, φροῦδα,

Glossæ aliæ Græco-Latinæ ex eodem Codice S. Germani Paris.

Ἀναβάτης, Ascensor.
Ἁγίασις, sanctimonium.
Ἀνήκεστος, intolerabilis.
Αἰσχύνη, confusio.
Ἀπεστε, virtus, *l.* ἀρετή.
Ἀγάπησις, caritas.
Ἁμαρτωλὸς, peccator.
Ἄγρωστις, fenum, gramen.
Αὐτάρκησις, sufficientia.
Ἀνόητος, insensatus.
Ἀστραπις, fulgur, *l.* ἀστραπή.
Ἀέναος, æternus.
Ἀρχον, principium.
Ἀρχηγοῖς, magistratibus.
Ἀρχὴ, imperium.
Ἀποκάλυψις, revelatio.
Ἀντιλογία, contradictio.
Ἀπαρχαὶ, primitiæ.
Ἀπὸ, παρὰ, καὶ ὑπὸ, ab.
Ἀπαλλοτριῶ, abalieno.
Ἀπὸ τῆς ἀναβολικῆς, ab astratura.
Ἀποκηρύξει, abdicasset.
Ἀποκήρυξεν, abdicavit.
Ἀπεῖπεν, abdixit.
Ἀλλοτριωθέντα, abalienata.
Ἀνάγει, abducit.
Ἀπαγελάζω, διαχωρίζω, abgrego.
Ἀποφρητει, ἄπωδόν ἐστιν, abhorret, *l.* ἀποφρίττει.
Ἄπαγε, abige.
Ἀπολύει, abnugat, *l.* abjugat.
Ἀπὸ καταβολῆς, ab initio.
Ἀπὸ κατακλείδων, abjugalis.
Ἀποποιεῖ, ablegat.
Ἀνανεύει, ἀναρνεῖται, abnuit.
Ἀπομωτικὸν, abnutivum.
Ἀπὸ τῆς δύσεως, a possidente, *l.* ab occidente.
Ἀπακμάζει, abolescit.
Ἀμνηστία, ἀλήθεια, ἀπαλειφή, abolitio.
Ἀπὸ ἀρχαιογονίας, ab origine.
Ἀπαρπάζει, abripit.
Ἀπέχωρει, abscedit.
Ἀπέκρυψεν, abscedit, *l.* abscondit.
Ἀποκεκομμένον, abscissum.
Ἀφιστάμενος, absistens.
Ἀφείλκυσεν, abstraxit.
Ἀπόλυσις, ἀπόδοσις, absolutio.
Ἀποστήσασθαι, ἀφίστασθαι, absistere.
Ἀποσφραγίζω, absigno.
Αὐτοτελὲς, ἀπολελυμένον, absolute.
Ἀνάρμοστον, absonum.
Ἀπέχεται, ἐγκρατεύεται, abstinet.
Ἀπέστη, abstitit.
Ἀφέξονται, abstinebunt.
Ἀσυμφώνως, δειλῶς, μωρῶς, absurde.
Ἀφειλάμενον, καταναλώσαντες.
Ἀνάρμοστον, ἀπηχὲς, ἀσύμφιλον, abunde.
Ἀποστίθησις, ἀπὸ στόματος, absentatio.
Ἀπηχὲς, ἀμαυρὸν, absonum.
Ἀποκαταστάχεσις, *l.* ἀποκατάσχεσις, abstentatio.
Ἀπο του χαμ εκερος, ab humus.
Ἀφορισθεὶς, ἤτοι ἐξοστρακισθεὶς, abterminatus.
Ἀποχρησάμενος, abusus.
Ἀποπαθεὶς, avulsus.
Ἀπαθει, l. ἀπωθεῖ, abstrudit.
Ἀπολαυσι, ἐπιτυγχάνει, adipiscitur.
Ἀξυποδητὴς, addensatur.
Ἀποφάσει, προσφθέγματι, affatu.
Ἀγχυτέρμων, καιόκατε, affinis.
Ἀφορισμὸς, ἀφαίρεσις, ademptio.
Ἀφορισθέντες, adempti.

Αἰνδελέστις, adol.
Ἀναδέχεται, δαπανᾷ, assumit.
Ἀκμαῖος, πέπειρος, adultus.
Ἀντίφρασις, adversitas.
Ἀνάγεται, allicit.
Ἁμαρτῆσαι, admittere.
Ἀμνὸς, ἀρνεῖον, ἔριφος, agnus.
Ἀγροικὸς, χωρικὸς, καὶ ἄγριος, agrestis.
Ἀγροπόνος, γεωργὸς, agricola.
Ἄγεσθαι, agimini.
Ἀπέλαβεν, ἑαυτοῖς, *l.* ἐλογίσατο, accepto sibi fecit.
Ἀπέρχεται, accedit, *l.* abscedit.
Ἀπόδεκτον, λῆμμα, acceptum.
Ἄποχον, γραμμάτιον, acceptatio.
Ἀποδέχεται, λαμβάνει, accepit.
Βδέλυγμα, execratio.
Βολίδες, Jacula.
Γεμωνές, duces.
Γερουσία, contagio.
Γνόφος, tempestas.
Γλυπτά, sculptilia.
Γραφὴ, scriptura.
Γραμματεῖς, scribæ.
Γεννήματα, nascentia.
Δικαίωμα, justitia.
Δορκὰς, caprea.
Δρέπανος, falx.
Δυνατώτερος, Potentior.
Δοξασθεὶς, gloriosus.
Δυνασταὶ, Potentes.
Ἐπικατάρατος, maledictus.
Ἐνυπνιαζόμενος, somniator.
Ἐπιγραφὴ, superscriptio.
Ἔνοχος, reus.
Ἐπιλοίποι, cæteri.
Ἐμισυμένη, odiosa.
Ἔλειος, misericors.
Ἔνετος, laudabilis, αἴνετος.
Ἐπιεικεία, modestia.
Ζηλωτὴς, zelotis.
Ζύμης, fermentum.
Ἠγαπωμένα, dilecta.
Ἡλίου τρόπων, solstitiorum.
Θύελλα, caligo.
Θρῆνος, ploratus.
Θυμὸς, furor.
Θαυμάσια, mirabilia.
Ἱππασία, equitatio.
Κίβωτος, Arca.
Κάρπωμα, frugiferatio.
Κεκατηραμένος, maledictus.
Καινὴ, nova.
Κλῆπτες, fures.
Καλχὸν, æramentum.
Κρέα, caro quæ manducatur.
Κρισύβε, canicula.
Κλοιὸς, catena.
Κλημάτὺς, sarmentum.
Καλάμη, stipula.
Κυλεία, venter.
Κόσμος, compositio.
Κλυπτος, latens.
Λέβης, cacabus plumbarius.
Λεπίδες, squamæ.
Μεγαλοπρεπία, magnificentia.
Μετεωρισμοὶ, gurgites.
Μακροχρόνιος, longævus.
Μαλακία, infirmitas.
Μηγένη, stabilitas.
Μάρσιππος, marsuppium.
Μόμος, macula.
Μύλος, mola.
Ξυλινὶς, linia.
Ξυλινὰ, lignamina.
Ξυλοκόπος, focarius, i. a foco.
Οὐραγία, cauda.
Οὐδὶ, ve.
Ὁρίαι, termini.
Ὀρινὴ, montuosa.
Ὄπιος, conspectus.
Ὁμοίωμα, simulacrum, similitudo.
Ὅρμημα, impetus.
Πολεμισταὶ, bellatores.
Περίχωρα, vicina.
Περίχωρος, regio.
Παρθένεια, virginalia.
Πάσσαλος, palus.
Παιδίσκη, ancilla.
Προσήλυτος, proselytus.
Πλάκαι, tabulæ.
Πτερύγια, pennæ.
Πήτιος, subula.
Πεδινὴ, campestris.
Ἐν μέσῳ, in medio, s. pedis.
Πάσχα, transitus.
Παντοκράτωρ, omnipotens.
Πανταστεία, fantasia.
Πεδιά, campi.
Σκεπαστὴς, protector.
Σοι μόχλοι, l. οἱ, vectes.
Σταφύλη, uva, vitis.
Στεπτα, l. στρεπτὰ, tortilia.
Σκληροτράχηλος, cervicosus.
Σκύλα, certus.
Σύνεσις, intellectus.
Σταθμίον, pondus.
Τρίστεγα, mansio habens tria tecta.
Τυλος. στύλος, columna.
Ταφὴ, sepultura.
Ὑδροφόρος, aquarius.
Ὑπηνάντος, adversarius.
Ὑπερυψούμενος, superexcelsus.
Ὑπερύμνητος, superlaudabilis.
Φιλόκομπος, amator jactantiæ.
Φορολόγος, tributarius.
Φαλάκρωμα, calvitium.
Χερουβὶμ, Cherubim.
Χαλινὸς, maxilla.
Χατος, maritus.
Ὠιδὴ, canticum.

I H S. sex Litteris scribitur apud Græcos, videlicet *I.* et *H.* et *C.* et *O.* et *Υ.* et *C.* quorum numeri sunt XVII. et CC. et LXX. et CCCC. et CC. quæ fiunt simul DCCC LXXVI. qui numerus figura resurrectionis aggaudet.

CASTIGATIONES
ET
EMENDATIONES
IN
UTRUMQUE GLOSSARIUM,
E CODD. SANGERMANENSI ET REGIO,
QUORUM MENTIO FACTA EST IN PRÆFATIONE,
ET E VIRORUM DOCTORUM CONJECTANEIS,

JAC. CUJACII,	CLAUD. SALMASII,	DION. PETAVII,
JOSEPH. SCALIGERI,	ISAAC. CASAUBONI,	ISAAC. PONTANI,
BARN. BRISSONII,	MART. DELRII,	JOAN. PRICÆI,
HENR. STEPHANI,	HUG. GROTII,	NIC. RIGALTII,
PETR. FABRI,	GOTOFR. JUNGERMANNI,	JOAN. SCHEFFERI,
THEOD. MARSILII,	GASP. BARTHII,	GER. J. VOSSII,
JOSIÆ MERCERI,	CAROL. LABBÆI,	JOAN. WOWERENI,
MELCH. GOLDASTI,	JUST. LIPSII,	EUST. SWARTII,
BONAV. VULCANI,	FRED. LINDENBROGII,	PHIL. PRIORII, &c.
FR. JURETI,	JOAN. MEURSII,	
DESID. HERALDI,	FRANC. NANSII,	

NOTARUM ET LITERARUM EXPLICATIO.

Germ. *Codicem Sangermanensem,* Reg. *Codicem Regium,* MSS. *utrumque Codicem,* * *Glossarium Græco-Latinum Stephanianum,* E. *Excerpta Stephaniana denotant.*

A.

* ABAUDIO, exaudio, ἐπακούω. Germ. *obaudio, exaudio.* Vide Juretum ad Symmach. lib. 3. ep. 44.

Ab astratura, ἀπὸ τῆς ἀγαβολικῆς. P. Faber legendum censebat *ab, a stratura.* ut et Desider. Heraldus lib. 1. Adversar. c. 1. Scaliger ad Manil. etc.

Abavia, πρόσγόνη, μάμμη. l. προγόνη. Vulcan.

* Abcecatio, eluscatio. Mss. *obcæcatio.*

Abdico, derogo, abrogo, ἀποκηρύσσω. Ita Reg.

Abba, πίττα. l. *aba,* τέττα. Vulcan.

* Aberrunco, aberto, dehortor, etc. Germ. *abtrunco, abjicio, dehortor.*

Abetuarium, ἐπίμετρον. l. *auctuarium,* vel *abctuarium.* Vulcan. Herald. l. 1. c. 7.

* Abgrego, disjungo, etc. Germ. *abnego.*

Abis, ὑπάγεις, ἀπὸ τούτων. *Ab iis,* ἀπὸ τούτων.

* Abitio, παραρίπτω. Germ. *abjicio.*

* Abitus, rebellio, ἀπόστασις. Germ. *abitus.* Reg. *segregatio.*

Abjugassere, ἀποζεῦξαι. l. *abjugare.* Vulcan.

* Abnudo, luxurior, τρυφῶ. Germ. *abundo.*

Abnurus, ἐκγονους. l. ἐκγόνου νυὸς, vel ἐκγόνου γυνή. Vulcan.

Abominandum, ἀπευκταῖον, ἀπεστον. leg. ἀπευκτόν. Herald.

* Aborticiosus, ἐκτρωματιαῖος. Germ. *abortiosus.*

* Abortivi, abortus, etc. Mss. *abortivum.*

Absentatio, abstinet, absurdum. verba transposita. leg. e Mss. Sangermanensi, *absentatio,* ἀποστήθισις ἀπὸ στόματος. *Abstinet,* ἀπέχει, ἀπέχεται. *Absurdum,* ἀπηχὲς, ἄμαυρον, pro. ἀποστήθισις, legendum putat Vulcanius, ἀπὸ στήθεος, vel στήθους, ἀπὸ στόματος, ut *absentatio* sit recitatio quæ fit memoriter. Vide Desid. Herald. l. 1. Adv. c. 1.

*Abstenis, sobrius, νηφάλαιος. Germ. *abstemis, subrius.*

Abstentio, ἀποκατάσχεσις. In alio Gloss. Ms. Sangerman. *absentatio.*

* Abstenus, ὑδροπότης. Germ. *abstemis.* f. *abstemius.*

* Abstergeo, ἀπομάσσω. Germ. *abstergo.*

* Abstineo, ἀπολείπω κληρονομίαν. Germ. absunt in edito.

* Abstineo, ἀπολείπω κληρονομίαν. Germ.

* Absumo, impendo, δαπανῶ. Reg. add. *expendo.*

Absumptum, καταναλώσαντα. l. καταναλωθέντα. Vulcanius.

Abumus, ἀποτυχάμαι, ἀκερος. leg. *abhumus.* ἀπὸ τοῦ χάμαι. ἀκαρὲς, vel ἄκαιρος. Cujac. Vulc.

Abutere, παραχροῦ. l. παραχρῶ. Vulcan.

Abutero, παραχρῶμαι. *Abutor.* Cujac. Vulc. E.

* Abuto, παρακέχρημαι. Germ. *abutor.*

Acactum, ἄκανθα ὡς Λουκιανός. leg. *cactum.* Vide Salmas. ad Tertull. p. 123. ὡς Λουκίλλιος. Vulc.

Accedet, ἀπέρχεται. leg. ἐπέρχεται. Vulcan.

Accensio, εἰσβολή. *accessio.* Cujac. E.

* Accensus, ἔκκαυσις. Reg. *accensio.*

Accensiones, ἐπίληψις, ἐτωημασία. f. l. accensio, ἐπίληψις. *acceptio,* ἐπισημασία. Vide Gloss. Gr. Lat. in ἐπίληψις.

* Accensiuncula, etc. ἐπιληψία. Reg. *morbus comitiales, Mag. Egidio, i. lepra.*

Accepturaria, λιβανωτρίς. *Acerra, turaria,* legit Scaliger ad Festum.

Acceras, ἀξίνη, etc. Vide Festum in *acieris.*

Accesseritis, πιθῆται. leg. πισθῆται, i. parueritis, accesseritis nostræ sententiæ. Vulcan.

* Accesso, προερειζω. Desunt in ed. f. προσερετίζω, *lacesso.*

Accia, et Accela, ἀσκαλάφη. l. *accia* et *acceia,* ut alibi legitur.

Acciarium, στόματα. l. *aciarum,* vel *aciarium,* στόμωμα. Salmas. ad Plin. 1084.

* Accua, addictio, προσκύρωσις. Germ. *accidentia.* Reg. *adjectio.*
* Acervitas, acrimonium, ἀποτομία. Germ. *acerbitas, acrimonium,* ἀποτομία.
Acervo, inacervo, δεινοποιῶ. leg. *acerbo, inacerbo.* Goldast. ad S. Isidor.
* Acervus, immanis, ἀπότομος. Germ. *acerbus.*
* Acetarium, bambum, tinctorium, ὀξύταρον. sic in Germ. *acetarium, tinctorium,* in Reg.
* Acisculum, σκαφίον ἤτοι ὄρυξ κηπουρικὴ. Germ. *aciscumulum.*
* Acia, ῥάμμα. Reg. add. *filum.*
* A copiam, ἀπὸ τοῦ τυχόντος. Germ. *A quopiam.*
Acremonia, δριμέα. f. δριμύτης. Vulcan.
Acrifolium, ἀποῤῥέον. Vide Salmasium ad Plin. p. 829.
Acrimonia, εξεθηματον. f. ἐξάνθημα. Vulc. E.
* Actula, ora, add. Reg. *ripa fluvii.*
* Acula, acus, βελώνη. Germ. *acubula, acus.* Reg. *arcus, acus,* vel *genus piscis.*
* Acupla, scaplum, κνίστριον. Germ. *scalprum.* Reg. *scalpum.*
Adæque, ἐπιβουλεύων. Perperam vox Latina hic irrepsit, quæ supra explicatur. forte leg. * *adaucupans.* Vulcan.
Adagium, προοίμιον. Adagiones, προοίμια. leg. παροίμιον, et παροίμια. Varro lib. 6. de L. L.
* Adapertio, ἄνοιξις. Germ. *apertio.*
Adauctagit, ηὐξήθη. l. *adauctassit.* Vulcan.
* Adcito, προσκαλοῦμαι. Germ. *ascito,* ita mox, προσκληθεὶς, *ascitus,* pro *adcitus.*
Adclamantem, ἐπιβοῶντος. leg. ἐπιβοῶντα.
Adclivis, προσκεκλιμένος. leg. *adclinis.* Salmasius ad Hist. Aug. p. 452.
* Adcludo, προσκλίω. Germ. *accludo.*
Addensator, ἀξυποδήτης. leg. *addensator,* ὀξυποδητής. Salmasius ad Hist. Aug. p. 246.
Ad deprecandum, πρὸς τὸ καλέσαι. l. παρακαλέσαι. Vulcan.
Adescit, κολλᾶται. f. pro *adhærescit.* Vulcan. *Adtrahit,* Cujac.
Adfatio, πρόφασις, ὡς Πλούσιος. f. πρόσφασις, ὡς Πλαῦτος. Vulcan.
Adfectatio, ἐπιτήδευσις. Adfectio, διάθεσις. sic leg. Vulcan.
Adferial. Vide Scaliger. ad Festum in *Arferia.*
Adfectare, ἐκτίναι, -ψασθαι. leg. ἐκτεῖναι, -ἔψασθαι. Vulcan.
Adfici, προσῆκον. leg. *adfinis,* προσηκων. Vulcan.
Adficit, καταπονεῖ, τεκε, αὔξει. l. *adficitur,* καταπονεῖται, τήκει, Vulcan.
* Adfigatio, προσήλωσις, Germ. *afflictio,* pro *affixio.*
Adfinis, ὄμβρος πρὸς γένος. leg. γαμβρὸς πρὸς γένους. Scaliger ad Festum.
* Adfor, alloquor, προσομιλῶ. Germ, *affor.*
* Adfor, προσδιαλέγομαι. Germ. *affor.* Ita in προσομιλῶ.
Adimitio, ἀφορισθέντες. f. *adempti.* Vulcan.

Adionica, ῥάβδος σφενδαμνίμη. Germ. *adiconea.* Vide Scaligerum epist. 324.
Adipe, στιχαρ. l. *adeps,* στέαρ.
Adis, σῖτος. leg. *adus.* Vide Scaliger. ad Festum in *Ador.*
Aditus, ἐντευχθείς. leg. ἔντευξις. Vulcan. Est etiam *aditus,* qui aditus est.
* Aditus, introïtus, etc. εἴσοδος. Add. Reg. *reditus, deventio.*
* Adjutorium, adminiculum, βοήθημα. Addit. Germ. *auxilium, adjumentum, suffragium, opitulatio, præsidium, intercessio, hæ opes, singulare non habet.*
* Adlego, παραναγινώσκω. Germ. *allego.*
* Adconcinatio, continuatio, συνεχὴς ὑπέρθεσις. Mss. *delentinatio.*
* Ad manum, pro captu, ἐν προχείρῳ. Germ. *ad manum, promptu, in promptu.*
* Adminiculo, ἐπαμύνω. Germ. *adminiculor.*
* Admirabilis, ἀγητής. Reg.
* Admissura, βίβασις, ἡ ὀχεία. Mss. *admissum,* βίβασις, ἤτοι ὀχεία.
Admodera, ἐπίμετρον. leg. ἐπιμέτρησον. Vulcan.
* Adnichilo, etc. ἐξουδενῶ. Germ. *adnihilo.*
* Adolverit, ἡβῆσαι. Mss. *adoleverit.*
Adol, ἀνδελεστης. l. *adolator,* δελεαστής. Scaliger et Vulcanius, at Prius legendum putat, *adolus,* ἀκιβδηλός τις, vel ἄνευ δόλου τις.
Ador, υἱόθετος- προσένεγκεν ξεια. Hæc omnia transposita et corrupta, sic legenda.
Adoptatus, vel *adoptivus,* υἱόθετος. *ador,* ζέα. *Adparat,* προσένεγκεν, παρασκεύαζεν, ἐντρεπίζει. Cujac. Vulcanius, Priorius.
* Adoria, δόξα, etc. Reg. add. *gloria, opinio.*
Adoriosus, ἔνδοξος, ασκομπῖιος, αμορνικηας πεμπιος. leg. ἔνδοξος, ὡς Πομπήιος. *Ador,* νίκη, ὡς Πομπήιος. Scaliger ad Festum in *Adoream.*
* Adpeto, ἐφίεμαι. Germ. *appeto.* Reg. *adopto, opto, affecto.*
Adplicite, τιμωρηθέντας. l. *adplicitos.* Vulcan.
* Adposco, ἀπαιτῶ. G. *deposco.*
* Adpremo, προσεπῶ, θλίβω. Germ. *apprimo,* προσειπῶ, ὅ ἐστι θλίβω. Ita in προσεχω, et προσθλίβω.
* Adrogans, βάναυσος. Reg. add. *ventosus.*
* Adrogantia, ἀλαζονεία. Germ. *arrogantia.* Ita *arrogo, arrogans.*
Adsit, πάρεστιν. leg. adsunt, πάρεισιν. Vulcan.
Adsperserit, τηροσκληση. forte, περικλύσῃ. nam infra, *aspergine,* περικλύσματι. Herald. lib. 1. c. 1.
* Adspiratio, δασεῖα. add. Reg. *densitas.*
Adstruo, conservo, -φυλάττω. leg. *adservo, conservo.* Goldast. ad S. Valerian. p. 49.
* Adsubicio, προσυποβάλλω. Reg. *adsubigo.* Germ. *adsubjicio.*
Ad subrigenda, εἰς ὑπόρθωσιν τιμωρίας. leg. *ad subrigendam.* Salmasius ad Hist. Aug. p. 379.
* Adtulero, προσάγω. Germ. *offero.*
Advenit, κατακόμιζε, leg. κατακομίζεται. Vulcan.
* Adversatio, ἀντιδικία. Reg. ἀντιδασία.
* Adunatio, majoracio, auctuacio, ἄθροισις. Germ. et Reg. *coaggeratio, coacervatio.*
* Adultus, adulescens, μέλλαξ. Ita etiam Germ. μείραξ. leg. Vulc.
Adundatorium, ἐξομβρηστήριον. l. ἐξομβριστήριον. Vulcan.
* Advoco, exacuo, etc. παροξύνω. Germ. *instigo.*
Advores, εὐρύτιοι. Vide Scaligerum ad Festum in *advosem.*
Ædilis, ὁμῆλιξ, ἀγορανόμος. Vide Scaliger. ad Festum in *Ædilis.* E.
Ædum, ἀείζωον. l. *sedum,* vel *sadum.* Vulc. E.
Æquitalitas, ἰσοῤῥοπία. l. *æquitas,* vel *æquabilitas.* Vulcan.
Ærum, ὄροβος. *ervum.* Cujac. E.
Æro, κοιξ. l. κοῖξ. Herones, sunt sacci, Donato. Vulcan.
Æsculator, χαλκολόγος. *æruscator.* Cujac.
Æstimator, ἰσοψίστος. æstimatores, ἰσοφίσται. f. ἰσοψηκταί. E.
Æstuale, θερινόν. leg. *æstivale.* E.
Ævum, εἶδος σίτου. leg. *ærvuum,* vel potius, *ervum,* εἶδος ὀσπρίου. Vulcan.
* Affingo, addico, προσκυρῶ. Germ. *assigno.*
* Affodelus, ἀσφόδελος βοτάνη. Germ. *albutium,* ἀσφόδελος, etc.
* Afuero, ἀπολιμπάνομαι. Germ. *abfuero.* Reg. *affuero.*
Agaso, δοῦλος κτηνεσσια. leg. δοῦλος ἐπὶ κτήνεσσιν. Jos. Scaliger ad Festum.
Agear, παραμένων, καὶ πάροδος πλοίων. ubi Scaliger ad Fest. legendum censet, *agea,* παρὰ Ἐννίῳ, πάροδος πλοίου, ex Isidoro lib. 19.
Aginat, στρατεύεται. *Aginare,* στρατεύειν. leg. τραχτεύεται, et τραχτεύειν, censet Scaliger ad Festum in *agina.*
Aglonia, ἱερεῖον. leg. *agonia.* Scaliger ad Festum in *Agonias hostias.*
* Agmen, ἄγημα. Reg.
* Agnina, ἄγνειον κρέας. Germ. *agnia.* Reg. *agnina caro.*
Agonalia, θυσεια. leg. θυσία. Vulcan. Vide Fest.
* Agricola, ἀγρικός. Reg.
* Agricola, ἀγρότης. Reg.
* Agricola, (ruricola) colonus, cultor, γεωργός. Ita Germ.
* Agriponuum, autumnum, φθεινόπωρον. Germ. *agripomium.*
* Adjutrix, βοηθός. Germ. *auxiliatrix.*
* Ala, Μασχάλη. Add. Reg. *subala.*
* Albianus, λευκόχρους. Mss. *alburnus.*
Albura, λεύκωμα, *albumen,* E.
Alebrius, ἔντροφος, θρέμβος, τροφεύς. Pro θρέμβος, leg. θρεπτός. Scaliger ad Festum in *alberia. Alebris,* ἔντροφος, θρέψιμος, τροφεύς. Salmas. ad Pliu. p. 87. ex Festo.
* Alicus bubo, νυκτικόραξ. Germ. *ales, bubo.*
* Alienum, δάνειον. Germ. *æs alienum.*
Alipe, στιχαρ. l. *adeps,* στέαρ. Vulc. E.
* Alipimo, πτερῶ. Germ. *alipinno.*

Aliquantum, πλεῖστον, ὅσον. l. πλεῖστον ὅσον. Vulcan.
Alitorium, λαχανοπωλεῖον. l. *olitorium*. Vulc. E.
* Allactator, habens lac, γλαγής. Reg.
* Allegatio, instruccio, διδασκαλία πράγματος. Germ. *allegatio, instructio*, διδασκαλία, ἐπὶ τοῦ διδάσκοντος πρᾶγμα.
* Allego, (insinuo,) intimo, ἐμφανίζω. Sic in Mss.
* Alligamentum, -δεσμός. Germ. *hoc ligamentum*.
* Alligamentum, ἔνδεμα. Germ. *eligamentum*.
* Allubio, προσθήκη ποταμοῦ. Germ. προσθήκη τοῦ ποταμοῦ ηγονριςκλυσις. Infra, πρόσκλυσις ποταμοῦ ὀλίγη, in Germ.
Almetes, κάλλος ἀνατροφῆς. l. *almities*. Sosipatro, *almities*, est εὐπρέπεια.
Almities, αυξησις ἀρχῆς. l. αὔξησις, τροφή. Vulcan.
Almitus, ἀνατροφή. l. *almitas*. Vulcan. Meurs.
* A primo, ἀπ' ἀρχῆς. Reg. *apprime, a principio*.
Altercatim, ἐριστικῶς. Germ. abest in edit.
* Alto, exalto, βαθύνω. Reg. *exalto, profundum facio*.
* Alveus, λέμβος. Add. Reg. *genus burchi*. f. *barcæ*.
Alumen stipum, στυπτηρία σχιστή. *scissum*. Cujac.
* Alupia, ἀνθίας, ὁ ἰχθύς. Mss. *aulupia*.
* Alvus, σμῆνος. Germ. *alvum*, σμῆνος, ἡ κατάδυσις τῶν μελισσῶν. leg. *alveus*.
* Amaneo, ἀποκοιτῶ. Reg. *abscindo*. Germ. *abscindo, amaneo*.
Amatorium, φιλιτρον. leg. φίλτρον. Utitur Seneca epist. 9. Vulcan.
* Ambitio, decumatio, δεκασμός. Germ. *abitio*.
Ambitiones, -καὶ νκιστρον. leg. *amus*, pro *hamus*, ἄγκιστρον. Vulcan.
Ambustandus, εἶδος ὀρνέου. leg. *ambustaneus*. Scaliger ad Fest. in *bustum*.
Ammentum, ἅμμα λόγχης, αωρον ἐστιν. leg. *amentum*. mox, λῶρόν ἐστιν, ὅθεν κατέχεται, ἡ λόγχη. Quæ postrema verba perperam irrepsere in v. *amurca*. Cujac. Vulc.
Amœnia, αἱ ἀκταί. leg. *amœna*. Casaubon. ad Sueton. in Aug. c. 72.
* Amœnum, opacum, σύμφυτον τὸ πολλὰ φυτὰ ἔχων. Ita Germ.
* Amputo, circumcido, περιτέμνω. Sic Germ.
Amurca, ἀκολγή. leg. ἀμοργή. Vide supra in *ammentum*.
* Amurga, fraces, etc. Mss. *amurca*.
Anati. Vide Salmas. ad Tertull. de Pallio p. 375. et ad Hist. Aug. p. 412.
Anatus, δακτυλιοφόρος. leg. *anulatus*.
Anaxant, ὀνομάζουσι. Vide Scaliger. ad Festum in *axamenta*.
* Anciæ, κόμαι, etc. Germ. *antiæ*.
Ancleat, ἀρύεται. leg. *anclat*. Scaliger ad Festum.
Ancodata, περιοραθεισα. leg. *aucunulenta*. Scaliger ad Festum in hac voce.
Ancræ, ἄγκεα, etc. Vide Scaliger. ad Festum in *Antras*.
Ancti, ἀγχάμενοι. leg. ἀγχόμενοι, vel ἀγξάμενοι. Vulcan.
Andol, αινδελεστις. leg. *adolatus*, δελεασθείς. Scaliger ad Festum in *Adulari*. Vulcan. leg. *adolator*, δελεασθεὶς, vel *adolus*, ἀκίβδηλός τις.
Andruare, ἀνδρίζεσθαι. Vide H. Steph. in Præfat. ad Thesaur. Ling. Gr. p. 14. et Scaliger. ad Festum in *Andruare*.
Angeronia, ὁ θεὸς βουλῆς καὶ καιρῶν. leg. *ageronia*. Grotius ad Mart. Capellam.
* Angina, κυνάγχη. Mss. *anguina*.
Angicia, Μήδεια. Vide Salmas. ad Plin. p. 86.
Angla, ὄγες. l. *anglones*. Vulcan.
* Anguicia, μηδεία. Germ. *angustia*. Reg. *testiculi, pudenda*, μήδεα.
* Angularius, γωνιαῖος. Mss. *angularis*.
* Anilis, γραικός. Reg. *aniculus*. Germ. *anilius*.
Animalia, ψυχικὰ, ζῶα ἄλογα. Interpungenda, ζῶα, ἄλογα. Meursius in Gloss.
* Animalis, ζῶον. Germ. *animal*.
Annales, ἐνιαύσιαι, οἱ κατάλογοι. l. ἐνιαυσιαῖοι κατάλογοι. Vulcan.
Anni, γηράσσει. leg. *anet*, ut alibi, *anet*, γηρᾷ.
* Anniterminus, ὅμορος. Germ. *conterminus*. leg. *aniterminus*.
Annoco, θεοχολωσία. Vide Scaliger. ad Fest. in *anatem*.
Annua, γραύς. leg. *anna*, vel *anus*. Vulcan.
Annuum, ἐνιαυσιαῖον σιτηρέσιον. Ita legit Brisson. de Verb. Sign.
* Annuus, annotinus, ἐφέτειος. Germ. *annivus, annotivus*. ἐφέτειον, *annivum*.
Ansa, βορωος. ὠτίον, λαβή. Ubi Meursius βωμὸς legit, aitque *asam* et *ansam* dixisse veteres, pro *aram*.
Anta, ἰσκλοσωτιον σκεύους. leg. ἴσκλος, ὠτίον σκεύους.
Antarium, ἀνταρμός. l. *antepagmentum*. Vulcan. malim *antartium*, rebellio, ex ἀντάρτης.
Antas, γεροιδία. leg. *anitas* ut alibi. Vide Scaligerum ad Festum in *anatem*.
Antecessus, εμπροσθεν βαδίζων. leg. *antecessor*. Vulcan.
Antegerio, πρόλημμα, νίκη, αντιοιρατιω, πρόλημμα, νίκης. Sic disting. *antegerio*, πρόλημμα, νίκη, ἀντίπρασις. *Antecepatio*, πρόλημμα, νίκη. Vulcan.
Antelabra, χείλη σκέπυν. leg. σκεπῶν.
* Antelatus, antelata, προειςενεχθείς. Sic in Germ.
* Antelena, ἐμπρόσθια ἵππου. Sic etiam in Germ. pro *antilena*.
* Anticeps, δίστομος. Sic etiam Germ. pro *anceps*. uti præfert Reg.
* Antico, εἰς ἀρχαῖον ἀποκαθιστῶ. Mss. *antiquo*.
* Antico, ἀρχαΐζω. Germ. *antiquo*. Reg. *antiquizo*. Mox, *antiquus*, pro *anticus*.
Antide, κόμαι διὰ τῶν κροτάφων, etc. leg. *antiæ*. Scaliger ad Fest. in *antiæ*.
Antilena, ειστετηρ. διεριστὴρ, alibi. E.
Antiosa, ὀρχήστρια. leg. ὀρχατική, i. quæ per antes distincta est. Vide Gloss. Gr. Lat. in ὄρχατος. Vulcan.
Antiquare, εὔχασθαι. leg. ἀρχαΐζεσθαι. Vulcan. f. ἐνγραφεσθαι, vel ἐνγραφειν. Vide Gloss. Gr. Lat. in καλλιγραφῆσαι.
Antita, μεσημβρία. leg. *antica*. E Varrone. Vulcan.
Antruare, σπιλευσε. leg. σπηλεῦσαι. Vide Scaliger. ad Festum in hac voce.
Anxilites, ὄρνιθες, οἰωνοί. leg. *axillites*. Scaliger ad Festum in *anxille*.
Ape, παρά. Vide Scaliger. ad Festum in *apor*.
Apet, ἀποσοβει. Vide Scaliger. ad Festum in *ape*.
* Apex, divini apices, γράμμα βασιλέως, Mss.
Apiastrum, μελισσόφυλλον, ἐρυσαιθρον, ἱπποσέλινον. Salmasius ad Plin. pag. 102. sic distinguit, *apiastrum*, μελισσόφυλλον; *olus atrum*, ἱπποσέλινον.
Apicus, ὀππικιστής, ὡς Ἰουβενάλιος, pro *opicus*: sic enim apud Juvenal. Vulcan.
Apinæ, φάνναι. leg. ἀφάνναι. Vide Scalig. ad Fest. in *Buttubata*.
Aplustra, ασφαλτος. legendum aplustre, ἄφλαστος. Vulcan.
Apnades, Θηρκλαιον. leg. forte *applares*, θηρίκλειον. Vide Glossarium ad Script. Med. Latinit. in *Applar*.
* Apparatio, τάξις ἄρχοντος. Germ. *apparitio*. Vide Gloss. ad Script. Med. Lat.
Apparitores, ἀποδικταί. leg. ἀποδεῖκται. Vulc.
Apparitorium, ἐξαρτιστήριον. *apparatorium*.
Appellit, ἀπλακτίζει; ἀπωθεῖται. leg. *aspellit*, ut alibi: et ἀπολακτίζει. Vulc.
Appia, εἶδος σκεύους. leg. *appla*, vel *applar*. Vide Glossarium ad Script. Med. et Inf. Latinit. in *Applare*.
* Appulo, applico, προσορμῶ. Germ. *appello*. Ita in προσπελάζω.
* Apricus, serenus, αἴθριος. Reg. *apertus*.
Apsis, πρόσφατον, νεαρόν. f. *apsum*. Vulcan. Vide Gloss. ad Script. Med. Lat. in *Absus*.
Aptra, τὰ μελίφυλλα, ὡς Τιτίννιος. leg. *apiastra*. Salmasius ad Plin. p. 101.
* Aptus, ἁρμοστός. Mss. *aptum, habile*, ἁρμοστόν.
* Apuamulina, ὑδρομύλη. Germ. *aquamulina*. V. Gloss. ad Script. Med. Lat.
* Aput, παρά. Germ. *apud*.
* Aqualegelle, ποδόκοιλον. Germ. *Aquale, Gellæ*. leg. *gello*.
Aquamanus, νίψασθε. leg. *aquam manibus*. Vulcan. Vide Glossarium ad Script. Med. Lat. in *Aquamanile*.
Aquilices, οἱ ὀνοχεταριοι, ποταμῖται, ὑδροσκόπιοι. leg. ἀνοχετάριοι, ποταμῖται, ὑδροσκόποι. Scaliger ad Festum.
Aquilio, κέντρον βοῶν καὶ σκορπίων. leg. *asilio*, ex Gloss. Gr. Lat. in οἶστρος.
Aquipedium, ὀξυποδία. leg. *acupedium*, vel *aquupedium*.
A ramulariis, ἀπὸ τῶν ἀντεπιτρόπων. leg. *a rabulariis*. Cujacius

lib. 10. Observat. c. 34.

* Araver, ξυρὸν κουρέως. Mss. *eraver*: quidam emendant *scalper*, aut *glaver*, pro *glaber*.

Arbares sodales. l. *arvales sodales*. Vide Briss. in *arbiter*.

* Arbina, unguen, unguina, hæc axungia, ὀξύγγιον. Sic in Germ.

* Arbitratio, ἀπόφασις μεσίτων. Reg. *arbitramentum*. Germ. *arbitratum*.

* Arbareus, δενδρώδης. Reg. *arborarius*.

Arbustus, κόμαρος, etc. legendum *arbutus*. Vulcan.

Arcæ, ἄκρα κτισμάτων, πολισμάτων. Vulc. melius κτημάτων. Vox Agrimensor. Vide Gloss. Med. Lat.

Arcæ, ἀμυντήρια. *arcæ*, vel *arma*. Vulc.

Arcarius, βηχανημα. leg. μηχανοποιός. Vulc. οἰκονόμος. Cujac.

Arcetat, κρύπτει, διενίεται. leg. *arietat*, κορύπτει. Vulc.

Arcilla, πηλὸς λευκή. leg. *argilla*.

Arcumterebra, εραξ. l. *arcuterebra*, ἔραξις. Vulc. E.

* Arcus cælestis. ἄρις. Reg. *arcus*, ἆρις. Germ.

Ardeola, adrea, ἐρώδιος, ξηρυς. leg. κεῖρυς. Vide Scaliger. in Cirim Virgil.

Area, ἁλών. ἅλως. Vulc.

Area et arcela, κιβωτὸς, etc. leg. *arca et arcula*. Wouveren. ad Petron.

Aretillum, αρωπελοπρασον. leg. ἀμπελόπρασον.

Argentarius, κομάκτωρ. Vide Salmasium lib. de Usuris p. 498.

Argiarra, ἀφιδρύματα. leg. *argei ara*. Scaliger ad Festum in *argea*.

* Arguto, garrio, ἀδολεσχῶ. Reg. *arguo*.

Ariblator, μεταβολος αρχ. leg. *arrillator*, μεταβολεὺς, ἀρχαικῶς.

Aricum, ξηρόν. leg. *aridum*.

Ario, ιφιοναχω. leg. ὀφειομάχῳ. Vulc.

* Arippa, ὁ ἐπὶ πόδας γεννηθείς. Germ. *Agrippa*.

* Armamentarium, ὁπλοθήκη. Germ. *armamentum*. Reg. *armatura*, *armentarium*, vel *armatorium*.

Arma navis, ἱστὸς πλοίου. *arbor*, ut supra. Vulc.

Armentum, ἅμμα τῶν ἀκοντίων. leg. *amentum*. Vide Festum, et notata a Meursio in Exercitat. Critic. parte 2. p. 221.

Armiductor, ὁπλοδιδάσκαλος. l. *armidoctor*. Vulc. E.

Armiger, ὁπλοφόρος, ὑποδέκτης χρυσοῦ. Distingue, *argentarius*, ὑποδέκτης, etc.

Armilium, σκεύος. leg. *armellum*, e Festo.

Armitia, θυσία. *Almitia*. Vulc.

Armo, προνστέλλιον. f. προστέλλω. Vulc.

Arna, μήτηρ κατὰ Βάῤῥωνα. supplendum, οἶς μήτηρ. Scaliger ad Festum in *arnæ caput*.

* Arrogatio, evacuátio, ἀκυρωσία. Germ. *abrogatio*.

* Arrogo, ἀκυρῶ. Germ. *abrogo*.

Arsinum, διάκριμα. leg. *arsineum*, Festo, *ornamentum capitis*.

Artæ, ἐφιγμένος. leg. *arte*, pro *arcte*, ἐσφιγμένως.

Artus, μέλη τὰ ὁλόκληρα, καὶ ἐσφιγρωενον καὶ τιωρουρωενον. leg. ἐσφιγμένον καὶ ἠωρούμενον. Vulc.

* Articulate, ἀρθριτικῶς. Mss. *articulatim*.

Artus. leg. μέλη τὰ ὁλόκληρα, καὶ σκέλη, ἐσφιγμένον, καὶ τιμωρούμενον μέλος, etc. Priorius.

Arva, ἀμυντήρια. Meurs. *arsa* restituit, observatque Hetruscos *arse* dixisse, pro *avertere*. Vide Festum.

Arvales sodales, etc. Vide Cujac. lib. 11. Obs. c. 5.

Arvianus, ἀσκοῦ στόμα. Germ. *hic amicinus*, ut alibi. Vide Scaliger. ad Festum in *amicinum*.

* Asamo opopalsamum, ὀποπάλσαμον. Germ. *opupalsamum*. Reg. *opobalsamum*.

Ascora, ασκοπυθνη. leg. *ascopa*, ἀσκοπυθίνη. Vide Gloss. ad Script. Med. et Inf. Lat.

* Ascura, ἀσκοπυτίνη. Germ. ἀσκοποτίνη. Reg. *ascuta*, ἀσκοπιθύνη.

Asercli, στρωτῆρες. leg. *asserculi*, ut in Gloss. Gr. Lat.

Asilio, tabanus, οἶστρος. Germ. *asilus*.

Aspernatur, ἀπάρνεται. leg. ἀπαρνεῖται. Vulcan.

Asperserit, προσκλήση. leg. περικλύση. Priorius, Heraldus, Vulc.

* Aspretudo, τράχωμα ὅτε ἀγριώθη τὸ βλέφαρον τοῦ ὀφθαλμοῦ. Sic in Germ. ubi script. *aspritudo*.

* Asprum, δηνάριον λευκόν. Germ. δηνάριον τραχὺ νεα λευκόν. Forte νεόν. Reg. *asprum, genus monetæ*.

* Assator, coctarius, ὀπτανάριος. Reg. ὀπταμάγειρος.

Asser, αἷμα. Vide Scaliger. ad Festum in *assiratum*.

Asserit, καταχοισα φανιζει. leg. κατέχει, σαφηνίζει. Vulcan.

* Assigno, παρασημειοῦμαι. Germ. *affigo*.

Astantus, νφοσπευσεις. f. ὕφες, πεῦσις, vel ὕφος, ἡ ἕθης. Priorius.

Astatus, κονταφόρος. leg. *hastatus*, κοντοφόρος.

Astrama, σαυὺς, ὑποπόδιον. leg. *astraba*. Salmasius ad Hist. Aug. p. 517.

Atanulus, αγιον ἱερέως. l. *atanuvius*, σφάγιον, etc. Meurs. Vulc.

Atellani, σκηνικοὶ, etc. Græca sunt corrupta.

Atena, εἶδος ποτηρίου, etc. l. *artena*. Scaliger ad Festum in *arystena*.

Atergus, ὑοσκύαμος, pro *altercus*.

Atharna, εἶδος ἰχθύος. l. *atarna*. Vulcan.

Atnanulus. Magnus Festi Interpres, *atanuvius*: alii *atanulus* legunt, σφάγιον, etc.

Atrox, δεινὸς, δεινησκεος, ἀνηκεστος. L. δεινὸς, δεινὴ, σκαιὸς, etc. Scaliger ad Festum in *Atroces*, et Vulcan.

* Atta, ὁ ἄκροις τοῖς δακτύλοις ἐπιβαινον. Germ. desunt in ed. f. ἐπιβαίνων.

Attat, ὁ τοῖς ποσὶν, etc. l. *atta*, e Festo.

* Attat, Papæ, παπαί. Germ. *atat*.

* Attica, Ἀττική. Germ.

Attingit, συνεκύρησεν. l. *attigit*. Priorius. Pricæus.

Attitarna, εἶδος ειχθύος. *Atarna*, supra.

Attonitus, ἐμβροντηθεὶς, εκριγιαριους. Forte, ἐκραγεὶς, ἄνους. Herald. lib. 1. c. 1. Vide conjecturam Wouvereni ad Petronium pag. mihi 668.

Attonsus, φιλόκουρος. f. ψιλόκουρος. Vulc.

Atturubernalis. l. *attubernalis*. Vide Scaliger. ad Festum.

Avalanæ, λεπτοκάρυα. *avellanæ*. E.

* Aubantiæ mora, πρινόκοκκα. Germ. *mora*, πρινόκοκκα, ὅθεν τὸ ροουν βαπτε.

Aucat, περισπᾷ. *Avocat*. Vulc.

* Aucria, φάραγξ. abest a Germ.

* Auctoro, αὐθεντῶ. Reg. *auctorizo*.

Auculator, ὑπηρέτης. *anculator*, e Festo, cui *anclare*, est *ministrare*.

Aucupium, θήρα; ἰξευτής. l. θήρα ἰξευτική. Vulc.

Auctio, διάπρασις, ἀπάρθιος. διάπρασις ἀπαρθίας, vel ἀπάρθιος. Vulc.

* Audio, sentio, ἀΐω. Reg.

Avena, βρομη ερα. l. βρῶμος, αἶρα. Salmas. ad Plin. p. 217. βρώμη. Vulc.

* Averca, ὁ στενὸς τόπος, etc. Mss. *ancrea*.

* Auguralis, auspicalis, οἰωνοσκοπικός. Germ. *augurialis*, *auspicialis*.

* Avia, μάμη. Germ. μάμμη.

* Avideo, ἀπληστένομαι. Reg. *avido*, *aveo*, ἀπληστάνομαι.

Avistarda, ὦτος. *austarda*. Cujac. E.

* Aula, αὐλὴ βασιλική. Germ. βασιλικὸς οἶκος. Ubi perperam scriptum *aulea*.

Avocat, περισπια, etc. l. περισπᾷ.

Avolana, λεπτοκάρυον. l. *avellana*. E.

Aura, exsolitarius, ἱππαστής. l. *aureax, solitarius*. Scaliger ad Festum in *aureax*. Vide Gloss. Isid. in *aurax*.

Auraria, χρυσαργύριον. l. χρυσουργεῖον, vel χρυσοχεῖον. Vulc.

Aurata, χρύσοφος ἰχθύς. l. χρυσάφρυς. Salmas.

Aurea, χρυσᾶ. l. *aura*. Salmasius ad Hist. Aug. p. 205.

* Auriclavum, χρυσόσημον. Germ. *auroclavum*.

Auriga, agitur. l. *agitator*. Vide Gloss. ad Script. Med. et Inf. Lat.

Auripigmentum, χρωματον. leg. χρωμάτιον. Vulcan.

Aurisclarium, ὠτογλυφίς. leg. *auriscalpium*.

Auritus, ὀξυακοσιλόγος. l. ὀξυακουσιλόγος. Scaliger ad Festum.

Aurocalcha, κραμαρίνα. Græci auricalchum κρᾶμα vocabant, unde κραματινὸν, quod est ex auricalcho. Salmasius ad Hist. Aug. p. 205. Sic dicta, quod, ut ait Scaliger ad Festum, putarent esse auri et chalci seu æris, κρᾶμά τι, et compositionem quandam.

Auruncius, θεὸς ἀποτρόπαιος. Germ. *aruncus*, leg. *averruncus*. Th. Marsil. ad Persium p. 131.

Auspex pronubes, παράνυμφος. Distingue, *auspex, pronubus*. Vulc.

Ausumat, etc. pro *absumat*. Vulc.

* Autarium bellum, ὁ πρὸ τῶν πυλῶν πόλεμος. Mss. *antarium*.

* Autumnalis, φθεινοπωρινή. Germ. *autumnale*.

* Autumnum, agriponuum, φθεινόπωρον. Germ. *autumnus, ægriponium*.

Auxillæ, μικρόπτερα. Vide Henr. Steph. in Præfat. ad Thesaur. Ling. Gr. p. 14.

Auxis, ἄξων. leg. *axis.* Vulc.
* Axedo, ἔμβολον, etc. Germ. εμενον ξύλον. sed perperam.
Axites, ἀποτελεσματικαί. leg. *axites.* Scaliger ad Festum in *axitiosi.*
Axungis, λῖπος ἐν ᾧ, etc. leg. λίπος ᾧ, etc. Vulcan.

B.

BABILONICUM, σπτοελης. forte ἐπὶ ψιλῆς. E.
* Baca, δάφνης καρπός. Mss. *bacca.*
* Bachanalia, βενβίβλια. Reg.
* Bactulum, κόπανον. Germ. *battulum.* Reg. *batulum.*
Bæsis, προσέλθης. leg. *beatis.* Scaliger ad Festum in *bitiense.*
Balbutit, νηπιο προς παιζο, etc. leg. νηπίῳ προσπαίζει, etc. Vulc.
* Ballatum, ballatus. Germ. cum unico l. Reg. *vallatum, vallatus.*
Ballistæ, καταβεῖαι. f. καταπέλται. E.
* Balluca, γήδιον, etc. Ita Germ. at Reg. γήδιον χρυσοῦ, *ballitea, vel parvus ager.*
* Balneator, βαλανεύς. Add. Reg. *custos balnei.*
Balteum, ζώστης. ζωστήρ. Vulc. E.
* Balva, rauca, τραυλή. Germ. *belva.* Reg. *balba.*
* Baluca, etc. Germ. *balluca,* ἀχώνευτος γῆ τὸ χρυσίον ἐκβάλλουσα. Reg. *balluca,* ἀχώνευτος.
* Bombio, βομβῶ. Reg. add. *verbum a sono culicis dictum.*
Bandum, λιγνον. leg. σίγνον.
* Barbamentum, γένειον. Reg. *barba.*
Barburra, ἄφρων. leg. *baburra.* Vide Glossar. ad Script. med. et inf. Lat.
Bardala, κορυλαλλος, ὄρνεον. alibi, κορυλαλὸς, κορυδαλός.
Bardatus, νάννος, τὸ σκεύος. l. *barbatus.* Vide Scaliger. ad Festum in *Nanum.*
Bardei, ἰλλύριοι δοῦλοι, etc. leg. *bardæi.* Salmasius ad Hist. Aug. p. 128.
* Bardus, sine genio. Germ. *bargus sine genio.* Reg. *bargus sine genis.*
Basilicarius, μαλακὸς, etc. Vide Casaubonum ad Theophrasti characteres p. 176.
* Basio, φιλῶ τῷ στόματι. Germ. *abbo, basio,* φιλῶ στόματι, ὃ λέγεται ἐπὶ βρέφους.
* Basium, φίλημα ἐρωτικόν. Germ. *suavium.* Vide in *suavio.*
Batiosa, ποτήριον φιαλοειδές. Ita in Glossis aliis Mss.
Battatum, κοκκωτόν. forte *blattatum.* Delrius ad Senecæ Med. p. 24.
Battutum, τυπτηθὲν, αναιδε. l. ἀναιδές. Vulc.
Battutum, κοκκωτόν. leg. κοπτωτόν. Vide Gloss. ad Script. med. et inf. Lat.
Bavar, εἶδος ἀγγείου. leg. *baccar.* Scaliger ad Festum *bauca.* Vide Gloss. ad Script. med. Lat.
* Bellicosus, belliger, (hostilis,) πολεμικός. Sic in Germ.
Benarius, σκηνάρχης. Vide Scaliger. ad Festum.
* Benefacio, ἀγαθύνω. Reg.
* Benesuasor, consultus, ἀγαθοσύμβολος. Germ. *bonus suasor.*
Benignus, καλαγαθός. leg. καλοκἀγαθός. Vulc.
Bicolat, βαστάζει. leg. *bajulat.*
* Bessim, δίμοιρον. Mss. *Bes, indeclinabile quidem est, sed antiqui besses conscripserunt, et besses et besem dicunt.*
* Bestialis, βοσκηματώδης. Reg.
Betaceus, σεῦτλον. quidam emendant σευτλώδης. Nihil mutandum censet Salmasius ad Plin. p. 830.
Betoares, ἄκανθαι. leg. *bepres,* pro *vepres.* Vulcan.
* Bibile, πότιμον. Germ. *bibile.*
Bibilles, δίμαλλοι. leg. *bivilles.* Vulc. Salmasius ad Hist. Aug. p. 128.
Bibolnes, διδρωτοι. pro *bivolnes,* qui duplici vulnere sauciati. Ita Vulc. alii legunt *bibones,* δίποτοι.
Bibula, ποτασῃ ἀναβαλλουσα. leg. ποτὰς, ἡ ἀναβάλλουσα. Salmasius ad Plin. p. 1030.
* Biceps, δίκρανος, δύο κεφαλὰς ἔχων. Ita Germ.
Bicoxum, διμηρον. leg. *bicoxis,* δίμηρος. Vulc.
Bidentes, οροντα πρόβατα. leg. διόδοντα.
Bifax, δίκρωμος. l. δίχρωμος. Vulc.
Bilibit, etc. Vide Scaliger. ad Festum in *Bilbit.*
Bipatens, διγωνυκτος. leg. διχάνοικτος. Vulc.
Bisænus, χοῖρος ἑξαμηναῖος. leg. *bisetus.* Vulc.
Bisdiæ, bis sum, ακαιρεον. l. *bis,* δύς. *Bissum,* ἀκέραιον. Vulc.
* Bisextum, δίξεστον. Germ. *bissextum.*
Bispelliones, -κοπιαται. l. κοπιᾶται. Vulc.
* Blandicia, κολακεῖαι. Germ. *blanditiæ.*
* Blandio, κολακεύω. Germ. *blandior.*
* Blandio, σαίνω. Germ. *blandior.*
* Blandior, γοητεύω. Add. Reg. *ambio, incanto.*
* Blandor, ambitiosus, γόης ὁ κόλαξ. Germ. *blanditor.*
* Blandus, ἀγανόφρος. Dulcis, sapiens, ἀγανόφρων. Reg.
* Blattearius, πετάλουργος. leg. *bractearius,* absunt a Germ.
* Blatteum, lamina, πέταλον. Germ. *bratteum, flaminium, lamina.*
Blattia, θρόμβος αἵματος. Addendum, τῶν κογχελίων, ut est in voce *blattela.* Delrius ad Senecam Trag. p. 24.
Blanx, εὐήθης. leg. *blax.* Scaliger ad Festum in *Blaterare.*
* Blessus, τραυλός. Germ. *blesus.*
Boa, βρέφος. forte φωνὴ βρέφους. Vulc.
Bob, βουδια. leg. *bobuli,* βοΐδια. Vulc.
Bobantes, βοῶντες. leg. *boantes.*
Boccola, εἶδος ἀγγείου. forte ex *bocalis,* nisi leg. *bottola,* ex *bottis* vel *buttis.* Vide Gloss. med. Lat.
* Bocluca, elephantus, ἐλέφας. Germ. *bocluca.* sed leg. *bos luca.*
Bolanæ, μεταπράται. leg. *bolonæ.* Vide Gloss. ad Script. med. et inf. Lat.
* Bolbus, porrum silvestre, βολβός. Reg.
Boletus, μύκη. l. μύκης. Vulc.
* Bolunda, hoc grusum, ὄλυνθος. Germ. *bolundum.*
Bombytes, μύρμηκες. leg. *bombyces.*
Bominatores, θορυποποιοὶ, etc. forte *bombinatores,* a *bombus.* Vulcanius *bovinatores* legit ex Isid. Gloss. ut et Cujac. et Herald. l. 1. c. 4.
Bomvis, βόμβος. l. *bombus.*
Bonum nuntium, εὐαγγελίζω. εὐαγγελισμός. E.
Bor, ὁ τοὺς πόδας φλεγμαίνων. *Boa* rescribendum putat Scaliger ad Festum in *Boa.*
Bos, βούδιον. leg. βοΐδιον.
Bosbuc, βοτεγεροι, ὡς οἱ Γάλλοι. l. *bos,* βοῦς. Boï, ἑτερoίως, οἱ Γάλλοι. Vide Fest. in *Boïcus.* Vulc.
Botulus, φύσκος. leg. φύσκη. Salmas. ad Plin. p. 1142.
Bovilla, βοοστασία. leg. *bovile.*
Bracharius, πεταλοποιός. leg. *bractearius.* Vulcan. E.
* Breviarius, διὰ βραχέων διηγούμενος. Reg. *abbreviatus.*
* Brevis, βαιός. Reg.
Bria, εἶδος αἰτίου. l. ἀγγείου. Vide Gloss. ad Script. med. et inf. Lat.
Brucus, βροικος, μῶρος, etc. leg. *brutus,* βροῦτος. Vide Festum in *Brutus.*
Brutiani, οἱ δουλικὰς τάξεις χρεωστοῦντες. Vide Petr. Fabrum lib. 1. Semestr. cap. 8.
Brutus, βροικος. leg. ἄγροικος, vel βροῦτος. Vulcan. Meurs.
Bubal, βόειον. l. *bubula,* βόειον κρέας. Vulc. E.
Bubula, βόϊνα. l. βόεια. Vulc. E.
Buccinium, βουκάνη. βυκάνη. Vulc.
Bucetum, γέννημα βιος. leg. βοός. Scaliger ad Festum.
* Bucinium, σάλπιγξ. Germ. *bucinum.*
Bufo, μυσαδρος. l. μυσαρός. Vulc.
* Bugus, turris, πύργος. Sic in Germ. sed leg. *burgus* aut *pyrgus.*
Bulli, χρυσοκάνθαροι. Vide Salmas. ad Plin. p. 438.
* . . . bundus, περιχαρής. leg. *lætabundus.*
Bustra, βουστάσιον. leg. *bostar.*
But, μίσος. forte φωνὴ μίσους. Vulc.
* Buticio, βύννω. Mss. *obturo.*

C.

CABILLEM, διδασκαλίαν. f. *cabula.* Vulc. forte etiam *cabillationem* pro *cavillationem.*
Cabro, σφήξ. pro *crabro.* Vulc.
Cacautica, εἶδος ζώνης. leg. *calautica.*
Cachinnat, καχάζει. leg. καγχάζει, non καχλάζει. Th. Marsil. ad Persium p. 85.
Cacuere, παρακαλέσαι. forte *coacuere,* vel *calare.* Vulc.
Cacumbeat, διαλάσσει. leg. *concambiat.*
Cacumen, ἀκρώρια. l. ἀκρώρεια. Vulc.
Caduceum, κηρύκιον. leg. κηρυκεῖον. Vulc.
Caducos, επιλημπτιν. l. ἐπιληπτικός.
Caducus, τωκκοπολιτικος, δημόσιος. l. πτωτικός. Scaliger ad Festum in *Caduca.*
Cælicoles, οὐρανοκάτοικοι. leg. *cælicolæ.*
Cala, ἐπισκοπις, επιγλφεις. leg. ἐπικοπὶς, ἐπιγλυφίς. Vulc. Vide Sca-

liger. ad Catalecta p. 161.
Calata comitia, ἀρχιερεσία. leg. ἀρχαιρέσια. Vulcan.
Calatiæ, αναιδεις, αιρχρος, ἀπὸ τοῦ θερμαίνεσθαι. l. ἀναιδεῖς, αἰσχροὶ, ἀπὸ τοῦ ὀξέως θερμαίνεσθαι. Vulc.
Calbæ, κόσμια, calebra, ἱππῶν, βουλή. calbaria, βασιλικὴ φαλάκρα. Sic scribe, *calbea*, κόσμια ἵππων. *Calebra*, βουλὴ βασιλική. *Calbaria*, φαλάκρα. Pontanus ad Macrob. p. 598. legendum censebat, *calebra*, ἱππέον βουλή. Vide Scalig. ad Festum in *Curia*.
* Calcanium, πέλμα, Germ. *calcaneum*.
Calcar, θυσίαι ἀπαρχῶν οἴνου. leg. *calpar*. Scaliger ad Festum in *Calpar*.
* Calcator, λακτιστής. Germ. *calcitator*.
* Calcio, ὑποδεσμῶ. Germ. *kalo, cio, voco*.
Calcior, ὑποδεννομαι. leg. ὑποδέομαι. Vulc.
Calda aqua, ευκας. Ita et col. 349. l. ed. f. χλιαρα. Vulc. E.
* Caldacia, calda aqua, συγκεραστόν. Mss. *caldativa*.
Caldutera, ἀποκλουβου κρέας ἐν λίπει. Vide Conjecturas Vulcanii.
* Caliclare, τραπεζόφερον. leg. τραπεζόφορον. Vulc.
Callidus, λευκομέτωπος. f. *calbus*, pro *calvus*, vel *calvidus*. Vulc. *Pallidus*. Cujac.
* Callum, τύλος. Germ. *Gallum*.
Calper, οἶνος ἐν θυσίᾳ. l. *calpar*. Vulc.
Calpitur, ἐξαπατᾷ. l. *calbitur*, pro *calvitur*, ἐξαπατᾶται. Cujac. Vulc. Herald.
* Calta, γένος βοτάνης. Mss. desunt in edit.
Caltus, αγνους. l. *castus*, ἁγνός. Vulc.
* Cambitas, permutatio, ἀντικαταλλαγή. Mss. *cambiatio*.
Camuris, αγνος ταῦρος. Vide Vulc.
Canalis, ρουστνεξ, ὀχετός. leg. ῥοῦς, ῥύαξ, ὀχετός. Herald. lib. 1. Adv. c. 4. ῥοῦς, ὄρυξ. Vulc.
Canaptura, λυχναψία. Vide Scaliger. ad Catalecta p. 160.
* Candelabra, fax, λαμπάς. Germ. *candela*.
* Candifico, claresco, λαμπρύνομαι. Germ. *candefio*.
* Canedus, λευκομέτωπος. Germ. *candidus*.
* Caneo, canus efficior, πολιοῦμαι. Ita Germ.
* Canit, σκυζᾷ. Germ. *cannit*, pro *gannit*.
* Cannas arciva ulva, ἀνθήλη. *arcina*. Ita Reg. Germ.
Cantatores, τραγῳδηταί. Sic leg. Salmasius ad Hist. Aug. p. 353.
* Canulus, σκύμνος. Germ. *catulus*.
* Canumentum, βεροῦτα, εἶδος ἀκοντίου. Mss. *ammentum*. leg. *amentum*. Reg. *vel anetum*. Vide Gloss. Rigalt. in βηροῦτα.
* Capillatus, κομίτης ἀστήρ. Germ. κομήτης, *capillatus*. κομήτης, ἀστήρ. absque explicatione.
Capitis dolor, κεφαλαργία. leg. κεφαλαλγία. Vulc. E.
* Capitulare, κεφάλαιον, γραφεῖον. Germ. γράφιον.
* Caprella, capra, αἴξ. Reg. et Germ. *capella*.
* Capriola, αἰγάγριον. Germ. *capreola*. Reg. αἰγάριον.
* Capriolus, συνστάτης. Germ. *capreolus*.
* Capsa, genus vasis, ξύγαστρον. Reg.
Captam, τὴν ἀπὸ προγόνων οἰκίαν. leg. *capem*. Scaliger ad Festum in *Procapes*.
* Captura, ἐμβολή. Casaubonus ad Sueton. in Caligula c. 40. legit ἐμπολή, ex altero Glossario.
Captura, ἐμπολή. leg. ἐμβολή. Vide Glossar. ad Script. med. et inf. Lat.
Cara cognatio, τιμησυγγενια. forte τιμὴ συγγενείας. Vulcan. τιμία συγγένεια. Cujac. leg. ex Ms. ἐφέστια. Vide Gloss. ad Script. med. Lat. E.
Carabro, σφήξ. leg. *crabro*. Vulc. E.
* Carcer, δεσμωτηριον. add. Reg. *ergastulum*.
Carcer, λαξ. leg. λαξευτήριον. Vulc. E.
Carcerarius, φυλακτίτης. leg. φυλακτήρ. Vulc.
* Cardelis, ἀκανθυλλύς. Reg. et Germ. *cardelus*.
Cardelus, ἀστραγαλινος. leg. *carduelis*. Vulc.
* Cardus, χαμαιλέων, βοτάνη. Germ. *carduus*.
* Carmen, ἔπος. additur in Germ. *subtillum*.
* Carnalium, κρεμάστρα. Germ. *hoc carnale*.
* Carnem comedens, σαρκοφάγος. desunt Lat. in edit.
Carnifex, δημικός. leg. δήμιος. Vulc. E.
* Carninè, σαρκικῶς. Germ. *carnaliter*.
* Carrecta, sepes, carrectum, φραγμός. Germ. φράγμα, *sepes, carecta, carectum*.
Carruonum, ἀσβολή. forte *carbonium*. Germ. *favilla ex carbonibus*. Vide Glossar. Meursii in καρβοῦνον, et in καρβάνα. E.
* Cartalamia, καρταλάμιον. Germ. *cartalama*.
Cartilago, λοιας. leg. χόνδρος. Vulc. E.
* Carulester, βούπαις. Ms. *catulester*. leg. *catulaster*. Herald.
Casana, σκέπη πλοίου. forte *cabana*. Vulc.
* Cases huates iares, pluraliter tantum declin. φάσματα ἀράχνης. Germ. *casses, hiates, iates*. Reg. *casses hatesiales, plur*.
Casibus, θέμασι, κανόσι. Restituit Meursius in Gloss. κάσοισι.
Casivor, τυρός. leg. *caseus*. Vulc. E.
* Casso, σαθροῦμαι. Germ. *quasso*.
Castellum, κόμης. leg. κώμη.
* Castitas, castimonium, ἁγνεία. Reg. addit *purificatio*.
* Castitor, ἁγνεύω. Germ. *castigo*. Reg. addit *purificatio*.
* Castratus, εὐνοῦχος ὁ ἀφαιρεθεὶς τῶν ὀρχέων. Ita Germ.
* Castriensis, παρεμβολικός. Germ. *castrensis*.
* Catina, πινάκιον. Reg. *canna*.
* Catulester, -πάλληξ. Germ. *catulaster*.
Cavea, ζωγρον. leg. ζωγρεῖον. Vulc. E.
* Cavea, viverrarium, muscellarium, γαλεάγρα. Germ. *viverra*. Reg. *cavea, cellarius, locus strictus*.
* Causo, αἰτιῶμαι. Germ. *causor*.
* Cautes, etc. πέτρα. Germ. *cautis*.
* Cecia, σκοτοδινία. leg. *cæcia*.
Celata, ἔγγλυφα. leg. ἀνάγλυφα. Salmasius ad Plin. p. 1045.
* Celeber, faustus, ἑορτατικός. Germ. desunt in edit.
* Celebritas quædam cursus cum clamore, βοηδρομία. Reg. habentur in Excerptis.
* Cella lignaria, ξύλον. Desunt in Germ. leg. ξυλών.
Cellarium et cellaromarium, ταμεῖον. leg. *cellarium, et cellar, omarium*. ubi *omarium*, pro eo quod *aumarium*, ex *armarium* dicimus. Scaliger ad Festum; alii *promarium* legunt. Vide Pricæum ad Apuleium.
Cellis, αποτηεσις. leg. ἀποθήκαις.
Celsus, καὶ κηλιν. leg. κέλης. Vulc.
Censuimus, ὁριζόμενοι. leg. ὡρίσαμεν. Vulc.
Cebe, παντα. forte *cede*, ἅπαντα. Vulc.
* Cenum, cylleus, βόρβορος. Reg. *cenum, limus*.
* Ceparius, χυδαῖος ἄρτος. Germ. *cibarius*.
* Ceralia, δημήτρια, etc. Mss. *cerealia*.
* Ceralia, θεσμοφορία. Germ. *cerealia*.
Cerepulium, γιγγίδιον. *cherepulium*. Cujac.
Cerites, δέλτοι ἐν αἷς ἐγραφὰς ἀποτίθενται. forte ἀπογραφάς. Marsilius ad Horat. epist. 6.
Ceritus, παρεμφάρακτος. leg. παρέμφρακτος. Vulc.
Cernuit, πεταυρισταί. leg. *cernui*. Salmas. ad Plin. p. 211.
* Cermentorium, ἀπόμαγμα. Germ. *termentorium*. Reg. *tementorium*.
Cernitoque, καὶ ἐχειρήσατο. leg. καὶ ἐχειρησάτω. Vulcan.
* Certamino, contendo, διαφιλονεικῶ. sic etiam Germ. Reg. *certo, contendo*.
* Certe scio, ἀκριβῶς οἶδα. *certo*. Reg. Germ.
* Certioratus, ἐν εἰδήσει γεγενημός. sic Cod. Reg. Germ. γενμενος. sed leg. γεγενημένος.
Cervus, πέτρυς, δένδρον. forte πτέρυς. Vulc.
Cervicosus, σκεροπραχελος. Ita in Gloss. Mss. leg. σκληροτράχηλος.
Cespes, -χορτοβολος, πλῆθος. leg. χορτόβωλος, πλίνθος. Scaliger ad Festum.
Cespes, χορτόχλινθος, χορτοβολος, πλῆθος. leg. χορτόπλινθος, χορτόβωλος, πλίνθος. Casaubon. ad Sueton. in Augusto. χορτόβωλος, πλίνθος, vel σπελεθόπλινθος. Vulc.
Cetra, ὠμοβύρσινος ἀσπίς. deest vox Lat. in ed.
Ceve, πάντα. Salmasius ad Hist. Aug. p. 153. scribendum censet Latinis literis, *panda*.
* Chartuarius, χαρτοπώλης. Germ. *chartarius*.
Chironeus, πάναξ. leg. ὀππάναξ, εἶδος βοτάνης. Vulcan.
Chlores, ἰάπιξ ἄνεμος. *chloris*. Meurs.
* Choliorus, coluber, ὄφις χέρσυδρος. Germ. *chelydrus*.

Choraule, χοραυλη. choraulæ, χοραύλαι. E.
* Choria, pellis, κωάς. Reg.
* Chorus, legio, τάξις στρατιωτική. Germ. *cohors.*
* Cicendela, κανδήλα. Germ. *cincendela.* Reg. *cicendella.*
* Ciculum, ὀψάριον. Ita Reg. at Germ. *pisciculum.*
Cicum, γρυκοκκος. forte γρὺ κόκκος. Vide Vulc.
* Cicra, ἀσπὶς ληστρική. Mss. *citra.* cetra.
Cienda, διαιρουμένης. leg. *ciendæ.* Vulc.
Cilia, υπωρια. leg. ὑπώπια, vel metaphorice ὑπώρειαι, supercilia montium. Scaliger ad Festum.
Cilicia, ζύττος. leg. *ceria*, vel *cervisia.* E.
Cillo, προκεφαλος. leg. *cilo.* Vide Festum, Charisium, Longum, Senatorem de Orthograph. etc.
* Cima, corymbus, ἀκρεμών. Reg. et Germ.
Cimis, κορίζω. leg. *cimicia*, κοριών. Ex Isidoro. Herald. lib. I. Adv. c. 4.
* Cimissator, ψιμυθιστής. Germ. *cimusator.*
* Cimnifo, γυναικῶν κοσμητής. Ms. *cinnifo.* sed leg. *ciniflo.* Reg. *cinifo, locus ubi sunt mulierculæ.* Vide Woweren. ad Petron.
Cimussa, σιρα. leg. σειρά. Vulc.
* Cimussa, ψιμύθιον. Germ. *hæc cerussa.* Reg. *hæc cerusa.*
* Cimussator, ψιμυθιστής. Germ. *cimusator.*
* Cinarius, χονδρίτης. Germ. *civarius.* Cujac. leg. *alicacinarius.* Vulc. *alicarius.*
Cincum, ῥοᾶς ὑμίν. leg. *cicum.* Vulc.
Cindator, γόης, forte *circulator*, vel *circlator.* Vulcan. Vide Gloss. ad Script. med. Lat. E.
Cinicida, σκατοφάγος. leg. *civicida*, pro *cibicida*, σιτοφάγος, vel καταφαγάς.
Cinus, sive calius, σποδὸς, τέφρα. leg. *cinis, sive calvis.* Vulc.
Cippus, ενεος λίθινος. leg. στύλος. Vulc.
Circis, κιρκίας. leg. *circius.* E.
Circitor, κελευτής. leg. κυκλευτής. Vulc. E.
Circuatria, παναθηναῖα. Cujac. ex Ms. E.
* Circulator, ἀγύρτης. add. Reg. *præstigiator, medicus.*
Circum, -τῆς νησου Μεγαρέων. leg. Νίσου βασιλέως τῶν Μεγαρέων. Vulc.
Circum, ἱέρακα, &c. Vide Scaliger. ad Catalecta p. 83. ubi pro νήσου, leg. Νίσου. Herald. lib. 1. Adv. c. 4.
Circumflexus, περίῤῥυτος. forte *circumfluus.* Vulcan.
* Circumspicio cum superbia, βλεμεαίνω. Reg.
Circumtallum, σφοδρον. forte *cicum*, ῥοᾶς λέπυρον. Vulc. forte σφυρόν.
Circumveni fertur, κατασπουδασσι. leg. *circumveni, fertor*, κατασπούδασον, vel *circumvenietur*, κατασπουδάσεται. Vulc.
Cisci, ἐντός. leg. *cis.* Vulc. E.
Citra, σκουτάριον. leg. *cetra.*
* Citrium, ἑσπερύς. Mss. ἕσπεσυς.
Citrum, ἑσπέριον. adde μῆλον. Vulc. E.

* Civilis, ἐμφύλιος πόλεμος. Germ. ἐμφύλιος ὁ ἐν πόλει γινόμενος πόλεμος.
* Civisa, σιά. Germ. *cimisa*, vel *kimisa.*
* Clabata, -όχετός. Germ. *clabosa.* Reg. *cloaca.* Cujac. leg. *clabula.*
* Clabis adulterina, Mss. *clavis.*
* Clandifer. Clans. Mss. cum Germ. et in v. *clans.*
* Clarifico, ἀγλαΐζω. Reg.
Clarigatio, ἁρπαγή, ἐνεχυριασμός. leg. ἐνεχυρασμός. Salmasius de modo Usurar. p. 551.
* Classica, περιφερὴς σάλπιγξ. Germ. *clavus sica.*
Claves, οἴακες πλοίου. leg. *clavi*, ut alibi. Vulc.
* Cliencia, προσφυγή. Germ. *clientia.*
Clira, ὅμοια. Vide Salmas. ad Plin. p. 377.
Clira, ὅμοια. forte *cuia*, ὁποῖα. Vulc.
Clitelia, κανθήλιον. leg. *clitella.*
* Clitellæ, ξυλοκάνθηλα. Germ. *citellæ.*
* Clivosus, τόπος κατωφερὴς, ἤτοι ἐγκεκλιμένος. Ita Germ.
* Clivus, τόπος ταῖς ἐκκλησίαις ἀφωρισμένος. Sic in Germ. at in edito, *rostra*, τόπος ἐκκλησιαστικὸς, legitur.
Clores, ἰαπυξ ἄνεμος. leg. *corus*, id est caurus. Marsilius ad Horat. p. 6.
Clores, ἰάπυξ, ἄνεμος. leg. *chloris.* Vulc. Meurs.
Clunar, κρίθης λέπυρον. *cluma*, ex Festo, cui *clumæ* sunt *folliculi ordei.* Herald. lib. 1. Adv. c. 4. Vulc.
Clura, πίθηκος. leg. *cluna.* Scaliger ad Festum. Vide Salmas. ad Plin. p. 377.
* Cluria, simia, κερκοπίθηκος. Mss. *hæc clurina, hæc simia.*
Coactiliarius, πηλοποιός. πιλοποιὸς, emendat Petavius ad Themist. orat. 13. at in Lat. Gr. πιλωτοποιὸς scribitur.
Coactor, κωμάκτωρ, ἀναγκως. κοάκτωρ, ἀναγκαστής. Petavius ad Themist. orat. 13. leg. εἰσπράκτωρ. Vulc.
Coæcuales. leg. *coæquales.* Vulc.
Cochliarium, κοκλιορεξ. forte κοχλιάριον, ut alibi. E.
* Cociarius, ἀκονητής. Ms. *cotiarius, acutiator.*
* Cociator, arilator, μεταβολεύς. Ms. *cocinator, ariolator.*
Cociatria, μεταβλητική. f. *cociatrina.* Vulc.
* Cocinatura, μετάπρασις. Ms. *cocionatura.*
* Cocinus, κολλυσμός. Reg.
* Cocio, μεταβολη. leg. μεταβολεύς. E.
Cocnilia, κοχλίος. leg. *conchilia.* Vulc.
Coctio, σηλια. leg. σιτία, vel ἑφθὰ σίτια. leg. Priorius.
Coctio, σηλια. idem quod supra *cocio.* Vulc.
* Cœlo, torno, τορεύω. Salmasius ad Plin. p. 1044. emendat τορεύω, *cælo*; τορνεύω, *torno.*
Coeris, coitio, συνέλευσις. leg. *cœtus.* Pricæus ad Apul. Vulc.
Coëtus, ἥσυχος. *quietus.* E.
Cognatus, ευγένεια ἀπὸ θηλει. leg. συγγένεια ἀπὸ θηλείας, ut alibi.
* Cognominatus, ὁμώνυμος. sic etiam Ms. *cognominis* legit Vulc.
* Cohors, σπεῖρα, τάξις στρατιωτική. Sequitur in Ms. σπεῖρα, ἡ τοῦ ὄφεως, ἤτοι σχοινίου περιπλοκή.

Cohorta, ἐξηγέρθη. leg. *coorta est.*
* Cohorto, invito, προτρέπω. Germ. *hortor.*
Cola, ῥωγολόγου ἐργαλεῖον. leg. ῥαγολόγιον, ἐργαλεῖον, &c. Vulc.
* Colaficor, κολαφίζομαι. Germ. *colafizor.*
Colatus, ὁ ἐνορχας, καὶ βιβάζων. leg. *coleatus*, ὁ ἔνορχος, &c. Vulc.
* Colicus, κολικός. Germ. abest ab edito.
* Colipilarius, Dropacista, &c. Germ. *Alipilarius.*
Colla, θυσία ἱερέων. forte *collativum.* Vulc.
* Collatum, rogatum, εἰσενεχθέν. Germ. εἰσενεχθὲν, *rogatum*; εἰσενεχθέντα, *rogatum, post hanc legem rogatam.*
Collector, ὀρνιθοκρίτης. forte *conjector.* Cujacius, Vulcanius.
* Collibum, τέλεσμα μικρόν. Germ. add. κατὰ τῶν ἀγοραίων.
Colophus, κόνδυλος. leg. *colaphus.* E.
Colorator, Ινδικοπλευστης. leg. Ἰνδικοπλάστης. Vide Salmas. ad Hist. Aug. p. 451. et ad Plin.
Colotadum, πλαστόν. leg. *coloratum.* Vulc.
Columnia, ἀποικία. leg. *colonia.* Vulc.
* Colustra, πυρίεφθον. Germ. *collustra.*
Colymbas, granea, κολημβὰς ἐλαία. Germ. ἡ ἐλαία.
Comestor, καταφαγᾶς. leg. καταφαγάς. Vulc.
* Comisatio, comisator. Germ. *comesatio, comesator.*
* Comissor, laudo, ἐγκωμιάζω. Germ. *commissor.*
Comitia, ἀρχαιρέσια. leg. ἀρχαιρέσια. Vulc. at Sosipater habet ut edit.
* Comitium, ὀχλαγώγιον. Germ. *convitium*, etc. et infra, *convitium facio*, ὀχλαγωγῶ.
* Comitor, ἀρχιερεύω. Mss.
* Commaio, κατουρῶ. Germ. *commeio.*
Commeatus, παράστησις. leg. παρασίτησις. Vulc.
Commendatitiæ literæ, συστατικά. f. συστατικαί.
* Commendo, mando, adsigno, depono, παρατίθημι. Germ. *appono, depono, commendo, mando.*
* Comminor, ἐπαπειλῶ. addit Germ. *imminuo.*
Commissis, στερεσίμος. leg. commissio, στερεασμός. Vulc.
* Commissum, στερησιον. Germ. desunt in edit.
Committit, συμβάλλει ματην. leg. μαχήν. Herald. lib. 1. Adv. c. 4.
* Commoda, κόμψη. Ita Germ. unde emendandus codex editus in κομψός.
Commodior ætate, τῇ χρήσει. forte *commoditate.* Herald. lib. 1. Adv. c. 4.
Commodum, -τὸσουτονιωνον. forte τὸ ὤναιον. Vulc. τὸ στρατιωτικὸν ὀψώνιον. Car. Labbæus ad Synopsin Basilic..
* Communio, τειχίζω. Mss. *demenio.*
* Communio, munio, τειχίζω. Germ. *demœnio.*
* Comomonentum, ἀρχεῖον. Reg. *munimentum.* Germ. ἄρχιον, *monumentum.*

* Compagis, sudis, γόμφος. add. Reg. *clavus.*

* Compesse, comprime. Germ. *compesce.*

Compitalia, - ἐν ταῖς ὁδοῖς. leg. ἐν τριόδοις.

Compilat, συλᾷ, μαδίζει. *Compilat*, media producta, est συλᾷ, correpta vero est μαδίζει.

* Complacuo, εὐαρέστως. Germ. *complacite.* Reg. *placide.*

* Complatus, τετράρυμον. Germ. *complitus*, τετραπνμον ἄμφοδον. leg. *compitus*, vel *compitum*, τετράρυμον ἄμφοδον, vel τετράπυλον, ἄμφοδος.

* Complexus, περιπλοκή. addit Germ. *amplexus.*

* Complubium, συνρους. Germ. *compluvium*, σύνροια.

* Comprehensio, συλληψις ἐπὶ τοῦ συνσχεθέντος. Ita Germ.

* Compremo, συνειπῶ. Germ. *comprimo.*

* Compromissio, συναινετικὸν, ἐπερώτησις, ἀμοιβή. Germ. desunt in edit.

Compuso, εὐχῆς ἐπιτυγχάνω. leg. *compos fio.*

* Computator, — ψηφιστὴς, ὁ ἀριθμῶν. Germ. ὁ τοῦ ἀριθμοῦ.

* Comulatum, μεστόν. Germ. *cumulatum.*

* Conca frixorii, instrumentum, γλυφύς. Reg.

Conceptus, συνληψις ερεσις. leg. σύλληψις, αἵρεσις. Vulc.

Concervatim, σορηδόν. *coacervatim. acervatim* dixit Apuleius in Apolog.

Conciliæ, λανδες. forte λεπάδες. Vulc. f. *conchylia*, κογχύλια. E.

* Conciliarius, σύνεδρος. Germ. *consiliarius.*

Concinnat, δειλοποιεῖ, etc. leg. δηλοποιεῖ καὶ συσκευάζεται. Vulc.

* Concinnatura, κόλλησις. Reg. *glutinarura.*

* Concinno, συμβαλλομαχῶ. concinnatio, συμβαλλομαχία. Germ. desunt in edit.

Concionatura, μετάφρασις. leg. *cocionatura*, μετάπρασις.

* Concionor, ἀγορῶμαι. Reg.

Concius, κερκίστρα. leg. *concus.* Salmasius ad Hist. Aug. p. 344.

Conclavis, ἀποβατος. leg. ἀπόπατος. Vulc.

Concussiones, τὰ σπόρτουλλα. leg. *concessiones.* Meursius in Gloss. p. 521.

* Concutio, (concito) συνσείω. Ita Germ.

Condatoribus, συντελεσταῖς. leg. *conlatoribus*, aut *conditoribus.* Cujac. Vul.

Condavit, προσένειμεν. forte *condonavit.* Vulc.

Conditor, ἀλείπτης ἵππων. Scaliger ad Catalecta p. 239. legendum putat ἀλείπτης πίθων, vel πιττῶν, qui pice illinit cados.

* Condoleo, συμπονῶ ἐπὶ ἀχθηδόνος. Ita Germ.

Confactum facit, συνδυάζει. *compactum.* Cujac. ut infra.

Confectores, καταβολια. leg. κατάβολοι, emendat Scaliger ad Manilium pag. 317. dictosque vult, quod hasta, feras collocarent in ludo meridiano.

* Confertus, συμπεφορημένος. Germ. desunt in edit.

* Confica, χαμαιπίτυς. Germ. *mysica.* myrica.

* Confixio, σύνθεσις. Germ. *confectio* ; Reg. *compositio.*

Confuraneus, συνρωχμος. leg. συναγοραῖος, vel σύντεχνος. Priorius.

Congiarium, ἐπίδοσις, etc. Vide Cujac. lib. 10. Observ. c. 37.

Congis, χοῦς. leg. *congium.* Vulc. E.

Conicio, estimo. Germ. *conjicio.*

Coniventia, αφιστωσιν, ἢ ἀφοσίωσις αυτο το μωροποιῆσαι. forte ἀπόστασις, εἰς τὸ μετεωροποιῆσαι.

* Conloco, loco, ἐκδίδωμι ἐπὶ μισθῷ. Germ. *colloco.*

Conlucatis, εἶδος νεκροῦ. leg. *conlucatio*, ἕδος νεκροῦ. Scaliger ad Festum. *Conlocatus*, Salmasius ad Plinium pag. 122. *conlocatio*, ἕδος νεκροῦ. Cujacius.

* Comminus, συνεγγύς. Germ. *comminus.*

Conpilatus est, ἐσυλησωειν. leg. ἐσύλησεν. Salm. ad Plin. p. 53.

* Conrepo, συνέρπω. Germ. *corripio.* mox, συνερραπενον, *correptum.* leg. συνερπόμενον.

* Conrusco, offendo, ἀνιῶ. Mss. *contristo, offendo.*

* Conscapula, κόγχη. Germ. *concha, pulba.*

Conscius, συνίστωρ, συγγενής. leg. συγνούς. Vulc.

* Consentit, συνδοκεῖ. addit Germ. *simul videtur.*

Conso, τῷ υἱῷ τῆς Ισιδος. Vide Scaliger. ad Fest. in *Consualia.*

Conso, τῷ υἱῷ τῆς Ισιδος. leg. τῆς βουλῆς. Scaliger.

* Constellatio, καταστέρησις. Germ. *constillatio.*

* Constitutio, συνταγή. Germ. hoc *constitutum.*

* Consultus, δογματικός. Mss. *consultor.*

Consummatum erit, τετολμημένον εἶναι. leg. τετελεσμένον ἔσται. Herald. lib. 1. Adv. c. 4.

Contiagia, νόσοι, etc. leg. *contagia.*

* Conticisco, καταφιμῶ. Germ. *conticesco.*

* Contifes, centipes, σκολοπένδρα. Mss. *contifex.*

Continosus, μηνορηκτος. leg. σύνειρκτος. Vulc.

Continuans, ετερων. leg. ἐνείρων. Vulc.

Continuat, ἐνδελεχίζει, etc. Vide Salmas. ad Plin. p. 249.

Contionatura, μετάφρασις. leg. *cocionatura*, μετάπρασις. Vulc. E.

* Contrajuris, contraleges, παράνομος. Germ. *contra jura, contra leges.*

* Contubernium, ἀνδρῶν σύστημα. Germ. Reg.

Convenæ, συνήλυδες. σύνκλυδες. Cujac.

* Convenit, oportet, δεῖ. Reg. *expedit, oportet.*

Convennit, συμβαστάζει. leg. *combennit.* Scaliger ad Catalecta p. 243.

Conventiculum, δοχίον. leg. δοχεῖον. Vulc.

Conventum, σύμφωνος. forte σύμφωνον.

Conventus, ἀγοραῖος, σύνοδος. Ita supra : at Vulc. legendum censet ἀγορὴ, σύνοδος.

* Conversabilis, ἀγχίστροφος. Reg.

Convitat, συνερεται. leg. *convitat* (pro *combitat*) συνέρχεται. Vulc.

Convivax, ὁμόβιος. forte *conviva.*

Copula, χεὶρ ἀλυσίδιον, μέλος, ἄρθρον χειρός. leg. χειραλυσίδιον unica voce. Salmasius ad Histor. Aug. p. 255.

Coraule, χοραυλη. *choraulæ*, χοραῦλαι. Cujac. E.

Cordies, πρόθυμός ἐστι. forte *cordi est*, vel *cordi ei est*, ut Vulc.

* Coriandrum, κορίαννον. Germ. *corianorum* ; Reg. *corianorium.*

* Coriarius, ἀσκοποιός. Mss. *utriarius.*

Cornua, κερατε. leg. *cornus*, κρανέα. Vulc. E.

* Cornupetit, κορύπτει. Mss. *cornupetat.*

Corpodicina, μακελλίτης. leg. *corporicida.* Vulc.

* Corporatura, σωμασκία. Germ. *corporatum.*

* Corpuletus, χειροπληθής. Germ. *corpulentus, mapletium.* Sed hæc vox pertinet ad χειροπληθὲς, *manupletium.*

* Correctور, ἀρχῆς ὄνομα. Germ. desunt in edit.

Correpte, ἐνστρόφως, ἐναντολως. leg. ἐνστόλως. nam sequitur postea, *correptio*, ἐνστολή. Herald. lib. 1. Adv. c. 4. ἐναντήτως.

* Correpticius θεόληπτος. Germ. *arreptitius.*

* Corsum, ποῦ ἄρα. Germ. *quorsum, ubinam.*

Corticatum, φυλυρινον. leg. φιλυρινόν. E.

Corulis, ὑπαθικὸς θρόνος. pro *curulis.*

Cos, ἀκόνη, ὑποδερμίς. leg. *cos*, ἀκόνη. *cus*, ὑποδερμύς. Vulc.

* Cos, Reg. ἀκόνη, *copsa, cos.*

Coxus, λολός. leg. χωλός. Scaliger ad Fest. E.

Crebrum, πυκνότερος. leg. *crebrius*, πυκνότερον. Vulc.

* Crepo, λακῶ. addit Reg. *resono, oraculum do, vel sortem ut Phœbus.*

* Crepundia, monimenta, γνωρίσματα τὰ ἐπὶ τάφων. Distinguenda hæc verba censet Casaubonus ad Theophr. Charact. p. 156. γνωρίσματα, *crepundia, monimenta.* γνωρίσματα τὰ ἐπὶ τάφων, *monimenta.* At Reg. *monumenta, epitaphia*, γνωρίσματα τάφων. Germ. *crepundia*, γνωρίσματα τὰ περιδέρεα.

* Crespulus, antelucens, ὀρθρινός. Germ. *crepusculus, antelucanus.*

Creta, λευκη, καὶ αυξηθεντα. leg. λεύκη τῆς ἱπποδρομίας. Vulc.

* Creta, λευκίτης ἱπποδρομίας. Germ. λευκὴ τῆς ἱπποδρομίας.

Creta, γηρατις. forte γαιά τις. Vulc. γῆ σφραγίς. E.

* Crever, densus, πυκνός. Germ. *creber.*

Cruditas, απιελπεισια. leg. ἀπεψία. Vulc. E.

Crudus peno, ὠμοβύρσιον. leg. *crudus pero.* Vulc.

Cruppa, καλὸς παχύς. leg. κάλως παχύς. Vulc.

Crupta, βαίτης. Hesychius habet βέτης. Salmasius ad Plin. p. 1208.

* Crurifragium, σκελοκοπία. Germ. *crurifrangium.*

Crusta, τύπανον. leg. τίτανον. Vulc.
Crusta, γρύτα. Vide Petavium ad Themist. Orat. 11.
Crustallum, ποδῶν ψόφος. leg. *crotalum.* Salmasius ad Hist. Aug. p. 502.
* Cubiculus, amara, ὑπόνομος. Germ. *cuniculus.* Vulc. em. *camara.*
* Cubital, ἀγκονόδεσμος. Reg. ἀγκὼν ὁ δεσμὸς, *cubita.*
* Cucina, μαγειρεῖον. Germ. *cocina.*
Cufa, καμαρια. leg. καμάσια. Salmasius ad Histor. Aug. p. 390.
Culbitio, στραγγυρα. leg. σταγγυρά. Vide in *Cullio.* E.
Culdex, πτερνος. forte *calces,* πτέρναι. E.
* Culliculum, θυλάκιον. addit Germ. *hic follis.*
* Culmus, ἄσταχυς. Reg. *calamus.*
Cultra, μαγείρου σφάγιον. leg. σφαγεῖον. Vulc.
* Cuma, ὅρμενον. Mss. absunt ab edit.
* Cumba, ἀκάτιον. Reg. *cimba,* ἀκάντηον.
* Cum maxime, αὐτίκα μάλιστα. Germ. desunt in edit.
Cumulum, πεστόν. leg. *cumulatum,* πιεστόν. Vulc. alii μεστόν.
* Cunabulum, λίκνον οκαλον βαλιστήριον. Sic Germ. leg. βαβαλιστήριον.
* Cunabulum, σπάργανα. Germ. *cunibulum.*
Cunebula, κόνυζα, βοτάνη. leg. *cunicula.* Salmasius ad Plinium pag. 1276. 1286. alibi *cunela* legitur.
Cunela, θύμβρα. Vide Salmas. ad Plin. p. 1275. 1286.
* Cunila, σίσυμβρον, &c. Germ. *cunula.* Reg. *cumila.*
* Cunus, κύσσος. Mss. *cunnus,* κύθος.
Cupidicinus, τρεχέδειπνος, pro *cupidicœnus.* Salm. ad Tertull. de Pallio p. 434.
Cupidius, κνιπός. leg. *cupedius.* Vulc.
* Cupplanto, συμποδίζω. Germ. *supplanto.*
Curata, τεληλημένα. leg. τετημελη   μένα. Vulc. E.
* Curculo, σκνὶψ, ἢ μύρμηξ, ἀκρὺς, ἢ κώνωψ. Germ. *curcum,* σκνὶψ ὅν τινες μὲν ἀγριομύρμηκα λέγουσι, τινὲς δὲ εἶδος κώνοπος. Reg. *gurgulio.*
Curiones, κήρικες. Cujac. ex Ms. E.
* Curulus, θρόνος, &c. Germ. *curulis.*
* Currulus equus. Germ. *currulis.*
Cusio, ἐλασία. *cursio.* E.
* Cuspis, ἀκίς. Reg.
Cusus, ξύλου σκώληξ. Vide Scalig. ad Fest. in *Cossi.*
Cutis, επλερωθη. leg. ἐπιδερματίς. Vulc. E.
Cutis corporis, δερη. leg. δέρας. E.

D.

Dabo, διδῶ. leg. *dato,* δίδου. Vulc.
* Dagus, subsellium, ἐπιδέλλιον. Ita in Mss. forte *sagma.* Vulc.
* Dama, inuleus, νεβρός. Germ. *damma, inulus.*
Damium, θυσίαι ὑπαίθριον γινομενον. leg. θυσίαι ὑπαίθριοι γινόμεναι. Petavius ad Themist. Orat. 13.
Daminum, θυσίαι. Vide Scaliger. ad Festum.
Damnadili, ἐπιζήμιοι. leg. *damnatiles.* Vulc. vel *damnabiles.*
Damnasceto, οφιλεις. leg. *damnas esto,* ὀφείλεις. Vulc. *damnas esto,* ὀφειλέτης ἔστω. Cujac. Herald. l. l.c. 4.
Damnator, δαμαστής. leg. *domator,* δαμάστης. Vulc.
Dapus, πολυτελῆ δεῖπνα. leg. *dapes.* Vulc.
Davus, δόσις. leg. *datus,* δοθεὶς, vel *datus,* (pro *datio*) δόσις. Vulc.
Daunum, ἄφρονα. leg. *dalivum.* Scaliger ad Festum in *Dalivum.*
Davus, ἄφρων. leg. *dalivus.*
* Debilis, non robustus, imbecillis, ἄβληχρος. R.
* Debito, ὀφείλω. Germ. *debeo.*
Debusideque, καὶ προφανῶς. *desusdeque.*
* Decemo, decurio, δεκαδεύω. *decimo.*
* Decemplum, δεκαπλοῦν. Ms. *decuplum.*
Decennis, δεκατη. leg. δεκαετής. Vulc.
Decessant, κοσμοσιν. leg. χασμῶσι. Vulc.
Decessores, διακατοχοί. leg. *detentores.* Vulc.
Decipit, τελευταῖον, &c. leg. *deinceps.* Vulc.
Decipit, τελευταῖον. leg. *deinceps,* vel *denique.* Herald. lib. 1. c. 4.
Decoctor, φυρατής. leg. φυράτης. Vulc.
* Decollo, ἀποτέμνω κεφαλήν. Germ. ἀποτέμνω, ἐπὶ τοῦ ἀποκεφαλίζω.
Decoquit, κατειφυρα. leg. κάπτει, φυρᾷ. Vulc. vel καταφυρᾷ.
* Decrastinatio, περὶ τῆς αὔριον. Germ. Reg. absunt ab edit.
Decrepitus, ὑπέργηρος. leg. ὑπεργήρως. Vulc.
Decuit, ἐπιρεν. forte ἔπρεπεν, vel ἐπῆρεν. Herald. lib. 1. c. 4.
Decumantur, ἐπιδεκανεύονται. leg. ἐπιδεκατεύονται.
* Decurio, curialis, βουλευτής. Reg. *decurio, consiliarius.*
* Decutio, ἀποτινάσσω. Reg. *discutio.*
Dedecorant, αμαζουσιν. leg. ἀτιμάζουσιν. Vulc.
Dedicit, εμβαθεν. leg. *dedidicit,* ἀπέμαθεν. Vulc.
Dedicta, ἐπιτηδὲς καὶ ἰδοτά. forte *dedita,* scilicet *operâ,* καὶ εἰδότα. Vulc.
Dedita, διαδοθέν. leg. διαδοθέντα. Vulc.
* Deditio, ἔκδοσις, κολάσεως ἢ πολέμου. Germ. ἔκδοσις εἰς κόλασιν ἢ πόλεμον.
* Deductio, abductio, ἀπαγωγή. Germ. *reductio.*
Defectarii, εἰσπηδησιῶνες. pro *derectarii,* ut alibi. Vulc.
Defensa, λήϊον, ἐκδικηθέν. leg. *defrensa,* λήϊον. *defensum,* ἐκδικηθέν. Vulc. Vide Gloss. med. Lat. in *Defensa.*
* Defero, insimulor, διαβάλλομαι. Mss. *deferor.* sic mox, *deferor, insimulor.*
Defetarii, εἰσπηδησιωνες. leg. *derectarii,* ἐπεισπηδηταί. ut alio loco. Carol. Labbæus in Synopsi Basil. Vide Salmasium ad Histor. August. p. 438. et Ægid. Menagium in Amœn. Juris p. 298. edit. 2.
Definit, ἐλλείπει. leg. *deficit.* Vulc.
Deflutum, ἕψεμα. leg. *defrutum,* ἕψημα. Vulc.
* Deformis, ἀδιατύπωτος. Reg.
* Deforno, dedolo, ἀποπελεκῶ. Mss. *defomo.* Vide Salmasium ad Plin. p. 181.
Defoventum, κεφάλαια, παρὰ θλησιονῷ. leg. παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ. Vide infra in *Formio.* Vulc.
* Defracta, ἀποκαμοῦσα. leg. *defecta.* mox in Germ. ἀποκαμὼν, *lassus, defectus.*
* Defructum, sapa, passum, ἕψεμα. sic in Ms. Latina desunt in edito, ubi ἕψημα. sed legendum *defrutum.*
* Defusto, fustigo, ξυλοκοπῶ. Germ. *defusto, fustuo,* ξυλοκοπῶ, ὅ ἐστι τύπτω ξύλῳ.
Degas. διάζευς. leg. διάγους. Vulc.
* Degener, ignobilis, ἀγενής. Reg.
* Deglubo, ἐκδέρω. Reg. *deglutio.*
Degunere, ἀπογεύσασθαι. Scaliger ad Varronem pag. 151. et ad Festum, *degumiare* legendum censet.
* Dehonestamentum, ἀτιμία. Reg. *dehonestas.*
* Deicio, proicio, ἐκβάλλω. Germ. *dejicio, projicio.*
Deinceps, αναρχαι. forte ἀνάπαλιν, vel ἀπ' ἀρχῆς. Vulc.
* Deinceps, ἑξῆς. addit Reg. *post, secus.*
* Delata, κατενεχθεῖσα. Germ. *deleta.* videtur leg. *dejecta.* mox, κατενεχθὲν, πεσὸν, *dejectum.* ubi Germ. κατενεχθὲν, ἐπὶ τοῦ πεσόντος. *delatum,* κατενεχθὲν ἐπὶ τοῦ κτηθεντος. ubi pariter leg. *dejectum,* vel *deletum.*
* Delegatio, ἀποκλήρωσις. addit Reg. *exhæredatio.*
* Deleo, λεαίνω. Reg. *dolio, polio, lenio.*
Delere, ἐπαλεῖψαι. leg. ἀπαλεῖψαι. Vulc.
* Delerus, silicernium, cadaver, παραγήραμα. Ita Germ. Cujac. leg. παραλήρημα.
Deliberat, ἐπιθυμεῖ. leg. ἐνθυμεῖ. Vulc.
* Delibo, initio, ἀπάρχομαι. Mss. *delibo, imbuo, inchoo.*
* Delibuo, ἐλαίῳ βρέχω. Germ. *delibito.* Reg. *delibuto.*
Delicans, παρελκες. leg. *delicas,* παρέλκεις. Vulc.
* Delicatum, ἀβροδίαιτον. Reg.
* Delitior, glorior, ἁβρύνομαι. Reg.
Delitum, ἀντιγαλακτισθέν. leg. *delicum.* *Armenta delicula, oves deliculæ,* apud Catonem, ubi Meursius p. 233.
Delliones, ἀνταρται ἀκαθοσιωτοι. leg. *duelliones,* διακατάρατοι ἀκασίωτοι, τύραννοι, καὶ τυραννίδες. Vulc. *duelliones,* ἀντάρται, ἀκαθοσιωτοί. Salmas. ad Hist. Aug. p. 298. 322.
* Deloco, &c. ἐκτοπίζω. Germ. *desolo, amendo, deloco, ejicio.*
Deluca, μηνιστέριον. leg. *delfica,* vel *delphica.* Wowerenus ad Petron. Meursius, et alii.
* Deludo, eludo, διαπαίζω. Reg. *perludo, eludo.*
* Demeio, ἀφουρῶ. Reg. *demingo, demo.* leg. *demeio.*
* Deminutus, deminucio, ἐλάττωσις. additur in Germ. *minuitas.*
* Demitte, mitte, ἔασον. Germ. *demitte, omitte.*
* Demonstratio, &c. ἀπόδειξις. additur in Germ. *securitas.*
Demultia, εκλογη, απολλων. leg. ut

infra, *de multis*, ἐκλογὴ ἀπὸ πολλῶν.
* Denatalis, γεγομφώμενος. Germ. desunt in edit.
* Denominatum, derivatum, παραγωγόν. Germ. *renovativum, redinativum*. leg. *denominativum, declinativum*.
* Dentale, ξύλον ἐν ᾧ ἐμβάλλεται νυσις. Germ. desunt in edit.
Dentale, - καὶ αποτευμενος. leg. ἀποτετμημένος τόπος τῆς υνίδος. Vulc.
Dentatus, ὀδόντας, σὺν ἄγριον, φαγρος. forte ὀδοντίας, - φάγρος. Vulc.
Dentex, κοδονοξ. leg. συόδους. E.
* Deorno, ἀποκοσμῶ. additur in Germ. *emundo*.
Deortæ, απατραμμέναι. leg. ἀποτετραμμέναι. Vulc.
Depeculatio, ἐξανδροποδισμός. απο- συμφανεψοφηνησας. leg. ἀπεφώνησας, ἀπεψόφησας. sed hæc verba alterius loci sunt. Vulc.
Depertigo, λέπρα. leg. *depetigo*. Vide Paradoxa Fiocsii lib. 2. c. 16.
* Depilo, παρατίλλω. Germ. *deoppilo*.
Deportare, ἀποτροχίσαι. μυωσαι. leg. *decurtare*, ἀποτροχίσαι, μειῶσαι. Vulc. at in aliis Gloss. ἀποτροχίσαι, non semel exponitur *deportare*.
* Depreco, lito, λιτανεύω. Germ. *deprecor*.
Deprehensum, κατηφέρει. leg. κατηρεφές. Vulc.
Depugis, κατάπυγος. *depygis*. Cujac.
* Depulpo, ἀποσαρκῶ. Reg. *depinguesco*.
* Derigo, ἀπευθύνω. Mss. *dirigo*. leg. *dirego*. Th. Marsil. ad Persium.
* Derigo, κατιθύνω. Germ. *dirigo*.
Derivatia, παραγωγαί. leg. *derivantiæ*. Vulc. forte *derivativa*.
Derogari, ελλιψε. leg. ἐλλεῖψαι, ut alibi. Vulc.
* Desiderabilis, περιπόθητος. Cujac.
Desiderat, λειτουργία. leg. *desiderata*. Vide Glossar. ad Script. med. et inf. Lat.
* Desidero, ἐπιθυμῶ ὑπερβολικῶς. Germ. καθ' ὑπερβολήν.
Designatus, χειροτονηθεὶς, καὶ σπαταλῶν. dist. *delicatus*, σπαταλῶν. Cujac.
Desinet, λήγει. leg. *desinit*.
Desinator, ἀβοήθητος. leg. *desivator*, ex Festo. Vulcan.
Despalat, διασπᾷ. leg. *despoliat*. Vide Glossar. ad Script. med. et inf. Lat.
Despectus, διαχωρίζει. leg. *dispescit*. Vulc.
Despiter, χάρων. leg. *diespiter*. Vulc.
* Despoliator, ἐκδύτης. Reg. *spoliator*.
* Despondeo, κατεγγυῶ πρὸς γαμόν. Germ. addit γυναῖκα.
Destinare, ἀποστιλαι. leg. ἀποστεῖλαι. Herald. lib. 1. c. 4.
Destivus, ἀνέστη καὶ μαρανέστη. forte *descivit*, vel *destitit*. Vulc.
* Destringo, ἀποξύω. Reg. *distringo*.
* Desuadeo, ἀποπείθω. Reg. *dissuadeo*.
Detegetur, δείκνυται. leg. *detegitur*. Vulc.
Detentatores, διακάτοχοι, ενδεστερος. leg. *deterior*, ἐνδεέστερος. Vulc.
Deterentes, παρέχοντες. leg. *deferentes*. Vulc.

Determinationis, ἐξευγενισμοὶ, ευτελισμοί. leg. *determinationes*, ἐξευμενισμοί. Vulc.
Deterreret, detraheret. leg. *detereret*. Vulc.
* Detexo, ἐκτέμνω ἱστόν. Germ. *detexto*.
Detium, καλὸν, ἀγαθόν. forte *decium*, vel *decivum*, quod decet. Vulc.
* Detrimentum, læsio, βλωσός. Reg.
Detrimentum, συνιασμα. leg. σίνασμα. Vulc.
Detudes, μανθέντες. forte μειωθέντες. Vulc.
* Devello, ἀποτίλλω. Reg. *divello*.
* Deversoriarius, ἀπαντητής. Germ. *diversorianus*.
* Deversorium, ἀπαντητήριον. Mss. *diversorium*.
* Deversorium, deversiculum, καταγωγεῖον. Germ. *diversorium, verticulum*. sed leg. *diverticulum*.
* Devertor, ἀποστρέφομαι. Reg. *divertor*.
Devexo, περιφέρεια. leg. περιφερεῖ. Vulc. forte *devexio*.
Devisum. pro *divisum*.
Devoluta, παριηλθα, ἀπεκύλισαν. leg. *devolvit*, περιῆλθε, ἀπεκύλισεν. Vulc. forte *devolutat*.
Devorat, καταπίνει. quæ sequuntur, καὶ ἐνέδρᾳ, καὶ ἀπάτῃ, alio pertinent. Vulc.
* Devorsoriarius, ἀπαντητής. Mss. *diversorianus*.
* Dens aratri, dentale, γύας ὁ τοῦ ἀρότρου. Reg. γραῦς, etc.
* Di, dis, ob, etc. Germ. *de, dis, per, propter, pro*, διὰ, ἡ πρόθεσις.
Dianunt, δίδωσιν. ubi *dianunt*, est pro *danunt*, a *dano, is*. leg. in Gr. διδόασιν. Priorius, Vulc.
Dicens, λέγων, ονχολεγων. leg. ἀδολεσχῶν. Vulc.
Dicis causa, νόμου χάριν. Vide Cujac. l. 10. Observ. c. 37. et Brisson. de Verb. signif.
* Dico, transeo inde, βάζω. Reg.
Dicorat, διαγινώσκει. leg. *dicnorat*. Scaliger ad Festum.
Dictatum, ἅμιλλα, καὶ αναδεδομέναι καιμαθηναι. leg. καὶ ἀναδεδομένα τοῖς μαθηταῖς. ἀναδιδόμενον καὶ μάθημα. Salmas. ad Hist. Aug. p. 481.
Dictum, σκῶμμα, σχεδον. leg. σχέδιον. Vulc.
* Dictum fandum, ῥητὸν πρὸς ἀντιδιαστολήν. sic in Germ.
Dictum, ῥητὸν, ὁ λόγος. sic in Germ. pro ῥητινολόγος.
* Didrachmum. Germ. *didragmum*.
* Diduco, διέλκω. Germ. *ducto*.
* Diductio, διαγωγή. Germ. *deductio*.
Die statur, βοηθειτα. leg. *desivatur*, βοηθεῖται. Vide Scaligerum ad Festum in *Desivare*.
* Difamo, devulgo, etc. Mss. *diffamo, divulgo*.
* Diffalesco, σκορπίζομαι. Germ. desunt in edit. Reg. *dispalesco*.
* Diffunditur, διαχεῖται. Mss. desunt in edit.
Difrax, διπρόσωπος. leg. *difax*. Vide Glossar. ad Script. med. et infimæ Lat. in *Bifax*.
* Digitale, δακτυλήθρα. addit Germ. ἡ βάσανος.
* Dignatio, etc. ἀξίωμα. Reg. add. *idoneitas*.

* Dijudico, διακρίνω. Germ. *dejudico*.
Dijunium, Ζεὺς κεραύνιος. Vide Lindenbrogium ad Ammian. p. 69.
Dilator, μηνυτής. pro *delator*.
* Dilecte, sufficienter, delectabiliter, ἀγαπητῶς. Reg.
* Dilectio, amor, caritas, ἀγάπη. Reg.
Dilige, ἐπίλεξε. pro *delige*, ἐπίλεγε. Vulc.
Diligis, φιληγις. leg. φιλεῖς. Vulc.
Dilitescunt, pro *delitescunt*.
Dilucidum, ὄρθρος. leg. *diluculum*.
Diluculum, διάφαυμα. leg. διάφασμα, vel διάφαυσμα. Priorius.
* Dimissoria, ἀπολυτική. Germ. *demissoria*.
* Dimulgata, pervagata, Mss. *divulgata*.
Diota, ἀμφόριον, οινοφόριον. leg. ἀμφορεῖον, οἰνοφορεῖον. Vulc.
Diovolares, δυοβολου. leg. διόβολος. Vulc.
* Dipundium. Germ. *dipondium*.
* Dipundius, δίσταθμος. Mss. *dipundus*. add. Reg. *bipondus*.
* Dipundius, διόβολον. Reg. *dipondus*.
Dirimat, καταρευνᾷ, pro *dirimatur*. leg. κατερευνᾷ. Vulc.
Diructio, ἀποκατάστασις. leg. *distructio*. Vulc. vel *diruptio*.
Discerile, ἀνόμοιον. leg. *disparile*, ut alibi. Cujac. Vulc.
* Discerpo, ἀπομερίζω. absunt in edito.
Discerptim, σαφῶς, etc. leg. *disertim*. Vulc.
Discidium, divortium, diecit, διαλυσις γάμου. leg. *discidium*, διάλυσις γάμου. *Divortium*, διέσις. Vulc.
* Disciplina, certamen, ἀγών. Germ. αγωγὴ ἐπὶ τῆς αγγωγης, leg. ἀναγωγῆς, *disciplina*. Ἀγωγὸς, *ductus, aquæductus*. ἀγὼν, *hoc certamen*.
Discordale, διχονοητικῶς, leg. *discordate*. Vulc.
* Discordor, διχονοῶ. additur in Mss. *dissentio*.
* Discordor, διχονοῶ. Reg. *discordo*.
* Discrepo, διασπαράσσω. Germ. *discerpo*.
* Discrescere, ἀπομειοῦσθαι. Mss. *decrescere*.
* Discretus lectus, ἀπόκοιτος. Germ. *lecto*.
* Disensor. Germ. *dissensor*.
Diserte, ἐκτικῶς. forte συνετῶς. Vulc.
Disertor, sophista, σοφιστής. leg. *dissertor*. Pricæus ad Apul.
* Disertor, σοφιστής. Germ. *dissertor*.
Disipat, παρακονει. leg. παρακρούει.
Disonoducit, ἀπαγορεύει. leg. *disconducit*.
Disono ducit, ἐπαγορεύς. leg. *dissona dicit*, ἀπαγορεύει. Vulc.
* Dispargo, ἐπιτάσσω. Germ. *despargo*.
* Dispunctor, ἐκλογιστής. Reg. *disputator*.
Dissersio, ἀμφισβήτησις. leg. *dissensio*.
* Dissertio, δικαιολογία. Germ. *assertio*.
* Dissessio, διχοστασία. Germ. *discessio*.
* Dissimilo, simulo, etc. προσποιοῦμαι. Mss. *dissimulo, simulo, etc.*
* Dissimulor, blandior, ἀκκίζομαι. Reg.

* Dissolvo, διαλύω κοινωνίαν, Germ. *dissocio.*
Dissipat, παρακούει. leg. παρακρούει.
* Dissultor, μεταβάτης. addit Reg. *apostata.*
Distipulum, καταλυθέν. forte *dissipatum.* Vulc.
Distote, διασκέδασον. leg. *discute.* Vulcan. Meursius.
* Distractio, περισπασμός. Germ. *hæc destrictio.*
* Distraho, διαπολῶ. Germ. desunt in edit.
* Distributio, catalogus, κατάλογος. Germ. *descriptio.*
* Distula, χηλή. Mss. *disulco.*
Disulcus, χωροσδιαίτης, διαύλαξ. leg. χοῖρος διχαίτης. Scaliger ad Festum.
Divellio, πόλεμος. pro *duellio.*
Diversus, αλλοδατιης, leg. ἀλλοδαπής. Vulc. vel ἀλλοδαπός.
* Dives, locuples, opulentus, πλούσιος. additur in Germ. *dis.*
Dividua, επαχθη. leg. ἐπαχθῆ, i. *molesta et tædiosa.* Vulc. vel ἐπάχθεια. Herald. lib. 1. Advers. c. 11.
Divinusso, μαντεύομαι. leg. *divinus sum.* Vulcan. forte *divinisso.*
* Divius, δυσόδευτος. Mss. *devius.*
Divisio, - μερισμὸς οικος. leg. οἴκου. Vulc.
Diumius, Ζεὺς κεράννιος. leg. *dium, dius.* Vulc.
Divorsoriarius, πανδοχεύς. Germ. *diversorianus.*
Diurnalis, ἡμερούσιος. leg. ἡμερήσιος. Vulc.
* Diurnium, ἡμερολόγιον. Mss. *diurnum.*
* Diuturnum, ἐφημερύς. Germ. *diurnum;* Reg. *diuturnum.*
Divulgatio, εξαγωγὴ, δημοθηνία. posterior vox alio pertinet. Vulc. al. δημοθέντα, vel δημοσίευσις.
Divus filius. leg. *didus filius.* Vulc.
* Doccio, doctrina, διδαχή. Germ. *doctrina, doctus.*
* Doce, cedo, δίδαξον. Germ. desunt in edit.
* Doctrinum, διδασκαλεῖον. Germ. διδασκάλιον, *magisterium.* Reg. addit *documentum.*
Dolcedo, λυτης σμοδια. leg. γλυκὺς εὐωδία. Vulcan. forte γλυκύτης, εὐωδία.
* Dolo, fomeo, πελεκῶ. leg. *fomo.* Salmasius ad Plin. 180.
Dominatus. leg. *domi natus.* Vulc.
* Dominatus, δεσποτεία. addit Reg. *dominium.*
Domitione, επανοδον. leg. *domuitionem.* Vulc.
Domnædius. leg. *dommiædius.* Vulc. nihil mutandum. Vide Gloss. med. Lat.
Donatum, χαριστήριον. forte *donativum.*
* Donatum, δῶρον στρατιωτικόν. Germ. *donativum.*
* Donec, εω. leg. ἕως.
Donicum, ἀχρηστον. leg. ἄχρι τοῦ, vel ἄχρις οὗ. Herald. lib. 1. c. 4. Meurs. Vulc.
* Dossum, lumba, ἰσχίον. Germ. *dorsum, lumba.* Reg. *dorsum, lumbi, pars juxta nates.*
Dubinus, διοσός. leg. *dubienus.* Scaliger ad Fest.
Ducale, ἀγωγεὺς ὁ τῶν κτηνῶν. leg. *ductor.* Vulc. nihil mutandum. Vide Gloss. med. Lat.
* Ducibile, vectura, ἀγώγιμον. Reg.
* Duco, porto, ἀγηλατῶ. Reg.
* Ductis sortibus, βαλλόμενον. Germ. *ductis. Virgil. Æneid. ductis sortibus.* lib. 6. *stat ductis sortibus urna.*
* Ductor, hoc ductarium, ἀγωγεύς. Germ. *hoc ducatorium.* Reg. *ducibilis, dux vel ductor,* ἀγωγεὺς, *ducator, ductorium.*
Duellum, πόλεμος, ἀρχαῖος. leg. πόλεμος, ἀρχαίως. Vulc.
Duicensus, διταβ δεύτερον ἀπογεγραμμένος, ubi διταβ est διττὰ, β. hoc est διττὰ δεύτερον, dupliciter, iteratove census. Scaliger ad Festum.
* Dulcatium, γλυκύπικρον. Sic etiam Germ. at Reg. *dulcarium.* alii *dulcacidum* legunt. ὀξύγλυκυ. Vulc.
* Dulcedo, voluptas, γαύρωμα. Reg. leg. γαυρίαμα.
* Dulcedo, γλυκοθυμία. Reg.
* Dulcifico, dulces cibos capio, γλυκαίνω. Reg.
* Dulcis in verbis, ἀγανής. Reg.
* Dum, aduc, ἕως ὅτου. Germ. ἕως τοῦ, *dum, adhuc.*
Dum, ἕως. sic leg.
Dumeta, λοχμώδης, etc. leg. *dumecta.* Vulc.
Dumosa, θαμνῶδες. leg. θαμνώδη. Vulc.
* Duo, περιρέω. Duens, περίρρυτος. Latina absunt a Germ. Vulc. leg. *circumfluo,* et *circumfluens.*
* Duo, χαίρω. Germ. *ovo.*
Duodecies, δωδέκατον. δωδεκάκις. Vulc.
Duodecim, ταβ. δυοκαίδεκα. leg. *duodecim,* τάβουλαι, δυοκαίδεκα. Vulc.
* Duodecim, δώδεκα, δυόδεκα. Germ. *dudena, duodecim.*
Duolo, δυσιν. leg. *duobus,* δυσίν. Vulc.
* Duplico, duplo, διπλῶ, additur in Germ. *plico.*
* Dupondius, δίλιτρος. Germ. *dupondium.*
* Duracinum, δωράσινον. Sic etiam Mss. δωράκινον. Lege Meursium in Gloss.
Durum, ατηρόν. leg. ἀτειρές. Vulc.
Durus, ατηρογνωμος. ἀτειρογνώμων. Vulc.
* Dux, ἀγὸς, ἀγοίτος. Reg.
* Dux certaminis, ἀγωνάρχης. Reg.
Dux exercitatus, στρατηλάτης. leg. *exercitus.* Vulc.

E.

Ea, ἀντὰ, - ἀπέλθω. vox ἀπέλθω traducenda ad vocem *eam.* Vulc.
Ebor, ἐλέφας, λεσσε, ἰδού. leg. *ebor,* ἐλέφας. *En, ecce,* vel *eia,* λεῦσσε, ἰδού. Vulc.
Ebulem, ἐλλέβορος. leg. *ebulum.*
Eccer, κατὰ τῆς δημητρός. leg. *ecer.* Vide Meursium lib. 1. Exerc. critic. p. 21. *Eccere,* quasi *per Cererem.* Vulc.
* Ecta, φλοκτὶς ἄρτου. Germ. φλόκτης. abest vox Latina.
* Ecta, φλοκτὶς ἄρτου. Reg. *hecta.* Germ. φλόκτης ἄρτου, absque explicatione.
* Edacitas, ἀδηφαγία. Reg. *immensa comestio.*
* Edax, ἀδηφάγος. addit Reg. *multum comedens.*
* Edecumatus, ἀδέκαστος. Reg. *indecimatus, incorruptus.*
* Edictum, διάταγμα. Reg. addit *præceptum.*
* Edicus, ναοφύλαξ. Germ. *editus.* legendum *æditums.*
Edis, πορεύῃ. leg. *is.* Vulc.
* Edisco, ἐκμανθάνω. add. Reg. *præparo.*
* Edituus, ἱεροφύλαξ. Germ. *ædilitius.*
* Edixi, προεῖπον. Germ. *prædixi.* Reg. add. *antedixi.*
Edocare, ἀνάξαι. leg. *educere.*
Edocere, ἐκθρέψαι. leg. *educare.* Delenda vox ἀνάξαι.
Edulium, τῶν βρωσίμων. leg. τὸ βρώσιμον. Vulc. at *edulium* formatur ex *edule.*
* Effectrix, ἐνεργήτρια, addit Reg. *efficatrix.*
* Efficacia, etc. σπουδή. additur in Germ. *effecta, favor.*
Effotui, ἐξέθαλψα. leg. *effovi.* Vulc.
* Effuctio, φλυαρῶ. Germ. *effutio.*
* Egroticius, ἀσθενάριος. Mss.
* Elavor, λούομαι. Germ. *lavor.*
Eleutherium, κάθεμα, περιδέραιον. leg. *elutherium.* Vulc.
Eliciens, ἔνλυτων. leg. ἐκλυτῶν. Vulc.
Elicio, ενοσω. leg. εκλυτῶ. Vulc.
Elicit, ἐνλυτοῖ. leg. ἐκλυτοῖ. Vulc.
Ellam, ἐκείνην, pro *illam.* Vulc. emendat, ἰδοὺ ἐκείνην.
Ellubiones. leg. *eluviones.* Vulc.
Elludies, ἀρουσία. leg. *elluvies,* pro *illuvies,* ἀλουσία. Vulc.
Elluit, ὑπερκλύζει, κερδαίνει. turbationem puto esse verbi *eluit, alluit, eluit,* ὑπερκλύζει. *Alluit,* κερδαίνει. Ita ut ex jure adluvionis nata sit vox adluere, pro *lucrari.* Marsilius ad Sat. 4. Horatii.
* Eloquo, ἀπομισθῶ. Germ. *eloquor.*
Elvies, σέλματα, ἀνοδία. leg. τέλματα. Vulc.
* Eluvies, λουτρός. Germ. *clunis.*
Emancipat, χειράφεται. leg. χειραφετεῖ. Vulc.
* Emancupatus, etc. Germ. *emancipatus, emancipo,* etc.
* Emaneo, ἀπομένω. Mss. *remaneo.*
* Emansio, ἀπομονή. Germ. *remansio.*
* Embrium inani. sic in Reg. *embrio, fetus,* ἔμβρυον.
Embrum, πραγμάτως, ἐπιβλαβής. leg. *enibrum,* πράγματος ἐπιβλαβές. Scaliger ad Festum in *Enubro.*
* Emereo, ἀπόλυμαι. Reg.
Emersisset, ἀνεφάνη. leg. ἀνεφανείη. Vulc.
Emersit, συνέβη. leg. ἀνέβη. Vulc.
Eminens, ἀπόκοιτος. leg. *emanens.* Vulc.
Eminent, ἐξέχουσιν, ἀπειλοῦσιν. leg. *eminantur,* ἀπειλοῦσιν. Vulc.
Eminus, αντις. leg. ἄντικρυς. Vulc. alibi ἔγγυς.
* Emporium, mercatum, ἐμπόριον. ita Reg.
Endo, ἐνείς. distingue, ἐν, εἰς. Scaliger ad Fest.
Endo, ἐζωσμένοι ἐν πολέμῳ. leg. *endoprocincta.* Vulc.
Endo, ἐνείς. endo, ἐζωσμένοι ἐν πολέμῳ. leg. *endo procincti,* ἐζωσμένοι, etc. Priorius. Vide Fest.

Endofestabat, εσενεν. leg. ἔσινεν. vel ἔσειεν. Vulcan. Herald. l. 1. c. 6.
Endopescicas, ἐνείς. leg. *endopecescas*. ἐνίης. Vulc.
Endopicus, ἀνωθεὶς, ἐνδοτέρω. leg. ανω, εἰς, ἐνδοτέρω. Scaliger ad Festum.
Endoribuum, ἐνριθρον, καταριθρον. leg. *endoriguum*. ἔνρειθρον, κατάῤῥειθρον. Scaliger ad 2. Manil.
Enecat, ἀποννίπτει. leg. ἀποπνίγει. Herald. l. 1. c. 6.
Enisacrum, ἐρυσίπελας. leg. *ignis sacer*. Vulc. E.
* Enixa, ἀποκνήσασα. Germ. *conixa, enixa:* Reg. *connixa*.
Ennipater. leg. *Ennius pater*. Vulc.
Ennomionæ, γραφεῖς κληρονόμων. vox incerta. Vulc.
Entoridia, ἐν τῷ μεταξύ. leg. *endoteridea*, pro *interidea*. Vide Meurs. l. 1. Exerc. crit. p. 69.
* Enulestinium, enulestio, τιλμὸς ὀσπρίων. Germ. habet nude *evulsio*. Vulc. em. *leguminum evulsio:* at Reg. habet *evulsitium*.
Enulum, νεβρόν. pro *hinnulum*. Cujac.
Epigetur, ἐπιερουργεῖ. forte *epuletur*. Vulc.
* Epicheum Neptuni in terram possidens, γαιήοχος. Ita Cod. Reg.
* Epularium, comestio, θαλεών. Reg.
Equalis, χωρος. *chorus*, vel *chaurus*, χωρός. Salmasius ad Plin. p. 1258. 1260.
* Equelibris, ἀντίῤῥοπος. Reg. *equilibris*. Germ. *æquilibris*.
* Equemanus, περιδέξιος. Germ. *equimanus*.
* Equies, ἐξόδιον. Mss. *exequies*. forte *exequiæ*.
* Equilibris, ἰσόῤῥοπος. Germ. ἰσόῤῥοπον, *æquilibrum*.
Equisio, ἱπποκόμος. *equiso*.
* E quocumque, περὶ οὕτινος δήπω. Germ. desunt in edit.
Erciscundæ, διαιρέσεως. fortasse διαιρετέας. Ita Scaliger ad Festum in *Erctum*.
Erciscundæ, διαιρέτου. leg. διαιρετέον. Vulc. vel διαιρετέας, ut alibi.
Erciscundæ, διαιρέσεως, alibi διαιρετέας.
Erculus, ἡραλῆς. leg. *Hercules*, vel *Ercules*. E.
Ercta, φλοκτὺς ἀρτίον. Vide Scaliger ad Festum in *Hetta*.
Ergastulorum, ἐλευθέρων φυλακῶν. Goldastus ad Dositheum p. 41. legendum putat ἀπελευθέρων.
Ericius, ἐχεῖνος. leg. ἐχῖνος. Vulc.
* Erigo, ἀφιδρύω. Mss. *elego*, vel *eligo*.
* Erinaceus, echinus. Germ. *iricius*.
* Erodius, fulica, ἐρώδιος. Germ. *ardea, fulcina*. Reg. *fulcinea*.
Erudnæ, ἴσιδος. leg. *erucinæ*. Salmas. ad Hist. Aug. p. 130.
Erundo, χελιδών. leg. *hirundo*. Vulc. E.
Escendit, συμβαίνει. leg. ἀναβαίνει. Vulc.
* Eseco, ἐμβρυοτομῶ. Germ. *execo:* Reg. *exseco*.
* Esco, γυψῶ. Mss. *ceso*.
Etorida, ἐν τῷ μεταξύ. leg. *entoridea*. Herald. lib. 1. c. 6.
Et quis, ἆρά τις. leg. *ecquis*. Vulc.
Evanescit, ἀφανίζει. leg. ἀφανίζεται. Vulc.
* Evanno, ἐκλικνίζω. Mss. *evannio*.
* Eudum, δεῦρο ὧδε. Germ. *heudum:* Reg. *heodum*. leg. *heusdum*. Mox *heus*, pro *eus*.
* Eventus, ἀπόβασις. Germ. deest in edito.
Evestio, ἐξαγωγή. *evectio*. Cujac.
* Evimaturus, senex, γέρων. *ævimaturus*.
* Evomo, ἐκβράσσω. Mss. *evannio*.
* Exacervor, exacervo, ἐκχολοῦμαι. Germ. *exacerbor, exaggravo*.
* Exaggeratio, ἐπαύξησις χρώματος. Germ. χώματος.
* Exagios, αρτου ἔντυπή. Germ. *exagios*, αρτουπή. Reg. *exagios*, ἀρτοῦ ἐντυπή.
Exalantem, ἐκπηθοντα. leg. ἐκπνέοντα. Herald. lib. 1. c. 7.
* Exaltatio, βάθυνσις. Reg. βατύωσις.
* Exalto, βιβάζω. Germ. *gallo:* Reg. *callo, duco, vado*.
* Examen, σμηνίον μελίσσιον. Germ. σμηνίον, αὐτὰ μελίσσια.
Examussim, ἔρευναι. leg. *examina*. Vulc.
Exanclatio, επληρωσις, ἀκρίβεια. ἐκπλήρωσις. E.
* Exardo, ἐκκαίω. Germ. *exardeo*.
* Exaucturo, aucturo, ὑπεραυθεντῶ. Germ. *exauctoro, auctoro*.
* Excastro, ἐξοπλίζω. addit Reg. *debello*.
* Exceptio, ἔκληψις, &c. Germ. *exceptum*.
* Exceptio, ὑφαίρεσις, ὑφεξαίρεσις. Excipio, ὑφεξαίρω. Germ. desunt in edit.
* Excimico, ἐκκορπίζω. Germ. desunt in edit.
* Exclamo, ἐξαλαπίζω. Germ. *expalmo*.
* Excubo, παρακοιμῶμαι. Germ. *excubito*.
* Execatus, excisus, ἐκτετμημένος. pro *exsecatus*. Mss. *castratus*.
* Exemplum, arpago, κρέαγρα. Germ. *hoc excipulum*.
Exhalantem, ἐξπηθοντα. leg. ἐκπνέοντα. Herald. Vulc.
* Exhesterna, ἀπὸ χθές. Germ. *ex hesterno*. Reg. *ab hesterno*.
* Exinanitio, vacuitas, ἀποκένωσις. Mss. *exinanitas*.
* Exnudius tertiana. Mss. *ex nudius tertianus*.
Exoletus, ὑπέρακμος, καὶ ἐξώλης. ἔξωρος legendum putat Scaliger ad Festum. vel ἐξίτηλος. Vulc.
Exorat, ἐνεύχεται. leg. ἐντεύχεται. Vulc. forte ἐξεύχεται.
* Exosus, ἐκκότυλος. Germ. desunt in edit.
* Expatro, ἐκκρίνω, ἐπὶ συνουσίας. Germ. συνουσίᾳ.
Expeditio, ἀνάχωμα. leg. ἀνάλωμα. Vulc. E.
* Expensus, erogatio, ἔξοδος. Germ. *expensio*.
Expendes, ignari. leg. *expertes*. Vulc.
* Expilo, ἀποσυλῶ. Reg. *expolio*.
* Expletio, ἀποπλήρωσις. Mss. *explicatio*.
* Explosus, exploratus, ἀπευλυτωμένος. Mss.
* Expositio, ἔκθεσις. additur in Germ. *enarratio, explanatio*.
* Expositum, ἐκτιθεμένον βρέφος. Mss. *expositilium*.
* Exprimatio, ἔκφρασις. Germ. *expressio*.
* Exsacro, ἀποτροπιάζομαι. Germ. *execro*.
* Exsicco, extorreo, ἀποξηραίνω. addunt Mss. *exaresco*.
Exsim, pro *exin*. Vulc.
Exsugit, ἐκπιπίζει. forte ἐκπιτίζει. Vulc.
Exta, εκκαρα. leg. ἔγκαρα. Vulc.
* Extendo, cudo, ἐλαύνω ἐπὶ σηδήρου, &c. Germ. *extundo*.
* Extergeo, &c. ἀπομάσσω. Germ. *extergo, tergeo, abstergo*. Reg. *tergo*.
* Extermino, &c. ἀφανίζω. Mss. add. *pravesco*.
* Extimeo, ἐκφοβοῦμαι. Reg. *detimeo*.
Extremales, εξωστιρυς. forte ἐξώστιχοι. E.
Exvilesco, ἐξευτελίζω. Mss. *juvilesco*.
* Exubiæ, ἐκδύματα. Germ. *excubiæ*.
* Exulo, religo, extermino, ἐξορίζω. desunt in edit.

F.

* FABA solida, κύαμος. Germ. *hæc faba, solida faba grande, plurale non habet*.
Fabatrum, φάβατος κόκκος. leg. *fabatum*. Salmasius ad Hist. Aug. p. 187.
* Faber tignarius, λεπτουργός. leg. *lignarius*. Salm. ad Plin. p. 1034.
* Facciosus, ambitiosus, Germ. *factiosus*.
* Facilissimus, εὐκολοτάτως. Germ. *facillimus*.
* Facinerosus, δραματουργός. Mss. *facinorosus*.
* Facinerosus, ἀτοπηματοποιός. Mss. *facinorosus*. Ita semper.
* Facio florere, ἀωτῆς. Reg.
Facionarius, συνσκευαστής. Germ. *factionarius*.
* Facit vocem bubonis, ποππίζει. Reg. Lat. desunt in Gr. et ed. ποπίζει. Germ. ποππύζει. edit.
Facto conceptas, διηγηματικῶς. *in factum concepte*. Cujac.
Facundus, εὔγλωττος. Fœcundus, γόνιμος. Ita legit Vulc.
* Facuo, facio, ποιῶ. Germ. *factito*.
Fagus, οξειναν. leg. *faginus*, ὀξΰινος. Gotefrid. Jungermannus ad Longi Ποιμενικὰ pag. 210. vel ὀξΐινον. Salmasius ad Hist. Aug. p. 410.
Falangiarii, λιθοφόροι. leg. *falangarii*, ἀχθοφόροι. Vulc. Meurs. in Minut. p. 152.
* Fallacitas, ἀπάτη. additur in Germ. *pellicatio*.
* Falarus, περιτραχήλιον. Germ. *munile, falerus*.
Fama de sermone, βάξις. Reg.
Famelice, λιμόξηρος. leg. *famelicus*. Vulc.
* Famex, θλάσμα. Germ. θλάμα.
* Famosus, ignobilis, ἄσημος. addunt Mss. *immodestus*.
* Fanaticus, βωμολόχος. addit Reg. *scurra, sceleratus, vituperium jocando*. Germ. addit πανοῦργος.
* Fandifictor, πλαστηλάλος. Germ. πλαστολάλος.
Faratalia, σικοπτα. An *farfalia* herba, de qua Ruellius lib. 2. c.

137. vel *fabalia*, de qua voce Columella lib. 2. c. 10.
* Farrago, γράστις. Reg. *vorago, farago.*
* Fascis oleraris, δέσμη λαχάνων. Germ. *fascis holerarius.*
* Fascium, invidiosus, βάσκανος. Germ. *fascinus, invidiosus, fascinosus.*
* Fasces, ῥάβδοι στρατιωτικαὶ, ἤτοι ἀρχοντικ. sic Germ.
* Fasilus, φάσιλος, ὀσπρίον. quidam emendant φάσηλος. at φάσιλος, est leguminis genus, Dioscoridi.
* Fasiolia, λόβια. Germ. *fasciola*, λοβοα. Reg. *fasiola*, λόβια.
* Fastidia, σταχασία. Germ. *fastidium.*
Fastidium, λετωμα. leg. *fastigium*, ἀέτωμα. Cujac. Scaliger ad Fest. Vulcan. Vide Salmasium ad Tertull. de Pallio p. 68.
Fatur, λειοι. leg. λέγει. Vulc.
Favum, φαυλος. leg. *fagum*, φλέως. vel *fagus*, φηγός. Vulc. E.
Fecialis, ἱερεὺς ἐπὶ σπονδῶν εἰρήνης. Germ. addit πολέμου ἀρχηγός. ubi perperam scriptum *Festalis.*
* Felax, hæc catta, αἴλουρος. Reg. et Germ. *felis.* leg. *felis.*
* Felles, μελαγχολία. Germ. *fel.*
* Felox, gramen, ἀγρώστη. Reg. ἀγρώστης, ἄγρωστος, *hoc gramen, filix.* Ita fere Germ.
* Felterræ, δρακοντίλος. Reg. *felterrus.*
Fenum granum, χετικερα. leg. ἐπίκερας. Vulc. E.
Ferat, λαθη. leg. πάθη. Vulc.
* Feriæ, ἀργέαι, αἱ σχολαί. Germ. ἀργεῖαι, αἱ σχολαί.
* Fero, adduco, ἀγηνέω, καὶ ἀγηνέσκω. Reg.
* Feror, βραμῶ. Germ. βρόμος, ἡ κακὴ ὀσμὴ, *fœtor.* βρομῶ, *fœteo.*
* Ferox, ἀγρία. Reg. addit *ferocitas.*
Ferox, ἄγριος θήρ. leg. ἄγριος, θηριώδης. Vulc.
* Ferum facio, ἀγριαίνω. Reg. add. *ferino, irrito, instigo, asper sum.*
* Festiva comitas, βωμολοχία. Reg.
* Festivitas, (lepos,) eloquentia. Ita Germ.
* Festivus, γλαφυρός. add. Reg. *expolitus.*
Feta, αολη. forte πλήρης. ut alibi. E.
* Ficilis, ἀρβῆλον. Mss. *sicilis.*
* Fictile, olla, χύτρα. Germ. *fitilla, olla.*
Ficulnus, ερεινεος. leg. ἐρινεοῦς, vel σύκινος. Vulc.
Fideipromissores, πιστιεπαγγελλεται. leg. πιστιεπαγγέλται. Vulc.
Fidelia, ἀγγεῖον υλουυ. sic in Glossis aliis Mss. forte ὑελινόν.
* Fidelia, vas, ἀγγεῖον. Reg.
* Fidiculæ, ὄνυχες οἱ εἰς τὰ βασανιστήρια. Germ. εἰς τὰς βασάνους.
* Fiducula, βασάνου γένος. Germ. *fidicula.*
Fidunculus, πιστός. leg. *fidaculus.* Vulc.
* Figulus, tegularius, κεραμεύς. Germ. *figulus, figularius.*
* Fimus, βολιτὸν, etc. *fimus boum, vel sceptrum.* Germ. *fimum.*
* Fiscia, φίσκος, ὁ συνήγορος. Germ. *Fisci advocatus, Fisci patronus*, φισκοσυνήγορος. Vide Salmas. ad Hist. Aug. p. 96.

* Flagellatitius, verberosus, μαστιγίας. Germ. *flagellativus, verberosus, verbero.* Reg. *flagellatitius, verberans.*
Flagrat, φλέγεται εμον. forte ἔρωτι. Vulc.
Flagrum, σκύτος. ῥιξειται. vox ῥιξειται alio spectat. forte scriptum erat, *flagellatur*, ῥήγνυται, vel ῥιπίζεται.
Flagurrit, φέρει. leg. *flagrat*, φλέγει. Vulc.
Flamen, πειροσις. leg. πρύτανις. Vulc. E.
* Floralis, ἄνθιμος. sic etiam Reg. ἄνθινος. Germ.
* Floralis color, ἄνθινον χρῶμα. Germ. ἄνθιμον.
* Florus, ἀνθηρός. Germ. *floreus.*
* Flos alium, παιδέρως, ἄνθος. Germ. *flos albus.* Reg. *flos alvum.*
* Flumen, ἐπικόπανον. Germ. *flumen mentum.* Reg.
* Flumentum, fluor, ῥεῦμα ποταμοῦ. Germ. *fluentum.*
* Flumus, τρυαλλύς. Germ. τρουαλλύς. Cujac. *phlomus.*
Focarius, i. a foco, ξυλοκόπος. ex aliis Gloss. Mss.
* Focio, adesco, ψωμίζω. Germ. *focro, adesco.*
* Fœnus, δάνειον ἔκτοκον. Mss. ἔντοκον. Reg. add. *usura.*
* Folium ficulneum, συκινόφυλλον. Germ. *filum ficulneum*, συκινόφαλον.
Fore, ἔσεσθαι, σχεδόν. dist. *forte*, σχεδόν. Vulc.
* Forma calcis, καλόπους. sic Germ. *calcei.* Cujac.
Fornax, κάμινος ὄψυς. leg. ἀψίς. Vulc. malim, *fornax*, κάμινος. *fornix*, ἀψίς.
* Fornices, arcus portarum, περίστρωμα, vel περιστῶα. Reg.
* Foronia, κλέπτρια. Germ. *furonia.* add. Reg. *fur fem. ge.*
Forum, ἀγορὰ, φόρας. leg. φόρος. Herald. lib. I. c. 7.
* Fovens humus, τάφος. Mss. *fovea, humus.*
* Foveus, σιρός. Germ. add. Reg. vel σιῤῥός. absunt ab ed.
Fraga, μαμικυλον. leg. μαιμάκυλον. Vulc.
* Fragana, plagiarius, πλαγιάριος. Germ. *fragina.* Vide Casaubon. epist. 20.
* Framia, gladium, ῥομφαία. Germ. *framea, gladius.*
* Fraudator, fraudulentus, ἀποστερητής. Reg. *fraudator, abnegator.*
Fremmus, στοναχή. leg. *fremitus.* Vulc.
* Frendo, βριμοῦμαι. Germ. *frendeo.*
* Frequentatum, συνεχές. Germ. *frequentativum.* Reg. συνεχέστερον.
* Frequentia, continuatio, (continentia,) συνέχεια. Ita Germ.
Fricta, τηγανητά. leg. τηγανιστά. Vulc.
* Frigus cum febre, ἠπίαλος. Reg.
* Fringillus, σπῖνος ὁ στροῦθος. Germ. *fritigillus.*
* Frivola, σκευάρια εὐτελῆ πάνυ. Germ. *fribola.*
* Frumen, τέρας. Germ. *ferumen.*
Frustum, κοπεον. leg. κοπεὼν, vel κόπανον.

Fuco, ἐργόμοκως. leg. ἐργόμωκος. Vulc.
Fulcimentum, ὑπέρεισμα, ὑπόρθωμα. alibi ὑπόστρωμα.
* Fulgur sub manum, κεραυνοβόλιον ἀπὸ πρωὶ νυκτερινόν. Germ. *fulgur sub manu.*
* Fulgurium submanum, κεραυνοβόλιον ἀπὸ πρωὶ νυκτερινόν. leg. *fulgur summanum.* Vide Delrium ad Senec. Trag. pag. 333. et Salmas. ad Plin. p. 1143.
* Fulgurium, κεραυνοβόλιον ἡμαρινόν. leg. *fulgurdium.* Casaubon. ad Sueton. in Augusto c. 29. et Delrius ad Senec. Trag. p. 333.
Fullica, λάρος ἢ φακαρυς. leg. *fulica*, λᾶρος, ἢ φαλακρύς. Vulc.
Fulligo. leg. *fuligo.* Vulc.
Functa, κτέρεα. *funera.* Cujac. E.
* Funesco, lugeo, πενθῶ. Germ. *funesto.*
* Fungidus, fungosus, σομφὸς, etc. Germ. *frigidus.*
* Furca, τύρχη. Ita etiam in Germ. an φύρκη.
Furcilla, δίχαλον. forte δίκελλα, vel δικέλλιον. E.
Fuscus, μελάγχρης. leg. μελάγχρους. Vulc.
Fusio, εἰσφορὰ, δημοσίων. tolle virgulam.
* Fustis, ῥάβδος, ἤτοι ξύλον ἐν ᾧ τύπτομεν. sic Germ.
* Futilis, inutilis, etc. ἀχρήσιμος. Germ. *gerofutilis*, pro *gerro, futilis.*

G.

GABALUM, βάσανος. *gabulum.* Lipsius l. 1. de Cruce c. 1.
Gala, χρήματα, etc. *gaza.* Cujac. Vulc.
* Galbacus, καρύς. Germ. *gabbarus:* Reg. *gabarrus.*
* Γαλῆ, mustela. addit Reg. *gatta, cata.*
Gallesco, χαίρω, etc. leg. *gavesco.* Sic antiqui, *gavescite*, χαίρετε. Meurs. Vulc.
Gallina rustica, ἀτταγων. leg. ἀτταγών. Vulc.
Galucis, χλωροστρουθίον. forte *galva*, vel *galba*, Martiali *galbula.* Vulc.
Gammus, πλατύκερως. leg. *camurus.*
* Ganearius, lividinosus, ἀσελγής. Germ. *genearius, libidinosus*, etc.
Garrulus, -αμαλογος. leg. ἀτταλόγος.
Gaudeo, duo, lætor, χαίρω. leg. *cluo.* Goldast. ad Dosith. p. 58.
Gauma, οραια τεκτονική. leg. *gruma*, ὄπτρα τεκτονική. Scaliger ad Festum in *Groma.*
Gausarus, ἐνδρομίς. leg. *gausapus.* Salmasius ad Tertull. de Pallio p. 272. Casaubon. ad lib. 5. Strabon.
* Gener, γαμβρός. addit Reg. *sponsus, sororius.* alibi, *sororius, gener, affinis ex uxore.*
Genialis, ἐπίσημος, -τύχη. distingue, *genius*, τύχη.
Genialia, τὰ τύχια. leg. τυχαῖα. Vulc.
* Genista, μυρίκη. Germ. *ginista.*
* Genius, δαίμων, ὁ ἐφορῶν. Germ. ἐφοροδαίμων, ὁ εφορων τὸ πότιμα. leg. ὁ φέρων.
Genta, γαμβρός. leg. *gener.* Vulc.
Genucula, γονα. leg. γόνατα. Vulc.
* Genus securis, γενύς. Reg.

* Genus, γένεθλον. Reg.
* Genus, species, εἰδεά. Germ. *gestus*. Reg. addit *forma, exemplar*.
Gergo, διοικηθέντα. forte *gesta*. Vulc.
* Germanitus, ἀδελφόθεν. addit Germ. *germane*, ut et Reg.
Gerres, μηνίδες. leg. μαινίδες. Vulc.
* Gerrio, gestio, στρηνεῶ. Germ. *gero, gestio*.
Gerrones, χειρισταί, etc. leg. *gerones*. Vulc.
* Gerulus, efficax, ἀνύτης. Reg. *garrulus*.
* Gerulus, onera ferens, etc. ἀχθοφόρος. Reg. *gerulus, onereferendus, sarcinæ bajulator*. Germ. *onereferendus*.
Gestat, πραξεν. leg. *gessit*, ἔπρηξεν. Vulc.
Gestatio, εωρα. leg. αἰώρα. ut alibi. Vulc.
* Gestatio, αἰώρα. Reg. et Germ. *gestio*.
Gibus, γιαβος, σποδιαιος. leg. *gilvus*, γίλβος, σποδιαῖος. Vulc.
Gilerus gallinarum, τὸ ἀκρὸν τῶν ὀρνίθων. leg. *gigerus*, ἀκρῶον, etc. Salmas.
* Gingla, παρωτίς. Reg. *cingla*.
Gingriba, εἶδος φωνῆς σάλπιγγος. leg. *gingriva*. Vulc.
Gingrum. Vide Festum in *Gingrit*.
Gladiatus, μονομάχος. leg. *gladiator*. Vulc.
Glævo, βῶλος. leg. *gleba*. Vulc. Meurs.
* Glama, λήμη. addit Reg. *sordes oculi, lippus*.
* Glaver, ἀβρός. Germ. *glaber*.
Glimerit, προστιθησις. leg. *glomerat*, προστίθησι. Vulc.
Glix, ἵππουρος. leg. *glis*.
* Globulus, ἀγαθίδιον. Reg. ἀγαθήδιον.
Gloditatus, ἡδύς. leg. *glocidatus*. Vulc. ex Festo.
* Glorior, proprie in delitiis, ἁβρίνομαι. Reg.
* Glos, ἀνδρὸς ἀδελφή. Reg. *levis, glos*, αδελφη γαμετη, ὡς Πλαῦτος. Cujac.
Glumea, χλωράς. leg. *glumæ*. ἄχυρα. Vulc.
Gluttit, κροκκα, ὄρνις. leg. *glocit*, vel *glucit*, κροκᾶ ἡ ὄρνις. Vulc.
Gluttus, βροκτος. quidam legunt βρόγχος, melius βρώτης, *edax*, ut Gr. Lat. Th. Marsil. ad Pers. p. 122. βραστός. Vulc. E.
Gnarurat et gnare. dist. *gnarurat*, γνωρίζει. ἀρχαίως. *gnare*, ἐντρεχῶς. Vulc.
Gnetonsum, ἀμαυρόν. *Gnephosum* ex Festo legendum putat H. Stephanus, quem vide in Præfat. ad Thesaurum linguæ Gr. p. 14. ut et Scaligerum ad Fest. in hac voce.
Gnot, οἶδεν. leg. *gnovit*. Vulc.
Goreo, ἀναμφίβολος. leg. *gorgo*. Vide Scaliger. ad Fest. in *Corgo*.
Gorgi, ἀναμφίβολοι. leg. *corgi*. Vulc.
Goruthum, λοηκη, βελοθήκη. Cujac.
Grabataris, κλινοποιός. *grabatarius*.
Græcanicum, Βιθυνον. Creticum, Ἑλληνικόν. Delrius ad Senec. Trag. 337. reponit, *Threïcium*, Βιθυνόν. *Creticum*, Ἑλληνικόν. E.
* Græcatio, Ἑλληνισμός. addit Reg. *paganitas*.
Græciscat, Ἑλληνίζει. leg. *Græcissat*. Vulc.
* Græcolatino, βαρβαρισμός. Germ. *hæc Græcolatio*.
* Græcus, Ἑλλήν. addit Reg. *paganus*.
* Grambas, αναστυσια. forte *gravitas*, ἀναισθησία. Vulc.
* Grandula, χοιρὰς ἵππου. Germ. *glandula*.
Granitum, κοκκωτὸν, χαλαζονενοχον. leg. χαλάζον, ἐνώτιον. Vulc.
Gras, χθον. leg. χθών. Vulc. hunc vide.
* Grassa, παχεία. Germ. πάχειμα.
Grasses, συμβολος. leg. σίμβλος, ut infra in voce *Grassus*. Vulc.
Grasses, σύμβολος. *Casses*. Cujac.
* Grassibus, παχύνους. Germ. *grassivus*.
Grassus, ὄλυνθος. leg. *grossus*. Vulc.
* Gratera, ποτηροπλύτης. Germ. *cratera*.
Graticula, ἐσχάρα. *craticula*. E.
* Graveolens, βαρόπνοον. Germ. *graviolus*.
* Graviter suspirans, βαρύστονος. Reg.
Gravius, οἰκέτης, ἤτοι ὑπηρέτης στρατιώτου. Germ. *gavius*: Reg. *servus, gannus*. forte *ganeus*.
Graulus, κολεος. leg. *graculus*, κολοιός. Vulc.
Gredinuda, βαδίζουσα. leg. *gradibunda*. Vulc.
Gregat, αγελιζει. leg. ἀγελάζει. Vulc.
* Gregarius, gregalis, ἀγελαῖος. Reg. addit *redimitus*.
* Grellus, τρωξαλλίς. Mss. *grillus*.
* Grever, densus, πυκνός. Germ. *creber*.
* Grillus, τρίξελλος. additur in Germ. eadem manu, *Grillus nomen a sono vocis habet, hic retro ambulat, terram terebrat, stridet noctibus, venatur cum formica circumligata in capillo in caverna ejus conjecta, afflata prius pulvere, ne se abscondat, ita formicæ complexibus trahitur*.
Grimini, οἱ διορίζοντες τοὺς ὅρους λίθοι. ex Sosipatro lib. 1. leg. *grumi*. Salmasius ad Plin. pag. 88. *grumuli*. Vide Scaliger. ad Fest.
Grullatores, πανικὰ φοροῦντες. leg. *grallatores*. Vide Scaligerum ad Fest. in hac voce.
Grulli, εἶδος πλοίου. leg. *gauli*. Vulc.
Gruma, διόπτρα ἡ τῶν μέτρων. Germ. διόπτρα γηιιετρων. forte γεωμέτρων.
* Gruma, γνώμων. addit Reg. *figura geometricalis*.
Grumari, καταστρέψαι, δορωται. leg. διορθῶσαι. Herald. lib. 1. c. 7.
* Grunio, γρυνίζω. Reg. καὶ γρυλλίζω, *grunnio porcorum est*.
Grunniunt, ῥήσσουσιν. leg. γρύζουσιν. Vulc.
Guassum, σαθρὸν, σαβακουν. leg. σαβακόν. Vide Hesychium.
Guber, κυβερνίτης. leg. *gubernator*. Vulc.
Gubernum, κυβένιον. leg. κυβερνεῖον. Vulc.
Gubila, λαιμός. leg. *gula*. E.
* Gulis, ἀττάλαλος. Germ. ἀττάλαβος, *grilis*. Reg. ἀττάλαλος, *grilis*.
Gulluca, καροιοτομία. leg. *gulioca*, καρυοτόμια. Scaliger ad Festum.
Gurdus, οιβλος. leg. ἀμβλὺς, *obtusus, hebes*. Vossius.
Gurgites, μετεωρισμοί. ex aliis Gloss. Mss.
Gustarium, βουκκισμν. vel βουκκισμός. Vulc.
Gutta, ψακας. leg. ψεκάς. Vulc. E.
Gutilliocæ, κάροια μακρὰ, etc. leg. *gulliocæ*, κάρυα μακρά. Vulc.
* Guttum, infusura, τρίμμα προσφαγίου. Germ. *vivitum, infusura*.

H.

* Habens curvum labium, ἀγκυλόχειλος. Reg.
* Habens curva consilia, ἀγκυλομήτης. Reg.
* Habitabilis, οἰκετή. Germ. desunt in ed.
Habus, φαλός. Vide Scaliger. Epist. 334.
Hæbes, pro *hebes*. Vulc.
* Hæc latomia, singulare non habet, λατομίαι. Germ. *hæ latomiæ*.
* Hæc plebis, δῆμος μικρός. Germ. *plebs*.
Hæc erre, τὰ προσφερόμενα τοῖς τοίχεσι μηχανήματα. Germ. *hæ cerres*. sed leg. *hæ cerræ*. Meurs. lib. 1. Exercit. p. 196.
* Hæc supellex, ἐνδομενία. Germ. *supplex*. Vide Hesych.
Hædulat, παιγει. leg. παίζει. Vulc. ex Lucretio.
Hala. leg. *ala*, πτέρυξ, ἡ μασχάλη, στρατιωτικὴ παράταξις, καὶ ἱππικὰ κέρατα. *alæ* dicuntur. Vulc.
Hallus. Festo, *allus*. Isid. *allex*. Vulc.
* Halo, anhelo, ἀσθμαίνω. Reg. *hanelo, anhelo*.
* Harundo, δόναξ. Mss. *arundo*.
Hasder, κέρκωψ. Vide Scaliger. ad Manilium p. 350. edit. 1600.
Hasolda, ηδασία. forte *hirsuta*, λάσια, vel *hispida*, δασεῖα. Vulc.
* Hecta, hicta, ὑμὴν ῥοιᾶς. Germ. *hæc ista, hæc illa*. In Glossis aliis Mss. *hitta*, ὑμήν. In Reg. *hæc hecta, illa*.
* Hecura, sulcus, αὖλαξ. Germ. *hiatura*. Reg. *sulcus, rivus*.
Hemero, ἅρπαξ. leg.. *hemerocætus*. Ex Gr. ἡμερόκοιτος. Vulc. at Goldast. ad S. Valerian. p. 63. leg. *hamero*, ex Galeni Glossis Hippocrat. in ἀμίρων.
Herba sinaria, ῥοδοδάφνη. leg. *herba asinaria*. Vulc. ex Apuleio lib. 4.
Herba mercurialis, λινοζεστον. leg. λινόζωστις, ῥοδοδάφνη. Vulc.
* Hercicitus, διαίρεσις ὑπαρχόντων. Germ. *herciscitus*. Vox Jurisconsultorum. Heraldus lib. 1. c. 11. *Hercitus citus*, legendum censebat. Reg. διαίρεσις, *divisio hæresis*. forte *hæreditatis*. Vide Cujac. ad tit. Cod. Famil. erciscund. et Salmas. ad Plin. p. 1262.
* Herciscundus, διαίρεσος. Germ. abest ab ed.
* Hibernium, παραχειμασία. Germ. *Hibernum*.
* Hibiscum, ἀλθαία, βοτάνη, ἤτοι ῥίζα. Reg. Germ.
* Hibiscum, libiscus, juncus, ὀξύσχοινος. sic in Germ. *hibiscus, juncus*. in Reg.
* Hir, ἀπὸ προβάτου καὶ τιτύρου. Germ. Reg. *heri*, ἀπὸ προβάτου. absunt in edito.

* Hic alix singulare non habet, ἄλιξ. Germ. *hoc alex, singulariter tamen declinabitur.* Reg. *hoc allex, singulariter tantum.*
* Hilico, mox, etc. Germ. *ilico.*
* Hirric, κυνὸς ἐπειλή, etc. Germ. *hirrit.*
Hirticulus, δασύπρωκτος. leg. *hystriculus.* Salmasius ad Tertullian. de Pallio p. 245.
Hittio, ἰσχνεύω. sic in ed. H. Steph. non ἰχνεύω, ut in hac edit. E.
* Hoc antecessum, hoc promotum, προχρεία. desunt in edit.
* Hoc effusorium, ἐκχύτης. Germ. *hoc fusorium.*
* Homullus, ἀνθρώπιον. Reg. *homulus.*
Honestitas, ἀξιολογότης. Germ. *inhonestas.*
* Honestitas, ἀξιοπιστία. Germ. *honestas.* Reg. *honestas, idoneitas.*
* Honora, συνηγορικά. Germ. desunt in ed.
* Honorarium jus, vel pignum, πραιτώριον δικαιενέχυρον. Germ. *honorarium jus, vel pignus,* πραιτώριον δικαιηθὲν ἐχυρον. leg. πραιτώριον δίκαιον, ἢ ἐνέχυρον, *honorarium jus, vel pignus.* Th. Marsilius ad Persium p. 57.
* Horciolus, ξέστης. Germ. *orceolus.*
Hornum, τῆτες, εφετος. leg. ἐφ' ἔτος. Vulc. E.
Horreum, εὐδοχή. leg. ἐνδοχή. E.
Horreum, ενδοχον. leg. ἔνδοχον, vel ut Vulc. σιτοδοχεῖον. E.
Horridus, σιαντο. leg. σικχαντός. Vulc. vel λάσιος, ut alibi.
Hostia, θύμα, ἱερεῖον, θυσίας τομιαν. leg. θυσίας τόμιον Scaliger ad Festum.
* Humilio, νανός. Germ. *pumilio.*
* Hurcularis turba, ὑοσκύαμος. Germ. *hurciularius, herba.* Reg. add. *faba porcina.*

I.

* JACEO, βέβλημα. Mss. *jacio.*
Jactat, βουκκίζει. leg. *jantat.* Vulc.
Jactata, ριφεις ως κοιλια. ῥιφεῖσα, σκυλεῖσα. Vulc.
* Jactio, ῥιπτασμός. Germ. *jactatio.*
Jactum, jacio, jaculor, ἀκοντίζω. Germ. et Reg. *jacto, rejicio.*
* Jactus, vexatus, σκυλευθείς. Germ. *jactatus.*
* Jaculis, ἀκοντίας ὁ ὄφις. Germ. *inaculus.* Reg. *jaculus.*
* Jaculus, βλήτης. Germ. *jaculum.*
Jambricat, σκέπει. leg. *imbricat.*
Jambrices, jambricat. leg. *imbrices, imbricat.* Vulc. Meurs.
Jantaculum, ἀκράτισμα, εναγισμα. Salmasius ad Hist. Aug. p. 419. legit ἐνάλισμα. Casaubonus ad Suetonium in Augusto, καὶ γεῦσμα.
* Jantaculum, ἀκρατισμός. addit Germ. *i. primus cibus quo jejunium solvitur.*
Jantilia, λίθοι τραχεῖς διακοπτόμενοι. διακοπτόμενοι. *lapides aspratiles,* Gromaticis.
* Janto, ἀκρατίζω. addit Germ. *i. gusto ante prandium.* Reg. *anteprandium concedo.*
* Iber, ἀπὸ βοὸς καὶ τιτύρου. Germ. in Reg. καὶ τυροῦ. desunt in ed.
Iber, ἡμίονος. Infra *imbrum.* Cujac.
Ideo, ἐγὼ, αὐτό. leg. *id,* αὐτό. *Ego,* ἐγώ. Vulc.
Jecorus, ἀστυνόμος. forte *decorus,* ἀστεῖος. E.
Ignitabulum, δᾷδος ῥαβδίον πυροστρόφον. Ponenda virgula post ῥαβδίον. Salmas. ad Plin. p. 180.
* Ignominia, infamia, &c. additur in Germ. *denotatio.*
Ignos, γνωστούς. leg. ἄγνωστος. Vulc.
* Ile, ileum, λαγών. Germ. *ile, hoc ilium.* addit Reg. *uter fecis.*
Illa, σκώληξ κλειυης. leg. κλίνης. Vulc.
Illum, νάρθηκος τὸ ἐντός. Vide Scaliger. ad Festum in *Hillum.*
Imaginarius, πορτομορφος. leg. πρωτόμορφος. Meursius in Glossar.
* Im, αὐτόν. Ita Germ. at Reg. *ipsum.*
* Imbarbis, ἀγένειος. Germ. *imberbis.*
Imbricitur. Vide Scaliger. ad Festum in *Imbrica.*
* Imbrix, καλύπτης. Ita etiam Germ. καλυπτὴρ, leg.
Imemo, δηηβον. leg. *im, em,* τόνδε, ἢ τόν. Vulc.
Im, eum, τὸν αὐτόν. Vide Lindenbroch. ad Terent. p. 608.
Imina, ἡμίξεστον. *hemina.*
Immaculatus, purus, sacer, ἀβέβηλος. Reg.
Immatiens, ἀνέφουκτος. leg. *impatiens.* Vulc.
* Immora, ὑπέρθεσις. abest a Germ. sed adjicitur *superlatio,* et *recrastinatio.*
* Immoro, ἐγχρονίζω. Germ. *immoror.*
Immusulus, εἶδος ὀρνέου. leg. *immusculus,* ut alibi. Vulc.
* Impartitio, ἐπιμέρισις. Germ. *impertitio.*
Impedio, ἐναργῶς, ἐμποδίζω. leg. *inpendiò,* ἐναργῶς. *impedio,* ἐμποδίζω.
Impendia, τὰ ἐγχρίζοντα. ἐγχρήζοντα.
* Imperficium, superficies, ὑπερῷον. Germ. *superficium, superficies.*
Imperges, καλυπτῆρες. leg. *imbrices.* Vulc.
Impers, καλυπτήρ. leg. *imbrex.* Vulc.
* Impertio, partior, ἐπιμερίζω. Germ. *impertior.*
* Impestis, impubes, ἄφθερος. sic etiam in Germ. sed leg. *investis.* Herald.
* Impetuosus, βόλαιος. Reg.
* Impior, impiè facio. Germ. *impio.*
* Impotens, senescens, ἄγηρον. Reg.
* Improhibito, licenter, ἀκωλύτως. Germ. Reg. *improhibite.*
Impubens, ἄνηβος. *impubes.* E.
Impus, ἀσεβεῖς. leg. *impii.*
Imros, ἀνεξούσιος. *impos.* Cujac. Scaliger. ad Festum.
* Imitatus, ἄκλητος. Reg. *non vocatus.*
* Inabilis. Germ. *inhabilis.*
* Inanitrices, δύο ἀδελφῶν γυναῖκες. sic etiam in Mss. sed leg. *janitrices.*
* Inaspero, ἀγριόω. Reg.
In antecessum, προχρεία. leg. εἰς προχρείαν. Vulc.
* Inbacchatus, αβακουτος, in Germ.
* Inboia, κλοιὸν ἐπιτίθημι. Mss. *imboio.*
* In breve, ἐν συντόμῳ. Germ. desunt in edit.
Inbuit, ἐνέγγυψε. leg. ἐνέβαψεν. Vulc.
* Inburuclum, ἐμβούλουκλον. Germ. *inbruclum.* Ex Lat. *involucrum.* Cujac. Vulc. &c. Reg. *imbuendum.*
* Incapitalis, ἀκέφαλος. Germ. abest ab edito.
Incastus, ἀνάγιος. leg. ἄναγνος. Vulc. E.
* Incastus, ἄσεμνος. Reg. addit *impudicus.*
* Inclinans, ἀνακλίνας. Reg.
* Inclinatio, modus, ἔγκλυσις. Reg. *declinatio.*
* Incomplebilis, insatiabilis, ἀπλήρωτος. Germ. *imcomprehensibilis, instabilis.*
* Incomplexivum, Germ. *imcomplexum.*
* Incomptus, inhonestus, ἄκοσμος. Reg. *incompositus, inornatus.*
* Inconciliabilis, ἀδιάλλακτος. Reg.
* Inconsulto, ἀπρονοήτως. Mss. *inconsulte.*
* Inconsultum, inconsultatio, malum consilium, ἀβουλία. Reg.
* Incontentus, ἀκατάσχετος. Germ. *incontinens.*
* In continente, ἐν τάχει. Germ. *incontinenter.*
* Incredulitas, insolentia, ἀπειθία. Reg. *detrectatio, incredulitas, inobedientia.*
* Incubus, Silvanus, Πὰν ὁ δαίμων. Germ. * *Inus Silvanus.*
* Incus, hæc cudis, ἄμων. Reg. *incus, incudis.*
* Indeflebilis, ἄκλαυστος. Reg. *inflebilis.*
* Indemnus, ἀζήμιος. Germ. et Reg. *indemnis.*
Indicat, ἐπιμένει. leg. ἐπινεύει. Vulc.
* Indideris, imposuisti, ἐνέθηκας. Germ. desunt in edit.
* Indignatio, querela animi, ἀγανάκτησις. Sic Reg.
* Indignor, excandesco, doleo, ἀγανακτῶ. ἀγανακτεῖ, *indignatur, ringitur.* Sic Reg.
* Indipiscor, adipiscor, ἐπιτυγχάνω. Ita Germ. non *indipisco,* &c.
* Indivisibilis, ἄδαστος. Reg.
* Indoctus, imbecillis, inscius, nepos, ἀδαήμων. *Inscitia, imperitia,* ἀδαημοσύνη. Reg.
Indoloria, ἀναλγητα. forte ἀναλγησία, vel *indolora,* ἀνάλγητα.
* Indominabilis, ἀδέσποτος. Reg.
* Induciæ, ἐκεχειρία. addit Reg. *vacationes.*
Indu esse, εἰς ἔνδον, &c. Vide Cujac. lib. 11. Observat. c. 19.
Indussata, ἐπιδαψιλευθέντα. leg. *indultata,* vel *indulgitata,* de qua voce Nonius. Goldastus ad Dosith. p. 69. *Indulta,* Vulc.
Inebra. alibi *enibra.* Vulc.
Inelutabile, ἀκαταμάχητον. leg. *ineluctabile.* Vulc.
Inersitudo, ἀδρανία. leg. *incertitudo.* Vulc.
* Ineruditio, ἀπαιδευσία. Germ. *inrudilio.*
* Ineruditus, rudis, ἀπαίδευτος. Germ. *inrudis, erudis.*
Inexortum, αναρκτον μηανατειχον. leg. ἄναρχον, μὴ ἀνατέλλον.
Infe, αρξε. leg. ἄρξαι. Vulc.
Infelixen, ἀπιστοῦσιν. leg. *infelixent,* ἀϊστῶσιν. Vulc.

Infendere, ἐπιτεῖναι, ἐνκληματίσαι. leg. *infindere*. Scaliger ad Festum in hac voce.
Infensa, ἀκάματα. leg. *infessa*. Vulc.
* Infertor, structor, παραθέτης. Germ. *illator*.
Infestus, προσηνής, ἀκάματος. leg. *infessus*, ἀκάματος. *infestus*, προσηνής. Vulc.
* Inficio, tinguo, etc. βάπτω. Germ. *veneno inficio, tingo, etc.*
* Inficior, nego, ἀρνοῦμαι. Germ. *infiteor*.
Infidelia, ἀπιστία. forte *infidia*, ut alibi. Vulc.
* Infidia, diffidentia, incredibilitas, ἀπιστία. Mss. *incredulitas, infidia, diffidentia, perfidia*.
Infindit, σχίζει, ἐπιτινει. forte ἐπιτείνει. Vulc.
* Infirmatus, ἀπειράγαθος. Germ. *infrunitus*. Ita in ἀπειρόκαλος.
* Infirmitas, insolentia, ἀπειροκαλία. Germ. *infrunitas*.
* Infirmitas, ἀπειραγαθία. Germ. *infrunitas*. Reg. *infirmitas*.
Infirmitas, νοθορέτης. leg. νοσερότης. Vulc. E.
* Inflatus, ὑπέρογκος, ὁ παχύς. addit Germ. *tumidus*.
Inflicet, ἐπαγάγῃ. leg. *infliget*. Vulc.
* Infollinicatus, ἄκναφος. Germ. abest a Reg.
* Infrænus, ἀχαλίνωτος. Reg. *infrænatus*. Germ. *effrenus*.
* Infrangibilis, ἀαγές. Reg. deest in ed.
Infuscat, μελαίνει, μιλοι. leg. σπιλοῖ. Herald. lib. 1. c. 7. Vulc.
Infuscatus, συνσκευασθείς. leg. σκιασθείς. Vulc.
Inger, εισηκραξον. leg. εἴσκρασον. Vulc.
Ingeremus. leg. *ingeramus*. Vulc.
* Ingloriosus, ignobilis, ἄδοξος. Reg. *inglorius*.
* Ingredior, βαίνω. Germ. *beteo, ingredior*. Reg. *ingredior, venio*.
* Ingum, ὁ ζυγὸς τῶν βοῶν. Germ. ζυγὸν, τὸ ξύλον τὸ ζευγνύον τὰ ζῶα.
Inhavor, προσμίξομαι. forte *initiabor*, προσμυήσομαι. Vulc.
* Inhonestitas, ἀσχημοσύνη. Mss. *inhonestas*.
* In integrum restitutio, ἡ εἰς ὁλόκληρον. addit Germ. ἀποκτεταστις.
* Injuste, ἀδίκως. addit Reg. *injuriose*.
* Inlacrimabilis, -ἀδάκρυτος. addit Reg. *lacrymas continens*.
* Inlatio, εἰσκομιδή. Reg. *illatum*.
* Inlex, ἄνομος. Germ. *illex*.
* Inlex, ἀφῆλιξ, ἄνομος, παράνομος. leg. *inproles*, ἀφῆλιξ. *inlex*, ἄνομος. Vulc.
Inlicite, παρανόμως, ἀπρεπῶς. *inlicitò* legendum censet Goldastus ad S. Valerian. p. 68.
Inlictum, συσκευή. forte *inlicium*. Vulc.
Inlimati, εἰσβοληθέντες. leg. *inliniati*. Salmas. ad Plin. p. 168.
Inlimati, λησμενηθεντες. forte ἀκονηθέντες. Vulc.
* Inlubies, squalor, etc. Mss. *illuvies*.
* Inluctabilis, ἀκαταπάλαιστος. Reg. Germ. *ineluctabilis*.
Inluminatio, eluminatio, φωτισμός. Germ. *illuminatio, elucubratio*.

Inluvies, ἀλουσία, αρισια. leg. ἀκαθαρσία, ut alibi.
* Inluvies, ἀκαθαρσία. Reg. *alluvies*. leg. *illuvies* ut in Germ.
Innatem, εις σε. forte *inante me*, εἰς ἐμέ. Vulcan. forte *inante diem*, ut in Gloss. Gr. Lat. εἰς τὴν πρὸ ταύτης ἡμέραν.
* Innovo, ἐγκαινίζω. addit Reg. *dedico*.
Inofficiosus, διακαθήκων. leg. ἀκαθήκων. Vulc.
Inpendia, τὰ ἐγχρίζοντα. leg. ἐγχρήζοντα. Vulc. Salmas.
* Inpestis, inpubes, ἄφθορος. leg. *investis*.
Inpigrabile, ἐναργέστατον. leg. ἐνεργέστατον. Vulc.
Inplacata, ανιμεις. leg. ανηλεής. Vulc.
* In plano, ἐν ἐπιπέδῳ. Mss.
Inplicisco, ἐπιτροπιάζω. leg. *inpliciscor*. Vulc.
Inplurimus, μαδαρός. leg. *inplumis*. Vulc.
* In posterum, εἰς τὸ ἐπιόν. Mss. *in post*.
Inprocerata, ἐντελῆ, ταπεινά. leg. *inprocera*. Vulc.
* Inprospicuus, ἀπερίβλεπτος. Mss. *inperspicuus*.
* Inpungo, ἐγκεντρῶ. Mss. *impugno*.
Inqueritus, ἀζήτητος. *inquæsitus*. E.
* Inquinatus, sceleratus. Mss. *inquinator*.
* Inrecogitatus, ἀνεπιλόγιστος. Reg. *incogitatus*.
* Inricus, invisibilis, ἀγέλαστος. Germ. *irrisus, irrisibilis*. Reg. *invisus, invisibilis*.
Inrigilo, ἐναρδευθέντες. leg. *inrigui*. Vulc.
Inrogabatur, ἐπεκλατο. forte ἐπέτλατο. Vulc.
* Inrumpibilis, ἄῤῥηκτος. Mss. *irrumpibilis*.
* Inrumpo, εἰσπηδῶ. Reg. *irruo*.
* Insalio, ἀλίζω. Mss. *insalo salsum*.
* Insalus, absurdus, ἀβέλτερος. Mss. *insalsus*: forte *insulsus*.
* Insanabilis, ἀνίατος. Reg. addit *incurabilis*.
* Insapientia, amentia, Germ. *insipientia*.
* Inscicia, ἄγνοια. Mss. *inscientia*.
* Inscidus, στυφὸς οἶνος. Germ. *viscidus*.
* Insectabilis, ἄτμητος. Mss. *insecabilis*.
Insectantes, ἀπεχθαινομένους. leg. *infestantes*. Vulc.
* Insedabilis, ἀκατάπαυστος. Reg. *incessabilis*.
* Insenescibilis, ἀγήραος. Reg.
* Insensibilis, imprudens, ἀσύνετος. Reg. *insensatus*.
* Inseparabilis, ἀδιαχώριστος. Reg. addit *indivisibilis*.
Insetie, ἔγκειται. forte *insidet*, vel *insequitur*. Vulc.
* Insidia, λόχος. Germ. *insidiæ*.
* Insidiæ, obsessio, ἔνεδρα. Germ. *insidium, subsessum, obsessum*.
Insigate, ἐπιρίψαι. *instigare*, ἐπιῤῥέψαι. Vulc.
* Insignarius, ὁπλοπάροχος. Germ. *insigniarius*.
Insignitum, ασημαντα. leg. ἀσήμαντον. Vulc.
Insinuavit, ἐνεκωμίασεν. leg. ἐνεφάνισεν. Salmasius ad Hist. Aug. p. 101. ἐνεκώμασεν. Vulc.

Insipti, αὐτοί. leg. *insipte*, ut alibi. Vulc.
* Insociabilis, ἀκοινώνητος. addit Reg. *incommunicabilis*.
Insolens, αθης. leg. ἀήθης. Vulc.
* Inspecio, reviso. Germ. *inspecto*.
Inspectæ, περιοργασθειν, δοκιμασθειν. leg. περιοραθεῖσαι, δοκιμασθεῖσαι. Herald. lib. 1. c. 7. Inspectum, περιοραθὲν, δοκιμασθέν.
* Instata, superaria, ἐπενδύτης. sic etiam in Germ. sed leg. *instita*.
Instinctus, ἐνθουσιας. leg. ἐνθουσιασμός. Vulc.
Instillare, enicere. leg. *inicere*. Vulc.
Instrumentum, ἐξάρτησις. leg. ἐξάρτισις. Vulc.
* Insuabis, injocundus, ἀνήδονος. Germ. *insuabilis*. Reg. *insuavis*.
Insuasum, εἶδος δοκαριοκαπνισμενως. l. εἶδος δοκαρίου κεκαπνισμένον. Scaliger ad Festum in hac voce.
* Insublum, ἀντίον, etc. Germ. *insulum recta telæ*. Reg. *insublum reglatelæ*.
* Insuperabilis, ἀήττητος. Germ. *inexsuperabilis*. Reg. *inexpugnabilis*.
* Intemperata, ἄκρατος. Reg. addit *intempesta nox, intemperata*. Germ. *intemperata, noxia, intempesta*.
* Intemptabilis, ἀπείραστος. Germ. *intemperabilis*.
Integratio, ἐπανάλημψις. l. ἐπανάληψις. Vulc.
* Intentiva, διάτονος. Mss. *inventiva*. Reg. διά τινος.
Interata, ἐξεντεριωθέντα. l. *exinterata*, vel *exenterata*. Vulc.
Intercalaris, ἄθετος. l. ἔνθετος. Vulc. E.
* Intercapcio, ambulacrum, etc. Germ. *intercapedo*.
Intercapulum, μετάφρενον. l. *interscapulum*. Vulc.
* Intercessor, βραβευτής. addit Reg. *dispensator*. *Intercedo*, βραβεύω, addit Reg. *ministro, guberno*.
Intercisimen, διακοπή. *intercisio*. E.
* Interdia, μέσον ἡμέρας. Germ. *interdiu*.
Interdita, μεσοδάκτυλα. forte *internodia digitorum*. Vulc. vel *interdigitia*. E.
* Interritus, impavidus, ἀπτόητος. Ita Mss.
Intergeries paries. forte *intergerinus*. Vulc.
Interjectum, σχετλιασμός. Ex Glossis aliis Mss. Vide *Interjectio*.
* Interlocor, διαλαλῶ. Germ. *interloquor*.
Interpota, ἐπίγναφα. l. *interpolata*. Vulc. E.
Inter prohibet. l. *interpellat, prohibet*. Vulc.
* Interruptor, διαφθορεύς. sic etiam Germ. Reg. *interemptor, interfector*.
* Interscapulum, μετάφρενον. add. Reg. *dorsum*.
* Intertrimentum, ἀφουσία χαλκοῦ. Reg. *detrimentum*.
Intincipit, ἄρχεται. forte *indincipit*. Vulc.
Introitorius, βικειος. forte οἰκεῖος. Vulc.
Introitum, εἰσελουσιον. l. εἰσηλύσιον. Vulc.

Intuito, εννοιαι. l. ἐννοία. Vulc. forte ἐννοέω.
Intus, εσον. l. ἔσω. Vulc. E.
* Invèstis, ἀνένδυτος. Mss. *investitus.*
* Iuvidus, ἀγαῖος. Reg.
In virilem, κατὰ αναλεγεαν. l. ἀναλογίαν. Vulc.
* Invius, ἀνόδευτος. Mss. *devius, avius.*
* Inuleus, dama, νεβρός. Germ. *inulus.*
* Inundat, torret, exuberat, πλημμύρει. Germ. *undat.*
* Involumen, ἐνείλημα. Reg. *involumentum.*
* Involuntarius, ἀβούλητος. Reg.
* Inutilis, incommodus, futilis, ἀχρήσιμος. Germ. *gerofutilis.* forte *gerro, futilis.*
Invulgans, διαθρυλωνι. l. διαθρυλλῶν. Vulc.
Jo, απειαι. l. ἄπειμι. Vulc.
Jocenera, ετερα. *jocinora,* ἔντερα. Vulc.
* Jocosus, ridiculosus. Germ. *fidiculosus.*
* Joculax, γελοῖος. Germ. *jocularis.*
Jolinta, ηρα. leg. *joventa.* Vulc.
Jolinta, ἥρα. leg. *joventa.* Vide Festum in *Juventutis,* et ibi Scaligerum.
Josipse, αὐτός. l. *is, ipse.* Vulc.
Ipsiplices, etc. Vide Scal. ad Fest. in *Ipsullices.*
* Ipsud, ipsum, αὐτό. Germ. *illud ipsum.*
Irquis, τραγιων παις αρχη νηβιωσος. l. τραγιῶν, παῖς ἀρχὴν ἡβώσας. vel τραγῶν παῖς ἀκμὴν ἡβώσας. Vulc. forte παῖς, ἀρχὴ νηπιότητος, vel ἀρχὴ, νήπιος.
* Irritum, ἀκυρωσία. Reg. *irritatio.*
Isis faria. Vide Barthium l. 47. Adv. c. 18.
Ister, ἔθος, etc. leg. *istar,* vel *instar.* sic *istita,* pro *instita.* Vide Gloss. ad Script. med. et infimæ Lat. in *Instar.*
Istita, ἀκροζώνη. leg. *instita.* Vulc.
Istonæ, πορευται. forte πορεύεται. Vulc.
* Iterum, iteratum, ἴτριον. Mss. *itrium, tractum.* Vulc. leg. δεύτερον, ἴκριον. Salmas. ad Hist. Aug. p. 155.
* Itiner, strata, λεωφόρος. Germ. *iter.*
* Judicium, actio, ἀγωγή. addit Reg. *regula vivendi.*
Jugit, ικτιβωα. leg. ἰκτὶν βοᾷ. Scaliger ad Festum in *Jugere.*
Jugmentarius. leg. *jumentarius.* Vulc.
Jugol, ἀκρωρίαι. leg. *juga.* Vulc.
Jugula, ἄστρον ὠρίωνος, ὁρατιος ὥς φησι. Horatius meminit Orionis, non autem Jugulæ, sed legendum ὁ Αττιος ὥς φησι. Scaliger ad Festum in hac voce.
* Junctura, συμβολὴ, ἐπὶ συναρμογῆς. Ita Germ.
* Junctura cruris ad nates et inguen, βούλων. Habentur in *Excerptis.*
Jurisdictores, αὐθένται. addit τῶν νόμων. Cujac. Vulc.
* Jus, πνοὴ, ἄνεμος. Ita Germ. ubi ed. . . . . *tus,* πνοὴ ἀνέμου. Vulc. *flatus, al. spiritus.*
Jus, δικαιονόμος. l. *juridicus.* Vulc.
Juscellarius, ζωμετης. leg. ζωμίτης, vel ζωμεψέτης. Vulc.

* Justa, νόμημα. Germ. *hæc juxta.* sed leg. *lex justa.*
Justidium, ἀρχοντικὴ ἡμέρα. Salmasius ἀργητικὴ restituit. Vide Scaligerum ad Festum in *Justi dies.*
* Juxta mare, prope mare, ἀγκίαλος. Reg. *supra mare, littoreus locus.*

K.

* Καταφρονητὴς, contemptor, spernulis, etc. abest vox *spernulis,* a Germ. Vide Cujac. lib. 18. Obs. c. 30.
* Κουρῆτες, οἱ περὶ τὸν παιᾶνα, *indigites, corybantes.* Vide Delrium ad Senecam Trag. p. 374.

L.

Laborosus, μοχθηρός. *laboriosus.*
* Labrium, χεῖλος. Germ. *labium.*
* Labrosus, πρόχειλος. Germ. *labrusus.*
Lacarius, θωρακοποιός. l. *loricarius.* Vulc. E.
* Laccus, κρήνη. Germ. *lacus.*
Lacerti, κόλοι. l. κολίαι. Vulc. E.
* Lacinia, ἀπόσασμα πλήθους. Mss. *laginia.*
* Lactancia, lactans, γαλατηνός. Reg. *lactans, lacteus, lactatus.*
* Lactans, γαλουχούμενος. Reg. γαλαχούμενος.
* Lacticulosus, λιπογάλακτος. Reg. *lactosus.*
* Lacum, stagnum, ὑδροστασία. Germ. *lacuna.*
* Lacunarium. Germ. λιμνοης.
Læa, λεηνα. leg. *lea,* λέαινα. Herald. lib. 1. c. 7. Vulc.
Læcorus, λίμνη. leg. *lacorus,* vel *lacus.* Vide Gloss. ad med. ætat. Script. E.
* Lærnum, simulacrum, ἄγαλμα. Reg. *larvum statua Dei.*
* Lamna, λοβὸς ὠτίου. Germ. *hæc lanna.* Ita etiam in Glossis Mss. et col. 242. edit. H. Steph.
* Lamna, ἔλασμα, etc. Mss. *lamina.*
Lamuriliæ, ἑορταὶ τῆς Ασιας. l. *lemuralia,* ἑορταὶ τῆς Εστίας. Salmas. ad Plin. p. 412.
Lancla, λεκάνη. *lancula, ancula.* Cujac. E.
Landica, εσχαραδιν. l. ἐσχάρα γυναικεῖα. Vulc. E. alibi ἐσχάρα, exponitur *craticula.* Vide Gloss. ad Script. med. Lat. in *Andena.* E.
* Laniatorium, macellus, κρεωπώλιον. Germ. *macellum.*
* Laniger, ἐρεοφόρος. Germ. ἐριοφόρος.
Lanista, λουδοτρόφος, etc. Emendat Salmasius ad Florum p. 88. et ad Hist. Aug. p. 328. λουδιοτρόφος. Ludius enim idem est qui μονομάχος, gladiator. Vide Cotelerium ad Constitut. Apostol. p. 319.
* Lapsivosus, ὀλισθηρός. Germ. *lapsinosus.*
* Lares, ædes, οικίαι. additur in Germ. εἰ γὰρ εἴπῃς ναὸν, σημαίνει *ædem.*
* Largior, δαψιλέστερος. Mss. *largitior.*
* Larva, δαιμόνιον. addit Reg. *vel divina ira.*

* Larvalis, ειδωλοανης. Germ. desunt in edit.
Larsus, χαρωπός. In al. Gloss. *cæsius, larvus.* ubi vir doctus *ravus* emendat. E.
Lascivius, ωραιος. l. *lascivus,* ὡραῖος. Vulc. Herald. l. 1. c. 7.
Laterculum, βήσαλον, καὶ στρατιαν. l. στρατία. Vulcan. Vide Cujac. l. 9. Observ. c. 26.
* Laticia, ἐργάτου φορά. Mss. *latura.*
* Laticularius, laticulosus, λειπογάλακτος, in Germ. sed leg. *lacticul.*
* Laticus, λύδιος. leg. *lydius.*
* Lator, institutor, εἰσαγωγεύς. additur in Germ. Cic. *latorem Semproniæ legis.*
* Latrina, λήστρων. Germ. λήθρων. Reg. λῆστρον.
* Latrinæ, χρεῖαι τὰ σωτηρια ἐν οα ἀποπατοῦμεν. Ita Germ. Vide Rigalt. ad Artemidorum.
* Latroniculator, ληστοδιώκτης. Germ. *latrunculator.*
Latrum, ἀριστερόν. l. *lævum.* Vulc.
* Lavatio, λοῦσις. Germ. *lautio.* Ita in λουτρόν.
* Laurentum, δαφνών. sic etiam Germ. *lauretum* Reg.
* Lauria andrum, ῥοδοδάφνη. Germ. *taxus, lauriandrum, viburna.* Ita in Glossis aliis Mss.
* Laxa stagnum, τόπος ἐν ᾧ ὀλίγον ὕδωρ συνίσταται. Mss. desunt in ed.
Legula, μύστρον. l. *ligula,* μυστρίον. Vulc. E.
Legum pater, νομοθέτης. forte *legum lator.* Vulc.
Lenis, λεῖος. *levis.* Cujac. E.
* Lencium, sabanum, σάβανον. Germ. *lentium.*
* Lentiarius, ὠθωνιοπώλης. Germ. *lintiarius.*
Lentio, ἐν τοῖς πένθεσιν ὀρχούμενος. l. εὐωχούμενος. Vulc. Salmas. ad Hist. Aug. p. 504.
* Lepus, λαγωός. addit Reg. *vel herinacius.*
* Lernum, simulachrum, αγαλμα. Germ. *larvum.* Vide Barthium l. 42. Adv. c. 6.
* Levis, λία τῇ ἀφῇ. Germ. *leva.*
* Levo, lenio, mitigo, πραΰνω. Germ. *lenio, lenito, mitigo.*
Liba, ἀβέρτης. at αβέρτης, est antilena equi. Vulc.
Libellum, σκίαρδρον. leg. *umbellum,* σκιάδιον. Vide Glossar. ad Script. med. Lat.
Liber, βιβλίον, φους. leg. φλοῦς, ex φλοὸς, id est φλοιός. Herald. lib. 1. Adv. c. 7. Vulc.
Libra, εισταθμον. l. στάθμη. Vulc. f. εἷς σταθμός. E.
* Libra, examen, -ζυγὸς, στατήρ. Germ. ζυγὸς ἐν ᾧ σταθμίζομεν.
Libricas, πλακοῦς. l. *libum.*
* Librosus, βιβλιακός. Reg. occurrit in Excerptis.
* Librum, cortex, suber, φλοιός. Germ. *liber.*
Libus, εντεριαδες. l. *liba,* ἐντυριάδες. Vulc. E.
* Licet, tamen sit, sin etiam, εἰ καί. Germ. εἰ καὶ, *licet, sin etiam, tametsi.* εἰ καὶ ὅτι. *tametsi.*
Licinæ, μιτινοι. forte *licinus,* μίτινος, *ex licio.* E.
Licium, τιμος. l. μῖτος. Vulc.

Licinus, *ανάθυξ*. forte *τετανόθριξ*. Vulc.
* Licor, *ὕδωρ, ῥύσις*. Ms. *rigor*. an *liquor?*
* Lictor primus, *ἀρχιραβδοῦχος*. Mss. *lictor proximus*.
* Ligatus, *περίπυστος*. Germ. *legatus*.
* Lignatio, *καταξύλωσις*. Germ. *tignatio, καταξύλωσις ἐπὶ στέγης*.
* Ligurius, *λιμβός*. Germ. *ligurrus*. Reg. *ligurus*. infra, *λιχνὸς*, *ligurius*. Germ. *ligurus*.
* Ligustrum, *ἄνθεμις*. add. Reg. et Germ. *λευκὸν ῥόδον*.
* Lima, genus gladii, *ξυήλη*. Reg.
Limatur, rimatur, terit, *ζητεῖ*. forte *quærit*.
Limphacia, *μανιώδης*. *lymphaticus*. E.
Linago, *αντηχησαρχης*. leg. *linago, ἡ ἄχνη. lanuginis, τῆς ἄχνης*. Vulc.
Limens, *ἤπιος*. *lenis*. Cujac. E.
Linens, *ἤπιος*. forte *linis*, pro *lenis*. E.
* Linguatio, *γλωσσοτομία*. Mss. *elinguatio; γλωσσοτομῶ, elinguo*.
Linia, *ξυλινίς*. Ex Gloss. Mss.
* Linia, *γράμμη*. Reg. *linea*.
* Linteator, liniteator, *λινοῦφος*. leg. *λινοῦφος*. Salmasius ad Hist. Aug. p. 455.
* Lintreum, alveum, *σκάφη*. Germ. *linter, hoc alveum*.
* Liquamen oleo, *γαρέλαιον*. Germ. *liquamen et oleo*. forte *ex*.
Liquefacta, *τετηγαροικοτα*. leg. *liquefacta, τετηκότα. liquamen, γάρον*. Vulc.
Lista, *ἡ ἐπὶ τοῖς αριομοις καμπη*. forte *ἡ ἐπὶ τοῖς ἱπποδρόμοις καμπή*. Vulc. *ἀριθμοῖς*. Cujac.
* Litera, processus in judicio, *γράμμα*. Reg.
Litigator, *υπερθεματιστής*. *licitator*. Cujac. E.
* Littura, abolitio, *ἀπαλοιφή*. Germ. *litura*. Reg. *jactura*.
* Litturalis, *αἰγιαλώδης*. Germ. *littoralis*.
* Locaticium, *ἐκδόσιμον*. Germ. *loquaticium*.
Loci muliebres, *υπερα*. leg. *ὑστερα*.
* Locus certaminis, *ἀγωνιστήριον*. Reg.
* Loleum. Germ. *lolium, αἶρα ἥτις ἐν τῷ σίτῳ εὑρίσκεται*.
Lolligina, *τευθίς*. Germ. *solligina*.
* Lombare, *περίζωμα*. Germ. *lumbare*.
Lomenta, *σημα*. leg. *σμήγματα*, ut alibi.
* Lomento, *σμήχω*. Ita etiam Germ. Vulc. *fomento* emendat.
Longa, *κωλέντερον*. leg. *longano*, vel *longabo*. Herald. Vulc. Vide Gloss. ad Script. med. Lat.
* Longisecus, *ἄπωθεν*. Germ. *longe, secus*. Reg. *eminus, longius*.
* Loquaquis, *εὔλαλος ἐπὶ ὀρνέου*. Germ. desunt in edit.
Loramentum, *ἱμάντωσις. οἰκοδομήν*. leg. *ἱμάνθωσις οἰκοδομῆς*. Salmasius ad Plin. p. 479.
* Lorum ad ligandos equos ad temonem, *λέπαδνον*. Reg.
Lucar, *θεατρικὸν γελιαν, μισθὸς ἀπὸ φίσκου*. pro *γελιαν, γέλτον* legit Meursius in Gloss. alii *θεατρικὸν ἀργύριον*, ex Sosipatro pag. 25.
Lucarius, *θωρακοποιός*. *loricarius*. Cujac. E.
Lucet, *τίσει, καὶ πενθεῖ, ἀνιᾶται*. leg. *lucet, τίσει. luget, πενθεῖ*, &c. Vulc.
Lucerius, *ζεύς*. leg. *lucetius*, ex Macrobio lib. 1. c. 15. Isaac. Pontan. in eundem. Scaliger ad Festum.
* Luce vigilo, *ὀρθρίζω*. Reg. *manico, mane surgo, de luce vigilo*.
Luci, *ἀξίας τόπου*. forte *ἄλση, ἀνέμβατοι τόποι*. Vulcan. forte *ἀλσώδεις τόποι*. pro *loci*. Salmasius ad Plin. p. 1133.
* Lucillum, *κερδύφιον*. Germ. *lucellum*, deminut.
Lucium, *οὖρος*. *lotium*. Cujac. E.
* Luctor, *διαγωνίζωμαι*. Germ. *litigo*. Reg. *luctor, latito*.
* Luculli, *γλωσσοκομοι*. Germ. *lucilli*. Reg. *loculi, pluraliter tantum declinatur, γλωσσοκόμιον*.
* Lucullum, *γλωσσόκομον*. Reg. *loculum, marsupium*.
* Lucusta, *ἀκρίς*. Germ. *locusta*.
* Lubricus, *γλοιώδης*. Reg.
Luere, *διαλοῦσαι*. leg. *διαλῦσαι*, vel, *lue æra, διάλυσαι*. Vulc.
* Λυγξ, *θηρίον, lingus*. forte *λυγκούριον*. Vide Salm. ad Plin. p. 89.
Luma, *βοτάνη*, &c. Vide Scaliger. ad Festum in hac voce.
Lumbaga, *ισχεια σομματα*. leg. *ἰσχύος ἅμματα*. Vulc. Vide Fest. in *Lumbago*.
Lumbricus, *ελμινς*. leg. *ἕλμιγξ*. Vulc. E.
* Lumentum, *ἐρεγμοῦ λέπος*. addit Reg. *luntentum*.
* Luminamentum, *χαρακτήρ*. Germ. *hoc liniamentum*.
* Luminarium, *φωταγωγός*. addit Germ. *transenna*.
* Lupanaria, &c. *πόρνη*. Germ. *lupanar*.
* Lupini, *θερμοί*. Germ. *luppinio*.
* Lustrum, olestrum, *πέτρος*. Germ. tantum, *oleastrum*.
* Lustrum, *ἁγιασμός*. Germ. *lustratio*. abest a Reg.
* Lusus, ludimentum, *παιδιά, τὸ παίγνιον*. Germ. *lucus, holumentum perperam*.
Luteum, *πηλινὸν χρῶμα*. leg. *μηλινόν*. Salmas. ad Plin. p. 256.
* Lutus, *λουσάμενος*. Germ. *lautus*.
* Luvies, *λιμηπόν*. Germ. *limex, λιμιτόν*. Scrib. *limes*, ut in Reg.
Luxatur, *ἀνασάσσει*. forte *ἀνασπᾶται*, vel *ἀνασείεται*. Vulc.
Luxum, *στρέμμα, ἄνγισμός*. leg. *λυγισμός*. Petavius ad Themist. Vulc.
* Luxus, impudicitia, *ἀσέλγεια*. Reg. *luxuria*.

M.

* Macta, teges, terratoria, *ψίαθος*. Germ. *matta*.
* Maculosus, varius, *βάριος*. Reg.
Macusta, *βαύκη*. leg. *mascauta*, vel *mascauda*, pro *bascauda*. Salmas. ad Hist. Aug. p. 333.
Mænianum, *ἐξώστρα*. leg. *ἐξώστης*, ut alibi. Vulc.
* Magimaste, *μεγάλως*. Germ. *magne, vaste*. Reg. *magne, fauste*.
* Magis, *μάκτρα*. sic etiam Germ. Vulc. leg. *μάκτρον, mappa*. sed nihil mutandum; est enim *magis*, vox Gr. *μαγίς*.
* Magnificium, *μεγαλοεργία*. Germ. *magnificum*.
* Mala cogitatio, *κακοβουλία*. addit Germ. *mala conscientia*.
* Malagranatum, *ῥοιά*. Germ. *mala granata, hoc malum granatum*.
Malalis, tomos. leg. *majalis, τομίας*. E.
* Mala odio, *μισοκακῶ*. Germ. *male odio*.
Malatus, *στυγνὸς, ἀρχ*. leg. *ἀρχαικῶς*. Vulc.
* Male moratus, *δύστροπος*. Reg. *male morigeratus*.
* Maleficio, *βλάπτω*. Germ. *malefacio*.
* Malibarbis, *ἐπανωπώγων*, in Ms. in Gloss. Lat. Gr. *malebarbis, σπανόν*. alibi *σπανοπώγων*. Vulc.
* Malivolosus, malignus, *κακόβουλος*. Germ. *malivolus*.
* Mallo, *μᾶλλον βούλομαι*. Germ. *malo*.
* Malta, *ἐλαιοκόνιον*. Germ. *multa, ελαιοκονιο*.
Maltana, *πιοσύκηρον*. *malta*. Cujac.
* Maluginosus, *κακεντρεχής*. Germ. *malignosus*.
Malva, *μολόχη*. leg. *μαλάχη*. Vulc. E.
Malvæ, *μολόχια*. leg. *μαλαχαὶ*, vel *μολαχαί*. Vulcan. E.
Malum, *μῆλον*. *Pessicum*, *Περσικόν*. leg. conjunctim, *malum Persicum, μῆλον Περσικόν*. Vulc. E.
Mamaculus, *δρᾶμα*. forte *dramatulum*. E.
* Mamillares, *μονοχέρια*. leg. *manuales*. Meurs. in Gloss.
Manasse, *ἐῤῥευκενερει*. leg. *ἐῤῥευκέναι*. Vulc.
* Mancio, *περίστυλον*. Germ. *natio*. Reg. *decolumnatio*.
Mancipat, *καταγράφει. ῥέει*. leg. *manat, ῥέει*. Goldast.
* Mancussetus, *ἀριστερόχειρ*. Germ. *mancus, secus*. Reg. *mancus, cecus*.
Mannæ, *δέσμαι*. leg. *manuæ*. E.
* Mano, *βλύζω*. Reg. addit *scaturio*.
* Mantella, *χειρόμακτρον*. Germ. *mantella*. in aliis Gloss. Mss. *mantela*.
Manuale, *ἀναλόγιον*. Vide Gloss. ad Script. med. et inf. Lat.
* Manubrium, *στέλιον*. Germ. *στελιοκι*.
* Manusio, *πολυπληθία*. Germ. *manus, cohors*. Reg. *multitudo*.
* Manusio, multitudo, caterva, *πολυπληθία*. Germ. *multitudo, caterva, manus, choors*.
Mappalia, *καλύβαι*. Sosipater: *καλύβαι ἀργῶν, magalia*. *Ἀφρῶν*, emendat Goldast. in Alemannica p. 200.
Marcidus et marceros, *τετηκὼς*, &c. leg. *et marcens*. Casaub. ad Sueton. in Caligula c. 57.
Mare tranquillum, *θάλασσα γαλήνη*. leg. *γαληναίη*. Vulc. E.
Margum, *τέρμα τοῖχος ἐκ χαλακουν ἱππικός*. leg. *ἐκ χαλκοῦ, ἢ ἱππικός*. Vulc.
* Marina, fascis, *δέσμη*. Germ. *manua*.
* Marinum, *πλινον*. Germ. *πίννινον*.
Marinum, *αφυδιν*. leg. *ἀφύδιον*. Salmasius ad Tertull. de Pallio p. 172.
Marinum, *αφυδι*. leg. *ἀφύη*, *mel marinum*. Vulc.
* Marmorarius, *μαρμάριος*. Ms. *μαρμαράριος, marmarius*. Reg. *marmorarius*.

* Marmorarius sculptor, λιθογλύφος. Germ. *marmorarius*.

Marsupium, Μάρσιππιον. ex Gloss. Mss.

* Masculinum, αρσενίζον. sic in utroque Ms. infra, ἀρσενικόν, *masculinum*.

* Masculus, ἄρσην. Mss. ἄρσης.

* Maspina, coxendix. sic etiam Germ. *ima spina*, legit Vulc.

* Massa, conspersio, φύραμα, ἤτοι μάγμα. Ita Germ.

* Massa, φύραμα, μάγμα. Germ. *massa, conspersio, φύραμα ἤτοι μάγμα*.

Massam, συστρεφω. leg. σύστρεψιν. Vulc.

Masturcium, κάρδαμον. *nasturcium*. Cujac.

Mataxa, ἐρία. Vide Gloss. ad Script. med. Lat. E.

* Materiosus, πολύυλος. Germ. *memorosus*.

Matricida, μητρολώας. leg. μητραλῴας. Goldastus et alii.

* Matutina, ὄρθρινον. Germ. *matutino*.

* Mechanicus, μηχανικός. Germ. *machinarius*.

* Medica, μηδική, ὁ χόρτος. sic Germ.

* Medicinaculum, ἰατρεῖον. Germ. *medicinalium*.

* Medico, sano, ἰῶμαι. Germ. *medicor*.

Mediestrinus, περιχύτης. leg. *mediastinus*. Vulc.

Medietas, μεσῆλιξ. forte *mediæ ætatis*. Cujac. vel *mediarius*, ut Vulc. E.

* Medosus, mendax, ψεύστης. Germ. *mendosus*.

* Mefitis, fetitas, δυσοσμία. Reg. in Germ. abest *fetitas*.

* Μεγαγκύρωρος, ὁ στρούθος. absque explicat. Germ. desunt in edit.

Mel marinum, αφρος φυσω. leg. ἀφὸς, φύσεως. Vulcan.

Melesperum, μελοφιλα. forte μελάμφυλλον. Vide Ruell. lib. 3. c. 16. Vulc. legit *mespilum*, μέσπιλα. E.

* Melius, potius, βέλτιον. Reg. addit, *præstiterit*.

* Membra, γυῖα. Reg.

Membrana cerebri, ὑμὴν. leg. ὑμήν. Vulc. E.

Membraneorum, τυμπανιδῶν. leg. τυμπανιστριῶν. Vulc.

* Mencla, ψωλή. Ita etiam Germ. Vulc. emend. *mentula*.

* Mensura, modus, μέτρον. Germ. desunt in edit.

Mensura, μέτρον καὶ ὅρα. τὸ σφᾶς, Hebræum est.

* Mente captus, lymphaticus. Germ. *numine captus*.

* Mentilla, ἐλαχιστοτάτη. Germ. *minutalia*: Reg. *minutila*: forte *minutula*.

Meraculum, ἐνάκρατον. leg. ἄκρατον. Vulc. E.

Merara, αὐστηρά. leg. *meraca*. E.

Merces, μισθία, καὶ ἐνθήκη, καὶ πραγματεία. forte πραγματεία.

Merces, μισθία. Germ. *merdum*, *mercenarius*.

Merendiana, δείλη. *meridiana*. E.

* Mereo, ἀξιοῦμαι. Germ. *mereor*.

* Mernarius, μισθοφόρος. Germ. *mercenarius*, μισθωτος.

* Mernarius, μισθωτής. Germ. *mercenarius*.

Mero, λακτίζομαι. *mereo*.

Meralus, ακρατον. leg. κίσσυβιον. Vulc. E.

* Mestrinus, penitus, περιχύτης. Germ. *meterinus*.Cujac. *mediastrinus*.

* Metatio, apparatio, ἀπαρτισις. Germ. *metatum*.

* Micatio, λαχμός. addit Reg. *vel densitas pilorum*.

* Mico, λαγχάνω. addit Reg. *sortior, accuso*.

* Miles levis armaturæ, γυμνὴς καὶ γύμνητος. Reg.

Miliarium, θερμαρον. Pontanus in Macrob. legendum putat θερμαντήριον, vel θερμηγεῖον. ut et Wowerenus ad Petron. pag. mihi 654. in Glossis Basilic. μιλιάριον, θερμαρίου ἀγγεῖον.

* Minervalia, quinquatrica, singulare non habet, πανάθηναια. Germ. desunt in edit.

* Minimus, deterior, minor, ἐλάττων. Germ. desunt in edit.

* Ministeriarius, ὑπουργικός. Reg. *ministrarius*.

* Ministeriarius, ὑπηρετικός. Germ. *ministrarius*.

* Ministrator, in ὑπουργικός. Mss. *ministrarius*.

* Minuo, desum, ὑστερῶ. sic Germ.

* Miredilla, ψίλωθρον. Mss. *mirendilla*. In Glossis aliis Mss. *mirendilæ*, ψίλωμα, ἤτοι ψίλωθρον.

* Miserasco, ἐλεῶ. Germ. *miseresco*.

* Missionem emeritus, ἀπολυθεὶς στρατείας. Germ. *missicius, emeritus*. mox *emereor*, ἀπολύομαι στρατείας.

* Missum, ἄθλον. Reg. *miserum*. Germ. *miserum vel missum*. Vide Salmasium ad Plinium pag. 910.

* Missus, navis, vel genus navium. ἀποστολος. Reg.

Mituo, λαγχάνω. leg. *mico*. Vulc. E.

Modula, μέλη τῶν ἀσμάτων. *moduli*, vel *modulamina*.

* Mola, far, ador, ἄλς. Sic etiam Germ. ἄλια.

* Molarius lapis, λίθος μυλίτης. Germ. *molaris*.

* Molatio, ἄλεσμα. Molator, ἀλεστής. Delrius ad Œdipp. Senecæ pag. 100. legendum censet ἄλεσμα, et ἀλεστής, ab ἄλς, salsugo et mola in sacrificiis salsa.

* Molarius, μυλωνικος. Germ. *molarius*.

Molitur, μηχανᾶται. Molitor, ἀλετης. Sic leg. Fr. Nansius ad Nonni Paraphras. p. 6.

* Mollities, delitiæ, ἁβρότης. Reg.

* Monator, σημαντήρ. Germ. *monitor*.

* Moneta, τύπος, τὸ χαραγεῖον. Germ. τόπος ἔνθα τὸ νόμισμα χαράσσεται.

* Monile, ὅρμισκος. Germ. *manile*.

* Moentum, ὑπόστεγασμα. Germ. *amurelum*. Reg. addit *vel versutia*.

* Morigero, πληροφορῶ. Germ. *morigeror*.

* Moro, remoro, protraho, detrecto, παρέλκω. Germ. *moror, emoror, protraho, detracto*.

* Morò, dego. Germ. *moror*, *dego*, *egero*.

* Morsus, λάφυξα. *devoro*, *dilanio*, λαφύσσω. Reg.

* Morsus, agrestis, -ἀγρίου. Germ. *morbus*.

* Mostellum, φάσμα. sic in Germ. an *monstrellum*?

* Motacilla, motacilla, (tremulus,) σεισοπυγίς. Ita Germ.

Mucrone, ἀκροξιφίδιφ. leg. ἄκρῳ ξιφιδίῳ. Vulcanius.

* Mulgeo, ἀμέλγω, etc. Germ. εἰσαγω, etc.

* Mulichrum, γυναικεῖον. Mss. *mulibre*, γυναίκειον. Reg. γυναικεῖον.

* Mulier, ὄαρ. Reg.

* Muliebrarius, γυναικοχάρης. Germ. *mulis cliarius*.

Multitudo, caterva, manusila, πολυπληθία. leg. m. c. *manus*, πολυπληθεία. Priceus ad Arnob.

* Multo, percussio, πλήσσω. Germ. *mulco*.

* Mulus, τρίγλη. Germ. τρίγλα, *hic mulus*. Vulc. *mullus*.

* Municipalis. Germ. *municipialis*.

Munus, φιλοτιμία, φιλοξενία. leg. φιλόξενον. Herald. lib. 1. c. 7.

Murarium, tritorium, etc. leg. *martarium*.

* Murilegulus, κογχυλευτής. Reg. *murilegus*.

* Murina, ἀρωματίτης. Germ. ἀρωμάτιον.

* Musca vinaria, ἴψ, ἶπος. Reg.

* Muscella, μυελάριον. Reg. *mulcella*. V. Meurs. in Gloss.

Mussat, ὑποψιθυρίζει βρέφος. leg. ὑποψιθυρίζει βρέφος. Vulcan.

Mustela, γαλεωη. leg. γαλῆ. Vulc. E.

Mustus, γλεύκος. leg. *mustum*. Vulc. E.

Mutilata, παραβλαπτη. forte παραβλαβεῖσα. Vulc.

* Mutilatio, κόλουσις σώματος. Germ. *mulcatio*. Reg. *multatio*.

* Muttio, γρύζω. Reg. *mutio*, *loquor*, *dico*.

Muttonium, πριαπισκος Λευκιλλιου. leg. *mutonium*, πριαπίσκιον, Λευκίλλιου. Vulc.

Mutulosus, ψωλή. forte *mentulosus*, ψωλώδης. Vulcan.

N.

* Nabalis, πλευστικός. Germ. πλευστικὸς, *navalis*. Vulc. leg. *navigabilis*.

Næniæ, αινιγμα. apud Charis. lib. 1. *nænia*, ἐπιτάφιον.

* Nanctus, ἐπιβάς, τυχών. Reg. *nactus*.

Napi, βουνιάδες. leg. βουνιάδες. Vulc. E.

* Nares, μυκτῆρες. Germ. *rictinares*. *singul: non habet*. Reg. *rictinaris*.

* Nasco, pepero, γεννῶ. Germ. *nascor*, *pario*, *creo*.

Nassiterum, γάλκιον. κάλπις, vel κάλπη. E.

* Natale, γενέθλιον. Reg. addit *natalitium*.

* Natatura, κολυμβήθρα. Mss. *natatoria*.

* Nato, no, νήχω. sic Germ.

Natrix, boa, ἰχθύος εἶδος. leg. ἔχεως εἶδος. Salmas. ad Plin. p. 87.

* Naturalis, spontanea, etc. Germ. αὐτοφυής, *spontanea*, *natalis*, *infernus*, *viburnus*, *genista*.

* Navaculum, ναύσταθμον. Mss. *navalium*. Reg. addit *ubi stant naves*.

* Navicies, industria, virtus, ἀρετή. Mss. *nobilitas.*
* Navalium, νεώριον. addit Reg. *navale.*
Navilio, ψάλτης. leg. *nablio*, ut alibi. E.
Navilium, νεριον. νεώριον. E.
Nauteo, ὀσμὴ βύρσης. *nautea* emendat Scheffer. de Re navali p. 339.
Neccar, alium, σκόροδον. Germ. *alium vaccar.*
* Nemus, lucus, silva, ἄλσυς. Reg. alibi ἄλσος.
* Nepa, γνηνος (γηινὸς) σκόρπιος ὁ κατεσθίων τὰ ἴδια. Ita Germ.
* Nepita, montana, nitilla, ὀρίγανον. Lat. desunt in edit.
Nequit, ατονια. leg. ἀτενεῖ. Vulc.
* Nequitia, nugacitas, ἀχρειότης. Reg. *enugax.* Germ. *enugæ.* forte *hæ nugæ.*
* Neco, ἄγχω. addit Reg. *suffoco.*
* Nexus, κλωστῆρας. Reg. abest vox Lat. a Germ. et edit.
* Nidus, pullus, νεοσσός. Germ. *nudus pulsus*, scribendum *pullus.* supra, *nudus*, νεοσσιά. edit. *nidus.*
* Nihilo, nugatorius, -οὐδαμινός. Germ. *nihili.*
Nimbus, νεφετός. leg. *ninguis.*
* Nix, πνίξις. Mss. *nex.* Reg. addit *suffocatio.*
* Nocentia, βλαβή. Reg. *nocumentum.*
* Noctianus, etc. νυκτοφύλαξ. Germ. *nocturnus.*
Nocticula, Ἑκάτη, etc. leg. *noctiluca*, ex Macrob. lib. 3. c. 8. Isaac. Pontan. vel *nocticola.* Vide eundem p. 690.
* Noctuago, νυκτοδρόμος. Germ. *noctivagus.* Reg. *noctivago.*
* Nomen, εξονομαστός. Germ. ἐξ ὀνόματος, *nomine.*
* Norma, διαβήτης. addit Reg. *circinus.*
* Nostrum, τομη μέτρον. Germ. desunt in edit. forte leg. *metrum.*
* Notitia, etc. γνῶσις. Germ. addit *gnaritas.*
* . . . nseptum, περίφραγμα. leg. *conseptum.*
* Nubilum, ἐπινέφελον. Germ. *innubilum.*
Nucispinea, στρόβιλοι. leg. *nux pinea*, στρόβιλος. Vulcan. E.
* Nugax, futilis, εἰκαῖος. Germ. *nugas.*
* Nummarius, computator, etc. ψηφιστής. Germ. *numerarius.* Cujacius legebat *summarius.*
* Nundina, ἀγορὰ ἡ τῶν ὠνίων. Reg. *nundinæ, plur. tantum.*
Nundinæ, ἀγορεοι, ἀτελοι. leg. ἀγοραὶ, ἀτέλειαι. Herald. l. 1. c. 7.
Nundinæ, ενιαι. forte ὤνια, vel ἐνεαὶ, aut ἀγοραί. Vulc. E.
* Nuntiatio, ἀγγελία. Germ. *hic nuntius, hoc nuntium, nuntiatio.*
Nuptiles, γαμιλης. *nuptiales*, γαμήλιοι. *nuptialia*, γαμήλια. Vulc. E.
* Nussito, διασπύω. Germ. *musito.*

O.

* OBCENUS, αἰσχρός. Mss. *obscenus.*
Obesum, προσυπεν. leg. παχὺ, λιπαρόν. Vulc.
* Obganno, καταλαλῶ. Germ. *obgannio.*
Obices, ἀντέριδες, ἀντιθέσεις. leg. ἀντηρίδες. Salmasius ad Plin. p. 1216.
* Objectamen, ἔγκλημα. *objectus.*
Obligatio, ἐποχή. ἐνοχή. Cujac. E.
* Obligo, ὑποτίθημι ἐπὶ ἐνοχῆς, ἢ ἐνεχύρου. Ita Germ.
Oblitium, λοξόν. *obliquum.* Cujac.
* Obmutuo, ἀποφιμῶ. Germ. *obmutum.* Reg. ἀποθεγγῶ, *obmutuo.*
Obpopa, ὄρυξ. leg. *opopa*, vel *upupa.* Vide Salm. ad Hist. Aug. p. 337.
Obra, πειθαρχία. *obtemperantia*, vel *obedientia.* Vulc. E.
* Obsideo, ἐκπολιορκῶ. Germ. *absideo.*
* Obsit, βλάπτει. Germ. desunt in edit.
* Obstigilo, obtrecto, officio, ἀντικορῶ. sic Germ. at Reg. *obtrecto, officio.* Herald. leg. *obstringillo.*
* Obsto, ἀποσκοτῶ. Mss. *abosto.*
Obsus, τὸ δοκιμάζον τὸν χρυσὸν, etc. leg. *obrussa.* Meurs.
* Obtemperantia, πειθώ. Germ. *obtemperatio.*
* Obtentus, etc. παστὸς, etc. Mss. *obtestus.*
* Obtracto, ἀντιδιώκω. Reg. *abtracto.*
Obtusum, γομφόν. forte κωφὸν, vel σομφόν. Vulcan.
Obua, ἄμβιξ, etc. Vide Cujac. lib. II. Observ. c. 7.
* Obvia, ὑπαντή. Reg. *obviatio causa honoris.*
* Occasibus, δυτικός. Germ. *occasivus.*
* Occasio sponea, ἀφορμή. Germ. *occasio spontea.* Reg. *occasio, causa.*
* Occiput, βρέχμον, βρέχμα. Reg.
* Occo, occilio, etc. Germ. *occo, occulo, pastino, repastino.*
* Odio, μισῶ. Germ. *odi.*
* Odo, oleo, πνέω, etc. Germ. *odoro.*
* Offoco, suffoco, etc. Mss. *eneco.*
* Oleagina, ἀγριελάϊνα. Ms. ἀγριελάϊνον, *oleaginarium.*
* Oleastrum, σμυρνίον λάχανον. Germ. σμυρνίον, εἶδος λαχάνου. Vulc. et Meursius, *olus atrum*, leg.
Olla, κύτρα. leg. χύτρα. Vulc. E.
* Olla animatoria, χύτρα τετρημένη. Germ. *olla, animatorium*, χύτρα τετρημένη ἐν φαὸς την ωνατζεται.
Olus athrum, πετροσέλινον. leg. *olus atrum.* Vulc.
Omasum, βόειον κοπεον λιπαρόν. leg. βόειον ἔντερον. Vulcan.
* Omnimorbus, παμπαθής. Germ.
* Omnium Deum, πάνθεον. Germ. *deorum.*
* Onera ferens, gerulus, ἀχθοφόρος. Germ. *onereferendus.*
Operæpretium, λόγου. adde, ἄξιον. Vulcan. Herald.
* Operis novi nuntiatio, καινοτομιά ἐπὶ οἰκοδομῆς. Mss.
Opilasco, τριχοφυῶ. Germ. *oppilasso.*
* Opinatio, οἴησις. Germ. *opinantia.*
Opustorium, πλακουντάριον. leg. *opus pistorium.* Vulc. Meurs.
* Optimus, opulentus, virectus, εὐθαλής. Germ. *opimus, opulentus, uber, virectus.* εὐθαλὲς, *opimus, uber, virectum.*
* Orsum, δίασμα. Reg. *horsum.*
Oratrix, βρεβίον. Mss. *matrix.*
* Oridorius, σκληρόστομος. Mss. *oridurus.*
* Oriens, hyperio, ὑπερίων. desunt in edit.
Orna, ἡμικέραμον. leg. *orca.* Vulc. Vide Glossar. med. Lat. in *Orna.* E.
Osscillegium, ὀστολόγιον. leg. *ossilegium.* Vulc.
* Ospitium, peregrinatio, ξενια. absunt Lat. in ed.
* Ostentudo, χάσμησις. Germ. *oscetudo.*
Ostior, ἀσχολοῦμαι. *otior.* Cujac.
Ovile, ἔπαυλις, αιλεαι. leg. *ovile*, ἔπαυλις. *caprile*, αἰγών. Vulc. E.

P.

PABULAMENTUM, φοινικίς. leg. *paludamentum.* Vulc. Herald.
Pacciolus, ποδάριον, etc. leg. *petiolus.* Salmas. ad Plin. p. 219.
* Palearium, ἄχυρον. Germ. ἄχυρον, *hæc palæaria.* ἀχυρὼν, *hoc palæarium.* Reg. *palea*, ἄχυρον.
Pagus, - χωραπις. leg. χῶρά τις.
Paleta, σφενδόνη, etc. *pala*, ut infra. Cujac.
Pallatus, μελανείμων. leg. *pullatus.* Herald.
Palleatus, στιχολόγος. leg. *palliatus.* Salmasius ad Hist. Aug. p. 385.
* Pallor, ἀποχλωριῶ. Germ. desunt in edito.
* Palma, præmium, certamen, ἀγώνισμα. Reg.
Palmone, φοῖνιξ. leg. *palma*, φοῖνιξ. *palmetum*, φοινικών. Vulc. E.
Palmum, ψιμυθιν. leg. σπιθάμην. Vulc.
Palpa equo, κατακρωτῶ τοῦ ἵππου. leg. *palpo equo.* Vulcan.
Paludamentum, χλαμύδα, τὸ μάντιον. forte τὸ ἱμάτιον. nisi *mantum* intelligatur.
Panceps, ἕλκος, etc. leg. *pantex.* Meurs.
* Parat, παρετοιμασία. sic etiam in Germ.
* Panicium, milium, μελίνη. Reg.
* Πάνυ, admodum, valde. Germ. *admodum, pro prænimium, valde.*
Panucellium, πηνειον. leg. πηνίον. Salmas.
Papilio, εσπινιη. forte ὀσπήτιον, vel κορτίνη. E.
* Papulla, pusilla, pesulla, φλοκτίς. Germ. *papula, pusilla puscula, postulla*, φλύκτης.
* Παρατούρα. in Germ. absque interpret. *paratura.*
* Parce salsum ἀκρόπαστον. Mss. *præsalsum.*
Parciosus, φαιλος. leg. φειδωλός. Vulc. E.
Parcivi, quod est φειδομαι σοῦ. leg. *parci tivi*, pro *tibi*, vel *parco tivi*, vel *tibi*, φείδομαί σου. Vulc.
Pariolus, προφήτης. leg. *hariolus.* Meursius ad Arnob. Herald. Vulc.
* Paropsida, τρυβλίον. Mss. *parapsida.*
* Parosus, ἀηδής. Mss. *perosus.* forte *barosus.* Barth.
Parricida, πατρολώας. leg. πατραλώας.
* Parsio, φειδωλία. Germ. *hoc parsimonium, parcitudo.*
* Participo, μεταδίδωμι μέρους. Germ. *participor.*
Portiuncula, ποστιμορων. leg. *particula*, vel *portiuncula*, ποστιμόριον,

vel πολλοστημόριον. Herald. Vulc.
* Partus, sine impensa, ἀδάπανος. Reg. *parcus.*
* Parva villa, modica, γλίσκα. Reg.
Passa, εἶδος ὀρνέου. leg. *passer.* Vulc.
Passacriarium, ὑδριά. leg. *vas aquarium.* Vulc. E.
Passus, διάστημα, μεταποννπαθων. leg. μετὰ τὸν ὕστατον. Vulc.
Pastienda, βωλοστροφησιν. leg. *pastinanda,* βωλοστροφητέα. nempe γῆ.
* Patera, καῦκα. Germ. καυκο. leg. καῦκος. Vide Glossar. ad Scriptt. med. et inf. Lat.
Patibulum, σταῦρος ἀρχαῖος. leg. ἀρχαίως. Vulc.
Patices, ἕλκη, etc. leg. *pantices.* Meurs. Vulc.
Patientia, ὑπομονὴ καὶ ἀπολονη. leg. καὶ ἀπομονή. Vulc.
Patina, φιάλη. leg. *patera.* Vulc. E.
Patrat, μασᾶται, κακενφάτως, ως ειτ αισχρως. leg. ὡς ἐπ' αἰσχρῶν. Vulc.
Patribulum, πρόφορον. Vide Salmas. ad Hist. Aug. p. 155.
* Patricinus, aborigo, etc. αὐτόχθων. Germ. *patricius.*
Patulum, εκπεταλων συνεστος. leg. ἐκπέταλον, διεστός. Vulc.
Paucratiarii, παγκρατιάροι. leg. παγκρατιάριοι. E.
Pavimentum, χονδροβολιας, ἔδαφος. leg. χονδροβολίας ἔδαφος. Vulc.
* Pavimentum, cælum, βηλός. Reg. habentur in Excerptis.
* Paulus, parus, brevis. Mss. *parvus.*
* Pauperia, pauperies, πενία. abest in Germ. vox *pauperia.*
* Pauxillus. Reg. *pusillus.*
* Pecunia, ἀργύριον. Germ. *hæc pecunia, æs, sestertium.*
Pecudiarius, προαλης. forte πρὸ ἀγέλης. Vulc.
Pecus, βήσκημα. Reg. *grex, pecus, omne animal pascuum.*
* Pedicio, saltuosus, πηδητής. Germ. *peditio.*
Pedicla, βρόχος. leg. *pedical.* Gotefr. Jungermanus ad Longi Pœmenica p. 225.
* Peditemptim, ἀφανῶς. Ita etiam Germ. *pedetentim.* Reg.
Pela, σφαῖρα. leg. *pila.* E.
Pelamides, πολιπος. leg. πηλαμύδες. E.
* Pelamys, sarda, πηλαμύς. Germ. *pelamus, sardo.*
* Peliæ, ζήλη. Germ. *peleæ.* sic infra.
* Pellicea, βαῖτα. Reg.
Pellio, βυρσεὺς, οβαπστροφος. ὁ ἀπότροφος. Vulc.
* Pellio, (sutor,) δερματοπώλης. sic Germ.
* Pelluvium, ποδονίπτης. Germ. *perluvium.*
* Pelvis, cibus delitiosus, λεκάνιον. Reg.
* Pendebat, ἄωρτο. Reg.
* Pendiclum, ἀρπεδών. Mss. *pendiculum.*
* Peniculum, ἀρπεδόνιον. Reg. *penniculus.*
* Penula, φαινόλης, τὸ καλούμενον φελόνιον. sic in Germ.
Penulatus, συγκλητικὸς ἀνὴρ ὁ ἔχων πορφύραν. Germ. *penula,* συγκλητικὸς βίρρος, ἔχων πορφύραν.
* Penus, hæc penicula, πηνίον. Germ. *panucula.* Reg. *panniculum.*
* Penus, ultor, ultrix, τιμωρός. Mss. *punitor, ultor, etc.*
* Pepegi, συνεφώνησα. Germ. *pepigi.*
* Pepigero, συμφωνῶ. abest vox Lat. in Germ.
Pepigit, ἀπάκτωσεν. leg. ἐπάκτωσεν. Vulc. Herald.
Pepigit, συνέθετο, καὶ απάκτωσεν. leg. ἐπάκτωσεν. Vide Gl. Meurs. et Gl. ad Script. med. et inf. Lat.
Percussor, φακτης. leg. σφάκτης. Vulc.
* Perduratio, πώρωσις. Germ. *præduratio.*
Peregi, συνέθετο. leg. *pepigit.* Vulc.
* Peregrinus, exterrenus, ἀπόδημος. additur in Germ. *exterrimus.*
* Peremo, occido, etc. Germ. *perimo.* Reg. *premo.*
Perfilis, μακροσκελής. forte *petilis.* Vulc.
* Perfrigeo, καταιψύχω. Germ. *perfriceo.*
* Perfrigio, ψυγμός. Germ. *hæc perfrigio.*
* Perfusor, προσχύτης. Germ. *profusor.*
* Perfusus, diffusus, διακεχυμένος. Germ. *profusus.* mox, *profuse.*
Pergula, περιφανη. forte προβολή, ut alibi.
Perinde, ομοιστω. leg. ὁμοίως. Vulc.
* Perlateo, delitesco, διαλανθάνω. Reg. *perlateo, latesco.*
Perlavia, ποδάνιπτρα. leg. ποδόνιπτρα. Vulc.
* Pernicula, ἱματίον σίπα. Germ. *prænicula,* ἱματίου σιρὰ, σειρά. Reg. *penicula.*
Perniones, χέμετλα. leg. χείμετλα. Vulc.
* Pero, ὠμοβυρσινοινον. Germ. desunt in ed.
Perpendiculum, στάθμη λεξικη. leg. λαξευτική. Vulc.
* Perpendo, interado, παρασταθμίζω. Germ. *pondo, perpondo.*
Perperam, ἀνάμαρτον. leg. *perperum.* Vulc.
Perpetratio, κατόρθωσις, δραματοπια. leg. δρᾶσμα, ἀτοπία. Vulc. Herald.
* Perpessicius, ὑπομενιτικός. Germ. *perpessus.*
* Persalsum, ταριχηρόν. Mss. *præsalsum.*
* Perscriptio, διαγραφή. addit Germ. *ascriptio.*
* Perscriptio, exceptio, παραγραφή. Germ. *præscriptio.*
* Perscriptum, ὑπόγραμμος. Germ. *præscriptum.*
Persecutio, ἐπανάλημψις. leg. ἐπανάληψις. Vulc.
* Persecutio, δικαιολογία. Reg. *prosecutio.*
* Persecutor, δικαιολογούμενος. Germ. *prosecutus.* Reg. *persecutus.*
Persecta tecta, ἀναπεπταμένη. *protecta,* vel *projecta,* ut infra. Cujac.
* Per semedipsum. Mss. *per semetipsum.*
* Personat, χαρακτηριάζει. leg. χαρακτηρίζει. Vulc.
* Persono, χαρακτηρίζω. Germ. *noto, persono.*
* Per speciem, καθ' εἶδος. Germ. desunt in edit.
* Persummo, διακρον. Germ. desunt in edit.
Pertæsum est injuriæ, σικχεομα. leg. σικχειῶμαι. Vulc.
* Pertica temo virg. ἄντυξ. Germ. *pertica, temo, vitus.* Reg. *pertica, contus.*
* Perticas, αὐτοσχέδειον οἰκημάτιον, ἀπὸ ξύλων ὀρθῶν γινόμενον καὶ σανίδων, ἢ ἄλλης ὕλης. Germ. desunt in ed.
Pertines, εκτενιοι. forte *pectines,* κτεῖνες. E.
Perturbat, θορυβεῖ, περιφύρει. Pervagatur, περινοστεῖ, διαρέμβεται, περικυκλεύει. Ita leg. Vulc.
* Per visionem, καθ' ὄναρ. Germ. desunt in ed.
Pervosus, ποιμὴν ἀρχαῖος. leg. ἀρχαίως. Vulc.
Petitiuncula, precatiuncula, δεησίδιον. Reg. *deprecatum.* Germ. *petiturium, precatum.*
Petulans, προαλης. leg. προαλής. alibi προωλης, perperam. Vulc.
Petulantia, προτερεια. leg. προπέτεια. Vulc.
Phalangarii, οἱ ταῖς δόκοις ἀποκρεμνῶντες βάρη καριπλείονες ἅμα βαστάζοντες. leg. ἀποκρεμῶντες, καὶ πλείονες, etc. Salmasius ad Plin. p. 1031. οἱ τοῖς δοκοῖς ἀποκρεμῶντες βάρη, καὶ πλείονες ἅμα βαστάζοντες. Ita leg. Vulc.
* Piago, purifico, ἁγνίζω. Germ. *pugno.* Reg. *purifico, purgo.* forte *pie ago.* Barthius.
* Pica maritima, χαλκὶς, εἶδος ὀρνέου. Ita Germ. Vulc. em. *marina.*
Picea, πίσσα. leg. *pisa,* πισσά. Vulc. E. nihil mutandum.
Pigmentarius, χρωματοπώλης. quidam emendant ἀρωματοπώλης. at Scaliger ad Manil. p. 413. nihil mutandum putat.
Pigra, κρυψιπυρις. leg. κρυψίπονις. Vulc.
* Pigro, piget me, ὀκνῶ. Germ. *pigeo.*
* Pilarius, σφαιροπαίκτης. Ita Germ.
Pile, ταυριάριοι, ταυροκαθάπται. leg. *pilæ taurariæ.* Salmasius ad Histor. Aug. p. 154.
Pilum, ὑπερῶον. leg. *pistillum,* ὕπερον. Vulc.
Pinnula, φαιλόνη. *penula,* φαινόλη. Vulc. E.
Pino, πτερῶ. *pinno.* alibi *alipinno.* E.
* Pipio, τραγώνισα περιστερά. Germ. τραγωνησα. Vulcan. em. τρυγὼν, τρύζουσα περιστερά.
Pipula, κηκίς. pro *pilula.* Salm. ad Plin. p. 1070.
Pirum astrum, ἀχράς. l. *junipirum,* ut alibi Vulc.
* Pisa, πάσωλος. Ita Reg. at Germ. *pica.*
* Piscis sicut mustella, γαλεώδης. Reg.
* Pistrinicus, ἀρτοκοπικός. Germ. *pistriniensis.* Reg. *pistrinensis.*
* Pisselli, pissa, pictamen ovi. λέκυθος. Reg. Vide Onomast.
* Pistaculum, pilum, ὕπερον. Germ. *pisaculum.*
* Pistella, σκυφάριον. Germ. *fiscella.* Reg. *piscella.*
* Pistella, σκυφάριον. forte *cistella,* vel *scutella.*
* Pisus, πισσός. Germ. *pissus.*
Pithaulæ, πυθαύλαι. Cujac. ex Ms. E.
* Placivus, ἀρεστός. Germ. *placentinus.* Reg. *plantinus.* Goldast. ad Dosith. *placitus.*

* Plagula, retium, κυνηγετικὸν δίκτυον. Germ. *plagæ, retia.* Reg. *plagura retium.*
* Plangor, planctus, κοπετός. Germ. *plangor, tunsus.*
Plausibile, αιτισικριτον. leg. αὐτισήκρετον. Vulc. Herald. αἰτησίκροτον.
* Plebeius, privatus, ἰδιώτης, ὁ μὴ ἄρχων ἢ στρατευόμενος. sic Germ. ubi edit. ἰδιώτης, ὁ κοινός.
Plebs, πλῆθος, δῆμος ὁ μικρός. sic leg.
* Plector, περιπτύσσομαι. Germ. *amplector.*
* Plica, θέλυμνος. Reg.
Pluenta, ῥεύματα. forte *fluenta.* occurrit tamen alibi.
Pluma, πτίλον, πλουμμιν. leg. πλουμμίον. Vulc.
* Plumacium, πλουμάκιον. Derm. πλουνίον. forte πλουμίον, ut mox.
Plumarius, πτιλοβάφος. leg. ψιλοβάφος. Salmasius ad Hist. Aug. p. 508.
Plussivetum, πλέον τοῦ δέοντος. leg. *plus justo.* ut alibi, vel *debito.* Vulc.
Plusivetum. πλεῖον τοῦ δέοντος. *plus æquo.* Cujac.
* Pluttum, γυψοπλασία. Mss. *hoc pluteum.*
* Podari, ποδοψόφοι. Mss. *podarii.*
* Podens, αἰδήμων. Germ. *pudens.*
Pœlex, ζῆλη, παλλακή. leg. *pellex.*
Polienda, κναπρα. leg. κναπτά. Vulc.
* Pollinare cribrum, γυριστήριον. Reg. *pollinarium.*
Pollingo, σιροπλεκω. leg. σοροπλοκῶ. Vulc.
* Pollumbrum, λέβης. Germ. *polumbrum.* Reg. *cacabus.*
Polnus, τρῶμα. forte *volnus,* seu *vulnus,* τραῦμα. ut alibi.
Pomœrium, ὁ περὶ τὸ τεῖχος τονος. leg. τόπος. Vulc.
* Pondus, onus, βαρύσταθμος. Reg.
Popus, νιννιον. l. νανίον. Herald. Vulc. νιννίδια. Cujac.
Porceo, βιάζομαι. forte *polleo.* E.
* Porrigium, πίτηρον, etc. Germ. *prorigo.*
Postescus, ὄπισθεν. leg. *postsecus.* Vide Jungerman. ad Longi Pœmenica p. 234.
Porta, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων ὕψος. leg. *porca.* Scaliger ad Fest. Cujac. Salmasius ad Plinium, Vulc.
* Portacia, ἀνδράχνη. Germ. *portacla,* ἀνδράχνη, εἶδος λαχάνου. Reg. perperam *procella* præfert.
Portisculus, κελευστής. Vide Salmas. ad Plin. p. 734.
Portulaca, ἀνδράχνη, ἰνροσασία. *porcacla.* Vide Salm. ad Plin. p. 510. 829. Meursius in Gloss. pro ινροσασια, legit προκασία, ex Ital. *pro cachia.*
* Possessio, διακατοχή. Germ. *bonorum possessio.*
Postescus, ὄπισθεν. leg. *post secus.* Vulc.
* Posteratio, ὑστέρημα. Reg.
* Posticum, παραθύρα. Mss. *posticium.*
Postjecus, ὄπισθεν. leg. *post secus,* ut recte alibi scribitur.
* Postliminium, ἐπάνοδος ἀπὸ πολέμων. Germ. ἀπὸ τῶν πολεμίων.
Postulatitium, αἰτησομεν. leg. αἰτησόμενον. Vulc.
Poteaculum, βαλάνιον τὸ τῶν παιδίων κορωπεῶν. leg. βαλανεῖον, ὁ τῶν παιδίων κοπρεών. Vulc.
* Præbitus, κεχορηγημένος. Germ. *præditus.*
* Præbubesco, prævigeo, προακμάζω. desunt Lat. in ed.
Præceps, ὠκυπέτης. leg. *præpes.* Vulc.
* Præcolendus, σεβασμιώτατος. Germ. *percolendus.*
* Prædatio, λεηλασια. add. Reg. *transcursio militum.*
* Prædatrix palladis quæ ducit prædam, ἀγελεία. Reg.
* Præductus est, προέστηκεν ἀρχῆς. Ms. *præditus est.* Vide Gloss. ad Scriptt. med. et inf. Lat. in *Præditus,* et Pricæum in Apolog. Apulæi.
* Præduro, ἀποσκληραίνω. Reg. *perduro.*
* Præfascinius, πάνυ βάσκανος. Germ. *præfascinus.*
Præfica, θρηνῳδὸς ἐπ' ἐκφοράν. leg. ἐπ' ἐκφορᾷ. Vulc.
Præficere, καθιστωταις. leg. καθιστῶσαι. Vulc.
Præfertor, ἀφάρναξ. leg. *præreptor,* ἀπάρπαξ. Goldast. ad Isidor. p. 126. Vulc.
* Præfulgeo, καταλάμπω. Germ. *perfulgeo.*
Prælium, παραγαμηφις. leg. παράταξις. Vulc. E.
Præmetivum. Vide Festum in *Præmetium,* et ibi Scaligerum.
Præmium, θέμα. leg. *prooemium.* E.
* Præmunio, profero, præpono, προτιμῶ. Ita Germ.
Prænum, ειπωτηριον λινοῦ. Meurs. in Gloss. emendat, *prælum,* ἐπὶ τοῦ ληνοῦ. Salmasius ad Inscript. Herod. p. 21. ait εἰπωτήριον scribi pro ἰπωτήριον, *pressorium:* est enim ἰποῦν, premere. Vide eundem ad Hist. Aug. p. 361.
* Præ oculis dictio, αὐτοσχέδειον. Germ. *præ oculis, extemplo.*
* Prærogativa, πρόληψις καλοῦ ἢ κακοῦ βίου. Germ. προλήψις καλοῦ βίου ἢ πράγματος.
Præsens, ἐπιφανὴς καὶ παρὼν καὶ εὔχαλκος. leg. καὶ εὔαλκος. Scaliger ad Festum.
* Præspicio, despicio, spreno, ὑπερορῶ. Germ. *perspicio, despicio, privo.*
* Præstolo, προσεδρεύω. Germ. *præstolor.*
* Præstigiator, ἀγυρτικός. Reg.
Præstigiator, ψηφοπέκτης. Cujac. ex Ms. E.
* Præstultus, παννανόητος. Germ. *instultus.*
Prætorium, εἶδος ἅρματος. *petoritum.* Cujac.
Prævaricat, διασχελίζει. διασχελλίζει. Salmasius ad Plin. p. 945.
* Prævarico, προδίδωμι. Germ. *prævaricor, prodo.* προδίδωμι δίκην, *prævaricor.*
* Prævia, amuletum, etc. φυλακτήριον. Ita in Germ. et in Glossis aliis Mss. inter voces feminini generis. quidam *brevia* emendant. Vide Glossar. mediæ Lat. in *Brevis.*
Prandicularius, ἡ μετὰ μνηστείαν ἡμέρα. leg. *pandicularius.* Vide Fest. Vulc.
* Predo, spolior, σκυλεύω. Germ. *spolio, prædor.*
Præfertor, ἀφαρναξ. Vide Goldastum ad S. Isidor. de Prælat. p. 126.
* Prenicula, σερὰ ἱματίου. Germ. *prænicula.* Reg. *pranicula.*
* Pressivum, πιέσιμον. Germ. *pressicium.*
* Pressura, εἴπωσις ἢ σφίγξις. pro ἴπωσις. Salmasius ad Inscript. Herod. p. 22.
* Pressus, βάρησις. add. Reg. *pressura.*
* Primitia, hoc livamen, ἀπαρχή. Germ. *libamen, primitiæ, delibatus.*
* Primitia, πρῶτος καρπός. Germ. *primitiæ.*
* Primitium, primatus, πρωτεῖον. Germ. *primitivum.*
* Principalis, βασιλικός. βασιλικὸν, regalem, *principalem.* Germ. desunt in edit.
Privata, ἰδιότητα. leg. ἰδιόκτητα. Vulc.
* Privatus, ἀρχόμενος. Germ. desunt in edit.
Probat, στρατεύει. leg. σταθμεύει. Vulc.
* Proborium, exprobratio, etc. ὀνειδισμός. *opprobrium.*
* Procingo, προζωννύω. Germ. desunt in ed.
* Proconsulatus, ἀνθυπατεία. addit Germ. *Proconsularitas.*
* Procuratio, ἐπιτροπή, ἡ τῶν ἄλλων πραγμάτων φροντίς. Ita Germ.
Procupationem, φροντίδα. leg. *procurationem.* Cujac. Vulc.
* Prodidit, προήγαγεν. Germ. desunt in ed.
Profecit, ὠφεληθαι, ἤνυσεν. leg. ὠφελήθη. *perfecit,* ἤνυσεν. Vulc.
* Profectio, abscissio, ἀποτομή. Germ. *præsectio.* Reg. *persectio, truncatio.*
* Profligo, flagito, ἀπαιτῶ βιαίως. Germ. *proflagito.*
* Profunditas, locus silvosus, βῆσσα, βήσση. Reg. habentur in Excerptis.
* Profundò fossus, βαθὺ σκαφείς. Reg.
Profundum, βύθιον, βαθὺ, ἄβυσσος. Ita leg. Vulc. pro βαθυα, βάθων legit Goldast. ad Dosith. pag. 65.
* Profundus in juncis, βαρύσκοινος. Reg.
* Profusio, καταχύματα. καταχύσματα. Petavius ad Themist. orat. 4.
Progestia, προαστια. leg. *procestria,* προάστεια. Vulc.
* Progradior, βαδίζω. Mss. *pergo, gradior.*
Projecta tecta, ἀνατεταμένην, ἀνάστασιν ἔχουσα ἐπ' οἰκίας. leg. ἀνατεταμένη, ἀνάτασιν ἔχουσα, etc. Salm. ad Hist. Aug. p. 155.
* Projectio, mœnianum, ἐξώστης. Germ. *protectio, projectus, mænianum.*
* Projectus, aggrunda, ἐκθέτης, ὁ ἐξώστης. Germ. *protectus.* Abest vox *aggrunda.*
* Prolato, distulero, ὑπερτίθημι. Germ. *prolato, protelo.*
* Prolegatus, ἀντιπρεσβευτής. Germ. *pro legato.*
* Prolixura, ἅπλωσις. Reg. *prolixi.* Germ. absunt ab edit.
Prolixus, τετανόθριξ. forte *prolicinus.* Vulc.
Promuntorium, ταμεῖον. *promptuarium.* Vulc.

Pronununtia, προφορά. leg. *pronuntiatio.* Vulc.

* Pronuntio, διέρχομαι, etc. Germ. *pronuntio, percenseo,* διέρχομαι, ἀντὶ ἀναγινώσκω, etc.

* Propotatio, πρόποσις. Germ. *perpotatio.*

Propula, πόλις. leg. πώλης. Salmas. ad Hist. Aug. p. 115. *propola,* πωλεύς. Vulc.

Prosa, pexa tunica, πεξὸν ἱμάτιον. Vide Salmas. ad Solin. p. 391.

Proscle, ἀκροθίνια. leg. *prosiciæ.* Scaliger ad Festum in hac voce. Cujac. Vulc.

* Prospexio, προθεωρία. Germ. *prospectio.*

Pro sua . . . . ientia. *experientia.* Cujac.

* Protectus, aggrunda, ἐκθέτης. deest vox *aggrunda* in Mss.

Prote-etum, ἐκθέτης. leg. *protectum.* Cujac. Vulcan.

Protelum, ἔκλαμπρον. Scaliger ad Catalecta p. 241. legendum censet ζεύγλαμπρον, vel ἔξαμπρον. hoc est ζεύγλης ἄμπρευμα.

* Protendo, impertio, etc. μεταδίδωμι. Germ. *pertrado.*

* Protenus, ἄχρις ὧδε. Mss. *protinus.*

* Prudens, συνετός. addit Germ. *intellectus.*

Prunum, κοκκυμηλέα. leg. κοκκύμηλον. Vulc. E.

* Psila, ψιλὴ ἐπὶ τῆς προσῳδίας. Germ. *psilia.*

* Psila, ἐπὶ τῆς προσῳδίας. Germ. *psilia,* ψιλὴ ἐπὶ, etc.

Pubellius, φάγρος. leg. *rubellius.* Vulc.

* Pubis, adultus, ἔπακμος. Germ. *puber.*

* Publicarium, δημόσιον τελώνιον. Mss. *publicanum.*

* Publice, δημοσίᾳ. Germ. *publica.*

* Publicula, δημοκήδης. Mss. *publicola.*

* Puculum, calix, ποτήριον. Germ. *poculum.*

* Pucatrix, ξάντρια. Germ. *putatrix.* Vulc. *fucatrix.* leg.

* Pudor, pudentia, αἰσχύνη. Reg. *pudor, verecundia.*

Puellus, παῖς ἀρχαῖος. leg. ἀρχαίως. Vulc.

* Puellus, hic populus, (leg. *pupulus,*) παιδάριον. edit. habet *pupus.*

* Pueralis, κατάπαις. Germ. *puerilis.*

* Pueruli, πιεανδη. leg. παιδάρια. Vulcan. E. vel *παιδία.*

Pugilli, επισφερα. leg. ἐπισφαίρια. Vulc.

* Puleium, γλήχων. addit Reg. *origanum.*

* Pulipus, πολύπους. Germ. *polypus.*

Pulix, πτύλη. leg. ψύλλη. Vulc.

* Pulla, φαιὸν (τὸ μέλαν.) sic in Germ.

* Pullarius, παιδεραστής. Germ. *puellarius.*

Pullat, in georgia, etc. *Georgicis.* Cujac.

Pulmentarium, αἴδεσμα. Germ. abest ab edito: sed leg. ἔδεσμα. Reg. habet *pulmentarius.*

* Pulpamentum, ὄψον. Reg. addit *obsonium.*

* Pulsatorium ostii, ῥοπτόν. Reg.

* Pulso, exprimo, ἐνάγω. Germ. *expurio.*

Pulsus venæ, φλευττμονος. forte φλεβόσφυγμος. E.

Pultorium. σηρισκος. leg. συρίσκος. Vulc. legit *pultarium.* E.

Pulvinarium, sacrarium, ἕδος. Reg. *pavimentum, sacrarium.*

Pumex, βαιος. leg. *rumex,* λάπαθος. Vulc. E.

Puni, ἀφροί. *Pœni.* Cujac.

* Puplice, puplico. Mss. *publice, publico.*

Pupules, αἴγειρος. *populus.* Cujac. E.

* Pupulla, κόρη ὀφθαλμοῦ. Germ. *pupula.*

* Pupula, ὀφθαλμοῦ κόρη. Germ. *pupilla.*

* Pusa, παρθένος. Germ. *pura,* παρθένος μειαλη.

* Pusingo, pungo, ὑποκεντῶ. deest vox *pusingo* in Germ.

Putacilla, κατάπτυσμα. forte *sputabilia.* Vulc.

* Puteale, περιστόμιον φρέατος. Reg. *puteolum.*

Putres fungos, ψαφαροὺς κομαρίνας. leg. καμαρίνας. Vulc.

Q.

QUADRA, τόπος. leg. τόμος. Vulc.

Quadra, βρωμος. leg. βλῶμος. Vulc.

* Quadrimus, τετραετής. Germ. *quadrimus.*

Quæstuaria, πρακτικὴ πορῖν. leg. πόρνη. Lindenbr. ad Terent. πρακτική, πορισπική. Vulc.

Qualus, διυλιστὴρ, etc. Vide Cujac. l. 1. Observ. c. 36.

Quamobrem, διὰ ποῖον πρᾶγμα. leg. δι' ὁποῖον πρᾶγμα. Vulc.

Quassum, σαθρὸν, σαβακουν. leg. σαβακόν. Herald. Vulc.

Quatenus, ὅπως αναδεδη καί. leg. ὅπως ἂν, ἄτε δή. Vulc.

* Quelle, φρυγάνων χαῖται. Germ. *hæ quisquiliæ, singulare non habet.*

* Qui male vivit, ἀβίωτος. Reg.

* Quibus, αἷτισι. Quibus autem, αἷστισιν ἄν. Reg.

Quinduplum, πενταπλοῦν. leg. *quincuplum.* Salm. ad Hist. Aug. p. 431.

Quinquetris, πένταθλος. leg. *quinquertis,* vel *quinquertio.* Vulc.

Quolibet, ὅπως δὴ, οὗ δήποτε. sic leg. Vulc.

* Quotum, πρὸ πόσον. Mss.

R.

RABICULA, δημαγωγός. occurrit in utroque Glossario. Vide Scaligerum ad Festum in *Rabula.*

* Racematim, βοθρυδόν. Reg.

* Racemus, ὀστρύγγιον. leg. ὀστλίγγιον. Vide Hesych. in ὄστιγγς.

* Radia, χοινικίς. Germ. *radius.*

* Radia, modiolus, πλήμνη. Germ. *radio.* leg. *radius,* rotæ scilicet. Vulc.

* Radicatio, εἰσοδιασμός. Germ. *hæc redactio.* supra, εἰσοδιάζω, *redigo.*

* Rado, erado, διαξύω. Reg. *perrado.*

* Ramalis prunarum, ἀνθρακία. Mss. *ramalis pruna.*

Rapilum, ῥαφεύς. leg. *rapium,* ῥαπεύς. Salmasius ad Hist. Aug. p. 511.

* Raptor, procax, rapax, ἅρπαξ. sic in Germ.

* Rasus, ψηκτὸς μόδιος. Ita etiam Germ. ψηστός. Casaubon. ad Theophr. Character. p. 247. Vulc.

Ratisos, ταρσός. leg. *ratis,* ὁ ταρσός. Vulc.

Ratiuncula, λογάδιον. λογάριον, vel λογίδιον, scribendum putat Casaubonus ad Athen. lib. 8. c. 1. alibi λογαρίδιον.

* Ravis, κόρυζα. Mss. *rabis.*

Ravus, καρπος. leg. χαρπός. Vulc.

* Rebellio, ἀπόστασις. Germ. *rebellium.*

* Rebio, παραστρέφω. Reg. *rebio, redeo.* Germ. *revio.*

* Recessus, culina, ἀπόπατος. Germ. *recessum.*

* Recipio, sum capax, βύομαι. Reg.

* Reclaudo, ἀνοίγομαι. Germ. *recludo.* Ita in ἀνοῖξαι. *recludere.*

* Reconcedo, ἀντιπαραχωρῶ. addit Reg. *remancipio.*

Recumbat, ανακαιθη. leg. ἀνακάθηται. Vulc.

* Redemo, ἀπαγοράζω. Mss. *redimo.*

* Redica, sudis, χάραξ. Vulc. em. *pertica.*

* Redimiæ, λυτρά. Germ. *redumiæ.*

* Reditivus, νόστιμος. Reg.

* Refrango, defrango, Germ. *refringo, defringo.*

* Refreno, ἀντιτύπτω. Mss. *referio.*

* Refuga, ἀποστασία. Germ. *refugata.*

Regaviliosus, σπίννος. leg. *reguleolus.* Salmasius ad Hist. Aug. p. 301. *regaviolus.* Vulc.

Regausolus, βασιλίσκος, ὀρνίφιον. leg. *reguleolus.* Salmasius ad Hist. Aug. p. 301. *regaviolus.* Vulc.

* Regiæ partis sum, βασιλίζω. Reg.

Reginatio, βασίλειον. forte *regia mansio,* inquit Salmasius ad Plin. p. 475.

* Regina urbs, βασιλὶς πόλις. Mss. *regia urbs.*

* Regnum appeto, βασιλειάω. Reg.

* Regula, ἀφὴ παλαιστῶν. Germ. *angula.* alibi, *argula,* sed legendum *argilla.*

* Regula, βασιλίσκος. sic Germ. *regulus, al. basilicus.*

* Regula, περιφοράριος. Germ. *virgula.*

* Regula, ἀφὴ παλαιστῶν. Reg. *argula, seu argilla.* Germ. *angula.*

* Regullus, υἱὸς βασιλέως. Germ. *regulus,* Reg. *regillus.*

* Rehisco, ἀντιχαίρω. Germ. ἀντιχαίνω.

Relgatogiæ, τῆς ἀποδείξεως. *religatoriæ.* Cujac. leg. *relegatione,* τῆς ὑποδιώξεως. Vulc.

* Reliquarum, reliqua, λοιπά. Germ. *hoc reliquarium.*

* Reliquatio, ἐγκατάλειψις. Germ. *relictio.* ἐγκαταλείπω, *elinquo:* forte *relinquo,* Reg. *derelinquatio, derelinquo.*

* Remaceus, κτεὶς γναφικός. Mss. *irinaceus.* Vide Salmasium ad Plin. p. 391.

* Remancipo, ἀντιπαραδίδωμι. Reg. *remancipio.*

* Remeabilis, ἐπαναλυτής. Germ. desunt in edit.

* Rementarium, ῥωποπολεῖον. Germ. *rimentarium.* ubi vir doctus : posset etiam legi ῥυποπολεῖον, vel ῥωπωπωλεῖον, *veteramentarium.*
* Remigis, remix, κωπηλάτης. Germ. nude, *remex.*
* Reminisco, ὑπομνήσκω. Germ. *reminiscor.*
* Remix, ἐρέτης. Germ. *remex.*
* Remoratrix, παρελκύστρα. Ita Germ. παρελκύστρια, Reg.
* Renitor, ἀντεξεργάζομαι. Mss.
Reoria, ἡ τρίτη τῶν ἀγάμων ποδοστροφία. leg. *repotia*, ἡ τρίτη τῶν γάμων ποδοστροφία. Cujac. lib. 16. Obs. c. 39. ex Acrone Scaliger ad Festum.
Repetitio, ἐπανάλημψις. leg. ἐπανάληψις.
* Repenso, rependo, ἀντισταθμίζω. addit Germ. *repondero.*
* Repentim, summatim, ἀθρόως. Germ. *repente.*
Reperidia, επιποδας ἡ μετὰ τὴν ἡμέραν ποδοστροφία. *reproca*, επιβδα, ἡ μετὰ τὴν ἑορτήν. ubi leg. *repotia :* et pro ἐπιποδα, ἐπίβδα, quo utitur Pindarus. Scaliger ad Festum in *Repotia.*
Repetitio, ἐπιτροπιασμός. leg. *repedatio*, ὑποτροπιασμός. Vulc. E.
* Repignero, ἀντενεχυριάζω. Reg. *repignoro.*
Repo, circumsono, περιψοφῶ. leg. *constrepo*, vel *circumstrepo.*
Reproca, ἐπίβδα, ἡ μετὰ τὴν ἑορτήν. leg. *repotia*, vel *reciproca.* Vulc.
* Repromissio, ἀνθομολογία. add. Mss. *responsio.*
* Repueresco, πάλιν παῖς γίνομαι. Germ. *repuerasco.*
* Repudium, ἀπόλυσις, etc. Germ. *repudio.*
* Repugnaculum, carcer equorum, βάλβις. Reg.
* Repurgatio, purgatio, κάθαρσις. Germ. *repurgium.*
Repulsit, απορεια δι' ὕβρεως. leg. *repulsa*, ἀπορία, etc. Vulc.
* Reputatio, ἀντεπόπτευσις. Germ. ἀντεποτευσις, *compensatio, reputatio.* Reg. *computatio, reputatio.*
* Residuatio, ἀποκάθισμα. Germ. *resessio.* Reg. *residentia.*
Resolvit, ενλυτο καὶ διαλύετε. leg. ἐνλυτοῖ, καὶ διαλύεται. Vulc.
* Resor, resticularis, σχοινάς. Germ. *restor.*
* Respuit corpus, ἐκβράσσει τὸ σῶμα ἡ θάλασσα. Germ. *repuit.*
* Resta, ordo, ὁρμαδός. Reg.
* Resticularis, restio, σκοινοπλόκος. Germ. *resticularius.*
* Restincio, ἀντιδιαστολή. Germ. *restinctio.* Reg. *distinctio, redistinctio.*
Resuum papoerineopus fasces. Locus corruptus. Vulc.
* Rete coturnicum et caliarum, ὀρτυγομήτρα. Reg.
* Retimesco, ἀποδειλιῶ. Reg. *pertimesco.*
* Retina, ῥητήνη. Reg. *retina tormentiva.*
Retisca, γυνη. leg. *retis*, σαγήνη. Vulc.
* Retrimentum, ἀπόσμηγμα. Germ. αποσησμα, αποσινίασμα. leg. ἀπόρριμμα, ἀπόσμηγμα.
* Revelo, detego, ἀποκαλύπτω. Reg. *evelo, detego, revelo.*
Revimentum, παραστροφή. forte *redimentum*, vel *reviamentum.*
Revitere, περικάμψαι. Vide Scaligerum ad Fest. in *Remant.*
* Rigidus, ἀπόκροτος. additur in Germ. *perfidus.* in Reg. *fervidus.*
Riginus, κρότων. leg. *ricinus.* Herald. Vulc.
Riguis, ἐνβολοις. leg. ἐνβώλοις. Vulc.
Rima, ροιμη. leg. ῥύμη. Vulc.
* Rimentarius, ἀρωματοπώλης. Mss. *pimentarius*, seu *pigmentarius.*
* Rimo, scrutor, ἀνερευνῶ. Reg. *rimor, scrutor.* Germ. *perscrutor.*
* Rimosus, διεῤῥωγώς. Germ. *rimosum.*
Robur, εἶδος ξύλου, μελάνδρυς. leg. μέλαν δρυός. Salm. ad Plin. p. 507.
Rogarii, ἀκροβολισταί. leg. *rorarii.* Vide Scaliger. ad Fest. in hac voce.
* Rogatura, ἀσπασμός. Germ. *hæc togatura.*
* Rogatus, advocatus, patronus, συνήγορος. Germ. *togatus.*
* Rogo, modero, διέπω. Germ. *rego.*
* Roncina, ῥυκάνη. Mss. *runcina.* Reg. *tribula.*
Rorat, ψακάζει. leg. ψεκάζει. Vulc.
* Rori, ἀκροστόλιον. *fori*, Reg. Germ.
Rosa Græca, λυκνιστη. leg. λυκνίσκη. Vulc.
* Rosalia, ῥοδισμός. Germ. *rosalia, hoc rosalium.* Reg. *roxalium.*
* Roscus, δροσώδης. Germ. *roscidus.*
* Rosidus, δεδροσισμένος. Reg. *roridus, rubicundus.* Germ. *roscidus.*
Rostrat, ἐπιζητεῖ. leg. *rastrat.* Vulc.
* Rubicula, popularis, δημαγωγός. Mss. *publicola.* Heraldus, *rabicula*, ut alibi, legendum censebat.
* Rubra, ἐρυθρὶς, ἰχθύς. Mss. *rubria.*
* Rubrica, μιλμιλλις. forte μίλτος, vel μίλτωσις.
Ructeus, ἐρυγή. leg. *ructus.*
* Rudescolum, σχοινίον. Germ. *rudes, colum.* Reg. *funes, restis, rudes.*
* Rudis, crassus, ἄγναφος. Reg.
* Rudis, χοῦς, ἡ γῆ. Germ. *rudus.* Vide in χῶμα.
* Ruditas, insipientia, ἀβελτηρία. Reg.
* Rudo, ὀγκῶμαι. Germ. *rudeo.*
* Ruga, rogus, ῥυτίς. ῥωγίον. Ita etiam Germ. sed leg. ut monet Meursius in Gloss. ῥυτὶς, *ruga.* Ῥωγίων, *rogus.*
Rullus, mendicus, ἀγύρτης. forte *medicus.* Vulc.
Rumam, κενοτης, θηλήν. leg. κενότητα, θηλήν. Vulcan.
Rumis, θηλὴ ἀρχαῖα. leg. θηλὴ, ἀρχαίως. Vulc.
Runcio, ῥυκανίζω. Germ. *runcino.*
Rupiam, ῥαπεύς. leg. *rapium.* Salmasius ad Hist. Aug. p. 511.
Ruplus, στροφεὺς γαλεάγρας, καὶ ἀποψήκτιον. leg. *rutlus*, pro *rutulus.* Salmasius ad Hist. Aug. p. 437.
Rure, κατ' ἀγρόν. rura, χωρία, χώρατα. sic dist. Vulc.
* Rurester, ἀγροικικός. Reg. *rurāster.*
* Ruseum, κόκκινον. Reg. *roseum.*
* Ruseus, rubricus, etc. πυῤῥός. Mss. *rubeus.*
Rusticæ, ἄγροικοι. leg. *rustici.* E.
* Rutica, pertica, κάμαξ. Germ. *rustica pertica.*
Rutilat, ἐρευνᾷ, σκυβαλίζει. leg. *ruspat.* Scaliger ad Festum in *Ruspari.*

S.

SABANA, σαβανια. leg. σάβανα. E.
Sabes, λερος. forte *sebum*, λῖπος.
Sabura, ἀσφάλισμα πλοίου. Germ. *saburra.*
* Sacellarius, βαλαντιοφύλαξ. Mss.
* Sacies, κόρος. Germ. *hæc satias.*
Sacmina, θαλλὸς, σπονδεία ἀρχῆς. leg. *sagmina.* Scaliger ad Festum in hac voce *sagmina*, θαλλὸς, σπονδεῖα, ἀρχαίως.
Sacrim, ἀπαρχὴ γλεύκους. leg. *sacrima*, ex Festo. Vulc.
Sagatio, παλμός. *salissationem* legendum putavit Josias Mercerus ad Aristænetum, sed nihil mutandum movet Pithœus ad Collat. Leg. Mosaïcæ. Vide Casaubon. ad Suetonium pag. 612. 1. edit.
* Sagina, saginarius, σάγμα, etc. Ms. *sagma, sagmarius.*
Saginat asinum, σάσσει ὄνον. leg. *sagmat.* Vide Gl. ad Script. med. et inf. Lat.
* Saginatus, σεσαγμένος. Ms. *sagmatus.*
* Sagino, γαστρίζω. addit Reg. *do operam ventri.*
Sagis, σωρὸς, στρῶμα νεκρῶν. *strages.* Cujac. Vulcan.
Sagitta, βέλος καὶ βελα. forte σέλας, de qua voce Salmasius ad Plin. p. 1136.
* Salcio, παλμός. Germ. *saltio.*
Salialium, στρατιωτικὸν, φιλάνθρωπον. leg. *salarium.*
Salialium, στρατιωτικὸν φιλάνθρωπον. Vide Cujac. lib. II. Observ. c. 18.
Solictatur, solidatur, ἡλιάζεται. leg. *solatur*, vel *insolatur.* Vulc. E.
Salit, ἄλλεται, πηδᾶ, υδωρρει. distingue, ὕδωρ ῥεῖ.
Salmacidus, ἁλμυρός. Salmacidum, ἁλμυρόν. leg. *salinacidus*, et *salinacidum.* Salmas. ad Plin. p. 115. Ita *salinacia*, et *salinacia aqua.*
Salpa, χρυσόπλευρος. Germ. χρυσόπλευρον.
Saltarius, ὀρεοφύλαξ. leg. *saltuarius*, ὀροφύλαξ. Casaubon. ad Theophr. Charact. p. 228.
* Salutator, φιλοπροσήγορος. Germ. *salvator.*
* Salutatorium, ἀσπαστικόν. Mss. absunt ab edit.
* Sambicus, sambucus, ἀκταῖα. Germ. *sambicus, sabuncus.* Reg. *sambucus, sambucum.*
Sanium, χλυρων. leg. *sanies*, λῦθρον. Vulc.
Sapula, λαμβα. leg. λίμβα. Vulc. E.
* Sarapice, σάραπις. Germ. *sarapis.*
Saractum, ἅμαξα. ex Glossis aliis Mss. leg. *saracum.*
Sarcinæ, τόμοι. leg. γόμοι. Vulc.
Sarcinator, ανεφαλες. forte ἀνὴρ ῥάπτης.
Sarcinatrix, ἠπήτρια. leg. *sartrix.* Vulc.
* Sarisa, ἀκόντιον, etc. Germ. *sarissa.*

Sarta tecta, ὑποραφθαι. leg. ὑποῤῥαφίαι. Vulc.
Satago, ἀγωνια. leg. ἀγωνιάω. E.
* Satelles, βασιλικοῦ σώματος φύλαξ. Reg. βασιλεοφύλαξ.
Satullus sum, κεκόρεσμαι. *satur*, aut *saturus sum.* E.
* Sanctuarium, ἁγιαστήριον. Reg.
* Saxtila, φυκὶς, ἰχθύς. Germ. *saxatilia.* Reg. *saxacila.*
Saxatiles, φεκις. leg. φύκος, vel φυκίδες. Vide in hac voce. E.
* Scabiæ, scabies, ψωρά. abest a Germ. vox *scabiæ.*
* Scala navis, βάθρα. Reg.
* Scalptum, γλυπτόν. Germ. *scalptivum.*
* Scama, φολίς. Germ. *squama.*
Scama, σήκαμα, κοπρον. leg. *sacoma,* et dele κόπρον. Vulc.
* Scamillum, ὑποπόδιον. Germ. *scamellum.*
* Scapha de juncis, βαριδίπα πυρίνη. In Regio cod. abest a Germ. et ed. tametsi Labbæus hæc laudat ex Gloss. Cyrilli.
* Scarabius, κάνθαρος. Germ. *scarabeus.* Reg. *scarabellus.*
* Scaturio, βρύω. Germ. *scato, undo.* Reg. add. *onustus sum.*
Scama, ζυγός. leg. *scama.* Scaliger ad Festum in *Examen.*
* Sceptrum, βασιλικὴ ῥάβδος. Reg. *regale sceptrum.*
* Sciscito, πολυπραγμονῶ. Germ. *sciscitor.*
* Scoba, κοσμητήριον. Mss. *scopa.*
* Scobis, ἀπόπρισμα, ῥινισπα. Germ. ἤτοι ῥίνημα.
* Scopulus, σκόπος ἔνθα βάλλουσι. Germ. *scoplo,* (leg. *scopus.*) σκόπος, καθ' ὃ ἡ βολὴ γίνεται.
Scoruscatio, ἀστραπή. leg. *coruscatio.* E.
* Scribo, γράφω. addit Reg. *decerno, accuso, pingo.*
* Scrinium, χαρτοφυλάκιον. Germ. *chartularium.*
* Scripulum, γράμμα, ὁ σταθμός. Germ. *scrupulum,* τὸ τέταρτον τοῦ χρυσίνου.
Scrofina, σκρωφεα. leg. σκρώφειον κρέας. Vulc. σκρωφεία. Meursius in Glossar. p. 512. E.
Scrupulosum, σηραγγῶδες. leg. *scruposum.* Isaac. Pontan. in Macrob.
* Scrupulum, scripulus, σκινδάλαμος. Germ. *scripulus,* σκινδαλαμος, γράμμα.
* Scruto, γρυτεύω. Germ. *scrutor.*
* Sculpator, γλύπτης. Reg. *sculptor.*
* Sculpitia, bardalia, κορυδαλίς. Germ. *sulpitia, bardalla,* κορυδαλλός. Reg. *sulpitia,* κορδαλός.
* Sculva, συνθηκοφύλαξ. Germ. *sculna.* Reg. *scriba.* Vide Glossarium ad Scriptt. med. et inf. Lat.
* Scurpus, γῆ ἔχουσα χάλικα. Mss. *scrupus.*
* Scurro, περπρέχω. Germ. *curro.* Cujac. *discurro.*
Scuta, χαλκίον. *scutra.* E.
Scutella, αλχαριον. leg. δισκάριον. Vulc. E.
* Scyfus, σκύφος. Germ. *scufus.*
Sebes, λεπος. forte *sebum,* λίπος. Vulc. E.
* Secn. πρίσμα. Germ. *scobis.* Reg. *secto.*
Sectæ, ενδιλοσοφωηθει. leg. εἴδη φιλοσοφούντων. Herald. Vulc.
Sector, δεύτερος. forte *secundus.* Vulc.
* Sector, βεώνης, ὁ ἀπὸ δημοσίου ἀγοράζων οὐσίαν. sic Ms. Vide Scaliger. ad Fest. et ad Manilium.
Sectum, τὸν τρόπον. leg. *sectam.*
Secundarius, subdiga, ὑποκριτής. leg. *subdica,* qui secundo dicit. Scaliger ad Propert. p. 171.
* Secundus auctor, προπάτωρ. Germ. προπράτωρ.
Secur, σεκουρειν. leg. σεκούριον. Meurs. in Gloss. *securis,* σεκούρειον. Vulc. E.
Sedecum, επιδε. leg. *sed eccum,* ἔπιδε. Vulc.
* Sedile, κάθεισμα. Germ. abest in edit.
* Sedis, θρόνος. Germ. *sedes.*
Sedulus, effiolus, μόνιμος, etc. leg. *officiosus.* Cujac.
Seduus, ἀείζωος, βοτάνη. *sedum.* Cujac. Vulc.
Segestre, στήγαστρον, τεράδερμον. fortasse περιδέρμιον, vel potius γεράδερμον, *vetus pellis.* Scaliger ad Festum in *Deris.* στεγάδερμον. Casaubon. ad Sueton. in Aug. c. 83.
* Sellisternium, σελλάστρωσις. Germ. *sellisternum.*
* Sementium, σποριμόν. Germ. *sementivum.*
* Semodium, ἡμιμόδιον. Germ. *semimodium.*
* Semoto, ἀποκινῶ. Germ. *semoveo.*
* Sempiterne, perpetuo. Germ. *sempiterno.*
* Senax, ὀρθόπληξ. Ita etiam Germ. Reg. *senex.* sed leg. *sternax.* Salmasius ad Plin. p. 894.
* Senecio, γεροντάριον. Germ. *senectio.*
* Senesco, γηράσκω. additur in Germ. *anesco.*
* Sensus, intellectus, αἴσθησις. addit Germ. *linia. Terentius in Eunucho: Certe extrema linia amare aut nullius est.*
* Seorsim, privatim, secreto, καθ' ἰδίαν. Germ. desunt in edit.
Sepasum, διακρίνει. leg. *separat.*
* Seplasiarius, παντοπώλης. Germ. *seplasarius.*
Seplatiarium, μυρωπόλιον. leg. *seplasiarium.* E.
* Septimontium, ἑπταόριον. Germ. ἑπτὰ ὄρη.
Sequaltalia, ἡμιολία. leg. *sesqualtera.* Herald. Vulcan.
* Sera, remoratrix. Germ. *demoratrix.*
Seria, μόχλος θύρας. leg. *serra.*
Seriam, ἀκόλουθον. leg. ἀκολουθίαν. Salmas. ad Inscr. Herodis p. 15.
* Sermo implicitus, occultus, γράφος. Reg.
* Serr. πρίσις. Mss. *sectio.*
Serra, πρίων, etc. Ita leg. Vulc.
* Serraculum, πηδάλιον. Vide Cujac. lib. 14. Observ. c. 13.
* Serro, γρυπός. Ita Germ. at Reg. *scrupulosus.*
* Serro, πρίζω. Germ. *seco.*
Serticulum, δρέπανον χορτοκοπικόν. forte *serpiculum.* Vide Salmasium ad Plin. p. 587.
Sesqualtalia, ἡμπόλια. leg. *sesqualtera.* Cujac. Herald.
Setosus, δάσιος. leg. λάσιος. Vulc.
* Sevum, λίπος, etc. Germ. *sebum.*
Sexjunge, ἑξζευξις. leg. *sexjugæ.* Vulc. E.
Siat, οὐρεῖ, ἐπὶ βρέφει. alibi, *sissiat.* Vulc. infra *sessiat.* Cujac.
* Sica, βρίζα. Mss. *sicca.*
* Sicca, παραζώνιος μάχαιρα. Germ. *sica.*
Sicco, ψύγω. leg. ψύχω. Vulc. E.
Sicila, σμίλα, etc. Vide Scaligerum ad Festum in *Sicilibus.*
* Sicilium, οὐγκίας τέταρτον. Germ. *sicilicus.* Reg. *secilicum.*
* Sigillatus, ζωδιακός. leg. ζωδιωτός. Salmasius ad Hist. Aug. p. 310.
* Signum, γαυλός. Reg. *sinum, vas lactis.* Vide Gotefr. Jungermanum ad Longi Pœmenica p. 233.
Silatarus, πλανός. leg. *stlatarus.* Pontan. in Macrob. l. 6. c. 1.
* Silex, κύπειρον. Germ. κύπιρον.
* Simultas, δασμός. addit Reg. *vectigal.*
Silvanus, κροῦνος. Vide Cujac. lib. 11. Observ. c. 2.
* Similatio, σκῆψις. Germ. *simulatio.*
* Simile arvum, simile agrum, αντιασορρος. Reg.
* Simissator, σιρωτὴς οἴνου, etc. Mss. *simusator.*
Simpalum, κύαθος. leg. *simpulum.* Vulc.
* Simus, cilico, σιμός. Germ. *cilito.* Reg. *simusilito, habens curvum nasum sicut caper.*
* Sine casu, ἄπτωτος, ὁ σταθερός. addit Germ. καὶ βαιός.
* Sine nundinatione, ἄνευ πραγματίας. Reg. *sine negotiatione.*
* Sine scriptore, ἀνυπόγραφον. Mss. *sine scriptione.*
* Sino, mitto, βολίζω. Reg.
Sintex, βάτος. *sentis.* Cujac. E.
Sinus, κόλφος. leg. κόλπος. Vulc. E.
* Si quando, εἴποτε. Mss. *enunquam.* εἴπον, *enubi, enusquam.*
* Si quomodo, si usquam, εἴπως. Mss. *si qua, si quomodo, usquam.*
Stivo, στοιβάζω. leg. *stipo.*
Socci, ἐπικρατίδες. leg. ἰφικρατίδες. Vide Suid. et Hesych.
Socius, κοινωνὸς, εμπορια. leg. κοινωνὸς ἐμπορίας. Vulcan.
Socordia, ἀφόδευμα ὑός, leg. *socerda.* infra, *sucerda,* χοιρεία κόπρος. Herald. lib. 1. c. 8.
* Socors, ἀργός. Reg. *secors.* Germ. *socrus.*
Socrus, πένθερος, θιοτης. leg. *socrus,* πένθερος. *sodalis,* θιασώτης. Vulc.
* Sodes, φίλλατος. Germ. *sodalis.*
* Solar, δίφραξ. Germ. *soliar.* Reg. *solium.*
* Solia, βούγλωσσος. Germ. βούγλωσσον ὁ ἰχθύς.
* Solicitudo, ἀγωνία. addit Reg. *trepidatio.* ut et Germ.
* Sollicitudo, cura, φροντίς. addit Germ. *scrupea.*
Solipaga, ἡλιόκεντρις. leg. *solipunga.* Vulcan. Herald.
Solitaurilia, θυσία ἐκτὸς κριοῦ καὶ ταύρου. leg. ἐκ συὸς, κριοῦ, etc. Scaliger ad Festum.
Solox, ἱερὸν καὶ παχυς. leg. ἔριον παχύ. Scaliger ad Festum.
Solox, ἱερὸν καὶ παχύ. leg. ἔριον παχύ. Vulc.
Somnlor, μεριμνῶ. leg. *sollicitor.*

Vide Gloss. med. et inf. Lat. in *Sunnis.*

* Somniortator, ὀνειροπόλος. Germ. *somni potator.*

* Sonorosus, ψοφηδεής. Germ. *sonosus.* forte *sonorus.*

Sontius, ἀληθής. leg. *sonticus.* Vulc. Herald.

* Sorbicina, sorbitio, ῥόφημα. Germ. *sorbitium.*

* Sordidicia, ῥυπαρία. Germ. *sorditia.*

* . . . soria, πιθάκνη. Mss. *seria.*

* Spadix, γένος δερπανου (δρεπάνου) δεναροτομου. Germ. desunt in edit. Vide Excerpta.

Sparsio, κρόκος ὁ ῥαινόμενος. *spartum,* λευκαία ἐν θεάτροις. Salmasius ad Hist. Aug. p. 51. sic distinguendas voces vult, *sparsio,* κρόκος ὁ ῥαινόμενος ἐν θεάτροις, *spartum,* λευκαία. Vide Marsil. ad 1. Martial. Epigr.

Spartum, λευκαία ἐν θεάτροις. leg. λευκαία, unde: et in voce *sparsio,* κρόκος ῥαινόμενος ἐν θεάτροις. Salmasius ad Plin. p. 918.

* Spassum, adeps, pingue, στέαρ. Germ. pro *pingue,* habet, *adeps pinguis.* ubi Vulcan. forte *spissum.*

* Spata, ἄορ. Reg.

* Spathula, σπάθη, etc. Germ. *spatha.*

* Specio, βλέπω. Germ. *specto.*

* Spectatu digna, γληνέα. Reg.

Speculatio, σκοπιή. leg. *specula.* Vulc. E.

* Speculor, provideo, prospicio, κατοπτεύω. *inspectio,* κατόπτευσις. Germ. desunt in ed.

* Spernulis, contemptor, -καταφρονητής. abest vox *spernulis* a Germ.

* Spicula, sparus, ἀκοντίου εἶδος. Reg. Germ. *spiculum.*

Spilabra, βούτομον, ῥάμνος. leg. *spinalba.* Salmas. ad Plin. p. 524.

* Spina, ἄκανθα ἀνθρώπου, etc. Reg. addit *dumus.*

Spinæ, ἀκάνθης. leg. ἄκανθαι. Vulc. E.

* Spiratio, flatio, flatus, πνοή. Reg. Lat. desunt in ed. in Germ. πνοή, *mirra.*

* Splendeo, ornor, ἀγλαΐζομαι. *ornamentum,* ἀγλάϊα, *nox Græcum ornamentum,* ἀγλαϊή. Reg.

* Splendidus, ἀγλαώψ. Reg.

* Sponea occasio, ἀφορμή. Germ. *occasio spontea.*

* Squalentus, squalitus, περι . . . Germ. desunt in edit.

* Squalidus, αὐχμηρός. Mss. *squalis pedibus.*

Squatus, ῥίνα, etc. *squarus.* Cujac.

* Stabilio, βεβαιῶ. Mss. *stabilito.*

Stabulum, ἱππόστασις. leg. ἱπποστάσιον. Vulc. E.

Stagnea, κασσιτερινά. Vide Cujac. lib. 11. Observ. c. 1.

Stalis, αρχος. forte *colei,* ὄρχεις. Vulc. E.

* Stammia, ταυτολογία. additur in Germ. *iteratio sermonis.*

* Stationarius, manceps, ἐπίσταθμος, ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς. Germ. ὁ τῆς καταμονῆς ἡγούμενος.

* Stator, ὀρθώσιος. Reg. Germ.

Statua, σταμένα. leg. *statuta,* ἑσταμένα. Vulc.

Statuliber, ἐλεύθερος χρόνῳ κατὰ διαθήκην ἀφεθείς. pro χρόνῳ, leg. ὅρῳ. Scaliger ad Festum.

Statuliberum, ἐπικεκαμένη τὴν ἐλευθερίαν. leg. *statulibera,* ἐπικεκταμένη, etc. Vulc.

* Stavarius, ὀρθοστάτης. Lat. abest a Germ. leg. *statarius.* Cujac. Vulc.

Stentinæ, ἔντερα. leg. *intestina.* E.

* Stellionatus, κακοῦργος. leg. *stellionator.* Menag.

Steria, ὅρμαθος. leg. *seria.* Salmasius ad Inscript. Herod. p. 15. et ad Plin. p. 809.

* Stiba, ἐχέτλη. Reg. *stiva.*

* Stipes sodalium. Germ. *hæc stips,* etc.

Stipulum, stipula, etc. καλάμη. Germ. *stipulus.*

Stlactarius, ἐργομῶκος. leg. *stlatarius.* Vulc.

Stlatta, πειρατικοῦ σκάφους εἶδος. leg. *stlata.*

Stlipes, δικαιαρχαι. leg. *stlites,* δίκαι, ἀρχαίως. Vulc.

Stludio, χαμονακιον. leg. χαμούλκιον. Vulc.

* Strangulatio, suffocatio, ἄγξις. Germ. *suggillatio.* abest a Reg.

* Strantum, jugum, ζύγωμα πλοίου. sic etiam Germ. leg. *transtrum.*

* Strata tecta, κατακέραμα. Germ. *sartatecta.*

Stratra, ἐπιππιον. leg. *stratura,* ἐφίππιον. E.

Strautum, θήκη δερματίνη βελῶν. pro *scrautum.* Vide Salmas. ad Plin. p. 371.

Strenua, εὐαρχισμὸς, θαλλός. leg. *strena.* Casaubon. ad Sueton. in Tiberio c. 36.

* Strepito, κομπῶ. Germ. *crepito.*

Strepus, προπωτήρ. leg. *stropus.* Scaliger ad Fest. in hac voce.

Striclata, ξυστρωτά. leg. *striata.* Vulc.

* Stricto, vado, ξύω. Germ. *strigo.*

Striga, λωστρυγων. leg. λαιστρυγών. Vulc.

* Strigilarius, ξυστροποιός. Germ. *strigiliarius.*

* Strigmentum, rasura, ἀπόσμηγμα. Reg. *stramentum.*

* Strigmentum, γλοιός. addit Reg. *sordes.*

* Strobo, γῦρος ἀμπέλου. Germ. *scrobe.* addit Reg. *girus, circulus, ambitus.*

Strundius, sive struntus, σπέλεθος. leg. *truncus,* στέλεχος. Vulc. alii nihil mutandum volunt. Vide Salmas. et Scaliger. ad Catalecta p. 204.

Strunus, ψάρ, τὸ ὄρνεον. Germ. *strunnus, sturnus.*

* Strurus, scalmus, σκαλμός. Germ. *scurrus.*

Stumbulum, κέντρον. leg. *stimulus.* Vulc. E.

Stuppa, κάνναβις, στυβης. leg. στύπη. Vulc. Herald.

Suadena, σφύραινα, leg. *sudena.* Salmasius ad Plin. p. 231.

* Subcidaneum, ἀποκόψιμον. Germ. *succidaneum.*

* Subditas, pigneratio, ἐνεχυριασμός. Germ. *subtas.*

Subflamen, τροχῶν ἀγκύριον, etc. *suffulmen.* Salm. ad Plin. p. 233.

Subjecta, ὑπωταγέντα. ὑποταγέντα. Vulc.

* Subigito, προσβάλλω γυναικί. Germ. *subigo.*

Sublones, ὄρυγες. θηλια ἐργαλιατα. l. ὄρυγες θήλεαι, ἐργαλεῖα. Vulc.

* Subluculus, ὑποσκότεινος. Germ. *sublutulus.* sic in ὑπόμαυρος.

* Sub mane, ἀποπρωί. Germ. *sub manu.*

* Submersus, ὑποβρύχιος. Germ. *summersus impessum.*

Submisso, ὑπογογγύζω. Germ. *summisso.* leg. *submusso,* vel *summusso.*

* Subnixus est, innititur, Germ. *enititur.*

Subornatus, ὑπόβλητος, ἐπιποδες. leg. *subornatus,* ὑπόβλητος. *suboles,* ἐπίπαιδες. Vulc.

* Subraco, subala, μάλη ἀνθρώπου, abest vox *subraco* in Germ. leg. *subhircus.*

Subrucciones, ὑποραφαί. leg. *substructiones.* Salmasius ad Hist. Aug. p. 378. *subsutiones.* Vulc.

Subrugo, ὑπορύσσω. forte *subrunco.* Vulc.

Subrunda, ὑπόστεγον. leg. *subgrunda.*

* Substantia, facultas, ὑπόστασις. addit Germ. *bona, fortuna.*

Substillum, ἐνοχὴ ὄμβρου. ex Glossis aliis Mss. vide *Substillum.*

Substio, ἐπικάλυμμα. infra *subsutio* scribitur ὑποκάλυμμα, ὑποραφή. Cujac. Vulc. at Salmasius p. 378. Hist. Aug. *substructio,* ut et rursum in *Subrucciones.*

Substio, ὑποκόλαμμα. *subsutio* infra Cujac.

* Subvellamen, ὑποκοίλιον προβάτου. Germ. *subvellaneum.*

Subvicula, ὑποδύτης. leg. *subucula.* Vulc.

Subula, ὑπήτιον. leg. ὀπήτιον, ut alibi. Vulc.

Succidum, ἐνδυκαζον. forte ἐνρυπαρὸν, vel ἔριον οἰσυπηρόν. Vulc. E. at hæc vox usurpatur de potionibus.

* Succumbo, ὑπανακλίνω, ὑπανακλίνομαι. Mss. *succubo.*

* Succina lana, ἄπλυτον ἔριον. Reg. *sucida.*

* Sucus, χυλός. Germ. *succus.*

* Suffero, sufficio, ἀντικαθίσταμαι. Mss. *suffecto, sufficio.*

* Suffingilo, ὑπαλέγω. Reg.

Suffocatio, συναγεθη. leg. συνάγχη. E.

* Suffragus, ἰγνὺς, τὸ ὑπὸ τὸ γόνυ μέρος. Germ. ιγννα το οπιθεντος. αμπτομενον του γανατος.

Suffrago, συμλαμβάνομαι. Germ. *suffragor.*

* Suffrago, προΐσταμαι. Germ. *suffragor.*

* Suffragino, αγκυλοκτόμπω. Reg. ἀγκυλοκτοπῶ.

Suffuderit, επισκιλισοι. leg. ἐπικλύσοι. Vulc.

* Suffultus, ὑπεστηριγμένος. Germ. *effultus.*

* Suga, βδέλλα. Germ. *fuga.* Reg. βδέλα χερσέα, *hirudo.*

* Σύγκλειδες. additur in Germ. οἱ ἐκ πολλῶν συλλεγέντες τόπων.

* Suggella, ὑπώπιον. suggellatio, ὑποπιασμός. Germ. *suggilla, suggillatio.* Reg. *sugilla, sugillatio.*

* Suggestio, ὑποβολή, ἡ πρὸς ἄρχοντα, ἡ βασιλέα γινομένη ἀναφορὰ, ἤτοι διδασκαλία. Ita Germ.

Suggestum, βῆμα, ὕφος. leg. *suggestus*, -ὕψος. Salmasius ad Tertull. de Pallio p. 246.
* Suggranda, ψιλοκέραμον. Germ. *suggarunda*. Reg. *sugrunda*.
Suit, ἥπαται. leg. ἠπᾶται. Herald. Vulc.
* Sulphurium, θεάφιον. Germ. *sulpurium*. θέαφος, *sulpor*.
Sulpor vivum, θεῖον ἄπορον. leg. *sulfor*, vel *sulfur*.
* Summatim, carptim, ἀκροθιγῶς. ακρεφνῶς. Reg.
* Summeiolus, ἐνουρητής. Germ. desunt in edit.
Summus, ἀρχιραβδοῦχος. adde *lictor*. Cujac.
* Suo, cusio, περιράπτω. Germ. *ovo, cuspo*. Reg. *cuspo, obsuo*.
Supalta, κεκασσυμένα. leg. *suppacta*. Casaubon. ad Theophr. Character. p. 147.
Superalia, ἐπενδύτις. leg. *superaria*, ut alibi. Vide Casaubon. epist. 20.
Superavit, ἐφλέγμαινεν, etc. leg. *suppuravit*. Salmas. ad Tertull. de Pallio p. 435. Herald.
* Superbus, virilis, ἀγήνορ. *superbia, virilitas*, ἀγηνορία. Reg.
* Superbus, supervacundus, ὑπέρογκος, ὑπερήφανος. Germ. *superbus, superba*.
Superficium, ἀνώγιον. Germ. *superficiem*.
* Superficium, ἐποικοδόμημα. Reg. *superædificium*.
Supernis, desuper, ἄνωθεν. Mss. *superius*.
* Superstitium, religio, ritus, θρησκεία. Germ. *superstitio, religiositas*.
* Supervacuum, inane, μάταιον. Germ. *supervacaneum*.
* Supplanto, ὑποσκελίζω. add. Reg. *dejicio luctando, dando tibiam more Britonum*.
* Suppositítius, subdititius, ὑποβολιμαῖος. addit Germ. *subditivus*.
* Suppuro, φλεγμαίνω. Germ. *stuppero, stupporo*. φλεγμονή, *tumor, stupperatio*. Reg. φλεγμαίνω, *stupore langueo, tumesco ex languore*.
Supræ, κνῆμαι. leg. *suræ*. Vulc.
Supra fas, ὑπὲρ τὸ θεων. leg. τὸ θεῖον. Vulc.
* Suprapostes, superius limen, ὑπερουνος. sic in Germ. desunt in edit.
Supsitæ, θυμιάσεις. forte *suffitus*. Vulc.
* Surrectio, ἔγερσις. Germ. *resurrectio*.
Suscipiendæ, ἀναλημφθείσης. leg. ἀναληφθείσης. Vulc.
Suso, supra, super, ἄνω. Germ. *supra superficiem*.
* Suspirium, δύσπνοια. additur in Germ. *suspirio*.
Suspendit, κρεμνᾶ. leg. κρεμᾶ. Vulc.
* Suspino, opifico, χειρουργῶ. abest in Germ. vox *suspino*.
Sustellose, πανούργως. *sutelose*. Cujac. Vulc.
Sustenit, ὑπομένει. leg. *sustinet*. Vulc.
* Susum versum, πρὸς τὰ ἄνω. Mss. *sursum versum*.
* Subtegmen, trama, κρόκη. Germ. *subtemen*.
Sutile, πανοῦργον, ιρτον. leg. εἱρτὸν, vel ῥαπτόν. Vulc. Herald.
* Suto, δέρματα ῥάπτω. Germ. *suo*. Reg. δερματοράπτω.

T.

* Tabulum, ἰκρίον. Reg. add. *instrumentum cum quo cruciabantur martyres*.
Tacte, πάγκακος. forte *tecte*, παγκάκως. Vulc.
* Tædium, ἀκήδια. Germ. abest ab edito.
Tæniosus, κιριαrης. leg. κειριάτης. Salmasius ad Hist. Aug. p. 347.
* Talatrum, κόνδυλος ποδὸς ἢ χειρός. Germ. *talarium*.
Talpa, γεωριθθες. leg. γεώρυχος. Vulc. E.
Tolarius, πλεονοτρόφος. leg. *torarius*, ὠλενοτρόφος. Salmas. ad Plin. p. 40.
* Tamen quoque, ἔμπης. Reg.
Tapidus, τάπις ψιλή. leg. *tapetus*, τάπις, ψιλή. Scaliger ad Festum.
* Tavo, puteo, σήπω. Germ. *tabeo, putreo*.
* Taxus, lauria andrum. Germ. *lauriendrum*.
* . . . teale, περιστόμιον τοῦ φρέατος. leg. *puteale*.
Tectum, κέραμος. leg. κεραμίς. Vulc. E.
* Teges, terratoria, macta, ψίαθος. Germ. *teges, tegestratoria matta*. forte *teges stratoria*, quæ humi sternitur.
* Tegestas, καλυπτήρια. Ita etiam Germ. Vulc. legit *tegetes*.
* Tegimen, σκέπασμα ἐπὶ στέγης. Ita in Germ. ubi edit. *tegmentum, intectamentum*.
Telamo, αγλαστοορος. leg. Ἄτλας, τὸ ὄρος. Meursius ad Arnob. p. 56. Vulc.
* Tellum, ἀκόντιον. Germ. Reg. *telum*.
* Temo, plerum, armamentum, ῥυμὸς ἁμάξης. Reg. *temo currus, armamentum*. Germ. *temo, prælum, armamentum*.
* Tempore, opportune, εὐκαίρως. Germ. *in tempore*.
* Temporius, ἐνωρότερον. Mss. *temperius*.
Tendicula, -ἀφάκη. sed ἀφάκη est *lenticula*. Vulc.
* Tentigo, ἐπιθυμητὴς ἀσελγείας. Germ. ἐπιθυμὴ τῆς ἀσελγίας.
* Tenue Babylonicum, ψιλόν. distingue, *tenue, Babylonicum*. Salmas. ad Plin. p. 519.
* Tergorium, ἐκμαγεῖον. ita Germ. forte *tersorium*.
* Terminalia, ὁδῶν διάκρισις. Germ. *terminales*.
Terminalia, οποντησια. ὁροθεσία. Cujac. E.
* Terræmalum, ἀριστολοχία, βοτάνη. Germ. *terrenalium*. Reg. *terrenalum*.
* Terrenus, γεώδης. addit Reg. *terrosus*.
Terrester, ἀπόγαιος. *aterra*. Cujac. E.
* Terreum, ἐπίγειον. Mss. *terrenum*.
* Territorium, περίχωρος. Cujac.
* Terro, territo, πτοῶ. Germ. *terreo*. Ita in πτύρω.
* Tesselarius, tesselator, ψηφοθέτης. Germ. *testelarius, testelator*. et ψηφολογία, *testellatus, pavimentum*. ψηφολογῶ, *testello*.
Tessera, κάλαμος. χαραμιν. leg. χαρακίας. Vulc.
* Testamentum, testatio, μαρτυρία. Germ. *testimonium*. Reg. *testatus, testimonium*.
Teter, συχαντός. leg. σιχαντός.
Textrinum, γιρδοποιόν. leg. γερδοποιόν. Vide in γέρδιος. et Gloss. Meursii.
* Thumum, θύμον. Germ. *thymum*.
* Tibiarius, αὐλοποιός. Reg. *tibicinarius*.
* Tignum, vel cursus galeæ, μεσόδμη. Reg.
Tilia, φιλικα κρονως. leg. φιλύρα, κρόμιον. Vulc.
Timulus, ἐφυδρίς, etc. Vide Scaligerum ad Fest. in *Tipulla*.
* Tinctura, infectus, infectio, βαφή. Germ. *tinctura, infectio, offectio*.
* Tingo coria, βυρσοδεψέω. Reg.
* Tiniata, robico, βρῶσις ἢ σῆφος. Ms. *tinia, rubigo*, βρῶσις ἢ ἀπὸ σκωλήκων η τονσητων. Reg. *tinea*.
* Titiunculus, κεγχρὶς, εἶδος ἱέρακος μικροῦ. Germ. *tutiunculus*. videtur leg. *pipiunculus*. Vide Gl. Isid.
* Titulus, scriptio, στηλογραφία. Germ. *tituli inscriptio*.
Tolarius, πλεονοτρόφος. forte *pullarius*, πωλοτρόφος. Vulc.
* Tolleno, ciconia, κηλώνιον. Germ. *tellonia*.
* Toniptabilis, βρονταῖος. Reg. *tonitruabilis*. Germ. *tonitrabilis*.
* Tonsa, remus, κώπη. additur in Germ. *marmora tonsæ*.
* Tonitruum, βρῶμος. Reg. an βροντή. Ibid. βρόμος, *crepitans ignis, rumor ignis*.
Torale, περίκλειον. leg. περίκλινον.
Toranus, ωλενος τροφος. leg. ὠλενοτρόφος. Vulc. Priorius leg. *toranius*, vel *torarius*, ὠλενοτρόφος, vel potius, ὠλενοστρόφος. Vide Salmasium ad Plin. p. 40.
Tormen, κολουνειον. forte κῶλον ἀνία. Vulc.
* Tormentum, tortus, βάσανος. Germ. *torquimentum*.
Tornata, τορευτά. leg. τορνευτά. Salmas. ad Plin. p. 1045.
* Torquilla, τροχιλία. Mss. τροχιλέα.
* Tostatum, κάτοπτον, τὸ πολνέψητον. Germ. κάτοπτον, τὸ πάνν ὠπτημένον, *contostum*.
* Torvus, καταπληκτικός. Germ. *torbus*.
Trachidii, τραγωδοί. *tragœdi*. E.
Tracta, ἑλκύσματα. Vide Scaliger. ad Catalecta p. 316.
* Tractatus, ἀφή. Mss. *hic tactus, tractatus*.
Traduco, κεστρὸς, ὄχημα δίχα τροχῶν. leg. *tragula*. Salmas. ad Plin. p. 231. forte *trahea*. Vulc.
Trafan, τριχέα. *trafax*. Cujac.
* Trahe, χαμοῦλκος. Mss. *trahea*. leg. *traha*.
* Trames, semita, τρίβος, ἢ ὁδός. Germ. *trema*.
Transmarina latio, διαπόντιος διωρεια. forte *transmarina itio*, διαπόντιος πορεία. Vulc.
Tranquilla, ἀλκυὼν, αρχ. γαλήνη. pro ἀρχαϊκῶς. Vulc.

* Trementura, ebrietas, μέθη. Germ. *temetura.*

Trepido, πτροοῦμαι υπονους. leg. ὑπὸ δέους. Vulc.

Trepallos, πρίαπος. Vide Scaliger. ad Catalecta p. 211.

Tres, τειη, τρεῖς. leg. *ter*, τρίς. *tres*, τρεῖς. Vulc.

* Tribe, ὕδνα. Germ. *tubera, singulare non habet.*

* Tribulis, φυλέτης. Tribus, φυλή. Germ. *tribulus*, et *hic tribulus.*

Tribuo, tinnero, ὀνοκρόταλον. Vide Scaligerum ad Festum in *Truo.*

Tricodatum, τρίτομον. alibi *tricotadum.*

Tricosus, ἀχρεῖος, ἔκλυτος, λαγγωνδυς. leg. λαγγὼν, ἀηδής. Vulc. Vide Salmas. ad Hist. Aug. p. 102.

* Trifilum, gemmarium, τρίλινον, etc. Germ. *gemmarum.*

* Triher, tribula, τρίβολος. Germ. *taher.* forte *traha*, vel *trahea*, inquit Jungermanus ad Longi Pœmenica p. 231. 232.

Trimorma, trimormus, τρίμορφος. Mss. *trinorma, triformis.*

* Trinna, triennium, τριετία. Germ. *trima.* mox τριετής, *trimus*, pro *trinnus.*

* Trinua, pulex, ψύλλα. Germ. *truma.*

* Trivolus, ιδος (pro εἶδος) ἀκάνθης. ἴδος δεναρον, *scler.* ἴδος ἱερέως, *dialis, saluis.* Germ. absunt ab edit.

Troito, χειρίζω, ψηλαφῶ. leg. *tracto.* Vulc.

Trullaria, ζωμάρυστρον. Vide Casaub. ad Theophr. Charact. p. 221.

Trumæ, παρωτίδες. alibi *strumæ.* E.

Trumen, τρύχος, τριχινοσεν. forte τρύφος ταριχηνόν. Vulc.

* Trunca, ἀποτετμημένη. Germ. *truncata.*

Trusulus, ὁ ἐν μικρῷ παχύς. pro *turusulus*, vel *torosulus.* Th. Marsil. ad Persium p. 33.

Tubera, κολούδια. leg. κολόϋδνα. Vulc.

Tugurium, στερεῶ, etc. leg. *tuto.* Vulc.

Tulutanus, βαδιστής. leg. *tulutarius*, vel *tolutarius.* Vulc.

* Tumidus, ὀγκώλης. sic Germ. ὀγκώδης leg. Vulc.

Tumor, οιδητης, οἴδησις. leg. οἴδημα. Vulc.

Tumuli, τύμβοι, τυμβα σορδιλα. leg. τύμβοι, σωροὶ γῆς. Salmas. ad Hist. Aug. p. 439.

* Tuo, contemplor, etc. Germ. *tueor.*

Turabulum, λιβανωτόν. leg. *turibulum.* Vulc. E.

* Turba, συρφετός. Mss. *rutuba.*

Tusillæ, παρίσθμια. leg. *tonsillæ.* E.

Tuspolline, μάννᾳ. leg. *turis polline.* E.

Tuta, ἀνενοχαντα. leg. ἀνενόχλητα. Vulc.

V.

VACCA, μελητητικὸς αὐλός. *vasca.* Cujac.

* Vaccinia. δαμάλιον. Mss. *vaccina.*

Vacillant, λεχανίζουσι, etc. λαχανίζουσι. Casaubon. ad Sueton. in Aug. c. 87.

* Vacillum, πυραμή. Mss. *vatillum.*

* Vado, βλώσκω. ingredior, καταβλώσκω. Reg.

Vænaliciarius, σαματέμπορος. *vænalicius.* Salm. ad Plin. p. 273.

Væsanus, ηαδεστης. leg. μανιώδης.

Vagabundus, περιχαρής. Cuj. malim *lætabundus.*

Vagerassin, σποράδην. leg. *vage, sparsim.*

* Vagus, vag. . . . ῥέμβος. Germ. *vagator.*

Valle, στενόν. leg. στενῷ. Vulc.

Vallis, φάραγξ, καὶ κουλαδες. leg. κοιλάς. Vulc.

Valuus, φάλαγξ, χαράδρα. leg. *vallis*, φάραγξ. Vulc.

Valvæ, θύρας διπιωτας. leg. δίπτυχας. Vulc.

* Valuca, χρυσίου, etc. Germ. *balluca.*

* Vambal, ψελλιστής. Germ. *balbatio.* leg. *bambalo.*

* Vanæ gloriæ, κενόδοξος. Reg. *vanegloriosus.*

Vaniloqua, ματαιολογει. leg. ματαιόλογα. Vulc.

* Vanio, vanno, βράσσω, etc. Germ. *vanno, vanio.* Reg. *bullio, vanno, vannio.*

* Vannuo, vanno, λειχνίζω. Germ. *vannio.* Reg. *vanno, vannio.*

Varguus, βλεσός. leg. *valgus.* Vulc.

* Varicatio, διστωγμός. Reg. *variatio.*

* Varietas, pulcritudo, γλαφυρία. Reg.

Varius, ἴονθος, σκαμβὸς, ποικίλος. leg. *varus*, ἴονθος, σκαμβός. *varius*, ποικίλος. Vulc.

Varix, κρισός. leg. κρισσός. Vulc. E.

* Varus, δρίλλος. Germ. *verrus.*

Vartivus, στρεβλός. leg. *vatinius.* Vulc.

* Vasanus, ἀκράχολος. Mss. *vesanus*, et *vesania.*

* Vascelium, σκευάριον. Germ. *vascellum, vasculum.*

* Vas vinarium, cyatus, βικός. vicus, βῖκος. Reg. occurrunt in Excerptis.

Vatilum, πουραμμη. leg. *vatillum*, πυράμμη. Vulc.

* Ubalbalia, χολάδες, τὰ ἔντερα. Germ. *vubalia.*

* Ubere, abunde, ἀφθονον. *ubertim.* Germ.

* Ubijubi, ἔνθα ἄν. Germ. *ubi ubi.*

* Udo, humecto, deluo, madeo, pluo, βρέχω. Ita Germ.

* Vecassua, πέταυρον. Reg. deest vox Lat. in Germ.

* Vectigalium, τελώνιον. Germ. *vectigal.*

* Vectura, φόρεθρον, μισθὸς τοῦ ζώου. Ita Germ.

* Vehementia, stupor, ἄγημα. Reg.

* Vellatio, titillatio, γαγγαλισμός. sic in Germ. *vellicatio* legendum putat Cujac.

* Vendicium, defensio, ἐκδίκησις. Germ. *vindicium.*

Venefica, φαρμακουγυνη. leg. φαρμακὸς γυνή. Vulc.

Venerabilis, προσμηνηταιος. leg. προσνεμητέος. Vulc.

* Veniæ, ὕμνοι ἐπὶ τῶν νεκρῶν. Germ. ὕμνοι ἐπὶ τοῖς κεκροις, *næniæ, singulare non habent.*

* Venor, act. ἀγρεύω. ἀγρεύομαι, *venor, passive.* Reg.

Ventilare, γυνάζεσθαι. leg. γυμνάζεσθαι. E.

Ventilat, πιτνει. leg. πνεῖ. Vulc.

Ventralis, κοιλιόδεσμος, φοῦνδα. Vide Salmas. ad Hist. Aug. p. 153. et Gloss. Meursii.

Verbena, θαλλια. leg. θαλλία. Vulc.

* Verbenæ, κλῶνες, τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. Germ. *verbanæ*, κλῶνες τα ακρων κλαβων. forte τὰ ἄκρα τῶν κλάδων.

Verbenna, terra proscissa aratro, etc. leg. *veruactum.* Vulc.

Verbeticina, προβάτειον. leg. *vervecina.*

* Verebio, κολοβῶ. Germ. *urebio.* Reg. *brebio.*

Veredo, ικαας τυχων. forte εἰκαῖος, τυχών. Vulc.

Veriolæ, ψελιαι. leg. *viriolæ*, ψέλια. Vulc. E.

* Veriora, lolium, ζιζάνιον. Germ. *viriola.*

* Vermicula, κόκκος. Germ. *vermicla.*

Vermiculi, βαλάνοι ἐπὶ τοῦ κλείθρου, ὀβελίσκοι. leg. *veruculi.* Salmasius ad Hist. Aug. p. 393.

* Verminatum, σκωλίασις. Germ. *vermiculatum.*

* Verna, ἐαρινὴ τροπή. desunt Lat. in Germ. Vulc. legit *verna solis conversio.*

Verpa, δρεμη. forte *verpus*, λειπόδερμος. Vulc. E.

* Verpus, δρίλλος. leg. δρίλος. Salmasius ad Hist. Aug. p. 129.

* Verro, aufero, perfero, fero, ἀποφέρω. Germ. *refero.* Reg. desunt in edit.

* Verruca, ἀκροχορδάνη. *varica.* Reg.

* Versiculum, στιχίδιον. Germ. *versiculus.*

* Versum, usque, ἄχρις. Reg. *versus, usque.*

* Versutus, perversus, διεστραμμένος. Mss. *perversor.*

* Verticulum, σπονδύλον. Germ. *verticillum.*

* Vertonica, κεστός. emendat Salmasius, cui accedit Rigaltius ad Onosandrum, *ven. tunica*, id est *veneris tunica:* nisi, inquit idem Rigaltius, legendum sit *vettonica*, κεστρὸς, de qua herba ac voce egit Antonius Musa.

* Verus, verax, ἀληθής. Reg. *verus, vera.*

Vesces, ὀλιγόσιτος. leg. *vescus*, ut paulo post. E.

Vesciliæ, χαῖται φρυγος. leg. *quisquiliæ*, χαῖται φρυγάνων. Vulc. ex Charisio.

Vespillo, νεκροθάπτης. Germ. *vispillo. vispillo* legit Scaliger ad Catalecta p. 314.

Vestia, ἑστία. leg. *vesta.* E.

Vestalia, θερμαι. leg. ἑστίαι. E.

* Vestis rubra, βάδδι. Reg.

* Veterivallus, παλαιοράφος. Germ. *veteramentarius, sutrivallus.*

* Veternosus, uvidus, ὑδρωπικός. Germ. *erniosus.*

* Veternum, -ὕδρωψ. Germ. *ernia.*

* Vetro, invetro, invetresco, παλαιῶ. Germ. *vetero, invetero, inveterasco.*

Ursus, ἄρκτος κλιαρικος. leg. καὶ ἄρκος. Vulc. E.

* Urus, κάνθος τροχοῦ. ita Germ. *vitus* leg. Vulc.

Viaculus, ὁδῶν ἐπιμελητής. leg. *viocurus*.
Vibrucæ, τρίχες ῥινός. Fest. in *Vibrissa*.
* Vicarius, δοῦλος. addit Reg. *callo*, seu *calo*.
* Vicinus, affinis, ἀγχιτέρμων. Reg.
* Vicium, minus, ἧττον. Germ. habet *parum*.
* Victimo, immolo. Sic in Germ.
* Victorialis Germ. *victoralis*.
* hæc Victualia, singulare non habet, γυμνασίαι τῶν μονομάχων. Germ. *hæc vactualia*. Reg. *vectualia*. sed leg. *battualia*.
Victus, paraliticus, debilis, παραλυτικός. Ita etiam Germ. *victus*, legit Cujac.
* Viscarius, ἰξευτής. Germ. *viscator*.
* Victor, ὁσιοπλόκος. Germ. *vitor*.
Vigilanda, φροντισταις. leg. φροντιστέα.
* Vigilicius, ἄγρυπνος. Germ. *vigilans*.
* Vigilium, ἀγρυπνία. Germ. *pervigilium*.
* Vigrino, παρθενεύω. Germ. *virgino*. Vide Gloss. med. Lat.
* Vigrinula, παρθενισκάριον. Germ. *virguncula*.
* Vilior, irasco, χολῶ. Germ. *irascor, bilior*.
* Villula, ἐποίκιον. add. Reg. *cassellum*, f. *castellum*.
* Vilo, adnihilo, ἐντελίζω. Germ. *vilio*.
* Vinarius, ὑπολήνιον. Germ. *lacus vinarius*.
* Vindictor, defensor, ἔκδικος. Mss. *vindex*.
Vindigestæ, τὰ ἐν ἀμφισβητήσει πράγματα. l. *vindiciæ*. Vide Fest. E.
* Viniperum, βαυκίς. Reg. *juniperum*.
Vinitor, ἀμπελών. leg. *vinetum*. Vulc. E.
* Violentia, βία. Germ. *plurale non habet*.
Virginalia, παρθένια. In Gloss. Mss. παρθένεια.
* Viridarium, ἀνθεών. Germ. *viridiarium*. Vide Gloss. ad Script. med. et inf. Lat. Ita infra, ubi, ἀνθὼν ὁ τόπος.
* Viridarium, ἀνθών. Reg. *viridarius*. Germ. *hoc viridarium*.
* Virido, ἀνθῶ. Lat. abest a Mss.
* Virilis, fortis, ἀνδρεῖος. Germ. addit *viriosus*.
Virilis, ἴσον, κατὰ ἀναλογίαν. forte *viritim*. Vulc.
Virtica marina, σκαλαμη. leg. *urtica marina*, σκαλάφη. Vulc.
* Virus, ἰτρύς. Germ. *vitis*, ἶτυς.
* Vissium, βδέσμα. Germ. *visio*. Reg. *vissium, bissium*. Mox βδέω, *viso*. Reg. *bisso, pedo*.
Vistrigilium, σφραγιδοφύλαξ. l. *custos sigilli*. Vulc.
Vita, λωμα. forte *vitta*, λῶρον. E.
* Vitium tibi duco, καταγινώσκω σου. sic Germ. *dico*. Cujac.
Vitlina, μόσχιον. l. *vitulina*, μόσχειον κρέας. Vulc. E.
* Vitrum, vitreus, ὕαλος. Germ. *vitreum, vitreus*.
Vituligo, αλωπηκεα. leg. ἀλωπεκία.
* Vitumen, ἄσφαλτος. Mss. *hoc tutamen*.
* Vituperator, male loquax, κακοθελής. Germ. desunt. in edit.
* Vivibilis, βιωτός. *vita*, βιωτός. virtus corporis, βιοτός. vita donatus, βιόδωρος. Reg.
* Vivifica, vimex, libor, μώλωψ. Germ. *juncus, vimen, bibex*. Reg. desunt in edit.
* Ujusmodis, τοιουτοτρόπως. Germ. *hujuscemodi*.
* Vivula, ζῶσα. Germ. *vuivula*.
* Ultronius, ἄσμενος. Germ. *ultroneus*.
Umbilicus, ὄμφαλος ἀσπίδος, τηβέννης. leg. ἢ τηβέννης. Vulc.
* Umerum, ὦμος. Germ. *humerus*.
* Umilor, interpello, προσπίπτω. Germ. *humilior*.
* Ummo, ὀμφαλὸς ἀσπίδος. Germ. *umvo*. seu *umbo*.
Unia, μία, καὶ ἅμα. leg. *una*.
* Unicornus, μονόκερως. Germ. *unicornuus*.
Ungueumparis, μυρεψός. leg. *unguentarius*, vel *unguentiparus*. Vulc. Cujac.
Uniones, κακουβαι. leg. μονόκοκκα. est *unio* cepæ species, *Marsica* etiam dicta, quam nostri inde *oignons* vocant. Vide Columellam lib. 12. c. 10. et Salm. ad Plin. p. 1167. ad Hist. Aug. p. 329.
Universum, ὁμοθυμαδόν. leg. *universim*. Vulc.
* Vocatorium, κλητικόν. Germ. *citatorium*.
* Voce, βῶκες, ἰχθύες. sic etiam Germ. at Reg. *toce pisces sunt*. infra, βὼξ, *piscis habens magnum ventrem*. Cujac. leg. *bogus*.
* Vociferarius, φωνασκητής. sic etiam Germ. leg. *vocipararius*. Salm. ad Tert. de Pallio p. 439.
Vocissimus, ἠχώ. *vocis simius*. Vulc. *vocis sonus*. Meurs.
* Voclura, ἐλέφας. *bos luca*, legendum pridem monuere Lipsius, Delrius, et alii.
Volumen, ιλυς. leg. εἰλὺς, vel εἴλυμα. Vulc. E.
* Volutarium, κύλινδρος. Mss. *volutabrum*.
* Vomica, papula, ἀπόστημα. Germ. *hæc ex tumido vomica. hæc panicula*. Reg. *vomica, panicula*.
* Vomo, ἐμῶ, τὸ ἐξερῶ. Germ. ἐμῶ, περὶ ἐμαυτοῦ.
* Urbatio, circumductio, περιχάραξις. Germ. *circumductio, urbatus, orbs*.
* Urinator, δύτης. addit Reg. *mergus*.
Uror, βοῦς γερμανός. leg. *urus*. Vulc.
Urtica marina, ἀσκαλάφη. leg. σκαλάφη. Vulc.
Uruca, λαχάνων καπή. Germ. *urtica*.
Urus bos silve. Mss. *silvester*. Reg. add. *bufalus*.
Usitata, ἀπὸ χρήσεως. Mss. desunt in edit.
Uspinio, νεκροδότης. leg. *vespillo*, νεκροθάπτης. Vulc.
Usterna, bustuarium, καῦσις νεκρῶν. Germ. *ustrena*, leg. *ustrina*.
Usurpationi, πταίσμασιν. leg. σφετερίσματι. Vulc.
* Usurula, το αρύδιον. Germ. τοκαρίδιον.
Ususfructus, χρῆσις καρπία. leg. ἐπικαρπίας. Vulc.
* Uter, utris, follis, ἀσκός. Mss. *uter, utris, utreus, follis*.
Utpute, ἄτε δή. Mss. *utpote*.
* Utrino, βυθίζω. Germ. *urino*.
* Uttum, infusura, τρίμμα προσφαγίον. Germ. *vivitum*. Reg. *bibitum*.
Vulnerarius, μοιλποληs. leg. μολγοπώλης. Vulc. E.
Vulnus, δλειμα. leg. τραῦμα. Vulc. E.
* Vulsus, διάσπασις. Reg. *vulsus, divulsio*.
* Vultur, γύψ. Germ. *vultor, hoc vulturium*.
Vulturnus, εὖρος. οὔριος. Cujac. E.
Vultus, εἶδος ὄψεος. leg. εἶδος, ὄψις. Vulc.
* Vultus, aspectus, aperientia, βλέπος. Reg.
* Vurdo, ἡμίονος. Germ. *burdo*.
* Uxor marita, Germ. *maritata*. Reg. *nupta*.
Uxoriosus, ὁ τὴν ἰδίαν γυναῖκα φιλῶν. quidam emendant, ὁ λίαν τὴν γυναῖκα φιλῶν. at Eust. Swartius l. 1. Analect. c. 8. nihil mutandum contendit.

Z.

Zizipha, σιρικά. Germ. *Zizifa*.

THESAURUS
UTRIUSQUE LINGUÆ,

Hoc est

PHILOXENI,

Aliorumque veterum Authorum

GLOSSARIA LATINO-GRÆCA & GRÆCO-LATINA.

ISIDORI GLOSSÆ LATINÆ.

VETERES GRAMMATICI LATINI & GRÆCI,

Qui de proprietate et differentiis Vocabulorum utriusque linguæ scripserunt.

Edita omnia atque recognita studio et opera

BONAVENTURÆ VULCANII Brugensis.

Cum ejusdem NOTIS,

In quibus innumeræ Compilatorum et Scribarum Mendæ corriguntur;

Plurimi etiam Veterum Authorum Loci emendantur atque illustrantur.

Pleniorem eorum, quæ hoc opere continentur, Indicem pagina ab hinc septima repræsentat.

LUGDUNI BATAVORUM

Excudebat Joannes Patius. An. cIɔ. Iɔ. c.

ILLUSTRIBUS POTENTIBUSQUE DOMINIS,

EQUESTRI ORDINI, NOBILITATI, CIVITATIBUS:

ORDINIBUS HOLLANDIÆ ET WESTFRISIÆ.

THESAURUM hunc utriusque linguæ, hoc est PHILOXENI (ita enim ipse se versibus hisce qui in codice Ms. leguntur appellat: *Τοιοῦτο δῶρον τῇ σοφῇ γερουσίᾳ Ὕπατος ὑπάρχων προσφέρω Φιλόξενος*) aliorumque veterum authorum Glossaria, reconditæ eruditionis plena, aliaque priscorum Grammaticorum monumenta, (quorum omnium Indicem quinta ab hinc pagina repræsentat) e quibus maxima fieri potest ad Græcam et Latinam linguam lectissimorum et rarissimorum Vocabulorum accessio; et proprietates eorum optime cognosci: opera mea si non primum e situ vetustatis eruta; certe, quod proximum est, ab innumeris fœdissimisque errorum monstris quibus ita fuerunt obsita, ut exiguus ex eis fructus percipi posset, expurgata, Notisque meis illustrata, Vestro, Illustres Potentesque Domini, nomini inscribo et dedico. Hoc enim et Dignitas vestra suo quodam jure, et officii mei ratio inprimis postulare videbatur. Cum enim duæ sint res præcipuæ quæ gentis aut Reipublicæ alicujus dignitatem amplificent eamque illustrem reddant, Arma et Literæ: quænam est hodie Gens, quænam Respublica, cum qua non de fortitudinis bellicæ pariter et rei literariæ gloria concertare possitis? Ac bellicæ quidem virtutis laus ab omni ævo Batavicæ genti fuit propria, et Romanis orbis terrarum dominis olim ita probata, ut veteres Historici innumeris illam elogiis celebrarint. Auxit vero veterem istam gentis vestræ laudem, rerum a vobis per annos retro viginti terra marique fortissime felicissimeque gestarum magnitudo; quarum quidem gloria eo est major, omniumque hominum et seculorum prædicatione dignior, quod non propagandorum finium aut amplificandi Imperii, sed tuendæ libertatis publicæ et avertendæ profligandæque tyrrannidis caussa, belli adversus potentissimum hostem gerendi salutare Fœderatis Provinciis signum erexistis; et in eo totos jam xx. annos fortiter constanterque perduratis. Quam quidem vestram vere Heroicam animi magnitudinem ita benignitatis suæ aura afflavit Deus, ut nullus fere sit orbis terrarum angulus quo non Hollandici nominis, ob plurimas victorias et innumera a potentissimo bellicosissimoque hoste in Hagæ Comitatensis Regiam Illustrissimi Principis MAURITII NASSOVII Strategi incomparabilis ductu atque virtute reportata trophæa, fama penetrarit. Ad hanc bellicæ virtutis gloriam accedit eximia vestra in fovendis literarum omniumque artium ac scientiarum studiis animi propensio, liberalitas atque magnificentia; quippe qui, Academiam hanc vestram Lugduno-Batavam in ferventissimo bellorum æstu florentissimam tenetis, nullisque omnino sumtibus parcitis ad doctissimos quosque et celeberrimos per universam Europam omnium disciplinarum Professores maximis præmiis evocandos, amplissimisque honorariis fovendos, ornandos, atque amplificandos. Ex quo factum est, ut Juventus vestra, quæ alioqui verendum fuisset ne diuturna assiduaque armorum tractatione quodammodo efferaretur, nisi salutaris hæc temperatura cultus animorum accessisset, nunc non minus toga quam sago sit clara. Fructum magnifici istius instituti vestri sentitis non ipsi tantum et Fœderatæ Provinciæ, verumetiam exteræ nationes multæ percipiunt uberrimum. Longum esset commemorare quot apud vos viginti ab hinc retro annis *αὐτόχθονες* sive patritii ad Senatoriam dignitatem aliosque honores evecti, quot ad Civitatum, Ecclesiarum, et Scholarum gubernacula admoti sint, quorum alii omnem, alii maximam eruditionis suæ partem Academiæ huic acceptam referunt: quot etiam exteri ex hoc literario mercatu optimarum artium ac scientiarum merce instructi, nunc patriæ suæ utilem operam navent. Dabitur hisce de rebus quæ ad hujus Academiæ vestræ primordia progressus, incrementa, et fructus pertinet commodior alibi dicendi locus. Mihi nunc temporis hoc tantum propositum fuit declarare, Dignitatem Vestram hoc jure quodam suo a me postulare, ut Thesaurum hunc literarium Illustri vestro nomini inscribam; quod ipsum officii etiam mei ratio ut dixi omnino requirit ac jubet. Æquum enim est ut ego, qui viginti jam annos Græcas literas in Academia vestra sum professus, vobis per quos honesto hoc et liberali otio literario fruor studia mea quacunque possum ratione probem. De operé vero ipso et laboribus meis ei impensis prolixam apud vos orationem instituere non est animus, partim quod supervacaneam hanc veluti hederæ appensionem fore confidam, cum res ipsa pro se sit locutura; partim ne vos Illustres Potentesque DD. maximo Comitiatu gravissimarum rerum tractatione districtos remorer. Hoc tantum dicam, Glossariorum horum recognitionem passim a doctis viris (neque enim hæ utriusque linguæ delitiæ ad fatuum magistellorum palatum faciunt) avidissime jamdudum expectari; quorum desiderio, et benevolo honorificoque de meis studiis conatibusque judicio si hac editione bona aliqua ex parte satisfecero, palmarium quiddam mihi consecutus videbor. Dedi certe operam quam potui maximam ut fœdissima quæque mendarum monstra e lustris suis eruta profligarem. Veniam vero mihi daturos æquos lectores confido, si multa me fugerint. In magna enim sylva boni venatoris est, indaganter, ut ille dicebat, feras plurimas capere; neque cuiquam fraudi esse potest non omnes cepisse. Ego vero Reipublicæ literariæ vehementer gratulabor, si quis, majore quam ego ingenii vi judiciique acrimonia præditus, quæ reliqua sunt monstra latibulis suis excussa Palladia hasta semel confecerit. Superest ut hoc quicquid est operæ literariæ quod nomini vestro inscriptum singularis meæ erga vos Illustres Potentesque DD. observantiæ monumentum apud omnem posteritatem extare volui, benigna qua soletis manu excipiatis; quod quidem etiam atque etiam rogo: simulque vobis felicem vergentis hujus Anni Secularis exitum, et proximi *εὐαρχισμὸν* vovens atque optans,

Deum precor ut Heroicis vestris, Illustres Potentesque Domini, consiliis actionibusque magis quotidie ac magis benedicat.

Ex Academia vestra Lugduno-Batava An. cIɔ. Iɔ. c.
Mense Decembri.

DD. V.

Illustres Potentesque Domini
addictissimus

BONAVENTURA VULCANIUS.

AD CLARISSIMUM DOCTISSIMUMQUE

BON. VULCANIUM,

THESAURI UTRIUSQUE LINGUÆ EDITOREM.

Βιβλοφάγος ποτὲ καιρὸς ἐκαίνυτο (θρὶξ ἀνὰ μέσσον)
Δαιδαλέον δισσῶν γλωσσόκομον λαλιῶν,
ʽΡΩΜΑΙΩΝ πρυτανεῖον ἐφέστιον, ὅρμον ʼΑΘΗΝΩΝ,
ʽΕλλάδος ἀρχαίης ἔνδιον ἰδμοσύνης.
Ἔκλυε δ' ἩΦΑΙΣΤΟΣ μάλα δεινὰ πεπονθότος αὐτοῦ,
Γέντο δ' ἰὼν στιβαρὸν καρτερὸς ἀκμόθετον.
ʼΑκμόθετον μουσαῖον ἐκούφισε πολλὰ μογήσας,
Βῆ δ' ἴμεν ἐς φύσσας, βῆ δ' ἴμεν ἐς χοάνους.
ΚΥΠΡΙΣ ἐμειδιάασκε, νέοι δ' ἀνὰ δώματ' Ἔρωτες
Ἔπταρον, ἐς χοάνους πατρὸς ἀποιχομένου.
ʼΑμβολαδὶς δὲ τύποντο νεηνίδες ἄμμιγα Μοῦσαι,
Οὐδὲ λόγον ΒΡΟΝΤΑ ποίεον, οὐ ΣΤΕΡΟΠΑ.
Μουσέων μέρμερος ἑσμὸς ἐπέκτυπε, Φοῖβος ἐφύσσα
Μέσσος ἐὼν, τέχνης δ' ἰσχανάα γλυκερῆς.
ʽΡαιστῆρας δ' ὑπὲρ ὦμον ἀείρατο Κυλλοποδίων,
Γέντο δὲ πυράγρην δεξιτερῆφιν ἑήν.
Δεινὸς ἔην, ἀγέλαστος ἔην πόνος, αὖε περὶ χθὼν,
Αὖε δὲ ΚΕΛΤΑΩΝ ἤθεα καὶ ποταμοί.
ʼΙΤΑΛΙΗΣ λάλον οὖδας ἐπεύθετο τοῖο πονεῦντος,
ʼΕγρόμενος φήμης ἄϊεν ʼΗέλιος.
Εἴχετο δὲ κρατεροῖο κόπου, τοῦ δ' ὕστερα πάντ' ἦν,
Οὐδὲ τόσον δεινοῦ οἱ μέλεν ΑΙΑΚΙΔΑ,
Οὐ τόσον ΑΙΝΕΙΑΟ περίσχετο, νοσφὶ σιδήρου
Τεῦχε σάκος, κλειτὴν νοσφὶ πυρὸς βοέην,
ΒΑΡΒΑΡΙΗΣ ἔμεν ἕρκος, ἔμεν μέγα πᾶσιν ὄνειαρ
ʼΑμφὶ νεηγενέων στήθεα μουσοπόλων.
Ἵλαθι ΛΟΥΓΔΟΥΝΟΝ, ΛΙΠΑΡΗ πέλες, ἵλαθι ΦΟΙΒΕ,
Σικελίδος γαίης ἡμετέρη προφέρει.
ἩΦΑΙΣΤΟΝ δὲ λαχόντες ἐμοὶ χαίροιτε ΒΑΤΑΥΟΙ,
ΒΑΡΒΑΡΙΚΩΝ γλωσσέων κηλῖδ' ἀμερσάμενον.
Χαίρετε, νὶν δὲ πόνου μακαρίζετε, καινοτομοῦντα
ʽΕΛΛΑΔΙΚΗΝ ʽΡΩΜΗΝ, ʽΕΛΛΑΔΑ ʽΡΩΜΑΙΚΗΝ.

Ludibundus scripsi
DANIEL HEYNSIUS Gandensis.

CONTINENTUR HOC OPERE:

EX EDITIONE HENRICI STEPHANI:

ACCESSERUNT HAC EDITIONE:

Accessissent Colophonis loco Glossæ aliquot Ἑλληνικοβάρβαροι, ad Zonaræ aliorumque posterioris ævi Historicorum intelligentiam conducibiles, nisi Cl. V. Nicolaum Rigaltium hoc agere ex doctissimis amicissimisque ipsius ad me literis intellexissem: quas quia elegantes sunt et Musis Gratiisque faventibus scriptæ, et ab hoc loco ob Glossarii mei amicam honorificamque mentionem nequaquam alienæ, integras adscribam.

CL. V.

BONAVENTURÆ VULCANIO

NICOLAUS RIGALTIUS

S. D.

Phædri fabellas, quas nuper levi brachio tractavi, tibi mitto, Clarissime Vulcani, longe diversum ab illis Tacticis opus. Sed hæc fuit aliquot horarum cura, dum arduo et molesto labore defectus animus levem ac jucundam opellam sibi quærit; quo modo qui gemmas scalpunt oculorum suorum aciem nimia intentione obscuratam aspectu Smaragdi recreant, et viridi lenitate lassitudinem mulcent. Qualecunque tamen istud libelli est, velim videas, et siquid incaute admiserim serio castiges, aut moneas. Nam quæ pro tua erga me benivolentia de Onesandro rescribsisti, quam vereor ut ab humanitate tua singulari, quam ab veritate illa sint. Quod vero de Glossis veteribus mones, maximam parit litteratis omnibus cum exspectatione lætitiam. Sedulo dico, πανοπλίαν Musis, Vulcani, confeceris, quam si semel induerint, ibunt adversus Inscitiam audentiores,

Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσαι.

Glossarium meum Ἑλληνικοβάρβαρον brevi, nisi me Typographorum fides fallit, habebis. Vale, Vir Clarissime, et me tui amantissimum ama. Jo. Meursium salvere cupio, ad eum etiam Phædri exemplar mitto. Parisiis v. Kal. Septemb. CIↃ. IↃ. IC.

ONOMASTICON

VOCUM LATINO-GRÆCARUM,

PRIORIBUS ILLIS GLOSSARIIS PRÆSTANTIA SELECTISSIMORUM VOCABULORUM NIHILO INFERIUS;

Olim quidem Argentorati An. M. D. XXXVI. editum, et Calepino præfixum: Nunc vero ab innumeris iisque fœdissimis mendis, quibus scatebat, repurgatum.

OPERA

BON. VULCANII BRUGENSIS.

LUGDUNI BATAVORUM,

Ex Officina Joannis Patii.

Anno cIↃ. IↃ. c.

BON. VULCANII BRUG.

NOTÆ ET CASTIGATIONES

IN GLOSSARIA UTRIUSQUE LINGUÆ.

AB astratura] Lege separatim, Ab, A stratura, ἀπὸ τῆς ἀναβολικῆς, quod idem est atque Strator. quo nomine significatur non is tantum qui equum sella et stratis ornat (ἀναβάλλεσθαι enim præter alia significat etiam τὸ ἐνδύεσθαι, ut et Sternere, Adornare et Induere quodammodo), verumetiam eum qui alterum honoris caussa in equum tollit. ἀπὸ τοῦ ἀναβάλλειν, hoc est εἰς ἵππον ἀνάγειν καὶ ἔποχον ποιεῖν. Unde et ἀναβολεὺς dicitur, non solum stapeda ferrea, cui immisso pede equum conscendimus; sed etiam is qui ad hoc opus, manu sublevans, administrat. Xenophon Κυρ. Παιδ. VII. Τὸν βασιλέα, inquit, εἰς τὸν ἵππον ἀνέβαλεν, hoc est ἀνεβίβαζεν, in equum sustulit. Col. 202. hujus Glossarii legitur Sterne equum, ἐπίσαξον τὸν ἵππον. et Sternit, στρωννύει ἵππον. Col. 272. l. 38. Stratra, ἐπίππιον. Lege Strata, ἐφίππιον. Gloss. etiam Græcol. habet στρωτὴς, Strator. et στρωτὴ, Strata. De officio Stratorum vid. Curopalatem de Off. Constantinopol. Palatii.

Abavia, προσγόνη] Lege προγόνη.

Abaci delfica, μηνιστέριον] Imo legendum, Abacus, Delphica, Μινιστέριων. Juvenalis Sat. I. Lectus erat Codro Procula minor, urceoli sex Ornamentum Abaci: nec non et parvulus infra Cantharus, et recubans sub eodem marmore Chiron. Cic. VI. Verr. Ideo præteribo quod iste mensas Delficas e marmore, crateras ex ære pulcherrimas, vim maximam vasorum Corinthiorum ex ædibus sacris Syracusis abstulit. Martialis, Argentum non simplex Delfica portat. Ministrabant autem veteres convivis e Delfica mensa marmorea pretii non magni, ut commentator vetus testatur in illud Horatii lib. I. Sat. VI. —et lapis albus Pocula cum cyatho duo continet. quam quidem Delficam idem commentator τρισκελῆ τράπεζαν vocat. Procopius τρίποδα. Δελφικὰ, inquiens, τὸν τρίποδα καλοῦσι Ῥωμαῖοι, ἐπεὶ πρῶτον ἐν Δελφοῖς γέγονε. Quia vero e Delfica convivis ministrabant, author hujus Glossarii, Abacum μινιστέριον vocat, Latina voce. Lampridius Alexandro Severo: Ducentarum librarum argenti pondus Ministerium ejus nunquam transiit. Has Delphicas sive Ministeria, Plinius Repositoria vocat. Hispanis hodie Aparador dicitur; et ministrum penes quem Repositorii custodia est et cura, Repostero vocant.

Abba, πίττα] Imo vero τέττα, et Aba scribendum unico b. Est vero Aba Latinis idem quod Græcis ἠθεῖε: προσφώνησις nimirum, sive compellatio qua apud veteres junior ad seniorem fratrem utebatur. quemadmodum ἄττα vox est qua juniores compellant seniores vel parentes. Callimachus ἄππα pro eodem atque ἄττα usurpat: ita enim apud illum Diana Jovem compellat, Ἄππα πάτερ. Notat vero Eustathius, etiam ἄπφαν vocari sororem a sola sorore; quem consule de his aliisque ejuscemodi vocibus πρωτοθέτοις, ἀκινήτοις, et ἀνερμηνεύτοις, ut ipse eas vocat in illum Homeri locum Il. E. Οὐδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν. A voce Aba Ausonius formavit verbum Abare: —et poteram fratris abare vice: hoc est, ἀδελφίζειν.

Abemit, ἔλαβεν] Emere, quod nunc significat Mercari, antiquis significabat Sumere, authore Festo. Sic Surremit, sursum emit, id est Suscepit. et Surrempsit, id est Susceperit.

Abetuarium] Manifestus error scribæ. Lege, Auctuarium, quod et Additamentum. Hispanice Añadidura. Vocem ἐπίμετρον Belgæ optime exprimimus, **Toemaet**.

Abigo, &c.] Lege Abigens, ἀπελάτης. Abigo, ἀπελαύνω.

Ab is, &c.] Lege Abis, ὑπάγεις. Ab is, ἀπὸ τούτων. pro Ab his.

Abjugus, θοσιαι. Ζωγεαι] Suspicor legendum, Abjuges, θυσίαι ἄζυγεῖς. ut sint eædem cum Injugibus, hoc est, jugum non expertis. Unde Poëtis Intactæ boves dicuntur ἀδάμαστοι, Indomitæ, nondum sub jugum missæ. Horat. Io triumphe, tu moraris aureos Currus, et intactas boves. et Intacta cervix boum. Virgil. —et intacta totidem cervice juvencas. Tametsi Abjugus etiam significare potest τὸν ἀποζεζευγμένον. unde infra lin. 50. Abjugassere, ἀποζεῦξαι. Lege Abjugare.

Col. 2. l. 21. *Abnutivum*, ἀπωμοτικόν] quod idem est atque ἀποφαντικὸν, cui contrarium est καταφαντικόν. Martianus, Negatorium et Confessorium.

l. 24. *Abnurus*, ἐκγόνοος] Lege ἐκγόνου νυός. alias ἐκγόνου γυνή.

l. 26. *Abolevit*, ἀπέψησεν] Inde Palympsestus, membrana in qua deleta sive abolita priore scriptura aliam exaramus. Plutarch. Οἱ δὲ ἀποκναίουσι δήπου τὰ ὦτα ταῖς ταυτολογίαις, ὥσπερ παλίμψηστα διαμολύνοντες.

l. 28. *Abolla*] Factum a Græco ἀναβολὴ, ἀμβολή.

l. 30. *Abominandum*, ἀπεστον] lege ἀπευκτόν.

Col. 3. l. 2. 3. 4. Turbata est series vocum, quam ita restitue. Abscondit, ἀποκρύπτει, ἀπέκρυψεν. Abscedit, ἀποχωρεῖ. Abscindit, ἀποτέμνει, ἀποκόπτει, ἀποσχίζει. Abscidit, ἀπέκοψεν.

l. 40. *Absumptum, καταναλώσαντα*] Lege καταναλωθέντα.

56. *Abutere, παραχροῦ*] Lege παραχρῶ.

Absentatio, ἀπηχὲς, ἀμαυρόν] Hæc interpretatio Græca non convenit voci Absentatio; sed potius voci Absurdum. Putarim itaque transposita esse Græca, atque ita legendum. Absentatio, ἀποστήθισις vel potius ἀπὸ στήθεος. ἀπὸ στόματος. ut sit Absentatio (liceat mihi cum bona doctorum venia conjectura mea uti) Recitatio memoriter facta, absente, hoc est, remoto libro vel scripto. Nam λόγος ἀπὸ στόματος, vel, ut aliter a Græcis dicitur, ὁ ἀπὸ γλώττης λόγος, est recitatio quæ fit memoriter. quæ et λόγος ἀπὸ στήθεος dici potest. et ἀποστοματίζειν interpretatur Suidas, ἀπὸ μνήμης λέγειν, ἄνευ γραμμάτων, vel μὴ διὰ γραμμάτων. Exprimunt vero optime phrasim hanc ἀπὸ στήθεος λέγειν Hispani, qui Memoriter recitare vocant Decorar, et Galli circumloquentes, Dire par cœur.

Col. 4. l. 3. *Abumus, ἀποτύχαμαι, Ακερος*] Legendum omnino, Abhumus, ἀπὸ τοῦ χαμαὶ, ἀκαρὲς, vel ἄκαιρος.

l. 18. *Abolit, ἐπιθυμεῖ*] An forte scribendum, Adolet, ἐπιθυμιᾷ? Nihil affirmo.

l. 26. *Advores*] Fest. Advoses. Videtur scribendum fuisse duplici ss. Dorsum, Dossum: Prorsum, prossum: Arsum, Assum: Advorsum, Advossum. Sed veteres literas non geminabant. Dicebant igitur, Hic Advorsis et hoc Advorse. et Hic Advosis, hoc Advose.

Adæque, ἐπιβουλεύων] Vox Latina irrepsit in locum non suum. Suo loco posita est lin. 17. hujus columnæ, Adæque, πρὸς τὸ ἴσον. Quid si igitur legamus, Adaucupans, ἐπιβουλεύων.

l. 20. *Adagium, προοίμιον*, et Adagiones προοίμια] Utrobique male. Lege, Adagium, παροιμία, et Adagiones, παροιμίαι. Varro de Ling. Lat. lib. 6. Apud Valerium Soranum vetus Adagio est ô P. Scipio. quod verbum usque eo evanuit, ut Græcum παροιμία pro eo positum, magis sit apertum. Gloss. col. 6. lin. 2. Adagio, παροιμία.

l. 21. *Ad alimonia, &c.*] Jurisconsultus etiam usurpavit neutro genere, et Varro.

l. 41. *Adescit, κολλᾶται*] Forte Adæsit, pro Adhæsit. nisi malis legere, Adhærescit.

42. *Addensantor, Ἀξυποδήτης*] Legendum omnino Addensator, ὀξυποδητής. Ita alibi, ὀξυποδία, Addensatio: et in Gloss. Græcol. ὀξυποδία, Acupedium: et ὀξυποδῶ, Addenso, Denso; quod et Grassari dicitur. Ita col. 104. l. 7. Grassari, ἐπερείδεσθαι, βαδίζειν. et l. 14. Grassari, ὀξυποδεῖν. Cic. Ad gloriam virtutis via grassari. i. e. contendere. Æschylus septem Thebana eleganter, τὸ ὀξυποδεῖν circumloquitur, hoc modo: σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν. Spissus igitur gradus et increbrescens ita dicitur: et ὀξυποδεῖν eleganter Latine, Grandire gradum dicitur. Plautus Aulularia, Si hodie hercle fustem accepero aut stimulum in manum, Testudineum istum ego tibi grandibo gradum. hoc est, Densabo, vel Addensabo. Apuleius Metam. lib. 5. alia phrasi id exprimit: At illæ, inquit, incontatæ statim conferto vestigio domum properant. Frustra vero est vir doctus, emendans, in Tertulliano de Spectaculis, Adtensator. Acupedius etiam, teste Festo, veteribus dicebatur cui præcipuum erat in currendo acumen pedum. Parum tamen apte, meo quidem judicio, Acumen pedibus tribuitur, quum Acumen ad animum potius quam ad corpus referatur. Quo fit ut non incommode Acripedius legi posse censeam. rectiusque ita dici posse, cui præcipua in currendo velocitas: potius quam Acumen. Ita enim Glossæ Græcol. 558. l. 5. ὀξὺς, ὁ ταχύς. Pernix, velox; ut ὀξύτης idem sit quod ὠκύτης. Ita et Glossæ Latinogr. col. 12. Acre, ὀξὺ, δριμύ. et Acremonia, δριμέα. malim, δριμύτης. Ita et ὀξυδορκία, Acremonia visus.

Col. 5. l. 1. *Ad deprecandum, πρὸς τὸ καλέσαι*] Lege παρακαλέσαι.

l. 14. *Adis, σῖτος*] Lege Ados. Antique videlicet pro Ador ut Honor, honoris. Ausonius, Mox ador, atque adoris de polline poltificum far. Imo verisimile est Ausonium scripsisse, Mox adus atque adoris etc., ut corpus, corporis. Nam Ador, adoris, producit mediam. C. Mattius apud Priscianum, Emicat in cælum nidoribus ardor adoris.

l. 17. *Adfatio, πρόφασις. ὡς Πλουσιος*] Putarim legendum πρόσφασις. et ὡς Πλαῦτος.

21. *Adfectare, ἐκτιναι*] Lege ἐκτεῖναι. et quod sequitur ὄψασθαι, leg. ἅψασθαι.

29. *Adfectatio, ἐπιτήδευσις. Διάθεσις*] Pone ante τὸ Διάθεσις, Affectio.

31. *Adfectum, Προκοπις*] Leg. προκοπή.

35. *Adfici, Προσηκον*] Legendum omnino, Adfinis, προσήκων.

38. *Adficit, καταπονεῖ, τεκε*] Lege Adficitur, καταπονεῖται, τήκει. Columella, Pulmo totus adficitur.

Adfinis, ὄμβρος, πρὸς γένος] Legendum omnino, γάμβρος, πρὸς γένους. Vel ὅμορος, quod significat Adfinem, id est Conterminum.

54. *Adauctagit, ηὐξήθη*] Lege Adauctassit.

Col. 6. l. 8. *Adclamantem*] L. Adclamante.

B 19. *Adimitio*] Vide an legendum sit Adnutivi, ἐφορκισθέντες: ut contra Abnutivi supra col. 2. l. 21. vel Adempti, ἀφορισθέντες.

21. *Adol. Αινδελεστις*] Videtur scribendum, Adolator, δελεαστὴς, hoc est Inescator, qui blanditiis et illecebris verborum fallit. Est enim δέλεαρ, Lecebra, sive Illecebra. et δελεάζειν, Illecebrare. Vel lege Adolus, ἀκίβδηλός τις.

26. *Adoriosus, ἔνδοξος. Α σπομπιϊος αδορνικηας πεμπτος*] Emendavit jamdudum dexterrime V. Ill. Jos. Scaliger Notis suis in Festum, in hunc modum: ἔνδοξος, ὡς Πομπήϊος. Ador, νίκη, ὡς Πομπήϊος. Adoriosus itaque, laudibus ex victoria partis affluentem significat. Adorea enim, inquit Festus, pro laude accipi cœpta est, postquam præmium militibus frumentum erat, parta victoria. Plautus, Qui multa præda atque adorea affecit popularis suos. Atque ita Gloss. Græcol. explicat, Adoria, δόξα ἡ ἀπὸ τοῦ πολέμου. i. Laus bello parta.

36. *Adoria, εἶδος σίτου*] Al. Adus. Est autem

C ζειὰ, Latine, Semen.

50. *Ador, &c.* et *Adparat, &c.*] Hæc omnia partim corrupta, partim transposita, ita emendabis, suisque locis repones. Adoptatus, υἱόθετος. Ador, ζειά. Adparat, προσένεγκεν, παρασκευάζει, εὐτρεπίζει.

52. *Adplicite*] Lege Adplicitos.

Col. 7. l. 23. *βοηθήσειν*] Putarim legendum, βοηθεῖ, et esse interpretationem vocis consignificativæ Aspirat. Ita enim Latine etiam accipitur Aspirare, pro Juvare. Virgil. —cœptis Aspirate meis.

35. *Adsit, πάρεστιν*] Leg. Adsunt, πάρεισιν.

Col. 8. l. 8. *Adventitium, ἐπήλυδον*] Leg. ἐπήλυτον.

13. *Advocentur*] Leg. Avocentur.

14. *Adundatorium*] Leg. ἐξομβριστήριον.

17. *Advenit, κατακόμιζε*] Lege κατακομίζεται.

47. *Aditus, ἐντευχθεὶς*] Leg. ἔντευξις.

56. *Adinventiones, ἐπιτηδεύματα*] Vel ἐφευρήματα.

Col. 9. l. 21. *Admuvit*] Lege Admovit.

26. *Admodera, ἐπίμετρον*] L. ἐπιμέτρησον. Vel Admoderare, ἐπιμετρεῖν.

D 27. *Agaso, δοῦλος, Κτηνέσσια*] L. δοῦλος ἐπὶ κτήνεσιν ἀεὶ παραμένων, mutuata hac voce e sequenti Agear. Jos. Scaliger Notis in Festum vocem Agaso Græcæ originis facit, Tarentinorum id proprium dicens, simplicia verba κατὰ παραγωγὴν producere. ut ab ἄγω, ἀγάζω. Inde ὁ ἀγάζων. quemadmodum a κνάω, κνῶ, fit κνάζω. atque inde ὁ κνάζων.

l. 28. *Agear, παραμένων, καὶ Πάροδος πλοίου*] Cum τὸ παραμένων in proxime præcedentis vocis explicationem sit rejectum, hic παρέλκει. ut etiam τὸ καί. Lege itaque, ut in Notis ad Festum emendavit Jos. Scaliger, Agea παρ' Ἐννίῳ, ἡ πάροδος πλοίου. Isidorus Orig. lib. 19. Agea, sunt viæ vel loca in navi per quæ ad remiges hortator accedit, de qua Ennius, Multa forom, pontes et, ageaque longa replentur. Vide tamen an pro παραμένων legi possit πορεῖα νεῶν.

l. 44. *Aginat, στρέφει*] Στρέφειν, hic significat δολοῤῥαφεῖν, hoc est, consuere fraudes. Aristoph. Acharn.

Τί ταῦτα στρέφει τεχνάζει τε, καὶ πορίζεις τριβάς. A
A quo verbo etiam Στρεψιάδου nomen effinxit Aristophanes. Inde et Stropha dicta. Martial. Cæsar in Albanum jussit me mane venire, Cæsar Circæos. jam stropha talis abit, hoc est, fallacia ludificatrix.

51. *Agonalia*, θυσεία] Lege θυσία.

53. *Aglonia*, ἱερεῖον] Lege, Agonia. Ita Festus et Isidori Glossæ: Agones, victimæ. et, Agonia, hostia.

l. ult. *Aginare*, στρατεύεσθαι, et Aginat, στρατεύει] Docuit Notis in Festum Jos. Scaliger legendum τρακτεύεσθαι et τρακτεύειν, quod significat Negotiari. Est vero τρακτεύειν verbum a Latino Tractare detortum; et sæpenumero in Constitutionibus Imperatorum Græcis occurrit nomen τρακτευτῶν. i. Tractantium sive Negotiatorum. Ita etiam hodie Hispani vocant Negotiatores, Tratantes; et Hispali, La casa de la Contratacion, ubi negotia Indica tractantur atque agitantur. Vide tamen an pro στρατεύεσθαι, legi debeat στροφεύεσθαι vel στρέφεσθαι. Vide supra Aginat. B

Col. 10. l. 5. *Ædilis*, ὁμῆλιξ] Vel ὁμήλικα vocat, qui in iisdem ædibus adolevit. vel τὸ ὁμῆλιξ rejiciendum est ad vocem Æqualis. lin. 21.

14. *Æguptium*, φαιόν] Ægyptium accipio pro Nigrum, sive Fuscum. Græci enim Αἰγύπτιον, μέλαν vocabant, ut et Αἰγυπτιάσαι, μελάναι. Unde et Plautus colorem fuscum vocavit vulturinum. Αἰγυπτιὸς enim, vultur est. φαιὸν vero etiam hodie Hispani Feo vocant: quum dicunt, Fea como la noche. i. Fusca sive atra instar noctis. Nisi quis malit Hispanicum Feo a Latino Fedus deducere. i. turpis.

16. *Æmidus*, πεφυσημένος] Festus, Æmidum, tumidum. Glossæ Isidori, Æmidus, tumidus, inflatus. Deducta videtur vox Æmidus παρὰ τὸ αἷμα. quod Plethorici quibus sanguis turget, tumido corpore esse videantur, et πεφυσημένοι, id est inflati. Qua voce eleganter utitur Xenophon lib. de Republ. Laced. cum ait: καταμαθών γε μὴν ὁ Λυκοῦργος καὶ ὅτι ἀπὸ τῶν σίτων, οἱ μὲν διαπονούμενοι εὔχροοι καὶ εὔσαρκοι καὶ εὔρωστοί εἰσιν. οἱ δ' ἄπονοι πεφυσημένοι τε καὶ αἰσχροὶ καὶ ἀσθενεῖς ἀναφαίνονται. Recte itaque πεφυσημένοι hoc loco vertas Æmidi. C

22. Φιλάργυρος] Hæc vox vel est aliena ab hoc loco: vel præponenda ei est alia consignificans Latina. Vide an, Æruscator. quod tamen φιλαργύρῳ non est ἀντίστροφον. Neque enim omnes φιλάργυροι Æruscatores. hoc est, malis artibus pecuniam undequaque corradentes dici possunt: sed omnes Æruscatores revera sunt φιλάργυροι.

27. *Æquitalitas*] Æquitas, vel Æquabilitas.

32. *Æquor*, πέλαγος] Est et Æquor, Planities, et τὸ ἰσόπεδον ἐν ᾧ μάχονται οἱ πολεμοῦντες. Virgil. Tolle minas, fatus, medium procedit in æquor.

41. Æro, Κοῖξ] Lege κοῖξ. Donato est Hero, in Phormionem. Vitruvius lib. 5. c. 12. Et inter destinatas [leg. destinas] creta meronibus [leg. heronibus] ex ulva palustri factis calcetur. Frustra vero est Philander qui pro Heronibus, Peronibus legi vult. Sunt enim Perones ἀρβύλαι, sive κορβατίναι. i. calcei rustici, alias πηλοβατίδες vel πηλοπατίδες. Herones D vero sacci, ἀπὸ τοῦ αἴρειν ita dicti, a tollendo, ut etiam Ærumnæ Festo.

53. *Ætas*, Ævitas] Gellius lib. 20. c. 1. Ævitas est extremum senium.

55. *Ævum*, εἶδος σίτου] Error crassus librarii, qui Ævum legit pro Ervum. Sed εἶδος σίτου, est error Glossographi, Neque enim est εἶδος σίτου, sed ὀσπρίου.

Col. 11. l. 16. *Acactum*, Ακάνθα, ὡς Λουκιανός.] Perperam positum est Λουκιανὸς, pro Λουκίλλιος, quod et in aliis authoribus pariter depravatum. Mirum vero si Acactum dixit Lucillius, pro ἄκανθα. Potius enim dicendum erat Κάκτος creberrimus in Sicilia, ut scribit Hermolaus Barbarus Coroll. 695. in Dioscoridem. Nos vulgo vocamus Cardum. Notissimus est in deliciis mensarum secundarum Cardus. Tertullianus de Pallio: Eradicato omni aconito hostilitatis, et cacto et rubo subdolæ familiaritatis. Quo quidem loco frustra est vir doctus, qui pro et cacto legit exacto. pendent enim hæc a superiore eradicato.

17. *Accedet*, ἀπέρχεται] Lege ἐπέρχεται.

21. *Acceptor*, ἱέραξ] Sosipater Charisius: Acceptor quoque et Accipiter dicitur. Virgilius enim Accipiter dixit; Lucilius autem, Acceptor.

22. *Accepturaria*] L. Acerra turaria. Vid. col. 12. l. 7.

32. *Acceres*] Festus, Acieris securis ærea, qua in sacrificiis utebantur sacerdotes.

36. *Acciarium*, στόματα] Legendum omnino, Aciarium, στόμωμα. Ita Denticulum aciarium, στομωμάτιον. et infra col. 270. Ferrum durum, στόμωμα. et Itali Æs, Acciaio vocant: et Hispani Azero.

37. *Accesseritis*, Πισθῆται] L. πεισθῆται, hoc est parueritis, accesseritis nostræ sententiæ.

40. *Aciem*] Vid. col. 12. l. 21. plura significata Aciei.

41. *Accia, et Accela*] Lege Acceia, ut recte legitur col. 257. l. 56. Avis est quam a rostri magnitudine Galli Becasse, Belgæ Sneppe vocant. Pictones tamen hodie et Santones Acceiæ appellationem vernacula sua lingua retinent. Martiali vocatur Rustica perdix. Ita enim ille sub Lemmate Rusticulæ: Rustica sum perdix. quid refert? si sapor idem est, Carior est perdix. Sic sapit illa magis. Nemesianus non Ασκαλάφην, sed Scalopaca vocat. Ita enim hujus avis capturam describit: Cum nemus omne suo viridi spoliatur honore, Fultus equi niveis sylvas pete protinus altas Exuviis. Præda est facilis et amœna Scalopax. Corpore non Paphiis avibus majore videbis. Illa sub aggeribus primis, qua proluit humor, Pascitur, exiguos sectans obsonia vermes. At non illa oculis, quibus est obtusior, etsi Sint nimium grandes, sed acutis naribus instat, Impresso in terram rostri mucrone sequaces Vermiculos trahit, et vili dat præmia gulæ.

Col. 12. l. 4. *Acerbum*, ἄωρον, ἀπέπειρον] h. e. Immaturum. Ita Acerba virgo, μὴ ὡραία γάμῳ. Varro in Agathone: Ideo quod majores nostri virginis acerbæ aures Veneris vocabulis imbui noluerunt. Elegans est locus Æschyli Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, ubi inter mala et miserias quæ captam ab hostibus urbem premere solent, hoc etiam ponit, quod virgines, quas sive ἀρτιτρόπους sive ἀρτιδρόπους vocat, ante maturam ætatem constuprentur. Locus ita habet, Κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόπους, ὠμοδρόπων Νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι Δωμάτων στυγερὰν ὁδόν. hoc est, ex versione Florentis Christiani, Crudis virginibus durum etiam Licitum ante hymenæum violatis Est domus iter hosticæ. Ubi etiam eleganter ὠμοδρόπους vocat Hostes, immaturam, ut ita dicam, puellarum virginitatem decerpentes. Metaphora sumpta ab iis qui uvas immaturas et per consequens acerbas carpunt; quas necesse est plane ἀγλευκεῖς καὶ πικρίας πολλῆς μεστὰς esse quod per τὸ ἄωρον significatur.

26. *Acremonia*, δριμέα] Malim, δριμύτης.

28. *Acrum*, δριμύ] Charisius author est Cn. Matium Iliad. v. Acrum pro Acrem usurpasse.

32. *Acrifolium*, Απορρέον] Locus dubius.

53. *Alæ*, μάλαι] Gloss. Græcol. μάλαι ἀνθρώπου, Subraco, Subala. Hispani etiam hodie Sobaco vocant. Sunt et Alæ, Calami lupinorum Cat. in Orig. et Varro Alam, culmum fabæ vocat. Ser.

Col. 13. l. 5. *Algiosus*, δύσριγος] Gloss. Græcol. Δύσριγος. Alsiosus. Rectius tamen Algiosus. Deductum enim est a Græco ἀλγῶ, quod significat Doleo, ut notat Festus. Algeo, inquiens, ex Græco ἀλγῶ dicitur, id est, doleo: ut sit frigus, dolor quidam membrorum rigore collectus. quo in loco pro Frigus, legendum omnino censuerim Algor.

7. *Alea*, κότros] Ita Belgæ Astragalum vocant, puerorum ludum.

10. *Alerius*, θρέμβος] Lege θρεπτός: In Alebrius, et Alebra, bona quibus alimur. Isid. Alibre, alimentum.

32. *Aliquantum*, Πλεῖστον, Ὅσον] L. πλεῖστον ὅσον.

53. *Alma*, θρεπτεῖρα] Hispani hodie corrupte, Ama, nutricem vocant.

55. *Almities*, αὔξησις ἀρχῆς] Putarim legendum, αὔξησις, τροφή. A

57. *Almitus*, ἀνατροφή] Leg. Almitas.

58. *Almites*, κάλλος ἀνατροφῆς] L. Almities. Charisius, Almities, εὐπρέπεια.

Col. 14. l. 13. *Altercatio*, Αμοιβαῖοι λόγοι] Non male etiam Alternatio, per vices successio. Fest.

38. *Amatorium*, φίλιτρον] L. φίλτρον. Seneca Epist. IX. Ego tibi monstrabo Amatorium, sine medicamento, sine herba, sine ullius venefico carmine: SI VIS AMARI, AMA. Ovidius, — ut redameris, ama.

48. *Ambactus*, Δοῦλος, Μισθωτός] Lege absque interpunctione, δοῦλος μισθωτός. ut sit Ambactus, idem quod περιφόρητος, quasi Circumactus, ut nusquam consistens; cujus operas quotidianas dominus locat lucelli caussa; qui et Locellaris, et Lucellaris appellatur. de quibus vide plura in Notis Jos. Scaligeri ad Festum.

pen. *Ambitiones*, etc. καὶ ὕκιστρβν] Lege ἄγκιστρον, et refer ad vocem Amum pro Hamum. B

13. *Amicinus*, ἀσκοῦ στόμα] Festus, Utris pediculum ex quo vinum diffunditur. Gloss. Græcol. interpretatur ἀσκοῦ στόμα. Hic Arvianus.

Col. 15. l. 20. *Ammentum*, ἅμμα λόγχης ἀωρόν ἐστιν] Lege, Amentum, ἅμμα λόγχης λῶρόν ἐστιν, ὅθεν κατέχεται ἡ λόγχη. Perperam enim hæc infra sunt posita voce Amurca. Festus, Amenta, quibus ut mitti possint vinciuntur jacula. imperfecto sensu: nisi legas, Amenta, lora quibus, etc. Recte autem Festus deducit Amenta ex Græco ἅμματα. Servius in illud Virgilii, Intendunt acres arcus, amentaque torquent: Amentum, inquit, est lorum quo media hasta religatur et jacitur. Per Amenta itaque hoc Virgilii loco intelligenda sunt Amentata jacula, quorum hodie magnus est usus apud Cantabros. Hispani Dardos vocant, Mauri Azagayas. quæ quidem jacula illi, insertis in amentum sive locum media teli parte religatum duobus digitis primoribus, indice scilicet et medio, magna vi et dexteritate certissime jaciunt. quem morem optime exprimit Seneca Hippolyto, inquiens: Amentum digitis tende prioribus, Et totis jaculum dirige viribus. Hoc Jaculi genus, quod Amento excusso vibratur, Αἰγανέαν dictam fuisse veteribus Græcis, et Amentum fidem mihi facit Eustath. Il. B. ita scribens, Αἰγανέα, εἶδος ἀκοντίου ἐλαφροῦ, παρὰ τὸ ἄγαν ἵεσθαι, ἤτοι πέμπεσθαι. ἢ διὰ τὸ δεξιὸν εἶναι εἰς θήραν αἰγῶν. ἀγκύλην δὲ λέγουσι τὴν τῆς αἰγανέας λαβήν. Quod quidem Amentum sive ἀγκύλην ex caprina pelle conficiebant veteres. Inde Amentatum jaculum μεσάγκυλον. Ennius Ansatas vocat. Aliam Amenti etymologiam quæ in Festo legitur, quia aptantes ea ad mentum trahunt, Pauli Diaconi putidum commentum, aut potius ægri somnium esse censeo. C

l. 25. *Ambustandus*] Lege Ambustaneus. Incendiaria, quæ et Spinturnix.

26. *Amterminus*, διχόθεν ὅρος] Tametsi etiam significat ἀμφιτέρμονα. Vide Notas Jos. Scaligeri in Festum.

28. *Amœnia*, αἱ ἀκταί] Ita correxi locum illum Apuleii lib. de Mundo, qui ita habet: Quare et eos qui nobis loci ingenia qualitatesque describunt, aut mœnia urbis. Quod si pro Amœnia, malueris Amœna, non repugno. Servius in illud Virgilii, —sed amœna piorum Concilia, Amœna interpretatur, solius voluptatis plena, quasi Amunia; unde nullus fructus exolvitur. D

44. *Amurca*, ἀμολγή] Lege ἀμοργή, hoc est, ὑποστάθμη ἐλαίου, Sedimentum olei. Quæ vero sequuntur Græca ὅθεν κατέχεται ἡ λόγχη, retrahenda sunt ad vocem Amentum lin. 14. hujus col. Hic enim alieno loco sunt posita.

l. pen. *Antita*, μεσημβρία] Lege Antica. Varro de Lingua Latina, lib. XI. Cæli partes quatuor: sinistra ab Oriente, dextra ab occasu: antica ad Meridiem, postica ad Septentrionem.

Col. 16. l. 5. *Animecum*] Lege Animæquum.

9. *Ancilia*, διοπετῆ] Virgil. — et lapsa ancilia cælo. Vid. Servium.

12. *Ancræ*] Isid. Angræ, arborum intervalla, vel convalles. male apud Festum Antræ. Gloss. Græcol. c. 403. l. 4. Αὐλών, ὁ στενὸς τόπος καὶ ἐπιμήκης, Averca. Lege Ancra, ut hic: Gloss. Græcol. φάραγξ, Vallis, Aucria, lege Ancra.

l. 13. *Ancodata*, περιοραθεῖσα] Jos. Scaliger Notis ad Festum censet manifesto legendum, Ancunulenta, per quod omnia spurca et sordida significantur.

14. *Ancleat*] Lege Anclat, vel Anculat. Ita infra col. 25. l. 19. Anclator, ὑπηρέτης, lege Auculator.

15. *Anni*, γηράσσει] Lege Anit.

22. *Annates*, Ενιαύσιαι. Οἱ κατάλογοι] Lege ἐνιαυσιαῖοι κατάλογοι.

30. *Angla*, ὄγες] Lege Anglones, etc.

35. *Ancti*, ἀγχάμενοι] Lege ἀγχόμενοι, vel ἀγξάμενοι.

36. *Andruare*, ἀνδρίζεσθαι] Putidum fuerit ἀπὸ τῆς ἀνδρείας deducere Andruare. quod tamen verbum ἀνδρίζεσθαι interpretationis loco adjectum innuere videtur. Corrigendum fortasse ἀνδραμεῖν, sive ἀναδραμεῖν, id est Recurrere, vel Inde venire. Vide Festum voce Andruare, quam e Græco ἀναδρᾶν deducit, et Notas Jos. Scaligeri.

43. *Anguina*] Isidorus, Anguina. Cinnia, Ante anguina tenet stabilet firmissima cursum.

48. *Angustia*, στενοχωρία] Aliæ Glossæ Angustrina.

Animus, λογισμὸς, θυμὸς, ψυχὴ, νοῦς] Rectius ita, Animus, λογισμὸς, θυμός. Anima, ψυχὴ, νοῦς.

Col. 17. l. 7. *Annua*] Lege Anna, vel Anus.

11. *Annos*, Annua] Pro Annua, lege Anna. Annos autem, genitivum facit Annotis. unde Annotinus.

12. *Annoco*, θεοχολωσία] Apul. lib. Metam. 1. Ab unico congressu annosam pestilentem contraho. θεοχολωσίαν. Vid. Jos. Scal. Notis in Festum voce Anatem.

17. *Ansa*, ἰσηλοσωτιον σκεύους] Legendum fortasse ἴσκλος, ὠτίον σκεύους. Tametsi non memini me uspiam legere vocem ἴσκλος. Certe si Ansam significat, putarim πηδαλίου λαβὴν, id est, Temonem intelligi. Vide infra col. 210. Temo, αὐχὴν πηδαλίου. ῥυμός. Recte vero ὠτίον σκεύους. qua ratione et crateres nonnulli vocantur ὠτώεντες, ad differentiam eorum qui ansas non habent. Cicero etiam Infimam auriculam vocavit Ansam auriculæ: Græce λαβὴ, vel ὠτὸς ὠτίον.

21. *Antarium*, ἀνταρμός] Id est, Antepagmentum.

31. *Appia*, εἶδος σκεύους] Lege Appla. Glossæ Isidori, Applare, est cochlear. Vide Lectiones Ausonianas Jos. Scaligeri lib. 2. c. 28.

Aplustra, εἶδος πλοίου] Festus vocat Aplustria. Utrobique recte. Priscianus enim lib. vii. et Aplustra et Aplustria antiquos protulisse scribit. Cæs. in Arato, Fulgent Argoæ stellis aplustria puppis. Cicero in Arato, Navibus absumtis fluitantia quærere aplustra. Fortasse vero rectius legatur hoc loco, Aplustre, πτερὸν πλοίου. Atque Aplustre quidem a Græco ἄφλαστον deductum videri potest. Tametsi Eustath. in illud Homeri Il. O. Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων: ἄφλαστον vult esse, τὸ ἐπὶ πρύμνης ἀνατεταμένον εἰς ὕψος ἐκ κανονίων πλατέων ἐπικεκαμμένων, διήκοντος δι' αὐτοῦ πλατέος κανονίου ὑπηρεισμένου, lege ὑπερηρεισμένου, τούτῳ στυλίσκον ὄπισθεν τοῦ κυβερνήτου. κρεμμάννυται, lege κρέμαται, δ' ἐκ τῶν κανονίων καὶ τοῦ θρανίου, ταινία, εἰς παράσημον δηλαδὴ νηός. Quam quidem Aplustris sive ἀφλάστου formam videre est in nonnullis veteribus nummis, Navis figuram præ se ferentibus. cui ταινία sive Fascia cum insigni navis infixa est. Quam quidem tæniam, sive vexillum angustius, nautæ nostrates Plagge vocant, aliqua cum voce ἄφλαστος similitudine.

Aquilices] Græca ita lege. Οἱ τὰ ὑδραγώγια ἐργαζόμενοι. οἱ ἀνοχετάριοι. ποταμῖται. ὑδροσκόποι. Ita infra, Aquarium, ὑδραγώγιον. et Gloss. Græcol. ὑδραγωγεῖον, Aquæductium, Aquarium, Aquagium, et ὑδραγωγὸς, Aquæductor. ὑδροσκόπους vero Hispani hodie Cahuriz vocant, qui nimirum fontium subterraneos meatus sub terris videre creduntur.

51. *Aquipedium*, ὀξυποδία] Lege Acupedium, vel Acripedium. Vide supra voce Addensator.

pen. *Aramulariis*] Scriptum fortassis erat A ravulariis. Lege A rabulariis.

Col. 18. 6. *Arbares scodales*] Lege Arvales Sodales, sive fratres; qui ad hoc creati erant, ut terminos agri Romani Suovetaurilia circumferrent. Vide Notas Jos. Scaligeri in Festum, ad vocem Amtermini.

19. *Arbustus*, κόμαρος. ὅ ἐστι δένδρον, ἡ καλουμένη ἄρκευστος. Lege, Arbutus. Sed falsum est vocari ἄρκευθον. Nam ἄρκευθος est Juniperus.

22. *Arbores*, δένδρα, κῆλοι] Verisimile est Glossarium scripsisse ἄκυλοι. Sed perperam ut supra. Nam ut illic ἄρκευθος non est Juniperus: ita hic ἄκυλος non est omnis arbor, sed Ilex.

32. *Argentarius*, κομάκτωρ] Lege κοάκτωρ. Horat. Nec timuit sibi ne vitio quis verteret olim Si præco parvas, aut ut fuit ipse, coactor Mercedes sequerer. ubi Commentator: Coactores, inquit, etiam dicuntur Argentarii in auctionibus, quia pecunias cogunt, qui et Collectarii nominantur. et paulo post: Coactor, qui exigit nummos a circumforaneis. Cum tamen Coactor sit vox Latina, crediderim ἐκ παραλλήλου positum fuisse Latine Argentarius, Coactor. Græcam vero interpretationem esse, εἰσπράκτωρ. Gloss. Græcol. εἰσπράττω, Exigo, Εἴσπραξις, Exactio.

24. *Argiarra*, ἀφιδρύματα] Lege, Argei ara. Argei enim, teste Festo, loca Romæ appellantur, quod in his sepulti essent quidam Argivorum illustres viri. In Lege Flaminia: CVM. EAT. AD. ARGEOS NEQVE. CAPVT PECTITO. NEQVE CAPILLVM DEPECTITO. Ovid. Itur ad Argeos, qui sint, sua pagina dicet.

42. *Apicus*] Forte Opicus, hoc est Spurco ore, μιση̃ρος, odio dignus. Juvenalis, Et divina opici rodebant carmina mures. et Ausonio, Opicus magister, ὁ ἀῤῥητοποιός.

55. *Apinæ*, φάννας] Lege ἀφάνναι. a quo detortum est Apinæ. quæ vox Romanis nugas significat. ut et Affaniæ, et Folia Apuleio. Stephanus et Hesychius Ἀφάννας remotissima quæque proverbialiter vocari solita scribunt: ab ἀφάνναις, quas ille, Siciliæ, hic, Attices ignobile oppidum facit. quos consule, et Jos. Scaligeri Notas ad Festum, voce Buttubata.

Col. 19. l. 1. *Aplustra*, ἄσφαλτος, καὶ τὸ ἄκρον τῆς πρώρας] Lege Aplustre, ἄφλαστος. Et vide quæ annotavimus supra col. 17. l. 33. Quod vero apponit, καὶ τὸ ἄκρον τῆς πρώρας, vide an legendum sit, τὸ ἄκρον τῆς πρύμνας, eadem ratione qua supra vocavit πτερὸν τοῦ πλοίου. Græci id ἀκροστόλιον vocant. quod tamen Eustathius ad locum Homeri supra citatum distinguit: ubi cum ἄφλαστον describit, subjicit: ἀκροστόλιον δέ φασι, τὸ ἀπὸ τῆς πτυχῆς ἀνατεῖνον ξύλον ἐπὶ τὴν πρώραν. Didymum quoque authorem citat, ita scribentem: ἀκροστόλιον, ἔστιν ἄκρος στόλος· στόλος δέ ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς λεγομένης πτυχῆς ξύλον πλατύ. πτυχὴ δέ ἐστιν, ὅπου οἵτε ὀφθαλμοὶ ζωγραφοῦνται, καὶ τὸ τῆς νεὼς ὄνομα ἐπιγράφεται.

Apnades, θηρκλαιον] Vocem Apnades, non memini me usquam legere. Vox Græca ita legenda θηρίκλαιον, subaudiendo ποτήριον. vel θηρίκλαιος, subaudiendo κύλιξ. Dicebatur autem veteribus Thericleum poculum, auritum et capax, quo Herculem olim uti solitum, author est Alexis. Vocis etymon est vel ab authore Thericle, vel quod θηρίων μορφαὶ αὐτῷ ἐνετυποῦντο, Vide Athenæum lib. Dipnos. 12. et Notas meas in Agathiam, ubi libro secundo, loquens de Uranio Syro pseudophilosopho, ita scribit: ἐς γὰρ δώματα εὐδαιμόνων ἰὼν, καὶ σιτούμενος ἀφειδῶς τὰ ποικιλώτερα τῶν ἐδωδίμων, θάμα τε ὁμιλῶν τῇ θηρικλείῳ, καὶ λόγοις χρώμενος ὑπὸ μέθης αἰσχροῖς τε ἄγαν καὶ ἀκολάστοις, γέλωτα ὠφλίσκανε πλεῖστον.

8. *Apparitores*, ἀποδικταί] Lege ἀποδεῖκται.

20. *Apsis*] Legendum fortassis Apsum.

Aquarium, ὑδραγώγιον] Rectius, Aquagium. ita Gloss. Græcol. ὑδραγωγεῖον, Aquiductium, Aquarium, Aquagium.

l. 34. Aqua manus, Νίψασθε] Lege, Aquam manibus, Νίψασθαι, subaudiendo δὸς, Da.

Ante labra, χείλη σκέπον, ὡς καὶ βουτων] Lege Antelabra, χείλη σκευῶν, ὡς καὶ βουττῶν.

l. 52. *Antegerio*] Quæ sequuntur, ita videntur legenda, πρόλημμα, νίκη, ἀντίπρασις. Antecipatio, πρόA λημμα, νίκη. Ita col. 20. l. 11. Anticipat, προλαμβάνει.

Col. 20. l. 5. Antecessum, πρόχρειαν] Recte πρόχρειαν. ut Prærogare nummos, est ἐξοδιάσαι εἰς πρόχρειαν. Dare in antecessum, hoc est, antequam debeatur. Belgice, Gelt op de handt gheven. Hispani propius ad Latinæ vocis significationem accedunt dicentes, Dar dinero adelantado. Quintilianus Declam. 12. Prosit; quod apud mercatores solent, in antecessum dedi. Potest vero idem etiam πρόλημμα dici. Ita enim l. 26. Anticessum, πρόλημμα. et Gloss. Græcol. προλαμβάνω, Præcapio, Antecapio, Antecedo.

12. *Anticipatam*] Adde consignificativam vocem Græcam προληφθεῖσαν. Et ad id quod sequitur Sociatam adde, συγγεννηθεῖσαν. Cicero vocat Anticipationem, hoc est, anteceptam animo quandam rei informationem. Ita de Natura Deorum lib. I. scribens: Quæ est enim gens, aut quod genus hominum, quod non habeat sine doctrina Anticipationem quandam

B deorum, quam appellat πρόληψιν Epicurus?

Col. 20. l. 22. Antiosa, ὀρχήστρια] Leg. ὀρχατική. Nam ὀρχήστρια est Saltatrix. Ὀρχατική, quæ per Antes distincta est. Ὄρχατος est ἐπίστιχος φυτεία. Gloss. Græcol. ὄρχατοι στίχοι ἀμπέλων, Antes. Servius in illud Virgilii, Jam canit effœtos extremus vinitor antes, Antes interpretatur extremos vinearum ordines: vel, macerias quibus vineta clauduntur.

Antiquare, Ευχαισθαι] Lege ἀρχαΐζεσθαι, hoc est παλαιώσασθαι. ἀκυροῦν, ἀναιρεῖν. Antiquare legem, quod et διαγράφειν. tametsi etiam non incommode pro ἀρχαΐζεσθαι legi possit ἀργεῖν sive καταργεῖν, hoc est, ἀργὸν ποιεῖν. qua significatione usurpat Paulus Rom. 3. τὸ Καταργεῖν.

Antruare, Σπιλευσε] Forte σπηλεῦσαι.

34. *Antide*] Lege Antiæ. Κόμαι etc. Aliæ Glossæ ita interpretantur, τρίχες αἱ μεταξὺ τῶν κεράτων τῶν βοῶν.

40. *Antelena*] Rectius supra Antilena, ut Postilena.

48. *Antecessus*] Lege Antecessor.

C 53. *Auxilites*] Leg. Axillites, pro Alites.

Col. 21. l. 3. *Apellit*, Απλακτίζει] Legendum Aspellit, ut col. 23. l. 47. pro ἀπλακτίζει vero, legerim ἀπολακτίζει. i. calce aspellit. quæ interpretatio vocis Apellit, convenit cum ea quæ sequitur ἀπωθεῖ.

12. *Aspernatur*, ἀπάρνεται] L. ἀπαρνεῖται.

25. *Asserit*, καταφοισα φανιζει] Lege, Κατέχει, σαφηνίσει. sive βεβαιοῖ. τὸ Κατέχει alludit ad vindicias et καρπιστείαν, in qua apprehensione opus.

27. *Astantus*, υφοσπευσεις] Locus corruptus.

31. *Astrama*] Puto scriptum fuisse Astrava, pro Astraba.

41. *Atergus*, υοσκύαμοι] Lege Altercus, et τὸ καὶ, παρέλκει.

42. Κατόπιν, ἀπὸ νώτου] Præpone, Atergus.

43. *Atena*] L. Artena, quæ et Arytena Festo, Arutena Lucillio.

Col. 137. lin. 26. Matulata, ἀρύταινα.

48. *Atharna*] Lege Atarna. Lucill. Cephalæaque Atarnæ.

D 58. *Atrox*, δεινησκεος] Lege, Δεινὸς, δεινή. Nam δεινὸς et δεινὴ interpretatur, quia Atrox est communis generis. Deinde adde σκαιός.

p. 22. 4. *Atellani*] Græca sunt corrupta.

9. *Attonitus*] Inde videntur Hispani fecisse suum Tonto, quod illis significat hominem stupidum, vel obstupefactum.

12. *Attonitrus*, ἐμβροντηθείς. Εκριγιαριους] Lege ἐκραγεὶς, ἄνους.

14. *Attat*, &c.] Lege Atta, ὁ τοῖς ποσὶν ἀχθόμενος περιπατῶν. Festus, Attæ appellantur qui propter vitium crurum aut pedum, plantis insistunt, et attingunt magis terram, quam ambulant. Quod cognomen Quintio Poëtæ adhæsit.

16. *Atnatulus*] Leg. Atanuvius. Gloss. Isidori, Attanabo, genus vasis.

18. *Atturubernalis*] L. Attubernalis. Gloss. Isidori, Attibernalis, vicinus.

29. *Attonsus*, φιλόκουρος] Forte ψιλόκουρος.

32. *Attitarna*] L. Atarna ut supra col. 21. lin. 48.

37. *Arcæ*, ἄκρα κτισμάτων] Leg. Arces, ἄκρα πολισμάτων. quæ et ἀκροπόλεις. A

38. *Armitia*] L. Almitia.

39. *Armo*, προυστέλλιον] Forte περιστέλλω.

42. *Arpago*, κρεάγρα] Alias, Excipulus.

43. *Arpendia*, πλέθρα] Columella lib. v. Galli, inquit, Semijugerum Arepennem vocant. Ita etiam hodie, Un arpent.

45. *Area*, ἄλων] Leg. ἅλως.

50. *Arripere*, ποιήσασθαι ταχέως] Arripere iter.

ult. *Artæ*, ἐσφιγμένος] L. Arte, ἐσφυγμένως.

Col. 23. 25. *Arbor*, δένδρον, Καταρτιος] Putarim legendum, Arbor, δένδρον. Artitus, καταρτιος.

12. *Artus*, μέλη τὰ ὁλόκληρα] Reliqua ita lege, ἐσφιγμένον καὶ ἠωρούμενον.

22. *Ansa*, βωμος] Lege βωμός. Macrobius lib. Saturn. 3. c. 2. in illud Virgilii, Talibus orantem dictis, arasque tenentem Audiit omnipotens. docet ex Varrone Aras primum dictas Asas; quod esset necessarium a sacrificantibus eas teneri, quod videlicet crediderint veteres, ut ille ait, Solam orationem B litare non posse, nisi is qui deos precatur etiam aram manibus apprehendat.

26. *Ascora*, ἀσκοπύθνη] Ascura, ἀσκοπυτίνη.

32. *Aspersus*, εἶδος ἰχθύος καταστίκτου] Hoc est, maculosi.

36. *Asperserit*, Τηροκλησι] Lege προσκλύσῃ.

40. *Aspergine*, περικλύσματι] Rectius προσκλύσματι.

47. *Ardeola*, Ardea, ξηρις] Lege Κεῖρις, quæ quidem nulla re differt ab Ardea, quam crista. Quæ vero cristam habet, est Aristotelis λευκερώδιος. Vide Jos. Scaligeri Comm. in Cirim Virgilianam. qui Cirim eandem facit cum ea quam Galli Egrettam vocant.

pen. *Aretillum*, Αρωπελοπρασον] Lege ἀμπελόπρασον, ita dictum, uti vult Hermolaus Barbarus, quod in vinetis folio porri nascitur.

Col. 24. l. 3. *Arillator*] Lege Arrillator, ab Arra.

l. 7. *Arna*, μήτηρ κατὰ βάρρωνα] Lege ὄϊς μήτηρ.

7. *Ario*, ιφειόμαχω] Lege ὀφειομάχῳ. Levitici XI. C in luculenta editione Romana est ὀφιομάχης, non ὀφιομάχος.

22. *Arbor navis*, ἱστὸς πλοίου] Hoc est, Malum. Plinius, Arbor curvatur, gubernaculum gemit.

23. *Arcarius*, Βηχανήμα] Lege μηχανοποιός.

27. *Arvæ*, ἀμυντήρια] Lege Arcæ, vel Arma.

29. *Arcilla*] Lege Argilla.

32. *Aricum*] Legendum omnino Aridum.

34. *Ariolator*, μετάβολος αρχ.] Scribendum est, ut supra emendavi, Arrilator: quippe qui data arra postulat sibi credi. Supra vero dicitur ἐψέτης, qui etiam Coctio Plauto dicitur. vel, ut alii legunt, Cocio. Vide Notas Jos. Scaligeri in Festum: pro ἀρχ. vero, lege ἀρχαϊκῶς.

44. *Arcetat*, κρύπτει, διενίεται] Lege Arietat, κορύπτει. ut Theocritus, μή σε κορύπτῃ, id est κερατίσῃ· τὸ γὰρ κορύπτειν, ait Scholiastes, ἀντὶ τοῦ κερατίζειν Ἀττικοί φασιν, ὡς συντρεχόντων ἀλλήλοις τῶν κριῶν, καὶ ταῖς κορυφαῖς πληττόντων καὶ ῥηγνυμένων. quibus verbis Arietatio eleganter describitur. Gloss. Græcol. κορύπτει, Arietat, cornupetit. Cum vero τὸ Κορύπτει interpretatur διενίεται, alludit ad oscillum arietis machinæ. D

55. *Arma* navis, ἱστὸς πλοίου] Lege ut supra, Arbor navis.

57. *Armiger*, ὁπλοφόρος, ὑποδέκτης χρυσοῦ] Vide num potius ita scripserit Glossographus: Armiger, ὁπλοφόρος. Auriger, ὑποδέκτης χρυσοῦ.

Col. 25. l. 4. *Armilium*, σκεῦος] Lege Armillum. Festus, Armillum, vas vinarium in sacris, ita dictum quod armo, id est humero deportetur. Proverbium est apud Lucillium et Apuleium: Anus ad armillum.

Armentum, ἅμμα τῶν ἀκοντίων] Leg. Amentum.

12. *Atubus*, μογιλάγος] Ausonius, Canus, comosus, hispidus, trux, attubus. Ita enim olim emendavit εὐστοχώτατος ille Jos. Scaliger. cum antea in omnibus editionibus legeretur, Artubus: nullo sensu.

16. *Aucat*, περισπᾶ] Lege Avocat.

18. *Auca*, πτηνόν] Gloss. Græcol. χὴν, Anser, Auca, quam appellationem tota Italia et Gallia retinet.

19. *Auculator*, ὑπηρέτης] Lege Anclator, vel Anculator. Festo, Anculare est Ministrare.

20. *Avena*, βρομήερα] Lege βρώμη, αἶρα. Infra, Lolium, Σιζάνιον καὶ αἶρα.

23. *Auctio*, διάπρασις. Ἀπάρτιος] Lege conjunctim, Διάπρασις ἀπαρτίας, vel ἀπάρτιος. i. venditio supellectilis.

32. *Aucupium*, θήρα. Ἰξευτής] Leg. θήρα ἰξευτική.

Col. 26. l. 2. *Axmenta*] Leg. Axamenta. et vide Notas Jos. Scaligeri in Festum.

13. *Avia*, ἀπόδευτα] L. ἀνόδευτα, ἄνοδα.

Aurata, χρυσοφυς ἰχθύς] Leg. χρυσοφρῦς. Festus Oratam vocat a colore auri, quod rustici orum vocant. Ovid. Halieuticis, —et auri Chrysophrys imitata decus. Oppianus Halieut. lib. I. ἀγλαΐῃ χρύσοφρυς ἐπώνυμος. Vocatur eadem et Sparus. Ovidius Halieuticis, Et super aurata Sparulus cervice recumbens.

25. *Auris clarium*] Lege Auriscalpium.

27. *Auraria*, χρυσαργύριον] Lege χρυσουργεῖον, vel χρυσοχοεῖον.

30. *Auriga*, Agitur] Pro Agitur, leg. Agitator. i. ἐλάτης.

33. *Audeat*, περιστια] Lege περισπᾶ.

35. *Aura ex solitarius*] Lege Aurax, Eques Solitarius. Glossæ Isidori, Aureax, Eques solitarius, quem Græci κέλητα, nonnulli μόνιππον vocant. Est autem μόνιππος, authore Eustathio, ὁ ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ἀγωνιζόμενος δρόμῳ. Glossæ Græcolatinæ col. 198. Singulatorem interpretantur ἱππαστὴν κέλητα. et alibi, Caballarium. Glossæ Isidori interpretantur Caballarius, Alaris.

37. *Auripigmentum*, Κρώματον] Lege χρωμάτιον.

39. *Aurochalca*, κραματινά] Legendum crediderim, Aurichalcum, κρᾶμά τι, hoc est Mistura quædam, auri scilicet et argenti. quod aliter Electrum dicitur. ut in Jure de Rerum Divisione; et apud Martialem, et alios. Græci ὀρείχαλκον vocant. de quo multa Jos. Scaliger in Notis ad Festum. Aristoteles et Hesychius ὀρείχαλκον in rerum natura non esse censuerunt; aut si sit, esse aliquid simile æri; quod nos hodie Letonam vocamus. quod intellexisse videtur Horatius, cum inquit: Tibia non ut nunc orichalco vincta.

50. *Aurilegulus*, χρυσικλέκτης] Vel potius χρυσολέκτης.

56. *Auruncius*] Lege Auruncus; quod dictum pro Averruncus. ut Prudens, pro Providens. Dites, pro Divites.

Auritus, ὠτοπετης, ὠτοπαροχος, ὀξυακουσίλογος] In Græcis vocibus non est mendum. Desunt tamen accentus. ὠτοπετὴς proprie est Flaccus, ut Flacci canes Varroni. Callimachus Hymno in Dianam παρουατίους vocat. ὠτοπάροχος est qui aurem omni loquenti accommodat. ὀξυακουσίλογος, non indiget interpretatione.

Col. 27. l. 12. *Ausumat*] Pro Absumat.

15. *Auspex pronubus*] Distingue, Auspex, Pronubus, παράνυμφος.

32. *Auxis*] Lege Axis.

34. *Axungia*] Lege Λίπος ᾧ, etc.

37. *Axitas*, ἀποτελεσματικαί] Lege Axites. Axit dicebant veteres, pro Egerit. et Axites, una agentes, teste Festo.

B.

BÆSIS, προσέλθῃς] Lege Bætis. Bætere enim, et Betere antiqui scribebant pro eodem.

47. *Battatum*, κοκκωτόν] Lege Baccatum. Inde Baccata monilia, poëtæ.

49. *Bavar*] Lege Baccar. Hisp. Buccaro.

53. *Beolat*] Lege Baiolat.

Col. 28. l. 1. *Balbutit*] L. Νηπίῳ προσπαίζει.

14. *Bardatus*] Varroni est Barbatus, qui et Nanus; ut hic quoque ab eodem Varrone.

19. *Bardala*, κορυδαλλος] Infra κορυδαλὸς, Bardea et Gloss. Græcol. Κορυδαλὸς, Sculpicia, Bardalia. Hanc et Galeritam vocant. Gloss. col. 100. Galerita

κόρυδος. vide Proverb. Αἰέτειον γῆρας κορύδου νεότητος ἄμεινον. A

43. *Bandum*, Λιγνον] Lege Σίγνον. Inde βανδοφόρος signifer.

47. *Battutum*, τυπτηθὲν, Αναιδε] L. Batutum, τυφτηθὲν, ἀναιδές. Nam verbum Batuere in obscœnis est. Cic. Pæto, Batuit, inquit, impudenter, depressit multo impudentius.

40. *Barus, Burrus*, πυῤῥός] Burrus etiam est Rubellus. unde putarim Hispanos fecisse suum Borracho, quo Ebriosum significant.

Col. 29. l. 19. *Betoraes*, ἄκανθαι] L. Bepres, pro Vepres.

20. *Benignus*, καλαγαθός] Lege καλοκἀγαθός.

26. *Betaceus*, σεῦτλον] Lege σευτλώδης.

29. *Bibilles*, δίμαλλοι] Lege Bivilles, ad differentiam τῶν ἑτερομάλλων ταπήτων, qui non utrinque, sed ab altera tantum parte sunt μαλλωτοὶ, id est δασεῖς, sive villosi.

31. *Bicani* sive Vicani] Adde, Κωμητικοί.

37. *Bibula*, Ποτα ση] Forte Bibulus πότης. sed quid ἀναβάλλουσα? Ἐπέχω. B

40. *Bidentis*, διετὴς ὄϊς. Οροντα Πρόβατα] Pro οροντα lege διόδοντα, vel ὀρῶντος. ut sit Bidentis ejus interpretatio, pro Videntis.

43. *Bilibit*] Infra lin. antea Bilbit. Festus, Bilbit factum est a similitudine sonitus qui fit in vase. Nævius, Bilbit amphora.

44. *Bicoxum*, δίμηρον] Lege Bicoxis, δίμηρος.

46. *Bicerres*, δίμαλλοι, δίκροσσοι] Ita vocantur qui sectos habent pilos. quemadmodum δίχηλα, sive διαχιδῆ ζῶα, Disulca, et quæ sectam sive bifidam habent ungulam. ut oves, capræ, cervi. cui contrarium est μώνυχες, epitheton Equorum apud Homerum; quos Solidungulos appellare possis. Biseta porca apud Festum, cujus a cervice setæ bifariam dividuntur, cum jam incipit esse major sex mensium.

53. *Bifarie*, διχῶς] Quid ni etiam, Bifariam, διφάτως.

Col. 3. l. 4. *Bilis*] Interpretatio quam adjicit, καὶ εὐτελὴς, Bilis positum est pro Vilis, hoc est, exigui pretii. ut infra Bilitas. Vide Vilitas, εὐωνία. C

19. *Bibolnes*] Positum pro Bivolnes, sive Bivulnes.

22. *Bipatens*, Διγωνυκτος] L. διχάνοικτος.

29. *Bisænus*, χοῖρος ἑξαμηναῖος] Non dubito quin legendum sit Bisetus. Causam vide quam attuli ex Festo voce Bicerres.

33. *Bispelliones*, Κοπιαται] Lege Vespillones, Κοπιᾶται. Et nota dictum active pro iis qui componunt mortuos. At contra Κοπιᾶται proprie dicuntur, jam compositi in sepulchro, qui Latine proprie vocantur Siti.

35. *Bifax*, δίκρωμος] Leg. δίχρωμος. qua ratione etiam Trifax, τρικάρηνος.

45. *Bis, dic* bis sum, Ακαιρεον] Locus misere corruptus. Lege Bis, Δίς. Bissum, ἀκέραιον. col. 76. l. 45. Dissum, ἀκέραιον.

52. *Blanx*] Lege Blax. Festo Blaterare est stulte et percupide loqui, quod a Græco βλὰξ originem ducit. Hinc et Gloss. infra l. ult. Blaterat, ματαιολογεῖ. et col. 27. l. 2. Blato, ματαιολόγος. Hinc etiam τὸ βλακεύεσθαι, hoc est, μωραίνειν. quod tamen Xenophon usurpat pro νωθρεύεσθαι. Est autem βλὰξ, εἶδος ἰχθύος ἀχρείου. D

55. *Bolanæ*] Lege Bolonæ, et vide Donatum in Eunuchum Terentii.

57. *Boccola*, εἶδος ἀγγείου] Forte, Botula. Hisp. Bota vocant, Lagænam coriaceam. Ad vocem Boccola accedit Italica, Bocale.

Col. 31. l. 10. *Boa*, βρέφος] Legendum fortasse, Bua, φωνὴ βρέφους.

11. *Bosbuc*, βοτέγεροι, ὡς οἱ γάλλοι] Corruptissime. Lege Bos, βοῦς. Boï, ἑτεροίως, οἱ Γάλλοι. Ita apud Festum Boïcus ager dicitur qui fuit Boïorum Gallorum. Is autem est in Gallia citra Alpes, quæ Togata dicitur; in quo sunt Mediolanenses.

20. *Bomvis*] Legendum videtur, Bombus.

23. *Bob*, Βούδια] Lege Bobuli, βοΐδια.

24. *Bominatores*, θορυβοποιοί] L. Bovinatores: Isidorus Bovinatores interpretatur, Inconstantes.

27. *Boletus*, Μύκη] Leg. μύκης.

29. *Brattea*, πέταλον] Leg. Bractea.

30. *Bria*, εἶδος αιτιου] Lege εἶδος ἀγγείου. Arnobius.

34. *Brutiani*, οἱ τὰς δουλικὰς τάξεις χρεοστουντες] Lege χρεωστοῦντες. Fulgentius Gerrones dictos ait, Congerrones, inquiens, sunt qui aliena ad se congregant. Unde apud Romanos Gerrones Brutiani dicti.

6. *Brucus*, Βροικος] Lege Brutus, Ἄγροικος, nisi malis legere βροῦτος.

39. *But*, Μισος] Fortasse φωνὴ μίσους. ut Bat Plauto.

47. *Bucerum*, γέννημα βίος] Lege βοός.

48. *Buccinum*, Βουκάνη] L. βυκάνη.

57. *Burrum*, ξανθὸν, πυῤῥόν] Festus author est Burrum dixisse antiquos quod nunc dicimus Rufum. Pari modo, rubens cibo ac potione ex prandio, Burrus appellatur. Hodie Hispani Burram vocant Asellam quæ colore accedit ad τὸ πυῤῥόν. Ex Burri appellatione, pro eo qui e potu rubet, manavit fortasse Borracho Hispanorum, quod ipsis Ebriosum significat.

ult. *Butio*] L. Buteo. Addenda vox Græca consignificativa, τριόρχης. Est autem Buteo, Accipitrum genus primum, viribusque valentissimum, Triorchis a numero testium nuncupatus. Miluo æquiparatur magnitudine, et quovis anni tempore præter morem aliorum accipitrum apparet.

Col. 32. lin. 1. *Bubo*, φωνηθωψ] Lege φωνὴ, θώψ.

4. *Bufo* et *Cufo*] Lege ὀξύγη, εἶδος ἀκρίδος.

5. *Bufo*, μυσαδρος] Forte Μυσαρός.

C.

CACAUTICA, εἶδος ζώνης] Imo Calantica. Et non est εἶδος ζώνης, ut vult author hujus Glossarii, sed tegumentum capitis.

18. *Cacuere*, παρακαλέσαι] Fortasse legendum Coacuere, nisi malis, Calare.

19. *Cabro*, σφήξ] Leg. Crabro.

20. *Caducus*, Τωτικο. πολιτικὸς, δημόσιος] Lege πτωτικός. vel πτώσιμος. Πολιτικὸς vero et δημόσιος idem esse vult.

25. *Cacumen*, Ακρώρια] L. Ἀκρώρεια.

28. *Caduceum*, Κηρυκιον] L. Κηρυκεῖον.

29. *Caducos*, Επιληπτιν] Lege ἐπιληπτικούς.

36. *Cælicoles*, οὐρανοκάτοικοι] Lege Cœlicolæ, οὐρανοκάτοχοι.

50. *Calebra*, ἵππων βουλή] Locus corruptus; nihiloque melius habebit, si legas distincte ἱππών. βουλή. Nam quid commune ἱππῶνι cum curia Calabra? Cum itaque dudum me torsisset hic locus, venit tandem in mentem legendum esse ἱερέων βουλή. Notum enim est ex Festo in Calabra curia rationem tantum sacrorum geri solitam.

51. *Caldutera*, ἀποκολοβουκρεας υν λίπει] Caldutera quid sit plane ignoro. Græca fortassis ita legi possint: ἀπὸ κολοβοῦ κρέας σὺν λίπει. Et videtur agi de cauda victimæ. Vide Notas Jos. Scaligeri in Festum, voce Caviar, qua significabatur pars hostiæ cauda tenus. Cæterum cum partes animantium opimiores ac pinguiores sint circa lumbos et clunes, rectius legi posse censuerim ἀπὸ κλονίου κρέας &c. Hesychius, Κλόνιον, ἰσχίον, ῥάχις, ὀσφὺς, τὰ αὐτὰ, καὶ τὰ ὅμοια.

ult. *Calator*, κλήτωρ] Dictus enim est Calator, quasi Καλήτωρ. Homer. (Il. Ω. 577.) εἰς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα. Isidorus, Calator, minister sacrorum. Possumus etiam interpretari Calator, ἀγορευτής.

Col. 33. l. 12. *Calatiæ*] Lege ἀναιδεῖς, αἰσχροί. ἀπὸ τοῦ ὀξέως θερμαίνεσθαι.

16. *Calata comitia*, ἀρχιερεσία] Lege ἀρχαιρέσια.

18 *Cala*, Επισκοπις, Επιγλφεις] Leg. Ἐπικοπὶς, ἐπιγλυφίς. Significat lignum coquorum aut laniorum, quod Græce dicitur κόπανον. ἐπίξηνον. Glossæ Græcol. κόπανον, Bactulum, et κοπανιστήριον, Battuarium. Scholiastes Aristophanis: Ἐπίξηνον καλεῖται ὁ μαγειρικὸς κορμὸς, ἐφ' οὗ τὰ κρέα συγκόπτουσιν. Κόπανον vero Eustathio est ὄργανον πληκτικόν. ἀπὸ τοῦ κόπτω.

qui et ἐπίκοπον, ἐπίξηνον, et ἐπικόρμιον synonyma facit. A

20. *Calciör*, ὑποδέννομαι] Lege ὑποδέομαι.

20. *Calamistrat, &c.*] Servius, Calamistrum, acus major quæ calefacta et adhibita, intorquet capillos.

28. *Calpitur*, ἐξαπατᾷ] Lege Calbitur, pro Calvitur, ἐξαπατᾶται. Nonius, Calvitur dictum est, Frustratur tractum a Calvis mimis quod sint omnibus frustratui.

24. *Calamitas*, δυστυχία] Quæ et λύμη.

26. *Calda*, θερμόν] ut per Caldam, intelligitur calida aqua, ita per θερμὸν, ὕδωρ. Hispani etiam Caldo vocant hodie, Jusculum calidum carnium elixarum.

35. *Callidus*, λευκομέτωπος] Etiam hic videtur scripsisse Glossographus, Calbus pro Calvus, vel Calvidus.

36. *Calcar*, θυσίαι ἀπαρχῶν οἴνου] Legendum omnino Calpar. Festus Vinalia festa vocat, in quibus vina sacrificii caussa e dolio dempta, antequam gustarent, Jovi libabant. Quæ festa Athenienses etiam πιθοιγίαν appellabant. Plutarch. Sympos. lib. 3. τοῦ μὲν οἴνου B 'Αθήνῃσιν, inquit, ἑνδεκάτῃ μηνὸς κατάρχονται, πιθοιγίαν τὴν ἡμέραν καλοῦντες. καὶ πάλαι γε ὡς ἔοικεν, εὔχοντο, τοῦ οἴνου πρὶν ἢ πίνειν ἀποσπένδοντες ἀβλαβῆ καὶ σωτήριον αὐτοῖς τοῦ φαρμάκου τὴν χρῆσιν γενέσθαι. 'Απαρχὰς autem οἴνου vocat Glossarium, quemadmodum in frumentis quæ sacrificii caussa antea præmetebantur, Præmessa vocabant. Vid. Arnobium.

38. *Calper*] Lege Calpar.

41. *Castellum*, κόμης] Lege κώμη.

47. *Caltus*, Αγνους] Lege Castus, ἁγνός.

52. *Cachinnat*, καχάζει] Rectius καχλάζει. quo significatur effervescentia quædam et scaturigo risus. Per onomatopœiam ita dictum est; Καχλάζειν ut et καγχαλᾷν, ἐπιτατικώτερόν τι τοῦ χαίρειν. Ad Scaturiginem hanc risus prope accedit phrasis Belgica, Hy lacht dat hy schettert. Ita Latine vocatur Cachinno, onis, stultorum in morem effuse ridens. Persius, Quid faciam? Sed sum petulanti splene cachinno. ubi Glossæ veteres in Persium editæ: Cachinnus est cum voce lascivior risus, quem Græci μονογέροντας C vocant. Monstrum vocabuli, et revera cachinno dignum. Lege meo periculo quem μωρογέλωτα vocant. id est Risus stulto conveniens. Vel potius, Cachinno est cum voce lascivius ridens, quem Græci μωρογελῶντα vocant.

55. *Cacumbeat*, διαλλάσσει] L. Cambiat.

54. *Camuris*, Αγνος ταῦρος] Istud αγνος crepsit ex superiore Castus. Sed pessime interpretatur Virgilium, —Et camuris hirtæ sub cornibus aures. Camuris enim hic non est Ταῦρος. Servius interpretatur Camuris. i. curvis. Et apud Avienum Camurum est longum et incurvum, Camuris gaudet protractibus. Vide infra Veteres Grammaticos de Latini sermonis proprietate, ubi citatur Servius distinguens Camuros, patulos, et licinos boves.

Col. 34. l. 6. *Canalis*, ῥουστρυεξ] Lege ῥοῦς, ὄρυξ.

21. *Candela*, λαμπτὴρ, Κηρίων] Κηρίων fortassis est Cereus, sive Candela cerea spissior, funalium in morem; quam Hispani corrupte Cirio vocant.

29. *Captam*, τὴν ἀπὸ προγόνων οἰκίαν] Lege Capem. Festus, Procapis, progenies quæ ab uno capite procedit. D

31. *Canturit*, ψιθυρίζει] Forte Canturrit.

50. *Carisa*, μαυλιστής] Isidori Glossæ, Carissa, læna vetus et litigiosa. ancilla dolosa et fallax.

53. *Cardelus*] Lege Carduelis.

Col. 35. l. 17. *Carcerarius*, φυλακτίτης] Lege φυλακτήρ.

31. *Casana*, σκέπη πλοίου] Forte Capana.

32. *Cassum*, κενόν] Servius: Cassum, privatum, vacuum, quasi Quassum, et nihil continens. Unde et retia, Casses dicuntur, quod multum in se vacui habeant.

43. *Cabillem*, διδασκαλίαν] Forte Cabula.

Col. 36. l. 6. *Cautum*, ἀσφαλές] Unde Hisp. Recaudo. quasi Recautum.

28. *Cellarium*, et Cellaromarium, ταμεῖον] Lege Cellarium et Cellar, Omarium. quod et Aumarium Fulgentio, corruptum ex Armarium.

39. *Cellis*, ἀποτηεσις] Lege ἀποθέσεσιν. vel ἀποθήκαις.

41. *Celsus*, Κηλιν] Lege Κέλης.

50. *Censuimus*, ὁριζόμενοι] Lege ὡρίσαμεν.

58. *Cena pura*, προσάβατον] Ita vocat Παρασκευὴν Judæorum. Vide Notas Jos. Scaligeri in Festum voce Penem.

Col. 37. l. 2. *Censor*, τιμητής] Alias βιοκριτής.

3. *Cebe*, πάντα] Fortassis Cede, ἀπάντα.

5. *Cernitoque*, καὶ ἐχειρήσατο] Lege καὶ ἐχειρησάτω.

24. *Ceritus*, παρεμφάρακτος] Lege παρέμφρακτος. ἔμφρακτος enim est Compos mentis. Eodem sensu usurpavit Xenophon τὸ Ἔμφρουρος lib. de Repub. Lacedæmoniorum, (5, 7.) ubi hoc etiam commodi, τὴν ἔξω σίτησιν adferre dicit, quod unicuique etiam obscura nocte absque lucerna domum sit redeundum. Neque enim licere cuiquam lucerna uti quæ ei præluceat, qui adhuc sit compos mentis, hoc est, qui nondum sit Ebrius. Sed adscribam locum ipsum, quod sit elegantissimus, et interpretes, parum et ipsi ἔμφρουροι, turpiter in eum impingant: 'Αγαθά γε μὴν, inquit, ἀπεργάζεται καὶ τάδε ἡ ἔξω σίτησις. περιπατεῖν τε γὰρ ἀναγκάζονται ἐν τῇ οἴκαδε ἀφόδῳ, καὶ μὴν τοῦ ὑπὸ οἴνου μὴ σφάλλεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι. εἰδότας ὅτι οὐκ ἔνθα περ ἐδείπνουν καταμενοῦσι, καὶ τῇ ὄρφνῃ ὅσα ἡμέρᾳ χρηστέον. οὐδὲ γὰρ ὑπὸ φανοῦ τὸν ἔτι ἔμφρουρον ἔξεστι πορεύεσθαι. Vim vocis ἔμφρουρος aptissime explicat Horatius, Munitam sapientiam appellans Carminum lib. 3. Ode 29. —Pro me reconditum Lyde strenua cæcubum, Munitæque adhibe vim sapientiæ.

33. *Cernuit*, πεπετεαύρισται] Rectius Cernuavit. Vide Notas Jos. Scaligeri in Festum, voce Conquiniscere. quod idem est atque Cernuum se inflectere vel inclinare.

35. *Cerrus*, πέτρις, δένδρον] Forte πτέρις.

47. *Cespes*] Lege χορτόβωλος, πλίνθος, vel σπελεθόπλινθος. Πλίνθος autem dictus est Cespes, quod Laterem forma præ se ferat: Ita et liber Notitiæ utriusque Imperii Laterculus dictus fuit liber ad lateris instar factus: Geometræ enim Corpus quadrum, altius surgens, non tamen in Cubum perveniens, πλίνθιον, hoc est Laterculum, appellant. Tertullianus lib. 20. adversus Valentinianos: Ex earum ergo Laterculo, inquit, et in reges et in sacerdotes allegere consueverat.

52. *Chironeus*, πάναξ] L. ὀπτάναξ, εἶδος βοτάνης.

ult. *Circum*, ἱέρακα] Quæ sequuntur ita lege et supple, ἔστι δὲ ὄρνεον μεταβληθείσης τῆς Σκύλλης τῆς Νίσου βασιλέως Μεγαρέων.

Col. 38. l. 3. *Circumtallum*, σφύδρον] Forte Cicum, ῥοᾶς λέπυρον.

4. *Cincum*] Lege Cicum.

15. *Cienda*, διαιρουμένης] Lege Ciendæ. Vide Erctus citus. Donatus, Erctum non citum, hoc est Patrimonium non divisum. Erctum ciendum, Hæreditas dividunda. Vide, Erciscundæ.

16. *Cicum*, γρυκοκκος] Legendum fortasse Γρῦ, unde Proverbium, Ne gry quidem, et κίκκος, i. ῥοᾶς ὑμήν. Isidori Glossæ, Ciccum, mali granati membrana. Hesychius interpretatur Κίκκος, διαχώρησις eodem crediderim sensu. Utrobique tamen, hoc est tam apud Hesychium quam Isidorum, putarim legendum Κίκος, unico κ. Hispani fortassis a Cico fecerunt suum Chicò, quod ipsis significat Pusillum, sive minutum.

17. *Cilia*, ὑπωρια] Lege ὑπώπια. vel metaphorice ὑπώρειαι. Supercilia montium.

18. *Cillo*, προκέφαλος] Lege Cilo. dicitur vero etiam metaphorice προκέφαλος versus, qui prima sui parte patitur συνεκφώνησιν, sive συνίζησιν. ut προγάστωρ sive προκοίλιος. i. ventricosus, sive prominuli ventris, qui media sui parte. Δολιχόουρος qui ultima sui parte. De quibus vide Hephæstionem. Dabunt vero mihi veniam spero, lectores, si interdum nonnulla hujuscemodi si non magnopere ad rem facientia, tamen non omnino ἀπροσδιόνυσα fallendi tædii caussa aspergo.

21. *Cimussa*, Σιρα] Lege Σειρά. Ita et Galli vocant marginem panni, et alia voce, Liciram, corrupte a Liciaria.

Cinus et Calius, Σποδός. Τέφρα] Leg. Cinis sive Calvis.

27. *Cippus*, Ἔνεος λίθινος] Lege στύλος λίθινος. vel στήλη. Gloss. Græcol. στήλη. Cippus, Titulus. Quod vero subjungitur ποδοκάκη: retinent hodie Hispani idem vocabulum, unica tantum litera mutata. Cippum enim sive ποδοκάκην vocant Cepo. Notabo vero etiam hoc, Cippum priore significatione dici Lucium quod ex cippis lucerna luceret.

l. 43. *Circumlator*, περιφοράριος] Signiferum intelligit, sive Zodiacum, qui nimirum τὰ Σημεῖα, sive τείρεα, hoc est signa cœlestia circumfert, qui et Σημειοφόρος ea ratione dicitur. Glossæ, Signifer, Ζωδιακός. Σημειοφόρος. Aristoteles de Mundo ζωοφόρον vocat. cujus interpres Apuleius: Jam astrorum, inquit, innumerabilis multitudo, partim labitur cum inerranti regione, quam circulorum ambit signifer, &c. ubi omnino pro circulorum, legendum est Circumlator. Vide Notas meas in Aristotelem et Apuleium de Mundo.

53. *Circumflexus*, περίῤῥυτος] Legerim potius Circumfluus. Epitheton νήσου. idem quod ἀμφίῤῥυτος.

54. *Circumveni fertur*, Καρασπουδασοι] Lege, Circumveni, Fertor, Καρασπούδασον. vel Circumvenietur, Καρασπουδασθήσεται.

Col. 39. l. 6. *Civicida*, Σκατοφάγος] Putarim legendum, Cibicida, Σιτοφάγος. Quo sensu Lucillius, —fragmenta interfici panum. vel potius ὁ καταφαγάς.

Claves, οἴακες πλοίου] Lege Clavi, ut infra.

Col. 40. l. 2. *Clira*, Ὅμοια] Lege, Puto scriptum fuisse Cuja, Ὁποῖα.

5. *Clura*, πίθηκος] Lege Cluna; quod idem est atque Κερκόλιψ, id est, Simia carens cauda. quod opponitur κερκοπιθήκῳ.

6. *Clores*, ἰάπυξ ἄνεμος] Lege Chloris.

7. *Cloppus*, χωλός] Galli etiam utuntur hac voce, eodem sensu.

Clunar, κριθῆς λέπυρον] Legendum aut Clumarum aut Cluma; quæ et Gluma dicitur.

13. *Coæcuales*] Lege Coæquales.

14. *Coactor*, Κωμάκτωρ, Αναγκως] Lege εἰσπράκτωρ.

17. *Cocio*, μετάβολος] Rectius, μεταβολεύς. Isidorus, Cocio, arilator. In veterib. Glossis, Cocionatura, μετάπρασις. Item Cocionatrix, μεταβλητική. Jos. Scaliger mavult legi Cociatrina, ut Meditrina. quem vide in Notis ad Festum, voce Cociones.

22. *Coda*, οὐρά] Coda antique pro Cauda. alias Penis. Hispani, unica litera mutata, Cola.

24. *Cocnilia*] Lege Conchilia.

30. *Coctio*, Σηλια] Idem quod supra, Cocio.

41. *Cognatus*, εὐγένεια ἀπὸ θηλει] Lege συγγένεια, &c.

42. *Cognatio*, εὐγένεια] Leg. συγγένεια.

59. Cohibet, καμμύει, καταμύει. ῥαθυμεῖ] Nam καμμύει, καταμύει, est Connivet. item, ῥαθυμεῖ. Cohibet vero, κατέχει.

Col. 41. l. 4. *Cohorta*] Crediderim scriptum fuisse, Coorta est, ἐξηγέρθη. Coorta est, nempe tempestas, vel seditio. Virg. Ac veluti magno in populo quum forte coorta Seditio. Quod vero sequitur, linea proxima, Cohorta, τάξις, ἄθροισμα, referendum est ad Cohors, linea prima.

6. *Cohivum*] Idem quod Conivum. Ita in Glossis Isidori, Cohibuli, et Conivoli, id est, Concordes, juncti.

10. *Coëris, coitio*] Lege Cœtus.

11. *Collector*, ὀρνιθοκρίτης] Forte, Conjector.

13. *Colax*] Quæ sequuntur lege ῥαγολόγιον, ἐργαλεῖον, &c.

16. *Colla*, θυσία ἱερέων] Forte, Collativum.

26. *Columnia*, ἀποικία] Leg. Colonia.

29. *Colorator*, ἰνδικοπλεύστης] L. ἰνδικοπλάστης.

30. *Colatus*] Lege Coleatus, ὁ ἐνόρχης.

47. *Colotadum*, Πλαστον] Lege Coloratum, πλαστόν. Sic antea dixit, Colorator, ἰνδικοπλάστης.

Col. 42. l. 2. *Comitia*, Ἀρχιαιρέσια] Leg. ἀρχαιρέσια.

4. *Conventus*, ἀγοραῖος] Lege ἀγορή.

13. *Compitalia*] In Græca interpretatione pro ἐν ταῖς ὁδοῖς, lege ἐν ταῖς τριόδοις, in triviis.

A 21. *Comestor*, καταφαγᾶς] L. καταφαγάς.

33. *Commeatus*, Παράστησις] Lege Παραίτησις.

51. *Commodum*, Τοσουτονιωονον] Fortasse legendum τὸ ὤναιον.

Compilat, Συλᾶ, μαδίζει] Compilat media producta sane est Συλᾶ. correpta vero media, est μαδίζει. quamvis non Compilare, sed Pilare dicebant. Martialis, Summenianæ qua pilantur uxores. Pilare autem est Premere, cogere. Hostius belli Histrici primo, Percutit, atque hastam pilans præ pondere frangit.

Col. 43. l. 1. *Committit*, Συμβάλλει, ματην] Leg. Συμβάλλει μάχην.

30. *Commodior ætate*, τῇ χρήσει] Legendum videtur, Commoditate.

Col. 44. l. 5. *Commodo*, φορῷ] Subaudi ἀνέμῳ.

53. *Conclavis*, ἀπόβατος] Lege ἀπόπατος. Ita recte legitur col. 58. l. 7. Culina, ἀπόπατος. Isidorus, Culina, latrina, secessum.

ult. *Conceptus*, Σύνλημψις, Ερεσις] Leg. σύλληψις.

B αἵρεσις.

Col. 45. l. 7. *Concinnat*, Δειλοποιεῖ] Lege δηλοποιεῖ καὶ συσκευάζεται.

17. *Conclavis*, ἀπόβατος] Leg. ἀπόπατος.

38. *Concretiva*, Συνηρίματα] L. συγκριτικά.

55. *Condatoribus*] Lege Conditoribus.

Col. 46. l. 15. *Conditor*, ἀλείπτης ἵππων] Forte, Conlitor.

24. *Condavit*] Forte, Condonavit.

28. *Confactum* facit, Συνδυάζει] Συνδυάζειν est Colludere.

41. *Confuraneus*] Lege Conforaneus.

Col. 47. l. 11. *Confectores*, Καταβόλια] Lege Καταβόλοι.

22. *Conforaneus*, Συνρωχμος] Leg. σύντεχνος, ut supra.

28. *Congressio*, ἡ ἰσυνσταδων μάχη] Vel ἡ συστάδην μάχη.

33. *Congiarium*] ἐπίδοσις ἐπὶ τῶν νομῶν. Δωρεά. Vide an, ἐπίδοσις τῶν ἐπετείων. νούμμων δωρεά.

C *Coniventia*, Αφιστωσιν &c.] Αφιστωσις est corruptum, et propterea Compilator corrigit per alteram vocem ἀφοσίωσις. Legendum vero est, Conniventia, ἀφοσίωσις. Connivere, τὸ αὐτὸ μωροποιῆσαι.

51. *Cohibet*, καταμύει] Καταμύειν est Connivere, ut supra.

Col. 48. l. 19. *Coniflo*] Lege Ciniflo.

21. Συνδεδεμένη] Præpone vocem huic consignificativam, *Connexa*.

29. *Conlatio*, Συνεισένεξις] L. συνεισέναξις.

37. *Conludium*, Συνδοιασμός] Leg. συνδυασμός.

46. *Conludit*, Συνδοιάζει] L. συνδυάζει.

47. *Conlusio*, Συνδοιασμός] L. συνδυασμός.

49. *Conlucatis*, εἶδος νεκροῦ] Legendum omnino, Conlocatio, εἶδος νεκροῦ. Est enim Conlocare, mortuum in janua ponere, pedibus in publicum conversis. quod Græci προτίθεσθαι τὸν νεκρὸν dicunt. Dio in Tiberio, de Liviæ excessu: Καὶ αὐτὴν ὁ Τιβέριος οὔτε νοσοῦσαν ἐπεσκέψατο, οὔτε ἀποθανοῦσαν προέθετο. Eustath. in illum locum Homeri Ιλιαδ. T.

D ubi Achilles de Patroclo cæso ita loquitur, Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ Κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος. illud ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος interpretatur, εἰς τὸ πρόθυρον ὁρῶν. et addit: ἔθος διδάσκει παλαιὸν, οἷα ἔθους ὄντος, οὕτω προτίθεσθαι τοὺς νεκροὺς, ὡς ἐπὶ ἐξόδῳ τοῦ βίου γεγονότας. Solebant enim ita mortuos collocare, pedibus ad vestibulum domus conversis, utpote ad exitum e vita traductos. Quem morem eleganter explicat Persius, his verbis, —tandemque beatulus alto Compositus lecto, crassisque lutatus amomis, In portam rigidos calces extendit. Vide Notas Jos. Scaligeri in Festum, voce Conlucare.

Col. 49. lin. 3. *Canon*, Σάμιος μαθηματικός] Lege Conon. Virg. In medio duo signa, Conon, et quis fuit alter? Descripsit radio totum qui gentibus orbem.

40. *Compeditus*, διεφθαρμένος, πεπεδημένος] Lege Compeditus, πεπεδημένος. Conruptus, διεφθαρμένος.

Col. 50. l. 1. *Complectitur*] Adde, mente, vel animo.

10. *Conpossessione*, Σύνκτησις] L. συνκτήσει. A

Compuso, εὐχῆς ἐπιτυγχάνω] Lege, Compos sum. vel Compos, εὐχῆς ἐπιτυγχάνων.

Conquaternat, ζευγνύει κατὰ τεσσάρων] Hispanice Enquadernar, est Compingere sive colligare libros per quaterniones.

44. *Conscius*, Συνίστωρ, συγγενῆς] Pro συγγενὴς, quod Affinem significat, legendum omnino videtur σύγγνους. quod idem est atque συνίστωρ.

Col. 51. l. 10. *Consectatur*, ἐξέρχεται εἰς τὸ παρατηρεῖσθαι] Hoc est, Exit ad observandum et captandum. Quo sensu etiam Sequi simpliciter usurpatur. Plautus Cass. Quid malum tu me sequere. Quam phrasim exprimit Hispanorum proverbium, A la moça que es golozilla no es menester seguilla. hoc est, Puellam gulosam non est opus sequi, hoc est, anxie ad captandum observare et consectari.

25. *Conso*, τῷ υἱῷ τῆς ἴσιδος] Lege τῷ θεῷ τῆς βουλῆς. ut emendavit Jos. Scaliger.

46. *Conspector*, ἐφόπτης] Attice, pro ἐπόπτης.

Col. 52. l. 25. *Consummatum* erit, τὸ τετολμημένον εἴη] Forte τετελεσμένον ἔσται. Ita et lin. 25. B

Col. 53. l. 10. quam et continuate dicimus] Locus mutilus.

20. *Contingit*, τυγχάνει] Lege θιγγάνει. Tametsi τυγχάνω etiam est Attingo, et ferio scopum. Hom. ἔτυχεν, οὐδ' ἥμαρτεν.

21. *Contagia*] Lege Contagii.

28. *Continuans*, Ετερων] Lege ἐνείρων.

39. *Continosus*, Μηνῤῥυκτος] Lege Σύνειρκτος. vel Συνημμένως ἄῤῥηκτος.

Col. 56. l. 26. *Conventus*, Αγοραιος, Σύνοδος] Lege 'Αγόραιος σύνοδος. vel 'Αγορὴ, Σύνοδος.

34. *Conventiculum*, Δόχιον] Lege Δοχεῖον.

48. *Convenit*, Συμβιβάζει] Lege Combennit.

54. *Conventum*, Σύμφωνος] Forte Σύνοδον.

59. *Convitat*, Συνερεται] Lege Συνέρχεται. Convitat pro Conbitat. Bætere enim veteres et Betere, ut et Bitire usurpabant pro Ire. Inde composita, Combito, i. Convenio. Præbito, i. prævenio. Imbito, i. ineo. Rebito, i. redeo. Perbito, i. pereo. Vide Conjectanea Jos. Scaligeri in Varronem. C

Col. 55. l. 16. *Convescitur*, Συναλίζεται] Ita a multis accipitur Act. Apostolorum cap. primo. tametsi Συναλιζομένων eo loco potest accipi pro συνερχομένων, sive συναθροιζομένων. Verbo a nomine ἁλία deducto, quo frequenter utitur Herodotus, pro cœtu hominum coacto; et in Euterpe de Pherone Ægypti rege loquens, dicit eum ἐς μίην πόλιν, τὰς γυναῖκας συναλίσαντα, ὑποπρῆσαι πάσας σὺν αὐτῇ τῇ πόλει.

29. *Copula*, μέλος] Hispani etiam hodie Coplas vocant.

34. *Cociatria*, μεταβλητική] Rectius Cociatrina. ut supra.

36. *Corpodicina*, Μακελλίτης] Lege Corporicida.

43. *Correpte*, Ευαντολος] Forte, Εὐαντήτως.

57. *Cordies*, πρόθυμός ἐστιν] Forte, Cordi ei est.

Col. 56. l. 6. *Corruptela*, φθορά] Hoc est stuprum. Apuleius 3. Flor. Raræ apud eos corruptelæ. Gloss. Græcol. Διαφθορὰ παιδὸς ἢ παρθένου, stuprum. et Glossæ col. 175. l. 56. Pudicitia, ἀφθορία. D

7. *Corulis*] Lege Curulis.

23. *Cos*, ἀκόνη, ὑποδερμίς] Lege, Cos, ἀκόνη. Cus, ὑποδερμίς.

25. *Costas*, Σπάθη, 'Οστοῦν ἀνθρώπου] Vel Σπάθας τοῦ ἀνθρώπου.

49. *Crebrum*, Πυκνότερος] Lege Crebrius, πυκνότερον.

ult. *Crepundia*, 'Αρχαί] Lege ἀρχαίως.

Col. 57. l. 1. *Creta*, λεύκη] Quæ sequuntur lege, Λεύκη τῆς ἱπποδρομίας. Hæc et Calx a veteribus dicta. Seneca Epist. 108. In Circo Cretam vocamus aut Calcem. Antiqui Calcem, aut quia calce meta designaretur, aut quia ultima in homine est.

24. *Crusta*, γρῦτα] Error compilatoris. Sunt enim Scruta, non Crusta.

24. *Crusta*, Τύπανον] Lege τίτανον. Τίτανος, vel usitatius τίτανον est calx, tectorium quo paries incrustatur.

39. *Cruppa*] Lege κάλως παχύς.

34. *Crudus peno*, ὠμοβύρσιον] Lege Crudus pero. Crudus tegit altera pero.

46. *Cudo*, εἶδος περικεφαλαίας] Silius, —cudone comantes Scipio disjecit crines. Vide Conjectanea Jos. Scaligeri.

Col. 58. l. 10. *Cultra*, Μαγείρου σφάγιον] Lege σφαγεῖον.

26. *Cumulum*, πεστόν] Lege Cumulatum, πιεστόν. Ita in Evangelio, μέτρον πεπιεσμένον.

40. *Cunebula*] Lege, Cunela. ut supra l. 33.

46. *Cupidus*, Κνιπὸς] Lege Cupedius. Κνιπὸς enim est proprie Fastidiosus, qui non multa ut voratores, sed electilia (Galli Friandises vocant) edit, neque facile invenit quod ad palatum faciat.

48. *Cupidicinus*] Lege Cupidicenus. hoc est Captator cœnarum.

Col. 59. l. 2. *Cusus*] Hispani mutato suo more C in G vocant Gusano, vermem.

25. *Cultri*, μαχαίρια κουρικά] Cultros tonsorios Martialis vocat Forcipes.

Curtus, κολοβός] Hoc est Truncatus, mutilus. Ita Horatius, Curtum mulum vocat cui præcisa est cauda. Serm. lib. 1. Satira VI. —nunc mihi curto Ire licet mulo, vel si libet usque Tarentum. Ita hodie in Hispania Monachorum ordinis Hieronymitani institutum hoc habet, ut mulis maximi pretii inequitent, non curtis, sed quibus promissa est cauda. Hispani illas Mulas rabilongas vocant.

D.

DAPUS, πολυτελῆ δεῖπνα] Lege Dapes.

Dabo, διδῶ] Lege Dato, δίδου.

52. *Damnasceto*, ὀφίλεις] Lege Damnas esto, ὀφείλεις. Servius, In jure cum dicitur Damnas esto, hoc est Damnatus es ut des: hoc est, Damno te ut des, neque alias liber eris.

55. *Davus*, ἄφρων] Lege Dalivus.

Col. 60. l. 1. *Damnator*, Δαμαστής] Lege Domator, Δαμάστης.

6. *Damnadili*, ἐπιζήμιοι] Lege Damnatiles.

9. *Damium*, θυσίαι, &c.] Vide Festum in Damia sacrificia. Et Notas Jos. Scaligeri.

16. *Data opera*] Vide infra in De dicta, col. 63. l. 57.

22. *Darus*, δόσις] Lege Datus. Hic Datus, hujus Datus.

28. *Daunum*] Vide supra col. 59. l. 58.

Decessant, Κοσμοσιν] Lege χασμῶσι. Etiam hodie Itali idem usurpant. Star in bada, senza far nulla. Nam hoc est χασμᾶν, quod pro Oscitare et Cessare ponitur. Vide an Galli etiam a verbo χασμᾶν mutuati sint suum Chomer.

54. *Degas*, διάζεις] Legi διάγοις.

Col. 61. l. 8. *Decipit*] Legendum omnino, Deinceps.

16. *Decennis*, Δεκάτη] Lege Δεκαετής.

20. *Decessores*, Διακάτοχοι] Error Compilatoris. Scriptum erat Detentores. Nihil est frequentius in Novellis Græcis, et in Theophilo.

51. *Decollatus*, 'Εκτραχηλισμός] Rectius legas, Decollandus, 'Εκτραχηλιστέος. nisi facias Decollatus, quartæ declinationis, pro Decollatio.

Col. 62. l. 4. *Decubis*, ἀπόκοιτος] Idem quod Κοίλιψ, Cœlebs.

17. *Decrepitus*] L. ὑπέργηρως: atque ita lin. 41.

22. *Decoquit*, Κατειφυρα] Lege Κάπτει, φυρᾷ. Nam Κάπτειν dicitur, qui devorat, et abligurit. φυρᾷν est Conturbare rationes. ἀποτριτοῦν, est Decoquere ad tertias.

25. *Decoctor*, φυρατής] Lege φυράτης.

35. *Decumatum*, Δόκιμον, ἐπίλεκτον] In aliis Glossis, Edecumatus, ἀδέκαστος, ἀδωροδόκητος.

45. *Decuit*, Επρεν] Lege ἔπρεπεν, vel ἔοικεν.

49. *Dedecorant*, 'Αμάζουσιν] Lege ἀτιμάζουσιν. Horat. Dedecorant bene nata culpæ.

55. *Dedita*] Lege Διαδοθέντα.

57. *Dedicta*, 'Επίτηδες, καὶ ιδοτα] Videtur scriptum fuisse De dicta. Vide an legendum sit Dedita opera, καὶ εἰδότα. Italice Da posta. Hisp. Adrede.

Col. 63. l. 14. *Dedicit*, Εμβαθεν] Lege Dedidicit, ἀπέμαθεν.

33. *Defensa*, Λήϊον, ἐκδικηθέν] Culpa compilatoris. Lege Defrensa (ita enim recte legitur col. 64. l. 11.) deinde Defensum, ἐκδικηθέν.

34. *Definit*, ἐλλείπει] Lege Deficit.

52. *Defectarii*, Εισπηδησιωνες] Etiam hic culpa compilatoris Defectarii positum pro Derectarii. Quam vocem reperies infra, col. 68. l. 10. et lin. 32. ubi interpretatur ἐπεισπηδητής, et θυρεπανοίκτης.

59. *Defoventum*, Κεφάλαια. παρὰ θλησιονῷ] Scribendum videtur παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ, cujus meminit infra in FORMIO.

Col. 64. l. 9. *Deflutum*, ἕψεμα] Error Compilatoris, ut lin. proxime sequenti Deflictum. Lege Defrutum, ἕψημα. Ita recte lin. 22.

32. *Degunere*, Συγγωσαι] Ita et Festus, Degunere, Degustare. Rectius vero, Degumare, vel Degumiare. Gumiæ antiquitus vocabantur Gulosi, a voce Græca Γόμος, quod significat Saburram. Vide Conjectanea Jos. Scaligeri. At pro Συγνωσαι, lege Συγγεῦσαι.

43. *Deinceps*, Αναρχαι] forte ἀνάπαλιν, vel ἀπ' ἀρχῆς.

55. *Delere*, ἐπαλείψαι] Lege ἀπαλεῖψαι.

Col. 65. l. 2. *Delibavit*, Ἐμίωσεν] L. ἐμείωσεν.

4. *Deliberat*, ἐπιθυμεῖ] Lege Ἐνθυμεῖ.

24. *Delitum*, ἀπογαλακτισθέν] Leg. Delicum.

27. *Deliberantes*, διαλογιζόμενοι] Vel λογισάμενοι.

30. *Delicans*, Παρελκες] L. Delicas, παρέλκεις.

35. *Deluca*, Μενιστέριον] Leg. Delfica, Μινιστέριον; et vide quæ ad eam vocem annotavimus supra col. 1. l. 10.

53. *Demiculus*, Σκυφίον μεικρόν] Demiculus vox est mihi plane ignota. Vide an legendum sit Hemicyclus.

Col. 66. l. 9. *Demultia*, ἐκλογὴ αποΛλων] Crediderim omnino legendum De multis, ἐκλογὴ ἀπὸ πολλῶν. ut infra lin. 17. De multis, ἀπὸ πολλῶν.

26. Ἀπέλπιζε] Deest vox huic consignificativa. Vel itaque præpone Despondit animum. i. Desperavit. vel lege De insperato, Ἀπ' ἐλπίδος.

27. *Dentatus*, ὀδόντας. Σῦν ἄγριον. φάγρος] Forte ὀδοντίας. vel ὀδόντας ἔχων, vel Συνόδους. ut infra voce Dentex. Deinde Σῦς ἄγριος. φάγρος. Ita Glossæ Græcolat. φάγρος, ἰχθύς, Dentatus. Hic et Pagrus, et Phagrus et Phanger dicitur. Inter χαυλιόδοντας, hoc est qui dentes exteros habent censetur. Vide Oppianum.

22. *Dentale*, γύης ὕνεως] Sequentia ita lege, καὶ ἀποτετμημένος τόπος τῆς ὕνιδος.

Col. 67. l. 8. *Deortæ*] Lege ἀποτετραμμέναι.

9. *Depeculatio*] Græca illa Αποσυμφωεφοψηνησας, certum est alterius loci esse, et confusa ex duobus verbis ἀπεφώνησας, ἀπεψόφησας.

35. *Deprehensum*, Κατηρεφει] Lege Κατηρεφές. Melius vero simpliciter dicitur Prehensum. Prehensiones enim in architectura dicuntur, Suspensiones fornicum. Cæsar de Bello Civili libro 2. in oppugnatione Massiliensi, ubi de constructione turris agit: Turris, inquit, tectum per seipsum prehensionibus ex contignatione prima suspendere ac tollere cœperunt, ubi, quantum storiarum demissio patiebatur, tantum elevabant.

42. *Deportatio*, ἐξορισμός] Vel Ἀφορισμός.

Col. 68. l. 2. *Depertigo*] Manifesto legendum Depetigo.

Deportare, ἀποτροχίσαι, Μιωσαι] Legendum omnino, Decurtare, ἀποτροχίσαι, μειῶσαι. De iis qui circulum exteriorem de moneta circuncidunt et circinant. Codex Theodosianus lib. IX. Tit. XXII. ubi capite vult puniri eos qui in moneta mensuram circuli exterioris adroserint.

10. *Derectarius*] Vide infra lin. 32.

24. *Derogari*, ελλιψε] Lege Ἐλλεῖψαι. ut alibi ἐλάττωσις, Derogatio.

25. *Derivatia*, Παραγωγαί] Lege Derivantiæ.

36. *Deruit*, ἀνατρέπει] Leg. ἀναστρέφει.

37. *Derogat*, χρεοκοπεῖ] Hoc est, Retulit ad tabulas novas. Nam et hoc est Derogare veteri credito.

44. *Destivus*, Ἀνέστη, καὶ Μετανέστη] Torsit me dudum hic locus, variæque in mentem conjecturæ venerunt: quas chartæ illinere non est necesse, præter eam quæ potissima est visa, pro Destivus, Descivit esse legendum, vel Destitit.

Desiderat, Λειτουργία, Τελετή] Lege Desiderata. Ill. V. Jos. Scaliger Castigationibus suis in Tibullum annotat; Catechumenos, toto κατηχήσεως tempore, sacra synaxi sive κοινωνίᾳ exclusos fuisse. Quia vero diem illum τῆς κοινωνίας multis votis ac desideriis prosequebantur, ipsam Κοινωνίαν dictam fuisse Desideratam; quem consule pag. 171. editionis ultimæ an. 1600. Frustra vero est vir doctus qui Desideratam deducit a Desidendo.

56. *Desinator*, ἀβοήθητος] Festus, Desivare, desinere. Infra col. 76. l. 11. legitur Diesvatur, Βοηθειτα. corrupte, pro Desivatur, βοηθεῖται. Utraque igitur lectio ferri potest. Nam Desinator, sive Ἀβοήθητος, est, qui scilicet desiit, destitutus ope.

Col. 69. l. 4. *Desinet*, Λήγει] Lege Desinit.

20. *Despectus*, Διαχωρίζει] Lege Dispescit.

28. *Desponsatur*, κατεγγυᾶται] Lege Despondetur.

Col. 70. l. 7. *Desurgit*, ἐφοδεύει, ὡς Ὡράτιος] Cum Horatium citet, non absurde videri possit, versum illum Horatii, Ut jugulent homines surgunt de nocte latrones, lectum fuisse a Glossographo hoc pacto, Ut jugulent homines desurgunt nocte latrones. Desurgunt, ἐφοδεύουσι, sive potius ἐφεδρεύουσι.

8. *Despalat*, Διασπᾷ] Lege Dispalat.

18. *Destinare*, Αποστιλαι] Lege Ἀποστεῖλαι.

22. *Determinationis*, ἐξευγενισμοί. Ἐξευτελισμοί] Manifestus error compilatoris, et legendum Decerminationes, Ἐξευμενισμοί. Decermina sunt purgamenta et februationes, placandorum deorum caussa; proinde dictæ fuerint ἐξευμενισμοί. Item Purgamenta dicuntur homines despicabiles, ac proinde ἐξευτελισμοί. Nihil tamen certo statuo. Nam verbum ἐξευμενίζειν reperitur apud Suidam, sed sine interpretatione. Æschylus Septem Thebana (274.) ἔπειτα σὺ Ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιώνισον. ubi Scholiastes interpretatur ὀλολυγμὸν εὐμενῆ, ὕμνον καὶ εὐχὴν ἐξευμενίζουσαν τοὺς θεούς. ab effectu, Εὐμενῆ scilicet pro εὐμενιστικόν. Placatum, pro Placatorio.

24. *Detentatores*, Ενδεστερος] Vox Græca corrupta, et posita loco non suo. Lege itaque ἐνδεέστερος, et rejice ad vocem Deterior, lin. 27.

36. *Detegetur*] Lege Detegitur.

40. *Detium*, καλόν] Forte Decium, quod decet, τὸ πρέπον.

49. *Deterentes*, παρέχοντες] L. Deferentes.

54. *Detudes*, μιανθέντες] forte μειωθέντες.

55. *Detrimentum*, Συνιασμα] Lege Σίνασμα, vel Σῖνος.

Col. 71. l. 5. *Deterreret*] Lege Deterere, Detrahere, et adde verbum consignificativum, ἀποτρίβειν, et καθελεῖν.

11. *Delliones*] Lege Duelliones: et Græca ita emenda. Διακαθάρατοι, Ἀκαθαρίωτοι, Τύραννοι, καὶ Τυραννίδες.

40. *Devexo*, Περιφέρεια] Lege Περιφερεῖ.

43. *Devisum*] Leg. Divisum.

49. *Devoluta*, &c.] L. Devolvit, ἀπεκύλισε.

54. *Devorat*, Καταπίνει] Quæ sequuntur, καὶ ἐνέδρᾳ καὶ ἀπάτῃ, alio pertinent.

Col. 72. l. 10. *Di*, θεοί] Adjiciam e Glossario veteri, Dii cælestes, οὐράνιοι. Marini, θαλάσσιοι. Terreni, ἐπίγειοι. Infernales, ὑποχθόνιοι. Patrenses, πάτριοι.

11. *Diesvatur*, Βοηθειτα] Lege Desivatur, βοηθεῖται. Vide supra col. 68. l. pen.

15. *Dianunt*, Δίδωσιν] Error Compilatoris. Leg. Danunt, διδόασιν.

24. *Dicens*, λέγων, Ουχολεγων] Posterius hoc legendum crediderim, Αδολεσχῶν. Ita in Glossario meo reperio, Αδολεσχία, Exercitatio. qua significatione frequenter utitur voce Αδολεσχία Joannes Scholasticus, libro cui titulum fecit Κλίμαξ.

39. *Dictatum*, ἅμιλλα] Quæ sequuntur Græca, ita fortasse sunt legenda, ἀναδεδομένον σύνθημα.

47. *Dictum*, Σκῶμμα, σχεδον] Lege σκῶμμα σχέ-

διον. Extemporarium dictum, substantive. Qua etiam significatione hodie Hispani, Un dicho appellant, Apophthegma vel dictum argutum.

Col. 73. lin. 28. *Dicorat*, Διαγινώσκει] Lege Dicnorat, vel Dignorat.

36. *Dilator*, μηνυτής] Leg. Delator.

41. *Dilige*, ἐπίλεξε] Lege ἐπίλεγε vel ἐπίλεξον.

ult. *Diligis*, φιληγις] Leg. φιλεῖς.

Col. 74. l. 4. *Dilucidum*, ὄρθρος] Lege Diluculum.

6. *Dilitescunt*] Lege Delitescunt.

41. *Diræ*, θεοχολωσίαι] Vox Græca exprimit etymon vocis Latinæ, Diræ, quasi deorum iræ.

43. *Diructio*, ἀποκατάστασις] Lege Dirutio.

Dia, λύτρα. Νῆσος Διονύσου] Dionysius in insula Dia Ariadnen a Theseo relictam suscepit. Λύτρα vero, quæ sunt καθάρματα, καὶ πάντα τὰ διδόμενα εἰς ἀνάκλησιν ἀνθρώπων, qua ratione vocentur Dia, amplius quærendum.

50. *Dirimat*, καταρευνᾶ] Lege κατερευνᾷ. Dirimat hic mediam producit, a verbo Rimo.

55. *Discerile*, ἀνόμοιον] Lege Discernile, vel potius Disperile, hoc est Dispar. ut col. 76. lin. 55.

56. *Disceptim*, Σαφῶς, φανερῶς] Forte Disertim.

Col. 75. l. 8. Discidium, divortium, diecit, Διάλυσις γάμου] Lege Discidium, Διάλυσις γάμου, Divortium, Δίεσις. Vide col. 78. lin. 16.

30. *Dispiter*, χάρων] Lege Diespiter.

35. *Disono ducit*, Ἐπαγορεύει] Lege Dissona dicit, ἀπαγορεύει.

49. *Discordale*] Lege Discordate.

55. *Diserte*, Εκτικῶς] Forte Συνετῶς.

Col. 76. l. 24. *Distote*, διασκέδασον] Legendum omnino Discute.

32. *Dispex*, ὀξυβλέπτης] In Primitio Felice ita legendum: Ille Vulcanum facit omnium principem, et postea Jovis gentem. Dispicis Isidis ad hirundinem sistrum, et dispersis membris inanem tui Serapidis, sive Osyridis tumulum considera. denique sacra ipsa et mysteria. Locus est perturbatissimus in vulgatis editionibus.

46. *Dissum*, ἀκέραιον] Hic, ut apud multos alios, ἀκέραιον est τὸ ἀκαρὲς, res minima. Vide supra Bissum. col. 30. l. 45.

49. *Distipulum*, καταλυθέν] Forte Dissipatum.

Col. 77. lin. 30. *Disulcis*, χυροσδιαιτης] Lege χοῖρος διχαίτης.

32. *Dissortium*, διαχωρισμός] Recte etiam interpretemur Διακληρισμός. Ita enim supra col. 75. l. 34. Dissortes, Διακληρωθέντες. et Dissortiones, quæ ἀρχαϊκῶς Disertiones dicebantur, hoc est Divisiones patrimoniorum inter consortes.

36. *Diovolares*] Lege Diobolares, Διώβολοι.

40. *Divellio*, πόλεμος] Lege Duellio, πολέμιος.

43. *Divelliones*, πόλεμοι, ἁρπαγαί] Vel πολέμιοι, ἁρπακταί.

51. *Divinusso*] Lege Divinus sum.

55. *Dividua*] Lege Ἐπαχθῆ, hoc est Molesta et tædiosa.

Col. 78. l. 2. *Divi*, θεοί] Alias Duis, Δύς.

8. *Diversus*, ἀλλοδαπης] Lege ἀλλοδαπής.

16. *Divortium*, δίαισις] Lege δίεσις.

20. *Diurnalis*, ἡμερουσίος] Lege ἡμερήσιος. et ita lin. sequente.

26. *Divus filius*] Lege Dius filius, Διὸς υἱός. Ἡρακλῆς.

29. *Divulgatio*, Εξαγωγή. Δημοθηνία] Posterior hæc vox errore Compilatoris, ut arbitror, adjecta est. Legendum vero censuerim Δημοθοινία, quod non Divulgationem, sed Epulationem, sive Epulum significat. Notum enim est quid sit θοίνη, quam Athenæus dictam tradit ὅτι διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι δεῖ ὑπελάμβανον, alias πανθοίνη dicta. et πανθοινία et πανδαισία.

33. *Difrax*] Lege Difax. ut supra Bifax.

35. *Divisio*] Lege μερισμὸς οἴκου.

36. *Diumius*] Lege Dium, Dius, Ζεὺς κεραύνιος.

37. *Diota*] Lege ἀμφορεῖον, οἰνοφορεῖον.

Col. 79. l. 8. *Dolcedo*, Αυτης σμοδια] L. Γλυκύτης, εὐωδία.

34. *Dominatus*] Lege Domi natus, hoc est Verna, οἰκογενής.

36. *Domitione*] Lege Domuitionem.

50. *Domnædius*] Leg. Domniædius.

Col. 80. lin. 5. *Dotale strumentum*] Lege Instrumentum.

9. *Dorsum*, σχίον] Lege ἰσχίον. Falsum hoc tamen.

12. *Donicum*, Αχρηστον] Leg. Ἄχρις οὗ.

42. *Dubinus*] Lege Dubienus. Ita enim antiquis dicebatur qui nunc Dubius. Ita et Addubienus.

47. *Duicensus*, Διταβε] Lege β, hoc est διττὰ ἤτοι δεύτερον ἀπογεγραμμένος, Dupliciter vel iterato census. Διττάβουλος vero aliter Δωδεκάδελτος dicebatur: quod nomen Duicensi extaret in XII. Tabulis. col. 82. lin. 1. *Duodecim*, Ταβ. Δυοκαίδεκα] Lege Duodecim Tabulæ, &c. Duicensus autem dicebatur qui cum prole in civitatem adscribebatur. Contrarium ei, Improles.

51. *Dubius*, δεσπότης] Festus etiam annotat Dubenum (rectius Dubienum) antiquis vocatum, qui nunc Dominus. Vide an hinc fluxerit vox Gallica, Redoute.

Col. 81. lin. 20. *Duellum*, πόλεμος ἀρχαῖος] Lege Πόλεμος, ἀρχαίως.

21. *Duellona*, πολεμική] Lege Bellona, πολεμικὴ θεά.

28. *Dulcacidum*, ὀξύγλυκον] Leg. ὀξύγλυκυ.

29. *Ducale*] Lege Ductor.

32. *Duodecies*, Δωδέκατον] Lege Δωδεκάκις.

39. *Duolo*, Δυσιν] Leg. Duobus, δυσίν.

Col. 82. lin. 1. *Duodecim*, Ταβ. Δυοκαίδεκα] Lege Duodecim tabulæ, Τάβουλαι δυοκαίδεκα.

2. *Durum*, Ατηρόν] Lege Ἀτειρές.

4. *Durus*, ἀτηρογνωμος] Lege ἀτειρογνώμων.

12. *Dumeta*] Lege Dumecta.

13. *Dumosa*, θαμνῶδες] Lege θαμνώδη. λοχμώδη.

17. *Dum*, ἕως, et lin. seq. Duraverit, Επιμείνῃ] Lege conjunctim, Dum duraverit, ἕως ἐπιμείνῃ.

21. *Dux exercitatus*] Lege Dux exercitus.

E.

35. *EA*, Απέλθω] Traducendum est hoc ad vocem sequentem Eam.

44. *Ebor*, ἐλέφας. λεσσε. ιδου] Lege Ebor, ἐλέφας. En, vel Ecce, vel Eia, Λεῦσσε, ἰδού.

46. *Ebulem*, ἐλλέβορος] Ebulum est Χαμαιακτή, non ἐλλέβορος. vide lin. 48.

Col. 83. l. 1. *Eccer*, κατὰ τῆς Δήμητρος] Leg. Eccere. Jusjurandum quod perinde est ac si dicas, Per Cererem.

44. *Edis*, πορεύῃ] Lege Is, πορεύῃ.

49. *Edocare*, ἀνάξαι] Lege Educare.

50. *Edocere*, ἐκθρέψαι] Lege Educere.

54. *Edulium*, τῶν βρωσίμων] Lege τὸ βρώσιμον.

Col. 84. lin. 3. *Ejucarum*, εἶδος σκεύους] Forte Bucarum. Ita Hispani hodie vocant vas figulinum ansatum, aptum bibendæ aquæ.

4. *Edones*, θρᾶκες] Vide an Edoni.

13. *Ellam*, Εκείνην] Lege ἰδοὺ ἐκείνην. Ita Hispani Ela et Elo, pro Ved la, et Ved lo, quod Latine significat Vide illam, Vide illum. et ἀρχαϊκῶς Ellam, Ellum, id est En illam, En illum.

34. *Elicatores*, ὑδροσκόποι] Ab Elicibus Jurisconsult. hoc est ὀχετοῖς. Vide infra lin. antep. ἔλιξ, ἀναπνοὴ ὀχετοῦ.

35. *Elicit*, Εὔλυτοι] Lege εὐλυτοῖ, vel ἐκλυτοῖ.

47. *Eliciens*] Lege εὐλυτῶν.

49. *Elicio*, Ενοσω] Lege ἐκλυτῶ.

Col. 85. l. 1. *Eleutherium*] Leg. Elutherium, Κάθεμα, περιδέραιον.

12. *Elludies*, Αρουσία,] Error Compilatoris. Lege Illuvies, ἀλουσία.

13. *Ellubiones*] Lege Eluviones.

14. *Eluies*, Σέλματα, Ανοδια] Lege Τέλματα, ἀνοδεία.

24. *Emancipat*, χειραφεται] Lege χειραφετεῖ.

40. *Emersit*, Συνέβη] Lege Ἀνέβη.

43. *Emersisset*, ἀνεφάνη] Lege Ἀναφανείη.

Col. 86. lin. 3. *Eminens*] Leg. Ἔξοχος ὑπὲρ ἄλλων.

16. *Eminent*, Εξεχουσιν, Απειλοῦσιν] Leg. Eminent, ἐξέχουσιν. Eminantur, ἀπειλοῦσιν.

19. *Eminus*, Αντις] Lege Ἄντικρυς.

20. *Eminens*, ἀπόκοιτος] Legendum omnino Emanens.

36. *Endo*, Ενείς] Lege, Ἐν, Εἰς.

37. *Endo*, Ἐζωσμένοι ἐν πολέμῳ] Ratio ipsa postulat ut legamus, Endo procinctu.

43. *Enibrum*, πραγματος ἐπιβλαβῆς] Lege πράγματι ἐπιβλαβές.

44. *Enibra*, ἐναντία] Servius in Fragmentis: Certa genera avium ab auguribus appellantur, quæ pennis vel volatu omina possunt facere: quæ si fuerint prosperæ, Præpetes; si adversæ, Inebræ dicuntur. Festus, Enibro, inhibenti. Dicitur vero et Enibra, et Inebra. Infra col. 114. l. 18. Inebra, ὄρνεον μαντευτικόν.

47. *Endopicus*, Ανωθεις, ἐνδοτέρω] Leg. Endo, ἄνω, εἰς, ἐνδοτέρω. Deinde τὸ Picus, rejice in lineam sequentem post Eniber. Nam ejus interpretatio est, Picus, ὄρνις πονηρά. Vide col. 162. l. 25. Picus, Δρυοκολάπτης, Δενδροκολάπτης. Plautus, Picus ab læva.

54. *Endopesciscas*, Ενείς] Lege Endopecescas, ἐνίης. Endopeciscas, id est Impescas. Impescere pecus, est Immittere. Festus, Impescere, in lætam segetem, Pascendi gratia immittere.

pen. *Endodecarit*, μηνύσει] pro Indicarit.

Col. 87. l. 2. *Endofestabat*, Εσενεν] Leg. Ἔσινεν, vel ἔσειεν.

3. *Enecat*, Αποννιπει] Leg. Ἀποπνίγει.

5. *Endoribuum*] Lege Endoriguum, Ἔνρειθρον, κατάρειθρον.

7. *Enulum*] Lege Inulum.

11. *Ennomio*, et lin. 15. Ennomionæ] Voces sunt nusquam alibi lectæ.

12. *Ensiet*, Εἴη δέ] Putarim distinguenda, En, siet. ἀλλ' ἰδού. εἶεν. Est figura συγχώρησις.

14. *Entoridia*, et infra lin. 38. Etorida] Leg. Endoridia pro Interea. ut Postidia, pro Postea.

16. *Ennipater*] Leg. Ennius pater.

33. *Epigetur*, ἐπιερουργεῖ] Forte Epuletur.

38. *Etorida*] Vid. supra lin. 14.

46. *Equisio*] Lege Equiso.

49. *Erciscundæ*, Διαιρέσεως] Forte Διαιρετέας.

52. *Ergastulorum*] Leg. Ergastula.

ult. *Ericius*, Εχεῖνος] Leg. Ἐχῖνος.

Col. 88. l. 16. *Erudnæ*, Gloss. vet. Erucinæ. aliud, Eroidos. de quibus ἐπέχω.

22. *Escendit*, Συμβαίνει] Lege Ἀμβαίνει.

31. *Et quis*, ἀρά τις] Leg. Ecquis.

33. *Evanescit*, ἀφανίζει] Leg. ἀφανίζεται.

41. *Evestio*, Εξαγωγή] Lege Evectio.

55. *Exacta*, ἐν ἄλλῳ] Hæc verba, ἐν ἄλλῳ, subaudi Glossario, argumento sunt, hoc Glossarium ex aliis diversis compilatum.

Col. 89. lin. 17. *Examussim*, ἔρευναι] Græca hæc interpretatio potius convenit verbo Examina. At Examussim est ἀπηκριβωμένως. Amussis enim, authore Varrone, est Æquamen, lævamentum, et ut Festus interpretatur, ferramentum quo utuntur fabri in poliendo.

Col. 90. l. 6. *Exeratur*, Εξενεχθῇ] Lege Exferatur. Ita infra.

8. *Exerant*] Lege Exferant. Fortasse nihil mutandum.

9. *Exercitatio*, γυμνασία] In Glossario veteri meo legitur Αδολεσχίας, Exercitationes. Qua significatione reperio frequenter usurpatam vocem Αδολεσχία apud Joannem Scholasticum authorem Κλίμακος.

31. *Exhalantem*, Εκπηθοντα] V. C. ἐκπηδῶντα. Fortasse ἐκπύθοντα. vel potius ἐκπνέοντα.

41. *Exsim*, εὐθέως] Lege Exin.

54. *Exoletus*, ἐξώλης] Lege ἔξωρος. Vel, si mavis, ἐξίτηλος. V. C. legit Τρίβακος, quod significat Tritam lacernam.

pen. *Exorat*, Ενεύχεται] Lege ἐντεύχεται.

Col. 91. l. 28. *Expetides*, Ignari] Lege Expertes. Expers enim ut supra lin. 21. utrunque significat, et ἔμπειρον et ἄπειρον.

Col. 92. l. 11. *Exerat*] Lege Ἐπαναστήσειε.

22. *Exta*, ἔκκατα] Lege ἔγκατα.

Col. 93. l. 11. *Exsugit*, Εκπιπίζει] Forte Ἐκπιτίζει. Latine Pitissat, Pitissando totum exhausit patrimonium.

32. *Effotui*, Εξέθαλψα] Leg. Effovi.

F.

Col. 94. l. 9. *Facundus*, Εὔγλωττος, Γόνιμος] Ante Γόνιμος, lege Fœcundus.

19. *Fagus*, Οξεινον] Lege, Faginus, Ὀξύϊνος.

20. *Falangiarii*, Λιθοφόροι] Lege Falangarii, Ἀχθοφόροι. et vide Col. 161. lin. 13.

24. *Falcones*, Δάκτυλοι ποδῶν ἔσω βλέποντες] Ita etiam Isidorus in Glossis. Falcones, qui pollices pedis intra curvos habent.

30. *Famelice*] Lege Famelicus.

37. *Fanaticus*, ἱερόδουλος] In eum sensum interpretandus lapis extra Romam, Q. CÆLIO. APOLLINARI. FANATICO. DE. ÆDE. BELLONÆ. &c.

55. *Fastidium*, Λέτωμα] Lege Fastigium, Ἀέτωμα. Ita sæpe id vocat Vitruvius ex Ctesibio et aliis. Usurpat et Hippocrates, et ejus interpres Galenus id ita describit: Ἀέτωμά ἐστι τὸ εἰς ὕψος ἀνατεταμένον τῆς ὀροφῆς ὥσπερ τρίγωνον. Et Eustathius, Ἀέτωμα, μέρος τι ναοῦ, ὃ καὶ αἰετὸς, διὰ τὸ ἐοικέναι ἀετοῦ πτέρυξι. Scholiastes Pindari de Corinthiis loquens: Ἐπενόησαν, inquit, ἐν τοῖς ναοῖς τὸν θεῶν τὸν βασιλέα τῶν ὀρνέων τὸν διπλοῦν, ἤγουν τὸν διπλοῦν ἀετὸν, τουτέστι τὸ λεγόμενον Ἀέτωμα. Latini τὸ πτερὸν sive πτερύγιον explicantes, Pinnam, vel Pinnaculum explicant. ut Matthæi 4, (5.) ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον. Vulgata versio, et Erasmus vertunt Pinnaculum.

Col. 95. l. 8. *Fatur*, Λεισι] Repone, Λέγει.

18. *Favor*, ἡ συγκρότησις] Græci per onomatopœiam ποππυσμὸν, et Latini Palpum vocant. Hieronymus Epist. ad Demetr. de servanda Virginitate: Equorum cursus favore pernicior fit. Eustathius in illud Homeri Ιλ. Ε. οὐδέτι μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν, Παππάζειν, inquit, ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων. Ποππύζειν δὲ καὶ ἐπὶ ἀλόγων. οὐ γὰρ μόνον τροφέες βρέφη, ἀλλὰ καὶ ἵππους καὶ βόας οἱ τημελοῦντες ποππύζουσιν. Dicitur vero et Ποππυλιάζω. Theocritus, ἀδύ τι ποππυλιάσδει. In Glossario Græcolatino col. 586. l. 30. Ποππύζει positum est absque interpretatione. Adde itaque Palpat, vel, Favore linguæ et manuum, vel Poppismo excitat, Juvenalis Satyra septima, Præbebit vati crebrum poppysma roganti. Scholia vetera: Poppysma est oris pressi sonus, et labiorum in se collisorum strepitus. Glossarium col. 151. lin. 56. Palpo equo, Κατακροτῷ τοῦ ἵππου.

35. *Ferat*, λαθη] Lege Πάθῃ.

44. *Ferox*, Αγριος θήρ] L. Ἄγριος, θηριώδης.

Col. 96. l. 15. *Fidei promissores*] Lege Πιστειεπαγγέλται.

9. *Ficulnus*, Ερειvεος] L. Ερινεοῦς. vel Σύκινος.

23. *Fiduncululs*, πιστός] Forte Fidaculus.

49. *Flagrat*, φλέγεται εμου] Pro εμου legendum fortassis ἔρωτι, Flagrat amore.

50. *Flagrum*, σκύτος. Ριξεται] Vel τὸ Ριξεται censendum est irrepsisse huc e loco non suo et legendum esse Ῥιπίζεται, et adjungendam ei vocem consignificativam, Flabellatur. Vel pro Ριξεται, lege ὑστριχίς. Hesychius. ὑστριχὶς, μάστιξ πεπλεγμένη ἐξ ὑείων τριχῶν.

55. *Flagurrit*, φέρει] Lege Flagrat, φλέγει.

ult. *Flat*, *Flator*, φυσᾷ, αὐλητής] Lege separatim, Flat, φυσᾷ. Flator, Αὐλητής.

Col. 97. l. 24. *Fordas*, ἐγκυμονούσας] Hispani hodie mutato F in G, Gordo vocant, Pinguem, obesum.

26. *Fore*, ἔσεσθαι. σχεδόν] Leg. Fore, ἔσεσθαι. Fere, σχεδόν.

27. *Foret*, ἦν ἄν] Leg. ἦν, ἄν.

28. *Forba*, θυσία ἐγκύμονος βοός] Lege Fordicidia. Festus, Fordicidiis boves fordæ, id est gravidæ, immolabantur.

35. *Formio*, ὡς ὁ Ἡσίοδος] Hujus supra fit mentio, voce Defoventem, col. 63. l. ult.

43. *Fornicaria*, Πόρνη, ἀπὸ καμάρας ᾗ ἵστανται] Leg. ἐφ' ἧς ἵστανται.

Fornax, Οψις] Lege Ἀψίς.

56. *Forum, ἀγορά. φόρας*] Leg. φόρος. Nam et Latinam vocem Græci quandoque usurpant. Hesychius: φόροι, δημόσιοι ἀπαιτήσεις. Nimirum est quod Lucas in Actis dicit, ἀγοραῖοι ἄγονται. Fragmentum apud Suidam, Κάτωθεν τοῦ φόρου κεχωσμένοι ὑπῆρχον δύο στράτηγοι, &c.

ult. *Fraga, Μαμίκυλον*] Lege Μαιμάκυλον. Dubito tamen an Μαιμάκυλα sint Fraga.

Col. 98. l. 13. *Επιστενάζει*] Præpone vocem consignificativam, Fremit, vel Frendet.

15. *Fremmus, στοναχή*] Manifesto corruptum. repone Fremitus.

22. *Fricta, τηγανητά*] Lege τηγανιστά.

35. *Frustum, Κόπεον*] Lege Κοπεών.

40. *Fuco, ἐργόμοκος*] Leg. ἐργόμωκος.

53. *Fulligo*] Lege Fuligo.

55. *Fulica. Λαρος, ἢ φάκαρις*] Lege λᾶρος ἢ φαλακρίς. ut vocet φαλακρίδα, τὸν φαλακροκόρακα.

Col. 99. l. 25. *Furiosus, Οἰστροπλήξ*] Sophocl. τῆς οἰστροπλῆγος ἄλσος ἰνάχου κόρης, id est ut interpretatur Scholiastes, τῆς οἰστρῳ ἤγουν μανίᾳ πληγείσης.

37. *Fusionaticum*] al. Fusionalitium.

38. *Fusio*] Lege εἰσφορὰ δημοσίων.

42. *Fusiones, συντέλειαι, εἰσφοραί*] In eam sententiam Codex Theodos. L. VI. de Indul. Debit. Considerantes Africæ devotionem usque in initium fusionis quintæ, universa reliqua quæ tam ad arcam sublimium potestatum, quam ad largitiones pertinent, relaxari cupimus.

41. *Fuscantem, μανικόν*] Hoc est Umbraticum. Est equorum proprium vitium. Galli etiam et Hispani hominem melancholicum vocant, Umbraticum.

42. *Fuscus, Μελάγχρης*] Lege Μελάγχρους.

Col. 100. l. 1. *Fabea, Παιδίσκη*] Leg. Favea. Juvenalis Sat. VI. —et flavam cui det mandata puellam, legendum fortasse, faveam.

G.

11. *Galucis, χλωροστρουθίον*] Forte Galva, vel Galba. Martiali Galbula. Galli vocant Aureolum.

13. *Gala, χρήματα Περσίδι διαλέκτῳ*] L. Gaza.

16. *Galvescite, Χαίρετε*] Leg. Gavisite. lin. 15. Gaviso, Χαίρω.

17. *Gavisus*] Adde, sum, ἐχάρην.

18. *Gabulum, Βάσανος*] Gabulum vetus vox Gallica, quæ etiam hodie apud Belgas residet, Galghe.

20. *Gallesco*] Lege Gavesco, vel Gaviso.

Gallina rustica, Ατráγων] Lege 'Ατταγών. Melius vero Glossæ Græcolatinæ; col. 575. lin. 5. Πέρδιξ, Perdix, Gallina rustica. Duo enim sunt genera perdicum; Rubræ videlicet et Leucophææ, sive ut vulgo dicuntur Grisæ. Hæ vocantur Rusticæ gallinæ. Corrige Martialem, ex veteri codice MS. Rustica sum, an perdix, quid refert? si sapor idem est? Carior est perdix. Sic sapit illa magis. Princeps literarum Jos. Scaliger hoc Martialis distichon a paucis intellectum, interpretatur de perdice grisa, quam Galli alio nomine vocant Perdicem Græcam; Vascones Sarrusculam.

34. *Gausarus, ἐνδρομίς*] Lege Gausapus, vel Gausapia.

38. *Gannit, σκύζει*] V. C. σκυζᾷ.

40. *Gauma, Ορασα τεκτονική*] Locus depravatissimus. Lege Gruma, Διόπτρα τεκτονική. Crassus error compilatoris.

41. *Ganta, χηναλώπηξ*] Dicitur et Ganza, genus anseris, quem Teutones etiam vocant Gans.

ult. *Genta, γαμβρός*] Lege Gener.

Col. 101. l. 2. *Genitalia, μοῖρα*] Lege Μόρια. Gloss. Græcol. Μόρια, τὰ αἰδοῖα, Genitalia: Vide tamen an pro μόρια, malis μήδεα.

8. *Generare, προστρίψασθαι*] Ea scilicet significatione qua dicimus, Generavit vel creavit sibi ipsi periculum.

17. *Genialis*] Quod in Græco est τύχη, error est Compilatoris. Scribe, Genius, ἡ τύχη ἑκάστου.

22. *Genialia, τὰ τύχια*] Lege τὰ τυχαῖα, vel τὰ τυχηρά.

24. *Genialis hyems*] Addendum fortassis, εὐφραντική, ut supra, vel Συμποτική. Infra col. 130. lin. 26. Lectus genialis, κλίνη συμποσίου. Virgil. Invitat genialis hyems.

29. *Genucula*] Lege Γονάτια.

36. *Gergo, Διοικηθέντα*] Gergo, monstrum vocabuli, quid sibi velit nescio. Vide an legendum sit, Gesta.

47. *Gerra, οὐδαμινός*] Sic appellantur variis nominibus res nihili, vel Nugæ: Hertæ, Liræ, Nauci, Herræ, Apinæ.

48. *Gerres, μήνιδες*] L. Μαινίδες. Martialis, Fuisse gerres, aut inutiles mænas, Odor impudicus urcei fatebatur.

49. *Gerrones*] Lege Gerones. Plauto, Geruli.

50. *Geruli, πρακτῆρες*] Plautus: Geruli, figuli mendacii, πρακτῆρες καὶ πλάσται ψευδῶν.

51. *Gerræ, Πλεκτά τινα*] Adde, προσφερόμενα τοῖς τείχεσιν. Crates nimirum vimineæ, sive coriaceæ. nam Hesychius interpretatur; Γέῤῥα, τὰ σκεπάσματα πάντα, ἢ τὰ δερμάτινα σκεπάσματα, ubi putarim legendum, Γέῤῥα. πάντα ἢ οἰσύϊνα ἢ δερμάτινα σκεπάσματα. Reperio etiam alibi, Γέῤῥα λέγονται καὶ αἱ σκηναὶ ἐν αἷς τὰ ὤνια ἐπιπράσκετο. Δέῤῥα δέ ἐστι, τροπῇ τοῦ γ εἰς δ.

53. *Gestatio, ἑώρα*] Lege Αἰώρα. Ita Gloss. Græcol. Αἰώρα, Gestatio. Αἰωρίζεται, Gestatur. ubi hac de re et de Oscillis plura dicam. Hoc tantum hic dicam, Gestationem vocari veteribus non tantum exercitium ipsum, sed locum huic exercitio designatum. Plinius lib. 5. Epistola 101. Ab his gestatio in modum Circi, quæ buxum multiformem, humilesque et retentas manu arbusculas circumit.

Col. 102. l. 2. *Gesta, Πεπραγμένα, χειρισθέντα ὑπομνήματα*] Censuerim ante ultimam interpretationem, ὑπομνήματα, ponendum esse, Gesta avita. ut sint ὑπομνήματα, Monimenta antiquitatis, et veterum gestorum.

5. *Gestat, Πραξεν*] Lege Gessit, ἔπρηξεν.

19. *Gibus, Γιαβος, Σποδιαιος*] Leg. Γίλβος, σποδιαῖος. color qualis lateris semicocti, Κιῤῥὸς Græce, a nonnullis Figlinus, ab aliis Helvus dicitur.

24. *Gingrum, φωνὴ χηνός*] Arnobius lib. 6. Anserum gingritibus.

25. *Gingriba*] Lege Gingriva, εἶδος φωνῆς σάλπιγγος. Hesychius, Γιγγρίαι, αὐλοὶ μικροὶ, ἐν οἷς πρῶτον μανθάνουσιν. ὅπερ ἔνιοι Γίγγρον.

26. *Gilerus gallinarum, τὸ ἄκρον τῶν ὀρνίθων*] Legendum fortasse Gigerius gallinarum, τὸ ἔντερον τῶν ὀρνίθων.

34. *Gladiatus, μονομάχος*] Lege Gladiator.

43. *Glævo, βῶλος*] Leg. Gleba.

48. *Glimerit, προστίθησις*] Lege Glomerat, προστίθησι. Culpa compilatoris.

49. *Glidium, παγῶδες*] Quod aliter Glandium in suilla.

Gloriosus] V. C. Δαξαμηνος. Forte Δοξομανής.

Col. 103. l. 4. *Gluttit, κρόκκα ὄρνις*] Leg. Glocit, κροκᾷ ἡ ὄρνις. Glocit gallina. Hispani, Gallinam Glocientem, vocant Clueca, mutato G in C.

6. *Glumea, χλωράς*] Lege Glumæ, Ἄχυρα.

8. *Αδελφὴ γαμετή*] Præpone vocem Latinam huic consignificativam Glos, quæ alias 'Ανδραδελφὴ dicitur.

11. *Gloditatus, 'Ηδύς*] L. Glocidatus. Festus, Glucidatum, suave, jucundum. a Γλυκύς.

10. *Glutto, λίμβος*] Glossæ Græcol. Λίμβος, Ligurius.

21. *Goruthum, Λοηκη*] Lege Λόκκη, sive βελοθήκη, ut col. 105. lin. 38. Eustathius Γωρυτὸν dictum vult διὰ τὸ χωρεῖν τὸ ῥυτὸν, ὅ ἐστι τὸ βίᾳ ἑλκυστόν. ut φαρέτραν, διὰ τὸ φέρειν τὰ τρῶσαι δυνάμενα.

23. *Goreo, Αναμφιβολος*] Ita col. 105. l. 36. Goreo ἀναμφιβόλως. Lege Corgo. Festus, Corgo apud antiquos pro adverbio quod est Profecto ponebatur.

24. *Gorgi, ἀναμφίβολοι*] Ita col. 105. l. 37. Leg. Corgi.

32. *Græciscat*] Lege Græcissat.

34. *Gregat, Αγελίζει*] Leg. 'Αγελάζει.

38. *Gnot, οἶδεν*] Lege Gnovit.

43. *Gnarurat*, et *Gnare*] Transposita ita digere: Gnarurat, Γνωρίζει. ἀρχαίως. Gnare, ἐντρεχῶς.

48. *Gnetonsum*, ἀμαυρὸν, σκοτεινόν] Lege Gnefosum, a κνέφας, mutato κ in γ.

53. *Gras*, χθον] Lege χθών, tametsi vocem Gras nusquam hac significatione usurpatam legi. nisi forte legendum sit, Gravis tellus, χθών. In veteri quodam Lexico Græco MS. reperi Γρὰς, ἡ τῶν μασχάλων δυσωδία. et Γρατὶς, ἡ χλωρὰ κριθή. παρὰ τὸ γράω, τὸ ἐσθίω, οὗ μέλλων γράσω. Cui voci respondet Teutonica vox Gras, aut ut alii per Metathesim vocant Gars, quod Gramen significat. Γρατίδα, hoc est Hordeum cum adhuc in herba est, Hispani voce ab Arabibus mutuata vocant Alcacel. Eustathio Γράστις est ὁ ἡμίξηρος χόρτος. παρὰ τὸ γράω, ὅ ἐστιν ἐσθίω. Adjiciam verò etiam hoc, pro Gras, χθον, non inepte legi posse Gramen, χλόη. Est enim χλόη, ὁ γῆθεν ἀναφυόμενος χόρτος. Unde χλούνης, ὁ ἐν τῇ χλόῃ εὐναζόμενος.

55. *Granitum*, κοκκωτὸν, χαλαζονενοχον] Lege Κοκκωτὸν, χαλάζιον. Ἐνώτιον. Hoc est quod aliter Bacatum dicitur.

Col. 104. l. 8. *Grasses*, Σύμβολος] Forte Σίμβλος, ut lin. 19. Grassus Σίμβλος. tametsi vocem Grasses, vel Grassus, pro Alveari, nusquam alibi me legere memini.

17. *Grassari*, ὀξυποδεῖν] Vide supra col. 4. l. 42. voce Addensator. Festus, Grassari, ab impetu gradiendi deductum.

14. *Grassus*, ὄλυνθος] Error crassus Compilatoris. Legendum omnino, Grossus.

28. *Graulus*, Κολεος] Lege Graculus, Κολοιός.

29. *Grambas*, Ανωστυσια] Forte, Gravitas, Ἀναισθησία. nihil tamen statuo.

41. *Grunniunt*, Ρήσσουσιν] Lege γρύζουσιν.

42. *Grullatores*, Πανικὰ φοροῦντες] Lege Grallatores. Arnobius lib. 2. contra Gentes: Quid cursores, quid pugiles, quadrigarios, grallatores, funambulos, præstigiatores.

49. *Gredinunda*, βαδίζουσα] L. Gradibunda.

51. *Grimini*, οἱ διορίζοντες τοὺς ὅρους λίθοι] Leg. Grumi. col. 105. l. 1. Grumi, τύμβοι. Alioqui Grumus, est collectio terræ. Columella lib. 11. c. 10. Grumosque quos ad versuram plerunque tractæ faciunt crates, dissipabimus. Unde Exgruminare Varroni lib. 3. cap. 14.

53. *Grulli*, εἶδος πλοίου] Lege, Gauli.

Col. 105. l. 3. *Grumari*, Καταστρέψαι, Δοραται] Lege Grumare, Διορθῶσαι: col. 104. l. 58. Gruma, Γνώμων. Vide tamen an recte fuerit Grumare, διορθῶσαι. Consule Nonium voce Degrumare.

4. *Gruma*, βασιλικὴ γνώμη] Lege ὄπτρα τεκτονική. Vide supra voce Gauma, col. 100. l. 40.

7. *Guber*] Lege Gubernator.

8. *Gulluca*, Καραιοτομια] Leg. Καρυοτομία.

9. *Gubernium*, κυβενιον] Leg. Κυβερνεῖον.

16. *Gutolliocæ*, Καροια μακρά] Leg. Gulliocæ, Κάρυα μακρά.

18. *Guturnium*] Lege Gutturnium, quod ita dictum videtur, quod guttatim fluat.

Gustus, γαρίσμη] Quia garo reficiebantur in gustum. Gustus igitur diverse appellatur βουκκισμὸς, γεῦμα. Promulsis, Γαρίσμη, βουκκίσμη. ut infra. Tametsi Gloss. Græcol. Βουκκισμὸν interpretatur Jantaculum.

31. *Gustarium*] L. βουκκίσμη, vel βουκκισμός.

35. *Goreo*] Lege Corgo.

H.

5. *Hæbes*] Leg. Hebes, et Hebescere.

7. *Hædulat*, Παιγει] Lege Παίζει, Lucretius de hædis.

9. *Hælix*] Leg. Elix.

15. *Hala*] Lege Ala, et quæ sequuntur ita corrige: πτέρυξ, ἢ μασχάλη στρατιωτικὴ παράταξις. καὶ ἱππικὰ κέρατα Alæ dicuntur.

19. *Hallus*] Festo Allus. Isid. Allex.

37. *Hemero*, ἅρπαξ] Lege Hemerocœtus. Græca vox ἡμερόκοιτος. Hesiodus ita vocat Fures nocturnos, qui interdiu dormiunt: Vide vero an ita legendum *Gloss.* sit Harpax, ἡμερόκοιτος.

41. *Herba sinaria*] Lege Herba asinaria. Hujus enim herbæ pastus ut author est Apuleius, asinis est letalis. Ita enim ille Metamorph. lib. 4. ῥοδοδάφνην describit: Hæ arbores in lauri faciem proxime foliatæ, pariunt in modum floris inodori porrectos caliculos modice punicantes. quos quidem fragrantis, minime rurestri vocabulo vulgus indoctum rosas laureas appellant; quarumque cuncto pecori cibus letalis est. Et statim hos ipsos flores, venenum rosarium vocat: Talibus, inquiens, fatis implicitus, etiam ipsam salutem recusans, sponte illud venenum rosarium sumere gestiebam.

49. *Herba mercurialis*, λινοζεστον] Leg. Λινόζωστις. Ῥοδοδάφνη.

54. *Hasolda*, Ηδασια] Insignis error Compilatoris. Neque enim dubitaverim quin ita scriptum fuerit: Ha, ἡ, ταῦτα. ut accipiatur Ha, pro Hæc, et ταῦτα. deinde legendum Hispida, Δασεῖα, quemadmodum et col. 107. lin. 10. Hispidus, Δασύς. Ita etiam eadem pag. lin. 19. Hoc, Ho, τοῦτο, ταύτῃ.

Col. 107. lin. 13. *Histriculus*, Δασύπρωκτος] Lege Hirticulus.

15. *Hittus*, φωνὴ κυνός] Inde Hittio, ἰχνεύω. Proprium canum (uti annotavit Jos. Scaliger) κνιζόντων et vestigia indagantium, cum aliqua vocis nictatione. Quo fit ut crediderim ad interpretationem illam φωνὴ κυνὸς, addendum esse, ἰχνεύοντος. Simili onomatopœia etiam hodie sonitum quem singultientes edunt, Hispani et Belgæ exprimunt voce a nictatione canum, sive Hitto, non absimili.

16. *Hitta*, ὑμήν] Addendum fortasse ῥοιᾶς. alias Ciccum.

34. *Horridus*, Σιαντο] Lege Σικχαντὸς, vel ἀκτένιστος. quod idem est atque Horridus. i. Impexus. Ita infra Inpexa, ἀκτένιστος, φρικτή.

36. *Horruit*, ἔφριξεν] Significat enim proprie φρίσσειν, ut et Horrere Latinis, πύκνωσίν τινα ὀρθωτικὴν κατὰ ἠσύχιον κίνησιν, hoc est, densitatem quandam cum levi motu sese erigentem. Ita dicimus, λήϊον φρίσσειν στάχυσι, θάλασσαν κύμασι, μάχην ἔγχεσι: Id est, segetem horrere aristis, mare fluctibus, prælium hastis.

38. *Horripilatur*, ὀρθοτριχεῖ] Quod idem est atque φρίττειν. Eustathius: Δηλοῖ καὶ τὴν τῶν τριχῶν ὄρθωσιν, τὸ φρίττειν.

46. *Hostia*, θυσιας τομιαν] Lege θυσία, στόμια. Posterior interpretatio Στόμια, significat Ora, vel fauces fluminis. Virgilius, Unde per ora novem vasto cum murmure montis It mare præruptum. Eustathius, Στόμα, καὶ Στόμιον ποταμοῦ, ὁ τόπος καθ' ὃν εἰς θάλασσαν εἰσβάλλει. Ita etiam Homerus εἰς ἅλα βάλλειν de flumine usurpat quod in mare fertur. unde Στόμια, sive Ostia recte εἰσβολαὶ dici debere videntur. a Poëtis tamen Homerum secutis ἐκβολαὶ vocantur.

Col. 107. l. 1. *Huc*, ἐνθάδε] V. C. ἠνὶ ὧδος.

I.

Jactura, Αποβολή. ἐκβολή] Et Jacturam facere, Ἀποβάλλειν. Aristot. 3. Nicomach. Τοιοῦτον δέ τι συμβαίνει καὶ περὶ τὰς ἐν χειμῶνι ἐκβολάς. ἁπλῶς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἀποβάλλεται ἑκών. ἐπὶ σωτηρίᾳ δὲ αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν, ἅπαντες οἱ νοῦν ἔχοντες.

22. *Int*, πορεύονται] V. C. Inunt.

27. *Jactata*, ριφεις ως κοιλια] Legendum omnino videtur ῥιφεῖσα, σκυλεῖσα.

47. *Jantilid*, Λίθοι τραχεῖς διακοπτόμενοι] Nimirum ut sint Termini finales. nullum tamen horum vestigium in libris de Limitib. Agrorum.

48. *Jantaculum*, Ενάγισμα] Lege Ἀκράτισμα, καὶ Γεῦσμα. quod constat e sequenti Jantare, βουκκίσαι. βουκκισμὸς enim idem est quod γεῦσμα.

pen. *Jactat*, βουκκίζει] Lege Jantat.

Col. 109. l. 26. *Indicat*, ἐπιμένει] Lege ἐπινεύει. μηνύει.

43. *Ignos*, Γνωστούς] Leg. Ἄγνωστος.

56. *Iambrices*] Lege Imbrices. καλυπτῆρες. Ita col. 110. l. 24. Imbrex, καλυπτήρ.

58. *Iambricat*] Lege Imbricat.

Col. 110. l. 5. *Illa, σκώληξ κλεινης*] Lege σκώληξ κλίνης. nusquam tamen hanc vocem legi.

8. *Illum*] Festus per aspirationem Hillum legit.

13. *Imemo, Δήηβον*] Lege Im, Em, τόνδε, ἢ τόν.

20. *Imbrum, ἡμίονον, πρόβατον*] Imbrum, et supra col. 108. l. 54. Iber diverse enunciantur a veteribus. Nam et Umbri, et Ibri et Ibridæ iis vocabantur spurii: et Plinius, Insititium quoddam genus ovium Umbros dictos scribit, ut apud Græcos ὀμβρίκαλοι. Vid. Conjectanea Jos. Scaligeri in Varronem.

25. *Impers, καλυπτήρ*] Lege Imbrex.

26. *Imros, ἀνεξούσιος*] Legendum omnino Impos.

53. *Immunes, ἀτελεῖς*] Immunes fundi, 'Ατελῆ χωρία.

54. *Immusulus, εἶδος ὀρνέου*] Fest. Immusculus. Gloss. col. 114. l. 15. Inemistulus. Alii Immussulum vocant, et aquilæ pullum faciunt priusquam albicet cauda.

Col. 111. lin. 3. *Immatiens, ἀνέφικτος*] Lege Impatiens.

15. *Impete, ὁρμηδόν*] Festus, Impete. Scaliger emendat Impetite. et Impeteius, βίαιος.

21. *Impetratus, θυσία*] Fest. Impetritum; Impetratum. Impetrare et Impetrire idem significat. Jos. Scaliger Notis in Festum docet, quod in Sacrificiis est Litare, in auspiciis esse Impetrire, vel Impetrare. Græcis καλλιερεῖν.

31. *Imperges*] Lege Imbrices. ut col. 112. l. 9. Imbrices, καλυπτῆρες.

52. *Inantecessum, προχρία*] Leg. In antecessum, εἰς προχρείαν. Vide supra col. 20. l. 5.

53. *Inaures, Ενώτια*] Et 'Ελλόπια, et 'Ελικτῆρες. Isidorus notat pueros tantum in dextra aure, Puellas in utraque hæc ornamenta gestare solere.

Col. 112. l. 14. *Invulgans, Διαθρυλῶνι*] Lege Διαθρυλλῶν.

15. *Inbuit, Ενεγγυψεν*] Lege ἐνέβαψεν. Supra enim Inbuit, ἐμβάπτει.

37. *Inger, Εισηκραξον*] Lege Εἴσκρασον. ut, Inger mî calices amariores.

49. *Ingeremus*] Leg. Ingeramus.

Col. 113. l. 16. *Indeceptus, μὴ ἐνεργηθεὶς*] l. 23. Indeceptus, ἀποτυχών.

27. *Indicit, ἐπιτάσσει*] Sive 'Επινέμει. Inde Indictus, ἐπινέμησις.

28. *Ideo, ἐγὼ αὐτό*] Infarctum hoc est, neque est auctoris. Lege Id; αὐτό. Ego, ἐγώ.

56. *Indoles, καλὴ ἐλπὶς ἐν νεωτέρῳ*] Quæ aliter χαρακτὴρ dicitur. Gloss. Græcol. χαρακτήρ, Vultus.

Col. 114. *Indussata, ἐπιδαψιλευθέντα*] Lege Indulta.

15. *Inemistulus*] Vide supra c. 110. l. 54.

17. *Inebra*] Vide supra c. 86. l. 44. Enibra.

19. *Inelutabile, ἀκαταμάχητον*] Leg. Ineluctabile. ut Ineluctabile fatum.

24. *Inersitudo, ἀδρανία*] Leg. Inertitudo.

35. *Inexortum, ἄναρκτον. Μηαναρειχων*] Lege μὴ ἀνατέλλον.

54. *Infe, αρξε*] Lege ἄρξαι. Fest. Fit, incipit. Et Gloss. col. 115. l. 41. Infit, ἐπιγίνεται. 'Αρχει. et l. 42. Infit, ἄρχει λέγειν.

pen. *Infectantes, ἀπεχθανομένους*] Lege Infestantes.

ult. *Infendere, ἐπιτεῖναι. ἐνκληματίσαι*] Lege Infindere. Est autem ἐνκληματίσαι, Infisso trunco arboris surculum inserere. κλῆμα enim est surculus. col. 115. 33. Infindebat, ἐνέσχισεν. Et l. 35. Infindit, σχίζει.

Col. 115. l. 1. *Infelixen, Απιστοῦσιν*] Lege Infelixent, ἀϊστῶσιν. Rectissima lectio, quæ non semel occurrit in Plauto. In Pœnolo, Dii illum infelixent omnes. Alii legunt, Infelicent. alii Infelicitent. ἀϊστῶσαι vero est ἀφανίσαι. Tollere e medio, sive e conspectu hominum. Homerus, ἄϊστον, ἄπυστον, τὸν τελείως ἀφανῆ vocat, καὶ περὶ οὗ μηδὲν ἴσησί τις, μήτε αὐτὸς ἰδὼν, μήτε ἐκ πύστεως.

21. *Infensa, ἀκάματος*] Lege Infessa. i. Non fessa.

22. *Infestus, προσηνής. ἀκάματος*] Lege Infessus, 'Ακάματος. Infestus, ἀπηνής.

25. *Inferilia, καταχθόνια*] Idem quod Inferiæ εἰσκομίσματα.

A 31. *Infidelia, απιστια*] Rectius Infidia.

35. *Infindit, σχίζει, ἐπιτίνει*] Vide supra col. 114. l. ult. Infendere.

49. *Inflicet*] Lege Infliget.

Col. 116. l. 1. *Infuscat, Μιλοι*] Lege σπιλοῖ.

2. *Infuscatus, Συνσκευασθεις*] Lege Σκιασθείς.

37. *Inlex, αφηλιξ. Παράνομος*] Τὸ 'Αφῆλιξ non respondet voci Inlex, sed Improles. Vide col. 119. l. 5.

49. *Inlimati, Ληομονηθεντες*] Fortean ἀκονηθέντες.

50. *Inlictum, Συσκευή*] Vide an Inlicium. cum classes aut exercitus classico convocabantur.

55. *Inluvies, ἀλουσία, ἀρισια*] Vox αρισια non magis mihi nota est, quam ἀροσία supra in eadem significatione, in voce Elludies, col. 85. lin. 12.

Col. 117. lin. 4. *Inhavor, προσμίξομαι*] Crediderim non male posse legi Initiabor, προσμυήσομαι.

5. *Innatem, Εις σε*] Forte, In, ante me, εἰς ἐμέ.

50. *Inpexa, Ακτένιστος, φρικτή*] Vide supra voce Horridus. col. 107. l. 34.

52. *Impedio*] Vox εναργος irrepsit hic culpa B compilatoris. Apponenda enim erat vox consignificativa Impigre, ἐνεργῶς.

54. *Inpendia, τὰ ἐγχρίζοντα*] Lege τὰ ἐγχρήσοντα.

antep. *Inofficiosus, Διακαθήκων*] Putarim legendum ἀκαθήκων. et ita Theophilus. Et in Glossario Græcolatino, ἀκαθήκων, Inofficiosus.

Col. 118. l. 26. *Impigrabile, Εναργέστατον*] Leg. ἐνεργέστατον. Vide supra col. 117. l. 52.

27. *Inplacata, Ανιμεις*] Lege ἀνηλεής.

28. *Inplicisco, ἐπιτροπιάζω*] Melius Impliciscor. Implicisci, et ἐπιτροπιάζειν dicitur, cum febris iult hominem; quod Græci aliter dicunt Διάληψιν. Rectius tamen Græce dicitur ὑποτροπιάζω quam ἐπιτροπιάζω. Ita ὑπότροπα νοσήματα, τὰ φιλυπόστροφα. i. morbi qui solent recurrere. et ὑπότροπος, significat τὸν ὑποστραφέντα, καὶ παλινοστήσαντα. Hom. ὑπότροπος ἵκετο δῶμα. Ita Gloss. vetus Inremeabilis, ἀνυπόστροφος. Verbum autem Impliciscor usurpat Plautus Amphitryone. Amph. Ubi primum tibi sensisti mulier impliciscier? Al. Equidem Ecastor C salva et sana sum.

34. *Inplurimus, Μαδαρός*] Lege Inplumis, vel Inplumus.

35. *In primos pedes, Επ' ἄκρα τοῦ ποδός*] Vel potius, ἐπ' ἄκρον τοῦ ποδός.

43. *In procinctu*] Quæ sequuntur vera sunt, si distinguas in hunc modum. In procinctu, ἐν προτομῇ πολέμου στῆναι μετὰ ἐσθῆτος ὑπατικῆς. In procinctu testari, διαθέσθαι ἐν παρατάξει πολέμου ἀγράφως. Sed nec verum est, τὸ 'Εσθῆτος ὑπατικῆς, imo, μεθ' ὁπλίσεως στρατιωτικῆς.

58. *Inprocerata, ἐντελῆ*] Lege Inprocera, τὰ εὐτελῆ, ταπεινά. Id vero quod sequitur ἄναρχα videtur carere suo consignificativo Improcreata.

Col. 119. l. 17. *Αφρων, Ασύνετος*] Præpone vocem consignificativam, Imprudens.

32. *Inrigilo, ἐναρδευθέντες*] Leg. Inrigui.

46. *Inrogabatur, Επεκλατο*] Forte 'Επέκλατο.

Col. 120. l. 7. *ἔγκειται*] Forte Insidet, vel Insequitur.

D 27. *Insigate, ἐπιριψαι*] Lege Instiga te, ἐπίρριψαι.

32. *Insignitum, Ασημαντα*] Lege 'Ασήμαντον, e ita lin. 36.

40. *Insinuate, Δηλώσατε*] Insinuat, δηλοῖ, φανεροῖ.

41. *Insinuatio, Διδασκαλία*] Vel ἡ φανέρωσις.

42. *Insinuavit, Ενεκωμίασεν*] Leg. ἐνεκώμασεν.

43. *Insipti, αὐτοί*] Lege Ipsipte, et ita col. 121. l. 4.

53. *Insolens, Αθης*] Lege 'Αήθης.

Col. 121. l. 4. *Inspectæ, Περιοργασθειν, Δοκιμασθειν*] Lege Inspectum, περιοραθὲν, δοκιμασθέν.

30. *Instinctus, Ενθουσιας*] Leg. ἐνθουσιασμός.

33. *Instillare, Enicere*] Lege Inicere.

35. *Institor, ἐργαστηριάρχης*] Et ἐργοδιώκτης.

51. *Instrumentum, Εξάρτησις*] Lege ἐξάρτισις.

Col. 122. l. 2. *Insuasum, εἶδος δοκαριοκαπνισμενων*] Lege εἶδος δοκαρίου κεκαπνισμένου.

13. *Integratio, ἐπανάλημψις*] L. ἐπανάληψις.

24. *Intempesta, βαθεῖα*] Videlicet, Nox.

42. *Interceptus, ἀποθανών*] Diodorus Sic. in l.

μεσολαβῶν τὸν βίον ὑπὸ τῆς πεπρωμένης. A

44. *Interata*, ἐξεντερισθέντα] Lege Exinteratum et Exenteratum.

46. *Intergratio*, ὁλοκληρία] Lege Integratio.

49. *Intercapulum*, μετάφρενον] Leg. Interscapilium. col. 123. lin. antep. Interscapulum.

Col. 123. lin. 20. *Intergeries, paries*, τοῖχος ὁ δύο κτήσεις διορίζων] Forte Intergerinus paries. alias Concraticii parietes dicuntur.

50. *Interprohibet*] Lege Interpellat, prohibet.

Col. 124. l. 6. *Intestabilis*] Ita vocatur jocose a Plauto, ὁ ἀτελής. Nam τέλειος est ἔνορχος, vel ἐνόρχης. Schol. Theocr. τέλειος, μὴ τομίας.

15. *Intincipit*, ἄρχεται] Forte Indincipit.

20. *Intractabile*, ἀψηλάφητον, ἀμεταχείριστον] Hom. ἄαπτον. Virg. Genus intractabile bello.

30. *Introitum*, Εισελουσιον] Leg. εἰσηλύσιον.

31. *Introitorius*, Βικειος] Forte οἰκεῖος.

32. *Intuitu*, σκοπῷ] lin. 54. Intuitu, ἀτενισμῷ. et c. 125. l. 6.

42. *Iteratum*, παλινσκαφεν] Aratro subactum. B

54. *Intuitu*, ἀτενισμῷ] Inconiventib. oculis.

55. *Io*, Απειαι] Lege ἄπειμι.

56. *Iocenera*, Ερερα] Lege ἔντερα.

Col. 125. l. 3. *Iosipse*. αὐτός] Lege Is ipse.

4. *Jolinta*, ἥρα] Lege Joventa.

6. *Intuito*, εννοιαι] Lege ἐννοίᾳ.

8. *In tutela*, ἐν τῇ προστασίᾳ] Προστάτης enim est Patronus.

22. *In virilem*, κατα αναλεγεαν] Leg. κατὰ ἀναλογίαν.

31. *Ir*, θέναρ] Τὸ κοῖλον τῆς χειρός. Ita col. 126. l. 17.

38. *Iracundia*, ὀργὴ ἐπίμονος] Imo potius, ἕξις τοῦ ὀργίλου, et ὀργιλότης; quam Plutarch. lib. περὶ ἀοργησίας vocat, συνέχειαν τῆς ὀργῆς.

48. *Irquitalus*, νηπιώτατος] Festus, Hirquitallus.

49. *Irquis*, Τραγιων παις αρκηνηβιοσος] Lege τραγῶν παῖς ἀρχὴν ἡβώσας. vel τραγῶν παῖς ἀκμὴν ἡβώσας.

56. *Ister*, τύπος, τρόπος] Lege Istar, quod idem est atque Instar. C

pen. *Istonæ*, πορευται] Legendum fortassis, Instat, πορεύεται.

ult. *Istita*] Lege Institа. Ἀκροζώνη, Alte cincta.

Col. 126. l. 1. *Istæ*, χαῖται] Culpa compilatoris. Lege Setæ.

5. *Invitat*, Καλεῖ. ἐπὶ δεῖπνον προτρέπεται] Quod et Latine Vocare dicitur.

pen. *Jugula*, ἄστρον. Ὠρίωνος, Ὀράτιος ὥς φησι] Lege Ἄττιος ὥς φησι, βάρβων. Jugula signum est quod Attius appellat Oriona. Vid. Notas Jos. Scaligeri in Festum.

Col. 127. l. 13. *Jugol*, ἀκρωριαι] Lege Juga, ἀκρώρειαι. ut supra.

15. *Jugmentarius*] Leg. Jumentarius.

26. *Jugit*, ικτινβωα] L. ἰκτῖν βοᾷ. Jugere enim dicuntur Milui quum vocem emittunt. Varro Sesqui Ulysse, Jugere volitans miluus visus, aquam e nubibus tortam indicat fore, ut tegillum sibi pastor sumat. Vid. Conject. Jos. Scaligeri in Varronem. Miluus autem ἰκτῖνος vel ἰκτὶν dicitur. D

41. *Jura*, νόμοι ἄγραφοι] Jura dictantes, νομοθέται. Ad id quod sequitur ὅμοσον, est Jura, verbum.

Col. 128. lin. 4. *Juris doctores*, Αυθένται τῶν] Vox νόμων in sequentem Vocem irrepsit. Lege itaque Αὐθένται τῶν νόμων. Jus, ζωμός.

6. *Jus*, δικαιονόμος] Lege Juridicus, ut lin. 3.

13. *Justidium*, Αρχοντικὴ ἡμέρα] Lege Justitium; sed fallitur. Est enim contrarium.

14. *Juscellarius*, ζωμετης] Lege ζωμίτης, vel ζωμεψέτης.

L.

44. *Lætrum*, ἀριστερόν] Lege Lævum, σκαιόν.

54. *Lacessentes*, ἀκροβολίζοντες] Velitantes.

pen. *Lacrimæ*, δάκρυα] Veteres Dacrimas vocabant Lacrimas.

Col. 129. l. 12. *Lamuriliæ*, ἑορταὶ τῆς Αστιας] Leg. Lemuria, ἑορταὶ τῆς Ἀττίας. Attiam vocat quæ erat Acca Laurentia.

23. *Lana*, λωβὸς ὠτίου] Lege Lamna, Arnobius et alii.

45. *Lascivius*, Ὡραιος] Leg. Lascivus, ὡραῖος. Theocr. ὡραῖος χ' ὡδωνὶς ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει. Scholiast. ὡραῖος, ἀντὶ τοῦ τρυφερός. ὅθεν καὶ θρύπτεσθαι, ὡραΐζεσθαι, φησὶ Μένανδρος. ὡραΐζεθ' ἡ τύχη πρὸς τοὺς βίους.

49. *Laterculum*, Βήσαλον, καὶ Στρατίαν] Lege Σρατία.

Col. 130. l. 15. *Laverna*, Πραξιδίκη] Glossæ Græcorum, Πραξιδίκην, δαίμονά τινά φασι, τὴν ὥσπερ τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις. διὸ καὶ τὰ ἀγάλματα κεφαλὰς γίνεσθαι, καὶ τὰ θαύματα ὁμοίως.

20. *Læa*, Λεηνα] Fortasse. Læva, λέηνον: vel potius, Lea, λέαινα. Tametsi Grammatici inter se certant an Leæna Latina vox sit nec ne. Phylargyrus in illud Virgilii, Torva leæna lupum sequitur, &c. Hoc nomen, inquit, tametsi veteres Latinum negent, authoritate tamen valet. Dicebant enim Leonem masculum et fœminam. Plautus Vidularia, Nam audivi fœminam ego leonem semel parire. Varro Leam vocat ad Cic. lib. 3. Sicut, inquit, nocet Panthera et lea. Charisius, Inst. Gramm. lib. 1. Leæna dicitur, non Lea. Sed Ovidius, Nec lea cum catulis lactentibus ubera præbet.

26. *Lectus genialis*, κλίνη συμποσίου] Vide supra voce Genialis hyems, col. 101. l. 25.

33. *Legio*, τάγμα] Nimirum ἑξακισχιλίων ἀνδρῶν.

35. *Legum pater*, Νομοθέτης] Forte, Legum lator.

51. *Lentio*, ἐν τοῖς πένθεσιν ὀρχούμενος] Lege Ἐνωχούμενος.

Liber, φους] Lege φλοῦς. interior pars corticis quæ ligno adhæret.

Col. 131. l. 6. *Liba*, ἀβέρτης] Locus corruptus. Nam Ἀβέρτης est antilena equi, vel aliud quid, l. 27. et 48. Cod. Theod. de cursu publ. et Avertarius equus eodem l. 22.

34. *Libricas*, Πλακοῦς] Lege Libum.

45. *Licinus*, Αναθριξ] Fortasse τετανόθριξ. Vid. col. 172. l. 51. voce Prolixus. Inde Relicinus capillus Apuleio in Floridis, Quod erat et coma relicinus, et infra, Eadem gratia relicinæ frontis cerneretur.

48. *Licium*, Τιμος] Lege μῖτος.

Col. 132. l. 1. *Limatur, Rimatur, Terit*, Ζητεῖ] Putarim legendum, Limatur, Teritur, Ῥινίζεται. Rimatur, ζητεῖ. Sed id ad hunc locum non pertinet. vid. infra Rimatur, ἐρευνᾷ.

9. *Linago*, Αντηχησαρχης] Locus corruptus. Lege Lanugo, ἡ ἄχνη. Lanuginis, τῆς ἄχνης.

13. *Lingula*, μύστρος] Vel Ligula.

31. *Liquefacta*, Τετηγαρουκότα] Hæc etiam sunt confusa. Lege, Liquefacta. Deinde Liquamen, γάρον. Nam hic deerat vox Liquamen et γάρον importune insertum et quasi infissum erat in voce τετηκότα.

38. *Lista*, ἡ ἐπὶ τοῖς ἀριθμοῖς καμπή] Forte ἡ ἐπὶ τοῖς ἱπποδρόμοις καμπή. Voce Lista in eadem significatione hodie variæ nationes utuntur.

Col. 133. lin. 4. *Loci muliebres*, ὕπερα] Lege ὑστέρα.

12. *Lomenta*, Σημα] Forte Λείωμα. Est enim Lomentum farina fabacea, qua ad eruganda corpora usa est antiquitas.

14. *Longa*, Κωλέντερον] Lege Longabo. Varro, de ling. Lat. l. 4. Tertium fartum est Longabo, quod longius est quam duo hila. Habent et Hispani Fartum oblongum quod Longanizam vocant. unde Proverbium apud illos, Mas dias ay en el anno que longanizas.

26. *Lucar*, θεατρικὸν, Γελιαν. μισθὸς ἀπὸ φίσκου] Lege θεατρικὸν ἀργύριον. Plutarchus vertit, τὸ τελούμενον εἰς τὰς θέας.

Lucerius, ζεύς] Lege Lucetius.

33. *Luci*, Αξιας τόπου] Forte, Ἄλση, ἀνέμβατοι τόποι.

50. *Lucet*, τίσει. καὶ Πενθεῖ, Ανιᾶται] Corrupta vitio Compilatoris, ita corrige: Luet, τίσει. Luget, Πενθεῖ, Ἀνιᾶται.

52. *Luma*, βοτάνη ὁμοία ἡδυόσμῳ. ἥν τινες Ποταμογείτονα καλοῦσιν· ἄλλοι Καλαμίνθην] Hæc omnia (ut annotavit Jos. Scal. Notis in Festum) falsa sunt. Neque enim Luma est herba, sed spina. unde Falces lumariæ Varroni. neque similis Potamogitoni, neque Potamogiton Calaminthæ. A

Col. 134. l. 3. *Lumbaga*, ἰσχεια σομματα] Lege ἰσχύος ἅμματα. Sed Festo Lumbago est lumborum dolor.

13. *Luridus*, ὠχρὸς, πέλιος] Qualis est color eorum qui Regio morbo laborant. unde et interpretari possumus ἰκτερικός. ut infr. lin. 17.

32. *Luxatur*, Αναcαccει] Vide an Ἀνασπᾶται, vel Ἀνασείεται.

33. *Luxum*, στρέμμα ἢ Αυγισμός] L. Λυγισμός.

49. *Luere*, Διαλοῦσαι] Leg. Διαλῦσαι. Vel Lue æra, Διάλυσαι.

M.

55. *Mænianum*, ἐξώστρα] Lege ἐξώστης, ut in Glossario Græcol. col. 463. l. 34. B

Col. 135. lin. 1. *Magalia*, καλύβαι] Quæ et Mapalia. col. 136. l. 25.

11. *Magmentarium*, Magmentum cum exta porriciebantur ad protollendos fines aut pomeria regionis sacræ.

28. *Malatus*, στυγνὸς αρχ] Lege στυγνὸς ἀρχαϊκῶς. Galli, Malade. Flandri, 𝔐𝔢𝔩𝔞𝔢𝔱𝔰 pro Leproso accipiunt.

34. *Malebarbis*. Σπανον] Lege Σπανοπώγων, vel Ἀπώγων: α enim particula aliquando significat, ὀλίγον. ut ἄμουσος.

41. *Malleolus*, πυρέκβολα] Hesychius Malleolos incendiariorum Ἀστυόχους vocat: Ἀστύοχος, inquiens, ἄγγος περιφερὲς εἰς ὃ ἐγχέοντες πίσσαν, καὶ θεῖον καὶ στυπεῖον ἠφίεσαν· καὶ ἔνθα ἐφέρετο, ἔκαιε τὰ προστυγχάνοντα. ἔστι δὲ καὶ γένος λίθου, καὶ ξηροῦ ξύλου καὶ πεπισσωμένου.

50. *Manasse*, εῤῥευκενερει] Leg. ἐῤῥευκέναι.

55. *Mancipat*, Ρέει] Hoc verbum referendum est ad Manat, lin. 53. C

Col. 136. l. 11. *Mannis*, βουρίχοις] Hispanis Burro, Asinum significat, cujus diminutivum est Burrico.

25. *Mapalia*, καλύβη] Festus, Mapalia casæ Punicæ, in quibus quia nihil est secreti solet id vocabulum solute viventibus objici: Vide Notas Jos. Scaligeri in Festum.

50. *Margum*, Τερματοιχος εκχαλκονν ιππικός] Lege τέρμα, τοῖχος ἐκ χαλκοῦ ἢ ἱππικός.

55. *Marinum*, Αφυδι] Lege Marinum mel, Ἀφύη. Gloss. Græcol. Ἀφύη, Mel marinum, Apua. Garum intelligit, quod ex Apua sive Aplua, fieri solitum. de qua plura ad vocem Ἀφύη dicemus.

Col. 137. l. 9. *Massam*, Σύνκτησιν] Verbum ultimorum temporum, quod non semel occurrit apud Cassiodorum, et alios authores.

10. *Mataxa*, Σιρά] Hispanice Madeja, vel Madexa.

39. *Mediestrinus*, Περιχύτης] Lege Mediastinus: qui et Præfusor, et Παραχύτης. D

52. *Mel marinum*, Αφύης φῦκος] Vide col. præcedentem lin. 55.

57. *Membraneorum*, Τυμπανιδῶν] Leg. Τυμπανισμῶν.

Col. 138. l. 4. *Mensura*, Μέτρον, καὶ Ηφα] τὸ Epha Hebraicum est.

23. *Mercurius*, τραυμαζωον] Leg. τραῦμα ζῶον. Reperitur hæc vox si bene memini apud Vegetium de Re Veterinaria.

25. *Meret*, θρηνεῖ] Lege Mœret. et infra Meror, L. Mœror.

54. *Miliarium*, θερμηρον] Lege θέρμητρον.

Col. 139. l. 53. *Molitur*, μηχανᾶται. Αλέτης] Ante Ἀλέτης, pone Molitor.

Col. 140. l. 2. *Monitor*, ὑποβολεύς] Qui nimirum in Scena monet histriones, et suggerit dicenda.

38. *Mucrone*] Lege Ἄκρῳ ξιφιδίῳ.

50. *Multifariam*, Πολυτρόπως, πολυμερῶς] Adde πολυφάτως.

Col. 141. l. 9. *Munificus*, χαριστικός] Et Munifex, Λειτουργός. Lucillius, Munifices munesque viri videamur amicis.

11. *Munus*, φιλοξαι] Forte, φιλοξένιον.

33. *Mussiat*, Διακρίνει. Βρέφος] Lege Mussiat, Δακρύει βρέφος.

34. *Mutonium*, Προβασκαντον, Λουκιος] Leg. Προβοσκάνιον, Λουκίλλιος. lin. 43. Mutonium, Πέος.

37. *Mutilata*, Παραβατείη] Forte Παρωθεῖσα.

40. *Muttum*, Γρύ] Inde Muttire, γρύζειν.

Mutulosus, ψιλή] Putarim legendum, Mentulosus, ψωλώδης. Gloss. Græcol. Mentula, ψωλή.

48. *Mutilus*, Κολοβός] Hispani Motilon vocant ovem cui lana detonsa, et metaphorice eum cui capillus abrasus.

N.

Col. 142. l. 38. *Nauteo*, ὀσμὴ βύρσης] Lege Nautea.

Col. 143. l. 29. *Nequam*, ἀχρεῖος] Vocem Ἀχρεῖος optime explicat vox Belgica 𝔒𝔫𝔫𝔲𝔱.

36. *Nequit*, Ατονια] Leg. Ἀτονεῖ.

Nervos, ξυλοπέδην] Veteres Attici κᾶλον vocabant. Unde Nexi ex lege, ἐγκαλοσκελεῖς dicebantur.

Col. 144. lin. 16. *Nominalia*, Ὀνομαθεσία] Alias, Ἀμφιδρόμια. Glossæ Græcorum: Ἀμφιδρόμια, ἡμέρα ἀγομένη τοῖς παιδίοις, ἐν ᾗ τὸ βρέφος ποτὶ τὴν ἑστίαν ἔφερον τρέχοντες κύκλῳ, καὶ ἐπετίθεσαν αὐτῷ ὄνομα, ὅτε ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ φίλων δῶρα ἐπέμπετο. Id decimo post natum puerum die fiebat. Vide Notas Jos. Scaligeri in Festum, voce Lustricus.

Col. 145. lin. 10. Σαπρός] Nugas dicebant veteres, pro Nugax, ut Carisius et Priscianus testantur. Quod autem Σαπρὸς idem significet, testis Varro, inquiens: Nobis videmur saperdæ, cum simus sapri.

29. *Nundinæ*, Αγορεοι, Ατελιοι] Lege Ἀγοραὶ, ἀτέλειαι.

30. *Nundinarum*, ἑορτῶν] In nundinis enim olim et feriæ, et ludi. Vide Macrob. Saturn. lib. 1. c. 16.

O.

ult. *Obesum*, Προσυπευ] Lege Παχὺ, λιπαρόν.

Col. 146. l. 6. *Obices*, Αντέριδες] Vel Ἀντηρίδες.

41. *Obpopa*, ορυξ, et col. 150. *Otpopa*, ὄρυξ] Lege utrobique Upupa. Antiqui O pro U usurpabant.

Col. 147. l. 42. *Obtusum*, Γομφον] Fortasse Κωφόν. vel Σομφόν. Hesychius Σομφὸν, Χαῦνον.

44. *Obua*, Αμβιξ] Lege Obba.

Col. 148. lin. 46. *Olusathrum*, Πετροσέλινον] Leg. Olus atrum. Ita alibi corruptius legitur Lustrum olestrum, πετρος, cum sit legendum ut modo emendavi. tametsi apud Dioscoridem, Olus atrum est ἱπποσέλινον.

47. *Omasum*, βοειον κοπεον λιπαρον] Lege βόειον ἔντερον, &c.

Col. 149. l. 16. *Operæprecium*, λόγου] Lege ἄξιον λόγου, vel ἀξιόλογον.

46. *Opustorium*, πλακουντάριον] Lege Opus pistorium.

Col. 150. lin. 37. *Ostion*, ἀσχολοῦμαι] Lege Otior.

39. *Otpopa*] Vide supra Obpopa.

42. *Oscillegium*, Οστολόγιον] Lege Ossilegium. quod erat cum post bustum ossa colligebant. Virgil. Ossaque lecta cado texit Corineus aheno. Diodorus Siculus lib. 4. Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ μὲν περὶ τὸν Ἰόλαον ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ὀστολογίαν, καὶ μηδὲν ὅλως εὑρόντες, ὑπέλαβον τὸν Ἡρακλέα τοῖς χρησμοῖς ἀκολούθως ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς μεθιστᾶσθαι.

P.

ult. *Pabulamentum*, φοινικίς] Crediderim omnino legendum, Paludamentum. Xenoph. lib. de Repub. Lacedæm. (11, 3.) φοινικίδος usum describit, his verbis; εἴς γε μὴν τὸν ἐν τοῖς ὅπλοις ἀγῶνα τοιάδε ἐμηχανήσατο. στολὴν μὲν ἔχειν φοινικίδα καὶ χαλκῆν ἀσπίδα. ταύ-

τὴν νομίζων ἥκιστα μὲν γυναικείᾳ κοινωνεῖν, πολεμικωτάτην δὲ εἶναι. Καὶ γὰρ τάχιστα λαμπρύνεται, καὶ σχολαιότατα ῥυπαίνεται. Vide col. 251. l. 36. Romani tamen φοινικίδι non videntur usi. Omnia vero ornamenta militaria, teste Festo, Paludamenta vocabant. A

20. *Palma, βαῒς*] Hesychius, βαῒς, ῥάβδος φοίνικος. Inde et τὰ βάϊα, festum palmarum apud Christianos.

26. *Palmus, Παλαιστής*] Παλαιστὴς vel Παλαιστὴ est τὸ τρίτατον τῆς σπιθαμῆς, ἤγουν τὸ τετραδάκτυλον τῆς χειρὸς διάστημα. Hesychius tamen παλαιστὴν interpretatur σπιθαμήν. ut et Gloss. infra lin. 50.

50. *Palmum, ψημουθιν*] Leg. σπιθαμήν. Hesych. σπιθαμὴ, τὸ μέτρον τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρὸν διάστημα ἐκτεθέν.

56. *Palpa equo*] Lege Palpo equo. Vid. col. 95. l. 20. Voce Favor.

Col. 152. l. 12. *Panucellium, Πηνειον*] Gloss. Græcol. Πηνίον. Penus, hæc Penecula, πηνιστήριον, Panuculum. Nisi malis Penicillum, Σπογγεῖον.

35. *Parca, πεπρωμένη*] Et parca dies, ἡ πεπρωμένη ἡμέρα. B

38. *Pariolus, προφήτης, θυοσκόπος*] Error Compilatoris. Legendum omnino Hariolus.

40. *Partiuncula, Ποστιμορων*] Lege Portiuncula, ποστιμόριον. Vel Particula, πολλοστημόριον.

pen. *Parcivi*, quod est φείδομαι σοῦ] L. Parci tivi, pro tibi, φείδομαί σου.

Col. 153. l. 22. *Passus, διάστημα, Μεταποννπαθων*] Leg. διάστημα, μετὰ τὸν ὕστατον. ut, Sequitur non passibus æquis.

28. *Passa, εἶδος ὀρνέου*] Lege Passer.

31. *Papilio, σκύνωμα*] Galli Papillon.

37. *Patientia, ὑπομονὴ καὶ Απολονη*] Leg. καὶ Ἀπομονή.

38. *Patices*] Leg. Pantices.

39. *Patricius, εὐπατρίδης*] Col. 154. l. 3. Patricius, αὐτόχθων, εὐγενής. Gloss. Græcol. Αὐτόχθων, Aborigo, Indigena, Patricinus.

44. *Patibulum, Σταυρὸς, Αρχαιος*] L. ἀρχαίως.

Col. 154. lin. 1. *Patulum, Εκπεταλων συνεστός*] Lege ἐκπέταλον, διεστός. Sic lin. 22. Hinc Græcis vocantur, ἐκπέταλα ποτήρια, teste Eustathio, τὰ πλατέα, ἃ καὶ πατέλλα (lego πάτουλα) ἰδιωτικῶς λέγονται. Vult enim meo quidem judicio innuere Eustathius, Pocula quæ Græcis ἐκπέταλα vocantur, Latinis Patula dici. C

4. *Patrat, μασᾶται, κακενφάτως, ὡς ειτ αισχρως*] Lege ὡς ἐπ' αἰσχρῶν.

11. *Pavimentum, χονδροβολιας, ἔδαφος*] Χονδροβολίας ἔδαφος, hoc est minutissimo genere tessellarum et punctis quibusdam et veluti granis interstinctum, Nicetas Choniates lib. tertio, πλάκας ῥανίσιν ἐστιγμένας ποικιλοχρόοις, et τυπώματα διὰ ψηφίδων vocat. Galli vocant, Marqueterie. Vide Animadversiones Isaaci Casauboni in Suetonium pag. 39., ubi dicit J. Cæsarem in expeditionib. tessellata et sectilia pavimenta circumtulisse. Ad quem Suetonii locum multa vir doctissimus de pavimentis, et opere tessellato ac musivo e variis authoribus accurate observata adfert.

12. *Pavimentum, ψηφολογητον ἐδαφος*] Ita l. 25. Pavimentum, ψηφολόγημα. D

32. *Pecuosus, ποιμὴν ἀρχαῖος*] Lege ποιμὴν, ἀρχαίως.

47. *Pecudarius, προαλης*] Forte πρὸ ἀγέλης.

52. *Pecunia, χρήματα, ἀπὸ τιμῆς κτηνῶν*] Vel a signo Bovis monetæ impresso, ex altera vero parte regis imagine. Didymus: οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, τιμῶντες τὸν βοῦν, διὰ πολλὰ μὲν, καὶ ὅτι δὴ ἱερόν ἐστι, ἐνεχάραττον τῷ μὲν ἑνὶ μέρει τοῦ νομίσματος βοῦν, τῷ δὲ ἑτέρῳ τὸ τοῦ βασιλέως πρόσωπον. Plut. in Publicola. Vide Proverb. Bos in lingua.

Col. 155. l. 26. *Pellia, Οβαποτροφος*] Leg. ὁ ἀπότροφος, id est, ut Plautus loquitur, qui totus pellis est, et macet. qui proprie Vescus dicitur. col. 223. l. 54. Vescus, ὀλιγόσιτος.

45. *Pergula, ὀροφή*] Falsum. Lege ἰκρία. Ita col. 157. l. 45. Et Gloss. Græcol. col. 495.

Col. 156. l. 15. *Promuntarium, ταμεῖον*] Leg. Promptuarium.

16. *Pepigit, συνέθετο, συντάξατο, καὶ Απάκτωσεν*] Lege ἐπάκτωσεν. Nam Pepigit postremo modo sumitur a Pangendo, priori a Paciscendo.

36. *Percussor, φακτης*] Lege σφάκτης.

Col. 157. l. 22. *Perfilis, μακροσκελής*] Puto hallucinationem esse compilatoris, et legendum Petilis. Petilis enim aut Petilus est Gracilis. Lucillius, Insignis, varis et cruribus atque petilis: et Festus, Petila sura, id est, macilenta. Vide autem an Perfilis etiam sit, ἰσχνοσχελής.

50. *Peregi*] Leg. Pepigit.

51. *Perinde, ὁμοίστω*] Lege ὁμοίως.

Col. 158. l. 4. *Periculum facere, Παραβολεύσασθαι*] Unde Parabolani in Constitutionibus. Sed alii legunt Παραβουλεύσασθαι apud Paulum Apostolum ad Philipp. 3. ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγισε, παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ἡμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας. Ubi Erasmus recte interpretatus est τὸ παραβουλευσάμενος, Non habita ratione vitæ.

Pellavia, ποδάνιπτρα] Leg. ποδόνιπτρα.

18. *Perniones, χέμετλα*] Lege χείμετλα.

30. *Perperam ago, Περπερεύομαι, Προπετεύομαι*] Paulus Apostolus ad Cor. 1. cap. 13. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται. quod alii vertunt οὐ κολακεύει. i. non adulatur; alii, οὐ προπετεῖ. i. non est præceps. Clemens Pædag. lib. 3. c. 1. videtur interpretari, οὐκ ἔστι κεκαλλωπισμένη. cum ait, περπερία γὰρ ὁ καλλωπισμὸς, περιττότητος καὶ ἀχρειότητος ἔχων ἔμφασιν. alii vertunt, Non garrit: alii, Non est levis et inconstans. Erasmus, Non est procax. Gloss. Procax, προπετὴς, αὐθάδης, ἰταμός. col. 175. l. 1. Protervitas, προπέτεια. Tertullianus lib. de Patientia cap. 12. Non protervum sapit, quod interpretans addit, Modestiam de patientia traxit.

33. *Perperam, Ανάμαρτον*] Legendum omnino, Perperum, ἐνάμαρτον.

41. *Perpetratio, κατόρθωσις, καὶ Δρασματοπια*] Lege δρᾶσμα, ἀτοπία. Hesych. δρασμάτων, πανουργημάτων.

Col. 159. lin. 10. *Persecutio, ἐπανάληψις*] Lege ἐπανάληψις.

42. *Personat, χαρακτηριάζει*] Leg. χαρακτηρίζει.

50. *Perpendiculum, στάθμη λεξικὴ*] Lege στάθμη λαξευτική. Gloss. Græcol. Καθέτης, Perpendiculum. καθετὴρ vero est ἀναδεσμός. Redimiculum infra col. 183. l. 5. Redimicula, Ἀναδέματα, Καθετῆρες.

Col. 160. l. 4. *Perturbat, θορυβεῖ, Ταράσσει*] Sequentia ita lege, Pervagatur, Περινοστεῖ, διαρέμβεται, περικυκλεύει.

12. *Pertæsum est injuriæ, Σικχειομα*] Leg. Σικχειῶμαι. Est enim σικχὸς, ἀηδής. Athenæus lib. 6. καὶ ὁ δύσκολος, ὁ δυσάρεστος, καὶ σικχός. Vide col. 209. Tædium, Σίκχος, κάκησις. et col. 210. l. 41. Tædet me hujus hominis, Σικχαίνομαι τοῦτον τὸν ἄνθρωπον.

22. *Perversus, ἐπαρίστερος*] Pomponius Mela lib. 1. c. 9. de Ægyptiis loquens, ait eos literis suis Perverse uti. Herodotus de iisdem Ægyptiis, Γράμματα, inquit, γράφουσι καὶ λογίζονται ψηφοῖς. ἕλληνες μὲν ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δέξια φέροντες τὴν χεῖρα. αἰγύπτιοι δὲ ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά.

ult. *Petulans, προαλης*] Lege Προαλής. Est enim προαλὴς ἄνθρωπος, ὁ ἀναιδὴς, καὶ πρὸ τοῦ δέοντος ὁρμητίας. Præceps, et, ut infra col. 161. lin. 7. interpretatur, προπετής.

Col. 161. lin. 6. *Petulantia, Προτέτεια*] Lege Προπέτεια.

7. *Petulans, προωλης*] Leg. Προαλής. ut supra.

13. *Phalangarii, οἱ τοῖς δοκοῖς ἀποκρεμνῶντες βάρη καριπλείονες ἅμα βαστάζοντες*] Lege, οἱ τοῖς δοκοῖς ἀποκρεμῶντες βάρη. καὶ πλείονες ἅμα βαστάζοντες: Sunt enim Phalangarii bajuli, a phalangis teretibus fustibus (Plato σκευοφόρους vocat) quibus onera gestantur ita dicti: qui si seni sunt ἑξάφοροι. si quaterni, τετράφοροι vocantur. Nonius Palangas, et Palangarios vocat. Polluci φάλαγγες et φαλάγγαι sunt ligna rotunda quibus submissis naves in mare protrahant. Vid. supra col. 64. Falangarii.

25. *Pigra, Κρυψιπυρις*] Lege Κρυψίπορις.

42. *Pilæ, Ταυριάριοι*] Macrobius stramenticias effigies quæ tauris in ludis taurilib. objiciebantur Ma-

nias vocatas ait. Martial. Jactat ut impositas taurus in astra pilas. Vide Festum, et Notas Jos. Scaligeri.

46. *Pilum, ὑπερῶον*] Legendum omnino ὕπερον. Pistillum. Col. 162. l. 8. Pisaculum, ὕπερον.

54. *Pila, παραστάς*] hoc est στήλη, κίων, στύλος. Gloss. Græcol. παραστὰς θύρας, Postis.

Col. 162. l. 1. *Pipita, κόρυζα*] Ita etiam in omni Gallia et Hispania vocatur Pituita gallinarum. unde Proverb. Hispanorum, Biva la gallina, y biva con su pepita.

7. *Pirum astrum, ἀχράς*] Lege Junipirum. atque ita Gloss. Græcol. c. 406.

8. *Pisaculum*] Vide supra Pilum.

53. *Plausibile, αιτησικρετον*] Lege αἰτησίκροτον.

Col. 163. l. 2. *Plebs, Δῆμος. Ομικρος*] Lege Δῆμος ὁ μικρός.

13. *Plostrum, ἅμαξα*] Priscianus, A transit in O productum more antiquorum; ut Plostrum pro Plaustrum; Lotus, pro Lautus.

15. *Pluma, Πτίλον. πλουμμιν*] Lege πλουμμίον. Deinde lege, Plumatus, ἐπτερωμένος.

25. *Plussivetum, πλέον τοῦ δέοντος*] Lege Plus justo, ut infra lin. 36.

26. *Pluteus, παράθεμα*] Vid. l. 32. et 33. et 38. Gloss. Græcol. γυψοπλασία. Pluteum. Martialis ita vocat τὸ ἀνάκλιτον τῆς κλίνης. Namque puer pluteo vindice tutus erat.

44. *Polienda, Κνάπτρα*] Lege κναπτά.

Col. 164. l. 4. *Pollingo, Σιροπλοκω*] Leg. Σοροπλοκῶ. apud Charisium depravate legitur Pollingo, σωροπλόκω.

11. *Pomærium, ὁ περὶ τὰ τεῖχος τόνος*] Lege τόπος.

51. *Popus, νιννιον*] Leg. Ναννίον. Ita col. 177. l. 4. Pupus, βρέφος, Ναννίον. et lin. 5. Pupior, παιδεύομαι. Νάννος enim de pusillis dicitur, ut et Latinis Nanus. Tametsi non displicet vox νίννιος. etiamsi nuspiam eam ab ullo authore usurpatam reperiam. Hispani hodie, Niño, Popus, sive Popum. i. parvum puerum vocant.

ult. *Porta, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων ὕψος*] Error compilatoris. Legendum enim omnino Porca. Varro, de lingua Latina, Arvum et Arationes, ab Arando: et ab eo quod aratri Vomer sustollit, Sulcus: quo ea terra jacta est. i. porrecta, Porca.

Col. 166. l. 2. *Postiecus*, et infra *Postsescus, ὄπισθεν*] Lege Postsecus.

12. *Poteaculum, Βαλάνιον, τὸ τῶν παιδίων κοπρων*] Lege βαλανεῖον. ὁ τῶν παιδίων κοπρεών.

Col. 167. l. 4. *Præceps, ὠκυπέτης*] L. Præpes.

9. *Prædiator*] Vide lin. 21.

29. *Præfectus, ὕπαρχος*] Qui et ἔπαρχος et γαζοφύλαξ.

Col. 168. lin. 7. *Præfica*] Lege θρηνῳδὸς ἐπ' ἐκφορᾷ.

7. *Præficere, Καθιστωταις*] Lege καθιστῶσαι.

28. *Præputium, ἀκροβυστία*] Præputium dictum quasi προπόσθιον. non a Præputando, ut docet Jos. Scaliger Comm. in Catalecta.

35. *Præfertor, Αφαρναξ*] Lege Præreptor, ἀφάρπαξ.

41. *Præsens, εὔχαλκος*] Lege εὔαλκος. qui et εὐαλκής.

Col. 170. l. 7. *Prandicularius, ἡ μετὰ μνηστείαν ἡμέρα*] Non dubito quin male a compilatore hic scriptum sit Prandicularius, pro Pandicularius, et pejus interpretatum. Festus, Pandicularis dies dicebatur, idem et communicatorius, in quo omnibus diis communiter sacrificabatur. Æschylus Septem Thebana, πανήγυριν θεῶν et ξυντέλειαν vocat.

15. *Prænum, Επωτήριον λινοῦ*] An Prænum. Veteribus pro Prælo dictum sit, non facile affirmaverim. Legendum vero ἰπωτήριον λινοῦ.

47. *Privata, ἰδιότητα*] Lege ἰδιόκτητα.

55. *Probat, Στρατεύει*] Leg. Σταθμεύει.

Col. 171. *Procastria, οἰκήματα πρὸ παρεμβολῆς*] Vide col. 172. Progestia.

9. *Proculus, τηλεγόνος*] Poëtis τηλυγέτης. Festo qui natus est patre peregrinante a patria procul: Vel qui patribus senibus, quasi procul progressis ætate, nati sunt.

39. *Procupationem, φροντίδα*] Leg. Procurationem.

Col. 172. lin. 20. *Profundum, βύθιον, Βαθνα. Βυσσον*] Leg. βύθιον, βαθὺ, ἄβυσσος.

Col. 173. l. 4. *Profecit*] Lege Profecit, ὠφελήθη. Perfecit, ἤνυσεν, col. 172. l. 14. Proficit, leg. Perficit.

20. *Profundum*, Βαθνα, Βυτσον] Lege βαθὺ, ἄβυσσον.

27. *Progestia*, Προαστια] Lege Procestra, vel Procestria, προάστεια. et vide Festum voce Procestria.

51. *Prolixus*, Τετανόθριξ] Rectius Prolicinus. Vide col. 131. voce Licinus.

Col. 174. l. 20. *Pronununtia*] Leg. Pronuntiatio.

Col. 175. l. 8. *Propula*, Πολις] Lege Propola, πωλεύς.

20. *Procapexatunica*, Πεξὸν ἱμάτιον] Distingue Prosa, pexa tunica, Prorsum enim, sive Prosum ponebant veteres, pro Recto. Prosa itaque sive Recta tunica est exterior qua parte villosa est et pexa, sive tonsa. et opponitur Aversæ, sive Inversæ. Hispani panno vel vesti tribuunt, Su haz, y su enuez. hoc est, Faciem rectam, et inversam.

28. *Proscle*, ἀκροθίνια] Lege Prosiciæ. Vide lin. 37. Sunt autem ἀκροθίνια, τὰ ἄκρα τινὸς θινὸς, ὅ ἐστι σωροῦ, καὶ τὰ λάφυρα, καὶ αἱ ἀπαρχαὶ, teste Eustath. quorum ultima significatio huic loco convenit. Gloss. Græcol. ἀκροθίνια interpretatur Ruticilia, col. 373. l. 7.

37. *Prosiciæ*, αἱ τῶν θυμάτων ἀπαρχαί] Quæ et Prosecta dicebantur; quod tanquam separata quædam a reliqua visceratione diis porriciebantur, quæ et Ablegmina, sive ἀπολεγμοί. Vide Notas Jos. Scal. in Festum, voce Ablegmina.

52. *Protelum*, ἔκλαμπρον] Legendum omnino ἔξαμπρον, Hoc et ζεύγλαμπρον dicitur, hoc est ζεύγλης ἄμπρευμα. quod Festus Cohum vocari ait. Hinc Protelo ducere, est Actum continuare. Protelum enim est Continuatio et tenor. Lucillius, Quem neque Lucanis oriundi montibu' tauri Ducere protelo validis cervicibu' possent. Lucret. Undique protelo telorum continuato. vide Jos. Scal. Notas in Catalecta. Libet hic notare Callimachi locum Hymno in Dianam, versu 170. Μὴ νειὸν τημοῦτος ἐμαὶ βόες εἵνεκα μισθοῦ Τετράγυιον τέμνοιεν ὑπ' ἀλλοτρίῳ ἀροτῆρι. quibus verbis hoc significare videtur. Ne mihi tum (causam enim addit, τὰ δὲ φάεα μηκύνονται. i. quod longiores tum sint dies) boves mei mercede ab alio conducti vomerem protelo ducant.

54. *Postulatitium*, Αιτησομεν] L. Αἰτησόμενον.

antep. *Prote-etum*, ἐκθέτης] Leg. Protectum.

45. *Pubellius*, φάγρος] Lege Rubellius.

Col. 175. l. 56. *Pudicitia*, ἀφθορία] Vide supra col. 56. l. 6. Corruptela, φθορά.

pen. *Puellus*, Παῖς αρχαιος] L. Παῖς, ἀρχαίως.

Col. 176. lin. 3. *Pugilla*, ἐπισφερια] Lege ἐπισφαίρια, alias Cesti.

8. *Pugilli*, Επισφερα] Lege ἐπισφαίρια.

17. *Pulix*, Πτύλη] Lege ψύλλη.

45. *Pulvix*, κονιορτός] Priscianus, X mutatur in S, Aiax, pro Aias. Pistrix, pro Pistris. Pindarus etiam usurpat ὄρνιχα ab ὄρνιξ pro ὄρνις.

47. *Pumilio*, Nanus] Alias Πυγμαλίων.

Col. 177. l. 4. *Pupus*] Vide sup. Popus.

15. *Putacilla*, κατάπτυσμα] Non dubitaverim quin habuerit in animo Sputatilia Sisennæ apud Ciceronem.

21. *Putres fungos*, ψαφαροὺς κομαρίνας] Lege καμαρίνας ex Arato.

23. *Puteal*, περιστόμιον] Πῶμα τοῦ φρέατος.

31. *Putus*, Μικρός] Eadem significatione usurpant hodie Itali, Puto pro Puero. et Galli Petitum vocant Pusillum detorta voce a Putito. Vid. Comm. Jos. Scaligeri in Catalecta in illud Epigramma ad Varium: Scilicet hoc sine fraude, Vari dulcissime, dicam, Dispeream, nisi me perdidit iste potus.

Q.

42. *Quadra, τόπος*] Lege *τόμος*. Virg. in Moreto, Et secat exactis æquo discrimine quadris. Et col. 355. Quadra, *βρωμος*. Lege *βλῶμος*. Horatius de pane in quadras dissecto, Et mihi dividuo findetur munere quadra. Martial. Secta plurima quadra de placenta. Athenæus, *βλωμιλίους τε ἄρτους ὀνομάζεσθαι λέγει τοὺς ἔχοντας ἐντομὰς, οὓς Ῥωμαῖοι Κουαδράτους λέγουσι*. Hesiod. *ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον*. Vid. Jos. Scaligeri Comm. in Moretum.

Col. 178. l. 3. *Quæstuaria, Πρακτικὴ Πορων*] Lege *πρατική, πορισστική*.

Quamobrem, Διὰ ποῖον πρᾶγμα] Lege *Δι' ὁποῖον πρᾶγμα*.

48. *Quassum, Σαθρον, Σαβακουν*] L. *σαβακόν*. Hesych. *Σαβακὸς, ὁ σαθρός. Χῖοι*. Gloss. Græcol. *Σαθρὸς*, Quassatus, Fragilis.

49. *Quatenus, ὅπως αναδιδηκαί*] Lege *ὅπως ἂν, ἅτε δή*.

Col. 180. lin. 15. *Quinquetris, πένταθλος*] Lege B Quinquertis, vel Quinquertio.

15. *Quolibet, ὁπωσηδη, οὐδηποτε*] Lege *ὅπως δὴ, οὐ δήποτε*.

R.

Col. 181. l. 2. *Radius, κνήμη*] In rota scilicet.

32. *Ratisos, Ταρσός*] Lege Ratis, *ὁ ταρσός*.

38. *Ravus, Καρπος*] Lege *Χαροπός*.

Col. 182. l. 35. *Recumbat, Ανακαιθη*] Lege *ἀνακάθηται*.

Col. 183. lin. 43. *Regaviliolus, σπίννος*] Lege Regaviolus.

44. *Regausolus*] Forte Regaviolus.

Col. 184. *Relgatogiæ, τῆς ἀποδείξεως*] Leg. Relegatione, *τῆς ὑποδιώξεως*.

56. *Reoria, ἡ τρίτη τῶν ἀγάμων ποδοστροφία*] Forte Repotia. Vid. col. 185. l. 17. Reperidia.

Col. 185. lin. 17. *Reperidia, ἐπὶ πόδα*] Lege Repotia, *ἐπίβδα*. tametsi Reperidia, videtur innuere *τὴν* C *μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν ποδοστροφίαν*. i. perendianam ut ita dicam reversionem, vel Reperidia, quasi Repedidia, à Repedo.

44. *Reproca, ἐπίβδα, ἡ μετὰ τὴν ἑορτήν*] Lege Repotia, vel Reciproca.

51. *Repulsit, ἀπορεια δι' ὕβρεως*] Lege Repulsa *ἀπορία δι' ὕβρεως*. Notandum vero, *Ἀποριάν* usurpari pro Repulsa. quod nescio an alibi reperiatur. Sic supra Repulsa, *ἀνεπιτυχία, ἀπορία*. et Repulsus, *ἀποτυχὼν, ἀπορημένος*. Vide an rectius dici possit *ἀπωθεία*, Repulsa.

Col. 186. lin. 2. *Repulsus, ἀπορημένος*] Forte, *Ἀπειρημένος*, vel *ἀπωσμένος*.

24. *Resolvit, Ἐνλυτο. καὶ Διαλύετε*] Lege *εὐλυτοῖ. καὶ διαλύεται*.

48. *Resuum papærineopus fasces*] Locus corruptus, de quo amplius cogitandum.

14. *Revitare*] Recte. sed potest etiam legi Revitere vel Rebitere. Est autem Revitare, Repetere. Ennius: Destituant rivos camposque revitant. Apud D Festum corrupte legitur Remant, pro Revitant, ut annotavit Jos. Scaliger.

Col. 187. lin. 19. *Retisca, Γηνη*] Lege Retis, *σαγήνη*.

23. *Riginus, Κρότων*] Lege Ricinus. Suid. *κροτώνων, κυνείων φθειρῶν*. Isidorus, Ricinus, vermis est canis.

24. *Rictus, ἐπισκύνιον*] Falsum.

27. *Riguis, Ευβολοις*] Lege *εὐβώλοις*.

33. *Rima, Ροιμη*] Lege *ῥύμη*.

56. *Rubigo*] Vide col. 188. Rubellio.

Col. 188. l. 6. *Rogarii, Ακροβολισταί*] Lege Rorarii, qui et Ferentarii dicti.

9. *Rorat, ψακάζει*] Lege *ψεκάζει*.

12. *Rosa Græca, Λυχνίστη*] Lege *Λυχνίσκη*.

Rudus, χαλκὸς ἀνέργαστος] Saxum impolitum. Lucillius apud Nonium:—Viam sternendum, et jaciendum huc aggerem, et id genu' rudus. Nonius male interpretatur Rudus, stercus.

A 14. *Rostrat, ἐπιζητεῖ*] Lege Rastrat, unde Hispani, Andar al rastro de alguna cosa. et No hallar algun rastro.

54. *Rullus*, Mendicus, *ἀγύρτης*] Forte Rullus medicus.

57. *Rumam*, Mammam, *Κενότης*] Lege *κενότητα, θηλήν*. Est enim locus cavus gutturis, quod aliter Rumen, et Frumen.

Col. 189. l. 8. *Rumis, θηλὴ ἀρχαία*] Lege *θηλὴ, ἀρχαίως*. unde Agni subrumi veterib. dicti, qui sub mammis essent.

Rure, Κατ' ἀγρὸν, χωρία, χώρατα] Lege, Ruri; *Κατ' ἀγρόν*. Rura, *χωρία, χώρατα*.

29. *Ruspinat, χειροτριβεῖ*] Pro eodem etiam Rastrare.

30. *Rutilat, Ερευνα*] Lege Ruspat, *ἐρευνᾷ*.

S.

40. *Sacmina, θαλλός. Σπονδια ἀρχῆς*] Lege Sagmina, vel potius Scapi, *θαλλὸς, σπονδεῖα. ἀρχαίως*. Inde Sagminarius, *σπονδειάρχης*.

57. *Sacrini, ἀπαρχὴ γλεύκους*] Lege Sacrima. Festus, Sacrima appellabant mustum, quod Libero sacrificabant pro vineis et vasis et ipso vino conservandis.

Col. 190. l. 4. *Saginat asinum, Σάσσει ὄνον*] Imperite scriptum a librariis pro Sagmat, ut infra lin. 17.

10. *Sagis, Σωρός*] Imperitia Compilatoris. Lege Strages.

17. *Saginatus, σεσαγμένος*] Leg. Sagmatus.

36. *Salapitta, ῥάπισμα*] Histriones ad excitandum risum os sibi percidi et alapis cædi patiebantur. Martial. Os tibi percisum est, quantum non ipse Latinus, Vilia Panniculi percutit ora sono. Idem, O quam dignus eras alapis, Mariane, Latini, Te successurum credo ego Panniculo. Tertullianus libro de Spectaculis: Insuper contumeliis alaparum sic os objicit, quasi de præcepto domini ludat. Cyprianus item de spectaculis, idem innuit: Ictibus infelix facies locatur. Vide Jos. Scaligeri Comm. in Catalecta, qui et proverbialem locutionem inde fluxisse ait: Os præbere alicui, hoc est Morigerum esse. Morem vero hunc præbendi os ad Salapittam accipiendam, etiam hodie tenent Hispani, qui per ludibrium aliquem Buccas inflare jubent (quod Hinchar vocant) deinde apertæ manus in buccas et inferius labrum plausu, ridiculum oris crepitum excitant. Explicat ibidem Jos. Scaliger et corrigit insignem locum Arnobii lib. 7. ubi de Mimis loquens: Delectantur, inquit, Dii ut res est stupidorum capitibus rasis, salpictarum sonitu atque plausu, &c. ubi non *σαλπικτῶν* intelligendum esse docet, sed salapittarum, hoc est *ῥαπισμάτων*.

43. *Salmacia, ἀμφιτρίτη*] Supra l. 32. Salacia. Hom. *ἁλοσύδνη*. Eust. *ἁλοσύδνη ὄνομα νηρηΐδος, ἢ ἐπίθετον ἀμφιτρίτης*.

45. *Salit, ἅλλεται*] Vid. infr. l. 55.

49. *Salior*] Infra l. pen. Salius.

54. *Salit, υδωῤῥει*] L. *ὕδωρ ῥεῖ*. Virg. Eclog. 5. Dulcis aquæ saliente sitim restinguere rivo.

Col. 191. l. 6. *Saltarius, ὀρεοφύλαξ*] Lege Saltuarius, *ὀροφύλαξ*.

17. *Salutigerulus, ἐπισκέπτης*] Apuleius.

37. *Sandonicum, θηριοκτόνον, βοτάνη*] Vide an sit herba, quæ Græcis *βελένιον*. Hispani herbam qua venatores cuspides telorum tingunt, Belen vocant: mutuato, uti apparet, a Græcis vocabulo. *βελένιον* enim significat *ἰὸν τῶν βελῶν*. Sed et Gallos herbam qua inungebant sagittas Belenium vocasse scribit Jos. Scal. Lect. Auson. lib. 1. c. 9. Aristoteles libro de Plantis (citante Hermolao Barbaro in suo in Dioscoridem Corollario,) Belenium, inquit, delibutorium in Perside venenum erat. In Ægyptum et Palestinam translatum sine periculo mandi cœpit. Quam quidem Commentationem Hermolaus Græcis periisse testatur demum conversam a quodam uti ferunt Maximo.

41. *Sanium, χλυρων*] Lege Sanies, *λύθρον*. hoc est, *ὁ ἐξ αἵματος μολυσμός*. i. *ὁ λύσεως δεόμενος. λύω* enim significat *τὸ καθαίρω*. Vide col. 209. Tab.

l. 45. *Sanna*, Subsannator, Μῶκος] Gallice Moc- A queur.

Col. 192. l. 2. *Sarcinæ*, Τόμοι] Leg. γόμοι.

4. *Sarcinatrix*, ἠπήτρια] Lege Sartrix. Est enim ἠπήτρια, idem quod ἀκέστρια, vel ῥάπτρια. Vide col. 404. in Subla.

11. *Sarraca*, ἅμαξα] Aliis Soracum, vel Sorracum, genus vehiculi vehendo ornatui scenicorum.

13. *Sarta tecta*, ὑποραφθαι] Lege ὑποῤῥαφίαι, ὑποῤῥαφαὶ Græcis oratoribus, ἐπισκευαί.

48. *Scavet*, κνήθει] Scabo, est κνῶ, vel κνήθω.

54. *Scama*, σήκωμα, Κόπρου] Error compilatoris. Legendum enim est Sacoma; ut apud Vitruvium, lib. 9. cap. 3. Aurum ad Sacoma appendit redemptori. Est autem σήκωμα Æquipondium, hoc est Æquale pondus. ut apud Vitruvium lib. 9. cap. ult. Æquo pondere phelli, sacoma saburrale. Aristoteles in Mechanicis dixit σήκωμα ποιεῖν, Æquilibrium facere. Festus, Examen interpretatur Æquamentum, libræ scilicet. A σάκωμα est verbum ἀντισηκοῦν. i. ἀντισταθμᾶσθαι, ἀντιτιμᾶσθαι, vel ut poëtæ loquuntur, B ἀντερύσασθαι. Gloss. Æquilibrium, ἰσοσταθμία. col. 10. Vox vero κόπρου aliunde irrepsit.

pen. *Scapi*, κανόνες γερδιακοὶ, καὶ χάρτου τόμοι] Sunt et Scapi θαλλοί. Apuleius, Thallos, verbenas, corollas ferentes. Columella Scapum cæpæ, Thallum vocat. tametsi Gloss. Græcolat. θαλλοὶ verbenam interpretatur. c. 488.

Col. 193. l. 16. *Scava*, ζυγός] Lege Sacoma. Vid. col. 192. l. 54.

Scavere, Frigare] Lege Scabere, Fricare.

pen. *Scriblita*. Εγχυτον, Πλακοῦς] Lege Ἔνχυτον.

Col. 194. l. 15. *Scurræ*, Vili] Inde fortasse Gallis suum Vilain, homo vilis, nullius rei. Hispani Cevil.

17. *Scurra*, Δρακιστής] Jos. Scaliger Notis in Festum Scurræ vocabulum deducit ἀπὸ τοῦ συγκυρεῖν. ut dictus sit Scurra, quasi Secura, aut Sucura. Scurræ etiam κοπρίαι dicti. Dio in Pertinace, κοπρίας τινὰς καὶ γελωτοποιοὺς αἴσχιστα μὲν τὰ εἴδη, αἰσχίω δὲ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἔχοντας. Isidori Glossæ, Scurrula, qui incopriat. Suetonius Claudio, Interdum C ferula flagrove, velut per ludum excitabatur a copreis.

41. *Sector*, βιώνης] Festus, Sectores, et qui secant dicuntur, et qui empta sua persequuntur. Sed neque hic satis declarat quid sit sector. neque auctor Glossarii, interpretans βιώνης. Vide an apud Festum rectius legi possit qui emptitia persequuntur. Asconius certe Sectores dictos vult, qui spem lucri sui secuti, bona condemnatorum semel auctionabantur, proque his pecunias pensitabant singulis, in posterum pro compendio suo singula quæque pecunia populo vendituri. Budæus Sectores appellari posse censet, qui delationibus faciendis confiscationes a principibus impetrant, ut homines interdum insontes fortunis omnib. evertant. Hesychius, βιώνης, ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων. Jos. Scaliger in Manilium interpretatur βιώνης, ὁ ἀπόδημος, ὁ ἀγοράζων οὐσίαν.

Sector, Δεύτερος] Crediderim legendum, Secundus, Δεύτερος, &c. ut infra lin. 50. D

45. *Sectum*, τὸν τρόπον] Forte, Secundum.

51. *Secundarius*, Subdiga, ὑποκριτής] Rectius Subdica. vox e scena tracta, qua significatur Monitor, sive ὑποβολεὺς, qui histrionib. labentibus memoria suggerit dicenda. Vide Jos. Scaligerum in illud Propertii lib. 1. Nec tibi subjiciet carmina serus Amor. et Glossarium, Monitor, ὑποβολεύς. et Gloss. Græcol. ὑποβολεὺς, Subjector, Submissor. et ὑποβολὴ, Suggestio. Secundarius etiam dicitur, qui Secundas agit, hoc est Assentatur. Cælius Orator referente Seneca lib. de Ira III. In assentatorem quendam, qui optimum judicabat quicquid Cælius dixisset sequi, et secundas agere, ita exclamavit: Dic aliquid contra, ut duo videamur. Galli simile fere significatione usurpant Seconder, et Hispani Segundar.

ult. *Sedecum*, ἔπιδε] Lege Sed eccum, ἔπιδε. Vide supra col. 84. l. 13. Ellam.

Col. 195. l. 9. *Sedule*, σπουδαίως] Ita regulariter. Donatus ad Andriam: Et vocalitatis causa sic dixit Falso. ut sedulo, optato, certo. quasi sedule, optate, certe.

20. *Seduus*, ἀείζωος, βοτάνη] Lege Sedum, ἀείζωον. ut lin. 33. et col. 256. l. 47. Ædum, Lege Sedum.

22. *Segestrum*, Στέγαστρον, Τεράδερμον] Fortasse περιδέρμιον, vel potius γεράδερμον. i. Vetus pellis, ut γεράνδρυον. Glossæ Græcol. Διφθέρα πλοίου. Segestrum. Varro de vita Pop. Rom. Hoc quod injicitur Toral dicitur: lecticam qui involvebant, Segestria appellabant. Vide Conjectan. Jos. Scal. in Varronem.

Col. 196. l. 15. *Sectæ*, Ενδιλοσοφωηθει] Lege εἴδη φιλοσοφούντων.

22. *Sesqualtalia*, ἡμιολία] Lege Sesqualtera. Ita legitur col. 196. l. 1.

24. *Seria*, μοχλὸς θύρας] Lege Serra. Ita Hispani Sierra. claustrum januæ, et Sierra κλεισούρα posteriore ævo. olim πύλαι. ut Thermopylæ, quæ et Hispanis Puertos vocantur.

35. *Sequentes*, τὰ ἑξῆς] Fortassis legendum, Sequentia. i. Constructio, τὸ ἑξῆς.

42. *Seriam*, ἀκόλυθον] Lege Seriem, ἀκόλουθον.

43. *Seria*, Σπουδαῖα, ἀναγκαῖα] Lege deinde Serra, πρίων, καὶ μοχλὸς θύρας.

50. *Serta*, Στέφανοι, στέμματα] Est et Serta, τὸ σχοινίον. Restis, funiculus. Sertam ducere, ut Terentio Restim ductitare. Vide Jos. Scaligeri Notas in Varronem de re Rustica.

Col. 197. l. 15. *Sætosus*, Δάσιος] Lege Λάσιος.

22. *Siat*, οὐρεῖ, ἐπὶ βρέφει] Col. 199. l. 13. Sissiat.

28. *Sicillum*, ξυρὸν σκυτέως] Col. 199. lin. 4. Sipillus, Novacula.

37. *Sigillum*, Ἀνδριαντάριον] Arnob. lib. 2. Sigilla vocat, ἐπιτραπέζια quæ sacris mensis imponuntur.

54. *Silicernium*, περίδειπνον. λύχνους γὰρ ἅπτειν ἐν πένθει οὐ θέμις] Silicernium, quasi Selucernium, ἀλυχνία. Vide Jos. Scaligeri in Festum.

Col. 198. l. 17. *Simpalum*, κύαθος] L. Simpulum, et de origine vocis, vide Jos. Scaligeri Conject. in Varronem.

Col. 199. l. 9. *Sisarra*, πρόβατον, μεῖζον ἐνιαυτοῦ] Σισύρος Græce est πρόβατον. et σισύρα apud Aristophanem et alios est μαλλωτή. et τιτύρος, pro σισύρος, κριός.

16. *Situs*, κείμενος] Siti pluraliter proprie vocantur κοπιᾶται. Vide supra voce Vespillones.

22. *Soblices*, καταπῆγες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ] col. 305. l. 5. Sublices καταπῆγες οἱ ἐν ποταμῷ τὴν γεφύραν ὑποβαστάζοντες. Scaliger alibi notat Sublicas trabes dici obliquas.

26. *Socius*, Κοινωνός. εμπορια] Lege κοινωνὸς ἐμπορίας.

29. *Socci*, Επικρατίδες] Lege ἰφικρατίδες. ἀπὸ ἰφικράτους, ut vult Suidas ita dicti. In Hesychio corrupte legitur ἰφικρατῆρες.

31. *Socordia*, ἀφόδευμα ὑὸς] Imo mera socordia compilatoris. Legendum enim omnino Sucerda. vid. col. 206. l. 10. Sucerda, χοιρεία κόπρος. Lucill. apud Nonium, Hic in stercore humi stabulique fimo atque sucerdis.

Socrus, πενθερός. θιοτης] Legendum sine dubio Socrus, πενθερός. Deinde, Sodalis, θιασώτης.

Col. 200. l. 2. *Solipuga*, Ἡλιόκεντρις] Rectius Solipunga, ut Festus. genus bestiolæ maleficæ, quod acrius concitatiusque fit fervore solis, unde etiam nomen traxit.

3. *Solitaurilia*, θυσία εκτος κριοῦ καὶ ταύρου] Lege θυσία ἐκ συὸς, κριοῦ, καὶ ταύρου.

9. *Solox*, ἱερὸν καὶ παχύς] Insignis error. Legendum enim omnino ἔριον παχύ. Symmachus Epist. 1. libri primi, Quare elaboratam soloci filo accipe cantilenam. Ita enim habet codex meus Ms. optimæ notæ, non ut excusi corruptissime, Filio solatii. Tertullianus lib. de Pallio: Endromidis solocem aliqua multitia synthesi extruxit.

21. *Sontius*, ἀληθής] Lege Sonticus. Glossæ Isidori, Sonticus, verax. Festus, Sonticum, justum.

54. *Speculatus*, κατάσκοπος, καὶ ὁ ἀποκεφαλίζων] Ita supra Speculator. Sed confundit inepte Speculatorem cum Spiculatore.

44. *Sparsio*, κρόκος ὁ ῥαινόμενος] Alias κροκόρανσις.

De theatrali sparsione croci. Vide quæ vir doctissimus Theodorus Marcilius annotavit in lib. 1. Epigramm. Martialis.* A

Col. 202. lin. 3. *Stæpium*, Κασσίτερον, λίμνη. ὑδροσάσιον] Lege Stannum, κασσίτερον. Stagnum, λίμνη, ὑδροστάσιον. Stannea, κασσιτερινά.

20. *Statu liber*, Ελεύθερος χρόνῳ κατὰ διαθήκην ἀφεθείς] Jos. Scal. Notis in Festum legit ὅρῳ pro χρόνῳ.

24. *Statum liberum*, ἐπικεκαμένη τὴν ἐλευθερίαν] Lege Statu libera, ἐπικεκτημένη τὴν ἐλευθερίαν.

29. *Statua*, Σταμενα] Lege Statuta, ἐσταμένα.

Col. 203. lin. 6. *Stipulatio*, ἱκανονυδοσία] Sive ἐπερώτησις δι' ἀσφαλείας.

10. *Stlactarius*, ἐργόμωκος] Lege Stlatarius.

11. *Stlatta*] Lege Stlata, pro Lata, a latitudine.

13. *Stlipes*, Δικαιαρχαι] Lege Stlites, δίκαι, ἀρχαίως.

14. *Stludio*, χαμονακιον] Lege Sclodia, καμούλκιον.

23. *Strenua*, εὐαρχισμός] Lege Strena.

25. *Strepus*, τροπωτήρ] Alias Stropus. Sunt vero τροπωτῆρες loca quibus remi alligantur scalmis. Isidorus Struppum vocat. Vitruvius Stropham, lib. x. Et remi circa scalmos strophis religati. Sunt et qui interpretentur Stroppus, στρόφιον. B

28. *Striata*, ξυστρωτά] In columnis striatis, ipsum cavum sive Canalis, Strix dicitur: quod vero eminulum est sive protuberans, Stria, unde striatam frontem dixit Apuleius lib. x. Metamorph. pro Rugosa. Vid. lin. 40.

35. *Strictoria*, Στιχάρια] Stringo, σπῶμαι, ἐπὶ μαχαίρας. Vide an μαχαιρία. Vid. lin. 48.

40. *Striclata*, ξυστρωτά] Lege Striata, ut lin. 28.

41. *Striga*, Λωστρυγων] Lege Λαιστρυγών.

antep. *Strundius*, sive *Struntus*, Σπέλεθος] Insignis error compilatoris. neque enim dubitarim quin scribi debeat Truncus, Στέλεχος. ut col. 218.

Col. 204. l. 11. *Stuppa*, Κάνναβις, Στυβης, Αγγαθα] Lege στύπη.

48. *Subjecta*, ὑπωταγέντα] Leg. ὑποταγέντα.

antep. *Subla*, ὠπήτιον] Vide col. 189. voce Rupiat, et 558. ὀπήτιον, Subula, Subucula: ὀπήτιον autem hic legitur, pro ἠπήτριον. Hesychius ἠπήτρια ῥάπτρια, sive ἀκέστρια. Subula vero etiam Græcis σουβλίον dicitur. C

Col. 205. l. 4. *Sublones*, Ορυγες, θήλια ἐργαλίατα] Lege ὄρυγες θήλειαι. ἐργαλεῖα. Sublones vero non sunt ὄρυγες, sed cervi quibus primum nascuntur cornua.

10. *Subornatus*, ὑπόβλητος. ἐπιπόδες] Lege Subornatus, ὑπόβλητος. Soboles, ἐπίπαιδες.

14. *Substio*] Vid. infr. lin. 35. Subsutio.

18. *Subrucciones*, ὑποραφαί] Forte Subsutiones. Vid. l. 35.

19. *Subrugo*, ὑπορύσσω] Forte Subrunco.

35. *Subsutio*] Vid. sup. l. 44. Substio.

51. *Subula*, ὑπήτιον] Lege ὀπήτιον.

54. *Subvicula*] Lege ut supra Subucula.

Col. 206. l. 25. *Suffuderit*, ἐπισκιλισσοι] Lege ἐπεισκλύσοι.

Col. 207. l. 33. *Supsitæ*, θυμιασεις] Forte Suffitus, ut col. 206. Suffitio, ὑποθυμίασις.

54. *Suit*, ἤπαται] Lege Ἠπᾶται.

Col. 208. lin. 27. *Superavit*, ἐφλέγμαινεν, καὶ ὕπουλον ἐγένετο] Leg. Suppuravit, ἐφλέγμαινεν, καὶ ὑπόπυον ἐγένετο. Gloss. Græcol. c. 654. φλεγμαίνω, Suppuro. φλεγμονή, Suppuratio. D

28. *Supra fas*, ὑπὲρ τὸ θεων] Lege ὑπὲρ τὸ θεῖον.

31. *Supræ*, κνῆμαι] Lege Suræ.

40. *Suscipiendæ*, ἀναλημφθείσης] Lege ἀναληφθείσης.

47. *Suspendit*, κρεμνᾶ] Lege κρεμᾷ.

57. *Sustenit*, ὑπομένει] Lege Sustinet.

ult. *Sustellose*, πανούργως] Lege Sutelose.

Col. 209. l. 7. *Sutile*, Ιρτον] Lege εἰρτόν. vel ῥαπτόν.

T.

25. *Tabo*, αἵματι νεκροῦ. λύθρῳ. ἔστι δὲ μονόπτωτον] Charisius, Tabo et Pondo monoptota sunt. Idem inter nomina masculina quæ singulariter tantum proferuntur, ponit Hic tabus, τὸ λύθρον, cruoris inquinatio. Vide col. 531. in Λύθρος.

40. *Teniosus*, Κιριατης] Lege Κειρειάτης, vel κειριάτης, vel κειριατής.

41. *Teter*, σιχαντός] Lege σικχαντὸς, ut lin. 45. Tetram, σικχαντήν.

44. *Talaribus*, ἀστραγαλωτοῖς] Vide Eust. περὶ ἀστραγαλωτῶν ἱμάντων.

45. *Talia*, σχίζα] Vide an inde Galli Tailler deduxerint, et Tailloir, Assula, orbis. Vid. col. 210. Taliæ, σχίδακες.

46. *Tacte*, πάγκακος] Forte, Tecte, παγκάκως.

pen. *Talio*, Αντηπήρωσις] Vel ταυτοπάθεια, ἀντισήκωσις.

Col. 110. l. 22. *Tapedus*, τάπις ψιλή] Lege Tapetus, τάπης. ψιλή. Latine enim Psilæ dicuntur, quæ Græcis ψιλαὶ, vel ψιλοτάπιδες vocantur. Lucillius, Psilæ atque amphitapæ molles, cum ingentibu' villis. Duo enim erant veteribus Tapetum genera, unum glabrum, hoc est non villosum, Græci ἄμαλλον sive ψιλόν. vel potius ἑτερόμαλλον. i. ex una tantum parte villosum: alterum, ἀμφίμαλλον. i. ab utraque parte villosum. Dicuntur vero vel τάπητες, vel τάπιδες, vel etiam δάπιδες. Dictus autem est τάπης, uti volunt Grammatici, quasi πάτης, ἀπὸ τοῦ πατεῖσθαι. i. calcando. Sternebatur enim pavimentum tapetibus ἐν στρωμνῆς τάξει. instar Tori; ut hodie Turcæ suis exterius villosis tapetis, et eos imitantes Hispani crassioribus illis e Turcia advectis quæ illi voce ab Arabibus sive Mauris relicta Alhombras vocant.

56. *Telamo*, Αγλαστορος] Lege Ἄτλας, τὸ ὄρος. Veteres autem dicebant Tellumo.

Col. 211. l. 39. *Tendicula*, Λαβὶς, καὶ χορδή. καὶ Αφάκη] Insignis error compilatoris, cum Tendiculam interpretatur, ἀφάκην. Nam ἀφάκη vel potius ἡ φακὴ est Lenticula. Gloss. Græcol. φακή, Lens, Lenticula.

52. *Tentigo*, Τόνος, Τάσις] Forte Πέους τάσις.

Col. 213. lin. 5. *Tessera*, Κάλαμος. Χαραμιν] Legendum quidem est κάλαμος χαρακίας, vel χαρακίς. (Hesychius enim inter alia significata τοῦ χάρακος, addit, καὶ οἱ κάλαμοι.) Sed quo pertinet? Est enim hæc interpretatio huic loco plane aliena.

26. *Thamnus*, ἕλιξ, βοτάνης εἶδος] Columella, Jam thamni sponte virescunt.

30. *Thensæ*, Αρμα θεων] Col. 211. Tensa, θρόνος.

34. *Tignum*, ξύλον, δοκός] Theophilo πᾶν ξύλον ἐργάσιμον.

35. *Tilia*, φίλυκα κρονως] Lege φιλύρα. κρόμυον.

36. *Tilans*, πέρνης] Forte πάρνης, de quo vid. Scholiasten Aristophanis. De Tilante vero nihil uspiam legi.

40. *Timulus*, ἔφυδρις. ἐξάπουν ἐπινηχόμενον τῷ νώτῳ] Tippulam fortassis intelligit, et ad τῷ νώτῳ adde τῶν ὑδάτων.

44. *Tinnitus*, βόμβος. τρύφων] Tryphon nomen est Grammatici.

53. *Tittex*, μύσταξ] Hispanice Mostacho, vel Boço. unde Proverb. Guar te moça del moço, quando le punta el boço.

Col. 214. l. 20. *Tolarius*, πλεονοτρόφος] Crediderim errorem esse compilatoris; et legendum esse Pullarius, πωλοτρόφος. Vide Gloss. Græcol. col. 601. l. 16. πωλοτρόφος. cui voci putarim adjungendam suam consignificativam, Pullarius.

24. *Tonsillæ*, παρίσθμια] Diminutivum a Tolæ l. 17.

47. *Toranus*, ὤλενος. Τροφος] Lege ὠλενοστρόφος.

antep. *Tormen*, καλουνειον] Forte κῶλον ἀνία.

Col. 215. lin. 29. *Traduco*, κέστρος. ὄχημα δίχα τροχῶν] Hæc manca sunt. Leg. Traduco, ἐξάγω. Trahea, κέστρος, &c.

51. *Tranquilla*, Αλκυών. αρχ. Γαληνη] L. ἀλκυών. ἀρχαϊκῶς Γαλήνη. Plinius Halcyonum fœtura mare sterni scribit, septem ante brumam, et septem a bruma diebus. et quoties bruma serena existit, dies Halcyoneos appellat. i. tranquillos.

Col. 216. l. 30. *Transmarina latio*, διαπόντιος διωρεία] Forte Transmarina itio, διαπόντιος πορεία.

56. *Trepido*, Πτοοῦμαι υπονους] Lege ὑπὸ δέους.

Col. 217. lin. 4. *Tres*, τειη. τρεῖς] Lege Ter, Τρίς. Tres, Τρεῖς.

15. *Tribuo*, *Tinuero*, Ονοκρόταλον] Crediderim

Gloss. 3 O

omnino legendum Truo. Cecilius irridens nasi magni- A
tudinem : Dii boni, unde prodiit truo ?

20. *Tribula*, Τυκάνη] Leg. ῥυκάνη. Gloss. Græcol. ῥυκάνη, Tribula, Roncina.

25. *Tricosus*, Λαγγωνδυς] Leg. λαγγὼν, ἀηδής.

30. *Trigarium*, τόπος ὅπου ἵπποι γυμνάζονται] Legendum potius Striga. Charisius lib. 1. Striga castrense est vocabulum, intervallum turmarum significans, in quo equi stringuntur. Vide Jos. Scaligeri Castigationes in Propertii lib. 4.

32. *Trifariam*, τριχῶς] Vel τριφάτως.

Col. 218. l. 5. *Troito*, χειρίζω, ψηλαφῶ] Lege Tracto. Vide supra, Tractaverint.

20. *Trumen*, τρύχος, Τριχινοσεν] Fortassis, Τρύφος ταριχινόν.

27. *Trusulus*, ὁ ἐν μικρῷ παχύς] Festo Trossulus, Gloss. Trosulos quasi Torosulos vocat. Teutonice etiam τοὺς ἐν μικρῷ παχεῖς vocamus, Treuszel.

34. *Tubera*, κολουδια] Lege κολόϋδνα.

35. *Tuberus*, τυλώδης] Vel Callosus. Τύλος enim callum significat.

44. *Tudicula*, τορύνη] Alias τορύνη est Trua, κινητήριον τῆς χύτρας. Truare enim veteres dicebant τὸ κινεῖν. Titinius, Sapientia gubernator navim torquet, non valentia Cocus magnum ahenum, quando fervit, paula confutat trua.

46. *Tugurium*, &c.] Lege Tuto, στερεῶ, &c. deinde Tugurium, Καλύβη.

50. *Tulutanus*] Col. 214. l. 13. Tolutarius.

ult. *Tumor*, οἰδήτης] Lege οἴδημα, οἴδησις.

Col. 219. l. 5. *Turges*, σφυγμός] Vel Turgor.

25. *Turspollen*] Lin. 27. Tuspolline, μάννα.

32. *Tuta*, ἀνενοχαντα] Lege ἀνενόχλητα.

V.

46. *Vacca*, Δάμαλις, βοῦς] Lege Vasca. et vide Solinum.

47. *Vacillant*, λεκανίζουσι] Lege λακανίζουσι.

Col. 220. l. 9. *Vesanus*, Ηαδεσθεις] L. Μανιώδης.

13. *Vagerassin*, σποράδην] L. Vage, Sparsim.

30. *Valnus*, φάλαγξ. χαράδρα] Lege Vallis, φάραγξ. ut lin. 40.

32. *Valvæ*] Pro eo quod est θύρας διπιωτας, lege δίπτυχας.

38. *Valle*, στενόν] Lege στενῷ.

40. *Vallis*, φάραγξ, καὶ κοῦλαδις] Lege κοιλάς. Gloss. Græcol. κοιλὰς, Caverna, Convallis.

44. *Vaniloqua*, ματαιολογει] Lege ματαιόλογα.

50. *Varguus*, βλεσός] Lege Valgus. Hic et βλαισός. Gloss. Græcol. βλεσόπους, Scaurus.

54. *Varius*, ἴονθος, σκαμβός. ποικίλος] Lege Varus, ἴονθος, σκαμβός. Varius, ποικίλος.

55. *Vartivus*, Στρεβλός] Lege Vatinius.

Col. 221. l. 4. *Vastrapes*, φιμινάλια] Ruffinus apud Josephum lib. 3. Antiq. c. 11. usurpat Vastrapæ. Frustra est vir doctus qui dubitat an pro Vastrapes dicendum sit Vestipes ; quasi Vestis pedum. cum Vastrapes non sint pedum, sed femorum, tegumenta, quæ et Femoralia. Notum enim est Femur, genitivum habere Femoris et Feminis. Tibull. Implicuitque femur femini.

10. *Vatilum*, Πουραμμη] Lege Batillum, Πυράμμη.

29. *Vecors*, ἄνους] Hom. φρένας ἠλεός.

Col. 222. lin. 5. *Venefica*, φαρμακονγυνη] Lege φαρμακὸς γυνή.

12. *Venerabilis*, Προμηνηταιος] Lege προσνεμηταῖος, vel προσνεμητέος.

21. *Ventilat*, Πιντει] Lege πνεῖ.

22. *Ventilator*, ὀπλοπετής] Lege ὁ προπετὴς, καὶ λικμητής. Sed προπετὴς est Venditator, non autem Ventilator. Culpa compilatoris.

37. *Verbena*, θαλλια] Lege θαλλία.

38. *Verbenna*, terra proscissa aratro] Insigniter fallitur. Lege, Vervactum.

Col. 223. l. 14. *Veredo*, ικεας τυχων] Forsan, εἰκαῖος, τυχών.

54. *Vescus*, ὀλιγόσιτος] Qui et ἀπότροφος. Vide Pellio.

Col. 224. l. 32. *Viator*, ἀμφοδάρχης] Hoc est Vici magister. Teutonice Wijckmeester.

Col. 223. l. 52. *Vesciliæ*, χαῖται φρυγός] Insignis error Compilatoris. Legendum enim omnino pro Vesciliæ, Quisquiliæ. et deinde, χαῖται φρυγάνων. Vide Glossarium Græcolatinum, col. 655. ubi æque crassus error Compilatoris an scribæ. Nam pro Quelle,
B legendum Quisquiliæ. Utrumque locum restituo e Charisio.

Col. 224. lin. 41. τρίχες ῥινός] Forte Vibrissæ.

Col. 225. l. 12. *Vigilanda*, φροντισταῖς] Lege φροντιστέα.

44. *Vindigestæ*] Lege Vindiciæ. Festus, Vindiciæ appellantur res eæ de quibus controversia est.

48. *Vinnicus*, νωχελής] Lege Vinulus. Festus, Vinulus dicitur molliter se gerens, et minime quid viriliter faciens.

Col. 226. l. 1. *Virago*, Ἀνδρεία, γενναία] Quæ et Viracia dicitur, ἀντιάνειρα. lin. 14. Virago, ἀνδρόγυνος. et col. 227. l. 20. Viverna, γενναία.

10. *Virilis*, ἴσον κατὰ ἀναλογίαν] Forte Viritim. ut lin. 15. Viritim, κατ' ἄνδρα.

25. *Virtica marina*, Σκαλαμη] Lege Urtica marina, σκαλάφη.

42. *Vistrigilium*, Σφραγιδοφύλαξ] Error compilatoris. Lege Custos sigilli.

44. *Vissio*, βδόλος] Gloss. Græcol. βδέσμα, Vis-
C sium. Peditus scilicet absque crepitu. Galli et Flandri vocem imitantur.

Col. 227. lin. 9. καλοπλόκος] Alias Vietor. Teutonice Vatbinder. Festus, Viere est alligare. Unde Vimina, et Vasa Viminea. Rectius tamen Vietor ὑαλοπλόκος in Glossario Græcolatino vocatur.

37. *Umbilicus*, ὀμφαλος ἀσπίδος τηβέννης] Lege ἀσπίδος ἢ τηβέννης.

Col. 228. l. 7. *Ungueumparis*, μυρεψός] Lege Unguentarius. Idem quod μυροπώλης. nisi malis Unguentiparus ; quod propius accedit ad ductum literarium vocis illius corruptæ.

10. *Universum*] Lege Universim.

16. *Vocissimus*, ἠχώ] L. Vocis Simius. unde et Evodi Epigramma vetus Echo vocat, Μιμολόγον, φωνῆς τρύγα, ῥήματος οὐρήν.

56. *Uror*, βοῦς γερμανός] Lege Urus.

57. *Urtica marina*, Ασκαλάφη] Leg. Σκαλάφη.

Col. 229. l. 2. *Uspinio*, νεκροδότης] Lege Vespillo, νεκροθάπτης.

D 5. *Usurpationi*, Πραίσμασιν] L. Σφετερίσματι.

17. *Ususfructus*, χρῆσις καρπία] Lege χρῆσις ἐπικαρπίας.

Col. 230. l. 27. *Vultus*, εἶδος ὄψεως] Lege εἶδος. ὄψις.

BON. VULCANII BRUG.

NOTÆ IN GLOSSARIUM ADSCRIPTUM BEATO BENEDICTO

ABBATI FLORIACENSI.

Col. 239. l. 1. *Isis*, Φαρία] Pharia quidem vocatur, hoc est Ægyptia, Isis, Inachi filia; pro Dea ab Ægyptiis culta. At in Glossario veteri membranaceo Ms. in quo Græcæ voces Latinis literis sunt exaratæ; quod olim nactus sum veluti laceram quandam tabulam e naufragio celeberrimæ illius Bibliothecæ quæ erat Gandavi in Abbatia S. Bavonis Ordinis Benedicti, cui nulla fuit in Belgica veterum Codicum Mss. copia atque præstantia par, scriptum reperi, Furia, Isis. ex quo mihi in mentem venit non incommode, sed sensu plane ab hoc quem Glossarium B. Benedicti repræsentat diverso, legi posse Τίσις, Furia; ut τίσις sit idem quod ποινὴ, i. Pœna, quæ instar alicujus Furiæ homines exercet. ad quem sensum alludere videtur scitissimum illud Apophthegma quo significatur, Eum cui formosa uxor obtigit, habiturum eam κοινὴν; cui vero deformis, ποινήν. hoc est, Furiam cum qua conflictetur.

Col. 240. l. 11. *Medietas*, Μεσῆληξ] Legendum fortasse Mediævus.

42. *Stentinæ*, ἔντερα] Lege Intestina.

Col. 241. l. 45. *Alipe*, Σίχαρ] Lege Adeps, Στέαρ.

Col. 242. l. 40. *Infranares*, Μύσταξ] Lege Barba infra nares. Hesychius interpretatur Μύσταξ αἱ ἐπὶ τὰ ἄνω χείλη τρίχες. i. Superioris labri barba. Hispani non absimili admodum voce Mostacho vocant.

Col. 243. lin. 6. *Tusillæ*. l. 9. *Gubila*] Et per syncopen Gula, a Gubere.

42. *Interdita*, μεσοδάκτυλα] Forte Internodia digitorum.

50. *Membrana cerebri*, Υνιν] Lege ὑμὴν vel φρήν. tametsi usitatius φρένες dicuntur membranæ quibus involutum est cor et cerebrum. unde et φρόνησις sive ἡ δύναμις καθ' ἣν νοοῦμεν, φρένες dicuntur. Eustathius tamen φρένας vocat, membranam quæ hepar cum splene a pulmone et corde separat. quæ aliter διάφραγμα, et διάζωμα dicitur.

Col. 244. l. 1. *Natura*, πρόσθεμα] Πρόσθεμα et προσθέματα dicuntur ἐπὶ τῶν αἰδοίων, διὰ τὸ ἀλλήλοις ἐν ταῖς συνουσίαις προστίθεσθαι, Naturam vero, etiam Latini pro locis genitalibus accipiunt. Cicero lib. de Divinatione 2. Parere quædam matrona cupiens, dubitans essetne prægnans, visa est in quiete obsignatam habere naturam: negavit eam, quoniam obsignata fuisset, concipere potuisse.

2. *Mutunium*, Πέος] Mutunus est Priapus, Arnobio, Lactantio, et Augustino.

4. *Verpa*, Δρομη] Legendum crediderim, Verpus, Λειπόδερμος. ut sunt Judæi Recutiti. Vel alioqui Priapus denudata glande, sive ἀπεψωλημένος.

7. *Pectines*, Εκτενιοι] Forte Pecten, Κτείς. tametsi hoc ad hunc locum De membris humanis non pertinet.

Landica, Εσχαραδιν] Lege Εσχάρα γυναικεία. Eustath. ἐσχάρα, τὸ γυναικεῖον μόριον ὁμωνύμως. Vid. Scholiast. Aristophanis.

10. *Stalis*, ἀρχός] Fortasse Colei, ὄρχεις, ut supra Culei.

14. *Varix*, Κιρσὸς, κρισός] Lege Κρισσός. Hesychius, Κιρσὸς, πάθος τι περὶ τὸ σῶμα, ὅπερ τινὲς ἰξίαν καλοῦσιν. ἄλλοι κρωσσόν. lege κρισσόν.

16. *Cutis*, Επληροθη] Corrupte. neque enim dubito quin sit legendum, Ἐπιδερματίς.

17. *Apparitio*, et quod sequitur *Talpa*, aliunde in hunc titulum irrepserunt. Consignificativam vero Talpæ additam vocem corruptam, putarim non incommode ita corrigi posse: Γεώρυχος. hoc est, Effossor terræ. Virgilius, Aut oculis capti fodere cubilia talpæ.

A 21. De Studiis, ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΨΥΝΙΩΝ] Lege Περὶ φιλοπονιῶν.

Col. 345. l. 36. *Parabole*, προοίμιον] L. Proverbium, Παροιμία., Vel Præfatio, προοίμιον.

Col. 246. l. 18. *Prælium*, Παραγαμηφις] Lege Παράταξις.

23. *Armiductor*] Lege Armidoctor.

Col. 247. l. 8. *Cloacarius*, δεσμοφύλαξ] Forte Carcerarius.

6. *Carcer*, λάξ] Lege Λαξευτήριον. Nam Carcer hic pro Latomia sive Ergastulo accipitur.

18. *Ruga*, Ρύμη] Vide an legendum sit Rua, quæ vox Gallice, aliisque linguis vulgaribus, Vicum sive ῥύμην significat. Unde et Ruar Hispani, Vicatim obambulare vocant. Ruga vero non est ῥύμη, sed ῥυτίς. neque ad hunc titulum De Civitatibus pertinet.

41. *Alitorium*] Lege Olitorium.

Col. 248. l. 12. *Circis*] Lege Circius.

55. *Mare tranquillum*, θάλασσα γαλήνη] Leg. θάλασσα γαληναίη.

B Col. 250. l. 29. *Saxatiles*, φεκις] L. φυκίδες.

33. *Mustela*, γαλενη] Lege γαλῆ.

55. *Lacerti*, Κόλοι] Lege Κολίαι. ut sit Lacertus, piscis κολίας. κοιλιόγραπτος, quemadmodum ὁ βῶξ νωτόγραπτος. tametsi apud Athenæum legitur σκολιόγραπτος.

ult. *Conciliæ*, Λανδες] Forte Λεπάδες.

Col. 251. l. 17. *Mannue*, δέσμη] Leg. Mannæ, δέσμαι. ut col. 252. l. 11.

28. *Circitor*, Κελευτής] Lege Κικλευτής. ut col. 255. lin. 43. Ita et Gloss. Græcol. Περινοστῶ, Circito, Peragro. Περιοδία, Circitura.

49. *Speculatio*, σκοπιή] Lege Specula.

Col. 252. lin. 55. *Betus*, παλαιόν] Ineptus compilator confudit Vitus cum Vetus. Lege itaque Vitus, κανθός. Col. 502. Κανθὸς τροχοῦ, Urus. Lege Vitus. Et Κανθὸς ὀφθαλμοῦ, Canthus, Angulus.

ult. *Vinitor*, *&c.*] Lege Vinetum, ἀμπελών.

Col. 253. l. 17. *Dulci*, Πίθοι] Lege Dolia, πίθοι.

37. *Ovile*, ἔπαυλις, αιλεαι] L. Ovile, ἔπαυλις. Caprile, αἰγών. Gloss. Græcol. αἰγὼν, ἡ μάνδρα. Caprile.

C 41. *Stumbulum*, Κέντρον] Lege Stimulum.

Col. 254. l. 8. *Urairone*, κόμαρος] Lege Unedo; idem quod Arbutus.

37. *Palmone*, φοῖνιξ] Lege Palma, φοῖνιξ. Palmetum, φοινικών.

41. *Cornua*, κερατε] Lege Cornus, Κρανέα.

43. *Melesperum*, μελωφιλα] L. Mespilum, μέσπιλα.

50. *Nucispinea*, Στρόβιλοι] Leg. Nux pinea, στρόβιλος. Sed et Pinus ipsa est στρόβιλος.

Col. 255. l. 1. *Sabucus*, ἀκτή] Aliter Sambucus, ἡ ἀκταῖα.

3. *Malum*, et quod sequitur *Pessicum*] Leg. conjunctim, Malum Persicum, μῆλον Περσικόν.

9. *Prunum*, Κοκκυμηλέα] Lege Κοκκύμηλον.

15. *Picea*, Πίσσα] Lege Pisa, πισσά.

16. *Favum*, φευλος] Fagum, φλέως. vel Fagus, φηγός.

22. *Spinæ*, ἀκάνθης] Lege Ἄκανθαι. alias Sentes.

33. *Napi*, βανσαδυς] Lege Βουνιάδες.

D 54. *Uniones*, Κακουβαι] Fortasse μαργαρίται.

pen. *Malva*, μολόχη] Lege μαλάχη.

Col. 256. l. 11. *Pumex*, βαιός] L. Rumex, Λάπαθος.

42. *Fenumgrecum*, χετικερα] Lege Ἐπίκερας. ut Hippocrates; vel βούκερας, ut Theoprastus. vel αἰγόκερως.

47. *Ædum*, ἀείζωον] Leg. Sedum; alias Sadum. Vide supra col. 105.

Col. 257. l. 6. *Erundo*, χελιδών] L. Hirundo.

8. *Merulus, κοψιχος*] Leg. Κόσσυφος.
17. *Regaliolus, βασιλίσκος*] Vid. col. 183.
Col. 258. lin. 25. *Bardea*, Κορυδαλός] Gloss. Græcol. Κορυδαλὸς, Sculpicia, Bardalia. col. 258. l. 31. Bardaia, κορυδαλός.
45. *Ursus*, ἄκρος κλιαρικος] Leg. Ἄρκτος, vel Ἄρκος.
Col. 259. l. 1. *Malalis*, Τομιος] Lege Maialis, ὗς τόμιος.
15. *Lupus cervalis*, θώς] alias Λυκοπάνθηρος.
Col. 260. l. 9. *Flamen*, Πειροσις] Leg. Πρύτανις, ut col. 261. l. 2.
38. *Ædilis*, ἀγορονόμος] Leg. ἀγορανόμος.
48. *Paganus*, φυλέτης] Alias Tribulis. col. 655.
Col. 261. l. 9. *Juridicus*, ιαμας] Leg. Δικαστὴς, vel δικαιοδότης, ut col. 128.
22. *Pulsus venæ*, φλευτμονος] Forte φλεβοκτυπία.
26. *Infirmitas*, Νοθόρετης] Leg. Νοσερότης.
38. *Repetitio*, ἐπιτροπιασμός] Lege Repedatio, ὑποτροπιασμός. Vid. Notas meas col. 118. l. 16. voce Implicisco.
47. *Capitis dolor*, κεφαλαργία] L. κεφαλαλγία.
54. *Suffocatio*, Συναγεθη] Leg. Συνάγχη, quæ alias Angina.
55. *Contractio*, παράλυσις] Quæ et Debilitas. col. 262.
Col. 262. lin. 3. *Cruditas*, ἀπιελπειστα] Lege ἀπεψία. Vide col. 57. Crudus, ἄπεπτος.
17. *Vulnus*, Δλειμα] Lege τραῦμα.
23. *Collectio*, ἀπόστημα] Alias Vomica, Papula.
25. *Acrimonia*, εξεθηματον] Forte ἐξάνθημα.
26. *Enisacrum*, ἐρυσιπελας] Lege Ignis sacer.
32. *Sinus*, κόλφος] Lege κόλπος.
53. *Bubal*, βόειον] Leg. Bubula, βόειον κρέας.
54. *Vitlina*, μόσχιον] Leg. Vitulina, μόσχειον κρέας.
Col. 263. l. 3. *Casivor*, τυρός] Forte Caseus.
7. Lasar, ὀπός] Alias Laser. Vid. Gloss. Græcolat.
15. *Scrofina*, Σκρωφεα] Lege Σκρώφειον κρέας.
17. *Bubula*, βόϊνα] Lege βόεια.
35. *Mustus*, γλεῦκος] Leg. Mustum.
46. *Succidum*, ἐνδυκαζον] Forte ἐνρυπαρὸν, vel ἔριον οἰσυπηρόν.
Col. 264. l. 35. *Tectum*, κέραμος] L. Κεραμίς.
39. *Subrunda*, ὑπόστεγον] Leg. Suggrunda.
Col. 265. l. 12. *Horreum*, εὐδοχον] Lege Σιτοδοχεῖον.
25. *Stabulum*, ἱππόστασις] Leg. ἱπποστάσιον.
27. *Pergula*, περιφάνη] Alias ὑπερῷον.
Col. 267. l. 17. *Lacarius*, θωρακοποιός] Leg. Loricarius.
30. *Plumarius*, ποικιλτής] Gloss. Græcol. Ποικιλτὴς, Variator.
57. *Vulnerarius*, Μοιλπολης] L. Μολγοπώλης.
Col. 268. l. 10. *Veriolæ*, ψελειαι] Lege Viriolæ, ψέλια.
22. *Torques*, μανιάκης] Gloss. Græcol. μανίαξ, Tortile, Circulus, Tortus.
25. *Liliolum*, περιαυχένιον] Forte, Collarium, quod et περιτραχήλιον.
Col. 269. l. 2. *Patina*, φιάλη] Leg. Patera.
5. *Turabulum*, λιβανωτον] Leg. Turibulum, λιβανωτρίς. Acerra turaria.
22. *Statua*, et quod sequitur, *Equestris*, lege conjunctim: Statua equestris, Ἀνδριὰς ἔφιππος.
27. *Orna*, ἡμικέραμον] Leg. Orca, ἡμικεράμιον. Gloss. Græcol. κεράμιον, Orca, Orcium; Amphora.
57. *Rutabulum*, Ευσκάδης] Vet. Cod. Ἐνσκάλης.
ult. *Secur*, Σήκουρειν] Lege Securis, σηκούρειον.
Col. 270. l. 1. *Vidobium*, Δίκελα] L. Δίκελλα.
2. *Graticula*, ἐσχάρα] Lege Craticula.
15. *Libra*, Ειςταθμον] Leg. στάθμη.
16. *Arcumterebra*, Ερaξι] Vet. Cod. Arcuterebra, ἔραξις.
34. *Olla*, κύτρα] Leg. χύτρα.
36. *Pultorium*, Σηρισκος] Lege Pultarium, Σηρίσκος.
Col. 271. l. 34. *Linteum*, ὠμόλινον] Gloss. Græcol. interpretatur Crudarium. Vid. col. 287. l. 5. Ita vocat Linteum nondum curatum Sole. Belgæ id

A etiam Rauw, i. Crudum, vocant, alias Ongheblepckt. Blepcken enim est Τέρσεσθαι.
41. *Curata*, τετηλημμένα] Lege τετημηλεμένα.
45. *Interpota*, ἐπίγναφα] Leg. Interpolata.
48. *Superalia*, ὑπενδύτης] Lege Superaria. Vide Gloss. Græcol.
53. *Augusticlavium*, ψειχοσημα] L. ψηφόσημα. Recte enim supra lin. 50. Σημεῖα interpretatur Clavos. ψήφους vero col. 272. l. 57. Gemmas. Et Gloss. Græcol. ψῆφος, ὁ λίθος, Gemma.
55. *Pinnula*, φαιλόνη] Lege Penula, φαινόλη. Vide Gloss. Græcolat.
57. *Ventrile*, φοῦνδαμ] Ita supra col. 222. Ventrale, κοιλιόδεσμος, φοῦνδα. Compilator hujus Glossarii vocem Latinam Ventrile, alia Latina est interpretatus. Φοῦνδα enim non Græcum sed Latinum est vocabulum: et Latinis Funda idem est quod Græcis σφενδόνη. unde Funditores, σφενδονῆται dicuntur. Quod autem Funda Ventrile sit dicta, hinc factum crediderim, quod Veteres fortasse funda loco
B cinguli sint usi; quemadmodum etiam hodie in Hispania rusticorum mos est, funda lanea sese medios cingere; qui et ea dextre certeque admodum lapides jaciunt. Hoc præterea addam, apud Hispanos Fundam sive σφενδόνην vocari Honda, (mutata ipsorum more F in H. ut Ferire, illi Herir dicunt) ad differentiam vocis Funda. Ita enim vocant, Involucrum, sive rete, vel, ut Antonius Nebrissensis vult, Fasciam pulvini aut cervicalis; vel capsam quæ phialæ, aut horologio, aut alteri alicui rei pretiosiori exterius muniendæ et conservandæ inservit. Vulgus Gallorum et nostrum Custodiam vocat.
Col. 272. lin. 26. *Libellum*, Σκιαδρον] Forte Umbella, σκιάδιον.
36. *Balteum*, ζωστής] Lege ζωστήρ.
Col. 273. lin. 11. *Mancipia*, Σώματα] Inde Σωματέμπορος, Venaliciarius, Mango.
30. *Bracharius*, Πεταλοποιός] Lege Bractearius.
pen. *Mulicurius*, ἡμιονόκουρος] Leg. ἡμιόνουρος.
Col. 274. lin. 21. *Cara cognatio*, Τιμησυνγενια]
C Leg. Τιμία συγγένεια.
23. *Terminalia*, οπονρησια] Lege ὁροθεσία.
24. *Vestalia*, θεριαι] Forte θερεῖαι.
26. *Nundinæ*, ενιαι] Lege ἐνεαί. vel ἀγοραί.
34. *Odivum*, ᾠδεῖον] Scholiast. Aristophanis, ᾠδεῖόν ἐστι τόπος θεατροειδὴς, ἐν ᾧ εἰώθασι τὰ ποιήματα ἀπαγγέλλειν, πρὶν τῆς εἰς τὸ θέατρον ἀπαγγελίας.
37. *Pueruli*, Πεαυδη] Lege παιδάρια.
Col. 275. l. 1. *Sexjunge*, ἑξζευξις] L. Sexjugæ.
13. *Libus*, Εντεριαδες] Lege Liba, ἐντυριάδες.
47. *Alapator*, καυχητής] Hispanis Alabar est Laudare, et Jactare. Vide itaque an legendum sit Alabator.
Col. 276. l. 5. *Barosus*, Σοβαρός] Gloss. Græcol. Severus, tetricus, σοβαρός.
Col. 277. l. 26. *Linens*, ἤπιος] Homerus ea significatione ἤπια φάρμακα vocat, quæ nimirum exterius adhibentur, et illinuntur. quibus opponuntur τὰ πιστὰ, i. potabilia.
55. *Coëtus*, ἥσυχος] Coëtus usurpat, pro Quietus.
D Col. 278. l. 12. *Parciosus*, φαιλός] Lege φειδωλός.
13. *Perversus*, Επαριστερός] Vide col. 160. l. 23.
43. *Sine vile*, ἄλυπος] Pro, Sine bile.
Col. 280. l. 16. *Extremales*, Εξωστιρις] Lege Extremalis, ἐξωστιχίς.
Col. 281. l. 12. *Lumbricus*, ἕλμινς] L. ἕλμινξ.
Col. 285. l. 35. *Scutella*, Αλχαριον] Lege Δισκάριον.
37. *Legula*, μύστρον] Leg. Ligula, μυστρίον.
55. *Malvæ*, μολόχια] Lege μαλάχαι.
Col. 286. l. 33. *Congis*, χοῦς] Lege Congium.
Col. 306. l. 4. *Anabla*, ὤφειλον] Hispani usurpant Oxala, pro Utinam. ut et ὤφειλον est Optantis.
37. *Ascilla*, μασχάλη] Alias Axilla.
Col. 308. l. 4. *Calda aqua*, εὐκάς] Forte χλιαρά.
42. *Carabro*, σφήξ] Lege Crabro.
46. *Carnifex*, Δημικός] Lege Δήμιος.
47. *Carquila*, κρεάδιον] Forte Caruncula.
48. *Carruonum*, Ασβόλη] Forte Carbonum fuligo.

Col. 309. l. 33. *Cindator*, γόης] Forte Circlator, vel Circulator.
54. *Cisci*, ἐντός] Lege Cis.
57. *Citrum*, Εσπέριον] Adde μῆλον.
Col. 312. lin. 36. *Contionatura*, μετάφρασις] Lege Cocionatura, μετάπρασις.
Col. 313. l. 43. *Culbitio*, Στραγγυρα] Forte στραγγουρία.
Col. 317. l. 48. *Erciscundæ*, Διαρετου] Lege Διαρετέου.
38. *Expeditio*, Αναχωμα] Leg. ἀνάλωμα.
Col. 322. l. 4. *Glutus*, βροσσος] Lege βραστός. Extat apud Catonem.
17. *Gurdus*, Ομβλος] Forte ὁμαλός. Hisp. Gordo, pinguem significat.
53. *Hornum*, Τῆτες, Εφετος] Leg. Τῆτες. ἐπ' ἔτος.
Hittio, ἰσχνεύω] Leg. ἰχνεύω. et vide col. 107. Hittus, φωνὴ κυνός.
Col. 323. l. 29. *Iecorus*, Αστυνόμος] Forte Viocurus.
Col. 324. l. 2. *Incastus*, ἀνάγιος] L. ἄναγνος.
Col. 326. l. 7. *Intercalaris*, Αθετος] Lege ἔνθετος.
Col. 327. l. 55. *Læcorus*, λίμνη] Forte Lacus.
Col. 328. l. 4. *Landica*, ἐσκαραδιν] Forte Craticula, ἐσχάρα.
14. *Larsus*, χαροπός] Legendum Ravus. Aristoteli χαροπὰ ὄμματα sunt Ravi oculi. Ravus color est mistus e flavo et viridi, cum aliquo nigrore.
Col. 331. l. 17. *Meraculum*, Ενακρατον] Leg. ἄκρατον.
Col. 332. l. 6. *Mituo*, λαγχάνω] Error Compilatoris qui legit Mituo, pro Mico, Λαγχάνω.
Col. 334. l. 35. *Obra*, πειθαρχία] Lege Obedientia.
Col. 341. l. ult. *Sapula*, Λαμβα] Al. Λίμβα.
Col. 342. l. 1. *Satago*, Αγωνια] Lege Πολυπραγμονῶ.
54. *Sicco*, ψύγω] Lege ψύχω.
Col. 343. l. 18. *Solicatur* et *Solidatur*, ἡλιάζεται] Rectius Insolatur, vel Apricatur.
26. *Somnior*, μεριμνῶ] Somnium Compilatoris. Leg. Sollicitor.
Col. 344. l. 46. *Susu*, ἄνω] Ita Hispani Susodicho. i. Supradictus. Suso et Yuso contraria.
Col. 349. l. 7. *Caldam*, aquam, Εὔκας] Lege χλιαρόν.
18. *Cartilago*, Λοιαξ] Lege χόνδρος.
22. *Cavea*, Ζωγρον] Lege ζωγρεῖον. vel τρώγλη.
28. *Cilicia*, ζύθος] Forte Cervisia.
51. *Coxus*, ολος] Lege χωλός. Ita et Hispani Coxo claudum vocant.
52. *Creta*, γηρατις] Leg. γῆ σφραγίς. quæ alias κιμωλία γῆ.
Col. 350. l. 7. *Cutis corporis*, Διρη] L. δέρμα.
Col. 351. lin. 48. *Gutta*, ψακάς] Lege ψεκάς.
Col. 351. l. 1. *Intus*, εσον] Lege ἔσω vel ἔνδον.
Col. 353. l. 1. *Matta*, ψίαθος] Gloss. Græcol. ψίαθος. Teges, Terratoria, Macta. Lege Matta.
Col. 354. l. 22. *Nuptiles*, Γαμιλης] Forte Nuptialia, γαμήλια.
51. *Passacriarium*, ὑδρία] Error compilatoris. Neque enim dubitarim quin legendum sit Vas acuarium, pro aquarium.
Col. 355. l. 13. *Polnus*, τρῶμα] Lege Vulnus, τραῦμα.
49. *Quadra*, βρωμος] Forte κλάσμα.
Col. 356. l. 32. *Sapula*, Λαμβα] Lege Λίμβα. Supra Sapa, ἕψημα.
42. *Sebes*, Λερος] Forte Sebum, λίπος.
Col. 357. l. 13. *Sporca*, Νιπιφη] Forte Sporta, σπυρίς. vel Sporca, ῥιπαρή.
Col. 359. l. 22. *Vita*, λωμα] Forte Vitta, ταινία.
28. *Volumen*, ιλις] Lege εἰλὺς vel εἴλημα.

BON. VULCANII BRUG.

CASTIGATIONES ET NOTÆ IN GLOSSARIUM GRÆCO-LAT.

CYRILLO ADSCRIPTUM.

A.

Col. 364. l. 15. Αγελαστος, *Inricus*] Leg. Inrisus.
47. Αγνεία, *Castitas, Castimonium*] Vocantur etiam 'Αγνεῖαι, Castus. Varro: Et religiones et castus id possunt, ut ex periculo eripiant nos.
49. Αγνεύω, *Castitor*] Ita 'Αγνεύειν dicitur, qui in casto Cereris est.
Col. 365. lin. ult. Αγρώστη, *Gramen Felox*] Rectius ἄγρωστις.
Col. 366. l. 1. Αγυιὰ, *Regio*] Urbis scilicet. Teutonice, Wijck.
21. Αγωγὴ, &c.] Hæc transposita, ita restitue: 'Αγωγὴ, Disciplina; 'Αγὼν, Judicium, Actio, Certamen.
Col. 367. l. 22. Αδολεσχία, *Garrulitas*] Glossarium vetus interpretatur 'Αδολεσχίας, Exercitationes.
Col. 373. l. 14. Ακροστόλιον, *Rori*] Forte Prora. Teutonice Roer.
42. Ακυρῶ, *Arrogo*] Lege Abrogo.
Col. 379. l. ult. 'Αντικοτῶ, *Obstigilo*] Lege Obstringillo.
Col. 381. lin. 15. Αντιχαίρω, *Rehisco*] Forte 'Αντιχαίνω.
Col. 393. l. 1. Απότομος, *Acervus*] L. Acerbus. Ita et lin. 8. Lege Acerbitas.
8. Απὸ τοῦ τυχόντος, *A copiam*] Lege A quopiam.
11. Αποτρέπω] Leg. Averrunco, Averto.
Col. 405. l. 14. Αφθορος, *Inpestis*] Leg. Investis. i. Imberbis. de quo alibi dicam.
Col. 406. l. 50. Αχρεῖος, *Nuga*] Lege Nugas, quod veteres usurpabant pro Nugax.

B.

Col. 409. l. 2. Βασιλίσκος, *Regula*] Lege Regulus, vel Regaviolus.
Col. 410. lin. 50. Βούπαις, *Carulester*] Lege Catulaster.

Γ.

Col. 415. l. 29. Γαρέλαιον] L. Liquamen olei.
32. Γαυλὸς, ποιμενικὸν ἀγγεῖον, *Hoc signum*] Lege Sinus prima scilicet longa, hoc est, Vas rusticum, in quo lac mulsum asservatur. Hesychius, Γαυλοὶ τὰ ποιμενικὰ τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα. quæ et Σκαφίδες dicuntur. Virgil. Sinum lactis, et hæc te liba Priape quotannis Expectare fas est.
42. Γεγαμημένη, *Maritata*] Lege Marita.
Col. 417. l. 36. Γλυκύπικρον, *Dulcatium*] Leg. Dulcacidum.
Col. 418. l. 32. Γόμος, *Onus*] Navis scilicet; alias Saburra.

Δ.

Col. 421. l. 14. Δαφνὼν, *Laurentum*] Lege Lauretum.
Col. 422. l. 4. Δεινοποιῶ] Lege Acerbo, Inacerbo.
Col. 423. l. 29. Δέσμη, *Marina*] L. Manua, ut alibi, Δρᾶγμα, Manipulum, Manua, Dragma. Manuam etiam Hispani Manojo vocant.
Col. 424. lin. 24. Δημαγωγὸς, *Rubricola*] Lege Plebicola.
Col. 426. l. 36. Διαίρεσις ὑπαρχόντων, *Hercicitus*]

Leg. Erctus citus. Festus: Erctum citumque fit inter consortes, ut in libris Legum Romanarum legitur. Erctum a coërcendo dictum. unde et Erciscundæ, et Ercisci. Citum autem vocatum est, a ciendo.

Col. 430. l. 22. Διασπαράσσω, *Discrepo*] Leg. Discerpo.

Col. 432. lin. 45. Διδασκαλεῖον, *Doctrinum*] Lege Doctrinal, ut Minerval.

Col. 435. l. 16. Διόπτρα ἡ τῶν μέτρων] Lege ἡ τῶν γεωμέτρων.

54. Δίστομος, *Anticeps*] Lege Anceps.

Col. 436. l. 4. Διυπνίζομαι, *Exomnio*] Lege Exsomnio.

6. Διφθέρα, Membranum, *Codex*] Eadem significatione Hispani Codicem vetustissimum archivorum membranaceum maximæ apud illos authoritatis vocant, El libro del Bezerro.

Col. 437. l. 47. Δρὰξ, ἡ τῆς χειρὸς, *Pugnus*] Lege ἡ τῆς χειρὸς συμπλοκή. Sunt enim Δράκες, complicationes digitorum, pugilli. Eustathio Δρὰξ est, τὸ πλατὺ τῆς χειρός.

Col. 438. lin. 26. Δρωπακιστὴς, *Colipilarius*] Vide Alipilarius.

44. Δύο ἀδελφῶν γυναῖκες, *Inanitrices*] Lege Janitrices. Glossæ Isidori, Janitrices, duorum fratrum uxores.

Col. 439. l. 12. Δυσύδευτος, *Divius*] L. Devius.

47. Δυτικὸς, *Occasibus*] Lege Occasivus, hoc est, Occidentalis.

Col. 440. l. 4. Δῶρον στρατιώταις, *Donatum*] Lege Donativum.

E.

15. Εαρινὴ τροπὴ, *Verna*] Lege Verna solis conversio.

Col. 441. lin. 29. Εγκωμιάζω, *Comissor, Laudo*] Error Compilatoris. Lege Ἐγκωμάζω, Comissor. Ἐγκωμιάζω, Laudo.

Col. 442. l. 54. Εἰ καὶ τὰ μάλιστα, *Tamen etsi*] Lege Tamen, Etsi.

Col. 444. l. 50. Ες οὐδὲν δέον, *Ne quiquam*] Lege Nequicquam.

57. Εἰς ποῖον μέρος, *Corsum*] L. Quorsum.

Col. 445. l. 38. Εἰχὼρ, *Sanies*] Leg. Ἰχώρ.

Col. 452. l. 25. Ελαχιστοτάτη, *Mentilla*] Forte Minutula.

Col. 453. l. 57. Εμβουλουκτον, *Inburuclum*] Lege Involucrum. E qua voce Latina, Græcum illud est confictum.

Col. 454. l. 22. Εμπίλιον, *Udo*] Udo est genus calceamenti, vel potius Soccus ex lana coagmentata sive constipata factus. Martialis de Udonibus ciliciis ita scribit, Non hos lana dedit, sed olentis barba mariti. Impilia vocantur a Plinio lib. 19., ubi vulgati codices legunt, Mapalia. Bayfius legit Pedalia, vel rectius Pedulia. Ἐμπίλιον autem dictum ἀπὸ τοῦ πιλοῦν quod idem est atque πυκνοῦν. unde et πῖλος. i. pileus dictus: tegumentum capitis. de quo Hesiodus —κεφαλῆφι δ' ὕπερθεν Πῖλον ἔχειν ἀσκητόν. De soccis vero e lana constipata factis idem Hesiodus, Ἄρμενα δήσασθαι [πέδιλα] πίλοις ἔνδοσθι πυκάσσας.

38. Εμπλέκτρια, *Ornatrix*] Quæ sponsas ornat et componit. quam Hispani Componedora vocant. Unde Proverbium, Muchas componedoras descomponen la novia.

49. Εμπρόθεσμος ἡμέρα, *Finita dies*] Hom. τετελεσμένον ἦμαρ.

52. Ἐμπρόσθια ἵππου, *Antelina*] Lege Antilena, ut Postilena.

58. Εμφανῆποιῶ, *Liquefacio*] F. ἐμφανὲς ποιῶ, Liquidum facio.

Col. 455. lin. 5. Εμφύλιος πόλεμος, *Civilis*] Lege Motus civilis, vel Bellum civile.

41. Εναπόγραφος, *Adscripticius*] Qui et Capite census.

Col. 460. l. 47. Εξευμενιστὸς, *Orabilis*] Lege Exorabilis.

Col. 466. l. 44. Επίγομαι, *Festino*] Leg. ἐπείγομαι. et ita lin. 49. et c. 468. l. 27. et c. 169. lin. 37. Leg. ἔπειξις.

Col. 470. lin. 19. Ἐπισέλλιον, *Dagus*] Forte Sagma.

Col. 472. lin. 16. Ἐρεοφόρος] Lege ἐριοφόρος: l. 40. Ἐρίπιον, Leg. ἐρείπιον.

Col. 475. l. 54. *Graticula*] Leg. Craticula.

55. Εσχάραι, *hi foci*] Squarra vel Scara, Focus, frequens in libris Græcorum Medicis.

Col. 375. l. 38. Ευαρέστως, *Complacuo*] Forte Cum placito.

41. Ευαρχισμὸς, *Strena*] Vid. supra col. 203.

Col. 478. lin. 41. Ευλαλος, *Loculentus*] Forte Loculeius, vel Locutuleius.

Col. 480. lin. 30. Εὔστοχος, *Contemplator*] Vide an Conjectator.

Col. 482. l. 8. Εφίππιον, *Scordiscale*] Glossæ Isidori, Scordiscum, corium crudum.

42. Ἕψημα] Adde vocem consignificativam, Sapa. et vid. col. 285. l. 52.

53. Ἕω, *Donec*] Lege ἕως.

56. ἕως οἷον, *Aduc*] Lege Adhuc.

Z.

Col. 483. l. 1. Ζιὰ, *Mola*] Lege ζειά. Mola, Salsa nimirum, hoc est, far tostum, et sale sparsum, quo molito Romani hostias aspergebant. Horatius: —Farre pio et saliente mica. Græci οὐλὰς et οὐλοχύτας vocarunt, quæ, ut interpretatur Eustathius, erant προθύματά τινα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἕλλησιν ἐξ οὐλῶν ἤγουν κριθῶν ἁλσὶ μεμιγμένων, ἅπερ εὐχαριστοῦντες, ἢ εὐφοριάν οἰωνιζόμενοι οἱονεί τινας ἀπαρχὰς ἐπέχεον τοῖς βωμοῖς.

Col. 484. l. 5. Ζήγωμα πλοίου, *Jugum strantum*] Leg. Jugum, Transtrum.

Θ.

Col. 489. lin. 48. Θεναρ, *Ir*] Lege Hir. alias Δρὰξ dicitur.

I.

Col. 494. l. 1. Ιδου ἐκεῖνον, *Ellum*] Vide supra col. 84.

18. Ἱερὸν ὀστοῦν, *Maspina*] Lege Ima spina, dorsi scilicet.

Col. 495. l. 30. Ἱματίου σίπα, *Pernicula*] Lege ἱματίου σειρὰ, Penicula. Vide col. 607. lin. 20., ubi male Prenicula.

Col. 496. l. 40. Ἰσοπεδὲς, *Planum*] Quod et Æquor dicitur. Virgilio, Campus purus.

Col. 497. l. 27. Ἰτρίον, *Iterum, Iteratum*] Crassus error Compilatoris. Lege Δεύτερον.

29. Ἴυγξ, *Frutilla*] Venus Fruti, id est Ἀφροδίτη, a Romanis post tempora Numæ vocata, detruncata voce ab Ἀφροδίτη. Vide Notas Jos. Scaligeri in Festum, voce Frutinal.

K.

55. Κάβος, *Congiarium*] Lege Κάδος.

Col. 500. l. 2. Κακεντρεχὴς, *Maluginosus*] Forte Malitiosus, vel Malignus.

11. Κακοδαίμων, *Calamitosus*] Vel Malegeniatus.

Col. 501. l. 31. Καλόπους, *Forma calcis*] Leg. Forma calcei, quam nos Belgæ Leeste vocamus.

Καλυπτήρια, *Tegestas*] Lege Tegetes.

43. Καλυπτης, *Imbrex*] Leg. Καλυπτήρ.

55. Καμμύω, *Conhibeo*] Leg. Conniveo.

Col. 502. l. 15. Κανθὸς τροχοῦ, *Urus*] Legendum omnino Vitus. Vid. supra col. 347. l. 45.

Col. 503. l. 32. Κασιτερον, *Stagnum*] Lege Stannum. et lin. seq. Stannator.

Col. 512. l. 10. Κάτοχος, μάνδαλος] Leg. Κατοχεύς.

11. Κατουρῶ, *Commaio*] Leg. Commeio.

Col. 513. lin. 53. Κεραυνοβόλιον, *Fulgurium*] Lege Fulgur dium.

Col. 521. lin. 52. Κρεάγρα, *Exemplum*] Lege Ex-

cipulum, Arpago. Elegans est locus apud Iamblichum A in Expositione symboli Pythagorici Γαμψώνυχον μηδὲν παράτρεψε. Ubi eos qui paratiores sunt ad accipiendum quam ad dandum, comparat avib. γαμψωνύχοις, hoc est Uncunguibus, vel κραάγαις, (ubi interpres legendum putavit κράγγαις. i. cancris. cum tamen Aristoteles lib. De hist. animalium 4. c. 2. κράγγονας, vel κραγγόνας speciem cancrorum faciat, et Gaza Crangines vertat) quod nimirum quidquid illæ vel hæ semel arripuerint, mordicus retineant, neque facile reddant, nisi quis ipsis inversis id quod arripuerunt excutiat. In quo Iamblichi loco, vide an pro κραάγαις, legi possit κρεάγραις, hoc est Arpagine sive Excipulo, coquorum instrumento quo carnes elixas ollæ eximunt: de cujus uncis dentibus idem quod de Uncunguibus avibus aut cancris dici potest.

Col. 522. l. 4. Κρεμάστρα, *hoc Carnalium*] Hoc est Capsa quæ sublimis pendet custodiendis et tutandis carnibus, aut caseis ab injuria felium, murium, et muscarum. Hispanis Escusabaraja dicitur. Aristophanes facete Socratis sellam editiorem e qua doce- B bat, κρεμάστραν vocavit.

33. Κριτήριον, *Judicium, Examen*] Potest etiam commode verti κριτήριον, Sensus; ut cum quæritur, Quodnam sit κριτήριον Scripturæ Sacræ, hoc est, unde ejus sensus, atque explicatio peti debeat.

Col. 523. l. 6. Κτεὶς κναφικὸς, *Remaceus*] Forte Pectinaceus; nam linea præcedenti interpretatur Κτεὶς, Pectina.

26. Κύαμος, *Faba solida*] Ita ut opponitur fresæ.

Col. 524. l. 6. Κυνάνθρωπος, *Versipillo*] Eadem ratione et Λυκάνθρωποι dici possint. De quibus Plinius Natur. Hist. lib. 8. c. 22. Homines, inquit, in lupos verti, rursumque restitui sibi, falsum esse confidenter existimare debemus, aut credere omnia quæ fabulosa tot seculis comperimus. Et paulo post: Mirum est quo procedat Græca credulitas. Nullum tam impudens mendacium est, ut teste careat. Quod ideo annotare libuit, quod etiam hodie nonnullos hæc φρεναλγία occuparit, ut homines in lupos et canes transformari credant. C

36. Κυφὸς, *Cebulus*] Vide an Cernuus, quod idem est atque Inclinatus. Virgilius, —ejectoque incumbit cernuus armo.

Col. 525. l. 8. Κωπηλάτης, *Remigis, Remix*] Leg. Remex, remigis.

Λ.

28. Λάγυνος, *Lacuna*] Leg. Lagena.

47. Λακτιστὴς, *Calcator*] L. Calcitrator.

Col. 526. lin. 26. Λάρναξ, *Riscus*] Donato, Riscus est cista corio contecta.

44. Λέβης, *Pollumbrum*] Leg. Pollubrum.

Col. 528. l. 4. Λήκυτος, τὸ βησιων] Hesychius: βησίον, ποτήριον.

32. Λιβανωτὶς, *Acerra*] Lege Λιβανωτρὶς. Nam Λιβανωτὶς est Rosmarinum.

50. Λοξίας, *Obliloquis*] Forte Obliquiloquus. Epitheton Apollinis, ita dicti, παρὰ τὴν λόξαν ἰαν. i. φωνὴν. quod Obliqua et obscura oracula edat. Alioqui D Λοξίας dicitur Sol, quia, ut interpretatur Œnopides, ἐκπορεύεται τὸν λοξὸν κύκλον, ἀπὸ δυσμῶν ἐς ἀνατολὰς κινούμενος.

Col. 531. l. 6. Λόφος, *hæc*] Lege Penna, vel Seta galeæ.

19. Λὺξ, θηρίον, *Lingus*] Leg. Λύγξ.

27. Λυκοφῶς, *Crepusculum*] Lege Λυκόφως. al. ἀμφιλύκη.

Μ.

Col. 532. l. 21. Μαγειρεῖον, *Cucina*] Hisp. Cozina, Culina dicitur.

Col. 533. l. 4. Μάκτρα, *Magis*] Leg. Μάκτρον, Mappa.

11. Μάλη ἀνθρώπου, *Subraco*] Hispanice Sobaco.

Col. 534. l. 16. Μασῶμαι, *Mando*] Gallice, Macher.

Col. 535. l. 17. Μεγάλως, *Magimaste*] Forte, Magis Macte.

25. Μέθη, *Trementura*] Leg. Temulentia, ut lin. 32. Μέθυσος, Temulentus.

54. Μελανίμων] Lege Μελανείμων, Atratus, sive Pullatus.

Col. 536. l. 5. Μέλη τῶν ᾀσμάτων, *Modula*] Lege Moduli.

24. Μέλλαξ, *Adulescens*] Lege Μεῖραξ.

57. Μενὶς, ἰχθύδιον] Lege Μαινὶς, et adde Halecula.

Col. 537. l. 30. Μεσιτεία, *Arbitriu*] Lege Arbitrium.

49. Μεστὸν, *Comulatum*] Lege Cumulatum.

Col. 540. l. 49. Μηλωτρὶς, *Auri, calpia*] Rectius ὠτογλυφίς. Nam Μήλωθρα sunt ἔρια βεβαμμένα.

Col. 541. l. 22. Μηχανὴ, *Machina*] Latine dici potest Ingenium. Isidorus de Minerva: Apud antiquos, inquit, Minerva vocata, quasi dea et manus artium variarum. Hanc enim multorum ingeniorum perhibent. ubi τὸ Ingeniorum interpretor μηχανῶν. unde et ἐργάνη dicta Minerva, utpote ἔφορος χειρωνάκτων. Hispanice, etiam hodie Ingenieros vocantur οἱ μηχανοποιοί.

Col. 542. l. 17. Μισθοφόρος, *Mernarius*] Leg. Mercenarius.

Col. 545. l. 13. Μύσταξ, *Rictus*] Vide supra col. 187. l. 24. Rictus, ἐπισκύνιον.

14. Μυστήριον, *Arcanum*] Festus, Seclusa sacra dicebantur quæ Græci μυστήρια appellant.

26. Μύω, *Conhibeo*] Lege Conniveo.

30. Μῶλυ, *Secta*] Secta quid sibi velit hac significatione nescio. Vide an legendum sit Ruta. Neque enim quicquam affirmo.

Ν.

40. Νανὸς, *Humilio*] Leg. Pumilo, qui pumilo est corpore. ita et Ἀλεκτορὶς νάνος, Gallina pumila.

51. Ναοφύλαξ, *Edicus*] Alias Edituus.

Col. 546. l. 10. Ναύσταθμον, *Navaculum*] Fest. Naustibulum.

Col. 547. l. 34. Νηφάλαιος, *Abstenis*] Lege Abstemius.

Col. 548. lin. 21. Νοσηλευόμενος, *Eger*] Lege Νοσερευόμενος, Æger.

Ξ.

Col. 549. l. 24. Ξάντρια, *Pucatrix*] Leg. Fucatrix.

Ο.

Col. 550. l. 29. Οβελίσκος, *Veru. singulare non habet*] L. Plurale non habet.

39. Ογκώλης, *Tumidus*] Leg. Ὀγκώδης.

Col. 552. l. 7. Οἰκογενὴς, *Dominatus*] Lege, Domi natus.

Col. 554. l. 35. Ολυνθος, *hoc Grusum*] Lege Grossus.

Col. 555. l. 55. Ὀμφαλὸς ἀνθρώπου, *Ummilicus*] Lege Umbilicus.

56. Ομφαλος ἀσπίδος, *Ummo*] Lege Umbo.

Col. 556. l. 1. Ὁμώνυμος, *Cognominatus*] Leg. Cognominis.

Col. 558. l. 27. Ὀρθοπλὴξ, *Senax*] Leg. Sternax. Virgilius, Et sternacis equi lapsum cervice Thymæten.

39. Ορθοστάτης. *Stavarius*] Lege Statarius.

43. Ορθρινὸς, *Crespulus*] Lege Creperus.

46. Ὄρθρισον, *Matutina*] Ὀρθρίζειν, Latine Manicare dicitur; Hispanice, Madrugar.

Col. 559. l. 38. Ὀρεῖον, *Horreum*] Lege ὥριον. Hesychius, ὥρια, φυλακτήρια.

48. Ορυῶμαι, *Rugio, Fremo, Gannio*] Hesychius, ὠρυομένων, κραζόντων. κυρίως δὲ ἐπὶ λιμῷ κλαιόντων λύκων, ἢ λεόντων, ἢ κυνῶν.

Col. 562. lin. 43. Ὄφεως γῆρας, *Superficies*] Aliter Græce dicitur Λεβηρίς. Hesychius, Λεβηρὶς, τὸ τοῦ

ὄφεως γῆρας ὃ ἀποδύεται. Unde et Latinis, Anguis Senecta, Vernatio, Exuviæ: Virgilio, Spolium serpentis: Lucretio Vestis serpentis vocatur. Græci etiam Σύφαρ vocant. Hesychius, Σύφαρ, γῆρας τὸ ὑπέρτατον. οἱ δὲ τοῦ ὄφεως. καὶ τὸ ἐῤῥυτιδωμένον σῦκον. καὶ τὸ ἐπὶ γάλακτος τροφῶδες, lege ὀῤῥῶδες. quod interpretari possumus, Superficiem serosam lactis quæ vellusculi cujusdam instar lacti superinducta est. qua etiam de causa Belgæ eam vocant, 𝔙𝔩𝔦𝔢𝔰𝔨𝔢𝔫, id est Vellusculum. A

56. Ὀφιοδιώκτης, *Marsio*] Glossarium Latinogræcum col. 24. l. 7. habet Ario, ιφειομαχω. ubi emendavimus ὀφιομάχῳ. et monuimus editionem Bibliorum Romanam Levitici cap. 19. legere ὀφιομάχης; et quidem recte. Ita enim Suidas, ὀφιομάχης εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά. Quem vero hic ὀφιοδιώκτην appellat, eundem cum ὀφιομάχῃ esse censuerim. tametsi hic Ario, ille Marsio vocetur. quæ voces juxta mihi ignotæ. Neque enim earum ullum apud veteres aut novos ac probatos authores mentionem reperio.

ult. Ὄφις, χέρσυδρος, *Coluber, Choligrius*] Χέρσυδρος cur ita vocetur eleganter describit Virgilius his verbis: Est etiam ille malus Calabris in saltibus anguis Squamea convolvens sublato pectore terga, Atque notis longam maculosus grandibus alvum: Qui dum amnes ulli rumpuntur fontibus, et dum Vere madent udo terræ ac pluvialibus austris, Stagna colit: ripisque habitans hic piscibus atram Improbus ingluviem, ranisque loquacibus explet. Postquam exhausta palus, terræque ardore dehiscunt, Exilit in siccum, et flammantia lumina torquens, Sævit agris, asperque siti, atque exterritus æstu. De Colubro vero qui ἔνυδρις vocatur ita idem poëta: Est tecto assuetus coluber succedere et umbræ; Pestis acerba boum, pecorique aspergere virus. Choliorius vero quid sit nescio. nisi forte legendum sit Chelydrus, qui et ipse serpens est aquatilis in humidis paludosisque locis degens. in quercuum et fagorum radicibus fere latibula habet, et ranas ac molaridas venatur. B

Col. 563. l. 5. Ὀχετὸς, *Clabata*] Legendum fortasse Cloaca. C

25. Ὀψάριον, *Ciculum*] Forte Pisciculum. Ita enim in Evangelio Joannis cap. 6. ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια. Ubi vertunt ὀψάρια, pisces. Rectius tamen, pisces assos. ὀψάριον enim dicitur ἀπὸ τοῦ ὀπτᾷν. i. assare. Atque ita quod apud Lucam legitur cap. 24. v. 42. οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ, i. Tum ipsi dederunt ei partem piscis assi: periphrasis est ὀψαρίου. Eustathius etiam interpretatur ὀψάρια, ἰχθύας ἰδίως κατά τινα ἐξοχήν.

Π.

Col. 564. l. 20. Παίδερος, ἄνθος, *Flos alium*] Mutila sunt hæc meo judicio. Leg. itaque, Παίδερως, ἄνθος ἀκάνθης λευκὸν, Flos albus Acanthes sive Spinæ. Pausanias Corinthiacis, Παιδέρωτα herbam facit in uno septo Veneris nascentem, de qua ita scribit: Ἔνεστι δὲ ὁ παίδερως ἐν ὑπαίθρῳ τοῦ περιβόλου πόα, φύεται δὲ ἀλλαχόθι οὐδαμοῦ γῆς, οὔτε ἄλλης, οὔτε τῆς Σικυωνίας. τὰ δὲ οἱ φύλλα ἐλάσσονα ἢ φηγοῦ, μείζονα δέ ἐστιν ἢ πρίνου. σχῆμα δὲ σφίσιν οἷον τοῖς τῆς δρυὸς, καὶ τὸ μὲν ὑπομελαίνει, τὸ δὲ ἕτερον λευκόν ἐστι. φύλλοις ἂν λεύκης μάλιστα εἰκάζοις τὴν χροιάν. Est et Παιδέρως genus unguenti, quo et Demetrius Phalereus sibi os delinebat. D

21. Παίδευσις, *Doctus, Eruditus, Eruditio*] Lege Παίδευσις, Eruditio. Πεπαιδευμένος, Doctus, Eruditus.

Col. 569. l. 24. Παρασταθμίζω, *Interado*] Forte Pondero.

27. Παραστροφὴ, *Redimentum*] Lege Rebimentum, ut linea sequenti Rebio, et b positum pro v.

Col. 570. l. 10. Παράχρησις, *hic Usus*] Lege Abusus.

Col. 571. lin. 49. Παροξύνω, *Advoco*] Forte Adunco.

572. l. 55. Παχύνους, *Grassibus*] L. Grassidus.

574. l. 40. Πέπλος, *Indumentum*] Quod et Flaminium dicitur.

Col. 577. l. 38. Περιρέω, *duo*] L. Circunfluo.

39. Περίῤῥυτος, *duens*] Lege Circunfluus.

Col. 578. l. 1. Περιστόμιον, *Rictus*] Vid. Μύσταξ.

42. Περιχαρὴς, *bundus*] Lege Lætabundus.

Col. 579. l. 5. Πεταλουργὸς, *Blattearius*] Leg. Bractearius.

Col. 580. l. 23. Πίνινον, *Marinum*] Leg. Πίννινον. Est autem Πίννη ex genere concharum de quarum generatione ita Aristoteles De historia animalium v^to^. αἱ δὲ πίνναι ὀρθαὶ φύονται ἐκ τοῦ βύσσου ἐν τοῖς ἀμμώδεσι καὶ βορβορώδεσιν, tametsi apud Athenæum pro ἐκ τοῦ βύσσου legitur ἐκ τοῦ βύθου. Procopius Πίννους vocat. Ita enim Libro de fabricis Justiniani describens insignia quæ Satrapæ Armenii ab Imperatore Constantinopolitano acceperunt ait: Χλαμὺς ἐξ ἐρίων πεποιημένη, οὐχ οἷα τῶν προβάτων ἐκπέφυκεν, ἀλλ᾽ ἐκ θαλάσσης συνειλεγμένων. πίννους τὰ ζῶα καλεῖν νενομίκασιν, ἐν οἷς ἡ τῶν ἐρίων ἔκφυσις γίνεται, etc. Marinium vero putarim accipi pro lana illa marina sive bysso quæ e Pinnis colligitur.

47. Πίτυρον, *Porrigium*] Lege Porrigo.

52. Πλεκτὰ, &c. *hæc erre*] Legendum Charisiæ, Gerræ.

Col. 581. l. 7. Πλευστικὸς, *Nabalis*] Leg. Navigabilis.

29. Πλήμνη, *Radia*] Lege Radius, rotæ scilicet.

Col. 583. l. 29. Πνοή] Adde Aura, et seq. lin. Flatus.

Col. 584. l. 29. Ποππύζει] Vid. col. 95. lin. 8. Favor.

Col. 588. l. 41. Πρίσμα, *Secu*] Col. 265. Scobis, Πρίσμα.

Col. 597. l. 25. Προσφώνησις βαρβαρικὴ, *Bargena*] Vide an sit vox Teutonica, qua obvium aliquem compellare solemus, interrogantes, 𝔚𝔞𝔢𝔯 𝔥𝔢𝔫𝔢𝔫? i. Quo tendis?

44. Προσωποποιΐα, *Materiola*] Vide an, Personatio.

20. Πυκνὸς, *Grever*] Lege Creber.

37. Πυραμὴ, *Vacillum*] L. Πυράμμη, Batillum.

42. Πύργος, *Bugus*] Leg. Burgus.

Col. 601. lin. 17. Πωλοτρόφος] Censuerim adjiciendam, vocem consignificativam Latinam, Pullarius. atque ita etiam supra col. 214. l. 22. pro eo quod ibi legitur, Tolarius, πλεονοτρόφος, lege Pullarius, πωλοτρόφος. quæ emendatio mihi tum non venit in mentem.

P.

Col. 602. l. 22. Ῥεῦμα ποταμοῦ, *Flumentum*] Lege Fluentum.

Col. 603. l. 13. Ῥοδισμὸς, *Ros alia*] Alias Ῥοδιακὰ, Rosalia.

27. Ῥούσιον φάρσος, *Vexillum*] Adde, russatum.

33. Ῥύγχος, *Rostrum*] Quod in homine est πρόσωπον, hoc in belluis est Rostrum. Hispani tamen Rostro vocant etiam faciem humanam.

Σ.

Col. 604. l. 43. Σανδάλιον, *Gallicula*] Galli etiam hodie Galloches vocant.

Col. 605. lin. 53. Σεσαγμένος, *Saginatus*] Leg. Sagmatus.

Col. 606. l. 7. Σημαντὴρ, *Monator*] Leg. Monetor.

Col. 607. l. 19. Σιρὰ, *Civisa*] Forte Simissa, ut lin. 26. Simissator.

Col. 609. l. 47. Σκολόπενδρα, *Contifes, Centifes*] Vide an legendum sit, Σκολόπενδρα, ὄνος. Seps, Centipes. Est enim Seps Scolopendra minor. Ὄνος autem Latine vocatur, Millepeda, Centipeda, et Multipeda.

Col. 610. l. 10. Σκουτάριον, *Citra*] L. Cetra.

Σκυζᾷ, *Canit*] Lege Cacat.

30. Σκυφάριον, *Pistella*] Forte Scifella.

46. Σμῆνος, *Alvus*] L. Alveus, vel Alvear.

47. Σμήχω, *Lomento*] Leg. Fomento.

Col. 611. Σπάνη, *Hibera*] Lege Iberia.

Σπάργανα, *Cunabulum*] Lege Cunabula. Singulare non habet.

52. Σμυρνίον λάχανον, *Oleastrum*] Leg. Olus atrum, et vide col. 148.

57. Σομφὸς, *Fungidus*] Hisp. Fofo.

Col. 611. l. 31. Σπαρτοπόλιος, *Incanus*] Julius Pollux lib. 4., ubi de personis Tragicis agit, Ὁ γεμὴν Σπαρτοπόλιος, inquit, δηλοῖ μὲν τὴν πολιῶν φύσιν, μέλας δέ ἐστι καὶ ὕπωχρος. Plinius lib. 37. c. 11., ubi agit de Gemmis quæ a membris hominum cognominantur; Polia, inquit, canitiem quandam Sparti indicat, nigra Spartopolios: In quem locum vide Castigationes Hermolai Barbari.

34. Σπάσασθαι ξίφος, *Evaginare*] Hisp. Desenvaynar.

Col. 613. l. 26. Στέαρ, *Spassum*] Forte Spissum.

Στέλιον, *Manubrium*] Ita Teutonice Stele.

Col. 614. l. 4. Στέρομαι, *Caresco*] Hisp. Carecer, idem significat quod Carere.

47. Στιβάζω, *Stivo*] Leg. Stipo.

Col. 616. l. 29. Στυφὸς οἶνος, *Inscidus*] Forte Acidum vinum.

Col. 619. l. 22. Σύμβολον, *Symbolum*] Latine Conlatio.

Col. 620. l. 32. Συμποδίζω, *Cupplanto*] Lege, Supplanto.

Σύμφυτον, βοτάνη τις] Adde Enula.

Σωφρονισμὸς, ἐπὶ τιμωρίας, *Coërcicio*] Vide an hujus vocabuli vim explicet Latinum, Exemplum. ut Terentius dixit, Edere exempla in aliquem. ubi Donatus, Nova ac mira tormenta quæ pro exemplis narrantur, aut quæ documenta sint cæteris ne delinquant, Exempla dicuntur. Qua etiam significatione Hispani voce Escarniento utuntur. Unde Proverbium: De los escarmentados salen los arteros. Et in illo, Felix quem faciunt aliena pericula cautum. per Pericula etiam intelligere possumus Exempla et Pœnas quæ possunt cæteris esse documento.

T.

Col. 633. l. 50. Τετραετὴς] Lege Quadrimus.

Col. 634. l. 11. Τετράρυμος, *Completus*] Insignis procul dubio error compilatoris. neque video quo pacto corrigi possit, nisi legas Quadriplerus. Nam per τετράρυμον omnino intelligendum est ἅρμα. ῥυμὸν vero ἁμάξης supra col. 603. exposuit Temonem, Plerum.

Col. 635. l. 36. Τιλμὸς ὀσπρίων, *Enulestinum, Enulestio*] Monstra vocabulorum, e compilatoris an scribæ inscitia nata, pro quib. quid aliud sufficiam, quam quod Græca vocabula significant, nimirum Leguminum evulsio.

Col. 637. lin. 49. Τραγώνισα περιστερὼ, *Pipio*] Legendum crediderim, Τρυγὼν, τρύζουσα περιστερὰ, Pipio, sive Turtur.

55. Τραπεζόφερον, *Caliclare*] Lege Τραπεζοφόρον. Et vid. Ποτηροθήκη.

Col. 638. l. 31. Τριβὴ, *Usus*] Apuleius lib. de Philosophia: Usus nulla ratione collectus. sic enim ἄλογον τριβὴν sumus elocuti.

41. Τρίγλη, *Mulus*] Lege Mullus.

48. Τριετὴς, *Trinnus*] Lege Trimus.

Col. 639. l. 12. Τρίμορφος, *Triniorma, Trimorma*] Lege Triforma, Triformus. Vid. Trifax.

Col. 641. l. 1. Τρώξιμα λάχανον] Adde Seris, herba Lactucæ simillima.

6. Τυλοπροσκεφάλαιον, *Capitale, Pilentum*] Τύλος significat Callum. Τυλοπροσκεφάλαιον, fortasse Pulvinum quem ἀχθοφόροι humeris imponere solent adversus callos in iis succrescentes. Quo fit ut pro Pilentum legendum videatur Pulvinus. Nam Pilentum est ὄχημα μετέωρον.

19. Τυρχὴ, *Furca*] Τυρχὴ quid sibi velit nescio. At Furca est Δίκρανον, vel στήριγμα.

25. Τύχεον, *Genium. Genitalium caret plurali*] Legendum fortasse: Τύχη, Genius, τὰ τυχαῖα, Genialia, Singulare non habet. Vide supra col. 101.

Υ.

Col. 642. l. 23. Ὕδνα, *Tribe*] Putarim errorem

A esse Compilatoris, et legendum ἔχιδνα, Vipera.

24. Ὕδρα, *Excetra*] Hieronymus eleganter Hispanum quendam, virulentum obtrectatorem, Iberam excetram vocavit.

38. Ὑδρομύλη, *Apuamulina*] Forte Aqua molina. Ita et Hispani Agua molino vocant, Molam aquariam.

39. Ὑδροπότης, *Abstenus*] Lege Abstemius.

Col. 643. lin. 15. Ὑλίσκος, *Sylvester*] Lege ὑλικός.

24. Ὑμὴν ῥοιᾶς, *Hecta, Hicta*] Festus, Hettam interpretatur rem nihili, vel Papulam quæ in coquendo pane solet assurgere.

30. Ὑοσκύαμος, *Hurcularis turba*] O crassam Compilatoris inscitiam! quid enim hoc monstrum vocabuli sibi vult? aut quid ei cum Hyoscyamo commune? In Hispania lingua multa hærent Antiquitatis vestigia; quam illi (quod de mulieribus Græcanicis alibi dicit Plutarchus) mordicus retinent. Quo fit ut ad illam frequenter confugiam, ut ex ea Latinorum vocabulorum quæ corrupta sunt emendationem, quæ obscura declarationem petam. Quod

B quidem hoc in loco mihi præcipue usuvenit, cui remedium nullum invenissem, nisi hoc mihi suggessisset Hispanicæ linguæ non vulgaris cognitio quam ante annos quadraginta, in Hispania apud Cardin. Franciscum a Mendoza Episcopum Burgensem degens, comparavi. Venit itaque mihi in mentem Hyoscyamum ab Hispanis vocari Veleño. quod idem esse sum imaginatus, aut certe nominis ratione, atque adeo usu ipso convenire cum eo quod Græcis dicitur βελένιον, quod Aristoteles libris de Plantis delibutorium in Perside venenum fuisse scribit, utpote ἰὸν τῶν βελῶν. i. venenum quo cuspides sagittarum inungebantur. quam herbam etiam Hispani Yerva del ballestero vocant, hoc est, herbam cujus succo venatores ballistarii sagittas suas oblinunt. cujus quidem veneni tanta est vis, ut quacunque corporis parte vulnere facto sanguinem attigerit, statim ad cor penetret, subitoque interficiat: quod quidem aliquando in gallo gallinaceo sum expertus. Accepta enim acu cujus cuspis unguine quodam ex hyoscyamo

C confecto erat delibuta, galli cristam pertudi, cum ille paulo post, me summa cum admiratione spectante in altum prosiliit, subitoque rursum in terram mortuus corruit. Non possum vero quin, cum in hujus veneni mentionem inciderim, commemorem quid aliquando Comiti à Bossu, qui in summa erat gratia apud CAR. V. Imp., acciderit. Is cum in Hispania ad venationem cum Imp. se appararet, ac forte fortuna manum sibi cultello qui tali veneno delibutus erat leviter læsisset, confestim periisset, nisi Imperator ipse, cui vis veneni optime erat cognita, arrepta statim illius manu, venenum quod jam sanguinem attigerat exsuxisset. quod quidem mihi narravit Clariss. vir, D. Joannes Heurnius, se a fidedignis auctoribus accepisse. Cæterum ut ad rem redeam, ex iis quæ superius dixi facile colligi potest, pro Hurcularis turba legendum esse Jacularis herba, quam, ut dixi, Hispani vocant Yerva de ballesteros. tametsi quidam hanc interpretantur Veratrum, sive Helleborum. De Belenio autem annotavit Ill. V. Josephus

D Scaliger in Ausonianis lectionibus lib. I. cap. 9. veteres Gallos herbam qua inungebant sagittas ita vocasse.

Col. 646. l. 41. Ὑπογογγύζω, *Submisso*] Lege Submusso.

Col. 648. l. 32. Ὑπόνομος, *Amara, Cubiculus*] Lege Camara, Cuniculus.

Col. 650. l. 11. —*um*] Leg. Posterior sum.

24. Ὑφάσματα ἀράχνης, *Cases huares jares*] Lege Casses, Telæ aranearum. Hisp. Telaraña.

Φ.

Col. 652. l. 28. Φρεινόπωρον, *Agriponuum*] L. φθινόπωρον, Agripomium.

Φιλόκαλος, *Politus*] Ea significatione Basilius et Greg. Nazianzenus libro in quem politissima quæque ex scriptis Origenis congesserunt, titulum fecerunt φιλοκαλία; ut et Cyrillus Librum quo politissimas quasque in Pentateuchum quæstiones pertractat in-

scripsit Γλαφυρά. qui ambo apud me Mss. exstant.

X.

Col. 657. l. 23. Χαλκὶς ὄρνεον. *Pica maritima*] Lege Pica marina.

41. Χαμοῦλκος, *Trahe*] Lege Trahea, vel Traha. a Trahendo ita dictum vehiculum absque rota.

54. Χαρακτὴρ, *Laminamentum*] Lege Lineamentum.

56. Χαρακτηρίζω, *Persono*] Accentu in media. hoc est, rei alicui incorporeæ personam attribuo.

ult. Χάραξ, *Redica*] Lege Pertica.

Col. 659. l. 4. Χειρόμακτρον, *Mantela*] Lege Mantile.

8. Χειροπληθὴς, *Corpuletus*] L. Corpulentus.

32. Χηλὴ, *Distula*] Lege Ungula Bisulca.

46. Χία μαστίχη] Quod in Chio insula laudatissima probatissimaque Mastyx nascatur.

58. Χιῶ, *Induco*] Decussatim nimirum in modum literæ X Cancello.

A Col. 660. l. 24. Χοιρὰς ἵππου, *Grandula*] Lege Glandula.

31. Χονδρίτης, —*cinarius*] Lege Alicarius.

Col. 662. l. 3. Χρυσόπλευρος, *Salpa*] Piscis colore varius, virgis vel maculis quibusdam rubentibus distinctus; ideoque Oppiano αἰολόνωτος, Athenæo πολύγραμμος et ἐρυθρόγραμμος dictus.

19. Χυδαῖος ἄρτος, *Ceparius*] Lege Cibarius panis, qui et Secundarius, et Confusaneus, quod proprie explicat τὸ, χυδαῖος.

Ψ.

Col. 663. l. 5. Ψακὰς, *Gutta*] Lege ψεκάς.

24. Ψελλιστὴς, *Vambal*] Lege Bambalo.

35. Ψεύστης, *Medosus*] Lege Mendosus.

36. Ψηκτὸς μόδιος, *Rasus*] Leg. ψηστός.

Col. 664. l. 10. Ψίαθος, *Macta*] L. Matta.

Col. 665. l. 1. Ψωλὴ, *Mencla*] L. Mentula.

BON. VULCANII

CASTIGATIONES ET NOTÆ IN ONOMASTICON

GRÆCO-LATINUM.

Cum in edendis Glossariis veteribus versarer, amice Lector, nactus sum ab Joanne Lydio juvene docto mihique amicissimo etiam hoc Onomasticum; C excusum quidem illud olim Argentorati, et Calepino præfixum; Vetus tamen, quodque prioribus illis Glossariis proprietate præstantiaque vocabulorum tam Latinorum quam Græcorum nequaquam cedit. Nolui itaque committere quin etiam hoc ab innumeris quibus scatebat mendis repurgarem, publicique juris facerem. Adjunxi vero etiam Notas et Castigationes aliquot, quas boni consules tantisper dum Ms. aliquod exemplar nactus fuero, cujus ope et castigatius et auctius hoc Onomasticon edi possit. Nam in Argentoratensi illa editione, typographus ipse testatur, vocabula omnia quorum initium erat a litera X et Z, quod mere Græca essent, consulto a se omissa.

Col. 2. *Absoleo*, ἀπαρχαιῶ] Lege ἀπαρχαιόω. quod ex Latino sermone profectum Antiquare. Vide, Antiquo.

Accersio, μετακαλέω] Est abusus jam satis priscus, pro quo Arcesso Latinius, nam alterum ex altero depravatum est. Arcio, prisce pro Accio; ut Arvenio, pro Advenio. Inde Arcesso. ut, Capio, Capesso.

D *Acredula*, φιλομήλη] Ὀλολυζὼν ex Arato, apud Ciceronem ejus interpretem.

Acuncula] Contra etymologiam receptam pro Acucula, vel Acicula. ut Domuncula, inepte pro Domucula.

Col. 3. *Addax*, στρεψίκερως] Explicat hoc Plinius lib. 11. cap. 37. ubi de diversitate cornuum quæ natura variis animantib. affinxit loquitur, Rupicapris, inquit, in dorsum adunca, damis in adversum. Erecta autem rugarumque ambitu contorta, et in leve fastigium exacuta ut lyras diceres, στρεψικέρωτι, quem Addacem Africa vocat.

Adhamo, ἀγκιστρεύω] Recte Nonius apud Ciceronem, Qui honores adhamaverunt. quo loco quidam parum recte Nonium reprehendentes, substituunt, Adamaverunt.

Col. 4. *Adineo*, ἐπαφίημι] Quantum colligere licet, accipit transitive, hoc est Admittere marem ad fœminam, quod Græce est ἐπαφιέναι. Qui admittunt equos ad equas, Latine dicuntur Prurigæ: equi ipsi, Admissarii. Admitti ad Equas, ἐπαφίεσθαι, Inire equas. Ita infra, Admissarius equus, ἀναβάτης.

Ad limina, θηρωροί] Lege θυρωρός. Ita Ciceroni Ad manum servus, pro A manibus; et Martiali Ad pedes, pro A pedibus.

Adruo; ἀναστρέφω] Adruo est Rutabulo moveo.

Adscire, αἱρεῖσθαι] Imo Adcire, quod antiquitus, ut dixi, Arcire. Teutonice, Halen.

Adubanus, ἀδούας] Hic pro Adua, vel Abdua monte ponitur, unde prorumpit Danubius quem tamen Plinius ex Abnobæ montis jugis fluere scribit.

Col. 5. *Adjuvo*, ἐπιζῆν] Leg. Advivo, ἐπιζῶ.

Col. 7. *Agolum*, λαγοβόλον, i. λαγοβολεῖον. Pedum.

Ala, L. πτερόν. Albedo, Leg. λευκόν. Albeo, λευκός εἰμι.

Albeus, κῦβος] Leg. Alveus, κῦτος. Ita enim vocantur Tabulæ in quas κῦβοι jaciuntur. Ita Κῦτος τῆς νεὼς Glossarium Græcol. interpretatur Alveum.

Col. 8. *Aliquantum*, ἐπὶ πόσον] Leg. ἐπίποσον.

Col. 9. *Amasius*] L. ἐρώμενος. Amasia, ἐρωμένη. Amictus, ἀμφεστρίς. Amolior, ἀπωθέω.

Col. 10. *Anniculus*] Leg. ἔνος. ἐνιαύτειος, vel ἐνιαύσιος. Anser, ὁ χήν.

Col. 11. *Antegradior*] Lege προκατέρχομαι. Aper, κάπρος. Apex, κεραία.

Apella, Λειπόδερμος] Leg. Λιπόδερμος. Sed decepit hunc compilatorem locus Horatii —Credat Judæus Apella; ubi Apella, non significat λιπόδερμον, repugnat enim quantitati primæ syllabæ A præpositio longa, sed est Ἀπελλῆς nomen proprium.

Col. 12. *Applada*, κηρόβιον] Leg. Apluda, κυρήβιον.

Aquarius, ὑδροχόος. Aquilex, ὑδρολόγος. Arbor, δένδρον. Ardea, ἐρωδιός.

Col. 13. *Areator*] Leg. ἀλωνευτής. Arenatus, Lege ψαθυρός.

Areo, ὀκλέω] Lege σκλέω. Unde ἐσκληκώς. Hesychius Ἐσκληκότα, ἀντὶ τοῦ προσλιπαροῦντα, ἐπὶ τῶν προσξηραινομένων.

Areola, αὐλὼν] Lege ἁλών.

Col. 14. *Asportare*, ἐμφέρειν] Lege ἀποφέρειν.

Col. 16. *Atavius*, δύσπαππος] L. Δίσπαππος, vel Δὶς πάππος.

Ama] Lege Μάμμη.

Aviarium, Ανοδία] Lege Avia, -orum. ut significetur Avia vocabulum esse neutrum pluralis numeri. vel lege Avia locorum.

Aurifex] L. χρυσοχόος. Auriscalpium, Lege ὠτογλυφίς.

Austrum, τροχός] Lucretius: Ut fluvios versare

rotas atque haustra videmus. Sunt situlæ, sive haustoria aquariis impacta.

Col. 17. *Bacca, ἀκρόδρυον*] Falsum. Nam ἀκρόδρυα sunt quæ putamen habent, ut nuces, et intus esculentum. Ὀπώρα autem, quæ extra esculentum habent. Democritus inter authores Γεωπονικούς: Ὀπώρα, inquit, λέγεται, ἡ χλοώδη τὸν καρπὸν ἔχουσα, οἷον δωρακινὰ, μῆλα, ἀπίδια, δαμασκηνὰ, καὶ ὅσα μὴ ἔχει ἔξωθέν τι ξυλῶδες. Ἀκρόδρυα δὲ καλεῖται, ὅσα ἔξωθεν κέλυφος ἔχει. οἷον ῥοιὰ, πιστάκια, κάστανα, καὶ ὅσα ξυλώδη τὸν καρπὸν ἔχει ἔξωθεν.

Baubo, βάζω] Lege βαΰζω.

Col. 18. *Brupeo, καταπλήττομαι*] L. Bruteo.

Bucca, Κόῤῥη] Quando dicitur πατάξαι ἐπὶ τῆς κόῤῥης, tunc Bucca est Κόῤῥη, alioquin Κόῤῥη est Κρόταφος; tametsi Eustath. promiscue usurpat, κατὰ κόῤῥης τύψαι, ἤγουν κατὰ κροτάφου, ἢ γνάθου.

Bulgæ, ἱπποπῆρα] Alias Lateralia. Hispanice Alforjas.

Col. 19. *Cacabo, τιττιβύζειν*] Καβᾷν et Κακαβίζειν, proprium est Perdicum.

Col. 20. *Candeo, es*] Lege Λευκαίνω.

Col. 21. *Capreus, rinus*] Leg. Caprinus.

Carectum, δονακών.

Col. 22. *Carnarius*] Leg. κρεοπώλης.

Catenula] Leg. ἁλυσείδιον.

Casu, γήπανην] Corrupte. Lege γῆ, καπάνη, vel potius γήπεδον.

Catus] Leg. γαλῆ.

Col. 23. *Cauponor, καπηλεύω*.

Celebro] Leg. φοιτάω.

24. *Cicatriso*] Leg. Συνουλόω.

Cilicium, διφθέρα] Falsum. Vid. Gloss. Græcolat. voce Διφθέρα.

25. *Clavicula*] Leg. κλειδίον.

Claviger] Leg. κλειδοφόρος.

Coagmenta, συναφά] L. Coagmentata, συναφῆ.

Coagulum] Leg. πιτύα.

Codiculus] Leg. βιβλίον.

26. *Coleus, περίνεος*] L. Culus, περίνεως.

Collecta, nea] Leg. Collecta, et Collectanea.

Columen, στῆλος] Lege στύλος.

Comitatus, ἀρχαιρεσία] Leg. Comitiatus.

Competo] Leg. Συμμετίημι.

28. *Concinnitudo, ὁμολογία*] Forte ἁρμολογία.

Connubium] Leg. Μεσονύκτιον.

Condio, is, ξωμεύω] Leg. ψωμεύω.

29. *Condo, is*] Leg. Συγκαλύπτω.

31. In sequentibus aliquot columnis, frequenter erratum est in accentu ultimarum syllabarum. et positus gravis pro acuto. Tu, lector, facile animadvertes, et corriges.

Cornus] Leg. κράνεια.

Crabrones] Leg. σφηκιαί.

32. *Crassities*] Lege Πάχος.

Cucumer, σίκος] Leg. Σικυός.

34. *Decoro, ἐπιτρέπω*] Leg. ἐπιπρέπω. Nove tamen in Transitivo.

Dehonestus, περίσεμνος] Falsum. forte παράσημνος.

36. *Delibutus*] Lege κεκηλισμένος.

37. *Depiles*] Lege ψιλοί.

Deprædor] Leg. στρεβλόω.

38. *Detestor*] Leg. μυσάττομαι.

39. *Devolvo*] Leg. κατακυλίω.

Diarium] Leg. ἐφημερίς.

40. *Digredior*] Leg. ἀπαλλάττομαι.

41. *Dissentio*] Leg. Διαλλάττω.

43. *Edentatus*] Leg. ἀπεδοντωμένος.

44. *Effigio*] Leg. εἰκονίζω.

45. *Eradico*] Leg. ἐκριζῶ.

Emendico, ἀπαιτέω] Leg. ἐπαιτέω.

Emissarius] Leg. προαγωγεύς.

E regione] Leg. ἀντικρύ.

47. *Everto*] Leg. καθαιρέω.

Exactum] Leg. παρεληλυθός.

49. *Extraneus*] Leg. ἀλλοδαπός.

50. *Falcarius*] Leg. δρεπανικός.

Famiger] Leg. ἀγγελιαφόρος.

51. *Farreum*] L. χονδρῖτις.

52. *Ferentarii, ἀκροβολῖται*] L. ἀκροβολισταί.

A 53. *Ferinus*] Leg. θήρειος.

Flavescere] Leg. ξανθίζεσθαι. Flavus, ξανθός.

54. *Fluidus*] Leg. ῥευστικός.

Focarius] Leg. ἐσχάριον.

Focillo, ἀναλαμβάνω] In Panegyrico Lucani ad Pisonem legitur per unicum l, prece focilet.

Fæcundo, εὐδαιμονίζω] Legendum fortassis est εὐκυμονίζω.

Foliatus] Leg. Foliatum. Martialis: At mea me libram foliati poscat amica.

55. *Formidolosus, περίφορος*] L. περίφοβος.

56. *Fotus substantivum*] Leg. πυρίασις.

Fraxinus] Leg. μελία.

Friabile] Leg. ψαθυρόν.

57. *Fulcra*] Leg. ἐρμῖνες.

Fumifico] Leg. ὑποπυροῦμαι.

Funebre, Διανειστικόν. Voluit dicere, Fœnebre, Δανειστικόν.

58. *Gaddes, ὀχεύω*] Locus corruptus. τὸ ὀχεύω ex præcedenti voce Futuo huc irrepsit. Legendum itaque

B censuerim, Gades, τὰ γάδειρα. quod Apuleius Libro de Mundo vertit, Cervices terrarum. Vide in eum Notas meas.

61. *Hamiotæ, γριπεῖς*] Vocabulum Varronianum: Cohors hamiotarum.

63. *Hossimi, Ἄῤῥινες*] Plinius lib. 11. cap. 27. Avibus, serpentibus, piscibus foramina tantum ad olfactum, sine naribus. Et hinc cognomina, Simorum, Silonum.

64. *Ignoro*] Leg. ἀγνοέω.

65. *Ilix*] Leg. ἐπαγωγός.

68. *Indemnis*] Leg. ἀθῶος.

69. *Induo*] Leg. ἐνσκευάζω.

69. *Infatuo*] Leg. ἐκμωραίνω.

Infibulo] Leg. ἐμπορπάω.

70. *Infrendere*] Leg. ἐμβρύχειν.

Inorco] Leg. ἐμβωλοκοπέω.

71. *Instigo*] Leg. ἐπικεντρίζω.

73. *Interlunium*] Leg. μεσοσέληνον.

74. *Investes, ἀχίτωνες*] Vide an Ἀπώγωνες, ut Ve-

C sticipes, πωγωνιῶντες. vel potius χνοάζοντες et ἄχνοοι. Notum enim est χνοῦν, hoc est Lanuginem dici, ἐπὶ βραχείας καὶ λεπτῆς ἀναφύσεως τῶν τριχῶν. Vide quæ de hisce vocibus Investis et Vesticeps annotavit vir doctissimus Isaacus Casaubonus ad Apologiam Apulei. qui Investem interpretatur Puerum virginem; Vesticipem vero, τὸν ἐφθαρμένον, καὶ τὸν ἀφροδισίων πεῖραν ἔχοντα. tametsi τὸ Vesticeps (quod pace magni illius viri dixerim) videri possit cum τῷ ἐφθαρμένῳ, qua voce etiam is cui φθορὰ, hoc est Stuprum, illatum fuerit significatur, analogia nominis parum convenire. Ut ut est, non incommode Investem ἄχνοον, Vesticipem verò χνοάζοντα interpretemur.

75. *Irreprehensibilis, Ανεπίλεγκτος*] Leg. Ἀνεπέλεγκτος. Jugum, ζυγός.

76. *Juniperus, ἀρκευθίς*] Leg. ἄρκευθος. Nam ἀρκευθὶς est Bacca Juniperi.

Juridicus, ἔνδικος] Leg. ἔκδικος.

77. *Lacunar, δοκός*] Male. Est enim τὸ ὀρόφωμα.

Lamæ, πέταλα] Forte Lamnæ, vel Laminæ. Glossæ

D Græcol. πέταλον, Bracteum, Lamina.

Lampetra, μύραινα] Hæc multum differunt. Vide Jos. Scaligeri Lectiones Ausonianas. ubi ille de Lampetra multa a nemine antea animadversa.

78. *Larix, δάλαξ*] Vox Græca Δάλαξ nuspiam, quod sciam, extat. Præterea Larix Græcis ignota.

Lentigo] Leg. φακός.

Lenulus] Leg. Lenullus. Priscianus.

Levi, a Leo, ἤνοιξα] Male interpretatur locum Horatii: Græca quod ipse testa Conditum levi. Levi enim ėst, signavi. Contrarium Relevi, id est resignavi, aperui, ut Terentius: Relevi omnia dolia, omnes serias.

8. *Liger, eris, Λείγη*] L. Λίγηρ. fluvius Galliæ.

Lignari, ξυλοῦσθαι] Leg. ξυλεύεσθαι.

Lignatores] Leg. ξυλευταί.

Lolietum] Leg. Lilietum.

82. *Limax*] Leg. κοχλιά.

82. *Lodex*] Leg. σισύρα.

Longanon] Leg. ἐπευθυμένον.

Longo, as] Leg. μακρύνω.
Lucanicu] Leg. ἀλλάντες.
83. *Luminare*] Leg. φώστρη.
Lucidus] Leg. ὑπώπιος.
Lurcones] Leg. Λίχνοι.
84. *Magnates*] Leg. μεγιστᾶνες.
85. *Manicula*] Leg. χειρίον.
Manipulus] Leg. ἀγκαλίς.
Mansisterna] L. Nasiterna. Vid. Festum.
Mantuarius] Leg. Manuarius. Subaudi Pugio.
86. *Mariscæ, ὠμὰ σῦκα*] Imo βούσυκα. hoc est grandiores et fatuæ ficus. Hesychius: Βούσυκα, τὰ μεγάλα σῦκα.
86. *Martiatus*] Leg. Martius.
Martialis] Leg. ἄρειος.
87. *Memoro*] Leg. μνημονεύω.
Mendicatio] Lege ἐπαιτεία.
Mensurinus] Leg. μήνειος.
Mentum] Leg. γένειον.
88. *Merenda*] Leg. τὸ μετ' ἄριστον φαγεῖν.
Mereo, or, φέρομαι] Utraque vox corrupta. Lege, Mœreo, ὀλοφύρομαι.
89. *Minatius, μιλτώδης*] Leg. Miniatus, vel Miniatitius.
Minusculum] Leg. ἐπ' ἔλαττον.
Missiculo, πεμπάζω] Πεμπάζειν hic est λογίζεσθαι. quod Hesychius interpretatur, κατὰ πέντε ἀριθμεῖν. Τὸ γὰρ πέντε, αἰολεῖς πέμπε λέγουσι.
91. *Morus*] Leg. μορέα.
Moto] Leg. ἐνώθω.
92. *Mulus*] Leg. ἡμίονος.
Mustela] Lege γαλῆ.
Muscerda, μυοχάδον] Leg. μυοχόδιον.
93. *Myrtus*] Leg. μυρσίνη.
Natatus] Leg. νῆξις.
Navigabilis] Leg. πλώϊμος.
Naulum] Leg. πορθμεῖον.
94. *Nefrendes, νέβροι*] Lege νεφροί. Festus, Sunt qui Nefrendes testiculos dici putent, quos Lanuvini appellant Nefrandines. Græci νεφρούς. Prænestini, Nefrones.
Nicto, Κνυζῶ] Leg. Nictio. Et Κνυζυθμὸς est vox canum Nictientium inter venandum quæ et Gannitio dici potest. Festus: Gannitio, canum querula murmuratio.
95. *Nixurio, φιλοτοκέω*] Rectius Græce dixeris ὠδίνω. Nam ut annotat Eustathius, ὠδίνειν κυρίως λέγονται αἱ γυναῖκες ἐπὶ τοκετῷ. et ὠδῖνες proprie sunt dolores partus.
Noctilura] Leg. νυκτιλαμπής.
Noctivagus] Leg. νυκτιπόρος.
Nocuus] Leg. βλαβερός.
96. *Novocomenses, Κωμαῖοι*] Novum Comum, colonia deducta a C. Cæsare.
Nucamenta] Leg. Κυττάρια.
Nummarius] Lege χρηματιστής.
Nuncupo, χρηματίζω] Forte Nuncupor.
Nundinor] Leg. καπηλεύω.
97. *Nutricius*] Leg. τροφός.
98. *Obnubilare*] Lege ἐπηλυγάζεσθαι.
Obsequor] Leg. ὑπηρετῶ.
Obsido, deo] Lege περιϊζάνω.
Obstetrix] Leg. μαιεύτρια.
100. *Offella*] Leg. μαζίον.
102. *Ortus*] Leg. ἀρχή.
104. *Palumbarius*] Leg. φασσοφόρος.
Papaver] Leg. μηκών.
Papilio] Lege ψυχή.
Papilla] Lege μαζός.
105. *Pator, χαῦμα*] Leg. χάσμα.
107. *Pellicale*] Leg. δερμάτειον.
Pelvis] Leg. λεκάνη.
109. *Perpessus*] Lege περιπαθής.
Personatio, ἄρκειον] Leg. Personata.
Personatus, ὑποδεδηκὼς] Leg. Peronatus.
Pertexto] Leg. ἀποτελέω.
110. *Petiolus*] Leg. ποδίον. *Piget*] Leg. μισῶ.
Picatus, κιτταρος] Leg πιττωτός.
Pico] L. πιττόω. *Picturatus*] Leg. ποικίλος.
111. *Pistoricus*] Lege ἀρτοποιός.

A *Pistorius*] Lege σιτοποιός.
Pistrinum] Lege μυλών.
112. *Plumbo*] Lege μολιβδόω.
Pocænium, κῶμος] Pocænium dictum pro Postcœnium; ut Pomeridianus, pro Postmeridianus.
113. *Pollinarius*] Lege γυρώδης.
Pollis] Lege γῦρις.
Pomarium] Leg. μηλών.
Popularis] Lege δημοτικός.
Porceo, ἀναγνῶ] Lege ἀνάγω, vel potius ἀνείργω. Porceo vero dictum, quasi porro arceo. Unde et Porca in agro, quam Varro etiam liram vocat, est αὖλαξ. ita dicta quod aquas arceat.
115. *Prædo*] Leg. πειράτης.
116. *Præpedio*] Leg. πεδάω.
Præpinguis] Lege ἔκπαχυς.
Præproperus] Leg. ἐκσπουδος.
117. *Prætereo*] Leg. διαλλάσσω.
118. *Princeps*] Leg. δυνάστης.
120. *Promontorium*] Leg. ἀκρωτήριον.
B *Propatulum, αἶσχος*] Lege Propudium.
121. *Pudicus*] Lege ἀγνός.
Pulicosus] Lege ψυλλώδης.
123. *Quadratum*] Lege πλαίσιον.
124. *Quadruplor*] Leg. ἐνδείκνυμι.
Quæstus] Lege πορισμός.
125. *Quotennis*] Lege ὁσέτειος.
126. *Racemus*] Lege βότρυς.
127. *Rastrum*] Lege ἡ ξύστρα.
Ratiuncula, λογόδριον] Lege λογάριον.
Reclamo] Lege ἀνθίσταμαι.
128. *Regelo*] Lege ἀποκρυσταλλόω.
Regularis] L. Κανονικός. *Regulo*] L. κανονίζω.
129. *Remandere*] Lege 'Αναμασσᾶσθαι.
Remulculo] Lege νεωλκῶ.
Reprobo] Lege ἀποδοκιμάζω.
130. *Resimus, κατάσιμος*] Imo 'Ανάσιμος.
Retento] Lege ἐπέχω.
131. *Rictus, ῥύγχος*] 'Ρύγχος est Rostrum. Vide itaque an legendum sit Rictus, χάσμα. tametsi
C Glossæ veteres interpretantur Rictus, ἐπισκύνιον.
132. *Rudis ad. αὐτοσκαιος*] Locus corruptus. Lege Rudis, ῥάβδος. Gloss. Rudis, ῥάβδος ἡ τῶν μονομάχων. Deinde lege σκαιός. hoc est, ut interpretatur Hesych., ἀμαθής, καὶ ἀπαίδευτος.
133. *Rugio*] Lege βρυχῶμαι.
Rusticor] Lege ἀγραυλῶ.
136. *Saxulum*] Lege Λιθίσκος.
137. *Scrupus*] Lege λίθαξ.
Scruta] Lege Λέκιθος.
Secerno] L. ἀποτάττω. *Secula*] Lege δρεπάνη.
139. *Sæpius, σιποῦς*] Locus corruptus.
140. *Sequester, προσαγωγεύς*] Imo, προαγωγεύς.
Siliqua] Lege λοβός.
Sera] Lege κλεῖθρον. *Sertula*] L. μελίλωτος.
142. *Solor, παραμυθέω*] Imo, παραμυθέομαι.
Sordidus] Lege ῥυπαρός.
143. *Spectaculum, θεωπροσκοπία*] L. θεωροσκοπία.
Spiculatores] Lege δορυφόροι.
144. *Stabularius*] Lege πανδοχεύς.
D *Stabulum*] Leg. ἔπαυλις.
Sterquilinium, Κάταγμα] Græcum est corrupt
Stilpones] Lege νᾶνοι.
145. *Stiva*] Lege ἐχέτλη.
147. *Suevi*] Lege Σούηβοι.
149. *Suppedaneum*] Lege ὑποπόδιον.
Supplex] Lege ἱκέτης.
Surrepere] Lege ὑπεισιέναι.
150. *Sutorium*] Lege χαλκάνθη.
Tabidus] Lege ἀπεσκληκώς.
Tabificus] Lege φθισικός.
Talaris] Lege ποδήρης.
Talipedo, παραγείρομαι] Græcum corruptum. Lege παρασύρομαι. Festus: Attas appellari scribit eos qui propter vitium crurum aut pedum plantis insistunt, et attingunt magis terram quam ambulant.
151. *Tegillum*] Lege καλυμμάτιον.
152. *Terebro*] Lege τρυπάω.
Tergivus, νωτιαῖος] L. Terginus. Lucillius: Cuja opera terginu' calix per castra cluebat.

Territorium, ὁ ἀγρός] Male. Est enim qua patet jurisdictio.
153. *Tessera*] Leg. *κῦβος.* *Tilia*] Leg. *φιλύρα.*
Tinnulum] L. *ἀλαλάζον.* *Tolutarius*] L. *ἱπποφορεύς.*
154. *Torpeo*] Lege *ναρκάω.*
Torridus] Lege *κατακεκαυμένος.*
Trames] Lege *τριμμός.*
158. *Vanesco*] Lege *διαλύομαι.*
159. *Venundo*] Lege *ἀπεμπολάω.*
160. *Vertebra*] Leg. *σπονδύλος.*
Vertex] Lege *στρόβιλος.*
161. *Vicinia*] Lege *γειτονιά.*
162. *Vitricus*] Lege *πάτροος.*
163. *Vipera*] Lege *ἔχιδνα.*
Vipiones] Lege *γερανίδες.*
Viscosus] Leg. *γλοιώδης.*
Visibile] Lege *ὁρατόν.*
164. *Ulna*] Leg. *ὠλένη.*
Uncus] Lege *ἄγκιστρον.*
165. *Unio, is*] Lege *ἑνόω.*
Unio, onis] Lege *ἕνωσις.*
Univocum] Lege *ὁμώνυμον.*
Unus] Leg. *εἷς.*
Unusquislibet] Leg. *εἷς ἕκαστος.*
Vomer] Lege *ὕνις.*
167. *Utensilis*] Lege *χρειώδης.*
Vulga, μαρούσιον] Leg. Bulga, *μαρσούπιον.*

COLLOQUIA VETERA
GR. LAT.

COLLOQUIUM I.—'ΟΜΙΛΙΑ α'.

INCIPIAMUS scribere totius diei conversationem.	*'Αρχώμεθα γράφειν ὅλης τῆς ἡμέρας συναναστροφήν.*
Dies,	*'Ημέρα.*
Sol ortus est.	*"Ηλιος ἀνέτειλεν.*
Solis ortus,	*'Ηλίου ἀνατολή.*
Lux, Lumen,	*Φῶς, Φάος.*
Jam lucet,	*"Ηδη φωτίζει.*
Aurora,	*'Ηώς.*
Ante lucem,	*Πρὸ φάους.*
Mane surgo.	*Πρωῒ ἐγείρομαι.*
Surrexit de lecto.	*'Ηγέρθη ἐκ τῆς κλίνης.*
Heri,	*'Εχθές.*
Diu,	*'Επιπολύ.*
Vesti me,	*"Ενδυσόν με.*
Da mihi calciamenta.	*Δὸς ἐμοὶ ὑποδήματα.*
Affer aquam manibus.	*"Ενεγκε ὕδωρ πρὸς χεῖρας.*
Concha,	*Κόγχη.*
Manus sordidæ sunt.	*Χεῖρες ῥυπαραί εἰσιν.*
Sordes,	*'Ρύπος.*
Lutum,	*Πηλός.*
Sapon,	*Σάπων.*
Unctum,	*Λίπος.*
Lavo,	*Νίπτω.*
Jam lavi meas manus, et faciem.	*"Ηδη ἐνιψάμην τὰς ἐμὰς χεῖρας, καὶ τὴν ὄψιν.*
Tergeo,	*Καταμάσσω.*
Adhuc non tersi,	*'Ακμὴν οὐ κατέμαξα.*
Procedo foras de cubiculo.	*Προέρχομαι ἔξω ἐκ τοῦ κοιτῶνος.*
Venio,	*"Ερχομαι.*
Vado in scholam.	*'Απέρχομαι εἰς τὴν σχολήν.*
Primum saluto magistrum.	*Πρῶτον ἀσπάζομαι διδάσκαλον.*
qui me resalutavit.	*ὃς ἐμὲ ἀντησπάσατο.*
Ave magister.	*Χαῖρε διδάσκαλε.*
Ave condiscipule.	*Χαῖρε συμμαθητά.*
Discipuli,	*Μαθηταί.*
Condiscipuli,	*Συμμαθηταί.*
Locum mihi date.	*Τόπον ἐμοὶ δότε.*
Meum scamnum, scamellum, *Gloss.*	*'Εμὸν βάθρον, ὑποπόδιον.*
sella.	*δίφρος.*
Densa te.	*Σύναγέ σε.*
Illuc accedite.	*'Εκεῖ προσχωρεῖτε.*
Meus locus est.	*'Εμὸς τόπος ἐστί.*
Ego præoccupavi.	*'Εγὼ προκατέλαβον.*
Sedi,	*'Εκάθισα.*
Sedeo,	*Κάθημαι.*
Disco,	*Μανθάνω.*
Edisco,	*Μελετῶ.*
Jam teneo meam lectionem,	*"Ηδη κατέχω τὴν ἐμὴν ἀνάγνωσιν.*
Meus,	*'Εμός.*
Mihi,	*'Εμοί.*
Noster,	*'Ημέτερος.*
Nobis,	*'Ημῖν.*
Tuus,	*Σός.*
Tibi,	*Σοί.*
Vos,	*'Υμεῖς.*
Nos,	*'Ημεῖς.*
Vestrum,	*'Υμέτερον.*
Vobis dico,	*'Υμῖν λέγω.*
Jam possum reddere.	*"Ηδη δύναμαι ἀποδοῦναι.*
Reddo,	*'Αποδίδωμι.*
Reddidi,	*'Απέδωκα.*
Muta mihi,	*"Αλλαξόν μοι.*
Scribe,	*Γράψον.*
Scribo,	*Γράφω.*
Scriptura,	*Γραφή.*
Scriptor,	*Γραφεύς.*
Litera,	*Γράμμα,*
Literæ,	*Γράμματα·*
Græcæ,	*'Ελληνικὰ,*
Latinæ,	*'Ρωμαϊκά.*
Latine locutus est.	*'Ρωμαιστὶ ἐλάλησε.*
Syllabæ,	*Συλλαβαί.*
Nomen,	*"Ονομα.*
Accepi, et reddidi iterum versus.	*"Ελαβον, καὶ ἀπέδωκα πάλιν στίχους.*
Postea cœpi legere.	*"Υστερον ἠρξάμην ἀναγινώσκειν.*
Præducere nescio: tu mihi præduc, quomodo scis.	*Παραγράφειν οὐκ οἶδα· σὺ ἐμοὶ παράγραψον, ὡς οἶδας.*
Deleo,	*Λειαίνω.*
Cera dura est.	*Κηρὸς σκληρός ἐστι.*
Mollis debuit esse.	*'Απαλὸς ὤφειλεν εἶναι.*
Tabula,	*Δέλτον.*
Scribe tu mihi paginam.	*Γράψον σὺ ἐμοὶ σελίδα.*
Paginæ multæ.	*Σελίδες πολλαί.*
Corrigiæ,	*'Ιμάντες.*
Graphium,	*Γραφεῖον.*
Jam didici quod acceperam.	*"Ηδη ἔμαθον ὅπερ εἰλήφειν.*
Rogavi ut me dimitteret domum ad prandium.	*Παρεκάλεσα ὡς ἐμὲ ἀπολύσῃ οἶκον εἰς ἄριστον.*
Et ille me dimisit.	*Καὶ ἐκεῖνος με ἀπέλυσεν.*
Ego illi bene valere dixi.	*'Εγῶ ἐκεῖνον εὐρωστεῖν ἔφην.*
Resalutavit me.	*'Αντησπάσατό με.*
Postquam pranderam, reversus reddidi.	*'Επεὶ ἠριστήκειν, ἐπανελθὼν ἀπέδωκα.*
Puer meus, da mihi tabulam: et alii in ordine reddunt ad distinctum: et ego transeo lectionem.	*'Ο παῖς μου, δός μοι δέλτον· καὶ ἄλλοι ἐν τάξει ἀποδιδοῦσιν κατὰ διαστολήν· καὶ ἐγὼ διέρχομαι ἀνάγνωσιν.*
In balneum eundum.	*Εἰς βαλανεῖον ἰτέον.*
Erat enim.	*'Ην γάρ.*
Tunc accedo,	*Τότε προσέρχομαι,*
et jussi tolli sabana:	*καὶ ἐκέλευσα ἀρθῆναι σαβάνια·*
et secutus sum.	*καὶ ἠκολούθησα.*
Tunc cucurri jam venientibus ad balneum.	*Τότε ἔδραμον ἤδη ἐρχομένοις εἰς βαλανεῖον.*
quos salutavi,	*οὓς ἠσπασάμην,*
quibus dixi singillatim,	*οἷς ἔφην κατὰ ἕνα,*
et simul,	*καὶ ὁμοῦ,*
Bene tibi sit,	*Καλῶς σοι γένοιτο.*
Bene lava,	*Καλῶς λοῦσαι.*
Bene cena,	*Εὐδείπνει.*
Salvum cenasse,	*Εὐδειπνηκέναι.*
Si non perjurus,	*Εἰ οὐ ἐπίορκος,*

jura mihi.	ὀμοσόν μοι.
et ego	καὶ ἐγὼ
juravi	ὤμοσα
simpliciter:	ἀπλουστάτως·
et non	καὶ οὐκ
perjuravi:	ἐπιώρκησα·
Per deum	Νὴ τὸν θεὸν
optimum,	κύδιστον,
maximum:	πληθυντικόν·
Sic mihi	Οὕτως ἐμοὶ
deus propitius.	ὁ θεὸς ἵλεως.
Per salutem	Νὴ τὴν σωτηρίαν
cujuslibet:	οὐδήποτε·
quod perjurus	ὅτι ἐπίορκος
in hoc	ἐν τούτῳ
sacramento	τῷ ὅρκῳ
non inveniar.	οὐχ εὑρεθήσομαι.
Tunc mihi	Τότε ἐμοὶ
credidit.	ἐπίστευσεν.
Reversis nobis	Ἐπανελθόντων
rogavi	ἡμῶν ἠξίωσα
miscere.	κεράσαι.
Misce mihi,	Κέρασόν μοι.'
Misceo,	Κιρνῶ·
calidum,	θερμόν.
tepidum,	χλιαρόν.
frigidum,	ψυχρόν.
recens,	νεαρόν.
fervens,	ζεστόν.
temperatum,	εὔκρατον.
Vinum,	Οἶνον·
merum,	ἄκρατον.
aquatum,	ὑδαρές.
conditum,	ἀρτυτόν.
absinthium,[absinthinum, Verweius,]	ἀψίνθινον.
rosatum,	ῥόδινον.

Postquam biberam,	Μετὰ τὸ πιεῖν με,
mensa anteponatur.	τράπεζα ἔμπροσθεν τιθέσθω.
Discubitio,	Ἀνάκλισις.
Stratum,	Στρωτὸν,
deorsum,	χαμαί,
humiliter.	ταπεινῶς.
Torale,	Περίκλιτρον.
Mappam,	Μάκτρον.
Mantile adlatum nobis est.	Ἐπιτραπέζιον προσηνέχθη ἡμῖν.
Ferculum,	Περιφόρημα.
Discum,	Δίσκος.
Lances,	Μαζονόμοι.
Acitabulum,	Ὀξυβάφιον.
Scutella,	Ἀλχαριον, [Δισκάριον, Verw.]
Vas,	Σκεῦος.
Cochliarium,	Κοχλιάριον.
Legulam,	Μύστρον.
Cultellum,	Μαχαίριον.
Radix,	Ῥάφανος.
Lupini,	Θέρμια.
Fasilia,	Λοβοί.
Uva,	Σταφυλή.
Uva passa,	Σταφυλίς.
Nuclei,	Στρόβιλοι.
Perum,	Ἄπιον.
Nuces,	Κάρυα.
Cardus,	Κυνάρας.
Liquamen,	Γάρος.
Oleum,	Ἔλαιον.
Olivæ,	Ἐλαῖαι.
Sapa,	Ἕψημα.
Acetum,	Ὄξος.
Holus,	Λάχανον.

Malvæ,	Μολόχια.
Porri,	Πράσα.
Caules,	Κράμβαι.
Holus marinus,	Θαλασσοκράμβη.
Cucurbita,	Κολοκύνθη.
Cucumeres,	Σίκυες.
Frustum,	Τέμαχος.
Frustellum,	Τεμάχιον.
Bubulum,	Βόϊνον.
Porcinum,	Χοίρειον.
Vitulinum,	Μόσχειον.
Cervinum,	Ἐλάφειον.
Attagina,	Ἀτταγάς.
Rusticula,	Ὄρνις ἀγρία.
Gallus,	Ἀλέκτωρ.
Gallina,	Ὄρνις.
Pullulus,	Νεοσσός.
Piscis,	Ἰχθύς.
Salsum,	Τάριχος.
Sarda,	Πηλαμίς.
Sardinæ,	Θρίσσαι.
Ofella,	Ψειλοπλεύριον.
Lucanicæ,	Ἀλλάντια.
Missisulæ,	Μιστύλλη.
Turdus,	Κίχλα.
Merulus,	Κόσσυφος.
Patella,	Λοπάς.
Olla,	Χύτρα.
Caccabus,	Πάνθεψις.
Mortarium,	Θυία.
Pistillus,	Ἀλατρίβανος.
Tripedem,	Πυρίστατον.
Cucuma,	Θερμοφόρον.
Modius,	Χοῖνιξ.
Sextarius,	Ξέστης.
Congis.	Χοῦς.

COLLOQUIUM II.—'OMIΛIA β'.

Lego bene.	Ἀνάγνωθι καλῶς.
Hodie quid fecisti?	Σήμερον τί ἐποίησας;
Surrexi mane expergefactus:	Ἠγέρθην πρωῒ ἐξυπνισθεὶς·
et vocavi puerum.	καὶ ἐκάλεσα παῖδα.
Jussi aperire fenestram.	Ἐκέλευσα ἀνοῖξαι τὴν θυρίδα.
Aperuit cito:	Ἤνοιξεν ταχέως.
Elevatus adsidi, supra sponda lecti:	Ἐγερθεὶς ἐκάθισα ἐπὶ τοῦ ἐνηλάτου τῆς κλίνης.
Poposci calciamenta et ocreas,	Ἤτησα ὑποδήματα καὶ περικνημῖδας.
erat enim frigus.	ἦν γὰρ ψῦχος.
Calciatus ergo accepi linteum.	Ὑποδεθεὶς οὖν ἔλαβον ὠμόλινον.
Porrectum est mundum.	Ἐπεδόθη καθαρόν.
Allata est aqua ad faciem in orciolum.	Προσηνέχθη ὕδωρ πρὸς τὴν ὄψιν εἰς ὀρνόλην.
Cujus superfusu primum manus, deinde ad faciem:	Ὧι ἐπιχυθεὶς πρῶτον χεῖρας, εἶτα κατὰ τὴν ὄψιν·
et os clausi.	καὶ τὸ στόμα ἔκλεισα.

dentes fricui et gingivas.	ὀδόντας ἔτριψα καὶ οὖλα.
expui inutilia	ἐξέπτυσα τὰ ἄχρηστα
sicut superveniebant,	ὥς τινα ἐπιήρχοντο,
et emunxi me.	καὶ ἐξεμυξάμην.
Hæc omnia effusa sunt.	Ταῦτα πάντα ἐξεχύθησαν.
Tersi manus,	Ἐξέμαξα τὰς χεῖρας,
deinde et brachia,	ἔπειτα καὶ τοὺς βραχίονας
et faciem:	καὶ τὴν ὄψιν·
ut mundus procedam.	ἵνα καθαρὸς προέλθω.
Sic enim decet puerum ingenuum discere.	Οὕτως γὰρ πρέπει παῖδα ἐλεύθερον μαθεῖν.
Posthæc grafium requisivi,	Μετὰ ταῦτα γραφεῖον ἐπεζήτησα,
et membranum.	καὶ σωμάτιον.
et hæc tradidi meo puero.	καὶ ταῦτα παρέδωκα ἐμῷ παιδί.
Paratus ergo in omnia,	Ἑτοιμασθεὶς οὖν εἰς πάντα,
processi	προῆλθον
bono auspicio,	καλῇ κληδόνι,
sequente me pædagogo	ἀκολουθοῦντός μοι παιδαγωγοῦ
recte	ὀρθῶς
per porticum,	διὰ τῆς στοᾶς,
quæ ducebat ad scholam.	ἥτις ἦγεν εἰς τὴν σχολήν.

Sicubi mihi noti occurrerunt,	Εἴ τινές μοι γνωστοὶ ὑπήντησαν,
salutavi eos:	ἠσπασάμην αὐτούς.
et illi me resalutaverunt.	καὶ ἐκεῖνοι ἐμὲ ἀντησπάσαντο.
Ut ergo veni ad scalam,	Ὡς δὴ ἦλθον πρὸς τὴν κλίμακα,
ascendi per gradus	ἀνέβην διὰ τῶν βαθμῶν
otio, ut oportebat,	ἀτρέμα, ὡς ἔδει.
et in proscholio deposui birrum:	καὶ ἐν τῷ προσχολίῳ ἀπέθηκα βίρριον, [βίῤῥον, Verw.]
et demunxi capillos.	καὶ κατέψηξα τρίχας.
et sic elevato centrone introivi,	καὶ οὕτως ἠρμένῳ κέντρωνι εἰσῆλθον·
et primum salutavi	καὶ πρῶτον ἠσπασάμην
præceptores,	καθηγητὰς,
condiscipulos.	συμμαθητάς.
Etenim inde proficere non subtrahant.	καὶ γὰρ ἐκεῖθεν προκόπτειν μὴ ὑφέλκωσιν.
Scripsi ergo meum nomen:	Ἔγραψα οὖν ἐμὸν ὄνομα·
et ita steti,	καὶ οὕτως ἐστάθην,
donec antecedentes reddiderunt,	ἕως οἱ προάγοντες ἀπέδωκαν.

et adtendi	καὶ προσεσχον
pronuntiationes	ὑποκρίσεις
præceptoris,	καθηγητοῦ,
et condiscipuli.	καὶ συμμαθητοῦ.
etenim inde	καὶ γὰρ ἐκεῖθεν
proficimus	προκόπτομεν,
attendentes	προσέχοντες
aliis,	ἄλλοις,
siquid ipsi	εἴτι αὐτοῖς
monuntur.	δεικνύοιτο.
Audacia hinc	Τόλμη ἔνθεν
fit, et profectus.	γίνεται, καὶ
	προκοπή.
Ut ergo	Ὡς δὴ
meo loco	τῷ ἐμῷ τόπῳ
accessi,	προσῆλθον,
sedi,	ἐκάθισα,
protuli manum	προήνεγκα χεῖρα
dextram,	δεξιάν,
sinistram	ἀριστερὰν
perpressi	ὑπέστειλα
ad vestimenta.	πρὸς τὰ ἱμάτια.
et sic	καὶ οὕτως
cepi	ἠρξάμην
reddere	ἀποδοῦναι
quomodo	καθὼς
acceperam	εἰλήφειν
ediscenda.	ἀναλήμματα.
Versus	Στίχους
ad numerum	πρὸς ἀριθμὸν
et distinctum	καὶ στιγμὸν
et casulam,	καὶ ὑποστέγην,
cum aspiratione	μετὰ προσπνεύ-
	σεως
ubi oportebat:	ὅπου συνέφερε·
et metafrasin	καὶ μετάφρασιν
dum reddo	ἐν ὅσῳ ἀποδίδω-
	μι
ad præcepto-	ὑπὸ τοῦ καθηγη-
rem,	τοῦ.
ut et vocem	ἵνα καὶ φωνὴν
præpararem	ἑτοιμασοίμην
propriam, [pro-	ἐγγυτέραν.
piorem,Verw.]	
Accessi,	Προσῆλθον,
et posita	καὶ ὑποτεθείσης,
	[ὑποθείσης,
	Vulc. Verw.]
manu tabulam	χειρὸς δέλτον
reddidi	ἀπέδωκα
memoria	μνήμῃ
subscriptionem	ὑπογραφὴν
eorum ubi	αὐτῶν ὅπου
egeram.	ἔπραξα.
Post hæc	Μετὰ ταῦτα
dimissus	ἀπολυθεὶς
consedi	συνεκάθισα
meo loco.	ἐμῷ τόπῳ.
librum accepi,	βιβλίον ἔλαβον,
scripsi	ἔγραψα
cotidiana.	καθημερινά.
Interrogavi,	Ἐπερώτησα,
et emendatus,	καὶ διορθωθείς,
legi	ἀνέγνωκα
lectionem	ἀνάγνωσιν
meam:	τὴν ἐμήν·
quam mihi	ἣν ἐμοὶ
exposuit	ἐξέθετο
diligenter,	ἐπιμελῶς,
donec intelli-	ἕως νοήσαιμι
gerem	
et personas,	καὶ πρόσωπα,
et sensum,	καὶ διάνοιαν
verborum	ῥημάτων
autoris:	τοῦ ποιητοῦ·
deinde ab	εἶτα ἀπὸ
oculo	τοῦ ὀφθαλμοῦ
citatim ignotum	ταχέως ἄγνωτον
et quod rare	καὶ ὃ σπανίως ἀ-
legitur.	ναγινώσκεται.

Hæc acta sunt	Ταῦτα ἐπράχθη
per singulos,	καθ' ἕνα,
et universos,	καὶ πάντας,
juxta unius cu-	καθ' ἑνὸς ἑκά-
jusque	στου
vires et	δυνάμεις καὶ
profectum,	προκοπήν,
et tempora,	καὶ καιρούς,
et ætatem	καὶ ἡλικίαν
condiscipulo-	συμμαθητῶν.
rum.	
Sunt enim	Εἰσὶ γὰρ
et naturæ	καὶ φύσεις
variæ	ποικίλαι
studentium,	φιλοπονούντων,
et difficiles	καὶ δυσχερεῖς
voluntates	θελήσεις
ad laborem	πρὸς κόπον
literarum.	γραμμάτων.
in quibus	ἐν οἷς
quum multum	ὅτε πολὺ
proficias,	προκόπτεις,
plus superest	πλέον λείπει
ut ad summum	ἵνα ἐπ' ἄκραν
venias	ἔλθῃς
profectum.	προκοπήν.
Alii ergo	Ἄλλοι οὖν
nomina,	ὀνόματα,
alii versus	ἄλλοι στίχους
recitaverunt,	ἀνηγόρευσαν,
quomodo	καθὼς
soliti sunt.	εἰώθασιν.
Scribere,	Γράφειν.
Syllabæ,	Συλλαβαί.
Surrexerunt,	Ἠγέρθησαν,
et steterunt	καὶ ἐστάθησαν
ad titulum.	πρὸς τὸν πίνακα.
Jam perito reli-	Ἤδη ἐμπείρῳ
qui pariter re-	οἱ λοιποὶ ὁμοῦ
spondebant	ἀπεκρίνοντο
quæcunque	ὅσα
ad incipientes	πρὸς τοὺς ἀρχο-
	μένους
præbita sunt	κατελέχθη
eis,	αὐτοῖς,
et necessaria,	καὶ τὰ χρήζοντα
et numeros,	καὶ ἀριθμούς,
digitos	δακτύλους
et calculos.	καὶ ψήφους.
Hæc dum	Ταῦτα ἐν ὅσῳ
reddo,	ἀποδίδομαι,
ei agebant.	οὗτοι ἔπραττον.
Reliqui autem	Οἱ λοιποὶ δὲ
expositionibus	ἐξηγήσεσιν
vacabant	ηὐκαίρουν
per duas	κατὰ δύο
classes,	τάξεις,
tardiores	βραδύτεροι
et velociores	καὶ ταχύτεροι,
et interrogatio-	καὶ ἐπερωτήσε-
nibus.	σιν.
Nominum	Ὀνομάτων πτώ-
casus quinque:	σεις πέντε·
Nominativus,	Ὀνομαστικός,
Genitivus,	Γεγεννημένος,
Dativus,	Δοτικός,
Accusativus,	Αἰτιατικός,
Vocativus,	Κλητικός,
Ablativus.	Ἀφαιρετικός.
Nomini	Ὀνόματι
detur	δοθήτω
Numerus,	Ἀριθμός,
Unalis, uno:	Ἑνικός, ἑνί·
Dualis,	Δυϊκός,
Pluralis.	Πληθυντικός.
Quod verbum,	Ποῖον ῥῆμα,
quot et per-	πόσα καὶ πρόσ-
sonæ sint:	ωπά εἰσί·
Dicis, secun-	Λέγεις, δευτέρου·
dæ:	

Dicit, tertiæ.	Λέγει, τρίτου.
Quis dicat.	Τίς λέγῃ.
Quis, cujus.	Τίς, τίνος.
Filius sit eorum	Υἱὸς εἴη τούτων
quos legimus	οὓς ἀναγινώσκο-
	μεν
antiquos	ἀρχαίους
apud Home-	παρὰ Ὁμήρῳ,
rum,	
et maximos	καὶ μεγίστους
reges,	βασιλεῖς,
et duces	καὶ ἡγεμόνας
Græcorum,	Ἑλλήνων,
et prudentes,	καὶ φρονίμους,
juvenes	νέους
et senes.	καὶ γέροντας.
qui injuriam	οἵτινες ὕβριν
unius civis	ἑνὸς πολίτου
sui	ἰδίου
omnium com-	πάγκοινον
munio, [com-	
munem,	
Verw.]	
judicantes,	κρίναντες,
uno animo,	ὁμόψυχοι,
destinati	ἐντετευγμένοι
aut perire	ἢ ἀπολέσθαι
aut punire	ἢ κολάσαι
Alexandrum,	Ἀλέξανδρον,
qui a Troja	ὅστις ἀπὸ
	Τροίας
navibus navi-	ναυσὶν πλεύσας
gans	
in Græciam,	εἰς Ἑλλάδα,
et hospitatus	καὶ ξενισθεὶς
in regno Mene-	ἐν βασιλείᾳ
lai	Μενελάου
in Lacedæmo-	εἰς Λακεδαί-
nem,	μονα,
oblitus	ἐπιλαθόμενος
benefactorum	εὐεργετημάτων
et hospitalitatis,	καὶ ξενίας,
et omnis huma-	καὶ πάσης φιλαν-
nitatis,	θρωπίας,
tanquam barba-	ὡς βάρβαρος
rus	
et imprudens,	καὶ ἄφρων,
rapuit Helenam	ἥρπασεν Ἑλένην
uxorem Mene-	ἄλοχον Μενε-
lai,	λάου,
et transduxit	καὶ διεκόμισεν
in Trojam,	εἰς Τρωάδα,
regionem	χώραν
Trojanorum,	τῶν Τρώων,
quorum	ὧν
regnabat	ἐβασίλευεν
Priamus	Πρίαμος ὁ
pater ejus.	πατὴρ αὐτοῦ.
Et urbem Ilion	Καὶ πόλιν Ἴλιον
festinanter	ἐσκευασμένως
cum exercitu	μετὰ στρατοῦ
et navibus	καὶ ναυσὶν
similiter	ὁμοίως
copiosis, quæ	πολλαῖς, αἵτινες
ceperunt	κεχωρήκασιν
populum	τὸν ὄχλον
ex multis	ἐκ πολλῶν
adunatum,	ἠθροισμένον,
sive insularum	ἤτοι νήσων
incolas, regi	ἐνοίκους, βασιλεῖ
Agamemnoni	Ἀγαμέμνονι
subditi,	ὑποτεταγμένοι,
cum multis	μετὰ πολλῶν
ducibus,	ἡγεμόνων,
quorum	ὧν
et virtutes	καὶ τὰς δυνάμεις
miramur,	θαυμάζομεν,
et sapientiam	καὶ φρόνησιν
laudamus,	ἐπαινοῦμεν,
navigaverunt	ἔπλευσαν

ad Trojam.	εἰς Τρωάδα.	et sic	καὶ οὕτως	et pertinentibus	καὶ μελλόντων
ibique multa	ὅπου ἂν πλεῖστα	Græci recepe-	Ἕλληνες ἀπέλα-	advenit hora.	ἐπῆλθεν ὥρα.
et digna	καὶ ἄξια	runt Helenam.	βον Ἑλένην.	Sumtis ergo	Ληφθεισῶν οὖν
memoria	μνήμης	Ex his multi et	Ἐκ τούτων πολ-	pugillaribus	πινακίδων
peregerunt,	διετέλεσαν,	eminentes virtu-	λοὶ καὶ [δὲ,	scripsi	ἔγραψα
annis novem	ἔτεσιν ἐννέα	te et genere, in	Verw.] ἐξέχον-	de oratione	ἐκ λόγου
pugnantes	μαχόμενοι	bello cecide-	τες δυνάμει καὶ	Demosthenis,	Δημοσθένους,
adversus	κατέναντι	runt.	τῷ γένει, ἐν πο-	dictante	ἐπαγορεύοντος
Trojanos :	τῶν Τρώων·		λέμῳ ἔπεσον.	præceptore	καθηγητοῦ
decimo autem	δεκάτῳ δὲ ἔτει	Et postea dum	Καὶ ὕστερον	quod sufficie-	ὃ ἐπήρκει,
urbem eorum	πόλιν αὐτῶν	revertuntur, in	ἐν ὅσῳ ὑποστρέ-	bat,	
expugnaverunt,	ἐπόρθησαν,	mari tempesta-	φουσιν, ἐν θα-	et hora permit-	καὶ ὥρα ἐπέτρε-
universis inter-	ἁπάντων ἀνῃ-	tibus perierunt,	λασσῃ χειμῶσιν	tebat :	πεν·
fectis eminen-	ρημένων ἀνυ-	et desperatione	ἀπώλοντο, καὶ	distinxi ut	ἔστιξα ὡς
tibus	περεχόντων	animi.	ἀνελπιστίᾳ	oportebat	ἔδει
præter Æneam,	χωρὶς Αἰνείου		ψυχῆς.	recitantes	ἀναγορεύοντας
qui fugatus	ὅστις διαφυγὼν	In his dum exer-	Ἐν τούτοις οὖν	primum, et	πρῶτον, καὶ
in Italiam,	εἰς Ἰταλίαν,	cemur, et aliis	γυμναζόμεθα,	ipse recitavi	αὐτὸς ἀνηγό-
dux fuit	ἀρχηγὸς ἐγένετο	variis :	καὶ ἄλλοις ποικί-		ρευσα
imperii	τῆς ἐπιτάξεως		λοις·	solus.	μόνος.
Romanis :	Ῥωμαίοις·				

ὉΜΙΛΙΑ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΗ.

ΠΡΟ τοῦ ὄρθρου ἐγρηγόρησα ἐξ ὕπνου, ἀνέστην ἐκ τῆς κλίνης, ἐκάθισα, ἔλαβον ὑποδεσμίας, σανδάλια ὑπεδησάμην. ᾔτησα ὕδωρ εἰς ὄψιν· νίπτομαι πρῶτον τὰς χεῖρας, εἶτα τὴν ὄψιν ἐνιψάμην, ἀπέμαξα, ἀπέθηκα τὴν μίτραν. A

Ἔλαβον χιτῶνα πρὸς τὸ σῶμα. περιεζωσάμην. ἤλειψα τὴν κεφαλήν μου, καὶ ἐκτένισα. ἐποίησα περὶ τὸν τράχηλον ἀναβόλαιον. ἐνεδυσάμην ἐπενδύτην λευκόν. ἐπάνω ἐνδύομαι φαινόλην. προσῆλθον ἐκ τοῦ κοιτῶνος σὺν τῷ παιδαγωγῷ, καὶ σὺν τῇ τροφῷ, ἀσπάσασθαι τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα· ἀμφοτέρους ἠσπασάμην, καὶ κατεφίλησα. καὶ οὕτω κατῆλθον ἐκ τοῦ οἴκου.

Ἀπέρχομαι εἰς τὴν σχολήν. εἰσῆλθον. εἶπον, χαῖρε καθηγητά· καὶ αὐτός με κατεφίλησε καὶ ἀντησπάσατο. ἐπιδίδωσί μοι ὁ παῖς ὁ ἐμὸς πινακίδας, θήκην, γραφεῖον. ἐξάγω γραφίδα· τῷ ἐμῷ τόπῳ καθήμενος, λειαίνω, περιγράφω πρὸς τὸν ὑπογραμμόν. γράψας δὲ, δεικνύω τῷ διδασκάλῳ. διώρθωσεν, ἐχάραξε.

Κελεύει με ἀναγινώσκειν. κελευθεὶς, ἄλλῳ δέδωκα. ἐμάνθανον ἑρμηνεύματα. ἀπέδωκα.

Ἀλλ' εὐθέως ὑπαγόρευέ μοι. ὑπηγόρευσέ μοι συμμαθητής. καὶ σὺ, εἶπον αὐτῷ, ἀπόδος πρῶτον. καὶ εἶπεν ἐμοὶ, οὐκ εἶδες, ὅτε ἀπεδίδων πρότερόν σου; καὶ εἶπε, ψεύδῃ, οὐκ ἀπέδωκας. οὐ ψεύδομαι. εἰ ἀληθῆ λέγεις, ἀναδίδωμι. B

Ἐν τούτοις κελεύσαντος τοῦ καθηγητοῦ, ἐγείρονται οἱ μικροὶ πρὸς τὰ στοιχεῖα. καὶ τὰς συλλαβὰς κατέλεξεν αὐτοῖς εἷς τῶν μειζόνων. ἄλλοι πρὸς τὸν ὑποδιδακτὴν τάξει ἀποδιδόασιν. ὀνόματα γράφουσι. στίχους ἔγραψαν. καὶ ἐγὼ ἐν τῇ πρώτῃ τάξει ἅμιλλαν ἐξέλαβον.

Ἔπειτα ὡς ἐκαθίσαμεν, διέρχομαι ὑπομνήματα, γλώσσας, τέχνην· φωνηθεὶς πρὸς ἀνάγνωσιν, ἀκούω ἐξήγησιν, διανοίας, πρόσωπα.

Ἐπερωτηθεὶς τέχνην, ἀπεκρίθην, πρὸς τίνα λέγεις, τί μέρος λόγου; ἔκλινα γένη ὀνομάτων. ἐμέτρησα στίχον.

Ὡς δὲ ταῦτα ἐπράξαμεν, ἀπέλυσεν εἰς ἄριστον. ἀπολυθεὶς δε, ἐπανέρχομαι εἰς τὸν οἶκον. ἀλλάσσω. λαμβάνω ἄρτον καθαρὸν, ἐλαίας, τυρὸν, ἰσχάδας, κάρυα. πίνω ὕδωρ ψυχρόν. C

Ἠριστηκὼς ἐπανέρχομαι πάλιν εἰς τὴν σχολήν. εὑρίσκω καθηγητὴν ἐπαναγινώσκοντα, καὶ εἶπεν, ἄρξασθε ἀπ' ἀρχῆς.

ἌΛΛΗ ὉΜΙΛΙΑ.

Ἤιτησα ὕδωρ εἰς ὄψιν. νίπτομαι πρῶτον τὰς χεῖρας. εἶτα τὴν ὄψιν ἐνιψάμην. ἀπέμαξα. ἀπέθηκα λευκὸν φαινόλην. προσῆλθον ἐκ τοῦ κοιτῶνος σὺν τῷ παιδαγω-

COLLOQUIUM SCHOLASTICUM.

ANTE lucem expergefactus sum de somno, surrexi e lecto, sedi, accepi socculos, sandalia calceavi. Poposci aquam coram: lavo primo manus, deinde faciem lavi, extersi, deposui mitram.

Accepi tunicam ad corpus. præcinxi me. unxi caput meum, et pexui, circundedi collum palla. Indui me indumento albo. supra induo penulam. Processi de cubiculo cum pædagogo et cum nutrice, ad salutandum patrem et matrem. utrumque salutavi, et deosculatus sum, et sic descendi de domo.

Proficiscor ad scholam. Introivi, dixi, Salve præceptor, et ipse me deosculatus est, et resalutavit. Tradit mihi puer meus tabellas, thecam, stilum. Educo graphiola. Meo loco sedens complano, describo ad exemplar. ut scripsi autem, ostendo magistro. emendavit, induxit.

Jubet me legere. jussus alii dedi. ediscebam interpretamenta. reddidi.

Sed statim dictavit mihi. dictavit mihi condiscipulus, imo tu, inquit. dixi ei, redde primum. et dixit mihi, non vidisti cum redderem prius te? et dixi, mentiris, non reddidisti. non mentior. si vera dicis, reddo.

Inter hæc, jubente præceptore, surgunt pusilli ad elementa. et syllabas dinumeravit eis unus ex majoribus. alii ad subdoctorem ordine reddunt. nomina scribunt. versus scripserunt. et ego in primo ordine certamen suscepi.

Deinde ubi sedimus, pertranseo commentaria, linguas, artem. vocatus ad lectionem, audio expositionem, sensus, personas.

Interrogatus artem, respondi, ad quem dicis? quæ pars orationis? declinavi genera nominum. mensus sum versum.

Ut autem hæc egimus, dimisit ad prandium. dimissus vero, redeo domum. muto. accipio panem candidum, oleas, caseum, caricas, nuces. bibo aquam frigidam.

Pransus revertor iterum ad scholam. invenio magistrum prælegentem, et dixit, incipite ab initio.

ALIUD COLLOQUIUM.

Poposci aquam coram. lavo primo manus, deinde faciem. lavi. extersi. deposui albam penulam. processi de cubiculo cum pædagogo ad salutandum pa-

γῷ ἀσπάσασθαι τὸν πατέρα καὶ μητέρα. ἀμφοτέρους ἠσπασάμην, καὶ κατεφίλησα, καὶ οὕτω κατῆλθον ἐκ τοῦ οἴκου.

Ἀπέρχομαι ἀσπάσασθαι πάντας τοὺς φίλους, καὶ ὁ δεσπότης προερχόμενος ἠπήντησε τῷ φίλῳ αὐτοῦ, καὶ εἶπε, χαίρεις, Γάϊε, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν, καὶ ἀντησπάσατο αὐτὸν, λέγων, ἔστι σε ἰδεῖν; τί πράττεις; πάντα ὀρθῶς; πῶς ἔχεις; συγχαίρω σοι οὕτως ὡς ἐμοί.

Κριτήριον πρὸς τίνα; πρὸς τὸν ταμείαν; οὐκ ἐκεῖ. ἀλλὰ ποῦ; πρὸς τὸν ἀνθύπατον; οὐδὲ ἐκεῖ. ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἐξ ὑπογραφῆς τοῦ διέποντος τὴν ἐπαρχίαν. ποταπὸν δέ ἐστιν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; οὐ πάνυ μέγα. ἔστι γὰρ χρημάτων, ἵν' ὅλον εἰδῇς· εἰ σχολάζεις, παρέδρευσον ἡμῖν. οἱ κρίται γὰρ ἡμέραν ἡμῖν ἔδωκαν τὴν σήμερον. ἀπόφασις εἰρημένη. διὸ βούλομαι σοῦ παρόντος περὶ τῆς δίκης σὺν τοῖς συνηγόροις σκέψασθαι. παρέλαβες; παρέλαβον. τίνας; τοὺς φίλους. καλῶς ἐποίησας. συνέταξας; περὶ ποίαν ὥραν, ἐν ποίῳ τόπῳ; ἐν τῇ ἀγορᾷ. ἐν τῇ στοᾷ. ἐγγὺς τῆς στοᾶς τῆς νίκης. μετ' ὀλίγον ἐκεῖ ἔρχομαι. ἀλλὰ παρακαλῶ, ἐν νῷ ἔχῃς. ἀμέριμνος ἔσο, ἐμοὶ μελήσει.

Ἄγωμεν ἡμεῖς πρὸς τὸν τραπεζίτην, λάβωμεν παρ' αὐτοῦ δηνάρια ἑκατόν. δῶμεν δικολόγῳ τιμικῷ, καὶ τοῖς συνηγόροις καὶ τῷ νομικῷ, ἵνα σπουδαιότερον ἐκδικήσωσιν ἡμᾶς. οὗτός ἐστι. λαβὲ παρ' αὐτοῦ τὸ κέρμα, καὶ ἀκολούθει, καθὼς συνεταξάμεθα.

Πάρεστι Γάϊος, συγκαλέσωμεν αὐτὸν εἰς τὴν συμβουλήν. ἐνθάδε ἔχομεν τὰ ἀσφαλίσματα. παρήγγειλας αὐτῷ; παρήγγειλα. ἐμαρτυροποίησας; ἐμαρτυροποίησα. ἕτοιμος ἔσο. ἕτοιμός εἰμι. καὶ ὁ ἀντίδικος ἐκτυχεῖν ἐθέλει, σιώπησον. σιωπῶ. σιωπὴν ἔχετε. ἀκούσωμεν τὴν ἀπόφασιν. ἤκουσας ὅτι ἐνικήσαμεν;

Γάϊε κύριε, τί ἐπιτάσσεις; μή τι ἔχεις χρήματα εὐκαιροῦντα; τί χρεῖαν ἔχεις δανείσασθαι; εἰ ἔχεις χρῆσόν μοι πέντε δηνάρια; κἂν μὴ ἔσχηκα, ὅθεν δή ποτε ἐξεπλήσω ἄν. ἐνέχυρον θέλεις; μὴ γένοιτο. χειρογράφησόν μοι σὲ εἰληφέναι. ποίοις τόκοις; οἷς θέλεις. ἐχειρογράφησα. χάριτάς σοι ὁμολογῶ. σφράγισον. ἐσφράγισα ἀριθμῷ. δοκίμασον. ἐδοκίμασα. καθὼς ἔλαβες δόκιμον ἀπόδος. αὐτό σοι ἀποδώσω καὶ ἱκανοποιήσω.

"ΑΛΛΗ 'ΟΜΙΛΙΑ.

Καλὴ ἡμέρα. ἦλθες; ἦλθον. ἔλαβες; ἔδωκας αὐτῷ; ἔδωκα. μή τινος χρεῖαν ἔχεις; σὲ ὑγιαίνειν. ἐὰν θέλῃς, ἐλθὲ μετ' ἐμοῦ. ποῦ; πρὸς φίλον τὸν ἡμέτερον Λύκιον, ἐπισκεψώμεθα αὐτόν. τί γὰρ ἔχει; ἀῤῥωστεῖ, ἀπὸ πότε; ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν ἐνέπεσε. ποῦ μένει; οὐ μακράν. περιπάτει. αὐτή ἐστιν, νομίζω, ἡ οἰκία. αὐτή ἐστιν. ἰδοὺ δὲ ὁ θυρωρός· ἐρώτησον αὐτὸν, εἰ δυνάμεθα εἰσελθεῖν, καὶ ἰδεῖν τὸν κύριον αὐτοῦ. κἀκεῖνος εἶπεν, τίνα ζητεῖτε; τὸν δεσπότην σου. περὶ τῆς ὑγείας αὐτοῦ ἐληλύθαμεν. ἀνάβατε. πόσας κλίμακας; δύο. εἰς τὰ δεξιὰ κρούσατε. εἰ μέντοι γε ἦλθε, προεληλύθει γάρ. κρούσωμεν. ἴδε τί ἐστιν. χαίρετε πάντες. τὸν κύριόν σου θέλομεν ἐπισκέψασθαι. γρηγορεῖ; μήνυσόν μοι. κἀκεῖνος εἶπεν, οὐκ ἔστιν ὧδε. τί λαλεῖς; ἀλλὰ ποῦ ἐστιν; ἐκεῖ κατέβη εἰς τὸν δαφνῶνα διακινῆσαι. συγχαίρομεν αὐτῷ· ὅταν ἔλθῃ, εἰπὲ αὐτῷ ἡμᾶς πρὸς αὐτὸν χαίροντας ἐληλυθέναι περὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ· ὅτι πάντα ὀρθῶς ἔχει. οὕτως ποιήσω.

"ΑΛΛΗ 'ΟΜΙΛΙΑ.

Σὺ ποῦ ὑπάγεις; εἰς τὴν οἰκίαν σπεύδω. διὰ τί ἐπεζήτησας; ἄν σοι ἡδύ ἐστι, σήμερον παρ' ἐμοὶ ἀρίστησον χρησίμως. οἴνῳ καλῷ οἰκιακῷ χρώμεθα. οὕτω γενέσθω. ἐν ὥρᾳ οὖν ἐλθὲ πρὸς ἡμᾶς. ὅτε θέλεις, πέμψον πρὸς ἡμᾶς· ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰμί. οὕτω γενέσθω ἡμῖν.

Σὺ παιδάριον ἀκολούθησόν μοι εἰς τὸ κρεωπώλιον. τί ποτε ἀγοράσωμεν εἰς ἄριστον; ἐπερώτησον, πόσου ἰχθύας; δηναρίον δέκα.

Σὺ παιδάριον ὕπαγε εἰς τὴν οἰκίαν, ἵνα δυνηθῶμεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ λαχανοπώλιον, καὶ ἀγοράσαι λάχανα, ἅπερ ἀναγκαῖά ἐστι, καὶ ὀπώρας, συκάμινα, σῦκα, μῆλα περσικὰ, ἀπίους, τρικόκκια. ἰδοὺ ἔχεις πάντα ἃ ἠγοράσαμεν, ὕπαγε εἰς τὴν οἰκίαν.

Καλεσάτω τὶς τὸν μάγειρον. ποῦ ἐστιν; ἄνω ἀνῆλθε. καὶ τί θέλει; καταβάτω ὧδε. ἆρον, ὄψησον ἐπιμελῶς τὰ προσφάγια. ἄρτυσις καλὴ γενέσθω. ἔνεγκε τὴν κλεῖδα, [καὶ λύχνους, γάρον πρῶτον,] καὶ δεύτερον ὄξος δριμὺ,

A trem et matrem. ambos salutavi, et deosculatus sum, et sic descendi de domo.

Eo salutatum omnes amicos, et dominus præcedens obviavit amico suo, et dixit, Vales Cai? et tenuit eum et resalutavit eum, dicens, Est te videre? quid agis? omnia recte? quomodo habes? gratulor tibi sicut mihi.

Judicium ad quem? ad quæstorem? non ibi. sed ubi? ad proconsulem? nec ibi. sed ad magistratus ex subscriptione præsidis provinciæ. Quale autem est ipsum negocium? non valde magnum. est enim pecuniarum, ut totum scias. Si vacat tibi, adesto nobis. Judices enim diem nobis dederunt hodiernum. Sententia dicta, quare volo te præsente de causa cum advocatis tractare. Adhibuisti? adhibui. quosnam? tuos amicos. bene fecisti. constituisti? circa quam horam? In quo loco? In foro, in porticu, juxta porticum Victoriæ. Paulo post illuc venio. sed rogo, in mente habeas. Securus esto, mihi curæ erit.

B Eamus nos ad nummularium, capiamus ab eo denarios centum, demus causidico honorario, et advocatis, et jurisperito, ut studiosius defendant nos. iste est. Accipe ab eo nummos et sequere, sicut constituimus.

Adest Caius, convocemus ipsum ad consilium. hic habemus instrumenta. denunciasti ei? denunciavi. testatus es? testatus sum. Paratus esto. paratus sum. et adversarius interpellare vult, tace. taceo. silentium habete, audiamus sententiam. audivisti quod vicimus?

Cai domine, quid imperas? nunquid habes pecunias opportunas? quid opus habes mutuari? Si habes, commoda mihi quinque denarios. Etsi non habuissem, undecunque explevissem. pignus vis? absit. cave mihi te accepisse. quib. usuris? quib. vis. cavi. gratias tibi ago. signa. signavi numero. proba. probavi. sicut accepisti probum redde. Id tibi reddi-
C dero et satisfaciam.

ALIUD COLLOQUIUM.

Faustus dies. Venisti? veni. accepisti? dedisti ei? dedi. Nunquid aliquid opus habes? te valere. si vis, veni mecum. quo? ad amicum nostrum Lucium. visitemus eum. quid enim habet? ægrotat. ex quo? à paucis diebus incidit. ubi manet? non longe. ambula. hæc est arbitror domus. hæc est. Ecce janitor. Interroga eum an possimus ingredi et videre dominum ejus. et ille dixit, quem quæritis? dominum tuum. pro sanitate ipsius advenimus. ascendite. quot scalas? duas. ad dextram pulsate, si tamen venit. processerat enim. pulsemus. vide quis sit. salvete omnes. dominum tuum volumus visitare. vigilat? nuncia mihi. et ille dixit, non est hic. quid loqueris? sed ubi est? illuc descendit ad lauretum deambulaturus. gratulamur ei. cum venerit, dicito illi, nos ad ipsum gratulantes advenisse pro salute ejus, quod
D omnia recte habent. Ita faciam.

ALIUD COLLOQUIUM.

Tu quo vadis? in domum festino. quare inquisisti? si tibi gratum est, hodie apud me prande frugaliter. vino bono domestico utemur. ita fiat. ad horam itaque veni ad nos. quando vis, mitte ad nos. in domo sum. sic fiat nobis.

Tu puer sequere me ad macellum. quid emamus ad prandium? interroga, quanti pisces. denariorum decem.

Tu puer perge domum, ut possimus ire ad olitorium, et emere olera, quæ necessaria sunt, et poma, mora, ficus, mala persica, pira, tubera. Ecce habes omnia quæ emimus, vade domum.

Vocet aliquis coquum. ubi est? sursum ascendit. et quid vult? descendat huc. tolle, coque diligenter pulmenta. conditura bona fiat. affer clavem et lucernas, liquamen primum et secundum, acetum acre,

γλεῦκος, οἶνον λευκὸν καὶ μέλανα παλαιὸν, ξύλα ξηρὰ, A ἄνθρακας, ἀνθρακιὰν, ἀξίνην, σκεύη, λωπάδα, χύτραν, λέβητα, ἐσχάραν, πῶμα, θύαν. σὺ δὲ παιδάριον ὕπαγε πρὸς τὸν Γάϊον, καὶ εἰπὲ αὐτῷ, ἐλθὲ ἐκεῖθεν. λουσώμεθα. ὕπαγε, τρέχε ταχέως, ποίησον.

Εγένου πρὸς αὐτὸν; ἐγενόμην. ὅπου ἦν; εἰς τὴν οἰκίαν ἐκάθητο· καὶ τί ἐποίει; ἐφιλολόγει. καὶ τί εἶπε; ἐκδέχου με ἐρχόμενον, καὶ ἀκολουθῶ.

Ὕπαγε πάλιν, καὶ εἰπὲ αὐτῷ, πάντες ὧδέ εἰσι, σύνελθε. ὑμεῖς τέως σύνθετε ἐπιμελῶς τὰ ὑάλινα καὶ τὰ χαλκώματα, καὶ ὕδωρ ῥίψατε ἔξω. θέλω ἰδεῖν, ὡς οἱ νεανίσκοι· ἤδη ἔστρωσα. πάντα ἕτοιμά ἐστιν. οὐδέπω ἦλθεν. ἄπελθε, εἰπὲ αὐτῷ, ὀψὲ ἡμᾶς ποιεῖς ἀριστῆσαι. ἰδοὺ ἦλθε. συνάντησον αὐτῷ. παρακάλεσον αὐτὸν, τί ἔξω ἑστήκεις;

A mustum, vinum album et nigrum, vetustum, ligna sicca, carbones, prunam, securim, vasa, patinam, ollam, lebetem, craticulam, operculum, mortarium. Tu vero puer vade ad Caium et dic ei, Veni inde, lavemus. vade, curre velociter, fac.

Fuisti apud eum? fui. ubi erat? in domo sedebat. Et quid faciebat? studebat. et quid dixit? expecta me venientem, et sequor.

Vade rursus, et dic ei, omnes hic sunt. cum eo veni. Vos interim componite diligenter vitrea vasa, et æræa, et aquam projicite foras. vellem videre quemadmodum juvenes. jam stravi. omnia parata sunt. nequedum venit. vade dic ei, sero nos facis prandere. ecce venit, occurre ei. Roga ipsum, Quid foris stas?

ʼΑΛΛΗ ʽΟΜΙΛΙΑ.

Κατάγετε σάβανα εἰς τὸ βαλανεῖον, ξυστρὰν, προσόψιον, ποδεκμάγιον, λήκυθον. προάγετε, λάβετε τόπον. ποῦ κελεύεις; εἰς τὸ δημόσιον, ἢ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ; ὅπου B κελεύετε; ὅτε ὑπάγομεν, διηγήσομαί σοι.

ALIUD COLLOQ.

Afferte sabana ad balneum, strigilem, facialem, pedalem, ampullam. Procedite, capite locum. ubi B jubes? in publico, an in privato? ubi jubetis? quando abimus, narrabo tibi.

ʼΑΛΛΗ ʽΟΜΙΛΙΑ.

Εγείρου, ἄγωμεν. μή τι θέλεις ἐλθεῖν εἰς ἀπόπατον; καλῶς με ὑπέμνησας, ἡ κοιλία με ἐπείγει. ἄγωμεν.

Λοιπὸν ἔκδυσόν με. ὑπόδυσόν με, σύνθες τὰ ἱμάτια. περίβαλε. τήρει καλῶς. μὴ νύσταζε διὰ τοὺς κλέπτας.

ALIUD COLLOQ.

Surge, eamus. Nunquid vis venire ad secessum? Bene me admonuisti, venter me stimulat. eamus.

Jam exue me. calcea me. compone indumenta. cooperi. serva bene. ne dormita propter fures.

ʼΑΛΛΗ ʽΟΜΙΛΙΑ.

Αρπασον ἡμῖν σφαῖραν. γυμνασθῆναι θέλω ἐν τῷ κηρώματι.

Δεῦρο, παλαίσωμεν διὰ χρόνον, μιᾷ ῥοπῇ. οὐκ οἶδα, οὐδὲ δύναμαι. πάλαι γὰρ πέπαυμαι τοῦ παλαίειν· ὅμως πειράσω εἰ δύναμαι. ἐλαφρῶς κεκοπίακα. ἄλειψον. ἤλειψα. ἀλείψομαι. τρίψον. ἱδροῖς; ἱδρῶ. ἐκλέλυμμαι. κατάβα. ἔξελθε λοιπόν.

Βάλλε σεαυτὸν εἰς τὴν κολυμβήθραν ὑπαίθριον. κολύμβησον. ἐκολύμβησα.

Περίχεε σαυτόν. περιέχεον. ἀνέλαβον. ἐπίδος ξύστραν. περικατάμαξόν με. κατάμαξόν μοι τὴν κεφαλὴν, καὶ τοὺς πόδας. δὸς σανδάλια. ὑπόδυσόν με. ἐπίδος ἐπικάριον. καλῶς ἐλούσω. καλῶς σοι ἔστω.

ALIUD COLLOQ.

Rape nobis pilam, exerceri volo in ceromate.

Veni, luctemur per tempus, uno momento. nescio, neque possum. jamdudum enim desii luctari. tamen tentabo an possim. Leviter fatigatus sum. unge. unxi. ungam me. frica. sudas? sudo. deficio. descende. exi jam.

Mitte te ipsum in piscinam subdialem. nata. natavi.

C Perfunde teipsum. perfudi. resumpsi. porrige strigilem. absterge me. terge mihi caput et pedes. da caligas. calcea me. adjice amiculum. bene lavisti, bene tibi sit.

ʼΑΛΛΗ ʽΟΜΙΛΙΑ.

Δότε ὧδε θρόνους, δίφρους, βάθρον, διέδραν, προσκεφάλαιον. καθέζου. κάθημαι. τί ἑστήκεις; πλύνον ποτήριον ὕδατι θερμῷ. συγκέρασον· πάνυ γὰρ διψῶ. κέρασον πᾶσι. τίς, τί θέλει; ἢ ἀρτυτὸν, ἢ καρηνόν. αὐτὸν ἐκείνῳ κέρασον.

Σὺ τί θέλεις; πλύνον ποτήριον. κέρασόν μοι θερμὸν, μὴ ζεστὸν, μήτε χλιαρὸν, ἀλλὰ συγκέραστον. βάλλε νεαρόν. πρόσθες ἄκρατον.

Τί ἑστήκετε; καθέζεσθε, ἐὰν θέλετε ἀναπέσωμεν. ποῦ κελεύεις; ἐν πρώτῳ τόπῳ ἀνάπεσον. δός μοι γεύσασθαι μαλάχας ζεστάς· ἐπίδος μοι χειρομάχιον· κομίσατε. ἴδε εἰ ἔχεις πεπεράτον. ἐπίβαπτε. χρῶμαι. χρῶ. δὸς σῦκον τὸ τρυφερὸν, κίχλας, γαλίκρεας, θρίδακας. εἷς ἐξ ὑμῶν ἄρτον κλάσῃ. κλάσον ψωμούς. δειπνήσατε. πάντως ἐκεῖνος ἄξιός ἐστι παρ' ἡμῖν δειπνῆσαι. δὸς ταρίχιον, τριχίδας, λώβια, ὅρμινον μετὰ γάρου, γογγυλωτὸν, ὄρνιον ὀπτὴν, ψιλόπλευρα διὰ ζωμοῦ, τεμάχια, δέλφακα ὀπτόν.

Θὲς τὸν δίσκον μετὰ τρωξίμων, ῥαφάνους, ἡδύοσμον, ἐλαίας λευκὰς, καὶ τυρὸν νεάροπαστὸν, οἶδνα, μύκητας. τοῖς ὑπηρετήσασι δότε δειπνῆσαι, καὶ τῷ μαγείρῳ, καὶ τραγήματα, ὅτι καλῶς ὑπηρέτησε. δότε ὕδωρ εἰς χεῖρας. κατάμαξον τὴν τράπεζαν.

Πρόσφατον δὸς ἀπλοπότην. δὸς ἄκρατον· κέρασον θερμὸν εἰς τὸ μεῖζον, εἰς τὸ μικρόν. ἡδέως. ἐλπίζω γὰρ τὴν ἄλλην ἰδεῖν σε, ἐὰν ἐπιτρέπῃς. προπίνω σοι. καλῶς· λαμβάνω ἀπὸ σοῦ ἡδέως. διὰ τί οὐ πίνεις; πίε κύριε. ᾔτησα, καὶ οὐδείς μοι δέδωκε.

Δὸς ἡμῖν γλυκέα πλακοῦντα. ἀρκεῖ ἡμῖν.

Αγωμεν λοιπὸν, ἅψον λαμπάδα, λαβέ. καλῶς ἡμᾶς εἶχες.

Παιδίον ἐλθὲ, σύλλεξον ταῦτα πάντα, τοῖς ἰδίοις τόποις ἀπόθου ἐπιμελῶς.

ALIUD COLLOQ.

Date huc sedes, sellas, scamnum, bisellium, cervical. sede. sedeo. quid stas? lava calicem aqua calida. misce. valde enim sitio. misce omnibus. quis, quid vult? vel conditum, vel carenum, ipsum illi misce.

Tu quid vis? lava calicem. misce mihi calidum, non fervens, neque tepidum, sed temperatum. mitte recens, adjice merum.

Quid statis? sedete, si vultis, discumbamus. ubi jubes? in primo loco discumbe. Da mihi gustare malvas ferventes. porrige mihi mappam. afferte. vide num habeas piperatum. intinge. utor. utere. Da ficatum tenerum, turdos, glandulas, lactucas. unus D ex vobis panem frangat. frange frusta. cœnate. profecto ille dignus est apud nos cœnare. da salsum. sardinas, lobia, cyma cum liquamine, rapatum, gallinam assam, offas juscellatas, copadia, porcellum assum.

Pone discum cum eduliis, radices, mentam, olivas albas et caseum recens aspersum, tubera, fungos. Ministrantibus date ad cœnandum, et coquo etiam bellaria, quia bene ministravit. date aquam ad manus. Exterge mensam.

Recentem da phialam. da merum. misce calidum, plus, minus, libenter. spero enim alias te videre, si permittas. propino tibi. bene. accipio a te libenter. ut quid non bibis? bibe domine. petivi, et nullus mihi dedit.

Da nobis dulcem placentam. sufficit nobis.

Eamus jam. accende faculam. sume. bene nos habuisti.

Puer veni, collige ista omnia. suis locis repone diligenter.

Στρῶσον τὴν κλίνην. ἐστρώσαμεν. καὶ δι' αὐτὸ σκληρόν ἐστιν. ἐξετεινάξαμεν, καὶ προσκεφάλαιον ἐμαλάξαμεν. ἐπειδὴ γὰρ ὀκνηρῶς, ἃ ἀναγκαῖά ἐστιν, ἐποιήσαμεν.

Μηδεὶς ἔξω διανυκτερεύῃ, ἢ ἐξέλθῃ. ἐάν τινος φωνῆς ἀκούσω, οὐ συγχωρήσω.

Αναλάβετε ὑμᾶς. κοιμᾶσθε, καὶ ἀλεκτρυοφωνίᾳ με ἐξυπνήσατε, ἵνα ἐκδράμω.

A Sterne lectum. stravimus. et ob idipsum durum est. excussimus, et pulvillum mollivimus. Nimirum segniter quæ necessaria sunt, fecimus.

Nemo extra pernoctet aut exeat. Si cujus vocem audiero, non parcam.

Recipite vos. quiescite, et gallicinio me excitate, ut excurram.

[EXCERPTA E VERWEII PRÆFATIONE AD NOVAM VIAM DOCENDI GRÆCA p. 20—8. ED. 1737.

"Suasu et hortatu viri magni, ejusdemque illustris eruditione Græca, in ultimum librum nostræ Gr. addidimus Vetera Colloquia Scholastica Græca et Latina, ex Gloss. Cl. Vulcanii. Agitur in illis de rebus quotidianis, domesticis, Scholasticis, morum et artium disciplina: versio verbum verbo reddit, pulchre distincta columellis, ut nihil possit esse aptius primis elementis. Colloquiis propter Dialectos et altiores processus subjecimus lectiones Atticas, Ionicas, Doricas in prosa: et, tandem ne quid requiratur, Poëticas. Nunc restat modus interpretandi: ubi quæritur, utrum Græca pueri interpretari debeant sermone patrio, anne Latino. A priori sententia stant Parisienses, duabus nixi argumentorum destinis: partim enim vernacula expositio tollit ambages peregrinas, partim sensum reddit apertiorem, et magis familiarem. Posteriorem probant plerique alii, tum quia discipuli fere eruditi jam sunt elementis Romanis, tum quia matri Graiæ filia Latina recte comes datur, utpote notas referens genitivas, vocum forma et phrasium idiotismis in plurimis parenti simillimas: unde interim et studium Latinitatis usu confirmabitur. Si Latina erit futura expositio, rursum quæritur, liceat ne Græca reddere ineptis vel etiam fictis barbarisque vocabulis. Concedere aliquatenus videtur H. Steph. Dial. de bene instit. Gr. L. stud. p. 49. Initio quidem inquit, interpretationem adferat, quæ, quoad ejus fieri potest, verbum verbo reddat, vel cum aliquo insolenter, aut inepto, aut etiam barbare loquendi periculo, dum quædam Latina, quæ Græcis vel omnino vel aliqua saltem ex parte respondeant, ab eo fingantur. Ideoque ἐμφαινομένην vel ἐπιφαινομένην αὐτοῖς ὁμοιότητα minime dubitet initio vertere, Inapparentem ipsis similitudinem: addens, si ita loqui liceret: Sed postea admoneat dictum esse pro &c. Συμπεριφέροντες vertit Concircumferentes: ego malim dictare Una Circumferentes, ita ut viva voce subnectam hanc emolliendi formulam, quasi τὸ συμπεριφέροντες barbare reddideris Concircumferentes. Quod si in Coll. Vet. Lat. duriora quædam reformides: jubemus te sine cura esse, et explicare vernacule, quod tibi auctor est Doct. Par. Sin animus est obtemperare Stephano, nihil erit quod metuas, verbi caussa, p. 327. ὧν ἐβασίλευεν vertere Quorum regnabat: dummodo admoneatur Græcismum esse, quem nec Appuleius nec Horatius respuissent, quo frequentior Latinismus, quibus imperabat. Legitur p. 327. ult. c. Nomini detur numerus, unalis, uno. Quid periculi, si continenti spiritu adjeceris, quod nos uncis inclusimus? [potius uni]. Nec temere mutamus aliquid in veteri aliquo scriptore: cum enim Colloq. II. Supra Sponda legatur in editione Vulcanii, ego imprimendum curavi supra sponda[m], ut et Magister videat, quomodo olim scriptum sit, et puer quomodo sit Latine loquendum. Talia quoque congi[u]s pro congis, mon[e]ntur pro monuntur, et similia quædam. Interim et multi multa per inscitiam forte damnent in horum Colloquiorum auctoribus, etsi enim circa vel post tempora Justiniani, cum jam Latinitas multum ab ævo Augusteo degenerasset: multa tamen ut vestigia ostendunt sibi impressa priscorum rituum, ita antiquam redolent Latii dictionem, ut in explicatione illorum demonstrabitur. Si legis ibi vocabula, quæ in Cicerone, Livio, Nepote, non inveneris: cogitabis hos auctores non complecti omnia, et Salmasium multa similia quæ forte novitatis argueres, e Glossariis petita cælo redonasse Latino. Si quædam etiam, parum usu hodierno trita, videantur obscuriora, ecce tibi Observationes pauculas, quæ hunc et præcedentes tollent, aut profecto mitigabunt scrupulos.

Orthographia immutata processu temporum. Cum enim Colloquia scripta sunt, more istius ævi exaratum scola, grafium (ut in Sosipatro scida, in Glossis metafrasis) pro vetere schola, graphium, e Græco σχολή, γραφεῖον. Pro legula, perum, orciolus, acitabulum, attagina, &c. antiquiores et meliores ligula, pirum, urcéolus, acetabulum, attagêna, &c. Tripedem Latinum est pro Græco tripodem. Cacabus per unicum c malunt Latini: sed Græci per duplex κ, unde in Coll. caccabus, et Sidon. l. 4. Alborum calicum atque caccaborum, κακκάβων vel κακκαβῶν.

In Analogia terminatio et flexio variant: sed non sine antiquiorum omni omnino exemplo. Quædam habent o et on: ut Sapo, Sapon, etsi rectius sapo: qualia et Plato, Platon, Laco, Lacon, et similia. Quædam us pro io: ut distinctus, et superfusus, in Coll. pro distinctio, superfusio: qualia veteribus sexcenta, admonitus, admonitio, conjectus et conjectio, &c. Quædam us pro a: ut merulus et merula: turdus, a: luscinius, a, docente Salm. ad Lampr. Commodum. Multa cadunt in a et um: ut membrana, et Coll. II. membranum, quomodo veteres dixere alimonia, -um, margarita, -um: menda, -um. Vide Voss. in lib. de Anal. Multa in us et um: ut birrus, -um, forte etiam discus, -um, nisi Coll. I. discum statuas quarti casus esse, qui consequatur Verbum da, ellipsi suppressum: quomodo et paullo ante legis, Torale, Mappam, Mantile adlatum nobis est. h. e. Cedo, da mappam. Ac paullo post iterum: Ligulam, Cultellum, Radix, Lupini. h. e. da ligulam, cultellum: radix est, detur: lupini apponantur. Ejusdem farinæ, Tabula (sc. tradatur) Δέλτον, sc. δός. Etiam Græci habent ος et ον, ut ἄπιος Coll. IV. pro ἄπιον. Similia vide p. 53.

Posterior ætas mutavit et genera et conjugationes: ut Holus Marinus in Coll. et Gloss. Labb., pro quo nos edidimus tironum ergo Holus marinu[m]. Quædam nomina ex acc. Græco tertiæ declin. fiunt primæ: qualia lampas, lampada; Siren, Sirena; attagen, attagena vel attagina. Med. Voss. p. 89, 90. Quædam etiam verba secundæ conjugationis sunt, et tertiæ: certe si classicis scriptoribus probatum fuit térgere et tergêre, respóndere et respondêre, non adeo mirum videbitur posteriores revocasse antiquissima illa túrgere (unde in Gloss. Turgit), mónere (unde hodieque monitum) et similia, pro turgêre, monêre. Multa renascentur, quæ nunc cecidere, cadentque, Quæ nunc sunt in honore vocabula, si volet usus.

Vocabula si usu spectata velis: nonnulla sunt mediæ et infimæ Latinitatis: qualia conversatio, sca-

mellum, piperatum, juscellatus, et similia. Quod enim elegantius e Tullio dixeris totius diei curriculum, e Terentio vitæ quotidianæ consuetudinem, primum Coll. vocat totius diei conversationem: proba tamen vox est, quam nec Plin. l. 10. c. 37. refugit. Scabellum laudes: sed nec statim scamellum damnes. Prisc. l. 3. Geminum, gemellum: scamnum, scamellum. Affert autem ex Appuleio: Infirmæ scamellorum obice fultæ fores. Lipsius scamellum unico m. edidit quod solum agnoscit Barth. l. 35. Adv. c. 9. ut scribit Claud. Dausq. in Orthogr. ubi etiam docet inveniri Scabellum, Scabillum, Scamillus. Offas juscellatas (Græce ψιλοπλεύρια διὰ ζωμοῦ, sic enim corrigendum) ubi legeris p. 337. cogita formam quandam obtinere diminutivi ex eo, quod usitatius dici monebis, jusculentas, jurulentas. Sic juxta se posita magis elucescent: ut sequentia his Scholiis.

Birrus, vestis quævis, tunica, chlamys, modo vilis, modo sumtuosa. Papias: Birrus a Græco fit, vestis, amphiballus villosus. Dr. βίρρος, βῆρος et βηρίον.

Carduus, artisjok. Labb. Gloss. κυνάρα, non κυνάρας, ut Steph. et Vulc. edidere.

Caules, Belg. kool, brassica. Plin. 17. 24. Odit et caulem vitis, et omne olus.

Carenum, quia inventum a Caribus videtur, dulce vinum ex musto, cujus una parte decocta relinquuntur duæ.

Casula, inquit Papias, vestis cucullata, quasi minor casa, eo quod totum hominem tegat. Hinc reddere versus ad casulam est inter eos memoriter recitandos indutum esse habitu casulæ, eoque decore uti.

Centrone (ut ἑλληνίζοντι scribitur Coll. II.) elevato, pro centone, significat idem quod, arrepto et sublato opere Homerico, quod tractandum erat in Schola. Centones non tantum sunt μέρη στίχων ἄλλοθεν ἄλλα, qualis Cento nuptialis Ausonii: sed et ποιημάτων, cujusmodi rhapsodiæ Homericæ, h. e. libri Iliadis et Odysseæ. Id quod Favorinus voce Κέντρον fusius explicatum dedit et lucidius: Κέντρωνες, inquit, κυρίως λέγονται τὰ ἐκ διαφόρων χροιῶν συνερραμμένα εἰς ἕν. οἷς ὁμοιῶνταί πως τὰ Ὁμηρόκεντρα. οἱ γὰρ ἀείδοντες τὴν Ὁμήρου ποίησιν συνέρραπτον αὐτὴν, οἷον τὰ εἰς ἓν ὕφος ᾀδόμενα. Ac sequentibus docens, rhapsodos dictos, qui consarcinassent poëmata Homeri, olim dispersa, addit denique: τῆς δὲ τοιαύτης ῥάψεως παράδειγμα σαφὲς καὶ οἱ κέντρωνες, τουτέστι, τὰ λεγόμενα Ὁμηρόκεντρα.

Ceromate exerceri est luctari in palæstra. Plin. l. 35. iidem palestras athletarum imaginibus, et ceromata sua exornant. Sed cerôma proprie est, quod fit ex cera vel oleo, et terra, ut eo palæstritæ ungantur.

Concha vas, quo manus vel pedes lavantur. Vetus interpres Juven. Pelves, conchas, quibus pedes lavant, velut fictilia vasa, ποδόνιπτρα.

Copadia, frusta, ἀπὸ τοῦ κόπτω.

Distinctus duo denotat. Primo distinctam pronunciationem, ut p. 319. c. 2. in ordine reddunt ad distinctum, Græce κατὰ διαστολὴν, h. e. accurate, distincte pronunciant, tonum vocis variantes. Confirmat hanc expositionem Suidæ locus egregius: Διαστολὴ, διαχώρησις, ἐξοχή. οὐ χρὴ θαυμάζειν, εἰ φιλοτιμότερον ἐξηγούμεθα τὰ κατὰ τὸν Σκιπίωνα, καὶ πᾶν τὸ ῥηθὲν ὑπ' αὐτοῦ μετὰ διαστολῆς ἐξαγγέλλομεν. Secundo diversitatem ordinum, vel classium, p. 325. Ubi, versus ad numerum et distinctum reddo, idem valet ac, reddo numerum versuum præscriptum in mea classe, πρὸς ἀριθμὸν καὶ στιγμόν.

Ἐκεῖνος et Αὐτὸς, Ille et Ipse, pereleganter usurpantur ut dignitatis nomina: quibus discipuli præceptores, servi dominos, et parasiti reges suos appellabant. Vid. Casaub. ad Theoph. Char. p. 120, 121.

Θρόνος erat sedes honestior et sublimior: sed δίφρος genus vilioris sellæ.

Fasilia, p. 321. veteribus faseoli vel phaseoli genus, vel dolichi, h. e. fabarum, pisorum.

Ficatum tenerum, jecur delicatum. Salm. Exercit. Plin. Quod Coll. Scriptor vocat σῦκον τὸ τρυφερὸν, Eustathio dicitur συκωτόν. An sic dictum hepar quod multa ficu olim farciretur, an vero potius, quia sues

A et anseres ficis pascerentur? Ἔξεστι δ' εἰπεῖν, ἥπατα σεσυκασμένα, ἥπατα συῶν σεσυκοτραγηκότων, ἢ χηνείων ἡπάτων. Poll. l. 6. c. 9.

Γαλίκρεας, Glandulas, h. e. carnem in sue glandulosam. Plaut. Menæchm. Obsonarier glandulam suillam, om een kinnebaks hammetje te merkt gaen. Γαλίκρεας, (quæ mea conjectura erit, cum vox nusquam alibi mihi occurrerit) forte a parvitate glandularum, dictum, ut γαλιάγκων, a brevitate brachii. Ut enim κρέας caro: ita γάλις Hesychio γαλεὸς, mustellus, piscis genus cartilagineum, nec ita magnum. Cartilaginis autem et glandularum aliquam esse similitudinem, nemo ibit infitias.

Holus Marinum, crambe Plinio, in Gloss. et Coll. θαλασσοκράμβη, Belgis Zeewinde, Gallis Sautenelle.

Λαμπὰς, facula, quam nocturni viatores accendebant.

Legula, vel, ut Vulc. legit, ligula est mensura, qua liquores haurimus, continens duo cochlearia. Vide H. Steph. in μύστρον. Unde Ælfricus barbare: Le-
B gula, vel Coclea.

Λώβια, Lobia. Legendum λόβια, o brevi. Favorinus: Λόβαι, χεῖρες, καὶ λόβιον τὸ ἄκρον τοῦ ἥπατος. Et paullo post: Παρὰ δὲ τοῖς μεθ' Ὅμηρον, καὶ μέρος ἥπατος ὁ λοβός. Atque iterum: Λοβὸς ὁ μετὰ τῆς πιμελῆς νεφρὸς, ἢ τὰ ἄκρα τῶν ὤτων, καὶ τοῦ ἥπατος, καὶ τὰ ἄκρα πάντα. Itaque λόβοι et lobia sunt partes hepatis, vel etiam renes, cum adipe qui adhærescit.

Membrana, et Σωμάτιον, est totum corpus pellium, in quibus scribebatur. Hesych. Ἰλιὰς, τὸ Ὁμήρου σωμάτιον, h. e. Ilias, Homeri membrana. Mart. sic vocat omnia Ciceronis opera: Si comes ista tibi fuerit membrana, putato Carpere te longas cum Cicerone vias.

Missisulæ, Μιστύλη, panis partes in formam cochlearis excavatæ, in pulmentum vel jus hauriendum immissæ: quem edendi ritum Attici vocant μιστυλᾶσθαι. Per Metaphoram hodie Missisulas forte voces, etsi hunc usum non præbeant, panes illos teretes, qui nostratibus dicti saucijse broodjes.

Modius, Χοῖνιξ. Pollux docet medimnum capere
C Chœnices XLVIII. Cum ergo modius sit sexta pars medimni, continebit VIII chœnices. Quomodo igitur modius respondebit uni chœnici? Notandum itaque vocem modii non semper stricte sumi, sed etiam συνεκδοχικῶς pro quavis mensura et aridorum, et liquidorum, quæ sufficiat alimentis, seu illa chœnix fuerit, seu modius proprie dictus, sive etiam medimnus. Glossæ Labbæi: Modius, μέτρον ὄνομα. μόδιος. C. μέδιμνος. O. Χοῖνιξ. E. Ratio diversissimæ notionis petenda a mutatione temporum, et legum in rep. Apposite Vetus Agrimensor: Sed has mensuras ad principum et Judicum votum esse deprehendimus. Congius vero est sesquistopa, ut barbare dicam, certe Delfensis mensuræ: Unde Sextarius erit quasi pinta.

Ὅρμινον, Leg. Ὅρμενον. Sic enim Poll. l. 6. c. 9. et Eust. ed. Bas. p. 857. Iliad. ἐλέλεκτο δέ φασιν ὅρμενος καὶ ὁ τῆς κράμβης ἀσφάραγος παρὰ Ἀττικοῖς. vel ut p. 1302. loquitur κράμβης καυλὸς, h. e. delicatior teneriorque in brassica cauliculus, vere appetente
D progerminans, quomodo Cymam, et οὐδετέρως Cyma, spruit-kool, explicat Plin. l. 19. c. 8. quasi sit κύημα, Fetus. Sed male ὅρμενος aspero spiritu notatur. Eust. p. 1302. Nam, Etymologo judice, ὅρμενος part. pro ἐγειρόμενος, venit a prisco ὄρω. Μετοχικῶς vero et λέξις substantiva scribitur, teste ib. Eustathio.

Piperatum. Condimentum, cui piper additum, de quo Apic. l. 3. c. 14.

Præducere, παραγράφειν, est præire explicationem, illamque adscribere verbis auctoris: sicut γράφειν est scribere, seu ducere litteras in cera Ovid. 1 v. de Ponto: Ducitur et digitis littera rara meis. Παραγραφὴ certe est scholium, explicatio, ejusque signum apud Isocr. Ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς ἀνάγνωθι τὰ περὶ ἡγεμονίας.

Proscholium erat locus ante auditorium, a quo disseptus erat velo interjecto; hic pueri conveniebant præfectum istius loci, qui vocabatur Próscholus, ut admonerentur officii, antequam ad Magistrum accederent. Proscholus iste, subdoctor Ausonio, præ-

fectus erat moribus, vel etiam lectiones præscriptas excipiebat. S. August. de Verb. Apost. Serm. 19. c. 7., Tam pauper, ut proscholos esset Grammatici apud Mediolanum.

Rapatum. Quid hoc? utrum edulium quoddam est, ex rapis et aliis, an vero placentæ genus rotundum, raparum tantum figura simile? Certe γογγύλη (pro quo heic γογγυλωτὸν videtur positum, ea forma et terminatione, qua συκωτὸν apud Eust.) Suidæ est μάζα στρογγύλη, exponenti illud initio Pacis Aristoph. ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.

Sabana sunt mappæ; barbaris manutergia, facitergia. Gloss. Labb. Σάβανον, Lencium. Corrupte pro linteum, vel lintium. Papias: Σάβανον, Lavamentum, pro quo vir doctus restituit linteamentum. Sed Lavamentum retinendum existimem: quia lavantes utebantur in balneis, ut docet Coll. I.

Sapam appellabant, quod de musto ad mediam partem decoxerant, ut vult Nonius: vel, ut Plin. l. 23. donec tertia pars supersit.

Sardinæ, aliis Sardiniæ; Belg. Ans Jobig. Col. l. 8. c. 17. Sardiniam putrem vocat piscis genus ad salituras utile.

Subscriptio est additio, subnotatio dictatorum. Id sonat Quinctiliano subscribere l. 12. c. 8., Nec tanta sit actura memoriæ fiduciâ, ut subscribere audita pigeat. Unde illud, subscriptionem eorum ubi peregeram, valet: absoluta adscriptione eorum, quæ tabula continebantur, versuum sc. et metaphraseos. Vide Coll. II.

Titulus. Quid sibi p. 327. vult illud? steterunt ad titulum. Pulpitum putem intelligi, ante quod pueri stabant reddentes lectionem: quia in illius tabulis imagines pictæ, laudes et tituli forte adscripti magnorum virorum, in primis doctrinâ celebrium, Homeri, Demosthenis vel aliorum, ad incitandos scilicet Scholasticos studio æmulationis. Nam πίναξ, titulus, ut in illa voce Favorinus docet, est σανὶς ἐζωγραφημένη. Ubi paullo superius: Πίνακες, τὰ ἀγγεῖα, ἐν οἷς ἐσθίομεν καὶ αἱ διὰ σανίδων εἰκόνες.

Pertinentibus advenit hora, h. e. nobis cunctantibus, pertinaciter manentibus in Schola. Græce enim redditur μελλόντων, sc. ἡμῶν. Glossæ Labbæi: Μέλλω, Postero, Cunctor, -aris. Ceterum eadem constructio, abjecto substantivo vel pronomine p. 320., Tunc cucurri jam venientibus ad balneum. Just. l. 2. c. 3. tm. 16.

Unctum ponitur pro adipe, unguine: ut salsum pro salsamento. Galbertus, qui vixit XII. seculo, in vita Galberti Comitis: Ignem, pice, et uncto veteri et cera levius ardentem machinæ injecerunt.

In Syntaxi postremo quæ perperam multis dicta videantur, sane sunt, vel eleganter, aut antique dicta. p. 319. Puer meus da mihi tabulam, Hellenismus est venustus Latinis frequens, prq mi puer. Liv. l. 1., Audi populus Romanus. Plaut. Asin. 3, 3., Da meus ocellus, da mea rosa, mi anime. August. Medit. c. 7., Quid Rex meus et Deus meus, quid retribuam tibi pro omnibus, quæ retribuisti mihi? Hellenismo etiam Latini, quo ubique fere linguam exornant, utuntur in casu præpositionum. Allata est aqua ad faciem in orciolum, vel in urceolum. nullo modo vitiosum est: etsi infruniti et semidocti homines, si cum Gellio et Gebhardo loqui licet, corrigere velint in urceolo. Plaut. Numero mihi in mentem est. Id. in lustra jacere. Ter. Eun. Esse in honorem. Solœcismum esse putat vulgus semidoctum, ait Gellius l. 1. sed ratione dictum certa et proba. Quem quis secutus (ut Plinius dixit casu sexto in Neâ, in Neapoli, ac similia) tolerandum putet etiam p. 328. hospitatus in regno Menelai in Lacedæmonem, εἰς Λακεδαίμονα, ad incipientes enim hic interpres verbum verbo exprimit (ut H. Steph. suasisse vidimus) et casum casu. Sic Coll. IV. Πόσον ἰχθύας; quanti pisces? sc. πιπράσκεις, vendis: ubi responsum δηναρίων δέκα, vertitur denariorum decem. sic et imitatione Græca. Varro apud Gell. ex Mss. l. 15. c. 19: Te qui norunt, nemo centussis, h. e. nemo ære centussis te vult emere: quomodo rectissime ὁ πάνυ Gronovius de Pecun. Vet. p. 85, 86. Adde Nævium apud Cic. 2. de Orat. Quanti addictus? mille nummûm. Ex his atque id genus aliis mihi fit planum Latina Colloquia non esse nisi versionem Græcorum. Neque enim ablativi absoluti, quos leges p. 320, 324. sunt Latinorum proprii: ut docemus Annot. ad Reg. v. Syntaxeos. Nec ἂν et ἐὰν cum indicativo atro carbone notanda p. 332. et 336. Dixit quippe Arist. 2. Rhet. ἐὰν γεγένηται. Thuc. l. 1. ἂν ἐβουλήθησαν, pro ἂν βουληθῶσι vel βουληθείησαν, secundum c. 9. Synt. Si insolens est προσέσχον ὑποκρίσεις, videndum num legendum sit ὑποκρίσεσι: qua metathesi manus librarii facile admodum peccare potuit. Si p. 329. inventi πόλιν ἴλεον ἔπλευσαν, cogitandum et in prosa historicos nonnunquam, præsertim historiam poëticam referentes, præverbia supprimere more Poëtico. Ut hic præpositionis: ita verbi ellipsis 320. in isto; ἦν γὰρ, erat enim, h. e. ἐξῆν γὰρ ἰέναι, licebat enim ire in balneum hac hora permissu Magistri. Hoc vesperi prolocutum esse puerum, cum referret quid in conversatione totius diei actum esset, scribit auctor Coll. Sic eod. Coll., Postquam biberam, mensa anteponatur, h. e. postquam biberam, dixi, ponite hic nobis, et instruite mensam: Nam sine ellipsi præsens tempus anteponatur exigit biberim, quam quidem translationem etiam patitur Græcum πιεῖν. Alia ὑπόνοια in istis p. 338. quæ sequuntur.

Σκληρόν ἐστιν, durum est. Videtur quidem scribendum fuisse σκληρά ἐστι, quia antecessit acc. κλίνην, et Latine durus est, quia de lecto facta mentio. Sed utrobique intelligitur illud, quod primo Coll. legitur, Στρωτὸν, Stratum.

Ἐπειδὴ, nimirum. Sensus est: Quoniam necessaria quondam tarde fecimus. (hoc enim verbum emissum supplendum de Græco ἐποιήσαμεν) ideo a te rursus male audimus, o here. Ellipsis ista vel ἀποσιώπησις convenit stomachanti. Plura sunt, quæ in hosce Dialogos commentemur: sed ista nunc promulsis suffecerit."]

NICIARII INTERROGATIONES ET RESPONSIONES.

ΝΙΚΙΑΡΙΟΥ 'ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ 'ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ.

QUID anima?	Τί ψυχή;
Quod movetur.	Τὸ κινούμενον.
Quid sine anima?	Τί ἄψυχον;
Quod non movetur.	Τὸ μὴ κινούμενον.
Quid commune?	Τί κοινόν;
Vita.	Ζωή.
Quid invidia?	Τί φθόνος;
* * *	* * *

CARFILIDIS INTERROGATIONES ET RESPONSA.

ΚΑΡΦΙΛΙΔΟΣ 'ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ 'ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ.

Quid deus?	Τί θεός;
Naturalis visus.	Αὐτογενὴς θέασις.
Quid orbis?	Τί κόσμος;
Insatiabilis capacitas.	'Αχόρταστον χώρημα.
Quid Oceanus?	Τί ὠκεανός;
Naturalis circuitus.	Φυσικὸς περίδρομος.
Quid dies?	Τί ἡμέρα;
Initium cotidianum.	'Αρχὴ καθημερινή.
Quid terra?	Τί γῆ;
Fructuum mater.	Καρπῶν μήτηρ.
Quid homo?	Τί ἄνθρωπος;
Minimi temporis fantasia.	'Ολιγοχρόνιον φάντασμα.
Quid amicus?	Τί φίλος;
Incomparabilis res.	'Ανένκριτον κτῆμα.
Quid divitiæ?	Τί πλοῦτος;
Cotidiana potestas.	Καθημερινὴ ἐξουσία.
Quid dicta?	Τί λεγόμενα;
Cæcitas.	Τύφλωσις.
Quid auctoritas?	Τί πρόσταγμα;
Inopia.	Ἔνδεια.
Quid dives?	Τί πλούσιος;
Tabula derisoria.	Σανὶς καταγελαστή.
Quid nauta?	Τί ναύτης;
Fluctuum comes.	Κυμάτων ἑταῖρος.
Quid gladiator?	Τί μονομάχος;
Fati querela.	Τύχης αἰτίαμα.
Quid mulier?	Τί γυνή;
Domesticum nundinum.	Οἰκεῖον ἀγοραῖον.
Quid invidia?	Τί φθόνος;
Exuperantia.	'Υπεροχή.
Quid parentes?	Τί γονεῖς;
Semen.	Σπέρμα.
Quid maturum?	Τί ὥριμον;
Tempestivitas.	Χείμασις.
Quid certum?	Τί ἀκριβές;
Veritas.	'Αλήθεια.
Quid totum?	Τί ὅλον;
Crimen.	Διαβολή.
Quid odiosum?	Τί μισητόν;
Mendatium.	Ψεῦδος.
Quid felicitas?	Τί εὐτυχία;
Tempus.	Καιρός.
Quid innocentia?	Τί ἀθῶον;
Bona cogitatio.	Καλὸν ἐνθύμημα.
Quid lex?	Τί νόμος;
Necessitas.	'Ανάγκη.
Quid quietum?	Τί ἐπιείκεια;
Pax.	Εἰρήνη.
Quid amicitia?	Τί φιλία;
Benivolentia.	Καλοκἀγαθία.
Quid inimicitia?	Τί ἐχθρία;
Invidia.	Φθόνος.
Quid dies festus?	Τί ἡμέρα ἑορτή;
Causa.	Πρᾶγμα.
Quid mors?	Τί θάνατος;
Solutio.	Διάλυσις.
Quid medicina?	Τί ἰατρική;
Commoditas.	Εὐχρησία.
Quid fidele?	Τί πιστόν;
Terra.	Γῆ.
Quid infidele?	Τί ἄπιστον;
Mare.	Θάλασσα.
Quid avidum?	Τί ἄπληστον;
Lucrum.	Κέρδος.
Quid commune?	Τί κοινόν;
Lux.	Φῶς.
Quid sine socio?	Τί ἀκοινώνητον;
Regnum.	Βασιλεία.
Quid pulchritudo?	Τί κάλλος;
Naturalis pictura.	Φυσικὴ ζωγραφία.
Quid vox?	Τί φωνή;
Spiritus.	Πνεῦμα.
Quid virtus?	Τί δύναμις;
Gloriosum nomen.	Ἔνδοξον ὄνομα.
Quid piscator?	Τί ἁλιεύς;
Piscium speculator.	'Ιχθύων σκοπευτής.
Quid sol?	Τί ἥλιος;
Cælestis oculus.	Οὐράνιος ὀφθαλμός.

RESPONSA SAPIENTUM.

'ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΦΡΟΝΙΜΩΝ.

Primum interrogavit, Utrum ei videretur plures esse vivos aut mortuos?	Πρῶτον ἐπηρώτησεν, ὡς αὐτῷ δόξειε, πλέονας εἶναι τοὺς ζῶντας ἢ ἀποθνήσκοντας.
Is dixit vivos.	Οὗτος εἶπεν ζῶντας.
necesse enim qui sunt, plures esse quam qui non sunt.	ἀνάγκη γάρ ἐστιν τοὺς ὄντας πλείονας εἶναι τῶν μὴ ὄντων.
Secundo interrogavit, utrum major esset terra aut mare?	Δεύτερον ἐπηρώτησεν, πότερον μείζων εἴη, γῆ ἢ θάλασσα.
Is dixit, Terra. nam et mare super terram est.	'Ο δὲ εἶπεν, Γῆ. καὶ γὰρ ἡ θάλασσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστιν.
Tertio interrogavit, quod monstruosius esse videretur bestiarum?	Τῷ τρίτῳ ἐπηρώτησεν, τί τερατωδέστερον δοκεῖ εἶναι τῶν θηρίων.
Is dixit, Quod nemo scit.	'Ο δὲ εἶπεν, "Ο οὐδεὶς ἐπίσταται.
Quarto interrogavit, quare pugnare consilia-rentur?	Τῷ τετάρτῳ ἐπηρώτησεν, Διὰ τί μάχεσθαι συνβουλεύοιεν.
Is dixit, Ut bene vivant aut fortiter moriantur.	Οὗτος εἶπεν, "Ινα καλῶς ζώσοιεν ἢ ἰσχυρῶς ἀποθνήσκοιεν.
Quinto interrogavit, Qui primus natus est, nox aut dies?	Τῷ πέμπτῳ ἠρώτησεν, Τίς πρῶτος ἐγεννήθη, νὺξ ἢ ἡμέρα;
Is dixit noctem unam ante diem.	'Ο δὲ εἶπεν νύκτα μίαν πρότερον ἡμέραν.
Sexto interrogavit, Quid aliquis faciendo dulcis fiat?	Τῷ ἕκτῳ ἠρώτησεν, Τί ἄν τις ποιῶν γλυκὺς γίνεται;
Is dixit, Quod non possit alius homo facere.	Οὗτος εἶπεν, "Ο οὐ δύναται ἄλλος ἄνθρωπος ποιεῖν.
Septimo interrogavit, Quid aliquis faciendo bonus fiat?	Τῶ ἑβδόμῳ ἠρώτησεν, Τί ἄν τις ποιῶν ἀγαθὸς καὶ καλὸς γίνοιτο;
Is dixit, Qui quum potens est, nemini metuendus sit.	Οὗτος εἶπεν, Εἰ ὁ δυνατὸς ὤν, οὐδενὶ φοβερὸς εἴη.
Octavo interrogavit, utrum esset firmius, mors aut vita?	Τῷ ὀγδόῳ ἐπηρώτησεν, πότερόν ἐστιν στερεώτερον, θάνατος ἢ ζωή.
Is dixit, Vita.	Οὗτος εἶπεν, Ζωή.
Nono interrogavit, Usque quamdiu bona est vita?	'Εννάτῳ ἐπηρώτησεν, "Εως πότε καλή ἐστιν ἡ ζωή;
Is dixit, Donec arbitrentur utilius esse.	Οὗτος εἶπεν, "Εως ἂν λογίσωνται χρήσιμον εἶναι.

PRÆCEPTA IN DELPHIS AB APOLLINE IN COLUMNA SCRIPTA SUNT SECUS DEUM.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΥΛΟΥ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΕΙΣΙΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

Deum cole.	Θεὸν σέβου.	Morere propterea.	Θανοῦ δι' αὐτά.	Minare nemini.	Ἀπείλει μηδενί.
Parentes reverere.	Γονεῖς σέβου.	Dolum metue.	Τὰ δόλια φοβοῦ.	Fidem præsta.	Πίστιν φύλασσε.
Lauda bona.	Ἐπαίνου τὰ καλά.	Famam bonam habe.	Φήμην καλὴν ἔχε.	Præsentem accusa.	Παρόντα κατηγόρει.
Philosophus esto.	Φιλόσοφος ἴσθι.	Fortunam puta.	Τύχην νόμιζε.	Vitæ tuæ curam age.	Τοῦ βίου σοῦ φροντίδα ποιοῦ.
Invidias amove.	Φθόνου ἀπέχου.	Contentionem odi.	Φιλονεικίαν φεῦγε.	Impera tibi.	Ἐπίτασσε σαυτῷ.
Nubere cogita.	Γαμεῖν βουλεύου.	Filiis impera.	Τέκνοις ἐπίτασσε.	Similibus tibi amicis utere.	Ὁμοίοις σεαυτῷ φίλοις χρῶ.
Vadimonium fuge.	Ἐγγύην φεῦγε.	Multitudini place.	Ὀχληρίᾳ ἄρεσκε.	Senectutem specta.	Γῆρας ἐκδέχου.
Cognosce te.	Γνῶθι σεαυτόν.	Neminem contemne.	Οὐδενὸς καταφρόνει.	Utilia para.	Χρήσιμα ἑτοίμαζε.
Turpia fuge.	Αἰσχρὰ φεῦγε.	Legibus pare.	Νόμοις πιθοῦ.	Supplica ad quod habes.	Θυσίαζε καθὼς ἔχεις.
Testare justa.	Μάρτυρε τὰ δίκαια.	Vide futura.	Βλέπε τὰ μέλλοντα.		
Industriam præsta.	Φιλοπονίαν πάρεχε.				
Damnum cave.	Ζημίαν φείδου.				
Lucrum tene.	Κέρδος κράτει.				

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΙΑΦΟΡΟΝ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΔΙΑΦΟΡΩΣ ΤΟΝΟΥΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ,

i. e.

COLLECTIO VOCUM, QUÆ PRO DIVERSA SIGNIFICATIONE ACCENTUM DIVERSUM ACCIPIUNT.

Invenitur et hæc Inscriptio Gr., cujus eadem est Sententia,

Ὅσαι Λέξεις πρὸς διάφορον σημαινόμενον, διάφορον δέχονται Τόνον, κατὰ Στοιχεῖον.

Auctor autem vulgo quidem Cyrillus esse creditur, sed ego Philoponum esse arbitror, vel potius persuasum habeo.

" Cyrilli s. potius Jo. Philoponi Librum, quo differentiæ vocum Gr. quoad tonum, spiritum, genus utili instituto explicantur, longe locupletiorem et plus quintuplo a se auctum separatim edidit vir de Gr. literis immortaliter promeritus Erasmus Schmidtius, Witebergæ 1615. 8. [12°.] præmissa Diss. de Pronuntiatione Gr. antiqua contra Νεόφυτον s. Novam." Fabric. Bibl. Gr. 6, 321. " Disertis verbis Jo. Philopono id opusculum assignatur in Cod. Matrit. xcv. fol. 162. atque Iriarte in Catal. Codd. Gr. 377. animadvertit; in illo Cod. collectionem vocc. sive ordine sive numero contractiorem ab excusa (in Lexicis Stephani, Scapulæ, et Constantini,) non parum differre, tametsi plurimis accessionibus Const. Lascaris manu partim ascriptis, partim interscriptis, partim denique subscriptis sit locupletata. (In eod. Cod. Matrit. fol. 118. legitur ex Jo. Philoponi scriptis Περὶ Ἰδιωμάτων, De Idiomatibus s. Dialectis.) Pariter sub nomine Jo. Alexandrini Grammatici (Philoponi) in Codd. Florent. Medic. xxvi. nr. 4. plut. 57. Cod. xix. nr. 6. plut. 58. et Cod. xxvi. plut. 59. (v. Bandinii Cat. Codd. Gr. 2, 373. 458. 545.) Item in Codd. Paris. 2618. 2660. etc." Harles.

Ἀγελαῖος, Qui est e grege, penultima circumflexa.
Ἀγέλαιος, Imperitus, Rudis, Indoctus, antepenac.
Ἀγητὸς, (ἡ, ὸν,) Admirabilis, acuitur.
Ἄγητος, γήτου, ὁ, Agetus, nomen proprium, antepenac.
Ἄγκυρα, ἡ, Anchora, antepenacuitur.
Ἀγκύρα, ἡ, Urbs Galatiæ, penacuitur.
Ἄγνος, Vitex, penacuitur.
Ἁγνὸς, Purus, cum spiritu denso, et acuto in fine.
Ἀγόραιος, In foro educatus, antepenacuitur.
Ἀγοραῖος, ὁ, Forensis, penult. circumfl.
Ἀγὸς, ἀγοῦ, ὁ, Dux, acuitur.
Ἄγος, τοῦ ἄγεος, τὸ, Scelus, penultima acuta.
Ἄγριος, Agrestis, Ferus, antepenacuitur.
Ἀγρεῖος, Rusticus, Ruri degens, penult. circumfl.
Ἄγροικος, Imperitus, Rudis, antepenacuitur.
Ἀγροῖκος, Ruri degens, Habitans agrum, penult. circumfl.
Ἀγρονόμος, In agro pascens, penacuitur.
Ἀγρόνομος, In agro pastus, antepenac.
Ἀγχιαλὸς, ἡ, Urbs Thraciæ, acuitur.
Ἀγχίαλος, ὁ, ἡ, Maritimus, antep. acuta.
Ἀγχοῦ, adv., Prope, circumfl.
Ἄγχου, imperativi modi, Suffoca, penacuitur.
Ἄγων, τοῦ ἄγοντος, ὁ, Agens, penult. acuta.
Ἀγὼν, τοῦ ἀγῶνος, ὁ, Certamen, ult. acuta.
Ἀδελφὸς, Frater, ult. acuta.
Ἄδελφος, ὁ, nomen proprium, antepenac.
Ἀδολέσχης, ἀδολέσχου, ὁ, Nugator, penacuitur.
Ἀδολεσχὴς, έος, ὁ, ἡ, Contemplativus, acuitur.
Ἁδρὰ, Crassa, aspiratur et acuitur.
Ἄδρα, Urbs Illyrica, tenuatur et penacuitur.
Ἄιδω, F. ᾄσω, Pr. ᾖκα, Canto, tenuatur.
Ἅδω, F. ἅσω, Pr. ἧκα, Placeo, aspiratur.
Ἀζόμενος, Siccatus, tenuatur.
Ἁζόμενος, Venerans, aspiratur.
Ἀθηναῖος, Atheniensis, penult. circumfl.
Ἀθήναιος, Athenæus, nomen proprium, antepenac.
Ἄθροος, ου, ὁ, Clamore carens, s. strepitu, antepenacuitur.
Ἀθρόος, ὁ, Confertus, penacuitur.
Ἀθῷος, ὁ, Indemnis, penult. circumfl.
Ἄθωος, ὁ, Jovis epitheton, antepenac.
Αἶθος, τὸ, Calor, penult. circumfl.
Αἰθὸς, ὁ, Ardens, acuitur.

Αἶνος, Gloria, penult. circumfl.
Αἰνὸς, Gravis, acuitur.
Αἰνοτόκος, Gravia pariens s. gignens, penacuitur.
Αἰνότοκος, Gravi fato natus, antepenac.
Αἴολος, ὁ, Æolus, Rex ventorum, antepenacuitur.
Αἰόλος, Varius, penacuitur.
Αἰπεῖα, Alta, circumflexa penult.
Αἴπεια, Nomen oppidi, antepenultima acuitur.
Αἴρων, τοῦ αἴροντος, ὁ, Tollens, tenuatur et penacuitur.
Αἱρῶν, τοῦ αἱροῦντος, ὁ, Accipiens, aspiratur et circumflectitur.
Ἀκεστὴς, Medicus, acuitur.
Ἀκέστης, Acestes et Sartor, penacuitur.
Ἀκήλητος, Inexorabilis, antepenac.
Ἀκηλητὸς, Immaculatus, acuitur.
Ἀκὶς, ἀκίδος, ἡ, Cuspis, acuitur.
Ἄκις, ἄκιδος, ὁ, Acis fluvius, penacuitur.
Ἄκρις, ἄκριδος, ὁ, Acris oppidum, penac.
Ἀκρὶς, ἀκρίδος, ἡ, Locusta, acuitur.
Ἄληθες, Vere, adv., antepenacuitur.
Ἀληθὲς, Verum, acuitur.
Ἀμητὸς, ἀμητοῦ, ὁ, Messis tempus, acuitur.
Ἄμητος, ἀμήτου, ὁ, Messis fruges, antepenac.
Ἀμυγδαλῆ, Arbor, circumflectitur.
Ἀμυγδάλη, Fructus, penacuitur.
Ἄμφις, τοῦ Ἄμφιος, ὁ, Amphis, nomen proprium, penacuitur.
Ἀμφὶς, adv., Circa, acuitur.
Ἀνὰ, præpositio, Per, acuitur.
Ἄνα, Rex, penacuitur.
Ἀντικρὺ, Contra, E regione, acuitur.
Ἄντικρυς, Palam, antepenultima acuta.
Ἅπερ, Quæ, aspiratur.
Ἄπερ, Tanquam, cum tenui spiritu.
Ἄπλοος, ἀπλόου, ὁ, Innavigabilis, antepenultima acuitur.
Ἁπλόος, όου, ὁ, Simplex, penacuitur.
Ἀπολλύω, per duplex λ, Perdo.
Ἀπολύω, per unicum λ, Dimitto.
Ἁπτὸς, ἁπτοῦ, per ο, Tangibilis, acuitur.
Ἀπτὼς, ἀπτῶτος, per ω, Non cadens, acuitur.
Ἆρα, adv., An, Utrum, penult. circumflexa.
Ἄρα, Completiva particula, penacuitur
Ἀρὰ, τῆς ἀρᾶς, ἡ, Imprecatio, acuitur.
Ἀραῖος, Subditus maledictioni, penult. circumflexa.
Ἀραιὸς, Tenuis, Rarus, acuitur.
Ἄργος, ἄργου, ὁ, Onus, penacuitur.
Ἄργος, Ἄργεος, τὸ, Argos, Civitas Peloponnesi, penac.
Ἄργος, Ἄργου, ὁ, Argus, penacuitur.
Ἀργὸς, ἀργοῦ, ὁ, Albus, aut Velox, acuitur.
Ἀρίστων, τοῦ Ἀρίστωνος, ὁ, Aristo, viri nomen, penultima acuta.
Ἀριστῶν, τοῦ ἀριστῶντος, ὁ, Optima faciens, ultima circumflexa.
Ἄρνειος, Agninus, antepenacuitur.
Ἀρνειὸς, Agnus nuper natus, acuitur.
Ἁρπαγὴ, Rapina, acuitur.
Ἁρπάγη, Hamus, penacuitur.
Ἄῤῥητος, Non dictus, Arcanus, antepenac.
Ἀῤῥητὸς, Odiosus, acuitur.
Ἀρτεμὴς, ἀρτεμέος, ὁ, Integer, acuitur.
Ἄρτεμις, Ἀρτέμιδος, ἡ, Diana, antepenacuitur.
Ἀρτιτόκος, ἡ, Nuper enixa, penac.
Ἀρτίτοκος, ὁ, Nuper natus, antepenac.
Ἀρτίτομος, Nuper incisus, antepenac.
Ἀρτιτόμος, Qui nuper incidit, penac.
Ἅσσα, aspiratum, Quæ, neutrius generis.
Ἄσσα, tenuatum, Quædam.
Ἀστὴρ, Stella, acuitur.
Ἄστηρ, Aster urbs, penacuitur.
Ἀσφοδελὸς, Locus apud inferos, acuitur.
Ἀσφόδελος, Albucum, antepenultima acuta.

A Ἅττα, aspiratum, Quæ.
Ἄττα, tenuatum, Quædam.
Ἄττα, Hom. Il. Θ. Φοῖνιξ ἄττα γεραιέ· λέγει ὁ Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Φοίνικα: i. e. Phœnix atta senior, inquit Achilles ad Phœnicem. Vox est qua minores honorant majores.
Ἀτεχνῶς, adv., Omnino, circumfl.
Ἀτέχνως, adv., Sine arte, penacuitur.
Ἄτροπος, ἀτρόπου, ὁ, ἡ, Immutabilis, antepenac.
Ἄτροπος, ἀτρόπου, ἡ, Atropus Parca, antepenac.
Αὔγη, αὔγης, ἡ, Auge mulier, penacuitur.
Αὐγὴ, αὐγῆς, ἡ, Splendor, Aurora, acuitur.
Αὕτη, ταύτης, ἡ, Hæc, penacuitur.
Αὐτὴ, αὐτῆς, ἡ, Ipsa, acuitur.
Ἀφετὴ, ἀφετῆς, ἡ, Dimissio, acuitur.
Ἀφέτη, ἀφέτης, ἡ, Aphete insula, penacuitur.
Ἄφρος, Ἄφρου, Apher, penacuitur.
Ἀφρὸς, ἀφροῦ, ὁ, Spuma, acuitur.
Ἄχυρον, ύρου, τὸ, Palea, antepenacuitur.
B Ἀχυρὼν, ἀχυρῶνος, ὁ, Stabulum palearum, acuitur.
Ἄορ, ἄορος, τὸ, Ensis, penacuitur.
Ἄορ, ἄορος, ἡ, Mulier, penac.

B.

Βαιὸν, adv., Paulum, acuitur.
Βαῖον, βαίου, τὸ, Ramus, penult. circumfl.
Βαιὸς, βαιοῦ, ὁ, Brevis, acuitur.
Βαῖος, βαίου, ὁ, Baius, Ulyssis socius, penult. circumfl.
Βασίλεια, βασιλείας, ἡ, Regina, antepenac.
Βασιλεία, βασιλείας, ἡ, Regnum, penacuitur.
Βάτος, βάτου, ὁ, Cadus, penacuitur.
Βάτος, ἡ, Rubus, penacuitur.
Βατὸς, unico τ, Pervius, acuitur.
Βάττος, gemino τ, Battus, penacuitur.
C Βῆλος, Βήλου, ὁ, Belus, penult. circumfl.
Βηλὸς, βηλοῦ, ὁ, Limen, acuitur.
Βῆσα, unico σ, Besa urbs, penac.
Βῆσσα, gemino σ, Convallis, penult. circumfl.
Βίος, βίου, ὁ, Vita, Victus, penult. acuta.
Βιὸς, βιοῦ, ὁ, Arcus, acuitur.
Βίοτος, βιότου, ὁ, Vita, antepenult. acuitur.
Βιωτὸς, βιωτοῦ, ὁ, Vivendus, acuitur.
Βλῆχρον, ου, τὸ, Herbæ species, penult. circumfl.
Βληχρὸν, βληχροῦ, τὸ, Infirmum, acuitur.
Βοὼν, ῶνος, ἡ, Custodia, ap. Alexandrinos, acuitur.
Βοῶν, βοῶντος, ὁ, Clamans, circumfl.
Βροτὸς, βροτοῦ, ὁ, Mortalis, acuitur.
Βρότος, βρότου, ὁ, Sanies, penac.
Βρωτὸς, per ω, Comestibilis, acuitur.
Βροῦχος, ου, ὁ, Bruchus vermis, penult. circumfl.
Βρουχὸς, βρουχοῦ, ὁ, Præco, acuitur.
Βρύων, βρύοντος, ὁ, Scaturiens, penac.
Βρυὼν, βρυῶνος, ὁ, Cyrenes litus, circumfl.
D

Γ.

Γαλάτεια, per ει, Galatea Nereis, antepenac.
Γαλατία, per ι, Gallia regio, penacuitur.
Γαλήνη, γαλήνης, ἡ, Tranquillitas maris, penac.
Γαληνὴ, γαληνῆς, ἡ, Tranquilla, acuitur.
Γαυλὸς, γαυλοῦ, ὁ, Situla, Vas pastorale, acuitur.
Γαῦλος, ου, ὁ, Navigium onerarium, penult. circumfl.
Γέλοιος, Ridiculus, antepenac.
Γελοῖος, Qui risum movet, penult. circumfl.
Γέλων, Γέλωνος, ὁ, Gelon, viri nomen, penac.
Γελῶν, γελῶντος, ὁ, Ridens, circumfl.
Γενετὴ, γενετῆς, ἡ, Nativitas, acuitur.
Γενέτη, γενέτης, ἡ, Stirps, penac.
Γεραιὸς, γεραιοῦ, ὁ, Senex, acuitur.
Γεραῖος, γεραίου, ὁ, Geræus, gentile, penult. circumfl.

Γῆρας, Senectus.
Γήρασις, Ad senectutem profectio, antepenac.
Γλαύκη, γλαύκης, ἡ, Cæsia, penacuitur.
Γλαυκὴ, Γλαυκῆς, ἡ, Glauce mulier, acuitur.
Γλαῦκος, γλαύκου, ὁ, Glaucus, Cæsius, penult. circumfl.
Γλαυκὸς, γλαυκοῦ, ὁ, Glaucus, Viri et piscis nomen, acuitur.
Γῦρος, γύρου, ὁ, Ambitus, Gyrus, penult. circumfl.
Γυρὸς, γυροῦ, ὁ, Rotundus, acuitur.

Δ.

Δάφνη, δάφνης, ἡ, Laurus, penacuitur.
Δαφνὴ, ῆς, ἡ, Daphne puella, acuitur.
Δείνη, ης, καὶ δεινὴ, δεινῆς, ἡ, Mala, acuitur.
Δεινὸς, δεινοῦ, ὁ, Gravis, acuitur.
Δειρὴ, δειρῆς, ἡ, Collum anterius, acuitur.
Δείρη, Δείρης, ἡ, Civitas Æthiopiæ, penacuitur.
Δεκαετὴς, Decennis, de tempore, acuitur.
Δεκαέτης, Decennis, de reliquis, penacuitur.
Δελφὶς, καὶ δελφὶν, Delphin piscis, acuitur.
Δελφὺς, per υ, Vulva, Venter, acuitur.
Δεξαμενὴ, δεξαμενῆς, ἡ, Cisterna, acuitur.
Δεξαμένη, ης, ἡ, Quæ accepit, penacuitur.
Δεσπότης, per η, Herus, Dominus, penacuitur.
Δέσποτις, per ι, Domina, antepenac.
Δῆλος, δήλου, ὁ, Manifestus, penult. circumfl.
Δῆλος, ου, ἡ, Delus insula, penult. circumfl.
Δῆμος, τοῦ δήμου, ὁ, Populus, Tribus, penult. circumfl.
Δημὸς, τοῦ δημοῦ, ὁ, Pinguedo, acuitur.
Δημοσίᾳ, adv., Publice, penacuitur.
Δημόσια, τῶν δημοσίων, τὰ, Res publicæ, antepenac.
Δῃῶν, per ῃ, Populans, circumflectitur.
Δίων, ωνος, ὁ, Dion vir, penacuitur.
Δία, accusativus, Jovem, penacuitur.
Διὰ, præpositio, Per, Propter, acuitur.
Δίνη, δίνης, ἡ, Vortex aquarum, penacuitur.
Δῖνος, δίνου, ὁ, Aëris turbo, penult. circumfl.
Δίνων, Δίνωνος, ὁ, Dino vir, penacuitur.
Δινῶν, δινοῦντος, ὁ, Volvens, circumflectitur.
Διογενὴς, έος, ὁ, Nobilis, acuitur.
Διογένης, εος, ὁ, Diogenes vir, penacuitur.
Δῖος, τοῦ δίου, ὁ, Divinus, penult. circumfl.
Διὸς, genitivus, Jovis, acuitur.
Δοιὸς, τοῦ δοιοῦ, ὁ, per οι, Duplex, Geminus, ult. acuta.
Διχοτόμος, In duo dividens.
Διχότομος, In duo divisus.
Δόκος, τῆς δόκου, ἡ, Apparentia, Opinio, penac.
Δοκὸς, τῆς δοκοῦ, ἡ, Trabs, acuitur.
Δόλιος, δολίου, ὁ, Dolosus, antepenac.
Δολίος, Δολίου, ὁ, Dolius vir, penacuitur.
Δολίχη, τῆς Δολίχης, ἡ, Doliche insula, penac.
Δολιχὴ, τῆς δολιχῆς, ἡ, Longa, acuitur.
Δόλων, τοῦ Δόλωνος, ὁ, Dolon vir, penacuitur.
Δολῶν, τοῦ δολοῦντος, ὁ, Decipiens, circumfl.
Δρύμος, τοῦ Δρύμου, ὁ, Drymus vir, penacuitur.
Δρυμὸς, οῦ, ὁ, Sylva, Condensus, acuitur.
Δύω, dualiter, Duo, penacuitur.
Δύω, verbaliter, Ingredior, penacuitur.

E.

Εἰδυία, τῆς Εἰδυίας, ἡ, Idyia, mater Medeæ, penult. acuta.
Εἰδυῖα, τῆς εἰδυίας, ἡ, Quæ scit, penult. circumflectitur.
Εἴκων, τοῦ εἴκοντος, ὁ, Obediens, penacuitur.
Εἰκὼν, τῆς εἰκόνος, Imago, Similitudo, acuitur.
Εἶπε, indicativi modi, Dixit, penult. circumflectitur.
Εἰπὲ, imperativi modi, Dic, acuitur.

A Εἰς, præpositio, In, accusativo junctum.
Εἷς, numerale, Unus, circumfl.
Ἕκτος, τοῦ ἕκτου, ὁ, Sextus, penac.
Ἐκτὸς, adv., Extra, Sine, acuitur.
Ἐκπλέω, verbum, Enavigo, penacuitur.
Ἔκπλεω, adv., Plene, antepenacuitur.
Ἐλαιὼν, τοῦ ἐλαιῶνος, ὁ, Olivetum, acuitur.
Ἐλεῶν, τοῦ ἐλεοῦντος, Miserans, circumflectitur.
Ἐλάσσων, τοῦ ἐλάσσονος, ὁ, Minor, pen. acuta.
Ἐλασσῶν, τοῦ ἐλασσοῦντος, ὁ, Minuens, circumfl.
Ἐλάων, τοῦ ἐλάοντος, ὁ, Insequens, penac.
Ἐλαὼν, τοῦ ἐλαῶνος, ὁ, Olivetum, acuitur.
Ἔλεος, τοῦ ἐλέου, τὸ, Misericordia, antepenac.
Ἐλεὸς, τοῦ Ἐλεοῦ, ὁ, Eleus fluvius et mensa, acuitur.
Ἔλευσις, τῆς ἐλεύσιος, ἡ, Adventus, antepenac.
Ἐλευσὶς, τῆς Ἐλευσῖνος, ἡ, Eleusis civitas, acuitur.
Ἔλπις, τοῦ Ἔλπιδος, ὁ, Elpis vir, penac.
Ἐλπὶς, τῆς ἐλπίδος, ἡ, Spes, acuitur.
B Ἕμμεν, ab ἵημι, Mittere, aspiratur.
Ἔμμεν, ab ἔω, Esse, tenuatur.
Ἐννὰς, τῆς ἐννάδος, ἡ, Nonarius numerus, tenuatur.
Ἑνὰς, τῆς ἑνάδος, ἡ, Unitas, aspiratur.
Ἐν, præpositio, In, dativo juncta, tenuatur.
Ἓν, numerus, Unum, acuitur et aspiratur.
Ἔνι, pro ἐστὶ, Est, penacuitur.
Ἐνὶ, pro ἐν, In, acuitur.
Ἑνόρχης, τοῦ ἑνόρχου, ὁ, Unicum habens testiculum, aspiratur.
Ἐνόρχης, τοῦ ἐνόρχου, ὁ, Mas habens testiculos, tenuatur.
Ἑνὸς, Unius, genitivus, acuitur.
Ἔνος, ἔνου, ὁ, Annuus, Vetus, penacuitur.
Ἑνόω, Unio, aspiratur.
Ἐνόω, Quatio, tenuatur.
Ἐντροπῆ, Revera, circumflectitur.
Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, Confusio, Reverentia, acuitur.
Ἓξ, Sex, nomen, cum aspiratione, acuitur.
C Ἐξ, præpositio, tenuatur.
Ἐξαίρετος, τοῦ ἐξαιρέτου, ὁ, Ejiciendus, antepenult. acuitur.
Ἐξαιρετὸς, τοῦ ἐξαιρετοῦ, ὁ, Præcipuus, acuitur.
Ἐξαίρει, Auget, penacuitur.
Ἐξαιρεῖ, Liberat, circumflectitur.
Ἐξανέψιοι, οἱ, Consobrinorum filii, antepenult. acuta.
Ἐξανεψιοὶ, οἱ, Consobrini, acuitur.
Ἔξω, adv., Extra, tenuatur.
Ἕξω, fut., Habebo, aspiratur.
Ἔοικα, cum dat., Similis sum, antepenacuitur.
Ἔοικα, sine casu, Videor, itidem antepenacuitur.
Ἐοικὸς, ἐοικότος, τὸ, Simile.
Ἐοικὼς, ἐοικότος, ὁ, Similis.
Ἔπαινος, ἐπαίνου, ὁ, Laus, antepenac.
Ἐπαινὸς, ἐπαινοῦ, ὁ, Gravis, acuitur.
Ἐπαρχία, τῆς ἐπαρχίας, ἡ, Provincia, penacuitur.
D Ἐπάρχια, ας, ἡ, Eparchia mulier, antepenac.
Ἐργάτης, ἐργάτου, ὁ, Operator, penacuitur.
Ἐργάτις, ἐργάτιδος, ἡ, Operatrix, penacuitur.
Ἐρινεὸς, τοῦ ἐρινεοῦ, ὁ, Ficus genus, acuitur.
Ἐρίνεος, τοῦ ἐρινέου, ὁ, Fructus ficus sylvestris, antep. acuitur.
Ἕρκειος, per ει diphthongum, Jovis epitheton, antepen. acuta.
Ἕρκιος, per ι, Septum, antepenac.
Ἑρμαῖος, ἑρμαίου, ὁ, Mercurialis, penult. circumfl.
Ἕρμαιος, ου, ὁ, λόφος, Tumulus, antepenacuitur.
Ἑρμηνεία, ἑρμηνείας, ἡ, Interpretatio, penacuitur.
Ἑρμηνία, ἑρμηνίας, ἡ, Fulcrum lecti, penacuitur.
Ἔρω, unico ρ, Dico, penacuitur.
Ἔρρω, duplici ρ, Pereo, penacuitur.
Ἑταῖρος, ου, ὁ, Amicus, Socius, penult. circumfl.
Ἕτερος, τοῦ ἑτέρου, ὁ, Alter, antepenacuitur.
Ἔτος, ἔτεος, τὸ, Annus, penacuitur.
Ἐτὸς, ἐτοῦ, ὁ, Incassum, acuitur.

Εὐάνθης, Εὐάνθεος, ὁ, Evanthes vir, penacuitur.
Εὐανθὴς, εὐανθέος, ὁ, ἡ, Floridus, acuitur.
Εὐήθεια, εὐηθείας, ἡ, Ignavia, antepenac.
Εὐηθία, εὐηθίας, per ι, Bonus mos, penacuitur.
Εὐθύβολος, εὐθυβόλου, ὁ, Recte jactus, antepenultima acuta.
Εὐθυβόλος, εὐθυβόλου, ὁ, Recte jaciens, penacuitur.
Εὐθὺς, ἐπιῤῥηματικῶς, i. Adverbialiter, Statim, acuitur.
Εὐθὺς, ὀνομαστικῶς, i. Nominaliter, Rectus, acuitur.
Εὐμαρὴς, per η, Facilis, acuitur.
Εὐμαρὶς, per ι, Calceus, acuitur.
Εὐπειθὴς, έος, ο, ἡ, Obediens, acuitur.
Εὐπείθης, εὐπείθεος, ὁ, ἡ, Obediens principi, penult. acuta.
Εὖρος, aspiratum, Latitudo.
Εὖρος, tenuatum, Eurus ventus.
Εὐσεβῶν, τοῦ εὐσεβοῦντος, ὁ, Pietatem exercens, ultima circumflexa.
Εὐσέβων, ονος, ὁ, Eusebon vir, penacuitur.
Εὐσθένης, νεος, ὁ, Eusthenes vir, penacuitur.
Εὐσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, Fortis, acuitur.
Εὐτυχία, εὐτυχίας, ἡ, Felicitas, penacuitur.
Εὐτύχια, Εὐτυχίας, ἡ, Eutychia mulier, antepenac.
Ἔχθρα, τῆς ἔχθρας, ἡ, Inimicitia, penacuitur.
Ἐχθρὰ, τῆς ἐχθρᾶς, ἡ, Inimica, acuitur.

Z.

Ζὴν, Ζηνὸς, ὁ, Jupiter, acuitur.
Ζῆν, infinitivus, Vivere, circumflectitur.
Ζυγὸς, ζυγοῦ, ὁ, Jugum boum, masculinum.
Ζυγὸς, ζυγοῦ, ἡ, Jugum libræ, fem.
Ζῶον, ζώου, τὸ, Animal, penult. circumfl.
Ζωὸν, ζωοῦ, τὸ, Vivum, acuitur.

H.

Ἠδὲ, conjunctio, Et, acuitur et tenuatur.
Ἧδε, aspiratum, Hæc, penacuitur.
Ἠὲ, conjunctio, Sive, acuitur.
Ἤιε, ῥηματικῶς, i. Verbaliter, Ibat, penult. circumfl.
Ἧ, aspiratum et circumflexum, Ubi, Cui, Quatenus.
Ἦ, tenuatum et circumflexum, Certe, Ait.
Ἥλιος, ἡλίου, ὁ, Sol, antepenacuitur.
Ἠλεῖος, Ἠλείου, ὁ, Eleus, gentile, penult. circumfl.
Ἧλος, ἥλου, ὁ, Clavus, penultima circumfl.
Ἠλὸς, ἠλοῦ, ὁ, Stolidus, acuitur.
Ἥμων, ἥμονος, ὁ, Jaculator, penacuitur.
Ἡμῶν, genitivus, Nostrum, circumfl.
Ἥραιος, Ἡραίου, ὁ, Heræus vir, antepenac.
Ἡραῖος, Ἡραίου, ὁ, Junonius, penult. circumfl.
Ἡράκλεια, είας, ἡ, Heraclea mulier et urbs, antepenac.
Ἡρακλεία, Ἡρακλείας, ἡ, Herculea, penacuitur.
Ἡράκλειος, Ἡρακλείου, ὁ, Heraclius, antepenac.
Ἡρακλεῖος, ου, ὁ, Herculeus, penult. circumfl.
Ἡράκλεις, Hercules. item adv. jurandi, penult. acuitur.
Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος, ὁ, Hercules, circumfl.
Ἥττων, ἥττονος, ὁ, Minor, penacuitur.
Ἡττῶν, ἡττῶντος, ὁ, Minuens, circumfl.
Ἧττον, adv., Minus, penult. circumfl.
Ἠχὴ, ἠχῆς, ἡ, Fama, penacuitur.
Ἦχι, adv., Ubi, Qua, penult. circumfl.

Θ.

Θαλάμαι, αἱ, Lustra ferarum, penacuitur.
Θαλαμαὶ, αἱ, Templum Castoris et Pollucis, acuitur.
Θάρσος, θάρσους, τὸ, Audacia, penacuitur.
Θράσος, θράσους, τὸ, Temeritas, penacuitur.
Θαλία, θαλίας, ἡ, Convivium, Festivitas, penultima acuta.
Θάλεια, Θαλείας, ἡ, Celebritas, Thalia, antepenult. acuta.
Θαμβὸς, θαμβοῦ, ὁ, Attonitus, acuitur.
Θάμβος, θάμβεος, τὸ, Pavor, Stupor, penacuitur.
Θεὰ, θεᾶς, ἡ, Dea, acuitur.
Θέα, θέας, ἡ, Spectaculum, penacuitur.
Θεοτόκος, θεοτόκου, ἡ, Deum pariens, penacuitur.
Θεότοκος, θεοτόκου, ὁ, E deo natus, antepenacuitur.
Θέρμη, θέρμης, ἡ, Calor, Caliditas, penacuitur.
Θερμὴ, θερμῆς, ἡ, Calida, acuitur.
B Θέρμος, θέρμου, ὁ, Lupinus, penacuitur.
Θερμὸς, θερμοῦ, ὁ, Calidus, acuitur.
Θῆλυς, θήλεος, ἡ, Femina, penultima circumfl.
Θηλὺς, θηλύος, ἡ, Papilla, acuitur.
Θηρῶν, θηρῶντος, ὁ, Venans, circumfl.
Θήρων, Θήρωνος, ὁ, Theron vir, penacuitur.
Θόλος, θόλου, ὁ, Testudo, et Locus scripturarum Athenis, penacuitur.
Θολὸς, θολοῦ, ὁ, Turbidus, acuitur.
Θύμος, θύμου, ὁ, Cepa agrestis, penacuitur.
Θυμὸς, θυμοῦ, ὁ, Animus, Furor, Ira, Desiderium, acuitur.
Θύρα, θύρας, ἡ, Ostium, h. e. lignum ipsum, penacuitur.
Θύραι, θυρῶν, αἱ, Fores, h. e. apertura, penacuitur.
Θυρσὸς, θυρσοῦ, ὁ, Thyrsus, acuitur.
Θύρσος, Θύρσου, ὁ, Thyrsus vir, penacuitur.

I.

Ἰὰ, τῆς ἰᾶς, ἡ, Una, acuitur.
Ἴα, τῆς ἴας, ἡ, Vox, penacuitur.
Ἱδρύμενος, ὁ, ἑδραζόμενος, Sedens, antepenult. acuitur.
Ἱδρυμένος, ἱδρυμένου, ὁ, Firmatus, Rectus, penult. acuitur.
Ἰδὲ, conjunctio, Et, acuitur.
Ἴδε, verbum, Vide, penacuitur.
Ἰδοὺ, Ecce, acuitur.
Ἰδοῦ, Vide, circumfl.
Ἱέρων, ονος, ὁ, proprium nomen viri, penacuitur.
Ἱερῶν, ἱερῶντος, ὁ, Sacrificans, circumfl.
Ἱκέτις, τῆς ἱκέτιδος, ἡ, Supplicatrix, penacuitur.
Ἱκέτης, τοῦ ἱκέτου, ὁ, Supplicator, Supplex, penac.
Ἶνα, τῆς ἴνης, ἡ, Occasus, penult. circumfl.
Ἵνα, Ut, penacuitur.
Ἰνδὸς, τοῦ Ἰνδοῦ, ὁ, Indus, nomen gentile, acuitur.
D Ἴνδος, τοῦ Ἴνδου, ὁ, Fluvius Indiæ, penacuitur.
Ἴον, ἴου, τὸ, Viola, penac.
Ἰὸν, ἰόντος, τὸ, Iens, acuitur.
Ἰπνὸς, τοῦ ἰπνοῦ, ὁ, Furnus, acuitur.
Ἴπνος, τοῦ ἴπνου, ὁ, Laterna, penacuitur.
Ἶρις, τῆς ἴριδος, ἡ, Iris herba, penacuitur.
Ἶρις, ιδος, ἡ, Iris dea, penult. circumfl.
Ἱερὸς, ἱροῦ, ὁ, Sacer, acuitur.
Ἶρος, Ἴρου, ὁ προσαίτης, Mendicus, penult. circumfl.
Ἵσπων, Ἵσποντος, ὁ, Hispon vir, penacuitur.
Ἱσπὼν, ἱσπῶνος, τὸ, quod est περιεκτικὸν, i. e. Collectivum, acuitur.
Ἰχθὺς, τοῦ ἰχθύος, ὁ, Piscis, acuitur.
Ἴχθυς, τοῦ Ἴχθυος, ὁ, Viri nomen, penacuitur.
Ἰωνία, τῆς Ἰωνίας, ἡ, Ionia regio, penacuitur.
Ἰωνιὰ, τῆς ἰωνιᾶς, ἡ, Violetum, acuitur.

Ἰῶν, ἰοῦντος, ὁ, Plenus veneno, circumfl.
Ἴων, Ἴωνος, ὁ, Proprium et gentile, penacuitur.

K.

Καίνη, τῆς Καίνης, ἡ, Cæna urbs, penacuitur.
Καινὴ, τῆς καινῆς, ἡ, Nova, acuitur.
Κακὴ, τῆς κακῆς, ἡ, Mala, acuitur.
Κάκη, τῆς κάκης, ἡ, Cace, penacuitur.
Καθαιρῶν, οῦντος, ὁ, Subvertens, circumfl.
Καθαίρων, τοῦ καθαίροντος, ὁ, Purgans, penacuitur.
Καλλισθένης, εος, ὁ, Callisthenes, penacuitur.
Καλλισθενὴς, έος, ὁ, ἡ, Potens, acuitur.
Κάλον, κάλου, τὸ, Lignum, penacuitur.
Καλὸν, καλοῦ, τὸ, Bonum, acuitur.
Κάλλος, κάλλεος, τὸ, Pulcritudo, penacuitur.
Καλὸς, unico λ, Honestus, Bonus, acuitur.
Κάλως, κάλω, ὁ, Funis, penacuitur.
Καλῶς, adv., Bene, circumflectitur.
Καμπὴ, καμπῆς, ἡ, Flexura, Curvamen, acuitur.
Κάμπη, κάμπης, ἡ, Eruca, penacuitur.
Κανθὸς, κανθοῦ, ὁ, Angulus oculi, acuitur.
Κάνθος, Κάνθου, ὁ, Canthus vir, penacuitur.
Κέδρος, τοῦ κέδρου, ὁ, Fructus cedri, masc.
Κέδρος, τῆς κέδρου, ἡ, Cedrus arbor, fem.
Κεῖνος, pro ἐκεῖνος, Ille, penult. circumfl.
Κεινὸς, κεινοῦ, ὁ, pro κενὸς, Vacuus, acuitur.
Κὴρ, τῆς κηρὸς, ἡ, Parca, Mors, Sors, acuitur.
Κῆρ, τοῦ κηρὸς, τὸ, Cor, Anima, circumflectitur.
Κῆρος, τοῦ Κήρου, ὁ, Cerus, fluvius Armeniæ, penult. circumfl.
Κηρὸς, κηροῦ, ὁ, Cera, acuitur.
Κίῤῥα, ας, ἡ, Urbs, penacuitur.
Κιῤῥὰ, κιῤῥᾶς, ἡ, Ignea, acuitur.
Κίων, κίονος, ὁ, Columna, penacuitur.
Κιὼν, κιόντος, ὁ, Iens, acuitur.
Κλεῖτος, τοῦ Κλείτου, ὁ, Cletus penult. circumflectitur.
Κλειτὸς, τοῦ κλειτοῦ, ὁ, Gloriosus, acuitur.
Κλειὼ, Κλειόος, ἡ, Clio Musa, acuitur.
Κλείω, verbum, Laudo, Claudo, penacuitur.
Κλῆρος, κλήρου, ἡ, Sors, penult. circumfl.
Κληρὸς, κληροῦ, ὁ, Sorte datus, Electus, acuitur.
Κλίσις, τῆς κλίσεως, ἡ, Inclinatio ad dextram, penacuitur.
Κλίσις, ίσιος, ἡ, Inclinatio totius exercitus, penacuitur.
Κλωθὼ, Κλωθόος, ἡ, Clotho Parca, acuitur.
Κλώθω, verbum, Circumvolvo, penacuitur.
Κομπὸς, τοῦ κομποῦ, ὁ, Superbus, acuitur.
Κονὶς, τῆς κονίδος, ἡ, Pulvis, acuitur.
Κόνις, τῆς κόνιος, ἡ, Lendes aut Furfures capitis, penacuitur.
Κόρη, κόρης, ἡ, Virgo, Puella, unico ρ, penacuitur.
Κόῤῥη, ης, ἡ, Caput cum collo, gemino ρ, penacuitur.
Κόρυς, τῆς κόρυος, ἡ, Galea, penacuitur.
Κόρυς, τοῦ κόρυος, ὁ, Cimex, penacuitur.
Κόρωνος, τοῦ Κορώνου, ὁ, Coronus mons, antepenacuitur.
Κορωνὸς, κορωνοῦ, ὁ, Angulus, acuitur.
Κουρικὸς, τοῦ κουρικοῦ, ὁ, Tonsorius, Vas ligneum, acuitur.
Κούρικος, τοῦ κουρίκου, ὁ, Emporium, antepenacuitur.
Κούριον, τοῦ Κουρίου, τὸ, Civitas Cypri, antepenac.
Κουρεῖον, τοῦ κουρείου, τὸ, Tonstrina, penult. circumfl.
Κρὴς, τοῦ Κρητὸς, ὁ, Cres, Cretensis, acuitur.
Κρῆς, ἀντὶ τοῦ κρέας, per συναίρεσιν, Caro, circumfl.
Κρίνω, in præs. Judico, penacuitur.
Κρινῶ, in fut. Judicabo, circumfl.
Κρίνων, τοῦ κρίνοντος, ὁ, Judicans, penacuitur.
Κρινὼν, τοῦ κρινῶνος, ὁ, Lilietum, acuitur.

A Κριὸς, τοῦ κριοῦ, ὁ, Aries, acuitur.
Κρῖος, τοῦ Κρίου, ὁ, Crius vir, penult. circumflect.
Κρότων, κρότωνος, ὁ, ἡ, Musca canina, vel Civitas, penacuitur.
Κροτῶν, τοῦ κροτοῦντος, ὁ, Plaudens, circumfl.
Κύδος, τοῦ κύδου, Convitium, penacuitur.
Κῦδος, τοῦ κύδεος, Gloria, penultima circumflectitur.
Κυκέω, Misceo, Turbo, penacuitur.
Κυκεῶ, pro κυκεῶνα, Potionem e multis herbis, circumfl.
Κυνώπης, τοῦ κυνώπου, ὁ, Inverecundus, penult. acuitur.
Κυνῶπις, τῆς κυνώπιδος, Inverecunda, penult. circumfl.
Κυπάρισσος, τοῦ Κυπαρίσσου, ὁ, Cyparissus puer, antep. acuitur.
Κυπάρισσος, τῆς κυπαρίσσου, ἡ, Cypressus arbor, antepenult. acuitur.
B Κῦρος, τοῦ Κύρου, ὁ, Cyrus vir, penult. circumflectitur.
Κῦρος, τοῦ κύρεος, τὸ, Auctoritas, Dominium, penult. circumfl.
Κύριος, τοῦ κυρίου, ὁ, Dominus, antepenac.
Κυριὸς, τοῦ Κυριοῦ, ὁ, Nomen loci, acuitur.
Κυρτὸς, τοῦ κυρτοῦ, ὁ, Gibbosus, acuitur.
Κύρτος, τοῦ κύρτου, ὁ, Vas piscatorium, penacuitur.
Κυφὸς, τοῦ κυφοῦ, ὁ, Gibbosus, acuitur.
Κῦφος, τοῦ Κύφου, ὁ, Urbs Thessaliæ, penult. circumflectitur.
Κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, Canis, penacuitur.
Κυῶν, κυοῦντος, ὁ, Prægnans, circumflectitur.

Λ.

Λαβὲ, Atticè, Accipe, acuitur.
Λάβε, communiter, Accipe, penacuitur.
Λαβὴ, λαβῆς, ἡ, Capulus, Ansa, acuitur.
Λάβη, λάβης, ἡ, Excusatio, penacuitur.
C Λαβρὸς, λαβροῦ, ὁ, Abundans, acuitur.
Λάβρος, λάβρου, ὁ, Mediocris, Vehemens, penult. acuitur.
Λᾶγος, Λάγου, ὁ, Ptolemæi pater, penult. circumfl.
Λαγὸς, λαγοῦ, ὁ, Lepus, acuitur.
Λάκων, Λάκωνος, ὁ, Lacon gentile, penac.
Λαχὼν, λαχόντος, ὁ, Sortitus, acuitur.
Λάθων, Λάθωνος, ὁ, Lathon fluvius, penacuitur.
Λαθὼν, λαθόντος, Qui latuit, acuitur.
Λάμπρα, ας, ἡ, Lampra urbs, penacuitur.
Λαμπρὰ, λαμπρᾶς, ἡ, Splendida, acuitur.
Λάος, λάου, ὁ, Lapis, penacuitur.
Λαὸς, λαοῦ, ὁ, Plebs, Populus, acuitur.
Λαρὸς, λαροῦ, ὁ, Dulcis, acuitur.
Λάρος, λάρου, ὁ, Larus avis, penacuitur.
Λάχος, per ο, ὁ, Sors, penacuitur.
Λάχως, per ω, Quasi, penacuitur.
Λεκυθοπώλης, λεκυθοπώλου, ὁ, Venditor leguminum, penac.
Λεκυθόπωλις, λεκυθοπώλιδος, ἡ, Venditrix leguminum, antepenacuitur.
D Λέπας, τοῦ λέπατος, τὸ, Promontorium, penac.
Λεπὰς, τῆς λεπάδος, ἡ, Genus ostrei, acuitur.
Λέπτη, Λέπτης, ἡ, Lepte urbs, penacuitur.
Λεπτὴ, λεπτῆς, ἡ, Tenuis, acuitur.
Λευκὴ, λευκῆς, ἡ, Alba, acuitur.
Λεύκη, λεύκης, ἡ, Arbor, quæ Populus dicitur, pen. acuta.
Λεύκων, Λεύκωνος, ὁ, Leucon vir, penacuitur.
Λευκῶν, λευκοῦντος, ὁ, Albificans, circumflectitur.
Λῆμμα, τοῦ λήμματος, Quæstus, s. Captio.
Λῆμα, τοῦ λήματος, Spatium, s. Fortuna.
Λήναιος, Ληναίου, ὁ, Lenæus vir, antepenac.
Ληναῖος, αίου, Lenæus Bacchus, penult. circumfl.
Ληιτουργεῖν, per η, Populo ministrare.
Λιτουργεῖν, per ι, Maledicere.

Λίγυς, Λίγυος, ὁ, Ligur, penacuitur.
Λιγὺς, λιγύος, ὁ, Stridulus, Canorus, acuitur.
Λιθότομος, τόμου, ὁ, Incisus e petra, antepenac.
Λιθοτόμος, λιθοτόμου, ὁ, Lapicida, penacuitur.
Λιπάρα, ας, ἡ, Lipara insula, penacuitur.
Λιπαρὰ, λιπαρᾶς, ἡ, Pinguis, acuitur.
Λὶς, λιὸς, ὁ, Leo, acuitur.
Λὶς, λιτὸς, ὁ, Pannus lineus, acuitur.
Λόγιον, ίου, τὸ, Oraculum, antepenac.
Λογεῖον, λογείου, τὸ, Pulpitum, penult. circumfl.
Λυσίας, ου, ὁ, Lysias vir, penacuitur.
Λυσιὰς, Λυσιάδος, ἡ, Lysias mulier, acuitur.
Λύσις, λύσιος, ἡ, Solutio, penacuitur.
Λυσὶς, Λυσίος, ὁ, Lysis vir, acuitur.
Λῶτος, Λώτου, ὁ, Lotus vir, penult. circumfl.
Λωτὸς, τοῦ, ὁ, Lotus herba et arbor, acuitur.

M.

Μάκρον, Μάκρου, Promontorium Siciliæ, penacuitur.
Μακρὸν, μακροῦ, τὸ, Longum, acuitur.
Μείων, μείονος, ὁ, Minor, penultima acuta.
Μειῶν, μειοῦντος, ὁ, Minuens, circumfl.
Μελιτίνη, τῆς Μελιτίνης, ἡ, Melitina mulier, penac.
Μελιτινὴ, Μελιτινῆς, Gentile nomen, acuitur.
Μένω, præs. temp. Maneo, penacuitur.
Μενῶ, fut. temp. Manebo, circumfl.
Μενοεικὴς, τοῦ μενοεικέος, ὁ, ἡ, Placabilis, Demulcens, acuitur.
Μενοείκης, τοῦ είκεος, ὁ, ἡ, Facile cedens, penacuitur.
Μηδίκη, τῆς μηδίκης, ἡ, Medica herba, penacuitur.
Μηδικὴ, τῆς Μηδικῆς, ἡ, Medica regio, acuitur.
Μῆδος, τοῦ Μήδου, ὁ, Medus, penult. circumfl.
Μῆδος, τοῦ μήδεος, τὸ, Cura, Consilium, penult. circumfl.
Μισήτη, ἡ, Libidinosa, penacuitur.
Μισητὴ, ἡ, Odibilis, acuitur.
Μόνη, μόνης, ἡ, Sola, penacuitur.
Μονὴ, μονῆς, ἡ, Mansio, acuitur.
Μοχθηρὸς, οῦ, ὁ, Laboriosus, acuitur.
Μοχθῆρος, ου, ὁ, Difficilis, penultima circumflexa.
Μύλλος, Μύλλου, ὁ, Myllus vir, penacuitur.
Μυλλὸς, μυλλοῦ, ὁ, Strabo, acuitur.
Μυρία, τῶν μυρίων, τὰ, Infinita, penacuitur.
Μύρια, τῶν μυρίων, τὰ, Decem millia, antepenac.
Μύριοι, Decies mille, antepenac.
Μυρίοι, Innumeri, penacuitur.
Μύρων, τοῦ Μύρωνος, ὁ, Myron vir, penacuitur.
Μυρῶν, τοῦ μυρῶντος, ὁ, Redolens, circumfl.
Μύω, τὸ καταμύω, Claudo oculos, penac.
Μυῶ, τὸ διδάσκω, Doceo, proprie sacra, circumfl.

N.

Νάρκισσος, τοῦ ίσσου, ὁ, Narcissus puer, antepenac.
Νάρκισσος, τῆς ίσσου, ἡ, Narcissus herba, antepenac.
Νεὸς, νεοῦ, ἡ, Novale, Campus, acuitur.
Νέος, τοῦ νέου, ὁ, Novus, Juvenis, penacuitur.
Νίκων, τοῦ Νίκωνος, ὁ, Nicon, penacuitur.
Νικῶν, τοῦ νικῶντος, ὁ, Vincens, circumfl.
Νόμαιον, τοῦ νομαίου, τὸ, Legitimum, antepenac.
Νομαῖον, τοῦ νομαίου, τὸ, Pascuale, penult. circumfl.
Νόμος, τοῦ νόμου, ὁ, Lex, penacuitur.
Νομὸς, οῦ, ὁ, Pascuum, Regio, Plaga.
Νύμφιος, τοῦ νυμφίου, ὁ, Sponsalis, antepenac.
Νυμφίος, τοῦ νυμφίου, ὁ, Sponsus, penacuitur.
Νῦν, de præsenti, præterito, et futuro.
Νυνὶ, de præsenti tantum.

Ξ.

Ξάνθος, τοῦ Ξάνθου, ὁ, Xanthus, fluvius et viri nomen, penac.
Ξανθὸς, τοῦ ξανθοῦ, ὁ, Flavus, acuitur.
A *Ξάνθη, τῆς Ξάνθης, ἡ*, Xanthe, mulier, penacuitur.
Ξανθὴ, τῆς ξανθῆς, ἡ, Flava, acuitur.
Ξένων, τοῦ Ξένωνος, ὁ, Xenon, vir, penacuitur.
Ξενὼν, τοῦ ξενῶνος, ὁ, Hospitium, acuitur.

O.

Οἰκεῖοι, οἱ, Per affinitatem domestici.
Οἰκῆες, οἱ, Domestici quivis.
Οἶμος, ὁ, Via, masc.
Οἴμη, ἡ, Cantilena, fem.
Ὄκνος, ὄκνου, ὁ, Pigritia, acuitur.
Ὀκνὸς, ὀκνοῦ, ὁ, Piger, penacuitur.
Ὅλος, τοῦ ὅλου, Totus, penacuitur.
Ὁλὸς, τοῦ ὁλοῦ, ὁ, Atramentum sepiæ, acuitur.
Ὅμως, Tamen, penacuitur.
Ὁμῶς, Simul, Similiter, circumfl.
Ὄν, Ens, acuitur et tenuatur.
Ὅν, Quem, aspiratur.
Ὄναρ, adverbialiter, Insomnis, penacuitur.
B *Ὄναρ, ὄναρος, τὸ*, Somnium, penacuitur.
Ὀξὺς, per υ, Acutus, Velox, acuitur.
Ὀξὶς, per ι, Vas acetarium.
Ὅπη, adverbium, Ubi, Quo, aspiratur et penac.
Ὀπὴ, ῆς, ἡ, Foramen, sine aspiratione, acuitur.
Ὅπως, per ω, Quomodo, Ut, penac.
Ὀπὸς, ὀποῦ, ὁ, Succus, acuitur.
Ὄρθος, τοῦ Ὄρθου, ὁ, Orthus, vir, penac.
Ὀρθὸς, τοῦ ὀρθοῦ, ὁ, Rectus, acuitur.
Ὅρμος, ὅρμου, ὁ, Portus artificialis, penac.
Ὁρμὸς, ὁρμοῦ, ὁ, Monile, acuitur.
Ὄρος, ὄρεος, τὸ, Mons, tenuatur et penacuitur.
Ὅρος, ὅρου, ὁ, Terminus, aspiratur et penacuitur.
Ὀρὸς, τοῦ ὀροῦ, ὁ, Serum, tenuatur et acuitur.
Ὄσσα, Ossa, Mons Thessaliæ.
Ὄσσα, Vox, Fama.
Οὗ, aspiratum, Cujus et Ubi, circumfl.
Οὐ, tenuatum, Non, acuitur.
Οὐθὲν, Ne unum quidem, imperfectum.
C *Οὐδὲν*, Nihil, perfectum est.
Οὐκοῦν, Igitur, circumfl.
Οὔκουν, Non, Nequaquam, penacuitur.
Οὐρὰ, οὐρᾶς, ἡ, Cauda, acuitur.
Οὖρα, οὔρας, ἡ, Impetus, penult. circumfl.
Οὐρὸς, οὐροῦ, ὁ, Navale, acuitur.
Οὖρος, εος, τὸ, Mons, penult. circumfl.
Οὖρος, εος, τὸ, Terminus, penult. circumfl.
Οὖρος, οὔρου, ὁ, Ventus secundus, penult. circumfl.
Οὖρος, τὸ, Urina, penult. circumfl.
Οὗτος, demonstrativum et relativum.
Οὑτοσὶ, demonstrativum solum.
Οὕτως, per ω, Sic, penacuitur.
Οὗτος, per ο, Hic, penult. circumfl.

Π.

Παίδευσις, Disciplina.
Παιδεία, Eruditio.
Παιδιὰ, τῆς παιδιᾶς, ἡ, Ludus, acuitur.
Παιδία, τῶν παιδίων, τὰ, Pueri, per αι.
Πεδία, τῶν πεδίων, τὰ, Campi, per ε.
Παιὼν, τοῦ Παιῶνος, ὁ, Apollo, acuitur.
Παίων, τοῦ παίωνος, ὁ, Pæon, metri genus, penult. acuta.
Παλλὰς, τῆς Παλλάδος, ἡ, Minerva, acuitur.
Πάλλας, τοῦ Πάλλαντος, ὁ, Pallas, gigas, penult. acuta.
Πᾶν, τοῦ παντὸς, τὸ, Omne, circumfl.
Πὰν, τοῦ Πᾶνος, ὁ, Pan, Deus pastorum, acuitur.
Πανταχῆ, per η, Ubique.
Πανταχοῖ, per οῖ, Quocunque.
Πάρα, pro πάρεστι, Adest et Adsunt, penult. acuta.
Παρὰ, Apud, Ab, Præter, acuitur.
Παρακοίτης, παρακοίτου, ὁ, Maritus, penac.
Παράκοιτις, κοίτιος, ἡ, Uxor, antepenac.

Παῤῥητος, duplici ρ, Dictus, antepenac.
Παραρητὸς, unico ρ, Supplicabilis, acuitur.
Παρειὰς, τῆς άδος, ἡ, Maxilla, acuitur.
Παρείας, τοῦ παρείου, ὁ, Pareas, serpens, penacuitur.
Πάρειμι, Adsum, antepenac.
Παρεῖμι, Accedo, penult. circumfl.
Παρθενίκη, τῆς Παρθενίκης, ἡ, Parthenice, mulier, penult. acuta.
Παρθενικὴ, κῆς, ἡ, Virgo, acuitur.
Πάσασθαι, α producto, Possidere.
Πάσασθαι, α correpto, Gustare.
Πατρόκτονος, τόνου, ὁ, Occisus a patre, antepenacuitur.
Πατροκτόνος, τόνου, ὁ, Parricida, penacuitur.
Πατρῷος, τοῦ πατρῴου, ὁ, Paternus, penult. circumfl.
Πατρωὸς, τοῦ -ωοῦ, Vitricus, acuitur.
Πειθὼ, τῆς πειθόος, ἡ, Persuasio, acuitur.
Πείθω, F. πείσω. Pr. εικα, Suadeo, penac.
Πελίας, τοῦ Πελίου, ὁ, Pelias, vir, penac.
Πελειὰς, άδος, ἡ, Columbæ genus, acuitur.
Πέρι, Ultra, penacuitur.
Περὶ, De et Circum, acuitur.
Πείρων, τοῦ πείροντος, ὁ, Tranans, penacuitur.
Πειρῶν, πειρῶντος, ὁ, Experiens, circumfl.
Πευκίος, ου, ὁ, Qui e picea arbore fit, penult. acuta.
Πευκεῖος, τοῦ πευκείου, ὁ, Peuceus, gentile, penult. circumfl.
Πίνων, τοῦ πίνοντος, ὁ, Bibens, penacuitur.
Πεινῶν, τοῦ πεινῶντος, ὁ, Esuriens, circumfl.
Πλείων, τοῦ πλείονος, ὁ, Comparativum, penac.
Πλειὼν, τοῦ πλειόνος, ὁ, Annus, acuitur.
Πλούτων, Πλούτωνος, ὁ, Pluton, deus, penac.
Πλουτῶν, πλουτοῦντος, ὁ, Ditescens, ult. circumfl.
Ποία, τῆς ποίας, ἡ, Qualis, interrogative, penacuitur.
Ποιὰ, τῆς ποιᾶς, ἡ, Quædam, indefinite, acuitur.
Ποῖος, τοῦ ποίου, ὁ, Qualis, interrogative, penult. circumfl.
Ποιὸς, τοῦ ποιοῦ, ὁ, Quidam, infinite, acuitur.
Πολέμων, τοῦ Πολέμωνος, ὁ, Polemon, vir, penacuitur.
Πολεμῶν, τοῦ πολεμοῦντος, ὁ, Bellans, circumflectitur.
Πόνηρος, τοῦ πονήρου, ὁ, Agricola, antepenac.
Πονηρὸς, τοῦ πονηροῦ, ὁ, Pravus, acuitur.
Πότε, Quando, penacuitur.
Ποτὲ, Aliquando, acuitur.
Πότος, πότου, ὁ, Potus, Convivium, penacuitur.
Ποτὸς, οῦ, ὁ, Potulentus, Potabilis, acuitur.
Πρασία, σίας, ἡ, Urbs Peloponnesi, penacuitur.
Πρασιὰ, τῆς πρασιᾶς, ἡ, Areola, Sulcus, acuitur.
Πρὶν, adv., Prius, Antea, acuitur.
Πρὶν, πρινός, ἡ, Arbustum, acuitur.
Πρυτάνεια, τὰ, Pretium statutum magistratus Atheniensium.
Πρυτανεία, ἡ, Tempus magistratus Atheniensium.
Πρυτάνης, per η, Præfectus, Administrator, penultima acuta.
Πρύτανις, πρυτάνιος, ἡ, Providentia, penacuitur.
Πρωτόγονος, τοῦ πρωτογόνου, ὁ, Primogenitus, antepenacuitur.
Πρωτογόνος, τοῦ πρωτογόνου, ὁ, Primo enixa, penultima acuta.
Πρῶτος, πρώτου, ὁ, Primus, penult. circumfl.
Πρωτὸς, πρωτοῦ, ὁ, Fatalis, acuitur.
Πρωΐα, Mane, penacuitur.
Πρωΐα, ας, η, Matutina hora, itidem penacuitur.
Πρωτότοκος, πρωτοτόκου, ὁ, ἡ, Primogenitus, antepenultima acuitur.
Πρωτοτόκος, πρωτοτόκου, ἡ, Primo enixa, penultima acuitur.
Πτύχη, πτύχης, ἡ, Plicatio, penacuitur.
Πτυχὴ, πτυχῆς, ἡ, Concavitas vallis, acuitur.
Πυγμὴ, πυγμῆς, ἡ, Cestus, acuitur.
Πυγμῇ, Crebro, ultima circumflexa.
Πυθὼν, ἡ, Loci nomen, acuitur.
Πύθων, ὁ, Python, serpens, penacuitur.
Πύλαιος, ου, ὁ, Pylæus, antepenacuitur.
Πυλαῖος, ου, ὁ, Mercurii epitheton, penult. circumfl.
Πύλη, πύλης, ἡ, Porta, penacuitur.
Πυλὶς, πυλίδος, ἡ, Portula, acuitur.
Πυῤῥὸς, πυῤῥοῦ, ὁ, Fulvus, acuitur.
Πύῤῥος, Πύῤῥου, ὁ, Pyrrhus, penacuitur.

Ρ.

Ῥάκκος, duplici κ, Naris cadi.
Ῥάκος, unico κ, Vestis attrita.
Ῥίπη, τῆς Ῥίπης, ἡ, Rhipe, urbs, penacuitur.
Ῥιπὴ, τῆς ῥιπῆς, ἡ, Flatus venti, acuitur.
Ῥινὴ, ῥινῆς, ἡ, Lima, acuitur.
Ῥίνη, ῥίνης, ἡ, Rhina piscis, penacuitur.
Ῥίγιον, ῥιγίου, τὸ, Onerosum, antepenacuitur.
Ῥιγεῖον, ῥιγείου, τὸ, Pannus ad cooperiendum, penult. circumflectitur.
Ῥεία, Ῥείας, ἡ, Rhea, pro Ῥέα.
Ῥεῖα, Facile, adverbium.
Ῥοιὰ, cum ι, Malus Punica.
Ῥοὰ, τῆς ῥοᾶς, Malum Punicum.
Ῥόδιος, τοῦ Ῥοδίου, ὁ, Rhodiensis, antepenacuitur.
Ῥοδιὸς, τοῦ Ῥοδιοῦ, ὁ, Rhodius, fluvius.
Ῥοδὼν, ῥοδῶνος, ὁ, Rosetum, acuitur.
Ῥόδων, Ῥόδωνος, ὁ, Proprium viri, penacuitur.
Ῥόμβος, ου, ὁ, Rhymbus, fluvius, penacuitur.
Ῥυμβὸς, ῥυμβοῦ, ὁ, Impetus, Turbo, acuitur.

Σ.

Σάκκος, duplici κ, Saccus, Cilicium.
Σάκος, unico κ, Scutum, acuitur.
Σάρων, Σάρωνος, ὁ, Deus marinus, penacuitur.
Σαρῶν, σαροῦντος, ὁ, Verrens, circumflectitur.
Σειρικὴ, Σειρικῆς, ἡ, Gentile nomen, acuitur.
Σειρίκη, ης, ἡ, Proprium mulieris, penacuitur.
Σείνων, Σείνωνος, ὁ, Proprium viri, penacuitur.
Σεινῶν, Σεινῶντος, ὁ, Lædens, circumflectitur.
Σίμων, Σίμωνος, ὁ, Simo, penacuitur.
Σιμῶν, σιμῶντος, ὁ, Impendens, circumflectitur.
Σίγηλος, σιγήλου, ὁ, Sigelus, Narcissus, antepenult. acuitur.
Σιγηλὸς, σιγηλοῦ, ὁ, Taciturnus, acuitur.
Σίμος, σίμου, ὁ, Simus piscis, penacuitur.
Σιμὸς, σιμοῦ, ὁ, Simus, acuitur.
Σιγὴ, σιγῆς, ἡ, Silentium, acuitur.
Σιγῇ, adv., Tacite, circumflectitur.
Σίδηρος, σιδήρου, ὁ, Ferrum, antepenacuitur.
Σιδηρὸς, σιδηροῦ, ὁ, Ferreus, acuitur.
Σῖτος, σίτου, ὁ, Frumentum, circumflectitur.
Σιτὸς, σιτοῦ, ὁ, Esculentus, acuitur.
Σκαφὴ, σκαφῆς, ἡ, Effossio, acuitur.
Σκάφη, σκάφης, ἡ, Pelvis, Scapha, penacuitur.
Σκότιος, σκοτίου, ὁ, Natus e rapta, antepenult. acuitur.
Σκοτίος, σκοτίου, ὁ, Scotius, viri nomen, penult. acuitur.
Σπάρτη, σπάρτης, ἡ, Filum, Rubrica carpentarii, penacuitur.
Σπαρτὴ, σπαρτῆς, ἡ, Seminata, acuitur.
Σπάρτος, Σπάρτου, ὁ, Spartus, penacuitur.
Σπαρτὸς, σπαρτοῦ, ὁ, Seminatus, acuitur.
Σπουδὴ, σπουδῆς, ἡ, Studium, acuitur.
Σπουδῇ, adv., Cum studio, Cum labore, circumfl.
Στάχυς, correpte, Spica, singulariter.
Στάχυς, producte, Spicæ, pluraliter.
Σταφυλὴ, Uva, acuitur.
Σταφύλη, Perpendiculum, penacuitur.

Στύραξ, ὁ, Lignum jaculi, penacuitur.
Στύραξ, ἡ, Odoris genus, penacuitur.
Στένων pro στενάζων, Suspirans, penacuitur.
Στενῶν, pro στενοχωρέων, Coarctans, circumfl.
Στίλβον, στίλβοντος, τὸ, Splendidum, penacuitur.
Στιλβὸν, στιλβοῦ, τὸ, Lascive nutritum, acuitur.
Στρατιὰ, στρατιᾶς, Exercitus, acuitur.
Στρατεία, στρατείας, ἡ, Expeditio, penacuitur.
Σύνεργος, συνέργου, ὁ, In re quapiam cooperans, antepenac.
Συνεργὸς, συνεργοῦ, ὁ, Adjutor, acuitur.
Σὺν, præpositio, Cum, acuitur.
Σῦν, accusativus, Suem, circumfl.
Σφόδρα, adv., Valde, penacuitur.
Σφοδρὰ, σφοδρᾶς, ἡ, Vehemens, acuitur.
Σχέδιος, σχεδίου, ὁ, Extemporalis, antepenacuitur.
Σχεδιὸς, Σχεδιοῦ, ὁ, Proprium nomen, acuitur.
Σχιστὸς, σχιστοῦ, ὁ, Vestis muliebris, acuitur.
Σχισταὶ, αἱ, Calceamenta, acuitur.
B Σχολὴ, σχολῆς, ἡ, Otium, aut Schola, acuitur.
Σχολῇ, adv., Vix, circumfl.

T.

Τάρσος, Τάρσου, ὁ, Tarsus in Cilicia urbs, penult. acuta.
Ταρσὸς, ταρσοῦ, ὁ, Ordo remigantium, acuitur.
Ταυρόκτονος, ὁ, A tauro cæsus, antepenac.
Ταυροκτόνος, Qui taurum occidit, penacuitur.
Τεὸς, τεοῦ, ὁ, Tuus, acuitur.
Τέος, τέου, ὁ, Aliquis, penacuitur.
Τεῦκρος, Τεύκρου, ὁ, Teucer, proprium, penult. circumfl.
Τευκρὸς, Τευκροῦ, ὁ, Trojanus, acuitur.
Τηλεσκόπος, όπου, ὁ, Longe aspiciens, penacuitur.
Τηλέσκοπος, όπου, Longe visus, antepenac.
Τίμων, Τίμωνος, ὁ, Timo, viri nomen, penac.
Τιμῶν, τιμῶντος, Honorans, circumfl.
Τίνες, Qui, interrogative, penacuitur.
Τινὲς, Aliqui, Quidam, infinite, acuitur.
Τόμος, τόμου, ὁ, Charta, penacuitur.
Τομὸς, τομοῦ, ὁ, Incisus, penacuitur.
Τρίετες, Triennio, antepenacuitur.
Τριετὲς, Triennale, acuitur.
Τριτῶν, τριτοῦντος, ὁ, Tertio faciens, circumfl.
Τρίτων, τῶν, Tertiorum, penacuitur.
Τρυφῶν, τρυφῶντος, ὁ, Delicate vivens, circumfl.
Τρύφων, Τρύφωνος, ὁ, Trypho, viri nomen, acuitur.
Τρεῖς, οἱ καὶ αἱ, Hi et hæ tres, circumfl.
Τρὶς, Ter, acuitur.
Τροχὸς, τροχοῦ, ὁ, Revolutio, Rota, acuitur.
Τρόχος, τρόχου, ὁ, Cursus, penult. acuta.
Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, Vindemiæ tempus, acuitur.
Τρύγητος, τρυγήτου, ὁ, Vindemia, antepenult. acuta.
Τῦρος, Τύρου, ὁ, Urbs Phœnissa, penult. circumfl.
Τυρὸς, τυροῦ, ὁ, Caseus, acuitur.
Τύχων, ονος, ὁ περὶ τὴν Ἀφροδίτην θεὸς, Deus, qui est circa Venerem.
Τυχὼν, τυχόντος, ὁ, Qui contigit, acuitur.

Φ.

Φανὸς, φανοῦ, ὁ, Clarus, Laterna, acuitur.
Φάνος, Φάνου, ὁ, Viri nomen, penacuitur.
Φάρος, Φάρου, ἡ, Insulæ nomen, penacuitur.
Φᾶρος, φάρεος, τὸ, Vestis, penult. circumfl.
A Φαῖδρος, Φαίδρου, ὁ, Phædrus Platonis, penult. circumfl.
Φαιδρὸς, φαιδροῦ, ὁ, Clarus, Alacer, acuitur.
Φαιὰ, φαιᾶς, ἡ, Fusca, acuitur.
Φαῖα, Φαίας, ἡ, Urbis nomen, penult. circumfl.
Φάσις, φάσιος, ἡ, Fama, Dictio, penacuitur.
Φᾶσις, Φάσιδος, ὁ, Phasis, fluvius, penult. circumfl.
Φιλητὴς, φιλητοῦ, ὁ, Amator, acuitur.
Φιλήτης, φιλήτου, ὁ, Fur, Deceptor, penacuitur.
Φίλων, Φίλωνος, ὁ, Philo, penacuitur.
Φιλῶν, φιλοῦντος, ὁ, Amans, circumflectitur.
Φόρος, φόρου, ὁ, Tributum, penacuitur.
Φορὸς, φοροῦ, ὁ, Ventus prosper, acuitur.
Φυλακὴ, φυλακῆς, ἡ, Custodia, acuitur.
Φυλάκη, άκης, ἡ, Urbs Thessaliæ, penacuitur.
Φῦλον, per unum λ, Gens, penult. circumfl.
Φύλλον, per duo λ, Folium, penacuitur.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, Lux, circumflectitur.
Φὼς, φῶτος, ὁ, Vir, acuitur.

X.

Χάραξ, ακος, ἡ, Vallus in vineis, penacuitur.
Χάραξ, ακος, ὁ, Vallum in bello, penacuitur.
Χαρίτων, Χαρίτωνος, ὁ, Nomen proprium, et genitivus pluralis, circumflectitur.
Χαριτῶν, χαριτοῦντος, ὁ, Gratificans, circumfl.
Χάριεν, pro χαριέντως, Gratiose, antepenacuitur.
Χαρίεν, χαρίεντος, τὸ, Gratiosum, penacuitur.
Χάλκη, Χάλκης, ἡ, Nomen insulæ, penacuitur.
Χαλκῆ, χαλκῆς, ἡ, Ærea, circumflectitur.
Χαλκιδίκη, κης, ἡ, Urbis nomen, penacuitur.
Χαλκιδικὴ, κῆς, ἡ, Chalcidica, nomen gentile, acuitur.
Χίτων, χίτωνος, Urbis nomen, penacuitur.
Χιτὼν, χιτῶνος, ὁ, Tunica, acuitur.
Χίλων, Χίλωνος, proprium, Chilo, penacuitur.
Χιλῶν, χιλοῦντος, ὁ, participium, circumflectitur.
C Χεῖλος, χείλεος, τὸ, Labrum, penult. circumfl.
Χιλὸς, per ι, Cibus, acuitur.
Χία, Χίας, ἡ, Chia, gentile nomen, penacuitur.
Χιὰ, χιᾶς, ἡ, Serpentis domus, acuitur.
Χρόα, absque ι, Color, penacuitur.
Χροιὰ, per οι, Color, acuitur.
Χόα, τῆς χόας, Genus mensuræ, penacuitur.
Χοὰ, τῆς χοᾶς, ἡ, Festum quoddam, acuitur.
Χρέων, Fatale decretum, penacuitur.
Χρεὼν, Debitum, acuitur.
Χρηστὸς, ὁ, Bonus, Utilis, acuitur.
Χρήστος, Χρήστου, ὁ, Chrestus, viri nomen, penacuitur.

Ψ.

Ψάλλω, præsens, gemino λ, Canto, penult. acuitur.
Ψαλῶ, fut., unico λ, Cantabo, circumflectitur.
Ψύχρος, Ψύχρου, ἡ, Psychrus fluvius, penacuitur.
D Ψυχρὸς, ψυχροῦ, ὁ, Frigidus, acuitur.

Ω.

Ὦμος, ὤμου, ὁ, Humerus, penult. circumfl.
Ὠμὸς, ὠμοῦ, ὁ, Crudus, Crudelis, acuitur.
Ὦχρος, ὤχρου, ὁ, Pallor, penult. circumfl.
Ὠχρὸς, ὠχροῦ, ὁ, Pallidus, acuitur.
Ὦ, ὦ, Adv. vocandi, circumflectitur.
Ὢ, Heu, acuitur.
Ὥρα, ὥρας, Pulcritudo, Hora, aspiratur.
Ὤρα, ὤρας, Cura, tenuatur.

VETERES GLOSSÆ VERBORUM JURIS

EXCERPTA E FABRICII BIBL. GR.

" DENIQUE C. Labbeus, JCtus Parisiensis, frequentibus J. Scaligeri et Isaaci Casauboni literis excitatus, ad meliorem studiosorum usum Glossarium duplex longe accuratius pleniusque ita adornavit, ut Latino-Gr. e Græco-Lat., vicissimque Græco-Lat. e Latino-Gr., et utrumque ex Onomastico Græco-Lat. ceterisque, ab HSt. et Vulcanio publicatis, suppleret et accuratiori literarum ordine digereret, hac indicationis, unde singula repetita fuerint, servata ratione, ut voces, quæ in Latino-Gr. Gloss., e Latino-Gr., ac vicissim quæ in Græco-Lat. e Græco-Lat. HSt. desumtæ sunt, nullo charactere designentur: contra vero, quæ in Latino-Gr. e Græco-Lat. exscripta sunt, denotentur litera C. qua Cyrilli nom. inscriptum Gloss. innuitur: vicissim, quæ in Græco-Lat. e Latino-Gr., litera P. qua Philoxeni nom. datur intelligi, licet Philox. illius esse Gloss. auctorem neutiquam constet. Quæ porro in utroque Gloss. describuntur ex excerptis, litera E., quæ ex Onomastico, litera O., quæ denique e laudata sylloge, litera S. denotentur. Hoc Gloss. utrumque, ita digestum, manuque sua nitide descriptum, Labbeus moriens legavit Ægidio Menagio, a quo acceptum deinde Cangius edidit Parisiis ex officina Ludovici Billaine 1679. fol. Cangium enim, qui nom. suum non ascripsit, auctorem Præf. esse, quæ typographi nom. Gloss. Labbeanis præfigitur, testatur Menagius in Anti-Bailleto cap. 106. Tom. 2. p. 18. Itaque et ab Cangio suspicor collectas esse Castigationes et Emendd. in utrumque Gloss., quæ e VV. DD. scriptis et collatione Mss. Regii et Sangermanensis, necnon exemplo Gloss. HSt., quod manu magni Cujacii notatum servatur in Bibl. Colbert. Ad calcem voluminis recusæ extant vett. Gl. vv. Juris, quæ passim in Basilicis reperiuntur, quas e variis Mss. Codd. Bibl. Paris. erutas digestasque et notis illustratas C. Labbeus edidit Paris. 1606. 8. Sed de his aliisque Gloss. Juridicis et Nomicis quemadmodum de Melicis quoque dicere me memini Vol. vi. Lib. 4. c. 38. p. 230. Igitur nihil addo in præsenti, quam excerpta e Gloss. ejusmodi edito Juridico Bibl. Seguerianæ s. Coislinianæ exhiberi a Montfauc. in Catal. Mss. Gr. illius Bibl. p. 488—490. *Δικῶν ὀνόματα κατ' ἀλφάβητον.*" Fabric. Bibl. Gr.

" Vocabula forensia Juris Attici veteris petere licet ex Harpocr. et VV. DD. in illum Commentariis, (de quo mox infra dicam, ubi Lexx. in Gr. Rhetores relaturus sum,) tum e Budæi Comm. L. Gr.[1] At in constitutiones Impp., quæ Basilicorum libris continentur, et in alia monumenta Juris Græco-Romani, Glossaria varia e Codd. Mss. Bibl. Paris. descripsit, et ad calcem Obss. atque Emendd. in Synopsin Basilicon (inscr. Veteres Glossæ Verborum Juris, quæ passim in Basilicis reperiuntur, cum notis) edidit C. Labbæus Paris. 1606. 8. Eadem subjecta deinde etiam sunt Glossariis Latino-Gr. et Græco-Lat. Cyrilli, Philoxeni et aliorum, quæ post H. Steph. longe auctiora magisque digesta et emendata e Labbæi ejusd. recensione habemus excusa Parisiis 1679. fol.[2] Is in Epistola ad Jacobum Augustum Thuanum, Veteres, inquit, Jurisconsulti Gr. tot Glossas s. *Ῥωμαϊκῶν Λέξεων συναγωγὰς* ad imperatoriarum constitutionum, iis refertarum, interpretationem et LL. Rom. intelligentiam sibi paraverunt, quæ quidem huc usque maximo studiosorum damno in bibliothecarum pulvere sepultæ jacuerunt, sepultæ, inquam, integræ fuerunt, particulas enim aliquas eruerunt amplissimi doctissimique viri, Alciatus, Cujacius, Brissonius, Pithœi, Fornerius: nunc vero omnes, quas nancisci potui, a me collectæ et in unum corpus redactæ ac emaculatæ prodeunt augustissimi nominis tui splendorem mutuantes. Citatur Stephanus, nescio quis,[3] in his glossis v. *Δίκη*. Paulus, JCtus, v. *Ἴνρεμ Παυλιάνη*. Idem *ἐν τῷ ά περὶ δυσαποσπάστων* v. *Δετίγνου*. Sabbatius v. *Ἰντερβάλλουμ*. Plutarchus *ἐν τῷ Σόλωνι* (ita lege pro *Σόλῳ*) in *Ἰντερκαπεδο*. Labeo (ita lege pro *λαβὼν*) v. *Ἰντζιουριάρωμ*. Papinianus, v. *Ἰνφάκτουμ*. Aquilius Gallus, JCtus, v. *Ἐπερώτησις, Σπορτίλας, Ἀκουϊλιανὴ* et *Ἰνφάκτουμ*. Hesychius illustris ὁ φιλο-

[1] Sic Lex. Rhet., cujus specimen dedit Montfauc. Bibl. Coisl. 491. in primis comparatum esse ad Jus Att. explicandum ait Ruhnk. in Præf. ad Hes. T. 2. p. IV.—Budæi Comm. prodierunt primum Paris. e chalcographia Badiana, 1529. fol. tum Coloniæ opera et impensa Joannis Soteris, a. 1530. m. Mart. fol. (hujus Ed. exemplar ipse possideo: laudat quoque illam Ed. Bünemann. in Catal. Mss. et Librr. rariss. p. 46. Freytag. vero in Apparatu Litter. 1, 379. ubi de illo præclaro opere copiosus est, num jure suspicatus sit, Coloniensem Ed. esse eand. Ed. quæ Basileæ eod. quoque a. 1530. prodierit, alii certiora dicant: equidem dubito: nam in Basileensi Ed. in calce legitur, Basileæ in Æd. Jo. Bebelii, m. Martio M. D. XXX. nisi dixeris, Jo. Soter. et Bebel. communi sumtu renovasse typis Ed. Parisinam, et utrumque primum tantum atque ultimum folium mutasse, suoque et urbis diversæ nom. signasse diversimode.) Tertia parte auctior et splendidius excusus est liber in officina R. Steph. Paris. 1548. fol. recus. Basileæ ap. Nicol. Episcopium 1556. fol. et in Budæi Opp. omnibus, Basil. 1557. fol. constituunt tomum quartum, adde *infra* l. V. c. 40. vol. X. p. 74. vet. Ed. *Harl.*

[2] Nova Ed.: Vett. Glossæ Verborum Juris, quæ passim in Basilicis reperiuntur: quas e variis Mss. Codd. Bibl. Reg. C. Labbæus eruit, digessit et notis illustravit. Accesserunt in hac Ed. ipsis Glossis Additiones e Libro Ms.: præterea Josephi Scaligeri et aliorum VV. DD. Emendd.: denique notæ Antonii Schultingii, JCti et Antecessoris, in Everh. Ottonis Thes. Juris Rom. Tom. 3. Ed. 2. Trajecti ad Rhen. 1733. fol. p. 1697. Schulting. in Præf. ait, Glossarum auctt., quorum nomm. ignoramus, non ante imperium Leonis, Philosophi, cujus initium incidit in annum æræ vulgatæ 886. vixisse. Labbæus autem e diversorum Lexx. s. Glossariis, in unum conflatis, id opusculum concinnavit. Hinc toties unum idemque proponitur verbum, vel eodem, vel diversis in locis; modo similiter, modo aliter enuntiatum, et nunc hoc nunc illo modo, nunc brevius et concisius, nunc plenius atque uberius expositum. Vide Schult. Præf. qui etiam memorat Jo. Meursium in Glossario Græcobarbaro et Carol. du Fresne, Dom. du Cange in Glossario mediæ et infimæ Græcitatis non pauca jam restituisse; posteriorem quoque complures recentioris Græciæ evolvisse libros Mss., ut et Glossas nomicas, partim e Regia, partim e Vaticana bibliotheca petitas, indeque non pauca in suum contulisse Glossarium. Schulting. quamquam multa quidem præclare emendavit aut explicuit, aliis tamen amplum reliquit spicilegium. Ut mittam, quæ VV. DD. (et multos laudavit Schulting. in notis,) passim, data occasione, attulerunt, ad Gloss. emendationem aut interpretationem, peculiarem operam impenderunt illis J. Alberti in Miscellaneis criticis in Gl. nomicas, subjunctis a p. 225. ejus Glossario Gr. in sacros N. T. libros supra laudato, Matth. Roeverus in specimine Obss. et Emendd. ad Gll. vett. verborum Juris, ad calcem Fr. vet. JCti de Juris speciebus et Manumiss. p. 41. Lugd. B. 1739. 8. Petr. Bondum in Animadv. Crit. ad loca quædam Juris civilis depravata, cap. VI. X. in Œlrichsii Thes. novo Diss. Belgic. Vol. 2. T. 2. p. 197. Petr. Lucret. Struchtmeyer in Ep. Crit. in Gl. nomicas, Ultraj. 1769. 8. quo cum rem sæpe habuit Jo. Bern. Köhler. in Interprr. et Emendd. Juris Rom. libro 1. Ed. 2. Lips. 1792. 8. cap. VI. et VII. p. 62. ubi Gl. nomicæ sæpius corriguntur et explicantur: denique Georg. Joa. Jacobson. in Specimine Crit. in Gl. nomicas, Davent. 1777. 4. adde Saxii Onom. Lit. 2. p. 127, 549. *Harl.* Add. H. J. Arntzenii Obss. Sylloge in Actis Societ. Traj. 1, 126.

[3] An is, qui, digestis componendis a Triboniano adhibitus, Pandectas *εἰς πλάτος* vertit? de quo vide Bachii Hist. Jurisprud. Rom. 4, 1, 8. *Harl.*

σοφήσας (ἐπὶ τῆς) Μιλησίας ἐν τῷ ε̄ χρονικῷ διαστήματι τῆς ἱστορίας v. Παλματίους: ἐν τῷ ϛ′ διαστήματι, v. Φόλλις. Thalelæus JCtus ibid.

" Novi, plura ejusmodi Lexx. juridica s. Gl. nomicas extare in Bibliothecis variis[1] manu exaratas, ut quibus usi sunt Meursius et Cangius, et quales sunt illæ, e quibus insigne Dionis Fr. excerpsit H. Valesius notis ad Excc. Peiresciana. Habeo et ipse Glossarium ejusmodi, scriptum in charta ante annos quadringentos, (licet parum emendate,) Latina Lat. primum, deinde Gr. literis descripta exhibens, subjuncta Gr. interpr., hoc titulo: Λέξις νομική. Initium ejus una cum librarii aberrationibus ascribam. Adet, (l. Habet,) ἔχει. Ad prætium participandum, ἀδ πραετίουμ παρτικιπάνδουμ, ἑαυτὸν ἠνέσχετο πραθῆναι. Ædiles, (l. Ædes,) 'Αεδίλες οἱ ναοί. Aditeui, (l. Adit,) ἀδιτεύει, ὑπεισέρχεται. Alumnus, ἀλοῦμνος, θρεπτός: Ædiles, ἀεδίλες, οἱ ἀγορανόμοι. Adnatus,[2] ἀδνάτος, ὁ ἐξ ἀῤῥενογονίας συγγενής. Amita, ἀμίτα, ἡ πρὸς πατρὸς θεῖα. Adoption, ἀδοπτιὸν, ἡ υἱοθεσία. Adrogation, (arrogatio,) ἀδρογατιὸν ἡ ἐκ βασιλέως υἱοθεσία γινομένη διὰ προστάγματος, ἤτοι κατὰ παράκλησιν. Ædes tuentur, ἄεδες τουέντουρ, οἵτινες τοὺς ναοὺς ἀσφαλίζονται. Adnatorum, ἀδνατόρουμ, συγγενεῖς. Alubion, (l. alluvium,) ἀλουβίον, ἡ πρόσκλισις[3] ἢ πρόσχωσις τοῦ ποταμοῦ. Aqturitate, (auctoritate,) ἀκτουριτάτε, αὐθεντίᾳ. Aqtor, (actor,) ἄκτορ, ὁ ἐνάγων. Alimenta, ἀλιμέντα, διατροφάς. Ad exibendum, ἀδεξιβένδουμ, ἡ παραστατικὴ τοῦ πράγματος ἀγωγὴ, ἢ περὶ ἐκνικήσεως. Aditation, (l. Habitatio,) δίκαιον τοῦ οἰκεῖν τινα εἰς τὴν ἑτέρου οἰκίαν. Aqtus, ἄκτους, δίκαιον τοῦ βαδίζειν με διὰ τοῦ σοῦ ἀγροῦ μετὰ ὑποζυγίου. Aquæduqtus, ἀκουαεδούκτους, τὸ ἕλκειν με ὕδωρ δι' ἀλλοτρίου ἀγροῦ. Austum, (l. Haustum,) ἀβούστουμ, ἀντλεία ὕδατος. Afeqtum, ἀφέκτουμ,[4] πρόσωπον. Adstinteusi, (l. Abstinet,) ἀδστινατεύσει, ἀποπέμψει, παραιτήσεται. Adempteuon, ἀδεμπτεύων, ἀφαιρούμενος. Aqqeptilation, ἀκεπτιλατίον, εἰκονικὴ πρᾶξις ἢ καταβολὴ etc. Hæc speciminis loco plus satis esse possunt. *Fabr.* De Lex. Harmenopuli vide infra 5, 42. Vol. x. vet. Ed. Florentiæ in Bibl. Medicea, in Cod. VII. Plut. 5. est nr. 2. Lexidion quoddam quinque foliis, nullo auctore tituloque ascripto, et nr. 3. Lexidion, tribus foliis, integrum quidem, sed nullo ordine servato, complectitur νικῶν καὶ κατηγοριῶν ὀνόματα: in Cod. XLI. Plut. 57. sunt plura Lexx. varii generis. Huc pertinent nr. 4. dictiones rhetoricæ, præcipue nr. 13. it. in Cod. II. et Cod. VI. Plut. 80. dictiones (λέξεις) Lat., quæ habentur in jure, cum Gr. illarum interpr., secundum alphabeti ordinem. Vide Bandini Catal. Codd. Gr. Vol. I. p. 17. et Vol. II. col. 419. 420. Vol. III. col. 172. 182.—Venetiis in Bibl. D. Marci, in Cod. CLXXII. (Catal. Codd. Gr. p. 100.) legum delectui in compendio etc. præmittitur Index copiosus et Lex. juridicum.—In Cod. CLXXIV. Lex. juridicum, cujus initium respondet principio Cod. a Fabricio memorati.—In Cod. CLXXVII. synopsi Basilicorum præmittitur Lex., quod, auctor Cat. p. 103. scribit, in aliis quoque haberi Codd. n. Codd. CLXXX. CLXXXII. et CLXXXIII.—Inter Codd. Nanianos Cod. CCCI. nr. 2. parvum Lex. VV. Lat. quæ in jure Græco-Rom. occurrunt (Catal. p. 505.)—Vindobonæ in Bibl. Cæsarea Cod. III. nr. 7. Cod. VI. nr. 6. Cod. VII. nr. 8. Cod. XIII. nr. 2. Cod. LI. nr. 31. anonymi Gl. juridicæ Latino-Gr. (Vide Lambec. Comm. Vol. VI. Part. I. col. 34. 56. 72. 101. Vol. VIII. col. 997. ubi Kollarius in nota, Blastari, ait, tribuit Robertus Gerus in App. ad Caveum, quem consules.)—Cod. LII. nr. 8. Cod. LIII. nr. 8. et 18. (Lambec. VIII. col. 1002. 1006. 1010.) In Kollarii Supplem. ad Lambec. p. 302. 331. in Cod. XLIV. nr. 2. et Cod. XLVI. nr. 2.—Parisiis in Bibl. publ. (quæ abundat Lexx. varii generis,) in Cod. MMDCLXXI. nr. 4. anonymi Lex., quo voces quædam Lat. ad jus pertinentes, Gr. exp.—Montfauc. in Bibl. Coisl. p. 488. dedit e Cod. CCCXLV. membr. sæc. X. specimen, sc. juris vocabb. ordine alphabetico. *Harl.*" Fabric. Bibl. Gr.

NOBILISSIMO AMPLISSIMOQUE VIRO,

D. JAC. AUGUSTO THUANO

SACRI CONSISTORII CONSILIARIO

ET SENATUS PARISIENSIS PRÆSIDI,

CAROLUS LABBÆUS

S. D.

SANCTUS Gregorius Thaumaturgus, Præses amplissime, in Πανηγυρικῷ Εὐχαριστίας, quem Origeni doctori suo scripsit, et convocata grandi frequentia, ipso quoque Origene præsente recitavit, verissime rectissimeque dixit: *Οἱ θαυμαστοὶ ἡμῶν τῶν σοφῶν νόμοι, οἷς νῦν τὰ πάντων τῶν ὑπὸ τὴν 'Ρωμαίων ἀρχὴν ἀνθρώπων κατευθύνεται πράγματα, οἱ μὲν οὔτε συγκείμενοι οὔτε καὶ ἐκμανθανόμενοι ἀταλαιπώρως· ὄντες μὲν αὐτοὶ σοφοί τε καὶ εὐσεβεῖς, καὶ ποικίλοι καὶ θαυμαστοὶ, καὶ συνελόντα εἰπεῖν, ἑλληνικώτατοι. ἐκφρασθέντες δὲ καὶ παραδοθέντες τῇ 'Ρωμαίων φωνῇ, καταπληκτικῇ μὲν καὶ ἀλαζόνι, καὶ συσχηματιζομένῃ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ βασιλικῇ, φορτικῇ δὲ ὅμως ἐμοί· οὐ μὴν ἄλλως πῶς οὔτε δυνατὸν ἦν, εἰ καὶ βουλητὸν εἶναί μοι, εἴποιμ' ἂν ποτε.* Idem ego Juris ejusdem studiosus nunc apud te dicere non verebor; admirandæ sunt leges, quibus omnium, qui Romanorum imperio paruerunt, res prudentissime gubernatæ sunt; suspiciendæ sunt illæ, suscipiendæque, utpote sapientes et piæ: verum Romano expositæ traditæque sermone, admirabili sane atque magnifico, et ad Imperii majestatem confirmato, ideoque gravi nec omnibus communi, difficile percipiuntur: aliter sentire aut posse aut velle me nunquam dixerim. Scio multos δοκησισόφους aliam opinionem tueri, neglectaque ὀνομάτων notitia ad νοημάτων notionem perveniri posse pertinaciter defen-

[1] Vaticanam et Mediceam memorat Schulting. in Præf. et Glossarum apographum Cod. Medic. habuisse Jac. Gronovium, prodit. *Harl.*

[2] In Gl. Labbæi ἀδγνάθος, et infra etiam ἀδνάτος, ac postea: κοδνάτοι οἱ ἐκ θηλυγονίας.

[3] Male πρόσκλησις in Ed. Labbei.

[4] Hinc προσωπολήπτης, Qui affectum respicit.

dere. Sed his, ne graviores tuas occupationes remorer, pluribus ineptas eorum cavillationes refutando, nihil aliud opponam præter tot veterum et recentium in unaquaque scientia doctissimorum virorum exempla, omnibus ita obvia ut iterum producere, cum ipsis esset ineptire. Hinc veteres Jurisconsulti Græci tot Glossas s. Ῥωμαϊκῶν Λέξεων Συναγωγὰς, ad Imperatoriarum constitutionum iis refertarum interpretationem, et legum Romanarum intelligentiam sibi pararunt: quæ quidem huc usque maximo studiosorum damno in Bibliothecarum pulvere sepultæ jacuerunt; sepultæ, inquam, integræ fuerunt; particulas enim aliquas eruerunt amplissimi doctissimique viri, Alciatus, Cujacius, Brissonius, Pithœi, Fornerius: nunc vero omnes, quas nancisci potui, a me collectæ et in unum corpus redactæ ac emaculatæ prodeunt in lucem, augustissimi nominis tui splendorem mutuantes. Eas igitur illo splendescere permitte, benignoque vultu excipe a me qui tibi dicatissimus devotissimusque vivere desidero. Vale literarum Lumen et Columen. Lutetiæ Paris. v. Kal. Sept. CIↃ. IↃC. VI.

Ex Oratione Jacobi Cujacii de ratione docendi Juris.[1]

GLOSSAS per se solas plurimum commendat docta et concisa brevitas. GLOSSÆ, inquam, ut vulgus loquitur, ut proprie loquar, Scholia sunt, ut Fabius docet, interpretationes linguæ secretioris, sive vocum minus usitatarum, quæ verbum pro verbo reddunt.

ERUDITO LECTORI

S. P. D.

ANTONIUS SCHULTINGIUS.

QUÆ huic Thesauro Juris Colophonem inponunt Glossæ, lucem debent Viro Clarissimo, Carolo Labbæo, eamque adspexerunt anno superioris seculi sexto, cum hac inscriptione, *Glossæ verborum juris quæ passim in Basilicis reperiuntur:* quam ego jam receptam mutare inconsultum fore duxi, licet ex ingenio magis natam editoris, quam librorum veterum auctoritate subnixam: unde et alii eruditissimi viri eas magis Glossas Nomicas indigitare voluerunt, titulo ab illis non abludente, quos ex libris nonnullis manu exaratis ipse repræsentavit Labbæus.[2] Multa sane in iis occurrunt hausta ex Basilicis, quæ si haberemus integra, longe plura indidem esse petita, appareret. Atque in universum ad Jus ferme omnia, pauca ad Historiam, Antiquitatem, rem Grammaticam aliove pertinent. Auctorum ignoramus nomina: at illos non ante imperium Leonis Philosophi, cujus initium incidit in annum æræ vulgatæ IↃ CCCLXXXVI. vixisse existimandum est: is enim Princeps Basilica, a Patre, Basilio Macedone, denominata publicavit. Mentionem feci Auctorum numero plurium, quia ex diversorum Lexicis sive Glossariis in unum conflatis hoc opusculum concinnavit Labbæus, eadem plane ratione, qua plurium Glossaria atque Onomastica Græco-Latina et Latino-Græca in unum redegit ordinem, post ipsius obitum edita Parisiis anno CIↃIↃCLXXIX. quod vel ideo monendum fuit, ne quis hæsitaret dubius, quare toties unum idemque proponatur verbum, vel eodem, vel diversis in locis; modo similiter, modo aliter enunciatum; et nunc hoc, nunc illo modo; nunc brevius ac concisius, nunc plenius atque uberius, expositum. Satis vero passim perspicere licet, non parum titubasse horum interpretamentorum compilatores, dum verba Latina Græcis literis conati sunt exprimere, adeoque nec mirum ipsos subinde hac in parte variasse. Magis vero in eo illis laborandum fuit, ut explicatio Græca Latino verbo vel locutioni satisfaceret. Quod quam fuerit grave visum atque arduum, ne dicam de Gregorio Thaumaturgo (verba laudat Labbæus)[3] ostendit ipse ille Juris et utriusque Linguæ peritissimus, Herennius Modestinus, qui libros excusationum tutelæ et curæ Græce compositos emittens, in Præfatione ad Ignatium Dextrum scribit,[4] verba legitimæ scientiæ Græcis esse explicatu difficilia, δύσφραστα. Uti vero in aliis Glossis usui venire solet, ita hic quoque plurima occurrunt momenti vel nullius vel exigui; quæ tamen aliis nequaquam contemnendis, quin utilibus, quibusdam quoque scitu dignissimis, nec alibi exstantibus, abunde compensantur: ne addam, fragmenta quædam ex Historicis deperditis hic esse conservata.

Novæ autem harum Glossarum editioni occasionem præbuit exemplar in ora habens emendationes Viri Summi Josephi Scaligeri, nonnullaque alia erudito orbi nequaquam invidenda. Miserat, scilicet, Scaligero ac donaverat Labbæus Observationes suas et Emendationes in Synopsin Basilicῶn, quibus adjunctæ erant hæ Glossæ: pro quo munere gratias illi agit Scaliger,[5] hisce inter cetera præmissis: *Glossas aliquot percurri, quæ quamvis depravatissimæ et contaminatissimæ sunt, tamen quia Latinæ sunt, et Græca expositio illis adjuncta est, non operosum erit eas emendare, præter pauculas: quas nec ipsas quoque emendari posse desperandum est, si attentius in illas incumbatur.* Quid vero ulterius huic libello acciderit, intelligi poterit ex hac adnotatione manu exarata Glossisque præmissa. *Carolus Labbæus editionis hujus suæ exemplar miserat et dederat Scaligero, ut id esset observantiæ in eum suæ testimonium: legit ille et multis in locis correxit manu propria: deinde ad Labbæum remisit Anno* 1607. *Quod cum apud se perpendisset Labbæus, ac insuper incidisset in MStum meliorem amplioremque, constituerat incudi reddere has Glossas cum additionibus ex MS. et cum Scaligeri notis. Quæ omnia exemplari (ex quo hæc descripsi) adscripserat manu propria Labbæus. Scaligeri exemplar est apud Cl. Bigotium.* Sunt hæc ut et reliqua a manu Viri elegantiarum talium curiosi, uti putatur, HENRICI COPES, Jurisconsulti et apud Sylvæ-Ducenses quondam Scabini, alii codici adjecta, cui et ipse unam alteramque correctionem adlevit; plusculæ sunt Viri Præclari, GISBERTI CUPERI. Pervenit vero is tandem ex donatione laudati HENRICI COPES ad Virum Amplissimum ac Juris antiqui ac novi, nec non literarum, variæque doctrinæ gloria inclytum, CORNELIUM VAN BYNKERSHOEK, Supremæ apud Batavos Curiæ Præsidem: qui pro singulari suo Jurisprudentiæ aliarumque scientiarum promovendarum studio, dedit utendum JOH. VANDER LINDEN JUNIORI, hujus Thesauri editori: et ab hoc ego rogatus cum perlustrarem quæ marginibus essent apposita, non pauca mihi solummodo occurrebant valde probanda; sed cum jam dudum

[1] Extat in Operibus Cujacii, a C. A. Fabroto editis T. 4. P. 2. p. 1301. [2] *In Præfatiuncula Notis præmissa.* [3] *Dedicatione.* [4] *L.* 1. §. 1. *D. de excusationib.* [5] *Epist.* 351.

satis haberem perspectum, plurima in hoc opusculo esse corruptissima, eadem tunc opera intellexi, non admodum mihi fore difficile notis et emendationibus doctorum virorum aliquas adjicere: et eo quidem magis, quod Viri Egregii, Johannes Meursius *in Glossario Græco-Barbaro*, et Carolus de Fresne, Dominus du Cange *in Glossario mediæ et infimæ Græcitatis* non pauca jam restituissent; posterior quoque complures recentioris Græciæ evolvisset libros, calamo exaratos, ut et Glossas Nomicas, partim ex Regia, partim ex Vaticana Bibliotheca petitas, unde non pauca in suum contulit Glossarium. Juvit etiam, sed rarius, Barn. Brissonii opus *de Verborum significatione*, ubi vir ille eruditissimus nonnulla Glossarum, tam harum quarumdam, quam aliarum ineditarum fragmenta exhibet. Inprimis vero Græci mihi auxilium attulerunt interpretes, Basilica, ipsorum Scholiastæ, Theophilus pluresque; ex quibus veram lectionem sæpe pronum fuit eruere. Illud interim mirari subiit, quod ad calcem Glossariorum anno CIↃ IↃ CLXXIX. in lucem emissorum hæ etiam Glossæ conspiciantur, absque ulla variatione vel additione: ut adeo Viro egregio, qui illas tunc publicavit, nihil de libro Scaligeriano videatur innotuisse; cujus nec in præfatione mentionem ullam injicit: et hujus tamen ope illa editio ornatior atque auctior potuisset prodire. Præclare interim cum his Glossis actum fuisset, si absoluta ac vulgata fuissent, quæ ad illas se scripturum fore promisit Vir Celeberrimus, Car. Annibal Fabrotus:[1] quid enim non hac in parte præstare potuisset Vir Juris Antiquitatumque non modo peritissimus, sed et in Græcis Jurisconsultis versatissimus? affluentibus insuper maximis undique subsidiis ex Regia aliisque amplissimis ac opulentissimis Galliæ Bibliothecis, in quibus complura hodie ejusmodi inveniuntur Glossaria, ex quali etiam sua locupletavit Labbæus, non indicans tamen unde id deprompserit. Habet vero Glossas quoque tales Vaticana, antea memoratas, nec non Medicea; quarum specimina ex apographo patris sui, Viri Clarissimi, Jacobi Gronovii, mecum communicavit eruditissimus filius, Abrahamus Gronovius. Alias possidet Vir summæ doctrinæ et diligentiæ, Jo. Albertus Fabricius, in quibus verba primum litteris proponuntur Latinis, dein Græcis, ac sequitur Græca interpretatio, quarum initium apud ipsum videre est.[2] Ego quoque, si ejusmodi instructus fuissem adminiculis, longe plura ac meliora circa has Glossas præstare potuissem: quin absque illis quoque, si paulo longiori tempore licuisset hæc ipsa premere ac retractare, aliquanto forte meliora ac copiosiora effecissem: at properato fuit opus, suo ut tempore hic Thesaurus finem acciperet.

Cæterum in hisce Glossis ab editione Labbæi rarissime est recessum, etiamsi innumeris in locis satis videretur esse manifestum, quid posset absque periculo recipi: idque ipsius Labbæi aliorumque, qui Glossaria publicarunt, exemplo; ut hac ratione, si peccandum esset, in partem id fieret tutiorem. Eo vero ab ejusmodi correctionibus in ipso contextu mihi abstinendum fuit magis, quod non paucæ sese offerrent hallucinationes, quæ an librariis, an ipsis Auctoribus inputandæ venirent, dijudicare non esset in proclivi: nec tamen illud hic tantopere quæratur, quid rectum sit, quod plerumque definire non magni est laboris, quam quid ipsorum fuerit compilatorum. Additiones ex libro MS. a Labbæo prolatas suis inserui locis, uncis inclusas. Notis Labbæanis, emendationibus Scaligerianis reliquisque, quibus addita erant nomina, ea quoque hic sunt apposita, exceptis ex Scaligerianis duabus tribusve plane omissis, utpote ita perperam descriptis, ut nullus ex illis sensus posset confici, adeoque illarum loco aliæ sunt substitutæ. Quibus vero cujus essent auctoris, non erat adscriptum, ea stellulam habent adjectam. Reliquæ sunt meæ, longe evasuræ numerosiores, nec magna opera, si ubique fontes, unde quidque esset haustum, ubi eorum fuisset copia, voluissem indicare, vel etiam ipsorum auctorum errores adnotare; quod tunc solummodo fieri oportere credidi, cum res alicujus esset momenti. Glossas quoque nonnullas intactas prætermisi, cum viderem illas quantumcunque etiam tractatas nihil a me posse nitoris accipere. Ad hæc quædam posterioris Græciæ verba, ad quorum intellectum Clarissimorum Virorum, Meursii et Du Cangii Glossaria facem præferunt, illic reliqui investiganda. Denique ut contextui omnes subjicerentur notæ, e re Tua, Erudite Lector, fore existimavi. Vale.

[1] *Not. ad Theophil. tit. Inst. de successionib. sublat.* §. 12. *Inst. de actionib.* §. 1. *Inst. de noxalib. actionib. in edit. Ann.* 1638. *et sæpe in Glossario verbor. Cedreni.*
[2] *Bibliothec. Græc. lib.* IV. *cap.* 36. *p.* 571.

VETERES GLOSSÆ

VERBORUM JURIS,

QUÆ PASSIM IN BASILICIS REPERIUNTUR.

Quas e variis Codd. Bibl. Reg. Carolus Labbæus eruit, digessit, et Notis illustravit.

Accesserunt in hac Edit. ipsis Glossis Additiones e Libro MS.: præterea Jos. Scaligeri et aliorum VV. DD. Emendd.: denique Notæ Antonii Schultingii, JCti et Antecessoris, in Ev. Ottonis Thes. Juris Rom. T. 3. Edit. 2. Traj. ad Rh. 1733. fol. p. 1697.

A.

ΑΒΑΔΙΤΑ *νερεδιτάτε. μετὰ τὴν ὑπεισέλευσιν τῆς κληρονομίας.*
Αβδένης. *ἄποικος.*
Αβιλέοι. *ἀπελάται, ὅ ἐστι θρέμματα ἀπὸ βοσκῆς ὑποσύραντες.*
Αβίστεις *λέγεται, ὁ ἀπελάτης.*
Αβίστεις *ἀγωγὴ, ἡ κατὰ τῶν ἀπελάτων.*
Αβιτατιὸν, *δίκαιον τοῦ οἰκεῖν τινὰ εἰς τὴν ἑτέρου οἰκίαν.*
Αβλιτίων *ἤγουν ἀπαλειφὴ κατηγορίας προσγινομένης.*
Αβολίτζιο. *ἀγωγὴ κατηγορίας ἀποτεθείσης, ἀπαλειφή.*
Αβολιτίων *γενομένη γενικὴ παρὰ βασιλέως ἀπολύεται πάντα τὰ εἴδη προκαταρχθέντα. δύναται δὲ αὖθις κινεῖσθαι.*
Αβουκόνδους. *ὁ πρὸ μητρὸς θεῖος, ἤγουν μητρῷος.*
Αβούστουμ, *ἀντλία ὕδατος.*
Αγγελος. *ὁ σημαίνων, ὁ ἀποκρισιάριος, ἢ ὁ τὰς ἀγγελίας ἤγουν τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς φήμας διαγγέλλων.*
Αγουΐνης. *αἵματος.*
Αγωγὴ, *παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς ἀγομένους εἰς τὸ δικαστήριον.*
Αγωγὴ *λέγεται ἡ κίνησις τῆς ὑποθέσεως, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τοὺς ἀγνώμονας εἰς τὸ δικαστήριον.*
Αγωγή *ἐστι δίκαιον τοῦ ἀπαιτεῖν ἐν δικαστηρίῳ τὸ ὅθεν δήποτε χρεωστούμενον. εἴρηται δὲ ἀγωγὴ παρὰ τοῦ ἄγειν τοὺς ἀγνώμονας εἰς τὸ δικαστήριον.*
Αδανακτικά. *συγγενικά.*
Αδαταΐον. *τὸ οἰκεῖον δῶρον ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ.*
Αδβενδίτζιον *λέγεται τὸ κτηθὲν πρᾶγμα ὑπὸ τοῦ ὑπεξουσίου χωρὶς πατρικῶν πραγμάτων. καὶ ἔχει τοὺς καρποὺς ὁ πατὴρ, τὴν δὲ δεσποτείαν ὁ ὑπεξούσιος.*
Αδβενδίτζιον *λέγεται ἡ προῖξ περὶ ἐξωτικοῦ μὲν χρεωστουμένη, διδομένη τινί.*
Αδβενδίτζιομ. *ἀγωγὴ ἡ προῖξ παρὰ ἐξωτικοῦ μὲν χρεωστουμένη δυναμένη τινί.*
Αδυνάτος *λέγεται ὁ ἀπὸ ἀρσενικοῦ γένους καταγόμενος, ἤγουν ὁ ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ τέκνου τεχθείς.*
Αδυνάτους. *προσγενεῖς.*
Αδυνατίωνα. *ἀρρενογονίαν.*
Αδελάτωρ. *καταμηνυτής.*
Αδελίτζια *ἀγωγὴ κατὰ τῶν ἐμπαθῆ ζῶα πωλούντων. αὕτη ἡ ἀγωγὴ παρὰ τῶν ἀεδίλων τῶν πραιτώρων εἰσήχθη. ἀέδιλοι γὰρ προεβλήθησαν ὑπὸ Καίσαρος Ἰουλίου Γαΐου εἰς τὸ φροντίζειν τοῦ σίτου, καὶ τῶν τῆς ἀγορᾶς, οὓς ἐν ὑστέρῳ καὶ ἀγορανόμους ὠνόμασαν.*

Ut olim JCtis Græcis, quod publice dixit Gregorius Thaumaturgus, difficillima fuit interpretatio Romani sermonis, quo leges expositæ traditæque ipsis fuerant: ita nunc his, qui fructum ex libris ipsorum (maximum autem doctiores percipere se profitentur) colligere cupiunt, usurpata ab ipsis et sæpe depravata Romana verba perobscura sunt, multosque in legum interpretatione labi cogunt. Quare non inutilis, opinor, fuerit opera quam posuimus in his veteribus Glossis colligendis, et servato ordine alphabetico edendis, emendandisque pro brevitate temporis, cujus necessitatem proximæ Francofurtenses nundinæ imponunt: quod quidem cum primum præstabimus, si prius laudaverimus auctores a quibus eas accepimus. Inter hos præcipui sunt Mss. Codd. Regii tres, in quorum fine variæ fuerunt harum vocum *συναγωγαί*. In primo, cujus titulus *Νόμιμον τὸ κατὰ στοιχεῖον*, tres hæ cum titulis, *Λατινικαὶ λέξεις: Αἱ ἐν τοῖς νόμοις κειμέναι Ἰταλικαὶ λέξεις αἱ κατὰ στοιχεῖον: Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον ἀφερμηνεῦον τὰς Ῥωμαϊκὰς λέξεις τὰς ἐν τῷ νόμῳ κειμένας.* In secundo, qui est Hermanop. hæc cum hoc titulo, *Περὶ σημασίας καὶ διαφορᾶς ῥημάτων τῶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου καὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς*: vel hoc, *Αἱ καταγραφεῖσαι λέξεις Ῥωμαϊκαὶ ἐν τοῖς νόμοις.* In tertio denique, cujus titulus, *Λέοντος Κωνσταντίνου καὶ Βασιλείου ἐκλογὴ τῶν νόμων καὶ ἐπιδιόρθωσις*, hæc, *Λέξεων Ῥωμαϊκῶν συναγωγὴ κατὰ ἀλφάβητον.* Alias habuimus ex Illustrissimi Jos. Scaligeri et clarissimi Fr. Pithœi schedis; quarum quidem omnium scripturam in omnibus verbis diligenter repræsentavimus, et religiose secuti sumus, licet in plurimis sæpe literam pro litera, syllabam pro syllaba positam, vel literam vel syllabam omissam invenerimus: quod pluribus dicere non est necesse, cum cuivis legenti facile innotescere possit. Labbæus.

Ἀβδένης] *ἀδβένης.* Scaliger.
Ἀβίλεοι] *ἀβίγεοι.* Idem.
Ἀβίστεις] *ἀβίγευς.* Idem.
Ἀβίστεις ἀγωγή] *ἀβίγεος.* Idem.
Ἀβιτατιόν] *ἀβιτατιών.* Idem.
Ἀβλιτίων] *ἀβολιτίων.* Idem.
ἀπαλειφή] Sic et in sequentibus. In Glossariis Latino-Græcis et hoc occurrit, et *ἀπαλιφὴ*, alibi *ἀπαλοιφή*: quod rectius.
ἀγωγή] Brissonius de Verbor. Signiff. v. Abolitio, reliqua hic extantia proferens, hoc verbum non habet, ac recte; nihil enim minus abolitio est, quam actio: eo abjecto, erit hæc explicatio similis præcedenti, a qua non abit illa Pauli Sentent. lib. v. tit. 17. §. 1. Abolitio est deletio, oblivio, extinctio accusationis.
Ἀβουκούνδους] *ἀβούνκουλος.* Scal. et sic Meursius in Gloss. Græco-Barbar. h. v.
πρὸ μητρός] Lego, *πρὸς μητρὸς*, ut in verbis, *ἄμιτα, ματέρτερα, φράτερ πατρουέλις.* Lucian. Somn. *ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος*: et in Novella cxviii. cap. 3. *πρὸς μητρὸς καὶ πατρὸς θεῖοι.*
Αβούστουμ] Leg. *αὔστρουμ.* Gloss. Med. *αὔστουρ ἄντλησις ὕδατος.* Abr. Gronov. Adde Nonium v. *Haustra.*
Ἀγουΐνης] *σάγγουινις.* Scal.
τοὺς ἀγομένους] *qui ducuntur*, ut in inscriptione L. 48. D. de Verb. Signif. quod etsi inelegans, *ἄγειν τοὺς ἀγομένους*, defendi tamen potest: alioquin probum magis quod sequitur, *τοὺς ἀγνώμονας*, idque habet Theophilus *pr. Inst. de actionib.* ubi plura de eo verbo notavit Fabrotus.
Ἀδανακτικά] *ἀδνατικά.* Scal.
Ἀδαταΐον. *τὸ οἰκεῖον δῶρον ἐν ἀλλ. οἰκίᾳ*] Leg. videtur, *Ἁβιτατίον, τὸ οἰκεῖν δίκαιον.* Labb.
Ἀδαταΐον] *ἁβιτατιών.* Scal.
περὶ ἐξωτικοῦ] Mallem *παρὰ ἐξωτικοῦ*, uti sequitur: atque ita hæc citat Brissonius v. *Adventitia dos.*
Ἀδβεντίτζιομ. *ἀγωγὴ ἡ προῖξ*] Ut explicatio respondeat præmissis, debuisset scribi, *Ἀδβεντίτια δώς.*
δυναμένη] Lego, uti præcessit, *διδομένη.*
Ἀδελάτωρ] pro *Δελάτωρ.*
Ἀδελίτζια] *ἀεδιλίτζια.* Scal.
πραιτώρων] Scribere debuit hic et postea *κουρουλίων*, ex *l.* 1. §. 1. *D. de ædilit. edict.* §. 7. *Inst. de jur. natural. gent. et civil.* Quæ sequuntur, hausta sunt ex *l.* 2. §. 32. *D. de origin. jur.* ipsa vero horum ædilium origo altius est repetenda, *d. l.* §. 26.

τῶν πραιτώρων δέ ἐστιν αὕτη. τοῦ γὰρ δωδεκαδέλτου νόμου τὴν κουαδροπεδάραν εὑρηκότες οἱ πραίτωρες, τὴν ἀεδιλέμτζιαν εἰσήγαγον. ἐπικοινωνοῦσα κατά τι τῇ προτέρᾳ τὸ δόγμα ταύτης ἐνταῦθα μὲν ποινὴν ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοῦ τὸ ἄγριον ζῶον τὸ βλάψαν λελυμένον ἔχοντος.

Αδεμπαθεῖ. *ἐκρίθη.*

Αδεμπτευθέν. *ἀφαιρεθέν.*

Αδεμπτεύει. *ἀφαιρεῖται.*

Αδεμπτεύω. *ἀφαιροῦμαι.*

Αδεμπτεύων. *ἀφαιρούμενος.*

Αδεξηβένδον. *πρὸς τὸ παρέχειν ἀβούλιον εἰς τὸ διπλοῦν.*

Αδεξιβένδουμ. *ἡ παραστατικὴ τοῦ πράγματος ἀγωγὴ, ἢ περὶ ἐκνικήσεως.*

Αδεξιβένδομ λέγεται *περὶ παραστάσεως, ἢ περὶ ἐκνικήσεως, ἢ περὶ ἀποκρυβέντων πραγμάτων, ἡ ἀπαιτοῦσα τὸ πρᾶγμα ὁποῖον ἦν ἐν προκατάρξει, εἴτε μετὰ προκάταρξιν.*

Αδεξιβένδομ. *ἤγουν εἰς τὸ ἐξελαύνειν τῶν τόπων τὰ θρέμματα.*

Αδέπτους. *ἐπελάβετο.*

Αδετ. *ἔχει.*

Αδιάθετος *κυρίως λέγεται, ὁ διαθέσθαι δυνάμενος καὶ μὴ διαθέμενος, ἢ ἀκύρως διαθέμενος.*

Αδινατεῦσαι. *ὑπεισελθεῖν.*

Αδινδικατιτεύειν. *προσκυροῦν.*

Αδιστινατεύει. *ὑπεισέρχεται.*

Αδιτατιόν. *δίκαιον τοῦ οἰκεῖν εἰς τὴν ἑτέρου οἰκίαν.*

Αδιτεύει. *ὑπεισέρχεται.*

Αδιτεύει. *ἀνοίγει.*

Αδιτεύειν. *ἀποστρέφειν.*

Αδιτευέτω. *ἀποστρεφέτω.*

Αδιτεύοντι. *προσερχομένῳ.*

Αδιτεύουσα. *νεμομένη, κρατουμένη.*

Αδιτεύω. *ἀντιστρέφω.*

Αδιτεῦσαι. *ὑπεισελθεῖν.*

Αδιτίονα *ζητεῖ. φαίνεται δὲ λέγειν τὸ ἔξω τοῦ νενομισμένου χρόνου.*

Αδιτίων *λέγεται, ἡ ὑπεισέλευσις.*

Αδμινιστρατίων *λέγεται ἡ ἐλευθερία, πεκουλίου διοίκησις.*

Αδνατικά. *πρὸς τὸ κάθισμα.*

Αδνατόρουμ. *συγγενεῖς.*

Αδνάτος *λέγεται, ὁ ἀπὸ ἀρσενικοῦ γένους καταγόμενος.*

Αδνάτος. *ἀνεψιὸς, ἢ συγγενής. ἀδνάτοι γὰρ οἱ ἐξ ἀῤῥενογονίας καταγόμενοι, οἵ τινες καὶ νόμιμοι καὶ φυσικοὶ ἐλέγοντο συγγενεῖς.* Κοδνάτοι *δὲ, οἱ ἐκ θηλυγονίας· οἵ τινες μόνοι φυσικοὶ ἐλέγοντο, οὐ μὴν καὶ νόμιμοι.*

Αδνάτος. *ὁ ἐξ ἀῤῥενογονίας συγγενής.*

Αδνάτος. *ἀνεψιὸς καὶ συγγενής.*

Αδνούμιον *κατ' ὄνομα διέρχεσθαι.*

Αδόποια. *τεκνοποίημα.*

Αδοπτίον. *τεκνοποίημα.*

Αδοπτίον. *εἶδος υἱοθεσίας.*

Αδοπτίων. *ἡ υἱοθεσία.*

Αδουέντορ. *συλλήπτωρ, συνεργός.*

Αδουέρτορ. *συλλήπτωρ, συνεργός.*

Αδοῦλτερ *λέγεται ἡ νόθευσις· ἤγουν ὁ ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ τέκνου τεχθείς.*

Αδουλτερίοις, *ἀγωγὴ περὶ μοιχείας καὶ στρόπτου.*

Αδούλτερις. *ὁ καταλιμπάνων τὴν οἰκείαν γαμετὴν, καὶ εἰς ἑτέρου βαδίζων.*

Αδούλτερις *ὁ νόμος ὑπὸ Αὐγούστου ἐκτεθεὶς μὲν, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰουλίου νόμου φυλαττόμενος. κινεῖ δὲ περὶ μοιχείας καὶ στρόπτου. καὶ ἡ μὲν μοιχεία ἐστὶν ἐπὶ τῶν γαμουμένων. τὸ δὲ στρόπτον, ἐπὶ παρθένων, καὶ χηρῶν, καὶ παίδων ἀῤῥένων κινεῖται.* Ἀδοῦλτερ *δὲ ὀνόμασται ἐκ τοῦ παραχαράττειν.* Ἀδοῦλτερ *γὰρ ἡ παραχάραξις· καὶ ὁ μοιχὸς δὲ παραχαράττει τὴν ἀλλοτρίαν κοίτην, καὶ συγχεῖ τὸ τῆς φύσεως δίκαιον διὰ τῆς τῶν παίδων νοθείας.*

Αδουπτίονα. *υἱοθεσίαν.*

Αδπισκίπτουε. *προσληπτικῶς.*

Αδπραετίουμπαρτικιπάνδουμ, *ἑαυτὸν ἠνέσχετο πραθῆναι.*

Αδπρετίουμ. *εἰς τιμὴν τῶν μετεχόντων.*

Αδπτεύων, *ἀφαιρούμενος.*

Αδραγατίωνα, *παράκλησιν.*

Αδρειπερσεκουτίονεμ. *ἀγωγὴ δι' ἧς ψιλὸν τὸ πρᾶγμα ἀπαιτοῦμεν ἄνευ ποινῆς.*

Αδρεμσεκοτίονα. *ἐξ οἱουδήτινος ἐκβιβασμοῦ, καὶ μὴ δι' ἀγωγῆς.*

Αδρεπόνσου. *εἰς ἀπόκρισιν.*

Αδρερισκοτίονεμ· *ἤγουν εἰς πράγματος ψιλοῦ ἀπαίτησιν.*

Αδρέσπονσον. *εἰς ἀπόκρισιν.*

Αδρογατιὸν *ἡ ἐκ βασιλέως υἱοθεσία γινομένη διὰ προστάγματος, ἤτοι κατὰ παράκλησιν.*

Αδσιγνατιόν. *προσκύρωσις.*

Αδστινατεύσει. *ἀποπέμψει, παραιτήσεται.*

Αέδες. *οἱ ναοί.*

Αέδεστουέντουρ. *οἵ τινες τοὺς ναοὺς ἀσφαλίζονται.*

Αέδιλες. *οἱ ἀγορανόμοι.*

Αέδιλες, *οἱ ναοί.*

Αἵρεσις. *ἤγουν θέλημα.*

Αἵρεσις *κυρίως ἐστὶν, ἡ εἰς τὸν μέλλοντα συγκειμένη.*

Αέστιμάτια. *ἡ διατετιμημένη.*

Ακαθῆκον. *ἀπρεπές.*

Ακδολιέκολ. *τῷ ναῷ φροντιστά.*

Ακεπίσε. *δέξασθαι.*

Ακεπτιλατίων. *ἀποχή.*

Ακερτιλάσιον. *ἀποχή.*

κουαδροπεδάραν εὑρηκότες] Lego *κουαδροπεδαρίαν εὑρηκότος, οἱ πραίτωρες τὴν κ. τ. λ.* Ceterum parum distincte Auctor agit de actionibus ædilitiis, quæ dantur ob vitia et morbos servorum et jumentorum, deque ædilitia de pauperie.

ἀεδιλέμτζιαν] *ἀεδιλίτζιαν.* Scal.

εἰσήγαγον] Scribo, *εἰσήγαγον, ἐπικοινωνοῦσαν κατά τι τῇ προτέρᾳ. Τὸ δόγμα κ. τ. λ.* Actio civilis ex XII. Tabb. et ædilitia de pauperie in quo conveniant aut differant, docet titulus *Inst. Si quadrup. pauper. feciss. dicat.*

λελυμένον] Imo, vel solutum, vel ligatum, modo contineri, quominus damnum inferat, non possit, *l.* 41. *D. de ædilit. edict.* nec discrepant Basilica tom. III. p. 404. ut Auctor ipse videatur rem non exacte exposuisse.

'Αδεμπαθεῖ] Hic aliquid de damnatis forte latet.

'Αδεξηβένδου] Lego 'Αδεξηβένδουμ, vel 'Αδεξιβένδουμ, uti sequitur.

ἀβούλιον] Est nova glossa; et ut interpretatio sit apta, hic foret leg., 'Αδδοῦπλομ.

ἀποκριβέντων] Edidi, *ἀποκρυβέντων.*

'Αδεξιβένδυμ. *ἤγουν εἰς τὸ ἐξελαύνειν*] 'Αδεξιγένδομ. Scal.

"Αδετ] Leg. *ἄβετ*, vel *ἄπετ*, ut infra. Cup.

'Αδινατεῦσαι] *ἀδιτεῦσαι.* Scal.

'Αδινδικατιτεύειν] *ἀδιουδικατεύειν.* Idem. Et sic Meursius in Gloss.

'Αδιστινατεύει. *ὑπεισέρχεται*] 'Αβστινατεύει, *οὐχ ὑπεξέρχεται.* Scal. Sed Meursius in Glossar. legit, 'Αδινατεύει.

'Αδιτατιόν] *ἀβιτατιόν.* Id.

'Αδιτεύειν] *ἀβιτεύειν.* Id.

'Αδιτευέτω] *ἀβιτευέτω.* Id.

'Αδιτεύω] *ἀβιτεύω.* Id.

ἡ ἐλευθερία] L. *ἡ ἐλευθέρα.* Cup. Recte, et hoc modo, *ἡ ἐλευθέρα πεκουλίου διοίκησις.*

Κοδνάτοι] pro *κογνάτοι*: sed sic et alibi, unde vereor, ne et sic ipse Auctor scripserit.

'Αδνούμιον] Recte habet scriptura. Vid. Meurs. et Du Cang. Gloss.

'Αδόποια] *ἀδοπτίονα.* Scal. Franc. Bosquetus *ad Psell. Synops. leg.* v. 475. legit *ἀδόπτιον*, uti in sequentibus scriptum est.

'Αδουέντορ. *συλλήπτωρ*] Leg. 'Αδιούτωρ, ut post pro 'Αδουέρτορ, *Adjutor.* Labb.

ἤγουν ὁ ἐκ τοῦ κ. τ. λ.] Hæc sedem mutarunt et ad superiora, quæ de adgnatis loquuntur, pertinent.

'Αδούλτερις] Bosquetus ad Psell. v. 467. legit *ἀδουλτέριι.*

ὑπό] Idem, *ἀπό.*

ἀπό] L. *ὑπό.* Cup. et sic Bosquetus. Sed non video in utroque rationem.

νόμου] Expungit hoc Bosquetus. Ego tamen nec sic quidem sensum in hisce video idoneum: nec mihi aliud succurrit, quam tentare, ut ita totum locum legamus, *ἀπὸ δὲ Ἰουλίου τὸ ὄνομα φυλαττόμενος, sed servans nomen a Julio,* sc. Cæsare, a quo tam Augustus nomen Julii, quam lex Juliæ, accepit. Melius si quis invenerit, erit mihi gratum.

στρόπτου] Bosquetus legit *στούπρου*, et paulo post *στούπρον.* Sed *στροῦπτον* dixisse posteriores Græcos docet Du Cangius in Gloss. imo ap. Psellum *Synops. legum* v. 470. legitur *στροῦπτον τῆς μοιχείας.*

ἀδούλτερ γὰρ ἡ παραχάραξις] Bosquetus legit, *Adulterium*, vel *ὁ παραχαράκτης.* (Male editum *παραχαράττης.*)

'Αδπισκίπτουε] *ἀδκισιτίυε.* Scal. *ἀσκιτίτιε.* Id.

'Αδπτεύων] Mallem *ἀδεμπτεύων.*

'Αδραγατίωνα] *ἀδρογατίωνα.* Scal.

'Αδρεμσεκοτίονα] An 'Αδρειεξεκουτίονα, aut 'Αδρειπερσεκουτίονα. Vid. in v. Περσεκούτιο.

'Αδρεπόνσου] Lego 'Αδρεσπόνσουμ. ut paulo post est scriptum.

'Αδρερισκοτίονεμ] Scribo, 'Αδρειπερσκοτίονεμ. quomodo exaratum est in præcedentibus.

'Αδστινατεύσει] *ἀβστινατεύει.* Scal.

Αέδιλες, *οἱ ναοί*] Corrigo Αέδες, *οἱ ναοὶ*, uti præcessit.

Αέστιματία] Lego Αέστιμάτα, sc. dos, vel res.

'Ακδολιέκολ] An Αέδιλες *κουρούλες. τῶν ναῶν φροντισταί.*

'Ακερτιλάσιον] Lego, ut præcessit, *ἀκεπτιλάτιον*, hic et v. seq.

Ακερτιλατίονα. ἔρευνα.
Ακερτιλατίων. τὸ ἔγγραφον τῆς προικός.
Ακερτιλατίων. ἐπερώτησις εἰκονικὴ καταβολή. ἑρμηνεύεται δὲ . . . .
Ακερτιλάτους. εἰκονικὴ καταβολή. εὗρον δὲ ἐν τῷ συμβατίῳ ἀποχήν.
Ακέσι. προσθήκη τόμου.
Ακκεπτιλατίον. εἰκονικὴ πρᾶσις, ἢ καταβολὴ ῥήμασι τυπικοῖς γινομένη, ἥ τις διαλύει τὴν τῆς βέρβης ἐνοχήν.
Ακκεπτιλατίων. ἀποδέχομαι, ἀπρόσδεκτον ἡγοῦμαι.
Ακκεσιὼν τὸ παρακολούθημα, ἤτοι ἐφόλκιον. ὡς ἡ δόσις τῶν ἐγγυητῶν μὴ εἶναι πλείων τοῦ χρόνου τοῦ πρωτοτύπου.
Ακουεδούκτους. τὸ ἕλκειν μὲν ὕδωρ δι' ἀλλοτρίου ἀγροῦ.
Ακουϊλίαν. ἀγωγὴν ἔχουσαν καταδίκην ἐξ ὁμολογίας μὲν εἰς τὸ ἁπλοῦν, ἐξ ἀρνήσεως δὲ εἰς τὸ διπλοῦν.
Ακουϊλιανὴ ἐπερώτησις, οἷον τὸ, ὅπερ σοι ἐχρεώστουν, ἔχεις λαβών.
Ακουϊλιανὴ οὐκ ἔστιν ἀγωγὴ ἀλλ' ἐπερώτησις ἐκ τῆς βέρβης, ἐπινοηθεῖσα ὑπὸ Ἀκουϊλίου Γάλλου τοῦ νομικοῦ, ὡς ὁ κθ. τίτλ. τοῦ β. βιβλίου τῶν ἰνστιτούτων. πάντα τοίνυν τὰ ἐξ οἱασδήτινος αἰτίας χρεωστούμενα, ἡ ἐπερώτησις διὰ τῶν ῥημάτων εἰς ἑαυτὴν μετάγει, καὶ λοιπὸν οὐκ ἔτι χρέος ἐστὶν ἐκ τῆς δεῖνα ἢ δεῖνα ἀγωγῆς, ἀλλὰ χρέος ἐξ ἐπερωτήσεως. αἱ δὲ πρὸ τοῦτο ἀγωγαὶ ἀναιροῦνται, καὶ αὐτὴ ἡ ἐπερώτησις ἀναιρεῖται διὰ τοῦ ἀκεπτιλατίονος, ἤτοι τῆς Ἀκυλιανῆς ἐπερωτήσεως. ἡ δὲ Ἀκυλιάνα εἶχε φύσιν τοιαύτην. εἴγε τὶς ἤθελε ἐλευθερῶσαι τὸν χρεώστην αὐτοῦ, πρότερον παρεσκεύαζεν αὐτὸν καταθέσθαι ὅτι χρεωστεῖ. ἠρώτα γὰρ οὕτως, ὁμολογεῖς χρεωστεῖν μοι τόδε ἀπὸ δὲ τῆς αἰτίας. ἐκείνου δὲ λέγοντος ναὶ, τότε ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐπερώτησις ἐγένετο παρὰ τοῦ χρεώστου πρὸς τὸν δανειστὴν, εἴτι σοι ὁμολόγησα χρεωστεῖν ἀπὸ τῆσδε τῆς αἰτίας καὶ τῆσδε ἔχεις λαβὼν, καὶ ἀπεκρίνησε ἔχω λαβὼν, ἃ καὶ ληφθέντα ἀπηνεγκάμην. καὶ λοιπὸν διὰ μὲν τῶν προτέρων ῥημάτων ἐτίκτετο ἡ ἐπερώτησις βεβαιοῦσα τὴν ἐνοχὴν, διὰ δὲ τῶν δευτέρων, ἡ ἀκεπτηλατίων, ἤτοι εἰκονικὴ καταβολὴ ἀθωοῦσα τὸν χρεώστην.
Ακουΐλιος νόμος ἀπαιτῶν τὴν τοῦ ζώου ἀναιρεθέντος παρά τινος διατίμησιν.
Ακουΐλιος. ἀγωγὴ κινουμένη κατὰ τοῦ ὑπερθεμένου δοῦναι τὸ καταληφθέν.
Ακουΐλιος. ἀγωγὴ ἡ ἀπαιτοῦσα ἐξ ἀρνήσεως τὸ διπλοῦν, ἐξ ὁμολογίας δὲ τὸ ἁπλοῦν.
Ακουΐλιος λέγεται ὁ ἄδικον ἐπιζητῶν ζημίαν· οὗτος γὰρ ὁ νόμος ἐστὶ πάντων τῶν περὶ ζημίας νόμων ἐπικρατέστερος. παρακελεύεται δὲ οὗτος καὶ περὶ τῶν ἄλλων μὲν, ἐξαιρέτως δὲ, περὶ τῶν ἀποδιδομένων εἰς τὸ διπλάσιον. καὶ λέγεται ἀκουΐλιος νόμος, καὶ ἀπαιτῶν τὴν τοῦ ζώου ἀναιρεθέντος παρά τινος διατίμησιν.
Ακουιρίτουρ. προσπορίζοντα.
Ακουρίτουρ. προσπορίζοντας.
Ακριλεγιούσιμα. θρησκευτικώτατα.
Ακτίονας. δίκας δι' ὧν ἀπαιτοῦμεν τὸ ἡμῖν ἐποφειλόμενον.
Ακτορα. ἐνάγοντα.
Ακτος. πρᾶξις.
Ακτουριτάρες. αὐθεντίαι.
Ακτουριτάρη. αὐθεντίᾳ.
Ακτους. ἡ πλατυτέρα ὁδός.
Ακτους. δίκαιον τοῦ βαδίζειν με διὰ σοῦ μεθ' ὑποζυγίου.
Ακτωρ. ὁ ἐνάγων, ἢ ὁ κουρατορεύσας δι' ἀσθένειαν τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ νέου.
Ακτωρ. ὁ προκουράτωρ.
Ακτωρ. ὁ κατέχων.
Αλβη κουῤῥόπτη. ἀγωγὴ ἡ κατὰ τῶν φθειρόντων τὸ προτεθὲν ἔδικτον ὑπὸ τοῦ πραίτωρος.
Αλβον λέγεται τὸ ἔδικτον, διὰ τὸ γεγράφεσθαι λευκοῖς γράμμασιν. ἐπὶ γὰρ κονιάματος τὰ διατάγματα καὶ τὰς παραγραφὰς ἐξετίθεσαν.
Αλιενόμινε. ἀλλοτρίῳ ὀνόματι.
Αλίμεντα. διατροφάς.
Αλίμεντον. τροφήν.
Αλίοδ. ἄλλο ἀντ' ἄλλου.
Αλλιμκάπιτα. τροφεῖα τῶν ὀρφανῶν παίδων.
Αλλοβιόνος. τυλώτης.
Αλλουβίωνος. ἀπούλης.
Αλλουβίωνος. τελετῆς.
Αλλοφίκιος. λειτουργία.
Αλογενόμενος λέγεται ὁ κτηνοβάτης.
Αλόμεντα. τροφεῖα.
Αλονόμινες. ἀλλότρια ὀνόματα.
Αλουβίονα. πρόσκλησιν.
Αλουβίων. ἡ πρόσκλησις, ἢ πρόσχωσις τοῦ ποταμοῦ.
Αλοῦμνος. ὁμογάλακτος.
Αλοῦμνος. θρεπτός.
Αλτερνατίον. ὁ ἐπαμφοτερισμὸς, οἷον ἐπερώτησά σε· ὁμολογεῖς διδόναι μοι στίχον τὸν οἰκέτην, ἢ δέκα νομίσματα.
Αμάρτημά ἐστιν, ὅπερ παρὰ γνώμην τοῦ ἑνὸς εἰς λύπην ἐκείνου παρά τινος πραχθῇ. καὶ ὅπερ ὁ νόμος γενέσθαι οὐ βούλεται, οἷόν ἐστιν ἡ κλοπὴ, τὸ ζημιῶσαί τινα, τὸ ἁρπάσαι, τὸ ὑβρίσαι, καὶ τὰ ὅμοια.
Αμβίτους. ἐπιθυμία τιμῆς, δωροδοκία, παραδρομὴ, φθορὰ κρίσεως.
Αμβητος λέγεται ἐπιθυμία τιμῆς, δωροδοκία, περιδρομὴ, φθορὰ κρίσεως. κινεῖται δὲ κατὰ τῶν χρήμασιν ὠνησαμένων ἀρχὴν, ἢ τιμήν. ἐπάγει δὲ τῷ κόλακι ποινὴν νομισμάτων ρ. καὶ ἀτιμίαν, ὡς βιβλ. ξ. τίτλ. μϛ. καὶ βιβλ. τῶν διγ. μη. τίτλ. ιδ.
Αμβητος. ἀγωγὴ ἡ κατὰ τῶν φθειρόντων τὰς κρίσεις

ἔρευνα] Nihil hoc ad rem: an locus est mutilus, et scriptum fuit, *ἑρμηνεύεται*, et talia quondam addita fuerunt, qualia exstiterunt in glossa, quæ secundo loco sequitur?
'Ακερτιλατίων] *'Ακκεπτιλατίων.*
ἐπερώτησις εἰκονικὴ κατ.] Distinguo *ἐπερώτησις, εἰκ. κατ.*
δὲ....] *εἰκονικὴ καταβολὴ ῥήμασι τυπικοῖς γενομένη.* (*) Habet quoque talia Theophilus §. 1. *Inst. quib. mod. toll. obligat.* Sane sic lacuna suppleretur: quia tamen non dicuntur esse ex libro veteri, nec est hæc verbi interpretatio, sed potius definitio; sed nec in lacuna tot literæ absorptæ sunt, contextui inserere non volui. Prolixiorem expositionem ex alio Glossario producit Brissonius h. v.
'Ακέσι] *'Ακένσιο, ἀκκένσιο.* (*) Lege *'Ακέσσιο* vel *'Ακκέσσιο.*
πρᾶσις] Aliis *λῆψις*, vel *καταβολή*: an leg. *πρᾶξις*? est enim negotium imaginarium.
ἀπρόσδεκτον] An *ἀποδεκτόν.*
μὴ εἶναι πλείων] Theophilus ad §. 5. *Inst. de fidejussorib.* *Οὐ δύναται δὲ ἐν τῇ ἀκκεσσίονι εἶναι πλέον, ἤπερ ἐστὶν ἐν τῇ πρωτοτύπῳ δίκῃ*: quæ rem bene exponunt. Hic aliquid turbarunt librarii.
τοῦ β] Imo *τοῦ γ.*
πρὸ τοῦτο] Lego *πρὸ τούτου.*
ἀπὸ δὲ τῆς αἰτίας] *ἀπὸ τῆσδε αἰτίας.* (*) Brissonius hæc producens in v. *Aquiliana stipulatio* exhibet, *τῆσδε τῆς αἰτίας*, rectius.
νὼ] *ναί.* (*) Et ita ap. Brissonium, quod recepi.
κατὰ τοῦ ὑπερθεμένου] Hoc non est verum, in lege Aquilia litem crescere ex sola procrastinatione; sed id obtinet in illis, quæ ultima voluntate relicta sunt Ecclesiis piisque locis; de quibus fit mentio occasione legis Aquiliæ, in qua lis ex inficiatione crescit: et de utrisque agitur junctim §. 19. 26. *Inst. de actionib.* ut hic Auctor, vel librarius lapsus fuerit.
καταληφθέν] *καταλειφθέν.* *
προσπορίζοντας] *προσπορίζεται.* * Sic quoque præcedenti versu est corrigendum.
'Ακριλεγιούσιμα] Forte, *'Ακρελιγιοσισσίμα.*
'Ακτουριτάτες] *ἀουκτοριτάτες.* *
'Ακτουριτάτη] *ἀουκτοριτάτη.* *
γεγράφεσθαι] *γεγράφθαι.* (*) Et sic Theophilus §. 12. *Inst. de actionib.* ubi idem habet de literarum albo colore; quod an sit verum, hic non inquiro. Janus a Costa ait, illum nugari ad d. l.
'Αλιενόμινε] *'Αλιενωνόμινε.* *
'Αλλιμκάπιτα] *'Αλιμέντα.* *
'Αλλοβιόνος] De alluvione hic non agi, arguit explicatio addita, verum de verbo aliquo, quod venit a *callus*, qui Græce *τύλος*: unde *τυλώδης*, *Callosus*, *τύλωσις* et alia: *ἀπούλης* quoque hic occurrens arguit de eo agi, cujus vulneri obductus est callus: unde mihi suspectum quod inferius extat *τελετῆς.*
πρόσκλησιν] *πρόσκλυσιν.* *
πρόσκλησις] *πρόσκλυσις.* *
'Αλοῦμνος ὁμογάλακτος] Non est hæc interpretatio *τοῦ alumnus*, sed *τοῦ κολλακτάνεος*: quæ conjunguntur in §. 5. *Inst. qui et quib. ex causis manumitter. non poss.* Tam crassum errorem non Auctori, sed librariis imputo.
δωροδοκία] Videtur *δωροδοκία* esse potius crimen repetundarum: sed et pro donorum datione illam accipi notant VV. DD. ex Ammonio, contra vim tamen verbi. Idem mox quoque occurret.
παραδρομή] Scribo *περιδρομή.* Glossæ plus semel *ambitus, περιδρομή*: idque hic statim sequetur.

καὶ τὸ δίκαιον.

Αμβητός ἐστι, καὶ ἡ κατὰ τῶν φθειρόντων τὰς κόρας, καὶ ἀπαιτεῖ ποινὴν οὐ κεφαλικήν. ἔστι δὲ νόμος Ἰούλιος Πούβλικος, παρὰ πάντων κινούμενος δημοτικῷ δικαίῳ.

Αμίτα. ἡ πρὸς μητρὸς θεία.

Αμόρτις τεστατόρις. κατὰ τὸν θάνατον τοῦ διατιθεμένου.

Αμόρτις τεστατορίου. ἤγουν ἅμα τῇ τελευτῇ τοῦ διαθεμένου.

Αμφιθαλεῖς ἀδελφοὶ λέγονται, οἱ ἐξ ἑνὸς πατρὸς καὶ ἐκ μιᾶς μητρὸς γεννηθέντες.

Αναλία. πρόσκαιρος.

Αναλία. ἐτήσια.

Αναλία. ἐνιαυσιαία.

Ανάλλια. πρόσκαιρα.

Ανναλλίων. λεγάτων ἐτησίων.

Αναλιούμ. ἐν χρονίᾳ.

Αναπλοκή. ἀνάλυσις, παραγραφὴ παραγραφῆς.

Αναργυρία λέγεται, ὅταν τὶς γράψας οἰκειοχείρως καὶ ὁμολογήσας λαβεῖν ἀργύριον καὶ οὐδαμῶς ἔλαβεν ἃ ὁμολόγησεν, ἢ ἔλαβε μέρος τι.

Ανδαβάται. κατάφρακτοι.

Ανδρογάτωρ. ὁ λαμβάνων αὐτεξούσιον εἰς θέσιν.

Ανθύπατος. ὁ σήμερον δούξ.

Αννάλιον. ἤγουν ἐνιαυσιαῖον, ἐτήσιον.

Ανηβος ἄῤῥην. κατώτερος τῶν ιδ. ἐτῶν.

Ανόνα σημαίνει παροχὴν, ἀγορὰν, καὶ τὴν ἐτήσιον διανομήν. κινεῖται δὲ κατὰ τῶν τὴν εὐθηνίαν τῆς πόλεως περιεργαζομένων, καὶ τὰ πλοῖα εἰς ἑτέρους τόπους ἀποπεμπόντων, καὶ τῶν κοινωνίαν συνισταμένων ἐπὶ τῷ πολλῷ τὴν εὐθηνίαν πράσσειν, ἐπάγων ποινὴν νομισμάτων κ. ἔμποροι δὲ ὄντες οἱ τὴν εὐθηνίαν ἀδικοῦντες, καλύονται ἐμπορεύεσθαι, ἔσθ' ὅτε καὶ ἐξορίζονται. κινοῦσι δὲ ταύτην καὶ ἄνδρες, καὶ γυναῖκες, καὶ δοῦλοι κατὰ τῶν δεσποτῶν.

Ανόννα. παροχὴ, ἀγορά. ἔστι δὲ καὶ ἐτησία διανομή.

Ανστὴν ἔνδον. ἀγχοῦ ἀπέχεσθαι.

Ανστιτέμ. ἐπίσκοπος.

Αντενερενδιστιτουτιόνεμ. πρὸ κληρονόμου ἐνστάσεως.

Αντιγραφὴ λέγεται ἡ βασιλικὴ πρόσταξις, διὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ προηγουμένων ἀναφορῶν γίνεσθαι τὰς βασιλικὰς προσταγάς.

Αντικενσόρις. ἀντιγραφεύς.

Αντικέσωρ. ἀντιγραφεὺς διαθήκης.

Αντιόρουμ λέγουμ. ἀπὸ πολλῶν νόμων.

Αντίχρησίς ἐστιν, ἡ ἀπὸ τῶν ἐνεχυριασθέντων ἀγροῦ καρπῶν ὑπὲρ τούτων ἀνάληψις.

Αουτιλίαι. αἱ ἀγαθαὶ ἀγωγαί.

Απαγόρευσις. πολλάκις παρὰ τῷ νόμῳ καλεῖται ἡ τῆς κοινωνίας διάλυσις.

Απελάτης κυρίως λέγεται, ὅστις θρέμματα ἀπὸ βοσκῆς ἢ βουκολίων ἀποσύρει, ἢ ἀπὸ τῶν ἀγελῶν, ἵππους. ὁ γὰρ βοῦν, ἢ ἵππον πλανώμενον εὑρὼν, οὐκ ἔστιν ἀπελάτης, ἀλλὰ κλέπτης.

Απελεύθερος λέγεται, ὁ πρότερον μὲν δοῦλος, ὕστερον δὲ ἐλεύθερος.

Απετ. ἔχει.

Απὸ πριμηπίλου. ἀπὸ δημοσίου.

Αποπριστέος. παραιτητέος κληρονομίαν.

Απὸ προκομιδῆς. ἀπὸ μέρους.

Απὸ τῆς κούλπας αὐτοῦ. ἀπὸ τοῦ πταίσματος αὐτοῦ.

Αποχὴ διαφέρει ἀθοώσεως. ὅτι ἡ μὲν ἀποχὴ οὐ καθαρὰν ἔχει τὴν ἐλευθερίαν οὐδὲ ἀδιάστατον. ἡ δὲ ἀθόωσις ἐξ ἅπαντος τρόπου καὶ διαστάσεως ἐλευθεροῖ. καὶ πάλιν ἡ μὲν ἀθόωσις πάντως ἐλευθεροῖ. ἡ δὲ ἀποχὴ οὐκ ἄλλως εἰ μὴ καταβληθῇ τὰ χρήματα.

Αποφιδικομήσου. ἀπὸ πίστεως βαλλομένης.

Απραετόριτος. ὁ ἀπόκληρος.

Απραέτορος. ὁ ἀπόκληρος.

Αρβετ. ἡ φυσικὴ κατοχὴ τοῦ πράγματος.

Αρβιτραρία. ἀγωγὴ ἡ ἠρτημένη τῇ τοῦ δικαστοῦ κρίσει.

Αρβιτραρία. ἤγουν αἱρετή.

Αρβιτραρία. ἡ δικαστικὴ διάκρισις.

Αρβιτράριον. ἡ κρίσις, καὶ ἡ δοκιμασία.

Αρβιτρίων. ἤγουν δοκιμασία.

Αρεδάτος. ὁ μὴ κληρονομῶν.

Αρισκόνδαε. τῆς προσληπταίας διακατοχῆς.

Ἅρμα. παρ' Ἕλλησι μὲν τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν· παρὰ δὲ Ῥωμαίοις τὴν καροῦχαν. σημαίνει καὶ ὅπλον.

Αρτίφικες. τεχνῖται, ἐπιστήμονες τῶν τερπνῶν πραγμάτων.

Αρτίφυκες. τεχνοποιοί.

Ασελγής ἐστιν ὁ ποιῶν καὶ πάσχων.

Ασίκα. σιδηρᾶ μάχαιρα.

Ασούφρικτον. ἡ χρῆσις.

Ασπούδ. ὁπότε.

Αστιναταῦσαι. τὸ ἀφίσταμαι.

Αστυνόμοις. τοῖς πατράσι τῶν πόλεων.

Αστωρ. περιπλοκεὺς, ὅς ἐστι ὁ ἐνάγων. καὶ ἄκτωρ ὁ ἐνάγων.

Αστωρ. περιπλοκεύς.

Ατζέπτω. ἤγουν λαμβάνω.

Ατροκέμ. δεινόν.

Αὐδίκτους. προσκυρωθέντας.

Αὐδένα. ἄπροικα.

Αὐδιστιναταύσει. ὑποκατάστατος γένοιτο τοῦ πατρῴου κλήρου.

Αὐδιστινατεύσει. ἀποκατάστατος γένηται, ἤγουν ἀπόκληρος.

Αὐσήθ. ἀπείη, μὴ γένοιτο.

Αὐσολουτίων. ἀπόλυσις.

Αὐσολουτίων, καὶ ἀδιουδικατίων, ἤγουν ἀπόλυσις.

Αὐσολουτίων λέγεται καὶ ἀβολιτίων ἡ ἀπόλυσις καὶ ἡ ἀπαλειφὴ, ἡ οὐκ ἔχει ἀγωγήν.

Αὐτόμολός ἐστιν, οὐ μόνον ὁ ἐν καιρῷ πολέμου πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀπελθὼν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐν καιρῷ τῶν ἀνακωχῶν πρὸς ἔθνος μὴ ἔχων πρὸς ἡμᾶς φιλίαν ἀπελθὼν, ἤτοι ἀποφυγών.

Αφέκτου. φιλήματα.

κόρας] Bosquetus ad Psell. v. 491. legit *κρίσεις*, quod firmant quæ precedunt.

μητρός] Imo *πατρὸς*, nec verisimilis error in Auctore tam gravis.

'Αμόρτις τεστατόρις] Rectum *'Αμόρτε τεστατόρις*: qui error plus semel repetitur.

'Ανδρογάτωρ] Lege *'Αδρογάτωρ*.

ἀγοράν] Meursius in Glossar. legit *ῥόγαν*, et in glossa huic subjecta, *παροχὴ*, *ῥόγα*: sed pro vulgata merito stat Fabrotus Glossar. Verbor. Cedreni: et *ἀγορὰν* etiam notare Annonam, vel Lexica docent.

ἐπὶ τῷ πολλῷ κ. τ. λ.] Basilica lib. LX. tit. 47. rem bene sic exprimit: *ἐπὶ τῷ πολλοῦ αὐτὴν πραθῆναι*.

'Ανστὴν ἔνδον] *ἀβστηνένδον*. *

'Ανστιτέμ] Lege, *'Αντιστές*. Hoc nomine sæpe in jure vocantur Episcopi.

'Αντενερενδιστιτουτιόνεμ] Pro *'Αντενερεδισινστιτουτιόνεμ*. Exstat hæc formula ap. Theophilum §. 34. *Inst. de legat.*

'Αντιόρουμ] L. *ἀντικόρων*. CUP.

πολλῶν] *παλαιῶν*. ID.

ὑπὲρ τούτων] Lego, *ὑπὲρ τόκων*, cum Jos. Nerio Analect. lib. II. cap. 30. et Salmasio de Mod. Usurar. cap. 14. p. 618.

'Αουτιλίαι] Malim *Αἱ οὐτιλίαι*.

'Αποπριστέος] An *'Απροσπορισπέος*?

'Απραετέριτος] Scriberem hic et in sequente glossa *'Οπραετέριτος*.

"Αρβετ] Lego, *"Αβετ*. Brissonius, in v. *habere* hæc ex vetere Glossario Latino-Gr. proferens, edidit, *habet*. *ἡ φυσικὴ κατοχὴ τοῦ πράγματος*.

ἡ ἠρτυμένη κ. τ. λ.] Imperatori §. 31. *Instit. de actionib.* dicuntur *ex arbitrio judiciis pendentes*, et sic eas *ἠρτῆσθαι τῆς κρίσεως τοῦ δικαστοῦ*, scribit Theophilus d. l. Nihil tamen hic mutandum esse apparet ex Psello Synops. v. 202. ubi dicuntur vocari arbitrariæ, quia *ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἤρτηνται μεσιτείας*, quam recte, alia est quæstio.

'Αρβιτράριον] Mallem hic et in subjecta huic glossa reponere, *ἀρβίτριον*.

'Αρεδάτος] Scriptum fuisse videtur *ἐξαερεδάτος*.

'Αρισκόνδαε] *ἀπισκένδε*. *

'Αρτίφυκες] Forte sic scripsit Auctor, rectum alioquin *'Αρτίφικες*.

'Ασούφρικτον] *Οὐσούφρικτον* (*) scribendum *Οὐσούφρουκτον*.

'Αστινατεῦσαι. τὸ ἀφίσταμαι] Meursius in Glossario reponit: *'Αβστινατεῦσαι. τὸ ἀφιστάναι*: Du Cangius in Glossar. *'Αβστινατεύσει. τὸ ἀφιστεύει*.

πατράσι] *πακτράσι*. (*) Rectum est *πατράσι*: noti sunt in jure patres civitatum; qui an iidem sint cum *ἀστυνόμοις*, curiosius quærit Vir Celeberr., Ever. Otto *de Ædilib. municipalib.* cap. 4. §. 6.

"Αστωρ] Lego *"Ακτωρ*: et in glossa quoque sequenti.

Αὐδίκτους] Pro *'Αδδίκτους*.

Αὐδένα. ἄπροικα] Lego *ἄδυενα. ἄποικος. Advena.* LABB. Mallem quoque *πάροικος*. Ceterum *αὐδένα* pro *ἀδβένα* non improbat Salmasius in Solin. p. 3. ubi de simili literarum permutatione habet exemplum aliud.

Αὐδιστινατεύσει κ. τ. λ.] Meursius legit *'Αβστινατεύει. ἀποκατάστατος*, ut et in primo verbo glossæ sequentis.

ἀδιουδικατίων] Scribo, *ἀβιουδικατίων* vel *αὐιουδικατίων*.

ἀπαλειφή] Sic et in v. *ἀβολίτζιο*: ubi dictum.

Αὐτόμολος κ. τ. λ.] Sunt ex l. 19. §. 8. *de captivis et postliminio*, non tamen exacte relata. A Basilicis absunt.

Αφεκτούμ. διάθεσις.
Αφέκτουμ. πρόσωπον.
Αφῆλιξ. ὁ ἥττων τῶν κε. ἐτῶν.
Αφινιανή. ὑπόθεσις προκειμένη.

B.

Βακάνδιον. τὸ ἀκληρονόμητον.
Βακάντια. ἄπρακτα, ἀδέσποτα, ἀκληρονόμητα.
Βακαντία. σάβουρα.
Βακαντίβον. ἀργόν.
Βακαντίον. ἀτέλεια.
Τὸ ὄνομα τῆς Βαλάνου πάντες οἱ καρποὶ δηλοῦνται.
Βαντία. σαβούρα.
Βαστέρνιον. παροδικὸν, ἤτοι διαβατικόν. ὃ λέγεται πάροδος.
Βέβηλον. τὸ ἰδιωτικόν.
Βεκάριος. ἐκ προσώπου.
Βεκτιγάλιοί εἰσιν ἀγροὶ πόλεων διηνεκῶς μισθούμενοι ἐπὶ τοιούτῳ τρόπῳ καὶ ὅρῳ, ἵνα ἐφ' ὅσον δίδοται τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ βεκτιάλιον τέλος, μὴ ἐκβάλλωνται μήτε αὐτοὶ μήτε οἱ παρ' αὐτῶν εἰς τόπον αὐτῶν ὑπεισιόντες.
Βὲλ ἢ Βέβηλον. τὸ ἰδιωτικόν.
Βελικάτον. ἁμαρτήματος.
Βενδέκτα ἐκδικουμένη. ἐλευθέρα ἢ ἐκ τοῦ ἄρχοντος γινομένη.
Βενδίκτα. ἡ ῥάβδος μεθ' ἧς ὁ ἄρχων ἢ ὁ πραίτωρ τὴν τοῦ ἐλευθερουμένου κεφαλὴν ἔπαιον φάσκοντες, φαμὲν τὸν παρόντα ἄνθρωπον εἶναι ἐλεύθερον καὶ πολίτην ῥωμαῖον.
Βενεφικιαλίοι. οἱ ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν* μεταράνων τεταγμένοι.
Βενδιτιόνες. διαπράσεις.
Βενδίτωρ. ὁ πράτης.
Βενεφικήσαις. εὐεργεσίαις, ποιναῖς.
Βενεφίκιον. χάρις, δέξιωσις, εὐεργεσία.
Βενεφικίουμ. εὔνοια, χάρις, εὐποιΐα.
Βέρβη ἐστὶν ἐν ῥήμασι καὶ λόγοις ἀγωγή.
Βέρβις. ἀγωγὴ περὶ ψιλῶν λόγων, ὅταν ἐξ ἐπερωτήσεως ἢ συμφώνου ἀπόκρισις συνίσταται.
Βέρσον. τὸ λοιπὸν τοῦ δαπανήματος.
Βέρσουν. δαπάνημα.
Βέρσον. δαπάνημα ἀναγκαῖον.
Βέρσος. δαπάνη.
Βετράνης. ὁ πεπαλαιωμένος καὶ ἀφεθεὶς τῆς στρατείας.
Βετράνος. ὁ γέρων.
Βετράνος, τουτέστι τηρῶν.
Βήτιον. αἰτία.
Βητίων. αἰτία μέμψεως.
Βία. τὸ βαδίζειν μὲν δι' ἀλλοτρίου ἀγροῦ μετὰ ὑποζυγίου.
Βία ἐστὶ μεγάλου πράγματος ἀπέλευσις, ἣν οὐ δύναταί τις ἀποθεῖσθαι, ἤγουν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποδιώκειν καὶ ἀποτρέπειν. Τί διαφέρει βία δημοσία τῆς ἰδιωτικῆς βίας; Βία μὲν δημοσία ἐστὶν, ὅταν μετὰ ὅπλων ἐπελθών τις ἁρπάσῃ ἀκίνητον, καὶ ἔχει καταδίκην τὸν Ἰούλιον νόμον. Ἡ δὲ ἰδιωτικὴ βία ἐστὶν, ὅταν χωρὶς ὅπλων ἀφέληταί τις ἀκίνητον, καὶ ἔχει καταδίκην τὸν περὶ βίας ἰδιωτικῆς νόμον, ἤγουν δημεύεται τὸ τρίτον τῆς οὐσίας, καὶ οὔτε συγκλητικὸς ἢ ἄρχων γίνεται, ἢ ἄλλην μετέρχεται τιμήν.
Βία πούβλικα καὶ βία πριβάτα. ἀγωγὴ περὶ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, καὶ ἁρπαγῆς παρθένων καὶ χηρῶν.
Βιβονόρουμ ῥατόρουμ. ἀγωγὴ περὶ τῶν βίᾳ τὰ ἀλλότρια ἁρπαζόντων.
Βιβονόρουμ ῥαπτόρουμ. ἡ κατὰ τῶν ἁρπαζόντων πράγματα κινητὰ ἢ ἀκίνητα. ἐπενοήθη δὲ αὕτη ὑπὸ τοῦ πραίτωρος, καὶ κατάγεται ἐκ τοῦ δελίκτου, καὶ καταδικάζει ἐντὸς ἐνιαυτοῦ κινουμένη εἰς τὸ τετραπλοῦν, ποιναλία δὲ οὖσα καὶ ἀτιμεῖ. διαφέρει δὲ τῇ μανιφέκτῃ φούρτῃ. ὅτι ἐκείνη τὸν μὲν ὁραθέντα κλέπτην ἀπαιτεῖ τὸ τετραπλοῦν, τὸν δὲ μὴ ὁραθέντα τὸ διπλοῦν.
Βιβονόρουμ ῥαπτούρουμ, ἤγουν ἡ περὶ τῶν κινητῶν πραγμάτων βιαίως ἀγωγή.
Βικαναλία. ὁδὸς ἡ εἰς κώμην ἄγουσα.
Βικάνδο. κάλεσμα.
Βικάριοι. οἱ δοῦλοι τῶν δούλων.
Βικάριος. ὁ τοῦ οἰκέτου οἰκέτης.
Βικάριος. ὁ τοῦ δούλου δοῦλος.
Βικάριος. ὁ δοῦλος, καὶ ὁ τοποτηρητής.
Βικάριος. ὁ ἐκ προσόδου. καὶ Βικάριος ὁ τοῦ δούλου δοῦλος.
Βίκους. ἡ κώμη.
Βίκτουρα. νίκη.
Βινδακτίονε. διεκδίκησις.
Βίνδικτα. ἐπὶ ἄρχοντας.
Βινδίκτα. ἐκδικουμένη, ἐλευθέρα ἢ ἐκ τοῦ ἄρχοντος γινομένη.
Βινδίκτα. ἐκδίκησις.
Βινδίκτα. διαθήκη.
Βινδίκτους. ἐκδίκησις.
Βιπόσεσα. τὰ κατὰ δυναστείαν ἀφαιρεθέντα.
Βιπούβλικα. περὶ βίας δημοσιακῆς.
Βιπριβάτα. ἀγωγὴ περὶ βίας ἰδιωτικῆς.
Βισέλλη ἐστὶ νόμος παλαιὸς ἐκτεθεὶς ὑπὸ Βεσελλίου ὑπάτου τιμωρῶν τοὺς ἀπελευθέρους, καὶ ἐπάγων ἀτιμίαν τοὺς ποιήσαντας τὰ τῶν εὐγενῶν. τουτέστι τοὺς συγκλητικοὺς γενομένους, ἢ ἑτέραν τινὰ τιμὴν, ἢ λέγοντας ἑαυτοὺς εὐγενεῖς εἶναι χωρὶς αἰτήσεως χρυσῶν δακτυλίων. καὶ κεῖται ἐν τῷ κα. τιτλ. τοῦ θ. βιβλ. τοῦ κώδ. Ανηρέθη δὲ ὑπὸ τῆς νεαρᾶς τῆς ἐν τῷ κτ. τίτλ. τοῦ μη. βιβλ. τῶν βασιλικῶν. λέγουσα μὴ δεῖσθαι τοὺς ἀπελευθέρους χρυσῶν δακτυλίων, ὅθεν οὐκ ἔστι διαφορὰ εὐγενείας ἢ ἀπελευθερότητος.
Βίτιον. ἐπίψογον.
Βίτιον. πάθος.
Βίτιον. ἐλάττωμα.

B.

Τὸ ὄνομα τῆς Βαλάνου] Lego *τῷ ὀνόματι τῆς βαλάνου κ. τ. λ.* Labb. Et sic exstat in Basilicis in l. 236. §. 1. *de verbor. significatione.*
Βαντία] Meursius in Glossar. v. *Βακάντια*, et Du Cangius in Glossar. v. *Σάβουρα* legunt *βακάντια*, uti scriptum est in præcedentibus.
Βεκάριος] Pro *βικάριος.*
αὐτοῦ] Lege *αὐτῶν.*
βεκτιάλιον] Scribe *βεκτιγάλιον*: sunt hæc ex *l. 1. D. si ager. vectigal. id est emphyteuticar. petatur.* nequaquam tam plene expressa in Basilicis.
Βελικάτον. ἁμαρτήματος] Leg. *Δελικάτου* pro *Δελίκτου.* Labb. Du Cangius v. *Βελικάτον* scribit *Πεκκάτου*: quod ad rem; utrumque ferri potest. Meursius videtur hoc accipere pro Pellicatu.
Βενδέκτα] Explicatio sequens exigit, ut legatur *βενδικάτα*: vide ad verbum *βίνδικτα*, ubi omnia his similia.
Βενεφικιάλιοι. οἱ ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν μεταράνων] Leg. *Βενεφικιάλιοι. οἱ ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν μαϊστράνων*, vel *μαουΐστράτων*, vel *μεγιστάνων.* De beneficiariis vide doctiss. Cujacii expositionem Nov. 13. Labb.
μεταράνων] Meursius in Glossar. et Guntherius de Offic. Dom. August. lib. III. c. 13. malunt *βετεράνων*: verum Du Cangius in h. v. ait, viros doctos emendare *μαγιστράτων.*
Βενεφικήσαις] Meurs. legit *Βενεφικησίαις.*
Βετράνος. τουτέστι τηρῶν] Leg. *γηρῶν.* Labb.
ἀπέλευσις] *ἐπέλευσις.* (*) Recte, atque ita habent Basilica lib. x. tit. 2. n. 5.
ῥατόρουμ] Pro *ῥαπτόρουμ*: uti est in glossa seq.
ἢ ἀκίνητα] Fr. Bosquetus, ad Psell. Synops. v. 515. reponit *οὐκ ἀκίνητα*: immobilia enim non rapiuntur: sed sic bis erit idem dictum. Si legeremus *ἢ αὐτοκίνητα*, haberemus id, quod habet Imperator, nec non Theophilus §. 1. *Inst. de vi bonor. raptor.*
μανιφέκτῃ] Pro *μανιφέστῃ.* At rectius h. v. abesset; non enim comparatur actio vi bonorum raptorum cum actione furti manifesti in specie, sed cum utraque actione furti.
βιαίως] In Basilicis lib. LX. tit. 14. additur *ἁρπαγέντων*, quod et sensus exigit.
Βικαναλία] Theophilo ad §. 5. *Inst. de leg. Aquil.* est *βικινάλια*, et via vicinalis *l. 3. D. de loc. et itinerib. public.*
Βικάνδο. κάλεσμα] An *Βοκάνδο. καλέσαι.*
Βικάριος. ὁ ἐκ προσόδου] Lego, *ὁ ἐκ προσώπου.* Sic supra in v. *Βεκάριος.* Labb. Sic quoque Meurs. in Glossar. et res est clara.
Βίκτουρα] Pro *Βικτόρια.*
Βινδακτίονε] Meurs. in Glossar. *Βινδικατίονε.*
Βινδίκτα. ἐκδ.] Scribe *Βινδικάτα*, quod explicatio postulat.
ἐλευθέρα] *ἐλευθερία.* Cup.
ἐλευθέρα ἢ κ. τ. λ.] Similia habuimus v. *Βενδέκτα.* Forte fuit scriptum iterum, *Βινδίκτα ἐλευθέρα*, vel *ἐλευθερία*, et tunc recte se habet interpretatio, *ἢ ἐκ τοῦ κ. τ. λ.*
Βινδίκτα. ἐκδ.] Ita mox iterum: at expositio convenit non vindictæ, sed vindicationi.
Βινδίκτα. διαθήκη] Imo vindicta longe distat a testamento. Vereor, ne is, qui hæc copulavit, legerit, servos manumitti, vindicta, testamento, et aliis modis forte.
τιμήν] Sensus non est plenus, nisi addatur *λαβόντας*, vel aliud simile.

Βιτονάδε. μέμψιν ἔχει.
Βιτράνος. πεπαλαιωμένος.
Βόλω. θέλω.
Βολοῦντας. ἡ θέλησις, ἡ βούλησις.
Βόνα. ὑπάρχοντα.
Βοναγράτζια. χάριτι καλῇ.
Βοναγράτια. ἄνευ μέμψεως καὶ αἰτίας εὐλόγου.
Βοναφίδε. καλῇ πίστει.
Βοναφίδεϊ. καλῇ πίστει.
Βοναφίδες. ἡ καλὴ πίστις.
Βονὴρ βὴρ ἀρβητρίτη. ἀγαθοῦ ἀνδρὸς δοκιμασία.
Βονιτάριος. φυσικὸς δεσπότης.
Βονίτρος. φυσικὸς δεσπότης.
Βονόρουμ ἔμπτωρ. τῶν πραγμάτων ἀγοραστής.
Βονόρομ ποσσεσσόρις. ἤγουν ἀγαθῶν διακάτοχον.
Βουκελλάριος. ὁ ἀποστελλόμενος καὶ φῶν τινά.
Βουκελλάριος. ὁ παραμένων στρατιώτης.
Βουκελλαρίοι. οἱ στρατιῶται οἱ παραμένοντες.
Βουλομπτάρια. ἤγουν τὰ πρὸς τέρψιν.
Βουλουντάριος. θεληματικός.
Βραβεῖον. ἐπινίκιος ἀμοιβὴ, δόξα. λέγεται καὶ τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον.
Βρεβεῖον. ἡ καταγραφή.
Βρεβίοις. χαρτώοις.
Βρέβιον. ἡ ἐπιτομή.
Βρεβίτα. ἡ συντομία.
Βρέβος. τὸ βραχὺ καὶ τὸ ὀλίγον.

Γ.

Γαζοφυλάκιον. θησαυροφύλακιον.
Γάϊον. ὄνομα ὄρους ὑψηλοῦ.
Γάϊτον. χαριστήριον ἔγγραφον.
Γαμαντίβων. ἀργῶν.
Γάμος ἐστὶν, ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνάφεια, καὶ συγκλήρωσις πάσης ζωῆς, θείου τε καὶ ἀνθρωπίνου δικαίου κοινωνία.
Γενεράλλιον. γενικὸν πρᾶγμα.
Γερέρε. ἤγουν ὡς δεσπότης ἐνεργεῖν.
Γεριτεύειν. διοικεῖν.
Γερετεύσασα. γηράσασα.
Γεστόριον. πεπραγμένον πρᾶγμα.
Γεστόρουμ. πεπραγμένον.
Γέστουμ. πρᾶγμα.
Γνῶσιν νοεῖν δυνάμεθα καὶ τὴν διάγνωσιν καὶ τὴν δικαιοδοσίαν.
τῇ τοῦ Γονέως προσηγορίᾳ, πάντες καὶ ἄῤῥενες καὶ θήλειαι ἀνιόντες δηλοῦνται.
Γραδίβους. βαθμὸς συγγενείας.
Γραζία. εὐχαριστία χάριτος.
Γρατία. εὐχαριστία χάριτος.
Γρατούϊον. κατὰ χάριν δωρεάν.
Γρατοῦτον. χαριστήριον.
τῷ ὀνόματι τῆς Γυναικὸς, καὶ ἡ ἔφηβος παρθένος δηλοῦται.

Δ.

Δάβεις. δώσεις.
Δάβις. δώσεις.
Δαμνατιόν. ζημία.
Δαμνατίων. καταδικαστική.
Δαμνατίων. καταδίκη.
Δαμνατίον. ζημίαν.
Δάμνη ἰνφέκτη. ἤγουν ἡ περὶ ἐπηρτησμένης ἤτοι μελλούσης ζημίας. καὶ ἔστιν αὕτη ἐπερώτησις πραιτωρία οὖσα ἐνοχῆς τῆς βέρβης, καὶ ἔστι προσωπικὴ καὶ διαβαίνει κατὰ κληρονόμους καὶ εἰς κληρονόμους. κινεῖται δὲ, ἡνίκα ἡ τοῦ γείτονος οἰκία διὰ τὴν προσοῦσαν αὐτῇ σαθρότητα πτῶσιν ἀπειλεῖ, εἰ μὴ βουληθῇ ὁ γείτων ποιήσασθαι ταύτης φροντίδα μηδὲ ἐπερωτηθῆναι. ὡς εἰ συμβῇ ἐκ τῆς τοιαύτης καταπτώσεως βλαβῆναί με, ὅτι θεραπεύει με τὴν ἐντεῦθεν ζημίαν, πέμπομαι ἐπὶ νομῆς τῆς σαθρᾶς οἰκίας. τοῦτο οὖν δεδοικὼς ὁ γείτων ὁ τῆς σαθρᾶς οἰκίας δεσπότης ἐπερωτᾶται ταύτην μοι τὴν ἐπερώτησιν. εἴπερ οὖν ὁ γείτων μὴ βούλεται ἐπερωτηθῆναι, πέμπομαι εἰς νομὴν, ἐφ' ᾧ ἀνορθῶσαι τὴν οἰκίαν, καὶ εἰ μὲν ἐντὸς μηνῶν δ. λάβω τὰς δαπάνας παρὰ τοῦ γείτονος, ἐξίσταμαι τῆς νομῆς· εἰ δ' οὖν, δεσπότης γίνομαι τῆς ἑτέρου νομῆς.
Δαμνϊϊνιουρία. ζημία ἡ ἀδίκως γινομένη.
Δάμνι ἰνφέκτι. ἀγωγὴ ζημίας μελλούσης.
Δαμνιηφεκτή. ζημία ἀτελής.
Δαμνιηφεκτίν. ἐπιζήμιος.
Δὰν ὄνομα μεγάλης ἀρχῆς κατὰ Πέρσας. οὕτως εὗρον ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας Σιρήν.
Δανειστής ἐστιν, ὁ ἐξ οἱασοῦν αἰτίας χρεώμενος.
Δάρε. τὸ ποιῆσαι δεσπότην.
Δάρι. δίδοσθαι.
Δᾶσα διάλυσις, ἢ δοθῆναι τίποτε ζητεῖ τῷ διαλυσαμένῳ, ἢ παρασχεθῆναι τίποτε παρ' αὐτοῦ, ἢ ἐπαγγελθῆναι τίποτε αὐτῷ. καὶ εἰ μηδὲν τούτων γένηται, οὐκ ἔστι διάλυσις.
Δαταρεμδομιουναβιτόρουμ. δεκτὴν πρᾶξιν δεσπότου οἰκείου, ἤγουν εἰ ὁ ἐπίτροπός τι ποιήσει ὡς δεσπότης, ἵνα στέργῃ τοῦτο ὁ πούπιλλος.
Δάτιο. χειρός.
Δάτιον. χειρός.
Δατόν. σημασία τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ καιροῦ ὅτε τις ἐκ πόλεως, ἢ ἔκ τινος τρόπου ἀποσταλῇ.
Δαφάλσεις. περὶ φαλσῶν.
Δεαρβόρομ φροῦκτα κασάρομ. ἤγουν δένδρων κλοπιμαίως ἢ λάθρα τμηθέντων.
Δεβιαρμάτα. ἤγουν βία ἔνοπλος.
Δεβητόρα. χρεωφειλέτης.
Δεβητόρα. χρεωφειλέτην.
Δεβίκτορος. ἀγοραστοῦ.
Δεβίτωρ. ὁ χρεώστης.
Δεγαριώναι. λεγάτα.
Δεδικτικόους. ἐκδεδομένους.
Δεδιτισία. ἐκδεδομένα.

Βιτονάδε] Meurs. in Gloss. v. ἄβειν et Βίτιον, reponit Βίτιον ἄβετ, recte.
Βονὴρ βὴρ ἀρβητρίτη] Proponere voluit formulam *boni viri arbitrio*, sive, *arbitratu*.
Βονίτρος] Rectum est quod præcessit Βονιτάριος, et sic corrigit Meurs. in Gloss.
Βουκελλάριος. ὁ παραμένων στρατιώτης] *Bucellarii dicuntur stationarii milites: ex nomine autem Bucca, quod est panis, vocantur Buccellarii, panem alicujus edentes in hoc, ut morentur apud eum.* lib. LX. Basil. tit. 18. Græca verba hactenus inedita hæc sunt desumpta ex charissimorum Puteanorum Cod. Βουκελλάριοι λέγονται οἱ παραμένοντες στρατιῶται. ἐκ δὲ τοῦ Βούκκα ὀνόματος ὃ ἐστιν ὁ ἄρτος ἐκλήθησαν Βουκελλάριοι, οἱ τὸν ἄρτον τινὸς ἐσθίοντες ἐπ' αὐτῷ τούτῳ τῷ παραμένειν αὐτῷ. Hinc veteribus Glossis, *Adsecla*, *Buccellarius*. De buccellariis plura disce a doctiss. Cujacio lib. II. Feudor. tit. 7. et Rigaltio in Lexico Ἑλληνικοβαρβάρῳ. LABB.
Βουλομπτάρια] Pro Βολουπτάρια.
χαρτώοις] χαρτίοις. *
Βρέβιτα] Βρεβίτας. *

Γ.

Γαμαντίβων] Βακαντίβων (*) Sic quoque Du Cangius in Gloss. v. Βακαντῖβος.
Γέρερε. ἤγουν ὡς δεσπότης ἐνεργεῖν] Verbum γέρερε non includit id, quod est in expositione, nisi addas *pro herede*, ut respiciantur verba §. ult. *Inst. de hered. qualitat. et different.*
πεπραγμένον] πεπραγμένων. CUP.

βαθμός] βαθμοῖς. *
Γρατούϊον] Pro Γρατουΐτον, vel Γρατοῦτον, quod sequitur.

Δ.

Δαμνατιόν] Δαμνατιώ. *
ἐπηρτησμένης] Lego, ἐπηρτημένης.
κληρονόμους] κληρονόμων. (*) Hoc præferrem: sed tamen vulgatum extat quoque in fragmento de ead. re ap. Brissonium in v. *Damnum infectum*.
θεραπεύει με] Theophilus §. 2. *Inst. de division. stipulation.* habet θεραπεύσει μοι, quod rectius.
εἰ δ' οὖν] Scribe εἰ δ' οὔ.
Δαμνιηφεκτή] Et in hac et in seq. gl., res ipsa est aperta; an vero scriptura mala tota sit a librariis, an ab ipsis Auctoribus, licet dubitare.
χρεώμενος] In Basilicis l. II. D. de Verb. signif. unde hæc hausta sunt, scriptum est χρεωστούμενος, rectius.
Δᾶσα διάλυσις, κ. τ. λ.] Lege Πᾶσα διάλυσις κ. τ. λ. LABB. Sic quoque est in Basilicis in l. 38. C. *de Transactionibus*, unde hæc sunt petita, et sensus hoc exigit.
Δαταρεμδομιουναβιτόρουμ] 'Ράταμ. (*) Rectum est 'Ραταμρεμδομινουμαβιτούρουμ.
χειρός] Sic mox iterum. Du Cangius v. Δάτιο utrobique reponit χρέος.
Δαφάλσεις] Leg. Δέφαλσις, ut infra. LABB. vel Δεφάλσεις cum Meursio v. Φάλσον.
φροῦκτα] φοῦρτιμ. CUP.
κασάρομ] Lego καεσάρομ.
Δεγαριώναι] Λεγατιώνα. CUP.
Δεδικτικόους] Leg. Δεδιτικίους, LABB.

Δεδιτιαίους. ἐκδεδομένους.
Δεδόλῳ. περὶ δόλου.
Δεδόλῳ μάλῳ. ἤγουν περὶ δόλου κακοῦ.
Δεδόλῳ μάλῳ. αὕτη ἐστὶν ἀγωγὴ περὶ δόλου κακοῦ ἐπινοηθεῖσα παρὰ τοῦ πραίτωρος διὰ τοὺς ποικίλους καὶ κακοὺς ἀνθρώπους, ἵνα μήτε οὗτοι κερδαίνωσιν ἐκ τῆς οἰκείας κακίας, μήτε οἱ ἀπαιτούμενοι βλάπτωνται ἐκ τῆς οἰκείας ἁπλότητος. Οὕτως δὲ τὸν δόλον ὁρίσατο Λαβεών. ἔστι δὲ πρῶτος δόλος κακοποίησις λαθραία ἐν προσποιήσει τῶν βελτιόνων τὸ πλησίον προσφερομένη. δεύτερος δόλος ἐστὶ πᾶσα κακουργία καὶ ἀπάτη καὶ μηχανὴ πρὸς περιγραφὴν ἑτέρου γινομένη. ἔστι δὲ σοβσιάρια καὶ ἐντὸς δύο ἐνιαυτῶν συναπτῶν καὶ ἄρχεται πληροῦται.
Δεδότης. ἡ περὶ προικὸς ἀγωγή.
ἡ Δεδότης ἐστὶ περὶ προικὸς ἀγωγὴ δυσὶ μεριζομένη ταῖς ἀγωγαῖς. καὶ ἡ μὲν ἀπαιτοῦσα ταύτην ἐξ ἀρχῆς ἐξστιπουλάτου ἐλέγετο, καὶ ἐκ τῆς καθόλου ἐπερωτήσεως κατάγεται, καὶ στρίκτα ἦν. ὁμοίως δὲ τῇ βέρβῃ ἦν. ἡ δὲ τὴν ἀνάληψιν ταύτης ποιουμένη, Ῥεουξόρια ἐλέγετο, ὅτιπερ καὶ ἐκ τῆς γυναικὸς ἐκινεῖτο ἐπιζητούσης ἀναλαβέσθαι τὴν ἰδίαν προῖκα. χρὴ δὲ εἰδέναι τὸν τῆς νομικῆς ἐξιχνιαστὴν, ὅτιπερ τοῦ γάμου λυομένου καὶ τῆς προικὸς ἀναδιδομένης τῇ γυναικὶ, εἰ μὲν αὐτὰ τὰ πράγματα ἀναδίδονται τῆς Ῥεουξορίας ἐστὶν ἡ ἰσχύς. εἰ δ' ἄλλα ἀντ' ἄλλων, ἢ καὶ τιμήματα, τῆς ἐξστιπολίτου. ἐπειδὴ τὰ λόγῳ προικὸς διδόμενα ἢ ἐν διατιμήσει δίδονται, ἢ ἀδιατίμητα, εἴτε κινητά εἰσιν εἴτε ἀκίνητα.
Δεεδίκτως, οὐ κεσωρία. περὶ διαδοχῆς κληρονόμων.
Δεϊνίβους βοκάνδο. ἑνὸς κάλεσμα.
Δεϊνοφικιόσσο. μέμψις τῆς διαθήκης.
Δεϊνοφφικιόσο. τὸ μὴ πρεπόντως γινόμενον.
Δεϊρὲμ βέρσα. περὶ τῶν δαπανηθέντων πραγμάτων.
Δεκανοί. οἱ συναγόμενοι.
Δεκανοί. κολογεάτοι, συνημμένοι.
Δεκανοί. ἀρχὴ δέκα ὀνομάτων, συνηγμένοι.
Δεκατευτήριον. τελωνεῖον.
Δέκεμ περσόναε. δέκα προσώπων.
Δεκεπερσώναε λέγονται δέκα πρόσωπα προτιμώμενα, οἷον πάππος, μάμμη, ἀδελφὴ, καὶ τὰ ὅμοια.
Δεκένερε. προθεωρῆσαι.
Δεκερένε. προσθεωρῆσαι.
Δεκκεσιόν. διάταξις, ψῆφος.
Δεκόκτωρ. χρεοκόπος, ἤγουν ὁ χρεωστῶν τινὶ, καὶ διά τινος μηχανῆς παρασκευάσας ἐκκοπῆναι τὸ χρέος καὶ μὴ καταβληθῆναι τῷ δανειστῇ.
Δέκρετον. δόγμα, ἢ ψῆφος.
Δέκρετον. ψήφισμα, ἀπόφασις βασιλική.
Δέκρετον. ἀπόφασις βασιλέος καὶ ἄρχοντος.
Δεκρέτου. ψήφου βουλῆς.
Δελεγατιών. ἡ ἐκ προσώπου εἰς πρόσωπον μετατιθεῖσα τὸ χρέος.
Δελεγατίωνα. λεγάτα.
Δελιβέρων. τῶν ἀπορούντων ἢ σκεπτομένων.
Δελιβέρις ἐκσηβένδης, ἐδουτένδης. ἤτοι περὶ παιδὸς ὑπεξουσίου παρισταμένου καὶ ἑλκομένου.
Δελικτίκιον. ἁμαρτία.
Δέλικτον. ἁμάρτημα.
Δεμονστρατιόν. δήλωσις.
Δεμόρτουμ ἰμφερένδι ἐθσεπομάκρουμ ἐδισηκάνδη. ἤγουν ὑπὲρ τῶν κωλυομένων θάπτειν ἐν ᾧ τόπῳ ἔχουσι δίκαιον.
Δενανδιανίβο. περὶ ἐκποιήσεως.
Δενομφικέσως. τὸ μὴ πρεπόντως γινόμενον.
Δεπεκουλάτος. ὁ νοσφισμός.
Δεπεκουλάτος. ὁ καταδικασθεὶς θανάτῳ. τοῦτο τὸ ἔγκλημα ἄχρι πέντε ἐνιαυτῶν ἄρχεται καὶ πληροῦται, οὐκ ἔτι πλέον.
ὁ Δεπεκουλάτης, ἤτοι ὁ περὶ νοσφισμοῦ ἐστὶν Ἰούλιος νόμος κινούμενος παρὰ πάντων. Κινεῖται δὲ κατὰ τοῦ ἱερὰ ἢ ῥελιγίοσα χρήματα ὑφελομένου ἢ τὸ δωρηθὲν τῷ Θεῷ, καὶ κατὰ τοῦ κλέπτοντος πολιτικὰ χρήματα, ἢ τρέψαντος εἰς ἰδίας χρείας, καὶ κατὰ τοῦ πτύχα χαλκοῦν νόμον ἔχοντος. ἢ κῆνσον ἢ ἕτερόν τι ἀφελόντος, ἤ τι τῶν ἐν αὐτῷ μεταποιήσαντος, ἢ κατὰ τοῦ ἐν δημοσίου χάρτῃ ἀπαλείψαντός τι ἢ χαράξαντος, καὶ κατὰ ἐξωτικῶν ὑφελομένων δημόσια ἢ ἱερὰ χρήματα, καὶ κατὰ τοῦ ἑαυτὸν δανειστὴν τοῦ φίσκου πλασσαμένου, κἂν ἰδιωτικὰ ἔλαβε, καὶ κατὰ τῶν δημοσίας πυκτὰς δεδωκότων εὐχέρειαν κατανοηθῆναι ἢ καὶ μεταγραφῆναι παρακέλευσιν τῶν ἐφεστώτων αὐταῖς, καὶ κατὰ τοῦ δημόσια χρήματα εἴς τινα χρείαν λαβόντος καὶ μὴ δαπανήσαντος, καὶ τὴν μονίταν ἐργαζομένου. εἰ ἔξωθεν ἑαυτοῖς ποιήσουσι νόμμους ἢ τοὺς γενομένους ἀποκλέψουσιν οὐ δοκοῦσιν ὅθεν μονίταν ποιεῖν. ἔστι δὲ ἡ ποινὴ τοῦ νόμου τούτου πυρὸς καὶ ὕδατος ἀπαγόρευσις, καὶ ἐναλλαγὴ τῆς προτέρας καταστάσεως, καὶ ἀπώλεια τῆς οὐσίας. σβέννυται δὲ μετὰ πέντε ἔτη. ἁρμόζει δὲ καὶ μετὰ κληρονόμων· περὶ γὰρ χρημάτων ἀφαιρεθέντων ἐστὶν ἡ ζήτησις ἐν αὐτῷ. κινεῖται δὲ καὶ κατὰ τοῦ τρυποῦντος τεῖχος, καὶ κατὰ τοῦ ὑφελομένου τὶ ἐξ αὐτοῦ, καὶ τοῦ τὴν ἀπὸ τῶν πολεμίων ληφθεῖσαν αἰχμαλωσίαν ὑφελομένου, ὃς κατέχεται εἰς τὸ τετραπλοῦν, καὶ κατὰ τοῦ κλέψαντος ἄργυρον ἢ χρυσοῦν ἀπὸ βασιλικῶν μετάλλων, ὃς καὶ μεταλλίζεται ἢ ἐξορίζεται πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ προσώπου. καὶ ὁ ἀπὸ μετάλλων παρανόμως χρυσίον ἐσχηκὼς καὶ χωνεύων καταδικάζεται εἰς τὸ τετραπλοῦν, ὁ δὲ τὸ κλοπὲν ὑποδεξάμενος εἰς τὸ διπλοῦν.
Δεπεκτάλιος. ἤγουν κλέπτης.
Δεπορτατευθήσεται. ἐξορισθήσεται.
Δεπορτάτης. ὁ διηνεκῶς ἐξόριστος.
Δεπορτατίων. ἀπένεξις, ἐξορία.
Δεπορτατίων. ἐξορία.
Δεπορτατίωνος. περιωρισμένος.
Δεπορτάτος. ὁ ἐν νήσῳ περικεκλεισμένος.
Δεπορτάτος. ἐξόριστος.
Δεπόσιον. τὸ ἐν παραθήκῃ κρατούμενον.
Δεποσιτάριος. καθαιρέτης.
Δεποσιτάριος. καθαιρητής.
Δεποσίτη. φυλακτική.

βλάπτονται] Lege βλάπτωνται.
τὸ πλησίον] Scribe τῷ πλησίον.
σοβσιάρια] Corrige σουβσιδιάρια, cum Bosqueto ad Psell. Synops. v. 530.
ἐξστιπουλίτου] Pro ἐξστιπουλάτου: ceterum an sint vera, quæ hic legimus, id non excutio.
Δεεδίκτως, οὐ κεσωρία] Leg. Δεεδίκτῳ σουκεσωρίῳ, et sic Meurs. Gloss. v. Σουκεσσώριος.
Δεϊνίβους] Reponendum Δεϊνιούς.
Δεϊρὲμ βέρσα] Pro Δεϊνρὲμ βέρσο.
Δεκεπερσώναε] Rectum est quod præcessit, Δέκεμ περσώναε. Spectant hæc ad §. 2. *Inst. de bonor. possessionib.*
Δεκένερε] Δεκέρνερε. Cup. Idem vitium in gl. seq.
προσθεωρῆσαι] Malim προθεωρῆσαι, quod præcessit: quamvis alioquin, quod ad rem ipsam, is, qui decernit, jam ante debuerit rem examinasse et προθεωρῆσαι.
Δεκκεσιόν] Δεκρεσιόν. Cup. Sed Meurs. in Gloss. exp. *Decisio*, quasi legisset Δεκισιόν.
ἐδουτένδης] Verum est ἐτ δουκένδης: titulus est Pandectarum *de liberis exhibendis item ducendis.*
Δελικτίκιον] Mox rectius Δέλικτον.
Δεμόρτεμ ἰμφερένδι κ. τ. λ.] Rectum est Δεμορτούῳ ἰνφερένδῳ ἐτ σεπούλχρῳ ἀεδιφικάνδῳ: est titulus ultimus lib. xi. D.
Δενανδιανίβο· περὶ ἐκποιήσεως] Verbum valde corruptum: debet enim esse De alienatione, ut patet ex interpretatione. Sic solent Græci Latina efferre depravate: quod etiam in Suida observavit doctiss. Cujac. lib. 16. Obss. cap. 39. Labb.
Δενομφικέσως] Debuit scribi Δεϊνοφφικιόσῳ, ut in superioribus legitur; at an non ab ipso Auctore aliquid hic peccatum sit, dubitem.
πτύχα χαλκοῦν] Basilica in l. 8. *pr. D. ad leg. Jul. peculatus* habent χαλκῆν πτύχα, et mox ἔχουσαν, et αὐτῇ rectius.
ἔχοντος] Mallem ἔχοντα.
δημοσίου] Basilica δημοσίῳ in l. 9. §. 3. D. d. t.
παρακέλευσιν] Distingue ita παρὰ κέλευσιν: et sic excusum est in Basilicis in d. l. §. 5.
καὶ τὴν μονίταν κ. τ. λ.] Hæc est species criminis peculatus, diversa a præcedente, quæ erat residui, l. 4. §. 3. junct. l. 6. §. 1. D. d. t. Ante εἰ vero comma posui pro puncto.
οὐ δοκοῦσιν ὅθεν μονίταν ποιεῖν] Lege, οὐ δοκοῦσι νόθην μονίταν ποιεῖν, et sic Basilica in d. l. 6. §. 1.
ματαλλίζεται] Lege μετ., cum Meursio in Gloss. h. v.
Δεπεκτάλιος] Scr. Δερεκτάριος: sic *derectarii* in libro Florentino dicuntur l. 7. D. *de extraordinar. criminib.* de quibus plura notavi ad Paul. Sentent. lib. v. tit. 4. §. 8.
Δεπορτατίωνος] Pro Δεπορτάτος.
Δεπόσιον. τὸ ἐν παραθήκῃ κρατ.] Leg. Δεπόσιτον. τὸ ἐν παραθήκῃ κρατ. Depositi actio παραθήκη Græce dicitur, ut in Græco tractatu de Actionibus inedito notatum his verbis, Δεποσίτης ἀγωγὴ λέγεται Ἑλληνικῶς παραθήκη, ἥτις ὀφείλει γενέσθαι ἐνώπιον μαρτύρων πέντε· ὁ γὰρ ἀρνούμενος αὐτὴν, εἰς τὸ διπλάσιον στρέφει αὐτήν· αὕτη οὐκ ὀφείλει μακρύνεσθαι πλέον τῶν τριῶν χρόνων· καὶ πᾶσα δίκη χρηματικὴ ἐννόμως κινουμένη, οὐκ ὀφείλει μακρύνεσθαι πλέον τῶν τριῶν χρόνων. Labb.

ἡ Δεποσίτης ἐστὶν ἀγωγὴ περὶ παρακαταθήκης, οὖσα τῆς ῥὲμ ἐνοχῆς, ἤγουν τῆς ἐν πράγμασιν. ἀπαιτεῖ δὲ δόλον καὶ λάταν κοῦλπαν, ἤγουν ἀμέλειαν καὶ ῥαθυμίαν καὶ τόκους ἡμιεκατοστιαίους ἀπὸ ὑπερθέσεως καὶ συγχρήσεως, τοῖς τυχηροῖς οὐχ ὑποβάλλει εἰ μὴ συμφωνηθῇ τοῦτο. ἔστι δὲ ἀτιμοτοποιὸς καὶ περπέτουα ἤγουν διηνεκής. δίδοται δὲ κληρονόμοις καὶ κατὰ κληρονόμων. κινεῖται δὲ αὕτη, καὶ σουκουασεστράριος ἤγουν μεσιτικῶς, καὶ κατὰ τῶν λαβόντων τὶ μέσῃ χειρὶ, καὶ ὁμολογησάντων ἐν τόπῳ παριστᾷν τὸ πρᾶγμα.

Δεπόσιτον. παρακαταθήκη.

Δεπόσιτος. παραθήκη.

Δερέβους. περὶ πράγματος.

Δερεκτά ἐστιν. ὀρθή ἐστιν.

Δερποτατεύεται. ἐξορίζεται.

Δερποτατεύεσθαι. ἐξορίζεσθαι.

Δερποτατευθέντι. ἀπενεχθέντι.

Δερποτατιόν. ἀπένεξις, ἐξορία.

Δερποτάτος. ὁ διηνεκῶς ἐξόριστος.

Δεσιγνατεύεσθαι. ἀποδείκνυσθαι.

Δεσικαρίων. περὶ φονέων.

Δεσμὰ λέγονται καὶ τὰ ἰδιωτικὰ, καὶ τὰ δημόσια. φυλακὴ δὲ μόνον ἡ δημοσία.

Δεσταμέντο μιλήτους. περὶ διαθήκης στρατιωτῶν.

Δεστιματία. ἡ διατετιμημένη.

τῇ τῆς Δετίγνου προσηγορίᾳ πᾶσα ὕλη σημαίνεται, δι' ὧν οἰκοδομεῖν οἷόν τε χώρα, καὶ ταύτῃ τῇ ἀγωγῇ ὅτε ἀλλότριαι ὗλαι βληθῶσιν εἰς οἰκοδομήν. οὔτε γὰρ ἀφαιροῦνται, οὔτε ἐκδικοῦνται. ὁ γὰρ δυοδεκάδελτος ταύτην ἐπενόησε τὴν ἀγωγὴν εἰς τὸ ἀπαιτεῖσθαι τὸ διπλοῦν τοῦ τιμήματος, καὶ μὴ ἀναγκάζεσθαι τὸν κτίσαντα καταλύσαι τὸν οἶκον. τῆς ἑαυτῆς γὰρ προνοίας ἠξίωσεν ὁ δυοδεκάδελτος τὰς οἰκίας, καὶ οὔτε τὴν ἀδεξιβένδουμ χώραν δέδωκεν, οὔτε τῇ ἰρὲμ, ἐφ' ὅσον συνέστηκεν ἡ οἰκία. εἰ δὲ συμβῇ τὸ οἴκημα καταπεσεῖν ἔκ τινος αἰτίας, τότε ὁ τῆς ὕλης δεσπότης εἰ μὲν ἔφθασε λαβεῖν τὸ διπλοῦν τίμημα διὰ τῆς Δετίγνου δύναται κινεῖν καὶ ἰνρὲμ καὶ ἀδεξιβένδουμ καὶ τὰς ὕλας ἐκδικεῖν εἰ καὶ πρότερον ἐκώλυετο εἰ μήπου ἐν εἰδήσει τοῦ εἶναι ἀλλοτρίαν ὁ ταύτην ἐμβαλὼν τοῖς οἰκήμασιν ἐνέβαλεν. οὕτω γὰρ καὶ Παῦλος ἐν τῷ α. περὶ δυσαποσπάστων βιβλίῳ αὐτοῦ ἐδίδαξε. Περπετοῦα δέ ἐστι. κἂν γὰρ ὁ οἶκος διὰ τοῦ χρόνου γένηται τοῦ κτίσαντος. θετέον γὰρ καὶ τὸ ἔδαφος ἀλλότριον. ὅμως τὰ καθ' ἕκαστον χαλικώματα διὰ χρήσεως οὐ δεσπόζονται. εἰς τὸ διηνεκὲς γὰρ περὶ τούτων κινεῖ ὁ δεσπότης· ὁ γὰρ νεμόμενος τὸν οἶκον καὶ τὰς ὕλας ἐνέμετο, τουτέστι τὸ καθ' ἕκαστον τῶν χαλικωμάτων. οὐδεὶς γὰρ ἕτερος νεμόμενος ἕτερον δύναται οὐσουκαπιτεύειν, ὡς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν ιε. τιτλ. α. κεφ. ιϛ. καὶ βιβλ. τῶν Διγέστων ϛ. τιτλ. α. κεφ. κα. καὶ τῶν Ἰνστιτούτων βιβλ. β. τιτλ. α. κεφ. ε.

ὁ Δεφάλσης, οὗτός ἐστιν νόμος Κορνήλιος τῇ συγκλήτῳ δεδοκιμασμένος. Πούβλικος μέντοι καὶ τεσταμεντάριος καλεῖται. κινεῖται δὲ κατὰ τοῦ πλαστόν τι γράψαντος ἢ σφραγίσαντος ἢ ἀναγνῶντος, ἢ ἑτέρου ἀποβαλόντος ταῦτα ποιεῖν. σβέννυται δὲ τῇ εἰκοσαετίᾳ, οὐ κινεῖται δὲ παρὰ γυναικὸς ἀλλὰ κατὰ γυναικός. μάλιστα δὲ, περὶ ὑποβολιμαίου οὐ πουβλίκως μεν, ἀλλὰ παρὰ μόνων τῶν γονέων· καὶ οὐδὲ ἐκβάλλονται χρονίᾳ περιγραφῇ, ἀλλ' οὐδὲ διαφερόμεθα ἐπὶ τοῦτο εἴτε περίεστιν ἡ λεγομένη ὑποβολὴ εἴτε ἐτελεύτησεν.

Δέφαλσις. περὶ φάλσων.

Δεφάλσον. ψεῦδος.

Δεφενδεύεται. ἐξκουσεύεται, ἐκδικεῖται.

Δεφένσορες. ἔκδικοι.

Δεφένσωρ. ὁ ἐκδικητής.

Δεφένσωρ. ἔκδικος.

Δεφένσωρες. οἱ μετὰ τοὺς κυρσῶρας ἤτοι προμάχους ἐπακολουθοῦντες πρὸς ἐκδίκησιν αὐτῶν.

Δηλατιόν. ὑπέρθεσις. οἱ δουλοὶ δηλατορεύοντες τοὺς δεσπότας οὐκ ἀκούονται, ἀλλὰ καὶ τιμωροῦνται. ὁμοίως καὶ οἱ ἀπελεύθεροι.

Δηλατίων. ὑπέρθεσις.

Δηλάτορες. οἱ κατήγοροι.

Δηλάτωρ. ὁ κατήγορος.

Δηλατωρίαι. αἱ τῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου φόρου ἀποδείξεις, αἱ εἰσαγγελίαι.

Δηλέκτωρ. κατήγορος.

Δημόσιον λέγεται τὸ κοινὸν, ἢ βασιλικόν. δημόσια γὰρ τὰ τοῦ δήμου, καὶ δημόσιος ἁρπαγὴ ἡ παρὰ τοῦ δήμου.

Δὴν προαδιτζίωνος. μήτε ἐνπροαποστροφή.

Διάβολος. συκοφάντης.

Διαθήκη ἐστὶ, δικαία βούλησις ὧν τὶς ἐθέλει μετὰ θάνατον αὐτοῦ γενέσθαι.

Διαθήκη ῥωμαϊκῶς ὀνομάζεται σταμέντουμ.

Διαθήκη διχῶς ἐκφωνεῖται· ἡ μὲν ἐπὶ θνησκόντων διατάξεως καὶ ἐνταλμάτων χαρακτῆρα φέρουσα. θάτερα δὲ συνθήκων ἐπὶ διαλλαγῇ πολεμίων συνωμοσίαν ἔχουσα.

Διαίσιον καὶ Διαζύγιον διαφέρει. διαίσιον μὲν μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γαμετῆς γίνεσθαι λέγεται. διαζύγιον δὲ καὶ μνηστῇ πέμπεσθαι δοκεῖ, ὅπερ καὶ εἰς πρόσωπον τῆς γαμετῆς οὐκ ἀείθως πίπτει.

Διακατοχή. κληρονομία.

Διακατοχὴ λέγεται ἡ κληρονομία.

Διαλαλία. πρόσταξις.

τὶ διαφέρει Διάλυσις συγχωρήσεως. ὁ μὲν διαλυσάμενος, ὡσαεὶ ἐπὶ πράγματος ἀμφιβόλου καὶ δίκης ἀδήλου καὶ ἀπληρώτου διαλύεται· ὁ δὲ συγχωρῶν, κατὰ δωρεὰν πρᾶγμα δῆλον καὶ ἀναμφίβολον συγχωρεῖ.

Διαμαρτύρασθαί ἐστι, τὸ παραγγεῖλαι τῷ ἀπολιμπανομένῳ, καὶ τὸ ἐπὶ μαρτύρων παραγγεῖλαι.

τὶ διαφέρει τὸ Διαστίζειν, τοῦ Γινώσκειν δικαιώματα. τὸ μὲν Γινώσκειν λέγεται ἀναγινώσκειν καὶ καταγινώσκειν. τὸ δὲ Διαστίζειν τὸ ἀντεξετάζειν τὰς λήψεις καὶ τὰς δόσεις.

Διβινιτάτον. τὸ θεῖον.

τῆς ῥέμ] Imo *τῆς ῥὲ*, uti recte emendat Bosquetus ad Psell. Synops. v. 527.

καὶ σουκουασεστράριος ἤγουν μεσιτικῶς] Bosquetus d. loc. *κατὰ σεκουεστραρίων ἤγουν μεσιτῶν*.

Δερποτατεύεται] Hic quater erratur transpositione *τοῦ ρ* a fine syllabæ secundæ ad finem primæ.

μόνον] In Basilicis in l. 224. D. de Verb. signif. unde hæc hausta sunt, est *μόνη*.

Δεσταμέντο] Scribe, *Δετεσταμέντο*.

Δεστιματία] Lege *'Αεστιμάτα*, nempe res, vel dos.

δι' ὧν οἰκοδομεῖν οἷόν τε χώρα, καὶ ταύτῃ κ. τ. λ.] Malim *δι' ὧν οἰκοδομεῖν οἷόν τε, καὶ χώρα ταύτῃ κ. τ. λ.*

οὔτε τὴν ἀδεξ.] Lege *οὔτε τῇ ἀδεξ.*

ἰρέμ] Pro *ἰνρέμ*.

εἰ μὲν ἔφθασε] Imo, *εἰ μὴ ἔφθ.*: id evincit §. 29. *Inst. de rer. divis.*

ὁ γὰρ νεμόμενος τὸν οἶκον καὶ τὰς ὕλας ἐνέμετο] Contrarium verum est, et tam præcedentia, quam sequentia docent, eum, qui totas ædes possidet, non etiam singula tigna possidere, *add. l.* 30. *pr. D. de adquirend. vel amittend. possession. l.* 23. *pr. et* §. 2. *D. de usurpationib. et usucapionib. l.* 23. §. *ult. D. de rei vindication.* adeoque interponenda negatio; et leg. *ὁ γὰρ νεμόμενος τὸν οἶκον οὐ καὶ τὰς ὕλας ἐνέμετο.*

ἕτερος νεμόμενος κ. τ. λ.] Lege, *ἕτερον νεμ. ἕτερον κ. τ. λ.* sensus enim est, quod nemo, rem alteram possidens, alteram possit usucapere. Idem error hæret in Scholiis Basilicῶn ad *l.* 23. §. *ult. D. de rei vindication. lib.* xv. *tit.* 1. *n.* 24. unde constat, numeros seqq. non omnes esse bene expressos.

πούβλικος μέντοι καὶ τεσταμεντάριος καλεῖται] Distinguo *πούβλικος μέντοι, καὶ τεστ. καλ.* Lex est quidem publica, sive publici judicii, et vocatur *testamentaria*, uti ap. Paul. Sentent. lib. v. tit. 25.

ἑτέρου ἀποβαλόντος ταῦτα ποιεῖν] Corrigo, *ἕτερον ὑποβ. τ. π.*, *qui alium subjecit, ut hæc faceret.*

ὑποβολή] Pro *ἡ ὑποβαλοῦσα*, *quæ partum subdidisse contenditur l.* 19. §. 1. *D. de leg. Cornel. de fals.*

Δεφάλσον] Debuit scribi *φάλσον*.

οἱ δοῦλοι δελατορεύοντες κ. τ. λ.] Priora pertinent ad dilationem, hæc ad delationem et l. 2. §. 6. *de jur. fisc.*

Δηλέκτωρ] Pro *Δελάτωρ*.

Δὴν προαδιτζίωνος] Monstrosum hoc. Viderint alii, an non librarius audiverit dictari, *Τέμπορε ἀδιτζίωνος*, idque tam inepte descripserit: sed et sic interpr. est inconveniens.

σταμέντουμ] Pro *τεσταμέντουμ*.

ἀείθως] Basilica in l. 101. §. 1. D. de Verb. signif. unde hæc habent originem, exhibent *εὐήθως*, rectius: in ipsa lege est *absurde.*

ὁ μὲν διαλυσάμενος] In nonnullis hic discessum est a Basilicis in l. 1. *D. de transact. lib.* xi. *t.* 2. at hæc similia sunt verbis Harmenopuli *Promptuar. lib.* i. *tit.* 10. *n.* 14.

τὶ διαφέρει Διαλ. Συγχωρήσεως] Lego, *τί διαφ. Διαλ. Συγχ.*: per modum interrogationis. Similia occurrunt hac ipsa pagina et seq. p. 1790. 1816. b. bis.

ἀντεξετάζειν] Respondet hoc verbo *conferre*, quod reperitur in l. 56. pr. D. de Verb. signif. idque præfero verbo *ἐξετάζειν*, quod exstat in Basilicis.

Διγέστων. διατυπωμάτων.
Διγέστων. φανερῶν διατυπωμάτων.
Διεκδικηταὶ λέγονται πάντες οἱ ἐκδικοῦντες καὶ φροντίζοντες, εἴτε διοικηταὶ, εἴτε ἐπίτροποι, εἴτε κουράτωρες, εἴτε προκουράτωρες, εἴτε ἐντολεῖς εἰσί. διεκδικεῖν γάρ ἐστι τὸ τὰ αὐτὰ ποιεῖν ἅπερ καὶ ὁ πρωτότυπος ἐποίει παρών. καὶ δίδωσιν ὁ τοιοῦτος καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἱκανοδοσίᾳ ἀσφάλειαν. οὐδεὶς γὰρ ἀλλοτρίαν δίκην ἄνευ ἱκανοδοσίας διεκδικεῖν δοκεῖ, εἰ καὶ ἔστιν ὑπατικός· οὔτε δὲ γυνὴ, οὔτε στρατιώτης ἀξιόχρεός ἐστιν εἰς τὸ διεκδικεῖν, οὔτε ὁ κατηγορηθεὶς ἐπὶ ἐγκλήματι πρὸ καθοώσεως.
Διηνομφικιόσος. τὴν δι' ἀχαριστίας.
Διϊουγιούρις. τὸ τῷ θείῳ νόμῳ ὑποκείμενον.
Διϊρὲμ βέρσα. περὶ τῶν δαπανηθέντων πραγμάτων.
Δικανός. ἄρχων δέκα ὀνομάτων.
Δικάπιον. δικέφαλον.
τί διαφέρει Δίκη, Ἀγωγὴ, Ἁμάρτημα, καὶ Ἔγκλημα. Δίκη μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἔχουσα ἄδηλον συμπέρασμα. Ἀγωγὴ δὲ, δίκαιον τοῦ ἄγειν τὸν ὑπεύθυνον εἰς τὸ δικαστήριον. Ἁμάρτημα δὲ, ἡ κατὰ τοῦ ἁμαρτήσαντος ἐπίτασις. Ἔγκλημα δὲ, ἐπὶ πουβλίκων δημοσίων κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος κινούμενον. οὐ γὰρ ταυτόν ἐστιν ἁμάρτημα καὶ ἔγκλημα· διὰ τοῦτο καὶ ταῖς λέξεσιν ἄλλως κέχρηται ὁ Ῥωμαῖος. τὸ μὲν γὰρ ἁμάρτημα κοῦλπαν λέγει· κοῦλπα γάρ ἐστιν ὡς ὁ Στέφανός φησιν κυρίως, ἁμαρτία. καὶ ἁμαρτάνει τις δι' ὧν δόλον ἐποίησεν, ἢ ῥᾳθυμήσας μὴ ὀφείλων ἐρρᾳθύμησεν, ἢ πρᾶγμα φυλάσσειν ὀφείλων οὐκ ἐφύλαξεν, ἢ δέον αὐτὸν ἐπιμελήσασθαι οὐκ ἐπιμελήσατο. τὸ δὲ ἔγκλημα κρίμα μὲν ὀνομάζει, οἷον ἁμάρτημα πούβλικον ἐκ προαιρέσεως γινόμενον, ὡς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν ξ. τιτλ. β. καὶ βιβλ. τῶν Ἰνστιτούτων δ.
Δικούσσωρ. πράκτωρ, στρατιώτης.
Δικτάτωρ. ὁ διπλῆν ἐξουσίαν ἔχων.
Δικτάτωρ. ὁ διπλασίαν ἔχων ἀξίαν.
Δικτάτωρ. ὁ διπλασίαν τῶν ἀρχῶν ἔχων, ὃς παρὰ Ῥωμαίοις δισυσίπατος καλεῖται.
Διλατιόν. ἡ ὑπέρθεσις.
Διλατορίαε. ὑπερθετικαί.
Διλεγεντία. ἐπιμέλεια.
Διλιγατεύω. ἐκτάσω.
Διλιγέντα. ἐπιμέλεια, παραφυλακή.
Διλϊϊνικολακτένεος. ὁμογάλακτος.
Διλινιτίωνα. δουλεία καὶ παράδοσις.
Διμιτζίλιον. τὸ οἴκημα.
Διμπεσάκτωρ. οἰκονόμος.
Διντούκτιμ. διαζευκτικῶς.
Δινοφίκιος. ὁ δικαστὴς, ὁ περὶ μέμψεως δικαστής.
Δινοφφικιόσο. τὸ ἀχάριστον δι' ἐναντιώσεως.
Δινοφφικιώσο. ὀφφικιάλιος.
Δινοφφικιῶσται. μέμψις κατὰ διαθήκης.
Διοικητής ἐστιν, ὁ ἐνταλθεὶς διοικεῖν τὰ τοῦ ἀπόντος πράγματα, καὶ ἐνάγων καὶ ἐναγόμενος ὑπὲρ τῶν τοῦ ἀπόντος πραγμάτων ὧν τὴν διοίκησιν ποιεῖται. λέγεται δὲ ὁ τοιοῦτος καὶ διεκδικητὴς, καὶ ἐντολεὺς, καὶ συνήγορος.
Διουδικατεύει. προσκυροῖ.
Διρεκτά. τουτέστιν ὀρθὴ ἁρμόζει αὐτῷ ἐλευθερία.
Διρέκτα. ἡ ὀρθὴ καὶ προστακτική.
Διρέκταν. τουτέστιν ὀρθήν.
Διρέκταν. ὀρθὴν ἐλευθερίαν.
Διρέκτως. ἀπεντεῦθεν, ἐξ ὀρθοῦ.
Δισκούσσωρ. πράκτωρ, στρατιώτης.
Δισκούσσωρ. πράκτωρ στρατιωτῶν.
Δισπενσάτος. διοικητὴς, οἰκονόμος.
Δισπενσάτωρ. ὁ δικαστής.
Δισπενσάτωρ. οἰκονόμος.
Δισπεσάτωρ. οἰκονόμος.
Διστιτούτωρ. ὁ τῆς δίκης ἀποστάς.
Διταρίοις. πλουτοποιοῖς.
Διτάριος. πλουτοποιός.
Δόγματος. θεσπίσματος.
Δολίαν στιλικιδίον. οἱ ὑπὸ τῶν κεράμων σταλαγμοί.
δομεστικοί. οἱ τῶν Ῥωμαίων ἱππεῖς, οἱ οἰκειακοὶ στρατιῶται.
δομέστικος τοῦ θέματος, ὃς μετὰ κόμητος κόρτης εἰς τὴν προέλουσιν τοῦ στρατηγοῦ τέτακται.
δομεστίκουμ. οἰκειακός.
δομηκήνου. τουτέστι τὸν οἶκον.
δομηκίλιον. οἶκον.
δομικήλιον. οἴκημα.
δομικήλιον. ὁ οἶκος.
δομινίκα. δεσποτεία.
δομίνους. δεσπότας.
ἡ δονατζιόνιβος. ἡ περὶ δωρεῶν ἐστὶν ἀγωγή. ἔστι καὶ ἐκ τῆς πολιτικῆς νομοθεσίας. αἱ μὲν ἰντερβίβους ἤγουν ἐν ζωῇ ἀπεντεῦθεν ἤδη· αἱ δὲ μόρτη κάουσα ἤγουν θανάτου αἰτίᾳ.
δόνομ. δῶρον.
δόνουμ. ἡ σφοδρὰ ἀμέλεια.
δορεπουδιανδαποσίωνα. μήτε καταστρέφεσθαι τὸ δωρούμενον.
δοτάλιος. ἀδιατίμητος.
δουλεία ἐστὶν ἐθνικοῦ νόμου διατύπωσις.
δρουγγάριον οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν τὸν μίας μοίρας, ἤτοι τούρμας ἄρχοντα.
δρουγγάριος. ὁ χιλίαρχος.
δροῦγγος. τὸ ἐκ ταγμάτων, ἤτοι ἀνδρῶν τῶν λεγομένων κομήτων συγκείμενον πλῆθος.
δωρεά ἐστι, τὸ χωρὶς ἀνάγκης διδόμενον.

Ε.

Εγκλημά ἐστιν, ἡ βία, ἡ μετὰ ὅπλων ἐπίθεσις, ὁ φόβος, ἡ ἐπαγωγὴ τοῦ φόβου, ἡ φαρμακία, ἡ γοητεία, ἡ ἱεροσυλία, ἡ μοιχεία, ἡ γυναικὸς ἁρπαγὴ, καὶ τὰ ὅμοια.
Εγκληματικὸν δικαστήριον λέγεται, ἐν ᾧ ἐγκλήματα, τουτέστι φόνοι, ἀναισχυντίαι, κονδοῦλοι, καὶ τὰ ὅμοια ἐγκαλοῦνται.
Εγκλητός ἐστιν, ἔγκλησίς τινος τῶν κριθέντων κατά τινος κρίναντος ὡς μὴ καλῶς κριθέντος.
Εδελιγάτευον. μετετιθέμην.
Εδίκτοις. διατάξεσιν.
Εδικτον. δικαιοδότημα.
Εδικτον. τὸ παράγγελμα.
Εδίκτον. νόμος λεγόμενος ἀπὸ προστάξεως.
Εδίκτον. νόμος γενόμενος ἀπὸ προστάξεως.
Εδνα. τὰ πρὸ γάμου τῇ γυναικὶ διδόμενα.
Εδνα. κέρδη.

καθοώσεως] Ἀθωώσεως. (*) Recte! spectant hæc l. 6. C. *de procurator.*
Διηνομφικιόσος] Voluit scribere Δεϊνοφφικιόσο: quod tamen peccatum, an librarii, an auctoris sit, non definio.
Διϊουγιούρις] *Divini juris.**
Διϊρὲμ βέρσα] Pro Δεϊνρεμβέρσο.
Δικούσσωρ] Scribe, Δισκούσσωρ, ut in seqq. vocatur; et sic Du Cangius in Gloss.
δισυσίπατος] Corrigo δισύπατος, ut ita distinctius exponatur id, quod præcessit, doceaturque, Dictatorem idem jus, quod duos Consules, habuisse; uti constat etiam ex Cic. de LL. lib. 3. cap. 3.
Διλιγατεύω. ἐκτάσω] Debuit scribi Δελεγατεύω. ἐκτάσσω: *delegatio*, ἐκταγή.
Διλιγέντα] Pro Διλιγέντια, uti præcessit.
Διλϊϊνικολακτένεος] Meursius in Gloss. legit, Δοῦλος κολακτάνεος, quod valde recedit a vulgato. Viderint doctiores, an hic lateat vestigium v. διλιγέντιος, cujus mentionem fieri in libro Ms. Theophili §. 5. *Inst. qui et quib. ex caus. manumitt. non poss.* notavit Fabrotus ad d. loc. ubi post verba, ἀλοῦμνος, ἀλοῦμνα sequitur, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον διλιγέντιον, ἢ κολλακτάνεος τουτέστιν ὁμογάλακτος: ut ita διλιγέντιος sit *alumnus*, non verbum incertæ signif., ut visum Du Cangio in h. v. si scriptum fuisset Διλιγέντιος κολλακτάνεος. ὁμογάλακτος, erit sensus bonus, sed solum posterius v. Græce redditum; quod et alibi factum.
Δελινιτίωνα] Forte Δεδιτίων.
Διμιτζίλιον] Lege Δομιτζίλιον. Meurs. in Gloss.
Διμπεσάκτωρ] Idem legit Δισπενσάτωρ.
Διντούκτιμ] Scribi debuit Δισιούγκτιμ.
Δινοφίκιος, ὁ δικαστὴς, ὁ κ. τ. λ.] Repone Δινοφικιόσο δικαστής· ὁ κ. τ. λ.
Δινοφφικιώσο] Sic debuit scribi in gl. seq. Interpretatio hæc responderet potius verbis Ἰνοφφικίῳ.
Διουδικατεύει] Res ipsa requirit v. Ἀδιουδικατεύει.
Δισπενσάτος] Lege Δισπενσάτωρ.
Δολίαν] Lego Δουλείαν.
οἱ ὑπὸ τῶν] Scribo οἱ ἀπὸ τῶν.
Δομηκήνου. τουτέστι τὸν οἶκον] Lego Δομικίλιον: ut infra. LABB.
Δόνουμ. ἡ σφοδρὰ ἀμ.] Lego Δόλουμ, i. e. δόλος. LABB. Δόλουμ. SCAL.
Δορεπουδιανδαποσίωνα] Scriptum videtur fuisse Δερεπουδιάνδα ποσεσίονε.
μήτε καταστρέφεσθαι τὸ δωρ.] Hæc videntur cum illis, *quæ* paulo ante habuimus, cohæsisse, posita post vv. ἀπεντεῦθεν

Εδνα λέγονται, τὰ διδόμενα δῶρα ὑπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ.

διαφέρει Εἰκονικὴ λῆψις καὶ ἀθώωσις τῆς καταβολῆς καὶ ἀποχῆς. καθὰ ἡ μὲν ἀθώωσις τῆς καταβολῆς καὶ ἀποχῆς καὶ μηδενὸς καταβαλλομένου λύει τὴν ἐνοχήν. ἡ δὲ ἀποχὴ οὐκ ἄλλως εἰ μὴ καταβληθῶσι τὰ νομίσματα. γίνονται δὲ οὕτως, ὅτε ὁ ἐπερωτώμενος παρά τινος εἰ ὁμολογεῖς χρεωστεῖν κατάθου καὶ εἴπει ὁμολογῶ, τοῦτο ἔστιν ἐπερώτησις καὶ λύεται δι' ἀκεπτιλατζίονος, ἤγουν εἰκονικῆς λήψεως. σὺ γὰρ ἐπερωτηθεὶς ἀντεπερώτησας οὕτως, ὅπερ σοι ὁμολόγησα χρεωστεῖν ἔχεις λαβὼν, καὶ τοῦτο ἐστὶν εἰκονικὴ λῆψις καὶ ἀθώωσις. ὅταν δὲ παρά τινος δανεισάμενος εἴπῃς ἔλαβον παρὰ σοῦ τόδε, οὐκ ἐπερώτησίς ἐστιν, ἀλλὰ δάνειον καὶ πραγματικὴ λῆψις, καὶ λύεται διὰ σολβιτίονος, ἤγουν πραγματικῆς καταβολῆς ἥτινι ἐπέχεται ἀποχὴ, τοῦτε ἀποδὶ διαλαμβάνουσα ὅτι τὸ χρεωστούμενον ἀπέχω ἀντὶ τοῦ ἀπέλαβον αὐτὸ καὶ ἔχω.

Εἰκονικὴ πρᾶσις ἐστὶν, ἡ ἐσχηματισμένη καὶ οὐκ ἀληθῶς γινομένη.

Εκαπλόρατοι. πρεσβεῖς, ἀποκρισιάριοι, καὶ ἐκπλοράτορες.

Εκδοῦναι ἐστὶ, τὸ ὑπαγορεῦσαι, ἢ ἐν χάρτῃ δοῦναι, ἢ κομίσαι τὴν πυκτήν.

Εκκλητον. ἐπὶ τὴν σύνοδον παραίτησιν.

Εκπελάτωρ. πᾶς ὁ αὐτοκράτωρ διοικεῖν λαχὼν τὸν πολέμεον.

Εκπλοάτωρες. κατάσκοποι.

Εκπρουατωρίων. ἐκ μαρτύρων.

Εκσικετάριοι. ὑποδέκται τοῦ σίτου.

Εκσκουσατίωνες. παραιτήσεις.

Εκστιπουλάτο. ἡ εἰς τὸ ἀφανὲς πρᾶγμα τὸ εἰς ἐπερώτησιν τεθὲν ἀπαίτησις.

Εκστράνως δωρουμένω. τὸ ἔξω Ῥωμαίων.

Εκστραορδινεύεται. σφραγίζεται.

Εκστραορδινεύεται. φραγγελίζεται.

Εκστραορδίνως. ἔξω τεταγμένον.

Ελευθερία ἐστὶν, εὐχέρεια φυσικὴ ἑκάστῳ συγχωροῦσα πράττειν ἃ βούλεται, εἰ μὴ νόμος ἢ βία κωλύει.

Ελευθερία ἐστὶ πρᾶγμα ἀδιατίμητον.

Εμαγκιπατίονος. αὐτεξουσιότητος.

Εμαγκίπατος. αὐτεξούσιος.

Εμαρφροδίτης. ὁ ἔχων ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς φύσιν.

Εμάτος. τὰ ἀτυχήματα.

Εμμακιπατίον. ἐλεύθερος.

Εμμακιπατίων. ἐλεύθερος.

Εμμακιπάτους. αὐτεξουσίους.

Εμπετρατευθεῖσα. ἡ μετ' ἐξουσίας ἄρχοντος ἐπιτραπεῖσα.

Εμπτίονες. ἀγορασίαι.

Εμπτίων. ἀγορασία.

Εμπταενβενδίτα ἐνερεδιτάτης. πρᾶσις καὶ ἀγορασία τῆς κληρονομίας.

Εμπτίον. ἀγορασία.

Εμπτίονες. ἀγορασίαι.

Εμπτορ. ἀγοραστής.

Εμπτωρ. ὁ ἀγοραστής.

Εναχθῇ. διατιμηθῇ.

Ενδοντον. ἀποτέλεσμα.

Ενέχυρον κυρίως λέγεται τὸ κινητὸν, διὰ τὸ ἐν τῇ χειρὶ δίδοσθαι τῷ δανειστῇ. διαφέρει δὲ τῆς ὑποθήκης, ὅτι ἡ ὑποθήκη ἐστὶ τὸ παρακείμενον μὲν τῷ χρεώστῃ· ὑποθέμενον δὲ τῷ δανειστῇ εἰς γραμματεῖον ἕνεκεν τῆς τοῦ χρέους ἱκανώσεως.

Εν κωδικέλλοις. ἐν χάρταις.

Ενμαγκηπάτων. ἰδιοκτήτων.

Εμαγκιπατίωνι. αὐτεξουσιότητι, ἰδιοκτήτῳ.

Ενοβάτευσεν. ἀνεκαίνησεν, ἀνεψηλάφησεν.

Ενοβάτευσεν. μετεκαίνισεν, ἢ μετέθηκεν.

Ενστασίς ἐστιν, ὁ φύσει πρῶτος βαθὸς τοῦ κληρονόμου.

Εν τῇ πουπιλαρίᾳ. ἐν τῇ ἀνηλικιότητι.

Εν τῇ πριγκίπα. ἐν τῇ ἀρχῇ.

Εντολεύς ἐστιν ὁ ξένην ὑπόθεσιν ἀναλαμβανόμενος καὶ κρινόμενος.

Εξάκτωρ. ἀπαιτητής.

Εξάστα. ἤγουν εἰς πρᾶξιν.

Εξβενδίτα. ἡ ἐκ τοῦ πράτου κινουμένη εἰς τὸ λαβεῖν τὰ ἀργύρια.

Εξβένδουμ. τῆς ἀποκρυβῆς.

Εξβένδουμ. καταγραφῆς.

Εξεβενδίτου. ἐκ τοῦ πεπραγμένου.

Εξεκέτουρ. ἐκβιβαστής.

Εξέκκιτο. στρατός.

Εξεκούτωρ. ἐκβιβαστής.

Εξεδρατεύσας. καὶ μὴ κληρονόμον ποιήσας.

Εξέμπτην. ἤγουν τὴν περὶ ἐκμισθώσεως, ἢ τὴν περὶ ἀγορᾶς.

Εξέμπτο. ἡ τοῦ ἀγοραστοῦ ἀπαιτοῦσα τὸ πραθὲν πρᾶγμα.

ἡ Ἐξέμπτος καὶ ἡ ἐξβένδιτος ἀγωγὴ, ἤτοι ἡ περὶ πράσεως καὶ ἀγορᾶς κατάγεται ἀπὸ κονδράκτου ἐκ τῆς κονσένσου, ἤγουν ἐκ συναλλαγμάτων τῶν ἐκ συνέσεως. οὔτε γὰρ γραφὴ ὡς ἐπὶ τῆς λίττερις, οὔτε παρουσία ὡς ἐπὶ τῆς βέρβης, ἀλλ' οὔτε δίδοσθαί τι ἐπάναγκές ἐστιν ἐπὶ τῆς ἰνρὲμ, ἀλλ' ἀρκεῖ μόνον τοῦ συναινέσαι. Ἔστι δὲ ἡ ἐξέμπτος καὶ ἐξβένδιτος ἰουρισγεντία, τουτέστι τοῦ ἐθνικοῦ νόμου· παρὰ πᾶσι γὰρ ἔθνεσι πολιτεύεται. τῆς δὲ πράσεως καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀρχὴ ἡ περμουτατίων ἤγουν ἡ καταλλαγή. πάλαι γὰρ οὐκ ἐπίσταντο νόμους ἢ χρῆσις ὥσπερ νῦν, οὐδὲ ἕτερος μὲν τὸ πιπρασκόμενον, ἕτερος δὲ λόγῳ τιμήματος παρεχόμενον ἐνομίζετο, ἀλλ' ὁ καθεὶς τὸ παρ' ἑαυτῷ διδοὺς περιττὸν ἐλάμβανε τὸ χρήσιμον. νῦν δὲ ἀργυρίων ἐπινοηθέντων ἡ πρᾶσις γέγονε· χωρὶς γὰρ ἀργυρίου οὐ συνίσταται, καὶ βοναφίδη ἐστὶν ἡ τοιαύτη καὶ τὸν δόλον ἀποστρέφεται. καὶ βενδίτωρ μὲν λέγεται ὁ πράτης, καὶ κινεῖ τὴν ἐξβένδιτον. Εμπτωρ δὲ ὁ ἀγοραστὴς, καὶ κινεῖ τὴν ἐξέμπτου καὶ ἀπαιτεῖ τὸ πραθὲν ὥσπερ κἀκεῖνος τὸ τίμημα. Ἔστι δ' ὅτε καὶ συμπίπτουσιν ἡ ἐξέμπτου καὶ ἡ ἐξβενδίτου, καὶ κεχρήμεθα ἀναμὶξ τῇ ὀνομασίᾳ τῆς πράσεως καὶ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ δίκαιον τῆς μισθώσεως καὶ τῆς ἐκμισθώσεως.

Εξέμπτο. ἡ τοῦ ἀγοραστοῦ ἀπαιτοῦσα τὸ πραθὲν πρᾶγμα.

Εξέμπτου καὶ ἐξεβενδίτου. ἤγουν ἡ πρᾶσις καὶ ἡ ἀγορασία.

Εξέμπτο. ἀγωγὴ τῆς ἀφέσεως.

Εξέμπτον. ἀφαιρετικόν.

Εξέμπων. ἀφαιρετικῶν.

Εξεπέδιτα. τὰ δημωφελῆ κατασκευάσματα.

ἤδη. Interpretatio verborum præcedentium desideratur.

E.

ἥτινι ἐπέχεται ἀποχὴ] Corrigo, ἥτινι ἕπεται ἀποχή.
τοῦτε ἀπόδι διαλαμβ.] An τοῦτο αὐτὸ διαλαμβ.
Ἐκαπλοράτοι] Meurs. in Gloss. reponit Ἐκπλοράτοι.
Ἐκπελάτωρ] Du Cangius in Gloss. mallet Ἰμπεράτωρ.
πολέμεον] Lege, πόλεμον.
Ἐκπλοάτορες] Lege Ἐκπλοράτορες, vel Ἐκσπλ.
Ἐκπρουατωρίων] Pro Ἐκπροβατωρίων, mutato β in υ, quod factum est alibi.
Ἐκσικετάριοι] Meurs. in Gloss. mallet Δεξιτάριοι, Du Cang. in Gloss. ἐκσκεπτάριοι, *exceptores*.
Ἐκστράνως δωρουμένω] Nullus in his sensus; scriptum fuit aliquid tale, *extra nostrum imperium*, vel *extra nostrum orbem*, aut aliud simile, quod ex ore forte dictantis perperam scriptum est.
σφραγίζεται] Du Cang. in Gloss. legit φραγγελίζεται in h. v. atque ita in gl. seq., et in v. Ἐξτραορδινεύεται.
Ἐμαρφροδίτης] Lego Ἑρμαφρ.
Ἐμμακιπατίων. ἐλεύθερος] Meurs. in Gloss. scribit Ἐμαγκιπατίων. ἐλευθερότης.
Ἐμμακιπάτους] Pro Ἐμαγκιπάτους.
Ἐμπταενβενδίτα ἐνερεδιτάτης] Pro Ἐμπταετβένδιτα ἐρέδιτας.
Ἔνστασίς ἐστιν, ὁ φ. πρῶτος βαθός] Lego βαθμός. Labb.
Ἐν τῇ πριγκίπα] Pro Ἐν τῷ πριγκιπίῳ.
Ἐξαστα. ἤγουν εἰς πρᾶξιν] Lege εἰς πρᾶσιν. *Ex hasta*. Labb.
Ἐξβενδίτα] Pro Ἐξβένδιτο, sc. *actio*.
Ἐξβένδουμ] Pro Ἀδεξιβένδουμ: quod dein repetitur.
πεπραγμένου] Lego πεπραμένου.
Ἐξεκέτωρ] Pro Ἐξεκούτωρ, quod et sequitur.
Ἐξέκκιτο. στρατός] Lego Ἐξέρκιτος. Labb.
Ἐξεδρατεύσας] Pro Ἐξερεδατεύσας: et sic corrigit Meurs. in Gloss.
ἡ Ἐξέμπτος] In interpretatione h. v. pro ἐκ συνέσεως leg. ἐκ συναινέσεως. Labb. Adde Theophil. *tit. Inst. de consensu obligatione*.
ἰνρέμ] Theoph. l. c. habet ῥὲ, rectius.
μόνον τοῦ συναινέσαι] Lego, μ. τὸ συν.
ἕτερος μὲν τὸ πιπρασκόμενον, ἕτερος δὲ κ. τ. λ.] Lego, ἕτερον μὲν τὸ πιπρ., ἕτερον δὲ κ. τ. λ. sunt autem hæc ex l. 1. pr. et §. 1. D. *contrahend. emption*.
Ἐξέμπων] Pro Ἐξέμπτων.
Ἐξεπέδιτα] Scr. Ἐξπεδίτα. Simile vitium in gl. seq.

Εξεπέδιτόν ἐστιν, ἔνθα διάγει τὸ στρατόπεδον, ἢ ἐν δημωφελεῖ κατασκευάσματι.
Εξερεδάδον. ἄκληρον.
Εξερεδάτευσεν. ἄκληρον ἐποίησεν.
Εξερεδατζιῶνος. ἄκληρος ἔστω.
Επὶ τῆς ἐξερεδατζίωνος. ἐπὶ τῶν ἀκλήρων γινομένων.
Εξερεδάτος. ἀπόκληρος.
Εξερκίτωρ. ὁ κύριος τῆς νηός.
Εξερκίτωρ. ὁ ναύκληρος.
Εξερκιτορία. ἡ κατὰ τοῦ ἐξερκίτορος ἀγωγή.
Εξερκιτορία. ἡ κατὰ τοῦ προβαλλομένου κατὰ τῆς κατὰ θάλασσαν ἐμπορίας.
ἡ Εξερκιτορία ἀγωγὴ, ἤγουν ἡ κατὰ τοῦ προεστῶτος τῆς νεός ἐστι πραιτωρία καὶ περπετούα· εἰ γὰρ ἦν πολιτικὴ οὐκ ἂν ἑτέρου συναλλάσσοντος ἕτερον ἔνοχον ἐποίῃ. ἁρμόζει δὲ κατὰ τοῦ προβαλλομένου τινὰ ἐπὶ τῆς κατὰ θάλασσαν ἐμπορίας· κατέχεται γὰρ ὁ προστησάμενος ἐφ' οἷς συνήλλαξεν ὁ προσταθεὶς, ὁποίας ἂν εἴη φύσεως ἢ ἡλικίας. ὁ γὰρ συναλλάττων τρόπον τινὰ πρὸς τὸν προστησάμενον δοκεῖ συναλλάττειν, καὶ τὴν αὐτοῦ μεταδιώκει πίστιν διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην κέλευσιν. ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ πλοῦς κατεπείγων, οὐκ ἐᾷ τὸν ἐπιβάτην περιεργάσασθαι ἀκριβέστερον τὰ περὶ τοῦ μαγίστρου ἴσως μὲν δὴ ἑτέρου πλοίου ὄντος καὶ τοῦ ἐπιβάτου τοῦ ἐπιθυμοῦντος πλεῦσαι. διὰ ταῦτα οὖν τὴν περίστασιν δέδωκεν ὁ πραίτωρ τὴν ἐξερκιτορίαν κατὰ τοῦ προστησαμένου εἰς ὁλόκληρον. διὰ τοῦδε ὀνομάσθαι ἐξερκιτορία, ἐπειδὴ ἐξερκίτωρ λέγεται οὗτος πρὸς ὃν ὁ καθημερινὸς πόρος τῆς νηὸς ἀνατρέχει. πρὸς ναύκληρον δὲ ἤτοι πιστικὸν ὁπόταν τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ πλοίου ἐπιτέτραπται. ἀπὸ μόνων δὲ τῶν συναλλαγμάτων τῇ προστασίᾳ τοῦ πιστικοῦ ἐνέχεται ὁ ναύκληρος. δύναται δὲ ὁ συναλλάξας καὶ τὸν κονδικτίκιον κινεῖν. δοκεῖ δὲ ὁ προιστῶν πᾶσαν παραγγελίαν ποιεῖσθαι ὥστε ἀδεῶς συναλλάττει τῷ προστάντι ὑπεξουσίῳ. αὕτη δὲ ἡ ἀγωγὴ διηνεκής ἐστιν, ὅθεν ἐνάγεται ὁ προστησάμενος καὶ μετὰ ἐνιαυτὸν, κἂν τὸ δεπεκουλίῳ οὐκ ἐνήγετο. ἡ δὲ ἰμφάκτουμ ἤτοι ἡ ἀπαιτοῦσα τὸ πρᾶγμα, ἐδόθη παρὰ τῷ πραίτωρι ἐν τῇ ἐξερκιτορίᾳ, ἥτις οὔτε ἐκ συναλλαγμάτων κατάγεται, οὔτε ἐξ ἁμαρτημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὡσανεὶ ἁμαρτημάτων, ὡς ἰνστιτοῦτα δ. τίτλ. ε. αὕτη δὲ ἡ ἀγωγὴ τοῖς μὲν κληρονόμοις τοῦ ἀδικηθέντος δοθήσεται. κατὰ δὲ κληρονόμων τοῦ ἐξερκιτώρου οὐχ ἁρμόζει. ὁ γὰρ ἐξερκίτωρ ὑπὲρ τῶν συναλλαγμάτων τοῦ προσταθέντος, οὐ κατέχεται τῇ ἐξερκιτορίᾳ· ἀπὸ δὲ τῆς τῶν ἐργατῶν, ἤτοι μισθωτῶν κακουργίας δι' ὧν ἡ ναῦς ἔπλει, κατέχεται τῇ ἰνφάκτουμ ἐν τῇ ἐξερκιτορίᾳ· μία μὲν κατὰ τῶν ἰδικῶς ἐπαγγειλαμένων τὴν τῶν φόρτων παραφυλακήν· ἑτέρα δὲ, κατὰ τῶν ὑποδεξαμένων μόνον, οὐ μὴν ῥητῶς ἐπαγγειλαμένων παραφυλάττειν. Διαφορὰ δὲ τῶν δύο τούτων τὰ ἀποτελέσματος καὶ τὰ ἐπιτίμια· εἰ μὲν γὰρ ἐπηγγείλατο ὁ ἐξερκίτωρ κἂν ἐν τῷ αἰγιαλῷ ἀπώλλοντο τὰ φόρτια, ὅμως ἐνάγεται τῇ πραιτωρίᾳ ἰνφάκτουμ εἰς διπλάσιον. εἰ δὲ μὴ ἐπηγγείλατο ἐνέχεται, εἰ ἐντὸς τοῦ πλοίου γέγονεν ἡ ζημία· εἰ δὲ ἐκτὸς οὐκ ἐνέχεται. καὶ ὅτι ἡ μὲν πρώτη ἐξερκιτορία κατὰ κληρονόμων κινεῖται, ἡ δὲ ἄλλη οὐ κατὰ κληρονόμων. καὶ αὗται μὲν αἱ ἴνφακτοι κινοῦνται κλοπῆς ἢ ζημίας ἐπὶ τοῖς φορτίοις γενομένης, καὶ ἐνοχοποιοῦσι τὸν ἐξερκίτωρα ἀπὸ τῆς τῶν ἐργατῶν κακουργίας. ἡ δὲ ἐξερκιτορία κινεῖται κατ' αὐτῶν ὑπὲρ ὧν συνήλλαξεν ὁ προσταθεὶς παρ' αὐτοῦ.
Εξερκίτωρ λέγεται κυρίως τῆς νηὸς ὁ ναύκληρος, ἤγουν ὁ πιστικὸς πρὸς ὃν ὁ καθημερινὸς πόρος τῆς νηὸς ἀνατρέχει, καὶ πᾶσαν ἐπιμέλειαν τῶν πλοίου ἐπιτραπείς.
Εξετεσταμέντη. ἡ ἐκ τῆς διαθήκης βοήθεια.
Εξεσταμέντο. ἀπὸ διαθήκης ἀγωγή.
ἡ Εξεσταμέντο ἀγωγὴ, οὐδεμίας ἐστὶν ἐνοχή· καὶ γὰρ οὔτε κυρίως ἐστὶ τοῦ κονδράκτου, ἤγουν ἐκ συναλλαγμάτων, οὔτε πάλιν ἀπὸ δελίκτου ἔχει τὴν ὑπόστασιν, ἤτοι ἐξ ἁμαρτήματος. ἔστι δὲ περσοναλία ἀπὸ τῶν Διγέστων· ἀπὸ δὲ τῆς α. διατάξεως τοῦ μγ. τίτλ. τοῦ ς. βιβλ. τοῦ κώδικος καὶ ἰνρὲμ ἀπαιτοῦσα πάντα τὰ ἐκ διαθήκης χρεωστούμενα εἴτε λεγάτα, ἢ φειδικόμισσον, ἢ καὶ ἐλευθερίαν.
Εξεστρά. ἔξω.
Εξεστραορδίνεμ. ἤγουν ἔξω νόμου.
Εξιντεντίονος. ἤγουν ἐξ ἀγωγῆς μόνης συγκείμενος.
Εξιοῦρε κουριτίουμ. δεσπότης ἔννομος ἐκ τοῦ νόμου τῶν κριτῶν, ἤτοι Ῥωμαίων.
Εξκουβίτορες. τῶν παρεξόδων τοῦ παλατίου ὑπάρχοντες φύλακες.
Εξκουσατεύει. παραιτεῖται.
Εξκουσάτος. παρητημένος.
Εξκουσάτος. παρατετηρημένος.
Εξλέγε κονδικτικίον. ἤγουν τοῦ ἐκ νόμου ἀπαιτισμοῦ.
Εξλιβρισαντικοῖς. ἐκ βιβλίων ἀρχαίων.
Εξνερεδάτος. ἀπόκληρος.
Εξνιβιτόρια. παραστατικά.
Εξνιβιτόριον. ἤγουν παραστατικόν.
Εξομνικάωσιν. ἤγουν ἐκ πάσης αἰτίας.
Εξομνιοβλιγάτζιονε. ἤγουν ἐκ πάσης ἐνοχῆς.
Εξόπερις. ἐξ ὑπηρεσίας.
Εξεπεδίτοις. ἔξοδος στρατιωτική.
Εξπέδιτον. ἔνθα διάγει τὸ στρατόπεδον.
Εξπλοράτοι. πρεσβεῖς ἀποκρισιάριοι καὶ ἐκπλοράτορες.
Εξπλοτῆρες. κατάσκοποι.
Εξπροφεσίονος. ἐξ ὁμολογίας.
Εξπρόνσις μίτζει τοῦ ἰσλίπτερις. ἤγουν ἐκ τῆς συνθήκης ὀφείλω τῶν οἰκείων γραμμάτων.
Εξρεμέα. ἐκ τῶν ἐμῶν πραγμάτων.
Εξσπιλάταε. ἤγουν περὶ κλοπῆς κληρονομιαίων.
Εξτεσταμέντο. ἐκ διαθήκης ἀγωγή.
Εξτεσταμέντο. ἡ ἀπαιτοῦσα τὰ ἐκ διαθήκης χρεωστούμενα.
Εξστιπουλάτη. ἡ περὶ ἐπερωτήσεως, καὶ συμφώνων, καὶ ἀποκρίσεως.
Εξστιπουλατίων ἐστὶ τῆς βέρβης ἀγωγὴ, καὶ συνίσταται ἐξ ἐπερωτήσεως καὶ συμφώνου ἀποκρίσεως. ἐπερωτῶμεν δὲ ἢ δοθῆναί τι, ἢ γίνεσθαι· ὀνόμασται δὲ ἐντεῦθεν στιπουλατίων. ἐπερωτῶμεν δὲ καθαρῶς, καὶ ὑπὸ ἡμέραν, καὶ ὑπὸ αἱρέσεως. καὶ καθαρῶς μὲν, ὅταν εὐθέως ἔχῃ τικτομένην τὴν ἀπαίτησιν. ὑπὸ ἡμέραν δὲ, ἡνίκα χρόνος τρέχει ἢ προστεθῇ τῇ ἐπερωτήσει, καθ' ὃν καταβληθήσεται τὸ ἐκ τῆς ἐπερωτήσεως· ὅπερ εὐθέως μὲν ἐποφείλεται, ἀπαιτεῖσθαι δὲ πρὸ τῆς ἡμέρας οὐ δύναται. ὑπὸ αἵρεσιν δὲ, ὁπόταν εἰς θάτερον ἀναφέρεται ἡ ἐνοχὴ, ὡς ὅταν εἴπω, ἐὰν ὕπατος πέτρος γένηται ἢ μὴ γένηται· ὁ δὲ ὑπὸ αἵρεσιν ἐρωτήσας ἐλπίδι ἔχει ὅτι πάντα ἐποφληθήσεται, καὶ δύ-

ἕτερον ἔνοχον ἐποίῃ] Malim ἕτ. ἔν. ἐποίει.
καὶ τοῦ ἐπιβάτου τοῦ ἐπιθυμοῦντος] Male repetitur illud τοῦ: lego, καὶ τοῦ ἐπιβ. ἐπιθ.
διὰ τοῦδε ὀνομάσθαι ἐξερκιτορία] Mallem διὰ τοῦτο ὀνομάζεται (vel ὠνόμασται) ἐξερκιτορία.
τὸ δεπεκουλίῳ] Lego τῇ δὲ πεκουλίῳ, sc. ἀγωγῇ, aut delendum τό.
οὐ κατέχεται τῇ ἐξερκιτορίᾳ] Delenda negatio, aut enunciatio erit falsa.
εἰς διπλάσιον] Imo hæc actio de receptis est tantum in simplum, *l.* 3. *pr. junct.* §. 3. 4. *D. naut. caupon. stabular. ut recept. restit.* at illa, quæ datur ex quasi maleficio et ob factum ministrorum, est in duplum, *l. ult.* §. 1. *D. d. t. l. un.* §. 2. *D. furt. advers. caupon. stabular.*
ὁ ναύκληρος, ἤγουν ὁ πιστικός] In v. Μάγιστρος dicitur esse ὁ ναύκληρος τῆς ναός. In præcedentibus aliter, hoc modo, 'Εξερκίτωρ, ὁ ναύκληρος: et in Basilicis plus semel ναύκληρος accipitur pro Exercitore, tom. 4. p. 644. ut ita ναύκληρος usurpetur tam pro exercitore, quam pro magistro, et multi quoque proprias per se naves exercent: ut vero πιστικὸς sit exercitor, non admiserim; adeoque erravit auctor, nisi illa ἤγουν ὁ πιστικὸς sint a mala manu: sed et in seqq. hi confunduntur.

'Εξετεσταμέντη] Pro 'Εξτεσταμέντο: simile vitium mox quoque in syllaba secunda bis repetitur.
οὐδεμίας ἐστὶν ἐνοχή] Sensus foret aliquis, si quis legeret ἐξ οὐδεμίας ἐστὶν ἐνοχῆς: non est enim actio ex testamento ex duabus illis causis, mox recensitis et memoratis in *l.* 1. *pr.* *D.* de oblig. et action. contractu et delicto.
'Εξεστρά] Pro "Εξτρα.
'Εξεστραορδίνεμ. ἤγουν ἔξω νόμου] Leg. 'Εξστραορδίνεμ. Extra ordinem, id est, extra legem. Sic Sueton. in Vespasiano, cap. 8. dixit, 'Participibus autem victoriæ adeo nihil extra ordinem indulsit: ut etiam legitima præmia non nisi sero persolverit.' Labb.
'Εξιντεντίονος] Apud Theophil. §. 13. *Inst. de action.* est τύπος ἀπὸ ἰντεντίονος μόνης συγκείμενος.
τῶν κριτῶν] Lego τῶν κουριτῶν.
παρατετηρημένος] Lege, uti præcessit, παρητημένος.
'Εξνιβιτόρια] Pro 'Εξιβιτόρια. Simile mendum in gl. seq.
'Εξομνικάωσιν] Pro 'Εξομνικαῦσα.
'Εξπεδίτοις] Du Cang. legit 'Εξπέδιτον h. v.
'Εξπρόνσις μίτζει τοῦ ἰσλίπτερις] Verba posteriora ita leg. τούις λίττερις: priora non expedio.
ἐλπίδι ἔχει] Lego ἐλπίδα.

ναται τελευτῶν ταύτην τὴν ἐλπίδα ἐπὶ κληρονόμους πέμπειν καὶ εἴγε ἐτελεύτησεν ἠρτημένης τῆς αἱρέσεως.

Εξστηπουλάτον. ἡ ἐπερώτησις.

Εξστράνεος. ὁ ἐξωτικὸς, ἢ ὁ ξένος.

Εξστράνεος. ἐξωτικός.

Εξστραορδινάρια. ἔξω τῆς τάξεως.

Εξστραορδινέμ. παρὰ τύπον.

Εξστραορδινὲμ κόλασις. ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ τυπωθησομένη.

Εξστραορδίνως. ἤγουν ἔξω νόμου.

Εξτρά. ἔξω.

Εξτραορδιναρία. ἔξω τῆς τάξεως.

Εξτραορδιναρίας. ἀτάκτου.

Εξτραορδίνεμ. ἔξω τῶν πεπραγμένων, ἢ τὴν παρὰ τοῦ δικαστοῦ τυπωθεῖσαν τιμωρίαν.

Εξτραορδινεύεται. φραγγελίζεται.

Εξτραορδίνως. ἔξω τῶν τεταγμένων, ἢ τῶν νόμων.

Εξώστης. ὁ ἡλιακός.

Επαρχεώτης. ὁ ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τὸ συνάλλαγμα ποιῶν.

Επαρχιῶται εἰσὶν, οἱ τὴν οἴκησιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔχοντες, οὐ μὴν οἱ ἐν αὐταῖς τεχθέντες.

Επερώτησίς ἐστι συνθήκη ῥημάτων, δι' ὧν ἀποκρίνεταί τις πρὸς τὴν ἐπερώτησιν ποιεῖν τι ἢ διδόναι. Καὶ ἐπενοήθη παρὰ τοῦ 'Ακουϊλίου Γάλλου τοῦ νομικοῦ· ἔχει δὲ ἰσχὺν ἀναιρεῖν πάσας τὰς πρὸ αὐτῆς ἀγωγὰς διὰ τῆς νοβατίωνος, ἤγουν μεταθέσεως, ἤγουν ἀνακαινίσεως. φθείρεται δὲ αὕτη διὰ μόνης ἀκκεπτιλάτζιονος ἤγουν, δι' ἀποχῆς, ὅταν εἴπῃ ἔχω λαβὼν ἢ καὶ ληφθὲν ἀπενεγκάμην. καὶ ἔστι τοῦτο εἰκονικὴ καταβολὴ ῥήμασι τυπικοῖς γινομένη.

Επέρωτησις ἢ φυσικῶς ἢ πολιτικῶς λέγεται. φυσικῶς μὲν διὰ καταβολῆς, ὅταν φθαρῇ τὸ ἐπερωτηθὲν πρᾶγμα χωρὶς ῥαθυμίας τοῦ ἐπερωτηθέντος· πολιτικῶς δὲ δι' ἀποχῆς, ἢ ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ περιστῇ πρόσωπον τὰ δίκαια τοῦ ἐπερωτήσαντος καὶ τοῦ ἐπερωτηθέντος.

Επερώτησις. ἡ ὁμολογία.

Επετίτευσεν. ἀπήτησαν.

Επιδίφριοι. οἱ ἡνίοχοι.

Επὶ σκηνῆς. θεατρικόν.

Επὶ σκηνῆς. ἐπὶ θεάτρου.

Επίτροπός ἐστι δίκαιόν τι καὶ ἐξουσία κατὰ ἐλευθέρας κεφαλῆς διδομένη καὶ πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῆς ἐπινουμένη ἢ διὰ τὸ τῆς ἡλικίας ἀτελὲς, ἢ διὰ τὸ τῆς εὐπραγίας ἀληθὲς ἐπιτετραμμένη. διαφέρει ἐπίτροπος τοῦ κουρατώρου· ὁ μὲν γὰρ ἐπίτροπός ἐστι κηδεμὼν ἀνήβων αὐτεξουσίων· ὁ δὲ κουράτωρ, ἐφήβων.

Επὶ φιδικομισάρῃ. ἐπὶ πίστει βαλλομένη.

Επόπτης λέγεται, ὁ ἐξισοτής.

Εργολάβος ἐστὶν, ὁ χρήματα δεδωκὼς ἐπὶ τῷ ἐκχωρηθῆναι ἀγωγήν.

Ερεδετάριον. ὑπόχρεως κληρονόμου.

Ερεδιτάριος. ὑπόχρεως.

Ερεπουδιάτευσε. παρῃτήσατο.

Εριδηταρίων. κληρονομήσεων.

Ερμαφρόδιτος ἐστὶν, ὁ ἀμφότερα ἔχων τὰ μόρια ἀῤῥένων καὶ θηλειῶν· ἢ ὁ αἰσχρῶς καὶ ποιῶν καὶ πάσχων.

Εροδιτάτης πετιτζίονα. ἡ περὶ κληρονομίας ἀγωγή.

Εροκούρουμπτι. ὁ ἄρχων τῆς ἱεροκουρούμπτι· οἶμαι, ὁ τὰς ὕβρεις ἐκδικῶν τὰς εἰς παρθένους γινομένας καὶ αἰσχρότητα τελουμένας.

Ερπεδῆτα. τὰ συμφέροντα.

Εσφροῦκτον. ἐπικαρπίαν.

οἱ Εὐνοῦχοι τρισσῶς λέγονται· οἱ μὲν καλοῦνται σπάδωνες, οἵτινες διὰ πάθος ἢ ψύξιν ἐνόχλησαν τοῖς γονίμοις μορίοις παιδοποιεῖν κωλύονται. οἱ δὲ θλιβίαι, οἵτινες ὑπὸ τῆς τροφοῦ ἢ τῆς μητρὸς τυχὸν ἔκθλιψιν τοῖς διδύμοις ὑπέστησαν. οἱ δὲ καστράτοι, οἷς γέγονεν ἐκτομὴ τῶν γεννητικῶν μορίων.

Εφακτούμ. ἀζήμιον.

Εφεκτούμ. προκοπή.

Εφεσις λέγεται ἡ ἔγκλητος.

Η.

Ηδιρέκτα. ἡ ὀρθὴ καὶ εὐθεῖα.

Ηκοντρανοῦν κοπατείωνος. τῆς διατυπώσεως.

Η ἐν κωδικέλλοις. ἡ ἐν δικαιώμασι.

Η ἐν τῷ οὐτιλίῳ. ἡ ἐν τῷ ἀγαθῷ χρόνῳ.

Ηλητέμ. μάχη.

Ηλιτέμ. μάχη.

Ηλούμ. ἐκεῖνος.

Ημεροδρόμοι. οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι μανδάτωρες.

Ηνδεδικοτόνδωμ. τῶν χρεωστουμένων.

Ηνδίας. ἡμέρας.

Ηνιαρούμ. ὕβρεως.

Ηνιουριαρούμ. τουτέστιν ὕβρεως.

Ηνκάπητα. ἐξ ἰσότητος.

Ηνομφικίοσον. τὸ ἀχάριστον δι' ἐναντιώσεως.

Ηνποτεστάται. ὑπεξούσιοι.

Ηρνήτους. ἀβέβαιος, ἄδηλος.

Ηντερβίβους. ἐν τῇ ζωῇ.

Ηντερβίβους δωρεά. ἡ ἐν ζωῇ δωρεά.

Ηνφάντε. παῖδα· ἠνφὰς γὰρ λέγεται ὁ παῖς.

Ηπροδηγηόσο. ἡ δεικνυμένη.

Ηραμ. θυμόν.

Ητηκοντράφους. ἢ τὴν ἐναντιουμένην.

Η τοῦ προπετεστέρου. ἡ τοῦ ὕστερον παρόντος.

Ητω δὲ, εἴτω δοκεῖ, ὁ πρωτέκδικος.

Θ.

Θάλπεται, οὐ συγχωρεῖται ἡ ἐλευθερία ἀνατραπῆναι παρὰ τοῦ ἄρχοντος.

Θάλπονται. ἤγουν βοηθοῦνται, καὶ συγγνωμονοῦνται.

τῇ τῶν Θυγατέρων προσηγορίᾳ, καὶ αἱ κυοφορουμέναι δηλοῦνται.

Ι.

Ιαμμίη. ἡ ἐμβαλλομένη τῷ τοίχῳ δοκός.

Ιβεντον. ἀποτέλεσμα.

Ιγκερτον. ἄδηλον.

Ιγκερτος. ὁ ἀφανής.

Καὶ ἐπενοήθη παρὰ τοῦ 'Ακουϊλίου κ. τ. λ.] Hæc non pertinent ad stipulationem in genere, ad quam priora spectant, sed ad stipulationem Aquilianam, de qua agitur in §. 2. *Inst. quib. mod. tollit. obligat.* Et forte quædam interciderunt hoc in l.

λέγεται] Scr. λύεται. Verba sunt ex l. 107. D. *de solution.* atque ita extat in Basilicis tom. 4. p. 171.

ὅταν φθαρῇ] Ibid. scriptum est ἢ ὅτε φθαρῇ.

'Επίτροπος κ. τ. λ.] Definit quid sit tutela, cum tamen definiri deberet, quid esset tutor. Posset quis velle reponere ἐπιτροπή. Verum et alibi definitiones non exacte respondent rei propositæ.

ἀληθές] Mallem ἀηθές: pupillus enim non solet res bene gerere. De vero, sive περὶ τοῦ ἀληθοῦς, non est hic sermo.

'Εροδιδάτης] Leg. 'Ερεδιτάτης, ut supra. LABB.

'Εροκούρουπτι. ὁ ἄρχων κ. τ. λ.] Leg. Σερβικούρουπτι. Sic infra in litera Σ corrupte scriptum Σεροκουρούπτη. LABB.

αἰσχρότητα] Lego αἰσχρότητας.

'Ερπεδῆτα] Dicere videtur voluisse 'Εξπεδῖτα: quamvis Lat. dici *expedita* pro illis, quæ utilia sunt, non putem.

'Εσφροῦκτον] Pro Οὐσουφροῦκτον.

ἐνόχλησαν] Lego 'Ενοχλήσασαν, e Theoph. §. 9. *Inst. de adoption.* unde hæc sunt petita.

'Εφακτούμ. ἀζήμιον] Lego 'Ινφάκτουμ, quod inferius habemus, ubi plenior est explicatio.

H.

'Ηκοντρανοῦν κοπατείωνος] Lege 'Ηκοντρανουγκοπατίωνος, ut intelligatur bonorum possessio contra nuncupationem, quæ datur liberis præteritis a patre vel avo in testamento nuncupativo, l. 1. C. *de bonor. possession. contr. tabb.* ead. ratione, qua heredibus, in testamento nuncupativo institutis, datur bonorum possessio secundum nuncupationem, *l. ult. C. de bonor. possession. secund. tabb. l. ult. C. de codicill.* Interpretatio, quæ sequitur, est imperfecta.

'Ηλητέμ] Scribere debuit ἡ λίς: sed sæpe litera ι et η confunduntur, nec casus exacte exprimuntur.

'Ηνιάρουμ] 'Ινιουριάρουμ. SCAL. Similis error paulo post quoque occurret.

'Ηνδεδικοτόνδωμ] An hic lateat indebiti, condictio, an aliud, viderint doctiores, vel qui librorum vet. habebunt copiam.

'Ηνομφικιόσον] Pro 'Ινοφφικίοσον.

'Ητηκοντράφους] Forte voluit exprimere, *et e contrario.*

προπετεστέρου] Forte πρεποστέρου, præposteri vitium, de quo §. 13. *Inst. de inutil. stipulation.*

"Ητω δέ] Nullum hic est verbum, quod explicetur, sed præcessisse videntur quædam, ad adsertores pertinentia. Adsertoris primi et alterius meminit Paulus, Sentent. lib. v. tit. 1. §. 5.

Ιγκολος. ὁ πάροικος, ὃς καὶ ἀλλαχοῦ ἐν πόλει ἢ ἐν χωρίῳ τὴν οἴκησιν ἐκτήσατο.
Ιγνορατζία. ἄγνοια.
Ιδιωκτικοῦ. δανειστοῦ.
Ιδαμνὴ ἰνφέκτης. περὶ μελλούσης ζημίας.
Ιερανελιγιῶσα. χρήματα τὰ δωρηθέντα Θεῷ.
Ικέρτα δητευούση. ἄδηλα πλουτεῖ.
Ιλητέμ. ὁ ἔνδικος ὅρκος, ἤγουν ὁ μονομερής.
Ιλιτέμ. ὅρκος ἀπαιτούμενος παρὰ τῶν δανειστῶν ἐν τοῖς πράγμασι τῶν ἀποθανόντων αὐτῶν χρεοφειλέτων ἐκ τῶν κληρονόμων.
Ιλιτέμ. ὑπόκειται τῷ ἰλιτὲμ ὅρκῳ καὶ ἀτιμοῦται.
Ιλλούστριοι. πρωτοσπαθάριοι.
Ιλουστήριος. εὐγενής.
Ιλουστρίων. ἀξιωματικῶν ἢ συγκλητικῶν.
Ιλουστρίων. εὐγενής.
Ιμμεντα. καταγραφήν.
Ιμνιΐσκια. ἔμμιξις.
Ιμποβισιτεστάβιλις. ἀδόκιμος καὶ ἀμάρτυρος.
Ιμποτεστάτε. ὑπεξούσιος.
Ιμφακτοῦ. τὸ ἁπλοῦν.
Ιμφάκτουμ. ζημία διπλῆ, ἀγωγὴ ἐντὸς ἐνιαυτοῦ.
Ιμφακτούμ. ἀγωγὴ ἀπαιτοῦσα ἐντὸς μὲν ἐνιαυτοῦ, τὸ διπλοῦν· μετὰ δὲ ἐνιαυτοῦ, τὸ ἁπλοῦν.
Ιμφας. νήπιον.
Ιμφας. ὁ ἑπταέτης.
Ιμφας. νήπιος, ἑπταετής.
Ινβεν ἀγωγή. ἡ περὶ ἐκδικήσεως ἀγωγή.
Ινβεντα. καταγραφή.
Ινβέντον. εὑρέθη.
Ινβεντον. καταγραφήν.
Ινβέστα καὶ ἰνδάτα. ἤγουν ἀκωλύτως καὶ ἀδεῶς.
Ινβεστον. ἤγουν οἰκεῖον.
Ινβίκεμ. ἀμοιβαδόν.
Ινβόνις. δεσποτεία φυσική.
Ινγρουσία παρὰ Ῥωμαίοις τὸ τοῖς ἀσθενέσι διδόμενον σιτίον, ὃ οὔτε ζῆν οὔτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ.
Ινδάνδο. ἐν δώσει.
Ινδέβητον. τὸ ἀχρεώστητον.
Ινδέβιτις κονδικτίκιος. ὃν κινῶ εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ κατὰ πλάνην καταβληθέντος· ὥσπερ εἰ κατὰ πλάνην ἔδοξέ τινα χρεωστεῖν ρ. νομίσματα ἀντὶ ν. καὶ κατέβαλεν αὐτά.
Ινδέβιτον. τὸ κατὰ πλάνην καταβληθὲν, καὶ τὸ μὴ κεχρεωστημένον πρᾶγμα.
Ινδεύιτος. ἐγγράφου.
Ινδετέγραφε. μήπω ἀρξαμένου ποιῆσαι τὶ τοῦ ἐνταλθέντος.
Ινδίεμ. ὑπὸ ἡμέραν ὡρισμένην ἢ αἵρεσιν καταβάλλειν τὸ δέτι.
Ινδικατιών. ἐκδικητική.
Ινδικτίονι. τῇ ὑπεισελεύσει.
Ινδικτιὼν καλεῖται Ῥωμαϊστὶ θέσπισμα ἢ μήνυμα. μηνύει γὰρ ἡ ἀρχὴ τοῦ μηνὸς τὴν περίοδον τοῦ ἐνιαυτοῦ.
Ινδικτον. προσφώνησις.
Ινδιξ. ἑρμήνεια, ὑπόμνημα. καὶ Ινδίκιον μήνυσμα.
Ινιουρίαμ. παρανομία.
Ινιουριάρουμ. τὴν περὶ ὕβρεως ἀγωγήν.
Ινιουριάρουμ. ἡ ὕβρις.
Ινιουριάρουμ. ἐνιαυσιαία.
Ινκάπητα. κατὰ κεφαλήν.
Ινκάπιτα. ἐξ ἴσου.
Ινκάρητα. ἐν πρώτῃ, ἢ ἐν κεφαλαίῳ.
Ινκέρτου. βῆμα ποδός.
Ινκέρτοις. ἀδήλοις.
Ινκερτῶς. κακῶς.
Ινκεστα. μεμολυσμένα πράγματα.
Ινκεστον. μεμολυσμένον.
Ινκέστου. βῆμα ποδός.
Ινκουσιτίονα. ἀναζήτησιν.
Ινλίτεμ. ἤγουν τῷ ἐνδίκῳ.
Ινλάτζιο. ἡ ἐπιφορά. δηλοῖ δὲ τὴν εἰκονικὴν λῆψιν, τὸν τύπον μόνον καὶ σκιὰν σώζουσαν λήψεως οὐ μὴν καὶ ἔργον.
Ινμερ. τουτέστι τὴν περὶ ἐκδικήσεως ἀγωγήν.
Ινοφικίοσο. ἡ ἐκ τῆς διαθήκης μέμψις.
Ινοφφικίοσο. περὶ μέμψεως διαθήκης.
ἡ Ινοφφικίοσο τεσταμέντο, ἤγουν ἡ κατὰ ἀτάκτου διαθήκης μέμψις, οὐκ ἔστιν ἀγωγὴ διαθήκης, ἀλλ' αἰτία ἐστὶν ἀγωγῶν· λέγω δὴ τῆς ἐρεδιτάτης πετιτζίονος, ἤγουν περὶ κληρονομίας ἀπαιτήσεως. ὥσπερ γὰρ ἡ γραφὴ τοῦ τεστάτορος οὐκ ἔστιν ἀγωγὴ κληρονομίας, ἀλλ' αἰτία κληρονομίας, καὶ ἀπόδειξις τοῦ δέοντος κινεῖν τὸν γραφέντα κληρονόμον· οὕτω καὶ ἡ μέμψις οὐκ ἔστιν ἀγωγὴ, ἀλλ' αἰτία ἀγωγῆς. Λέγεται δὲ ἰνοφφικίοσον τεσταμέντον ἤτοι διαθήκη ἄτακτος. ἐπενοήθη δὲ παρὰ τοῦ δήμου καὶ ἐβεβαιώθη ὑπὸ τῶν διατάξεων ἐν ἐσχάτῃ βοηθείᾳ δοθεῖσα τοῖς παισὶ κατὰ τῆς πρώτης διαθήκης καὶ τοῖς γονεῦσι κατὰ τῆς διαθήκης τῶν παίδων, μεμφομένοις καὶ λέγουσιν ἀδίκους ἑαυτοὺς ἐξνερεδάτους γενέσθαι, ἤγουν ἀποκλήρους ἢ πραιτεριτευθῆναι ἤτοι ἀπολη. . . . .

. . . .

. . . . (Desunt hic duo folia in Cod. Regio.) . . . .

. . . .

οὐχ ὑπόκειται ἄνευ δόλου καὶ κούλπας καὶ ὑπολογίζονται αὐτῷ ἀναγκαῖα δαπανήματα. οὔτε δὲ χωρὶς συμφώνου οὔτε ἀρχικῆς κελεύσεως δύναται ὁ δανειστὴς πιπράσκειν τὸ ἐνέχυρον.
Ινοφφιτζίοσο. τουτέστι τῆς διαθήκης τῆς γινομένης χωρὶς ἔργῳ φιλανθρωπίας.
Ινπερ. ὁδοῦ παραχώρησις.
Ινπερατίονας. ἐπιτρόπους.
Ινπερατίων. ἐπιτροπή.
Ινπέρεον. δικαιοδοσία.
Ινπερίο. βασιλείᾳ.
Ινποτάτε·. ἐν τῇ ἐξουσίᾳ.
Ινποτεστάτε. ἐν τῇ ἐξουσίᾳ.
Ινπερίῳ. βασιλείᾳ.
Ινπήβερες. ἤγουν ἄνηβοι.
Ινρέμ. ἐκδικήσεως ἀγωγή.
Ινρέμ. πρᾶσιν.
Ινρέμ. ἡ περὶ τὸ πρᾶγμα ἀγωγή.

I.

'Ιαμμίη. ἡ ἐμβαλλομένη] In alio cod. legitur 'Ιαμμίου: forte leg. Ἴμμισσον, pro Immissum *tignum*. LABB.
Ἴβεντον] In inferioribus dicitur Ἴνβεντον: ap. Harmenopuli tamen Schol. ad lib. 1. tit. 13. §. 38. occurrere Ἴβεντὸν notavit Du Cang. in Gloss.
Ἴγκολος κ. τ. λ.] Sunt hæc ex l. 239. §. 2. D. de verb. signif. ubi tamen in Basilicis est ἰνκολά.
'Ιερανελιγιῶσα] An ἱεραελιγιόσα? occurrit *pecunia sacra, religiosa* in *l.* 1. *l.* 4. *pr. D. ad leg. Jul. peculat.*
'Ιλουστήριος] Meurs. in Gloss. legit 'Ιλλούστριος.
Ἴμμεντα. καταγραφήν] Lego 'Ινβέντα, ut supra: dicitur et 'Ινβεντάριον, 'Αναγραφὴ καὶ Σύνοψις Nov. 1. cap. 2. LABB. Du Cang. in Gloss. legit 'Ινβέντα.
'Ιμνιΐσκια] Scribi debuisset 'Ιμμίκσιο, aut 'Ιμμίκτιο, vel 'Ιμμίξιο.
'Ιμποβισιτεστάβιλις] Lego Ἴμπροβος καὶ ἰντεστάβιλις. LABB. Mallem ἒτ ἰντεστ.
'Ιμφακτοῦ] Pro 'Ιμφακτοῦμ, quod sequitur.
μετὰ δὲ ἐνιαυτοῦ] Leg. μετὰ δὲ ἐνιαυτόν. Actiones tales occurrunt in *tit. D. si is, qui testam. lib. ess. juss. er. etc. l.* 4. *pr. D. de vi bonor. raptor. et de turb.*
Ἴνβεμ] Lege 'Ινρέμ.
Ἴνβεντα] Vide ad Ἴμμεντα.
'Ινβέστα καὶ ἰνδάτα] Scribe 'Ινβέκτα καὶ ἰνλάτα, ex *l.* 6. *D. in quib. caus. pign. vel hypothec. tacit. contrahit.* Interpretatio vero, quæ sequitur, alio pertinet, ut et in gl. huic proxima; ubi quoque an sit rescribendum Ἴνβεκτον, an aliud, mihi non constat.
'Ινγρουσία κ. τ. λ.] Habet eadem Suidas, adeoque non temere est damnandum h. v.: de quo agunt Meurs. et Du Cang. in Gloss.; Ger. Joh. Vossius de Vitiis Sermonis lib. III. cap. 16. verum aliter intelligendum esse, quam illi opinantur, suspicantur Thomas Gatakerus Adversar. Miscell. Posthum. p. 500. et L. Kusterus ad Suid. h. v.
'Ινδετέγραφε] ἰντέγρα ῥέ. SCAL.
'Ινδικατιών] Pro βινδικατιών.
'Ινίουστα. παρανόμως] Leg. Ἴνιουστε. παραν. LABB. Hanc Gl. non invenimus hic loci.
'Ινκάρητα] Leg. ἰνκάπητα, ut supra, In capita. LABB. SCAL. Ut interpr. sit bona, leg. foret ἰνκάπητε, vel ἰνκάπιτε.
'Ινκέρτου. βῆμα ποδός] Leg. 'Ινκέσσουμ. Sic supra, corrupte ἰνκέστου pro eodem. LABB.
Ἴνμερ. τουτέστι τὴν περὶ ἐγκλήσεως ἀγωγήν] Leg. 'Ινρέμ. τουτέστι τὴν περὶ ἐκδικήσεως ἀγωγήν. ID.
πρώτης] Fr. Bosquetus ad Psell. Synops. v. 560. recte reponit πατρός.
ἀδίκους] Bene Meurs. in Gloss. v. πραετεριτεύειν legit ἀδίκως.
οὐχ ὑπόκειται κ. τ. λ.] Quæ hic sequuntur, sunt ex l. 7. et l. 11. C. *de pignerat. action.*
πιπράσκειν] In d. l. 11. dicitur *auferre*, quod aliud est, quam vendere.
ἔργῳ] Scribe ἔργων.
Ἴνπερ. ὁδοῦ παραχώρησις] Leg. Ἴντερ, ut infra pro Ἴτερ. LABB.
'Ινποτάτε] Lego ἰνποτεστάτε, uti sequitur.
'Ινπήβερες] Pro 'Ινπούβερες.

Ἰνρὲμ βεκτιγάλια ἐσοπερφετζιάρια. ἡ διδομένη τοῖς ἐμφυτευταῖς εἰς ἐκδίκησιν. Αὕτη δίδοται τοῖς ἐμφυτευταῖς εἰς ἐκδίκησιν· καὶ σουπερφιτζιάριος μὲν ἐστὶν, ὁ ἔχων οἴκημα ἐν ἀλλοτρίῳ ἐδάφει, καὶ ὅπερ δίδωσιν ἐμφύτευμα λέγεται σουπερφίτζιον. σουπερφίτζιον γὰρ τὸ ὑπερῷον. βεκτιγάλιοι δὲ εἰσὶν ἀγροὶ πόλεων διηνεκῶς μισθούμενοι ἐπὶ τοιούτῳ τρόπῳ καὶ ὅρῳ ἵνα ἐφ' ὅσον δίδωται τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ βεκτιάλιον τέλος μὴ ἐκβάλλονται μήτε αὐτοὶ μήτε οἱ παρ' αὐτῶν εἰς τόπον αὐτῶν ὑπεισιόντες. τὴν αὐτὴν δὲ ἀγωγὴν ἔχει καὶ ὁ πρός τινα χρόνον μισθώσας ἀγρὸν ἐκ πόλεως, εἰ μήπω ὁ τῆς μισθώσεως χρόνος ἐδέξατο πέρας· ἐκπεσόντες γὰρ οὗτοι τῆς νομῆς δύνανται κινεῖν. δίδοται δὲ τῷ πεμφθέντι εἰς ἀπαίτησιν τῶν ἱκανῶν παρὰ τοῦ πραίτωρος, ὅτε πέμψει εἰς νομήν τινα. δίδοται καὶ τοῖς σουπερφικίου δίκαιον ἔχουσι, καὶ ἐκπεσοῦσι τοῦ τὸ κατὰ βίαν εἰς ἐκδίκησιν αὐτοῦ. δίδοται καὶ κληρονόμοις, καὶ κατὰ κληρονόμων.

Ἰνρὲμ βέρσο. ἤγουν δαπάνης. αὕτη κινεῖται δανεισαμένου τινὸς τῆς ἐμῆς φαμιλίας καὶ εἰς τὰ ἐμὰ τούτου δαπανήσαντος. τότε δὲ χώραν ἔχει ἡ περὶ τῆς δαπάνης ἀγωγὴ, ὅτε εἴπερ ἦν ἐλεύθερος ὁ δαπανήσας ἔμελλεν ἔχειν τὴν μανδάτον, ἢ τὴν νεγοτζιόρον γεστόρομ. εἰ δὲ τὰ εἰς τέρψιν ἔργα ποιήσει ἅπερ οὐκ ἂν ὁ δεσπότης ἐποίησεν, οὐκ ἔστι δαπάνημα ἀλλὰ ἄδειαν ἔχει ὁ δεσπότης συγχωρήσειν τοῖς δανεισταῖς περιελεῖν αὐτὰ χωρὶς τοῦ βλάψαι τὸ πρᾶγμα. καὶ μετὰ ἐνιαυτὸν δὲ κινεῖται, ὡς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν ιη. τίτλ. ζ. καὶ τῶν Διγέστων ιε. τίτλ. γ. καὶ βιβλ. τοῦ Κώδικος.

Ἰνρὲμ καθόλου. ἤγουν ἡ διὰ πράγματος ἀγωγή. Ἰστέον δὲ ὅτι ἰνρὲμ πολυσχεδὴς οὖσα βοναφιδεῖ ἐστὶ, καὶ ὑπὸ τὴν ῥὲμ ἐνοχὴν ἐνάγεται. κινεῖ δὲ αὐτὴν, ὁ νόμῳ ἢ ὁ φύσει δεσπόζων, ὡς βιβλ. ϛ. τῶν Διγέστων τίτλ. α. κεφ. δ. τῶν δὲ Βασιλικῶν βιβλ. ιε. τίτλ. α. κεφ. θ. ἀπαιτεῖ δὲ τὸν βοναφίδε νομέα, τὸ πρᾶγμα, καὶ ὅσον τὸ πρᾶγμα χεῖρον γέγονεν ἐξ αἰτίας αὐτοῦ, ὡς τὸ αὐτὸ τῶν Βασιλικῶν βιβλ. ϛ. τίτλ. α. θεμ. ε. ἀπαιτεῖ δὲ μετὰ προκάταρξιν καὶ καρποὺς, καὶ τοκετοὺς, καὶ πᾶσαν καῦσαν· ὡς μαλαφίδε νομέα παρεχομένων αὐτῶν τῶν νεγκεσσαρίων δαπανημάτων.

Ἰνρὲμ οὐτιλία. ἤγουν ἡ ἐκδικοῦσα τὰ ἐνέχυρα καὶ τὰ δίκαια τοῦ ὕδατος. δίδοται τοῖς δανεισταῖς ἐκδικοῦσα τὰ ἐνεχυριασθέντα αὐτοῖς πράγματα, ὡς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν κε. τίτλ. β. κεφαλ. λγ. καὶ ληγαταρίοις καὶ φειδικομισσαρίοις εἰς ἐκδίκησιν τῶν καταλειφθέντων αὐτοῖς, ὡς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν μδ. τίτλ. κζ. καὶ τοῖς ἐπὶ μακρῷ χρόνῳ νεμηθεῖσιν ὕδωρ, διεκδικοῦσα τὸ δίκαιον ὡς βιβλ. τῶν βασιλικῶν νη. τίτλ. ιγ. κεφ. δ. θέμ. περὶ τελετῶν. καὶ κεφ. ιϛ. τίτλ. α. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου. ἐκδικεῖ δὲ τὸ δίκαιον ἢ τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὸν τύπον τῆς διρέκτας ἰνρέμ.

Ἰνρὲμ προνιβιτόρια. ἤγουν κωλυτικὴ κωλύουσα τὸ γινόμενον εἰς βλάβην.

Ἰνρὲμ προπάρτε. αὕτη ἁρμόζει δύο μεριδικοῖς δεσπόταις ἀναλόγως τῷ ἑκάστῳ ἁρμόζον διεκδικοῦσα κατὰ τῆς σποτζιαλίας ἰνρὲμ διάστιξιν, ἧς καὶ μέρος ἐστὶν, ὡς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν, καὶ βιβλ. τῶν Διγέστων, καὶ βιβλ. τῶν Ἰνστιτούτων.

Ἰνρὲμ παυλιάνη διδομένη τοῖς δανεισταῖς ἐκποιεῖν τὰ ἐνέχυρα. Αὕτη ἐπενοήθη παρὰ Παύλου τοῦ νομικοῦ. δίδοται γὰρ τοῖς δανεισταῖς κατὰ τῶν χρεωστῶν ἐκποιεῖν τὰ ἐνέχυρα εἰδόros τοῦ δανειστοῦ. οὐ δοκεῖ γὰρ ὁ δανειστὴς συναινεῖν ἐὰν μὴ εἰδότος αὐτοῦ πωλήσῃ ὁ χρεώστης τὸ ἐνέχυρον. γινώσκει γὰρ ἑαυτῷ φυλάττεσθαι πανταχοῦ τὸ ἐνέχυρον εἰ μὴ ὑπέγραψε τὸ ὠνιακόν. δίδοται δὲ κατὰ τοῦ φραυδάτωρος, ἤγουν τοῦ ὑποστερητοῦ. ἐντὸς δὲ ἐνιαυτοῦ ἀποκαθίστησι τὸ πρᾶγμα μετὰ τῶν οἰκείων τόκων καὶ καρπῶν, οὓς ἠδύνατο λαβεῖν ὁ φραυδάτωρ, ὑπολογιζομένων τῶν ἀναγκαίων δαπανημάτων. μετὰ δὲ ἐνιαυτὸν εἰς τὸ περιελθὸν καταδικάζεται. καὶ κατὰ κληρονόμων δίδοται εἰς τὸ περιελθὸν ἢ εἰς εἴτι ἐκέρδησαν.

Ἰνρὲμ ῥεσισόρια πουβλιτζιάνα. αὕτη ἡ ἀγωγὴ ὑπὸ τοῦ πραίτωρος ἐπενοήθη καὶ ἐνομοθετήθη, ὡς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν ι. τίτλ. δ. κεφ. η. θέμ. δ. καὶ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου τίτλ. λϛ. κεφ. ιγ. δίδοται αὕτη ποπίλλοις συνετουτόρις ἀκτοριτάτε πιπράσκουσι, καὶ τῷ ὄντι ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἑτέροις πλείοσι. ῥεσκισόρια δὲ λέγεται, καθ' ὃ ἀνασχίζει τὰ πραχθέντα· ἀνατρέπει δὲ, καὶ οὐσουκαπίονα διὰ χρήσεως κυριότητα ἐνανσιαίαν.

Ἰνρὲμ σάλβα πουπιλιμφόρε. τουτέστιν, σῶα τὰ πράγματα τοῦ πουπίλου φυλαχθήσονται.

Ἰνρὲμ σερβιάνη, καὶ κουάσι σερβιάνη, ῥετζισόρια. ἀγωγαὶ ἀποκαταστικαὶ, ὑποθηκαρίαι, αἵ τινες κινοῦνται ἡνίκα μισθωτὸς εἰσήγαγε πράγματα. Αὕτη ἡ ῥεσκισσόρια ἤγουν ἡ ὑποθηκαρία ὑπὸ τὴν ἰνρὲμ τοῦ πραίτωρός ἐστιν. ἡ δὲ σερβιάνη κινεῖται, ἡνίκα μισθωτὸς ἐν ἀγρῷ ἢ οἴκῳ εἰσήγαγε πράγματα μετὰ συμφώνου ὥστε ταῦτα ὑποκεῖσθαι λόγῳ τοῦ μισθώματος. δύναται ὁ μισθώσας κατὰ παντὸς διακατέχοντος κινεῖν καὶ ἐκδικεῖν αὐτὰ, ἤγουν ἀποσπᾷν εἰ μὴ λάβῃ τὸν μισθόν. ἡ δὲ κουάσι σερβιάνη ῥεσκισσορία χώραν ἔχει ἡνίκα τις δανεισάμενος δέδωκέ μοι ἢ καὶ ὑπέθετο πράγματα. δύναμαι γὰρ ταῦτα διεκδικεῖν ἀπὸ παντὸς προσώπου, ὅσον γὰρ πρὸς τὴν σερβιάνην οὐ διαφέρει τὸ ἐνέχυρον τῆς ὑποθήκης. σερβιάνην δὲ λέγω, τὴν ὡσανεί. κυρίως δὲ ἐνέχυρον λέγεται τὸ δοθὲν τῷ δανειστῇ· τὸ δὲ ὑποτεθὲν διὰ συμφώνου, ὑποθήκη.

Ἰνρὲμ τζέρτα. εἰ χώρα γίνεται τῷ φαλκιδίῳ καὶ περὶ κληρονομίας. ἀμφιβαλλομένου τοῦτο εἰ χώρα γίνεται τῷ φαλκιδίῳ διὰ τῆς παρούσης ἀγωγῆς, δυνατὸν τὸ κατὰ τὸν φαλκίδιον λεγάτα ἀπαιτεῖσθαι. ἁρμόζει δὲ ὅτι ἄδηλόν ἐστι τὸ πῶς τῆς δεσποτείας. παρέπεται δὲ αὐτῇ ἡ τῆς ἀπαιτήσεως κληρονομίας ἀγωγὴ, καὶ τὸ τέως καταλειφθὲν λεγάτον, ἢ μέρος κληρονομίας ἀπαιτεῖσθαι· καὶ τότε μᾶλλον ὅτε ἐν τοῖς κληρονόμοις καὶ πουστόανος εὑρίσκεται, καὶ ἄδηλον εἰ τεχθῇ καὶ κληρονομήσῃ.

Ἰνρηγος. ἄνυδρος.

Ἰνριτος. ἄκυρος διαθήκη.

Ἰνρητος ἀδινοτίλης ἀτζεπτιλάτζιο. ἤγουν ἡ ἄκυρος καὶ ἄχρηστος λήψεως ἐπιφορά.

Ἰνρύγος. ἄνυδρος.

βεκτιάλιον] Lege *βεκτιγάλιον*.
τοῦ τὸ κατὰ βίαν] Lege *τούτου κ. β.*
τὴν μανδάτον] Lego *τὴν μανδάτου*, mandati actionem.
βιβλ. τοῦ κώδικος] Scribe *βιβλ. δ. τοῦ κ.*
πολυσχεδὴς] Leg. *πολυσχιδής*.
βοναφιδεῖ] Imo arbitraria §. 31. *Inst. de action.*
ὑπὸ τὴν ῥὲμ ἐνοχὴν] Pro *ὑπὸ τὴν ἰνρὲμ ἐν.*
αὐτῶν] Mallem *αὐτῷ*, possessori, cui restituendæ saltem necessariæ inpensæ semper, *l.* 5. *C. de rei vindication.* et utiles ordinarie, non tamen eod. semper modo, *l.* 38. *D. eod. tit.*
τελετῶν] Nihil ad rem faciunt *τελεταὶ*, sed *δουλεῖαι*, servitutes, hujus sunt loci, de quibus agit liber Basilicῶn hic citatus.
σποτζιαλίας] An *δεσποτζιαλίας*, ut *δεσποτζιαλία* sit actio de dominio, a v. corrupto ex v. *δεσπότης*.
ἐκποιεῖν τὰ ἐνέχυρα] Non videtur hæc explicatio satis convenire Paulianæ; cujus non est is finis, ut creditor possit alienare pignora, verum inservit revocationi omnium eorum, quæ sunt alienata aut facta a debitoribus in creditorum fraudem, daturque creditoribus, §. 6. *Inst. de action.* ubi copiose de ea agunt Interpretes. Sunt hic alioquin quædam nequaquam probanda; verum nolim hic expatiari.
ῥεσισόρια] Melius postea *ῥεσκισσόρια*.
πουβλιτζιάνα] Non est hic error; nam rescissoria actio etiam vocatur Publiciana, *l.* 35. *vers. Sed cum D. de obligation. et action.*
συνετουτόρις ἀκτοριτάτε] Leg. *σίνε τουτόρις αὐκτοριτάτε κ. τ. λ.* Non tamen pupillo tali opus rescissoria actione, si rem sine tutoris auctoritate alicui tradiderit; manet enim dominus, §. 2. *Inst. quib. alienar. lic. vel non.*
Ἰνρὲμ σάλβα κ. τ. λ.] Nota est cautio, *rem pupilli vel adolescentis salvam fore*, de qua est titulus Pandectarum: adeoque leg. *ῥὲμ σάλβαμ πουπίλλου φόρε*.
ῥετζισόρια] Rescissoria actio cum Serviana aut quasi Serviana hic plus semel, quasi similem habens scopum, confunditur, et quidem perperam: illa enim amissam ex rigore juris, ita volente æquitate, revocat, rescissa usucapione, §. 5. *Inst. de action.* hæ res pignori aut hypothecæ obligatas persequuntur, nec quidquam rescindunt, §. 7. *Inst. d. t.*
αἵτινες κ. τ. λ.] Imo sola Serviana, d. §. ut mox rectius tradit.
Ἰνρὲμ τζέρτα κ. τ. λ.] Lego *Ἰνρὲμ ἰντζέρτα*. Res ipsa traditur in *l.* 76. §. 1. *D. de rei vindication.*
διὰ τῆς] Ante hæc posui comma, quod antea positum erat post *ἀγωγῆς*, non recte; non enim per actionem in rem incerti quæritur de lege Falcidia, sed petitur legatum, quatenus salva Falcidia debetur.
τὸ μετὰ κ. τ. λ.] Leg. *τὰ μετὰ*, vel postea *λεγάτον*.
τὸ πῶς] Lego *τὸ πόσον*, *quantitas*.
πουστόανος] Pro *πόστουμος*.
Ἴνρηγος. ἄνυδρος] Lege *ἔνυδρος*. *Ἴνρηγος* scriptum est pro *irriguus*: male infra scriptum est *Ἰνρύγος*.
Ἴνρητος ἀδινοτίλης] Pro *Ἴνρητος ἒτ ἰνουτίλης*.
ἄνυδρος] *ἔνυδρος*. SCAL.

Ινστίρπεμ. κατὰ σειράν.
Ινστίτορες. οἱ κάπηλοι, ἐργαστηριακοί.
Ινστιτούτοις. ἐν τοῖς διατυπώμασιν, ἤτοι εἰσαγωγικοῖς νόμοις.
ἡ Ινστιτουτόρια ἀγωγὴ ἁρμόζει ἐπὶ τῆς κατὰ γῆν ἐμπορίας τὸ πᾶν κατὰ τοῦ προβαλλομένου φέρουσα, ὁποίας ἂν ᾖ ἡλικίας ἢ φύσεως ὁ προβληθείς. διρέκτα δὲ ἁρμόζει ἐπὶ δούλων. οὐτιλία δὲ ἐπὶ ἐλευθέρων. καὶ ἐνάγεται μὲν ὁ προστησάμενος, οὐκ ἐνάγει δέ. οὐδὲ γὰρ ἔχει κοντραρίαν, εἰ μὲν δοῦλος αὐτοῦ ἦν ὁ προεστὼς τοῦ ἐργαστηρίου· εἰ δὲ δοῦλος ἀλλότριός ἐστιν ἢ ἐλεύθερος, ἔχει κατ' αὐτοῦ ἢ τοῦ δεσπότου τὴν περὶ ἐντολῆς ἀγωγήν, ἢ τὴν κατὰ πραγματευτῶν κινουμένην· ἔχει καὶ κατὰ τῶν συναλλαξάντων τῷ προεστῶτι τοῦ ἐργαστηρίου, ἔνθα τὸ ἴδιον ἄλλος οὐ δύναται σῶσαι. Διαφορὰ δὲ ἐξερκιτορίας καὶ ἰνστιτουτορίας· ἐπ' ἐκείνης μὲν ἔχει ὁ προστησάμενος ὅτε βούλεται κινεῖν κατὰ τῶν τοῦ μαγίστρου συναλλαξάντων. ἐπὶ δὲ ταύτης, οὐχ ὅτε βούλεται, ἀλλ' ὅτε μὴ δύναται τὸ ἱκανὸν παθεῖν παρὰ τοῦ προσταθέντος. διρέκτα μὲν οὖν ἁρμόζει καὶ ἐπὶ δούλων· οὐτιλία δὲ ἐπὶ ἐλευθέρων. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀντιστρέφουσιν· ὅτε γὰρ τοῦ βικαρίου τοῦ δούλου μου τὰς ὀπέρας μισθώσει καὶ ἀγοράσω παρ' αὐτῷ οὐτιλία μοι κατέχει. Τίκτεται δὲ ἡ Ινστιτουτορία χωρὶς ταβέρνης ἤτοι ἐργαστηρίου ἐν οἱῳδήποτε πράγματι ἕπεται τοῖς προϊσταμένοις, καὶ τὸ ἀῤῥαβῶνας δέχεσθαι, καὶ ἐνέχυρα λαμβάνειν, καὶ δανείζεσθαι. τὴν δὲ ἰνστιτουτορίαν ἐξ ἀρχῆς ὁ πραίτωρ ἐπενόησεν, ἐπειδὴ δίκαιόν ἐστι τὸν κερδαίνοντα κατέχεσθαι.
Ινστιτουτορία. ἀγωγὴ κατὰ τοῦ ἐνστήσαντος τὸν αὐτοῦ ὑπεξούσιον εἰς καπηλεῖον ἢ εἰς ὅμοιόν τι.
Ινστιτοῦτος. ὁ ἔνστατος.
Ινστιτούτων. εἰσαγωγικῶν νομίμων.
Ινστιτούτων. εἰσαγωγικῶν νόμων.
Ινστιτούτων. εἰσαγωγὴν νόμων.
Ινστιτούτωρ. ὁ προϊστάμενος.
Ινστιτούτωρ. ὁ προϊστάμενος ἐργαστηρίου.
Ινστουρκτον. τραπεζοκράββατον.
Ινστιτούτωρ. ὁ προϊστευμένος ἐργαστηρίου.
Ινστουτόραι. προστακτικαί.
Ινστουτόρε. προστακτικός.
Ινστρουρκτον. τραπεζοκράββατον.
Ινστρούμεντον. τὸ τοῦ ἀγροῦ παρακολούθημα, οἷον δικέλλαι, δρέπανα καὶ ἑξῆς.
Ινστρουμέντα. διδαχή.
Ινσφας. ὁ νήπιος, καὶ ὁ ἥττων τῶν ἑπτὰ ἐτῶν.
Ιντάρδικτον διαλέξεων ἢ ὁμιλιῶν πρότερον μεταξὺ δύο ἀμφισβητούντων περὶ νομῆς, ἢ ὡσανεὶ περὶ νομῆς διαλεγομένων.
Ιντάρδικτον ἐστὶν ὁμιλία πραίτωρος μεταξὺ δύο τινῶν περὶ νομῆς ἢ ὡσανεὶ νομῆς ἀγωνιζομένων οὐ τέμνουσα τὴν ὑπόθεσιν ἀλλὰ ῥυθμίζουσα τὸν δικαστὴν πρὸς τὸ κρίνειν περὶ ὑποθέσεως.
Ιντέγρι ἰοῦρις. μὴ ὑποστάντα.
Ιντεντίονα. ἀρχὴν τῆς ἐναγωγῆς.
Ιντεντίονι. ἤγουν τῇ ἀγωγῇ χρώμενος.
Ιντερ. ἀναμέσον, τουτέστι στρατιά.
Ιντεραμίκων. μεταξὺ φίλων.
Ιντερβάλλουμ σεπούλκρι. ἤτοι διάστημα τάφου. περὶ τούτου διαλαμβάνει βιβλ. ια. τῶν Διγέστων τίτλ. η. διγ. γ. τῶν δὲ Βασιλικῶν βιβλ. ιθ. τίτλ. β. κεφ. γ. θεμ. β. Ιστέον δὲ ὅτι οὐδαμοῦ τῶν νόμων ὁρισμένως εὑρίσκεται ῥητῶς τὸ τοιοῦτο διάστημα. καὶ δεῖ πάντως ἀπὸ τῶν ὁμοίων τοῦτο λαβεῖν. τὸ μὲν οὖν δ. θεμ. τοῦ η. διγ. τοῦ ε. τίτλ. τοῦ η. βιβλ. τῶν διγ. κείμενον ἐν βιβλ. τῶν Βασιλικῶν νη. τίτλ. ε. θεμ. γ. φησὶν ὅτι ἐπὶ τοσοῦτο τινὶ ἐξέσται ἐν τοῖς ἰδίοις τὶ ποιεῖν, ἐφ' ὅσον μηδὲν εἰς τ' ἀλλότρια εἰσπέμπειν. τὸ δὲ πλάτος τοῦ Διγέστου λέγει, ὅτι μηδεὶς ποιείτω τι ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ἐξ οὗ ἕτερον βλάπτειν. ἐφαπτόμενος αὐτῷ σώματι καὶ τὴν βλάβην ἐπιφέρων, ὡς ὁ καπνὸς εἰσπέμπων· σῶμα γὰρ ὁ καπνός. ὁ δὲ Σαββάτιος ἐν τῷ ἰδίων νόμῳ τοῦτο θεὶς τὸ κεφάλαιον εἰς τίτλ. λθ. κεφ. ϛδ. ἐπήγαγε τὸ αὐτό· καὶ ἐπὶ δυσωδίᾳ πρὸς τὴν τοῦ γείτονος οἰκίαν οὐκ ἐξικνεῖται.
Ιντερβίβος. ἡ ἐν τῇ ζωῇ δωρεά, ἢ χάρις δηλαδὴ ὑπόνοιαν θανάτου.
Ιντέρβιβος. ἀναμεταξὺ ζῶντως.
Ιντερβίβου δωρεᾶς. πρὸ γάμου δωρεᾶς.
Ιντερδάλουμ σεπούλκρι. ἤτοι διάστημα τάφου.
Ιντέρδικτα. τὰ κωλυθέντα.
Ιντέρδικτον. παρηγγελμένον.
Ιντέρδικτον. κώλυσις.
Ιντέρδικτον. ἡ ἀπογραφή.
Ιντέρδικτον ἐστὶν ὁμιλία πραίτωρος μεταξὺ δύο τινῶν περὶ νομῆς, ἢ ὡσανεὶ νομῆς ἀγωνιζομένων, οὐ τέμνουσα τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ ῥυθμίζουσα τὸν δικαστὴν πῶς χρὴ κρίνειν περὶ τῆς ὑποθέσεως. καὶ νομὴ μέν ἐστι φυσικοῦ πράγματος κατοχή. ὡσανεὶ δὲ νομή, ἀσωμάτου πράγματος χρῆσις. καὶ σωματικὸν μέν ἐστιν ἀγρὸς, οἰκία, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἀσώματον δέ, οἷον οὐσσούφρουκτον, καὶ δουλεία, καὶ τὰ τούτοις ἐοικότα. Τοῦτο δὲ τὸ ἰντέρδικτον τὸ οὖνδε βι, τῆς ῥεκιράνδης ἐνεργείας ἐστί. ῥεκιρέρω γὰρ τὸ ἀναγορεύω ἤγουν ἀνακαλοῦμαι, καὶ ἀναλαμβάνω. κινεῖται δὲ κατὰ τῶν βιασαμένων τινά, ἢ βίᾳ ἐξελασάντων τινὰ νομέα, εἴτε τὶς ἐξελάσει εἴτε ἡ φαμιλία αὐτοῦ. πρόκειται οὖν τοῦτο εἰς ἀνάληψιν τῆς νομῆς. ἀπαιτεῖ δὲ καὶ πᾶσαν καύσαν καὶ καρποὺς οὓς αὐτὸς ἠδύνατο λαβεῖν ὁ ἄκτωρ. ἀνάλιον δέ ἐστι· μετὰ δὲ τὸν ἐνιαυτὸν εἰς εἴτι περιῆλθεν εἰς αὐτούς. καὶ οἱ κληρονόμοι δὲ τῶν βιασαμένων εἰς τὸ περιελθὸν εἰς αὐτοὺς καταδικάζονται. δίδοται καὶ τοῦ οὐσσουφρούκτου οὐτιλία, φθαρέντος τοῦ οὐσσουφρούκτου, καὶ τῷ εἰς νομὴν πεμφθέντι καὶ μὴ δεχθέντι.
Ιντέρδικτον ἀρβόνκεβος, σιτζέρδιϊ, βελτζεδένης. ἤτοι περὶ δένδρων ἐκτομῆς, ἤγουν ἐκκοπῆς. Τὸ τοιοῦτο ἰντέρδικτον, ὁ πραίτωρ ἐξέθετο τούτοις τοῖς ῥήμασιν· ἐὰν τὸ δένδρον τὸ ἐκ τῶν σῶν οἰκημάτων ἐπηρτημένον βλάπτῃ τὴν τοῦ γείτονος οἰκίαν καὶ σὺ μὴ ἀφέλεις, ἴδειαν αὐτῷ δίδωμι τέμνειν τὸ δένδρον ἐκ ῥίζης. διαφέρει δὲ αὐτῷ μὴ σκοτίζεσθαι τὴν αὐτοῦ οἰκίαν. καὶ τὰ ξύλα δὲ ἀφαιρείσθω. καὶ σὲ δὲ κωλύω βίαν αὐτῷ ποιῆσαι. τὸ δὲ δένδρον ὃ ἐκ τοῦ σοῦ ἀγροῦ κατὰ τοῦ ἀγροῦ τούτου ἐπήρτηται, ἐὰν μὴ κλαδεύσῃς αὐτὸ ὑψωθὲν ὑπὲρ τοὺς ιε. πόδας ὁ ἀγρογείτων σου τοῦτο ποιήσῃ, καὶ σὲ κωλύσω βίαν αὐτῷ ποιῆσαι.

'Ινστιτουτόρια] Ita et in seqq. vocatur actio, quæ alibi rectius 'Ινστιτόρια.
εἰ μὲν δοῦλος κ. τ. λ.] Scr. εἰ μὴ δοῦλος κ. τ. λ. *nisi servus ipsius esset*, *l.* 1. *D. de institoria action.* et sic habent Basilica lib. XVIII. tit. 1. Ceterum actio minus recte dicitur institoria contraria, cum hæc sit actio ex ipso contractu a servo inito, domino adquisita et absque ulla adjectitia qualitate contra eum, qui cum servo contraxit, movenda.
ἄλλος] Lege ἄλλως ex Basilicis d. l. quod et sensus exigit.
κατὰ τῶν τοῦ μαγίστρου συναλλαξάντων κ. τ. λ.] Lego: κ. τ. τῷ μαγίστρῳ κ. τ. λ. vel κ. τ. μετὰ τοῦ μαγίστρου κ. τ. λ. Ceterum non ita pro lubitu et ordinarie exercitori id esse concessum, docet *l.* 1. §. 18. *D. de exercitor. action.*
μισθώσει] Lego μισθώσεις. Sunt hæc ex *l.* 2. §. *ult.* et *l.* 12. *D. de institor. action.*
'Ινστιτούτων. εἰσαγωγικῶν νομίμων] Leg. νόμων, ut infra. LABB.
'Ινστιτούτωρ] Pro ἰνστίτωρ, et statim iterum.
"Ινστουρκτον] In seqq. scriptum quoque est "Ινστρουρκτον: verum est "Ινστρουκτον. Du Cangius quoque in v. Τραπεζοκράββατον e Gll. Mss. profert, 'Ινστρουμέντον, τραπεζοκράββατον. Diffitendum tamen non est, interpretationem verbo ipsi non respondere. Posset quis tentare 'Ινστράτουμ, de quo agit *l.* 45. *D. de verb signif.* sed videtur lectio vulgata esse ab ipso Auctore.
προϊστευμένος] Plus semel scriptum fuit προϊστάμενος melius.
'Ινστιτόραι. προστακτικαί] Mallem 'Ινστιτόριαι. προστατικαί. et seq. gl. 'Ινστιτόριε. προστατικῶς.
'Ιντάρδικτον] Lego ἰντέρδικτον, ut infra. Similem interdicti definitionem tradit Theophilus. LABB. Lego 'Ιντερδίκτων, ut respondeat sequens διαλέξεων.
περὶ ὑποθέσεως] Apud Theophilum *ad pr. tit. Inst. de interdict.* est, τῆς ὑποθέσεως, uti præcessit, τὴν ὑπόθ.
"Ιντερ. ἀναμέσον, τουτέστι στρατιά] Du Cang. in Gloss. v. στράτα, lege "Ιτερ, τουτέστι στράτα. Sed ita illud ἀναμέσον, quod respondet τῷ *inter*, plane negligitur. Vereor, ne quid exciderit: ac tento, "Ιντερ. ἀναμέσον. "Ιτερ. τουτέστι στράτα.
καπνὸς εἰσπέμπων] Scribe καπνὸν εἰσπ. *fumum immittens.* Est hoc ex *l.* 8. §. 5. *D. si servit. vindicet.*
ἡ χάρις δηλαδὴ ὑπόνοιαν θανάτου] Sensus exigit, ut legamus, ἡ χωρὶς δ. ὑπονοίας θ. Respiciuntur verba §. 2. *Inst. de donation.*
ζώντως] Lege ζώντων.
'Ιντερβίβου] Pro 'Ιντερβίβους: explicatio vero non est donationis in genere, sed donationis ante nuptias.
'Ιντερδάλουμ] Recte in præcedentibus scriptum est 'Ιντερβάλλον.
ῥεκιράνδης] Lege ῥεκιπεράνδης, et mox ῥεκίπερο.
ἀρβόνκεβος, σιτζέρδιϊ, βελτζεδένης] δεαρβόριβους στετζένδις βελτζεδένδις. SCAL. Est titulus *de arboribus cædendis;* unde hæc corrigenda.

Ἐπενοήθη καὶ τοῦ δυοδεκαδέλτου τοῦτο ἵνα μὴ ἡ σκιὰ τοῦ δένδρου βλάπτῃ τὸν γείτονα· καὶ ἐπὶ μὲν οἰκίας, ὅλον τὸ δένδρον κόπτεται· ἐπὶ δὲ ἀγροῦ, κλαδεύεται. Αὕτη ἡ ἀγωγὴ διηνεκής ἐστι, καὶ κληρονόμοις, οὐ μὴ καὶ κατὰ κληρονόμων ἁρμόζει.

Ιντέρδικτον κὼς βὶ οὖθ κλάμ. τουτέστιν, ὁ παραβία ἢ λάθρα γενόμενος δεῖ ἀποκαθιστᾶν. Τοῦτο τὸ ἰντέρδικτον ῥεστιτουτόριον ἐστὶν, ἤγουν ἀποκαταστικόν. λέγει γὰρ ὁ πραίτωρ, τὸ βίᾳ ἢ λάθρα γενόμενον δεῖ ἀποκαθίστασθαι, κἂν τε δικαίως κἂν τε ἀδίκως γέγονε· χώραν δὲ ἔχει μετὰ παραγγελίαν. ὁρᾷ δὲ πρὸς τὰ ἐδαφικὰ μόνα πράγματα. παραγραφῇ τοῦτο οὐκ ἀντιτίθεται ἵνα εἴπῃ τυχὸν ἀλλ' εἰ μὴ τῷ ἐμῷ δικαίῳ ἐποίησα ὃ ἐποίησα βίᾳ ἢ λάθρα. βίαν δὲ ποιεῖ πράττων ὃ κωλύεται κἂν μικροῦ λίθου βολῇ κωλυθῇ, κἂν ἀπὸ διαμαρτυρίας καὶ ἐπιμείνῃ ποιῶν. λάθρα ποιεῖ, καὶ ὁ κρύπτων τὸν ἀντίδικον καὶ μὴ διαμαρτυρούμενος αὐτὸν, καὶ ὁ κατέχων τὸν ὀφείλοντα παραγγεῖλαι· πᾶς δὲ προσπορίζει τῷ δεσπότῃ τὸ νόμιμον παράγγελμα ὥσπερ καὶ μισθωτός. ἁρμόζει δὲ τοῦτο δεσπότῃ τοῦ ἀγροῦ, καὶ ᾧ διαφέρει μὴ γίνεσθαι τὸ καινὸν ἔργον· διὸ καὶ μισθωτοῦ καὶ οὐσουφρούκτου ἀρε. . . . ἁρμόζει. Γίνεται δὲ ὁμοῦ καὶ βίᾳ καὶ λάθρα, οἱωνεὶ θεμέλιον κωλύοντός μου ἔθηκας, ἀγνοοῦντός μου ἐπέκτασας, ἢ τὸ ἐναντίον. λάθρα ποιεῖ δὲ καὶ ὁ πράττων τὶ ὅπερ ὀφείλει νομίζειν εὐλόγως φιλονικεῖσθαι, καὶ ὁ ἄλλως ποιῶν ἤπερ ἐμήνυσε, καὶ ὁ κατὰ ἀπάτην, καὶ ὁ πρῶτον ποιῶν, εἴτε μηνύων τοῦ ἀντιδίκου ὅτε μὴ δύναται αὐτὸν κωλύσαι. χρὴ δὲ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν μηνύειν, καὶ ποῦ, καὶ ποῖον ἔργον ποιεῖ. ἵνα ὁ κωλύων ἐμπροθέσμως ἀπαντήσῃ. δεῖ δὲ μηνύειν καὶ εἰς τὸν οἶκον, καὶ γαμετῇ, καὶ διοικητῇ, καὶ φίλοις. ὁ δὲ μηνύσας ποιεῖν καὶ παραγγελθεὶς καὶ ποιήσας, βίαν ποιεῖ. ἁρμόζει δὲ διηνεκῶς, καὶ πᾶσι διαδόχοις, οὐ μὴν καὶ κατὰ κληρονόμων.

Ιντέρδικτον δεκόρουμ βονόρουμ. τῶν πραγμάτων τῶν ὑπαρχόντων ἔκπτωσις. Τοῦτο τὸ ἰντέρδικτον τῶν καθ' ὁμάδα ἐστὶ, καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀρισκόνδαε· εἰ μὲν γὰρ πρῶτον τὶς θελήσει δράξασθαι νομῆς, ἔχει τὰ ἰντέρδικτα τῆς ἀρισκόνδαε ἐνεργείας· εἰ δὲ δραξάμενος ἐκπέσῃ, ἔχει τὰ τῆς ῥεκορένδαε δυνάμεως. κατέχεται δὲ τοῦτο ὁ νεμόμενος τὰ τοῦ λαβόντος διακατοχὴν πράγματα, εἴτε προνερέδε, εἴτε προποσσέσσορε νέμεται. ῥεστιτούριον δέ ἐστι καὶ εἰς ὁμάδα. οὐ πρὸς τὸ καθ' ἕκαστον ὁρᾷ. ὑπόκεινται δὲ αὐτῷ, οὐχὶ οἱ χρεώσται τοῦ κληρονόμου, ἀλλ' οἱ τὰ σώματα αὐτοῦ νεμόμενοι. ἐκδικεῖ δὲ καὶ τὰ πράγματα τῶν συγγενῶν, καὶ ἀδελφῶν τῶν ἀδιαθέτως τελευτησάντων ἀπὸ τῶν νεμομένων· ὁ δὲ πατρῷα πράγματα ἐκδικῶν, πρῶτος ὀφείλει δεικνύειν ὅτι υἱός ἐστι καὶ ἁρμόζει αὐτῷ ἡ διακατοχή. διὰ τοῦτο δὲ τοῦ ἰντερδίκτου καὶ ἀδελφοὶ τῆς ἀδιαθέτου τελευτησάσης διαμαχομένου πρὸς αὐτοὺς τοῦ ἀνδρὸς πέμπονται εἰς νομὴν τῶν πραγμάτων, τελευταίου φυλαττομένου αὐτοῖς τῷ τῆς δεσποτείας λόγῳ· ὁ γὰρ νόμος καὶ ἡ φυσικὴ δικαιοσύνη τοῦτο βούλεται· τοὺς συνοικοῦντας ἀλλήλους κληρονομεῖν ὅταν ᾖ πᾶσα συγγενῶν ἀπορία. οἱ δὲ κληρονόμοι αὐτῶν, εἰς μόνον τὸ χρέος καταδικάζονται. λύεται δὲ καὶ ἀπαγορεύσει, καὶ καπίτης δεμηνοτίονι, τουτέστι καταστάσεως ἐναλλαγὴ καὶ συγκατάβασις μεγάλη καὶ μέση, καὶ πενίας ἐπισυμβάσης, καὶ θανάτῳ τοῦ ἑνός. κοινωνία δὲ οὐδ' ἀπὸ συμφωνίας. εἰς κληρονόμους διαβαίνει, πλὴν τῶν δημόσια τέλη μισθωμένων κοινωνῶν. ἐκεῖνοι γὰρ καὶ εἰς κληρονόμους δύναται παραπέμπειν τὴν κοινωνίαν. ὀφείλει δὲ ὁ κληρονόμος πληρεῖν ἀδόλως τὰ ὑπὸ τρῦ τεστάτορος ἤτοι τοῦ διατιθεμένου ἀρχθέντα.

Ιντέρδικτον δεκὼδ λεγατόρουμ. ἤτοι τῶν λεγάτων. Τοῦτο τὸ ἰντέρδικτον, τῆς ἀρισκένδας ἐστὶ ποσσεσσιώνης. ἀναγκάζει δὲ τὸν παρὰ γνώμην τοῦ κληρονόμου κατέχοντα τὸ λεγατευθὲν αὐτοῦ ἀποκαταστῆσαι, ἵνα μὴ ἑαυτῷ ὁ καθεὶς δικαιοδοτῇ, ἀλλ' ἀποδιδοὺς ἀναλάβῃ. τοῦτο τὸ ἰντέρδικτον ἁρμόζει τῷ κληρονόμῳ τοῦ κληρονόμου. καὶ ὁ τοῦ βονόρομ ποσσέσσορος κληρονόμος ἔχει τοῦτο διὰ τὴν χρησιμότητα, καὶ οἱ λοιποὶ διάδοχοι. μεθ' ὃ δὲ ἀποδώσουσι τὰ πράγματα οἱ λεγατάριοι, τότε ἐνάγουσιν. ὁ δὲ ἐναγόμενος καὶ μὴ ἀποκαθιστῶν, εἰς τὸ διαφέρον καταδικάζεται. ὁ δὲ πεμφθεὶς εἰς τὸ λεγατόρομ σερβανδόρομ νομὴν, οὐ δοκεῖ νέμεσθαι ἀλλὰ φυλάττεται, καὶ οὐκ ἐνάγεται τούτῳ τῷ ἰντερδίκτῳ. εἰ δὲ λαβὼν ἱκανὰ μὴ ἀναχωρεῖ, ὑπόκειται· τότε γὰρ καὶ νέμεσθαι δοκεῖ. εἰ δὲ κατὰ βούλησιν τοῦ κληρονόμου νέμεται, οὐκ ἐνάγεται. βούλησιν δὲ, τὴν μετὰ ἀδιτίονα ἤγουν τὴν ὑπεισέλευσιν τοῦ κληρονόμου· εἰ γὰρ πρὸ τοῦ λαβεῖν τὴν σεκόνδουμ ταβούλλα καὶ γνῶναι τὴν τοῦ τελευτήσαντος βούλησιν, οὐ βλάπτεται ὁ κληρονόμος. Εστι δὲ καὶ ῥεστιτούριον. ἡ δὲ ἰνφάκτουμ ἁρμόζουσα ἀπὸ παρόντος ἐδίκτον, εἰς τὴν λεγατόρομ καὶ σερβανδόρομ, ἀναλία ἐστὶ καὶ οὐδὲ κατὰ κληρονόμων δίδοται, εἰ μὴ εἰς τὸ περιελθὸν εἰς αὐτούς. εἰ δὲ βίᾳ ὁ πεμφθεὶς τῆς νόμης ἀποθεῖ, τότε καὶ περπετούα γίνεται, καὶ κατὰ κληρονόμων δίδοται διὰ τὴν τοῦ φαλκιδίου νόμου. καλῶς ἐπενοήθη τοῦ κληρονόμου ἡ παρακατάσχεσις τοῦ τρίτου μέρους, ὅταν ληγάτον ἀντληθῇ ἡ περιουσία. ὥστε οὖν ἐὰν ἐπὶ νομῆς γέγονεν ὁ κληρονόμος, δύναται ὁ κληρονόμος ἱκανὰ προσφέρων ἀναλαμβάνειν, καὶ διὰ τοῦ ἰντερδίκτου τούτου τὸ λεγάτον, καὶ οὕτω λοιπὸν κεχρῆσθαι τῇ παρακατασχέσει τοῦ ἐλοιπόντος, ὡς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν μα. τίτλ. β. κεφ. ι. καὶ μδ. βιβλ. τῶν Βασιλικῶν τίτλ. κδ. τῶν διγέστων βιβλ. μγ. τίτλ. φ. καὶ βιβλ. τοῦ Κώδικος καὶ βιβλ. τῶν Ινστιτούτων.

Ιντέρδου. τὴν περὶ δουλείας.

Ιντέριτος λέγεται ἡ ἀφο . . . βίβαι δὲ, τὸ ζῆσαι.

Ιντερκαπέδο παστινατζίονος. ἤτοι διάστημα φυτιῶν. περὶ οὗ διαλαμβάνει βιβλ. ι. τῶν διγέστων τίτλ. α. τῶν Βασιλικῶν βιβλ. ν. τίτλ. δ. κεφ. ιδ. Ιστέον δὲ ὅτι ὁ Πλούταρχος ἐν τῷ σόλῳ φησὶν, οὗτος ὥρισε δὲ καὶ φυτιῶν μέτρα μάλα ἐμπείρως, τοὺς μὲν ἄλλό τι φυτεύοντας ἐν ἀγρῷ, πέντε πόδας ἀπέχειν τοῦ γείτονος κελεύσας· τοὺς δὲ σύκην ἢ ἐλαίαν, ἐννέα.

Ιντερκεδεύω. ἐγγυῶμαι.

Ιντερκέσιον. ἐμπόδιον, ἀντίστασις.

Ιντερκέσιον. τὸ ὑπὲρ ἄλλου καταβληθὲν ἐνέχυρον.

Ιντερκέσιον ἐστὶ, τὸ ὑπὲρ ἄλλου παρασχεῖν ἐνέχυρον, οὐ μὴν τὸ ἀναδοῦναι τῷ χρεώστῃ ἐνέχυρον αὐτοῦ.

Ιντερκεσίωνος. ἀντιφωνήσεως, ἢ ἐγγύης.

Ιντερκέσωρ. ἐκβιβαστής.

Ιντερκετέρως. ἀορίστως.

Ιντερρογατόρια ἀγωγή. προσκλητική, ἤγουν ἐπερωτική.

κὼς βὶ οὖθ κλάμ] Pro *κὼδ βὶ αὖτ κλάμ.*
ὁ παραβία] *ὅπερ βίᾳ.* Scal.
γενόμενος] *γενόμενον.* Id.
τοῦτο] Lego *τούτῳ.*
ἀποκαταστικόν] Rectum foret *ἀποκαταστατικόν.*
μισθωτοῦ καὶ οὐσουφρούκτου ἀρε. . . .ἁρμόζει] Quid si legamus *μισθωτῷ καὶ οὐσουφρουκτουαρίῳ ἁρμόζει*: add. *l.* 11. §. *ult. l.* 12. *D. quod vi aut clam.*
ἐπέκτασας] Lego *ἐπέκτισας.* Respicitur l. 11. §. 5. D. eod. tit.
τοῦ ἀντιδίκου] Leg. *τῷ ἀντ.*
ἀρισκόνδαε] Pro *ἀπισκόνδαε*, et paulo post quoque.
ῥεκορένδαε] Pro *ῥεκουπεράνδαε.*
κατέχεται δὲ τοῦτο] Leg. *κατ. δὲ τούτῳ.*
Διὰ τοῦτο δὲ τοῦ ἰντερδίκτου] Lege, *διὰ τούτου δὲ τοῦ ἰντ.*
τῷ τῆς δεσποτείας λόγῳ] In Basilicis lib. XL. tit. 9. n. ult. legitur *τοῦ τῆς δ. λόγου* recte.
οἱ δὲ κληρονόμοι κ. τ. λ.] Quædam inter hæc et præcedentia videntur intercidisse. Hæc sane ad interdictum quorum bonorum non pertinent; illa vero, *λύεται δὲ κ. τ. λ.* ad societatem spectant: cf. *l.* 63. §. 10. *et ll. seqq. D. pro socio.*
ἀρισκένδας] Lege *ἀπισκένδας*, et mox iterum.
λεγατευθὲν αὐτοῦ] Melius *λεγατευθὲν αὐτῷ.*
εἰς τὸ λεγατ.] Lego *εἰς τὴν λεγατ.*
σεκόνδουμ ταβούλλα] Lege *σεκ. τάβουλας.*
ἀνναλία ἐστὶ] Imo in hoc casu actio est perpetua *l.* 1. §. *D. ne vis fiat ei qui in possess. miss. est.* An Auctorem, an librarium hic accusabimus?
ἀποθεῖ] Lex cit. habet *prohibitus sit* adipisci; itaque lego *ἀπωθῇ.*
καὶ κατὰ κληρονόμων δίδοται διὰ τὴν κ. τ. λ.] Hæc ita videntur distinguenda et restituenda: *καὶ κ. κλ. δίδοται. διὰ δὲ τοῦ φαλκιδίου νόμου καλῶς ἐπενοήθη κ. τ. λ.*
τοῦ τρίτου μέρους] Nihil hic corrigendum: Græci enim augmentum legitimæ, quod extat in Novella XVIII. cap. 1. extenderunt ad Falcidiam: *add. Fabrot. ad Theophil. pr. tit. Inst. de leg. Falcid.*
ληγάτον ἀντληθῇ] Rectius *ληγάτοις ἐξαντληθῇ.*
ἐπὶ νομῆς γέγονεν ὁ κληρονόμος] Imo *ληγατάριος*: heres enim a legatario, rem possidente, per interdictum petit sibi restitui.
ἐλοιπόντος] Basilica lib. XLI. tit. 2. fin. habent *ἐλλείποντος* recte.
'Ιντέρδου. τὴν περὶ δουλείας] Leg. *'Ινσέρβου* vel *δεσέρβο.* Labb.
φυτιῶν] Lege hic et in seqq. *φυτειῶν.* Ita et Plut. Solone.
Σόλῳ] Leg. *Σόλωνι.*

Αὗται αἱ ἀγωγαὶ προσκλητικαὶ καὶ ἤτοι ἐπερωτικαὶ, ρὺ σώζουσι νῦν τὴν παλαιὰν συνήθειαν. τὸ γὰρ παλαιὸν εὐλαβούμενος ὁ ἐνάγων μήπως τὸν ἐκ τούτου μέρους κλῆρον αἰτιάσηται ὡς ἐξ ἡμίσεως καὶ ὑποπέσει πλοῦς πετιτίονι, ἤγουν ὑπὲρ ἀπαιτήσεως ἐκάλει τοῦτον ἐν βήματι καὶ ἠρῶτα ἐκ πόσου μέρους κληρονομεῖ· οὐχ οὕτως δὲ νῦν. οὐδεὶς γὰρ ἀναγκάζεται πρὸ δικαστηρίου ἀποκρίνεσθαι περὶ τῶν ἰδίων δικαίων. εἰς ἀπόδειξιν δὲ μόνην τοῖς δικαζομένοις ἐμβάλλονται, οὐ μὴν εἰς τοκετὸν ἀγωγῆς. λέγει γὰρ μόνην τὴν δυσχέρειαν τῷ ἐνάγοντι εἰς τὴν ἀπόδειξιν ὅτι κληρονόμοι εἰσὶ τοῦ οἰκείου δεβίτορος· τὰ γὰρ τῆς ἀδιτίονος, ἤγουν τῆς ὑπεισελεύσεως, δυσαπόδεικτά εἰσι. καὶ οὐ μόνον δὲ εἰ ἔστι κληρονόμος ὤφειλεν ἐπερωτᾶσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐκ πόσου μέρους ἐστὶ κληρονόμος· τοῦτο γὰρ αὐτοῦ ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς παλαιοῖς.

Ιντερσεδεύει. ἐπικάθηται.

Ιντερτίον ἰντζέρτη. ἤτοι εἰς ἐπίτασιν, ἢ ἀγωγὴν ἀφανῆ.

Ιντετίονα. ἀρχὴν τῆς ἐναγωγῆς.

Ιντζερτος. ὁ ἀφανής.

ἡ Ιντζιουριάρωμ, ἐστὶν ἀγωγὴ περὶ ὕβρεως. ἰνιουριάρωμ λέγεται ὅτι παρὰ τὸν νόμον γίνεται· πᾶν γὰρ ὃ μὴ κατὰ νόμον γίνεται, ἰνιουρία λέγεται. οὐ γὰρ βούλεται ὁ νόμος ὑβρίζειν. ἰδικῶς δὲ λέγεται κοντομέλεια, ἤγουν ὕβρις διὰ λόγων καὶ καταφρόνησις. πριβάτα δέ ἐστι καὶ ἀναλία ἤτοι ἐνιαυσιαία. γίνεται δὲ ὡς ὁ Λαβὼν φησὶν ἢ πράγμασιν ἢ ῥήμασι. καὶ πράγμασι μὲν, ὁπόταν τὶς χεῖρας ἐπιβάλῃ ἢ πλήξῃ ῥάβδοις τυχὸν ἢ ξύλοις, ἢ ἱμάντοις. ῥήμασι δὲ, ὅταν δίχα χειρὸς λόγῳ μόνον ὕβρισε. καὶ γίνεται καὶ προθέσει καὶ φαμόσσῳ ἤγουν γραφῇ, καὶ διὰ πράσεως τῶν προσόντων τοῦ μηδὲν χρεωστοῦντος. γίνεται δὲ ὕβρις εἰς σῶμα, καὶ εἰς ἀξίαν, καὶ εἰς ἀτιμίαν.

Ιντότομ. ἤγουν εἰς τὸ παντελῶς.

Ινφακιένδο. ἐν ποιήσει.

Ινφακούμ. τὸ ἀζήμιον, καὶ εἰς ἔργον ἀγωγή.

Ινφακτα. εἰς τὰ ἔργα.

Ινφάκτουμ. τῆς ἁπλῆς ἀπαιτήσεως ἀγωγὴ, ἤτοι προσποίησις.

Ινφακτον. τὸ ἀποίητον.

Ινφάκτουμ. ἀζήμιον ποιουμένη, ἢ κατὰ τῶν βλαπτόντων τινάς. Αἱ ἰνφάκτουμ ἀγωγαὶ, πολλαὶ οὖσαι τῷ πλήθει, καὶ ἐπὶ διαφόρων φάκτων ἁρμόζουσαι, διαφόρως ἔχουσι καὶ τὰς καταδίκας. λέγει γὰρ ὁ Παπιανὸς ἡνίκα τὰ δημόσια ἠρεμοῦσι, τῷ κυρίῳ τῶν ἀγωγῶν ὀνόματι μὴ εὑρισκομένας, ὁρμᾶν προσήκει ἐπὶ τὰς ἰνφάκτουμ προσαγορευομένας ἀγωγάς. αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν πραιταρίαι εἰσὶν παρεχόμεναι ἑκάστῳ ἐφ' ὧν θεμάτων ἀργεῖ ὁ Ακουΐλιος· τοῦτε μήτε σώματι ζημία γένηται, μήτε σῶμα βλαβῇ, ἀλλ' ἑτέρῳ τρόπῳ γένηται ζημία, ὡς ἐπὶ τοῦ οἴκτῳ λύσαντος τὸν δεδεμένον, καὶ ἑτέρων πολλῶν ἤγουν δημοτικῶν.

Ινφάκτουμ ἐστὶν ἀγωγὴ τιμωροῦσα καὶ κολάζουσα φάκτα ἤτοι πρᾶξιν ἤγουν ποίημα τινὸς παράλογον καὶ ἀπαιτοῦσα τὸ πρᾶγμα.

Ινφάνης. ὁ ἑπταετής. καὶ Ινφὰς, ὁ ἥττων τῶν ἑπτὰ χρόνων.

Ινφάς. νήπιος.

Ινφάς. νήπιος ἑπτὰ χρόνων.

Ινφέκτην. συνθλασμένον ἀπειλούσης ζημίας.

Ιουδικαλίαι. ἤτοι μονοειδεῖς.

Ιουδικάτη. ἤγουν ἡ παρὰ κρίσεως καταδίκη.

ἡ Ιουδικάτη καταδίκη. κινεῖται μετὰ τὴν τετράμηνον. δύναται δὲ ὁ δικαστὴς καὶ στενοῦν τὴν τετράμηνον καὶ ἐπεκτείνειν. πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ πράγματος καὶ τῶν προσώπων. σπανίως δὲ στενοῦται, ὡς ὅταν τροφία ὀρφανοῖς ὁρισθῶσιν, ἢ βοηθῶμεν ἀφήλιξι. κατὰ δὲ πρωτοτύπων κινεῖται, καὶ κατὰ ἐντολέως, πλὴν εἰ μὴ κληρονόμος γέγονεν τοῦ πρωτοτύπου, ἢ προσήνεγκεν ἑαυτὸν τῇ καταδίκῃ, ἢ ἐν πράγματι ἰδίῳ ἐστίν. εἰ δὲ ἥττονα τῶν δ. μηνῶν δέδωκεν ὁ δικαστὴς τὴν προθεσμίαν, ἀναπληροῦται ἡ τετράμηνος· εἰ δὲ πλείονα, περιμένειν δεῖ τὸν τῆς ψήφου καιρόν. ἔστι δὲ καὶ διηνεκὴς ἡ ἰουδικάτη, καὶ πραγμάτων ἀπαίτησιν ἔχει, καὶ κληρονόμοις δίδοται καὶ κατὰ κληρονόμων. κατὰ φύσιν δὲ οἰκείαν καὶ τόκους ἑκατοστιαίους ἀπαιτεῖ. ὁ δὲ ἡττηθεὶς ἐν δικαστηρίῳ ὑπόκειται τῇ ἰουδικάτῃ, ἤγουν τὴν παρὰ κρίσεως καταδίκην. μόνους δὲ ἀπαιτεῖ τόκους τοῦ κεφαλαίου, οὐχὶ καὶ τῶν τόκων, οἵτινες ἐκ τοῦ ἀρχαίου συναλλάγματος εἰς καταδίκην ἠνέχθησαν διὰ τὸ τόκους τόκων μὴ ἀπαιτεῖσθαι. καταδικάζονται δὲ εἰς ὅσον. εὐποροῦσιν ὁ πάντων πραγμάτων κοινωνὸς καὶ γονεὺς, καὶ ἀνὴρ περὶ προικὸς ἐναγόμενος, καὶ ἔνοπλος στρατιώτης, καὶ ὁ δωρησάμενος. οἱ γὰρ τούτων διεκδικηταὶ καὶ κληρονόμοι, εἰς τὸ πᾶν καταδικάζονται· τὰ γὰρ προσόντα προσώποις προνόμια, εἰς κληρονόμους οὐ διαβαίνουσιν. ἀλλ' οὐδὲ οἱ ἐγγυηταὶ τῶν τοιούτων βοηθοῦνται, κἂν ἔτι ζώντων αὐτῶν ἐναχθῶσιν· εἰ μὴ καὶ αὐτοὶ ἀδυνατοῦσι τὸ πᾶν ἀποδοῦναι. Ἡ δὲ ἰουδικάτη σοῦλβι, ἔχει κεφάλαια δύο, ὅτι καταβάλλει τὰ κριθησόμενα ὁ προκουράτωρ, καὶ ὅτι ἀδεφένδευτον ἤγουν ἀνεκδίκητον οὐκ ἐᾷ τὴν δίκην.

Ιουδικάτη σόλιο. ἤγουν τὰ κριθησόμενα πληρώσω.

Ιουδικάτη σοῦλβι. ἤγουν ἡ ἀποκαταδίκης ἱκανοδοσία.

Ιουδικάτης. δεδικασμένης τῆς ψήφου.

Ιουδικάτουμ σόλβοι. τῆς κρίσεως λύσις. λέγει γὰρ ὁ ἄκτορ πρὸς τὸν ῥέογι, ὁμολογεῖς καταβαλεῖν μοι ὃ ἂν γένηται κριθὲν ἐπὶ τῷ λυθῆναι δηλονότι τὴν κρίσιν.

Ιουδικιαλίαι. δικαστικαί.

Ιουδικίοις. δικαστηρίοις.

Ιοῦδιξ. ὁ κριτής.

Ιουλίω ἀδουλτερά. ἀγωγὴ καταδικαστικὴ καὶ ἀρχόντων καὶ χρημάτων.

Ιούλιος νόμος ἐστὶ καταδίκη διηνεκὴς ἐξορία εἰς τὸ μέταλον· τῇ δὲ τοῦ μετάλου διηνεκεῖ ἐξορίᾳ, καὶ δήμευσις ἐπακολουθεῖ.

Ιουνιβερσιτάτις. τῆς ὁμάδος.

Ιούρα. ἡ τοῦ δυνατοῦ προσηγορία.

Ιοῦρε. νόμος δίκαιος.

Ιουρὲμ σάλβα πουπιλιφόρε. τουτέστι, σῶα τὰ πράγματα τοῦ πουπίλου φυλαχθήσονται.

Ιοῦρε πεκούλιϊ. δίκαιον πεκουλίου.

Ιουριδικάτη. δικαιοδοσία.

Ιοῦρις ἀγκουίγις. αἵματος δίκαιον.

Ιοῦρις γεντίοις. νομίμοις ἐθνικοῖς, ἤτοι φυσικοῖς.

Ιουρισδικτίονα. δικαιοδοσίαν.

ἐκ τούτου μέρους κλῆρον] Scholia Basilicorum tom. v. p. 741. exhibent: ἐκ τρίτου μέρους κληρονόμον, rectius.

ὑπὲρ ἀπαιτήσεως] In verb. πλοῦς πετίτιον hæc conjunguntur in unum, ὑπεραπαίτησις, melius.

ἐμβάλλονται] Ex Basilicorum Scholiis d. loc. lego συμβ.

τοκετὸν] In iisd. schol. est τὸ κέρτον perperam. Hæc lectio vera est.

'Ιντερτίον ἰντζέρτη] Leg. ἰντεντίον ἰντζέρτη: ut infra ἰντετίονα pro ἰντεντίονα. LABB.

Λαβὼν] Lege Λαβεὼν *l.* 1. §. 1. *D. de injur.*

'Ινφακούμ. τὸ ἀζήμιον] Leg. 'Ινφάκτουμ. LABB.

'Ινφάκτουμ. τὸ ἀποίητον] Leg. 'Ινφέκτουμ. Sic infra ἰνφέκτην. IDEM.

διαφόρως] vel διαφόρους.

τοῦτε μήτε σώματι] An ὅποτε μ. σ.

Ινφάνην] Quivis videt rectum esse 'Ινφὰνς, quod reponit etiam Bosq. ad Psell. Synops. v. 671. Sed Græcis sæpe non constitit Latine scribendi ratio; ac forte ipsius Auctoris hæc est scriptura.

ἀπειλούσης ζημίας] Sensus vellet ἀπειλοῦν ζημίαν.

μονοειδεῖς] Etiam Theoph. §. 1. *Inst. de division. stipulation.* dicit eas esse μονοειδεῖς: non tamen sic definit: nam etiam stipulationes prætoriæ unius sunt generis; communes vero duplicis.

τροφία] Rectius τροφεῖα, quod in Basilicis tom. I. p. 500. lib. IX. tit. 3.

καὶ κατὰ τοῦ ἐντολέως] Negative hæc legenda, οὐ κ. τοῦ ἐντ. In Basilicis in *l.* 4. *pr. D. de re judicat.* ubi hac de re agitur, scriptum est, οὐ μὲν κ. τοῦ ἐντ. *add. l.* 31. *l.* 61. *D. de procur.*

τὴν παρὰ κρίσεων καταδίκην] Constructionis ratio vult scribi, τῇ παρὰ κρίσεως καταδίκῃ.

διεκδικηταί] Contrarium de defensoribus habemus in *l.* 23. *D. de re judicat. l.* 51. §. 1. *D. de procuratorib.*

κεφάλαια δύο] Imo tria *l.* 6. *D. judicat. solvi.* sed hoc videtur esse ab ipso Auctore.

'Ιουδικάτη σόλιο] Leg. 'Ιουδικάτη σόλβο vel 'Ιουδικάτουμ. LABB. Latinis *judicatum solvi.*

κατὰ ἀρχόντων κ. τ. λ.] Hæc forte pertinent ad crimen repetundarum: *add. l.* 1. *D. de lege Jul. repetundar.* Videntur vero esse mutila.

διηνεκὴς ἐξορία εἰς τὸ μέταλλον] Quænam lex indigitetur, non apparet: sed crimen sacrilegii, quod ex lege Julia descendit, in nonnullis hac pœna coërcitum jure postea inducto, *l.* 6. *D. de leg. Jul. peculat.*

'Ιουνιβερσιτάτις] Pro Οὐνιβερσιτάτις.

'Ιουρὲμ σάλβα] Pro 'Ρὲμ σάλβαμ.

'Ιουριδικάτη] Rectius inferius 'Ιουρισδικτίονα habemus.

Ιοῦρις ἀγκουΐγις] Lege Ιοῦρε σάγγουινις.

Ιουρισκιβίλε. δικαίοις πολιτικοῖς.
Ιουριτορία καυτιόν. ἐξωμοσία.
Ιπσοισύρε. αὐτῷ τῷ δικαίῳ.
Ιρέμ. ἀγωγὴ ἀπαιτοῦσα πράγματα.
Ισαυροι. οἱ ἅρπαγες, οἱ φονεῖς, καὶ οἱ χοσιάριοι.
Ιστρούκτω. ἕτοιμον, παρεσκευασμένον παρὰ τῶν Ινστιτούτων κληρονόμων.
Ιστρουμέντα. τουτέστιν ηὐτρεπισμένον.
Ιστρουμένγοι. εὐτρεπισμένοι.
Ιστρούμεντον. δικαίωμα.
Ιτερ. δίκαιον τοῦ βαδίζειν με μέσον διὰ τοῦ σοῦ ἀγροῦ.
Ιτερ. ὁδός.
Ιφφαούδεμ. ἀπαίτησις, παραγραφή.

K.

Καβαλλάριος. ἔφιππος, ὁ ἐν ἵππῳ καθήμενος. κάβαλλος γὰρ ὁ ἵππος.
Κάγκελλον ἀντὶ τοῦ δικτυίσκον ὑποκοριστικῶς· ὅτι κάσσεις Ῥωμαῖοι τὰ δίκτυα λέγουσι, καὶ ὑποκοριστικῶς κάγκελλον. ἔνθεν καγκελλάριοι ἐν αὐτῷ ἑστηκότες· δύο δὲ οὗτοι μόνοι.
τὸ περὶ Καθοσιώσεως. τὸ περὶ προδοσίας καὶ ἐπιβουλῆς βασιλέως.
Κάλανδα. αἱ πρῶται ἑνὸς ἑκάστου μηνὸς ἡμέραι.
Καλάτις κομμίτις. ἐκ τοῦ καλάρε τὸ καλεῖν καὶ τοῦ κομμίτα ἡ σύνοδος.
Καλύβη. πᾶν ἀγρικὸν οἰκοδόμημα.
Καλομνίαι. προσφωνήσεις.
Καλουμνία. συκοφαντία.
Καμήσιον. ὁ ἐπικαμάτων χιτών.
Καμηλαύνιον. παρὰ τῷ καῦμα ἐλαύνειν.
Κανάλης. ἀγωγὸς ὕδατος.
Κανάλης. ἀγωγοῦ ὕδατος.
Καννία. οἱ κονδύλοι τῶν καλάμων, καὶ οἱ σωλῆνες, κἀκτούτου πάντα τὰ σωλινοειδῆ ἀγγεῖα.
Κανστράτωρ. εὐνοῦχος.
Κανστρέσια. ἰδιόκτητα, παρασπόρια.
Κανστρέσιον. ἀσφάλεια, ἰδιόκτητα, παρασπόρια.
Κανστρέσιον πεκούλιον. τὸ ἐκ τῶν κάστρων, ἤτοι λαφυρῶν.
Κανστρεύσιον. ἀσφάλεια.
Κάουσα. αἰτία.
Καπηταρίω. ἀρχὴ, ἤτοι κεφαλαίωσις.
Καπιούντουρ. ἐκρατήθησαν.
Κάπιτις δεμινουτίονε. κεφαλῆς ἐναλλαγή.
Κάπον τέταρτον. μοίρας τυχηρὸν τὸ ἀπὸ συμφορᾶς τοῦ μὴ ἔχειν τέκνα.
Καποτορία. ἡ κλαπεῖσα.
Κάριτι διμενουτίον. ἐλάττωσις ἀρχῆς.
Κάριτι δεμενουτίων. χάρτης ἀποκοπείς.
Κάριτι μενουτίονι. χάρτης ἀποκοπῆς.
Κάσον· μοῖρα νόμιμος·. λέγεται καὶ μέρος τέταρτον.
Κάσον. κέρδος.
Κασόντα. ἐκπίπτοντα.
Κάσος. μέρος, ἢ συμφορά.
Κάσσος. τῶν ἔδνων. ἀτύχημα τῶν νομίμων μερῶν, ἢ τῶν γαμικῶν κερδῶν, ἤτοι τῇ δόσει τοῦ ὑποβόλου ἢ τοῦ ἐξ ἀπαιδίας.
Κάσσω. πτῶσις.
Καστράτωρ. εὐνοῦχος.
Καστρένσιον πεκούλιον. ἰδιόκτητον.
Καστρισίου παρεμβολεύς. ἄρχων ἢ τομεὺς ἢ παρέτης.
Κάστρον. ἤγουν φοσσάτον.
Καταγράφειν. τὸ διεκδικεῖν ἀπὸ δίκης.
Κατάχρησις. ἡ παρὰ τὸ δέον χρῆσις.
Κάττα. ὑποδήματα.
Κατήγορος. δηλάτωρος.
Καύκους. γάβατα.
Καῦσα. χάρις.
Καῦσα. χάριν αἰτίας.
Κανσαγώγνητα. τῆς αἰτίας διαγνώσει.
Κανσαδάκτα κονδέκτα. ἀνάληψις, παραγωγή.
Καῦσα δάτα καῦσα νοῦν σεκοῦτα. ἤγουν ὁ μετὰ αἰτίας, καὶ αἰτίας εὐλόγου διδόμενος.
Κανσαδαῦτα κονδικτίκιον. ἀνάλυσις εἰς παραγωγήν.
Κανσακογνίτα. αἰτίας διαγινωσκομένης.
Κανσακογνήτα. αἰτία γινωσκομένη.
Κανσακογνίτα. τὴν αἰτίαν διαγνούς.
Καῦσα κόγνιτα. αἰτία διαγνώσεως.
Κανσαρία μισίονι. διαβολὴ, αἰτία.
Κανσατίωνος. δίκαιος.
Κανσίονα. ἀσφάλειαν ἐπιτρόπου.
Κανσονάλια. ὑποδικασιμαῖα πράγματα.
Καῦστα. ἔγγραφον διδόμενον τοῦ κληρονόμου περὶ ἀπαλλαγῆς.
Καῦστον. ἔγγραφον.
Καντζίων. ὁμολογία ἔγγραφος.
Καντιναλία. ἡ ἔγγραφος.
Καυτίονα. ἀσφάλειαν.
Καυτίονα. ἀσφάλειαν, ὁμολογίαν.
Καυτίονος. ὁμολογίας.
Κελαρικόν. κεκρυμμένον.
Κελλαρικόν. κεκρυμμένον.
Κενσερὶ ἐστὶ, διατάττεσθαί τι ποιῆσαι, καὶ τὸ καθ' ἑαυτὸν τίποτε κεκρικέναι.
Κένσος. εἶδος νομίσματος.
Κεντηλίων σχολῆς. εἶδος ἀξιώματος.
Κεντηνάριον. λίτρα ρ. κέντον γὰρ Ῥωμαῖοι τὰ ρ. φασί.
Κεντηνάριον. νομισμάτων ποσότης.
Κεντυρίων. ἑκατόνταρχος.
Κεντυρίονες. μανδάτωρες.
Κέρτον. φανερόν.
Κεσίτωρ κατ' ἐπέκτασιν καὶ συλλαβῆς προσθήκην οἱωνεὶ τιμωρός.
Κεφαλικὴ τιμωρία. ἡ δήμευσις καὶ εἰς νῆσον περιορισμός.
Κηνσὸν καὶ ῥεγεστὰν τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἀρχαίων ἀντὶ τοῦ ὑπογραφέως.
Κηνσός. ἡ ἐξέτασις τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πλήθους.
Κηνσὸς λέγεται τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ τῶν Ῥωμαίων ἡ ἐξέτασις τοῦ πλήθους.
Κιρκήτορες. οἱ περὶ τοὺς μαχομένους περιϊόντες καὶ χορηγοῦντες ὅπλα αὐτῶν μήπω ἐπιστάμενοι μάχεσθαι.
Κιλίκια. τράγοι ἀπὸ κιλικίας οἱ δασεῖς. πάνυ γὰρ ἐκεῖσε ὑπάρχουσιν οἱ τοιοῦτοι τράγοι· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τῶν τριχῶν συντιθέμενα, Κιλίκια λέγονται.
Κλασματικὴ γῆ. ἤγουν ἐξαλειμματική.
Κλαυσοῦλα. κόλασις.
Κλεισοῦραι. τὰ ὀχυρώματα τῶν διαβάσεων.
τὸ εἶδος τῶν Κληρονόμων ἐστὶ διττόν· ὁ γὰρ κληρονόμος ἢ ἔνστατός ἐστιν, ἢ ὑποκατάστατος.
Κληρονόμος ἐστὶν, εἰς ὁλόκληρον διαδοχὴν τοῦ δικαίου

'Ιουρισκιβίλε] Pro Ιοῦρε κιβίλι.
Ιούριτορία] Pro Ιούρατορία.
'Ιρέμ] Lege 'Ινρέμ.
'Ισαυροι. οἱ ἅρπ. οἱ φ. οἱ χοσιάριοι] In uno ex Mss. legitur χοσάριοι: ap. Nicetam κουρσάριοι, Cursarii, Gall. *Corsaires.* Labb.
χοσιάριοι] Du Cang. in Gloss. v. κουρσάριος legit κουρσάριοι.
'Ιστρούκτῳ] Pro 'Ινστρούκτῳ : qui error sæpius repetitur.
'Ιστρουμέντα] Pro 'Ινστροῦκτον, simile sequitur.
'Ιφφάουδεμ] Pro 'Ινφραύδεμ.

K.

δύο] Meurs. in Gloss. putat scriptum fuisse β pro ιβ: sed v. μόνοι, quod sequitur, facit, ne videatur numerus fuisse tantus.
ἐπικαμάτων] Meurs. et Du Cang. ἐπὶ κ.
Καμηλαύνιον] Diversimode h. v. scribitur, et aliis est καμελαύχιον, καμαλαύκιον, καμηλαύκιον. Vid. Gloss. Meursii et Du Cangii. Non ergo temere in talibus tentanda emendatio.
Κανστράτωρ. εὐνοῦχος] Leg. Καστράτος. Labb.
Κάπον] κάσον (*) vid. Du Cang. v. Κάσος.
Κάριτι] Lego κάπιτις hic et bis terve deinceps.
χάρτης ἀποκοπείς] Si hic et seq. gl. legamus ἀρχῆς ἀποκοπὴ, erit quidem sensus, at non juri conveniens: nec enim magistratus vel dignitatis ablatio est capitis deminutio, §. 5. *Inst. de capit. demin.* lectio vulgata prorsus inepta est.
Κασόντα. ἐκπίπτοντα] Malim Κάσον. τὰ ἐκπ.
Καστράτωρ] Pro Καστράτος.
Καστρισίου] Du Cang. v. Καστρίσιοι, reponit Καστρίσιος.
ἢ παρέτης] Idem ὑπηρέτης, recte.
Κάττα] Meurs. in Gloss. h. v. et Du Cang. v. Κάλτσα scribunt Κάλτζα.
Κανσαδάκτα κονδέκτα] An Καύσα δάτα κονδίκτα.
ἀνάληψις παραγωγή] Distinguo, ἀναλ., παραγ.
Κανσαδαῦτα] Pro Κανσαδάτα.
τοῦ κληρονόμου] Lego τῷ κλ.
Κεντηλίων σχολῆς] Leg. Κεντυρίων σχολῆς, *Centurio Scholæ.* Labb.
λίτρα] Lego λίτραι.
αὐτῶν] Probo αὐτοῖς, quod placet Du Cangio in Gloss. h. v.

ὅπερ ὁ διαθέμενος εἶχεν.

Κλιβαναρίοι. ὁλοσίδηροι· κλίβανα γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ σιδηρᾶ καλύμματα καλοῦσι ἀντὶ τοῦ καλαμῆνα.

Κοαίστωρ. ὁ τῶν βιωτικῶν ἐγκλημάτων ἐρευνητής.

Κοβέντος. ῥητὸς χρόνος, ἢ καιρὸς τοῦ δικαστηρίου. παρὰ τοῦ κονβένερε, τὸ συνιέναι.

Κογνάτιο. διάγνωσις.

Κογνάτοι. θηλυγενεῖς.

Κογνάτος. ὁ ἐκ θηλυγονίας συγγενής.

Κοδιοῦσον. ἐνέχυρον.

Κοδιούσου. ἡ περὶ κελεύσεως.

Κοδνάτος. συγγενής.

Κοδνάτος. ἐξάδελφος ἢ συγγενής.

Κόθορνος. γυναικεῖον ὑπόδημα ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ πεποιημένον.

Κοιάθους. σκαφιόλια.

Κοιαίστωρ. βασανιστής.

Κοιαίστωρ. ὁ ἐρευνητής.

τὶ διαφέρει ἡ Κοινωνία τῆς Κοινοπραξίας. κοινωνία μέν ἐστιν, ὅταν συμφωνήσωσι δύο πραγματεύεσθαι κοινῶς· κοινοπραξία δὲ, ὅταν περιέλθῃ εἰς τινὰς δύο ἢ πλείονας πρᾶγμα ἀδιαιρέτως, ἢ ἀπὸ λεγάτου, ἢ κληρονομίας, ἢ δωρεᾶς· καὶ ὅταν μισθώσονταί τινες πρᾶγμα δημοσίου τινός.

Κολεδάτος. στρατιώτης.

Κολλυβισταί. τραπεζῖται.

Κολλεκτάριος. ὁ ἀργυραμοιβὸς, ἤτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος τραπεζίτης, ὁ ἀργυροπράτης.

Κολονόν. δουλοπάροικον.

Κολονός. ὁ μισθωτός.

Κομβεντίων. ἤγουν σύμφωνον.

Κομεάτον. οἶμαι ἐπιστολὴ, ἢ πιττάκιον.

Κομενταρίσιοι. τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων ὁ νόμος καλεῖ.

Κομενταρίσιοι. οἱ νῦν χαρτουλάριοι οἱ ταῖς ἐγκληματικαῖς ὑπηρετοῦντες δίκαις ὑπασπιζόντων αὐτῶν ἀπλικιταρίων κουβικουλαρίων.

Κομενταρίσιος. χαρτουλλάριος.

Κομενταρίσιος. ὁ ὑπομνηματογράφος.

Κόμης. ὁ μίας κοόρτης ἄρχων, ᾧ καὶ ἑκατοντάρχαι ὑποτάττονται.

Κόμιπλα. ἡ τελείωσις.

Κομιτοῦρις. συμβάλλεται.

Κομμέρκιον. ἐφ' ᾧ τὶς πραγματεύεται.

Κομμέρκιον. ἡ τοῦ δύνασθαι ἀγοράζειν ἢ πιπράσκειν ἐξουσία.

Κομμιτεύεται. βεβαιοῦται.

Κομμίτω. κελεύω.

Κόμοδα. δόσις ἐπὶ τοῦ σεισμοῦ.

Κομμοδάτον. τὸ εἰς χρῆσιν διδόμενον.

Κομμοδάτον. δανειακόν.

Κομμοδάτον. τὸ εἰς χρῆσιν διδόμενον πρᾶγμα· οἷον βιβλίον, ἢ ἕτερόν τι.

Κομμοδάτον. περὶ χρήσεως.

Κομμονιτάριον. ἐπιστολὴ προστακτική.

Κομμονιτόριον. ἐπιστολὴ προστακτικὴ ἀποστελλομένη εἰς χώρας.

Κομμονιτόριον. ἐπιστολὴ ἀποστελλομένη μετὰ προστάξεως.

Κομμοῦναι. κοιναὶ, ἤγουν πραιτωρίαι καὶ ἰουδικιαλίαι.

Κομμουνιδιβιδένδω. τῷ διαιροῦντι τὰ κοινά.

Κομμονίω δουνδῆς. κοινωνία διδομένη.

Κομμονιωδοῦνδο. κοινωνία ἀδομένη.

Κομοδάτον. κεχρημένον.

Κομοδάτωρ. δανειακός.

Κομοῦνες δεβενδοῦνδο. ἡ τῶν κοινῶν πραγμάτων διαίρεσις.

Κομόνης δεβιτοῦνδε. ἤγουν δικαστήριον τὸ περὶ κοινῶν πραγμάτων διαιρέσεως.

Κομπεσατεύει. συλλογίζεται, ψηφίζει.

Κομπεσατευθῆναι. ἐπὶ τῷ ἀντιδωρηθῆναι ἕτερόν τι.

Κομπεσσατιόν. ἀντέλλογος.

Κομπλατίονες. σύνοδος δύο ἢ τριῶν εἰς τὸ αὐτὸ καὶ συμφωνία.

Κομπρομισιάριον. συνταγὴ, ὅ ἐστι πρόστιμον.

Κομπρομισιάριον. συναγωγή.

Κομπρομισάριος. ὁ συντιθέμενος προστίμῳ.

Κομπρομισάριος δικαστής. αἱρετός.

Κομπρομισάριος. διαγνώμων.

Κομπρόμισον. πρόστιμον.

Κομφάκτωρ. κατασκευαστής.

Κομφαρματζίων. ἐστερεωμένον, κεκυρωμένον.

Κομφεσσαρίως. ἤγουν συνθετικῶς.

Κομφεσσορίως. ὁμολογικῶς.

βιωτικῶν ἐγκλημάτων] Verbum posterius in hisce proferendis omisit Du Cang. v. Κοιαίστωρ: et sane βιωτικὰ ἐγκλ. inepte dici nemo negaverit. At si legamus, βιωτικῶν ἢ ἐγκλημάτων, sensus erit non malus; quæstores enim vel rei pecuniariæ, vel etiam judiciis criminalibus præerant, notique sunt quæstores parricidii, *l. c.* §. 23. *D. de origin. jur.*

Κογνάτιο] Leg. Κογνίτιο.

Κοδιοῦσον] *Quod jussu.* SCAL.

ἐνέχυρον] Inepta explicatio, et forte aliunde huc translata: sequens melior.

Κοινωνία κ. τ. λ.] Ne quis putet, hic esse aliquod erratum librariorum, observandum est, κοινωνίαν sumi et alibi a Græcis pro Societate, ut a Theophilo *in tit. Instit. de societat.* atque hisce, quæ hic legimus, similia habet Harmenopulus Promptuar. lib. III. tit. 10. §. 2.

Κολεδάτος] Meurs. in Gloss. h. v. mallet Κολλεγιάτος. Du Cang. vero in eod. verb. docet, hoc vocab. quoque ipsum reperiri in Glossis Basilicῶn Mss. et libro XLIX. Basilicῶn in Ms. alios addit legere Σολεδάτος: quod non improbabile quoque.

τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων] In Etym. M. v. Κομμενταρήσιοι, additur πράττοντες: ubi et illa ipsa occurrunt, quæ in seq. gl. habemus.

ἀπλικιταρίων] In laudato Etym. vocantur ἀπηκτάριοι, per quos Du Cang. in Gloss. eos intelligit, qui castra sequuntur. Idem Etym. exhibet porro, καὶ κουβικουλαρίων, recte. Sunt quoque noti κλαβικάριοι et καπικλάριοι, janitores carceri præpositi, de quibus agunt Cujac. ad *l.* 1. C. *de excusation. artific. lib.* X. et Du Cang. in eod. Gloss.

Κομίπλα] Meurs. et Du Cang. in Gloss. reponunt Κόμπλα: quod rectius.

Κομιτοῦρις] Forte Κομμίττιτουρ. Glossæ Græco-Lat. συμβάλλω *committo*, et *committo* συμβάλλω.

Κόμοδα. δόσις ἀντὶ τοῦ σεισμοῦ] Leg. σιτισμοῦ. Frumentum, vestes, arma, quæ Romanis militibus erogabantur, eorum commodis sive stipendiis imputabantur. Quod Polybius lib. VI. notavit his verbis, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις τοῦ τε σίτου καὶ τῆς ἐσθῆτος, κἂν τινος ὅπλου προσδεηθῶσι, πάντων τούτων ὁ ταμίας τὴν τεταγμένην τιμὴν ἐκ τῶν ὀψωνίων ὑπολογίζεται: Romanis tam frumenti quam vestis armorumque si quis hujusmodi rerum indiguerit, horum omnium certum ordinatumque pretium eorum obsoniis subtrahit. De his commodis, id est, annonis, stipendiis sive salariis loquutus est Papinianus in l. Pater. 23. D. de adim. legat. his verbis, ' ex ratione primipili commodorum.' Impp. dixerunt, ' commoda primipilatus' l. I. C. de primipilo. Celsus in l. Lucius 22. D. de legat. 2. ' militiæ commoda.' Glossæ vett. Commodum, Σύμφορον, Ὠφέλεια, Τοσουτονίω νιον. legendum Τὸ στρατιωτικὸν ὀψώνιον; quam pulcherrimam hujus loci restitutionem acceptam refero doctissimo mihique amicissimo viro Rigalthio: male Bon. Vulcanius emendavit, Τὸ ὤναιον. Sic alibi in iisdem Glossis, Stipendium. Ὀψώνιον στρατιωτικὸν, Μισθὸς στρατιωτικός: et in Glossis Isidori, Comodia, historia; emendandum, Commoda, diaria, cotidiana.' Sic in antiqua Inscriptione ordo decurionum decrevit ut C. Titius Chresimus Aug. II. COMMODIS. PVBLICIS. AC. SI. DECVRIO. FRVERETVR. hoc est, stipendiis. Gall. *Commoditez.* Eoque sensu nasutius fiet nobile epigramma Catulli de Ario quodam centurione, vel si mavis præfecto aut tribuno, ' Chommoda dicebat si quando commoda vellet Dicere, et hinsidias Arius insidias.' Sed licuit militi etiam de suis stipendiis barbare et militariter loqui. De his commodis alia alii observaverunt, inter quos doctiss. Cujac. in com. ad l. si quis 3. D. de minor. et l. I. C. de primipilo. LABB.

σεισμοῦ] σιτισμοῦ. SCAL. Videatur Du Cangii Glossarium utrumque.

Κομμονιτάριον] Melius quod sequitur Κομμονιτόριον.

Κομμονιωδοῦνδο. κοινωνία ἀδομένη] Leg. διδομένη, ut supra. LABB. Græci non videntur illa verba *Communi dividundo* satis recte literis Gr. expressisse. Mihi quoque suspectum illud διδομένη in gl. priori, et hic ἀδομένη, et dubito, an non fuerit olim scriptum διαιρουμένη. Sane in Basilicis lib. XII. tit. 2. qui est titulus *Communi dividundo*, passim occurrunt, διαιρεῖν, διαίρεσις: quod paulo post hic quoque invenitur plus semel, et alia illis similia.

Κομπλατίονες] Ne quis opinetur, potius hic leg. esse Κομπλετίονες, notemus etiam reperiri alibi Κομπλατίονες: vid. Du Cang. Gloss. Sunt vero completiones, quæ requiruntur, ad perfectionem instrumenti, *pr. inst. de emption. vendition.* ubi Cujac. *in not. posterior.* et *l.* 17. C. *de fid. instrumentor.* Adeatur laudatus Du Cangius.

Κομφάκτωρ. κατασκευαστής] Leg. Κονφέκτωρ. LABB.

Κομφαρματζίων] Pro Κομφιρμάτων. Melius postea Κομφιρματεύει. Ceterum, ut interpretatio responderet verbo præmisso, debuisset scribi Κονφιρμάτουμ. Sed plura sese in his Gll. offerunt similia.

Κομφεσσαρίως] Rectius, quod subjicitur, Κομφεσσορίως.

Κόμφηρμα. καθωσιωμένος.
Κομφιρματεύει. βεβαιοῖ.
Κομφοσίονα. αἰσχύνη.
Κονβεντίον. συμφωνία.
Κονβίνιον, ἡ εἰς τὸ φανερὸν ὕβρις, καὶ ἡ βουλὴ, ἤτοι ἐκ τῶν πολλῶν συναγωγή.
Κονβίτζερε. σύνοδον ἀποτελοῦσιν.
Κονγνόντις. ἀπάρατοι ἐξ ἰσότητος οἱ δύο.
Κονδεμνατιόν. ἡ καταδίκη.
Κονδεμνατιόν. ἡ ἀπόφασις.
Κονδεμνατιόν. ἡ καταδίκη νόμιμος.
Κονδίκερε. παραγγεῖλαι.
Κονδίκιον. αἵρεσις.
Κονδικτίκιον. ἀπαίτησις.
Κονδικτίκιον. μίσθιον.
Κονδίκτιον. ἀπαιτητικόν.
Κονδικτίκιος. ἀπαιτητικὸς λόγος τοῦ οἰκείου δανείου, ἤ ἐστιν ἀπαιτητικὸς λόγος τοῦ κατὰ πλάνην καταβληθέντος χρέους, καὶ λέγεται οὗτος Κονδικτίκιος ἰνδέβιτος· ἐκεῖνος δὲ, κονδικτίκιος δανειακός.
Κονδικτίτζιος δεβούνη δεπένσις· τουτέστιν, ἀπὸ καλοῦ δαπανήματος.
Κονδικτίτζιος ἐξλέγε. ἤγουν ἀπαίτησις ἐκ νόμου ὁριζομένη.
Κονδικτίτζιος παρτιτζιάριος, τριδιτζιάριος. ἤγουν ὁ ψηλαφιστὴς, ἢ ἐρευνητὴς τῶν ἀδήλων πραγμάτων.
Κονδικτίτζιος ῥέρομ ἀμοτάρομ. ἤγουν ἀφαίρεσις πραγμάτων ἣν κινοῦσιν οἱ συνοικοῦντες.
Κονδικτίτζιος σινεκάωσα. ἤγουν ὁ ἀπαιτῶν ὅπερ κατέβαλλε καὶ ὁμολόγησε χωρὶς αἰτίας.
Κονδικτίτζιος τζέρτος. ἤγουν ἡ ἀπαίτησις φανεροῦ καὶ δήλως ὁρισμένου πράγματος.
Κονδούκτη. ἀγωγὴ ἁρμόζουσα τῷ μισθωσαμένῳ.
Κονδούκτι. ἐκμίσθωσις.
Κονδούκτωρ. μισθωτής.
Κονιάματα. ζωγραφίαι.
Κονιούκτιμ. συνημμένος.
Κονκέρτητι. συλληφθείς.
Κονκέρτι. συλληφθείς.
Κονκερτόν. τὸ ὑποδεχθέν.
Κονπεσατιόν. ἀντέλογος.
Κονπετασιόν. ἀντέλλογος.
Κονσαγγουΐνεοι. οἱ ὅμαιμοι.
Κονσεκράτριξ. ἡ ἶρις.
Κονσέλιον. βουλὴ καὶ συνέδριον ἐκ φανερῶν ἀνδρῶν.
Κονσέσο. ἀγωγὴ διὰ τῶν συναινέσεων μόνον· καὶ οὔτε διὰ γραμμάτων ἢ δόσεως ἄλλης, ἀλλ' ὡς ἐπὶ συναινέσεως, ἀγορᾶς, μισθώσεως.
Κονσιλίο. βουλή.
Κονσιστόριον. θεῖον συνέδριον.
Κονσιτόριον. βασιλικὸν σέκρετον.
Κονσοβλιδατικόν. σύνοδος.
Κονσοβρῖνοι. οἱ ἐξάδελφοι ἐκ δύο θηλειῶν ἀδελφῶν.
Κονσουλάριος. ὑπατικός.
Κονσουλατίον. παράκλησις.
Κονσούλερε. τὸ πρόνοιαν ποιεῖσθαι, ἢ τὸ ἐρωτᾶν.
Κονσοῦλτι. δόγμα.
Κονστιτουτιόν. διάταξις, ἢ διατύπωσις.
Κονστιτοῦτον. σύστασις, ἢ ἀντιφώνησις.
Κονστραρίοις. ἐναντίοις.
Κονστράριον. ἐναντίον.
Κοντελλῖνοι, εὐτελεῖς, θυρωροὶ τοῦ πραιτωρίου.
Κοντήνιως. συναπτῶς, μὴ δεχομένη περικοπήν τινα.
Κοντίνιον. τὸ συναπτόν.
Κοντόμαξ. ἀπειθής.
Κοντομέλια. ἡ διὰ λόγων ὕβρις, ἢ καταφρόνησις.
Κοντράκτον λέγεται τὸ συνάλλαγμα, ἐκ τοῦ σὺν καὶ τοῦ τράκτω, τὸ ἀλλάττω.
Κοντράρεια. ἐναντίωσις.
Κοντράρειαν μανδάτην. τὴν ἐναντίαν ἐντολήν.
Κοντραταβούλας. εὑρέθη περὶ ἐναντίας βουλήσεως.
Κοντραταβούλας. ἐναντίωσις διαθήκης.
Κοντραταβούλας. ἡ ἐναντίωσις τῆς διαθήκης, καὶ ὁ κατήγορος αὐτῆς.
Κοντραταβούλας. ὁ κατήγορος τῆς διαθήκης.
Κοντραταβούλλας. ἐναντίας βουλῆς.
Κόντρα ταβούλλας. κατὰ τὰς πλάκας.
Κοντράτον φιδούκιον· ὅταν ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ποιῶν ἐμαγκιπάτον προανεφώνει, ἵνα ἐν διαθήκῃ ὁ υἱὸς τελευτήσῃ, καταλείψῃ τὸ τρίτον τῷ πατρί. εἰ γὰρ οὐ προανεφώνει περὶ τούτου, οὐδὲν αὐτὸ καταλιμπάνετο ἐκ τοῦ υἱοῦ.
Κοντραφιδουκία. ἐναντία τῇ φύσει.
Κόντρα φιδουκίαν. ἐναντίως τῇ πίστει.
Κοντριβουτίονι. ἐν τῇ κοντριβουτίονι τὰ ἀγορασθέντα πρὸς ὅπερ ἠγοράσθησαν ἀποτιμῶνται.
Κονφιρματευθῆναι. κυρωθῆναι, βεβαιωθῆναι.
Κονφουσίον. σύγχυσις, σύμβασις.
Κοπατίονες. δίκαι.
Κορνέλιος. ὄνομα ἐστὶ Κορνέλιος.
Κορνήλιος νόμος ἐστὶν ὁ περὶ πλαστογραφίας.
Κορνήλιος δελφάτζης, ἤγουν περὶ πλαστογραφίας.
Κορνίλιος. νόμος ἀπὸ Κορνιλίου τινὸς περὶ πολλῶν νομοθετῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ ὕβρεων.
Κορρόπτη. διαφθορὰ τῇ τῶν σαβίνων φωνῇ.
Κορταλίνων. τῶν εὐτελῶν.
Κορτελλῖνος. εὐτελὴς, θυρωρὸς τοῦ πραιτωρίου.
Κουαεσίτορος. ζητουμένου.
Κουαντιμίνορις. ἀγωγὴ ἡ ἀντιστρέφουσα.
Κούαρτος. τέταρτος.
Κουαρτάετ. ἤτοι τὸ τέταρτον.
Κούασι κανστρέσιον. τὸ ἐξ οἰκείου ἐπιτηδεύματος πεκούλιον.
Κούασι κοντράκτων. ὡσανεὶ συναλλαγμάτων.
Κουδιούσσω. ἐνέχυρον.
Κουεστερία. εὕρεσις.
Κοῦλπα. ῥαθυμία.
Κοῦλπα. ἀδίκημα.
Κοῦλπα. ἡ μεγάλη ἀμέλεια· ἡ δὲ μεγάλη κοῦλπα, δόλος ἐστίν.
Κοῦλπα δούλου. πταῖσμα δούλου.
Κούλπας. δόλους.
Κούμ. μετά.

Κομφοσίονα. αἰσχύνη] Leg. Κομφούσιον, ut infra Κουνφούσιον pro eodem. Labb.

Κονβίνιον] Leg. Κονβίτιον. Labb. Κονβίκιον. Scal. Κονβίτιον quoque legunt Meurs. et Du Cang. in Gloss. v. Κονβίτιον.

ἡ βουλή] Meurs. d. l. ita supplet καὶ κόμβεντον ἡ βουλή: quod probabile.

Κονδικτίκιον. μίσθιον] Leg. Κονδουκτίκιον. Labb.

Κονδικτίτζιος δεβούνη δεπένσις] Leg. δὲ βένε δεπένσις. Id.

τριδιτζιάριος] Pro τριτικιάριος, actio, quæ datur de rebus aliis dandis, quam numerata pecunia certa, *l.* 1. *pr. D. de condiction. triticar.* præcedens v. in mendo cubat, et an sit ortum e vitiosa scriptura h. v., an aliunde, non definio.

Κονκέρτητι et Κονκέρτι. συλληφθείς] Leg. κονκέπτι, ut infra κόνκεπτον pro κονκερτόν. Labb. Respicitur furtum conceptum et actio furti concepti, §. 4. *Inst. de obligation. quæ ex delict. nascunt.*

Κονπετασιόν] Leg. Κομπεσατιὸν, ut infra *compensatio*. Labb. Κομπεσσατίων quoque occurrit in Scholiis Basilicῶn, tom. iii. p. 584.

Κονσέσο] Pro Κονσένσου.

Κονσιτόριον] Rectum, quod præcessit, Κονσιστόριον.

Κονσοβλιδατικόν] Hic videtur latere v. Κονσουλτατιὼν, vel aliud simile.

Κονστραρίοις] Pro Κοντραρίοις. Simile in Gl. seq.

Κοντελλῖνοι, εὐτελεῖς] Leg. Κορταλλινοὶ, vel Κορτελλινοὶ, ut infra. Thalelæus lib. 45. tit. 1. Basil. hæc de his notat, 'Quidam sunt in ordine viles, qui trahuntur ex genere, et hodie propter magnam vilitatem habentur contemptui. Macarites autem mordicus Cortalinos quidem vocat beneficiarios: dicit autem eos curam gerere mutandorum equorum.' De his plura vide in Lexico doctissimi Rigaltii. Labb. Meurs. et Du Cang. in Gloss. legunt, Κορτελῖνοι.

Κοντηνίως] Pro Κοντινούως. Simile in seq. gl.

ἐκ τοῦ σύν] Latinum *contractus* dicitur non a σὺν, sed a *con* et *tracto*. Forte scriptum fuit ἐκ τοῦ κον, σὺν, καὶ κ. τ. λ.

Κοντράτον φιδούκιον] Pro Κοντράκτα φιδούκια, de qua consulantur Caii Institutiones, lib. i. tit. 6. §. 3.

τελευτήσῃ] Mallem τελευτήσας, quod et in aliis gll. scriptum est ap. Brissonium, v. *Contracta fiducia*. De re vero ipsa non possum non monere, tertiam illam partem debitam fuisse patri non ex dicto ipsius, sed quasi patrono filii emancipati, *l.* 1. *pr. l.* 3. *D. si a parente quis manumissus sit.*

αὐτό] Lege αὐτῷ: ac sic Brisson. d. l.

Κοντραφιδουκία] Melior lectio gl. seq.

ἀγορασθέντα] Scribere debuit ἀποβληθέντα, quod extat in Basilicis lib. xlvii. tit. 7. ex *l.* 2. §. *D. de leg. Rhod. de jact.* Agitur hic de contributione, ob jactum facienda.

Κοπατίονες. δίκαι] Leg. Κογνιτίονες. Labb. Du Cang. tamen in h. v. testatur in gll. Juris Mss. legi Κοπατίωνες, ablegans Lectorem ad v. Κομπλατίων. Quid tamen huc tunc faciant δίκαι, non video.

δελφάτζης] Scr. δὲ φάλσης cum Meursio in Gloss. v. φάλσον.

Κούμ. ἡνίκα.

Κουμβλιβερτάτε. τουτέστι μετὰ ἐλευθερίας ὀρθῶς ἐπίτροπον δίδομεν. οὐ δεῖ δὲ δοῦλον ἐπιτροπεύειν ἐὰν μὴ ἐλευθερωθῇ.

Κουμλιβερτάτε. μετὰ ἐλευθερίας.

καὶ Κουμμοναιρετούς. καὶ συγκατοίκους.

Κοὺμ μορέτουρ. ἡνίκα τεθνήξεται.

Κουμφοσίωνα, αἰσχύνη. καὶ Κουμφοσίωνος, συγχύσεως.

τὸ Κουνδουνεκτὶ ῥῆμα. τουτέστι τὸ παραχρῆμα, τρεῖς ἡμέρας σημαίνει.

Κουνδουβέρνιον. ἡ κοινωνία.

Κουνσένσος. συνάλλαγμα ἐκ συναινέσεως.

Κουνσουλατίων. παράκλησις, παραμυθία.

Κουνσουστόριον. συγκατάριον βασιλικόν.

Κουντούμαξ. καταδικος.

Κοῦοδ. ὅπερ.

Κοῦρα. ἡ φροντίς.

Κουράτωρ. φροντιστής.

Κουράτωρ. φύλαξ, ἐπόπτης.

Κοῦρβα λατινικῶς, ἡ σκαμβῆ, σκαιὰ, καὶ καμπήλη· διὰ τοῦ παρ' ἐκείνοις ἐπὶ τοῦ ὀχύματος κυρβὴν λεγόμενον.

Κοῦρβον. τὸ καμπηλὸν καὶ σκαμβόν· κἀντεῦθεν τὰ ξυλίκια τῆς σέλας κούρβια λέγονται ὡς καμπηλά. διότι δὲ πάλαι τὰ τοιαῦτα κούρβια εἰς ὀχεῖαν ἀεὶ ὑπόκειται τοῖς ἐφίπποις, διὰ τοῦτο μεταφορικῶς καὶ τὴν πόρνην κοῦρβαν λέγομεν, διὰ τὸ ἀεὶ ὀχεῖσθαι.

Κουρίοσος. εἶδος ἀξιώματος.

Κουρούμπη. τοῦ δούλου.

Κουσπάτορες. φυλακισταί· κοῦσπους γὰρ ξυλόποδας καλοῦσι.

Κουστοδιά. ἡ ἀκριβεστάτη καὶ ὑπερβάλλουσα παραφυλακή.

Κουστωδία. ἀκριβεστάτη παραφυλακή.

Κουστωδία. στρατιωτικὸν στῆφος ὃ Βάνδον Ῥωμαῖοι καλοῦσι.

Κρεγήτωρ. δανειστής.

Κρεδίτωρ. δανειστής.

Κύασι. οἷον, ὡσανεί.

Κυέστωρ. κριτὴς, βασανιστής.

Κυνηγοὺς καλῶ ἐν τῷ νόμῳ τοὺς θηριομάχους.

Κυοφορούμενος. ὁ μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς τικτόμενος, ἢ ἐν ζωῇ αὐτοῦ μετὰ τὸ γενέσθαι τὴν διαθήκην.

Κωδίκελλος. τελευταία βούλησις.

Κωδίκελλός ἐστιν ἐλλιποῦς ἐν διαθήκῃ γνώμης τοῦ διατιθεμένου ἀναπλήρωσις εἰς μικρὸν χαρτίον ἢ βιβλίον. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ κώδικος τοῦ δηλοῦντος τοῦ μεγάλου βιβλίου ἢ τοῦ χαρτίου τοῦ ἀκεραίου. Γίνεται δὲ κωδίκελλος ὅταν γράψῃ τὶς διαθήκην καὶ παραλίπῃ τινὰ ἅπερ ἤθελε γράψαι ἐν αὐτῇ· καὶ ὕστερον ἐνθυμηθῇ ταῦτα, καὶ τότε γράφει χαρτίον ἄλλον διαλαμβάνον περὶ ὧν ἐπελάθησεν ἐν τῇ διαθήκῃ εἰπεῖν. Διαφέρει δὲ κωδίκελλος διαθήκης. ἐν μὲν τῇ διαθήκῃ, ἔξεστι γράφειν καὶ λεγάτα καὶ κληρονόμους, καὶ ἀποκληρονόμον, καὶ ἐλευθερίας, καὶ ἐνστάτους καὶ ὑποκαστάτους. ἐν δὲ τῷ κωδικέλλῳ, οὔτε κληρονόμον, οὔτε ἀποκληρονόμον.

Λ.

διαφέρει τὸ Λαβεῖν τοῦ δέξασθαι. τὸ γὰρ λαβεῖν ἐνδυνάμως νοεῖται· τὸ δὲ δέξασθαι, κἂν οὐχ οὕτως τὶς ἐδέξατο ἵνα ἔχῃ. διατὶ τοῦτο οὐ δοκεῖ τὶς λαβεῖν ὅπερ μέλλει ἀποκαθιστᾷν.

Λαμβράτουμ ἐκ τοῦ λαβοράτον καὶ κατὰ συγκοπὴν λαβράτον, τουτέστιν ὁ εἰργασμένος καὶ χειροποίητος ὅρος.

Λαξάμεντον. ἀνα .... προθεσμία.

Λαργιτίονον. ἁπλότης.

Λαργιτίωνα. νόμιμα.

Λάρεις, λάρβας, τοὺς κυρίτας οὕτως οἱ Ῥωμαῖοι.

Λάτα. μεγάλη.

Λέβεροι. οἱ κατιόντες, ἤτοι παῖδες.

Λεγατιόν. ἡ ἐκ προσώπου μετατιθεῖσα τὸ χρέος εἰς πρόσωπον.

Λεγάτον ἐστὶ, δωρεὰ ἐν διαθήκῃ καταλειφθεῖσα εἰς δήλωσιν ἀγάπης, οὐ κληρονομίας, ἵνα ὁ λαβὼν αὐτὸ ἀνάμνησιν ἔχῃ τοῦ τελευτήσαντος.

Λεγάτον. δωρεά.

Λεγατόρουμ. λεγάτα τε καὶ ἀποκρίσεις.

Λεγατόρουμ. ἱκανοδοσίαν.

Λεγατόρουμ. ὀνόματι λεγάτου.

Λεγάτος. ἀντιπρόσωπος.

Λέγεμ. νόμος.

Λέγες παρὰ Ῥωμαίοις οἱ νόμοι λέγονται.

Λεγετίμας. τῆς ἐννόμου.

Λεγέτιμος. νόμιμος ἐπιτροπή.

Λεγέτιμον. τὸ κεκρυμμένον εἰς τὸν ἑκάστου νόμον, ἤγουν εἰς τὴν ἑκάστου ὠφέλειαν.

Λεγήτιμα. νόμιμα.

Λεγίμως. ἀναγνῶμεν.

Λεγίτιμος. νόμιμος.

Λεγοκάτη. τουτέστιν ἐνοχή.

Λειτουργοί. διποτάτοι, ἀφωρισμένοι.

Λεκεντία. ἀμνηστεία, βασιλικὴ χάρις.

Λεκτίκιον. βάστερνα, κράβατον.

Λέμβος. πλοῖον μικρόν.

Ληγατόρουμ. ληγάτα τε καὶ ἀποκρίσεις.

Λιβάνιον. δόγμα.

Λίβελλοι. ἄγραφοι κατηγορίαι.

Λίβελλος. ἔκδοσις.

Λίβεραν πεκούλι ἀδμινιστρατίονα. ἐλευθερίαν πεκουλίου διοίκησιν.

Λίβερες λέγονται ῥωμαϊστὶ οἱ κατιόντες, ἤτοι παῖδες, καὶ ἔγγονοι καὶ προέγγονοι.

Λίβεροι. οἱ κατιόντες, ἤτοι παῖδες.

Λιβερτάτε. ἐλευθερίᾳ.

Λιβερτάτις. ἐλευθερίας.

Λιβερτατούμ. ἐλευθερία.

Λιβερτῖνος. ἀπελευθέρων.

Λιγάτορες. οἱ δικαζόμενοι διάδοχοι.

Λικιπιῶσα. τὰ ὑπὸ μάχην ὄντα.

Λιμητανέων. τὰ ἐν ταῖς ἐσχατιαῖς φρούρια, λίμητα Ῥωμαῖοι καλοῦσι, τουτέστι τὰς κλεισοῦρας.

Λιπιῶσαι. δικάζεται.

λιποτακτεῖ. τὴν τάξιν καταλιμπάνει· κυρίως δὲ ἐπὶ

Κουμμοναιρετούς] Κομμορἀντους. Scal.

μορέτουρ] Pro μορίετουρ.

Κουνδουνεκτί] Κοντινέντι. Scal. Dicere voluit *in continenti;* quod autem hoc interpr. per triduum, i. e. singulare in casu judicis recusati, *l. ult. de judic.* non temere ad alia extendendum : de quo pluribus egi, in *Dissertat. de recus. judic. cap.* 12. §. 1.

Κουσουστόριον. συγκατάριον] Corrigo Κονσιστόριον. σεκρετάριον.

καμπήλη] Rectum est καμπύλη: sic tamen bis iterum in gl. seq.: sed et hanc proferentes Meurs. et Du Cang. v. Κοῦρβα, scribunt καμπύλον, et καμπύλα vel κάμπυλα. An tamen omnes ejusmodi literarum η et υ permutationes in hisce et in v. ὀχύματος, quod sequitur, pro ὀχήματος, a solis sint librariis, mihi non constat.

Κουρούμπη] Pro Κορρούπτι vel κορρούπτιων.

στῆφος] Græcia purior dicebat στίφος. Illud tamen invenitur quoque in Lex. Ms. cujus verba profert Du Cang. v. Κουστωδία.

Κρεγήτωρ] Pro Κρεδίτωρ, quod sequitur.

χαρτίον ἄλλον] Lege χ. ἄλλο.

Λ.

διατὶ τοῦτο] Scr. διὰ τοῦτο, et sic extat in Basilicis ad *l.* 71. *D. de verb. signif.*

Λαμβράτουμ] Sequentia docent leg. esse Λαβράτον cum Meursio: de q. v. agit Du Cang. in Gloss.

ἀνα....] Hic videtur fuisse scriptum ἀναβολή. Reliqua libri antiqui ope restituenda.

τοὺς κυρίτας οὕτως οἱ Ῥωμαῖοι] Du Cang. v. Λάρβα, τοὺς κυρίτας οὕτ. οἱ ῥ.

Λεγατιόν] Pro Δελεγατιών.

Λεγοκάτη. τουτέστιν ἐνοχή] Lege ὀβλεγοκάτη pro ὀβλιγάτιον. Sic infra corrupte Λογικάτη. ἐνοχή. Labb. Meurs. in Gloss. h. v. legit Λοκάτη. Sed hic verbum poni debuit generalius, non nom. actionis specialis.

Λιβάνιον] An intelligit S. C. Libonianum? de quo in *tit. D. de leg. Cornel. de fals. et de S. C. Libon.*

Λίβελλοι. ἄγραφοι κατηγορίαι] Sic in duob. codd. videtur tamen leg. ἔγγραφοι κατ. Labb. Nec aliter Du Cang. in Gloss. v. Λίβελλος, ut et Gutherius *de offic. dom. August. lib.* III. *cap.* 5.

ἔκδοσις] Gutherius l. c. legit ἔνδοσις, quasi hic intelligeretur libellus supplex: sed quid vetat intelligi libellum conventionis, quem actor edit reo? add. v. ἐκδοῦναι, et Basilica lib. VII. t. 18. 1. unde nihil mutem.

ἐλευθερίαν] Lege ἐλευθέραν.

Λιγάτορες. οἱ δικαζόμενοι διάδοχοι] Lego, λιτιγάτορες. οἱ δικαζόμενοι διάδικοι. Labb.

Λικιπιῶσα. τὰ ὑπὸ μάχην ὄντα] Leg. λιτιγιῶσα. Id. λιτιγιῶσα. Scal.

Λιπιῶσαι. δικάζεται] Leg. λιτιγιῶσαι, δικάζεσθαι. Labb. Λιτιγιῶσαι, δικάζομαι. Scal.

στρατιωτῶν φυγοπολεμῶν.
Λίτεμ. δίκη.
Λίτεμ σούαμ. κατ' αὐτοῦ δίκην ἤγειρεν.
λίτερις. ἀγωγὴ διὰ γραμμάτων ἄρτι συμφωνηθεῖσα παλαίου χρέους, ἢ μισθοῦ, ἢ ἀγορασίας.
λίτερις. τὸ παλαιὸν χρέος εἰς καινὸν δάνειον μετασχηματιζόμενον γράμματι τυπικῷ.
λίττερις. ἡ ἐν γράμμασι. λίττερις ἐστὶ τὸ παλαιὸν χρέος εἰς καινὸν μετασχηματιζόμενον δάνειον, ῥήματι καὶ γράμματι τυπικῶς.
λιτιγάτορες. οἱ δικαζόμενοι διάδικοι.
λιτιγιτιόση. ἐπὶ φιλονεικίᾳ ἀλλοτρίᾳ.
λίτις ὀρδινάνδε γράτζια. τουτέστι χάριν τοῦ τάξιν τινὰ καὶ οἷον εἰσαγωγῆς ἀρχὴν λαβεῖν τὴν δίκην.
λιτιῶσα. ἐπιδίκων.
λίτρα. τὰ γράμματα τῆς συμφωνίας. ἐξ ὧν καὶ ἡ λίτρα οἶμαι τοῦ σταθμοῦ.
λογικάτη. ἐνοχή.
λοκάτη. ἀγωγὴ ἁρμόζουσα τῷ μισθώσαντι ἵνα λάβῃ τὸ μίσθωμα.
λῶκα. τόποι.
λωκάτη. ἐκμίσθωσις.

M.

Μαγγανα. τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον.
Μαγγήπιον. ἀνδράποδον.
Μαγγιπάτιο. καταγραφή.
Μαγγιπάτουμ. τελώνειον.
Μαγγίπια. ἐξουσιαζόμενα.
. . . . περιον. ἀρχή.
Μαγιστεριανός. ὁ καστρήνσιος.
Μαγιστράτοι. ἄρχοντες.
Μαγιστράτους. ἄρχοντας.
Μαγιστριανός. μανδάτωρ.
Μαγιστροὶ σκρινίων. οἱ ἀντιγραφεῖς.
Μαγιστροὶ λέγονται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀρχόντων, οἱ πλέον τῶν ἄλλων προνοεῖν ὀφείλοντες, τῶν ἐπιτεγραμμένων αὐτοῖς πραγμάτων, καὶ οἱ διδάσκαλοι οἱασδήτοτε τιμῆς.
Μαγιστρόκηνσος. ἄρχων τῆς ἀναγραφῆς.
Μαγίστρομ. διδάσκαλον.
Μαγιστροί. οἱ πλέον τῶν ἄλλων προνοεῖν ὀφείλοντες.
Μάγιστρος. ὁ ναύκληρος τῆς νηός.
Μάγιστρος ὀφφικίων ὄνομα οὐδὲν ἧττον τῶν ἡγουμένων τῶν αὐλικῶν καταλόγων διασημαίνει.
Μαγίστρους νάβι. προεστὼς νηός.
Μαγιστόρους. ἐπιστάτας, διδασκάλους.
Μαγκίπατοι. ἀφωρισμένοι.
Μαγκίπιος. καταγράφου.
Μαγκίπιουν. ὑποχείριον, ὑποτεταγμένον, ὑπεξούσιον.
Μαγκιπίσιον. δοῦλον.
Μαγκίψ. ὁ τεχνίτης τοῦ δημώδους ἄρτου.
Μαϊοῦμας. ἑορτὴ ἐτελεῖτο ἐν Ῥώμῃ.
Μαϊοῦμας. τοῦτον τὸν λεγόμενον Μαϊοῦμαν ἐπετέλεσεν οἱ Ῥωμαῖοι μαϊοῦ μηνὸς εἰς τιμὴν τῆς μαΐας.
Μακελλάριος ὁ σφάζων τὰ ζῶα. μάκελ γὰρ καὶ μακέλλης Ῥωμαϊστί ἐστιν ὁ σφαγεύς.
Μαλαφίδε. κακὴ πίστις καὶ Μαλαφὴ, ἡ κακὴ νομή.
Μάλα φίδε. κακῇ πίστει.
Μάλουμ. κακόν.
Μανδάτης. ἐντολῆς.
Μανδάτον. ἔνταλμα.
Μανδάτον. ἐντολῆς ἀγωγή.
Μανδάτον. ἐντολή.
Μανδάτωρ. ἐντολεύς.
Μανδάτωρ. ἐντελλόμενος.
Μανδάτωρες· οἱ τὰ μανδάτα ἀπὸ τῶν ἀρχόντων πρὸς τοὺς στρατιώτας ὀξέως διακομίζοντες.
Μανδίτης ἀγωγὴ ὅταν ἐγγυητὴς ἀποδῷ τὰ τοῦ πρωτοτύπου κινήσας ἀγωγὴν κατὰ τούτου ἐπὶ ἀναλήψει ὧν ἀπέφλησεν ὑπὲρ αὐτοῦ.
Μάνδω. ἐντέλλομαι.
Μανδύας. ἱμάτιον, τὸ λουρίκιον.
[Μάνε καμίνους. ὀρθρίζομεν πρωΐας ἀδόμεν.]
Μανικιούμ. ἡ λαβὴ τῆς μαχαίρας παρὰ τὸ μάνε ἤτοι χειρὶ κρατεῖσθαι· ἢ μανικέλλιον τὸ ταῖς κώπαις περιτιθέμενον σκύτος ἢ ῥάκος ὃ μόνον μαγισκήω.
Μανίφακτον. φανερῶς.
Μανιφέκτον. φανερὸν κλέμμα.
Μανιφεστὸν φούρτουμ. φανερὰ κλοπὴ, ἥτις εἰς τὸ τετραπλοῦν ἔχει τὴν καταδίκην.
Μανιφεκτός. φανερός.
Μάνου. χειρί.
Μανουμίρσο. ἐλευθερωτής.
Μάξιλα. σιαγὼν, φάτνωμα.
Μαξίμα. μεγίστη.
Μαουΐστρατοί. ἄρχοντες.
Μαπαρίους κ . . . . λὰ μέν τινα. Μανεπάριος τὶς ὢν ὁ τῇ χειρὶ δεικνύων. κατὰ δὲ ἑτέρους ὅτι εἰώθησαν ἐν τῷ θεατρῷ οἱ ὕπατοι εὐωχεῖσθαι πρότερον καὶ μετὰ τὴν εὐωχίαν ῥίπτειν τὰ τῶν χειρῶν ἐκμαγεῖα, ἅπερ τῇ ῥωμαικῇ φωνῇ μάππα λέγεται, καὶ ταῦτα ἀναλαμβανόμενα ὁ ἐπὶ τοῦτο τεταγμένον ὡς σύνθημα εὐθὺς τὸν ἀγῶνα ἐπετέλεσε, καὶ διὰ τοῦτο ἐλέγετο ὁ τοιοῦτος μαππᾶσθαι.
Μαριτίβους. ἀνδρῶν.
Μάρσιππος. σάκκος, θυλάκιον, βαλλάντιον.
Μαρτζομαβούλουμ. ἡ νῦν σαλίβα.
Ματερία. τὰ εἰς οἰκοδομὴν ἢ ὑπόρθωσιν ἀναγκαῖα ξύλα.
Ματερτέρα. ἡ πρὸς μητρὸς θεία.
Ματερτέρα. μητρὸς ἀδελφή.
Ματζουμάνος. ἰσχνόχειρ. μάνον γὰρ ἡ χεὶρ, καὶ μάτζον τὸ ἰσχνόν.
Ματημόνισσα. ἀπελεύθερος.
Ματορία. διατιμητική.
Μάτρικες. ἀπογραφαὶ καὶ ἀντιγραφαί.
Ματρίκιος. ἡ ἀναγορὰ τῶν στρατιωτῶν.
Ματριμονίη. συμβίωσις.
Ματριμονίους. συμβίωσις.
Ματριμόσος. ἀπελεύθερος.
Μαφορίουμ. σκέπασμα κεφαλῆς.
Μέαμ. ἐμόν.
Μεδία. μέση.
Μεθοδεύουσα. μεταφέρουσα.
Μεμηνυκέναι ἐστὶ τὸ προσαγγελικέναι, τὸ ἐλέγξαι, τὸ κατηγορῆσαι, τὸ συλλέξαι.

Λίτεμ σούαμ] Λίτεμ σούαμ φέκιτ. *
τυπικῶς] Vel τυπικῷ, quod præcessit.
Λιτιγιτιόση] An Λιτιγιόση.
Λιτιῶσα. ἐπιδίκων] Leg. λιτιγιώσων. Labb. Meurs. in Gloss. legit λιτιγίωσα. ἐπίδικα.
Λογικάτη] Meurs. in Gloss. v. Λεγοκάτη, legit Λοκάτη. Sed v. Labb. ad Λεγοκάτη.

M.

Μαγκιπίσιον. δοῦλον] Leg. μαγκίπιον. Labb.
Μαλαφή] Verb. nihili; quod tamen an librariis, an alii homini imperito tribuam, dubito.
Μανδίτης] Scribi debuit Μανδάτης, vel Μανδάτι.
Μάνε καμίνους] Lege μανικάμους. *Manitare* v. mediæ ætatis.(*) Forte in nota scriptum fuit *Manicare*, q. e. *mane ire, accelerare*; de quo videndus G. J. Vossius de Vitiis Sermon. lib. IV. cap. 13.
τὸ μάνε] τῷ μάνου Ms. λέγεται δὲ καὶ ἡ περιχειρὶς οὕτω καὶ μανικέλλιον Ms. *
ὃ μόνον μαγισκήω] ὅμοιον μανικίῳ. (*) Ita corrigunt etiam Meurs. et Du Cang. in Gloss. v. Μανικέλλιον.
Μανίφακτον. φανερῶς] Leg. μανίφεκτον. φανερόν. Sic infra, pro Manifestum. Labb.
Μανουμίρσο. ἐλευθερωτής] Leg. μανουμίσορ. Idem.
Μαουΐστρατοί] Pro Μαγιστράτοι vel Μαγιστράτους.
Μαπαρίους κ. . . . .] Meurs. v. Μαππάριος ita restituit, Μαππάριος καλεῖται μανεπάριός τις ὢν, ὁ κ. τ. λ. Du Cang. vero in eod. v. pro μανεπάριος legit μαππάριος: sed lacuna et verba λὰ μέν τινα exigunt aliquid, quod sola librorum vetustorum ope suppleri possit. Illud vero μανεπάριος, dictum a Lat. *manus*, et Gr. ἐπαίρω, *attollo*, recte respondent ei, quod sequitur, ὁ τῇ χειρὶ δεικνύων.
μάππα] Meurs. d. l. μάππαι rectius.
ἀναλαμβανόμενα] Meurs. ἀναλαμβανόμενος.
τεταγμένον] Meurs. et Du Cang. τεταγμένος melius.
ἰσχνόν] Sic recte, in alio Lex. Ms. est ἰσχυρόν: quod merito improbat Du Cang. in Gloss. v. Ματζομανός.
Μαορία. διατιμητική] Leg. ἀεστιματορία. Labb.
Ματρίκιος. ἡ ἀναγορά] Meurs. et Du Cang. in Gloss. legunt Ματρίκιον.
ἀναγορά] Meurs. d. l. ἀναγραφή.
Ματριμονίους] Mallem Ματριμόνιουμ.
Μαφορίουμ] μαφόρτιουμ. *Mafortium* in Glossis Isidori et ap. Serv. in lib. Virg. et in gestis purgationis Cæciliani, quæ edita sunt post collationem Carthaginiensem. (*) Μαφόριον ap. alios quoque scriptum esse docet Meurs. in Gloss. h. v. et plenius G. J. Vossius de Vit. Sermonis lib. III. cap. 22. qui hoc putat dictum ex ὠμοφόριον, et corruptius esse *mafortium*.

[Μεμοριαλίου. ὑπομνηματιστῶν.]

ἡ κατὰ τῆς διαθήκης Μέμψις πενταετίᾳ ἀναιρεῖται, ἐξ οὗ καιροῦ ὑπεισῆλθεν ὁ κληρονόμος τῇ κληρονομίᾳ.

Μενσάλιον. κάλυμμα τραπέζης.

Μένσουρε. ὅσα ἐν μέτρῳ, οἷον οἶνος, ἔλαιον.

Μένσωρες. οἱ τὰ φοσσάτα μετροῦντες, οἱ νῦν μενσουράτωρες.

Μέντουμ. μνημή.

[Μερένδους. ἀριστητὴς δειλινῶν aut δειλινίζων.

Μέρξ. φόρτιον ἠπ γομόνα τὰ κινιτὰ περιέχει.]

Μεσοῦρα. μέτρον.

ὁ λέγων Μέρος καὶ μὴ προστιθεὶς ποῖον, τὸ ἥμισυ δηλοῖ.

Μερκεδῖνος. ἡ ἐμβόλιμος ἡμέρα.

Μέταλλον. ἐξορία.

[Μετάλλον ποινή ἐστι τὸ καταδικασθῆναί τινα ποιεῖν ἄσβεστον ἢ θεῖον ὀρύττειν. ὡς βιβλίῳ τῶν διγέστων μη. τίτλ. ιθ. δι. κ. τῶν δὲ βασιλικῶν βιβλ. ξ. τίτλ. μ. καὶ κϛ.]

Μετάλλου χειρουργία. θείου καὶ σιδήρου βάσανος.

[Μεταξία. ἐνδεδεμένα σηρικὸν, ἤγουν τὰ ἐνδειδεμένα ἀηήλοις καγκεκλωδῶς ἤτοι χιω . . . . . .]

Μετεγγυητής ἐστι, παρ' ᾧ πολλοὶ ἐπίδικον παραθῶνται πρᾶγμα.

Μέτους κάουσα. καταδίκη εἰς τὸ τετραπλοῦν, ὅταν ἐπάξω τινὶ φόβον καὶ λάβω τί.

Μέτους καῦσα. φόβου δίκη.

Μὴ δὲ προσέριδε. πρὸ κληρονομίας.

Μὴ δὲ τὴν ὀφφικήν. μὴ δὲ τὴν δι' ἀχαριστίας.

Μὴ ἐξερεδατευθείς. μὴ ἄκληρος γεγονώς.

Μηλιάριον. θερμηρὸν ἀγγεῖον.

Μηνυτής. ὁ ἀρχηγὸς καὶ αἴτιος γνωρισμοῦ τινος ὑποθέσεως ἢ πράγματος, ἀγνοουμένου μὲν πρότερον, μηνυομένου δὲ ὕστερον παρ' αὐτοῦ.

Μηοῦσος. καπηγευέσθω, πολιτευέσθω.

Μητροπάτωρ. ὁ τῆς μητρὸς πατὴρ, πάππος.

[Μίλες ἀπὸ τοῦ μίλε, ὃ δηλοῖ χίλια, κατὰ χιλίους γὰρ οἱ στρατιῶται τάττονται, ἢ ἁπλῶς ἐκ τοῦ πλήθους, ἐπεὶ τὰ χίλια ποτὲ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου λαμβάνονται ἀριθμοῦ, ὡς βιβλ. κθ. τῶν διγ. τίτλ. α. τῶν δὲ βασιλικ. βιβλ. λε. τίτλ. κα.]

Μιλιαρίσιον. στρατιωτικὸν δῶρον.

Μιλιαρίσιον. στρατιωτικὸν δῶρον ἐμφανῶς.

Μιλιαρίσιον. τὸ χιλιοστὸν τῆς τοῦ χρόνου λίτρας. μίλε γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ χίλια καλοῦσι· καὶ οὕτω κατεκερμάτωσε τὸ πόσον τῆς λίτρας, ἵνα δι' αὐτοῦ σώζηται τὰ χίλια μιλιαρήσια, ὥστε κατὰ νόμισμα λαγχάνει μιλιαρήσια ιδ.

[Μίνους οὐ μόνον τὸ ὀλίγω ἔλαττον, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἡμίσεως τὸ ἔλαττον. ὡς βιβλ. δ. τοῦ κώδικος τίτλ. μδ. δι. β. τῶν δὲ βασιλικῶν βιβλ. ιθ. τίτλ. η. κ. γθ.]

Μίξτα. μεμιγμένη.

Μισίον. διαβολή.

Μισσικίους. παλαιὸς στρατιώτης ἀπολυθείς.

Μιτάτουμ. ὑποτιθέμενον, ὑποβαλλόμενον· μίτω γὰρ τὸ ὑποβάλλω καὶ ὑποτίθημι.

Μιτάτωρ. ὁ ἀποστελλόμενος ἄγγελος πρὸς τοὺς ἄρχοντας.

Μνηστία. ἡ τῶν μελλόντων γίνεσθαι γάμων ὑπόσχεσις· ἐμφαίνει δὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆς μνηστίας μνήμη τοῦ ἐπαγγέλματος.

[Μοδεράτων. ἔπαρχος ἢ φύλαρχος.]

Μόδους. μέτρον, ὡς βιβλ. γ. τοῦ Κωδ. τίτλ. λδ. ιγ. τῶν δὲ Βασιλικῶν βιβλ. νη. τίτλ. ζ. κεφ. θ.

Μοιχὸς οὐκ ἀπὸ τῆς προθέσεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς πράξεως λέγεται.

Μολίβια. κινητά.

Μομέντουμ. ῥοπὴ, χρόνος ἀκαριαῖος.

Μονίτα. βουλλωτήριον, ἢ τὸ ἀρχέτυπον σφραγιστήριον, μεθ' ὧν ὁ τῶν νομισμάτων τόπος διαχαράττεται.

Μονίτατος. τυπάριον νομίσματος.

Μονιτόριον. κιννάβαρ.

Μονουμέντα. μνημόσυνα.

[Μονουμέντουμ κυρίως τὸ οἴκημα ἐπὶ τῷ τάφῳ.]

Μονουμέντουμ. μνημεῖον τὸ μήπω δεξάμενον νεκρόν.

Μόνστρουμ. τέρας μεμιγμένην ἔχον μορφὴν, οἷον εἰ γενήθη παίδιον κέρατα ἔχον.

Μοντιλίουμ. ἤτοι μαντίλιον· μάνε γὰρ ἡ χεὶρ, καὶ τίλω τὸ σπογγίζω.

Μορά. παρολκή.

Μορά. ἡ ὑπέρθεσις.

Μόρα γένεσθαι ἀμόρε τεστάτορις. ἤγουν ὑπέρθεσις μετὰ θάνατον τοῦ διατιθεμένου.

Μοράν. ὑπέρθεσιν.

Μόρα τόκους. ἀγωγὴ ὑπερθέσεως.

Μόρβους σοντίκους. νόσος βλαπτικὴ εἴτ' οὖν ἡ ἐπιγενομένη μετὰ τὸ τεχθῆναι διηνεκὴς νόσος, ὡς βιβλ. τῶν Διγ. κα. τίτλ. α. κεφ. ϛ. τῶν Βασιλ. βιβλ. νθ. τίτλ. ι. κεφ. νβ. θεμ. γ. μόρβους τὴν πρὸς καιρὸν ἀσθένειαν δηλοῖ ὡς βιβλ. β. τῶν Βασιλ. τίτλ. β. κεφ. ϛ. ζ. μόρβους σοντίκους ἡ οἱῳδήποτε πράγματι ἐμποδίζουσα νόσος.

Μόρε. ὑπηρετῆσαι.

Μόρος. ὁ θάνατος.

Μόρτη καῦσα. θανάτου αἰτία.

Μορτικαῦσα. μετὰ θάνατον δωρεά.

Μορτικίνω. θανάσιμος.

Μόρτις. θάνατος.

Μόρτις καῦσα. ἐπιθάνατος δωρεά.

Μόρτις καῦσα. ἡ μετὰ θάνατον δωρεά.

Μόρτις καῦσα δωρεά. ἐπιθανάτιος δωρεά.

Μόρτις καῦσα κάπιον. θανάτου αἰτίᾳ λῆψις, ὅτε στατουλίβερ ἢ λεγατάριος δίδωσιν ἐπὶ κλήρῳ αἱρέσεως τῷ κληρονόμῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ, καὶ ὅτι λαμβάνει τι ἐπὶ τῷ παραιτήσασθαι κλῆρον ἢ λεγάτουμ ἢ ἀδιτεῦσαν. ὡς βιβλ. τριακοστὸν ἔνvατον τίτλ. ϛ. Διγ. κβ. θεμ. γ. τῶν δὲ Βασιλ. βιβλ. ζ. τίτλ. γ. κεφ. κη.

Μόρτις καῦσα. θανάτου αἰτία.

Μορτός. νεκρός.

Μόσους. ἄφεσις.

Μόστρον. φανερόν.

Μόστροσον. τὸ ἔχον ἀνθρώπου καὶ ἑτέρου ζώου μορφήν.

Μοστροσοῦμ. τεραστικόν.

Μοστρονόσουμ. τερατικόν.

τὸ Μουναστρία, σημαίνει δωρεὰν, καὶ βάρος, καὶ ὀφφίκιον.

Μέντουμ] An μέντιον.

Μερένδους κ. τ. λ.] Similia habet Du Cang. h. v. e Gll. Nomicis Mss. Vaticanis.

ἠπ γομόνα κ. τ. λ.] Hæc vitiosa. In l. 66. D. de verb. signif. ex Græcis hæc habet Fabrotus Basilic. tom. 1. p. 49. ἡ τοῦ φορτίου προσηγορία μόνα τὰ κινητὰ περιέχει.

ἀηήλοις καγκεκλωδῶς. ἤτοι χιω . . . .] Ex Gll. Nomicis Vaticanis hæc quoque depromit Du Cang. v. Μεταξία, et hic quidem habet rectius, ἀλλήλοις καγκελωδῶς, εἴτοι χιω . . . .

προσέριδε] Malim προερέδε.

ὀφφικήν] Pro δεινοφφικίοσο.

Μηοῦσος. καπηγευέσθω] Lego Μηουσουκαπηγευέσθω.

τοῦ χρόνου] χρυσοῦ. Scal. Nec aliter Du Cang. in Gloss. v. Μιλιαρίσιον.

κατεκερμάτωσε] V. C. Joh. Fred. Gronovius de Pecunia vet. lib. IV. cap. 16. legit κατεκερμάτωσαν, sc. οἱ Ῥωμαῖοι. 'Et illic habet egregie h. l. explicantia.

Μισίον. διαβολή] In Gll. occurrit βολὴ, *missio*, et *missio*, βολὴ, ut illud, διαβολὴ, mihi sit suspectum.

Μιτάτουμ κ. τ. λ.] Error Compilatoris, qui μίτατον legit pro μήτατον, et pejus exponit. (*) Du Cang. in Gloss. h. v. legit μουτάτουμ: unde et statim post scr. erit μούτω, quod præfero.

Μιτάτωρ] Pro Μετάτωρ, vel Μητάτωρ.

μνήμη] An μνήμην.

Μοδεράτων] Lege Μοδεράτωρ.

Μολίβια. κινητά] Leg. Μοβίλια. Labb.

τόπος] Lege τύπος cum Du Cangio v. Μονῆτα.

Μονίτατος. τυπάριον] Meurs. et Du Cang. in Gloss. v. τυπάριον, ita corrigunt: Μονίτα. τυπάριον, quod probo.

Μονιτόριον] Du Cang. h. v. legit Κομμονιτόριον.

Μοντιλίουμ] Olim hic fuisse scriptum μαντίλιον docent seqq.; idque recte.

Μόρα τόκους ἀγωγὴ ὑπερθέσεως] Vereor ne hic aliquid sit turbatum. Sane ex mora deberi usuras in negotiis bonæ fidei et quibusdam aliis, constat *l.* 32. §. 2. *l.* 34. *D. de usur. l.* 24. *D. de us. et usufruct. leg.* ne plura adducam: verum interpretatio subjecta a re est aliena prorsus.

εἴτ' οὖν ἡ ἐπιγ.] ἤγουν. (*) Sed utrumque eodem redit.

πρὸς καιρὸν ἀσθένειαν] In Basilicis l. 101. §. 2. D. de Verb. signif. editum est πρόσκαιρον, *temporale*.

ἐπιθάνατος δωρεά] Paulo post scriptum est ἐπιθανάτιος δωρεά: quod quoque placet.

ἐπὶ κλήρῳ] ἐπὶ πλήρωσιν Ms. (*) Egregia est hæc lectio.

καὶ ὅτι κ. τ. λ.] ἢ ὅτε λαμβάνει τις. Ms.

ἀδιτεῦσαν] ἀδιτεῦσαι Ms. (*) Tam præcedens quam hoc arridet.

Μόσους. ἄφεσις] Leg. Μίσσους. Labb.

τὸ Μονουστρία σημαίνει δωρεὰν καὶ βάρος καὶ ὀφφ.] Lego τὸ Μοῦνος τρία σημαίνει, δωρ. καὶ β. καὶ ὀφ. Idem. τὸ μουνουστρία σημαίνει, et ita in Ms. (*) τὸ μούνους τρία σημ. est in Basilicis in l. 18. D. de Verb. signif.

ἢ Μούνιτας. λειτουργία. Μούνους ὁ μετὰ αἰτίας δῶρον, ὡς τὸ γενεθλιακὸν, ἢ γαμικὸν, ἢ βάρος, ἢ ὀφφίκιον, ὡς βιβλ. τῶν Διγ. ν. τίτλ. ιϛ. τῶν δὲ Βασιλ. β. τίτλ. β. κεφ. ιϛ. καὶ ρπδ. Μούνους τὸ ἐξ ἀνάγκης νόμου ἢ ἔθους ἢ ἄρχοντος γινόμενόν τινι βάρος.

Μούνομ κυρίως μὲν τὸ ἐξ ἀνάγκης νόμου ἢ ἔθους, ἢ ἀρχόντων γινόμενον λέγεται. ἔστι δὲ καὶ ἡ σφοδρὰ ἀμέλεια.

Μούνους τρία σημαίνει, δωρεὰν καὶ βάρος καὶ ὀφφίκιον.

Μούτουμ. τὸ δάνειον.

N.

Ναβιβάτις. οἴκησις.

Νατουράλια. φυσικά.

Νεγατορία. ἄρνησις.

Νεγατορία. ἀντίθεσις ἀρνητική.

Νεγατορίως. ἀρνητικῶς.

Νεγότια. χρηματικά.

Νεγοτζιόρομ γεστόρομ. τῶν διοικούντων ἀλλότρια.

Νεγότζιος γέστωρ. διοικητὴς ἀλλοτρίων.

Νεγοτιόρουμ γεστόρουμ. ἡ περὶ διοικήσεως ἀλλοτρίων πραγμάτων παρὰ γνώμην δεσπότου ἀγωγή.

Νεγοτορίλουμ γεστόρουμ. ὄνομα ἀγωγῆς κατὰ τῶν τὰ πράγματα διοικούντων· ἐγὼ γὰρ εὗρον νεγοτιόρουμ.

[Νέκδουμ σῶμα, μὴ παραδοθὲν διηνεκῇ ταφῇ οἷα τὰ σμυρνούμενα.]

Νεκεσάρια. δαπανήματα ἀναγκαῖα.

Νεκεσάρια. χρειαστική.

Νεκεσσάρια. δαπανήματα ἀναγκαῖα, ἅ τινα καὶ μειοῦσι μὴ γινόμενα τὸ πρᾶγμα ἢ τὴν προῖκα.

Νεκεσάριος. κληρονόμος ἀναγκαῖος.

Νεκεσάριος. ἐξανάγκης.

Νεκεσσάριος. ἀναγκαῖος.

Νεκεσσαρίους. ὅστις μετὰ ἐλευθερίας γέγονε κληρονόμος, ὡς βιβλ. ϛ. τοῦ κωδ. τίτλ. κζ. διγ. δ. τῶν δὲ Βασιλ. βιβλ. λε. τίτλ. ιγ. κεφ. λϛ.

Νὲκ μανιφέστα φούρτημ. ἀφανὴς κλοπὴ, ἥ τις εἰς τὸ διπλοῦν ἔχει καταδίκην, καὶ ἔξωθεν τὸ πρᾶγμα.

Νεκμανιφέκτι. ἀφανές.

Νεκτοτέπραχ. ὁ πραίτωρ τοῦ δήμου.

Νεμανίφακτος. ἀφανέρωτος.

Νεμανιφεκτός. ἀφανέρωτος.

Νέξουμ. δεδεγμένων, ὑποτεταγμένον, ὑποχείριον, ὑπεξούσιον.

Νεοκεσσαρία προῖξ. ἤτοι τὰ ἴδια γράμματα.

Νεοκέσσαρον. χαριζόμενον.

Νεολαία. στρατιωτικὴ χείρ.

Νερεβατορία. ἡ ἀναστρέφουσα τὸ πεπραγμένον πρᾶγμα.

Νερεβιταρία. οἴκησις.

Νερέδεμ. κληρονόμος.

Νερεδεταρίοις. δανεισταῖς οἶμαι κληρονομιαίων πραγμάτων. καὶ οἶμαι ἐξνερεδάτος, ὁ ἀπόκληρος.

Νερεδιτάρια. κληρονομιαῖα.

Νερεδιτάρια· κληρονομική.

Νερεδιτάρης πετιτιόν. κληρονομίας ζήτησις. ἐξ οὗ καὶ πετιτιὸν ζήτημα, ἤτοι τὸ ὑπομνηστικὸν τὸ πέτω τὸ ζητῶ.

Νερεδιτάρης πετιών. ἡ περὶ κληρονομίας ἀπαιτήσεως ἀγωγή.

Νεριδητάρης πετιών. ἤτοι κληρονομιαίας ἀπαιτήσεως ἀγωγή.

Νὲς βί. μὴ βία.

[Νεκβ Νὲκ κλάμ. Νὲκ πρεκαρίω. μὴ βίᾳ. μὴ λάθρα, μὴ παρακλήσει.]

Νὲς κλάμ. μὴ λάθρα.

Νὲς πραεκλάριος. ἤγουν μὴ παράκλησις.

Νὲς βὶ φίαθ. περὶ τοῦ μὴ βίᾳ γενέσθαι τοῦ εἰς κατοχὴν πεμφθέντος.

Νεφάριος. ἀθέμιτος.

Νεφαρίους. παράνομος, ἀθέμιτος, τουτέστιν ὁ δι' ἁρπαγῆς γενόμενος γάμος.

Νίσι ἐρεδιταρίουμ ἰουδικίουμ φίατ. εἰ μὴ τῇ κληρονομίᾳ πρόκριμα γένηται.

[Νοβάλις γῆ καλεῖται ἡ σκαφεῖσα καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἀργοῦσα.]

Νοβανδιάνδιμ. ἀνανεοῦντος ψυχῇ.

Νοβατεύει. ἀνακαινίζει.

Νοβατεύει. ἐκγαμεῖ.

Νοβάτζιον. καινισμὸς καὶ μετάθεσις τοῦ παλαιοῦ χρέους εἰς ἑτέραν ἐνοχὴν, ἀφ' οὗ τὴν πρώτην ἀναιρεθῆναι. νοβάτζιο δὲ λέγεται ἀπὸ τῆς καινῆς ἤτοι τῆς νέας ἐνοχῆς.

[Νοβάτιο. καινισμὸς ἤτοι τοῦ προτέρου χρέους εἰς ἑτέραν ἐνοχὴν πολιτικὴν μεταβολὴ, ἐφ' ᾧ τὴν πρώτην ἀναιρεθῆναι.]

Νοβατιόν. ἀνακαίνισις τοῦ παλαιοῦ χρέους εἰς νέον.

Νοβατιόν. ἡ τὸ παλαιὸν χρέος εἰς νέον μεταποιοῦσα.

Νοβατιόν. καινισμὸς, ἤτοι τοῦ πρώτου χρέους εἰς ἑτέραν ἐνοχὴν πολιτικὴν ἢ φυσικὴν μεταγωγὴ, ἐφ' ᾧ τὴν πρώτην ἀναιρεθῆναι. λέγεται δὲ Νοβατιὸν ἀπὸ τῆς καινῆς ἐνοχῆς, ὡς βιβλ. μϛ. τῶν Διγ. τίτλ. β. τῶν δὲ βασιλ. βιβλ. κϛ. τίτλ. δ.

[Νοβίκιουμ. τὸ μήπω ἐνιαυτὸν δουλεῦσαν.

Νοβικίους. Νεώνιτος ὃν ἂν ἀγορεύσω παρὰ σωματοεμπόρου καὶ προστήσω εἰς ὑπηρεσίαν δουλικὴν, ὡς βιβλ. κα. τῶν διγ.]

Νοδοπάκτον. ψιλὸν σύμφωνον.

Νομεγκουλάτωρ. ὁ ἐξ ὀνόματος τινὰ φωνῶν ὁ παρὰ συνηθείαν κράκτης.

Νόμερε. ὅσα ἐν ἀριθμῷ. οἷον λεπτοὶ νούμμοι.

Νομή. καὶ ἡ δεσποτεία, ὡς ἔνθα τὶς τὰς νομὰς αὐτοῦ λεγατεύει.

Νομή ἐστι φυσικῶς ἡ τοῦ πράγματος κατοχὴ, καὶ προηγεῖται δεσποτείας. κατὰ δὲ τοὺς νόμους, νομή ἐστι ψυχῇ δεσπόζοντος κατοχή.

Μούνομ] Pro Μούνους, quod præcessit.

ἔστι δὲ καὶ ἡ σφοδρὰ ἀμέλεια] Verba posteriora tria leguntur s. v. δόνουμ, ubi leg. esse δόλον notatum est. Forte aliquis, discrimen inter *dolum* et *donum* non bene callens, hæc posuit loco plane alieno.

N.

Ναβιτάτις] Pro 'Αβιτατίων, litera N alibi quoque principiis verborum est apposita, ut νερεδιτάρης &c.

Νεγοτορίλουμ] Pro Νεγοτιόρουμ.

Νέκδουμ κ. τ. λ.] Hæc ex Ms. prolata similia sunt illis quæ ex Gll. Mss. Vaticanis depromit Du Cang. v. Νέκδουμ, distinctione posita post Νέκδουμ hæc addens, ex Lat. *Necdum*, sc., *humo mandatum cadaver*. Rectius vero habet διηνεκεῖ. An huic signif. τοῦ *necdum* occasionem dederit, male intellecta *l.* 10. *C. de religios.* an aliud, non definio.

Νὲκ μανιφέστα φούρτημ] Νὲκ βανιφέστα φούρτουμ Ms. (*) νὲκ μανιφέστουμ φούρτουμ. COP.

Νεκμανιφέκτι] Pro Νεκμανιφέστι. Similia errata in seqq.

Νεκτατέπραχ. ὁ πραίτωρ τοῦ δήμου] Lego Νυκτέπαρχος: quam vocem ut odiosam sustulit Justinianus Nov. 13. jussitque dici deinceps patria voce *prætoras plebis*, Græca vero πραίτωρας δήμων. Romani eos vocabant, *præfectos vigilum:* Græci vero ἐπάρχους νυκτῶν, præfectos noctium, ut ait Imp. in d. Nov. LABB. Idem visum Du Cangio v. Νυκτέπαρχος: et res est certa.

δεδεγμένων] Lego δεδεμένον.

Νεοκεσσάρια] Pro Νεκεσσάρια. Simile vitium in gl. seq.

Νεοκέσσαρον. χαριζόμενον] Imo contraria sunt necessaria et χαριζόμενα, ut negatio videatur deesse.

Νερεβατορία. ἡ ἀναστρέφουσα] Leg. Νοβατορία. LABB. ῥεδιβιτώρια. SCAL. Hujus conjectura videtur probabilior. Nota est actio redhibitoria, qua res vitiosa redhibetur.

πεπραγμένον] πεπραμένον. SCAL.

Νερεβιταρία] Forte Νερεδιταρία: sed interpr. melior, quam quæ hic est adscripta, in gl. ab hinc tertia sequetur.

πετιών] Ita gl. seq.; sed leg. πετιτιών, quod jam præcessit.

Νὲς βί] Scr. Νὲκ βὶ et mox Νὲκ κλάμ.

Νὲς πραεκλάριος] Leg. Νὲκ πραεκάριον. LABB.

Νὲς βὶ φίαθ] Leg. Νὲ βὶς φίατ.

μὴ βίᾳ γενέσθαι κ. τ. λ.] Est interpr. tituli D. *ne vis fiat ei, qui in possess. missus erit;* quæ sic vertenda sunt, μὴ βίαν γενέσθαι τῷ εἰς κατοχὴν πεμφθέντι.

Νεφαρίους παράνομος] Νεφαρίους γάμους.*

Νίσι ἐρεδιταρίουμ] Νίτι ἐρεδιτάτι πρειουδίκιουμ Ms. (*) Si pro Νίτι reponas Νίσι, habes formulam ipsam, *nisi hereditati præjudicium fiat*, vel *si præjudicium hereditati non fiat*, quam invenimus ap. Gaium *l.* 1. §. 1. *D. famil. erciscund.*

Νοβανδιάνδιμ] Leg. Νοβάνδι ἀνίμῳ. LABB. Add. §. 3. *Inst. quib. mod. tollit. obligat. l. ult. C. de novat.* Eam emendationem proponit Bosquetus ad Psell. Synops. v. 154. non facta Labbæi mentione.

Νοβατεύει. ἐκγαμεῖ] Du Cang. in Gloss. v. Νουβιτίσσα legit Νουβιτεύει.

ἀφ' οὗ] Rectius in seqq. ἐφ' ᾧ.

πολιτικήν] In tertia abhinc gl. recte additum, ἢ φυσικήν. Et sic in Basilicis id quoque expressum est in *l.* 1. *D. de novationib.* unde etiam illa gl. est desumta.

Νοβικίους κ. τ. λ.] In Basilicis tom. II. p. 405. est νεώνητος et ἀγοράσω, quæ sensus exigit.

παρὰ συνήθειαν] τῇ συνηθείᾳ Ms.*

Νομή ἐστι φυσικὴ πράγματος κατοχή. ὡσανεὶ δὲ νομὴ, ἀσωμάτου πράγματος χρῆσις.
Νομινάτιμ. ἐξ ὀνόματος.
Νόμινε. ὀνόματι.
Νὸν ἀμπλέους πέτι. μὴ πλέον ἀπαιτῆσαι.
Νονιοῦρέ. οὐ δικαίως.
Νονιοῦρε κιβιλιφάκτα. οὐ δικαίῳ πολιτικῷ γεγενημένη.
[Νον ἰοῦστα τεσταμέντον. παράνομος διαθήκη ὅτε σῖος πρετερχθῇ, τουτέστιν ὑπεξούσιος ἀμνημόνευτος ἐαθῇ.
Νονκουπάτις. ἐκφώνησις ἄγραφος.]
Νόνος τένδη. ἡ τοῦ χρόνου παραδρομή.
Νονουμεράτα πεκούνια. μὴ μεμετρημένα ἀργύρια.
[Νονουτένδο. ἀχριστία νομῆς ἐν χρόνου παραδρομῇ.]
Νονουτένδο. τρόπῳ ῥητῷ καὶ ὡρισμένῳ χρόνῳ.
Νόξα. κόλασις, βλαβή.
Νόξα. κόλασις διὰ κακοτροπίας.
Νόξα. ἐνοχὴ ἀπὸ πριβάτων ἁμαρτημάτων ἁρμόζουσα, ὡς βιβλ. κα. τῶν Διγ. τίτλ. α. τῶν δὲ Βασιλ. βιβλ. κϛ. τίτλ. δ.
[Νόξα. ἡ διὰ σώματος βλάβη, οἷον κλοπὴ, ἁρπαγὴ, ζημία, ὕβρις. λέγεται αἱ—αὐτὸ τὸ σῶμα τὸ βλάψαν.]
Νόξα κάπου ἀσέγουτα. τὰ πταίσματα τῇ κεφαλῇ ἕπονται.
Νοξαλία. ἁμαρτία.
Νοξαλία. βλαπτική.
Νοξαλία. ἀγωγὴ ἡ ἔκδοσιν ζητοῦσα τὸν ὑφορώμενον.
Νοξάλεια. ἔκδοσις σωμάτων δούλων καὶ ζώων.
[Νοξάλια. ἀγωγὴ κελεύουσα τῷ δεσπότῃ ἢ τῷ κληρονόμῳ ἐκδοῦναι τὸν ἡμαρκότον δοῦλον, εἰ οὐκ ἀνέχετο τὸ ἱκανὸν τῆς ζημίας ποιῆσαι· ἥτις οὐ περαίτερον ἐνιαυτοῦ ἁρμόζει βιβλ. β. τῶν διγ.]
Νοξαλία καὶ Νόξα διαφέρει. Νοξαλία μέν ἐστιν, αὐτὸ τὸ κακούργημα· οἷον ἡ κλοπὴ, ἡ ἁρπαγὴ, ἡ ζημία, ἡ ὕβρις. Νόξα δὲ, αὐτὸ τὸ σῶμα τὸ βλάψαν.
Νοξαλία. ζημία.
Νοξαεδεδίτιο. εἰς κόλασιν ἔκδοσις.
τὸ ὄνομα τῆς Νόξης, πᾶν ἁμάρτημα περιέχεται.
Νοξία. ἁμαρτία.
Νόρμα. τεκτονικὸς κανὼν, ᾧ τις τῶν τοίχων ὀρθοῦσι γωνίας.
Νόρμα. κανὼν, διαβήτης, ῥυθμὸς, σταθμή.
Νοροραρία. νύμφη.
Νοσονάριος. ἡ νύμφη.
Νόσος τοῦ πάθους διαφέρει.
Νόσος ἐστὶν, ἡ τοῦ σώματος πρόσκαιρος ἀσθένεια. Πάθος δὲ, διηνεκὲς τοῦ σώματος ἐμπόδιον.
Νοτάριος. . . . . Νότα τὰ γράμματα.
Νοτάριος. ὁ τῶν γραμμάτων. νότα γὰρ τὰ γράμματα.
Νότο. σημειοῦμαι, αἰτιῶμαι. γίνεται δὲ νότα κατὰ τρεῖς τρόπους, ὅταν τις ἐναντίον εἴπῃ ἢ ἔλλιπες, ἢ λιαν ὁμολογούμενον, ὡς βιβλ. κϛ. τῶν Διγ. τίτλ. ν.
[Νοτορία. μήνυσις.]
Νούδον πάκτον. ψιλοῦ.
Νουνδινατίο. κυρίως μὲν τῶν λαμβανομένων προφάσει ἐμπορίας, ἐνίοτε δὲ τὸ καθόλου κέρδος.
Νουμβατεύεσθαι. λεγατεύεσθαι.
Νουμκουπατίο. ἐκφώνησις ἄγραφος.
Νούμμερε. ἀριθμοῦ.
Νούμμην. νούμμιον.
Νούμμοι. τὰ νομίσματα.
Νοῦμος. εἶδος νομίσματος.
Νουπτίδ. γάμος.
[Νούρους. νέος νύμφη τῷ υἱῷ.]
Νωτάριος. ὁ βαρυβαστάκτης.
Νοτάριος δὲ ὁ γραφεύς.

O.

Ο ἀποφειδικομίσον. ὁ ἀπὸ πίστεως βαλλόμενος.
Οβδονάρια. τὰ περιαπτόμενα τοῖς ποσὶν ὑφάσματα, ἃ λέγεται ποδάπανα κατὰ καθαρῶν· τὰ δὲ ἄλλα πέδια, ὡς εἰπεῖν τὰ ἐξ ἱματίων γεγενημένα, ἃ παρά τισιν ὀδώνια κέκληται ἢ βράχαι χερσὶ περιτιθέασι δακτυλίους δὲ τοῖς ποσίν.
Οβ καῦσαν. ὁ δι' αἰτίαν δεδομένον, οἷον ἐβοήθησάς μοι ὀβρέμ. ἵνα γένηται, οὗτινος μὴ γενομένου χώρα τῇ ῥεπετίονι.
Οβλάσον φοῦρτον. τὸ ὑπό τινος εἰσενεχθέν μοι κλοπιμαῖον πρᾶγμα.
Ο βόνα φίδε. ὁ καλῶς πιστεύων.
Οβρὲμ ἰουδικάταμ. διὰ τὸ πρᾶγμα κριθῆναι.
Οβρὲμ νὸν δεφένσαμ. διὰ τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκδικηθῆναι.
Οβ τούρπεμ καῦσαν. δι' αἰσχρὰν αἰτίαν.
Οδονάρια καὶ ὀδόνια ὑφάσματα ἐπιμήκη ἃ καὶ ὀράρια παρά τινῶν λέγονται. ταῦτα δὲ οἱ εἰς παλάτιον εἰσιόντες συγκλητικοὶ ἐπιφερόμενοι ἐν αὐτοῖς καὶ ἀπεμύττοντο καὶ ἀπέπτυον.
Ο ἐν τοῖς ἐκπεδεύτοις. ὁ ἐν τοῖς πρεπωδεστάτοις.
Οἰκείῳ ὀφφικίῳ. οἰκείᾳ δικαιοδοσίᾳ.
Ο ἰνστιτοῦτος. ὁ κατέχων.
Ο κομοδάτον λαβών. ὁ ἐνέχυρον λαβών.
Ο κομπρομισάριος. ὁ συντιθέμενος.
Ο μαινόμενος. ὁ ἥττων τῶν ἑπτὰ ἐτῶν.
Ομπλικατιονίβους. ἐνοχαί.
Ομποσατζίων. ζήτησις.
Οξαφαλία. . . . .
Οξάλια. ἔκδοσις ζητοῦσα τὸν ὑφορώμενον.
Ο πατρων. ὁ ἀντιλήπτωρ.
Οπεραί. οἱ καρποὶ τῶν οἰκετῶν.
Οπέραις. ἐργασίαις ἐκ τῶν χειρῶν.
Οπέρας. ὁ δοῦλος εἰς φυσικὴν ὑπηρεσίαν, ἤγουν ἐλευθερικήν.
Οπεράτος. ἐργαστής.
Οπερῶν. καμάτων.
Οπινιόν. ἡ ὑπεσταλμένη καὶ μετὰ ἐνδοιασμοῦ ἀπόκρισις.
τῷ ὀνόματι τῶν Ὅπλων, καὶ τὰ ξύλα καὶ οἱ λίθοι περιέχονται.
Οπορτέβιτ. χρή· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐνεστῶτα καὶ τὸν μέλλοντα χρόνον.
Ο ποστοῦμος. ὁ μεταγενέστερος.
Ο πούπιλος. ὁ ἀνήλικος.

Νον Ἰοῦστα] Leg. Νον Ἰοῦστον. COPES.
Νονκουπάτις] Pro Νουνκουπάτιο.
Νόνος τένδη. ἡ τοῦ χρ. παραδρομή] Lege Νονουτένδη vel Νονουτένδο, ut infra. LABB.
ἀχριστία] Pro ἀχρηστία: sed literæ η et ι sæpe hic confunduntur.
Νονουτένδο. τρόπῳ κ. τ. λ.] Non sunt posteriora priorum interpretatio, sed omnia simul sunt expressio quorumdam, quæ extant in §. 3. *Inst. de usufructu.*
λέγεται αἱ— αὐτό] Sensus erit bonus, si scribamus λέγεται καὶ αὐτὸ κ. τ. λ. vel etiam omisso καί: aut λέγεται καὶ νόξα αὐτὸ κ. τ. λ. res ipsa est clara ex §. 1. *Inst. de noxalib. actionib.*
Νόξα κάπου ἀσέγουτα] Scr. N. κάπουτ σεκουιτουρ. *l. ult. D. l.* 1. *C. de noxalib. actionib. et alibi.*
Νοξάλια. ἁμαρτία] Imo sic sumitur *noxia*, §. 1. *Inst. de noxalib. et ib. Theophil.* atque ita in seqq. semel recte scriptum est; at sæpius Νοξαλία, et Νοξάλεια, perperam.
ἡμαρκότον] Lego ἡμαρτηκότα. Quod vero additur in fine, actionem noxalem anno terminari, verum non est; cum sit certum, eam passu pari ambulare cum actione principali, cui accedit, veluti furti, vi bonorum raptorum, injuriarum etc.
ᾧ τις] Abundat τις, aut leg. ᾧ τινι vel ᾧ τάς.
Νουμβατεύεσθαι] νουμκουπατεύεσθαι. SCAL. Nec alia mens Meursio in Gloss.
Νούρους· νέος νύμφη] Vel leg. Νούρους, νέα νύμφη, vel Νούρους μέα. νύμφη.

O.

'Οβδονάρια] 'Οδονάρια. SCAL. Atque ita Meurs. et Du Cang. in Gloss. Salmasius vero ad Lamprid. Alexand. Sever. cap. 40. legit Οὐ δωνάρια: sed in his gll. sæpe literæ sunt permutatæ, et accurata Lat. scribendi ratio neglecta est.
κατὰ καθαρῶν] Hæc a prioribus distinxi; quæ vero sequuntur, sunt ex Epiphan. c. Catharos, uti observavit Du Can. in Gl.
πέδια] πέδιλα. SCAL. Salmasius ad Lamprid. d. l. mallet ποδεῖα: sed ap. Epiphan. est quoque πέδια.
κέκληται ἢ βράχαι] Apud Epiphan. extat, κέληται ἢ βράκαι.
οἷον ἐβοήθησας] οἷον τὸ ὅτι ἐβοήθησας.*
οἷον ἐβοήθησάς μοι ὀβ ῥὲμ ἵνα κ. τ. λ.] Male hæc distincta sensum turbant, qui ut sit bonus, ita interpunxi, οἷον ἐβ. μοι ὀβρὲμ, ἵνα κ. τ. λ. cf. *l.* 1. *pr. D. de condiction. ob turp. vel injust. caus. l.* 52. *de condiction. indebit.* causa, sc., pertinet ad præteritum, res ad futurum; quod tamen discrimen passim negligitur.
ἵνα γένηται] ἵνα τι γένηται.*
τῇ ῥεπετίονι] τῇ ῥεστιτυτίονι. Ms. (*) An sic legas, an ῥεπετιτίονι, nihil intererit.
'Οδοναρία] ἴσ. ὀθοναρία καὶ ὀθόνια. (*) Sed vulgatum retinet Du Cang. v. 'Οδόνιον.
ἐκπεδεύτοις] ἐξπεδίτοις. SCAL.
Οὐμπλικατιόνιβους] Pro 'Οβλιγατιόνιβους. Sunt hic in præcedentibus quædam plane a vero aliena, sed quæ persequi non est mihi propositum.
'Οξάλια. ἔκδοσις ζητοῦσα τὸν ὑφορ.] Leg. Νοξάλια, ut sup. LABB.

Οπποτέρβιτον. δηλοῖ καὶ τὸν μέλλοντα χρόνον.
Ο προυπριετάριος. ὁ τὴν δεσποτείαν ἔχων, ὀρδινάριος.
Οπτίονες. αἱρετοὶ ἢ γραμματεῖς.
Οπτίονος. ἐπιλογῆς.
Ορατίων. γραφή.
Ορδινάρε λίτεμ. προκατάρξαι δίκην.
Ορδινάριος. τῇ τάξει ἔμπρακτος.
Ορδινάριος. οἰκέτης.
Ορδιναρίους σέρβους. δοῦλος προτεταγμένος.
Ορδινάτιο. προκάταρξις.
Ορδινὲμ ἄδετ. τάξιν ἔχει.
Ορδο. τάξις.
Οριγνάλια. προγονὴ ἀρχαία.
Ορκίνοι. ἀπελεύθεροι τεθνεῶτος, οὓς λέγουσι χαρονιανοὺς ἀπελευθέρους.
Ορκινος λιβερτός. χαρωνιανὸς ἀπελεύθερος. ὅρκους γὰρ ὁ χάρων.
Ορτίονος. ληγάτου.
Ορυγμα, ὑδροστασίου, καὶ λίμνης διαφέρει· λίμνη γάρ ἐστιν, ἡ διηνεκῶς ἔχουσα ὕδωρ. ὑδροστάσιον τὸ πρὸς καιρὸν καὶ ὡς ἐπίπαν ἐν χειμῶνι συναγόμενον. ὄρυγμα δὲ, δοχεῖον ὕδατος χειροποίητον.
Ορφανικοὶ τόκοι, οὓς καὶ πουπιλιαρίους λέγουσιν, οἱ ἀπὸ τρίτης, ἑκατοστῆς.
Ορφιτιανὸν δόγμα ἐπὶ Ὀρφίτου καὶ Ῥούφου τῶν ὑπατῶν ἐκφωνηθὲν παρὰ τοῦ βασιλεύοντος τότε Μάρκου. παρέχει δὲ τοῖς παισὶν νόμιμα δίκαια εἰς τῶν μητέρων διαδοχήν.
Ο σοῦος τοῦ τεστάτωρος. ὁ ἴδιος τοῦ διατιθεμένου.
Οσουφρουκτονάριος. ὁ τὴν χρῆσιν ἔχων ἔθους καρποφορίας.
Οστία. ἡ θύρα.
Ο συνδεύητος. ὁ ἀχρεώστητος.
Ο τεστάτωρ. ὁ διατιθέμενος καὶ προφωνούμενος.
Οτιάρβετ. ἡ φυσικὴ κατοχὴ τοῦ πράγματος.
Οτιλία. ἐπίπλαστα.
Οτόνικα. ἱμάτιον γυναικεῖον ποικιλτόν.
Ο τὸν οὖν δεκοδνάτου. τὸν οὐκ ἐκ συγγενείας.
Ο τῶν προυπρίων. ὁ κατὰ σάρκα.
Οὐαυστηνατεύσας. ὁ διακατέχων.
Οὐδβί. διὰ βίαν.
Οὐδὲ λίβεροι πόθεν ἐλεύθεροι.
Οὐδὲ γηρετουζώρ. πόθεν ἀνὴρ καὶ ἡ σύζυγος.
Οὐίνδικτα. ἐκδικουμένη.
Οὐιντιδόμ. τῶν ἐντὸς ὅλου χρόνου κινουμένων ἀγωγή.
Οὐιτιλία. ἀκεραία.
Οὐιτίλιον ἰντέρδικτον. ὃ λέγεται κώλυσις.
Οὐ καπιτεύει. οὐκ ἀναλαμβάνει.
Οὐ κοντίνουος. συναπτός.
Οὐκουσαπητεύει. τουτέστιν χρῆσιν ἔχει.
Οὐνδεβί. ἐν τούτῳ τῷ ἰντερδίκτῳ φησὶν ὁ πραίτωρ ὅθεν βίᾳ σὺ τόνδε ἀπελάσεις ἢ ἡ φαμιλία σου περὶ τούτου πράγματος καὶ περὶ ὧν τότε εἶχεν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἐντὸς ἐνιαυτοῦ μετὰ δὲ τὸν ἐνιαυτὸν εἰς ὅσον περιῆλθεν εἰς τὸν ἐξελάσαντα δώσω τὴν ἀγωγήν. τοῦτο δὲ τὸ ἰντέρδικτον εἰς ἐκείνους ἀνήκει μόνους οἵ τινες ἀκινήτων οἱωνδήποθεν ἐξελαύνονται.
Οὐνδεβί. ἔνθεν βία.
Οὐνδεβιρετούπσορ. ἀδιάδοχος διαδοχή.
Οὐνδὲ λίβερι. διακατοχὴ ἡ διδομένη παρὰ τοῦ πραίτωρος τοῖς ὑπεξουσίοις καὶ αὐτεξουσίοις παισίν.
Οὐνδελίβερι. ἔνθα ἐλευθερία.
Οὐνιβερσιτάτεμ. τὴν ὁλότητα, τὴν ὁμάδα.
Οὐνοραρίουμ. τίμιον.
Οὔξορ κυρίως γαμετή ἐστιν ἡ κατὰ νόμον.
Οὔξορ λέγεται τῇ τῶν Ῥωμαίων φωνῇ ἡ γαμηθεῖσα γυνή.
Οὐπιλίου. οἱονεὶ οἱ σκρινιάριοι, οἱ χαρτοφύλακες τοῦ βασιλέως, ἤτοι τῶν βασιλικῶν χάρτων.
Οὐποσέτα. τὰ βιαίως κατεχόμενα.
Οὐ προκρίνει. οὐ βλάπτει, οὐ καταδικάζει.
Οὔρβις. ἡ πόλις. λέγεται δὲ, ἀπὸ τοῦ οὐβαρέτου, τουτέστιν ἀρότρῳ περιχαράξαι τὸν μέλλοντα πολίζεσθαι τρόπον. Οππιδούμ. ἀπὸ τοῦ ἔργου τῆς τῶν χειρῶν κατασκευῆς.
Οὐ ῥεπετιτεύεται. οὐκ ἀποστρέφεται. ξαφαλία, τουτέστιν ἀχρεώστητος.
Οὐ ῥεπετιτεύετε. οὐκ ἀντιστρέφεται.
Οὐ ῥεπετιχύετε. μεταλαλήσῃς.
Οὐρτηλία. ἡ εἰκονισμένη μετὰ τὴν διετίαν ὑπόθεσις.
Οὐ ῥεπετιτεύετε. οὐκ ἐπαναλαμβάνεται.
[Οὐσουκαπίο. ἡ διὰ χρήσεως λῆψις, ἢ κατάσχεσις.]
Οὐσοκαπίων. ὁ μακρὸς χρόνος.
Οὖσον. δίκαιόν τι.
Οὐσουκαπιτεύει. διὰ χρήσεως δεσπόζει.
Οὐσουκαπιτεύειν. χρῆσιν ἔχειν, ἢ κερδαίνειν αὐτήν.
[Οὖσους. χρῆσις. ἐπὶ μὲν προβάτων τὸ κοπρίζειν τὸν ἴδιον ἀγρόν. ἐπὶ δὲ ἀγροῦ μόνον τὸ χρῆσθαι τοῖς ἐκεῖσε γινομένοις λαχάνοις, ὀπώραις, ἄνθεσι. ἐπὶ δὲ οἴκου μόνον τὸ αὐτόν τινα οἰκεῖν σὺν τοῖς δούλοις καὶ μισθωτοῖς αὐτοῦ.]
Οὐσουκαπιτεύω. διὰ μακρᾶς χρήσεως δεσπόζω.
[Οὐσουρπάτιο. χρῆσις ἐξηπλωμένη ἤγουν ἀδιάκοπος.]
Οὐσουφρουκτάριον. ἔθος καρποφορίας.
Οὐσούφρουκτον. κλεψία, ἢ εὔπορος, καὶ χρῆσις ἐπικαρπίας.
Οὐσούφρουκτος. ὁ τὴν χρῆσιν τῶν καρπῶν ἔχων.
Οὐσουφουρκάριος. ὁ τὴν χρῆσιν ἔχων.
Οὐσοφροῦκτον. χρῆσις ἐπικαρπίας εἰς χρῆσιν.
Οὔτε κόντρα ταβούλλας αἰτῶν, οὔτε δινοφφικίοσον. οὔτε περὶ μέμψεως, οὔτε περὶ ἐναντιώσεως ἐν διαθήκῃ.
[Οὐτίλια τουτοῦλα. ἡ μὴ ὀρθὴ, μηδὲ ἀκριβὴς, ὡς κινου-

Ὀπποτέρβιτον. δηλοῖ καὶ τ. μ. χρ.] Verbum Ὀπόρτέβιτ hic corruptum est, et restituendum facillime: verum illud τὸν vel expungendum est, vel aliquid intercidit, et scriptum fuit, τὸν ἐνεστῶτα δηλοῖ καὶ τ. μ. χρ. quale quid jam præcessit. Add. Basilic. in l. 8. D. de Verb. signif.

Ὀρδινὲμ ἄδετ] Lege Ὀ. ἄβετ.

Ὀρτίονος] ὀπτίονος. Scal. Notum est legatum optionis §. 23. Inst. de legat.

ἔθους καρποφορίας] Sensus esset bonus, si legeremus τῆς καρποφορίας: ita tamen et infra scriptum est, v. Οὐσουφρουκτάριον.

συνδεύητος] An voluit exprimere, *sine debitis?*

Ὀτιάρβετ] Ὀτιάβετ (*) *Uti habet.* Cup. Similia iis, quæ sequuntur, ex vet. Gloss. profert Brissonius v. *Habere.*

Ὀτόνικα] Meurs. et Du Cang. in Gloss. legunt τόνικα, i. e. *tunica.*

οὖν δεκοδνάτου] Pro οὖνδε κογνάτοι: dein pro τοῖς οὐκ ἐκ συγγενείας sensus exigeret, τοῖς ἐκ συγγενείας.

ὁ διακατέχων] Scr. οὐ διακ. vel ὁ οὐ διακ. aut in præcedentibus Οὐκ αὐστ. pro οὐκ ἀβστινατεύσας.

Οὐδβί] Pro Οὖνδε βί, intelligitur interdictum Unde vi.

Οὐδέ] I. e. *Unde.* (*) Mala quoque est interpr.: liberi enim hic, sive in edicto de bonorum possessione unde liberi, sunt *descendentes,* παῖδες, uti in seqq. vocantur, non qui opp. servis. Similis error inferius quoque occurrit. Hinc vero et ex aliis apparet, quasdam ex his gll. auctores habuisse homines, plane juris ignaros.

Οὐδὲ γηρετουζώρ. πόθεν κ. τ. λ.] Leg. Οὖνδε βὴρ ἔτ οὔξωρ. Labb.

Οὐίνδικτα] Forte Οὐινδικάτα.

Οὐιτιδόμ] Οὐτίλιουμ. Scal.

Οὐιτιλία] Rectum Οὐτιλία.

Οὐ κοντίνουος. συναπτός] Lege ὁ κοντινοῦος. Labb.

Ὁ πραίτωρ] ὁ πρ. οὕτως. Ms. *

ἀπελάσεις] ἀπήλασας. Ms. *

καὶ περὶ ὧν] ἢ περὶ τῶν (*) Recte habet lectio vulgata, quam exhibent etiam Basilica *in l. 1. pr. D. de vi et vi armat.*

Οὐνδεβιρετούπσορ] Οὐδεβιρετούκσορ. Scal.

ἔνθα ἐλευθερία] Vide ad v. Οὐνδὲ λίβερι.

Οὐνοραρίουμ] Pro Ὀνοράριον.

Οὐποσέτα] Leg. βὶ ποσέσα. Labb. Οὐι ποσσέσσα. Scal.

Οὔρβις] In Basilicis in *l.* 239. §. 6. *D. de verb. signif.* unde hæc sunt oriunda, legitur Οὔρβε.

οὐβαρέτου, τουτέστιν] In Basilicis est οὐρβάρε, τουτ., rectius: et sic est in ipsa lege.

τρόπον] Ibid. extat τόπον, recte.

τῶν χειρῶν] In Basilicis τοιχῶν.

ῥεπετιτεύετε] Forte, ῥεπετιτεύεται. Idem error inferius reperitur.

Οὐρτηλία] Pro Οὐτιλία. Interpretatio videtur pertinere ad actionem in factum, quæ olim dabatur ob dolum, anno elapso, *l.* 28. *l.* 29. *D. de dol. mal.* hodie post biennium ex *l. ult. C. de dol. mal.*

Οὐσουρπάτιο κ. τ. λ.] Si hæc ab Auctore sint, gravissime is est lapsus: nam usurpatio est usucapionis interruptio *l.* 2. *D. de usurpation. et usucapion.*

ἔθος] Ita in v. Ὀσουφρουκτονάριος.

κλεψία, ἢ εὔπορος] Quid hæc ad usumfructum? Videntur aliunde huc translata.

Οὐσούφρουκτος. ὁ τὴν χρῆσιν κ. τ. λ.] Leg. Οὐσουφρουκτουάριος, ut infra pro Οὐσουφουρκάριος. Labb.

τουτοῦλα] Leg. τουτέλαε, actio tutelæ utilis, inter adultum et curatorem locum habens, quemadmodum tutelæ directa inter pupillum et tutorem; de quibus agitur *in tit. D. de tutel. et rationib. distrahend. et utili curationis causa, actione et tit. de contraria tutel. et utili actione;* quod hic non satis

μένη ἐπὶ τοῦ ὀρφανοῦ ἀνήβου ὄντος.

Οὐτίλια. ἡ ἐντὸς ὅλου τοῦ χρόνου κινουμένη ἀγωγή.]

Οὐτίλιον. οὐτίλιός ἐστι ὁ χρόνος· τουτέστιν τέλειος τῶν τριάκοντα ἡμερῶν τοῦ ἀνανεῶσαι τὴν κατηγορίαν, ἐν αἷς ὁ κατήγορος ἠδύνατο προσελθεῖν τῷ ἄρχοντι. ἀριθμεῖται δὲ μετὰ τὴν περαίωσιν τῶν ἐκφερίων.

Οὐτίλιον. τὸ ἐνδύναμον καὶ ἰσχυρόν.

Οὐτήλιον. ἀγαθοσύνη.

[Οὐτίλιος. ὡρισμένος χρόνος, ἀνθ' οὗ νῦν ἐστὶ συναπτὴ ἡ τῆς ἀποκαταστάσεως τεραστία.]

Οὐτίλιος ὁ χρεώστης. ὁ μετ' ὀλίγον χρέος δυνάμενος.

Οὐτίλιος. ὁ καιρὸς ὁ διδόμενος τοῖς δικαζομένοις σκέψασθαι περὶ τοῦ πράγματος, ἤγουν ὁ τριακονθήμερος.

Οὐτίλιος. ἀναγκαῖος.

Οὐτίλιος. συναπτός.

Οὐτίλιος ἐνιαυτός. ἡ ὡρισμένη τετραετία.

Οὐτιλίου ἐνιαυτοῦ. τοῦ τελείου.

Οὐτιλίου χρόνου. ἡ περαίωσις τῶν λ. ἡμερῶν.

Οὐτιλίως. χρησίμως, πλαγιαστικῶς ἢ ἀκαιραίως, ἢ συναπτῶς.

Οὔτ ποσιδέτις. διὰ ὑπόστασίν τινα ἐπὶ τῶν ἀκινήτων ἐγγυμναζομένων.

[Οὔτι ποσσιδέτις. ὡς νέμεσθε. ἐπὶ γὰρ ἀμφιβόλου νομῆς ἀκινήτων διελάλει ὁ πραίτωρ οὕτως, ὡς νέμεσθε, νέμεσθε, καὶ οὐδέτερος βίαν τῷ ἑτέρῳ ποιείτω, ἀλλὰ μενέτω δηλαδή.]

Οφειδιούσωρ. ὁ ἐγγυητής.

Οφφίκια. λειτουργία.

Οφφίκιον. λειτουργία.

Οφφίκιον. τάξις.

Οφφίκιον. ἐξουσία, θέλημα, ἐπίκρισις.

Οφφίκιον. σωμάτιον.

Οψεκίων. ὀψικίων.

Π.

Παγανοί. οἱ ἀνάξιοι, ἢ ὑπεξούσιοι. ἐξ οὗ καὶ παγανικὰ χρήματα τὰ ὑπεξούσια τῷ πατρὶ πεκούλλια τοῦ παιδός.

Παγανοί. ἀστράτευτοι.

Παγανός. ὁ ἐκτὸς μόνου στρατιώτης.

Παγανός. ὁ ἐκτὸς μόνου στρατιώτου.

Παγκτευθῇ. συμφωνηθῇ.

Παγκτεύουσι. συμφωνοῦσι.

Πάγους. τοπαρχία, ἀγρὸς, μέρος χώρας.

Παιτίτα. γνώρισμα αἰτήσεως.

Πάκτον. σύμφωνον.

Πάκτον. συνθήκη.

Πάκτου. εἰρήνης.

Παλατῖνοι. εἶδος ἄρτων, οὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας· οἷα ἐκ τοῦ παλατίου χορηγούμενοι.

Παλατίνους. ὁ παλατίονος ὑπηρέτης· παλατῖνοι γὰρ κοινῷ ὀνόματι πάντες ἐκαλοῦντο οἱ ἐν τοῖς κατὰ τὸ παλάτιον θησαυροῖς ὑπηρετοῦντες ταξεωταί. [ἀλλ' οἱ μὲν ἀεὶ τῷ παλατίῳ προσεδρεύοντες ἐλέγοντο κοματατήνσιοι (κομίτατον γὰρ ὁ τόπος ἔνθα διάγει ὁ βασιλεὺς) οἱ δὲ εἰς τὰς ἐπαρχίας πεμπόμενοι μιτενδάριοι, μίτω γὰρ τὸ ἀποστέλλω.]

Παλλακή ἐστιν ἡ συζοῦσα τινὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ νομίμως χωρὶς γάμου.

Παλματίους ἐκούους. ὁ τοῦ παλματίου ἵππος. ὧν δὲ ὁ παλμάτιος οὗτος ἵππος παννπλούσιος διὰ τυραννίδα ἐδημεύθη, περὶ οὗ φησὶν Ἰλλούστριος Ἡσύχιος ὁ φιλοσοφήσας τῆς μιλησίας ἐν τῷ ε. χρονικῷ διαστήματι τῆς ἱστορίας, ταῦτα κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεριανοῦ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας παλμάτιός τις οἰκίαν μὲν ὑπὲρ τὰ βασίλεια κεκτημένος, ἵππων δὲ ἀγέλοι καὶ τῷ ἄλλῳ πλούτῳ κομῶν εἰς πολυμέρος τῶν μοναρχούντων ἐφικνουμένῳ, ἀσελγὴς δὲ εἴ τις ἕτερος ὡς καὶ ὑπατικοῦ τινος Ἰσοαίμου τοὔνομα γαμετὴν αἰθερίαν καλουμένην ἁρπάσαι καὶ εἰς σίδην ἐκκομίσαι· διότι προστατεύων ἐτύγχανε τῆς ἐναντίας τοῦ δήμου μοίρας.

Παραβλέτιο. ὁ λίβελλος εἴτ' οὖν τὸ τῆς ἐναγωγῆς ἔγγραφον, ὃ δέησις λέγεται, δι' οὗ παραβάλλεται, τουτέστι προβάλλεται ἢ προτίθεται τῷ ἄρχοντι ἡ κατά τινος ἔγκλησις.

Παραδρογατίονις. διὰ τῆς παρακλήσεως.

Παραλογισμός. εἰρωνεία.

τὸ Παρὰ σοὶ, πλέον ἐστὶ τοῦ Πρὸς σὲ, πρὸς σὲ γάρ ἐστι τὸ ὅποσον ὑπὸ σοῦ κρατούμενον. παρὰ σοὶ δέ ἐστι, τρόπῳ τινὶ νεμόμενον.

Παραφέρνα. ἐξώπροικα, οὕτω φασὶ καθ' ἕλληνας.

Παρεμβαλόντι. ἐγγυωμένῳ.

Παρενέσθαι. ἡ ἔννομος τοῦ πράγματος κατοχή.

Παρέντες. οἱ ἀνιόντες, ἤτοι οἱ γονεῖς.

Πάρτε. μέρος.

Παρτιαρία. εἰς μέρος.

Πάρτις. μέρος.

Παρτιτιαρίον. ἡμισυμερίτου.

Παρτιτιαρίον. ἰσομερίτου.

Παρτίτιον. μερικόν.

Πατριβονιάλια. ὅσα ἕκαστος βασιλεὺς ἑαυτῷ κτᾶται ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐξευρὼν καὶ τὴν προσηγορίαν ταύτην καὶ τὴν ἀρχήν. [τοῦ κόμητος τοῦ πατριμονίου.]

Πατριμονάλια. ἰδιόκτητα τοῦ βασιλέως.

Πατριμοναλίκιον. πατρικὴ οὐσία.

Πατρονόρουμ. πάτρων.

τῇ προσηγορίᾳ τοῦ Πατρὸς, καὶ ὁ πάππος περιέχεται.

Πατρουέλες. ἐκ πατέρων δύο ἀδελφῶν προελθόντες παῖδες.

Πατρούους. ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος, ἤγουν Ἑλληνιστὶ πάτρῳος.

τῇ προσηγορίᾳ τοῦ Πάτρωνος, καὶ ἡ πατρώνισα περιέχεται.

clare est expositum.

ἐντὸς ὅλου χρόνου] Imo in utile tempus non alii computantur dies, quam quibus experiundi potestas est, *l.* 1. *D. de divers. temporal. præscription. Add. Rad. Forner. Rer. Quotidian. lib.* II. *cap.* 14. ut hic vel Auctoris vel librarii quædam sit culpa.

ἐκφερίων] In l. 10. §. 2. D. ad S. C. Turpillian. unde hæc hausta sunt, legitur *feriæ*. Basilica habent v. ἀπράκτων.

Οὐτηλίον] Οὐτίλιον. *

τεραστία] Leg. τετραετία: respicitur *l. ult. C. de temporib. in integ. restitution.* sic postea, Οὐτίλιος ἐνιαυτός. ἡ ὡρισμένη τετραετία.

δυνάμενος] Forte deest ἀποδοῦναι, aut aliud simile.

συναπτός] Imo tale est tempus continuum, ut videatur addenda negatio, hoc modo, οὐ συναπτός. Simile mox habebimus v. Οὐτιλίως.

Οὔτ ποσιδέτις] Leg. οὔτι ποσσιδέτις. COPES.

Ὀψεκίων] H. e. *obsequium*. Ita Fabrot. in Gloss. Verb. Cedren.

Π.

μόνου στρατιώτης] Melius μόνου στρατιώτου, quod extat in gl. seq.

παλατίονος] παλατίανος Ms. *

κοματατήνσιοι] Rectum Κομιτατήνσιοι, Comitatenses, quod docent seqq.

συζοῦσα] συζῶσα. SCAL. Nec aliter habent Basilica in *l.* 144. *D. de Verb. signif.* intelligitur vero concubina, vid. *l.* 3. §. 1. *D. de concub.*

ὧν δέ] ἦν δὲ Ms. *

οὗτος ἵππος παννπλούσιος] Jacobus Gothofredus, h. l. describens in Comment. ad l. un. Cod. Theod. de greg. dominic. exhibet ἵπποις, recte. Sic sensus erit fuisse Palmatium divitem equis.

διὰ τυραννίδα] ὃς διὰ τ. Ms. (*) Lectio vulgata atque hæc idem exprimunt.

φησὶν ὁ Ἰλλούστριος Ἡσύχιος] φ. Ἡσ. Ἰλλ. Ms. *

παλμάτιός τις] Deest ἦν, vel aliud v.

τῆς Καππαδοκίας] τῆς Καππαδόκων. Ms. *

οἰκίαν] οἰκίας Ms. (*) Placet vulgata; nec enim verisimile est, Palmatium plures habuisse domos regia præstantiores.

ἀγέλοι] ἀγέλας Ms. (*) Mallem ἀγέλαις, ut cohæreat cum seqq.

πολύμερος] Lego πολὺ μ.

εἰς Σίδην] εἰς ἤδην Ms. (*) Recte habet se lectio edita. Side, urbs Pamphiliæ, ex Stephano aliisque nota est.

Παραβλέτιο] Πὲρ ὀβλατίονα. SCAL. Sed Παραβλέτιο est libellus supplex judici porrectus. Adeatur Du Cangii Gloss.

εἴτ' οὖν] ἤγουν Ms. *

ὃ δέησις] ὁ καὶ δέησις Ms. *

προβάλλεται ἢ] προβ. ἢ κατὰ Ms. *

τὸ Παρά] *Penes, apud.* SCAL.

ὅποσον] In Basilicis in l. 63. D. de Verb. signif. scriptum est ὁπωσοῦν, quod bene explicat illud *qualiter qualiter*.

ἡμισυμερίτους] Statim sequitur ἰσομερίτου: neutrum rectum est, cum partes hereditatis qualescumque legari possint, *l.* 8. §. *ult. l.* 9. *D. de legat.* 2. sed videntur hæc esse ab ipsis Auctoribus.

Πατριβονιάλια] Πατριμονιάλια Ms.

τοῦ κόμητος κ. τ. λ.] Idem ex suis gll. producit Sirmondus ad Ennod. lib. IV. epist. 7.

Πάτρων λέγεται ὁ ἐλευθερωτὴς τοῦ δούλου.

Παυπέριες. ἡ δίχα κακουργίας γινομένη ζημία· τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων.

Πεγνερατία. ἀμαχικά.

Πεγνερατίκια. ἀμαχικά.

Πεγνερατίκια. ἀγωγὴ περὶ ἐνεχύρων.

ἡ Πεγνιρατικία τῆς κούασι σερβιανῆς διαφέρει. ἤγουν ἡ περὶ ἐνεχύρων τῆς ὡσανεὶ ὑποθήκης.

Πεδούλια. ποδῶν καλύμματα. πέδα γὰρ ὁ ποῦς. τινὲς δὲ τὰ ἀρτάρια ἡρμήνευσαν.

Πεκούδων. τῶν ὑπὸ ἀγέλην ὄντων κτηνῶν.

Πεκούδων. ἀγεληδὸν βοσκομένων.

Πεκουλάτος. πεισόμενος.

Πεκουλάτος. πισσωμένος.

Πεκουλάτους. νοσφισάμενος δημόσια πράγματα.

τὰ Πεκούλια τετραχῶς εἰσὶν, ἀπροσπόριστα, παγανικὰ, καστρέσια, καὶ ὡσανεὶ καστρέσια. καὶ Ἀπροσπόριστα μὲν εἰσὶν, ὅσα ἐκ μητρικῆς κληρονομίας, καὶ πάππων, καὶ ἑτέρων ἄλλων συγγενῶν τῆς μητρὸς, καὶ ἀπὸ φιλοτιμίας τυχὸν καὶ καμάτων ἰδίων κτῶνται οἱ παῖδες, καὶ ἀπὸ γαμικῆς αἰτίας, ἐν οἷς οὐκ ἔστι τῷ παιδὶ ἐν ὑπεξουσιότητι ἄδεια διατίθεσθαι, οὐδὲ τῷ πατρὶ προτελευτῶντι· ἔχει δὲ τὴν τούτων χρῆσιν ὁ πατὴρ, τὴν δὲ δεσποτείαν οἱ παῖδες. Παγανικὰ δὲ ἃ καὶ προσπορίζονται ὅσα ἐξ αἰτιῶν καὶ πραγμάτων τοῦ πατρὸς προσέλθῃ τῷ παιδί. ἅπαντα γὰρ ταῦτά εἰσι τοῦ πατρὸς καὶ ἔχει καὶ τὴν χρῆσιν καὶ τὴν δεσποτείαν τούτων· οὐδ᾽ ἐπὶ τούτοις ἄδεια τῷ υἱῷ διατίθεσθαι, ἀλλὰ τῷ πατρὶ προτελευτῶντι. τὰ δὲ Καστρέσια ἃ καὶ ἰδιόκτητα λέγονται, τὰ ἐκ σιδήρου καὶ ὅπλων περιελθόντα τῷ παιδί· ὧν ἡ χρῆσις καὶ ἡ δεσποτεία τῷ παιδὶ ἁρμόζει, καὶ ἄδεια ἐπὶ τούτοις τῷ παιδὶ διατίθεσθαι ἐν ὑπεξουσιότητι ὄντι. τὰ δὲ ὡσανεὶ καστρέσια, τὰ ἀπὸ δωρεᾶς βασιλικῆς, ἢ δεσποινῶν, καὶ τὰ ἀπὸ κληρονομίας ἀδελφῶν, καὶ τὰ ἀπὸ ἀρχῆς, οἷον ἀνόνης, καὶ τὰ ἀπὸ συνεδρίας, καὶ τὰ ἀπὸ προστάξεως βασιλέως σιτηρέσια ἀπὸ δημοσίου· καὶ οὐδὲ τούτων τὴν χρῆσιν ἢ τὴν δεσποτείαν ἔχει ὁ πατήρ. τῷ δὲ ὑπεξουσίῳ υἱῷ, ἄδεια καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις διατίθεσθαι.

διαφέρει Πεκουλία καὶ τριβοταρία ἀγωγή. ἡ μὲν γὰρ τριβοταρία εἰς μόνα τὰ τοῦ πράγματος φόρτα φέρεται· ἡ δὲ πεκουλία, ἐν ἅπασι τοῖς πράγμασι συγκειμένων καὶ τῶν φορτίων.

Πεκουλιάνιον. ἰδιόκτητον.

Πεκούλιον. ὡσανεὶ μικρὸν οὐσίδιον.

Πεκούνια. χρήματα.

Πεκόνια κονστιτοῦτα. χρημάτων σύστασις κατὰ ἀντιφώνησιν.

Πεκουνίαε κονστιτούταε. ἡ περὶ ἐγγύης καὶ ἀντιφωνήσεως, ἤτοι χρηματικῆς καταστάσεως.

Πεκουνίαε κονστιτούταε. χρημάτων συστάσεως. ἰστέον ὅτι τῇ ὀνομασίᾳ τῶν πεκουνιῶν, ἤτοι χρημάτων οὐ μόνα τὰ ἀργύρια περιέχονται, ἀλλὰ πάντα τὰ σώματα. Κονστιτουτίων δέ ἐστιν ἡ σύστασις, ἤτοι ἀντιφώνησις. διὰ γὰρ τῆς ἀντιφωνήσεως συνίσταται ἢ βεβαιοῦται ἡ ἀπαίτησις τῶν παρά τινος ὀφειλομένων τινὶ πραγμάτων· οἱ τοίνυν περὶ ἀντιφωνήσεως νόμοι κείμενοι ἐν βιβλ. ιγ. τῶν Διγ. τίτλ. ιε. καὶ ἐν βιβλ. τοῦ Κωδ. τίτλ. ιη. ἐπιγράφονται μὲν δὲ πεκουνίοις κονστιτούτοις, τουτέστι περὶ χρημάτων συστάσεως. ἐξελέγχθη δὲ ἐν βιβλ. τῶν Βασιλ. κϛ. τίτλ. ζ. κεφ. γ. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι διαφέρει ἀντιφώνησις ἐγγυᾶς· καὶ ἔστι πρώτη διαφορὰ αὕτη, δύναταί τις καὶ ἑαυτῷ ἀντιφωνεῖν ὡς βιβλ. ιγ. τῶν Διγ. ἐγγυᾶται δέ τις ἑαυτὸν οὐδαμῶς ὡς βιβλ. μϛ. τῶν Διγ. δευτέρα δὲ αὕτη· ἕτερον ἀνθ᾽ ἑτέρου ἀντιφωνεῖται, ἐὰν θέλῃ ὁ δανειστὴς ὡς βιβλ. ιγ. τῶν Διγ. ἕτερον δὲ ἀνθ᾽ ἑτέρου οὐκ ἐγγυᾶται. [τρίτη αὕτη, ἀντιφωνεῖ τις ἐπὶ βαρυτέρᾳ αἰτίᾳ, οἷον ὑπὸ ἀφ᾽ οὗ ὄντος τοῦ χρόνου, ἀντιφωνεῖ χωρὶς ἀφέσεως, οὐκ ἐγγυᾶται δὲ] ἐπὶ βαρυτέρᾳ αἰτίᾳ. ἀντιφωνεῖται τὸ δέβιτον ἤτοι χρεωστούμενον· τὸ δὲ ἰνδέβιτον, ἤτοι ἀχρεώστητον τυχὸν τὸ ὑπὸ παραγραφῆς οὐκ ἀντιφωνεῖται ὡς βιβλ. ιγ. τῶν Διγ. ἐγγυᾶται δὲ τὸ ἰνδέβιτον. τετάρτη αὕτη· ἡ μὲν ἀντιφώνησις γίνεται μεταξὺ καὶ παρόντων καὶ ἀπόντων, καὶ δι᾽ ἀγγέλου, καὶ οἱοισδήποτε ῥήμασι καὶ δι᾽ ἐλευθέρου προσώπου. ἡ δὲ ἐγγύη μεταξὺ παρόντων μόνον συνίσταται· πᾶς γὰρ ἐγγυητὴς τὸν ἐξ οἱασδήποτε ἐνοχῆς ἐπερωτωμένων κατατιθέμενον ἐγγυᾶται· ἐπερώτησιν δὲ γίνεσθαι μὴ παρόντων τῶν προσώπων ἀδύνατον. ἀνάγκη οὖν τὴν ἐγγύην παρόντων γίνεσθαι τῶν προσώπων.

Πέκους. κτῆνος.

Πένα. ποινή.

[Πένα σοῦμμα. ποινὴ ἢ τιμωρία ἄκρα. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ θάνατός ἐστι μόνος ἐσχάτη τιμωρία, οἷον τὸ φουκισθῆναι ἢ ἀκυσθῆναι, ἢ ἀποκεφαλισθῆναι. ἀλλὰ καὶ τὸ δεπορτευθῆναι, τουτέστι περιορισθῆναι, καὶ τὸ μεταλλισθῆναι, ταῦτα γὰρ πλησιάζει καὶ μιμεῖται θάνατον· τὸ δὲ προσκαίρως ἢ διηνεκῶς ἐξορισθῆναι ἢ εἰς δημόσιον ἔργον δοθῆναι, ἢ ἄλλην ὑποστῆναι ποινὴν οὐκ ἔστι κεφαλικόν.]

Πένες σε. πρός σε, ὃ ὑπὸ τὴν νόμην σοῦ ὄν.

Πένσω. σταθμίζω.

Προσηγορία τοῦ Πενθεροῦ, καὶ τὸν προπενθερὸν δηλοῖ.

Περάες ἐτλίβραμ. διὰ χαλκοῦ καὶ ζυγοῦ.

Περάκτο τέμπορε, σπάτιο τέμπορος. διελθούσης τῆς προθεσμίας.

Περβίκες. κατ᾽ ἀμοιβήν.

Περβουκουλούμ. κατὰ χάσμα, τουτέστι καθ᾽ ἕκαστον ἄνθρωπον.

Πέργουλα. ὑπερῷον.

Περεγρῖνος. πάροικος.

Περεγρῖνος. ξένος.

Περεγρῖνος. ξένος, παρεπιδήμους.

Περεγρίνους. ξένους, τουτέστιν ἔξωθεν τῆς Ῥώμης οἰκοῦντας· Λατῖνοι γὰρ τὴν Ῥώμην οἰκοῦντες.

Περεγρίνῳ. παροίκῳ.

Περεμπτορία. ἀναιρετικὴ παραγραφὴ, ἤτοι διηνεκῶς ἀντίκειται τῷ ἐνάγοντι ἀεὶ τὴν ὑπ᾽ αὐτοῦ κινουμένην ἀγωγὴν ἀναιροῦσα.

Περεμπτορίαι. προγεγραμμέναι.

Περεμπτορίαι. ὡρισμέναι, ὅταν ὁ κριτὴς τοὺς δικαζομένους κελεύσῃ ἐλθεῖν ἐπὶ ῥητὴν ἡμέραν κριθῆναι, διὰ τὸ ἴσως τότε μὴ ἔχειν ἄδειαν.

Περεπίστουλαμ. ἡ δι᾽ ἐπιστολῆς ἐλευθερία.

Περετοῦνδος. βασιλικῶν τιμῶν.

Περικεκληβισμένος. καταχαραχθέντος.

Περμανέντουμ. τὸν ἐναπομείναντα μετὰ τὰ βάρη.

Περμένσαμ ἐλευθερία. ὅταν συνεσθιασθῆναί μοι κελεύσω τὸν δοῦλόν μου.

πεγνερατία. ἀμαχικά] Rectum est Πιγνερατικία, quod sequetur. Posterioris vero Græcitatis v. est ἀμαχὶ, *pignus*. Vide Du Cangii Gloss. h. v.

ἀρτάρια] Suidas, ἀρτάρια παρ᾽ ἡμῖν οἱ τῶν ποδῶν πῖλοι. *

Πεκουλάτους. πεισόμενος] Scr. Πικάτος, i. e. *picatus*, πισσώμενος: ut est in seq. gl., in qua v. prius ita quoque exprimendum est.

Καστρέσια] Brissonius v. Peculium hæc ex libro vet. proferens habet Καστρένσια: sed vulgatum sæpius in his gll. occurrit, nec ipsis Auctoribus ubivis abjudicari potest.

δεσποινῶν] Brissonius habet δεσποίνας, et in aliis est variatio; sed lectio est deterior illic, quam h. in l.

διαφέρει πεκουλία] Pro διαφ. δὲ πεκουλίῳ: sc. actio. Idem paulo post occurrit.

φόρτα] φορτία. Scal. Recte, et ita sæpe Theophilus, §. 3. et 5. *Inst. quod cum eo, qui in alien. potest. est etc.* et Basilica lib. XVIII. tit. 2.

μόνα] μόνον. Scal.

Κονστιτουτίων] Rectius Κονστιτούτουμ.

βιβλ. τοῦ Κωδ.] βιβλ. δ. τοῦ Κωδ. Ms. *

πεκουνίοις κονστιτούτοις] πεκουνίης κονστιτούτης. Ms. *

ἐγγυᾶς] ἐγγύης Ms. *

ἐπερωτωμένων] Lego ἐπερωτώμενον.

ἀκυσθῆναι] Lege καυσθῆναι ex Basilicis, lib. LX. p. 833. vivi crematio, l. 28. pr. D. de pœnis.

παρεπιδήμους] Scr. παρεπίδημος.

ἤτοι διηνεκῶς] τὶς Ms. (*) Forte ἥτις.

Περεμπτορίαι. ὡρισμέναι κ. τ. λ.] Brissonius v. *Peremptorium* hæc proferens exhibet Περεμπτόριον, ὡρισμένον, sc. edictum, de quo agitur in l. 68. et seqq. D. de judic. quod interpretatio confirmat.

ἄδειαν] Apud Brissonium extat αἰτίαν, quod non probo. Recte se habet ἄδειαν.

Περετοῦνδος. βασιλικῶν τιμῶν] Corruptissimus est hic locus in Ms. Cod. Reg. sicque legitur, Περετοῦνδος, βασιλικῶν τιμῶν. Πριμιπιλίων, δημοσίων χρεωστημάτων. Emendandum et legendum censeo, Ῥεπετοῦνδος, δημοσίων χρεωστημάτων. Πριμιπιλίων, βασιλικῶν τιμῶν. Labb.

Περικεκλουβισμένος] Salmas. ad Vopisc. Carin. et Du Cang. in Gloss. v. κλουβίζειν s. v. κλόβος hæc adducentes, scribunt Περικεκλουβισμένου, cui respondet interpretatio.

Περμουτατιόν. καταλλαγή.
Περμουτατιόν. ἀντάλλαγμα.
Περμουτατίονα. ἀνταλλαγήν.
Περμουτατίων. καταλλαγή.
Περμουτατίωνος. ἐναλλαγῆς.
Περπετιτεύειν. ἀναζητεῖν.
Περπετοῦα. διηνεκής.
Περπετούᾳ. διηνεκεῖ, αἰωνίᾳ.
περπετοῦα. διηνεκής, τριακονταετής.
περπετοῦα. ἡ διηνεκὴς μίσθωσις.
περπετοῦον καλεῖ καὶ τὸν τριακονταετίας χρόνον, καὶ τὸν ἄχρι τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου χρόνον.
[περπετούις. τῶν διηκενῶν ἀγωγῶν αἵτινες ἀποκλείονται τῇ τριακονταετίᾳ.]
περπετούως. διηνεκῶς.
περποτόνα. αἰωνία. διηνεκής.
περσοναλία. ἀγωγὴ προσωπική.
[περσοναλία. προσωπική. ἔστι δὲ ἀγωγὴ κατὰ προσώπου κινουμένη, ἥτις δίδοται ἢ τῷ νέῳ οὐ μόνον κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ἢ κουρατόρων διὰ τὸ ἀζήμιον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν πραγμάτων τῶν ἐποιηθέντων. εἰ γὰρ ἡ ἀποκατάστησις οὐκ ἔστι περσοναλία, ἀλλ' ὅμως οἱ νέοι ἑκατέρον ἀποροῦντες διὰ θατέρου πάλιν βοηθοῦνται.]
περσοναλία. προσωπική· ἔστι δὲ ἀγωγὴ κατὰ πρόσωπον κινουμένη, ἥτις δίδοται οὐ μόνον κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ἢ κουρατόρων διὰ τὸ ἀζήμιον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν πραγμάτων τῶν ἐκποιηθέντων.
[περσεκούτιο. ὁ οἱοσδήποτε ἐκβιβασμὸς ὃς καὶ μὴ δὲ ἀγωγῆς προβαίνει, ἀλλὰ διὰ προσελεύσεως τῆς πρὸς ἄρχοντας γινομένης.]
περσεκούτιο. ψιλοῦ τοῦ πράγματος ἀπαίτησις.
περσοναλίαι. προσωπικαί.
περσωναλίων. προσωπικῶν.
πέρτιος. περσικὸς, πέρσης.
πέρτιον. περσικός.
περφέστον. τέλειον.
Πετέτων. ἀπαιτητής.
πετιθιὸν, ἤτοι πετετιόν. ἡ ζήτησις.
πέτιθον. τὸ ζήτημα.
πετίτιον. συμπεφωνημένον.
πέτω. τὸ ζητῶ.
πετίτιο. ἀναζήτησις, αἴτησις, ἀπαίτησις.
πετίτωρ. ἀπαιτητὴς ὁ τὴν κατάστασιν ἀνατρέπειν πειρώμενος τὴν οὖσαν καὶ φαινομένην. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἄκτωρ λέγεται.
πετρώνιος νόμος. τοῦ μὴ δύνασθαι αὖθις τὶς κινεῖν τί.
πημεντάριος προπετῶς διδοὺς τὸ κώνειον ἢ σαλαμάνδραν κατέχεται τῷ δὲ σικαρίοις.
[πιγνερατίκια. ἐνεχυριαστική. αὕτη δὲ πιγνερατίκια χρεώστῃ δίδοται κατὰ δανειστοῦ ἀπαιτοῦσα τὸ ἐνέχυρον, καὶ εἴτι χεῖρον γέγονε, καὶ οὓς ἔλαβε καρποὺς ἢ λαβεῖν ἐδύνατο. δόλον δὲ καὶ ῥᾳθυμίαν κολάζει τοῦ δανειστοῦ καὶ διλιγεντίαν ἀπαιτεῖ, καὶ οὐκ ἀντίκειται αὐτῇ μακροῦ χρόνου παραγραφή· ὑπολογίζεται δὲ καὶ τῷ δανειστῇ τὰ ἀναγκαῖα δαπανήματα, καὶ τοῖς τυχηροῖς αὐτὸν οὐχ ὑποβάλλει τοῖς ἄνευ δόλου καὶ κούλπας.]
πιγνερατικία. ἀγωγὴ περὶ ἐνεχυρῶν.
πιγνερατίτια. ἐνεχυραστικὴ δὲ πιγνερατίκια ἀκτίονε, ἤτοι περὶ ἐνεχυραστικῆς ἀγωγῆς.
πιγνορίβους. ἐνέχυρον.
πίους. εὐγενεῖς.
πισκίνα. κιστέρνα, ἰχθυοτροφεῖον, κολυμβήθρα.
πιστικὸς λέγεται, ᾧ ἐμπιστεύονται τινὰ πράγματα· διὰ τοῦτο καὶ τὸν κριθέντα ἀξιόπιστον εἰς φυλακὴν πλοίου, πιστικὸν λέγουσι τοῦ πλοίου.
[τοῦτο τὸ μονόγραμμα δηλοῖ τάδε Ῥωμαϊκῶς, ποικονσουλάτουμ, τουτέστι μετὰ τὴν πατρίαν, Ῥωμαῖοι δὲ μᾶλλον οὕτως γράφουσι C. Π. προτιθέντες βαρβάρως τὴν ὑπατείαν τοῦ μετά.]
πλαγιάριος φλάβιος. κατὰ ἀνδραποδιστῶν καὶ τοὺς φυγάδας πωλούντων.
πλαγιαρίους. ψυχαγωγὸς, ἀνδραποδιστής.
πλαγιάτα. τὰ παρὰ τοῦ ἀνδραποδιστοῦ ἀφαιρεθέντα.
πλάκιτουμ. σύμφωνον.
πλαστῶρε κόρρες ἰντερδίκτουμ. ὁ ἀλλοτρίαν γῆν ἐπαφεὶς εἰς βοσκὴν θρεμμάτων.
πλατζάριος. κουμμερκιάριος.
πλατιάριος. κομμερκιάριος.
πλεβίκουλα. δημόχαρις, τῷ δήμῳ κεχαρισμένος.
πλεβίσκιτα. ἐξ αὐθεντίας τῶν πατρικιῶν.
πλεβίσκιτον. τὸ ὑπὸ τοῦ πλήθους ἤτοι χυδαίου δήμου γνωσθέν.
πλεβίσκιτον. δήμου ψήφισμα.
πλένα πουβέρτας. ἐφηβότης τελεία.
πλένω. τελείω.
πλῆθός ἐστιν οἱ λοιποὶ πολῖται χωρὶς τῶν ἀξιωματικῶν.
πλίκω. πλέκω.
πλουματίζεται. ὀξυτάτως βέλεσι καταστίζεται.
πλουμία. ποικιλτὰ ὑφάσματα.
πλοῦμος. ὁ μόλιβδος.
πλουρίμι. πλέον.
πλοῦς πετίτιον. ἡ ὑπεραπαίτησις, ἤγουν τὸ πλέον τοῦ ἐποφειλομένου πράγματος.
πλοῦς πετίτιον. ὑπὲρ ἀπαιτήσεως.
ποβέρταρος. ἔφηβος. πέρφεκτος, τέλεια.
ποδιγήσιον. νόμισμα ὑπὸ γῆς ἐστρωμένον.
ποδιγιόοσον. τὸ κατὰ μὴ ἑνὸς ἐν τῇ ἰδίᾳ μορφῇ ζώου τύπον ἔχον.
ποδοκάκκη. ξύλον τὸ ἐν εἱρκτῇ ἐν ᾧ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες ἔχουσιν· ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται κοῦππος.
ποένα. ποινή.
ποέναε νόμινε. ἵνα ἀνέλθῃ εἰς τὸ καπετώλιον ὁ δεῖνα, εἰ δὲ μὴ ἀνέλθῃ παρέχει τιτίῳ δέκα νομίσματα.

Περπετιτεύειν. ἀναζητεῖν] Leg. Ῥεπετιτεύειν. LABB.
διηκενῶν] Lego διηνεκῶν.
Περπετόνα. αἰωνία] Lego Περπετοῦα. LABB.
ἢ τῷ νέῳ] Delendum videtur ἢ, nisi forte exciderint verba τῷ πουπίλλῳ: quæ enim sequuntur, tam ad pupillum, quam adultum pertinent. Ceterum quæ datur actio de rebus alienatis, sive tutoris curatorisve, sive ipsius pupilli vel minoris, non est in personam, sed in rem: adeoque hic graviter est peccatum, et in seq. gl.
ἐποιηθέντων] Lege ἐκπ.
κατὰ πρόσωπον] Scr. κατὰ προσώπου.
μὴ δὲ ἀγωγῆς] Lego μὴ δι' ἀγ. et ita Fabrotus hæc repræsentat ad Theophil. §. 1. de actionib. ex gll. ineditis.
Περφέστον. τέλειον] Lego Περφέκτον. LABB.
Πετέτων] Lege Πετίτωρ, uti dein sequetur.
καὶ φαινομένην] ἢ φαινομένην. *
τοῦ μὴ δύνασθαι αὖθις τις κινεῖν τι] Suppleri possunt, quæ desunt, ex *l.* 16. *C. ad Leg. Jul. de adulter.* Valde tamen parum Auctor propositæ rei satisfecerit, si nihil hic peccarint librarii.
Πημεντάριος. προπετῶς διδούς] Sensus est §. 3. l. ejusdem 3. D. ad legem Cornel. de sicar. Pigmentarii sunt, qui destinati sunt colligendis herbis et deponendis in xenone, qui et Auxiliorum curatores sunt. lib. 60. Basil. tit. 39. Verba Græca huc usque inedita hæc sunt, Πημεντάριοί εἰσιν, οἵ τινες εἰσὶν ἀφωρισμένοι ἐπὶ τῷ τὰς βοτάνας συλλέγειν καὶ ἀποτίθεσθαι ἐν τῷ ξενῶνι. οἵ τινες καὶ τῶν Βοηθημάτων φροντισταί εἰσιν. LABB.
εὐγενεῖς] Imo εὐσεβεῖς. Du Cang. Gloss. h. v.
τοῦτο τὸ μονόγραμμα] An præcesserat PC. vel ΠC. quod notat *Proconsul* ap. Magnonem in notis? Adde gl. sub hac litera finalem.
ποικονσουλάτουμ] Leg. προκ.
πατρίαν] Scribi debuit ὑπατείαν: et sic in gl. ult. sub hac litera.
φλάβιος] Leg. φάβιος.
Πλαστῶρε κόρρες] Sub hisce forte latet Πάστου πέκορις. Brissonius de Verb. signif. hæc profert ex vet. Gloss., *De pastu pecoris*, ὁ ἀλλοτρίαν γῆν ἐπαφεὶς εἰς βοσκὴν θρεμμάτων. Immissis tamen animalibus habet locum actio de damno, injuria dato, *l. ult. C. de leg. Aquil.* non actio de pastu pecoris, quæ tunc datur, cum animalia absque ullius instigatione alienas segetes depaverunt, *l.* 14. §. *ult. de præscript. verb.* et de qua videri possunt notata ad Paul. Sentent. lib. I. tit. 15. §. 1. Interdictum vero hic memoratum in jure nostro non extat: quod enim datur de glande legenda, id hinc est alienum.
κουμμερκιάριος] Sic dixere quoque κουμέρκιον pro κομέρκιον, *commercium*. Adeatur Du Cang. in Gloss. vv. Κομέρκιον, Πλατζιάριος, et Πλάτζα.
ἐξ αὐθεντίας τῶν πατρικιῶν] Forte ἔξω αὐθεντίας τῶν πατρ.: plebiscita enim valere sunt jussa a plebe absque patriciis, §. 4. *in Inst. de Jur. natural. gent. et civil.* quod et gll. seqq. indicant.
Πλουματίζεται] Meurs. in Gloss. reponit Πλουμβατίζεται, ut et in gl. ab hinc secunda Πλοῦμβος: verum utroque modo hæc verba prolata esse docet Du Cang. v. Πλοῦμος et seqq.
ὀξυτάτως] Mallem ὀξυτάτοις.
πέρφεκτος, τέλεια] Videtur esse separandum hoc a priori: ut vero in interpretatione non sit idem genus, quod in verbo, non sine exemplis est.
Ποδιγιόοσον] Pro Προδιγιόσον.
μὴ ἑνός] Pro μηδενός. *

ποεναλίαι. βάσανον.
πουεναλία. βάσανα.
τῷ ῥήματι τῷ ποιῆσαι, καὶ ἡ τοῦ ἀποδοῦναι αἰτία περιέχεται· καὶ τὰ ποιητὰ πάντα περιέχεται, δοῦναι, καταβαλεῖν, ἀριθμῆσαι, δικάσαι, πορευθῆναι.
ποινή ἐστιν ἁμαρτήματος ἐκδίκησις· καὶ οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς ἔγκλητος, ἀλλ' ἅμα τις καταδικασθῇ, ὑπόκειται τῇ ἀπὸ τῶν νόμων ποινῇ. ὥρισται δὲ ἡ ποινὴ ἀπὸ τοῦ νόμου ἐφ' ἑκάστῳ ἁμαρτήματι.
ποινὴ μετάλλου ἐστὶ, τὸ καταδικασθῆναί τινα ἄσβεστον ποιεῖν καὶ θεῖον ὀρύττειν.
ποκίνκτωρ. ἐκ τοῦ σχήματος, ἤγουν ἐζωσμένος καὶ ἕτοιμος εἰς παράταξιν.
πολέμιοι εἰσὶν, οἱ πρὸς οὓς δημόσιον ψηφιζόμεθα πόλεμον. οἱ δὲ ἄλλοι λῃσταὶ καὶ κλέπται εἰσίν.
[πολλὶ μικρὸν βλαττίον καὶ μικρότιμον, σκαραμάγγων δὲ τὸ μέγα ἢ μεγαλότιμον.]
πομπίον. πομπή.
[πομπνίους δὲ παῤῥικίδις. πομπνίου νόμος περὶ πατροκτόνων. ἡ ποινὴ ἀνῃρέθη ὑπὸ βασιλέως Λέοντος, καίεσθαι γὰρ αὐτὸς τοὺς τοιοῦτόν τι πλημμελοῦντας ἐν τοῖς ὦ ὦ ἔγραψεν. ὁ μέντοι παλαιὸς νόμος ὁ κινούμενος κατὰ τοῦ ἀνελόντος τινὰ τῶν ἀνιόντων κελεύει τοῦτον ἐμβάλλεσθαι βοείῳ ἀσκῷ μετὰ ἐχίδνης καὶ ἀλεκτρυόνος καὶ κυνὸς καὶ πιθήκου, καὶ συῤῥαπτόμενον ῥίπτεσθαι εἰς θάλασσαν ἢ εἰς ποταμόν.]
πόμπιος δὲ παριτζίδης. ὁ περὶ πατροκτόνων.
πομστίμβος. ὁ μετὰ τὴν τελευτὴν τεχθείς. καὶ ὁ συλληφθεὶς καὶ ὁ τεχθεὶς ἔχει δίκαια ποστλιμινίου.
πόνδερε. τὰ ἐν σταθμῷ, οἷον χρυσὸς, ἄργυρος, μόλιβδος, κασσίτηρος.
πόνδερε, σταθμοῦ.
πόνδερε, νούμερο, μενσούρα. σταθμώμενα, ἀριθμούμενα, μετρουμένα.
ποπῖνα. καπηλεῖον.
ποπουλαρία. δημοτική.
ποποῦλι. δῆμος.
πόπουλος. ὁ δῆμος.
[πορτιόνεμ. μέρος, οὕτω δὲ ἐκάλεσε τὸ λεγάτον.]
πόρος. ὁ ἀπὸ καμάτου γενόμενος.
πορτάτιον. ἐξορία καὶ τελεία δήμευσις.
ποσέσσορος. διακάτοχος.
ποσέσων. κτήτωρ.
ποσσεσσίονεμ. διακατοχὴν, κληρονομίαν.
ποσσέσσωρ. διακάτοχος καὶ κληρονόμος. ἄλλως ὁ τῇ παρούσῃ χαίρων καταστάσει.
[ποσσίδενς. νεμόμενος.]
ποσσέσσωρος. ἀγαθῶν διακάτοχος.
πόστερο δίε. μετὰ μίαν ἡμέραν, τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ.
ποστιμόριον. τὸ νόμιμον μέρος.
ποστλιμόνιον. τὸ τῆς ὑποστροφῆς δίκαιον.
ποστλιμόνιον. τὸ τῆς ἀπογραφῆς δίκαιον.
ποστλιμόνιον. ἐπανάληψις προτέρας καταστάσεως.
ποστιμονίου. νομίμου.
ποστμόρτεμ. μετὰ θάνατον.
ποστμόρτεμ. μετὰ τελευτήν.
ποστμόρτεμ νερέδις. μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ κληρονόμου.
ποστουλάνδο. συνηγόρους αἰτουμένους.
[ποστουλάρε. συναγορῆσαι κυρίως ἐστὶ τὸ ἐπὶ βήματος ἐκθέσθαι τὸν ἴδιον σκοπὸν ἢ τὸν τοῦ φίλου.]
ποστουλάνδους. αἰτούμενος, δεόμενος, ἐγκαλῶν· καταχρηστικῶς δὲ ὁ συνήγορος, διὰ τὸ αἰτεῖν ὑπὲρ τῶν συνηγορουμένων.
ποστοῦμος. ὁ μετὰ τὴν τελευτὴν τεχθεὶς παῖς.
ποστοῦμος. ὁ κυοφορούμενος παῖς.
ποστοῦμος. ὁ μετὰ ταφὴν τοῦ πατρὸς γεννηθεὶς, ὁ μετὰ τὴν διαθήκην τικτόμενος.
ποτέστας. ἡ ἄκρα ἐξουσία.
ποτεσταтίβομ. αὐτεξούσιον.
ποτεστατιβάην. ἐξουσιαστικὴ ἦν.
πούβερες. οἱ ἔφηβοι.
πουβλιανοί. παυλιανοί.
πούβλικα. δημόσια.
πούβλικά ἐστι, δημοσία εἰρήνη τοῦ πάντα λαὸν τῇ βασιλείᾳ πείθεσθαι, καὶ πάκτα δοῦναι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα κοινῶς τοῖς πᾶσιν εἰς χρῆσιν, οἷον ἡ θάλασσα, οἱ ποταμοί.
πουβλίκαε καῦσα. πράγματος δημοσίου αἰτίᾳ.
πουβλικάνους. ὁ ἐκ τοῦ φίσκου τιμισθούμενος· κυρίως δὲ ὁ τελώνης.
πουβλικιανή. ἡ ἀνακαλουμένη τὸν νόμον.
ἡ πουβλικιανὴ μίμησιν ἔχει δεσποτείας, καὶ οὐ ψιλῆς νομῆς. ἔστι δὲ ἡ ἀνακαλουμένη τὴν νομὴν τῷ μήπω διὰ κυριότητα δεσπόσαντι καλῇ πίστει νομή.
πουβλίκιον. τὸ ἀπὸ νόμου ἀνακαλούμενον.
πούβλικον. τὸ δεδημοσιευμένον.
πούβλικον. δημόσιον.
πούβλικον ἔγκλημα. τὸ ἐγκληματικόν.
Πούβλικον. δημόσιον· ὅθεν οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ λίμναι δημόσιοι λέγονται.
Πούβλικον. δημόσιον· ὅθεν οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ λιμόνες πουβλίκου εἰσὶ δικαίου.
Πούβλικον. δημόσιον· τῶνδε πουβλίκων δικαστηρίων τὰ μέν εἰσι κεφαλικὰ, τὰ δὲ ἀκεφαλικά. [καὶ κεφαλικὰ μὲν λέγομεν ἃ τῇ ἐσχάτῃ ὑποβάλλει τιμωρίᾳ τὸν ἐναγόμενον, τουτέστι ἀπωλείᾳ τῆς ψυχῆς ἢ περιορισμῷ. οὐ κεφαλικὰ δὲ ὅσα τὸν εἴς τι μέρος τοῦ σώματος σωφρονισμὸν ἢ ζημίαν ἐπάγει χρηματικήν. καὶ ταῦτα πούβλικα μὲν λέγονται, οὐ μὴν καὶ κεφαλικά.]
Πουλπιβιαία. ἡ ὑποκατάστασις οἶμαι τοῦ ὀρφανοῦ, ἡ εἴσοδος εἰς κλῆρον.
Πουπιλαρία. ὀρφανή τις ἐν τῇ ἀνηλικιότητι τῶν δεσποτῶν.
Πουπιλαρίεα. ὀρφανότης· πούπιλος γὰρ ὁ ὀρφανός.
Πουπιλατίο. ὀρφανία.
Πούπιλος. ὁ ἄνηβος.
Πούπιλλος. ὁ ἀποστὰς χρόνου μέχρι τῶν δεκατεσσάρων.
Πούπιλος. ὁ ἥττων τῶν ιδ. χρόνων.
Πούπιλος. ὁ ἄνηβος αὐτεξούσιος, ἤγουν ὁ ὑπεξούσιος ὢν τῷ πατρὶ αὐτεξούσιος δὲ γενόμενος.
[Πουπίλους. ὁ ὑπερβὰς τὴν ἴνφαντος ἡλικίαν, τουτέστι τὴν τοῦ ἔτι θηλάζοντος ἢ μικρῷ μείζονος ἤγουν ἑπταετοῦς.]
Ποῦπλος. ὁ ὀρφανός.
Πουπουλαρία. δημοτικὴ ἀγωγή.
Πουπουλαρία. δημοτική· ἡ δὲ ἀγωγὴ αὕτη φυλάττει τὸ τοῦ δήμου δίκαιον.

παρέχει] Malim παρέχῃ.
βάσανον] Lego βάσανοι.
Ποιῆσαι κ. τ. λ.] Basilica in *l.* 28. *D. de verb. signif.* nonnihil ab hisce discrepant.
ἐπ' αὐτοῖς ἔγκλητος] Leg. ἐπ' αὐτῆς ἔκκλ., in Basilicis in *l.* 244. *D. de verbor. signif.* ἐπὶ τῆς ποινῆς ἔκκλητος. Alibi quoque ἔγκλητος male scriptum est pro ἔκκλητος.
Ποκίνκτωρ. ἐκ τοῦ σχήματος] Leg. Προκίνκτωρ, vel πρόκινκτος, ut infra pro προκίνητος, *qui est in procinctu.* Labb.
οἱ πρὸς οὓς δημόσιον κ. τ. λ.] Melius est quod habent Basilica ad *l.* 118. *D. de verb. signif.* οἱ πρὸς ἡμᾶς, ἢ πρὸς οὓς ἡμεῖς δημόσιον κ. τ. λ.
Πολλί] ἴσ. Πάλλιοῦ. (*) Sic quoque est scriptum in Gll. Nomicis Mss. Vaticanis ap. Du Cang. v. Σκαράμαγκον.
ἐν τοῖς ὦ ὦ] Fabrotus ad Theophil. §. 6. *Inst. de public. judic.* in Ed. anni CIƆ IƆCXXXVIII. hæc ex Gll. Juris Ms. ita profert ἐν τοῖς . . . . . ἔγραψε. Ibid. vero recte exaratum est Πομπήϊος νόμος.
Ποστίμβος] Lego ποστοῦμος, ut infra, *posthumus.* Labb. Nec aliter Meurs. v. Πόστουμος.
Ποσέσων] Pro Ποσσέσωρ.
Ποστλιμόνιον. τὸ τῆς ἀπογραφῆς δίκαιον] Lego Ποστλιμίνιον, τὸ τῆς ὑποστροφῆς δίκαιον. Labb. Atque id jam præcessit, idemque Brissonius v. *Postliminium* ex vett. gll. exhibet: atque ita in Basilicis lib. XXXIV. tit. 1. passim occurrunt verba ὑποστροφὴ et ὑποστρέφειν.
προτέρας] τῆς προτέρας Ms. *
Ποστιμονίου] Bosquetus ad Psell. Synops. v. 843. legit ποστημορίου. Mihi non displicet Ποστιμόριον, et sic in Synopsi Psellus v. 849. ac in Gloss. Philoxeni Ποστιμόρων pro Ποστιμόριον, *Portiuncula.* In alio Gloss. est ποστιμόριον. Quid si dicamus, utroque modo v. h. expressum fuisse? et quam frequenter literæ η et ι promiscue in hisce Gll. scribuntur?
Ποτεστατιβάην. ἐξουσιαστικὴ ἦν] ποτεστατίβαν. ἐξουσιαστικήν. *
τιμισθούμενος] Lego τι μισθ.
τὸν νόμον] τὴν νομήν. Labb.
νομή] Leg. νομῇ, *possessione.*
λιμόνες] Rectum est λιμένες, *portus.* Posteriores tamen Græci etiam dixere λιμιῶνες et λιμαίονες. Videatur Gloss. Du Cangii v. Λιμιών.
Πούβλικον. δημόσιον. τῶνδε κ. τ. λ.] πουβλίκων. δημοσίων Ms. * Sunt seqq. similia iis, quæ habet Theophilus §. 2. *Inst. de public. judic.*
ἀκεφαλικά] Theophilo d. l. οὐ κεφ., rectius.
Πουλπιβιαία] πουπιλλαρία. *
ὀρφανή τις] ὀρφανότης. *
Πουπιλαρίεα] An voluit scribere Πουπιλλάρις ἄετας?
μέχρι τῶν] Scr. μ. ἐτῶν.

Πούπουλος. λαός τε καὶ λύκος.
Πούπουλος. λαός.
Ποῦρον. τὸ καθαρόν.
Ποῦρον κλέω. τουτέστιν καθαρόν.
Ποῦρος. καθαρός.
Πουῤῥός. καθαρός.
Ποόῤῥος. ἁπλοῦς.
Ποῦρος. εὐθέως, οἷον ὁμολογεῖς διδόναι μοι ε. νομίσματα εὐθέως ἔχει τὴν ἀπαίτησιν.
Πούστιον μέρος. τὸ νόμιμον μέρος.
Πουστοῦμος. ὕστερος.
Πουστοῦμος. ὁ μεταγενέστερος.
[Π. Π. τοῦτο τὸ μονόγραμμα Ῥωμαίοις δηλοῖ τὸν περπέτουον, τουτέστι τὸν διηνεκῆ καὶ αἰώνιον. δηλοῖ δὲ καὶ πατέρα πατρίδος καὶ πραίτωρα πραιτορίων.]
Πραεβαρικαστήρων. τῶν προδιδόντων τὰς ἰδίας ὑποθέσεις.
Πραεβαρικατεύει. τὰ ἀληθῆ ἐγκλήματα ἀποκρύπτει.
Πραεβαρικατζιόναι. κατὰ συκοφαντῶν.
Πραεβαρικάτωρ. ὁ συκοφάντης ὁ συμπαίζων μετὰ ἐναγομένου· καὶ μεταφορικῶς τὸ λειτούργημα τοῦ κατηγορῆσαι πληρῶν, διότι τὰς μὲν οἰκείας ἀποδείξεις προσποιεῖται, τὰς δὲ ψευδεῖς τοῦ ἐναγομένου ἀπολογίας προσίεται.
Πραεβαρικάτωρ. ὁ τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν προδιδοὺς καὶ τῷ ἀντιδίκῳ αὐτοῦ βοηθῶν.
Πραεβαρικάτωρ. προδότης.
Πραεβαρικάτωρ. ὁ συμπαίζων τῷ ῥέῳ ἢ τῷ ἐναγομένῳ, καὶ ἀπροσποιούμενος τὰς οἰκείας ἀποδείξεις προσιεμένος δὲ τὰς πλαστὰς τοῦ ῥέου δικαιολογίας.
Πραεδικάτωρ. συκοφάντης, ὁ προδιδοὺς τὴν ἰδίαν δίκην, καὶ τῷ ἀντιδίκῳ αὐτοῦ βοηθῶν.
Πραεϊουδίτζιον. ὁ ἐπὶ ἐναλλαγῇ καταστάσεως διδόμενος.
Πραελεγάτα δός. ἡ ἀντιληγατευθεῖσα προΐξ.
[Πραεποστέρα. πρωθυστέρα ἐπερώτησις· οἷον ἐάν τις ἐπερωτήσῃ, ἐὰν ἡ ναῦς αὔριον ἔλθῃ ἀπὸ τῆς Ἀσίας σήμερόν μοι δοῦναι ὁμολογεῖς; ἄχρηστος δὲ ἦν αὕτη ἡ ἐπερώτησις, ἐπειδὴ οὐ δεῖ τὴν δόσιν πρεσβυτέραν τῆς ἐκβάσεως τῆς αἱρέσεως ἀλλὰ μεταγενεστέραν. γίνεται δὲ καὶ ἐπὶ προικὸς πρεποστέρα ἐπερώτησις οὕτως, ἵνα ἐπερωτήσῃ τὸν ἄνδρα ἡ γυνὴ, τὴν προῖκα ὁμολογεῖς μελλούσῃ μοι τελευτᾷν διδόναι τὴν προῖκα ἐὰν ἄπαις τελευτήσω· ἡ μὲν γὰρ δόσις εἰς τὸν τῆς ζωῆς ἐνάγεται χρόνον, ἡ δὲ ἔκβασις τῆς ἀφήσεως ἤτοι ἡ ἀπαιδία εἰς τὸν μετὰ τελευτήν. ταύτας δὲ τὰς ἀχρήστους ἐπερωτήσεις εὐχρήστους ἀπέδειξεν Ἰουστινίανος διὰ τοῦ κα. διγ. τοῦ κγ. τίτλ.]
Πραεσκρέπτης βέρβης. ἡ τῶν συμπεφωνημένων ῥημάτων ἀγωγή.
Πραεσκρίπτις βέρβις. ἡνίκα τι διατιμησάμενος πρᾶγμα, παρασχῶ σοι ἐπὶ τῷ πωλῆσαι εἰπὼν, ἢ φέρε μοι εἰς τοῦτο τόσα νομίσματα, ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.
τῆς Πραεσκρίπτης βέρβης. τῆς τῶν προγεγραμμένων ῥημάτων ἐνοχῆς.
Πραεσκρίπτης βέρβης. ἡ περὶ προγεγραμμένων συμφωνία ἀγωγή.
Πραεσκρίπτοις βέρβις. τῆς ἐν τοῖς προγραφεῖσι ῥήμασιν ἐνοχῆς.
Πραεσκριπτίονες. παραγραφαὶ προγεγραμμέναι, ἤτοι πρὸ τῆς ἀγωγῆς ἐξεταζομέναι, ὡς δηλοῖ ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ α. τίτλ. τοῦ να. βιβλ. τῶν Βασιλικῶν. [τὰς μὲν γὰρ τῶν μαρτύρων παραγραφὰς μετὰ τὰς τοῦ ἐνάγοντος ἀποδείξεις δεῖ ἐξετάζειν· ὅταν δὲ πρὸς αὐτὴν ἐκείνην ἡ παραγραφὴ μάχεται τὴν ἐναγωγὴν, ὡς μηδὲ ἀξίαν παραδεχθῆναι, τότε τὴν παραγραφὴν προεξετάζειν καὶ μὴ μάτην πονεῖν.]
Πραεστατίωνες. τὰ κατὰ πρόσωπον ἐγκλήματα, ἔνθα τις ἐγκαλεῖται ὡς ἢ βλάψας τὰ ἐπίκοινα, ἢ καρπωσάμενος αὐτὰ μόνος ἐξ ἄλλης αἰτίας.
Πραετεξτάτος. ὁ νέος.
Πραετεξτάτα. φόρεμα Ῥωμαϊκόν.
Πραετεριτευθῆναι. ἤγουν ἀμνημονεύτους ἐαθῆναι.
Πραετέριτος. ἀμνημόνευτος.
Πραετέριτος. ἀπόκληρος.
Πραετωρευθεὶς. ἀμνημονευσθεὶς ἐν τῇ διαθήκῃ.
Πραὲτορευτής. ἀμνημονευτής.
Πραετώρητος. ἀπόκληρος παῖς.
πραετόριτος. ὁ ἀμνημόνευτος, παρελθών.
πραετώρια ἀκτίο περπετοῦα φὶτ ἰμπερατόρις ῥεσκρίπτο. ἡ πραιτώρια ἀγωγὴ διηνεκὴς γίνεται τῇ τοῦ βασιλέως ἀντιγραφῇ. ἰστέον δὲ ὡς ἐν τῷ ιβ. τίτλ. τῶν Διγ. βιβλ. τῶν Ἰνστιτούτων δηλοῦται, ὅτι πάλαι τὸ τοῦ πραίτωρος διάταγμα μέχρι ἐνιαυτοῦ ἴσχυε, καὶ διὰ τοῦτο καὶ αἱ παρὰ τῶν πραιτώρων ἐπινοηθεῖσαι ἀγωγαὶ ἀναλίαι εἰσὶ, τουτέστι πρόσκαιροι, οἷον περὶ τῶν βίᾳ τὰ ἀλλότρια ἁρπαζόντων.
τὸ πραθὲν καὶ ὂν παρὰ τῷ πράτῃ, οὐ λέγεται ἐκποιηθὲν ἀλλὰ πραθέν.
πραιπόσιτος. εἶδος ἀξιώματος.
πραίτωρ. στρατηγός.
πραίτωρ. παρὰ τὸ πραεκέσσαι καὶ ἄρχειν.
πραίφεκτοι. δώδεκα ἄρχοντες προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων, οἳ τοῖς ὑπάτοις τοὺς ἐπιτηδειοτάτους πρὸς τὴν ἀληθινὴν χρείαν ἐκ τῶν παραγεγονότων συμμάχων ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον τοὺς καλουμένους ἐκτραορδιναρίους, ὃ μεθερμηνεύομεν ἐπιλέκτους.
πραίφεκτος. ναύαρχος.
πραουπερίες. ἡ δίχα κακουργίας ζημία ἐπὶ τῶν ἀλόγων· οἷον, ἵππου, καὶ τῶν ὁμοίων.
πρεϊουδίκιον. ἐναντίον τῆς κρίσεως.
πρεϊουδίκιον. πρόκριμα.
πρεϊουδίκιον. τόπος ἐξ ἰντεντιῶνος, ἤτοι ἐναγωγῆς μόνος συγκείμενος, οἰωνεὶ φαίνεται τὸν δέ μου εἶναι υἱὸν κατὰ τὸ οὐ εἶναί μου ὑπεξούσιον, τὸ αὐτὸ σκόπησον ὦ δίκαστα ὡς βιβλ. β. τῶν δὲ Ἰουδικίοις.
πρεκάριον. τὸ κατὰ παράκλησιν εἰς χρῆσιν διδόμενον ἐφ' ᾧ ἀναλαβεῖν.
[Πρεκέπτιο. τὸ ἐξαίρετον λεγάτον, ἤγουν τὸ ἔξωθεν τῆς κληρονομίας, ὡς ἐν προσθήκῃ καταλιμπανόμενον τῷ μερικῷ κληρονόμῳ, οἷον ὅταν οὕτως εἴπω· πρὸς τῷ μέρει τῆς κληρονομίας ἧς κατέλιπον τῷ δεῖνι βούλομαι αὐτὸν καὶ τόδε τὸ πρᾶγμα ἔχειν ἐν ἐξαιρέτῳ.
Πρεκέπτουμ. ἐξαίρετον λεγάτον τὸ ἁρμόζον τοῖς ἐξκέπτοις, τουτέστι τοῖς ἐξαιρέτοις καὶ ἐκφάνεσι προσώποις,

καὶ λύκος] Quid lupo commune cum populo? an latet v. λεύκη, *populus*, arbor sc.?
Πουῤῥός] Rectum est ποῦρος, quomodo scribi debuit etiam in gl. seq. An tamen talia a librariis sint omnia, dubito.
Ποῦρος. εὐθέως] Rectus Πούρως. εὐθ.
Πούστιον μέρος] Videtur intelligi quod vocatur in præcedentibus ποστιμόριον.
πραίτωρα πραιτορίων] Forte exprimere voluit Præfectos Prætorio, qui his literis signantur: ita tamen etiam ad fin. literæ hujus scriptum est.
Πραεβαρικαστήρων] Rectum foret πραεβαρικατόρων, uti scriptum est in seqq. Πρεβαρικάτωρ.
προσποιεῖται] Idem hoc extat ap. Brissonium v. *Prævaricari* hæc proferentem. In inferioribus tamen gll. hic occurrit ἀπροσποιεῖται, h. e. *dissimulat*; ac sic habent recte Basilica in *l.* 1. §. 6. *D. ad S. C. Turpillian.* ex qua lege hæc habent originem.
ἀπροσποιούμενος] ἀπροσπ. μὲν Ms. (*) et ita habent Basilica, et in d. l. est *quidem*.
Πραεδικάτωρ. συκοφάντης] Leg. Πραεβαρικάτωρ. Labb.
ἔκβασις τῆς ἀφήσεως] Leg. ἔκβ. τῆς αἱρέσεως: nec aliter Theophilus §. 13. *Inst. de inutilib. stipulation.* ubi de hisce agitur.
διὰ τοῦ κα. διγ. τοῦ κγ. τίτλ.] Intelligitur *l.* 25. *C. de testam.* sed sola tituli allegatio hic est integra.
συμφωνία] Mallem συμφώνων, uti est in Basilicis lib. xx. tit. 4. et illic sæpe occurrit.
ἐξ ἄλλης αἰτίας] Lego, ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας, hoc sensu, præstationes personales has esse, quando quis in actione familiæ erciscundæ vel communi dividundo convenitur ob damnum rebus communibus inlatum, vel quod solus fructus perceperit, vel ob aliam causam.
Πραετεξτάτα] Meurs. in Gloss. reponit Πραετέξτα, rectius.
ἐν τῷ ιβ. τίτλ. τῶν Διγ. βιβλ. τῶν Ἰνστ.] Scr. ἐν τῷ ιβ. τίτλ. τοῦ Δ. β. τ. Ἰ.
πραεκέσσαι] Forte πραεέσσαι vel πραεέσσε.
οἱ τοῖς ὑπάτοις κ. τ. λ.] Apud Polyb. Exc. lib. vi. cap. 24. unde hæc desumta, legitur, οἱ πρῶτον μὲν τοῖς ὑπ. Verum illa verba, πρῶτον μὲν, non extant quoque ap. Suid., qui reliqua exhibet; ac dubium est, an h. gl. Auctor illa quoque hic posuerit.
Πραουπέριες] Leg. παουπέριες, *pauperies*. Labb.
ἐναγωγῆς μόνος] ὁ ἐναγωγῇ μόνον Ms. *
μόνος] Apud Theophilum §. 13. Inst. de actionib. ubi hæc verba extant, scriptum est μόνης: quod mihi magis adridet.
οἰωνεὶ] οἷον Ms. (*) Lego, οἷον εἰ φαίνεται, *veluti si apparet.*
τὸ οὐ εἶναι] τὸ εἶναι Ms. (*) Locus erit integer, si scribamus κατὰ τὸ εἶναι κ. τ. λ. *deinde esse in mea potestate.*
Πρεκέπτουμ κ. τ. λ.] Parum accurate proponitur h. v. *rei* exponendæ, cum revera hic non de legato præcep*tionis*, sed unice agatur de illis personis exceptis, *quibus* præstanda

ἅ εἰσι τῶν ἀνιόντων καὶ τῶν κατιόντων.]
πρεκονάτα. ἐπικεκηρυγμένα καὶ οἷον ἀφωρισμένα ἐπὶ πρα. . . . . . πρεκόνω γὰρ τὸ κηρύσσω, καὶ πρέκονες οἱ κήρυκες.
πρέμια. ξένια.
πρεμιτένδη. συνταγωγικός.
πρέμος. ξένια.
πρεποστέρα. προθυστέρα.
πρεπόστερον. προθύρετρον.
πραεστατζιόναι περσοναλίαι. παροχαὶ προσωπικαί. [ὡς ὅτανες τὸ πρόσωπον τὸ βλάψαν τὴν κληρονομίαν ἢ τὰ κοινὰ πράγματα παρέχει τὰ ὑπὲρ τῆς βλάβης, καὶ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῷ μᾶλλον ὠφελήσαντι παρέχεται τὰ ὑπὲρ τῆς ὠφελήσεως δαπανήματα.]
πρεστάτιο. ἀποτέλεσμα.
πρεστατίονες. παροχαί. πρέστω γὰρ παρέχω.
πρετεντοῦρα. παράστασις.
πρετέριτος. παραληφθεὶς, λαθὼν, παρωχηκώς.
πρετέριτος. ἀπόκληρος παῖς, μνημονευθεὶς ἐν τῇ διαθήκῃ.
πρετερίτους δόλους καὶ πρετερίτους φρούκτους. ὁ πρὸ τῆς προκατάρξεως δόλος καὶ ὁ πρὸ τῆς προκατάρξεως καρπός.
πριαλλάνιον δόγμα. τὸ κατὰ συκοφαντῶν.
πριβάτα. ἡ ὑποβλέπουσα εἰς τὴν ἑκάστου ὠφέλειαν.
πριβάτα. τὰ τῇ βασιλείᾳ ἰδίως διαφέροντα. ἀλλὰ δέ ἐστι τὰ δημόσια ὅσα τελεῖ ὑπὸ τὸν κόμητα τῶν λαργιτιόνων, ταῖς δημοσίαις ὑπουργοῦντα χρείαις. λαργιτίωνες δέ εἰσι δύο, τὰ σάκρα καὶ τὰ πριβάτα· δύο γάρ εἰσι βασιλικοὶ θησαυροὶ, οἱ ἰδιάζοντες τῆς βασιλείας, οἷον τῶν λαργιτιόνων· καὶ ὁ δημόσιος ὁ τοῦ φίσκου.
Πρίβατα. ἰδιωτικὰ, ἴδια. [ἰδιόκτητα ἅτινα οἱ κατὰ καιρὸν βασιλεῖς ἐκτήσαντο καὶ ἕκαστος ἐπὶ τὴν μεθ' ἑαυτοῦ παρέπεμψε.
πρελεγάτα δός. ἡ ἀντιληγατευθεῖσα, τουτέστι ἡ ἀντὶ λεγάτου καταληφθεῖσα. οὐ γὰρ ἡ τῆς δεσποτείας οὖσα τῆς γυναικὸς, ἀλλ'. ὁ ἐπαρουσιασμὸς αὐτῆς, ἤγουν ἡ ἀπεντεῦθεν καταβολή· ὀφείλουσα γὰρ ἡ γυνὴ τὰ μὲν ἀκίνητα τῆς προικὸς εὐθὺς μετὰ τὴν γάμου λύσιν λαβεῖν, τὰ δὲ λοιπὰ μετ' ἐνιαυτὸν, καὶ νῦν ἐντεῦθεν ἢ δὲ τὰ πάντα λαμβάνουσα κερδαίνει τοὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ καρποὺς ὡς ἀπὸ λεγάτου.]
Πριβατόρων. ἰδιωτικῶν, πολιτικῶν, φυσικῶν, ἰδιοκτήτων πραγμάτων.
Πρίβατον. ἴδικον. αἱρετικοὶ ἔχοντες Χριστιανοὺς δούλους, καὶ ἀφαιροῦνται τούτους, καὶ δίδουσι τοῖς πριβάτοις λη. χρυσίου.
Πριβάτον. δικαστήριον τὸ ἀπαιτητικὸν καὶ ἐξεταστικὸν τῆς κεκρυμμένης αἰτίας· ὥσπερ ζητοῦμεν, δι' ἣν αἰτίαν τις ἐφώνευσε τὸν ἐμὸν δοῦλον.
Πριβάτον. χρηματικόν.
Πριβάτον. τὸ ἰδιωτικόν.
Πριβιλέγια. προνόμια.
[πριβιλέγια περσονάλια. προνόμια προσωπικὰ, οἷόν ἐστι τὸ τοῦ λαβόντος εἰς ἐνέχυρον αὐτὸ τὸ φορτίον δι' οὗ ὁ οἰκέτης ἐπραγματεύετο, ἢ τοῦ δανείσαντος εἰς ἀνανέωσιν οἰκείας, ἢ τὸ τῆς μνηστείας τῆς δεδωκυίας εἰς προῖκα πράγματα καὶ μὴ γινομένων τῶν γάμων ἀναλαμβανούσης αὐτά.]
Πριγγιπαλία. ἐξουσιαστική.
πριγγιπαλία. ἀρχοντικὴ, αὐθεντική.
πριγγίψ. αὐτοκράτωρ, βασιλεὺς, ἄρχων, πρωτεύων.
πριγγίψ. ὁ πρῶτος τῶν πολιτικῶν ταξεωτῶν.
πρίεγγι. παλαιὰ διαθήκη ἐστὶν, ὅτε ὑποκατασταθῇ ἐξωτικὸν πρόσωπον μετὰ ἀνηλίκου κληρονόμου.
πριμιγίλιος. ὁ πρῶτος· ἢ ὁ πλήρης.
[πριμιλιαρίουμ. τὸ αὐτὸ λέγεται καὶ τουρπιλιάνιον, ὡς ἐκφωνηθὲν ἐπὶ τῆς ὑπατείας τοῦ Πριμιλίου καὶ τουρπιλίου ἢ ἀμφοτέρων. τούτῳ δὲ τῷ πριμιλιανείῳ δόγματι ὑποπίπτει ὁ ἐγγραφὰς καὶ ἐγγύας δεδωκὼς καὶ ποιήσας τινὰ κατασχεθῆναι, καὶ χωρὶς ἀβολιτιῶνος ἀποστάς· ὑποπίπτει δὲ πρὸς τῇ συκοφαντίᾳ ἢ ἔζτρα ὄρδινεμ κολάσει, δηλονότι ὡς ἂν ὁ δικαστὴς βουληθῇ ὁρίσαι τὴν τιμωρίαν. κινεῖται δὲ κατὰ γυναικὸς τὴν ἰδίαν ἢ τὴν τῶν ἰδίων ἀδικίαν ἐπεξερχομένης, εἶτα διὰ συμφώνου ἀποστῆναι ὁμολογούσης. ἐὰν δέ τις ἢ ὡς νοσήσας ἢ ὡς κατ' ἀγροικίαν μὴ πληρώσῃ οὐχ ὑπόκειται τῷ δόγματι. εἴσω δὲ διετίας χρὴ τὸν ἐνάγοντα παραγίνεσθαι.]
πριμιλίδνα. προνόμια.
πριμιπιλαρίους. πρῶτος τῶν ἀκοντιστῶν, πρωτεύων τῶν δορυφόρων. πίλουμ γὰρ ὁ ὑσσὸς, ἤτοι γῦνσος τὸ σιδηροῦν ἐμβόλιον, τὸ ἀκόντιον, τὸ δόρυ.
πριμιπιλίων. δημοσίων χρεωστημάτων.
ἀπὸ πριμιπίλου. ἀπὸ δημοσίου.
πριμιπίλουμ. στρατιωτικὴ ἀννόνα.
πριμμηπάλαια. ἀρχικά.
πριμογένιτος. πρωτοτόκος.
πριμοισκρίνιοι. οἱ πρῶτοι τῆς τάξεως.
πριμοσκουτάριοι. ὑπερασπισταὶ, οἱ νῦν λεγόμενοι προτέκτορες.
πριουλλινιάνιον δόγμα καὶ τορπιλλινιάνιόν ἐστι, τὸ τιμωροῦν τὸν κατηγορήσαντα τινὸς καὶ ἐγγραψάμενον καὶ χωρὶς ῥαθυμίας καὶ νόσου, ἢ ἀγροικίας χωρὶς ἀβωλιτίονος.
προαγωγὸς λέγεται, ὁ πόρον τοιοῦτον ἀπὸ δούλων ἢ ἐλευθέρων ποιούμενος ἔκτε πρωτοτύπου τοῦτο πραγματεύεται, ἔντε προσχήματι πραγματείας ἑτέρας ἔχει τοιαῦτα πρόσωπα, ὡς κάπηλος, ἢ πανδοχεὺς, ἢ βαλανεύς.
προβατίκια. στερήσιμα.
προβατιώνων. ἀποδείξεων.
προβατορίαι. συστάσεις καὶ ἀποδείξεις.
προβεκτὸν ἀετάτε. προβεβηκότα τῇ ἡλικίᾳ.
προβιγκιάλιοι. οἱ τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχοντες, οἷς οὐ συναριθμοῦνται οἱ περιβλεπτοὶ οἷον ἀνθύπατος, αὐγουστάλιος, κόμητες, ἀνατολῆς βικάριοι, καὶ οἱ τοιοῦτοι ἐλδ

sunt legata, contra tabulas bonorum possessione petita, de quibus agit *tot. tit. D. de legat. præstand. contra tabb. bonor. possession. petit.*
πρέμος] πρέμια. SCAL.
προθύρετρον] πρωτόστερον (*) Rectum est πρωθύστερον.
Πραεστατζιόναι] πραεστατζιόνα. *
ὅτανες] Lege ὅταν, vel ὅταν ἤ.
ἐνιαυτοῦ]. Leg. ἐναντίον.
Πρετέριτος. παραληφθεὶς] Leg. παραλειφθείς.
Πρετέριτος. μνημονευθεὶς ἐν τῇ διαθήκῃ] Leg. ἀμνημονευθείς. LABB.
Πριαλλάνιον] τουρπιλιάνειον. SCAL. Πριμιλιάνειον. vid. seqq. CUP.
ὑποβλέπουσα] Malim ἀποβλ.
τῇ βασιλείᾳ] Liber Ms. laudatus a Du Cangio v. Πριβάτα habet τῷ βασιλεῖ, quod rectius; nec enim privata sunt principatus, sed propria principi; sed tamen in vv. seqq. iterum scriptum est βασιλείας: adeoque nihil mutem.
τὴν μεθ' ἑαυτοῦ] Malim τὴν μεθ' ἑαυτόν. In Gll. Nomicis Vaticanis Mss. a Du Cangio prolatis d. l. ubi eadem fere extant, est ἐπὶ μετ' αὐτόν: sed videtur illic excidisse articulus τόν.
καταληφθεῖσα] Leg. καταλειφθεῖσα.
ἐπαρουσιασμός]. ἐμπαρουσιασμὸς, repræsentatio, ἐντεῦθεν καταβολή. Hinc explicatur locus Aristidis contra Canterum.
(*) Occurrit h. v. ap. Theoph. §. 15. Inst. de legatis, ubi Fabrot.
ἢ δὲ τὰ πάντα λαμβάνουσα] Malim ἥδε τὰ π. λ.
λη. χρυσίου] Balsamon in Collection. Constitution. Ecclesiastic. lib. 1. tit. 10. habet λ'. λίτρας, et Basilica lib. LX. p. 901. exhibent, τριάκοντα χρυσίου λίτρας, sed addunt, τῷ δημοσίῳ. Du Cang. v. Πριβάτα hæc adscribit auctori innominato.
οἰκείας] Lege οἰκίας.
μνηστείας] Ergo verbo μνηστείας intelligitur sponsa μνηστή.
Πρίεγγι. παλαιὰ διαθήκη] Lego Πριγγιπαλαιὰ δ. LABB. Forte Πριγγιπάλια δ.
Πριμιγίλιος] Alii Πριμμιγίλιος, teste Du Cangio h. v. qui tamen, ut et Meurs. in Gloss. vulgatum retinet.
Πριμιλιαρίουμ] Supra occurrit Πριαλλάνιον, inferius Πριουλλινιάνιον, alibi τορπιλιάνιον ἤτοι Πριβιλιάνιον. Hic vocatur Πριμιπιλιαρίουμ: nihil tamen tale ap. Lat. JCtos vel auctores vett., quod meminerim, invenitur. Ego vereor, ne Græci, qui Lat. nomina sæpe parum apte enunciant, vitiose quoque hoc, Turpillianum, nempe, scripserint, ac uno ex Turpilliano facta sint plura nomina: errorque magis et magis augmentum acceperit. De eo agitur *t. t. D. et Cod. ad S. C. Turpillian.*
ἢ ἔζτρα ὀρδινὲμ κολάσει] Lege τῇ ἔξτρα ὄρδινεμ κολάσει.
Πριμιλίδνα. προνόμια] In altero Cod. scriptum, Πριβιλέγια. προνόμια, sicque legendum. LABB. Du Cang. in Gloss. h. v. dubitat, an sit leg. Πριμιλέγια, probatque alios etiam ita esse locutos.
Πριμιπιλίων. δημοσίων χρεωστημάτων] Hujus erroris originem supra notavi in verbo Περετοῦνδος: et legendum esse Πριμιπιλίων. βασιλικῶν τιμῶν, dixi. LABB.
Πριμμηπάλαια] πριγκιπάλια. SCAL.
χωρὶς ἀβωλιτίονος] Excidit ἀποστάντα, quod extat, et recte, vv. Πριμιλιαρίουμ et Τορπιλιάνιον.
ἔκτε πρωτοτύπου] In Basilicis in l. 4. §. 2. D. de his qui notantur infam. extat εἴτε πρωτοτύπως, rectius et verbis legis ipsius convenientius.
Προβατίκια] πριβατίκια. SCAL.

. . . . . ἐπαρχίας μόνης ἄρχουσιν· ἀλλ' ὁ μὲν ἀνθύπατος πάσης τυχὸν τῆς ἀνατολῆς· ὁ δὲ αὐγουστάλιος τῆς Αἰγύπτου· οἱ δὲ βικάριοι τοῦ Ποντικοῦ ἢ ἑτέρου τινὸς ὅλου κλίματος.

προβιρίλι πορτίονε. πρὸ τὴν δύναμιν τοῦ μέρους, τουτέστι κατ' ἀναλογίαν ἢ πρὸ τὸ ἀληθὲς μέρος.

προγατορία λέγεται Ἑλληνικῶς καθαρτική. καθαίρει γὰρ καὶ φωτίζει τοὺς λόγους τοῦ ἐνάγοντος.

προδερέλικτον. τὸ ἀπολελειμένον πρᾶγμα, ὃ καταλείψει ὁ δεσπότης οἰκείᾳ γνώμῃ.

προδερέλικτον. ὅπερ ὁ δεσπότης ταύτην ἔχων διάνοιαν ἀφίησιν ἀπρονόητον.

προδερέλικτος. ἐγκαταλελειμμένος.

προδομίνικα. καθόσον.

προδονάτον. ἀπὸ δωρεᾶς.

προέμπτορε. ἀπὸ ἀγορασίας.

προέρες. ὁ νομίζων ἑαυτὸν εἶναι κληρονόμον.

προερέδε γέρερε. ὡς κληρονόμος πράττειν, διοικεῖν.

προθεσμία. ἡ ῥητὴ καὶ τεταγμένη ἡμέρα εἰς τὸ δέτι, ἤγουν συμπεφωνημένη· ἢ παρὰ Ἰταλοῖς λέγεται τέρμινον.

προΐβοιτας. κώλυσις.

[προϊκιένδη. πρὸ εἰσόδου ἐξοχὴ ἐκθέτη, σολάριον ἐκβάλλειν ἐκτιθέναι.]

πρόκαξ. ἰταμὸς, προπετὴς, αὐθάδης.

προκάστρια. οἰκήματα ἐκ τῶν παρεμβολῶν.

προκεκτούμ. τὸ ἐξέχον ὥστε ἐπιτίθεσθαι αὐτῷ ἐξώστην.

προκίνητος. ἐκ τοῦ σχήματος, ἤγουν ἐζωσμένος καὶ ἕτοιμος εἰς τὴν παράταξιν.

προκόκιο. κοινωνία.

προκουλός. ὁ μακρὰν τὶς τῆς πατρίδος γεννηθείς.

προκουράτωρ. κηδεμών.

προκουράτωρ. ἐντολεύς.

προκουράτωρ. προφροντιστὴς, διοικητής.

τί ἐστι προκουράτωρ. τί δεφένσωρ· καὶ τί νεγοτιόρομ δεγεστόρων. καὶ προκουράτωρ μέν ἐστιν ὁ φροντιστὴς ἢ ἐντολεὺς ὁ πρᾶγμα ἑτέρου κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ διοικῶν. δεφένσωρ δὲ, ὁ ἐκδικητὴς, ὁ δίχα μανδάτου τὴν ὑπέρ τινος δίκην ὑποδεχόμενος. νεγοτιόρομ δεγεστόρων, ὁ πράγματα χειρίζων ἀλλότρια, καὶ χωρὶς ἐντολῆς διοικῶν διὰ φαμιλίαν μόνην.

προκουράτωρ. κουράτωρα.

προκραστινάτιο. ὑπέρθεσις· τὸ γὰρ αὔριον κρὰς λέγομεν.

προληγάτα. ἀντιλεγάτα.

προμάρις. κῆπος.

προμίασκον. ἐπίκοινον.

προμίσι. ὡμολόγησα.

προμιτένδοι ποστουλάνδοι. παρακλήτορες συνηγόρους οὐκ ἔχουσι.

προμιτένδοι. συναγωγικῶς.

προμότοι. προπορευόμενοι, καὶ ὀψικεύοντες, ἢ προσκόπτοντες, καὶ προβιβαζόμενοι ἐν ἀξιώμασι.

προνερέδε γεριττεύειν. ὡς κληρονόμος διοικεῖν καὶ δεσπόζειν.

προνερέδε. ὁ ἀπὸ κληρονομίας νεμόμενός τι.

προνερέδε. ὀνομάζει ἑαυτὸν εἶναι κληρονόμον.

προνερεδιταρία πάρτε. πρὸς τὰ κληρονομιαῖα μέρη.

προνιβίτ. ἀγωγὴ κωλυτική.

προνιβιτορία. κωλυτική.

προνιβιτόριον. κωλυτικόν.

προνιβιτόριον. δι' ὧν κωλύει βίαν γενέσθαι.

προνόμιον. ἡ τῶν ἐπιτρόπων ἀγωγή. προνόμιον, καὶ ἡ προτίμησις.

πρὸ νὸν σκρίπτουμ. ὡς μὴ γεγραμμένον.

προνοντζίαρε. τοῦ ἀπόφασιν δοῦναι τῆς δικαίας.

προνουντζιατίων. ἡ ἀπόφασις.

προνουντιάτιο. προφορὰ, διαλαλία.

[πρόξιμος καὶ ὁ μόνος, ὡς μὴ ἔχων τὸν προλαμβάνοντα, καὶ ὁ ἔσχατος ὡς μὴ ἔχων τὸν ἑπόμενον.]

πρόξιμος ἴνφατις. ἐγγὺς τῶν ιβ. ἐτῶν.

πρόξιμος πουβερτάτε. ιδ. ἐτῶν.

προξιμότης. ἐγγύτης.

προπιετάριος. ἱλασμός.

προυπιετάριον. ἱλασμόν.

προποσέσσορε. ὁ βίαιος ἅρπαξ, ὁ μηδεμίαν εὔλογον ἔχων αἰτίαν τῆς κατοχῆς.

προποσέσσορε. ὁ βιαίως τὶ νεμόμενος.

προπριέτας. δεσποτεία.

προπριεταρία. δεσποτεία.

προπριετάριος. ὁ τὴν δεσποτείαν ἔχων· πρόπρια γὰρ τὰ ἴδια.

προπριετάριος. ὁ δεσπότης.

προπρίων. μέγας.

πρόρετα. πρωρεύς.

προσεκουτόρες. προπομποὶ, παραπομποί.

προσελεύσεσι διακόπτεται. ἤτοι διηνεκὴς γίνεται.

προσκριπτίο. προγραφή.

προσκρίπτους. ὁ προγραφεὺς, ἤγουν ἐκ προγράμματος καὶ προθέματος, καὶ οἷον δημοσίου κηρύγματος κατακριθείς.

προσοκίω. περὶ κοινωνίας.

προσόρζιον. περὶ κοινωνίας ἀγωγή.

προσοτίω. ἐπὶ κοινοῦ ἀγωγή.

προσολούτους. ἀπολυθείς.

προστιμώριον. μετὰ φόβον.

πρόσχωσις. πρόκλυσις.

προτουτέλαε. κατὰ πλαστοῦ ἐξεπιτρόπου.

προφεκτικία δός. προερχομένη, ἐξιοῦσα ἔξω τῆς πατρικῆς οὐσίας γινομένη προῖξ, ἢ παρὰ πατρὸς διδομένη προῖξ, ἤγουν ἡ προερχομένη καὶ ἐξιοῦσα καὶ οἷον ἐκδημοῦσα τῆς πατρικῆς οὐσίας.

προφεκτίτζιον. τὸ μετὰ τῶν πατρῴων πραγμάτων ἐπικτηθὲν παρὰ τοῦ ὑπεξουσίου.

προφίτεορ. ὁμολογῶ.

πρώξιμος. ὁ πρῶτος, ἢ ὁ πλησίον.

πρώξιμος. ἐγγὺς τῆς ἐφηβότητος.

πρωτονοτάριος τοῦ θέματος. ὁ τοῦ θέματος δικαστής.

πs. τοῦτο τὸ μονόγραμμα δηλοῖ τάδε Ῥωμαϊκῶς. *Post consulatum*, τουτέστι μετὰ τὴν ὑπάτειαν. Ῥωμαῖοι δὲ μᾶλλον οὕτως γράφουσι *CP.* προτιθέντες βαρβάρως τὴν ὑπάτειαν τοῦ. μετὰ *PP.* τοῦτο τὸ μονόγραμμα Ῥωμαίως δηλοῖ τὸν *Perpetuum*, τουτέστι τὸν διηνεκῆ καὶ αἰώνιον· δηλοῖ δὲ καὶ πρα πρων καὶ πραιτώρων πραιτωρίων.

P.

Ῥάδουμ. οὕτως ἡ Ῥωμαϊκὴ φωνὴ καλεῖ τὸ ἀραιὸν, τουτέστι τὸ μὴ ὂν πυκνὸν καὶ συνεχές· ἐντεῦθεν καὶ ῥάδα λέγουσι πορείαν ἀνθρώπων ἢ ἵππων ἢ τινῶν ἄλλων μὴ κατὰ πλῆθος καὶ ἅμα πορευομένων, ἀλλὰ καθ' ἕνα ἢ δύο ἑπομένων ἀλλήλοις, ὡς μὴ πυκνοῦσθαι τὴν

. . . . ἐπαρχίας] οὐ γὰρ ἐπ. SCAL.

Πρὸ τὴν δύναμιν] Lego, πρὸς τὴν δ.

Προγατορία λέγεται] Leg. Πουργατορία, *purgatoria*. LABB.

ἐκ τῶν παρεμβολῶν] ἐκτὸς τῶν παρ. SCAL. et Ms. *

Προκεκτούμ. ἐξέχον] Leg. προιεκτοὺμ, *projectum*. LABB. Nota sunt in jure projectum et protectum, *l.* 1. *l.* 2. *D. de servitut. urban. prædior.* Plura dabit Brissonius de verb. signif. v. *projiciendi*.

Προκίνητος] Leg. Πρόκιγκτος.

Προκόκιο] Lege Προσόκιο, ut infra προσοτίω. LABB. προσόκιο. SCAL.

διὰ φαμιλίαν μόνην] Leg. διὰ φιλίαν μ.: nec aliter habent gll. vet. ap. Brisson. v. *negotiorum gestor*.

Προμάρις] Meurs. in Gloss. h. v. legit Πωμάρις pro Πωμάριον.

Προμίασκον. ἐπίκοινον] Leg. προμισκοῦον. LABB. Meurs. in Gloss. προμίσκον.

Προμιτένδοι. ποστουλάνδοι κ. τ. λ.] Interpretatio ad verba proposita non pertinet, sed ad petendos a litigatoribus advocatos, quos se daturum Prætor non habentibus pollicetur, *l.* 1. §. 4. *D. de postulando.*

προσκόπτοντες] προκ. *

Προνιβίτ] Pro Προϊβένς.

τοῦ ἀπόφασιν δοῦναι τῆς δικαίας] Mallem τὸ ἀπόφ. δ. τῆς δίκης.

Πρόξιμος ἴνφατις] Pro Προξ. ἴνφαντι.

Προπιετάριος] Explicationi responderet magis Προπιτιάτιο. Error quoque est in gl. seq. similis.

Προστιμώριον] Pro Πὸς τιμώρεμ.

Πρώξιμος. ἐγγὺς τῆς ἐφηβότητος] Debuit scribi Πρώξιμος πουβερτάτι.

Πs. κ. τ. λ.] An P. C. vide notata ad gl., quæ præcedit v. Πλαγιάριος.

τὴν ὑπατείαν τοῦ. μετὰ P. P.] Rectius in laudata gl. τὴν ὑπατείαν τοῦ μετά. Quæ sequuntur, ab his sunt distinguenda.

πρα πρων] L. πατέρα πατρίδος.

P.

Ῥάδουμ] ῥάρουμ. SCAL.

καὶ συνεχές] ἢ συνεχὲς Ms. *

πορείαν, οἷον ἐν σχήματι παρατάξεως, ἀλλ' ἀραιὰν εἶναι καὶ διεσπασμένην.

Ραί. ἀγωγὴ ἀριθμήσεως.

Ραιφερενδάριος. ὁ τὰς ἀποκρίσεις κομίζων.

Ραφερενδάριος. ὁ τὰ ῥηθέντα ἀναφέρων ἀπό τινος.

[Ῥαιφερενδάριοι. ἀναφέροντες.]

Ρανιδιτεύσασα. ἐγκλητεύσασα τὴν τῆς κληρονομίας ὑπόθεσιν.

[Ῥάσος. ξυστῆς.

Ῥάταμ ῥὲμ δομίνου μαβιτούρουμ. δεκὸν τὸ πρᾶγμα τὸν δεσπότην σχεῖν.]

Ραταρέμ. δεκτὸν πρᾶγμα.

Ραταρὲμ δομίνου ναβιτόρουμ. δεκτὴν πρᾶξιν δεσπότου οἰκείου, ἤγουν εἰ ὁ ἐπίτροπός τι ποιήσει ὡς δεσπότης, ἵνα στέργῃ τοῦτο ὁ πούπιλος.

Ραταρὲμ δομίνου ναβιτόρουμ. δεκτὸν τὸ πρᾶγμα τὸν δεσπότην σχεῖν.

Ραταρὲμ δομίνου ναβιτόρουμ· ἀσφάλειαν μόνην, τουτέστιν ὅτι τὴν περὶ τοῦ ὅτι δεκτὸν τὸ πρᾶγμα ὁ δεσπότης ἤτοι ὁ κύριος τῆς δίκης ἡγήσεται.

Ρατζιόνιβους. ὑποχώρησις τῶν ἐπιτρόπων.

Ρατζίωνα βητεῦσαι. δικαίως κατέσχε.

Ρατιονάλιοι. οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῶν βασιλικῶν πραγμάτων προνοοῦντες, καὶ ὄντες ὑπὸ τὸν κόμητα τῶν πριβάτων ὡς δηλοῖ ἡ παραγραφὴ τῆς γ. διατάξεως τοῦ ι. τίτλ. ι. βιβλ.

Ρατιοναλίους. τοὺς μαγκίπας, τοὺς αὐτοὺς καὶ καθολικιανοὺς καὶ σιτῶνας καθ' Ἕλληνας.

Ρατιόνιβους διστραένδις. τουτέστι τῶν λόγων, ἤτοι ἐκλογισμῶν τῶν ἀποσπαθέντων πραγμάτων τοῦ ἀνήβου παρὰ τῶν ἐπιτρόπων . . . .

[Ῥατιονίβους διστραένδις. ἀγωγὴ κατὰ ἐπιτεύτου λόγους αὐτὸν ἀπαιτοῦσα τῶν πραγμάτων ὧν ἀφείλετο.]

Ράτομ ἀβιτεύσας. δεκτὸν ἡγησάμενος.

Ρατονίδευσα. οὐκ ἐκώλυσα. ὁ τῶν πομπίων ἐναγόμενος ἐὰν πρὸ καταδίκης ἑαυτὸν ἀνέλῃ, δημεύεται.

Ρέ. ἀγωγὴ εἰς πράγματα.

Ρέ. πράγματα.

Ρεβεδίπη. ἡ ἀναδοτική.

Ρεβερέντζια. εὐλάβεια.

Ρεβιτορία. ἀγωγὴ ἀναστρέφουσα τὸ διαπραθὲν πρᾶγμα.

[Ῥεβούρους. ἀναφαλαντίας ἀνεστραμμένας ὄπισθεν ἔχων τὰς τρίχας.]

Ρεγενδάριοι. οἱ τὸν δημόσιον δρόμον ἰθύνοντες.

Ρέδα. ἅρμα, καροῦχα.

Ρεδημητορία. κόσμησις.

Ρεδιβέρε. τὸ ποιῆσαι ἔχειν τὸν πράτην ὅπερ εἶχε πρῶτον.

Ρεί. ἐνοχὴ πραγμάτων.

Ρείντεγρα. τῶν πραγμάτων ἔτι μενόντων.

[Ῥέι οὐξωρίας ἀγωγὴ παλαιὰ πρὸς ἀνάληψιν προικὸς κινουμένη.]

Ρεϊπερσεκούτζιο. τουτέστι ψιλοῦ πράγματος ἀπαίτησις.

Ρέκαυδον. ἀποχῆς εἶδος.

δὲ Ρεκέπτατόριβους. περὶ ὑποδοχεῶν. [Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ ὑποδεχόμενοι τοὺς λῃστεύοντας ὡς λῃσταὶ κολάζονται, εἰ δὲ συγγενεῖς αὐτῶν εἰσὶ οὐχ ὁμοίως κολάζονται.]

Ρεκεπτίτζια. ἡ περὶ ἀναδόσεως.

[Ῥεκεπτάτορες, ἐξπρομισσόρες, ἀνάδοχος, ἐγγυητής.

Ῥεκεπτιτία. ὅτε ἐπερωτήσω σε τὴν προῖκα τῆς γυναικός σου ἀπὸ τελευτῆς αὐτῆς.

Ῥεκεπτικία. ἀναληπτική, ἀναδεκτικὴ ἐπὶ τραπεζίτου ἀντιφωνήσαντος καὶ ἀναδεξαμένου ἀλλοτρίαν ἐνοχήν. ἐπὶ δὲ προικὸς εἴρηται διὰ τὸ συμφωνεῖσθαι τὴν ἀνάδοσιν καὶ ἀνάληψιν αὐτῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ περὶ τραπεζίτου ἀναιρεῖ ἡ διάταξις· τὸ δὲ περὶ τῆς προικός ἐστιν ἐν βιβλ. τῶν βασιλικ. ημζ.]

Ρεκερέρω. τὸ ἀναγυρεύω, ἤγουν ἀνακαλοῦμαι καὶ ἀναλαμβάνω.

Ρεκιπεράνδαε. ἀντιληπτικῆς.

Ρεκιπεράνδαε. ἀναληπτικῆς.

Ρεκόντωρ. ἀνάδοχος.

Ρεκουπεράτορες. ἐξισωταί, ἀνάληψιν δι' ἑαυτῶν ποιούμενοι, ὀρθωταὶ τοῦ δήμου.

Ρεκουρένδαε δυνάμεως. ἤγουν τῆς ἀνακλητaίας καὶ ἀναλαβῆς.

Ρεκουρενδούμ. μεταδρομεύς.

Ρεκούρενδον. ἀναζητούμενον.

Ρεκτενούδης. ὀρθότης.

Ρέκτωρ. πρέσες, δοὺξ, ἡγεμών.

Ρέκτωρ. ἰθυντής, ὀρθωτής, ἄρχων ἐπαρχίας.

Ρελεβάτους ἄγερ. ἀνακεκουφισμένος ἀτελὴς ἀγρός. [Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ ἰλλούστριος ἡσύχιος ὁ φιλοσοφήσας Μιλήσιος ἐν τῷ ς χρονικῷ διαστήματι τῆς ἑαυτοῦ Ἱστορίας φησὶν οὕτως. δημοσίων χωρίων ἀπέδοτο ἐγγὺς ἅπαντα οὐάλης ὁ βασιλεὺς δεηθεὶς χρημάτων ὑπερφυῶς, τῶν βαρβάρων ἕνεκα, ὅσοις ἂν ἦν δυνατὸν ὠνεῖσθαι τιμήματος ὀλιγοστοῦ κύριοι τούτων κατέστησαν, καταλαπτόσαντες τὴν ἀληθῆ αὐτῶν πρόσοδον χάριτι καὶ προσοδίᾳ τῶν διαχειριζομένων τὰ δημόσια. καὶ οἱ μὲν οὐδενὸς καθάπαξ φόρου ἐπιβληθέντος αὐτοῦ ὀλίγῳ τινὶ πλείονος τιμήματος ταῦτα ἐπρίαντο, ὅπερ κτήσεως εἶδος ῥελέβατον λέγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι· οἱ δὲ παραυτίκα μεῖον ἐν τῷ παρὰ Ῥωμαίοις σαβλο κάνονες. ὁ δὲ βασιλεὺς Μαρκιανὸς ἄριστα προύθηκε τοῖς ὠνησαμένοις ἢ ἀναδοῦναι τὰ χωρία κομισαμένους ταυτὰ τιμήματα, ἢ καὶ τὰ χωρία κατέχοντας οὐκ ὀρθῶς ἀποκρυφθεῖσαν ποσότητα τῆς προσόδου τῷ δημοσίῳ συναγαγεῖν.

Ῥελεγάτιο. ἐξορία ἥτις οὔτε τὴν οὐσίαν ἀπόλλυσι.]

Ρελεγάτος. ἐξόριστος.

Ρελεγάτος. δεδεμένος.

Ρελεγίοσα. τὰ μνήματα, τὰ σεβάσμια.

Ρελεγίοσον. μνημεῖον.

Ρελεγίοσος. δεισιδαίμων, θεοσεβής.

Ρελιγίοσα. τὰ μνήματα.

Ρεληγιώσης. βέβηλος.

Ρεληγιόσος. εὐλαβής.

Ρελιγιόσος οὐ γίνεται ὁ τόπος βέβηλος.

Ρεμβός. ὁ μικρὸς φυγάς· καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου, ὁ φυγὰς μέγας ῥεμβός ἐστι. κυρίως δὲ ῥεμβός ἐστιν ὁ συνεχῶς

Ῥαί. ἀγωγὴ ἀριθμήσεως] An intelligit actiones de calculo, s. indemnitate; quales sunt actiones contrariæ, veluti tutelæ, depositi et similes? videtur respici ad *l.* 6. §. *ult. D. de his qui notant. infam. l.* 29. *D. de dol. mal.* De primo verbo, viderint alii. Ceterum inferius quoque habemus Ῥέ. ἀγωγὴ εἰς πράγματα.

Ῥανιδιτεύσασα] An scribi debuit Ῥενιτεύσασα, ut referantur ad filiam, renitentem patri circa hereditatis adquisitionem? exemplum est in *l.* 11. *C. de jur. de liberand.*

ξυστῆς] Lego ξυσθείς. Ita in Gll. Nomicis Vat. Mss. ap. Du Cang. v. ῥάσον legitur Ῥάσος, ξυσθείς.

Ῥάταμ ῥὲμ δομίνου μαβιτούρουμ] Constat esse scr. Ῥάταμ ῥὲμ δόμινουμ ἀβιτούρουμ. An tamen ubivis ipsi quoque Auctores hoc expresserint, non definiverim.

Ῥατζίωνα βητεῦσαι] Ῥατίων ἀβητεῦσαι. (*) Meurs. Ῥατίωνα ἀβίτευσε, v. ἀβιτεύειν.

ἐπιτεύτου] Leg. ἐπιτρόπου.

ὁ τῶν πομπίων ἐναγόμενος] ὁ τῷ πομπηΐῳ ἐναγόμενος. (*) Separavi hæc a præcedentibus: sunt enim ab hoc loco plane aliena, desumpta vero ex l. 8. D. de leg. Pomp. de parricid.

Ῥεβεδίπη] ῥεβετίδη vel ῥεβιδίτη, imo ῥεκεπτίτια. SCAL. Ultimum tamen valde recedit a lectione vulgata, nec explicationi respondet. Dubito an lateat actio ῥεδιβιτόρια, quæ statim post memoratur: ubi et sic emendat Labbæus.

Ῥεβιτόρια. ἀγωγὴ ἀναστρέφουσα] Leg. Ῥεδιβιτορία. LABB.

ἐνοχή] ὄνυχοι (*) Credo V. D. reposuisse ἔνοχοι, idque non recte fuisse descriptum.

Ῥέκαυδον. ἀποχῆς εἶδος] In Nov. 130. semper legitur *Recautum*, sicque videtur leg. Hisp. *Recaudo* dicunt. LABB. Idem placet Du Cangio. Haud scio tamen, an illa permutatio elementorum δ et τ sit ab ipso Auctore.

Ῥεκεπτατόρες. ἐξπρομισσόρες κ. τ. λ.] Hæc signif. v. *receptator* in jure est ignota. Melius ferri posset Ῥεκεπτόρες, quia recipiunt in se obligationem alienam.

Ῥεκεπτίκια] Debet subintelligi vel addi δὸς, de quo idem quod hic habemus, invenimus quoque ap. Ulpianum tit. 6. §. 5.

ἀναληπική] Lege ἀναληπτική. De ipsa actione vide *l.* 2. *C. de constitut. pecun.*

ἡ διάταξις] Excidit forte numerus, sed est *l.* 2. *C. de constit. pecun.*

βιβλ. τῶν βασιλικ. ημζ.] Lege μζ. Intelligitur *l.* 31. §. 2. *de mort. caus. donation.*

Ῥεκερέρω] Ῥεκουπέρω. SCAL.

Ῥεκόντωρ] Forte Ῥεκέπτωρ.

Ῥεκουρένδαε] Ῥεκουπερένδαε. SCAL. Rectum est Ῥεκουπεράνδαε.

Ῥεκτενούδης] An Ῥεκτιτούδης, *rectitudo?*

προσοδίᾳ] Leg. προδοσίᾳ.

οὔτε τὴν οὐσίαν ἀπόλλυσι] Minus plena est descriptio relegationis. Integrior foret hæc, οὔτε πολιτείαν οὔτε οὐσίαν ἀπόλλυσι.

Ῥελεγάτος. δεδεμένος] Interpretatio respondet v. Ῥελιγάτος.

Ῥεληγιώσης. βέβηλος] Leg. Ῥελιγίωσος, ἀβέβηλος. LABB.

κυρίως δὲ ῥεμβός] Βεμβοῦς Ms. (*) Rectum est ῥεμβὸς, *erro.* Verba sunt hausta ex Basilicis *lib.* XIX. *tit.* 10. *in l.* 17.

ἀναιτίως πλανώμενος καὶ τοὺς καιροὺς εἰς ἀνόνητα δαπανῶν καὶ βραδέως εἰς τὸν οἶκον ἀναστρέφων.

Ρεμεσίωνα. ἄφεσις.

Ρεμέσσιον. συγχώρησις.

Ρέμηροι ῥογαέστοσοι, τουτέστι παρακεκλημένοι.

Ρεμισίωνος. συγχωρήσεως ἄνεσις.

Ρεμίσσιο. συγχώρησις τοῦ κινεῖν κατὰ τοῦ κληρονόμου περὶ τοῦ λεγάτου ἢ φιδεικομμίσσου. [ἰστέον δὲ ὅτι τὸ παλαιὸν εἴδη πολλὰ λεγάτων ἦσαν· οὐ πάντα δὲ τὴν αὐτὴν εἶχον φύσιν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς βινδικατίονος λεγόμενον εὐθὺς ἔνοχον ἐποίει τῷ λεγαταρίῳ τὸν κληρονόμον· τὰ δὲ λοιπὰ δοκιμασίας ἐδεῖτο δικαστικῆς, εἰ γὰρ ὁ κληρονόμος ἀπεκτήσατο τὸ λεγατευθὲν πρᾶγμα δωρησάμενος αὐτὸ ἢ πωλήσας πρός τινα πίστει κακῇ λαμβάνοντα, μετὰ πολλῆς διαστίξει ὡς ἐδίδοτο τῷ λεγαταρίῳ ῥεμίσσιον. Λέγεται δὲ οὕτως ἡ παραχώρησις τοῦ κινεῖν ἀγωγὴν καὶ ποιεῖν ἔνοχον τὸν κληρονόμον. ταύτην οὖν τὴν ῥεμισσίονα Ἰουστινιανὸς ἀνελὼν ἴσην ἀπέδειξε τοῖς λεγάτοις τάξιν.]

Ρεμίσιον. συγχώρησις.

Ρεμοΐντεγρα. ἀκεραίου δηλαδὴ τοῦ πράγματος μένοντος.

Ρενερεδιτάριον. νόμιμον κληρονόμον.

Ρὲ νούνδουμ σεκοῦτα. πράγματα μήπω παρακολουθήσαντα.

Ρενουντιατίο. προσφώνησις, ἀναγόρευσις.

Ρέον προμιτένδου. ἐπαγγελλομένων δύο ἢ καὶ πλειόνων τινὶ δώσειν ἢ ἰδίως καὶ ἰδίως ἕκαστος τὸ αὐτὸ ποσὸν, ἢ ἅμα τὸ αὐτὸ ποσόν.

Ρέον στιπουλάνδου. ἐπερωτώντων δύο ἢ πλειόνων τινὶ δώσειν αὐτοῖς ἢ οὐχ ἅμα τὸ χρέως.

Ρέος. ὁ ἐναγόμενος.

Ρέος. ὁ κακῶς ζητῶν.

Ρέους. ἔνοχος, ἐναγόμενος, φεύγων.

Ρεουξορία. ἀγωγὴ περὶ τῶν τῆς γυναικὸς πραγμάτων.

Ρεουξορία. τὸ ἐκ τῆς γυναικὸς κινούμενον, καλεῖται δὲ ἐκ τοῦ ῥὲ ὅπερ δηλοῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐκ τοῦ οὐξόρε ὅπερ δηλοῖ τὴν γεγραμμένην γυναῖκα κατὰ Ῥωμαίους.

Ρεπαρτικία. ἀναληπτικὴ, ἀναδεκτική.

Ρεπάτια. ἡ τρίτη τῶν γάγων ἡμέρα.

Ρεπετεύει. ἐπαναλαμβάνει.

Ρεπετιτεύει. ἀναλαμβάνει.

Ρεπετιτεύει. ἀναζητεῖ, ἀναλαμβάνει.

Ρεπετιτεύειν. μεταλέγειν.

Ρεπετιτεύεται. οὐκ ἀντιστρέφεται.

Ρεπετιτευέσθω. ἀποστρεφέσθω.

Ρεπετίον. ἀναλήψις.

Ρεπετιτίωνα. μετάλεξιν.

Ρεπετιτίωνα. ἀνάδοσιν.

Ρεπετοῦνδος νόμος. ἀποστροφῆς καὶ ἀνατροπῆς.

ὁ δὲ Ῥετοῦνδις. ἤγουν ὁ περὶ τῶν ἀπαιτούντων καὶ ἀναλαμβανόντων χρήματα, τουτέστι τῶν δωροδοκουμένων ἔν τινι ἀρχῇ ἢ πρεσβείᾳ ἢ ἄλλῃ δημοσίᾳ ὑπουργίᾳ, ἢ καὶ ἐφ' ἑτέροις τισί. διὸ χρήματα κακουργούντων τὴν ποινὴν ἔξτρα ὄρδινεμ ἐπάγει.

Ρεπλικατίον. ἀναπλοκὴ, ἀναλύσις.

Ρεποσιτορίουμ. παραθηκαρεῖον.

[Ρεπότια. ἡ τρίτη γάμων ἡμέρα.]

Ρεπουβλίκαε καῦσα ῥάσδος. τεμνομένη ὑπόθεσις πράγματος δήμου αἰτίᾳ.

Ρεπουδατίον. παραίτησις.

Ρεπουδιατεύσει. ἀνατρέψει.

Ρεπουδιατευέσθω. μὴ καταστρεφέσθω.

Ρεπουδιατεύων ὁ σοῦος. ἀποστρέφων ὁ ἴδιος.

Ρεπούδιον. χωρισμὸς γάμων διὰ πιττακίων.

Ρεπούδιον. διαζύγιον.

Ρεπούδιον. διάζευξις τοῦ γάμου.

[Ρεπούδιετ. ἀπαιρούεται, ἀποβάλλεται. ἡ διαζυγὴ γά-

---

§. 14. *D. de ædilit. edict.*

Ρέμηροι ῥογαέστοσοι, τουτέστιν παρακεκλημένοι] De testibus rogatis hic actum esse arguit interpretatio. Ipsa verba priora absque vet. libro nemo temere eruerit.

Ρεμίσσιο. συγχώρησις] Hisce non absimilia ex Gll. vett. Mss. profert Fabrotus ad Theophil. §. 2. *Inst. de legat.* in Ed. Anni CIƆ IƆCXXXVIII. Scr. vero fuerat ἴν ῥὲμ μίσσιο: intelligitur in rem missio, cujus meminit Imperator in *l.* 1. *et l. ult.* §. 2. *C. commun. de legat. et fideicommiss. Nov.* 39. *pr.* necnon Paulus Sentent. lib. IV. tit. 1. §. 15. Illa vero non erat concessio actionis, ut hic dicitur, sed missio in possessionem: dabatur vero fideicommissariis contra tertios rerum delictarum possessores, tempore rei acceptæ oneris iis inpositi non ignaros, si heres aliusve gravatus esset inops, dict. Nov. 39. Quæ vero deinceps hic traduntur, a varietate quoque abeunt: quamvis enim pro variis legandi formulis olim varii etiam legatorum essent effectus, differrentque pariter actiones, ad illa petenda comparatæ, ut docet Caius Institut. lib. II. tit. 5. Ulpianus tit. 24. §. 2. et seqq. in eo tamen par erat omnium conditio, quod ad illa persequenda jam ab initio daretur actio ex testamento, quasi ex contractu, §. 5. *Inst. de obligation. quæ quas. ex contract. nascunt. l.* 4. §. 2. *D. de obligation. et action. l.* 1. *C. commun. de legat. et fideicommiss.* nec eatenus una legati species heredem oneratum citius obligatum habuit, quam altera, quod hic dicitur. Ceterum in casu legati per vindicationem et sinendi modo relicti licebat quoque legatario non tantum rem per vindicationem persequi, verum ipsam etiam apprehendere atque occupare, nempe, absque vi, ac si ejus esset copia, secundam ipsa testatoris verba; de quo nonnulla scripsi ad Ulpianum tit. 24. §. 3. observavique, ob hæc præcipue legata a Prætore propositum esse videri interdictum. Quod legatorum *l.* 1. *et tot. tit. D. quod legator.* Præterea in legato præceptionis locus erat actioni familiæ erciscundæ, *l.* 17. §. 2. *D. de legat. l. Theoph.* §. 2. *Inst. de legat. ubi Fabrot.* adeoque in omnibus legatorum speciebus locus fuit actioni et notioni judicis, si de iis esset controversia; quod hic perperam negatur. Ego vero ideo hisce diutius solito sum immoratus, ut studiosis ostenderem, non statim nec inconsiderate hisce Græcis fidem habendam, nec horum rivulos sordibus ac luto sæpe inquinatos Latinorum fontibus, longe purioribus ac limpidioribus, anteponendos esse.

μετὰ πολλῆς διαστιξεῖ ὡς] Leg. διαστίξεως. Scrupulosas ambages vocat Imperator *l.* 1. *C. commun. de legat.* et tenebrosissimum errorem *l.* 3. §. 2. *C. eod. tit.* His vero locus fuit in fideicommissis, de quibus primus Justinian. actionem in rem competere voluit *l.* 1. *l.* 3. §. 2. *et* 3. *C. commun. de legat. et fideicommiss.* Fuit et usitata missio in res hereditarias et ipsius heredis, si heres fideicommissum non præstaret, teste Paulo *Sententiar. lib.* 4. *tit.* 1. §. 17. nec hic tales difficultates motæ fuerunt.

ρεμοΐντεγρα] Leg. Ρενοίτεγρα pro ῥὲ νὸν ἴντεγρα. LABB. Emendatio si sit vera, quod facile mihi persuadeo, erit quoque dein scr. τοῦ πράγματος οὐ μένοντος.

ἐπερωτώντων δύο ἢ πλειόνων τινὶ δώσειν] Probarem magis τινὰ δώσειν αὐτοῖς. Interrogant nempe plures unum aliquem de dando sibi, §. 1. *Inst. de duob. reis stipul. et promitt.*

αὐτοῖς ἢ οὐχ ἅμα] Placet mihi, quod ex glossis antiquis profert Brisson. *v. de Reo. Stipulandi*, ἅμα ἢ οὐχ ἅμα τὸ χρέος: quamvis in aliis lectio hic sese melius habeat.

Ρεουξορία] Interpretatione h. v. pro τὴν γ. γ. leg. τὴν γεγαμημένην γ. LABB. Γεγραμμένην] γεγαμημένην. SCAL.

Ρεπαρτικία. ἀναληπτική] Leg. ρεκεπτικία. LABB. ρεκουπερατίτια. SCAL. Labbæi correctio videtur probabilior, sive intelligas actionem receptitiam, s. dotem receptitiam. De utraque aliquid habuimus in antecedentibus.

Ρεπάτια] Leg. ῥεπότια. Repotia dicuntur dies qui sequuntur nuptias, quoniam mutuis conviviis se frequenter invitant, quæ Græce ποδοστροφία aut mutuæ invitationes, ut ex Acrone Ms. retulit doctiss. Cujac. lib. 16. Observ. cap. 39. LABB. ρεπότια. SCAL.

γάγων] γάμων. Id. add. verb. Ρεπότια.

οὐκ ἀντιστρέφεται] Vel hic abundat negatio, vel in præcedenti deest.

Ρεπετίον] Pro Ρεπετιτίον.

Ρεπετιτίωνα. ἀνάδοσιν] Hanc repetitionem sive repetitam prælectionem, sive ἀνάδοσιν νέαν, vel δευτέραν ἔκδοσιν vocaverunt Græci scriptores accurati, editos a se libros serio castigatos denuo edentes, et ut de se ait Tertullianus, properatum opus pleniore scriptione rescindentes: sicut de Eunapio et Zosimo refert Photius in Biblioth. Veteres Latini *repetitam prælectionem* dixere, ut colligere licet ex verbis Justiniani §. supradictis Constit. de secunda Cod. edit. rationem hanc reddentis cur Codicem repetitæ prælectionis appellarit, ut constitutionum hujus Codicis plenum jubar omnibus clareat: cum nemini venit in dubium, quod repetita prælectio probavit, hoc satis validum satisque esse formosum. In antiquis etenim libris non solum primas editiones, sed etiam secundas (quas Repetitas prælectiones veteres nominabant) subsecutas esse invenimus: quod ex libris Ulpiani viri prudentissimi ad Sabinum scriptis promptum erat quærentibus reperire. Plin. ep. 35. lib. 9. retractare opus pro repetere dixit. Ejus verba, quia elegantissima, referam; Diligentiam tuam in retractandis operibus valde probo. Est tamen aliquis modus, primum, quod nimia cura deterit magis quam emendat: deinde quod nos a recentioribus revocat, simulque nec absolvit priora, et inchoare posteriora non patitur. Opusculorum tamen plurima, ut de suis pronunciavit D. Hieronymus, temerario editionis honore vulgata sunt. LABB.

ῥάσδος] Explicatio adjecta exigeret, ut præcessisset ῥὲς ἰουδικάτα: sed talia monstra lectionum aliis superanda relinquimus.

Ρεπουδιατεύων ὁ σοῦος] In jure suus non repudiat, sed abstinet, §. 2. *Inst. de hered. qualitat. et differentia.*

ἀπαιρούεται] Forte ἀποκρούεται. et videri posset post ἀποβάλλεται excidisse verbum Ρεπούδιον, ac scriptum fuisse, Ρε-

μου, κυρίως μὲν μεταξὺ μνηστήρων.]
Ρεπούδιον. διάζευξιν ἀνδρογύνων.
Ρεπούδιον. χωρισμός.
Ρεπούδιον. ἀνατροπή.
Ρεπουδιτεύει. ὑποχωρεῖ, ἀφίσταται.
Ρεπρεσενταρίο. ἐμπαριασμός.
Ρεπρομισσίο. ὁμολογία, ἐπαγγελία.
Ρέρομ ἀμοτάρομ. ἡ περὶ ἀφαιρέσεως.
Ρέρουμ ἀμοτάρουμ ἀκτίο. πραγμάτων ἀποκινηθέντων ἤτοι ἀφαιρεθέντων ἀγωγὴ καὶ μετακινηθέντων. ἁρμόζει δὲ γυναικὶ κατὰ ἀνδρὸς καὶ ἀνδρὶ κατὰ γυναικὸς κλεψάντων ἀλλήλων πράγματα.
Ρὲς ἰουδικάτα πρὸ βεριτάτε ἀκιπίτουρ. τὸ πρᾶγμα τὸ κεκριμμένον ἀντὶ ἀληθοῦς παραλαμβάνεται, καὶ ἡ δεπόσιτι ἤτοι ἡ περὶ παραθήκης, καὶ ἡ κομμοδάτι ἤτοι ἡ περὶ τῶν ἐν χρήσει διδομένων, καὶ ἡ πιγνερατίτια, ἤτοι ἡ περὶ ἐνεχύρου.
Ρεσκισσόρια. ὑποθηκαρία.
Ρεσκισσόρια ἰνρέμ. ἡ ἀναλυτική.
Ρεσκριπτίονες. αἱ διαγραφαί.
Ρέσκριπτον. ἔγγραφος κέλευσις βασιλική.
Ρέσκριπτον. βασιλέως ἀντίγραμμα.
Ρέσκριπτον. ἔγγραφον.
Ρέσκριπτον. προγραπτόν.
Ρέσκριπτον. ἀντιγραφή.
Ρὲς οὐξορία. ἡ μετὰ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία.
Ρέσπονσα. ἀποκρίσεις.
Ρέσπονσα προυδετίουμ. ἀποκρίσεις τῶν σοφῶν.
Ρεστιπουλατίο. ἀντεπερώτησις.
Ρεστιτόριον. ἀποκαταστικόν.
Ρεστιτουέρε. ἀποκαταστῆσαι.
Ρεστιτουρίαι. ἀποκαταστικαί.
Ρεστιτουτορία δὲ κουάντι μινόρις. ἀναστρέφουσα τὸ πεπραγμένον ἀγωγὴ καὶ περὶ ποδοῦ ἐλάττονος.
Ρεστιτουτορίαε καὶ ρεσκισσορίαε. ἀποκαταστικαὶ καὶ ἀνασχετικαί. [ἤγουν ἀνατρεκτικαὶ ἤγουν ρεσκισσόριε, τουτέστιν. αὗται δὲ αἱ ρεστιτουτόριαι καὶ ρεσκισσόριαι ἀγωγαὶ παρέχονται γυναιξὶ ἰντερκεσσαύσην καὶ διαδόχοις αὐτῶν καὶ πουπίλῳ καὶ τῆς ρειπούβλικε καῦσα ἀποληφθεῖσι καὶ αἰχμαλώτοις καὶ τοῖς ὁμοίοις.]
Ρετεντίον. παρακατασχέσει.
Ρετινένδαε. κατασχετικῆς.
Ρεύς. ὑπεύθυνος.
Ρέως. ὁ ἐναγόμενος.
Ρίπα. ἀνέμου καταστροφή.
Ρίσους. ρεῖθρα, ὑδραγώγιον, τόπος κατὰ μῆκος συνεχόμενος ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ τρέχει.
Ρόγατοι. οἱ παρακληθέντες μάρτυρες.
Ρογάτους. παρακληθέντας.
Ρογῶ. παρακαλῶ.
Ρουβριανίουμ δόγμα ἐπὶ τῆς ὑπατείας ρουβρίου γάλλου βασιλεύοντος Τραϊάνου δόγμα γέγονε συγκλητικὸν ἵνα ἐὰν οἱ χρεωστοῦντες ἐλευθερίας φιδεκομμισσαρίας, ἤγουν ὑπὸ ὅρον ἢ αἵρεσιν κληθέντες παρὰ τοῦ ἄρχοντος ἀπολειφθῶσι, δοθῇ ἡ ἐλευθερία κατὰ ψῆφον ἀπεντ. . . .εν.
Ροῦδις. ἀνεπημέλητος. ἀτριβής.
Ροῦπαν. φθαρτήν.
Ροῦπτα. διαῤῥηγμένη.
Ροῦπτα. ἄκυρος διαθήκη.
Ροῦπταν. κομένην.
Ροῦπταν. κεκομμένη διαθήκη.
Ροῦτα. τὰ ἀπὸ γῆς λαμβανόμενα. ροῦδις γὰρ ἡ βόλος, καὶ ροῦδας τὸ χῶμα, καὶ δερούω, τὸ κατασκάπτω καὶ καταχωννύω καὶ καταπίπτω.
Ροῦτα. ἐκ τόπου ξυόμενα, οἷον ψάμμος, κριτάριον, καὶ τὰ ὅμοια.
Ρυπαραὶ λειτουργίαι. αἱ μολύνουσαι τὸ ἱμάτιον, ἤτοι μεταθεῖναι λίθους καὶ πηλοφορεῖν.
Ρωμανοί. Ῥωμαῖοι.

Σ.

Σαγυνολέκτουμ. ἡμαγμένον ὕφασμα· λέγεται δὲ καὶ τὰ νεογνὰ τῶν βρεφῶν ὡς ἔτι τοῖς ματρικοῖς οἷον περιῤῥεόμενα αἵμασιν.
Σακερδότας. θεραπευτάς.
Σακερδότες. οἱ τοῦ νόμου θεραπευταί.
Σακερδότες. ἱερεῖς.
Σάκρα. οἱ λόγοι τοῦ δημοσίου καὶ αἱ γραφαί, καὶ ἑρμηνεύονται ἱερά.
Σάκρα. τὰ ἱερά.
Σάκρα βία. ἱερὰ ὁδός.
Σακριλέγιον. ἱεροσυλία.
Σάκρον. ἱερόν, τὸ δημόσιον ἀφιερωθὲν ἐν πόλει ἢ ἐν ἀγρῷ.
Σάκρων. ἱερῶν ἐκκλησιῶν.
Σάκτα. νομικὴ ὑπόθεσις, μέσον δύο λογίων ἀνθρώπων.
Σάκτα ἐστὶ τὰ τείχη, ἤτοι ἅγια ἐν οἷς κεκώλυται τινὰ πλημμελεῖν.
Σάκτα. ἅγια τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἐπεὶ φυλάττουσι τὰ σώματα ἡμῶν καὶ τὰς ψυχάς.
Σάκτιον. ἅγιον.
Σάκτον. ἅγιον.
Σάκτου σιτηρέσιον. βασιλικὴ ἀννόνα ἢ δωρεά.
Σαλάρια. δηνάρια.
Σαλάριον. δαπάνη, δῶρον ἡμερήσιον, ἢ μηνιαῖον, ἢ ἐνιαύσιον· κυρίως δὲ τὸ διδόμενον ἀξιωματικόν, ἀλλ' ὅτε δὲ τὸ διδόμενον θυμελικοῖς. σαλάρια τὰ διδόμενα ἀπὸ τοῦ δημοσίου ἄρχοντι, ἢ συνέδρῳ, ἢ ἰατρῷ, ἢ παιδευτῇ· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀπὸ στρατείας.
Σάλβαμ. σῶα.
Σάνκιρε. ὀχυροῦν.
Σάνκτα. τείχη, ἐκκλησίαι, εὐκτήρια, μαρτύρια, καὶ ὅσα διὰ τῶν ἱερέων θεῷ καθιέρωται, καὶ τὰ τίμια κειμήλια.
Σατισδατίον. ἱκανοδοσία.
Σατισφακτίο. ἱκανοῦ λῆψις.
Σεδέτοις. καθέδραις.
Σεδέτοις. προαστείοις.
Σέδετον. τὸ φοσσάτον.
Σεΐδετα. ἄπληκτα σκαφίοις ἢ τόποις τισί.

πούδιον. ἡ διαζυγὴ etc.
ἀνδρογύνων] Recte est lectio. ἀνδρόγυνον est *matrimonium.* videatur Du Cangii Glossarium.
ἐμπαριασμός] Lego ἐμπαρουσιασμός. Inspiciantur nott. ad *v.* Πρελεγάτα δός.
καὶ ἡ δεπόσιτι etc.] Hæc cum præcedentibus non cohærent, et forsan quædam interciderunt.
ὑποθηκαρία] Distat Hypothecaria actio a rescissoria immane quantum, de quo dictum est ad *v.* Ἰνρὲμ σερβιάνη.
Ρὲς οὐξουρία. ἡ μετὰ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία] Toto cœlo distat bonorum possessio Unde vir et uxor, quæ hic vocatur ἀλληλοκληρονομία, a re uxoria, s. rei uxoriæ actione, de qua meliora traduntur in *v.* Ρεουξορία.
Ρεστιτορίον] Pro Ρεστιτουτόριον, ut dein scriptum est: simile vitium in *v.* Ρεστιτουρίαι.
ποδοῦ] πόσου. SCAL.
ἀνασχετικαί] Mallem ἀνασχιστικαί.
παρέχονται γυναιξὶ etc.] De actione rescissoria mulieri, intercedenti danda, altum in jure nostro est silentium, nec hic opus fuit restitutione mulieri a Prætore danda, cum Senatus omnem illam obligationem improbet, *l.* 16. §. 1. *D. ad S. C. Vellejan.* De pupillo similia habuimus in *v.* Ἰνρὲμ ρεσισόρια, ubi aliquid notavi.
ἀποληφθεῖσι] Lego ἀπολειφθεῖσι.
Ρίπα. ἀνέμου καταστροφή] Ita Du Cangius *h. v.* ex Glossis Mss. hæc citat ἀνέμου καταφορά, Ripa.
Ρίσους. ρεῖθρα] Leg. ῥίβους. LABB. Ρίβους. SCAL.
ἀπεντ. . .εν] In Basilicis *Tom.* 6. *p.* 335. in *l.* 36. §. 4. *D. de fideicommissar. libertatib.* est ἀπεντεῦθεν ἤδη ἡ ἐλευθερία.
Ροῦπαν] Lego Ροῦπταν, quale statim sequitur.
Ροῦπταν κομένην] Leg. κεκομμένην. LABB.
ροῦδις γὰρ ἡ βόλος] Rectius foret, Ῥοῦδος γὰρ ἡ βῶλος. Glossæ: Rudus. βῶλος. Quod vero sequitur ροῦδας, auctoritate idonea caret.
καταπίπτω] Scribi debuit καταῤῥίπτω.

Σ.

Σαγυνολέκτουμ] Voluit exprimere Σαγγουινολέντουμ. *add. l.* 2. *C. de patribus, qui filios suos distraxer. l. un. Cod. Theod. de his qui sanguinolent. emptos vel nutriend. acceper. et ibi Jac. Gothofred.*
Σάκτα. νομικὴ etc.] σάκτα pro σάγκτα hic passim scriptum est. Ceterum sequentia quo pertineant, mihi non succurrit. Brissonius quoque hæc adducit *v. Sancta.* quæ vero res Sanctas adtinent, vulgo ex Jure Romano notissima sunt.
Σάκτου] σάκτον. SCAL.
ἀλλ' ὅτε δέ] Lego ἄλλοτε δέ.
Σεΐδετα] σέδετα. *
Σεπέλλου. ἀφίδρυμα] Leg. Σάκελλον. LABB. Σάκελλον. SCAL. Ita et Du Cangius *in Glossar. v.* ἱερίφιον.

Σεκέλλου. ἀφίδρυμα, ἤτοι ἱερίφιον.
Σεκέρνω. διακρίνω.
Σεκονέστωρ. μεσεγγυητὴς παρ' ᾧ πολλοὶ ἐπίδικον παρατίθενται πρᾶγμα ἐπὶ δήλῳ ὅρῳ.
Σεκουέστορι. τῷ μεσίτῃ.
Σεκούνδουμ κυάρτας. ἡ ἐκ χαρτῶν, ἤγουν τῆς ἐν εἰληταρίῳ διαθήκης διακατοχή.
Σεκούνδουμ οἰκία. κατὰ τὴν διατύπωσιν τῆς διαθήκης.
Σεκούνδουμ ταβούλλας διακατοχήν. τὴν ὡσανεὶ κληρονομίας τῆς ἀπὸ διαθήκης διακατοχήν.
Σεκούνδουμ ταβούλλας. ἡ κατὰ τῆς διαθήκης.
Σέκρετον. δικαστήριον.
Σενάτους. ἡ σύγκλητος.
Σενάτους κονσούλτι. τῆς συγκλήτου τὸ θέσπισμα.
Σενάτους κονσούλτουμ. τὸ τῆς συγκλήτου νομοθέτημα.
Σεντεντία. αὐτοτελὴς καὶ ἀναμφίβολος ἀπόκρισις.
Σεπούλκρι βιολάτι. τάφου μιαινομένου.
Σεπούλκρι βιολάτι. ἤγουν περὶ τυμβωρύχων.
Σεπρόνι. τῷ ὀνόματι.
Σέρβαε. δοῦλοι.
Σερβάρε. φυλάττειν.
Σέρβη κορόπτη. περὶ ὑποφθορᾶς δούλων.
Σέρβη κουρούπτη. ἤτοι ἡ περὶ δούλου, ὑποφθορᾶς ἀγωγὴ, διηνεκής ἐστι.
Σέρβι κορρούπτι. δούλου ὑποφθαρέντος.
Σέρβι κορούπτι. ἀγωγὴ κατὰ τοῦ τὸν ἀλλότριον οἰκέτην ὑπονοθεύσαντος.
Σέρβοι. οἱ δοῦλοι, ἐκ τοῦ πεφυλάχθαι εἰς δουλείαν καὶ μὴ ὑπὸ τῶν κατασχόντων πολεμίων ἀναιρεῖσθαι.
Σεροκουρούπτη. ἀγωγὴ ἡ χείρονα ποιοῦσα τὸν ἀλλότριον δοῦλον, καὶ ἀπαλείφουσα τοὺς ἀγαθοὺς αὐτοῦ τρόπους.
Σεσκουπόνδια παρὰ Ῥωμαίοις στρατιωτικὰ ἐφόδια.
Σετεμεντάριοι. οἱ ὑπὸ τοῦ διατιθεμένου προτραπέντες ἐπιτροπεύειν.
Σηλεκτός. χαμαιδικαστής.
Σησκουάς. ἥμισυ σὺν ἀσσαρίῳ, τουτέστιν ἓν ἥμισυ ἀσσάριον.
Σιάλωμα. σιδηρὰ περιφέρεια τοῦ Ῥωμαϊκοῦ θυρεοῦ.
Σικάριος. ἀνδροφόνος παρὰ τὴν σίκαν, ἥ ἐστι σιδηρὰ μάχαιρα.
Σίκαρις. ἀνδρυφόνος.
Σίκλον. τὸ ἔδαφος.
Σίλβα σέδουα. ὕλη τεμνομένη ἐκ τῶν ῥιζῶν ἢ καὶ κλάδων.
Σιλενόνες. πορνοβοσκοί.
Σιμικίνθια. φακιόλια ἢ ζωνάρια.
Σίνε ἰοῦρε. χωρὶς νόμου.
Σινέκαυσα. χωρὶς αἰτίας.
Σινελιβάντατε. ἐπιτροπὴ διὰ τὴν περὶ τοὺς ἀνηλίκους σπουδήν.
Σίνε λιβερτάτε. δίχα ἐλευθερίας.
Σίνε λιβερτάτε. ἀνελευθερίας.
Σινελιδάντατε. χωρὶς διαθήκης, ἐκ τοῦ ἀντιβόλου ὀρθόν.
Σινενδιμόδο. πρεκαρτιὸν, ἤτοι ἐξαίρετος.
Σίνε τουτόρις ἀκτουρίτατε. χωρὶς αὐθεντίας φροντιστοῦ.
Σινεδουτορισακτορίτατε. ἄνευ τῆς τῶν κουρατώρων λυσιτελείας.
Σκηνή. πᾶσα ἡ οἴκησις, καὶ τὸ παίγνιον ἔνθα ἵσταται τὶς ἢ κινεῖται παιγνικὴν ἐπιδεικνύμενος τέχνην, εἴτε ἐν δημοσίῳ τόπῳ, ἢ ἰδιωτικῷ, ἢ ἀγρῷ ἔνθα μέντοι οἱ ἄνθρωποι χύδην διὰ θέαν εἰσίασιν.
Σκιεντία. ἡ ἐμὴ γνῶσις.
Σκουβίτορες. οἱονεὶ φύλακες ἄγρυπνοι, οὓς πρῶτον μετὰ Ῥωμύλου Τιβέριος Καίσαρ ἐξεῦρε.
Σκουτατοί. οἱ πάλαι ὁπλῖται.
Σκρίβα. γραφεύς.
Σκρίβας, σκρίβων. ὁ τῶν σωματοφυλάκων ὑπερφερόμενος.
Σκρινιάριοι. σκηπτροφόροι. ἤγουν οὐαρτουλλάριοι.
Σκρινιάριοι. οἱ χαρτοφύλακες τῶν βασιλικῶν χαρτῶν· σκρίνια γὰρ αἱ ἄρκλαι· σκρίνιον δὲ δρυφατικὴν λάρνακα καλοῦσι Ῥωμαῖοι.
Σκρινιάριος. ὁ χαρτοφύλαξ.
Σκρινιάριος. ὁ χαρτουλάριος τοῦ ἐπάρχου, ὁ αἴρων τὸ σκρίνιον, ἤτοι τὸ κιβώτιον.
Σκρίπτον. τὸ γεγραμμένον.
Σκρίπτοι. γεγραμμένοι ἐν διαθήκῃ.
Σοβρίνους. ἀνεψιός.
Σοβσιάρεια. ἡ ἁρμόζουσα τοῖς νέοις κατὰ τοῦ σκρίβα.
Σόκιος. κοινωνός.
Σοκρούς. πενθερά.
Σολάριον. ἡλιακόν.
Σολβιτίων. ἡ λύσις καὶ ἡ καταβολὴ, ἣν καὶ ἀποχὴν φασιν, ὅταν πραγματικῶς καταβληθῇ τινὶ τὸ χρεωστούμενον.
Σολέμνια καὶ σαλάρια. ἑορταὶ εἰς τὰ ἴδια τῆς ἐκκλησίας.
Σολέμνια. ἑορταστικά. καὶ πάλαι σολέμνιον σύνηθες τὸ διδόμενον παιδευταῖς καὶ ἰατροῖς καὶ τοῖς ὁμοίοις.
Σολέμνια. τὰ ὑπὸ βασιλέως ἐν ἐκκλησίαις διδόμενα χάριν μνήμης, ἤτοι ἑορταστικαί.
Σολίδος. νομίσματα.
Σολουτίον. καταβολὴ, ἡ λύσις δι' ἧς πᾶσα ἐνοχὴ διαλύεται καὶ ἡ τῆς βέρβις, καὶ τῆς ρε, καὶ τῆς λίτερις, καὶ τῆς κοσένσο.
Σοπέκτη. κατὰ ὑπόπτων ἐπιτρόπων.
Σορόρες πατρουέλες. ἐξάδελφοι ἐκ πατέρων.
Σοῦα βὲλ σουόρομ κάουσα. ἤγουν δι' ἰδικὴν αὐτοῦ ἢ ἰδίων, ἢ συγγενῶν πρᾶγμα, ἤτοι ἀδίκημα.
Σουβαΐουβος. ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός.
Σουβιδιαρία. κατὰ τῶν προβαλλομένων.
Σοὺβ ἰνκέρτο δίε. ὑπὸ ἄδηλον ἡμέραν.
Σουβστιτοῦτος. ὑποκατάστατος.

ἱερίφιον] ἱεράφιον (*) Vulgatum re tinet Du Cangius *h. v.*

Σεκουέστορι] Bosquetus *ad Psell. Synops. v.* 525. legit Σεκουέστρῳ: verum cum modo habuerimus Σεκουέστωρ, quare hoc quoque non feremus?

Σεκούνδουμ κυάρτας] Pro Σεκούνδουμ χάρτας, ut intelligatur bonorum possessio secundum chartas, quæ alioquin comprehenditur sub illa, quæ appellatur secundum tabulas, *l.* 1. *pr. de bonor. possession. secund. tabb.*

εἰληταρίῳ] Sic ἐξειλήματα χάρτου in glossa, quæ præcedit verbum Ταβούλλαν. εἰλητάριον est *volumen*: atque hanc lectionem recte defendit Du Cangius *h. verb.* contra Meursium, reponentem εἰλιτάριον.

Σεκούνδουμ οἰκία] Nota est bonorum possessio secundum nuncupationem, de qua aliquid notavi ad v. Ἡκοντρανοῦν κοπατεῖονος, quæ an in hæc verba, sensu prorsus carentia, degenerarit, an aliud subsit, doctiorum judicio relinquo.

ἡ κατὰ τῆς διαθήκης] Hæc est contra tabulas. Leg. τὴν διαθήκην.

ἡ περὶ δόλου] δούλου. SCAL.

Σεροκουρούπτη] In alio Ms. cod. legitur σερεκουρούπτη: leg. σερβικουρούπτη, ut supra. LABB. Ipsa quoque interpretatio rem explicat parum exacte: quasi hæc actio corrumperet servum, quæ tamen ad hoc comparata est, ut corruptorem coërceat.

Σεσκουπόνδια] Suidæ ἐσκουπονδίαι. Meursio ac Du Cangio vulgatum placet.

Σετεμεντάριοι] leg. τεσταμεντάριοι. LABB. et SCAL.

Σίκλον] Interpretatio exigit, ut præcesserit Σόλον vel Σόλουμ.

Σιλενόνες] Meursius *in Glossar. v.* Λινὼν recte reponit οἱ λενόνες.

Σινελιβάντατε] Σινελιβέρτατε. SCAL.

διὰ τὴν περὶ τοὺς ἀνηλίκους σπουδὴν etc.] Hæc imperfecta suppleri possunt ex Theophilo, §. 1. *Inst. qui testament. tutor. dari poss.*

ἀνελευθερίας] Lego ἄνευ ἐλευθερίας.

Σινελιδάντατε] Σινελιβέρτατε. SCAL.

πρεκαρτίον] πρεκάριον. SCAL. Du Cangius in *Glossar. h. v.* leg. putat πρεκάτιο: Brisson. in *v. Sinendi modo* ex Glossario antiquo exhibet *sinendi modo*, πρε κέρτιον ἐξαίρετος: et distant tamen valde legatum sinendi modo et per præceptionem. Mea est conjectura, fuisse scriptum, Σινένδι μόδο, πρεκεπτιὸν, ἤτοι ἐξαίρετος. Sane hoc ordine hæc duo legatorum genera proponuntur ab Imperatore et Theophilo §. 2. *Inst. de legat.* interpretatio vero, sive verbum ἐξαίρετον ad solum pertinet posterius; qualia et alibi in his Glossariis accidisse ante observavi.

ἀκτουριτάτε] Pro αὐκτοριτάτε: quod cum et mox occurrat, suspicionem movere posset, ipsos Auctores perperam hoc extulisse.

λυσιτελείας] Si hoc ab Actore sit, confudit is *auctoritatem* et *utilitatem*.

καὶ τὸ παίγνιον ἔνθα etc.] Illud παίγνιον nihil ad rem facit, nisi sumatur pro loco ludorum. Tentare aliter quis posset, ut scribatur, καὶ τόπος ἔνθα etc. Verba vero hæc petita sunt ex *l.* 2. §. *ult. D. de his qui notant. infam.*

μετὰ Ῥωμύλου] Forte Ῥώμυλον.

σκηπτροφόροι] Sic quoque scriptum fuit in alio Glossario, cujus verba profert Brisson. *v. Scriniarii.* Du Cangius vero in *v.* σκηπτροφόροι et Σκρινιάριος mallet σκριπτοφόροι, addens, doctos viros sic emendare.

οὐαρτουλλάριοι] χαρτουλλάριοι. SCAL.

Σοβσιάρεια] Σοβσιδιάρεια. SCAL. Ita et Meursius *in Glossar. v.* Σοβσιδιάριος.

Σολίδος] Σολίδοι. SCAL.

Σοπέκτη] Σοσπέκτη. ID.

Σουβιδιαρία] Σουβσιδιάρια. ID.

Σουγέστιον. ἀναφορά.
Σουγλάριον. ἐργαλειοθήκη.
Σουδάριον. εἶδος ὀθόνης δεχομένης ὑγρὰ οἷον ἱδρῶτα καὶ τὰ τοιαῦτα.
Σουκεσσίονα. διακατοχήν.
Σουκεσσίονε. διαδοχῇ.
Σουκέστωρ. διάδοχος.
Σουκέστορι. τῷ μεσίτῃ.
Σούκινος. ὁ εὐνοῦχος.
Σουμίσιο. ὑποβολή.
Σοῦμμα. κεφαλαίωσις.
Σοῦον. γνήσιον.
Σοῦο νόμινε. ἤγουν ἰδίῳ ὀνόματι.
Σοῦος. οἰκεῖος, γνήσιος.
Σοῦος. ὁ οἰκειακός. καὶ ζῶντος τοῦ διατεθεμένου τρόπῳ τινὶ δεσπόται πεφύκασιν.
Σούῳ καὶ ἀλιενόμινε. ἰδίῳ καὶ ἀλλοτρίῳ ὀνόματι.
Σοῦος. ἴδιος.
Σούπερβος. ὑπερήφανος.
Σουπερίνδικτον. τὸ ἐπέκεινα τοῦ συντελοῦς.
Σουπερφικιάριος. ἔχων οἴκημα ἐν ἀλλοτρίῳ ἐδαφεῖ.
Σουπερφίκιον. ὑπερῷον. ἔστι δὲ ὑπερῷον τὸ ἐπάνωθεν κατασκευασθέντος ἐδάφους οἴκημα.
Σουπερφίκιον ἰστόν. τὸ ἐπ' ἀλλοτρίῳ ἐδάφει ἱστάμενον.
Σουπερφιτζιαρίας οἰκίας καλοῦμεν, τῶν κατὰ τοῦ μισθωθέντος ἐδάφους ἐποικοδομουμένων, ἡ δεσποτεία καὶ φύσει καὶ νόμῳ ἐκείνῳ διενήνοχεν οὗ τινος ἐστὶ τὸ ἔδαφος.
Σουπερφιτζιάριος. ὁ ἔχων οἴκημα ἐν ἀλλοτρίῳ ἐδάφει. καὶ ὅπερ δίδωσι ἐμφύτευμα, σουπερφίτζιον λέγεται· σουπερφίτζιον γὰρ τὸ ὑπερῷον.
Σουράτιστον. ἥμισυ.
Σουρσιδιρία. ἡ ἐσχάτη βοήθεια.
Σουρφίκιον. τυαφικόν.
Σουρφίκιον. τεαφικόν.
Σούσπεκτον. ὕποπτον.
Σούσπεκτον. ἐνώπιον.
Σούσπεκτος. ὁ μεμπτέος ἐπίτροπος.
Σούσπεκτος. ὁ κακῶς τὰ τοῦ πουπίλου διοικῶν πράγματα ἐπίτροπος.
Σουφράγιον. ἀποστροφή.
Σουφράγιον. βοηθὸς, ὅθεν καὶ τὰ παρεχόμενα ἐπὶ τῷ βοηθῆναι τινὰ σουφράγια καλεῖται.
Σοφράγιον. ἀποστροφή.
Σοφισματεύοντας. κυροῦντας, στερεοῦντας.
Σπάδωνες. οἱ ψύξιν τῶν γονίμων μορίων ὑποστάντες.
Σπεκιάλειαν ἰνρέμ. τὴν ἰδικὴν παρὰ δεσποτείαν ἀγωγήν.
Σπεκτάβιλις. περίβλεπτος.
Σπεκταδήλοις. μηνύουσι.
Σπεράτιμ. διαζευκτικῶς.
Σπονσάλια. ἕδνα.
Σπονσάλια. κατεγγύησις.
Σπονσαλίβους. μνηστειῶν.
Σπόνσιο. πᾶσαν ἐπερώτησιν καὶ ὁμολογίαν.
Σπόνσορ. ἐγγυητὴς, νυμφαγωγός. ἔστι καὶ τὸ μνηστεύομαι.
Σπόνσος. νύμφιος.
Σπορτίλα. ζυμία ἐπὶ πορνείᾳ. μοιχεία λέγεται ἐπὶ ὑπάνδρου· στοῦπρον δὲ ἐπὶ παρθένου καὶ χήρας ἀθεμίτως συνευναζομένων. καὶ φησὶν ἡ μοιχεία καὶ τὸ στοῦπρον εἰς ἐλευθέρους ἁρμόζει· εἰς δὲ τὸν δοῦλον, ὁ ἀκουΐλιος.

Σπόρτουλα. ἐκβιβαστικὰ, ἐφόδια, συνήθειαι.
Σπόρτουλα. τὰ διδόμενα τοῖς ἐκβιβασταῖς, σαλάρια δὲ τὰ διδόμενα τοῖς συνηγόροις.
Σπόρτουλα. δημόσια.
Σπόρτουλα. δῶρα ἐπὶ πάντων διδόμενα παῤῥησίᾳ. ἔτι δὲ καὶ τὰ παρ' Ἀθηναίοις καλούμενα πρυτανεῖα.
Σπόρτουλον. τόκον.
Σπούριος. πορνογέννητος.
Σπούριος. νόθος.
Σπουρίους. συρφετοὺς, πορνογενεῖς.
Σπούρταλα. τὰ ἐν πυρίδι διδόμενα ξένια.
Σπούρτουλα. τὰ ἐν σπυρίδι διδόμενα ξένια.
Σπούρτουλα. χρήματα.
Σπούτουλα. δημόσια.
Σταβουλάριος. ὁ τὸν στάβλον, ἤγουν καπηλεῖον ἐκγυμνάζων.
Στάδιος καὶ στάδιον. μέτρον ὁδοῦ παρὰ ἵστασθαι τὸν ὁδεύοντα.
Σταθμός. ζῶον δρομικὸν ὃς λέγεται νῦν ἀλλαγή.
Στατίβα. στάσις.
Στατίονις. στάσεως.
Στάτιο. ὁ τόπος τῆς ἀσφαλεστέρας τῶν πλοίμων προσορμίσεως.
Στατίονες. τὰ πρακτεῖα τῶν δημοσίων τελῶν.
Στατίων. ἡ λιμήν.
Στατουλίβερ. ἐπὶ ὅρων ἐλευθερίας.
Στατουλίβερ. πρᾶγμα ἐλεύθερον,
Στατουλίβερ. ὁ ὑπὸ ἡμέραν ἢ ὑπὸ αἵρεσιν ἐλευθερωθεὶς, ὁ ὑπὸ ὅρων ἐλευθερίας.
Στεγονόμιον. τὸ ἐνοίκιον.
Στελλιονάτῳ. τὸ περὶ κολάκων νόμῳ.
Στελλιονάτους. ἐπίθεσις, κακουργία.
Στελλίονος πρεσκρῆψις. ἡ τοῦ στελλίονος παραγραφὴ κατὰ τῶν κακούργων.
Στέλλιος. κακοῦργος, κακότροπος.
Στιλικίδιον. σταγών· ὅ ἐστι ἀπὸ κεράμων σταλαγμός.
Στιλικίδιον. σταγὼν ἡ τῶν κεράμων.
Στιπενδιάρια. τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις βασιλέως κελεύσει ὑπὸ τοῦ δήμου κρατούμενα πράγματα.
Στιπένδιον ἔτ τριβοῦτον. τὸ ἀπὸ λεπτῶν ἀργυρίων συναγόμενον.
Στιπενδιοῦν. διὰ τὸ ἀπὸ λεπτῶν ἀργυρίων συνάγεσθαι. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ τριβοῦτος λέγεται, ἀπὸ τοῦ ἐπικλᾶσθαι τοῖς καταβάλλουσιν ἢ ἐπιμερίζεσθαι τοῖς στρατιώταις.
Στίπες. στέλεχος.
Στιπουλάτους. ἐγγύη.
Στιποῦλον. τὸ ἰσχυρόν.
Στοῦπρον. πορνεία.
Στοῦπρον. φθορὰ χήρας λέγεται· καὶ ἀσέλγεια, φθορὰ παρθενίου.
Στοῦπρον. μοιχεία, ὅ ἐστι ποινή.
Στούπρῳ. ἀθεμιτογαμίᾳ.
Στοῦπτρον. ποινή.
Στοῦπτρος. διακυρωθέν.
Στράτωρ. εἶδος ἀξιώματος.
Στρατιωτικὸν πεκούλιόν ἐστι, τὸ δωρούμενον ἀπὸ γονέων, ἢ συγγενῶν τοῖς οὖσιν ἐν στρατείᾳ· καὶ ὅπερ αὐτὸς ὁ ὑπεξούσιος ἐν τῇ στρατείᾳ κτήσεται.
Στρίκτα. στερεὰ, ἀναμφίβολος.
Στρίκτα. ἡ κακὴ πίστις καὶ βία.
Στρίκτον λέγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι τὸ ἐσφιγμένον καὶ βίαιον.

Σουκέστωρ. διάδοχος.] Leg. Σουκέσσωρ, Successor. LABB.
Σουκέστορι] Σουκγέστορι. SCAL. Putem intelligi sequestrem, qui in Glossis Lat. Gr. plus semel dicitur *μεσίτης*. Verum id Græci non uno modo extulerunt: et habuimus jam Σεκουέστωρ, ac hic forte nec Auctor ipse satis bene verbum expressit.
Σούκινος] Du Cangius *h. v.* mallet Σούκισος, *Succisus*.
συντελής] Scriptum rectius fuisset *συνήθους*.
ἱστόν] ἐστίν. SCAL.
ἐποικοδομουμένων. ἡ δεσποτεία etc.] Defendi hæc lectio posset: ambigo tamen, an non sit leg. ἐποικοδομουμένων, ὧν ἡ δεσποτεία etc. sæpe factum, ut omissum sit aliquid, quia similis syllaba præcedebat.
Σουρσιδιρία] Lego Σουβσιδιαρία, Subsidiaria. LABB.
Σουρφίκιον. τυαφικόν] σουπερφίκιον, τὸ ἐδαφικόν. SCAL. Idem notaverat Scal. ad Glossam seq. Verum Du Cangius *v.* Σουβρίκιον ex Glossis Juris Mss. hæc quoque exscripsit, Σουρφίκιον. τεαφικὸν, h. e. *sulphureum*, a τεάφη, *sulphur*, de quo verbo idem consulatur: ut ita in hoc loco etiam leg. sit; hacque ratione quam minimum a vulgato abibitur. Salmas. *ad Vopisc. Aurelian. c.* 45. legit Σουβρίκιον. τυφιακὸν vel τουφιακὸν, intelligens operimentum capitis, quod sub rica mulieres gestabant, tamquam *rica* et *tufa* idem fuerint: cui merito non accedit Du Cangius *v.* Σουβρίκιον.
Σούσπεκτον. ἐνώπιον] Interpretationi magis quadraret Σουβασπέκτουμ.
Σοφισματεύοντας] Interpretationi κυροῦντας, στερεοῦντας suaderet, debuisse præcedere verbum, Κονφιρματεύοντας, vel simile, *add. v.* κονφιρματευθῆναι.
Σπεράτιμ] Σεπαράτιμ. SCAL.
συνήθειαι] σύνηθες *v.* Σολέμνια. ID.
πυρίδι] σπυρίδι. ID. ita scriptum seq. glossa.
Σπούρτουλα. δημόσια] Leg. σπόρτουλα. LABB.
τὸ περί] τῷ περί. SCAL.
πρεσκρῆψις] πρεσκρήπτιο. SCAL. *stellionatus præscriptio* s. *exceptio*; de qua videri poterit Cujacius Obs. 11, 40.
Στιπενδιοῦν] In Basilicis in *l.* 27. §. 1. *D. de verbor. signification.* est στιπένδιουμ, uti in *ipsa lege*.
τριβοῦτος] In Basilicis *d. l.* τριβοῦτον.
Στροῦπτρος] Στίπουλον. SCAL.

τῷ ὀνόματι τῆς Στρώμνης πᾶσα ἐσθὴς περιέχεται, καὶ τὰ στραγαλία καὶ τὰ παλία, καὶ πᾶν ᾧ περιβαλλόμεθα. τῷ ὀνόματι δὲ τῆς τροφῆς ἡ ἐσθὴς, οὐ μὴν καὶ τὰ στραγαλία περιέχεται.

Συμβόλαιον ἐστὶν ὑπομνήματα, ἤτοι καταγραφὴ τῶν συμφωνηθέντων καὶ στοιχηθέντων μεταξὺ ἑκατέρων τῶν συμφωνούντων καὶ συμβαλλούντων.

Συμπαιγνία. ἀπάτη.

Σύμφωνον ἐστὶ, δύο τινῶν ἢ καὶ περισσοτέρων ἀρέσκεια, καὶ εἰς αὐτὸ συγκατάθεσις ἐπὶ τῷ συστῆναι ἤτοι γενέσθαι ἢ διαλυθῆναι τὶ, καὶ ὁμολογουμένου χρέους συγχώρησις· διάλυσις δὲ, ἀμφιβαλλομένου χρέους συμβιβασμός.

Συνάφεια. γάμος.

Συνάλλαγμα ἐστὶν, ὅταν δύο πρόσωπα συνέλθωσι καὶ ἑκουσίως δώσωσι τὶ, ἢ ποιήσωσιν, ἢ συμφωνήσωσιν, ὁποῖόν ἐστιν ἡ ἀγορασία, πρᾶσις, μίσθωσις, συμφωνία, καὶ τὰ ὅμοια.

Σχηδάριον. ἀρμάριον.

Σχιδάριον. ἀρμάριον.

Σχολάριοι. εἶδος φυλακῶν.

Σωλάριον. ἐξοχὴ τοῦ ἐξάτου.

Σωρίτης. παραλογισμὸς, ἤτοι εἰρωνία.

T.

Τὰ ἀνονάλια. τὰ εἰς χρέος ὁρισθέντα δίδοσθαι.

Ταβελλάριος. ὁ ἐν σανίσι γράφων. ταβέλλα γὰρ ἡ σανίς.

Ταβελλίων. ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια· ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς νομικὸς λεγόμενος, ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ἐπισφραγίζων γράμμασι.

Ταβελλίωνος. ταβουλλαρίου.

Ταβέρνα. ἐργαστήριον.

Ταβέρνια. καπήλια.

Ταβερνακούλουμ. σκηνή.

ἰστέον ὅτι τὸ μὲν ἐν σχήματι τετράδος ἐξ οἱασδήποτε συντιθέμενον καὶ δεχόμενον τὴν διαθήκην, Ταβούλλα λέγεται· τὰ δὲ ἐξειλήματα χάρτου, αὐτὸ τοῦτο χάρτη καλεῖται ὡς βιβλ. τῶν Διγ. λζ. τίτλ. ια. καὶ δ. τῶν δὲ Βασιλικῶν βιβλ. λε. τίτλ. ιζ. κεφ. α.

Ταβούλλαν. ὁ Ἰταλὸς καλεῖ τὴν σανίδα.

Ταβουλλάριοι. δημόσιοι.

Ταβούλις ἐξιβένδις. διαθηκῶν παριστα μένων. ἔγνως δὲ ἐν τοῖς ἰντερδίκτοις, ὅτι εἰς τὸ προκομισθῆναι πᾶσαν τελευταίαν βούλησιν κινεῖται παρὰ παντὸς ᾧ διαφέρει κατὰ τοῦ κρύπτοντος· καταδικάζει δὲ εἰς τὸ διαφέρον· κινεῖται δὲ μετὰ ἐνιαυτόν· καὶ δίδοται καὶ κατὰ κληρονόμων, καὶ ἐξιβιτόριον ἐστίν· εὐθύνει δὲ καὶ τὸν δόλῳ παυσάμενον ἔχειν τὸ δικαίωμα· ὑπόκειται δὲ ὁ κρύπτων καὶ τῷ Κορνελίῳ δεφάλσις· κινηθὲν δὲ τὸ ἰντέρδικτον προκρίνει τῷ πουβλίκῳ περεμπτόρια ἂν αἱρετικὴ παραγραφὴ διηνεκῶς ἀντικειμένη τῷ ἐνάγοντι, καὶ ἀεὶ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν ἀναιρεῖ.

Τὰ ἐριδετάρια. τὰ κληρονομικά.

Τάκητον. τὸ κείμενον ἔξω τῆς διαθήκης καὶ τοῦ κωδικέλλου, καὶ ἀγνοούμενον τινὶ οὕτω κατελείφθη.

Τάκητον. τὸ διδόμενον καὶ πάλιν ἀποδιδόμενον.

Τάκητον. συγερός. ὅ ἐστιν ἔξω τῆς διαθήκης.

Τάκητον. ὅπερ ἐπαγγέλλεται ὁ κληρονόμος διδόναι τῷ μὴ δυναμένῳ λαβεῖν.

Τάκιτον. σιωπηρὸν, ὅπερ τις μήτε ἐν διαθήκῃ, μήτε ἐν κωδικέλλοις παρακληθῇ, ἀλλ' ἐνὶ διαζούσῃ ἀσφαλείᾳ ἢ χειρογράφῳ ἔνοχον ἑαυτὸν ποιήσει παρέχειν τῷ μὴ δυναμένῳ λαβεῖν.

Τακτικοῖς. στρατιωτικοῖς.

Τάκτους. δεδουλωμένος, κεκακωμένος.

Ταμιεῖον. κοιτῶνα, ἢ κελλάριον.

Ταξατίων. ἡ δικαία διατίμησις.

Ταξατίων. ἡ φαινομένη ποσότης τῶν ὀρθῶς καὶ ἀληθῶς δαπανηθέντων, ἐφ' οἷς καὶ ὅρκος ἐτελεσιουργήθη. τὸ εὔχρηστον μετὰ τοῦ ἀχρήστου μιγνύμενον καὶ αὐτὸ εὔχρηστον γίνεται.

Ταξατίω. ἀποτίμησις ἢ προθεσμία λαβεῖν.

Ταξίαρχος. ἡγεμὼν, στρατοπεδάρχης.

Τὰ ποστουμαρίσοντι. τὰ μετὰ βίωσιν.

Ταφίω. τὸ ἔνδον τῆς πεπραμένης οἰκίας κείμενον, κεκρυμμένον, καὶ τεθησαυρισμένον.

Τεκμήρια. ἀγαθὰ σημεῖα.

Τελμάτωρ. ὁ διαθέμενος.

Τελόνιον. κουμμέρκιον.

Τέλουμ. πᾶν τὸ ἐκ χειρὸς πεμπόμενον βέλος.

Τέμπλα. ἐπίσημα.

Τεμποράλια. ἀγωγὴ ὑπερτική.

Τεμποραλία. παραγραφὴ εἰς καιρὸν ὡρισμένον ἐναγομένη.

Τεμποράλια. προσωπικά. τὰ Τεμποράλια. τὰ πρόσκαιρα.

Τεμποραλία. πρόσκαιρος, καὶ ἡ ἐμπρόθεσμος.

Τεμποραλία. ἡ μέχρι τοῦ φανεροῦ χρόνου ἀντικειμένη οἷον ἡ τοῦ πάκτου.

Τεμποράλις. πρόσκαιρος.

Τέμω. αὐχὴν πλοίου, κἀντεῦθεν τέμωνος ἀνάγκη ἡ τῆς κυβερνήσεως, ἤγουν ἀναπληρώσεως.

Τενεβίτουρ κρίμινε. ἐνέχεται ἁμαρτήματι.

Τένδα. τὸ σφαιρικὸν διατεταμένον ὕφασμα. τένδω γὰρ τὸ διατείνω.

Τενπεράτωρ. παράβασις.

Τεππιτοποτιούμ. πάντες οἱ ἐν τῇ πόλει ἀγροί.

Τεργιβερσάρι. ὑπερτίθεσθαι, φεύγειν.

Τέρμινις μότις. ὅρων κινηθέντων. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ τὰ ὁροθέσια τῶν ἀγρῶν ἀποκινοῦντες ἢ ἀνατρέποντες καὶ χρηματικῶς καταδικάζονται, καὶ ἡ αἵρεσις καὶ βούλησις αὐτῶν τιμωρεῖται. γίνεται δὲ ἡ ὑπεξέλευσις πρὸς τὴν αἵρεσιν, ἤγουν πρὸς τὴν τύχην καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἁμαρτήσαντος καὶ τὴν αὐτοῦ γνώμην. ὁ γὰρ εὔπορος ἀποκινῶν δῆλός ἐστι θέλων ἐπιλαβέσθαι τῶν ἀλλοτρίων ὅρων, ὅθεν καὶ πρὸς τὴν ἡλικίαν τιμωρεῖται ὁ πλημμελῶν οὕτως ὁ μὲν γὰρ εἰς μακρότερον ἐνεξο.

Τέρμινος. ὅρος.

Τερριτορίουμ. ἐνορία.

Τερτυλλιάνιον δόγμα. ὃ ἐπὶ Τερτυλλίου ὑπάτου ἐξεφωνήθη παρὰ Ἀδριανοῦ βασιλέως· παρέχει δὲ τῇ μητρὶ νόμιμα δίκαια εἰς τὴν τῶν παίδων διαδοχήν.

Τέρτιο. ἐκ τρίτου.

στραγαλία καὶ τὰ παλία] In Basilicis in *l.* 45. *D. de verbor. signification.* legitur *στράγλια καὶ τὰ παλλία*: et postea iterum *στράγλια*.

πᾶν ᾧ] Ibidem, *πᾶν ὃ*, rectius.

ἐξάτου] *ἐξώστου*. SCAL.

T.

προκρίνει τῷ πουβλίκῳ etc.] Contrarium verum est, per hoc, nempe, interdictum legi Corneliæ non præjudicari, *l.* 3. §. 6. *D. de tabul. exhibend.* adeoque leg. est *οὐ προκρίνει*.

περεμπτόρια ἂν αἱρετικὴ παραγραφὴ etc.] Scr. *παρεμπτόρια. ἀναιρετικὴ π.* Hæc vero cum præcedentibus non cohærent, utpote definientia, quid sit exceptio peremptoria. Non ignoro, occasione hujus interdicti locum aliquando fieri doli exceptioni, *l.* 3. §. 15. *D. de tabul. exhibend.*, sed nihil hoc facit ad hanc definitionem.

τινὶ οὕτω] Brisson., in *v. tacitum* hæc repræsentans, exhibet *τίνι τοῦτο*, quod placet. Ceterum quæ in hac glossa et seqq. traduntur de tacito fideicommisso incapaci relicto, satis sunt clara ex *l.* 3. *pr. D. de jur. fisc.*

συγερὸς] Lego *σιγηρόν*.

ἀλλ' ἐνὶ διαζούσῃ] *ἐν ἰδιαζούσῃ*. SCAL.

ποιήσει] Melius *ποιήσῃ*.

Ταξατίων. ἡ δικαία διατίμησις] De taxationis verbo JCtorum proprio v. doctiss. Cujac. Obs. 2, 12. LABB.

Ταφίω] *ταμεῖον*. SCAL. Du Cangius *h. v.* mallet *ταφίαν*, ut intelligantur *Vasa argentea recondita, defossa*; vel *pecunia sepulta*.

Τελμάτωρ] Leg. *τεστάτωρ*. LABB. SCAL.

κουμμέρκιον] Du Cangius præfert *κομμέρκιον in h. v.*

Τεμποραλία. ἀγωγὴ ὑπερθετική] Quænam erit actio temporalis, quæ rem differat? Vix dubito, quin hic sit sermo de exceptione temporali, quæ actionem non excludit, sed differt; adeoque ita corrigo, *ἀγωγῆς ὑπερθετική*. Ejusdem in proxime seqq. crebra fit mentio.

αὐχὴν πλοίου] In glossis Cyrilli occurrit *πηδαλίου*.

Τενπεράτωρ] Scr. *τεμεράτωρ*, idque fuerat explicandum *παραβάτης*. *Temerator* pro falsario accipitur, *l.* 29. *D. de leg. Cornel. de fals.* et nuptiarum temerator, §. 3. *Inst. de public. Judiciis.*

Τεππιτοποτιούμ] *τερριτόριον*. SCAL. Optime! Est hoc ex *l.* 239. *D. de verbor. signification.*

οἱ ἐν τῇ πόλει ἀγροί] Rectius in Basilicis, *οἱ ὑπὸ τὴν πόλιν ἀγροί*: nec enim agri sunt in civitate, sed ei circumjecti. Ipsi tamen Auctori hoc videtur adscribendum.

ὁ μὲν γὰρ εἰς μακρότερον ἐνεξο.] Ex Basilicis *lib.* 60. *tit.* 31. *in l.* 2. *D. de termin. mot.* tali modo hæc possunt suppleri, *ὁ μὲν γὰρ νεώτερος εἰς μακρότερον ἐξορίζεται χρόνον, ὁ δὲ γέρων εἰς ἧττονα.*

Τέσσαρας πενταετηρίδας. εἴκοσι ἐνιαυτούς.

Τεσταμεντάριος. ἐνδιάθηκος, ἢ ἐν διαθήκῃ γραφείς.

Τεσταμεντάριος. ἀπὸ διαθήκης ἐπίτροπος.

Τεσταμεντάριος. ὁ γραφεὶς ἐν διαθήκῃ ἐπίτροπος.

Τεσταμεντάριος. ὁ γραφεὶς εἰς διαθήκην.

Τεσταμεντάριος. ὁ ἐκ διαθήκης.

Τεσταμέντα αἰτίω. αἱ διαθῆκαι ἐν ποίῳ τρόπῳ ἀπαγορεύονται.

Τεσταμέντης φακτιτζίωνα. μαρτυρίαν ποιησάμενος.

Τεσταμέντη φακτίονα. τὴν διατύπωσιν.

ἡ Τεσταμέντης φέξιον, ἤγουν ἡ διαθήκης ποίησις, ἔστι πολύχρηστος καὶ ἀναγκαιοτέρα καὶ τοῖς πολιτικοῖς ἀεὶ πράγμασι συγχνάζουσα. καὶ τέως πρῶτον γνῶθι πῶς ἐκ τῆς τοῦ μάρτυρος προσηγορίας τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε· τέστης γὰρ τῇ τῶν Σαβίνων φωνῇ ὁ μάρτυς λέγεται, καὶ μέντουμ ἡ μνήμη καὶ φάκτον ἡ πρᾶξις· καὶ ἐγίνωσκεν ὅτι πλέον τῶν ἄλλων συναλλαγμάτων τε καὶ πραγμάτων ἐκ ταύτης ὀφείλει ἡ μαρτυρία τὸ ἀνεπίληπτον ἐς ἄκρον ἔχειν, ὡς τῆς αὐτῆς δυνάμεως τῆς διαθήκης ἐξηρτημένης. αὕτη δὲ ἡ τεσταμέντι φάκτιο τῆς πολιτικῆς ἐστὶν νομοθεσίας, καὶ τοῦ ἰοῦρις τζιβέλις Ρωμανόρουμ· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τριμερῶς καλλύνεται καὶ κρατύνεται τῷ πολιτικῷ, πραιτωρίῳ, καὶ ταῖς διατάξεσι. διπλὴ δέ τις ἐστὶν ἡ τεσταμέντι φάκτιο καὶ λαμβάνεται τοῖς θείοις ἐξηγηταῖς καὶ κατὰ κυριότητα καὶ κατὰ χρῆσιν· ἔχει μὲν γὰρ ἐκ τοῦ νόμου πᾶς τις διδομένην αὐτοῦ ἐξουσίαν διατίθεσθαι κατὰ νόμους, καὶ τὰ οἰκεῖα εὐτίθεσθαι ὑπὸ μηδενὸς κωλυόμενος νόμου, ἢ δόγματος, ἢ θεσπίσματος· καὶ ἔστι τοῦτο κατὰ κυριότητα τεσταμέντη φάκτιο. ἐπειδὴ δὲ εἰσί τινες διαθέσθαι μὲν μὴ δυνάμενοι, γράφεσθαι δὲ παρ' ἑτέρων μὴ κωλυόμενοι, ὡς ἄνηβος, καὶ δοῦλος· λέγονται μὲν οὗτοι ἔχειν τεσταμέντη φακτίονα, κατὰ χρῆσιν δέ.

Τεσταμέντι φακτίονα. ἐξουσίαν τοῦ ποιεῖν διαθήκην.

Τεσταμέντι φάκτιο. διαθήκης ποίησις ἐστὶ, καὶ τὸ δύνασθαι καὶ αὐτοῖς ἢ ἑτέροις ἐκ διαθήκης κτᾶσθαι, ὡς ὁ ὑπεξούσιος καὶ ὁ δοῦλος καὶ ὁ κῶφος εἰ καὶ διατίθεσθαι μὴ δύνανται.

Τεσταμέντι φακτίονα. ἐν οἷς ἔχομεν δίκαιον ἐπιτροπεύειν καὶ εἰς ἐπιτροπὴν καλεῖν.

Τεσταμέντουμ. διαθήκη.

Τεστατίο. διαμαρτυρία.

Τεστατώρων. μαρτύρων.

Τεστάτωρ. ὁ διατιθέμενος, λέγεται δὲ καὶ ὁ μαρτυρῶν.

Τεστιμόνια. μαρτυρίαι.

Τέστις. μάρτυς τῇ τῶν Σαβίνων φωνῇ.

Τζάγγα. τὸ ὑπόδημα.

Τῇ ἐξβένδω· τῇ ἀπαιτήσει.

Τῇ ἐξέμπτο. τῇ ἀπαιτήσει.

Τῇ ἐξερεδετζίων. τῇ γενομένῃ ἀκλήρῳ.

Τῇ κόντρα τάβ. τῇ κατὰ τοῦ ὄντος.

Τὴν βενέφακτον. τὴν καλῶς ποιοῦσαν εὔχρηστον γῆν.

Τὴν ἐξεβένδουμ ἀγωγήν. τὴν τοῦ προστίμου ἀπόδοσιν ἐν ἐξουσίᾳ.

Τὴν κόντρα βούλλας. τὴν περὶ ἐναντίας βουλῆς.

Τὴν κομοδάτην. τὴν ἀπόδοσιν.

Τὴν περιφεκτησίαν. τὴν προκοπήν.

Τὴν φράδεμ. τὴν κλοπιμαίαν.

Τῆς ἰουδίκτης. τῆς ψήφου.

Τῆς κοντράβου. τῆς ἐναντιώσεως.

Τῇ τῶν λουκρατίων. τῇ τῶν κερδῶν.

Τῇ φύρτῃ καὶ τῇ σέρβῃ τεκουρούμπτη. τῇ κλεψίᾳ, καὶ τῆς φθορᾶς τοῦ δούλου.

Τίγνις ἰούγκτις. δοκῶν ἐμβεβλημένων.

Τίγνον. λίθος, βήσαλον· καταχρηστικῶς πᾶσα ὕλη.

Τίτλος. ἡ προγραφὴ τῶν ἀξιωμάτων.

Τίμπι. σύ.

Τίτλος. κεφάλαιον, αἰτία.

Τίτουλ. δημεύων.

Τιφυτῇ. κεκρυμμένῃ ἀγωγῇ.

Τὸ δειβετάνιον. ἀναγραφὴ τῶν εὑρισκομένων.

Τὸ δομικίλλιον. τὸ οἰκίδιον.

Τοῖς ἐνμαγκηπάτοις. τοῖς ἰδιοκτήτοις.

Τοῖς ἀδητεύσασι. τοῖς κυριεύσασι.

Τοῖς ἐξακέρτα. τοὺς ἐξαγώνους μηρούς.

ὁ Τόκος τῶν ἀργυρίων, οὐκ ἔστι καρπός.

Τὸ λιτιγίοσον. τὸ ἐπίδικον.

Τονομονιτόρια. περὶ ὀνόματος καὶ ὁμωνυμίας.

Τὸ περὶ καλουμνίας ἰνφακτοὺμ ἀγωγὴ κινεῖται ἐντὸς μὲν ἐνιαυτοῦ τὸ διπλοῦν ἀπαιτεῖται, μετὰ δὲ τὸν ἐνιαυτὸν, τὸ ἁπλοῦν.

ὁ Τόπος, μέρος ἀγροῦ ἐστίν. ὁ δὲ ἀγρὸς, ὁλόκληρος ἐστὶ καὶ ὡς ἐπίπαν χωρὶς τῶν οἰκημάτων. δύναται δὲ ἀπὸ τῆς διαθέσεως τοῦ κεκτημένου εἶναι ὁ τόπος ἀγρὸς, ὡς ὅταν ἀντὶ ἀγροῦ παραδῶμεν αὐτόν· καὶ ὁ ἀγρὸς τόπος ὡς ὅταν αὐτὸν ἑτέρῳ παραθήσωμεν ἀγρῷ.

Τορὸμ βονόρομ. τουτέστι κοινωνία ἡ ἐπὶ πάσῃ τῇ οὐσίᾳ γινομένη· ἣν οἱ Ἕλληνες κοινοπραξίαν καλοῦσιν. ἔνθα ἀναγκάζονται τὰ ἐκ πάσης αἰτίας συνεισφέρειν, πλὴν ἀσέμνων καὶ ἀθεμίτων καὶ παρανόμων πόρων, καὶ ἐπὶ ῥητῶν πραγμάτων καὶ χρημάτων καὶ ἐμπορίας· καὶ ἐὰν περίεισιν οἱ κοινωνοὶ, καὶ ἀπὸ χρόνου, καὶ ἑ . . . χρόνου, καὶ ὑπὸ αἵρεσιν· ἀπαιτεῖ δὲ δόλον καὶ ῥαθυμίαν, οὐκέτι δὲ καὶ ἄκραν ἐπιμέλειαν, ἀλλὰ οἵαν ὁ κοινωνὸς παρέχει τοῖς ἰδίοις πράγμασιν· ἀτιμεῖ δὲ καὶ ἑκατέρωθεν ἡ κοινωνία κἂν ἀπόφασις ἢ διάλυσις γέγονεν· ἀπαιτεῖ δὲ καὶ λόγους τοὺς κοινωνούς. ὁ δὲ κοινωνὸς εἰς ὅσον εὐπορεῖ καταδικάζεται· οἱ δὲ κληρονόμοι αὐτῶν, εἰς μόνον τὸ χρέος καταδικάζονται. λύεται δὲ καὶ ἀπαγορεύσει, καὶ καπίτης δεμινουτίονι, τουτέστι καταστάσεως ἐναλλαγὴ

Τεσταμέντα αἰτίω] Interpretatio arguit fuisse hic scriptum Τεσταμέντι ρεκιτάτιο, vel simile quid.

φακτιτζίωνα] Pro φακτίονα.

φέξιον] Φάκτιον. SCAL. Quæ vero sequuntur de testamento, quasi esset verbum compositum ex *testis* et *mens*, diu et merito explosa sunt a Vinnio aliisque *ad princ. Inst. de testament. ordinand.*

διδομένην αὐτοῦ] Mallem αὐτῷ.

Τεστατώρων] Pro Τεστίουμ. simile in glossa seq., ut nihil videatur immutandum.

Τῇ ἐξβένδω] Pro Ἐξβένδιτω. Verum expositio hujus verbi et sequentium admodum passim est imperfecta, Auctorum vel librariorum culpa.

ἐξερεδετζίων] Pro ἐξερεδατζίων.

βούλλας] ταβούλλας. SCAL.

περιφεκτησίαν] Περφεκτησίαν. ID.

φράδεμ] φραύδεμ. ID.

Τῆς ἰουδίκτης] ἰουδικάτης. ID.

κοντράβου] κόντρα τάβου. ID.

σέρβῃ τεκουρούμπτη] Leg. σέρβη κορρούπτη, pro *servi corrupti.*

Τίμπι] L. τίπι. CUP.

σύ] σοί. SCAL.

Τίτουλ. δημεύων] Hic videntur respici tituli Principis, rebus publicatis appositi *l.* 3. *C. de bon. vacantib. et incorporation. ub. Cujac. et Jac. Gothofred. ad l. un. C. Theod. de his qui potent. nomin. et titul. in lit. prætend. aut tit. præd. adfig.* unde verbum τιτλοῦν, *titulum imponere;* de quo videantur Glossaria Meursii et Du Cangii. Ut vero interpretationi responderet verbum præmissum, debuisset scribi, τιτλῶν. δημεύων.

Τὸ δειβετάνιον. ἀναγραφὴ τῶν εὑρισκομένων] *l.* 43. §. 8. *D. de furt.* (*) agitur illic de libellis, quos proponunt, qui res inventas restituere volunt dominis. Verum talis libellus vocaretur melius πρόγραμμα, quam ἀναγραφὴ, quod verbum magis notat descriptionem, et respondet Latino *inventarium.* Unde suspicor potius fuisse hic scriptum τὸ δὲ ἰνβεντάριον. Et per τὰ εὑρισκόμενα intelligo ea, quæ in bonis hereditatis aut pupilli vel minoris inveniuntur. In Sylloge quoque vocabulorum inter Glossaria a Labb. edita occurrit *inventarium, Inagafe* litteris Lat. pro ἀναγραφὴ, uti in aliis locis illius Sylloges interpretationes sunt Græcæ.

τὸ διπλοῦν] Imo τετραπλοῦν, *in quadruplum, l.* 1. *pr. D. de calumniatorib.* §. 25. *Inst. de actionib.* grave hoc est vel Auctoris, vel forte magis librarii, erratum.

ὁλόκληρος] In Basilicis in *l.* 60. *D. de verbor. signification.* unde hæc desumpta sunt, est ὁλόκληρον, et in ipsis Digestis *integrum aliquid,* rectius.

ὁ τόπος ἀγρός] Ibid., καὶ ὁ τόπος ἀγρός.

ὁ τόπος ἀγρός] Ibid., καὶ ὁ ἀγρὸς εἶναι τόπος.

Τορόμ] τοτόρουμ. SCAL.

ἑ . . .] ἕως. SCAL. Lacuna erit suppleta, si scribamus, ἕως ῥητοῦ χρόνου.

κἂν ἀπόφασις ἢ διάλυσις γέγονεν] Secundum juris dispositionem leg. foret, ἐὰν ἀπόβασις, μὴ διάλυσις, γέγονεν. Aliter si scripserit Auctor, valde erraverit, cum socius non fiat infamis, nisi per sententiam, §. *pen. Inst. de pæn. temer. litigant. l.* 1. *l.* 7. *D. de his qui notant. infam.*

εἰς μόνον τὸ χρέος] Rectius scripsisset ὅλον τ. χρ., uti habent Basilica *in l.* 24. §. 1. *D. de re judicat.* Idem error est commissus supra in *verb.* Ἰντέρδικτον δεκόρουμ βονόρουμ: ubi eadem, quæ hic legimus, etiam habuimus, ac monui illic quædam deesse. Forte etiam verba initialia, δεκόρουμ βονόρουμ, et τορὸμ, (vel τοτόρομ,) βονόρομ, aliquid habentia similitudinis, occasionem huic confusioni interdicti quorum bonorum et societatis omnium bonorum præbuerunt.

καὶ συγκατάβασις] καὶ συγκαταβάσει. SCAL. Vulgatum tamen

καὶ συγκατάβασις μεγάλη καὶ μέση καὶ πενίας ἐπισυμβάσης, καὶ θανάτῳ τοῦ ἑνός· κοινωνίᾳ δὲ, οὐδ' ἀπὸ συμφωνίας εἰς κληρονόμους διαβαίνει, πλὴν τῶν δημόσια τέλη μισθουμένων κοινωνῶν. ἐκεῖνοι γὰρ καὶ εἰς κληρονόμους δύνανται παραπέμπειν τὴν κληρονομίαν. ὀφείλει δὲ ὁ κληρονόμος πληρεῖν ἀδόλως τὰ ἀπὸ τοῦ τεστάτωρος, ἤτοι τοῦ διατιθεμένου ἀρχθέντα.

Τορπιλιάνιον, ἤτοι πριβιλιάνιον. ἤγουν δόγμα κατὰ συκοφαντῶν τιμωρὸν τοὺς ἀποστάντας χωρὶς ἀβολιτίονος.

Τούβουλα. σωλινάρια.

Τοῦ ἰνφάντος πουπίλου. τοῦ παιδὸς ἀνηλίκου.

Τοῦλδος. τὰ σαμάρια. λέγεται γὰρ Ῥωμαϊστὶ τοῦλδος τὰ σαμάρια τὰ τὴν ἀποσκευὴν τῶν πολεμίων βαστάζοντα.

Τοῦλδος. τὰ σαγμάρια τὰ τὴν ἀποσκευὴν τῶν πολεμίων βαστάζοντα. ἡ ἀποσκευὴ καὶ χρεία πᾶσα τῶν στρατιωτῶν, τουτέστι παῖδές τε καὶ ὑποζύγια καὶ εἴτι ἄλλο πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ φοσσάτου ἐπισύρεται.

Τοῦ προπετεστέρου. τοῦ ὕστερον παρόντος.

Τουρπιλιάνιον δόγμα ἐκφωνηθὲν ἐπὶ Τουρπιλίου ὑπάτου· τοῦτο δὲ τὸ τουρπιλιάνιον δόγμα κινεῖται κατὰ συκοφαντῶν πρεβαρικατόρων, ἤτοι προδότων τῶν προδιδόντων τὰς ἰδίας ὑποθέσεις.

Τουτέλα. ἀσφάλεια ἐπιτροπῆς.

Τουτέλα. ἡ ἐπιτροπή.

πρὸ Τουτέλα. ὡς ἐπιτροπὴ, ἤτοι ἡ κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου ἀγωγή.

Τουτέλαε κοντραρία. ἀγωγὴ κατὰ ἐπιτρόπων ἐναντία.

Τουτέλαε. κατὰ ἐπιτρόπων.

Τουτέλας. τουτέστι σκέπη.

Τουτέλις. ἐπίτροπος.

Τουτόρες. φροντισταὶ, ἐπίτροποι.

Τουτόρουμ βονόρουμ. ἐπὶ πάσῃ τῇ περιουσίᾳ· ἣν καλοῦσι κοινοπραξίαν οἱ Ἕλληνες.

Τοφάλσον. ψεῦδος.

Τὸ φρικτηβοσκοδικτικίω. κλεπτικὴ ἐπ' ἀγωγῇ.

Τραδιτεύοντα. παραδιδόντα.

Τραδίτιο. παράδοσις.

Τραδιτιόν. ἡ ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα μετάθεσις.

Τραιεκτίκια χρήματα. ἐπὶ μεταβολῇ ἤτοι μεταθέσει καὶ μεταπράσει καὶ ἐμπορείᾳ διδόμενα, ἤγουν τὰ διαπόντια.

Τραϊσμάρε. ἀντίπερα θαλάσσης.

Τρακταΐζεται. ψηλαφᾶται.

Τρακταΐζουσι. ἀνακοινοῦσι.

Τρακταῖσαι. σκοπῆσαι, ἐξετάσαι. τρακτευτεῖν· γὰρ οἱ Λατῖνοι τὸν σκόπον, τὸ βούλευμα, καὶ τὸ ἐξέτασμα λέγουσιν.

Τρακταόρια. κέλευσις ἐπάρχου, ἢ καὶ κομβῖνα ἤτοι σύνθημα περὶ τῶν δρομικῶν ζώων.

Τρακτάτους. ἀνακάθαρσις, σύνοψις, ἐπιτομή.

Τράκτω. ἀλλάττω.

Τρανσάκτιο. διάλυσις.

Τρανσλατευόμενον. μετατιθέμενον.

Τρανσμάρε. πέραν θαλάσσης, διαποντίως, ὑπὲρ ἐπαρχίας.

Τρασφορμάτιο, Τρασφιγουράτιο. μεταμόρφωσις, μετατύπωσις, μετασχηματισμός.

Τρεβελλιάνουμ δόγμα, ἐπὶ Τρεβελλίου Μαξίμου καὶ Καννίου τῶν ὑπάτων ἐξεφωνηθὲν παρὰ Νέρωνος τοῦ βασιλέως. διαλαμβάνει δὲ περὶ φιδεκομμίσσων.

Τριβοταρία. διαιρετική.

Τριβουρία. ἡ διοίκησις τοῦ δούλου.

Τριβοῦντον. φόρος, τέλος.

Τρίβους. τριτὺς ἢ τρίτον μέρος· τρισχίλιοι γὰρ ὄντες ὁπλῖται Ῥωμύλου, ὡς φησὶ Δίων ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ τῆς ἱστορίας, εἰς τρεῖς ἐνεμήθη μοίρας κληθείσας τρίβους, τουτέστι τριτύας ἃς καὶ φύλας ὠνόμασαν Ἕλληνες· ἑκάστη δὲ τριτὺς εἰς δέκα διῃρέθη κουρίας ἤτοι φροντιστήρια· κοῦρα μὲν γὰρ ἡ φροντὶς λέγεται. καθ' ἑκάστην δὲ κουρίαν συνιόντες οἱ εἰς αὐτὴν τεταλμένοι τινὰ τῶν καθηκόντων ἐξεφρόντιζον. λέγονται δὲ καθ' Ἕλληνας αἱ κουρίαι φρατρίαι καὶ φρατρίαι οἱονεὶ ἑταιρεῖαι, ἀδελφότητες, συναλλάγματα, συστήματα παρὰ τὸ τοὺς φρατριάζοντας φράζειν ἢ φαίνειν ἀτρέστως καὶ ἀφόβως ἀλλήλοις τὰ ἴδια βουλήματα, ὅθεν καὶ φράτορες οἱ πάτρες ἢ συγγενεῖς ἢ διδάσκαλοι οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες. τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς μετήνεγκον λέξεως τοῦ φράτερ ὃ δηλοῖ τὸν ἀδελφόν.

Τριβουτορία. ἀγωγή ἐστι κατ' οἰκέτου.

Τριβουτορία. ἀγωγὴ ἡ διαιρετική· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ διστριβούερε, ὅ ἐστι διελεῖν.

Τριβουτόρια. τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κτήματα. τριβοῦτον γὰρ τὸ βαρὺ τέλος. Τριβουτόρια. τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διακείμενα βασιλικὰ κτήματα.

Τριμήπηλον, τὴν ἱερέμ. ὅποιον δήποτε κτῆμα.

Τριμίπουλον. τερμότρυχος.

Τερπώσεις. αἱ τῶν τρόπων γνώσεις.

τὸ τῆς Τροφῆς ὀνόματι καὶ τὰ βρώσιμα, καὶ τὰ πόσιμα περιέχεται, καὶ τὸ ἔνδυμα, καὶ τὰ πρὸς ζῆν ἀναγκαῖα, καὶ τὰ πρὸς φυλακὴν ἢ φροντίδα τοῦ σώματος ἐπιτήδεια.

Τῷ ἀκουϊλίῳ. τῇ διπλῇ ἐπάγων καταδίκῃ.

Τῶν κόντρα ταβούλης. τῶν καταλαλούντων τὰ δικαιώματα.

Τῶν ποστούμμων νομισμάτων. τῶν ὕστερον μνημονευθέντων.

Τῷ πουπήλης ἐνελιβερτάτε. τῷ ἀνηλίκῳ ἄνευ ἐλευθερίας.

---

reperitur quoque in loco cit.: ac ferri posset, si hæc verba considerentur, ut posita in parenthesi post *μέση* claudenda.

κληρονομίαν] Recte *d. loc.* scriptum est *κοινωνίαν*: nec enim agitur de transmittenda hereditate, sed de societate. De re ipsa pluribus h. l. tractare non libet.

πριβιλιάνιον] *τρεβελάνιον*. Scal. Nihil mutandum: sed recurre ad nott. ad *verbum* Πριμιλιαρίουμ.

τιμωρόν] *τιμωροῦν*. Scal.

Τοῦλδος. *τὰ σαμάρια*] Leg. *σαγμάρια*, ut infra scriptum. Labb. Adeatur Du Cangii Glossar. h. v.

προπετεστέρου] Ne cui hæc lectio sit suspecta, notemus verbo *προπετὴς* notari contumacem, et *προπέτεια* est contumacia. Bene hoc observavit Du Cangius *v.* Προπέτεια. Idem probant Basilica *t.* 1. *p.* 256. *in l.* 39. *D. de recept. qui arbitr. receper. etc. et p.* 604. *in l.* 18. *D. de dol. mal.* Is vero talis est, qui suo tempore non comparet, secundum tradita *l.* 53. §. 1. *D. de re judicat.*

κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου] Scribi debuit *κατὰ τοῦ ὡς ἐπιτρόπου*, secundum præcedentia; et sic passim in Basilicis *lib.* 38. *tit.* 5.

κατὰ ἐπιτρόπων ἐναντία] Hoc stare non potest; extra dubium enim actio contraria datur tutoribus adversus pupillos: si tamen inducatur illud *κατὰ*, sensus erit bonus.

Τουτόρουμ] Τοτόρουμ*.

Τὸ *φρικτηβοσκοδικτικίω*] Leg. *τὸ φουρτηβὸν κονδικτίκιον*. Labb.

Τραδιτιόν. *ἡ ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα μετάθεσις*] *Theophil. tit.* 1. *lib.* 2. unde quis posset colligere, Theophilum esse auctorem harum glossarum (*). Sed habent hæc Glossaria diversos auctores, et potest aliquis hoc habuisse ex Theophilo, vel uterque ex alio.

Τραϊσμάρε] Pro Τρανσμάρε, ut inferius.

Τρακταόρια] Leg. Τρακτώρια cum Meursio *v.* Τρακτώρεια, et Du Cangio *v.* Τρακτώρια et *v.* Κομβίνα.

καὶ Καννίου] Forte *καὶ* Ἀνναίου, vel Ἀννέου, uti habet Theophilus §. 4. *Inst. de fideicommissar. hereditatib.* Intelligitur vero L. Annæus Seneca.

Τριβοτάρια] Rectum est Τριβουτόρια, de qua est totus titulus *D. de tributoria actione.*

ἐνεμήθη] H. Valesius inter Excerpta Peiresciana et alia Dionis Cassii Fragmm. hoc quoque repræsentans edidit *ἐνεμήθησαν.*

τεταλμένοι] Malim *τεταγμένοι* cum laudato Valesio; qui ex seqq. nonnulla omittit, quasi non Dionis, sed a glossarum compilatore profecta.

καὶ φρατρίαι] Leg. *φρατρεῖαι* vel *φράτρια*. Cup.

ἀγωγή ἐστι κατ' οἰκέτου] Turbatum hic est, et forte a librariis, qui quædam omiserint: ceteroquin ferri non posset, contra servum actionem intentari ex causa civili, illumve ex conventione obligari posse civiliter, quo nihil est a vero magis alienum, *l.* 14. *l.* 43. *fin. D. de obligationib. et actionib.* et tributoriam actionem contra dominum dari certo est certius §. 3. *Inst. quod cum eo, qui in alien. potest. est etc. tot. tit. D. de tributor. action.*

διστριβούερε] Proprie a *tribuere*, h. e. *distribuere*: sic tamen et Theophil. *d.* §. 3.

Τριβουτόρια. *τὰ ἐν ταῖς ἐπ.*] Leg. Τριβουτάρια hic, et in seq. glossa, ex §. 40. *Inst. de rer. division.* et Theophilo *ibid.* unde hæc hausta videntur.

τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διακείμενα βασιλικὰ κτήματα] Secundum rei veritatem debuisset scribi *τ. ἐν τ. βασιλικαῖς ἐπαρχ. δ. κτήματα*: nec enim erant prædia Imperatoris, sed in ipsius provinciis sita, ut tradidit Theophilus §. 40. *Inst. de rer. division.* vereor tamen, ne ipsius Auctoris hoc sit peccatum.

τὴν ἱερέμ] Du Cangius in *h. v.* *τὴν ἰνρέμ.*

τῶν ποστούμμων νομισμάτων] Interpretatio exigit, ut legamus, *πόστμοδουμ νομινάτων.*

Τῷ *πουπήλης ἐνελιβερτάτε*] Leg. Τῷ *πουπίλλῳ σίνε λιβερτάτε*. Labb. Sunt hæc abrupta. *vid. ad verb.* Σινελιβάντατε.

Τῶν προυπίων. τῶν κατὰ σάρκα.
Τῶν σκρίπτων. τῶν γεγραμμένων κληρονόμων.
Τῷ φάκτῳ τοῦ νόμου. τῇ πράξει τοῦ νόμου.

Υ.

Υβρις. ἡ παρανομία.
τῇ τοῦ Υἱοῦ προσηγορίᾳ, πάντες οἱ παῖδες καὶ ἄῤῥενες καὶ θήλειαι περιέχονται. καὶ τῇ τῶν ὑπεξουσίων καὶ οἱ ἔγγονοι περιέχονται.
Υμφας λέγεται ὁ ἑπταετής.
Υπερθεματισμός. ἡ ἐπαύξησις τοῦ τιμήματος τῆς πράξεως.
Υπερῷον ἐστὶ, τὸ ἄνωθεν κατασκευασθὲν τοῦ μισθωθέντος ἐδάφους οἴκημα.
Υπόβολον ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ ποσότητι τῆς προικὸς ὑποβαλλόμενον, ἤτοι ὑποτιθέμενον παρὰ τοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰς πλέον ἀναβιβαζομένης τῆς προικός.
Υποθηκάρια. ἡ περὶ τῶν ὑποθηκῶν ἀγωγή. πᾶσα δὲ ὑποθηκάρια ἀγωγὴ σήμερον τῇ τετρακονταετίᾳ σβέννυται, ἀναιρεθείσης ὑποθηκαρίας τῶν νεαρῶν τῆς παρεχομένης τοῖς εὐάγεσιν οἴκοις καὶ ταῖς πόλεσιν ἑκατονταετίας ἐπὶ ταῖς ὑποθηκαρίαις καὶ εἰς τὸν τῆς τεσσαρακονταετίας περικλεισθείσης χρόνον. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ ρια. νεαρὰ ἐξελήφθη ἐν β. ε. τῶν Βασιλικῶν τίτλ. β. κεφ. τελευταίῳ.
Υποκατάστασις ἐστὶν, ἡ ἐξ ἀποτυχίας τοῦ πρώτου κληρονόμου, ἐπὶ ἕτερον τῆς κληρονομίας κατάθεσις, ὡς ὅταν εἴπῃ ὁ κληροδότης ἔστω μοι ὁ δεῖνα κληρονόμος, εἰ δὲ μὴ ἔστω ὁ δεῖνα.
Υποσημανθέν. τὸ ὑφ' ἕτερου ὑπογραφόμενον· οἱ γὰρ παλαιοὶ τῆς ὑποσημαιώσεως ὀνόματι, ἀντὶ τῆς ὑπογραφῆς χρῆσθαι εἰώθεσαν.
Υποστλημονή. αἰχμαλωσία.
Υσέκ. χρῆσιν ἔχει.
Υσικαπιτεύει. χρῆσιν ἔχει.

Φ.

Φαβέον. δοξαζόμενον.
Φάβια δὲ πλαγιαρίοις. φαβίου νόμος περὶ ἀνδραποδιστῶν.
Φαβιανή. ἡ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων ἀγωγή.
Φαβιλάτιος. πλαστογράφος.
Φάβιος νόμος. ὁ περὶ ἀνδραποδισμοῦ.
Φάκες. ὀφθαλμοί.
Φακέρους. εὐχερής.
Φάκιας. ποιήσεις.
Φάκτα ἔργα, καὶ ὁ τρόπος τοῦ πράγματος.
Φάκτον. ἔργον.
Φάκτον. ποίησις, ἢ ἀρίθμησις, ἢ πρᾶγμα.
Φάκτον. ἡ ἀρίθμησις καὶ πρᾶξις.
Φάκτου. πράγματος γεγονότος.
Φάκτον ἐστὶ τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ τῆς ὑποθέσεως ἀποτέλεσμα, καὶ ἡ τῆς πίστεως ἀνήκουσα ζήτησις.
Φακτοναρίοι. ποιηταὶ, τεχνῖται.
Φακτούς. ἡμερολόγιον.
Φαλκίδιον. τὸν τέμνοντα λόγον.
τὸν Φαλκίδιον λέγει ὁ νόμος τὸ τέταρτον εἶναι τῆς καθαρᾶς περιουσίας· ἀλλ' ἀνῃρέθη ὑπὸ τῆς ιη. νεαρᾶς, λεγούσης μετὰ τεσσάρων παίδων τὸ τρίτον εἶναι, ἐπέκεινα δὲ τῶν τεσσάρων καὶ ἀνωτέρω τὸ ἥμισυ.
Φαλκίδιος. νόμος περιαιρῶν ἀπὸ τῶν λεγαταρίων τὸ τέταρτον μέρος, καὶ περιποιῶν τῷ κληρονόμῳ.
Φαλκίδιος. ἡ τετάρτη μοῖρα.
Φαλκίδιος λέγεται παρὰ τῶν νόμων, ὅταν ἐκ κοινοῦ πράγματος εἰς ὃ μετέχουσι πολλοὶ μέρος τι τούτων ἕκαστος τῶν μετεχόντων εἰς αὐτὸ δίδοται· ὃν συνήθειαν οἱ κοινοὶ ἔχουσι μερίδα καλεῖν. καὶ ἔστιν ἡ λέξις Ρωμαϊκὴ, ἀπὸ τοῦ φάλκυνς ὃ δηλοῖ τὴν δρεπάνην.
Φαλκιός. ὁ κόπτων, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ δρεπάνου.
Φαλλόν. αἰδοῖον ἀνδρικὸν ἐκ ξύλου, ὅπερ ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ἑορτῇ φορυῦντες ἐχόρευον.
Φάλσα. ψεῦδος.
Φαμιλία. λαός.
Φαμιλίας. οἰκετῶν, ἀνδραπόδων.
Φαμιλία. περιουσία ἡ συνέχουσα καὶ ἀνδράποδα καὶ ἄλλα πολλά.
ἡ Φαμιλία δηλοῖ δύο· πρᾶγμα, ὡς ὅταν ὁ νόμος λέγει, ἐγγύτερος συγγενὴς ἐχέτω τὴν φαμιλίαν· πρόσωπα, ὡς ὅταν λέγομεν περὶ τοῦ πάτρωνος καὶ τῶν ἀπελευθέρων, κοινῶς ἐπὶ παντὸς γένους, καὶ περὶ τῶν ὑπεξουσίων τοῦ ἑνὸς προσώπου.
Φαμιλίαε ἔμπτορ. ὁ τῆς ὑποστάσεως ἀγοραστής.
Φαμιλεέμπτορ. ὁ ἀγοράζων τὴν κληρονομίαν.
Φαμιλίαε ἐρκισκούνδαε. ἐπὶ τῶν συγκληρονόμων, ὅταν ἕτερος κινῇ κατὰ τοῦ ἑτέρου. ὁμοίως τῷ κομμουνιδιβινδοῦνδο.
Φαμιλίαε ἐρκισκούνδαε. ἡ περὶ ὑπεξουσίων κληρονόμων διαίρεσις.
Φαμιλίαε ἐρκισκούνδαε. φαμιλίαν διαίρεσις καὶ μερισμός. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ φαμιλίαε ἐρκισκούνδαε τῶν διπλῶν δικαστηρίων. ὃ καὶ ἰνρὲμ ἐστὶ καὶ περσονάλιον.
Φάμου δὲ πλαγιαρίοις. ὁ περὶ ἀνδραποδιστῶν.
Φάμουσα λιβέλλοις. περὶ ἀνωνύμων βιβλίων τῶν δηλούντων φλυαρίας.
Φάμουσον λέγεται τὸ γραφέν.
Φάμουσος. ἄτιμος, ἀνώνυμος.
τὸ τοῦ Φαρμάκου ὄνομα τῶν μέσων ἐστὶν, ἢ καλὸν, ἢ κακόν.
Φανόρε δοτίουμ. σπουδῇ τῶν προικῶν.
Φειδικόμμισσα. πίστει καταλιμπανόμενον.
Φειδικομισσάριος, οἶμαι σχῆμα ἐπέχων ἐπιτρόπου. τρία γάρ εἰσιν εἴδη, ἐπίτροπος τοῖς ἀνηλίκοις, κουράτωρ τοῖς ἀνηλίκοις, καὶ ὁ φειδικομισάριος ποῦ ὀφείλει.
Φειδικομισάριος. πίστει βαλλόμενος.
Φειδικόμισον ἐστὶ, τὸ γινωσκόμενον ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς διαθήκης.
Φειδικόμισον ἰνρὲμ . . . .
Φειδικόμισσον λεγάτον ἐστὶν, ὅταν ὁ διαθέμενος λέγει τῷ κληρονόμῳ αὐτοῦ παρακαλῶ σε δὸς τῷ δεῖνι νομίσματα τόσα. καὶ φειδικομισσαρία ἐλευθερία τὸ εἰπεῖν τὸν διατιθέμενον τῷ αὐτοῦ κληρονόμῳ παρακαλῶ σε ποίησον τὸν δεῖνα ἐλευθερίαν.
τί διαφέρει Φειδικόμισσον τοῦ λεγάτου. φειδικόμισσον μὲν λέγεται τὸ παρὰ μηδενὸς δεσμοῦ νομίμου κρατυνόμενον, ἀλλ' ὑπ' αἰδοῦς μόνης τῶν ἱκετευομένων. λεγάτον δὲ πέφυκε δωρεὰ δοθεῖσα παρὰ τοῦ τελευτήσαντος.
Φειδικόμισσον λέγεται, τὸ πίστει τινὶ καταλιμπανόμενον, ἤτοι τὸ διὰ μέσου τινὸς διδόμενον.

προυπίων] An *προπίγκων*?

Υ.

Υμφας] *Ηνφας*.
Υποστλημονή] Latet hic verbum *Ποστλιμίνιον*: quod quid sit, melius, quam ex loco, licet intelligere ex §. 5. *Inst. quib. mod. jus patr. pot. solv.*
Υσέκ] *Οὖσον ἄβετ*; quod exigit interpretatio.

Φ.

Φαβιλάτιος] Interpretatio est verbi *φαλσάριος*, quod hic videtur esse corruptum.
Φακτονάριοι] Meursius in *Glossar*. reponit *Φακτονάριοι*, improbante Du Cangio *v.* *φακτονάρης*, et intelligente illos, qui sunt de factionibus circensibus.
Φακτούς. ἡμερολόγιον] Leg. *φαστούς*. LABB. Ita et Nerius Analect. 2, 31.
τὸν τέμνοντα λόγον] Forte *νόμον*.
τούτων ἕκαστος] Malim *ἑκάστῳ*.

ὃν συνήθειαν οἱ κοινοί] Legerem, *ὃ σ. οἱ κοινωνοὶ ἔχουσι*. Ceterum hic debuisset quoque mentio esse facta Falcidiæ loco *μερίδος*, aut hoc addi, legique *μερίδα Φαλκιδίαν*, ut omnia cohærerent. Partem tamen qualemcumque vocatam esse Falcidiam, hancque nomen habere a falce, nemo paulo doctior hodie admiserit.
ἐγγύτερος συγγενής] In Basilicis *in l.* 195. §. 1. *D. de verbor. significat*. exstat *ὁ ἐγγύτερος*. Sed hæc non sunt inde verbotenus desumpta, sed contracta in pauciora.
Φαμιλίαν διαίρεσις] Leg. *φαμιλίαε*, cum Bosqueto *ad Psell. Synops. v.* 634.
Φάμου δὲ πλαγιαρίοις] Rectum est *Φαβίου*, sc. *νόμου*.
καὶ ὁ φειδικομισάριος ποῦ ὀφείλει] Videntur quædam excidisse. Quod vero fideicommmissum tutelæ æquiparat, eo spectat aliqua ratione illud, quod habet Papinianus, *l.* 3. §. 3. *D. de usuris*. Ceteroquin immane quantum hic differunt!
Φειδικόμισσον λεγάτον ἐστὶ] Re vera a legato plane distat fideicommissum, ac, nisi Auctorem valde errasse velimus, verbum *λεγάτον* imperito adscribendum est librario.
ποίησον τὸν δεῖνα ἐλευθερίαν] Lego, *ἐλεύθερον*.

Φελλαγωγία. πανήγυρις ἐπιτελουμένη παρὰ Ῥωμαίοις, ἐν ᾗ διέβαλλεν αὐτούς.
τί διαφέρει τὸ φέρεσθαι, τοῦ κομίζεθαι, καὶ ἄγεσθαι. φέρεσθαι μὲν γὰρ κυρίως λέγομεν τὰ τῷ σώματι ἡμῶν βασταζόμενα. κομίζεσθαι δὲ διὰ τῶν ὑποζυγίων. ἄγεσθαι δὲ, τὰ ἔμψυχα ὄντα.
Φερμοῦλλα. τύπον.
Φέρνη. ἡ προῖξ.
Φέρνη. τὰ φερόμενα ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς τῇ γυναικί.
Φέρουλλα. ἡ κρούουσα ἐκ τοῦ φερίρε.
Φηδεράτωρ. ὑπόσπονδος.
Φηδενσομίσσων. ἔχων εἰς ἕτερον ἄνθρωπον πίστιν.
Φηδισομισάριον. τὸν τὴν πίστιν ἔχοντα.
τί διαφέρει ἡ Φθορὰ τῆς μοιχείας. ὅτι ἡ μοιχεία, ὥς τινες δοξάζουσιν, εἰς τὴν γεγαμημένην. ἡ δὲ φθορὰ, εἰς τὴν χήραν πλημελεῖται. ὁ δὲ περὶ μοιχείας λόγος ἀδιαφόρως τούτῳ τῷ λόγῳ χρῆται.
Φίδεϊ. πίστει.
Φιδειούσορες. ἐγγυηταί.
Φιδεκομμίσσομ ἐστὶ τὸ εἰπεῖν, ἐπιθυμῶ δοῦναί σε, προτρέπω σε δοῦναι.
Φιδικομισάρια πίστει συμβαλλομένη, ἤγουν λέγω ἀπὸ τοῦ κληρονόμου εἰς ἕτερον διδομένη.
Φιδικομίσο. πίστει.
Φιδικόμισον. τὸ τῇ πίστει τοῦ κληρονόμου κείμενον.
Φιδικόμισον. τὸ πίστει καταλειφθέν.
Φιδικομίσω. καταπιστεύω, ἢ ἐπὶ πίστει βαλλομένη.
Φιδοκάριοι. οἱ πεπιστευμένοι καὶ τεθαῤῥημένοι.
Φιδουκαρία. τεθαῤῥημένη διὰ συγγένειαν.
Φιδουκιάριος. τεθαῤῥημένος.
Φιέριτ. γένηται.
Φίκτουμ δεβούρτζιον. προσποιητὸν διαζύγιον.
Φιλίουμ βὲλ νέρουμ. υἱὸν ἢ ἔγγονον. καὶ σημείωσαι ὅτι τούτοις τοῖς ὀνόμασιν καὶ ἡ θυγάτηρ καὶ ἡ ἐγγόνη περιέχονται.
Φίλτρα εἰσὶ τὰ φιλίας καὶ ἀγάπης ποιητικά.
Φινίουμ ῥεγονδόρων. περὶ ὅρων ἰθυνταίων.
Φινίουμ ῥεγουνδόρουμ. τὸ μεταξὺ τῶν ἀγρογειτόνων γυμναζόμενον, ἐχόντων περὶ ὅρων πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν.
Φινίουμ ῥεγουνδόρουμ τῶν διπλῶν δικαστήριον ἐστὶ, καὶ βόνα φίδε καὶ ἰνρὲμ καὶ περσονάλιον καὶ περπετοῦον.
Φινίτουρ. διαλύεται.
Φισκάλια. δημόσια.
Φίσκος. ὁ δημόσιος.
Φίσκος. δημόσιον ταμεῖον.
Φλαμβουλάριοι. ὧν ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ δώρατος φοίνικα ῥάκη ἐξήρτηνται.
Φλάμουλον. ἡ σημαία.
Φλεγιτάτωρ. ἀπαιτητής.
Φλεγίτω. μετὰ βίας ἀπαιτῶ.
Φλούμ. ὁ ποταμός.
Φλοῦμεν. ποταμός.
Φλούμου. ποταμοῦ.
Φοιδεράτοι. οἱ ὑπόσπονδοι τῶν Σκυθῶν.
Φόλις ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου φύρος ἡμιόνων εἰσήχθη τοῖς Κωνσταντινουπολίταις δεῖσθαι τῶν τοιούτων ὑποζυγίων τὴν ἐν πολέμῳ χρεῖαν προισχόμενου. ἕτερος δὲ ὁ κληθεὶς φόλλις τὰς τῶν ἀξιολογοτέρων κατὰ πόλεις οἰκίας κατέλαβεν, ὅτι ἦν αὐτοῖς τὸ γένος ἄνω τῆς ἀξιώσεως τετυχηκὸς, καὶ ἦν ἀτύχημα τὸ κρεῖττον ἐν τοῖς γένεσι πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀξιώσεως διακρινόμενον τῷ ποσῷ τοῖς μὲν τοῦ πρωτίστου τέλους ὀκτὼ χρυσίου λίτραι, τοῖς δὲ τοῦ δευτέρου τέσσαρες καὶ δύο τοῖς τρίτοις, ὥς φησιν Ἡσύχιος ὁ ἰλλούστριος ὁ φιλοσοφίας τῆς Μιλησίας ἐν τῷ ϛ. χρονικῷ διαστήματι τῆς ἱστορίας. φόλλις σταθμός ἐστι λεγόμενος καὶ βαλάντιον· ἕλκει δὲ δηναρίους διακοσίους πεντήκοντα, τουτέστι λίτρας τιβ. καὶ οὐγγίας ἓξ, ὡς ἔχοντος ἑκάστου δηναρίου λίτραν α. καὶ οὐγγίας ιγ. ἔστι δὲ ἕτερος φόλλις συναγόμενος ἐξ ἀργυρίων λεπτῶν ταῖς στρατιώταις διδομένων καὶ διὰ τοῦτο Μιλιαρησίων καλουμένων. ἔχει δὲ ἕκαστον τῶν τοιούτων λεπτῶν ἀργυρίων κεράτιον ἓν ἥμισυ τέταρτον, ὁ δὲ φόλλις ἀργύρια τοιαῦτα ρκε. ἃ ποιοῦσι κράτια σιη. καὶ νούμμους θ. ἤτοι πρὸς τὸ νῦν κρατοῦν μίλλια θ. καὶ νούμμους θ. γινόμενα ἐν χαράγμασι νομίσματα θ. μίλλιον ἓν νοῦμμοι θ. τὰ τοίνυν ρκ. καὶ πέντε ἀργύρια συνήγετο εἰς ἀπόδεσμον ἕνα, καὶ οὗτος ἐκαλεῖτο φόλλις. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος φόλλις διαφόρους ἔχων ποσότητα· ἀπὸ γὰρ δύο χρυσίου λιτρῶν ἀρχόμενος εἰς ὀκτὼ προῄει κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν εὐπορίαν τῶν ἀπαιτουμένων· οὗ μέμνηται μὲν καὶ Ἡσύχιος ὁ ἰλλούστριος ἐν τῷ ϛ. χρονικῷ διαστήματι τῆς ἱστορίας· μέμνηται δὲ καὶ Θαλελαῖος ἐν τῇ β. δι. τοῦ βου. τίτλ. τοῦ ιβ. βιβλ. τῶν Κωδίκων, οὗ τινος τίτλ. ἡ μὲν α. διάταξις ἐξελήφθη ἐν βιβλ. τῶν Βασιλ. ϛ. τίτλ. ζ. κεφ. δ. ἡ δὲ β. παρελείφθη ὡς πάλαι ἀναιρεθεῖσα παρὰ τοῦ θείου Μαρκιανοῦ.
Φόλλεις. ὀβολοί.
Φονεύς ἐστιν ὁ σκοπὸν ἔχων φονεῦσαι κἂν μὴ φονεύσῃ, ἀλλὰ τραυματήσῃ.
Φορβαίαν. περιστόμιον, καπίστριον.
Φόρος. οἶμαι ἀπόδειξις.
Φόρος. ἔνθα ἐστὶ καθοικῶν.
Φόσσα ἐστὶ δοχεῖον ὕδατος χειροποίητον· ἐξ οὗ καὶ φοσσάτον ὀφείλει καλεῖν, μεθὸ τὸ στρατόπεδον εἰς τὴν τῶν πολεμίων γῆν εἰσελθὸν ἄρξεται ποιεῖν τράφον ἤτοι παρεμβολὴν, ἤγουν κάστρον, τουτέστι φόσσαν ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν Κατοῦναν.
Φοῦνδος ἐστὶ πᾶν εἴτι δήποτε ὑπὸ τοῦ ἐδάφους κρατεῖται, καὶ τὸ οἴκημα, καὶ ὁ ἀγρὸς, αἱ δὲ οἰκοδομαὶ ἐν μὲν τῇ πόλει οἰκεῖαι λέγονται· ἐν δὲ τοῖς χωρίοις βίλαι. ὁ δὲ χωρὶς οἰκοδομῆς τόπος, ἐν πόλει μὲν ἔδαφος λέγεται· ἐν χωρίῳ δὲ, ἀγρὸς προσαγορεύεται.
Φοῦνδος. ἀγρός.

ἐν ᾗ διέβαλλεν αὐτούς] Apud Suid. *h. v.* scriptum est διέβαλλον αὐτοὺς, quod rectius.

Φερμοῦλλα. τύπον] Leg. Φόρμουλα. τύπος. male Hervetus *lib.* 46. *Basil. tit.* 2. *p.* 54. vertit: *Prætor dat in eos in solidum formam rescissoriam, quoniam obligantur naturaliter.* Debuisset dicere *formulam rescissoriam.* Græce scriptum τύπον. Labb. Et sic Meursius in *v.* φόρμουλλα.

τὰ φερόμενα ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς τῇ γυναικί] Ita aliquos locutos esse, ut φέρνην appellarent donationem, quæ a viro fit puellæ nuptiarum causa, docet Eust. *ad Il.* A. p. 742-3. at proprie esse φέρνην, quæ confertur a puella viro, idem tradit *dict. loc.* ut et Hesych. ac J. Poll. 3, 3.

Φηδεράτωρ] Rectum est φηδεράτος vel φοιδέρατος.

φηδενσομίσσων] Leg. φιδικομίσσων, ut post φιδικομισάριος. Labb. Similis error admissus est et in glossa seq.

ὁ δὲ περὶ μοιχείας λόγος] Lego, νόμος, Lex nempe Julia, nec aliter scriptum in Basilicis in *l.* 101. *D. de verbor. signification. add. l.* 6. §. 1. *D. ad Leg. Jul. de adulter.*

Φιδικομισάρια. πίστει συμβαλλ. ἤγουν λέγω] Leg. λόγῳ. Labb.

Φιδικομίσο. πίστει] Deest in interpretatione aliquid, quod notet *committo*, vel *commisso.*

Φιλίουμ βὲλ νέρουμ] Scr. fuit φίλιουμ β. νεπότεμ.

φλαμβουλάριοι] φλαμπουράριος quoque et φλάμπουλον alicubi occurrunt, (ut ostendit Meurs. *Gloss.*) adeoque hæc lectio non est sollicitanda. Dicitur etiam φλαμουλάριος, φλαμουράριος, quin et aliter hoc profertur. Vide Du Cangii Glossar.

φλεγιτάτωρ] Leg. φλαγ., ut post φλαγίτω. Labb.

Σκυθῶν] Du Cangius *v.* φοιδεράτοι legit Γότθων: excipit tamen, *nisi per Scythas Gotthi intelligantur.*

Φόλις ἐπὶ Θεοδοσίου] De Folle plura discenda sunt a doctiss. viris Alciato, Cujacio, Brissonio, Hotomanno, et Casaubono in Notis ad Æl. Lampridium. Obiter observandum est, Alciatum meliorem partem hujus præstantissimi loci de varia Follis significatione Latine vertisse et edidisse in Comment. ad lib. XII. Cod. tit. 1. male vero accepisse hæc verba, Ἔστι δὲ ἕτερος φόλλις συναγόμενος ἐξ ἀργυρίων λεπτῶν τῶν ταῖς στρατιώταις διδομένων καὶ διὰ τοῦτο μιλιαρησίων καλουμένων, et reddidisse hoc modo: Est et alius follis coactus ex argenteis leptis, qui militibus, quos miliarios vocabant, dabatur. Vertere debuisset: Est et alius follis coactus et argenteis leptis sive minutis, quæ militibus dabantur; et idcirco miliarisia dicebantur. Labb. De follibus quoque habet quædam Jac. Gothofredus *ad l.* 2. *Cod. Theod. de Senatorib. et glebal.* et de iis agentia loca multa congerit *ad l. un. Cod. Theod. de mensis oleariis.*

ὁ φιλοσοφίας] Lege ὁ φιλοσοφήσας. Ita in *v.* Παλματίου, et *v.* ῥελεβάτος.

οὐγγίας ιγ.] J. Fr. Gronov. *de Pecun. vet.* 4, 16. scribit γ. recte. Docet id exputatio.

πρὸς τὸ νῦν κρατοῦν μίλια θ.] Jam ante laud. Gronov. reponit μιλιαρήσια ρθ. huncque locum curiose et copiose exponit, docens simul, quam multa præclara in hac glossa tradantur.

καθοικῶν] Lego κατοικῶν. Intelligit vero forum in loco domicilii.

τράφον] Brisson. hæc proferens in *v. fossa* exhibet τάφρον, an ex ingenio, an ex libro vet., haud scio; ac multis videbitur omnino ita hic reponendum: at recentior Græcia dixit quoque τράφον, mutato literarum ordine. Ostendunt hoc Meursii et Du Cangii Glossaria.

οἰκεῖαι λέγονται] Scr. οἰκίαι, quod etiam est in Basilicis *in l.*

Φουριόσος. θυμώδης.

Φοῦρ. κλέπτης.

Φοῦρτι. ἀγωγὴ κατὰ κλεπτῶν εἰς τὸ διπλοῦν.

Φούρτη. ἡ κλοπή.

Φούρτη. ἡ περὶ τῆς κλοπῆς ἀγωγή.

Φούρτη μελιφέκτη. κλοπὴ φανερά. οὕτω δὲ ἐκάλεσαν οἱ παλαιοὶ ταύτην ἀπὸ τοῦ μέλανος ὃ καλεῖται φοῦρβομ· ἐπειδὴ λαθραίως καὶ ἀμυδρῶς καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν νυκτὶ ἁμαρτάνεται· ἢ ἀπὸ τῆς ἀπάτης, ἥ τις λέγεται δάμνην· πᾶς γὰρ κλέπτης ἀπατεὼν ἢ καθ' ἑλληνικὴν διάλεκτον ἀπὸ τοῦ φέρειν ἢ ἀφαιρεῖσθαι τὸ πρᾶγμα· φοῦρας γὰρ καλοῦσι τοὺς κλέπτας. ἔστι δὲ κλοπὴ ἀλλοτρίου πράγματος κακίστη ψηλάφησις κέρδους ἕνεκεν γινομένη.

Φούρτης. κλέπτης.

Φούρτιβα. κλοπιμαῖα.

Φουρτίβοι. κλοπιμαῖοι.

Φοῦρτιμ. λαθραίως.

Φούρτι μάνιφέστι. κλοπῆς φανερᾶς.

Φούρτι. κλοπῆς ἀγωγή. αὕτη δὲ ἡ φούρτι πενάλια ἐστὶ, καὶ κινεῖ αὐτὴν πᾶς ᾧ διαφέρει καὶ ὁ βοναφίδε νεμόμενος. ἔστι δὲ μανιφέστα καὶ νεκμανιφέστα· καὶ μανιφέστα μέν ἐστιν ὅταν ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλήφθῃ ὁ κλέπτης ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἔκλεψεν ἢ ἐν ἑτέρῳ τόπῳ ἔτι βαστάζων τὸ πρᾶγμα πρὶν αὐτὸ ἀπόθηται ἐν ᾧ ὥρισε τόπῳ, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μεῖναι. αὕτη δὲ τὴν καταδίκην εἰς τὸ τετραπλοῦν ἐπάγει καὶ ἀπαιτεῖ ἔξωθεν τὸ πρᾶγμα ἢ διὰ τῆς ἰνρέμ ἢ διὰ φουρτίβου κονδικτίου. ἡ δὲ νεκμανιφέστα κινεῖται ἔνθα μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθῇ μηδὲ αὐθήμερον ὁ κλέπτης, ἀλλὰ διαλάθῃ πρὸς καιρόν· αὕτη δὲ εἰς τὸ διπλοῦν καταδικάζει.

Φρακτορίβους ἒτ ἐξπιλατορίβους. τῶν θλώντων καὶ συντριβόντων καὶ τῶν συλώντων καὶ γυμνούντων ἄχρι καὶ τριχός. οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἐκδίοντες ὡς τραχύτεροι τῶν κλεπτῶν, καὶ οἱ τοιχώρυχοι, καὶ οἱ σάκκους ἀνασχίζοντες καὶ οἱ δερεκτάριοι, ἤγουν κλέπται εὔθυκτοι ἢ εὐκόλως θίγοντες καὶ ἐπαφώμενοι καὶ ψηλαφῶντες τὰ κλέμματα, εὐτελεῖς μὲν ὄντες εἰς μέταλλον βάλλονται διηνεκῶς ἢ προσκαίρως, τιμιώτεροι δὲ ἀποκινοῦνται τῆς βουλῆς ἢ ἐξορίζονται· καὶ οἱ μὲν ἐν νυκτὶ τοίχους ὀρύσσοντες ῥοπάλοις τυπτόμενοι μεταλλίζονται· οἱ δὲ ἐν ἡμέρᾳ ῥοπάλοις τυπτόμενοι τὰς ἀνωτέρω εἰρημένας ὑπομένουσι τιμωρίας.

Φράτερ πατρουέλις. ἐξάδελφος πρὸ πατρός.

Φράτρες. ἐξάδελφοι.

Φρατρικίδα. ἀδελφοκτόνος.

Φράτωρ. ὁ συγγενής.

Φραυδάτωρ. ὑποστερητής.

Φύσκος. τὸ δημόσιον.

Φῶκτου ἄρδετ. πυρὶ καυθήτω.

X.

Χαράκωμα ἐστὶ, τὸ περίφραγμα ὃ περιβάλλονταί τινες στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ.

Χαριστήρια. εὐχαὶ ἐπινικίοις εὐχαριστηρίαν ἔχουσαι.

Χαρτουλάριος. ὁ τὰς τῶν δικαζομένων διαλύων δίκας, οὓς τῷ στρατηγῷ ἔν τισιν ὑποτάσσεσθαι δεῖ.

Χειρόμακτρον. οἱ Ῥωμαῖοι μανδείλιον λέγουσι.

διαφέρει τὸ Χρέος τοῦ δανείου· τὸ μὲν γὰρ δάνειον ἐστὶ τὸ ἀπὸ δώσεώς τινος καὶ καταβολῆς χρεωστούμενον μόνον. τὸ δὲ χρέος ἐστὶ καὶ αὐτὸ τὸ δάνειον, καὶ τὸ ἀπὸ λεγάτου καὶ ἀπὸ διαθήκης, καὶ τὸ ἀπὸ πράσεως ὑπολιμπανόμενον, καὶ ἑτέρως.

διαφέρει Χρηματικὴ ὑπόθεσις τῆς ἐγκληματικῆς· ἡ μὲν χρηματική ἐστιν, ἡ ζημίαν χρημάτων τοῖς ἔχουσιν αὐτὴν προξενοῦσα. ἐγκληματικὴ δὲ, ἡ βαρυτέραν ἔχουσα τιμωρίαν.

ἡ Χρῆσις μόνη τῆς οἰκήσεως διαφέρει τῆς οἰκήσεως τῶν καρπῶν· ὁ γὰρ χρῆσιν μόνην ἔχων οἰκήσεως αὐτὸς δύναται μόνος οἰκεῖν μετὰ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀπελευθέρων καὶ ἑτέρων, οὐ δύναται δὲ μισθοῦν τὴν οἴκησιν. ὁ δὲ χρῆσιν οἰκήσεως ἔχων, δύναται τὴν οἴκησιν μισθοῦν ἑτέρῳ τοῦ κατοικεῖν.

Χρηστήρια. οἱ νεβοχύται.

Ψ.

Ψιλὸν σύμφωνον ἐστὶν, ἡνίκα μὴ προηγήσεται δόσις, ἀλλὰ μόνον σύμφωνον συστῇ ἐπὶ δόσει καὶ λόγῳ.

211. *D. de verbor. signif.*

μελιφέκτη] Pro *μανιφέστη* vel *μανιφέστι*, quod paulo post sequitur.

ἀμυδρῶς] Apud Theophil. §. 2. *Inst. de obligatt. quæ ex dilict. nascunt.* est ἀμαυρῶς, quod idem notat.

δάμνην] Scribi debuerat Φραῦς d. §. 2. ubi recte Theophil., ἢ *a fraude*, ἐκ τῆς ἀπάτης.

φουρτίβου κονδικτίου] Pro φουρτ. κονδικτιτίου.

φρακτορίβους] Pro ἐφφρακτόριβους. Titulus Pandectarum exprimitur *de effractoribus et expilatoribus.*

τοῖς ἀνθρώποις ἐκδίοντες] Basilic. *in l.* 1. §. 1. *D. d. tit.* melius hoc exprimunt ita, τοὺς ἀνθρώπους ἐκδύοντες.

εὔθυκτοι] Lego εὔθικτοι, quod exstat in Schol. Basilicωn *ad d. l.* 1. §. 1.

εἰς μέταλλον etc.] In Basilicis *dict. loc.* habetur, εἰς ἔργον δημόσιον, uti in Digestis, *in opus publicum.* Hoc vero ipsi videtur adscribendum esse Auctori, qui inprudenter retinuit illa διηνεκῶς ἢ προσκαίρως, quæ optime quadrant pene [pœnæ] operis publici, utpote et perpetuæ et temporali: at non debet esse temporalis pœna metalli, *l.* 28. §. 6. *D. de pœnis*, uti nec deportatio, *l.* 7. §. 2. *l.* 18. §. 1. *D. de interdict. et relegat.* Addatur Cujac. *Obs.* 6, 25.

πρὸ πατρὸς] Th. Muncker. *ad Hygin. fab.* 107. legit παρὰ, mihi placet πρός. Videantur nott. p. 1706.

Φράτρος. ἐξάδελφοι] Nihil hic mutandum. *Fratres* et *sorores* sumuntur etiam pro fratribus et sororibus patruelibus a bonis scriptt.; quod pluribus ostendit V. C. Jac. Perizon. *Anim. Hist.* c. 3.

φύσκος] Pro φίσκος.

X.

χρηστήρια. οἱ νεβοχύται] Du Cangius *v.* Νεροχύτης legit χριστήρια. οἱ νεροχύται, intelligens locum in balneo, in quem aqua effunditur; νερὸν enim recentiori Græciæ est *aqua.*

HADRIANI SENTENTIÆ.

ʼΑΔΡΙΑΝΟΥ ʼΑΠΟΦΑΣΕΙΣ.

Petente quodam ut militaret, Hadrianus dixit, Ubi vis militare? Illo dicente, In prætorio: Hadrianus interrogavit interim in urbana militia: et si bonus miles fueris, tertio stipendio poteris in prætorium transcendere.

Αἰτοῦντός τινος ἵνα στρατεύσῃ, Ἀδριανὸς εἶπεν, Ποῦ θέλεις στρατεῦσαι; Ἐκείνου λέγοντος, Εἰς τὸ πραιτώριον· Ἀδριανὸς ἐξήτασεν ἐν τόσῳ ἐν τῇ πολιτικῇ στρατείᾳ· καὶ ἐὰν καλὸς στρατιώτης γένῃ, τρίτῳ βαθμῷ δυνήσῃ εἰς πραιτώριον μεταβῆναι.

Per libellum postulante quodam ut libertum suum puniret, qui ante tempus in latumias damnatus, postea congiarium suum petebat: Hadrianus dixit, Quid quæris hominem perdere de quo jam vindicatus es, impudens?

Διὰ βιβλιδίου ἀξιοῦντός τινος ἵνα ἀπελεύθερον αὐτοῦ κολάσῃ, ὃς πρὸ χρόνου εἰς λιθοτομίας καταδεδικαστὸς, μετὰ ταῦτα τὴν ἐπίδοσιν αὐτοῦ ᾐτεῖτο· Ἀδριανὸς εἶπεν, Τί ζητεῖς ἄνθρωπον ἀπολέσαι ἐξ οὗ ἤδη ἐξεδικήθης, ἀναιδής;

Petente quodam de filio suo quod se negligeret * * * et pauperem, in quem omnem substantiam suam consumserat: Hadrianus juveni dixit, Tuere patrem tuum: (ideo enim te genuit) et cura ne iterum de te queratur.

Αἰτοῦντός τινος περὶ ἰδίου υἱοῦ ὅτι αὐτὸν ἠμέλει ἀσθενοῦντα καὶ πενόμενον, εἰς ὃν πᾶσαν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ δεδαπανήκει· Ἀδριανὸς τῷ νεανίσκῳ εἶπεν, Φύλασσε τὸν πατέρα σου· (διὰ τοῦτο γάρ σε ἐγέννησεν) καὶ φρόντισον μὴ πάλιν περὶ σοῦ μέμψηται.

Codicillos quidam Hadriano porrexit, per quos dicebat plures esse feneratores qui iniquas usuras exigebant, in quibus quosdam in denarios mille continuo dierum centum et extrinsecus centesimas accipere, et eadem pecunia rursus fœnerare: Hadrianus dixit, Eminentissimus vir, præfectus meus, de hoc judicabit, et renuntiabit mihi per libellum.

Κωδικίλλους τὶς Ἀδριανῷ ἐπέδωκεν, δι' ὧν ἔφασκεν πλείονας εἶναι δανειστὰς οἵτινες ἀδίκους τόκους ἀπῄτουν, ἐν οἷς τινὰς εἰς δηνάρια χίλια ἐξαυτῆς ἡμερῶν ἑκατὸν καὶ παρεκτὸς ἑκατοστὰς λαβεῖν, καὶ τὰ αὐτὰ χρήματα πάλιν δανείζειν· Ἀδριανὸς εἶπεν, Ἐξοχώτατος ἀνὴρ, ἔπαρχος ἐμὸς, περὶ τούτου ἐδίκασεν, καὶ ἀπαγγέλλει μοι διὰ βιβλίου.

Dicente quodam esse sibi substantiam equestris dignitatis: sed quum equum publicum peteret, prætermissum se esse, securum crimine quod ipsi concitaverunt: Qui equum petit publicum emendatus esse debet: cætera autem vitæ tuæ ipse probabis.

Λέγοντός τινος εἶναι αὐτῷ περιουσίαν ἱππικῆς ἀξίας· ἀλλ' ὅτε ἵππον δημόσιον ᾐτεῖτο, παραλελεῖφθαι αὐτὸν διαβολὴν δουλια ἣν αὐτοὶ παρώξυναν· Ὅστις ἵππον αἰτεῖ δημόσιον, διωρθωμένος εἶναι ὀφείλει· τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ βίου σου αὐτὸς δοκιμάσεις.

Postulante quodam permitti sibi patrem suum ab exilio revocari: A quo exiliatus est? Illo dicente, A Præfecto: Sine videam commentarios: tu autem cura redire ad me.

Αἰτοῦντός τινος ἐπιτραπῆναι αὐτῷ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπὸ ἐξορισμοῦ ἀνακαλέσασθαι· Ὑπὸ τίνος ἐξώρισται; Ἐκείνου λέγοντος, Ὑπὸ ἐπάρχου· Ἄφες ὄψωμαι τὰ ὑπομνήματα· σὺ δὲ φρόντισον ἐπανελθεῖν πρὸς ἐμέ.

Dicente quodam se circumventum esse a suis libertis, et habere suas tabernas in quibus ipsi negotiantur de sua pecunia, et nihil ab illis accipere: Advocatus ergo libertorum respondit, multo tempore patrono suo unumquenque præstitisse denarium, et adhuc paratos esse præstare si illis permitteret: Curate ne iterum queratur: communem sensum habete.

Λέγοντός τινος ἑαυτὸν περιγεγράφθαι ὑπὸ ἰδίων ἀπελευθέρων, καὶ ἔχειν ἴδια ἐργαστήρια ἐν οἷς αὐτοὶ πραγματεύονται ἐκ τοῦ ἰδίου χρήματος, καὶ μηδὲν ἀπὸ ἐκείνων λαμβάνειν· Ὁ συνήγορος οὖν ἀπελευθέρων ἀπεκρίθη, πολλῷ χρόνῳ τῷ πάτρωνι αὐτοῦ ἕνα ἕκαστον παρεσχηκέναι δραχμὴν, καὶ ἔτι ἑτοίμους εἶναι παρέχειν εἰ αὐτοῖς ἐπιτρέποι· Φροντίσατε μὴ πάλιν μέμψηται. κοινὸν νοῦν ἔχετε.

Per libellum dicente quodam patrem suum confiscatum esse, et sibi decuriam ablatam esse et multa alia sui juris: Quæ quum peteret, Hadrianus interrogavit, Quare non antea audisti præfectum, et de hoc questus es? ipse tibi defuisti.

Διὰ βιβλιδίου λέγοντός τινος πατέρα ἴδιον ἀποπεφισκῶσθαι, καὶ αὐτῷ δεκάδα ἀπηνέχθαι καὶ ἄλλα πολλὰ τοῦ ἰδίου δικαίου· Ἅτινα ἀπαιτοῦντος, Ἀδριανὸς ἠρώτησεν, Διὰ τί οὐ πρότερον ἤκουσας τὸν ἔπαρχον, καὶ περὶ τούτου ἐμέμψω; αὐτὸς σαυτῷ ὑστέρησας.

Urbico dicente primitivum manumittere volentem, vetitum esse matrem pupillæ: (in fraudem enim pupillæ hoc fieri, esse enim eum actorem, et per eum res administrari) Hadrianus inquisivit persuaderi judicibus non debere eum circa eam appellationem manumitti.

Ὑρβικοῦ λέγοντος πριμιτίοβον ἐλευθερῶσαι θέλοντα κεκωλυσμένον εἶναι μητέρα ὀρφανῆς· (εἰς ἀδικίαν γὰρ τῆς ὀρφανῆς τοῦτο γίνεσθαι. εἶναι γὰρ αὐτὸν πραγματευτὴν καὶ διὰ τούτου πράγματα διοικεῖσθαι) Ἀδριανὸς ἀνεζήτησεν πεῖσαι τοὺς κριτὰς μὴ ὀφείλειν τοῦτον περὶ ταύτην προσηγορίαν ἐλευθεροῦσθαι.

Dicente quadam muliere, congiarium filii sui ablatum esse a nescio quo: eumque filium suum esse, et ad se pertinere congiarium: negavit alius. Respondit mulier, Latinam se fuisse, et tabu-

Λεγούσης τινὸς γυναικὸς τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἰδίου υἱοῦ ἀφῃρῆσθαι ὑπό τινος· αὐτόν τε υἱὸν ἴδιον εἶναι, καὶ πρὸς αὐτὴν ἀνήκειν τὴν ἐπίδοσιν· ἠρνήσατο ἄλλος. Ἀπεκρίθη γυνὴ, Ῥωμαϊκὴν αὐτὴν γεγενῆσθαι, καὶ

las quidem scriptas fuisse, nuptias vero non fuisse. Quum ergo non potuisset eum ostendere filium suum esse de quo agebatur, Cum non sit tuus filius, congiarium redde.

δέλτους μὲν γεγράφθαι, γάμους δὲ μὴ γεγονέναι. Μὴ δυνηθέντος οὖν αὐτὸν ἀποδεῖξαι υἱὸν ἴδιον εἶναι περὶ οὗ ἐπράττετο· Ὁπότε μὴ εἴη σὸς υἱὸς, τὴν ἐπίδοσιν ἀπόδος.

Hadriano congiarium dante, mulier quædam exclamavit, Oro te, domine imperator, ut jubeas de congiario filii mei aliquid mi dari, quando ipse me negligit.

Ἀδριανοῦ ἐπίδοσιν διδόντος, γυνή τις ἐξεβόησεν, Δέομαί σου, κύριε αὐτοκράτορ, ἵνα κελεύσῃς ἐκ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ υἱοῦ μου τι ποτέ μοι δοθῆναι, ἐπειδὴ αὐτός μου ἀμελεῖ.

Et filius ejus, Ego, domine imperator, non agnosco hanc matrem.

Καὶ υἱὸς αὐτῆς, Ἐγὼ, κύριε αὐτοκράτορ, οὐκ ἐπιγινώσκω ταύτην μητέρα.

Si tu hanc matrem non agnoscis, nec ego te civem Romanum.

Εἰ σὺ ταύτην μητέρα οὐκ ἐπιγινώσκεις, οὔτε ἐγώ σε πολίτην Ῥωμαῖον.

Fuit lex quædam hujusmodi omnibus hominibus, ut qui parricidium fecisset, publice in culeo missus consueretur cum vipera et cane et simia et gallo, impiis animalibus, impius homo: et super plaustrum junctum nigris bubus deferretur in mare, et projiceretur in profundum.

Ἐγένετο νόμος τις τοιούτου τοῦ τρόπου πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅπως ὅστις πατροκτόνιον πεποιήκει, δημοσίως εἰς μολγὸν πεμφθεὶς συνραφῇ μετὰ ἐχίδνης καὶ κυνὸς καὶ πιθήκου καὶ ἀλέκτορος, ἀσεβῶν ζώων, ἀσεβὴς ἄνθρωπος· καὶ ἐπὶ ἀμάξης ἐζευγμένης μελανοῖς βουσὶν κατενεχθῇ εἰς θάλασσαν, καὶ ῥιφθῇ εἰς βαθύ.

Ostendi enim exemplum pœnæ, ut magis timeant tam nefarium opus operari.

Ἔδειξα οὖν ὑπόδειγμα τιμωρίας, ἵνα μᾶλλον φοβηθῶσιν οὕτως ἄνομον ἔργον ἐργάσασθαι.

Nunc ergo justa facite. bonum enim exemplum omnibus ostendetis.

Νῦν οὖν δίκαια ποιεῖτε. καλὸν γὰρ ὑπόδειγμα πᾶσιν ὑποδείξετε.

EXCERPTA DE DOSITHEO E FABRICII BIBL. GR.

6, 365. Ed. Harles.

"Dositheus, magister, incerta ætate[1] scriptor, de tota re grammatica tres libros composuit, Goldasto,[2] qui MSS. in Cod. Sangallensi legit, judice, admodum conquisite. Primo libro proletaria exsequitur, et passiva illa de octo orationis partibus præcepta cum industria. Altero simplicium vocabb. signiff. tradit, in iis, quas Glossas vocamus s. Lexx. Postremus has continet D. Hadriani Imp. Sententias et Epistolas cum aliis aliorum dictis et scriptis, quæ nescio quorum desidia an injuria truncata peritarunt. Idem Goldastus in Præf.:—' De Dositheo, qui aut quo ævo fuerit, quis ejus meminerit, nihil dum scire potui. Cod. Monasterii S. Galli, qui Cujacio visus, collatus, laudatus, eum ipsi habuimus, concessu et beneficio illustriss. et reverendiss. Principis D. Bernardi nunc Abbatis, quem in ædibus Schobingeri descripsimus, hominis de re literaria bene meriti, merentis, merituri.' Jac. Cujacius Obs. 14, 33. 21, 5. 6. 7. Hadriani Sententias illustrans testatur, se illas, cum essent in Ed. HSt. imperfectæ et depravatæ, restituere e Bibl. S. Galli ap. Helvetios, ubi in calce Grammatices Dosithei Magistri sunt ejusd. Hadriani Sententiæ et Epistolæ, h. e. Rescripta brevia longeque plura, quæ omnia ad jus civile pertinent Gr. et Lat. conscripta. Auctor Præf. ad Glossaria utriusque linguæ digesta a C. Labbeo:—' Præter bina ista Glossaria, aliquot alia ex ineditis Glossariis excerpta Latino-Gr. subdidit HSt. A. 1573. fol. Ex iis primum in certa capita ad ll. communes digestum Glossarii B. Benedicti Floriacensis titulum præfert, quod forte e Monasterii illius bibliotheca fuerit. Huic subnectuntur Exercitationes aliquot grammaticales,[3] hisque Sententiæ Hadriani Imp., quas e Cod. Dosithei Grammatices Sangallensi, in quo eas legerat Jac. Cujacius, auctiores et notis illustratas rursum publicavit. Melior Hamensueltus Goldastus A. 1601. et haud ita pridem V. C. Nicolaus Catharinus. Quæ quidem Sententiæ non aliæ sunt, quam Hadriani Imp. Interrogationes, quarum meminit Alcuinus Epist. 102. Incertum vero an is Dositheus fuerit, ad quem Epistolam xxxiii. scripsit Julianus Imp.' Certe ante Justinianum Imp. vixisse non dubitat Tho. Reinesius in Defensione Var. Lectt. 90., qui de lege in parricidas lata, quæ inter Sententias Hadriani legitur, disserens, ' Vanum,' inquit, ' fuerit et puerile existimare legem illam sic perscriptam, sive morem ad Adriani tempora pertinere; nam tum parricidas culleo insutos in mare vel amnem jactari vel bestiis objici,' l. pen. D. de L. Pomp. de Parr., ' etiam vivos exuri mos erat.' Julius Paulus lib. v. Sentent. tit. 24.:—' Subnexaque ea est responsis Adriani a scriptore Magistro Gramm.: quem citeriorum sæculorum aliquo, et quidem ante Justinianum vixisse, certum est: et repetita fortassis e lege a Constantino, nisi nos fallit Tribonianus, primum promulgata.' C. de his, qui Par. vel Lib. occid. Ex eod. Dosithei Grammatices libro defloratum est Fr. de Manumiss. et Libertis, præsertim Lat. Junianis, quod inter vet. JCtorum reliquias cum Cod. Theodosiano edidit Cujacius Latinum, Lugd. 1566. fol." Fabricius. "Id Fr. docte illustravit Matth. Röver, Lugd. Bat. 1739. 8. E Cod. Leidensi edidit Augustin van Staueren in Misc. Obs. Crit. V. ix. T. 3. p. 413., inprimis p. 418., particulam Hyginianæ Genealogiæ cum Præf. Dosithei ad Maximum et Aprum Coss. (h. e. a. Chr. 207.) Gr. et Lat. Is autem Cod. Leidensis plura continet Dositheanæ industriæ monumenta; n. bina Glossaria, Hadriani Responsa, Fabulas Æsopias, Juris antiqui Fr., excerptum ex Hygini Genealogia, et Belli Trojani Hist.; omnia Gr. et Lat. a Magistro conscripta, quæ pueris erudiendis inservirent. Atque integro operi auctor titulum fecisse videtur: Ἑρμηνεύματα, Interpretamina. De illo autem Cod. ejusque ætate, de opusculis et excerptis illius, inprimis de Fr. ex Hygini Genealogia, erudite fuseque disputat et profert specimina Valck. in Misc. Obs. Crit. Vol. x. p. 108—123." Harles.

[1] "Probabiliter sub initium sæc. III. a. Chr. 207. v. Valck. l. mox citando p. 111. et Saxii Onom. Litt. 1, 346." Harles.

[2] "In nott. ad Hadriani Imp. Ἀποφάσεις s. Responsiones Epistolasque Gr. cum Lat. Dosithei versione e lib. 3. Grammaticæ ejus excerptas, editasque Gr. et Lat. Genevæ 1601. 8. p. 25." Fabricius. "Item in Schultingii Jurisprud. vet. ante-Justinianea, Lugd. Bat. 1714. 4. p. 860. Hadriani Responsa et Rescripta, e Dositheo, cum vet. Lat. versione notisque Goldasti recudi fecit Fabr. B. Gr. 12, 516." Harles.

[3] "Exercitationes illas s. Colloquia ex HSt. Ed. Jo. Verwey quoque subjunxit suæ novæ Methodo docendi Græca p. 317. Gaudæ 1702. 8. Extant etiam in Thes. utriusque L. Bonaventuræ Vulcanii, qui Gloss. et Scriptt. de proprietate et differentiis vocc. utriusque L. junctim edidit Lugd. Bat. 1600. fol. p. 281. In eod. Thes. Vulcanii p. 209. habes etiam Hadriani Ἀποφάσεις, quales HSt. cum Glossariis suis ediderat." Fabr.

QUÆ E DOSITHEI LIBRO TERTIO SUPERSUNT,

HADRIANI IMPERATORIS SENTENTIÆ ET EPISTOLÆ

AD VETUS JUS SPECTANTES,

CUM GOLDASTI NOTIS.

Vide Fabric. Bibl. Gr. 12, 516-554. Ed. 1740.

De DOSITHEO Grammatico memini me dicere Volum. VII. hujus Bibl. p. 59. Ab eo tempore, quæ ex ejus libro tertio supersunt, HADRIANI Imperatoris * Sententiæ et Epistolæ ad vetus jus spectantes, quas pridem laudavit illustravitque Cujacius XIV. 33. et XXI. 5. 6. 7. Obs. recusæ sunt nitide ex perfectione ** Goldasti editione ad Codicem Gr. Lat. Monasterii S. Galli exacta Genev. 1601. 8. in Jurisconsultissimi Viri Antonii Schultingii Jurisprudentia vetere ante-Justinianea p. 860. seq. Lugd. Bat. 1717. 4. Cum vero unicum hoc in illo opere monimentum Græcum sit, idque breve et rarius obvium, juvat hoc loco illud integrum reddere cum integris Goldasti notis et cum Latina veteri Dosithei versione, incertum, an illius, ad quem exstant Libanii Epistolæ.

I.

ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ ἐστι καὶ ἐπαινετὸν τοσαύτῃ εὐφυείᾳ τούτῳ τῷ βιβλίῳ [1] ἔργον μαθήσει διερμηνευόμενον. [2] Πρὸ τούτου γὰρ δυσὶν βιβλίοις συνέγραψα πάντα τὰ ῥήματα, ἃ ἠδυνήθην τῇ ἡμετέρᾳ ἑρμηνείᾳ, ὅσα ἀναγκαῖα [3] ὑπολαμβάνω, καὶ [4] ὅλος ὅσα ὀφείλει ἀνθρώποις φιληταῖς τῆς λαλιᾶς Ῥωμαϊκῆς· οὐκ ἐδίστασα καὶ ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ προσθεῖναι, ἵνα ἔχῃς [5] ὅπως ἑαυτὸν γυμνασῃς· ἀλλὰ καὶ [6] εὐτύχως τέκνοις σοῖς [7] καταλείπῃς καὶ ὑπόδειγμα φιλοπονιῶν σου. Ἤδη οὖν [8] ἀρξώμεθα [9] ἑρμηνεύειν καθ' ὡς δυνάμεθα διδάσκειν κάλλιστα. ἀλλὰ τὰ κεφάλαια τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων [10] ἑνὸς ἑκάστου ταῦτα ἔσονται. ΘΕΙΟΥ 'ΑΔΡΙΑΝΟΥ 'ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ καὶ 'ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ἐξ ὧν μείζων εὐχρηστία ἀκολουθεῖ ἀνθρώποις [12] ἀπὸ τούτου τοῦ ἄρχοντος ἐγένετο καὶ λαλιότης. διὸ ἀναγκαίως εἰσὶν ἀναγνωστέα καὶ μνήμῃ παραδοτέα, [13] εἰ μέντοι θέλομεν Ῥωμαϊστὶ λαλεῖν ἢ Ἑλληνιστὶ χωρὶς αἰτίας. οὕτως ἀρξώμεθα.

2. [14] Αἰτοῦντός τινος ἵνα [15] στρατεύηται, 'Αδριανὸς εἶπεν, [17] Ποῦ θέλεις [18] στρατεύεσθαι; [19] Ἐκείνου λέγοντος, εἰς τὸ πραιτώριον, 'Αδριανὸς ἐξήτασεν, ποῖον

I.

MIRANDUM est et laudandum, tanto ingenio, hoc libro opus doctrinæ interpretatum. Ante hoc enim duobus libris conscripsi omnia verba, quæ potui nostra interpretatione, quæ necessaria arbitror, et omnino quæ prosunt hominibus amatoribus loquelæ Latinæ: non dubitavi et in hoc libro addicere, ut habeas ubi teipsum exerceas: sed et feliciter libris tuis relinquas et exemplum studiorum tuorum. Jam ergo incipiamus interpretari sicut possumus docere optima: sed capitula nominum et verborum uniuscujusque hæc erunt: DIVI ADRIANI SENTENTIÆ et EPISTOLÆ, ex quibus major utilitas [11] sequitur hominibus, ab eo principe fuit et loquela: propterea necessario sunt legenda et memoriæ tradenda, si tamen volumus Latine loqui vel Græce sine vitio: sic incipiamus.

2. Petente quodam, ut militaret, [16] Adrianus dixit, Ubi vis militare? Illo dicente, in prætorio, Adrianus interrogavit, quam staturam habes? dicente illo,

* Non omnia tamen, ut hic leguntur, ad Hadriani tempora pertinere, pulchre observat Reinesius in defensione Variarum Lect. p. 90.

** Minus integras ediderat Henricus Stephanus in Glossariis veteribus Græco-Latinis p. 299. seq. A. 1572. fol. atque inde Bonav. Vulcanius Lugd. Bat. 1600. fol.

[1] Ἔργον μαθήσει] Lego, μαθήσεως.

[2] Πρὸ τούτου γὰρ δυσὶν βιβλίοις συνέγραψα πάντα τὰ ῥήματα] Nam de tota re Grammatica tres libros conscripsit admodum conquisite. Primo libro proletaria exequitur et passiva illa de octo orationis partibus præcepta cum industria. Altero simplicium vocabulorum significantias tradit et in iis, quas Nomenclaturas, et in iis, quas Glossas vocamus sive Lexica. Postremus has continet D. Adriani Imperatoris Sententias et Epistolas, cum aliis aliorum dictis et scriptis, quæ nescio quorum desidie an injuria truncata peritarunt.

[3] Ὑπολαμβάνω, arbitror] Recte cohærent ista, nec manu opus interpoli.

[4] Ὅλως, omnino] Glossæ Cyrilli: ὅλως, toto, omnino.

[5] Ὅπως, ubi] Est hæc ipsius Dosithei versio: itaque ex libro ejus I. scribendum est, ὅπου.

[6] Εὐτύχως, feliciter] Ms. habet εὐτύχων. Latinum nomen mutuatum a librario est. Sallustius Rhetor apud Curt. Pichenam Notis ad Tacitum: Ego Sallustius legi et emendavi Romæ felix, Olibrio et Probino consulibus, in foro Martis controversias declamans oratori Endelechio. Rursus Constantinopoli recognovi, Cæsario et Attico consulibus. Solens hic et celebris sive Hellenismus sive Ebraismus.

[7] Καταλείπῃς καὶ ὑπόδειγμα: relinquas et exemplum] Delendæ sunt particulæ, καὶ, et, et si nihil desit.

[8] Ἀρξώμεθα] Cujacius inferius emendavit ἀρχώμεθα, sed ἀδιάφορα.

[9] Ἑρμηνεύειν] Interpretatum oportuit, interpretando, non interpretari.

[10] Ἑνὸς ἑκάστου] Ms. ὡς ἕκαστοι.

[11] Sequitur hominibus] Græcum hoc loquendi genus, Latinum non agnoscit, quod quidem ego sciens sim. Pro eo apud probatos scriptores observatum est Comitari alicui.

[12] Ἀπὸ τούτου τοῦ ἄρχοντος ἐγένετο καὶ λαλιότης] Mendum inest loco, quod sine ope et auxilio alius codicis haut temere eluas, præterquam cum Amplissimo Lectio punctandum censeas post nomen ἀνθρώποις, ut ista verba integram periodum absolvant: quod ego verum arbitror.

[13] Εἰ μέντοι] Latinius, meo quidem animo, contulisset si quidem, quam si tamen.

[14] Αἰτοῦντός τινος ἵνα στρατεύηται] Legitimæ staturæ hominem, id est, quinque pedum et sex unciarum, qui legi optabat inter prætorianos, jubet Adrianus exspectare tertium stipendium, hoc est, tertium annum, et interim militare inter urbanas cohortes.

[15] Στρατεύηται] Stephani codex στρατεύσῃ.

[16] Adrianus dixit] Stephani codex, Hadrianus respondit.

[17] Ποῦ] Cujacianum hoc est. Nam in Ms. libro legitur ποῖ: sæpe hæ particulæ inter se mutarunt. Nunc unum locum proferam ex Pythagoræ χρυσοῖς ἔπεσι: Πῇ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη; Apud Suidam in vet. ed. ποῖ παρέβην; quod genuinum est. Alibi Suidas: πόθεν, ποῖ, ἐπὶ πάσης μεταβολῆς τοῦτο ληπτέον, ὥς φησιν 'Αριστοτέλης. Fallit ergo Hesychius discriminans: ποῖ, εἰς τίνα τόπον. τὸ δὲ ποῦ, ἐν τίνι τόπῳ.

[18] Στρατεύεσθαι] Stephani codex, στρατεῦσαι.

[19] Λέγοντος ἐκείνου, dicente illo] Hæc ut adjicerem, sensus postulavit.

μῆκος ἔχεις; λέγοντος ἐκείνου, [20] Πέντε πόδας καὶ ἥμισυ, Ἀδριανὸς εἶπεν, [21] ἐν τοσούτῳ εἰς τὴν πολιτικὴν στρατεύου, καὶ ἐὰν καλὸς στρατιώτης [22] ἔσῃ, [23] τρίτῳ ὀψωνίῳ δυνήσῃ [24] εἰς τὸ πραιτώριον μεταβῆναι.

Quinque pedes et dimidium, Adrianus dixit: Interim in urbana milita, et si bonus miles fueris, tertio stipendio poteris in prætorium [25] transire.

3. [26] Δι' ἐπιστολιδίου αἰτοῦντός τινος, [27] ἵνα τὸν ἴδιον ἀπελεύθερον ἀπολέσῃ, ὃν πρὸ χρόνου [28] κελεύσει ἐπάρχου γαζοφυλακίου κατὰ νόμον Αἴλιον Σεντίον [29] εἰς λιθοτομίας βέβληκε, καὶ νῦν τὴν [30] ἐπίδοσιν αὐτοῦ

3. Per libellum petente quodam, ut suum libertum perderet, quem ante tempus jussu præfecti ærarii secundum legem Æliam Sentiam in lautumias miserat, et modo congiarium hujus peteret, Adrianus

[20] Πέντε πόδας καὶ ἥμισυ] Milites olim non tantum ætate aut fortitudine, sed etiam corporis statura æstimabantur. Qua de re videndus Cujacius Observat. lib. XXI. c. 5. ubi hanc sententiam et emendavit pariter et explicavit. Ænigma Symposii, sub lemmate MILES PODAGRICUS, quod et Ms. S. Galli adgnoscit, nec P. Pithœus intellexit, nec Josephus Castalio. Reperio et paganos ita æstimatos, ob formam corporis scilicet. Nam corporis magnitudo requiritur, ut quis pulcer dicatur. Aristoteles Ethic. Nicomach. lib. IV. c. 7. ὥσπερ καὶ τὸ κάλλος ἐν μεγάλῳ σώματι. οἱ μικροὶ δὲ ἀστεῖοι καὶ σύμμετροι, καλοὶ δ' οὔ. Adeundi sunt Interpretes. Hinc Nicephorus Callistus, ubi de Salvatoris effigie et forma disserit, etiam staturæ facit mentionem, quam prisci observaverunt. Verba ejus Latina opponam ex Interpretatione Jo. Langii: quia Græcus codex necdum in manus meas pervenit. Ecclesiast. hist. lib. I. c. 40. Porro effigies formæ Domini nostri Jesu Christi, sicuti a veteribus accepimus, talis propemodum, quatenus eam crassius verbis comprehendere licet, fuit. Egregio vividoque vultu fuit. Corporis statura ad palmos prorsus septem, &c. Per palmos, credo, pedes intelligit, aut in numero mendum est: quod ut suspicer, facit Epistola fictitii Lentuli ad S. P. Q. R. quam pravatam edidit Laziardus Histor. univers. c. 12. Nam manu descripta penes me servatur, in qua legitur: Homo quidem statura procerus, scilicet XV. palmorum et medii, sed spectabilis: vultum habens venerabilem. Alter itaque ex altero emendandus: et quidem ille ex isto, reponendaque nota, quæ interiit: ad istanc faciem, ιϛ. Quæ statura non mira, nec admodum singularis. Legimus namque apud Alamannes legitimam mancipiorum mensuram fuisse palmorum amplius XIV. Restituendum de ea re caput in Lege Ripuariorum, quod omissum et addendum est in editione Herolti. Lemma in Ms. Schobingeri codice præponitur hujusmodi: Si quis servum alienum occiderit, solidos XII. in capitale restituat, aut cum alio servo, qui habeat XIIII. palmos cum pollice replicato, et duos digitos in longitudinem, et tres solidos in alio pretio superponat, quod fiunt simul solidi XV.

Si quis Ecclesiasticum servum vel regium occiderit, tripliciter componat, hoc est, XLV. solidis.

Est hoc caput penultimum, quod ex lege Ripuaria citat Meginfredus Chronicæ suæ lib. III. et Joh. Vadianus Antiquitatum Alamanniæ lib. II. Alamannis solens fuisse mancipia æstimare statura corporis, etiam hæc Charta docet, quæ ab Alamannis scripta in Alamannia:

"In Dei nomine: ego Catauvina ancilla Dei, dono atque trado monasterium sancti Galloni, ubi ejus sacrum requiescit corpus. Et hoc est, quod trado ego in Lutinach visura sum habere, et in alio loco, qui dicitur Beffindorf, et in locis, campis, silvis, et omnia, quæ inibi visura sum habere, et casatos tres his nominibus, Ragingerius cum infantes suos his nominibus, Righero, Wantilone, Waltricho, et uxore sua Fastrata, et filio eorum Wolfrido, et servo ejus Isamberto, et alio servo nomine Woto, et Haccone, qui est in concambio cum Wichardo, redemere se vult, det alium mancipium XI. manuum longum. Hi sunt testes, qui præsentes fuerunt et signaverunt. sig. Cotauvinæ, qui hanc traditionem fieri rogavit, sig. Wichardi, sig. Tuto, sig. Wotabar. sig. Amalger. sig. Theotbald. sig. Mairolt. sig. Tuilo. sig. Wolfberti. sig. Asthari."

"Ego itaque Albuinus clericus rogatus ab Catauvina hanc cartam scripsi sub die VII. Kalend. Octobr. in anno I. regnante Carolomanno Rege."

In hac charta illud observatione non arbitror indignum, jure prisco Alamannorum Feminas donasse sine tutoris indicato nomine, quod jure tamen hodierno illorum exigitur, si vel donatum vel legatum ratum esse debeat. Casatorum, Casalium, et Casalorum sæpe meminere veteres Chronographi, et Chartæ, quibus, ni fallor, libertini generis homines et coloni intelliguntur, qui conductum inhabitabant. Locantur enim hodieque villæ et casæ certa redituum aut census condictione, nec ulla locationis specie. Diversi autem erant ab illis servis, quos hodie vulgus Alamannorum Leibaigenleuth vocat. Sed ad Adriani sententiam redeamus, cum qua conferantur, quæ Spartianus scribit in ejus vita: De militum etiam ætatibus judicabat, ne quis aut minor, quam virtus posceret, aut major quam pateretur humanitas, in castris contra morem veterem versaretur.

[21] Ἐν τοσούτῳ εἰς τὴν πολιτικὴν στρατεύου] Stephanus ἐν τόσῳ ἐν τῇ πολιτικῇ στρατείᾳ. Ms. ἐν τοσαύτῳ εἰς τῇ πολιτικῇ στρατεύου: in urbanam milita. Qui Urbani, qui Prætoriani milites, notum.

[22] Ἔσῃ] Stephani codex, γένῃ.

[23] Τρίτῳ ὀψωνίῳ] Idem codex, τρίτῳ βαθμῷ. Renutat Dositheus: nam βαθμὸς, ut Etymologus tradit, est ἡ ἐφ' ἕνα τῆς φάλαγγος στάσις. Ὀψώνιον vero stipendium significat, seu, ut Martianus JC. loquitur, meritum militiæ. Gregorius Nazianzenus in Julianum: Ὀψώνιον, τὸ βασιλικὸν σιτηρέσιον καὶ αἱ ὑπάρχουσαι ἐκ νόμου τοῖς ἀξιώμασι δωρεαί. Adeundus Suidas. Ponitur pro ipso stipendii tempore seu militiæ, quod annuum erat. Capio ita Glossas Cyrilli, χρόνος στρατείας, stipendium.

[24] Εἰς τὸ πραιτώριον] Stephanus delet articulum.

[25] *Transire*] Stephanus, transcendere.

[26] Δι' ἐπιστολιδίου αἰτοῦντός τινος, ἵνα τὸν ἴδιον ἀπελεύθερον ἀπολέσῃ] Inter causas servitutis Accursus numerat, ut celeberrimam, ingratitudinem liberti adversus patronum, ad §. servi autem, Instit. de jur. person. Ob hanc enim a patrono in servitutem revocari potest, l. VI. in fi. D. de in integ. rest. §. 1. Instit. de cap. dimin. l. pen. C. de oper. lib. l. 2. C. de libert. et eor. liber. Ad quas et similes leges Justinianus nos remittit in Novell. LXXVIII. cap. 2. aiens: Ex quibus liberti tale aliquid agentes rursus et servitutem sustinent secundum de his scriptas leges, et restituuntur priori conditioni. Et pulcer est locus Taciti lib. XIII. Annal. Actum est in Senatu de fraudibus libertorum, efflagitatumque, ut adversus male meritos revocandæ libertatis jus patronis daretur. Adde deinde rationem: Quia criminum manifesti merito ad servitutem retrahuntur, ut metu coërceantur, quos beneficia non mutavissent. Idque etiam apud Athenienses receptum fuisse testatur Val. Maximus lib. II. cap. 6. Verum enim manus injectio non aliter, quam sententia judicis, permissa fuisse videtur inde, quod accusatio ingrati data sit patronis ex Ælia Sentia, ut constat ex l. LXX. D. de V. S. Quæ accusatio Græcis dicitur ἀποστάσιον. Pollux lib. III. cap. 8. Καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐξελευθερικοὺς νόμους, καὶ ἀπελευθερικοὺς νόμους. κατὰ μέντοι τῶν ἀποστάντων, ἀποστασίου δίκη ἐστί. Et lib. VIII. cap. 1. Ἀποστασίου δὲ δίκη, κατὰ τῶν ἀφισταμένων ἀπελευθέρων. Etymologus: Ἀποστάσιον, ὄνομα δίκης ἐστὶ, κατὰ τῶν ἀπελευθερωθέντων δεδομένης τοῖς ἐλευθερώσασιν, ἂν ἀφίστανται ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἕτερον ἐπιγράφονται προστάτην, καὶ ἃν ἃ κελεύουσιν οἱ νόμοι ποιεῖν τοὺς ἀπελευθέρους τοῖς ἀπελευθερώσασι, μὴ ποιῶσιν. τοὺς μὲν ἁλόντας πάλιν ἔδει δουλεύειν, τοὺς δὲ νικήσαντας, τελέως ἤδη ἐλευθέρους εἶναι. Eadem Harpocration, eadem et quædam alia Suidas. An vero ex eadem Lege Ælia Sentia prodita sit pœna servitutis, dubitari video. Et primus quidem Cujacius variis modis leges a Doctoribus allatas contorquere cœpit Observat. lib. X. cap. 33. et lib. XXI. cap. 6. Quoniam ea lege querenti patrono de ingratitudine liberti alia ratione satisfieret, veluti liberto damnato in lautumias, ut in hac sententia Adriani, in qua patronus ex causa ingratitudinis libertum duxerat in lautumias secundum legem Æliam Sentiam. Verum et huic et aliis omnibus objectionibus parata erit responsio, ubi prius abs te, Eruditissime et Consultissime Gœddæe, quem jure ac merito laudo, uti in aliis hac ipsa die, ita hoc meliora edoctus fuero, qui jam feliciter incepisti in præclarissimo commentario tuo ad l. heredis, 65. D. de verbor. signif. Postulavit autem paullo post iste patronus, ut eidem liberto adimeretur congiarium, quod libertinorum civium Romanorum tribus ferebant de publico ex liberalitate Principis: cui Adrianus respondit, improbum esse desiderium ejus, qui postulat, de quo jam ante vindictam sumsit, quemque damnavit in lautumias, detrahi ei et congiarium, quo tolerat vitam suam, quia necare eum velle videtur, ut est in l. IV. D. de agnosc. et alend. lib. &c.

[26] Δι' ἐπιστολιδίου αἰτοῦντος, *per libellum petente*] Stephani codex διὰ βιβλιδίου ἀξιοῦντός τινος: per lib. postulante quodam.

[27] Ἵνα τὸν ἴδιον ἀπελεύθερον ἀπολέσῃ] Stephanus totum locum, nonnullis omissis, ita legit: ἵνα ἀπελεύθερον αὐτοῦ κολάσῃ, ὃς πρὸ χρόνου εἰς λιθοτομίας καταδεδικαστὸς, μετὰ ταῦτα τὴν ἐπίδοσιν αὐτοῦ ᾐτεῖτο. Ut libertum suum puniret, qui ante tempus in latumias damnatus, postea congiarium suum petebat. Sed hæc sensu carent, si quis mihi sensus. Ms. pro ᾐτεῖτο, habet ιητι.... ex quo Cujacius fecit αἰτοῦντι. verum cum idem scriptus codex legat, peteret, verior videtur Stephani lectio.

[28] Κελεύσει ἐπάρχου γαζοφυλακίου] Atqui de ingratis libertis notio solet esse præfecti urbi? Cujacius putat, id eo factum, quod libertus patronum apud præfectum ærarii calumniatus esset.

[29] Ἐς λιθοτομίας, *in lautumias*] Ita Ms. an legendum, εἰς λατομίας? Glossæ Cyrilli: λατομίαι, hæc Latomia, singulare non habet. In Glossis B. Germani: Lapidicina, λατομία. Pro quo Λατομίον est in Glossis Cyrilli. Auctor Hermeneumatum: Latomus, lapidicæsor. Lapidicina, ubi cæduntur lapides. Porro priscam orthographiam in voce Lautumia, etiam Cujacius probavit. Hinc emendandus Isidorus Origin. lib. V. cap. ult. Est et Lautumna supplicii genus ad verberandum aptum, inventum a Tarquinio Superbo ad pœnas sceleratorum. Iste enim prior lautumnas, tormenta, fustes, metalla, atque exilia adinvenit, et ipse prior ex regibus exilium meruit. legendum ex Msto Lautumia, et Lautumias: duo item Msti inibidem pro *prior* habent, primus, utroque in loco.

[30] Ἐπίδοσιν, *congiarium*] Glossæ B. Germani: Congiarium, ἐπίδοσις ἐπὶ τῶν νόμων, δωρεά. hoc est, Congiarium in legibus dicitur ἐπίδοσις, vel δωρεά. Glossæ Cyrilli: δωρεὰ Καίσαρος, μέτρον οἴνου ἑξάξεστον. Congiarium. Recte; nam et alibi: Ἑξάξεστον, congiarium. Isidorus Orig. lib. XVI. cap. pen. Congium autem a congiendo, id est, per augmentum crescendo

ᾐτεῖτο, Ἀδριανὸς εἶπεν· τί ζητεῖς ἄνθρωπον ἀπολέσαι, καὶ τὴν ἐπίδοσιν ἀφαιρεῖσθαι, [31] ἀφ' οὗ ἤδη [32] ἐξηδικήθης; ἀναιδὴς εἶ.

dixit: Quid quæris hominem perdere et congiarium auferre, ex quo jam judicatus es? improbus es.

4. [33] Αἰτοῦντός τινος περὶ ἰδίου υἱοῦ, [34] ὅτι αὐτὸν ἠμέλει, ἀσθενοῦντα καὶ πενόμενον, καὶ τρέφειν μὴ [35] θέλει, [36] ἐν ᾧ ἁπάσας τὰς οὐσίας αὐτοῦ δεδαπανήκει. Ἀδριανὸς εἶπεν τῷ νεανίσκῳ, φύλασσε τὸν πατέρα σου (διὰ τοῦτο γάρ σε ἐγέννησεν) καὶ φρόντισον [38] οὖν μὴ πάλιν περὶ σοῦ πρός με [39] μέμψηται.

4. Petente quodam de suo filio, quoniam eum negligeret valetudinarium et pauperem, et pascere nollet, in quo omnes facultates suas expenderat: Adrianus dixit juveni: [37] Custodi patrem tuum (ideo enim te genuit) et cura igitur, ne iterum de te apud me queratur.

5. [40] Κωδικίλλους [41] τίς ποτε Ἀδριανῷ [42] παρέδωκεν, δι' ὧν ἔφασκεν πλείονας εἶναι δανειστὰς, οἵτινες [43] ἀδίκους τόκους [44] ἐξεπράξουν, ἐν οἷς τινας εἰς δηνάρια χίλια ἐξ αὐτῆς ἡμέρας δηνάρια ἑκατὸν ὑποστέλλειν, καὶ παρεκτὸς ἑκατοστὰς λαμβάνειν, [45] καὶ τὸ αὐτὸ πάλιν δανείζειν. Ἀδριανὸς εἶπεν, [46] ὁ ἐξοχώτατος ἀνὴρ ἔπαρχός μου [47] περὶ τούτου πράγματος ἐκτινάσει, καὶ ἐπαγγελεῖ μοι.

5. Codicillos quis Adriano tradidit, per quos dicebat plures esse fœneratores, qui iniquas usuras exigebant, in quibus quosdam in denarios mille ex ipsa die denarios centum subducere, et extrinsecus centesimas accipere, et easdem iterum fœnerari: Adrianus dixit, eminentissimus vir præfectus meus de ea re excutiet, et renuntiabit mihi.

6. [48] Δι' ἐπιστολιδίου αἰτοῦντός τινος, εἶναι αὐτῷ περιουσίαν ἱππικῆς ἀξίας, ἀλλ' ὅτε ἵππον δημόσιον ᾐτεῖτο [50] παραλελειμμένον αὐτὸν εἶναι πρὸ διετίας ἀποφάσει

6. Per libellum petente quodam, esse sibi [49] facultatem equestris dignitatis, sed cum equum publicum peteret, præteritum eum fuisse ante biennium

vocatur. Unde postea pecunia beneficii gratia dari cœpta, congiarium appellatum est. Unusquisque enim sui temporis Imperator favorem populi captans, adjiciebat ut largior videretur in donis. Quod de Adriano scribit exsertim Spartianus in ejus vita: Et ad comprimendam (ait) de se famam, congiarium duplex præsens populo dedit ternis jam per singulos aureis se absente divisis. Ad hanc Principum donationem respexisse videtur Phavorinus: ἐπίδοσις, ἡ προῖξ, καὶ ἡ αὔξησις, καὶ προκοπὴ, καὶ προσθήκη λέγεται, καὶ ἡ χάρις. Suidas videtur ὀψώνιον appellare: ὀψώνια, κέρδη, χαρίσματα. Apud Latinos donativum nominatur, quo de infra dicam; item Commoda et Liberalitates Principum. Scævola l. Patronus 35. in pr. D. de legat. lib. III. An et commoda, et principales liberalitates, quas libertus ex eadem tribu usque in diem mortis suæ consecuturus fuisset, si ei a tribubus secundum voluntatem patroni sui tunc comparata esset? Vetus inscriptio Romana apud Aldum Manutium:

TRAJANO AUG. GERMANICO DACICO. PON. MAX. TRIB. POT. VI. IMP. IIII. COS. V. P. P. TRIBUS XXXV. QUOD LIBERALITATE OPTIMI PRINCIPIS COMMODA EARUM ETIAM LOCORUM ADJECTIONE AMPLIFICAVIT.

Referebantur autem libertini cives Romani in tribus urbanas, quibus annonæ tesseras frumentarias, et panes civiles beneficio Principis accipiebant. Videndus Cujacius Observat. lib. VII. cap. 14. lib. X. cap. 37. in fin. et d. lib. XXI. cap. 6.

[31] Ἀφ' οὗ, *ex quo*] Stephani Codex: ἐξ οὗ, de quo.

[32] Ἐξεδικήθης; ἀναιδὴς εἶ: *judicatus es? improbus es*] Idem codex: ἐξεδικήθης, ἀναιδής; vindicatus, es impudens?

[33] Αἰτοῦντός τινος περὶ ἰδίου υἱοῦ] Cum obligatio ad ἀντίδωρα sit naturalis l. XXV. §. consuluit, 11. D. de heredit. petit. et arg. l. XXXIV. §. 1. D. de furt. hinc liberi parentes suos vice mutua alere debent, l. V. in pr. et §. parens, 16. D. de agnosc. et alend. liber. I. 1. C. de alend. liber. et Βασιλικῶν lib. XXXI. Quo pertinent, quas congessit sententias Cujacius Observat. lib. XXI. cap. 7. et Gothofred. ad d. l. 1. Quibus addenda Demosthenis orat. 1. in Aristogit. Legem esse naturæ, parentes alere, quæ bestiis et hominibus posita sit. Quam legem in hac sententia proposuit Adrianus: nam cum se a filio valitudinarium et egenum negligi, neque exhiberi quereretur pater, qui in eum omnia bona sua insumserat, Imperator filio dixit: φύλασσε τὸν πατέρα σου: διὰ τοῦτό γάρ σε ἐγέννησεν. Adeo autem liberi, parentes ægrotos et egenos alere debent, ut si hoc facere negligant, justa hæc sit causa exhæredationis, ut est in auth. liberi, C. de episcop. audient. et Novell. CXV. cap. 3. et exsertius in Basilicis, ut docuit Cujacius ad Novell. XVIII. verius certe, quam in Observat. 7. lib. XXI. ubi negat umquam severam hanc sententiam dictam inter parentes et liberos. Quin et inter Theologos sunt, qui legem Divinam Deuteron. XXI. huc extendant, ut filius, qui parentem alere nolit, ad judicem adduci possit, ibique reus peractus lapidibus obrui.

[34] Ὅτι αὐτὸν, *quoniam eum*] Stephan. ὅτι αὐτὸν, quod se.

[35] Θέλει] Ms. θέλοι.

[36] Ἐν ᾧ ἀπάσας τὰς οὐσίας αὐτοῦ δεδ. *in quo omnes facultates suas expenderat*] Stephan. εἰς ὃν πᾶσαν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ δεδ.: in quem omnem substantiam suam consumserat.

[37] *Custodi*] Stephan. Tuere.

[38] Οὖν, *igitur*] Desunt Stephano. Legendum, οὐ μή.

[39] Μέμψηται] Ms. μέμφεται.

[40] Κωδικίλλους τίς ποτε Ἀδριανῷ παρέδωκεν] Cum essent fœneratores, qui exempli gratia creditis mille aureis, ex ea summa eodem momento subducerent C. et nihilo minus in aureos mille cautione concepta integræ summæ usuras legitimas in singulos annos stipularentur, id est, CXX. quæ sunt usuræ centesimæ, et anno quoque vertente debitam usuram centesimam in sortem redigerent, ea de re jussit Adrianus præfectum prætorio cognoscere, et ad se referre. Verba Adriani, ut ea Cujacius restituit Observat. lib. XXI. cap. 9. adscripsimus. Quid autem, re cognita, judicaverit Adrianus, non exprimitur. Putat Cujacius, ut in specie proposita creditori debeantur tantum DCCCC. et usura centesima ejusdem summæ, quoad usura æquasset DCCCC. Rationes petendæ ex d. c. 9.

[41] Τίς ποτε, *quis*] Stephani codex, τίς, quidam.

[42] Παρέδωκεν, *tradidit*] Idem ἐπέδωκεν, porrexit.

[43] Ἀδίκους τόκους, *iniquas usuras*] Ms. ἀτόκους τόκους inusuras usuras: particulæ non semper sunt στερητικαί, sed interdum αὐξητικαί.

[44] Ἐξεπράξουν, ἐν οἷς, &c.] Ms. ἐξεπράξευν, εἰς χρυσίνους ἐξ αὐτῆς ἡμερῶν ὑποστειλεῖν: in denarios centum ex ipsis dierum centum subducere. Emendo: ἐξεπράξεον, ἐν οἷς τινας εἰς χρυσίνους χιλίους ἐξ αὐτῆς χρυσίνους ἑκατὸν ὑποστειλεῖν: exigebant, in quibus quosdam in denarios mille ex ipsa denarios centum subducere: χρύσινος non est, denarius, sed solidus, ut in Glossis Cyrilli exponitur, id est, aureus. Phavorinus, cujus auctoritas mihi non semper spernenda: habet enim a veteribus, quæ frustra alibi quæras: ἀφ' οὗ καὶ ἄνθινος στέφανος, ὁ ἐξ ἀνθέων· ὥσπερ χρύσινος στατὴρ δηλονότι, ἢ τοιοῦτόν τι ἐκ χρυσοῦ. ἀλλὰ τὸ μὲν ἄνθινος, εἰ μὴ τὸ στέφανος ἔχει προσκείμενον, εὐτελές (L. ἀτελές) ἐστι. τὸ δὲ χρύσινος, μόνον ἀεὶ λέγεται, καὶ δηλοῖ νόμισμα ἐκ χρυσοῦ. Synesius epist. 129. ἐδεξάμην χρυσίνους ἑξήκοντα. ἐξ αὐτῆς imperite redditur Ex ipsa. Glossæ: ἐξ αὐτῆς, actutum, e vestigio.

[45] Καὶ τὸ αὐτὸ πάλιν δαν.] Impensior Stephani lectio, καὶ τὰ αὐτὰ χρήματα πάλιν δαν.: et eandem pecuniam rursus fœnerare.

[46] Ὁ ἐξοχώτατος ἀνὴρ ἔπαρχός μου] Stephan. pro μου legit ἐμός. Ms. ὁ ἐπισημότατος ἔπαρχός μου, vir clarissimus præfe.

[47] Περὶ τούτου πράγματος ἐκτίνασε] Nihil, quod Cujacius putavit, deest: legendum etenim, ἐκτινάσει, excutiet. Stephani lectionem, ἐδίκασεν, καὶ ἀπαγγέλλει μοι, judicabit, &c. qui se præferre postulat, adhuc ignorat, qui distent ERVA lupinis.

[48] Δι' ἐπιστολιδίου αἰτοῦντός τινος, εἶναι αὐτοῦ περιουσίαν &c.] Qui petit equum publicum, equestris ordinis fieri desiderat. Idcirco quod Ulpianus Regular. tit. 7. §. 1. ait, ut ab Imperatore equo publico honoretur, Gaius dixit, ut equestris ordinis fiat, l. nuper, 42. D. de don. inter vir. et uxor. Hinc Dionysius Halicarnassæus transvectionem equitum vocat πομπὴν τῶν ἐχόντων δημόσιον ἵππον. Non recte ergo Suidas ab honore separavit scribens: δῶρα καὶ δωρεαὶ διαφέρει. δωρεαὶ μὲν γὰρ, αἱ σιτίσεις, καὶ αἱ προεδρίαι, καὶ αἱ ἀτέλειαι, καὶ τὸ ἱερᾶσθαι, καὶ ὅσα ἄλλα λαμπρύνει ἄνδρας. δῶρα δὲ, χρυσὸς, ἄργυρος, ἵπποι, ἀνδράποδα, καὶ ὅσα ἑρμηνεύει πλοῦτον. δῶρα μὲν τὰ δωροδοκίᾳ διδόμενα, δωρεὰ (L. δωρεαὶ) δὲ ἐπὶ τιμῆς. Ἵππους intelligit δημοσίους, qui in recognitione persæpe adimebantur ob suspicionem criminis. Suetonius Caligula: Equites Romanos severe curioseque, nec sine moderatione recognovit, palam ademto equo, quibus aut probri aliquid aut ignominiæ inesset. Quod aperte confirmat Adriani hæc sententia, ex qua etiam illud intelligimus, in eo, qui equestrem dignitatem et ordinem ambit, duo desiderari, censum, qui est CCCC. M. æris, et probitatem morum. Qua de causa iste, qui equum publicum petebat ab Adriano, dicebat se ante biennium in transvectione fuisse præteritum, quod sententia præfecti jussus esset civitate annum exsulare, sed petere se ab Adriano, ut animadverteret, id sibi contigisse crimine per calumniam intentato opera servorum: cujus quidem reatus Adrianus insuperhabita ratione, definit, sibi satis fore, ubi cetera vitæ suæ bonis moribus et honestati respondere posset evincere. Plura Cujacius Observat. lib. XIV. cap. 44. et lib. XXI. cap. 9. quibus addi possunt ea, quæ doctissimus Rævardus scripsit Varior. lib. II. cap. 15. et Clarissimus Lipsius Comment. ad lib. II. Annal. Taciti.

[48] Δι' ἐπιστολιδίου αἰτοῦντός τινος, *per libell. petente q.*] Stephanus διὰ βιβλίου λέγοντός τινος, per lib. dicente quodam. Ineptius longe verba illa, διὰ βιβλίου, conjungit superioris sententiæ verbo ἀπαγγέλλει.

[49] *Facultatem*] Stephani codex, Substantiam.

[50] Παραλελειμμένον αὐτὸν, *præteritum eum*] Idem codex, παραλελεῖφθαι αὐτὸν, prætermissum se esse.

ἐπάρχου ἐνὶ ἐνιαυτῷ [51] πολυδρίῳ ἐκχωρίσαι [53] ἐπειδὴ διαβολὴ παρεισεληλύθει, ἣν δοῦλοι παρώξυναν. Ἀδριανὸς εἶπεν, ὅς τις ἵππον αἰτεῖ δημόσιον, [54] διωρθωμένος εἶναι ὀφείλει· τὰ λοιπὰ δὲ [55] ζωῆς σὺ δοκιμάσεις.

7. [56] Αἰτοῦντός τινος ἐπιτραπῆναι αὐτῷ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ [57] ἀπὸ ἐξορίας μετακαλέσασθαι. Ἀδριανὸς εἶπεν, ἀπὸ τίνος ἐξώρισται; Ἐκείνου λέγοντος, ὑπὸ ἐπάρχου; Ἀδριανὸς εἶπεν, ἄφες ὄψωμαι τὰ [59] ὑπομνήματα· σὺ δὲ φρόντισον ἐπανελθεῖν [61] πρός με.

8. [62] Λέγοντός τινος, ἑαυτὸν [63] περιγεγράφθαι ὑπὸ ἰδίων ἀπελευθέρων, καὶ ἔχειν ἴδια [64] ἐργαστήρια, ἐν οἷς αὐτοὶ πραγματεύονται [65] ἐκ τῶν αὐτοῦ χρημάτων, καὶ μηδὲν ἀπὸ ἐκείνων λαμβάνειν. [66] οὖν συνήγορος τῶν ἀπελευθέρων ἀπεκρίθη, ἐπὶ πολλῷ χρόνῳ αὐτοὺς τῷ πάτρωνι [67] αὐτῶν ἕνα ἕκαστον παρεσχηκέναι δραχμὴν, καὶ ἔτι ἑτοίμους εἶναι παρέχειν, εἰ αὐτοῖς ἐπιτρέποι πραγματεύεσθαι. Ἀδριανὸς εἶπεν, φροντίσατε οὖν μὴ πάλιν [68] μέμψηται· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς νοῦν κοινὸν ἔχῃ.

9. [69] Διὰ βιβλιδίου λέγοντός τινος, πατέρα ἴδιον ἀποπεφισκῶσθαι, καὶ αὐτῷ [70] δικουρίαν [71] ἀφῃρῆσθαι, ἣν [72] ἀπαιτεῖ, [73] καὶ εἴ τινα ἄλλα γεγόνεισαν δίκαια

decreto præfecti uno anno municipio excedere, [52] quoniam crimen intervenerat, quod servi concitaverant: Adrianus dixit: Qui equum petit publicum, emendatus esse debet; cetera autem vitæ tu probabis.

7. Petente quodam permitti sibi patrem suum ab exilio revocari, Adrianus dixit: a quo [58] exiliatus est? illo dicente, a præfecto: Adrianus dixit: sine videam commentarios: [60] tu autem cura reverti ad me.

8. Dicente quodam, se circumventum esse a suis libertis, et habere suas tabernas, in quibus ipsi negotiantur de suis pecuniis, et nihil ab illis accipere: ergo advocatus libertorum respondit, in multo tempore eos patrono suo unumquemque præstitisse denarium, et adhuc paratos esse præstare, si illis permitteret negotiari. Adrianus dixit: Curate ergo ne iterum queratur: sed et ipse sensum communem habeat.

9. Per libellum dicente quodam, patrem suum confiscatum esse, et sibi decuriam ablatam esse, quam petit, et si qua alia fuissent justa, quæ peteret:

[51] Πολυδρίῳ ἐκχωρίσαι, *municipio excedere*] Vertere debebat, præteritum se fuisse ante biennium, quum decreto præfecti unum annum municipio excessisset. Ms. habet: municipio escedere: Glossæ Cyrilli: ἐκχωρῶ, excedo, ecedo.

[52] *Quoniam*] Ms. *quomodo*. e compendio scribendi.

[53] Ἐπειδὴ διαβολὴ παρεισεληλύθει, ἣν δοῦλοι παρώξυναν. *Quoniam crimen intervenerat, quod servi concitaverant*] Stephani codex: διαβολὴν δουλία ἣν αὐτοὶ παρώξ.: securum crimine, quod ipsi concitaverant. Scripsit Dositheus: ἐπειδὴ διαβολὴ δουλικὴ παρεισ. ἣν αὐτοὶ παρ. quoniam crimen servile secutum fuerat, quod ipsi concitaverant. Crimen pro criminatione, calumnia. Glossæ B. Germani: Crimen, ἔγκλημα, διαβολή. Et Cyrilli: διαβολή, obtrectatio, criminatio, crimen. Frequenter ita veteres, Plautus, Cicero, Livius, Gellius, JCti, Propertius: Quid tantum merui, quæ te mihi crimina mutant? i. e. quis me ita adversum te criminatur, ut me oderis? Pro παρώξυναν, Ms. codex habet, παρωξύνκισαν. idem pro eo Quod servi, legit Quod emerui. Rescribendum est ἣν εἰς ἑαυτὸν δοῦλοι παρωξύντισαν, quod in se servi concitaverunt.

[54] Διωρθωμένος εἶναι] Ms. ἐξημαρτῆσθαι εἶναι. Corrige, ἐξημαρτημένος εἶναι. Illud διωρθωμένος, e glossemate natum est.

[55] Ζωῆς σὺ δοκ.] Stephani codex, τοῦ βίου σου αὐτὸς δοκιμ.

[56] Αἰτοῦντός τινος, ἐπιτραπῆναι αὐτῷ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ] Quidam in exsilium missus est, cujus filius Adriano supplicavit pro patre revocando. Adrianus, cum audisset patrem a præfecto exterminatum esse, respondit filio, se causam exsilii in Actis quæsiturum; indubie ut, si ea gravior foret, exsul maneret. Solebant autem ei, qui vel in consistorio principum, vel in auditorio præsidum aut magistratuum condemnabantur, in scripta vel commentarios publicos notari. Qua de re locus est restituendus apud Ansegisum lib. II. cap. 29. ex Bibliotheca S. Galli: Magistratus autem, qui eadem strumenta admiserunt, et officiales, qui operam dederunt, monumentis intimentur, et donationes, vel ceteræ alimentationes, actis interventibus, infirmentur. sed hæc erunt alterius loci.

[57] Ἀπὸ ἐξορίας μετακαλ.] Stephani codex ἀπὸ ἐξορισμοῦ ἀνακαλέσασθαι. Glossæ B. Germani: Exilium, ἐξορισμός. Relegatio, ἐξορισμός. Damnabilitas, κατάκρισις, ἐξορία. Glossæ Cyrilli, ἐξορία, hoc exilium. ἐξορισμὸς, ἐξορία ἐν νήσῳ, deportatio, Nam relegandi deportandique in insulam, quam Imperator assignavisset, licentiam habuit præfectus urbi, l. I. §. 3. D. de offic. præf. urbi. perpera vero et heic Dosithei tralatio: faciendum erat, ut pater suus ab exilio revocaretur.

[58] *Exiliatus est*] Auctor Hermeneumatum: Extorris, exiliatus. Utitur et Symmachus, quod notavi.

[59] Ὑπομνήματα, *commentarios*] Glossæ Cyrilli: ὑπόμνημα, commentarium, actum, commentum, sed de his, ut dixi, alias.

[60] *Tu autem*] Ms. *tu tamen*, ex nota, opinor.

[61] Πρός με] Steph. πρὸς ἐμέ.

[62] Λέγοντός τινος ἑαυτὸν περιγεγράφθαι] Fabriles operæ seu artificiales, quæ quasi in pecuniæ præstatione consistunt, l. VI. D. de oper. libert. a libertis debent stipulari, ut ex jure annotarunt Zasius Respons. I. cap. 3. Cujacius Observ. lib. XVII. cap. 14. aut in singulas eas certa summa, l. ult. §. 1. et 2. D. Qui et a quibus manumiss. Non autem prius exigi possunt, quam præteritæ fuerint, l. si quis, 13. §. 2. et l. quotiens, 24. D. eod. itaque intelligenda, lib. VI. C. eod. Multo igitur minus plus exigi poterit, quam in stipulationem deductum fuerit. Quare patrono, qui operas stipulatus a libertis sua impensa, ut singuli denarium in die numerarent lucro illorum animadverso, conquestus est apud Adrianum se a libertis suis fuisse circumventum, et petiit sibi plus ab eis tribui, respondit Adrianus, ut si saperet, denario esset contentus, nec rursus quereretur.

[63] Περιγεγράφθαι] Legendum ex Ms. ὑπονοθευθῆναι. Glossæ Cyrilli: ὑπονοθεύω, solicito, seduco, inlicio. Hesychius etiam et Sudas νοθεύειν exponunt ἀπατᾶν.

[64] Ἐργαστήρια, *tabernas*] Ita in excerptis Stephani. Glossæ Cyrilli: ἐργαστήριον, taberna, officina. B. Germani: Officina, συνέργιον, ἐργαστήριον, στατίων, περιποίησις, ἐργασία. Phavorinus: ἐργαστήρια, οἱ οἶκοι, ἔνθα ἐργάζονται οἱ χειροτέχναι, καὶ ἐργαστῆρας, ἐργάτας. Glossæ eædem: Tabernarius, ἐργαστηριάρχης, κάπηλος. In Excerptis: Officinatores, ἐργαστηριάρχαι. Glossæ Cyrilli: ἐργαστηριάρχης, tabernarius, institor. An huc pertinet, quod de Adriano Spartianus scribit, Ergastula servorum et libertorum tulit? Ex quibus et Dosithei verbis emendandus simul et intelligendus Glossarius: Ergastulorum, ἐλευθέρων, φυλακῶν. Ergastulorum, τόποι ἐν οἷς πεδῆται ἐργάζονται. Legendum enim, ἀπελευθέρων φυλακῶν.

[65] Ἐκ τῶν αὐτοῦ χρημάτων] Ms. ἐκ τῶν αὐτῶν χρημ. Stephani codex: ἐκ τοῦ ἰδίου χρήματ.: de sua pecunia.

[66] Οὖν συνήγορος τῶν ἀπελευθ.] Stephan. ὁ συνήγορος οὖν ἀπελευθ. Glossæ Cyrilli: συνήγορος, advocatus, rogatus, patronus. συνηγορία, advocatio. συνηγορῶ, patrocinor. B. Germani: patronus causæ; συνήγορος.

[67] Αὐτῶν] Stephanus αὐτοῦ.

[68] Μέμψηται· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς νοῦν κοινὸν ἔχῃ] Ita recte emendavimus. Stephan. μέμψηται, κοινὸν νοῦν ἔχετε: queratur, communem sensum habere: quæ lectio profecto κοινὸν νοῦν μηδὲν ἔχει. Qui id nescit, quod omnes sciunt, communem sensum non dicitur habere. Quo sensu B. Hilarius Fragmentis ex op. Hist. Conscientiam publicam vocat, symbolum, quod populus Dei conscire et consciscere debet. Inde homines bardi et inepti communi sensu carere dicuntur. Horat. lib. Sat. III. Simplicior si quis, qualem me sæpe libenter Obtulerim tibi, Mæcenas, ut forte legentem, Aut tacitum impellet, quovis sermone molestus: Communi sensu plane caret, inquimus. Videndus Phædrus lib. I. fab. 7.

[69] Διὰ βιβλίδιου λέγοντός τινος, πατέρα] Decuriæ urbanæ, quæ ad instar militarium institutæ sunt, fuerunt certa corpora et collegia privilegiata, ut vocantur in l. leges, 4. C. Th. de decur. urb. Romæ, et l. II. C. cod. Quod confirmatur auctoritate Glossarii qui φατρίας vocat: Decuria, δεκανία, δεκὰς, καὶ φατρία. Earum privilegia et commoda capiebant librarii, fiscales, censuales litterati homines, l. I. C. Th. d. t. Qualis hic filiusfam. fuit, qui decuriam cum haberet quasi militiam litteratam aut palatinam in quasi castrensi peculio, eam passus est simul cum omnibus patris sui bonis sententia judicis publicari, tamquam et ipsa esset in bonis paternis: qua de re cum post decennium quæstus esset, et sibi eam decuriam adsereret, remotus est præscriptione decenni, Adriano de auctoritate rerum judicatarum dicente pereleganter: ἐὰν γὰρ ἀρξώμεθα πράγματα κακῶς ἢ καλῶς κεκριμένα μετακαλεῖν, οὐδὲν τετελεσμένον ἔσται. Quo comprobari videtur regula Brocardica: Semel causa judicata, sive vera sit, sive falsa, non retractetur, quod jure autem nostro speciale est in libertatibus datis, l. IX. §. 1. D. de manum. vind. §. eadem lege, 3. in fid. Inst. Qui et quibus ex caus. man. non poss. Porrigi tamen potest in negligentes: quia sibi imputare debent, qui non contradixerint in ipsa causæ actione, arg. d. l. IX. Jus enim civile vigilantibus scriptum est, ait Scævola in l. pupillus, 24. in f. D. Quæ in fraud. credit. Et Impp. in l. II. C. de furt. Curate, inquiunt, cautius negotiari. Unde Adrianus ad filium, qui neglexerat præfectum adire, cum res adhuc integra esset, dixit: αὐτὸς σαυτῷ ὑστέρησαι. Adeundus Cujacius Observat. lib. XIV. cap. 32.

[70] Δικουρίαν] Scribendum, δηκουρίαν. At Stephanus δεκάδα. Glossæ: δεκὰς, ἡ δεκανία, decuria.

[71] Ἀφῃρῆσθαι] Stephan. ἀφηνῆχθαι.

[72] Ἀπαιτεῖ] Ita Cujacius. Ms. vero, ἀπητι, petebat. emendo, ἀπήτει.

[73] Καὶ εἴ τινα ἄλλα γεγόνεισαν δίκαια αἰτοῦντος, Ἀδριανὸς ἐζήτησεν] Hæc verba quomodo proposuimus, castigavit ita Cujacius

αἰτοῦντος, Ἀδριανὸς ἐζήτησεν, πότε ὁ πατήρ σου ἀποπεφισκωμένος εἴη; λέγοντος ἐκείνου, πρὸ ἐτῶν δέκα, [74] Ἀδριανὸς εἶπε· διὰ τί οὐ πρότερον ἤκουσας τὸ ἔπαρχον, καὶ περὶ τούτου ἐμέμψω; [75] ἐὰν γὰρ ἀρξώμεθα πράγματα κακῶς ἢ καλῶς κεκριμένα μετακαλεῖν, οὐδὲν τετελεσμένον [76] ἔσται· αὐτὸς [77] σαυτῷ ὑστέρησαι.

10. [78] Οὐρβικοῦ λέγοντος, Πριμίτιβον ἐλευθερῶσαι θέλοντα [79] δοῦλον ἴδιον, κεκωλυσμένον εἶναι ἀπὸ Ῥεστούτης μητρὸς ὀρφανῆς [80] (εἰς ἀδικίαν γὰρ τῆς ὀρφανῆς τοῦτο γίνεσθαι. [81] εἶναι γὰρ αὐτὸν πραγματευτὴν αὐτῆς αὐτῇ, [82] καὶ δι' αὐτὸν τὰ πράγματα τῆς ὀρφανῆς διοικούμενα.) Ἀδριανὸς [83] ἐζήτησεν, ποίας ἡλικίας ἡ ὀρφανὴ εἴη; λέγοντος τοῦ συνηγόρου, δέκα εἶναι ἐτῶν, Ἀδριανὸς εἶπεν, [84] πεῖσον τοὺς κριτὰς, μὴ ὀφείλειν τοῦτον περὶ ταύτην προσηγορίαν ἐλευθεροῦσθαι.

11. [86] Λεγούσης τινὸς γυναικὸς τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἰδίου

Adrianus inquisivit, quando pater suus confiscatus esset? Dicente illo, ante annos decem: Adrianus dixit, Quare non antea audisti præfectum, et de hoc questus es? si enim cœperimus res male aut bene judicatas revocare, nihil consummatum erit. Ipse tibi defuisti.

10. Urbico dicente, Primitivum manumittere volentem servum suum, vetitum esse a Restuta matre pupillæ. (in fraudem enim pupillæ hoc fieri: esse enim eum actorem ejus, et per eum res omnes pupillæ administratas.) Adrianus inquisivit, cujus ætatis pupilla esset? Dicente advocato, decem esse annorum: Adrianus dixit, suade judices non debere eum [85] circa eam appellationem manumitti.

11. Dicente quadam muliere, congiarium sui filii

Observat. lib. xxi. cap. 10. Inter scriptum librum et Stephani codicem dissidentes sunt variantiæ: scriptus legit, *καὶ εἴ τινα ἄλλα γεγόνισαν δίκαια αἰτοῦντός τινος Ἀδριαν*: Et si qua alia fuissent justa petente quodam Ad. Sed Stephani editio, *καὶ ἄλλα πολλὰ τοῦ ἰδίου δικαίου, ἅτινα αἰτοῦντος Ἀδριανὸς ἠρώτησεν*: Et multa alia sui juris, quæ quum peteret, Hadrianus interrogavit. Omnino videtur Dositheus scripsisse: *καὶ εἴ τινα ἄλλα πολλὰ ἐγεγόνεισαν τοῦ ἰδίου δικαίου, ἃ ἀπαιτοῦντος,* (vel *ἀναπαιτοῦντος*) *αὐτοῦ Ἀδριανὸς ἐζήτησεν*: Et si qua alia multa fuissent sui juris, quæ petente illo Adrianus inquisivit.

[74] *Ἀδριανὸς εἶπε, διὰ τί οὐ πρότερον ἤκουσας τὸν ἔπαρχον, καὶ περὶ τούτου ἐμέμψω;*] Causam, quamobrem hæc verba Cujacius externarit, non quitus sum capere. Pro illis verbis, *ἤκουσας τὸν ἔπαρχον*, Audisti præfectum, veritas sententiæ exigit, ut legamus, *ἠλεύσω πρὸς τὸν ἔπαρχον*, Adisti præfectum. Fuit autem tum præfectus urbis Catilius Severus, ut testatur Spartianus in Adriano.

[75] *Ἐὰν γὰρ ἀρξώμεθα*] Ita sensu volente restituimus. In Ms. Quæ eperimus est pro Cœperimus: et supra contrario exemplo Ecus pro Equus. Sic in Glossario, ubi excusum est Animecum, legendum est, Animæquum, *ἰσόψυχον*.

[76] *Ἔσται*] Ms. et Cujacius, *ἔσθαι*

[77] *Σαυτῷ, tibi*] Stephan. *ἑαυτῷ*, sibi.

[78] *Οὐρβικοῦ λέγοντος, Πριμίτιβον*] Primitivus, quod nomen fuit servi, ut l. i. in fin. D. de quæstion. actor fuit rerum pupillarium. Cum vellet Urbicus tutor eum manumittere, prohibitus est a matre pupillæ: idque ea ratione, ne fraus fieret pupillæ, cui manumissus actum, quem gessit, reddere non cogeretur, l. eum actum, 17. D. de negot. gest. Alioquin tutor servos pupilli manumittere jure non vetatur, quod contra Interpretes docet Cujacius Observat. lib. xiv. cap. 33.

[79] *Δοῦλον ἴδιον*] Cujacius dispunxit hæc verba, velut spuria. Ms. cum Stephano agnoscit, et pro *θέλοντα*, legit *θέλοντος*. Verba sunt trajecta alia, quædam deperdita, quæ sic repono: *Οὐρβικοῦ λέγοντος, Πριμίτιβον δοῦλον ἰδίας ὀρφανῆς ἐλευθερῶσαι θέλοντα, κεκωλυσμένον αὐτὸν εἶναι ἀπὸ Ῥεστούτης μητρὸς ὀρφανῆς*: Urbico dicente, Primitivum servum suæ pupillæ manumittere volentem, vetitum se esse a Restuta matre pupillæ. Ita si divinasset Veritatis præstes, verius numquam potuisset.

[80] *Εἰς ἀδικίαν, in fraudem*] *ἀδικία*: *βλάβη* Fraus, Damnum significat. Videndus Theophilus paraphrasi Institut. lib. i. tit. 6. §. 3. et *Βασιλικῶν* lib. xlviii. eclog. 3. cap. *περὶ ἐλευθερουμένων εἰς βλάβην τῶν δανειστῶν*. Adde Alciatum in l. 131. D. de V. S. Brissonium de verbor. quæ ad jus pert. sign. lib. vi. et, quod mireris, Jasonem in l. si quis cum aliter, 36. D. de V. O.

[81] *Εἶναι γὰρ αὐτὸς πραγματευτὴν αὐτῆς*] Non male et ista restituimus. Nam Ms. lectionem non emam, quod dici solet, vitiosa nuce, *οὐδ' ἰσχάδος μιᾶς*.

[82] *Καὶ δι' αὐτὸν τὰ πράγματα τῆς ὀρφανῆς διοικούμενα*] Stephanus et Cujacius, *καὶ διὰ τούτου πράγματα διοικεῖσθαι*: et per eum res Administrari. Nos Msti lectionem prætulimus, ex cujus interpretamento Latino addendum est, *πάντα τὰ πράγματα*. Notanda hinc est definitio servi actoris, qui Theophilo paraphrasi Instit. vocatur *διοικητὴς πάσης οὐσίας*, hoc est, ut Plautus Asinaria, cui omnium rerum herus summam credidit. Et Etymologus: *ἔμπορος, ὁ πραγματευτὴς, ὁ κατάβολος, ὁ ναύλου πλέων ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς, ἢ πραγματείας, ἤγουν ὁ διὰ παντὸς τοῦ βίου τὴν πορείαν ποιούμενος*. Quo significatu usurpat Scævola in l. Sticho, 40. §. Titius, de statu lib. et Ulpian. in l. legato, 37. D. de legat. 1. Is in multis ejusdem functionis erat cum Dispensatore, unde Paullus in l. 51. D. de solut. 'Dispensatori, qui ignorante debitore remotus est ab actu, recte solvitur. Multo vero dignius fuit actoris officium, quam dispensatoris.' Non tamen propterea persuaserit mihi Vir Doctus, hunc servum coadjutorem fuisse tutori in rerum pupillarium administratione. Nam is liber homo erat, et constituebatur decreto prætoris, vel præsidis provinciæ, vel ab alio magistratu, nomine tutoris, ut etiam curatoris, eorumque periculo. Illud quidem verum est, actorem tutelarem dictum ad similitudinem actoris domestici, quod ei æque omnium rerum actus incumbat. Non enim adsentior Theophilo existimanti, actorem hunc inde dictum, quod apud acta constituatur: sicuti neque Cujacio, neque Hottomanno, et Brissonio, qui ab agendo dictum volunt, propterea quia officium ejus in litibus exercendis et persequendis actionibus positum est: longe etenim, ut dixi, latius patet.

[83] *Ἐζήτησεν*] Stephanus et Cujacius, *ἀνεζήτησεν*.

[84] *Πεῖσαν τοὺς κριτὰς, suade judices*] Stephan. *πεῖσαι κριτὰς*, persuaderi judicibus. Msti Lectio *ἑλληνίζει*. Sic tamen et Cicero loquitur lib. xiii. ep. ad Valerium: Hæc eo spectant, ut te horter et suadeam. Vetus Interpres Judith. xii. 10. Holofernes fecit cœnam servis suis, et dixit ad Vagao eunuchum suum: Vade, et suade Hebræam illam, ut sponte consentiat habitare mecum.

[85] *Circa eam appellationem*] Lego, Circa hanc app. Glossæ B. Germani: Appellatio, *προσηγορία, ἔκκλητος*. Cyrilli: *ἔκκλητος*, adpellatio, provocatio. Suidas: *προσηγορία, προσφώνησις*. Hesychius *προσφωνεῖ, προσαγορεύει*. Dicitur et *πρόκλησις*, quo de fuse Pollux lib. viii. cap. 1.

[86] *Λεγούσης τινὸς γυναικὸς, τὴν ἐπίδροσιν, &c.*] Dicente muliere, sibi auferri congiarium filii sui a Titio (ita enim loquuntur JCti in fictione personarum) qui se diceret patrem ejus esse, et ad se congiarium pertinere, quasi videlicet quæsitum sibi jure patriæ potestatis: et interrogata muliere, an justa uxor ejus esset, ac respondente, se civem Romanam esse, atque ideo capacem justarum nuptiarum, et cum eo tabulas nuptiales conscriptas habere, necdum tamen nuptias contraxisse: quia tabulæ nuptias non faciunt, l. donationes, 31. in fin. principii D. de donat. l. 9. l. 13. l. 22. C. de nupt. l. ul. C. de donat. ante nupt. l. 11. C. de repud. et similibus. ll. Consequenter quia justus Titio, quo de agebatur, filius non erat, jussit Adrianus, quod Titius sibi vindicaverat congiarium, filio reddi. Soli enim filii justi sunt in potestate patris, et patri adquirunt, quæcumque adquirunt, etiam congiaria: quia congiaria non comprænduntur in castrensi vel quasi castrensi peculio, quæ ex mera liberalitate Principis proficiscuntur, aliter quam stipendia, et donativa, et salaria, quæ pro præmio militiæ, vel dignitatis, ut administrationis, et meriti alicujus quasi debita præstantur. Inde vero temporis cœpta est hæc vox latius sumi pro Merito militiæ seu Donativo. Auctor Hermeneumat. Congiarium, domus stipendii. Lego, Congiarium, donum stipendii, quod in Glossis Cyrilli: *δῶρον στρατιώταις*, Lego, Donativum. Spartianus in Adriano: Ob cujus adoptionem ludos Circenses dedit, et donativum populo ac militibus expendit. Petrus Damianus de gloria et gaudiis Paradisi, quod carmen falso Augustino tribuunt: Christe palma bellatorum, Hoc in municipium Introduc me, da soluto Militare cingulum, Fac consortem donativi Beatorum civium. Tertullianus de resurrect. carnis: Stipendia enim delinquentiæ mors, Donativum autem Dei, vita æterna in Christo Jesu Domino nostro. Videndus Vegetius lib. ii. cap. 20. et Paulus JC. in l. x. §. 1. D. de re militari. Ipsam Adriani sententiam excudendam curavimus, ut eam Cujacius e duobus exemplaribus restituit, et redintegravit, Observat. lib. xxi. cap. 7. quia vero plurima verba detraxit, et propria item nomina loco suo movit, non operam me lusurum arbitratus sum, si utriusque libri discrimina fide bona transcriberem, et postibi quid super utriusque contentione animi mei esset, autumarem. In Stephani codice legitur: *Λεγ. τ. γυ. ἀφ. ὑπό τινος. αὐτόν τε υἱὸν ἴδιον εἶναι, καὶ πρὸς αὐτὴν ἀνήκειν τὴν ἐπίδοσιν. ἀρνήσατο ἄλλος. Ἀπεκρ. γυ. Ῥω. αὐ. γε, καὶ δ. μὲν γεγράφθαι, γ. δὲ μ. γε. Μὴ δυ. οὖν ἀπ. υἱ. ἴδ, εἶναι. π. οὐ. ἐπράττετο. Ὁπότε μὴ εἴη σ. υἱ. τὴν ἐπίδος*: Dic. q. m. cong. filii sui ab e. a ne. quo. eumque filium esse, et a. s. p. cong. neq. alius. resp. mul., Latinam se fuisse, et tabulas quidem scriptas fuisse, nupt. vero n. f. Quum ergo non potuisset eum ost. f. s. e. de q. a., Cum non sit t. filius, congiarium redde. Hæc ille: At vero in S. Galli membranis, tamenetsi exprimuntur depravatius, numero tamen plura adduntur. Rem vide: *Λέγοντός τινα τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἰδίου υἱοῦ ἀφ. ὑπό τινος, καὶ λέγοντος υἱὸν ἴδιον εἶναι, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀνήκειν τὴν ἐπίδοσιν. ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, Ῥωμαϊκὴν αὐτὴν γεγόναι, καὶ δέλτους μόνον συγγεγραφέναι, γ. δὲ μ. γεγ. μὴ δυ. οὖν περὶ οὗ πτετο. Ἀδριανὸς εἶπεν, ὅτε οὖν μὴ ᾖ σὸς υἱὸς, τὴν ἐπίδοσιν αὐτοῦ. ὑπό τινος ἀφαιρεῖσθαι. ὅστις ἔλεγεν πατέρα αὐτὸν εἶναι. Ἀδριανὸς ἐκέλευσεν πρὸς ἑαυτὸν τὸν παῖδα, καὶ ἐπιρώτησεν παρὰ τίνι διατρίβοι; Ἀδριανὸς τῷ ἀνθρώπῳ εἶπεν ἀναιδὲς, &c.* Dicente quodam, cong. s. f. ab. e. s. a. nes. quo, et dicente, filium suum esse, et ad se p. cong. Resp. mul., Lat. se fuisse, et tab. so. cons. nu. au. a. n. f. Non potenti ergo, de quo ageb., Adr. dixit: Cum ergo non erit filius tuus, congiarium ejus a nescio quo auferri, qui se dicebat patrem

υἱοῦ ἀφῃρῆσθαι ὑπό τινος, ὅστις ἔλεγεν πατέρα αὐτοῦ εἶναι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνήκειν τὴν ἐπίδοσιν, ἠρνήσατο ἄλλος· ἀπεκρίθη γυνὴ, [87] Ῥωμαϊκὴν αὐτὴν γεγεννῆσθαι, καὶ [88] δέλτους μόνον συγγεγράφθαι, γάμους δὲ μὴ γεγονέναι. μὴ δυνηθέντος οὖν αὐτὸν ἀποδεῖξαι υἱὸν ἴδιον εἶναι, περὶ οὗ ἐπράττετο, Ἀδριανὸς εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ. Ὅτε οὖν μὴ εἴη σὸς υἱὸς, ἀναιδέστατε, ἀπόδος τὴν ἀλλοτρίαν ἐπίδοσιν.

12. [89] Αἰτοῦντός τινος γυναικὸς περὶ φροντιστοῦ υἱοῦ αὐτῆς, [90] ὃς αὐτῷ τριετίαν οὐ παρέσχηκε τροφεῖα, καὶ σήμερον τὴν ἐπίδοσιν αὐτοῦ ἀφῄρηκεν· [92] Ἀδριανὸς τὸν φροντιστὴν ἐζήτησεν, πότε εἴ ἐπίτροπος δεδομένος, [93] καὶ εἴ τι παρέσχηκε τῷ ὀρφανῷ; ὁ [94] φροντιστὴς εἶπεν, ὅτι ὁ κοινωνὸς αὐτοῦ ἄπων εἴη, καὶ [95] μὴ δυνήσθη τίποτε [96] μόνος παρέχειν. [97] Ἀδριανὸς εἶπε τῷ φροντιστῇ, διὰ τοῦτο οὖν ἐδόθης, ἵνα λιμῷ [98] πνίξῃς τὸν ὀρφανόν; κατὰ δύναμιν οὖν τῆς ὑποστάσεως τροφεῖα αὐτῷ παρέχε.

13. [100] Ἐν τοσούτῳ δὲ ἐντέτυχέν τις Ἀδριανῷ, λέγων, οἱ υἱοί μου, Κύριε, [101] στρατολογήθησαν. Ἀδριανὸς εἶπεν, [102] ἐν ἀγαθῷ. [103] ἀπεκρίθη, ἀλλὰ [104] ἰδιῶταί

ablatum esse a nescio quo, qui se dicebat patrem ejus esse, et ad se pertinere congiarium, negavit alius: respondit mulier, Latinam se natam fuisse, et tabulas solum conscripsisse, nuptias autem non fuisse: non potente ergo eum ostendere filium suum esse, de quo agebatur, Adrianus homini dixit: Cum ergo non sit tuus filius, improbissime, redde alienum congiarium.

12. Petente quadam muliere de curatore filii sui, qui ei triennium non [91] præstitit alimenta, et hodie congiarium ejus abstulit, Adrianus curatorem interrogavit, quando esset procurator datus, et si quid præstitisset pupillo? curator dixit, quoniam socius ejus absens esset, et non potuisset aliquid solus præstare. Adrianus dixit curatori: propter hoc ergo datus es, ut fame [99] eneces pupillum? pro modo ergo facultatis alimenta ei præsta.

13. Interea autem interpellavit quis Adriano dicens. Filii mei, Domine, militiæ capti sunt. Adrianus dixit, in bono: respondit, sed inscientes sunt,

ejus esse. Adrianus jussit apud se puerum, et interrogavit, apud quem moraretur? Adrianus homini dixit, improb. &c. Nunc, meo animo, partim ex illo, partim ex hoc ita restauranda sententia erit: Λεγούσης τινὸς γυναικὸς, τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἰδίου υἱοῦ ἀφῃρῆσθαι ὑπό τινος, ὅστις ἔλεγεν πατέρα αὐτοῦ εἶναι, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀνήκειν τὴν ἐπίδοσιν, Ἀδριανὸς ἐκάλεσεν πρὸς ἑαυτὸν τὸν παῖδα, καὶ ἐπηρώτησεν, παρὰ τίνι διατρίβοι;....ἀρνήσατο ἄλλος, ὑπό τινος ἀφῃρεῖτο ἡ ἐπίδοσις; καὶ ὃς ἔλεγεν αὐτὸν υἱὸν ἴδιον εἶναι, καὶ....ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, &c. Dicente quadam muliere, congiarium sui filii ablatum esse a nescio quo, qui se dicebat patrem ejus esse, et ad se pertinere congiarium. Adrianus vocavit ad se puerum, et interrogavit, apud quem moraretur?....negavit alius, a qua auferebatur congiarium, et qui dicebat eum filium suum esse, et....Respondit mulier, &c. Lacunas asteriscis notatas sine αὐτογράφῳ, aut meliore ἀπογράφῳ non, opinor, ipse Apollo restituat: satis, quid velit, intelligo, verborum fallor tantum. Consimilem autem Adriani sententiam de matre et filio litigantibus refert Paullus in l. XXIII. §. 2. D. de liber. caus. quam adscripsisse juvabit: Si mater et filius (inquit JC.) de libertate litigant, aut conjungenda sunt utrorumque judicia, aut disserenda est causa filii, donec de matre constet: sicut Divus quoque Adrianus decrevit: nam cum apud alium judicem mater litigabat, apud alium autem filius, Augustus dixit, ante de matre constare oportere, sic dein de filio cognosci. In quibus verbis quis adeo blennus, qui non videat, πρότασιν minime continentem esse ἀποδόσει? Itaque pro Disserenda legendum est Differenda. Et qui vero negationem adjecit, sollemnia grassatus est.

[87] Ῥωμαϊκὴν, *Latinam*] Male Dositheus Latinam posuit pro Romanam, quod et Cujacius observavit.

[88] Δέλτους, *tabulas*] Id est, προικῴων γινομένων συμβολαίων, γάμων δὲ μὴ γινομένων, ut loquitur Harmenopulus lib. I. tit. 18. Intelligit enim tabulas nuptiales, seu instrumenta dotalia, h. e. δέλτους προικῴους: quæ et simpliciter Instrumenta, et Documenta in Novell. CXIX. cap. 3. et προικῷα. Glossæ: Dotale strumentum, προικῷον.

[89] Αἰτοῦντός τινος γυναικὸς περὶ φροντιστοῦ] In hac sententia agitur de congiario, quod parentes, si moriebantur, transmittebant in liberos etiam parvulos. Mater cum quereretur de tutore filii sui impuberis apud Adrianum, et diceret per triennium cessasse tutorem in præstatione alimentorum, imo et in recenti abstulisse ei congiarium, Adrianus tutorem interrogavit, quando tutor datus esset, et quid alimentorum nomine pupillo præstitisset? Illo respondente, per absentiam contutoris factum, ut cessaret aliquamdiu in præstatione alimentorum, quod solus ille ea præstare non posset, tutorem jussit Adrianus pro modo facultatum alimenta præstare: quod sæpius inculcatur in jure nostro, titulo Pand. et Cod. Ubi pupill. educ. deb. et tit. Cod. De aliment. pupill. præstand. Et quod per causam absentis contutoris non admittit Imp. præsentis tutoris excusationem, etiam hoc æquissimum est: quia vel ab uno ex pluribus tutoribus, ceteris absentibus aut cessantibus, præstanda alimenta esse constat ex re pupilli, ut scribit Cujacius d. lib. XXI. cap. 7. in fin. Et alioquin tutor, qui alimenta pupillo non constituit fingens inopiam pupilli, ad præfectum urbis remittatur extra ordinem puniendus, l. III. §. sed si non lat. D. de suspect. tut. l. I. §. fol. D. de off. præf. urb. §. sed et si quis, Instit. de susp. tut. quia necare velle videtur, ut heic ait Adrianus, et Paulus in l. IV. D. de alend. et agnosc. liber. Nihil enim interest, occidat quis, an causam mortis præbeat, ut inquit Ulpianus in l. XV. D. ad l. Cornel. de sicar. Diligens autem fuit Adrianus non solum in persequendis tutoribus, sed etiam dandis, quod in ejus vita testatur Spartianus.

[89] Αἰτοῦντός τινος γυναικός] Ita supra Ms. λέγοντός τινος γυναικός. sed et heic legendum, Αἰτούσης τινός.

[90] Ὃς αὐτῷ] Cujacius ὡς αὐτῷ, quod ei.

[91] *Præstitit*] Ms. præstiterit.

[92] Ἀδριανὸς τὸν φροντιστὴν ἐζήτησεν, πότε εἴη ἐπίτροπος] Glossæ Cyrilli: Φροντιστὴς, Curator, Procurator. Ceterum posteriores Græci Latinum nomen retinuerunt, κουράτορ. Ad eo diversus est ἐπίτροπος, qui Latinis Tutor dicitur, ut passim apud Theophilum est videre, Harmenopulum, in Basilicis, Photium Patriarcham, alios. Consulendus Bestes Scholiis ad Constantinum lib. V. tit. 11. περὶ ἐπιτρόπων: item Hesychius, Pollux, Suidas, Phavorinus, Etymologus, alii. Adrianus an Dositheus turbant et confundunt, ut et Glossarius B. Germani: Tutor, ἐπίτροπος ὀρφανοῦ, φροντιστής. Et Cyrilli: ἐπιτροπὴ ὀρφανοῦ, tutela. Ἐπίτροπος, procurator, tutor. ubi legendum similiter et heic apud Dositheum Curator pro procurator. Hæc confusio etiam in rebus obtinet. Phavorinus: ἐπίτροπον ποιῶ σε τοῦδε (l. τούτου) τοῦ πράγματος, ἤγουν φροντιστήν.

[93] Καὶ εἴ τι παρέσχηκε] Ita Cujacius. Ms. παρεσχήκει. emendo, παρεσχήκοι.

[94] Φροντιστὴς εἶπεν, *Curator dixit*] Verbum εἶπεν, Dixit, quod desiderabatur, adjecimus.

[95] Μὴ δυνήσθη] Ms. μηδὲ δυνήσθι. scripserat lector, μὴ ἐδυνήσθη. Dositheus vero μὴ δυνησθεῖ, per syncopen, ut volunt Grammatici.

[96] Μόνος] Ms. μονωος.

[97] Ἀδριανὸς] Ms. τῷ Ἀδρ.

[98] Πνίξῃς] Ms. τίνξῃς. Cujacius, πνίξεις. Glossæ: πνίγω, suffoco, Ango, Neco.

[99] *Eneces*] Ms. Necesses.

[100] Ἐν τοσούτῳ δὲ ἐνέτυχέν τις Ἀδριανῷ] De patre, cujus filii in militiam lecti sunt. Verebatur pater, ne tironibus excideret in militia aliquid contra disciplinam militarem (ita enim explico, quod eleganter dixit, παρὰ τὸ καθῆκον, Extra ordinem) quod se illis orbum faceret: quamobrem desiderabat, se eis custodem et ministrum apponi. Adrianus donatum vitæ, centurionem eum fecit, et sub eo filios suos militare jussit.

[101] Στρατολογήθησαν] Ms. στρατολογέσθηθαν. Pro Militiæ capti sunt, legendum est, In militiam lecti sunt, id est, Conscripti per sortem vel delectum. Glossæ Cyrilli: Στρατολογία, allectus, dilectus. Germani: Dilectus, στρατολογία, δοκιμασία, ἀγαπηθείς. In Glossario Benedicti Floriacensis, cap. περὶ στρατείας: Lectus, ἐκλογή. Phavorinus στατολογεῖν exponit, στρατεύειν; quomodo Cujacius explicavit.

[102] Ἐν ἀγαθῷ, *In bono*] Ms. feliciter in bono. Illud e glossemate ortum est. Latinis enim in formula, qua ad eos, quibus bene vellent aut precarentur, utebantur, solemne erat verbum Feliciter. Guntherus lib. IV. Ligurini: Omnibus egregie lætis, totaque caterva Adclamente viro faustum, feliciter, omen. Videndus Eruditissimi Brissonii lib. VIII. Formular. Pro eo Græci ἐν ἀγαθῷ, vel ἐπ' ἀγαθῷ. Aristophanes Ranis; ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις. Cujus etiam extra votum usus frequens. Thucydides lib. V. Ἐπειδὴ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλ' ἐπὶ καταδουλώσει τῆς Πελοποννήσου σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους τοὺς πρὶν ἐχθίστους πεποίηνται. Scholiastes: οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ, οὐκ ἐπὶ συμφέροντι. Dicitur et simpliciter ἀγαθῶς. Hinc Erotianus τῶν παρ' Ἱπποκράτει λέξεων συναγωγῇ: Ἀγαθῶς, συμφερόντως. Contraria est ἐπὶ κακῷ, formula imprecandi. Ad quam adlusit idem Thucyd. d. lib. V. Ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν Ἀθηναίους, μηδὲ τοὺς ξυμμάχους, ἐπὶ κακῷ. Scholiastes, ἐπὶ κακῷ τῶν πόλεων.

[103] Ἀπεκρίθη, *respondit*] Ita heic addendum provocabulum ἐκεῖνος, Ille, ut alibi semper.

[104] Ἰδιῶται, *inscientes*] Admodum inscienter interpretatus est, Quum oportuisset rudes. Isidorus lib. X. Idiota, imperitus, Græcum est. Glossæ Cyrilli: Ἰδιώτης, ὁ μὴ νοήμων, rusticus, rudis. Germani: Rudimentum, ἰδιωτισμὸς, πρωτοπειρία. Etymologus: Ἰδιώτης, ὁ πολίτης λέγεται, καὶ ὁ ἄπειρος, καὶ ὁ ἴδιος. Hesychius: Ἰδιώτας, πολίτας, ὁπλίτας ἀπείρους. Alioquin dicitur paganus, et opponitur militi. Glossæ Cyrilli: Ἰδιώτης ὁ κοινὸς, privatus, paganus, plebeius. Harmenopolus lib. I. tit. 16. Εἰ καὶ ἰδιῶται περὶ τῆς ἀλλήλων διαδοχῆς ἀνισχύρως συμφωνῶσιν, καὶ οὐδὲ θανάτου αἰτίᾳ δωρεὰν εἰσάγει τὸ σύμφωνον, στρατιῶται ὅμως ἐπὶ παράταξιν ἐξιόντες, ἰσχυρῶς τὸ τοιοῦτον συμφωνοῦσιν: quæ præscriptis verbis repetit lib. I. tit. 9. §. 30. Et tit. 18. §. 14. ἡ διάταξις κελεύει περὶ πάσης ἐλευθερίας, εἴτε παρὰ στρατιώτου, εἴτε παρὰ ἰδιώτου. In quibus locis omnibus transferre decebat Mercerum non

εἰσιν, καὶ φοβοῦμαι μή τι παρὰ τὸ καθῆκον [105] ποιήσουσιν, καὶ [106] ἔρημόν με καταλείπουσιν. Ἀδριανὸς εἶπεν, μηδὲν εὐλάβου, ἐν εἰρήνῃ γὰρ στρατεύονται. ᾧ ὁ πατὴρ εἶπεν, ἐπίτρεψον οὖν μοι, Κύριε αὐτοκράτορ, [108] κᾂν ὑπηρέτην αὐτῶν εἶναι, ἵνα αὐτοὺς [109] ἐπέχω. Ἀδριανὸς εἶπεν, [110] μὴ ποιήσειαν οἱ θεοὶ, ἵνα σε [111] ὑποδοῦλον τοῖς τέκνοις σου ποιήσω, ἀλλὰ [112] κλῆμα λαβὼν ἑκατοντάρχης αὐτῶν [113] ἔνου.

et timeo, ne quid extra ordinem faciant, et miserum me relinquant. Adrianus dixit, ne quid timeas: in pace enim militant: cui pater dixit, [107] remitte ergo me, Domine Imperator, vel ministrum eorum esse, ut eos attendam. Adrianus dixit, ne id faciant Dii, ut te obsequentem filiis tuis faciam, sed vite accepta centurio eorum esto.

14. [114] Ἀδριανοῦ ἐπίδοσιν διδόντος, γυνή τις ἐξεβόησεν, Δέομαί σου, Κύριε αὐτοκράτορ, ἵνα κελεύσῃς ἐκ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ υἱοῦ μου τί ποτέ μοι δοθῆναι, [116] ἐπειδὴ αὐτός μου ἀμελεῖ. Καὶ υἱὸς αὐτῆς παρεστὼς λέγει, ἐγὼ, Κύριε αὐτοκράτορ, οὐκ ἐπιγινώσκω ταύτην μητέρα: Ἀδριανὸς εἶπεν, εἰ σὺ ταύτην οὐκ ἐπιγινώσκεις μητέρα, [118] οὔτε ἐγώ σε πολίτην Ῥωμαῖον.

14. Adriano congiarium dante, mulier quædam exclamavit: [115] Rogo te, Domine Imperator, ut jubeas de congiario filii mei aliquid mihi dari, quando ipse me negligit. Et filius adstans dicit, ego, Domine Imperator, non agnosco [117] eam matrem. Adrianus dixit, si tu eam non agnoscis matrem, nec ego te civem Romanum.

15. [119] Χαίρε, μῆτερ καλλίστη καὶ τιμιωτάτη. [120] ὅσα γὰρ σὺ θεοῖς εὔχῃ ὑπὲρ ἐμοῦ, κᾀγὼ τὰ αὐτὰ ὑπέρ σου εὔχομαι. ἡ γὰρ σὴ εὐσέβεια καὶ σεμνότης πάντα ποιεῖ.

15. Gaude, Mater optima et carissima; quantum enim tu Deos oras pro me, et ego eadem pro te oro. Tua enim pietas et castitas omnia fecit. Gaudeo

Privatum, sed Paganum. Non enim στρατιώτης heic est nobilis, quod Miles apud Latinos scriptores medii ævi. Nec ad rem pertinet, quod Julianus Novell. VIII. cap. 6. ἰδιώτας interpretatus est Privatos: quia privati opponuntur ibi illis, qui in dignitate et administratione sunt.

[105] Ποιήσουσιν] Scribo, ποιήσωσιν: et mox illico καταλίπωσιν.

[106] Ἔρημον, *miserum*] Lego Desertum.

[107] *Remitte*] Corrigo, Permitte.

[108] Κᾂν ὑπηρέτην αὐτὸν εἶναι, *vel ministrum eorum esse*] Optime Hesychius: κᾂν, καὶ δὴ, ἂν ἀλλά. Glossæ: Κᾂν, Saltem: Κᾂν γοῦν, Saltem: ita distinguendum et in Glossis Germani. Terent. Phorm. Postremo si nullo alio pacto, vel fœnere, ubi Donatus.

[109] Ἐπέχω, *attendam*] id est, in ordinem redigam. Glossæ Cyrilli: ἐπέχω, compesco, cohibeo, reprehendo, reprimo, coërceo, inhibeo, presso. Hesychius ἔπεχε, ἐπίκεισο, πρόσεχε, κάτεχε, ἐπίμενε. Suidas addit φύλασσε, quem vide.

[110] Μὴ ποιήσειαν οἱ θεοὶ, *Ne id faciant Dii*] Plautus inquit, Ne Dii sinant.

[111] Ὑποδοῦλον, *obsequentem*] Eleganter, ut omnia in hac sententia. Glossæ Cyrilli: ὑπηρεσία, ministerium, officium, obsequium. Germani: Obsequia, πειθαρχία. Cyrilli: πειθαρχῶ, obtempero, pareo, obaudio, obsequor. ὑπηρετῶ, ministro, obsequor. πειθήνιος, obtemperans, obsequens, morigerus. S. Isidorus Synonymis, cap. ult. Quamvis quisque in sæculi gloria refulgeat, quamvis purpura auroque resplendeat, quamvis cultu pretioso redimitus emineat, quamvis sit multitudine præmunitus, quamvis excubantium armis protectus, quamvis innumeris obsequentium cuneis obstipatus, quamvis agminibus tutus, semper tamen in pœna est, semper in angustia est, semper in mœrore, semper in discrimine. Strabus Alfabeto de malis sacerdotibus: Honores sacros adipisci cupiunt, Non ut doctrinis erudiant subditos; Sed ut stipati turmis obsequentium Plus venerentur. Aimonius de Gestis Francorum lib. III. cap. 33. Indeque obsequentium manibus ad basilicam S. Dionysii delatus, &c. Jacobus Diaconus Nonni Heliopolitani Episcopi Vita S. Eugeniæ, secundum Interpretem: Quam ut viderunt Episcopi, ita nudo capite, et omni membrorum compage, sic inverecunde transire cum tantis obsequiis, ut nec velamen super caput positum, nec super scapulas, tacentes ingemuerunt, et quasi a peccato gravissimo averterunt facies suas. Ecce, cum obsequiis, ait, quod ante paullo dixerat, Cum qua maxima erat pompa puerorum et puellarum, id est, servorum et ancillarum. Sic Officium pro Officioso vel Ministro. Symphosius Interpres Historiæ Apollonii Tyrii: Accepto ceromate docta manu circumlevit ei, deinde in solio fovit, et exeunte rege ab officio discessit. Rex vero respiciens ad famulum ait: Juvenis ille, qui mihi officium fecit, vide, quis sit. In Passione S. Mammetis pueri: Et ascendens leo, multitudinem paganorum et Judæorum laniavit, solusque præses cum suo officio illæsus remansit, jubente sancto, ne eum læderet. In vita SSS. Agapiis, et Chionis, et Hirenæ: Tandem cum suis egressus est, qui eum cum luminaribus exspectabant: visoque eo omnes fugerunt, videntes eum talem, nullam habentem corporis partem, qua non esset inquinata, et in partibus scissa, &c. Videns ergo præsens se ab officio suo esse contemptum, nesciens quid de se factum esset, non est reversus in domum suam, sed cœpit concito cursu ire ad palatium dicens: Prosternam me invictissimis Imperatoribus, et dicam, me ita ab officio meo ludibrio habitum, ac cum irrisione et clamoribus derelictum, &c. si omnia vellem exempla autumare, nimis longus sermo foret.

[112] Κλῆμα λαβὼν, *vite accepta*] Κλῆμα seu Vitis centuriorum est insigne, quo milites in officio continebant, ut l. milites, §. irreverens, D. de re milit. Plutarchus Galba: τὸ κλῆμα, ᾧ κολάζουσιν ἑκατοντάρχαι τοὺς πληγῶν δεομένους, ἐπαράμενος. Epitomator Livii lib. LVII. de Scriptione Africano: Quem militem extra ordinem depræhendit, si Romanus esset, vitibus; si extraneus, virgis cecidit. Dicitur etiam ῥάβδος. Appianus in Bello Syriaco de Pompilio Lenate ad Antiochum cum epistola misso: Ἀναγνόντι αὐτῷ καὶ λέγοντι βουλεύεσθαι, κύκλον τῇ ῥάβδῳ περιέγραψε. Nam Plutarchus in Apophthegma, ait eum τῷ κλήματι γύρον περὶ αὐτὸν περιγεγραφέναι. Potest conferri Josephus, apud quem eandem historiam meminens sum legere. Val. Maximus virgam appellat lib. VI. cap. 4.: Indignatus Pompilius, quod aliquam moram interposuisset, virga solum, quo insistebat, denotavit. Ideo Adrianus non temere solebat dare nisi robustis et claris militibus. Spartianus: Nulli vitem, nisi robusto et bonæ famæ, daret; nec tribunum, nisi plena barba, faceret. Quæ in hanc partem omnia cecidisse verisimile fit. Sed de vite videndi, qui te erudient, Plinius hist. natural. lib. XIV. cap. 1. Interpres Juvenalis in Satyr. VIII. Alexander ab Alexandro Genial. dier. lib. VI. cap. 18. Cujacius Observat. lib. XXI. cap. 10. in fin. alii.

[113] Ἔνου] Ita Cujacius emendavit. Ms. γενοῦ.

[114] Ἀδριανοῦ ἐπίδοσιν διδόντος] De exhibendis parentibus dixi supra: quæ vide, si tanti. Hæc sententia est de agnoscenda et alenda matre ex congiario, quo filium donabat Adrianus, cum ille negaret eam sibi matrem esse, et ego te civem Romanum, inquit; quo dicto ademit ei congiarium, quod donaverat; quia soli cives Romani eo donari solebant, ut observavit Cujacius d. l. cap. 7.

[115] *Rogo*] Stephan. *oro*.

[116] Ἐπειδὴ, *quando*] Ms. ἐπεὶ, *quoniam*.

[117] *Eam*] Stephanus *hanc*, ut inferius.

[118] Οὔτε] Ms. οὐδὲ.

[119] Χαῖρε, μῆτερ καλλίστη] Adriano diem natalem precationibus mater faustum ominata est: cui hac epistola respondet Adrianus, eique vicissim bene precatur, et ad festum nativitatis concelebrandum una pariter cum sororibus invitat. Triplicem natalem coluit Adrianus, nativitatis, adoptionis, imperii. De primo, qui genuinus et proprius, ita Spartianus: Natus est Romæ IX. Kalend. Febr. Vespasiano septies et Tito quinquies Coss. Idem: Gladiatorum munus per sex dies continuos exhibuit, et mille feras natali suo edidit. Ad hunc natalem heic matrem suam invitat. De altero et tertio idem Spartian. Quinto Eiduum Augusti die, legatus (Adrianus) Syriæ litteras adoptionis accepit, quando et natalem adoptionis celebrari jussit, Tertio Eiduum earundem, quando et natalem imperii statuit celebrandum, excessus ei Trajani nunciatus est. An de tertio etiam ista ejusdem capienda? ‘Natali suo ultimo, quum Antoninum commendaret, prætexta sponte delapsa caput ei operuit. Annulus, in quo imago ipsius sculpta erat, sponte de digito delapsus est. Ante diem natalis ejus, nescio quis ad senatum ululans venit.’ Vix puto, et ad primum refero. Iste enim ultimus ei fuit ante exitum vitæ, ut rationes putavi.

[119] Χαῖρε, *gaude*] Non vidit Dositheus, verba esse salutantis, quæ epistolis præponi solent. Symmachus in gemino plane negotio, lib. VI. Epist. 38. Dictionem salutis antefero, quæ et voto meo supra omnia convenit, et literario debetur exordio. Dehinc diligentiæ tuæ, domina filia, natalitium fratris tui commendo convivium. Itaque χαῖρε exponendum fuit Salve; vel certe pro Gaude legendum Ave. Et in sequenti περιόδῳ delendæ sunt caussales particulæ γὰρ, Enim, et pro Quantum legendum est Quanta.

[120] Ὅσα σὺ θεοῖς εὔχῃ ὑπὲρ ἐμοῦ: *quanta tu Deos oras pro me*] Significantius interpretaretur: Quæcunque tu a Diis optas mihi, eadem ego et tibi opto. Nam εὔχομαι est opto, voveo, precor, ut in Glossis explicatur. Phavorinus: εὔχεσθαι, οὐ μόνον θεοκλυτεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ καυχᾶσθαι. ὅθεν καὶ τὸ καύχημα, εὐχωλή. καὶ τὸ λέγεσθαι δὲ καὶ φημίζεσθαι, εὔχεσθαι λέγεται. In hoc loco φημίζεσθαι, positum est pro ἐπιφημίζεσθαι, hoc est εὐφημεῖσθαι. ut exponit Hesychius. Quo pacto τὸ ἔχεσθαι Xenophon usurpavit Hellen. lib. V. εὔχοντο αὐτῷ πολλὰ καὶ ἀγαθά. Quem significatum veriloquium spectat, quod tradit Eustathius, pag. 1454. Apud veteres etiam pro imprecari cœptum erat sumi. Suidas, εὔχομαί σοι τάδε, ἀντὶ τοῦ καταροῦμαι, παρὰ Ἀριστοφάνει. Lucianus Epist. XLVI. τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι: sic Imprecari contrario vicissim exemplo pro εὐφημεῖσθαι acceptum est a Latinis, ut alibi observavimus, et παράδειγμα ejus rei habes apud S. Hilarium de Trinitate lib. I. circa princ.

[121] χαίρω δὲ νὴ τὸν Ἡρακλέα, ὅτι τὰ ὑπὸ μου γινόμενα, πάντα σοι [122] ἀρεστά εἰσιν, καὶ ἐπαινετά. Οἶδας οὖν, μῆτερ, τὴν σήμερον ἡμέραν γενέθλιόν μου εἶναι, καὶ ὀφείλομεν [123] κοινῇ δειπνῆσαι. ἐὰν θέλεις οὖν, [124] ἐνωρότερον [125] μετὰ τῶν ἀδελφῶν μου λελουμένη ἔρχου. [126] Σαβίνη γὰρ εἰς ἀγρὸν [127] ὥρμησεν. ἀλλὰ σπυρίδα αὐτὴ ἔπεμψεν. βλέπε οὖν, ἵνα τάχιον ἔλθῃς, ἵνα δυνησώμεθα τὴν εὐκταῖαν εἰς ἓν [128] θρησκῆσαι.

16. [129] Ἐγένετο νόμος τις τοιούτου τοῦ τρόπου πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅπως ὅστις [130] πατροκτονίαν [131] πεποιήκει, δημοσίως [132] εἰς μολγὸν πεμφθεὶς [133] συνραφῆναι μετὰ

tamen per Herculem, quoniam quæ a me fiunt, omnia tibi grata sunt, et laudabilia. Scis ergo, Mater, hodiernum diem natalem meum esse, et debemus invicem cœnare. Si vis ergo, tempore cum sororibus meis lota veni. Sabina enim in villam profecta est: sed sportellam ipsa misit. Vide ergo, ut celerius venias, ut possimus optabilem in unum celebrare.

16. Fuit lex quædam ejusmodi omnibus hominibus, uti qui patricidium fecisset, publice in culleum missus consueretur cum vipera, et simia, et gallo, et

[121] *Χαίρω, gaudeo*] Glossæ: *χαίρω*, gandeo, duo, lætor. Lego, cluo, lætor.

[122] *Ἀρεστὰ, grata*] Glossæ: *Ἀρεστὸς*, placivus: malim, placitus.

[123] *Κοινῇ, invicem*] Paullo inferius ait, *εἰς ἕν*. Glossæ: *κοινῇ, ἐπίῤῥημα*, communiter, *κοινὴ, ὄνομα*, communis.

[124] *Ἐνωρότερον, tempore*] Lego, temporius, ut in duobus Glossariis est, et infra celerius: *ὥρα* pro Tempore vulgatum est, pro quo et *ὧρος* dixerunt. Etymologus: *Μετέωρος οὖν, παρὰ τὸ ὧρον, ὃ σημαίνει τὸν χρόνον.*

[125] *Μετὰ τῶν ἀδελφῶν μου, cum sororibus meis*] Quænam istæ sorores? Spartianus unius tantum meminit, quæ Serviano nupserit, quem nonagenarium Adrianus interfecit. Ait autem: Adriano pater Ælius Adrianus cognomento Afer fuit, consobrinus Trajani Imperatoris; mater Domitia Paulina Gadibus orta; soror Paulina nupta Serviano; uxor Sabina; avus Marillinus, qui primus in sua familia senator populi Romani fuit. En ut omnia diligenter, procul dubio si plures fuissent, non omissurus.

[126] *Σαβίνη γὰρ εἰς ἀγρὸν ὥρμησεν*] Hinc conjectari possit, odium, quod atrocissimum exstitit Adrianum inter et Sabinam, opera et magisterio Domitiæ impetratum. Sic enim scribit Aur. Victor in Epitoma: 'Sabina, dum prope servilibus injuriis afficitur, ad mortem voluntariam compulsa est: quæ palam jactabat, quam immane ingenium pertulisset, et elaborasse, ne ex eo ad humani generis perniciem gradiaretur.' Spartianus non voluntariam, sed violentam memorat jussu Adriani: Multis aliis, inquit, interfectis vel aperte, vel per insidias: quandoquidem etiam Sabina uxor, non sine fabula veneni dati ab Adriano, defuncta est. Quæ vero omnia non Domitiæ odio, verum ipsius Sabinæ tribuit morositati idem ille Historicus, cum scribit: Septimio Claro præfecto prætorii, et Suetonio Tranquillo epistolarum magistro, multisque aliis, qui apud Sabinam uxorem, injussu ejus, familiarius se tunc egerant, quam reverentia domus aulicæ postulabat, successores dedit: uxorem etiam, ut morosam et asperam, dimissurus, ut ipse dicebat, si privatus fuisset.

[127] *Ὥρμησεν, profecta est*] Glossæ: Proficiscitur, *ἀποδημεῖ, ὁρμᾷ.* Etymologus: *ὁρμᾷν δὲ, τὸ ἁπλῶς ἐπέρχεσθαι.* Phavorinus: *ὁρμάω, ῶ, τὸ πορεύομαι ἐγώ.* Moschopulus *περὶ σχεδῶν*: *Ὁρμάω δὲ, ὁρμῶ, ἐπὶ τῆς καθ' ὁρμὴν κινήσεως.*

[128] *Θρησκῆσαι*] Quando Ms. habet *θρησκεῖσαι*, legendum erit *θρησκεῦσαι.* Glossæ *θρησκεύω*, colo. Verbum est sacris Divorum proprium, qualis Imperator.

[129] *Ἐγένετο νόμος τοιούτου τις τοῦ τρόπου*] Parricida consutus culleo cum quatuor animalibus, cane, gallo gallinaceo, vipera, et simia, in mare projiciatur, vel in amnem, ut omni elementorum usu vivus carere incipiat, et ei cælum superstiti, terra mortuo auferatur, quod rationis dat Constantinus in l. un. C. de his qui par. vel lib. occid. et ex eo Justinianus §. alia deinde lex 5. Instit. de publ. jud. quod eos docuit Cicero in ea pro Sex. Roscio, et Ovidius lib. IX. Metamorph. ubi de Sculla, quæ patrem Nysum prodiderat. Hæc autem Lex non semper fuit uniformis, sed pro arbitrio majorum sæpe variabatur. Principio enim nihil cum parricida intra culleum consuebatur, ut recte atque ordine existimat Hieron. Magius Miscellan. lib. IV. cap. 8. Deinde Serpentes concludi cœpti sunt, ut de C. Villio prodit Plutarchus: confirmat Seneca pater lib. V. Controvers. 4. in fin. Livius lib. XLVIII. Val. Maximus lib. I. cap. 1. tandem Simia, ut patet ex Juvenali sat. VIII. et sat. XIII. atque aliis auctoribus: denique Canis et Gallinaceus, quæ Constantinus M. addidisse, videtur doctori meo Cunr. Rittershusio. Quod si ita est, Modestini legem pæn. D. ad l. Pomp. de parricid. Trebonianus interpolavit ex d. l. un. C. de his qui par. &c. Pompeius enim nihil tale in parricidas tulit, cujus Lex eadem erat cum Cornelia, ut docuit Cujacius in Notis ad Paullum, Senten. lib. V. tit. 24. Accedo autem Wesembecio existimanti, sicut de Julia, ita et Pompeia Lege agi interpolata in Institt. non qualis primum lata est, sed cujusmodi tempore Justiniani in usu habebatur. Quæ tamen non multo post desiit, aut certe non ab omnibus observabatur, sed gladii vel ignis pœna. Ita namque capio Cassiodori verba super illud Psalmi: Iniquos odio habui: Filios et parentes, si adversi sunt, alienata debemus voluntate contemnere: sæpe tamen, quos flamma non terruit, quos ferrum non subdidit, necessitudinem blandimenta flexerunt. Plura de hac Adriani sententia Cujacius Paratit. C. de his qui par. &c. et præceptor meus Christoph. Colerus in Parergis Juris. Sed heic occurrit difficultas. Nam quod heic dicitur Adrianus reduxisse veterem legem, seu potius morem, id negat Modestinus in d. l. pæ. qui parricidas ex constitutione Adriani ad bestias damnari scribit. Ejus verba sunt: Deinde in mare profundum culleus jactetur: hoc ita, si mare proximum sit: alioquin bestiis objiciatur, secundum Divi Hadriani constitutionem. Sed facilis est responsio. Adrianus veterem legem voluit frequentari in locis continentibus mari: quod si mare non esset vicinum, bestiis voluit objici, ne diuturniori præsentia tanti sceleris Dii offenderentur. Quod periculum in mari non est metuendum. Theophilus Paraphrasi: *ὥστε παντὸς στοιχείου στερεῖσθαι αὐτὸν καὶ ζῶντα καὶ τελευτῶντα. ζῶν μὲν γὰρ τῷ κεκαλύφθαι ὑπὸ τοῦ ἀσκοῦ, καὶ εἶναι ἐν τῷ ὕδατι τῆς τοῦ ἀέρος ἤτοι τοῦ οὐρανοῦ στερεῖται χρήσεως. τελευτήσας δὲ τῆς γῆς οὐκ ἀξιοῦται, τοῦ ἀσκοῦ φερομένου κατὰ τῶν ὑδάτων.* Vetuit etiam fluvio immitti, quomodo mihi persuadeo, et eamdem quidem ob caussam, ne in ripam projectus scilicet ignaris in locis Dii tanto piaculo proritarentur. Atque ideo plaustro quoque nigros boves junxit, non luctus publici declarandi caussa saltem, sed vero etiam placandi Deos infernales, quibus, opinor, hos boves sacrificabant: qua superstitione solutus Constantinus, Princeps Christianus, et amnem præcepit, et reliquos ritus sustulit. Solitos autem nigros boves immolari Diis infernalibus notum. Præterea in piaculo parricidii expiando, famem quoque studebant averruncare, quam inde portendi persuadebantur. Ita intelligo locum Plauti in Vidularia: Jube hunc insui culleo, atque in altum deportari, si vis bonam annonam. Quo referrem Suidæ locum: *Βόας θεωρεῖν, εἰς κακὴν πρᾶξιν φέρει. νεκροὶ βόες δηλοῦσι τοὺς λιμοῦ χρόνους*: legeremque *μελανοὶ βόες*, nisi *ὀνειροκριτικοὶ* nostri refragarentur.

[130] *Πατροκτονίαν, patricidium*] Rectius heic scribatur parricidium; quæ vox utrumque parentem complectitur. Isidorus Etym. lib. V. cap. 26. Parricidii actio non solum in eum dabatur, qui parentem, id est, qui patrem vel matrem interemisset: sed et in eum, qui fratrem occiderat: et dictum parricidium quasi parenticidium. Ceteroquin Patricida dicitur, ut Matricida. Glossæ B. Germani: Matricida. *μητραλῴας.* Et Cyrilli: *Μητροκτόνος*, matricida. B. Paulus I. ad Timoth. I. v. 9. *πατραλῴαις καὶ μητραλῴαις, ἀνδροφόνοις*, Interpres: Patricidis et matricidis, homicidis. Item ut Fratricida. Glossæ Cyrilli: *Ἀδελφοκτόνος*, Fratricida. Sic et Sororicida memini me apud nescio quem legere. Male vero in utroque Glossario scribitur, *πατρολῴας, μητρολῴας.* Hesychius: *πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα ἀτιμάζων, πατροτύπτης, καὶ τὸ μητραλοίας οὕτω συντίθεται.* Idem: *πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων, ἢ κτείνων.* Etymologus: *Ἀλοιτὸς* &c. *ἢ ὁ ἀνδροφόνος, παρὰ τὸ ἀλοιᾷν τὸ τύπτειν, ἔνθεν καὶ πατριαλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων.* Jul. Pollux lib. III. cap. 1. *καὶ μὲν οἵ γε περὶ τοὺς γονέας ἐξαμαρτάνοντες, πατραλοίας, ἢ μητραλοίας ἑκάτερος αὐτῶν καλεῖται. Ἰσαῖος δὲ καὶ πατροτύπτας λέγει. Πλάτων δὲ, πατροφόνον, καὶ μητροφόνον. Σοφοκλῆς δὲ, πατροκτόνον. ὁ γὰρ πατροφόντης, καὶ μητροφόντης, ποιητικόν.* De parentibus verberandis quæ narrant, pertinent ad explicationem cap. 20. et 21. Exodi, et Proverb. cap. 23.

[131] *Πεποιήκει*] Lego, *ἐπεποιήκει.*

[132] *Εἰς μολγὸν, in culleum*] Ms. *εἰς μολσὸν.* Stephan. In culleo. Fulgentius Plantiades de prisco serm.: Culleus dicitur saccus, in quo rei conclusi in mare mittuntur. Fiebat autem ex corio bovino. Anianus vetus Interpres ad l. un. C. Th. de parricidis: Si quis patrem, matrem, sororem, filium, filiam, vel alios propinquos occiderit, remoto omnium aliorum genere tormentorum, facto de coreis sacco, qui culeus nominatur, in quo cum missus fuerit, cum ipso etiam serpentes claudantur, et si mare vicinum non fuerit, in quolibet gurgite projiciatur, ut tali pœna damnatus nullo tempore obtineat sepulturam. Hinc Culleum vel Colleum exponitur *ταύρειος ἀσκὸς*, tribus locis Glossarum. Et in Germani: Culleus, *ἀσκὸς βόειος, λάρναξ.* Pollux lib. X. cap. 60. *Ἐπεὶ δὲ ἀσκὸν, καὶ ἀσκίδιον, καὶ τὰ τοιαῦτα προειρήκαμεν, οὐδὲν κωλύει καὶ μολγὸν εἰπεῖν. ὅ ἐστι κατὰ τὴν τῶν Ταραντίνων γλῶτταν, ὁ βόειος ἀσκός.* Hesychius: *Ἄλλοι δὲ μολγὸν τὸν βόειον ἀσκὸν, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν*: plane ad istum locum. Suetonius Ascoperam vocat in Nerone: Alterius collo et ascopera deligata, simulque titulus: Ego quid potui? sed tu culeum meruisti. Quod *μολγὸς* Xiphilino in Nerone: *Μολγὸν τέ τινα ἀπ' ἀνδριάντος αὐτοῦ νύκτωρ ἀπεκρέμασαν, ἐνδεικνύμενοι ὅτι ἐς ἐκεῖνον αὐτὸν δέοι ἐμβεβλῆσθαι.* Erat enim matricida Nero. Nec tamen ex omni corio, sed recenti fiebat. Unde Cedrenus vocat *δέρμα βόειον νεόδαρτον.* Illiniebaturque pice et bitumine. Auctor Hermeneumatum: Culeus, tunica ex partu in modo eronis facta, quæ liniebatur pice et bitumine, et in ea includebantur homicidæ cum simia, serpente, et uno capone, ac insuta mittebantur in mari, contendentibus se animalibus, quo ire se dicuntur ab invicem, homo majoribus pœnis afficiebatur, ita MS. codex, quem februabo, ubi brevi in publicum dedero. Quod ait, ea propter consutas istas animantes, quo pejorem et miserabiliorem in modum reus excruciaretur, id abs te est, doctissime Burckharde, qui eamdem rationem quæsitus reddidisti: sed quam ego falsam arbitror: est enim res *μυστηριώδης*, cujus Symbolicam rationem adferunt Cælius Rhodiginus in Antiquis Lection. Steph. Forcatulus in Necyomantia Juris, et Fr. Balduinus ad §. alia deinde lex, Instit. de publ. jud. Impia animalia impiis

ἐχίδνης, καὶ πιθήκου, καὶ ἀλέκτορος, καὶ κυνὸς, [134] ἀσεβῶν ζώων, ἀσεβὴς ἄνθρωπος, [135] καὶ εἰς ἅμαξαν ἐζευγμένην μελανῶν βοῶν κατενεχθῆναι πρὸς θάλασσαν, καὶ εἰς βύθονα βληθῆναι. [137] ἔδειξαν οὖν ὑπόδειγμα τιμωρίας, ἵνα μᾶλλον φοβηθῶσιν [138] οὕτως ἀνόσιον ἔργον ποιῆσαι.—Νῦν οὖν δίκαια ποιεῖτε, καλὸν γὰρ ὑπόδειγμα πᾶσιν ἀποδείξετε.—

17. [139] Νῦν οὖν ὃ ἐὰν ἐπιβαλῇ, ἐπὶ πέρας ἄξεις. Διὸ ἐν παντὶ πράγματι [140] φιλοπονεῖν δεῖ ἀπὸ τῶν θελόντων πλέον τι εἰδέναι, ὃ εὔχρηστόν ἐστιν ἀνθρωπίνῳ βίῳ, τούτου μάλιστα ἀπηγορία κυριεύσει. [141] ὅθεν δεῖ γραμμάτων τέχνην ἐκμαθεῖν. καὶ γάρ ἐστιν [142] ὅραμα ἀπηγορίας. ἔνθεν γὰρ πάντα [143] καταυγάζονται. οὐκ ἀμαθῶς γὰρ ὁ εἰδέναι θέλων Ῥωμαϊστὶ λαλεῖν καὶ Ἑλληνιστὶ, ἐπιμελῶς [144] προσεχέτω. τοῦτο γὰρ παραδείγματος χάριν προσθήσομεν, ἀπηγορίαν, ἥτις ἐστὶν Ἀθήνης χάριν, [145] τῆς διδούσης πᾶσιν τὴν μάθησιν, καὶ τύχην πρῶτον, ἔπειτα εἰδέναι. ποιῶν γὰρ ποιεῖ ἀνθεῖν τούτους τοὺς μὴ ἀμελοῦντας, [147] καὶ ποιοῦντας, ἃ ἔμαθεν. Τέχνη γὰρ μετατίθεται ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς ἄνθρωπον· καὶ διὰ τοῦτο τέχνη οὐκ ἀποθνήσκει. [148] ἐπείτοι ποῖα ἦν χάρις μαθεῖν, εἰ ὁ διδάσκων ἦν ἀθάνατος; ταῦτα γὰρ εἶναι Θεοὶ ἠθέλησαν, ἀναμιμνήσκοντες πρῶτον [149] πάντων Θεοὺς σέβεσθαι, οὐ λιβάνῳ, ἀλλὰ συνειδήσει. (πλέον γάρ ἐστιν καλῶς ζῆν, ταῦτα ποιοῦντα:) [150] Γονεῖς τιμᾷν: [151] Τέ-

cane, impiis animalibus, impius homo, [136] et in plaustrum junctum nigris duobus deportaretur ad mare, et in profundum mitteretur. Ostenderunt enim exemplum pœnæ, ut magis timeant tam crudele opus facere.—Nunc ergo justa facite; bonum enim exemplum omnibus ostendetis.—

17. Nunc ergo quod conatus fueris, ad finem adduces. Propterea in omni re studere oportet a volentibus plus aliquid scire, quod utile est humanæ vitæ: hujus præcipue oratio dominabitur. Unde oportet litterarum artem perdiscere. Etenim est visus orationis: hinc enim omnia inluminantur: non indocte enim qui scire velit Latine loqui et Græce, diligenter attendat: hoc enim exempli gratia adponemus, orationem, quæ est Minervæ gratia, quæ dat omnibus doctrinam, et fortunam primum, deinde scire: faciens enim facit florere eos, qui non [146] neglexerunt, et faciunt, quæ didicerunt. Ars enim transfertur ab homine in hominem: et propterea ars non moritur. Denique quæ erat gratia discere, si qui docet, erat immortalis? hæc enim esse Dii voluerunt, admonentes primum omnium, Deos colere, non thure, sed conscientia: (Plus enim est, bene vivere, hæc facientem.) Parentes diligere: Natis indulgere:

hominibus junguntur, ait Adrianus heic. Vipera patrem et matrem occidit, Simia ex catulis suis, quem maxime amat, compressu brachiorum et osculis enecat, Gallus et Canis cum parentibus et liberis pugnant. Theophilus paraphrasi Institt. τὰ δὲ προειρημένα θηρία ἐμβάλλεται διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ ὁμοιότροπα αὐτῷ ἐστιν. τὰ μὲν γὰρ ἀναιρεῖ τοὺς γονεῖς· τὰ δὲ τῆς πρὸς αὐτοὺς οὐκ ἀπέχεται μάχης. De vipera addendus locus eximius, quem apud Etymologum observavi. Ait autem: πᾶς δέ τοι ὀξυκάρηνος ἰδεῖν ἔχις: κυριώτερον ἐπὶ τοῦ θηλείας, παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν γονὴν, ἄχρι θανάτου. ὠοτοκούντων γὰρ τῶν ἄλλων ἑρπετῶν, αὕτη δεξαμένη τῷ στόματι τὴν τοῦ ἄῤῥενος κεφαλὴν, οὕτως ἔγκυος γίνεται, κατὰ τὴν μίξιν ἀπεσθίουσα. διαβρωθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν ἐντὸς τὴν γαστέρα ἀπόλλυται, &c. Cur autem quidam Dd. felem loco simiæ, quæ haberi non possit, conjungendum scripserint, fugit eos ratio: quod cuculum pro gallo veteres non consuerint, causa est, quod minimam anni partem sit parabilis.

133 Συῤῥαφῆναι] Steph. συνραφῇ. MS. συγγραφῆναι, et pro Consueretur, legit Conscriberetur: nos ex Theophilo emendavimus.

134 Ἀσεβῶν ζώων] MS. ἀσεβέσι ζώοις.

135 Καὶ εἰς ἅμαξαν ἐζευγμένην μελανῶν βοῶν &c.] Stephani codex: καὶ ἐπὶ ἁμάξης ἐζευγμένης μελανοῖς βουσὶν κατενεχθῇ εἰς θάλασσαν, καὶ ῥιφθῇ εἰς βαθύ. Pro εἰς βύθονα, MS. habet εἰς βύθονι. Vero simile fit priscos dixisse βύθων, pro quo hodie βυθός. Glossæ Cyrilli, βυθὸς, hoc altum, profundum, gurges, quod et βύθιον. Glossæ Germani: profundum, βύθιον, βαθυα, βυσσόν. Pro βαθυα, lego βάθων, quod et βαθύ. Profundum etiam Seneca appellat loco, quem supra laudavi: Imaginabar mihi culeum, serpentem, profundum. Ita pridem est quum tibi, Nobilissime Bukuwka, dixi accipiendum illud Justiniani Confirmat. Instit. Quasi per medium profundundum euntes; idque ex auctoritate Theophili, παραφράζοντος, ὥσπερ διὰ μέσου βαδίζων πελάγους.

136 *Et in plaustrum junctum*] Stephani Codex: Et super plaustro juncto nigris bubus deferretur in mare, et projiceretur in profundum. MS. pro Deportaretur habet Deportari; pro Mitteretur, Mitti.

137 Ἔδειξαν γὰρ ὑπόδειγμα] Hæc, in utroque codice corruptissima, ita restituenda putavimus.

138 Οὕτως ἀνόσιον ἔργον ποιῆσαι, *tam crudele opus facere*] Stephani Codex, ἄνομον ἔργον ἐργάζεσθαι, Nefarium opus operari. MS. pro Tam legit Sic, pro ποιῆσαι, facere, ἐποίησεν, fecit. Quæ obelo notavimus, MS. non agnoscit, nec nos genuina arbitramur, sed ex superioribus iterata. Atque hucusque Adriani Sententiæ: sequuntur nunc alia.

139 Νῦν οὖν ὁ ἐὰν ἐπιβαλῇ] Non pauca videntur desiderari: et hæc ipsa pravata sunt, quibus industria nostra subvenire utcumque laboravimus. Vult nos hortari ad Linguæ Latinæ et Græcæ, quod occœperimus, studium; idque ne desereremus, argumentis suadet ab utilitate ductis et honestate.

140 Φιλοπονεῖν δεῖ ἀπὸ τῶν θελόντων] Non satis, quid velit, intelligo, nec sensibus fallor tamen: absque codicis fellacia foret, hac colligendi formula videretur concludere: Res utilissimæ in vita humana sunt præcipue addiscendæ; Literatura est res utilissima in vita humana: ergo &c. Posset itaque sine curiositatis adfectione locus emendari: φιλοπονεῖν δεῖ τοὺς θέλοντας: quibus verbis propositio syllogismi continetur: τούτου μάλιστα, quod assumtionis principium est, non recte interpretatur, Hujus præcipue, quod Latinum non est; sed vero, In hoc præcipue: id namque significat apud Græcos κυριεύειν τινός: quod imitati sunt priscorum Theologi. Juvencus lib. IV. hist. Evangel. dominantur eorum Exercentque trucem subjectis urbibus iram. Et Alcimus Avitus, lib. I. de orig. mundi: Solus habe, solisque prior dominare fruendo. Quibus exemplis et Dositheus, si obscuratio sententiæ abforet, et vetus Latinus Bibliorum interpres possent excusari. φιλοπονεῖν ἔν τινι dixere item alii. B. Gregorius Nazianzenus hom. in sacrum Pascha: ἄξιον δὲ μηδὲ τὸν τῆς βρώσεως τρόπον παραδραμεῖν, ὅτι μηδὲ ὁ νόμος, ἄχρι καὶ τούτου τὴν θεωρίαν φιλοπονεῖν ἐν τῷ γράμματι. sic Plato lib. VII. de Repub. dixit: ἐν πᾶσι τούτοις μισοπονῇ. sic et Studere in aliqua re, dicunt Latini. Ansegisus lib. II. cap. 1. In hac præcipue studuerunt, ut honor sanctæ Dei Ecclesiæ et status regni decens maneret. Et cap. 2. In his quippe maxime studere, et de his omnibus placitis, quæ vobiscum habituri sumus, vos ammonere optamus. Plura super hac phrasi in Collectan. ad Lucretium Dominus meus Giphanius.

141 Ὅθεν δεῖ γραμματῶν τέχνην ἐκμαθεῖν] De litteratura adversum te, Bukuwka, pluribus in epistola dixi. Divale rescriptum qui auctoritate sua validius corroboret, eccum R. David Kimchi, Doctissimus Judæorum, in libro, quem ea de re inscripsit. Adscribam verba Latina, quia Ebræa pauci sunt qui intelligant: Qui studet, inquit, Legis Divinæ scientiam sibi comparare, neque discit fundamentum Litteraturæ, similis est oratori, qui agit boves, et in manu ejus nulla est virga, aut stimulus aculeatus.

142 Ὅραμα ἀπηγορίας, *visus orationis*] Inepte. ὅραμα ἀπηγορίας est notus Ebraismus, pro eo, quod nos dicimus, ἀπηγορία ἐστὶν ὁρατική. Lumen orationis, id est, oratio est illuminativa. De quo loquendi genere consulendus Beza Annotat. in Matth. cap. 24. v. 15. in Act. 5. v. 10. in Ephes. I. v. 14. Ἀπηγορία, quod heic iterato ponitur, nuspiam a me lectum ἀντὶ τοῦ λαλιότης ἢ λόγος. Hesychius, Etymologus, Suidas, Phavorinus, alii, quos videre fuit, interpretantur ἀπολογίαν. Etymologus: Ἀπαγορεύω] ἡ ἀπὸ πρόθεσις ἐνταῦθα δηλοῖ τὸ χωρίζεσθαι. τὸ δὲ ἀπαγορεύειν, ἐκτὸς γίνεται τοῦ λέγειν. Qui locus est corruptus, et ita reponendus: τὸ δὲ ἀγορεύειν ἐκτὸς γίνεται τὸ λέγειν. Sed ἀπηγορία quid sit, nemo melius Cicerone nos docere poterit in Bruto. Quamquam omnis locutio oratio est, tamen unius oratoris locutio hoc proprio signata nomine est. Et lib. II. de Orat. Illa, quæ a bono poëta dicta est flexanima, atque regina rerum oratio.

143 Καταυγάζονται, *illuminantur*] Id est, καταφωτίζονται. Hesychius: καταυγάσας, φωτίσας. Suidas: καταυγάζω, καταυθαδίζω, γενικῇ. ubi legendum videtur, καταφωτίζω. Gregor. Nazianzenus: τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως κατηυγάσθησαν.

144 Προσεχέτω] Quum MS. habeat, πρόσεχε, attende, puto scriptum fuisse, προσέχῃ, attendat.

145 Τῆς διδούσης] MS. ἡ διδοῦσα.

146 *Neglexerunt*] Lego, Negligunt.

147 Καὶ ποιοῦντας] MS. καὶ ποιοῦσιν.

148 Ἐπείτοι] Fort. ἔπειτα.

149 Πρῶτον μὲν Θεοὺς σέβεσθαι] Scis, Nobilissime Bukuwka, his dictis nihil frequentius et sollemnius in Sapientum scriptis, ea ubi tu ingenue (quo ingenio gnatus es) instillaris, possessione hujus servitutis satis ditatus ad lares redibis.

150 Γονεῖς τιμᾷν] Maximus Planudes in paraphrasi libelli Dionysii, quem Cato inscripsit seu de Moribus ad filium: Γονέας ἀγάπα. ex quo heic legendum existimo, γονεῖς ἀγαπᾷν, Parentes diligere. Ostendi jam olim tibi, Bukuwka, consimilia vetusti Sapientis dicta in Schobingeri membrana. Ea vel nunc in memoriam tibi redigas rursum licet. Sunt vero ista: Præstabis parentibus pietatem; cognatis dilectionem. Præstabis amicis fidem; omnibus æquitatem. Pacem cum hominibus habebis, bellum cum vitiis. Pejora sunt tecta odia, quam aperta, propterea te loquax inimicus minus, quam taciturnus offendet: perturpe est enim, quod obicitur, in obiciente cognosci. Semper dissensio ab alio incipiat, a te reconciliatio. Succurre paupertati amicorum, immo potius occurre. Talem diligentiam exhibe in amicitiis tuis comparandis. Ne incipias amare, quem deinceps possis odire. Tu primum exhibe te bonum, et sic quære alterum similem tui. Turpius nihil est, quam cum eo

κνοις ἐγγαυκαίνειν: Φίλους φιλεῖν: Καὶ [152] ἁπλῶς ὑποδεικνύειν, καὶ ἀνυπόπτως πάντα ποιεῖν, [153] καὶ μὴ . . . . ἵνα ἐν παντὶ πράγματι εὔχρηστος ἦς, καὶ πάντα [154] τὰ ἔθιμα ζωῆς σῆς παρατηρῇς, καὶ θαυμάσεις [155] ὅτι τὸν καλῶς ποιοῦντα [156] καλῶς ἀκολουθεῖ.

18. Νῦν οὖν ἄρξομαι Μύθους γράφειν Αἰσωπείους, καὶ ὑποτάξω ὑπόδειγμα. [157] διὰ τούτους γὰρ [158] αἱ ζωγραφίδες [159] συνέστησαν. Εἰσὶν γὰρ λίαν ἀναγκαῖαι πρὸς ὠφέλειαν τοῦ βίου ἡμῶν. Πρώτῳ οὖν τόπῳ μῦθον ἄρξομαι ἀπὸ ἐλάφου.

19. [160] Ἔλαφος εὐμεγεθὴς ὥρᾳ θέρους δίψει λειπόμενος παραγίνεται ἐπί τινα πηγὴν διαυγῆ καὶ βαθεῖαν, καὶ πιὼν ὅσον ἤθελεν, [161] προσεῖχε τὰ τοῦ σώματος, [162] καὶ μάλιστα μὲν ἐπῄνει τὴν φύσιν τῶν κεράτων ἀναστησαμένων εἰς πολὺν ἀέρα . . . . .

Amicos amare: Et simpliciter demonstrare, et sine suspicione omnia facere, et non maligne, ut in omni re utilis sis, et omnia, quæ solent, vitæ tuæ observes, et miraberis, quomodo bene facientem bene sequitur.

18. Nunc ergo incipiam fabulas scribere Æsopias, et subjiciam exemplum. Per eas enim picturæ constant. Sunt enim valde necessariæ ad utilitatem vitæ nostræ. Primo ergo loco fabulam incipiam de cervo.

19. Cervus bonæ magnitudinis æstivo tempore siti deficiens advenit ad quendam fontem limpidum et altum, et cum bibisset quantum voluerat, adtendebat a corpore, et maxime quidem laudabat naturam cornuum exurgentium in multum aërem . . . . .

Cetera desunt.

bellum gerere, cum quo familiariter vixeris. Vires tuas amici beneficiis, inimici injuriis sentiant. Res magnæ dementiæ est, indulgendo corrigere peccata, quam vindicando.

[151] *Τέκνοις ἐγγαυκαίνειν*] Ita MS. in interstitio linearum corrigit verbum *ἐνταυκαίνειν*, quod in contextu est. Aliquid monstri alunt, quod dum haruspex quispiam expiaverit, interim haruga mea inspecta ita faciendum dico, ut *τῷ ἐνταυκαίνειν* exterminato, recipiamus *ἐνδαψιλεύειν*, ne malam manum periculemur. Glossæ B. Germani: Indulgetur, *ἐνδαψιλεύεται*. Glossæ Cyrilli: *ἐνδαψιλεύομαι*, Indulgeo, largo. Iterum Germani: Indultum, *ἐπιδαψιλευθέν*. Indussata, *ἐπιδαψιλευθέντα*. Lego, Indultata: nisi si malis, Indulgitata, de quo verbo Nonius. Est vero Indulgere heic, clementem se præbere, temperare, ut exponit idem Nonius. Cic. lib. III. Officior. Magnus vir in primis, et qui perindulgens in patrem, idem acerbe severus in filium. Phocylides dixit *ἤπιον εἶναι*, Nuthetico: *Παισὶ δὲ μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἤπιος ἴσθι*. Hæc cum ita scripsissem, venit ad me Jo. Tornesius, Typographus clarissimus, et de studiis meis non mediocriter meritus, qui mihi significavit, omnino videri sibi heic legendum, *τέκνοις ἐγγλυκαίνειν*, liberis indulgere, ut est in Glossis Cyrilli, id est, dulcem et amabilem se reddere. Pervulgatum jam est, τὸ Λ. cum Α. solitum migrationes facere in libris Græcorum, quod nulla in pingendo differentia. Judicet Lector eruditus.

[152] *Ἁπλῶς ὑποδεικνύειν, simpliciter demonstrare*] Ἁπλῶς in laudata significatione heic ponitur pro Aperte, Libere, et non fucate aut dolose: cui opponitur *διπλῶς*, id est, Vafre, Versute, Dolose: cui rei auctoritates memini dari a clarissimo Scherbio in acroasibus Topicis. Jul. Pollux lib. V. cap. 21. *τοῦ δὲ, ἁπλῶς, ἀκάκως, ἀπλάστως, ἐμφανῶς, ἐλευθέρως, εὐθυρρημόνως, εὐήθως.* Videndus P. Faber in Semestribus. Verbum *ὑποδεικνύειν* mirificam vim habet, quam et B. Matthæum observasse, cap. 3. v. 7. *τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς*; Interpr. Quis demonstravit vobis fugere a futura ira? Vidi quid Erasmus, quid Camerarius, quid Stephanus: sed Bezæ expositio magis est. Inde *ὑπόδειγμα*, pro *παράδειγμα*. Glossæ B. Germani: Exemplum, *ἀντίγραφον, ἀντίτυπον, ὑπόδειγμα*. Et Cyrilli: *ὑπόδειγμα*, exemplum, exemplar. Dositheus supra, *ὑπόδειγμα τιμωρίας*, Exemplum pœnæ. Et infra: *ὑποτάξω, ὑπόδειγμα*. Paulus ad Ebræ. IV. v. 11. *ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας*. Interpr. Ut ne in id ipsum quis incidat incredulitatis exemplum. Phavorinus: *ὑπόδειγμα. οὐδὲ τοῦτο ὀρθῶς λέγεται, παράδειγμα δέ.* Quam bene intellexisti.

[153] *Καὶ μὴ....*] Supple, *πονηρῶς*, aut taliter.

[154] *Τὰ ἔθιμα, quæ solent*] Lego, *πάντα τὰ ἔθιμα*, Omnia sollemnia. Glossæ Cyrilli: *ἔθιμα*, sollemnia, hæc sueta; singularia non habet.

[155] *Ὅτι, quomodo*]. Lego, Quod.

[156] *Καλῶς, bene*] Lego, *καλὸν*, bonum: præterea Græcane sit phrasis *ἀκολουθεῖν τινὰ*, haut scio.

[157] *Διὰ τούτους, per eas*]. Ms. *διὰ τοῦτον*, per eum.

[158] *Αἱ ζωγραφίδες συνέστησαν*] Sic Plutarchus de defect. oracul. *μύθου παλαιοῦ καθάπερ ζωγραφήματος ἀφῇ ἀποπειρώμενον.* De utilitate fabularum hic insignis est locus. Nomen *ζωγραφὶς* nuspiam alibi a me lectum, sed *γραφὶς, ὑπογραφὶς*, et similia. Videndus Pollux lib. VII. 28. Philostratus Epist. XXXIX. *ζωγραφία παρειῶν καὶ χειλέων βαφαί.* Phavorinus: *ὑποδεικνύει, ἀντὶ τοῦ ὑποζωγραφεῖ. ὑποδεῖξαι βούλομαι τῷ λόγῳ καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς.* Elegantissime et peraccommodanter ad istum locum.

[159] *Συνέστησαν*]. MS. *συνέστηκαν*.

[160] *Ἔλαφος εὐμεγεθὴς*] Non exstat inter Æsopi fabulas. Eam jambis Latinis fecit Phædrus lib. I. fab. 12. ubi Rigaltius, vir doctissimus, nos mittit ad Aphthonii fab. 18. cujus librum videre necdum contigit. Similem habet Gabrias, cum Ignatii Diaconi epimythio: *ὅτι πολλάκις τις ὠφελεῖται, ἐξ ὧν δοκεῖ βλάπτεσθαι.*

[161] *Ἐπεῖχε τὰ τοῦ σώματος*] Male vertit, Attendebat a corpore, quod Latinum non est, sed *ἐπέχειν* hoc est Contemplari, quod Gabrias dixit *ὁρᾶν*.

[162] *Καὶ μάλιστα μὲν ἐπῄνει &c.*] Ita totum locum emendavimus, cum in MS. esset *καὶ μαλ μὲν ἐρηλετὴν φύσιν τῶν κεράτων ἀνατεταμένων τε εἰς πολὺν ἀέρα*: Et maxime quidem laudabat naturam cornuum excelsissimam in multo aëre.

Et hæc ad Dositheum paucis diebus scripsi; quæ ubi in usum tuum fore intelligam, Nobilissime Bukuwka, minus laborum meorum pœnituerit, et punctum autem Ampliss. Lectii, hospitis nostrum utriusque, si ferent, liquido auspicio foras prodierint in dias auras luminis. Tu avé et fave.

VERBORUM QUORUNDAM THEMATA,

Quæ magna e parte vel sunt anomala, vel poëtica, aut certe ejusmodi, ut non obviam cuilibet habeant originem.

De hac autem illorum Collectione aliquid in ejus calce dicetur.

A.

Ἄαδε, (Molestus fuit: ἐλύπησεν, Hes.) aor. 2, A verbi ἀαδέω. Præsentis autem ἀαδεῖν idem meminit, exp. ὀχλεῖν, ἀδικεῖν, λυπεῖσθαι, ἀπορεῖσθαι.

Ἀάθην, (Deceptus fui, ἠπατήθην, Var.) aor. 1 passivus verbi ἀάομαι.

Ἀασάμην, (Damnum dedi: interdum et Damnum accepi, Læsus sum, ἐβλάβην, Hes. Eust.) aor. 1, medius, ab aor. act. ἄασα, e verbo ἀάω. Unde et aor. 1, pass. ἀάσθην, signif. itidem ἐβλάβην. Sed et ἀᾶται tertia persona præsentis temporis ap. Hom. legitur, e prima persona ἀάομαι.

Ἄαται, (Satiatur: κορέννυται, Varino) ab ἄαμαι. id autem ab ἄημι act.

Ἀβάκησαν, (Nescierunt: ἠγνόησαν, Hes. et aliis) poëtice et Ionice pro ἠβάκησαν, ab ἀβακέω.

Ἄββαλε, poëtice pro ἀνέβαλε, (ut κάββαλε pro κατέβαλε, et ὕββαλε pro ὑπέβαλε) e præsenti ἀναβάλλω.

Ἀγάγας pro ἀγαγὼν dici Hes. tradit. est autem ἀγαγὼν particip. aor. 2, activæ vocis, ab ἄγω. Idem et ἄγαγον pro ἄγαγε usurpari scribit. quod est B imperativi modi aor. 2, ab ἄγω.

Ἀγαπῴην, optativo modo et tempore præsenti dicunt Attici pro ἀγαπάοιμι, ἀγαπῷμι, a themate ἀγαπάω.

Ἀγασαίμην, aor. 1, optativi modi. cujus indicativus ἠγασάμην, a th. ἄγαμαι vel potius ἀγάζομαι, Admiror, vel etiam Colo. Hes. enim ἀγάζεται exp. etiam σέβεται. Poëtice et Ionice ἀγάσαντο etiam dicitur pro ἠγάσαντο, Admirati sunt: ab ἀγασάμην pro ἠγασάμην. Unde et particip. ἀγασσάμενος metri causa duplicatum habens σ pro ἀγασάμενος, Admiratus. at ἀγασόμενος est futuri 1 medii participium.

Ἀγασθεὶς, Admiratus: particip. aor. 1, passivi, ab eodem themate, nimirum ab ἄγαμαι vel potius ἀγάζομαι.

Ἀγγελέων, Nuntiaturus: fœm. ἀγγελέουσα, Nuntiatura. Ionice pro ἀγγελῶν et ἀγγελοῦσα. Est autem ἀγγελῶν particip. a futuro indicativi ἀγγελῶ: id vero ex præsenti ἀγγέλλω. Itidem in aliis solent Iones ῶ in έω resolvere, et οῦ in έον. C

Ἀγγελλόντων, Attici dicunt pro ἀγγελλέτωσαν, Nuntient: participii activi genitivo plurali posito pro tertia persona plurali imperativi modi. Sic βοώντων dicunt pro βοάτωσαν, et τυπτόντων pro τυπτέτωσαν.

Ἀγέμεν, Dor. pro ἄγειν, Ducere: ab ἄγω.

Ἄγεν, Bœotice pro ἄγησαν, Fracti sunt: 3 pers. plur. aor. 2, pass. ab ἄγην: id autem ab ἄγνυμι s. ἄγω, Frango.

Ἆγεο, prima syll. producta et aspirata, Dor. pro ἥγεο, ἡγοῦ, Duc: a præsenti ἡγέομαι. At ἄγεο, prima correpta et tenuata, Ion. pro ἄγου, Ducere: a præsenti ἄγομαι, Ducor.

Ἀγεόμενοι quidam pro ἀγόμενοι positum aiunt: Hes. tamen exp. θαυμάζοντες, Admirantes: ab ἀγέομαι.

Ἄγερθεν, Congregati sunt: aor. 1, pass. Ionicum pro ἠγέρθησαν, ab ἠγέρθην: id autem ab ἀγείρω. Similiter ἀγέρθη dicunt iidem Iones pro ἠγέρθη, Congregatus est. Unde particip. ἀγερθεὶς, et futurum indicativum ἀγερθήσομαι. D

Ἀγέροντο, Ionice pro ἠγέροντο, Congregati sunt. aor. 2 medius. ἀγείρω enim facit fut. 2, ἀγερῶ, unde aor. 2, ἤγερον: e quo ἠγερόμην. Quidam poëtice pro ἠγείροντο dictum volunt, imperfecti esse temporis dicentes: itidemque ἀγέρω pro ἀγείρω dici aiunt, poëtice exempto ι.

Ἄγες, Hesychio ἄγε, φέρε. poëtice forsan adjecto ς.

Ἄγεσκεν, pro ἦγε dicunt Iones, ut τύπτεσκε pro ἔτυπτε: abjecto primum augmento, deinde annexo σκε: ab ἄγω.

Ἄγη, Ionice pro Attico ἐάγη, Fractus est: 3 pers. sing. aor. 2, passivi: a th. ἄγνυμι s. ἄγω. Unde futur. 2, ἀγῶ e quo aor. 2, ἦγον: unde pass. ἤγην, Ionice ἄγην, Attice ἐάγην.

Ἀγηγέραται, 3 pers. plur. præteriti passivi Ionica pro ἠγερμένοι εἰσί: itidemque in plusquamperfecto ἀγηγέρατο pro ἠγερμένοι ἦσαν. ex ἀγείρω facto præterito activo ἤγερκα, et Attica reduplicatione ἀγήγερκα: passive ἤγερμαι, et Attica reduplicatione ἀγήγερμαι.

Ἀγήγερκα, (Congregavi) Attice iteratis duabus initialibus literis præsentis pro ἤγερκα. Itemque ἀγήγερμαι pro ἤγερμαι dicitur, Congregatus s. Collectus sum. Quorum illud act. vocis, hoc autem pass. præteritum est, a th. ἀγείρω.

Ἀγῆλαι, (Exornasse, Consecrasse: Hesychio κοσμῆσαι, σεμνῦναι, ἀναθεῖναι: necnon εἰς ἀγέλην ἀγαγεῖν) aor. 1, infin. modi, ab aor. 1, indicativi modi, ἤγηλα, e them. ἀγάλλω. Unde et conjunctivo modo ἀγήλω, quod idem exp. κοσμήσω, Exornavero: et partic. ἀγήλας, Qui exornavit. At ἀγηλόμεναι, quod idem lexicographus affert pro χαίρουσαι, ab alio profectum themate videtur.

Ἀγήοχα, Duxi: præt. perf. act. ex ἦχα factum formatione Attica. primum enim reduplicatis primis duabus literis, fit ἄγηκα, ut ἀγήγερκα ex ἤγερκα: deinde ο inserto, ἀγήοχα.

Ἀγκαλέει, 3 pers. sing. præsentis indic. poëtice pro ἀνακαλεῖ: ab ἀνακαλέω. ut ἀγκαλέω etiam dicitur pro ἀνακαλῶ, Hes.

Ἄγκαλον, idem Lexicogr. affert pro ἄνοιξον, Aperi. Pro quo fortassis scribendum ἄγχαλον, ab ἀγχαλάω poët. itidem usurpato pro ἀναχαλάω, Relaxo et Aperio.

Ἄγκειμαι, poëtice pro ἀνάκειμαι, Recumbo, vel Repositus sum.

Ἀγκλίνας, particip. aor. 1, act., pro ἀνακλίνας, more poët. a th. ἀνακλίνω, Reclino, Resupino, vel etiam Aperio: Hesychio ἀγκλίνας exponente non solum ἀνακλίνας, sed etiam ἀνοίξας.

Ἀγκορυφῶσα, itidem pro ἀνακορυφῶσα ap. Hes. qui exp. ἀνατιθεῖσα.

Ἀγκρινάμεναι, quod idem pro ἀποφηνάμεναι affert, poët. et ipsum est pro ἀνακρινάμεναι: ab ἀγκρίνω poët. pro ἀνακρίνω.

Ἀγνήκαμες, teste eodem, dicunt Æoles pro ἠγνοήκαμεν, Ignoravimus: a th. ἀγνοέω.

Ἀγοίατο, (Ducerentur) 3 pers. plur. optativi pass., Ion. pro ἄγοιντο, a th. act. ἄγω.

Ἆγον, penult. circumfl. præt. imperf. Doricum est pro ἦγον, Ducebam: ἄγον autem, penultima correpta et penacuta, aor. 2, Duxi: pro quo Attici dicunt ἤγαγον, a th. ἄγω.

Ἀγοράασθαι, poët. pro ἀγοράεσθαι s. ἀγορᾶσθαι, Concionari, διαλέγεσθαι: a th. ἀγοράομαι. Hes.

'Αγόρευον, Ion. et poët. pro ἠγόρευον, Nuntiabant. a A th. ἀγορεύω.

'Αγρομένους, (quod Hes. exp. *συνελθόντας, συναθροισθέντας, Qui coierunt et in unum congregati sunt*) particip. est per syncopen factum ex ἀγερομένους. est autem ἀγερόμενος particip. aor. 2, a th. act. ἀγείρω.

"Αγχαζε, poët. pro ἀνάχαζε: et ἄγχασαι pro ἀνάχασαι, itidemque ἀγχάσασθαι pro ἀναχάσασθαι, a th. ἀγχάζω poët. pro ἀναχάζω, quod est ἀναχωρέω, Recedo.

"Αγχασδε, Dorice pro ἄγχαζε: ἄγχαζε autem pro ἀνάχαζε, ut dictum est. Ambo ap. Hes.

'Αγχιβέβακε, Dor. pro ἀγχιβέβηκε, Prope accessit: ab ἀγχιβαίνω. unde et ἀγχιβάτης et ἀγχιβατέω. id autem βαίνω fut. facit βήσω.

"Αγχον, imper. pass. a th. act. ἄγχω, Suffoco, Strangulo, Ango: at ἀγχοῦ, perispωmenωs, adv. est, signif. Prope.

'Αγωνίδαται, Ion. pro ἠγωνισμένοι εἰσί: 3 pers. pl. præt. perf. pass. thematis act. ἀγωνίζω, facta ex 3 B singulari ἠγώνισται, abjecto primum augmento, deinde correpta penultima, h. e. exempto σ, et ejus loco inserta syll. δα. ut πεφράδαται dicitur pro πεφρασμένοι εἰσί. Quidam e 1 pers. præt. med. formare malunt, adjecta syll. ται.

'Αγωνιεῦμαι, Ion. et Dor. pro ἀγωνιοῦμαι, Pugnabo. Hoc autem ἀγωνιοῦμαι, Atticum est pro ἀγωνίσομαι, a th. act. ἀγωνίζω.

'Αδδηκότες, metri causa pro ἀδηκότες dicitur. Id autem ἀδηκότες est partic. præt. temp. Ionicum pro ἠδηκότες, a th. ἀδέω: quod ἀδέω ex ἀηδέω factum putatur, et significat Ærumnis s. Laboribus et molestiis conficior s. fatisco.

Αἶδον, prima circumflexa, et iota ascripto, est vel imperfectum Dor. pro ᾖδον, Canebam: vel partic. neutrius generis, a masc. ᾄδων: utrumque autem a th. act. ᾄδω. At ἄδον, prima brevi et aspirata, est aor. 2, activæ vocis, ab ἁνδάνω, et signif. Placui: ut Hom. ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος, pro ἤρεσε, teste Hes. C etiam.

"Αειρα, (Sustuli vel Extuli) aor. 1 act. sine augmento, a th. ἀείρω.

'Αεὶς, partic. præs. temp. ab ἄημι, Flo, Spiro.

"Αεισε, (Cecinit) aor. 1, act. ab ἀείδω poët. v., pro quo in prosa dicitur ᾄδω. caret autem illud ἄεισε augmento, more Ion. et poët.

"Αεισιν, Æolice pro ἀεῖσιν, Spirant: a th. ἄημι.

"Αεξε, Augebat: et ἀέξετο, Augebatur: poët. et Ion. sine augmento, ab ἀέξω, itidem poët. verbo pro αὔξω.

'Αεξήσω, poët. pro αὐξήσω, Augebo: a poët. th. ἀεξέω.

'Αερθεὶς, particip. aor. 1, pass. Sublatus, Elatus, Evectus: a th. act. ἀείρω. Itidem ἀέρθην est aor. 1, pass. indic. modi, augmento carens, pro ἠέρθην, ex 3 pers. præt. pass. ἤερται: et ipsum a th. act. ἀείρω, cujus fut. 1, ἀερῶ: aor. 1, ἤειρα, præt. perf. ἤερκα. D

"Αερον, (Sustuli, Extuli) aor. 2, act. a th. ἀείρω. Unde in subjunctivo ἀέρῃς, quod Hes. exp. ἄρῃς, βαστάσῃς.

'Αέσαι, aor. 1, infin., ab inus. th. ἀέω, Spirare, Dormire: Hesychio ἆσαι, κοιμηθῆναι. ap. quem est et ἀέσσαμεν pro ἐκοιμήθημεν, duplicato σ. Meminit et Eust. Rursum vero ap. Hes. est ἀέσκοντο, ab eod. th. derivato v. ἀέσκομαι: quod itidem exp. ἀνεπαύοντο, ἐκοιμῶντο.

"Αζεο, (Cole, Reverere: ἐντρέπου, σέβου, εὐλάβου, Hes.) Ion. pro ἄζου, a th. ἄζομαι.

"Αη, (Spirabat: ἔπνει, ἐφύσα, Hes.) 3 pers. præt. imperf. act., a th. ἄημι.

'Αήδιζον, sine augmento dicitur pro ἠήδιζον, propter cacophoniam illam e concurrentia duorum η: a th. ἀηδίζω. Eust.

'Αήθεσσον, itidem pro ἠήθεσσον dicitur euphoniæ causa, a th. ἀηθέσσω, Insuetus sum.

'Αήμεναι, infin. præs. Ion. pro ἀῆναι, Spirare, Flare: πνεῖν, Hes. a th. ἄημι. Quanquam Eust. hoc ἀῆναι esse dicit tanquam ex ἀαίνω. tunc autem esset aor. 1.

Αἴδεσθεν, Ion. pro ᾐδέσθησαν, Veriti sunt: ab ᾐδέσθην aor. 1, pass. verbi αἰδέομαι. E quo aor. est et imper. αἰδέσθητι, Reverere. Nota autem hoc αἰδέομαι duplex habere fut., alterum per η, nimirum αἰδήσομαι: alterum per ε, αἰδέσομαι. unde et imper. med. αἴδεσαι, Reverere.

"Αϊον, præt. imperf. augmento carens pro ἤϊον, Audiebam: a th. ἀΐω.

Αἶρας per syncopen pro ἀείρας, e th. ἀείρω. nam ab αἴρω fit ἄρας, sine dipthongo.

Αἱρεθέωσι, aor. 1, pass. subj., Ion. pro αἱρεθῶσιν, cujus indicativus est ᾑρέθην, e th. αἱρέομαι.

Αἱρέθη, 3 pers. sing. aor. 1, pass. indic. modi, Ion. pro ᾑρέθη, Captus est: unde et fut. 1, pass. αἱρεθήσομαι. ambo ab act. th. αἱρέω.

Αἱρήκεε, ap. Herod. Ionice pro ᾑρήκει, Ceperat, ab act. th. αἱρέω.

Αἰσθέσθαι, aor. 2, med. infin. modi, ex aor. indic. ᾐσθόμην, a th. αἰσθέομαι vel αἰσθάνομαι. E quo αἰσθέομαι est et fut. med. αἰσθήσομαι, Sentiam.

Αἰσχυνθείην, opt. aor. 1, ab αἰσχύνθην, Pudefactus sum, Veritus sum. Id autem ab act. th. αἰσχύνω.

Αἰτιόωντο, ap. Hom. et Herod. Ionice pro αἰτιῶντο, Culparent. a th. αἰτιάομαι.

'Ακαχέατο, (pro quo et ἀκαχείατο dicitur metri gratia) Ion. pro ἀκάχηντο, Tristati erant, vel etiam Tristabantur, ex ἀχέομαι reduplicatione Att. facto præt. ἀκάχημαι. E quo particip. ἀκαχημένος. Quod si ἀκαχήμενος scribas, signif. λυπούμενος: estque particip. præsentis temporis, a th. ἀκάχημαι, cujus Hes. meminit. ap. quem legitur et ἀκαχέδαται, expositum itidem λυποῦνται. pro quo et ἀκηχέδαται infra.

'Ακάχμενος, quidam ex ἀκάζω formant, quidam ex ἀκαχήμενος factum per syncopen ajunt, quorum probabilior est opinio. Exponit autem ἀκάχμενον ἔγχος Hes. ap. Hom. ἠκονημένον καὶ ἐστομωμένον δόρυ, Acuta hasta. possis etiam Tristis s. Dolorifica hasta interpretari, ex eo, quod ἄχος et dolorem afferat suo ictu. ut ψυχρὸς χαλκὸς ab eod. poëta dicitur ex eo, quod lethale frigus inferat ictis.

'Ακειόμενος, Ion. et poët. pro ἀκεόμενος.

'Ακηδέδαται ap. Hes. λύπῃ κατέχονται. pro quo fortassis scr. ἀχηχέδαται.

'Ακήκοα, præt. med. Atticum pro ἤκοα, reduplicatis literis initialibus præsentis: a quo et ἀκηκόεσαν in plusquamperf. pro ἠκόεισαν s. ἀκηκόεισαν, Audiverant: a th. ἀκούω.

'Ακηχέατο, præt. plusquamperf. pass. Ionice pro ἀκήχηντο, ex ἀχέομαι reduplicatione Att. literarum initialium facto ἀκηχήμην, Tristitia affectus fueram, vel etiam Tristitia afficiebar.

'Ακηχέδαται, Ion. itidem pro ἀκήχηνται, interposito etiam δ, sicut in ἐληλέδαται pro ἐλήλαται interpositum itidem δ est una cum ε, ut Eust. testatur, qui illud ἀκηχέδαται exp. λελύπηνται. Est et particip. præt. pass. ἀκηχεμένη, ex indic. ἀκήχεμαι, ut ἀκαχήμενος est ex ἀκάχημαι.

'Ακουέμεν, Ion. infin. pro ἀκούειν, Audire: a th. ἀκούω.

"Ακουκα, præt. perf. Ion. augmento carens pro ἤκουκα, Audivi: itidem a th. ἀκούω.

'Ακουτιεῖς, fut. Att. pro ἀκουτίσεις, Audire facies: e th. ἀκουτίζω.

'Ακοῶ, (Audiam) fut. 2, e them. ἀκούω: unde et aor. 2, ἤκοον.

'Αλαθεὶς, particip. aor. 1, significans Vagatus, Qui erravit: e th. ἀλάομαι. unde et præter. imperf. ἀλᾶτο ap. Hom.

'Αλάλημαι, (Erravi, Vagatus sum, Hesychio πεπλάνημαι) præt. perf. pass. ab ἀλάομαι, reduplicatione literarum initialium. Quidam præsentis etiam temporis esse hoc ἀλάλημαι dicunt ex ἄλημαι, reduplicatis itidem initialibus literis. Unde est infin. ἀλάλησθαι, præsentis temporis et ipse significationem habens: itidemque particip. ἀλαλήμενος. Sic vero et ἀκάχημαι secundum quosdam præsentis, secundum alios præteriti temporis est. Rursum ta-

men Hes. ἀλάλητο per præt. plusquamp. exp. ἐπεπλάνητο.

῞Αλαλκον, aor. 2 act. pro ἤλαλκον, ex ἀλαλκέω, ut ἔδουπον e δουπέω. Unde et subj. modo ἀλάλκῃ, quod Hes. exp. βοηθήσῃ, ἀπαλεξήσῃ, Juverit, Propulsarit.

᾿Αλαλύκτημαι, (Perturbatus sum: Hesychio τεθορύβημαι, ἀπὸ τοῦ κατὰ διάνοιαν ἀλᾶσθαι) præt. perf. pass. Atticam reduplicationem habens, a th. ἀλυκτέομαι. Quidam vero et præsentis esse temporis volunt ut ἀλάλημαι et ἀκάχημαι: facto nimirum primum ἀλύκτημι ex ἀλυκτῶ, indeque passivo ἀλύκτημαι, ex hoc autem, repetitis initialibus literis, ἀλαλύκτημαι. Utriusque derivationis meminit Eust.

᾿Αλεὶς, particip. præs. temp. a th. ἄλημι. Est autem ἄλημι, Contorqueo me et conglobo. Unde ap. Hes. ἀλέντων, quod exp. συστρεψάντων, item ἀθροισθέντων, necnon συγκλεισθέντων. Et ἀλήμεναι, eidem συστραφῆναι, necnon πλανηθῆναι, Errare. Apud Eund. et ἀλεὶς legitur, exponiturque non modo συστραφεὶς, sed etiam πληγεὶς, κρατηθεὶς, ἀρθεὶς, item φυλαχθεὶς, et πηδήσας.

᾿Αλέξασθαι, quidam per syncopen factum ajunt ex ἀλεξήσασθαι, aor. 1, verbi medii ἀλεξέομαι. Potest tamen et regularis esse aor. ille e barytono th. ἀλέξω.

᾿Αλεξέμεναι, Dor. et Ion. pro ἀλέξειν s. ἀλεξεῖν, a th. ἀλεξω vel ἀλεξέω.

᾿Αλήλεκα, (Molui) præt. perf. Att. reduplicatione factum e communi ἤλεκα, a th. ἀλέω. Unde et præt. pass. ἀλήλεσμαι, Molitus sum: e quo particip. ἀληλεσμένος, Molitus.

᾿Αλήλημαι, Att. præteritum pass. e th. ἀλάομαι, reduplicatis literis initialibus: et synonymum τῷ ἀλάλημαι, Erravi, Vagatus sum: sed ab eo differens ea re sola, quod ἀλάλημαι augmento caret, hoc autem ἀλήλημαι non item: sicut ἀκάχημαι quoque augmentum non habet, habet autem ἀκήχημαι. Sunt tamen et qui præsentis temporis hæc esse dicant, uti supra quoque admonui.

᾿Αλήλιμμαι, Att. itidem præt. pass. pro ἤλειμμαι, reduplicatis literis initialibus, et exempto ε e diphthongo, a th. act. ἀλείφω. Unde particip. ἀληλιμμένος, pro ἠλειμμένος, Unctus. Itidem ἀλήλιπται dicitur pro ἤλειπται, Unctus est.

᾿Αλήλιφα, Att. præt. act. pro ἤλειφα, ex eod. th. ἀλείφω eod. modo, quo pass. formatum.

᾿Αλήμεναι, Dor. pro ἀλῆναι, τὸ ἀθροισθῆναι vel συγκλεισθῆναι, Congregari aut concludi: e th. ἄλημι.

᾿Αλλέξαι, poët. metri causa pro ἀναλέξαι, a th. ἀναλέγω. Eust.

᾿Αλλύεσκε, poët. et Ion. pro ἀνέλυε, Resolvebat. Poëtæ enim ἄλλυε dicunt pro ἀνέλυε, metri causa: et Iones addunt suum σκε: e them. ἀναλύω. Eust.

῞Αλμενος, pro ἀλλόμενος, e th. ἄλλομαι, per sync., et Æolice tenui facto ex aspirato.

᾿Αλοίην, (Captus sim) aor. 2, act. opt. modi, a th. ἄλωμι, ut δοίην a δίδωμι. pro quo Attice dicitur ἁλῴην, ut δῴην pro δοίην.

᾿Αλοὺς, (Captus) particip. aor. 2, act. ab eod. th. Fit enim ex ἥλων ἀλοὺς, ut δοὺς ex ἔδων.

῞Αλσο et ῞Αλτο, (Saliisti, Saliit: s. Cum saltu irruisti et irruit) secundum quosdam per sync. sunt ex ἄλασο et ἄλατο, abjecto augmento pro ἥλασο et ἥλατο, et exemto α: et tunc essent aor. 1, medii: secundum alios sunt præteriti plusquamperfecti temporis, abjecto itidem augm. pro ἧλσο et ἧλτο, et aspirata in tenuem conversa. Quæ posterior opinio est probabilior et simplicior: sed tunc ἆλσο et ἆλτο imperfecto potius reddenda sunt, Insiliebas, Insiliebat.

᾿Αλῴην, (Captus sim vel Caperer) Att. pro ἁλοίην: quod vide.

῞Αλωθι, (Capere s. Capiaris) imper. aor. 2, ab ἄλωμι, ut δόθι e δίδωμι, et γνῶθι ex inus. γίγνωμι.

῞Αλωκα, (Captus sum) præt. perf. act. vocis, pro ἥλωκα, e th. ἄλωμι: pro quo Att. dicunt ἑάλωκα.

῞Αμαρτεν, (Erravit, Peccavit) aor. 2, activæ vocis, augmento carens pro ἥμαρτε, ab inus. th. ἁμαρτέω.

῾Αμαρτήσω, fut. ejusdem inusitati th. ἁμαρτέω.

A ᾿Αμβαλλόμεθα, poët. et metri causa pro ἀναβαλλόμεθα.

᾿Αμβάσῃ, poët. et Dor. pro ἀναβήσῃ, Ascendes: e poët. th. ἀμβαίνω pro ἀναβαίνω: cujus fut. poët. et Dor. ἀμβάσομαι pro ἀναβήσομαι. Itidem vero ἄμβασις et ἀμβατὸς, poët. dicuntur pro ἀνάβασις, ἀναβατός.

῞Αμμεναι, (Satiatum esse) infin. Dor. e th. ἄω. inde enim primum fit ἄειν, regulariter; e quo ἀέμεναι, Dor. s. Ion., et exemto ε ejusque loco inserto μ, ἄμμεναι, ut Varinus tradit. Apud Hes. unico μ scriptum ἄμεναι, itidem expositum πληρωθῆναι. quod simpliciter Dor. s. Ion. est pro ἄειν.

᾿Αμπείρας, poët. pro ἀναπείρας, ex ἀναπείρω.

᾿Αμπεπαλὼν, particip. aor. 2, poët. e th. ἀναπάλλω. Inde enim regulariter fit ἀναπαλὼν, e quo poët. ἀμπαλὼν, et inserto augmento præteriti perfecti ἀμπεπαλών. Est autem ἀναπάλλω, Vibro.

᾿Αμπέσαι Laconice pro ἀμφιέσαι ap. Hes. ex inus. th. ἀμπέω, pro quo dicitur ἀμφιέννυμι. Sic ἀμπέ-

B χειν pro ἀμφιέχειν.

᾿Αμπέτασον, poët. pro ἀναπέτασον, a th. ἀμπετάζω pro ἀναπετάζω.

᾿Αμπλακὼν, (Qui erravit) particip. aor. 2, activi, e th. ἀμπλακέω: e quo primum fit ἤμπλακον, inde autem ἀμπλακών.

᾿Αμπνύνθη, 3 pers. aor. 1 pass. tanquam e th. ἀναπνύνομαι, e quo et ἀνεπνύσθη. duplici enim modo formant præteritum illa in ύνω terminata, vel in μμαι vel in σμαι. Est autem ἀμπνύνθη, Respiravit: pro ἀνέπνευσε. Verum et ἄμπνυσθαι legitur ap. poët., ab ἄμπνυμαι idem signif., quod ἀναπνέω in prosa.

᾿Αμφέστην, (Circumsteti) aor. 2, act., ab ἀμφίστημι.

᾿Αμφέχυτο, (Circumfusus erat, vel etiam Circumfundebatur) præt. plusquamperf. pass. augmento e parte carens pro ἀμφικέχυτο e th. ἀμφιχύω: unde et aor. 1 pass. ἀμφεχύθην, Circumfusus sum.

᾿Αμφιεσάμενος, partic. ex aor. 1 med. ἠμφιεσάμην: id autem e th. ἀμφιέννυμαι, Circuminduor s. Cir-

C cumiπduo me.

᾿Αμφιέσω, fut. ejusdem th. ἀμφιέννυμι s. ἀμφιέω: pro quo metri gratia dicitur interdum ἀμφιέσσω, Circuminduam s. Circumamiciam.

῎Ανα, per apocopen pro ἀνάστα, retracto etiam accentu, ab ἀνίσταμαι, Surgo.

᾿Ανάβα, pro ἀνάβαθι, Ascende: imper. aor. 2, ex indic. ἀνέβην, ut ἀνάστα ex ἀνέστην: a th. ἀνάβημι pro ἀναβαίνω.

᾿Αναλλέξας, poët. metri causa duplicato λ, pro ἀναλέξας, e th. ἀναλέγω, Relego s. Subligo aut Colligo.

᾿Αναθεματιῶ, fut. Att. pro ἀναθεματίσω, e th. ἀναθεματίζω, Devolveo.

᾿Ανάλωκα, præt. perf. augmento carens pro ἀνήλωκα, e th. ἀναλόω s. ἀναλίσκω. Sic ἀνάλωσα ab eod. th. pro ἀνήλωσα: pro quo ἀνήλωσα, transpositis literis dicitur interdum ἠνάλωσα. Fut. ejusdem th. est ἀναλώσω, Consumam s. Insumam.

᾿Ανασσέμεν, Ion. pro ἀνάσσειν, e th. ἀνάσσω, Regno,

D Impero.

᾿Ανάστα, pro ἀνάστηθι, Surge, per apocopen: e th. ἀνίσταμαι. ut ἀνάβα pro ἀνάβαθι.

῎Αναστε, per sync. ex ἀνάστητε factum ajunt, ab eod. th.

᾿Ανασφῆλαι, aor. 1, act., infin. modi, ex indic. ἀνέσφηλα: id autem ex ἀνασφάλλω, Resurgo e lapsu, Resurgo e morbo.

᾿Ανδραποδιεῦνται, Ion. pro ἀνδραποδιοῦνται. hoc autem ἀνδραποδιοῦνται est fut. 2, mediæ vocis, Atticum, pro ἀνδραποδίσονται, Mancipabuntur, s. In servitutem rapientur: ex act. th. ἀνδραποδίζω.

᾿Ανεθεὶς, (Remissus) particip. pass. ex aor. 2 pass. ἀνέθην: id autem ex act. th. ἀνίημι.

᾿Ανεῖλεν, (Sustulit s. Interemit) 3 pers. aor. 2 act., e th. ἀναιρέω: quod fut. 2 habet mutuatitium ἀνελῶ, ex ἀνέλω: unde aor. 2, ἀνεῖλον.

᾿Ανεῖναι, (Remisisse, Omisisse) infin. aor. 2, e th. ἀνίημι, cujus aor. 2, indic. modi, est ἄνην, e quo infin. ille. Inde et particip. ἀνεὶς: necnon infin.

med. ἀνέσθαι. At ἀνεῖσθαι, est præter. perf. pass. infin. modi, ab eod. th.

'Ανεῖσαν, perf. plur. aor. 1, a th. ἄνειμι, Ascendo.

'Ανεῖσθαι, (Remissum s. Resolutum esse) infin. præt. perf. pass. ex indic. ἀνεῖμαι: id autem ex act. th. ἀνίημι, ut paulo ante dixi in 'Ανεῖναι.

'Ανελεῖ, (Tollet, Interimet) 3 persona fut. temp. tanquam a th. ἀνέλω. Isto porro futuro ἀνελῶ verbum ἀναιρέω utitur mutuatitio loco futuri 2, estque inde aor. 2, ἀνεῖλον: e quo infin. ἀνελεῖν, et particip. ἀνελών. Inde et infin. med. ἀνελέσθαι, ejusdem temporis et signif. cum ἀνελεῖν.

Ανελον, pro ἄνελε, more Syracusano: ab indic. ἀνεῖλον, aor. 2 mutuatitio verbi ἀναιρέω. Est autem ἄνελον, Tolle, Perime.

'Ανέντες, nom. plur. e sing. ἀνείς. Est autem hoc ἀνεὶς partic. aor. 2, ex indic. ἄνην. Id autem e th. ἀνίημι, Remitto.

'Ανεπάλμενος, pro ἀνεπαλλόμενος, e th. ἀνεπάλλομαι: e quo et ἀνέπαλτο, pro ἀνεφῆλτο, ut ἄλτο pro ἧλτο dici supra monui.

"Ανες, (Omitte, Remitte) imper. aor. 2, ex ἄνην. id autem e th. ἀνίημι. Ex illo vero aor. 2, ἄνην, est et 3 pers. plur. num. ἄνεσαν, Remiserunt, Dimiserunt.

'Ανέσταν, ex ἀνέστησαν factum est Æolica syncope. Est autem ἀνέστησαν 3 pers. plur. num. aor. 2 indic. modi, ab 1 pers. ἀνέστην. Hoc vero ἀνέστην a th. ἀνίσταμαι.

'Ανέτειλεν, 3 pers. sing. aor. 1 ἀνέτειλα, Exortus sum: a th. ἀνατέλλω.

'Ανέῳγα, præt. med. Att. pro ἄνῳγα, Apertus sum: a th. ἀνοίγω. Solent enim Attici in præteritis et aoristis verborum ab ο vel ω incipientium, augmento præponere ε, dicentes ἑώρακα pro ὥρακα, ἐώνημαι pro ὤνημαι, ἔωσα pro ὦσα: non id tamen faciunt in omnibus. Itidem in aor. 1, dicitur ἀνέῳξα pro ἄνῳξα: pro quo et ἤνῳξα interdum reperitur, ut ἠνάλωσα pro ἀνήλωσα.

'Ανέωνται, Atticum esse tradunt nonnulli pro ἀνεῖνται, Dimissi sunt. quod est præt. perf. pass. ab act. th. ἀνίημι. Ego tamen potius esse judico aor. 2, conj. modi, pro ἀνῶνται, ut ἀφέωνται pro ἀφῶνται dici tradit Eust.

'Ανίῃ pro ἀνῇ, epenthesi literæ η: vel etiam ex ἀνείῃ, diphthongo ει conversa in vocalem η, a th. ἀνίημι, Eust. Hesychius priorem opinionem sequitur, exponens ἀφῇ, item ἀναπείσῃ: innuensque esse aor. 2, conj. modi.

'Ανηλώθη, 3 pers. aor. 1, pass. ab inus. th. ἀναλόω. Unde et præt. perf. act. ἀνήλωκα, et aor. 1, ἀνήλωσα, Consumsi s. insumsi. Pro quibus mutata vocalium sede reperitur etiam ἠνάλωσα, ἠνάλωκα, ἠναλώθην.

'Ανῆμεν tradunt nonnulli per syncopen dici pro ἀνήκαμεν, Remisimus: a th. ἀνίημι: quidam pro ἄνεμεν, producta penultima, ex eod. th. At ἀνῆμεν est præt. imperf. ab ἄνειμι, τὸ ἀνέρχομαι.

'Ανήνασθαι, (Renuisse) ab ἀνηνάμην aor. 1 med. e th. ἀναίνομαι. ut ἐμιηνάμην e μιαίνομαι.

'Ανήνεγκα, et 'Ανήνοχα, et 'Ανηνέχθην, sunt ab inus. th. ἀνενέγκω, a quo verbum ἀναφέρω hæc tempora mutuatur.

'Ανῃρηκὼς, particip. præt. perf. act., ex ἀνῄρηκα, Sustuli. Id autem, e th. ἀναιρέω.

'Ανθέμενος, poët. metri causa pro ἀναθέμενος: e th. ἀνατίθημι.

'Ανθέξομαι, fut. 1, med. a th. ἀντέχω: tenui in aspiratam mutata, quoniam et ἔξω suum spiritum in futuro mutat.

"Ανθεσαν, poët. metri causa pro ἀνέθεσαν. est autem ἀνέθεσαν, 3 pers. plur. num. ex 1 sing. ἀνέθην: quod est aor. 2, verbi ἀνατίθημι.

"Ανθετο, itidem poët. dicitur pro ἀνέθετο, metri causa: aor. 2, medius ex eod. th.

"Ανθορε quoque poët. metri causa dicitur pro ἀνέθορε, e th. ἀνθορέω poët. pro ἀναθορέω. estque itidem aor. 2.

'Ανιᾶσι, (Sursum mittunt) 3 pers. plur. indic. modi, e th. ἀνίημι.

A 'Ανίστω, (Surge) Attice pro ἀνίστασο: imper. modo, e th. ἀνίσταμαι.

'Ανιὼν, (Qui ascendit, exortus est) particip. act. aor. 2, ab ἄνιον: id autem e th. ἄνειμι.

'Ανστὰς, poët. pro ἀναστὰς, Qui surrexit. ab ἀνέστην, aor. 2, verbi ἀνίσταμαι.

'Ανστήτην, poët. itidem pro ἀνεστήτην s. ἀναστήτην, ab ἀνέστην, aor. 2, ejusdem th.

"Ανσχοιτο et ipsum poët. et metri causa pro ἀνάσχοιτο dicitur, opt. modo, ab ἀνεσχόμην aor. 2, med. verbi act. ἀνέχω. Facit enim ἀνέχω fut. 2, act. ἀνασχῶ: unde aor. 2, ἀνέσχον: e quo med. ἀνεσχόμην.

"Αντεινον quoque dicitur eod. modo pro ἀνάτεινον, Extende: imper. modo, aor. 1, ex ἀνέτεινα aor. 1, verbi ἀνατείνω. Similiter ἀντείνω pro ἀνατείνω reperitur. Quam syncopen nonnulli non poët. solum metri causa esse dicunt, sed etiam Dor.

'Αντιόων et 'Αντιόωσα, poët. pro ἀντιῶν et ἀντιῶσα, epenthesi literæ ο, et retractione accentus facta: B a th. ἀντιάω, Obvio s. Occurro.

"Ανωγα, præt. med. verbi ἀνώγω s. ἀνωγέω, augmento carens: e quo th. et imperf. ἀνώγουν, et aor. 2, ἄνωγον.

'Ανωΐχθην, resoluta diphthongo pro ἀνῴχθην, Apertus sum, a th. ἀνοίγω.

"Ανωχθι, imper. μεταπεπλασμένος ἐκ τοῦ ἄνωγε, Eust., cujus Hes. quoque meminit, allato etiam ἀνώχθω pro ἀνωγέτω, Jubeat, κελευέτω.

"Αξε, ut volunt nonnulli, est imper. præsentis temporis futuri formam habens, ab ἄξω, quod poëtæ fecerunt ex ἄξω fut. verbi ἄγω. Vel dictum est pro ἄξον, in aor. 1, ut vicissim in aor. 2, reperitur λάβον pro λαβέ.

"Αξον, imper. aor. 1, a th. ἄγω vel ἄγνυμι, Duc, Frange. a quo est et fut. indic. ἄξω.

'Αξῶ, Dor. pro ἄξω, a th. ἄγω, ἄγνυμι.

'Απαμμένος, Ion. pro ἀφημμένος, sublata aspiratione et augmento: a th. ἀφάπτομαι.

'Απάρας, partic. act. aor. 1, a th. ἀπαίρω. id enim C fut. facit ἀπαρῶ, aor. 1, ἀπᾶρα s. ἀπῆρα, unde istud particip.

'Απέβα, Dor. pro ἀπέβη, aor. 2, verbi ἀπόβημι.

'Απέδρα, per apocopen secundum quosdam pro ἀπέδρασεν, Aufugit. unde plur. ἀπέδραμεν et ἀπέδραν. Alii vero ab ἀπόδρημι derivare malunt.

"Απει, 2 pers. præsentis indic. a th. ἄπειμι, Absum. secundum quosdam est 2 pers. præs. indic. ab ἄπειμι, Abeo, et imper. verbi ejusdem pro ἄπιθι, Abi.

'Απειλήτην, per η scriptum in penultima, est per syncopen factum ex ἀπειλησάτην: at per ει diphthongum, est præt. imperf. dualis num. a th. ἀπειλέω. Eust.

'Απέλαυον et 'Απέλαυσα sunt e th. ἀπολαύω: pro quibus reperitur etiam ἀπήλαυον et ἀπήλαυσα.

'Απελέσθαι, Ion. pro ἀφελέσθαι, Abstulisse, infin. modi, ex aor. 2, med. indic. ἀφειλόμην, a th. ἀφαιρέω, quod fut. 2, mutuatitium facit ἀφελῶ.

'Απέπτην, (Avolavi) aor. 2, indic. modi, a th. ἀφίπτημι. ἵπτημι enim facit ἔπτην, ut ἵστημι facit ἔστην: D unde comp. ἀπέπτην.

"Απεργμαι, præt. perf. pass. e th. ἀπέργω, Abarceo: unde particip. ἀπεργμένος.

"Απες, Ion. pro ἄφες: imper. modo, aor. 2, a th. ἀφίημι, Dimitto.

'Απέσομαι, fut. verbi ἄπειμι, Absum.

'Απέστην, aor. 2, indic. modi, a th. ἀφίσταμαι.

'Απεχθήσομαι, fut. 1, med. verbi ἀπεχθέομαι, pro quo dicitur potius ἀπεχθάνομαι: unde et aor. 2, med. ἀπηχθόμην, Odio fui, Invisus fui. nisi imperfectum id esse malis.

'Απέχρη, præt. imperf. impers. verbi ἀποχρῇ, Sufficit.

'Απεὼν, particip. Ion. pro ἀπὼν, a th. ἄπειμι, Absum.

'Απῆκε, aor. 1, Ion. indic. modi, pro ἀφῆκε, Dimisit: a th. ἀφίημι.

'Απήλαυον et 'Απήλαυσα pro 'Απέλαυον et 'Απέλαυσα, e th. ἀπολαύω. Utrorumque exempla suo loco reperies in 'Απολαύω.

'Απῆν, præt. imperf. indic. modi ab ἄπειμι, Aberam. Quidam ajunt esse etiam præt. imperf. ab ἄπειμι, Abeo. Sed tunc scribendum esset potius ἀπεῖν. nam verbi εἶμι præt. imperf. est εἶν. A

'Απηνεώθην, (Obstupefactus sum et obmutui) aor. 1. pass. indic. modi, ab ἀπενεόομαι.

'Απῆνθον, Dor. pro ἀπῆλθον, ap. Theocr. frequens. Est autem ἀπῆλθον, aor. 2. indic. modi, a th. ἀπέρχομαι s. ἀπελεύθω.

'Απηῦρον, quod Hes. ex Eur. Andr. affert pro ἀφείλοντο, est aor. 2. indic. modi, ab ἀπαυράω. unde et ἀπηύρα, quod idem exp. ἀφεῖλεν, necnon ἀφῆκεν: in imperf.

'Απήχθημαι, præt. perf. pass. indic. modi, a th. ἀπεχθέομαι: pro quo usitatius est ἀπεχθάνομαι, Odio sum, Invisus sum.

'Απίενται, Ion. pro ἀφίενται, ex Ion. th. ἀπίεμαι, pro ἀφίεμαι.

'Απικόμενος, itidem Ion. pro ἀφικόμενος: particip. ex aor. 2. indic. modi ἀπικόμην pro ἀφικόμην, ex Ion. th. ἀπικνέομαι pro ἀφικνέομαι. B

'Αποδρὰς, particip. aor. 2. ab ἀπέδρα, tanquam ex ἀπόδρημι: pro quo dicitur potius ἀποδιδράσκω, Aufugio.

'Αποδρῴην, Att. opt. pro ἀποδράοιμι, Aufugerem.

'Αποεῖπον, poët. pro ἀπεῖπον, aor. 2. ab inus. th. ἀπέπω, a quo ἀπαγορεύω mutuatur fut. 2.

'Απόερσεν, et 'Αποέρσειε, et 'Αποέρσῃ, aor. 1. a th. ἀποέῤῥω, quod Æolice format fut. suum ἀποέρσω, ut tradit Eust., ἀποέρσεν illud exp. ἀπέφθειρεν, itidemque cætera duo.

'Απόκλᾳξον, imper. aor. 1, Dor. pro ἀπόκλεισον s. ἀποκλῄσον. nam loco communis fut. ἀποκλῄσω, dicunt primum ἀποκλῄξω, deinde η in α converso, et subscripto ι, ἀποκλᾴξω. unde aor. 1, ἀπέκλᾳξον, et ex eo imper. ἀπόκλᾳξον.

'Απολαμφθέντες, particip. aor. 1, pass. Ion. pro ἀποληφθέντες. Nam ab ἀπολαμβάνω Iones in fut. dicunt non ἀπολήψω, cum aliis Græcis, sed peculiari modo ἀπολάμψω, tanquam ab ἀπολάμβω. Itidem vero ἀπολελαμμένοι dicunt pro ἀπολελημμένοι s. ἀπειλημμένοι. Ambo ap. Herod. frequenti in usu. C

'Απολεῖ, Att. pro ἀπολῇ, Peribis. 2 pers. fut. 2, medii ἀπολοῦμαι, e th. ἀπόλλυμαι s. ἀπολέομαι.

'Απολελαμμένος, vide in 'Απολαμφθέντες.

'Απολέλαυκα, præt. perf. act., a th. ἀπολαύω.

'Απολοῦμαι, fut. 2, med. verbi ἀπόλλυμαι s. ἀπολέομαι.

'Απόλωλα, præt. med. ejusdem th. Ejusdem præt. act. est ἀπολώλεκα. Ambo habentia reduplicationem Atticam literarum simplicis thematis initialium, ut ὄρωρα, ἐρήρεικα, ἐνήνοχα, et similia.

'Απόστα pro ἀπόστηθι, ut ἀνάστα pro ἀνάστηθι: imper. aor. 2, e th. ἀφίστημι.

'Αποστὰς, particip. aor. 2, ab eod. th.

'Αποστῆναι, infin. aor. 2, ejusdem th. E quo etiam fut. 1, act. ἀποστήσω.

'Απούρας, per sync. pro ἀπουρίσας: itidemque ἀποῦραι pro ἀπουρίσαι, et ἀπουράμενος voce media pro ἀπουρισάμενος: a th. ἀπούρω pro ἀπουρίζω, composito ex οὖρος Ion. pro ὅρος. Eust. Sic vero ἀπαύρας dictum putatur pro ἀπαυρήσας. D

'Απόχρη, impers. verbum, Sufficit, Satis est. Unde infin. ἀποχρῆν pro ἀποχρᾶν, satis esse s. sufficere. Fut. ἀποχρήσει, Satis erit, Sufficiet. Particip. ἀποχρῶν, Sufficiens: cujus fem. ἀποχρῶσα.

'Αποώμνυς, poët. pro ἀπώμνυς, Abjurabas: a poët. th. ἀποόμνυμι pro ἀπόμνυμι.

Αἶραι, infin. ab ἦρα s. ᾖρα aor. 1, verbi αἴρω.

'Αραιρημένος, Attice et Ionice simul pro ᾑρημένος, a th. αἱρέω. Illa enim reduplicatio initialium literarum, Attica est: augmenti autem omissio, Ionica est. Sic ἀραίρητο pro ᾕρητο. Ambo ap. Herod.

Ἄραρα, eod. modo dicitur pro ἦρα in præt. med. a th. ἄρω. Unde particip. ἀραρώς.

'Αραροίατο, Ion. pro ἀράροιντο, Convenissent. Potest autem hoc ἀραροίμην esse vel præsens optativi passivi, vel aor. 2, optativi medii: ambo habentia Atticam literarum initialium reduplicationem. Sed est potius aor. 2, quam præsentis, quia reperitur act. aor. ἄραρον eand. habens reduplicationem, pro ἦρον, ut λελαθόμην pro ἐλαθόμην, et κέκαμον pro ἔκαμον. quæ tamen poëtis duntaxat usitata sunt.

Αἴρασθαι, infin. med. ab ἠράμην aor. 1, med. verbi αἴρω.

'Αρέσομαι, fut. 1, med. verbi ἀρέσκω, tanquam a th. ἀρέω. A quo th. est et fut. 1, act. ἀρέσω, et aor. 1, ἤρεσα, et infinit. ἀρέσαι.

Ἄρηαι, Ionica consuetudine pro ἄρῃ: est autem aor. 1, med. subj. modi, a th. αἴρω.

Ἄρηρα, Att. reduplicatione pro ἦρα. Est autem præt. med. vel ab ἄρω, et signif. Compactus sum, Congrui: vel ab αἴρω, et signif. Sustuli, Abstuli. Ubi discriminis causa subscribi posset ι. Præt. plusquamperf. ἀρήρειν.

'Αρθεὶς, particip. pass. ab aor. 1, indic. ἤρθην, e quo et infin. ἀρθῆναι, et fut. pass. ἀρθήσομαι: ex th. activo αἴρω.

Ἄρθητι, imper. pass. itidem ab ἤρθην aor. 1, pass. verbi αἴρομαι.

Ἄρσον, imper. aor. 1, ab ἦρσα, Æol. aoristo verbi ἄρω. Facit enim id Æolice fut. ἄρσω pro ἀρῶ. unde illi duo aoristi.

Ἄρχμενος, per sync. pro ἀρχόμενος, ex ἄρχομαι. Var.

Ἄρω, interdum est thema, cujus fut. ἄρσω, et præt. med. ἄρηρα s. ἄραρα. interdum est aor. 1, subjunctivi modi a them. αἴρω.

Ἆσαι, infin. aor. 1, act. signif. interdum βλάψαι, et tunc per contr. ex ἀάσαι factum putatur, e th. ἀάω: interdum κορέσαι aut ἀναπνεῦσαι, a v. ἄω. Unde et media voce ἄσασθαι pro κορέσασθαι, et opt. act. ἄσαιμι signif. itidem κορέσαιμι.

'Ασηθείην, aor. 1, pass. opt. modi, ex ἠσήθην aor. 1, pass. indic. modi. Id autem e th. ἀσάομαι. Unde et aor. 1, med. subj. ἀσήσῃ, quod Hes. exp. λυπηθήσῃ, βλαβήσῃ.

Αἰσθεὶς, particip. pass. ex ᾔσθην aor. 1, pass. verbi ᾄδω.

Ἄσθην, poët. et Ion. pro ἀάσθην dici tradunt, e th. ἄτω, vel ἄω, Damno afficio, Lædo. pro quo tamen potius ἀάω dicitur.

Ἄσμενος pro ἡσμένος, e th. ἥδομαι, secundum nonnullos. Videtur tamen potius ex ἅδω derivandum, Ionice primum detracto augm. et spiritu aspero in tenuem mutato, postea retracto accentu more Æol.

Αὐάνθην, aor. 1, pass. indic. modi, e th. αὐαίνω.

Αὐγάσδεο, Dor. imper. præs. temporis pro αὐγάζου, e th. αὐγάζομαι, ζ in σδ mutato, et diphthongo ου in εο resoluta.

Αὐξήσω, fut. 1, verbi αὐξέω: pro quo dicitur potius αὐξάνω, αὔξω, Augeo.

'Αφεῖμαι, præt. perf. pass. indic. modi, e th. act. ἀφίημι, ut τέθειμαι e τίθημι. Unde particip. ἀφειμένος, Dimissus.

'Αφεῖμεν, pro ἀφέμεν, ab ἄφην, aor. 2, verbi ἀφίημι. Unde et infin. ἀφεῖναι, Dimisisse.

'Αφεὶς, et fem. 'Αφεῖσα, et neutr. 'Αφὲν, particip. ab eod. aor. ἄφην, ex eod. th. ἀφίημι.

'Αφεκτέον, adv. positivum a v. ἀπέχω.

'Αφέξω, fut. 1, ejusdem th.

Ἄφες, aor. 2, imper. modi, ab ἄφην aor. 2, indic. verbi ἀφίημι. Unde med. vocis aor. 2, ἀφέμην, e quo part. ἀφέμενος.

'Αφεσταίη, novo et poët. more pro ἀποσταίη ap. Hom. Secundum quosdam e th. ἀφέστημι.

'Αφέστατε, per sync. pro ἀφεστήκατε, ab ἀφίστημι. Eust.

'Αφετέον, adv. positivum ab ἀφίημι, Dimitto.

'Αφέωκα, pro ἀφεῖκα, ἐλλείψει literæ ι, et pleonasmo τοῦ ω, e th. ἀφίημι. Var.

'Αφέωνται, Ion. pro ἀφῶνται, aor. 2, med. subj. modi, ab eod. th.

'Αφῃρέθην, aor. 1, pass. indic. modi, a th. ἀφαιρέομαι.

'Αφθεὶς, particip. ab ἥφθην aor. 1, pass. verbi ἅπτομαι.

'Αφιᾶσι, 3 pers. plur. præs. indic. ἀφίημι, per contr. ex Ion. ἀφιέασι, pro quo communiter dicitur ἀφιεῖσι.

Ἀφῖγμαι, præt. perf. pass. indic. modi, e th. ἀφίκομαι, pro quo frequentius dicitur ἀφικνέομαι.

Ἀφίει, 3 pers. sing. præt. imperf. act. indic. modi, e th. ἀφιέω: pro quo dicitur etiam ἀφίη, e th. ἀφίημι. ut non solum ἐτίθη dicitur, sed etiam ἐτίθει, e baryt. th. τιθέω. Idem ἀφίει est etiam imper. ab eod. th. barytono ἀφιέω: pro quo alioquin ex ἀφίημι dicitur ἀφίεθι.

Ἀφίκηαι, Ion. paragoge pro ἀφίκῃ: 2 pers. aor. 2, medii subj. modi, e th. ἀφικνέομαι, cujus aor. 2, indic., est ἀφικόμην.

Ἀφίξομαι, fut. 1, med. ejusdem th. ἀφικνέομαι, vel potius ἀφίκομαι. Unde et præt. perf. pass. ἀφῖγμαι, e quo infin. ἀφῖχθαι.

Ἄφου, imper. aor. 2, med.: sed irregularis. regulariter enim ἄφεσο dicitur, unde postea fit ἄφου, exemto σ et εο contracto in ου diphthongum, sicut θοῦ quoque pro θέσο dicitur, ac similia alia, e th. act. ἀφίημι.

Ἀφῶσι, aor. 2, conj. modi, ab eod. th.

Ἄχει, prima longa, Dorice pro ἤχει, Resonabat: e th. ἠχέω. Sin priore brevi reperiatur usurpatum, est a th. ἀχέω, augmento carens.

Ἀχθεὶς, partic. pass. ex ἤχθην, aor. 1, pass. indic. modi, th. activi ἄγω.

Ἀχθέσει, Attice pro ἀχθέσῃ, Moleste feres: 2 pers. fut. ἀχθέσομαι, ex inus. th. ἀχθέομαι, pro quo usurpatur ἄχθομαι. Unde et aor. 1, pass. ἠχθέσθην. e quo particip. ἀχθεσθείς. Reperitur tamen et ἀχθήσομαι pro ἀχθέσομαι in fut. med.

Ἄωρτο, per sync. pro αἰώρητο, e th. αἰωρέω. Sin ἄορτο scribas, est a th. ἀείρω. Eust. Quidam ex ἦρτο factum volunt, η in α converso, et inserto ω. Est autem illud ἦρτο præt. plusquamperf. pass. e th. ἄρω, vel etiam ab αἴρω.

B.

Βᾶ, pro βῆθι, Incede: ab ἔβην, aor. 2, verbi βῆμι. ut κατάβα etiam dicitur pro κατάβαθι.

Βαδιοῦμαι, Att. pro βαδίσομαι, fut. med. verbi act. βαδίζω. Sic βαδιῶ Attice itidem dicitur pro βαδίσω, ab eod. th.

Βαῖεν, aor. 2, opt. modi, per contr. pro βαίησαν, ex 1 pers. βαίην, ut σταίην. Hoc autem βαίην, ex aor. 2, ἔβην, a th. βῆμι.

Βαῖνε, Ion. pro ἔβαινε, incedebat: a th. βαίνω. Alioqui et imper. esse potest ejusdem verbi.

Βαλέειν, Ion. et poët. pro βαλεῖν: infin. aor. 2, vel fut. 2, a th. βάλλω. De quo fut. dicetur et paulo post.

Βάλλε, Ion. pro ἔβαλλε: vel etiam imper.: a th. βάλλω.

Βάλλεο, imper. Ionic. pro βάλλου, e th. βάλλομαι.

Βαλλήσομην, fut. inusitati th. βαλλέω: apud Aristoph. Alioqui βάλλω fut. 1, mutuatitium habet a βλέω, nimirum βλήσω. (sicut præt. βέβληκα ex eod. sumit) nam βαλῶ, (licet quidam utrumque esse velint) est fut. 2. Itidem βάλλησα poët. pro ἐβάλλησα, ex eod. βαλλέω.

Βαλὼν, particip. ex ἔβαλον aor. 2, act. th. βάλλω.

Βᾶμεν, Dor. ap. Theocr. pro βῶμεν, Eamus: aor. 2, subj. modi ex ἔβην aor. 2, indic. modi, th. βῆμι.

Βᾶν, pro ἔβησαν, itidem aor. 2, indic. modi, verbi βῆμι.

Βὰς, et Βᾶσα, particip. ex ἔβην, aor. 2, th. βῆμι.

Βασεῦνται, Dor. pro βήσονται, ex eod. βῆμι s. βαίνω. Sed et βασοῦνται affertur pro βήσονται, diciturque Æolicum esse.

Βᾶτε, Dor. pro βῆτε: et βάτην pro ἐβήτην. ambo aor. 2, ejusdem th.

Βάτω, 3 pers. imper. ex 1 pers. βᾶθι: itidem ex aor. 2, ejusdem verbi.

Βέβαα, quidam e βέβηκα factum esse dicunt, detracto κ, et η in α mutato Ionice. (quemadmodum et ἕσταα formatur ex ἕστηκα) Unde 3 pers. plur. βεβάασι pro βεβήκασι: et particip. βεβαώς.

Βέβαμεν quoque e βεβήκαμεν per sync. esse dicunt. At βεβάμεν, infin. est pro βεβηκέναι, Ivisse. Ambo ex inus. th. βῆμι.

A Βεβαρηὼς, Ion. pro βεβαρηκὼς, exemto κ, e th. βαρέω.

Βέβαφα, præt. act. e v. βάπτω.

Βεβαὼς, particip. e præt. βέβαα, de quo paulo ante.

Βέβηκα, præt. perf. act., ex inus. th. βάω, pro quo alioqui βαίνω dicitur. Unde præt. plusquamp. βεβήκειν: et particip. βεβηκώς.

Βεβίηκα, præt. perf. act. a th. βιάω. Unde et particip. pass. βεβιημένος.

Βεβίωμαι, præt. pass. ex act. th. βιόω. Pass. 3 personam præteriti habet βεβίωται, quæ impersonaliter nonnunquam ponitur. Hinc particip. pass. βεβιωμένος.

Βέβλαφα, præt. perf. act. e th. βλάπτω. Medium præteritum, βέβλαβα: pass. βέβλαμμαι. unde aor. 1, ἐβλάφθην.

Βεβλήαται, Ion. pro βέβληνται: itidemque βεβλήατο, pro βέβληντο. quorum illud est præt. perf. pass., hoc vero præt. plusquamperf. Ambo ex act. th. βάλλω, habente fut. mutuatitium βλήσω.

B Βέβληκα, præt. perf. act. verbi βάλλω, habentis (ut jam dixi) mutuatitium fut. βλήσω, ex inus. th. βλέω. Unde præt. plusquamperf. βεβλήκειν. Et præt. pass. βέβλημαι: e quo particip. βεβλημένος.

Βεβοήαται, Ion. consuetudine pro βεβόηνται. e th. βοάω.

Βεβολήαται et βεβολήατο, Ion. pro βεβόληνται et βεβόληντο. Hæc autem sunt vel e th. βολέομαι, vel e βέβληνται et βέβληντο, inserta litera ο. Id quod et de particip. βεβολημένος dicendum est: necnon de infin. βεβολῆσθαι.

Βέβουλα, præt. med. verbi βούλομαι.

Βεβούλημαι, præt. pass. verbi βούλομαι, ex inus. βουλέομαι formatum.

Βεβρέμηκα, præt. perf. act. verbi βρέμω, interposito η euphoniæ causa, secundum quosdam: ut in Νενέμηκα et similibus. Nisi potius est mutuatitium præteritum ex inus. βρεμέω.

Βέβρεχα, præt. perf. act. verbi βρέχω: βέβροχα autem, mediæ vocis præt. ab eod. th.

C Βέβριθα, præt. med. verbi βρίθω. Unde particip. βεβριθώς.

Βεβρώθω, thema habet e v. βρῶ (ut κλώθω e κλῶ) reduplicatione Att. syllabæ βε. Eust. Alii tamen βεβρώθοις volunt esse 2 pers. præt. med. in opt. modo.

Βέβρωκα, mutuatitium præt. verbi βιβρώσκω, ex inus. th. βρόω. Unde plusquamperf. βεβρώκειν, et præt. perf. pass. βέβρωμαι.

Βεβρὼς, particip. præt. perf. ab eod. th. per sync. e βεβρωκὼς, secundum Eust. Nisi malis esse præteriti medii, ut sit ex βεβροὼς, sicut ἑστὼς ex ἑσταώς.

Βέβωκα, mutuatitium præt. perf. verbi βόσκω, ex inus. th. βόω.

Βεβὼς, e βεβαὼς, ut ἑστὼς ex ἑσταώς. Est autem βεβαὼς particip. e præt. med. βέβαα, ab inus. th. βάω. Alii e βεβηκὼς esse factum ajunt Att. more, exemto primum κ, deinde η in α converso, et α atque ω contractis.

D Βέῃ, Ion. pro βῇ, ut ἕῃ pro ᾗ, aor. 2, subj. modi, e th. βῆμι.

Βείομαι, ap. Hom. pro βιώσομαι, facto βείω e βῶ, aut e βέομαι, interjecto ι. Eust. Fuerit itaque βείομαι pro βιώσομαι, ut πίομαι pro πιοῦμαι, et φάγομαι pro φαγοῦμαι.

Βείω, poët. metri causa pro βῶ. Primum enim e βῶ, Ion. fit βέω, inde ι inserto βείω. Ambo aor. 2, conj. modi, ex inus. th. βῆμι s. βάω.

Βῆ, aor. 2, poët. augmento carens, pro ἔβη, ex eod. th. Sin cum ι subscripto occurrat βῇ, est 3 pers. sing. subj. modi, ejusdem temporis, et ex eod. th. At βήῃ pro βαίῃ, ut στήῃ pro σταίῃ, Eust.

Βῆθι, imper. aor. 2, act. ex eod. th.

Βήμεναι, Dor. et poët. pro βῆναι: aor. 2, infin. modi, ex eod. th.

Βῆν, poët. sine augmento, pro ἔβην, ex eod. v.

Βησάμενος, particip. ex ἐβησάμην aor. 1, med. verbi βαίνω, mutuantis sua tempora ex inus. βάω.

Βῆσαν, poët. sine augmento pro ἔβησαν. aor. 2, verbi βῆμι. Sic βῆσε pro ἔβησε.

Βήσομαι, fut. med. verbi βαίνω, mutuo sumtum e βάω. a quo habet et act. fut. βήσω. A

Βήτην, poët. pro ἐβήτην, quod est 3 pers. dualis num. ex ἔβην, aor. 2, verbi βῆμι.

Βιήσατο, poët. itidem sine augmento, e th. βιάομαι.

Βιοὺς, particip. aor. 2, ex ἐβίων, ut δοὺς ex ἔδων. Hoc autem ἐβίων, e th. βίωμι, ut ἔδων e δίδωμι.

Βιῴην, Att. pro βιοίην, ut δῴην pro δοίην, ex eod. th. Βιῶναι quoque est ex ἐβίων, ut γνῶναι ex ἔγνων.

Βιώτω, 3 pers. imper. modi, temporis aor. 2, ex 1 βίωθι, ut δότω et δόθι. Ambo autem illa e th. βίωμι, ut hæc e δίδωμι.

Βλαβεὶς, particip. aor. 2, pass. ex ἐβλάβην: ambo e th. βλάπτω, faciente fut. 2, βλαβῶ, tenui in mediam commutata. Unde fem. βλαβεῖσα. Ex eod. vero ἐβλάβην est et infin. βλαβῆναι: necnon fut. 2, βλαβήσομαι.

Βλαστήσω, mutuatitium fut. verbi βλαστάνω, ex inus. βλαστέω.

Βλείμην, βλεῖο, βλεῖτο, opt. modo, aor. 2, medii, ex inus. th. βλῆμι: ut θείμην, θεῖο, θεῖτο, e τίθημι: et εἵμην, εἷο, εἷτο, ex ἵημι.

Βλεὶς, particip. ex ἔβλην aor. 2. verbi βλῆμι, ut θεὶς ex ἔθην. Alii vero per sync. e βληθεὶς factum volunt, Varin.

Βληθεὶς, Βληθῆναι, Βληθῶ, et hujusmodi alia, sunt aoristi 1, pass. e th. βάλλω, cujus mutuatitium fut. est βλήσω.

Βλῆτο, poët. pro ἐβέβλητο, abjecto augmento præteriti plusquamperfecti, ex eod. th. Sic infinitivo præteriti perf. et plusquamperfecti dicitur βλῆσθαι pro βεβλῆσθαι, et particip. βλήμενος pro βεβλημένος.

Βοάα, poët. pro βοᾷ dicitur, ut ὁράα pro ὁρᾷ, pleonasmo literæ α.

Βοσκήσω, mutuatitium fut. v. βόσκω, ex inus. th. βοσκέω.

Βούλει, Att. pro βούλῃ, 2 pers. verbi βούλομαι.

Βουλήσομαι, fut. 1, med. verbi βούλομαι, mutuatitium e th. βουλέομαι, quod inusitatum est.

Βοῴην, Att. pro βοάοιμι s. βοῷμι, a th. βοάω.

Βρασθεὶς, particip. ex ἐβράσθην, aor. 2, verbi βράζομαι.

Βραχεὶς, partic. ex ἐβράχην, aor. 2, verbi βρέχομαι. E quo aor. 2 ἐβράχην, est etiam infin. βραχῆναι.

Βρωθεὶς, particip. ex aor. 1, ἐβρώθην. Nam v. βιβρώσκω fut. 1 facit βρώσω, mutuatitium ex inus. th. βρόω. unde præt. perf. act. βέβρωκα, pass. βέβρωμαι, e cujus 3 pers. sing. est aor. 1, ἐβρώθην.

Βωθεῖν per contr. e βοηθεῖν. Eust.

Βώσομαι, itidem e βοήσομαι per contr. factum esse testatur idem Gramm., et βώσεσθαι pro βοήσεσθαι. Testatur vero et Hes. qui præterea affert βῶσον pro βόησον, κάλεσον. Necnon Varin. βώσαντι affert pro βοήσαντι, κράξαντι: afferens tamen et βώσεσθε pro βιώσεσθε. procul dubio ex Apoll. Rh. 1. Πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμμοροι; Schol. exp. πῶς βιώσεσθε καὶ ζήσεσθε;

Γ.

Γαθεῖν, Dor. pro γηθεῖν, e th. γαθέω pro γηθέω.

Γαμέσσεται, poët. pro γαμέσεται s. γαμήσεται, e th. γαμέω. quanquam Eust. inter illa duo γαμέσεται et γαμήσεται discrimen facit. Annotat enim γαμῆσαι per η, signif. εἰς γάμον ἐλθεῖν, s. γυναῖκα λαβεῖν: γαμέσαι autem per ε, esse τὸ γυναῖκα δοῦναι: dicente Hom. Il. I. Πηλεὺς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός: usurpanteque illud γαμέσασθαι pro ἐγγαμίσασθαι et ἐκπροικίσαι, ut recentiores loquuntur.

Γαρύεν ap. Pind. Dorice pro γηρύειν: a Dor. th. γαρύω pro γηρύω. Primum enim η in α vertunt, deinde ex infinitivis in ειν desinentibus ι tollunt.

Γέγαα, poët. præt. e γείνω. tradunt enim ex ejus præt. γέγαγκα, exemto γ, fieri primum γέγακα, deinde κ etiam demto, γέγαα. Unde et 3 pers. plur. γεγάασι, et particip. γεγαώς. Possit tamen hoc ipsum γέγαα pro præt. etiam med. haberi: facto sc. e γάω, fut. 2 γαῶ, et inde præt. med. γέγαα.

Γεγάμεν, Dor. pro γεγενῆσθαι dicitur. Facto sc. γέγημι ex inus. γάω, indeque infin. γεγάναι, ut ἱστάναι ex ἵστημι, et Dor. γεγάμεν pro γεγάναι, ut ἱστάμεν pro ἱστάναι. Etym.

Γεγένημαι, præt. perf. pass. verbi γίνομαι s. γείνομαι, mutuatitium ex inus. th. γενάομαι.

Γέγηθα, per sync. e γεγήθηκα, quod est præt. perf. act. verbi γήθω ex inus. th. γηθέω. Unde particip. γεγηθώς.

Γέγονα, præt. med. verbi γίνομαι, ex inus. th. γείνομαι vel γένομαι. Hujus enim γείνω s. γένω fut. 2, est γενῶ, unde γέγονα, ut τείνω, τενῶ, τέτονα: μένω, μενῶ, μέμονα. Unde particip. γεγονώς.

Γεγωνέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν: et γεγώνευν Dor. itidem pro ἐγεγώνουν, abjecto etiam augm. Hoc autem γεγωνέω est e præt. med. γέγωνα, Eust., qui idipsum γέγωνα per metath. factum esse ait e γέγνωα, ab inus. th. γνώω.

B Γεγὼς, per contr. pro γεγαὼς dicitur, ut βεβὼς pro βεβαώς. Hoc autem γεγαὼς particip. est e præt. perf. γέγαα, de quo paulo ante.

Γεινάμην poët. et Ion. pro ἐγεινάμην, abjecto augm. quod ἐγεινάμην est aor. 1, med. verbi γείνομαι, ut ἐτειvάμην verbi τείνομαι. Itidemque γείνατο dicitur pro ἐγείνατο. Unde particip. γεινάμενος ap. Hom. pass. signif. pro γεννηθείς.

Γεινόμην, itidem poët. pro ἐγενόμην, abjecto primum augm., deinde ι inserto metri causa. Itidemque γείνετο pro ἐγένετο, et γεινόμεθα pro ἐγενόμεθα s. ἐγεννήθημεν, Nati sumus, ap. Hom. ap. quem tamen γεινομένῳ in hoc hemistichio Od. Δ. γαμέοντί τε γεινομένῳ τε, Eust. accipi posse ait non solum pro γεννηθέντι, sed etiam pro γεννῶντι et τεκνοποιοῦντι. Et tunc præsentis esset temporis. e th. γείνομαι, e quo et γείνατο pro ἐγέννησεν act. signif. γεινόμενος enim pro γεννόμενος s. γεννηθεὶς, est aor. 2, med. pass. habens signif.

Γείνεαι, Ion. pro γείνῃ, e th. γείνομαι: act. signif. C ap. Hom. Od. Υ. Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπειδὴ γείνεαι αὐτός. Ubi tamen Eust. videtur innuere esse conj. modi, cum exp. γεννήσῃ: esse etiam aor. 2, non præsentis.

Γελαῖς, Æol. pro γελᾷς, secundum quosdam: e th. γελάω.

Γελᾶν, Dor. pro γελῶν, ut ἐλᾶν pro ἐλῶν. At γελᾷν cum ι subscripto, infin. est contr. e γελάειν. Ambo e th. γελάω.

Γελᾶοισα, Dor. itidem pro γελάουσα, quod est particip. fem. gen. ex eod. th. Ambo ap. Var. et γελάοισα sc. et præcedens γελᾶν.

Γελῇς, Dor. iterum pro γελᾷς, Att. etiam secundum quosdam.

Γελοίωντες et Γελώωντες, poët. pro γελῶντες. Ambo ap. Hom. sub finem Od. Υ. Ibi enim quidam Codd. habent γελοίωντες τετύκοντο, quidam γελώωντες, teste etiam Eust. Sed et γελοίων paulo ante l. illum legitur pro ἐγέλων:—γναθμοῖσι γελοίων ἀλλοτρίοισι.

D Γένευ, poët. et Dor. pro ἐγένου, abjecto augm. et ου in ευ converso: aor. 2, med. e th. γίνομαι s. γείνομαι. Infin. γενέσθαι, particip. γενόμενος.

Γενήσομαι, fut. 1, med. verbi γίνομαι s. γείνομαι, ex inus. th. γενάομαι vel γενέομαι. E quo et præt. pass. γεγένημαι, et aor. 1, ἐγενήθην. At γένηται est 3 pers. aor. 2, med. subj. modi.

Γέννατο, signif. ἐγέννησε, Var. ait factum esse vel ex ἐγείνατο, abjecto primum augm., deinde ι in ν converso Æolica consuetudine, vel ex ἐγενήσατο per sync. et aphær.

Γενοίατο, Ion. pro γένοιντο. Ambo aor. 2, med. vocis, opt. modi, e th. γίνομαι s. γείνομαι.

Γέντο, poët. pro ἐγένετο, abjecto primum augm. deinde exemto ε. Ambo aor. 2, med. vocis, ind. modi, ex eod. th. Interdum vero hoc γέντο signif. ἔλαβεν: estque itidem aor. 2, med. vocis, ind. modi, sed factum ex εἵλετο s. ἕλετο, pleonasmo literæ γ, exemto itidem ε, et λ in ν converso, more Dor., ut ἦνθε iidem dicunt pro ἦλθε. Etym. et Eust.

Γήθησεν, Ion. et poët. pro ἐγήθησεν, abjecto augm.: a γηθέω. Nam et γηθέω reperitur et γήθω. Sic γήθεον pro ἐγήθεον ex eod. A

Γῆμε, Ion. itidem et poët. pro ἔγημε. Est autem ἔγημα aor. 1, act. verbi γαμέω, tanquam e th. γάμω, ut ἔψηλα e ψάλλω. E quo aoristo est et infin. γῆμαι et particip. γήμας.

Γηράντεσσι, Ion. pro γηράσι. Est autem hoc, dat. plur. participii γηρὰς, quod est ex inus. th. γήρημι, ut ἱστὰς ex ἵστημι: vel etiam per sync. factum e γηράσας, participio mutuatitio verbi γηράσκω e γηράω.

Γηράσω, fut. mutuatitium verbi γηράσκω e γηράω, uti jam dictum est. unde est aor. 1, ἐγήρασα, præt. perf. γεγήρακα: e quibus participia γηράσας et γεγηρακώς.

Γνοίην, aor. 2, opt. modi, ex inus. th. γνῶμι, ut ἁλοίην ex ἅλωμι, δοίην e δίδωμι. cujus 2 pers. sing. γνοίης, et 3 plur. γνοῖεν ap. Hom. Attice autem γνῴην pro eod. dici potest, ut δῴην pro δοίην, et ἁλῴην pro ἁλοίην. B

Γνοὺς, participium ex aor. 2, ἔγνων, ut δοὺς ex ἔδων, ab eod. th.

Γνῶ, Ion. et poët. pro ἔγνω, ab eod. th.

Γνῶθι, imper. aor. 2, ex inus. th. γνῶμι, ut δόθι e δίδωμι. Itemque γνῶναι ab eod. th. ut ἁλῶναι ex ἅλωμι.

Γνωριῶ, Att. pro γνωρίσω, e th. γνωρίζω.

Γνώσω, fut. 1, act. verbi γιγνώσκω, mutuatitium a th. inus. γνώω, unde fut. med. γνώσομαι, cujus 2 pers. Ionica est γνώσεαι pro γνώσῃ. Inde et aor. 1 pass. particip. γνωσθείς.

Γνώωσι, poët. pro γνῶσι, aor. 2, subj. modi. Etym. tamen e th. γνώω derivare mavult.

Γοήμεναι, Dor. infin. e th. γοαίνω vel γόημι. Eust.

Γρηγορὼς, particip. augm. carens ex ἐγρήγορα præterit. med. verbi γρηγορέω.

Δ.

Δαήμεναι, Dor. pro δαῆναι. ambo infin. modi ex ἐδάην aor. 2 pass. verbi δαίω: e quo et fut. 2, δαήσομαι. cujus 2 pers. Ionice est δαήσεαι pro δαήσῃ ap. Hom. C

Δαίνυ, pro δαίνυθι per apoc., e th. δαίνυμι.

Δάκον, poët. abjecto augm. pro ἔδακον, a th. δάκνω. hoc enim δάκνω facit fut. 2, δακῶ, vel e se sc. abjecto ν, vel ex inus. th. δήκω: unde postea aor. ille ἔδακον, et ex eo infin. δακεῖν.

Δάμασσα, itidem poët. pro ἐδάμασα, abjecto augm. et duplicato σ metri causa. Itidemque δάμασσεν pro ἐδάμασε, et voce media δαμάσσατο pro ἐδαμάσατο. E th. δαμάζω, poëtis usurpato.

Δάμεν, itidem poët. et Bœotice pro ἐδάμησαν: aor. 2, pass. e th. δάμνω. facit enim id fut. 2, δαμῶ, unde aor. 2, ἔδαμον, et voce pass. ἐδάμην. Unde opt. quoque δαμεῖεν, infin. δαμῆναι, partic. δαμεὶς, et similia alia.

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμῆναι: infin. aor. 2, pass. e th. δάμνω, uti jam dictum est.

Δαμναίμαν, Dor. itidem pro δαμναίμην: opt. pass. præsent. temporis ex act. th. δάμνημι: cujus 3 pers. δάμνησι ap. Hom., et pass. δάμναται ap. Eund. D

Δαρήσομαι, fut. 2, pass. verbi δέρω. facit enim id fut. 2. δαρῶ, unde aor. 2, ἔδαρον, pass. ἐδάρην, e quo δαρήσομαι.

Δαρθεῖν, infin. aor. 2, ἔδαρθον, e δαρθάνω s. δαρθέω: unde et fut. med. δαρθήσομαι.

Δάσαντο, poët. et Ion. pro ἐδάσαντο, abjecto augm. e th. δάζω, vel δαίω, abjecto ι. Unde infin. δάσασθαι.

Δασάσκετο, itidem poët. et Ion. pro ἐδάσατο, detracto augm. et interposito σκε. Nisi e th. δασάσκω derivare malis, ut ὤσασκε ex ὠσάσκω.

Δασεῖται, Dor. pro δάσεται. circumflectunt enim Dores futt. sua, dicentes οἰσῶ pro οἴσω, οἰσοῦμαι pro οἴσομαι.

Δατεῦντο, pro ἐδατοῦντο, Ion. abjecto augm., et ου in ευ converso: a th. δατέομαι.

Δάωμεν, aor. 2, subj. modi e th. δαίω s. δαέω: at δαῶμεν est pass. vocis, ejusdem tamen et temporis et modi, ut τυφθῶμεν ex ἐτύφθην, sic illud ex ἐδάην, Eust. Possit tamen δαῶμεν esse etiam præsens act. subj. itidem modi e th. δαέω.

Δέαται, Ion. pro δέδενται, abjecto etiam augm.: e th. δέω. Etym.

Δέγμενος, poët. pro δεχόμενος, facta primum sync., deinde χ in γ verso: vel etiam pro δεδεγμένος, abjecto augm. et retracto accentu, more Æol. Eust.

Δεδάασθαι, infin. aor. 1, a præs. δεδάεσθαι: hoc autem e δαίεσθαι, exemto ι et reduplicatis primis literis, ut annotat idem Gramm.

Δεδάηκα, præt. perf. act. e th. δαέω. Pass. δεδάημαι ejusdem temporis et ex eod. Unde particip. δεδαημένος, sicut e δεδάηκα, infin. δεδαηκέναι et itidem particip. δεδαηκώς.

Δεδαίαται, Ion. pro δέδαινται: itidemque δεδαίατο pro ἐδέδαιντο: e th. δαίω. Etym.

Δέδαον, reduplicatione poët. pro ἔδαον, ut λέλαβον pro ἔλαβον: e th. δαίω s. δαέω.

Δέδαρμαι, præt. perf. pass. e th. δέρω. facit enim id fut. δαρῶ, præt. perf. act. δέδαρκα.

Δέδασμαι, præt. perf. pass. verbi δάζω.

Δεδαὼς, particip. e δέδαα præt. med. verbi δαίω.

Δεδέημαι, præt. perf. pass. verbi δέομαι. habet enim id fut. mutuatitium δεήσομαι, ex inus. th. δεέομαι.

Δεδείπναμεν, ex inus. th. δείπνημι, reduplicatione Ion. primarum literarum, Eust. Possit tamen dici esse etiam præt. med. verbi δειπνέω, ut δέδουπα est a δουπέω.

Δεδεῖσαι, Ion. reduplicatione ap. poët. pro δεῖσαι: in aor. 1, infin. modi a th. δείδω.

Δέδειχα, (pro quo Ion. δέδεχα) præt. perf. act. verbi δείκνυμι, mutuatitium ex inus. th. δείκω.

Δέδεμαι et Δεδέμην, præt. perf. et plusquamperf. pass. verbi δέω, sine σ, contra communem regulam: irregulariter etiam pro δέδημαι et δεδήμην, nam fut. facit δήσω.

Δεδέμηκα, præt. perf. act. verbi δέμω, ut νενέμηκα verbi νέμω: mutuatitium ex inus. th. δεμέω.

Δεδέξεται, Ion. reduplicatione pro δέξεται, Eust. Potest tamen esse et fut. paulo post, ut τετύψομαι.

Δεδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσί. Itidemque δεδέχατο pro δεδεγμένοι ἦσαν: quod aliquando accipitur etiam pro imperf. ἐδεξιοῦντο s. ἐδέχοντο.

Δέδηε et Δεδήει, præt. perf. et plusquamperf. med. a th. δαίω, ut κέκηε e καίω: Att. vel Ion. pro δέδαια, α in η verso et subscripto ι.

Δεδῆσθε, pro δεδεμένοι εἴητε: 2 pers. plur. præt. perf. et plusquamperf. opt. pass. a th. δέω. facit enim id fut. δήσω, præt. pass. δέδημαι, unde hoc δεδήμην, ut πεποιήμην e πεποίημαι a th. ποιέω.

Δεδήσομαι, fut. paulo post, ex eod. th. facit enim fut. duplex verbum illud, et δέσω sc. et δήσω.

Δέδηχα, præt. perf. act. verbi δάκνω, mutuatitium ex inus. th. δήκω: unde particip. δεδηχώς. Pass. δέδηγμαι, unde particip. δεδηγμένος: aor. 1, ἐδήχθην, unde particip. δηχθείς.

Δεδήωται, præt. perf. pass. e them. δηόω.

Δέδια, præt. med. verbi δείδω, ex inus. th. δίω, secundum Eust. Nisi e δέδεικα factum esse malis dicere, exemto primum κ, deinde ε e diphthongo sublato: vel potius e δέδοιδα, regulari præt. medio, exemto itidem δ et ο.

Δεδιήτηκα, præt. perf. act. e v. διαιτάω, duplex habens augm. e quo pass. δεδιήτημαι.

Δέδιθι, imperf. verbi δείδω, factus e δέδιε, converso ε in θ, ut tradunt Gramm. Videtur tamen potius esse ex inus. th. δέδιμι.

Δέδιμεν et Δέδιτε, per sync., pro δεδίαμεν et δεδίατε, præt. med. verbi δείδω, ut paulo ante etiam dictum est.

Δεδιηκόνηκε, præt. perf. act. verbi διακονέω, duplex habens augm.

Δεδιῴκηται, præt. perf. pass. e v. διοικέω, duplici augm. pro διῴκηται: pro quo et δεδιοίκηται dicicitur. Eust.

Δεδμήατο, Ion. pro δέδμηντο s. δεδμημένοι ἦσαν: ut et δεδμήαται pro δέδμηνται s. δεδμημένοι εἰσὶ, ex

inus. th. δμάω τὸ δάμνω. Etym. addit, ἐκτάσει literæ ε (dicendum enim fuisse δεδμέατο ut πεποιέατο) hoc δεδμήατο factum esse, ut πεφοβήατο. A

Δέδμηκα, per sync. pro δεδέμηκα: præt. perf. act. verbi δέμω, ut supra etiam annotavi. Itidem δέδμημαι pro δεδέμημαι, ex eod.: necnon δέδμητο pro δεδέμητο in plusquamperfecto.

Δέδογμαι, præt. perf. pass. verbi δοκέω, mutuatitium ex inus. th. δόκω.

Δέδοιγμεν, per sync. pro δεδοίκαμεν, tenui in mediam conversa, præt. med. verbi δείδω.

Δέδοικα, præt. med. verbi δείδω, euphoniæ gratia pro δέδοιδα, teste Eust. et aliis: et ε verso in ο, sicut in πέποιθα, λέλοιπα, λέλοιβα, οἶδα, et similibus. Subjunctivo modo δεδοίκω, quo Theocr. utitur loco præsentis, more Dor.

Δεδόκημαι, præt. perf. pass. verbi δοκάω.

Δέδορκα, præt. perf. med. verbi δέρκω, ut ἐλήλουθα ex ἐλεύθω, πέπορδα e πέρδω.

Δέδουπα, præt. perf. med. verbi δουπέω, unde particip. δεδουπώς. B

Δέδρακα, perf. act. verbi δράω: unde pass. δέδραμαι. e quo particip. δεδραμένος.

Δεδράμηκα, præt. perf. act. inus. verbi δρέμω. facit enim fut. δραμῶ, unde præt. δεδράμηκα, ut νενέμηκα e νεμῶ fut. verbi νέμω.

Δέδραται, ap. Hom. pro δέδαρται, facta literarum transpositione: itidemque περιδέδραται pro περιδέδαρται, ex th. δέρω et περιδέρω. facit enim δέρω fut. δαρῶ, præt. δέδαρκα, pass. δέδαρμαι, et per metath. δέδραμαι.

Δέδροκα quoque pro δέδορκα dici transpositis literis aiunt.

Δέδρομα, præt. med. verbi τρέχω, mutuatitium ex inus. th. δρέμω.

Δεδυκεῖν, pro δεδυκέναι poët. vel etiam Dor., ut cum Theocr. ap. Eust. τῷ ἤδη θανόντι dicit τὸν ἥλιον πάντα δεδυκεῖν, Totum occidisse solem, a v. δύνω s. δύω.

Δεδύνημαι, præt. perf. pass. verbi δύναμαι mutuatitium a δυνέομαι: facit enim δύναμαι fut. δυνήσομαι. C

Δεδυστύχηκα, præt. perfect. verbi δυστυχέω, foris assumto augm. Quæ ratio est in cæteris quoque verbis compositis e δυς.

Δεήσει, fut. impers. verbi δεῖ, mutuatitium ex inus. δεέει. Unde particip. aoristi 1, δεῆσαν: et fut. 1, δεῆσον. quorum illud signif. Quod oportuit, hoc vero Quod oportebit.

Δεήσομαι, fut. 1, med. verbi δέομαι, mutuatitium e δεέομαι. unde et præt. perf. pass. δεδέημαι.

Δείδεκτο, præt. plusquamperf. pass. verbi δέχομαι, poët. ectasin primæ syllabæ habens pro δέδεκτο s. ἐδέδεκτο: ut Hom. δείδεκτ' Ἀχιλῆα. Sic in infin. δειδέχθαι dicitur pro δεδέχθαι.

Δειδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσὶν, et δειδέχατο itidem pro δεδεγμένοι ἦσαν, ex eod. th. habentia et ipsa ectasin primæ syllabæ metri causa, ap. Hom.

Δείδια quoque primæ syllabæ ectasin poëticam habet, propter metrum, pro δέδια. quod esse præt. med. verbi δείδω, supra docui. D

Δείδιθι, eod. modo pro δέδιθι, de quo supra. Itidemque δείδιμεν pro δέδιμεν: de quo itidem supra dictum est. Et δειδίξασθαι pro δεδίξασθαι, a δεδίττομαι.

Δείδοικα etiam pro δέδοικα ead. ratione dicitur, e th. δείδω.

Δεῖκνυ, secundum quosdam pro ἐδείκνυ, Ionice ablato augm., secundum quosdam pro δεικνῦσι per apoc.: in h. l. Hesiodi, Οὐ γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι. Alioqui et imper. modi est, ut Greg. in Macc. Encom. Δεῖκνυ τὸ τῆς μιᾶς γαστρὸς εὐσεβὲς πολυάνδριον. velut et ἵστη dicitur imperative. Etym.

Δεῖμε, Ion. et poët. pro ἔδειμε, Ædificavit, aor. 1, verbi δέμω. Unde particip. δείμας, et aor. 1, med. infin. modi δείμασθαι, necnon particip. aor. 1, δειμάμενος.

Δείομεν, poët. pro δείμωμεν, indic. posito loco subjunctivi: ut ἴομεν iidem dicunt pro ἴωμεν et τράπομεν pro τράπωμεν, ac hujusmodi alia.

Δεῖξε, Ion. et poët. pro ἔδειξε, abjecto augm.: aor. 1, activus mutuatitius e th. inus. δείκω. Facit enim δείκνυμι s. δεικνύω fut. 1, δείξω: unde aor. 1, ἔδειξα, præt. perf. δέδειχα.

Δείρας, particip. aor. 1, e th. δέρω, ut δείμας e δέμω, νείμας e νέμω.

Δεῖσε, Ion. et poët. pro ἔδεισε: aor. 1, act. verbi δείδω.

Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι: itidemque δεκόμεθα pro δεχόμεθα: frequentia ap. Herod. in primis.

Δέκτο, itidem Ion. et poët. pro δέδεκτο s. ἐδέδεκτο, ablato augm.: præt. plusquamperfectum pass. verbi δέχομαι.

Δεξιόωντο, poët. pro ἐδεξιοῦντο, ablato augm. a th. δεξιόομαι.

Δερχθεὶς, particip. pass. aor. 1, e th. δέρκω.

Δευήσομαι, poët. pro δεήσομαι, ut δεύομαι quoque pro δέομαι, Opus habeo. Alioqui δεύομαι est etiam verbum pass. ab act. δεύω, Madefacio, Humecto.

Δέχαται, pro δεδέχαται, abjecto augm. Ambo præt. perf. pass. Ionice pro δεδεγμένοι εἰσὶν, a th. δέχομαι.

Δέχθαι, Ion. et poët. pro δεδέχθαι, præt. perf. pass. infin. ab eod. th. Apud Hes.

Δέγμενος ap. Eund. pro δεχόμενος, per sync. pro quo supra δέγμενος.

Δήετε e th. δήω, derivato e δαίω, ᾱ in η converso et subscripto ι.

Δήξω, fut. 1, verbi δάκνω, mutuatitium a v. δήκω: unde et fut. 2, δακῶ mutuatur, et tempora ex his formata.

Δῆσαι, aor. 1, infin. modi, a th. δέω, cujus fut. δήσω.

Διᾶγε, Dor. pro διῆγε, præt. imperf. vel aor. 2, indic. act. vocis, a th. διάγω.

Διάδος, imper. act. aor. 2, a διέδων, ut δὸς ab ἔδων: e th. διαδίδωμι.

Διαδράκοι, aor. 2, opt. modi, act. vocis, e th. διαδέρκω. δέρκω enim facit δρακῶ, unde ἔδρακον, et in opt. δράκοιμι.

Διαδράναι, infin. aor. 1, ex inus. th. διάδρημι, pro quo διαδιδράσκω dici solet. Unde et part. διαδρὰς, ut στὰς ex ἵστημι.

Διαείσομαι, fut. 1, med. verbi διαείδω s. διείδω, Perspicio, Cognosco. Item verbi διαείω signif. i. q. διελαύνω, ut annotat Eust. in Il. Δ. διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.

Διαήσει, poët. pro διήσει, a th. διαΐημι pro διΐημι, Transmitto, mutuante sua tempora e διέω. Hes. vero διαήσει exp. etiam διαπνεῖ, Perflat. Pro quo scr. potius διάησι, a th. διάημι: aut certe pro διαπνεῖ reponendum διαπνεύσει. ut illud διαήσει sit fut. verbi hujus διάημι.

Διαιωνιεῖ, Att. pro διαιωνίσει, ex them. διαιωνίζω.

Διακοσμηθεῖμεν, pro διακοσμηθείημεν, per sync. e διακοσμέω.

Διακριθήμεναι, Dor. pro διακριθῆναι, e th. διακρίνω.

Διακρινθεῖτε, poët. metri causa pro διακριθείητε, per sync. etiam, opt. aor. 1, pass. e th. διακρίνω. Nisi potius existimandum est dici non solum ἐκρίθην ut ἐκλίθην, sed etiam ἐκρίνθην ut ἐκλίνθην.

Διαλαχεῖν, et particip. Διαλαχὼν, aor. 2, act. e th. διαλαγχάνω. verbum enim λαγχάνω fut. 1, facit λήξω s. λήξομαι, mutuatitium ex inus. λήχω, e quo habet et fut. 2, λαχῶ, unde aor. 2, ἔλαχον.

Διαμπραθέειν, quod Hes. exp. διαπορθῆσαι, est infin. aor. 2, e th. διαπέρθω, inserto μ, ut sit sonantius. Nisi forte est poët. pro διαναπραθεῖν, metri causa. Porro πέρθω fut. 2, facit πραθῶ, ut δέρκω facit δρακῶ, et δαρθάνω s. δαρθέω, δραθῶ. unde aor. 2, ἔπραθον, e quo infin. πραθεῖν, et Ion. ac poët. πραθέειν.

Διάναι, aor. 1, act. infin. modi, e th. διαίνω.

Διανεῖμαι, aor. 1, act. infin. modi, e th. διανέμω: e quo est et pass. aor. 1, διανεμεθῇ. Ambo ap. Hes.

Διαπεράναι, aor. 1, act. infin. modi, e th. διαπεραίνω.

Διαπεσεῖσθαι, infin. fut. med. e v. διαπίπτω: e quo et aor. 2, act. διαπεσεῖν.

Διαπραθέειν, e διαπέρθω, ut docui in Διαμπραθέειν.

Διαρραγείης, opt. pass. aor. 2, e διαρρήγνυμι, mutu-

ante sua tempora ex inus. διαῤῥήγω, vel potius e A διαῤῥήσσω.

Διαστῆσαι, aor. 1, act. infin. modi e th. διΐστημι.

Διασχὼν, partic. aor. 2, act. verbi διέχω, mutuatitium a διασχέω.

Διαναυθῆναι, aor. 1, pass. infin. modi e th. διαναίνω.

Διαχέαι, infin. aor. 1, act. e th. διαχέω.

Διδάξω, fut. 1, verbi διδάσκω, mutuatit. ex inus. th. διδάχω.

Διδασκῆσαι, infin. aor. 1, act. ab eod. th. ex inus. verbo διδασκέω. Hes.

Διδείασι, poët., pro διδέασι s. διδεῖσι, ut τιθείασι pro τιθέασι s. τιθεῖσι. e th. δίδημι, Hes.

Δίδη, Ion. et poët. pro ἐδίδη, e th. δίδημι.

Διδόαμεν, pro δίδομεν, pleonasmo literæ α, e th. δίδωμι. Eust.

Διδοῖσθα, pro διδοῖς, pleonasmo s. paragoge Æol. syllabæ θα, ut in ἔφησθα et similibus, Var.

Διδοῦναι, pro διδόναι, poët. epenthesi literæ υ, ut τιθεῖναι pro τιθέναι iidem dicunt. Eust. ap. Hom.

Δίδωθι pro δίδοθι, Æol. esse tradunt nonnulli. aiunt B enim Æoles, in imperativis verborum in μι, retinere longas vocales, dicentes φίληθι, ἴληθι, πίμπληθι. Quin ap. Hom. quoque legi δίδωθι illud, brevi propter metrum in longam conversa, scimus ex Eust.

Δίε pro Timuit, afferunt nonnulli, deducentes ex inus. th. δείω pro δείδω: cujus aor. 2, sit ἔδιον, ἔδιες, ἔδιε, e quo δίε, detracto augm. Alioqui posset esse et e δίω, τὸ διώκω, et vel 3 pers. imperf. aut aor. 2, augmento carens, vel imperativus.

Δίει, imper. præsens verbi διΐημι ex inus. th. διέω, per contr. pro δίεε, pro quo et δίες dicitur. Alioqui δίει est etiam aliquando 3 pers. præs. temp. a th. δίω.

Διεῖλε, aor. 2, act. verbi διαιρέω, mutuat. ab inus. διέλω. cujus infin. διελεῖν.

Διεξιέμεναι, Dor. pro διεξιέναι, a th. διέξειμι: a quo et διεξιοίμεθα, τὸ διεξερχοίμεθα.

Διέπεσε, aor. 2, act. ind. modi, verbi διαπίπτω, mutuat. ab inus. th. διαπεσέω. C

Διεπέφραδε, poët. anadiplosi pro διέφραδε: e διαφράζω. sicut ἐπέφραδον quoque dicitur pro ἔφραδον.

Διεπράθομεν, aor. 2, act. ind. modi, e th. διαπέρθω. Facit enim πέρθω fut. 2, πραθῶ, unde ἔπραθον.

Διέστην, aor. 2, verbi διΐστημι: cujus particip. διαστάς.

Διεστὼς, partic. præt. perf. ex eod. th. pro διεστηκώς. tradunt enim primum dici Ion. διεσταὼς, exemto κ, et correpta penult. deinde sublato etiam α, fieri διεστώς. Nisi malis dicere e στάω esse præt. med. ἔσταα, e quo partic. ἑσταὼς, unde ἑστὼς, absorpto ᾱ.

Δίζηαι, poët. pro δίζεαι, facta ectasi literæ ε metri causa. hoc autem δίζεαι Ion. est pro δίζῃ, 2 pers. sing. verbi δίζομαι.

Διήειν, præt. imperf. verbi δίειμι.

Διήρεσα, aor. 1, ind. verbi διερέσσω, secundum quosdam.

Διήρχθην, quod Hes. exp. διεκωλύθην, est aor. 1, pass. D indic. modi, e th. διέργω.

Διῆσαν, aor. 1, act. ind. modi, e th. διΐημι, cujus fut. διήσω ex inus. th. διέω.

Διῖχθαι, præt. perf. pass. infin. modi, e th. διϊκνέομαι, mutuante fut. suum ab inus. v. διΐκομαι.

Δικαζέμεν, Dor. pro δικάζειν.

Δινεύεσκον, Ion. pro ἐδίνευον, a th. δινεύω.

Διοίσω, fut. 1, verbi διαφέρω, mutuatitium a διοίω.

Δίσδημαι, Dor. pro δίζημαι, ζ in σδ converso.

Δμηθήτω, imper. aor. 1, pass. ex inus. th. δμάω, pro quo dicitur δάμνημι et δάμνω, necnon δαμάζω.

Δοάσσατο, dictum putatur pro δοιάσατο, detracto ι et geminato σ: vel pro ἐδοξάσατο, sublato primum augm. deinde exemto ξ, et Æolice duplicato σ. Vide Etym.

Δοῖεν, pro δοίησαν: 3 plur. aor. 2, act. opt. modi, a prima δοίην: hæc autem ab ἔδων, aor. 2, ind. modi, e th. δίδωμι.

Δοκηκῶ, per jocum, ap. Hermipp. Comicum pro δοκῶ, ut refert Var.

Δόμεν, Dor. pro δοῦναι, ut ἔμεν pro εἶναι, θέμεν pro θεῖναι, et similia: aor. 2, infin. modi, a δίδωμι. Iidem Dores et Δόμεναι dicunt pro δοῦναι, ut ἔμεναι pro εἶναι, θέμεναι pro θεῖναι, ab eod. th.

Δόξω, fut. 1, verbi δοκέω, mutuatitium ab inus. th. δόκω, e quo aor. 1, ἔδοξα, et particip. δόξαν.

Δὸς, imper. ab ἔδων aor. 2, act. verbi δίδωμι: pro quo et δόθι dicitur, ut ἔθι et ἕς.

Δόσαν, Ion. et poët. pro ἔδοσαν, 3 pers. plur. aor. 2, ἔδων, ex eod. th.

Δόσκον, poët. itidem pro ἐδίδων: et δόσκες pro ἐδίδως, δόσκε pro ἐδίδω, derivato e δόω verbo δόσκω, ut βόσκω e βόω.

Δοῦ, pro δόσο, sublato σ et duobus ο in ου coalescentibus: secunda pers. imper. aor. 2, vocis mediæ, e th. δίδωμι.

Δοῦναι, infin. ejusdem aor. 2, ἔδων, ex eod. th. Itidemque δοὺς particip. ejusdem aor. ab eod. v.

Δραθεῖν, aor. 2, act. inf. modi, a th. δαρθάνω, mutuante sua tempora a δαρθέω. facit hoc δαρθέω fut. 2, δραθῶ, transpositis literis, ut πέρθω facit πραθῶ: unde aor. 2, ἔδραθον, e quo infin. δραθεῖν. Alii tamen a δρήθω derivatum malunt.

Δραίην, Fugerem: opt. aor. 2, ab ind. ἔδρην. hoc autem ab inus. th. δρῆμι, ut σταίην ab ἵστημι, pro quo usurpari solet διδράσκω.

Δραμεῖν, aor. 2, infin. modi, verbi inus. δρέμω: pro quo solet usurpari τρέχω. Ejusdem fut. 2, med. est δραμοῦμαι.

Δρᾶναι, aor. 2, infin. modi, ab ἔδρην aor. 2, indic. verbi δίδρημι. cujus aoristi particip. est δρὰς, ut στάς.

Δράσον ap. Aristoph. Attice pro δράσεις, e th. δράω, faciente fut. δράσω. Sic enim ille, οἶσθ' οὖν ὃ δράσον.

Δρώντων, Att. pro δράτωσαν, e th. δράω. Solent enim Attici genitivos plur. participiorum quorundam usurpare pro tertiis pers. plur. imperativorum præs. temporis.

Δρώοιμι, quod Hes. exp. ὑπηρετοίην, est pro δρῷμι s. δράοιμι, opt. præsens e th. δράω.

Δῦ, poët. et Ion. pro ἔδυ, detracto augm.: aor. 2, verbi δῦμι s. δίδυμι.

Δῦθι, imper. ejusdem aor.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, infin. ejusdem aor.

Δυνάσθη, Ion. pro ἐδυνάσθη, detracto augm.: aor. 1, pass. ind. modi, a th. δύναμαι, mutuatitium habente fut. δυνάσομαι, tanquam a δυνάζω.

Δῦνε, Ion. pro ἔδυνε, e th. δύνω.

Δύνῃ, ut ἐπίστῃ, pro δύνασαι et ἐπίστασαι: e quibus et κατὰ πάθος facta putantur. Ion. enim δύνεαι et ἐπίστεαι, unde δύνῃ et ἐπίστῃ, contracto ε et α in η, et subscripto ι. Var.

Δυνήσεαι, Ion. pro δυνήσῃ, ῃ resoluto in εαι. Ambo 2 pers. fut. δυνήσομαι, quod verbum δύναμαι mutuatitium habet ex inus. δυνέομαι.

Δυόωσι, poët. pro δυῶσι, e th. δυάω, derivato e δύα.

Δύσεαι, Ion. pro δύσῃ, 2 pers. fut. 1, medii δύσομαι, e th. δύνω s. δύω. Nisi malis esse 2 pers. præsentis temp. e poët. v. δύσομαι, formato et translato e fut. in præsens, a cujus imperf. est 2 pers. δύσεο, et 3 δύσετο s. δύσσετο, augmento carentes. Necnon imper. δύσεο, Ion. pro δύσου, ut ap. Hom. δύσεο δ' ἀλκὴν, Indue te robore. δῦθι.

Δυσηπίστουν, imperf. verbi δυσαπιστέω.

Δύσκε, Ion. pro ἔδυσκε, a poët. v. δύσκω pro δύνω s. δύω.

Δῴην, Δῴης, Δῴη, Att. pro δοίην, δοίης, δοίη, aor. 2, opt. modi, a th. δίδωμι.

Δῷσι, cum ι subscripto, est sing. numeri et 3 pers. poët. s. Ion. habens paragogen, ut λάβῃσι, ἔλθῃσι, et similia, pro δῷ: sin absque ι, est 3 pers. plur. Ambo subj. modi, aor. 2, act. a th. δίδωμι. Hes. et alii.

Δωσοῦντι, Dorice pro δώσουσι, ut λεξοῦντι pro λέξουσι. Solent enim Dores circumflectere futt. et in tertiis plur. pro σι dicere ντι.

Δώωσι, poëtico pleon. literæ ω, pro δῶσι, de quo paulo ante. Sed et δώω affertur pro δῶ, diciturque esse Ionicum.

E.

ΕΑ, interdum est præt. imperf. Ion. pro ἦν, vel ᾖ, secundum quosdam συνεσταλμένον ex ἦα, dicentes etiam regulariter debuisse dici ἔον: secundum alios ex ἦν, per τμῆσιν s. διάλυσιν, ut ᾔδεα ex ᾔδειν. Interdum est 3 pers. sing. præs. temporis, per apoc. facta ex ἐάα. nam ἐάω facit ἐᾷ in 3 pers. per contr. ex ἐάει. pro quo poëtæ dicunt ἐάα, ut ὁράα, ἰσχανάα, pleonasmo s. epenthesi literæ α. ut Il. E. Ἀντίον εἶμ᾽ αὐτῶν, τρεῖν μ᾽ οὐκ ἔα Παλλὰς Ἀθήνη, Non sinit me trepidare et metuere. Nonnunquam est imper. præs. temp. per contr. ex ἔαε. Alioqui est et interjectio ἐκπλήξεως, ut tradunt nonnulli.

Ἐάα, poët. pro ἐᾷ, uti jam dixi in precedente Ἔα.

Ἔαγα, Att. s. Ion. dialysi diphthongi pro ἦγα, præt. med. verbi ἄγνυμι s. ἄγω, Frango. Unde particip. ἐαγώς.

Ἐάγην, Att. itidem pro ἥγην: aor. 2, pass. ab eod. th. Unde particip. ἐαγείς, et inf. ἐαγῆναι, retento augm.

Ἔαδε, itidem Att. s. Ion. diphthongi resolutione, pro ἦδε. quod ἦδε est præt. med. verbi ἁνδάνω s. ἅδω, τὸ ἀρέσκω, Placeo. Unde particip. ἑαδώς.

Ἔακα pro εἴακα, præt. perf. verbi ἐάω.

Ἐάλη, similiter Att. s. Ion. diphthongi resolutione pro ἥλη: aor. 2, th. ἄλημι. signif. ἐκκλίνω, πλανῶμαι, συστρέφομαι, e quo particip. ἀλείς. Etym.

Ἑάλων, eod. modo pro ἥλων: aor. 2, verbi ἄλωμι. Et ἑάλωκα itidem pro ἥλωκα, ab eod. ἄλωμι, mutuante sua tempora ab ἁλόω.

Ἑάνδανον, ead. ratione pro ἥνδανον dicitur, a th. ἁνδάνω.

Ἕανται, Ion. resolutione diphthongi et ipsum dicitur pro ἧνται, et ἕαντο pro ἧντο, ab ἧμαι. Ambo ap. Hes.

Ἔαξα quoque pro ἦξα dicitur, ut ἔαγε pro ἦγε, itidem ab ἄγνυμι s. ἄγω, Frango.

Ἔασας etiam Var. affert pro ἐχαροποίησας, annotans et ipse Ion. diphthongi dissolutione dictum esse pro ἦσας, ab ἥδω. Alioqui et ab ἅδω s. ἁνδάνω esse posset, si neutr. signif. haberet.

Ἔασι, Ion. pro εἰσὶ, sicut τιθέασι iidem Iones dicunt pro τιθεῖσι, et διδόασι pro διδοῦσι, resolventes diphthongum penultimæ syllabæ in 3 pers. plur. præs. temp. vocis activæ verborum in μι.

Ἔασκε, Ion. itidem pro εἴα, e th. ἐάω: nisi malis ἐάσκω.

Ἕαται et Ἕατο, Ion. pro ἧνται et ἧντο, sicut πεποιέαται et πεποιέατο pro πεποίηνται et πεποίηντο. Ambo a v. ἧμαι, quod formam præteriti, præs. autem habet signif. Paulo ante ἕανται et ἕαντο habuimus ex Hes. Ionice itidem, sed tantum cum vocalis η resolutione in εα.

Ἑάφθη etiam Ion. habet diphthongi resolutionem pro εἴφθη, ex them. ἕπομαι, sicut ἔασι pro εἰσὶ iidem Iones dicunt, et τιθέασι pro τιθεῖσι: necnon ἐάλη secundum Eust. pro εἴλη, ex εἴλημι, derivato ab εἰλέω: secundum alios tamen pro ἥλη ab ἄλημι. Utitur autem isto ἑάφθη Hom. Il. N. dicens, Ἐκλίνθη δ᾽ ἑτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ᾽ ἀσπὶς ἑάφθη, insecuta est, ἐπηκολούθησε. Minus probabilis eorum opinio est, qui ἑάφθη istud pro ἑάθη dictum volunt pleonasmo literæ φ. Verum affertur ἑάφθη et pro ἥφθη, ab ἅπτομαι, η in εα resoluto, ut paulo ante in multis aliis.

Ἔβα, pro ἔβη, aor. 2, indic. verbi βῆμι, signif. Gradior, Vado. quod ἔβα Aristoph. usurpavit etiam pro ἐπέβη s. ἐπῆλθε, Aggressus est et invasit, simplici usurpato pro composito: dicens, τί χρέος ἔβα με; Rursum ἔβα Laconice usurpari ajunt pro ἔα, pleonasmo literæ β, ut ἔβασον pro ἔασον dici, paulo post annotabo.

Ἔβαν, poët. pro ἔβησαν, aor. 2, indic. verbi βῆμι.

Ἐβαρυώπησαν, aor. 1, ind. a v. βαρυωπέω.

Ἔβασον, pro ἔασον, h. e. συγχώρησον, pleon. literæ β, Syracusano et Laconico, ut testatur Etym. qui itidem ἔβαται pro ἔαται dici annotat.

Ἔβαφον, aor. 2, act. ind. modi, a v. βάπτω, tanquam e βάφω, vel etiam tenui in aspiratam conversa,

A euphoniæ causa. Unde pass. ἐβάφην.

Ἔβην, aor. 2, ind. modi, a v. βῆμι, ut ἔστην ab ἵστημι, ἔθην a τίθημι. cujus 3 plur. est ἔβησαν.

Ἔβησε, aor. 1, ind. modi, itidem a βῆμι s. βαίνω, mutuantibus sua tempora a βάω, ut ἵστημι a στάω.

Ἐβήσετο, imperf. verbi βήσομαι, quod poët. more e fut. in præsens tralatum est. Sic δύσετο e δύσομαι, de quo paulo supra. Sunt vero et alia, quorum ὁ μέλλων εἰς ἐνεστῶτα ἀνατρέχει.

Ἐβίων, aor. 2, verbi βίωμι, ut ἔγνων et ἑάλων et ἔδων a γνῶμι, ἄλωμι, δίδωμι. Verum pro βίωμι dicitur potius βιόω.

Ἔβλαβον, aor. 2, verbi βλάπτω, tenui in mediam versa. unde pass. ἐβλάβην.

Ἐβλάκευμαι, Att. secundum quosdam pro βεβλάκευμαι, e th. βλακεύω.

Ἔβλαμμαι, itidem Att. pro βέβλαμμαι, a th. βλάπτω. Eust.

Ἐβλαστηκότες, itidem pro βεβλαστηκότες, Att. abjectione consonantis ex augm. quemadmodum iidem

B Attici ἐβριγωμένης dicunt pro βεβριγωμένης, ἐβρωμένος pro βεβρωμένος: Æol. lingua econtra consonantem augmenti in communi etiam lingua omitti solitam, asciscente, dicenteque πεσπάραγμαι pro ἐσπάραγμαι, πεπτερύγωμαι pro ἐπτερύγωμαι: præsente enim incipiente a duplici consonante, tantum ε augmenti loco asciscitur. Etym. et Lex. meum vet.

Ἔβλαστον, aor. 2, indic. a th. βλαστάνω s. βλαστέω, ut ἥμαρτον ab ἁμαρτάνω s. ἁμαρτέω.

Ἔβλητο, per sync. pro ἐβέβλητο, quod est præt. plusquamperf. pass. verbi βάλλω, mutuantis fut. primum a βλέω. Nisi quis esse velit imperf. a th. βλῆμαι.

Ἐβούλευκα, Att. pro βεβούλευκα, propter euphoniam, ut refert Eust. At ἐβόλοντο Hes. affert pro ἐβούλοντο et ἐβουλεύσαντο. quod haud scio an sit aor. 2, verbi βούλομαι.

Ἐβουλήθην, aor. 1 pass. verbi βούλομαι, mutuatitius ab inus. βουλέομαι.

C Ἐβράσθην, aor. 1 pass. verbi βράζω s. βράσσω.

Ἔβραχον, aor. 2, act. verbi βρέχω. unde pass. ἐβράχην, et particip. βραχείς.

Ἔβρω, aor. 2, act. verbi βρῶμι, ut ἔδω e δίδωμι, ἔγνω e γνῶμι. Legitur ap. Hes. et exp. non solum ἔφαγεν, sed etiam ἔδακεν, διέσπασε.

Ἔβωσεν, ap. Eundem pro ἐβόησεν, s. ἔκραξεν, ἐκάλεσεν. ut Var. quoque ἔβωσαν affert pro ἐβόησαν. Sic βώσομαι supra habuimus pro βοήσομαι.

Ἐγγέγαα, præt. med. verbi ἐγγίνομαι s. ἐγγείνομαι, tanquam ex ἐγγάω. Pro cujus 2 et 3 pers. duali ἐγγεγάατον per sync. metri causa dicitur ἐγγέγατον, ut infra ἐκγέγαμεν pro ἐκγεγάαμεν. Il. Z. τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασι. Et ap. Etym. Ἄμφω δ᾽ ἐγγέγατον φασσιμβρότου ἠελίοιο. Ubi leg. videtur ἐκγέγατον et φαεσιμβρότου.

Ἐγγεγύηκα, præt. perf. verbi ἐγγυάω, habens augm. intrinsecus, alioqui et extrinsecus augm. assumendo, facit ἠγγύηκα.

Ἐγγιῶ, fut. Atticum verbi ἐγγίζω, pro ἐγγίσω.

D Ἐγγύησα, aor. 1, act. verbi ἐγγυάω, augmento carens, ut et in comp. παρεγγύησε ap. Synes. et in ἐνεγγύησε ap. Plut. itidemque in ἐνεγγυησάμην ap. Dem. Quorum hæc duo sunt ab ἐνεγγυάω, illud a παρεγγυάω.

Ἐγεγραφήκειν, præt. plusquamperf. act. verbi γράφω, mutuatitium e γραφέω. facit enim γράφω non solum γράψω, sed etiam γραφήσω, ut τύπτω non solum τύψω, verum etiam τυπτήσω.

Ἐγενόμην, aor. 2, med. verbi γείνομαι.

Ἔγεντο, per sync. poët. ex ἐγένετο, a v. γίνομαι s. γείνομαι. Exp. etiam εἵλετο, de qua signif. dixi in Γέντο.

Ἔγερθεν, Dor. s. Bœotice pro ἠγέρθησαν: aor. 2, pass. verbi ἐγείρω. facit enim id fut. ἐγερῶ vel ἐγέρσω, unde ἤγερκα, et pass. ἤγερμαι, e quo ἠγέρθην.

Ἐγηγέρατο, Ion. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν: plusquamperf. pass. indic. modi, ab eod. th.

Ἐγήγερμαι, præt. perf. pass. ejusdem verbi ἐγείρω,

Attice pro ἤγερμαι, ut act. quoque voce ἐγήγερκα A
dicitur pro ἤγερκα. Unde plusquamperf. pass. ἐγηγέρμην, et particip. ἐγηγερμένος.

Ἔγημα, aor. 1, act. verbi γαμέω, tanquam e γάμω, ut ἔψηλα e ψάλλω, ἔφηνα e φαίνω. Alii tamen per sync. ex ἐγάμησα factum ajunt, α in η Ionice converso. Unde particip. γήμας.

Ἐγήρα pro ἐγήρη, ut ἔβα pro ἔβη, ex inus. th. γήρημι, ut Eust. tradit. Potest tamen et a γηράω deduci.

Ἐγκέχοδα, præt. med. verbi ἐγχέζω, ut φράζω facit πέφραδα. ε autem in ejusmodi bisyllabis verbis in præt. medio verti in ο, notum est, ut λέπω, λέλοπα.

Ἐγκεχυρασμένος, part. pass. e præt. perf. verbi ἐγχυράζω, ut ἐγκεχειρισμένος e v. ἐγχειρίζω. facit ἐγχυράζομαι, præt. perf. ἐγκεχύρασμαι, ut ἐγχειρίζομαι dat ἐγκεχείρισμαι. Verum non solum intrinsecus augeri dicunt hoc verbum, sed etiam extrinsecus, et dici ἠνεχυρασμένος. Quod tamen non est ab hoc ἐγχυράζω, sed ab ἐνεχυράζω. Itaque dicendum foret ἠγχυρασμένος, ut non modo ἀνήλωκα, sed etiam ἠνάλωκα reperimus. B

Ἐγκύρσας, participium ex ἐνέκυρσα aor. 1, activi ἐγκύρω, facientis fut. non modo ἐγκυρῶ, sed etiam ἐγκύρσω, Æol.

Ἔγμεν, per sync. ex ἐχέμεν, Dorico infin. verbi ἔχω, ap. Hes.

Ἔγνωκα, præt. perf. act. verbi γιγνώσκω, mutuatitium e γνόω. facit enim γινώσκω fut. γνώσω, unde et aor. 1, ἔγνωσα.

Ἔγνων, aor. 2, verbi γνῶμι, ut ἧλων ex ἅλωμι est.

Ἔγνωσμαι, præt. perf. pass. ejusdem verbi γνῶμι s. γιγνώσκω, mutuatitium itidem e γνόω. Unde aor. 1, pass. ἐγνώσθην.

Ἔγρεο, Att. syncope, ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο: imper. verbi ἔγρομαι, ead. syncope facti ex ἐγείρομαι. Unde et imperf. ἔγρετο pro ἠγείρετο.

Ἐγρήγορα, præt. med. verbi ἐγείρω. id enim fut. 2, facit ἐγερῶ, præt. med. ἤγορα, Attice ε in ο converso, ut in ἔσπορα, ἔφθορα, et similibus. inde, repetitis duabus initialibus literis præsentis Att. more, C inserto etiam ρ, ἐγρήγορα. Unde poët. v. ἐγρηγορέω, pro quo alioqui dici solet γρηγορέω, abjecto ε.

Ἐγρήγορθαι, infin. pass. e medio formatus. ἐγείρω enim facit præt. med. ἐγρήγορα, uti jam dictum est. unde fit ἐγρήγορκα, terminatione activa, inserto κ, et pass. ἐγρήγορμαι, e quo infin. ἐγρήγορθαι. quanquam nonnulli e pass. ἐγρηγορῆσθαι factum malint per sync. Solent autem Æoles ejusmodi infinitivos passivos in ορθαι desinentes προπαροξύνειν, contra communem regulam, ut τέτορθαι, μέμορθαι, ἔφθορθαι. Eust. 790. Idem tamen alibi imper. ἐγρήγορθε per sync. et τροπὴν factum esse scribit ex ἐγρηγόρατε. sicut infin. ἐγρήγορθαι nonnulli ex ἐγρηγορέναι quoque deducunt, dicentes primo pleon. esse literæ θ, de industria a poëta admissum, ut alluderet ad nom. ὄρθρος: deinde syncopen literarum ε et ν, insuperque Æolicam accentus retractionem.

Ἔγρηνται, Hes. affert pro ἤρηνται: forsan ex inus. th. γρέω, e quo ζωγρέω, τὸ ζῶον αἱρέω, vivum capio. D

Ἔγρομαι, Att. syncope pro ἐγείρομαι: itidemque e participio ἐγειρόμενος per sync. fit ἐγρόμενος.

Ἐγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, Hes.

Ἔγχεον, poët. et Ion. pro ἐνέχεον, sine augmento, a th. ἐγχέω.

Ἐγχρώσας, particip. aor. 1, act. verbi ἐγχρώννυμι, mutuat. ab ἐγχρόω.

Ἔδαον, ἔδαες, ἔδαε, aor. 2, act. verbi δαίω s. δαέω. Unde aor. 2 pass. ἐδάην.

Ἔδακον, aor. 2, act. verbi δάκνω, vel proprius vel mutuatitius ab inus. th. δήκω.

Ἐδάμην, aor. 2, pass. verbi δάμνω s. δάμνημι. Facit enim fut. 2, δαμῶ, unde aor. 2, act. ἔδαμον, e quo pass. ἐδάμην.

Ἐδάμνα, præt. imperf. verbi δαμνάω, secundum quosdam. Potest tamen esse et a δάμνημι, habereque τροπὴν τοῦ η, sicut ἔβα et ἐγήρα.

Ἔδαρθον, aor. 2, act. verbi δαρθάνω s. δαρθέω. Apud Hes. legitur et pass. aor. 2, ἐδάρθη, expos. ἐκοιμήθη.

Ἔδαρκον, per metath. pro ἔδρακον, metri gratia. est autem aor. 2, act. verbi δέρκω.

Ἐδαφιεῖ, fut. 1, Atticum verbi ἐδαφίζω, pro ἐδαφίσει.

Ἔδδεισε, poëtice geminata consonante metri gratia, pro ἔδεισε: aor. 1, act. verbi δείδω.

Ἔδεαι, Ion. pro ἔδῃ: secunda pers. verbi ἔδομαι.

Ἐδέγμην, per sync. vel pro ἐδεδέγμην, exemta syllaba δε, et tunc est præt. plusquamperf. vel pro ἐδεχόμην: exemto ο, et aspirata in mediam conversa. a th. δέχομαι.

Ἐδεδήει, præt. plusquamperf. med. verbi δαίω. facit id præter. perf. δέδηα. At ἐδεδίει est præt. plusquamperf. med. verbi δείδω. facere enim id præteritum δέδια, supra docui.

Ἐδέδμητο, præt. plusquamperf. pass. verbi δέμω, per sync. pro ἐδεδέμητο. Facit enim δέμω fut. δεμῶ. unde præt. perf. δεδέμηκα, ut νενέμηκα ex νέμω: et per sync. δέδμηκα, exemto ε, pass. δέδμημαι, e quo ἐδεδμήμην.

Ἐδέησε, aor. 1, act. verbi δέω, vel etiam impers. verbi δεῖ, mutuat. e δεέω s. δεέει.

Ἐδέθην, aor. 1 pass. verbi δέω, cujus præt. pass. δέδεμαι.

Ἐδείδισαν, per sync. pro ἐδειδίεισαν, ut testatur Etym. Est autem hoc ἐδειδίεισαν 3 pers. plur. præt. plusquamperf. verbi δείδω, e perf. med. δείδια, de quo supra.

Ἔδειμα, aor. 1, act. verbi δέμω, ut ἔνειμα. Et voce med. ἐδειμάμην, cujus 3 pers. plur. num. est ἐδείμαντο.

Ἔδειξα, aor. 1, act. verbi δείκνυμι s. δεικνύω, mutuantis fut. suum ab inus. th. δείκω. Unde med. aor. ἐδειξάμην, pass. autem ἐδείχθην.

Ἔδειρα, aor. 1, act. verbi δέρω, ut ἔδειμα paulo ante.

Ἔδεκτο, Dor. pro ἐδέδεκτο per sync. plusquamperf. pass. verbi δέχομαι.

Ἐδεύησε, poët. pro ἐδέησε s. ἔδησε. dicunt enim δεύομαι pro δέομαι, et δευεῖ pro δέει, metri gratia.

Ἐδῇ, 2 pers. fut. 2, ἐδοῦμαι, e v. ἔζομαι.

Ἔδηδα, præt. med. verbi ἔδω, pro ἦδα, habens Att. reduplicationem duarum præsentis initialium literarum.

Ἐδήδαται et Ἐδήδατο, Ion. pro ἐδηδεσμένος ἐστὶ, et ἐδηδεσμένος ἦν: præt. perf. et plusquamperf. pass. verbi ἔδω. facit ἔδω fut. 1, act. ἐδέσω, præt. perf. ἤδεκα, et Attice ἐδήδεκα: unde præt. perf. pass. ἐδήδεσμαι, cujus 3 pers. ἐδήδεσται, abjecto σ ἐδήδεται, et Ion. ἐδήδαται, ut refert Etym. ex Herodiano Gramm. Utitur autem eo verbo Hom. dicens, Ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδαται, Quæcunque tibi ebibita et comesa sunt.

Ἐδήδοκα, præt. perf. act. verbi ἔδω Atticum. fut. enim facit ἐδέσω, ex inus. th. ἐδέω. Unde præt. perf. ἤδεκα, et Attice primum reduplicatis duabus præsentis initialibus literis, deinde ε in ο converso, (ut in τέτροφα, κέκλοφα, πέπομφα, et similibus aliis) ἐδήδοκα. Sic in præt. plusquamperf. ἐδηδόκειν, et particip. ἐδηδοκώς. e quibus compos. κατεδήδοκα, et κατεδηδοκώς. Var. vero et ἐδήδοται e vet. Schol. s. Comment. affert: quod pass. est e th. ἐδῶ, faciente fut. ἐδώσω, præt. ἤδωκα, et Attice ἐδήδοκα, e quo pass. ἐδήδομαι, ut δέδομαι.

Ἐδηδώς, particip. præt. medii ἔδηδα, ex eod. th. Facit enim ἔδω fut. 2, ἐδῶ, præt. med. ἦδα, et Attice reduplicatis primis duabus literis præsentis ἔδηδα.

Ἔδηκα quoque esse dicitur præt. Atticum præfixis præs. primis literis, pro ἧκα. cujus tamen nullam ap. Græcos mentionem reperio. ideoque suspectum ipsum habeo.

Ἐδήχθη, aor. 1 pass. verbi δάκνω. habet enim id fut. δήξω, mutuat. ab inus. th. δήκω. Unde præt. pass. δέδηγμαι, et ex eo aor. 1, ἐδήχθην.

Ἐδίδον pro ἐδίδω, ut ἐτίθει pro ἐτίθη. Illud, e διδόω pro δίδωμι usurpato, hoc e τιθέω pro τίθημι.

Ἐδίηνα, aor. 1, act. verbi διαίνω, ut ἐμίηνα, ἔχηνα.

Ἔδμεναι, Dor. et poët. pro ἔδειν, e th. ἔδω. Habet autem syncopen hoc ἔδμεναι. nam pro ἔδειν prius

dicitur ἐδέμεν et ἐδέμεναι, unde postea illud ἔδμεναι per sync. factum est.

Ἔδομαι, Attice interdum pro ἐδοῦμαι, ut φάγομαι pro φαγοῦμαι, πίομαι pro πιοῦμαι. fut. 2 med. verbi ἔδω.

Ἔδον, pro ἔδοσαν, ab ἔδων, aor. 2, verbi δίδωμι more Bœot.

Ἔδοντι, Dorice s. Æol. pro ἔδουσι, a th. ἔδω.

Ἐδοῦμαι, fut. 2 med. verbi ἕζω: tenui autem spiritu scriptum ἐδοῦμαι, est fut. 2 med. verbi ἔδω.

Ἔδουπον, aor. 2, act. verbi δουπέω. Facit enim fut. 2, δουπῶ et aor. 2, ἔδουπον ut στυγέω facit ἔστυγον, et κτυπέω, ἔκτυπον.

Ἔδρα pro ἔδρη, τροπῇ τοῦ η εἰς α, ut supra in ἔβα, ἐγήρα, ἐδάμνα: aor. 2, verbi δρῆμι s. δίδρημι. Alioqui potest esse et imperf. verbi δράω, contractum ex ἔδραε.

Ἔδραθον, aor. 2, act. verbi δαρθάνω s. δαρθέω, poëticam literarum metath. habens pro ἔδαρθον, ut ἔδρακον, ἔπραθον. Sunt tamen qui a δρήθω derivare malint. Eod. modo comp. καταδαρθάνω s. καταδαρθέω facit κατέδραθον. Hes. vero et ἐδράθη affert pro κατεκοιμήθη. quod est pass. aor. 2, ejusdem th.

Ἔδρακον, aor. 2, act. verbi δέρκω, ut jam dictum est.

Ἔδραμον, aor. 2, act. verbi inus. δρέμω, pro quo usurpari solet τρέχω.

Ἔδραν, pro ἔδρησαν, ut ἔβαν pro ἔβησαν, ἔδον pro ἔδοσαν: aor. 2, act. verbi δρῆμι s. δίδρημι. Nisi malis esse aor. 1, act. verbi διδράσκω s. δράω, per sync. itidem pro ἔδρασαν. nam verbum illud διδράσκω facit fut. δράσω, a δράω.

Ἐδριόωντο, poët. pro ἐδριῶντο, ut ὁρόωντες pro ὁρῶντες. e th. ἐδριάομαι.

Ἔδυν, ἔδυς, ἔδυ, aor. 2, act. verbi δῦμι. Verum ἔδυν interdum est 1 pers. sing. numeri, interdum 3 plur. pro ἔδυσαν, more Bœot. ut ἔδον pro ἔδοσαν.

Ἐδυνήθην, aor. 1, pass. verbi δύναμαι, mutuat. ex inus. th. δυνέομαι; e quo habet fut. δυνήσομαι, præt. δεδύνημαι. Attice vero et ἠδυνήθην dicitur pro ἐδυνήθην.

Ἐδύσσατο, poëtice metri gratia, geminato σ pro ἐδύσατο, aor. 1, med. verbi δύνω s. δύω.

Ἔδωκα, pro ἔδωσα, ut ἔθηκα pro ἔθησα: aor. 1, act. verbi δίδωμι, mutuat. ex inus. th. δόω.

Ἔεικται, poët. pleonasmo pro εἶκται: ut ἐείδεσθαι pro εἴδεσθαι, et ἐείκοσι pro εἴκοσι dicunt iidem. Est autem hoc εἶκται præt. perf. pass. verbi εἴσκω s. εἴκω.

Ἐείλεον, eodem modo pro εἴλεον, e th. εἰλέω.

Ἔειπα, itidem poët. pleon. dicitur pro εἶπα: et ἔειπον pro εἶπον. quorum illud est aor. 1, verbi inus. ἔπω, hoc autem aor. 2.

Ἐεισάμενος, similiter pro εἰσάμενος: partic. ex ἐεισάμην pro εἰσάμην, aor. 1 med. verbi εἴδω. Cujus aor. 2 pers. est ἐείσαο pro εἴσαο vel potius εἴσω, signif. ὁμοιώσω. nam pass. habet signif. Hes. vero ἐεισάσθην affert etiam pro ὥρμησαν, ἐπῆλθον. quod videtur esse ab εἴω, Eo.

Ἐεισάμην autem est pro εἰσάμην, ab ἕννυμι s. ἕω, Induo.

Ἐέλδομαι etiam pleonasmo literæ ε dicitur pro ἔλδομαι. Et derivatum inde ἐέλδωρ pro ἔλδωρ.

Ἐέλσαι itidem pro ἔλσαι: hoc autem per sync. interdum pro ἐλάσαι, interdum pro εἰλῆσαι. Unde partic. ἐελμένος itidem pro ἐλμένος, signif. ἐληλαμένος vel εἰλημένος, interdum et ἀποκεκλεισμένος et ἀπειργμένος. Ambo ap. Hom.

Ἐέλπετο similiter pro ἔλπετο s. ἤλπετο: et ἐέλποιμεν pro ἔλποιμεν s. ἐλπίσαμεν. Ambo poëtica.

Ἐένδυνεν, eod. modo pro ἔνδυνεν s. ἐνέδυνεν, a th. ἐνδύνω.

Ἐέργαθε, itidem poët. pleon. pro εἴργαθε s. ἔργαθε, a th. ἐργάθω.

Ἔεργε quoque pro ἔργε s. εἶργε, a th. ἐέργω pro ἔργω. Unde et præt. imperf. ἐέργετο pro ἔργετο s. εἴργετο: et præt. plusquamperfect. ἐερκτο pro εἶρκτο: particip. ἐεργμένος pro εἰργμένος.

Ἐέργνυσθαι ead. ratione pro ἔργνυσθαι. quod ἔργνυσθαι derivatum est ex ἔργω.

Ἔερτο autem, quod Hes. affert pro ἐκρέμνα, dubium

A sitne pro εἶρτο, an ἦρτο, an alio quopiam.

Ἐέρχατο, rursum pro ἔρχατο s. εἴρχατο. Est autem hoc Ion. pro εἰργμένοι ἦσαν. Præt. plusquamperf. pass. ab ἔργω.

Ἑέσθω item pro ἕσθω: 3 pers. aor. 2 pass. imper. modi, ex act. th. ἕννυμι s. ἕω. E quo et ἕεστο pro εἶστο, præt. plusquamperf. pass. Et aor. 1 med. ἐέσσατο pro εἴσατο, geminato etiam σ metri causa.

Ἔζην, ἔζης, ἔζη, Dor. secundum quosdam dicitur pro ἔζων, ἔζας, ἔζα, a th. ζάω. Potest tamen esse etiam ab inus. th. ζῆμι. Ejusdem ζάω aor. 1, est ἔζησα.

Ἐζύγην, aor. 2 pass. verbi ζεύγνυμι s. ζεύγω. facit enim fut. 2 ζυγῶ, aor. 2, ἔζυγον, unde postea pass. illud.

Ἔζωον, poët. pro ἔζων, e th. ζάω.

Ἔζωσμαι, præt. pass. verbi ζώννυμι, mutuatitium e ζόω, ut χώννυμι sua tempora e χόω mutuatur. Unde aor. 1, ἐζώσθην, et particip. ἐζωσμένος.

Ἔῃ, poët. pro ᾖ. 3 pers. præsentis subj. ὦ, e v. εἰμί.
B Vide et Ἔοι.

Ἔην, itidem poët. pro ἦν, Eram: ἔης, pro ἦς, Eras: imperf. indic. modi, ab eod. th.

Ἔηκε, similiter pro ἧκε, pleonasmo literæ ε poët. et ἔηκα pro ἧκα. aor. 1, act. verbi ἵημι, facientis fut. 1, ἥσω, ex ἵημι.

Ἐήνδανον, eod. modo pro ἥνδανον, a th. ἁνδάνω. Varin.

Ἔησθα quoque pro ἦσθα usurpatum, habet poët. istum literæ ε pleon. Rursum vero ἦσθα illud poëticam habet paragogen pro ἦς, ut ἔφησθα pro ἔφης. est autem imperf. verbi εἰμί.

Ἔῃσι item pro ᾖσι. hoc autem ᾖσι poët. adhæc paragoge pro ᾖ. solent enim poëtæ 3 personis singularibus conjunctivorum asciscere illud σι, dicereque λάβῃσι pro λάβῃ, eodemque modo ἔῃσι pro ἔῃ. Atticam tamen esse hanc τοῦ σι ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς προσθήκην, et peculiariter nominatam fuisse Ἰβύκειον, quod Ibycus inprimis ea uteretur, annotat e priscis Gramm. Varin.

C Ἔησον, i. q. ἔασον, Hes. unde intelligimus ἐάω duplex facere fut. et ἐάσω nimirum et ἐήσω.

Ἔητε rursum pro ἦτε, Miseritis. aor. 2, conj. a th. ἵημι.

Ἔθαλον, aor. 2, act. verbi θάλλω.

Ἔθανον, aor. 2, act. verbi θνήσκω, mutuatitius ex inus. th. θάνω.

Ἐθείς, partic. ab ἔθην s. εἵθην, aor. 2 pass. verbi act. ἵημι.

Ἐθέλῃσθα, poët. paragoge pro ἐθέλῃς, ut ἔφησθα pro ἔφης, et ἦσθα pro ἦς. Conj. præsens e th. ἐθέλω.

Ἐθελήσω, fut. 1, verbi ἐθέλω, mutuatitium ex inus. th. ἐθελέω.

Ἔθεσαν, aor. 2, indic. modi, a th. τίθημι. Media voce ἔθεντο dicitur in eod. tempore et ab eod. th. cujus 1 pers. sing. est ἐθέμην, tertia ἔθετο.

Ἐθηεύμεθα et Ἐθηεῦντο, Ion. pro ἐθεώμεθα et ἐθεῶντο: a θηέομαι Ion. itidem usurpato pro θεάομαι. unde et aor. 1 med. ἐθήσαντο pro ἐθεάσαντο. nec
D non ἐθήησεν voce activa Varin. affert pro ἐθεάσατο et ἐθαύμασεν.

Ἔθηκα, aor. 1, verbi τίθημι contra regulam pro ἔθησα, ut ἔδωκα irregulariter itidem pro ἔδωσα usurpari notum est. Mutuatur autem hoc τίθημι fut. suum ab inus. th. θέω.

Ἔθηλα, aor. 1, act. verbi θάλλω, ut ἔψηλα est a ψάλλω.

Ἔθην, aor. 1 pass. indic. modi, a v. act. ἵημι: pro quo et εἵθην dicitur. Dicitur enim et ἀφείθη et ἀφέθη. quia duplex est præt. pass. ἕμαι et εἷμαι.

Ἔθου, pro ἔθεσο, ut οὗ pro ἕσο: 2 pers. aor. 2 med. indic. modi, e th. τίθημι. facit enim τίθημι aor. 2 act. ἔθην, unde pass. ἐθέμην, et 2 pers. ἔθεσο. e qua ἔθου, ejecto σ, et εο contr. in ου.

Ἔθρεξα, aor. 1, act. verbi τρέχω: tenui in aspiratam reversa. propter χ enim sequens θ in τρέχω mutatum fuit in τ.

Ἔθρεψα, itidem tenui in aspiratam reversa, est aor. 1, a v. τρέφω, cujus fut. θρέψω. At aor. 1 pass. ἐθρέ-

φθην an recte itidem per aspiratam scribatur, dubito.

Ἑθῶσι, 3 pers. aor. 2 pass. conj. modi e th. ἵημι: e prima ἑθῶ. Ea autem ex aor. 2 pass. indic. ἕθην.

Εἶ, 2 pers. verbi εἰμὶ vel εἶμι: interdum et imper. præsens verbi εἶμι. unde δίει et ἄπει pro δίϊθι et ἄπιθι: sicut τίθει quoque pro τίθετι reperitur.

Εἷα, εἷας, εἷε, præt. med. verbi εἶμι. pro quo et ᾖα dicitur poëtice. Alioqui εἷα est et interjectio quædam hortantis, pro quo εἴα quoque scribitur.

Εἵαντο, poët. metri causa pro ἕαντο. hoc autem ἕαντο Ion. resolutionem habet τοῦ η pro ἧντο, sicut ἑάλω pro ἥλω dicitur, et similia alia: præt. imperf. ab ἧμαι. Hes. tamen exp. ἦσαν.

Εἴασκε, Ion. paragoge τοῦ σκε pro εἴα: imperf. verbi ἐάω. At εἴασε est aor. 1, ejusdem.

Εἵαται et Εἵατο, poët. et metri gratia pro ἕαται et ἕατο. Ἕαται autem et Ἕατο Ion. dicta sunt pro ἧνται et ἧντο: quorum illud est præt. perf. temporis vel præsentis, hoc plusquamperfecti vel imperf. -

Εἴβειν, Ionica περιαιρέσει τοῦ κατάρχοντος λ, pro λείβειν, sicut εἴβεσθαι quoque et εἰβόμενος pro λείβεσθαι et λειβόμενος.

Εἰδείην, opt. præs. verbi εἴδημι: e quo et infin. præsens εἰδέναι, ut τιθείην et τιθέναι ex τίθημι. Hæc enim formatio simplicior est quam eorum, qui illud ex εἴδοιμι dicunt μεταπεπλάσθαι, hoc autem ex εἰδηκέναι συγκεκόφθαι. Notum autem est esse multa verba, quorum quædam tempora sequuntur normam verborum in μι desinentium, quædam τῶν εἰς ω.

Εἰδήσω, fut. 1, act. verbi εἴδω, mutuatitium a th. εἰδέω. nam e sese εἴσω facit.

Εἶδον, aor. 2 act. verbi εἴδω: pro quo et ἴδον dicitur.

Εἴδοσαν, Bœot. pro εἶδον, Viderunt. Tradunt enim Bœotos 3 personas plurales imperfecti et utriusque aoristi, ἰσοσυλλάβους facere primis pluralibus, dicentes ἐτύπτοσαν pro ἔτυπτον, ἐτύψασαν pro ἔτυψαν, εἴδοσαν pro εἶδον, ἐμάθοσαν pro ἔμαθον, ἤλθοσαν pro ἦλθον.

Εἰδῶ, præsens subj. a v. εἴδημι, ut τιθῶ a τίθημι, ἱστῶ ab ἵστημι. Nam εἴδω s. εἰδέω facit quædam tempora in modum verborum in μι, nimirum εἰδείην, in optativo præsentis temporis: εἰδῶ, in subj.: εἰδέναι, in infin. Mutuantur autem verba in μι præsens illud subj. a suis verbis circumflexis, τίθημι a τιθέω, ἵστημι ab ἱστάω, δίδωμι a διδόω, et sic alia ab aliis.

Εἰδὼς, partic. medium ejusdem th. εἴδω s. εἰδέω. facit enim in indic. præteritum med. εἶδα a fut. 2 εἰδῶ, unde et aor. 2 εἶδον. Quamvis alii hoc εἰδὼς per sync. ex εἰδηκὼς factum existiment, inter quos est Eust. Sed Etym. sententia simplicior est.

Εἶεν, 3 pers. præs. opt. per sync. Att. pro εἴησαν, e th. εἰμί. Quin et ceteras personas pluralis numeri syncopen hanc pati annotant, dicique εἶμεν pro εἴημεν, et εἶτε pro εἴητε. sicuti διακρινθεῖτε pro διακρινθείητε ap. Hom. legi, supra docui. Prima autem singul. est εἴην.

Εἴην autem est aor. 2, opt. act. e th. ἵημι, ut θείην e τίθημι.

Εἴθην, s. ἕθην, aor. 1 pass. indic. modi, ex eod. th. Facit enim ἵημι s. ἕω præt. pass. duplex, ἕμαι et εἷμαι. unde duplex iste aor. εἴθην et ἕθην.

Εἴθισα, aor. 1 act. verbi ἐθίζω. e quo et particip. præt. act. εἰθικὼς, et præt. pass. εἴθισμαι.

Εἶκα, præt. perf. med. verbi εἴκω: pro quo Atticè ἔοικα dicitur, repetita initiali præsentis litera, et ε in ο verso, sicut in πέποιθα, οἶδα. Quidam tamen volunt esse aor. 1 Bœoticum pro εἶξα, ut ἔθηκα pro ἔθησα.

Εἶκα, præt. perf. med. verbi act. εἴκω. e cujus plusquamperfecto εἴκειν Attice fit ᾔκειν.

Εἶκα, præt. perf. act. verbi ἵημι, Bœoticum secundum quosdam pro ἧκα, ut τέθεικα pro τέθηκα. Potest tamen ex ἕω formatum tale habere augmentum dici quale εἶπα, εἶλον, εἶχον, et quæ his sunt similia, quæ nimirum ι augmenti loco sibi asciscunt in

A præteritis et aoristis.

Ἐΐκτον et Ἐΐκτην, poëtica diphthongi dialysi dicuntur pro εἶκτον et εἴκτην. hæc autem, syncopen passa, usurpantur pro εἴκατον et εἰκάτην, personis dualibus præteriti perfecti et plusquamperfecti εἶκα et εἴκειν, e th. εἴκω.

Ἔϊκτο autem, est 3 pers. sing. præt. plusquamp. passivi, e prima ἐΐγμην, passa itidem poëticam diphthongi dialysin. facit enim εἴκω præt. pass. εἶγμαι, ex act. εἶχα.

Εἰκὼς, particip. præteriti perfecti εἶκα, ex eod. th. εἴκω.

Εἴλεγμαι, præt. perf. pass. verbi λέγω, Atticum pro λέλεγμαι. solent enim Attici augmentum λε quorundam a λ incipientium in præteritis vertere in ει, ut εἴληφα etiam dicunt pro λέληφα, euphoniæ gratia, ut putatur. Inde particip. εἰλεγμένος pro λελεγμένος.

Εἴλειφα, itidem præt. Atticum verbi λείβω, pro λέλειφα.

B Εἵλετο, 3 pers. sing. aor. 2 med. εἱλόμην, e v. αἱρέω, mutuante suum fut. 2 ab inusitato them. ἕλω.

Εἰλεῦντο, Dorice pro εἰλέοντο seu εἰλοῦντο, a th. act. εἰλέω.

Εἰλήλουθα, poët. pro ἐλήλυθα, metri gratia insertis ι et ο. hoc autem ἐλήλυθα est præt. med. verbi ἔρχομαι mutuantis fut. 2 act. ab ἐλεύθω. facit enim fut. 2, ἐλυθῶ, exemto ε e diphthongo ad corripiendam (juxta regulam) penultimam. unde aor. 2, ἤλυθον, et per sync. ἦλθον: præt. med. ἤλυθα, et Attice, reduplicatis primis præsentis ἐλεύθω literis, ἐλήλυθα.

Εἰλήλουθμεν, poët. sync. pro εἰληλούθαμεν. Notandum vero præterea est, quod ad εἰλήλουθα attinet, esse qui dicant in pr. quidem syllaba poëticam esse ἔκτασιν τοῦ ε, in penultima vero syncopen Æolibus propriam. Eust. τὴν πρόσθεσιν τοῦ ι ἐν τῇ ἀρχούσῃ Ionicam esse scribit, alteram autem Bœot.

Εἴλημμαι, Att. pro λέλημμαι, ut εἴλεγμαι paulo ante pro λέλεγμαι: præt. pass. verbi act. λαμβάνω,

C mutuatitium ab inus. th. λήβω. Unde partic. εἰλημμένος pro λελημμένος.

Εἴληφα, præt. act. ejusdem th. Atticum itidem pro λέληφα. Unde particip. εἰληφώς.

Εἴληχα, itidem præt. Atticum verbi λαγχάνω pro λέληχα: ex inus. th. λήχω.

Εἰλίχατο, Ion. pro εἰλιγμένοι ἦσαν: 3 pers. plur. præt. plusquamperf. pass. ab act. th. ἑλίσσω. ut ὀρωρύχατο iidem dicunt pro ὀρωρυγμένοι ἦσαν, ante το in 3 sing. inserto α, et tenui, quæ præcedit, conversa in aspiratam.

Εἱλόμην, aor. 2, med. verbi αἱρέω, mutuatitius ab ἕλω. cujus 3 plur. εἵλοντο: 2 sing. εἵλου.

Εἷλον, aor. 2, act. ejusdem th.

Εἴλοχα, Attice secundum quosdam pro λέλεχα: præt. perf. act. verbi λέγω. habet autem ο in penultima ut κέκλοφα, πέπομφα, et similia.

Εἰλύαται, Ionice pro εἰλυμένοι εἰσὶ, e th. εἰλύω. Dictum enim est paulo ante etiam, Iones 3 personas præteritorum passivorum indicativi modi formare ex 3 sing. inserto α ante ται vel το.

D Εἷμαι, præt. perf. pass. interdum verbi ἵημι, interdum verbi ἕννυμι: ideoque signif. modo Missus sum, modo Indutus sum. Unde partic. εἱμένος.

Εἵμαρμαι, Att. pro μέμαρμαι, præt. perf. pass. verbi act. μείρω. facit enim μείρω præt. pass. μέμαρμαι, ut σπείρω ἔσπαρμαι, κείρω κέκαρμαι: unde εἵμαρμαι fit, augm. με Attice in ει converso, sicut in εἴληφα, εἴληχα, εἴλεγμαι augm. λε in ει versum esse videmus.

Εἱμὲν, poët. pro ἐσμὲν, 1 pers. plur. verbi εἰμί.

Εἴμεναι, Dor. pro εἶναι: præsens infin. ejusdem th. Habet vero illud εἴμεναι ι ascititium. Dicitur enim primum ἔμεναι Dorice pro εἶναι, deinde εἴμεναι, advocato ι ad ε, ut volunt nonnulli.

Εἱμὲς, Dor. itidem pro εἱμὲν, ut λέγομες pro λέγομεν dicunt iidem. εἱμὲν autem poët. pro ἐσμὲν, ut paulo ante docui, est a th. εἰμί. quanquam secundum Heraclidem εἱμὲν regularius est quam ἐσμὲν, ut prolixius docet Varin. et alii.

Εἶν, præt. imperf. verbi εἶμι, Ibam: secundum quosdam poëtice etiam usurpari solitum pro ἦν, Eram, a th. εἰμί. quibus nondum assentiri possum.

Εἶναι, infin. aor. 2 act. a th. ἵημι, ut θεῖναι est infin. aor. 2, e v. τίθημι. At vero εἶναι est infin. præsens verbi substantivi εἰμί. nam εἶμι signif. πορεύομαι, et properispωmenon, facit ἰέναι.

Εἶνται, 3 pers. plur. præt. perf. pass. εἶμαι, de quo supra. cujus plusquamperf. εἶντο.

Εἶξα, aor. 1, verbi εἴκω. At 3 persona plur. εἴξασι, Bœotice pro εἴκασι usurpata comperitur, pleonasmo literæ σ, estque præt. med. non item aor. 1 act. Aristoph. εἴξασι δ' οὖν ἐρίοισι πεπταμένοισι. Etym.

Εἶπα, aor. 1 anomalus verbi inus. ἔπω, ut tradunt nonnulli. Quod si præteritum medium esse dicamus, regulare erit, ut εἶκα. Aor. tamen potius esse, ostendit partic. εἴπας.

Εἰπὲ, imper. aor. 2, ab εἶπον, ut λαβὲ ab ἔλαβον, Attice mutato accentu, ut volunt nonnulli. Ab eod. th. ἔπω.

Εἰπεῖν, infin. ejusdem aoristi, ab eod. verbo.

Εἴπεσκε, Ion. pro εἶπε: 3 pers. sing. aor. 2 εἶπον.

Εἴπησθα, Æol. paragoge pro εἴπῃς, ut ἦσθα pro ἦς. aor. 2, subj. ab eod. th.

Εἰπόμην, imperf. verbi ἕπομαι, augmenti loco ascitum habens ι, ut εἶλον, εἶχον, et similia.

Εἶπον, aor. 2, act. verbi ἔπω, itidem augmenti loco habens ascititium ι, quod in reliquorum quoque modorum temporibus inde formatis retinetur peculiari quodam privilegio. nam εἰπὲ dicitur in imper., εἴποιμι in opt., εἴπω in subj., εἰπεῖν in infin., itidemque participium facit εἰπών. At εἰπὸν est imper. ex aor. 1 εἶπα, mutatum habens accentum itidem ut εἰπὲ, pro εἶπον: forsan etiam ad differentiam aor. 2, indic. modi.

Εἴργασμαι, εἴργασται, εἰργάσθη, sunt præt. perf. et aor. 1, pass. ab act. th. ἐργάζω, quod itidem augmenti loco asciscit ι. Unde et aor. 1 med. εἰργασάμην.

Εἶργμαι, præt. pass. verbi ἔργω vel εἴργω: at εἶργμαι est ab εἴργνυμι, mutuante itidem ab εἴργω sua tempora.

Εἴρεαι, Ion. pro εἴρῃ, 2 pers. sing. verbi εἴρομαι.

Εἴρεο, Ion. itidem pro εἴρου: 2 pers. imper. præs. ab eod. th.

Εἴρηκα, præt. perf. act. inus. verbi ἐρέω, habens ascititium ι loco augmenti, ut εἶπον, εἴργασμαι, et similia. Cujus pass. εἴρημαι: unde particip. εἰρημένος.

Εἴρυκα, præt. perf. act. verbi ἐρύω, habens et ipsum ι loco augmenti ascitum. cujus aor. 1, εἴρυσα: præt. imperf. εἴρυον.

Εἰρύατο, Ion. pro εἰρυμένοι ἦσαν: 3 pers. plur. facta ex 3 sing. ante το inserto α, sicut in εἰλύατο. Ab eod. th. ἐρύω.

Εἴρυτο, 3 pers. sing. num. præt. plusquamperf. pass. ab eod. th.

Εἴρχαται et **Εἴρχατο**, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ et εἰργμένοι ἦσαν: præt. perf. et plusquamperf. verbi εἴργνυμι s. εἴργω, sicut εἰλίχατο supra.

Εἶρψα, aor. 1, verbi ἕρπω, habens et ipse ι loco augmenti ascitum, ut εἴρυκα, εἴρηκα, et similia. Itidem in imperf. facit εἵρπομεν.

Εἰρώτων et **Εἰρώτα**, pro ἠρώτων et ἠρώτα, tanquam ex εἰρωτάω, habente Ion. πρόσθεσιν τοῦ ι, sicut et εἴρω pro ἔρω Ionice usurpari creditur.

Εἶς, 2 pers. præs. vel imperf. a th. εἶμι. Ab εἰμὶ autem non dici εἶς, sed εἶς tradunt, oxytonωs, idque encliticum esse interdum.

Εἷς, particip. aor. 2 activi a th. ἵημι, ut θεὶς a τίθημι. Cujus fem. εἷσα, neutrum ἕν.

Εἶσα, aor. 1 act. interdum verbi εἴδω: interdum verbi εἶμι, pro quo ἦσα etiam dicitur, resoluta diphthongo, conversoque ε in η et subscripto ι. At εἷσα aspiratum, est aor. 1, verbi ἕννυμι s. ἕω.

Εἰσάμην, aor. 1 med. verbi εἴδω vel εἶμι. exp. enim non solum ὡμοιώθην, necnon διενόησα, sed etiam ἐπορεύθην. unde est εἴσατ' ἴμεν, pro eo, quod Hom.

A dicit βῆ δ' ἴμεν. Quanquam in hac signif. sunt qui non ab εἶμι, sed ab εἴω derivatum velint.

Εἴσεαι, Ion. pro εἴσῃ, 2 pers. fut. 1 medii, e th. εἴδω, vel εἴω.

Εἶσθα, Æol. paragoge pro εἶς, ut εἴπησθα pro εἴπῃς, ἔφησθα pro ἔφης: a th. εἶμι. ap. Hom.

Εἶσθαι, infin. præt. perf. pass. interdum a v. ἵημι, interdum a th. ἕννυμι s. ἕω. ut εἶμαι quoque.

Εἶσι, 3 pers. sing. verbi εἶμι: at vero oxytonon εἰσὶ, est 3 plur. verbi substantivi εἰμί.

Εἴσομαι, fut. 1 med. verbi εἴδω: item verbi εἶμι, ab inus. εἴω. unde et aor. 1 med. eadem duo verba communem habent. Hes. vero εἴσομαι exp. non solum ὄψομαι, γνώσομαι: necnon ὁμοιώσομαι, ab εἴδω: ad hæc εἰσελεύσομαι, ὁδοιπορήσω, ab εἶμι: verum etiam ἱδρύσομαι. In qua postrema signif. videtur ι habere κατὰ πρόσθεσιν Ἰωνικὴν, ab εἴω pro ἕω. Significat enim ἕω etiam Statuo. unde aor. 1, εἷσεν, quod Etym. exp. ἐκάθισε: et comp. καδδ' εἷσεν pro ἐκάθισε δέ.

B **Εἶσται**, 3 pers. præt. perf. pass. εἶμαι: quod est non solum ab ἵημι, sed etiam ab ἕννυμι s. ἕω signif. Induo, interdum et ab ἕω signif. καθίζω. unde in plusquamperf. εἷστο.

Εἱστήκειν, præt. plusquamperf. act. verbi ἵστημι, pleonasmo literæ ι in pr. syllaba.

Εἴσω, fut. 1, act. verbi εἴδω.

Εἶτε, per sync. pro εἴητε, ut διακρινθεῖτε ap. Hom. pro διακριθείητε. præs. opt. a th. εἰμί.

Εἴτω, per contr. ex ἐέτω: quod est 3 pers. imper. præs. pro ἔστω, a th. εἰμί. Eust. At εἴτω quod Hes. exp. ἐλθέτω, est ab εἶμι.

Εἰχέναι, quod idem Hes. affert pro ἐοικέναι, est infin. præt. perf. act. ab εἴκω. facit enim εἴκω fut. 1, εἴξω, præt. perf. εἶχα.

Εἶχον, præt. imperf. verbi ἔχω, augmenti loco ascitum habens ι.

Εἴωθα, præt. med. verbi ἔθω, ι augmenti loco itidem ascitum habens, ω autem κατὰ πλεονασμὸν, ut tradunt Gramm.

C **Εἴων**, præt. imperf. verbi ἐάω, contr. ex εἴαον, habens vero et ipsum ι loco augmenti. At in εἰῶσι, præsente conjunctivi, pleonasmus est τοῦ ι, pro ἐῶσι.

Εἴωσεν, pro ἔωσε, itidem habet pleonasmum τοῦ ι, ap. Hes.

Ἐκάδευον, Dor. pro ἐκήδευον, a καδεύω Dor. th. pro κηδεύω: ap. eund.: exponit autem ἐπένθουν.

Ἐκάην, aor. 2 pass. verbi καίω. facit enim fut. 2, καῶ, aor. 2, ἔκαον. unde pass. ἐκάην.

Ἐκάθευδον, præt. imperf. verbi καθεύδω: habens augmentum extrinsecus assumtum, sicut aor. 1, ἠνάλωσα et similia.

Ἐκαθήμην, itidem augmentum habet extrinsecus, h. e. præpositioni præfixum: a v. κάθημαι.

Ἐκάθηρεν, aor. 1, act. verbi καθαίρω, duplex habens augm. et intrinsecus et extrinsecus, ut et alia quædam.

Ἐκάθιζον, præt. imperf. verbi καθίζω, habens et ipsum augm. extrinsecus, ut ἐκαθήμην. Itidem-

D que ἐκαθίσατο dicitur. necnon ἐκαθέσθη a καθέζομαι.

Ἐκαλήμην, Æol. pro ἐκαλούμην, ut ἐνοήμην pro ἐνοούμην. Varin.

Ἔκαμον, aor. 2, act. verbi κάμνω: med. autem, ἐκάμοντο ap. Hes. qui exp. κατειργάσαντο.

Ἐκάμμυον, poët. pro κατέμυον, a καμμύω pro καταμύω.

Ἔκανον, aor. 2, act. verbi καίνω. facit enim fut. 2, κανῶ.

Ἔκαον, aor. 2, act. verbi καίω. unde med. voce ἐκαόμην.

Ἐκάρη, aor. 2, pass. verbi κείρω.

Ἔκαυσα, aor. 1, act. verbi καίω. at pass. aor. 1, ἐκαύσθην.

Ἔκβαλον, poët. pro ἐξέβαλον: aor. 2, act. verbi ἐκβάλλω.

Ἐκγεγάμεν, poët. pro ἐκγεγονέναι: e v. ἐκγείνομαι. facit enim fut. 2, ἐκγαῶ, mutuatitium ab ἐκγάω: unde præt. med. ἐκγέγαα. e quo infin. ἐκγεγαέναι,

et Dor. ἐκγεγαέμεν, e quo ἐκγεγάμεν per sync. ap. Hom.

Ἐκδεδαρμένος, particip. præt. perf. pass. a th. ἐκδείρω.

Ἐκεκάσμην et Ἐκέκαστο, præt. plusquamperf. pass. verbi κάζω.

Ἐκέκλετο, pro ἐκέλετο, pleonasmo τοῦ κ, e th. κέκλομαι pro κέλομαι. Varin. tamen longius petitam formationem affert.

Ἔκερσα, Æol. pro ἔκειρα, aor. 1, act. verbi κείρω.

Ἐκεχήνεα, Ionice pro ἐκεχήνειν et ἐκεχήνει: pro quo Attice ἐκεχήνη dicitur, contractis ε et α in η. Varin.

Ἔκηα, aor. 1, act. verbi καίω. ut χέω facit ἔχεα. verum hic retenta brevi, illic autem in longam versa sicut in ἔψηλα. Sic ἔληα.

Ἐκήκιον, per reduplicationem poët. pro ἔκιον, tanquam e th. κηκίω.

Ἐκθέμεν, Dor. pro ἐκθεῖν, signif. ἐκτρέχειν, Hes. Possit vero alicubi esse etiam pro ἐκθεῖναι, a v. ἐκτίθημι.

Ἔκιχε, aor. 2, verbi κιχάνω, mutuat. a κιχέω.

Ἔκλαγον, aor. 2, act. verbi κλάγγω, mutuat. a κλήγω. At aor. 1, ejusdem est ἔκλαγξα.

Ἐκλάσθην, aor. 1 pass. verbi κλάω: ut ἐκλείσθην, aor. 1 pass. verbi κλείω.

Ἐκλέλαθον, poët. pro ἐξέλαθον, aor. 2, act. verbi ἐκλήθω. At ἐκλέλαθα est præt. med. ejusdem verbi, habens η in α conversum.

Ἐκλήϊσαν, Ion. pro ἔκλεισαν, resoluta diphthongo, et ε in η converso. Nisi malis esse a κληΐζω. Utroque certe modo derivat Eust.

Ἐκμανῶ, aor. 2, pass. conj., e th. ἐκμαίνομαι. Unde infin. ἐκμανῆναι.

Ἔκμολε, poët. pro ἐξέμολε: a them. ἐκμολέω.

Ἐκόπη, aor. 2, pass. verbi κόπτω.

Ἐκορέσθη, aor. 1 pass. verbi κορέννυμι, facientis fut. 1, κορέσω, ex inus. th. κορέω.

Ἐκόσμηθεν, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, converso ησαν in εν. aor. 1 pass. verbi κοσμέω.

Ἐκπηνιεῖται, fut. Att. pro ἐκπηνίσεται, a th. ἐκπηνίζομαι.

Ἔκραγα, præt. med. verbi κράζω. facit enim fut. 2, κραγῶ, unde et aor. 2, ἔκραγον. At ἐκραγῆναι, et ἐκραγεὶς, sunt ab ἐξεῤῥάγην, aor. 2 pass. verbi ἐκρήγνυμι s. ἐκρήσσω.

Ἐκρέματο, 3 pers. præt. imperf. a κρέμαμαι. At ἐκρέμω, pro ἐκρέμασο, est ejusdem imperf. 2 pers. Ionice enim ἐκρέμαο dicitur pro ἐκρέμασο, exemto σ, unde postea ἐκρέμω per contr. et Attice.

Ἐκρήηνα, pro ἔκρηνα, aoristo 1, activi verbi κραιαίνω pro κραίνω.

Ἐκρούσω, 2 pers. aor. 1, med. ἐκρουσάμην, a th. κρούομαι. Pro quo Iones dicunt ἐκρούσαο. At ἐκρούσθην est aor. 1, pass. ejusdem verbi.

Ἐκρύβην, aor. 2 pass. verbi κρύπτω, facientis fut. 2, κρυβῶ, tenui in mediam versa, ut in βλαβῶ.

Ἔκρυφα, Attice pro κέκρυφα. præt. perf. act. verbi κρύπτω.

Ἔκτα, per apoc. pro ἔκτανε, Eust. Aor. 2, act. e κτείνω. Vel potius est ἔκτα pro ἔκτη, ut ἔβα pro ἔβη, ex inus. th. κτῆμι, unde et particip. κτάς.

Ἔκταγκα, poët. pro ἔκτακα: a κτείνω, ut τέτακα a τείνω.

Ἔκταθεν, Bœot. pro ἐκτάθησαν, converso ησαν in εν et retracto accentu: itidem a v. κτείνω. At ἐκταθῆναι est infin. aor. 1, pass. a v. ἐκτείνω. Ambo ap. Varin.

Ἐκτάμησι, Ion. paragoge pro ἐκτάμῃ: aor. 2, act. subj. e th. ἐκτέμνω.

Ἔκταν pro ἔκτασαν, ut ἔβαν pro ἔβασαν s. ἔβησαν. aor. 1, act. inus. verbi κτῆμι. medius autem ἐκτάμην. Varin. et Etym.

Ἔκτανεν, aor. 2, act. verbi κτείνω. facit enim fut. 2, κτανῶ, ut σπείρω, σπαρῶ. unde aor. 2. ἔκτανον.

Ἐκτάνθαι, infin. præt. pass. a κτείνω, ut ἐσπάρθαι a σπείρω. Et ἐκτάνθην, aor. 1, pass. indic. modi, ab eod. th. Facit enim κτείνω, perf. act. ἔκταγκα, tanquam a κταίνω.

Ἔκτας, per sync. pro ἔκτεινας, secundum quosdam. Sed est potius aor. 2, verbi κτῆμι, ut in ἔκτα paulo ante admonui.

A Ἔκτατο, aor. 1 med. verbi κτῆμι. facit enim ἔκτην voce media ἐκτάμην. Varin.

Ἐκτέον, adv. positivum a v. ἔχω.

Ἐκτέατο, Ion. pro ἔκτηντο s. ἐκέκτηντο. Solent enim 3 plurales præteritorum e verbis in ω purum desinentibus formare ex 3 sing., inserto α ante ται et το. Nota vero et ἔκτημαι pro κέκτημαι, Ionice itidem usurpatum, vel Attice secundum quosdam: et similiter ἐκτῆσθαι pro κεκτῆσθαι, quæ ap. Herod. sunt frequentia.

Ἔκτονα, præt. med. verbi κτείνω, ut ἔσπορα.

Ἐκυδάσσαο, Ion. et poët. pro ἐκυδάσω. Aor. 1, med. verbi κυδάζομαι.

Ἔκυρσα, aor. 1, Æol. verbi κύρω, ut ἔκερσα.

Ἔκφανεν, poët. et Bœot. pro ἐξεφάνησαν, sublato primum augm. deinde ησαν in εν converso. E th. ἐκφαίνω.

Ἐλᾶ, Attice pro ἐλάσεις.

Ἐλάαν, poët. pro ἐλᾷν s. ἐλαύνειν, ut ὁράαν pro ὁρᾷν. Itidemque ἐλάα in Epigr. pro ἐλάει s. ἐλαύνει.

B Alioqui ἐλάα est et nom. Att. pro ἐλαία.

Ἐλάασκον, Ion. pro ἤλαον s. ἤλαυνον, ab ἐλάω. Nisi malis ab ἐλαάσκω.

Ἔλαβον, aor. 2, act. verbi λαμβάνω, mutuatitius ex inus. th. λήβω.

Ἐλαθεὶς, particip. ex ἠλάθην, aor. 1, pass. verbi ἐλαύνω s. ἐλάω.

Ἔλαθον, aor. 2, act. verbi λανθάνω, mutuatitius ab inus. th. λήθω. Unde et aor. 2, med. ἐλαθόμην.

Ἔλακον, aor. 2, act. verbi ληκέω, Eust.

Ἐλάσασκε, poët. et Ion. pro ἤλασε, abjecto primum augm., deinde σε in σασκε converso. aor. 1, act. verbi ἐλαύνω, ex ἐλάω.

Ἔλασκε, itidem poët. et Ion. pro ἦλα s. ἤλαυνε: præt. imperf. verbi ἐλάω.

Ἐλασσάμενος, poët. geminato σ metri causa, pro ἐλασάμενος, particip. aor. 1, med. a v. ἐλαύνω, faciente fut. 1, act. ἐλάσω, e th. ἐλάω. Itidem voce act. ἐλάσσωσι pro ἐλάσωσι.

Ἐλάχηνε, aor. 1, act. verbi λαχαίνω.

C Ἔλαχον, aor. 2, act. verbi λαγχάνω, ex inus. th. λήχω.

Ἕλε, imper. aor. 2, act. verbi αἱρέω, e th. ἕλω.

Ἐλέειν, Ion. et poët. pro ἑλεῖν: aor. 2, vel fut. 2, ejusdem verbi, ab eod. th.

Ἐλεηθῶσι, aor. 1, pass. conj. modi, e th. ἐλεέω.

Ἐλείψασκον, Ion. pro ἔλειψαν, αν (terminatione plurali 3 pers. aor. 1, act. indic. modi) verso in ασκον, ut ὤρσασκον et ὤσασκον iidem Iones dicunt pro ὦρσαν et ὦσαν. Etym.

Ἔλεκτο, Ion. e poët. pro ἐλέλεκτο: præt. plusquamperf. pass. verbi λέγομαι. Nisi quis malit esse præt. imperf. exemto per sync. ε, et media in aspiratam conversa. Sic ἔδεκτο dicitur vel pro ἐδέδεκτο, vel pro ἐδέχετο: et similia alia.

Ἐλελήθεε, Ion. diphthongi ει resolutione pro ἐλελήθει: præt. plusquamperf. med. verbi λανθάνω, ex inus. th. λήθω. A quo est et ἐλελήθεσαν pro ἐλελήθεισαν, Attice exemto ι ex diphthongo.

D Ἐλέλικτο, præt. plusquamperf. pass. verbi ἑλίσσω. facit enim fut. 1, ἑλίξω, præt. perf. act. ἧλιχα, pass. ἧλιγμαι, et Attice repetitis duabus initialibus thematis literis ac systole facta τοῦ η, ἐλέλιγμαι. Ita Etym. Possit tamen dici etiam esse ab ἐλελίζω, et carere augmento, sicut aor. 1, act. ἐλέλιξεν itidem augmento carens, ab eod. verbo defluxit. e quo et particip. ἐλελιξάμενος. Utitur autem his Hom., ap. quem et particip. præs. ἐλελιζομένη.

Ἐλέλιχθεν, Bœot. pro ἐλελίχθησαν, converso ησαν in εν. aor. 1, pass. verbi ἐλελίζω, augmento carens: vel etiam verbi ἑλίσσω, habens reduplicationem Att. et τροπὴν τοῦ η εἰς ε, sicut præcedens ἐλέλικτο.

Ἐλελοίπεσαν, Att. pro ἐλελοίπεισαν: 3 pers. plur. præt. perf. med. a th. λείπω, ut ἐπεποίθεισαν a πείθω.

Ἑλέσθαι, infin. aor. 2, med. e th. αἱρέω, mutuatitius ex inus. v. ἕλω. At ἑλέσθω et ἕλεσθε, sunt imper., ejusdem temporis et ab eod. th.

Ἐλέτην, Ion. et poët. pro εἱλέτην, demto augm. 3

pers. dualis num. e pr. ἔλον pro εἶλον: aor. 2, act. ab eod. verbo. A

Ἔλευ, Dor. pro ἔλου: imper. aor. 2, med. ab eod.

Ἐλεύσομαι, fut. 1, med. verbi ἔρχομαι, mutuatitium ab ἐλεύθω. Unde et particip. ἐλευσόμενος.

Ἐλέχθην, aor. 1, pass. indic. modi, a th. act. λέγω.

Ἔλησα, aor. 1, act. verbi λάω, pro ἔλησα, exemto σ, ut ἔχεα et ἔχευα pro ἔχευσα, et ἔκηα pro ἔκησα s. ἔκαυσα. Nisi quis per aphæresin duarum initialium literarum et syncopen τοῦ σ ex ἠθέλησα factum esse malit.

Ἐλήθετο, secundum quosdam aor. 2, med. verbi λανθάνω, pro ἐλάθετο. Potest tamen esse et imperf. pass. verbi λήθομαι.

Ἐλήλακα, præt. perf. act. verbi ἐλαύνω, ex ἐλάω, habens Atticam duarum initialium præsentis literarum reduplicationem, pro ἤλακα. Unde præt. plusquamperf. ἐληλάκειν, cujus 3 pers. plur. ἐληλάκεσαν pro ἐληλάκεισαν, Attico itidem more correpta penultima. Inde et particip. ἐληλακώς.

Ἐλήλαμαι, præt. perf. pass. ejusdem th. habens et ipsum reduplicationem Att. pro ἤλαμαι. Unde præt. plusquamperf. ἐληλάμην, cujus 3 pers. ἐλήλατο. Ex ambobus autem participium ἐληλάμενος pro ἐληλασμένος, amisso σ et accentu in antepenultimam retracto, sicut in οὐτάμενος pro οὐτασμένος. solent enim ejusmodi participia præteritorum passivorum μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ σ, προπαροξύνεσθαι, καὶ συμπίπτουσι τῷ χαρακτῆρι τῶν εἰς άμενος καταληγόντων ἐνεστώτων, ut Etym. annotat. B

Ἐλήλεγκται, præt. perf. pass. verbi activi ἐλέγχω, itidem initialium duarum thematis literarum reduplicationem habens pro ἤλεγκται, sicut et pr. pers. ἐλήλεγμαι pro ἤλεγμαι: in qua nota etiam unum γ omissum esse, quod in sec. et tertia resumitur.

Ἐληλέδαται, Ion. pro ἐλήλανται s. ἐληλασμένοι εἰσί. 3 pers. plur. num. præt. perf. pass. verbi ἐλαύνω s. ἐλάω, facta ex 3 sing. pleonasmo τοῦ δε, sicut ἀκηχέδαται pro ἀκήχηνται ex ἀκήχηται, et πεφράδαται pro πεφρασμένοι εἰσὶ e πέφρασται. In quibus tamen δα per pleon. insertum est 3 singulari, correpta simul penult. C

Ἐληλουθὼς, particip. præt. perf. medii, a v. ἔρχομαι s. ἐλεύθω. facit enim ἐλεύθω fut. 2, ἐλυθῶ, præt. med. ἤλυθα, et Attice reduplicatis primis duabus literis thematis ἐλήλυθα: e quo postea ἐλήλουθα, Æol. epenthesi τοῦ ο. Nisi potius υ hoc dicendum est ex ipso th. fuisse retentum, et ε in ο conversum, sicut in πέποιθα, λέλοιπα et similibus.

Ἐληλύθειν, præt. plusquamperf. med. ejusdem verbi. cujus 3 plur. ἐληλύθεσαν Attico more correpta penult. pro ἐληλύθεισαν.

Ἐληλυθυῖα, particip. fem. præt. perf. et plusquamperf. medii, ab eod. th.

Ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, ut λαβὲ pro λάβε, εἰπὲ pro εἶπε. solent enim Attici in aoristis 2, imperativis quorundam verborum accentum e penult. transferre in ultimam. est autem hoc ἐλθὲ aor. 2, imper. verbi ἐλεύθω.

Ἐλθέμεν s. Ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, infin. aor. 2, act. ab eod. th. D

Ἐλθῆν, itidem Dor. pro ἐλθεῖν.

Ἔλθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, inserto σα ante ν in 3 pers. plur. aoristi 2, activi indic., ut εἴδοσαν supra pro εἶδον. unde etiam ἔλθοισαν ap. Græcos Bibliorum interpretes pro ἔλθοιεν, in opt.

Ἐλθὼν, particip. ab ἦλθον, aor. 2, act. indic. verbi ἐλεύθω.

Ἐλιγήσομαι, fut. 2, pass. verbi activi ἐλίσσω. facit enim id fut. 2, act. ἐλιγῶ, aor. 2, ἤλιγον, pass. ἠλίγην, unde postea fut. illud.

Ἔλιπον, aor. 2, act. verbi λείπω: cujus pass. ἐλίπην.

Ἐλισσέμεν et Ἐλισσέμεναι, Dor. pro ἐλίσσειν, a th. ἐλίσσω, Hom.

Ἔλιφθεν, Bœot. s. Æol. sync. pro ἐλείφθησαν, exemto simul ε e diphthongo, ut volunt nonnulli. Est autem aor. 1, pass. ejusdem th.

Ἕλκεο, pro ἕλκου, Ion. diphthongi resolutione. est autem imper. præs. pass. vocis, ab act. ἕλκω.

Ἔλλαβε, poët. metri gratia duplicato λ pro ἔλαβε, aor. 2, act. indic. a v. λαμβάνω s. λήβω. Itidem voce media ἐλλάβετο dicitur pro ἐλάβετο.

Ἐλλάσαι annotant quidam dictum esse pro ἐλάσαι, itidem poët. more propter metrum geminato λ: Hes. tamen exp. συγκλεῖσαι, κωλύσαι.

Ἔλλαχεν, itidem geminatum habet λ metri causa, pro ἔλαχε. aor. 2, act. verbi inusitati λήχω, e quo λαγχάνω mutuatur sua tempora.

Ἔλληξα, eod. modo pro ἔληξα: aor. 1, act. verbi λήγω.

Ἐλόευν, Dor. pro ἐλόουν s. ἐλόεον. a poetico th. λοέω.

Ἕλοιμι, Ἕλον, Ἑλοῦ, ab eod. th. sunt et ejusdem temporis: nimirum ab αἱρέω. facit enim id fut. 2, ἑλῶ, aoristo 2, εἷλον. Unde opt. act. ἕλοιμι, et imper. med. ἑλοῦ. at ἕλον poët. pro εἷλον, augmento carens.

Ἐλοῦμεν, per sync. Att. pro ἐλούομεν, præt. imperf. act. verbi λούω. At ἑλοῦμεν, aspiratum, est fut. 2, act. verbi αἱρέω, mutuatitium ab inus. th. ἕλω.

Ἐλόωσι, poët. pro ἐλῶσι s. ἐλάουσι, ut ὁρόωσι poët. itidem pro ὁρῶσι s. ὁράουσι. Hom. in fut. utitur pro ἐλάσουσι, ut ἐλῶ quoque pro ἐλάσω, et ἐλᾷν pro ἐλάσειν Attice usurpata comperiuntur.

Ἔλπεο, Ion. diphthongi resolutione pro ἔλπου, imper. præsentis temp. a poët. v. ἔλπομαι.

Ἐλπιῶ, fut. 1, act. verbi ἐλπίζω, Attice pro ἐλπίσω. solent enim Attici futura verborum in ίζω terminatorum circumflectere in ultima syllaba, exemto σ.

Ἔλσαι, ap. Hom. per sync. alias pro εἰλῆσαι, alias pro ἐλάσαι, ut tradunt Gramm. Itidemque particip. ἔλσας pro ἐλάσας.

Ἐλύμην, aor. 2, med. indic. modi, signif. ἐλυτρώθην, ut tradit Etym. Erit igitur a th. λῦμι. Utitur autem eo Hom., dicens, Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορών.

Ἐλυμήνατο, aor. 1, med. verbi λυμαίνομαι.

Ἐλυτρώσω, 2 pers. aor. 1, med. ab act. th. λυτρόω.

Ἕλω, aor. 2, act. conj., similis ipsi th. ἕλω, a quo αἱρέω suum fut. 2 mutuatur. At ἑλῶ, perispomenως, est fut. 2 act. ejusdem αἱρέω: unde aor. 2, εἷλον.

Ἕλωμαι, aor. 2, med. subj., ab eod. th.

Ἑλὼν, particip. aor. 2, act., ejusdem th.

Ἔμαθον, aor. 2, act. indic. modi, ex inus. th. μήθω, unde μανθάνω suum fut. 2, mutuatur.

Ἐμάθοσαν, Bœot. pro ἔμαθον, 3 pers. plur. ejusdem temporis. ut εἴδοσαν supra pro εἶδον, et ἤλθοσαν pro ἦλθον.

Ἐμαίμασσε, poët. metri causa geminato σ pro ἐμαίμασε, aor. 1, act. verbi μαιμάω.

Ἐμαλάχθην, aor. 1, pass. verbi μαλάσσω.

Ἐμάνην, aor. 2, pass. verbi μαίνομαι.

Ἐμάξατο, aor. 1, med. verbi μάσσω s. μάττω.

Ἐμαράνθην, aor. 1, pass. verbi μαραίνω. facit enim fut. 1, μαρανῶ, præt. act. μεμάραγκα, pass. μεμάραμμαι, e cujus 3 pers. sing. μεμάρανται fit ἐμαράνθην.

Ἐμαργήναντο, aor. 1, med. verbi activi μαργαίνω.

Ἐμαχεσάμην, aor. 1, med. verbi μάχομαι, facientis fut. 1 μαχέσομαι, ex inus. th. μαχέομαι.

Ἔμβα, per apoc. pro ἔμβηθι, ut κατάβα pro κατάβηθι, et ἀνάστα pro ἀνάστηθι: imper. aor. 2, act. a th. ἔμβημι.

Ἔμβαινον, præt. imperf. verbi ἐμβαίνω, augmento carens pro ἐνέβαινον: ap. Hom. et alios poëtas.

Ἔμβαλε, aor. 2, act. indic. modi, augmento et ipse carens pro ἐνέβαλε, a th. ἐμβάλλω. Alioqui est etiam imper. ejusdem temporis ab eod. v.

Ἐμβάλλεο, Ion. diphthongi dissolutione pro ἐμβάλλου: imper. præsens pass. ab eod. th.

Ἐμβέβασαν, per sync. pro ἐνεβεβήκεισαν. tradunt enim e βῆμι s. βαίνω, faciente fut. 1, βήσω, fieri primum præt. perf. βέβηκα, itidemque præt. plusquamperf. ἐβεβήκειν, et 3 plur. ἐβεβήκεισαν, deinde η in α verso ἐβεβάκεισαν, et per sync. exemto κει ἐβέβασαν: unde comp. ἐνεβέβασαν, et demto ε ἐμβέβασαν.

Ἐμβεβαὼς quoque ex ἐμβεβηκὼς fieri eod. modo dicitur, η nimirum in α verso et exemto κ. habet

enim præteriti et formam et signif.: ab eod. th.

Ἐμ . , 1 n. pro ἐμβῇ, ut ἔῃ pro ῇ, aor. 2 subj., act. v. , ex eod. v.

Ἐ η, item et poet. sine augmento pro ἐνέβη: aor. 2 act. indic. modi, ab eod. th.

Ἐ η, pro ἐμβαίη, ut στῄη pro σταίη, φῄη pro φαίη: aor. 2, act. opt. modi ab eod. th. habens α conversum in η, et ι subscriptum.

Ἐμ θι, aor. 2, act. imper. modi, ab ἐνέβην, aor. 2, indic., ut στῆθι ab ἔστην. cujus 2 pers. dualis est ἔ ητον, 3 ἐμβήτων, et sic deinceps.

Ἐμ αμαι, Lacon. pro εἵμαρμαι: itidemque ἔμβραται pro εἵμαρται, et ἐμβραμένη pro εἱμαρμένη, sublato primum ι et mutato spiritu, deinde transposito ρ, et præmisso ei β euphoniæ causa. Hes. et Etym.

Ἐμεγηρα, aor. 1, act. verbi μεγαίρω.

Ἐμεθα, aor. 2, med. ab act. v. ἵημι. facit enim in 1 pers. ἕμην, ut τίθημι ἐθέμην.

Ἐμεινα, aor. 1, act. verbi μένω.

Ἔμελε, aor. 2, vel præt. imperf. impersonalis verbi μέλει.

Ἐμέλησε, aor. 1, ejusdem verbi, e fut. μελήσει. tanquam a μελέει.

Ἐμεμηκὼς, particip. præt. perf. act. a th. ἐμέω. facit enim id fut. 1, ἐμήσω, (interdum vero et ἐμέσω) unde ἤμηκα, et Attice reduplicatis duabus initialibus literis præsentis ἐμήμεκα.

Ἐμεν et Ἔμεναι, Dor. pro εἶναι: infin. verbi substantivi εἰμί. At ἐμὲν, Dor. itidem est, sed pro ἐσμεν, Sumus, ab eod. th.

Ἕμεν et Ἕμεναι, Dor. et ipsa pro εἶναι. aor. 2, act. infin. modi, a th. ἵημι. Alioqui ἕμεν est etiam 1 pers. plur. aor. 2, indic. modi, ab eod. th. ut ἔθεμεν a τίθημι: cujus 1 pers. est ἦν, ut ἔθην.

Ἕμενος, particip. ex ἕμην, aor. 2, med. ejusdem th. ut θέμενος.

Ἐμέσας, partic. aor. 1, act. a v. ἐμέω, faciente fut. 1 ἐμέσω.

Ἕμην, aor. 2, med. verbi ἵημι, ut ἐθέμην e τίθημι.

Ἐμήνυθεν, Bœot. s. Æol. sync. pro ἐμηνύθησαν, converso ησαν in εν. aor. 1, pass. activi verbi μηνύω.

Ἐμηνάμην, aor. 1, med. verbi μαίνομαι, ut ἐφηνάμην.

Ἐμήσατο, aor. 1, med. verbi μήδομαι.

Ἔμιγον, aor. 2, act. verbi activi μίγνυμι, ex inus. th. μίγω. unde et pass. aor. 2, ἐμίγην.

Ἔμηνα, aor. 1, act. verbi μιαίνω.

Ἔμικτο, Ion. pro ἐμέμικτο, ut ἔκτητο pro ἐκέκτητο, ἔλεκτο pro ἐλέλεκτο. præt. plusquamperf. pass. verbi activi μίγνυμι ex inus. th. μίγω.

Ἔμιχθεν, Bœot. s. Æol. sync. pro ἐμίχθησαν, ab eod. th. ut ἐμήνυθεν paulo ante habuimus itidem pro ἐμηνύθησαν.

Ἔμμαθε, poet. pro ἔμαθε, metri causa geminato μ, ut λ in ἔλλαβε, ἔλλαχε, et similibus. aor. 2, act. verbi activi μανθάνω, ex inus. th. μήθω.

Ἐμμέμηνα, præt. med. verbi ἐμμαίνομαι.

Ἔμμεν et Ἔμμεναι, pro ἔμεν et ἔμεναι. utraque dialecti Dor. propria pro εἶναι: e subst. v. εἰμί, ut τιθέμεν et τιθέμεναι e τιθέναι.

Ἐμμί, Dor. itidem pro εἰμί, sublato ι et duplicato μ.

Ἔμμορα pro μέμορα, transpositis primæ syllabæ literis: præt. med. verbi μείρω.

Ἐμνήμυκα, Eust. teste dictum est pro ἤμυκα ab ἠμύω, reduplicatione Att. et pleon. τοῦ ν, exp. autem ἐπτύγχακα, τεταπείνωμαι, καταβέβλημαι.

Ἔμνησα, aor. 1, verbi μιμνήσκω, mutuatitius a v. μνάω.

Ἐμνήσθην, aor. 1, p paragoge νάομαι. facit enim fut. μνήσομαι, prr. ἐστέμνω. αι.

Ἐμνώοντο, pro ἔκτασαν, ut ἔβα pleonasmo τοῦ ο, ex eod. th. 1, act. inus. verbi

Ἐμ ἐκτάμην. Varin. et Etym.

Ἐμ Ἔκταεν, aor. 2, act. verbi ers. verbi ἐμπάζομαι.

Ἐ σπαρῶ, ut σπείρω, σπαρῶ-ἐμπελάω.

Ἐμ Ἐκτάνθαι, infin. præt. pas perf. pass. ab act. th. ἐμ σπείρω. Et ἐκτάνθην, 7. act. ἐμπέπαρκα, ut ἔσπαρ od. th. Facit enim

Ἔμπεσε, quam a παίνω. ἐνέπεσε, abjecto augm. aor. 2, v per sync. pro ἐκ titius ab inus. th. ἐμπεσέω. Un potius aor. 2, et ἐμπεσεῖσθαι.

nonui.

Ἐμπεφυνῖα, particip. præt. perf. medii ἐμπέφυα, a th. ἐμφύω: feminini autem generis, e masc. ἐμπεφυώς. Sunt tamen qui πέφυα per sync. factum dicant ex act. præt. πέφυκα.

Ἐμπίπλη, Att. pro ἐμπίπληθι s. ἐμπίπλαθι: (utrumque enim reperitur) præs. imper. modi, a th. ἐμπίπλημι.

Ἐμπλείμην, aor. 2, med. verbi ἐμπίπλημι, ut θείμην e τίθημι, et βλείμην e βλῆμι. Varin.

Ἐμπλήμενος, per sync. pro ἐμπλησάμενος, ab eod. ἐμπίπλημι: ap. Aristoph. teste Eust. Sed ap. Suid. scribitur ἐμπλημένος, qui præt. esse innuit augmento carens, exponitque πεπληρωμένος, in h. l. ejusdem Aristoph. Ἔβηττε νύχθ' ὅλην τριχίδ' ἐμπλημένος.

Ἐμπλήσατο, poët. pro ἐνεπλήσατο, abjecto augm., ab eod. th.

Ἐμπνύθη ap. Hes. aor. 1, pass. tanquam a v. ἐμπνύομαι aut ἔμπνυμαι. unde et ἔμπνυτο ap. eund. ab eod. th. Utrumque autem caret augmento.

Ἐμπολόωντο, poët. pro ἐμπολῶντο, pleonasmo τοῦ ο. hoc autem ἐμπολῶντο est præt. imperf. verbi ἐμπολάομαι augmento carens more Ion. et poët.

Ἐμπρησθεὶς, particip. ab ἐνεπρήσθην, aor. 1, pass. verbi ἐμπίπρημι s. ἐμπρήθω. At ἐμπρισθεὶς est particip. itidem aor. 1, pass. e th. ἐμπρίω.

Ἔμυκον, aor. 2, act. verbi μυκάω.

Ἐναγκωνιεῖς, fut. 1, act. verbi ἐναγκωνίζω, Att. pro ἐναγκωνίσεις.

Ἐναλόντες, particip. act. aor. 2, interdum ab ἐνάλωμι, et nom. sing. habet ἐναλοὺς, interdum ab ἐνάλλω, (ut Hes. innuit) et habet ἐναλών.

Ἔναξε, aor. 1, act. verbi νάσσω.

Ἐνάριξε, poët. et Dor. pro ἠνάρισε, abjecto augm. et σ in ξ verso. a th. ἐναρίζω.

Ἔναρον, aor. 2, act. poëtici verbi ἐναίρω, pro ἔνηρον vel ἤναρον.

Ἐνάσθην, aor. 1, pass. inus. th. νάω, pro quo ναίω dici solet.

Ἐνάσσατο, poët. geminato σ metri causa pro ἐνάσατο: aor. 1, med. ejusdem th.

Ἔνδεικτο, præt. plusquamperf. pass. verbi ἐνδείκνυμι mutuantis sua tempora ab ἐνδείκω, augmento carens pro ἐνδέδεικτο, s. ἐνεδέδεικτο, ut δέκτο pro δέδεκτο s. ἐδέδεκτο reperitur. Quidam ἐνδεῖκτο scr. niunt, sed non assentientibus Hesychii exemplaribus.

Ἐνδίεσαν, poët. sine augmento pro ἐνεδίεσαν, a th. ἐνδίημι, ut ἐτίθεσαν a τίθημι. Eust. vero annotat, hoc ἐνδίεσαν quosdam non solum accipere pro ἐνδιέτριβον, a th. ἐνδίημι, sed etiam pro ἐνίεσαν signif. ἐνέβαλον, dicentes esse pleonasmum pro ἐνίεσαν, a th. ἐνίημι: alios rursum dicere esse compositum e δίημι, τὸ διώκω.

Ἐνεγγύησα, aor. 1, act. verbi ἐνεγγυάω, augmento carens, pro ἐνηγγύησα: quemadmodum ap. Dem. quoque ἐνεγγυησάμην legitur pro ἐνηγγυησάμην.

Ἔνεγκον, aor. 2, act. verbi φέρω, mutuatitius ab inusit. th. ἐνέγκω: carensque augmento, more Ion. et poët., pro ἤνεγκον. Potest esse et imper. aor. 1, ab eod.

Ἐνέγκαι, aor. 1 act. infin. modi, ab eod. th. Unde et particip. ἐνέγκας.

Ἐνέγκαντο, aor. 1, med. augmento carens, pro ἠνέγκαντο: ab eod. v. E quo aor. est infin. ἐνέγκασθαι, et particip. ἐνεγκάμενος.

Ἐνεγκάτω, imper. aor. 1, activi, ab eod. th.

Ἐνεγκεῖν, infin. aor. 2, act. ejusdem verbi. unde et particip. ἐνεγκὼν, ejusdem cum ἐνεγκεῖν temporis.

Ἐνέεικαν, poët. pro ἤνεγκαν: necnon ἐνεείκω pro ἐνέγκω. Ambo aor. 1, activi, itidemque a φέρω mutuante sua tempora ab ἐνέγκω. ambo etiam ap. Hes.

Ἐνέηκεν, poët. et Ion. pro ἐνῆκεν. aor. 1, act. vel etiam præt. perf. act. verbi ἐνίημι.

Ἐνεθῆναι, aor. 1, pass. infin. modi, a th. act. ἐνίημι, ut τεθῆναι a τίθημι.

Ἐνείην, opt. interdum præsentis temporis, a v. ἔνειμι, Insum: interdum aor. 2, act. a th. ἐνίημι. facit

[illegible] ἵημι [illegible] aor. 2, act. ἕην, ut [illegible] A
[illegible]

Ἔνεικα, aor. 1, act. verbi φέρω, mutuatitium ab ἐνέγκω, carens a tem augmento pro ἤνεικα. Itidem vero ἔνεγκα pro ἤνεγκα, ejusdem temporis, et ab eod. th. Quamquam hoc ἔνεικα sit potius ab ἐνείκω usurpatum [illegible] pro ἐνέγκω, ut E. st. quoque indicat. Unde infin. ἐνεῖκαι, et particip. ἐνείκας. Item media voce ἐνεικάμην, pro ἠνεικάμην: cujus subj. est ἐνείκωμαι, infin. ἐνείκασθαι, particip. ἐνεικάμενος.

*Ἔνειμεν, ab ἔνειμα, est aor. 1, act. verbi νέμω, ut ἔνειμεν. Interdum tamen ἔνειμεν, pro ἔνεσμεν, est 1 persona plur. verbi ἔνειμι.

Ἐνείς, particip. aor. 2 activi, a v. ἐνίημι. facit enim ἵημι aor. 2, act. ἧν, unde particip. εἷς, ut τίθημι facit ἔθην, unde particip. θείς. Fem. autem genus ejus participii est ἐνεῖσα, neutrum ἐνέν.

Ἐνεῖσθαι, præt. perf. pass. infin. modi, interdum ab act. th. ἐνίημι, interdum ab ἐνέω s. ἐνέννυμι. nam et ἕννυμι et ἵημι faciunt præt. pass. indic. modi B εἷμαι.

Ἐνειχθῆν, sine augmento pro ἠνειχθῆν, Ion. etiam insertum ι habens pro ἠνέχθην, ab ἐνείκω Ion. v. pro ἐνέγκω. Unde particip. ἐνειχθείς.

Ἐνεκτέον, adv. positivum e v. ἐνέχω.

Ἐνελίπανεν, aor. 1, act. verbi ἐλλιπαίνω.

Ἐνεμήθην, aor. 1, pass. verbi νέμω, facientis præt. perf. act. νενέμηκα, tanquam e νεμέω.

Ἐνένητο Hes. exp. ἐνενόητο, ideoque pro ipso per sync. usurpatum indicat. Est autem hoc ἐνενόητο præt. plusquamperf. pass. verbi activi νοέω. Vide et Ἐνενώκασι paulo post.

Ἐνένιπτε, Att. reduplicatione pro ἤνιπτε, a th. ἐνίπτω.

Ἐνενώκασι et Ἐνένωτο Ion. ap. Herod. per contr. pro ἐνενοήκασι, et ἐνενόητο: ab act. th. νοέω.

Ἐνεπάγησαν, aor. 2, pass. indic. modi, a v. act. ἐμπήγνυμι s. ἐμπήσσω. ut ἐνεπλάγησαν est ab ἐμπλήσσω s. ἐμπλήττω.

Ἐνεπνύνθη, aor. 1, pass. tanquam a th. ἐμπνύνω, pro quo in prosa dicitur ἐμπνέω. Sic ἀνεπνύνθη supra C dixi esse quasi e th. ἀναπνύνω. Nisi quis esse malit pleon. τοῦ ν, tanquam ex ἀνάπνυμαι et ἔμπνυμαι. Apud Hes. enim et ἐμπνύθη legitur sine ν, augmento carens, et ἐνεπνύνθη, cum ν.

*Ἔνεσαν, 3 pers. plur. aor. 2, act. indic. modi, a th. ἐνίημι, ut ἔθεσαν a τίθημι. Etym. dicit esse etiam ab ἔνειμι, τὸ ἐνυπάρχω. nam imperf. ἦν facere numero plurali ἔμεν, ἔτε, ἔσαν. systole igitur fuerit pro ἐνῆσαν.

Ἐνέσται, per sync. pro ἐνέσεται: fut. med. verbi ἔνειμι.

Ἐνεστησάμην, aor. 1, med. verbi activi ἐνίστημι.

Ἐνεστὼς, per sync. pro ἐνεστηκὼς, sublato κ et correpta penult., ut tradunt Gramm. Est igitur particip. præt. perf. a th. ἐνίστημι.

Ἐνετείλατο, aor. 1, med. verbi ἐντέλλω.

Ἐνεχθῆναι, aor. 1, pass. infin. modi a v. φέρω, mutuante sua tempora ab ἐνέγκω. Reperitur et in indic. modo ἐνέχθη, sine augmento pro ἠνέχθη, ab eod. th.

Ἐνέχραε, aor. 2, act. verbi ἐγχραύω vel ἐγχράω. D

Ἔνηεν, poet. pro ἐνῆν, tanquam ab ἐνέω. Immo sunt qui ἦν per contr. ex ἦεν factum dicunt, e th. ἔω. Qua de re prolixius ap. Varin.

Ἔνηκα, præt. perf. act. verbi ἐνίημι, mutuatitium ab ἐνέω, e quo habet fut. ἐνήσω. Vel etiam aor. 1 act. irregularis pro ἔνησα, ut ἔδωκα quoque pro ἔδωσα usurpari notum est, et ἔθηκα pro ἔθησα.

Ἐνήνοθα, poet. præt. verbi ἀνθέω, habens primum reduplicationem Att., ut ἐνένιπτεν et similia, deinde interpositum ο. nam regulariter dici debuisset ἦνθα. Unde compos. ἐπενήνοθα.

Ἐνήνοχα, præt. med. verbi φέρω, ex ἐνέχω s. ἐνέγκω. facit enim fut. ἐνέξω, præt. perf. act. ἤνεχα, med. ἤνοχα, et Att. reduplicatione duarum initialium præsentis literarum, ἐνήνοχα. Etym.

Ἐνῆσαν, 3 pers. plur. præt. imperf. a th. ἔνειμι.

Ἐνήσω, fut. 1, act. indic. verbi ἐνίημι, mutuatitium ab ἐνέω. Unde infin. ἐνήσειν, et particip. ἐνήσων.

Ἔνθετο, interdum est indic., temp. aor. 2, med. pro ἐνέθετο [illegible], augmento carens: interdum imper. est, ejusdem temporis. Ab act. th. ἐντίθημι.

*Ἔνθες, imper. aor. 2, act., ab eod. th. facit enim τίθημι, aor. 2, ἔθην, unde in imper. θές, ut δός a δίδωμι, ἕς ab ἵημι.

*Ἔνθορον, Ion. et poet. pro ἐνέθορον, metri causa abjecto augm. aor. 2, act. verbi ἐνθορέω.

*Ἔνι, per sync. pro ἔνεστι, a th. ἔνειμι.

Ἐνίει, imper. præs. verbi ἐνίημι, mutuatitius ab ἐνιέω. ut τίθημι quoque facit interdum τίθει e τιθέω. Suid. vero ἐνίει affert etiam pro ἐμβάλλει: quod suspectum est. si enim præsentis esset temporis, potius scr. foret ἐνιεῖ, ab ἐνιέω: alioqui esset a th. ἐνίω.

*Ἔνιεν, aor. 2, act. verbi ἔνειμι, compositi ex ἐν et εἶμι, τὸ πορεύομαι. Ita nonnulli, non tamen allato exemplo vel nominato auctore. At pro ἔνιε, quod Varin. affert, fortasse scr. ἔναιε, ut ita sit a ναίω, sicut ἔκηε a καίω s. κάω.

Ἐνιέναι, infin. præs. act. a th. ἐνίημι. Unde et particip. ἐνιείς, cujus fem. ἐνιεῖσα. Ex eod. vero ἐνίημι est et imperf. ἐνίεσαν, et imper. præs. ἐνίετε. Alioqui ἐνιέναι posset esse et infin. præs. verbi ἔνειμι compositi ex εἶμι, τὸ ἐμπορεύομαι, si usus ejus aliquis comperiretur.

Ἐνικάτθεο, poet. et Ion. pro ἐγκατάθου s. ἐγκατάθεσο, aor. 2, med. imper. modi, a th. ἐγκατατίθημι.

*Ἔνισπε, aor. 2, act. indic. modi, e th. ἐνισπέω.

Ἐνισσέμεν, Dor. pro ἐνίσσειν, a th. ἐνίσσω.

Ἐννοσέμεν, Dor. itidem pro ἐννόσαι, ab ἐννόθω, habente ν geminatum metri gratia. Hes. vero illud ἐννοσέμεν exp. ἐπιπλῆξαι.

Ἐννώσαι, Ion. ap. Herod. pro ἐννοῆσαι, Suid. sicut supra βῶσαι pro βοῆσαι, et βωθεῖν pro βοηθεῖν accipi dictum est. Itidem ἐννωσάμην pro ἐννοησάμην. Ambo a th. ἐννοέω.

Ἐντακείς, particip. aor. 2, pass. a th. act. ἐντήκω.

Ἐνταλθείς, particip. aor. 1, pass. a th. ἐντέλλω.

Ἐντέταται, præt. perf. pass. verbi activi ἐντείνω.

Ἐντετύχηκα, præt. perf. act. verbi ἐντυγχάνω, ex ἐντυχέω.

Ἐντί, Dor. pro εἰσί: a v. subst. εἰμί.

*Ἔντο, aor. 2, med. a v. ἵημι. facit enim ἕμην, ut τίθημι facit θέμην. unde 3 illa persona plur. ἕντο ut θέντο.

*Ἔντυε, sine augmento pro ἤντυε, a v. ἐντύω.

Ἐνώρσε, aor. 1 act. verbi ἐνόρω, Æolicus, ut κέρσαι. E quo et præt. plusquamperf. pass. ἐνώρτο: ὄρω faciente ὦρκα, pass. ὦρμαι.

Ἐνῶσι, subj. præs. verbi ἔνειμι.

Ἐξαιρεύμην, pro ἐξῃρούμην, omisso augm. et ου verso in ευ.

Ἐξέβαν, per sync. pro ἐξέβησαν: aor. 2, verbi ἐκβῆμι.

*Ἔξει, imper. præs. verbi ἔξειμι, ex inus. th. ἐξέω. ut εἶμι quoque facit εἶ, e th. ἔω. At ἔξει erit imper. ab ἐξίημι, ex inus. th. ἐξέω.

Ἐξειλόμην, ἐξεῖλον, ἐξείλετο, aor. 2, med. verbi ἐξαιρέω, ab inus. th. ἐξέλω.

Ἐξείνισα, aor. 1, act. Ionici verbi ξεινίζω pro ξενίζω.

Ἐξείς, particip. aor. 2, act. a th. ἐξίημι. E quo est et infinit. ἐξεῖναι, sicut ἐκθεῖναι ab ἐκτίθημι.

*Ἔξεισι, 3 pers. sing. verbi ἔξειμι.

*Ἔξελον, aor. 2, act. verbi ἐξαιρέω, augmento carens pro ἐξεῖλον, itidemque ἔξελε pro ἐξεῖλε. Unde etiam infin. ἐξελεῖν, et particip. ἐξελών.

Ἐξελῶ, interdum est fut. 2, verbi ἐξαιρέω, ab ἐξέλω: et tunc aspero spiritu notandum esset in media syllaba, hoc modo ἐξἑλῶ, interdum fut. Att. pro ἐξελάσω, ab ἐξελαύνω s. ἐξελάω: et tunc differentiæ causa tenui spiritu scribi posset ἐξελῶ. nam medias quoque syllabas in compp. admittere spiritum discriminis causa, Eust. docet, ut inter alia videre est in iis, quæ in Ἄωρος superiore tomo dicta sunt.

Ἐξέμεν, infin. aor. 2, act. Doricus pro ἐξεῖναι, a th. ἐξίημι. Itidem vero ἐξέμεναι Dor. dicitur pro ἐξεῖναι. Verum ἐξέμεν et ἐξέμεναι dici possent etiam pro ἐξεῖναι, ab ἔξεστι, sicut ἔμεν et ἔμεναι pro εἶναι usurpari supra annotatum fuit.

* Gloss.

Ἐξενεῖκαι, pro ἐξενέγκαι, Ion., ab Ion. itidem th. ἐξενείκω pro ἐξενέγκω. refertur autem ad ἐκφέρω.

Ἔξεντο, 3 pers. plur. aor. 2, med. ἐξέμην, ab act. th. ἐξίημι.

Ἐξεπλάγη, aor. 2, pass. a th. ἐκπλήττω, faciente f. 2, ἐκπλαγῶ.

Ἐξεπράθομεν, aor. 2, act. verbi ἐκπέρθω, habens literarum transpositionem, ut aor. 2, ἐδράκομεν e δέρκω.

Ἐξέπτη, aor. 2, act. verbi ἐξίπτημι. nam ἵπτημι aoristo 2, facit ἔπτην, ut ἵστημι ἔστην.

Ἐξέσμων, præt. imperf. verbi ἐκσμάω.

Ἐξέσκληκα, præt. perf. verbi ἐκσκέλλω s. ἐκσκελέω, vel etiam verbi ἐκσκλῆμι, mutuantis fut. ab ἐκσκλέω.

Ἐξέστην, aor. 2, act. verbi ἐξίστημι, aor. autem 1, est ἐξέστησα: præt. ἐξέστηκα, s. ἐξέστακα, unde ap. Varin. ἐξεστακέναι, quod exp. καταπλῆξαι.

Ἐξέταμον, aor. 2, act. verbi ἐκτέμνω.

Ἐξετμήθη, aor. 1, pass. ejusdem verbi, tanquam ab ἐκτμάω.

Ἐξετράπησαν, aor. 2, pass. verbi ἐκτρέπω, facientis fut. 2, ἐκτραπῶ, unde aor. 2, ἐξέτραπον.

Ἐξέτρωσε, aor. 1, act. verbi ἐκτιτρώσκω, ab ἐκτρόω.

Ἐξεφαάνθη, pleon. τοῦ α pro ἐξεφάνθη. aor. 1, pass. verbi act. ἐκφαίνω.

Ἐξεφρείομεν, Ion. pro ἐξεφέρομεν, tanquam a th. ἐκφρείω: ap. Aristoph. Videtur autem e φέρω factum primum φρέω, per metathesin, deinde Ion. epenthesi τοῦ ι, φρείω, unde postea comp. illud.

Ἐξέωσαν, Att. pro ἐξῶσαν, a th. ἐξωθέω s. ἐξώθω.

Ἐξηγρόμην, per sync. pro ἐξηγειρόμην vel ἐξηγερόμην, a th. ἐξέγρομαι, habente itidem sync. pro ἐξεγείρομαι.

Ἐξήλατο, aor. 1, med. verbi ἐξάλλομαι, ut a ψάλλω est ψῆλαι.

Ἐξῆλθον, per sync. pro ἐξήλυθον: aor. 2, act. verbi ἐξέρχομαι, facientis fut. 2 ἐξελυθῶ, ab ἐξελεύθω.

Ἐξήπλωτο, præt. plusquamperf. pass. verbi ἐξαπλόω. Ineptiunt enim qui ab ἐκπλώω detorquent.

Ἐξῆρα, aor. 1, act. verbi ἐξαίρω. ut ἐπῆρα ab ἐπαίρω.

Ἐξήραμμαι s. Ἐξήρασμαι, præt. perf. pass. verbi act. ξηραίνω. Unde et aor. 1, pass. ἐξηράνθην.

Ἐξίμεναι, Dor. pro ἐξιέναι, teste Eust. etiam, necnon Hes. exponente ἐξελθεῖν. Idem exp. et ἐξαφεῖναι, pro quo scr. potius esset ἐξέμεναι, de quo paulo ante.

Ἐξοιχνεῦσι, Ion. pro ἐξοιχνοῦσι, a poët. th. ἐξοιχνέω.

Ἐξυνῆκε, vide infra in Ἐσυνῆκε.

Ἐξύρημαι, præt. perf. pass. verbi act. ξυράω s. ξυρέω.

Ἕξω, futur. 1, act. verbi ἔχω: cujus med. fut. ἕξομαι.

Ἐξῴδηκα, præt. perf. act. verbi ἐξοιδέω.

Ἐξῴκισα, aor. 1, act. verbi ἐξοικίζω.

Ἐξωλέκει, præt. plusquamp. act. verbi ἐξόλλυμι ab ἐξολέω.

Ἐξώλισθεν, aor. 2, act. verbi ἐξολισθάνω ab ἐξολισθέω.

Ἐξῴχοντο, præt. imperf. verbi ἐξοίχομαι.

Ἕοι, aor. 2, optativi modi, a v. εἰμὶ, mutuatitius ab ἕω. facit enim aor. 2, ἕον, unde opt. ille ἕοι, et conjunctivus ἔῃ poëtis usurpatus pro ᾖ necnon particip. ἐών. Eust.

Ἔοιγμεν, per sync. pro ἐοίκαμεν, exemto α, et κ in γ converso. Ambo præt. med. verbi εἴκω cum reduplicatione Att. ut ἔωσα, ἐῳνοχόει.

Ἐοίκεσαν, Att. pro ἐοίκεισαν, exemto ι e diphthongo. Præt. plusquamperf. med. ejusdem th. Facit enim εἴκω præt. med. οἶκα, ut πείθω πέποιθα, et Attica initialis literæ præsentis repetitione ἔοικα, ut ἐώνημαι. Unde particip. ἐοικώς.

Ἕοιμι, aor. 2, act. verbi ἵημι ex ἕω, sicut εἰμὶ facit ἕοιμι ex ἕω. Meminit autem hujus ἕοιμι Hes., exp. ἐμβάλλοιμι.

Ἕοισα, Dor. pro ἐοῦσα: particip. aor. 2, ab εἰμί.

Ἔολπα, præt. med. verbi poët. ἔλπω s. ἔλπομαι. ut enim εἴκω facit primum οἶκα, sic ἔλπω ὄλπα, et Attice reduplicata initiali præsentis litera ἔοικα et ἔολπα.

Ἕον, aor. 2, verbi εἰμὶ, ab ἕω, augmento carens pro ᾖον. Unde opt. ἕοιμι, ut ap. Hom. Πῶς γὰρ ἕοι τάδε

A ἔργα. Atque adeo hæc regularia sunt ut et ἦον. Necnon ἔην ab εἰμὶ regularius est quam ἦν, Eust.

Ἔοργα, particip. med. verbi ἔργω, eandem habens formationem quam ἔολπα.

Ἐοῦσα, particip. fem. gen. e masc. ἐών. Ambo aor. 2, verbi εἰμὶ, ut in Ἕοι paulo ante annotavi.

Ἐπάγην, aor. 2, pass. verbi πήγνυμι s. πήσσω facientis fut. 2, act. παγῶ, e quo aor. 2 act. ἔπαγον, et inde pass. ἐπάγην, ut ἐπλάγην a πλήσσω.

Ἔπαθον, aor. 2 act. verbi πάσχω, ex inus. th. παθέω: secundum alios e πείθω.

Ἐπαίχθη, aor. 1, pass. verbi activi παίζω.

Ἐπάλμενος, per sync. pro ἐφαλλόμενος, Æolice mutato etiam spiritu aspero in tenuem. a th. ἐφάλλομαι.

Ἔπαλτο, eod. modo pro ἐφάλλετο, abjecto simul augm.

Ἐπάμειπτο, præt. plusquamperf. pass. verbi ἐπαμείβομαι, augmento carens.

Ἐπανεθήσεται, fut. 1, pass. verbi activi ἐπανίημι, ut

B τεθήσεται est a τίθημι. E quo ἐπανίημι est et particip. aor. 2. act. ἐπανεὶς, ut θεὶς a τίθημι.

Ἐπανιτέον, adv. theticum e v. ἐπάνειμι, e quo et particip. ἐπανιών.

Ἔπαον, aor. 2, act. verbi παύω: unde pass. ἐπάην.

Ἐπάρη, aor. 2, pass. a v. πείρω, ut ἐσπάρη a σπείρω. At ἐπάρῃ, est aor. 1, act. subj., a th. ἐπαίρω. e quo et particip. ἐπάρας.

Ἐπαρήρει, præt. plusquamperf. medium verbi ἐπάρω. facit enim ἄρω præt. med. ἦρα, et Attice reduplicatis duabus initialibus literis præsentis, ἄρηρα.

Ἔπαρθον, aor. 2, act. verbi πέρθω, pro quo et ἔπραθον dicitur transpositis literis. Sic δέρκω aor. 2 facit ἔδρακον simul et ἔδαρκον.

Ἐπάσαντο, per sync. quidam usurpatum tradunt pro ἐπατήσαντο, a th. πατέω, τὸ ἐσθίω. Alii præsenti carere aiunt. præsens enim mutuatitium esse δαίνυμαι, e quo imperf. ἐδαινύμην: fut. πάσομαι, aor. 1, med. ἐπασάμην, præt. pass. πέπασμαι. omnia autem hæc esse poët. Ἐπᾶσαι autem, est

C aor. 1, infin. modi, e v. ἐπᾴδω.

Ἐπατήθην, aor. 1, pass. verbi πατέω.

Ἐπαύρηαι, Ion. pro ἐπαύρῃ. 2 pers. præs. subj. a th. ἐπαύρομαι. E quo et infin. aor. 1, med. ἐπαύρασθαι. At Ἐπαυρέμεν, s. Ἐπαυρέμεναι, Dor. sunt pro ἐπαυρεῖν.

Ἐπαύσω, 2 pers. aor. 1, med. indic. modi, a παύομαι.

Ἐπαφανάνθη, aor. 1, pass. indic. modi, a th. ἐπαφαναίνω.

Ἐπάφησεν, aor. 1 act. indic. verbi activi ἐπαφίημι, ex ἐπαφέω: unde et med. vocis particip. ἐπαφησαμένη. Ejusdem ἐπαφίημι 3 plur. est ἐπαφιᾶσι: præt. perf. ἐπαφῆκα: et aor. 2, conj. ἐπαφῶ.

Ἐπεβήσατο, aor. 1, med. verbi ἐπίβημι s. ἐπιβαίνω: act. autem aor. 1 est ἐπέβησε, aor. 2, ἐπέβην.

Ἐπέγρετο, per sync. poët. pro ἐπεγείρετο, e poët. itidem et syncopen passo th. ἐπέγρομαι pro ἐπεγείρομαι.

Ἐπέδυν, aor. 2, vel præt. imperf. act. verbi ἐπίδυμι.

Ἐπεζάρησαν pro ἐπεβάρησαν dici κατὰ ξένην τινὰ γλῶσσαν, Eust.

D Ἐπέζησα, aor. 1 act. verbi ἐπιζάω.

Ἐπέθετο et Ἐπέθεντο, aor. 2, med. a v. ἐπιτίθημι. a quo est et aor. 1, act. ἐπέθηκα, irregularis pro ἐπέθησα, ut ἔδωκα pro ἔδωσα itidem usurpari scimus contra regulam.

Ἐπειράσω, 2 pers. aor. 1, med. indic. a th. πειράομαι.

Ἐπείρη, Ion. pro ἐπείρα: præt. imperf. act. verbi πειράω.

Ἐπείχθη, Ἐπείχθητι, Ἐπειχθῶ, aor. 1, pass. verbi ἐπείγομαι: at ἐπείχθη augmento carens pro ἠπείχθη a poëtis usurpatum est.

Ἐπεμηνάμην, aor. 1, med. verbi ἐπιμαίνομαι.

Ἐπενήνοθε, præt. med. secundum quosdam ex ἐπανθέω. dicunt enim ἐπανθῶ facere præt. med. ἐπῆνθα, unde fieri ἐπήνοθα, epenthesi τοῦ ο, et ἐπενήνοθα, reduplicatione Att. Secundum alios est præt. med. verbi ἐπενθέω, dicentes primum pro θέω dici ἔθω, per metathesin, unde ἐνέθω facere præt. med.

ἤνοθα, e quo fieri ἐνήνοθα, Attice reduplicatis duabus initialibus literis præsentis: et ἐπενήνοθα per compositionem. A

Ἐπέξιθι, imper. act. verbi ἐπέξειμι, ut ἄπιθι ab ἄπειμι.

Ἐπέπιθμεν, per sync. Æol. pro ἐπίθομεν, Ionice reduplicatis etiam primis duabus literis: aor. 2, act. verbi πείθω. Ita quidam. Sed aliorum probabilior videtur sententia, qui dicunt esse præt. plusquamperf. med. pro ἐπεπίθειμεν s. ἐπεποίθειμεν. nam πείθω præt. perf. med. facere potest et πέποιθα, ut ἔοικα, et πέπιθα, ut ἐλήλυθα, abjecto ε e diphthongo. Passive certe accipitur pro ἐτεθαῤῥήκειμεν.

Ἐπέπληγον, Syracusana lingua pro ἔπληγον, ut ἐπέφευγε pro ἔφευγε, et ἐπέφραδον pro ἔφραδον: formato præsenti πεπλήγω e præt. πέπληγα, ut κεκλήγω e κέκληγα.

Ἐπέπλως, præt. imperf. act. verbi ἐπίπλωμι, ut ἐδίδως. secundum alios vero per apoc. dictum est pro ἐπέπλωσας, aor. 1, verbi ἐπιπλώω. B

Ἐπεποίθειν, præt. plusquamperf. med. verbi πείθομαι s. πείθω. facit enim id præt. perf. πέποιθα, ut λείπω λέλοιπα. Facit vero et πέπιθα sine diphthongo, ut ἤλυθα. quemadmodum in Ἐπέπιθμεν admonui paulo ante.

Ἐπεπόνθη, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ἑωράκη pro ἑωράκειν, ᾔδη pro ᾔδειν. præt. plusquamperf. med. verbi πάσχω tanquam e πένθω. Apud Suid.

Ἐπέπταρε, aor. 2, act. verbi ἐπιπταίρω.

Ἐπεπτώκειν, præt. plusquamperf. act. verbi πίπτω, e πτόω.

Ἐπέπυστο, præt. plusquamperf. pass. verbi πυνθάνομαι, e πεύθομαι s. πύθομαι.

Ἐπερήρεισμαι, præt. perf. pass. verbi ἐπερείδομαι, habens duarum initialium præsentis literarum reduplicationem Att. Itidem pro ἐπερήρασθαι, quod Varin. affert pro ἐπιστηριχθῆναι, videtur scr. potius ἐπερηρεῖσθαι, ut sit infin. ejusdem præteriti.

Ἐπεῤῥάγη, aor. 2, pass. verbi ἐπιῤῥήγνυμι s. ἐπιῤῥήσσω. C

Ἐπεῤῥίφη, aor. 2, pass. verbi ἐπιῤῥίπτω, facientis fut. 2, act. ἐπιῤῥιφῶ, tanquam ab ἐπιῤῥίφω.

Ἐπεῤῥώοντο et Ἐπεῤῥώσαντο, præt. imperf. pass. et aor. 1, med. verbi ἐπιῤῥώω, τὸ ἐπισείω καὶ ἐπικινέω, ut Etym.

Ἔπεσον, aor. 2, act. verbi πίπτω, ex inus. th. πεσέω.

Ἐπέσπον, aor. 2, act. indic. verbi inusitati ἐπισπέω. unde et infin. ἐπισπεῖν, et particip. ἐπισπών: necnon med. vocis particip. ἐπισπόμενος. Varin.

Ἐπέσσεται, poëtica geminatione τοῦ σ metri causa pro ἐπέσεται, fut. 1, med. verbi ἔπειμι derivati ab εἰμί.

Ἐπέσσυται, præt. perf. pass. verbi ἐπισεύομαι s. ἐπισύομαι, habens ὑπερβιβασμὸν τοῦ ε pro ἐπισέσυται, secundum quosdam. Veruntamen ut dicitur ἐσσεύοντο et ἐπέσσευον, metri causa duplicato σ pro ἐσεύοντο, et ἐπέσευον, ita ἔσσυται dici potest esse pro ἔσυται: hoc autem Ionice pro σέσυται, ut ἔκτημαι pro κέκτημαι, ἐβούλευκα pro βεβούλευκα.

Ἐπέσταλμαι, præt. perf. pass. verbi act. ἐπιστέλλω. D

Ἐπετάσθην, aor. 1, pass. verbi act. πετάννυμι s. πετάζω. ridiculi enim sunt qui ex πέταμαι derivant.

Ἐπέτειλα, aor. 1, act. verbi ἐπιτέλλω.

Ἐπετράπην, aor. 2 pass. verbi ἐπιτρέπω, facientis fut. 2 act. ἐπιτραπῶ.

Ἐπέτυχον, aor. 2, act. verbi ἐπιτυγχάνω, ex ἐπιτυχέω.

Ἐπεύχεο, Ion. diphthongi resolutione pro ἐπεύχου: imper. præsens verbi ἐπεύχομαι.

Ἔπεφνον, per sync. pro ἐπέφενον. hoc autem, Syracusanæ linguæ propria reduplicatione pro ἔφενον, aoristo 2, verbi φένω derivati e φῶ, τὸ φονεύω. Ita Etym. qui etiam addit, imperite quosdam dicere esse præter. imperf. verbi πέφνω. id enim πέφνω non esse præsentis indic. sed aor. 2 conj.

Ἐπέφραδον, Syracusana reduplicatione pro ἔφραδον, facto th. πεφράδω e præt. med. πέφραδα, quod est e φράζω faciente fut. 2 act. φραδῶ. Sic ἐπέφρασαν pro ἔφρασαν aor. 1 act. ejusdem th. Ambo ap. Hes.

Ἐπέφυκον, itidem Syracusano more pro ἔφυον, facto th. πεφύκω e præt. act. πέφυκα, ut κεκλήγω e κέκληγα. Legitur autem ap. Hesiod.

Ἐπέχθη, aor. 1 pass. verbi activi πέκω.

Ἐπέχραον, aor. 2 act. verbi act. ἐπιχραύω s. ἐπιχράω.

Ἐπῄει et Ἐπῄεισαν, præt. imperf. verbi ἔπειμι, τὸ ἐπέρχομαι.

Ἐπῄισεν, aor. 1, act. verbi ἐπαΐω: ut ἐπῄϊξε est ab ἐπαΐσσω.

Ἐπηθρηκυῖα, particip. præt. perf. act. a th. ἐπαθρέω.

Ἔπηλαν, aor. 1, act. verbi πάλλω, ut ἔψηλαν a ψάλλω.

Ἐπήμηναν, aor. 1, act. verbi πημαίνω.

Ἐπήνεον, pro ἐπῄνουν, præt. imperf. act. verbi ἐπαινέω. Unde et aor. 1 ἐπήνεσα: et pass. ἐπηνέθην. Item præt. act. ἐπήνεκα, unde infin. ἐπηνεκέναι: sed rarioris usus. Apud Hom. vero et ἐπήνησαν legitur pro ἐπήνεσαν.

Ἐπηνύσθη, aor. 1 pass. verbi activi ἐπανύω s. ἐπανύτω: e quo et act. aor. 1, ἐπήνυσα.

Ἐπηρέσσατο, poët. metri causa geminato σ pro ἐπηρέσατο, aor. 1 med. verbi ἐπαρέσκω, ex inus. th. ἐπαρέω.

Ἐπῆρα, aor. 1, act. verbi ἐπαίρω. unde media voce ἐπηράμην: ac pass. ἐπήρθην, ex præt. pass. ἐπῆρμαι.

Ἐπήρετο, præt. imperf. verbi ἐπέρομαι, signif. ap. poëtas ἐπερωτῶ. At ἐπῄρετο, cum ι subscripto, est imperf. pass. verbi ἐπαίρομαι, Attollor.

Ἐπήρθη, aor. 1 pass. ejusdem verbi ἐπαίρω, e præt. perf. ἐπῆρμαι.

Ἐπῆρσαν, aor. 1 Æol. verbi ἐπάρω, ut ἔκερσε.

Ἐπῆσαν, per synæresin pro ἐπῄισαν, Var. Ambo præt. imperf. verbi ἔπειμι, τὸ ἐπέρχομαι.

Ἐπησθεῖεν, Ion. pro ἐφησθεῖεν et ἐπιχαρεῖεν, ab Ion. th. ἐπήδομαι pro ἐφήδομαι. Itidemque ἐπησθέντες pro ἐφησθέντες. Apud Suid. et Var.

Ἐπῄσθετο, aor. 2 med. verbi ἐπαισθάνομαι ex ἐπαισθέομαι.

Ἐπιβήσεο, imper. præs. e th. ἐπιβήσομαι, Ion. diphthongi resolutione pro ἐπιβήσου. Thema autem illud ἐπιβήσομαι contra regulam e fut. in præs. est translatum, sicut πεπλήγω e præt. med. πέπληγα, κεκλήγω e κέκληγα, et similia.

Ἐπιδῶμεν et Ἐπιδώμεθα, aor. 2, subj. verbi ἐπείδω.

Ἐπιειμένος, particip. præt. perf. pass. e th. ἐπιέννυμι s. ἐπιέω: pro quo in prosa diceretur potius ἐφειμένος et ἐφέννυμι.

Ἐπιείσεται, fut. 1 med. verbi ἔπειμι, ex ἐπείω. Interdum vero est fut. 1 med. verbi ἐπείδω.

Ἐπιέσσασθαι, poët. metri causa geminato σ, pro ἐπιέσασθαι s. ἐφέσασθαι: aor. 1 med. verbi ἐπιέννυμι facientis fut. 1 act. ἐπιέσω, ex ἐπιέω. Unde particip. ἐπιεσσάμενος. At ἐπιέσαι et ἐπιέσαμεν, sunt itidem aor. 1, ab eod. th. sed act. vocis.

Ἐπίηλεν, aor. 1, act. verbi ἐπιάλλω, ut πάλλω facit ἔπηλε.

Ἐπιησθέντες, Ion. vel poët. pro ἐφησθέντες, a th. ἐπίηδομαι usurpato pro ἐφήδομαι.

Ἐπιθεῖτε, per sync. pro ἐπιθείητε, ut διακρινθεῖτε pro διακριθείητε. aor. 2 act. opt. modi, a th. ἐπιτίθημι. At ἐπιθεῖναι, infin. est ejusdem temporis: et ἐπιθείς, particip. ἐπίθες autem imper.

Ἔπιθι, imper. præs. verbi ἔπειμι, τὸ ἐπέρχομαι, ut ἄπειμι quoque facit ἄπιθι.

Ἔπιθον, aor. 2 act. verbi πείθω.

Ἐπίθωνται, aor. 2, med. subj., ex act. th. ἐπιτίθημι. facit enim aor. 2, indic. ἐπεθέμην.

Ἐπικρανεῖς, fut. 1, vel 2, verbi act. ἐπικραίνω. Unde et infin. aor. 1, act. ἐπικράναι.

Ἐπικράνθη, aor. 1, pass. verbi activi ἐπικραίνω.

Ἐπικρήνωμεν, aor. 1, act. subj. ab ἐπικραίνω, facientis aor. 1, act. indic. modi ἐπέκρηνα, ut ἔφηνα, ἐμίηνα. Imper. autem ejusdem temporis est ἐπικρήηνον, pro quo dicitur et ἐπίκρηνον.

Ἐπικρῆσαι, Ion. pro ἐπικεράσαι, tanquam ex ἐπικρέω aut ἐπικράω.

Ἐπιλήσομαι, fut. 1, med. verbi ἐπιλανθάνομαι ex ἐπιλήθομαι.

Ἐπιμάσσασθαι, poët. metri causa geminato σ pro ἐπιμάσασθαι, e th. act. ἐπιμῶ, ut Eust. tradit.

Ἐπιμέμφεαι, Ion. pro ἐπιμέμφῃ, a th. ἐπιμέμφομαι.

Ἐπίμπλω, 2 pers. præt. imperf. a th. πίμπλαμαι: A per contr. ex ἐπίμπλαο: id autem Ion. more ex ἐπίμπλασο factum est exemto σ. ut ἐκρέμω ex ἐκρέμαο, id vero ex ἐκρέμασο.

Ἐπινενησμένος, particip. præt. perf. pass. e th. ἐπινήθω, unde et aor. 1, pass. ἐπινησθεῖσαι.

Ἔπιον, aor. 2, act. verbi πίνω, e th. πίω.

Ἐπιπνείουσαι, Ion. epenthesi τοῦ ι pro ἐπιπνέουσαι, e th. ἐπιπνέω.

Ἐπιπτέσθαι, aor. 2, med. infin. ex ἐπιπτέω aut ἐπίπτημι, ut σχέσθαι e σχέω vel σχῆμι, ἕσθαι ex ἵημι s. ἕω. estque aor. 2, med. indic. ἐπτόμην, unde ap. Soph. περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμην, ut ἐσχόμην itidem a σχέω. Nisi malis esse per sync. pro ἐπιπέτεσθαι. Etym.

Ἐπισμῆ, Ion. pro ἐπισμᾷ, a th. ἐπισμάω.

Ἐπίστῃ, Att. pro ἐπίστασαι, 2 pers. præs. indic. ab ἐπίσταμαι. primum enim ex isto ἐπίστασαι fieri tradunt ἐπίστααι, Ionice exemto σ, unde postea ἐπίστῃ esse per contr.

Ἐπιστήσῃ itidem 2 pers. fut. 1, med. ab eod. ἐπί- B σταμαι, tanquam ex ἐπιστάομαι.

Ἐπιστοβέεσκον, Ion. pro ἐπεστόβουν s. ἐπεστόβεον, e th. ἐπιστοβέω. Varin. ex Apoll.

Ἐπίστω, interdum est 2 pers. præt. imperf. pass. ab ἐπίσταμαι: interdum imper. præs. ejusdem verbi. Dicitur autem per contr. pro ἐπίσταο, quod Ion. more factum est ex ἐπίστασο, exemto σ, ut ἐπίμπλω et ἐκρέμω ex ἐπίμπλαο et ἐκρέμαο, pro ἐπίμπλασο, ἐκρέμασο.

Ἐπίσχεο, Ion. diphthongi resolutione pro ἐπίσχου. imper. aor. 2 med. a th. act. ἐπέχω, mutuante fut. 2, ab ἐπισχέω. Inde est et particip. aor. 2, med. ἐπισχόμενος, necnon particip. aor. 2, act. ἐπισχών.

Ἐπιτεῖλαι, aor. 1, act. infin., a th. ἐπιτέλλω, ut ἐπιστεῖλαι est ab ἐπιστέλλω. Unde et particip. ἐπιτείλας. Inde imper. quoque ἐπίτειλον, et subj. ἐπιτείλω.

Ἐπιτέλλεο, Ion. diphthongi dissolutione pro ἐπιτέλλου: imper. præsens pass. ex eod. ἐπιτέλλω.

Ἐπιτέταται, præt. perf. pass. indic. verbi activi C ἐπιτείνω. facit enim id præt. perf. act. ἐπιτέτακα, tanquam ex ἐπιτάω.

Ἐπιτετράφαται, Ion. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, ut ὀρωρύχαται pro ὀρωρυγμένοι εἰσί. 3 pers. plur. præt. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, ex act. th. ἐπιτρέπω, facta ex 3 sing., inserto α ante ται finale, et tenui in aspiratam conversa.

Ἐπλάγην, aor. 2, pass. verbi πλήττω facientis fut. 2, act. πλαγῶ: ab ἔπλαγον, aor. 2, act. ejusdem th. Dicitur et ἐπλήγην.

Ἐπλάγχθης, aor. 1, pass. ab inus. th. πλάγγω, unde et fut. 1, med. πλάγξομαι. Secundum alios vero per epenthesin τοῦ γ pro ἐπλάχθη e πλάζω.

Ἔπλασε, aor. 1, act. indic. modi ex act. th. πλάττω s. πλάσσω: unde et aor. 1, pass. ἐπλάσθη, faciente præterito perf. passivo tertiam pers. πέπλασται.

Ἔπλεο, Ἔπλευ, et Ἔπλετο, per sync. dicta sunt pro ἐπέλεο, ἐπέλευ, ἐπέλετο, e poët. verbo πέλομαι. priora vero duo Ion. etiam terminationem habent pro ἔπλου s. ἐπέλου, ut σέο et σεῦ pro σοῦ dici D novimus. Sic et ἔπλε affertur per sync. usurpatum pro ἔπελε, ex act. πέλω. At ἔπλει est 3 pers. sing. præt. imperf. verbi πλέω, per contr. ex ἔπλεε.

Ἔπληγον, aor. 2, act. verbi πλήττω facientis fut. 2, act. πληγῶ. Unde pass. aor. 2, ἐπλήγην. Dicitur vero et ἔπλαγον et ἐπλάγην, ex fut. 2, πλαγῶ. Inter quæ discrimen statuunt, dicentes τὰ δι' η ad corpus referri, τὰ δὲ διὰ τοῦ α ad animum.

Ἐπλήθη, aor. 1 pass. verbi activi πίμπλημι mutuantis fut. suum ab inus. th. πλάω.

Ἔπλητο, Ion. pro ἐπέπλητο, sicut ἔδεκτο et ἔλεκτο pro ἐδέδεκτο et ἐλέλεκτο. præt. plusquamperf. pass. verbi activi πίμπλημι, ex inus. th. πλάω. Nonnulli tamen præt. imperf. pass. esse malunt e th. πλῆμι. facit enim id imperf. pass. ἐπλήμην, ἔπλησο, ἔπλητο.

Ἐπλήσθη, aor. 1 pass. verbi activi πλήθω facientis præt. pass. πέπλησμαι, ut σήθω σέσησμαι, νήθω νένησμαι.

Ἔπνευσε, aor. 1, act. verbi πνέω, sicut ἔπλευσε a πλέω est, assumto υ ad ε in fut.

Ἐπνύνθη, aor. 1 pass. tanquam a th. πνύνω, ut ἐπλύνθη a πλύνω. unde comp. ἀμπνύνθη et ἐμπνύνθη, augmento carentia pro ἀνεπνύνθη et ἐνεπνύνθη. Verum et sine ν reperitur ἐμπνύθη et ἔμπνυτο, itidemque ἔπνυτο, tanquam a th. πνύω vel πνῦμι, unde et πέπνυμαι. Omnium mentio ap. Hes. Vide et Ἐσέχυντο paulo infra.

Ἐποῖσαι, aor. 1, infin. modi, a v. ἐπιφέρω, mutuatitius a th. inus. ἐποίω: unde et fut. 1 act. ἐποίσει, et pass. ἐποισθήσεται.

Ἐπομόσαι, aor. 1 act. infin. modi a th. ἐπόμνυμι, faciente fut. 1 act. ἐπομόσω, ex ἐπομόω.

Ἔπορσεν, aor. 1 act. imper. modi, a th. ἐπόρω, faciente fut. 1 act. ἐπόρσω, more Æol.

Ἐπράδειν, Ion. pro ἐπεπόρδειν, præt. plusquamperf. med. verbi πέρδω facientis fut. 2 act. πραδῶ, aor. 2, ἔπραδον, præt. med. πέπραδα, et plusquamp. ἐπεπράδειν, e quo ἐπράδειν, imminuto augm. sicut in ἔκτητο. Itidem vero πέρθω facit fut. 2, πραθῶ, et δέρκω δρακῶ, unde itidem ἔδρακον et ἔπραθον. Suid.

Ἐπράθη, aor. 1 pass. verbi πιπράσκω, ex inus. th. πράω per sync. facto e περάω, ut suo loco docui.

Ἔπραθον, aor. 1, act. verbi πέρθω facientis fut. 2 πραθῶ, ut πέρδω πραδῶ, δέρκω δρακῶ.

Ἔπρασε, aor. 1, act. verbi πιπράσκω, itidem ex inus. th. πράω per sync. facto e περάω.

Ἔπρησε, aor. 1, act. verbi πρήθω, vel etiam verbi πίμπρημι ex inus. th. πράω. At pass. aor. 1, ἐπρήσθην, est duntaxat a πρήθω faciente præt. pass. πέπρησμαι.

Ἐπρήχθην, Ion. pro ἐπράχθην, ab Ion. itidem th. πρήσσω pro πράσσω. Sic ἐπρησσόμην pro ἐπρασσόμην dicitur: et voce activa ἔπρηξε pro ἔπραξε, itidemque in aliis temporibus et modis.

Ἐπρίω, 2 pers. præt. imperf. a th. πρίαμαι: facta per contr. ex ἐπρίαο, Ionice habente exemtum σ. Sic ἐκρέμω, ἐπίστω, et similia, facta sunt ex ἐκρέμαο, ἐπίσταο: hæc autem ex ἐκρέμασο, ἐπίστασο.

Ἔπρωσεν, quod Hes. exp. ἐμοίρασεν, per sync. est ex ἐπεράτωσεν, si verum est quod Eust. dicit πεπρωμένος per sync. esse pro πεπερατωμένος: tanquam e πρόω per sync. itidem dicto pro περατόω.

Ἐπτάμην, aor. 1, med. verbi ἵπταμαι, teste Eust.: forsan per sync. pro ἐπτησάμην. Sunt tamen qui dicant esse aor. 2. πτῆμι enim facere aor. 2 act. ἔπτην, ut ἵστημι ἔστην, unde media voce fieri ἐπτάμην ut ἐστάμην. Inde infin. πτάσθαι, particip. πτάμενος: et in comp. διαπτάσθαι ap. Eur. initio Medeæ, ἀποπτάμενος ap. Hom.

Ἔπταρον, aor. 2, act. indic. verbi πταίρω.

Ἐπτερύγη, aor. 2, pass. verbi πτερύσσομαι.

Ἔπτην, aor. 2, act. verbi ἵπτημι s. πτῆμι, ut ἵστημι facit ἔστην. unde infin. πτῆναι, particip. πτάς. sed rarioris usus.

Ἐπτόμην, aor. 2 med. ejusdem th. ut testantur omnes fere Grammat. quorum tamen nonnulli dicunt eum habere τροπὴν τοῦ α εἰς ο. regulariter enim debuisse dici ἐπτάμην, ut ἐστάμην, ab ἔπτην. alii vero dicunt per sync. esse ex ἐπετόμην, a th. πέτομαι. Unde infin. πτέσθαι, particip. πτόμενος: et in comp. ἐπιπτέσθαι, ἐπιπτόμενος.

Ἐπτωκὼς, Ion. pro πεπτωκὼς, ut ἐκτημένος pro κεκτημένος: particip. præt. perf. activi ἔπτωκα, a th. πίπτω, faciente fut. 1, πτώσω ex inus. v. πτόω.

Ἐπυθόμην, aor. 2, med. verbi πυνθάνομαι, e πύθομαι s. πεύθομαι.

Ἐπωρορέχατο, Ion. pro ἐπορωρεγμένοι ἦσαν. præt. plusquamperf. pass. 3 pers. pluralis facta ex 3 sing. ἐπωρόρεκτο, inserto α ante το, et tenui præcedente versa in aspiratam: sicut ὀρωρύχατο, positum itidem pro ὀρωρυγμένοι ἦσαν, factum est ex ὀρώρυκτο. ac ut hoc est a th. ὀρύσσω, ita illud ab ὀρέγω: ambo habentia reduplicationem Att. primarum duarum præsentis literarum: in eo tamen illud ab hoc differens, quod augmentum transumsit in prius ο sicut ὤρορα. regulariter enim scribi debebat ἐπορωρέχατο. Legitur autem ap. Hes.

Ἐπῴχατο, itidem Ion. pro ἐπῳγμένοι ἦσαν. 3 pers.

plur. præt. perf. pass., facta ex 3 sing. ἐπῷκτο, A inserto α ante το, et tenui versa in aspiratam: a th. simplici οἴγω, faciente fut. 1, act. οἴξω, præt. perf. act. ᾦχα, pass. ᾦγμαι: et in comp. ἐποίξω, ἐπῷχα, ἐπῷγμαι. At ἐπῴχετο, est 3 pers. sing. præt. imperf. pass. a th. ἐποίχομαι. Ambo ap. Hom.

Ἐραίσθη, aor. 1 pass. verbi activi ῥαίω.

Ἐράσθη, Ion. vel poët. pro ἠράσθη, sine augm. aor. 1, pass. verbi ἔραμαι s. ἐράομαι.

Ἐργᾷ, Bœot. pro ἐργάσῃ; 2 pers. sing. fut. 1, medii ex ἐργάζομαι. hoc autem modo formatur. eximitur primum σ, ut itidem in 2 pers. aor. 1 med. et præt. imperf. pass. in άμην terminatorum, necnon imper. pass. in ασο finitorum: deinde α et ῃ in ᾳ contrahuntur, secundum regulam.

Ἔργαθεν, poët. pro εἴργαθεν, sine augm. e th. ἐργάθω.

Ἔρδεσκε, Ion. primum augmento carens, deinde Ion. illam paragogen σκε habens, ut τύπτεσκε: a poët. th. ἔρδω.

Ἔρειο, Ion. itidem pro ἔρου, e th. ἔρομαι: primum sc. B diphthongo ου in εο resoluta, deinde ι ascito ad ε metri causa.

Ἐρείω itidem pro ἐρέω dicitur metri causa assumto ι: unde ἐρείομεν itidem pro ἐρέομεν.

Ἐρέριπτο, sine augm. pro ἐρήριπτο: præt. plusquamperf. pass. verbi ἐρείπω, habens reduplicationem Att. duarum initialium præsentis literarum, et dialysin diphthongi, quæ erat in penultima, sicut ἀλείφω facit ἀλήλιφα et ἀλήλιμμαι. Minus apte quidam e ῥίπτω deducunt.

Ἐρεύμενον, Ion. pro ἐρούμενον, ap. Hesiod. a th. εἴρω s. ἐρέω.

Ἐρέω, Ion. circumflexæ vocalis dialysi pro ἐρῶ: fut. 1, verbi εἴρω.

Ἐρηρέδαται, Ion. pro ἐρηρεισμένοι εἰσί: 3 pers. plur. præt. perf. pass. e th. ἐρείδω: facta ex 3 singulari ἐρήρεισται, inserto primum δα, deinde correpta syllaba præcedente. Sicut πεφράδαται, positum itidem pro πεφρασμένοι εἰσὶ, fit e πέφρασται, correpta penult., et δα ante ται inserto: aliis tamen C e præt. med. hæc formare malentibus.

Ἐρήρεικα, præt. act. verbi ἐρείδω, Att. habens reduplicationem duarum initialium præsentis literarum pro ἤρεικα: unde pass. ἐρήρεισμαι, e quo infin. ἐρηρεῖσθαι.

Ἐρήρικα, præt. perf. act. verbi ἐρίζω, habens et ipsum Atticam duarum initialium præsentis literarum reduplicationem. Unde pass. ἐρήρισμαι.

Ἐρήριφα, præter. perf. activi verbi ἐρείπω, præter Att. istam duarum initialium præsentis literarum reduplicationem, habens etiam συστολὴν τῆς παραληγούσης, exemto ι e diphthongo, sicut ἀλήλιφα ex ἀλείφω. Unde præt. perf. pass. ἐρήριμμαι, ἐρήριψαι, ἐρήριπται: et præt. plusquamperf. ἐρηρίμμην, ἐρήριψο, ἐρήριπτο: ut ἀλήλιμμαι, ἀληλίμμην.

Ἐρηρώτηκα, præt. perf. act. verbi ἐρωτάω, Att. more habens et ipsum repetitas duas initiales literas præsentis. Unde particip. ἐρηρωτηκὼς, ap. Suid.

Ἐρήσομαι, fut. 1, med. verbi ἔρομαι s. ἐρέομαι. unde et aor. 1, med. opt. ἐρήσαιο ap. Hes. quod exp. D ἐρωτήσειας.

Ἐρήτυθεν, Bœot. sync. pro ἐρητύθησαν: 3 persona plur. aor. 1, pass. indic. modi, a th. ἐρητύω, habens συγκεκομμένον ησαν εἰς εν, deinde etiam augmento carens, more poët. et Ion.

Ἐρίδηνα, aor. 1, act. verbi ἐριδαίνω, carens augmento pro ἠρίδηνα.

Ἐριδήσασθαι, poët. more pro ἐρίσαι s. ἐρίσασθαι, facto th. ἐριδέω e fut. 2 ἐριδῶ.

Ἐριδμαίνειν, poët. pleon. τοῦ μ, metri causa, pro ἐριδαίνειν, a th. ἐριδαίνω.

Ἐριζέμεν et Ἐριζέμεναι, Dor. pro ἐρίζειν, e th. ἐρίζω.

Ἐριπεῖν, infin. aor. 2, vel fut. 2 act. e th. ἐρείπω, faciente fut. 2, ἐριπῶ, aor. 2, ἤριπον.

Ἔρξαν, Ion. pro εἶρξαν, omisso augm., aor. 1 act. verbi ἔργω signif. vel Arceo, Prohibeo: vel Facio, ἐργάζομαι. Aliis tamen in hac postrema signif. malentibus esse a ῥέζω κατὰ μετάθεσιν τῶν τῆς πρώτης συλλαβῆς γραμμάτων. Idem dicendum de fut. 1 act. ἔρξω, ἔρξεις: et de participio ἔρξας, ceterisque, vel a fut. vel ab aor. 1 derivatis.

Ἐροίην, Att. pro ἐροῖμι, ut ποιοίην pro ποιοῖμι.

Ἐροῦσι, 3 pers. plur. fut. 1 act. ἐρῶ, e th. εἴρω.

Ἔῤῥαγον, aor. 2 act. verbi ῥήγνυμι s. ῥήσσω facientis fut. 2 act. ῥαγῶ, ut πλήσσω πλαγῶ. Unde aor. 2 pass. ἐῤῥάγην, ut ἐπλάγην.

Ἐῤῥάδαται et Ἐῤῥάδατο, Ion. more pro ἐῤῥασμένοι εἰσὶ et ἐῤῥασμένοι ἦσαν: 3 pers. plur. præt. perf. et plusquamp. pass. ex 3 sing. ἔῤῥασται, correpta primum penult., deinde ante ται et το inserto δα, ut fiunt item πεφράδαται et πεφράδατο e πέφρασται et πέφραστο. Nisi malis formare hæc e præt. med. ἔῤῥαδα, adjecto ται et το. Act. autem horum th. est ῥάζω, signif. i. q. ῥαίνω, Eust. et Etym.

Ἐῤῥάφη, aor. 2 pass. verbi act. ῥάπτω, facientis fut. 2, ῥαφῶ, aspirata sumta loco tenuis, ut in aliis quoque fieri docent exempla.

Ἔῤῥε, imper. verbi ἔῤῥω, signif. μετὰ φθορᾶς ἄπειμι. existimatur enim e φθείρω factum esse aphæresi duarum initialium literarum, Æolibus φθέῤῥω dicentibus.

Ἐῤῥέθην, contra regulam pro ἐῤῥήθην, ut εὑρέθην pro εὑρήθην. aor. 1. pass. verbi ῥῶ. Ambo ap. Var.

Ἔῤῥηξαν, aor. 1, act. verbi ῥήγνυμι s. ῥήσσω.

Ἐῤῥήσω, fut. 1 act. verbi ἔῤῥω, tanquam ex ἐῤῥέω: ap. Aristoph. οὐκ ἐς κόρακας ἐῤῥήσετε;

Ἔῤῥιγα, præt. med. verbi ῥιγέω. cujus 3 pers. ἔῤῥιγεν ap. Hom. Quidam tamen malunt dicere συγκεκόφθαι ἐκ τοῦ ἐῤῥίγηκα.

Ἐῤῥίγῃσι, Ion. s. poët. paragoge pro ἐῤῥίγῃ: 3 pers. sing. præt. perf. med. conj., ab eod. th.

Ἐῤῥίγοντος, partic. præs. act. a th. ἐῤῥίγω, novo et poët. more e præt. perf. transumto in præsens: quale est et κεκλήγω, πεφύκω.

Ἐῤῥίζωμαι, præt. perf. pass. verbi activi ῥιζόω: unde et aor. 1, ἐῤῥιζώθην.

Ἔῤῥιμμαι, præt. perf. pass. verbi activi ῥίπτω. e quo th. et imperf. ἔῤῥιπτον, aor. 1, ἔῤῥιψα, aor. 2, ἔῤῥιφον, tenui in aspiratam versa ut in Ἐῤῥάφη. e pass. autem præt. perf. 2 pers. ἔῤῥιψαι, est imper. ἔῤῥιψο, cujus 3 dualis ἔῤῥιφθον ap. Var.

Ἐῤῥύηκα, præt. perf. act. verbi ῥυέω.

Ἐῤῥύην, aor. 2 pass. ejusdem th.

Ἐῤῥύπηνα, aor. 1, act. verbi ῥυπαίνω. Idque Att. esse tradunt, non item ἐῤῥύπανα.

Ἐῤῥύσατο, aor. 1, med. verbi ῥύομαι. Ab ἐρύομαι enim est potius εἰρύσατο, vel ἐρύσατο sine augm. ap. poëtas. Eust.

Ἔῤῥωγα, præt. perf. med. verbi ῥήγνυμι s. ῥήσσω, habens η vel α versum in ω. regulariter enim dicendum foret ἔῤῥηγα vel ἔῤῥαγα. fut. secundo faciente ῥηγῶ et ῥαγῶ. Unde 3 pers. ἐῤῥώγασι: et partic. ἐῤῥωγώς.

Ἔῤῥωμαι, præt. perf. pass. verbi ῥώννυμι, tanquam e ῥόω. Unde et aor. 1 pass. ἐῤῥώσθην, ut ἐχώσθην: imper. præt. perf. ἔῤῥωσο, infin. ἐῤῥῶσθαι, particip. ἐῤῥωμένος.

Ἐῤῥώσαντο, aor. 1 med. verbi ῥώω, e quo et præt. imperf. ἐπεῤῥώοντο.

Ἔρσω, fut. 1 Æol. verbi ἔῤῥω.

Ἐρυγεῖν, aor. 1, vel fut. 2 act. infin. modi a th. ἐρεύγω, faciente fut. 2, ἐρυγῶ, et aor. 2, ἤρυγον, exemto ε e diphthongo ut et in ἐλεύθω fit.

Ἐρυθήνας, particip. aor. 1 act. e v. ἐρυθαίνω.

Ἐρυκέμεν et Ἐρυκέμεναι, Dor. pro ἐρύκειν, ex ἐρύκω.

Ἔρχαται et Ἔρχατο, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ, et εἰργμένοι ἦσαν. 3 pers. plur. præt. perf. et plusquamperf. pass. a v. εἴργνυμι s. εἴργω, facta ex 3 sing., inserto α ante ται, et præcedente tenui in aspiratam versa: deinde ι e diphthongo sublato et mutato spiritu.

Ἐρχατόωντο, Ion. pro ἐρχατῶντο, e th. ἐρχατόω, novo more facto ex Ion. illo præt. ἔρχατο, ut ἐῤῥίγω, πεφύκω, κεκλήγω, ex ἔῤῥιγα, πέφυκα, κέκληγα.

Ἐρῶ, fut. 1, vel 2, verbi εἴρω.

Ἐρωτῷο, per contr. pro ἐρωτάοιο, ut ἐρωτῷτο pro ἐρωτάοιτο, et ἐρωτῴμην pro ἐρωταοίμην. præs. opt. pass. ab act. th. ἐρωτάω.

Ἓς, aor. 2, imper. modi, e th. ἵημι, ut θὲς e τίθημι, δὸς e δίδωμι. unde comp. ἄνες, ἄφες, πρόες, et similia alia.

Ἐσᾶλτο, secundum quosdam pro ἐσῆλτο, præt. plusquamperf. pass. verbi ἅλλομαι, carens augmento: secundum alios autem itidem augmento carens, sed per sync. pro imperf. εἰσήλλετο, aut aor. 1, med. ἐσήλατο.

Ἔσαν, 3 pers. plur. præt. imperf. a th. εἰμὶ, pro ἦσαν, facta systole: nisi potius est aor. 2, ut ἕσαν, regulariter formatus. corripitur enim η illud aor. 2, verborum in μι, in duali et plurali numero. nam ab ἔθην dicitur ἔθεμεν, ab ἧν ἕμεν, ab ἔδων ἔδομεν.

Ἕσαν, aor. 2, act. indic. modi, a th. ἵημι. interdum ab ἕννυμι s. ἕω est idipsum ἕσαν, sed tunc est aor. 1, act. e fut. ἕσω, carens augmento pro εἷσαν.

Ἕσαντο, sine augm. pro εἵσαντο: aor. 1, med. ejusdem th. ἕω s. ἕννυμι.

Ἐσάπην, aor. 2 pass. verbi activi σήπω.

Ἐσάωθεν, pro ἐσαώθησαν, sync. Bœot. solent enim Bœoti 3 pers. aor. 1, pass. indic. modi, finitas in ησαν, terminare in εν. A th. poët. σαόω. unde est et ἐσάωσε in voce activa, a fut. σαώσω.

Ἔσβεσε, aor. 1, act. verbi σβέννυμι e σβέω.

Ἔσβην, aor. 2, act. verbi σβῆμι, ut βῆμι facit ἔβην.

Ἐσδώμεθα, Dor. pro ἐζώμεθα, e Dor. th. ἕσδομαι pro ἕζομαι.

Ἔσεαι, Ion. pro ἔσῃ: 2 pers. fut. 1, med. a th. εἰμί.

Ἔσει autem Att. est pro eod. ἔσῃ.

Ἐσείσατο, aor. 1, med. verbi activi σείω.

Ἐσεῖται, Dor. pro ἔσεται, fut. 1, med. verbi εἰμί. circumflectunt enim Dores fut. act. et med. ut ἐσοῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται.

Ἐσεσάχατο, præt. plusquamperf. pass. indic., 3 pers. pl. verbi σάττω, facta Ion. more ex 3 sing. ἐσέσακτο, inserto α ante το, et tenui, quæ præcedit, conversa in aspiratam. ut ἔρχαται quoque paulo ante.

Ἐσεσήρει, præt. plusquamperf. med. th. σήρω potius quam σαίρω.

Ἔσευα, aor. 1, act. verbi σεύω, pro ἔσευσα, ablata characteristica consonante futuri, sicut in ἔχευα: Æol. more secundum quosdam Gramm.

Ἐσεῦμαι, Dorice pro ἔσομαι: fut. 1, med. verbi εἰμὶ ex inus. th. ἔω.

Ἐσέφθην, aor. 1 pass. indic. modi, e th. σέβομαι.

Ἐσέχυντο, Ion. pro ἐσκεχυντο, ut ἔπλητο pro ἐπέπλητο, ἔκτηντο pro ἐκέκτηντο. præt. plusquamperf. pass. verbi χέω tanquam e χύνω: ut a πνέω est ἔπνυντο et ἐπνύνθη, tanquam e πνύνω.

Ἐσήκασθεν, Bœot. syncope pro ἐσηκάσθησαν: 3 pers. plur. aor. 1 pass. e th. σηκάζω.

Ἐσήλατο, aor. 1, med. indic. modi, e th. ἐσάλλομαι.

Ἐσημήναντο, aor. 1, med. indic. modi, ex act. ἐσήμηνα: ambo a th. σημαίνω.

Ἕσθαι, aor. 2, med. infin. interdum e th. ἵημι, interdum ex ἕννυμι s. ἕω.

Ἔσθορε, poët. pro εἰσέθορε: aor. 2, act. a th. ἐσθορέω s. εἰσθορέω.

Ἔσθω, poët. th. factum ex ἔδω, pleon. τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς θ, unde ἐσθίω in prosa. quanquam nonnulli ex hoc ἐσθίω, illud ἔσθω per sync. factum dicere malint. Unde particip. ἔσθων. Alioqui ἔσθω, s. εἴσθω, est etiam aor. 2, act. subj., e th. ἐστίθημι.

Ἕσθω, aor. 2, med. imper. 3 pers. sing. ex 2 οὗ, ut θοῦ facit θέσθω, ex act. th. ἵημι. Ἑσθῶ autem est aor. 1, pass. subj., a v. ἕννυμι s. ἕω.

Ἔσκαφα, verbi activi σκάπτω præt. perf. act. vel med. nam σκάπτω facit fut. 2, σκαφῶ, ut ῥάπτω ῥαφῶ, ῥίπτω ῥιφῶ, et similia alia, tenui in aspiratam mutata. unde aor. 2, ἔσκαφον, ut ἔρραφον et ἔρριφον. Ex act. autem ἔσκαφα est pass. ἔσκαμμαι, unde aor. 1 pass. ἐσκάφθην.

Ἔσκε, Ion. pro ἦν, vel potius pro εἶ, ut ὤθεσκε pro ὤθει. nam εἰμὶ facit non solum ἦν in imperf., sed etiam ἔον, (nisi aor. 2 esse malis) sine augm.: cujus 3 pers. ἔε, et εἶ per contr., ex inus. th. ἔω. Sic ἔσκον infra pro ἔον.

Ἔσκεμμαι, præt. perf. pass. verbi σκέπτομαι.

A Ἐσκευάδαται, Ion. pro ἐσκευασμένοι εἰσί: itidemque ἐσκευάδατο pro ἐσκευασμένοι ἦσαν. præt. perf. et plusquamperf. pass. indic. 3 pers. plur. facta ex 3 sing. ἐσκεύασται et ἐσκεύαστο, primum correpta penult., h. e. abjecto σ, deinde inserto δα ante ται et το, ut in ἐρηρέδαται et πεφράδαται dictum est. E th. act. σκευάζω, cujus fut. 1 act. σκευάσω, præt. ἐσκεύακα, pass. ἐσκεύασμαι.

Ἐσκίδναντο, præt. imperf. pass. verbi σκίδναμαι.

Ἔσκλη, aor. 2 act. vel præt. imperf. verbi inus. σκλῆμι, ut ἔβην e βῆμι est.

Ἔσκληκα, præt. perf. act. ejusdem σκλῆμι, facti per sync. e σκελέω. unde particip. ἐσκληκώς.

Ἔσκον, Ion. pro ἦν, Eram: vel potius pro ἔον. imperf. verbi subst. ἔω: vel etiam aor. 2, ut quidam volunt.

Ἐσμὲν, 1 pers. plur. indic. ab eod. th. εἰμί.

Ἔσμηγμαι, præt. perf. pass. verbi activi σμήχω.

Ἔσο, ἔστω, 2 et 3 pers. imper. præsentis, a th. εἰμί.

Ἔσομαι, fut. 1 med. ejusdem verbi εἰμὶ, ex inus. th.

B ἔω.

Ἐσορῇ, Dor. pro ἐσορᾷ ap. Theocr. Itidemque ἐσορῇς pro ἐσορᾷς. A th. ἐσοράω.

Ἐσοῦμαι, Dor. itidem pro ἔσομαι, fut. 1 med. verbi εἰμὶ ex ἔω. Solent enim Dores circumflectere fut. act. et med., dicentes ἐσοῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται, et sic deinceps.

Ἔσπακα, præt. perf. act. verbi σπάω.

Ἔσπαρκα, præt. perf. act. verbi σπείρω. unde pass. præt. perf. ἔσπαρμαι: et infin. ἐσπάρθαι. Itidem vero κείρω facit κέκαρμαι.

Ἔσπεικα, præt. perf. act. verbi σπένδω ex inus. th. σπείδω. Unde præt. pass. ἔσπεισμαι, e quo infin. ἐσπεῖσθαι, et particip. ἐσπεισμένος. Aor. 1 act. ἔσπεισα: med. ἐσπεισάμην.

Ἔσπεο, vide in seq. Ἔσπον.

Ἔσπετε, vide in Ἔσπομαι.

Ἔσπομαι, poët. epenth. pro ἕπομαι dicitur: unde particip. ἐσπόμενος. Itidemque ἔσπω pro ἕπω. Unde imper. ἔσπετε pro εἴπετε, Dicite, frequens ap.

C Hom. qui et præcedente ἔσπομαι non minus crebro utitur, ac inter alia opt. ἐσποίμην, et particip. ἐσπόμενος. Idem vero et imperfecto ἔσπετο utitur, sine augm.: Od. A. Ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.

Ἔσπον, aor. 2 act. poëtici verbi σπέω. Unde infin. σπεῖν, et particip. σπών: et in compos. ἐπισπεῖν, ἐπισπών. Item media voce ἐσπόμην, σπέσθαι, σπόμενος: et in comp. ἐπεσπόμην, ἐπισπέσθαι, ἐπισπόμενος. quod particip. præ aliis frequens est ap. Hom. Meminit vero et Hes. hujus aoristi 2 med. indic. modi: afferens ἔσπεο pro ἠκολούθεις, et ἔσπετο pro ἠκολούθησε. Meminit et participii σπόμενος: afferens præterea σπείομεν et σπεῖο habentia insertum ι et resolutionem Ion. vocalis circumflexæ. illud enim pro σπῶμεν dicitur, primum διαλυθέντος τοῦ ῶ εἰς εο, καὶ διὰ τὸ μέτρον ἐπενθέντος τοῦ ι: hoc vero pro σποῦ, dissoluta itidem vocali circumflexa οῦ in εο, et inserto ι metri causa. Errant igitur qui ἔσπον esse aiunt aor. 2 verbi σπάω.

D quanquam iis Hes. quoque astipulari videtur, dum ἐπίσπῃ exp. ἐπισπάσηται, καταλάβῃ.

Ἔσσα, poët. pro εἷσα, geminato σ metri causa, et abjecto augm. aor. 1 act. interdum ab ἕω s. ἕννυμι, Induo, interdum ab ἕω s. ἕζω, Sedere facio, καθίζω.

Ἕσσαι poët. itidem pro ἕσαι, σ geminato metri gratia: aor. 1 act. infin. modi ab iisdem th. Unde med. voce ἕσσασθαι. Interdum tamen ἕσσαι est 2 pers. præt. perf. pass. eorundem th. pro ἕσαι, a pr. pers. ἕμαι. sicut ἕσσο quoque pro ἕσο dicitur in plusquamperf.

Ἔσσαν, poët. rursum pro ἔσαν, duplicato σ ut metro succurreretur: 3 pers. plur. præt. imperf. act. a th. εἰμί.

Ἕσσας, particip. aor. 1 ἕσσα. Qui aor. 1 act. ἕσσα, media voce facit ἑσσάμην, unde infin. ἕσσασθαι, et particip. ἑσσάμενος.

Ἕσσε, 3 pers. aoristi illius ἕσσα, de quo supra.

Ἔσσεαι, poët. pro ἔσῃ, geminato primum σ metri causa, deinde η resoluto in εαι more Ion. 2 pers. fut. ἔσομαι, e th. εἰμί.

Ἐσσεῖται, habet et ipsum metri gratia duplicatum σ, pro ἐσεῖται. quod ἐσεῖται, Dor. esse pro ἔσεται, supra dixi.

Ἔσσεται, eod. modo geminato σ dicitur pro ἔσεται: 3 pers. sing. fut. ἔσομαι.

Ἔσσευαν, Ἐσσεύαντο, similiter ap. poëtas duplicata litera σ proferuntur cogente metro, pro ἔσευαν et ἐσεύαντο, a th. σεύω. Ambo autem aor. 1 sunt, indic. modi, sed prius activæ, posterius mediæ vocis: ambo etiam carentia σ characteristica litera futuri, ut ἔχευα. Similiter ἔσσευμαι (quod est 1 pers. sing. præt. perf. pass. ex eod. th.) dici potest pro ἔσευμαι positum esse: hoc autem, Ion. pro σέσευμαι, ut ἐβούλευκα pro βεβούλευκα, ἔκτημαι pro κέκτημαι. licet alii malint in hoc ἔσσευμαι, ut et in ἔσσυμαι et reliquis ejusmodi, esse metathesin τῶν τῆς ἀρχούσης γραμμάτων.

Ἔσσηται quoque pro ἔσηται dictum videtur, esseque aor. 1 med. conj. a th. εἰμί. Hes. tamen in indic. modo exp. futuro ἔσται.

Ἐσσὶ, poët. et contra regulas gramm. pro εἶ s. εἶς, Es: 2 pers. præs. indic. a th. εἰμί. licet Varin. annotet poëtice usurpari pro ἐστὶ quoque. Nunquam autem asciscit ν, seq. vocali aliqua, Eust.

Ἔσσο, poët. rursum geminatum metri causa σ habet pro ἔσο: estque imper. præs. verbi εἰμί. At ἕσσο, itidem geminatum habens σ pro ἕσο, abjecto augm. pro εἷσο, est 2 pers. sing. præt. plusquamperf. pass. a th. ἕννυμι s. ἕω, faciente fut. 1 act. ἕσω, præt. εἷκα, pass. εἷμαι, et plusquamperf. εἵμην.

Ἐσσόμενος, similiter pro ἐσόμενος: particip. fut. 1, a th. εἰμί.

Ἕσσον, itidem pro ἕσον geminato metri causa σ, imper. aor. 1 act. ab eod. th. cujus aor. 1 act. indic. est ἕσσα, ut paulo supra docui.

Ἔσσυθεν, Bœot. pro ἐσσύθησαν. aor. 1 pass. indic., a th. σύω, habens et ipse metri causa duplicatum σ.

Ἔσσυται et Ἔσσυτο, dici possunt et ipsa habere σ metri gratia geminatum, ut in ἔσσευαν paulo supra admonui: afferens tamen et aliorum super iis sententiam. sunt autem ab eod. th. σύω.

Ἔσσωμαι, Ion. pro ἥσσημαι, ab ἑσσόομαι Ion. th. pro ἡσσάομαι: caret autem augmento pro ἥσσωμαι.

Ἔσταα, per sync. pro ἕστηκα, verso simul η in α, ut volunt nonnulli. præt. perf. verbi ἵστημι mutuantis fut. 1 a στάω.

Ἔσταθεν, pro ἐστάθησαν, Bœot. sync., ut ἔσσυθεν pro ἐσσύθησαν. aor. 1 pass. ejusdem verbi facientis præt. pass. ἕσταμαι, e cujus 3 pers. fit aor. ille ἐστάθην.

Ἔσται, per sync. prò ἔσεται: 3 pers. sing., fut. ἔσομαι, ex εἰμί.

Ἐσταίην, opt. præs. act. verbi ἕστημι, unde et imper. ἕσταθι, infin. ἑστάναι, et particip. ἑστάς: et in cómp. ἀφέσταθι, ἀφεστάναι. Varin.

Ἔστακα, per systolen et τροπὴν τοῦ η εἰς α pro ἕστηκα: itidemque ἑστακέναι pro ἑστηκέναι præt. perf. verbi ἵστημι.

Ἔστακτο, præt. plusquamperf. pass. verbi στάζω, regulare.

Ἐσταλάδατο, Ion. pleon. syllabæ δα pro ἐστάλατο, signif. ἐστολισμένοι ἦσαν seu ἐσταλμένοι. Apud Hes.

Ἐστάλαται et Ἐστάλατο, Ion. pro ἐσταλμένοι εἰσὶ et ἐσταλμένοι ἦσαν. 3 pers. plur. præt. perf. et plusquamperf. passivi, verbi activi στέλλω, factæ ex 3 sing. ἔσταλται et ἔσταλτο, inserto α ante ται et το.

Ἔσταλκα, præt. perf. act. ejusdem th. στέλλω: unde præt. perf. pass. ἔσταλμαι, et inde præt. plusquamperf. ἐστάλμην, et aor. 1 pass. ἐστάλθην.

Ἔσταλον, aor. 2 act. ejusdem verbi: e quo pass. ἐστάλην.

Ἔσταμεν, secundum Eust. per sync. usurpatum est pro ἑστήκαμεν, præt. perf. act. verbi ἵστημι ex ἱστάω. Alii tamen dicunt esse præsentis temporis e th. ἕστημι. de quo vide quæ in Ἐσταίην tradidi ex Var.

Ἔσταν, Bœot. sync. pro ἔστησαν, ut ἔθεν pro ἔθεσαν, ἔδον pro ἔδοσαν. 3 pers. plur. aor. 2 act. indic. a th. ἵστημι. Scribitur et ἕσταν aspirata pr. litera,

A quod potius ex ἕστασαν videtur συγκεκόφθαι.

Ἑστάναι, secundum quosdam συγκέκοπται ἐκ τοῦ ἑστηκέναι s. ἑστακέναι: tuncque est præt. perf. act. a th. ἵστημι: secundum alios autem præs. est infin., e th. ἕστημι, ut ἱστάναι ex ἵστημι. Vide Ἐσταίην.

Ἕστασαν, per sync. pro ἑστήκεισαν, verso etiam η in α, ut Eust.: alii, pro ἑστάκεισαν, itidem per sync. Quidam tenui spiritu ἔστασαν scribunt, et habere dicunt τροπὴν τοῦ η εἰς α, esseque aor. 2, pro ἔστησαν.

Ἑστᾶσι, per contr. pro ἑστάασι: hoc autem per sync. et τροπὴν τοῦ η pro ἑστήκασι, ut tradunt nonnulli, innuentes esse præt. verbi ἵστημι. Potest tamen esse etiam præs. temporis, e th. ἕστημι, ut ἱστᾶσι ex ἵστημι. de quo them. vide in Ἐσταίην supra.

Ἑστάτω quoque nonnulli tradunt per sync. esse pro ἑστακέτω. potest tamen et ipsum esse præs. imper. ex 2 pers. ἕσταθι, ab ἕστημι. Vide itidem Ἐσταίην.

Ἑστὼς, particip. præt. ἕσταα, e th. ἵστημι.

B Ἔστειλε, aor. 1 act. verbi στέλλω: unde voce media ἐστείλατο.

Ἐστέρημαι, præt. perf. pass. verbi στερίσκω e στερέω. unde aor. 1 pass. ἐστερήθην.

Ἐστεφάνιξα, aor. 1 act. verbi στεφανίζω, Dorice pro ἐστεφάνισα.

Ἑστεὼς, pro ἑστὼς ap. Hom. e præt. perf. ἕστεα pro ἕσταα, ab ἵστημι. Dicit enim, ἑστεότ' εἰν ἀΐδαο.

Ἔστη, aor. 2 act. verbi ἵστημι, ut τίθημι facit ἔθην. habet 3 pers. plur. ἔστησαν communem cum aor. 1 ἔστησα, sed in eo differentem, quod neutram habeat signif., at aor. 1, transitivam.

Ἕστηκα, præt. perf. act. verbi ἵστημι. unde plusquamperf. ἑστήκειν, et particip. ἑστηκώς. Alii tamen med. vocis esse hæc volunt e th. ἑστήκω.

Ἑστήκειν, ap. Hom. pro ἑστήκει, facta contr. Ionici ἑστήκεεν, in quo ν propter seq. vocalem ascitum est. Ambo 3 pers. sing. præt. plusquamperf. a th. ἵστημι.

C Ἑστήκαντι, Dor. pro ἑστήκασι. præt. perf. verbi ἵστημι.

Ἑστήξει et Ἑστήξεται, fut. 1 act. et med. verbi ἑστήκω, facti e præt. ἕστηκα.

Ἔστησε, aor. 1 act. verbi ἵστημι facientis fut. 1 act. στήσω, e στάω. 3 pers. plur. ἔστησαν, ejusdem aor. ead. est terminatione cum 3 aor. 2, sed non item significatione, ut annotavi in Ἔστη.

Ἐστησάμην, aor. 1 med. ex act. ἔστησα, ab eod. th.

Ἑστηὼς quoque per sync. dici pro ἑστηκὼς, ut ἑσταὼς pro ἑστακὼς, κεκοτηὼς pro κεκοτηκὼς, κεχαρηὼς pro κεχαρηκὼς, annotant nonnulli recentiores Gramm.

Ἐστιάθη, Ion. pro εἱστιάθη, omisso augm., a th. ἑστιάομαι. ap. Hes.

Ἔστιβεν, aor. 2 act. verbi στείβω, facientis fut. 2, στιβῶ.

Ἐστιχόωντο, poët. pro ἐστιχῶντο, præt. imperf. pass. verbi στιχάομαι.

Ἕστο, poët. s. Ion. pro εἷστο: 3 pers. sing. præt. plusquamperf. pass. a th. ἕννυμι s. ἕω, facientis fut. 1 act. ἕσω, præt. perf. εἷκα, unde pass. εἷμαι.

D Ἔστον, 2 et 3 dualis numeri, præs. temporis, e th. εἰμί.

Ἔστοργα, præt. perf. med. verbi στέργω, ut ἔοργα.

Ἐστόρεσα, aor. 1 act. verbi στορέννυμι e στορέω, faciente fut. 1 act. στορέσω. Unde et aor. 1 pass. ἐστορέσθη.

Ἐστόρωται, in 3 sing. perfecti pass. ab eod. th. Dor. pro ἐστόρεσται dicitur, ut e recentioribus quidam tradunt.

Ἔστραμμαι, præt. perf. pass. verbi act. στρέφω, ut τέτραμμαι est e τρέφω, verso ε in ᾰ.

Ἐστρατόωντο, Ion. vel poët. pro ἐστρατῶντο, pleon. τοῦ ο, e th. στρατάομαι.

Ἐστράφατο, Ion. pro ἐστραμμένοι ἦσαν: 3 pers. plur. præt. plusquamperf. pass. a th. eodem, facta ex 3 sing. ἔστραπτο, inserto α ante το, et tenui præcedente commutata in aspiratam.

Ἐστρέφθην, aor. 1 pass. verbi act. στρέφω, ex 3 præt. ἔστραπται, α præteriti reverso in ε præsentis.

Ἔστροφα, præt. perf. med. ejusdem verbi, ut τέτροφα

ε τρέφω est, ε verso in ο, ut in aliis fieri solet bisyllabis ε in priore syllaba habentibus, ut sunt λέγω, πλέκω, πέκω, πείθω, σπείρω, et similia.

Ἔστρωμαι, præt. perf. pass. verbi activi στρώννυμι, e στρόω faciente fut. 1 act. στρώσω, ut χώννυμι e χόω facit χώσω.

Ἔστρωσα, aor. 1 act. ejusdem th.

Ἔστυγον, aor. 2 act. verbi στυγέω, facientis fut. 2 στυγῶ.

Ἔστω, 3 pers. imper. præs. a th. εἰμί.

Ἐστωμυλάμην, aor. 1 med. verbi στωμύλλω.

Ἔστων, Att. sync. pro ἔστωσαν ponitur, ut ἐφέστων quoque pro ἐφέστωσαν: duali numero usurpato pro plurali. est enim ἔστων dualis numeri, pers. 3, imper. a th. εἰμί: ἔστωσαν autem pluralis numeri, et 3 pers., ejusdem alioqui modi, et ab eod. th.

Ἑστὼς, particip. præt. perf. syncopen itidem passum, factumque ex ἑστηκὼς s. ἑστακὼς, vel potius ex ἑσταὼς aut ἑστεὼς, absorpta vocali præcedente. Itidem in comp. ἀνεστὼς, ἀφεστὼς, διεστὼς, ἐνεστὼς, ἐφεστὼς, καθεστὼς, et ceteris.

Ἐσύθην, aor. 1 pass. verbi σύω, ut ἐχύθην est e χύω.

Ἐσυνῆκεν, ap. Alcæum, et ἐξυνῆκε ap. Anacr., Attice pro συνῆκε s. ξυνῆκε, Att. more ascito duplici augm., ut in πεπαρῴνηκα, ἠνώχληκα, παρηνώχληκα, a παροινέω, ἐνοχλέω, παρενοχλέω. Etym. Est autem aor. 1 irreg. verbi συνίημι s. ξυνίημι, facientis fut. 1 act. ξυνήσω, tanquam a ξυνέω s. συνέω.

Ἐσφάγην, aor. 2 pass. verbi σφάττω, facientis fut. 2 σφαγῶ, et aor. 2 ἔσφαγον.

Ἐσφάλην, aor. 2 pass. verbi act. σφάλλω, facientis fut. 2 act. σφαλῶ, et aor. 2, ἔσφαλον.

Ἔσφαλμαι, præter. perf. pass. ejusdem th., ex activo ἔσφαλκα.

Ἔσφαξα, aor. 1 act. verbi σφάζω s. σφάττω.

Ἔσφηλα, aor. 1 act. verbi σφάλλω, ut ἔπηλα a πάλλω, ἔψηλα a ψάλλω.

Ἐσχέθην, aor. 1 pass. verbi activi ἔχω s. σχέω, facientis fut. 1 act. σχήσω, præt. perf. ἔσχηκα, pass. ἔσχημαι. e cujus 3 pers. ἔσχηται fit hic aoristus ἐσχέθην, commutata vocali longa in brevem, ut in εὑρέθη, ἐῤῥέθη, et similibus. Ἔσχεθεν autem est 3 pers. singul. præt. imperf. act. e th. σχέθω: nonnunquam tamen et Bœot. sync. usurpatum esse potest pro ἐσχέθησαν, ut ἐμήνυθεν pro ἐμηνύθησαν, et similia: tuncque rursum est aor. 1 pass. a th. σχέω, plur. num. et 3 personæ.

Ἔσχηκα, præt. perf. act. ejusdem th. σχέω.

Ἔσχον, aor. 2 act. verbi ἔχω, mutuatitius ab eod. v. σχέω. Unde aor. 2 med. ἐσχόμην.

Ἔσω, fut. 1 act. verbi ἕω signif. vel Induo, (pro quo ἕννυμι potius dicitur) vel Sedere facio: pro quo usitatius est ἕζω, necnon ἵζω.

Ἐσώθην, aor. 1 pass. verbi act. σώζω, ex 3 pers. sing. præt. perf. σέσωσται, detracto σ.

Ἐτάγην, aor. 2 pass. verbi act. τάσσω facientis fut. 2 act. ταγῶ, aor. 2 ἔταγον.

Ἐτάθην, aor. 1 pass. verbi act. τείνω, facientis præt. perf. act. τέτακα, pass. τέταμαι, tanquam e th. τάω.

Ἐτάκην, aor. 2 pass. verbi act. τήκω, facientis fut. 2 act. τακῶ, aor. 2 ἔτακον.

Ἔταμον, aor. 2 act. verbi τέμνω vel τάμνω.

Ἐταρίσσατο, aor. 1 med. augmento carens et σ duplicatum habens metri causa: e poët. th. ἑταρίζω, pro quo in prosa dicitur ἑταιρίζω.

Ἔτασον, aor. 1 act. imper., e th. act. ἐτάζω.

Ἐτάφην, aor. 2 pass. verbi activi θάπτω, facientis fut. 2 act. ταφῶ, aor. 2 ἔταφον, tenui in aspiratam versa, ut ἐῤῥίφην, ἐσκάφην, ἐῤῥάφην, e ῥίπτω, σκάπτω, ῥάπτω.

Ἐτεθήλει, præt. plusquamperf. med. verbi θάλλω, ectasin habens penultimæ syllabæ pro ἐτεθάλει, metri gratia ab Hom. admissam. regulariter enim e fut. 2 θαλῶ, fit præt. med. τέθαλα, unde particip. τεθαλυῖα ap. Eundem frequentissimum: irregulariter vero propter metrum τέθηλα, non minus crebrum ap. Eund.

Ἐτέθην, aor. 1 pass. verbi act. τίθημι, facientis fut. 1 act. θήσω, e θέω, (verbo inus.) præt. perf. τέθηκα, et voce pass. τέθημαι s. τέθειμαι: e cujus 3

A pers. sing. τέθηται s. τέθειται, aor. hic ἐτέθην, correpta penult. et aspirata versa in tenuem propter aliam immediate sequentem aspiratam, ut in ἐτύθην, a θύω.

Ἐτέθηπε, Ion. pro ἐτεθήπει: 3 pers. præt. plusquamperf. med. verbi θήπω, facientis præt. med. τέθηπα.

Ἐτεθνήκειν, præt. plusquamperf. verbi θνήσκω, facientis fut. θνήξω, præt. τέθνηκα.

Ἔτεινα, aor. 1 act. verbi act. τείνω.

Ἔτεκον, aor. 2 act. verbi τίκτω, ex inus. th. τέκω.

Ἐτελείετο, Ion. et poët. pro ἐτελεῖτο, nulla facta contr. ex imperf. pass. ἐτελέετο, et ascito ι ad ε metri causa. ut et τελείω dicunt iidem Iones pro τελέω.

Ἐτέλεσε, aor. 1 act. ejusdem verbi τελέω, facientis fut. 1 τελέσω, retento ε. E quo est et pass. aor. 1 ἐτελέσθην, factus ex 3 pers. sing. præteriti passivi τετέλεσται.

Ἔτεμε, aor. 2 act. verbi τέμνω: ἔταμον potius a τάμνω est. Unde pass. aor. 2 ἐτέμην.

Ἔτερσε, aor. 1 act. verbi τείρω, Æolice, ut ἔκερσε e

B κείρω est. Alioqui est et a τέρσω, Exsicco, unde τερσαίνω etiam.

Ἐτετάλμην, præt. plusquamperf. pass. verbi act. τέλλω, facientis præt. perf. act. τέταλκα, ut ἔσταλκα, pass. τέταλμαι, ut ἔσταλμαι.

Ἐτετάχατο, verbi activi τάσσω in præt. plusquamperf. pass. 3 pers. plur. Ion. pro ἐτεταγμένοι ἦσαν, ex 3 sing. ἐτέτακτο, inserto α ante το, et tenui præcedente versa in aspiratam. Sic ἐσεσάχατο supra.

Ἐτετεύχατο, Ion., ut præcedens ἐτετάχατο, 3 pers. plur. præt. plusquamperf. pass. a th. act. τεύχω, facta ex 3 sing. ἐτέτευκτο, inserto α ante το, et tenui præcedente versa in aspiratam. Communi lingua dicitur ἐτετευγμένοι ἦσαν.

Ἔτετμεν, imperf. inusitati verbi τέτμω, facti e τμῶ pleonasmo syllabæ τε: pro quo in prosa dicitur τέμνω. Nisi pleonasmum esse malis τοῦ τ pro ἔτεμε.

Ἐτετρήχει, præt. plusquamperf. med. tanquam e τρήχω vel τρηχέω: cujus usus ap. poëtas duntaxat

C est pro ἐτετράχυντο.

Ἐτέτυκτο, præt. plusquamperf. pass. verbi τεύχω tanquam e τύχω. Usurpatur vero et ipsum tantummodo a poëtis. 2 pers. est ἐτέτυξο, e prima ἐτετύγμην.

Ἐτετύφεα, Ion. pro ἐτετύφειν, et ἐτετύφεε pro ἐτετύφει: ut ἐπεποιήκεα pro ἐπεποιήκειν, et ἐπεποιήκεε pro ἐπεποιήκει, resoluta diphthongo et abjecto ν. Est autem præt. plusquamperf. act. verbi τύπτω.

Ἐτητοίμακα, præt. perf. act. verbi ἑτοιμάζω, Att. pro ἡτοίμακα, reduplicatis duabus initialibus literis præsentis. Dicitur vero pro eodem et ἐτητόμακα, exemto ι e diphthongo.

Ἐτίθει, 3 pers. præt. imperfecti, e v. τίθημι, Att. more transumta ab inus. th. τιθέω, ut ἠφίει ex ἀφιέω.

Ἐτίθου, 2 pers. præt. imperf. pass. ἐτιθέμην, pro ἐτίθεσο. Solent enim Iones exemto σ dicere ἐτίθεο, ut ἐκρέμαο pro ἐκρέμασο: unde postea Attice et in communi lingua factum ἐτίθου, per contr. Sunt vero ex eod. th. τίθημι.

Ἔτλην, præt. imperf. vel aor. 2 verbi τλῆμι facti e

D τλάω.

Ἔτμαγεν, Bœot. sync. pro ἐτμάγησαν, ab ἐτμάγην, aor. 2 pass. verbi activi τμήγω s. τμήσσω facientis fut. 2 act. τμαγῶ, aor. 2 ἔτμαγον. Alioqui et 3 pers. sing. esse potest aoristi 2 act. habens ascitum ν, pro διέτμαγε.

Ἔτμηγον, aor. 2 act. ejusdem th. τμήγω s. τμήσσω, facientis fut. 2 act. non solum τμαγῶ, sed etiam τμηγῶ, ut πλήσσω et πλαγῶ facit et πληγῶ.

Ἐτμήθην, aor. 1 pass. verbi τέμνω, tanquam e τμάω. facit enim fut. 1 act. τμήσω, præt. perf. τέτμηκα, pass. τέτμημαι, e cujus 3 pers. τέτμηται fit aor. ille.

Ἔτμηξα, aor. 1 act. verbi τμήγω s. τμήσσω.

Ἔτον, ἔτην, Ἔμεν, ἔτε, ἔσαν, dual. et plur. aor. 2 act. a th. ἵημι, facientis in prima sing. ἧν, ut ἔθην.

Ἔτραγον, aor. 2 act. verbi τρώγω, tanquam e τράγω vel τραγέω.

Ἔτραπεν, aor. 2 act. verbi τρέπω facientis fut. 2 τραπῶ. quo Hom. in pass. signif. usus est pro ἐτράπη, (est enim ἐτράπην aor. 2. pass. ex act. illo ἔτραπον)

dicens, 'Ες δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, ut annotat Eust. Alioqui enim subaudiendus foret accus. aliquis, nimirum τοὺς ἵππους vel ἑαυτόν. Media voce dicitur ἐτραπόμην, ἐτράπου, ἐτράπετο. Rursum ἔτραπεν potest alicubi Bœot. sync. positum esse pro ἐτράπησαν, in aor. 2 pass.

'Ετράφην, aor. 2 pass. verbi τρέφω, facientis fut. 2 act. τραφῶ, et aor. 2 ἔτραφον.

"Ετρεσα, aor. 1 act. verbi τρέω facientis fut. 1 τρέσω, retento ε.

"Ετρησε, aor. 1 act. verbi τίτρημι s. τιτράω, e th. τράω.

"Ετριγον, aor. 2 act. verbi τρίζω facientis fut. 2 τριγῶ, verso ζ in γ, ut alia quoque 2 conjug. verba in ζω desinentia, κράζω, κλάζω.

'Ετρύφη, aor. 2 pass. verbi activi θρύπτω, facientis fut. 2 act. τρυφῶ, ut ῥάπτω ῥαφῶ, ῥίπτω ῥιφῶ, et similia, quæ tenuem mutant in aspiratam. propter quam etiam aspiratam coactum est verbum hoc præcedentis syllabæ aspiratam vertere in tenuem, ne duæ aspiratæ concurrentes τραχύτητα quampiam et cacophoniam efficerent. sicut ἐτύθην quoque et ἐτέθην mutarunt thematis sui aspiratam θ in tenuem, a θύω et τίθημι.

"Ετρωσα, aor. 1 act. verbi τιτρώσκω, ex inus. th. τρόω, unde fut. 1 τρώσω. Pass. aor. 1 est ἐτρώθην, e præt. pass. τέτρωμαι 3 persona sing. quæ est τέτρωται.

'Ετύθην, aor. 1 pass. verbi θύω, in quo aspirata præsentis litera θ versa est in tenuem propter sequentem immediate aliam aspiratam: qualem mutationem factam esse in 'Ετέθην quoque et 'Ετρύφην, paulo supra admonui.

'Ετύχθην, aor. 1 pass. verbi act. τεύχω, abjectum habens ε e diphthongo. nisi potius est ex inus. th. τύχω vel τύκω.

"Ετυχον, aor. 2 act. verbi τυγχάνω, e τεύχω faciente fut. 2 τυχῶ, sublato ε e diphthongo.

Εὔαδε, pleon. Æol. τοῦ υ, pro ἕαδε, mutato simul spiritu. hoc autem ἕαδε factum est (resoluta Ionice s. Att. vocali circumflexa ῆ in εα) ex ἧδε, aor. 2 verbi poëtici ἁνδάνω s. ἅδω, ut supra docui.

Εὐγνοίης ap. Hom. pro εὖ γνοίης.

Εὐηγγέλην, aor. 2 pass. verbi εὐαγγελέω, intrinsecus habens augm.

Εὐήκτουν, præt. imperf. verbi εὐεκτέω, intrinsecus habens augm.

Εὐηρέστησα, aor. 1 act. verbi εὐαρεστέω, similis præcedentibus.

Εὑράμην, per sync. pro εὑρησάμην, ut tradunt quidam Gramm. vet.: aor. 1 med. verbi act. εὑρίσκω mutuantis futurum εὑρήσω ex εὑρέω. Nisi quis ex εὕρω malit facere fut. 1 εὑρῶ, aor. 1 act. εὗρα, indeque medium εὑράμην. E quo infin. εὕρασθαι. Ambo autem rarioris usus sunt: atque adeo quidam eorum usu interdicunt.

Εὑρὲ, aor. 2 act. imper. modi, Attice mutatum habens accentum pro εὗρε, ut εἰπὲ pro εἶπε, λαβὲ pro λάβε. Fit autem ex indic. εὗρον.

Εὑρέθην, aor. 1 pass. verbi ejusdem εὑρίσκω ex εὑρέω, faciente fut. 1 act. εὑρήσω, præt. perf. act. εὕρηκα, pass. εὕρημαι. e cujus 3 pers. εὕρηται factus est aor. ille εὑρέθην, mutata vocali longa in brevem. Unde particip. εὑρεθεὶς, et infin. εὑρεθῆναι.

Εὑρήσω, fut. 1 act. verbi εὑρίσκω, ex inus. th. εὑρέω: e quo aor. 1 εὕρησα, et præt. perf. εὕρηκα.

Εὗρον, aor. 2 act. ejusdem th. ex eod. v. εὑρέω. facit enim fut. 2 εὑρῶ, unde hic aor. εὗρον, et inde aor. 2 med. εὑρόμην.

Εὔρυναν, aor. 1 act. verbi εὐρύνω, carens augmento.

Εὗσαν, aor. 1 act. verbi εὕω, facientis fut. 1 act. εὕσω.

Εὔχεο, Ion. pro ηὔχου, primum omisso augm., deinde diphthongo ου resoluta in εο. 2 pers. præt. imperf. pass. a th. εὔχομαι.

Εὐχετοῴμην, pleon. poët. τοῦ ο pro εὐχετῴμην. est autem hoc εὐχετῴμην opt. præs. per contr. ex εὐχεταοίμην, a th. εὐχετάομαι. sicut βοῴμην fit e βοαοίμην: et pleon. τοῦ ο βοοῴμην.

Εὔχθω, 3 pers. imper. modi, præt. perf. pass. e 2 εὖξο. Ambo e th. εὔχομαι.

'Εφαάνθην, vide in 'Εφάνθην.

"Εφαγον, aor. 2 verbi φάγω, facientis fut. 2 φαγῶ.

A 'Εφαλῶν, quod Hes. exp. προσηλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν, e th. ἐφηλόω.

'Εφάμην, aor. 2 med. verbi φημὶ, ex aor. 2 act. ἔφην, ut ἐθέμην ex ἔθην. Etym.

"Εφαν, Bœot. sync. pro ἔφασαν, ut ἔβαν pro ἔβασαν, exemta syll. σα. est autem præt. imperf. act. ejusdem th. Idem Etym.

'Εφάνην, aor. 2 pass. verbi act. φαίνω, facientis fut. 2 φανῶ, aor. 2 ἔφανον.

'Εφάνθην, aor. 1 pass. ejusdem th., facientis præt. pass. πέφαμμαι, e cujus 3 pers. πέφανται aor. ille formatus est. Poëtæ autem ἐφαάνθην dicunt pleonasmo τοῦ α, necnon φαάνθην sine augm., pro eod.

'Εφάρξαντο, aor. 1 med. verbi φάργνυμι, facientis fut. 1 act. φάρξω. Factum est autem φάργνυμι hoc e φράσσω, transpositis literis, meminitque ejus Hes. afferens ἐφάργνυσαν, quod exp. ἔφραξαν. quamvis id potius sit aor. 1 act. e th. φαργνύω.

'Εφέηκαν, Ion. s. poët. pro ἐφῆκαν: aor. 1 act. verbi ἐφίημι, facientis fut. 1 ἐφήσω ex inus. th. ἐφέω:

B habens η circumflexum Ion. more dissolutum in έη. ut et προέηκα, ξυνέηκα, et similia, dicuntur pro προῆκα, συνῆκα.

'Εφεθεὶς, particip. aor. 1 pass. ex eodem th. Facit enim præt. perf. pass. ἐφεῖμαι: e cujus 3 pers. fit ἐφέθην hoc, exemto ι e diphthongo, correptaque penult. ut e τέθειται fit ἐτέθην.

'Εφεῖναι, aor. 2 act. ejusdem verbi, ut θεῖναι e τίθημι est.

'Εφεῖντο, præt. plusquamperf. pass. vel ex eod. th. vel ex ἐφέννυμι s. ἐφέω. habent enim hæc commune perf. pass. ἐφεῖμαι, quod eandem cum τέθειμαι formationem est sortitum.

'Εφείσθω, imper. præt. perf. pass. ab eod.

'Εφείω, poët. pro ἐφῶ, resoluto primum ω circumflexo in έω, deinde metri causa ascito ι ad ε. aor. 2 act. subj. modi, ab eod. v.

'Εφέμεν, Dor. pro ἐφεῖναι, aor. 2 act. infin. modi, ex eod. th.

'Εφέπεσκον, Ion. pro ἐφεῖπον, abjecto augm. et inserto εσκ. præt. imperf. vel aor. 2 act. a v. ἐφέπω.

C "Εφερσεν, quod Hes. affert pro ἐκύησεν, videtur esse aor. 1 act. verbi φέρω, facientis Æol. more fut. 1 φέρσω, et signif. eo in loco, quem exp., In utero fero.

"Εφες, aor. 2 act. imper. modi, a th. ἐφίημι, ut θὲς e τίθημι.

"Εφεσσαι, poët. metri causa geminato σ pro ἔφεσαι: aor. 1 med. imper. modi, e th. ἐφέννυμι aut ἐφέω, faciente fut. 1 act. ἐφέσω. Unde med. aor. 1 infin. modi ἐφέσσασθαι, pro ἐφέσασθαι.

'Εφεψιόωντο, poët. pleon. τοῦ ο pro ἐφεψιῶντο: præt. imperf. verbi ἐφεψιάομαι.

'Εφῆκα, præt. perf. act. verbi ἐφίημι e fut. ἐφήσω, quod mutuatur a th. inus. ἐφέω. Vel etiam aor. 1 act. irregularis, ut ἔδωκα, ἔθηκα, pro ἐφῆσα, ἔδωσα, ἔθησα. Mediæ certe vocis aor. 1 ἐφήκατο ap. Hes. legitur. At ἐφήκει præsens est 3 pers. e th. ἐφήκω.

'Εφήλατο, aor. 1 med. verbi ἐφάλλομαι.

"Εφην, præt. imperf. vel aor. 2 act. verbi φημὶ, ut ἔβην.

"Εφηνα, aor. 1 act. verbi φαίνω. Unde med. voce

D ἐφηνάμην.

"Εφησα, aor. 1 act. verbi φημὶ, mutuatitius ab inus. φάω faciente fut. 1 φήσω.

"Εφησθα, paragoge Æol. pro ἔφης, ut εἴπησθα pro εἴπῃς. 2 pers. aor. 2 ἔφην, ab eod. th.

'Εφησθεῖεν, optat. aor. 1 pass. e th. ἐφήδομαι, faciente præter. pass. ἐφῆσμαι, aor. 1 pass. ἐφήσθην. unde et particip. ἐφησθείς.

'Εφήσομαι, fut. 1 med. verbi activi ἐφίημι, vel etiam verbi pass. ἐφήδομαι. Habet vero ἐφίημι hoc fut. med., ut et act. ἐφήσω, ex inus. th. ἐφέω: ἐφήδομαι autem suum e seipso.

"Εφθακα, præt. perf. act. verbi φθάνω, ejecto ν.

'Εφθάρην, aor. 2 pass. verbi φθείρω facientis fut. 2 act. φθαρῶ, aor. 2 ἔφθαρον.

"Εφθαρκα, præt. perf. act. verbi ejusdem, mutuatitium a Dor. φθαίρω, ut Eust. tradit. Unde præt. perf. pass. ἔφθαρμαι, cum suo infin. ἐφθάρθαι, et particip. ἐφθαρμένος: necnon aor. 1 indic. ἐφθάρθην.

"Εφθασα, aor. 1 act. verbi φθάνω e th. φθάω.

Ἔφθην, aor. 2, ejusdem verbi, e th. φθῆμι, ut ἔφην.

Ἐφθίατο, Ion. pro ἔφθιντο: 3 pers. plur. præt. plusquamperf. e th. φθίνω s. φθίω, facta ex 3 singulari, inserto α ante το.

Ἐφθίσθη, aor. 1 pass. verbi φθίνω facientis præt. pass. ἔφθισμαι. Legitur ap. Hes.

Ἔφθιτο, præt. plusquamperf. pass. ejusdem th. uti jam dixi, φθίω nimirum.

Ἔφθαρα, præt. perfect. med. verbi φθείρω, ut e σπείρω est ἔσπορα.

Ἐφιᾶσι, 3 pers. plur. verbi ἐφίημι, in præs. indic. modi, ut ἵημι quoque facit ἱᾶσι.

Ἐφιγμένος, particip. præt. perf. pass. ab ἐφικνέομαι faciente fut. 1 med. ἐφίξομαι, et præt. pass. ἐφῖγμαι, ex inus. th. ἐφίκομαι, unde fut. 2 etiam habet, et aor. 2.

Ἐφίει, 3 pers. sing. præt. imperf. act. ex inus. th. ἐφιέω, pro quo ἐφίημι in usu est. Interdum est et 2 persona imper. præs. ab eod. th.

Ἐφιέμεν et Ἐφιέμεναι, Dor. pro ἐφιέναι. præs. infin. ab eod. ἐφίημι.

Ἐφιέναι, infin. præsens verbi ἐφίημι, ut dixi: veluti τιθέναι est e τίθημι.

Ἐφίησι, 3 pers. sing. præs. indic. ab eod. At ἐφίῃσι, est præsens quidem itidem, sed subj., habens Ion. paragogen σι, ut λάβῃσι, θέῃσι, et similia, pro ἐφίῃ, λάβῃ, θέῃ.

Ἐφίκοντο, aor. 2 med. verbi ἐφικνέομαι facientis fut. 2 med. ἐφικοῦμαι, aor. ἐφικόμην, cujus hoc ἐφίκοντο est 3 pers. plur.

Ἐφίλατο, aor. 1 med. verbi φίλημι, unde et imper. φίλαι, ut Eust. tradit. Ambobus utitur Hom., illo pro ἠγάπησεν, Il. E.: hoc autem pro ἀγάπησον, Il. K.: ι in ambobus producens.

Ἐφίληθεν, Bœot. sync. pro ἐφιλήθησαν. aor. 1 pass. verbi activi φιλέω, facientis fut. 1 act. φιλήσω, præt. perf. pass. πεφίλημαι.

Ἐφίστη, 3 pers. sing. præt. imperf. a th. ἐφίστημι. Quidam et imper. esse aiunt pro ἐφίσταθι.

Ἔφλαδον, aor. 2 act. verbi φλάζω: ap. Etym.

Ἐφλέχθη, aor. 1 pass. verbi activi φλέγω facientis fut. 1 act. φλέξω, præt. pass. πέφλεγμαι.

Ἐφόβηθεν, ut ἐφίληθεν paulo ante, Bœot. sync. pro ἐφοβήθησαν: aor. 1 pass. verbi activi φοβέω.

Ἔφραδον, aor. 2 act. verbi φράζω, facientis fut. 2 φραδῶ, converso ζ in δ, ut in aliis quoque verbis 3 declinationis fit, quæ in ζω finiuntur.

Ἔφρυξα, aor. 1 act. verbi φρύγω s. φρύττω.

Ἔφυ, 3 pers. aor. 2 ἔφυν, de quo mox.

Ἔφυγον, aor. 2 act. verbi φεύγω facientis fut. 2 φυγῶ exemto ε e diphthongo, ut in ἐλεύθω, τεύχω, et similibus.

Ἐφύγοσαν, Dor. epenthesi syllabæ σα pro ἔφυγον, 3 plur. aor. 2 act. ut ἐτύπτοσαν pro ἔτυπτον.

Ἐφύη, aor. 2 pass. verbi activi φύω, ex aor. 2 act. ἔφυον.

Ἔφυν, aor. 2 act. verbi inusitati φῦμι. unde particip. φύς.

Ἔχαδον, aor. 2 act. verbi χάζω, ut ἔφραδον.

Ἐχαλέπηνα, aor. 1 act. verbi act. χαλεπαίνω, verso α in η, et subscripto ι.

Ἔχανεν, aor. 2 verbi act. χαίνω, facientis fut. 2 χανῶ. At aor. 1 foret ἔχηνα.

Ἐχάρην, aor. 2 pass. verbi act. χαίρω, facientis fut. 2 act. χαρῶ, aor. 2 ἔχαρον.

Ἔχεα, aor. 1 act. verbi χέω, ex ἔχευα. unde infin. χέαι.

Ἐχέμεν, Dor. pro ἔχειν: infin. præs. verbi ἔχω.

Ἔχεσκεν, Ion. pro εἶχε, abjecto primum augm., deinde adjecta paragoge σκε, ut et in aliis præt. imperf. ind. modi, ab eod. th.

Ἔχευα, aor. 1 act. verbi χέω, uti jam dixi: contra regulam pro ἔχευσα, exemto σ characteristica futuri litera in 3 conjugatione. unde, demto præterea υ, fit ἔχεα. Nisi quis potius hoc ἔχευα ex illo ἔχεα factum existimet pleonasmo τοῦ υ Æolico, qualis est in Εὔαδεν, et Δεύομαι, ac similibus. Inde in med. voce ἐχεύατο.

Ἔχηρα, aor. 1 act. verbi χαίρω, ut a διαίνω est ἐδίηνα. Var. Ionicum esse ait pro ἐχάρην.

A Ἐχθήρειε, aor. 1 act. optat. modi, Att. et Æol. pro ἐχθήραι, a th. ἐχθαίρω faciente aor. 1 ind. modi ἤχθηρα, ut præcedens ἔχηρα a χαίρω est. Subj. aor. 1 act. est ἐχθήρω.

Ἐχθήσομαι, fut. 1 med. verbi ἔχθομαι ex ἐχθέομαι.

Ἐχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν: participio præsentis temporis pluralis numeri genitivi casus usurpato pro 3 pers. plur. imper. Ambo a th. ἔχω.

Ἔχραον, aor. 2 act. verbi χραύω facientis futurum secundum χραῶ, exemto υ e diphthongo, ad corripiendum penult. Interdum est et imperf. verbi χράω.

Ἐχρόωντο, poët. pleon. τοῦ ο pro ἐχρῶντο, ut ἐφεψιόωντο pro ἐφεψιῶντο, et similia. præt. imperf. verbi pass. χρῶμαι.

Ἐχύη, aor. 2 pass. verbi χύω s. χέω, ut ἐῤῥύη. Apud Hes.

Ἐχύθη, aor. 1 pass. ejusdem verbi, ut ἐλύθη.

Ἐχώσθη, aor. 1 pass. verbi χώννυμι s. χόω, facientis fut. 1 act. χώσω, præt. pass. κέχωσμαι, ut χρώννυμι

B facit κέχρωσμαι, et similia, assumto σ contra morem aliorum in όω desinentium.

Ἐψαθήλατο, aor. 1 med. verbi act. ψαθάλλω. ut ἥλατο ab ἅλλομαι formatum est.

Ἐψάλαται, Ion. pro ἐψαλμένοι εἰσί. 3 pers. plur. præt. perf. pass. verbi activi ψάλλω, ex 3 sing. facta inserto α ante ται. Nisi malis formare e præt. medio ἔψαλα, adjecta syll. ται.

Ἔψεαι, Ion. itidem pro ἕψῃ, resoluta diphthongo. 2 pers. sing. fut. 1 med. ἕψομαι, e th. ἕπομαι. Apud Hes. vero et Ἕψεο legitur, quod itidem Ion. diphthongi dissolutionem admisit pro ἕψου: ipse in imper. et temp. præs. exp. ἀκολούθει, ἕπου, Sequere: tanquam fut. 1 medio ἕψομαι, transeunte in præsens, sicut a βήσομαι et δύσομαι est ἐβήσετο et ἐδύσετο.

Ἐψιάασθαι, poët. pleon. τοῦ α pro ἐψιᾶσθαι, ut μηχανάασθαι pro μηχανᾶσθαι, et similia.

Ἐψιθυρίσδομεν, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν: a Dor. itidem th. ψιθυρίσδω pro ψιθυρίζω.

C Ἐψιόωντο, poët. pleon. τοῦ ο pro ἐψιῶντο, ut ἐχρόωντο, pro ἐχρῶντο: a th. ἐψιάομαι s. ἐψιῶμαι.

Ἔω, ἔῃς, ἔῃ, Ion. pro ᾧ, ᾗς, ᾗ, resoluta vocali circumflexa, aor. 2 act. subj. modi, a th. ἵημι s. ἕω. nam interdum ἕω th. quoque est, et aliquando est origo τοῦ ἵημι, faciens fut. 1 act. ἥσω, aliquando τοῦ ἕννυμι vel ἕζω, faciens ἕσω.

Ἔω, ἔῃς, ἔῃ, itidem Ion. pro ᾧ, ᾗς, ᾗ, resoluta vocali circumflexa. præsens est subj. a th. εἰμὶ, nisi aor. 2 esse malis. nam tradunt Gramm. hoc εἰμὶ in aor. 2 facere ἔον, optativo ἔοιμι, subj. ἔω, participio ἐών. Hoc vero ἔον est et ipsum a th. ἔω. nam et ἔω, ut ἕω, th. interdum est, et primitivum atque origo est modo τοῦ εἰμὶ, faciens fut. 1 med. ἔσομαι, modo τοῦ εἶμι, τὸ πορεύομαι, faciens fut. 1 med. εἴσομαι, assumto ι.

Ἔῳγα, præt. med. verbi act. οἴγω, Attice assumto ε, pro ᾦγα.

Ἔῳγμαι, præt. pass. ejusdem th. itidem habens Attice assumtum ε pro ᾦγμαι. Unde particip. ἐῳγμένος.

D Ἐῳγυῖα, partic. fem. gen. e masc. ἐῳγώς. Ambo particip. e præt. med. ἔῳγα.

Ἔωθα, præt. med. verbi ἔθω, ut ἔργω facit ἔωργα, pro ἔοθα et ἔοργα, verso primum ε prioris syllabæ in ο, deinde repetita initiali litera præsentis, ut ἔλπω etiam facit ἔολπα. Utitur porro hoc præterito ἔωθα Araros, ut et Thuc. plusquamperfecto Attico ἐώθεσαν pro ἐώθεισαν: et Archippus participio ἐωθός. Var. Alioquin et εἴωθα dicitur pro ἔωθα, assumto ι.

Ἐώθουν, itidem Attice assumto ε dicitur pro ὤθουν: hoc autem per contr. pro ὤθεον. præt. imperf. act. verbi ὠθέω.

Ἐῴκειν, pro ἐοίκειν, ο verso in ω et subscripto ι. plusquamperf. med. verbi activi εἴκω, habens et ipsum ε, ex Att. reduplicatione initialis literæ præsentis, ut ἔωθα.

Ἐώλπειν, pro ἠόλπειν, κατὰ χρόνον μετάθεσιν, ut scribit Eust., innuens regulariter debuisse dici ἠόλπειν in hoc plusquamperfecto verbi ἔλπω, assumto aliquo

augm. præter augmentum præteriti ἔολπα: sed poët. quadam licentia ab Hom. transposito augmento, h. e. e pr. syllaba translato in secundam, dictum fuisse ἐώλπειν. Habet vero et hoc ἔολπα, necnon ἐώλπειν, Att. more reduplicatam initialem præsentis literam. Sic ἐώργειν dicitur. A

'Εῶμεν, pleon. τοῦ ε pro ὦμεν: aor. 2, subj. act. ab inus. th. ἕημι ex ἕω, τὸ πληρῶ, ut tradit Eust., qui etiam addit, pro eo ἐῶμεν scribi et ἕομεν.

'Εῷμι, per contr. ex ἐάοιμι: optat. præsens verbi act. ἐάω.

'Εὼν, poët. pleon. τοῦ ε pro ὢν, ut tradunt nonnulli, qui partic. præsentis esse temporis indicant. Alii aor. 2 esse ajunt, regulare, ab aor. 2 indic. modi ἔον, ut paulo ante etiam in "Εω admonui.

"Εων, sine augm. pro εἴων, poët. vel Ion. more. præt. imperf. act. verbi ἐάω.

'Εώνημαι, Attice assumto ε dicitur pro ὤνημαι, ut ἐώθουν et ἔωσα pro ὤθουν et ὦσα. Est autem præt. perf. pass. verbi ὠνέομαι: e quo et aor. 1 pass. ἐωνήθην. Itidem in præt. imperf. ἐωνούμην dicitur pro ὠνούμην. B

'Εῳνοχόουν, præt. imperf. act. verbi οἰνοχοέω, habens et ipsum Att. more assumtum ε, pro ᾠνοχόουν, ut ἔῳγα dici pro ᾦγα supra docui.

"Εῳξα eodem modo pro ᾦξα: aor. 1 act. verbi οἴγω.

'Εώρα, itidem Attice assumto ε pro ὥρα. 3 pers. præt. imperf. activi e prima ἑώρων, pro ὥρων. ambo ex act. th. ὁράω.

'Εώρακα, similiter pro ὥρακα dicitur: præt. perf. act. ejusdem th. ὁράω.

'Εώργειν, præt. plusquamperfectum medium verbi ἔργω, e perf. ἔοργα, assumto augm. intrinsecus quod extrinsecus assumi oportebat, ut in ἐώλπειν supra. Similem ectasin habere tradunt et ἐωργὼς pro ἐοργώς. Legitur vero et in præt. perf. indic. modi ap. Hes. ἔωργε, quod exp. εἴργασται, similem habens ectasin.

'Εώρταζον, præt. imperf. act. verbi ἑορτάζω, habens augmentum intrinsecus.

'Εώρων, Att. pro ὥρων, assumto ε, ut in ἐῳνοχόουν. præt. imperf. verbi act. ὁράω. C

"Εωσα itidem Attice assumto ε, pro ὦσα: aor. 1 act. verbi ὠθέω ex inus. th. ὤθω. Itidemque media voce in eodem tempore dicitur ἐωσάμην et ἐώσαντο pro ὠσάμην et ὤσαντο.

'Εώσθην, simili modo assumto Attice ε pro ὤσθην dicitur. est autem aor. 1 pass. ejusdem th. ὠθέω, itidem ab inus. ὤθω, e præt. perf. pass. ἔωσμαι.

"Εωσι, Ion. pro ὦσι, resoluta vocali circumflexa, ut volunt nonnulli, qui ajunt esse præs. subj. modi. Potest tamen esse et regularis aor. 2 subj. ex aor. 2 indic. ἔον. qua de re vide et quæ dixi in "Εω.

"Εωσμαι, præt. perf. pass. verbi activi ὠθέω, ex inus. th. ὤθω faciente futurum 1 ὤσω. habet autem Attice assumtum ε, ut et aor. ἔωσα et ἐωσάμην, itidemque præt. ἔωσμαι pro ὦσμαι. itidemque in 3 pers. ἔωσται pro ὦσται.

Z.

Ζαεὶς, particip. præs. e th. poët. ζάημι, ut ἀεὶς ex ἄημι. Idemque fere signif. ζάημι et ἄημι, nisi quod ζάημι videtur significare σφόδρα ἄημι, tanquam compositum e ζα particula intensiva, et v. ἄημι. D

Ζαῖεν, sync. Att. pro ζαίησαν. 3 pers. plur. e prima ζαίην: præsens optativi modi, ex inus. th. ζῆμι, ut βαίην e βῆμι, ἱσταίην ex ἵστημι. Itidem vero ζαῖμεν et ζαῖτε sync. illa Att. dici ajunt pro ζαίημεν, et ζαίητε.

Ζαλεῦ, Dor. pro ζηλοῦ, verso η in α, et οῦ in εῦ. imper. præs. pass. verbi act. ζηλόω. Legitur ap. Hes. ab eoque exp. μιμοῦ.

Ζατεῦσα, eodem modo pro ζητοῦσα dicunt iidem Dores. Est autem participium præs. act. e th. Dor. ζατέω pro ζητέω.

Ζείουσα, Ion. et poët. inserto ι, pro ζέουσα, a th. ζείω pro ζέω.

Ζέσεν, Ion. itidem et poët. pro ἔζεσε, abjecto augm.: aor. 1 act. verbi ζέω, facientis fut. 1 act. ζέσω, retento ε. Pass. autem voce facit aor. 1 ἐζέσθην, unde est partic. ζεσθεὶς, Fervefactus.

Ζευγνύασι, Var. tradit elegantius esse quam ζευγνῦσι. Videtur tamen id Ion. esse, ut τιθέασι pro τιθεῖσι. Est autem 3 persona plur. præs. temporis vocis activæ, a th. ζεύγνυμι, habens epenthesin τοῦ α pro ζευγνῦσι, ut δεικνῦσι.

Ζεῦξαι, infin. act. aor. 1, ejusdem verbi ζεύγνυμι facientis fut. 1 act. ζεύξω, ab inus. th. ζεύγω.

Ζεύσασθαι, Dor. pro γεύσασθαι, verso γ in ζ. a Dor. itidem th. ζεύομαι pro γεύομαι, s. ζεύω pro γεύω. Etym. et Var.

Ζῆ, interdum est imper. κατ' ἀποκοπὴν pro ζῆθι: interdum indic., et 3 pers. sing. vel præt. imperf. vel aor. 2 activi, carens augmento pro ἔζη, ut βῆ scimus a poëtis usurpari pro ἔβη. Ambo ab inus. th. ζῆμι. Quidam vero per contr. esse dicunt pro ζάε.

Ζῆθι, imper. præs. vel aor. 2 act. ab eod. th. ut στῆθι ab ἵστημι. Alii tamen e ζάω formare malunt. volunt enim ex eo primum esse ζάε, e quo per contr. fieri ζῆ, indeque ζῆθι, adjecta syll. θι, quam ceteris quoque monosyllabis imperativis ascisci ajunt. Sed altera formatio simplicior est.

Ζῆν, pro ζᾶν, Dor. mutatione τοῦ ᾶ εἰς ῆ, ut πεινῆν pro πεινᾶν iidem dicunt: infin. act. verbi ζάω, Atticæ etiam linguæ et communi usitatus.

Ζῆς, itidem pro ζᾷς s. ζάεις iidem Dores dicunt, ut γελῆς pro γελᾷς, contr. α et ε in η, et subscripto ι. Quod si vero dicamus esse 2 pers. verbi inus. ζῆμι, non amplius ι subscribendum fuerit.

Ζῆσαι, aor. 1 act. infin. modi, ab eod. th. ζάω faciente fut. 1 act. ζήσω, e quo med. ζήσομαι.

Ζούσθω, 3 pers. sing. imper. pass. ab inus. th. ζόω, pro quo ζώννυμι solet usurpari.

Ζυγέντες, particip. plur. e sing. ζυγείς: quod est aor. 2 pass. a th. ζεύγνυμι faciente fut. 2 act. ζυγῶ ex inus. th. ζεύγω, ut ἐρεύγω facit ἐρυγῶ.

Ζώγρει, imper. præs. act. verbi ζωγρέω per compositionem dicti pro ζωὸν ἀγρεύω.

Ζῴην, Att. pro ζῷμι, ut βοῴην pro βοῷμι: optat. præsens act. verbi ζάω. facit enim id communiter ζάοιμι, e quo per contr. ζῷμι, et Attice ζῴην, verso μι in ην, contractisque α et ο in ω, et subscripto ι.

Ζωσθεῖσα, particip. fem. gen. aor. 1 pass. e th. ζώννυμι, faciente fut. 1 act. ζώσω, ex inus. th. ζόω: præt. perf. pass. ἔζωσμαι, ut ἔχωσμαι, ἔχρωσμαι: aor. 1 pass. infin. ζωσθῆναι.

Ζώεσκον, Ion. pro ἔζωον, abjecto primum augm., deinde inserta syll. εσκ: ut ὤθεσκον et τύπτεσκον iidem dicunt pro ὤθουν et ἔτυπτον. Est autem illud ζώεσκον præt. imperf. ab Ion. th. ζώω.

Ζωννύσκετο, Ion. pro ἐζώννυτο, abjecto augm., et inserta syllaba σκε. imperf. pass. verbi activi ζώννυμι.

Ζώοντες, Ion. vel poët. pro ζῶντες, pleon. τοῦ ο, ut κομόωντες pro κομῶντες ap. Hom. legimus. Partic. præs. act. verbi ζάω.

Ζῶσαι, aor. 1 act. infin. verbi ζώννυμι facientis fut. 1 act. ζώσω, ex inus. th. ζόω, uti jam dictum est. Unde media voce ζώσασθαι, et ind. modo ζώσατο apud poëtas pro ἐζώσατο, abjecto augm. Rursum vero ζῶσαι interdum est particip. præs. fem. gen. per contr. pro ζάουσαι, ut ζώσας itidem legimus pro ζαούσας. Tunc autem est a th. ζάω. Ζωώσας autem est particip. aor. 1 act. e th. ζωόω.

H.

Η, Attice ap. Aristoph. abjecto ν pro ἦν vel ἤμην. Quidam sic formatum ajunt. dicunt εἰμὶ præt. imperf. facere εἶν, ut τίθημι facit ἐτίθην. ex eo fieri ἦ, primum abjecto ν, et diphthongo more Ion. resoluta in εα, (ut iidem Iones dicunt ᾔδεα pro ᾔδειν, ἐπεποιήκεα pro ἐπεποιήκειν, ἐνενοήκεα pro ἐνενοήκειν) deinde contractis ε et α in η. Interdum ἦ est pro ἔφη, Inquit: præt. imperf. vel aor. 2 act. verbi ἠμὶ, per apoc. pro φημὶ, ut iidem Gramm. tradunt. Alioquin est et conjunctio s. particula

signif. interdum ἆρα, interdum ἀληθῶς, interdum etiam δή. Etym.

Ἧι, cum ι ascripto s. subscripto, est 3 pers. conj. modi, e prima ὦ: ambo ex inus. v. ἔω, e quo εἰμὶ quædam sua mutuatur tempora.

Ἧι, itidem ascripto s. subscripto ι, sed asperum gerens spiritum, interdum est 3 pers. sing. conj. modi, itidem e prima ὧ, sed aor. 2 act. e th. inus. ἕω, e quo ἵημι sua mutuatur tempora. Interdum est dat. articuli fem. postpositivi: nonnunquam adv. etiam ex eod. articulo factum.

Ἤια, Att. pro εἶα. Ambo autem sunt præt. med. verbi εἶμι, τὸ πορεύομαι: sed prius formatum e posteriore. tradunt etenim esse th. εἴω, epenthesi Ion. vel poët. pro ἔω. hujus præt. med. esse εἶα. e quo ᾖα hoc fieri, ε in η verso, et subscripto ι: id, quod satis est manifestum ex Ion. illo ἤϊα. Interdum vero ᾖα nomen quoque est plurale e sing. ᾖον, itidem per contr. pro ἤϊα et ἤϊον. Ἦα autem esse aor. 1 verbi εἰμὶ ex ἔω, annotat Eust. Innuit enim εἰμὶ ex ἔω facere aor. 1 ἔα, ut χέω facit ἔχεα, unde κατ' ἔκτασιν esse ἦα. Ita vero ἦα s. ἔα facere hoc verbum in aor. 1, ut facit ἦον s. ἔον in aor. 2.

Ἥατο, Ion. pro ἧντο ab ἧμαι.

Ἠακότες, quod Suid. exp. θρηνήσαντες, videtur esse partic. præt. perf. act. a th. αἰάζω, ideoque deberet habere subscriptum ι.

Ἡβηκὼς, particip. præt. perf. act. a th. ἡβάω faciente fut. 1 ἡβήσω, unde et particip. aor. 1 ἡβήσας.

Ἠβουλήθην, Att. more pro ἐβουλήθην dicitur, ut ἠδυνήθην pro ἐδυνήθην, assumto præter syllabicum augmentum etiam temporali. Est autem aor. 1 pass. verbi βούλομαι ex inus. th. βουλέομαι, e quo habet fut. βουλήσομαι. Sed et ἠβουλόμην dicitur pro ἐβουλόμην, Attice itidem.

Ἡβώοιμι, poët. pro ἡβάοιμι s. ἡβῷμι: optat. præs. act. ab eod. verbo. Utitur autem eo Hom.

Ἡβώωσα, poët. pleon. τοῦ ω pro ἡβῶσα: partic. præs. ab eod. th. Varin.

Ἤγαγον, aor. 2 act. verbi ἄγω, Att. reduplicationem habens mediæ syllabæ γα pro ἦγον. Itidem media voce in eod. tempore ἠγαγόμην dicitur pro ἠγόμην.

Ἠγάμην, præt. imperf. verbi ἄγαμαι.

Ἠγάσθην, aor. 1 pass. indic. verbi ἄγαμαι vel potius ἀγάζομαι: e quo habet et præt. perf. ἤγασμαι, unde 3 pers. præt. plusquamperf. ἤγαστο ap. Hes.

Ἠγάσσατο, poëtice metri causa geminato σ pro ἠγάσατο: 3 pers. sing. aor. 1 med. indic. ab eod. th. ἄγαμαι faciente fut. 1 med. ἀγάσομαι e v. ἀγάζομαι.

Ἠγγειλάμην, aor. 1 med. ind. e th. act. ἀγγέλλω.

Ἠγγέλην, aor. 2 pass. verbi ἀγγέλλω, facientis fut. 2 ἀγγελῶ, aor. 2 ἤγγελον.

Ἠγγέλθην, aor. 1 pass. indic. ab eod. th. faciente fut. 1 ἀγγελῶ, præt. ἤγγελκα, pass. ἤγγελμαι.

Ἠγγυᾶτο, præt. imperf. pass. verbi act. ἐγγυάω.

Ἤγειρα, aor. 1. act. verbi ἐγείρω.

Ἠγερέθοντο, præt. imperf. pass. poëtici verbi ἀγερέθω derivati ex ἀγείρω, ut tradunt Gramm.

Ἤγερθεν, Bœot. sync. pro ἠγέρθησαν, 3 pers. plur. aor. 1 pass. ex act. th. ἐγείρω. Prima vero pers. est ἠγέρθην.

Ἤγερκα, præt. perf. act. verbi ἐγείρω facientis fut. 1 act. ἐγερῶ. E quo pass. præt. perf. ἤγερμαι.

Ἡγησάμην, aor. 1 med. verbi ἡγέομαι facientis fut. 1 ἡγήσομαι.

Ἦγμαι, præt. perf. pass. verbi activi ἄγω. e quo particip. ἠγμένος.

Ἠγνοίησε, pleon. τοῦ ι, pro ἠγνόησε: ab ἀγνοιέω habente itidem pleon. τοῦ ι, pro ἀγνοέω.

Ἦγον, præt. imperf. vel aor. 2 act. verbi ἄγω. Pass. est ἠγόμην. unde ap. Hom. ἤγετο κούρην.

Ἠγορεύθησαν, aor. 1 pass. verbi act. ἀγορεύω.

Ἠγορόωντο, poët. et Ion. pleon. τοῦ ο pro ἠγορῶντο. præt. imperf. verbi ἀγοράομαι.

Ἤγρετο, poët. sync. pro ἠγείρετο, ex ἔγρομαι itidem per sync. usurpato a poëtis pro ἐγείρομαι.

Ἠγρίωσαι, ap. Soph. 2 pers. sing. præt. perf. pass. a th. ἀγριόω. facit enim id fut. 1 act. ἀγριώσω, præt. perf. ἠγρίωκα, et pass. voce ἠγρίωμαι. Unde et infin. præt. perf. pass. ἠγριῶσθαι.

Ἠγροικησάμην, aor. 1 med. verbi act. ἀγροικέω, ap. Hes.

Ἠδάφωται, præt. perf. pass. verbi act. ἐδαφόω.

Ἤιδεα, præt. plusquamperf. med. verbi εἴδω, habens Ion. diphthongi dissolutionem pro ᾔδειν. solent enim Iones primas personas sing. præt. plusquamperf. act. communiter in ειν desinentes, terminare in εα, resoluta diphthongo, nimirum πεποιήκεα dicentes pro ἐπεποιήκειν, τετύφεα pro ἐτετύφειν, ἤϊα pro ᾔειν: unde ap. Hom. ἤϊα πολλὰ γουνούμενος. qui et altero ᾔδεα utitur, dicens, Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδεα. Iidem Iones itidem ᾔδεε dicunt pro ᾔδει, resoluta diphthongo. Eust.

Ἤιδειν, præt. plusquamperf. med. verbi εἴδω, habens diphth. ει conversam in η cum ι subscripto. Alioqui et οἴδειν pro eodem dici solet verso ε in ο, sicut in ἐπεποίθειν. At εἰδήκειν est præt. plusquamperf. act. ejusdem verbi εἴδω ex εἰδέω.

Ἤιδεισθα, Æol. paragoge syllabæ θα pro ᾔδεις: 2 pers. sing. præcedentis præt. plusquamperf. medii ᾔδειν. Similiter οἴδασθα dicitur pro οἶδας. Etym. Attice et ᾔδησθα dici scribit pro illo ᾔδεισθα. Potest tamen ᾔδησθα illud esse et conj., sed tunc subscribendum ei potius ι, ut in εἴπῃσθα.

Ἤδεκα, præt. act. verbi ἔδω ex ἐδέω. pro quo Attice dicitur ἐδήδοκα, repetitis duabus initialibus literis præsentis, et ε converso in ο.

Ἤιδεσαν, Att. pro ᾔδεισαν, correpta penult. 3 pers. plur. præt. plusquamperf. ᾔδειν, de quo supra.

Ἠιδέσθην, aor. 1 pass. verbi αἰδέομαι, facientis fut. αἰδέσομαι, et præt. pass. ᾔδεσμαι.

Ἤιδη, Att. per contr. ex Ion. ᾔδεα: solent enim Attici plusquamperfecta Ionica desinentia in εα, factaque e communibus terminatis in ειν, resolutione diphthongi, contrahere, et pro πεποιήκεα dicere πεποιήκη, itidemque ᾔδη pro ᾔδεα. Est autem hoc ᾔδη prima persona singul. præt. plusquamperf. med. e th. εἴδω.

Ἦδον, aor. 2 act. verbi ἀνδάνω ex ἁδέω.

Ἤδρασε, aor. 1 act. verbi ἑδράζω, facientis fut. 1 ἑδράσω. Unde et pass. præt. perf. ἥδρασμαι, et aor. 1 pass. ἡδράσθην.

Ἠδρύνθη, aor. 1 pass. verbi act. ἀδρύνω. Est vero et th. ἀδρέω, e quo particip. ἠδρηκὼς ap. Diosc. et aor. 1 pass. ἠδρήθη.

Ἠδυνάμην, Att. pro ἐδυνάμην, augm. syllabico verso in temporale. præt. imperf. verbi δύναμαι. Similiter ἠδυνήθην dicitur pro ἐδυνήθην, in aor. 1 pass. ejusdem th., facientis futurum 1 δυνήσομαι, e δυνέομαι. Habet vero idem δύναμαι et alium aor. 1 pass., nimirum ἠδυνάσθην, ex inus. th. δυνάζομαι.

Ἥδυνται, 3 pers. sing. præt. perf. pass. ἥδυμμαι, ex act. th. ἡδύνω.

Ἦε, 3 pers. sing. aor. 2 ἦον, e th. inus. ἔω, pro quo usurpari solet εἰμί: vel etiam præt. medii ᾖα ab eod. v. Nonnunquam ᾖε est etiam ex ἔω, τὸ πορεύομαι, et declarat ἐπορεύετο: cujus Hes. meminit, ᾖεν afferens pro ἤϊε. sed tunc est subscribendum ι, ut ex ἤϊε sit per contr. s. synæresin.

Ἤιει, quod idem Hes. affert pro ἐπορεύετο, ἤρχετο, est præt. plusquamperfecti 3 pers. sing. itidem per contr. ex ἠίει, subscripto ι, εἶμι, τὸ πορεύομαι, faciente præt. med. ἤϊα, et per contr. ᾖα.

Ἤιεα, Ion. diphthongi resolutione pro ᾔειν, ut ᾔδεα pro ᾔδειν supra. est autem hoc ᾔειν præt. plusquamperf. med. e præt. perf. ᾖα. Ambo e th. εἶμι.

Ἠείδει, pleon. τοῦ η, pro εἴδει: vel etiam pro ᾔδει, Att. epenthesi τοῦ ει, ut tradit Eust. ap. Hom., qui etiam addit, esse præt. plusquamperf. med. verbi εἴδω.

Ἤιειν, præt. plusquamperf. med. verbi εἶμι, τὸ πορεύομαι: unde in compos. ἀπῄειν. Fit autem hoc plusquamperf. ᾔειν e perf. ᾖα: hoc autem ex εἶα, verso ε in η et subscripto ι. Sed notandum est, in plur. num., facta sync., dici ᾖμεν pro ᾔειμεν, et ᾖσαν pro ᾔεισαν. Quorum ambobus Aristoph.

usus esse comperitur. Dicit enim in Pluto, Ἔπειτα A πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ. Et in Gerytade, ἦσαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου. Etym.

Ἤειρα, aor. 1 act. verbi ἀείρω. Quidam et pro εἶρα, aor. 1 act. verbi εἴρω, usurpatum volunt pleonasmo τοῦ η.

Ἦεν pro ᾖε, ascito ν propter seq. vocalem: 3 pers. sing. aor. 2 ᾖον, ex inus. th. ἔω pro εἰμὶ, Sum. At ᾖεν cum ι subscripto, est a th. εἶμι, τὸ πορεύομαι, itidem ex ᾖον, quod factum ajunt ex εἶον (aor. 2, vel imperf. verbi εἴω inusitati pro εἶμι) verso ε in η et subscripto ι. quanquam esse potest et 3 pers. præt. med. ᾖα. Utitur autem illo ᾖε Apoll. ᾖε θύραζε. Var. et Eust.

Ἠερέθονται et Ἠερέθοντο apud poëtas duntaxat leguntur. suntque e poët. v. ἠερέθομαι, facto ex ἀείρω, ut supra ἠγερέθοντο e th. poët. ἠγερέθομαι derivato ab ἀγείρω. Ea enim formatio simplicior est, quippe cum ἠερέθεσθαι exponatur εἰς ἀέρα ἀείρεσθαι.

Ἠέρθην, aor. 1 pass. indic. verbi activi ἀείρω, facientis fut. ἀερῶ. Unde 3 pers. plur. est ἠέρθησαν. B

Ἤερτο, præt. plusquamperf. pass. verbi act. ἀείρω.

Ἦες, 2 persona sing. aor. 2 ᾖον.

Ἤιεσαν, 3 pers. plur. præt. plusquamperf. ᾔειν, Att. exemtum e diphthongo habens ι, e prima ᾔειν, de qua supra.

Ἦην, ap. Hes. legitur, ab eoque exp. ἦν, ἤμην. Legitur vero et ap. Eust. qui dicit habere poët. pleon. τοῦ η, esseque 3 pers. a th. εἰμὶ, τὸ ὑπάρχω.

Ἠζάνθη, aor. 1 pass. ind. verbi activi ἀζαίνω, ut ἐφάνθη e φαίνω est.

Ἦθα, præt. med. verbi ἔθω, ut tradunt nonnulli. sed ego ejus rarissimum esse usum existimo. nam pro eo εἴωθα solet usurpari.

Ἠθέλησα, aor. 1 act. verbi ἐθέλω ex ἐθελέω. ex eo enim mutuatur fut. 1 ἐθελήσω.

Ἤθηκα, præt. perf. act. verbi ἠθέω facientis fut. 1 ἠθήσω, aor. 1 ἤθησα. Unde etiam particip. præt. perf. pass. ἠθημένος.

Ἤϊα, Eust. alicubi esse dicit præt. med. verbi εἴω, dissoluta diphthongo, et ε in η verso: alibi aor. 1 C act. esse scribit ex eod. th., eod. modo formatum: alicubi etiam ait esse præt. plusquamperf. act. resolutione Ion. usurpatum pro ᾔειν. Solent enim Iones primas personas plusquamperfectorum in ειν, resolvere in εα, pro ᾔδειν dicentes ᾔδεα, et πεποιήκεα pro ἐπεποιήκειν, ut supra ex eod. Gramm. docui. Pro hoc vero ἤϊα per sync. dicitur etiam ᾖα, vel potius per contr. 3 ejus pers. est ἤϊε, s. ἤϊεν, seq. vocali.

Ἤϊγα, præt. med. verbi act. ἀΐσσω.

Ἠΐειν, præt. plusquamperf. e præt. perf. ἤϊα: ambo e th. εἴω, pro quo εἶμι dici solet. Solet autem pro isto ἠΐειν per contr. dici etiam ᾔειν, subscripto ι. Meminit Eust.

Ἤϊεν, s. ἤϊε, 3 pers. sing. præteriti ἤϊα, ut supra annotavi: pro quo per synæresin dicitur ᾖε, ut ᾖα pro ἤϊα. Potest esse et 3 pers. aor. 2 ἤϊον, de quo infra.

Ἤϊκτο, præter. plusquamperf. pass. verbi activi ἀΐσσω facientis fut. 1 act. ἀΐξω. Interdum est plusquam- D perf. pass. verbi act. εἴκω, habens resolutionem diphthongi ει, et τροπὴν τοῦ ε εἰς η. Utriusque meminit Hes. illud exponens ἐφίετο, hoc vero ὡμοίωτο.

Ἤϊμεν, quod Hes. exp. ἐπορευόμεθα, per diphthongi resolutionem dictum est pro ᾖμεν. hoc autem ᾖμεν per sync. pro ᾔειμεν usurpatum esse ab Aristoph. docui paulo ante in Ἤιειν.

Ἤϊξα, aor. 1 act. verbi ἀΐσσω.

Ἤϊξαι, poët. diphthongi resolutione pro εἶξαι, verso simul ε in η. Est autem hoc εἶξαι 2 pers. sing. præt. perf. pass. ind. modi, a th. εἴκω, faciente fut. 1 act. εἴξω, et præt. perf. pass. εἶγμαι.

Ἤϊον, præt. imperf. vel aor. 2 act. verbi inusitati εἴω, habens poët. diphthongi dissolutionem, et τροπὴν τοῦ ε εἰς η. 1 pers. plur. est ἤϊομεν, pro qua dicitur etiam ᾔομεν, facta synæresi et subscripto ι, Var. Tertiam autem sing. ἤϊε s. ἤϊεν, communem habet cum præt. med. ἤϊα. In compos. porro ἤϊον facit ἀνήϊον, Eust.

Ἠϊονῆσαι, Hes. exp. καταντλῆσαι. Videtur autem habere poët. vel Ion. diphthongi αι dissolutionem, simulque τροπὴν τοῦ α εἰς η, pro αἰονῆσαι, a th. αἰονάω.

Ἤϊσαν, 1 pers. præt. imperf. verbi ἵσημι, pro ἵσην, verso primum η in α, deinde per pleon. assumto ab initio η. Meminit Etym. Alioqui ἤϊσαν signif. ἐπορεύοντο, est 3 pers. plur. secundum quosdam præt. imperf., secundum quosdam aor. 1, secundum quosdam præt. plusquamperf. Qui imperfecti esse volunt, sic declinant, εἶν, εἶς, εἶ. ἴτον, ἴτην. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν, et pleonasmo literæ η, ἤϊσαν. Qui aoristi primi, dicunt εἴω (e quo hoc verbum εἰμὶ) facere εἶσα: e cujus 3 plurali εἶσαν fieri hoc ἤϊσαν, dissoluta diphthongo ει, et ε verso in η. Qui vero tradunt esse præteriti plusquamperf., ita formant: ἠΐειν, ἠΐεις, ἠΐει, et per sync. subscripto simul ι, ᾔειν, ᾔεις, ᾔει: plur. ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν, et demto ε e diphthongo, ἤϊσαν. Sed tunc ι ei subscribendum foret in pr. syllaba. Eust.

Ἤϊσκεν, præt. imperf. poëtici verbi ἐΐσκω. a quo et prima plur. ἠΐσκομεν.

Ἠΐστωσας, aor. 1 act. verbi ἀϊστόω.

Ἠΐχθη, aor. 1 pass. verbi act. ἀΐσσω.

Ἦκα, tenui scriptum spiritu, est præt. perf. act. modo verbi ἔθω, modo verbi ἔδω, facientium fut. 1 ἔσω. aspero vicissim notatum spiritu, est itidem præt. act., modo verbi ἥδω, modo verbi ἵημι s. ἕω, facientium fut. 1 ἥσω, unde in comp. ἀνῆκα, ἀφῆκα. item præt. med. verbi ἥκω. Rursum tenui spiritu scriptum et subscripto ι, est præt. perf. act. modo verbi ᾄδω, modo verbi αἴθω, modo verbi αἴδω. Eust. Vide et ᾔκει paulo post.

Ἤικαζον, Attice pro εἴκαζον, verso ει, diphthongo propria, in impropriam ῃ, Eust. Sic ᾔκει pro εἴκει.

Ἤκαχον, aor. 2 act. inusitati th. ἄχω, insertum habens κα, ut ἤγαγον insertum habet γα, more Att., pro ἦχον et ἦγον.

Ἤικει, Att. pro εἴκει, ut paulo ante ᾔκαζον pro εἴκαζον, propria diphthongo ει versa in impropriam ῃ. Est autem 3 pers. sing. præt. plusquamperf. ᾔκειν s. εἴκειν, a th. εἴκω, faciente præt. med. ᾖκα et εἶκα. Utitur autem hoc ᾔκει Aristoph. ap. Suid. Ὄρτυξ καλεῖται· καὶ γὰρ ᾔκει ὄρτυγι, quod exp. ἐῴκει, ὡμοιώσατο, similis erat.

Ἠκεσάμην, aor. 1, med. verbi ἀκέομαι facientis fut. 1 med. ἀκέσομαι.

Ἠκηκόειν, pro ἀκηκόειν, assumto novo augm. in plusquamperfecto. Legitur ap. Aristoph. Pace, atque ita per η scribi annotat Schol. e Phrynicho. Unde et 3 plur. ἠκηκόεσαν Att. more correpta penult. pro ἠκηκόεισαν: dicentibus iisdem ἐγεγράφεσαν, ἐπεποιήκεσαν, ἐνενοήκεσαν, ut idem Phrynich. tradit.

Ἠικίσατο, aor. 1 med. verbi activi αἰκίζω: e quo et particip. præt. pass. ᾐκισμένος.

Ἠκόνημαι, præt. perf. pass. verbi activi ἀκονάω.

Ἦκτο, 3 pers. sing. præt. plusquamperf. pass. ab act. th. ἄγω, faciente fut. 1 act. ἄξω, præt. perf. act. ἦχα, pass. ἦγμαι.

Ἠλάθην, aor. 1 pass. verbi ἐλαύνω facientis fut. 1 act. ἐλάσω, e th. ἐλάω.

Ἤλακα, præt. perf. act. ejusdem th. cujus aor. 1 act. est ἤλασα.

Ἡλάμην, aor. 1, med. verbi ἅλλομαι: cujus 1 plur. ἡλάμεθα, 3 ἥλαντο. Sic vero ψάλλω in eodem tempore facit ἐψηλάμην.

Ἤλασα, aor. 1 act. verbi ἐλαύνω e th. ἐλάω: cujus 3 pers. sing. ἤλασε s. ἤλασεν, frequens est ap. Hom.

Ἠλάστεον, præt. imperf. act. verbi ἀλαστέω, non contr. pro ἠλάστουν. Similiter ἠλάστρεον a v. ἐλαστρέω derivato ex ἐλάω.

Ἤλγηκα, præt. perf. act. verbi ἀλγέω: unde partic. ἠλγηκώς.

Ἤλειφα, præt. perf. act. verbi ἀλείφω: unde pass. ἤλειμμαι. Inde et aor. 1 act. ἤλειψα, et med. ἠλειψάμην.

Ἤλευα, aor. 1 act. verbi ἀλεύω, poët. vel Æol. pro

ἤλευσα, sublata litera characteristica futuri et A
aoristi. Itidemque med. voce ἠλευάμην, ἠλεύατο. Similiter ἔχευα dicitur pro ἔχευσα, et quædam alia.

Ἠλήλαντο, assumto novo in præt. plusquamperf. augm. pro ἐλήλαντο, ut ἠκηκόειν pro ἀκηκόειν. Est enim hoc ἠλήλαντο s. ἐλήλαντο, plusquamperf. pass. verbi activi ἐλαύνω facientis fut. 1 act. ἐλάσω, (ex ἐλάω) præt. perf. act. ἐλήλακα, repetitis Attice duabus initialibus literis præsentis, et in pass. ἐλήλαμαι.

Ἦλθον, aor. 2 act. verbi ἐλεύθω, per sync. pro ἤλυθον. facit enim fut. 2 ἐλυθῶ. 2 pers. ἦλθες, 3 ἦλθε s. ἦλθεν, et sic deinceps.

Ἤλθοσαν, Chalcidica s. Bœot. dial. pro ἦλθον: παρεσχηματισμένον πρὸς τὸ ἔδοσαν. traditque Etym., Bœotos ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς s ὀξύτονον, ποιεῖν ἰσοσύλλαβον.

Ἠληλίμμην, pro ἀληλίμμην, ut ἠκηκόειν pro ἀκηκόειν, et ἠλήλαντο pro ἐλήλαντο, assumto novo augm. in plusquamperf. est enim hoc ἠληλίμμην s. ἀληλίμ- B
μην, præt. plusquamperf. pass. verbi activi ἀλείφω, habens Atticam duarum initialium thematis literarum reduplicat. et συστολὴν diphthongi, quæ est in penult.

Ἠλινδῆσθαι, præt. perf. pass. infin. a th. ἀλινδέω: e quo et particip. præt. perf. pass. ἠλινδημένος, et aor. 1 act. ἠλίνδησε.

Ἤλιτεν, aor. 2 act. verbi poëtici ἀλείτω, ut tradunt quidam Gramm. potest tamen esse et aor. 2, verbi ἀλιτέω, unde est aor. 1, ἠλίτησεν, et particip, ἀλιτήσας.

Ἠλλάγησαν, aor. 2 pass. verbi activi ἀλλάσσω s. ἀλλάττω facientis fut. 2 act. ἀλλαγῶ, aor. 2 ἤλλαγον. Ejusdem th. præteritum perf. pass. est ἤλλαγμαι, unde infin. ἠλλάχθαι, et particip. ἠλλαγμένος.

Ἠλλοίωμαι, præt. perf. pass. verbi activi ἀλλοιόω.

Ἠλλοτρίωνται, itidem perf. pass. verbi act. ἀλλοτριόω.

Ἠλοίησεν, pleon. literæ ι pro ἠλόησεν, ut ἠγνοίησε pro ἠγνόησε. aor. 1 act. verbi ἀλοιάω poëtice insertum ι habentis pro ἀλοάω. C

Ἠλοήθην, aor. 1 pass. ejusdem th. ἀλοάω facientis fut. 1 act. ἀλοήσω.

Ἤλυθον, aor. 2 act. verbi ἔρχομαι, mutuatitius ab ἐλεύθω facientis fut. 2 act. ἐλυθῶ, exemto ε ex diphthongo juxta regulam. Veruntamen regularis hic aor. ἤλυθον non nisi ap. poëtas usum habet. in prosa enim dicunt ἦλθον per sync., ut supra quoque admonui.

Ἤλυξεν, aor. 1 act. verbi ἀλύσκω.

Ἥλωκα, præt. perf. act. verbi ἅλωμι ex ἁλόω, ut δίδωμι e διδόω sua tempora mutuatur. Unde particip. ἡλωκώς. Attice pro iis dicitur ἑάλωκα et ἑαλωκὼς, dissoluta vocali η in εα, ut sua serie supra docui. Verum notandum est, ἥλωκα esse interdum mutuatitium præt. perf. verbi ἁλίσκω, præsertim in compositione. Ideoque Suid. ἡλωκότος exp. κρατηθέντος, in neutrali s. pass. signif., simul affert ἥλωκεν pro ἐκράτησεν, signif. act.

Ἠλώμην, præt. imperf. verbi ἀλάομαι, Vagor, Erro. D

Ἧλων, aor. 2 act. verbi ἅλωμι, ut ἔγνων ex γνῶμι est. pro quo Attice ἑάλων quoque dici supra docui. At ἤλων, quod exponitur ἤλαυνον, est præt. imperf. act. verbi ἐλάω. Eust. affert et aliud ἦλων signif. ἤληθον, e th. ἀλέω. pro quo debuisset dici potius ἤλουν. Affert autem ex Athen. ἦλων ὄρθριαι τὰ σιτία.

Ἥλωσαν, 3 pers. plur. ejusdem aor. 2 ἧλων.

Ἠμάθηνεν, aor. 1 act. verbi ἀμαθαίνω. Ἠμάθυνε autem est aor. 1 vel 2, vel imperf. act. verbi ἀμαθύνω.

Ἧμαι per contr. ex ἕεμαι: hoc autem ex ἕημι, derivato ex ἑέω, ut ἵημι ex ἕω, velut tradunt Gramm. eosque sequendo est præsentis temporis.

Ἡμάρτηκα, præt. perf. act. verbi ἁμαρτάνω ex inus. th. ἁμαρτέω.

Ἥμαρτον, aor. 2 act. ejusdem verbi ex eod. th.

Ἡιμάτωμαι, præt. perf. pass. verbi αἱματόω.

Ἤμβλακεν, aor. 2 act. verbi poëtici ἀμβλακέω.

Ἤμβροτεν, ap. poëtas pro ἥμαρτεν frequens est, α verso in β, et pleonastice inserto ο, ut Gramm. docent. Similiter ἤμβροτον pro ἥμαρτον, et ἤμβροτες pro ἥμαρτες. Eodem propemodum modo Lacones ἔμβραμαι dicunt pro εἵμαρμαι.

Ἠμείδηκε et Ἠμειδηκὼς, præteriti perf. activi a th. ἀμειδῶ signif. οὐ γελῶ.

Ἠμελημένος, partic. præt. perf. pass. ex act. th. ἀμελέω.

Ἤμελλον, Att. pro ἔμελλον: præt. imperf. act. verbi μέλλω.

Ἦμεν, per contr. pro ἤειμεν, ut ex Etym. supra docui in Ἤιειν. At ἦμεν sine ι subscripto, est præt. imperf. verbi εἰμὶ, Sum. Alioqui ἦμεν Eust. ap. Hom. poni ait etiam pro ἦμην.

Ἦμεν et Ἤμεναι, Dor. etiam pro εἶναι usurpata comperiuntur. Itidemque Ἧμεν et Ἥμεναι pro εἶναι, aspirate. illud ab εἰμὶ, hoc ab ἵημι. Prioris meminit Hes. exp. ὑπάρχειν, et scribens etiam εἶμεν. quæ scriptura longe magis consentanea videtur.

Ἥμενος, particip. verbi ἧμαι, de quo supra. At ἡμμένος particip. præt. pass. a th. act. ἅπτω.

Ἠμημένος, particip. præt. perf. pass. ab act. th. ἀμάω.

Ἤμην, præter. imperfect. pass. verbi εἰμὶ s. ἔω. tradunt enim ἔω voce pass. facere ἔομαι, præt. imperf. ἠόμην, et per sync. ἤμην. Vel pass. præsens ἔμαι facere imperf. ἤμην. Sed notandum est poët. esse hoc verbum, et ap. Eurip. tantum legi in Helena, Ἐγὼ δὲ προδότης οὐκ ἤμην τέκνον. Etym.

Ἥμην autem aspiratum, est præt. imperf. verbi ἧμαι, de quo supra.

Ἠμὶ, ablata initiali litera φ, pro φημὶ dicitur, τὸ λέγω. unde imperf. ἦν pro ἔφην.

Ἧμμαι, præt. perf. pass. verbi activi ἅπτω: e quo particip. ἡμμένος.

Ἠμοιρηκὼς, particip. præt. perf. act. a v. ἀμοιρέω.

Ἠμπειχόμην pro ἀμπειχόμην dicitur geminato augm. a th. act. ἀμπέχω.

Ἠμπεσχόμην, itidem pro ἀμπεσχόμην dicitur, duplici augm., et intrinsecus et extrinsecus: aor. 2 med. act. ἀμπέχω.

Ἠμπισχόμην quoque ab ἀμπίσχομαι extrinsecus augm. accepit.

Ἠμπόλησε eod. modo auctum est. est autem aor. 1 act. verbi ἐμπολέω.

Ἤμυνε, imperf. vel aor. verbi activi ἀμύνω.

Ἤμυσε, aor. 1 act. verbi ἠμύω, carens augmento.

Ἠμφαγνόουν, præt. imperf. verbi ἀμφαγνοέω ap. Hes., quod exp. ἐδίσταζον ἐπιγνῶναι, dubitabant et ambigebant.

Ἠμφειμένος, partic. præt. perf. pass. ab act. th. ἀμφιέννυμι facientis fut. 1 act. ἀμφέσω ab ἀμφέω, præt. pass. ἠμφεῖμαι, utrimque assumto augm., et extrinsecus et intrinsecus.

Ἠμφίβαλλον, pro ἀμφέβαλλον, forinsecus assumto augm., a th. ἀμφιβάλλω.

Ἠμφιγνόησα, similiter augm. extrinsecus accepit. Est autem aor. 1 act. verbi ἀμφιγνοέω, unde et imperfect. ἠμφιγνόουν.

Ἠμφιεννύμην, eod. modo augm. extrinsecus assumsit. Est autem imperf. pass. verbi act. ἀμφιέννυμι.

Ἠμφίεσα, aor. 1 act. ejusdem verbi ἀμφιέννυμι, ex inus. th. ἀμφιέω. habet vero et ipsum extrinsecus augm. nam regulariter dici debuisset ἀμφίεισα.

Ἠμφίεσμαι, præt. perf. pass. ejusdem verbi: unde particip. ἠμφιεσμένος. pro quo supra habuimus etiam ἠμφειμένος. nam simplex ἕννυμι s. ἕω facit præt. pass. εἷμαι.

Ἦν, eram: præt. imperf. verbi εἰμὶ ex ἔω. facit enim id ἔω imperfectum (aor. etiam 2) ἦον, e quo hoc ἦν fit per sync. ideoque regulariter habet ν, non item 3 pers. sing. ea enim regulariter esset ἦ, per contr. ex ἦε vel ἔε, ab eod. th. ἔω. Nisi forte ἦν 3 personæ ascivisse ν putandum sit, sicuti Dor. ἔπλην contr. ex ἔπλεεν. Eust. Sunt nonnulli qui dicant ἦν Dorica etiam dialecto usurpari pro ἦσαν, Erant. sed ejus rei exemplum desidero.

Ἦν, ἦς, ἦ, ab ἠμὶ pro φημὶ, valent i. q. ἔφην, ἔφης,

ἔφη, Dicebam, Dicebas, Dicebat. dicitur enim et ἠμὶ pro φημὶ, ut paulo supra annotavi.

Ἧν autem aspiratum, est aor. 2 act. verbi ἵημι, ut ἔθην a τίθημι est.

Ἠναιδηκότες, particip. præt. perf. act. a th. ἀναιδέω.

Ἠνάλωσα, aor. 1 act. verbi ἀναλίσκω, facientis fut. 1 act. ἀναλώσω, ex inus. th. ἀναλόω: augm. habens extrinsecus pro ἀνήλωσα. Similiter vero præt. perf. act. facit ἠνάλωκα, pass. ἠνάλωμαι, et aor. 1 pass. ἠναλώθην, pro ἀνήλωκα, ἀνήλωμαι, ἀνηλώθην.

Ἠναντίωμαι, præt. perf. pass. verbi ἐναντιόομαι, unde et aor. 1 pass. ἠναντιώθην, et particip. præt. perf. ἠναντιωμένος.

Ἧναξα, aor. 1 act. verbi ἀνάσσω.

Ἧναρα, aor. 1 act. verbi ἐναίρω.

Ἤνασσεν, præt. imperf. act. verbi ἀνάσσω.

Ἠνδρώθην, aor. 1 pass. verbi ἀνδρόομαι: e quo th. est et particip. præt. pass. ἠνδρωμένος, aor. autem 1, ἀνδρωθείς.

Ἤνεγκα, aor. 1 act. verbi φέρω, mutuatitius ab inus. th. ἐνέγκω. Aor. 2 act. est ἤνεγκον. Med. autem aor. 1, est ἠνεγκάμην, aor. 2, ἠνεγκόμην.

Ἤνεγμαι, præt. perf. pass. ejusdem th. act. φέρω, mutuatitium ab ἐνέγκω, uti dictum est. nam ἐνέγκω facit fut. ἐνέγξω, pass. præt. ἤνεγμαι, ut ἐλέγχω facit ἤλεγμαι. Unde particip. ἠνεγμένος.

Ἠινέθην, aor. 1 pass. verbi activi αἰνέω facientis fut. 1 act. αἰνέσω, unde compos. ἐπῃνέθην.

Ἤνεικα, aor. 1 Ionicus pro ἤνεγκα, a th. ἐνείκω, contra regulam etiam pro ἤνειξα, ut ἤνεγκα pro ἤνεγξα, et ἔθηκα pro ἔθησα, et similia. Med. ἠνεικάμην dicitur ex hoc ἤνεικα: ambo autem referuntur ad φέρω.

Ἠνεῖπε, aor. 1 vel 2, verbi inusitati ἀνέπω, pro quo ἀναγορεύω dici solet: duplici augm. pro ἀνεῖπε. pro quo poëtæ dicunt ἀνείπαπε per anadiplasiasmum.

Ἠνείχοντο, præt. imperf. pass. verbi ἀνέχομαι, duplex augm. habens pro ἀνείχοντο. Sic ἠμπειχόμην supra pro ἀμπειχόμην.

Ἤνεπον, præt. imperf. vel aor. 2 act. verbi poëtici ἐνέπω, extrinsecus habens augm. pro ἐνεῖπον.

Ἤινεσα, aor. 1 act. verbi αἰνέω facientis fut. αἰνέσω. E quo th. est et imperf. ἤνεον poët. vel Ion. pro ᾔνουν, nulla facta contractione.

Ἠνεσχέθην, aor. 1 pass. verbi activi ἀνέχω, mutuantis fut. act. ab ἀνασχέω, facientisque præt. pass. ἀνέσχημαι: e cujus 3 pers. sing. fit aor. ille ἠνεσχέθην, facta systole vocalis longæ, quæ erat in penultima, cujusmodi systole facta est et in εὑρέθην ac similibus. Habet vero idem aor. ἠνεσχέθην duplex augm. ut ἠμπειχόμην, ἠνειχόμην, et similia.

Ἠνεσχόμην, aor. 2 med. ejusdem verbi ἀνέχω habentis fut. 2 act. ἀνασχῶ, mutuatitium ab ἀνασχέω. unde aor. 2 act. ἠνέσχον, e quo ille medius: ambo habentes duplex augm., ut et præcedens ἠνεσχέθην, pro ἀνέσχον et ἀνεσχόμην.

Ἠνέχθην, aor. 1 pass. verbi activi φέρω, ex inus. th. ἐνέγκω. facit enim id præt. pass. ἤνεγμαι, ut ἐλέγχω ἤλεγμαι.

Ἠνέῳγα, duplici augm. dicitur pro ἀνέῳγα; præt. perf. med. verbi activi ἀνοίγω, Attice etiam pro ἀνῷγα, assumto ε præter augm. Similiter particip. præt. pass. ἠνεῳγμένος est pro ἀνεῳγμένος s. ἀνῳγμένος.

Ἠνήλωμαι, duplici itidem augm. pro ἀνήλωμαι: itidemque ἠνηλωμένος pro ἀνηλωμένος, et ἠνηλώθην pro ἀνηλώθην, et act. ἠνήλωκα pro ἀνήλωκα, et ἠνήλωσα pro ἀνήλωσα: a th. ἀναλίσκω faciente fut. 1 ἀναλώσω ab inus. v. ἀναλόω. Verum et alterutra tantum e parte augentur illa. nam modo ἠνάλωκα et ἠνάλωσα dicitur, modo ἀνήλωκα et ἀνήλωσα, itidemque in ceteris temporibus.

Ἠνήνατο, aor. 1 med. verbi ἀναίνομαι, facientis fut. 1 ἀνανοῦμαι. Prima pers. est ἠνηνάμην.

Ἦνθε s. Ἦνθεν, Dor. τροπῇ τοῦ λ εἰς ν dicitur pro ἦλθε, Venit: sicut βέντιστος pro βέλτιστος, et φίντατος pro φίλτατος. Est autem ἦλθε aor. 2 act. verbi ἐλεύθω sync. habens pro ἤλυθε, ut supra docui.

Ἠνθισμένος, particip. præt. perf. pass. ex act. th. ἀνθίζω.

A Ἠνὶ vide in Ἠνίδε.

Ἤινιγμαι, præt. perf. pass. verbi αἰνίττομαι. unde particip. ᾐνιγμένος. At aor. 1 med. est ᾐνιξάμην.

Ἠνίδε Dor. est pro ἔνιδε s. ἰδού, Respice, legiturque lib. III. Epigr. Verum et ἠνὶ dicunt iidem Dores ead. signif. reperiturque id ap. Aristoph. quoque.

Ἠνίπαπε, pleon. poët. pro ἤνιπε, quod est præt. med. verbi poëtici ἐνίπτω. Ita Eust. Sunt qui aor. 2 act. esse velint.

Ἠινίσσετο, præt. imperf. verbi αἰνίσσομαι. sine ι autem subscripto, foret præt. imperf. pass. poëtici verbi ἐνίσσω.

Ἤνοθα, præt. med. verbi ἀνθέω, interpositum poëtice habens ο, pro ἦνθα, ut volunt nonnulli recentiores.

Ἠνοίγην, aor. 2 pass. verbi activi ἀνοίγω, præpostere habens augm. pro ἀνῴγην.

Ἤνοισται, quod Hes. affert pro προσηνέχθη, est præt. perf. pass. verbi activi ἀναφέρω vel ἐμφέρω, mutuantium fut. 1 act. ab inus. th. οἴω. Habetque præt. hoc augmentum suum extrinsecus.

B Ἤνοχα, præt. med. verbi ἐνέγκω s. ἐνέχω: pro quo Attice reduplicatis duabus initialibus literis præsentis dicitur ἐνήνοχα.

Ἦνον, præt. imperf. act. poëtici verbi ἄνω. Sunt tamen qui malint dicere per sync. positum esse pro ἤνυον ab ἀνύω derivato ex illo ἄνω.

Ἧνται, 3 pers. plur. verbi ἧμαι, de quo supra.

Ἤντετο, imperf. verbi poëtici ἄντομαι. pro quo in prosa dicitur ἀπήντα vel ἀπήντησε a v. ἀπαντάω.

Ἤντησε, aor. 1 act. verbi ἀντάω facientis fut. 1 ἀντήσω. Pro ἤντητο autem, quod Var. accepit e vulgatis Suidæ exempll. reponendum ἤντετο e Ms. etiam Cod. auctoritate.

Ἠντιβόλουν, præt. imperf. verbi ἀντιβολέω.

Ἠντιδίκουν, præt. imperf. verbi act. ἀντιδικέω, extrinsecus habens augm. At ἠντηδίκουν, sicubi reperiretur, esset præt. imperf. verbi ἀνταδικέω, utrimque habens augm. pro ἀντηδίκουν.

Ἧντο, 3 pers. plur. præt. imperf. ἥμην.

Ἤνυον, præter. imperf. act. verbi ἀνύω. nisi malis esse

C aor. 2.

Ἤνωγα, præt. perf. med. poëtici verbi ἀνωγέω, Jubeo.

Ἤνωμαι, præt. perf. pass. verbi activi ἑνόω: unde et infin. ἡνῶσθαι ap. Hes.

Ἤνωξα, aor. 1 act. verbi poëtici ἀνώγω.

Ἠνώρθουν, præt. imperf. act. verbi ἀνορθόω, habens geminum augm. pro ἀνώρθουν. Itidemque in aor. 1, ἠνώρθωσα dicitur pro ἀνώρθωσα, atque eod. modo in voce pass.

Ἠνώχλουν, similiter est præt. imperf. verbi ἐνοχλέω duplex habens augm. pro ἐνώχλουν. Itidemque in aor. ἠνώχλησα pro ἐνώχλησα, et in præt. perf. ἠνώχληκα pro ἐνώχληκα, et similiter in voce pass.

Ἧξα, aspiratum, est aor. 1 act. verbi ἥκω facientis fut. 1 ἥξω, unde et ἥξει ap. Hes. quod exp. ἐλεύσεται.

Ἦιξα autem tenui notatum spiritu, est aor. 1, verbi ᾄσσω facti ex ἀΐσσω per sync. vel synæresin. unde ἦξαν ap. Var. quod exp. ὥρμησαν: et ap. Soph. Καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ἦξεν χέρα: transitive pro

D Impulit. Alioqui ἦξα est etiam aor. 1 act. verbi ἄγω, signif. communiter ἤγαγε, interdum vero et κατέκλασε, ab eo ἄγω s. ἄγνυμι quod signif. Frango. ut ap. Hom. πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε, Omnibus confregit cervices. pro quo ἦξε s. κατῆξε, Attici solent dicere ἔαξε et κατέαξε, vocali η in εα resoluta, ut supra annotavi.

Ἧιξε autem, quod Hes. exp. συνεπείσθη, ὑπήκουσεν, factum est ex εἶξε, ut idem innuit, verso ε in η, et subscripto s. ascripto ι. ut supra ἧκει habuimus et ἥκαζον pro εἴκει et εἴκαζον.

Ἤιομεν, per sync. pro ἠΐομεν, unde et ι subscriptum s. ascriptum habet. Istud vero ἠΐομεν, est 1 pers. plur. præt. imperf. vel aor. 2 ἤϊον e th. εἴω s. ἔϊω, pro quo usurpari solet εἶμι. Utitur autem eo Hom. Od. K. Ἤιομεν ὡς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ. Et aliquanto post, Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης Ἤιομεν ἀχνύμενοι. Sunt qui pro ἴωμεν quoque dictum velint, signif. Ea-

mus, in subj., sed pro eo dici ἴομεν aio.

Ἤιον, per synæresin dicitur pro ἤϊον, ut supra quoque admonui. est autem præt. imperf. vel aor. 2 act. verbi εἴω, (pro quo εἶμι usurpari solet) habens dialysin diphthongi ει, et τροπὴν τοῦ ε εἰς η. 1 pers. plur. hujus s. imperf. s. aor. 2, est præcedens ἤομεν. At ex ἦον per sync. fieri ἦν cum suis, annotat Eust.

Ἠιόνησας, aor. 1 act. verbi αἰονάω. unde et particip. præt. pass. ἠονημένος.

Ἤπαφον, ἤπαφες, ἤπαφε, aor. 2 act. verbi ἀπαφίσκω s. ἀπάφω.

Ἤπειγμαι, præt. perf. pass. verbi activi ἐπείγω, unde particip. ἠπειγμένος.

Ἠπεχθάνοντο affertur pro ἀπηχθάνοντο, præpostere assumto augm. extrinsecus, a th. ἀπεχθάνομαι.

Ἠπιήθη, aor. 1 pass. verbi activi ἠπιάω.

Ἠπιστήθην, aor. 1 pass. verbi ἀπιστέομαι signif. Non creditur mihi, ex act. ἀπιστέω, Non credo, Fidem non adhibeo. Quidam ajunt esse etiam aor. 1 pass. verbi ἐπίσταμαι, interpretantes Scivi, dicentesque præt. perf. ejusdem ἐπίσταμαι esse ἐπίστημαι. Sed hi parum ἐπιστημόνως mihi illa asserere videntur.

Ἠπόμην, Var. pro ἠκολούθουν affert, dicitque esse imperf. verbi ἕπομαι: itidemque ap. Hes. legimus ἤπετο expositum ἠκολούθει. Unde discimus ἕπομαι duplex facere imperf. vel ἠπόμην vel εἰπόμην. posterioris tamen per diphthongum ει, major usus est tam in carmine quam in prosa: quod augmenti loco ascivit ι, ut εἶχον, εἷλον, εἶπον, et similia.

Ἦπται, 3 pers. sing. præt. perf. pass. ἧμμαι, ex act. th. ἅπτω.

Ἦιρα, aor. 1, act. verbi αἴρω, unde in compos. ἀπῆρα, ἐπῆρα. At ἦρα, sine ι subscripto s. ascripto, est præt. med. verbi ἄρω. pro quo usitatius est ἄρηρα, Attice reduplicatis duabus initialibus literis præsentis.

Ἦρα, 3 pers. sing. præt. imperf. ἤρων, e th. ἐράω.

Ἠιράμην, aor. 1 med. verbi act. αἴρω, ex aor. act. ἦρα, de quo paulo ante. cujus 3 plur. ἤραντο ap. Hes. legitur. Et ap. Hom. ἤρατο μέγα κλέος τῷ παιδί: et rursum ἠράμεθα μέγα κῦδος.

Ἤραρα, metri causa transposito augm. dicitur pro ἄρηρα, ut ὤρορα pro ὄρωρα. Est autem præt. med. verbi ἄρω ap. Hom., ubi Eust. et alii exp. ἥρμοσε.

Ἠρασάμην, aor. 1 med. verbi ἐράομαι, frequens ap. Hom. cum 3 pers. ἠράσατο. pro qua metri causa geminato σ dicit interdum ἠράσσατο. Vide et Ἠρήσατο.

Ἠράσθην, aor. 1 pass. verbi ἐράομαι.

Ἠρᾶτο, præt. imperf. pass. verbi ἀράομαι. Ἤιρατο autem, est aor. 1 med. verbi αἴρω.

Ἠργάνθη, aor. 1 pass. verbi activi ἀργαίνω, ut ἐπιάνθη est a πιαίνω.

Ἦργμαι, præt. perf. pass. verbi ἄρχομαι: unde et particip. ἠργμένος. Illud autem particip. ἠργμένον, quod Hes. exp. ἐργόμενον, κωλυόμενον, est a th. act. ἔργω, Arceo, Prohibeo.

Ἡιρέθην, aor. 1 pass. verbi act. αἱρέω, habens systolen τοῦ η, ut εὑρέθην, et similia. nam αἱρέω facit fut. 1 act. αἱρήσω, præt. perf. act. ᾕρηκα, pass. ᾕρημαι.

Ἥιρει, præt. imperf. act. ejusdem th. αἱρέω.

Ἠρείκει, præt. plusquamperf. act. verbi ἐρείκω: unde particip. ἠρεικώς. Ἤρεικον autem est imperf. verbi ἐρείκω.

Ἡιρεῖτο, præt. imperf. pass. verbi αἱρέομαι. activa autem voce αἱρέω in ead. pers. præt. imperf. facit ᾕρει, et in 1 sing. ᾕρεον, et per contract. ᾕρουν.

Ἠρείψαντο, aor. 1 med. verbi activi ἐρείπω. facit enim act. aor. 1 ἤρειψα.

Ἦιρεν, 3 pers. sing. aor. 1 ἦρα, de quo supra.

Ἤρεπται, præt. perf. pass. verbi activi ἐρέφω.

Ἤρεσα, aor. 1, act. verbi ἀρέσκω ex ἀρέω. Est etiam aor. 1, act. verbi ἐρέσσω, Remigo. ut ap. Apoll. Rh. 1. Οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι ἱερῆς ἐκ πείσματα πέτρης, Ἤρεσαν ἐς λιμένα Θρηΐκιον.

Ἡιρετισάμην, aor. 1 med. verbi act. αἱρετίζω.

Ἤρετο, præt. imperf. verbi ἔρομαι, Atticum. nam Iones per diphthongum ει dicunt εἴρετο, Var. Atticum igitur fuerit et imperf. ἠπόμην pro εἰπόμην,
A ab ἕπομαι. Vide et Ἠρόμην. At Ἤιρετο cum ι ascripto, est imperf. verbi activi αἴρω.

Ἠρεύνησα, aor. 1, act. verbi ἐρευνάω.

Ἥιρημαι, præt. perf. pass. verbi activi αἱρέω facientis præt. perf. act. ᾕρηκα, cujus ap. Etym. mentio. 3 pers. plur. ᾑρήκασι: plusquamperf. ᾑρήκειν, infin. ᾑρηκέναι, et particip. ᾑρηκώς. Ex ᾕρημαι autem est particip. ᾑρημένος.

Ἥιρημεν, Var. per sync. dici tradit pro ᾑρήκαμεν.

Ἠρήρειν, præt. plusquamperf. med. verbi ἄρω, novum habens augm. ut ἠκηκόειν, ἠλήλαντο, et similia. e præt. perf. med. ἄρηρα, ut ἠκηκόειν ex ἀκήκοα, et ἠλήλαντο ex ἐλήλαμαι. Illud autem ἄρηρα Atticum est præt. med. verbi ἄρω, pro ἦρα, habens Attice reduplicatas duas initiales literas præsentis.

Ἠρήρειστο quoque est præt. plusquamperf. pass. verbi ἐρείδω, novum habens augm. pro ἐρήρειστο, e præt. perf. ἐρήρεισμαι. quod et ipsum habet Attice reduplicatas duas initiales literas præsentis pro
B ἤρεισμαι. Apud Suid. ex historico quopiam, Τὸ δὲ στίφος εὖ μάλα ἠρήρειστο τῷ συνασπισμῷ, καὶ ἀκριβῶς ὑπῆρχε στεῤῥόν τε καὶ ἀπερίσπαστον. ubi tamen ipse exp. ἥρμοστο.

Ἠρήσατο, ap. Hom. aor. 1 med. verbi ἀράομαι. Prosæ autem scriptt. dicunt ἠράσατο, ut ostendit comp. ἐξαράσασθαι, item ἐπαράσιμος, ἐπάρατος, κατάρατος. fueritque illud ἀρήσασθαι Ionicum potius, cum ap. Aristoph. quoque legamus καταρασάμενος. At ᾑρήσατο, spiritu aspero et subscripto ι, est aor. 1 med. verbi αἱρέομαι.

Ἤιρθην, aor. 1 pass. verbi activi αἴρω facientis perf. pass. ἦρμαι.

Ἤρθρωσας, aor. 1, act. verbi ἀρθρόω.

Ἤρικεν, aor. 2, act. verbi ἐρείκω, Hom.

Ἠρίκει, præt. plusquamperf. act. verbi ἐρίζω. unde et particip. ἠρικώς.

Ἤριπεν, 3 pers. sing. aor. 2 ἤριπον, e th. ἐρείπω.

Ἠριπώθη autem, quod Suid. affert pro ἔπεσεν, aor. 1 pass. verbi ἐριπόω.

C Ἤρισα, aor. 1, act. verbi ἐρίζω. ἤρεισα autem cum diphthongo ει in penult., est aor. 1 act. verbi ἐρείδω.

Ἦιρκα, præt. perf. act. verbi αἴρω: unde pass. ἦρμαι. et in comp. ἐπῆρκα, ἐπηρκώς.

Ἤρκει, præt. imperf. verbi ἀρκέω.

Ἤρκεσε, aor. 1 act. ejusdem th.

Ἦρκται, 3 pers. sing. præt. perf. pass. ἦργμαι, e th. ἄρχομαι.

Ἠιρκώς, particip. præt. act. ἦρκα, ex αἴρω.

Ἦιρμαι, præt. perf. pass. verbi activi αἴρω, ex act. præt. ἦρκα. unde particip. ἠρμένος, et in compos. ἐπηρμένος.

Ἠρνούμην, præt. imperf. verbi ἀρνέομαι.

Ἤρνυντο, præt. imperf. verbi ἄρνυμαι usitati ap. poëtas.

Ἤρομαι, præt. perf. pass. verbi activi ἀρόω facientis fut. 1 ἀρόσω, per ο.

Ἠρόμην, sine ι subscripto, est præt. imperf. verbi poëtici ἔρομαι, τὸ ἐρωτῶ, interrogo: unde est ἤροντο, quod Hes. exp. ἠρώτων, interrogabant. Pro
D quo alioqui solet dici εἰρόμην, ascito ι loco augmenti, ut εἰπόμην pro ἠπόμην. Ἠιρόμην autem, habens ascriptum s. subscriptum ι, est imperf. pass. verbi activi αἴρω. Utriusque meminit Etym.

Ἤροσα, aor. 1 act. verbi ἀρόω facientis fut. 1 ἀρόσω, per ο.

Ἤρου, 2 pers. sing. imperf. ἠρόμην, pro ἠρώτησας: itidemque ἤρου 2 persona imperf. ᾐρόμην ab act. th. αἴρω. At ᾑροῦ, est 2 pers. præt. imperf. ᾑρούμην ab αἱρέομαι.

Ἡιροῦντο, 3 pers. plur. ejusdem imperf. ᾑρούμην, ab act. th. αἱρέω.

Ἠροῦτο, præt. imperf. pass. verbi act. ἀρόω, ap. Hes., qui exp. ἠροτριᾶτο, ἐσπείρετο.

Ἦρσα, aor. 1 act. verbi ἄρω. unde ἦρσεν, quod Hes. exp. ἥρμοσεν. At ἦρσαν, quod idem affert pro ἐπότισαν, est ab ἄρδω, Humecto, irrigo.

Ἦιρται, 3 pers. sing. præt. pass. ἦρμαι, ex act. th. αἴρω.

Ἥρτημαι, præt. perf. pass. verbi activi ἀρτάω facientis fut. 1, ἀρτήσω. unde imper. præt. perf. ἠρτήσθω. ut proverb. ἠρτήσθω βρόχος.

Ἦρτο. 3 pers. sing. præt. plusquamperf. pass. ἤρμην, ex act. th. αἴρω. ut, τὸ χῶμα ἐπὶ τοσοῦτον ἦρτο.

Ἤρυγεν, aor. 2 act. verbi ἐρεύγω facientis fut. 2 ἐρυγῶ, ut ἐλεύθω ἐλυθῶ, dissoluta diphthongo et exemto ε.

Ἤρυκεν, præt. imperf. vel aor. 2, verbi ἐρύκω.

Ἤρυον, præt. imperf. act. verbi ἀρύω. unde et aor. 1 med. ἠρύσατο.

Ἤρυτο, præt. plusquamperf. pass. verbi act. ἐρύω: Hes. tamen ἤρυτο active exp. ἐρύσατο.

Ἤρχατο, idem Hes. exp. καθεῖρκτο. Videtur tamen potius exp. καθειργμένοι ἦσαν. nam formam habet præteriti plusquamperf. Ion., facientis 3 plur. ex 3 sing., inserto α ante το, et præcedente tenui in aspiratam conversa, ut in Ἔρχατο videre est et similibus aliis. Est autem vel a th. ἔργω, vel a th. ἄρχω. habent enim ea duo et particip. præt. pass. ἠργμένος commune, ut supra ex Hes. docui.

Ἤρχθη, aor. 1, pass. verbi ἄρχομαι, i. q. aor. med. ἤρξατο, ut ἤρχθη χειρῶν ἀδίκων ap. Hes.

Ἤρω, 2 pers. aor. 1 med. ἠράμην, ex act. th. αἴρω. Alioqui ἤρω et nomen est, vel dativi casus per apoc. pro ἥρωϊ, vel accus. pro ἥρωα, per contr.

Ἤρων, præt. imperf. verbi activi ἐράω.

Ἦς, 2 pers. præt. perf. ἦν, idque vel ab εἰμὶ, Sum, vel ab ἠμὶ usurpato pro φημί. sicut ἦν quoque est interdum ab εἰμὶ, interdum ab illo ἠμί. Ἧς autem, cum ι ascripto s. subscripto, est 2 pers. subj. ὦ, ab eod. th. εἰμί.

Ἦς, Dor. ponitur etiam pro ἦν, Erat, nominatimque eo Alcman usus est, Eust. ex Heraclide. solent enim Dores ν in σ vertere, dicentes πεποιήκαμες et λέγομες pro πεποιήκαμεν et λέγομεν: quorum similia exempla passim occurrunt ap. Theocr.

Ἦσα, aor. 1 act. verbi ᾄδω: vel etiam verbi εἴδω, verso ε in η, et subscripto ι, ut in plusquamperf. ᾔκει.

Ἧσαι, 2 pers. verbi ἧμαι, præs. temporis et indic.

Ἦσαν, 3 pers. plur. præt. imperf. ἦν, a th. εἰμὶ, Sum. At ᾖσαν, habens subscriptum ι, est 3 pers. plur. modo aor. 1 ᾖσα ab ᾄδω, modo aor. 1 ᾖσα ab εἴδω: ideoque a Var. exp. non solum ὑπῆρχον, sed etiam ὕμνησαν, ἐδόξασαν, necnon εἴδησαν, ἐγίνωσκον, afferente, οὐδ' ἀφιγμένον τὸ πάμπαν ᾖσαν. quæ ap. Suid. quoque leguntur. Est etiam per synæresin positum pro ἤϊσαν, Eust. Hoc autem ἤϊσαν est 3 persona plur. præt. plusquamperf. ᾔειν, a th. ἔω s. εἶμι, τὸ πορεύομαι. Vide et ᾖσμεν paulo infra.

Ἦσας, 2 pers. aor. 1 ἦσα, a th. ἥδω.

Ἥσατο Hes. exp. ἱδρύσατο: et tunc est aor. 1, verbi ἕω, e quo ἕζω et ἵζω: exp. etiam ἥσθη, εὐφράνθη, διεχύθη. et tunc est aor. 1 med. verbi ἥδομαι. At ᾔσατο, esset aor. 1 med. verbi vel ᾄδω, vel εἴδω, ex act. ᾖσα.

Ἦσε, 3 pers. sing. aoristi 1 ἦσα.

Ἥσει, 3 pers. sing. fut. 1 act. vel ab ἵημι (ex inus. th. ἕω) vel ex ἥδω. Ideoque Hes. ἥσειν exp. non solum ἀφήσειν, πέμψειν, sed etiam τέρψειν.

Ἧσεν, idem interpr. ἐκάθισεν, quod est a th. ἕω, τὸ ἕζω seu ἵζω. Exp. etiam εἴασεν, sed tunc tenui spiritu scr. est, existimandumque est per contr. factum esse ex ἔασε, a th. ἐάω. At ᾖσεν, est 3 pers. aor. 1 ᾖσα, ab ᾄδω vel εἴδω, ut supra annotavi.

Ἠσέλγηνα, aor. 1 act. verbi ἀσελγαίνω.

Ἦσθα, Æol. paragoge syllabæ θα pro ἦς, Eras: 2 pers. præt. imperf. ἦν, a th. εἰμί. Ἧσθα autem cum ι subscripto s. ascripto, pro ᾖς ponitur, 2 pers. sing. conj. ὦ, ab eod. th. Sunt qui hoc ipsum ᾖσθα dicant per sync. poni etiam pro ᾔδεισθα. quod est 2 pers. sing. præt. plusquamperf. act. ᾔδειν, a th. εἴδω. Pro quo frequentius οἶσθα usurpatum comperitur, scriptum per οι.

Ἧσθαι, infin. verbi ἧμαι, Sedere.

Ἦσθας, quoque dicitur pro ἦσθα, et οἶσθας pro οἶσθα, ascito σ, ut Æl. Dionys. refert ab Eust.

A Ἠσθείην, aor. 1 pass. opt. modi a v. ἥδομαι.

Ἠσθένουν, præt. imperf. act. verbi ἀσθενέω: unde et aor. 1 ἠσθένησα.

Ἤισθετο, aor. 2 med. verbi αἰσθάνομαι, ex αἰσθέομαι.

Ἥσθη, aor. 1 pass. verbi ἥδομαι. Ἥισθη autem, tenui spiritu et subscripto ι, est aor. 1 pass. verbi activi ᾄδω vel εἴδω, ut et aor. 1 act. ᾖσα eadem duo verba habere communem, supra docui.

Ἤισθημαι, præt. perf. pass. verbi αἰσθάνομαι, ex αἰσθέομαι faciente fut. 1 αἰσθήσομαι, unde ap. Aristoph. ᾔσθηνται, quod exp. ἔγνωσαν, et 3 pers. sing. præt. plusquamperf. ᾔσθητο. necnon infin. præt. perf. et plusquamperf. ᾐσθῆσθαι.

Ἠισθησάμην, aor. 1 med. ejusdem th. αἰσθάνομαι facientis fut. 1 αἰσθήσομαι ex αἰσθέομαι.

Ἡσθήσομαι, fut. 1 pass. verbi ἥδομαι, ex aor. 1 ἥσθην.

Ἥσθητο, præt. plusquamperf. pass. inusitati th. ἐσθέομαι, τὸ ἕννυμαι, Induor, Vestior. ut ap. Suid., καὶ ἥσθητο κροκωτὸν χιτῶνα. quod exp. περιεβέβλητο.

B Et ap. Herod. sine augm., ἐσθημένος ἐσθῆτα Μηδικήν: necnon, ἐσθημένος ῥάκεσι. At ᾔσθητο, cum ι subscripto, est plusquamperf. pass. verbi αἰσθάνομαι ex αἰσθέομαι, unde mutuatur fut. 1 αἰσθήσομαι.

Ἤσθιον, præt. imperf. verbi ἐσθίω.

Ἤσθμηνα, aor. 1 act. verbi ἀσθμαίνω.

Ἠισθόμην, aor. 2 med. verbi αἰσθάνομαι, ex inus. th. αἰσθέομαι.

Ἦισιν, poët. s. Ibycea paragoge syllabæ σιν pro ῃ, ut λάβῃσι pro λάβῃ, εἴπῃσι pro εἴπῃ. 3 pers. sing. subj. ὦ, a th. εἰμί. Eust. ἦσιν dialecto Rheginorum ait usurpari etiam pro ἐστὶ s. ὑπάρχει, ut ap. Hom. Καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσι. Sed tunc ι non est subscribendum.

Ἠσὶ, per apoc. pro φησὶ, ab ἠμὶ usurpato itidem per apoc. pro φημί. Apud Hes. et Eust., qui Ionicum esse ait.

Ἠσίτουν, præt. imperf. act. verbi ἀσιτέω.

C Ἤσκειν ap. Hom. pro ἤσκει, Exercebat, dicentem, ἤσκειν ἔρια καλά. solet vero et in aliis imperfectis verborum in έω in 3 pers. sing. εε assumentium ν propter sequentem vocalem, in contractione idipsum ν retinere. est enim hoc ἤσκειν præt. imperf. verbi ἀσκέω, per contr. factum ex ἤσκεεν.

Ἠσκήθην, aor. 1 pass. ejusdem verbi ἀσκέω, facientis fut. 1 act. ἀσκήσω, aor. 1 act. ἤσκησα, præt. perf. act. ἤσκηκα, pass. ἤσκημαι, e cujus 3 sing. aoristus ille ἠσκήθην.

Ἤσκουν, præt. imperf. ejusdem th. ἀσκέω.

Ἦισμαι, præt. perf. pass. verbi activi ᾄδω.

Ἥσμαι, præt. perf. pass. verbi ἥδομαι. Sunt qui interpretentur etiam Sedi, dicantque esse præt. perf. pass. verbi ἕω, τὸ ἕζω s. ἵζω. a quo supra habuimus etiam aor. 1 med. ἥσατο. Id tamen rarissimi admodum usus esse existimo.

Ἦισμεν pro ᾔδειμεν sic positum ait Etym. verbum εἴδω facere præt. med. ᾔδειν: in duali ᾔδειτον, ᾐδείτην: in plur. ᾔδειμεν, ᾔδειτε, ᾔδεισαν. Pro quibus dici ᾖστον, ᾔστην, ᾖσμεν, ᾖστε, ᾖσαν, sync.

D diphthongi ει, et τροπῇ τοῦ δ εἰς σ. Nonnullorumque horum affert exempla. ut, τοῦ ᾔστην pro ᾐδείτην, hoc sine auctoris nomine, τὼ δ' ἄρ οὐδὲν ᾔστην ἄλλο πλὴν δάκνειν. Et 1 personæ plur. ᾖσμεν pro ᾔδειμεν, ex Eur. Hec. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν Πύργους πεσόντας ᾖσμεν. Necnon 3 plur. ᾖσαν pro ᾔδεισαν, hoc ex Ejusdem Rheso, οὐδ' ἀφιγμένον τὸ πάμπαν ᾖσαν. Item hoc secundæ ᾖστε pro ᾔδειτε, e Soph. Colchis, Ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ ᾖστε τὸν Προμηθέα. Hæc fere et in Lex. meo vet., in quo ι subscribitur, quod perperam in Etym. exemplaribus est neglectum, cum tamen rationem ipsum exigere manifestum sit vel ex ipso ᾔδειν facto ex εἴδειν verso ε in η, et subscripto ι.

Ἦσο, Eras vel Fueras: 2 persona imperfecti ἤμην, de quo supra: ἧσο autem, aspiratum, est 2 persona imperfecti ἥμην, Sedebam: illud, a th. εἰμὶ, hoc a v. ἧμαι. Rursum vero ἧσο est imper., habetque formam imperativi præt. perf. pass., ut τέτυψο: velut ap. Hom. Ἧσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, κ' οἶζυε.

Ἡσπικότες, particip. ex ἥσπικα præt. perf. act. verbi ἀσπίζω. A

Ἡσσήθην, aor. 1 pass. verbi ἡσσάομαι: e quo et præt. plusquamperf. pass. ἥσσητο, et infin. ἡσσῆσθαι. Ex act. autem ἡσσάω est particip. præt. perf. ἡσσηκώς.

Ἠστάτουν, præt. imperf. verbi ἀστατέω.

Ἦιστε, Sciebatis: per sync. pro ἤδειτε, verso simul δ in σ: 2 pers. plur. præt. plusquamperf. ἤδειν, e th. εἴδω, ut prolixius annotavi in Ἤισμεν.

Ἥστην, 3 pers. dualis præt. imperf. ἥμην: ap. Aristoph. Ὀ. τὼ δ' ἄρ ἥστην. i. e. ἐκαθέζοντο, Sedebant.

Ἤστην, 3 pers. dualis præt. imperf. ἤμην, de quo supra. quidam tamen malunt habere pleon. τοῦ σ pro ἤτην, esseque ab imperf. ἦν, a th. εἰμί.

Ἤιστην autem per sync. factum est ex ᾔδείτην, verso δ in σ, e th. εἴδω. ut supra docui in Ἤισμεν, ubi etiam exemplum habes.

Ἦστο, 3 pers. sing. præt. imperf. ἥμην, a v. ἧμαι.

Ἦστον, 2 pers. dualis præt. imperf. ἤμην, Eram: aliis tamen malentibus habere pleon. τοῦ σ pro ἦτον, ex imperf. ἦν. Est a th. εἰμί. At ᾖστον, cum ι subscripto, est 2 dualis syncopen passa pro ᾔδειτον, verso simul δ in σ, e pr. sing. ᾔδειν, quod est præt. plusquamperf. med. verbi εἴδω, ut videbis in Ἤισμεν. Ἧστον vero aspero notatum spiritu, erit 2 dualis præt. imperf. ἥμην ab ἧμαι. B

Ἠσυνθέτηκας, aor. 1 act. verbi ἀσυνθετέω.

Ἠσχολήθησαν, aor. 1 pass. verbi act. ἀσχολέω.

Ἥσω, fut. 1 act. verbi ἵημι, ex inus. th. ἕω, vel etiam fut. 1 act. verbi ἥδω.

Ἦτε, 2 pers. plur. præt. imperf. ἦν ab εἰμί. Ἦιτε autem, cum ι subscripto, est 2 pers. plur. præs. subj. ὦ, ab eod. th.

Ἤτασεν, aor. 1 act. verbi ἐτάζω.

Ἤιτει, præt. imperf. act. verbi αἰτέω: e quo et præt. plusquamperf. ᾐτήκει, aor. 1 ᾔτησεν, et particip. præt. pass. ᾐτημένος.

Ἤτην et Ἦτον, 3 et 2 dualis præt. imperf. ἦν a th. εἰμί. Dicitur etiam ἦστον et ἤστην, sed ab ἤμην præt. imperf. pass. ejusdem th. C

Ἤτω, Sit: per crasin ex ἑέτω, ut volunt Gramm. nam ἕω, primitivum verbi εἰμὶ, in imper. facit ἕε, ἑέτω, unde per contr. fit εἴτω. e quo τροπῇ Dorica hoc ἤτω fieri dicunt. Alioqui et ἔστω dicitur pro hoc ἤτω, ab eod. th.

Ηὔγει, præt. imperf. verbi αὐγέω.

Ηὔδα, præt. imperf. act. verbi αὐδάω.

Ηὐδάξαντο, Dor. pro ηὐδάσαντο: aor. 1 med. verbi αὐδάζομαι.

Ηὐδηκὼς, particip. præt. perf. ηὔδηκα, ex αὐδάω faciente fut. αὐδήσω.

Ηὗδον, præt. imperf. vel aor. 2 act. verbi εὕδω.

Ηὐθύνθη, aor. 1 pass. verbi act. εὐθύνω.

Ηὐλίσθησαν, aor. 1 pass. verbi αὐλίζομαι: e quo est et aor. 1 med. ηὐλίσαντο.

Ηὐξήθην, aor. 1 pass. verbi act. αὐξέω facientis fut. 1 αὐξήσω: unde et præt. pass. ηὔξημαι. præt. autem act. est ηὔξηκα, et aor. 1 ηὔξησα.

Ηὑράμην, ηὕρω, ηὕρατο, per sync. pro ηὑρησάμην, ut volunt nonnulli: aor. 1 med. verbi εὑρίσκω ex εὑρέω. Potest tamen fingi verbum εὕρω, quod faciat aor. 1. act. εὗρα seu ηὗρα, et med. εὑράμην s. ηὑράμην, sicut facit aor. 2 act. εὗρον, et med. εὑρόμην. D

Ηὑρῆσθαι, infin. præt. perf. pass. a th. act. εὑρίσκω faciente fut. 1 εὑρήσω ab εὑρέω. Dicitur etiam sine augm. εὑρῆσθαι, ut εὕρημαι quoque et εὑρέθην.

Ηὕρω, 2 pers. aor. 1 ηὑράμην, de quo jam dixi.

Ἤϋσε, aor. 1 act. verbi ἀΰω, Vociferor, ap. poëtas. dicitur autem illud per διάλυσιν esse factum ex αὔω.

Ἠφειδήκεισαν, præt. plusquamperf. act. verbi ἀφειδέω, e quo et particip. præt. perf. ἠφειδηκὼς, et præt. imperf. ἠφείδουν.

Ἠφείθη, duplici augm. pro ἀφείθη: aor. 1 pass. verbi act. ἀφίημι facientis præt. perf. pass. ἀφεῖμαι.

Ἠφηνιακὼς, itidem duplici augm. dicitur pro ἀφηνιακώς: particip. præt. perf. act. a th. ἀφηνιάζω.

Ἧφθαι, infin. præt. perf. pass. ἧμμαι, ab act. th. ἅπτω.

Ἠφίει, duplici augm. pro ἀφίει: 3 pers. sing. præt. imp. act. ex inus. th. ἀφιέω, pro ἀφίη, quod est e th. ἀφίημι: sicut ἐτίθει quoque reperimus pro ἐτίθη, e τιθέω. Var. videtur innuere ἠφίει usurpari etiam pro οὐκ ἀφίει: sed hoc parum est probabile, opusque habet exemplis.

Ἤφιεν pro ἠφίει ap. Marc. 11. Καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦός τι διὰ τοῦ ἱεροῦ. Et 1. Καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν. Sunt qui dicant esse aor. 2 e th. ἀφείω pro ἀφέω aut ἀφίημι. Sed est potius aor. 2 th. ἀφιέω facientis fut. 2 ἀφιῶ, aor. 2 ἤφιον.

Ἠφυσάμην, aor. 1 med. verbi ἀφύσσω s. ἀφύω.

Ἠφωρίσθαι, duplici augm. pro ἀφωρίσθαι: infin. præt. perf. pass. a th. ἀφορίζω. Itidemque in aor. 1 act. ejusdem th. ἠφώρισεν dicitur pro ἀφώρισεν. Ambo ap. Suid.

Ἦχε, 3 pers. sing. præt. perf. act. ἦχα, a th. ἄγω: ut ap. Suid., ἦχεν ἐπὶ τὸν οἶκον. Unde et infin. præt. perf. pass. ἦχθαι.

Ἠχθέσθην, aor. 1 pass. verbi ἄχθομαι ex ἀχθέομαι faciente fut. 1 ἀχθέσομαι. Alioqui est etiam 3 pers. dualis præt. imperf. ἠχθόμην ab eod. th. ἄχθομαι.

Ἤχθημαι, præt. perf. pass. verbi ἐχθάνομαι facientis fut. ἐχθήσομαι ab inus. th. ἐχθέομαι.

Ἤχθην, aor. 1 pass. verbi activi ἄγω facientis præt. pass. ἦγμαι.

Ἠχθόμην, Odio fui: aor. 2 med. verbi ἐχθάνομαι ex ἐχθέομαι. Alioqui est et præt. imperf. verbi ἄχθομαι.

Ἤχλυσε, aor. 1 act. verbi ἀχλύω.

Ἤψησεν, aor. 1 act. verbi ἑψέω; unde et med. aor. 1 ἠψήσατο.

Ἧψω, 2 pers. sing. aor. 1 med. ἡψάμην, a th. ἅπτομαι. Act. autem ἅπτω facit ἧψα. fut. ἅψω.

Ἠιωνίκει, præt. plusquamperf. act. verbi αἰωνίζω.

Ἠιώρουν, præt. imperf. act. verbi αἰωρέω: unde et plusquamperf. pass. ᾐώρητο, et infin. ᾐωρῆσθαι, et particip. ᾐωρημένος.

Θ.

Θαγῇ, quod Hes. exp. ἥξεις, videtur esse 2 pers. fut. 2 med. θαγοῦμαι e v. θάσσω, quod eidem significat Propero: nam θάσσουσα exp. σπεύδουσα.

Θάεο, Dor. pro θεῶ s. θεάου: e th. θάομαι pro θεάομαι. est autem imper. præs.

Θαλέει poët. pro θάλλει: a th. θαλέω pro θάλλω. unde ap. Hom. σύες θαλέοντες ἀλοιφῇ.

Θαλφθῇ, aor. 1 pass. subj. a v. θάλπω.

Θάλωμεν, aor. 2 subj., a θάλλω vel etiam θαλέω.

Θάμβησε, Ion. et poët. pro ἐθάμβησε: aor. 1 act. verbi θαμβέω.

Θανέειν, itidem Ion. et poët. pro θανεῖν, infin. aor. 2 act. secundum quosdam a th. θανέω, secundum alios a θείνω. Unde particip. θανὼν, et infin. fut. 2 med. θανεῖσθαι.

Θάνοιμι, aor. 2 opt. modi ab eod. θανέω s. θείνω, vel etiam a θνήσκω secundum alios: quanquam id θνήσκω e θανέω originem sumsit.

Θανοῦμαι, fut. 2 med. ejusdem th. unde infin. θανεῖσθαι.

Θάοντα, Ion. vel Dor. pro θεάοντα, a θάω pro θεάω, ut supra θάεο habuimus pro θεάεο seu θεῶ.

Θάρσει, imper. verbi θαρσέω.

Θᾶσαι, pro θέασαι, Ion. vel Dor. aor. 1 med. imper., a th. θάομαι pro θεάομαι usurpato. e quo et θάεο et θάοντα, de quibus paulo ante. Theocr. θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει, Aspice.

Θαυμανέοντες, Ion. et poët. diphthongi dissolutione pro θαυμανοῦντες: particip. fut. 1 act. a v. θαυμαίνω.

Θέα, imper. præs. verbi θεάω, per contr. e θέαε.

Θείει, Ion. et poët. pro θεῖ, assumto ι metri causa: itidemque θείειν pro act. θεῖν s. θέειν.

Θείην, θείης, θείη, aor. 2 opt. verbi τίθημι.

Θείομεν, poët. pro θῶμεν, aor. 2 act. subj. ab eod. th. Faciunt enim poëtæ ex illo θῶμεν primum θέωμεν, resolutione Ion. vocalis circumflexæ, deinde inserto ι θείωμεν, et systole τοῦ ω, θείομεν: quo-

modo et βείομεν dicunt pro βῶμεν, et τραπείομεν pro τραπῶμεν. A

Θεῖναι, infin. aor. 2 act. a verbo τίθημι.

Θεῖτε per sync. pro θείητε, ut ἀποδοῖτε pro ἀποδοίητε. 2 pers. plur. opt. θείην, de quo supra.

Θειώσα, Ion. et poët. augmenti detractione pro ἐθείωσα: aor. 1 act. verbi θειόω.

Θέλγεν, eodem modo pro ἔθελγεν: a th. θέλγω.

Θελήσω, fut. 1 act. verbi θέλω ex inus. θελέω.

Θέμεν et Θέμεναι, Dor. vel Ion. pro θεῖναι, ut ἔμεν et ἔμεναι pro εἶναι. aor. 2 act. infin. a th. τίθημι. At θέμενος est particip. aor. 2 med. ab eod. th.

Θερέω, Ion. vocalis circumflexæ resolutione pro θερῶ: hoc autem θερῶ est aor. 2 subj. a v. act. θέρω. ut Hom., θερέω πυρὸς pro θερμανθῶ διὰ πυρὸς, Calefiam igni.

Θερίσδειν, Dor. pro θερίζειν, a θερίζω.

Θέρμετο, Ion. et poët. sine augm. pro ἐθέρμετο: præt. imperf. pass. verbi poëtici θέρμω.

Θὲς, pro θέτι, Pone: aor. 2 act. imper. modi, a τίθημι. B

Θέσθαι, aor. 2 med. infin. modi, ab eod. th.

Θέσθω, aor. 2 med. imper., ab eod.

Θέτω, 3 pers. imper. θὲς, de quo paulo ante.

Θεύγεσθαι, Cretensium dial. pro θέλγεσθαι. Hes.

Θεύσεαι, Ion. resolutione diphthongi ῃ pro θεύσῃ. hoc autem θεύσῃ 2 est pers. fut. 1 med. θεύσομαι, a th. θέω, ut πλεύσομαι a πλέω. unde et infin. θεύσεσθαι. Ambo ap. Hes.

Θευσούμενος pro θευσόμενος, fut. verbi θέω Doricum potius quam linguæ communis proprium. utitur tamen prosæ quidam scriptor ap. Suid., cujus nomen tacetur: Οἱ δὲ ἀφίκοντο, ὁ μὲν, ἀγωνιούμενος πυγμὴν, ὁ δὲ, θευσόμενος στάδιον. i. e. δραμούμενος.

Θέωμεν, Ion. vocalis circumflexæ resolutione pro θῶμεν: aor. 2 act. subj. a v. τίθημι.

Θηεῖτο, Ion. et poët. pro ἐθηεῖτο, detracto augm. præt. imperf. pass. verbi Ionici θηέομαι usurpati pro θεάομαι: unde et infin. θηεῖσθαι pro θεᾶσθαι.

Θηεῦντο, pro ἐθηοῦντο, Ion., primum abjecto augm., deinde οῦ verso in εῦ. præt. imperf. pass. ejusdem th. C

Θηήσαντο, itidem pro ἐθηήσαντο, aor. 1 med. ejusdem th.

Θηοῖο, præsens optat. pass. 2 pers. ab eod.

Θησαίατο, Ion. pro θεάσαιντο, contr. primum εα in η, deinde ν in α verso et tralato accentu. aor. 1 med. opt. a θεάομαι.

Θῆσαι, quod exp. θρέψαι, θηλάσαι, per sync. e θηλάσαι factum creditur. Est tamen potius aor. 2 act. verbi θάω, ut videbis in Θῆσθαι.

Θήσειν, fut. 1 act. infin. modi a τίθημι faciente fut. 1 θήσω. unde et med. fut. 1 θήσομαι.

Θῆσθαι, quod significare ajunt non modo θηλάζειν, sed etiam ἀμέλγειν, e θάεσθαι contr. volunt, a θάω; unde θηλὴ derivata creditur.

Θήσω, fut. 1 act. verbi τίθημι, ex θέω: unde med. θήσομαι.

Θίγον, Dor. pro θίγε: solent enim Dores imper. quosdam in ε, mutata propria terminatione, finire in ον. est autem hoc θίγε imper. verbi θίγω. D

Θνήσκω, th. derivatum e θανέω per sync.: pro quo Dor. θνάσκω dicitur. Unde fut. 1 act. θνήξω, et med. θνήξομαι, pro quo et τεθνήξομαι dicitur, sed potius in fut. paulo post.

Θοίμην, θοῖο, θοῖτο, reperiri ajunt nonnulli pro θείμην, θεῖο, θεῖτο, quæ sunt aor. 2 med. a v. τίθημι. Sed iis parum fidei adhibeo, cum ap. Gr. Gramm. et Lexicographos eorum nullam repererim mentionem.

Θόρε, poët. et Ion. sine augm. pro ἔθορε, aor. 2 act. a th. θόρνυμι s. θόρω. unde et infin. θορεῖν, et particip. θορών.

Θοῦ, per contr. pro θέσο, exemto primum Ion. more σ, deinde εο contr. in ου: aor. 2 med. imper. a v. τίθημι.

Θρέξασκον, Ion. pro ἔθρεξαν, ut ὤσασκον pro ὦσαν, abjecto primum augm., deinde inserto σκο: aor. 1 act. verbi τρέχω.

Θρέξω, fut. 1 act. verbi τρέχω, habens τροπὴν tenuis literæ in aspiratam, ut in Θρέψω.

Θρέψω, fut. 1 act. verbi τρέφω, tenui in aspiratam reversa ut in præcedenti θρέξω. nec enim poterat scribi θρέχω et θρέφω, propter concursum duarum aspiratarum. unde imper. θρέψον, et particip. aor. 1 med. θρεψάμενος. Inde et infin. aor. 1 pass. θρεφθῆναι.

Θροηθῆναι, aor. 1 pass. infin. modi, a th. θροέω. unde et particip. θροηθείς.

Θυμήνας, particip. aor. 1 act. ἐθύμηνα, a th. θυμαίνω.

Θῶ, θῇς, θῇ, aor. 2 act. subj., a v. τίθημι.

I.

Ἰάνθη, aor. 1 pass. verbi act. ἰαίνω.

Ἴασι, 3 pers. plur. præs. indic. verbi εἶμι, τὸ πορεύομαι, Ionice secundum quosdam pro ἴσι. unde in comp. ἐξίασι, εἰσίασι, προσίασι.

Ἰᾶσι, per contr. ex ἱέασι: hoc autem ἱέασι Ion. est pro ἱεῖσι, ut τιθέασι pro τιθεῖσι. 3 pers. plur. præs. indic. a th. ἵημι: unde per comp. ἀφιᾶσι.

Ἴαυχεν, Æol. pro ἴαχεν. Hoc autem ἴαχε est 3 pers. sing. vel aor. 2 ἴαχον, vel præt. med. ἴαχα: quæ ambo sunt e th. ἰαχέω.

Ἰαφθῆναι, aor. 1 pass. infin. a th. act. ἰάπτω faciente fut. 1 ἰάψω. unde et particip. ἰαφθείς.

Ἰαχυῖα, particip. fem. gen. e masc. ἰαχώς. Ambo e præt. med. ἴαχα facto e th. ἰαχέω.

Ἰγμένος, particip. præt. pass. ex ἵκομαι vel ἱκνέομαι. unde comp. ἀφιγμένος.

Ἴδε, 3 pers. sing. aor. 2 ἴδον, a th. εἴδω faciente fut. 2 ἰδῶ. Alioqui hoc ἴδε (pro quo Att. et ἰδὲ dicunt, ut εἰπὲ) est imper. ejusdem aor. 2 act. ab eod. th. signif. Vide, Respice, Aspice: vel etiam Ecce. Pro quo ἰδοὺ quoque dicitur adv. ex ἰδοῦ aor. 2 med. imper. Dores vero et ἠνὶ et ἥνιδε dicunt pro eod. Theocr. ἴδ' αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει, Ecce iterum hæc adrepit. Rursum ἰδὲ pro ἠδὲ ponitur interdum ap. poëtas, et signif. καί.

Ἰδέειν, Ion. diphthongi circumflexæ resolutione pro ἰδεῖν: aor. vel fut. 2 act. infin. ab eod. th.

Ἰδέσθαι, aor. 2 med. infin., ab eod. εἴδω.

Ἴδεσκε, Ion. paragoge τοῦ σκε pro ἴδε: aor. 2 act. indic., ab eod.

Ἰδέω, Ion. diphthongi circumflexæ dissolutione pro ἰδῶ: fut. 2 act. subj., ab eod. εἴδω.

Ἴδηαι, Ion. pro ἴδῃ. 2 pers. sing. aor. 2 med. ab eod. th.

Ἴδισα, aor. 1 act. verbi ἰδίω.

Ἴδμεν, Dor. s. Æol. τροπῇ τοῦ σ εἰς δ pro ἴσμεν, ut vett. Gramm. tradunt. Sunt qui ex ἴδομεν etiam per sync. factum dicant, vel e præt. med. οἴδαμεν, ut refert Etym., ap. quem et exemplum hoc legitur, ἴδμεν γὰρ οὐδὲν τρανές.

Ἴδμεν per sync. dicitur etiam pro ἰδέμεν: quod ἰδέμεν Ion. s. Dor. est pro ἰδεῖν, aor. 1 act. infin. e v. εἴδω. ut Hom., Ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην, Volo videre et tueri oculis.

Ἰδοίατο, Ion. pro ἴδοιντο. 3 pers. plur. aor. 2 med. opt. modi a th. act. εἴδω.

Ἰδόμην, aor. 2 med. indic. ex eod. εἴδω. Activa autem voce idem th. aor. 2 facit ἴδον.

Ἴδοσαν, Bœt. more pro ἴδον, ut ἤλθοσαν pro ἦλθον. solent enim Bœoti tertiis pluralibus imperfectorum et aor. inserere σα. Est autem hoc ἴδοσαν 3 pers. plur. a prima ἴδον, aor. 2 act. indic. e th. εἴδω. Apud Suid. ἴδοσάν σε ὕδατα.

Ἰδοῦ, adv. demonstrandi factum accentus mutatione ex ἰδοῦ aor. 2 med. imper., ab eod. th.

Ἰδυῖα, particip. fem. gen. ex ἴδα præt. med. verbi εἴδω: unde ap. Hom. ἰδυίῃσι πραπίδεσσι.

Ἴδωμι pro ἴδοιμι dici ἐκτάσει τῆς παραληγούσης, Eust.

Ἴε, signif. 1, Vade, est aor. 2 imper. ex ἴον aor. 2 infin., quem verbum εἶμι mutuatitium habet e th. εἴω.

Ἵεθι, ἱέτω, præsens imper. act. a th. ἵημι.

Ἵει, pro ἵῃ usurpatum alicubi reperitur, ut ἐτίθει pro ἐτίθη. estque 3 persona sing. præt. imperf. ἵην ex inus. th. ἱέω. Est interdum et 2 pers. imper. præs. act., ab eod. th., pro ἵεθι.

Ἱείην, ἱείης, ἱείη, præs. optat. act. ex eod. th. ἵημι, A ut τιθείην e τίθημι.

Ἱεὶς, particip. præs. act. ejusdem th., ut τιθεὶς e τίθημι est. fem. ἱεῖσα, neutrum ἱέν. At ἵεις, est 2 pers. sing. præt. imperf. indic., pro ἵης, mutuatitia ab ἱέω, referri tamen solita ad idem ἵημι.

Ἱεῖσι, 3 pers. plur. præs. indic. act. ejusdem th., ut τιθεῖσι est e τίθημι.

Ἵεμαι, præs. indic. pass. ex act. ἵημι: unde imperf. ἱέμην et particip. ἱέμενος.

Ἱέμεν et Ἱέμεναι, Ion. et Dor. pro ἱέναι: infin. præs. act. ab eod. th. ut τιθέμεν et τιθέμεναι pro τιθέναι dicunt iidem. Alioqui ἱέμεναι est etiam particip. fem. e masc. ἱέμενος: ambo ex ἵημι.

Ἰέμεν et Ἰέμεναι, itidem Ion. et Dor. pro ἰέναι dicuntur, suntque præs. infin. act. a th. εἶμι.

Ἱέμενος, particip. ex ἵεμαι passivo verbi ἵημι.

Ἵεν, aspiratum, Bœot. est pro ἵεσαν, Mittebant, ab ἵημι. ἴεν autem, tenui spiritu, est 3 pers. sing. aor. 1 ἴον, ascitum habens ν propter seq. vocalem, e th. εἶμι. B

Ἱέναι, infin. præsens verbi ἵημι: ἰέναι autem est infin. præs. th. εἶμι.

Ἵενται, 2 pers. plur. præs. ἵεμαι: ἵεντο autem 3 plur. imperf. ἱέμην. At ἱέντες est particip. nomin. plur. e sing. ἱεὶς, de quo supra.

Ἵεσαν, 3 pers. plur. præt. imperf. ἵην, ex ἵημι.

Ἱέσθην, 3 dualis præt. imperf. ἱέμην ex ἵεμαι. cujus 2 plur. est ἵεσθε, 3 sing. ἵετο, et 3 plur. ἵεντο.

Ἵζεο et Ἵζευ, Ion. pro ἵζου: imper. præs. pass. a th. ἵζομαι.

Ἱζήσας, particip. aor. 1 act. ab ἱζάνω, ex ἱζάω.

Ἶηλα, aor. 1 act. verbi ἰάλλω, unde et subj. ἰήλω.

Ἵησι, 3 pers. sing. verbi ἵημι.

Ἴῃσι, Ion. et poët. paragoge pro ἴῃ. Hoc autem ἴῃ, est 3 pers. sing. aor. 2 ἴω, e th. εἶμι, faciente aor. 2 indic. ἴον ex inus. th. εἴω. Sic ἵῃσι pro ἵῃ dicitur, quod est subj. præs. e th. ἵημι.

Ἴθι, imper. præs. ejusdem th. εἶμι, secundum quosdam Gramm. μεταπεπλασμένος ἐκ τοῦ ἴε.

Ἵκεο, Ion. diphthongi dissolutione pro ἵκου: imper. C aor. 2 med. a th. ἱκνέομαι, faciente fut. 2. ἱκοῦμαι.

Ἵκηαι, Ion. itidem pro ἵκῃ, ut Hesiod. ἐπὴν δ' ἐς ἄκρον ἵκηαι. 2 pers. sing. aor. 2 med. subj., ab eod. th. ἱκνέομαι, faciente aor. 2 indic. ἱκόμην, ex ἵκομαι.

Ἵκμενος, per sync. pro ἱκόμενος, particip. e th. ἵκομαι.

Ἱκόμην, aor. 2 med. verbi ἱκνέομαι ex ἵκομαι. unde infin. ἱκέσθαι, et particip. ἱκόμενος. Dor. vero pro ἱκόμην dicitur ἱκόμαν.

Ἶκτο, præt. plusquamperf. pass. ab eod. th. Nisi quis aor. 2 med. esse velit per sync. factum ex ἵκετο.

Ἵλαθι, imper. præs. ex inus. v. ἵλημι, ut ἵσταθι ex ἵστημι: e quo th. est et particip. ἱλὰς, ut ἱστὰς ex ἵστημι.

Ἱλάσθητι, imper. aor. 1 pass. a th. ἱλάσκομαι faciente fut. 1 ἱλάσομαι.

Ἱλάσομαι, fut. 1 med. verbi ἱλάσκομαι s. ἱλάομαι.

Ἵληθι pro ἵλαθι, ab inus. th. ἵλημι.

Ἱλήκῃσι, Ion. poëticaque paragoge pro ἱλήκῃ. Est D autem hoc ἱλήκῃ 3 pers. sing. præt. perf. act. subj., ab inus. illo them. ἵλημι faciente fut. ἱλήσω ex ἱλάω vel ἱλέω: nec ulla alia ab iis tempora in usu sunt quam imper. ἵληθι s. ἵλαθι, præt. perf. optat. ἱλήκοις et ἱλήκοι, et subj. ἱλήκῃ. ut Hom. Od. Γ. Ἀλλὰ ἄνασσ' ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν: Φ. εἴ κεν Ἀπόλλων Ἡμῖν ἱλήκῃσι, Nobis sit propitius.

Ἴμεν, prima pers. plur. præsentis εἶμι, Imus. Alioqui ἴμεν et ἴμεναι, Ion. et Dor. dicuntur pro ἰέναι, Ire: a th. eod.

Ἶναι, pro ἰέναι dici ex εἶμι, tradunt quidem recentiores: sed nulla auctoritate vel exemplo id confirmantes.

Ἵξομαι, fut. 1 med. verbi ἱκνέομαι mutuatitium ab ἵκομαι.

Ἶξον, Bœot. pro ἷκον. solent enim ii κ in ξ commutare, dicentes itidem εἴξασι pro εἴκασι. quorum hoc εἴξασι, est præt. med. verbi εἴκω pro εἴκασι, uti jam dictum est, ap. Aristoph. εἴξασι γοῦν ἐρίοισι πεπταμένοις: illud vero, aor. 2 act. indic. a th. ἵκω. ap. Il. K. Αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες, Γ. Οἱ δὲ Πύλον Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον Ἶξον. Itidemque alibi, Οἱ δ' ἶξον κοίλην Λακεδαίμονα.

Ἴοιμι, ἴοις, ἴοι, optat. aor. 2 act. a th. εἶμι. Facit enim εἶμι aor. 2 indic. modi, ἴον, ex inus. th. εἴω, unde et particip. ἰών.

Ἵουν, præt. imperf. act. verbi ἵημι, mutuatitium ab ἱέω, ut τίθημι facit interdum ἐτίθουν e τιθέω.

Ἱπτήσομαι, fut. 1 med. verbi ἵπταμαι, ut volunt nonnulli, sed parum πιθανὰ λέγοντες. nam ἵπταμαι facit fut. πτήσομαι, ut ἵσταμαι facit στήσομαι. ἱπτήσομαι autem, sicubi reperitur, est a v. ἱπτᾶσθαι, quod tamen rejicit Phryn.

Ἱρᾶται. Ion. pro ἱερᾶται ap. Herod., a th. ἱεράομαι.

Ἵσαμι, Dorice pro ἴσημι.

Ἴσαν, 3 pers. plur. præt. imperf. εἶν, e th. εἶμι. Interdum per sync. positum reperitur pro ἴσασαν, 3 persona plurali præteriti imperfecti ἴσην, Sciebam, e th. ἴσημι, ut Hom. τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.

Ἴσας, particip. præs. verbi ἴσημι, contra regulam pro ἰσὰς, ut ἱστὰς ex ἵστημι.

Ἴσασι similiter pro ἰσᾶσι contra morem aliorum verborum in μι, Dorice, ut volunt nonnulli. 3 pers. plur. præsentis ἴσημι. deberet enim προπερισπᾶσθαι, ut ἱστᾶσι ex ἵστημι, πιμπρᾶσι ex πίμπρημι, et similia.

Ἴσῃ, pro ἴσασαι, 2 pers. sing. verbi ἴσαμαι. Var. ἴσῃ exp. μαθήσῃ, derivans ex ἴσομαι, τὸ γνώσομαι. ea tamen cum diphthongo potius scr. forent εἴσῃ, εἴσομαι. Quanquam et ap. Hes. legimus ἴσατο expositum ὁμοιώθη, itidem pro εἴσατο, aor. 1 med. verbi activi εἴδω facientis fut. 1. εἴσω. At ἵσατο, quod Suid. affert pro καθίδρυσεν, est a th. ἵζω, itidem aor. 1 med.

Ἴσθι, imper. præs. duo significans, sc. γίνωσκε et ὕπαρχε. Prius est ab ἴσημι, per sync. pro ἴσαθι, ut et in 3 pers. ἴστω pro ἰσάτω, itidemque in duali ἴστων pro ἰσάτων, et in plur. ἴστε pro ἴσατε, ἴστωσαν pro ἰσάτωσαν. Posterius autem ἴσθι significans ὕπαρχε, est ab εἰμὶ, a posteris Homeri usurpatum pro ἔσο, nec similiter facit ἴστω in 3 pers., ut præcedens, sed ἔστω, et sic deinceps, ut cum alii tradunt Gramm., tum Var.

Ἴσκε ap. Hom. imperf. verbi ἴσκω facti ex εἴδω, eandemque plerumque cum eo habentis signif., unde et particip. ἴσκων.

Ἴσμεν, per sync. pro ἴσαμεν, pr. pers. plur. thematis ἴσημι: pro quo ἴσμεν dici etiam ἴδμεν, supra docui.

Ἴσονται ap. Hes. legitur cum his duabus expp. ἱδρύσονται, πορεύσονται. Ac quod ad ἱδρύσονται attinet, scr. esset potius aspero spiritu ἵσονται, a th. ἵζομαι: quod vero ad πορεύσονται attinet, si ἴσονται in ea signif. scribamus, videtur amisisse primam e diphthongo vocalem, pro εἴσονται a th. εἴω. siquidem ap. eund. legimus εἴσομαι expositum εἰσελεύσομαι: necnon εἰσόμενον, ὁδοιποροῦντα.

Ἵστα, præt. imperf. verbi ἵστημι 3 pers. sing. e th. ἱστάω, ut τίθημι scimus facere ἐτίθει, et ἵημι ἵει, e τιθέω et ἱέω. Est interdum et præs. imper., itidem contr. ex ἵσταε.

Ἵσταο, Ionice exemto σ pro ἵστασο: 2 pers. sing. præt. imperf. ἱστάμην, e pass. th. ἵσταμαι.

Ἴστε, per sync. ex ἴσατε, quod est verbi ἴσημι 2 pers. plur. modo in præsenti indic. pro Scitis, modo in præs. imper. pro Scite.

Ἰστέον, adv. θετικὸν e th. εἴδω, amisso ε ex diphthongo. nam olim εἰστέον scriptum fuisse, testatur Eust.

Ἵστη, interdum est 3 pers. sing. præteriti imperf. ἵστην ex ἵστημι, interdum 2 imper. præs.; nam ex tertiis sing. imperfectorum act. fiunt secundæ imperativorum, abjecto augm., idque tam in verbis in ω terminatis, quam finitis in μι: nec enim solum ex ἐνόει, ἐφίλει, ἐβόα, ἔλεγε, fit νόει, φίλει, βόα, λέγε; sed etiam ex ἐτίθη et ἐπίμπλη fit τίθη, πίμπλη. Quanquam sunt qui hos imperativos verbo-

rum in μι, factos per apoc. velint ex iis, qui in θι finiuntur, brevi, quæ præcedebat, in longam conversa, ut ex πίμπλαθι et ἵσταθι fieri πίμπλη et ἵστη. Etym. et Var. A

Ἴστω, per sync. pro ἰσάτω. 3 pers. sing. imper. e th. ἵσημι: itidemque ἴστων pro ἰσάτων dicitur, et sic deinceps in reliquis pers.

Ἴστω autem per contr. est ex ἵστάο, quod Ion. more factum est ex ἵστασο, exemto σ. sunt vero hæc 2 pers. sing. vel præt. imperf. pass. ἱστάμην, vel imper. præs. pass., a th. ἵσταμαι.

Ἴστων pro ἵστην, per contr. ex ἵσταον præt. imperf. verbi ἱστάω. At ἴστων per sync. pro ἰσάτων, est 3 pers. dualis imper. præs. e th. ἵσημι, ut in Ἴσθι supra admonui.

Ἰσχανάα, poët. pleon. pro ἰσχανᾷ, e th. ἰσχανάω. itidemque ἰσχανάαν pro ἰσχανᾷν.

Ἰσχανόων, itidem poët. pleon. pro ἰσχανῶν: et ἰσχανόωσα pro ἰσχανῶσα. particip. præs. act. ab eod. th.

Ἰσχέμεν et Ἰσχέμεναι, Ion. et Dor. pro ἴσχειν: infin. præs. a th. ἴσχω. B

Ἴσχεο, Ion. diphthongi resolutione pro ἴσχου: imper. præs. pass. ab eod. th., cujus imper. 2 plur. est ἴσχεσθε.

Ἴσχεν, Ion. itidem vel Dor. pro eod. ἴσχον.

Ἴτον, 2 pers. dualis interdum præs. εἶμι, et tunc 3 dualis facit itidem ἴτον: interdum imperf. εἶν ab eod. th., et tunc 3 dualis facit ἴτην. Utrobique autem 2 plur. facit ἴτε, quæ servit et imperativo.

Ἴττω ap. Aristoph. pro ἴστω, ut Schol. ipsius et Suid. tradunt.

Ἴτω, 3 pers. sing. imper. præs. ἴθι. ἴτων autem et ἴτωσαν, sunt 3 dualis et plur. num. ab eod.

Ἴψαο, Ion. pro ἴψασο, exemto σ: 2 pers. sing. aor. 1 med. ἰψάμην a th. ἴπτω: pro quo Attice per contr. dicitur ἴψω. Hom., μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν. At præteriti ἶφα, quod ab eod. ἴπτω affertur, rarum admodum existimo usum esse.

Ἰῶ, præsens act. subj., verbi ἵημι ex ἱέω.

Ἴωμεν, aor. 2 act. subj. verbi εἶμι ex εἴω, e quo facit aor. 2 ἴον. C

Ἰὼν, particip. ex eod. aor. ἴον. cujus fem. ἰοῦσα.

K.

Καββαλεῖν, Dor. συγκοπῇ et τροπῇ dicitur pro καταβαλεῖν: itidemque κάββαλεν pro κατέβαλεν. quæ ambo sunt aor. 2 act., sed prius infin., alterum indic.: ambo etiam a th. καταβάλλω.

Κὰδ δ' ἔβαλεν, eodem modo pro κατέβαλε δέ.

Κὰδ δ' ἔθορε, itidem pro κατέθορε δὲ, a καταθόρω.

Κὰδ δ' ἐχέμεν, similiter pro κατέχειν δέ.

Κὰδ δὲ λοπὸς σχίσθη, pro κατεσχίσθη δὲ λοπός.

Καδδραθέτην, Dor. vel Æol. itidem pro κατεδραθέτην: aor. 2 act. verbi καταδαρθάνω s. καταδρήθω, facientis fut. 2 καταδραθῶ.

Καδδῦσαι, itidem pro καταδῦσαι: aor. 1 act. infin. a th. καταδύω.

Κάδρισον autem, quod Hes. affert pro κάθισον, si per υ in penult. scriptum esset, per sync. positum videretur pro καθίδρυσον. D

Καεὶς, particip. aor. 2 pass. ἐκάην, ex act. th. καίω.

Καήσομαι, fut. 2 pass. ex eod. aor. 2 ἐκάην.

Καθαρθῆναι, aor. 1 pass. infin., a th. act. καθαίρω. Affertur et præt. perf. pass. infin. καθάρθαι per sync. pro κεκαθάρθαι.

Καθεδοῦμαι, καθεδῇ, καθεδεῖται, fut. 2 med. verbi καθέζομαι. Unde et fut. 1 pass. καθεσθήσομαι.

Καθεικέναι, præt. perf. act. infin. a th. καθίημι faciente præt. perf. indic. καθεῖκα: unde et particip. καθεικώς. Pass. autem voce præt. perf. facit καθεῖμαι, unde particip. καθειμένος, Demissus.

Καθεῖλον, aor. 2 act. verbi καθαιρέω ex inus. th. καθέλω.

Καθεῖναι, aor. 2 act. infin., a th. καθίημι.

Καθεῖντο, 3 pers. plur. præt. plusquamperf. pass. ab eod. th. καθίημι faciente præt. perf. pass. καθεῖμαι.

Καθεῖρκται et καθεῖρκτο, præt. perf. et plusquamperf. pass. verbi activi καθείργνυμι e καθείργω.

Καθεὶς, particip. aor. 2 act. a th. καθίημι.

Καθεῖσεν, aor. 1 act. verbi καθέζω vel καθέω, habens ascitum ι loco augmenti. Varin.

Καθεῖτο, 3 pers. sing. præt. plusquamperf. pass. a th. καθίημι faciente præt. perf. pass. καθεῖμαι.

Καθελεῖς, fut. 2 act. verbi καθαιρέω ex inus. th. καθέλω: unde infin. aor. 2 καθελεῖν, et particip. καθελών.

Καθέξω, fut. 1 act. verbi κατέχω: unde med. καθέξομαι.

Κάθεο, Ion. diphthongi dissolutione pro κάθου, de quo mox.

Κάθες, aor. 1 act. imper. modi, a th. καθίημι.

Κάθεσαν, aor. 2 act. verbi καθίημι, ut κατατίθημι facit κατέθεσαν.

Καθεσταμένος, particip. præt. perf. pass. καθέσταμαι, ex act. th. καθίστημι.

Καθεστηκὼς, particip. præteriti perf. act. καθέστηκα, ex eod. th.

Καθεστὼς, ῶτος, particip. ejusdem præt. perf. act. per sync. e καθεστηκὼς, ut volunt nonnulli: nisi potius existimandum est καθίστημι habere præt. med. καθέσταα a καθιστάω, e quo per contr. fiat hoc particip. καθεστώς.

Κάθῃ, 2 pers. sing. verbi κάθημαι, pro κάθησαι, ut volunt nonnulli: tradunt enim e κάθησαι Ionice fieri κάθηαι et κάθεαι, indeque Att. contr. κάθῃ.

Καθῆκα, aor. 1 act. verbi καθίημι facientis fut. 1 act. καθήσω e καθέω. irregularis autem est pro καθῆσα, ut ἔθηκα et ἔδωκα quoque pro ἔθησα et ἔδωσα dicuntur.

Καθῃρέθην, aor. 1 pass. verbi καθαιρέω facientis fut. 1 act. καθαιρήσω, præt. pass. καθῄρημαι. habet autem systolen pro καθῃρήθην, ut εὑρέθην. Ex eod. καθαιρέω est et imperf. act. καθῄρεον ap. Hom. pro καθῄρουν.

Καθῄρητο, præt. plusquamperf. pass. verbi activi καθαιρέω.

Καθῆσθαι, infin. verbi κάθημαι. καθήσθω autem est 3 pers. imper. κάθησο, ex eod. th.

Καθῆστο, 3 pers. sing. præt. imperf. καθήμην, ab eod. κάθημαι.

Καθίει, præt. imperf. verbi καθίημι e καθιέω, ut ἠφίει, ἐτίθει, pro καθίη, ἀφίη, ἐτίθη. E quo καθίημι est et particip. καθιεὶς, et infin. καθιέναι.

Καθίεσαν, præt. imperf. act. ejusdem th.

Καθίκεο, Ion. resolutione diphthongi pro καθίκου. aor. 2 med. a th. καθικνέομαι faciente fut. 2 καθικοῦμαι e καθίκομαι. Ex eod. aor. 2 καθικόμην est aor. 2 subj. καθίκωμαι.

Καθίξω, Dor. pro καθίσω: itidemque καθίξῃ et καθίξας pro καθίσῃ et καθίσας. a th. καθίζω.

Καθιοῦμαι, Att. pro καθίσομαι, fut. 1 med. verbi activi καθίζω.

Καθίστα, imper. præs. verbi καθίστημι e καθιστάω.

Κάθου, aor. 2 med. imper., a th. act. καθίημι, ut κατατίθημι facit κατάθου. hoc autem κάθου per contr. est ex Ion. κάθεο, facto e κάθεσο exemto σ. Sunt etiam qui κάθου e κάθησο factum velint, primum ἀποβολῇ τοῦ σ, deinde συστολῇ τοῦ η, et contractione τοῦ ε συνεσταλμένου καὶ τοῦ ο.

Καθυφεὶς, particip. aor. 2 act. a th. καθυφίημι: e quo et aor. 2 med. infin. καθυφέσθαι. Ex eod. καθυφίημι est aor. 1 act. καθυφῆκα, irregulariter pro καθυφῆσα: e quo med. καθυφηκάμην. Item καθυφῇς, 2 pers. sing. aor. 2 act. subj.

Κάῃ, aor. 2 act. subj. a th. καίω, faciente fut. 2 καῶ. At καῆναι est infin. aor. 2 pass. ἐκάην ex act. ἔκαον.

Κακκείειν, Æol. syncope pro κατακείειν, quod est κοιμητικῶς ἔχειν et dormiturire.

Κακκῆαι autem, est Æol. itidem syn. pro κατακῆαι, quod est κατακαῦσαι. nam καίω s. κάω, aor. 1 act. facit non solum ἔκαυσα, sed etiam ἔκηα.

Κάκτεινε, itidem per sync. pro κατέκτεινε: præt. imperfect. act. verbi κατακτείνω. Itidemque κάκτανε pro κατέκτανε, aor. 2.

Κακχεῦσαι similiter pro καταχεῦσαι: aor. 1 act. infin. a καταχέω.

Κακχωρεῖ quoque pro καταχωρεῖ positum videtur. ab Hes. tamen exp. δραπετεύει, κακουργεῖ.

Κάλεον, Ion. pro ἐκάλουν, præt. imperf. act. verbi καλέω. Itidem Ion. in præs. opt. pass. καλεοίμην dicitur pro καλοίμην.

Καλεῦνται, Ion. et Dor. pro καλοῦνται, ab eod. Et καλοῦντο pro ἐκαλοῦντο.

Καλήμεναι, Dor. et poët. pro καλεῖν, tanquam e καλαίνω vel κάλημι, Eust.

Καλήμενος, pro καλούμενος, ut νοήμενος pro νοούμενος, Æol. μεταθέσει τῆς ου διφθόγγου εἰς η, Var. Nisi potius sit particip. e th. κάλημαι.

Κάλλιπον, Æol. sync. pro κατέλιπον: aor. 2 act. verbi activi καταλείπω. Sic κάλλειψιν iidem dicunt pro κατάλειψιν.

Κάμβαλον itidem pro κατέμβαλον positum ajunt nonnulli. Sed viderint ne scr. sit κάββαλον.

Καμμάρψαι, ead. sync. pro καταμάρψαι, quod est καταλαβεῖν. Hes.

Καμμένειν, similiter pro καταμένειν: Laconicum tamen id esse dicitur.

Καμμορίων pro κακομορέων s. κακοπαθέων, e κάμμορος usurpato itidem ap. poëtas pro κακόμορος.

Καμμύειν, eod. modo pro καταμύειν.

Κάμον, Ion. pro ἔκαμον, abjecto augm.: aor. 2 act. verbi κάμνω: unde et particip. καμών. facit enim fut. 2 καμῶ, ut τάμνω ταμῶ.

Κανεῖν, aor. 2 act. infin., a th. καίνω, Perimo. unde particip. κανών. Ambo ap. Hes.

Κάππεσε, Æol. sync. pro κατέπεσε, quod est aor. 2 verbi καταπίπτω, mutuatitius a καταπεσέω.

Καρῆναι, aor. 2 pass. infin., a th. act. κείρω. facit enim id fut. 2 καρῶ, aor. 2 ἔκαρον. unde aor. 2 pass. indic. ἐκάρην.

Καῤῥέζειν, Æol. sync. pro καταῤῥέζειν, Eust.: qui exp. καταψᾶν.

Καρτῦναι, poët. μεταθέσει pro κρατῦναι, quod est aor. 1 act. infin. a th. κρατύνω.

Κάσχεθεν, Æol. sync. pro κατέσχεθε, præt. imperf. act. verbi κατασχέθω, ap. Hom. Itidem κάσχετο dicitur, pro κατέσχετο, quod est aor. 2 med. indic., a th. κατέχω mutuante fut. 2 κατασχῶ et aor. 2 act. κατέσχον e th. κατασχέω.

Κατάβα, per apoc. pro κατάβαθι ap. Atticos: aor. 2 act. imper. a th. inus. κατάβημι, pro quo usurpatur καταβαίνω.

Καταδύμεναι, Dor. pro καταδύνειν, a th. καταδύνω.

Καταδύσεο, Ion. pro καταδύσου: præs. imper. pass. a th. καταδύσομαι, quod e fut. in præsens abiit.

Καταειμένος, poët. pro καθειμένος, particip. præt. perf. pass. e th. καθέννυμι s. καθέω faciente præt. pass. καθεῖμαι, (quod tamen præteritum commune est et verbo καθίημι.) Similiter καταείννον est a καταεινύω pro καθεννύω s. καθέννυμι posito.

Καταείσατο, aor. 1 med. verbi κάτειμι ex inus. th. κατείω.

Καταιρεόμενος, Ion. ap. Herod. pro καθαιρούμενος, ab Ion. th. καταιρέω pro καθαιρέω.

Κατάκανε, aor. 2 act. imper. a th. κατακαίνω.

Κατακτανέεσθαι, aor. 2 med. infin., a th. act. κατακτείνω.

Καταννυγῆς, aor. 2 pass. subj., a th. act. καταννύσσω faciente fut. 2 act. καταννυγῶ. unde et particip. aor. 2 pass. καταννυγείς.

Καταξέμεν, Ion. pro κατάξειν: fut. 1 act. infin. a th. κατάγω, ap. Hom.

Καταπεπτηυῖα, secundum quosdam pro καταπεπτωκυῖα, exemto per sync. κ, et ω in η verso: particip. præt. perf. act. verbi καταπίπτω e καταπτόω. Vide et Πεπτηώς.

Καταπημήνειε, aor. 1 act. opt., a th. καταπημαίνω.

Καταποθῇ, aor. 1 pass. subj., a th. act. καταπίνω faciente fut. 1 act. καταπόσω ex inus. v. καταπόω.

Καταπρησθῇ, aor. 1 pass. subj., ab act. th. καταπρήθω.

Καταπροήσεσθαι, fut. 1 med. infin., a th. καταπροΐημι. unde est et aor. 2 med. infin. καταπροέσθαι.

Κατάσχῃ, aor. 2 act. subj. a th. κατέχω mutuante fut. 2 act. κατασχῶ a κατασχέω. Unde et infin. κατασχεῖν: et particip. aor. 2 med. κατασχόμενος.

A Καταχήνῃ, aor. 1 act. subj., a th. καταχαίνω, faciente aor. 1 act. indic. κατέχηνα.

Κατεαγέναι, præt. perf. med. infin., a th. κατάγω s. κατάγνυμι, dissoluta vocali more Ion. et Att. pro κατηγέναι. unde particip. κατεαγώς. At κατεάγη, est aor. 2 pass. indic. ab eod. th. Inde est et aor. 1 act. κατέαξα pro κατῆξα.

Κατεδάη, aor. 2 pass. indic., a th. act. καταδαίω, ut κατεκάη a κατακαίω.

Κατεδήδοκεν, præt. perf. act. verbi κατέδω, Att. pro κατήδεκεν, a κατεδέω: unde et pass. κατεδήδεσμαι.

Κατεῖε, præt. perf. med. verbi κάτειμι e κατείω, Var.

Κατείλοχε, Att. præt. perf. act. verbi καταλέγω pro καταλέλοχε.

Κατέκανε, aor. 2 act. verbi κατακαίνω.

Κατέκηλε, quod Hes. affert pro σιωπῶν ἧδυνε, videtur esse aor. 2 act. verbi κατακηλέω, e quo est aor. 1 act. κατεκήλησε ap. eund.

Κατεκόπησαν, aor. 2 pass. indic. a th. act. κατακόπτω.

Κατέκτα, secundum quosdam per apoc. pro κατέκτανε, e κατακτείνω, secundum alios pro κατέκτη, e B κατάκτημι.

Κατέκτανθεν, Bœot. sync. pro κατεκτάνθησαν: aor. 1 pass. verbi κατακτείνω, facientis præt. perf. act. κατέκταγκα, pass. κατέκταμμαι, tanquam e κατακταίνω.

Κατέλεκτο, Ion. pro κατελέλεκτο, præt. plusquamperf. pass. verbi act. καταλέγω.

Κατένεικε, aor. 1 act. irregularis pro κατένειξε, ab Ion. th. κατενείκω, quod subservit verbo καταφέρω.

Κατενύγησαν, aor. 2 pass. verbi act. καταννύσσω, facientis fut. 2 act. καταννυγῶ.

Κατενήνεκται, præt. perf. pass. ejusdem verbi καταφέρω, ex inus. th. κατενέγκω s. κατενέχω, unde et præt. med. κατενήνοχα. ambo habentia Att. duarum initialium præsentis literarum reduplicationem, pro κατήνεκται et κατήνοχα.

Κατενήνοθε, præt. med. verbi κατενθέω, secundum quosdam vett. Gramm., quod sic formant. Dicunt ex ἐνθέω fieri primum ἐνέθω, metathesi literarum: C inde præt. med. ἤνοθα, et Att. duarum initialium literarum præsentis reduplicatione ἐνήνοθα, unde præmissa præp. κατὰ, κατενήνοθα.

Κατενήρατο, aor. 1. med. verbi act. κατεναίρω, Hes.

Κατεπιάνθη, aor. 1 pass. verbi act. καταπιαίνω.

Κατεπόθη, aor. 1 pass. verbi act. καταπίνω, facientis fut. 1 καταπόσω ex inus. th. καταπόω.

Κατέσβη, aor. 2 pass. verbi act. κατασβέννυμι. facit enim id fut. 2 κατασβῶ, ex κατασβέω, unde aor. 2 κατέσβον, e quo pass. aor. 2 κατέσβην. quidam tamen malunt dicere esse aor. 2 act. e th. κατάσβημι.

Κατέστην, aor. 2 act. verbi καθίστημι, cujus 3 pers. plur. κατέστησαν.

Κατῄδεσα, aor. 1. act. verbi καταιδέω, ap. Hes. qui exp. αἰσχυνθῆναι ἐποίησα.

Κατῃθαλωμένη, particip. præt. perf. pass. e th. act. καταιθαλόω.

Κατήκει, Ion. pro καθήκει, ex Ion. th. κατήκω pro καθήκω.

D Κατῄκιζον, præt. imperf. act. verbi καταικίζω. unde et præt. pass. κατῄκισμαι, et aor. 1 med. κατῃκισάμην.

Κατηλόκισται, præt. perf. pass. verbi act. καταλοκίζω.

Κατηλωκυῖα, Ion. pro καθηλωκυῖα. particip. fem. præt. perf. act. e th. καθάλωμι faciente fut. 1. καθαλώσω.

Κατημύχθη, aor. 1 pass. verbi act. καταμύσσω.

Κατήναρε, aor. 1 act. verbi κατεναίρω.

Κατήνοκα, præt. med. verbi act. κατενέγκω s. κατενείκω subservientis verbo καταφέρω.

Κατῃόνων, præt. imperf. verbi act. καταιονάω.

Κατῇρε, aor. 1 act. verbi καταίρω.

Κατῄρεε, Ion. pro καθῄρεε, a th. καταιρέω pro καθαιρέω.

Κατηρέθετο, præt. imperf. pass. verbi act. κατερέθω.

Κάτθανεν, Æol. sync. pro κατέθανε. aor. 2 act. verbi καταθνήσκω e καταθανέω.

Καθθέμεν, itidem pro καταθέμεν: hoc autem Ion. vel Dor. pro καταθεῖναι, quod est aor. 2 act. infin., a

th. act. κατατίθημι. Similiter κάτθεο pro κατάθεο. Hoc autem pro κατάθεσο s. κατάθου, quod est aor. 2 med. imper. modi ab eod. th. A

Κατίασι, 3 pers. plur. præsentis κάτειμι, at καθιᾶσι præsentis καθίημι.

Καυάξαις pro κατάξαις, sublato primum τ, deinde ejus loco inserto υ more Æol., ut in αὐὴρ pro ἀὴρ: aor. 1 act. opt. itidemque in infin. pro κατάξαι dicitur καυάξαι. hoc autem κατάξαι est a κατάγω s. κατάγνυμι, Frango.

Καυχάεσαι et Καυχᾶσαι e καυχάομαι pro καυχᾷ in 2 pers. dici, annotant Gramm. quidam recentiores.

Κεάσσας, poëtice metri causa geminato σ pro κεάσας: particip. aor. 1 act. a th. κεάζω.

Κέαται et Κέατο, Ion. pro κεῖνται et κεῖντο, abjecto etiam augm. in posteriore, sicut δεδέαται iidem dicunt pro δέδενται, et ἐπεποιέατο pro ἐπεποίηντο.

Κείαντες et Κειάμενοι pro καύσαντες et καυσάμενοι dicitur, tanquam e κείω. ambo aor. 1, alterum act., alterum med.

Κείαται et Κείατο, rursum Ion. pro κεῖνται et ἔκειντο, inserto etiam ι metri causa. B

Κεισεῦμαι et Κεισοῦμαι, Dor. pro κείσομαι, a th. κεῖμαι.

Κεκαδήσειν pro στερήσειν et χάσασθαι ποιήσειν, e χάζω derivant. nam ex fut. 2 χαδῶ, faciunt κεκαδῶ, per anadiplasiasmum et τροπὴν τοῦ χ εἰς κ, unde et fut. 1 med. κεκαδησόμεθα. Similiter ex ἔχαδον faciunt κέκαδον, et med. κεκάδοντο.

Κεκαδμένος verso σ in δ dicitur pro κεκασμένος, ut ἴδμεν pro ἴσμεν. est autem id præt. perf. pass. verbi activi κάζω.

Κεκάθικα, duplici augm. pro κάθικα dicitur, in præt. perf. act. verbi καθίζω.

Κεκάμω, poët. anadiplasiasmo pro κάμω, quod est aor. 1 act. subj. a th. κάμνω.

Κεκάρθαι, præt. perf. pass. infin. modi, a th. act. κείρω. facit enim id fut. 1 καρῶ, præt. κέκαρκα, et in præt. plusquamperf. ἐκεκάρκειν, in pass. κέκαρμαι.

Κεκάσθαι, præter. perf. pass. infin. modi, a th. act. κάζω faciente præt. pass. κέκασμαι: cujus 2 pers. κέκασσαι ap. Hom. legitur, geminato metri causa σ, pro κέκασαι. C

Κεκαῦθαι, præt. perf. pass. infin. modi, a v. act. καίω faciente fut. 1 act. καύσω.

Κεκαφηὼς, Ion. pro κεκαφηκώς: particip. præt. perf. act. a th. καφέω, quod e κέκαφα præt. perf. act. verbi κάπτω esse factum dicitur.

Κεκινέαται, præt. perf. pass. verbi κινέω, Ion. pro κεκινημένοι εἰσὶ, ut πεποιέαται pro πεποίηνται s. πεποιημένοι εἰσί.

Κέκλαμμαι, præt. perf. pass. verbi κλέπτω, habens versum ε in α, ut ἔστραμμαι.

Κεκλάγξω, poët. anadiplasiasmo pro κλάγξω: itidemque med. κεκλάγξομαι pro κλάγξομαι. ambo fut. sunt verbi κλάγγω vel κλάζω.

Κεκλαμένων Var. affert pro κεκλασμένων usurpatum. quorum utrumque est particip. præt. pass. a v. κλάω. facit enim id præter. perf. pass. κέκλασμαι, unde etiam in plusquamperf. κέκλαστο, Ion. vel Att. pro ἐκέκλαστο, omisso augm. D

Κεκλειμένος, itidem pro κεκλεισμένος affertur, a th. κλείω faciente præt. pass. et κέκλειμαι et κέκλεισμαι. quorum hoc tamen usitatius est.

Κέκλεο, Ion. pro κέκλου, resoluta diphthongo: quod est imper. præs. a poët. v. κέκλομαι habente pleonasmum τοῦ κ pro κέλομαι. Itidem κέκλετο ab eodem est, augmento carens pro ἐκέκλετο. Apud Hes. vero et κεκλεῖ legitur, expositum itidem κελεύει, καλεῖ, a th. κεκλέω.

Κεκλήαται et Κεκλήατο, Ion. pro κέκληνται et κέκληντο, ut κεκινέαται paulo ante pro κεκίνηνται. 3 persona plur. præt. perf. et plusquamperf. pass. a v. καλέω, faciente fut. 1 act. κλήσω et præt. κέκληκα, ex inus. th. κλέω.

Κέκληγα, præt. perf. med. verbi κλάζω, habens τροπὴν τοῦ α εἰς η pro κέκλαγα: unde particip. κεκληγὼς ap. Hom. Ab eod. κέκληγα fit th. κεκλήγω, e quo particip. κεκλήγων ap. eund.

Κεκλήσομαι, fut. paulo post verbi activi καλέω, e 2 pers. præt. perf. pass. κέκλησαι. facit enim præter. pass. κέκλημαι, ex inus. th. κλέω, e quo habet fut. κλήσω.

Κεκλίαται et Κεκλίατο, Ion. pro κέκλινται et κέκλιντο s. ἐκέκλιντο: 3 pers. plur. præt. perf. et plusquamperf. pass. a th. κλίνω, ut κεκλήαται paulo ante.

Κεκλόμενοι, particip. poëtici verbi κέκλομαι usurpati pro κέλομαι. Unde et imper. κέκλου pro κέλου.

Κέκλοφα, præt. perf. act. verbi κλέπτω, Attice habens ε versum in ο, ut πέπομφα et similia. unde infin. κεκλοφέναι.

Κέκλυθι, poëtico anadiplasiasmo pro κλῦθι: imper. præs. verbi κλῦμι.

Κέκλωσμαι, præt. perf. pass. verbi act. κλώθω.

Κεκμακὼς, Dor. pro κεκμηκώς. Apud Hes. itidem pro κεκμᾶται, quod exp. κεκοπίακεν, videtur leg. κέκμαται, ut Dor. sit pro κέκμηται. Est autem κέκμηκα præt. perf. act. verbi κάμνω, tanquam e κμάω, ut τέμνω facit τέτμηκα tanquam e τμάω. Unde particip. κεκμηκώς.

Κεκμηὼς, ap. Hom. Ionica τοῦ κ ἐξαιρέσει pro κεκμηκὼς, ut κεκαφηὼς paulo ante pro κεκαφηκὼς, et similia alia. Præterea vero κεκμηῶτος idem dicit pro κεκμηότος, metri causa.

Κέκναισμαι, præt. perf. pass. verbi act. κναίω.

Κέκομμαι, præt. perf. pass. verbi act. κόπτω.

Κέκονα, ap. Soph. pro ἔκτονα, ejecto τ, ideoque reduplicata initiali litera præsentis. præt. med. verbi κτείνω. Etym.

Κεκορηὼς, Ion. pro κεκορηκὼς ap. Hom., exemto κ, ut de bobus, ἄμφω κεκορηότε ποίης. Ubi etiam nota κεκορηότε neutr. vel pass. usurpatum pro κεκορεσμένω s. κορεσθέντε, Satiati, Saturi.

Κεκορυθμένος, ab eod. per sync. usurpatum creditur pro κεκορυθημένος, quod est particip. præt. perf. pass., a th. act. κορυθέω. Sed verisimilior Eust. opinio est, qui κεκορυθμένος dictum τροπῇ τοῦ σ εἰς δ ait pro κεκορυσμένος, a th. κορύσσω, præsertim cum particip. κεκορυσμένος legatur ap. Hes.

Κεκοτηὼς, pro κεκοτηκὼς, Ion. ut κεκορηὼς pro κεκορηκὼς, paulo supra, exemto κ, veluti κεκοτηότι θυμῷ ap. Hom. Est autem particip. præter. act. a th. κοτέω.

Κεκόφθαι, præt. perf. pass. infin., a th. act. κόπτω.

Κεκράαντο, poët. pleon. τοῦ α, et Ion. detractione augmenti dicitur pro ἐκέκραντο. præt. plusquamperf. pass. verbi act. κραίνω. Similiter φαάνθη pro ἐφάνθη reperitur ap. poëtas, a φαίνω.

Κέκραγα, præt. perf. med. verbi κράζω facientis fut. 2 κραγῶ. E quo et th. κεκράγω fit, ut κεκλήγω e κέκληγα. At κεκραγήσει, quod Hes. affert pro κραυγάσει, est e th. κεκραγέω.

Κέκρακα, præt. perf. act. verbi κεράω facientis fut. 1 κεράσω, per sync. pro κεκέρακα. Itidemque in pass. κέκραμαι dicitur pro κεκέραμαι, e quo particip. κεκραμένος.

Κεκράξομαι, fut. paulo post verbi act. κράζω, e κέκραξαι 2 pers. sing. præt. perf. pass. κέκραγμαι.

Κεκράχαται, Ion. pro κεκραγμένοι εἰσί: 3 pers. plur. præt. perf. pass. a th. κράζω. facta autem est ex 3 sing., inserto α ante ται, et tenui præcedente versa in aspiratam, sublatoque τ.

Κέκραχθι, imper. verbi κράζω pro κέκραχε, ut annotatur in Lex. meo vet., et ap. Var. Apud Suid. vero perperam κέκραθι scribitur, qui exp. κράξον.

Κέκρηγα, præt. perf. med. verbi κράζω, habens τροπὴν τοῦ α εἰς η, sicut κέκληγα e κλάζω fit. Unde infin. κεκρηγέναι ap. Suid., et particip. κεκρηγότα ap. Hes.

Κέκρητο, Ion. pro ἐκέκρατο, sublato primum augm., deinde α verso in η. præt. plusquamperf. pass. verbi κεράω facientis fut. 1 κράσω per sync. pro κεράσω.

Κεκριγότες ap. Aristoph. est particip. præt. perf. med. a v. κρίζω, quod Hes. exp. κράζω.

Κέκρυβα, præt. med. verbi act. κρύπτω, tenui versa in mediam, veluti in βέβλαβα, et similibus.

Κεκρύφαται, Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσί. 3 persona plur. præt. perf. pass. ab eod. th. κρύπτω, facta ex 3 sing., inserto α ante ται, et præcedente tenui versa in aspiratam.

Κέκτημαι, præt. perf. pass. verbi κτάομαι: pro quo A et ἔκτημαι dicunt Iones.

Κεκύθωσι, Ion. et poët. anadiplasiasmo pro κύθωσι, ut λελάβωσι pro λάβωσι, κεκάμωσι pro κάμωσι: aor. 2 act. subj., a th. κεύθω.

Κέλεαι, Ion. pro. κέλῃ, resoluta diphthongo: 2 pers. sing. poëtici v. κέλομαι.

Κελήσεται, fut. 1 med. verbi κέλομαι, e κελέομαι, ut θέλω et μέλει ex θελέω et μελέει sua fut. mutuantur. Apud Homerum κελήσεται εὐνηθῆναι.

Κέλσαι, aor. 1 act. infin., a th. κέλλω.

Κένσαι, aor. 1 med. sync. passus pro κέντησαι, e th. act. κεντέω. Est et aor. 1 act. infin. pro κεντῆσαι, ab eod. th.

Κέονται, ap. Theocr. pro κεῖνται. necnon κέοντο Ion. abjecto augm. reperitur pro ἔκειντο, e th. κέομαι. Apud Hes. et κέοιτο legitur expositum κεῖτο: quod ipsum Suid. exp. ὑπάρχοι.

Κέρασσε, Ion. pro ἐκέρασε, omisso augm., et geminato simul σ metri causa. aor. 1 act. verbi κεράω facientis fut. 1 act. κεράσω.

Κερατιοῦμεν, Att. pro κερατίσομεν: fut. 1 act. verbi κερατίζω.

Κερόωντο, poët. s. Ion. pleon. τοῦ ο pro κερῶντο: præt. imperf. pass. verbi act. κεράω.

Κέρσαι, Æol. more pro κεῖραι. nam Æoles fut. 1 verbi κείρω faciunt κέρσω, ut φθέρσω a φθείρω est.

Κερῶ, ejusdem κείρω fut. 1 regulare et commune. e quo infin. poët. κερέειν pro κερεῖν, vel potius Ion. solent enim Iones ει circumflexum dissolvere in έει. Alioqui κερῶ est etiam thema contractum e κεράω.

Κέσκετο, Ion. pro ἔκειτο, e κέω facto th. κέσκω, ut ex ἕω fit ἕσκω, Eust. Apud Hes. κέσκειτο legitur, itidem expositum ἔκειτο.

Κέχαδε, præt. perf. med. verbi χάζω.

Κεχάδοντο, Ion. diplasiasmo pro ἐχάδοντο, ut λελάβοντο pro ἐλάβοντο. aor. 2 med. ejusdem th. χάζω facientis fut. 2 χαδῶ, aor. 2 ἔχαδον.

Κεχανδότα, pleon. poët. metri causa pro κεχαδότα: particip. præt. perf. med. ab eod. v. χάζω.

Κέχαρα, præt. med. verbi χαίρω vel χαρέω: rarissimi usus, ut existimo.

Κεχάρηκα, præt. perf. act. verbi χαίρω, ex inus. th. χαρέω, ut μεμένηκα et νενέμηκα e μενέω et νεμέω. nisi potius futura horum verborum, χαρῶ, μενῶ, νεμῶ, e sese præterita illa formare putanda sunt, ἀναδραμόντα εἰς ἐνεστῶτας. unde pass. κεχάρημαι.

Κεχαρησέμεν, Ion. ap. Hom. pro χαρήσειν, quod est fut. 1 act. infin. e th. χαρέω faciente fut. 1 χαρήσω. Unde et med. κεχαρήσομαι. quanquam hoc κεχαρήσομαι potest esse etiam fut. paulo post e κεχάρησαι 2 pers. sing. præt. perf. κεχάρημαι.

Κεχαρηὼς, Ion. ἐξαιρέσει τοῦ κ pro κεχαρηκὼς, ut κεκοτηὼς pro κεκοτηκώς. velut ap. Hom. κεχαρηότα νίκῃ.

Κεχαροίατο, Ion. pro κεχάροιντο. Hoc autem κεχάροιντο poët. anadiplasiasmum habet pro χάροιντο, ut λελάθοιντο pro λάθοιντο: itidemque κεχάροντο dicitur pro ἐχάροντο, eod. anadiplasiasmo, ut λελάβοντο pro ἐλάβοντο. Est porro utrumque illorum, κεχάροιντο sc. et κεχάροντο, aor. 2 med. ab D eod. th. χαίρω: illud, optativi: hoc, indic.

Κέχηνα, præt. med. verbi act. χαίνω: unde particip. κεχηνώς.

Κέχλαδα, præt. perf. med. verbi χλάζω, ap. Pind. teste Var.

Κεχλίαγκα, præt..perf. act. verbi χλιαίνω.

Κεχλιδὼς, præt. perf. med. verbi χλιδάω.

Κεχολώσεται, fut. paulo post verbi activi χολόω, e κεχόλωσαι 2 pers. sing. præt. perf. pass. κεχόλωμαι.

Κέχρημαι, præt. perf. pass. verbi act. χράω vel pass. χράομαι.

Κέχρισμαι, præt. perf. pass. verbi act. χρίω.

Κεχωρήκεσαν, Att. pro κεχωρήκεισαν, correpta penult., et sublato simul augm. plusquamperf. nam secundum regulam dici debebat ἐκεχωρήκεισαν. præt. plusquamperf. act. verbi act. χωρέω.

Κεχωρίδαται, Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσί. 3 pers. plur. præt. perf. pass. a v. χωρίζω, facta ex 3 sing., correpta primum penult., h. e. sublato σ, deinde in-serto δα: vel etiam e præt. med., adjecta syll. ται.

Κῆαι, aor. 1 act. infin. verbi κάω. facit enim id in indic. aor. 1 ἔκηα. unde particip. act. κήας, et med. κηάμενος.

Κήκιε, poët. pro ἔκιε, aor. 2 act. verbi κιέω. facit enim id aor. 2 ἔκιεν, et poët. anadiplasiasmo κέκιεν, ut λέλαβεν pro ἔλαβεν. inde ἐκτάσει vocalis brevis κήκιεν, Var. post Etym. et Eust. Homerus, μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.

Κῆφα, Dor. pro καὶ ἔφη. Theocr. Κῆφα Δάφνι τάλαν τί τὺ τάκεαι;

Κίε, Ion. et poët. pro ἔκιε: aor. 2 act. verbi κίω s. κιέω. Itidemque κίεν seq. vocali pro ἔκιεν.

Κίρνα, Ion. pro ἐκίρνα: præt. imperf. verbi κιρνάω.

Κίρνη autem pro ἐκίρνη, est præt. imperf. verbi κίρνημι. quanquam nonnulli Dor. esse malint pro ἐκίρνα, ut ἔζη pro ἔζα.

Κιχείη, præsens opt. act. e κίχημι, ut τιθείη e τίθημι. unde et particip. κιχεὶς, ut τιθείς. At κιχεῖν, est aor. 2 act. infin., a th. κιχάνω s. κιχέω.

B Κιχεῖτε, Att. syncope pro κιχείητε, itidem præsens opt. ex eod. κίχημι. Sic κιχεῖμεν et κιχεῖεν dicitur pro κιχείημεν et κιχείησαν.

Κιχήμεναι, Dor. pro κιχῆναι vel κιχεῖν. Eust.

Κιχῆναι, infin. ex eod. κίχημι vel κιχαίνω, Eust. Sed si e κιχαίνω esset, scr. foret κιχῇναι, cum ι subscripto.

Κιχήσατο, Ion. pro ἐκιχήσατο: aor. 1 med. verbi κιχάνω s. κιχέω facientis fut. κιχήσομαι, unde et infin. κιχήσεσθαι.

Κιχήτην, per sync. pro κιχησάτην s. ἐκιχησάτην: 3 pers. dualis aor. 1 medii ἐκιχησάμην, a κιχέομαι. sin κιχείτην scribas, est 3 dualis præt. imperf. ἐκίχεον, ut ἐποιείτην, a th. κιχέω. Eust. ap. Hom.

Κλαήσει, quod Hes. exp. κλαύσεται, fut. est a th. κλαέω.

Κλαίεσκε, Ion. pro ἔκλαιε, abjecto augm. et annexo σκε. præt. imperf. act. verbi κλαίω.

Κλαίοισθα, Æol. paragoge pro κλαίοις, ut εἴπησθα pro εἴπῃς. præsens opt. act. a th. eod.

C Κλᾳξῶ, Dor. pro κλείσω, e κληΐζω. Faciunt enim fut. 1 κληΐξῶ, deinde η verso in α et subscripto ι κλᾳξῶ. Theocr. τὰν αὐλαίαν ἀπόκλᾳξον. Similiter κλᾷξαι pro κλεῖσαι in aor. 1 infin. modi.

Κλάοισα, Dor. pro κλαίουσα. particip. verbi κλάω.

Κλᾳσῶ quoque dicunt pro κλείσω, eod. modo. nam futura verborum in ίζω et per ξ faciunt more suo, et per σ communi more.

Κλαυσεῖται, Dor. itidem pro κλαύσεται. solent enim circumflectere futura act. et med., itidemque κλαυσῶ dicunt pro κλαύσω, et sic deinceps in ceteris personis. Est autem hoc κλαύσω, fut. 1 act. verbi κλαίω, ut e καίω καύσω est.

Κλείουσαι, Ion. et poët. pro κλέουσαι, e th. κλείω usurpato pro κλέω: unde est et opt. κλείοιμι signif. ᾄδοιμι, ὑμνοῖμι: necnon pass. κλείομαι signif. ἐπικαλοῦμαι. Est alioqui aliud th. κλείω, Claudo.

Κλήϊσαι, Ion. pro κλεῖσαι s. κλεῖσαι, a th. κλείζω et κλείω.

Κλῇσον ap. Aristoph. pro κλήϊσον per synæresin, a th. κληΐζω. At κλῆσον, sine ι subscripto, est aor. 1, imper. modi, a th. καλέω faciente fut. 1 κλήσω, per sync.

Κλινθήτην, aor. 1 pass. indic., augmento carens pro ἐκλινθήτην. a th. act. κλίνω.

Κλύζεσκεν, Ion. pro ἔκλυζε: præt. imperf. act. verbi κλύζω.

Κλῦθι, imper. præsens, secundum alios ex inus. th. κλῦμι, secundum alios e κλύω per metaplasmum pro κλύε, ut κέκραχθι itidem metaplasmum habere dicunt pro κέκραχε.

Κνᾶσαι, Dor. pro κνῆσαι: aor. 1 act. infin., a th. κνάω vel κνήθω.

Κνησθείην, aor. 1 pass. opt. modi, a th. act. κνήθω faciente præt. perf. pass. κέκνησμαι.

Κνῆ, Ion. pro ἔκνη, quod est præt. imperf. act. vel e th. κνῆμι, vel e κνάω. nam ἔκνη per contr. quidam fieri aiunt ex ἔκναε, ut ἔζη ex ἔζαε.

Κνίσσαι, poët. metri gratia pro κνίσαι, quod est aor. 1 act. infin. modi, a th. κνίζω.

Κνυζεῦνται, ap. Theocr. Dorico more pro κνυζοῦνται,

a th. κνυζέομαι.

Κοιλᾶναι, aor. 1 act. infin., a th. κοιλαίνω faciente aor. 1 ἐκοίλανα.

Κομείτην, Ionice detracto augm. pro ἐκομείτην: 3 pers. dualis præt. imperf. act. e th. κομέω.

Κομιῶ, Att. more pro κομίσω, fut. 1 act. verbi κομίζω: itidemque med. κομιοῦμαι pro κομίσομαι.

Κοπεῖν, aor. 2 vel fut. 2 act. infin., a v. κόπτω faciente fut. 2 indic. κοπῶ, aor. 2 ἔκοπον, unde pass. ἐκόπην, e quo infin. κοπῆναι, et particip. κοπείς.

Κοράξαι, aor. 1 act. infin. a th. κοράσσω vel κοράττω.

Κορέει ap. Hom. pro κορέσει, itidemque κορέεις pro κορέσεις: forsan fut. 2 verbi κορέω habens dialysin Ion. diphthongi ει circumflexæ, ut in ἐρέει pro ἐρεῖ.

Κορέσατο, Ion. pro ἐκορέσατο, necnon κορέσσατο, geminato metri causa σ, pro eod. aor. 1 med. verbi κορέννυμι s. κορέω facientis fut. 1 act. κορέσω. unde et pass. aor. 1 infin. κορεσθῆναι.

Κορθύεται, per metathesin ab Hom. usurpatum creditur pro κορύθεται, a κορύθομαι, Galeæ in modum fastigior.

Κόσμηθεν, Bœot. sync. pro ἐκοσμήθησαν, abjecto simul augm. aor. 1 pass. verbi act. κοσμέω facientis fut. 1 κοσμήσω.

Κοχύδεσκον, Ion. pro ἐκοχύδουν, ut ὤθεσκον pro ὤθουν. a th. κοχυδέω.

Κόψεν, Ion. pro ἔκοψε, omisso augm.: aor. 1 act. verbi κόπτω.

Κράανον, pleon. poët. pro κρᾶνον, ut κεκράαντο pro κέκραντο: aor. 1 act. imper. a th. act. κραίνω.

Κραγεὶς, particip. aor. 2 pass. e th. act. κράζω faciente fut. 2 κραγῶ, et aor. 2 ἔκραγον, ac pass. ἐκράγην: unde et infin. κραγῆναι.

Κραθεὶς, particip. aor. 1 pass. e th. act. κεράω faciente fut. 1 act. κράσω, per. sync., pro κεράσω.

Κρανέεσθαι, dialysi Ion. et poët. pro κρανεῖσθαι. fut. 1 vel 2 med. verbi act. κραίνω. facit enim act. voce in indic. modo κρανῶ, et med. κρανοῦμαι.

Κρήηνον, aor. 1 act. imper. a th. κραίνω faciente aor. 1 act. indic. ἔκρηνα, pleon. poët. habens pro κρῆνον. Itidemque in infin. modo κρηῆναι dicitur pro κρῆναι.

Κρήμνη, Ion. pro ἐκρήμνη: præt. imperf. act. verbi κρήμνημι. Item imper. præsens ejusdem th. nam imper. act. præs. 2 pers. similis est tertiæ præt. imperf. act., demto augm.

Κρῆναι, aor. 1 act. infin. modi, a th. κραίνω, ut φῆναι e φαίνω. Itidemque imper. κρῆνον ex eod. est.

Κρίγε, poët. pro ἔκριγε, omisso augm.: aor. 2 act. e th. κρίζω, faciente fut. 2 κριγῶ, unde et præt. med. κέκριγα. κρίκε autem videtur potius esse a th. κρίκω. Ambo legi ap. Hom. testatur Eust. in Il. Π. Τὼ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν. Ambo sunt ὠνοματοποιηθέντα, ut τρίζω quoque. Ex iisdem est aor. 1 act. infin. κρίξαι ap. Hes. pro ἠχῆσαι.

Κρίνε, Ion. sine augm. pro ἔκρινε: præt. imperf. verbi κρίνω. Itidemque in aor. 1 pass. ab eod. dicitur κρίνθη pro ἐκρίνθη.

Κρυβεὶς, particip. aor. 2 pass. a th. κρύπτω, faciente fut. 2 act. κρυβῶ, vel etiam a th. κρύβω. nam et ipsius esse usum aliquem credunt nonnulli. Unde et infin. κρυβῆναι. Ab eodem est fut. 2 pass. κρυβήσομαι.

Κτὰ, Ionice abjecto augm. pro ἔκτα. hoc autem ἔκτα ab aliis per apoc. factum dicitur ex ἔκτανε, ab aliis ex aor. 2 ἔκτην, τροπῇ τοῦ η, ut ἔβα pro ἔβη.

Κτάμενος, particip. aor. 2 med. e th. κτῆμι. facit enim id aor. 2 ἔκτην, et med. ἐκτάμην. Quanquam Eust. præsentis temporis esse innuit, et pass. vocis. scribit enim e κτῶ fieri κτῆμι, unde particip. κτὰς, ut ἱστὰς, et pass. κτάμενος ut ἱστάμενος. Utitur certe Hom. passiva signif. Il. Ε. Τὸν μὲν, ἀλευάμενον, τὸν δὲ, κτάμενον παρ' ὄχεσφι, occisum.

Κτὰν, Ion. et poët. sine augm. pro ἔκταν. hoc autem, Bœot. syncope pro ἔκτασαν, ut ἔβαν pro ἔβασαν. 3 pers. plur. aor. 2 ἔκτην e th. κτῆμι, Occido, ut κτείνω.

Κτανέεσθαι, Ion. et poët. dialysi diphthongi circumflexæ pro κτανεῖσθαι: aor. vel fut. 2 med. verbi

A κτείνω facientis fut. 2 act. κτανῶ.

Κτανέοντες, itidem poët. et Ion. diphthongi circumflexæ dialysi pro κτανοῦντες. particip. act. fut. 2 κτανῶ, ex eod. th. κτείνω.

Κτάνθεν, Bœot. sync. simulque Ionica augmenti detractione, pro ἐκτάνθησαν: aor. 1 pass. indic. ab eod. κτείνω faciente præt. perf. act. ἔκταγκα.

Κτάσθαι, infin. aor. 2 med. a th. κτῆμι, unde supra particip. κτάμενος. Eust. exp. πεφονεῦσθαι. At κτᾶσθαι est infin. verbi κτάομαι, per contr. e κτάεσθαι.

Κτάτο, Ion. et poët. augmenti detractione pro ἔκτατο 3 pers. sing. ejusdem aor. medii ἐκτάμην, ab eod. th. κτῆμι. Hes. pass. exp. ἀπέθανεν. At κτᾶτο pro ἐκτᾶτο, est imperf. pass. verbi κτάομαι.

Κτεάτισσε, itidem Ion. et poët. pro ἐκτεάτισε, geminato etiam σ metri causa. aor. 1 act. verbi κτεατίζω.

Κτείνῳμι pro κτείνοιμι dici κατ' ἔκτασιν, Eust.

Κτενῶ, fut. 1 act. verbi κτείνω, Occidam.

B Κτεριοῦσι, Attice pro κτερίσουσι. fut. 1 act. verbi κτερίζω. Suid. exp. θάψουσι.

Κτέωμεν, Ion. vocalis circumflexæ resolutione pro κτῶμεν. aor. 2 act. subj. modi a th. κτῆμι, quod derivant e κτῶ idem signif. quod κτείνω. Eust. ap. Hom. exp. φονεύσωμεν.

Κτήσομαι, fut. 1 med. verbi κτάομαι.

Κτίμενος, poët. pro ἐκτισμένος, ut ἐληλάμενος pro ἐληλασμένος. particip. præt. perf. pass. ab act. th. κτίζω.

Κυδανῶ, fut. 1 act. verbi κυδαίνω.

Κυεὶς, particip. aor. 2 pass. ἐκύην, ex act. th. κυέω, ut tradunt nonnulli: sed rarum ejus esse usum puto.

Κυήμεναι, Dor. pro κυεῖν, e κυέω.

Κύθον, κύθες, κύθε, Ion. pro ἔκυθον, ἔκυθες, ἔκυθε: aor. 2 act. infin., a poët. th. κεύθω faciente fut. 2 κυθῶ, exemto ε e diphthongo, ut ἐλεύθω facit ἐλυθῶ.

Κυκηθήτην, Ionice demto aug. pro ἐκυκηθήτην: aor. 1 pass. indic., a th. act. κυκάω faciente fut. 1 act. κυκήσω.

C Κυνέουν, ap. Hes. legitur expositum ἐφίλουν: quod habet poët. pleon. τοῦ ε, et Ion. augmenti detractionem, pro ἐκύνουν, a th. κυνέω.

Κῦρε, Ion. et poët. pro ἔκυρε: præt. imperf. verbi κύρω. Homerus, αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή, i. e. ἐπετύγχανε καὶ κατευστόχει.

Κύρσαι, aor. 1 act. infin., Æol. more pro κῦραι. faciunt enim Æoles fut. 1 verbi κύρω, non κυρῶ, sed κύρσω. Unde et particip. κύρσας. Ambo ap. Hom.

Κῦσε s. Κῦσεν, poët. et Ion. augmenti detractione pro ἔκυσε: aor. 1 act. verbi κύω. Hom., Κῦσε δέ μιν κεφαλήν. Inde et imper. κῦσον, quo Aristoph. utitur in N. Κῦσόν με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

Λ.

Λάβε, itidem ap. poëtas legitur pro ἔλαβε: aor. 2 act. indic., a v. λαμβάνω faciente fut. 2 act. λαβῶ, ex inus. th. λήβω, unde et fut. 1 mutuatur. Λαβὲ autem, imper. est ejusdem th. in eod. tem-

D pore, Atticam habens mutationem accentus, ut εἰπὲ, et similia. Ex hoc porro aor. 2 ἔλαβον, est præterea opt. λάβοιμι, subj. λάβω, infin. λαβεῖν, particip. λαβών.

Λάβῃσι, Ion. et poët. paragoge τοῦ σι, pro λάβῃ, ut εἴπῃσι pro εἴπῃ. 3 pers. sing. aor. 2 act. conj. modi, ab eod. th.

Λαζοίατο, Ion. pro λάζοιντο: præs. opt. pass. a th. poët. λάζομαι. e quo est et imperf. λάζετο, augmento carens more poët. et Ion., pro ἐλάζετο.

Λαήμεναι, Dor. pro λάειν. Hes. exp. φθέγγεσθαι, qui λάε (poët. et Ion. carens augmento pro ἔλαε) exp. itidem ἐφθέγγετο, ἐψόφησε, afferens hoc hemistichium, ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων. A th. λάω: quod tamen et alias habet signif.

Λάθε, Ion. et poët. abjecto augm. pro ἔλαθε: aor. 2 act. indic. a th. λανθάνω faciente fut. 2 λαθῶ, ex inus. v. λήθω. Est alioqui λάθε etiam imper. ejusdem th. in eod. tempore. Ex hoc porro aor. 2

ἔλαθον, est optat. λάθοιμι, subj. λάθω, infin. λαθεῖν, A
particip. λαθών. et in media voce ex ἐλαθόμην est imper. λαθοῦ, opt. λαθοίμην, subj. λάθωμαι, infin. λαθέσθαι, particip. λαθόμενος.

Λάκε, aor. 2 act. verbi λακέω. unde et infin. λακεῖν.

Λαμπετόων, poët. pleon. τοῦ ο pro λαμπετῶν, a th. λαμπετάω.

Λαμφθείη, aor. 1 pass. opt. modi, Ion. pro ληφθείη, a th. λάμβω. Sic in infin. iidem dicunt λαμφθῆναι pro ληφθῆναι, et λαμφθεὶς pro ληφθείς. Itidemque in fut. 1 med. λάμψομαι pro λήψομαι. Quæ frequentia sunt ap. Herod.

Λάξασθαι, quod Hes. affert pro κληρώσασθαι, Dor. est pro λήξασθαι. hoc autem λήξασθαι est aor. 1 med. inf., ex inus. th. λήχω, e quo λαγχάνω sua tempora mutuatur. Ex Herod. quoque affertur verbale λᾶξις pro λῆξις, exponiturque μερισμὸς, κλῆρος.

Λαπῆναι, aor. 2 pass. infin., a th. act. λάπτω.

Λαχεῖν, aor. 2 act. infin., a th. λαγχάνω, faciente fut. 2 act. λαχῶ, ex inus. v. λήχω. Unde et par- B
ticip. λαχών.

Λαχήνας, particip. aor. 1 act. a th. λαχαίνω.

Λαχοίην, λαχοίης, λαχοίη, Att. formatione usurpari ajunt pro λαχοῖμι, λαχοῖς, λαχοῖ, ut ποιοίην, ποιοίης, ποιοίη, pro ποιοῖμι, ποιοῖς, ποιοῖ. fut. 2 act. opt. modi, a th. λαγχάνω, faciente fut. 2 λαχῶ, et aor. 2 ἔλαχον, a v. inusitato λήχω.

Λαψεῦμαι, s. λαψοῦμαι, λαψῇ, λαψεῖται, Dorice pro λήψομαι, λήψῃ, λήψεται. fut. 1 med. verbi λαμβάνω e λήβω.

Λεᾶναι, aor. 1 act. infin. modi, a th. λεαίνω.

Λεγόμεθεν, Æol. pro λεγόμεθα, ut φερόμεθεν pro φερόμεθα. Iidem vicissim pro ὄπισθεν et ἄτερθεν dicunt ὄπισθα et ἄτερθα, Etym.

Λεισῦμαι, Dor. et Ion. pro λειοῦμαι, ex act. th. λειόω.

Λείηναν, poët. et Ion. demto augm. pro ἐλείηναν: aor. 1 act. verbi λειαίνω. Unde et particip. λειήνας.

Λεῖπε, itidem sine augm. pro ἔλειπε: et λείπετο pro ἐλείπετο: præt. imperf. act. et pass. verbi λείπω et λείπομαι. C

Λείπωσα, Dor. pro λείπουσα: particip. fem. verbi λείπω.

Λεῖψαν, poëtice et Ion. sine augm. pro ἔλειψαν: aor. 1 act. verbi λείπω.

Λέκτο, itidem pro λέλεκτο s. ἐλέλεκτο dicitur: plusquamperf. pass. verbi act. λέγω.

Λελάβῃσι, Ion. anadiplasiasmo et paragoge τοῦ σι, pro λάβῃ: aor. 2 act. subj., a th. λαμβάνω, faciente fut. 2 λαβῶ, et aor. 2 ἔλαβον. Sic λελαβόμην dicitur pro ἐλαβόμην, et λελαβέσθαι pro λαβέσθαι.

Λελάβηκε, pro εἴληφε, præt. perf. act. e th. λαβέω. sc. τοῦ δευτέρου μέλλοντος λαβῶ, ἀναδραμόντος εἰς ἐνεστῶτα. quod in aliis quoque fieri notum est.

Λέλαθα, præt. med. verbi λανθάνω s. λήθω, Dor. pro λέληθα. unde ap. Pind. ἐπιλέλαθα. Ex hoc vero præt. λέλαθα fit th. λελάθω, more Siculo. Solent enim ii e præteritis formare themata præs. ut πεποιήκω e πεποίηκα, δεδύκω e δέδυκα. Var. ex Eust.

Λέλαθον, anadiplasiasmo Ion. pro ἔλαθον: aor. 2 act. indic. a th. λανθάνω, faciente fut. 2 λαθῶ, et aor. D
2 ἔλαθον, ex inus. v. λήθω. Sic λελαθόμην pro ἐλαθόμην, et λελάθοντο pro ἐλάθοντο, et λελαθέσθαι pro λαθέσθαι, et λελάθῃ pro λάθῃ.

Λέλακα, præt. med. verbi λακέω: unde particip. fem. gen. λελακυῖα. Quidem tamen hoc particip. e λεληκυῖα factum volunt per systolen: id autem, e λελαληκυῖα per sync.

Λελάσθαι, Dor. pro λελῆσθαι: præt. perf. pass. infin., e th. act. λήθω, faciente præt. perf. pass. indic. λέλησμαι. Sic λέλασται dicitur pro λέλησται, et λελασμένος pro λελησμένος, ap. Hom. λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει. Nisi e th. λάθω derivare malis.

Λέλαχα, (ut λέλαθα) præt. med. verbi activi λαγχάνω, facientis fut. 2 λαχῶ, ex inus. th. λήχω.

Λελαχήσωμεν, quod Hes. exp. λαχεῖν ποιήσωμεν, est aor. 1 act. subj., a th. λελαχέω, facto e præt. med. λέλαχα, ut λελάθω fit e λέλαθα, more Siculo, qui e præteritis faciunt themata præs. temporis.

Λελάχωσι, Ion. anadiplasiasmo pro λάχωσι. ut supra A
λελάθωσι pro λάθωσι: aor. 2 act. subj., a th. λαγχάνω faciente fut. 2 λαχῶ, ex inus. λήχω.

Λέληθα, præt. med. verbi λανθάνω s. λήθω.

Λέληκα, præt. med. verbi ληκέω. unde particip. λεληκὼς, et ap. Hesiod. in 2 pers. λέληκας, in Erg. Δαιμονίη τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων. Ubi tamen et λέλακας scribitur. Sunt qui hoc λέληκας ex λελάληκας per sync. factum dicant. Sed quid opus est e longinquo originem petere, cum habeamus in propinquo verbum ληκέω, cujus Hes. meminit, ληκεῖ, afferens pro βοᾷ et κροτεῖ: et ληκοῦσι in ead. signif.

Λέλημμαι, præt. perf. pass. verbi λαμβάνω e λήβω.

Λελῆσθαι, præt. perf. pass. infin., a th. act. λήθω s. λανθάνω. facit enim id præt. pass. indic. λέλησμαι: unde et particip. λελησμένος.

Λελῆσθαι autem, per synæresin dictum est pro λεληΐσθαι, itidemque λελησμένος pro λεληϊσμένος. quæ sunt præt. perf. pass. e th. λήζω pro ληΐζω.

Λέληφα, præt. perf. act. verbi λαμβάνω e λήβω. Sic B
λέληχα e λήχω.

Λελιημένος, particip. præt. perf. pass. ex act. th. λιῶ, facto e λῶ. Il. M. Βὰν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι.

Λέλογα, præt. med. verbi act. λέγω, verso ε in ο, ut in λέλοπα ex λέπω.

Λέλογχα, præt. act. verbi λαγχάνω s. λήχω, contra regulam formatum tanquam e λέγχω. Od. Λ. τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι. Unde particip. λελογχὼς, et fem. gen. λελογχυῖα. At λελογχωμένος, est particip. præt. perf. pass. a th. act. λογχόω.

Λέλοιπα, præt. med. verbi act. λείπω, mutatum habens ει in οι, ut πέποιθα e πείθω. Unde particip. λελοιπώς.

Λελουμένος, particip. præt. perf. pass. e th. act. λούω.

Λέλοχα, præt. perf. act. verbi λέγω, habens Att. τροπὴν τοῦ ε εἰς ο, ut λέλοπα e λέπω. Unde particip. λελοχὼς, et fem. gen. λελοχυῖα.

Λελύμασμαι, præt. perf. pass. verbi act. λυμαίνω.

Λέλυται, præt. perf. pass. verbi act. λύω. Et in plusquamperf. λέλυντο, plur. Unde et infin. λελύσθαι, C
et particip. λελυμένος. Hom. vero λέλυτο usurpavit etiam pro λυθεῖεν s. λύοιντο, indicativo usurpato pro optativo, ut annot. Eust. in Od. Σ. Νεύοιεν κεφαλὰς, λέλυτο δὲ γυῖα ἑκάστου.

Λέξεο, imper. præs. e th. λέξομαι, quod e fut. in præsens abiit. ut βήσεο, δύσεο, itidem e futuris sunt, quæ εἰς ἐνεστῶτας ἀνέδραμον.

Λεξοῦντι, Dor. pro λέξουσι. fut. 1 act. verbi λέγω.

Λευκανθεὶς, part. aor. 1 pass. e th. act. λευκαίνω.

Λεχόωντο, poët. pleon. τοῦ ο, et Ion. detractione augmenti, dicitur pro ἐλεχῶντο, a th. λεχάομαι. Hes.

Λεῷμι ap. Eund. legitur, exp. θέλοιμι. quod per contr. est e λεάοιμι, opt. verbi λεάω.

Λῇ, Dor. pro θέλει. Itidemque λῇς pro θέλεις. ut in illo hemistichio chorico, αἱ δὲ λῇς, αὐγάσδεο. E th. λάω.

Ληΐσσατο, poët. pro ἐληΐσατο, abjecto augm. et geminato σ metri causa. aor. 1 med. verbi act. ληΐζω.

Λῆξαν, itidem poët. et Ion. pro ἔληξαν: aor. 1 act. D
verbi λήγω facientis fut. 1 λήξω. unde et in opt. λήξαιμι χεῖρας φόνου ap. Hom. Alioqui λήξασθαι est etiam aor. 1 med. verbi λαγχάνω e λήχω. unde et verbale λῆξις.

Λῇς, Dor. pro θέλεις, ut paulo supra dixi. e th. λάω faciente in 2 pers. λάεις, et Dor. contractione λῇς, ut γελῇς est e γελᾷς.

Λήσομαι, fut. 1 med. verbi λανθάνω e λήθω. At λησμένη, Ion. more abjecto augm., est pro λελησμένη: particip. præt. pass. λέλησμαι, ex eod. th.

Λησῶ, Dor. pro λήσω. fut. 1 act. verbi λήθω.

Λῆτο Hes. affert pro ἐπελάθετο, quod forsan per sync. usurpatum est pro λήθετο, vel pro λέληστο, demto augm. et exemto σ.

Ληφθεὶς, particip. aor. 1 pass. e th. act. λαμβάνω, faciente fut. 1 act. λήψω, ex inus. th. λήβω. Ejusdem aor. 1 infin. est ληφθῆναι.

Λήψομαι, fut. 1 med. verbi λαμβάνω e λήβω.

Λίγξε, poët. vel Ion. pro ἔλιγξε: aor. 1 act. verbi

inus. λίγγω.

Λίπε, itidem pro ἔλιπε dicunt iidem poëtæ. quod est aor. 2 act. verbi λείπω, facientis fut. 2 λιπῶ. unde optat. λίποιμι, conj. λίπω, infin. λιπεῖν, particip. λιπών: et med. ἐλιπόμην, imper. λιποῦ, opt. λιποίμην, subj. λίπωμαι, infin. λιπέσθαι, particip. λιπόμενος. Sed et λιπόμην sine augm. ap. poëtas reperitur pro ἐλιπόμην.

Λιπόων, poët. pleon. τοῦ ο pro λιπῶν: particip. præs. verbi act. λιπάω.

Λισσέσκετο, Ion. ap. Hom. pro ἐλίσσετο, abjecto primum augm., deinde inserto σκε ante το. præt. imperf. pass. verbi λίσσομαι.

Λιτέσθαι, aor. 2 med. infin., a th. λίτομαι.

Λόεν, aor. 2 act. indic. verbi poëtici λοέω, e quo per contr. λούω.

Λόεσσαν, aor. 1 act. ejusdem verbi, augmento carens geminatumque metri causa σ habens pro ἐλόεσαν. Unde infin. λοέσσαι, et particip. aor. 1 med. λοεσσάμεναι. Item fut. 1 med. indic. λοέσσεται pro λοέσεται.

Λοῦμαι, Att. sync. pro λούομαι. itidemque λοῦται pro λούεται, ἐλούμην pro ἐλουόμην, ἐλοῦτο pro ἐλούετο: et in infin. λοῦσθαι pro λούεσθαι, ac in particip. λούμενος pro λουόμενος.

Λύθεν, Bœot. sync. et Ion. augmenti detractione dicitur pro ἐλύθησαν. aor. 1 pass. indic. a th. act. λύω.

Λύμην ap. Hom. pro λυθείην s. λελυμένος εἴην. Il. Φ. Νῦν δὲ λύμην τρὶς τόσσα πορών. præt. perf. s. plusquamperf. opt. pass. pro λελύμην. secundum alios aor. 2. med. opt. modi, ut θείμην, e th. λῦμι. in qua sententia Eust. est.

Λυμηνάμενος, particip. aor. 1 med. e th. λυμαίνω faciente aor. 1 indic. ἐλύμηνα.

Λῦντο, Ion. pro λέλυντο s. ἐλέλυντο, abjecto augm. præt. plusquamperf. pass. a th. act. λύω.

Λύσε, itidem Ion. et poët. sine augm. pro ἔλυσε, et λύσαν pro ἔλυσαν. aor. 1 act. ejusdem verbi λύω. unde et in aor. 1 opt. λύσαιτε, et particip. λύσας.

Λυσσῆν, Dor. pro λυσσᾷν. infin. act. verbi λυσσάω.

Λυσσόων, poët. pleon. s. Ion. dissolutione vocalis circumflexæ, pro λυσσῶν. particip. præsens a th. λυσσάω.

Λύτο, Ion. et poët. sine augm. pro λέλυτο s. ἐλέλυτο. præt. plusquamperf. pass. verbi act. λύω. Quidam pro ἐλύετο usurpatum ajunt per sync. vel synæresin.

Λῶντι, Dor. pro λῶσι. quod contr. est e λάουσι 3 pers. plur. verbi λάω, i. q. θέλω. unde et particip. fem. λῶσα, quod est θέλουσα.

M.

Μαθήσομαι, fut. 1 med. verbi act. μανθάνω ex inus. th. μαθέω.

Μαθὼν, particip. aor. 2 act. ejusdem th. itidem e μαθέω vel etiam μήθω. facit enim fut. 2 μαθῶ, aor. 2 ἔμαθον, unde opt. μάθοιμι, subj. μάθω, et infin. μαθεῖν.

Μαιμόων, poët. pleon., vel Ion. vocalis circumflexæ resolutione, pro μαιμῶν, itidemque μαιμόωσα pro μαιμῶσα, a th. μαιμάω. At μαιμώων et μαιμώουσα sunt a th. μαιμώω.

Μανεῖσα, particip. ex ἐμάνην aor. 2 pass. verbi μαίνομαι.

Μανοῦμαι, fut. 1 vel 2 med. e th. μαίνομαι. unde aor. 2 ἐμανόμην. At μανήσομαι est fut. 2 pass. ex aor. 2 pass. ἐμάνην.

Μακαριῶ, Att. pro μακαρίσω, fut. 1 act. verbi μακαρίζω.

Μακὼν, particip. aor. 2 act. a th. μηκάω. Exp. etiam εἰς μῆκος ἐκταθεὶς, quasi e μηκέω vel μακέω.

Μάννσον, Dorice pro μήνυσον: aor. 1 act. imper., a Dor. th. μανύω pro μηνύω.

Μαρανθῆναι, aor. 1 pass. infin., a th. act. μαραίνω.

Μαρπέειν, Ion. diphthongi circumflexæ resolutione pro μαρπεῖν: aor. vel fut. 2 act. infin. verbi μάρπτω.

Μαρύεται, Dorice ap. Theocr. pro μηρύεται, a Dor. th. μαρύομαι pro μηρύομαι.

A Μαστίσδοιεν, Dorice itidem pro μαστίζοιεν, a th. μαστίσδω pro μαστίζω.

Μαχειόμενος, poët. epenthesi τοῦ ι metri causa pro μαχεόμενος, e th. μαχείομαι pro μαχέομαι.

Μαχέοιτο, Ion. diphthongi circumflexæ resolutione pro μαχοῖτο: præs. opt. pass. a th. μαχέομαι.

Μαχεσαίμην, aor. 1 med. opt., a th. μάχομαι s. μαχέομαι faciente fut. 1 med. μαχέσομαι. Alioqui facit et μαχήσομαι, unde præt. perf. μεμάχημαι.

Μαχοῦμαι, fut. 2 med. verbi μάχομαι s. μαχέομαι. cujus usus ap. optimos quosque scriptt. est, ut tradunt Gramm.

Μεγαλίζεο, Ion. diphthongi dissolutione pro μεγαλίζου: præsens imper. pass. a th. act. μεγαλίζω.

Μεδοίατο, Ion. pro μέδοιντο, præsens opt. pass. a th. μέδομαι.

Μεθέηκεν, aor. 1 act. verbi μεθίημι facientis fut. 1 μεθήσω e μεθέω. habet vero Ionicam vocalis circumflexæ dissolutionem pro μεθῆκεν. estque irregularis pro μεθῆσε, ut ἔθηκα et ἔδωκα pro ἔθησα

B et ἔδωσα reperiuntur.

Μεθεῖλε, aor. 2 act. verbi act. μεθαιρέω, ex inus. th. μεθέλω.

Μεθειμένος, particip. præt. perf. pass. a th. act. μεθίημι. facit enim id μεθεῖμαι in præt. perf. pass. unde præt. plusquamperf. μεθείμην.

Μεθεῖναι, aor. 2 act. infin. ex eod., ut θεῖναι e τίθημι est. Unde et particip. μεθείς.

Μεθεῖτε, per sync. pro μεθείητε, ut θεῖτε pro θείητε, more Att. aor. 2 act. opt. modi, ab eod.

Μεθείω, poët. vel Ion. pro μεθῶ: primum enim vocalem circumflexam ῶ resolvunt in έω, deinde ι metri gratia inserunt. aor. 2 act. subj. modi, ex eod.

Μεθελεῖν, aor. 2 act. infin., a th. μεθαιρέω mutuante fut. 2 ex inus. μεθέλω.

Μεθέμεν, Ion. pro μεθεῖναι, ut θέμεν pro θεῖναι. aor. 2 act. infin. e μέθειμι.

Μεθέξομαι, fut. 1 med. verbi act. μετέχω.

Μέθες, aor. 2 act. imper. modi e th. μεθίημι. cujus 2 pers. plur. μέθετε. E medio autem aor. 2 μεθέμην

C est 2 pers. plur. μέθεσθε, et infin. μεθέσθαι.

Μεθεστάναι, præt. perf. infin. modi e th. μεθίστημι, per contr. pro μεθεσταέναι.

Μεθέστηκα, præt. perf. act. ejusdem th. unde particip. μεθεστηκὼς et per sync. μεθεστώς.

Μεθῆκα, aor. 1 act. verbi μεθίημι facientis fut. 1 μεθήσω e μεθέω: irregularis pro μεθῆσα, ut ἔθηκα pro ἔθησα. At μεθήκειν est infin. verbi μεθήκω.

Μεθῇς, 2 pers. sing. aor. 2 act. subj., ab eod.

Μεθήσει, fut. 1 act. ejusdem th. e μεθέω. unde et infin. μεθήσειν.

Μεθησέμεν, Ion. pro μεθήσειν, de quo jam dixi.

Μεθίει, præt. imperf. verbi μεθίημι e μεθιέω, ut ἐτίθει e τιθέω.

Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, quod est præsens infin. ex eod. th. ut τιθέναι.

Μεθίεν, Bœot. sync. pro μεθίεσαν. 3 pers. plur. aor. 2 act. indic. ab eod.

Μεθῶ, aor. 2 act. subj., ab eod.

Μειλίσσεο, Ion. diphthongi resolutione pro μειλίσσου.

D præs. imper. pass. a th. μειλίσσομαι. Item Ion. augmenti detractione μειλίξατο pro ἐμειλίξατο, in aor. 1 med. indic. modi, ab eod. th.

Μείνας, particip. ex ἔμεινα, aor. 1 act. indic. modi, a th. μένω.

Μείρεται ajunt accipi interdum pro ἱμείρεται, primæ syllabæ aphæresi. alioqui est et a th. μείρομαι.

Μελήσει, fut. 1 act. impers. verbi μέλει, tanquam e μελέει. Similiter μέλομαι facit μελήσομαι, e μελέομαι.

Μελίσδεις, Dor. pro μελίζεις, e Dorico th. μελίσδω pro μελίζω.

Μελλήσω, fut. 1 act. verbi μέλλω, ex inus. th. μελλέω.

Μελόντων, Att. pro μελέτωσαν, curæ sint: gen. plur. particip. masc. usurpato pro 3 plur. imper. a v. impers. μέλει.

Μεμάασι, per sync. pro μεμάκασι, a th. μάω, unde fit μαιμάω. Similiter μέμαμεν per sync. dicitur pro μεμάκαμεν. At μεμάμεν, infin. Ion. vel Dor. est pro μεμαέναι. Rursum in particip. quoque μεμαὼς

et μεμανῖα syncope est pro μεμακὼς et μεμακυῖα: quorum ambo leguntur ap. Hom. A

Μεμάθηκα, præt. perf. act. verbi μανθάνω ex inus. th. μαθέω.

Μεμακυῖαι, particip. e μέμακα præt. med. verbi μηκάω, habente systolen τοῦ η, pro μέμηκα.

Μέμαρπον, Ion. pleon. pro ἔμαρπον, ut λέλαβον pro ἔλαβον. aor. 2 act. verbi μάρπτω. at μεμαρπὼς est particip. e μέμαρπα præt. med. ejusdem th.

Μέμασαν, per sync. dictum videtur pro μεμάκεισαν s. μεμάκεσαν, ut μέμαμεν pro μεμάκαμεν, a th. μάω. apud Il. H. ἐν δ' ἄρα θυμῷ Ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, Promti erant et cupiebant.

Μεμαὼς, particip. e præt. μέμαα. de quo paulo supra in μεμάασι.

Μέμβλεται, syncope et pleonasmo τοῦ β dici pro μεμέληται, Eust. Itidemque μέμβλετο pro μεμέλητο. Quin et μέμβλω th. e μέλω facit diplasiasmo τοῦ μ, et παρενθέσει τοῦ β, euphoniæ gratia.

Μέμβλωκε quoque dicitur pro μεμόληκε s. παρῆλθε: ut ap. Od. P. δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα Ἦμαρ. Est autem syncope in hoc μέμβλωκε pro μεμόληκε, pleonasmusque τοῦ β, et τροπὴ τοῦ η εἰς ω. a th. μολέω. B

Μεμένηκα, præt. perf. verbi μένω, ut νέμω facit νενέμηκα, τοῦ μέλλοντος ἀνατρέχοντος εἰς ἐνεστῶτα. fut. enim μενῶ facit, quasi præsens, aliud fut. μενήσω, e quo præt. hoc μεμένηκα.

Μεμετρέαται, Ion. pro μεμέτρηνται, ut πεποιέαται pro πεποίηνται. 3 pers. plur. præt. perf. pass. a th. act. μετρέω.

Μέμηκε, præt. perf. med. verbi μηκάω: unde particip. μεμηκώς. pro quibus μέμακε etiam dicitur et μεμακὼς, facta systole vocalis longæ.

Μέμηλε, præt. med. verbi impers. μέλει, habens ectasin vocalis brevis pro μέμελε. Quidam tamen e μεμέληκε per syncopen factum volunt. Unde subj. μεμήλῃ. Est vero et particip. μεμηλὼς e μέλω, signif. φροντίζων, ἐπιμελούμενος.

Μέμηνα, præt. med. verbi μαίνομαι. C

Μεμίασμαι s. Μεμίαμμαι, præt. perf. pass. verbi act. μιαίνω.

Μέμιγμαι, præt. perf. pass. verbi act. μίγνυμι ex inus. th. μίγω. unde et infin. μεμίχθαι.

Μεμνέῳτο, factum ajunt Gramm. vett. vel e μεμνέοιτο, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο, vel a μεμνῷτο, ἐπενθέσει τοῦ ε, ut θέωμεν Iones dicunt pro θῶμεν, resoluta vocali circumflexa. a quo posteriore est ap. Soph. Ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα. Quidam anadiplasiasmo Ion. usurpatum ajunt pro μνῷτο, quod est 3 pers. sing. præs. opt. contr. e μνάοιτο, habereque itidem dialysin Ion. diphthongi circumflexæ.

Μέμνῃ, pro μέμνησαι usurpatum reperitur, per contr. hujusmodi. Iones primum μέμνηαι dicunt pro μέμνησαι: e quo per systolen fit μέμνεαι, vocali longa conversa in brevem: inde postea per contr. μέμνῃ, Att. more ε et α in η coalescentibus, et ι quod remansit, subscripto.

Μέμνηκα, pro μεμένηκα dici per sync. tradunt nonnulli e recentioribus, tuncque est præt. perf. act. verbi μένω. D

Μέμνημαι, præt. perf. pass. verbi μνάομαι, usurpatum tamen pro præsenti, ut ἧμαι.

Μεμνήμην, μεμνῇο, μεμνῇτο, præt. perf. pass. opt. modi, ab eod. th. vel etiam a μιμνήσκομαι. Aristoph. Pl. Ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου, Mei meminerit. προπερισπᾶσθαι autem hoc μεμνῇτο Suid. annotat ex Homerica Herodiani prosodia.

Μεμοίραται, præt. perf. pass. verbi μοιράομαι: unde et particip. μεμοιραμένος.

Μέμονα, μέμονας, μέμονε: præt. med. verbi μένω.

Μέμορα, præt. med. verbi μείρω, ut σπείρω facit ἔσπορα.

Μέμορται, per sync. pro μεμόρηται, hoc autem pro μεμοίραται. Sic μεμορμένον pro μεμορημένον. Apud Suid. et Var.

Μέμυκε, præt. med. verbi μυκάω, ut μέμηκε a μηκάω est. Est etiam præt. perf. act. verbi μύω, unde particip. μεμυκώς.

Μέμφεαι, Ion. diphthongi dissolutione pro μέμφῃ, a th. μέμφομαι.

Μεμὼς, pro μεμαὼς, absorpto α, ut ἑστὼς ex ἑσταώς.

Μενέηνα, aor. 1 act. verbi μενεαίνω, Ion. habens augmenti detractionem pro ἐμενέηνα. Sic μενέαινε pro ἐμενέαινε.

Μενέω, Ion. vocalis circumflexæ dialysi pro μενῶ: fut. 1 vel 2 act. verbi μένω.

Μεταείσεσθαι, poët. pro μετείσεσθαι. quod est fut. 1 med. infin. vel a μέτειμι e μετείω, vel a μετείδω. unde ab Hes. exp. non solum μετελθεῖν, sed etiam μεταγνῶναι. quanquam sine diphthongo μεταΐσεσθαι ap. eum scriptum sit.

Μετάλμενος, per sync. pro μεθαλλόμενος, mutata simul aspirata in tenuem, ut in ἐπάλμενος.

Μήδεο, Ionica diphthongi resolutione pro μήδου. præs. imper. a th. μήδομαι.

Μήσατο, Ion. augmenti sublatione pro ἐμήσατο. aor. 1 med. e th. μήδομαι vel μήθω.

Μῆστο, Ion. itidem augmenti detractione pro μέμηστο s. ἐμέμηστο: plusquamperf. pass. ab eod. th.

Μιανῶ, fut. 1 vel 2 act. verbi μιαίνω.

Μιγεὶς, particip. aor. 2 pass. ex act. th. μίγνυμι faciente fut. 2 act. μιγῶ, ex inus. th. μίγω, unde aor. 2 ἔμιγον, et pass. ἐμίγην.

Μιγέωσι, Ion. vocalis circumflexæ resolutione pro μιγῶσι. aor. 2 pass. subj. ab eod. th.

Μιγήμεναι, Dor. pro μιγῆναι: infin. ejusdem aor. 2 pass. ab eod. th.

Μιγήσομαι, fut. 2 pass. ex eod. aor.

Μίξω, fut. 1 act. ejusdem th. μίγνυμι, ex inus. th. μίγω.

Μίσγεαι, Ion. diphthongi resolutione pro μίσγῃ, 2 pers. sing. verbi μίσγομαι.

Μισηθεὶς, particip. aor. 1 pass. a th. act. μισέω.

Μιχθεὶς, particip. aor. 1 pass. a th. act. μίγνυμι faciente fut. 1 μίξω, ab inus. μίγω, unde præt. perf. pass. μέμιγμαι.

Μνάα, poët. pleon. τοῦ α pro μνᾷ. hoc autem μνᾷ, est vel 2 personæ thematis μνάομαι, per contr. e μνάῃ, vel 3 sing. e th. act. μνάω, per contr. e μνάει.

Μναμονεύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, sublato simul augm. aor. 1 pass. a th. act. μναμονεύω pro μνημονεύω.

Μνησαίατο, Ion. pro μνήσαιντο. aor. 1 med. opt. a th. μιμνήσκομαι s. μνάομαι.

Μνησάσκετο, Ion. pro ἐμνήσατο, abjecto primum augm., deinde inserta syll. σκε. aor. 1 med. indic. ab eod. th.

Μνησθεὶς, particip. aor. 1 pass. ab eod. th. Facit enim ἐμνήσθην. Unde et fut. 1 pass. μνησθήσομαι. Ab eod. est imper. μνήσθητι, opt. μνησθείην, subj. μνησθῶ, infin. μνησθῆναι.

Μνήσομαι, fut. 1 med. ejusdem th. μιμνήσκομαι s. μνάομαι. e quo et aor. 1 infin. μνήσασθαι.

Μνώεο, Ion. diphthongi dissolutione pro μνώου. præs. imper. modi a poët. th. μνώομαι.

Μνώοντο, poët. pleon. τοῦ ο pro μνῶντο. præt. imperf. verbi μνάομαι, augmento carens. Nisi e th. μνώομαι esse malis.

Μολὼν, particip. aor. 2 act. a th. μολέω.

Μόρξαι, aor. 1 act. infin. verbi μόργνυμι ex inus. th. μόργω.

Μοχθίζοντι, Dor. pro μοχθίζουσι. a th. μοχθίζω.

Μυδόωσαν, poët. pleon. pro μυδῶσαν: particip. fem. gen. a th. μυδάω.

Μύθεαι, ap. Suid. legitur expositum λέγεις. Ion. autem habet diphthongi resolutionem pro μύθῃ, e th. μύθομαι. pro quo solet usurpari frequentius μυθέομαι.

Μυθήσατο, Ionice omisso augm. dicitur pro ἐμυθήσατο, estque aor. 1 med. verbi poët. μυθέομαι.

Μύκε, Ion. augmenti detractione pro ἔμυκε: aor. 2 act. verbi μυκάω. Sic in aor. 1 med. ab eod. dicitur μυκήσατο pro ἐμυκήσατο. Et rursum in 3 pers. plur. aor. illius sec. act. μύκον pro ἔμυκον. ut Il. Θ. Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ.

Μύσαν, itidem pro ἔμυσαν: aor. 1 act. verbi μύω.

pro quo alicubi et μύσσαν reperitur σ geminato metri causa. A

Μωρανθεὶς, particip. aor. 1 pass. ἐμωράνθην, ex act. th. μωραίνω.

N.

Ναιετάεσκε, Ionice pro ναιέταε s. ἐναιέταε, abjecto primum augm., deinde annexo illo σκε. præt. imperf. poët. verbi ναιετάω.

Ναιετάωσι, poët. pleon. τοῦ α, vel Ion. vocalis circumflexæ resolutione, pro ναιετῶσι. ab eod. th.

Νάσατο, poët. et Ion. itidem augm. detracto pro ἐνάσατο. aor. 1 med. verbi νάω. unde et infin. νάσασθαι.

Νάσθην, itidem pro ἐνάσθην, aor. 1 pass. indic. ab eod. th.

Νάσσα, itidem pro ἔνασσα. aor. 1 act. ejusdem th., habens præterea geminatum metri causa σ, pro ἔνασα.

Νέαται, Ionice detracto augm. dicitur pro νενέαται, quod vide infra. Alioqui νέαται est etiam nomen fem. gen. a masc. νέατος. B

Νέηαι, Ion. paragoge pro νέῃ. 2 pers. præs. subj. pass. a th. νέομαι.

Νεικείεσκεν, Ion. pro ἐνείκειε, abjecto primum augm., deinde annexo σκε. præt. imperf. act. verbi poët. νεικείω.

Νεικείῃσι, Ion. paragoge pro νεικείῃ. præs. subj. act. ab eod. νεικείω poëtice metri causa usurpato pro νεικέω, inserto ι.

Νείκησεν et Νείκεσεν, Ion. augmenti detractionem habent pro ἐνείκησεν et ἐνείκεσεν, ambo aor. 1 act. a th. νεικέω faciente fut. 1 act. et νεικήσω et νεικέσω. Sed et νείκεσσε metri causa geminato σ dicitur pro ἐνείκεσε.

Νεῖμεν, itidem pro ἔνειμεν. aor. 1 act. verbi νέμω, unde et particip. νείμας. Itidem med. voce νείματο pro ἐνείματο, ab eod. th. et in eod. temp.

Νείσσεαι, Ion. diphthongi dissolutione pro νείσσῃ. 2 pers. sing. præsentis temp. a th. νείσσομαι. Sic in Imper. νείσσεο dicitur pro νείσσου. C

Νεῖται, per contr. e νέεται, a th. νέομαι.

Νεμηθεὶς, particip. aor. 1 pass. ἐνεμήθην, ab act. th. νέμω faciente præt. perf. act. νενέμηκα, pass. νενέμημαι.

Νεμήσασθαι, aor. 1 med. infin. modi, e νεμῶ, fut. act. verbi νέμω transeunte in præsens.

Νένασται, præt. perf. pass. verbi act. νάω, signif. inter alia σωρεύω, ut tradunt Gramm. quidam.

Νενέαται, Ion. pro νένηνται: 3 pers. plur. præt. perf. pass. νένημαι, ex act. th. νέω faciente fut. 1 act. νήσω. Ion. præterea ἀφαιρέσει ἀναδιπλασιασμοῦ, qui augmenti locum tenet, νέαται dicitur.

Νενέμηκα, præt. perf. act. verbi νέμω, e fut. circumflexo νεμῶ, faciente e se aliud fut. νεμήσω, unde aor. 1 med. infin. νεμήσασθαι.

Νένημαι, præt. perf. pass. verbi act. νέω: νένησμαι autem, verbi act. νήθω.

Νένοφα, præt. perf. med. verbi act. νέφω, Eust.

Νενώμεθα, quod Hes. et Suid. afferunt pro διανενοήμεθα, habet contr. s. synæresin Ion. pro νενοήμεθα. Itidemque νένωται, quod idem Hes. exp. ἐν νῷ ἔχει, factum est Ionice e νενόηται. Ambo præt. perf. pass. a th. act. νοέω faciente fut. 1 act. νοήσω. D

Νεῦμαι, Dor. vel Ion. pro νέομαι.

Νεῦσεν, Ion. et poët. pro ἔνευσε, sublato augm. aor. 1 act. verbi νεύω, Nuo. At νευσόμεθα, Hesychio νηξόμεθα, est fut. 1 med., a th. νέω, Nato. unde et particip. νευσούμενοι ap. Suid. e Xen.

Νῆησαν, poët. et Ion. detracto augm. pro ἐνήησαν. aor. 1 act. verbi νηέω. unde et infin. νηῆσαι, et particip. νηήσας: necnon aor. 1 med. imper. modi νηησάσθω. Factum est autem hoc νηέω e νέω, pleonasmo τοῦ η.

Νῆσαι, aor. 1 act. infin. modi, a th. νέω. At νήσαντο, signif. ἔκλωσαν s. ἐπέκλωσαν, est aor. 1 med. indic., a th. act. νήθω, habens Ion. s. poët. augmenti detractionem pro ἐνήσαντο.

Νικῷεν, Att. contr. e νικάοιεν. 3 pers. plur. præs. opt. act. a th. νικάω.

Νοεὶς, partic. præsens ex Æol. th. νόημι facto e νοέω.

Νοεῦντας, Dor. s. Æol. pro νοοῦντας. particip. præs. verbi νοέω. At νοεύσας, quod Hes. affert pro νοήσας, est particip. aor. 1. act. a th. νοεύω. Nisi potius pro νοήσας, scr. est νοεύσας, ut νοεύσας itidem Dor. s. Æol. sit pro νοούσας.

Νόησε, poët. s. Ion. demto augm., pro ἐνόησε. aor. 1 act. verbi νοέω.

Νομευσῶ, Dor. pro νομεύσω: fut. 1 act. verbi νομεύω.

Νομιῶ, Atticum fut. 1 act. verbi νομίζω pro νομίσω. Itidemque νομιοῦμαι med. pro νομίσομαι.

Νυγεὶς, particip. aor. 2 pass. a th. act. νύσσω faciente fut. 2 act. νυγῶ, aor. 2 ἔνυγον, et pass. ἐνύγην.

Νύξεν, aor. 1 act. indic. ab eod. νύσσω faciente fut. 1 act. νύξω. caret autem augmento, more Ion. s. poët. pro ἔνυξε. unde et infin. νύξαι, et particip. νύξας.

Νώθητι, Ion. synæresi pro νοήθητι: aor. 1 pass. imper. a th. νοέω. Hes. exp. ἐνθυμήθητι, γνῶθι.

Νῶσαι, itidem pro νοῆσαι dicunt Iones. quod est aor. 1 act. infin., ab eod. th. Similiter med. νώσατο pro ἐνοήσατο, abjecto simul augm.: et νώσασθαι pro νοήσασθαι, necnon νωσάμενος pro νοησάμενος. Sed et νώσω pro νοήσω dicitur, in fut. 1 act.

Ξ.

Ξανῶ, fut. 1 vel 2 act. verbi ξαίνω.

Ξεσθεὶς, particip. aor. 1 pass. a th. ξέω faciente fut. 1 ξέσω, retento ε.

Ξυνδεδέατο, Ion. pro ξυνδέδεντο: 3 pers. plur. præt. plusquamperf. pass. a th. act. ξυνδέω.

Ξυνέηκα, Ion. vocalis circumflexæ dissolutione pro ξυνῆκα. aor. 1 act. verbi ξυνίημι facientis fut. 1 ξυνήσω, e ξυνέω. irregularis autem est pro ξυνῆσα, ut ἔθηκα pro ἔθησα.

Ξύνες, aor. 2 act. imper., ab eod. th. Communiter σύνες dicitur per σ.

Ξύνετο, aor. 2 med. indic. modi, ab eod. th.

Ξυνίασι, 3 pers. plur. præs. indic. a th. ξύνειμι s. σύνειμι, unde et infin. ξυνιέναι. Ab eod. in imperf. est ξύνισαν.

Ξυνίουν pro ξυνίεσαν: præt. imperf. act. verbi ξυνίημι e ξυνιέω.

Ξυννενοφυῖαν, particip. fem. præt. perf. med. a th. ξυννέφω. facit enim id ξυννένοφα, Att. mutatione ε in ο.

Ξυνοίσεις, fut. 1 act. verbi ξυμφέρω, ex inus. th. ξυνοίω.

Ξυσθεὶς, particip. aor. 1 pass. ἐξύσθην, e th. act. ξύω.

O.

Ὀδύρεο, Ion. diphthongi dissolutione pro ὀδύρου. imper. præs. verbi ὀδύρομαι.

Ὄδωδα, præt. med. verbi ὄζω, Att. duarum initialium præsentis literarum reduplicationem habens pro ὦδα, e fut. 2 ὀδῶ. Unde infin. ὀδωδέναι, et particip. ὀδωδώς.

Ὀδώδῃ, in plusquamperf. med. ejusdem th. pro ὀδώδει, dicitur verso ε in η et subscripto ι. Ὀδώδη autem, sine ι subscripto, foret 1 personæ, contr. ex ὀδώδεα, quod Ion. resolutione diphthongi factum est ex ὀδώδειν, ut πεποιήκεα e πεποιήκειν.

Ὀδώδυσται, itidem Att. reduplicatione duarum initialium præsentis literarum pro ὤδυσται dictum est. præt. perf. pass. verbi ὀδύσσω.

Οἰγήσομαι, fut. 2 pass. indic. modi, ex act. th. οἴγω. facit enim id aor. 2 pass. ῴγην.

Οἶδα, præt. med. verbi εἴδω, habens Att. τροπὴν τοῦ ει εἰς οι, ut in πέποιθα. Alioqui et εἶδα dicitur, nulla facta mutatione. quin et ἴδα, sublato ε e diphthongo.

Οἴεαι, Ion. diphthongi resolutione pro οἴῃ. 2 pers. sing. præs. th. οἴομαι.

Οἴει, Att. pro eod. οἴῃ dicitur verso η in ει: quod in aliis quoque passivis fieri usu docemur.

Οἰηθῆναι, aor. 1 pass. infin., ab eod. th. οἴομαι faciente fut. 1 med. οἰήσομαι, ex inus. v. οἰέομαι.

Οἶκα, præt. med. verbi εἴκω, ut οἶδα est ex εἴδω, verso ε in ο. sed frequentius pro eo usurpatur ἔοικα, habens Attice repetitam initialem literam præsentis.

Οἴκεντι, Æol. pro οἰκεῖσι dici, ut τίθεντι pro τιθεῖσι, tradunt nonnulli e recentioribus Gramm. est autem id 3 pers. plur. præsentis οἴκημι facti ex οἰκέω.

Οἰκέοιτο, Ion. diphthongi circumflexæ resolutione pro οἰκεῖτο: præsens opt. pass. ex act. th. οἰκέω.

Οἰκῆσαι, infin. aor. 1 act. e th. οἰκέω: οἰκίσαι autem, e th. οἰκίζω. quorum illud, neutr. habet signif.: hoc vero, act.

Οἰκτιῶ, Att. fut. 1 act. verbi οἰκτίζω pro οἰκτίσω.

Οἶμαι, th. per synæresin ex οἴομαι factum.

Οἴσατο, quidam dicunt esse aor. 1 med. verbi οἴομαι. sed perperam. scr. enim divisim ὀΐσατο, a th. ὀΐομαι.

Οἶσε, imper. ex οἴσω, fut. verbi φέρω mutuatitio ex οἴω, sicut δύσεο et βήσεο sunt e futuris δύσομαι et βήσομαι, transsumtis more poët. in præsentia. unde οἴσετε 2 pers. plur.

Οἰσῇ, Dor. pro οἴσῃ. fut. 1 med. verbi φέρω, mutuatitium ab οἴω. Itidem vero in 3 pers. οἰσεῖται dicitur pro οἴσεται, et οἰσοῦμαι in prima pro οἴσομαι.

Οἶσθα, per sync. pro οἴδασθα. quod οἴδασθα Æol. paragoge dicitur pro οἶδας. præt. perf. med. verbi εἴδω.

Ὀϊσθεὶς, particip. aor. 1 pass. ὠΐσθην, e poët. th. ὀΐομαι.

Οἴσομαι, fut. 1 med. verbi φέρω e th. οἴω. pro quo Dores οἰσοῦμαι dicunt, ut jam admonui.

Ὀΐσσατο, aor. 1 med. verbi ὀΐομαι, augmento carens et metri gratia geminatum σ habens. unde particip. ὀϊσσάμενος.

Οἰστέον, adv. positivum verbi φέρω ex οἴω.

Οἴσω, fut. 1 act. ejusdem verbi ex eod. οἴω. pro quo Dorice οἰσῶ dicitur circumflexa ultima.

Οἰχήσομαι, fut. 1 med. verbi οἴχομαι, ex οἰχέομαι.

Οἰχθεὶς, particip. aor. 1 pass. ᾤχθην, ex act. th. οἴγω.

Οἴχνεσκον, Ion. pro ᾤχνεον, abjecto augm. et inserto σκ. præt. imperf. act. verbi οἰχνέω.

Οἰχοίατο, Ion. pro οἴχοιντο. præs. optat. pass. a th. οἴχομαι.

Οἴχωκα, Ion. s. Att. (ut volunt nonnulli) pro ᾤχηκα, demto augmento et verso η in ω. præt. perf. act. verbi οἴχω ex οἰχέω.

Ὀκείλαντες, particip. ex ὤκειλα, aor. 1 act. verbi ὀκέλλω.

Ὀλέεσκον, Ion. pro ὤλεον, abjecto primum augm.; deinde inserta syll. εσκ. præt. imperf. act. verbi ὀλέω.

Ὀλέσθαι, aor. 2 med. infin., ab eod. th.

Ὀλέσσῃ, aor. 1 act. subj., ab eod., habens σ metri causa geminatum pro ὀλέσῃ. unde et infin. ὀλέσαι, et particip. ὀλέσας.

Ὄληαι, aor. 2 med. subj., Ion. pro ὄλῃ, ex eod. th.

Ὄλισθε, aor. 2 act. indic., a th. ὀλισθέω, carens augmento. unde infin. ὀλισθεῖν.

Ὄλληαι, Ion. pro ὄλλῃ. 2 pers. sing. præs. subj. ὄλλωμαι, e th. ὄλλω. Sic in aor. 2 med. ὄληαι dicitur pro ὄλῃ.

Ὀλοίατο, Ion. itidem pro ὄλοιντο: aor. 2 med. opt. pass. ab eod. th. ὄλλω vel ὀλέω.

Ὄλοντο, poët. et Ion. demto augm. pro ὤλοντο. aor. 2 med. indic., ab eod. ὀλέω s. ὄλλω faciente fut. 2 ὀλῶ, aor. 2 ὦλον.

Ὀλοῦμαι, fut. 2 med. ejusdem th., ex act. ὀλῶ.

Ὄλωλα, præt. perf. med. ejusdem, habens Att. duarum initialium præsentis literarum reduplicationem pro ὦλα, e fut. 2 ὀλῶ. Unde 1 pers. pluralis ὀλώλαμεν, et subjunct. ὀλώλῃ. Similiter ὀλώλεκα in præt. perf. act. dicitur pro ὤλεκα, e th. ὀλέω, faciente fut. 1 ὀλέσω.

Ὄμνυ, pro ὄμνυθι, præs. imper. act. a th. ὄμνυμι.

Ὀμόρξω, Tergam. fut. 1 act. verbi ὀμόργνυμι ex ὀμόργω.

Ὀμόσω, fut. 1 act. verbi ὄμνυμι ex ὀμόω, retento ο.

Ὀμοῦμαι, fut. 2 med. ejusdem verbi ex eod. ὀμόω.

A Ὁμωθῆναι quidam dici scribunt pro ὁμοιωθῆναι. Hes. tamen exp. εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν, Eust. ἑνωθῆναι, innuentes ex ὁμοῦ fieri verbum ὁμόω. eorumque opinio verisimilior est. quorsum enim illa syncope diphthongi οι?

Ὀμώμοκα, præt. perf. act. verbi ὄμνυμι ex ὀμόω, habens Att. duarum initialium præsentis literarum reduplicationem pro ὤμοκα, ut ὀλώλεκα.

Ὀναίμην, per sync. pro ὀνησαίμην: aor. 1 med. opt. modi, a th. ὄναμαι, e quo et præs. infin. ὄνασθαι, et particip. ὀνάμενος. Quanquam sunt qui et hæc duo per sync. dicta velint pro ὀνήσασθαι et ὀνησάμενος: sed ii non habentes assentientem Eust., qui ὄναμαι et cetera pro ὄνημαι dici annotat, e th. ὄνημι, facto ex ὀνέω.

Ὀνασεῖ, Dor. s. Æol. pro ὀνήσει, translato accentu in ultimam, et verso simul η in α.

Ὄνασθαι, præsens infin. a th. ὄναμαι: unde ap. Hom. compos. verbo ἥβης οὐκ ἀπόνασθαι.

Ὀνειδιῶ, Att. fut. 1 act. verbi ὀνειδίζω, pro ὀνειδίσω. B

Ὀνηθῆναι, aor. 1 pass. infin. a v. ὄνημι s. ὀνέω. e quo et aor. 1 med. ὀνήσασθαι.

Ὀνήμενος, particip. pass. verbi ὄνημαι ex ὄνημι. pro quo alioqui ὀνάμενος quoque dicitur ex ὄναμαι.

Ὀνήσεαι, Ion. diphthongi dissolutione pro ὀνήσῃ. fut. 1 med. verbi ὄνημαι s. ὄναμαι ex ὀνέομαι. unde et infin. ὀνήσεσθαι.

Ὄνησο, præs. imper. pass. e th. ὄνημαι, ut τίθεσο e τίθεμαι.

Ὄνοιτο autem est præs. opt. pass. a th. ὄνομαι: vel etiam aor. 2 med. ex ὀνόομαι, e quo et imp. ὄνοσαι, in aor. 1 med. et opt. ὀνόσαιτο in eod. temp.

Ὄπασε, poët. et Ion. demto augm. pro ὤπασε. aor. 1 act. indic. modi, a th. ὀπάζω. unde et aor. 1 med. ὀπάσσατο, habens præter augmenti detractionem etiam geminatum metri causa σ.

Ὄπωπα, præt. perf. med. verbi ὄπτομαι, habens Att. more reduplicatas duas initiales literas præsentis pro ὦπα. unde particip. ὀπωπώς.

C Ὀπωριεῖ, Att. pro ὀπωρίσει: fut. 1 act. verbi ὀπωρίζω. Itidemque med. ὀπωριοῦμαι pro ὀπωρίσομαι. Sed et ὀπωριεῦντες Dor. s. Æol. more dicitur pro ὀπωριοῦντες, quod Att. est pro ὀπωρίσοντες.

Ὀρεῖται, 3 pers. sing. fut. 2 med. ὀροῦμαι, ex act. th. ὄρω.

Ὀρέξαι, infin. ab ὤρεξα aor. 1 act. verbi ὀρέγω.

Ὀρέοντο, poët. detractione augmenti et pleonasmo τοῦ ε dicitur pro ὤροντο, in præt. imperf. vel aor. 2 med. verbi act. ὄρω.

Ὁρέω, Ion. th. pro ὁράω. unde ὁρέει pro ὁρᾷ. et particip. ὁρέοντι pro ὁρῶντι.

Ὄρηαι ap. Hom. legitur pro ὁρᾷς, vides: Od. Ξ. τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὅρηαι. Ubi Eust. annotat, quosdam proparoxytonωs legere ὅρηαι, a th. ὅρημι quo Theocr. usus est: quosdam properispωmenωs, ut sit ex ὁρᾶται, exemto primum τ, deinde α verso in η. Possimus etiam dicere Ion. esse pro ὅρησαι, exemto σ, e pass. ὅρημαι, cujus Hes. meminit, exp. ipsum per act. ὁρῶ. At vero ὄρηαι, Ion. itidem est
D pro ὄρῃ. 2 pers. sing. aor. 2 med. subj. ὄρωμαι, e th. act. ὄρω.

Ὁρῇς, Dor. contr. τοῦ αει εἰς η pro ὁρᾷς, ut πεινῇς pro πεινᾷς. ab eod. th. ὁράω. Itidem vero ὁρῆτε pro ὁρᾶτε dicunt iidem.

Ὄρθαι ap. Suid. legitur expositum διεγερθῆναι. quod, si mendo caret, habet systolen Ion. τοῦ ω pro ὦρθαι. quod est præt. perf. pass. infin. ex indic. ὦρμαι: ambo a th. act. ὄρω.

Ὀρθεῦν, Dor. s. Æol. pro ὀρθοῦν, a th. ὀρθόω. Hes.

Ὀρθριῶ, Att. pro ὀρθρίσω. fut. 1 act. verbi ὀρθρίζω.

Ὁριῶ, itidem Att. pro ὁρίσω. fut. 1 act. verbi ὁρίζω.

Ὅρμασται Gramm. quidam recentiores dictum ajunt pro ἅρμοσται, facta literarum metathesi. est autem ἅρμοσται præt. perf. pass. verbi act. ἁρμόζω, augmento carens pro ἥρμοσται.

Ὀρογυῖα, Ion. systole pro ὠρογυῖα. hoc autem ὠρογυῖα particip. est fem. gen. ex ὤρογα præt. perf. med. verbi ὀρέγω, habente Att. τροπὴν τοῦ ε εἰς ο, veluti λέλογα, et similia.

Ὀρόῳτε, Ion. pleonasmo τοῦ ο, vel etiam Ion. diphthongi circumflexæ resolutione, pro ὁρῷτε. quod est contractum ex ὁράοιτε, 2 pers. plur. præs. opt. act. a them. ὁράω.

Ὀρόωντες, itidem pro ὁρῶντες, ab eod. th.

Ὄρσαι, Æol. pro ὄραι: aor. 1 act. infin., a th. ὄρω. faciunt enim Æoles fut. 2 act. non ὀρῶ, sed ὄρσω, more quodam peculiari.

Ὄρσεο, Ion. diphthongi dissolutione pro ὄρσου. quod est præs. imper. pass. a th. ὄρσομαι. hoc autem ὄρσομαι est μέλλων εἰς ἐνεστῶτα μετηγμένος. solent enim quidam μέλλοντες εἰς ἐνεστῶτας ἀνατρέχειν, ut δύσομαι, βήσομαι, et hujusmodi.

Ὀρῴην, Att. pro ὁρῷμι: præsens opt. act. a th. ὁράω.

Ὄρωρα, præt. med. Att. verbi ὄρω, habens sc. Att. more reduplicatas duas initiales præsentis literas, pro ὦρα. Unde præter. plusquamperf. ὀρώρει, et in subj. ὀρώρῃ.

Ὀρωρέχατο, Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν. 3 pers. plur. præt. plusquamperf. passivi a th. ὀρέγω: facta ex 3 sing. ὀρώρεκτο, inserto α ante το, et præcedente tenui versa in aspiratam. habent vero et hæc Att. illam reduplicationem duarum præsentis initialium literarum præter augm.

Ὀρώρηκα, itidem Att. reduplicatione duarum initialium præsentis literarum pro ὤρηκα. præt. perf. act. verbi ὀρῶ, facientis fut. 1 act. ὀρήσω. Unde præt. pass. ὀρώρηται, quod ap. Hom. legimus, Il. N.' ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο. Hoc autem ὀρέω th. est e fut. verbi ὄρω. scimus enim nonnullos μέλλοντας εἰς ἐνεστῶτας μετάγεσθαι a poëtis. Nisi potius hoc ὀρώρηται est præs. subj. pass. e th. ὀρώρω, quod factum sit e præt. med. ὄρωρα. unde in pass. ὀρώρεται ap. eund. Hom. Od. T. ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς Κήδεσιν. Similiter vero ex aliis quoque præteritis perf. faciunt iidem poëtæ præsentia.

Ὄρωρον quoque dici ajunt pro ὦρον, anadiplasiasmo Ion., ut λέλαθον pro ἔλαθον. est autem ὦρον præt. imperf. vel aor. 2 act. verbi ὄρω.

Ὀρώρυχα, præt. perf. act. verbi ὀρύσσω s. ὀρύττω, habens et ipsum præter augm. Atticam reduplicationem duarum initialium præsentis literarum.

Ὄσσετο, Ion. s. poët. augmenti detractione pro ὤσσετο. præt. imperf. pass. verbi ὄσσομαι, quod poëtas Æolice pro ὄπτομαι usurpare tradunt quidam Gramm.

Ὄσφρομαι per sync. ajunt dictum pro ὀσφραίνομαι. Videtur tamen hoc potius ex illo derivatum, atque illud antiquius. elegantius certe esse illud quam hoc tradunt nonnulli, afferentes ejus usus exemplum e Liban. Leguntur vero et ap. alios infin. ὄσφρεσθαι et particip. ὀσφρόμενος.

Οὗ, pro ἕο, exemto Ionice σ, et facta deinde contractione: est interdum 2 persona aor. 2 med. ἕμην, in indic.: interdum 2 pers. ejusdem aor. in imper. unde compos. κάθου, περίθου, et similia. Ex act. th. ἵημι. Alioqui est et gen. singul. articuli postpositivi ὅς. necnon pronomen est, itidem genitivi casus.

Οὖτα ap. Hom. pro οὔτae vel οὔταζε, per apoc. unde et α in eo corripitur. a th. οὐτάω vel οὐτάζω.

Οὐτάμεναι, Dor. vel Æol. pro οὐτάναι, ut ἱστάμεναι pro ἱστάναι. hoc autem οὐτάναι est e th. οὔτημι, ut ἱστάναι ex ἵστημι. E pass. autem οὔταμαι est particip. οὐτάμενος, ut ἱστάμενος. Nisi potius id οὐτάμενος censendum est per sync. factum ex οὐτασμένος, ut ἐληλάμενος ex ἐληλασμένος, exemto σ et accentu e penult. translato in antepenult. Exp. certe per præt. perf. τετρωμένος et βεβλημένος.

Ὄφελον, ὄφελες, ὄφελε, poët. pro ὤφειλον, ὤφειλες, ὤφειλε, abjecto augm. et correpta penult. præt. imperf. verbi ὀφείλω, habens plerumque usum adverbii.

Ὀφλήσω, fut. 1 act. verbi ὀφλάνω s. ὀφλίσκω aut ὀφλισκάνω, ex ὀφλέω. Unde aor. 2 act. ὦφλον, infin. ὀφλεῖν, et part. ὀφλών.

Ὄχεσκον, Ion. pro ὤχεον, abjecto primum augm., deinde inserto σκ. præt. imperf. act. verbi act. ὀχέω. e quo et fut. 1 med. ὀχήσομαι.

A Ὀχλεῦνται, Dor. vel Æol. pro ὀχλοῦνται: præs. pass. a th. act. ὀχλέω. Necnon ὀχλεῦντι pro ὀχλοῦσι dicunt iidem.

Ὄψει, Att. pro ὄψῃ: 2 pers. sing. fut. 1 med. ὄψομαι, a th. ὄπτομαι.

Π.

Παγεὶς, particip. aor. 1 pass. ἐπάγην, ex act. th. πήγνυμι s. πήσσω faciente fut. 2 παγῶ, aor. 2 ἔπαγον. Ex eod. aor. 2. pass. ἐπάγην, est opt. παγείην, subj. παγῶ, et infin. παγῆναι: necnon fut. 2 pass. παγήσομαι.

Παθέειν, Ion. diphthongi circumflexæ resolutione pro παθεῖν: aor. 2 act. infin. a th. πάσχω mutuante fut. 2 a παθέω, unde aor. 2 indic. ἔπαθον, e quo optat. πάθοιμι, subj. πάθω, et particip. παθών.

Παίσατε, aor. 1 act. imper. a th. παίζω, faciente non solum παίξω, sed et παίσω: unde et subj.

B παίσωμεν, et infin. παῖσαι: et pass. ap. Herod. πέπαισται, necnon comp. ἀναπέπαισται. Alioqui παῖσαι est et aor. 1 act. infin. a th. παίω, Cædo.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ: a Dor. th. παίσδω pro παίζω.

Παιχθεὶς, particip. aor. 1 pass. a th. παίζω faciente fut. 1 act. παίξω, et præt. perf. pass. πέπαιγμαι.

Παλαξέμεν, Ion. s. Æol. pro παλάξειν: fut. 1 act. infin. a th. παλάσσω. Ab eod. est præterit. imperf. pass. παλάσσετο, Ion. pro ἐπαλάσσετο.

Πάλτο, Ion. pro πέπαλτο s. ἐπέπαλτο, abjecto augm. præt. plusquamperf. pass. activi πάλλω. Alii pro ἐπάλλετο positum aiunt, abjecto itidem augm., et facta præterea syncope.

Παμφαίνῃσι, Ion. paragoge τοῦ σι pro παμφαίνῃ: præs. subj. act. a th. poët. παμφαίνω.

Παμφανόων, poët. pleonasmo τοῦ ο, vel Ion. vocalis circumflexæ resolutione, pro παμφανῶν, itidemque παμφανόωσα pro παμφανῶσα. particip. præs. act. a th. παμφανάω.

C Παρακεκρόαται legitur ap. Hes., exp. τῶν φρενῶν ἠλαττῶντο: quod videtur esse præt. perf. pass. Ion. pro παρακεκρουσμένοι εἰσί: faciunt enim ii tertias personas plur. a tertiis sing., correpta primum penult., ut et hic ejecto υ et σ, deinde inserto α ante ται: vel etiam e 1 pers. præt. med. addito ται: faceret autem παρακρούω in præt. med. παρακέκροα, exemto υ e diphthongo, ut ἐλεύθω facit ἤλυθα. Sed pro ἠλαττῶντο, puto scr. ἠλάττωνται: quod si ἠλάττωντο esset, scr. foret παρακεκρόατο, et tunc esset præt. plusquamperf.

Παρακεώμεθα ap. Eundem est præs. subj. a th. παράκειμαι.

Παραχορδιεῖς, Att. pro παραχορδίσεις: fut. 1 act. verbi παραχορδίζω.

Παρέβασκε, Ion. pro παρέβαε, inserto σκ: præt. imperf. act. verbi παραβάω: nisi a th. παραβάσκω esse malis.

Παρέζεο, Ion. diphthongi dissolutione pro παρέζου: præs. imper. pass. a th. παρέζομαι.

D Παρέθη, aor. 1 pass. indic. a th. act. παρίημι, faciente fut. 1 παρήσω, præt. perf. παρεῖκα, pass. παρεῖμαι, e cujus tertia παρεῖται fit aor. ille παρέθη, exemto ι, ut ἐτέθη e τέθειται. Inde particip. παρεθεὶς. Reperitur tamen et παρείθη, retento ι, cujus meminit Hes. Alioqui παρέθη est etiam aor. 2 act. indic. a th. παρατίθημι.

Παρέθρισαν, per sync. pro παρεθέρισαν: aor. 1 act. indic. a th. παραθερίζω signif. παρακόπτω. Apud Apoll. Rh.

Πάρει, 2 pers. sing. præt. imperf. a th. πάρειμι signif. παραγίνομαι. Apud Soph. Aj. et ap. Eur. Phœn.

Παρείατο, Ion. pro παρεῖντο: præt. plusquamperf. pass. e præt. παρεῖμαι, cujus paulo post mentio fiet. Alioqui ap. Hom. παρείατο δακρυχέουσα signif. παρῆν vel παρέζετο: quod sic format Etym. Dicit ab ἕω esse εἶμι: medium ejus aor. 2 esse ἕμην, ἕσο, ἕτο, et εἶτο, epenthesi τοῦ ι: unde pleonasmo τοῦ α fieri εἵατο et παρείατο, ascita præp.

Παρείθην, aor. 1 pass. verbi παρίημι, ut dixi in παρέθην. A

Παρεῖκα, præt. perf. act. verbi παρίημι, uti jam dixi. unde ap. Hesychium παρείκαμεν, exp. παρεπέμψαμεν. Alioqui est etiam præt. med. verbi παρείκω.

Παρεῖμαι, præt. perf. pass. ejusd. παρίημι, ut a παρατίθημι est παρατέθειμαι, e præt. act. παρεῖκα. Unde particip. παρειμένος, et plusquamperf. παρείμην, cujus 2 pers. παρεῖσο. Alioquin hoc παρείμην est etiam plusquamperf. s. perf. pass. opt., necnon aor. 2 med. ejusd. modi, sed tunc in 2 pers. facit παρεῖο.

Παρεὶς, particip. aor. 2 act. πάρην, ab eod. th. παρίημι, ut παραθεὶς a παρατίθημι.

Παρείσθω, præt. perf. pass. imper. 3 pers., e πάρεισο.

Παρελεύσεαι, Ion. diphthongi resolutione pro παρελεύσῃ. fut. 1 med. verbi παρέρχομαι e παρελεύθω.

Παρέπτη, aor. 2 act. verbi παρίπτημι, ut παρέστην.

Παρεχέμεν, Ion. pro παρέχειν, a th. παρέχω. B

Παρῇ, subj. præs. 3 pers. e παρῶ, a th. πάρειμι, Adsum.

Παρήθη ap. Hes. legitur, exp. εάθη: quod si mendo caret, est aor. 1 pass. indic., ab eod. th. παρίημι faciente præt. perf. παρῆκα, et pass. παρῆμαι. Alioqui παρείθη dicitur pro eod. et παρέθη, ut jam docui.

Παρῆκα, aor. 1 act. verbi παρίημι e παρήσω, irregulariter pro παρῆσα, ut ἔθηκα pro ἔθησα poni scimus, et similia alia. Varin. παρήκασι affert etiam pro παρῆλθον, q. e. præt. med. verbi παρήκω.

Παρήλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον. solent enim 3 plur. imperf. et aor. ante ν inserere σα, dicentes itidem ἐτύψασαν pro ἔτυψαν, ut ἰσοσύλλαβοι sint pers. plur. Apud Varin. κύπριοι μῆνες παρήλθοσαν τρεῖς. Est autem hoc παρήλθοσαν s. παρῆλθον, aor. 2 act. verbi παρέρχομαι e παρελεύθω.

Παρθέμενοι, poët. s. Æol. sync. pro παραθέμενοι, metri causa. particip. aor. 2 med. παρεθέμην, a th. act. παρατίθημι. Similiter πάρθεσαν pro παρέθεσαν C reperitur in aor. 2 act. ab eod. th.

Παρκατέλεκτο, eand. sync. habet pro παρακατελέλεκτο, truncato simul augm. præt. plusquamperf. pass. v. παρακαταλέγομαι.

Παρκλίνουσι itidem pro παρακλίνουσι, a παρκλίνω pro παρακλίνω. Similiter παρκύπτω pro παρακύπτω.

Παρμέμβλωκε, habet et ipsum Æol. istam sync. pro παραμέμβλωκε. quod autem ad μέμβλωκε attinet, factum illud e μεμόληκε tradunt Gramm., nimirum syncope τοῦ ο, ejusque loco propter euphoniam inserto β, et η verso in ω, sicut παρῴχωκα pro παρῴχηκα dicitur. Tradunt hoc ipsum παρμέμβλωκε pro παραμεμόληκε etiam dici, ideoque exp. non solum προυθυμεῖτο, sed etiam παρῆλθεν: factumque hoc παρμέμβλωκε s. παραμεμόληκε tradunt, sc. syncope ipsius præp., deinde β posito loco ο, et η verso itidem in ω, ut in præcedente.

Παροισθέντι, particip. aor. 1 pass. e th. παραφέρω, mutuante fut. 1 act. παροίσω ex inus. th. παροίω.

Παρπεπιθεῖν, ap. Hom. pro παραπιθεῖν, facta primum D sync. in præp., deinde anadiplasiasmo Ion. qualis est in λελαβεῖν pro λαβεῖν. aor. 2 act. infin. a th. παραπείθω. Itidem in particip. παρπεπιθὼν dicitur pro παραπιθών.

Παρτιθέτω, itidem Æol. illam sync. habet pro παρατιθέτω: est autem præs. imper. act. a th. παρατίθημι. Similiter παρτέλλεται, quod Hes. affert pro παραινεῖται, eand. sync. habet pro παρατέλλεται, a th. παρατέλλομαι.

Παρφάμεν, itidem pro παραφάμεν. quod Ion. est pro παραφάναι, aor. 2 act. infin. a th. παράφημι. Itidemque in particip. aor. 2 med. παρφάμενος pro παραφάμενος: et in infin. παρφάσθαι pro παραφάσθαι. Sed et verbale πάρφασις eand. sync. habet pro παράφασις.

Παρῴκισμαι, præt. perf. pass. act. παροικίζω.

Παρῶπτο, præt. plusquamperf. pass. verbi παρόπτομαι.

Παρῴχωκα, poët. τροπῇ τοῦ η εἰς ω, pro παρῴχηκα. ut supra extra comp. οἴχωκε pro ᾤχηκε, detracto etiam augm.

Πάσασθαι, aor. 1 med. infin. ab inus. th. πάω. unde et particip. πασάμενος, signif. γευσάμενος. Eust. Est alioqui πάσασθαι etiam a πάσσω s. πάττω, itidem aor. 1 med. signif. Inspergere vel Conspergere. unde verbale πάσμα. Quanquam præcedens quoque πάσασθαι a th. πάσσεσθαι deduci potest, siquidem ap. Hes. legimus πάσσεται exp. ἐσθίει. Aliis tamen volentibus ipsum sync. habere pro πατήσασθαι, e th. πατέω signif. ἐσθίω. quorum opinio mihi equidem parum est probabilis. Metri causa reperitur etiam πάσσε pro ἔπασε, demto augm. et geminato σ: itidemque πασσάμενος pro πασάμενος, ab iisd. th.

Πεδάα, Ion. pleonasmo vel etiam diphthongi circumflexæ resolutione pro πεδᾷ, a th. πεδάω. Sic in infin. πεδάαν pro πεδᾶν.

Πεδάασκεν, Ion. itidem pro ἐπέδαεν s. ἐπέδα, abjecto primum augm., deinde inserto ασκ. præt. imperf. act. verbi πεδάω.

Πέδησεν, aor. 1 act. ejusdem v., Ion. et ipse augm. detractionem habens pro ἐπέδησε.

Πείθεο, Ion. diphthongi resolutione pro πείθου. præs. imper. pass. a th. πείθομαι.

Πεινήμεναι, Dor. et Æol. pro πεινῆν: seu, ut alii volunt, pro πεινῆναι, ut πενθήμεναι pro πενθῆναι, νοήμεναι et φιλήμεναι pro νοῆναι et φιλῆναι. Derivant autem ii πεινῆναι e th. πείνημι vel πειναίνω: itidemque cetera: πεινῆν vero e πεινάω est, Dor. itidem pro πεινᾶν, ut γελῆν.

Πείρησαι, aor. 1 med. imper. a th. πειράομαι. At πείρας est particip. aor. 1 act. a th. πείρω.

Πειρῴατο, Ion. pro πειρῷντο, 3 pers. plur. optat. pass. per contr. e πειράοιντο, a th. πειράομαι.

Πείσομαι, fut. 1 med. verbi πείθομαι, Parebo. Est etiam fut. 1 med. verbi πάσχω mutuatitium: unde πείσεται, quod Hes. exp. ὑπομενεῖ: et infin. πείσεσθαι Eid. signif. παθεῖν. Apud Eund. legimus πείσαντες exp. ποτίσαντες, ὑγράναντες: unde procul dubio sunt πείσεα ap. Hom. λειμῶνες καὶ δίυγροι τόποι. Sed quænam hæc duorum posteriorum th. sint, an itidem πείθω an aliud quodpiam, dubium adhuc est: certe videtur pro πείσαντες signif. ποτίσαντες scr. potius πίσαντες, a πίω.

Πέλεσκε, Ion. pro ἔπελε, abjecto primum augm., deinde annexo σκε. præt. imperf. act. a poet. th. πέλω.

Πενθήμεναι, Dor. pro πενθῆναι, quod πενθῆναι ajunt esse infin. verbi vel πένθημι, vel πενθαίνω. Nisi potius est κατ' ἔκτασιν pro πενθέμεναι, Dor. pro πενθεῖν posito, ut εἰπέμεναι pro εἰπεῖν.

Πεπαθυῖα, particip. fem. præt. perf. πεπάθηκα, per sync. pro πεπαθηκυῖα, ut ἑστὼς pro ἑστηκὼς itidem per sync. dici ajunt. Ita Eust. et alii Gramm. Potest tamen esse etiam præt. med. hoc particip., παθέω, e quo πάσχω hoc præt. mutuatur, faciente fut. 2 παθῶ, et præt. med. πέπαθα, ut λακέω facit λέλακα, μηκάω μέμηκα.

Πεπαισμένος, particip. præt. perf. pass. ab act. th. πεπαίνω, ut quidem Varin. vult. sed parum probabilis videtur ejus opinio. regulariter enim facere hoc πεπαίνω debet πεπεπαμμένος, ut μιαίνω facit μεμιαμμένος. unde verbale πέπανσις, et particip. aor. 1 pass. πεπανθείς. Itaque πεπαισμένος est potius particip. præt. perf. pass. e th. vel παίζω vel παίω. ea enim fut. 1 act. faciunt παίσω, præt. perf. pass. πέπαισμαι.

Πεπαλὼν, particip. aor. 2 act. a th. πάλλω, habens Ion. anadiplasiasmum pro παλὼν, ut λελαβὼν pro λαβὼν, πεπιθὼν pro πιθών.

Πεπάναι, aor. 1 act. infin. a th. πεπαίνω. e quo est et particip. aor. 1 pass. πεπανθείς.

Πεπάρθαι, præt. perf. pass. infin. a th. πείρω, faciente præt. perf. pass. indic. πέπαρμαι. unde et particip. πεπαρμένος.

Πεπαρῴνηκα, duplici augm. dicitur pro παρῴνηκα, Att. est autem præt. perf. act. verbi παροινέω.

Πεπείθαται, Ion. pro πεπεισμένοι εἰσί. præt. perf. pass. verbi act. πείθω. Etym.

Πεπεραγκέναι, præt. perf. s. plusquamperf. act. infin. a th. περαίνω.

Πεπιθημένος, particip. præt. perf. pass. e th. πιθέω: q. e. ἐνεστὼς ἐκ δευτέρου μέλλοντος μετηγμένος. Ab eod. est fut. 1 act. πεπιθήσω, habens Ion. anadiplasiasmum pro πιθήσω, idemque ap. Hom. signif. quod πείσω.

Πέπιθμεν, per sync. pro πεπίθομεν vel pro πεπίθαμεν. Si pro πεπίθομεν, est aor. 2 act. a th. πείθω, Ion. anadiplasiasmo pro ἐπίθομεν. Si pro πεπίθαμεν, est præt. med. ab eod. th. faciente fut. 2 πιθῶ, exemto ε e vocali, ut ἐλεύθω facit ἐλυθῶ. et ea derivatio est vero magis consentanea, cum in pass. signif. exp. ἐπεπίθειμεν. secundum quam exp. est pro ἐπεπίθειμεν, in plusquamp. med. Vide et Ἐπέπιθμεν.

Πεπίθοιεν, Ion. anadiplasiasmo pro πίθοιεν. aor. 2 act. optat. ab eod. th. πείθω. Itidem πεπίθοιμεν in eod. modo et temp. pro πίθοιμεν: et in particip. πεπιθὼν et πεπιθοῦσα pro πιθὼν et πιθοῦσα. Hom. Σπουδῇ παρπεπιθόντες.

Πεπληγέμεν et Πεπληγέμεναι, Ion. et Dor. pro πεπλήγειν, a th. πεπλήγω. quod e præt. med. πέπληγα in præs. abiit. unde et præt. imperf. πέπληγον, augmento carens pro ἐπέπληγον. nisi hoc πέπληγον esse malis aor. 2 act. verbi πλήττω, facientis fut. 2 πληγῶ, anadiplasiasmo Ion. pro ἔπληγον, ut λέλαβον pro ἔλαβον. Ex hujus porro v. πλήττω præt. med. πέπληγα, est particip. πεπληγώς. At πεπληγμένος, est particip. præt. perf. pass., ab eod. th.

Πεπνυμένος, particip. perf. pass. πέπνυμαι, a th. vel πνύω per sync. derivato e πονῶ. vel e πινύσσω. Eust.

Πεποιέαται, Ion. pro πεποιημένοι εἰσί. præt. perf. pass. verbi ποιέω. Sic pro κεκίνηνται s. κεκινημένοι εἰσὶ iid. dicunt κεκινέαται, a th. κινέω.

Πεποιήκαντι, Dor. pro πεποιήκασι. præt. perf. act. ejusd. th.

Πέποιθα, præt. med. verbi πείθω, habens Att. more ει versum in οι, ut λέλοιπα a λείπω. Unde particip. πεποιθώς.

Πεποίθομεν, præs. indic. a th. πεποίθω, quod Syracusano s. Siculo more factum est e præt. med. πέποιθα, ut πεπλήγω e πέπληγα, κεκλήγω e κέκληγα, et hujusmodi alia infinita.

Πέπομφα, præt. perf. act. a th. πέμπω, habens et ipsum Att. τροπὴν τοῦ ε εἰς ο, ut κέκλοφα, τέτροφα, et similia.

Πέπονθα, præt. med. verbi πάσχω, e πονέω, ut volunt nonnulli, per pleonasm. τοῦ θ. Etym. et Eust. Idem tamen Eust. alibi πάσχω hoc præt. med. mutuari ait a πήθω, mutato η in ο, et pleonastice inserto ν et θ.

Πέπορδα, præt. med. verbi πέρδω, habens Att. τροπὴν τοῦ ε εἰς ο, ut λέλογα e λέγω.

Πεπορεῖν, Ion. anadiplasiasmo pro πορεῖν, ut supra πεπιθεῖν pro πιθεῖν. aor. 2 act. infin. a th. πόρω. Hes.

Πέποσθε, ap. Hom. quidam ajunt per sync. factum e πεπόνησθε, præt. perf. pass. verbi πονέω. quidam e πέπηθε, præt. med. verbi inus. πήθω, verso η in ο, et σ pleonastice inserto. nonnulli etiam e πεπόνθατε, facta sync., et itidem pleonastice inserto σ. Refertur autem ad th. πάσχω, quod mutuatitia habet cetera, præs. et præt. imperf. excepto, tempora.

Πέποσχε pro πέπασχε dicitur κατὰ τροπὴν τοῦ α. præt. perf. act. verbi πάσχω facientis fut. πάξω, et præt. perf. πέπασχα. Epicharmus Ἁρπαγαῖς, ἁ δὲ Σικελία πέποσχε. Etym.

Πεποτέαται pro πεπότηνται dicunt Iones, η resoluto in εα, ut ἐάλω iid. usurpant pro ἥλω, et ἐάγη pro ἥγη. est autem 3 pers. sing. præt. perf. pass. ab act. th. ποτάω faciente fut. 1 ποτήσω. Ita Varin. Alioqui est etiam 3 pers. plur. pro πεπότηνται, Ion. itidem, ut πεποιέαται pro πεποίηνται.

Πεποτήαται, pro πεποτέαται dici κατ' ἔκτασιν, tradit Etym., qui ipsum accipit pro 3 pers. plur. præt. perf. pass. ab eod. th.

A Πεπρᾶσθαι, præt. perf. pass. infin. a th. πιπράσκω, faciente fut. 1 πράσω, ex inus. th. πράω per sync. facto e περάω, ut κράω e κεράω. Ex eod. est fut. paulo post πεπράσομαι, quod magis Att. esse tradunt quam πραθήσομαι, q. e. fut. 1 pass. ejusd. v., ex aor. 1 ἐπράθη.

Πέπρωται, per sync. ap. poët. pro πεπεράτωται, itidemque partic. πεπρωμένος pro πεπερατωμένος. præt. perf. pass. a th. act. πρόω facto itidem per sync. ex περατόω.

Πέπταμαι tradunt nonnulli esse præt. perf. pass. verbi πτῆμι facientis fut. 1 πτήσω, ut ἕσταμαι est ex ἵστημι. Ego tamen, cum videam ipsum nullam habere volandi signif. ap. Hom., qui passim eo utitur, sed τοῦ ἀνεωγέναι et ἡπλῶσθαι, q. e. Apertum et expassum esse, ideo per sync. dictum existimo pro πεπέτασμαι, ut ἐλήλαμαι pro ἐλήλασμαι, a th. act. πετάζω. Unde inf. πέπτασθαι, et particip. πεπτάμενος.

Πεπτεῶτα, Hom. pleonasmo τοῦ ε dicit pro πεπτῶτα: πεπτῶτα autem per sync. pro πεπτωκότα, ut ἑστῶτα per sync. pro ἑστηκότα s. ἑστακότα. partic. præt. perf. act. a th. πίπτω, faciente fut. 1 πτώσω e πτόω.

B Πεπτηῶτα, quidam per sync. itidem usurpatum ajunt pro πεπτηχότα, partic. præt. perf. act. a th. πτήσσω. Sed magis vero consentaneum videtur κατ' ἔκτασιν dictum esse pro πεπτεῶτα, ut πεποτήαται tradunt κατ' ἔκτασιν pro πεποτέαται usurpari.

Πέπτωκα, præt. perf. act. verbi πίπτω, e πτόω faciente fut. 1 act. πτώσω, ut paulo ante quoque admonui.

Πεπτῶτα, per sync. pro πεπτωκότα, ut ἑστῶτα pro ἑστηκότα s. ἑστακότα. At πεπτωκώς, cujus accus. est hoc πεπτωκότα, est partic. præt. perf. πέπτωκα, cujus jam memini.

Πεπύθωνται, Ion. anadiplasiasmo pro πύθωνται, ut λελάβωνται pro λάβωνται. aor. 2 med. subj. a th. πυνθάνομαι, mutuante fut. 2 πυθοῦμαι e v. πεύθομαι, sublato ε e diphthongo.

C Πεπύσθην, Ion. demto augm. pro ἐπεπύσθην: q. e. 3 pers. dualis præt. plusquamp. pass. a th. πυνθάνομαι, faciente præt. perf. pass. πέπυσμαι, e th. πεύθομαι, exemto ε. Il. P. δύο δ' οὔπω φῶτε πεπύσθην Πατρόκλοιο θανόντος, Nondum audierant de Patroclo mortuo.

Πέπωκα, præt. perf. act. verbi πίνω, mutuatitium e th. πόω.

Περάαν, Ion. pleonasmo τοῦ α, vel Ion. diphthongi circumflexæ resolutione, pro περᾷν. inf. præs. act. a th. περάω.

Περῆσαι, aor. 1 act. inf. ab eod. περάω faciente fut. 1 act. περήσω. Alioqui idem et περάσω facit. quorum hoc prosæ scriptt. Att., illud poët. et Ion. scribentibus familiarius est.

Πέρθαι, Ion. augm. detractione pro πεπέρθαι, ut δέχθαι pro δεδέχθαι. præt. perf. pass. inf. a th. act. πέρθω. Etym. et Varin.

Περιδδείσασα, ectasi poët. pro περιδείσασα, metri causa. partic. aor. 1 act. a th. περιδείδω. unde et præt. med. περιδείδια.

D Περίελαι ap. Hes. legitur exp. κόψον, ἀφελοῦ. est autem aor. 1 med. imper. a th. περιαιρέω, fut. etiam 1 περιελῶ mutuante ex inus. th. περιέλω, unde aor. 1 περίειλα.

Περιέφθησαν, aor. 1 pass. verbi act. περιέπω, carens augm. Eust.

Περικήδεο, Ion. dissolutione diphthongi pro περικήδου. præs. imper. pass. a th. περικήδομαι.

Περιπαρῆναι, aor. 2 pass. inf. a th. περιπείρω.

Περιπατοίην, Att. pro περιπατοῖμι, ut ποιοίην pro ποιοῖμι. præs. opt. act. a th. περιπατέω.

Περιπλομένων ἐνιαυτῶν ap. Hom. per sync. usurpatum ajunt pro περιπελομένων s. περιπολουμένων. a th. περίπλομαι, sync. itidem passo pro περιπέλομαι s. περιπολοῦμαι.

Περίσχεο, Ion. dipthongi dissolutione pro περίσχου. aor. 2 med. imper. a th. act. περιέχω mutuante fut. 2 περισχῶ a περισχέω. unde et inf. περισχέσθαι.

Περιφθὰς, partic. aor. 2 act. ab inus. v. περίφθημι. pro quo περιφθάνω usurpatur.

Περνὰς, partic. præs. act. a th. πέρνημι. A

Περρεθήκατο, ap. Hes. pro περιεθήκατο, procul dubio metri causa sublato ι et geminato ρ. Sic περρέχειν, quod Idem exp. ὑπερέχειν, positum est pro περιέχειν.

Πέρσαι, aor. 1 act. inf. a th. πέρθω.

Πεσέεσθαι, Ion. diphthongi circumflexæ dissolutione pro πεσεῖσθαι. fut. med. verbi πίπτω e πεσέω.

Πεσέμεν, Ion. pro πεσεῖν. fut. 2 act. ejusd. πίπτω ex eod. πεσέω.

Πεσέτωσαν, aor. 2 act. imper. ab ead. origine.

Πεσεῦμαι, Dor. s. Æol. pro πεσοῦμαι, fut. med. ab eod. th.

Πέσῃσι, Ion. paragoge pro πέσῃ. aor. 2 act. subj. ab eod.

Πέσον, Ion. augm. detractione pro ἔπεσον, aor. 2 act. ind., itidem a πίπτω faciente fut. 2 πεσῶ e πεσέω. Alioqui πέσον est etiam aor. 1 act. imper. ab eod.

Πεσοῦμαι, fut. 1 vel 2 med. v. ejusd.

Πεσὼν, partic. aor. 2 act. ab eod. th. Facit enim B aor. 2 ind. ἔπεσον e fut. 2 πεσῶ.

Πέτασαν, Ion. augm. detractione pro ἐπέτασαν. aor. 1 act. ind. a th. πετάζω. unde et aor. 1 opt. πετάσειε, et partic. πετάσας.

Πετέσθην, itidem pro ἐπετέσθην. 3 dual. præt. imperf. pass. a th. πέτομαι.

Πέτευ, Ion. aut Dor. pro πέτου, ab eod. th.

Πευθοίατο, Ion. pro πεύθοιντο. præs. optat. pass. a th. πεύθομαι.

Πεύσεαι, Ion. itidem diphthongi resolutione pro πεύσῃ. 2 pers. sing. fut. 1 med. ind. ab eod. πεύθομαι, vel etiam a πυνθάνομαι. nam id fut. πεύσομαι hinc mutuatur. Att. autem πεύσει dicunt pro illo πεύσῃ.

Πέφαμαι, præt. perf. pass. verbi act. φάω. signif. φονεύω. cujus 3 pers. πέφαται, et infin. πεφάσθαι. At πέφαμμαι, s. πέφασμαι, est præt. perf. pass. verbi act. φαίνω.

Πεφαργμένος, partic. præt. perf. pass. a th. act. φάργνυμι faciente fut. 1 act. φάρξω. Habent autem metathesin hæc literarum pro πεφραγμένος, φράγνυμι C et φράξω: quorum th. est φράσσω s. φράττω.

Πεφασμένος, partic. præt. perf. pass. commune verbi φάω signif. φονεύω, et th. φαίνω. Alioqui φαίνω facit etiam πεφαμμένος.

Πεφεισμένος, partic. præt. perf. pass. a th. φείδομαι.

Πεφευγοίην, Att. metaplasmo pro πεφεύγοιμι, ut tradit Eust. Hoc autem πεφεύγοιμι est præt. med. act. opt. a th. φεύγω.

Πέφηνα, præt. perf. med. verbi φαίνω, τροπὴν habens τοῦ α pro πέφανα. Sic χαίνω facit κέχηνα. Nisi potius hæc scr. sunt diphthongo πέφηνα, κέχηνα, ut πέποιθα quoque et λέλοιπα ac similia retinuere diphthongum, mutata tantum priore ejus litera. Idem de μέμηνα dicendum est et similibus aliis.

Πεφήσεαι, Ion. diphthongi resolutione pro πεφήσῃ, signif. φονευθήσῃ. fut. paulo p. verbi φάω facientis fut. 1 φήσω. Commune tamen idem est verbo φάω signif. φαίνω. unde πεφήσεται Eust. exp. φανήσεται. At πεφείσεται est fut. paulo p. verbi act. φείδω.

Πεφιδέσθαι, aor. 2 med. inf. a th. φείδω, habens Ion. D anadiplasiasmum pro φιδέσθαι, ut λελαβέσθαι pro λαβέσθαι.

Πεφιδήσεται, fut. paulo p. verbi φιδέω quod e fut 2 φιδῶ in præs. abiit. Nisi malis esse fut. 1 med. verbi πεφιδέω facti e præt. med. πέφιδα, more Siculo s. Syracusano. Eust.

Πεφιδοίμην, πεφίδοιο, πεφίδοιτο, aor. 2 med. opt. a th. φείδω faciente fut. 2 φιδῶ: anadiplasiasmum Ion. habens pro φίδοιτο, ut λελάθοιτο pro λάθοιτο.

Πέφνε, poët. augm. detractione pro ἔπεφνε. quod Etym. deducit e φένω. Alii a th. πέφνω, derivato ex eod. φένω, facto anadiplasiasmo et sync., vel e φάω. Vide Ἔπεφνε.

Πεφοβήατο, Ion. pro πεφόβηντο s. ἐπεφόβηντο. præt. plusquamp. pass. ind. a th. φοβέω. Verum notandum, hoc πεφοβήατο ectasin vocalis habere pro πεφοβέατο, ut πεποτήαται supra pro πεποτέαται.

Πέφραδα, præt. perf. med. ejusd. φράζω facientis fut. 2 φραδῶ. Unde imper. πέφραδε signif. εἰπέ. quam eum nonnulli putant esse aor. 2, et habere anadiplasiasmum Ion. pro φράδε. At πέφρασμαι, est præt. perf. pass. ejusd. th.

Πεφράδατο, itidem Ion. more usurpatum pro πεφρασμένοι ἦσαν. præt. plusquamp. pass. verbi act. φράζω.

Πέφραδε, in aor. 2 act. ejusd. th. reperitur positum pro ἔφραδε, ut λέλαβε pro ἔλαβε. Sic in infin. πεφραδεῖν pro φραδεῖν, itidem anadiplasiasmo Ion. Pro quo πεφραδεῖν, Ion. vel Dor. πεφραδέμεν dicitur.

Πεφραδέτην, itidem anadiplasiasmo Ion. pro ἐφραδέτην. 3 pers. dualis aor. 2 πέφραδον, qui et ipse anadiplasiasmum illum habet pro ἔφραδον.

Πέφραδμαι, pro πέφρασμαι dicitur, verso σ in δ, ut κέκαδμαι pro κέκασμαι. præt. perf. pass. ejusd. th. φράζω. unde partic. πεφραδμένος.

Πέφρικαν pro πεφρίκασι dici dialecto Chalcidica annotat Varin. ut ἔσχηκαν pro ἐσχήκασι. Est autem πέφρικα præt. med. verbi φρίσσω, unde partic. fem. πεφρικυῖα.

Πεφυγμένος, ap. Hom. pro πεφευγμένος reperitur, διὰ τὸ λειότερον τῆς φωνῆς, ut πεπυσμένος quoque dicitur pro πεπευσμένος. partic. præt. perf. pass. a th. φεύγω, habens nihilominus signif. act. et modo gen. in constructione recipiens modo accus.: legimus enim ap. Hom. non solum πεφυγμένος ὄλεθρον, sed etiam πεφυγμένος ἀέθλων. ut Eust. quoque annotavit.

Πεφύγω, præs. e præt. med. πέφυγα factum more Syracusano. Alioquin est et præt. med. subj. a φεύγω.

Πέφυζα, Ion. pro πέφυγα, itidemque partic. πεφυζὼς pro πεφυγὼς, ut refert Eust. Quidam tamen e th. φυζέω derivare malunt.

Πέφυκα, præt. perf. act. verbi φύω facientis fut. 1 φύσω. Ex hoc porro πέφυκα fit th. πεφύκω, more Siculo et Syracusano, ut πεφύγω e πέφυγα. Unde præt. imperf. ἐπέφυκον ap. Hesiod. Theog.

Πεφύρθαι, præt. perf. pass. inf., ex act. th. φύρω faciente fut. 1 φύρσω. At πεφυραμένος est partic. præt. perf. pass. sed a th. φυράω.

Πεφώραται, præt. perf. pass. a v. act. φωράω faciente fut. 1 φωράσω. Idem tamen et φωρήσω facit, sed magis Ion., unde partic. præt. perf. pass. πεφωρημένος ap. Hes.

Πῆλε, Ion. et poët. detracto augm. pro ἔπηλε: aor. 1 act. verbi πάλλω, ut ψάλλω facit ἔψηλε. unde et partic. πήλας, et inf. πῆλαι.

Πημήνειε, aor. 1 act. opt. Æol. pro πημήναι, a th. act. πημαίνω faciente in aor. 1 indic. ἐπήμηνα. Ab eod. est fut. med. πημανοῦμαι. Item aor. 1 pass. πημάνθη, augm. carens pro ἐπημάνθη. e quo inf. πημανθῆναι.

Πῆξε, aor. 1 act. ind. a th. πήγνυμι s. πήσσω faciente fut. 1 act. πήξω. caret autem augm. pro ἔπηξε, more Ion. et poët.

Πῆχθεν, Bœot. sync. et simul Ion. augm. detractione pro ἐπήχθησαν. aor. 1 pass. ind. ab eod. th.

Πιανάτω, aor. 1 act. imper. 3 pers. ex 1 πίανον, a th. πιαίνω, faciente fut. 1 πιανῶ, et aor. 1 ἐπίανα. Unde et in subj. πιάνῃ.

Πίε, aor. 2 act. imper. a th. πίνω, faciente fut. 2 πιῶ, aor. 2 ἔπιον.

Πιέειν, Ion. vocalis circumflexæ resolutione pro πιεῖν. aor. 2 vel fut. 2 act. inf., a th. πίνω, faciente fut. 2 act. πιῶ. Med. fut. 2 facit πιεῖσθαι.

Πιέζευν, Ion. s. Dor. pro ἐπιέζουν, abjecto simul augm., præt. imperf. act. verbi πιεζέω.

Πίῃ, aor. 2 act. subj., ab eod. th.

Πίῃσθα, Æol. paragoge pro πίῃς. aor. 2 act. subj. ab eod.

Πίθηαι, Ion. diphthongi resolutione pro πίθῃ, vel potius paragoge Ion. aor. 2 med. subj. πίθωμαι, ex act. th. πείθω.

Πίθι, metaplasmo usurpatum pro πίε, ut κλῦθι pro κλύε, κέκραχθι pro κέκραχε. ut in illo proverbiali dicto, ἢ πίθι ἢ ἄπιθι. Est autem πίε, aor. 2 act. imper., a th. πίνω faciente fut. 2 πιῶ.

Πιθοίατο, Ion. pro πίθοιντο. aor. 2 med. opt., a th.

act. πείθω faciente fut. 2 πιθῶ.

Πιμπρὰς, partic. præs. act. ex th. πίμπρημι.

Πινέμεναι, Dor. pro πίνειν: præs. inf. act. a th. πίνω.

Πίομαι, pro πιοῦμαι usurpatum reperitur frequentissime, ita ut et τοῦ πιοῦμαι usu interdicant. unde partic. πιόμενος pro πιούμενος, i. e. πιεῖν μέλλων. fut. 1 vel 2 med. verbi πίνω, facientis itidem πιῶ in act.: habens systolen diphthongi, et accentus retractionem. Similiter vero φάγομαι pro φαγοῦμαι usurpari scimus. Notandumque est ι in hoc fut. produci ac si præs. esset temporis: ut Od. K. ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης, Πιόμενος, Bibiturus.

Πίσαι, quod Hes. exp. ποτίσαι, Potum præbere, est aor. 1 act. inf. a th. πιπίσκω faciente fut. 1 πίσω, ex inus. th. πίω. Frequens ap. Hippocr. Itidem πίσει ex Eupol. affert Eust. pro ποτιεῖ.

Πιστωθῆτον, dualis aor. 1 pass. imper. ex 1 pers. πιστώθητι. ea autem est a th. act. πιστόω: unde et aor. 1 med. πιστώσαντο augm. carens pro ἐπιστώσαντο. Ambo ap. Hom.

Πίσω et πίσομαι, in fut. 1 act. et med. a th. πίνω, in usu esse ut πίομαι et πιοῦμαι, tradit Eust. Attamen πίσω transitivum potius est, ut ex eod. docui in Πίσαι paulo ante, necnon ex Hes.

Πίτνα, Ion. et poët. pro ἐπίτνα, omisso augm. præt. imperf. act., vel e πιτνάω per contr. pro πίτναε, vel e th. πίτνημι, τροπῇ τοῦ η εἰς α, ut dicitur ἔβα pro ἔβη. E quo πίτνημι est præs. particip. πιτνάς.

Πιὼν, partic. aor. 2 act. a th. πίνω, faciente fut. 2 πιῶ, ex inus. πίω.

Πλαγγὼν, ut quidem nonnullis recentioribus Gramm. placet, est partic. aor. 2, poët. geminatum habens γ pro πλαγὼν, a th. πλάζω, faciente fut. 2 πλαγῶ, aor. 2 ἔπλαγον. Sed iis assentiri nondum possum, cum ap. Gr. Gramm. et Lexicogrr. non reperiam mentionem participii πλαγγὼν, sed nominis, de quo suo loco dicetur.

Πλάγχθη, Ion. et poët. demto augm. pro ἐπλάγχθη. aor. 1 pass. verbi πλάζω, habens epenthesin τοῦ γ euphoniæ causa. Nisi e πλάγγω aliquis derivare malit.

Πλακεὶς, particip. aor. 2 pass. a th. πλέκω, faciente fut. 2 πλακῶ, aor. 2 ἔπλακον, verso ε in α, ut τρέπω τραπῶ facit.

Πλεέιν, Ion. s. poët. epenthesi τοῦ ι, pro πλέειν.

Πλεῖθι, Ion. metaplasiasmo pro πλεῖ s. πλέε, ut ζῆθι pro ζάε seu ζῆ, et πῖθι paulo ante pro πίε. præs. imper. act. a th. πλέω.

Πλέτο pro ἔπλετο usurpatum afferunt nonnulli. ἔπλετο autem est præt. imperf. verbi πέλομαι, sync. passum pro ἐπέλετο.

Πλεύσεαι, Ion. diphthongi dissolutione pro πλεύσῃ. fut. 1 med. verbi act. πλέω.

Πλευσοῦμαι, πλευσῇ, πλευσεῖται, Dor. pro πλεύσομαι, πλεύσῃ, πλεύσεται. itidem fut. 1 med. ab eod. th. πλέω faciente fut. 1 act. πλεύσω, assumto υ.

Πληγῆναι, aor. 2 pass. infin. a th. act. πλήσσω, faciente fut. 2 πληγῶ, et aor. 2 ἔπληγον.

Πλῆντο, Ion. s. poët. detracto augm. dicitur pro πέπληντο aut ἐπέπληντο. itidemque πλῆτο pro πέπλητο s. ἐπέπλητο. præt. plusquamp. pass. verbi act. πίμπλημι facientis fut. 1 act. mutuatitium πλήσω. vel etiam verbi πλάω sync. habentis pro πελάω. nam ap. Hom. scimus πλῆτο χθονὶ usurpari pro ἐπεπέλαστο, Appropinquabat.

Πλῆξε, Ion. s. poët. detracto augm. pro ἔπληξε: aor. 1 act. verbi πλήττω facientis fut. 1 act. πλήξω.

Πλυθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐπλύθην, ex act. th. πλύνω, faciente præt. perf. pas. πέπλυμαι, tanquam e πλύω. regulariter enim πέπλυμμαι vel πέπλυσμαι facit, ut μολύνω μεμόλυμμαι et μεμόλυσμαι.

Πλύνεσκε, Ion. pro ἔπλυνε, abjecto primum augm., deinde annexo σκε. præt. imperf. act. verbi ejusd.

Πλώεσκε, itidem Ion. pro ἔπλωε, a th. πλώω. similiterque πλωΐζεσκε pro ἐπλώϊζε, a th. πλωΐζω.

Πνεῦσαι, aor. 1 act. inf. a th. act. πνέω faciente fut. 1 act. πνεύσω, assumto υ, ut πλέω facit πλεύσω.

Πνιγεὶς, partic. aor. 2 pass. verbi act. πνίγω facientis fut. 2 πνιγῶ, aor. 2 ἔπνιγον, et pass. ἐπνίγην. unde et fut. 2 pass. πνιγήσομαι.

A Πνύτο, Ion. et poët. detracto augm. pro πέπνυτο s. ἐπέπνυτο. præt. plusquamp. pass. verbi πνέω e πνύω, ut χέω facit χύτο e χύω.

Ποδιῶ, fut. 1 act. Att. pro ποδίσω, a th. ποδίζω.

Πόει, Att. pro ποίει. præs. imper. act. a th. ποέω Att. pro ποιέω.

Ποθέεσκε, Ion. pro ἐπόθεε s. ἐπόθει, abjecto primum augm., deinde annexo σκε. præt. imperf. act. verbi ποθέω.

Πόθεσαν, aor. 1 act. ind. a th. ποθέω faciente fut. 1 act. non solum ποθήσω, sed etiam ποθέσω, et quidem Att., ut volunt nonnulli, aliis tamen ποιητικώτερον id esse affirmantibus. habet autem aor. ille Ion. s. poët. augm. detractionem pro ἐπόθεσαν. Sic in inf. modo ποθέσαι pro ποθῆσαι dicitur: quo post Hom. Plato usus est, dicens ap. Eust. οὐκέτι ποθέσων ἄλλο εἶδος αἰτίας. Indeque est et κύων ἀπόθεστος rursum ap. Hom. pro ἀπόθητος, Cujus desiderio nemo teneatur.

B Ποθήμεναι, Dor. pro ποθεῖν: a th. πόθημι vel ποθαίνω, ut scribit Eust. Sed alii poët. ἔκτασιν habere ajunt pro ποθέμεναι.

Ποιεῦμεν, Dor. itidem vel Ion. pro ποιοῦμεν.

Ποιῇσι, Ion. paragoge pro ποιῇ. præs. subj. act. a th. ποιέω.

Ποιησῶ, Dor. pro ποιήσω. itidemque ποιησεῖς et ποιησεῖ, pro ποιήσεις, ποιήσει, et sic deinceps: fut. 1 act. verbi ποιέω.

Ποιμανῶ, fut. 1 vel 2 act. verbi ποιμαίνω.

Ποιοίην, ποιοίης, ποιοίη, Att. inflexione: pro ποιοῖμι, ποιοῖς, ποιοῖ. præs. opt. act. a th. ποιέω.

Ποιούντων, Att. itidem pro ποιείτωσαν: gen. plur. partic. præs. act. posito pro 3 pers. plur. imper. præs. act. Itidem a th. ποιέω.

Ποιῴην, pro ποιοίην, Dor. esse tradunt vel Æol. verso ο in ω et subscripto ι. præs. opt. act. ab eod. ποιέω.

Ποκίξατο, Dor. pro ἐποκίσατο, sublato simul augm., aor. 1 med. verbi act. ποκίζω.

C Πολέεσκετο, Ion. pro ἐπολεῖτο s. ἐπολέετο, sublato primum augm., deinde inserto σκ, præt. imperf. pass. verbi act. πολέω. Nisi e πολέσκω derivare malis, facto e πολέω.

Πονεύμενον, Dor. pro πονούμενον. partic. præs. pass. a Dor. itidem th. πονεῦμαι pro πονοῦμαι. E quo et imperf. πονέοντο poët. pro ἐπονοῦντο, sine augm. et contr. Itidemque in aor. 1 med. πονήσατο pro ἐπονήσατο.

Πόρε, præt. imperf. vel aor. 2 act. augm. carens pro ἔπορε, a th. πόρω.

Πόταγε, Dor. pro πρόσαγε: præs. imper. act. a Dor. th. ποτάγω pro προσάγω.

Ποτάγχυμεν, ap. Hes. legitur, exp. προσορμίζομεν, Dor. et ipsum, a th. ποτάγχυμι pro προσάγχυμι: si mendo caret.

Ποτεκλεπτόμην ap. Eund. legitur, exp: προσεπορευόμην. Dor. itidem fortassis pro προσεκλεπτόμην: signif. ibi προσκλέπτεσθαι, Furtim ad aliquem duci vel pervenire.

D Πότεχε, itidem pro πρόσεχε, a th. ποτέχω pro προσέχω.

Ποτῆμεν, similiter Dor. pro προσεῖναι, a th. πρόσειμι. ut in Epist. Melissæ Pythagoricæ ad Clearetam, τῷ κατὰ νόμον ἀνδρὶ ποτῆμεν.

Ποτιδέγμενος, pro προσδεδεγμένος, Dor. itidem est, habens simul Ion. detractionem augm. partic. præt. perf. pass. a προσδέχομαι.

Ποτιδέρκεται quoque Dor. est pro προσδέρκεται.

Ποτίδω, eod. modo pro προσίδω. aor. 2 act. subj. a ποτείδω pro προσείδω.

Ποτιμάξατο, itidem pro προσεμάξατο, ablato simul augm. aor. 1 med. verbi Dor. ποτιμάττω pro προσμάττω.

Ποτιόσσεται, similiter pro προσόσσεται.

Ποτόσδω itidem pro προσόζω dicitur ab iisd. Doribus. Itidemque ποτινίσσεται pro προσνίσσεται et προσπορεύεται dicunt iid. Quibus similia alia verba compp., necnon et nomm. crebro occurrunt tum ap. alios poët., tum ap. Theocr., ap. eos etiam qui prosa oratione Dor. scripserunt.

Πραθέειν, Ion. diphthongi resolutione pro πραθεῖν. 2 aor. act. inf. a th. act. πέρθω, faciente fut. 2 πραθῶ, aor. 2 ἔπραθον, transpositis literis ad corripiendam penult. quæ brevis esse debet in penult. fut. 2 et aor. 2.

Πραθεὶς, partic. aor. 1 pass. a th. act. πιπράσκω, faciente fut. 1 act. πράσω, e πράω facto per sync. e περάω, ut suo loco docui.

Πρανιχθεὶς, partic. aor. 1 pass. a Dor. th. πρανίζω pro πρηνίζω.

Πρεπέμεν, Ion. et Dor. pro πρέπειν. præs. inf. act. a th. πρέπω.

Πρῆξαι, aor. 1 act. inf. ab Ion. th. πρήσσω pro πράττω.

Πρῆσε, aor. 1 act. ind. a th. πρήθω, augm. carens Ion. more pro ἔπρησε. vel etiam a th. πίμπρημι ex inus. πράω. Unde inf. πρῆσαι.

Πρίαιτο, præs. opt. pass. a th. πρίαμαι: unde et imperf. πρίατο, augm. carens pro ἐπρίατο.

Πρισθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐπρίσθην, ex act. th. πρίω s. πρίζω, faciente præt. perf. pass. πέπρισμαι. Ex eod. th. est aor. 1 act. inf. πρίσαι.

B

Πρίω, Att. pro πρίασο. primum enim Iones pro πρίασο dicunt πρίαο, exemto σ, deinde Attici πρίω, contractis αο in ω: ut Aristoph. μὴ πρίω παῖ δᾷδα. præs. imper. pass. a th. πρίαμαι. Alioqui πρίω th. quoque est, uti dixi.

Προδέδαε, præt. med. verbi προδαίω s. προδαέω.

Προέηκε, Ion. vocalis circumflexæ dissolutione pro προῆκε. aor. 1 act. indic. a th. προΐημι faciente fut. 1 act. προήσω, ex inus. v. προέω. Irregularis autem aor. iste est. characteristicam enim fut. commutavit characteristica præt., ut ἔδωκα quoque, ἔθηκα, et similes alii.

Προέμεν, Ion. s. Dor. pro προεῖναι: q. e. aor. 2 act. inf. ab eod. th.

Πρόες, aor. 2 act. imper. ab eod. At πρόεσαν est 3 plur. aor. 2 ind. ex 1 sing. πρόην, ab eod.

Προῄειν, præt. plusquamp. act. e perf. προῇα, a th. εἰμὶ, ex εἴω.

Προϊέμεν, Ion. et Dor. pro προϊέναι. inf. præs. act. a th. προΐημι.

C

Προΐηλε, aor. 1 act. ind. a th. προϊάλλω.

Πρόου, aor. 2 med. imper. a th. προΐημι, per contr. factus e πρόεο, quod Iones exemto σ fecerunt e πρόεσο. Similiter πρόσου est aor. 2 med. imper. a th. προσίημι, itidem ex Ion. πρόσεο contractus.

Προσέθου, aor. 2 med. ind. a th. προστίθημι. Factum autem est hoc προσέθου itidem e προσέθεσο, exemto Ion. σ.

Προσεῖλον, aor. 2 med. ind. a th. προσαιρέω, mutuante fut. 2 προσελῶ ab inus. th. προσέλω. unde aor. 2 act. προσεῖλον, med. προσειλόμην, cujus illud προσείλου est 2 pers. sing.

Προσελοῦμεν, fut. 2 act. ind. ejusd. th. e quo et inf. προσελεῖν.

Προσέπαισε Plato Att. pro προσέπαιξε dixit: q. e. aor. 1 act. ind. a th. προσπαίζω.

Προσεπλάκη, aor. 2 pass. ind. a th. προσπλέκω, faciente fut. 2 act. προσπλακῶ.

Πρόσεσθε, aor. 2 med. ind. vel imper., a th. act. προσίημι.

D

Προσήϊκται, quod Hes. affert pro προσέοικε, est præt. perf. pass. verbi προσείσκομαι. nisi malis Ion. habere diphthongi dialysin pro προσεῖκται, verso ε in η, et subscripto ι, a th. act. προσείκω.

Προσήκατο, aor. 1 med. ind. a th. προσίημι faciente fut 1. act. προσήσω, e quo fit aor. 1 act. ind. προσῆκα, mutata characteristica fut. in characteristicam præt. quam τροπὴν habent ἔθηκα quoque, ἔδωκα, ἤνεγκα, ut hujusmodi alii aor. Unde partic. προσηκάμενος.

Προσήσεσθαι, fut. 1 med. ejusd. th. e προσέω.

Προσῆχε, præt. perf. act. verbi προσάγω, pro quo Att. προσαγήοχα dicunt.

Προσοίσησθε, aor. 1 act. subj. a th. προσφέρω mutuante fut. 1 προσοίσω ab inus. v. προσοίω.

Πρόσοιτο, aor. 2 med. opt. ab act. th. προσίημι, ut πρόσθοιτο a προστίθημι. Vide Πτοίμην.

Πρόσου, vide in Πρόου.

Πρόσχῃς, aor. 2 act. subj. a th. προέχω mutuante fut. 2 προσχῶ ex inus. th. προσχέω. unde partic. προσχὼν, et med. προσχόμενος.

Προταμοίμην, aor. 2 med. opt. a th. προτέμνω faciente fut. 2 προταμῶ.

Προτιβάλλεαι, pro προσβάλλῃ, ab initio Dor. est, in fine Ion. diphthongi ι habet dissolutionem. Itidem vero προτιάπτω Dor. est pro προσάπτω.

Προτιδέγμενος similiter Dor. est, habens simul augm. detractionem vel sync., pro προσδεδεγμένος vel προσδεχόμενος, a Dor. th. προτιδέχομαι pro προσδέχομαι.

Προτιείδειν quoque pro προσείδειν, a προτιείδω pro προσείδω.

Προτιελεῖν, eod. modo pro προσελεῖν: q. e. aor. 2 act. infin. a th. προσαιρέω faciente fut. 2 προσελῶ, ex inus. th. προσέλω. Similiter προτιόσσομαι signif. προσβλέπω, est pro προσόσσομαι: quod Æol. esse ferunt pro προσόπτομαι. Necnon προτιπτυσσοίμεθα pro προσπτυσσοίμεθα.

Προύβαλεν, Att. synæresi pro προέβαλε: aor. 2 act. ind. a th. προβάλλω.

Προύβη, itidem pro προέβη: aor. 2 act. ind. a th. πρόβημι. Sic Προὔγραφε pro προέγραφε. Προυδιδάξατο pro προεδιδάξατο: aor. 1 med. a προδιδάσκω. Προὔδωκας pro προέδωκας aor. 1 act. inf. a th. προδίδωμι. Προύθηκα pro προέθηκα. aor. 1 act. ind. a th. προτίθημι. Προυκινδύνευεν pro προεκινδύνευεν. Προύπεμψε pro προέπεμψε: aor. 1 act. ind. a th. προπέμπω. Προυτένθευσαν pro προετένθευσαν: aor. 1 a προτενθεύω. Προυτίθει pro προετίθει. præt. imperf. verbi προτίθημι e προτιθέω. Προυτρέπετο pro προετρέπετο. præt. imperf. pass. a th. act. προτρέπω. Προύτυψαν pro προέτυψαν, aor. 1 act. a προτύπτω. Προύφειλες pro προόφειλες. imperf. a th. προοφείλω, augm. etiam carens pro προώφειλες. Προύχειν pro προέχειν. et προύχοντο pro προέχοντο, itidem sine augm. pro προείχοντο. In aliis quoque infinitis fit hæc Att. synæresis ε et ο, vel οο, ut usus abunde docet.

Πρόωμαι, aor. 2 med. subj. a th. act. προΐημι: cujus 1 plur. προώμεθα, et 3 πρόωνται.

Πταίην, aor. 2 act. opt. a th. ἵπτημι, ut σταίην ab ἵστημι.

Πτάμενος, partic. aor. 2 med. ab eod. th. ut στάμενος ab ἵστημι.

Πτάτο, aor. 2 med. ind. ejusd. v., augm. carens pro ἔπτατο. Unde infin. πτάσθαι, et in comp. διαπτάσθαι ap. Eur. init. Med.

Πτέσθαι, aor. 2 med. inf., sync. habens pro πετέσθαι, a th. πέτομαι. unde comp. ἐπιπτέσθαι ap. Hom. Alii tamen a πτέω derivare malunt.

Πτῆναι, aor. 2 act. verbi ἵπτημι in inf., ut ab ἵστημι est στῆναι.

Πτήσω, fut. 1 act. ind. a v. ἵπτημι, ut στήσω ab ἵστημι, ex inus. th. πτάω.

Πτοίμην, (unde in comp. ap. Plat. Phæd. ἀνάπτοιτο) aor. 2 med. opt., sync. habens pro πετοίμην, a th. πέτομαι. Quidam tamen a πτέω derivare malunt, qui etiam addunt pro πτείμην dici ut θοῖτο pro θεῖτο, οἶτο (unde πρόσοιτο) pro εἶτο.

Πτυχθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐπτύχθην, ex act. th. πτύσσω faciente fut. 1 πτύξω.

Πτωκαζέμεν, Ion. s. Dor. pro πτωκάζειν. præs. infin. act. a th. πτωκάζω.

Πτώσω, fut. 1 act. ind. verbi πίπτω e πτόω.

Πυθέσθαι, aor. 2 med. ind. a th. πυνθάνομαι s. πεύθομαι, faciente fut. 2 πυθοῦμαι. unde et partic. πυθόμενος.

Πύθεν, Ion. s. Dor. pro πύθου. aor. 2 med. imper. ab eod. th.

Πύθηαι, Ion. itidem pro πύθῃ. aor. 2 med. subj. ab eod.

Πυθοίατο, Ion. rursum pro πύθοιντο. aor. 2 med. opt. ab eod. At πύθοντο est aor. 2 med. ind. ab eod. v., augm. carens pro ἐπύθοντο.

Πύσει, fut. 1 act. verbi πύθω, Putrefacio. unde et partic. aor. 1 pass. πυσθείς.

Πῶ, pro πόθι per ectasin dici, in præs. imper. act. a th. πῶμι, volunt quidam recentiores Gramm. cujus ap. vett. Gramm. et Lexicogrr. Gr. nulla occurrit

mentio, nec ap. Varinum quidem. Alioqui πῶ Dor. est pro ποῦ. A

Πώλεαι, Ion. dialysi diphthongi circumflexæ pro πωλῇ. 2 pers. præs. ind. a th. πωλέομαι.

Πωλέεσκε, Ion. itidem pro ἐπώλεε, abjecto primum augm., deinde annexo σκε, præt. imperf. act. ejusd. th. πωλέω.

Πωλέσκετο quoque Ion. est pro ἐπωλέετο, detracto itidem augm. et inserto σκ, ut supra in Πολέσκετο. Quidam tamen e πωλέσκομαι derivatum malunt hoc imperf., demto itidem augm.

Πωλεύμην, Ion. s. Dor. pro ἐπωλούμην, sublato simul augm. præt. imperf. ejusd. πωλέομαι.

Πωλήσεαι, Ion. pro πωλήσῃ, dissoluta diphthongo. fut. 1 med. ejusd. πωλέομαι.

Πώσω, fut. 1 act. verbi πίνω, e th. πῶμι s. πόω.

P.

Ῥαγεὶς, partic. aor. 2 pass. ἐῤῥάγην, ex act. th. ῥήγνυμι s. ῥήσσω, faciente fut. 2 act. ῥαγῶ. Unde et fut. 2 pass. ῥαγήσομαι. B

Ῥανθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐῤῥάνθην, ab act. th. ῥαίνω, faciente præt. perf. act. ἔῤῥαγκα, pass. ἔῤῥαμμαι. Ab eod. est aor. 2 subjunct. ῥάνωσι. facit enim fut. 2 act. ῥανῶ.

Ῥάσατε, aor. 1 act. imper. a th. ῥάζω pro ῥαίνω, ap. Hom. unde et præt. perf. pass. Ion. ἐῤῥάδαται pro ἐῤῥασμένοι εἰσί. Scribitur et ῥάσσατε duplici σ, metri causa.

Ῥαχθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐῤῥάχθην, e th. act. ῥάσσω.

Ῥέε seu ῥέεν, Ion. et poët. demto augm. pro ἔῤῥεεν. præt. imperf. act. verbi ῥέω.

Ῥέζεσκε, Ion. itidem pro ἔῤῥεζε, abjecto primum augm. deinde annexo σκε. præt. imperf. act. verbi ῥέζω.

Ῥείῃ, Ion. rursum et poët. epenthesi τοῦ ι, metri causa, pro ῥέῃ. præs. subj. act. a th. ῥείω pro ῥέω.

Ῥέξειε, aor. 1 act. opt. a th. ῥέζω. Alii tamen sese torquere malunt in eo ab ἔρδω deducendo. C

Ῥεύσω, fut. 1 act. verbi ῥέω, assumto υ: ut πνέω facit πνεύσω.

Ῥηγῆναι, aor. 2 pass. inf. a th. act. ῥήγνυμι s. ῥήσσω faciente fut. 2 act. non solum ῥαγῶ, sed etiam ῥηγῶ, ideoque duplicem aor. 2 et ἔῤῥαγον et ἔῤῥηγον. sicut a πλήττω scimus esse non tantum πλαγῆναι, e fut. 2 πλαγῶ, sed etiam πληγῆναι, e fut. 2 πληγῶ.

Ῥηθεὶς, partic. aor. 2 pass. ἐῤῥήθην, ab inus. th. ῥέω faciente fut. 1 act. ῥήσω, et signif. Dico. refertur ad ἀγορεύω. Ab aor. autem illo ἐῤῥήθην, est et fut. 1 pass. ῥηθήσομαι.

Ῥῆξαι, aor. 1 act. inf. a th. ῥήγνυμι s. ῥήσσω, faciente fut. 1 act. ῥήξω. At ῥηξάτω est aor. 1 act. imper. ab eod.

Ῥήσαντο, Ion. et poët. demto augm. pro ἐῤῥήσαντο, aor. 1 med. ind. ab inus. th. ῥέω signif. Dico, et faciente fut. 1 act. ῥήσω. Unde et partic. ῥησάμενος. Referuntur autem hæc ad ἀγορεύω. D

Ῥικνώσεαι, Ion. diphthongi dissolutione pro ῥικνώσῃ. fut. 1 med. verbi act. ῥικνόω.

Ῥίπτασκον, Ion. sync. pro ῥιπτάζεσκον. hoc autem ῥιπτάζεσκον Ion. itidem est pro ἐῤῥίπταζον, abjecto primum augm., deinde inserto εσκ. præt. imperf. act. verbi ῥιπτάζω.

Ῥιπτοῦμαι, Att. pro ῥίπτομαι, ab act. th. ῥίπτω.

Ῥιφεὶς, partic. aor. 2. ἐῤῥίφην, e th. act. ῥίπτω faciente fut. 2 ῥιφῶ, mutata tenui in aspiratam, ut ῥάπτω ῥαφῶ. unde aor. 2 ἔῤῥιφον, et pass. ἐῤῥίφην. At aor. 1 est ἐῤῥίφθην, unde ῥιφθῆναι in inf. et partic. ῥιφθεὶς, item fut. 1 pass. ῥιφθήσομαι.

Ῥυεὶς, partic. aor. 2 pass. ἐῤῥύην, ex act. th. ῥύω signif. i. q. ῥέω.

Ῥύεο, Ion. diphthongi dissolutione pro ῥύου. præs. imper. pass. a th. ῥύομαι.

Ῥύηθι, itidem aor. 2 pass. imper. ab eod. ἐῤῥύην, ut τύπηθι ab ἐτύπην.

Ῥυήσομαι, fut. 2 pass. ex aor. 2 ἐῤῥύην, facto e th. ῥύω. *Gloss.*

Ῥυθῆναι, aor. 1 pass. inf. a th. act. ῥύω, vel a pass. ῥύομαι.

Ῥῦμαι, Ion. demto augm. pro ἔῤῥυμαι: præt. perf. pass. ejusd. th. ῥύω s. ῥύομαι. Nisi potius per synæresin factum est e ῥύομαι, ut λοῦμαι e λοῦομαι. Certe ῥῦσθαι pro ῥύεσθαι dici, infra annotabo.

Ῥύοντο, itidem pro ἐῤῥύοντο: præter. imperf. ejusd. verbi ῥύομαι.

Ῥυπόω, Ion. pleonasmo τοῦ ο, vel Ion. vocalis circumflexæ resolutione pro ῥυπῶ dicitur, ut ὁρόω pro ὁρῶ, βοόω pro βοῶ.

Ῥῦσαι, signif. φυλάξαι, est aor. 1 med. imper. a th. ῥύομαι.

Ῥῦσθαι, per synæresin pro ῥύεσθαι dici, tradunt Gramm. vett., quemadmodum λοῦσθαι quoque contr. Att. pro λούεσθαι usurpari novimus.

Ῥύτο, quod Hes. exp. ἐῤῥύσατο, ἔσωσεν, est præt. plusquamp. pass. ab eod. th. ῥύομαι, Ion. more s. poët. abjectum habens augm. pro ἔῤῥυτο, ut λύτο pro λέλυτο. Nisi quis per sync. ex ἐῤῥύετο vel ἐῤῥύσατο factum existimet, detracto itidem augm., ut λύτο ex ἐλύετο factum prædicant nonnulli.

Ῥωσθεὶς, partic. aor. 1 ἐῤῥώσθην, ex act. th. ῥώννυμι s. ῥόω, faciente præt. perf. pass. ἔῤῥωσμαι.

Ῥώσω, fut. 1 act. ejusd. th. ῥώννυμι s. ῥόω, ut χώννυμι s. χόω facit χώσω. Unde med. ῥώσομαι.

Σ.

Σαμαίνεται, ab Epicharmo usurpatum pro σφραγίζεται, teste Hes., Dor. est pro σημαίνεται, a Dor. itidem th. σαμαίνω pro σημαίνω.

Σαπὼν, partic. aor. 2 act. a th. σήπω faciente fut. 2 act. σαπῶ, ut λήχω λαχῶ, πλήσσω πλαγῶ. unde aor. 2 ἔσαπον, et pass. ἐσάπην, e quo inf. pass. σαπῆναι, et partic. σαπείς.

Σαρεῖ, fut. 1 act. verbi σαίρω, ut χαίρω facit χαρῶ. Utitur autem v. σαίρω Eur. Hec., dicens, Σαίρειν τε δῶμα, κερκίσιν τ' ἐφεστάναι. At σαροῖ, est a v. σαρόω, quod huic σαίρω est synon.

Σαφηνιῶ, fut. 1 act. verbi σαφηνίζω, Att. pro σαφηνίσω.

Σαχθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐσάχθην, ex act. th. σάττω.

Σάω ap. Hom. modo est 3 pers. præt. imperf. act., modo 2 præs. imper., per apoc. pro σάωζε, ut οὔτα pro οὔταε s. οὔταζε, a th. σαώζω. in imperf. autem Ion. habet augm. detractionem pro ἐσάω s. ἐσάωζε. Quanquam sunt qui imper. σάω Dor. esse dicant pro σάου, verso ου in ω more Dor., e th. pass. σάομαι, faciente imper. σάεο, σάου. Quin et 2 pers. præt. imperf. pass. ἐσαόμην eod. modo esse potest hoc σάω, detracto augm., pro ἐσάου.

Σβέσε, Ion. s. poët. augm. detractione pro ἔσβεσε, ut σβέσαν pro ἔσβεσαν aor. 1 act. verbi σβέννυμι ex inus. th. σβέω, faciente fut. 1 act. σβέσω, præt. perf. pass. ἔσβεσμαι, et aor. 1 pass. ἐσβέσθην, unde inf. σβεσθῆναι, partic. σβεσθεὶς, et fut. 1 pass. σβεσθήσομαι.

Σβήσομαι quoque esse dicitur fut. 1 med. verbi σβέννυμι e σβέω. Ego tamen puto id potius esse fut. 2 pass. ex aor. 2 ἔσβην. nam fut. 2 σβῶ facit aor. 2 ἔσβον, unde in pass. ἔσβην, e quo σβήσομαι. Certe fut. 1 act. σβήσω, vel aor. 1 ἔσβησα, nulla mihi occurrit mentio ap. Gr. Gramm. aut Lexicogrr.

Σεβάσθησαν, Ion. augm. detractione pro ἐσεβάσθησαν. aor. 1 pass. a th. σεβάζομαι.

Σεισθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐσείσθην, ex act. th. σείω faciente fut. 1 σείσω.

Σέσαγμαι, præt. perf. pass. verbi act. σάττω. Unde inf. σεσάχθαι.

Σεσαρυῖα, partic. fem. e præt. med. σέσαρα, derivato e σαίρω signif. ἀκουσίως μειδιῶ, s. ἀκούσιον μειδίαμα πάσχω. Dicitur etiam σεσηρυῖα. Varin.

Σεσεῖσθαι, præt. perf. pass. inf. a th. act. σείω faciente fut. 1 σείσω.

Σέσηπε, præt. perf. med. verbi act. σήπω, facientis fut. 2 non solum σαπῶ, sed et σηπῶ. unde partic. σεσηπυῖα.

Σέσηρα, vel potius σέσηρα, præt. med. verbi σαίρω, ut φαίνω facit πέφηνα s. πέφηνα, unde partic. σεσηρὼς,

et fem. σεσηρυῖα. pro quo paulo ante habuimus σεσαρυῖα. Quidam a σήρω derivare malunt. A

Σεῦα, Ion. augm. detractione pro ἔσευα: aor. 1 act. verbi σεύω, carens fut. litera characteristica, ut ἔχευα. Itidem med. σεύατο pro ἐσεύατο: unde partic. σευάμενος.

Σεύθω, per sync. pro σευάσθω usurpari ajunt Gramm. quidam recentiores. hoc autem σευάσθω est 3 pers. aor. 1 med. imp. σεῦαι, ex eod. th. σεύω.

Σέψασθαι, aor. 1 med. inf. a th. act. σέβω: pass. autem aor. 1 inf. ab eod. th. est σεφθῆναι.

Σήκασθεν, Bœot. sync. pro ἐσηκάσθησαν, abjecto simul augm. more Ion. aor. 1 pass. ind. a th. act. σηκάζω. Ap. Suid.

Σημανέω, Ion. vocalis circumflexæ resolutione pro σημανῶ. fut. 1 vel 2 act. verbi σημαίνω. Ab eod. et aor. 1 act. ἐσήμηνα, cujus inf. σημῆναι.

Σιγηθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐσιγήθην, a th. act. σιγάω faciente fut. 1 σιγήσω.

Σιγῆν, Dor. pro σιγᾶν. præs. inf. act. ab eod. th.

Σκαφθῆναι, aor. 1 pass. inf. a th. act. σκάπτω. B

Σκεδᾷ pro σκεδάσῃ per contr., exemto prius σ more Ion.: 2 pers. sing. fut. 1 med. a th. act. σκεδάννυμι s. σκεδάζω.

Σκήλῃ, quod Hom. usurpavit pro ξηράνῃ et σκελετὸν ποιήσῃ, Eust. ait esse potius a th. σκάλλω: aor. 1 act. subj. ut ψήλῃ a ψάλλω. nam si a σκέλλω esset, facere σκείλῃ, ut ἀνατέλλω ἀνατείλῃ, ἀγγέλλω ἀγγείλῃ. Veruntamen σκάλλω longe diversam habet signif. Ab ead. origine est opt. σκήλειε ap. Hes., exp. σκελετεύσειε, ξηράνειε: et inf. σκῆλαι, eand. habens expos.

Σκιόωντο, Ion. pro ἐσκιῶντο, abjecto primum augm., deinde pleonastice inserto ο, s. resoluta vocali circumflexa. præt. imperf. pass. verbi act. σκιάω.

Σκλῆναι, aor. 2 inf. a th. σκλῆμι, facto e σκλέω. unde et præt. perf. act. ἔσκληκα, e quo partic. ἐσκληκώς.

Σκοπιαζέμεν, Ion. s. Dor. pro σκοπιάζειν. inf. præs. act. a σκοπιάζω.

Σκυλῆναι, aor. 2. pass. inf. a th. σκύλλομαι.

Σκυλμανεῖς, fut. 1 act. a th. σκυλμαίνω. vel etiam fut. 2. C

Σμυγεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐσμύγην, ex act. th. σμύχω, faciente fut. 2 act. σμυγῶ, versa aspirata in mediam.

Σόεις, 2 pers. sing. poët. verbi σόω pro σώζω. a quo et in subj. est σόῃ pro σώζῃ. Et σόωσι pro σώζωσι. Hom. Ἢν γὰρ δή με σόωσι θεοὶ, καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι.

Σοῦ, imper. præs. pass. verbi σόομαι, per contr. e σόου. unde 3 pers. σούσθω, per contr. e σοέσθω: et 2 plur. σοῦσθε per contr. e σόεσθε. Alioqui σοῦ est etiam pronomen gen. casus, e nomin. σὺ vel σός.

Σπαλεὶς, Æol. pro σταλεὶς: q. e. partic. aor. 2 pass. a th. act. στέλλω faciente fut. 2 σταλῶ. Sic σπολὴν dicunt iid. pro στολήν.

Σπαρεὶς, partic. aor. 2 pass. ἐσπάρην, ex act. th. σπείρω faciente fut. 2 σπαρῶ.

Σπεῖο, Ion. pro σποῦ dicitur, resoluta primum diphthongo ου in εο, deinde inserto metri gratia ι. Est autem hoc σποῦ, præs. vel aor. 2 med. verbi poët. σπόμαι s. σπέομαι, signif. i. q. ἕπομαι. unde et aor. 2 ind. ἐσπόμην. D

Σπείομεν, itidem Ion. dicitur pro σπῶμεν, in aor. 2 act. subj. resoluta itidem vocali circumflexa ῶ in έω, deinde facta systole τοῦ ω, et inserto itidem metri causa ι, ut θείομεν pro θῶμεν: signif. autem σπείομεν Hesychio πορευθῶμεν, ἀκολουθήσωμεν, estque ab act. th. σπῶ.

Σπεῖσαι, aor. 1 act. inf. ab act. th. σπένδω faciente fut. 1 σπείσω, ex inus. th. σπείδω. Unde med. aor. 1 inf. σπείσασθαι, et partic. σπεισάμενος.

Σπένδεσκε, Ion. pro ἔσπενδε, abjecto primum augm. deinde annexo σκε. præt. imperf. act. ejusd. v. σπένδω.

Σπὲς, aor. 2 act. imper. a th. σπῶ, faciente fut. 1 σπήσω, aor. 2 ἔσπον, e quo factum est hoc σπὲς, pleonasmo τοῦ ς, pro σπὲ, ut σχὲς pro σχὲ, ad formam verborum in μι: nam τίθημι in aor. 2 imper. act. θὲς facit, ἵημι ἕς. Inde comp. ἐνίσπες: ambo signif. λέγε, εἰπέ. Porro videtur hoc th. σπῶ usurpatum esse pro ἕπω: ut præcedens σπῶ signif. ἀκολουθῶ, pro ἕπω: vel potius hæc duo ex illis duobus facta sunt.

Σπέσθαι, aor. 2 med. inf. a th. σπόμαι facto ex ἕπομαι, demto ε et ejus loco posito σ.

Σπέτε, 2 pers. plur. aor. 2 σπὲς, de quo paulo ante.

Σπόμενοι, partic. aor. 2 med. ἐσπόμην, e poët. v. σπόμαι facto ex ἕπομαι, ut paulo ante etiam annotavi in Σπέσθαι. unde comp. ἐπισπόμενος. Ambo ap. Hom.

Σταθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐστάθην, ex act. th. ἵστημι. e quo aor. est et inf. σταθῆναι, et fut. 2 σταθήσεται.

Στάθι pro στῆθι, ut πίμπλαθι pro πίμπληθι. præs. imper. act. a th. ἵστημι.

Σταῖμεν, σταῖτε, σταῖεν, Att. sync. pro σταίημεν, σταίητε, σταίησαν. ut θεῖμεν, θεῖτε, θεῖεν, pro θείημεν, θείητε, θείησαν. aor. 2 act. opt. a th. ἵστημι.

Σταλῆναι, aor. 2 pass. inf. ab act. th. στέλλω faciente fut. 2 act. σταλῶ, aor. 2 ἔσταλον. Unde partic. σταλείς.

Στάμεν, Ion. s. Dor. pro στάναι, ut στῆμεν pro στῆναι.

Στὰν, Bœot. sync., simul cum Ion. augm. detractione, pro ἔστασαν, ut βὰν pro ἔβασαν. aor. 2 act. ind. a th. ἵστημι.

Στὰς, partic. ejusd. aor. 2 ἔστην, ab eod. th.

Στείλαντο, aor. 1 med. verbi στέλλω, augmento carens pro ἐστείλαντο, more Ion.

Στείομεν, Ion. pro στῶμεν, resoluta primum vocali circumflexa ῶ in έω, deinde facta systole τοῦ ω, et inserto metri gratia ι, ut σπείομεν paulo supra pro σπῶμεν. aor. 2 act. subj. ab eod. th.

Στέομεν, itidem pro στῶμεν, Ion. vocalis circumflexæ ῶ resolutione in έω, et systole τοῦ ω.

Στερέσαι, poët. metri causa pro στερῆσαι. aor. 1 act. inf. a th. στερέω subserviente verbo στερίσκω.

Στερθέμεν, ap. Hes. legitur, exp. στερηθῆναι. Videtur igitur habere sync. simulque systolen pro στερηθῆμεν, quod Ion. s. Dor. est pro στερηθῆναι, ut βῆμεν pro βῆναι.

Στέρξαι, aor. 1 act. inf. a th. στέργω: e quo et partic. aor. 1 pass. στερχθείς. facit enim præt. perf. pass. ind. ἔστεργμαι, et aor. 1 ἐστέρχθην.

Στεῦται, Eust. per sync. factum ait e στεύεται: q. e. præs. pass. verbi act. στεύω facti e στέω pleonasmo τοῦ υ. Itidemque in imperf. στεῦτο pro ἐστεύετο, sublato simul augm. Exp. vero hoc στεῦτο alias διεβεβαιοῦτο, alias ὑπισχνεῖτο, alias ἵστατο. quæ primaria ejus est signif., utpote originem trahentis e στῶ.

Στέψας, partic. act. aor. 1, a th. στέφω faciente fut. 1 στέψω.

Στέωμεν, Ion. vocalis circumflexæ resolutione pro στῶμεν. aor. 2 act. subj. a th. ἵστημι.

Στήῃ pro σταίῃ, α verso in η et ι subscripto, ut φθήῃ pro φθαίῃ, teste Eust. Alii tamen pleonasmo τοῦ η pro στῇ dictum volunt. Illum sequendo, est opt.: hos autem, erit conjunct.: utrobique autem aor. 2 act. a th. eod.

Στῆναι, inf. ejusd. aor. 2 ἔστην, ex eod. th.

Στῆσαι, aor. 1 act. inf. ab eod. th., faciente fut. 1 act. στήσω, ex inus. v. στάω.

Στήτην, Ion. et poët. demto augm. pro ἐστήτην. 3 pers. dual. aor. 2 act. ind. ab eod. th.

Στήω, στήῃς, στήῃ, factum ajunt e στέω, στέῃς, στέῃ, quod Ion. habere diphthongi dissolutionem supra dixi: factum (inquam) ex eo ajunt ectasi τοῦ ε: vel etiam e στείω, στείῃς, στείῃ, verso ε in η et ι subscripto. quam formationem sequendo, ubique isti η subscr. ι fuerit, στήω, στήῃς, στήῃ.

Στίχε, aor. 2 act. imper. a th. στείχω faciente fut. 2 στιχῶ.

Στιχθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐστίχθην, ex act. th. στίζω.

Στορέσαι, aor. 1 act. inf. a th. στορέννυμι faciente fut. 1 στορέσω, e th. στορέω. In eod. aor. 1 act. ind. poët. στόρεσαν dicunt, Ion. detracto augm., pro ἐστόρεσαν: itidemque med. στορέσαντο pro ἐστορέσαντο.

Στρατόωντο, Ion. pro ἐστρατῶντο, demto primum augm., deinde vocali circumflexa resoluta, seu ο pleonastice inserto. præt. imperf. verbi στρατάομαι. A

Στραφῆναι, aor. 2 pass. inf. a th. act. στρέφω, faciente fut. 2 act. στραφῶ, aor. 2 ἔστραφον.

Στρεφθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐστρέφθην, ex eod. th.

Στύξαιμι, aor. 1 act. opt. a th. στυγέω, mutuante ipsum a στύγω. quanquam nonnulli sunt qui fut. 1 στύξω per contr. factum velint e στυγήσω, exemto η, et γ ac σ abeuntibus in ξ.

Σύθεν, Bœot. sync. et Ion. simul augm. detractione pro ἐσύθησαν. aor. 1 pass. ind. a th. σεύω vel σύω. unde partic. συθείς.

Σύθι, quod Hes. affert pro ἐλθὲ, metaplasmum habere videtur pro σύε, ut κλῦθι pro κλύε, πίθι pro πίε, et similia alia. ut sit præs. imper. ab eod. σύω.

Συμβάμεν, Dor. pro συμβῆναι. aor. 2 act. inf. a th. σύμβημι.

Συμποθὲν, partic. aor. 1 pass. συνεπόθην, a th. συμπίνω, faciente fut. 1 συμπόσω, ex inus. v. συμπόω. B

Συναγρόμενοι, partic. a poët. v. συνάγρομαι, quod metri causa factum est e συναγείρομαι.

Συνάρασθαι, aor. 1 med. inf. a th. act. συναίρω.

Συναρήρακται, præt. perf. pass. ind. ab act. th. συναράσσω. habet autem præter augm. Att. reduplicationem duarum initialium præs. literarum, ut ἀρήροται ab ἀρόω.

Συνέηκα, Ion. vocalis circumflexæ dissolutione pro συνῆκα. aor. 1 act. verbi συνίημι e συνέω, habens characteristicam fut. mutatam contra regulam in characteristicam præt. perf., ut ἔθηκα, ἔδωκα, ἤνεγκα, et similes alii aoristi.

Συνεθέμεθα et συνέθετο, sunt aor. 2 med. ind. ab act. th. συντίθημι.

Συνειλεγμένα, partic. præt. perf. pass. Att. pro συλλελεγμένα, a th. act. συλλέγω. Itidemque partic. præt. perf. act. ab eod. th. est συνειλεχὼς pro συλλελεχὼς, Att. augm. λε verso in ει.

Συνείληχας itidem pro συλλέληχας. præt. perf. act. verbi συλλαγχάνω e συλλήχω. Similiter συνειλόχασι Att. pro συλλελόχασι dicitur, q. e. præt. perf. act. verbi συλλέγω, habens Att. rursum ε mutatum in ο. C

Συνεισέφρησε, Att. sync. pro συνεισεφόρησε: aor. 1 act. verbi συνεισφορέω.

Σύνες, aor. 2 act. imper. a th. συνίημι. unde 2 plur. σύνετε.

Συνετιῶ, Att. fut. 1 verbi συνετίζω pro συνετίσω.

Σύνετο, aor. 2 med. indic. ab eod. th.

Συνῆκα, aor. 1 act. verbi συνίημι, ut paulo ante dixi in Συνέηκα.

Σύνθεο, Ion. exemto σ pro σύνθεσο, e quo postea contr. Att. fit σύνθου. est aor. 2 med. imper. a th. συντίθημι.

Συνιέμεν, Dor. vel Ion. pro συνιέναι: q. e. præs. inf. act. vel a th. συνίημι vel a σύνειμι signif. συμπορεύομαι.

Συνίουν, pro συνίεσαν, est præt. imperf. act. verbi συνίημι, mutuatitium a th. συνιέω.

Συνναίεσκε, Ion. pro συνέναιε, detracto primum augm., deinde annexo σκε. præt. imperf. act. verbi συνναίω. D

Συννενέαται, Ion. pro συννένηνται. præt. perf. pass. ex act. συννέω.

Συνοχωκότες, part. præt. perf. act. συνόχωκα, Ion. more carentis augm. et præter augm. habentis amissum etiam ι, prætereaque passi τροπὴν τοῦ η εἰς ω, pro συνῴχηκα, a th. συνοιχέω. Apud Il. B. de humeris Thersitæ, Κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε. Hes. habet συνοκωχότε, exp. συμπίπτοντες: quoniam (inquit) συνοκωχὴ dicitur ἡ σύμπτωσις. Etym. et Eust. e συνοχὴ faciunt v. συνοχόω, e quo partic. illud derivant. A quibus dissentire videtur Hes. e συνοίχω derivatum innuens. nam ex οἴχω innuit fieri præt. med. ᾦχα, et Att. reduplicatis initialibus literis præs. ὄχωκα, et addita præp. συνόχωκα.

Συρίσδω, Dor. pro συρίζω. Iid. συρίσδεν et συρίσδες pro συρίζειν et συρίζεις dicunt, exemto ι e vocali.

Συστῶ, aor. 2 act. subj. a th. συνίστημι. E quo et particip. aor. 1 pass. συσταθείς. facit enim præt. pass. συνέσταμαι, e quo aor. 1 συνεστάθην.

Συσχεθῇ, aor. 1 pass. subj. a th. συνέχω faciente fut. 1 συσχήσω, præt. perf. pass. συνέσχημαι, aor. 1 συνεσχέθην, facta systole vocalis longæ, ut in εὑρέθην. unde et partic. συσχεθείς.

Σύτο, præt. plusquamp. pass. verbi σύω s. σεύω, augm. carens pro ἔσσυτο, ut χύτο pro κέχυτο.

Σφαγεὶς, particip. aor. 2 pass. ἐσφάγην, ab act. th. σφάττω faciente fut. 2 σφαγῶ.

Σφαλῆναι, aor. 2 pass. inf. a th. σφάλλω faciente fut. 2 σφαλῶ. Ex eod. est aor. 2 pass. opt. σφαλεῖεν, Att. habens sync. pro σφαλείησαν.

Σφαραγεῦντο, Ion. s. Dor. ap. Hom. pro ἐσφαραγοῦντο, sublato etiam augm. præt. imperf. verbi σφαραγέομαι.

Σφῆλαι, aor. 1 act. inf. a th. σφάλλω. unde et partic. σφήλας.

Σχασθείην, aor. 1 pass. opt. a th. act. σχάζω, faciente fut. 1 σχάσω.

Σχέθε s. σχέθεν præt. imperf. act. verbi σχέθω, augmento carens pro ἔσχεθε.

Σχεθεὶς, particip. aor. 1 pass. ab act. th. ἔχω, faciente fut. 1 σχήσω, (e th. σχέω) et præt. pass. ἔσχημαι, aor. 1 pass. ἐσχέθην, facta systole vocalis longæ, ut in εὑρέθην. unde aor. inf. σχεθῆναι.

Σχέμεν, Ion. s. Dor. pro σχεῖν. aor. 2 act. inf. ab eod. th.

Σχέο, Ion. diphthongi dissolutione pro σχοῦ. aor. 2 med. imper. ab eod. th.

Σχὲς, pleonasmo τοῦ ς pro σχέ. aor. 2 act. imper. ab eod. Similiter σπὲς dicitur pro σπὲ, et ἐνίσπες pro ἐνίσπε, sequendo formam aor. 2 imper. vv. in μι, nimirum θὲς, ἕς.

Σχήσεσθαι, fut. 1 med. inf. ab eod. v. ἔχω, faciente fut. 1 act. σχήσω, ex inus. th. σχέω.

Σχισθῆναι, aor. 1 pass. inf. a th. act. σχίζω faciente præt. perf. pass. ἔσχισμαι.

Σχοίατο, Ion. pro σχοῖντο. aor. 2 med. optat. a v. ἔχω faciente fut. 2 σχῶ, ex inus. th. σχέω. Idem in aor. 2 act. facit σχοίην, Att. pro σχοῖμι, ut ποιοίην pro ποιοῖμι: e quo postea med. ille σχοίμην.

Σχόμενος, partic. aor. 2 med. ἐσχόμην, ex eod. th.

Σχοῦ, aor. 2 med. imp. ab eod.

Σχὼν, partic. aor. 2 act. ab eod.

Σώεσκε, Ion. pro ἔσωε, abjecto primum augm., deinde annexa Ion. illa syllaba σκε. præt. imperf. act. verbi σώω. quanquam nonnulli a σωέσκω derivare malunt. Ex eod. σώω est præt. imperf. pass. σώετο, itidem augmento carens pro ἐσώετο: aliis tamen id pro σώζετο usurpatum dicentibus per sync. Sed notandum est esse th. σώω alterius etiam signif.: a quo est præt. imperf. pass. σώοντο, quod Hes. exp. ὡρμῶντο, ἤρχοντο.

Σωθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐσώθην, facti ex 3 pers. præt. perf. pass. σέσωσται, demto σ a th. act. σώζω.

T.

Ταγεὶς, partic. aor. 2 pass. ἐτάγην, ex act. th. τάσσω s. τάττω, faciente fut. 2 act. ταγῶ.

Ταθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐτάθην, ex act. th. τείνω faciente præt. perf. act. τέτακα, tanquam e τάω. Inde et inf. ταθῆναι.

Τακεὶς, partic. aor. 2 pass. ἐτάκην, ex act. th. τήκω faciente fut. 2 act. τακῶ. unde aor. 2 ἔτακον, et pass. ἐτάκην: e quo fut. 2 τακήσομαι.

Τάμε, aor. 2 act. ind. augmento carens more Ion. et poët. pro ἔταμε. facit enim τέμνω fut. 2 ταμῶ, unde aor. ille 2 ἔταμον. e quo partic. ταμών. Aor. 2 pass. est ἐτάμην, unde in subj. est ταμῶ.

Ταμέει, Ion. diphthongi circumflexæ dissolutione pro ταμεῖ. itidemque ταμέειν pro ταμεῖν, in fut. 2 act. ejusd. v. τέμνω.

Τάρπημεν, Ion. et poët. augm. detractione pro ἐτάρπημεν: itidemque τάρπησαν pro ἐτάρπησαν. aor. 2 pass. ind. a th. act. τέρπω faciente fut. 2 act. ταρπῶ, mutato ε in α, ut in præcedenti ταμῶ. Legitur cum gen. ap. Hom. τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆ-

τος, pro Ad satietatem usque nos oblectavimus et exhilaravimus cibo potuque: vel etiam simpliciter Nos satiavimus. nam et inf. pass. hujus aor. exp. κορεσθῆναι simpliciter. Inepti autem sunt qui in his a τρέφω deformandis sese torquent. A

Ταρφθήμεναι, Dor. pro τερφθῆναι aor. 1 pass. inf. ab eod. th. habens præterea mutatum ε in α.

Ταφεὶς, partic. aor. 2 pass. ἐτάφην, ex act. th. θάπτω, faciente fut. 2 ταφῶ, propter seq. aspiratam priore conversa in tenuem, ut in aliis quoque fieri notum est. Itidem partic. aor. 2 act. est ταφών. Suntque qui Ion. esse putent harum cognatarum literarum enallagen. ii siquidem dicunt ἐνθαῦτα, κιθὼν, κύθρα, βάθρακος, pro ἐνταῦθα, χιτὼν, χύτρα, βάτραχος. Notandum porro est, hoc ταφὼν duplicem habere signif.: nonnunquam enim declarat i. q. θάψας, Qui sepelivit: nonnunquam i. q. θαμβήσας et ἔκστασιν παθών. In qua signif. sunt qui hoc partic. itidem a θάπτω derivent, signif. θαμβέω, nonnulli a θήπω. Vide et Τεθηπέναι inf.

Τεθαλυῖα, partic. fem. e τέθαλα præt. med. verbi θάλλω. B

Τεθεῖεν, Att. sync. pro τεθείησαν. aor. 1 pass. opt. ex aor. 2 ind. ἐτέθην. unde et partic. τεθείς.

Τέθεικα, præt. perf. act. indic. verbi τίθημι, Bœot. pro τέθηκα. nam id regulare est e fut. 1 act. θήσω. Itidemque in præt. perf. pass. τέθειμαι dicitur pro τέθημαι. ut εἷκα et εἷμαι pro ἧκα et ἧμαι, a th. ἵημι faciente fut. 1 act. ἥσω.

Τεθεληκέναι dici Alexandrinorum dialecto tradunt pro ἠθεληκέναι, in inf. præt. perf. act. a th. θέλω. Sed improbatur ejus usus.

Τέθηλα, metri gratia verso α in η dicitur pro τέθαλα, in præt. med. verbi θάλλω. Frequens ap. Hom., una cum partic. τεθηλώς.

Τεθηλάμεθα ap. Hes. legimus exp. ἀνεφύημεν. q. e. præt. perf. med. habens terminationem pass. ut ἐγρήγορθαι quoque ap. poët. reperimus pro ἐγρηγορέναι.

Τεθηπέναι, inf. præt. perf. med. τέθηπα, e quo et particip. τεθηπώς. secundum quosdam a v. θήπω, secundum alios e θάπτω, inter quos est Eust. C

Τεθήσατο, Ion. pleonasmo pro ἐθήσατο. aor. 1 med. verbi θάομαι, e quo supra Dor. inf. θῆσθαι: signif. autem ἐθηλάσατο.

Τέθναα, quidam κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν factum ajunt e τέθνηκα. simplicius tamen possumus dicere esse præt. perf. med. verbi inus. θνάω, ut ἔσταα est e στάω.

Τέθναθι, præs. imper. act. a th. τέθνημι, ut ἵσταθι ab ἵστημι. Apud Eust. τέθνατι scribitur, tenui posita loco aspiratæ ob immediate præcedentem aspiratam.

Τεθναίην, aor. 2 act. opt. anadiplasiasmum Ion. habens pro θναίην: e v. τέθνημι, facto e θνάω. e quo τέθνημι est 1 plur. τέθναμεν, infin. τεθνάναι, et particip. τεθνάς.

Τεθναῖμεν, τεθναῖτε, τεθναῖεν, Att. sync. pro τεθναίημεν, τεθναίητε, τεθναίησαν: plur. præcedentis τεθναίην.

Τεθνάκαμες, Dor. ap. Theocr. pro τεθνήκαμεν. de quo mox. D

Τεθνάμεν, Dor. pro τεθνάναι. inf. præs. act. ab eod. τέθνημι.

Τεθνᾶσι, per synæresin e τεθνάασι, ut βεβᾶσι e βεβάασι. De τέθναα autem (cujus 3 pers. plur. est hoc τεθνάασι) dixi paulo ante.

Τέθνασο, præs. imper. pass. e τέθναμαι, ut ἵστασο ex ἵσταμαι.

Τεθνειὼς, partic. præt. act. τέθνεια, quod sync. passum esse factumque e τέθνεικα ajunt. hoc autem τέθνεικα Bœot. esse volunt pro τέθνηκα, ut τέθεικα paulo supra pro τέθηκα: a th. θνήσκω faciente fut. 1 θνήσω e θνάω. Quod porro ad obliquos attinet hujus participii, sciendum est eos ap. Hom. efferri modo per ο, cum metri lex postulat, modo per ω, ut cum dicit, Ἐλπήνορα τεθνειῶτα. Idem in Τεθνηὼς accidit.

Τεθνεὼς quoque legitur ap. Suid. partic. e præt. τέθνεα habente τροπὴν, ut ἑστεὼς ex ἕστεα. Nisi pleonasmum τοῦ ε habere dicamus pro τεθνώς.

Τέθνηκα, præt. perf. act. verbi θνήσκω e θνάω.

Τεθνήξω, ap. Aristoph. legitur in Acharn. Est autem fut. 1 act. verbi τεθνήκω, facti more Siculo s. Syracusano e præt. τέθνηκα, ut πεφύκω e πέφυκα.

Τεθνήσω, fut. 1 act. verbi θνήσκω e θνάω, habens Ion. reduplicationem pro θνήσω. Nisi e τεθνάω derivare malis. Legitur ap. Suid.

Τεθνηὼς, partic. præt. perf. τέθνηκα, sync. habens pro τεθνηκώς. Ac quod de obliquis partic. τεθνειὼς dictum est, hoc hujus quoque obliquis accidere sciendum est, eos nimirum pro metri necessitate modo per ω proferri ab Hom., modo per ο, ut Od. Ο. Οὐκ ἔτι μέμνηται τεθνηότος, οὐδὲ μεταλλᾷ.

Τεθνὼς quoque per sync. dicitur pro τεθναὼς e τέθναα, ut in ἑστὼς quoque ex ἕσταα absorbetur α. De τέθναα autem supra dictum est.

Τεθορεῖν, anadiplasiasmo Ion. pro θορεῖν, ut λελαβέσθαι pro λαβέσθαι. Aor. 2 act. inf. a θόρω.

Τεθρᾶσθαι, Dor. pro τεθρῆσθαι: præt. perf. pass. inf. ab act. th. τίτρημι faciente fut. 1 τρήσω ex inus. τράω. Apud Varin. obscœnam habet signif. pro ὠχεῦσθαι, ut Terebrari quoque Lat.

Τεκτήνατο, aor. 1 med. verbi τεκταίνομαι, augmento carens pro ἐτεκτήνατο.

Τεκὼν, partic. aor. 2 act. a th. τίκτω, mutuante fut. 2 τεκῶ ab inus. th. τέκω. unde aor. 2 ἔτεκον.

Τελείετο, Ion. pro ἐτελεῖτο: præt. imperf. pass. ἀναύξητον, a th. poët. τελείω pro τελέω.

Τέλεσαν, itidem sine augm. pro ἐτέλεσαν: aor. 1 act. ind. a th. τελέω faciente fut. 1 τελέσω, retento ε.

Τελεῦντι, Dor. pro τελοῦσι, a τελέω.

Τεμῶ, fut. 1 act. verbi τέμνω: unde inf. τεμεῖν. Quanquam et fut. 2 hæc esse possunt. nam reperitur etiam aor. 2 τεμών. Med. fut. 1 vel 2 est τεμοῦμαι.

Τέξω, fut. 1 act. verbi τίκτω, mutuatitium ab inus. τέκω, unde et fut. τεκῶ. In med. fut. facit τέξομαι: at in pass. τεχθήσομαι.

Τέρπεο, Ion. dissolutione diphthongi pro τέρπου. præs. imper. pass. ab act. th. τέρπω. Dores pro eod. τέρπεο dicunt τέρπευ.

Τέρσετο, Ion. pro ἐτέρσετο. præt. imperf. pass. v. activi τέρσω. Alioqui τέρσω est et Æol. fut. 1 act. verbi τείρω, ut κέρσω a κείρω.

Τέρσηνε, itidem sine augm. pro ἐτέρσηνε. aor. 1 act. ind. a τερσαίνω.

Τεταγὼν, Ion. anadiplasiasmo pro ταγὼν, ut λελαβὼν pro λαβών. partic. aor. 2 act. a th. τάζω, derivato e τῶ signif. λαμβάνω, ut annotat Eust.

Τέτακα, præt. perf. act. indic. verbi τείνω, tanquam e τάω. Unde præt. pass. τέταμαι, e quo aor. 1 ἐτάθην.

Τετάραγμαι, præt. perf. pass. indic. verbi act. ταράσσω.

Τεταρπόμενος, Ion. et poët. anadiplasiasmo pro ταρπόμενος. partic. aor. 2 med. a th. act. τέρπω faciente fut. 2 act. ταρπῶ. Il. Ε. τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ Οἴνου καὶ σίτοιο, Cum ad satietatem usque amicum pectus oblectassent exhilarassentque vino et cibo.

Τετάχαται, Ion. pro τεταγμένοι εἰσί. præt. perf. pass. verbi act. τάσσω.

Τετεύχαται, itidem pro τετευγμένοι εἰσί. 3 pers. plur. præt. perf. pass. τέτευγμαι, facta ex 3 sing. τέτευκται, inserto α ante ται, et præcedente tenui versa in aspiratam. Sic in plusquamp. τετεύχατο pro τετευγμένοι ἦσαν. Ab act. th. τεύχω.

Τετευχῆσθαι, poët. pro ὡπλίσθαι, Armis instructum esse, quasi verbo τευχέω facto παρὰ τὰ τεύχη.

Τέτηκα, præt. perf. med. verbi τήκω, ut supra σέσηπα a σήπω, retenta vocali longa in futuro 2 et aor. 2.

Τετίημαι, ap. poët. pro τέτιμαι s. τετιμώρημαι. præt. perf. pass. tanquam a τιέω, facto e τίω, Punio, Ulciscor. Ab eod. v. est partic. τετιηὼς poët. habens sync. pro τετιηκὼς, ut κεκορηὼς pro κεκορηκὼς, et similia. unde plur. τετιηότες ap. Hom.

Τετιμένος, quidam per sync. pro τετιμημένος usurpatum ajunt, quod est partic. præt. perf. pass. a th. τιμάω. Sed quid vetat dicere esse partic. præt.

perf. pass. τέτιμαι, ex act. th. τίω? nec enim e longinquo petenda sunt quæ habemus in propinquo. A

Τέτλα, per apoc. pro τέτλαθι. præs. imper. act. a v. τέτλημι, ut τέθναθι a τέθνημι. Sunt tamen qui hæc aor. 2 esse dicant, habereque anadiplasiasmum Ion. pro τλᾶ et τλάθι.

Τετλαίην, præs. opt. act. ab eod. τέτλημι, ut τεθναίην a τέθνημι.

Τέτλαμεν, per sync. pro τετλάαμεν, ut τέθναμεν pro τεθνάαμεν: 1 pers. plur. præt. perf. τέτλαα: quod per sync. itidem et τροπὴν τοῦ η factum e τέτληκα dicunt, ego autem habeo pro præt. med. At τετλάμεν, est inf. Dor. pro τετλάναι, ut in eo ipso videbis.

Τετλάναι, præs. inf. act. ab eod., ut τεθνάναι a τέθνημι est. Atque ut Dor. et Æol. τεθνάμεν et τεθνάμεναι dicitur pro τεθνάναι, ita pro hoc τετλάναι itidem τετλάμεν et τετλάμεναι reperiri sciendum est.

Τετληὼς, Ion. sync. pro τετληκὼς, ut supra τεθνηὼς pro τεθνηκώς. partic. præt. perf. act. τέτληκα, e τλῆμι s. τλάω, faciente fut. 1 act. τλήσω. B

Τέτμηκα, præt. perf. act. verbi τέμνω ex inus. th. τμάω, ut κάμνω facit κέκμηκα e κμάω. Quidam tamen sync. habere volunt pro τετέμηκα. quod τετέμηκα factum esset e fut. τεμῶ, abeunte in præs., ut νενέμηκα e νεμῶ, κεχάρηκα e χαρῶ, et hujusmodi alia. Inde pass. præt. τέτμημαι, e quo partic. τετμημένος.

Τέτοκα, præt. perf. med. verbi τίκτω, e τέκω habente τροπὴν τοῦ ε εἰς ο, ut λέλογα et similia.

Τέτομα, præt. perf. med. verbi τέμνω, habens eand. τροπήν.

Τέτορα, itidem præt. med. verbi vel τείρω vel τορέω. Item τέτορα ap. Hesiod. poët. nom. numerale est pro τέσσαρα.

Τέτραμμαι, præt. perf. pass. indic. a th. act. τρέπω, habens τροπὴν τοῦ ε εἰς α, ut ἔστραμμαι et similia alia. Unde infin. τετράφθαι, et partic. τετραμμένος. C

Τετράφαται, Ion. pro τετραμμένοι εἰσί. ut supra τετάχαται et τετεύχαται. præt. perf. pass. indic. ab eod. v. τρέπω.

Τετράψομαι, fut. paulo p. ejusd. th. e τέτραψαι 2 pers. præt. pass.

Τετρήγει, pro τεταράγει s. ἐτεταράγει usurpant poëtæ, facta sync. alterius α, et alterius τροπῇ εἰς η. præt. plusquamperf. med. verbi ταράττω. Hom. Τετρήγει δ' ἀγορή. i. e. ἐτετάρακτο. Etym.

Τέτρηνε, aor. 1 act. ind. augmento carens pro ἐτέτρηνε: a th. τετραίνω. unde et partic. τετρήνας ap. Lycophr.

Τετρήχει, præt. plusquamp. med. verbi poët. τρήχω signif. τραχύνομαι. unde partic. τετρηχὼς, et fem. τετρηχυῖα. Varin.

Τετρίγει, præt. plusquamp. med. verbi τρίζω. Unde partic. τετριγὼς, cum suo fem. τετριγυῖα.

Τέτροφα, Att. præt. perf. act. verbi τρέφω, ut κέκλοφα a κλέπτω, et πέπομφα a πέμπω, mutato ε in ο.

Τέτρυμαι, præt. perf. pass. verbi act. τρύω. D

Τέτρωμαι, præt. perf. pass. verbi act. τιτρώσκω, mutuo sumtum ab inus. τρόω. Unde partic. τετρωμένος.

Τέτυγμαι pro τέτευγμαι dicitur ἀποβολῇ τοῦ ε, ut πέπυσμαι pro πέπευσμαι præt. perf. pass. verbi act. τεύχω. Nisi quis a τύκω derivare malit. Unde inf. τετύχθαι et partic. τετυγμένος.

Τετύκοντο, aor. 2 med. ind., Ion. habens anadiplasiasmum pro ἐτύκοντο, ut λελάβοντο pro ἐλάβοντο. Sunt qui e τεύχω derivent. verum cum id facere deberet aor. 2 med. τετύχοντο, e fut. 2 τυχοῦμαι, ideo magis consentaneum est ut formemus a v. τύκω, quod Hes. affert pro ἑτοιμάζω. Similiter in act. v. τετυκεῖν pro τυκεῖν, est aor. 2 inf. ab eod. th.

Τετύχηκα, præt. perf. act. ind. verbi τυγχάνω e τυχέω. Unde particip. τετυχηκώς.

Τετύχῃσι, Ion. pro τύχῃ, primum anadiplasiasmo, dein paragoge: aor. 2 act. subj. ab eod. τυγχάνω ex inus. th. τυχέω.

Τετύχθαι, infin. præt. perf. pass. a th. act. τεύχω, demto ε e diphthongo: vel potius e v. τύκω, cujus meminisse Hes. jam dixi. At τετύχθω est imper. ejusd. præt. ab eod. th.

Τεχθῆναι, aor. 1 pass. inf. a th. τίκτω faciente fut. 1 act. τέξω, ex inus. v. τέκω. Inde et fut. 2 pass. τεχθήσομαι.

Τῆ, imper. præs. verbi vel τάω, α et ε contractis in η, ut ζῆ pro ζάε reperimus: vel τῆμι, per apoc., ut τλῆ pro τλῆθι. signif. autem λάβε ap. Hom., cum ait, Κύκλωψ, τῆ πίε οἶνον.

Τηλεθόωσα κόμη ap. Hom. pleonasmo poët. τοῦ ο pro τηλεθῶσα: quod est particip. præs. fem. e v. poët. τηλεθάω derivato e θάλλω.

Τίθεαι, Ion. exemto σ pro τίθεσαι. 2 pers. verbi τίθεμαι.

Τιθέαμεν, epenthesi τοῦ α pro τίθεμεν, ut διδόαμεν pro δίδομεν. Eust.

Τιθέαται, Ion. itidem pro τίθενται. 3 plur. ejusd. th.

Τιθέῃσι, Ion. itidem pro τιθῇ. resoluta primum circumflexa diphthongo ῇ in έῃ, deinde annexa illa paragoge σι. præs. subj. act. a τίθημι.

Τίθει, præs. imper. act. ab eod. th., mutuo sumtum e τιθέω, pro τίθετι.

Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, Att. sync. pro τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν. præs. opt. act. ab eod.

Τιθείμεναι, assumto metri gratia ι pro τιθέμεναι. Eust.

Τίθεμμι, Æol. dici tradunt pro τίθημι. Itidemque τίθεντι pro τιθεῖσι.

Τιθήμεναι, ectasi poët. dicitur pro τιθέμεναι: q. e. Dor. inf. verbi τίθημι pro τιθέναι. Verum et τιθήμενος in partic. reperitur pro τιθέμενος, itidem ectasi illa poët. verso ε in η, metro ita postulante.

Τίνεσκε, Ion. pro ἔτινε, detracto primum augm., deinde annexa particula σκε. præt. imp. act. verbi τίνω.

Τισαίατο, Ion. pro τίσαιντο. aor. 1 med. verbi τίομαι, Ulciscor, Punio; facit enim id fut. 1 med. τίσομαι. Inde inf. τίσασθαι.

Τλάθι, imper. præs. act. a th. τλῆμι.

Τλαίην, opt. præs. act. ab eod.: ut ἱσταίην.

Τλὰς, partic. præs. act. ab eod.

Τλῆναι, aor. 2 act. inf. ab eod.; ut στῆναι ab ἵστημι.

Τλήσω, ejusd. v. est fut. 1 act., mutuo sumtum ex inus. th. τλάω.

Τμάγεν, Ion. augm. detractione et Bœot. sync. dicitur pro ἐτμάγησαν, in aor. 2 pass. indic. a th. act. τμήγω s. τμήσσω, faciente fut. 2 act. τμαγῶ. Alioqui τμάγεν Ion. itidem augm. detractione posset esse pro ἔτμαγε, in aor. 2 act., 3 nimirum pers. sing. e 1 ἔτμαγον.

Τμηγεὶς, partic. ex aor. 2 ἐτμήγην, ab eod. th. τμήγω s. τμήσσω, retinente η in fut. 2, quemadmodum πλήττω notum est facere non solum πλαγεὶς, sed etiam πληγείς.

Τμηθεῖσα, itidem partic. fem. aor. 1 pass. ἐτμήθην, ex act. th. τέμνω, faciente præt. act. τέτμηκα, et pass. τέτμημαι. de quibus supra.

Τμήσω, fut. 1 act. ejusd. v. τέμνω, mutuatitium ab inus. τμάω, ut κάμνω e κμάω sua tempora mutuatur. Τμήξω autem est fut. verbi τμήγω s. τμήσσω.

Τραγεῖν, aor. 2 act. inf. a th. τρώγω faciente fut. 2 τραγῶ, verso ω in α, ad corripiendam penult. quæ in fut. 2 et aor. 2 plerumque brevis est.

Τραπείομεν, Ion. pro τραπῶμεν dicunt Poëtæ, resoluta primum vocali circumflexa ῶ in εω, deinde facta systole τοῦ ω, et metri causa inserto ι: aor. 2 pass. subj. a th. τρέπω faciente fut. 2 act. τραπῶ, mutato ε in α, ut στέλλω σταλῶ. Ejusd. aor. 2 pass. inf. est τραπῆναι, et partic. τραπείς: et in med. τραπέσθαι ac τραπόμενος.

Τράπεν, Ion. augm. detractione pro ἔτραπεν. aor. 2 act. a th. τρέπω faciente fut. 2 τραπῶ, verso ε in α. Potest τράπεν Ion. itidem augm. detractione et præterea Bœot. sync., esse etiam aor. 2 pass. ind.

pro ἐτράπησαν, ut τμάγεν paulo supra pro ἐτμάγησαν. A

Τράφεν, Ion. augm. detractione et Bœot. sync. dicitur pro ἐτράφησαν, ut τμάγεν supra pro ἐτμάγησαν. aor. 2 pass. ind. a th. act. τρέφω, faciente fut. 2 act. τραφῶ, mutato ε in α, ut τρέπω τραπῶ. Est etiam hoc idem τράφεν aor. 2 act. e fut. 2 τραφῶ, augm. itidem carens pro ἔτραφεν, e 1 pers. ἔτραφον.

Τρέσσαν, Ion. et poët. pro ἔτρεσαν, abjecto primum augm., deinde geminato σ metri causa. aor. 1 act. ind. a th. τρέω, faciente fut. 1 act. τρέσω, retento ε, ut τελέω τελέσω.

Τρέφοιν, præs. optat. act. per sync. pro τρεφοίην, quod Att. est pro τρέφοιμι. Ita Etym., afferens ex Eur. hunc hujus τρέφοιν usum, Ἄφρων ἂν εἴην εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας.

Τριαχθῆναι, aor. 1 pass. inf. a th. act. τριάσσω.

Τρομεοίατο, Ion. pro τρομέοιντο. præs. opt. pass. ab act. τρομέω.

Τροχόωσαι, Ion. itidem s. poët. pleonasmo τοῦ ο pro τροχῶσαι. partic. præs. a th. τροχάω. B

Τρωθῇ, aor. 1 pass. subj. a th. act. τιτρώσκω faciente fut. 1 τρώσω, ex inus. th. τρόω.

Τρώσω, fut. 1 act. verbi τιτρώσκω, ex inus. th. τρόω.

Τυπτήσεις, Att. pro τύψεις, e τύπτω formato th. τυπτέω.

Τυπτόντων, itidem Att. pro τυπτέτωσαν: partic. præs. gen. plur. posito loco 3 pers. plur. imper. præs. act., ut ἀγγελλόντων iid. dicunt pro ἀγγελλέτωσαν.

Τυφθεῖμεν, τυφθεῖτε, τυφθεῖεν, Att. sync. pro τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν. aor. 1 pass. opt. a th. act. τύπτω.

Τυχθεὶς, particip. pass. aor. 1 ἐτύχθην, e th. τεύχομαι, deposito ε e diphthongo, vel potius e τύκομαι, cujus Hes. meminit.

Τυχὼν, partic. aor. 2 act. ἔτυχον, a th. τυγχάνω faciente fut. 2 τυχῶ ex inus. v. τυχέω. E quo th. est et in ind. modo τύχε pro ἔτυχε, poët. et Ion. demto augm. E τυχέω autem est fut. 1 act. τυχήσω. C

Τυψάντων, Att. pro τυψάτωσαν, ut paulo supra τυπτόντων pro τυπτέτωσαν.

Τυψοῦντι, Dor. pro τύψουσι. fut. 1 act. verbi τύπτω.

Υ.

Ὑββάλλειν, Æol. sync. pro ὑποβάλλειν dicitur, ut καββάλλειν pro καταβάλλειν, exemto ο, et π in β mutato propter sequens β. Eust. annotat hanc λέξιν a quibusd. ψιλοῦσθαι.

Ὑπείρεχον, Ion. s. poët. metri causa inserto ι pro ὑπερεῖχον, demto etiam augm.: præt. imperf. act. verbi ὑπερέχω.

Ὑπελύσαο, Ion. contr. dissolutione pro ὑπελύσω. 2 pers. sing. aor. 1 med. ind. ab act. th. ὑπολύω.

Ὑπεμνήμυκε, Eust. diplasiasmo et pleonasmo usurpatum scribit pro ὑπήμυκε, a th. ὑπημύω, significareque ait τεταπείνωμαι, καταβέβλημαι. Idem tradit Etym. D

Ὑπερασπιῶ, Att. pro ὑπερασπίσω. fut. 1 act. verbi ὑπερασπίζω.

Ὑπέσταν, Bœot. sync. pro ὑπέστησαν. aor. 2 act. ind. a th. ὑφίστημι.

Ὑπεσχόμην, aor. 2 med. ind. a th. ὑπισχνέομαι, mutuante fut. 2 ὑποσχοῦμαι ex inus. th. ὑποσχέω. e quo habet et fut. 1 ὑποσχήσω, e quo præt. perf. pass. ὑπέσχημαι.

Ὑπῆρμαι, præt. perf. pass. ind. ex act. th. ὑπαίρω. Unde partic. ὑπηρμένος.

Ὑπῆρξα, aor. 1 act. ind. a th. ὑπάρχω: cujus præt. perf. act. est ὑπῆρχα.

Ὑπόσχεο, Ion. diphthongi dissolutione pro ὑπόσχου. aor. 2 med. imper. a v. ὑπισχνέομαι vel ὑπέχω faciente fut. 2 med. ὑποσχοῦμαι ex ὑποσχέω. e quo facit et fut. 1 ὑποσχήσομαι.

Ὑσθῆναι, aor. 1 pass. inf. a th. act. ὕω faciente fut. 1 act. ὕσω.

Ὑφεῖμαι, præt. perf. pass. verbi act. ὑφίημι. unde partic. ὑφειμένος.

Ὑφελοίατο, Ion. pro ὑφέλοιντο. aor. 2 med. opt. a th. ὑφαιρέω faciente fut. 2 act. ὑφελῶ, ex inus. th. ὑφέλω.

Ὕφεσθε, 2 pers. plur. aor. 2 med. vel in ind. vel in imper. a th. act. ὑφίημι.

Ὑφῆκα, aor. 1 act. ind. ab eod. th.

Ὑφῆναι, aor. 1 act. inf. a th. ὑφαίνω. unde et med. aor. 1 ὑφηνάμην.

Ὑφίητι, Dor. pro ὑφίησι, ut τίθητι pro τίθησι, a th. ὑφίημι, ut annotat Varin. A quo th. est et inf. act. ὑφιέναι, et partic. ὑφιείς.

Ὑφόωσι, Ion. pleonasmo τοῦ ο pro ὑφῶσι, a th. act. ὑφάω.

Ὑφύφασται, præt. perf. pass. ind. a th. act. ὑφυφαίνω faciente præt. perf. pass. ὑφύφασμαι, ut φαίνω πέφασμαι. Zenodot. ap. Etym.

Φ.

Φάανθεν, pro ἐφάνθησαν dicitur primum Ion. augm. detractione, deinde poët. pleonasmo τοῦ α, et tertio Bœot. sync.: aor. 1 pass. ind. a th. φαίνω. Similiter φαάνθη pro ἐφάνθη, Ion. habet th. amissionem et poët. pleonasmum τοῦ α.

Φαγεῖν, aor. 2 act. inf. a th. vel φάγω vel φήγω, faciente fut. 2 act. φαγῶ. Referunt ad v. τρώγω vel ἐσθίω.

Φάγεσαι pro φαγῇ more quodam peculiari usurpatum reperitur. 2 pers. sing. fut. φάγομαι, de quo nunc dicetur. Itidemque φάγεται pro φαγεῖται.

Φάγομαι, pro φαγοῦμαι dicitur correpta penult. et translato accentu, ut πίομαι supra habuimus pro πιοῦμαι. et ἔδομαι pro ἐδοῦμαι. fut. 2 med. verbi act. φάγω s. φήγω.

Φάγωντι ap. Theocr. Dor. pro φάγωσι. aor. 2 act. subj. ab eod.

Φάθι, præs. imper. act. a th. φημὶ, ut ἵσταθι.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, Att. sync. pro φαίημεν, φαίητε, φαίησαν. aor. 2 act. opt. ab eod. φημί.

Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο dicitur, demto primum augm., deinde inserta syllaba σκε. præt. imperf. pass. verbi φαίνομαι. Nisi a φαινέσκομαι derivare malis.

Φαμὶ, Dor. pro φημί.

Φὰν, Ion. augm. detractione et sync. Bœot. pro ἔφασαν s. ἔφησαν. aor. 2 act. ind. a th. φημί.

Φάναι, inf. præs. vel aor. 2 act. ab eod., ut ἱστάναι et στάναι. At φᾶναι est aor. 1 act. inf. a φαίνω, ut μιᾶναι a μιαίνω. pro quo et φῆναι dicitur: facit enim aor. 1 ind. et ἔφανα et ἔφηνα.

Φανεὶς, partic. ex ἐφάνην, aor. 2 pass. verbi φαίνω facientis fut. 2 φανῶ.

Φάνεσκε, Ion. pro ἔφανε, demto augm. et inserto σκε. aor. 2 act. ab eod.

Φανήῃ, pleonasmo τοῦ η pro φανῇ. aor. 2 pass. subj. a th. act. φαίνω. In eod. aor. 2 ind. φάνη poët. et Ion. dicitur pro ἐφάνη: et in duali φανήτην pro ἐφανήτην. Ab eod. est imper. φάνηθι, et inf. φανῆναι.

Φανθεὶς, partic. aor. 2 pass. ἐφάνθην, ab eod. th.

Φαντὶ, Dor. pro φασί. 3 pers. plur. verbi φημί.

Φάο, Ion. pro ἔφασο, demto primum augm., deinde exemto σ: 2 pers. aor. 2 med. ἐφάμην, e th. φημί. Item aor. 2 med. imper. itidem pro φάσο. Hom. φάο μηδ' ἐπίκευθε, Dic nec celes.

Φὰς, partic. aor. 2 act. ἔφην, ab eod. th.

Φάσθαι, inf. ex ἐφάμην, aor. 2 med. ejusd. th.

Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ, Dor. pro φήσω, φήσεις, φήσει. fut. 1 act. ab eod. φημὶ, faciente fut. 1 φήσω, ex inus. th. φάω.

Φάτο, 3 pers. sing. aor. 2 med. ἐφάμην, ab eod. th. At φατὶ Dor. esse tradunt pro φησὶ, ab eod.

Φέρεσκον, Ion. pro ἔφερον, demto augm., et inserta syllaba εσκ. præt. imperf. act. verbi φέρω.

Φερόμεθεν, Æol. pro φερόμεθα dici, ab eod. th. tradit Etym.

Φῆ, Ion. augmenti detractione pro ἔφη. præt. imperf. vel aor. 2 act. verbi φημί.

Φῇ, autem, cum ι subscripto, est præs. subj., vel aor. 2 ab eod.

Φήῃ, pro eod. φῇ dicitur, pleonasmo τοῦ η, ut στήῃ pro στῇ.

Φῆν, Ion. augmenti detractione pro ἔφην, itidemque φῆς pro ἔφης, et sic deinceps. præt. imperf. vel aor. 2 act. ab eod. φημί.

Φῆναι, aor. 2 act. inf. ab eod. th. φημὶ, ut στῆναι ab ἵστημι. At φῆναι, cum ι subscripto, est aor. 1 act. inf. a th. φαίνω faciente aor. 1 act. ἔφηνα. Supra φάναι pro utroque horum.

Φῇς, 2 pers. sing. præs. φημὶ, præter morem aliorum vv. in μι habens subscriptum ι. Φῆς autem ἀναύξητον pro ἔφης, est 2 pers. sing. præt. imperf. vel aor. 2 act. ἔφην, ab eod. th.

Φήσειε, aor. 1 act. opt. ab eod. th. faciente fut. 1 act. φήσω, e φάω.

Φῆσθα, Ion. augmenti detractione et Æol. paragoge dicitur pro ἔφης, ab eod.

Φῇσι, Ion. paragoge pro φῇ. præs. vel aor. 2 subj. ab eod. At φησὶ, est 3 sing. a præs. φημί.

Φήσω, fut. 1 act. ind. ejusd. φημὶ, ex inus. th. φάω.

Φθαίη, aor. 2 act. opt. ab inus. th. φθῆμι, ut σταίη ab ἵστημι. Refertur ad v. φθάνω.

Φθάμενος, partic. aor. 2 med. ἐφθάμην, ex eod. φθῆμι, ut πτάμενος ab ἵπτημι.

Φθάναι, aor. 2 act. inf. ab eod. φθῆμι, ut στάναι ab ἵστημι, et φάναι a φημί.

Φθαρεὶς, partic. ex aor. 2 ἐφθάρην, ab act. th. φθείρω, faciente fut. 2 act. φθαρῶ.

Φθάρθι, quidam e recentioribus positum ajunt pro φθάρθητι per sync.: est autem hoc φθάρθητι, imper. aor. 2 pass. ab eod. φθείρω faciente præt. perf. pass. ἔφθαρμαι.

Φθὰς, partic. ex aor. 2 ἔφθην, ut στὰς ab ἔστην. ab inus. th. φθῆμι.

Φθάσω, fut. 1 act. verbi φθάνω, tanquam e φθάω. Unde aor. 1 ἔφθασα, cujus opt. φθάσεια, inf. φθάσαι, partic. φθάσας.

Φθείμην, φθεῖο, φθεῖτο, aor. 2 med. opt. a φθῆμι facto e φθέω, i. q. φθίνω, ut quidem tradunt nonnulli e recentioribus.

Φθείομεν, Ion. pro φθῶμεν, resoluta primum vocali circumflexa ῶ in εω, deinde facta systole τοῦ ω, et inserto ι metri causa. aor. 2 act. subj. a th. φθῆμι: ut θείομεν pro θῶμεν, a τίθημι.

Φθέῤῥω, Æol. th. pro φθείρω, unde fut. 1 φθέρσω.

Φθέωμεν, Ion. vocalis circumflexæ ῶ resolutione in έω, pro φθῶμεν. aor. 2 act. subj. a th. φθῆμι.

Φθῆ, Ion. augmenti detractione pro ἔφθη. aor. 2 act. ind. a th. φθῆμι. At φθῇ est aor. 2 act. subj. ab eod.

Φθήῃ dici pro φθαίη, ut στήῃ pro σταίη, α verso in η et subscripto ι, scribit Eust. Atque ita erit aor. 2 act. opt. ad eod. th. φθῆμι. Alii tamen subj. modi esse volunt et ejusd. temporis, dicentes esse pleonasmum τοῦ η pro φθῇ, scribentesque φθήῃ.

Φθῆσε, Ion. augmenti detractione dicitur pro ἔφθησε: aor. 1 act. ind. ab eod. φθῆμι faciente fut. 1 φθήσω, e φθάω, unde et fut. 1 med. φθήσονται.

Φθῇσι, Ion. paragoge τοῦ σι pro φθῇ. 3 pers. sing. aor. 2 subj. φθῶ, ex eod. φθῆμι.

Φθίμενος per sync. pro φθιόμενος: partic. a th. φθίομαι.

Φθίσθαι, per sync. ajunt itidem usurpatum esse pro φθίεσθαι. potest tamen esse etiam inf. præt. perf. pass. ab eod. φθίομαι, augmento carens, pro ἐφθίσθαι.

Φθίσθω, itidem per sync. factum ajunt e φθιέσθω. præs. imper. a v. φθίομαι.

Φθίσω, fut. 1 act. verbi φθίω. unde inf. fut. 1 med. φθίσεσθαι.

Φίλατο, Ion. demto augm. pro ἐφίλατο. præt. imperf. pass. verbi φίλαμαι ex act. φίλημι: quorum tamen utriusque nullus est usus. Alii per sync. malunt e φιλήσατο factum esse, et tunc esset aor. 2 med. verbi act. φιλέω.

Φιλέεσκε, Ion. pro ἐφίλεε, demto primum augm., deinde annexa syllaba σκε.

Φιλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, a th. eod.

A **Φιλήμεναι**, Ion. itidem s. Dor. pro φιλῆναι, e th. φίλημι, ut tradit Eust. Alii ectasin habere dicunt pro φιλέμεναι, quod Dor. itidem est pro φιλεῖν, a th. φιλέω.

Φιμωθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐφιμώθην, a th. act. φιμόω.

Φλεγεθοίατο, Ion. pro φλεγέθοιντο. præs. optat. pass. a th. φλεγέθω.

Φλεγεὶς, partic. aor. 2 pass. ἐφλέγην, a th. act. φλέγω.

Φλεγμῆναι, aor. 1 act. inf. a th. φλεγμαίνω faciente aor. 1 ind. ἐφλέγμηνα, ut φαίνω ἔφηνα.

Φλεγοίατο, præs. optat. pass. Ion. pro φλέγοιντο, ex act. th. φλέγω.

Φλεχθεὶς, aor. 1 pass. partic. ex eod. th. φλέγω. Similiter in inf. ejusd. aor. 1 φλεχθῆναι dicitur. facit enim φλέγω fut. 1 act. φλέξω, præt. perf. pass. πέφλεγμαι, e cujus 3 pers. πέφλεκται fit aor. 1 pass. ἐφλέχθην.

Φοβεύμενος, Ion. s. Dor. pro φοβούμενος: partic. a
B th. φοβέομαι

Φορῆναι, aor. 1 act. inf. a th. φοραίνω.

Φράδε, aor. 2 act. imper. a th. φράζω faciente fut. 2 act. φραδῶ. Est et aor. 2 act. ind. augmento carens pro ἔφραδε. ab eod. th.

Φράζεσκε, Ion. pro ἔφραζε, demto primum augm., deinde annexa paragoge σκε. præt. imperf. act. ejusd. φράζω.

Φράζεο et **φράζευ**, Ion. pro φράζου. præs. imper. pass. ab eod.

Φρασαίατο, Ion. itidem pro φράσαιντο. aor. 1 med. opt. ab eod.

Φραχθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐφράχθην, ab act. th. φράσσω s. φράττω.

Φρεῖν, per sync. pro φέρειν s. φορεῖν. Ex eod. φορέω est fut. 1 act. φρήσω, habens et ipsum sync. At φρὲς est aor. 2 act. imper. a th. φρῆμι, ut σχὲς e σχῆμι, θὲς e τίθημι. Nisi id φρὲς pleonasm. τοῦ ς habere velis pro φρὲ, ex eod. th. φρέω, sicut εἰπὲ ex ἔπω.

C **Φρῶ**, per contr. e φρέω: hoc autem per sync. e φορέω factum est. Th. est præs. temporis.

Φῦ, Ion. augm. detractione pro ἔφυ. aor. 2 act. ind. a th. φῦμι.

Φῦντο, itidem pro ἔφυντο, demto augm.: præt. imperf. pass. e th. φῦμαι facto ex act. φῦμι. Possit etiam esse præt. plusquamp. pass. pro πέφυντο s. ἐπέφυντο, a th. act. φύω, ut χῦντο pro κέχυντο s. ἐκέχυντο e χύω.

Φὺς, φύντος, partic. aor. 2 act. ἔφυν, e th. φῦμι.

Φωνεῦντα, Dor. s. Ion. pro φωνοῦντα, partic. præs. act. e th. φωνέω.

Φωχθεὶς, partic. aor. 1 pass. ἐφώχθην, ex act. th. φώγνυμι s. φώγω.

X.

Χάδε s. **χάδεν**, Ion. augm. detractione pro ἔχαδε. aor. 2 act. ind. a th. χάζω faciente fut. 2 act. χαδῶ, et aor. 2 ἔχαδε. Alioqui χάδε potest esse
D etiam imper. aor. 2 act. ab eod.

Χαδέειν, Ion. diphthongi circumflexæ resolutione pro χαδεῖν. aor. 2 act. inf. ab eod. th.

Χάζεο et **Χάζευ**, Ion. et Dor. pro χάζου. præs. imper. pass. ab eod. χάζω.

Χανεῖν, aor. 2 act. vel fut. 1 aut 2 act. inf. a th. χαίνω, faciente χανῶ in utroque fut. act. E quorum postremo, aor. 2 ἔχανον, unde opt. χάνοιμι, et subj. χάνω, et partic. χανών: fut. med. est χανοῦμαι, unde partic. χανούμενος.

Χαρεὶς, partic. aor. 2 pass. ἐχάρην, ex act. th. χαίρω faciente utrumque fut. χαρῶ, et ex horum postremo aor. 2 ἔχαρον. Porro ex ἐχάρην est χάρη 3 pers. sing. augmento carens more poët. pro ἐχάρη. Inde et imper. χάρηθι, opt. χαρείην, subj. χαρῶ, inf. χαρῆναι: necnon fut. 2 pass. χαρήσομαι.

Χέαι, aor. 1 act. ind. a th. act. χέω. contra regulam pro χεῦσαι. nam aor. 1 act. ind. facit primum χεῦαι, abjecta characteristica fut., e quo postea hoc χέαι, exemto præterea υ. Sic κῆαι pro καῦσαι

usurpatum est. Ex eod. aor. est partic. *χέας*: et A *χέασθαι*, *χεάμενος*.

Χείσεται, fut. 1 med. ind. a v. inus. *χείω* signif. *χωρῶ*, ut cum alii tradunt, tum Eust.

Χευάντων, Att. pro *χευάτωσαν*: posito gen. plur. participii aor. 1 act. pro 3 pers. plur. aor. 1 act. imper. modi. Ambo sunt e th. *χέω* faciente fut. 1 *χεύσω*, aor. 1 *ἔχευσα*, et demto *σ* *ἔχευα*.

Χεύσω, fut. 1 act. ind. a th. *χέω*. assumsit autem *υ* cum *σ* fut. illud, ut *ῥέω* facit *ῥεύσω*, *πνέω πνεύσω*, et alia hujusmodi vv. bisyllaba in *εω* terminata.

Χλιήνας, partic. aor. 1 act. a th. *χλιαίνω*. E quo th. est *χλιανθεὶς*, partic. ex aor. 1 pass. *ἐχλιάνθην*, facto e præt. perf. pass. *ἐχλίαμμαι*.

Χολωσέμεν et Χολωσέμεναι, Dor. sunt pro *χολῶσαι*. aor. 1 act. inf. a th. *χολόω*, faciente fut. 1 *χολώσω*.

Χρανθεὶς, partic. aor. 1 pass. *ἐχράνθην*, ex act. th. *χραίνω*, faciente præt. perf. pass. *κέχρανται*, e quo aor. ille.

Χρεώμενος, Ion. vocalis circumflexæ *ω̃* resolutione in B *εω*, pro *χρώμενος*. partic. præs. pass. *χράομαι* s. *χρῶμαι*. alii pleonasm. esse dicunt sicut in *μεμνέωτο*.

Χρῆν, Ion. augm. detractione pro *ἔχρην*, ap. Soph. Alioqui est et inf. præs., signif. Oportere, Convenire, ap. Eur. Hec.: et tunc habet apoc. pro *χρῆναι*, solisque poëtis est usitatum, ut Varin. tradit e vett. Gramm.

Χρῆναι, inf. impersonalis v. *χρὴ*, ut jam dixi.

Χρῇς, Hes. exp. *θέλεις*, *χρήζεις*. Dor. igitur contr. factum fuerit e *χράεις*, ut *ζῇς* ex *ζάεις*, et *ι* ei subscribendum est.

Χρῆσθα, pro *χρὴ* Dor. esse tradit Varin.

Χρήσθων, Idem pro *χρήσθωσαν* Att. esse annotat, ut *ἐχέσθων* et *μεμνήσθων* pro *ἐχέσθωσαν*, *μεμνήσθωσαν*: positis dualibus pass. loco plur. in imperandi modo: sicut iidem in act. utuntur gen. plur. participiorum pro 3 pers. plur. itidem in imper. Χρῆσθαι autem pro *χρᾶσθαι* Dor. quidem est, sed in communi usu ap. Atticos quoque. C

Χρῶσαι, aor. 1 act. inf. a th. *χρώννυμι* faciente fut. 1 act. *χρώσω*, ex inus. th. *χρόω*. Ab eod. est aor. 1 pass. infin. *χρωσθῆναι*.

Χρῷτο, per contr. pro *χράοιτο*. præs. optat. pass. a *χράομαι*.

Χύτο, Ion. detracto augm. pro *κέχυτο* s. *ἐκέχυτο*. præt. plusquamp. pass. ind. a th. act. *χύω*. Itidemque in plur. *χῦντο* pro *κέχυντο* s. *ἐκέχυντο*. ut *λύτο* et *λῦντο* pro *λέλυτο* et *λέλυντο*.

Χώεο, Ion. resolutione diphthongi pro *χώου*. præs. imper. pass. a th. *χώομαι*, Irascor: a quo est et imperf. *χώετο*, augmento carens pro *ἐχώετο*.

Χῶσαι, aor. 1 act. inf. a *χώννυμι*, mutuante fut. ex inus. th. *χόω*: vel etiam a poët. v. *χώω* i. q. *ὀργίζω* et *λυπῶ*. Ab iisd. th. sunt aor. 1 med. *χώσατο*, sine augm. pro *ἐχώσατο*: inf. *χώσασθαι* et partic. *χωσάμενος*.

Χωσθεὶς, partic. aor. 1. pass. *ἐχώσθην*, e th. *χώννυμι* s. *χόω*.

Χώσω, fut. 1 act. ind. vel e *χώννυμι* mutuante id ex D inus. th. *χόω*, vel e poët. th. *χώω*.

Ψ.

Ψαρῶ, fut. 1 act. ind. a th. *ψαίρω*.

Ψαυσθεὶς, partic. aor. 1 pass. *ἐψαύσθην*, a th. act. *ψαύω*.

Ψευσθεὶς, partic. aor. 1 pass. *ἐψεύσθην*, a th. *ψεύδομαι*.

Ψεχθεὶς, partic. aor. 1 pass. *ἐψέχθην*, a th. *ψέγω*.

Ψήλας, partic. aor. 1 act. *ἔψηλα*, a th. *ψάλλω*.

Ψύξας, partic. aor. 1 act. *ἔψυξα*, a th. *ψύχω*. Ab eod. th. est inf. aor. 1 pass. *ψυχθῆναι*, et partic. *ψυχθείς*.

Ω.

Ὦ, præs. subj. act. verbi *εἰμὶ*, ex inus. th. *ἔω*. Ὧ autem, aspiratum, est itidem præs. subj. act., sed verbi *ἵημι* ex *ἕω*.

Ὦιγα, præt. med. verbi *οἴγω*, pro quo Att. dicunt *ἔῳγα*. Sic *ᾦγον* facit idem th. in præt. imperf. act.

Ὠιγνυντο, præt. imperf. pass. a th. act. *οἴγνυμι*.

Ὦιδα, præt. perf. med. verbi *οἰδέω*. Itidemque in plusquamp. *ᾠδεε* Ion. resolutione diphthongi pro *ᾠδει*. sine *ι* autem subscripto *ὦδα*, est præt. med. verbi *ὄζω* facientis fut. 2 act. *ὀδῶ*, itidemque *ᾠδεε* est præt. plusquamp. ejusd.

Ὠιδήκαντι, Dor. pro *ᾠδήκασι*. præt. perf. act. a th. *οἰδέω*. Unde partic. *ᾠδηκώς*.

Ὠιδημένος, partic. præt. perf. pass. *ᾤδημαι*, ex eod. th. *οἰδέω*.

Ὤιδουν, præt. imperf. act. ejusd. v., per contr. ex *ᾤδεον*.

Ὠδύσσατο, metri causa pro *ὠδύσατο*, a th. *ὀδύσσω*, unde et præt. perf. pass. *ὤδυσται*.

Ὠδώδειν, præt. plusquamp. med. e perf. *ὄδωδα*, assumto augm.: ambo e th. *ὄζω*, habentia reduplicationem Att., pro *ὦδα* et *ὤδειν*.

Ὤιετο, præt. imperf. pass. verbi *οἴομαι*. facit enim id in 1 pers. imperf. *ᾠόμην*, in 2 *ᾤου*, in 3 *ᾤετο*, et sic deinceps.

Ὤζεσαν, aor. 1 act. verbi *ὀζέω* facientis fut. 1 *ὀζέσω*, ut quidam recentiores tradunt.

Ὠιήθην, aor. 1 pass. ind. e th. *οἴομαι*, faciente fut. 1 *οἰήσομαι*, ex inus. th. *οἰέομαι*.

Ὠΐγνυντο, poët. s. Ion. diphthongi resolutione pro *ᾤγνυντο*. a th. *οἴγνυμι* pro *οἴγνυμι*.

Ὠΐετο, præt. imperf. pass. verbi *ὀΐομαι*.

Ὠΐσθην, aor. 1 pass. verbi poët. *ὀΐομαι* facientis fut. 1 med. *ὀΐσομαι*, ap. Varin. Deberet tamen potius facere *ὠΐσθην*.

Ὤϊξε, Ion. s. poët. diphthongi dissolutione pro *ᾦξε*. aor. 1 act. a th. *ὀΐγω* pro *οἴγω*.

Ὠΐσατο, aor. 1 med. verbi poët. *ὀΐομαι*. E quo est et aor. 1 pass. *ᾠΐσθη*, et præt. plusquamp. pass. *ᾤϊστο*.

Ὠικτίσατο, aor. 1 med. verbi act. *οἰκτίζω*. Sic *ᾤκτείρησεν* est aor. 1 act. verbi *οἰκτείρω* tanquam ex *οἰκτειρέω*.

Ὦλα, præt. med. verbi *ὀλέω* s. *ὄλλω*. pro quo Att. *ὄλωλα* dicunt, repetitis duabus initialibus præs. Ejusd. th. aor. 2 med. est *ὠλόμην*, *ὤλου*, *ὤλετο*.

Ὦμεν, præs. subj. act. e th. *εἰμὶ*, faciente primam pers. subj. *ὦ* ex *ἔω* per contr. Ὧμεν autem, spiritu aspero, est itidem præs. subj. act. a th. *ἵημι*, quod itidem 1 subj. act. facit *ὧ*, ex *ἕω*. Ὧμαι vero est aor. 2 med. subj. ab eod. *ἵημι*, ut *θῶμαι* a *τίθημι*.

Ὤιμην, per sync. pro *ᾠόμην*. præt. imperf. verbi *οἶμαι*, habentis itidem sync. pro *οἴομαι*.

Ὤμοσα, aor. 1 act. verbi *ὄμνυμι* facientis fut. 1 *ὀμόσω*, ex *ὀμόω*, retento *ο*. Sic præt. perf. act. idem facit *ὤμοκα*. pro quo Att. dicunt *ὀμώμοκα*, repetitis duabus initialibus præs.

Ὤιμωξα, aor. 1 act. verbi *οἰμώζω*.

Ὠνάμην, quidam per sync. positum ajunt pro *ὠνησάμην*. nihil tamen vetat quominus sit præt. imperf. verbi *ὄναμαι* facti ex act. *ὄνημι*.

Ὠνήσω, 2 pers. aor. 1 med. *ὠνησάμην*, e th. *ὄνημαι* s. *ὀνέομαι*. e quo *ὄνημαι* est etiam præt. imperf. *ὤνητο*. Idem tamen *ὤνητο* potest esse etiam præt. plusquamp. pass. verbi *ὀνέομαι* vel *ὠνέομαι*.

Ὠνομάδαται, Ion. pro *ὠνομασμένοι εἰσί*. præt. perf. pass. ind. a th. act. *ὀνομάζω*.

Ὦιξα, aor. 1 act. verbi *οἴγω*.

Ὠιόμην, præt. imperf. pass. verbi *οἴομαι*: cujus 3 plur. est *ᾤοντο*.

Ὦπται, præt. perf. pass. ind. a th. *ὄπτομαι*.

Ὤρεον, Ion. pro *ὤραον* s. *ὤρων*. ab Ion. itidem th. *ὁρέω* pro *ὁράω*.

Ὡρμέατο, Ion. pro *ὥρμηντο*. præt. plusquamp. pass. a th. act. *ὁρμέω* vel *ὁρμάω*.

Ὥρμηνε, aor. 1 act. verbi *ὁρμαίνω*.

Ὤρορα, præt. perf. med. verbi *ὄρω*, habens vocalium *ἀντίστροφον θέσιν* pro *ὄρωρα*, metri causa ap. Hom. *ὄρωρα* autem Att. reduplicationem duarum initialium præs. literarum habet pro *ὦρα*.

Ὦρσα, aor. 1 act. verbi *ὄρω*, Æol. pro *ὦρα*. faciunt

enim Æoles fut. ὄρσω, non ὀρῶ, ut κέρσω etiam dicunt iid., non κερῶ.

Ὦρτο, præt. plusquamp. pass. ejusd. th. facientis præt. perf. pass. ὦρμαι.

Ὠρύχαται, Ion. pro ὠρυγμένοι εἰσί. præt. perf. pass. verbi act. ὀρύσσω. Att. reduplicatis duabus initialibus literis præsentis dicitur pro eod. ὀρωρύχαται.

Ὠρχεῦντο, Ion. s. Dor. pro ὠρχοῦντο. præt. imperf. verbi ὀρχέομαι.

Ὤρχμενος dici κατὰ τροπὴν καὶ συγκοπὴν pro ἀρχόμενος tradit Etym. Videndum tamen ne sit scr. Ὥρχμενος pro ὁ ἀρχόμενος.

Ὠρώρειν, præt. plusquamp. med. verbi ὄρω, e. præt. perf. ὄρωρα, assumto suo augm.

Ὠρωρέχατο, itidem est plusquamp. verbi ὀρέγω, habens suum augm., sed pass., et more Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν.

Ὠρωρέχειν, similiter augm. habet, in præt. plusquamp. act., a th. act. ὀρέγω. Sic ὠρωρύχειν ex ὀρύττω.

Ὤσασκε, Ion. pro ὦσε, inserta syllaba ασκ, ut in τύψασκε. aor. 1 act. verbi ὠθέω, ex inus. th. ὤθω. Unde in med. ὤσατο, et partic. ὠσάμενος.

Ὦσι, 3 pers. plur. præs. subj. act. a th. εἰμὶ, faciente 1 sing. ὦ ex inus. th. ἔω. At ὧσι, aspiratum, est itidem 3 pers. plur. præs. subj. act., sed a th. ἵημι, quod et ipsum facit ὧ ex inus. th. ἕω.

Ὦσμαι, præt. perf. pass. verbi act. ὠθέω, facientis fut. 1 act. ὤσω, ex inus. th. ὤθω. Unde partic. ὠσμένος. Inde et aor. 1 pass. ὤσθην, e quo partic. ὠσθεὶς.

Ὠστιεῖ, Att. pro ὠστιῇ. 2 pers. sing. fut. 1 med. ὠστιοῦμαι pro ὠστίσομαι, a th. act. ὠστίζω.

Ὤφθησαν, aor. 1 pass. ind. e th. ὄπτομαι, faciente fut. 1 med. ὄψομαι, præt. perf. pass. ὦμμαι, e cujus 3 pers. aor. ille.

Ὦιχα, præt. perf. act. verbi οἴγω.

Ὤιχατο, Ion. pro ᾠγμένοι ἦσαν. præt. plusquamp. pass. ejusd. th.

Ὤιχωκα, poët. τροπῇ τοῦ η pro ᾤχηκα. præt. perf. act. verbi οἴχω ex οἰχέω.

Admonendum te putavi, lector, ubi testimonium Varini affertur, ipsius auctoritate niti nos minime voluisse, sed ejus potius, e quo ea, quæ affert, descripsit. Hoc quoque non prætereundum duxi, cum verbum passivæ vocis revocatur ad th. quod est activæ, respici ad primum th., non ad id e quo illud immediate (si ita loqui licet) derivatum est.

DE GRÆCÆ LINGUÆ DIALECTIS,

E SCRIPTIS JOANNIS GRAMMATICI,

QUÆ *TEXNIKA* FUERUNT INSCRIPTA.

ΔΙΑΛΕΚΤΟΣ est linguæ *ἰδίωμα*, i. e. Proprietas. A
Sunt autem dialecti quinque, Attica, Dorica, Æolica, Ionica, Communis. Et Attica quidem vocata est ab Atthide Cranai filia; Æolica vero, ab Æolo Hellenis filio; Dorica, a Doro Hellenis filio; Ionica, ab Ione filio Xuthi, qui fuit Hellenis et Creüsæ Erechthei filiæ; Communis autem, quæ ex his quatuor constat. Habet autem unaquæque dialectus proprium idioma.

DE IONICA DIALECTO.

Ionica dialectus illa est, qua usi sunt Iones: hæc autem illis antiqua esse videtur. Proprium illius est, pro *α* uti *η*, et circumflexas syllabas in duas partes dividere; et pro *π*, accipere *κ*: et pro aspiratis collisionibus tenues proferre; et e quibusdam dictionibus *ι* eximere.

Utuntur igitur *η* pro *α*: ut (cum dicunt) *θύρην* pro *θύραν*, et *ἡμέρην* pro *ἡμέραν*, et *ὠφελείην* pro *ὠφέλειαν*. Circumflexas autem syllabas in duo dividunt, cum pro *ποιεῖν* dicunt *ποιέειν*. Pro *π*, *κ* accipiunt; *πῶς* B
enim *κῶς* dicunt. Pro aspiratis synalœphis tenues proferunt, cum dicunt pro *ἐφίππων ἐπίππων*: et pro *ἐφορᾷν ἐπορᾷν*. Quibusdam dictionibus *ι* auferunt, pro *πονεῖσθαι*, *πονέεσθαι* dicentes. Dicta est autem Ionica ab Ione filio Apollinis et Creüsæ Erechthei filiæ.

DE ATTICA DIALECTO.

Attica vero dialectus est, qua usi sunt Athenienses. Peculiare autem ipsius est, affatim uti contractionibus, et dictiones indivisim proferre. Præterea vero *τ* et *ρ* pro *σ* sumere: et *υ* pro *ε*: et *σ* pro *ξ*.

Contractionibus igitur abunde utuntur, cum dicunt *θοιμάτιον* pro *τὸ ἱμάτιον*, et *φροίμιον* pro *προοίμιον*. Indivisim vero nonnullas dictiones proferunt, cum dicunt *πατρῷον* pro *πατρώϊον*: et Νηρῇδα pro Νηρηΐδα. Accipiunt præterea *ρ* et *τ*, pro *s*: nam *θάλασσαν* efferunt *θάλατταν*: et *πράσσειν*, *πράττειν*. Rursus pro *θαρσαλέως*, *ἄρσενα*, *θαῤῥαλέως*, *ἄῤῥενα* C
dicunt. Pro *ε* sumunt *υ*, ut *τοὔνδυμα*, pro *τὸ ἔνδυμα*: *τοὔγκλημα* pro *τὸ ἔγκλημα*: *τοὔλαιον*, pro *τὸ ἔλαιον*: *τοὐπίσημον* pro *τὸ ἐπισημόν*: *τοὖργον*, pro *τὸ ἔργον*. Pro *σ* vero *ξ* usurpant, quando dicunt *ξύμπας* pro *σύμπας*: et *ξυμφορὰν* pro *συμφοράν*: et *ξυνένηκεν* pro *συνένηκεν*: et *ξύμβολον* pro *σύμβολον*: et *ξυνθήκη* pro *συνθήκη*. Vocata autem est Attica, quæ Atticorum est, ab Atthide Cranai filia.

DE DORICA DIALECTO.

Dorica autem vocata est dialectus, qua usi sunt Dores. Ejus proprium est, pro *η*, *α* uti: et pro *ω*, *α*: et pro femininis nominibus singularibus, plurales casus proferre; et pro *ου* diphthongo *ω* uti, et pro *ει* diphthongo *υ* assumere; et interdum pro *θ*, *σ*: et quibusdam dictionibus *ι* detrahere.

Pro *η* igitur *α* utuntur, cum dicunt *ἅλιον* pro *ἥλιον*, pro *ἡμέραν*, *ἁμέραν*: et pro *ἡ* Κύπρις, *ἁ* Κύπρις: et *ἁδὺ*, pro *ἡδύ*. Pro *ω* autem *α* utuntur, cum dicunt pro *μουσῶν*, *μουσᾶν*: pro *θυρῶν*, *θυρᾶν*. Pro singularibus autem femininis nominibus plurales casus proferunt, dicendo pro *καλὴν καλὰς*, *σοφὴν σοφάς*. Pro *ου* autem diphthongo *ω* utuntur, dicendo pro *μούσας μώσας*. Pro *ει* autem diphthongo *η* utuntur, cum dicunt pro *ἰδεῖν*, *δραμεῖν*, *λαβεῖν*: *ἰδῆν*, *δραμῆν*, *λαβῆν*. Sed et *λάβεν* pro *λαβεῖν*, et *δράμεν* pro *δραμεῖν*, et *ἔλθεν* pro *ἐλθεῖν* dicunt. Dorica autem appellata est a Doro Hellenis filio.

DE ÆOLICA DIALECTO.

Æolica autem dicitur dialectus, qua usi sunt Æoles. Proprium autem ipsius est acutas dictiones invertere, et quibusdam nominibus femininis accusativi casus *ι* addere; et aliquando pro *υ*, *ω* uti, et pro *ο*, *ω*: et incipientia a vocalibus tenuiter proferre; et pro *ει* diphthongo *η* ponere; et collocare in dictionibus ante *ρ*, *β*: pro gemino *μμ*, geminum *ππ* assumere.

Invertunt igitur acutas dictiones, pro *ποταμὸς*, *πόταμος* dicentes, et pro *καλὸς*, *κάλος*. Quibusdam autem nominibus femininis accusativi casus *ι* apponunt, ut cum dicunt pro *καλὰς*, *καλαῖς*: pro *σοφὰς σοφαῖς*. Pro *ου* vero *ω* utuntur, ut cum dicunt *λιπῶσαι* pro *λιποῦσαι*, et *ἰδῶσαι* pro *ἰδοῦσαι*: et *λαλῶσαι* pro *λαλοῦσαι*. Pro *ο*, *ω* utuntur, cum dicunt *ὤμοιον* pro *ὅμοιον*. Inchoantia vero a vocalibus, tenuiter proferunt, cum *ἡμέρα* attenuant, *ἥλιος* et *ὑμεῖς*. Pro *ει* autem diphthongo utuntur *η*, pro Κυθαίρειαν Κυθαίρηαν dicentes, et pro *μαθεῖν* et *ἐλθεῖν*, *μαθῆν* et *ἐλθῆν*. Ponunt in quibusdam dictionibus ante *ρ*, *β*: pro *ῥόδα βρόδα* dicentes: pro *ῥάκη βράκη*. Pro gemino autem *μμ* geminum *ππ* accipiunt, *τὰ ὄμματα*, *ὄππατα* dicentes. Sunt et quædam, quæ peculiariter ap. eos formantur; nam *κατὰ* pro *μετὰ* præpositione accipiunt. Aliquando et pro *βουλὴν βωλὴν* dicunt, et pro *γῆν*,

γᾶν: et pro ἀγῶνα, ἄγωνον, ac pro Πρίαμον, Πέῤῥαμον. Appellata est Æolica lingua ab Æolo Hellenis filio.

DE COMMUNI DIALECTO.

Qui nolunt communem dialectum annumerare prædictis quatuor, hanc rationem afferunt. Neque enim ajunt habere proprium, sed sicut quadripharmaca vis e quatuor pharmacis constans, quadripharmacum dicitur, nihil proprii habens: sic et communis dialectus e quatuor conflata, non debet his annumerari. Ex iis autem qui communem dialectum introducunt, alii dicunt quod omnibus immixta est dialectis ejusdem vocis, ut φίλος, νὺξ, et hujusmodi: alii inquiunt non habere formam, sed e variis dictionibus esse congregatam. Mutationes autem ipsius non inveniuntur. Ionica scripsit Homerus, Attica Aristophanes, Dorica Theocritus, Æolica Alcæus, communi Pindarus.

ALITER DE DIALECTIS.

Dialectus est dictio propriam formæ notam ostendens, vel dictio peculiarem vel communem ostendens notam. Dialecti autem sunt, si et Communem quis annumerarit, quinque, Ionica, Attica, Dorica, Æolica, Communis. Nam quinta propriam non habens notam, Communis nominata est, vel quia communiter omnium notis utitur, et e quatuor constat; vel quia communiter ea omnes utuntur; vel quia eæ omnes ex hac tanquam subjecta incipiunt. Remittere autem oportet hanc quidem quasi ad regulam, reliquas vero ad proprietatem. Barbaras quidem certe, cum sint multæ, eæque comprehendi nequeant, non est facile tradere; atque adeo dicendæ non sunt dialecti, sed linguæ. At vero Hellenicas inde contigit appellari, quod cum Hellen Jovis quidem filius, cognomento autem Deucalion, loca per Græciam occupasset, omnes quidem contigit dici Hellenicas voces, sigillatim vero denominationes ab illius filiis accepisse. Dispersis enim iis in plura loca atque eandem vocem non amplius servantibus, sed cum locorum mutatione una vocem quoque mutantibus, accidit dialectos dici. A Doro ergo Deucalionis et Pyrrhæ filio, qui migrarunt in loca circa Parnassum et Asopum, Dores ab ipso appellari omnes contigit, et dialectum Doricam, qua valde utuntur Rhodii et Cretenses, et Peloponnesii, et Siculi, et Libyci, et antiquæ Epiri incolæ.

Ab Æolo autem Hellenis filio et Pyrrhæ, Æolica vocata est. Hic enim cum decem urbes condidisset, et regionem Æoliam, Dialectum Æolicam nominavit.

Ionica autem ab Ione Xuthi filii Hellenis et Creüsæ Erechthei filiæ vocata est. Hic enim linguam, quæ eadem atque Attica videbatur, cum commigrasset et condidisset tredecim urbes, a se Ionicam appellavit: urbes autem hæ sunt, Clazomenæ, Lebedus, Phocæa, Priene, Miletus, Mycale, Erythra, Titus, Samus, Colophon, Ephesus, Chius, Smyrna.

Attica autem vocata est, vel ab Atthide Cranai filia, (fuit autem is Atticæ rex,) vel eo quod ad litus esset, quasi ἀκτικῆτιν dixeris.

Intelligitur autem Dialectus trifariam: per totius nominis immutationem; per mutationem quæ est in parte quadam; per immutationem quæ est per accidens. Per totius nominis immutationem, ut cum Æoles muliebre indumentum καταγωγὴν vocant, Attici autem, ἀλευρότησιν, quod nos τηλίαν, et similia. Per immutationem quæ est in parte quadam, vel per Prosthesin, ut Æoles pro ῥόδα βρόδα dicunt, vel per Aphæresin, ut Dores φέρεν et λέγεν pro φέρειν et λέγειν efferunt, vel per metathesin, ut pro δίφρον dicunt δρίφον. At ex immutatione quæ est per accidens, vel in accentu, vel in spiritu, quem appellamus. In accentu, ut Attici quidem dicunt, ἱκάνω, ἵκανον: et ἐλαύνω, ἔλαυνον: Dores autem pro πάντως dicunt παντῶς, et οὑτῶς pro οὕτως: et similia, quæ dividimus per singularum dialectorum proprietates. In spiritu autem, ut Attici, quod apud nos tenuiter est, ipsi aspirate proferunt.

A

DE SINGULIS, QUÆ ATTICÆ Dialecto propria sunt.

Attica Dialectus mutat σ, modo in τ, modo in ξ: nam pro θάλασσαν, θάλατταν dicit: et pro σεῦτλον, τεῦτλον: et pro συμφορὰν, ξυμφοράν: et pro σύμβολον, ξύμβολον. Vertunt autem σ in ξ, in præpositione σὺν, etiam seorsum.

Semper in εις plurales nominativos a masculinis in ευς factos, per η profert: ut γονῆς pro γονεῖς, et βασιλῆς pro βασιλεῖς.

In αος desinentia masculina antepen. vel ultima acuta, per εως profert, ut Μενέλεως pro Μενέλαος: et λεὼς pro λαός: et νεὼς pro ναός.

Dictionibus addit ιωta: ut νυνὶ, οὑτοσὶ, τουτονὶ, πρινί: nos autem νῦν, οὗτος, τοῦτον, πρίν.

In ευς nomina, per ω in genitivo effert: ut Ἀριστεὺς, Ἀριστέως: simili modo, Πηλεὺς, Πηλέως.

Synalœphæ Atticorum sunt propriæ; ut τῷ 'μῷ pro τῷ ἐμῷ: sic ἔρχομ' ἔχων pro ἔρχομαι ἔχων.

B Ablationes literæ ιωta Atticorum sunt propriæ, et Dorum, et Æolum: ut ἕταρον pro ἑταῖρον: et ἐς Χρύσαν, pro εἰς Χρύσαν.

Sumere vocativos pro nominativis, Atticorum est proprium: ut νεφεληγερέτα Ζεὺς pro νεφεληγερέτης: et ἱππότα Νέστωρ pro ἱππότης: et εὐρυόπα Ζεὺς pro εὐρυόπης. Nominativi enim pro vocativis, et vocativi pro nominativis. Hæc autem solum Atheniensium figura.

Defectus partium orationis, Atticorum sunt, et Dorum, et Ionum: ut in κόπτων ἀμφοτέρῃσι, deest χερσίν.

Accipere accusativos casus pro genitivis, Atticorum est: ut, Μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, pro τούτου.

Semper passivis verbis pro activis utitur, ut γράφομαι pro γράφω: et ποιοῦμαι pro ποιῶ.

Item Atticorum est ποιείσθων et νοείσθων dicere pro ποιείτωσαν et νοείτωσαν.

In ὡς desinentia adverbia qualitatis, in ον terminat;
C nominibus enim pro adverbiis utitur, ut δέον et πρέπον, pro δεόντως et πρεπόντως.

In ονες desinentes nominativos comparativorum nominum in ους terminat: ut μείζους, et χείρους, et καλλίους, pro μείζονες, et χείρονες, et καλλίονες.

Synalœphis immodice utitur; nam pro τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον: et pro τὸ ἔλαιον, τοὔλαιον dicit.

Σ pro ρ utitur: nam pro θάῤῥος, θάρσος dicit: et pro θαῤῥαλέον, θαρσαλέον: et ἄρσεν, pro ἄῤῥεν.

Ου pro οε usurpat, cum dicit, τοὔνδυμα, et τοὔγκλημα, et τοὖπος: pro τὸ ἔνδυμα, et τὸ ἔγκλημα, et τὸ ἔπος.

Nominativis pro vocativis sæpe utitur, ut ὦ φίλος pro ὦ φίλε.

Superlativis pro comparativis sæpe utitur, ubi dicendum esset θηριωδέστερος πάντων, dicens θηριωδέσταρος.

Η pro ε usurpat; vertit enim ε in η, velut cum dicit ἠδυνάμην, et ἠβουλόμην.

Attica Dialectus licet mutationes acceperit pro
D temporum varietate, tamen antiquam formam refert; nam dualibus videmus uti et Comicos Poëtas, et Atticos Scriptores: dicentes τὼ πόδε, et τὼ χεῖρε, et νὴ τὼ θεὼ, et Διὸς κούρω. Dicit et Plato Philosophus in Gorgia, Τὼ γὰρ ξένω τώδε, Γοργίας τε καὶ Πῶλος, σοφὼ μὲν ἀμφοτέρω ἐστὸν, καὶ φίλω ἐμώ. Item δυοῖν ὀβολοῖν, et δυοῖν χαλκοῖν, et ταῖν θεαῖν.

Quæcunque in ος desinentia habent α in penultima, ea per ω et ε efferunt: ut ἵλεως pro ἵλαος, et per obliquos sequendo nominativi formam: ut Μενέλεω pro Μενελάου: et in dativo similiter, cum ι subscripto Μενέλεῳ: additione ν, τοῖν Μενέλεων. Accusativum, Μενέλεων. Pluralem autem rectum, æque atque singularem dativum, Μενέλεῳ. Genitivum Μενέλεων: Dativum autem cum ι, τοῖς Μενέλεως. Accus. τοὺς Μενέλεως.

Item Atticæ est Dialecti, pro εὐφυῆ et ὑγιῆ, εὐφυᾶ et ὑγιᾶ dicere: et pro Εὐβοιέα et Πειραιέα, dicere Εὐβοιᾶ et Πειραιᾶ. Hoc autem consuevere facere, in quibus ultima syllaba in purum η desinit, penultima

autem habet ε vel α, ut in propositis. Minime vero in quibus cum consonante desinit, ut εὐμενῆ, εὐτυχῆ: non enim dicent εὐμενᾶ aut εὐτυχᾶ. Neque rursum in quibus consonans præfixa est literæ ε quæ habetur in penultima: ut βασιλέα, δρομέα.

In hujusmodi verbis, ἐδυνάμην, et ἐβουλόμην, et ἔμελλον, ε in η mutant, dicendo ἠδυνάμην, et ἠβουλόμην, et ἤμελλον. Etiam in ἀνὰ præpositione mutant α in η, ἠνειχόμην dicentes pro ἀνειχόμην.

In verbis secundam personam passivam habentibus desinentem in ῃ, eam per ει diphthongum efferunt; βούλει enim dicunt pro βούλῃ: cum vero fuerit subjunctivum, dicunt quemadmodum nos, ἐὰν βούλῃ.

Optativa sumunt pro subjunctivis, ἐὰν ἔλθοις pro ἐὰν ἔλθῃς, et ἐὰν ἔλθοι pro ἐὰν ἔλθῃ.

Auferunt autem sæpius et ι, pro κλαίειν dicentes κλάειν, et μύαν pro μυῖαν: et μητρυᾶν pro μητρυιᾶν: et ποεῖν pro ποιεῖν: et πόημα pro ποίημα.

Et loco πρὸς præpositionis, ὡς usurpant: ubi dicimus πρὸς τὸν βασιλέα, et πρὸς τὸν φίλον, dicentes ὡς τὸν βασιλέα et ὡς τὸν φίλον.

Proprium autem ipsorum est et in α desinentes singulares accusativos masc. per η proferre: ut Εὐρυσθῆ pro Εὐρυσθέα, et Πηλῆ pro Πηλέα: et Τυδῆ pro Τυδέα.

Utuntur et passivis pro activis, ut Λοιδορούμενος, pro λοιδορῶν: Φαινόμενος pro φαίνων: Φαινακιζόμενος pro φαινακίζων: Διακονούμενος pro διακονῶν: Διαβαλλόμενος pro διαβάλλων: Μισούμενος pro μισῶν.

Interdum vero activa ponunt pro passivis: ut πολιτεύειν pro πολιτεύεσθαι: et γράφειν pro γράφεσθαι, et similia.

Indefinita tempora, et futura integra passiva ipsi in communia sæpe mutantes, dicunt pro μισηθήσεται, μισήσεται, et pro ζητηθήσεται, ζητήσεται: et pro τμηθήσεται, τμήσεται, ac similia.

Ab ίζω autem futura, abjicientes σ, circumflectunt: ὀνειδιῶ dicentes, pro ὀνειδίσω: et ῥαντιῶ pro ῥαντίσω: et μυκτηριῶ, pro μυκτηρίσω.

Delectantur etiam plerumque syncopa; nam pro Νηρεΐδας, Νηρίδας dicunt, et pro Ἀπόλλωνα, Ἀπόλλω, et pro ἀμείνονα, ἀμείνω, et pro κρείττονα, κρείττω.

Mutant præterea tonos, et sonos, et tempora. Tonos quidem, cum pro πολέων et ταξέων dicunt πόλεων et τάξεων. Sonos autem, cum pro στάφιδα et στάχυς dicunt ἀστάφιδα et ἄσταχυς. Tempora vero, cum in βασιλέα producunt α, et Ἀτρέα, et ἱμᾶντα, et ἀνδριᾶντα.

Dicunt etiam Ἀθήναζε πορεύομαι, pro εἰς Ἀθήνας: et Ἀθήνησι σοφιστεύω, pro ἐν Ἀθήναις: et Ἀθήνηθεν pro ἐξ Ἀθηνῶν, et ἄγροθεν ἔρχομαι pro ἐξ ἀγροῦ. Et pro εἰς οἶκον, οἴκαδε: pro ἐξ οἴκου, οἴκοθεν: pro ἐν οἴκῳ, οἴκοι. Item pro ἐξ οὗ χρόνου, ἐξ ὅσου χρόνου.

Et ρ pro λ utuntur: nam pro κλίβανον, κρίβανον dicunt.

DE SINGULIS QUÆ IONICÆ Dialecto propria sunt.

Ionica Dialectus in ας desinentia nomina in ης mutat, si non sint Dorica, ut pro Ἑρμίας, Ἑρμίης: et pro Σωσίας, Σωσίης. Tunc enim Iones vertunt, cum non fuerint versa e Doribus, ut dictum est, pro Ἑρμίας, Ἑρμίης: nam Dores non vertunt ea.

Omne in ης desinens, cujus genitivus in ου terminatur, ap. eos in εω desinit, pro Πέρσης, Πέρσου, Πέρσεω: pro Ξέρξης, Ξέρξου, Ξέρξεω: pro Πηληϊάδης, Πηληϊάδου, Πηληϊάδεω.

In ης masculina, quorum genitivus in ους, per εος proferuntur: ut Δημοσθένης, Δημοσθένεος: et ἀμαθὴς, ἀμαθέος. Accusativum autem in εα faciunt, ut Δημοσθένεα, ἀμαθέα.

In ους desinentes genitivos, qui a neutris in ες rectis fiunt, dividit, ut εὐσεβὲς, εὐσεβέος: itidemque εὐγενέος, δυσγενέος, δυσσεβέος.

Omnis nominativus in ευς, per ηος profertur in genitivo apud Ionas, ut βασιλεὺς, βασιλῆος.

Neutra genitivum in ους habentia, per εος terminant Iones, ut πλῆθος, πλήθους, πλήθεος.

In εις rectos plurales a singularibus in ευς factos, in ηες dividunt Iones, ut βασιλῆες pro βασιλεῖς.

In αι pluralia dividunt in genitivo per ε, ut Πέρσαι, Περσῶν, Περσέων: et νύμφαι, νυμφῶν, νυμφέων. At vero νυμφάων, Æolice.

Omnis dativus pluralis in οις desinens, assumit ι in fine, ut καλοῖσι pro καλοῖς: et σοφοῖσι pro σοφοῖς, ac similia.

Omnis dativus pluralis in αις desinens, mutat α in η apud Ionas, subscripto quidem ι, sed non pronuntiato: ut pro καλαῖς, καλῇσι: pro νύμφαις, νύμφῃσι.

In α rectos, in η vertunt Iones: ut pro Ἥρα, Ἥρη: pro χώρα, χώρη.

Οὖν conjunctionem Iones dicunt ὦν.

Verborum compositiones per tenues consonantes proferunt Iones, ut κατορῶ, κατορᾷς, κατορᾷ.

Præpositivis articulis Iones pro subjunctivis utuntur: ut τὸν θέλω, pro ὃν θέλω: τὴν θέλω pro ἣν θέλω.

Κ pro π in interrogativis et relativis, ut pro πόσα, κόσα: et pro ὁπόσα, ὁκόσα: et pro ὅπως, ὅκως.

Ω pro α aliquando usurpant Iones, dicentes ὤνθρωπον et ὤριστον, pro ἄνθρωπον et ἄριστον.

Ων pro αυ diphthongo utuntur, θωῦμα pro θαῦμα dicentes.

Sectiones sunt Ionum propriæ: ut Πέλοπος νῆσος, pro Πελοπόννησος: ἄγριον ἔλαιον, pro ἀγριέλαιον: et ἄγριον αἶγα, pro αἴγαγρον: et συὸς ἀγρίου, pro συάγρου.

Sumere infinitivos pro imperativis, Ionum est: ut, Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, pro ἀγόρευε. Sic, Πειρᾷν δ' ὥς κεν Τρῶες, pro πείρα, et infinita alia.

Masculinis dare locum femininorum, Ionum est, ut, Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν, pro ἑσπέρα.

Nominativis dare locum genitivorum, Ionum est: ut, Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν, pro τῶν δὲ δύο σκοπέλων, ὁ μὲν, ὁ δέ.

In ω desinentia feminina in accusativo, in ουν terminant: ut pro Ἰὼ, Ἰοῦν: pro Λητὼ, Λητοῦν: pro Σαπφὼ, Σαπφοῦν.

E quibusdam dictionibus ι aufert Ionica; nam pro πονεῖσθαι, πονέεσθαι dicit, unde πονέοντο.

In ις desinentia feminina, nunquam per ω declinant Iones, sed per ο: ut πόλις πόλιος, et ὄφις ὄφιος.

Divisiones singularium dativorum in ει desinentium, Ionum sunt propriæ: ut βέλεϊ pro βέλει: et ἔγχεϊ pro ἔγχει.

Reduplicationes peculiares sunt Ionum, ut λελάχωσι pro λάχωσι: κέκλυθι pro κλῦθι.

Transpositione elementorum Ionica Dialectus utitur, ut κραδίη, pro καρδία.

Ex ει diphthongo Iones auferunt ι, ut Ἑκτόρεος, χρύσεος, pro Ἑκτόρειος, χρύσειος.

In εις desinentes plurales Iones semper dividunt, si a nominativo in ευς sint: per η et per ε pronunciantes, ut pro βασιλεὺς βασιλεῖς, βασιλῆες. Si autem sint a nominativo in ης vel υς, pronuntiantes per εε: ut ἀληθὴς ἀληθεῖς, ἀληθέες: ὀξὺς ὀξεῖς, ὀξέες.

Adjectiones τοῦ ι ad ε, sequente vocali, vel una immutabilium Ionum sunt: ut εἵως, κεινὴ, pro ἕως, κενή.

Immutatio οι diphthongi in syllabam ες, Ionum est: ut ἐρίηρες pro ἐρίηροι: υἱέες pro υἱοί: ἐρυσάρματες pro ἐρυσάρματοι.

In η pluralia neutra, in εα dividunt Iones, ut pro τεύχη, τεύχεα: pro ὄρη, ὄρεα. Similiter et genitivum per έων.

Semper υ adjiciunt dictionibus Iones, ut pro ὄρος, οὖρος: pro νόσος, νοῦσος: pro ὄνομα, οὔνομα.

Geminum σσ in ξ vertunt Iones; nam pro δισσὰ, διξὰ dicunt.

E dictionibus Iones sæpe ι auferunt. Nam pro δείξω, δέξω, et pro ἀπόδειξιν, ἀπόδεξιν dicunt.

Ου in participiis passivis Iones dividunt: ut pro λυπούμενος dicentes λυπεόμενος.

In ων desinentia participia a prima conjugatione circumflexorum facta, quorum imperativus in secunda persona in ει diphthongum desinit, dividunt Iones: ut pro φρονῶν, φρονέων: est enim φρόνει imperativus: sic νοῶν, νοέων: est enim imperativus

νόει. At βοῶν non vult dividi. Nam quæ sunt secundæ, divisionem non patiuntur. Sed tamen quæ dividunt, pauca sunt. A

Mutationes η in α breve, Ionum sunt: ut μεμακυῖα, pro μεμηκυῖα: et λελασμένος pro λελησμένος: et ἄλαστος pro ἄλnστος.

Immutationes α longi in η, Ionum sunt: ut pro Ἥρα Ἥρη: et pro σπεῖρα, σπείρη.

Immutationes α brevis in η, recentiorum sunt, ut pro ἀλήθειαν, ἀληθείην.

Ablationes earum quæ sunt in principio consonantium, Ionum sunt: ut εἴβειν pro λείβειν: et εἰνὸς, pro δεινός.

Semper ὦν syllabam supervacaneam ponunt inter præpositiones, ut ἐξ ὦν εἷλον, et ἀπ' ὦν ἔδοντο, pro ἐξεῖλον et ἀπέδοντο.

Primas literas dictionum Iones auferunt, ut pro ἐκεῖνος, κεῖνος: et pro ἑορτὴ, ὁρτή. Similiter et ε præteritorum ut pro ἐνόει, νόει: pro ἔτευχε, τεῦχε: pro ἔτικτε, τίκτε.

Π pro φ utuntur: pro ἀφικόμην enim ἀπικόμην dicunt. B

Composita verba dissolvunt et interponunt: ut, λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδὼς, pro κατεδηδώς: et, κατὰ δ' ἔκτανεν Ἠετίωνα, pro κατέκτανεν.

Anastrophæ et hyperbata, Ionum sunt. Anastrophæ, ut, δῶρ' ἀπὸ αἱρεῖσθαι, pro ἀφαιρεῖσθαι. Hyperbata autem, ut, νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο Ἤσθιον, pro κατήσθιον.

Divisiones in ως desinentium adverbiorum a masculinis in ης desinentibus, et neutris in ες, Ionum sunt: ut ἀτρεκέως, pro ἀτρεκῶς.

Ionica dialectus est eadem quæ antiqua Attica. Hac plerumque Homerus et Hesiodus et Archilochus usi sunt: et Anacreon et Herodotus. Sunt autem ejus proprietates, α pro η ponere: ut θύραν pro θύρην: Ἥραν pro Ἥρην: ἑστίαν, pro ἑστίην. At pro καλαῖς καλῇσι, pro σοφαῖς, σοφῇσι: pro πύλαις, πύλῃσι. Et ut ι suo in loco manere sinunt, sic η, ut dictum est, pro α Iones ponunt.

Utuntur et correpto α pro η Iones, Dores autem producto. C

Fit autem in Ionica dialecto, Prosthesis, Aphæresis, Syncope, Parenthesis, Pleonasmus, Diæresis.

Prosthesis igitur fit ap. eos, si in principio orationis alia assumatur litera, ut εἵνεκα ῥιγεδανῆς pro ἕνεκα. Sic Ἴλιον εἴσω, pro ἔσω. Et μοῦνος ἐὼν, pro μόνος. Et, ξεῖνος ὅδ' οὐκ ἐθέλει, pro ξένος. Et, ἄρτον οὖλον ἑλὼν, pro ὅλον, et alia innumera.

Aphæresis contrarium patitur quam Prosthesis; nam Prosthesis in principio assumit extrinsecus aliam literam, Aphæresis autem abjicit eam etiam quæ posita est: cum Iones pro ἑορτὴν, ὀρτὴν dicunt, et pro ἱερὸν, ἱρόν.

Syncope, cum mediæ literæ in nominibus conciduntur: ut, μώνυχας ἵππους, pro μονόνυχας: et κάππεσον, pro κατέπεσον: et φέρτε pro φέρετε: et κακκείοντες pro κατακείοντες.

Parenthesis contrarium patitur quam Syncope. Illa enim demit, hæc assumit literam extrinsecus: ut ἐρίγδουπος, pro ἐρίδουπος, ubi redundat γ. Sic pro ὑμέων, ὑμείων: pro σφέων, σφείων. D

Enallage fit, cum aliud elementum assumitur loco proprii: ut ποτὶ pro πρός: et ξερὸν pro ξηρόν: et, Ἡ δεύρω μὲν ἔποντο pro δεῦρο. Et, τιθήμενον ἔντεα καλὰ, pro τιθέμενον. Sed et κ pro π juniores utuntur, ut ὅκως pro ὅπως.

Metathesis fit, cum quædam transponuntur in eod. nomine; et vel prima litera propriæ syllabæ, vel secunda, ut κραδίην pro καρδίαν, et τέτρατον ἦμαρ pro τέταρτον, et κρατερὸς Διομήδης, pro καρτερός: ac similia.

Pleonasmus est, cum in pluralibus dativis masculinis casibus in οις desinentibus, vel femininis in ης, assumunt ι: ut pro ποταμοῖς, ποταμοῖσι: pro καλοῖς, καλοῖσι: et pro σοφῆς, σοφῇσι.

Diæresis fit non solum apud ipsos in dissyllabis nominibus, sed etiam in monosyllabis et appellativis, ut pro ῥοῦς, ῥόος: pro χνοῦς, χνόος. Sed in nominibus unam syllabam excedentibus, et appellativis masculinis singularibus in ης desinentibus, quorum genitivus in ου desinit, ipsi ου in εω dividunt: pro τοξότου, τοξότεω efferentes: et pro Ἀτρείδου, Ἀτρείδεω: pro Λαέρτου, Λαέρτεω. Et per parathesin, Πηλειάδεω, Λαερτιάδεω, et similia. In ους autem desinentes genitivos in εος dividunt: ut pro Σωκράτους, Σωκράτεος: pro Διομήδους, Διομήδεος. Et dativos solos dividunt, Σωκράτεϊ dicentes, et Διομήδεϊ, et Πηλέϊ: pro Σωκράτει, Διομήδει, Πηλεῖ. Idem et in neutris, ut ἔγχεϊ, τείχεϊ, etc. Et in αι desinentia pluralia nomina, quorum genitivus apud nos desinit in ῶν circumflexe, illi per άων proferunt penacute: ut pro κρῆναι κρηνῶν, κρηνάων: pro πυλῶν, πυλάων: pro μουσῶν, μουσάων.

In verbis tollunt augmentum: ut Ἄγω, ἄγον: Φέρω, φέρον: Ἐλαύνω, ἔλαυνον: Ὀρχοῦμαι, ὀρχούμην: Τρέχω, τρέχον: λέγω, λέγον.

Utuntur infinitivis pro imperativis: ut τανύσαι pro τάνυσον, et κεῖσθαι pro κεῖσον.

Habent et formaselocutionis tales: pro τετραμμένοι εἰσὶ, τετράφαται: pro τεταγμένοι εἰσὶ, τετάχαται: sic pro κέκλινται, κεκλίαται.

Et jam verba, quæ in ultima circumflectuntur, dividunt: ut pro φρονῶ, φρονέω: pro λαλῶ, λαλέω: pro νοῶ, νοέω: pro χρυσῶ, χρυσόω: pro ἀργυρῶ, ἀργυρόω. Et participia ipsorum similiter dividunt: ut φρονέων, λαλέων, ποιέων.

Dualium autem diligens observatio apud eos servatur. Vetus quidem Ionica degeneravit ob habitantium diversitatem: permansit autem usque ad ea tempora in quibus fecerunt Iones colonias, et tunc sparsi sunt in plura loca.

Dicitur autem apud eos, pro κλέπτης, κηττάλης: pro δύναμις, κράτος: pro λόγος, μῦθος: et pro ὑγιαίνειν, οὐλεῖν: unde τὰ ὑγιῆ τῶν τραυμάτων, etiam nunc οὐλὰς dicimus, et pro αὐτῶν et αὐτοῖς, σφέων et σφίσι, proferunt: pro σῶν autem, ἑῶν: et pro αὐτὸς, ὠυτός. Pronomina dividunt sic: pro σφῶν, σφέων, et interjiciendo ι, σφείων. sic ἡμέων, ἡμείων, ὑμέων, ὑμείων, et similia.

DE SINGULIS QUÆ DORICÆ

Dialecto propria sunt.

Dorica Dialectus α pro η utitur; nam pro ἥλιον, ἅλιον dicit, et pro ἡμέραν, ἁμέραν: et pro μητέρα, ματέρα: et hujusmodi.

A pro ω utitur in genitivis pluralium casibus; nam μουσᾶν dicit, et θυρᾶν, et θεᾶν, pro μουσῶν, θυρῶν, θεῶν.

In ους desinentes genitivos, a rectis ης factos, in ευς vertit, ut Διογένης, Διογένευς, pro Διογένους.

Ω litera pro ου diphthongo utitur; μῶσας enim pro μούσας dicit.

Η pro ει diphthongo utitur, veluti cum dicit, ἰδῆν pro ἰδεῖν.

Σ pro θ utitur; nam pro θεοὺς, σεοὺς dicit; et pro θεὸν, σεόν.

E dictionibus semper ι aufert; nam λαβὲν et ἐλθὲν dicit pro λαβεῖν et ἐλθεῖν.

Item reduplicationibus earundem consonantium utitur, ut ὅττι, ὁππόθι, et ὅσσον, pro ὅτι et ὁπόθι, et ὅσον. Æolica quoque his utitur.

Productiones ancipitum propriæ sunt Doricæ linguæ: ut, Ἶσος Ἐνυαλίῳ.

A pro ε sæpe utuntur: pro ἕτερος, ἅτερος dicentes: et pro Ἄρτεμις, Ἄρταμις.

Apocopæ, Dorum sunt propriæ: fiunt autem in fine: ut ἡμέτερον δῶ pro δῶμα.

Parenthesis syllabæ με in iis quæ apud nos in ναι desinunt infinitivis, Dorum est: ut βήμεναι, pro βῆναι.

Ablationes δ et τ ex obliquis singularium casibus, Dorum sunt: ut Πάριος pro Πάριδος: similiter κέραος pro κέρατος.

Doricæ linguæ multæ sunt subdivisiones locales; aliter enim Cretenses loquuntur, aliter Rhodii, aliter Argivi et Lacedæmonii. Generales vero ipsorum

sunt proprietates; pro η enim α ponunt, pro πύλην A dicentes πύλαν.

Et pro genitivis casibus circumflexis, apud nos in ων desinentibus, αν proferunt servantes eundem accentum, ut pro πυλῶν, πυλᾶν: pro καλῶν, καλᾶν: pro σεμνῶν, σεμνᾶν. Et similiter in participiis, pro γελῶν, γελᾶν: pro ἐλῶν, ἐλᾶν: et pro ναῦν, νᾶν dicentes: pro κλῆδας, κλᾶδας: et pro νίκην, νίκαν.

Monosyllaba nomina acuunt: similiter autem qualitatis significativa adverbia, ut κάλως, σόφως, κόμψως, ἅπλως. Quæ autem apud nos gravitona sunt, illi circumflectunt: ut οὑτῶς, παντῶς, αὐτοματῶς.

In οι desinentia pluralia nomina, in penultima tonum habent, ut φιλοσόφοι. Idem et in participiis: ut πωλουμένοι, καλουμένοι.

Simili autem modo et in ες desinentia feminina nomina pluralia, recti casus penultimam acuunt: ut γυναίκες, χείρες, νάες, ὀρνίθες.

Item indefinita tempora in αν desinentia, in penultima acuunt: ἐστάσαν, ἐφάσαν, ἐλύσαν, ἐδείραν, ἐκράξαν. Etiam in ον desinentia, in penultima acuunt: B ἐλάβον, ἐφάγον, ἐλέγον, ἐτρέχον.

Circumflectunt vero ejusmodi, παιδῶν, Τρωῶν, παντῶν. Itidem quæ in ω desinunt verba gravitona, in futuro tempore circumflectunt: δασῶ, θεραπευσῶ, νοησῶ, λαλησῶ, μενησῶ. Etiam et tertiam personam gravitonorum verborum in ει desinentem futuri temporis circumflectunt: ut δωσεῖ, πεσεῖ, θεραπευσεῖ, λαλησεῖ. Dicunt et pro δώσουσι, δωσοῦντι: pro λέξουσι, λεξοῦντι: et pro ποιήσουσι, ποιησοῦντι.

Corripiunt autem et in ας desinentes plurales accusativos, in nominibus appellativis, et similiter in participiis: ut νύμφας, κρήνας, νοῆσας, πρᾶξας.

Et quæ per ειν efferuntur infinitiva, per ablationem ι efferunt, ut pro φρονεῖν, φρονέν: pro ἰδεῖν, ἰδὲν, pro φαγεῖν, φαγέν.

In ου autem desinentes genitivos efferunt per ω: ut οἴνου, οἴνω: pro σοφοῦ, σοφῶ: pro καλοῦ, καλῶ. Et accusativos plurales masculinos in ους desinentes, per ως proferunt: τὼς καλὼς, σοφὼς, ἀνθρώπως, ἵππως: pro τοὺς καλοὺς, σοφοὺς, ἀνθρώπους, ἵππους. C

Et imperativa verba quæ pronuntiantur per ε, per ον pronuntiant: ut pro λάβε, λάβον: pro θίγε, θίγον: pro δράμε, δράμον.

Siculi dicunt pro χύτραν, κύτραν: pro χιτῶνα, κιτῶνα: et pro γυναῖκα, γυνήν.

Cretenses autem, pro διαπαντὸς, αἰές: Pro αὐτοῦ, αὐτεί: Pro βέλτιον, βέλτειν: Pro ἦλθεν, ἦνθεν: Pro ἐς χορὸν, ἐν χορόν: Pro εἰς τὴν ἀγορὰν, ἐς τὰν ἀγοράν: Pro ἔα, ἔβα: Pro ἔασον, ἔβασον: Pro ἦν, ἧς: Pro εἴωθα, ειθῶ: Pro εὐωχεῖσθαι, εὐῶ. Et Θευκυδίδης, Θευκράτης, Θεύφραστος, pro Θουκυδίδης, Θεοκράτης, Θεόφραστος: Pro κρέη, κρῆ: Pro ἄκρατον, ἄκρητον: Pro κρίκον, κίρκον: Pro κελεύει, κέλεται: Pro καταβαλεῖν, καββαλεῖν: Pro σοροὺς ἀχύρων, μύχωνας: Pro οἴκαδε, οἴκαδες: Pro ὄρνιθες, ὄρνιχες: Pro χεῖρες, χῆρες: Pro στάδιον, σπάδιον: Pro κεῖνος, κῆνος: Pro σὺ, τύ.

Et pro λέγουσι et φέρουσι, λέγοντι et φέροντι: et pro τὰς, τώτας: et pro πρὸς, ποτί: et pro τότε, τόκα: et pro τῆμος, τᾶμος: et pro δῆμος, δᾶμος: et pro θεὸν, σεόν: denique, pro βουλὴν, βουλὰν pronuntiant. D

Differt autem Cretensium Dialectus, qua usus est Cypselas, et Laconum, qua usus est Alcman, Sophron: Pindari tamen et Ibyci, Simonidæ, et Bacchylidæ omnino laudatur, quod non sint Poëtæ natura Dores, sed utantur tantum idiomate Dorico.

DE SINGULIS QUÆ ÆOLICÆ
Dialecto propria sunt.

Literam β ipsi ρ asciscit, cum ei subjungitur κ, vel τ, vel δ: ut βρυτὴρ pro ῥυτήρ: βράκος pro ῥάκος: βρόδον pro ῥόδον.

Æolica Dialectus genitivos a nominativis in αι dividit, et per α profert: ut νύμφαι, νυμφάων: θύραι, θυράων: μελισσάων, ἐρχομενάων, πυλάων, et similia.

Syncopæ, Æolum sunt propriæ: fiunt autem in medio, ut ὤρσεν pro ὥρμησεν.

Additiones θα syllabæ in subjunctivorum secundis personis in σ desinentibus, Æolum sunt: ut εἴπησθα pro εἴπῃς: et ἔλθησθα pro ἔλθῃς.

Addere υ ad ε, sequente vocali, Æolum est: ut χεύαντες pro χέαντες.

In αις monosyllaba nomina dividit: ut πάϊς, δάϊς, pro παῖς, δαῖς.

Ω litera pro ου diphthongo utitur: ut μῶσαι pro μοῦσαι: λειπῶσαι pro λειποῦσαι.

Υ pro ο utitur; nam pro ὅμοιον, ὕμοιον dicit.

Η pro ει diphthongo utitur; nam ἐλθῆν pro ἐλθεῖν dicit.

Immutabiles geminat, et σ solum: ut pro ἐγείρω, ἐγέῤῥω: pro ἐγείνατο, ἐγέννατο: pro πενθήσῃς, πενθήσσῃς: pro τόσον, τόσσον: pro τοσοῦτον, τοσσοῦτον.

Ὅππη et ὅππως commune est; communis enim relativa duplicat: ut pro ὁποῖος, ὁππποῖος: et pro ὅσος, ὅσσος.

Semper ex αι diphthongo ι abjicit, si eam sequatur vocalis: ut pro Ἀλκαῖος, Ἄλκαος.

Π pro μ utitur; nam dicit ὄππατα pro ὄμματα.

Secundæ conjugationis circumflexorum ι in secunda et tertia persona, quod non pronuntiatur ap. alias Dialectos, pronuntiat: ut βοᾶϊς, βοᾶϊ.

Vocativos in ων desinentium nominativorum corripit: ut pro χελιδὼν, χελιδόν: pro Μακεδὼν, Μακεδόν: pro Ἀπόλλων, Ἄπολλον.

Æoles consueverunt ο pro α ponere: ut pro θρασέως, θροσέως: pro στρατὸς, στροτός: pro ἄνω, ὄνω: pro ἀνέληται, ὀνέληται: pro ἀνεχώρησεν, ὀνεχώρησεν: pro σταλεὶς, στολείς. Aliquando autem ε vel η: ut pro κράτος, κρέτος: pro Πρίαμον, Πρίεμον: pro γαλήνη, γελήνη: pro ἀὴρ, ἠήρ. Aliquando etiam addunt υ ad α: ut pro ναὸν, ναυόν: pro ἀὴρ, αὐήρ: pro ἄως, αὔως.

Pro δ autem ζ ponunt: ut pro διαβάλλειν, ζιαβάλλειν: pro διαννκτὸς, ζιαννκτός. At pro ε et α, η: ut pro κρέας, κρῆς. Oportet autem nosse quod in quibusdam, sed non in omnibus, hoc faciunt; fieri enim non posset.

Pro ζ autem ponunt δ et σ: ut pro Ζεὺς, Δσεύς: pro ζυγὸν, δσυγόν: pro μελίζειν, μελίδσειν.

Pro η autem ponere ε vel α, commune est his cum Doribus: ut pro Ἄρης, Ἄρες: pro Ἀρήϊον, Ἀρέϊον: pro ἀδικῆσαι, ἀδικέσαι. At α pro η: ut pro Ἑκάβην, Ἑκάβαν: pro πύλην, πύλαν: pro Ἥρην, Ἥραν: pro νόημα, νόαμα: pro ἠὼς, ἀώς: pro ἀπάτην, ἀπάταν:

Pro θ ponunt φ: ut pro θλᾶται, φλᾶται. Pro μ, π: ut pro μετ' ἐμοῦ, πετ' ἐμοῦ: pro ὄμματα, ὄππατα.

Pro ξ autem ponunt κ et σ: ut pro ξένος, κσένος: et pro ἱέραξ, ἱέρακς.

Pro ο, ponunt υ: ut pro ὀμφαλὸς, ὑμφαλός: pro μόγις, μύγις: pro ὅμοιον, ὕμοιον. Interdum et ε: ut pro πρός σε, πρές σε. Aut α: ut pro ὅσσα, ἄσσα.

Pro π, utuntur μ: ut pro πατεῖς, ματεῖς: pro παθοῦσα, μαθοῦσα.

Pro ππ, σσ: ut pro ἐμπίπτειν, ἐμπίσσειν.

Pro σ, τ: ut pro σὺ, τύ: pro εἰς σὲ, εἰς τέ.

Pro τ, π: ut pro στολὴν, σπολήν: pro σταλεὶς, σπαλείς: pro τέτραπται, πέτραπται.

Pro υ autem ι: ut pro ὑψηλὸν, ἰψηλόν: pro ὑψόθεν, ἰψόθεν: pro ὕπαρ, ἴπαρ.

Pro χ, φ: ut pro αὐχένα, αὐφένα.

Pro ψ, πς: ut pro Πέλοψ, Πέλοπς: pro Ἄραψ, Ἄραπς.

Et pro ω, ο: ut pro ὥρα, ὄρα: pro ὠτειλὴ, ὀτειλή.

Quæcunque autem per ει diphthongum apud nos efferuntur, illi per solum ε, geminantes consonantem, proferunt. Efficiunt autem e sola duas consonantes: ut pro χεῖρες, χέῤῥες: pro ἱμείρων, ἱμέῤῥων: pro ὠτειλὰς, ὠτελλάς: pro εἵματα, ἔμματα: pro κτεῖναι, κτένναι: pro ἡμῖν, ἄμμιν: pro ὑμεῖς, ὔμμες: pro ἤπειρον, ἄπεῤῥον.

Quinetiam in οι sæpe mutant ει diphthongum: ut pro ὄνειρον, ὄνοιρον.

Consueverunt item vocalibus præponere digamma, ut pro οἶνον, Ϝοῖνον.

Complura autem geminant, ut pro οἵτινες, οἵττινες: pro σελήνη, σελλάνα: pro πρόσωπα, προσώππα: pro κατέπεσον, κάππεσον: pro ὁπόθεν, ὁππόθεν: pro κατὰ δὲ, καδδέ: pro ὅτι, ὅττι.

Incipientibus apud nos a ρ, ipsi præponunt β, ut tenue fiat: ut pro ῥόδα, βρόδα: pro Ῥαδάμανθυς, Βραδάμανθυς: pro ῥυτῆρες, βρυτῆρες.

Peculiariter autem quæcunque apud nos aspirantur aut acuuntur, illi tenuiter dicunt, et gravitone: ὅσιος, οὗτος, ὅρω, ὅρμος. Servant autem tenuem literam et in contractionibus: ut pro καθήκει, κατήκει: pro ἀφῆκεν, ἀπῆκεν: pro ἀφείλκυσεν, ἀπείλκυσεν.

Gravi tono efferunt non solum nomina, sed et articulos, quando nominum ordinem habent: ut pro ὁσὸς, ὅσος: pro τὸ σὸν, τό σον: pro ἡ σὴ, ἥ ση: pro τῆς σῆς, τῆς σης.

Quando autem pronomina proferunt, circumflectunt: ut ἐγῶ, pro ἐγώ.

Circumflectunt in universum monosyllaba vel in ωξ desinentia: ut ῥῶξ, πτῶξ, ῥῶψ: vel in ους: ut χροῦς, ῥοῦς, θροῦς, βοῦς, νοῦς. Item pro χὴν, Ζεὺς, χῆν, Ζῦς.

Dissyllaba autem in acutum tonum apud nos desinentia, ipsi gravi tono proferunt, ut σόφος, κάλος, λεύκος, ὄξυς, κόπις, θύρις, ἄκις, ἄσπις, βρῶμος, τράχυς, θῦμος, σκλῆρος, χῶλος.

Assolent et appellativa gravi tono afficere: ut εἰρήνη, ὥρα, ἡμέρα: et propria: ut Ἀφροδίτα, Ἥρα, Ἐλένα.

Quæcunque nos in ις feminina per δος declinamus, ut Ἀρτέμιδος, Θέτιδος, μήνιδος, illi sine δ dicunt: ut Ἀρτέμιος, Θέτιος, μήνιος.

In ης nomina, quorum vocativi in ες, illi sine σ dicunt: ut, ὦ Σώκρατε, Ἀριστόφανε, Δημόσθενε.

Et a genitivis casibus σ auferunt: ut, Σωκράτου, Διομήδου, Σοφοκλέου.

Pro accusativo dativum assumunt in passivis: ut τοῖς θεοῖς, pro τοὺς θεούς: τοῖς ἀνθρώποις, pro τοὺς ἀνθρώπους. Hoc autem faciunt, quia utuntur ι pro υ.

Accusativum per ως efferunt: ut τὼς ἵππως, pro τοὺς ἵππους: id quod et Dorum proprium est.

Dativum pluralem adjecto ι faciunt: ut τοῖσι, θεοῖσι, σοφοῖσι, quemadmodum Dores.

Infinitiva verba a participiis in ῶν desinentibus, desinentia in ειν, ipsi in εις transferunt: ut νοῶν, νοεῖν, νόεις: et φρονῶν, φρονεῖν, φρόνεις: et καλῶν, καλεῖν, κάλεις.

Quando infinitiva apud nos desinunt in αν, ipsi in αις transmutant: ut pro γελᾶν, γέλαις: pro πεινᾶν, πείναις.

In ουν terminata infinitiva, ipsi per οις proferunt: ut pro ὀρθοῦν, ὄρθοις: pro γυψοῦν, γύψοις: pro χρυσοῦν, χρύσοις. Hæc autem omnia gravi tono pronuntiant.

Adhibent et η pro ει in infinitivis: ut pro φιλεῖν, φίλην: pro καλεῖν, κάλην: pro φρονεῖν, φρόνην.

Verba in ω desinentia apud nos, pro indicativis optativa faciunt: ut pro νοῶ, νόημι: pro φιλῶ, φίλημι.

Quæcunque autem participia acutitona in ως finiunt, per ων apud illos desinunt: ut εἰρηκὼς, εἰρηκών: νενοηκὼς, νενοηκών. Servant autem eorum etiam flexiones, nominativo juxta analogiam respondentes. Dicitur præterea apud eos pro χρυσίον, χρύσιον: pro ταύρῳ, ταύρει: pro πούς, πέζα: pro παῖς, πάϊς: pro ἔρωτα, ἔρων: pro γέλωτα, γέλων: pro πτάρμος, πτόρμος: pro ἐπαινῶ, αἴνημι: pro χείρονα, χέῤῥονα: pro δάπεδον, ἐδάπεδον: pro ἔστρωται, ἐστόρωται: pro ἀνὴρ, δρέκων: pro θὴρ, δράκων: pro εἵματα, ἔμματα: pro ἡ μία, ἴα: pro ψῆφος, ψάφαξ: pro ἰσχνὴ et ἀσθενὴς, ἄκιρα: pro ἐγὼ, ἐγών: pro σὺ, τύ: pro ἡμῖν, ἄμμιν: pro ἡμεῖς, ἄμμες: pro ἐνθάδε, τῆδε: pro ἄλλοσε, ἑτέροσε. Usi autem ea Alcæus et Sappho.

DE DIALECTIS A CORINTHO DECERPTIS.

[Vide amplissimam Schæferi Editionem.]

PROŒMIUM.

EN tibi et Dialectos in manus trado, juvenum mihi omnium amantissime literarum, in quibus et Philoponus Joannes laboravit, et Tryphon Grammaticus, et alii plerique, quibus multum in libris studii et exercitationis fuit. Nondum autem quispiam in hunc usque diem quicquid ad unamquamque Dialectum pertinet, notum fecit. Nec putes nos dicendis his existimare aliquid magni de nobis. Lingua enim, secundum Lysiam Oratorem, intellectus neque multum neque parum habet: intellectus autem, cui multum, multus: cui parum, parvus. Non igitur nostra laudantes, eos viros in hac parte accusabimus: sed, amici cum sint, pluris facientes quam ipsos, veritatem, quemadmodum et Plato Philosophus summus ait. Ipsi igitur Atticæ elocutionis regulam, Comicum Aristophanem nobis præponentes, et Thucydidem Historicum et Oratorem: Ionicæ autem, Hippocratem Ionem, et Halicarnasseum Herodotum: Doricæ vero, Tarentinum Archytam, et Theocritum, qui Bucolica conscripsit: Æolicæ, Alcæum: forsan de Dialectis abunde tractarimus. Si quid vero et a nobis per oblivionem omissum fuerit, non simili id accusatione dignum apud benignos; ab illis enim major pars omissa est, a nobis autem pauca forte non dicentur.

QUID SIT DIALECTUS,

ET QUOT SINT.

Dialectus est idioma linguæ; vel, Dialectus est dictio proprium characterem formæ ostendens.

Ionica appellata est ab Ione filio Apollinis, et Creüsæ Erechthei filiæ: qua scripsit Homerus.

Attica autem ab Atthide Cranai filia, qua scripsit Aristophanes.

Dorica, a Doro Hellenis, qua scripsit Theocritus.

Æolica, ab Æolo Hellenis, qua scripsit Alcæus.

Communis, qua omnes utimur; sed et Pindarus hac usus est.

DE ATTICA LINGUA.

Λῆρον ληρεῖς, Attica locutio et figura: ut μανίαν μαίνει: est enim Atticæ idioma locutionis, ubi dixeris rem, inferre verbum quod a re deducatur: ut ὕβριν ὑβρίζεις, et φυγὴν φεύγεις.

Utuntur imperativis Attici pro subjunctivis abnegativis: et rursus ipsis imperat. pro indicativis. Et illius quidem illud Aristoph. Θ. (870.) exemplum, Μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. Pro μὴ ψεύσῃς. Hujus autem, Menander, Οἶδ' ὅ,τι ποίησον, pro ποιήσεις. Sed et Eur. in Polydori Tragœdia, Οἶσθ' οὖν ὃ δράσον, pro δράσεις usurpavit.

Τροπαῖον apud Thuc. circumflexa penultima acceptum est, et apud Aristoph. Θ. (697.) Γυναῖκες οὐκ ἀρήξετ', οὐ πολλὴν βοὴν Στήσετε καὶ τροπαῖον; Et puto per analogiam hoc magis apud ipsos sic proferri, sicuti a τρίτη, τριταῖον: ab οὐρὰ, οὐραῖον: sic etiam a τροπὴ, τροπαῖον.

Item ὁμοῖος circumflexa penultima proferunt: ut (Od. P. 218.) Ὡς ἀεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. Et est analogum; nam appellativa per οῖος, quæ duas syllabas superant, omnia in penultima circumflectuntur: ut γελοῖος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος, παντοῖος: sic et ὁμοῖος. Supra duas syllabas tamen dictum est, propter κλοιὸς, φλοιός. Additum est autem Appellativa, propter κολοιὸς, Nomen avis. Sed ὅμοιος in antepenultima acuitur secundum communem consuetudinem.

Vertit Attica σ, modo in τ, modo in ξ: nam pro θάλασσαν, θάλατταν dicit: et pro σεῦτλον, τεῦτλον: et pro συμφορὰν, ξυμφοράν. Vertit autem σ in ξ, in iis dictionibus quæ a σὺν præpositione incipiunt: sed compositis tantum. Quinetiam ipsa σὺν per se in ξ vertitur: ut Ἀρτέμιδι ξύν.

Ταῦτ' ἄρα, Attica locutio est: pro διὰ ταῦτα. Deficiunt enim præpositiones apud Atticos, sicut et (Il. Λ. 595.) Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο: pro κατὰ πῦρ ἐμάχοντο· ἤγουν ὡς πῦρ ἐπενέμοντο ἅπαντα. Et apud Aristoph. (Eip. 231.) γνώμην ἐμήν: pro κατὰ γνώμην ἐμήν. Et Thuc. 3. Καὶ τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν: pro διὰ τὸ μὴ κακουργεῖν. Generaliter autem defectus Atticorum sunt: ut καθ' ἑκάστην, deest ἡμέραν: et ἐν βραχεῖ, suppletur καιρῷ, vel λόγῳ. Quinetiam ἐν ἀκαρεῖ tale est. Et, Εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε: deest βούλει: ait enim, εἰ βούλει, πειρήθητι. Et, κόπτων ἀμφοτέρῃσι: deest ταῖς χερσί. Et apud Aristoph. (Eip. 180.) Πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὦναξ Ἡράκλεις: deest enim φωνὴ vel ὀσμή.

Atticorum autem est et nominativum pro genitivo accipere: ut apud Aristoph. Λ. (14.) Εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾷν ἐνθάδε Βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος, Εὕδουσι κοὐχ ἥκουσιν: pro ῥηθέντος: et Thuc. 4. Κυρωθὲν δὲ οὐδὲν ἐκ τῆς διαφορᾶς ὁπηνίκα χρὴ ὁρμᾶσθαι, νυκτός τ' ἐπιγενομένης ἐχώρησαν ἐπ' οἶκον: pro κυρωθέντος.

Βλήχωνα per β, non per γ, proferunt Attici.

Λαὸς et ναὸς, et quæ ex ipsis, Μενέλαος, Πρωτεσίλαος: et in genere omnia quæ nos per αος, illi per εως efferunt: ut Μενέλεως, Πρωτεσίλεως, νεὼς, λεώς: declinant autem omnia per abjectionem σ: ut τοῦ Μενέλεω, τοῦ Νικόλεω.

Βλέπος dicunt pro βλέμμα: ut apud Aristoph., Ὡς ἔστι τοῦτο Ἀττικὸν βλέπος: [cf. N. 1176.]

Etiam hoc Atticum est, assumere sæpe in eodem membro ἂν conjunctionem: ut est invenire apud Plat. et Aristoph.: ut (Eip. 647.) Ἡ δὲ Ἑλλὰς ἂν ἐξερημωθεῖσ' ἂν ἡμᾶς ἔλαθεν.

Atticorum autem et hoc, ἐν præpositionem et εἰς construere cum genitivo: ut εἰς vel ἐν ᾅδου: et puto hic defici præpositiones nominum: quale est et hoc, ἐν διδασκάλου.

Atticorum est non respondere antecedentibus: ut Thuc. 3. statim in principio, Καὶ εἰ μὲν συμβῇ ἡ πεῖρα· εἰ δὲ μὴ, Μιτυληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι, καὶ τείχη καθελεῖν· μὴ πειθομένοις δὲ, πολεμεῖν: deest enim καλῶς ἂν εἴη. Et (Il. A. 135.) Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί: deest παύσομαι, vel ἡσυχάσω.

Pro πρεσβείαν dicunt πρέσβευσιν: pro καταβολὴν, καταβόλησιν: et pro ἀγάπην, ἀγάπησιν dicunt: et magis ceteris Thucydides.

Est hoc quoque novum generaliter et Atticum: ut apud Demosth. (37.) Ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος κάθησθε ἐκνενευρισμένοι. Et (Il. B. 278.) Ὣς φάσαν ἡ πληθύς.

Item οὐδὲν dividere, Atticorum est: ut Thuc. 2, (51.) Ἔθνησκον δὲ, οἱ μὲν ἀμελείᾳ, οἱ δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι, ἕν τε οὐδὲ ἓν κατέστη ἴαμα, ὡς εἰπεῖν, ὅ,τι χρὴ προσφέροντας ὠφελεῖν: pro οὐδέν.

Novum et hoc dicatur tibi, dicere optativa pro indicativis, quod est Atticorum: ut Thuc. (1, 50.) Τὰ σκάφη μὲν οὐχ' εἷλκον, ἀναδούμενοι τῶν νεῶν, ἃς καταδύσειαν: pro κατέδυον.

Et uti τῷ οὐδὲν μᾶλλον pro οὐ, Atticæ linguæ nota; statim enim Historicus 2, (70.) Ἀλλ' αἵτε ἐσβολαὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν Πελοποννησίων οὐδὲν μᾶλλον τοὺς Ἀθηναίους ἀπανίστασαν: pro οὐκ ἀπανίστασαν.

Item δένδρος dicitur apud ipsos, ut Thuc. (2, 75.)
B Καὶ πρῶτον μὲν περιεσταύρωσαν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν, ἃ ἔκοψαν, τοῦ μηδένα ἔτι ἐξιέναι. Et (Il. Γ. 152.) Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι. Hujus autem rectus δένδρος: et flectitur δένδρεος, dativus δένδρεϊ: et per metaplasmum, δενδρέῳ.

Et pro femininis, masculinorum nominum utuntur dictionibus: ut (Il. B. 742.) κλυτὸς Ἱπποδάμεια. Et apud Eur. Hec. (591.) Τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες, ἀγγελθεῖσά μοι Γενναῖος: pro γενναία.

Et pro ὅσαι ἡμέραι, ὁσημέραι dicunt: et pro μόλις, μόγις.

Pro dativo amant accusativum: ut Thuc. (1, 128.) Εἰ οὖν τί σε τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θάλατταν: pro σοι. Et Soph. (Aj. 584.) Οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη: pro οὐ γάρ μοι. Aliaque præterea invenias infinita eorum quæ dicimus exempla, et apud Hom. et omnes Atticæ linguæ Auctores.

Genitivi νηὸς, cujus rectus ναῦς, η in ε vertentes, et ο parvum in ω magnum producentes, νεὼς scribunt
C et proferunt.

Genitivorum in έος qui a rectis in εὺς fiunt, ε producunt Attici, ut Πηλέως et Οἰνέως. Illud autem, Ὦ Ἀχιλεῦ Πηλέος, υἱὲ μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν, apud Poëtas productum, communis est linguæ.

Pro ἀνύειν, Ἀνύτειν, dicunt, ut Aristoph. Ὄρν., μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύτομεν. Et Thuc. (2, 75.) Καὶ εἴτι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον.

In quibusdam dictionibus addunt ι, ut τουτῳΐ, τουτονὶ, οὑτοσὶ, νυνί.

Verbum εἶναι abundare apud eos cognovimus, ut apud Thuc. 8. Καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι, καὶ ἄκριτοι καὶ βιαιότερον ἀποθνήσκοιεν.

Ablationes τοῦ ι Atticorum sunt propriæ: ἑτάρων enim dicunt pro ἑταίρων. (Inveni autem ego quod et Dorum et Æolum sunt.) Pro κλαίειν, κλάειν dicunt: pro ποιεῖν, ποεῖν: pro ποίημα, πόημα.

Ὡς etiam superabundare apud eos solitum est, ut fecisse Thuc. 8. invenitur, Καὶ γὰρ ὡς αὐτοῖς οὐδὲν ἔμελλε χρήσεσθαι: pro καὶ γὰρ αὐτοῖς.

Εἰς præpositione ἐς dicunt: ἐς Χρύσαν, ἐς πατρίδα
D proferentes. Et loco πρὸς, ὡς utuntur, ὡς τὸν θεὸν dicentes, et ὡς τὸν διδάσκαλον: pro, πρὸς τὸν θεὸν, et πρὸς τὸν διδάσκαλον.

Particula δὲ pro δὴ sæpius utuntur: ut Thuc. 8, (53.) Κεφαλαιοῦντες, μάλιστα δὲ ὡς ἐξείη αὐτοῖς Ἀλκιβιάδην κατάγουσι, καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατουμένοις, βασιλέα τε ξύμμαχον ἔχειν καὶ Πελοποννησίων δὲ περιγίνεσθαι. Hic enim μάλιστα δὲ, et Πελοποννησίων δὲ, pro δὴ usurpata sunt.

Hi etiam et accusativo et recto utuntur pro obliqua constructione: ut Thuc. 8. Ἀλλήλοις γὰρ ἅπαντες οἱ τοῦ δήμου ὑπόπτως προσῄεσαν, ὡς μετέχοντά τινα τῶν γεγενημένων: pro μετέχοντός τινος τῶν γεγενημένων. In tertio autem (c. 4.) recto pro genitivo sic usus est, Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντες, ὡς ἑώρων, ἀπήγγειλαν οἱ στρατηγοί: pro τῶν Ἀθηναίων καταπλευσάντων. (Od. M. 73.) Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει. Et Philostr. V. S. Ὁ Πρωτεὺς ὁ Φάριος, τὸ θαῦμα τὸ Ἑλληνικόν· πολλαὶ μὲν αὐ-

τοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαί. Item, Δαίμονες δὲ αἱ μετέωροι, ἡμέρα ἐπὶ τῷ πάθει τοῦ υἱοῦ πενθοῦσα: pro τῶν δὲ μετεώρων δαιμόνων.

Et pro participiis, Attici verbis utuntur: et pro verbis vicissim participiis: ut Thuc. Ὁ δὲ χρηματίσαιτο ἀφεὶς, pro ὁ δὲ ἀφῆκε χρηματισάμενος.

Et ἢ abundat apud Atticos, ut Thuc. 8. Ὡς τοῦ ἰδίου πολέμου μείζονος ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων οὐχ ἑκὰς, ἀλλὰ πρὸς τῷ λιμένι ὄντος.

Ἀλλὰ conjunctionem pro hortativa sæpe ponunt, ut (Il. N. 292.) Ἀλλά γε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα.

Et accipere accusativos casus pro genitivis, Atticorum est proprium: ut (Il. A. 275.) Μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐὼν, ἀποαίρεο κούρην: pro ἀπὸ τούτου.

Et proferre vocativos pro nominativis: ut, Νεφεληγερέτα Ζεὺς, pro νεφεληγερέτης.

Sumere duas negationes pro affirmatione una, Atticorum est, Thuc. 3, (10.) Ξύμμαχοι μέντοι ἐγενόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τῶν Ἑλλήνων, pro ἐλευθερείᾳ. Quamvis enim una sit hic negatio, videlicet οὐ, at vox illa καταδούλωσις negatio est quodammodo, cum libertatis privationem significet, et libertatis dignitati opponatur. Sic et (Il. O. 11.) ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν: pro ἀνδρεῖος.

In feminino genere aliquid dicere consuevere, inde inferre neutrum, non ad vocem, sed ad significatum respicientes: ut (Od. M. 74.) νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανέη, τὸ μὲν οὔ ποτε λήγει: nam τὸ intulit, ut ad νέφος relatum. Et Thuc. (2, 47.) Ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι καὶ περὶ Λῆμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις: nam λεγόμενον intulit, respiciens ad νόσημα.

A rectis in ευς plurales in εις, per ης scribunt, ut βασιλῆς, ἱππῆς. Et ει diphthongi ε in η vertunt: interdum et ι ascribunt, ut pro κλεῖδα, κλῇδα: et pro Ποσείδαον, Ποσῃίδαον.

Et ου negationem supervacuam sæpe accipiunt: ut Thuc. 3, (36.) Ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι, ἢ οὐ τοὺς αἰτίους, pro παρὰ τοὺς αἰτίους. Et (Il. A. 86.) Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον. Et (28.) Μὴ νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον. Sic et nos consuevimus sæpe negationibus uti: quale est illud, ἀπαγορεύω σοι μὴ ποιεῖν: pro ἀπαγορεύω σοι ποιεῖν. Et Theologus, Ὃν οὐ προδώσομεν οὐδὲ καθυβρίσομεν, οὐ μὰ τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀγῶνας, καὶ τὰ παλαίσματα.

Etiam πρὸς abundare his solet, ut Thuc. Καὶ πρὸς αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο: pro αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων. Et Aphthonius, Τοιαῦται γὰρ ἀρεταὶ πρὸς βίαν ἔχουσι κτώμεναι, pro βίαν ἔχουσι.

Supervacua et καὶ conjunctio apud eos; et hujus infinita exempla est invenire: statim in tertio est videre hoc utentem Thuc.: ait enim, Οἱ δὲ πολλῷ θορύβῳ καὶ πεφοβημένοι, τά τε ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἀπόπλουν παρεσκευάζοντό τε ἅμα ἑξήκοντα νῆες.

Atticorum est et possessiva accipere pro primitivis, ut παρθενικὴ pro ἡ παρθένος: et ipsa primitiva pro possessivis: ut, γυναῖκά τε θήλατο μαζὸν, pro γυναικεῖον ἐθήλαζε μαζόν.

Accusativos etiam accipere pro genitivis: ut Hesiodus, Ὅν τε διὰ pro δι' οὗ. Et Theologus, Ὁ θυμὸς ἔστω σοὶ κατὰ μόνου τοῦ ὄφεως, δι' ὃν ἐξέπεσες: pro δι' οὗ ἐξέπεσες.

Consueverunt præterea augmentis et alia augmenta superinducere: ut pro ἐβουλόμην, ἠβουλόμην: pro ἐδυνάμην, ἠδυνάμην: pro παρῴνηκα, πεπαρῴνηκα.

Et comparativa pro simplicibus accipiunt, ut Thuc. 3. Τοὺς γὰρ ἀφισταμένους ἐν τοῖς πολεμίοις, καὶ συμμαχίαν τὴν πρὶν ἀπολιπόντας οἱ δεξάμενοι, καθ' ὅσον μὲν ὠφελοῦνται, ἐν ἡδονῇ ἔχουσι· νομίζοντες δὲ εἶναι προδότας τῶν πρὸ τοῦ φίλων, χείρους ἡγοῦνται: hic enim est χείρους pro κακούς. Et (Il. Γ. 365.) Ζεῦ πάτερ, οὔτοι σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος. Et Theologus Sermone in Christi Natalem, Καὶ ὥσπερ ἐκ τῶν χρηστοτέρων ἦλθε τὰ λυπηρὰ, οὕτω καὶ ἐκ τῶν λυπηρῶν ἐπανελθεῖν τὰ χρηστότερα: dixit enim pro ἀπὸ γὰρ τῶν χρηστῶν ἦλθε τὰ λυπηρά.

Utuntur et superlativo pro comparativo sæpe; ubi

A enim dicendum θηριωδέστερον πάντων, dicunt θηριωδέστατον.

Ου pro ο ε utuntur, velut cum dicunt, τοὔνδυμα et τοὔγκλημα, et τοὔμπαλιν, pro τὸ ἔνδυμα, et τὸ ἔγκλημα, et τὸ ἔμπαλιν.

Rectos et accusativos eodem modo efferunt: ut, (Soph. Aj. 89.) Ὦ οὗτος Αἴας, δεύτερόν σε προσκαλῶ.

Atticorum est etiam dicere, ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχει: pro ὑπὲρ ὧν ἔπαθεν, extrinsecus accepta ὑπὲρ præpositione.

Attice proferuntur per ει diphthongum passivorum secundæ personæ, ut ζηλωτὸς ἔσει, pro ἔσῃ. Atticum est et λαβὲ pro λάβε.

Atticorum est, et ᾔδειν pro ᾔδει: et ἐτετύφειν pro ἐτετύφει: utuntur enim in plusquamperf. primis pers. pro tertiis.

Pro accusativo genitivum accipiunt: ut Aristoph. (Εἰρ. 71.) Ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς, pro τὴν κεφαλήν.

B Et pro ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πεσεῖν, dicunt Attici Κατακάρα non divisim, sed sub uno accentu: ut Pind. (Fr. inc. 119.) οἱ μὲν κατακάρα δεσμοῖσι δέδενται: pro ἐπὶ κεφαλήν.

Atticorum autem et pluralia singulariter pronuntiare, quemadmodum pro τοὺς Λακεδαιμονίους, dicere τὸν Λακεδαιμόνιον: ut Orator in Philippicis, Ἀλλὰ μὴν τόν γε Παίονα, pro Παίονας.

Atticorum etiam dicere βαδιστέα et ἀνυστέα, pro βαδιστέον et ἀνυστέον.

Apud eos præterea deficiunt imperativa: ut ap. Aristoph. (Ἀ. 435.) Ὦ Ζεῦ, διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ, Ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον: deest enim ποίησον.

Βόλιτον Attici dicunt sine β, quod nos βόλβιτον dicimus, sc. κόπρον, i. e. Stercus.

Atticum est etiam θέλει pro δύναται: ut Plato, Τὰ χωρία οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν.

Et pro recto accusativum assumere: ut Aristoph. Ὄρν. (1269.) Δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ βροτοὺς

C Οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν: pro δεινόν γε εἰ μὴ νοστήσει πάλιν ὁ κῆρυξ ὁ παρὰ βροτοὺς οἰχόμενος.

Pro κράμβην, Κοράμβην dicunt. Atque hoc merito: quia dicunt ab hac τὰς κόρας ἀμβλύνεσθαι, (i. e. Pupillas hebetari.)

Atticorum etiam dicere τοῦ θράσους, et τῆς ἀναδείας, pro ὦ τοῦ θράσους, et ὦ τῆς ἀναιδείας. Et apud Aristoph. (N. 153.) Ὦ Ζεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

Et uti participiis pro nominibus, ut Aristoph. B. (1.) Εἴπω τι τῶν εἰωθότων, ὦ δέσποτα; pro τῶν ἐθίμων. Et (Od. A. 213.) Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα, pro πινυτός.

Atticorum etiam hæc loquendi forma, εἰπὲ τόνδε, pro εἰπὲ περὶ τοῦδε, Aristoph. Ἀ. (338.) Ἀλλὰ νυνὶ λέγ', ὅ,τι σοι δοκεῖ, τὸν Λακεδαι-Μόνιον αὐτὸν, ὅτῳ τρόπῳ σοὐστὶ φίλον, ἤγουν περὶ τῶν Λακεδαιμονίων αὐτῶν.

Atticorum etiam πλεῖν, pro πλέον: et κᾆτα, et

D πώμαλα, ac ἦδ' ὅς.

Et ponere ἢ supervacuum, ut Aristoph. B. (365.) Ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει, Ἢ κατατιλᾷ τῶν ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων, Ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ' ἀποτρώγει.

Item λῃρεῖς ἔχων, et παίζεις ἔχων, Atticum.

Pro πνεύμονα, πλεύμονα dicunt: et pro νίτρον, λίτρον: et pro σπογγίαν, σπογγιάν.

Atticum etiam est elidere simulque uti crasi: ut οὐ γὰρ μοὐστὶν, pro οὐ γάρ μοί ἐστιν: eliditur enim ι, et per crasin coalescunt ο et ε in ου diphthongum: ut cum pro ἐχρύσοες ἐχρύσους, pro ποῦ ἐστὶ, ποῦ 'στὶ dicunt, elidentes ε.

Bifariam dicunt ἤνεγκα et ἤνεγκον.

Item defective jurare, ut μὰ τὸν, non addendo θεὸν, Atticum est.

Et accipere extrinsecus verbum ἐστί: ut (Od. O. 349.) Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι: deest enim εἰσί.

Pro μυῤῥίνας, μυρσίνας dicunt: et pro συρίζειν, A συρίττειν: et pro ἐνδελέχειαν, ἐντελέχειαν: et κολόκυντα, pro κολοκύνθη.

Pro κναφεῖον, γναφεῖον dicunt: et pro κεφαλαλγίαν, κεφαλαργίαν.

Atticum etiam pro obliquis nominativis uti, ut Aristoph. B. (1437.) Εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ, Αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα, pro τινὸς πτερώσαντος.

In ως adverbia qualitatis, in ον finiunt: δέον dicentes et πρέπον, pro δεόντως et πρεπόντως.

In ες desinentes rectos plurales comparativorum nominum, in ους finiunt: ut μείζους, χείρους, καλλίους, pro μείζονες, χείρονες, καλλίονες. Proprium ipsorum et in α purum desinentes accusativos masculinos, ab in ευς rectis factos, per η proferre: ut pro Εὐρυσθέα, Εὐρυσθῆ: pro Τυδέα, Τυδῆ.

Atticorum et pro εὐφυῆ, ὑγιῆ, εὐφυᾶ et ὑγιᾶ dicere: et pro Εὐβοέα, Πειραιέα, Εὐβοᾶ et Πειραιᾶ dicere. Amant plerumque et concisiones, Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα dicentes, et ἀμείνω pro ἀμείνονα, et κρείττω B pro κρείττονα, et similia.

Eorundem est dicere Ἀθήναζε πορεύομαι, pro εἰς Ἀθήνας: et Ἀθήνησι σοφιστεύω, pro ἐν Ἀθήναις: et Ἀθήνηθεν ἔρχομαι, pro ἐξ Ἀθηνῶν. Et pro εἰς οἶκον, οἴκαδε, pro ἐξ οἴκου, οἴκοθεν: denique pro ἐν οἴκῳ, οἴκοι.

Contractionibus copiose utuntur; uam pro τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον dicunt: et ὦναξ pro ὦ ἄναξ: et ὤνθρωπος pro ὦ ἄνθρωπος.

Σ pro ρ utuntur: ut θαρσαλέον pro θαῤῥαλέον: et pro ἄῤῥεν, ἄρσεν.

Passivis pro activis utuntur: ut γράφομαι pro γράφω: et ποιοῦμαι pro ποιῶ: et ποιείσθων ac νοείσθων, pro ποιείτωσαν et νοείτωσαν.

Ab ίζω futura, abjicientes σ, circumflectunt: ὀνειδιῶ enim dicunt pro ὀνειδίσω: et βαδιῶ pro βαδίσω, ac similia.

Genitivis pluralibus participiorum pro pluralibus tertiis personis imperativorum verborum utuntur: ut ποιούντων et λεγόντων, pro ποιείτωσαν et λεγέτω- C σαν.

In ις appellativa, quæ per ιος flectuntur, per εως proferunt, vertentes ο in ω, et vocales quæ sunt in penultima, in ε mutantes: ut ὄφις, ὄφιος communiter, et ὄφεως Attice.

DE SINGULIS QUÆ DORICÆ

Dialecto propria sunt.

Dores autem ε in ευ diphthongum contrahunt, ut apud Theocr., pro Πηλέος, Πηλεῦς: pro Ἰδομενέος, Ἰδομενεῦς: et Hom. Ἰδομενεῦς κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ. Hoc est Ionicum.

Primas plurales verborum activorum τύπτομεν et ποιοῦμεν, efferunt τύπτομες et ποιοῦμες.

Imperfectorum passivorum indicativorum et præsentium primas personas, ut τυπτόμεθα, ποιούμεθα, et ἐτυπτόμεθα, ἐποιούμεθα, dicunt τυπτόμεσθα et ποιούμε- D σθα, et ἐτυπτόμεσθα, ἐποιούμεσθα. Theocr. Οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες. Est autem hoc et Ionicum.

Η in α longum vertunt; nam pro σελήνην, σελάναν dicunt: et pro ἥλιον, ἅλιον.

Pro ποτὲ, ποκὰ dicunt: ut Theocr. (1, 66.) Πῆ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο;

Geminationes secundorum indefinitorum, Dorum sunt: ut Theocr. (1, 63.) τὰν γὰρ ἀοιδὰν, Οὔτι πω εἰς ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελαθόντα φυλαξεῖς, pro λήθην ποιοῦντα.

Pro genitivo singulari in ου desinente ab in ος recto dativo eorum utuntur Dores: ut Theocr. (1, 67.) Ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ Τέμπεα, ἢ κατὰ Πίνδω.

Contrahere ὁ articulum cum alia vocali, videlicet α aut ε in ω, Ionum et Dorum est, Theocr. (1, 65.) Θύρσις ὅδ' ὡξ Αἴτνας καὶ Θύρσιδος ἁδέα φωνά.

Pro πρόσαγε et πρόσεχε, πόταγε et πότεχε dicunt, Theocr. (15, 78.) Πραξινόα πόταγ' ὧδε.

Pro πρῶτος, πρᾶτος: et pro πρώτιστον, πράτιστον: et pro ἦλθον, ἦνθον. Theocr. (1, 80.) Ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες, ᾡπόλοι ἦνθον.

Οι articulum pluralem, qui habet sequentem dictionem a vocali incipientem, per ω proferunt, elidentes prius ι articuli οἱ, ut ᾡπόλοι, pro οἱ αἰπόλοι: elidunt enim ι, et contrahunt ο et α in ω, ascribunt autem et ι diphthongi αι.

Et pro καὶ εἶπα, dicunt κῆφα, ab αι diphthongo elidentes ι, et contrahentes α et ε in η, tenuem quoque in aspiratam vertentes: Theocr. (1, 82.) Κῆφα, Δάφνι τάλαν, τί τὺ τάκεαι; ἁ δέ τι κώρα Πᾶσαν ἀνὰ κράναν πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται.

Erat autem Diplasiasmus non solum Ionum, ut dictum est, sed et Dorum. Est vero Diplasiasmus ejusdem consonantis additio in medio, non perficientis syllabam: ut pro μέσον, μέσσον: pro τόσον, τόσσον.

Pro ἐγένετο, ἔγεντο dicunt, concidentes syllabam: ut Theocr. (1, 87.) Ὡιπόλος ὄκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας, οἷα βατεῦνται, Τάκεται ὀφθαλμὼς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο: pro ἐγένετο.

In secunda conjugatione circumflexorum, tertias personas plurales activorum, ut βοῶσι et γελῶσι, βοῶντι et γελῶντι dicunt: sicut in dativo singulari propriorum participiorum. Pind. (Ο. 1, 45.) Ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον Δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις Ἐξαπατῶντι μῦθοι.

Pro εἶναι, ἔμμεναι dicunt, ante ναὶ ponentes με, et pro ι interponentes μ.

Præpositionem ἀνὰ pro σὺν accipiunt: ut (Il. A. 15.) Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Et Pind. (Ο. 8, 67.) χρυσέαις ἀν' ἵπποις.

Pro σοῦ genitivo, σέθεν dicunt. Pind. Τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν σέθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον.

Παρὰ præpositionem concidunt, consonante sequente. (Il. Δ. 1.) Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο.

Vocativum Ποσειδῶνος Æoles Πόσειδον proferunt, at Dores Ποσείδαον.

Pro δίδου, δίδοι, et alia similiter ac tertias personas optativorum pronuntiant, Pind. (Ο. 1, 136.) τὺ δὲ Πρᾶξιν φίλαν δίδοι.

Pro ἐσθλὸν, ἐσλὸν dicunt, Pind. (Ο. 2, 35.) Ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων Πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν.

Πάντῃ circumflectunt, παντᾶ dicentes, Pind. (Ο. 1, 187.) προφαντὸν σοφίᾳ καθ' Ἕλ-Λανας ἐόντα παντᾶ.

Αἱμακουρίας solent vocare mortuorum parentationes, i. e., τὰ τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα.

Proferunt autem et tertias personas plurales pa ter cum dativis propriorum participiorum, Pind. (Ο. 2, 136.) Ὅρμοισι τὰς χεῖρας ανα-Πλέκοντι καὶ στεφάνοις, pro ἀναπλέκουσι.

Pro ὄρνιθα, ὄρνιχα dicunt, Pind. (Ο. 2, 159.) Πρὸς Διὸς ὄρνιχα θεῖον.

Pluralia sæpe ut dualia proferunt, Pind. (Ο. 2, 157.) Μαθόντες δὲ λαῦροι Παγγλωσσίᾳ κόρακες ὣς, Ἄκραντα γαρύετον Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.

Participiis indefinitorum addunt ι, Pind. (Ο. 1, 127.) Ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις Ἐρῶντας.

Pro τὶ, τὰ dicunt, Pind. (Ο. 1, 132.) Τά κέ τις ἀνώνυμον γέρας.

Αἶτος solent dicere pro τέμενος, Pind. (Ο. 3, 30.) Διὸς αἴτει πανδόκῳ: sive τῷ ἐνδιαιτήματι.

Interponere ι τῷ ο, Dorum est proprium; nam pro πνοὴν, πνοιὴν dicunt: et pro χροὰν, χροιάν: et pro πόαν, ποίαν. Pind. (Ο. 3, 56.) Πνοιῆς ὄπιθεν βορέα.

Erat Dorum et ablatio contraria geminationi: ut Pind. (Ο. 2, 88.) Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς Γέρας ἔδεκτο, pro ἐδέδεκτο.

Extensiones etiam, Dorum sunt: ut pro κενὸς, κενεός.

Pro ὄπισθεν, ὄπιθεν dicunt, elidentes σ.

Genitivos plurales in ων desinentes et circumflexos, per αν proferunt; nam ubi dicendum est μουσῶν, μουσᾶν dicunt.

Pro μή ἐστι, dicunt μῆστι, contrahentes η et ε, in η: ut Aristoph. Μῆστιν οὗτος χοῖρος;

Ubi dicendum est αὐτὸν, νιν dicunt Dores. Pro εἶναι, εἵμεναι. Pro χρὴ, χρῆσθα.

Pro σιγᾶν, σιγῆν, Aristoph. ('A. 778.) Οὐ χρῆσθα σιγῆν. Sic pro διψᾶν, διψῆν: et pro πεινᾶν, πεινῆν. A

Pro οἴκαδε, οἴκαδες dicunt, et pro σὲ, τύ. Sicuti, τύδ' ἀποισῶ, pro, σὲ ἀποκομίσω.

Loco πρὸς, ποτὶ dicunt, deinde ι abscindunt. Ποτὰν ματέρα, dicit Aristoph.

Et pro καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ, κἠκ τοῦ αὐτοῦ dicunt, elidentes ι, deinde α et ε in η contrahentes: ut pro ἔσδαε ἔσδη: pro ἐκίρναε ἐκίρνη, et similia: hoc autem Atticum et Ionicum est.

Pro τοῦ αὐτοῦ, τὠὐτοῦ dicunt: et pro κρέας, κρῆς.

Pro 'Οβελὸς dicunt 'Οδελός.

Circumflectunt item futura, dicentes pro ἀποίσω, ἀποισῶ.

Pro τιμὴν τιμὰν dicunt. Pro παρ' ἡμᾶς, παρ' ἁμᾶς.

Pro ὑμεῖς, ὑμὲς efferunt.

Οἱ articulo nominativi pluralis, τ addunt: ut τοὶ θεοὶ, et ταὶ μοῦσαι, pro οἱ et αἱ.

Πάσσακα pro πάσσαλον dicunt.

Ὅκκα pro ὁπηνίκα et ὁπότε et ὅπου utuntur.

'Αγλῖθας dicunt pro κεφαλὰς τῶν σκορόδων, i. e. B Alliorum capita.

Pro ὡς, dicunt τὼς, Aristoph. 'A. (762.) Ὑμὲς ὦν ἀεὶ, Ὅκκ' ἐσβάλητε, τὼς ἀρωραῖοι μύες, Πάσσακι τὰς ἀγλῖθας ἐξορύσσετε.

Diphthongum ου in ω mutant: ut pro μούσας, μώσας: et pro οὐρανὸν, ὠρανὸν, et pro κοῦρον, κῶρον.

Pro φασὶ, φατὶ dicunt: et pro ἐγὼ, ἐγών: et pro γὲ, γά: ut Aristoph. ('A. 795.) Καὶ γίνεταί γα.

Λῇς per η pro θέλεις: ut, αἲ δὲ λῇς, αὐγάσδεο. Et Aristoph. ('A. 766.) Ἄντεινον, αἲ λῇς, ὡς παχεῖα καὶ καλά.

'Ανὰ præpositionem concidunt et in compositis: ut pro ἀνάτεινον, ἄντεινον: et iis quæ per appositionem dicuntur, ut ἀναγορὰν, pro ἀνὰ τὴν ἀγοράν.

Pro σφὰς, ψὲ dicunt, Theocr. (4, 3.) Ἦπα ψὲ κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πᾶσας ἀμέλγες; H. e. ἦπου αὐτὰς τὰς βόας ἀφ' ἑσπέρας πάσας ἀμέλγεις;

Pro τίθησι et ὑφίησι, τίθητι et ὑφίητι dicunt, Theocr. (4, 4.) 'Αλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία, κἠμὲ φυλάσσει.

Præteriti plusquamperfecti tertias personas per η C scribunt, Theocr. (4, 7.) Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη.

Pro δάμαλις, dicunt δαμάλη, Theocr. (4, 12.) Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὧδε ποθεῦνται.

Pro ἄλλοτε, ἄλλοκα dicunt.

Particulam μα extrinsecus accipiunt: οὐ γᾶν, inquit Theocr. pro οὐ μὰ τὴν γῆν.

Pro ἦν, ἧς dicunt, Theocr. (5, 10.) Οὐδὲ γὰρ Εὐμάρᾳ τῷ δεσπότῃ ἧς τοι ἐνεῦδεν. Οὐκ ἦν, inquit, οὐδὲ τῷ δεσπότῃ σου ἐγκοιμᾶσθαι Εὐμάρᾳ.

Pro κείσομαι, κεισοῦμαι dicunt: inde vertunt ου diphthongum in ευ: Theocr. (3, 53.) Κεισεῦμαι δὲ πεσὼν, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται.

Futura in ζω verborum per ξ proferunt, καθίξας pro καθίσας, et λυγίξειν pro λυγίσειν, et similia.

Pro θέασαι θᾶσαι dicunt, Theocr. (1, 149.) θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει. Et rursus (3, 12.) Θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος.

'Ορομαλίδες dicunt pro ὄρεια μῆλα.

Pro ὁμοῦ, ἁμὰ dicunt. D

Pro ἔμπροσθεν ἔμποθεν, Theocr. (9, 6.) ἐμὶν δὲ τὸ βωκολιάσδεν, Ἔμποθεν. Sed quidam pro ποθὲν hanc dictionem sumserunt: aut ἐν πρὸς ἐν ᾠδάριον, i. e. ἀμοιβαδόν.

Cum fuerint duo ηη, unum post aliud, hæc in α vertunt: Theocr. (6, 46.) Νίκη μὰν οὐδ' ἄλλη, ἀνάσσατοι δ' ἐγένοντο, pro ἀνήσσητοι.

Et ἐβοᾶτο, et ἐγελᾶτο, et ἐκλᾶτο in η vertunt.

Pro σοὶ et ἐμοὶ, τὶν et ἐμὶν dicunt.

Et ubi dicendum πλησίον, πλατίον dicunt.

Pro πρώην, πρὰν, Theocr. Ἔγνων πράν.

'O articulus cum vocali alia inducta, contractus in ω magnum, apud Dores sic pronuntiatur, ut apud Ionas: ut et Theocr. (3, 47.) Οὐχ οὕτως ὥδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας; Pro ἕτερος, ὥτερος dicunt.

Pro τετραετὲς, τετράενες, Theocr. (7, 147.) Τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.

Pro σὺ, τύ: pro πλὴν, πλὰν dicunt. Pro ἡμέραν, ἁμέραν: pro πηγὴν, παγάν.

Pro εἴκοσι, εἴκατι, Theocr. (5, 86.) Φεῦ φεῦ, Λάκων τοὶ ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ Τυρῷ.

Pariter cum Atticis et ipsi a barytonis circumflexa producunt: ut pro στρέφω, στρωφῶ, pro νέμω, νωμῶ, pro πέτω, πωτῶ. Theocr. (7, 142.) Πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.

Utuntur et ὦν pro οὖν, ut Iones, (Idem 8, 11.) Χρήσδεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

Primæ conjugationis circumflexorum passiva indefinita corripiunt in penultima, Theocr. (8, 91.) οὕτω καὶ νύμφα γαμηθεῖσ' ἀκάχοιτο.

Pro σταγόνα τῆς δρόσου, dicunt Dores πρῶκα.

Pro βρενθύεται, dicunt φριμήσσεται.

'Εκάθηρεν, pro ἐμάστιξε accipiunt.

Κιγκλίζειν, pro κινεῖν τὴν ὀσφῦν: ut a γνῶ, γίγνω, sic a κλῶ κιγχλῶ et inde κιγχλίζω.

Media futura prima circumflectunt, et in subjunctivis per diphthongum scribunt, Theocr. (5, 109.) Μή μευ λωβασεῖσθε τὰς ἀμπέλος.

Pro μικρὸν, μικκὸν dicunt, Theocr. (5, 66.) Ἴθ', ὦ ξένε, μικκὸν ἄκουσον Τῆδ' ἐλθών.

Βωστρήσομες pro καλεσόμεθα accipiunt.

Pro κυρτὸν, ὑβὸν dicunt.

Pro ἰδοὺ dicunt ἤνιδε: Synes. quoque ἤνιδε itidem usurpat. Theocr. (1, 149.) Ἤνιδέ τοι τὸ δέπας.

'Εντὶ, pro εἰσὶ accipiunt, Theocr. ἐντὶ γὰρ αὖαι.

Pro διφθέραν, βαίτην dicunt.

Ὄλπις dicitur apud ipsos ἁλιεὺς, ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰχθῦς ἀγρεύων: a λέπω λεπίς: et transpositione literæ ε, ἔλπις: et mutatione brevis ε in ο breve, ὄλπις.

Πέλαν, pro πορφυρὰν ὄϊν dicunt; nigram enim corporis superficiem, quando suffusione sanguinis nigrescit, πελίωμα vocant.

Πύῤῥιχος dicitur apud eos ὁ πυῤῥός: et κακοχράσμων, ὁ δύστροπος.

'Οσσίχον, pro ὅσον, Theocr. (4, 55.) 'Οσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα, καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσδει.

Pro ἠγνόησε, dicunt ἠγνοίησε: et pro δωροῦμαι, δωρύττομαι.

Scire oportet quod Doricæ linguæ sunt subdivisiones locales; aliter enim Cretenses loquuntur, aliter Rhodii, aliter Argivi, aliter Lacedæmonii, aliter Syracusii et Siculi. Universales tamen ipsorum proprietates prædictæ sunt, etsi non omnes.

Item hæ, vertere in ους desinentes genitivos ab in ης rectis factos, in ευς proprium habent, ut Διογενὴς, Διογενεῦς, pro Διογενοῦς.

H pro ει diphthongo utuntur: pro ἐλθεῖν, ἐλθῆν dicentes. Subtrahunt autem et ab infinitivis ι: nam λαβὲν pro λαβεῖν, et ἐλθὲν pro ἐλθεῖν, et ἐνεῦδεν pro ἐνεύδειν: utuntur et geminatione trium consonantium, ut Æoles, ὅττι, ὀππόθεν, ὅσσον.

Pro θεοὺς, σεοὺς dicunt: ut Lacedæmonii cum per Dioscuros jurant, dicunt Νὴ τὼ σεὼ, i. e. μὰ τοὺς θεούς.

Productiones ancipitum propriæ linguæ Doricæ, ut, Ἶσος 'Ενυαλίῳ.

A pro ε sæpe utuntur, pro ἕτερος ἅτερος dicentes: et pro Ἄρτεμις, Ἄρταμις.

Abscissiones propriæ ipsorum sunt, pro Ποσειδῶνα, Ποσειδῶ: pro δῶμα, δῶ: pro κρίμνον, κρί.

Additiones με syllabæ, in iis quæ apud nos in ναι desinunt infinitivis, Dorum sunt, ut βῆμεναι pro βῆναι.

Subtractiones δ e genitivis qui per δ declinantur, pro Πάριδος Πάριος, et κέραος pro κέρατος, Ionum sunt proprietates linguæ et Dorum.

Acuta penultima scribunt Dores qualitatis significativa adv. κάλως, σόφως, κόμψως, ἅπλως dicentes. Quæ nobis acuta penultima sunt, circumflectunt, ut οὑτῶς, παντῶς. Et in οι nomina, similiter et participia, cum antepenultimam acuunt, ipsi penultima acuta dicunt, ut φιλοσόφοι, Μενελάοι, ποθουμένοι, δηλουμένοι.

Et participia in ων desinentia, circumflexorum in αν terminant pro γελῶν et ἐλῶν: γελᾶν, ἐλᾶν.

Pro ναῦν, νᾶν: et pro κλεῖδας, κλᾶδας proferunt.

Acuta penultima proferunt et tertias personas in αν desinentes indefinitorum, ἐστάσαν, ἐφάσαν. Et in ον desinentes, acuta penultima: ut ἐλάβον, ἐτρέχον, ἐλέγον, ἐφάγον.

Circumflectunt et hujusmodi, παιδῶν, Τρωῶν, παντῶν.

Et futura, pro δώσουσι, δωσοῦντι: et pro λέξουσι, λεξοῦντι circumflexe.

Circumflectunt et ipsi ὁμοῖος, ut Attici.

Accusativos plurales masculinos in ους desinentes per ος proferunt, τὸς καλὸς, τὸς σοφὸς, τὸς ἀνθρώπος, τὸς ἵππος.

Quæ per ε proferuntur imperativa verba, per ον proferunt: pro λάβε, λάβον: pro θίγε, θίγον.

Pro πατέρα, ἀπφὺν, et pro κούρας, κυνάδας dicunt.

Ἴδες Ionice et ipsi corripiunt, Theocr. 15, (25.) Ὢν ἴδες, ὧν εἶπας, καὶ ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι.

Ἀργὸν per epenthesin ἀεργὸν dicunt.

Pro δαψιλὲς, ἀδές: pro παῖδα, παῖσδα proferunt.

Subjunctivis utuntur pro indicativis, Theocr. (15, 58.) Ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν, τὰ μάλιστα δεδοίκω: pro δέδοικα.

Pro ἴσασιν, ἴσαντι dicunt: et pro ἑστήκασιν, ἑστήκαντι, Theocr. (15, 82.) Ὡς ἔτυμ' ἑστήκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι, Ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά· σοφόν τι χρῆμ' ἄνθρωπος.

Materialium et ipsi ι abjiciunt, dicentes ἀργύρεος et χρύσεος. Et ex ὃς subjunct. articulo σ abjiciunt, Theocr. (15, 86.) Ὁ τριφίλητος Ἄδωνις ὁ κεὶν Ἀχέροντι φιλεῖται.

Pro κλείσω, κλαξῶ dicunt, Theocr. (15, 43.) τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.

Defectiva etiam apud eos sunt, (15, 87.) Παύσασθ', ὦ δύστανοι, ἀνήνυτα κωτίλλοισαι Τρυγόνες· ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

Pro Πελοποννησιστὶ, Πελοποννασιστὶ dicunt.

Dativos plurales ab in ευς rectis factos, non sic proferunt ut nos: Πηλεῦσι et βασιλεῦσι: sed ut primæ contractionum inflexionis nomina, pariter ac Δημοσθένεϊ: ut ibi enim Δημοσθένεσι dativus pluralis, sic et hic Theocr. (15, 93.) Δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.

Pro φύσιν, φυὴν dicunt.

Pro βράδισται dicunt βάρδισται, Theocr. (15, 104.) Βάρδισται μακάρων ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ Ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν ἀεί τι φοροῖσαι.

Πλάθανον, vocant Speciem vasis cujusdam, in quo præparant placentulas.

Corripiunt et in ας accusativos, ut νῦμφας, κρῆνας: et participia νοήσας, πρᾶξας.

Et imperativa verba pronuntiata per ε tenue, per ον pronuntiant, ut pro θίγε, θίγον.

Peculiariter dicunt Siculi, pro χύτραν, κύτραν: et pro χιτῶνα, κιτῶνα: et pro μητέρα, δελφύαν: pro γυναῖκα, γάναν. Cretenses vero pro διαπαντὸς, αἰές: pro αὐτοῦ, αὐτεί: pro βέλτιον, βέντιον dicunt: pro ἔα, εὖα: pro ἑαυτὸν, εὑασόν. Vertunt iidem et ἐς præpositionis σ in ν, ut pro ἐς χορὸν, ἐν χορόν: pro ἐς τὴν ἀγορὰν, ἐν τὰν ἀγοράν.

Pro εἴωθα, εἰθῶ: et pro εὐωχεῖσθαι, εὐῶ.

Pro Θουκυδίδης, Θευκυδίδης: pro Θεοκράτης, Θευκράτης: pro Θεόφραστος, Θεύφραστος.

Pro κρέα, κρῆ: pro ἄκρατον, ἄκρητον. Pro κρίκον, κίρκον: pro κελεύεται, κέλεται. Pro καταβαλεῖν, καββαλεῖν. Pro σωροὺς τῶν ἀχύρων, μύχωνας dicunt. Pro τότε, τόκα: pro τῆμος, ἦμος. Pro οἴκαδε, οἴκαδες: pro στάδιον, σπάδιον.

Pro μὲν, μές. Et ubi dicendum ταύτας, τούτας dicunt: et pro ἔνδον, ἐνδοῖ: pro κρανίον, κράνον.

Ἀδέματον ψυχὴν, τὴν νεκρὰν, h. e. τὴν ἔξω τοῦ σώματος.

Et hæc de lingua Dorica. Differt autem Cretensium Dialectus, qua Cypselas usus est; et Laconum, qua Alcman et Sophron. Pindari autem et Simonidæ et Bacchylidis omnino ignoratur, eo quod natura non sint Dores hi Poëtæ, habebant autem peculiarem sibi locutionem.

DE SINGULIS QUÆ IONICÆ
Dialecto propria sunt.

In ας desinentes rectos supra duas syllabas in ης proferunt Iones, Herod. (3, 55.) Ὁ δὲ Ἀρχίης καὶ Λυ-

Gloss.

A κόπης μοῦνοι συμπεσόντες.

Dativis pluralibus desinentibus in οις, addunt ι, Herod. Τοῖσι Σαμίοισι.

Pro κλεισθέντες, κληϊσθέντες dicunt: et pro Πηλειάδεω, Πηληϊάδεω: dissolvunt enim diphthongum in ε et ι, deinde producunt ε in η syllabam, sicut pro ἱερεῖον, ἱερήϊον.

In ων desinentes genitivos plurales femininos dissolvunt, pro ὡρῶν, Θηβῶν, πυλῶν, ὡρέων, et Θηβέων, et πυλέων dicunt. (Il. H. init.) Ὣς εἰπὼν, πυλέων ἐξέσσυτο. Et Hippocr. Αἱ μεταβολαὶ τῶν ὡρέων τίκτουσι νοσήματα.

Sed et masculinorum genitivos ab in ης rectis factos, per εων proferunt, dicentes Περσέων et νησιωτέων, Herod. 3. Κατ' ἀρχὰς νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον: [cf. c. 57.]

Dativis pluralibus femininis nominum non solum ι addere consueverunt, ut in dativis pluralibus masculinorum nominum, sed αι diphthongi vertere α in η consueverunt: Hippocr. Ἐν τῇσι χρονίῃσι λειεντε-

B ρίῃσιν ὀξυρεγμίη ἐπιγενομένη, πρόσθεν μὴ γενομένη, σημεῖον ἀγαθόν.

In ου desinentes genitivos ab in ας aut in ης rectis factos, per εω proferunt. Ab iis qui in ας, Herod. (3, 55.) Τρίτῳ δὲ ἀπ' Ἀρχιέω γεγονότι, pro ἀπ' Ἀρχίου: ab iis autem qui in ης, ut Ἀτρείδεω δαΐφρονος.

Subjunctivis articulis, qui a vocali incipiunt, addunt τ Iones: ut ap. Herod. (3, 55.) Αὐτὸς ἐν Πιτάνῃ συνεγενόμην δήμου ταυτοῦ τοῦ ἦν, pro οὗ ἦν: et alibi, Τοῖς ἐντέλλετο pro οἷς.

Ad ε addunt ι: ut (Od. O. 74.) Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν. Et, Εἴ μοι ξείνια δοίη. Et Εἰνάλιος θὴρ, pro ἐνάλιος.

O adjiciunt ipsi υ, pro κόρη, κούρη: pro νόσος, νοῦσος: pro ὄρος, οὖρος: pro μόνος, μοῦνος. Dixerit quispiam igitur, quomodo πόνος et φόνος non assumunt υ? non enim dicunt ποῦνος et φοῦνος. Dicimus igitur quod a verbis πένω et φένω deducta sunt: μόνος autem, etsi a verbo deductum, quoniam trium generum est, assumit υ.

C A in η vertunt, pro Ἥρα, Ἥρη: pro σφαῖρα, σφαίρη: pro δημοσία, δημοσίη: pro πρᾶγμα, πρῆγμα.

In ους desinentes genitivos per εος proferunt, eodem modo et alios casus non contractos, sed integros faciunt, Πολυκράτεα et Δημοσθένεα dicentes.

Τὸ πολλὸν dicunt, non τὸ πολύ: et ὁ πολλὸς, non ὁ πολύς.

Εἰς præpositionem ἐς dicunt, ut Attici.

Præsentibus, similiter et imperfectis præt. et partic. circumflexorum, et ut universaliter dicam, omnibus modis integre utuntur: ut in Anacreonteis, Δοκέει κλύειν γὰρ ἤδε, Λαλέειν τις εἰ θελήσοι. Et in Oraculo, καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω.

Pro ὁράω, ὁρέω dicunt, α in ε vertentes: et pro ἐχράοντο, ἐχρέοντο.

Ὦν pro οὖν dicunt, Herod. Καὶ ὦν φασὶ πολέες.

Ὦ, quod significat ὑπάρχω, ἔω efferunt: ut (Il. A. 70.) Ὃς ᾔδει τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.

Tenues pro aspiratis amant, ἀπιγμένοι et ἀπίκοντο

D dicentes, non in compositionibus solum, sed in collisionibus, Herod. Οὐκ οἷοί τε ἦσαν.

Pro νῆας, νέας dicunt.

In ος genitivos ab in ευς rectis factos, per ηος proferunt, dicentes βασιλῆος et Πηλῆος.

In ου desinentes genitivos ab in ος rectis factos, per οιο proferunt: ut pro Μενελάου, Μενελάοιο: pro θείου, θείοιο.

In ος desinentes genitivos ab in ις rectis factos, per εος proferunt, dicentes, ὄφις, ὄφεος per ο: πρέσβυς, πρέσβεος: μάντις, μάντεος: πόλις, πόλεος, ut Eur. Or. (885.) Ὃς ἂν δύνηται πόλεος, ἔν τ' ἀρχαῖσιν ᾖ. (Bacch. 1075.) Ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος.

Solent eodem modo incipientia facere præterita quo præsentia, e quibus ea facta sunt: ut, τύπτε δ' ἐπιστροφάδην. Et, ἄορι θεῖνε. Et, Βῆ δ' ὁ γέρων. Et, Θῆκε δ' ἐπὶ φρεσὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη. Et, Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας. Et, Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσι, Οὐδ' οὕτω γεραρόν. Et, Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν, Πάντες κ' αὐτόθ'

ὤλοντο. Præterea autem, Καί νύ με δεξάμενος Πηλεὺς τρέφεν ἐνδυκέως. Et, Σὸν θεράποντ' ὀνόμηνε. Et, Ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξείνια δῶκα. A

Et ut universaliter dicam, correptiones Ionum sunt: ut νέας ἀμφιελίσσας, pro νῆας: et ὄφεος et πόλεος: sicut Atticorum productiones: ut, Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτής. Et, Οὐδέποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν.

Puto quod et εὐωχία Attice producitur, et scribitur per ω: ὀχὴ enim dicitur τροφὴ et εὐωχία, quod bene habet corpus et continet.

Secundas personas singulares passivorum faciunt e tertia persona singulari per subtractionem τ, (Il. K. 88.) Γνώσεαι Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές: (Ω. 128.) τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων, Σὴν ἔδεαι κραδίην.

Similiter et genitivos a rectis in ας neutrorum nominum per τος declinatorum, per subtractionem τ dicentes, ut κέραος, γέραος.

Τε abundat ap. eos, et superfluum est: ut Herod. Ἐπεί τε ἐγένετο ταῦτα: pro ἐπεί.

In ους desinentes genitivos neutrorum per εος proferunt.

Et omnem casum hujusmodi integre deducunt, ut τείχεος, βέλεος. Et, Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεύς.

Κ pro π in interrogativis et relativis uti solent: ut pro πόσα, κόσα: pro ὅπως, ὅκως: pro ὁπόσα, ὁκόσα: non tamen in aliis.

Vertunt autem aspiratas in tenues, et tenues in aspiratas: ut pro χιτὼν, κιθών: pro ἀκάνθιον, ἀχάντιον: pro βάτραχος, βάθρακος, et similia.

Ω pro α aliquando uti eos dicunt, ut pro ἄνθρωπον, ὤνθρωπον: et pro ἄριστον, ὥριστον: ego autem puto e collisione in solis rectis hoc facere eos, et in vocativis, quemadmodum et Attici faciunt. Initio Herod. in vocativo sic inquit, Ὤνθρωπε, μὴ κτεῖνε Κροῖσον. Et rursus alibi, ὦναξ Ἡράκλεις: pro ὦ ἄναξ. Et Soph. (Ant. 563.) Οὐ γάρ ποτ', ὦναξ, οὐδ' ὃς ἂν βλαστῇ, μένει Νοῦς τοῖς κακῶς πράττουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται. Et (Il. Ψ. 536.) Λοισθὸς ἀνὴρ ὥριστος, ἐλαύνει μώνυχας ἵππους: pro ὁ ἄριστος. Nam ο et α in ω contrahitur, vel colliditur.

Et ο et α in ω magnum contrahunt: ut βόαξ βῶξ, Piscis genus.

Item α et ο in ω magnum commiscetur: ut τὰ ὅπλα, θῶπλα. Et quoniam ὅπλον aspiratur, vertitur τ in θ: hoc vero Atticum est: si enim esset Ionicum, non versum esset, quia tenuibus gaudent Iones.

Ω pro α diphthongo utuntur, ωὐτὸς dicentes pro αὐτός: et θωϋμάσας pro θαυμάσας. Hinc puto Ionice sic dictum φωρίαμος pro φαρίαμος, ut sit ab origine vocabuli, quod vestes continet arca.

Incidere et dividere dictiones, Ionum proprium; ubi enim dicendum Πελοπόννησος, Πέλοπος νῆσος dicunt: et pro αἴγαγρον, αἶγα ἄγριον.

Acceptiones infinitivorum pro imperativis, Ionum sunt, (Il. B. 10.) Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, pro ἀγόρευε. Et (Δ. 66.) Πειρᾶν δ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς, pro πειρῶ. Et innumera alia ejusmodi apud Hom. et Hesiod. invenimus.

Acceptiones masculinorum pro fem. Ionum sunt: ut illud, (Od. A. 423.) Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν, pro ἑσπέρα.

Divisiones in ει desinentium singularium dativorum, Ionum sunt propriæ: βέλεϊ pro βέλει: ἔγχεϊ pro ἔγχει.

In ω desinentia feminina accusativo in ουν finiunt: ut pro Λητὼ, Λητοῦν: pro Σαπφὼ, Σαπφοῦν.

I extrahunt Iones interdum e dictionibus; dicunt enim πονέεσθαι pro πονεῖσθαι.

Antea diximus Ionum esse scribere et dicere, ὄφεος et πόλεος: nunc autem dicimus communibus ipsorum genitivis uti Iones, et præcipue Hom.: ut, Ἐξ ἀγροῦ νόσφοι πόλιος. Et Hippocr. Ὑπὸ φθίσιος ἐχομένῳ διάρροια ἐπιγενομένη, θανάσιμος.

Geminationes in secundis indefinitis Ionum sunt, ut hoc, τετύκοντό τε δαῖτα.

Transpositione literarum Ionica lingua utitur, ut κραδίην pro καρδίαν: ἀτραπιτὸς pro ἀταρπιτός.

Duplex σσ in ξ vertunt Iones; nam pro δισσὰ, διξά: et pro τρισσὰ, τριξὰ dicunt.

Subtrahunt sæpe ι e dictionibus, ut, Ἡροδότου Ἁλικαρνασῆος ἱστορίης ἀπόδεξις, pro ἀπόδειξις.

Sed et subtrahere e possessivis ι, Ionum est, ut ἀργύρεος, χρύσεος, (Il. B. 416.) Ἑκτόρεον τε χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.

In ες desinentes rectos plurales, si ab in ευς rectis fiunt, per ηες proferunt: ut βασιλῆες, ἱππῆες, quoniam et genitivum sic proferunt. Si vero ab in ης, vel in υς, per ε, ut ἀληθὴς, rectus singularium et rectus pluralium apud nos ἀληθεῖς per ει diphthongum, Ionice autem ἀληθέες: et rursus pro πολεῖς, πολέες: ut illud, Πολέες δέ μιν ἠρήσαντο φέρειν, καὶ ὀξέες ἦλοι.

Dubitarit autem quispiam, quomodo genitivos ab in ης rectis, non proferunt per ηος, ut ἤδηος, ὀξῆος, sicut βασιλῆος et οἰκῆος. Est igitur dicendum, quod nunquam penultima genitivi major vult esse ultima nominativi in iis quæ inæqualiter declinantur: ut B Αἴας rectus ας habet natura longum: Αἴαντος genitivus longam habet penultimam: sed et Λάχητος natura longam penultimam. Aut igitur æqualis debet esse penultima genitivi ultimæ recti, aut minor, ut in Αἴαντος, et χαρίεντος, et λέων λέοντος: nunquam autem major. Quoniam igitur Πηλεὺς et similia habebant ultimam longam, fecerunt et Iones penultimam longam genitivi, ut sit æqualis ultimæ nominativi, cum non fieret ex hoc regulæ transgressio. In ἡδὺς autem non potuerunt vertere genitivum ἡδέως in η: sic enim inveniretur major penultima genitivi, ultima recti, quoniam ἡδὺς brevem habet ultimam, et ὀξὺς, et hujusmodi. In σ enim desinentia cum ambigua, per abjectionem σ neutrum facientia, correptam habent ambiguam: ὁ μέγας, τὸ μέγα: ὁ ἡδὺς, τὸ ἡδύ.

Ε θηλεία extrahunt ι, et in omni casu hoc faciunt, Herod. (3, 85.) Τῶν θηλέων ἵππων μίαν τὴν ὁ Δαρεῖος ἐς τὰ μάλιστα ἔστεργε. Et rursus (ibid.) Ἐγχρίμπτων τῇ θηλέῃ.

C Non expressum ι pronuntiare solent, (Il. B. 514.) Ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα, et πατρώϊός ἐστιν ἑταῖρος. Et Hesiod. (Ἔργ. 1, 365.) Χρηΐζειν ἀπεόντος.

Additiones ι τῷ ε sequente vocali, vel una immutabilium, Ionum sunt: ut pro ἕως, εἵως, κεινὴ pro κενή: et ξεῖνος pro ξένος.

Mutare οι diphthongum in ες syllabam, Ionum est. Hom. ἐρίηρες ἑταῖροι, pro ἐρίηροι. Et ἐρυσάρματες ἵπποι, pro ἐρυσάρματοι.

Immutationes η in α breve, Ionum sunt: ut μεμακυῖα pro μεμηκυῖα: et λελασμένος pro λελησμένος: et ἄλαστος pro ἄλητος. Si quis autem dicat, Quomodo alias α in η vertunt: ut pro Ἥρα, Ἥρη, pro τιτὰν, τιτήν: alias η in α? scito quod α in η vertunt, cum est α longum: α autem in η non generaliter, sed cum est α breve. Immutationes autem brevis α in η, posteriorum Ionum sunt. Hæc igitur ad veritatem tendunt.

Exemtiones earum quæ in principio sunt, consonantium, Ionum sunt, λείβειν, εἴβειν: pro γαῖα, D αἶα: pro δεινὸς, εἰνός.

Semper ὧν syllabam abundantem ponunt inter præpositiones, ut, ἐξ ὧν εἷλον, et ἀπ' ὧν ἔδοντο.

Primas vocales literas e dictionibus extrahunt Iones: ut pro ἐκεῖνος, κεῖνος: pro ἑορτὴ, ὁρτή.

Composita verba dissolvunt, et interponunt nomina: ut λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδὼς, pro κατεδηδώς. Et, Κατὰ δ' ἔκτανεν Ἠετίωνα, pro κατέκτεινε.

Invertere dictiones, Ionum est proprium: ὄρνιθες ὥς. Et, Ὧι ἔπι πολλ' ἐμόγησα.

Hyperbata Ionum sunt: ut, Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν, h. e. διέβησαν.

Diæreses in ως desinentium adverbiorum, quæ a genitivo plurali fiunt, cujus rectus singularis in ης terminatur, et in ους habet genitivum singularem, Ionum propriæ, ut εὐσεβὴς, εὐσεβοῦς: genitivus pluralis εὐσεβῶν: et mutatione ν in s, εὐσεβῶς. Sic ἀληθὴς, ἀληθοῦς, genitivus pluralis ἀληθῶν: et mutatione ν in s, ἀληθῶς, et id genus alia. Hæc igitur et hujusmodi dividunt Iones, ut nomina, ἀληθέως dicentes

et ἀτρεκέως et εὐσεβέως. Tamen in ὁσίων ὁσίως, et A δικαίων δικαίως, et θαυμαστῶν θαυμαστῶς, non item; horum enim genitivi non in ους desinunt, ut sint divisi et in nominibus et adverbiis.

Dores, ut dictum est, producto utuntur α, vertentes η in ipsum: ut pro ἥλιος, ἅλιος: pro νῆσος, νᾶσος: pro σελήνη, σελάνα. Iones autem correpto utuntur eo.

Et ut in universum dicam, et Prosthesi et Aphæresi, et Epectasi et Syncopa utuntur. Est autem Prosthesis Aphæresi contraria, et Epectasi Syncope.

Et Prosthesis quidem est, cum in prima syllaba nominis assumitur aliqua litera, ut pro ἕνεκα, εἵνεκα: et Ἴλιον εἴσω pro ἔσω. Sic pro μόνος, μοῦνος: pro ὅλος, οὖλος. Hæc autem ego Prostheses non dico, sed Parentheses: ut et illa, pro ἔνατος, εἴνατος: pro πνέοντες, πνείοντες: ut (Il. Γ. 8.) Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί. Et (B. 295.) Ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός.

Prosthesis autem dicitur, cum in principio orationis B alia assumitur litera: ut pro σταφὶς, ἀσταφίς: pro πᾶς, ἅπας, pro εἰλόπεδον θειλόπεδον: estque hoc Atticum etiam. Sive igitur sit Prosthesis, sive sit Parenthesis, Ionum est. Sed et quæ sunt contraria his. Est autem contraria, ut dictum est, Prosthesis Aphæresi, et Parenthesis Elleipsi.

Est vero Aphæresis, in principio sublatio: ut pro ἐκεῖνος, κεῖνος, pro ἐκεῖσε, κεῖσε: pro ἐχθὲς, χθές: pro ἐμὲ, μέ: pro ἑορτὴ, ὀρτή.

Elleipsis autem abjectio est vocalis de medio, non facientis syllabam, ut ἀμύξαι, pro αἰμύξαι: et ἕταρος pro ἑταῖρος. Est autem hoc et Atticum. Hæc igitur propria Ionum sunt, Prosthesis inquam et Elleipsis, et Parenthesis et Aphæresis, itemque Syncope, quæ est contraria Epectasi.

Est autem Syncope, defectus unius syllabæ in medio dictionis: ut pro οἴμημα, οἶμα: pro κακόμορος, κάμμορος: pro ἐξαίρετος, ἔξαιτος: pro ἁρμόσαντες, ἅρσαντες.

Parectasis, abundantia est unius syllabæ in medio: C ut pro ἀδελφὸς, ἀδελφεός: pro κενὸς, κενεός: pro ἔτυμος, ἐτήτυμος.

Fit autem aliquando syncope etiam duarum syllabarum, ut pro Δευκαλιωνίδης, Δευκαλίδης. Hac syncope utuntur et Æoles: utuntur et Diæresibus: ut (Il. B. 409.) Ἤιδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο. Diæresis autem Synalœphæ contraria.

Est autem Synalœphe, duarum vocalium diversarum in unam syllabam unio, ut pro τὸ ὄνομα, τοὔνομα: et est proprium hoc Atticorum. Anadiplosis vero, vt diximus, propria est Ionum, ut pro λάχωσι, λελάχωσιν: et κεκαμὼν, pro καμών: et πεπαλὼν, pro παλών. Sed et sublatio, ipsorum est, ut pro βεβλημένος, βλήμενος. Est autem Anadiplosis contraria Arsei.

Rursus, Systole quidem Ionum est: ut (Od. E. 402.) Ῥόχθει δὲ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο, pro ξηρόν: et νέας ἀμφιελίσσας pro νῆας: correptum enim Ionice fuit η in ε.

Ectasis vero Atticorum est, quæ breves in longas D vertit, ut τιθήμεναι pro τιθέμεναι.

Rursum qui dicitur Proschematismus, est Ionum. Est autem Proschematismus, abundantia syllabæ in fine: ut pro θεοῖς, θεοῖσι, pro σοφοῖς, σοφοῖσι: pro μούσαις, μούσαισιν. Huic autem contraria est Apocope: est vero hæc Dorum: ut pro ἱδρῶτα, ἱδρῶ. (Il. Λ. 620.) ἱδρῶ ἀπεψύχοντο. Sic pro κυκεῶνα, κυκεῶ.

Rursus paremptosis, quæ erat contraria Ecthlipsi, Ionum est, ut pro λεγόμεθα, λεγόμεσθα.

Ecthlipsis autem Dorum tantum est, ut pro σκεῖπτρον, σκῆπτον.

Rursus διπλασιάζειν, i. e. Duplicare, sive διπλασιασμὸς, i. e. Duplicatio, Ionum est: qui est contrarius Paralipsi. Est autem Diplasiasmus, cum in aliqua consonantium eadem consonans additur, ut pro ὅτι, ὅττι: ut, ὅττικεν εἴπω. Sic pro ὅσον, ὅσσον, (Il. A. 64.) τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων.

Parelleipsis est, cum aliqua e geminatis consonantibus deficit: ut pro κάλλιον, κάλιον: et est Dorum. Ionum autem proprium abjicere ex ει diphthongo ι: ut pro μείζων, μέζων, pro κρείσσων, κρέσσων. At vero Elleipsis, ut prædixi, est Abjectio vocalis de medio: quale est pro αἱμύξαι, ἀμύξαι.

Pro ἐπὰν, ἐπεὰν dicunt, Herod. (2, 68.) Ἐπεὰν ἐκβῇ ἐς τὴν γῆν ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος.

Pro ἐνταῦθα, ἐνθαῦτα dicunt permutatim, Herod. (ibid.) Ἐνθαῦτα ὁ τροχίλος εἰσδύνων.

Ζωὴν vocant et τὴν ζώσαν γυναῖκα, i. e. Viventem mulierem, tanquam a ζωός.

Pro λίαν, κάρτα dicunt.

Pro μέγεθος, μέγαθος, Herod. 2, (76.) Πρόσωπον δὲ ἐς τὰ μάλιστα ἐπίγρυπον, μέγαθος ὅσον κρέξ.

Ε et ο in ευ diphthongum miscentur apud eos, Herod. Ἐς τοῦτον ὁρόων πίνετε καὶ τέρπευ· ἔσεαι γὰρ ἀποθανὼν τοιοῦτος. Et πλεῦνας pro πλέονας. Sic (2, 118.) Μετὰ τὴν Ἑλένης ἁρπαγὴν Ἑλλήνων στρατιὴν πολλὴν βοηθεῦσαν Μενελάῳ.

Pro σφίσιν, σφὶν dicunt, (Il. A. 73.) Ὅς σφιν ἐΰφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.

Μὲν copulativam conjunctionem pro μὴν expletiva accipiunt, ut ap. Herod. (2, 118.) Μὴ μὲν ἔχειν Ἑλένην.

Pro ἕως οὗ, ἐς ὃ dicunt, Herod. Ἐς ὃ ἐξεῖλον.

Pro Πάλιν dicunt semper αὖτις, et non αὖθις.

Ex ἐπιτήδειος ι eximunt, et ἐπιτήδεος dicunt, Herod. (2, 133.) Ἵνα πυνθάνοιτο εἶναι ἡβητήρια ἐπιτηδεώτατα.

Contractio ι et ε in ι longum, Ionum est, pro ἱερεὺς, ἱρεὺς, pro ἱέραξ, ἴραξ.

Et mutatio α in η, ut ἴρηξ, per eand. fit dialectum, Hesiod. (Ἔργ. 1, 201.) Ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον.

Et pro ὄφιες, ὄφις, Ionicum est.

Pro τέμνειν, τάμνειν dicunt, Herod. 2, (139.) Τοὺς ἱερέας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ συλλέξαντας πάντας μέσους διατάμνειν. Et Hippocr. Φλέβα τάμνειν.

Ex ἐνέγκω auferunt γ, et pro eo interponentes ι, ἐνείκω dicunt. Herod. millies hoc utitur.

Pro ἐκπλεύσας, ἐκπλώσας dicunt, Herod. (2, 152.) Κατὰ ληΐην ἐκπλώσαντες.

Σφεῖς, σφᾶς, et σφῶν dividunt, et sic proferunt, σφέες et σφέας et σφέων, (Il. E. 151.) Ἀλλὰ σφέας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε. Νοῦν et ῥοῦν et χροῦν dividunt, νόον et ῥόον et χρόα dicentes. (Δ. 511.) ταμεσίχροα χαλκὸν, Herod. Οἳ οὐκ ἐπὶ νόον τρέπουσι.

Participio εἰπὼν non utuntur, sed εἴπας, ut τύψας.

Εἰρώτα per diphthongum scribunt, idque ideo, ut opinor, quoniam idem principium habentia faciunt præterita cum suis præsentibus. Est enim apud ipsos præteritum imperfectum ἐρώτα: deinde interpositione ι, fit εἰρώτα. Sic et ἐπανείρετο apud eos per ει diphthongum scriptum. Vel a themate assumit ει diphthongum. Est enim ἐρωτῶ et ἔρω, et fit interponendo ι, εἰρωτῶ et εἴρω. Et pass. εἴρομαι, εἰρόμην, εἴρου, εἴρετο.

Præterea Iones tertias personas plurales præteritorum perfectorum sic faciunt. In tertiis personis singularibus habentibus tenuem ante τ, vertunt tenuem in suam aspiratam, et addunt α: ut pro νένιπται, νενίφαται: pro λέλεκται, λελέχαται: pro γέγραπται, γεγράφαται. Si vero vox communis linguæ gravitona fuerit per στ, tunc Ionica habet ante αται characteristicam medii præteriti perfecti, πέφρασται, πεφράδαται, quia πέφραδα dicitur. Si vero a circumflexis natura longam penultimam habentibus, hanc corripiunt ante αται in debitam correptionem, ut πεποίηται, πεποιέαται.

Item constituunt Iones in δου desinentibus patronymicis Epectases, dicentes, Πηληϊάδου et Λαερτιάδου: debebat enim esse genitivus Πηλεΐδου et Λαερτίδου.

Quoniam in δης patronymica una syllaba superant gen. primitivi, ut Πηλέος et Πηλεΐδης, Πριάμου Πριαμίδης: sic et Λαέρτου, Λαερτίδης dicebat esse Patronymicum, sed Iones faciunt Epectasin, et sic proferunt, Λαερτιάδης dicentes, et Πηλεϊάδης, deinde per productionem Atticam Πηληϊάδης.

Utuntur autem et Metathesibus. Est autem Meta-

thesis, cum vel prima litera fit secunda suæ propriæ syllabæ, ut pro ἀτραπιτὸς, ἀταρπιτός: (e τρέπεσθαι enim jam et α privativa particula facta est hæc vox ἀτραπιτὸς, et significat τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, i. e. Rectam viam, inde facta est metathesis, i. e. Transpositio, primæ literæ, et dicitur ἀταρπιτὸς,) aut secunda fit prima, ut κραδία pro καρδία: pro καρτερὸς, κρατερός: pro τέταρτον, τέτρατον. (Od. E. 262.) Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα. A

Sciendum est autem differre Metathesin ab Hyperthesi; nam Metathesis in eadem syllaba fit, Hyperthesis vero in posteriore, ut ὀθνεῖος: nam a νόθος erat νοθεῖος, sed per Hyperthesin, ὀθνεῖος: et rursus γόνυ, γόννος, et δόρυ, δόρνος: sed per Hyperthesin, γουνὸς et δουρός. Utuntur et hac mutatione Iones.

Scire autem oportet, quod antiqua Ias intercidit ob inhabitantium commutationem, et permansit usque ad illud tempus quo fecerunt Iones colonias, et in loca multa dispersi sunt.

Dicitur autem apud eos, pro ὑγιαίνειν, οὐλεῖν: B unde et sanata vulnera, οὐλὰς dicimus.

Et pro λόγος, Μῦθος: pro μαντεύεσθαι, 'Ανελεῖν. Et Loca in quibus versantur, Ἤθη. Et pro ἐπιμελῶς, 'Ανακῶς: pro ξενίην ἐδωρήσατο, ξενίην συνεθήκατο: et pro ἀπατηλῶς, vel ἐπιμελῶς, 'Επιστρεφέως: pro ἡκούσης, ἐχούσης: pro θυμωθεὶς, et ταραχθεὶς, Σπερχθείς: pro ἔποικος, 'Εφέστιος: pro δυσφορῶν, 'Ημεκτέων: pro ἕτεροι, Μετεξέτεροι: et pro ἡσυχάζων, 'Ελιννύων. Item Δεῖπνα dicunt τὰ κατὰ δήμους καὶ ἀριθμὸν τῶν λ ἀνδρῶν.

Pro διανοηθέντα, 'Εννώσαντα: pro ἀνέπεισεν vel ἐδίδαξεν, 'Ανέγνωσε: pro βαφὰς, Φάρμακα: pro ἀναλώματα, Τέλη: pro λαύρας, dicunt 'Ρύμας, i. e. τὰς ἀμφόδους. Σαγάρεις autem πελέκεις, vel τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα, et φαρέτρας vocant Ἄρδεις.

Φάλαρα appellant τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα: Ψῆνας, Bestiolas quæ in grossis nascuntur.

Σχοινοτενὲς dicunt Quod longum est et rectum, Συμψήσας pro συντρίψας. Αἱμασιὰν autem vocant τὸ ἐκ χαλίκων οἰκοδομημένων ἄνευ πηλοῦ τειχίον. Dicunt C præterea Φάρσος pro κλάσμα: Τρύφος pro ἀκρωτήριον. Et Ταρσοὺς καλάμων vocant τὴν πρασιὰν οὗ ἐξήραινον τὴν πλίνθον. Ἔμβολον appellant Rostrum navis. 'Εναγίζειν vero dicunt τὸ χοὰς ἐπιφέρειν, ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις, i. e. Inferias inferre aut sacrificare mortuis. Et Πρόχυσιν, Libationem.

Ἔπιπλα dicunt τὴν μὴ βαθεῖαν κτῆσιν, ἀλλ' ἐξ ἐπιπολῆς. Λεύκην vero Morbum quendam circa totum corpus. Κνυζήματα, τὰ γοερὰ ἀποφθέγματα: Γεωπείνας, τοὺς γῆς πεινῶντας καὶ ἀπορουμένους.

Pro ἱκανώσας, ἀπώσας dicunt, ut Herod. 2. 'Επιεικέσταιον dicunt τὸ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον.

Pro ἀποδεχόμενοι, κάπτοντες dicunt: Κορύνην vero Inflexum quoddam lignum appellant: et εὐμαρέην, ἀπόπατον.

Pro ὀπτώμενα dicunt πεσσόμενα: et Βάρεις pro ναῦς.

'Οσίριν vocant Dionysum. 'Αφιδέας pro ἀλύσεις aut pro ψέλλια secundum quosdam.

Συρμαΐζειν dicunt τὸ καθαίρειν πόμα ἐκ ζειῶν καὶ D ὕδατος.

Αἶνον, Cantilenæ nomen, vel Lyræ chordam.

Θυσάνους dicunt pro κροσσούς. Et 'Αποφορὰν appellant τὴν τελουμένην παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις.

Ἤλυσιν vocant τὴν πορείαν καὶ ἔφοδον.

Συρνέη apud eos dicitur Olus quoddam apio simile, vel Cibus ex adipe et melle.

'Ενηβητήρια sunt εὐωχητήρια.

Τριφάσιοι pro τριπλάσιοι, τρίφωνοι.

'Απεμαράϊσε pro ἐμώρανε.

'Αποτιμοτέρους vero dicunt pro ἀτιμοτέρους.

Pro φανερὸν, 'Επάϊστον: pro σώφρονα, Φρενήρη dicunt. Accipiunt autem hoc et in contrario.

Καταπροΐξασθαι dicunt pro προῖκα ποιῆσαι (Gratis s. Impune facere.) Et pro καταφανῆ, 'Επίλαμπον.

Λάξιν vero, Partitionem vel Sortem.

Pro καταπεπονημένον, dicunt τετρυγημένον.

Pro πολεμεῖν dicunt 'Αντιάζειν: et pro αἰδοῖα, Μέζεα. Hesiod. (Ἔργ. 2, 130.) οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο.

Pro καταπαιχθεὶς vel γελασθεὶς dicunt Διαβεβλημένος, Herod. (3, 1.) Ὦ βασιλεῦ, διαβεβλημένος ὑπὸ 'Αμάσιος οὐ μανθάνεις;

Pro καλλωπίσας dicunt ἀσκήσας, ut, (ibid.) Ὅς ἐμὲ σοὶ κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψεν ὡς ἑωϋτοῦ θυγατέρα.

Pro ὁπλῖται dicitur 'Ενάριες ab illis.

Διασφᾶγες illis sunt αἱ διεστῶσαι πέτραι.

Γνωσιμαχεῖν significat illis, Cognoscere suam imbecillitatem et inimicorum robur.

Σίσυρα ab iis dicitur βαρβαρικὸς χιτών.

'Υβρίζειν, pro σκιρτᾶν, ab illis ponitur.

Οἰσύπη, ipsis est Sordidarum ovium lana, et Ovium excrementum.

Νεοχμῶσαι pro νεωστὶ κινῆσαί τι.

Φερέγγυος pro βεβαιωτής.

Ἔφεδρος pro ἐπίκληρος.

'Αγηλατεύειν, pro διώκειν.

Τετραπτερυλλίδες, apud Iones dicuntur Locustæ, eo quod quatuor habeant pennas, duas extra majores; minores autem intus alias duas.

Οὐκ ἱκνεομένως, pro οὐ προσηκόντως s. οὐ καθηκόντως.

'Απεπλίξατο, pro ἀπέφυγε: πλὶξ enim βῆμα, e quo πλίγματα, πηδήματα: unde et pro περιβάδην, 'Αμφιπλὶξ, ap. Soph. Triptolemo: et (Od. Ζ. 318.) Αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσιν.

Et ψῶσαν, pro θάλπουσαν: est autem apud eos Ψῶ, Rustica compellatio.

Κόλλιξ autem Species est panis rotundi, e quo et apud nos κολλίκια.

Σχοίνων συμβολεῖς dicuntur ab ipsis ψιαθοπλόκοι.

'Ιθαγενεῖς sunt οἱ γνήσιοι παῖδες, i. e. Legitimi liberi.

Πρόξενοι, sunt Præfecti civitatum, et curatores, et qui hospitio suscipiunt.

Σπαργᾷ pro ὀρέγεται, et ἐπιθυμεῖ.

Κορδίνημα vero pro καρηβαρεῖν: sed scribitur et Σκορδίνημα.

Ἶξις ab iis appellatur ἡ εὐθυωρία.

'Ροικὸν vero τὸ ἔξω νεῦον καὶ στραβὸν, quod et ῥοιβὸν dicitur.

Pro σεσηπὸς, i. e. Marcidum, dicunt σαπρόν.

Pro ἐπιπάσσω, Παλύνω dicunt.

Pro πρόσφατα dicunt Ποταίνια.

Βλακὸν, pro τρυφερόν.

Μαριλινοὺς vocant τοὺς φρυγανώδεις ἄνθρακας. Potius autem Μαριλὴ vocatur ἡ θερμὴ σποδιά.

Μελεδανθέων pro μεριμνῶν s. θεραπειῶν: μελεδαίνειν enim dicitur μεριμνᾷν.

Μιστύλλην vocant τὸν κοῖλον ἄρτον, i. e. Panem concavum.

Μυδῶσα dicunt pro ἐκρέουσα.

Pro δημόσιον, 'Επιδήμιον.

Pro ἐκθλίβειν, Βλιμάζειν.

Et pro ἐστέναξεν, Ἔμυξε.

'Ελατήρια appellant Medicamenta τὰ τὰς κάτω κοιλίας θεραπεύοντα.

Pro ἐνέδησεν dicunt 'Ενεκρίκωσε.

'Εδικρώθη dicunt pro In duo divisum est.

Et pro εὐθύτης Εὐθυωρία dicunt.

Pro ἐτυλώθη, dicunt 'Εμυλώθη: et 'Εχρίμπτει, pro ἐμπηδᾷ.

Pro ἐκτόπως et παραδόξως dicunt 'Εκτοπίως.

Pro εὐφορώτερον, dicunt 'Επιστοχώτερον. Pro μύλωνα, Ζώτειον. Pro ὡμοιωμένων, 'Ηδελφισμένων dicunt. Pro πυρετὸν, Θερμωλήν. Pro καταδύσεις dicunt Θαλάμους. Et Θρίσσειν pro τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίστασθαι, i. e. μαίνεσθαι.

DE ÆOLICA DIALECTO.

Æoles τὸ β τῷ ρ addunt, cum τῷ ρ infertur τ, vel κ, vel δ: ut βρυτὴρ, pro ῥυτὴρ, et βράκος pro ῥάκος, et βρόδον pro ῥόδον.

Genitivos a rectis in αι dividunt Æoles, et per αων proferunt, ut νύμφαι, νυμφάων, et παρθενικαὶ, παρθενικάων.

Syncopæ in medio, Æolum sunt, ut ὦρσεν pro

ὤρμησεν, et ὦλλος pro ὁ ἄλλος, item τοὖλλο pro τὸ ἄλλο.

Pro ποῖον Æoles Κοῖον dicunt.

Τεθνηὼς et Τεθνηνῖα, pro τεθνηκὼς et τεθνηκυῖα.

Additiones θα syllabæ, Æolum sunt, ut εἴπησθα.

In αις unius syllabæ nomina dividunt: ut pro παῖς, Πάϊς, pro δαῖς, Δάϊς.

Ω pro ου utuntur, Μῶσαι, pro μοῦσαι, et Λείπωσα dicentes pro λείπουσα.

Υ pro ο utuntur: pro ὄνομα, Ὕνυμα, et pro ὅμοιον, Ὕμοιον dicentes. Interdum autem et ε pro ο: nam πρός σε, illi πρές σε dicunt. Et pro ο parvo, ω magno: ut pro ὅσσα, ὤσσα.

Η pro ει diphthongo utuntur; ἐλθῆν enim dicunt, et λαβῆν, et ἰδῆν, per η, pro ἐλθεῖν, et λαβεῖν, et ἰδεῖν.

Quæcunque per ει diphthongum apud nos efferuntur, per solum ε proferunt, multiplicantes immutabiles: ut pro ἱμείρων, ἰμέῤῥων: pro ὠτειλὰς, ὠτελλάς: pro εἵματα, ἔμματα: pro ὑμεῖς, ὔμμες.

Geminant et σ, et π, et τ: ut τοσσοῦτον, ὅππη, ὅππως, ὅττι.

Pro ὀσμὴν, ὀδμὴν dicunt: pro ἱερὸν, ἰρόν.

Genitivos in nominativos transferentes, declinant, ὁ μάρτυρος, τοῦ μαρτύρου: sic ὁ φύλακος, τοῦ φυλάκου.

Π pro μ utuntur: ὄππατα, pro ὄμματα, dicentes: et πετ' ἐμοῦ pro μετ' ἐμοῦ.

Vocativos in ων desinentium singularium corripiunt: ut pro χελιδὼν, χελιδόν: pro ἀηδὼν, ἀηδόν: pro Σαρπηδὼν, Σαρπηδόν.

Ex αι diphthongo abjiciunt ι, cum eas consonans non sequitur: pro Ἀλκαῖος, Ἀλκάος scribentes, et pro ἀρχαῖος, ἀρχάος.

Τὸ εἶμα scriptum per ει diphthongum, ἔμμα dicunt.

Pro ὀδύνην, ἐδύνην: et pro ὀδόντας dicunt ἐδόντας.

Μίλητος per η scriptum, per α proferunt, μίλατος dicentes.

Errantes autem per quandam pronuntiationem, dicunt σδυγὸν pro ζυγόν: pro ξίφος, σκίφος: pro ψέλλιον, σπέλλιον: et pro ψαλίδα, σπαλίδα.

Pro Θόας, Θόαις dicunt: et pro μέλας μέλαις: pro τάλας, τάλαις. At pro Αἴας, Αἴαις non dicunt, propter concursum vocalium et αι diphthongi: quoniam male sonaret. Sed dicet aliquis, Quare desinentibus in ας, habentibus α longum, addunt ι, ut in Θόας, et reliquis? Possumus autem dicere, quod productione gaudeant, simul et breviorum syllabis: pro Πηλεὺς, Παλεὺς dicentes: et pro φθείρω, φθέῤῥω: nam positione longa minor est quam ea, quæ natura est longa. Quoniam igitur α natura longum, majus est αι diphthongo habente ι quod pronuntiatur, (nam qui duorum militum munia obit, fortior est duobus illis,) diphthongo αι utuntur.

Itidem sæpe in α faciunt rectos: Ἀρχύτα enim dicunt pro Ἀρχύτης: sic Ὑβραγόρα pro Ὑβραγόρας. Item γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς, pro ἱππηλάτης. Et ἱππότα Νέστωρ, apud Hom.

Optativi primi indefinitivi activi per εια proferunt: ut pro τύψαιμι, τύψεια: pro ποιήσαιμι, ποιήσεια: pro λέξαιμι, λέξεια. Et prima persona hi soli utuntur: secunda vero et tertia, Athenienses, τύψειας, τύψειε. Et τύψειαν tertia persona pluralis.

Horum sunt et diæreses; nam pro Ἀργεῖοι, Ἀργέϊοι dicunt: et contractiones; nam pro βασιλέϊ, dicunt βασιλεῖ.

Vertunt ει diphthongum in οι: ut cum pro ὄνειρος, dicunt ὄνοιρος.

Dualibus numeris hi minime utuntur, quemadmodum et Romani, qui ex his sunt deducti.

Hi in ω desinentibus dativis non subscribunt ι, ut τῶ Ὁμήρω et τῶ σοφῶ.

Ἄρεος per ο flectunt.

Extractiones ι non solum Æolum sunt, sed et Atticorum et Dorum; nam pro ἑταίρων, ἑτάρων dicunt.

Hi consonantes omnes geminant in brevibus, ut τὸ ἔννεπε, et τὸ ἔννη, et his similia.

Pro Τρωσὶ καὶ γυναιξὶ, hi Τρώεσσι καὶ γυναίκεσσι

A scribunt, et his similia.

In ου desinentes genitivos per ευ proferunt: Αἰακίδαο enim Ionice, Αἰακίδεω vero Attice, Αἰακίδευ autem Æoles scribunt.

Quod non pronuntiatur ι, pronuntiare consueverunt in secunda et tertia persona: ut pro βοᾷς, βοάϊς, pro γελᾷ, γελάϊ.

Pro ξ proferunt κς: ut pro ξένος, κσένος. Et πς, pro ψ, ut pro Πέλοψ, Πέλοπς.

Et pro η proferunt ε vel α, quod commune est etiam Doribus. At vertunt η in ε quidem, ut cum pro Ἄρης dicunt Ἄρες: in α autem, ut cum pro Ἑκάβην, Ἑκάβαν: pro πύλην, πύλαν: pro νόημα, νόαμα: pro ἠὼς, ἀώς: pro ἀπάτην, ἀπάταν: pro ἀδικῆσαι, ἀδικᾶσαι, dicunt.

Pro θ proferunt φ, ut φλᾶται, pro θλᾶται.

Pro duobus σσ, duo ππ, ut pro ἐμπίσσειν, ἐμπίππειν.

Pro σ, τ: ut pro σὺ, τύ: pro εἰς σὲ, εἰς τέ.

Pro τ, π, ut pro στολὴν, σπολήν: pro σταλεὶς,
B σπαλείς.

Pro ω magno, ο parvum: ut pro ὥρα, ὅρα: pro ὠτειλὴ, ὀτειλή.

Utuntur syncope et in compositis vocabulis, geminantes mutas, ut κάππεσεν pro κατέπεσεν: et καδδὲ pro κατὰ δέ: et κάββαλεν, pro κατέβαλεν.

Gravitone pronuntiant non solum nomina, sed et articulos, cum nominum locum habent: ut pro ὁ σὸς, ὅσος: pro ἡ σὴ, ἤση: pro τὸ σὸν, τόσον.

Eodem autem modo et disyllaba quæ apud nos acuunt ultimam, ipsi gravitone pronuntiant, ut σόφος, κάλος, ὄξυς, βράδυς, βάρυς, λεῦκος, βῶρος, θῦμος, τράχυς, σκλῆρος, χῶλος, et similia.

Vocativum nominum in ης, qui est in ες, absque σ proferunt: ut pro Σώκρατες, Σώκρατε: Ἀριστόφανες, Ἀριστόφανε: pro Δημόσθενες, Δημόσθενε. Et a genitivis casibus σ auferunt, dicentes, Σωκράτου, Διομήδου, Σοφοκλέου.

Pro accusativo dativum accipiunt in pluralibus, ut τοῖς ἀνθρώποις, pro τοὺς ἀνθρώπους. Hoc autem fa-
C ciunt, quia utuntur ι pro υ. Accusativum vero pluralem proferunt ως pro ους accipientes: ut τὼς ἀνθρώπως, τὼς ἵππως.

Infinitiva verba in ειν desinentia, ipsi per ην efferunt, penultimam acuentes: pro φιλεῖν, φίλην: pro κάλειν, κάλην: pro φρονεῖν, φρόνην.

Quæ autem apud nos desinunt in ᾶν, ipsi in αῖς mutant: ut pro γελᾶν, γελαῖς: pro πεινᾶν, πειναῖς.

In ουν desinentia infinitiva, ipsi per οις efferunt: ut pro ὑψοῦν, ὑψοῖς: pro ὀρθοῦν, ὀρθοῖς: pro χρυσοῦν, χρυσοῖς.

In ω terminata verba apud nos, in μι faciunt: ut pro νοῶ, νόημι: pro φιλῶ, φίλημι.

Quæcunque autem participia in ultima acuimus, et in ως terminamus, per ν apud illos efferuntur, et acuunt penultimam, ut pro εἰρηκὼς, εἰρήκων: pro νενοηκὼς, νενοήκων: servant autem et horum declinationes cum terminatione illa convenientes.

Dicitur apud eos pro ἔρως, ἔρος: et pro γέλως, γέλος: et inflectunt ea, quemadmodum quæ in ος
D desinunt, propria nomina.

Ἐγὼ circumflectunt, ἐγῶν dicentes, et pro ἐμῶ, ἐμῶν.

Pro σὺ dicunt τὺ, sicut Dores: et pro ἡμῖν, ἄμμιν: pro ἡμεῖς, ἄμμες.

Pro ἐνθάδε, τῆδε: pro ἄλλοτε, ἑτέρωσε dicunt.

Pro χείρονα, χέῤῥονα: pro ἱμάτια, ἔμματα.

Pro ἐπαινῶ, αἴνημι.

Pro μία, ἴα.

Pro ψῆφος, ψᾶφαξ.

Pro ἔστρωται, ἐστόρηται.

In medio duarum vocalium interponunt υ: ἀὴρ enim αὐὴρ dicunt: et pro ἕως, εὔως. Cum vero consonans est media, non interponunt υ.

Et hæc quidem de Dialectis dicta sunt a me pro viribus: fortasse autem et alia quispiam accurate vagans, inveniet, quæ ab his sunt diversa.

E PLUTARCHO EXCERPTA

DE DIALECTIS, ET HOMERICO EARUM USU,

[uti in HSt. Editione Poëtarum, aut Eustathio, uti in Hortis Adonidis, v. Maittaire Gr. L. Diall. 477.]

VARIA dictione usus [Homerus] ex omni Græcorum A
dialecto characteras suis Poëmatis interseruit. Unde eum totam Græciam et cunctas nationes peragrasse constat. Nam Doriensium ἐλλείψει, (quæ perquam familiaris est brevitati studentibus,) usus est, pro δῶμα dicens δῶ, ut (Od. A. 393.) αἶψα δέ οἱ δῶ Ἀφνειὸν πέλεται, et pro ὅτι, ὅ: ut (Γ. 543.) ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας: et pro ὀπίσω, ἄψ, o quidem in α, π vero et σ in cognatam ipsis literam, nimirum ψ, mutando. Denique pro ἄλλοτε, ἄλλο, ut (Il. Ξ. 249.) Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή, et hujusmodi. Ad eundem modum et medias syllabas concidendo, dicit (B. 765.) ὄτριχας pro ὁμότριχας, et οἰετέας pro ὁμοετεῖς, et (Λ. 257.) ὀπάτριον pro ὁμοπάτριον: item (E. 256.) τρεῖν pro τρέμειν, et τίω pro τιμῶ, (Δ. 257.) Eorundem Doriensium est et literas transponere, ut cum pro κράτιστοι, κάρτιστοι dicunt.

Æolum vero τῇ συγκοπῇ in compositis utitur (Od. O. 493.) καδδραθέτην dicens pro κατεδραθέτην, et (Il. T. 80.) ὑββάλλειν pro ὑποβάλλειν. Deinde tertias B
imperfecti personas apud alios in ει diphthongum desinentes, Æoles per η efferunt, ut ἐφίλη, ἐνόη, pro ἐφίλει, ἐνόει: quem morem secutus Homerus ait (Λ. 105.) δίδη μόσχοισι λύγοισι, pro ἔδει, quod est ἐδέσμει, Ligabat. Et (Od. E. 478.) Τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων.

Eorum est et commutare σ in δ, ac pro ὀσμὴ dicere ὀδμὴ, (59.) et ἴδμεν pro ἴσμεν, (Il. A. 124.) Præterea et pleonasmo in quibusdam vocibus utuntur, ut cum pro (554.) ἔκηλος, εὔκηλος, et pro ἀτὰρ, αὐτὰρ dicunt, (51.) Item secundæ verborum personæ θα syllabam adjicere, pro ἔφης, ἔφησθα, (397.) et pro εἴρης, εἴρησθα dicendo. Porro consonantium duplicationem alii Doriensibus, alii Æolibus tribuunt: quale est illud, (E. 83.) ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος: et, ὁππότερος τάδε ἔργα, (Γ. 321.)

Ionum autem proprietatem observat, dum τῇ ἀφαιρέσει in præteritis verborum temporibus utitur: veluti cum βῆ dicit (A. 34.) pro ἔβη, et (347.) δῶκεν pro ἔδωκεν: siquidem in more habent præterita C
tempora ab iisdem literis inchoare, quibus et præsens: et auferre ε in voce ἱρεὺς, (E. 10.) et ἴρηξ, (Σ. 615.) Præterea cum tertiis subjunctivi modi personis σι addit, ut cum (Od. A. 77.) pro ἔλθῃ ἔλθῃσι, et (Il. I. 324.) pro λάβῃ λάβῃσι dicit: necnon dativis eandem adjicit, θύρῃσι, et ὕλῃσι dicens. Adhæc dum τοὔνομα pro τὸ ὄνομα, (Od. Z. 194. Il. E. 346.) et νοῦσον pro νόσον, (Od. I. 411.) et κεινὸν pro κενὸν, (Il. Δ. 181.) et μεῖλαν pro μέλαν effert, (Ω. 79.) Denique et α cum productum fuerit, in η mutat, ut, (Il. A. 545.) Ἥρη, (194.) Ἀθήνη, pro Ἥρα, Ἀθηνᾶ. Accidit autem nonnunquam ut e contra η in α mutantes, pro λελησμένος, λελασμένος dicant, (Il. Π. 538.) Insuper et circumflexa ita per διαίρεσιν efferunt, pro φρονῶν φρονέων, (Θ. 430.) et pro νοῶν dicentes νοέων, (Υ. 305.) Eodem modo et genitivos in οῦς desinentes proferunt, ut (Z. 306.) Διομήδεος, Σαπφόος, pro Διομήδους, Σαπφοῦς: et circumflexos genitivos plurales, ut (H. 1.) πυλέων, Περσέων: denique et plurales nominum neutrius generis rectos in η desinentes, ut (Λ. 282.) στήθεα, (P. 211.) μέλεα: idemque de ejusdem numeri genitivis judicium. Cæterum hoc eis proprium est, ut (B. 25.) τετράφαται et similia dicant.

Maxime vero Attica dialecto usus est, quippe quæ sit varia et ex aliis mixta. Nam quemadmodum Attici λεὼς pro λαὸς usurpant, ita et ipse (B. 494. Καταλ. 1.) Πηνέλεως et (Od. O. 201.) χρέως dicit. Est autem eis familiare contractionibus nonnunquam uti, et pro duabus unam syllabam efficere, ut pro τὸ ἔπος τοὔπος, pro τὸ ἱμάτιον θοἰμάτιον: quibus hoc [Homeri] est simile, (Il. P. 262.) Τρῶες δὲ προὔκυψαν ἀολλέες: et, (M. 283.) πεδία λωτεῦντα, pro λωτεύοντα. Atticum quoque est ex hujusmodi optativis η tollere, δοκοίης, δοκοῖς, τιμώης, τιμῷς, secundum quem Atticismum dictum est, ἄλλοι δὲ διακριθεῖτε τάχιστα. Atticum est etiam hoc, Οἱ πλέονες, κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους: quod nos κακίονες et ἀρείονες dicere solemus. Solent quoque hujusmodi accusativos non per διαίρεσιν efferre, βοῦς, ἰχθῦς, ut in hoc, (Od. Ω. 112.) βοῦς περιτεμνομένους: et, (M. 331.) ἰχθῦς ὄρνιθάς τε. Et illud Attice dictum est, (Il. P. 751.) οὐδέ τέ μιν σθενεῖ ῥήγνυσι ῥέοντες, ut ζεύγνυσι, ὄμνυσι. Præterea et breves vocales Attici e verbis abjiciunt, ut, (λοῦσθαι, Od. Z. 216.) pro λούεται λοῦται, pro οἴομαι οἶμαι: ad quem modum et (Il. Φ. 114.) pro ἐλύετο dicunt λῦτο. Eorundem est dicere ἑώρων et ἑωνησάμην, ex abundanti addentium ε, unde etiam est ἐῳνοχόει, (Δ. 3.) Elidunt etiam ι, cum pro ἠϊόνες ἠόνες, et pro Νηρηΐδες Νηρῇδες dicunt, (Βατρ. 13.) Sic vero et illud habet, σφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον, (Il. Λ. 781.) Denique in dativis in ι purum desinentibus, quorum penultima α obtinet, idem fit, ut in his, κέραϊ, γέραϊ, (γήραϊ, Γ. 150.) σέλαϊ, (P. 739.) Est et hoc Atticum, ubi dicitur ἔστων, (A. 338.) et ἐπέσθων, (I. 170.) pro ἔστωσαν et ἐπέσθωσαν. Ejusdem consuetudinis est quod optativos pro præteritis indicativorum usurpant: qua et Homerus identidem utitur. Præterea cum nominibus femininis articulos, participia, et adjectiva masculina conjungunt, ut τὼ χεῖρε, τὼ γυναῖκε: quod et Platoni familiare est, ἄγοντε καὶ φέροντε, et ἡ σοφὸς γυνὴ, et ἡ δίκαιος. Sic igitur et Homerus de Junone et Minerva dixit, (Θ. 455.) Οὐκ ἂν ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ: et, (Δ. 22.) Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν: et κλυτὸς Ἱπποδάμεια, (B. 742. Καταλ. 249.) Porro cum dialecti multam quoque in constructionibus proprietatem habeant, quando Poëta dicit, Ἀλλ' ἄγ' ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, Atticam consuetudinem refert; et quando ait, δέξατό οἱ σκῆπτρον, et Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ Δέκτο δέπας, in his definit. Quo pacto igitur omnium Græcorum voces congerendo, variam orationem efficiat, dum utitur nonnunquam peregrinis, ut sunt prædictæ, aliquando vero priscis, ut cum dicit ἄορ et σάκος, interdum etiam communibus et assuetis, ut cum dicit ξίφος et ἀσπὶς, manifestum est. Sed est hoc admiratione dignum, vulgares etiam dictiones apud eum orationis gravitatem retinere.

EX EODEM PLUT. EXCERPTA

DE TROPIS, ET HOMERICO EORUM USU.

CÆTERUM quoniam ornata oratio a communi con- A suetudine discedit, unde aut evidentior, aut gravior, aut modis omnibus jucundior fit; et verborum quidem immutatio, Tropus, sententiarum autem, Schema vocatur, et horum species in arte dicendi perscriptæ sunt; videamus num horum aliquid ab Homero prætermissum sit, numve aliud quiddam a posteris inventum sit, quod ille non prius dixerit.

Inter tropos igitur ὀνοματοποιΐα admodum illi familiaris est. Noverat enim priscam nominum originem, quod hi, qui primitus nomina rebus indiderant, pleraque ab eventu appellassent, et inarticulatas voces in scripta retulissent, ut cum dicerent φυσᾷν, et τρίζειν, et βρυντᾷν, et quæ istis sunt similia. Unde et ipse quædam nomina prius non extantia ita finxit, ut conformia essent rebus per ipsa significatis: cujusmodi sunt hæc, δοῦπος, ἄραβος, βόμβος, et ῥόχθει, ἀνέβρυχε, et σίζε, aliaque istiusmodi, quibus nemo significantiora invenerit. Et rursus ubi alias voces ad alias res pertinentes B aliis tribuit, ut cum dicit φλέγμα κακὸν φορέουσα, [Malum incendium ferens,] efficaciam in conflagrando significans: et dum πυρετὸν dicit pro πῦρ, [Ignem pro Febre.] Quibus et hoc affine est, χαλκοτύπους ὠτειλάς: vult enim dicere, τὰς ὑπὸ τοῦ χαλκοῦ τετυπωμένας. Denique, (ut summatim omnia complectar,) multa verborum novitate multa cum licentia usus est, alia quidem præter consuetudinem immutans, alia vero eam ob causam insigniora reddens, ut orationi decus et magnificentiam adderet.

Præterea epithetorum copia illi est, quæ proprie et suo loco subjectis accommodata, vim propriis nominibus æquipollentem habent, ut cum singulis diis singulas appellationes attribuit, Jovem μητιέτην et ὑψιβρεμέτην, et Solem Ὑπερίονα, et Apollinem Φοῖβον vocans. Jam absoluta ὀνοματοποιΐα, alios quoque tropos videamus.

Κατάχρησις quidem, (quæ usum ex eo quod proprie significatur, in aliud proprium nomen non C habens, transfert,) apud Poëtam est, ubi ait σειρὴν χρυσείην, [Catenam auream,] σειρὰ namque Funiculum proprie denotat. Et ubi dicit αἰγείην κυνέην: siquidem Galea apud eum κυνέη appellatur, quod ea olim e canina pelle conficeretur: ibi vero et eam galeam caninam vocat, quæ e Caprina pelle facta erat.

Μεταφορὰ autem, (quæ inde nomen sortita est, quod rem a propria significatione in aliam, cum conveniente utriusque rei similitudine, transferat,) et multa et varia apud illum est: ut illud,

Ἧκεν ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
Contulit huc fracto se magni vertice montis:
Νῆσος, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται,
Insula, quam pontus circumluit atque coronat.

Quam enim rationem vertex in homine, eam et cacumen in monte; et quam corona ad eum, cui imponitur, eandem et mare ad insulam habet. Porro affinibus pro propriis nominibus utens, orationem non solum speciosiorem, verum etiam evidentiorem facit. Sunt autem variæ apud eum metaphoræ: quædam ab animatis ad animata, ut Φθέγξατο δ' ἡνίοχος νηὸς κυανοπρώροιο, [Cæruleæ navis sic est auriga locutus,] pro ναύτης, Nauta: et, Βῆ δὲ μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν, [Ivit ad Atridem pastorem tot populorum,] pro βασιλέα, Regem. Aliæ autem ab animatis ad inanimata, ut ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης, [Sub extremum Idæ pedem,] pro τὴν ὑπώρειαν, Radices. Et οὖθαρ ἀρούρης, [Uber agri,] pro τὸ γόνιμον, Fertilitas. Aliæ contra ab inanimatis ad animata, veluti σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ, [Ferreum certe tibi pectus,] pro σκληρὸν, Durum. Postremo ab inanimatis ad inanimata, ut σπέρμα πυρὸς σώζων, [Semen ignis servans,] pro γόνιμον ἀρχήν. Porro sicuti nominum, ita et verborum translationes apud eum sunt: quale est, Ἠιόνες βοόωσι ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω, (Litora namque boant, feriente salo atque procellis,) pro ἠχοῦσιν, sonant.

Alius deinde tropus, (quæ μετάληψις vocatur,) fit Quando per cognominationem res diversa significatur: ut, Ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσι, Insulas n., quæ proprie appellantur ὀξεῖαι, significare vult, siquidem θοὸν et ὀξὺ idem declarant. Ὀξὺ autem non solum Velocitatem motus significat, sed etiam Id cujus forma tendit in tenuitatem. Istiusmodi et hoc est, ἐγὼ δὲ θόωσα παραστάς.

Alius tropus συνεκδοχὴ vocatur, Quando ex eo quod proprie significatur, aliud quiddam ejusdem generis intelligitur; estque simili modo varius. Aut enim e toto partem intelligimus, ut πρὸς τεῖχος ἐΰδμητον βόας αὔας, [Ad murum bene structum boves torridos,] boum namque appellatione corium, e quo scuta fieri solent, innuere vult. Aut e parte totum, ut, Τοίην δ' αὖ κεφαλὴν ποθέω, [Hujusmodi autem caput desidero,] nam voce capitis, totum hominem significat. Et quando pro Pulcra, λευκώλενος dicit, [Candidis ulnis prædita,] et pro Bene armati, ἐϋκνήμιδες, [Bene ocreati.] Aut ab uno multa, ut quando ita de solo Ulysse dicit, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν, [Postquam Trojæ sacrum oppidum devastavit]; neque enim ille solus, sed una cum aliis Græcis Trojam evertit. Contra e multis unum, ut, στήθεά θ' ἱμερόεντα, pro στῆθος. Præterea e specie genus, ut, μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλὼν, Marmor namque saxi species est. Aut contra, e genere speciem intelligimus, ut, Ὄρνιθας γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι, siquidem non quasvis ὄρνιθας, [Aves,] sed augurales tantum dicere vult. Adhæc ex adjunctis, effectum rei, ut, Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν, [Pandarus, huic dono dedit arcum Phœbus Apollo]; arcus enim nomine jaculandi peritiam notat. Et ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ, [Sedentes dealbabant aquam]. Et, οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν, [Tota die jugum movebant,] ex accidenti namque in priori exemplo, Remigabant, in posteriori autem, Currebant, intelligi debet. Insuper e præcedenti consequens, ut λῦσε παρθενικὴν ζώνην, [Virgineam solvit zonam]; ex eo namque sequitur quod vitiarit. Et contra, e consequenti præcedens: ut quando pro φονεύειν, [Occidere,] ἐναρίζειν dicit, i. e. Spoliare.

Est autem et alius tropus μετωνυμία, quæ fit, Quando vocabulum, quod de re alia positum est, aliud quiddam secundum relationem significat, quale est apud eundem,

Ἦμος ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα βωλοτομεῦσι,
Ast juvenes terræ Cererem concredere pergunt.

Triticeum namque fructum designat, quem sic a nomine Δήμητρος, [Cereris,] inventricis appellavit. Et ubi ait,

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο, A
Viscera Vulcanum supra transfixa tenebant.
Nam Ἡφαίστου [Vulcani] nomine ignem declarat. Porro affine jam dictis et hoc est, ὅς κεν ἐμῆς γε Χοίνικος ἅπτηται, [Qui meam chœnicem attigerit]; ea namque, quæ in chœnice continentur, innuit.
Præterea et alius tropus ἀντονομασία vocatur, et fit Cum epithetum aut consignificativum pro proprio nomine accipitur, ut,

Πηλείδης δ' ἐξαῦθις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρείδην προσέειπε.
Æacides Atriden rursus voce petulca
Increpuit.

Per hæc enim nomina Achillem et Agamemnonem intelligit. Et rursus,

Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος,
Sis animo fidens, Tritonia, filia cara.

Et alibi, Φοῖβος ἀκερσεκόμης, [Phœbus intonsus].

Illic enim Minervam, hic vero Apollinem denotat.
Est et ἀντίφρασις, Dictio quæ contrarium quam præ se fert, significat: ut in hoc,

Οὐδ' ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς,
Hos ubi conspexit, non est lætatus Achilles.

Contrarium enim dicere vult, nempe quod his conspectis indoluerit.
Est et ἔμφασις, quæ animi cogitatione vehementiam dicto addit, ut,

Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός,
Ast in equum descendentes, quem struxit Epeus.

Dum enim inquit κατεβαίνομεν, equi magnitudinem declarat. Simile autem illud est, Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι, [Totus enim gladius sanguine incaluit]. Per hoc enim majorem emphasin ostendit, quod ait ensem adeo sanguine tinctum fuisse ut incaluerit. Atque hujusmodi quidem tropi, qui sic vocantur, ab Homero ficti sunt.

DE SCHEMATIS,

ET HOMERICO EORUM USU, EX EODEM PLUT.

VIDEAMUS autem num et eas constructionis mutationes, quæ σχήματα [Figuræ] appellantur, ipse quoque Hom. primus invenerit. A Porro schema est Sermo a communi consuetudine recedens, ornatus s. utilitatis gratia secundum quandam fictionem mutatus. Dicendi namque varietas orationem non solum venustiorem, sed etiam stylum graviorem efficit. Utilis autem est, quod rerum qualitatem ac vim extollit, intenditque.
Inter schemata autem πλεονασμῷ nonnunquam metri causa utitur: ut in hoc,

Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
Auri autem appendens Ulysses decem tota talenta.

Vox enim πάντα, nihil ad sensum faciens, adjicitur. Est etiam quando ornatus causa fit: ut,

Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
Certe omnino mortuus est Menœtii strenuus filius.

Vox namque μάλα Attica consuetudine abundat.
Nonnunquam vero pluribus vocibus significatum refert: B quæ figura περίφρασις appellatur, ut cum dicit υἷας Ἀχαιῶν, pro Ἀχαιούς, [Filios Græcorum pro Græcos,] et βίην Ἡρακλείην, pro Ἡρακλέα, [Vim Herculeam, pro Herculem.]
Talia vero per mutationem figurate dicit, dum consuetam structuram invertit; et dictionem in medio interponit: quæ figura ὑπερβατὸν vocatur: ut in hoc,

Αἱματόεις, ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς,

pro eo quod est, λέων ταῦρον κατεδηδώς: ac dictionem quidem sic transposuit per ὑπερβατόν. Aliquando vero totam orationem: ut in hoc,

— Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.

Ordo namque orationis est, Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ejusdem speciei figura est, quæ παρεμβολὴ vocatur, et fit Quando extrinsecus quædam nihil ad institutum pertinentia interseruntur: quæ etsi quis C eximat, tamen constructioni nihil decedit: ut est illud,

Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε:
Juro per hoc sceptrum, quod nec folia ulla nec ullos
Ramos producet, postquam trunco illud ademptum.
Nam librum illius ferrum circumundique rasit,

et cetera quæcunque de sceptro dicit. Tandem quod principio quadrat, infert,

Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν,
Certe olim cupiet Peliden turba Pelasga.

Est autem apud eum et παλιλλογία, h. e. Repetitio alicujus partis orationis, aut plurium vocum quæ repetuntur: quæ figura etiam ἀναδίπλωσις appellatur: quale est,

Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ,
Hunc adversus eo, quamvis sit flammea dextra,
Flammea dextra licet, vis ignea denique ferri.

Aliquando vero interseruntur alia quædam, et eadem rursus repetuntur: ut in hoc,

Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
Ille quidem Æthiopas adiit, procul inde colentes,
Æthiopas reliquis divisos partibus orbis.

Hæc autem figura non solum dicentis affectum declarat, sed etiam auditorem movet.
Ejusdem generis est et ἐπαναφορὰ, cum ab initio plurium membrorum eadem particula repetitur: cujus exemplum apud Poëtam hoc est,

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐΐσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν:
Nireus tres Syma naves adduxit et ipse,
Nireus Aglaia Charopoque potente creatus,
Nireus, quo Trojam venit non pulcrior alter.

Estque similiter et hæc figura affectui movendo et suaviloquentiæ perquam familiaris.
Est præterea ap. eum et ἐπάνοδος, quæ fit Quando duas res et nomina proponens aliquis, sensu nondum finito, ad utrumque nominum redit, ac sententiæ defectum complet: ut in illo,

Ἄρης τε βροτολοιγὸς, Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἡ μὲν, ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος·
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα:
Mars homicida, dea et Contentio litigiosa,
Hæc etiam turbas ciet, ac hostilia multa:
Mars autem manibus prægrandem concutit hastam.

Officium autem schematis istius est, orationem variegatam et perspicuam reddere. A

Ad hæc, schema apud illum est ὁμοιοτέλευτον, in quo membra in voces sono similes desinunt, easdem in fine syllabas habentia: ut est,

Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.

Et in illo,

Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
Πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη.

Quando vero in nomina quæ similiter declinantur, periodi seu membra desinunt, idque in eodem casu fit, ὁμοιόπτωτον proprie nuncupatur: quale est,

Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων.

Prædicta autem et his similia, multum gratiæ et voluptatis addunt orationi. Ceterum specimen industriæ suæ circa compositionem dedit, quod sæpenumero duabus etiam figuris in iisdem versibus est usus, sc. τῇ ἐπαναφορᾷ, et τῷ ὁμοιοτελεύτῳ: ut in illo, B

Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω·
Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι.

Sub his illud schema continetur, quod πάρισον appellatur, fitque e duobus aut pluribus membris pares inter se voces habentibus. Hujus vero Homerum primum auctorem esse constat, qui dixit,

Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι,
Μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥίψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι.

Quod vero et hæc figura multum ornatus in dicendo habeat, nemini obscurum est.

Porro eandem gratiam et παρονομασία habet, quando præter nomen de quo agitur, aliud ei simile statim modico spatio interjecto subjungitur: quale est hoc,

Οὐδὲ γὰρ, οὐδὲ Δρύαντος παῖς, κρατερὸς Λυκόεργος.

Et illud,

Τῶν ἦτοι Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευεν.

Ceterum prædicta aut per pleonasmum, aut per alium quempiam schematismum, figurate dicuntur: alia vero per vocabuli defectum, quorum e numero et ea figura est, quæ ἔλλειψις appellatur, quando etiam omissa aliqua voce sensus e prædictis patet, quale est, C

Δώδεκα μὲν σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
Πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι.

Deest enim ἀλαπάξαι, [Vastasse,] sed e prædictis intelligitur. Illud quoque per ἔλλειψιν, [Defectum,] dicitur,

Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

Deest enim verbum ἐστί. Item hoc,

Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο.

Deest enim verbum πάρεστι, vel συμβέβηκεν, aut aliquod hujusmodi.

Tale est etiam ἀσύνδετον, cum eximuntur σύνδεσμοι, [Conjunctiones,] orationem conjungentes: quod non solum celeritatis gratia fit, sed et emphasis affectu plenæ: quale est istud,

Ἤιομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ· D
Εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης.

In his enim et conjunctio exempta est, dum is, qui loquitur, celerrimum enuntiationis modum quærit.

Est inter schemata id quoque, quod Ἀσύντακτον appellatur, sive ἀλλοίωσις: cum consueta structura fit ἀλλοία, [Diversa,] redditurque varia: ut ornatum aut venustatem orationi afferat, dum consueta quidem structura non videtur esse ἀνακόλουθος, [Inconsequens,] sed relatio ad peculiare quidpiam, habet ἀκολουθίαν, [Consequentiam.] Contingit autem multifariam, cum nominum genera permutantur: quale est κλυτὸς Ἱπποδάμεια, pro κλυτή. Et θῆλυς ἐέρση, pro θήλεια. Veteribus namque familiare fuit, masculinis pro femininis etiam uti, tanquam præstantioribus et vehementioribus. Nec tamen immodice, nec citra certam rationem hoc fecerunt; sed cum epitheto utendum fuit, quod est extra corpus cujus mentio fiebat. Illa namque circa corpus versantur, ὁ μέγας, et ἡ μεγάλη, [Magnus et magna,] item ὁ καλὸς, et ἡ καλὴ, [Pulcer et pulcra,] et hujusmodi. Extra corpus autem, ut ἔνδοξος, [Gloriosus,] et εὐτυχὴς, [Fortunatus]. Quinetiam propter compositionem utrumque genus admittunt. Generaliter enim omnia composita utrique generi communia sunt. Præterea cum verbum masculino et fem. nomini commune subjungitur, aut participium, masculinum prævalet: ut in hoc,

Παρθενικαί τε καὶ ἠΐθεοι ἀταλὰ φρονέοντες.

Quædam etiam sunt, quæ præter dialectorum proprietatem, aut morem tum receptum, aliter ab eo dicuntur: quale est,

— ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς Μακράς.

Sæpenumero autem et metri causa genera commutat, ut in hoc,

Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι.

Cum enim nomen τέκνον neutrius sit generis, ei subjunxit masc. φίλε, vocem sc. ad personam referens. Simile est et illud quod a Dione ad Venerem dicitur,

Τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κεδομένη περ.

Eandem quoque rationem habet et illud,

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
Σκῆπτρον ἔχων.

Participium namque ἔχων, [Tenens,] non ad ψυχὴν, sed ad genus corporis, hoc est ad ipsum Tiresiam, accommodavit. Plerumque enim non ad dictionem, sed ad id quod significatur, respicit: ut in hoc,

Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφιν ἀμύμονα Πηλείωνα.

Illud enim ἐλπόμενοι non cum φάλαγγες est construendum, sed cum [subaudito] ἄνδρες, e quibus illæ constant.

Præterea et secundum aliam rationem genera permutat: ut cum dicit,

— νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτε ῥοθεῖ.

Cum enim νεφέλη et νέφος ejusdem significationis sint, et ante usus esset nomine νεφέλη, articulum τὸ neutrius generis intulit, ut quo νέφος subintelligeretur. Huic autem speciei similes quoque hi sunt versus,

Τῶν δ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
Χηνῶν ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι.

Etenim cum generale avium nomen in neutro genere præmisisset, [τὰ πετεηνὰ,] ac deinde illarum species in masculino subjunxisset, rursus neutraliter infert κλαγγηδὸν προκαθιζόντων: reddens videlicet id quod generali avium nomini convenit.

Non solum autem genus, sed et numerum Poëta sæpe commutat: veluti cum dicit,

— ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.

Præposito enim singulari, pluralem subjunxit, dum videlicet sensum magis quam vocem respicit; namque πληθὺς, [Multitudo,] appellatione quidem singularis numeri est, multos autem in se complectitur.

Porro simile est a contrario, quando plurali præposito singularis subjungitur: ut in hoc,

— οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες, Πρόσσω πᾶς πέταται: dictio enim πᾶς voce quidem singularis est, sed dum ad multitudinem refertur, idem pollet quod πάντες. Eandem schematis formam et illud habet,

Οἱ δὲ Πύλον Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον
Ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον.

Pylii namque intelliguntur.

Fit apud eum et casuum mutatio, ut cum nominativus et vocativus in talibus commutantur,

Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι: et, νεφεληγερέτα Ζεύς. et, Δὸς φίλος· οὐ γάρ μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν.

Genitivus autem et dativus in hujusmodi commutantur,

Τρωσὶ μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς, pro τῶν Τρώων.

Et vicissim, Ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπεῖος γλαφυροῖο, pro περὶ σπέϊ.

Atque mutationis istius causa est, quod nominativus, accusativus, et vocativus quandam inter se cognationem habere videantur, præsertim cum nomina neutrius generis, et pleraque masculina ac fem., tres istos casus similes habeant. Similiter autem et genitivus cum dativo quandam affinitatem habet, idque in duali omnium vocum numero deprehenditur. Quo fit ut et Homerus casus haud immerito præter consuetudinem mutet. Nonnunquam vero rationes quoque istius mutationis invenire quis possit: ut in hoc, ἐπιστάμενοι πεδίοιο: et in hoc, διέπρησσον πεδίοιο, quod perinde est atque ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου.

Belle autem et casuum permutatio apud illum se habet, in utriusque Poëmatis exordio, in quibus præposito accusativo, nominativum intulit: dicens,

Μῆνιν ἄειδε θεὰ,—ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε. B

Item,

Ἄνδρά μοι ἔννεπε, μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη.

Est etiam quando genitivo rectum infert, ut in hoc,

Τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσι.

Multa et alio modo figurate dicit: quale est hoc,

Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
Ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

Huic simile est et illud,

—ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς,—ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει.

Et hoc quidem secundum veterem consuetudinem extulit, idque non sine ratione. Si quis enim participia in verba dissolvat, consequentiam orationis deprehendet. Siquidem ἀστράπτων idem valet quod ἤστραπτε, et πεποιθὼς idem quod πέποιθε. His et illa sunt affinia,

Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει. C

Item,

Τὼ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
Ἤϊ', ὁ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε.

Non enim ratione caret si quis de duobus aliquibus dicturus, nominativum casum præponat, et eo, quod ipsorum utrique commune est, observato, commune orationis genus efficiat. Id autem, quod in oratione commune est, multum gratiæ illi afferre, nemini obscurum est. Denique est et ubi casu communi præposito, sermonem de uno infert: ut in hoc,

Ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.

Nominum autem species immutat, dum sæpenumero comparativum pro absoluto, tanquam per hyperbolen, usurpat, ut σαώτερος ὥς κε νέηαι.

Nonnunquam vero superlativum itidem pro positivo: sicuti hoc, δικαιότατος Κενταύρων. Talis in nominibus quidem mutatio est.

In verbis autem fit mutatio: modorum quidem, veluti cum infinitivus pro imperativo sumtus fuerit: ut, D

Θαρσῶν νῦν Διόμηδες ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι,

pro μάχου. Aut indicativus pro optativo: ut,

Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,

pro μυθησαίμην et ὀνομήναιμι.

Et vicissim optativus pro indicativo: ut,

Καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης, pro ἀπώλετο.

Temporum autem mutatio fit, cum præsens pro futuro positum fuerit: ut in hoc,

Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,

pro ἐπελεύσεται. Aut pro præterito: ut,

Ἔνθ' ἤτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
Καλὸν ὑπεκπρορέει, pro ἔῤῥεε.

Aut futurum pro præsenti: ut,

Οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος.

Aut pro præterito, Δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἴπῃ, pro εἶπε.

Quinetiam diatheses [verborum] sæpius mutantur, et passiva aut media pro activis ponuntur: veluti,

Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, pro εἷλκε.

Item,

Καθορώμενος Αἴας, pro ὁρῶν.

Vicissimque activum pro passivo usurpatur: ut,

Δωρήσω τρίποδα χρυσούατον, pro δωρήσομαι.

Est etiam cernere quomodo numeros immutans, pluralem pro singulari ponat, velut in familiari sermone, cum quis de seipso loquitur: veluti,

Τῶν ἀμόθεν γε θεὰ θύγατερ Διὸς εἰπὲ καὶ ἡμῖν.

pro ἐμοί.

Fit autem apud illum et personarum mutatio, idque uno quidem modo sic,

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος.

Multi namque cum dii essent, (inter quos et ea persona erat quæ loquebatur,) belle utrumque extulit, et ἐπιπείθονται et δεδμήμεσθα.

Alio autem modo, cum missa facta ea persona, de qua verba faciebat, ab altera ad alteram transit: id quod ἀποστροφὴ proprie nominatur, atque per mimesin auditorem movet et ducit: cujusmodi hoc est,

Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα.
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωσε νοήσω:
Hector voce jubet clara Teucros agitare ad
Naves, exuviasque sinant ut quisque cruentas.
Quem vero ratibus cernam procul ire relictis.

A narratione namque transitum fecit ad mimesin.

In ipsa vero etiam narratione, τῇ ἀποστροφῇ sæpe utitur: ut,

Ἀμφί σε Πηλέος υἱὲ μάχης ἀκόρητοι Ἀχαιοί.

Verum et per mimesin, mutatione personarum utitur: sicuti in illo,

— ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
Ἀτρείδη, σὺ δέ θ' ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν,
Ἄρχεν Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Revera pueris par est hæc concio vestra
Insipidis, quibus haud curæ sunt bellica facta.
Ast Atrida, prius veluti consultus eras, nunc
Præcipe Grajugenis quo pacto pugna ineunda.

Est et alia ἀποστροφῆς species hujusmodi,

Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη. Ponitur enim pro οὐκ ἄν τις γνοίη.

Et rursum,

— ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει
Θεσπεσίη, τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.

Participiis quoque loco verborum utitur: ut

ἐνὶ κήπῳ Καρπῷ βριθομένη, pro βρίθεται.

Hoc item,

Ἔνθ' οἵ γ' εἰσέλασαν πρὶν εἰδότες, pro πρὶν εἰδέναι.

Articulos quoque sæpe commutat, pro postpositivis præpositivos usurpans: veluti,

Τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια ποδάργη.

Item,

Θώρηχ', ἣν οἱ ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος. quod versa vice etiam accidit.

Præpositiones quoque ad hunc modum commutare solet: ut,

Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, pro ἐπὶ δαῖτα.

Item,

Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν.

Similiter et præpositioni casum nominis non proprium infert, ut in isto, Μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι, pro διὰ νυκτός.

Nonnunquam vero præpositiones aufert: ut,

Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, pro περὶ ἧς.

Item,

— ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἴπῃ, pro προσείπῃ.

Ad hunc modum et alias præpositiones partim commutat, partim tollit.

Adverbia etiam quædam mutat, dum iis quæ ad locum significant, in loco, et de loco, indifferenter utitur: ut,

Υἱωνοὶ δ' ἑτέρωσε κάθιζον, pro ἑτέρωθι.

Item,

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, pro ἐγγύς.

Conjunctionum etiam mutatio apud illum extat: quale est,

— εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο· χόλον δ' ἀλέεινε γυναικὸς, A
pro χόλον γὰρ ἀλέεινε γυναικός.

Atque hæc quidem dictionis schemata sunt, quibus non solum Poëtæ, verum etiam orationis solutæ scriptores usi sunt.

CETERUM et schematum sententiæ species multæ apud illum sunt: qualis est et προαναφώνησις, quæ fit, quando aliquis inter narrandum, id prædicit quod in aliis dicendi locum habet: sicut in hoc,

Ἤτοι οἰστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν.

Item ἐπιφώνησις: quale est, ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Est et προσωποποιΐα apud eum frequens et varia; multas enim et diversas personas colloquentes introducit, quibus et omnis generis mores attribuit: personas vero etiam, quæ non sunt, interdum fingit: ut,

Ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς.

Est autem [apud eum] et διατύπωσις, accurata tractatio rerum aut factarum, aut quæ fiunt, aut B futurarum: ut id, quod dicitur, evidentius reddat: veluti hic,

Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας,
Sternunt Marte viros, urbem depascitur ignis:
Ast alii abducunt prolem cum matribus omnem.

Aut ad movendam misericordiam,

Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
Υἷάς τ' ὀλλυμένους, ἑλκυσθείσας τε θύγατρας,
Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Ἑλκομένας τε νυοὺς ὀλοῇς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
Me miserum, extrema cui tristia fata senecta
Juppiter immittet, quem cernere tanta coëgit
Totque mala: occisos natos, raptasque puellas,
Pollutos thalamos, allisos denique terræ
Infantes, ardente feri certamine Martis:
Atque nurus ipsas abductas hoste Pelasgo.

Est et εἰρωνεία apud eum, sermo per contrarium, C (cum quadam morali simulatione,) contrarium declarans: quale est hoc Achillis,

Ἀλλ' Ὀδυσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
Φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξήσειν δήϊον πῦρ.

Hoc item,

— ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω,
Ὅστις οἷγ' ἐπέοικε, καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
Sed Laërtiade, tecum consultet, et omni
Concilio regum, quo pellat navibus ignem.

Item,

— alium legat inter Achivos
Ipsum qui deceat, regno qui dignior illo.

Declarat enim eum haud facile alium regno digniorem inventurum. Atque hic quidem modus est, quando aliquis se extenuat, ut contrariam sui existimationem præbeat. Alius autem, quando quis se quempiam maxime laudare simulat, cum re vera vituperet. Atque hoc est, quod apud Homerum a Telemacho dicitur,

Ἀντίνο', ἦ μευ καλὰ, πατὴρ ὣς, κήδεαι υἷος.

Inimico namque dicit, Tanquam pater filium, sic me curas. Et rursus, quando quis irridendi gratia alterum extollit: ut proci,

Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει.
Ἤ τινας ἄξει ἀμύντορας ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος,
Ἢ νύ κε ἐκ Σπάρτηθεν· ἐπεὶ νύ περ οἴεται αἰνῶς.
Telemachus cædem haud dubie nobis meditatur,
Auxilium e Sparta cogens, Pyliisque disertis.
Multum namque sibi tribuit sumitque adolescens.

Est et σαρκασμὸς, quædam τῆς εἰρωνείας species, quando quis per contrarium alicui convitians, risum simulat: quemadmodum Achilles,

Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
Εἵλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, τῇ περιαύων
Τερπέσθω.
Salva manent istis sua dona, sed unus Achilles
Munere privatur, licet illi grata sit uxor
Atridæ, cum qua cumbens se oblectet amanter.

His ἀλληγορία haud dissimilis est, quæ aliud per aliud exhibet: quale est istud,

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος, ὡς ἐπέοικε:
Atræ noctis eris custos, vigilatque Melanthi,
s. vigil, atque, Melanthi,
In tenero strato cubitans, ceu maximus heros.

Vinctum namque et suspensum, in cubili delicato somnum capere dicit.

Usus est sæpenumero et τῇ ὑπερβολῇ, quæ veritatem superans, multum vehementiæ ostendit: ut,

Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι,
Hi candore nivem superant, cursuque Aquilonem.

Hujusmodi tropis et figuris Homerus ita usus est, et ad posteros usum eundem transmisit, ut ob hæc ingentem gloriam ab omnibus merito reportet.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ ΛΕΞΕΩΝ,

ΕΧ ΤΩΝ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

ΤΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιροῦνται, ποσόν τε καὶ ποιόν· καὶ τοῦ μὲν ποσοῦ εἴδη, Ἔνδεια, καὶ Πλεονασμός· τοῦ δὲ ποιοῦ, Μετάθεσις καὶ Μετάληψις. ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ συνελθόντων, Τμῆσις γίνεται. ἔστι δὲ, (ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν,) πάθη πέντε, Πλεονασμὸς, Ἔνδεια, Μετάθεσις, Μετάληψις, Τμῆσις.

DE PASSIONIBUS DICTIONUM,

E TRYPHONE GRAMMATICO.

DICTIONUM passiones in duo generalissima dividuntur, [videlicet] in quantitatem et qualitatem. Quantitatis quidem sunt species, Endεια et Pleonasmus; sed Qualitatis, Metathesis et Metalepsis. Cum autem ambo in unum convenerunt, Sectio fit. Sunt vero, (ut summatim dicam,) passiones quinque, Pleonasmus, Endεια, Metathesis, Metalepsis, et Tmesis.

ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ.

Πλεονασμὸς, [Redundantia,] est *περισσότης χρόνων ἢ χρόνου, στοιχείων ἢ στοιχείου*, Superfluitas temporum vel temporis, elementorum vel elementi, ut *κώρη* pro *κόρη*, et *κάλλος* pro *καλός*.

ἜΝΔΕΙΑ.

Ἔνδεια, [Defectus,] est contra *χρόνου ἢ χρόνων, στοιχείου ἢ στοιχείων ἐλάττωσις*, Temporis vel Temporum, elementi vel elementorum defectus: ut *εἴδολον* pro *εἴδωλον*, et *σκῆπτον* pro *σκῆπτρον*.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ.

Μετάθεσις, [Transpositio,] est *στοιχείου μετακίνησις ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως ἐφ' ἑτέραν*, Elementi dimotio a propria sede in aliam, ut *δαρτὰ* pro *δρατὰ*, et *κραδία* pro *καρδία*, et *κάρτος* pro *κράτος*. Vocatur autem et Ἐνάλλαξις et Ὑπέρθεσις, Permutatio et Transpositio.

ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ.

Μετάληψις, [Transsumptio,] est *στοιχείου μετακίνησις*, Elementi mutatio, ut *ἠπεδανὸς* pro *ἀπεδανὸς*, et *αἱμηπότης* pro *αἱμοπότης*.

ΤΜΗΣΙΣ.

Τμῆσις, [Sectio,] est *συνθέτου λόγου ἀνάλυσις εἰς δύο λέξεις*, Compositi vocabuli resolutio in duas dictiones, ut *ἄκρα πόλις* pro *ἀκρόπολις*.

Τούτων δὲ τῶν πέντε παθῶν τὰ μὲν εἰς εἴδη τέμνεται, ὅ, τε Πλεονασμὸς, καὶ ἡ Ἔνδεια· τὰ δὲ λοιπὰ, εἰσὶν ἄτμητα. Τοῦ δὲ πλεονασμοῦ εἴδη εἰσὶν ἐννέα, Πρόσθεσις, Ἀναδίπλωσις, Ἔκτασις, Ἐπέκτασις, Διαίρεσις, Παρένθεσις, Διπλασιασμὸς, Παρέμπτωσις, καὶ Προσχηματισμός. Τῆς δὲ ἐνδείας εἴδη εἰσὶν ἐννέα, Ἀφαίρεσις, Ἄρσις, Συστολὴ, Συγκοπὴ, Συναλοιφὴ, Ἔλλειψις, Παρέλλειψις, Ἔκθλιψις, καὶ Ἀποκοπή. Ἀντίκειται οὖν Πρόσθεσις μὲν Ἀφαιρέσει, Ἀναδίπλωσις δὲ Ἄρσει, Ἔκτασις Συστολῇ, Ἐπέκτασις Συγκοπῇ, Διαίρεσις Συναλοιφῇ, Παρένθεσις Ἐλλείψει, Διπλασιασμὸς Παρελλείψει, Παρέμπτωσις Ἐκθλίψει, Προσχηματισμὸς Ἀποκοπῇ.

Harum autem quinque passionum aliquæ in species secantur, ut Pleonasmus et Endia, id est Redundantia et Defectus: aliquæ vero sunt insecabiles. Sed Pleonasmi species sunt novem, Additio, Reduplicatio, Extensio, Superextensio, Divisio, Interpositio, Duplicatio, Paremptosis et Proschematismus. Endiæ autem, id est Defectus, species sunt novem, Detractio, Ablatio, Correptio, Concisio, Synalœphe, Ellipsis, Parellipsis, Elisio, et Abscisio. Adversatur ergo Additio quidem Detractioni, Reduplicatio autem Ablationi, Extensio Correptioni, Superextensio Concisioni, Divisio Synalœphæ, Interpositio Ellipsi, Geminatio Parellipsi, Paremptosis Elisioni, Proschematismus Abscisioni.

ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ.

A Πρόσθεσις, (Additio,) est *προσθήκη στοιχείου κατ' ἀρχὴν τῆς συλλαβῆς*, Adjunctio elementi in principio syllabæ, ut *ἀσταφὶς* pro *σταφὶς*, *ἄσταχυς* pro *στάχυς*, *θαμὰ* pro *ἅμα*.

ἈΝΑΔΙΠΛΩΣΙΣ.

Ἀναδίπλωσις, (Reduplicatio,) est *ἡ τῶν πρώτων ἢ δευτέρων συλλαβῶν διὰ τῶν αὐτῶν συμφώνων ἢ ἀντιστοίχων ἐπάλληλος ἐκφορὰ*, Primarum vel Secundarum syllabarum per easdem consonantes, vel *ἀντιστοίχους*, repetita prolatio. Fit autem in verbis et participiis et nominibus; estque frequens apud Ionas et Æoles, ut *κεκάμωσι* pro *κάμωσι*, *λελάχωσι* pro *λάχωσι*, *ἀταρτηρὸς* pro *ἀτηρὸς*, *ἐτήτυμον* pro *ἔτυμον*.

ἜΚΤΑΣΙΣ.

Ἔκτασις, (Extensio, Productio,) est *ὅταν τὰ συστελλόμενα δίχρονα ἐκταθῇ, ἢ τὰ βραχέα ἐς τὰ μακρὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν μεταιεθῇ*, Quando literæ correptæ bitemporeæ extenduntur, s. producuntur, vel breves in longas earum *ἀντιστοίχους* mutantur: ut *κάλλος* pro *καλὸς*, *κώρη* pro *κόρη*.

ἘΠΕΚΤΑΣΙΣ.

Ἐπέκτασις, (Superextensio, Superproductio,) est *πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ μέσον ὁμοτόνου, ὅταν μὴ γενικὸν παρατήρημα κωλύσῃ*, Redundantia syllabæ in medio, quæ ejusdem est accentus, cum generalis observatio id [fieri] non prohibet: ut *εὐτείχεον* pro *εὔτειχον*, et *ἀδελφειὸς* pro *ἀδελφὸς*, *πολεμήϊα* pro *πολέμια*.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.

Διαίρεσις, (Divisio,) est *συλλαβῆς ἀνάλυσις ἢ διάστασις εἰς δύο*, Syllabæ resolutio vel disjunctio in duo. Sed hæc passio, Ionum et Thessalorum propria est, ut *πάϊς* pro *παῖς*, et *κοΐλιον* pro *κοῖλον*, et *βέλεος* pro *βέλους*.

ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ.

Παρένθεσις, (Interpositio,) est *προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν*, Additio vocalis in medio non facientis syllabam, ut *πνείοντες* pro *πνέοντες*, *κεινὴ* pro *κενὴ*, *νοῦσος* pro *νόσος*, *ξεῖνος* pro *ξένος*, *εἰληλυθὼς* pro *ἐληλυθώς*. Porro hæc passio Ionum est.

ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ.

Διπλασιασμὸς, (Duplicatio, Geminatio,) est *τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθήκη κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελοῦντος συλλαβὴν*, Ejusdem consonantis additio in medio, non efficientis syllabam: ut *ὅττι* pro *ὅτι*, *ἄδδην* pro *ἄδην*, *μέσσον* pro *μέσον*, *ἔννεπε* pro *ἔνεπε*, *ὁππότε* pro *ὁπότε*. Et hæc quoque passio Ionum est.

ΠΑΡΕΜΠΤΩΣΙΣ.

Παρέμπτωσις, (Intercidentia,) est *προσθήκη συμφώνων κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελούντων συλλαβὴν*, Additio consonantium in medio, non efficientium syllabam, ut *πτόλις* pro *πόλις*, et *πτόλεμος* pro *πόλεμος*.

ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ.

Προσχηματισμὸς est *προσθήκη συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος*, Additio syllabæ in fine, quæ quatuor dialectorum est propria: ut *λόγοισι* pro *λόγοις*, *μούσαισι* pro *μούσαις*, *προσώπατα* pro *πρόσωπα*, *ἐγὼν* pro *ἐγώ*. Porro dicendum quoque de *ἐνδείᾳ*.

ἜΝΔΕΙΑ.

Ἔνδεια, (Defectus,) est *ἀφαίρεσις κατ' ἀρχὴν στοιχείου*, Ablatio elementi ab initio, ut *ὀρτὴ* pro *ἑορτὴ*, *αἶα* pro *γαῖα*, *κεῖνος* pro *ἐκεῖνος*. Sed hæc passio est Ionum.

ἌΡΣΙΣ.

B Ἄρσις, (Ablatio,) est *ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδεδιπλωμένης συλλαβῆς*, Abjectio geminatæ syllabæ a principio, ut *βλῆσθαι* pro *βεβλῆσθαι*, *δέχθαι* pro *δεδέχθαι*, *βλήμενος* pro *βεβλημένος*.

ΣΥΣΤΟΛΗ.

Συστολὴ, (Contractio, Correptio,) est quando *τὰ ἐκτεινόμενα δίχρονα συσταλῇ, ἢ τὰ μακρὰ εἰς τὰ βραχέα ἀντίστοιχα αὐτῶν μεταιεθῇ*, Quando productæ bitemporeæ corripiuntur: vel longæ, in breves earum *ἀντιστοίχους* commutantur, ut *φυσίζοος* pro *φυσίζωος*, *ξερὸν* pro *ξηρόν*.

ΣΥΓΚΟΠΗ.

Συγκοπὴ, (Concisio,) est *ἀποβολὴ συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον*, Abjectio syllabæ in medio, ut *Κάμμορος* pro *κακόμορος*, *δάσκιον* pro *δασύσκιον*.

ΣΥΝΑΛΟΙΦΗ.

Συναλοιφὴ, est *δύο συλλαβῶν κατὰ φωνήεντος ἕνωσις, καταβολῇ τόνων*, Duarum syllabarum in vocalem unio, dejectione tonorum. Fit autem Synalœphe per modos septem: simplices quidem, tres, per *θλίψιν*, per *κρᾶσιν*, per *συναίρεσιν*: compositos C autem, quatuor, per *θλίψιν* et *κρᾶσιν*, per *θλίψιν* et *συναίρεσιν*, per *κρᾶσιν* et *συναίρεσιν*, per *θλίψιν* et *κρᾶσιν* et *συναίρεσιν*. Per *θλίψιν* igitur, ut *ἐπ' ἐμὲ*, pro *ἐπὶ ἐμέ*. Per *κρᾶσιν*, ut *τἀμὰ* pro *τὰ ἐμά*. Per *συναίρεσιν*, ut *Νηρῇδες* pro *Νηρηΐδες*. Per *θλίψιν* et *κρᾶσιν*, ut *κἀγὼ* pro *καὶ ἐγώ*. Per *θλίψιν* et *συναίρεσιν*, ut *ἐμοὐποδύνει* pro *ἐμοὶ ὑποδύνει*. Per *κρᾶσιν* et

συναίρεσιν, ut *ὡπόλος* pro *ὁ αἰπόλος*. Denique per A *θλίψιν* et *κρᾶσιν* et *συναίρεσιν*, ut *ἐν τ'Αθιοπίᾳ* pro *ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ*.

ἜΛΛΕΙΨΙΣ.

Ἔλλειψις, (Defectus,) est *ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν*, Abjectio vocalis in medio, non facientis syllabam, ut *ἀμύξαι* pro *αἱμύξαι*, et *γεραὸν* pro *γεραιόν*.

ΠΑΡΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Παρέλλειψις, (Prætermissio,) est *ὅταν ἕν τι τῶν διπλασιαζομένων συμφώνων παραλείπεται*, Quando una aliqua geminatarum consonantium omittitur, ut *κάλιον* pro *κάλλιον*, et *θᾶτον* pro *θᾶττον*.

ἜΚΘΛΙΨΙΣ.

Ἔκθλιψις, (Elisio,) est *ἀποβολὴ ἑνὸς συμφώνου ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς, οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν*, Abjectio unius consonantis inter primam et ultimam syllabam, non facientis syllabam, ut *σκῆπτον* pro *σκῆπτρον*.

ἈΠΟΚΟΠΗ.

Ἀποκοπὴ, (Abscissio,) est *ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος*, Ablatio syllabæ in fine, ut *δῶ* pro *δῶμα*, Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα, Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα.

[TRYPHONIS GRAMMATICI

OPUSCULA QUÆDAM,

ex accurata Editione, et cum eruditis Notis C. J. Blomfieldii, Episcopi Cestrensis:

Vide Museum Criticum Cantabrigiense, May 1813. No. I.

Habes, Lector, quædam Tryphonis, Grammatici Alexandrini celeberrimi, e Codice Msto Galeano Bibliothecæ Coll. SS. Trinitatis apud Cantabrigienses depromta. Horum pars maxima jam primum in lucem vindicatur. Tractatulum de Passionibus Vocum jam olim evulgavit Constantinus Lascaris in opusculis Grammaticis, et post eum Urbanus Bellunensis, et Alexander in Grammatica Græca Lugd. 1614. Latine etiam hunc dedit H. Stephanus ad calcem Thesauri, unde hausit compilator ejus Joannes Scapula. Quod dixi, partem maximam jam primum prodire, id vero vix satis accurate dictum, siquidem hæc omnia opuscula in immensum suum thesaurum transtulit Varinus Phavorinus Camers. Tractatus *περὶ Τρόπων* extat etiam in duobus aliis Codicibus, Leidensi et Bodleiano, quorum ille nonnihil pleniorem, hic vero mutilatum exhibet. Ceterum, ut verum fatear, hæ laciniæ, Tryphonis nomine, quod præ se ferunt, haudquaquam dignæ sunt. Nempe ea fuit doctorum Grammaticorum fortuna, ut vix quidquam de scriptis eorum ad nos perdurarit, nisi quod discipulorum ac tironum manibus quotidie tereretur. Hæc vero, qualiacunque demum judicentur, tu, Lector erudite, benigne excipies.

ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΠΑΘΗ ΛΕΞΕΩΝ.

I. ΤΑ *τῆς*[1] *λέξεως πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιρεῖται, πόσον τε καὶ ποῖον. εἴδη τοῦ μὲν πόσου, ἔνδεια καὶ πλεονασμός· τοῦ δὲ ποίου, μετάθεσις καὶ μετάληψις· ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ συνελθόντων, τμῆσις γίνεται. ἔστι δὲ, ὡς ἐν κεφαλαίῳ,*[2] *πάθη πέντε*, Πλεονασμὸς, Ἔνδεια, Μετάθεσις, Μετάληψις, Τμῆσις.

II. Πλεονασμὸς *μὲν οὖν ἐστὶ περισσότης χρόνων ἢ χρόνου, στοιχείων ἢ στοιχείου.*

III. Ἔνδεια *δὲ τοὐναντίον, χρόνου ἢ χρόνων, στοιχείου ἢ στοιχείων ἐλάττωσις.*

IV. Μετάθεσις *δέ ἐστι στοιχείου μετακίνησις ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως ἐφ' ἑτέραν. οἷον δαρτὰ ἀντὶ δρατά. κραδία ἀντὶ καρδία. κάρτος ἀντὶ κράτος. καλεῖται δὲ καὶ* Ἐνάλλαξις *καὶ* Ὑπέρθεσις.[3]

V. Μετάληψις *δέ ἐστι στοιχείου μετακίνησις ἐς ἀντίστοιχον. οἷον ἀπεδανὸς, ἠπεδανός. αἱμοπόται, αἱμηπόται. [μέλαξ, μάλαξ, καὶ τὰ ὅμοια.]*

VI. Τμῆσις *δέ ἐστι συνθέτου λέξεως ἀνάλυσις ἢ διάστασις ἐς δύο λέξεις· οἷον· ἀκρόπολις, ἄκρα πόλις. αἴγαγρον, αἶγα ἄγριον.*

VII. *Τούτων δὲ τῶν πέντε παθῶν τὰ μὲν εἰς εἴδη τέμνεται, ὅ τε* Πλεονασμὸς *καὶ ἡ* Ἔνδεια, *τὰ δὲ λοιπά ἐστιν ἄτμητα.*

VIII. *Τοῦ μὲν* Πλεονασμοῦ *εἴδη εἰσὶν ἐννέα.* Πρόσθεσις, Ἀναδίπλωσις, Ἔκτασις, Ἐπέκτασις, Διαίρεσις, Παρένθεσις, Διπλασιασμὸς, Παρέμπτωσις, Προσχηματισμός.

IX. *Τῆς δὲ* Ἐνδείας *εἴδη ἐννέα·* Ἀφαίρεσις, Ἄρσις, Συστολὴ, Συγκοπὴ, Συναλοιφὴ, Ἔλλειψις, Παρέλλειψις, Ἔκθλιψις, Ἀποκοπή.

X. *Ἀντίκειται δὲ* Πρόσθεσις *μὲν* Ἀφαιρέσει, Ἀναδίπλωσις *δὲ* Ἄρσει· Ἔκτασις Συστολῇ· Ἐπέκτασις Συγκοπῇ· Διαίρεσις Συναλοιφῇ· Παρένθεσις Ἐλλείψει· Διπλασιασμὸς Παρελλείψει· Παρέμπτωσις Ἐκθλίψει· Προσχηματισμὸς Ἀποκοπῇ.

I. 1. *τῶν λεξέων* Lascaris. et mox *καὶ τοῦ μὲν πόσου εἴδη*. 2. *ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν* Lascaris.

IV. V. Hæ periochæ, quas e Lascari emendatas exhibui, in Msto sic concipiuntur, *Μετάθεσις δέ ἐστι, στοιχείου μετακίνησις οὐκ εἰς ἀντίστοιχον οἷον ἀπεδανὸς ἠπεδανὸς, αἱμοπόται ἡμοπόται, μέλαξ, μάλαξ, καὶ τὰ ὅμοια.* Ultimas voces, quas uncinis inclusi, Librarii additamenta puto.

3. Adjicit Phavorinus, *τῇ δὲ μεταθέσει χρῶνται οἱ Ἴωνες.*

V. Voces *ἐς ἀντίστοιχον* omittit Lascaris.

VI. *λόγου* pro *λέξεως* Lascaris et Phavorinus. Mox Ms. *ἀκρόπολις, πόλις ἄκρα· αἴγαγρον, ἄγριον αἶγα.* Ordinem verborum mutavi e Lasc. et Phavor. qui tamen ultimum exemplum omittunt. Sed hic alibi, *Αἴγαγρον, αἶγα ἄγριον.*

X. Voces *Διπλασιασμὸς Παρελλείψει* desunt in Msto.

XI. Πρόσθεσις μὲν οὖν ἐστὶ, προσθήκη στοιχείου κατ' ἀρχὴν συλλαβῆς· οἷον, σταφὶς ἀσταφίς· σπληδὼν ἀσπληδών· στάχυς ἄσταχυς· εἰλόπεδον θειλόπεδον·[1] ἅμα θάμα. οὖρος θοῦρος· ὄρος θόρος· κεδνὰς σκεδνάς· αἵμων μαίμων. [2]προστίθεται δὲ τὸ δίγαμμα παρά τε Ἴωσι, καὶ Αἰολεῦσι, καὶ Δωριεῦσι, καὶ Λάκωσι, καὶ Βοιωτοῖς· οἷον, ἄναξ ϝάναξ, Ἑλένα ϝελένα. προστιθέασι καὶ τοῖς ἀπὸ φωνηέντων ἀρχομένοις. ἅπαξ δὲ παρ' Ἀλκαίῳ τὸ ῥῆξις καὶ ϝρῆξις εἴρηται.

XII. Ἀναδίπλωσίς ἐστι τῆς πρώτης ἢ δευτέρας συλλαβῆς διὰ τῶν αὐτῶν συμφώνων ἢ ἀντιστοίχων ἐπάλληλος ἐκφορά. γίνεται δὲ ἐπί τε ῥημάτων καὶ μετοχῶν καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει δὲ παρά τε Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσι· οἷον, κάμωσι κεκάμωσι, λάχωσι λελάχωσι, τύχωσι τετύχωσι, [κανοποιὸς κανονοποιὸς] ἀτηρὸς ἀταρτηρὸς, [ἐδὼ ἐδωδὴ,] ἔτυμον ἐτήτυμον.

XIII. Ἔκτασις δέ ἐστιν, ὅταν τὰ συστελλόμενα δίχρονα ἐκταθῇ· ἢ τὰ βραχέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν ἐκταθῇ· οἷον καλὸς κᾶλὸς, [Ἄπολλων Ἄπολλον, τεθημένη τεθημένος, μήστωρα μήστορα] κόρη κώρη, [Τυνδάρεος Τυνδαρέως.]

XIV. Ἐπέκτασις δέ ἐστι, πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ μέσον ὁμοτόνου, ὅταν μὴ γενικὸν παρατήρημα κωλύσῃ. οἷον, εὔτυχον εὐτύχεον, [γενῆ γενεὴ,] ἀδελφὸς ἀδελφεὸς, [σωρὸς σωρεὸς, αἰχμὴ αἰχμενὴ, δωρὴ δωρεὰ] πολέμια πολεμήϊα, [ἀλγεινὸς ἀλεγεινός.]

XV. Διαίρεσις δέ ἐστι συλλαβῆς μακρᾶς ἀνάλυσις, ἢ διάστασις εἰς δύο [λέξεις.] τὸ δὲ πάθος ἐστὶ παρά τε Ἴωσι καὶ Θετταλοῖς· [τὸ δὲ πλέον Αἰολικόν·] οἷον, κοῖλον κόϊλον, οἰωνῶν ὀϊωνῶν, [παῖς πάϊς,[3] Διομήδους Διομήδεος, βέλος βέλεος· εἰ μὴ ἀνάπαλιν τὸ Διομήδους καὶ βέλους συνήρτηται· τὸ δὲ Διομήδεος καὶ βέλεος ὁλοκληρότατά εἰσιν· ἐπεὶ αἱ εἰς ος λήγουσαι γενικαὶ, καὶ περιττοσυλλαβοῦσι· καὶ πάλιν, πυλῶν παλαίων.]

XVI. Παρένθεσις δέ ἐστι προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν· οἷον, πνέοντες πνείοντες, ἔμεο ἐμεῖο, ἐᾶται εἰᾶται, κενὴ κεινὴ, ἔνατος εἴνατος, ἐληλυθὼς εἰληλυθώς. τὸ δὲ πάθος Ἰώνων.

XVII. Διπλασιασμὸς δέ ἐστι τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθήκη κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελοῦντος συλλαβήν. [4]οἷον, ὅτι ὅττι, ἐρύσασθαι ἐρύσσασθαι, ἄδην ἄδδην, μέσον μέσσον, ἔνεπε ἔννεπε, τόσον[5] τόσσον. τὸ δὲ πάθος Ἰώνων.

XVIII. Παρέμπτωσις δέ ἐστι προσθήκη σύμφωνων

A κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελούντων συλλαβήν. οἷον [6]ἀλκύων ἀλκύδων, λεγόμεθα λεγόμεσθα, φερέβιος φερέσβιος, πόλις πτόλις, [7]πόλεμος πτόλεμος.

XIX. Προσχηματισμὸς δέ ἐστι προσθήκη συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. ἔστι δὲ τῶν τεσσάρων διαλέκτων ἴδιος. οἷον, [8]λόγοις λόγοισι, πολέμοις πολέμοισι, τοῖς τοῖσι, φίλοις φίλοισι, ὄνεια ὀνείατα, πρόσωπα προσώπατα, ἐγὼ ἐγώνη, τὺ τύνη. λεκτέον δὲ περὶ τῆς Ἐνδείας.

XX. Ἀφαίρεσις δέ ἐστι κατ' ἀρχὴν ἀποβολὴ στοιχείου ἢ συλλαβῆς. οἷον, ἑορτὴ ὀρτὴ, γαῖα αἶα, [φθισάνη θισάνη,] [τελέως λέως,] ἐκεῖνος κεῖνος, καὶ τὰ ὅμοια.

XXI. Ἄρσις δέ ἐστιν ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδιπλουμένης συλλαβῆς· οἷον, βεβλῆσθαι βλῆσθαι, [βεβλημένος βλημένος.] τὸ δὲ πάθος ἐστὶν Αἰολικόν.

XXII. Συστολὴ δέ ἐστιν, ὅταν τὰ ἐκτεινόμενα δίχρονα συσταλῇ· ἢ τὰ μακρὰ εἰς τὰ βραχέα ἀντίστοιχα αὐτῶν μεταστῇ· οἷον, ὑμῖν ὑμὶν, φυσίζωος φυσίζοος, ἀργῆτα ἀργέτα, ξηρὸν ξερὸν, καὶ τὰ ὅμοια.

XXIII. Συγκοπὴ δέ ἐστιν ἀποβολὴ συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον· [ἀνατρέχει δὲ ὁ ὀξὺς καὶ οὗτος ὁ συγκοπτόμενος·
B μὴ συγκοπτόμενος δὲ ἀνατρέχει καὶ ἐφ' ἕτερον.] Αἰολέων δὲ τὸ πάθος· οἷον, κακόμορος[9] κάμμορος, δασύσκιος[10] δάσκιος· ὡς παρ' Ἐπιχάρμῳ τὸ κατθεῖναι ἀντὶ τοῦ καταθεῖναι· διὰ τὸ κακόφωνον οὐκ ἤλλακται τὸ τ· καὶ τὸ [11]καπφάλαρα ἀντὶ τοῦ κατὰ φάλαρα. [δυνάμει γὰρ ταῦτα ἤλλακται. καὶ τὸ κακοδαιμονώτατος κακοδαιμονέστατος.]

XXIV. Συναλοιφὴ δέ ἐστι δύο συλλαβῶν κατὰ φωνήεντος ἕνωσις, κατὰ μεταβολὴν τόνων. γίγνεται δὲ κατὰ τρόπους ἑπτά· ἁπλοῦς μὲν τρεῖς, κατὰ θλίψιν, κατὰ κρᾶσιν, κατὰ συναίρεσιν· συνθέτους δὲ ἐκ τούτων τέσσαρας· κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν, κατὰ θλίψιν καὶ συναίρεσιν, κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. κατὰ θλίψιν μὲν, ἐπ' ἐμὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἐμέ. κατὰ κρᾶσιν δὲ, τἀμὰ, ἀντὶ τοῦ τὰ ἐμά. κατὰ συναίρεσιν δὲ, Νηρῇδες ἀντὶ τοῦ Νηρηΐδες. κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν, κἀγὼ, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγώ. κατὰ θλίψιν καὶ συναίρεσιν, ἐγῷμαι, ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶμαι, ἐγῷδα, ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶδα· κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ᾡπολὸς ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπολός· κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ἐν ταἰθιοπίᾳ, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ.

C XXV. Ἔλλειψις δέ ἐστιν ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβήν· [12]ἀμνίον ἀντὶ τοῦ αἱμνίον. [13]ἀμύξαι ἀντὶ τοῦ αἱμύξαι. [14]γεραῶν ἀντὶ τοῦ γεραιῶν.

XI. Lascaris tria tantum exempla profert, primum, tertium, quintum.

1. Ms. ἰλόπεδον, φυλόπεδον. Correxi e Gregorio de Dial. p. 214. qui se a Tryphone profecisse, in præfatione testatur.

2. Locus insignis de digammate in Msto corrupte legitur, οἷον ἄναξτ· ἀναξελεναιτ· προστιθέασι : quæ emendata facile fuerunt. Mox Codex τὸ ῥῆξις καὶ οὔρηξις λέγεται, quod ante emendaram quam Lascaris libellum vidi, qui hæc habet fol. 133. V. Ἅπαξ δὲ Ἀλκαῖος ϝρήξεις ἀντὶ ῥήξεις εἶπεν, ὥς φησι Τρύφων ὁ γραμματικός. Nempe ab Æolensium ϝράγνω, pro ῥηγνύω, fluxit Latinorum Frango. Ceterum, quod ait Trypho, hanc prosodiam Iones usurpasse, id nescio an alibi traditum sit. Dorienses eam adhibuisse certum est. Exemplum e Theocrito dedi in notis ad Sapphonem.

XII. Ms. ἀναδιπλασιασμὸς, errore manifesto. Mox ἐπ' ἀλλήλας. Sed alterum præ se ferunt Lascaris et Phavorinus. Voces uncinulis comprehensas non agnoscunt Lascaris et Phavorinus. Scribæ manum manifesto produnt; quod liquet etiam e Gregorio de Dial. p. 216.

XIV. Ms. καλοῦ καλός. Lascaris κᾶλὸς καλός. Phavorinus καλὸς κηλός. Mox Ms. κόρα κῶρα. Additamenta in hoc et sequentibus a nugacissimo quodam, et Græcæ linguæ ignarissimo profecta sunt, quod vix opus est ut moneam. Pro γενὴ γενεὴ legendum κενὸς κενεὸς e Gregorio de Dial. p. 216.

XV. 3. Ms. πάϊς παῖς et in fine παλαίων παλῶν : hoc non exemplum est Diæreseos, sed Ectaseos.

XVI. Exempla, quæ profert Lascaris, hæc sunt : πνείοντες ἀντὶ πνέοντες. κεινὴ ἀντὶ κενή. νοῦσος ἀντὶ νόσος. ξεῖνος ἀντὶ ξένος. εἰληλυθὼς ἀντὶ ἐληλυθώς. Ceterum pro παρένθεσις Phavorinus habet παρέμπτωσις.

XVII. 4. Ms. sic, οἷον ὅτι ἐρύσασθαι ἄδην, ἄδδην. Lascaris vero sic, οἷον ὅττι ἀντὶ τοῦ ὅτι, ἄδδην ἀντὶ τοῦ ἄδην.

5. Pro τόσον τόσσον Lascaris habet ὁππότε ἀντὶ ὁπότε.

XVIII. Deest οἷον in Msto.

6. Etymol. M. p. 66. 35. Ἀλκύδων, ἀλκύων, πλεονασμῷ τοῦ δ—Ἡρωδίανος.

7. Ms. πολεμαῖος, πτολεμαῖος.

XIX. 8. Ms. λύγοις λύγοισι. Lascaris hunc in modum, λόγοισιν ἀντὶ λόγοις, μούσαισιν ἀντὶ μούσαις, προσώπατα ἀντὶ πρόσωπα, ἐγὼν ἀντὶ ἐγώ.

XX. Minus recte Lascaris Ἔνδειά ἐστιν ἀφαίρεσις κατ' ἀρχὴν στοιχείου. Rectius autem voces intra uncinulas omittit. Idem in fine subjicit τὸ δὲ πάθος Ἰώνων. Consentit Gregorius p. 215.

XXI. Quatuor ultimas voces omittit Lascaris. Phavorinus vero, Βλημένος, ἀντὶ τοῦ βεβλημένος, κατὰ ἄρσιν, ἥτις ἐστὶ τῶν Ἰώνων. Etymologus p. 200, 10. idem vocabulum profert quasi per syncopam capite truncatum.

XXII. Lascaris ἢ τὰ βραχέα ἀντίστοιχα αὐτῶν μεταθῇ. Rectius Phavorinus μετατεθῇ. Uterque omittit ὑμῖν, ὑμίν. Vide Person. Supplem. Præfat. ad Eurip. Hecub. p. 34. Etymol. M. p. 432, 29. Ἡμὶν, ἀντωνυμία. ἔστι δὲ διαλέκτου ἴδιον Δωρικῆς· συστέλλει γὰρ αὐτὴν καὶ ὀξύνει. Melius Apollon. Dysc. Exc. p. 430. C. ὗμιν πάλιν παρ' Ἴωσι [προ]περισπᾶται ἐγκλινομένη, καθὸ συστέλλει το ι, καὶ ἔτι παρὰ Δωριεῦσιν. Sic enim legendum.

XXIII. Hunc articulum longe breviorem exhibet Lascaris. Quæ a ceteris segregavi, additamentum sapiunt, voces καὶ οὗτος corrigere tentans mihi satisfacere nequeo.

9. Homer. Od. Β. 355. 10. Iliad. Ο. 273.

11. Iliad. Π. 106. Hesych. κάπφαγε, κατέφαγε. Notissima sunt καππέδιον, καδδὲ, et similia. Vide Maittair. de Dial. p. 330. C.

XXIV. Lascaris καταβολῇ τόνων. et mox omittit ἐκ τούτων. Ms. Νηρίδες ἀντὶ τοῦ Νηρηΐδες. et mox ὁπολὸς pro ᾥπολος. Vide Koen. ad Gregor. p. 87. Sub fine Ms. ἐντ' αἰθιοπία ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ αἰθιοπία. Lascaris ἐν ταἰθιοπίᾳ. Plenior est in hac periocha Phavorinus.

XXV. 12. Etymol. M. p. 84, 40. Ἄμνιον. Ὅμηρος Ὀδυσσείας Γ. (444.) Περσεὺς δ' ἄμνιον εἶχε—τὸ αἱμοδόχον ἀγγεῖον· παρὰ τὸ αἷμα αἵμνιον, τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν, ἀποβολῇ τοῦ ἰῶτα. Scholiasta ad locum ex ἀμένιον ducit, ὅ ἐστι στερητικὸν τοῦ μένους, τουτέστι ψυχῆς. Nescias utra sit harum etymologiarum elegantior. Hoc exemplum non profert Gregorius p. 215. nec Lascaris.

13. Sic Etymologus et Eustath. ad Iliad. Α. p. 94, 32. Gloss. Vett. Labbæi, Ἀμυχή Cicatrix sc. ficiabilis. Lege, Cicatrix superficialis.

14. Etymol. M. p. 66, 27. οἱ Αἰολεῖς τῆς αι διφθόγγου ἐκβάλλουσι τὸ ι. οἷον Θηβαῖος Θηβάος, ἀρχαῖος ἀρχάος, Ἀλκαῖος Ἀλκάος.

XXVI. Παρέλλειψις δέ ἐστιν, ὅταν ἕν τι τῶν διπλασιαζομένων συμφώνων παραλείπηται, ὡς παρ' Ἀλκαίῳ τὸ κάλιον ἀντὶ τοῦ κάλλιον.

XXVII. Ἔκθλιψις δέ ἐστιν ἀποβολὴ συμφώνου κατὰ μέσον· ὡς τὸ σκῆπτρον, σκῆπτον παρ' Αἰολεῦσι.

XXVIII. Ἀποκοπὴ δέ ἐστιν ἀποβολὴ συλλαβῆς μιᾶς κατὰ τὸ τέλος. Δωριέων δὲ τὸ πάθος. οἷον δῶ ἀντὶ τοῦ δῶμα, [1] κυκεῶ ἀντὶ τοῦ κυκεῶνα, [2] κίνδυν ἀντὶ τοῦ κίνδυνος, τὸ δὲ παρ' Ἡσιόδῳ (Theog. 933.) [3] Ναῖε χρύσεα δῶ, ἀντὶ τοῦ δώματα, οὐ δύο συλλαβῶν ἐστὶν ἔνδεια, ἀλλὰ μιᾶς· φθάσαν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ ἀποκοπῆναι, οὐκέτι ἐκλίθη.

[4] Πῶς δεῖ ἡμᾶς ταῖς συντάξεσι χρῆσθαι.

XXIX. Εἰδέναι δεῖ, ὅτι ὁ ποιητὴς ἐλλειπτικὸς τῶν ἄρθρων ἐστὶν, [5] ὡς δι' ὅλης τῆς ἐξηγήσεως φανήσεται, ἐν τισὶ δὲ τόποις σπανίως.

XXX. Οὐ δεῖ προστιθέναι τὰ ἄρθρα, ἔνθα μὴ γένηται προϋποκειμένη γνῶσις· τὰ γὰρ ἄρθρα, προεγνωσμένων ἀναπόλησιν ποιοῦσι· καὶ τοῦτο ἐν τοῖς οἰκείοις χωρίοις γνωσθήσεται.

B XXXI. Χρῆται δὲ μέρει[6] λόγου ἀντὶ μέρους, ὡς ἐν τῷ,[7] Τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων· (Iliad. B. 101.) ῥήματι ἀντὶ μετοχῆς, καὶ μετοχῇ ἀντὶ ῥήματος· τοῦτο γάρ ἐστι σημαινόμενον τουτὶ τὸ χωρίον· ὅτι τοῦτο μὲν τὸ σκῆπτρον Ἥφαιστος καμὼν καὶ μοχθήσας, κατεσκεύασεν· εἰ γὰρ εἴποιμεν κατὰ τὸ κείμενον οἷον ἔκαμε κατασκευάσας, ἀνόητόν τι λέγομεν· οὐ γὰρ πρότερον κατασκευάζει, εἶτα μοχθεῖ, τουναντίον δὲ μᾶλλον. καὶ πάλιν, ἔνθα Διομήδης φησὶ καυχώμενος, Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι, Οὐδὲ καταπτήσσειν· (Iliad. Ξ. 253.) εἰ γὰρ λάβοιμεν[8] τὴν ἔννοιαν κατὰ τὸ κείμενον, ψόγον ἑαυτῷ προσάπτοντα μᾶλλον εὑρίσκομεν ἤπερ ἔπαινον· ὅπερ ἡρώων ἀνοίκειον ὑπάρχει. οὐ γὰρ τοῦτο λέγει, οὐδαμῶς γάρ μοι πατρῷον φεύγοντι πολεμεῖν, οὐδὲ καταπτήσσειν καὶ δειλιᾶν· ἀσύντακτον γὰρ τὸ νόημα καὶ ἐπίψογον· ἀλλὰ μεταβαλόντες τὴν μετοχὴν εἰς ῥῆμα, καὶ τὸ ῥῆμα εἰς μετοχὴν, συνιστάνομεν ἔννοιαν πρέπουσαν τῇ ἀνδρείᾳ τοῦ ἥρωος· οἷον, οὐδαμῶς γάρ μοι πατρῷον ὑπάρχει πολεμοῦντι φεύγειν, οὐδὲ δειλιᾶν καὶ καταφοβεῖσθαι.

C XXXII. Καὶ ἀντωνυμίαν ἀντὶ ἄρθρου· καὶ ἀνάπαλιν ἔνθα μὴ ἔχῃ τὸ ἄρθρον πτωτικὸν μέρος λόγου φερόμενον, ἐκεῖ ἀντωνυμία λαμβάνεται· οἷον, Ὁ γὰρ ἦλθε[9] θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν· (Iliad. A. 12.) ἀντὶ τοῦ οὗτος γάρ.

XXXIII. Χρῆται δὲ γένει ἀντὶ γένους, καὶ εἴδει ἀντὶ [10] εἴδους, καὶ ἀριθμῷ ἀντὶ ἀριθμοῦ, ἤγουν πληθυντικῷ ἀντὶ ἑνικοῦ καὶ δυϊκοῦ· ἑνικῷ μὲν, ὅταν ᾖ περιληπτικὸν ὄνομα· ὡς ἐν τῷ, Ὡς ἔφαν ἡ πληθύς. [11] (Iliad. B. 278.) A ἐτάραξαν [12] ὁ δῆμος, ἑνικὸς μέν ἐστιν ἀντὶ πληθυντικοῦ ἀριθμός. δυϊκῷ μέντοι ἀντὶ πληθυντικοῦ σπανίως εὑρίσκεται χρώμενος· ὡς ἐν τῷ, Ἆσσον ἰόντε. (Iliad. A. 567.) ἀντὶ τοῦ ἰόντες. καὶ τῷ, [13] Μήπως ὡς ἀψῖσι [14] λίνου ἁλόντε [15] πανείργου, Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν [16] ἕλωρ καὶ κύρμα γένοισθε. (Iliad. E. 487.) ἀντὶ τοῦ ἁλόντες, τουτέστι συλληφθέντες.

XXXIV. Καὶ ἐπιῤῥήματι ἀντὶ προθέσεως χρῆται, ἔνθα φησὶν, Ἴλιον εἴσω. (Iliad. A. 71.) ἀντὶ τοῦ, εἰς Ἴλιον.

XXXV. Καὶ προθέσει ἀντὶ προθέσεως χρῆται, καὶ ἀντὶ ἐπιῤῥήματος· ὡς ἐν τῷ στίχῳ [17] ἐκείνῳ, Βωμοῦ ὑπαΐξας, πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσε. (Iliad. B. 310.) τουτέστι, κάτωθεν τοῦ βωμοῦ ὥρμησεν· εἰς τὴν πλάτανον εἵρπυσε.

XXXVI. Καὶ συνδέσμων δὲ καὶ μάλιστα τῶν παραπληρωματικῶν προσθετικὸς ὑπάρχει ὁ ποιητὴς, ὡς καὶ ἐν αὐτῷ τῷ προτεταγμένῳ στίχῳ· ὁ γὰρ ῥὰ σύνδεσμος πλεονάζει. καὶ πάλιν, Καί κεν ἐπιθρώσκων· [18] ὁ γὰρ κὲν περιττεύει.

B XXXVII. Χρῆται δὲ πτώσει ἀντὶ πτώσεως· οἷον, Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ. (Iliad. A. 24.) καὶ, Αἴαντι δαΐφρονι θυμὸν [19] ὄρινε. (Iliad. Ξ. 459.) ἀντὶ τοῦ, Ἀγαμέμνονος, καὶ ἀντὶ τοῦ, Αἴαντος. καὶ, Αὖταρ ὁ αὖ γε [20] Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι. (Iliad. B. 105.) καὶ, Ἱππότα Νέστωρ. (Iliad. B. 336. et passim.) ἀντὶ τοῦ, Θυέστης καὶ ἱππότης.

XXXVIII. Καὶ διαθέσει ἀντὶ διαθέσεως. οἷον, Ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο. (Iliad. A. 56.) ἀντὶ τοῦ ἑώρα.

XXXIX. Καὶ ἐγκλίσει [21] ἀντὶ ἐγκλίσεως· ὡς ἐν τῷ Ἀγορευέμεν. (Iliad. B. 10.) ἀντὶ τοῦ, ἀγόρευε.

XL. Καὶ χρόνῳ ἀντὶ χρόνου· καὶ ἐνεστῶσι [22] ἀντὶ παρωχηκότων, καὶ παρωχηκόσιν ἀντὶ ἐνεστώτων, καὶ ἐνεστῶσιν ἀντὶ μελλόντων, καὶ ἀνάπαλιν· καὶ παρωχηκόσι ἀντὶ παρωχηκότων, ὡς ἐν τῷ παρατατικῷ ἀντὶ τοῦ ἀορίστου, ἔνθα φησὶν, Ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο [23] μύθῳ. (Iliad. A. 33.) ἀντὶ τοῦ ἐπείσθη· καὶ τῶν ἄλλων αἱ ἀντιχρήσεις διὰ τῶν μεταφρασέων σὺν θεῷ δηλωθήσεται.[24]

C

ΤΡΥΦΩΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΩΝ.

Φράσις ἐστὶ, λόγος ἐγκατάσκευος· ἢ λόγος κατά τινα δήλωσιν περισσοτέρως ἐκφερόμενος· τῆς δὲ φράσεως εἴδη εἰσὶ δύο, κυριολογία τε καὶ τρόπος. κυριολογία μὲν οὖν ἐστὶν, ἡ διὰ τῆς πρώτης θέσεως τῶν ὀνομάτων τὰ πράγματα σημαίνουσα· οἷον, Πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Φαίνοπος [25] υἱόν· Ἀγκαῖον δὲ πάλην [26] Πλευρώνιον ὅς

Eadem fere Eustath. ad Iliad. A. p. 28, 33. Viderint doctiores an γεραὸς apud scenicos scribendum sit, ubi penultima corripi debet, an potius γραῖος?

XXVI. Alcæi nomen omittunt Gregorius p. 219. Lascaris et Phavorinus.

XXVII. Gregorius p. 218. Ἡ δὲ Ἔκθλιψις τῶν Δωριέων μόνων ἐστίν. οἷον σκῆπτρον σκᾶπτον.

XXVIII. Hic articulus in Lasc. et Phavorino compendifactum exhibetur, Ἀποκοπή ἐστιν ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον δῶ ἀντὶ δῶμα, Ἀπόλλω ἀντὶ Ἀπόλλωνα, Ποσειδῶ ἀντὶ Ποσειδῶνα.

1. Mœris, Κυκεῶ, Ἀττικῶς. κυκεῶνα, Ἑλληνικῶς. Vide notata ad Thom. Mag. p. 558.

2. Ms. κίνδυς. Vide Etymol. M. p. 514, 42.

3. Editiones Hesiodi ναίει. Ceterum insignis est de apocopa Strabonis locus p. 364. quem exscripsit Maittair. de Dial. p. 333. C.

4. Titulus potius debuerat fuisse, Πῶς Ὅμηρος ταῖς συντάξεσι χρῆται.

XXIX. 5. Schol. Venet. ad Iliad. B. 1. ἐλλείπει ὁ ποιητὴς τοῖς ἄρθροις ἀεί.

XXXI. 6. μέρῃ Ms. 7. τῶ Ms. 8. ἐκλάβοιμεν Ms.

XXXII. Legendum videtur ἐπιφερόμενον. 9. ἦσθεν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν Ms.

XXXIII. 10. γένους Ms. 11. Ms. ἐφάνη πληθύς. Editiones Homeri ὣς φάσαν ἡ πληθύς. Sed Tryphonis lectionem præferendam puto.

12. Unde hoc venerit, conjectare nequeo. Trypho certe scripserat ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος, quod legitur Iliad. Υ. 166. Scholiasta Villoisoni ad priorem locum B. 278. ita scribit, Τὸ γὰρ ἔννοιαν ἔχον τοῦ πλήθους ὄνομα πρὸς πληθυντικὸν ἐπισυνέζευξε τὸ φάσαν. ᾧ ἂν εἴη ὅμοιον, Δερκόμενοι πᾶς δῆμος. Et ad Υ. 166. δῆμος ἀγρόμενοι, ἐπεὶ ὁ δῆμος ἔννοιαν πληθυντικὴν ἔχει.

13. τὸ Ms. De hoc loco et proxime præeunte vide Clarkii notas. 14. ἀψῆσι Ms.

15. Recte πανάγρου Editiones Homeri, Hesychius, et Etymol. M. p. 183, 33. qui versum hunc in modum citat, Μήπως ὡς ἀψῖσι λίνοιο ἑλόντε πανάγρου. ει et α in Mss. haud raro confusa sunt.

16. Sic Ms. male pro δυσμενέεσσι Fέλωρ καὶ κύρμα γένησθε. 17. Ms. συστίχω.

18. Iliad. Δ. 176. Καί κέ τις ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων, Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο. Tryphonem adeo bardum fuisse, ut particulam κε cum ἐπιθρώσκων conjungeret, nemo mirabitur nisi qui in hujusmodi hominum scriptis hospes sit. Idem faciunt veteres critici in Codice Marciano. Non est dicendum quot et quantas ineptias, solœcismos, et barbarismos in Homero detexerint acuti Grammaticorum filii. Vix opus est ut tirones moneam, totum hoc de Constructionibus caput, perinde ac Pseudo-Plutarchi de eadem re Libellum, insulsissimis commentis plenum esse.

19. ὤρινεν Ms. 20. αὖτε Edd. et Pseudo-Plutarchus περὶ Σχημάτων.

21. Ms. ἔγκλισιν. 22. Ms. ἐνεστῶτι. 23. Ms. ἐπίθετο.

24. Ex hac coronide colligo, totum hoc capitulum a recente quodam Grammatico, non autem a Tryphone provenisse. Sic enim solent opera inchoare ac finire magistri Christiani. Photius, τέλος σὺν θεῷ τοῦ ε στοιχείου. ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ ζ. Vide Nott. in Thom. Mag. p. 936. 6. Grammaticus ap. Hermann. de Em. Gr. Gramm. p. 353. Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν περὶ τῆς Συντάξεως. Sequitur autem, literis minoribus, τοῦ αὐτοῦ περὶ Τρόπων, et deinceps titulus quem exhibui.

25. Edd. Homeri Ἤνοπος. Plutarch. Sympos. II. 5. Οἴνοπος.

26. Editiones πάλῃ. Schol. Venet. Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ι, πάλνη.

μοι ἀνέστη· Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν ἐόντα. Δουρὶ δ' ὑπὲρ ἔβαλον·[1] Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον. (Iliad. Ψ. 634.) Τρόπος δέ ἐστι λόγος κατὰ παρατροπὴν τοῦ κυρίου λεγόμενος, κατά τινα δήλωσιν κοσμιωτέραν· ἢ κατά τι ἀναγκαῖον· τρόποι δέ εἰσι γενικωτάτην ἐμφαίνοντες στάσιν, ιδ· Μεταφορά· Κατάχρησις· Ἀλληγορία· Αἴνιγμα· Μετάληψις· Μετωνυμία· Συνεκδοχή· Ὀνοματοποιΐα· Παράφρασις· Ἀναστροφή· Ὑπερβατόν· Πλεονασμός· Ἔλλειψις· Παραπλήρωμα· τούτους δὲ ποιητικοὺς καλοῦσιν, ἐπεὶ κατά γε πλεῖστον ἡ τούτων χρῆσις παρὰ ποιηταῖς· καὶ ὅτι τούτοις οἱ γραμματικοὶ χρῶνται, ἐξηγούμενοι τὰ κυρίως ἢ τροπικῶς τοῖς ποιηταῖς εἰρημένα.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ.—Μεταφορά ἐστι, λέξις μεταφερομένη ἀπὸ τοῦ κυρίου ἐπὶ τὸ μὴ κύριον, ἐμφάσεως ἢ ὁμοιώσεως ἕνεκα· ἐμφάσεως μὲν, οἷον, Αἰχμὴ δὲ[2] διέσσυτο μαιμώωσα. (Iliad. E. 661.) ἡ γὰρ Μαιμώωσα λέξις, ὅπερ ἐστὶ προθυμουμένη, ἰδίως ἐπὶ ἐμψύχου τασσόμενον, νῦν δὲ ἐπὶ ἀψύχου τοῦ δόρατος τέτακται. ὁμοιώσεως δὲ, Πάντες δ' ἐσσείοντο[3] πόδες πολυπιδάκου Ἴδης. (Iliad. Υ. 59.) Καὶ, Οὔρεος ἐν κορυφῇσι. (Iliad. Γ. 10.) πόδες γὰρ καὶ κορυφὴ ἐπ' ἀνθρώπων ῥηθείησαν ἄν·[4] ἐπὶ δὲ ὄρους, ὑπώρειαι καὶ ἀκρώρειαι. γίνεται δὲ ἡ μεταφορὰ τετραχῶς· ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἔμψυχα· οἷον, Ποιμένα λαῶν. (Iliad. A. 263.) ἄμφω γὰρ ἔμψυχα· ἀπὸ ἀψύχων ἐπὶ ἄψυχα· οἷον, Σπέρμα πυρὸς σώζων. (Od. E. 490.) ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἄψυχα· οἷον, Ἐν γαίῃ ἵστατο[5] λιλαιομένη χροὸς ασαι· (Iliad. Φ. 168.) καὶ, Κυλίνδετο λᾶας[6] ἀναίδης. (Od. Λ. 597.) ἀπὸ ἀψύχων ἐπὶ ἔμψυχα· οἷον, Ἄσβεστος δ' ἀνῶρτο[7] γέλως μακάρεσσι θεοῖσι. (Iliad. A. 599.)

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΣ.—Κατάχρησίς ἐστι, λέξις μετενηνεγμένη ἀπὸ τοῦ πρώτου κατοκομασθέντος κυρίως τε καὶ ἐτύμως, ἐφ' ἕτερον ἀκατονόμαστον κατά τι οἰκεῖον·[8] οἷον, γόνυ καλάμου· καὶ, ὀφθαλμὸς ἀμπέλου· χεῖλος κεραμίου καὶ τράχηλος· κυρίως γὰρ ταῦτα ἐπὶ ἀνθρώπου λέγονται·[9] καὶ πάλιν· πὺξ μὲν λέγεται ἡ ἐκ πύξον κατεσκευασμένη· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ χαλκῆ, καὶ ἡ ἐξ οἵας δήποτε πεποιημένη ὕλης τῷ αὐτῷ σχήματι· ἀνδριὰς, κυρίως μὲν τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀπεικόνισμα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ γυναικός· ἀνδροφόνος, κυρίως ὁ ἄνδρα φονεύσας, καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὁ γυναῖκα. τριήραρχος, κυρίως ὁ τριήρους, καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὁ πεντήρους, καὶ ἑξήρους· καὶ τὸ ψηφίζειν, κυρίως μὲν, τὸ τοῖς ψήφοις ἀριθμεῖν, καταχρηστικῶς δὲ καὶ δακτύλοις ἀριθμεῖν· διαφέρει δὲ μεταφορὰ καὶ κατάχρησις· ὅτι ἡ μὲν μεταφορὰ ἀπὸ κατονομαζομένου ἐπὶ κατονομαζόμενον· ἡ δὲ κατάχρησις ἀπὸ κατονομαζομένου ἐπὶ κατονομαζομένου· ὅθεν καὶ κατάχρησις λέγεται.

ΠΕΡΙ ἈΛΛΗΓΟΡΙΑΣ.[10]—Ἀλληγορία ἐστὶ λόγος ἕτερον μέν τοι κυρίως δηλῶν, ἑτέρου δὲ ἔννοιαν παριστάνων· καθ' ὁμοίωσιν ἐπὶ τὸ πλεῖστον· οἷον, Ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ[11] χαλκὸς ἔχευεν. (Iliad. T. 222.)

ΠΕΡΙ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.—Αἴνιγμά ἐστι φράσις ἐπιτετηδευμένη κακοσχόλως εἰς ἀσάφειαν ἀποκρύπτουσα τὸ νοούμενον· ἢ ἀδύνατόν τι καὶ ἀμήχανον παριστάνουσα· διαφέρει δὲ ἀλληγορίας· ὅτι ἡ μὲν, ἀμαυροῦται ἢ λέξει, ἢ διανοίᾳ, τὸ δὲ, καθ' ἑκάτερον· οἷον, Ἥσσων[12] ἀλγήσας παῖδα τὸν ἐκ Θέτιδος ἀνέθρεψε· ἥσσων γὰρ ὁ χείρων, ἀλγήσας πονήσας· ἐστὶ δὲ ὅτι Χείρων ὁ Κένταυρος ἐξέθρεψε τὸν Ἀχιλλέα. καὶ πάλιν, Γῆς ἔθανε καταδέσμου ὅτ' ἀγγείων ἀφάμαρτεν. ἀντὶ τοῦ, Αἴας ὁ Τελαμῶνος ἐτελεύτησεν[13] ὅταν τῶν ὅπλων ἀπέτυχε. Γῆς γὰρ αἶας γίνεται, δέσμου τελαμῶνος, ἀγγείων δὲ τῶν ὅπλων. καὶ, Εἰσὶ κασίγνηται δισσαὶ, ὧν ἡ μὲν μία τίκτει Τὴν ἑτέραν· αὐτὴ[14] δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδετεκνοῦται· ἐπὶ ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς λέγει. γίνεται δὲ τὸ αἴνιγμα κατὰ τρόπους ἕξ· καθ' ὅμοιον· κατ' ἐνάντιον· κατὰ συμβεβηκός· καθ' ἱστορίαν· καθ' ὁμωνυμίαν· κατὰ γλῶτταν· κατὰ μὲν ὅμοιον, οἷον Ἀνδροκύδης[15] ὁ Πυθαγορικὸς ἔλεγε, Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν· ἀντὶ τοῦ, τὸ δίκαιον μὴ παραβαίνειν· Γαμψώνυχας μὴ τρέφειν·[16] ἀντὶ τοῦ, ἅρπαγας φεύγειν: Μελάνουρον μὴ ἐσθίειν·[17] ἀντὶ τοῦ, ψευδῆ λόγον μὴ προΐεσθαι· τὸ γὰρ ψεῦδος ἐν τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι μελαίνεται καὶ ἀμαυροῦται: Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν·[18] τουτέστι, μὴ ἐπαναπαύεσθαι τῇ ἐφημέρῳ τροφῇ, ἀλλὰ προεισφέρειν· Μαχαίρᾳ πῦρ μὴ σκαλεύειν·[19] τουτέστι, τὸν θυμούμενον λόγοις μὴ ἐρεθίζειν: καὶ τὸ Ἡσιόδειον, Μήδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιῤῥέκτων ἀφελόντα Ἔσθειν·[20] τουτέστι, μὴ ἀκρατῆ μηδὲ λίχνον εἶναι. καὶ ἐν τῷ βίῳ δὲ τινὰ αἰνιγματωδῶς γίνονται κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον· οἷον ἐπὶ τῶν γαμούντων, ὅτι σήσαμον κόπτουσιν· οἰωνιζόμενοι, ἐπεὶ πολύγονόν[21] ἐστι· κατενάντιον δὲ, οἷον, ὡς ἀνήρ τὲ καὶ οὐκ ἀνήρ· Ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθα· ἰδών τε καὶ οὐκ ἰδών· μετὰ ξύλου καὶ οὐ ξύλου· καθημένην τὲ καὶ οὐ καθημένην· λίθῳ τε καὶ οὐ λίθῳ· βάλλοι τε καὶ οὐ βάλλοι·[22] ταῦτα εἴρηται ἐπὶ εὐνούχου κισσήρει βεβληκότος νυκτερίδα, καὶ διὰ τὸ μὴ ἀκριβῶς ἰδεῖν ἐφημαρτηκότος· ἀνὴρ μὲν καὶ οὐκ ἀνὴρ, ὁ εὐνοῦχος· ὄρνις καὶ οὐκ ὄρνις, ἡ νυκτερίς· ἄπτερος γὰρ καὶ πετομένη. τὸ δὲ ἰδεῖν τε καὶ μὴ ἰδεῖν, τὸ μὴ καλῶς ἰδεῖν· ξύλον τε καὶ οὐ ξύλον, ὁ νάρθηξ. λίθος τε καὶ οὐ λίθος, ἡ κίσσηρις· βαλεῖν τε καὶ οὐ βαλεῖν, τὸ προέμενον μὴ [23]Εὐστοχῆσαι. κατὰ δε συμβεβηκὸς, ὡς τὸ, Εἰσί μοι δύο ἀδελφοὶ κασίγνητοι· οἱ δύο μοῦνοι· Ὄφρα μὲν οὖν ζώωσι, τὸν ἥλιον οὐκ ἐσορῶσι,[24] καὶ ἀλλήλοισι μάχονται· περὶ δὲ τῶν ἀστραγάλων,[25] οἶμαι, λέγει: κατὰ δὲ ἱστορίαν, οἷον, Τριτογέ-

1. ὑπερέβουλον Ms. ὑπειρέβαλον Edd. Mox deest τε in Ms.
2. Ms. μὲν—μαιμόωσα. Phavorinus δὲ—μεμώωσα. 3. Ms. ἐσείοντο. et sic Phavorinus in v. Μεταφορά. qui mox Οὔρεος ἐκ κορυφῆς.
4. Deest ἂν in Codice et Phavorino, qui ῥήθειεν. 5. Γαίῃ ἐνεστήρικτο Homeri verba sunt. Dein Ms. λιλαιόμενα. 6. λαὸς Ms.
7. Sic in Codice scriptum, pro Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο. Ceterum pars posterior hujus articuli plenior apud Phavorinum legitur, et, si bene memini, apud Eustathium: quoniam vero liber iste ad manus non est, hoc non ausim affirmare.
8. Adjicit Phavorinus, ἔκ τινος συνηθείας λεγομένη, καὶ μὴ ὂν κυρίως. Idem mox κεραμείου.
9. λέγεται Phavorinus. qui sequentia aliquatenus immutata exhibet.
10. Longe diversum caput de Allegoria legitur in Codice Leidensi apud Hemsterhus. ad Callim. fragm. 456. et Barocciano, uti e Gaisfordio didici.
11. Ms. ἐπὶ χθονί. atque ita Phavorinus, qui voces ἧς τε omittit.
12. Ita recte Phavorinus. ἧσσον Ms. Mox ἀνέθρεψε, qui deest in Codice scripto, e Phavorino adjeci. Cujusnam lepidi capitis sint hi duo joci, plane nescio. Ipsum Tryphonem sapiunt. Dignum quod his facetiis adnumeretur dictum, commemorant Athenæus, Demetrius de Eloc. et Eustath. ad Iliad. I. p. 772, 37. μὴ ποίει τὸν Οἰνέα Πηλέα. Vide Toup. in Suid. T. i. p. 307.
13. Sic Phavorinus. Ms. ἀφάμαρτεν.
14. αὔτη Ms. Versus sunt e Theodectæ Œdipode, et laudantur apud Athen. X. p. 451. F. ubi recte eos e Mss. restituit Schweighæuserus, cui astipulatur Trypho noster. Versus solute citat Phavorinus.
15. Phavorinus Ἀνδοκίδης. Sed Androcydes quidam ap. Athenæum VI. p. 258. B. citatur a Clearcho, qui de griphis scripserat. Deest ὁ in Msto. Hæc et alia quædam Pythagoræ ænigmata e Demetrio Byzantino profert Athenæus X. p. 452. D. Pleniora Plutarchus de Liber. Educ. p. 21. Quædam etiam Proclus in Hesiod. p. 160. et Eustath. ad Od. T. p. 1854, 5.
16. Unus hoc citat Trypho.
17. Plutarchus, μὴ γεύεσθαι τῶν μελανούρων· τουτέστι μὴ συνδιατρίβειν μέλασιν ἀνθρώποις διὰ κακοήθειαν. "hic niger est: hunc tu, Romane, caveto."
18. Athenæus, μὴ καθῆσθαι ἐπὶ χοίνικα. Plutarchus, μηδὲ ἐπὶ χοίνικα καθίσαι. Cum Nostro Eustathius.
19. Sic Athenæus et Proclus. Paullo aliter Plutarchus, Πῦρ σιδήρῳ μὴ σκαλεύειν. Omnes eodem modo explicant. Horat. S. II. iii. 276. adde cruorem Stultitiæ, atque ignem gladio scrutare.
20. Ἐργ. 748. ubi ἀνελόντα. Ms. male ἐσθίειν.
21. Ms. πολύγωνον. Photius, Σήσαμον μετὰ μέλιτος κεκομμένον πρῶτον παρὰ τῷ νυμφίῳ τὸ παλαιὸν ἐδίδοσαν ἀπαντῶσι περιϊόντες τῶν ἐντίμων ἢ φίλων, ἐπιλέγοντες, ὡς παρὰ τοῦ γαμοῦντός ἐστιν, ἢ τῆς γαμουμένης — ἐν δὲ τοῖς γάμοις ἐδίδοσαν σήσαμον, ἐπεὶ πολυγονώτατον. Aristoph. Pac. 866. Ἡ παῖς λέλουται, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά. Ὁ πλακοῦς πέπεπται· σησάμη ξυμπλάττεται. ubi Schol. πλακοῦς γαμικὸς ἀπὸ σησάμου πεποιημένος, διὰ τὸ πολύγονον· ὥς φησι Μένανδρος.
22. Hunc griphum exhibui qualis in Msto exaratur. Habet eum Suidas in v. Αἶνος, e Scholiasta Platonis desumtum p. 167. ed. Ruhnken. Sic vero cum Brunckio constituas: Αἶνός τίς ἐστιν, ὡς ἀνήρ τε κοὐκ ἀνὴρ, Ὄρνιθα κοὐκ ὄρνιθ', ἰδών τε κοὐκ ἰδὼν, Ἐπὶ ξύλου τε κοὐ ξύλου καθημένην, Λίθῳ τε κοὐ λίθῳ, βάλοι τε κοὐ βάλοι. Vide Brondstedt. ap. Bredow. Epist. Paris. p. 132.
23. Ms. ἀστοχῆσαι. 24. Ms. εἰσορῶσα. 25. Ms. ἀστραγγάλων. Phavorinus ἀγγέλων.

νεια :[1] κατὰ δὲ ὁμωνυμίαν, ὡς ἔχει ὁ δεδόμενος χρησμὸς Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μολοσσῷ, Φυλάξασθαι τὸν κηρόεντα· ὃ μὲν γὰρ ᾤετο τὸν ἐν Ἰταλίᾳ ποταμόν· ἦν δὲ, ἕτερον· προσδοθέντος γὰρ αὐτῷ πινακιδίου κεκηρωμένου, τοῦτο ἀναγινώσκων ἐδολοφονήθη· κατὰ δὲ γλῶτταν, ὅτε τὴν μὲν θάλατταν εὐρυγάστορα[2] λέγει· τὴν δὲ Ἀθηναίαν μαρμαρῶπιν· τὸν δὲ μῦν, δολιχοῦρον :—

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.—Μετάληψίς ἐστι λέξις ἐξ συνωνυμίας τὸ ὁμώνυμον δηλοῦσα. οἷον, Ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσι.[3] (Od. O. 298.) τὸ γὰρ θοὸν, καὶ ὀξὺ συνωνυμεῖ. τὰς γὰρ καλουμένας ὀνομαστικῶς ὀξείας νήσους διὰ τὸ σχῆμα μεταληπτικῶς θοὰς ἐκάλεσεν· οὕτω καὶ τὸ Ἔῤῥε κακὴ γλήνη. (Iliad. Θ. 164.) καὶ Τεῦκρος δὲ τόξου χρώμενος φειδωλίᾳ, Ὑπὲρ τάφρου πηδῶντας ἔστησεν Φρύγας.[4] εἴρηται γὰρ Φειδωλία, ἀντὶ τοῦ, Ἀκρίβεια.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΩΝΥΜΙΑΣ.—Μετωνυμία ἐστὶ λέξις, ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου τὸ συνώνυμον δηλοῦσα· οἷον Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες[5] ὑπειρέχον Ἡφαίστοιο· Ἥφαιστος γὰρ ὁ εὑρὼν τὸ πῦρ· καὶ ὅταν τὸν πυρὸν Δήμητραν εἴπωμεν, ἀπὸ τῶν εὑρόντων τὰ εὑρήματα· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ εὑρήματος τὸν εὑρόντα· οἷον, Οἶνός μ' ἔπεισε, δαιμόνων ὑπέρτατος :—

ΠΕΡΙ ΣΥΝΕΚΔΟΧΗΣ.—Συνεκδόχη ἐστὶ φράσις, οὐ κατὰ τὸ πλῆρες ἐξενηνεγμένη, προσδεομένη δέ τινος ἔξωθεν ἀκολουθίας· τῶν δὲ συνεκδοχῶν εἰσὶ διαφοραὶ πλείους· αἳ μὲν γὰρ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον δηλοῦσι· ὡς, Ἀργυρόπεζα· καὶ, Λευκώλενος· ἢ ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος· οἷον, Χάλκεον ἔγχος· οὐ γὰρ ὅλον, ἀλλὰ μέρος· καὶ Βόας αὔας, (Iliad. M. 137.) τὰς βύρσας· ἢ ἀπὸ τῆς ὕλης τὸ ἀποτέλεσμα· οἷον, Χρυσὸν δ' αὐτὸς[6] ἔδυνη περὶ χροῒ, (Iliad. Θ. 43.) ἀντὶ τοῦ, χρυσέην πανοπλίαν: ἢ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τὸ ἀκόλουθον· οἷον, Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχάς· (Iliad. A. 3.) ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου τὸ προηγούμενον· οἷον, Ἑζόμενοι[7] λεύκαινον ὕδωρ ξεστῇς ἐλάτῃσι. (Od. M. 172.)

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ.—Ὀνοματοποιΐα ἐστὶ λέξις κατὰ παραγωγὴν τοῦ καθωμιλημένου ἐξενηνεγμένη· λέγεται δὲ ὀνοματοποιΐα ἑπταχῶς· κατὰ ἐτυμολογίαν· κατὰ ἀναλογίαν· κατὰ παρονομασίαν· κατὰ σύνθεσιν· κατὰ ἐναλλαγήν· κατὰ διαίρεσιν· κατὰ πεποιημένον: κατὰ μὲν ἐτυμολογίαν, Εὐλαβῆ λίθον, τὸν εὔληπτον: κατὰ δὲ ἀναλογίαν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, Γερονταγωγῶ κἀναπαιδεύω πάλιν·[8] ἀναλόγως γὰρ τῷ γερονταγωγεῖν συνηθῶς ἀντὶ[9] τοῦ παιδαγωγεῖν: κατὰ παρονομασίαν, Χρυσῶ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ· οὕτως ὠνόμασται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ Μελλῶ. Χρονίζομεν ὧδε· τῆς μελλοῦς χάριν·[10] κατὰ σύνθεσιν, ὡς τὸ[11] Ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς· καὶ Νεφεληγερέτα Ζεύς· κατ' ἐναλλαγὴν, ὡς ὅταν ἐπὶ συνθέτων ὀνομάτων ἐναλλάξῃ τις τὸ καθωμιλημένον· ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, Οἱ γὰρ γύνανδροι, καὶ λέγειν ἠσκηκότες,[12] ἀντὶ τοῦ, οἱ ἀνδρόγυννοι· κατὰ διαίρεσιν δὲ, ὡς εἴ τις τὸ σύνθετον καταδιέλοι· ὡς παρὰ τῷ Ποιητῇ· ἀκρόπολιν, Πόλιν ἄκρην. (Iliad. X. 383.) πεποιημένον, ὡς τὸ Τετριγότα καὶ Κελαρύζει·[13] καὶ Λάψοντες γλώσσῃσι. (Iliad. Π. 161.)

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΦΡΑΣΕΩΣ.—Περίφρασίς ἐστι λέξεως A φράσις, πλείοσι λέξεσι· περιστάνουσα μετ' αὐξήσεως τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα· οἷον, Ποσειδάωνος[14] σθένος· ἀντὶ τοῦ Ποσειδῶνος· καὶ Βίη Ἡρακληείη· καὶ Πριάμοιο βίη· καὶ Μένος Ἀτρείδαο· καὶ Ἶς Τηλεμάχοιο· καὶ Πατρόκλῆος λάσιον κῆρ.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΣΤΡΟΦΗΣ.—Ἀναστροφή ἐστι λέξις, ἣν ἐχρῆν προηγεῖσθαι δευτέραν ἔχουσα τάξιν· γίνεται ἤτοι ὀνόματος ἢ προθέσεως ἢ ἐπιῤῥήματος μετακίνησις· οἷον, Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ'[15] ἀρητῆρα Ἀτρείδης· τὸ γὰρ ἑξῆς, τὸν ἀρητῆρα Χρύσην· κατὰ προθέσεως· οἷον, Ὧι ἔπι πόλλ' ἐμόγησα· ἀντὶ τοῦ ἐφ' ᾧ· καὶ Ἰθάκῃ ἔνι, ἀντὶ τοῦ ἐν Ἰθάκῃ· ἐπιῤῥήματος, οἷον, Ὄρνιθες ὣς, Βόες ὥς.

ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΒΑΤΟΥ.—Ὑπέρβατόν ἐστι λέξις μετακεκινημένη ἀπὸ τῆς ἰδίας τάξεως· γίνεται δὲ ὑπέρβατον ἐν εἴδεσι δυσίν· ἢ γὰρ ἐν λόγῳ, ἢ ἐν λέξει· ἐν λέξει μὲν, οἷον, Κατὰ ταῦρον ἐδηδὼς, ἀντὶ τοῦ, κατεδηδώς· ἐν λόγῳ δὲ, οἷον, Ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' B Ἀχαιῶν· Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο. διαφέρει δὲ τῆς ἀναστροφῆς, ὅτι ἡ μὲν τὰ τελευταῖα τοῖς πρώτοις συνάπτει· ἡ δὲ τὰ τελευταῖα ἐπὶ τοῖς πρώτοις ἐνάγει.

ΠΕΡΙ ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΥ.—Πλεονασμός ἐστι λέξις ἢ καθάπαξ, ἢ μέρεσι τισὶ πλεονάζουσα· εἴδη δὲ εἰσὶ τοῦ πλεονασμοῦ, τρία· παράγωγον· ἔκτασις· παραπλήρωμα. παράγωγον μὲν οὖν ἐστὶ, λέξις ἐν αὐτῇ τὸ πλεονάζον ἔχουσα· οἷον, Κελαινεφὲς αἷμα· οὐ γὰρ ἔγκειται[16] τὸ νέφος· ὁμοίως καὶ τὸ, Χθονὸς εὐρυοδείης[17] παρῆκται· οὐ γὰρ ἔγκειται ἡ ὁδός: ἔκτασις δέ ἐστι λέξις ἐκτεινομένη παρὰ τὸ συνηθές· οἷον, καλῇσι· θέλῃσι· δῶσι· παραπλήρωμα δέ ἐστι, λέξις ἐκ περισσοῦ παραλαμβανομένη· οἷον, Πάνδαρος,[18] ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν· ὁ γὰρ Καὶ σύνδεσμος, ἐνθάδε πλεονάζει· καὶ, Ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω,[19] νῆάς τε προπάσας. πλεονάζει ἡ πρό.

ΠΕΡΙ ΕΛΛΕΙΨΕΩΣ.—Ἔλλειψίς ἐστι λέξις οὐ κατὰ τὸ πλῆρες ἐξενηνεγμένη· γίνεται δὲ κατ' ἀρχήν· C κατὰ μέσον· κατὰ τέλος· οἷον, ἀφαίρεσις· συγκοπή· καὶ ἀποκοπή: κατ' ἀρχὴν μὲν, οἷον, λείβειν εἴβειν: κατὰ μέσον, οἷον, μονώνυχας, μώνυχας: κατὰ δὲ τὸ τέλος, οἷον, δῶμα δῶ. τρόποι μὲν οὗτοι τῆς γραμματικῆς τὴν κοινὴν συνήθειαν παραβαίνοντες· λοιποὶ δὲ τῆς φράσεως εἰσὶν κζ': ὑπερβολὴ, ἔμφασις, ἐνέργεια, παρασιώπησις, ὁμοίωσις, εἰκών, παράδειγμα, παραβολὴ, χαρακτηρισμὸς, εἰκασμὸς, συντομία, βραχύτης, σύλληψις, ἐπανάληψις, προαναφώνησις, παρέκτασις, ἀμφιβολία, ἀντίφρασις, μετατύπωσις, ἀντονομασία, εἰρωνεία, σαρκασμὸς, ἀστεϊσμὸς, μυκτηρισμὸς, χαριεντισμὸς, ἐπικερτόμησις, παροιμία.

ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΒΟΛΗΣ.—Ὑπερβολή ἐστι, φράσις ὑπεραίρουσα τὴν ἀλήθειαν, αὐξήσεως ἢ ὁμοιώσεως χάριν· αὐξήσεως μὲν, οἷον, Ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ'[20] αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς· καὶ Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι· καὶ, Μελάντερον ἠΰτε πίσσα· καὶ Κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο, Οὐδ' εἰ χρυσείῃ[21] Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι· καὶ τὰ ἑξῆς· μειώσεως δὲ, οἷον, Δίφιλός[22] φησιν ἐπὶ αἰσχρᾶς γυναικὸς, Ἦν ὁ

1. Phavorinus οἷον Τριτωγένειαν τὴν Ἀθηνᾶν λέγει, καθ' Ὅμηρον, ὅτι ἐν Τρίτωνι ποταμῷ Λιβύας ἐγεννήθη· κατὰ δὲ Καλλισθένην, ἐν τρίτῃ μηνὸς καὶ πρώτως· κατὰ δὲ ἄλλους, ἐκ κεφαλῆς τοῦ Διός. quæ corrupta sunt e Tzetzæ scholio ad Lycophr. 519. ubi plura de hac voce videas, quibuscum confer Æschyl. Eumen. 292. et ibi Stanleii curas secundas. Schol. ad Pindar. Pyth. IV. 36. Cornut. de Nat. Deor. 20. ab Eudocia Macrembol. exscriptum p. 4. Vide etiam Photium et Suidam v. Τριτογενής.

2. Quis dixerit θάλασσαν εὐρυγάστορα, equidem haud memini. εὐρέα νῶτα θαλάσσης nota sunt.

3. Ms. ἔνθε δὲ νήσοις ἐπιπροῆκε θοῆσι.

4. Hos versus desumtos puto e Sophoclis Teucro. Dictio certe Sophoclea est, ap. quem in Ajac. 1292. hæc de se prædicat Teucer, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη Πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ, Τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν; οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε; Hoc exemplum non agnoscit Phavorinus.

5. Ms. ἀπείραντες. Edd. vulgares ἐμπείραντες.

6. Ms. ἐδῦναι. 7. Ms. εἰβόμεναι—ξαιστῆς. 8. Pelei fragm. I. 2. ed. Brunck.

9. Sic Phavorinus. Ms. τῶ γ. σ. οὕτω τὸ παιδαγωγεῖν.

10. Pro μελλῶ Phavorinus ὡς. In Msto interpungitur post Αἰσχύλῳ. Manifesto respicitur Agam. 1358. qui versus hodie ita legitur, Χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ μελλούσης κλέος Πέδον πατοῦντες, οὐ καθεύδουσιν χερί. Legendum puto, Χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ τῆς μελλοῦς χάριν Πέδον πατοῦντες, οὐ καθεύδουσιν χερί.

11. Ms. ὁ. et mox νεφεληγερέτη. 12. Vide Brunckii Lexic. Sophocleum in v. Γύνανδροι. 13. Ms. κελαρίζει. Iliad. Φ. 261.

14. Ms. Ποσειδάονος. Scripserat Trypho Ὠρίωνος, ex Iliad. Σ. 486. Cetera exempla apud Homerum quærant, qui velint. Ἡρακλείη Ms.

15. Ms. ἠτίμησεν. 16. Ms. ἔκκειται. 17. Ms. εὐρυόδειαν. 18. Ms. πίνδαρος.

19. Ms. ἐρέων. 20. Ms. ἵκετο. et mox θείην. 21. Ms. χρυσῆ.

22. Ms. διόφελος. Phavorinus οἷον Διῒ φίλος ἦν ἐπὶ αἰ. γ. Dein legendum forsan Ἦν μὲν ὁ πατήρ—vel Ἦν οὐδ' ὁ πατήρ.

πατὴρ ἐφίλησεν οὐδὲ πώποτε· Παρ' ἧς τὸν ἄρτον κύων οὐ λαμβάνει· Μέλαινα δ' οὕτως ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος.

ΠΕΡΙ ΕΜΦΑΣΕΩΣ.—Ἔμφασίς ἐστι λέξις δι' ὑπονοίας αὐξάνουσα τὸ δηλούμενον· οἷον, Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον[1] κατεβαίνομεν· ἐν γὰρ τοῖς Κατεβαίνομεν, δηλοῦται τὸ μέγεθος τοῦ ἵππου· καὶ πάλιν, Ἱππόθεν ἐκχυμένοι·[2] τὴν γὰρ ἀθρόαν ὁρμὴν τοῦ πλήθους διὰ μιᾶς ἐσήμανε λέξεως.

ΠΕΡΙ ἘΝΕΡΓΕΙΑΣ.—Ἐνέργειά ἐστι, φράσις, ὑπ' ὄψιν ἄγουσα τὸ νοούμενον· οἷον, Μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ γίγασιν· ἔχονται δὲ τῆς ἐνεργείας καὶ αἱ τοῦ Ὁμήρου παραβολαί.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΣΙΩΠΗΣΕΩΣ.—Παρασιώπησίς ἐστι, λόγος ἐν ᾧ, δύο ὀφειλόντων πραγμάτων κατὰ τὸ πλῆρες λέγεσθαι, τοῦ μὲν ἑνὸς ἐστὶν ἐπαγγελία, τοῦ δ' ἑτέρου παρασιώπησις, κατὰ τὸ ἀνάλογον νοουμένη· οἷον, Αὐτὰρ ὁ διογένης δόρυ μὲν λίπεν. [3] ὡς μὲν γὰρ ἔθηκεν, εἶπεν· ὡς δὲ ἀνέβαλεν, οὔ :—

ΠΕΡΙ ὉΜΟΙΩΣΕΩΣ.—Ὁμοίωσίς ἐστι ῥῆσις, καθ' ἣν ἕτερον ἑτέρῳ παραβάλλομεν· εἴδη δὲ αὐτῆς εἰσὶ τρία· εἰκὼν, παράδειγμα, παραβολή. Εἰκὼν ἐστι λόγος ἐναργῶς ἐξομοιοῦν πειρώμενος διὰ τοῦ παραλαμβανομένου, πρὸς ὃ παραλαμβάνεται· οἷον, Ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων.[4] παρέπεται δὲ τῇ εἰκόνι, μέγεθος, σχῆμα, χρῶμα. εἰκονίζεται δὲ ἤτοι ὅλα πρὸς ὅλα, οἷον, Περίφρων Πηνελόπεια,[5] Ἀρτέμιδι ἰκέλη· ἢ μέρη πρὸς μέρη· οἷον, Ἄρεϊ μὲν ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι·[6] σχῆμα δὲ πρὸς σχῆμα, οἷον, Ἠΰτε ἔθνεα εἰσὶ μελισσάων ἀδινάων·[7] χρῶμα δὲ πρὸς χρῶμα, οἷον, Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ Φοίνικι μιήνῃ·[8] μέγεθος δὲ πρὸς μέγεθος, οἷον, Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ ὡς ἱστὸς νηὸς ἐεικοσόροιο·[9] Παράδειγμά ἐστι τοῦ προγεγονότος πράγματος παρένθεσις· καθ' ὁμοιότητα τῶν ὑποκειμένων πρὸς παραίνεσιν, προτροπῆς ἢ ἀποτροπῆς ἕνεκεν· προτροπῆς μὲν, οἷον, Οὐκ[10] ἀΐεις οἷον κλέος ἔλλαβε[11] δῖος Ὀρέστης, ἐπεὶ[12] ἔκτανε πατροφονῆα Αἴγισθον δολόμητιν· ἀποτροπῆς δὲ, Οὐδὲ γὰρ, οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόεργος Δὴν ἦν· ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἔριζε·[13] διαφέρει δὲ παράδειγμα παραβολῆς· ὅτι τὸ μὲν παράδειγμα, ἀπὸ γενονότων πραγμάτων παραλαμβάνεται· ἡ δὲ παραβολὴ, ἐξ ἀορίστων καὶ ἐνδεχομένων γένεσθαι.

Κόμμα ἐστὶ φράσις βραχὺ τὶ νόημα ἔχουσα, οἷον,[14] δεῖ δὴ χρημάτων· κῶλον δὲ, μέρος νοήματος· οἷον, ἄλλως τε κἂν ὅμηρον ἔχωσι.

Χαρακτῆρες ῥητορικοὶ τρεῖς· τουτέστιν εἴδη φράσεων· αὐστηρὸν, μέσον, ἰσχνόν· καὶ τὸν μὲν αὐστηρὸν ὁ Θουκυδίδης ἐπετήδευσε χαρακτῆρα, καὶ Ἀντιφῶν ὁ τούτου διδάσκαλος· τὸν δὲ μέσον, Δημοσθένης, Ὑπερίδης, Δείναρχος, Λυκοῦργος· τὸν δὲ ἰσχνὸν, Αἰσχίνης, Ἰσοκράτης, Λυσίας, Ἀνδοκίδης,[15] Ἰσαῖος.[16]

Παραβολή ἐστι λόγος διὰ παραθέσεως ὁμοίου πράγματος τὸ ὑποκείμενον μετ' ἐνεργείας παριστάνων· οἷον, Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἰκαρίοιο.[17] γίνονται δὲ αἱ παραβολαὶ τετραχῶς· ἤτοι πάθους πάθει, ἢ διαθέσεως διαθέσει, ἢ φύσεως φύσει· ἢ

A πράξεως πράξει: πάθους μὲν οὖν πάθει, Ὡς δ' ὅταν ἀσπασίως· διαθέσεως δὲ διαθέσει, Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη,[18] Ὡς αὖθις[19] καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων: φύσεως δὲ φύσει, οἷον, Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν: πράξεως δὲ πράξει, Οἱ δ' ὡς ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισι.[20]

ΠΕΡΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΥ.—Χαρακτηρισμός ἐστι, λόγος περὶ τῶν τὸ σῶμα ἰδιωμάτων ἀπαγγελτικός· ὃν καί τινες εἰκονισμὸν λέγουσιν· οἷον, Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος.

ΠΕΡΙ ΕΙΚΑΣΜΟΥ.—Εἰκασμός ἐστιν, ὁμοίοτης εἴδους, παρασπῶσα[21] τὴν φαντασίαν πρὸς τὸ γελοιότερον· ὃ δὴ ἀπό τινων σκῶμμα καλεῖται· διαφέρει δὲ τῆς εἰκόνος, ὡς γένος εἴδους· ἡ μὲν γὰρ εἰκὼν, οὐκ εὐθέως εἰκασμός· ὁ δὲ εἰκασμὸς πάντως εἰκών.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΟΜΙΑΣ.—Συντομία ἐστὶ, φράσις αὐτὰ
B τὰ ἀναγκαῖα τοῦ δηλουμένου ἔχουσα· οἷον, Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται Γυμνοῦ· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ· καὶ, Σφαῖραν ἔπει ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεία,[22] Ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμπεσε δίνῃ· Ταί δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς.

ΠΕΡΙ ΒΡΑΧΥΤΗΤΟΣ.—Βραχύτης ἐστὶ, φράσις τὶ πλέον τοῦ ἀκουομένου νοούμενον ἔχουσα· οἷά ἐστι τὰ Δελφικὰ ἀποφθέγματα· Γνῶθι σαυτόν· Χρόνου φείδου· Μηδὲν ἄγαν· βραχύτητα δὲ ἔχει καὶ, Λακεδαιμόνιοι Φιλίππῳ, Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ· βούλονται γὰρ εἰπεῖν, μὴ ὑψαύχει, ἀπιὼν[23] εἰς Διονύσιον, ταννῦν γράμματα ἐν Κορίνθῳ διδάσκοντα, ὃς πρότερον ἐτυράννει.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ.—Σύλληψίς ἐστι, φράσις, τὸ ἰδίᾳ τινὶ συμβὰν κατὰ δύο τιθεῖσα· οἷον, Βορέης καὶ Ζέφυρος τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον·[24] καὶ, Τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην· καὶ, Φάν δ' ἔμμεναι Ζηνὸς υἱοί· καὶ Κλυτοπόλου Ποσειδάονος.

C ΠΕΡΙ ἘΠΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.—Ἐπανάληψίς ἐστι, δὶς ἢ καὶ πολλάκις ἐπαλλήλως τι θεμένη φράσις: δὶς μὲν, Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθεν—Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται· πλεονάκις δὲ, Νιρεὺς Αἰσύμνηθεν[25] ἄγε — Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱὸς, Χαροποῖό τ' ἄνακτος· Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ—γίνεται δὲ ἐπανάληψις, ὅτι[26] καθάπαξ ῥηθὲν, ὑποδιαιρεῖται κατὰ μέρος· Νιρεὺς ἐκ τοῦ ἵπτω· Νειρεὺς ἐκ τοῦ νέω, τὸ πορεύομαι· Νηρεὺς ἐκ τοῦ νήχω, τὸ κολυμβῶ.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΑΝΑΦΩΝΗΣΕΩΣ. — Προαναφώνησίς ἐστι, λέξις περὶ τῶν μελλόντων προαναφωνουμένη, μεταξὺ τῆς συνεχούσης διηγήσεως· Αἶψα δ' ἑταῖρον ἑὸν[27] Πατροκλῆα προσέειπε Φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ, κλισίηθεν ἀκούσας, Ἔκμολεν[28] ἶσος Ἄρηϊ· κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΕΚΒΑΣΕΩΣ.—Παρέκβασίς ἐστι, λόγος χάριν ἱστορίας, ἢ γενεαλογίας παραλαμβανόμενος· ὥσπερ ἅ φησιν[29] ὁ Φοινὶξ περὶ Κουρήτων.

1. Od. Λ. 522. Ms. *ἐξ ἵππων.* 2. Od. Θ. 515. Ms. *ἐκκεχύμενοι.* 3. Iliad. Φ. 17. Ms. *ἔθηκεν.*
4. Iliad. B. 480. In Codice nihil præter tria prima verba. 5. Ms. Πηνελόπη. 6. Iliad. B. 479. ubi *Ἄρεϊ δὲ ζώνην.*
7. Iliad. B. 87. ubi *εἶσι.* 8. Desunt voces Φοίνικι μιήνῃ in Msto. 9. Sic Ms. pro *ὅσσον θ' ἱστὸν νηός.* Od. I. 322.
10. Od. A. 298. ubi Ἠ *οὐκ ἀΐεις.* 11. *ἤνεγε* Ms. 12. *ἐπὴν* Ms.
13. Sic Ms. pro *Δὴν ἦν, ὅς ῥα Θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζε·* quod est in Iliad. Z. 131. In priore versu nullus dubito quin dederit Homerus, *Οὐ μὴν οὐδὲ Δρύαντος.* ut in Iliad. Ψ. 441. *Ἀλλ' οὐ μὴν οὐδ' ὥς.* Theocrit. VIII. 74. *Οὐ μὰν οὐδὲ λόγον.* XIX. 35. *Οὐ μὰν οὐ κιθάραν.* Eurip. Alc. 89. *Οὐ μὰν οὐδέ τις ἀμφιπόλων.* Epicharm. ap. Diog. Laert. *Οὐ μὰν, οὐδὲ ποτὶ μέτρον.* Restituenda est hæc formula Hermesianacti ap. Athenæum, XIII. p. 597. v. 63. *Οὐ μὴν οὐδ' ὁπόσοι σκληρὸν βίον ἐστήσαντο.* ubi vulgo *Οὐδὲ μὲν οὐδ'.* Idem recte v. 15. *Οὐ μὴν οὐδ' υἱὸς Μήνης.* Corrigendus etiam Dionysius Geographus v. 240. *Οὐ μὴν οὐδ' ὀλίγη.* Vulgo *οὐδὲ μὲν οὐδ'.* Idem v. 839. recte, *Οὐ μὴν οὐδὲ γυναῖκας ὀνόσσεαι.*
14. Deest *οἷον* in Ms. 15. Ms. Ἀνδροκύδης. 16. Ms. Ἰσσαῖος. De horum rhetorum stylis vide Hermogen. *περὶ Ἰδ.* II.
17. Ms. *ἰκαρήϊο.* 18. Ms. *ἀπέστης.* 19. *ὡς αὖ τίς* Ms.
20. Sic recte Phavorinus ex Iliad. Λ. 67. Corrupte Ms. *ὡς δ' ὅτε μητέρες ἐναντίαι ἀλλήλησι.*
21. Ms. et Phavorinus *περισπῶσα.*
22. Ms. *βασίλειαν.* et deinceps *Ἀμφὶ πύλου μὲν γὰρ ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμβαλε δίνῃ.* Correxi ex Od. Z. 116. ubi *αἱ* pro *ταί.*
23. Ms. *ἄπων.* De epistolis Laconicis vide Valckenaer. ad Theocrit. Adoniaz. p. 257.
24. Ms. *τότε θρήκηκεν ἀήττον.* Legendum in Homeri loco Iliad. Γ. 5. *Βοῤῥῆς—ἀήτην.* Dein Ms. *τὸ δὲ βατη σκαζόντε.* Correxi ex Iliad. T. 47.
25. Iliad. B. 671. ubi *Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν.* An legendum *Αἰσύμηθεν*, ut in Iliad. Θ. 304. Mox Edd. *Ἀγλαΐης θ' υἱός.*
26. Legendum *ὅτε.* 27. Ms. *αἶψα δὲ τ' ἄρ' ἐὸν Π.* Iliad. Λ. 601. 28. Ms. *ἔκμελεν.*
29. Ms. *ὡς παρὰ φησιν.* Emendavi e Phavorino in voce *Παρέκβασις.* Respicitur immanis ista Phœnicis oratio ap. Iliad. I. 524. seqq.

ΠΕΡΙ ᾿ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΣ.—᾿Αμφιβολία ἐστὶ, λέξις ἢ λόγος δύο καὶ πλείονα πράγματα δηλοῦσα· λέξις μὲν γὰρ εἴρηται, ὅτι αἱ ὁμωνυμίαι ἀμφίβολοί εἰσιν· οἷον, Αἴας· ἄδηλον γὰρ πότερον τῶν Αἰάντων δηλοῖ. λόγος δὲ, ἐπεὶ καὶ ἐν λόγῳ ἀμφιβολίαι εἰσίν· οἷον, "Αρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια [1] παμφανόωντα· καὶ Δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν.

ΠΕΡΙ ᾿ΑΝΤΙΦΡΑΣΕΩΣ.—᾿Αντίφρασίς ἐστι λέξις, διὰ τοῦ ἐναντίου ἢ παρακειμένου τὸ ἐναντίον περιστῶσα, χωρὶς ὑποκρίσεως· πρόσκειται δὲ χωρὶς ὑποκρίσεως, διὰ τὴν εἰρωνείαν· διὰ μὲν τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον ἀντιφράζεται οὕτως· ᾿Επεὶ οὐ μὲν ἀφαυρότατος βάλ' ᾿Αχαιῶν· [2] ἀλλ' ὁ ἄριστος δηλονότι· καὶ, Οὐδ' ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν ᾿Αχιλλεύς· ἀλλὰ συνεχύθη καὶ ἐλυπήθη· ἐνίοτε καὶ αὐτὸ προτίθεται τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου· οἷον, Οὐκ ὁ κάκιστος, ἀλλ' ὁ ἄριστος· διὰ δὲ τοῦ παρακειμένου, τὰ κατ' εὐφημισμὸν λεγόμενα, καὶ τὴν κακίαν περιστέλλοντα· ὡς ὅταν τὴν σχολὴν ἄδειαν [3] λέγωμεν, καὶ τὰς ᾿Ερινύας Εὐμενίδας· καὶ ἄχαριν, [4] τὸν λύπης ποιητικόν· καὶ τὸν δυσειδῆ πίθηκον καλλίαν· [5] καὶ τὴν σκαιὰν, εὐώνυμον· καὶ τοὺς ἅλας, ἡδυντῆρας. [6]

ΠΕΡΙ ᾿ΑΝΤΟΝΟΜΑΣΙΑΣ.—᾿Αντονομασία ἐστὶ, λέξις, ἢ φράσις, διὰ συνωνύμων ὀνομάτων τὸ κύριον περιστῶσα· λέξις μὲν, Φοῖβε, ἀντὶ τοῦ "Απολλον· καὶ ᾿Εννοσίγαιε, ἀντὶ τοῦ Πόσειδον· καὶ "Οφρα ἴδῃ [7] γλαυκῶπις· ὅταν ᾧ πατρὶ [8] μάχηται· ἀντὶ τοῦ ᾿Αθηνᾶ· φράσις δὲ, Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ἀντὶ τοῦ ᾿Απόλλων· ἔνιοι δὲ τὴν ἔλλειψιν καὶ τὴν ἀντονομασίαν ὑποτάττουσι τῇ συνεκδοχῇ.

ΠΕΡΙ ΕΙΡΩΝΕΙΑΣ.—Εἰρωνεία ἐστὶ, λόγος διὰ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον μετά τινος ἠθικῆς ὑποκρίσεως δηλῶν· ὡς παρ' Εὐριπίδῃ Μηδείᾳ· [9] τὸν πόλλα ἠδικηκότα ᾿Ιάσονα μακαρίαν αὐτὴν φησι πεποιηκέναι· ὁμοίως δὲ καὶ Τηλέμαχος, πρὸς ἕνα τῶν μνηστήρων φησίν· ᾿Αντίνο', ἦ μευ καλὰ, πατὴρ ὥς, κήδεαι υἱοῦ· οὐ γὰρ ὁ ᾿Αντίνοος ὡς πατὴρ ἐφρόντιζεν αὐτοῦ· τοὐναντίον μὲν οὖν, καὶ ἐβούλετο ἀποκτεῖναι αὐτόν· καὶ ὅταν ὁ ᾿Ορέστης φησὶ Τυνδάρεῳ, ῾Ο τὰς ἀρίστας [10] θυγατέρας σπείρας πατήρ· ὁ τὰς κακίστας φύσας· τῆς δὲ εἰρωνείας, τὸ μὲν, ἐπὶ τῶν πέλας λέγεται· τὸ δὲ, ἐφ' ἡμῶν, ἀστεϊσμός.

ΠΕΡΙ ΣΑΡΚΑΣΜΟΥ.—Σαρκασμός ἐστι μεχρὶ τοῦ σεσηρέναι τοὺς ὀδόντας παραφαίνειν· ὅπερ ἦν εἰκὸς ποιῆσαι τὸν ᾿Αχιλλέα λέγοντα· Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἄπο μούνου ᾿Αχαιῶν Εἵλετο.

ΠΕΡΙ ΜΥΚΤΗΡΙΣΜΟΥ.—Μυκτηρισμός ἐστι, τὸ μετὰ ποίας κινήσεως καὶ συναγωγῆς τῶν μυκτήρων γινόμενον· ὥσπερ καὶ Μένανδρός φησιν, Οἱ δὲ πάλιν ἐμυκτήρισαν· [11] καὶ τὸ ᾿Επέμυξάν [12] τινες οὕτως εἰλήφασι.

ΠΕΡΙ ΧΑΡΙΕΝΤΙΣΜΟΥ. — Χαριεντισμός ἐστι, λόγος εὐτράπελος, ἐν ᾧ διαχεῖται ὅ τε λέγων καὶ ὁ ἀκούων· ῏Η μάλα δή τοι Κύπρις ᾿Αχαιϊάδων. [13]

Cetera desunt.]

[EXCERPTA E FABRICII BIBL. GR. 1, 526. 6, 140. 165. 192. 320. 351.

"Tryphonis plura inedita retuli p. 48. et editum de Tropis atque Figuris Dictionum apospasmation p. 36. Fuit hic Tryphon Ammonii F. Alexandrinus, qui, Suida teste, Augusti temporibus, et ante vixit: (vide supra 1, 526.)" Fabr.

"Corinthus, s. potius Georgius, s. Gregorius Pardus, Corinthi deinde metropolitanus, (v. Allat. de Georgiis p. 420.) sæculo xii. scripsit, et Tryphonis Grammatici ac Joannis Philoponi monumentis usum se profitetur, librumque suum juveni cuidam consecravit: ᾿Ιδού σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω, νέων μοι πάντων φιλολογώτατε, περὶ ὧν ὅ, τε Φιλόπονος ᾿Ιωάννης ἐποίησε, καὶ Τρύφων ὁ Γραμματικὸς, καὶ ἄλλοι πολλοὶ, οἷς ἱκανὴ περὶ τὰ βιβλία διατριβὴ καὶ ἄσκησις γέγονεν, οὔπω δέ τις μέχρι καὶ τήμερον τὸ πᾶν ἑκάστης τῶν διαλέκτων ἐγώρισε." Fabr.

"Trypho ἐν τῷ α' περὶ ᾿Αρχαίας ᾿Αναγώσεως laudatur in Scholiis Marcianis Γ. 122. ad E. 299. cf. Vol. 7. p. 72." Harles.

"E contrario Poëtæ, quó facilius verba metris complectantur, e singulis dialectis voces decerpunt, permiscent inter se, promiscueque illis utuntur, prout e re carminis fuisse visum fuerit. Quod primus facere aggressus est Homerus, (' sed conferas velim quæ in Vol. 1. p. 563. n. kk. scripsi,' Harl.) teste Dione Chrys., qui Diss. xii. p. 213. de illo refert, quod πᾶσαν τὴν ῾Ελληνικὴν γλῶτταν διῃρημένην τέως, ἀνέμιξε. Unde Trypho, Alexandrinus Grammaticus, singulari libro egerat περὶ τῶν παρ' ῾Ομήρῳ Διαλέκτων, teste Suida, et Plutarchus in Homeri Vita λέξει ποικίλῃ variisque dialectis, maxime vero Attica, usum Poëtam, non paucis exemplis docet."

"Non omittenda hic, ubi de Doride dialecto agimus, Tryphonis Alexandrini scripta, (' vide infra V, 7. Vol. 7. p. 48. Ed. vet.: in Cod. Matrit. XCV. teste Iriart. p. 369. sunt aliquot Tryphonis Opuscc.' Harl.) quem sub Augusto Imperatore et ante vixisse Suidas testatur, περὶ τῶν παρὰ Σιμωνίδῃ Διαλέκτων, καὶ Πινδάρῳ, καὶ ᾿Αλκμᾶνι, καὶ τοῖς ἄλλοις Λυρικοῖς, περὶ τῆς ῾Ελλήνων Διαλέκτου, καὶ ᾿Αργείων, καὶ ῾Ιμεραίων, καὶ ῾Ρηγίνων, καὶ Δωριέων, καὶ Συρακουσίων. Facit huc Æmilii Porti, Francisci, Cretensis, filii, recentioris licet scriptoris, Lex. Pindaricum, Hanov. 1608, 8. et Lex. Doricum in Theocritum, Moschum, Bionem, ibid. 1603, 8. Idem Trypho concinnarat etiam περὶ Πλεονασμοῦ τῶν ἐν Αἰολίδι Διαλέκτων Βιβλία ζ', teste Suida, quibus septem libris plurima vocabula Æolicæ dialecti exposita ab illo fuisse non dubitamus, quod etiam, integris veterum scriptis deperditis, obiter in Etym. suo Latino fecit eruditissimus Vossius, ad quem ita scribebat Salmas. Id. August. A. 1629. p. 32. Epist. v.:—' Audio te de Etym. Latino s. Æolico jam serio cogitare, quæ dialectus Latinam totam antiquam, quanta est, paucis exceptis formavit, (Dionys. Hal. A. R. 1., adde Th. Gataker. c. 1. de Stylo N. T., et Colomes. ad Quintil. 1, 5. p. 203. seqq. Opuscc. Jo. Rualdum in Vita Plutarchi 14. p. 28.) Quasdam origines per oc-

1. Ms. ἐνώπιον. 2. Ms. ἄφαυρος βάλλ'. 3. Ms. ἠδεῖαν. Phavorinus in v. ᾿Ασχολία—σχολὴ ἡ ἄδεια.
4. Pro ἄχαριν Ms. χάροντα. Vide quæ dedi in Glossario ad Prometh. 31. ed. 2dæ.
5. Suspicor hanc vocem καλλίαν corruptam esse e καὶ λαιὰν, et voces καὶ τὴν σκαιὰν ejiciendas. Ms. vero καὶ τὴν σκιάν.
6. Hesych. ῾Ηδυντῆρες· οἱ ἅλες. ᾿Ερατοσθένης. Cf. Photium, et Polluc. VI. 71. p. 608.
7. Iliad. Θ. 406. ubi ὄφρ' εἰδῇ. 8. Ms. πρίν.
9. Ms. Μίδεια. Simili fere errore citatur apud Schol. Venet. in Iliad. K. 56. Εὐριπίδης Μιδίᾳ, pro quo Μηδείᾳ recte Codex Lipsiensis.
10. ἀρίστους. Ms. Locus est Orest. 740. ed. Porson.
11. Forsan legendum, οἱ δὲ πάλιν ἐμοῦ 'μυκτήρισαν. Pollux, II. 78. καὶ τὸν εἴρωνά τινες μυκτῆρα καλοῦσι· καὶ μυκτηρισμὸν τὴν ἐξαπάτην Μένανδρος. Vide Schleusner. Lex. Nov. Fœd. v. Μυκτηρίζειν.
12. Iliad. Δ. 20. Vide Hemsterhus. ad Hesych. in v.
13. Cetera invidit nobis vetustas. Quod si de Tryphone verum sit illud ἐξ ὀνύχων τὸν λέοντα, ceteros nescio, ego certe Tryphoniana deperdita ne triobolo quidem redemta vellem.

casionem attigi in Exercc. Plin., et possem, si tecum una essem, nonnulla expedire, quæ certo scio nec tibi nec alii cuiquam venire in mentem posse; non, quod ingenio aut sagacitate magis valeam, sed quia bono quodam fato in ea scripta veterum incidi, quæ tibi videre non contigit. Inter alia vidi Apollonii Τεχνικὰ, et Arcadii Grammatici,' (a Barkero Lipsiæ 1820. editi,) 'Opera in quibus, præcipue in Apollonio, multa reperiuntur citata testimonia Alcæi, Sapphonis, Corinnæ, Rhinthonis, Sophronis, et aliorum, qui lingua Æolica aut Dorica mera scripsere, e quibus duabus dialectis non te latet conflatam esse Romanam priscam loquelam.'" Fabr.

"Tryphonis observatio de litera P, ποῦ δασύνεται καὶ ποῦ ψιλοῦται, in Cod. Barocc. CXXV. et in Bibl. Vindob. Lambec. 5. p. 258(=544. Koll.) De metris Cod. LXXI. Barocc. in Bibl. Bodl." Fabr. "In Cod. Naniano CCCV. (Catal. Codd. Nanian. 514.) Trypho Alexandrinus περὶ Τρόπων. Florentiæ in Bibl. Laurent. Cod. VII. n. 31. plut. LV. e Tryphonis Opp. de Voc. et Potestate ὡς et aliis nonnullis: Inc. B Ἰστέον ὅτι τὸ ὡς τριάκοντα σημαίνει. Bandin. Catal. Codd. Gr. II. col. 263. animadvertit, simile quid haberi Græce ap. Aldum, Venetiis 1524. fol. p. 77. b. et Græce ac Latine ad calcem Lexici Tusani 1555. fol. Illis in eod. Cod. pauca alia succedunt περὶ Ὑποτακτικῶν. De Affectionibus Dictionum in Cod. XIV. n. 7. plut. LV. (Bandin. l. c. col. 279. observat, extare quoque excerpta ex illo Tryphonis Opusc. in calce Grammaticæ Græcæ Urbani Bolzani Bellunensis, Venet. ap. Fr. Rampazetum 1553, 8. et initio T. IV. Thes. HSt. et in Constantini Lascaris compendio octo Orationum Partium, Mediolani 1480. fol. n. 2. vide Bandin. l. c. col. 567. adde supra §.XV, 1.) in Cod. XVI. n. 3. Tryph. de Tropis et n. 4. de Affectionibus Dictionum, et n. 5. (ut Bandin. l. c. col. 316. suspicatur,) Ejusdem de Pedibus et Metris Versuum. Cod. XXVI. n. 2. et inter Scholia in Homerum in Cod. XXXII. plut. LVII. et Fragmentum, in Cod. XLIX. plut. LVII. de Dictionum Affectionibus. (Bandin. ii. col. 372. 384. 430. In C Cod. X. n. 9. et 10. de Tropis et de Affectionibus Dictionum. (Bandin. iii. col. 390.) In Cod. Veneto Marc. DXII. de Tropis Poëticis et de Vocum Affectionibus. (Cat. Codd. Gr. pp. 275. 276.) In Bibl. publ. Paris. Codd. MMVIII. MMLXXXVII. MMDLI. MMDCCCCLXV. MMDCCCCXXIX. de Tropis s. Figuris Poëticis. In Cod. Matrit. VIII. n. 49. et 50. Cod. XCV. fol. 86. et 112. de Passionibus Vocum et de Tropis: v. Iriart. Cat. pp. 25. 373. 376. In Fragm. Stephani B. edito a Montfaucon in Bibl. Coisl. citatur p. 285. Tryphon ἐν Παρωνύμοις seu Denominativis, et in alio Cod. p. 597. numeratur in Catal. Grammaticorum; de Tropis in Cod. Bibl. Taurinens. CCLXXIV.; et de Affect. Dict. Cod. CCLXXI. n. 76. vide Catal. Codd. Gr. pp. 379. 375. Inter Codd. Voss. in Cat. Codd. Angl. et Hib. ii. p. 61. n. MMCCXI. Tryphonis et aliorum scripta Grammatica; n. MMCCXXXVIII. Trypho de Pas- A sionibus Vocabulorum; inter Codd. Th. Gale n. MMMMMDCCCCLXVI. de Dictionum Passionibus libellus et multa alia. Oxonii inter Codd. Barocc. n. XLV. LXXVI. de Vocum Affectionibus; n. LXVIII. Tryphonis Opuscc. quædam: n. LXXII. Tryph. de Metris. Citatur ab Eust. ad Il. E. p. 556. et in Scholiis Venetis Marc. ad Il. Γ. 122. ἐν τῷ α' ἀρχαίας Ἀναγνώσεως. In Bibl. Lipsiensi Paullina Fragm. de Figuris Dictionum. Multa alia scripsit critici et grammatici argumenti. A Suida autem in v. Τρύφων, citatur de Pleonasmo Dialectorum, quæ sunt in Æolica Lingua, Libri VII.; de Dialectis, quæ sunt apud Homerum, Simonidem, Pindarum, Alcmanem, et alios Lyricos; de Dialecto Atticorum, Argivorum, Himeræorum, Rheginorum, Doriensium, et Syracusanorum; de Analogia Inflexionum Liber 1.; de Analogia recti Casus; de Nominibus Comparativis Liber 1.; de Analogia Monosyllaborum; de Characteribus Nominum Liber 1.; de Vocibus barytonis Liber 1.; de Verbis Encliticis et Infinitivis, Imperativis, Optativis, et in universum Omnibus; de Orthographia, et iis quæ in ea quæruntur, et Alia. Citantur περὶ Ἀττικῆς Προσῳδίας ab Athen. 2, 13. ejusque liber secundus et tertius ab Ammonio; περὶ Ὀνομασίων ab Athen. 3, 5. 4, 23.; Παρώνυμα a Steph. B. v. Ἄγνια etc.; περὶ Σχημάτων ab Etym. M. v. Ἀργιόδους: περὶ Ἑλληνισμοῦ ab Ammonio. Vide Kuster. ad Suid. 3, 513. et Van Goens Diss. de Simonide p. 10. Ejusdem Tryphonis περὶ Ἄρθρων et Προθέσεων citat Apollon. Dysc. in Syntaxi: adde supra c. 36. §. 19. de Gregorio Corintho: supra c. 34. p. 140., ubi de Tryphone et de Trophonio quodam ignoto jam egi. Tropho, nisi vitium subsit librarii, occurrit in Scholiis Ven. Marc. ad Il. E. 289." Harles.

"E Trophonio Sophista annotata quædam in Cod. Heidelb. CXLIX. quondam fuisse, scribit Sylburg. in Catal. Mss. Gr. Bibl. Palatinæ p. 47., nisi ibi per errorem scriptum et verum nomen fuerit Trypho. At tamen Τροφονίου Σοφιστοῦ, Trophonii Sophistæ, Opusc. de Rhetorica extat in Cod. Regio Matrit. CXI. atque Iriarte in Catal. Codd. Gr. 442. non modo, Tryphonis quidem, ait, Grammatici, frequens mentio; at Trophonii Sophistæ prorsus nulla; sed etiam hujus, tanquam ignoti, alioqui non inficeti, Scriptoris concinnum Opusculum typis innotescere judicavit, p. 442-5. Trypho vero est notior: vide infra L. 5. c. 7. p. 34. 36. 48. 72. V. 7. vet. Ed., et in hoc Vol. c. 36. §. 1. (p. 165.) 15. ac 19. Tryphonis libellus de Tropis sive Figuris Poëticis, sive, ut etiam dicitur, de Vocum Passionibus, extat in quinque Codd., nim. MMVIII. MMLXXXVII. MMDLI. MMDCCCCLXV. et MMDCCCCXXIX. Bibl. publ. Paris. In Bibl. Neapol. Regia in Cod. XII. e Tryphonis libro περὶ Παθῶν καὶ Λέξεων, et in Cod. XXVII. Trypho de Vocabulorum Affectionibus. Mediolani in Bibl. Ambros. Trypho de Passionibus Dictionum, teste Montfauc. in Diario Ital. p. 16." Harles.]

ʽΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ʼΑΡΙΘΜΩΝ.

"ΕΤΙ τῶν σημείων ἄν τις φαίη καὶ ταῦτα, ὅσα ἀριθμοῦ σημεῖά ἐστι. καὶ γὰρ ταῦτα ἔν τε ταῖς γραφαῖς τῶν βιβλίων ἐπὶ τοῖς πέρασιν ὁρῶμεν γραφόμενα· ἀλλὰ καὶ παρὰ Σόλωνι τῷ τοὺς νόμους ʼΑθηναίων γράψαντι τὰ ἐπ' ἀργυρίῳ προστιμήματα· τούτοις ὁρῶ τοῖς γράμμασι σεσημασμένα. καὶ στήλας δὲ τὰς παλαιὰς καὶ ψηφίσματα καὶ νόμους πολλοὺς οὕτως ἐστὶν εὑρέσθαι τὰ τῶν ἀριθμῶν σημεῖα ἔχοντας. φέρε οὖν καὶ ταῦτα γράψωμεν, ἵνα μηδὲν ἡμῖν παρῶφθαι δόξῃ. Τὸν μὲν οὖν ἕνα ἀριθμὸν, ἓν ἰῶτα σημαίνει· τὸν δὲ δύο, δύο ιι. καὶ οὕτω μέχρι τῶν τεσσάρων. τὸν γὰρ πέντε, τὸ π γράμμα σημαίνει. ὁμοίως τὸν ἓξ τὸ αὐτὸ π καὶ μετὰ τοῦ ἑνὸς ι, ὥσπερ τοῖς πέντε ἑνὸς προστιθεμένου. καὶ μέχρι τῶν ἐννέα. ὁ γὰρ δέκα, τῷ δ σημαίνεται. τὰ δὲ εἴκοσι, τὰ δυο δδ. καὶ μέ- B χρι τῶν τεσσαράκοντα ὁμοίως. τὰ γὰρ πεντήκοντα, τὸ π γράμμα σημαίνει, δ ἔχον ἐν αὐτῷ μέσον, 𐅄. τὰ δὲ ἑξήκοντα, ταὐτὸ τοῦτο τὸ σημεῖον ἀκολούθως αὐτοῖς παρατιθέμενον. καὶ οὕτω μέχρι τῶν ἐννενήκοντα. τὰ γὰρ ἑκατὸν, τῷ η σημαίνεται. τὰ διακόσια, τὰ δύο ηη, καὶ οὕτω μέχρι τῶν τετρακοσίων. τὰ γὰρ πεντακόσια, τὸ π γράμμα σημαίνει, ἔχον ἐν ἑαυτῷ μέσον τὸ η, 𐅅. τὰ δὲ ἑξακόσια, ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ τούτου σημείου παρατιθεμένου τῷ η. καὶ μέχρι τῶν ἐννακοσίων ὁμοίως. τὰ γὰρ χίλια, τὸ χ γράμμα σημαίνει· καὶ τὰ δισχίλια, τὰ δύο χχ. καὶ μέχρι τῶν τετρακισχιλίων. ὁμοίως πάλιν τὰ πεντακισχίλια τὸ π ἔχον μέσον τὸ χ, σημαίνει, 𐅆. τὰ δὲ ἑξακισχίλια παραπλησίως τοῖς προειρημένοις τὸ αὐτὸ τοῦτο σημαίνει, παρατιθεμένου αὐτῷ τοῦ χ. καὶ μέχρι τῶν ἐννακισχιλίων ὁμοίως. τὰ δὲ μύρια, τὸ μ γράμμα σημαίνει. αἱ δὲ παραθέσεις τούτων, ἡνίκα μὲν αὔξειν τοὺς ἀριθμοὺς δέῃ, ἐπὶ τὸ δεξιὸν μέρος γίνονται· ἡνίκα δὲ μειοῦν, ἐπὶ τὸ ἕτερον. ἡ γὰρ παράθεσις ἐκεῖθεν, σημαίνει ὅτι χρὴ τοῦτον τὸν ἐλάττω ἀριθμὸν ὑπ' ἐκείνου τοῦ πλείονος ἀφαιρεῖν. ὑπέγραψα δὲ αὐτὰ τὰ σχήματα τῶν C ἀριθμῶν κατὰ τὸ ἑξῆς, ἀπὸ τῆς μονάδος ἀρξάμενος, παραθεὶς αὐτῶν ἕκαστα τὰ τοῦ κοινοῦ ἀριθμοῦ σημεῖα· ἵν' οὕτω μᾶλλον γνώριμα ᾖ τὰ προειρημένα τούτων. χρὴ δ', ὡς προείρηται, ποιεῖσθαι· τὰ γὰρ παρακείμενα γράμματα τὸ ἕκαστον ἀριθμοῦ πλῆθος σημαίνει. ἔγραψα δὲ μονάδας, δεκάδας, ἑκατοντάδας, χιλιάδας. τὰς γὰρ ἐφ' ἑκάστῳ τούτων παρ' αὐτῶν παραυξήσεις δῆλον ὅτι καὶ τῶν παραδεδομένων ἐστί. παραθετέον δ' ἀεὶ τὸν μείζω τῷ ἐλάττονι, κατὰ τὸ ἀκόλουθον παρατιθέντας τοσαῦτα τῶν ἀριθμῶν.

HERODIANI

DE NOTIS NUMERORUM

TRACTATUS.

PRÆTEREA e notarum genere dicat quispiam esse eas quoque, quæ numeri notæ sunt. Nam has et in scriptionibus librorum videmus in fine scribi; et apud Solonem quoque, qui Atheniensium leges conscripsit, pecuniarias mulctas iisdem video literis notatas. Quinetiam columnas veteres et psephismata, et leges multas invenire est, quæ has numerorum notas habeant. Age igitur et de ipsis tractemus, ne quid neglexisse videamur. Unitatis itaque numerum A significat unum iota: binarium, duo ιι: et ita usque ad quatuor. Quinarium enim (τὰ πέντε) significat litera π: similiterque senarium notat hoc ipsum π adjecto uno ι, veluti ad quinque priora addito uno: et ita deinceps usque ad novem. Nam denarius numerus (τὰ δέκα) significatur litera δ: vicenarius vero, duobus δδ, eodemque modo usque ad quadragenarium. Nam quinquagenarius (τὰ πεντήκοντα) notatur litera π habente δ in medio suo ventre, hoc modo, 𐅄. Sexagenarius autem, hac ipsa nota itidem ut in præcedentibus appositum habente suum δ. et ita progressio fit usque ad nonagenarium. Centenarius enim (τὰ ἑκατὸν) significatur litera η: ducenarius, duplici ηη, et ita usque ad quingenarium. ejus quippe (τῶν πεντακοσίων) nota est litera π, in sui medio habens literam η: sic nimirum, 𐅅. Sexcenarius vero consimiliter notatur eadem hac nota apposita literæ η. et usque ad nongenarium eodem pacto proceditur. Etenim millenarii, (τῶν χιλίων,) nota est litera χ: at duo millia significantur duobus B χχ. et sic usque ad quatuor millia progredimur: nam π rursum uti supra, in sese medium continens χ, quinque millia (τὰ πεντακισχίλια) denotat: hoc modo, 𐅆. Idem vero et sex millia significat, consimiliter uti in superioribus apposita ei litera χ: eademque ratione usque ad novem millia. Decem autem millia (τὰ μύρια) notat litera μ. Porro notæ illæ quæ apponuntur supradictis, cum augendus est numerus, ad dextrum apponuntur latus; cum minuendus, ad sinistrum: nam appositio numeri ea parte facta, significat oportere hunc minorem numerum ab illo majore demere. Verum subjeci ipsas illas numerorum figuras serie et ordine suo, ab unitate exorsus, singulis ipsarum apposita communis numeri nota: ut eo modo cognosci melius et intelligi possint, quæ ante dicta sunt. Faciendum itaque ut prædictum est; appositarum namque literarum unaquæque numeri multitudinem significat. Ceterum scripsi numeros unitatis, denarios, centenarios, millenarios, quia e prædictis satis manifestum est quonam pacto C singuli horum illis appositis augendi sint: præmittendus autem semper major minori, appositis serie sua tot aliis numeris, quot augere illum volumus.

I, α', ἕν.	I, 1, Unum.
II, β', δύο.	II, 2, Duo.
III, γ', τρία.	III, 3, Tria.
IIII, δ', τέσσαρα.	IIII, 4, Quatuor.
Π, ε', πέντε.	V, 5, Quinque.
ΠI, ς', ἕξ.	VI, 6, Sex.
ΠII, ζ', ἑπτά.	VII, 7, Septem.
ΠIII, η', ὀκτώ.	VIII, 8, Octo.
ΠIIII, θ', ἐννέα.	VIIII, 9, Novem.
Δ, ι', δέκα.	X, 10, Decem.
ΔI, ια', ἕνδεκα.	XI, 11, Undecim.
ΔII, ιβ', δώδεκα.	XII, 12, Duodecim.
ΔIII, ιγ', τριακαίδεκα.	XIII, 13, Tredecim.
ΔIIII, ιδ', τεσσαρεσκαίδεκα.	XIIII, 14, Quatuordecim.
ΔΠ, ιε', πεντεκαίδεκα.	XV, 15, Quindecim.
ΔΠI, ις', ἑκκαίδεκα.	XVI, 16, Sedecim.
D ΔΠII, ιζ', ἑπτακαίδεκα.	XVII, 17, Septendecim.
ΔΠIII, ιη', ὀκτωκαίδεκα.	XVIII, 18, Octodecim.
ΔΠIIII, ιθ', ἐννεακαίδεκα.	XVIIII, 19, Novendecim.
ΔΔ, κ', εἴκοσι.	XX, 20, Viginti.
ΔΔI, κα', εἰκοσιέν.	XXI, 21, Vigintiunum.
ΔΔII, κβ', εἰκοσιδύο.	XXII, 22, Vigintiduo.
ΔΔIII, κγ', εἰκοσιτρία.	XXIII, 23, Vigintitria.
ΔΔIIII, κδ', εἰκοσιτέσσαρα.	XXIIII, 24, Vigintiquatuor
ΔΔΠ, κε', εἰκοσιπέντε.	XXV, 25, Vigintiquinque.
ΔΔΠI, κς', εἰκοσιέξ.	XXVI, 26, Vigintisex.

ΔΔΠII, κζ', εἰκοσιεπτά.	XXVII, 27, Vigintiseptem
ΔΔΠIII, κη', εἰκοσιοκτώ.	XXVIII, 28, Vigintiocto.
ΔΔΠIIII, κθ', εἰκοσιεννέα.	XXVIIII, 29, Vigintinovem
ΔΔΔ, λ', τριάκοντα.	XXX, 30, Triginta.
ΔΔΔI, λα'.	XXXI, 31.
ΔΔΔII, λβ'.	XXXII, 32.
ΔΔΔIII, λγ'.	XXXIII, 33.
ΔΔΔIIII, λδ'.	XXXIIII, 34.
ΔΔΔΠ, λε'.	XXXV, 35.
ΔΔΔΠI, λϛ'.	XXXVI, 36.
ΔΔΔΠII, λζ'.	XXXVII, 37.
ΔΔΔΠIII, λη'.	XXXVIII, 38.
ΔΔΔΠIIII, λθ'.	XXXVIIII, 39.
ΔΔΔΔ, μ'.	XXXX, 40.
ΔΔΔΔI, μα'.	XXXXI, 41.
ΔΔΔΔII, μβ'.	XXXXII, 42.
ΔΔΔΔIII, μγ'.	XXXXIII, 43.
ΔΔΔΔIIII, μδ'.	XXXXIIII, 44.
ΔΔΔΔΠ, με'.	XXXXV, 45.
ΔΔΔΔΠI, μϛ'.	XXXXVI, 46.
ΔΔΔΔΠII, μζ'.	XXXXVII, 47.
ΔΔΔΔΠIII, μη'.	XXXXVIII, 48.
ΔΔΔΔΠIIII, μθ'.	XXXXVIIII, 49.
𐅄, ν', πεντήκοντα.	L, 50, Quinquaginta.
𐅄I, να'.	LI, 51.
𐅄II, νβ'.	LII, 52.
𐅄III, νγ'.	LIII, 53.
𐅄IIII, νδ'.	LIIII, 54.
𐅄Π, νε'.	LV, 55.
𐅄ΠI, νϛ'.	LVI, 56.
𐅄ΠII, νζ'.	LVII, 57.
𐅄ΠIII, νη'.	LVIII, 58.
𐅄ΠIIII, νθ'.	LVIIII, 59.
𐅄Δ, ξ', ἑξήκοντα.	LX, 60, Sexaginta.
𐅄ΔI, ξα'.	LXI, 61.
𐅄ΔII, ξβ'.	LXII, 62.
𐅄ΔIII, ξγ'.	LXIII, 63.
𐅄ΔIIII, ξδ'.	LXIIII, 64.
𐅄ΔΠ, ξε'.	LXV, 65.
𐅄ΔΠI, ξϛ'.	LXVI, 66.
𐅄ΔΠII, ξζ'.	LXVII, 67.
𐅄ΔΠIII, ξη'.	LXVIII, 68.
𐅄ΔΠIIII, ξθ'.	LXVIIII, 69.
𐅄ΔΔ, ο', ἑβδομήκοντα.	LXX, 70, Septuaginta.
𐅄ΔΔI, οα'.	LXXI, 71.
𐅄ΔΔII, οβ'.	LXXII, 72.
𐅄ΔΔIII, ογ'.	LXXIII, 73.
𐅄ΔΔIIII, οδ'.	LXXIIII, 74.
𐅄ΔΔΠ, οε'.	LXXV, 75.
𐅄ΔΔΠI, οϛ'.	LXXVI, 76.
𐅄ΔΔΠII, οζ'.	LXXVII, 77.
𐅄ΔΔΠIII, οη'.	LXXVIII, 78.
𐅄ΔΔΠIIII, οθ'.	LXXVIIII, 79.
𐅄ΔΔΔ, π', ὀγδοήκοντα.	LXXX, 80, Octuaginta.
𐅄ΔΔΔI, πα'.	LXXXI, 81.
𐅄ΔΔΔII, πβ'.	LXXXII, 82.
𐅄ΔΔΔIII, πγ'.	LXXXIII, 83.
𐅄ΔΔΔIIII, πδ'.	LXXXIIII, 84.
𐅄ΔΔΔΠ, πε'.	LXXXV, 85.
𐅄ΔΔΔΠI, πϛ'.	LXXXVI, 86.
𐅄ΔΔΔΠII, πζ'.	LXXXVII, 87.
𐅄ΔΔΔΠIII, πη'.	LXXXVIII, 88.
𐅄ΔΔΔΠIIII, πθ'.	LXXXVIIII, 89.
𐅄ΔΔΔΔ, ϟ', ἐννενήκοντα.	LXXXX, 90, Nonaginta.
𐅄ΔΔΔΔI, ϟα'.	LXXXXI, 91.
𐅄ΔΔΔΔII, ϟβ'.	LXXXXII, 92.
𐅄ΔΔΔΔIII, ϟγ'.	LXXXXIII, 93.
𐅄ΔΔΔΔIIII, ϟδ'.	LXXXXIIII, 94.
𐅄ΔΔΔΔΠ, ϟε'.	LXXXXV, 95.
𐅄ΔΔΔΔΠI, ϟϛ'.	LXXXXVI, 96.
𐅄ΔΔΔΔΠII, ϟζ'.	LXXXXVII, 97.
𐅄ΔΔΔΔΠIII, ϟη'.	LXXXXVIII, 98.
𐅄ΔΔΔΔΠIIII, ϟθ'.	LXXXXVIIII, 99.
H, ρ', ἑκατόν.	C, 100, Centum.
HH, σ', διακόσια.	CC, (vel ɔɔ)200, Ducenta
HHH, τ', τριακόσια.	CCC, 300, Trecenta.
HHHH, υ', τεσσαρακόσια.	CCCC, 400. Quadringenta.
𐅅, φ', πεντακόσια.	D, (vel IↃ)500, Quingenta.
𐅅H, χ', ἑξακόσια.	DC, 600, Sexcenta.
𐅅HH, ψ', ἑπτακόσια.	DCC, 700, Septingenta.
A 𐅅HHH, ω', ὀκτακόσια.	DCCC, 800, Octingenta.
𐅅HHHH, ϡ', ἐννακόσια.	DCCCC, 900, Nongenta.
X, ͵α, χίλια.	M, (vel CIↃ, ∞, I̅,) 1000, Mille.
XX, ͵β, δισχίλια.	I̅I̅, (vel II ∞) 2000, Duo millia.
XXX, ͵γ, τρισχίλια.	I̅I̅I̅, (vel III ∞) 3000, Tria millia.
XXXX, ͵δ, τετρακισχίλια.	I̅I̅I̅I̅, (vel IIII ∞) 4000, Quatuor millia.
𐅆, ͵ε, πεντακισχίλια.	V̅, (vel v ∞, IↃↃ) 5000, Quinque millia.
𐅆X, ͵ϛ, ἑξακισχίλια.	V̅I̅, (vel VI ∞) 6000, Sex millia.
𐅆XX, ͵ζ, ἑπτακισχίλια.	V̅I̅I̅, (vel VII ∞) 7000, Septem millia.
𐅆XXX, ͵η, ὀκτακισχίλια.	V̅I̅I̅I̅, (vel VIII ∞) 8000, Octo millia.
B 𐅆XXXX, ͵θ, ἐννακισχίλια.	V̅I̅I̅I̅I̅, (vel VIIII ∞) 9000, Novem millia.
M, ͵ι, μύρια. M,	X̅, (vel CCIↃↃ. ↃMC. IMI.) 10000, Decem millia.

Hactenus Herodianus. Græci itaque pro numerorum notis usi sunt literis alphabeticis; iisque vel majusculis vel minusculis. Majuscularum quædam simplices fuisse comperiuntur, quædam duplices, seu alias in sese inclusas habentes. Simplices, sex sunt numero, I, Π, Δ, H, X, M. quarum prima, unitatis nota est; secunda, quinarium numerum significat; tertia, denarium; quarta, centenarium; quinta, millenarium; sexta, millenarium decies auctum. Earundem unaquæque ejus numeri, quem denotat, initialis s. capitalis litera est: Π, nimirum, τῆς πεντάδος: Δ, τῆς δεκάδος: X, τῆς χιλιάδος: M, τῆς μυριάδος: exceptis I et H, quarum illa, μονάδος loco est; hæc, ἑκατοντάδος, fortassis quoniam olim aspirationis nota, (qua ἑκατοντὰς insignitur,) erat H, ut hodieque apud C Latinos. Eædem præterea omnes, præter unam Π, usque ad quinarium numerum, sive per se, sive aliis adjunctæ, multiplicantur: ut, I, II, III, IIII: 1, 2, 3, 4. Δ, ΔΔ, ΔΔΔ, ΔΔΔΔ: 10, 20, 30, 40. H, HH, HHH, HHHH: 100, 200, 300, 400. X, XX, XXX, XXXX: 1000, 2000, 3000, 4000. M, MM, MMM, MMMM: 10000, 20000, 30000, 40000. Duplex, quæque alias habeat inclusas, una ab Herodiano commemoratur, nimirum Π, quinarii numeri index. Ea enim interdum decadem habet inclusam, quinquagenarium numerum denotans, τὴν πεντηκοντάδα, hoc modo, 𐅄. interdum ἑκατοντάδα, Quingenarium significans, τὴν πεντηκοσιάδα, hoc modo, 𐅅. interdum χιλιάδα, Quinquies auctum millenarium indicans, hoc signo, 𐅆. Valetque 𐅄 idem quod πεντάκις δέκα: 𐅅, idem quod πεντάκις ἑκατόν: 𐅆, idem quod πεντάκις χίλια: incluso ipsius ventri numero qui per ipsum multiplicandus venit. Similiter vero Latini majuscularum, (interdum et minuscularum,) quibusdam utuntur in significandis numeris: D septem nimirum, I, V, X, L, C, D, M: prima significantes et ipsi Numerum unitatis: secunda, Quinarium numerum: tertia, Denarium: quarta, Quinquagenarium: quinta, Centenarium: sexta, Quingenarium: septima, Millenarium. Multiplicant vero et ipsæ hæ Latinorum literæ, altera alteri apposita: ita tamen ut majoris numeri nota semper præcedat. Si enim nota minoris reperiatur præmissa notæ majoris, non jam eum auget, sed imminuit tot numeris, quot ea ipsa vel iis ipsis notis significantur: ut cum scribis IV, significat IIII: cum IX, significat VIIII: cum XL, XXXX: cum XC, LXXXX. itidemque fit in aliis. Minusculæ vero literæ Græcorum omnes ad significandos numeros usurpantur: assumtis præterea tribus hisce notis, ϛ, ϟ, ϡ. In tres autem hæ distribuuntur classes; quarum prima continet unitates illas usque ad τὴν δεκάδα: secunda, τὰς δεκάδας, usque ad τὴν ἑκατοντάδα: tertia, τὰς ἑκατοντάδας, usque ad τὴν χιλιάδα. Prima hæc est, α', β', γ', δ', ε', ϛ', ζ', η', θ'; 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9. Secunda, ι', κ', λ', μ', ν', ξ', ο', π', ϟ': 10, 20, 30, 40, 50, 60,

70, 80, 90. Tertia hæc est, ρ', σ', τ', υ', φ', χ', ψ', ω', ϡ': 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900. His tribus classibus continentur unitates, decuriæ, centuriæ, usque ad chiliadas: quæ chiliades et ipsæ iisdem scribuntur numeris: nisi quod acuto illo tono non jam amplius notantur in dextri lateris superiore parte, sed in inferiore sinistri, hoc modo, ͵α, ͵β, ͵γ, ͵δ, ͵ε, ͵ϛ, ͵ζ, ͵η, ͵θ, ͵ι, ͵κ, ͵λ, ͵μ, ͵ν, ͵ξ, ͵ο, ͵π, ͵ϟ, ͵ρ, ͵σ, ͵τ, ͵υ, ͵φ, ͵χ, ͵ψ, ͵ω, ͵ϡ: 1000, 2000, 3000, 4000, 5000, 6000, 7000, 8000, 9000, 10000, 20000, 30000, 40000, 50000, 60000, 70000, 80000, 90000, 100000, 200000, 300000, 400000, 500000, 600000, 700000, 800000, 900000. Augentur vero multiplicanturque et hi numeri: nimirum δεκάδες suis unitatibus, ἑκατοντάδες et χιλιάδες, necnon μυριάδες, itidem vel unitatibus, vel aliis decadibus, hecatontadibus, chiliadibus, myriadibus, prout aut magno aut parvo eas excrescere numero volumus; sed posito eo ad latus duntaxat dextrum. ut ιβ', ρκ', ρλζ', ͵αρ, ͵γωνθ. 12, 120, 137, 1100, 3859. Ceterum præter has duas est et alia numerorum ap. Græcos ratio, cum videlicet singula literarum elementa secundum alphabeti seriem loci sui numerum significant, ac quotum litera quæque in alphabeti ordine locum sortita est, ejusdem numerum repræsentat, ut α primum, β secundum, γ tertium, et ita deinceps usque ad ω, quod vigesimiquarti symbolum habet.

Porro si quis Herodiani myriadem excedere, et aliquanto ulterius progredi velit, institutam ab eo rationem sequetur, hoc modo,

MM, ͵κ, δισμύρια. X̄X̄, (vel XX∞) 20000, Viginti millia.

MMM, ͵λ, τρισμύρια. X̄X̄X̄, (vel XXX∞) 30000, Triginta millia.

MMMM, ͵μ, τετρακισμύρια. X̄X̄X̄X̄, (vel XXXX∞) 40000, Quadraginta millia.

П, ͵ν, πεντακισμύρια. L̄, (vel L∞, IↃↃↃ) 50000, Quinquaginta millia.

ПM, ͵ξ, ἑξακισμύρια. L̄X̄, (vel LX∞) 60000, Sexaginta millia.

ПMM, ͵ο, ἑπτακισμύρια. L̄X̄X̄, (vel LXX∞) 70000, Septuaginta millia.

ПMMM, ͵π, ὀκτακισμύρια. L̄X̄X̄X̄, (vel LXXX∞) 80000, Octuaginta millia.

ПMMMM, ͵ϟ, ἐννακισμύρια. L̄X̄X̄X̄X̄, (vel LXXXX∞) 90000, Nonaginta millia.

Quod si ulterius adhuc progredi velimus, non usque adeo certi erimus; etsi enim τὰ δεκακισμύρια notare possimus Δ majusculo habente inclusum M, et τὰ πεντηκοντακισμύρια significare Π majusculo itidem inclusum habente Δ cum M eidem incluso: tamen quid de ceteris decadibus statuendum sit, ambiguum erit: veluti de ea, quæ εἰκοσακισμύρια continet, et quæ τριακοντακισμύρια, quæ ἑξηκοντακισμύρια, et sic deinceps usque ad ἑκατοντακισμύρια. Nam si scribas illud Δ cum M ei incluso, et adjungas ei aliud Δ, ad significanda εἰκοσακισμύρια, periculum erit ne potius intelligantur δεκακισμύρια καὶ δέκα. Similiterque si signes Π majusculum, quod præcedentem figuram, nimirum Δ cum M incluso, inclusam habeat, addasque itidem Δ a latere dextro, ad significanda ἑξηκοντακισμύρια, periculum erit ne potius intelligantur πεντηκοντακισμύρια καὶ δέκα. Id quod de iisdem figuris plures decadas adjunctas habentibus, dici potest. Sequamur ergo potius notas minuscularum literarum quæ ad hanc myriadem nobis complendam supersunt: quarum hæc est series.

͵ρ, δεκακισμύρια. C̄, (vel CM, C∞, CCCIↃↃↃ) 100000, Centum millia.

͵σ, εἰκοσακισμύρια. C̄C̄, (vel CC∞) 200000, Ducenta millia.

͵τ, τριακοντακισμύρια. C̄C̄C̄, (vel CCC∞) 300000, Trecenta millia.

͵υ, τεσσαρακοντακισμύρια. C̄C̄C̄C̄, (vel CCCC∞) 400000, Quadringenta millia.

A ͵φ, πεντηκοντακισμύρια. D̄, (vel IↃ, D∞) 500000, Quingenta millia.

͵χ, ἑξηκοντακισμύρια. D̄C̄, (vel DC∞) 600000, Sexcenta millia.

͵ψ, ἑβδομηκοντακισμύρια. D̄C̄C̄, (vel DCC∞) 700000, Septingenta millia.

͵ω, ὀγδοηκοντακισμύρια. D̄C̄C̄C̄, (vel DCCC∞) 800000, Octingenta millia.

͵ϡ, ἐννενηκοντακισμύρια. D̄C̄C̄C̄C̄, (vel DCCCC∞) 900000, Nongenta millia.

Hæc sequuntur ἑκατοντακισμύρια, χιλιακισμύρια, μυριακισμύρια. Quæ integra potius scribuntur quam notis repræsentantur: quamvis apud Latinos decies centena millia hoc signo CCCCIↃↃↃↃ notata comperiantur.

Porro notandum est in compositione nominum numeralium solere majorem numerum minori præferri
B sine conjunctione; contra vero minorem majori non nisi intercedente conjunctione copulativa καὶ præmitti: ut,

δεκατρία,—τριακαίδεκα.
δεκατέσσαρα,—τεσσαρεσκαίδεκα.
δεκαπέντε,—πεντεκαίδεκα.
δεκαὲξ,—ἑκκαίδεκα.
δεκαεπτὰ,—ἑπτακαίδεκα.
δεκαοκτὼ,—ὀκτωκαίδεκα.
δεκαεννέα,—ἐννεακαίδεκα. itidemque in aliis. Dixi autem Solere, ut indicarem id non esse perpetuum. Est enim ubi minor numerus sine copula præmittatur, ut cum dicimus ἕνδεκα, δώδεκα, pro ἑνκαίδεκα et δυοκαίδεκα. Et contra ubi major præmittatur minori intercedente copulativa particula καὶ, sed citra compositionem. Legimus enim ap. Athen. 5. ἑπτακισχιλίους καὶ ἑξακοσίους. Item, δισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι ἄνδρες: χίλιοι καὶ ἑξακόσιοι παῖδες: τριακόσιοι καὶ εἴκοσι: διακόσιοι καὶ πεντήκοντα: τριάκοντα καὶ ἕξ: εἴκοσι καὶ τέσσαρες. Rursum minor numerus intercedente eadem copula, præmittitur majori, non in
C compositione solum, sed extra compositionem etiam. Legimus enim apud eundem Athen. l. c. non solum λεκάναι χρυσαῖ δυοκαίδεκα, verum etiam ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ἄνδρες: et μυριάδες ἓξ καὶ τεσσαράκοντα, l. 6. Sed et ap. Od. Θ. κούρω δὲ δύο καὶ πεντήκοντα: Od. II. πίσυρές τε καὶ εἴκοσι κοῦροι. Intermissa autem copulativa illa particula καὶ, major numerus præmittitur et in compositione et citra compositionem. In compositione, ut cum idem Athen. l. c. dicit, κώλων δεκαδύο: βουβάλων δεκαπέντε: πάνθηροι δεκαέξ: πηχῶν εἰκοσιτεσσάρων. Extra compositionem quoque ap. Eund. frequentissime occurrit major numerus præmissus minori sine copula, atque adeo in eodem l.: ut, ἱππεῖς δισμύριοι τρισχίλιοι διακόσιοι: χίλια πεντακόσια τρίκλινα: τρισχίλιοι διακόσιοι στέφανοι: τάλαντα δυσχίλια διακόσια τριακονταεννέα: ζεύγη διακόσια τεσσαράκοντα: ἑκατὸν πεντήκοντα ἄνδρες: ἑκατὸν τριάκοντα κλίναι: ἑξήκοντα τέσσαρες πανοπλίαι. Interdum cum numeri multitudo
D et quantitas certo non scitur, præmittuntur particulæ εἰς, περὶ, ὡς, ut apud Latinos Ad, Circiter, Fere, Ferme, Plusminus. Thuc. Εἰς ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα. Paus. Εἰς τριακοσίους ἐγένοντο συνωμόται. Rursum Thuc. Περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς. Idem, Περὶ εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Isocr. Evag. Ἀνθρώπους περὶ πεντήκοντα παρακαλέσας. In qua signif. περί που quoque dici, supra docui T. 3. p. 249. At T. 4, col. 802, lit. D. exempla habes τοῦ ὡς hunc usum habentis, sed sine certo casu, ut superiora εἰς et περὶ, quæ accusativo duntaxat junguntur in hoc loquendi genere. Cum vero plures nominato fuisse numero dicere volunt, utuntur voce πλείους: cum pauciores, δέοντας vel ἀποδέοντας, adjecto numero illo minore, quem majori demunt. Athen. 5. de nave Philopatoris, Ἐδέξατο ἐρέτας πλείους τῶν τετρακισχιλίων. Et mox, Εἰς δὲ τὸ κατάστρωμα ἐπιβάτας τρισχιλίους, ἀποδέοντας ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα. Similiter Dem. Ἔτη δυοῖν δέοντα εἴκοσι, Anni duobus demtis viginti: pro quo Latini dicunt Anni duodeviginti. Idem, Πεντήκοντα μιᾶς δεούσης ἔλαβε τριή-

ρεις. At Plut. Rom. Δεούσας ὀλίγον ἀριθμῷ ὀκτακοσίων ἁρπάσας. A

De Nominibus Ordinalibus.

Ordinalia nomina, quæ vocant, originem ducunt e numeralibus, quæ hactenus sunt pertractata. Age igitur et ipsa recenseamus cum sua interpretatione.

Πρῶτος,	Primus.
Δεύτερος,	Secundus.
Τρίτος, (Poëtis τρίτατος,)	Tertius.
Τέταρτος, (Poëtis τέτρατος,)	Quartus.
Πέμπτος,	Quintus.
Ἕκτος,	Sextus.
Ἕβδομος,	Septimus.
Ὄγδοος,	Octavus.
Ἔνατος,	Nonus.
Δέκατος,	Decimus.
Ἑνδέκατος,	Undecimus. B
Δωδέκατος,	Duodecimus.
Τρισκαιδέκατος,	Decimustertius, Tertiusdecimus.
Τεσσαρεσκαιδέκατος,	Decimusquartus, Quartusdecimus; utroque enim modo Latini loquuntur: id quod de sequentibus etiam dictum putator.
Πεντεκαιδέκατος,	Decimusquintus.
Ἑκκαιδέκατος,	Decimussextus.
Ἑπτακαιδέκατος,	Decimusseptimus.
Ὀκτωκαιδέκατος,	Decimusoctavus.
Ἐννεακαιδέκατος,	Decimusnonus.
Εἰκοστὸς,	Vigesimus, Vicesimus.
Εἰκοστὸς πρῶτος,	Vigesimusprimus.
Εἰκοστὸς δεύτερος,	Vigesimussecundus.
Εἰκοστὸς τρίτος,	Vigesimustertius, et sic deinceps.
Τριακοστὸς,	Trigesimus, Tricesimus.
Τριακοστὸς πρῶτος,	Trigesimusprimus, et ita deinceps.
Τεσσαρακοστὸς,	Quadragesimus. C
Τεσσαρακοστὸς πρῶτος,	Quadragesimus primus, et sic deinceps.
Πεντηκοστὸς,	Quinquagesimus.
Ἑξηκοστὸς,	Sexagesimus.
Ἑβδομηκοστὸς,	Septuagesimus.
Ὀγδοηκοστὸς,	Octogesimus.
Ἐνενηκοστὸς,	Nonagesimus.
Ἑκατοστὸς,	Centesimus.
Διακοσιοστὸς,	Ducentesimus, Ducesimus.
Τριακοσιοστὸς,	Trecentesimus, Trecesimus.
Τεσσαρακοσιοστὸς,	Quadringentesimus, Quadringesimus.
Πεντακοσιοστὸς,	Quingentesimus, Quingesimus.
Ἑξακοσιοστὸς,	Sexcentesimus, Sexcesimus.
Ἑπτακοσιοστὸς,	Septingentesimus, Septingesimus.
Ὀκτακοσιοστὸς,	Octingentesimus, Octingesimus.
Ἐννακοσιοστὸς,	Nongentesimus, Noningesimus.
Χιλιοστὸς,	Millesimus. D
Δισχιλιοστὸς,	Bis millesimus.
Τρισχιλιοστὸς,	Ter millesimus.
Τετρακισχιλιοστὸς,	Quater millesimus.
Πεντακισχιλιοστὸς,	Quinquies millesimus.
Ἑξακισχιλιοστὸς,	Sexies millesimus.
Ἑπτακισχιλιοστὸς,	Septies millesimus.
Ὀκτακισχιλιοστὸς,	Octies millesimus.
Ἐννακισχιλιοστὸς,	Novies millesimus.
Μυριοστὸς,	Decies millesimus.
Δισμυριοστὸς,	Vicies millesimus.
Τρισμυριοστὸς,	Tricies millesimus, et ita deinceps usque ad μυριακισμυριοστὸς, et in infinitum usque multiplicando per adverbia numeralia.

Reperiuntur enim hæc a χίλιοι et μύριοι multiplicata per adverbia ista, ap. Plat. quoque, dicentem τετταρακοντακισχιλιοστὸς, necnon πεντηκοντακισχιλιοστός. Ubi Latine dixeris potius Unus e quadraginta millibus, quam Quadragies millesimus: itidemque Unus e quinquaginta millibus potius quam Quinguagies millesimus.

Porro sciendum est, hæc ordinalia efferri non modo sine copula, verum etiam intercedente ea, et interdum quidem majore numero minorem præcedente, interdum sequente. Quorum exempla Athen. nobis, ut supra quoque suppeditat. Sine copula, ut 14. Ἀνδρέας ὁ Πανορμίτης ἐν τῷ τριακοστῷ τρίτῳ τῶν Σικελικῶν, Libro trigesimotertio. Intercedente copula, et præeunte numero majore: 6. Θεόπομπος ἐν τῇ τριακοστῇ καὶ τρίτῃ τῶν Ἱστοριῶν. Sæpius minore numero præcedente, sequente majore: ut ibidem, Σαφῶς ἐκτίθεται Θεόπομπος διὰ τῆς δευτέρας καὶ τριακοστῆς τῶν Ἱστοριῶν, 12. Ὡς Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ. Aliquanto post, Φύλαρχος ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν. Et 6. Θεόπομπος ἐν ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ Ἱστοριῶν. Rursum 12. Ἀγαθαρχίδης ἱστορεῖ διὰ τῆς ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς: paulo ante, Ποσειδώνιος ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν: 6. Ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ τριακοστῇ τῶν Εὐρωπιακῶν. Ibidem paulo ante, Κτησικλῆς δ' ἐν τρίτῃ Χρονικῶν καὶ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατόν. Pro quibus brevius dicere potuisset ἐν ἑκατοστῇ τρισκαιδεκάτῃ. Ut rursum 12. ait, ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν: ubi ut τρισκαιδέκατος dicit, ita et ἑκκαιδέκατος, aliquanto post, Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ Εὐρωπιακῶν. Ibidem sine copula major numerus sequitur minorem: Κἂν τῇδ' ἑβδόμῃ εἰκοστῇ Ἀγαθαρχίδας ἔφη: sicut apud Plin. quoque sæpe legitur Quartusdecimus, Quintusdecimus, et ap. Priscian. Quintavigesima litera. Porro ut dictum est superioribus nominibus numeralibus præmitti interdum particulas περί που et ὡς pro Circiter, Ferme, cum sc. scriptor certo affirmare quantitatem numeri non vult, ita sciendum est his quoque ordinalibus eadem reperiri adjecta. Herodian. 7. Ἔτος ἤδη περί που ὀγδοηκοστὸν ἐληλακώς, Thuc. 5. Τεμόντες τῆς Ἐπιδαυρίας ὡς τὸ τρίτον μέρος. Præterea uti dixi majori alicui numero præmitti vel subjungi minorem cum participio δέοντος aut ἀποδέοντος, ita hoc idem in his quoque nominibus ordinalibus fieri comperimus: ut cum Thuc. dicit, Δέοντος ἑνὸς τριακοστῷ ἔτει. Sic Lat. Undevigesimus dicunt et Undetrigesimus, pro Vigesimus demto uno, et Trigesimus demto uno.

Numerativa in πλους et πλασιος finita.

Sunt vero et alia numerativa nomina adjectiva una cum præcedentibus ordinalibus derivata e numeralibus, vel etiam e numeralium adverbiis. Duorum ea generum sunt. Quædam enim in πλους desinunt, quædam in πλασιος. Illis respondent Latina in plex finientia, his autem ea quæ syllaba plus terminantur.

Διπλοῦς,	Duplex, (quod præcedit Ἁπλοῦς, simplex.)
Τριπλοῦς,	Triplex.
Τετραπλοῦς,	Quadruplex.
Πενταπλοῦς,	Quintuplex.
Ἑξαπλοῦς,	Sexcuplex.
Ἑπταπλοῦς,	Septuplex.
Ὀκταπλοῦς,	Octuplex.
Ἐνναπλοῦς,	Noncuplex.
Δεκαπλοῦς,	Decuplex. Et ita deinceps, ἑκατονταπλοῦς, χιλιαπλοῦς, μυριαπλοῦς. Quibus adde infinitivum πολλαπλοῦς, multiplex. Sequuntur ea, quæ in πλασιος desinunt.
Διπλάσιος,	Duplus.
Τριπλάσιος,	Triplus.
Τετραπλάσιος,	Quadruplus.
Πενταπλάσιος,	Quincuplus.
Ἑξαπλάσιος,	Sexcuplus.
Ἑπταπλάσιος,	Septuplus.
Ὀκταπλάσιος,	Octuplus.
Ἐνναπλάσιος,	Noncuplus.
Δεκαπλάσιος,	Decuplus.
Εἰκοσαπλάσιος,	Vigecuplus. Et sic deinceps usque ad ἑκατονταπλάσιος seu ἑκατονταπλασίων, Centuplus: χιλιαπλάσιος, Millecuplus: μυριαπλάσιος, Deno milleno numero auctus. Quibus itidem adde infinitum πολλαπλάσιος, Multiplus s. Multiplex.

Substantiva quædam e Numeralibus derivata.

Μονὰς,	Unitas, Numerus singularis.
Δυὰς,	Dualis numerus, secundum alios Binarius.
Τριὰς,	Ternarius numerus, Trinitas.
Τετρὰς,	Quaternarius numerus.
Πεντὰς, s. Πεμπὰς,	Quinarius numerus.
Ἑκτὰς,	Senarius numerus.
Ὀγδοὰς,	Octonarius numerus.
Ἐννὰς,	Novenarius numerus.
Δεκὰς,	Denarius numerus.
Ἑνδεκὰς,	Undenarius numerus.
Δωδεκὰς,	Duodenarius numerus.
Εἰκὰς,	Vicenarius numerus.
Τριακὰς,	Tricenarius numerus. Et ita

deinceps usque ad ἑκατοντὰς, Centenarius numerus; χιλιὰς, Millenarius numerus; μυριὰς, Numerus denarius millenarius: ut Priscianus tradit Ternarius denarius dicendum esse e Tredecim.

Adverbia Numeralia.

Sunt vero et adverbia quædam e numeralibus nominibus orta, quæ addere superioribus visum est, ne quid omisisse videremur, quod requiri præterea posset. Eorum hæc series est, cum interpretatione Latina itidem.

Ἅπαξ,	Semel.
Δὶς,	Bis.
Τρὶς,	Ter.
Τετράκις,	Quater.
Πεντάκις,	Quinquies.
Ἑξάκις,	Sexies.
Ἑπτάκις,	Septies.
A Ὀκτάκις,	Octies.
Ἐννάκις,	Novies.
Δεκάκις,	Decies.
Ἑνδεκάκις,	Undecies.
Δωδεκάκις,	Duodecies.
Τρισκαιδεκάκις,	Tredecies.
Τεσσαρεσκαιδεκάκις,	Quaterdecies.
Πεντεκαιδεκάκις,	Quindecies.
Ἑκκαιδεκάκις,	Sedecies.
Ἑπτακαιδεκάκις,	Deciessepties.
Ὀκτωκαιδεκάκις,	Deciesocties.
Ἐννεακαιδεκάκις,	Deciesnovies.
Εἰκοσάκις,	Vigecies, Vicies.
Τριακοντάκις,	Trigecies, Tricies.
Τεσσαρακοντάκις,	Quadragies.
Πεντηκοντάκις,	Quinquagies.
Ἑξηκοντάκις,	Sexagies.
Ἑβδομηκοντάκις,	Septuagies.
Ὀγδοηκοντάκις,	Octogies.
Ἐννενηκοντάκις,	Nonagies.
B Ἑκατοντάκις,	Centies.
Διακοσιάκις,	Ducenties.
Τριακοσιάκις,	Trecenties.
Τετρακοσιάκις,	Quadringenties: et sic deinceps.
Χιλιάκις,	Millies.
Δισχιλιάκις,	Bis millies: et sic deinceps.
Μυριάκις,	Decies millies.
Δισμυριάκις,	Vicies millies. et sic deinceps

usque ad μυριάκις μυριάκις. Infinitum autem est πολλάκις, Multoties s. Multotiens, Sæpius. Quibus adde ποσάκις, τοσάκις, Quoties s. Quotiens, et Toties s. Totiens.

ΓΑΛΗΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΩΝ.

Ὁ ΣΤΑΘΜΟΣ βάρει μετρούμενος κρίνεται· τὸ δὲ μέτρον, ἀγγείου κοιλότητι. τὸ δὲ ἀγγεῖον, ξηροῦ ποσοῦ μέτρον ἐστὶν ἢ ὑγροῦ. ὡς εἶναι τρεῖς τοῦ μετρουμένου ποσοῦ διαφοράς. μίαν μὲν, τοῦ σταθμοῦ· ἑτέραν δὲ, τοῦ τῆς ξηρᾶς οὐσίας οἷον χρώματος· καὶ τρίτην, τοῦ τῆς ὑγρᾶς. πολλῶν δὲ καὶ σχεδὸν ἀπείρων ὑπαρχόντων τῶν τε σταθμῶν καὶ τῶν μέτρων παρά τε τὰς χώρας καὶ τὰ ἔθη τῶν χρωμένων, περὶ τῶν μάλιστα συνήθων ἅπασιν ὁ λόγος ἡμῖν ἔσται.

Περὶ τῶν δηλούντων τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ μέτρα χαρακτήρων, Κεφ. β'.

Ἀλλ' ἐπειδή τινες οὐχ ὁλογραμμάτως, ἀλλὰ διὰ χαρακτήρων ταῦτα σημαίνουσι, βέλτιον ἂν εἴη τοῖς παλαιοῖς κατακολουθοῦντα, πρῶτον τοὺς χαρακτῆρας αὐτοὺς διασαφηνίσαι. Πρῶτον μὲν οὖν τὸ χ στοιχεῖον ἔχον ἐπικείμενον αὐτῷ το ἄλφα, χαλκοῦν σημαίνει, καθὼς D ὁρᾷς, $\overset{\alpha}{\chi}$. εἰ δὲ ο ἔχει τὸ χ, χόα, $\overset{o}{\chi}$· εἰ δὲ ν, χοίνικα, $\overset{\nu}{\chi}$· εἰ δὲ η, χήμην, $\overset{\eta}{\chi}$. Τὸ δὲ Κ, εἰ μὲν ἔχει ε ἐπικείμενον αὐτῷ, καὶ λοξὴν εὐθεῖαν γραμμὴν τέμνουσαν τὴν κάτω κεραίαν αὐτοῦ, κεράτιον δηλοῖ, $\overset{\epsilon}{K}$. εἰ δὲ τὸ υ ἔχει τὸ κ, κύαθον σημαίνει, $\overset{\upsilon}{K}$. ἡ δὲ ἀπερίστικτος εὐθεῖα γραμμὴ πλαγία τεθεῖσα κατὰ πᾶν, ⟍, ὀβολὸν δηλοῖ· αἱ δὲ δύο ἀπερίστικτοι, ⟍⟍, δύο ὀβολούς· οἳ ποιοῦσι τὸ γράμμα, δηλούμενον ὑπὸ τοῦ γ πλησίον ἔχοντος τὸ ρ τεμνόμενον ὑπό τινος εὐθείας γραμμῆς, ☧. αἱ δὲ δύο γραμμαὶ συνάπτουσαι κατὰ θάτερον πέρας, ὥστε γωνίαν ποιεῖν, ἐμφερῶς ταῖς τοῦ Κ δύο κεραίαις ταῖς πρὸς τῇ ὀρθῇ γραμμῇ, δραχμὴν σημαίνουσι, < τὴν συνωνύμως καὶ ὁλκὴν καλουμένην. ἰδίως δὲ παρὰ παλαιοῖς τὴν ὁλκὴν τὸ λ δηλοῖ, ἔχον μέσον τὸ ο, λ· εἰ δὲ τὸ ι ἔχει τὸ λ,

DE MENSURIS ET PONDERIBUS,

LIBELLUS GALENI:

E COLLATIONE CUM IIS QUÆ APUD PAUL. ÆGIN. ET SCHOL. NICANDRI LEGUNTUR C EMENDATUS.

Videtur autem falso Galeno ascribi.

PONDUS gravitate metiuntur et judicant: mensuram vero, concavitate s. capacitate vasculi. Vasculum autem, aridæ liquidæve quantitatis mensura est. Itaque triplex est differentia quantitatis quam metimur: una quidem, ponderis; altera vero, siccæ substantiæ, quæ velut in cumulum aggeratur; tertia, humidæ. Cum vero multa sint et propemodum infinita ponderum mensurarumque genera pro variis regionibus, variisque eorum, qui ipsis utuntur, consuetudinibus, de iis nobis sermo erit, quæ maxime omnibus familiaria sunt et usitata.

De Notis quibus significantur Pondera et Mensuræ, Cap. II.

Ceterum quoniam aliqui non integris literis, sed notis quibusdam hæc significant, melius utique fuerit et nos hac in re veteres sequi, et prius ipsos hos characteres declarare. Primum quidem igitur litera χ, habens impositum sibi α, significat χαλκοῦν, (h. e. Æreolum,) ut vides, $\overset{\alpha}{\chi}$: quod si ο impositum habeat litera χ, denotat χόα, (Congium) $\overset{o}{\chi}$: sin ν, χοίνικα, (Chœnicem) $\overset{\nu}{\chi}$: sin η, χήμην, (Chemam) $\overset{\eta}{\chi}$. Litera autem K, si impositum sibi habeat ε, et linea recta inferiorem ipsius apicem per obliquum secet, κεράτιον notat, (Siliquam) $\overset{\epsilon}{K}$. sin υ incumbat eidem κ, significat κύαθον, (Cyathum) $\overset{\upsilon}{K}$. Linea autem recta in obliquum ducta penitus, nullisque circumdata punctis, ⟍, obolum denotat: duæ vero ejusmodi incircumpunctæ, ⟍⟍, duos obolos: qui γράμμα, (Scrupulum s. Scriptulum,) conficiunt, cujus nota est γ prope se habens ρ recta linea in ima sui parte sectum, ☧. Duæ autem lineæ quæ circa alteram extremitatem committuntur, ita ut angulum faciant, ad similitudinem duarum literæ K apicum, qui e recta ipsius linea veluti rami bifurci existunt, <, drachmam significant, quæ æquipollente vocabulo ὁλκὴ quoque nominatur, i. e. Holca: quanquam apud antiquos peculiaris τῆς ὁλκῆς nota sit λ in medio habens

λίτραν σημαίνει, 𐅻. τινὲς δὲ τὴν ἑτέραν τοῦ λ γραμμὴν λοξῶς τέμνοντες, δηλοῦσι τὴν λίτραν, 𐅻. τὸ δὲ ς, ἔχον ἐν ταῖς ἑαυτοῦ γωνίαις τὸ ο, οὐγγίαν δηλοῖ, ℥ο. τὸ μ δὲ, κατὰ τὸ μέσον αὐτοῦ ἔχον τὸ ν, μνᾶν σημαίνει, μν. εἰ δὲ τὸ ν ἔχει τὸ μ, μύστρον σημαίνει, μ̈. εἰ δὲ τὸ ε, μέδιμνον, μ̃. εἰ δὲ τὸ ο, μόδιον σημαίνει, μ̊. τὸ δὲ τ, ἔχον ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὸ ρ, καὶ ν ἐπικείμενον, τρυβλίον δηλοῖ, τρ̈. τὸ δὲ ξ, εἰ μὲν ἔχει ἐπικείμενον τὸ ε, ξέστην σημαίνει, ξ̃. εἰ δὲ ο ἔχει, ὀξύβαφον, ξ̊. τινὲς δὲ τὸν ξέστην διὰ τοῦ ξ, τεμνούσης αὐτὸ εὐθείας γραμμῆς, δηλοῦσι, ξ. τὸ δὲ η ἔχον ἐπικείμενον τὸ μ, ἡμίναν δηλοῖ, ἡ̈. εἰ δὲ κ καὶ ρ ἐπικείμενον ἔχουσι μ, κεράμιον δηλοῦσι, κρ̈.

A o, ℔. Sin ι habeat ipsum λ, significat λίτραν, (Libram) 𐅻. Quidam vero alteram literæ λ lineam per obliquum secantes, eandem λίτραν denotant, 𐅻. ς autem in angulis suis habens ο, unciam, (οὐγγίαν,) declarat, ℥ο. At vero μ in sese medio habens ν, μνᾶν denotat, (i. Minam,) μν: sin ν habeat μ, significat μύστρον, (mystrum) μ̈: sin ε, μέδιμνον, (Medimnum,) μ̃: sin ο, μόδιον, (Modium,) μ̊. τ autem ante se habens ρ, et incumbens sibi ν, τρυβλίον denotat, (Tryblium,) τρ̈. At ξ, si sibi impositum habeat ε, ξέστην significat, (i. e. Sextarium,) ξ̃: sin ο, ὀξύβαφον, (Acetabulum,) ξ̊. Quidam tamen τὸν ξέστην denotant litera ξ, recta linea in obliquum secta, ξ. η autem, cui incumbit μ, ἡμίναν, (Heminam,) significat, ἡ̈. si vero κ et ρ impositum habeant μ, κεράμιον denotant, (Ceramium,) κρ̈.

Περὶ σταθμῶν, Κεφ. γ'.

Ἡ μνᾶ ἡ Ἀττικὴ καὶ ἡ Αἰγυπτία ἔχει ℥ο ιϛ'. ἡ μνᾶ ἡ Ῥωμαϊκὴ ἔχει ℥ο κ'. ἡ λίτρα ἔχει ℥ο ιβ'. ἡ δὲ ℥ο, δραχμὰς η'. αἵτινες καὶ ὁλκαὶ λέγονται. ἡ δὲ ὁλκὴ, ἤτοι ἡ δραχμὴ, κεράτια ἔχει ιη'. ἄλλοι δὲ λέγουσι γράμματα γ'. τὸ δὲ γράμμα, ὀβολοὺς β'. ὁ δὲ ὀβολὸς, κεράτια γ'. τὸ δὲ κεράτιον, ἔχει σιτάρια δ'· ἄλλοι δὲ χαλκοῦς δύο δίμοιρον. ὁ γὰρ ὀβολὸς ἔχει χαλκοῦς η'.

De Ponderibus, Cap. III.

Mina Attica et Ægyptia habent uncias 16. Mina Romana habet uncias 20. Libra habet uncias 12:
B uncia autem, drachmas 8: quæ et Holcæ nominantur. Holca autem, sive drachma, habet siliquas 18: alii tria scriptula dicunt. scriptulum vero, obolos 2: obolus, siliquas 3: siliqua, sitaria 4: secundum alios autem, æreos duos et bessem. obolus enim continet æreos 8.

Περὶ μέτρων ὑγρῶν, Κεφ. δ'.

Τὸ Ἰταλικὸν κεράμιον ἔχει χόας η'. ὁ χοῦς, ξέστας ϛ', κοτύλας δύο· αἵτινες καὶ τρυβλία λέγονται. ἄλλοι δὲ λέγουσιν· ἔχει ὁ ξ σταθμὸν 𐅻 α', S. τὸ δὲ τρυβλίον, ℥ο θ'. τὸν αὐτὸν δὲ σταθμὸν ἔχει τὸ κοχλιάριον καὶ ἡ κοτύλη· ταυτὸν δὲ εἰπεῖν τὸ τρυβλίον. τὸ τρυβλίον δὲ τὸ μικρὸν ἔχει μύστρα μεγάλα τρία, ὀξύβαφα δὲ δ'. τὸ γὰρ μέγα μύστρον ἔχει ὀξύβαφα τρία. τὸ δὲ ὀξύβαφον ἔχει κύαθον α', S. ὁ δὲ κύαθος ἔχει χήμας μικρὰς, ἤτοι μύστρα μικρὰ, β'. Εἰ δὲ βούλοιο καὶ τὸν σταθμὸν τῶν ὑγρῶν εἰδέναι μέτρων, πάμπολλοι μὲν αἱ τῶν ὑγρῶν οὐσιῶν εἰσὶ κατὰ τὴν ῥοπὴν διαφοραὶ, ὡς ἐπὶ παραδείγματος ἐλαίου τε καὶ οἴνου καὶ μέλιτος λέξομεν. Τὸ μὲν οὖν μέλι τοῦ οἴνου βαρύτερόν ἐστι τετάρτῳ μέρει, καὶ προσέτι δεκάτῳ· ὅπερ ἐστὶ τὸ ὅλον σύνεγγυς τρίτῳ. ἔχει γὰρ ὅλον τὸν τοῦ οἴνου σταθμὸν καὶ προσέτι τὸ τρίτον αὐτοῦ. τοῦ δὲ ἐλαίου τὸ μέλι τῷ ἡμίσει μέρει βαρύτερόν ἐστιν. ἔχει γὰρ ὅλον τὸν τοῦ ἐλαίου σταθμὸν, καὶ προσέτι τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. ὁ δὲ οἶνος τοῦ ἐλαίου ἐννάτῳ μέρει ὑπερέχει. ὅλον γὰρ αὐτὸ ἔχει, καὶ τὸ ἔννατον αὐτοῦ. πρὸς σαφήνειαν δὲ πλείονα καὶ ὡς ἐν διαγράμματι τῶν κατὰ μέρος μέτρων τὸν σταθμὸν ὑπετάξαμεν, δῆλον καθεστῶτος ὡς κατὰ κοινοῦ πάντων τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς κατὰ τὸν στοῖχον, τό, τε ἔλαιον καὶ ὁ οἶνος καὶ τὸ μέλι κατηγορούμενα κεῖται.

Τὸ Ἰταλικὸν	ἐλαίου,	οἴνου,	μέλιτος,
κεράμιον ἔχει	λί οβ'.	λί π'.	λίτρας ρη'.
ὁ χοῦς	λί θ'.	λί ι'.	λίτρας ιγ', S.
ὁ ξ	℥ο ιη'.	℥ο κ'.	℥ο κζ'.
ἡ κοτύλη	℥ο θ'.	℥ο ι'.	℥ο ιγ', S.
τὸ μέγα μύστρον	℥ο γ'.	℥ο γ', ℈ η'.	℥ο δ', S.
τὸ ὀξύβαφον	ὁλκὰς ιη'.	℥ο β, ℈ ιβ'.	℥ο γ', ℈ θ'.
ὁ κύαθος	ὁλκ. ιβ'.	℥ο α', S, ℈ δ'.	℥ο β', ὁλκ. β'.
τὸ μικρὸν μύστρον	ὁλκ. ϛ'.	℈ κ'.	ὁλκὰς θ'.

Ὁ δὲ Ὀρειβάσιός φησι κατὰ Ἀδαμάντιον, τὸν ξ τὸν Ἰταλικὸν τοῦ οἴνου μέτρῳ μὲν, ἔχειν ℥ο κδ'· σταθμῷ δὲ, 𐅻 α', ℥ο η'. τὸν δὲ ξ ἐπὶ μέτρον τοῦ μέλιτος ἄγειν σταθμῷ λίτρας β', S.

De Mensuris Liquidis, Cap. IIII.

Italicum ceramium habet congios 8; congius, sextarios 6, cotylas 2; quæ et tryblia nominantur. Ut alii vero dicunt, habet sextarius pondus libræ 1, S. Tryblium autem, uncias 9. Idem vero pondus continet cochlearium et cotyla: quibus æquivalet tryblium. Tryblium autem parvum, habet mystra magna tria, oxybapha quatuor; magnum enim mystrum continet oxybapha seu acetabula tria: oxybaphum, cyathum 1, S; cyathus, chemas parvas, s. parva mystra, 2. Quod si velis et liquidarum mensurarum nosse pondus, multiplices sane liquidarum substantiarum pro lancis momento sunt differentiæ:
C ut in olei, vini, et mellis exemplo dicemus. Mel itaque vino ponderosius est quarta parte, et insuper decima: quod in universum proximum est tertiæ; habet enim totum vini pondus, et tertiam præterea ejus partem. Oleo autem mel dimidia parte gravius est; habet enim totum olei pondus, et insuper dimidiam ejus partem. At vinum superat oleum nona parte; habet enim ipsum totum, et nonam ejus partem. Verum ad majorem perspicuitatem veluti in tabella depictum subjunximus singularum mensurarum pondus, cum clarum inde fiat, oleum, vinum et mel de omnibus iis, quæ ipsis per seriem subjecta sunt, prædicari, sicut genera suis speciebus communitate quadam tribuuntur.

Italicum	Olei,	Vini,	Mellis,
Ceramium habet	libr. 72.	libr. 80.	libr. 108.
Congius	libr. 9.	libr. 10.	libr. 13, S.
Sextarius	unc. 18.	unc. 20.	unc. 27.
Cotyla, s. Hemina	unc. 9.	unc. 10.	unc. 13, S.
Magnum mystrum	unc. 3.	unc. 3, scr. 8.	unc. 4, S.
D Acetabulum	holc. 18.	unc. 2, scr. 12.	unc. 3, sc. 9
Cyathus	holc. 12.	unc. 1, S. scr. 4.	unc. 2, h. 2.
Parvum mystrum	holc. 6.	scriptula 20.	holcas 9.

Oribasius autem secundum Adamantium dicit sextarium Italicum vini, mensura quidem habere uncias 24, pondere vero libram unam, uncias 8, in mellis autem mensura sextarium ponderare libras 2, S.

Περὶ μέτρων ξηρῶν, Κεφ. ε'.

Ἡ Αἰγυπτία ἀρτάβη ἔχει μ̊ ε'. ὁ δὲ μόδιος ὁ Αἰγύπτιος καὶ ὁ Ἰταλικὸς, ἔχει χοίνικας η'. ὁ δὲ χοῖνιξ, ξ β'. ὁ δὲ ξ, ἡμίξεστα δύο· ἃ δὴ καὶ ἡμίνας προσαγορεύουσιν. ἡ δὲ ἡμίνα, ἔχει κυάθους η'. ὁ Ἀττικὸς μέδιμνος ἔχει ἡμίεκτα ιβ'· τὸ δὲ ἡμίεκτον, ἔχει χοίνικας δ'· ὥστε τὸν μέδιμνον ἔχειν χοίνικας μη', ξ ϛϛ'. Τούτων δὲ τὸν σταθμὸν εἰπεῖν οὐκ εὔκολον, ὅτι τῶν ξηρῶν οὐσιῶν ἄπειρός ἐστιν ἡ κατὰ τὴν ῥοπὴν διαφορὰ κατὰ τὴν τῆς ἰατρικῆς τέχνης διδασκαλίαν, καθὼς οἱ πρὸ ἡμῶν σοφοὶ ἰατροί τε καὶ διδάσκαλοι ταῦτα ἡμῖν διεσάφησαν.

De Aridorum Mensuris, Cap. V.

Ægyptia artaba habet modios quinque. Modius Ægyptius et Italicus habet chœnices 8; chœnix, sextarios duos; sextarius, duos semisextarios: quos et Heminas appellant: hemina vero continet cyathos 8. Atticus medimnus habet hemiecta 12; hemiectum chœnices quatuor. Ita ut medimnus contineat chœnices 48, sextarios 96. Harum porro mensurarum pondus exprimere facile non est, quod rerum aridarum juxta lancis inclinationem in arte medica infinita est differentia, ut periti ante nos medici et magistri hæc nobis declararunt.

ΠΕΡΙ ΣΗΜΕΙΩΝ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΣΥΣΤΑΘΜΙΑΙΣ· ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΣΤΑΘΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΡΩΝ.

Κεφ. α'.

ΤΗΝ τῶν σημείων καὶ χαρακτήρων διδασκαλίαν, ἀναγκαιοτάτην οὖσαν, οὐ πάρεργον ἀναγράψασθαι, ὅπως ἐν ταῖς τῶν φαρμάκων σκευασίαις συμβολικῶς εὑρόντες κείμενά τινα, αὐτίκα γνωρίζωμεν τὴν ἐξ αὐτῶν σημαινομένην συσταθμίαν. Τὴν οὖν μνᾶν σημαίνει τὸ μ στοιχεῖον ἐπικείμενον ἔχον τὸ ν, μ̆. τὴν δὲ λίτραν, τὸ λ ἔχον ἐπικείμενον τὸ ι, λ̆. τὴν δὲ οὐγγίαν, τὸ Γ ἔχον ὑποκείμενον τὸ ο, Γο. παρ' ἐνίοις δὲ εὗρον τὸ ν ἐπικείμενον ἔχον τὸ ο, ν̊. μ δὲ ἔχον ε ἐπικείμενον, μέρος δηλοῖ, μ̆. πλάγιον δὲ Λ εἰς μὲν τὰ δεξιὰ ταῖς κεραίαις νεῦον, δραχμὴν δηλοῖ, <· εἰς δὲ τὰ εὐώνυμα, ἡμίσειαν, >. τὸ δὲ Ῥωμαϊκὸν σίγμα, παρ' ἐνίοις μὲν τριώβολον· B παρ' ἡμῖν δὲ παντὸς σταθμοῦ τὸ ἥμισυ, S. πλάγιον δὲ, ἓν μὲν, ὀβολὸν, ∽· δύο δὲ, διώβολον, ∽∽. ἔσω δὲ ἐστραμμένον τὸ Ἑλληνικὸν σίγμα, ἡμιώβολον, Ͻ. ξ δὲ ἐπικείμενον ἔχον ε, ξέστην δηλοῖ, ξ^ε. τὸ δὲ κ ἐπικείμενον ἔχον τὸ υ, κύαθον, κ̆. ὑπερκείμενον δὲ τοῦ ο τὸ λ, ὁλκὴν σημαίνει, λ̊, τὴν καὶ δραχμὴν συνωνύμως καλουμένην.

A DE SIGNIS ET CHARACTERIBUS PONDERUM; DEQUE IPSIS PONDERIBUS ET MENSURIS.

Cap. I.

Notarum characterumque doctrinam, cum maxime sit necessaria, operæpretium est literis mandare, ut dum in pharmacorum compositionibus notas quasdam symbolice positas reperimus, statim cognoscere possimus pondus quod significant. Minam itaque denotat litera μ, quæ impositum habeat ν, μ̆. libram vero, λ impositum habens ι, λ̆. Unciam, Γ habens suppositum ο, Γο. quanquam apud nonnullos invenerim ν habens impositum ο, ν̊. μ autem habens impositum ε, significat μέρος, Partem. Λ obliquum, si quidem in dexteram partem apicibus suis vergat, B drachmam signat, <: sin in sinistram, dimidiam, >. Romanum sigma, apud nonnullos triobolum denotat: apud nos autem cujusvis ponderis dimidiam partem, S. Quod si vero oblique ponatur unum ejus literæ signum, obolum notat, ∽: duo autem, duos obolos ∽∽. Græcanicum vero sigma intro conversum, dimidium obolum significat, Ͻ. ξ, habens super se literam ε, sextarium denotat, ξ^ε. κ cum superposito sibi υ, cyathi nota est, κ̆. Superpositum vero λ literæ ο, holcam significat, λ̊: quæ synonymo vocabulo drachma etiam nominatur.

Περὶ μέτρων, Κεφ. β'.

Ἡ μνᾶ πρὸς τὸ Ἰταλικὸν ἔχει δραχμὰς ρμδ'· πρὸς δὲ τὸ Ἀττικὸν, δραχμὰς ρκβ'. ὥστε τὴν Ἰταλικὴν μνᾶν εἶναι λίτραν μίαν ἡμίσειαν· τὴν δὲ Ἀττικὴν, λ̆ α', Γο γ', δραχμὰς δ'. ἡ οὐγγία ἄγει παρὰ μὲν τοῖς Ἀττικοῖς δραχμὰς ζ', παρὰ δὲ τοῖς Ἰταλικοῖς δραχμὰς η'. ἡ δὲ δραχμὴ γράμματα ἔχει γ'. ἡ δὲ Γο, κδ'. ἡ λίτρα ἔχει οὐγγίας δώδεκα, ὁλκὰς δύο. τὴν δὲ ὁλκὴν συνωνύμως C καὶ δραχμὴν λέγουσι. τὸ δὲ γράμμα ἔχει ὀβολὸν α', χαλκοῦς τέσσαρας. ὁ δὲ ὀβολὸς, χαλκοῦς ϛ'. ὁ δὲ χαλκοῦς καὶ τὸ κεράτιον, παντὸς γράμματός ἐστι σμικρότατον πρὸς ἐκπλήρωμα τιθέμενον τῶν σταθμῶν. ὁ μέδιμνος ἔχει ἡμίεκτα ιβ'. τὸ δὲ ἡμίεκτον, χόας μὲν β', χοίνικας δὲ δ'. ὁ δὲ χοῦς, χοίνικας β', ξ η'. ὡς ἔχειν τὸν μέδιμνον χοίνικας μη', ξέστας ρϟβ'. ὁ δὲ χοῖνιξ, κοτύλας γ', ξέστην α', S· ὁ δὲ ξέστης, κοτύλας β', κυάθους ιβ'. καὶ διὰ τούτων οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων μετροῦσι· παρὰ δὲ τοῖς Ἰταλοῖς εὑρίσκεται ὁ χοῦς μέτρῳ μὲν ἔχων ξέστας ϛ', κοτύλας ιβ'· σταθμῷ δὲ, ὕδατος ὀμβρίου, (ὅπερ ἐστὶν ἀψευδέστατον,) δραχμὰς ψκ'. ὁ δὲ χοῖνιξ ἔχει ξ γ', κοτύλας ϛ'. καὶ οὗτος δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τρυβλίον ὀνομάζεται. τὸ δὲ ὀξύβαφον, τέταρτόν ἐστι τῆς κοτύλης. ἔχει δὲ ὁ ξέστης σταθμῷ δραχμὰς ρκ'. ἰδίως δὲ Ἑλληνικὴ κοτύλη ἡ ἐλαίου, ἕλκει λ̆ α'. ὁ δὲ ξέστης, λ̆ β'. ὁ δὲ Ἰταλικὸς, λ̆ α', Γο η'· τοῦ δὲ οἴνου, Γο θ'. εἰδέναι δὲ δεῖ ὡς τὰ μέτρα κατὰ τὸν σταθμὸν οὐ μετρίως ἐξαλλάσσεται κατὰ τὴν τῆς ὕλης διαφοράν.

De Mensuris, Cap. II.

Mina, Italicarum mensurarum ratione, habet drachmas 144: Atticarum vero, drachmas 122. ita ut Italica mina sit libra una cum dimidia: Attica autem, libra una, unciæ tres, drachmæ quatuor. Uncia apud Atticos pendet drachmas 7, apud Italos drachmas 8: drachma, scriptula tria: uncia autem, 24. C Libra habet unc. 12, holcas 2. holcam vero synonymo vocabulo appellant etiam Drachmam. Scriptulum habet obolum unum, æreolos 4: obolus, æreolos 6. æreolus autem et siliqua, omnium sunt minutissima, et ad explenda cetera pondera adduntur. Medimnus habet hemiecta 12: hemiectum, congios 2, chœnices 4: congius, chœnices 2, sextarios 8. Ita ut medimnus habeat chœnices 48, sextarios 192. Chœnix habet cotylas 3, sextarium 1, S: sextarius, cotylas 2, cyathos 12. Atque his mensuris major Græcorum pars utitur: apud Italos vero comperitur congius mensura quidem habere sextarios 6, cotylas 12: pondere autem, aquæ pluvialis, (ea enim omnium minime fallacissima est,) drachmas 720. Chœnix habet sextarios 3, cotylas 6. idemque ab Atticis vocatur τρυβλίον. Oxybaphum, seu acetabulum, quarta cotylæ pars est. Porro sextarius pondere habet drachmas 120: Græcanica vero cotyla olei, peculiariter pendet libram 1; et sextarius, libras 2; Italicus autem sextarius, libram 1, uncias 8; vini D vero, uncias 9. Sciendum vero est mensuras ponderibus non mediocriter variare secundum differentias materiæ quæ appenditur.

ΕΚ ΤΩΝ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΚΟΣΜΗΤΙΚΩΝ, ΠΕΡΙ ΣΤΑΘΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΡΩΝ.

Ἡ ΜΝΑ, ὄνομα σταθμοῦ, ἔχει οὐγγίας ιϛ', < ρκη', γράμματα τπδ', ὀβολοὺς ψξη', θέρμους ,ανβ', κεράτια ,βτδ', χαλκοῦς ,ϛρμδ'. ἡ Ἀττικὴ μνᾶ ἔχει Γο ιβ', S, < ρ', γράμματα τ', ὀβολοὺς χ', θέρμους ϡ, κεράτια ,αω', χαλκοῦς ,γχ'. ἡ Πτολεμαϊκὴ μνᾶ ἔχει Γο ιη', δραχμὰς ρμδ', γράμματα υλβ', ὀβολοὺς ωξδ', θέρμους ,ασϟϛ', κεράτια ,βφιβ', χαλκοῦς ,ϛϡιβ'. Ἡ λίτρα ἔχει Γο ιβ', δραχμὰς ϟϛ', γράμματα σπη', ὀβολοὺς φοϛ', θέρμους ωξδ', κεράτια ,αψκη', χαλκοῦς ,γχη'. Ἡ οὐγγία ἔχει δραχμὰς η', γράμματα κδ', ὀβολοὺς μη', θέρμους οβ', κεράτια ρμδ', χαλκοῦς τπδ'. καλεῖται δὲ ἡ Γο τετράσσα-

E CLEOPATRÆ LIBRO DE MUNDITIIS, DE PONDERIBUS ET MENSURIS.

Mina, nomen ponderis, habet uncias 16, drachm. 128, script. 384, obolos 768: thermos, seu lupinos, 1052, siliquas 2034, æreolos 6144. Attica mina habet uncias 12, S, drachmas 100, scriptula 300, obolos 600, lupinos 900, siliquas 1800, æreos 3600. Ptolemaica mina habet uncias 18, drachmas 144, scriptula 432, obolos 864, lupinos 1296, siliquas 2512, æreolos 6912. Libra habet uncias 12, drachmas 96, scriptula 288, obolos 576, lupinos 864, siliquas 1728, æreolos 3608. Uncia habet drachmas 8, scriptula 24, obolos 48, lupinos 72, siliquas 144, æreolos 384. Vo-

ρον Ἰταλικόν. Ἡ δραχμὴ ἔχει γράμματα γ', ὀβολοὺς ς', θέρμους θ', κεράτια ιη', χαλκοῦς μη'. τὸ Ἰταλικὸν δηνάριον ἔχει δραχμὴν α'. δραχμὴ δὲ καὶ ἄλλη ὁμωνύμως καλεῖται Αἰγυπτιακὴ, ἥτις ἕκτον μέρος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς δραχμῆς, ἄγουσα ὀβολὸν α'. τὸ γράμμα ἔχει ὀβολοὺς β', θέρμους γ', κεράτια ς', χαλκοῦς ις'. ὀβολὸς ἔχει θέρμον α', S, κεράτια γ, χαλκοῦς η'. τὸ ἡμιώβολον, ἔχει κεράτια α', S, χαλκοῦς δ'. θέρμος ἔχει κεράτια β', χαλκοῦς γ'. Ἀττικὸν δὲ ἡμιώβολον ἡμιωβόλου τέσσαρα πέμπτα. τὸ κεράτιον ἔχει Ἀττικοὺς χαλκοῦς β', καὶ χαλκοῦ δύο πέμπτα. χαλκοῦς ἔχει ἡμιωβόλου τὸ δ'. ὥστε τοὺς τέσσαρας χαλκοῦς ἄγειν ἡμιώβολον. ὁ στατὴρ ἄγει < δ'. καλοῦσι δὲ αὐτὸν τετράδραχμον. καὶ τὸ διπούντιον δὲ ὁμοίως ἄγει < δ'. καὶ τὸ βασιλικὸν κάρυον ὁμοίως ἄγει < δ'. χήμη ἡ μεγάλη ἔχει < γ'· καὶ ἡ μικρὰ, < β'. ἀσσάριον ἔχει < β'. κοχλιάριον ἔχει < α'. ὁ κύαθος ἔχει < ι', ℥ο α', καὶ τὸ τέταρτον, ℈ λ, ὀβολοὺς ξ', θέρμους ϟ, κεράτια ρπ', χαλκοῦς υπ'. ἔστι δὲ κύαθος κοτύλης τὸ ς'. ἡ κοτύλη μέτρῳ μὲν ἔχει κυάθους ς', σταθμῷ δὲ, < ξ, ℥ο ζ', S, ℈ ρπ', ὀβολοὺς τξ', θέρμους φμ', κεράτια απ', χαλκοῦς ͵βωπ'. τὸ τρυβλίον τὸ αὐτὸ μέτρον χωρεῖ τῇ κοτύλῃ. ἔχει γὰρ μέτρῳ μὲν κυάθους ς', σταθμῷ δὲ, < ξ. Ὁ ξέστης μέτρῳ μὲν ἔχει κοτύλας β', σταθμῷ δὲ, < ρκ'· καλεῖται δὲ παρὰ Αἰγυπτίοις ὁ ξέστης ἴνιον. τὸ ὀξύφαβον ἔχει κοτύλης τέταρτον, κύαθον α', S· σταθμῷ δὲ, δραχμὰς ιε'. ἡ κόγχη ἡ μεγάλη τὸ αὐτὸ μετρον σώζει τῷ ὀξυβάφῳ. ἔχει γὰρ μέτρῳ μὲν, κύαθον α', S, σταθμῷ δὲ, δραχμὰς ιε'. ἡ δὲ ἐλάττων κόγχη, ἔχει μέτρῳ μὲν, ἡμικύαθον, σταθμῷ δὲ, < ε'. μύστρον τὸ μέγα ἔχει κοτύλης τὸ ἑκκαιδέκατον, ὃ γίνεται δραχμαὶ γ', S, τέταρτον. τὸ δὲ μικρότερον, κοτύλης τὸ κβ', ὃ γίνεται δραχμαὶ δύο, ℈ β', κεράτιον α' καὶ κερατίου τὸ ἑνδέκατον. Ὁ χοῦς ἔχει μέτρῳ μὲν κοτύλας Ἀττικὰς δώδεκα, ξέστας δὲ ἥμισυ, χοίνικας δὲ δ'· σταθμῷ δὲ ἔχει ὁ χοῦς δραχμὰς ψκ'. ὁ χοῖνιξ ἔχει μέτρῳ μὲν κοτύλας τρεῖς, σταθμῷ δὲ, δραχμὰς ρπ'. ἐν δὲ τοῖς γεωργικοῖς εὗρον τὴν κοτύλην τρίτον ἢ τέταρτον ξέστου, τὸν δὲ χοῦν ξεστῶν θ', κοτυλῶν δὲ ιβ', καὶ τὸν ἀμφορέα ξεστῶν λς', κοτυλῶν μη'. τὸν δὲ μετρητὴν, ξεστῶν οβ', κοτυλῶν ϟς'. τὸν δὲ μέδιμνον, ξεστῶν ρβ', κοτυλῶν ρλς'. ὁ δὲ κατὰ Σύρους μετρητὴς, ξ ς'· Ἰταλικῶν, ρκ'. τὸ τρυβλίον καὶ τὸ ὀξύβαφον ὁμοίως ἔχουσι κοτύλης τὸ δ'· ὁ δὲ κύαθος, κοτύλης τὸ ς'.

catur vero uncia etiam quatrussis Italicus. Drachma habet scriptula 3, obolos sex, lupinos novem, siliquas 12, æreolos 48. Italicus denarius habet drachmam 1. Est vero et alia cognominis drachma apud Ægyptios, quæ est sexta pars Atticæ drachmæ, pendens obolum 1. Scriptulum, habet obolos 2, lupinos 3, siliquas 6, æreolos 16. Obolus habet lupinum 1, S, siliquas 3, æreolos 8. Semiobolus habet siliquas 1, S, æreolos 4. Lupinus continet siliquas 2, æreolos 3. Atticus vero semiobolus, semioboli supradicti quatuor quintas partes. Siliqua habet Atticos æreolos 2, et æreoli duas quintas partes. Æreolus habet semioboli quartam partem: ita ut quatuor æreoli pendeant semiobolum. Stater pendet drachmas quatuor: unde ipsum tetradrachmon appellant. Item Dupondium, quod vocant, similiter pendet drachmas 4. Sed et regia nux itidem pendet drachmas quatuor. Cheme magna habet drachmas 3: et parva, drachmas 2. As, sive assarion, habet drachmas 2. Cochlearium habet drachmam 1. Cyathus habet drachm. 10, unciam unam, et quartam ejus partem, scriptula 30, obolos 60, lupinos 90, siliquas 180, æreolos 480. Est autem cyathus cotylæ sexta pars. Cotyla mensura quidem continet cyathos 6, pondere vero drach. 60, uncias 7 cum dimidia, scriptula 180, obolos 360, lupinos 740, siliquas 1080, æreolos 2880. Tryblium eandem mensuram capit quam cotyla; mensura enim continet cyathos sex, pondere vero drach. 60. Sextarius mensura quidem continet cotylas binas, pondere vero drach. 120. Vocatur autem sextarius apud Ægyptios Inium. Oxybaphum continet cotylæ quartam partem, sesquicyathum: pondere vero, drach. 15. Concha major eandem mensuram servat quam oxybaphum; continet enim mensura sesquicyathum, pondere autem drach. 15.: minor vero concha, habet mensura quidem semicyathum: pondere autem, drach. 5. Mystrum majus continet cotylæ decimamsextam partem: quod facit drach. 2, S, et quartam partem. Minus autem, cotylæ vigesimamsecundam partem, quod facit drach. 2, script. 2, siliquam unam, et undecimam fere ejus partem. Congius continet mensura quidem cotylas Atticas 12, sextarios autem sex, chœnices 4, pondere vero pendet drach. 720. Chœnix habet mensura quidem cotylas 3, pondere vero drach. 180. In Georgicis autem inveni cotylam tertiam aut quartam partem esse sextarii, congium sextariorum 9, cotylarum 12, et amphoram sextariorum 36, cotylarum 48: metretam, sextariorum 72, cotylarum 96: medimnum, sextariorum 102, cotylarum, 136. Apud Syros autem metreta habet sextarios 6: at Italorum, 120. Tryblium et oxybaphum similiter habent cotylæ quartam partem. Cyathus vero, cotylæ sexta pars est.

Ἄλλως περὶ τῶν αὐτῶν.

Ἡ μνᾶ ἡ Ἀττικὴ ἔχει ℥ο ιβ'. ἡ δὲ ἑτέρα, ℥ο ις'. ἡ δὲ Πτολεμαϊκὴ, ἔχει ℥ο ιη'. ἡ λίτρα ἔχει ℥ο ιβ'. ἡ ℥ο ἔχει δραχμὰς η'. ἡ δραχμὴ ἔχει ℈ γ'. τὸ γράμμα ἔχει ὀβολοὺς β'. ὁ ὀβολὸς ἔχει θέρμον α', S. ὁ θέρμος ἔχει κεράτια β', χαλκοῦς δὲ γ' ἢ ε'. Ἀττικὸν δὲ ἡμιώβολον ἡμιωβόλου τέσσαρα πέμπτα. τὸ κεράτιον ἔχει Ἀττικοὺς χαλκοῦς β' καὶ χαλκοῦ β' πέμπτα· ὁ χαλκοῦς ἔχει ἡμιωβόλου τὸ τέταρτον· ὥστε τοὺς τέσσαρας χαλκοῦς ἄγειν ἡμιώβολον. ὁ στατὴρ ἄγει δραχμὰς δ'. καλοῦσι δὲ αὐτὸν τετράδραχμον. καὶ τὸ διπούντιον δὲ < δ'. καὶ τὸ βασιλικὸν δὲ κάρυον ὁμοίως ἄγει < δ'. ἡ χήμη ἡ μεγάλη ἔχει < δ'· ἡ μικρὰ, < β'. τὸ ἀσσάριον ἔχει < β'· τὸ κοχλιάριον, < α'.

Aliter de iisdem.

Mina Attica habet unc. 12: altera, unc. 16: Ptolemaica, uncias 18. Libra habet unc. 12. Uncia drach. 8. Drachma script. 3. Scriptulum obolos duos. Obolus lupinum 1, S. Lupinus siliquas 2, æreolos 3 vel 5. Atticus semiobolus, semioboli supradicti quatuor quintas partes. Siliqua habet Atticos æreolos 2, et æreoli duas quintas. Æreolus habet semioboli quartam partem: ita ut quatuor æreoli pendeant semiobolum. Stater pendet drach. 4. unde et tetradrachmos appellatur. Quin et dupondium, quod vocant, 4 drach. pendet, et nux regia seu basilica itidem drachmas 4. Cheme magna habet drachm. 4: minor, drachmas 2. Assarion sive as, pendet drachmas 2: cochlearium, drachmam unam.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΩΝ ἹΠΠΙΑΤΡΙΚΩΝ.

ΟΥΓΓΙΑ ἔχει < η'. ἡ δραχμὴ ἔχει γράμματα γ', ὀβολοὺς ς'. ἡ κοτύλη ἔχει ℥ο ιβ', ὀξύβαφα β'. τὸ δὲ ὀξύβαφον,

DE MENSURIS ET PONDERIBUS VETERINARIORUM.

UNCIA habet drachmas 8. Drachma habet scriptula 3, obolos 6. Cotyla habet uncias 12, acetabula

κυάθους γ'. κύαθος ἔχει μύστρα δ'. κοχλιάριον δέ ἐστι μύστρου τὸ ἥμισυ. τὸ δὲ ὀξύβαφον ποιεῖ ʃo ς'. ὁ κύαθος ποιεῖ ʃo β'. τὸ μύστρον ποιεῖ οὐγγίας τὸ ἥμισυ. τὸ κοχλιάριον ποιεῖ ℈ ς'. ἡ δραχμὴ ποιεῖ ℈ γ'. ὁ ὀβολὸς ποιεῖ γράμμα. τὸ σικλίον ἔχει ʃo τὸ S. ὁ κύαθος μύστρα δ'. ὡς εἶναι τὸ μύστρον ʃo τὸ ἥμισυ. τὸ δὲ μύστρον κοχλιάρια β'. ὡς εἶναι τὸ κοχλιάριον ʃo δ'. ἡ μνᾶ ἔχει ʃo ιε', ὁλκὰς ριβ', S. ἡ λίτρα ἔχει ὁλκὰς ϟ'. τὸ δηνάριον ἔχει γράμματα δ'.

A 2. Acetabulum, cyathos 3. Cyathus habet mystra 4. Cochlearium vero est mystri dimidia pars. Acetabulum facit uncias 6. Cyathus facit uncias 2. Mystrum unciæ dimidium. Cochlearium scriptula 6. Drachma scriptula 3. Obolus facit scriptulum. Siciliquus habet unciæ dimidium. Cyathus mystra quatuor: ita ut mystrum sit dimidia unciæ pars. Mystrum præterea cochlearia 2: ita ut cochlearium sit quarta unciæ pars. Mina habet uncias 15, holcas seu drachmas 112, S. Libra habet holcas 90. Denarium, scriptula quatuor.

Περὶ μέτρων ὑγρῶν.

Τὸ Ἰταλικὸν κεράμιον ἔχει χόας η'. ὁ χοῦς ἔχει ξέστας ς'. ὁ ξέστης κοτύλας β'· αἳ καὶ τρυβλία λέγονται. ἡ κοτύλη γὰρ τὸ αὐτὸ ἔχει καὶ τὸ τρυβλίον, μύστρα μεγάλα γ', ὀξύβαφα δὲ δ'. τὸ γὰρ μέγα μύστρον ἔχει ὀξύβαφα γ'. τὸ ὀξύβαφον ἔχει κυάθους α', S. ὁ δὲ κύαθος ἔχει χήμας μικρὰς, ἤτοι μύστρα μικρὰ, β'.

Ἰταλικὸν	ἐλαίου,	οἴνου,	μέλιτος,
τὸ κεράμιον ἔχει	λί οβ'.	λί π'.	λί ρκ'.
ὁ χοῦς	λί θ'.	λί ι'.	λί ιγ', S.
ὁ ξέστης	ʃo ιη'.	ʃo κ'.	ʃo κζ'.
ἡ κοτύλη	ʃo θ'.	ʃo ι'.	ʃo ιγ', S.
τὸ μέγα μύστρον	ʃo γ'.	ʃo γ', ℈ η'.	ʃo δ', S.
τὸ ὀξύβαφον	< ιη'.	ʃo β', ℈ ιβ'.	ʃo γ', S.
τὸ μικρὸν μύστρον	< ις'.	℈ κ'.	< ιθ'.
ὁ κύαθος	ʃo α', S.	< ιβ'.	< ιγ'.

De Mensuris Liquidis.

Italicum ceramium habet congios 8. Congius, sextarios 6. Sextarius, cotylas 2. quæ et tryblia nominantur: cotyla enim et tryblium idem habent pondus, nimirum mystra magna tria, oxybapha 4. nam magnum mystrum habet oxybapha seu acetabula 3. Oxybaphum vero continet cyathum 1, S.
B Cyathus habet chemas parvas, sive mystra parva, 2.

Italicum	Olei,	Vini,	Mellis,
Ceramium habet	libr. 72.	libr. 80.	libr. 120.
Chus	libr. 9.	libr. 10.	libr. 13, S.
Sextarius	unc. 18.	unc. 20.	unc. 27.
Cotyla	unc. 9.	unc. 10.	unc. 13, S.
Magn. mystrum	unc. 3.	unc. 3, sc. 8.	unc. 4, S.
Acetabulum	unc. 18.	unc. 2, sc. 12.	unc. 3, S.
Parv. mystrum	unc. 16.	scriptula 20.	drachm. 19.
Cyathus	unc. 1, S.	drach. 12.	drachm. 13.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ἐ͂ΓΩ, φίλτατε, περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων οὕτως ἠκρίβωσα· ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων ἀρξάμενος ἐπὶ τὴν μνᾶν πολλαπλασιάζων ἀνῆλθον, τὸ κεράτιον τὸν αὐτὸν σταθμὸν ἔχει τῷ χαλκῷ. ὁ δὲ ὀβολὸς χαλκοῦς ἔχει τρεῖς. ὅθεν τὸ ἡμιωβόλιον ἔχει σταθμῷ κεράτιον ἓν ἥμισυ. γράμμα ἄγει ὀβολοὺς δύο, τουτέστι χαλκοῦς ἕξ. ἡ δὲ δραχμὴ, ἡ καὶ ὁλκὴ, ἄγει γράμματα γ', τουτέστιν ὀβολοὺς θ'. ἡ δὲ ʃo ἔχει < η, ℈ κδ'. ἡ λίτρα δὲ ἔχει ʃo ιβ', δραχμὰς δὲ ϟς'. ἡ μνᾶ κατὰ μὲν τὴν ἰατρικὴν χρῆσιν ἄγει ʃo ις', τουτέστιν ὁλκὰς ρκη'· κατὰ δὲ τὴν Ἰταλικὴν, ʃo ιη', τουτέστι λίτραν μίαν ἡμίσειαν, δραχμὰς δὲ ρμδ'. ἡ δὲ Ἀλεξανδρίνη μνᾶ, ἄγει ʃo κ', τουτέστιν ὁλκὰς ρξ'.

DIOSCORIDIS TRACTATUS

De Mensuris et Ponderibus.

C EGO, carissime, de mensuris et ponderibus ita censui exacte scribi posse, si a minimis incipiendo ad minam usque multiplicando ascenderem. Siliqua igitur idem pondus habet, quod æreolus. Obolus vero æreolos tres continet: unde semiobolus pondere habet siliquam unam, semis. Scriptulum pendet abolos duos, hoc est æreolos sex. Drachma, quæ et Holca nominatur, pendet scriptula 3, hoc est obolos 9. Uncia, drachmas 8, scriptula 28. Libra, uncias duodecim, drachmas 96. Mina, secundum medicorum usum, pendet uncias 16, hoc est holcas 128: secundum autem Italicum usum, uncias 18, hoc est libram 1, S, drachmas vero 144. Alexandrina mina pendet uncias 20, id est holcas seu drachmas 160.

Περὶ μέτρων ὑγρῶν· Οἴνου.

Τὸ κεράμιον ἄγει ℔ π'. ἡ δὲ οὖρνα, ℔ μ'. ὁ χοῦς, τουτέστι τὸ κόγγιον, ἔχει ℔ ι'. τὸ ἡμικόγγιον ἔχει ℔ ε'. ὁ ξέστης ἔχει λίτραν μίαν, ʃo η'. ἡμίνα, τουτέστιν ἡ κοτύλη, ʃo ι'. τὸ ὀξύβαφον, ὅπερ ἐστὶ τέταρτον κοτύλης, ἄγει ʃo β', S. ὁ δὲ κύαθος, ὅπερ ἐστὶν ἕκτον κοτύλης, ἄγει ʃo α', ἡμίσειαν, ℈ δ'. ἡ δὲ χήμη, ἐστὶ κυάθου τέταρτον, ἄγει δὲ δραχμὰς γ', γράμμα ἕν. Ὁ αὐτὸς δὲ σταθμός ἐστι τοῦ ὕδατος καὶ ὄξους· φασὶ δὲ τοῦ ὀμβρίου ὕδατος πληρωθῆναι ἀψευδέστατον εἶναι τὸν σταθμὸν, ἄγειν δὲ ὁλκὰς ψκ' τὸν χοῦν.

De mensuris Liquidorum; ac primum de Vini mensura.

Ceramion pendet libras 80. Urna libr. 40. Chus,
D i. e. Congius, libr. 10. Semicongius, libr. 5. Sextarius, libram 1, unc. 8. Hemina, i. e. Cotyla, unc. 10. Acetabulum, quod est cotylæ pars quarta, unc. 2, S. Cyathus, quod est sexta pars cotylæ, unc. 1, S, scriptula 4. Cheme, quæ est cyathi pars quarta, pendet drach. 3, script. 1. Idem porro pondus est aquæ et aceti: dicunt autem pluvialis aquæ in implendo esse pondus omnium minime fallax et incertum; pendere quippe congium drachmas seu holcas 720.

Περὶ Ἐλαίου.

Τὸ κεράμιον ἔχει ℔ οβ'. ἡ οὖρνα ℔ λς'. τὸ κόγγιον ἔχει λίτρας θ'. τὸ ἡμικόγγιον ℔ δ', S. ὁ ξέστης ἔχει ℔ α', S. ἡμίνα, τουτέστιν ἡ κοτύλη, ʃo θ'. τὸ τέταρτον ἔχει ʃo δ', S. τὸ ὀξύβαφον, ὅπερ ἐστὶ κοτύλης τέταρτον, ἄγει ʃo β', S. ὁ δὲ κύαθος, ὅπερ ἐστὶ κοτύλης ἕκτον, ἄγει ʃo α', S. ἡ χήμη, κυάθου τέταρτον, ἄγει δραχμὰς γ'.

De Oleo.

Ceramion habet libr. 72. Urna, libr. 36. Congius, libr. 9. semicongius, libr. 4, S. Sextarius, libr. 1, S. Hemina, i. e. Cotyla, unc. 9. Quartarius, uncias 4, S. Acetabulum, quæ est cotylæ quarta pars, unc. 2, S. Cyathus, quæ est cotylæ pars sexta, unciam 1, S. Cheme, cyathi pars 4, drachm. 3 pendet.

Περὶ Μέλιτος.

A Τοῦ μέλιτος τὸ κεράμιον ἔχει 𐅻 ρκ'. ἡ οὔρνα ἔχει λίτρας ξ. τὸ κόγγιον ἔχει 𐅻 ιε'. τὸ ἡμικόγγιον ἔχει 𐅻 ζ', S. ὁ ξέστης ἔχει 𐅻 β', S. ἡμίνα ἔχει 𐅻 α', ϛο γ'. τὸ τέταρτον ἔχει ϛο ζ', S. τὸ ὀξύβαφον ἔχει ϛο γ', S, < β'. ὁ δὲ κύαθος ἔχει ϛο β', S. ἡ δὲ χήμη, ὅπερ ἐστὶ κυάθου τέταρτον, ἄγει < ε'.

De Melle.

Mellis ceramion habet libras 120. Urna libras 60. Congius libras 15. Semicongius libras 7, S. Sextarius libras 2, S. Hemina libram 1, uncias 3. Quartarius uncias 7, S. Acetabulum uncias 3, S. drachmas 2. Cyathus, uncias 2, S. Cheme autem, quæ cyathi quadrans est, pendet drachmas 5.

ἌΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ.

ΜΕΔΙΜΝΟΣ ἔχει ἡμίεκτα ιβ'. τὸ δὲ ἡμίεκτον, χόας δύο. ὁ δὲ χοῦς, χοίνικας τέσσαρας. ὁ δὲ χοίνιξ κοτύλας Ἀττικὰς ἄγει τρεῖς, σταθμῷ δὲ ἔχει ὁλκὰς ρπ'· ὁ δὲ χοῦς ἐστὶ μὲν μέτρῳ κοτυλῶν Ἀττικῶν ιβ', σταθμῷ δὲ ἄγει δραχμὰς ψκ'. ὁ δὲ ξέστης μέτρῳ μὲν κοτυλῶν δύο, σταθμῷ δὲ < ρκ'. ἡ δὲ κοτύλη ἔχει κυάθους ἕξ, σταθμῷ δὲ < ξ'. τὴν δὲ κοτύλην οἱ Ἀττικοὶ καὶ τρυβλίον ὀνομάζουσι. τὸ ὀξύβαφον μέτρῳ μὲν κοτύλης τέταρτον, ὅπερ ἐστὶ κύαθος εἷς ἥμισυ· σταθμῷ δὲ ἔχει δραχμὰς ιε'. ὁ κύαθός ἐστι δραχμῶν δέκα. ἡ δὲ χήμη ἐστὶ κυάθου τέταρτον, < β', S. τὸ μέγα μύστρον κοτύλης ἐστὶν ὀκτωκαιδέκατον, ἄγει δραχμὰς τρεῖς, ℈ α'· τὸ δὲ μικρὸν, κοτύλης εἰκοστὸν τέταρτον, ἄγει δραχμὰς δύο, S. τὸ δὲ δικαιότατον μύστρον γράμματα ἔχει ὀκτώ. τὸ δὲ κοχλιάριον γράμματα ἔχει τρία. τοῦ βασιλικοῦ καρύου τὸ μέγεθος < ἄγει ἑπτὰ, τοῦ δὲ Ποντικοῦ, < α'· τὸ δὲ τῆς βαλάνου, δραχμῆς ἥμισυ. τὸ δὲ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ κυάμου ἔχει ὀβολὸν καὶ ἥμισυ· τοῦ ὀρόβου, χαλκοῦς β'.

ALITER DE MENSURIS.

MEDIMNUS continet hemiecta, seu semisexta, 12. Hemiectum congios 2. Congius, chœnices 4. Chœnix cotylas Atticas 3, pondere autem holcas s. drachmas 180. Rursum congius est mensura quidem cotylarum Atticarum 12, pondere autem pendet drachmas 720. Sextarius, mensura est cotylarum 2, pondere vero drachmarum 120. Cotyla habet cyathos 6, pondere vero drachmas 60. vocant autem cotylam Attici tryblion etiam. Acetabulum mensura quidem, cotylæ quadrans est, i. e. cyathus unus, B S: pondere vero continet drachmas 15. Cyathus est drachmarum 10. Chema, cyathi quadrans, est drachmarum 2, S. Magnum mystrum cotylæ est pars decimaoctava, pendet vero drachmas 3, scriptulum 1. Parvum mystrum, cotylæ pars vigesimaquarta, pendet drachmas 2, S. Justissimum autem mystrum scriptula habet 8. Cochlearium scriptula pendet 3. Regiæ nucis magnitudo drachmas pendet 7: Ponticæ, drachmam 1: balani autem, i. e. glandis, dimidium est drachmæ. Ægyptiæ vero fabæ magnitudo pendet obolum et dimidium: ervi autem, æreolos 2.

Hactenus e Galeno.

DE MENSIBUS, ET PARTIBUS EORUNDEM.

DUODECIM apud omnes gentes nationesque comperiuntur fuisse menses; sed eorum ut nomina, ita et ratio fuit diversa. Id quod in Atticorum præsertim et Romanorum mensibus verum est. Nam etsi Græci et Latini suos menses a novilunio, seu conjunctione solis et lunæ auspicabantur, tamen iis inter se minime convenit: ita ut præcise inter se componi nequeant, ne si constaret quidem de ordine omnium utrimque. Cujus rei causam fuisse existimant inprimis astronomicarum rationum ignorationem atque incertitudinem: quam intercalandi etiam importunitate haud raro auctam apparet. Plut. certe in Romulo affirmat nihil convenire inter Græcorum et Romanorum novilunia: ubi Romæ natalem, qui in ipsum trigesimum mensis diem inciderit, celebrari a Romanis a. d. XI Kal. Maii ostendit. Atque Idem in Aristide de Plataicæ pugnæ die loquens, fatetur, quanquam suo tempore accuratius cœlestium corporum motus supputarentur, tamen alios aliter suos inchoare menses. Porro ut ad Atticos menses veniam, Suidas Γαμηλιῶνα interpretatur Januarium. Ἐλαφηβολιὼν, Februarius e Gazæ auctoritate creditur, demonstrantis hybernum esse eum mensem, et quidem Gamelione posteriorem, priorem Munychione. Μουνυχιῶνα Martium esse, aut ei proxime respondere, æquinoctii etiam ratione demonstravit Gaza. Legimusque ap. Harpocr. et Suidam, Μουνυχιῶνα fuisse decimum apud Athenienses mensem. Est autem Martius decimus ab Junio, a quo incepisse ordinem (quippe a solstitio æstivo) mensium, ipsumque adeo annum, perspicue docuit Gaza. Θαργηλιὼν Aprili respondere existimatur, ex hac conjectura: dictus θαργηλιὼν παρὰ τὰ θαργήλια, quod erat festum quoddam ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas calor solis θέρων καὶ θάλπων τὴν γῆν produxerat, diis offerrentur. Eam Plin. confirmat. Is enim hæc Theophr. H. Pl. 4, 18. Περὶ γὰρ τὴν βλάστησιν ἐλάτης καὶ πεύκης, ὅτε καὶ C λοπῶσι, τοῦ Θαργηλιῶνος ἢ Σκιροφοριῶνος, ἄν τις περιέλῃ, παραχρῆμα ἀπόλλυται, sic vertit, 17, 24. Abieti enim et pino si quis detraxerit sole taurum vel geminos transeunte, cum germinant, statim moriuntur. Ita ut ejus auctoritate Θαργηλιῶνα Aprili opponere queamus, et Σκιροφοριῶνα Maio; nam Aprili mense sol taurum transit, Maio geminos. Sed et Dionysii Halicarnassei auctoritate comprobari potest, sic scribentis Rom. Antiq. 1. p. 39. Ἴλιον μὲν γὰρ ἥλω τελευτῶντος ἤδη τοῦ θέρους, ἑπτακαίδεκα πρότερον ἡμέραις τῆς θερινῆς τροπῆς, ὀγδόῃ φθίνοντος μηνὸς Θαργηλιῶνος, ὡς Ἀθηναῖοι τοὺς χρόνους ἄγουσι· περιτταὶ δ' ἦσαν αἱ τὸν ἐνιαυτὸν ἐκεῖνον ἐκπληροῦσαι μετὰ τὴν τροπὴν εἴκοσι ἡμέραι: nam vigesimatertia die mensis Θαργηλιῶνος captam fuisse Trojam ait, septendecim diebus ante solstitium, quod tunc incidebat in sequentis mensis, sc. Σκιροφοριῶνος, diem decimum: post quod tempus reliqui erant dies 20, ad complendum et mensem et annum. Ubi etiam innuit solstitium eo anno non (ut solebat) in Kalendas s. plenilunium Hecatombæonis, verum in decimum diem præcedentis D mensis Scirophorionis incurrisse. Σκιροφοριὼν sequitur Θαργηλιῶνα, et Maio respondet, ut ex antedictis apparet. Huic porro proximum esse Ἑκατομβαιῶνα, diserte in Agesilao Plut. docet, ubi refert dies viginti intervenisse inter fœdus Spartæ, exclusis Bœotis, ictum die XIIII Scirophorionis, et inter cladem quam apud Leuctra quinto Hecatombæonis die acceperunt Spartani. Primus hic fuit mensium Atticorum et anni initium, ut e Dionysii paulo ante citatis verbis patet, ideoque a sacrificiis majoribus, hecatombis sc., quæ tunc fiebant, nomen accepit. Adhæc solstitium æstivum in eum incidebat plerumque; nam et in præcedentem Scirophoriona nonnunquam incurrisse, e Dionysii loco paulo supra allato, constat. Antiquitus dictus fuit Κρόνιος, i. e. Saturnalis, a Bœotis Hippodromus, a Macedonibus Lous, ut refert Plut. Theseo, et Camillo, et Alexan-

dro. Respondet vero Latinorum Junio. Sequitur hunc Μεταγειτνιὼν, quemadmodum Suidas quoque post Harpocrationem hunc mensem fuisse secundum annotavit. Quinctili s. Julio eum conciliemus, quanquam hac in re Plut. nobis refragatur, qui in Poplicola scribit, Εἴδοῖς οὖν Σεπτεμβρίαις, (ὃ συντυγχάνει περὶ τὴν πανσέληνον μάλιστα τοῦ Μεταγειτνιῶνος,) ἠθροισμένων ἁπάντων εἰς τὸ Καπετώλιον: comparans mensem hunc non cum Julio, cum quo conferendum antedicta declarant, sed cum Septembri: id quod valde mirum est, nec facile quispiam vel locum illum esse depravatum, vel auctorem errasse deceptumque fuisse dicere audeat. A Syracusanis Carnium fuisse dictum, Panemum a Bœotis, Idem in Camillo et Nicia refert. Proximus est Βοηδρομιὼν, ut ex eodem Plut. Aristide colligitur, ubi de pugnæ Plataicæ tempore loquitur: Ταύτην τὴν μάχην ἐμαχέσαντο τῇ τετράδι τοῦ Βοηδρομιῶνος ἱσταμένου κατ' Ἀθηναίους· κατὰ δὲ Βοιωτοὺς, τετράδι τοῦ Πανέμου φθίνοντος. Bœoti enim præcedentem mensem Panemum vocabant, quem serie contigua sequitur hic Βοηδρομιών. Respondet porro hic mensis Latinorum Sextili s. Augusto. Contiguus est Μαιμακτηριὼν, Bœotis Alalcomenius dictus, ut idem Plut. docet paulo post verba jam allata, Τοῦ Μαιμακτηριῶνος μηνὸς, ὅς ἐστι παρὰ Βοιωτοῖς Ἀλαλκομήνιος, τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα πέμπουσι πομπήν: quo etiam e loco non levi conjectura colligitur Boedromioni eum successisse. Opponitur nostro Septembri. Quintum hunc fuisse mensem Atheniensium tradit Harpocr. et ex eo Suidas, qui etiam addit esse Latinorum Januarium. Quorum neutrum cum Gazæ opinione convenit: imo si quintus sit, nullo modo Januarius esse potest. Arrian. certe de Exp. Alex. 2., hoc mense scribit victum ab Alexandro Darium, Issica pugna: quam finita æstate et jam incipiente autumno commissam fuisse, veritati non videtur dissentaneum. Proximus huic, qui ad Octobrem nostrum quadret, est Πυανεψιών: quem fuisse mensem autumnalem ipsum declarat nomen; dictus enim a festo Πυανεψίων, quod agitabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis, ut e Plat. Theseo colligere est. Idem Plut. de Iside et Osir. hunc Atheniensium Pyanepsionem declarat esse Bœotorum Damatrium, Ægyptiorum Athyr: nimirum circa occasum pleiadis cosmicum, i. e. autumnalem. Novembri Latinorum Gaza opponit Ἀνθεστηριῶνα Atticorum, hybernum esse mensem ex etymo colligens, quod sc. ἀνθέων στερεῖ τὴν γῆν. Contra tamen Philostr. vernum esse mensem scribit, denominatum ita παρὰ τῶν ἀνθῶν: quemadmodum Ister quoque ap. Harpocr. eum sic vocatum tradit διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε. Et Plut. Sylla, Ἑλεῖν δὲ τὰς Ἀθήνας αὐτός φησιν ἐν ὑπομνήμασι, Μαρτίαις καλάνδαις· ἥτις ἡμέρα συμπίπτει μάλιστα τῇ νουμηνίᾳ τοῦ Ἀθεστηριῶνος μηνός. Cui astipulatur Appian. B. C. 2. memorans τελευτῆσαι τὸν Καίσαρα ἐν ἡμέραις αἷς καλοῦσιν εἰδοῖς Μαρτίαις, Ἀνθεστηριῶνος μάλιστα μέσου. Quin et Macrob. Saturn. 1, 12. cum dixisset Aprilem dici quasi aperilem, subjungit, Sicut apud Athenienses Ἀνθεστηριὼν idem mensis vocatur, ab eo, quod hoc tempore plura florescant. Rursum tamen Plut. in fine sui Arati ait, Ἡμέρᾳ πέμπτῃ Δαισίου μηνὸς, ὃν Ἀθηναῖοι καλοῦσιν Ἀνθεστηριῶνα: quem Macedonum Δαίσιον s. Δέσιον, Suidas Junium esse dicit. Utut sit, omnes illi auctores Gazæ refragantur, existimanti Ἀνθεστηριῶνα esse Novembrem, et mensem hybernum: quanquam et Harpocration, cum dicat esse eum octavum mensium Atticorum, inter hybernos eum referat: innuens eum esse eundem cum Januario, cui Γαμηλιῶνα supra opposuimus. Alius itaque quærendus erit, quem cum illo Latinorum Novembre componamus, cum omnium suffragiis constet Ἀνθεστηριῶνα ei nullo modo respondere. Postremus in Gazæ serie est Ποσειδεὼν, quasi Neptunium diceres. Suidas Decembrem hunc interpr., ut et Gaza. Januario tamen eum comparat Plut. in Cæs. his verbis, Χειμῶνος ἐν τροπαῖς ὄντος, ἱσταμένου Ἰανουαρίου μηνὸς, (οὗτος δ' ἂν εἴη Ποσειδεὼν Ἀθηναίοις,) ἀφῆκεν εἰς τὸ πέλαγος. Qua in re nihil inesse absurdi videtur, cum olim solstitium id in finem Decembris inciderit.

Hæc quambrevissime fieri potuit, collegi e Græcorum commentariis, et viri cujusdam nostra memoria celebris libello de Mensibus Atticis. At in Lexico quodam meo veteri alius ordo mensium Atticorum est, et alia interpretatio Latina, ut deinceps videbis. Sic enim in eo legitur, (omisso Gr. et Lat. nomine Novembris): Ὀνόματα Μηνῶν κατὰ Ἀθηναίους. Ἑκατομβαιὼν, (ὁ καὶ Κρόνιος,) ὁ Σεπτέμβριος. Μεταγειτνιὼν, ὁ Ὀκτώβριος. Πυανεψιὼν, ὁ Δεκέμβριος. Μαιμακτηριὼν, ὁ Ἰανουάριος. Ληναιὼν, (ὁ καὶ Ποσειδεὼν,) ὁ Φεβρουάριος. Γαμηλιὼν, ὁ Μάρτιος. Ἀνθεστηριὼν, ὁ Ἀπρίλλιος. Ἐλαφηβολιὼν, ὁ Μάϊος. Μουνυχιὼν, ὁ Ἰούνιος. Θαργηλιὼν, ὁ Ἰούλιος. Σκιροφοριὼν, ὁ Αὔγουστος. In eodem Lexico hæc τῶν καθ' Ἕλληνας Ὀνόματα Μηνῶν leguntur: Γορπιαῖος, ὁ Σεπτέμβριος. Ὑπερβερεταῖος, ὁ Ὀκτώβριος. Δίος, ὁ Νοέμβριος. Ἀπελλαῖος, ὁ Δεκέμβριος. Αὐδοναῖος, ὁ Ἰανουάριος. Περίτιος, ὁ Φεβρουάριος. Δύστρος, ὁ Μάρτιος. Ξανθικὸς, ὁ Ἀπρίλλιος. Ἀρτεμίσιος, ὁ Μάϊος. Δέσιος, ὁ Ἰούνιος. Πάνεμος, ὁ Ἰούλιος. Λώϊος, ὁ Αὔγουστος. Quoniam vero et Ægyptiacorum mensium crebra apud Græcos occurrit mentio, placet et ipsos inde cum interpretatione sua apponere: Ὀνόματα Μηνῶν κατὰ Αἰγυπτίους. Θθὼ, ἢ Θωθὶ, ὁ Σεπτέμβριος. Παμφοὶ, ἢ Φαωφὶ, ὁ Ὀκτώβριος. Ἀθὺρ, ὁ Νοέμβριος. Χυὰκ, ὁ Δεκέμβριος. Τυβὶ, ὁ Ἰανουάριος. Μεχεὶρ, ἢ Βεχεὶρ, ὁ Φεβρουάριος. Φαμενὼθ, ὁ Μάρτιος. Φαρμουθὶ, ὁ Ἀπρίλλιος. Παχὼν, ὁ Μάϊος. Παυνὶ, ὁ Ἰούνιος. Ἐπιφὶ, ὁ Ἰούλιος. Μεσσορὶ, ὁ Αὔγουστος. Eadem nomina in alio quoque libro manuscripto legi, sed quædam paulo aliter scripta, sc. Θὼθ pro Θωθί: Μεχὶρ pro Μεχείρ: Παϋνὶ pro Παυνί: Ἔπιφι pro Ἐπιφί: Μεσορὶ pro Μεσσορί. In quibus tamen parum est discriminis. Præterea ibidem habentur Ὀνόματα Μηνῶν κατὰ Ἰουδαίους: quæ et ipsa recensere hic visum est, cum apud Ecclesiasticos Scriptores et Historicos nonnunquam eorum fiat mentio. Sic igitur ibi legitur: Τισερὶ, ὁ Σεπτέμβριος. Μαρχασουὰν, ὁ Ὀκτώβριος. Κισθλὲβ, ὁ Νοέμβριος. Τηβὴθ, ὁ Δεκέμβριος. Σεβὰτ, ὁ Ἰανουάριος. Ἀδὰρ, ὁ Φεβρουάριος. Νισσὰν, ὁ Μάρτιος. Ἰὰρ, ὁ Ἀπρίλλιος. Σιβὰν, ὁ Μάϊος. Ταμοὺζ, ὁ Ἰούνιος. Ἂβ, ὁ Ἰούλιος. Ἐλοὺλ, ὁ Αὔγουστος. Ceterum barbara hæc addidi Atticis et Græcis nominibus, quoniam in VV. LL. quoque ea habebantur, quibus thesaurum hunc pauperiorem esse nolui. Sed in iis horum Hebraicorum mensium nomina aliqua aliter scripta sunt, sc. Θερσὶ pro Τισερί: Μαρσοναὴ pro Μαρχασουάν: Χασλεὺ pro Κισθλέβ: Σαβὰτ pro Σεβάτ: Νισὰν pro Νισσάν: Σιεθοναὴ pro Σιβάν: Θαμνὶ pro Ταμοὺζ. In manuscripto etiam libro veteri paulo aliter scripta nonnulla reperi: sc. Μορσαὰν pro Μαρχασουάν: Θαμὶ pro Ταμοὺζ: Ἐβλὰδ pro Ἂβ: Ἐλοὺρ pro Ἐλούλ. Sed mendosæ eæ scripturæ sunt, at genuinæ et Hebræis nominibus consentaneæ, quas e Lex. meo veteri attuli, ideoque illis, non his, nitendum erit. In VV. LL. præterea Macedonica mensium nomina, Bithynica, Cappadocica, Cypria: quæ et ipsa, ne quid omisisse videamur, ascribemus. Macedonica: Αἰγόκερως, Ὑδροχόος, Ἰχθῦς, Κριὸς, Ταῦρος, Δίδυμοι, Καρκίνος, Λέων, Παρθένος, Ζυγὸς, Σκορπίος, Τοξότης. Bithynica: Ἥρεος, Ἕρμιος, Μητρῷος, Διονύσιος, Ἡράκλειος, Δίος, Βενδιαῖος, Στρατεῖος, Ἄρειος, Περιέπιος, Ἀφροδίσιος, Δημήτριος. Cypria: Ἀφροδίσιος, Ἀπογονικὸς, Αἰνικὸς, Ἰούνιος, Καισάρειος, Σεβαστὸς, Αὐτοκρατορικὸς, Δημαρχεξάσιος, Πληθύτατος, Ἀρχιερεύς. Cappadocica: Τίριξ, Μάτα, Ξανανθηρὶ, Μιθρὶ, Ἀπομεναμὰ, Ἀρθρὰ, Τετουσία, Ὡσμωνία, Σόνδαρα, Ἀρτανία, Ἀρταεστὶν, Ἀραιότατα. Sed ista plane barbara sunt, et nescio quibusnam Scriptoribus Græcis Latinisve usitata.

[Ὀνόματα Μηνῶν in Matth. Gloss. Gr. Min. 1, 86. Mosquæ 1774.:—

ΜΗΝΕΣ ῬΩΜΑΙΩΝ.

Μάρτιος	Σεπτέβριος
Ἀπρίλλιος	Νοέμβριος
Μάϊος	Δεκέβριος
Ἰούνιος	Ἰαννουάριος
Ἰούλιος	Φευρουάριος
Αὔγουστος	

'ΑΘΗΝΑΙΩΝ.	'ΕΒΡΑΙΩΝ.
Σκιῤῥοφοριὼν	Ψιθεδὼ
'Εκατομβαιὼν	Θαμνὶ
Μεταγειτνιὼν	Ἄβ
Πυανεψιὼν	'Ελοὺλ
Μαιμακτηριὼν	Θερσὶ
'Ανθεστηριὼν	Μορσουᾶν
Ποσειδιὼν	Χασαλεῦ
Γαμιλιὼν	Τιβιβὶ
'Ελαφηβολιὼν	Σαβὰτ
Ληναιὼν	'Αδὰρ
Μουνιχιὼν	Νισὰν
	'Ιὰρ

'ΕΛΛΗΝΩΝ.	ΠΕΡΣΩΝ.
Δύστρος	Φαρουαρτὴς
Ξανθικὸς	'Αρτιπεετὸς
'Αρτεμίσιος	Χορτὰτ
Δέσιος	Τυρμὰ
Πάνεμος	Μερτὰτ
Λῶος	Σαχριοὺρ
Γορπιαῖος	Μέχερμα
'Υπερβερεταῖος	'Απάνμα
Δίος	Ἄδερμα
'Απιλλαῖος	Σῆμα
'Αδυναῖος	Πεχμὰν
Περίτιος	'Ασφαντὰρ
	Μασιαρχὰ

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ.	ΒΗΘΥΝΩΝ.
Σούδαρα	Ἄρειος
'Αρτανία	Περιέπειος
'Αρτιεστίνα	'Αφροδίσιος
'Αρετόρατος	Δημήτριος
Τίριξ	Ἥρεος
Ματὰ	Ἕρμος
Ξανθηρὶ	Μητρῷος
Μιθρὶ	Διονύσιος
'Απομεναμὰ	'Ηράκλειος
'Αρθρὰ	Δίος
Τεθουσία	Βενδιαῖος
'Οσμονία	Στρατήϊος

ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ.	ΚΥΠΡΙΩΝ.
Φαμενὼθ	Ταηθύπατος
Φαρμουθὶ	'Αρχιερεὺς
Παχὼν	Ἔσθιος
Παϋνὶ	'Ρωμαῖος
'Επιφὶ	'Αφροδίσιος
Μεσωρὶ	'Απογονικὸς
Θὼθ	Αἰνικὸς
Φαωφὶ	'Ιούνιος
'Αθὺρ	Καισσάριος
Χοιὰκ	Σεβαστὸς
Τιβὶ	Αὐτοκρατορικὸς
Μεχεὶρ	Δημαρχεξούσιος.]

Hæc de nominibus mensium: quorum supra dictum est non esse eandem apud omnes gentes rationem, et inprimis Atticos menses non convenire cum nostris, quod illi, sicut et Hebræorum menses, tantum ad lunæ cursum computarentur, Luna auspicante et finiente mensem: nostri vero ita descripti sint, ut in conficiendo anno magis ad solis cursum quadrarent. Apud Atticos primus mensis a solstitio æstivo inchoabat annum: quod cum fere incidat in medium mensem Junium apud nos, mensem qui illi exacte respondeat, opponere non possumus, cum videamus eum partem sibi ex Junio capere, partem ex Julio: quæ ratio eadem deinceps est in ceteris. Itaque non abs re futurum existimo, si ad ostendendam istam diversitatem, e veteri quodam Calendario manuscripto ascribam quoto Romanorum mensium die Græcus quisque mensis suum sumserit initium. In eo itaque Januarii mensis die XV, inchoat *κατὰ Τυρίους Αὐδοναῖος, ἡμερῶν λ'*. XIIII Februarii, *κατὰ Τυρίους Περίτιος, ἡμερῶν λ'*. XVIII Martii, *κατὰ Τυρίους Δύστρος, ἡμερῶν λ'*. XVI Aprilis, *κατὰ Τυρίους Ξανθικὸς, ἡμερῶν λα'*. XVIII Maii, *κατὰ Τυρίους 'Αρτεμίσιος, ἡμερῶν λα'*. XXII Junii, *κατὰ Τυρίους Δέσιος, ἡμερῶν λα'*: ubi etiam statuuntur *θεριναὶ τροπαί*. XXI Julii, *κατὰ Τυρίους Πάνεμος, ἡμερῶν λα'*. XVIII Augusti, *κατὰ Τυρίους Λῶος, ἡμερῶν λ'*. XIX Septembris, *κατὰ Τυρίους Γορπιαῖος, ἡμερῶν λ'*. XIX Octobris, *κατὰ Τυρίους 'Υπερβερεταῖος, ἡμερῶν λ'*. XVIII Novembris, *κατὰ Τυρίους Δίος, ἡμερῶν λ'*. XVIII Decembris, *κατὰ Τυρίους 'Απελλαῖος, ἡμερῶν λ'. ὁμοῦ σελήνης ἡμέραι ϛ' ἐπακταί*. Hactenus in Gr. isto Calendario, ubi ortus etiam occasusque siderum et ventorum erant annotati, solstitia etiam et horarum rationes. Quod vero in eo est *κατὰ Τυρίους*, in Lex. meo veteri et apud alios est *καθ' Ἕλληνας*.

De Partibus Mensis.

Dividunt Græci mensem suum in tres decadas seu *τρία δεχήμερα*, ut J. Poll. nominari posse ait. Primam vocant *μηνὸς ἱσταμένου* sive *ἀρχομένου*: secundam, *μεσοῦντος μηνὸς*, vel *ἐπὶ δεκάδι*: tertiam, *φθίνοντος μηνὸς*, sive *πανομένου*, aut *λήγοντος*: vel etiam *ἐπὶ εἰκάδι*. Utuntur igitur in diebus numerandis, nominibus ordinalibus, *πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη*, seu *τετρὰς, πέμπτη*, sive *πεντὰς, ἕκτη*, sive *ἑξὰς*, et sic deinceps: nisi quod prima cujusque mensis dies vocetur *νουμηνία*, (quoniam in ea erat novilunium,) decimaquinta peculiariter ab Hesiodo *μέση*, quoniam medium obtinet locum; ultima, *ἕνη καὶ νέα*: quæ et *Δημητριὰς* in honorem Demetrii dicta aliquamdiu fuit. Hoc porro est discriminis, quod in *ἱσταμένου* et *μεσοῦντος μηνὸς* diebus numerandis recto ordine progrediuntur, in *φθίνοντος* autem decade utuntur ordine retrogrado, quali Latini in suis nonis, idibus et calendis, ut e sequenti diagrammate patebit.

1	Νουμηνία	ἱσταμένου μηνὸς, s. ἀρχομένου μηνός.		Calendæ.	
2	δευτέρα			IIII	Nonas.
3	τρίτη			III	
4	τετάρτη			Pridie	
5	πέμπτη			Nonæ.	
6	ἕκτη			VIII	Idus.
7	ἑβδόμη			VII	
8	ὀγδόη			VI	
9	ἐννάτη			V	
10	δεκάτη			IIII	
11	πρώτη	μεσοῦντος μηνὸς, vel ἐπὶ δεκάδι, seu δεκάτῃ.		III	
12	δευτέρα			Pridie	
13	τρίτη			Idus	
14	τετάρτη			XVIII	Kal.
15	πέμπτη			XVII	
16	ἕκτη			XVI	
17	ἑβδόμη			XV	
18	ὀγδόη			XIIII	
19	ἐννάτη			XIII	
20	εἰκὰς, s. εἰκοστή.			XII	
21	δεκάτη	φθίνοντος μηνός. vel,	πρώτη	XI	
22	ἐννάτη		δευτέρα	X	
23	ὀγδόη		τρίτη	IX	
24	ἑβδόμη		τετάρτη (ἐπὶ εἰκάδι,)	VIII	
25	ἕκτη		πέμπτη	VII	
26	πέμπτη		ἕκτη (ut J. Poll., s. μετὰ εἰκάδα)	VI	
27	τετάρτη		ἑβδόμη	V	
28	τρίτη		ὀγδόη	IIII	
29	δευτέρα		ἐννάτη	III	
30	ἕνη καὶ νέα		ἕνη καὶ νέα, seu τριακάς.	Pridie	

Ita vero numerandum esse, tum ex J. Poll. constat, tum e Scholiis in Aristoph. scriptis. Ibi enim in expositione horum Strepsiadis verborum, *Πέμπτη, τετρὰς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα· Εἶθ' ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν Δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι, Εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἕνη τε καὶ νέα*: in horum inquam verborum expositione Scholiastes hæc annotat: *Οὕτω δὲ ἠρίθμουν 'Αθηναῖοι· τὰς μὲν ἀπὸ νουμηνίας ὁμοίως ἡμῖν, λέγοντες, πρώτη ἱσταμένου, δευτέρα ἱσταμένου, μέχρι τῶν δέκα· μεθ' ἣν, πρώτην ἐπὶ δέκα, εἶτα δευτέραν ἐπὶ δέκα, καὶ ἑξῆς ἄχρι εἰκοστῆς. ἡ αὐτὴ*

δὲ καὶ εἰκάς. μεθ' ἣν ἑνδεκάτην φθίνοντος, ἢ δεκάτην, ἢ ἐννάτην, ἢ ὀγδόην, ὡς ἔτυχεν ἔχων ὁ μήν· καὶ ἑξῆς ἀναλύοντες ἄχρι δευτέρας. οὕτω γὰρ Ἀθηναῖοι ἠρίθμουν, οὐ προστιθέντες, ἀλλ' ἀφαιροῦντες, καὶ ἀναλύοντες μέχρι τριακάδος, Σόλωνος ἡγησαμένου πρὸς τὰ τῆς σελήνης φῶτα οὕτω μειούμενα. μετὰ δὲ δευτέραν ἀκτέον ἕνην, τουτέστι τὴν τελευταίαν τοῦ μηνὸς ἡμέραν. Ubi etiam nota, si accideret ut mensis esset dierum XXXI, dictum fuisse post *εἰκάδα* seu *εἰκοστὴν, ἑνδεκάτη φθίνοντος*, vel etiam *ἑνδεκάτη ἐπὶ εἰκάδι* aut *μετὰ εἰκάδα*: sin vero XXVIII tantum, ut in Februario, eos dixisse *ὀγδόη φθίνοντος*, sive *ὀγδόη ἐπὶ εἰκάδι* aut *μετὰ εἰκάδα*. Alius vero Scholiastes clarius etiam hæc de *φθίνοντος* retrogrado ordine explicat; nam exponens eadem verba, Π*έμπτη, τετρὰς*, subjungit, Ο*ὐ προσέθηκε τὸ Φθίνοντος. οὕτω γάρ φασιν Ἀθηναῖοι μετροῦσιν, ἀπὸ πρώτης ἕως δεκάτης προστιθέασι τὸ Ἱσταμένου. ἀπὸ ἑνδεκάτης ἕως ἐννεακαιδεκάτης, τὸ Ἐπὶ δέκα. εἶτα ἡ μεγάλη εἰκάς. ἀπὸ εἰκοστῆς πρώτης ἕως εἰκοστῆς ἐννάτης, τὸ Φθίνοντος· τὴν οὖν εἰκοστὴν δευτέραν, ἐκάλουν ἐννάτην φθίνοντος· τὴν εἰκοστὴν τρίτην, ὀγδόην· τὴν εἰκοστὴν τετάρτην, ἑβδόμην· τὴν εἰκοστὴν πέμπτην, ἕκτην· τὴν εἰκοστὴν ἕκτην, πέμπτην· τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην, τετάρτην· τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην, τρίτην· τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην, δευτέραν· εἶτα τὴν τριακοστὴν, ἕνην τε καὶ νέαν. ἐπεὶ ἐν αὐτῇ συντελεῖται ὁ μὴν, καὶ ἀρχὴν ἔχει τοῦ ἑτέρου μηνὸς τῆς σελήνης.* Nec solum e Scholiastis illis hæc *φθίνοντος μηνὸς* dierum numeratio cognoscitur, verum etiam ex ipso Plut. in Solone 168., ubi etiam *ἕνη καὶ νέα* cur vocata sit, declarat: *Συνιδὼν δὲ τοῦ μηνὸς τὴν ἀνωμαλίαν, καὶ τὴν κίνησιν τῆς σελήνης οὔτε δυομένῳ τῷ ἡλίῳ πάντως, οὔτ' ἀνίσχοντι συμφερομένην, ἀλλὰ πολλάκις τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ καταλαμβάνουσαν καὶ παρερχομένην τὸν ἥλιον, αὐτὴν μὲν ἔταξε ταύτην ἕνην καὶ νέαν καλεῖσθαι· τὸ μὲν πρὸ συνόδου μόριον αὐτῆς τῷ πανομένῳ μηνὶ, τὸ δὲ λοιπὸν, ἤδη τῷ ἀρχομένῳ προσήκειν ἡγούμενος· πρῶτος ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἀκούσας Ὁμήρου λέγοντος, Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο. τὴν δὲ ἐφεξῆς ἡμέραν νουμηνίαν ἐκάλεσεν, τὰς ἀπ' εἰκάδος οὐ προστιθεὶς, ἀλλ' ἀφαιρῶν καὶ ἀναλύων, ὥσπερ τὰ φῶτα τῆς σελήνης ἧς ἑώρα μέχρι τριακάδος, ἠρίθμησεν.* Quin et certissima exempla horum *φθίνοντος* dierum numerandorum ex ipso illo habemus; hæc enim, (sed brevitatis causa aliquantum truncata,) ex ephemeridibus refert sub finem Vitæ Alexandri, *Ὀγδόῃ ἐπὶ δεκάτῃ μηνὸς ἐκάθευδεν ἐν τῷ λουτρῷ. τῇ δὲ ἑξῆς λουσάμενος, εἰς τὸν θάλαμον μετῆλθεν. τῇ εἰκάδι λουσάμενος πάλιν, ἔθυσε τὴν εἰθισμένην θυσίαν. τῇ δεκάτῃ φθίνοντος ταυτὰ ποιήσας μᾶλλον ἀνεφλέχθη. ἑβδόμῃ σφόδρα πυρέττων, ἔθυσεν ἐξαρθεὶς πρὸς τὰ ἱερά. τῇ ἕκτῃ, σμικρὸν ὕπνωσεν. ὁμοίως δὲ τὴν πέμπτην. τῇ δὲ τρίτῃ φθίνοντος πρὸς δείλην ἀπέθανεν.*

Alioqui in manuscriptis quoque ephemeridibus nulla facta nec *ἱσταμένου* nec *μεσοῦντος*, nec *φθίνοντος* sive *λήγοντος μηνὸς* mentione, una serie dies mensium numerantur, recta ab ipsa *τῇ πρώτῃ* usque ad *τὴν τριακάδα*, vel *τὴν τριακοστὴν πρώτην*, aut *εἰκοστὴν ὀγδόην*, prout mensis fert, progrediendo: quemadmodum apud Latinos quoque fieri interdum videmus. Qui vero Latinis mensium nominibus apud Græcos utuntur, Latinorum quoque supputationem A sequuntur. Dicunt enim *πρὸ δ' νοννῶν Ἀπριλλίου, πρὸ η' εἰδῶν Ἰουνίου, πρὸ καλανδῶν ιθ' Σεπτεμβρίου*. Id quod in manuscript. quoque ephemeridibus visitur. Sic enim apud Latinos quoque legimus. Plinius, Qui dies XV ante Aug. Kal. est. Item, Is dies sextus est ante Februarias Idus. Et Cic. Ep. ad Att., Ut Athenas a. d. VII Kal. Quinct. veneram. Et rursum, Actium venimus a. d. XVII Kal. Quinct. Ita enim scr. esse, a. d. id est Ante diem, non Ad, doctissimi quique censent, et Græca consuetudo confirmat.

Porro ut nihil desit complendo huic de Mensibus et eorum Partibus tractatui, ascribenda duxi hæc Macrobii de intercalatione: Saturn. 1, 13. Cum ergo Romani ex hac distributione Pompilii ad lunæ cursum sicut Græci annum proprium computarent, necessario et intercalarem mensem instituerunt more Græcorum. Nam et Græci cum animadverterent temere se CCCLIIII diebus ordinasse annum, quoniam appareret de solis cursu, qui trecentis sexaginta quinque diebus et quadrante Zodiacum conficit, deesse B anno suo undecim dies et quadrantem, intercalares statuta ratione commenti sunt, ita ut octavo quoque anno nonaginta dies, e quibus tres menses tricenum dierum composuerunt, intercalarent. Id Græci fecerunt, quoniam erat operosum atque difficile omnibus annis undecim dies et quadrantem intercalare. Itaque maluerunt hunc numerum octies multiplicare, et nonaginta dies, qui nascuntur, si quadrans cum diebus undecim octies componatur, inserere, in tres menses, (ut diximus,) distribuendos. Hos dies, *ὑπερβαίνοντας*, menses vero *ἐμβολίμους* appellabant. Hunc ergo ordinem Romanis quoque imitari placuit; sed frustra: quippe fugit eos, diem unum, (sicut supra admonuimus,) additum a se ad Græcum numerum in honorem imparis numeri. Ea re per octennium convenire numerus atque ordo non poterat. Sed nondum hoc errore comperto, per octo annos nonaginta quasi superfundendos Græcorum exemplo computabant dies, alternisque annis binos et vicenos, alternis ternos vicenosque intercalares expensabant interC calationibus quatuor. Sed octavo quoque anno intercalatores octo affluebant dies e singulis, quibus vertentis anni numerum ap. Romanos super Græcum abundasse jam diximus. Hoc quoque errore jam cognito, hæc species emendationis inducta est. Tertio quoque octennio ita intercalandos dispensabant dies, ut non nonaginta, sed sexaginta sex intercalarent, compensatis vigintiquatuor diebus pro illis qui per totidem annos supra Græcorum numerum creverant. Omni autem intercalationi mensis Februarius deputatus est, quoniam is ultimus anni erat. Quod etiam ipsum de Græcorum imitatione faciebant. Nam et illi ultimo anni sui mensi superfluos interserebant dies, ut refert Glaucippus, qui de sacris Atheniensium scripsit. Verum una re a Græcis differebant. Nam illi confecto ultimo mense, Romani, non confecto Februario, sed post XXIII diem intercalabant, terminalibus scilicet jam peractis: deinde reliquos Februarii mensis dies, qui erant quinque, post intercalationem subjungebant, credo vetere religionis suæ more, ut Februarium omnino Martius sequeretur.

'ΑΜΜΩΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΌΜΟΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

AMMONII

DE SIMILIBUS ET DIFFERENTIBUS VOCABULIS

LIBELLUS.

[EXCERPTA EX JO. A. FABRICII BIBLIOTHECA GRÆCA,
Vol. V. p. 715—22. Harl.

[" AMMONIUS, grammaticus, cujus et Helladii, itidem grammatici, auditorem fuisse se, (Ammonium vero πιθήκου Simiæ sacerdotem,) testatur Socrates historiæ ecclesiasticæ scriptor. v. 16. p. 275. edit. Mogunt. narratque Alexandria eos profugisse in gravi illo tumultu, qui accidit a. Chr. 389.[1] ob eversa Theodosii imp. jussu ethnicorum templa. Extat hujus, ut suspicor, Ammonii περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων,[2] sive de distinguendis vocabulis affinem significationem habentibus liber lexici more conscriptus ordine alphabetico." Fabr.

[Codices Mssti hi fere sunt. In biblioth. Veneta D. Marci cod. DCLII. Ammonii περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων usque ad voc. Οἰκῆας. vide Villoison. Anecd. Gr. tom. II. p. 102 et 149.—Paris. in bibl. publ. in codd. MMDCLII et MMDCLXIX. at in cod. MMDCLXII. esse dicitur (catal. codd. tom. II. p. 536.) anonymi de similibus et differentibus vocabulis libellus, ab Ammonio et Ptolemæo Ascalonita diversus, cujus tamen ope Ammonius prodire possit emendatior. In eadem bibl. est auctore Labbeo in nova bibl. Msst. libror. Paris. 1653. p. 103. cod. MD. (apud Fabr. scriptum erat, cod. XXIV.) Ammonio de different. adjunctus est ejusdem auctoris libellus[3] περὶ ἀκυρολογίας. Ejusdem tituli libellus Mstus auctore Polybio Sardiano extat in bibl. regia Matrit. teste Iriarto in catal. codd. Gr. I. p. 117. conf. supra in vol. iv. p. 334.—In Britannia in biblioth. ædium Jacobæarum, in cod. DCCCXLI. secundum catal. Msst. Angliæ et Hiberniæ, vol. ii. p. 246.—In biblioth. Leidensi inter codd. Vossianos sunt in collectione plurium opusculorum etc. (vide catal. bibl. Lugdun. Bat. p. 399. nr. 7.) variæ in Ammonium lectiones, quas e Ms. adversariis inseruerat Is. Vossius, suis etiam emendatt. interpositis, usque ad voc. Ἐμπειρία. Ex iis se multum profecisse, Valcken. qui eas omnes produxit, in præf. p. vii. testatur. Attamen e cod. Paris. decerptas esse varias illas lectt. putat Valck. in præf. p. xvi. ubi de aliis quoque codd. agit.

[" Editionum tres classes constitui possunt, Aldina, Stephaniana, et Valckenariana. Agmen igitur ducit edit. Aldina: Dictionarium Græcum copiosissimum secundum ordinem alphabeti cum interpr. Latina; Cyrilli opusculum de dictionibus—Gr. et Lat. 'Ammonius de differentia dictionum per literarum ordinem, Græce etc.' Venetiis in ædibus Aldi Manutii M.IIID. (1497.) fol. conf. Maittaire A. T. iv. 2. p. 637 sq. et Fossii catal. codd. sæc. xv. inpr. in bibl. Magliabech. I. p. 607. Bure bibliogr. instruct. B. L. nr. 2225. Hanc editionem, a qua postea operarum negligentia et mala correctorum sedulitate in plurimis fuit recessum, valde laudat Valcken. in præf. p. vi. sq.

1. " Ad hunc annum refert quoque Ammonii ætatem Saxius in Onom. i. p. 449. Valckenaer tamen in præf. ad suam edit. p. xvi. sqq. judicat, argumentis usus speciosis, Ammonium grammaticorum, qui supersunt, fere antiquissimum, sæculo post Christum natum primo, seu sub initium secundi maxime floruisse: sed novissimus editor, qui magnam præfationis Valckenarianæ partem suæ subjecit præfationi, p. xlv. sq. et p. xxi. sq. suæ præfat. discedit a sententia Valckenarii. Vide quæ scripsi in Introd. in hist. L. Gr. p. 338 sq. Ceterum de ipso Ammonio, ejus opere hujusque editionibus conferes præfationes Valckenarii, qui hunc libellum Ammonio copiose docteque vindicavit, atque recentissimi editoris, Christoph. Frid. Ammonii." Harl.

2. " Valcken. præf. p. xx. credibile videtur, Ammonium posuisse περὶ διαφόρων λέξεων, de vocum differentia; quod tamen paucula quidem, ὅμοια, apud antiquos promiscue usurpata, recentiore autem ævo male disparata, κωφὸς et ἔνεος, περιμάξαι et ἐκμάξαι, τύραννος et βασιλεὺς, Ammonius ostendit; accidisse putat Valck. ut librarii postea libello facerent titulum, περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων. Idem p. iv. sibi persuadet, et probabiles affert rationes, Ammonium lexicon suum conscripsisse ἄτακτον, et, quas tradit, differentias verborum in certas potius disparasse classes, neque ullam habuisse ordinis literarum rationem." Harl.

3. " Hunc libellum non solum genuinum esse Ammonii opus, sed alteram veluti hujus de differentiis etc. opusculi partem constituisse, censet Valcken. præfat. p. xvi." Fabr.

[" Postea lib. Ammonii accessit operi : ' Dictionum Græcarum Thesauro etc. per Jo. Maciochium Bondenum,' Ferrariæ, 1510. fol. (vide Maittaire II. 1. p. 220.) et ' Lexico Græco.' Paris. 1521.—Basileæ, typis nitidis Valentini Curionis, 1522. (teste Valcken.) ibid. 1525. (vide Maittaire A. T. ii. 2. p. 669.) 1532. —Paris. 1530. vitiose.

[" A prima Veneta edit. interdum dissidet altera Veneta, eaque auctior, collectio grammaticorum : ' Dictionarium Græcum ' etc. (in quo etiam continentur : collectio dictionum, quæ differunt significatu. — Ammonius, — Orbicius, — Corinthus, — Herodianus, — Thom. Magister, — Phrynichus et alii,) Venet. in ædibus Aldi et Andreæ Asulani soceri, 1524. fol. vide Maittaire A. T. iv. 2. p. 655. et Fabric. infra in Vol. vii. p. 15.

[" Correctior comparuit Ammonius subjectus Lexico Gr. ab Jac. Tusano curato Paris. 1552. fol.—Aldina I. tamen excepta, omnium editionum ante Stephanianam optima fuit ab Jo. Frellonio Lugduni a. 1553. vulgata, a qua Basileensis a. 1554. latum unguem vix discedit.—Contra ab Aldina I. H. Stephanus, qui in Appendice ad Thesaurum L. Gr. col. 45. sq. (a. 1572. fol.) dedit Ammonium, quam longissime recessit. Is enim, animadvertente Valckenario, Homeri et aliorum scriptorum loca, quæ minus plene afferri videbantur, suo periculo ex editis supplevit et correxit, malo instituto, sed satis tum vulgato.— E Stephaniana recensione repetitum est Ammonii opusculum in Appendice ad Scapulæ lexicon, sæpius editum : item in libello, inscripto : Σταχυολογία τεχνολογική, Venet. 1694. 8.

[" Ammonius quoque e Stephani quidem recensione, at multis locis correctior, a Bonavent. Vulcanio insertus est Thesauro Utriusque Linguæ, quo glossaria et veteres grammatici de proprietate et differentiis vocabulorum utriusque linguæ continentur. Lugduni Bat. 1600. fol. (de qua edit. vide Fabric. B. Gr. l. v. 40. 8. vol. x. p. 59. not.) — Etiamnum, (ut ait Fabricius,) ope Mss. vel maxime indigere hunc librum notavit Jo. Pearson p. ii. Vindiciarum Ignatii p. 151. ubi e codice regis Angliæ bina loca supplet.—Nec defuit libro Ammonii emendando diligentia et solertia V. D. In Actis enim Literariis Sueciæ, a. 1723. p. 432. extat Zach. Plantini conjecturarum in textum Ammonii Græcum, breve specimen. H. Valesius in Notis in Notas Maussaci ad Harpocrat., p. 84. et in Emendationum l. iv. c. 9. p. 110. Burmann. in not. ad illud opus l. v. c. 17. p. 134. sæpius Hemsterh. ad Lucianum, Nunnesius ad Phrynichum, Dorvillius ad Charitona, et alii tentarunt aut curarunt loca Ammonii corrupta. Atque novam editionem moliti erant, Sallerius et Car. Andreas Duckerus, (vide Ephem. Liter. Lipsiens. 1727. p. 179. et Obss. Miscell. vol. v. p. ii. p. 31.) atque Emman. Martinus. (vide Valcken. præf. p. 2.) Sed quia illi consilium postea abjecerant : faustis avibus Grammatici curam suscepit Valckenaer, qui illud Ammonii opusculum separatim edidit, usus collatione Ms. et variarum editionum, doctorum conjecturis, (inter quos elucent Scaligeranæ, exemplo Thesauri Vulcanii ascriptæ) veteribusque Græcis grammaticis, præcipue Thoma Magistro et Ptolemæo Ascalonita, qui Ammonii notas descripserunt. Stephanianam quidem editionem recentavit, sed eam e prima edit. Aldin. et reliquis, quæ habuit, subsidiis, ingeniique bonitate frequenter dedit emendatiorem, et veteris grammatici verba non minus quam multorum aliorum veterum auctorum loca cum in notis substratis, tum inprimis in animadversionum libris adjectis erudite copioseque explicuit atque illustravit et novis locupletavit opusculis. Inscriptio autem egregiæ editionis hæc est :

[" ' Ἀμμονίου—Ammonius de Adfinium Vocabulorum Differentia. Accedunt Opuscula nondum edita, Eranius Philo de Differentia Significationis ; Lesbonax de Figuris Grammaticis ; incerti Scriptores de Solœcismo et Barbarismo ; Lexicon De Spiritibus Dictio-

A num ex Operibus Tryphonis, Chœrobosci, Theodoriti etc. selectum. Ammonium ope Ms. primæ editionis Aldinæ et aliunde, emaculavit et notis illustravit : reliqua e codd. Mss. bibliothecæ Lugduno-Batavæ nunc primum vulgavit Ludov. Casp. Valckenaer. Lugd. 1739. 4.'—Accessit opus insignis eruditionis doctrinæque amplissimæ : ' L. Casp. Valcken. Animadversionum ad Ammon. Grammaticum libri iii. in quibus Vett. Scriptorum loca tentantur et emendantur. Acc. Specimen Scholiorum ad Homerum ineditorum e cod. Vossiano bibl. Lugd. Bat.' ibid.

[" Neque tamen Valcken. ita potuit emaculare et perpolire omnia Grammatici loca, ut in verbis Ammonii curandis atque interpretandis nihil superesset futuræ criticorum ingenio atque diligentiæ : imo potius latum aliis, qui periculum facerent in eodem decurrendi stadio, reliquit campum. Ipse Valcken. in notis ad Herodotum edit. Wesselingii, ad Euripidis Phœnissas atque Hippolytum quædam suggessit. Inprimis Pierson ad Mœrin et viri docti ad Thomam B Magistrum in edit. Bernardi frequenter, et aliquoties Toup. in emendatt. in Suidam atque Hesychium versati sunt in locis Ammonii corrigendis atque illustrandis. Huc quoque pertinet Caroli Segaar Epistola critica ad — Valcken. complectens collationem Msti etymologici Trajectini cum Ammonio et cum Etymologico M. quod ad excerpta, quæ habet e dictionario ecclesiastico. Trajecti ad Rhen. 1766. 8. Ex illa vero Epistola conspectum V. L. e cod. depromtarum dedit Ammon, in præsenti theologus Gottingensis, in sua edit. p. lx. sqq. prolegomenor. Hic vero V. D. cum adhuc in universitate literarum Erlangensi humanis divinisque literis operaretur, primum in disputatione, me præside habita, edidit : ' Animadversionum in quædam Ammonii Grammatici loca spicilegium, præmissa brevi de vita ejus disquisitione,' Erlangæ 1786. 4. Tum ipse curavit editionem, inscriptam :

[" ' Ἀμμωνίου—Ammonius de Adfinium Vocabulorum Differentia, cum selectis L. C. Valckenarii Notis C atque Animadversionibus edidit, suas Observatt. adjecit Christoph. Frid. Ammon, Baruthinus. Erlangæ, sumt. Palmii, 1787. m. 8.' Aliquoties discessit a lectione et judicio Valcken. In prolegg. et ipse de nostro aliisque Ammoniis disseruit et magnam Valckenarianæ partem recudi fecit." Harl.

[" Similem libellum Ptolemæi Ascalonitæ, Ammonio etiam laudati, dabo infra, [l. iv. c. 33. §. v.] ubi de Lexicis Græcis disseram. Herennii Philonis *περὶ διαφόρων σημαινομένων*, sive de differentiis vocabulorum per alphabetum, in codice DCCCCI. regis Christianissimi extare scribit Labbeus biblioth. nova Mss. p. 103. et hoc ipsum, quod Ammonio tribuitur, ad Herennium Philonem potius veluti auctorem referendum esse, Eustathii suffragio quibusdam videtur apud Leopardum IX. 19. et X. 6. Emendationum.[1] Idem audacter tanquam rem certam affirmat Menagius ad Laërtii Anaximenem p. 72. Sed pleraque omnia Ptolemæi Ascalonitæ etiam, in isto Ammonii libello iisdem verbis leguntur, et verisi- D mile est, plures Grammaticos in hoc genere elaborasse, quanquam adhuc dum jejuna et tenuis admodum collectio ista esse videtur Gisberto Voëtio *in* Bibliotheca Studiosi Theologiæ p. 373. adeoque perfectius quiddam in hoc genere ab aliquo viro docto expectandum. Ammonii observationem de differentia inter *κύριον* et *δεσπότην* exhiberi ab Eustathio ad Odys. Ξ. notat idem Pearsonius Commentario ad Symbolum Apostol. p. 257. sed Ammonii nomen apud Eustathium dissimulatur, qui illam forte in Herennio Philonis libro legerat.[2] Ammonio, Hermeæ F. (de quo jam dixi,) ascribere aliquando libellum istum non dubitavit Jonsius l. iii. c. 18. p. 300. de scriptoribus Hist. Philosoph. [et Martinus, vide Valcken. præfat. p. xvii.] quoniam scilicet ille, Photio teste cod. CCXLII. *ἠγάπα τὴν ἐπὶ ποιητῶν ἐξηγήσει καὶ διορθώσει τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως καθημένην τέχνην.* Sed de Ammoniano quodam gramma-

1. " Compara Valck. præf. p. xiii. sq." Harl.

2. " Conf. omnino Valcken. præf. p. xiv. sqq." Harl.

tico, Syriani propinquo, id scribit p. 552. Photius, e quo repetit illud etiam Suidas in Ἀμμωνιανὸς, neque audiendus Langbænius, qui Ammonium in Suidæ codicibus reponere jubet p. 100. ad Longinum: videtur enim Ammonius Hermeæ ab Ammoniano illo diversus esse. Ammonius iste in voce Σταφυλὴν Heraclidem in testimonium citans, vocat ἡμέτερον.[1] Sed age aliorum etiam scriptorum catalogum in hoc Ammonii libello citatorum, cum A doctissimi viri, qui eum concinnavit, Bonav. Vulcanii et nostris emendationibus quibusdam subjungamus." Fabr.

[" Add. Strodtmanni Epist.—seu Specimen Differentiarum Gr. L. collectarum ad Ammonii libel. περὶ ὁμοίων. Altonæ 1745. 4. Nuper etiam Piersonii Obss. criticæ, quas margini ed. Valck. ascripserat, a Bruiningio vulgatæ in Actis Liter. Societ. Traject. tom. ii. (1795.) p. 164—168." Harl.]

[AMMONIUS

DE DIFFERENTIA AFFINIUM VOCABULORUM.

ACCEDUNT OPUSCULA NONDUM EDITA,

Eranius Philo de Differentia Significationis, Lesbonax de Figuris Grammaticis, Incerti Scriptores de Solœcismo et Barbarismo, Lexicon de Spiritibus Dictionum ex Operibus Tryphonis, Chœrobosci, Theodoriti etc. selectum.

Ammonium ope Ms. Primæ Editionis Aldinæ et aliunde emaculavit et Notis illustravit, reliqua e Codd. Mss. Bibliothecæ Lugduno-Batavæ nunc primum vulgavit Ludovicus Casparus Valckenaer.
Lugduni Batavorum 1739.

Nova Editio correctior et Notis e Schæferi Editione, Lips. 1822., atque ea, quam continet Scapulæ Lexicon Oxon. 1820., depromptis aucta.

[LECTORI BENEVOLO

S. D.

L. C. VALCKENAER.

AMMONII, qui ornatior in publicum prodit, libellus, indigno loco, neque ullo suo merito pene abjectus, in hunc usque diem delituerat.

Accidit inopinanti, cum Adversaria Is. Vossii versabam, quæ Lugduni sunt Batavorum, ut varias etiam in Ammonium lectiones offenderem e scripto Codice cum cura enotatas. Tum primum Ammonii cognoscendi invasit me cupido. Ubi animum huc converti, protinus non vulgares libelli dotes perspicere occœpi, et præstantissimi Auctoris sortem leviter dolui, qui cum fœdis maculis, quas plerorumque errorum, qui Veterum scriptis insident, procreatrix, inconsulta correctorum temeritas, seu veterum librariorum inscitia invexerant, deturpatus etiamnum jaceret, gravissimam quoque ab H. Steph. injuriam perpessus, dum alii meliuscule habebant, et finitimæ materiæ scriptor, ad hujus bonitatem nulla ratione comparandus, Phrynichus commodam doctorum hominum manum dudum fuerat expertus. Neque nupera hæc mea erat querela; ante hos 170 circiter annos ad hunc modum scriptum est a P. Leopardo Emendd. 10, 6. ' Extat de Differentiis utilissimus libellus, quem quidam Ammonio tribuunt.—Sed dolendum est eum tot in locis mendosum esse:' quin etiam ' in multis esse illum prodigiose mendosum,' asseruit Emendd. 11, 15. Leopardi admonitio adeo quidem neminem commovit, ut operam suam publice Ammonio commodare quisquam voluerit. Doctorum hominum labores in Ammonio etiam positi, sed privatis fere usibus destinati, ad nostram memoriam non pervenerunt, nisi quod H. Valesius ad Harpocr. suas in Ammonium notas uno in loco commemorat. De Ammonio edendo hoc potissimum sæculo cogitarunt Vir Cel. C. Andreas Duker., et Ornatissimus Emm. Martinus. In hujus Vita, præter cetera Martini opera Mss. §. 174. Ammonii nostri Versionem Notis et Commentariis illustratam recensuit Gregorius Maiansius. De Dukeri consilio certior factus e Misc. Obs. V. v. p. 31. postea ab aliis percepi, priorem istam cogitationem penitus abjecisse Cl. Duker., et gravioribus curis invigilare. Itaque ego pulcrum esse existimabam, rem in medio omnium positam mihi vindicare, et in Ammonio emaculando istius artis, quæ pulcerrima judicatur, periculum facere. Non eram Mss. copia instructus, sine quorum adjumento, quæ Veterum scriptis admovetur medicina, in multis periculosa censetur: verum tamen ea erant ad manum subsidia, quæ scriptorum Codicum vices in Ammonio emendando sustinere posse viderentur. Horum auxilio magnam mendarum partem sustuli; et in Ammonio plusculos menses substiti. Sub hujus anni initium eo processeram, ut opellæ meæ specimen typis describi curarem: descriptum ad illos misi, qui in his literis primarii, et me benevolentia videbantur prosecuti. Hi omnes e voto responderunt, atque, credo, ut ingenuam cupiditatem foverent adjutarentque, etiam perbenigne. Cl. Dukerum super hoc meo proposito verecunde compellavi. Ex iis, quæ ad literas meas perhumaniter Vir Erud. respondit, ea demum cum bona ipsius venia hic deponam, quæ ad hunc locum maxime pertinere queant. En itaque Cl. Dukeri verba:—"Anni sunt non multo minus XXX, cum cogitans me studiosis linguæ Græcæ

" 1. Conf. Valcken. (p. xix. sq.) et Ammon. (p. xvii sq.) dissentientis, præfat." Harl.

rem non ingratam facturum, si Phrynichum, Ammonium, Erotianum, Thomam Mag. et Moschopulum uno volumine, quo mihi concludi posse tum videbantur, ederem, unum alterumque mensem Ammonio impendi et in chartam conjeci, quæ ad eum illustrandum usui futura credebam. Ad Thomam jam ante sparsim quædam annotaram; ad Phrynichum autem non multa post Nunnesii diligentiam animadvertenda superesse, et in Erotiano ac Moschopulo levi opera defungendum esse arbitrabar. Sed quo minus tum hoc consilium exsequerer, alia ex aliis impedimenta, et non provisæ occupationes intercesserunt. Deinde, cum, postquam Trajectum veneram, cognovissem Sallier. et Sevinum paratos conscriptosque in Phrynichum et Thomam commentarios habere, quorum inspiciendorum copiam mihi ante aliquot annos fecit Bibliopola Hagiensis P. de Hondt, meque vana spe promissæ collationis Codd. Mss. Herennii Philonis, qui in Biblioth. Reg. Paris. sunt, duci viderem, totum consilium et Ammonii, et ceterorum, quos dixi, edendorum abjeci. Ex his intelligis, quam me non invito—manum Ammonio admoveas, et, quod a me pro derelicto habitum est, occupes ac Tibi vindices. Quin potius Te hortor, ut, quo cœpisti pede, pergas, ac de omnibus, quibus studium literarum Græcarum cordi est, utilissimo libello illustrando bene merearis. Specimen utrarumque Animadversionum tuarum valde placet," etc. etc. Sub hoc tanto judice facile tutus, opusculum, varia licet valetudine jactatus, tandem tamen peregi. Nunc in eum locum deveni, quo in libelli nostri Auctorem, scopum, atque utilitatem foret inquirendum; sed materiem copiosam, et a me pro viribus tractandam, tum demum explicare decrevi, quando prius super hujus in Ammonio adornando opera candidum Lectorem monuero.

Ammonium recudi curavi secundum literarum seriem dispositum, qualem nobis tradidit Aldus Manutius, quem hac in parte reliqui Editores sunt secuti. Par est, ut credamus, ea ratione extitisse Ammonium in scripto, quem Aldus usurpavit, Codice: neque etiam aliter hunc libellum legit Moschop.; nam in Vocum Atticarum, quam confecit, Sylloge alibi parce Ammonium describit, e litera autem K plurimas Amm. observationes proposuit. Eo hæc a me dicuntur, quod persuasus sum, Ammonium Lexicon conscripsisse, quod vocant ἄτακτον, et, quas tradit, verborum differentias in certas potius classes disparasse, neque ullam habuisse ordinis literarum rationem. Primum, quoniam is ordo Veterum repugnat consuetudini; deinde, libelli naturæ. Adde, quod eadem frequenter recurrant, quæ manifesto recentioris curam produnt, qui lectoris, ut putabat, commoditati servire voluerit. Clarissimum denique hujus rei argumentum ex Animadd. nostrarum 2, 10. peti poterit. Dedi itaque operam, ne errorem, quem corrigere non potui, propagarem. Scilicet ita est secundum literas concinnatus Ammonius, ut binarum priorum tantum habita videatur cura, reliquarum nulla. Hunc ordinem non migravi. Frisicam, quam vocat, Blancardi in Harpocr. disponendo diligentiam, sanequam inutilem, (et in Glossariis antiquis periculo non vacuam,) satis vituperavit Vir Cl. Jac. Gronov. In Thoma autem M. hac in parte adeo etiam se excercuit Blancardus, ut, quod expertus dico, verecundiæ, quam aliorum scriptis debemus, modum adhibuerit nullum. Phrynichum, quem primus Editor literarum quoque seriei alligarat, hac parte meliorem, scripto libro adjutus, ἄτακτον nobis restituit Nunnesius: eamque scribendi methodum, quoad primas vocum literas indigestam, hujusce moduli scriptores adeo frequentarunt, ut ne Ptolemæus quidem, qui dicitur Ascalonita, ab ea sese abstinuerit.

Deinde Versionem Ammonio non adjeci. Ob vulnera, quæ Ammonio inflixerunt, nihil ego in librarios veteres gravius dicendum censuerim; primum, quoniam Auctorum loca describere non fastidiverunt, deinde, quia errorum, quos commiserunt, incredibili multitudine illos omnes deterruerunt, qui olim in hujuscemodi etiam libris Latine vertendis obscuram operam collocarunt. Sæpius animo obversatur calidum hominis venustissimi, Mureti dictum, sed in hanc rem oppido opportunum e Var. Lectt. 3, 15. ‘Convertunt, aut invertunt potius et pervertunt omnia, — Grammaticos, etiam ea, quæ naturam, ut verti possint, non habent.’ Ex uno Scaligero peti potest aliquid pro talibus versionibus præsidii, nam Phrynichi versionem subinde corrigere non est aspernatus, et Nunnesium interpretem vocat doctum et accuratum. Quare Emm. Martino nihil detraho, qui pro singulari in utraque lingua peritia unus forte par fuit Ammonio Latine interpretando, quod tamen rite fieri vix posse contendo. Martini Versionem Maiansius, ut superius dixi, commemorat; nuspiam suis in Epistolis Martinus, aut, qui amici opera bene multa enumerat, Cæsar Laurentius Bulipho. Quod autem præclarum optimi Hispani ingenium in exiguæ frugis Versionibus et Eustathii et Ammonii conficiendis elaborare potuerit, sola sine dubio fecit librorum penuria, istic locorum maxima, ubi superstitio et sacerdotum fraudes regnum obtinent. Ego de Versione Ammonii adornanda nunquam cogitavi, eam potissimum ob rationem, quam juvenis Maussacus protulit, et plerisque approbavit, quamque, ut levissime dicam, imprudenter ab Harpocrationis Versore omissam reprehendit Gronov. Quibus absque versione ad Grammaticos aditus non patet, hos volo rogatos, ut manus suas libello nostro non admoveant. Si quis porro hic criminari velit, sive rei difficultatem, (quam talium etiam Versionum osoribus objectat Jo. Alb. Fabr. Bibl. Gr. L. 4. c. 36. §. 12.) a me pulcre obtectam, seu quomodocunque demum solus hac in re multum disputare, per me equidem licet, ut ingenio suo non adversetur.

Quid itaque præstiterim scire si desideres, hæc habeto. Inter Edd. Ammonii, quæ plurimæ circumferuntur, illa suo merito censetur optima, quam Thesauri Græci Appendici inseruit H. Steph. Ab hac Editione non discessit Bonav. Vulcanius. Stephani Editionem recentavi. In Notis id mihi fuit propositum, ut hujus Editionis, quam vulgatam voco, mendosas lectiones detegerem et emacularem. Subsidia, quibus eum in finem usus sum, hæc fuerunt. Primum Doctorum conjecturæ; deinde collatio Ms. et variarum Editionum; tandem Grammatici, qui Ammonii notas descripserunt. Sine adminiculis etiam fuit conjectandum.

Inter VV. DD. conjecturas, quarum offendes in Notis memoriam, cum bonitate sua, tum Auctoris nomine elucent Scaligeranæ. Eas debes exemplo Thesauri Vulcanii, quod e Vossiana Bibliotheca in Batavam delatum nobis inserviit. Non quidem Scaligeri, verum Is. Vossii nomen is liber præfert, e quo Scaligeri Notas deprompsi. Literarum tractum Scaligero proprium probe calleo; itaque emendationes ab hujus manu profectas agnovi; ad Scaligerum proinde eas referre penitus non dubitavi. Vulcanii castigationes editas suis locis fere memoravi, integras notas adjicere commodum non erat. Aliorum autem, qui sparsim suis in operibus, occasione invitante, Ammonio operam dederunt, emendationes, quas quidem cognitas habuerim, universas huc retuli. Verum hac in parte sine dubio pernimium deficit.

Deinde e variis in Amm. lectionibus, quas e Ms. Adversariis inseruerat Is. Vossius, suis etiam emendationibus interpositis, multum profeci. Etiam leviores, et nulli forte usui futuras, omnes produxi. Utinam molestum laborem peregisset Vir Cl.! qui ad vocem Ἐμπειρία ab incœpto destitit.

Prima Ammonii Ed. ab Aldo procurata pro meritis satis a me laudari non potest. Ab hac Ed. postea operarum negligentia et mala correctorum sedulitate in plurimis fuit recessum; id enim scriptorum Codd. auctoritate factum non fuisse, clarissimum in modum mihi apparuit. Post Aldum nunquam ad scriptum librum Ammon. a quoquam Editorum fuit collatus. Stephanus, cujus nos hic Ed. sequimur, unus omnium Editorum ab Aldina recessit quam longissime. Is Homeri et aliorum scriptorum loca, quæ minus plene afferri videbantur, suo periculo ex editis supplevit et correxit, malo instituto, sed satis tum vulgato. Ne tamen ob leve peccatum debita laude careret Stephanus, veterum Edd. lectionem in notis advocavi. Per vett. Edd. non omnes

intelligo, quæ Stephani Editione sunt anteriores, sed Venetas tantum, quarum prima, Dictionario Gr. Lat. et Cyrilli opellæ subjecta, Aldi opera prodiit anno 1497., altera anno 1524. cum Phrynicho, Thom. M. et Moschop. junctis Aldi et Andreæ Asulani operis. Hanc Ed., ubi a prima dissidet, secundam voco: interim non ignoro, habita temporis ratione, secundam Venetam præcessisse Lexici Gr. Lat. atque adeo Ammonii Ed. Parisinam anni 1521., quam Fabricius memorat, et, quam vidi, eleganti typorum forma nitidam Valentini Curionis, Basileæ anno 1522. vulgatam. Ego primæ Ed. atque adeo secundæ etiam Venetæ rationem habui; hinc scripturæ varietates sedulus exhibui. Plures quidem Edd. contuli, e quibus, ubi insigniores scriptionis differentias annotavi, singulas nominatim discerno. Sunt autem hæ: Basileensis Valentini Curionis anni 1525. quam mihi suppeditavit Cl. Jo. Alberti. Parisinæ anni 1530. et 1552., quarum illa operarum vitiis inquinatissima, hæc multo melior, (quam fere expressit Steph.,) Lexico Gr. Lat. subjacet ab Jacobo Tusano locupletato. Omnium Edd. (si primam excipias,) ante Stephanum optima fuit ab Joanne Frellonio Lugduni anno 1553. vulgata, quam nimis sero, ubi ad literam I jam erat perventum, mihi comparavi. In hac Ed. non pauca legebantur emendate, quæ in reliquis omnibus vitiose; nisi quod Basileensis anni 1554. ab hac latum unguem vix discedat. Ita autem in Frelloniana Ed. multa erant emaculata, ut non difficulter appareret, viri esse haud indocti conjecturas. Utrum harum auctor Frellonius sit, an alius, latet.

Post Aldinam Ed. principem insignem operam in Ammonio emendando præstitit Thom. Mag. Hunc descripsisse Ammonium, plus semel monuit ad J. Poll. Cl. Hemst., et ad J. Poll. 8, 38. n. 54. 'Plura,' inquit, 'sunt apud Ammonium, e quibus Thomam, apud Thomam, e quibus Ammonium emendes: qui utrumque conferre non dedignabitur, mutuam sibi in vices opem præstare reperiet.' Thomæ Mag. successit Ptol. Ascalonita, e cujus Schedis, quas e Gudiana Bibl. acceperat, non pauca Bibliothecæ Græcæ inseruit Cl. Fabricius 4, 33, 5. eo consilio, ut hinc Ammonio aliquando medela fieret. Optimo viro morem gessi. Præter Thom. et Ptol. varias Ammonii observationes descripserunt Eranius noster Philo, et Cyrillus in Lexico inedito inprimis bono, (cujus usurpandi copia mihi fuit e Bibl. Leidensi.) Præterea ad Homerum longe frequentissime Eust., parcius Moschop., et Phavorinus Camers. Dubito, si ad hanc classem referre debeam Etym. E Thoma M. Ammoniana non pauca derivavit Scholiastes Luciani. His omnibus antiquior Schol. Aristophanis uno in loco, postea nobis usui futuro, disertam Ammonii mentionem injecit.

Plus nimio forte verbosus eam alicui cogitationem injeci, nunc tandem Ammonium, serio castigatum, et omnibus mendis liberum, in lucem emitti. Sed multum fallitur, qui id in animum suum inducit. Quæ Ms. aut prima Ed. meliora suppeditabant, ea in textum (quem vocamus) recepi; et vulgatæ lectionis, quam in notis propono, loco posui. Eadem etiam cedere debuit VV. DD. conjecturis, si veræ videbantur, sive illæ ad Ammonii verba pertinerent, seu ad Veterum fragmenta. Metricarum legum indecora ignoratio me non deterruit, quin Menandreas Bentleii emendationes in Ammonium introducerem. Hæc tantum sunt, e quibus melior fieri potuerit Noster. Meas, quas dico, emendationes, quas conjectandi calor et aliorum Grammaticorum collatio subministrarunt, etiamsi veras, Ammonio non restitui. Formidolosam tamen hanc agendi rationem adeo non probo, ut nulla etiam sit animi mei ingenio magis contraria. Verum pravæ quorundam consuetudini nunc quidem obsecundandum credidi, et in hanc partem peccare adolescentior malui.

Plurima remanserunt in Ammonio etiamnum eruditioris manus indiga, talia quinimo, quæ mendosa esse ne suspicatus fuerim; idque nuper admodum egregio documento didici ex Emendd. H. Valesii, quo pulcerrimo incremento criticam nostram supellectilem ditare voluit, qui majorum suorum famam digne tuetur, P. Burmannus Fr. F.

Præter conjecturas, locorum ab Ammonio citatorum indicia, et aliorum Grammaticorum cum nostro consensum nihil est, quod in notis mihi proposuerim. Ad severam cotem universa Grammatici placita exigere neque volui neque potui. Qui ad eum modum minores Grammaticos tractandos sibi sumserit, quo in Luciani Solœcista versatus est Jo. G. Grævius V. Cl. næ is literis operam navaret commodam et utilem.

Quando itaque in notis brevis esse volui, et nihilo secius lectionis qualiscunque specimen edere, conscribere cœpi Animadversiones; si quis eas Digressiones vocare mavelit, sive Dissertationes, equidem recte est. In his Ammonii loca selegi, quæ emacularem, et copiosius etiam illustrarem. Aliorum errores caute et modeste detego. Non pauca e Mss. Codicibus Bibliothecæ Lugduno-Batavæ inedita produco. Emendationes proferendi, quas in aliis Scriptoribus detexisse mihi videbar, occasionem oblatam occupavi, sæpe etiam quæsivi. Id alii item fecerunt. Vereor autem, ne interdum in rebus protritis nimius fuerim. Errores sine dubio multos commisi, et in locis Veterum solicitandis forte maximos. Nonnullas conjecturas, quæ primo scribendi impetu abblandiebantur, repetita meditatio rejecit et reprobavit. Eas revocare tanti non videbatur. Qui alios reprehenderim, ut vicissim corrigar, æquo animo, uti par est, feram. Censuræ candidæ et eruditæ semper videbuntur amabiles; reliquas, etiamsi ab illis proficiscantur, qui quorundam opinione censentur nobiles, despicere didici. In iis, quæ ab aliis forte ante nos fuerunt occupata, nolo quisquam cogitet, quod me sit indignum.

Nunc de iis opusculis, quæ Ammonio subjeci, quam potero brevissime dicam. Typis ea, quod sciam, antea nondum erant descripta. Ad priora notulas etiam congessi. Hinc peti velim, unde Eranii Philonis Excerpta, et Lesbonactis libellum hauserim; quorum illa exigui momenti, et unam ob rationem non indigna, quæ Ammonio accederent. Multo melior Lesbonax, qui eruditulus talia tradit, quorum antea vel nulla vel saltem perexigua habebatur cognitio. Edere illum voluit Leo Allatius, monente Fabricio Bibl. Gr. 4, 30, 14.; 5, 7. p. 45—6. Salmasius, qui eundem, quem nos tractavimus, libellum usurpavit, de Hellenist. 148. 'Tractatum,' inquit, 'ipsum Lesbonactis aliquando fortasse in lucem edet eruditissimus et præstantissimus Is. Vossius, summo viro dignissimus filius, qui e Florentina Bibliotheca descriptum nuper ad me eum submisit.' Quod ad initium Eranii a me positum est, a Parisino Codice descriptum Lesbonactem, etiamnum vero videtur similius.

Lesbonactem excipiunt capita de Solœcismo et Barbarismo, quæ in Adversariis etiam Is. Vossii legebantur, e præstanti Cod. a Vossio descripta. Is liber (namque id prætermitti non potest,) continebat Dionysii Thracis Artem Gramm. et in eam Commentarios sive Scholia Diomedis, Stephani, Porphyrii, et incerti Scriptoris librum, qui definitionibus fere Grammaticis constabat. Subjiciam nunc, quod his capitibus ascripserat Is. Vossius:—" Capita de Solœcismo et Barbarismo, quæ in Ms. dehinc" (i. e. incerti auctoris operi subjecta) " sequebantur, an ejusdem, an vero alius sint Auctoris, affirmare non possum. Ut ut sit, sunt utilissima: quamvis Homerum et alios aliquoties Barbarismi et Solœcismi perperam accuset." Non injuria itaque mireris, priorum capitum Auctorem, quamvis dubitanter, Diomeden vocari a Vossio ad Catull. 226. posteriorum vero Stephanum Grammaticum Byzantium ad Melam p. 201. Priora, ut in notis monui, Du Cangii indicio potius ad Herodianum referri queunt; etsi, quæ hanc suspicionem movent, desint in libro Vossiano apographo, quem in istis capitibus, ubi materia κατὰ πλάτος tractatur, unum ducem habuimus, dum priora vulgamus paulo meliora e binis Codd. Mss. Batavis, quorum prior antiquissimus inter Vossianos Gr. in 4. Nr. 76. post Dionysii Thracis Grammaticam et incerti Auctoris tractatum de Metris hæc *etiam* capita complectebatur. Alter Cod. B. idem ille est, qui Lexicon de Spiritibus Dictionum nobis *suppeditavit*.

Sola autem scriptionis finitima materies me permovit, ut Lesbonacti hæc etiam adjungerem. De utilitate cum Vossio idem sentio. Et ne cui forte videar eorum probare temeritatem, quos in lucem emitto, quid de hac Grammaticorum agendi ratione sentiam, dicere non dubitabo. Solœcismi, quos vocant Grammatici, rariores sunt sermonis veneres, potissimum in hujus illiusve Dialecti sinu reconditæ; harum elegantiarum rationem istis hominibus non constitisse mihi quidem pulcrum videtur. Grammatici scilicet, ea in arte, quam solam didicerunt non ad simplicem veterum Scriptorum usum constructam et castigatam, sed tortuosis tricis difficilem, et vanorum hominum deliramentis inquinatam, stulte superbi, invocati sententiam dicunt, bonos scriptores severe vituperare non formidant, et illa loquendi genera, ad quorum nativam pulcritudinem et mirificam excellentiam humiles animi non assurgunt, Solœcismos esse, insulse clamitant. Hanc arrogantiam in luce collocavit atque egregie repressit, quem vanæ Grammaticorum iræ non territabant, Sextus Empiricus. Ipsius dictis nonnulla adjeci, quia hæc Grammaticorum consuetudo per equidem mihi semper visa fuit ridicula, et eam ob rationem castiganda, quod his suis commentis efficiunt, ut elegantioris ingenii homines Grammaticorum studium in universum contemnant et irrideant. Hoc temere fit et inconsiderate: nam, quæ scripsi, non usque eo in Grammaticorum contumeliam accipi velim. Pleraque omnis veterum rerum cognitio Grammaticis continetur; sed, dum bona in iis laudamus, et inprimis probamus, a Solœcismis tantum scriptores antiquos vindicamus, et ipsorum etiam commenta non ultimi ridemus.

Tandem accessit Lexicon *περὶ Πνευμάτων* e Cod. Voss., inter Gr. Mss. in 4. vicesimo, qui ætatem fert annorum circiter 400, a me descriptum. In variorum libellorum farragine, quæ subjacet Lex. Gr. Lat. Valentini Curionis, Basileæ 1525. edito, extat etiam tractatus *περὶ Πνευμάτων*: qui videri possit e simili libro excerptus. Quod Cl. Fabricius inter Opuscula, quæ Thesauri Stephani constituunt Appendicem, Bibl. Gr. V. 7. 36. libellum *περὶ Πνευμάτων* recenseat, error est. Sunt in nostro libello multæ voces, quas Glossas vocamus; plurima, quæ Gr. Linguæ studiosis usui esse queant, et quæ semel legisse neque doctos pœniteat. Scripti Codicis, quem titulus ad varia exemplaria collatum et emendatum pollicetur, lectionem nitidis typis exhibere contentus, voces mendosas subinde † virgula distinxi; rationem non vidi, cur hunc etiam notis onerarem.

AD ALTERAM PRÆFATIONIS PARTEM, quæ Ammonium propius spectat, perveni. Hic primum eam quæstionem pono, utrum libelli Auctor sit Ammonius, necne. Postquam, quæ huc spectent, pertractaro, libelli argumentum indagabo, et de inscriptione dicam atque Auctoris proposito. Tandem libelli dotes in luce collocabo, et adversus H. Stephani criminationes vindicare enitar.

E quo Aldus Manutius libellum nostrum sub Ammonii nomine in lucem edidit, vulgari quidem opinione Ammonius Auctor fuit habitus; sed non multo post super hac re a nonnullis dubitari cœptum est. Vel enim incertum Auctorem esse crediderunt, vel Philoponum: utramque sententiam tetigit H. Steph. Præf. ad Comm. de Att. Dial. Idiom. Suspicionem de Philopono injecit etiam Andr. Schott. ad Corn. Nep. Datame 8. Verum tandem opusculi conscripti laudem Ammonio pene dubiam fecerunt, qui de Herennio Philone cogitant. Hæc sententia veritatis similitudine commendabilis magnorum nominum auctoritate nititur. P. Leopardus, quod quidem ego noverim, primus in libris Emendationum monuit, Auctorem libelli de Verborum Differentiis a quibusdam Herennium Philonem vocari, veluti 1, 24. 9, 19. 10, 6. 13, 14.: horum opinionem satis fortiter tuetur Leopardus libri 11, 15. ubi ita scribit:—'Bonus inprimis est auctor Herennius Philo, quem vulgus Ammonium vocat.' Qui hanc rem tanquam exploratam sine dubitatione posuerit, neminem novi præter Menagium, cujus sententiam commemorant Bayl. Lex., et Fabr. Bibl. Gr. Reliqui enim, qui ab Herennio Philone non plane abhorruerunt, rem dubitanter positam fere in medio relinquunt. Horum nomina, quæ, dum hæc scribo, plurima obversantur, satis pudenter proferri non posse autumo; neque tam auctores, quam argumenta, quibus nituntur, quærenda sunt. Eust., quem in sententiæ suæ patrocinium præter Leopardum unus et item alter advocarunt, me in dubitationis societatem pertraxerat. Sed libelli Editor, et aliorum judicio non nimium tribuens, explorandum putavi, utrum ratione niteretur nostra illa hæsitatio, necne. Quæ super hac re cogitavi, ita coarctabo, ut nemini sim molestus. Primum tanquam dubio vacuum pono, eundem hunc libellum versasse Eust., et indidem plurima in Commentarios ad Hom. retulisse. Verborum, quæ tradit, discrimina ita plerumque proponit, ut satis indicet, ab aliis fuisse observata, his ad eam rem usus loquendi formulis:—*Κατὰ τὸν παλαιόν. Διαφέρειν φασί. Φασὶν οἱ παλαιοί. Σημειοῦνται οἱ παλαιοί. Διαφέρουσι κατὰ τοὺς παλαιούς.* Interdum tamen eos nominat, quorum fide utitur Noster. Quæ de ætatum nominibus ex Alexionis Epitome Miscellaneorum Didymi annotavit Ammonius, sub Alexionis testimonio producit Eust. Apud Eundem, fide Commentatoris Bacchylidæ, leguntur, quæ sub nomine Didymi ap. Nostrum. Qui verborum differentias data opera executi fuerint, Philoponum *ἐν τῷ περὶ Λέξεων Διαφόρως Τονουμένων*, et Herennium Philonem *ἐν τῷ περὶ Διαφόρων Σημαινομένων* memorat Eust., et, quæ ex Herennio promit, eadem esse videntur cum illis, quæ ap. Ammonium prostant; ut adeo non leve sit universum Ammonii librum ad auctorem Herennium referendi argumentum. Prius tamen, quam prave judicetur, eas observationes considerari velim, quas Herennio acceptas refert Eust. Illæ omnino quatuor annotantur, in quibus declaratur, quo differant *Αἶνος* et *Παροιμία*, 'Αῤῥωδεῖν et 'Οῤῥωδεῖν, 'Ασφόδελος et 'Ασφοδελὸς, *'Αστὴρ* et *"Αστρον*. Ad primam differentiam vocum *αἴνου* et *παροιμίας* Eust., (loca alibi indicata ut hic repetam, necesse non est,) eadem habet, quæ Ammonius, Archilochi, Hesiodi, et Callimachi loca, Lucilium etiam citat Tarrhæum, universa autem se accepisse testatur ab Herennio Philone, subjungens: *Καὶ οὕτω μὲν καὶ τοῦτο κατεστρωμένον οὕτω ῥητῶς ἐν τοῖς 'Ερεννίου Φίλωνος.* Itane vero? Age fuerit Herennio vetustior Lucilius; hunc descripserit Herennius; licuitne idem Ammonio? Ita opinor. Quid? non sententiam Herennianæ observationis, sed ipsa Herennii verba *ῥητῶς* nobis tradidit Eust.: *'Ρητῶς δὲ κατὰ τὸν παλαιὸν εἰπεῖν, (Αἶνός ἐστι) λόγος μυθικὸς ἐκφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν.* Quæro nunc, utrum ea in Ammonio legantur, an ad verbum cum illis conveniant, quæ ex Eranii Philonis Schedis p. 162. vulgavimus? Secunda observatio de verbis 'Αῤῥωδεῖν et 'Οῤῥωδεῖν iisdem pene verbis apud Eustathium sub nomine Herennii et in Ammonii libello prostat. Sed ponamus, ante Ammonium extitisse hujusce moduli opus ab Herennio confectum; an non ea in nota innuit Ammon., vetustiorum se ad eam rem declarandam verbis uti? *Οὕτως γὰρ*, inquit, *ἐξηγοῦνται τὴν λέξιν.* Quod porro ad firmandam vocum *ἀσφοδέλου* et *ἀσφοδελοῦ* differentiam ambitiose Herennium Philonem *ἐν τῷ περὶ Διαφόρων Σημαινομένων* advocet Eust., uti et ad voces *ἀστὴρ* et *ἄστρον*, admirabile videri possit atque ridiculum. In re pervulgata, et a multis ante Eust. tradita, adeone alterius laudem sibi tribuere formidavit Thessalonicæ Archiepiscopus, ut sancte Herennium nominet? Crederemus, si eandem ubique diligentiam adhibuisset. Ita igitur statuo, Eust. legisse eundem, quem habemus, Ammonii libellum, et simile etiam opusculum sub nomine Herennii Philonis, non veteris istius, Grammatici Byblii, sed Ammonio longe recentioris, qui multa Ammonio sublegerit, et clarum nomen suæ opellæ præfigere voluerit. Huic suspicioni fidem faciunt, quæ Ammonio eum in finem subjecimus, Eranii Philonis Excerpta. De eo addubito, utrum hunc libellum pleniorem legerit Eust., an plerumque Ammonium non nominatum descripserit. Posterius adeo insolens in Eustathio existimari non debet, qui multos, quorum nomina celavit, ad verbum transcripsisse a nonnullis fuerit deprehensus. Thom. etiam M. non

guam Ammonii partem in libellum suum recepit, non solum autem Ammonii nominatim non meminit, sed et uno in loco, ut ne quidquam nostro debere videretur, Pollucis testimonium usurpavit. Ex illis, quæ disputata sunt, constare arbitror, nihil esse causæ, quapropter Herennium Philonem libelli nostri Auctorem esse crederemus, quem Ammonio constanter tribuunt Mss. Codd., qui in Regiis Bibll. Parisiis et in Anglia asservantur. Vide Montfauconii, Viri Venerabilis, Bibliotheca Biblioth. Mss. nova p. 632. 685. E Cod. Par. decerptas esse puto, quas Vossii labore habuimus, varias lectiones. Anglicanos versarunt Th. Galeus, et Jo. Pearson.; illum vide ad inscriptionem Palæphati, hunc in Vindiciis Epist. Ignat. P. II. p. 151., quem locum indicavit Fabr. Scriptum Ammonii librum usurpavit Casaubonus, cujus hunc fuisse indicem, *'Αμμωνίου περὶ 'Ομοίων καὶ Διαφόρων Λέξεων*, scribit Wolfius in Casaubonianis p. 14. In Cod. Regis Galliæ huic opusculo aliud *περὶ 'Ακυρολογίας* subjungi, post Labbæum admonuit Fabricius: quod quin genuinum sit Ammonii opus, minime dubitabit, qui ejus notas in *'Ατελὲς, Βίος, Γενέθλια* etc. relegerit, et totam scribendi rationem habuerit perspectam. Is Ammonii tractatus alteram veluti hujus opusculi partem constituit. Libri argumentum e Nonio etiam Marcello cognosci potest; nam is capiti de Differentiis Verborum illud subjecit, quo tractat de Impropriis, *περὶ 'Ακυρολογίας*.

Tandem, quod supra incœpi dicere, antiquissimus Aristophanis Scholiasta e nostro libello unam observationem attigit, ejusdemque auctorem vocat Ammonium, ad Eccl. 607. Verba Scholiastæ ascribam: *Μείρακα δ' ἐνταῦθα δοκεῖ ἀρσενικῶς εἰρῆσθαι, καίτοι 'Αμμωνίου λέγοντος, Μειράκιον καὶ Μείρακα ταύτῃ διαφέρειν, ὅτι τὸ μὲν Μειράκιον ἐπὶ ἀρσενικοῦ, τὸ δὲ Μεῖραξ ἐπὶ θηλυκοῦ.* Quæ universa omnem ita tollunt dubitationem, ut ne scrupulus amplius resideat. Per autem velim, ut in posterum præstantissimus libellus, quem idonei judices Herennio non indignum judicarunt, Ammonio auctori tribuatur.

Si itaque Auctor noster dicendus sit Ammon., quod omnino statuendum censeo, quæri potest, quis tandem sit iste Ammon., et quo potissimum tempore floruerit. E multis, quibus id nomen fuit commune, tres tantummodo in censum venire possunt; de duobus fuit a doctis hominibus cogitatum, quorum alter Philosophus fuit, Grammaticus alter. Eorum sententiam, qui Ammonium Hermeæ F. nostrum esse voluerint, memorat Baylius. Jo. Jonsius de Scriptt. Hist. Philos. 3, 18. 'Eum,' inquit, 'aliquando Auctorem credidi libelli de Vocum Græcarum Differentia.' Idem sensisse videtur elegantis vir ingenii, Emm. Martinus, aut, si ita mavelis, hujus Vitæ scriptor Maiansius. Quod vero Codici Ms. Anglicano Ammonii Hermeæ nomen præponatur, librariis acceptum referri debet, quibus Philosophi non incelebris nomen usu frequentiori magis erat contritum. Quando itaque Jonsius idoneam rationem, qua prior ista suspicio niteretur, non protulit, (nam leve eruditissimi viri argumentum repulit Fabricius,) in ea refutanda nobis non erit laborandum. Ammonii Hermeæ, qui in Porphyrium et Aristotelem supersunt, Commentarios excutiens nihil offendi, quo vel probabilis ea sententia reddi posset. Longe verior videtur Jo. Alb. Fabricii sententia, viri inter primos insignis, cujus verba e Bibl. Gr. L. 4, c. 26. p. 173. subjiciam:— 'Ammonius Grammaticus, cujus et Helladii itidem auditorem fuisse se—testatur Socrates Hist. Eccl. Scriptor 5, 16. narratque Alexandria eos profugisse in gravi illo tumultu, qui accidit A. C. 389. ob eversa Theodosii Imp. jussu Ethnicorum templa. Extat hujus, ut suspicor, Ammonii *περὶ 'Ομοίων καὶ Διαφόρων Λέξεων* liber,' etc. Quæ isto in capite de Ammonio Grammatico prodit Socrates, memoratu forent dignissima, si non multa et potiora nobis agenda superessent. Quare tantum notari velim, quod Valesio, ubi de vita et scriptis Socratis disserit, fuit animadversum, Socratem admodum adolescentulum senioribus Helladio et Ammonio Grammaticæ usum fuisse doctoribus Constantinopoli, quo homines antiquæ religionis tenaces, popelli Alexandrini ludibrio irritati, sese contulerant. Nihil autem adeo impedit, quominus huic Ammonio Sæculo IV. et sub initium Sæculi quinti claro, homini a Christianis sacris alieno, libellum nostrum ascribendum crederemus. Nam quod nostro in libello citentur verba e Lucæ Evangelio, eam sententiam non labefactat, uti in Animadv. 1, 20. fuit ostensum. Deinde eam nonnihil adjuvat Helladius, quem Lexicon multis voluminibus condidisse, e Photio docuit Maussac. Diss. Cr. Videri autem posset Helladii librum inusitata operis moles oppressisse, dum exiguus collegæ Ammonii libellus ad nostram usque memoriam remanserit.

Quæ quamvis ita se habeant, tamen rationes non celabo, etsi forte alicui leves videri possint, quæ me in eam induxerunt sententiam, Ammonium nostrum non quidem eum esse, quem ante Augusti imperium Aristarchi scholam Alexandriæ moderatum fuisse testatur Suidas, verum tamen Grammaticorum, qui supersunt, fere antiquissimum, sæculo post natum Christum primo seu sub initium secundi maxime floruisse. Eam in rem bina tantummodo afferam argumenta. Primum peto a Grammaticorum agmine, quos in parvæ molis libello ad partes vocat Noster. Omnium ætas, si unum et alterum excipias, cognita est, et ab iis, qui huic eruditionis parti illustrandæ incubuerunt, explorata. Ante Augustum sive sub ejus imperio diversis in locis Grammaticæ scientiæ fama nobiles claruerunt, Zenodotus, Aristophanes, Neanthes Cyzicenus, Mnaseas, Philemon Aexonensis, Asclepiades Myrleanus, Trypho, Didymus, Lucius Tarrhæus, Lysimachides, Aristocles Rhodius, et Aristonicus. His paulo recentior memoratur Apollonides Nicenus, Aristocli forte et Aristonico coævus, cujus ætatem G. I. Vossio minus cognitam in Tiberio Imperatore fixit Jonsius de Scriptt. Hist. Philos. 3, 3. Heraclides autem Grammaticus, ab Ammonio ambiguo *ἡμετέρου* titulo ornatus, quem de industria in Grammaticorum Catalogo prætermisi, alterum, ut conjicio, pro Ammonii antiquitate nobis argumentum suppeditabit. Ex Heraclidis, quos Jonsius triginta cognomines recensuit, quis Ammonianus sit, in v. *Σταφυλὴν* citatus, fuit quæsitum. Cl. Fabricius Bibl. Gr. 1, 335. 7, 62. etsi istis in locis, quod in tanta rerum copia mirum non est, leviter labitur, Heracliden auctorem Prosodiæ, cujus frequens occurrit mentio, et Heracliden, quem Ammonius vocat *ἡμέτερον*, unum et eundem fuisse contendit. Recte! neque hac etiam de re ulla debet esse dubitatio. Hujus autem Heraclidæ, qui scripserit *περὶ Καθολικῆς Προσῳδίας*, ætatem penitus se ignorare profitetur Meursius, in Chalcidii Timæum p. 18. Ne nunc, quæ ex Jonsio de SS. Hist. Philos. 2, 11, 4. peti possent, incertiora consecter, constat, neque id ignoravit Meursius, Heracliden *ἐν τῷ περὶ Καθολικῆς Προσῳδίας* citari ab Apollonio Alexandr. de Synt. 4, 10. p. 326. adeoque Apollonio certe antiquiorem Heracliden ante sæculum secundum floruisse. Quod si nunc monstraro, hunc Heracliden Ammonii mei fuisse præceptorem, quis tandem de summa hujus antiquitate dubitet? Nimirum in v. *Σταφυλὴν* ita loquitur Ammonius: *'Ηρακλείδης ὁ ἡμέτερός φησιν.* Triplex hujus denominationis reddita fuit ratio. Fabricius B. Gr. 4, 26. p. 177. *ἡμέτερον* interpretatur, ex Aristarchi Schola Grammaticum. Jonsius 2, 11. ita ab Ammonio dictum putat, vel quod uterque Alexandrinus fuerit, vel quod hic eum magistrum habuerit. Postremam rationem solam veram esse arbitror. Nam quod Aristarcheus fuerit Heraclides, et ejusdem civitatis, habuit cum aliis, ab Ammonio laudatis, commune. Quæro enim, num non Didymus et Trypho Alexandrini fuerint, et Aristarchi sectam publice professi? neque est quod instes, atque urgeas, Aristarcheum *ἡμέτερον* dici, ut ab aliis Heraclidis secernatur, nam septem Didymos dabit Suidas. Sola itaque obtinet, quam probavi, nominis ratio: pari modo Damascius Simplicii præceptor *ὁ ἡμέτερος Δαμάσκιος* vocari solet a Simplicio, observante Fabricio B. Gr. 5, 29, 1. V. 8. p. 620. 626. Commemini, me aliquando a Summo Hemst. acci-

pere, Heracliden Eustathio citatum Grammaticorum pene fuisse eruditissimum, ut adeo in Ammonii etiam præstantia Heraclidæ discipulum non difficulter dignoscas. Neque tamen non verissimum est, Ammonium ex ista fuisse secta Grammaticum, cujus conditor censetur Aristarchus. Dum Homeri Editionem Aristarcheam passim, et clarissime sequitur in v. Δαὶ, Zenodotum reprehendit, suæ sectæ homines potissimum laudat. Non tamen sectæ, cui nomen dederat, adeo male fuit tenax, ut non multa ab Aristophane tradita probarit, et in Lex. suum receperit. Dixi de Auctore: nunc libelli argumentum, et si qua porro huc pertinere judicaro, proponam.

Index libelli nostri hic est, etiam in scriptis Codd., περὶ Ὁμοίων καὶ Διαφόρων Λέξεων: quem non uno modo reddiderunt Valentinus Curio, Stephanus, et Fabricius. Utrum eadem sit in Anglicanis Codd. Mss. inscriptio, addubito. In Catalogis reperire licet: Ammonii Lexicon, et Ammonii liber de Dictionibus: περὶ Λέξεων latius patet, quam ut huic opusculo apte convenire possit. Credibile, Ammonium posuisse περὶ Διαφόρων Λέξεων, de Vocum Differentia; atque ita passim citant recentiores. Ὅμοια non extant in Ammonio præter paucula, veluti sunt Κωφὸς et Ἐννεὸς, Περιμάξαι et Ἐκμάξαι, Τύραννος et Βασιλεύς: quæ vocabula recentiore ævo male disparata apud antiquos ὅμοια fuisse, sive promiscue usurpata, ostendit Ammon. Propter ea tamen postea, ut puto, libello nostro titulum fecerunt: περὶ Ὁμοίων καὶ Διαφόρων Λέξεων. Ea enim, quæ dixi, Ὅμοια fuisse vocata, e Speusippi opere, etsi generis nonnihil diversi, constat; id enim, Ὅμοια inscriptum, frequenter laudat Athen.; a quo etiam Jubæ et Sosibii Ὁμοιότητες non raro ad partes vocantur. Ammonius id egit, ut vocabulorum affinium, quæ vulgo habebantur Ὅμοια, differentiam declararet. Non dissimilem sibi materiam sumserat Seleucus Alexandrinus, quem περὶ τῆς ἐν Συνωνύμοις Διαφορᾶς scripsisse, e Suida fuit observatum.

Quamprimum in ornatam linguæ patriæ culturam incubuerunt Græci, probabile admodum, vetustissimo jam tempore in ea etiam re elaborasse, ut voces discernerent, quæ, solo sæpe accentu diversæ, facile a minus peritis permutari poterant. Quare primum ea cura ad Philosophos pertinuisse videtur. Omnes artes atque inprimis etiam Grammaticam Philosophiæ suam debere originem, alicubi hoc argumento ostendit Ammonius Hermeæ, quod Grammatica circa harmoniam versatur; hanc autem Musicæ propriam, Musicam Philosophiæ partem esse evincit. In Musicis multi erant, qui a nobilissimo Pythagoræ nomine dicebantur. Hos inter, qui Dissertationes Dorica Dialecto conscripsit, sive Myllias is sit Crotoniata, seu alius, Auctor certe vetustissimus, in Gal. Edit. p. 725. vocabula enumerat, quæ τὰν ἁρμονίαν ἀλλάξαντα διήνεικαν. Hoc loco proponere libet, quod ab Ammonio alienum est. Auctorem opusculi, quod Nobilissimus Northius Mimanti tribuendum suspicatur, Mylliam dubitanter voco, lectione Ms. adductus, in quo istic loci, ubi Μίμας vulgatur, extat Μύμας. Quod in Catal. Bibl. Leidensis legitur p. 400. 'Ambigitur an sit Tzetzæ,' oppido est ridiculum. Scilicet scripto libello hæc nota præfigitur: Ζητεῖται δὲ εἰ καὶ τὸ παρὸν σύγγραμμα Σεξτεῖόν ἐστι.

E Philosophis verborum proprietatis inprimis studiosos fuisse Stoicos, quis ignorat? Itaque etiam affinium vocabulorum discrimina monstravit Chrysippus. Vide, si placet, Stob. T. 28. p. 196. 197. Athen. 6. p. 267. Schol. Theocr. 5, 5. Aristippum autem, Socratica pietate excultum, his in rebus tempus voluisse conterere, mihi quidem non placet. Quid si in Schol. ad Apoll. Rh. 2, 77. cujus fide id a Cl. Jacobo Gronovio, quem Fabricius citavit, fuit creditum, pro Ἀρίστιππος reponeremus Χρύσιππος?

Præcipua tamen istius rei cura ad Grammaticos spectavit. Quando enim se ad Poëtarum tractationem converterunt, fieri non poterat, quin in propria vocabulorum vi cernenda, et affinium differentiis indicandis elaborarent. Multa producit Ammonius, cum ex aliorum operibus, tum e laboriosis Didymi in Homerum, Pindarum, et Bacchyliden commentariis; ne nunc dicam, in iis, quæ nos usurpamus, veterum Scholiorum male consarcinatis reliquiis hoc in genere non pauca superesse. Quamcunque sibi materiam quis tractandam sumeret, vocabula eo spectantia curate discrevit. Quantum ad h. l. pertinere quisque judicarit, Auctorum Index, quem Vulcanium secutus ad Amm. contexui, abunde subministrabit.

Qui data opera in eam partem incubuerit, ut ante Ammonii ætatem unum in libellum verborum differentias cogeret, neminem novi. Verum quidem est, antiquorum hominum, Ptolemæi Ascal., Herennii Philonis, quin Aristophanis etiam Grammatici hoc in genere labores vulgo jactari: sed, ut inde incipiam, Aristophanis tractatus περὶ Λέξεων Διαστολῆς, memoratur, quod ego cognorim, nuspiam, præterquam a Salmasio Obs. ad Jus Att. et Rom. 26. p. 609. Ne cui tamen videar suspiciosior, quid hac de re sentiam, premere decrevi. Rerum, quas legerat, thesaurum solam memoriam habuisse Salmasium accepimus. Fallaci custodi nimium sæpe confidebat Vir Maximus. Suidæ sine ulla formidine me objicio, qui Ptolemæum Ascal. scripsisse tradidit περὶ Διαφορᾶς Λέξεων, recentioris magistri fraude deceptus. Quæ sub Ptolemæi Ascal. nomine vulgavit Fabricius B. Gr. 4, 33, 5. certissima præferunt recentioris ævi vestigia. Ammonius, accuratæ diligentiæ studiosus, nuspiam non solum istius Ptolemæi libri meminit, sed et differentias, quæ istic leguntur, e Ptolemæi Prosodia Homerica enotavit. Quare de ista opella, et de Herennii s. Eranii, quas vulgamus, schedis idem censeo. Uterque Ammonium, vulgo forsan minus cognitum, in usum puerorum descripsit, et vett. Grammaticorum nominibus suas quisque merces commendare voluit. Redeo ad Ammonium.

Scopum Ammonii indagaturus omnibus nunc nota esse pono, quæ in Præf. ad J. Poll. p. 41. docuit Cel. Hemst. Qui sermonem patrium, cujus nativus color pene evanuerat, ad veterum normam retractare studebant, Grammatici fuerunt. Aristarchei, ceteris, ut videtur, magis accurati, ap. Etym. 787, 26. dicuntur οἱ ἀκριβεῖς γραμματικοὶ, qui Thomæ M. in v. Δόξα audiunt οἱ ἀκριβολογούμενοι περὶ τὰ τῶν λέξεων σημαινόμενα. Hos inter Ammonius vocabulorum propriam potestatem tradidit, et differentias constituit, non omnium, sed eorum tantum, quæ olim diverso significatu a bonis scriptoribus accepta, ipsius ævo promiscue usurpabantur. Ne Phrynichus quidem, homo in antiquis reprehendendis petulantior, quicquam reprobasse censeri debet, nisi quod eo, quo scribebat, tempore erat vulgatum. Nunnesium, qui ἀδόκιμον in Phrynicho reddiderat Inusitatum, corrigit Scaliger, et monet, dicendum fuisse 'Reprobum, Rejiculum, nam,' (verba sunt Scaligeri,) 'nam si non erat in usu, quare reprehenderet?' In eandem fere sententiam notat Cl. Hemst. ad Luciani Prom. 1, 223. Primum itaque Ammonius receptæ consuetudini interiorem linguæ indolem seu veterum scriptorum usum objecit. Hoc suum propositum subinde non obscure patefacit. In operis limine secundum veteres distinguit voces Ἀβέβηλα et Βέβηλα, atque eas vulgo quidem discerni scribit, sed minus rite. Vide porro quæ notat ad vv. Ἀπελεύθερος, Βιοῦν. In v. Γράμμα, postquam monuerat, γράμμα pro σύγγραμμα ab antiquis fuisse positum, addit, eadem ratione vulgo, ἐν τῇ συνηθείᾳ, vocem adhiberi. Qui aliorum in vocabulis secernendis curam non probabant, Heraclidæ, in v. Σταφυλὴν, dicuntur βοηθοῦντες τῇ συνηθείᾳ, Ammonio, in v. Ὑπάγειν, Οἱ βοηθοῦντες τῇ λέξει. Deinde, ea demum vocabula selegit Ammonius, quæ frequentiori usu cognita, et ab iis fuerant e vett. usurpata, qui, emendatam scribendi formam secuti, sese ad elegantioris Atticismi normam conformarant. Id Thomæ Magistro non latuit, ab aliis minus perspectum, nodum solvit sic satis intricatum. Denique, significationum discrimina e mente Ammonii, quoad ejus fieri potest, late sunt accipienda, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, sive, uti loquitur noster, ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἀεί. Non id agit, ut sermonis usum restricte concludat, et, qui ipsius leges migrent, veluti patriæ linguæ ignaros traducat. Primam et propriam tradere voluit verborum virtutem, minus propriæ et figuratæ oppositam. Qui primam con-

sectatur, is secundum Grammaticos et Ammonium loquitur κυρίως; qui alteram, ἀκυρολογεῖ, improprie loquitur, καταχρᾶται τῇ λέξει, et, a nativa, quam putabant, potestate deflectens, ἁμαρτάνει, peccat, sive οὐκ ὀρθοεπεῖ, rectam normam migrat; ista enim omnia permutat Noster. Itaque tam grande non est flagitium, optimos scriptores, si qui eas voces permutarint, quas linguæ indoles sive ipsorummet alibi usus discrerant, reprehendere Ammonium. Præterquam quod adeo sobrie ac raro hoc facit, ut sex tantum septemve simplici vice nominatim corrigat, præter Callimachum, quem unum frequentius notat; neque adeo vacavit vitio omnibus, qui ex ista sunt officina, communi, qui poëticam suavitatem homini grammatico invidisse videntur. Horum proterviam venustis epigrammatibus, quæ Wower. jam tetigit, Polymath. 17, 5. perstringunt Antiphanes et Philippus, Anthol. 2, 10.

Quæ huc usque a me sunt disputata, quantumvis pro loci amplitudine levia, satis, ut opinor, ostendunt, sæpe temere reprehendi Ammonium. Eruditi autem homines censuras severiores, quibus Grammaticos et Ammonium non satis considerate petunt, plerasque, si paucula ista habuissent explorata, potuissent compendifacere. Hos inter hic quidem primus locus H. Stephano est assignandus. Is, postquam magnam ex Ammonio percepisset ad Gr. Linguæ Thesaurum conficiendum utilitatem, in Appendice ejus bonitatis memoriam habuit nullam, et in Præf. ad Comm. de Att. Dial. Idiom., nescio hercle qua tandem intemperie agitatus, omnibus modis Ammonium vexavit, et tam contumeliose laceravit, ut, in Ammonio exemplum et incuriæ et inscitiæ ponendum esse, scribere non dubitarit; atque id præ ceteris, quibus Nostrum excepit, etiam leve videri possit. Gravissimam enimvero injuriam, quam a Steph. passus est Ammonius, adeo non patienter fero, ut gravius in ipsum dicerem, si non præclara Ornatissimi Viri merita calamum moderarentur, meque non invitum e lubrico hoc loco deducerent. Quare me ineptum Grammatici admiratorem non ostendam, et falsis tantum Stephani criminationibus Ammonium expediam. Ab erroribus Ammonium immunem fuisse quis dixerit? Eos, ubi res ita ferre videbatur, retexi, in eorum etiam numerum retuli, quam tangit Steph., ab Ammonio traditam, verborum Ἀῤῥωδεῖν et Ὀῤῥωδεῖν differentiam. In altero, quod tanquam insigne falsitatis documentum produxit Steph., tantum ab ipso dissideo, ut nullam Ammonii observationem meliorem esse aut doctiorem existimem. Verum perversa Editionum scriptura, et analogiæ minus debita cognitio, huic errori Stephanum cum aliis implicuerat, quibus nos, hac in voce feliciores, ex Aldina Ed. genuinam vocum Ἀνακωχὴ et Ἀνοκωχὴ scripturam reduximus; ut nunc quidem liquido constet, in interiorem linguæ indolem et veram vocum originem reliquis Grammaticis omnibus ignoratam sese penetrasse Ammonium. Sed ne meliores Ammonii observationes seligere velle videar, non alienum videtur, si paucis complectar, quid de universa scribendi ratione sentiam. Omnes Ammonii observationes possent in classes dispesci, quarum hæ minus bonæ, aliæ magis. Sed hoc labore supersedendum videtur. Istas differentias sine exceptione veras et certa ratione niti existimo, quas vel unus ex antiquis Scriptt. idoneus observarit. Eas potissimum probo, quas adducto veteris Auctoris testimonio confirmavit Ammonius. Eam in rem Homero frequentissime, et Menandro usus, ab Historicis, Herodoto, Thucydide, Xenophonte non abstinuit; Oratores etiam, Antiphontem, Dinarchum, Æschinem advocavit. Platonem excipio; nam, quas e Plat. Protag. produxit verborum differentias, non ex animi sententia scripsit Plato, sed e persona Prodici, ut superbas Sophistarum ineptias omnibus deridendas exponeret, qua etiam de re dixi in Animadvv. 2, 6. Ea autem, quæ vetustorum Grammaticorum auctoritate diversa credidit Ammonius, si quis etiam probanda censuerit, non valide obnitar. In omnibus, quod supra dicebam, omnino est tenendum, nullas voces discrevisse Ammonium, nisi ab hoc illove promiscue positas. Verum quidem est, quas præcipue ridet Steph., ap. Amm. voces discerni, nulla significationis virtute finitimas, veluti sunt, ἀδεὴς et ἀδαὴς, λείαν et λίαν, ἑδέατρος et ἐλέατρος, φῦλον et φύλλον. Has et ejusce moduli voces distinguendi ratio fuit nulla, si a librariis recedas. Etsi autem vix quisquam sit, quin has voces diversas esse noverit, tamen Grammatici in talibus etiam secernendis cura contemnenda non est. Exempli gratia sedulo discernit Noster Φύλλον et Φῦλον. Quis tandem est, quin hanc cautelam inutilem esse judicet? Non de illis loquor, qui a literarum usu sunt remoti; horum enim judicia, fere invidæ temeritatis plena, facile contemnimus et aspernamur; sed homines dico, variarum rerum scientia commendabiles, qui, quando in talia loca forte incidunt, Grammaticos calumniantur, nihilque nugacius proferri potuisse, sibi persuadent. Ego vero aliter censeo, et istiusce etiam observationis utilitatem agnosco satis insignem. Loca sunt ad manum, in quibus voces φῦλον et φύλλον, a librariis temere permutatæ, huc usque remanserint. Pindari locus est, Isthm. 4, 46. de quo etiamnum addubito, an ad hanc classem referri debeat, in quo, quod vulgatur φύλλ' ἀοιδᾶν, Folia poëtarum peperit, cum, si legamus φῦλ' ἀοιδᾶν, ut sensus sit, Similes laudes istius ævi poëtas plurimos cecinisse, ea quidem Odæ profundæ particula plana videatur et expedita.

Tandem, quod Steph. Ammonium prope indignum judicet, quem Thesauri Appendicem faciat, omnium accidit molestissimum. Juvat ipsa Viri Doctissimi verba apposuisse:—'Quod si quis roget, cur hunc quoque librum, cum ejusmodi sit, Appendicem Thesauri esse voluerim: respondebo, primum, quod desit, qui melius hoc argumentum tractarit; deinde, quod non ita sit malus, quin aliquid boni ex eo percipi queat; præterquam quod aliquos Veterum locos affert, qui vix alibi fortasse reperiri queant; postremo quod typographi consuetudini, (quæ consuetudo pessima est,) aliquid tribuere coguntur.'

Quanto rectius scripsisset Steph., e veteribus, qui accuratiorem linguæ tradiderint usum, solum superesse Ammonium, propositum rite exequi, atque tanta eruditionis laude esse commendabilem, ut nullus etiam extet, e quo, habita exiguæ molis ratione, tam multa discere queamus. Etsi enim vocum hic potissimum proprietas est spectanda, in quam cunque partem te vertas, habebis quod curæsit. Antiquos ritus, et in his Attici fori consuetudinem tetigit frequentissime, eam in rem tradit, quæ ap. alios non temere reperias. Hanc partem probe perspexerunt Salmasius et Valesius, S. Petito usque adeo ignotam, ut in Commentario, quem in Atticas Leges conscripsit, bis tantum aut ad summum ter Ammonii mentionem injecerit. Sed in Oratoribus antiquis evolvendis diligentissimus, Petitus minori cum cura Grammaticis decenter versandis incubuit. Invidiosa autem Salmasii in Ammonio citando sedulitas Des. Heraldo obfuit, quominus Ammonio uteretur in Animadvv. in Salm. Obs. ad Jus A. et R., quarum eruditam bonitatem totam pene corrupit laboriosa conviciorum, sed in Salmasium, farrago. Si quis porro rem veterum literariam cogitet, quot non Tragicorum et Comicorum fabulas legit Amm., quarum absque eo etiam nomen ignoraremus? Libros integros citat, quorum alii, etiam antiqui, tantum legerint epitomas. Auctores homonymos sedulo discernit. Quis Didymi in Homerum, aliosque Poëtas commentarios memorat? Quis reliqua Grammaticorum et inprimis egregia Tryphonis opera? Quis Aristotelem de Jure Belli scripsisse tandem tradidit? Præter Ammonium nemo. In ea re, qua Grammaticorum bonitatem censere consuevimus, veterum dico, qui nobis in æternum perierunt, verbis conservandis, adeo etiam excellit Noster, ut vel eam ob rationem non solum Stephani cura dignus, sed omni quoque laude sit cumulandus, quippe qui bonarum rerum reliquias tanta cum cura custodirit. Quod si perversa Stephani ratio locum reperiret, quis Nonium Marcellum tandem respiciat? hunc elegantioris doctrinæ vir Josias Mercerus scriptorem vocat 'neque ab eruditione, neque ab judicio, neque a diligentia commendandum.' Proptereane male sedulus judicaretur, qui centenis aliquot corruptelis, quas Nonio inflixerunt,

Mss. auxilio persanandis operam suam addiceret? Suo merito Nonium nunc magni æstimari judicat Mercerus, et quæ ad eam rem a Mercero dicta sunt, in Ammonium universa commode transferri possunt; nisi quod hic etiam diligentia et judicandi facultate egregie enituit. Eruditionis autem laus Ammonii nomini veluti propria fuit. Nam Ammonii Hermeæ scriptis, quæ ad nos pervenerunt, nihil est castigatius; hic materiæ tristitiam stylo facili atque nitido texit, et venustis, quos scriptis suis interserit, Poëtarum versiculis mitigavit. Antiquiorum cognominum meminit Longinus in majoris operis, quod superest, fragmento; quorum alterum præstanti doctrina præditum, alterum vastæ eruditionis laude adeo etiam eminuisse testatur, ut neminem fuisse dicat, hac in parte Ammonio comparandum.

Si autem laudi ducitur, ab idoneis laudatoribus magni æstimari, felicissima sors Grammatico nostro præclarum in modum obtigit. Hujus enim libelli auctorem 'inprimis bonum' vocat Leopardus Emend. 11, 11.:—'Bonus inprimis est auctor Herennius Philo, quem vulgus Ammonium vocat.' Jos. Scaliger, de Emend. Temp. I. p. 26. 'Ammonium vetustissimum' dicit, 'et eruditissimum Grammaticum.' T. Hemst., 'Scriptorem utilissimum,' ad J. Poll. 7. p. 178. In his laudibus, quibus, mea quidem opinione, major dari non potest, tandem desino.

'ΑΜΜΩΝΙΟΥ[‡]

ΠΕΡΙ 'ΟΜΟΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

[1] "ΑΒΑΞ * καὶ 'Αβάκιον διαφέρει. "Αβαξ μὲν γὰρ, ἐφ' οὗ τὰ πράγματα [2] παρατιθέασιν· 'Αβάκιον δὲ, ἐφ' οὗ ψηφίζουσιν.

'Αβέβηλα καὶ Βέβηλα διαφέρουσιν, ἄμφω ἐπ' ἀγαθῷ λαμβανόμενα. 'Αβέβηλα μὲν γὰρ, τὰ [3] ἱερὰ, καὶ τὰ ἄψαυστα [4], καὶ μὴ βάσιμα· Βέβηλα δὲ, τὰ ὅσια μὲν, οὐχ ἱερὰ δὲ, οἷον βάσιμα ὄντα. ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις τοῦ [2] Βεβήλου τὴν ἐναντιωτάτην ἔχει πρὸς τὸ 'Αβέβηλον διαφοράν.

"Αγγελος καὶ [5] 'Εξάγγελος καὶ Αὐτάγγελος διαφέ-
A ρουσιν. "Αγγελος μὲν γὰρ, πᾶς ὁ ἀγγέλλων τὰ ἔξωθεν· 'Εξάγγελος δὲ, ὁ τὰ ἔνδοθεν τοῖς ἔξω διαγγέλλων· (ὃν Θουκυδίδης διάγγελον λέγει [6], "Ησαν γάρ τινες τῷ Νικίᾳ διάγγελοι [7].) Αὐτάγγελος δὲ, ὁ τὰ ἑαυτοῦ [8] διαγγέλλων, καὶ μὴ ὑφ' ἑτέρου.

"Αγειν καὶ Φέρειν διαφέρει. "Αγεται μὲν γὰρ τὰ ἔμψυχα· Φέρεται δὲ [9] ἄψυχα. Οἱ δ' [10] ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον.

[3] 'Αγχιστεῖς καὶ Συγγενεῖς καὶ Οἰκεῖοι διαφέρουσιν. 'Αγχιστεῖς μὲν γὰρ, οἷς, ἐπειδάν τις ἐκ τοῦ γένους ἀπο-

1. 'ΑΜΜΩΝΙΟΥ. In Præfatione dedi operam, ut in libelli Auctorem, et pristinam inscriptionem inquirerem; ac præterea non vulgarem ejus præstantiam, Scaligero, Leopardo, Valesio, Hemsterhuisio, Dukero, viris sine controversia principibus, cum paucis, exploratissimam, adversus calidum H. Stephani impetum modeste vindicarem. Instituti mei ratio, quæque huc pertinere queant, indidem repetenda sunt. Paucula, quia scitu videantur pernecessaria, hic reponam. Editionem H. Stephani, quam Vulcanius expressit, religiose sequor. Hanc vulgatam vocare soleo. Nuspiam vel tantillum ab ea discedo, nisi ubi id in Notis monitum. Emendandi fontes antea indicavi. Quæ rem rite consideranti certa videbantur, in textum recepi. Magis dubia, et meas emendationes in Notis reperies: in quibus, dum brevis esse studeo, nihil admodum proferam, nisi quod faciat ad scripturam Ammonii mei constituendam. In libris, quos subjungam, Animadversionum, liberius subinde ab istac lege discedam; et Veterum locis male intellectis lucem, et corruptis medelam admovere connitar. Sicuti autem Lectorem candide acutum, qui peccata mea ostendat, exopto; ita temerarium maligni censoris judicium non formido. "Ammonium conferri curavimus cum Codice Ms. Musei "Britannici Reg. 16. D. XIV. eodem, ut videtur, quo usque ad "v. 'Εμπειρία usus est Vossius, ex eoque locos nonnullos correxi-"mus. Adhibuimus etiam Etym. Gud. Lipsiæ 1818. typis divul-"gatum." Scap. Oxon. "Vide Porson. ad Eur. Med. 45. Od. E. "208. Kidd. in Critical Review." G. Burges. Mss.

* [""Αβαξ, ξύλινόν τι σκεῦος, παραπλήσιον τοῖς δίσκοις. Sic Phryn. App. Soph." Kul.]

2. Πράγματα. Vulcanius mavult βρώματα. Quanto acutior Is. Vossius ad πράγματα notarat: 'Ita quoque Ms. Forte tamen leg. τραγήματα.' Receptam scripturam in Animadvv. tuebor.

3. Μὲν γὰρ, τά. Revocavi Aldinæ Ed. lectionem, quæ erat et in Ms. In plerisque omnibus Edd. vulgatur μὲν, καὶ τὰ ἱ.

4. Τὰ ἄψαυστα. Malim cum Ms. καὶ ἄψαυστα. Ad 'Αβέβηλα vide Animadvv.

5. Καί. Ms. non agnoscit; neque tanti est.

6. Λέγει. Deest a vett. Edd. et a Ms., in quo legebatur ὃν Θουκυδιάγγελον. ἦσαν: memineris, quæso, collationem Ms. deberi Is. Vossio, Viro Illustri. "Etym. G. ὃν Θουκυδίδης ἐκάλεσε, λέγων, "ubi reliqua sic leguntur: "Ησαν γάρ τινες τῶν οἰκία διάγγελοι "τῶν ἔνδοθεν. Αὐτάγγελος δὲ ὁ αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ διαγγέλλων, "καὶ μηδὲν ὑφ' ἑτέρου πεμπόμενος." Scap. Oxon.

7. Διάγγελοι. Additur ap. Thuc. 7, 73. διάγγελοι τῶν ἔνδοθεν, ubi Ammonii sui verba annotavit Cel. Duker. "Lego, ὁ ἀφ' "ἑαυτοῦ διαγγέλλων, καὶ μὴ δι' ἑτέρου: vide Suid. in v." Toup.

8. Τὰ ἑαυτοῦ δ. Nollem, locus mendosus in limine nos detineret. Ms. legit ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτῷ ["ἑαυτοῦ Ms. Reg." Scap. Oxon.] διαγγέλλων. quæ loquendi forma ab Ammonio plane est aliena. Hesychio Αὐτάρεστος exponitur ὁ ἐφ' ἑαυτῷ ἀγαλλόμενος. Recte vero. Sed neque τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ hic ferri potest, quippe quod res suo tempore gestas, Ammonio in v. 'Ιστοριογράφος auctore, significaret. Itaque consideranda vett. Editt. scriptura ὁ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ διαγγ. Sed quid tum, amabo, τὰ, et ὑφ' ἑτέρου διαγγέλλων; Ut verba præcidam, ita scripserat, opinor, Ammon.: Αὐτάγγελος δὲ, ὁ τὰ ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ διαγγέλλων, καὶ μὴ ὑφ' ἑτέρου πεμφθείς. Eo usu
B ἀφ' ἑαυτοῦ adhiberi solet ab Ammonio, quo exposuit Erud. Duker. ad Thuc. 404. Propter voculam τὰ inserendum videbatur ἑαυτοῦ. Heliod. 2. p. 76. Γέγονας ἡμῖν αὐτάγγελος τῶν ἑαυτῆς συμφορῶν. Max. Tyr. Serm. 26. p. 151. ὑποφήτης αὐτάγγελος. Ad rem Suid. in v. Thuc. 3, 33. Sacræ triremes αὐτάγγελοι—ἔφρασαν. Schol. οὐκ ἐπ' ἀγγελίαν πεμφθεῖσαι. Id nonnihil firmat vocem πεμφθείς, quæ sane abesse posset, si mavelis καὶ μὴ δι' ἑτέρου, Aliena opera non usus. Vide Ammon. in Διδάξω. Hesych. in v., in Αὐτουργὸς, et Αὐτόταγος. Soph. Œd. Col. 325. Phil. 569. Plura non addam. [""Αγγελος, 'Εξάγγελος καὶ Αὐτάγγελος διαφέρει. "Αγγελος μὲν πᾶς ὁ ἀγγέλλων τὰ ἔξωθεν· 'Εξάγγελος δὲ, ὁ πάντα τὰ ἔνδοθεν τοῖς ἔξω διαγγέλλων, ὃν Θουκυδίδης Διάγγελον ἐκάλεσε, λέγων· "Ησαν γάρ τινες τῶν οἰκία διάγγελοι τῶν ἔνδοθεν· Αὐτάγγελος δὲ ὁ αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ διαγγέλλων, καὶ μηδὲν ὑφ' ἑτέρου πεμπόμενος. Cod. Gud." Kul.] "Vide Abresch. Dilucc. "Thuc. 300." Scap. Oxon.

9. Δὲ τά. Ita vett. Edd. et Steph.: Vulcan. vulgavit καὶ τὰ ἄ.

10. Οἱ δ'. Od. Δ. 622. Vett. Edd. Amm. οἱ δ' ἦγον ἔφερον δ' εὐ. ο. intermedia, (quæ Ms. etiam non agnoscit,) liberali manu adjecit Steph.; quod, hic quidem nullius momenti, alibi factitatum nollem. [""Αγω καὶ ἀγῶ διαφέρει. τὸ μὲν βαρύτονον σημαίνει τὸ φέρω· τὸ περισπώμενον σημαίνει τὸ θαυμάζω. (καὶ ἐκ τοῦ μὲν ἄγω γίνεται ἄγη ἡ ἔκπληξις, ἐκ δὲ τοῦ ἄγη γίνεται τὸ ἀγῶ. τὰ γὰρ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τῶν εἰς ἦτα θηλυκῶν γίνονται.) Cod. Gud. et Codd. Vind.—"Αγειν καὶ φέρειν διάφορα. ἄγεται μὲν γὰρ τὰ ἔμψυχα, φέρεται δὲ τὰ ἄψυχα βαστακτικά. Cod. Gud.—"Αγειν καὶ φέρειν διαφέρει. ἄγεται μὲν γὰρ τὰ ἔμψυχα, φέρεται δὲ τὰ ἄψυχα βαστακτικά. καὶ "Ομηρος· Οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον, οἷον καὶ φέροιεν 'Αχαιοὶ, ἤ κεν ἄγοιεν. Cod. Vindob. Etym. M. 23. 158.—Φέρω τοῦ ἄγω διαφέρει. τὸ γὰρ φέρω ἐπὶ ἀψύχων τάττεται· τὸ δὲ ἄγω ἐπὶ ἐμψύχων. φέρω τὸ βιβλίον, ἄγω τὸν ἄνθρωπον. καὶ εἰς τὸ ἄγειν καὶ βουληφόρος. Iidem.—"Αγγελος ἤγαγεν ἀντὶ τοῦ ἐκόμισεν. φέρεται δὲ καὶ αὐτὸ κινητὸν, τὸ ἔμψυχον· κομίζεται δὲ τὸ ἄψυχον. Cod. Vind. 28.—"Αγειν ἐπὶ ἐμψύχων, φέρειν ἐπὶ ἀψύχων. Cod. Barthol.—"Αγειν καὶ φέρειν Ionice conjungitur ap. Herod., pro, Hostiliter diripere.

‡ Numeri uncis inclusi indicant paginas Editionis Lugd. Bat.

θάνῃ, συγχωρεῖ ὁ νόμος ἀντιποιεῖσθαι τῶν τοιούτων[1] δικαίων· Συγγενεῖς δὲ, οἱ ὄντες ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, οὐ καλούμενοι δὲ ὑπὸ τῶν νόμων ἐπὶ τὰ ἀγχιστικὰ δίκαια· Οἰκεῖοι δὲ, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν ἐπιμιχθέντες τῷ οἴκῳ.

Ἀγροῖκος[2] καὶ Ἄγροικος διαφέρει. προπερισπωμένως μὲν, ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν· προπαροξυτόνως δὲ, ὁ σκαιὸς τοὺς τρόπους.

Ἄγριος[3] καὶ Ἀγρεῖος διαφέρει. Ἄγριος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ὠμός· Ἀγρεῖος δὲ ὁ ἀγροῖκος.

Ἀγνοεῖν καὶ Ἀμφαγνοεῖν[4] διαφέρει. Ἀγνοεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ καθόλου μηδὲν εἰδέναι· Ἀμφαγνοεῖν δὲ, τὸ ἔν τισιν ἐπιδιστάζειν[5].

[4] Ἀγωνοθέται μὲν ἐπὶ τῶν σκηνικῶν[6] λέγονται· Ἀθλοθέται δὲ, ἐπὶ τῶν γυμνικῶν.

Ἀγρονόμος[7], ἐὰν μὲν παροξύνωμεν, ἔσται ὁ ἐν ἀγροῖς νέμων· ἐὰν δὲ προπαροξύνωμεν, ἔσται ὁ ἐν ἀγροῖς νεμόμενος. τὰ γὰρ προπαροξυνόμενα χαίρουσιν ἀναλύεσθαι εἰς πάθη.

Ἀγόραιος[8], ἐὰν προπαροξυτόνως, σημαίνει τὸν πονηρὸν τὸν ἐν ἀγορᾷ τεθραμμένον· ἐὰν δὲ προπερισπωμένως, σημαίνει τὸν ἐν ἀγορᾷ τιμώμενον[9].

Ἀδεὴς καὶ Ἀδαὴς διαφέρει. Ἀδεὴς μὲν γὰρ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ[10], ὁ ἄφοβος· διὰ δὲ διφθόγγου, ὁ ἀμαθής.

Ἄελλα καὶ Θύελλα* διαφέρει. Ἄελλα μὲν, ἄημα
A συνεστραμμένον· Θύελλα δὲ, ἄελλα θύουσα καὶ ὁρμῶσα.

Ἆθλος[11] καὶ Ἆθλον διαφέρει. ἀρσενικῶς μὲν γὰρ τὸν ἀγῶνα δηλοῖ· οὐδετέρως δὲ, τὸ ἔπαθλον. Οὗτος μὲν γὰρ[12] ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται. [5] ἐπὶ δὲ τῶν ἐπάθλων, ἀέθλια πόσσ'[13] ἀνελόντες.

Ἀθῆναι** καὶ Ἀττικὴ διαφέρει. Ἀθῆναι μὲν γὰρ ἡ πόλις ἐστίν· Ἀττικὴ δὲ ἥ τε πόλις καὶ ἡ χώρα.

Αἰτῶ καὶ Αἰτοῦμαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Αἰτῶ, ἐπὶ τοῦ[14] ἅπαξ τὶ λαβεῖν, καὶ μὴ ἀποδοῦναι· τὸ δ' Αἰτοῦμαι, ἐπὶ τοῦ χρήσασθαι εἰς ἀπόδοσιν. Μένανδρος ἐν τῷ Ὑμνίδι διαστέλλει, Οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν[15], οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος.

Αἰδὼς καὶ Αἰσχύνη διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν Αἰδώς ἐστιν ἐντροπὴ πρὸς ἕκαστον, ὡς σεβομένως[16] τὶς ἔχει· Αἰσχύνη δ' ἐφ' οἷς ἕκαστος ἁμαρτὼν αἰσχύνεται, ὡς μὴ δέον τὶ πράξας. καὶ Αἰδεῖται μέν τις τὸν πατέρα· Αἰσχύνεται δὲ, ὃς μεθύσκεται. διαστέλλει δὲ Ἀριστόξενος[17] ὁ μουσικὸς [6] τὴν διαφορὰν ἐν τῷ πρώτῳ νόμῳ Παιδευτικῶν. φησὶ γὰρ, Διαφορὰν τήνδε νομιστέον Αἰδοῦς
B τε καὶ Αἰσχύνης, ὅτι ἡ μὲν Αἰδὼς, πρὸς ἡλικίαν, πρὸς ἀρετὴν, πρὸς ἐμπειρίαν, πρὸς εὐδοξίαν. ὁ γὰρ ἐπιστάμενος αἰδεῖσθαι, πρὸς ἑκάστην τῶν εἰρημένων[18] ὑπεροχῶν προσέρχεται, οὕτως διακείμενος, οὐ διὰ τὸ ἡμαρτηκέναι

Sic interdum et Attici Scriptt., v. gr. Xen., vide Camer. in Indice Ionismorum Herodoti." Kul.]

1. *Τοιούτων*. Ill. Scal. ad oram libri sui emendavit *τούτου*: in textum non recepi, quia forsan quis suspicetur, *τοιούτου* leg. Egregium locum in Animadvv. exequar. "Lego, *τῶν τοιούτων* "*δικαίων*: vide Suid. in v. Vel, *τῶν θανόντος δ.*: vide Suid. v. "*Ἀμφισβητεῖν*." Toup.

2. *Ἀγροῖκος* etc. Ptol. Ascal., sive potius, qui antiquum nomen mentitur, recentioris ævi Magistellus, ab Ammonio diversus abit §. 7. *Ἄγροικος βαρύτονον, ὁ ἐν ἀγροῖς διατρίβων· Ἀγροῖκος δὲ προπερισπώμενον, ὁ μὴ ἥμερος.* Hujus verba passim Ammonio ascribam ex J. A. Fabr. Bibl. Gr. L. 4. c. 33. Secundum communem Græci sermonis dialectum distinxit Noster; uti e Thoma M. in v. licet æstimare. Judicium Jungermanni ad J. Poll. 9, 12. considerari inprimis meretur. ["*Ἀγροῖκος ὁ ἀμαθής· Ἄγροικος δὲ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐλιζόμενος.* Cod. Barthol.—*Ἄγροικος καὶ Ἀγροῖκος διάφορα· Ἄγροικος μὲν ὁ ἀμαθὴς καὶ ἀπαίδευτος, Ἀγροῖκος δὲ ὁ μὴ ἥμερος, ἀλλ' ἴσως ἄγριος ἢ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος.* Cod. Gud.—*Ἄγροικος βαρυτόνως καὶ Ἀγροῖκος περισπωμένως διαφέρει· Ἄγροικος μὲν βαρυτόνως ὁ ἀνήμερος, ὁ ἐν ἀγροῖς διατρίβων· Ἀγροῖκος δὲ ὁ μὴ ἥμερος, ἴσως ὁ ἄγριος· Ἄγροικος ὁ ἀμαθὴς καὶ ἀπαίδευτος· Ἀγροῖκος ὁ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος.* Codd. Vind." Kul.] "Etym. G. *Ἄγροικος* "*καὶ Ἀγροῖκος διάφορα· Ἄγροικος μὲν ὁ ἀμαθὴς καὶ ἀπαίδευτος· Ἀ-* "*γροῖκος δὲ ὁ μὴ ἥμερος, ἀλλ' ἴσως ἄγριος ἢ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος.*" Scap. Oxon.

3. *Ἄγριος*. Moschop., cujus, uti et Thomæ Mag. cum Eustathio præcipua hic habenda erit ratio, (non raro enim Ammonium descripserunt,) similiter *ἄγριος* et *ἀγρεῖος* discernit. Vitiose ap. ipsum vulgatur *ἀγροῖος* pro *ἀγρεῖος*. Et ap. Etym. 13. 50. *Ἀγρῆοι δὲ, καὶ οἱ ἀγροῖκοι*, emendatius *Ἀγρεῖοι* ponendum; nam de Ionismo cogitari vix potest.

4. *Ἀμφαγνοεῖν*. Vales. ad Harpocr. in *Ἀμφιγνοεῖν* id ipsum Ammonio restituendum judicavit; ea ratione emendatum h. l. protulit Kuster. ad Suid. 1, 150. Ne quid tamen temere fieret, in textu reliqui istud *Ἀμφαγνοεῖν*: quod H. Steph. non plane improbat in Thes. Gr. 2, 1082. ubi hujus loci meminit. Vide sis Animadvv. nostras ad v. *Δοιάσσατο*.

5. *Ἐπιδιστάζειν*. Id vero minus placet, et leg. putem *ἔν τισιν ἔτι διστάζειν*. Moschop. *Ἀμφιγνοῶ δὲ, τὸ ἔν τισι*, (ita leg.) *διστάζω*. "'*Ἐπιδιστάζειν* utitur Aristides. Vide Misc. Obs. V. 6. "p. 187.' Toup.: Etym. G. *Ἀνοεῖν τοῦ Ἀγνοεῖν διαφέρει· Ἀ-* "*γνοεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ μηδ' ὅλως αἰσθάνεσθαι· Ἀνοεῖν δὲ τὸ ἐπι-* "*λανθάνεσθαι.*" Scap. Oxon.

6. *Σκηνικῶν*. Vulcanii emendationem in textu reposui pro *σκηνῶν*, quod erat in Editis. Suid. *Ἀγωνοθέτης, ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς· Ἀθλοθέτης κ. τ. λ.* Differentiam tradit Nicander ap. Hesych. in *Ἀγωνοθέτης*, cum Polluce 3, 142. conferendus, qui tamen nullum significandi discrimen agnovit ib. 140.

7. *Ἀγρονόμος* etc. Ope Mss. Voss. et Angl. ad h. l. collati ab J. Pearsono, Vind. Ignat. P. II. p. 151. ingentem lacunam supplevi. Priores Edd. ita legebant: *Ἀγρονόμος, ἐ. μ. π. ἔστιν* (prima Ald. *ἔσται*) *ὁ ἐν ἀγροῖς νεμόμενος, τὰ γὰρ προπ.* Subsidiis destitutus Vulc. minus feliciter h. l. solicitabat.

8. *Ἀγόραιος*. Absque vitii suspicione hac nota usi sunt Casaub. ad Theophr. Char. 6. p. 201. Grot. ad Matth. 20, 3. ad Act. 17, 5. et ad posteriorem locum Jo. Pricæus. Cogitari interim posset, pro *τεθραμμένον* leg. *τετριμμένον*. Vide Animadvv. ["*Ἀγόραιος καὶ ἀγοραῖος διαφέρει· Ἀγόραιος μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἡμέρα, Ἀγοραῖος δὲ ὁ Ἑρμῆς ὁ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς.* Codd. Vindob." Kul.]

9. *Τιμώμενον*. Materia, quam tractabat, alliciente, Salmas. leg. credidit, *τι ὠνούμενον* sive potius *πωλούμενον*, de Modo Usur. c. 2. p. 71. 72. "*Τιμώμενον*, nihil mutandum. Vide Suid. in v. "Aristoph. *Ἱππ.* 297. *Ἑρμῆν Ἀγοραῖον* exponit Suid. *τὸν ἐν ἀγο-* "*ρᾷ τιμώμενον.*" Toup.

10. *Τοῦ ε ψ.* Editio Vulcanii sola *τοῦ ψιλοῦ*: quod ideo moneo, quia hanc cum Ms. comparavit Voss., e iin ejus margine prius posuit.

[* "*Ἄελλα καὶ Θύελλα*. Sic et Cod. Gud. et Codd. Vind." Kul.]

11. *Ἆθλος*. De hac Grammaticorum distinctione agit J. G. Grævius ad Lucian. Solœc. 2, 731. ["*Ἆθλος ἀρσενικὸν καὶ Ἆθλον οὐδέτερον διαφέρει· ἀρσενικῶς μὲν γὰρ τὸν ἀγῶνα δηλοῖ· οὐδέτερον δὲ τὸ ἔπαθλον. Ὅμηρος· Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἄατος ἐκτετέλεσται.* Cod. Gud.—*Ἆθλον Ἐπάθλου διαφέρει· Ἆθλον μὲν γὰρ καλεῖται αὐτὸς ὁ ἀγών· Ἔπαθλον τὸ διδόμενον τῷ νικήσαντι.* Cod. Gud. et Codd. Vind., qui in fine addunt: *δῶρον*. Exhibent etiam illi *ἆθλος καὶ ἆθλον*, ut Ammon.—*Ἆθλος μὲν λέγεται ὁ ἀγών· Ἆθλα δὲ καὶ Ἔπαθλα τὰ ἐπὶ τῷ ἀγῶνι βραβεῖα. Ἀθλητὴς δὲ ὁ ἀγωνιστής· Ἀθλοφόρος δὲ ὁ νικητὴς, ὁ ἆθλα δηλονότι ἀπενεγκάμενος.* Cod. Par." Kul.] "Cf. Abresch. Dilucc. Thuc. p. 9. Etym. G. *Ἔπαθλον Ἄθλου δια-* "*φέρει· Ἔπαθλον τὸ διδόμενον τῷ νικήσαντι· Ἆθλον καλεῖται αὐτὸς* "*ὁ ἀγών.*" Scap. Oxon.

12. *Μὲν γάρ*. Od. X. 5., ubi legitur *Οὗτος μὲν δὴ ἄ. ἀάατος*. Vett. Edd. Amm. *ἄατος*.

13. *Πόσσ'*. Vett. Edd. *ἀέθλια, πόσ' ἄν*. Neutrum ap. Hom. reC
peries, at *ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες* Il. Ψ. 736., ubi de altera scriptura *πόσσ'* nulla potest ratione cogitari; verum tamen eam non librariis, sed Ammonio tribuendam putem, cujus memoria vacillarit: *ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο*, et alibi, et in nona Iliade frequens.

[** "*Ἀθῆναι, Δωριεῖς Ἀθᾶναι λέγουσιν.* Cod. Vind. 23. Pro *Δωριεῖς* Cod. Vind. 158. habet *Δωρικῶς*.—*Ἀθῆναι Δωρικῶς λέγουσι· Ἀθᾶναι οἱ Αἰολεῖς.* Cod. Gud." Kul.]

14. *Ἐπὶ τοῦ*. Ms. et vett. Edd. ante Steph. *ἐπὶ τῶν*, et mox *ἐπὶ τῶν χρήσασθαι*. in versu *λωπάδ'*. De usu verbi *Αἰτεῖσθαι* vide Animadvv. "*Εἰσάπαξ*, Etym. G.: qui mox pro *ἐν τῷ Ὑμνίδι* habet *ἐν τῷ Δυσκόλῳ*." Scap. Oxon.

15. *Αἰτῶν—αἰτούμενος*. Priores Edd. *αἰτῶ—αἰτοῦμαι*. Menandri versiculum vulgavi emendatum ad mentem Scaligeri, Maussaci ad Harp. v. *Ἠιτημένην*. Kust. ad Suid. v. *Αἰτήσασθαι*. Salmas. de Usur. 20. p. 619. Latine reddidit: Haud patinam mutuatus, haud ignem petens. Felix alias memoria Salmasium fefellit de Modo Usur. 7. p. 299. ["*Ἐπὶ τοῦ* Cod. Vind. 23. omittit. Cod. Vind. 158. *ἐπὶ τὸ εἰς ἅπαξ.—καὶ μὴ*, in Cod. Vind. 158. *μὴ* omissum est; male.—*ἐπὶ τοῦ χρήσασθαι* Cod. Vind. uterque: *ἐπὶ τὸ χρᾶσθαι.—ἐν τῷ Ὑμνίδι*, Cod. uterque Vind. *ἐν τῷ Δυσκόλῳ*, et post *διαστέλλει* addunt: *τὴν διαφοράν.—οὐ πῦρ* Cod. 23. in fine *λοπάδες*, et omittit *αἰτούμενος*. Cod. 158. ita: *οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶ, οὐδὲ λοπάδες αἰτοῦμαι*, additque: *αἰτεῖν ἐπὶ τοῦ ἀνταποδοῦναι· τὸ αἰτεῖσθαι ἐπὶ τοῦ κιχρᾶσθαι.*" Kul.]

16. *Σεβομένως*. Hæc vett. est Edd. lectio: Steph. et Vulc. *ὡς*
D *σεβόμενος τ. ἔ.* Nec hanc, neque illam probo. Fortassis non male scriberetur *ὢν σεβομένως*: sive, quod malim, *ὢν σεβασμίως τὶς ἔχει* e schedis Ptol. Ascal. §. 84. "Etym. G. *ἐντροπὴ πρὸς* "*ἕκαστον σεβασμίως ἔχειν.*" Scap. Oxon.

17. *Ἀριστόξενος*. Jo. Tzetz. ad Hesiod. *Ἔργ.* 318. *Ὁ μὲν μουσικὸς Ἀριστόξενος αἰσχύνης οἶδε καὶ αἰδοῦς διαφορὰν, αἰσχύνην μὲν καλῶν τὴν γενομένην ἀτιμίαν ἐπ' αἰσχροῖς·—αἰδῶ δὲ τὴν εὐλάβειαν καὶ σεμνὴν ὑποστολήν.* Supra ad v. 192. ejusdem differentiæ meminerat ex Aristoxeno, si modo ejus libros versarit. "*Δ. δὲ καὶ* "*Ἀ.*, Ms. Reg." Scap. Oxon. ["*Αἰδὼς καὶ Αἰσχύνη διαφέρουσι· Αἰδὼς μὲν ἐντροπὴ πρὸς ἕκαστον σεβασμένως ἔχειν· αἰσχύνεται δὲ ἐφ' οἷς ἕκαστος ἁμαρτάνων αἰσχύνεται, ὡς μηδέ τι πράξας, καὶ αἰδεῖται μέν τις τὸν πατέρα, αἰσχύνεται δέ τις μεθυσκόμενος. διαστέλλων δὲ τοῦτο Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς φησὶ γοῦν διαφορὰν τήνδε νομιστέον Αἰδοῦς τε καὶ Αἰσχύνης, ὅτι ἡ μὲν Αἰδὼς πρὸς ἡλικίαν* (f. *κακίαν*, Cod. corrupte *ἠληκίαν*,) *πρὸς ἀρετὴν, πρὸς ἐμπορίαν, πρὸς εὐδοξίαν· ὁ γὰρ ἐπιστάμενος αἰδεῖσθαι πρὸς ἕκαστον τῶν εἰρημένων ὑπερσχὼν προσέρχεται οὕτω διακείμενος, οὐ δύναται ἡμαρτηκέναι τις, ἀλλὰ σέβεσθαι, καὶ τιμᾶν τὰς προειρημένας ὑπεροχάς· ἡ δὲ Αἰσχύνη πρῶτον μὲν πρὸς πάντα ἄνθρωπον· ἔπειτα δὲ τοῖς νομιζομένοις αἰσχροῖς, εἰς τὸ ἀναιδὴς, καὶ εἰς τὸ φόβος.* Cod. Gud." Kul.]

18. *Τῶν εἰρημένων*. Ms. *τῶν ὑπεροχῶν τῶν εἰρημένων π. οὕτω δ.* ["Sic sane Ms. Reg. Sed ordinem mutari debere notis suppositis indicavit librarius." Scap. Oxon.] Vulgatam potiorem duxi;

τὶ, ἀλλὰ διὰ τὸ σέβεσθαι καὶ τιμᾷν τὰς εἰρημένας ὑπεροχάς. ἡ δ' Αἰσχύνη πρῶτον μὲν πρὸς πάντα ἄνθρωπον, ἔπειτα ἐπὶ τοῖς νομιζομένοις αἰσχροῖς.

Αἶνος[1] καὶ Παροιμία διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ Αἶνός ἐστι λόγος κατὰ ἀναπόλησιν[2] μυθικὴν, ἀπὸ ἀλόγων ζώων, ἢ φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὥς φησι Λούκιος[3] Ταῤῥαῖος ἐν τῷ πρώτῳ Παροιμιῶν[4]. οἷον, ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὡς παρ'[5] Ἀρχιλόχῳ· [7] Αἶνός τις[6] ἀνθρώπων ὅδε, Ὡς ἄρ' ἀλώπηξ κἀετὸς Ξυνωνίην ἔθεντο. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ πάλιν ὅταν λέγῃ, Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρυκίδη, Ἀχνυμένη σκυτάλη[7]. εἶτ' ἐπιφέρει, Πίθηκος[8] ᾔει θηρίων ἀποκριθεὶς Μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν. Τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ συνήντετο, Πυκνὸν ἔχουσα νόον. καὶ Ἡσίοδος[9], Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω νοέουσι καὶ αὐτοῖς, Ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον. [8] ἀπὸ δὲ φυτῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ[10] Ἄκουε δὴ τὸν αἶνον. Ἔν κοτε Τμώλῳ Δάφνην ἐλαίῃ νεῖκος οἱ πάλαι Λυδοὶ Λέγουσι θέσθαι. καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ ἔστιν ὁ Αἶνος ἐξηπλωμένη παροιμία, μετὰ διηγήσεως ἀπαρτίζουσα τὸ νοούμενον, πρὸς παραμυθίαν τε καὶ ὠφέλειαν ἀνθρώπων· Παροιμία δὲ, ἡ τὴν ἀπὸ κεφαλαίου[11] ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀναφορὰν ἔχει ἐνδέουσαν[12] τοῦ Αἴνου, καὶ τὴν ἔξωθεν ἐνδεχομένη μετάβασιν. οἷον, Μένε βοῦς ποτ' ἐν[13] βοτάνῃ. καὶ, Ἃ κισσὸς μετ' ἀνθεστήρια.

Αἴθε καὶ Ὤφελον διαφέρει. τὸ μὲν γάρ ἐστιν ἀπαρεμφάτων[14] προσώπων· τὸ δ' Ὤφελον ἐμφαίνει πρόσωπα. οἷον, ὤφελον ἐγὼ, ὤφελες σὺ, ὤφελεν ἐκεῖνος. διὸ τὸ Αἴθε ἐστὶν ἐπίῤῥημα, τὸ δ' Ὤφελον, ῥῆμα.

[9] Αἰκίαι καὶ Ὕβρεις διαφέρουσιν. Αἰκίαι μὲν γάρ εἰσιν, αἱ ἄνευ προπηλακισμοῦ πληγαί[15]. καθὰ καὶ Δημοσθένης[16] ὁ ῥήτωρ φησίν· Ὕβρισμαι μὲν ἐγὼ, προπεπηλάκισται δὲ τὸ σῶμα τοὐμόν.

Αἰπόλος καὶ Ποιμὴν διαφέρει. Αἰπόλος μὲν γὰρ, ὁ ἐπὶ τῶν αἰγῶν τεταγμένος νομεύς· Ποιμὴν δὲ, ὁ ἐπὶ τῶν προβάτων.*

Ἀκταὶ[17] καὶ Θῖνες διαφέρουσιν. Ἀκταὶ μὲν γάρ εἰσιν οἱ πετρώδεις τόποι τῆς θαλάσσης· Θῖνες δὲ, οἱ ἀμμώδεις.

Ἀκόντιον Δόρατος διαφέρει. Ἀκόντιον μὲν γὰρ, τὸ ἀκοντιζόμενον, ἔλαττον δόρατος· Δόρυ δὲ, τὸ μεῖζον, ᾧ ἐκ χεῖρος ἐχρῶντο. παρὰ δὲ Ὁμήρῳ[18], καὶ τὸ δόρυ προϊέναι.

Ἀκαιρία[19] Ἀσχολίας διαφέρει. Ἀκαιρία μὲν γάρ ἐστιν ἔνδεια καιροῦ ἐπιτηδείου· Ἀσχολία δὲ, ἡ περί τι ἄλλο ἀναστροφή.

[10] Ἀκαρὴς[20] σὺν τῷ σ, καὶ Ἀκαρῆ ἄνευ τοῦ σ, διαφέρει. Ἀκαρῆ μὲν γὰρ ἄνευ τοῦ σ, σημαίνει τὸ βραχὺ, οἷον, Οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ τῆς τύχης ἐπίσταμαι**. Ἀκαρὴς δὲ σημαίνει τὸ παρὰ βραχὺ ὄν. Κατέπεσον ἀκαρὴς τῷ δέει.

Ἀληθὲς καὶ Ἄληθες διαφέρει. Ἀληθὲς μὲν γὰρ ὀξυτόνως, τὸ ἐναντίον τῷ ψεύδει· Ἄληθες δὲ προπαροξυτόνως, τὸ κατ' ἐπερώτησιν λεγόμενον[21].

paulo post in eadem hac nota: τιμᾷν τὰς εἰρημένας ὑπεροχάς. In ultima nota probem legi: ἔπειτα δ' ἐπὶ τ.

1. Αἶνος καὶ Π. Ammonianæ observationis maximam partem sub Herennii Philonis nomine protulit Eust. ad Il. Λ. p. 796. (utor Ed. Bas.) et, sub Antiqui Scriptoris indice, ad Od. Ξ. p. 556. Integram notam, ex Ammonio non nominato descriptam, præf. ad Prov. inseruit Mich. Apost., et Latine reddidit P. Pantin. [" Αἶνος καὶ Παροιμία διαφέρει· ὁ μὲν γὰρ Αἶνός ἐστι λόγος κατ' ἀναπόλησιν μυθικὴν, ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος· οἷον, ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὥσπερ (cf. Barnes. ad Od. 14, 508.) ὁ Ἀρχίλοχος· Αἶνός τις ἀνθρώπων, ὡς ἄρ' ἀλώπηξ ἢ ἀετὸς ξυνωνίαν ἔθεντο· καὶ ἄλλως· Τὸ δὲ ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλέη συνῆντο τὸ πυκνὸν ἔχουσα νόον· καὶ Ἡσίοδος· Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω νοέουσι καὶ αὐτοῖς, ὡς δ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον. ἀπὸ δὲ φυτῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ (v. Bentl. ad Callim. Fr. 93. Ἄκουε δὲ τὸν αἶνον· ἔγκονται Τμώλῳ δάφνην ἐλαίῃ εἶκος οἱ πάλαι Λυδοὶ λέγουσι θέσθαι. καὶ ἔστιν Αἶνος ἐξηπλωμένη Παροιμία, καὶ μετὰ διηγήσεως ἀπαρτίζουσα τὸ νοούμενον, πρὸς παραμυθίας τε καὶ ὠφελείας τῶν ἀνθρώπων· Παροιμία δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ κεφαλαίου ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀναφορὰν ἔχει ἐνδέουσαν τοῦ Αἴνου, καὶ τὴν ἔξωθεν ἐνδεχομένην μετάφασιν, οἷον μὲν ε Βοῦς ποτὲ βοτανὶς, καὶ κισσὸς μετ' ἀνθεστήρια. Cod. Gud.—Αἶνος Παροιμίας διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ Αἶνός ἐστι λόγος μυθικὸς ἐκφερόμενος ὑπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν· Παροιμία δὲ τὴν ἀπὸ κεφαλῆς ἐπὶ χεῖρον ἀναφορὰν ἔχει ἐνδέουσαν τοῦ Αἴνου. Idem.—Αἶνος καὶ Μῦθος, ὁ λόγος, ποιητικῶς. ἐκ δὲ τούτων παράγεται Παραίνεσις καὶ Παραμυθία. καὶ γράφεται ταῦτα. Cod. Par." Kul.]

2. Ἀναπόλησιν. Eust. priori loco: ὁ μὲν αἶνος λόγος ἐστὶ μυθικὸς, ἐκφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν. Quæ nos parum juvant ad intelligendam vocem ἀναπόλησιν: quam recepit Apostolius. Leg. sine dubio: λόγος κατὰ ἀνάπλασιν μυθικὴν ἀ. Nota sunt μύθων πλάσματα, et μυθοπλάσται. Perperam quoque in Ptol. Ascal. vulgatur §. 73. Αἶνός ἐστι λόγος κατὰ ἀπόλυσιν μυθικὴν: idque ad eandem rationem mutandum.

3. Λούκιος T. Non aliter Apost., sed Eust. et Phav. Λούκιλλος: Is. Voss. in Auctorum Ind. Lucillus posuerat. Parum refert, qua forma censeamus scripsisse Nostrum. Vide Berkel. ad Steph. B. in Θεσσαλονίκη. Vett. Edd. Amm. Λούκιος Ταραῖος præferunt. [" In Ed. Ammonii Frelloniana, pro Λούκιος Ταῤῥαῖος, legitur Κίλλιος Ταῤῥαῖος. Ad illius mentem, qui huic Editioni corrigendæ præfuit, poni debuisset Λουκίλλιος Ταῤῥαῖος. Lucilius Tarrhæus." Ex Addendis.]

4. Παροιμιῶν. Omnino scr. περὶ Παροιμιῶν, auctoritate Eustathii, Apostolii, et Stephani B. in Τάῤῥα.

5. Ὡς παρ'. Ms. ὥσπερ', et mox ἀπιφέρει pro ἐπιφέρει: quod vix memoratu dignum.

6. Αἶνός τις. Ex Apostolio leviter mutavi vulgatam; ea, ne quid desideres, hæc erat: Αἶνός τις ἀνθρώπων (Ald. prima ἀνῶ, secunda etc. ἀνθρώπῳ) ὅδ', ὡς (omisit Vulc.) ἄρ' ἀλώπηξ τε κἀετὸς Ξυνωνίαν ἔθεντο. In Ms. legebatur Ξυνωνίην. Lectioni Eust. et liberiori tentamini in Animadvv. dabitur locus.

7. Ἀχνυμένη σκυτάλη. Archilochi usus præteriit Erasmum in Adagio Tristis Scytale, ubi docte quidem Laconicam σκυτάλην, minime vero Proverbii rationem, mihi certe non perspectam, exposuit. Archilocho illustrando conducit Pindarus Ὀ. 6, 155. Schol. Σκυτάλην, inquit, ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λέγουσιν, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος, ἀχνυμένη σκυτάλη. Cf. Apost., qui hic ab Ammonio deflexit.

8. Πίθηκος. Apud Eust. ad Od. Ξ. in dulcissimis versiculis scripturæ differitatem observabis perexiguam; nullam in Edd. Amm. Nam quod in Ed. Vulc. legitur ἀποκραθεὶς pro ἀποκριθεὶς, Secretus, vitium est typothetæ; in quibus enotandis diligentiam collocare, hujus non est instituti.

9. Ἡσίοδος. Ἔργ. 202., ubi vulgatur—φρονέουσι καὶ αὐτοῖς. Ms. Amm. Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω φρονέουσιν—Ὦ δ' ἴρηξ. Sed voci φρονέ. inscriptum erat νοέ.

10. Καλλιμάχῳ. Præcedentes Edd. ita præferebant: Ἄκουε (Ms. ἀκούετε) δὴ τὸν αἶνον, ἐν κότε Τ. Δ. ἐλαίην εἰκὸς οἱ παλαιοὶ Λυδοὶ Λ. θ. Quæ tentabat Vulc. Nemo ægre feret, me genuinam scripturam exhibuisse, pulcro consensu a Triumviris indicatam, R. Bentl. puta, ad Callim. Fr. 93. p. 343. J. Scal., ad oram libri sui, G. Jo. Vossium, Inst. Orat. 4, 11, 5. qui versionem etiam adjecit perelegantem:—Apologon audi: prædicatur a priscis Lydis, olivam decertasse cum lauro In monte Tmoli. Prætermitti non debet, ap. Apostolium legi: ἐλαίᾳ νεῖκος οἱ πάλαι Λυδοί. Ad primum versum cf. Eur. Ion. 336. Ἄκουε δὴ τὸν μῦθον.

11. Ἀπὸ κεφαλαίου. De scriptura, ap. Apost. magis depravata, solicitus, sensum Amm. percipio, quem ita expressit Eust. Καὶ ἔστι, φησὶν, ὁ αἶνος ἡπλωμένη παροιμία, ἥτις καὶ αὐτὴ ἀποκεφαλαιοῦται μὲν εἴς τινα παραίνεσιν. Majoris lucis indiget Ammon.

12. Ἐνδέουσαν. Ita etiam Ms. et mox ἐνδεχομένην. Aliter Ptol. Ascal. §. 73. Παροιμία δὲ,—ἐνδέουσα τοῦ αἴνου, καί τι ἔξωθεν ἐνδεχομένη. Receptam lectionem non temere solicitarim.

13. Ποτ' ἐν. Vulgo aliter Parœmiographi: Μένε βοῦς ποτε βοτάνην. In seq. Prov. unus Steph. bene excudi curavit Ἃ κισσός. Vett. Edd. Amm. ἄκισσος· Vulc. Ἀκισσός. Utrumque ἐπὶ τῶν βραδέων fuit usurpatum.

14. Ἀπαρεμφάτων. Lege: τὸ μὲν γὰρ Αἴθε ἐστὶν ἀπαρέμφατον προσώπων. [" Vide ad Dionys. H. de C. VV. p. 83." G. H. S.] Minus etiam curate in Ptol. Ascal. §. 33. Αἴθε ἀπαρέμφατον πρόσωπον.

15. Πληγαί. Adde, inquit Vulc., explicationem vocis ὕβρις, quæ hic est omissa: ἡ δὲ ὕβρις μετὰ προπηλακισμοῦ. Præsentius remedium fidelior Cod. subministrabit, sine cujus auxilio locus manebit insanabilis. De actionibus ὕβρεως et αἰκίας, Salmasius et Heraldus frequenter litigarunt; necdum etiam differentia ad liquidum perducta.

16. Δημοσθένης. Scilicet ἐν τῷ Κατὰ Μειδίου p. 386. A. (utor Ed. Genev. 1607.) Ὕβρισμαι μὲν ἐγὼ καὶ προπεπηλάκισται τὸ σῶμα τοὐμὸν τότε. Vulgata Ammonii parum discedit, longius Ms. προπηλάκισαι δὲ τοὐμόν. Vett. Edd. legebant προπηλάκισται δὲ τοὐμόν. Primus, ni fallor, Steph., voce σῶμα textui inserta, h. l. reformavit.

[* " Αἰπόλιον Ποιμνίου διαφέρει. τὸ μὲν Αἰπόλιον σημαίνει τῶν αἰγῶν τὸ πλῆθος, τὸ δὲ Ποίμνιον τῶν προβάτων. Cod. Gud." Kul.]

17. Ἀκταὶ κ. Θ. Differentiam plenius exhibet Ptol. Ascal. §. 14. Ἀκταὶ μέν εἰσιν οἱ πετρώδεις τόποι παρακείμενοι τῇ θαλάσσῃ, ἀπὸ τοῦ ἄγνυσθαι τὰ κύματα ταῖς πέτραις προσαρμοσσόμενα· Θῖνες δὲ οἱ ἀμμώδεις αἰγιαλοί. Leg. προσαρασσόμενα. Cf. Hes. in Ἀκτή. Etym. Schol. Il. Λ. 630. Ρ. 430. Schol. Soph. Aj. 414.

18. Ὁμήρῳ. Il. Υ. 438. ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ. Alibi, et in Il. Ε. 15. προΐει δολιχόσκιον ἔγχος. Schol. Voss.: προέπεμψε τὸ μακροπόρευτον δόρυ. Dubito, an hæc Ammonii nota vitio careat. " F. τὸ δόρυ προΐει: v. Valck." Toup. [" Ἄκων τὸ ἀκόντιον, α βραχὺ, ποιητικὸν δέ ἐστιν. ἀκόντιον δὲ γράφεται. Cod. Paris." Kul.]

19. Ἀκαιρία. Thomas M. eadem notat ad v. Ἀκαιρία. Ad v. Ἀσχολία, ἡ περί τι ἀναστροφή: ubi ἄλλο ex Ammonio inserendum, male divulsa sunt, quæ in una nota posuerat Thomas.

20. Ἀκαρής. In Animadvv. pluscula ad h. l. notabo. Edidi Ἀκαρῆ μὲν γὰρ ἄ. e vett. Edd., e quibus aliquoties particulam γὰρ, in vulgatis omissam, restitui, veluti infra in Ἄλλος et alibi; quod semel monitum volui. " Τέχνης pro τύχης reponendum suadet " Pierson. ad Mœr. 44." Scap. Oxon.

[** " Vide ad Dionys. H. de C. VV. p. 61." G. H. S.]

21. Λεγόμενον. Post v. λεγόμενον in Schedis Ptol. Ascal. §.

A

Ἀλοᾷν[1] καὶ Ἀλοιᾷν διαφέρει. Ἁλοᾷν μὲν γὰρ δασέως, τὸ ἐπὶ[2] τῆς ἅλω πατεῖν καὶ τρίβειν τοὺς στάχυας· Ἀλοιᾷν δὲ ψιλῶς, τὸ τύπτειν. Ἀριστοφάνης[3], Ἢ μητέρ' ἠλοίησεν, ἢ πατρὸς γνάθον Ἐπάταξεν. ἀφ' [11] οὗ καὶ μητραλοίαν φαμὲν καὶ παραλοίαν.

Ἀλλοίωσις Ἑτεροιώσεως διαφέρει. Ἀλλοίωσις μὲν γὰρ οὐ μόνον μεταχαρακτηρισμὸς, ἀλλὰ καὶ τῆς πρότερον ὑπολήψεως οἴησις[4] ἑτέρα· Ἑτεροίωσις δὲ, ὅταν ἀφ' ἑτέρου χρώματος[5] εἰς ἕτερον μεταβάλλῃ.

Ἁλίπαστον[6] καὶ Ἁλίσπαρτον διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἁλὶ[7] πεπασμένον κρέας, ἢ ἰχθὺν, ἔλεγον Ἁλίπαστον· Ἁλίσπαρτον δὲ, τὴν ἁλὶ ἐσπαρμένην χώραν, ὡς τινῶν φθονερῶν τοῦτο ποιούντων. ὅθεν καὶ ὁ βίος[8] τοὺς ᾐκισμένους[9] καὶ δυσθεραπεύτως ἔχοντας τὰ σώματα, ἁλισπάρτους καλεῖ.

Ἄλλος καὶ Ἕτερος διαφέρει. Ἕτερος μὲν γὰρ, ἐπὶ δυοῖν· Ἄλλος δὲ, ἐπὶ πλειόνων.

Ἁματροχία[10] καὶ Ἁρματροχία διαφέρει. Ἁματροχία [12] μὲν γάρ ἐστιν ἡ ταυτοσυνδρομὴ[11] τῶν ἁρμάτων, Τῇ ῥ' εἶχε[12] Μενέλαος ἁματροχίας ἀλεείνων.

Ἁρματροχία δὲ, ὁ τύπος καὶ ἡ ἐγχάραξις τοῦ τροχοῦ ἡ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδέ τι[13] πολλὴ Γίνετ'[14] ἐπισσώτρων ἁρματροχίη κατόπισθεν Ἐν λεπτῇ κονίῃ.

Ἀμυγδαλῆ[15] καὶ Ἀμυγδάλη διαφέρουσιν. Ἀμυγδαλῆ μὲν γὰρ περισπωμένως, τὸ δένδρον δηλοῖ· Ἀμυγδάλη δὲ παροξυτόνως, τὸν καρπόν. καθὰ καὶ Εὔπολις ἐν Ταξιάρχοις φησὶ, Δίδου μασῦσθαι Ναξίας[16] ἀμυγδάλας.

[13] Ἅμα καὶ Ὁμοῦ[17] διαφέρει. Ἅμα μέν ἐστι χρονικὸν ἐπίῤῥημα· Ὁμοῦ δὲ, τοπικόν. Σόλων μὲν γὰρ ἅμα ἐγένετο Ἀναχάρσιδι τῷ Σκύθῃ, εἴπερ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἤκμασαν. ὁμοῦ μέντοι οὐκέτι· οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ[18] ἐγεννήθησαν, ἀλλ' ὁ μὲν Ἀθήνησιν, ὁ δ' ἐν Σκυθίᾳ. καὶ Ὅμηρος διαστέλλει, Ἔνθ' ἅμα[19] οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν, Ὀλλύντων καὶ ὀλλυμένων. ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. καὶ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι. καὶ, Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισι[20] μάστιγας ἄειραν. τοπικῶς[21] [14] δὲ τὸ Ὁμοῦ, Τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην. καὶ πάλιν, Ἀλλά θ'[22] ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν.

B

106. legebatur: *σημαίνει τὸ ὅμως καὶ τῷ ὄντι*. Thom. M. *ἀντὶ τοῦ ὄντως*. Schol. Aristoph. Ἱππ. 89. *Ἄληθες προπαροξυτόνως ἀναγνωστέον. αὕτη γὰρ χρῆσις τῶν Ἀττικῶν, ὅτε σημαίνει τὸ ἀληθὲς*, (l. *ἀληθῶς*·) *ὅτε δὲ ὀξύνεται, τὸ ὄνομα*, leg. *ὅτε δὲ τὸ ὄνομα, ὀξύνεται*. Cf. Suid. in Ἄληθες, Soph. Antig. 773. Eur. Cyclop. 240. et ad Aristoph. Pl. 123. Ez. Spanh.

1. *Ἁλοᾷν καὶ Ἀ.* Perquam mihi fit probabile, Amm. scripsisse: *Ἁλοᾷν καὶ Ἀλοᾷν δ.* et in versu Aristoph. *ἠλόησεν*. Nolim, quis de hac conjectura prius judicet, quam Animadv. nostram inspexerit. Pro *ἀλοιᾷν*, bis in Ms. *ἀλλοιᾷν*, (et mox *μητραλλοίαν* et *πατραλλοίαν*,) semel in vett. Edd. Apud Moschop. mendose itidem editum, *ἀλλοιᾶν*, et *ἠλλοίησεν*. [" *Ἀλοίω καὶ Ἀλλοίω διαφέρει. Ἀλλοίω τὸ τύπτω, ὡς τὸ, πολλὰ δὲ γαῖαν πολυφοίβην χερσὶν ἀλλοίει. καὶ περισπώμενον σημαίνει τὸ ἀλλάσσω, ὡς τὸ, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου*. Cod. Gud. Sed hæc confuse posita sunt: vide Il. 9, 564." Kul.]

2. *Τὸ ἐπί.* In Edd. deerat vocula *τὸ*, quam agnoscunt Ms. Moschop. et Phav.

3. *Ἀριστοφάνης*. in Ranis 149., ubi Ammonii locus diligentiam Kusteri non præteriit. Ms. pro *πατρὸς γνάθον* legit *πατέρα ἀγαθόν*. Ibidem deficit *ἐπάταξεν*: quod a Moschop. etiam omissum.

4. *Οἴησις*: Ita etiam Ptol. Ascal. §. 180. At Amm. infra in v. *Μεταβάλλεσθαι* habet: *ποίησις ἑτέρα*: atque ita etiam Eust. ad Od. Π. p. 601. et in Lex. Ms. Cyrillus.

C

5. *Χρώματος.* Infra l. c. extat *σώματος*: quocum non libenter *χρώματος*, quod et ap. Ptol. Ascal. legitur, commutarim. Id vero mihi videtur credibile, totam hanc observationem aliunde in Ammonii libellum fuisse immissam. " F. *χρώματός τις*." Toup.

6. *Ἁλίπαστον καὶ Ἁ.* Hanc notam H. Steph. edidit ad mentem Summi Leopardi Emendd. 1, 24. emaculatam. In vett. Edd. bis legebatur *ἁλίπαρτον*, *ἁλιπάρτους* et *ἐπαρμένην*. In Tusani Editione offendi *ἁλισπάρτους* et *ἐσπαρμένην*, sed mendose itidem bis *ἁλίπαρτον*. " *Ἁλίσπαστον καὶ ἁλίσπαρτον*, Etym. G., ubi " mox legitur: *Τὴν ἁλὶ κατεσπαρμένην χώραν. Τῶν γὰρ ἀρ-* " *χαίων τινῶν βαρβάρων δυσμένως διακειμένων πρὸς τοὺς Ἕλλη-* " *νας, τὰς χώρας αὐτῶν ἁλὶ κατέσπειρον, εἰς τὸ μηκέτι δύνα-* " *σθαι φέρειν καρπούς. Ὅθεν ᾐκισμένους δεινῶς*." Scap. Oxon. [" *Ἁλίσπαστον καὶ Ἁλίσπαρτον διαφέρουσι. τὸ μὲν γὰρ ἁλὶ πεπασμένον κρέας ἢ ἰχθὺν ἔλεγον Ἁλίσπαστον, Ἁλίσπαρτον δὲ τὴν ἁλὶ κατεσπαρμένην χώραν. τῶν γὰρ ἀρχαίων τινῶν βαρβάρων δυσμενῶς διακειμένων πρὸς τοὺς Ἕλληνας τὰς χώρας αὐτῶν ἁλὶ κατέσπειρον εἰς τὸ μηκέτι δύνασθαι φέρειν καρπούς. ὅθεν καὶ ὁ βίος τοὺς ᾐκισμένους δεινῶς καὶ δυσθεραπεύτως ἔχοντας τὰ σώματα Ἁλισπάρτους καλεῖ*. Cod. Gud. Adde infra de *βίῳ* in *Χυλὸς καὶ Χυμός*. Pro *ἁλίσπαστον* leg. censet *ἁλίπαστον* Jo. Christ. Biel in recensione Cod. Gud., quæ inserta est Suppl. Act. Erud. 6, 257., uti et edidit Valck. De voce ipsa hæc annotat Biel. 259.—' Obiter notare liceat Eust., qui non solum Carnem et Piscem, sed Locum etiam *ἁλίπαστον* dictum docet. Verba ejus ad Od. P. 642. hæc sunt: *Νῦν δὲ μνηστέον καὶ ὅτι, καθὰ κρέας ἁλίπαστον καὶ ἰχθὺς, οὕτω καὶ χωρίον ἁλίπαστον· αὐτὸ μέντοι ἐξ ἐπιβουλῆς ποτε πρὸς τὸ μὴ φύειν καρπόν*. Imo et e ritu illo, quo in statu belli regiones, ad sterilitatem illis inducendam, sale olim conserere solebant, cujus Etym. noster, et Amm. in *Ἁλίπαστον*, et Eust. in verbis modo adductis mentionem faciunt, illustrare locum Jud. 9, 45. ubi in ruinis Sichemitarum urbis, ab Abimelecho vastatæ, sal seminatus memoratur: cf. Joseph. Ant. 5, 9. p. 157. Similis quodammodo et ap. Cyprios consuetudo invaluit; qui, cum diris devovere loca quædam vellent, hordeum cum sale in illis seminarunt. Hes. *Ἀρὰς ἐπισπεῖραι. ἔθος Κυπρίων σπειρόντων κριθὰς μεθ' ἁλὸς καταρᾶσθαί τισιν*.' Biel. quoque pro *ὁ βίος* conjicit, *ὁ Βίας*." Kul.]

D

7. *Ἁλί.* Apud Herenn. Philon. reperies *ἁλσὶ*, et in notis paucula, quæ huc etiam pertineant.

8. *Ὁ βίος.* Vulgus. Eodem sensu Phrynicho frequentantur, *ὁ πολὺς*, et *οἱ πολλοὶ*, veluti p. 32. *Νίμμα ὁ πολὺς λέγει*. Popularitas ap. Nonium p. 523. Apollonius Dysc. de Synt. 1, 9. *καθάπερ ἐν τῷ βίῳ φαμὲν*, Ut vulgo dicimus: id proxime ad Nostrum accedit: locutionis Ammonianæ vim apte expressit Eust. ad Il. P. p. 612. *Ὅθεν, φασὶ, καὶ οἱ δεινῶς δυσθεράπευτοι τὰ σώματα ἁλίσπαρτοι Κωμικώτερον ἐκαλοῦντο*. Jam vero præcipit Dionysius Thrax, comœdiam *βιωτικῶς ἀναγινώσκειν*: merito profecto, cum sit quotidianæ vitæ speculum, uti eam vocabat Livius Andronicus.

9. *Ἠικισμένους.* Ms. *οἰκισμένους*: male.

10. *Ἁματροχία καὶ Ἁρμ.* Vulgatior scriptura est *Ἁματροχιὰ*, et *Ἁρματροχιά*. Significandi discrimen ex iisdem Homeri locis Grammaticorum plurimi tradiderunt, quorum loca præter Etym. 145. et Moschop. *περὶ Σχεδῶν* p. 177., omnia fere collegit Kust. ad Suid. 134. Porphyrii verba e Quæst. Hom. Ill. Bentl. ad Callim. Fr. 135. exhibuit. Integra ista observatio sub nomine *Πορφυρίου* in margine Codicis Vossiani Ms. ad Il. Ψ. 422. comparet; quod præter alia insignem libri bonitatem non parum commendat.

11. *Ἡ ταυτοσυνδρομή.* Meo jure reduxi vett. Edd. lectionem, a qua primus recessit Steph., et vulgari jussit *ἡ εἰς ταυτὸ συνδρομή*. quod si e scripto libro hausisset, ab h. l. non adeo foret alienum. Longin. 20. *Ἡ ἐπὶ ταυτὸ σύνοδος τῶν σχημάτων*. Hes. *Συνήλυσις, συνδρομὴ ἐπὶ τὸ αὐτό*. Verum cum nullo indicio constet, Ms. usum fuisse in Amm. edendo Steph., non satis prudenter mihi videbatur pristinam scripturam, et genuinam, solicitasse. " Lego, " *ἡ ἐπὶ ταυτὸ συνδρομή*." Toup.

12. *Τῇ ῥ' εἶχε.* Vett. Edd. *εἶχε Μεν.* Steph. *Τῇ ῥ' εἶχεν*. Versus est in Il. Ψ. 422. ubi vulgatur etiam *ἁματροχιὰς ἀ.*

13. *Οὐδέ τι.* Ms. *οὐδ' ἔτι*. Utraque lectio in Var. Barnesii ad Il. Ψ. 504., ubi editur *οὐδέ τε*. At vero *οὐδέ τι* in hoc versu non temere præferunt Etym., tam scriptus, quam editus; deinde etiam Porphyr. Ms. Hæc levia videri possent, neque sunt tamen. *Τι* pro *τε*, frequenter Homero restituendum, aliquoties etiam in Ms. Vossiano offendi.

14. *Γίνετ'.* Ms. Amm. *γίνεται ἐπὶ σώστρων ἀ.* Vett. Edd. *γ. ἐπισώστρας*, (Tus. *ἐπὶ σώστροις*,) *ἁρματροχίη κάτω*. Reliqua, quæ deerant, Steph. adjecit.

15. *Ἀμυγδαλῆ καὶ Ἀ.* Tryphonem in Att. Prosodia, quod ex Athen. liquet, sequitur Amm.; a quo Thom. M. Moschop. Suid. et Ptol. Ascal. non recedunt. Cf. Steph. Thes. Ind. et Kust. ad Suid.

16. *Ναξίας.* Edd. omnes *ἀξίας* occuparat; prius textus habet ex emendatione Scaligeri et Vulc., qui ad Athen. provocat; merito sane; is enim fons emendationis 2. p. 52. mellitos Eupolidis versiculos proferens: *Δίδου μασᾶσθαι Ναξίας ἀμυγδάλας, Οἶνόν τε πίνειν Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων*. Nomen Comœdiæ, e qua desumti sint, ex Amm. petendum. Apud Moschop. in *Ἀμυγδαλῆ* citatur Eupolis *ἐν Ταξιάρχῃ*, et versus mendose affertur.

17. *Ἅμα καὶ Ὁμοῦ δ.* Tantilla res acerbæ liti materiam suppeditavit. Si commodum est, inspice Heraldi Animadvv. in Salm. Obs. ad I. A. et R. 7, 13, 3.

18. *ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.* Aldus edidit *ἐν τῷ αὐτῷ*. Postea *τόπῳ* addiderunt, quod absque detrimento abesse posset. Mox vett. Edd. *ὁ δὲ ἐν Σκυθίᾳ*. " *Τόπῳ* agnoscit Etym. G." Scap. Oxon.

19. *Ἔνθ' ἅμα.* Lege *Ἔνθα δ' ἅμ'*—*Ὀλλύντων τε καὶ ὀ.* ex Il. Θ. 64. Apud Phav., qui hanc notam exscripsit: *Ἔνθα δ' ἅμα*. Max. Tyr. Serm. 20. p. 117. *Ἔνθα δ' ἄρ' οἰμωγὴ κ. τ. λ.*, in quibus nihil mutandum. Homeri versum, monente Fulvio Ursino, expressit Virg. Æn. 11, 633. Tum vero, id est *κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον*. Qui sequitur apud Amm. Hom. versus, est Il. Γ. initium.

20. *ἐφ' ἵπποισι.* Ms. *ἐφίππιοι μαστιγασσάσι*. Vett. Edd. *ἐφίππιοι μάστιγας*. nec agnoscunt *ἄειραν*. Steph. ex Il. Ψ. 362. vulgavit *ἐφ' ἵπποισι μάστιγας ἄειραν*: pronique in verbera pendent, Virg. 5, 147. contulit Ursinus in aureo libello. [" *Εἴπερ κατὰ*) *ὥστε κατὰ*—*μέντοι*) *δὲ*—*Ἀθήνησιν*) *ἀθανάτῃσιν* (lepida lectio! In mente forte librarius, aut etiam in Codice habebat *Ἀθάνασιν*, quod Dorice dicitur. v. Etym. M. in *Ἀθῆναι*.) *Ὅμηρος*) *Ὅμηρος δὲ* — *ἔνθ' ἅμα* — *χρόνον*) abest. — *ἄειραν*) *ἦραν*. Cod. Gud." Kul.]

21. *Τοπικῶς δὲ τὸ Ὁ.* Hæc iterum Stephano debentur, quem sequitur Vulc., nisi quod in ejus Edit. mox *ἐστρεφόμην*: prius apud Hom. Od. O. 364. Vett. Edd. Amm. *ἐπιτροπικῶς δὲ τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην*. Ms. *ἐπιτρ. δ. τ. δ. ἐπιστρεφόμην*.

22. *Ἀλλά θ'.* Od. M. 67. Ms. et vett. Edd. *Ἄλλοθ' ὁμοῦ*, et pro *νεῶν* legunt *κρεῶν*: quod ultimum sciolus versui inseruit, memor, *κρειῶν πίνακας* plus semel usurpasse Poëtam.

ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. καὶ, Τοῦπερ δὴ [1] δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους. ἔσθ' ὅτε δ' ὁ Ποιητὴς τὸ Ὁμοῦ καὶ ἐπὶ χρονικοῦ τάσσει ἐπιῤῥήματος, ὥς φησιν Ἀσκληπιάδης· Εἰ δὴ [2] ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς. εἰ μὴ ἄρα τις εἴποι, καὶ νῦν τὸ Ὁμοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. οἷον, ἐν Τροίᾳ ὅ τε λοιμὸς καὶ ὁ πόλεμος δαμάζει τοὺς Ἀχαιούς.

Ἀμφότεροι καὶ Ἑκάτεροι διαφέρουσιν. Ἀμφότεροι μὲν γὰρ ἐροῦμεν, ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ κατὰ τὸ αὐτὸ πράττωσιν· [15] Ἀμφότεροι τὴν δοκὸν μίαν οὖσαν φέρουσιν. Ἑκάτεροι δὲ, ἐπειδὰν χωρὶς ἑκάτερος τὸ ἑαυτοῦ πράττῃ· οἷον, Ἑκάτερος αὐτῶν δοκὸν φέρει [3]. ἤτοι ὅταν ἑκάτερος αὐτῶν μίαν φέρῃ κατ' ἰδίαν.

Ἀμύνεσθαι † καὶ Ἀμύνειν διαφέρει. Ἀμύνεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ κολάζειν τοὺς προαδικήσαντας· Ἀμύνειν δὲ, τὸ βοηθεῖν. *

Ἁμαρτάνει ὁ πλημμελῶν, Διαμαρτάνει δὲ ὁ ἀποτυγχάνων. **

Ἄμητος καὶ Ἀμητὸς διαφέρει. Ἄμητος μὲν γὰρ προπαροξυτόνως, σημαίνει αὐτὰ τὰ θερίσματα, τοῦτ' ἔστι τὸν καρπόν· ὀξυτόνως δὲ, ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, ὥσπερ καὶ ὁ Τρυγητὸς, ὁ καιρὸς [4] τοῦ τρυγᾷν.

Ἄμαθος καὶ Ψάμαθος *** διαφέρει. Ἄμαθος μὲν γὰρ, ἡ ἐν πεδίῳ κόνις· Ψάμαθος δὲ, ἡ παραθαλασσία ἄμμος.

Ἀνακεῖσθαι [5] καὶ Κατακεῖσθαι διαφέρει. Ἀνάκειται μὲν γὰρ ὁ ἀνδριὰς καὶ ἡ εἰκὼν τῷδε κατὰ τιμήν· Κατάκειται δὲ ὁ εὐωχούμενος.

Ἀνδραγάθημα [6] καὶ Ἀνδρία διαφέρει. Ἀνδραγάθημα

A μὲν γάρ ἐστιν, εἰ καὶ τὴν ψυχικὴν ἀρετὴν ἔχει μαρτυροῦσαν· Ἀνδρία δὲ, δύναμις ἐπαινουμένη.

[16] Ἀνοχὴ καὶ Ἐπικηρυκεία [7] διαφέρει. Ἀνοχὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐν πολέμῳ διά τινα χρείαν ἀναβολὴ κατὰ συνθήκην κοινῇ τοῦ ἐπιέναι ἀλλήλοις· Ἐπικηρυκεία δέ ἐστιν, ὅταν οἱ ἕτεροι πέμπωσι τοὺς αἰτησομένους ἀνοχὰς, ἢ σπονδὰς, ἢ εἰρήνην.

Ἀνάμνησις καὶ Ὑπόμνησις διαφέρει. Ἀνάμνησις γάρ ἐστιν, ὅταν τις ἔλθῃ [8] εἰς μνήμην τῶν παρελθόντων· Ὑπόμνησις δὲ, ὅταν ὑφ' ἑτέρου εἰς τοῦτο προαχθῇ.

Ἀναβάλλεσθαι καὶ Ὑπερτίθεσθαι διαφέρει. Ἀναβάλλεσθαι †† μὲν γάρ ἐστι τὸ προΐεσθαι [9] καὶ παριέναι τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων· Ὑπερτίθεσθαι δὲ, τὸ ἐπιμένειν τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων.

Ἀνακωχὴ καὶ Ἀνοκωχὴ διαφέρει.[10] Ἀνακωχὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐπὶ τῶν νεῶν ἀναχώρησις· ἡ δὲ διὰ τοῦ ο Ἀνοκωχὴ, ἀνοχὴ μικρὰ πολέμου. Διοκωχὴ καὶ Ὀκωχὴ, διάλειψίς τις καὶ ἄνεσις.

Ἀνάλγητος καὶ Ἀναλγὴς διαφέρει. Ἀνάλγητος μὲν [17] γάρ ἐστιν ὁ ἀνεπίστρεπτος τοῦ καθήκοντος· Ἀναλ-
B γὴς δὲ, ὁ μὴ ἀνιῶν.[11]

Ἄντικρυς καὶ Ἀντικρὺ διαφέρει. Ἀντικρὺ μὲν γὰρ, τὸ ἐπ' εὐθείας, καὶ ἐξ ἐναντίας, χωρὶς τοῦ σ, ὡς καταντικρύ· Ἄντικρυς δὲ, τὸ διαῤῥήδην [12] καὶ φανερῶς, καὶ ἐπ' εὐθείας τοπικόν.****

Ἀναβάτης καὶ Ἐπιβάτης διαφέρει. Ἀναβάτης μὲν γὰρ, ἐπὶ ἵππου· Ἐπιβάτης [13] δὲ, ἐπὶ νηός.

Ἀναστῆναι καὶ Ἐγερθῆναι διαφέρει. Ἀναστῆναι μὲν γὰρ ἐπὶ ἔργον.[14] Ἐγερθῆναι δὲ, ἐξ ὕπνου.

Ἀναγόμενοι καὶ Ἀναχθέντες [15] διαφέρουσιν. ἀνή-

1. Τοῦπερ δή. Ita vett. Edd. et Il. Λ. 126. Steph. Τοῦπερ καὶ δύο. Ms. τοῦπερ δὴ καὶ, et paulo ante Ms. cum vett. Edd. ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ.

2. Εἰ δή. Il. A. 61., ubi sola Schol. expositio locum habet; nam quod subjicit Amm., coactum est, et prorsus abhorret. Mox e Ms. dedi τὸ ὁμοῦ. Edd. δὲ ὁμοῦ legebant.

3. Φέρει. Ita Ms. Edd. φέρων. Prius malui.

† "Ἀμύνασθαι — ἀμύνασθαι — ἀδικήσαντας, Etym. G." Scap. Oxon.

[* "Ἀμύνεσθαι, Cod. Gud. ἀμύνασθαι—προαδικήσαντας, Cod.
C Gud. ἀδικήσαντας.—Ἀμῦναι καὶ Ἐπαμῦναί τινες ταὐτὸ ᾠήθησαν εἶναι, οὐκ ἀληθῶς. διαφέρει γάρ. Ἀμῦναι δὲ οὖν ἐστὶ τὸ ἀνταμείψασθαι τὸν ἠδικηκότα, Ἐπαμῦναι δὲ τὸ βοηθῆσαι. καὶ Ὅμηρος· ἀλλ' ἐπάμυνον. Cod. Gud. — Ἀμύνω σαι ἀντὶ βοηθῶ σοι. Ἀμύνομαί σε δὲ, ἀντὶ τιμωροῦμαί σε. Cod. Par." Kul.]

[** "Τὸ Ἁμαρτάνειν δύο σημαίνει, τὸ πταίειν καὶ τὸ ἀποτυγχάνειν. μετὰ δὲ τῆς ἐξ καὶ τῆς διὰ τῶν προθέσεων ἔχει παντελῆ ἐναντίωσιν. Ἐξαμαρτάνειν μὲν γὰρ λέγεται τὸ πταίειν, Διαμαρτάνειν δὲ τὸ ἀποτυγχάνειν. συντάσσεται ἀμφότερα γενικῇ. Cod. Par." Kul.]

4. Ὁ καιρός. Deerant in Edd.: suppeditavit ea Ms. Hesychius Τρύγητος et Τρυγητὸς eadem videtur ratione distinxisse, qua Ἄμητος et Ἀμητός. Cf. Schol. Il. Τ. 223. Tzetz. ad Hesiod. Ἔργ. 575. et, qui hanc distinguendi curam ridet, Moschop. ad Hesiod. Ἔργ. 388.

[*** "Ψάμμος ponit Schol. Il. 5, 587." Kul.]

5. Ἀνακεῖσθαι καὶ Κ., Phryn. 36. Ἀνάκειται. καὶ τοῦτο ἄλλο μὲν παρ' αὐτοῖς σημαίνει, ἀντ' ἄλλου δὲ ὑπὸ τῶν πολλῶν τίθεται. ἀνάκειται μὲν γὰρ ἀνδριὰς καὶ ἀναθήματα, καλῶς ἐρεῖς· ἀνάκειται δ' ἐπὶ τῆς κλίνης οὐκ ἔτι, ἀλλὰ κεῖται. Corrige ἀλλὰ κατάκειται, et ex Edit. Vascos. οὐκέτι. Ptol. Ascal. §. 74. Ἀνακεῖσθαι—Κατακεῖσθαι δὲ ἐπ' ἀνθρώπων ἐν κλίναις ὄντων. His adde, quos ad Suid. citat Kust., et ex Athenæo Diphili versum ap. Eust. emenda.

6. Ἀνδραγάθημα. In Ptol. Ascal. schedis cum eadem expo-
D sitione §. 19. Ἀνδραγαθία Ἀνδρείας διαφέρει, quod magis placet. "Vide Abresch. Dilucc. Thuc. Auct. 289. Etym. G. Ἀνδρα-"γαθία Ἀνδρείας διαφέρει· Ἀνδρεία μὲν γάρ ἐστι δύναμις ἐπαι-"νουμένη· Ἀνδραγαθία δὲ ψυχὴν ἀρετὴν ἔχει μαρτυροῦσαν. Idem "Etym. paulo post: Ἀνδρεία Ῥώμης διαφέρει· Ἀνδρεία μὲν γάρ "ἐστιν ἰσχὺς ψυχῆς, Ῥώμη δὲ σώματος. Ὅθεν τὴν μὲν Ἀνδρείαν "ἐπὶ τῆς ψυχῆς τακτέον, τὴν δὲ Ῥώμην ἐπὶ τοῦ σώματος." Scap. Oxon. [" Ἀνδραγάθημα καὶ Ἀνδρία, Cod. Gud. Ἀνδραγαθία καὶ Ἀνδρεία. Cetera fere coincidunt, mutato parumper verborum ordine.—Ἀνδρεία Ῥώμης διαφέρει. Ἀνδρεία μὲν γάρ ἐστιν ἰσχὺς ψυχῆς, Ῥώμη δὲ σώματος. ὅθεν τὴν μὲν Ἀνδρείαν ἐπὶ τῆς ψυχῆς τακτέον, τὴν δὲ Ῥώμην ἐπὶ τοῦ σώματος. καὶ εἰς τὸ Ἀνδραγαθία. Cod. Gud. —Ἀνδρεία ἡ ἀρετὴ, καὶ Ἀνδρεία γυνὴ, δίφθογγον. Ἀνδρία δὲ γυνὴ ἡ ἀπὸ τῆς Ἄνδρου, καὶ Ἄνδριος, ὁ ἀπὸ ταύτης, ἰῶτα. Cod. Par." Kul.]

7. Ἐπικηρυκεία. Ita Ms, fide posui et mox πέμπωσι. Edd. bis legebant Ἐπικηρυκία et πέμπουσι. Vide Animadv. ad v. Ἐπικηρύξαι.

8. Ὅταν τις ἔλθῃ. Lege: Ἀνάμνησις μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν τις ἀφ' ἑαυτοῦ ἔλθῃ. Ptol. Ascal. §. 17. Ἀνάμνησις καὶ Ὑπόμνησις διαφέρει. Ἀνάμνησις μὲν γίνεται, ὅταν τις ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς μνήμην ἔλθῃ τῶν παρελθόντων· Ὑπόμνησις δὲ, ὅταν ὑφ' ἑτέρου τινὸς εἰς τοῦτο προαχθῇ. Hinc supplendum Amm. judicabat etiam Fabr. Inter Meminisse, et In memoriam redigere, eandem ponit differentiam Non. 441.

†† "Ἀναβάλλεσθαι, v. Procl. ad Hesiod. Opp. 408." Scap. Oxon.

9. Προΐεσθαι. Vett. Edd. προΐλεσθαι: mendose.

10. Ἀνακωχὴ καὶ Ἀνοκωχὴ δ. Insignem opem Ammonio præstiti revocando Ed. Aldinæ lectionem, a qua non recessi, nisi quod μικρὰ posuerim pro μακρὰ, auctoritate Cl. Dukeri ad Thuc. 1, 40. p. 31. et e conjectura Ὀκωχὴ pro Ἀκωχή: hæc in omnibus Edd. sunt mendosa; reliqua leguntur in Edd. Venetis et Par. 1530., ubi levi errore ἀνοκωχὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἑ. τ., quod fraudi fuit Lexicon concinnanti Jac. Tusano. Basil. Editio anni 1525. ita
C h. l. præfert: Ἀνακωχὴ καὶ Ἀνοκοχὴ δ. — ἡ δὲ διὰ τοῦ ο Ἀνοκοχὴ,—Διοκωχή. Non aliter Par. 1552., nisi quod διακωχὴ in ea sit vulgatum. Hanc sedulo expressit H. Steph., ut adeo mireris in Thes. 1, 1335. legi: 'Ponitur autem ab eodem Ammonio etiam Ἀκωχὴ, item Διοκωχὴ cum ο.' Ultimam manum Ammonio corrumpendo admovit tandem Vulc., atque edi curavit: Ἀνακωχὴ καὶ Ἀνακοχὴ διαφέρει. — ἡ δὲ διὰ τοῦ ο Ἀνακοχὴ, ἀνοχὴ μακρὰ π. Διακωχὴ καὶ Ἀκωχή. Hæc latius hic videbantur deducenda, ne tales tricæ infra nos impedirent, ubi lectionis Aldinæ bonitas erit asserenda.

11 Ἀνιῶν. Vett. Edd. male αἰνῶν. Ms. Ἀναλγὴς ὁ μὴ ἀλγῶν. ["Ἀναλγὴς μὲν ὁ μὴ κρατούμενος νοσήματι· ἀνάλγητος δὲ ὁ τοῦ προσήκοντος μὴ ἐπιστρεφόμενος. Cod. Par." Kul.]

12. Διαῤῥήδην. Dem. de Fals. Leg. 205. Ἄντικρυς καὶ διαῤῥήδην. c. Aristocr. 432. Ἄντικρυς καὶ σαφῶς. Quæ sequuntur in Amm. καὶ ἐπ' εὐθείας τοπικὸν, aliena sunt et delenda, a sciolo quodam introducta.

[**** "Ἄντικρυς καὶ Ἀντικρύ. Eadem et Cod. Gud. intermixtis observationibus mere etymologicis: Ἄντικρυς καὶ Ἀντικρὺ διαφέρει. Ἄντικρυς σημαίνει τὸ διαῤῥήδην, τὸ φανερῶς· Ἀντικρὺ δὲ τὸ ἐξ ἐναντίας, παρὰ τὴν ἀντὶ καὶ τὸ κάρα, ἀντίκαρα, ἀντίκαρυ, καὶ ἐν συγκοπῇ ἀντικρὺ, τὸ κατ' ἐναντίον, τὸ ὡς ἂν εἰ εἴπῃ τις ἀντικέφαλον, ἐξ ἐναντίας. τοιοῦτον ἐν συγκοπῇ καὶ τὸ κρᾶναι, τὸ ἐπιτελέσαι διὰ τοῦ νεύματος τῆς κεφαλῆς. τὸ κρυ ψιλὸν, διὰ τί; τὰ εἰς υ λήγοντα ἐπιῤῥήματα βραχὺ ἔχουσι τὸ υ, μεσσηγὺ, μεταξὺ, χωρὶς τοῦ
D Ἀντικρύ. καὶ ὤφειλεν εἶναι Ἄντικρυ, ἀλλὰ τὰ εἰς σ λήγοντα ἐπιῤῥήματα, εἰ μὲν φυλάσσει τὸ αὐτὸ σημαινόμενον, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει, οἷον, οὕτως, οὕτω, μέχρις, μέχρι. ἐπεὶ οὖν τὸ Ἀντικρὺ οὐ τὸ αὐτὸ σημαινόμενον ἐφύλαξεν, οὕτως οὐδὲ τὸν αὐτὸν τόνον ἀνεδέξατο. διὸ τὸ μὲν ὀξύνεται, τὸ δὲ προπαροξύνεται. Cf. Schol. Il. 3, 359." Kul.]

13. Ἐπιβάτης δέ. Ms. Ἐπιβάτηρ δὲ ἐπὶ νεώς. Moschop. Ἀναβάτης ἐπὶ ἵππου· Ἐπιβάτης δὲ, ἐπὶ πλοίου. Ptol. Ascal. Ἀναβάτης μὲν ἵππου, ἀποβάτης δὲ νεὼς, l. Ἐπιβάτης δὲ νεώς. Is una voce Tragicis Ναυβάτης. Aliquoties offendi Ναυάτης: quod mendosum est. [" Ἀναβάτης ἐπὶ ἵππου, καὶ Ἀνέβη τὸν ἵππον. Ἐπιβάτης δὲ ἐπὶ πλοίου, ἐξ οὗ καὶ Ἐπέβη τῆς νεώς. καὶ Ἀνέβη καὶ ἐπὶ συνουσίας, Ἀνέβη τὴν ἄνθρωπον. Cod. Par." Kul.] "Ἐπὶ νηὸς, Etym. G. ἅρματος." Scap. Oxon.

14. Ἐπὶ ἔργον. Ms. et Ald. Ἀναστῆναι μὲν ἐπὶ ἔργον. In quibusdam Edd. ἐπὶ ἔργου. Male. Ptol. Ascal. §. 16. Ἀναστῆναι μὲν τὸ ἐπὶ πρᾶξίν τινὰ ὁρμῆσαι. Ἐγερθῆναι δὲ, τὸ ἐκ κοίτης. Cf. Amm. in Ἠγέρθη. et Thom. M. in Ἀνέστησα. Cave tamen, illis sis credulus.

15. Ἀναχθέντες. Id e Schedis Ptol. Ascal. §. 147. in textum recipere non dubitavi, pro Ἐγερθέντες, quod e præcedenti observatione irrepserat, et putidum fuisset, id reliquisse. Pro αἱ νῆες in omnibus Edd. ante Steph. vulgabatur αἰνῆδι. "Ἀναγόμεναι "τ. α. ν. desunt Ms. Reg." Scap. Oxon.

γοντο μὲν γὰρ οἱ πλέοντες, ἀναγόμεναί τε αἱ νῆες· ἀνήχθησαν δέ τινες εἰς τὸ στρατηγεῖον.

Ἀνεψιοὶ καὶ Ἐξανεψιοὶ διαφέρουσιν· Ἀνεψιοὶ μὲν γάρ εἰσιν οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες· Ἐξανεψιοὶ δὲ, οἱ τῶν ἀνεψιῶν παῖδες.

Ἀναγκάζειν καὶ Βιάζεσθαι διαφέρει. Ἀναγκάζειν μὲν [18] γάρ ἐστιν ἐπὶ ἐμψύχων[1]. Βιάζεσθαι δὲ, ἐπὶ ἀψύχων, οἷον, βιάζεσθαι τὴν ναῦν.

Ἄναρχον καὶ Ἀναίτιον διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν Ἀναίτιον πρὸς ἕτερον λέγεται· τὸ δ' Ἄναρχον πρὸς ἑαυτόν.

Ἄντρον καὶ Σπήλαιον διαφέρει. Ἄντρον μὲν, τὸ αὐτοφυὲς κοίλωμα, Σπήλαιον δὲ, τὸ χειροποίητον.

Ἄνοια καὶ Ἀφροσύνη διαφέρει. Ἀνόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ μηδὲν νοῶν· Ἄφρων δὲ, ὁ νοῶν μὲν, οὐ φρονίμως δὲ διοικῶν.

Ἄξονες καὶ Κύρβεις διαφέρουσιν[2]. οἱ μὲν Ἄξονες ἦσαν τετράγωνοι, οἱ δὲ Κύρβεις, τρίγωνοι· καὶ οἱ μὲν Ἄξονες εἶχον τοὺς ἰδιωτικοὺς νόμους[3] ἐγγεγραμμένους, οἱ δὲ Κύρβεις δημοσίας ἱεροποιΐας, καὶ εἴ τι ἕτερον τοιοῦτον.

Ἀξιόχρεως μέν ἐστιν, ὁ ἐπιλῦσαί τι ἱκανός· Ἀξιόπιστος δὲ, ὁ πιστεύεσθαι ἄξιος.

Ἀξίωμα μέν ἐστι τὸ καθ' ὑπερβολὴν διαπρέπον· Ἀξία δὲ, ἡ ἐκ δοκιμασίας εὐαρέστησις.

[19] Ἀποστάσιον[4] Ἀπροστασίου διαφέρει. Ἀποστασίου[5] μὲν δίκην ἔλεγον, ὁπότε ἀπελεύθερος κρίνοιτο, ὡς ἀποστὰς τοῦ δεσπότου· Ἀπροστασίου δὲ, ὁπότε μέτοικος ἐγκαλοῖτο, ὡς μὴ ἔχων προστάτην.

Ἀποκήρυκτος καὶ Ἐκποίητος διαφέρει. Ἀποκήρυκτος μὲν γάρ ἐστιν, ὁ ἐπὶ ἀδικήματι[6] ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκβληθεὶς τῆς οἰκίας· Ἐκποίητος δὲ, ὁ δοθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς υἱοθεσίαν ἄλλῳ· ὃ[7] λέγουσιν, Εἰσποίητος γέγονεν.

Ἀπολογεῖσθαι καὶ Ἀπολογίζεσθαι[8] διαφέρει. Ἀπολογεῖσθαι μὲν γάρ ἐστι, τὸ ἐπὶ τῷ λόγῳ τὴν κατηγορίαν ἀνασκευάζειν· Ἀπολογίζεσθαι δὲ, τὸ ἀποδοῦναι τὸν λόγον τῶν δαπανημάτων. καὶ γὰρ τὸ ἁπλοῦν Λογίζεσθαι. καὶ Λογισταὶ, ἀριθμηταί.

Ἀποδρᾶναι καὶ Ἀποφεύγειν διαφέρει. Ἀποδρᾶναι μὲν γὰρ, τὸ ἀναχωρήσαντά τινα εὔδηλον εἶναι ὅπου ἐστίν· Ἀποφεύγειν δὲ, τὸ μὴ δύνασθαι ἐπιληφθῆναι. λέγει δὲ Ξενοφῶν τὴν διαφορὰν [20] ἐν τῇ Ἀναβάσει[9], Οὔτε ἀποδεδράκασιν, (οἶδα γὰρ, ὅπου οἴχονται[10]) οὔτε ἀποπεφεύγασιν[11].

Ἀπὸ καὶ Παρὰ διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ Ἀπὸ, τίθεται ἐπὶ τῶν ἀψύχων· οἷον ἀπ' Ἀθηνῶν· ἡ δὲ Παρὰ, ἐπὶ τῶν ἐμψύχων. οἷον, παρὰ Σωκράτους. οἱ ἐναλλάσσοντες δὲ ἁμαρτάνουσιν, ἢ ἀλλαγῇ προθέσεως χρῶνται, ὡς καὶ Ὅμηρος, παρὰ νηῶν ἀνιόντε[12]. ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν νηῶν. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ[13] φησὶ κυρίως, Οὔτε ποτε προτρέποντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

B Ἀπελεύθερος καὶ Ἐξελεύθερος διαφέρουσιν. Ἀπελεύθερος [21] μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐκ δούλου ἠλευθερωμένος[14]. Ἐξελεύθερος δὲ, ὁ γενόμενος διὰ χρέα προσήλυτος[15], ἢ κατὰ ἄλλην τινὰ αἰτίαν δουλεύσας, εἶτα ἐλευθερωθείς. ἤδη μέντοι καὶ ἀδιαφόρως χρῶνται τοῖς νοήμασιν[16].

Ἀποφορὰ καὶ Εἰσφορὰ διαφέρει. Ἀποφορὰ[17] μὲν γάρ ἐστι τὰ ἀπὸ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις παρεχόμενα χρήματα, ἣν καὶ Ἀναφορὰν[18] καλοῦσιν· Εἰσφορὰ δὲ, τὰ ὑπὸ τῶν πολιτῶν[19].

Ἀποκριθῆναι καὶ Ἀποκρίνασθαι[20] διαφέρει. Ἀπο-

1. Ἐπὶ ἐμψύχων. Sola Ed. Aldina prima ἐπὶ ἐμψύχου. Mox leg. videtur Βιάζεσθαι δὲ καὶ ἐπὶ ἀ. Thom. M. Ἀναγκάζειν ἐπὶ ἐμψύχου μόνον. Βιάζειν δὲ ἐπὶ ἀψύχου. οἷον ἐβιάσατο τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ. Quid ἐβιάσατο; τὴν ναῦν, quod e Phav., qui meliori libro passim videtur usus, Thomæ restitues. Amm. οἷον βιάζεσθαι τὴν ναῦν: respicit forsan Thuc. 7, 38. Εἴ τις βιάζοιτο ναῦς. "F. βιάζεσθαι τὸν ῥοῦν, T. H. ad Thom. M. 48." Scap. Oxon. "Ἀφροσύνη. Etym. G. Ἄφρων Ἀνοήτου διαφέρει· Ἄφρων "ἐστὶν ὁ ἐστερημένος φρονήσεως καὶ ὁ πρὸς τὰ κοινὰ καὶ ἀνθρώ-"πινα διορατικῶς μὴ ἔχων, καὶ ὁ ἄθεος, καὶ ὁ ἐθνικῶς ζῶν. Ἀνό-"ητος δὲ ὁ ἄνους, ὁ μὴ ἔχων τὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐξαίρετα. ἀλλὰ καὶ "περὶ τὴν ζώην βλαβερὸν, καὶ Ἰουδαϊκῶς κατὰ τὴν τοῦ νόμου τήρη-"σιν πολιτευόμενος." Scap. Oxon.

2. Ἄξονες κ. Κ. διαφέρουσιν. Ms. et vett. Edd. διαφέρει. In hac differentia declaranda elaborarunt Meursius, Petitus, Valesius, Menagius, Berkelius, Spanhemius, forsan plures: verum aliorum diligentiam facile superavit Salmas., qui hanc materiam copiose pertractavit de Modo Usur. 3. p. 98. 104.

3. Νόμους. Textus habet e Ms.; nam in Edd. legebatur ἰδιωτικοὺς ἐγγ., neque tamen Salmasius νόμους inserendum monuit. Unius Thomæ M. verba ascribam, qui Ammonii notam contraxit: Ἄξονες, τετράγωνοι ὄντες, εἶχον ἰδιωτικοὺς νόμους ἐγγεγραμμένους· Κύρβεις δὲ, τρίγωνοι οὖσαι, εἶχον δημοσίους νόμους καὶ ἱεροποιΐας. Ista: δημοσίους νόμους καὶ ex Amm. forsan exciderunt. "Lego, "δημοσίους καὶ ἱ." Toup.

4. Ἀποστάσιον. Id malui, Ms. auctoritate, quam Edd. lectionem Ἀποστάσιος. Cetera in Ms. erant vitiosa: Ἀποστάσιον ἀποστασίου διαφέρει. Ἀποστάσιον μὲν δίκην. Fortassis tamen Ἀποστάσιος etiam defendi posset. Inter Λέξεις τοῦ Ἰεζεκιὴλ Mss. quod mirabar, hanc notam offendi: Ἀποστάσιος Ἀποστασίου διαφέρει. Ἀποστάσιος μὲν δίκην ἔλεγον, ὁπότε ἀπελεύθερος κρίνοιτο καὶ ἀποστὰς τοῦ δεσπότου. Ἀποστασίου δὲ, ὁπότε μέτοικος ἐγκαλοῖτο, ὡς μὴ ἔχων προστάτην. ubi pro ἀποστασίου bis ἀπροστασίου ponendum.

5. Ἀποστασίου μέν. Sequentia cum cura transcripsit Thom. M. leviter mutata Moschop., ap. quem pro ἀποστασίου vitiose ἐποστασίου vulgatur. Hæc nunquam a Vett., a librariis frequenter fuere permutata, veluti ap. Dem. c. Aristog. 499. Τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὄφλουσαν ἀποστασίου (l. ἀπροστασίου) ἀπέδοσθε; Qui de utraque actione egerint, citantur a Cl. Hemst. ad J. Poll. 8, 35. Conferenda est elegans Cl. Wesselingii observatio, Obs. 2, 6.

6. Ἀδικήματι. Non aliter Thom. et Ptol. Ascal. Nihilominus leg. suspicor: ἐπὶ ἀδικήμασιν. In Animadvv. rationem exponam; et de ultimæ notæ scriptura quædam notabo.

7. Ὃ λέγουσιν. Textum non solicito; credibile interim, genuinam lectionem in schedis Ptol. Ascal. §. 21. conservatam: Ἐκποίητος δὲ, ὁ δοθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς υἱοθεσίαν ἄλλῳ, ᾧ λέγεται εἰσποίητος γεγονέναι. In eandem sententiam Thom. M. ᾧ λέγεται ὁ τοιοῦτος εἰσποίητος. "Lego, ὃν λέγουσιν εἰσποιητὸν "γεγονέναι. Recte autem ἐπὶ ἀδικήματι. Suid. ἐπὶ κολάσει." Toup.

8. Ἀπολογεῖσθαι καὶ Ἀπ. Hæc differentia in Ptol. Ascal. §. 11. leviter est turbata. Ἀπολογεῖσθαι τοῦ Ἀπολογίζεσθαι διαφέρει. Ἀπολογεῖσθαι μὲν γὰρ τὸ ἀποδιδόναι τὸν λόγον. Ἀπολογίζεσθαι δὲ ἐν τῷ λόγῳ τὴν κατηγορίαν ἀνασκευάζειν. Ea ratione bina sunt permutanda, qua in Ammonio leguntur, quem Phav. descripsit. Utriusque exemplum apponam. Æschines c. Ctes. 278. Ἀντιγραφεὺς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ: c. Timarch. 181. c. non licuisset μήτε ἐμοὶ κατηγορεῖν, μήτε τούτῳ ἀπολογεῖσθαι. Cf. J. Poll. 2, 119. 8, 67. et Maussac. ad Harpocr. in Λογισμός. Pro Λογίζεσθαι in prima Ald. λογίζασθαι. "Etym. G. Ἀπολογεῖσθαι τοῦ Ἀπολογήσασθαι "διαφέρει· Ἀπολογεῖσθαι μὲν γὰρ ῥητέον τὸ ἀποδιδόναι τὸν λόγον "τῶν δαπανημάτων, καὶ τὸ ἁπλῶς λογίζεσθαι, οἷον, ἀριθμητικήν· "Ἀπολογήσασθαι δὲ, ἐπὶ τῷ λόγῳ τὴν κατηγορίαν ἀνασκευάζειν." Scap. Oxon. [" Ἀπολογεῖσθαι τοῦ Ἀπολογήσασθαι διαφέρει. ἀπολογεῖσθαι μὲν γὰρ ῥητέον τὸ ἀποδιδόναι τὸν λόγον τῶν δαπανημάτων, καὶ τὸ ἁπλῶς λογίζεσθαι, οἷον ἀριθμητικήν. Ἀπολογήσασθαι δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ τὴν κατηγορίαν ἀνασκευάζειν. Cod. Gud." Kul.]

9. Ἐν τῇ Ἀναβάσει, 1. p. 253., ubi pro οὔτε editur οὐδὲ ἀ., et pro ὅπου, ὅπη.

10. Οἴχονται. Reduxi e vett. Edd. et Ms. Tusanus et Steph. vulgarunt ἔχονται: Vulc. ἔρχονται. et paulo ante ἀποδράκασιν.

11. Ἀποπεφεύγασιν. Edd. omnes ἀποφεύγουσιν. At Ms. ἀποπεφεύγουσιν: quod e Xen. leviter reformavi.

12. Ἀνιόντε. Lege: πὰρ νηῶν ἀνιόντες ex Il. Ξ. 28. Schol. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν νηῶν.

13. Ἀλλαχοῦ. Il. E. 700. vulgatur: Οὔτε ποτε π. μελαινάων ἐπὶ νηῶν. Sed in Il. Π. 304. Προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν. Quid ab Ammonii manu profectum sit, alibi inquiram.

14. Ἠλευθερωμένος. Ita ediderunt Steph. et ante ipsum Tusanus. Vulcanii Ed., in qua ἐλευθερωμένος, sequitur in h. l. citando Salmas. Priscæ Edd. ἠλευθερωμένου præferebant. "Ἐ-"λευθερώμενος Etym. G., ubi mox χρέος." Scap. Oxon.

15. Προσήλυτος. Istud vocabulum litem peperit, quam super hoc loco Salmas. et Heraldus agitarunt. Utriusque sententiam in Animadvv. examini subjiciam.

16. Νοήμασιν. Salmasius V. C. de Modo Usur. 19. p. 876. corrigit ὀνόμασιν: atque ita in libro suo emendarat Erud. M. Röverus, ut vix videatur hac de re dubitandum. [" Emendatam lectionem, ὀνόμασιν, suam in Editionem recepit Frellon." Ex Addendis.] "Alio loco Etym. G. Ἐξελεύθερος καὶ Ἀπελεύθε-"ρος διαφέρει· Ἐξελευθέρους μὲν γὰρ λέγουσι τοὺς διὰ χρέος "προσθέντας τοῖς δανεισταῖς γενομένους· Ἀπελευθέρους δὲ τοὺς "ἔπειτα ἀπολυθέντας συνηθῶς." Scap. Oxon. [" Ὁ ἐκ δούλου ἠλευθερωμένος) Cod. Gud. ὁ ἐκ δουλείας ἐλευθ. — διὰ χρέα) Cod. Gud. διὰ χρέος. — εἶτα — νοήμασιν) desunt in Cod. Gud." Kul.]

17. Ἀποφορά. Eruditissima est H. Valesii in not. Mauss. ad Harp. 97. ad h. l. observatio. Auctior est in hac voce Ptol. Ascal. §. 91. Ἀποφορὰ, — ἡ τῶν ὑπηκόων τοῖς ἄρχουσιν ἐπιτελούμενον. Corinthius de Dial. Ion. Ἀποφορὰν δὲ τὴν τελουμένην παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις. Emendatius scribe: Ἀποφορὴν δὲ τὴν τελουμένην τιμὴν, e Gloss. Herod. Thomam M. ex Ammonio emaculavit ad Thuc. 31. Cl. Duker. "Etym. G. τὸ ὑπὸ τῶν "ὑποτεταγμένων τελούμενον τοῖς δεσπόταις· τὸ δὲ ὑπὸ τῶν πολε-"τῶν δημοσίᾳ διδόμενον ὑποτέλεσμα καὶ εἰσφορά." Scap. Oxon.

18. Ἣν καὶ Ἀναφορὰν κ. Hæc primum ab alia manu videbantur inserta; sed fallebar. Leg. ἣν καὶ Ἀναφορὰν νῦν καλοῦσιν, Nunc, vulgo: ea ratione h. l. cepit Vales.; et ab hoc scribendi modo alibi non abstinuit Noster.

19. Εἰσφορὰ δὲ τ. ὑ. τ. π. Plura Ptol. Ascal. l. c. Εἰσφορὰ δέ ἐστιν ὑπὸ τῶν πολιτῶν δημοσίας ἕνεκα χρείας ἐπιδιδόμενον τῇ πόλει. Cf. Herald. Anim. in Salm. Obs. 6, 1, 7. etc. et Perizon. ad Æl. V. H. 2, 10. [" Ἀποφορὰ, Εἰσφορὰ διαφέρει. Ἀποφορὰ μὲν γάρ ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν ὑποτεταγμένων τελούμενον τοῖς δεσπόταις. τὸ δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν δημοσίᾳ διδόμενον ὑποτέλεσμα καὶ εἰσφορά. Cod. Gud." Kul.]

20. Ἀποκρίνασθαι. Bis e vett. Edd. restitui, a Steph. in Ἀποκρίνεσθαι, nullam ob rationem, mutatum. Sedulus est in hisce distinguendis Phryn. 18. Ἐπὶ μὲν τοῦ ἀποδοῦναι τὴν ἐρώτησιν, τὸ

κριθῆναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἀποχωρισθῆναι· Ἀποκρίνασθαι δὲ, τὸ ἐρωτηθέντα λόγον δοῦναι.

Ἀπονίψασθαι, καὶ Κατὰ χειρὸς ὕδωρ αἰτῆσαι, διαφέρει. Ἀπονίψασθαι μὲν γάρ ἐστι μετὰ τὸ φαγεῖν· Κατὰ χειρὸς δὲ ὕδωρ αἰτῆσαι, πρὸ τοῦ φαγεῖν[1].

[22] Ἀποφορὰ[2] καὶ Ἀναφορὰ διαφέρει. Ἀποφορὰ μὲν γάρ ἐστιν, ὁ νῦν καλούμενος φόρος· Ἀναφορὰ δὲ, ὁ ἀπὸ τῶν εὐωδῶν ἢ δυσωδῶν ἀναφερόμενος ὀσμός[3].

Ἀπέθανε καὶ Τέθνηκε διαφέρει. Ἀπέθανε μὲν νῦν, Τέθνηκε δὲ πάλαι. ὡς, Περιεπάτησε μὲν ὁ δεῖνα σήμερον, Περιπεπάτηκε δὲ πάλαι.

Ἀπόδοσις μὲν ἀψύχου λέγεται, Ἀποκατάστασις δὲ, ἐμψύχου καὶ ἀγομένου.

Ἄρχειν καὶ Κρατεῖν διαφέρει. Ἄρχειν μὲν γὰρ, τὸ τινῶν ἐπ' ὠφελείᾳ προΐστασθαι· Κρατεῖν δὲ, τὸ βίᾳ τινὰς ἄγειν ὑπακουομένους ἐπὶ δουλείᾳ. καθὸ καὶ τῶν θηρίων κρατεῖν, ἀλλ' οὐκ ἄρχειν λέγεται.

Ἁρπαγὴ καὶ Ἁρπάγη διαφέρει[4] παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ἀττικοῖς, ὥς φησι Τρύφων ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Ἀττικῆς Προσῳδίας. ἐὰν μὲν ὀξυτόνως προενεγκώμεθα, καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ, τὴν αἰφνίδιον καὶ μετὰ βίας ἀφαίρεσιν
B δηλώσει· ἐὰν δὲ βαρυτόνως ἁρπάγην, ὡς Ἀνάφην, ἐν ᾗ ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ἐξαίρουσι. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἀναγινώσκομεν, [23] Ποτήριον, τράπεζαν, ἁρπάγην, δεύτερον[5] κάδον. καὶ ἐν Ἡνιόχῳ, Τὸν παῖδα δ' οὐ δίδομεν, ἀλλ' ἁρπάγην[6] Αὐτῷ κατασκευάζομεν.

Ἆρα καὶ Ἄρα[7] διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ κατὰ περισπασμὸν λεγόμενος σύνδεσμος, ἀπορηματικός ἐστιν, ὅτε
A ἀποροῦντες λέγομεν, Ἆρα τέλος ἕξει τὸ πρᾶγμα; ὁ δὲ κατὰ συστολὴν, συλλογιστικός[8]. εἰ ἡμέρα ἐστὶ, φῶς ἐστι· ἀλλὰ μὴν ἡμέρα ἐστί· φῶς ἄρα ἐστί. εἰ τοῦτο συμφέρον ποιεῖν[9], ποιητέον ἡμῖν ἄρα ἐστί.

Ἄρτι καὶ Ἀρτίως διαφέρει. Ἄρτι μὲν γάρ ἐστι χρονικὸν ἐπίρρημα, τὸ δ' Ἀρτίως, ἐπὶ τοῦ ἀπηρτισμένου ἔργου τελείως. ὥστε* ἁμαρτάνει Σαπφὼ, λέγουσα, Ἀρτίως μὲν ἁ χρυσοπέδιλος αὔως[10]. ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς Ἀρτίως [24] σημαίνει αὐτῆς τῆς ὥρας. τὸ δ' Ἄρτι[11] παρατατικὸς, καὶ ἐπὶ τοῦ παρῳχηκότος.

Ἀράχνη καὶ Ἀράχνιον διαφέρει[12]. Ἀράχνη μὲν γὰρ θηλυκῶς, τὸ ὕφασμα, καὶ οὐδετέρως τὸ Ἀράχνιον· ἀρσενικῶς δὲ ὁ Ἀράχνης, τὸ ζῶον.

Ἄρνες καὶ Ἀρνειοὶ διαφέρουσιν.** Ἄρνες μὲν γὰρ λέγονται οἱ νευγνοί. Ὡς δὲ[13] λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον. Ἀρνειοὶ δὲ, οἱ προήκοντες τῇ ἡλικίᾳ. Ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ, Ὅστ' οἴων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.

Ἄρρωστος καὶ Ἀρρωστῶν διαφέρει. Ἄρρωστος μὲν
B γὰρ, ὁ νοσῶν· Ἀρρωστῶν δέ ἐστιν ὁ ἀδυνατῶν ἐπιτελεῖν τὰ κατὰ τὰς ὀρέξεις, ὡς Ἀριστοφάνης φησίν.***

Ἀρρωστεῖν τοῦ Νοσεῖν διαφέρει. Ἀρρωστεῖ μὲν γὰρ ὁ καχεκτῶν τῷ σώματι· Νοσεῖ δὲ ὁ κλινήρης.

[25] Ἀρρωδεῖν καὶ Ὀρρωδεῖν διαφέρει[14]. τὸ μὲν γὰρ διὰ τοῦ ο, σημαίνει τὸ εὐλαβεῖσθαι. οὕτως γὰρ ἐξηγοῦνται τὴν λέξιν. Ὄρρος λέγεται ὁ περὶ τοὺς γλουτοὺς τόπος, ὃν τινες ταῦρον λέγουσιν· ὅθεν καὶ τῶν ὀρνέων ὁ τόπος οὗτος Ὀρροπύγιον[15] καλεῖται, οὐχ, ὥς τινες ἀγνοοῦν-

Ἀποκρίνασθαι λέγε· ἐπὶ δὲ τοῦ διαχωρισθῆναι, τὸ (ita Vascos.) Ἀποκριθῆναι. Adde Eust. ad Il. E. 12. Thomam M. in Ἀροκρίνασθαι.

1. Πρὸ τοῦ φαγεῖν] Addit Ptol. Ascal. §. 5. καὶ μετὰ τὸ φαγεῖν. Thom. M. in Ἀπόνιπτρον — Ἀπονίψασθαι δέ φασιν οἱ Τεχνικοὶ μετὰ τὸ φαγεῖν· πρὸ μέντοι τοῦ φαγεῖν, ὕδωρ κατὰ χειρὸς δέξασθαι. Aristophani Grammatico observationis laudem tribuit Eust. ad Od. A. p. 34. Paucula ad Aristoph. Pl. 84. Spanhemius, docta super hac re notavit Heraldus I. Digress. XXII. ad Tertull. Aquam manualem. Gloss. Aquam manibus, Ὕδωρ πρὸς χεῖρας. Petron. 27. p. 97. Aquam poposcit ad manus, ubi vide Wouwer.

2. Ἀποφορά. Inter alia, quæ a librariis Ammonio fuerint obtrusa, hæc nota sine dubio referenda est, quod e superiori obser-
C vatione manifestum; etsi Ms. hanc etiam notam agnoscit, et in fine legit: ἢ δυσώδων φερόμενος ἄσμος. Pro εὐοδῶν primæ Edd. εὐόδων: aliæ, ἐφόδων. Vitiose. [" Frell. Ed. εὐόδμων." Ex Addendis.]

3. Ὀσμός. Ms. ἄσμος. Vett. Edd. præferunt ἀσμός. Quod cum alienum videretur, in ὀσμὸς fuit mutatum. Nihil æque temerarium. Scr. ἀτμός. Cyrill. Lex. Ἀτμὸς, ἀνάδοσις ὑγρῶν ἀναδόσεων. Paria dabit Hesychius. Tanti est priscas Edd. excussisse; absque earum auxilio in hanc cogitationem non incidissem. " Φερώμενος ἀσμὸς, Ms. Reg." Scap. Oxon.

4. Διαφέρει. Omissum in Tus. et Steph. Edd. revocavit Vulc. [" Ἁρπαγὴ καὶ Ἁρπάγη διαφέρει. ὀξυτόνως μὲν Ἁρπαγὴν τὴν αἰφνιδίαν καὶ μετὰ βίας ἀφαίρεσιν δηλοῖ. Ἁρπάγη δὲ βαρυτόνως ἡ ἐκτὸς τῶν φρεάτων κάδους ἀφαιροῦσα, ἤγουν ἐξαίρουσα. Cod. Gud." Kul.]

5. Δεύτερον. Apage h. v. e Comici versiculo, auctoritate Ill. Bentleii Emend. in Men. 107. Neque tamen plane hinc vocabulum removendum censeo, cui in Animadvv. lene admovebo remedium, ubi nonnulla ad hanc notam reperies.

6. Δίδομεν, ἀλλ' ἁρπ. Scal. ad oram libri sui posuerat δίδωμεν. Pro ἁρπάγην omnino scribi debet ἁρπαγὴν, et Raptus intelligi: quæ quamvis trita sit vocis significatio, Menandri usu propterea eam asseruit Ammon., ut differentia, quam tradit, eo melius patefieret. Pari ratione versatur Noster in Εὑρεῖν, Οὕνεκα. Miror, potuisse reperiri, qui de harpagine hoc in versu cogitandum cen-
D suerint. Eo sensu Menandri versus accipiendus, quo Antiphanis hicce in Ganymede, Τῆς ἁρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοιδά τι, Athen. 459. " 'Scribo, Ποτήριον, τράπεζαν, ἁρπάγην, Δευτῆρα, κάδον. " Male vir doctiss. Valck. Animadvv. legit δευτέρα: nam δευτὴρ " facit δευτῆρος. In versu proximo illud δίδομεν in menda cubat. " Fa. Τὸν παῖδα δ' οὐ δίδωμεν, ἀλλά γ' ἁρπαγήν. Vide Heringa " (Obss. 286.)' Toup." Scap. Oxon.

7. Ἆρα καὶ Ἄρα δ. In Etym. 134. in Ἆρα legitur, Ζήτει εἰς τὰς διαφοράς: quæ verba a Ms. Leid. absunt. Nota videtur studiosi, libellum de Verborum Differentiis citantis. Vocularum ἆρα et ἄρα discrimen occurrit in Herennio Phil. et in Cyrilli Lex. Ms. iisdem fere verbis, quibus utitur Noster. " Ἄρα καὶ ἄρα " eodem accentu Ms. Reg." Scap. Oxon.

8. Συστολὴν, συλλογιστικός. Ms. συλλογιστικὴν συλλαβιστικός.

9. Συμφέρον ποιεῖν. In Cyrilli Lex. εἰ τοῦτο συμφέρειν ποιεῖ. Lege: συμφέρει ποιεῖν: idque malim in Amm. Indidem et ex Herennio pro ἀποροῦντες lege διαποροῦντες. [" Κατὰ περισπασμὸν, Cod. Gud. κατὰ περισπωμένην: ἀποροῦντες, Cod. Gud. διαποροῦντες: τέλος, Cod. Gud. ἔπος: ἀλλὰ, Cod. Gud. subsumtum tantum habet." Kul.]

[* ἐπίρρημα. Cod. Gud. ἐπίρρημα καὶ πρὸ μικροῦ: ὥστε —, ex his omnibus Cod. Gud. seqq. tantum habet, τὸ μὲν γὰρ Ἀρτίως σημαίνει αὐτὴν τὴν ὥραν, τὸ δὲ Ἄρτι παρατατικόν." Kul.] "Χρονικὸν ἐπίρρημα καὶ πρὸ μικροῦ — ἀπηρτισμένου τελείως ἔργου, et " mox αὐτὴν τὴν ὥραν. Etym. Gud." Scap. Oxon.

10. Αὐώς. Priores Edd. omnes legebant, αὐ. ὡς ἀντὶ χρ. [" αὖ ὢ ἀντὶ χρονικοῦ ὡς ἀντὶ χρονικοῦ. Ms. Reg." Scap. Oxon.] Scaligeri est et Vulcanii emendatio, quam recepi, quia videbatur dubio plane vacua. Æoles, ἐὰν ὦσι δύο φωνήεντα μεταξὺ, ἐντιθέασι τὸ υ, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀὴρ, αὐὴρ, καὶ ἀὼς, αὐὼς, observante Schol. Pind. Π. 2, 52. [" Notam ita corrigo:—Αὔως, Edd. vett. et recentiores legebant, Αὖ. ὡς ἀντὶ χρ., quam scripturam Scal. et Vulc. emendarunt. Unus tamen Frellon. in textum jam intulerat αὔως. Recte! Sappho ap. Etym. 174. πότνια αὔως. Æoles enim etc." Ex Add.]

C 11. Τὸ δ' Ἄρτι. Cum futuro cultiores Attici jungere non solent, qua de re notat Cl. Græv. ad Lucian. Sol. 2, 729. Cf. etiam Nunnes. ad Phryn. p. 3.

12. Ἀράχνη καὶ Ἀράχνιον διαφέρει. Si receptæ hujus loci lectioni credendum, Ἀράχνη et Ἀράχνιον nihil differunt; sed vero locus sine ulla dubitatione mendosus, hac videtur ratione sanandus, Ἀράχνη καὶ Ἀράχνιον Ἀράχνου διαφέρει. Cave credas, angustis hisce finibus Veterum usum a me coërceri, qui Grammaticorum tantum placita in lucem protraho. Hes. Ἀράχνου, ἀπ' εὐθείας ὁ Ἀράχνης· Αἰσχύλος Λαΐῳ. Eandem, quam Noster tradit, differentiam exp. Etym. 135. Thom. M. in v. Tzetzes ad Hesiodi Ἔργ. 475. Ἀράχνη ἐστὶ τὸ ζωΰφιον· Ἀράχνιον τὸ παρ' αὐτοῦ ὑφαινόμενον. Scripserat is Ἀράχνης ἐστὶ τὸ ζ., uti constat ex iis, quæ notat ad v. 777. Corn. Fronto: Araneum, quod textum est; Aranea, quæ texit. Discrimen annotare non prætermisit Suid. in Ἀράχνη, ubi fragmina conservavit venustissima, quæ dum obscura videbantur Kustero, non meminerat is Catulliani Sacculi aranearum pleni. [" Ἀράχνη θηλυκὸν, καὶ Ἀράχνης ἀρσενικῶς τὸ ζῶον. Ἀράχνιον δὲ τὸ λεπτὸν ὕφασμα, ὃ τῷ τοιούτῳ ζώῳ ἐξήνυσται. Cod. Par. Ἀράχνη καὶ Ἀράχνης διαφέρει. Ἀράχνη μὲν ἐστὶ τὸ λεπτότατον ὕφασμα τοῦ ζώου, τοῦτ' ἔστι τοῦ Ἀράχνου. Ἀράχνης δὲ αὐτὸ τὸ ζῶον, ἀρσενικῶς ἐκφωνούμενον. Cod. Gud." Kul.] " Etym. Gud. Ἀράχνη Ἀράχνης διαφέρει. Ἀράχνη μέν ἐστι τὸ " λεπότατον ὕφασμα τοῦ ζώου· Ἀράχνης δὲ αὐτὸ τὸ ζῶον, ἀρσενι- " κῶς ἐκφωνούμενον." Scap. Oxon.

D [** " Ἀρνειοὶ καὶ Ἄρνες διαφέρει. Ἀρνειοὶ μὲν γὰρ οἱ τέλειοι, Ἄρνες δὲ οἱ νέοι. Ὅμηρος· ἀρνειούς τε τράγους τε καὶ ἀρνῶν πρωτοτόκων, (Il. 4, 102., at alibi extat πρωτογόνων,) ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην. πρωτότοκον δὲ λέγεται τὸ πρωΐμως γεννηθέν. Cod. Gud. Διαφέρει Ἀρνειὸς καὶ Ἀρνὸς, ὅτι τὸ μὲν Ἀρνειὸς σημαίνει τὸν τέλειον, τὸ δὲ Ἀρνὸς τὸν νέον. Idem." Kul.] " Etym. Gud. " Ἀρνειοὶ καὶ Ἄρνες διαφέρει. Ἀρνειοὶ μὲν γὰρ οἱ τέλειοι, Ἄρνες " δὲ οἱ νέοι. Ὅμηρος, Ἀρνειούς τε τράγους τε. Καὶ, Ἀρνῶν πρω- " τοτόκων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατομβήν. Πρωτότοκον δὲ λέγεται τὸ " πρωΐμως γεννηθέν." Scap. Oxon.

13. Ὡς δὲ, Il. Π. 352. Versus, qui sequuntur, sunt in Il. Γ. 197. 198. e quibus voces διέρχεται ἀργεννάων absunt a vett. Edd.

[*** " Ἄρρωστος Ἀρρωστοῦντος διαφέρει. Ἄρρωστος μὲν γὰρ— (ut Ammon.) Ἀρρωστῶν δὲ ὁ ἀδυνατῶν τι τελεῖν κατὰ τὰς ὀρέξεις. οὕτως Ἀριστοτέλης. Cod. Gud." Kul.] " Etym. Gud. " Ἀρι- " στοτέλης." Scap. Oxon.

14. Ἀρρωδεῖν καὶ Ὀρρωδεῖν δ. Nonnulla in Animadvv. ex hac nota copiosius illustrabo, quam integram propemodum sub Herennii Philonis nomine descripsit Eust. ad Il. M. p. 867. Od. T. p. 705. Eundem auctorem citat in v. Ἀρρωδεῖν Phav., non aliunde quam ex Eust. edoctus. Discrimen porro ab Etym., Moschop., et aliis fuit annotatum.

15. Οὗτος ὀρροπύγιον. Vulc. Ed. τοῦτος. Perperam. Ms. cum vett. Edd. ο. ὀρρόπυγον: Eust. habet οὐροπύγιον: J. Poll.

τες, Ὀρθοπύγιον. ἐτύμως δ' εἴρηται, ὅρος ὢν[1] τῆς πυγῆς, καὶ οἱονεὶ ὀροπύγιον. οἱ δ' εὐλαβούμενοι περί τινος ἀνασπᾷν εἰώθασι τὸ αἰδοῖον, πολλάκις δὲ καὶ τὰ ἄλογα τῶν ζώων ὑποστέλλειν εἰώθασι τὴν οὐρὰν, ὅταν εὐλαβῆται[2]. εὐλόγως οὖν ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ ὀῤῥωδεῖν εἴρηται ἐπὶ τοῦ εὐλαβεῖσθαι. καὶ Εὐριπίδης* τὸν Περσέα λέγοντα εἰσάγει, Τὰς συμφορὰς[3] γὰρ τῶν κακῶς πεπραχότων Οὐπώποθ' ὕβρισ' αὐτὸς ὀῤῥωδῶν παθεῖν. καὶ τὸ μὲν Ὀῤῥωδεῖν τοιοῦτον. τὸ δ' Ἀῤῥωδεῖν, οἷον κατὰ στέρησιν, τοῦτ' ἔστι, μὴ εὐλαβεῖσθαι, ἀλλὰ καταφρονεῖν, καὶ τεθαῤῥηκέναι.

[26] Ἀσφόδελος καὶ Ἀσφοδελὸς διαφέρει. προπαροξυτόνως μὲν γὰρ, τὸ φυτόν. ὀξυτόνως δ' ὁ τόπος.—κατ'[4] ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

Ἀστεῖος καὶ Ἀστικὸς διαφέρει. Ἀστεῖος μὲν γὰρ, ὁ πιθανὸς καὶ χαρίεις, ἢ καθόλου ἐπιδέξιος ἐν πολιτικῇ ὁμιλίᾳ· Ἀστικὸς δὲ, ὁ ἐν ἄστει[5] διατρίβων.

Ἄστρον καὶ Ἀστὴρ διαφέρει. Ἄστρον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων μεμορφωμένον ζώδιον, οἷον Ὠρίων, Ἄρκτος. Ἀστὴρ δὲ, ὁ εἷς.**

Ἀτέχνως καὶ Ἀτεχνῶς διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ παροξύτονον σημαίνει τὸ χωρὶς τέχνης, καὶ ἀμαθῶς. τὸ δὲ περισπώμενον τίθεται ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς, καὶ ἀδόλως[6] καὶ καθάπαξ, καὶ καθόλου, ἄντικρυς, ἢ φανερῶς.

Ἀτιμοῦται καὶ Ἀτιμάζεται διαφέρει. Ἀτιμοῦται μὲν γάρ τις ὑπὸ τῶν νόμων ὁλοσχερεῖ ἀτιμίᾳ[7]. Ἀτιμάζεται δὲ ὁ ὑβριζόμενος ἔν τινι πράγματι.

Ἄττα ψιλούμενον καὶ δασυνόμενον διαφέρει. ψιλούμενον [27] μὲν γὰρ σημαίνει τὸ τινά. δασυνόμενον δὲ, τὸ ἅτινα.***

Ἀτελὲς καὶ Ἀτέλεστον διαφέρει. Ἀτελὲς μὲν γάρ ἐστι τὸ μήπω τετελεσμένον· Ἀτέλεστον δὲ, τὸ ἀδύ-

A νατον τελεσθῆναι· οἱ οὖν ἐναλλάσσοντες ταῦτα ἀκυρολογοῦσιν.****

Αὐχὴν καὶ Δέρη διαφέρει. Αὐχὴν μὲν γὰρ λέγεται τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου· Δέρη δὲ τὸ ἔμπροσθεν, καθ' ὅ ἐστιν ἡ φάρυγξ[8].

Αὖθις καὶ Αὖθι χωρὶς τοῦ σ διαφέρει. τὸ μὲν Αὖθις, ἔστι τὸ πάλιν, ἢ μετὰ ταῦτα· τὸ δ' Αὖθι, αὐτόθι.***** κακῶς οὖν Καλλιμαχός[9] φησι· Αὖθι τό δ' ἐκδύοιμι. ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα.

Αὖθις[10] διὰ μὲν τοῦ θ, σημαίνει τὸ πάλιν· διὰ δὲ τοῦ τ, τὸ ὕστερον.

Ἄχρι χωρὶς τοῦ σ, χρονικὸν ἐπίῤῥημα· Ἄχρις δὲ μετὰ τοῦ σ, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς[11]. Ὅμηρος, Ἄχρις ἀπηλοίησεν· οἷον ἀκριβῶς ἀπέκοψεν.

B.

[28] ΒΑΣΙΛΕΥΣ, Κοίρανος[12], καὶ Ἡγεμὼν διαφέρει. Βασιλεὺς μὲν γάρ ἐστιν ὁ πατρόθεν ἢ ἀπὸ γένους[13] τὴν
B ἀρχὴν παραλαβών· Κοίρανος δὲ, ὁ πρὸς καιρὸν τὸ τοῦ βασιλέως ἔργον ἐπιτελῶν, οἷος ἦν πρὸ τῆς μήνιδος ὁ Ἀχιλλεύς. Ὣς ὅγε κοιρανέων δίεπε στρατόν. Ἡγεμὼν[14] δέ ἐστιν ὁ τάξεως στρατιωτικῆς ἡγούμενος, ὡς ὁ ποιητής φησιν, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι.

Βάρβαρον καὶ Βαρβαρικὸν διαφέρει. Βάρβαρον μὲν γάρ ἐστιν ὄνομα τὸ οὐχ Ἑλληνικόν· Βαρβαρικὸν δὲ, τὸ τῶν βαρβάρων.

[29] Βάραθρος καὶ Βάραθρον διαφέρει. Βάραθρος μὲν γὰρ, ὁ βαράθρου ἄξιος ἄνθρωπος[15]. Βάραθρον δὲ, ὄρυγμά τι Ἀθήνησιν[16], εἰς ὃ τοὺς κακούργους ἐνέβαλλον, ὥσπερ

2, 182. ὀῤῥοπύγιον. Martial. 3, 93. anatis orropygium. Quod Ammon. damnat, ὀρθοπύγιον habes in Gloss. ad v. Clunis. et in Eratosth. Cataster. 41.

1. Ὅρος ὤν. Priores Edd. ὄῤῥος ὢν τ. Ms. et Eust. ὅρος ὢν τ. Id in ὅρος mutatum in textum restitui, et mox pro ὀροπύγιον posui ὀροπ. Debeo hanc observationem Georg. Merulæ, qui ad Martial. orropygium exp. Terminum pygæ.

2. Εὐλαβῆται. Steph. et Vulc. εὐλαβεῖται. Vett. Edd. εὐλάβηται. " Εὐλαβεῖσθαι Ms. Reg., ubi in marg. post h. v. λείπει " scriptum est." Scap. Oxon.

C [* " Διαφέρει. Cod. Gud. διαφέρει. καὶ ἐστὶν ἐν ἀλλήλοις: τὸ μὲν γὰρ, Cod. Gud. τὸ μὲν γὰρ ὀῤῥωδεῖν τὸ ο.: οὕτως γὰρ, Cod. Gud. οὕτως: ἐτύμως, Cod. Gud. ἑτοίμως: οἱονεὶ, Cod. Gud. οἷον: ἀνασπᾷν—αἰδοῖον, abest: εἰώθασι, εἴωθε: ἐκ τοῦ, ἀπὸ τοῦ: καὶ Εὐριπίδης, desunt cum sqq." Kul.]

3. Τὰς συμφοράς. E Ms. hæc lectio a Vossio enotatur: Τὰς γὰρ συμφορὰς τ. κ. πραχότων οὐδεπώποθ' ὕβρις αὐτὸς ὀ. π. Quod in sola Vulc. Ed. deerat, αὐτὸς libro suo ascripserat Scal. ante ὕβρισ' inserendum. Pro πεπραχότων e Stob. πεπραγότων edidit Barnes., qui optimo jure hoc fragmentum ad Andromedam retulit.

4. Κατ' ἀσφ. Od. Λ. 538. et alibi. [" Ἀσφόδελον καὶ Ἀσφοδελὸν διαφέρει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Ἀσφόδελον μὲν γὰρ βαρυτόνως σημαίνει τὸ φυτὸν παρὰ τοῖς παλαιοῖς· Ἀσφοδελὸν δὲ ὀξυτόνως τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἀσφόδελοι γίνονται. Cod. Gud." Kul.]

5. Ὁ ἐν ἄστει. Vett. Edd. legunt: ὁ ἐν ἄστυ δ. Dubitari etiam potest, scripseritne Amm. Ἀστικὸς an Ἀστυκὸς, cum utraque sit in usu scriptura, monente Cl. T. H. ad J. Poll. 9, 17. qui super discrimine inter Ἀστικὸς et Ἀστεῖος etiam notat. Apud Moschop. in Ἄστυ legitur: Ἀστυκὸς ὁ πολίτης· Ἀστεῖος δὲ etc. Longus 4. p. 125. Γευόμενος ἀστυκῆς ὀψαρτυσίας. Urbicæ luxuriæ delicias vocat Apul. Metam. 7. p. 190. Dem. c. Callicl. 735. hominis meminit, qui rus aspernabatur, καὶ μᾶλλον ἀστυκοῦ. Altera scribendi forma in libris est frequentior.

D [** " Ἀστὴρ καὶ Ἄστρον διαφέρει. Ἄστρον γὰρ ἐστὶν ὅλον τὸ ζώδιον, τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων συνεστηκὸς, οἷον Ἄρκτος, ὁ Ὠρίων, καὶ τὰ παραπλήσια. Ἀστὴρ δὲ ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ζωδίῳ ὑπαρχόντων, ὡς ὅταν λέγωμεν, τὴν Ἄρκτον ἐξ ἀστέρων συγκεῖσθαι. Cod. Gud.—Ἄστρον Ἀστέρος διαφέρει. Ἄστρον μὲν τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων συνιστάμενον σχῆμα, ἤγουν ὅλον τὸ ζώδιον. Ἀστὴρ αὐτὸς ὁ λάμπων, ἤγουν ἕκαστος τῶν ἐκ τῶν ζωδίων ὑπαρχόντων, ὡς ὅταν λέγωμεν, τὴν Ἄρκτον ἐξ ἀστέρων συγκεῖσθαι. Cod. Gud. Cf. Schol. Il. 4, 75. 5, 5." Kul.] " Ἄστρον, verbis pleniora, " licet re eadem, habet Etym. Gud.: οἷον ὁ Ω. ἡ A., Ms. Reg."

6. Ἀδόλως. Reposui eam lectionem, quam probat Ms. a Kust. etiam ad Suid. 1, 369. indicatam, pro ἀδήλως. Hes. in Τέχνη, Ἀτεχνῶς, ἀδόλως. Cf. Didymum ap. Schol. Pind. N. 1, 36. et de significandi discrimine Schol. Aristoph. Πλ. 109. Spanhemium, Harpocr. in v. et Mauss. Quæ in ultima nota leguntur, ἄντικρυς, ἢ φανερῶς, ab alia manu videntur adjecta. " Etym. Gud. Ἀτέ- " χνως ἀδόλως ἀπλάστως· τέχνη γὰρ ὁ δόλος. Καὶ Ὅμηρος· " ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ Τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο. Ἀτε- " χνῶς (ἀπλάστως σημαίνει καὶ) τὸ ἁπλῶς καθάπαξ. Οἱ δὲ ἐν ἴσῳ " τῷ ὄντι καὶ τῇ ἀληθείᾳ. Οἱ δὲ τὸ παράπαν καὶ τὸ καθόλου." Scap. Oxon.

7. Ὁλοσχερεῖ ἀτιμίᾳ. Ptol. Ascal. §. 116. ὁλοσχερῆ ἀτιμίαν. Vide ad hanc notam Moschop. in Ἀτιμάω, et Schol. Soph. Aj. 1149. [" Ἀτιμοῦται, Cod. Gud. ἀτιμοῦμαι, et sic altera vice: ἀτιμοῦμαι ὑπὸ τοῦ νόμου ὁλοσχερῆ ἀτιμίαν. Cetera, ut Amm." Kul.]

[*** " Τὸ Ἄττα σημαίνει τέσσαρα. ἅττα ἀντὶ ἅτινα, ὅπερ ἀεὶ προτάττεται καὶ δασύνεται. ἄττα ἀντὶ τινὰ, ὅπερ ὑποτάσσεται καὶ ψιλοῦται. ἄττα ἀντὶ ὅσα. ἐστὶ καὶ περισσὸν, ὡς ἐν τῷ πόσ' ἄττα. Cod. Par." Kul.]

[**** " Ἀτελὲς καὶ ἀτέλεστον, Cod. Gud. vitiose: ἀτελὲς καὶ ἀτελέσθερον. Cetera, ut Amm." Kul.]

8. Φάρυγξ. Ms. vitiose φάραγξ. Recte in Schedis Ptol. Ascal. qui diligentissime hanc observationem transscripsit. Thom. M. Αὐχὴν, τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου·—Δέρη δὲ, τὸ ἔμπροσθεν: ubi
C non satis accurate vulgatur.

[***** Τὸ μὲν, Cod. Gud. τὸ μὲν γάρ: αὐτόθι, Cod. Gud. τὸ αὐτόθι σημαίνει. Sub voce Αὖθι hæc habet Cod. Gud. Διαφέρει Αὖθις καὶ Αὖθι. τὸ μὲν Αὖθι χωρὶς τοῦ σ τοπικὸν ἐπίῤῥημα ἀπὸ τοῦ αὐτόθι. τὸ δὲ Αὖθις σημαίνει τὸ πάλιν, καὶ μετὰ ταῦτα." Kul.]

9. Καλλίμαχος. Fr. est inter Bentl. 286.

10. Αὖθις. Vulgatam sequi malui, quam vett. Edd. et Ms. lectionem: Αὖτις διὰ μὲν τοῦ τ σημαίνει τὸ πάλιν· διὰ δὲ τοῦ θ, τὸ ὕστερον. Tzetzes ad Hesiod. Ἔργ. 157. Τὸ Αὖτίς φασιν ἐπὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω τίθεσθαι· τὸ δὲ Αὖθις ἐπὶ τοῦ πάλιν καὶ ἐκ δευτέρου. ἐγὼ δὲ Ἰωνικῶς μὲν Αὖτις φημὶ λέγεσθαι ἐπ' ἀμφοτέρων, ψιλωταὶ γὰρ οἱ Ἴωνες. Quocum consentiunt Hellad. Chrestom. p. 24. et Corinth. de Dial. Ion. Τὸ πάλιν Αὖτις ἀεὶ λέγουσι, καὶ οὐκ Αὖθις. In Ms. Hom. Cod. memini me αὖτις reperire, ubi editi libri αὖθις præferunt. Il. A. 425. 513. 522. B. 276. Γ. 36. etc.

11. Ἀκριβῶς. Hanc notam e Ms. longe auctiorem edidi; nam in prioribus Edd. legebatur ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ἀπέκοψεν: intermedia, quæ post vocem ἀκριβῶς inserui, universa suppeditavit Ms. Ὅμηρος ἄχρι (edidi ἄχρις) ἀπηλοίησεν (Il. Δ. 522.) οἷον ἀκριβῶς. Lacunam animadvertit Nunnesius, et Homeri versum excidisse judicavit ad Phryn. p. 2. Hes. Ἄχρις ἀπηλοίησεν, παντελῶς ἀπέκοψεν, emendante Cl. Alberti. [" Ἄχρι χωρὶς, in Cod. Gud. præcedit, ἄχρι καὶ ἄχρις διαφέρει. Χρονικὸν, Cod. Gud. χρονικόν ἐστιν: οἷον, Cod. Gud. ἀντὶ τοῦ. De differentia ipsa cf. Nunnes. et Pauw. ad Phryn. p. 6. Adde Mœr. Attic."
D Kul.]

12. Κοίρανος. Apud Ptol. Ascal. §. 52. legebatur Τύραννος. Prius agnoscunt, qui Amm. descripserunt, fictus Herennius Philo, Eust. ad Od. Σ. p. 659. et Thom. M. Versuum Homeri prior est in Il. B. 207. alter initium Il. Γ.

13. Ἢ ἀπὸ γένους. Malim ἢ ἄλλως ἀπὸ γένους e Thom. M. [" Ἐστὶν, abest a Cod. Gud.: ἀπὸ γένους, Cod. Gud. ἐκ γένους: παραλαβὼν, ἔχων καὶ παραλαβών. Ceterum Homeri uterque locus abest. De re vide Xen. Mem. Socr. 4, 6, 12." Kul.]

14. Ἡγεμών. Proprie secundum Gramm. Dux itineris. Zonar. Lex. Ἡγεμὼν, ὁ τῆς ὁδοῦ ἡγούμενος. Ξενοφῶν· καὶ τὸν ἡγεμόνα δήσαντες παραδιδόασιν αὐτοῖς. Ex hoc Zonaræ libro Ms. in Bibl. Jo. Sambuci V. Cl. quæ, ad Xen. spectantia, excerpserat Leuncl., in libro quodam Vossiano reperire licet; sed pleraque omnia leguntur ap. Suid.

15. Ἄνθρωπος. Ms. lectio, ὁ βαράθρου ἄξιος νοῦς, unde originem traxerit, non difficulter dignosci potest; præsertim cum in prima Ed. Aldina vulgatum sit ἄνος: uti plerumque alias in eadem pro ἄνθρωπος: et pro πατὴρ ubique πηρ: quæ scribendi compendia pervulgata sunt.

16. Ἀθήνησιν. Omisit Thom. M. In situ finiendo ab aliis dissentit Lexici Rhet. Auctor in Bibl. Coisl. 491. Βάραθρον, — Ἀθήνησι δὲ ἦν ὄρυγμά τι ἐν Κεραΐδων δήμῳ τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς: ubi fortasse Κειριάδων leg.

οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς καταδικαζομένους ἔβαλλον εἰς τὸν Κεάδα[1]. A

Βασιλεῖα καὶ Βασίλεια[2] διαφέρει· προπερισπωμένως μὲν ἡ βασιλέως ἀρχή· προπαροξυτόνως δὲ, ἡ βασιλέως γυνή·

Βᾶρις μὲν γάρ ἐστιν Αἰγύπτιον πλοῖον, λέγεται δὲ καὶ ἡ μεγάλη οἰκία, ὡς ὑπὸ Φιλίππου[3].

Βάσανος,* ἥ τε δοκιμασία, καὶ ἡ τῶν πληγῶν.

Βασκαίνειν οὐ μόνον τὸ φθονεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ συκοφαντεῖν. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Στεφάνου, Ἄν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνουσιν[4].

Βεβλῆσθαι καὶ Οὐτᾶσθαι διαφέρει. Βεβλῆσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐκ βολῆς τετρῶσθαι, καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων· Οὐτᾶσθαι δὲ, τὸ ἐκ χειρὸς τετρῶσθαι.

[30] Βιοῦν καὶ Ζῆν διαφέρει. Βιοῦν μὲν γὰρ, ἐπὶ ἀνθρώπων μόνων[5] λέγεται· Ζῆν δὲ, ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων ζώων. ἤδη δέ ποτε καὶ ἐπὶ φυτῶν[6].

Βίος Ζωῆς διαφέρει. Βίος μὲν ἐπὶ τῶν λογικῶν τάσσεται ζώων, τουτέστιν ἀνθρώπων μόνων· Ζωὴ δὲ, ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων. ἐντεῦθεν Ἀριστοτέλης τὸν βίον ὡρίσατο οὕτως, Βίος ἐστὶ λογικὴ ζωή. ὁ οὖν ἐπὶ τῶν θηρίων βίον τάσσων ἀκυρολογεῖ[7].

Βιῶναι μέν ἐστι τὸ ζῆν· Βιοτεύειν[8] δὲ, τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βίον. Βιοῦν μὲν φήσομεν ἀνθρώπους· Ζῆν δὲ καὶ τὸ ἄλογον ζῶον.

Βλέπειν καὶ Θεᾶσθαι διαφέρουσιν· Βλέπειν μὲν γὰρ κυρίως, τὸ ὁρᾷν τι ὁποσοῦν[9]· Θεᾶσθαι δὲ, τὸ ὁρᾷν τι τῶν τεχνικῶς γινομένων, οἷον πάλην, παγκράτιον, γραφήν.

Βλέφαρα καὶ Βλεφαρίδες διαφέρουσι. Βλέφαρα μὲν γάρ ἐστιν αὐτὰ τὰ ἐπικλειόμενα δέρματα.[10] Βλεφαρίδες δὲ, αἱ τρίχες αἱ ἐπὶ τῶν βλεφάρων.

[31] Βόος καὶ Βόειος[11] διαφέρει. Βόος μὲν γὰρ ποῦς ἐστὶν ἐπὶ ζῶντος·** Βόειος δὲ, ὁ τοῦ νεκροῦ.

Βούλει καὶ Βούλῃ διαφέρει. τὸ Βούλει μὲν γὰρ ὁριστικόν ἐστιν, οἷον βούλει σχολάσαιμι[12] τὸ Βούλῃ δὲ, διστακτικῶς,*** οἷον βούλῃ πορευσώμεθα.

Βοηθεῖ μὲν ὁ συνὼν, Ἐπικουρεῖ δὲ ὁ ἔξωθεν εἰς βοήθειαν ἥκων· Συμμαχεῖ δὲ ὁ αὐτόθεν· Ὑπερμαχεῖ δὲ ὁ ἀδυνάτῳ χρησιμεύων· Ἀμύνει δὲ ὁ τιμωρούμενος ὑπὲρ τοῦ ἀπολωλότος[13].

Βουκολεῖν καὶ Ἐξαπατᾷν διαφέρει. Βουκολεῖν μέν ἐστι τὸ ἐπιπλεῖστον ἀεὶ παραλογίζεσθαι· Ἐξαπατᾷν δὲ, τὸ περὶ οἷου[14] πράγματα συναρπάζειν.

Βουλεύσασθαι καὶ Βουλεῦσαι διαφέρει. Βουλεύσασθαι μὲν γάρ ἐστι ταυτὸν τῷ σκέψασθαι· Βουλεῦσαι δὲ, τὸ ἐνθυμηθῆναί τι, καὶ συντάξαι κακόν· οἷον βουλεῦσαι φόνον, ἢ ἱεροσυλίαν.

Βούλεσθαι μὲν ἐπὶ μόνου λεκτέον τοῦ λογικοῦ· τὸ δὲ Θέλειν; καὶ ἐπὶ ἀλόγου ζώου.

[32] Βλύειν καὶ Βρύειν διαφέρει[15]. Βρύειν μὲν γὰρ, ἐπὶ τοῦ ἀνθεῖν· Βλύειν δὲ ἐπὶ τοῦ ἀναβάλλειν.

Βρύκειν καὶ Βρύχειν διαφέρει. Βρύκειν μὲν γὰρ διὰ τοῦ κ, τοῖς ὀδοῦσι· Βρύχειν δὲ διὰ τοῦ χ, ἐπὶ λέοντος τὸ βρύχεσθαι[16].

Βωμὸς, Ἑστία, Ἐσχάρα καὶ Μέγαρον διαφέρουσι. καθὰ καὶ Ἀμμώνιος ὁ Λαμπριεὺς[17] ἐν πρώτῳ περὶ Θυσιῶν. φησὶ γὰρ, Βωμοὶ μὲν γὰρ, οἱ τὰς προβάσεις ἔχοντες· Ἐσχάρα δὲ, ἡ πρὸς τὴν βιωτικὴν[18] γινομένη, ἐπὶ τῆς τάδε πολυεστία. τὸ δὲ Μέγαρον, ἡ περιῳκοδομημένη

1. Κεάδα. Quando Viri in literis primarii super hujus vocis scriptura diversum sentiunt, vulgatam intactam reliquisse magis videbatur verecundum. Leopardus in Ammonio Καιάδαν reponendum censuit xiii. Emendd. xiv. Duker. ad Thuc. 1, 135. p. 87. 'Propius,' inquit, 'ad scripturam vulgatam corrigi poterat εἰς τὸν Κεάδαν.' In Lex. Coisl. l. c. habes etiam εἰς τὸν Κεάδα: et eruditissimi quique hic mirabiliter fluctuant. Καιάδας scribit Scal. Conj. in Varr. 224. Κεάδας Schottus Obss. 1. p. 203. Fere omiseram monere, in Amm. Ms. εἰς τὸν κέατον legi.

2. Βασίλεια. Thom. M. Βασίλεια γυνὴ,—Βασίλισσα δὲ γυνὴ οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπε. A Phryn. etiam tanquam Atticum probatur Βασίλεια: ubi notat Nunnes. Ad hanc videtur rationem refingendus Hes. Βασιλὴ, ἡ βασίλεια· Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ. In vet. Gloss. Ms. offendi Basilla, regina.

3. Ὑπὸ Φιλίππου. Leg. ὡς Ποσίδιππος. idoneum huic emendationi Auctorem in Animadvv. producam. Γὰρ accessit e Ms.

* "Puto leg. Βάσανος καὶ ἡ διὰ λόγων, καὶ ἡ διὰ πληγῶν." Stœber. ad Thom. M. 143.

4. Βασκαίνουσιν. Apud Dem. 340. recte legitur βασκαίνει, is scilicet, quem συκοφάντην vocarat: fieri tamen potest, ut βασκαίνουσιν posuerit Amm. Eundem Dem. locum respicit Harpocr. Βασκαίνει, ἀντὶ τοῦ αἰτιᾶται, καὶ μέμφεται, καὶ συκοφαντεῖ. Alia addit e p. 37. b. c. Thom. M. in Βασκαίνω. Quibus plura adjungi, nihil necesse est. Hes. Βάσκανος,—ὁ συκοφάντης παρὰ τοῖς Ῥήτορσιν. In Amm. edidi τὸ συκοφαντεῖν, vett. Edd. secutus. "Vide Schol. Plat. 84." Scap. Oxon.

5. Μόνων. Ms. μόνον. Thom. M. in Βιοῦν—Ζῆν δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ ἄλλων ζώων: tum affert Aristotelis definitionem, quam in sequenti observatione posuit Amm. Pro ἄλλων Thom. forsan ἀλόγων scripserat.

6. Ἐπὶ φυτῶν. Licuit id ipsum Antiphonti, e quo hanc ῥῆσιν enotavit in v. Ἔμβιος Harpocr. ἡ σηπεδὼν τοῦ ξύλου ἔμβιος γένοιτο: ubi v. Vales. et Gronov.

7. Ἀκυρολογεῖ. Itaque etiam Xen. secundum Grammatici nostri placita ἀκυρολογεῖ, quem hoc sensu vocem βίος usurpasse constat. Lex. Coisl. Bibl. 481. Βίος ἐπὶ συνουσίας, (l. οὐσίας) Ἡρόδοτος, Μένανδρος Δημιουργῷ.—Βίος ἐπὶ ἀλόγων ζώων, Ξενοφῶν Ἀπομνημονεύμασιν. [" Βίος καὶ Ζωὴ διαφέρει. Βίος μὲν γὰρ ἐπὶ λογικῶν τάσσεται ζώων, τοῦτ' ἔστιν ἀνθρώπων. Ζωὴ δὲ ἐπὶ ἀλόγων, ὅθεν καὶ Ἀριστοτέλης τὸν βίον ὡρίσατο οὕτω· βίος τε λογικοῖς. Cod. Gud. corrupte." Kul.]

8. Βιῶναι—Βιοτεύειν. Significationis discrimen neque Hes. prætermisit: Βιοῦν καὶ Βιοτεύειν, (adde, διαφέρει.) Βιοῦν μὲν τὸ ἐξάγειν τὸ ζῆν· Βιοτεύειν δὲ τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βίον. Posteriori usu verbum βιοτεύειν adhibuit Thuc. 1, 11. priori vero 1, 31. quo etiam pertinet Hes. Βιοτεύειν, τὸ ζῆν· Θουκυδίδης. Quæ porro ap. Amm. sequuntur: Βιοῦν μὲν φήσομεν κ.τ.λ. aliena videntur. "Vide Abresch. Dilucc. Thuc. 17." Scap. Oxon.

9. Ὁποσοῦν. Curatius scribes, Ὁπωσοῦν. Thom. M. Βλέπειν, τὸ ἁπλῶς ὁρᾷν.

10. Ἐπικλειόμενα δ., Ms. τὰ ἐπικλυόμενα δεύματα. Vitiose.

11. Βόος καὶ Βόειος δ. Ex Amm. mente repones: Βοὸς ποῦς καὶ Βόειος δ. Etym. Auctor 203. Βοὸς πόδα· Οἱ μὲν Ἀττικοὶ ἐπὶ ζῶντος λέγουσιν, ἐπὶ δὲ τῶν τεθνηκότων Βόειον πόδα φασίν.—καὶ εἰς τὰς διαφορὰς, Βοὸς ποῦς, ὁ τοῦ ζῶντος, Βόειος δὲ ἐπὶ νεκροῦ: ubi Ammonii meminit Sylb. Quam vana sit hæc distinctio, non difficulter ostendi posset.

[** " Ζῶντος, Cod. Gud. ζώντων." Kul.]

12. Σχολάσαιμι. E vett. Edd. recepi, a quibus Steph. et Vulc. recesserant, edendo: σχολάσαί μοι.

[*** Vide T. H. ad Aristoph. Πλ. p. 46." G. H. S.]

13. Ὑπὲρ τοῦ ἀπολωλότος. Nulla vix apud nos est dubitatio, quin scripserit Amm. Ἀμύνει δὲ ὁ τιμωρούμενος ὑπὲρ τοῦ πεπονθότος, Qui injuriæ sibi illatæ vindictam sumit. Thom. M. Ἀμύνει δὲ, ὁ ὑπὲρ τοῦ πεπονθότος κακῶς τῷ δεδρακότι μαχόμενος. Reliqua, quæ ibidem notat, cum Amm. etiam comparari poterunt.

14. Περὶ οἷου. Vett. Edd. περὶ εἴου. Ms. περὶ υἱοῦ. Utrumque mendosum est. "'Lego, περὶ οἷου πράγματος συναρπάζειν, De "quacunque re lucrum facere, prædari. Nisi placet ποίου. Vide "Ἐνθύμημα.' Toup. Vide Abresch. Dilucc. Thuc. 526." Scap. Oxon.

15. Βλύειν καὶ Βρύειν δ. Differentiam observat etiam Moschop. Verbum Βρύειν a recentioribus ἐπὶ ὑδάτων πηγιμαίων usurpari cœpisse, observat Eust. ad Il. P. p. 1126. Utrumque verbum usus est pervulgati, et elegantissimis figuris dedit originem. [" Βλύω καὶ Βρύω διαφέρει, ὅτι τὸ μὲν Βρύειν ἐπὶ τῆς ἀναδόσεως τῶν ἀνθέων λέγεται, τὸ δὲ Βλύειν ἐπὶ τῆς τῶν ὑδάτων ἀναδόσεως. Cod. Gud." Kul.]

16. Τὸ βρύχεσθαι. Neque βρύχειν, neque etiam βρύχεσθαι, sed βρυχᾶσθαι de leonum fremitu usurpari, cum aliis monuit Amm. in v. Φωνεῖν: e levi indicio hanc Grammatici notam mutilam esse animadverti; interea, dum quis sive receptam lectionem tueatur, seu e scripto libro meliorem afferat, hac ratione medicinam tentabo: Βρύκειν καὶ Βρύχειν διαφέρει. Βρύκειν μὲν γὰρ διὰ τοῦ κ, τὸ ἐσθίειν· Βρύχειν δὲ διὰ τοῦ χ, τοῖς ὀδοῦσι. ἐπὶ δὲ λέοντος τὸ Βρυχᾶσθαι. Ne quis conjecturam, cui parum tribuo, absurdam dictitet, paucula subjiciam. Thom. M. Βρύχειν τοὺς ὀδόντας, οὐ τρύζειν: malo, τρίζειν. Aliquoties verbum βρύχειν in Versione Antiqui Fœd. Gr. occurrit, a Luca etiam usurpatum. Hes. in Βρυγμὸς, Βρύχειν interpretatur τοῖς ὀδοῦσι τρίζοντα ψόφον ἀποτελεῖν. Non ignoro, Βρύκουσα a Suida exponi τοὺς ὀδόντας τρίζουσα, (ita Ms.) Sed simul etiam novi, Suidæ errorem non cadere in Amm., qui probe perspexerat, Βρύκειν Rodendi et Erodendo comedendi potestate pollere. Recte Schol. Aristoph. Λ. 367. Βρύκουσα reddidit ἐσθίουσα, δάκνουσα. Diphilus ap. Athen. 292. Βρύκει καὶ σπαθᾷ. Philocteta, quem gangræna corrodebat, Βρύκομαι, inquit in Soph. Phil. 742., ubi libri typis excusi præferunt Βρύχομαι, prius libro suo ascripserat Scal. Omnino conferri debet Barnes. ad Eur. Cycl. 371. Quanquam notularum modulum fere excessi, non reticenda tamen, quæ conjecturæ nostræ obmoveri poterit, Cyrilli nota in Lex. Ms. Βρύχεται, μαίνεται, τοῦτο δὲ κυρίως ἐπὶ τοῦ λέοντος τάττεται. "Etym. Gud. Βρύειν "ἐπὶ τῆς ἀναδόσεως τῶν ἀνθέων λέγεται· τὸ δὲ Βλύειν, ἐπὶ τῆς "τῶν ὑδάτων ἀναδόσεως." Scap. Oxon.

17. Λαμπριεύς. Maussaco non displicuit hæc scriptura ad Harpocr. in v. Θόλος: displicuit, neque injuria, Fabricio Bibl. Gr. 4, 26. p. 171. Certo constat, Λαμπρεὺς scr. et mox προσβάσεις.

18. Τὴν βιωτικήν. Vett. Edd. βοιωτικήν. Quæ sequuntur, primum non videbantur absque scripti Codicis auxilio posse emendari: nunc aliter censeo. Cl. Duker., cujus ego sententiam, cum super hoc loco, tum super aliis, verecunde rogaram, nuper admodum me per literas monuit, in lectione, quam habet Eust. ad Od. Z. p. 1564=265. sibi videri acquiescendum: Ἐσχάρα δὲ ἡ πρὸς βιωτικὴν γινομένη χρῆσιν ἐπὶ γῆς. τὰ δὲ πολυτελῆ Ἑστίαι. Nihil verius dici potuit. Eust. locus me præterierat. Cap. 11. libri primi Animadvv. nostrarum ante typis erat excusum, quam

'Εστία, ἔνθα τὰ μυστικὰ τῆς Δήμητρος. παρὰ δ' 'Ομήρῳ ἡ 'Εσχάρα, [33] ἡ αὐτὴ καὶ 'Εστία καλεῖται. ὁ δὲ Βωμὸς καὶ τὴν βάσιν σημαίνει. Χρύσειοι [1] δ' ἄρα κοῦροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ βάσεων· καὶ ἡ 'Εστία σημαίνει τὸν οἶκον. 'Εστίη τ' 'Οδυσῆος ἀμύμονος. καὶ 'Ανέστιος, ὁ ἄοικος παρ' 'Ησιόδῳ[2]. καὶ ἡ σωματοειδὴς θεὸς 'Εστία ἐστίν. "Ην καὶ Δήμητραν, καὶ "Ηρην χρυσοπέδιλον. [34] ἰδίως δὲ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν τρίτῳ τῶν κατὰ Πόλιν [3] Βωμοὺς θεῶν φησιν, 'Εσχάρας δ' ἡρώων· παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ 'Εσχάρα ἀντὶ τοῦ Βωμοῦ κεῖται ἐν Πλεισθένει, Μηλοσφαγεῖτε [4] δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις, καὶ Σοφοκλῆς ἐν Χρύσῃ.

Γ.

ΓΑΜΗΛΙΟΣ [5] *καὶ 'Επιθαλάμιος διαφέρει. 'Επιθαλάμιος μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ τῷ θαλάμῳ τῆς γαμουμένης γραφὲν ποίημα· ὁ δὲ Γαμήλιος οὐ περιώρισται χρόνῳ. τάττοιτο [6] δ' ἂν καὶ κατὰ τῆς δωρεᾶς ἐν γάμῳ διδομένης.*

Γεγενῆσθαι ἐροῦμεν τὸ ὡσανεὶ γεγενημένον. Γεγονέναι δὲ, τὸ ἄψυχον πρᾶγμα.*

Γενέθλια καὶ Γενέσια διαφέρει[7]. ὅτι μὲν γὰρ Γενέθλια τάσσεται [35] ἐπὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐν ᾗ ἕκαστος ἡμέρᾳ ἐγενήθη, αὕτη καλεῖται Γενέθλιος ἡμέρα· Γενέσια δὲ ἐπὶ τῶν τεθνηκότων, ἐν ᾗ ἕκαστος ἡμέρᾳ τετελεύτηκε· ὁ οὖν λέγων ἐπὶ τῶν ζώντων Γενέσια, ἀκυρολογεῖ.

Γέρων [8] καὶ Πρεσβύτης καὶ Προβεβηκὼς διαφέρει.

A *'Αλεξίων δηλοῖ ἐν τῇ 'Επιτομῇ τῶν Διδύμου Συμμίκτων, λέγων οὕτως, ἐκ τῶν 'Αρίστωνος [9] περὶ ἀνθρώπου γενέσεως καὶ αὐξήσεως ἄχρι γήρως· Βρέφος μὲν γάρ ἐστι τὸ γεννηθὲν εὐθέως· Παιδίον δὲ, τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τιθηνοῦ· Παιδάριον δὲ, τὸ ἤδη περιπατοῦν, καὶ τῆς λέξεως ἀντεχόμενον· Παιδίσκος δ', ὁ ἐν τῇ ἐχομένῃ ἡλικίᾳ· Παῖς δ' ὁ διὰ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων δυνάμενος ἰέναι· τὴν δ' ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν, οἱ μὲν Πάλληκα[10], οἱ δὲ Βούπαιδα, οἱ δ' 'Αντίπαιδα, οἱ δὲ Μελλοέφηβον [11] καλοῦσιν· ὁ δὲ μετὰ ταῦτα "Εφηβος· ἐν δὲ Κυρήνῃ τοὺς 'Εφήβους Τριακατίους [12] καλοῦσιν· ἐν Κρήτῃ [13] 'Αποδρόμους, [36] διὰ τὸ μηδέπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχειν· ὁ δὲ μετὰ ταῦτα Μειράκιον, εἶτα Μεῖραξ, εἶτα Νεανίσκος, εἶτα Νεανίας, εἶτα 'Ανὴρ μέσος, εἶτα Προβεβηκὼς, (ὃν καὶ 'Ωμογέροντα καλοῦσιν,) εἶτα Γέρων, εἶτα Πρεσβύτης, εἶτα 'Εσχατόγηρως[14].*

Γελοῖον [15] καὶ Εὐτράπελον διαφέρει. Γελοῖον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ διαχύσει τῶν ἀκροατῶν χωρίς τινος ὕβρεως· Εὐτράπελον δὲ, τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εὖ τρέπεσθαι τὸν λόγον.

B *Γέλοιος καὶ Γελοῖος [16] διαφέρει. Γέλοιος μὲν, ὁ καταγέλαστος· Γελοῖος δὲ, ὁ γελωτοποιός.*

*Γῆμαι τοῦ Γήμασθαι διαφέρει. ὅτι Γαμεῖ μὲν ὁ ἀνήρ· Γαμεῖται δὲ ἡ γυνή. καὶ "Ομηρος [17] τὴν διαφορὰν τετήρηκεν αὐτῶν, ἐπὶ τοῦ Γήμασθαι εἰπὼν**, Γημαμένη ᾧ υἱῷ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας, [37] Γῆμε· καὶ 'Ανακρέων διασύρων τινὰ ἐπὶ θηλύτητι, Καὶ θάλαμος[18], ἐν ᾧ κεῖνος Οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο. καὶ Αἰσχύλος ἐν 'Αμυμώνῃ, Σοὶ μὲν [19] γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δὲ μή.*

Cl. Dukeri literas acceperam; ejus rei velim lector meminerit. Quæ ibi a me sunt producta, nondum tamen repudio; fieri enim potuit, ut ante Eustathii ævum quarumdam vocum jacturam fecerit Amm., a cujus vulgata lectione dedi operam, ut ne hæc Editio recederet. "Etym. Gud. *ἡ προσβιωτικὴ χρῆσις ἐπιγενομένη.*" Scap. Oxon.

1. *Χρύσειοι.* Od. H. 100. in sequenti versu, qui est in Od. Ξ. 159. veterum auctoritate motus *'Ιστίη* vulgavit Barnes.

2. *Παρ' 'Ησιόδῳ.* Haud facile nisi curiosiori suspicionem vitii h. l. moveret, a cujus tamen recepta lectione non discedendum credidi, quanquam remedium adesset vulneri sanando præsentissimum, et vitii origo clarissimum in modum pateret. Pro *'Εστία ἐστίν. "Ην*: scr. *'Εστία. 'Ιστίην*: et ad hanc rationem integer locus erit constituendus, *Καὶ ἀνέστιος ὁ ἄοικος. Παρ' 'Ησιόδῳ καὶ ἡ σ. θεὸς 'Εστία, 'Ιστίην, Δήμητρα, καὶ "Ηρην χρυσοπέδιλον*: qui versus est in Hesiodi Theog. 454. *'Ανέστιος* non ab Hesiodo, sed Homero Il. I. 63. adhibetur. Notanda vero Hesiodei versiculi lectio apud Eustath. l. c. *'Ιστίην καὶ δήμητραν καὶ ἶριν χρυσοπέδιλον*: in vulgatis Hesiodi Edd. pro *ἶριν* extat *"Ηρην*, et quidem rectius: adjectum *χρυσοπέδιλον* differentiæ videtur dedisse originem.

3. *Τῶν κατὰ πόλιν.* Ms. (e quo ad reliquam notam nihil differentiæ enotarat Voss.,) lectio minime contemnenda, *τῶν κατὰ πολὺ*, conjecturam suggessit, quam in Animadvv. exponam. "*Πολυβωμοὺς*, et mox *πλεισθένει δὲ μῆλος φάγεται*, Ms. Reg." Scap. Oxon.

4. *Μηλοσφαγεῖτε.* Non potui me continere, quin mutarem vulgatam: *Μῆλος φάγεται.* in qua emendanda non omnes idem sentiunt. *Μηλοσφαγεῖτε* emendarunt Meursius in Euripide p. 117. ex Eustathio Berglerus ad Alciphr. II. Ep. 3. p. 239. et Barnesius ad Eurip. Fragm. p. 490. *Μηλοσφαγεῖται* maluerunt Vulcanius, Scaliger, et Valesius, Kustero citatus ad Aristoph. Aves v. 1232. Ad priorum mentem textum emendavi; nam Berkelii ad Steph. in *Βωμοὶ*, et Cuperi I. Obs. c. XII. qui receptam lectionem non improbant, nulla potest hac in parte haberi ratio. In eodem hoc Euripidæ versu *ἐσχάρας* vulgarat Vulc.: hujus Editionem secutus Meursius vitium non sustulit.

5. *Γαμήλιος.* Corrige, *Γαμήλιον καὶ 'Επιθαλάμιον δ. 'Επιθαλάμιον μὲν γὰρ — Γαμήλιον δὲ, ὃ οὐ περιώρισται χρόνῳ*: ex Eust., qui pristinam hanc scripturam asservavit ad Od. E. p. 232. quocum confer, si lubet, Herennium, Procli Chrest. p. 10. et Schotti notam. Apud J. Poll. 3, 37. *γαμήλιον ᾆσμα*, et *αὔλημα γαμήλιον* 4, 73. ["*Γαμήλιον καὶ 'Επιθαλάμιον διαφέρει. Γαμήλιον μὲν, ὃ περιώρισται χρόνῳ· 'Επιθαλάμιον δὲ ἐστὶ τὸ ἐπὶ θαλάμου τῆς γαμουμένης γραφὲν ποίημα.* Cod. Gud. Inverso ordine hæc repetuntur in *'Επιθαλάμιον καὶ Γαμήλιον*, nisi quod pro *θαλάμου* scriptum sit *θαλάμης*, credo, male, cum hoc de feris potius dicatur; forte in scribendo *ὁμοιοτελεύτῳ* deceptus est librarius; pro *περιώρισται χρόνῳ* legitur *περιώριστον χρόνον.*" Kul. "Dedimus "*Γαμήλιον — 'Επιθαλάμιον* cum Etym. Gud., ubi *ἐπὶ θαλάμου* et "*ὃ περιώρ.* pro *οὐ π.*" Scap. Oxon.

6. *Τάττοιτο δ' ἄν.* Eust. *Τάττεται δὲ ἡ λέξις φασὶ καὶ ἐπὶ δωρεᾶς ἐν γάμῳ διδομένης.* Vett. Ammonii Edd. *κατὰ τῆς δωρεᾶς τῆς ἐν γάμῳ διδομένης*, "et Ms. Reg." Scap. Oxon. ["Vide ad Dionys. H. de C. VV. 423." G. H. S.]

[* "Vide ad Dionys. H. de C. VV. l. c." G. H. S.]

7. *Γενέθλια καὶ Γενέσια δ.* Usi sunt hac observatione Nunnes. ad Phryn. 17. Meurs. Gr. Fer. in *Γενέσια*, et Cl. Alberti Obss. ad Matth. 15, 6. Pro *ἐγενήθη* rectius cum Meurs. scribes *ἐγεννήθη*, et in præcedenti Ammonii nota præstaret etiam *γεγεννημένον* legi.

8. *Γέρων καὶ Π.* Hinc pleraque omnia sunt descripta, tum quæ in Herennio leguntur, et ap. Ptol. Ascal. §. 181. tum quæ sub Alexionis nomine vulgavit Eust. ad Od. O. p. 585. Eustathium transscripsit Phav. in *Βρέφος*.

9. *'Εκ τῶν 'Αρίστωνος.* In Animadvv. hoc nomen emendabo, et nonnulla ex hac observatione attingam. "Etym. Gud. habet *ἐριστάνου*. Unde vera videtur Valck. emend. *'Αριστοφάνους*: *τιθήνου*, Etym. Gud. *τῆς τιθῆς.*" Scap. Oxon.

10. *Πάλληκα.* Vett. Edd. *πάλλικα* legebant: Phav. cum Eust. *πάλλακα*: in reliquis exiguam etiam scripturæ differentiam licet observare. "*Πάλλικα*, Etym. Gud." Scap. Oxon.

11. *Μελλοέφηβον.* Ita omnes Edd. præferunt, sola Vulc. Ed. excepta, qui *Μελλέφηβον* vulgavit. ["Sic Etym. Gud." Scap. Oxon.] quod posterius reperies ap. Ptol. Ascal. Eust. et
C Phav.

12. *Τριακατίους.* Ill. Scal., cui sine dubio nominis ratio constitit, ea ratione, qua hic edidi, vulgatam emendabat, quæ in plerisque extat Edd. *Τριακάπους.* Id certe inconsiderate Ammonio videbatur obtrusum; nam in prima Ald. Ed., secunda, et aliis legebatur *Τριακαταίους*: ["sic Etym. Gud." Scap. Oxon.:] haud aliter in Ms.: Hes. *Τριακάτιοι, οἱ ἔφηβοι.* Quod ap. Eust. etiam legas *τρικαδίους*, mendosum est, et ad eandem legem mutandum.

13. *'Εν Κρήτῃ.* Ms. *ἐν δὲ Κρήτῃ*, ["sic Etym. Gud." Scap. Oxon.] quod sane potuisset in textum recipi. Cretensem glossam infra etiam illustrabo. Eust., postquam posuerat, *διὰ τὸ μήπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχειν*, subjungit sequentia, *'Αχαιοὶ δὲ κούρους· Θρᾶκες ἀγούρους· ὡσαύτως καὶ 'Αττικοί*: ["et sic fere Etym. Gud. nisi quod *Κάδες*, non *Θρᾶκες* habet," Scap. Oxon.] quæ leviter transponi debent. ["*Δηλοῖ*, abest a Cod. Gud.: *λέγων οὕτως*, Cod. Gud. *φησὶ οὕτως*: *'Αρίστωνος*, Cod. Gud. *ἐριστάνου*, vitiose: *ὑπὸ τιθηνοῦ*, Cod. Gud. *ὑπὸ τῆς τιθῆς*: *ταύτης*, Cod. Gud. *ταύτην*: *πάλληκα*, Cod. Gud. vitiose *πάλλικα*: *μελλοέφηβον*, Cod. Gud. *μελλέφηβον*: *τριακατίους*, Cod. Gud. *τριακαταίους*: *ἐν Κρήτῃ*, Cod. Gud. *ἐν δὲ Κρήτῃ.*" Kul.]

14. *'Εσχατόγηρως.* Mendose in Ms. et in vett. etiam Edd. *ἔσχατος ἥρως* legebatur: subdit Eust. *ταῦτα ὁ 'Αλεξίων.* ["*Μετέχειν*, omittit Cod. Gud., sed bene addit, *'Αχαιοὶ δὲ κούρους, Κάδες δὲ ἀγούρους· ὡσαύτως καὶ 'Αττικοί. Εἶτα μεῖραξ*, Cod. Gud. *ἢ μεῖραξ*: *ὠμογέροντα*, Cod. Gud. *ὁμογέροντα*: *ἐσχατόγηρως*,
D Cod. Gud. *ἐσχατόγερως.*" Kul.]

15. *Γελοῖον καὶ Ε.* Eadem infra suo loco reperies in v. *Σκῶμμα*: quod hic legantur, illi tribuendum censeo, qui *ἄτακτον* Amm. Lex. primus secundum alphabeti ordinem disposuit.

16. *Γέλοιος καὶ Γελοῖος δ.* Ordinem invertit Thom. M. in *Γελοῖος*, quocum faciunt Suid. et Auctor Lex. Coisl. 470. nisi quod hic scribit, *ὀξυτόνως δὲ ὁ γελωτοποιός*: uti etiam Philop. ap. Eust. ad Il. M. p. 867. Quo modo scripserit Noster, tanti hercle non est cognovisse. Est, qui vulgatam Ammonii sequitur: *Γέλοιος*, Ridiculus. *Γελοῖος*, Qui risum movet. ["*Γέλοιος καὶ Γελοῖος διαφέρει. προπαροξυτόνως μὲν λέγεται ὁ γελωτοποιός· προπερισπώμενον δὲ, ὁ γέλωτος ἄξιος. καὶ εἰς τὸ Σκῶμμα.* Cod. Gud." Kul.]

17. *"Ομηρος.* Od. Λ. 272., ubi pro *υἱῷ* vulgatur *υἱεῖ*. Differentiam notant etiam Thom. M. in *Γῆμαι*, Hes. in *Γαμησείειν*, et Auctor Lex. Ms. in Bibl. Coisl. 482.

[** "*"Οτι γαμεῖ*, Cod. Gud. *γήμει μέν*: *γαμεῖται*, Cod. Gud. *γήμεται*: *τὴν διαφορὰν—εἰπὼν*, Cod. Gud. *διαστέλλει.*" Kul.]

18. *Θάλαμος.* Pro vulgata *θαλάμοις* Scaligeri recepi emendationem, quam ad libri oram posuerat. Eo modo emendatum Anacreontis versum præter Scal. Catal. 226. produxit Th. Stanleius in Æsch. Fr. 853. quocum in binos versus Lyrici verba separavi: metri curam gessit Barnes. in Anacr. §. 78. p. 215. ["Vide Porson. ad Eur. Med. 264." G. H. S.]

19. *Σοὶ μέν.* Vett. Edd. *σοὶ μὲν γὰρ γαμ.* Vitiose. ["Γῆμε,

Γῆρας μέν ἐστιν ἡ τελευταία ἡλικία· Γήρασις δὲ, ἡ ἐπ' αὐτὴν πόρευσις· μήποτε οὖν ταύτῃ [1] καὶ Γηρᾷν τοῦ Γηράσκειν διαφέρει.

Γράμμα Στοιχείου διαφέρει[2]. Στοιχεῖον μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐκφώνησις, καὶ ὁ φθόγγος· οὗ τὸ Γράμμα ἐστὶ σημεῖον ἢ τύπος ἢ σχῆμα. ὡς ἐν τῷ Δ. Ο. τρίγωνον μὲν γάρ ἐστι τὸ Δ. στρογγύλον δὲ τὸ Ο. τὸ δὲ Στοιχεῖον, τὸ ὁλόκληρον, οἷον, ἄλφα, βῆτα[3], καὶ τὰ λοιπά· τὰ δὲ Στοιχεῖα [4] [38] καταχρηστικῶς Γράμματα· καὶ τὰ συγγράμματα [5] ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, Γράμματα. Καλλίμαχός που φησί· Γράμματα δ' οὐχ εἵλισσαν [6] ἀπόκρυφα. τοῦτ' ἔστι τὰ συγγράμματα. καὶ πάλιν, Πλάτωνος Ἓν τὸ περὶ Ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος. καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ πολλὰ φαμὲν εἰδέναι γράμματα τόνδε. οὐ γὰρ τὰ εἴκοσι τέσσαρα, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν ἔμπειρον γραμμάτων.

Γυμνασθῆναι καὶ Γυμνᾶσθαι [7] διαφέρει. Γυμνασθῆναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ὑφ' ἑτέρου· Γυμνᾶσθαι δὲ, τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ.

Γυμνασία μὲν λέγεται ἡ τῶν γεγυμνασμένων ἄσκησις· Ἄσκησις δὲ, ἡ τῶν λεγόντων καὶ σκηνικῶν.

Δ.

[39] ΔΑΜΑΛΗΣ [8] καὶ Δάμαλις διαφέρει. Δαμάλης μὲν γὰρ, ὁ ἄῤῥην μόσχος. Δάμαλις δὲ, ἡ θήλεια. Μόσχος δὲ, κοινῶς ἐπ' ἀμφοτέρων.

Δαὶ [9] σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς, ἐκτεταμένως, — τίς δαὶ ὅμιλος, καὶ, Πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων. ὁ δὲ συμπλεκτικὸς Δὲ, συνεσταλμένως.*

Δεσπότης καὶ Κύριος διαφέρει. Δεσπότης μὲν γὰρ, ὁ τῶν ἀργυρωνήτων, καὶ κύριος[10]. Κύριος δὲ, καὶ πατὴρ υἱοῦ, καὶ αὐτός τις ἑαυτοῦ.

Δέος καὶ Φόβος διαφέρει. Δέος μὲν γάρ ἐστι πολυχρόνιος κακοῦ ὑπόνοια· Φόβος δὲ, ἡ παραυτίκα πτόησις. [40] διόπερ Ἡρόδοτος [11] ἐν τῇ τετάρτῃ, Ἡμέας ἔχει φόβος τε καὶ δέος.

Δήμιος καὶ Δημόκοινος [12] διαφέρει. Δήμιος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἀναιρῶν τοὺς καταδίκους. Δημόκοινος δὲ, ὁ βασανίζων.

Δήμητερ καὶ Δάματερ διαφέρει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, φησὶ Τρύφων. Δήμητερ γὰρ, φησὶν, ἐστὶν ἐπὶ τῆς θεοῦ· Δάματερ δὲ, ἐπὶ θαυμασμοῦ.**

Δῆμος καὶ Δημὸς διαφέρει[13]. Δῆμος μὲν βαρυτόνως, τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· Δημὸς δὲ ὀξυτόνως, τὸ λίπος.

Δίσκος καὶ Σόλος διαφέρει. Δίσκος μὲν γάρ ἐστι λίθος τετρημένος[14], ὥς φησι Τρύφων ἐν πέμπτῳ περὶ Ἑλληνισμοῦ· Σόλος δὲ, τὸ χαλκοῦν ὁλοσφύριον[15]. Ὅμηρος, — σόλον [16] αὐτοχόωνον, καὶ ἐν ἄλλοις, — λάβε δίσκον. [41] εἶτ' ἐπιφέρει, Βόμβησεν δὲ λίθος. καὶ Πίνδαρος[17], Λιθίνοις ποτ' ἀνὰ δίσκοισι.

Δικαστὴς καὶ Διαιτητὴς διαφέρει. Δικαστὴς μὲν γάρ ἐστιν ὁ κατὰ νόμον αἱρεθεὶς κριτής. Διαιτητὴς δὲ, ὁ κατὰ συμφωνίαν αἱρεθεὶς, συμβιβάσεως χάριν. Μένανδρος ἐν Παιδίῳ[18], Εἴ τις δικαστὴς, ἢ διαιτητὴς θεῶν.

male abest a Cod. Gud.: καὶ Ἀνακρέων, Cod. Gud. iterum vitiose, Καὶ ἀνὰ κρύτον δὲ διασύρων ἐπὶ θηλύτητί τινα λέγει: καὶ θάλαμος — ἐγήματο, Cod. Gud. καὶ θάλλει κεῖνος μόνος οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήμετο: Ἀμυμώνῃ, Cod. Gud. ἀμυμόνι: σοὶ μὲν, Cod. Gud. ον ἔο: μόρσιμον, γαμεῖν δὲ μὴ, Cod. Gud. μόρσιμον γαμεῖν δόμος." Kul.] "Etym. G. Καὶ ἀνὰ κρότον δὲ διασύρων ἐπὶ θηλύτητί τινα "λέγει, καὶ θάλλει κεῖνος μόνος οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήμετο. Καὶ "Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμόνι ον ἔο μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον γαμεῖν δό-"μος. Ultima vox confirmare videtur conjecturam Valckenærii, "δέ μοι. In Anacreontis vv. ἐκεῖνος citat Porson. ad Eur. Med. "(l. c.:) de ceteris autem silet." Scap. Oxon.

1. Ταύτῃ. Magis accurate scribes: μήποτε οὖν ταὐτῇ καὶ γηρᾷν τοῦ γ. διαφέρει; Similiter in v. Ἧς, διαφέρει δὲ τὰ ῥήματα τῇδε. "Valck. ταὐτῇ. Male: scr. ταύτῃ. Longin. 12. Ταύτῃ "τῆς πίστεως διεστῶσα. Schol. Aristoph. Ἐκκλ. 607. Hermog. "256." Toup.

C 2. Γράμμα Στοιχείου διαφέρει. In Maussaco Criticum quæro, qui universam hanc notam cum omnibus mendis, quibus est oppleta, Diss. Criticæ inseruit p. 382. Fortassis etiam cum Maussaco cæcutiremus, si non hujus loci curam suscepisset vir summus H. Vales., cum ad Harpocr., tum accuratissimam ad Sozomen. Hist. Eccl. 6, 25. p. 270. ad cujus mentem locum perdifficilem sanare non dubitavi; neque enim talia a Ms. videbantur expectanda. Vulgata omnium Edd. scriptura hæc erat: Στοιχεῖον μὲν γάρ ἐστιν αὐτὴ ἡ ἐκφώνησις, καὶ ὁ φθόγγος· οὗ τὸ Γράμμα σημεῖον ἢ τύπος, σχῆμα. ὡς ἐν τῷ, τρίγωνον μὲν γάρ ἐστι τὸ Δ. στρογγύλον δὲ τὸ Ο. τύπος. τὸ δὲ Στοιχεῖον τ. ὁ. ["Γράμμα Στοιχείου διαφέρει. Στοιχεῖον μὲν ἐστὶ αὐτὴ ἡ ἐκφώνησις καὶ ὁ φθόγγος, οἷον α. β. γ. δ. καὶ τὰ ἑξῆς Στοιχεῖα. Γράμμα δὲ τὸ σύγγραμμα, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμὲν, πολλὰ οἶδε γράμματα. οὐ γὰρ τὰ κδ'. ἀπὸ πολλῶν γραμμάτων ἔμπειρός ἐστι. Cod. Gud." Kul.] "Etym. Gud." Scap. Oxon.

3. Οἷον, ἄλφα, βῆτα. Ita priorum Edd. scripturam οἷον Α. Β. eodem in loco emendavit Vales., et Amm. locutionem a Maussaco non intellectam ad Harp. v. Ἀγυιᾶς Valesius in not. Mauss. 84. explicuit.

4. Τὰ δὲ στοιχεῖα. Ut hæc nota prodiret emendatissima, voculas τὰ δὲ textui inserui, et a præcedentibus sejunxi. Olim edebatur: καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα κ. γ.

D 5. Συγγράμματα. Edd. priores inepte præferebant γράμματα, et paulo post τοῦτ' ἔστι τὰ γράμματα. Quorum loco bis συγγράμματα substitui ad mentem Bentleii ad Callim. Fr. 397. Fabricii Bibl. Gr. 1, 4, 4. et Scal. ad oram libri sui: non aliter extat in Etym. 240. 49. In Ms. collatione sequentia posuerat Is. Voss.: "Legendum est, quamvis non consentiente Ms., Καὶ τὰ συγγράμματα ἐ. ο. π. γ. Κ. π. φ. Γράμματα δ' οὐχ εἵλισσαν ἀ. τοῦτ' ἔστι συγγράμματα. Vide supra excerpta nostra e Chœrobosco Grammatico." Hæc et alia e Mss. Vossianis in Animadvv. legi poterunt.

6. Οὐχ εἵλισσαν. Edd. Amm. habebant δ' οὐκ εἵλησσαν. Ill. Bentl. in Callim. Fr. 242. vulgavit δ' οὐχ εἵλισσεν: malui εἵλισσαν, quia, quod in Etym. legebatur δ' οὐκ εἵλισσεν, scriptus liber præferebat, δ' οὐχ εἵλισσαν. ["In n. 81. ista, 'Malui — εἵλισσαν,' deleantur; nam in Ms. non aliter extat quam in edito εἵλισσεν. Itaque hujus auctoritatem summo Bentl. temere obmovi." Ex Add.] In Ed. Amm. Curionis Valentini εἵλησσον extabat. In sequenti Callim. versu omnes ante Steph. Edd. vitiose habebant: Πλάτωνος ἐν τῷ περὶ Ψυχῆς: quod data opera a sciolo videtur profectum. In fine hujus notæ leg. τὸν πολλῶν ἔμπειρον συγγραμμάτων. ["Digna sunt, quæ ad Amm. conferantur, Sexti Empirici verba adv. Gramm. 11. Καὶ πολλῶν τινα γραμμάτων ἔμπειρον ὑπάρχειν φαμὲν, τοῦτ' ἔστιν, οὐ τῶν στοιχείων, ἀλλὰ τῶν συγγραμμάτων." Ex Add.] "Ἀλλὰ τὸν πολλῶν, "Abresch. Dilucc. Thuc. 516." Scap. Oxon.

7. Γυμνᾶσθαι. Malim Γυμνάσασθαι e Ptol. Ascal. §. 119.

8. Δαμάλης. Nusquam, ut puto, ὁ δαμάλης reperitur, neque id hic etiam locum inveniet, si mecum scr. judices: Δάμαλις Δαμάλης διαφέρει. Δάμαλις μὲν γὰρ, ὁ ἄῤῥην μόσχος· Δαμάλη δὲ, ἡ θήλεια. Μόσχος δὲ, κοινῶς ἐπ' ἀμφοτέρων. Quod in prioribus erat Edd. ἀμφότερα ad Vulc. ductum mutavi. Dum hujuscemodi loca emendo, Grammatici tantum mentem eruere satago. "'Lego, Δαμάλης Δάμαλις διαφέρει. Δάμαλις μὲν γὰρ — Δαμά-"λει δέ. Vide Διαβόητος.' Toup. Vide Oudend. ad Thom. M. "198-9." Scap. Oxon.

9. Δαί. Pleræque Edd. Δ. σ. ἐρωτηματικῶς ἐκτεταμένος. Vett. Δ. σ. ἔρτιματικως (sive etiam ἐρωτηματικῶς) ἐκτεταμένως. Inprimis vero observanda sunt Hom. loca, Od. A. 225. Il. K. 408. in quorum primo vulgatur: Τίς δαὶς, τίς δὲ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; et in altero, Πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί; Ammonius utrobique legit Δαὶ, secutus Aristarchum, cujus in hæc loca crisin ex Apoll. Dysc. post Bergler. memorat etiam ad utrumque locum Barnes. Aristarchi lectionem vulgo etiam fuisse in Hom. receptam, cum aliunde disci potest, tum ex Hes. Δαὶ, σύνδεσμος ἴσος τῷ Δὲ συμπλεκτικῷ παρὰ τῷ Ποιητῇ: paulo aliter editur.

[* "Ἐκτεταμένως, Cod. Gud. ἐκτεταμένος: καὶ abest: συνεσταλμένως, Cod. Gud, συνεσταλμένος." Kul.]

10. Καὶ κύριος. Delendum videtur καὶ, et leg. ὁ τῶν ἀργυρωνήτων κύριος· Κύριος δέ. Noli autem mirari, vocem, quam a priori discernit, κύριος, in expositione usurpari. Sic solent Magistri. Ammonio in v. Γυμνασία junge Ptol. Ascal. §. 43., cujus verba infra ad Amm. in Κύριος producam.

11. Ἡρόδοτος, 4, 115. Prorsus, ne alios nunc nominem, ad Grammatici mentem Heliod. 2. p. 78. Δέει τῶν παρόντων φόβων. In vett. Edd. legebatur: φόβος δὲ παραυτίκα πώησις, et in aliis πτώησις.

12. Δήμιος καὶ Δ. Vide J. Poll. 8, 71. et Commentatores, quibus adde Mauss. ad Harpocr. in Δημόκοινος. Herodianus in Fragm. Phrynicho subjecto: Δημόκοινος — ὁ στρεβλῶν καὶ βασανίζων· Δήμιος δὲ ὁ ἐπάγων τὴν ἐπὶ θανάτῳ.

[** "Δήμητερ καὶ Δάματερ. Cod. Gud. ut Ammon. Omittit tamen Tryphonis auctoritatem, et vitiosus est in voce Ἀττικοῖς." Kul.]

13. Δῆμος καὶ Δημὸς δ. Etym. Ms. Δῆμος προπερισπωμένως ὁ συνδεδεμένος ὄχλος· Δημὸς δὲ, τὸ λίπος, ὀξυτόνως. τὸ μὲν γὰρ γίνεται παρὰ τὸ δέω κ. τ. λ. Hesychium in v. Δημὸς tentat alicubi Heraldus. Idem ex Hom. Δίπλακα δημὸν exp. διπλοῦν λίπος. In Schol. Apoll. Rh. 1, 434. δημῷ, τῷ ἐπίπλῳ ἐνειλοῦσι τὰ ἱερεῖα, ἵνα εὐκαέστατα ὦσι, emendatius leg. ᾧ ἐνειλοῦσι.

14. Λίθος τετρημένος. Idem Cyrillo restituendum, in cujus Lex. scriptum legitur, Δίσκος, λίθος τετριμμένος.

15. Ὁλοσφύριον. Barnes., qui Ammonii notam adduxit ad Il. B. 774. festinanter posuit αὐτοσφύριον. "Scribo, ὁλόσφυρον. "Hes. Ὁλόσφυροι, ὁλοσφύρατοι. Ubi legebam, ὁλοσφυρήλατοι. "Sed monuit Soping. nihil mutandum, nisi et Sirach. corrigen-"dus." Toup.

16. Σόλον αὐτ. Il. Ψ. 826. et in Od. Θ. 186. λάβε δίσκον, 190. Βόμβησεν δὲ λίθος. Vett. Amm. Edd. αὐτοχόονον.

17. Πίνδαρος. Utra lectio melior sit loci Pindarici ex Isthm. 1, 34. vulgata, an Ammoniana, in Animadvv. dispiciam. Vett. Amm. Edd. ἀναδίσκοισι præferunt.

18. Μ. ἐν Παιδίῳ. Fabulæ Menandreæ nomen insignis obscurarat corruptela, cui scriptus Codex medelam attulit; e Ms. Vossius enotarat ἐν παίδῳ: inde sponte nascebatur, ἐν Παιδίῳ, quod in textu etiam reposui, remota priorum Edd. lectione ἐν πέμπτῳ, quæ, quantumvis manifesto corrupta, suos tamen nacta fuit pa-

Διέφθαρται καὶ Διέφθορε διαφέρουσι[1]. Διέφθαρται A μὲν γὰρ ὑφ' ἑτέρου, Διέφθορε δ' ἕτερον. 'Αριστοφάνης Κόραις[2], Διέφθορας τὸν ὅρκον ἡμῶν. Μένανδρος 'Αδελφοῖς, Εἰ δ' ἔστι[3] τὴν κόρην διεφθορώς. [42] Ὅμηρος[4], — φρένας ἠλεὲ διέφθορας· διεφθάρης τὰς σαυτοῦ φρένας.

Διαβόητος καὶ 'Επιβόητος[5] διαφέρει. Διαβόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος· 'Επιβόητος δ', ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην. 'Ανακρέων[6] ἐν δευτέρῳ,—καί μ' ἐπίβωτον Κατὰ γείτονας ποιήσεις. τοῦτον δ' ἔνιοι τῶν ποιητῶν 'Επίσφατον[7] καλοῦσιν.

Διαβόητος Περιβοήτου[8] διαφέρει. Διαβόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλλητος· Περιβόητος δὲ, ὁ ἐπὶ κακίᾳ. καὶ Περιβόητον πᾶσιν ἀνθρώποις αὐτὸν παραδίδωσιν ὁ[9] ἀκρατής· καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον. Ἥττων ἑαυτοῦ πορνιδίῳ τρισαθλίῳ Ἑαυτὸν οὕτω παραδέδωκεν.

Διπλοῦν καὶ Διπλάσιον διαφέρει. Διπλοῦν μὲν γάρ ἐστι [43] κατὰ μέγεθος· Διπλάσιον δὲ, κατὰ ἀριθμόν. ὡς διπλάσιον καὶ τετραπλάσιον. οἷον διπλάσια χρήματα ἔχει. ἐπὶ δὲ τῶν διπλουμένων τὸ διπλοῦν. ὥσπερ ἐπὶ τῶν πτυσσομένων[10] ἱματίων, διπλοῦν τὸ ἱμάτιον, οὐκέτι διπλάσιον.

Διχότομος καὶ Διχοτόμος διαφέρει. Διχότομος μὲν, ὁ εἰς δύο διῃρημένος· Διχοτόμος δὲ, ὁ εἰς δύο διαιρῶν.*

Διήγησις καὶ Διήγημα[11] διαφέρει. Διήγησις μὲν γὰρ καὶ ποίησίς ἐστιν ἡ ἐν μήκει τὸ τέλειον ἔχουσα· Διήγημα δὲ, καὶ ποίημα τὸ βραχύτερον.

Διδάξω** καὶ Διδάξομαι διαφέρει. Διδάξω μὲν γὰρ, δι' ἑαυτοῦ· Διδάξομαι δὲ, δι' ἑτέρου. ὡς Οἰκοδομήσειν[12] μὲν δι' ἑαυτοῦ· Οἰκοδομήσασθαι δὲ, δι' ἑτέρου.

Διφθέρα καὶ Μηλωτὴ διαφέρει. Διφθέρα μὲν γὰρ, αἰγῶν· Μηλωτὴ δὲ, προβάτων.***

Διορθοῦν[13] καὶ 'Επανορθοῦν διαφέρει. Διορθοῦν μὲν γὰρ, καὶ ἐπὶ δοράτων, καὶ ἐπὶ ὀβελίσκων, καὶ ἐπὶ λόγων· 'Επανορθοῦν δὲ, ἐπὶ μόνων λόγων.

[44] Διαπολιτεύεσθαι καὶ 'Αντιπολιτεύεσθαι διαφέρει. Διαπολιτεύεσθαι μὲν γὰρ λέγουσι τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς[14] πόλεως· 'Αντιπολιτεύεσθαι δὲ, τοὺς ἐξ ἑτέρας δι' ἑτέρας[15] ἀντιδιαστατοῦντας ἀλλήλοις. Θεόπομπος δὲ καὶ τοὺς ἐν μιᾷ πόλει φιλοτιμουμένους πρὸς ἀλλήλους 'Αντιπολιτεύεσθαι ἔφη.

Διδάσκαλος καὶ 'Επιστάτης διαφέρει. Διδάσκαλος μὲν γάρ ἐστι λόγων· 'Επιστάτης δ' ἔργων[16].

Διαλέγεται μὲν ὁ διδοὺς λόγον καὶ λαμβάνων· Λαλεῖ δὲ, ὁ μὴ σπουδαιολογούμενος[17]. Λέγει δὲ καὶ ὁ κατὰ διέξοδον ἐπεξιὼν πρᾶγμα· Φάσκει δὲ ὁ βραχυλόγος.

Δίκη, ἥ τε κρίσις, καὶ ἡ τιμωρία, καὶ τὸ δίκαιον.

Δοάσσατο[18] τοῦ Δοιάσσατο διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Δοάσσατο, σημαίνει τὸ ἔδοξε· **** τὸ δὲ Δοιάσσατο, ἀντὶ B τοῦ ἐδίστασε.

[45] Δοῦλοι καὶ Οἰκέται διαφέρουσι. Δοῦλοι μὲν γάρ εἰσι καὶ οἱ τῶν ἡδονῶν, καὶ πάντες οἱ ὑποτεταγμένοι ὑπὸ βασιλέα[19]· Οἰκέται δὲ, δεσποτῶν.

Δόξα καὶ Κλέος διαφέρει. Δόξα μέν ἐστιν ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος· Κλέος δὲ, ὁ παρὰ τῶν σπουδαίων.

Δύναμις καὶ 'Ισχὺς διαφέρει, ὥς φησι Πλάτων[20] ἐν Πρωταγόρᾳ. Οὐ γὰρ ταυτόν ἐστι δύναμίς τε καὶ ἰσχύς[21].

tronos; his audacior Menandri Fragm. Editor, 'Absurde,' inquit p. 145., 'nomen Fabulæ effertur ἐν πέμπτῳ, in quinto. Itaque ad Παρακαταθήκην retulimus.' Quæ ratiocinatio satis est jocosa. [" Συμφωνίαν, Cod. Gud. σύμφωνον: ἐν Παιδίῳ abest." Kul.] " Fabulæ Menandreæ titulum om. Etym. Gud." Scap. Oxon.

1. Διέφθαρται καὶ Διέφθορε δ. Qui post Nunnes. ad Phryn. Cl. Græviam legerit ad Lucian. Solœc. 2, 733. 734. nihil habebit causæ, quod plura requirat.

2. Κόραις. Non satis tuto cum Gul. Coddæo ad Aristoph. Fragm. reponi poterit ἐν ὥραις. [" Vide Bastii Comm. Palæogr. 746." G. H. S.] Nam plurimos Noster versavit libros, quorum ne nomen quidem apud alios offendas. [" 'Αριστοφάνης etc. desunt in Cod. Gud., qui Veterum loca plus nimis omittit." Kul.] C " Recte ἐν ὥραις. Vide Bast. Comm. Palæogr. 746. 'Scribe, " τὸν οἶκον, Ter. Eun. 1, 1, 34. Fundi nostri calamitas.' Toup. " Et sic Pierson. ad Mœr. 128. 'Εἴ δ' ἔστι ταύτην τὴν κόρην δ. " Sed Eust. ἔστιν οὗτος.' Toup." Scap. Oxon.

3. Εἰ δ' ἔστι. Hic vocem deficere, animadvertit Jos. Scal. qui suspicionis indicem .... in libro suo posuerat. Quodnam vocabulum exciderit, cum aut hic notari posset, aut animadversionibus servari, posterius malo.

4. Ὅμηρος. Il. O. 128., ubi Amm. citat Barnesius. Eur. Hipp. 1014. εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε, quem locum annotavi, quia congruit cum Homerico.

5. Διαβόητος καὶ 'Επιβ. Ammonium sequitur Eust. ad Od. T. p. 683. Ab utroque dissentit Thom. M.

6. 'Ανακρέων ἐν δ. Aldus e Ms. suo vulgarat, 'Ανακρέων ἐν β. Anacreontis carmina in libros fuerunt distributa. Hosce versiculos ad mentem Barnesii constitui §. 77. v. 1104., neque tamen a recepta Amm. lectione recessi, nisi quod ἐπίβωτον posui pro ἐπιβόητον: sic Evenus περίβωτον πτόλιν, Anth. 1. c. lxx. ep. 1. 'Αμφιβώτης ex Ionis Teucro Hes. interpretatur περιβοήτου, emendante Bentl. Viro Ill. in Epist. ad Mill. 55.

7. 'Επίσφατον. Sequentia monuit ad hanc vocem Vulc.:— 'Lege ἐπέσφατον; ut ἐπέσβολον, atque ita malim legere ap. Hes., quam ἐπίσφατον, quod ille interpretatur ἐπιμωμητόν.' Vide Animadvv. ad seq. Amm. notam. [" 'Εστὶν abest in Cod. Gud.: ἐν δευτέρῳ, et hoc abest: ἐπίβωτον, Cod. Gud. 'Επιβόητον: γείτονας, Cod. Gud. γείτονα: ποιητῶν, Cod. Gud. ποιητικῶν, male. Easdem lectiones habet Cod. Gud. in v. ἐπιβόητος καὶ διαβόητος, nisi quod in ποιητῶν consentiat cum Amm., et per incuriam pro ἐπίσφατον scriptum sit ἐπισφαττόν." Kul.]

8. Διαβόητος Περ. 'De διαβόητος et περιβόητος non idem scribunt Amm. et Thom. Magister. Sed certum est ea in utramque partem dici.' Verba sunt Cl. Dukeri ad Thuc. 6, 16. p. 387.

9. Παραδίδωσιν ὁ. Desunt ab Edd. Venetis, Basil. 1525. Par. 1530. addita demum in Edd. Tusani, Steph., et Vulc. qua auctoritate, viderint, si qui hujus loci curam aliquando sint suscepturi. E Ms. suo Aldus ediderat: ἀνοις αὐτὸν ἀκρατής. " Et " sic Ms. Reg. Versum Menandri hic latere, sic fortasse consti- " tuendum docuit Porson. (*Tracts* p. 252.) καὶ περιβόητον πᾶσιν " ἀνθρώποις (ποιεῖ) ὁ Κράτης. 'Κατὰ τοῦτο δὴ τὸ λ. — παραδέ- " δωκεν ἀκρατὴς, i. e. ὁ ἀκρατής. Est autem e Menandro; opi- " nor.' Toup." Scap. Oxon.

10. Πτυσσομένων. Vett. Edd. legunt πτυσομένον. Ad differentiam conferri poterunt Thom. M. et Ptol. Ascal. §. 22. [" 'Εστι abest in Cod. Gud.: κατὰ μέγεθος, Cod. Gud. τῶν κατὰ τὸ μέγεθος; sic et τῶν κατὰ ἀρ.: ὡς — ad fin., Cod. Gud. ita per epitomen, ut solet, οἷον διπλάσια χρήματα. διπλοῦν δὲ τὸ ἱμάτιον, οὐ διπλάσιον." Kul.]

[* " Διχότομος καὶ Διχοτόμος διαφέρει. ἂν μὲν προπαροξύνωμεν, δηλοῖ τὰ εἰς δύο διῃρημένα· ἂν δὲ παροξύνωμεν, δηλοῖ τὰ εἰς δύο διαιροῦντα. Cod. Gud." Kul.]

11. Διήγησις καὶ Διήγημα. Thom. M. Διηγήσις, Ὅλον τὸ σύγγραμμα, ἤγουν ἡ 'Ιλιὰς, ἢ ἡ 'Οδύσσεια. Διήγημα δὲ, μέρος τι, οἷον ἡ τοῦ Ἕκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία. ὥσπερ καὶ Ποίησις καὶ Ποίημα. [" Similia fere his Etym. Gud." Scap. Oxon.] Discrimen inter Poësin et Poëma tradidit etiam Non. Marc. de Differ. Verb. 428. Pro βραχύτερον in Amm. Ms. habebat βαρύ. [" Διήγημα Διηγήσεως διαφέρει. Διήγησις μὲν γάρ ἐστιν οἷον ἡ πᾶσα διήγησις Ὁμήρου· Διήγημα δὲ μέρος τι τῆς ποιήσεως, οἷον Αἴαντος μονομαχία πρὸς Ἕκτορα. Cod. Gud." Kul.]

** "'Διδάξω. Vide Aristid. 1, 42. Valck. ad v. 'Εδίδαξε.' " Toup. Verba Aristidis sunt, Οὐκ ἐδιδάξαντο τὴν τέχνην τὴν C " ἰατρικὴν, ἀλλ' ἐδίδαξεν αὐτός." Scap. Oxon.

12. Οἰκοδομήσειν. Vett. Edd. οἰκοδομήσω.

[*** " Διφθέρα κ. τ. λ. Sic et Cod. Gud." Kul.]

13. Διορθοῦν. Cf. etiam Thom. M. " Γὰρ καὶ—ἐπανορθοῦν " om. Ms. Reg." Scap. Oxon.

14. Αὐτῆς. Voculam αὐτῆς, quæ in Edd. omnibus deerat, e schedis Ptol. Ascal. §. 188. non dubitanter Ammonio restitui; eamque excidisse, H. etiam Stephano; ut puto, non latuit, quem vide in Thes. Gr. 3, 478. A.: adde Harpocr. Gronovii in v. Διαγορεύων, et, qui Ammonii nota usus fuit, Casaub. ad Polyæn. 1, 21, 3. citatum Cl. Dukero ad Thuc. Schol. 586. " Vide Abresch. " Dilucc. Thuc. 457."

15. Δι' ἑτέρας. Hæc etiam bina vocabula ex Ammonio male exciderant, quæ, commode a Ms. suppeditata, in textum retuli. Sed propter illa Δι' ἑτέρας in eam facile suspicionem incido, verbum 'Αντιπολιτεύεσθαι a pristina scriptura leviter a librariis distortum. Subjiciam pulcrum Aristonymi locum e Stob. Tit. 38. p. 224. Ὁ φθόνος ὥσπερ φαῦλος δημαγωγὸς ταῖς καλαῖς ἀντιπολιτεύεται πράξεσιν. Verum nec huic loco, neque etiam aliis ullo modo Ammonii convenit expositio. Itaque vero videtur simile, Grammaticum scripsisse 'Αντιδιαπολιτεύεσθαι, quo adjecta explicatio manifesto ducit: τοὺς ἐξ ἑτέρας δι' ἑτέρας ἀντιδιαστατοῦντας ἀλλήλοις. Deinde eandem formam agnovit Hes. 'Αντιδιαστέλλεται, ἀντιδιΐστησιν. J. Poll. 6, 118. In Philox. Gl. Compensat. ἀντιδιαλογίζεται. J. Poll. 7, 172. διαπλέκει, ἀντιδιαπλέκει, D quod postremum habes ap. Æschin. c. Ctes. 278. Hesychio etiam restituendum: 'Αντιδιαπλέκειν, ἀντιμηχανᾶσθαι. Æschinis loco jam usus est Bud. Comm. 767.

16. 'Επιστάτης δ' ἔργων. Archippus in Piscibus πραγμάτων ἐπιστάτας dixit, teste Harpocr. in Παλιναίρετος. Soph. Aj. 27. Ποιμνίων ἐπιστάτας, et in El. 707. ἁρμάτων ἐπιστάται. Cf. Grot. ad Luc. 5, 5. et Thom. M. in Διδάσκαλος.

17. Σπουδαιολογούμενος. Ita Ms. et Edd. Ald., reliquæ σπουδαῖον λεγόμενος: priorum lectionem recepi.

18. Δοάσσατο. Pluscula ad hanc notam vide in Animadvv.

[**** " Δοιάσσατο. Cod. Gud. διάσσατο; sic et altera vice, additque σὺν τῷ ι: ἔδοξε, Cod. Gud. ἔδειξε." Kul.]

19. Ὑπὸ βασιλέα. Malim legi ὑπὸ βασιλέως· Οἰκέται δὲ, δεσποτῶν. Thom. M. cf. et, qui aliud discrimen annotavit, Chrysippus ap. Schol. Theocr. 5, 5. et ap. Athen. 267. [" Δοῦλοι καὶ Οἰκέται καὶ Θεράποντες διαφέρουσι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Δοῦλοι μὲν γὰρ καὶ τῶν ἡδονῶν λέγονται, καὶ πάντες οἱ τεταγμένοι ὑπὸ βασιλέως· Οἰκέται δὲ δεσποτῶν· Θεράποντες δὲ οἱ ὑποτεταγμένοι φίλοι, ὑφ' ὧν θεραπεύονται οἱ προσήκοντες. Cod. Gud." Kul.]

20. Πλάτων. Quin imo Sophista, cujus importunam in vocabulis secernendis diligentiam ridet Plato Protag. Ed. Valder. 298.

21. Δύναμίς τε καὶ ἰσχύς. Hæc scriptura Vulcanio debetur; quam mutare etiam nolui, licet priores Edd. omnes legerent δύναμίν τε καὶ ἰσχύν: neque aliter scripserit Ammon.: verum, ista

ἡ μὲν γὰρ Δύναμις καὶ ἀπὸ ἐπιστήμης γίνεται καὶ μανίας καὶ θυμοῦ· ἡ δὲ Ἰσχὺς ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν σωμάτων.

Δυσπειθὴς καὶ Ἀπειθὴς διαφέρει. Δυσπειθὴς γάρ ἐστιν, ὃς δυσχερῶς παραδέχεται τὸν πιστὸν λόγον· Ἀπειθὴς δὲ, ὃς ἀποκρούεται, καὶ οὐχ οἷός τέ ἐστι πείθεσθαι. *

Δῶμα καὶ Δωμάτιον διαφέρει. Δῶμα μὲν γὰρ, κοινῶς τὸ οἰκοδόμημα· [46] Δωμάτιον δὲ[1], θάλαμος.

Δωροδοκία, ἥ τε δόσις τῶν δώρων καὶ ἡ λῆψις.

Ε.

ἘΓΧΡΙΣΑΙ καὶ Ἐναλεῖψαι[2] διαφέρει. Ἐγχρίσαι μὲν γὰρ, ἐπὶ σκορπίου ἢ σφηκῶν, ἤ τινος τοιούτου[3] λέγουσιν· Ἐναλεῖψαι δὲ, ἐπὶ ὀφθαλμῶν.

Ἐγγυᾷ καὶ Ἐγγυᾶται διαφέρει. Ἐγγυᾷ μὲν γὰρ ὁ διδούς· Ἐγγυᾶται δ' ὁ λαμβάνων. **

Ἐδίδαξε καὶ Ἐδιδάξατο διαφέρει. Ἐδίδαξε μὲν γὰρ ὁ καθηγητής· Ἐδιδάξατο δ' ὁ πατὴρ συστήσας. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις[4], Ἐδιδαξάμην μέντοι νὴ Δί', ὦ μέλεε.

Εἰκὼν καὶ Προτομὴ διαφέρει. Εἰκὼν μὲν γάρ ἐστιν ἐπ' ἀνθρώπου. Προτομὴ δὲ, λέοντος, καὶ ἵππου, καὶ τῶν ἄλλων[5].

[47] Ἐκκλησία καὶ Κατάκλησις διαφέρει. Ἐκκλησίαν μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν σύνοδον τῶν κατὰ τὴν πόλιν· Κατάκλησιν δὲ, ὁπότε καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν συνεκάλουν[6], πρὸς ἐπίσκεψιν μείζονα τῶν πραγμάτων.

Ἐκεῖ καὶ Ἐκεῖσε διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Ἐκεῖ δηλοῖ τὸ ἐν τόπῳ· τὸ δὲ Ἐκεῖσε, εἰς τόπον. οὕτως ἐροῦμεν, Ἐκεῖ κατέλαβον αὐτὸν, καὶ Ἐκεῖσε πορεύσομαι.

Ἐκπολεμῶσαι καὶ Ἐκπολεμῆσαι διαφέρει[7]. Ἐκπολεμῶσαι μὲν γάρ ἐστι τὸ εἰς πόλεμον ἐμβαλεῖν· Ἐκπολεμῆσαι δὲ, τὸ πόλιν ἐξελεῖν.

Ἔκγονος καὶ Ἀπόγονος διαφέρει. Ἔκγονος μὲν γάρ ἐστιν ὁ υἱός. φησὶ γὰρ Ὅμηρος[8], εἰ ἐτεόν γε Κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. καὶ δι' ὅλης τῆς ποιήσεως τετήρηκεν. Ἀπόγονος δ' ὁ ἤτοι [48] υἱωνεὺς, ἢ ἔτι ἄποθεν[9]. καταχρῶνται δ' ἔσθ' ὅτε οἱ ἱστορικοὶ τῷ Ἀπογόνῳ ἀντὶ υἱοῦ.

Ἐκμαρτυρία Μαρτυρίας ἔν τινι διαφέρει[10], δηλοῖ Δείναρχος[11] ἐν τῷ κατὰ Κλεομέδοντος, λέγων, Ἀναγνώσεται[12] δὲ τῶν μὲν ἐπιδημούντων τὰς μαρτυρίας, τῶν δε ἀποδημούντων ἐκμαρτυρίας.

Ἕλκος Ὠτειλῆς διαφέρει. Ἕλκος μὲν γάρ ἐστι χρόνιον πάθος μόνον[13], ἐκ σιδήρου γινόμενον· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐξ αὐτομάτου. Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ διελκύσθαι τὴν σάρκα. Ὠτειλὴ δ' ἔστιν ἡ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὑπὸ σιδήρου πληγή.

Ἐλέατρος καὶ Ἐδέατρος διαφέρει. Ἐλέατρος μὲν γάρ ἐστιν ὁ μάγειρος, παρὰ τοὺς ἐλεούς[14]. τράπεζαι δ' εἰσὶ μαγειρικαί. Ὅμηρος, [49] καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευαν[15]. Ἐδέατρος δὲ, ὁ προγεύστης[16] παρὰ τὰ ἐδέσματα.

Ἐμβάδες καὶ Ἔμβατα[17] διαφέρει. Ἐμβάδες μὲν γὰρ, τὰ κωμικὰ ὑποδήματα. Ἔμβατα δὲ, τὰ τραγικά.

Ἐμεῖο καὶ Ἐμοῖο[18] διαφέρει. Ἐμεῖο μὲν γάρ ἐστιν ἀσύναρθρον, ὡς Ὅμηρος[19], ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον. τὸ δὲ Ἐμοῖο σύναρθρον. τοῦ ἐμοῖο παιδός. καὶ, Μνῆσαι

lectione recepta, integer locus ex illo, quem dicebam, Platonis erat refingendus, ap. quem hac ratione loquitur Protagoras: Οὐ γὰρ ταυτὸν εἶναι (φημὶ) δύναμίν τε καὶ ἰσχύν· ἀλλὰ τὸ μὲν, καὶ ἀπὸ ἐπιστήμης γίγνεσθαι τὴν δύναμιν, καὶ ἀπὸ μανίας γε καὶ ἀπὸ θυμοῦ· ἰσχὺν δὲ ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν σωμάτων. Quem locum produxi, ut cum Amm. posset comparari, et hoc quoque judicio constaret, qua ratione Veterum loca a correctoribus soleant depravari. Nostro in loco leve supererat antiquæ Scriptionis vestigium; id ipsum inconsiderate sustulit Vulcan.; quem nos, lectore super hac re admonito, minus imprudenter sequimur.

[* "Παραδέχεται, Cod. Gud. δέχεται: καὶ οὐχ etc., καὶ οὐδ' ὅλως πείθεται." Kul.] "Etym. G. καὶ οὐδ' ὅλως πείθεται." Scap. Oxon.

1. Δωμάτιον δέ. Ita vett. Edd.: Steph. τὸ Δωμάτιον δὲ, θάλαμος, rectius scripsisset Δωμάτιον δὲ, ὁ θάλαμος. "Ms. Reg. "Δώματα—τὰ οἰκοδομήματα—τὸν θάλαμον." Scap. Oxon.

2. Ἐγχρίσαι καὶ Ἐναλεῖψαι. Vulgatas Tusani, Steph., et Vulc. Edd. bis occuparat Ἀναλεῖψαι. Quod in Aldinis erat et in Basil. Curionis, Ἐναλεῖψαι, in textum reduxi. Mirum videbatur, Phav., dum probam lectionem ex Aldo dare potuisset, Ἀναλεῖψαι tamen in Lex. retulisse; Steph. contra, qui in Amm. mendose vulgarat Ἀναλεῖψαι, in Thes. Gr. 1, 318. verbum Ἐναλεῖψαι ex uno Ammonii loco asseruisse; cui addi certe potuisset Heliod. 7. p. 328. Ἐξελήλυθεν ἐναλειψόμενος τῷ ὀφθαλμῷ. "Vide Abresch. ad "Æsch. Pr. 878." Scap. Oxon.

3. Ἤ τινος τοιούτου. Addit, quæ sensum reddunt magis perspicuum, Ptol. Ascal. §. 132. Ἐγχρίσαι — ἤ τινος τοιούτου, ὅταν πατάξῃ. Ἐναλεῖψαι δὲ ἐπὶ ὀφθαλμῶν. Hes. Ἐγχρίει, τύπτει, ἐγκεντρίζει. Ammonii nota Jungermanni conjecturam non parum commendat, in J. Poll. 4, 180. legentis: ἐναλεῖψαι καὶ ἐγχρίσαι. pro vulgata ἐγγράψαι.

[** "Ἐγγυᾷ κ. τ. λ. Sic et Cod. Gud." Kul.]

4. Ἐν Νεφέλαις, v. 1341. ap. Amm. σε e versu periit ante νὴ Δί' ex edito Aristoph. restituendum, ubi pro μέλεε legitur μέλε, cum in vett. Amm. Edd. solemni errore extet μέλαιε. Super differentia vide Animadvv.

5. Καὶ τῶν ἄλλων. Adjungi posset θηρίων e Ptol. Ascal. §. 33. Suidas in Προτομαὶ βασιλικαί· — κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων ἡ προτομὴ λέγεται. Ad Ammonium docta observat Leopard. Emendd. 5, 8. quibuscum cf. Schol. Apoll. Rh. 2, 148.

6. Συνεκάλουν. Mallem scripsisset κατεκάλουν: nam συνεκάλουν potius videatur ad σύγκλητον ἐκκλησίαν pertinere, quæ quantum distet a κατακλήσει, dicam in Animadvv. ["Ἐκκλησία Συνόδου διαφέρει. Ἐκκλησία μὲν γάρ ἐστιν, ἐν ᾗ ἄνδρες μόνον εἰσέρχονται διὰ βουλὴν, Σύνοδος δὲ, ἐν ᾗ καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες εἰσέρχονται διά τι. Cod. Gud." Kul.]

7. Διαφέρει. Vett. Edd. διαφέρουσιν, et mox εἰς τὸν πόλεμον ἐμβαλεῖν. Ad hanc etiam notam paucula in Animadvv.

8. Ὅμηρος, Od. Γ. 122. Vett. Amm. Edd. usque ad eam Stephani omnes: εἰ ἐτεόν γ' ἐκείνου ἔκγονός ἐστι, θάμβος μ' ἔχει εἰσορόωντα. In quibus vocabulum θάμβος, cujus loco hodie σέβας ap. Hom. vulgatur, ab Ammonio tamen videtur positum. Alibi etiam Hom. scripsit: θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας. et Homerica imitatione Greg. Naz. in Muratorii Anecd. Θάμβος ἔχει μ' ὁρόωντα τόσον γόνον Ἐμμελίοιο.

9. Ἢ ἔτι ἄποθεν. Leg. puto: ἢ ἔτι ἀπώτερος: etsi recepta lectio forsan etiam servari potest. In Eustathium certe invasit labes ad Od. Λ. p. 431. Ἀπόγονος δέ φασιν, ἤτοι υἱὸς, ἢ ἔτι ἄνωθεν· καταχρῶνται δέ φασιν ἔσθ' ὅτε οἱ ἱστορικοὶ τῷ ἀπογόνῳ ἀντὶ τοῦ υἱοῦ: quæ ex Amm. corrigi poterunt. ["Ἔκγονος, Ἔγγονος, καὶ Ἀπόγονος διαφέρει. Ἔκγονος μὲν γάρ ἐστιν υἱὸς, Ἔγγονος δὲ υἱὸς υἱοῦ, Ἀπόγονος δὲ ὁ τῶν ἐγγόνων πάλιν υἱός. Cod. Gud." Kul.] "Ἔκ"γονος, Etym. G. Ἔγγονον, καὶ Ἀπόγονος διαφέρει. Ἔκγονος "μὲν γάρ ἐστιν, οἷος· Ἔγγονος δὲ υἱὸς υἱοῦ. Ἀπόγονος δὲ ὁ τῶν "ἐγγόνων πάλιν υἱός." Scap. Oxon.

10. Ἔν τινι διαφέρει. Insolens hæc in Amm. loquendi forma, quam minime solicito, quamvis scribi facile posset τινὶ διαφέρει. Suid. in Διαφέρω: τίνι διαφέρει Στιγμὴ Ὑποστιγμῆς; χρόνῳ, quæ leguntur in Dionysii Thracis Arte Gramm. Ms.; nam aliter ista edidit Fabr. B. Gr. 7, 27. Πῇ διαφέρει Στιγμὴ Ὑποστιγμῆς; Ad leges Atticismi convenientius scripsisset Amm. τί διαφέρει. Ascribam Phrynichi verba e p. 72. Τίνι διαφέρει τόδε καὶ τόδε, οὐ χρὴ οὕτω λέγειν κατὰ δοτικὴν πτῶσιν, ἀλλὰ τί διαφέρει.

11. Δείναρχος. Turpe fuisset, priorum Edd. lectionem Μέναρχος iterum apposuisse, cum infra in v. Μαρτυρία recte legatur Δείναρχος: idque restituendum etiam monuerint Meursius ad oram libri sui, et in Att. Lect. 3, 5. J. A. Fabr. B. Gr. 4, 26, p. 178. et Kust. ad Suid. in Ἐκμαρτυρία.

12. Ἀναγνώσεται. Salmasius, hac observatione usus in Obs. ad I. Att. et R. 30. p. 831. in Dinarchi verbis legisse videtur ἀναγνώσετε: quod minime probandum. Ad Judices loquebatur Dinarchus. Quæ in v. Μαρτυρία habet Noster e Dinarcho, cum his videntur connectenda.

13. Πάθος μόνον. Commoda distinctione h. l. sanavi ad mentem Cl. Fabricii: μόνον deest ap. Ptol. Ascal. §. 80. et Thom. M., qui hanc notam contraxit. ["Ἕλκος ἐκ τοῦ ἕλκω, Ὠτειλὴ, Τραῦμα, Πληγὴ διαφέρει. Ἕλκος μὲν γὰρ τὸ χρόνιον πάθος, μόνον ἐκ σιδήρου γενόμενον, ἔσθ' ὅτε καὶ ἐκ ταὐτομάτου. Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ διελκοῦσθαι τὴν σάρκα. Ὠτειλὴ ἐκ τοῦ σύνεγγυς σιδήρου πληγή. Τραῦμα δὲ τρῶσις σαρκὸς ὑπὸ σιδήρου γενόμενον ἐφ' ὑγείας σώματος. Πληγὴ δὲ ἡ ἐκ χειρὸς πλῆξις. Cod. Gud." Kul.]

14. Παρὰ τοὺς ἐλεούς. Vett. Edd. παρὰ τοῖς ἐλεσοῖς: quibuscum Ms. consentit. ["Ἐλέατρος καὶ Ἐδέατρος, Cod. Gud. utraque vice, ἐλέατος καὶ δελέατος: τοὺς ἐλεοὺς, Cod. Gud. τοῖς εἰλεοῖς, ἅπερ τρ." Kul.] "Etym. G. παρὰ τοῖς εἰλεοῖς." Scap. Oxon.

15. Ἔχευαν. Lege: ἔχευεν ex Il. I. 215.

16. Προγεύστης. Hæc Ms. lectio vulgatæ προστάτης, ["sic Etym. G." Scap. Oxon.] locum recepit, quanquam, ut verum fatear, προστάτης temere non videtur et sine ratione positum: v. Animadvv. ["Προγεύστης, Cod. Gud. προστάτης. Cæterum Homeri locus abest." Kul.]

17. Ἔμβατα. Leg. sine ulla dubitatione Ἐμβάται. Ptol. Ascal. §. 42. Ἐμβάδες μὲν κωμικὰ ὑποδήματα. Ἐμβάται, τραγικά. Glossæ: Cothurni, ἐμβάται τραγῳδοῦ. Horum aliquoties occurrit apud Lucian. mentio. Ejus Schol. ad Jov. Trag. p. 13. Ἐμβάτας μὲν, inquit, τὰ ξύλα, ἃ βάλλουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας οἱ Τραγῳδοὶ, ἵνα φανῶσι μακρότεροι. Thomas tamen M. videri posset Amm. nota usus jam depravata, dum scribit: Ἐμβάδες, τὰ κωμικὰ ὑποδήματα. Ἔμβατα δὲ καὶ Ἐμβάται τραγικά. Hinc utriusque etiam formæ meminit Steph. Thes.

18. Ἐμοῖο. Vett. Edd. μοῖο, et mox pro ἐμοῖο, μεῖο.

19. Ὅμηρος. Prior locus est ex Od. Ρ. 153. Posterior ex Il. Ω. 486., ubi vulgatur quidem Μ. π. σεῖο θ. ἐπιείκελ' Ἀ. Sed quam lectionem et hic et infra in σοῖο probat Noster, agnovit etiam Heracl. Alleg. Hom. 484. Vett. Amm. Edd. σοῖο θ. ἐπείκελ' Ἀ. ἀντὶ τοῦ πατρὸς absque σοῦ. ["Ἀσύναρθρον, Cod. Gud. ἀσύντακτον: ὡς, Cod. Gud. καί: μῦθον, addit Cod. Gud. ἑλληνικώτατόν φησι: τοῦ ἐμοῖο, ad fin., Cod. Gud. οἷον τοῦ ἐμοῦ, καὶ

πατρὸς σοῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ. ἀντὶ τοῦ πατρὸς σοῦ.

Ἐμπειρία Πείρας διαφέρει. Πεῖρα μὲν γὰρ ἐφ' ἑνὸς ἢ δευτέρου [1] γνῶσίς ἐστι δοκιμαζομένη· Ἐμπειρία δὲ ἡ ἐπὶ [50] πολλῶν κατάληψις βεβαία. πάλιν δὲ Τέχνη Ἐμπειρίας διαφέρει· ὅτι ἡ μὲν ἐν τοῖς κανόσιν [2]. ἡ γραμματικὴ [3] δὲ τέχνη ἀδιάπτωτος, ὡς καὶ ἡ ἐπιστήμη.

Ἔνδον καὶ Ἔσω διαφέρει. Ἔνδον μὲν γὰρ, τὸ ἐν τόπῳ σημαίνει· Ἔσω δὲ, τὸ εἰς τόπον. Ἔνδον μὲν γάρ ἐστιν ὁ παῖς· Ἔσω δὲ εἰσέρχομαι. ἁμαρτάνει οὖν [4] ὁ λέγων, Ἔνδον εἰσέρχομαι, ἢ Ἔσω ἐστὶν ὁ παῖς. Σοφοκλῆς τὴν διαφορὰν συγχεῖ· φησὶ γὰρ ἐν Τραχινίαις [5], Γυναῖκες αἵ τε ἔσω στέγης, αἵ τε ἐκτός. δέον εἰπεῖν, γυναῖκες αἵ τε ἔνδον. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἡρακλείδῃ [6], Καὶ τὸν γέροντα, τήν τ' ἔσω γραῖαν δόμων. ἀντὶ τοῦ ἔνδον. Εὔβουλος ὁ τῆς μέσης Κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Καλαθηφόροις, Ὅπως δὲ σπεύσεθ' ὅτι [7] τὶς γέρων ἔσω. δέον εἰπεῖν, ἔνδον.

[51] Ἐνταυθοῖ, καὶ Ἐνταῦθα, καὶ Ἐνθάδε διαφέρει. Ἐνταυθοῖ μὲν γὰρ, τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ· Ἐνταῦθα δὲ, καὶ τὴν ἐν τόπῳ, καὶ τὴν εἰς τόπον. ὁμοίως καὶ τὸ Ἐνθάδε. τὸ δ' Ἐνταῦθα, καὶ Ἐνθάδε [8], καὶ τὴν ἐν τόπῳ, καὶ τὴν εἰς τόπον, καὶ ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιῤῥήματος τοῦ τότε. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ Ἐνταυθοῖ, Ἐνταυθοῖ [9] νῦν ἧσο κύνας ἀπερύκων. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἐνταῦθα, Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ [10], Ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μήποθ' ἡλίου Φέγγος καθορῇ. Ἔχει γὰρ καὶ τὴν εἰς τόπον σημασίαν, καὶ τὴν ἐν τόπῳ. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐνθάδε [11] φησὶν ἡ Καλυψὼ, Ἐνθάδε αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ, τόδε δῶμα φυλάσσοις· καὶ Ἕκτωρ φησὶ, σὲ δέ τ' ἐνθάδε [12] γῦπες

A ἔδονται. [52] ταῦτα γὰρ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. Τὰ δ' εἰς τόπον οὕτως, τῆς δ' αὐτοῦ [13] λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. Τοῦ δ' αὐτοῦ [14] λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς. ἐπὶ τοῦ Ἔνθα ἐν τόπῳ, Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς. εἰς τόπον, Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν. ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιῤῥήματος τοῦ τότε, Ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδει Παλλὰς Ἀθήνη.

Ἐνθύμημα καὶ Ἐνθύμιον διαφέρει. Ἐνθύμημα μὲν γάρ ἐστι ποιοῦ [15] λόγου σχῆμα· τὸ δ' Ἐνθύμιον ἐτίθετο ἐπὶ τοῦ [53] προστροπαίου παρ' Ἀττικοῖς. ὁ γοῦν Ἀντιφῶν ἐν τοῖς Φονικοῖς [16] φησὶ, Τεθνεὼς οὗτος [17] ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται.

Ἔνδοξος * καὶ Ἐπίδοξος διαφέρει. Ἔνδοξος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπίσημος· Ἐπίδοξος δὲ, ὁ προσδοκώμενος [18], καὶ ἐλπιζόμενος.

Ἕνεκα καὶ Χάριν διαφέρει [19]. ὁ μὲν γὰρ Ἕνεκα, ψιλὴν τὴν αἰτίαν δηλοῖ. οἷον, Ἕνεκα Ἀλεξάνδρου καὶ ἕνεκα Ἑλένης ἐστράτευσε Μενέλαος. ὁ δὲ Χάριν, μετὰ τῆς αἰτίας δηλοῖ καὶ τὴν χάριν. Χάριν Μενελάου Ἀχιλ-
B λεὺς ἐστράτευσε. τουτέστι, Μενελάῳ χαριζόμενος.

Ἐννοεῖν καὶ Ἐννοεῖσθαι διαφέρει. Ἐννοεῖν μὲν γὰρ ἄφνω μὴ ἐπιστήσας [20]. Ἐννοεῖσθαι δὲ, ἀπὸ μακρὰν διαλογιζόμενος.

Ἐξόσου καὶ Ἐξότου διαφέρει. Ἐξόσου μὲν γὰρ, χρόνου· Ἐξότου δὲ, τὸ ἐξ οὗ τινος.

[54] Ἐξανέψιοι καὶ Ἐξανεψιοὶ [21] διαφέρει. καὶ βαρυτόνως προφέρονται τοὔνομα· φησὶ γὰρ Τρύφων ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀττικῆς Προσῳδίας, Ἐξανέψιοι, ὡς ἀμέριμνοι, ἀναστελλομένης [22] τῆς ὀξείας ἐκ τοῦ Ἀνεψιοὶ, ὀνόματος

μνῆσαι πατρὸς ἐμοῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ." Kul.] "Etym. G. " ἀσύντακτον, qui post μῦθον addit, Ἑλληνικώτατόν φησι. Mox " in v. Homeri Idem πατρὸς ἐμεῖο." Scap. Oxon.

1. Ἢ δευτέρου. Vulgatæ ἢ δύο Ms. iterum lectionem anteposui, etsi pro illa staret Thom. in Ἐμπειρία. Schol. Dionys. Thr. Πεῖρα δὲ, ἡ ἑνὸς ἢ δευτέρου γνῶσις, ὅταν εἰδείη γεωργὸς, ὅτι δρεπάνῳ πληγεὶς ἰαθήσεται ὀπῷ συκῆς, κ.τ.λ. [" Vide ad Dionys. H. de C. VV. 175." G. H. S.] Pro δοκιμαζομένη vett. Edd. δοκιζομένη: mendose.

2. Κανόσιν. Vett. Edd. scriptura vitiosæ recentiorum lectionis κανονίσιν locum occupavit: e Ms. κανόσιν annotarat Vossius, cujus, quod dolendum est, collatio in hac voce desinit.

3. Ἡ γραμματική. Thom. M. e Dionysio Grammatices exhibet definitionem, quam tangere etiam videtur Amm. Multa e Scholl. ineditis notari possent, quæ describere nunc commodum non est.

4. Ἁμαρτάνει οὖν. Si id peccare est, probatissimi Scriptt. frequenter peccarunt. Hac in re finienda pro more confidenter Phryn. Ἔνδον εἰσέρχομαι, βάρβαρον: et quæ plura in ejus Eclogis legi poterunt. " Ms. Reg. γοῦν." Scap. Oxon.

5. Ἐν Τραχινίαις, v. 204. Sophoclis verba eadem ratione hic posita sunt, qua in Edd. Steph. et Vulc., quarum scripturam sum secutus, ut sua constaret conjecturæ, quam infra proponam, ratio. Vett. tamen Edd. αἵτ' ἔσω, et mox δέον εἰπεῖν, αἵτ' ἔνδον. Quod sequitur καὶ e Steph. Ed. exciderat.

6. Ἐν Ἡρακλείδῃ. Lege: ἐν Ἡρακλείδαις, v. 584.

7. Ὅτι. Scaliger in libri margine notarat ὅτι ὁ pro ὅτι ponendum. [" Καὶ, Cod. Gud. τοῦ: τὸ abest: Σοφοκλῆς, Cod. Gud. addit δέ: αἵ τε, αἵ τ' utraque vice: ἐν Ἡρακλείδῃ abest: γραῖαν abest: τῆς μέσης abest: σπεύσεθ', ὀπεύσεσθαι, sola hujus articuli, quæ attendi meretur, lectio." Kul.] " 'Leg. ὅστις ἔστ' ἔσω " γέρων. Vel, ὅστις ᾖ γέρων ἔσω.' Toup. Præterea leg. πεύσεθ'. " Etym. Ms. Sorbon. ὅπως δὲ ὅτι πεύσεσθαι ὅτι τις γ. ἔ." Scap. Oxon.

8. Τὸ δ' Ἐνταῦθα, καὶ Ἐνθάδε. Hæc festinanti librario debentur, ac proinde delenda sunt, eorumdemque loco ponendum Τὸ δ' Ἔνθα. Id et ex Herennii Philonis excerptis, et ex Homeri, quæ subjiciuntur, locis clarissime patet. Ad h. l. conferri potest Nunnes. ad Phryn. 23. [" Quorum partem duntaxat deterendam credidi, universa prætermisit Frell. hæc nimirum: Τὸ δ' Ἐνταῦθα, καὶ Ἐνθάδε, καὶ τὴν ἐν τόπῳ καὶ τὴν εἰς τόπον." Ex Addendis.]

9. Ἐνταυθοῖ. Od. Σ. 104. Ἐ. ν. ἧ. κύνας τε σύας τ' ἀπερύκων. Schol. ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ.

10. Ἐν Ἠλέκτρᾳ, v. 381., ubi pro καθορῇ reperies προσόψει. Eust., ubi Ammonium describit, ad Od. Σ. p. 659. in Soph. versu legit κατόψει. Eust. sequitur Phavorinus. Vett. porro Edd. Amm. pro πέμψειν legunt πέμψειεν.

11. Ἐπὶ τοῦ Ἐνθάδε. Vett. Edd. ἐπὶ τοῦδε. ἔνθα φησὶν ἡ Κ. et in versu, Ἐνθάδε καῦθι μένων, quod non sperno. [" Ms. Reg. καῦθ." Scap. Oxon.] Od. E. 208., ubi editur Ἐ. αὖθι. Barnes. Ἐ. κ' αὖθι inter Var. Lect. retulit.

12. Σὲ δέ τ' ἐνθάδε. Il. Π. 836. Vett. Edd. σὲ δ' ἐνθάδε.

13. Τῆς δ' αὐτοῦ. Vett. Edd. Τοῦ δ' αὐτοῦ λῦτο γόνα. Egregie se facturum credidit, qui τῆς δ' αὐτοῦ reponeret. Utrumque ap. Hom., sed ab hac nota est alienum, et a nescio quo ineptulo in hunc libellum intrusum.

14. Τοῦ δ' αὐτοῦ. Od. Ξ. 161. Sequentia loca ordine indicabo, Od. Γ. 109. I. 142. Il. E. 1.: ad postremum locum Schol, ad mentem Amm. Ἔνθ' αὖ exponit τότε δή: addens, ἐπίῤῥημα χρονικόν. ἄλλως δὲ ἐνταῦθα τοπικόν.

15. Ποιοῦ. Malim ποιὸν λόγου σχῆμα: quanquam vulgatam tuetur Thom. M., [" et Etym. G." Scap. Oxon.] qui sequentia: τὸ δ' Ἐνθύμιον ἐτίθετο, (ea vox deficit in Vulc. Ed.,) ἐπὶ τ. π. π. Ἀ. annotare prætermisit. Ptol. Ascal. §. 86. Ἐνθύμιον δὲ ἐπὶ τοῦ προστροπαίου οἱ ἀρχαῖοί φασιν. [" Ἐνθύμημα καὶ Ἐνθύμιον διαφέρει. τὸ μὲν γάρ ἐστιν Ἐνθύμημα ποιοῦ λόγου σχῆμα· τὸ δὲ Ἐνθύμιον ἐτίθετο ἀντὶ τοῦ τροπαίου παρὰ Ἀττικοῖς, ὡς φησὶν Ἀντιφῶν ἐν τοῖς Φοινικοῖς, Τεθνεὼς οὗτος ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται., Cod.
C Gud." Kul.] " Recte Valck. " ποιὸν λόγου σχῆμα: Longin. 12. " Ποιόν τι μέγεθος τῷ λόγῳ." Toup.

16. Φονικοῖς. Vitiosam lectionem φοινικοῖς dudum ante Fabr. B. Gr. 2, 26. p. 889. emendarat Maussac. ad Harpocr. v. Ἄτιμος, qui, dum graviter addit, " Nec ferendi illi sunt, qui in hoc Ammonii loco verba ex Antiphontis Φονικοῖς allata quibusdam numeris constare crediderunt," a perpaucis, ut puto, intelligitur; mihi, quid sibi ista vellent, prius fuit incompertum, quam in Val. Curionis Editionem incidi, in qua Antiphontis verba ita a reliquis separata reperiebam: Τεθνεὼς οὗτος ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται. Si reliqua e solutæ orationis Scriptt. adducta loca pari ratione ab Ammonii verbis ea in Editione distingui animadvertisset Maussacus, observationem suam potuisset vir præstantissimus compendifacere.

17. Οὗτος. Vitiose Vulc. Ed. τοῦτο. Neque tamen οὗτος reperire licet in verbis Antiphontis ἡμῖν προστρόπαιος ὁ ἀποθανὼν οὐκ ἔσται, ὑμῖν δ' ἐνθύμιος γενήσεται: quæ produxit Bud. Comm. 858.

[* " Ἔνδοξος κ. τ. λ. Sic et Cod. Gud." Kul.] " Etym. G. " Ἔνδοξον καὶ Ἐπίδοξον διαφέρει. Ἔνδοξον σημαίνει τὸ προσδόκιμον· ἄμφω γὰρ ἀπὸ δόξης εἴρηνται. Τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐν δόξῃ " καὶ περιφανείᾳ εἶναι, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ καραδοκεῖν καὶ προσδοκεῖν, " καὶ διὰ δόξης ἔχειν τὸ μέλλον ὡς ἥξει." Scap. Oxon.

18. Ὁ προσδοκώμενος. Apud Hes. et in Gloss. Herod. Ἐπίδοξος redditur προσδόκιμος. Moschop. Ἐπίδοξος, ὁ προσδόκιμος, ὁ κοινῶς προσδοκήσιμος. καὶ ἐπίδοξος, ὁ ἔνδοξος. Recte Thom.
D M. Ἐπίδοξος, οὐχ ὁ Ἔνδοξος, ὥς τινες, ἀλλ' ὁ προσδόκιμος.

19. Ἕνεκα καὶ Χάριν δ. Hæc nota rectius abesset; nam quæ hic traduntur, nullius sunt frugis, et Ammonio diserte repugnant, qui in Οὕνεκα, ἕνεκα sive εἵνεκα exposuit χάριν. Priora aderant tamen etiam in libello Ptol. Ascal. §. 41., et quidem pleniora: ὁ ἕνεκα σύνδεσμος κ. τ. λ. [" Ἕνεκα σύνδεσμος αἰτιολογικὸς τοῦ Οὕνεκα διαφέρει. τὸ μὲν Οὕνεκα σημαίνει τὸ διότι. οὕνεκα καλὸν εἶδος ἐπ' ἄλλου. τὸ δὲ Ἕνεκα τὸ χάριν. ἕνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης. Cod. Gud." Kul.] " Vide Abresch. Diluc. Thuc. 805."

20. Ἐπιστήσας. Vulg. lectionem ἐπιστῆς mutavi ad mentem Cl. Hemst., qui ita, prouti edidi, emendandum esse monuit ad Lucian. Nigr. 56. quo mihi thesauro uti contigit. Scaliger pro ἐπιστῆς in margine correxerat ἐπιστάς.

21. Ἐξανεψιοί. Mirum vero nihil vitii suboluisse Nunnesio ad Phryn. 60., dum mihi nulla videtur ratione dubitari posse, quin hoc modo scripserit Amm. Ἐξανέψιοι καὶ Ἀνεψιοὶ διαφέρει. Qui reliqua rite considerarit, aut mecum sentiet, aut existimabit, grave vulnus hac in parte accepisse Ammonium. [" Ἐξανέψιοι καὶ Ἐξανεψιοὶ διαφέρει. βαρύνεται μὲν οἱ ἀμέριμνοι. ὀξύνεται δὲ οἱ πρὸς γένος. Cod. Gud." Kul.]

22. Ἀναστελλομένης. Ea vett. est Edd. et vulgatæ Stephani scriptura, a qua in Vulc. Edit. discesserunt operæ, ponendo ἀναθελλομένης: hujus edit. margini Scalig. ascripserat Ἀνθελκομένης, quod æque atque alterum Tryphonis mentem declararet.

ὀξυνομένου. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν Ἀνεψιοὶ[1], τῶν ἀδελφῶν παῖδες, καθὰ καὶ ἡμεῖς ἐκδεχόμεθα· Ἐξανέψιοι δὲ, οἱ τῶν ἀνεψιῶν παῖδες.

Ἐοικότα Εἰκότων διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ, πίστεως ἐχόμενα· τὰ δ' ἐμφερῆ, Ἐοικότα.

Ἐπικήδιος[2] καὶ Θρῆνος διαφέρει. Ἐπικήδιον μὲν γάρ ἐστι, τὸ ἐπὶ τῷ κήδει· Θρῆνος δὲ, τὸ ἐν ᾠδῇ. οὕτω Τρύφων. Ἀριστοκλῆς δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ περὶ Ποιητικῆς τοὔμπαλιν. φησὶ γὰρ, Θρῆνος δ' ἐστὶν ᾠδὴ τῆς συμφορᾶς οἰκεῖον ὄνομα ἔχουσα· ὀδυρμὸν ἔχει σὺν ἐγκωμίῳ τοῦ τελευτήσαντος· τινὲς μὲν οὖν κοινῶς πάντα εἶπον Θρήνους· οἱ δὲ διαφέρειν Θρῆνόν τε καὶ Ἐπικήδιον· τῷ τὸν [55] Θρῆνον ᾄδεσθαι παρ' αὐτῇ τῇ συμφορᾷ πρὸ τῆς ταφῆς, καὶ μετὰ τὴν ταφὴν, καὶ κατὰ τὸν ἐνιαύσιον χρόνον τῆς κηδείας[3], ᾀδόμενον ὑπὸ τῶν θεραπαινίδων, καὶ τῶν σὺν αὐταῖς. τὸ δ' Ἐπικήδιον, ἔπαινόν τινα τοῦ τελευτήσαντος μετά τινος μετρίου σχετλιασμοῦ.

Ἐπιστραφὴς Εὐστραφοῦς διαφέρει[4]. Ἐπιστραφὴς, ὁ προστακτικὸς καὶ ἐπιμελής· Εὐστραφὴς δ' ὁ ἐπιδέξιος ἐν ταῖς μεταβολαῖς.

Ἐπίκουροι καὶ Σύμμαχοι διαφέρουσιν. Ἐπίκουροι μὲν B γάρ εἰσιν οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες καὶ συλλαμβανόμενοι· Σύμμαχοι δὲ, οἱ τῶν πολεμούντων. Ὅμηρος * δι' ὅλης ἐφύλαξε τῆς ποιήσεως τὴν διαφοράν. οὐκ ἔστιν οὖν παρ' αὐτῷ Ἐπίκουρος[5] Ἑλλήνων λεγόμενος, ἀλλὰ Τρώων.

Ἐπιστεῖλαι * καὶ Ἐπισκῆψαι διαφέρουσιν. Ἐπιστεῖλαι μὲν, διὰ γραμμάτων. Ἐπισκῆψαι δὲ, διὰ λόγων.

[56] Ἐπαγγέλλει καὶ Ἐπαγγέλλεται διαφέρει. Ἐπαγγέλλει μὲν, τὸ προστάσσει. Ἐπαγγέλλεται δὲ, τὸ[6] ὑπισχνεῖται. Ὑπισχνεῖται δὲ, ὁ τῷ αἰτήσαντι δώσειν ὁμολογήσας· Ἐπαγγέλλεται δὲ, ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ δώσειν ὁμολογήσας.

Ἐπιτίμιον καὶ Ἐπίτιμον διαφέρει. Ἐπιτίμιον μὲν γὰρ, ἡ ζημία· Ἐπίτιμον δὲ, τὸ τῆς τιμῆς μετέχον. ὥστε οὐ δεῖ λέγειν, Ἐξέτισε τὸ ἐπίτιμον, ἀλλ' Ἐξέτισε τὸ ἐπιτίμιον.

A Ἐπικηρύξαι καὶ Ἐπικηρυκεύσασθαι διαφέρει. Ἐπικηρύξαι[7] μὲν γὰρ ἔλεγον τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι, καὶ ἀναγαγόντι, ἢ ἀποκτείναντί τινα τῶν καταδικασθέντων. οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεκήρυξαν, εἰ μέν τις ζῶντα ἀνάγοιτο Διαγόραν τὸν Μήλιον, δώσειν τάλαντον, εἰ δ' ἀνέλοι, τὸ ἥμισυ. Ἐπικηρυκεύσασθαι δὲ ἔλεγον, τὸ περὶ συμβιβάσεως καὶ σπονδῶν τὰς πόλεις κήρυκας πρὸς ἀλλήλας διαπέμψασθαι.

Ἐπίτιμος καὶ Ἐπιτίμιος διαφέρει. Ἐπίτιμος μὲν γὰρ, ἔντιμος[8]· Ἐπιτίμιος δὲ, ὁ ἐπιζήμιος, καὶ ἐπίπληκτος. ἀφ' οὗ τὴν ἐπίπληξιν Ἐπιτίμιον φαμέν. καὶ, Ἐπιτίμησον αὐτὸν,† ἀντὶ τοῦ ἐπίπληξον.

[57] Ἐπιχαίρειν καὶ Συγχαίρειν διαφέρει. Ἐπιχαίρειν μὲν γάρ ἐστι, τὸ συνεπιγελᾷν[9] τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς· Συγχαίρειν δὲ, τὸ συνήδεσθαι τινὸς ἀγαθοῖς.

Ἐπιδοτικὸς μέν ἐστιν, ὁ δεομένοις ἐπιδιδούς· Μεταδοτικὸς δὲ, ὁ φίλοις.

Ἐρωτᾷν τοῦ Πυνθάνεσθαι[10] διαφέρει. Πυνθάνεσθαι μὲν γάρ ἐστι, τὸ κατ' ἀκοὴν διεξοδικῶς ἀκούειν τὰ ὑπό B τινος λεγόμενα, αὐτὸν οὐδ' ἐρωτῶντα· Ἐρωτᾷν δὲ, τὸ ἐθέλειν τινὰ κεφαλαιώδη λαβεῖν ἀπόφασιν περὶ τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. ὁ γοῦν Τηλέμαχός φησι πρὸς Νέστορα, Εἴρεαι[11] ὁππόθεν εἰμὲν, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω. καὶ Ἀχιλλεύς φησιν, Ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε Διῒ φίλε, Νέστορ' ἔροιο, Ὅντινα τοῦτον ἄγει. ὅτι δὲ τὸ Πυνθάνεσθαι ἐπὶ ψιλοῦ τοῦ ἀκούειν[12] τάσσεται, φανερὸν ἐκ τοῦ λέγειν Τηλέμαχον· Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων, Πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός. [58] καὶ Ὀδυσσεύς φησι· Πυνθανόμην Ἰθάκης καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ. Κατὰ δὲ τοὺς φιλοσόφους Ἐρώτησίς ἐστι φράσις συμβολικὴν[13] ἀπόκρισιν ζητοῦσα, οἷον νέον[14], ἀμφίβολον, σαφὲς, ἄδηλον. αὗται γὰρ αἱ πέντε ἀποφάσεις συμβολικαὶ καλοῦνται. ἔστι μέντοι γε ὅτε οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἑτέρως ἀποκρινόμεθα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις. οἷον, ἡμέρα ἐστίν[15]. καὶ οὕτως,

1. Ἀνεψιοί. Si mihi oculi non caligant, qui priorem, quam omnino improbandam censeo, lectionem tueri velit, hic necesse est scribat Ἐξανεψιοὶ, neque etiam aliter legisse videtur Cyrillus in Voc. Acc. Dist.: "Ἐξανέψιοι, οἱ, Consobrinorum filii. Ἐξανεψιοὶ, οἱ, consobrini." Verum istius hominis, quisquis ille fuerit, nulla plane est auctoritas, qui lectiones manifesto mendosas secutus, ridicula sæpe isti Indici inseruit. Deinde ad ἐξανεψιοὶ referri non possunt, quæ adjecit Noster, καθὰ καὶ ἡμεῖς ἐκδεχόμεθα: quo in loco quæso? in v. Ἀνεψιοὶ, uti opinor. Subjiciam Hesychii verba: Ἐξανέψιοι, ὧν οἱ πατέρες ἀλλήλων ἀνεψιοὶ, ἢ μητέρες: quo nihil est hanc in rem magis opportunum.

2. Ἐπικήδιος. Aliquoties in hac nota Ἐπικήδειον restituendum est. Proclus in Chrestom. p. 7. θρήνους, ἐπικήδεια: et discrimen docet p. 10., ubi multa notantur a Schotto. Suid. Ἐπικήδειον, ἐπιτάφιον. Diomedes ad Dionys. Thr. τούτῳ οὖν τῷ μέτρῳ (Elegiaco) πολλοὶ ποιηταὶ πολλὰ γεγραφήκασιν, ἅτινα καλεῖται ἐπικήδεια: hæc a threnis non secernunt Schol. Horat. 2, 1, 38. ["Ἐπικήδειον καὶ Θρῆνος διαφέρει. Ἐπικήδειον μὲν γάρ ἐστιν ἔπαινος τοῦ τελευτήσαντος μετὰ τινὸς μετρίου σχετλιασμοῦ. Θρῆνος δὲ παρὰ τὸ ᾄδειν αὐτῇ τῇ συμφορᾷ πρὸ τῆς ταφῆς καὶ μετὰ τὴν ταφὴν, καὶ μετὰ τὸν ἐνιαύσιον χρόνον ὑπὸ τῶν θεραπαινίδων καὶ τῶν σὺν αὐταῖς ἐπιτάφιον. Cod. Gud." Kul.] "Scripsi ἐπικήδειον cum Etym. G., ubi hæc gl. in compendium "redacta exhibetur. Καὶ κατὰ τὸν ἐ., Ms. Reg. μετά." Scap. Oxon.

3. Τῆς κηδείας. Vett. Edd. τὰς κηδείας ἀδόμενος ὑ.: recepta itaque Stephano debetur.

4. Ἐπιστραφὴς Εὐστραφοῦς δ. Vulgatior est scriptura Ἐπιστρεφὴς et Εὐστρεφής: quorum posterius alio licet sensu ap. Hom. satis frequens, prius ap. Suid. occurrit. Hes. Ἐπίστροφος, — ἐπιμελητής. Corinth. de Dial. Ion. Ms. ἀντὶ τοῦ ἀπατητικῶς, ἢ ἐπιμελῶς, Ἐπιστρεφέως. Ad vocem Εὐστραφὴς Ammonii non nominati expositionem produxit H. Steph. Thes. 3, 1080. ["Ἐπιστραφὴς, Cod. Gud. ἐπιστρεφὴς, bis: ὁ προστακτικὸς καὶ, pro his Cod. Gud. μὲν γάρ ἐστιν habet." Kul.]

5. Ἐπίκουρος. Nescio equidem, cur sit a vett. Edd. lectione discessum, quæ hæc erat: Ἐπικούρους Ἑλλήνων λεγομένους. Ptol. Ascal. §. 40. Ἐπίκουροι — ὡς οἱ Λύκιοι τῶν Τρώων. Σύμμαχοι — ὡς τοῦ Ἀγαμέμνονος Μυρμιδόνες καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες. Cf. Schol. Il. B. 130. 803. ["Ἐπίκουρος Συμμάχου διαφέρει. Ἐπίκουρος λέγεται ὁ τῶν πολεμουμένων βοηθὸς, ὡς Σαρπηδὼν Τρώων, οἱ γὰρ Τρῶες ἐπολεμοῦντο. Σύμμαχος δὲ ὁ τῶν πολεμούντων, ὡς Ἀχιλλεὺς Ἑλλήνων. Cod. Gud." Kul.]

[* "Ἐπιστεῖλαι κ. τ. λ. Ita plane Cod. Gud." Kul.]

6. Τό. Crediderim scr. Ἐπαγγέλλεται δὲ τοῦ Ὑπισχνεῖται.

7. Ἐπικηρύξαι. In h. etiam l. emaculando egregiam operam collocavit P. Leopard. Emendd. 10, 6. cujus ego emendationes vulgatæ lectionis loco reposui. Priorum Edd. hæc erat scriptura: Ἐπικηρύξαι μὲν γὰρ ἔλεγον τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι. καὶ ἀνάγοντες ἢ ἀποκτείναντές τινα τῶν καταδικασθέντων οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεκήρυξαν, εἰ μέν τις ζῶντα ἀνάγοιτο δι' ἀγορὴν, τὸ μήλιον δώσειν τάλαντον, εἰ δ' ἀνέλοιτο, ἥμισυ: e quibus C hæcce δι' ἀγορὴν τὸ μήλιον pulcrum erat mutasse in Διαγόραν τὸν Μήλιον: itaque etiam id unum libro suo ascripserat Jos. Scal., gnarus, reliqua facillimo opere ex Amm. v. Κηρύξαι posse corrigi. Et ne ea Scal. et Leopardi emendatio levis alicui videatur, faciet infelix Vulc. tentamen. Leopardi emendationem laudat Mauss. ad Harpocr. v. Ἐπικεκηρυχέναι. Paucula vide in Animadvv. ["Omittendum non est, Frellonium pro δι' ἀγορὴν, τὸ μήλιον vulgasse, ἐς ἀγορὴν τὸ τέλειον: atque ea ratione sinceræ lectionis vestigia plane obscurasse. Hæc demum est, quam voco inconsultam correctorum temeritatem." Ex Addendis.]

8. Ἔντιμος. Lege ὁ ἔντιμος, ["sic Ms. Reg." Scap. Oxon.] et in ultima nota Ἐπιτίμησον αὐτῷ, ["Ms. Reg." Scap. Oxon.] e Moschop. v. Ἐπίτιμος: e quo videri posset hæc nota in Amm. introducta. Vide Animadvv. ["Ἐπιτίμησον αὐτῷ auctore Frell. in textum potuisset inferri." Ex Addendis.]

[† "Ἐπιτίμησον. Μὲν γὰρ, Cod. Gud. μὲν γὰρ ἐστίν: ἐπιτίμιον, ἐπιτίμησιν: αὐτὸν abest." Kul.] "Etym. G. ἐπιτίμησιν."

9. Συνεπιγελᾷν. Librario obversabatur τὸ συγχαίρειν. Particula σὺν, quam festinans posuerat, delenda videtur, ut Noster scripserit ἐπιγελᾷν. Vide Animadvv. 2, 1. "Abresch. Æsch. "Ag. 730." Scap. Oxon.

10. Ἐρωτᾷν τοῦ Π. Eandem observationem totidem fere verbis expressit Eust. ad Od. Γ. p. 112. 113., neque ullam Auctoris fecit mentionem. ["Vide p. 59." Kul.]

11. Εἴρεαι, Od. Γ. 80. Vett. Edd. Amm. ὁπόθεν. In altero Hom. loco editur ἔρειο Il. Λ. 610. ἔροιο cum Amm. legit Eust.

12. Ἐπὶ ψιλοῦ τοῦ ἀκούειν. Hanc in rem multa collegit Schol. D Aristoph. Ἱππ. 1299. quem descripsit Suid. Bina tantum Hom. loca annotavit Ammon. ex Od. B. 314. N. 256. Utroque in loco a vett. Edd. recessit Steph.: ante ipsum ap. Amm. vulgabatur, νῦν δ' ὅτε μέγας εἰμὶ κ. ἄ. μύθων ἀ. π. κ. δ. μ. αὔξεται: in altero autem loco ex Od. N. 256., ubi vulgatur Π. Ἰθάκης γε καὶ ἐ. K. ε. in antiquis Amm. Edd. legebatur Π. Ἰθάκηνδε καὶ ἐν Τροίῃ εὐρείῃ, quod ego certe non temere solicitassem.

13. Συμβολικήν. Ita correxit Scal. vulgatam συμβολικὴ ἀπ.

14. Νέον. Confidenter reponi potuisset ναὶ, οὔ, verum emendationes quantumvis veras in textum recipere vix licet, et in hanc partem malui peccare. Orationem Amm. imperfectam facile vidit Vulc., qui mendam ex eadem hac nota eluere debuisset. Eam, quam dixi, emendationem unicuique sponte suggerat ad h. l. collatus Eust. Φιλοσόφως μέντοι ἐρώτησίς ἐστι φράσις συμβολικὴν ἀπόκρισιν ζητοῦσα. οἷον, ἆρά γε οὕτως ἔχει; πρὸς ὃ ἐπαχθὲν τὸ ναὶ, ἢ οὔ, ἢ τὸ ἀναμφιβόλως, ἢ τοιοῦτόν τι, συμβολικὴν ἀπόφανσιν ἐποίησε. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ σαφὲς ἢ ἄδηλον, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ammonius Philosophus in Aristot. de Interpret. 138. a. ἐρώτησιν vocat διαλεκτικὴν, πρὸς ἣν ἔστιν ἀποκρίνασθαι τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ μόνον εἰπόντα, καὶ συμβολικῶς κατανεύσαντα μόνον ἢ ἀνανεύσαντα.

15. Ἡμέρα ἐστίν. Has argutias non capio, nisi forte scripserit Noster: οἷον, ἡμέρα ἐστίν; ἔστιν ἡμέρα, ἢ οὐκ ἐστίν. Non aliter fere Eust.

ἡμέρα ἐστὶν ἡμέρα· καὶ οὕτως, ἡμέρα ἐστίν. Πεῦσις δέ ἐστι λέξις, πρὸς ἣν οὐκ ἔστι συμβολικῶς ἀποκρίνεσθαι, οἷον· Ποῦ οἰκεῖ Ἀρίστων; φησὶ γὰρ, ἐν τῷδε τῷ τόπῳ. καὶ, Πῇ ἔβη[1] Ἀνδρομάχη; ἡ δ' ἀποκρίνεται· Ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ' ἄκουσε Τείρεσθαι Τρῶας. Οὐ γὰρ ἐνεχώρει ἐνταῦθα συμβολικῶς εἰπεῖν, ναὶ ἢ οὔ· κατά τι οὖν περὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης φέρονται καὶ οἱ φιλόσοφοι συμφώνως τοῖς προειρημένοις. Ποτάμων[2] περὶ τῆς διαφορᾶς φησὶν οὕτως·

Ἐρώτησις Πεύσεως καὶ[3] Ἀνακρίσεως διαφέρει. Ἐρώτησις μὲν [59] γάρ ἐστι σύντομος ἀπόκρισις· Πεῦσις δὲ, μακρᾶς πράξεως ἀπαγγελία· Ἀνάκρισις δὲ, ὑποδεεστέρων ἐξήγησις[4].

Ἔρως καὶ Πόθος διαφέρουσιν.* Ἔρως μὲν γὰρ,† τῶν παρόντων· Πόθος δὲ, τῶν ἀπόντων.

Ἐρᾷν καὶ Ποθεῖν διαφέρει. Ἐρᾷν μὲν γάρ ἐστι, τῶν ἐν ὄψει· Ποθεῖν δὲ, τοὺς ἀπόντας. διαστέλλει δὲ καὶ Ὅμηρος· Ὡς σέο[5] νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ. πρὸς τὴν Ἥραν φησὶν ὁ Ζεὺς παροῦσαν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπόντος, Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, Σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν B ἀπηύρα.‡ φυλάσσει γὰρ ἄκρως ὁ ποιητὴς τὰς τοιαύτας ἐναλλαγάς.

Ἐρωτᾷν[6] μέν ἐστι, τὸ θέλειν κεφαλαιώδη λαβεῖν ἀπόφασιν, ἢ ναὶ ἢ οὔ· Πυνθάνεσθαι δὲ, τὸ κατὰ διέξοδον ἀξιοῦν πρᾶγμα· οἷον, Πῶς ἐπολεμήσατε;

Ἔρως μέν ἐστιν ἐπιβολὴ φιλοποιΐας· Πόθος δ' ἀπόντος· Ἵμερος δ' ἔρως σπανίζων τῆς πρὸς τὸν[7] ἐρώμενον χρείας.

[60] Ἔσται τοῦ Γενήσεται διαφέρει. Ἔσται μὲν γὰρ, τὰ καὶ νῦν ὄντα· Γενήσεται δὲ, τὰ γενέσεως τευξόμενα. οἷον, νέος πρεσβύτης ἔσται· τῷ δ' ἀτέκνῳ παῖδες γενήσονται. Ἄλλως[8]. Ἔσται μὲν γὰρ τὸ ὑποκείμενον, οἷον· ὁ παῖς ἔσται ἀνήρ· Γενήσεται δὲ, τὸ ἄριστον.§

Ἑστιάτωρ καὶ Δαιτυμὼν[9] διαφέρει. Ἑστιάτωρ μὲν A γὰρ, ὁ ὑποδοχεύς· Δαιτυμόνες δὲ, οἱ ἑστιώμενοι.¶

Ἑσπέρα καὶ Ὀψὲ διαφέρει. Ἑσπέρα μὲν γάρ ἐστι, δυομένου τοῦ ἡλίου. Ὀψὲ δὲ, βραδέως, καὶ μεθ' ὁντινοῦν[10] χρόνον. διὰ τοῦτο‖ καὶ προστιθέασιν, Ὀψὲ τῆς ἡμέρας.

Ἑταῖρος καὶ Φίλος διαφέρουσιν· ὁ μὲν γὰρ Φίλος, καὶ ἑταῖρος· ὁ δ' Ἑταῖρος, οὐ πάντως φίλος. διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνέμου φησὶν Ὅμηρος[11], πλησίστιον ἐσθλὸν ἑταῖρον. καὶ ἄλλως· Φίλοι μὲν κοινῶς λέγονται πάντες οἱ τὰ τῆς φιλίας δίκαια πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντες· Ἑταῖροι δὲ, ἰδίως οἱ καὶ τῇ ἡλικίᾳ παραπλησίως ἔχοντες, καὶ ἐν συνηθείᾳ καὶ ἐν συνεργίᾳ πολὺν χρόνον γεγονότες.

Ἑτερόφθαλμος καὶ Μονόφθαλμος διαφέρουσιν. Ἑτερόφθαλμος [61] μὲν γὰρ, ὁ κατὰ περίπτωσιν πηρωθεὶς τὸν ἕτερον** τῶν ὀφθαλμῶν· Μονόφθαλμος δὲ, ὁ μόνον[12] ὀφθαλμὸν ἔχων, ὡς ὁ Κύκλωψ.

Ἕτερος καὶ Ἄλλος διαφέρει. Ἕτερος μὲν ἐπὶ δυοῖν τάσσεται. ὡς Ὅμηρος[13]· Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα. τὸ δὲ Ἄλλος ἐπὶ πολλῶν. ὡς αὐτὸς Ὅμηρος· Διῒ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.

B Εὐφυὴς καὶ Εὐμαθὴς[14] διαφέρει. Εὐφυὴς μὲν γὰρ λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς ὁ σκωπτικός. Εὐμαθὴς δὲ, ὁ εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς.

Εὑρεῖν καὶ Εὑρέσθαι διαφέρει. Εὑρεῖν μὲν γὰρ, τὸ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ· Εὑρέσθαι δὲ, οἱονεὶ τὸ ἐκπορίσασθαι.†† Μένανδρος Δυσκόλῳ[15], Εὑρηκὼς κἀγὼ τούτου τέχνην. Δίφιλος ἐν Πύῤῥᾳ, Δῶρον δ' ἐμαυτῇ παρὰ θεῶν εὑρημένον[16].

Εὔμορφος Εὐειδοῦς διαφέρει. Εὔμορφος μὲν γὰρ, ὁ τὴν μορφὴν εὖ ἔχων, οἷον‡‡ εὐπρόσωπος· (καὶ γὰρ τὸ τὴν ὄψιν πως σχηματίζειν, Μορφάζειν[17] λέγομεν·) Εὐειδὴς δὲ, [62] ὁ τὸ εἶδος καλῶς ἔχων, οἷον πᾶν§§ τὸ σῶμα.

Εὐθὺς, Εὐθὺ, καὶ Εὐθέως, διαφέρουσιν. Εὐθὺς μὲν γὰρ, ὁ κανών· Εὐθὺ δὲ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν[18], κατ'

1. Πῇ ἔβη. Il. Z. 377. 386. Ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔ. Sed vero in vetustis Amm. Edd. extabat: ποῖος ἔβη ἀνδρόμαχος. ἥδ' ἀποκρίνεται ὅτι ἐπὶ πύργον ἔβη, quæ lectio non plane fuerat repudianda.

2. Ποτάμων. Is forsan Potamo, qui, teste Suida, in Platonem scripsit Commentarium, a Vulcanio, ac proinde a Fabricio etiam, in Auctorum Indice omissus.

3. Καί. Quod in prima Ed. omissum, καὶ secunda exhibuit; in qua etiam διαφέρει, ubi in prima Ed. διαφέρουσιν legebatur. [" Πεύσεως καὶ Ἀνακρίσεως, Cod. Gud. Πίστις καὶ Ἀνάκρισις." Kul.]

4. Ὑποδεεστέρων ἐξήγησις. Levi mutatione pro ἐξήγησις scr. ἐξέτασις: qua voce priorem exp. Harpocr., quem Suidas sequitur et Phav. Porro ὑποδεεστέρων sincerum non videtur. Leg. existimo, Ἀνάκρισις δὲ, ἡ ἀπὸ δευτέρου ἐξέτασις, vel, si malis, ἡ ἐκ δευτέρου ἐ., hanc mihi conjecturam Herennius Noster subministravit, ap. quem Ἀνάκρισις dicitur δευτέρα ἐξέτασις. " Reposui ἐξέτασις ex Etym. G." Scap. Oxon. [" Πεῦσις δὲ, μακρᾶς, Cod. Gud. πίστις δὲ, μικρᾶς. — ἐξήγησις, ἐξέτασις." Kul.]

[* " Vide T. H. ad Aristoph. Πλ. p. 427." G. H. S.]

[† Μὲν γὰρ, Cod. Gud. addit ἐστὶν ἐπὶ τῶν κ. τ. λ., et ἐπὶ τῶν ἀπόντων." Kul.]

5. Ὡς σέο. Il. Γ. 446. Alter locus est in Od. Λ. 201., in quo vett. Edd. legebant ἀλλά με σοῦ πόθος. Ad h. l. differentiam annotavit Eust., cui adde Thom. in Ἐρῶ. " Φυλάσσει γὰρ, " Ms. Reg. δέ." Scap. Oxon.

[‡ " Ποθεῖν, Cod. Gud. ἐπιθυμεῖν per incuriam; nam explicatur ποθεῖν: τῶν, τό: διαστέλλει δὲ abest: ἔραμαι, ἐρᾷ: αἱρεῖ, ἐρεῖ: τοῦ abest: τε abest: φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, φαίδιμος Ὀδυσσεὺς, male: — σή, ἐσῇ: θυμὸν ἀπηύρα, pro his Cod. Gud. φέρει. Cetera desunt." Kul.]

6. Ἐρωτᾷν. Quis credat hic voluisse repetere Amm., quæ paulo ante scripserat? [" Ἐρωτᾷν τοῦ Πυνθάνεσθαι διαφέρει. Πυνθάνεσθαι μὲν γάρ ἐστι, τὸ κατὰ ἀκοὴν διεξοδικῶς ἀκούειν τὰ ἀπό τινος λεγόμενα, αὐτὸν οὐδὲν ἐρωτῶντα. Ἐρωτᾷν δὲ τὸ θέλειν κεφαλωδῶς τινὰ ζητεῖν, καὶ λαβεῖν ἀπόφασιν περὶ τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. Cod. Gud. Conveniunt hæc cum Eranio Philone, quatuor ultimis verbis omissis." Kul.] " Etym. G. Ἐρωτᾷν τοῦ " Πυνθάνεσθαι διαφέρει· Πυνθάνεσθαι μὲν γάρ ἐστι, τὸ κατὰ ἀκοὴν " διεξοδικῶς ἀκούειν τὰ ἀπό τινος λεγόμενα, αὐτὸν οὐδὲν ἐρωτῶν- " τα· Ἐρωτᾷν δὲ, τὸ θέλειν κεφαλαιωδῶς τινὰ ζητεῖν, καὶ λαβεῖν " ἀπόφασιν περὶ τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. Ἀπόφασιν om. Ms. " Reg." Scap. Oxon.

7. Τὸν ἐ. Lege τὸ ἐρώμενον, sensu, ut vides, a vulgata lectione non parum diverso.

8. Ἄλλως. Hæc iterum ab alio videntur adjecta. Cf. tamen Eust. ad Il. B. p. 162. et in fine hujus notæ pro ἄριστον scribe ἀόριστον.

[§ " Καὶ νῦν, Cod. Gud. οὐ νῦν: γενέσεως τευξόμενα, οὐκ ὄντα: Ἄλλως — ἄριστον desunt." Kul.]

9. Ἑστιάτωρ καὶ Δαιτυμὼν δ. Cyrill. Lex. ined. Ἑστιάτωρ καὶ Δαιτυμὼν διαφέρει. Ἑστιάτωρ μὲν ὁ εἰς εὐωχίαν καλῶν καὶ εἰς εὐφροσύνην. Δαιτυμόνες δὲ οἱ ἀριστηταί: male scribitur ἀριστιταί. Ptol. Ascal. §. 3. Ἑστιάτωρ μέν ἐστιν ὁ ἑστιῶν. Δαιτυμὼν δὲ ὁ ἑστιώμενος, κατὰ Πλάτωνα: postrema in Ammonio desiderari monuit Fabr., quæ lubenter suo relinquo Auctori. Homerum potius advocasset Noster. Aristæn. 1, 5. Ἀθροιζομένων τῶν C δαιτυμόνων ὁ χρυσοῦς ἑστιάτωρ εἰσῄει.

[¶ " Γὰρ abest in Cod. Gud.: ἑστιώμενοι, ἐσθιόμενοι." Kul.]

10. Μεθ' ὁντινοῦν. In vett. Edd. μεθοντιοῦν legebatur, mendose.

[‖ " Ὁντινοῦν, Cod. Gud. ὃν τινὰ οὖν: διὰ τοῦτο abest." Kul.]

11. Ὅμηρος, Od. Λ. 7. Quæ sequuntur, infra etiam extant in v. Φίλος. [" Διὸ καὶ κ. τ. λ. Omnia desunt in Cod. Gud." Kul.]

[** " Τὸν ἕτερον, Cod. Gud. τοῦ ἑτέρου." Kul.]

12. Ὁ μόνον. Thomas M. in Ἑτερόφθαλμος: Μονόφθαλμος γὰρ, inquit, ὁ ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχων φυσικῶς, οἷον μυθεύονται τὸν Κύκλωπα. Fieri etiam potest, ut Amm. scripserit: ὁ ἕνα μόνον ὀ. ἔ. Plura dabo in Animadvv.

13. Ὅμηρος, Il. B. 217. Tum leg. ὡς ὁ αὐτὸς Ὅμηρος. Il. Γ. 104. [" Ἐπὶ δυοῖν τάσσεται, Cod. Gud. ἐστὶν ἐπὶ δύο. Ἄλλος δὲ ἐπὶ πολλῶν." Kul.]

14. Εὐφυὴς καὶ Εὐμαθὴς δ. Thom. M. Εὐμαθὴς, ὁ εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς. Et Εὐφυὴς, ὁ εἰς πάντα δεξιός. Pluscula etiam ad h. l. vide in Animadvv. [" Εὐφυὴς καὶ Εὐμαθὴς διαφέρει. Εὐμαθὴς μὲν ὁ καλῶς μανθάνων. Εὐφυὴς δὲ ὁ πανοῦργος καὶ σκώπτης. Cod. Gud. v. Ἀφυής: Εὐφυὴς καὶ Εὐμαθὴς διαφέρει. Εὐφυὴς μὲν γὰρ παρὰ Ἀττικοῖς λέγεται ὁ προκοπτικός. Εὐμαθὴς ὁ εἰς μάθησιν ταχὺς, ὁ πρὸς μάθησιν εὖ πεφυκώς. Idem." Kul. " Etym. G. " ὁ προκοπτικός· Εὐμαθὴς, ὁ εἰς μάθησιν ταχὺς, ὁ πρὸς μάθησιν εὖ " πεφυκώς. Ms. Reg. μὲν τὸ ἐν τῇ σ." Scap. Oxon.

D [†† " Εὑρεῖν καὶ Εὕρασθαι διαφέρει. Εὑρεῖν μὲν γὰρ ἐν συνηθείᾳ, Εὕρασθαι δὲ οἷον πορίσασθαι. Cod. Gud." Kul. " Vide ad Sophocl. 1, 245." G. H. S.]

15. Δυσκόλῳ. Vulc. edidit ἐν Δυσκόλῳ. In Menandri Fr., quod varie tentant, vett. Edd. legebant εὑρηκὸς, eædem mox Δίφυλος.

16. Εὑρημένον. Scal. et Vulc. corrigunt εὑρημένη: dubito, an recte. [" Vide Dorv. ad Charit. 326. Ed. Lips." G. H. S.] Ex Amm. mente τὸ εὑρέσθαι pro ἐκπορίσασθαι usurpavit Dem. de Fœd. Alex. 89. Πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ δυνάμει ἐστὶ προσβολὰς ἑτέρας εὑρέσθαι, ubi ex Harpocr. leg. προβολὰς, ut hic sit sensus: Alias munitiones nobis comparare poterimus. Eust. ad Il. Σ. p. 1195, 49. Τοῦ δὲ εὑρέσθαι μόνον χρηστὸν τὸ εὑρόμην παρὰ Σοφοκλεῖ. Cf. Phav. in Εὕρετο, et Bud. Comm. 377.

[‡‡ " Οἷον, Cod. Gud. ἤτοι." Kul.]

17. Μορφάζειν. Revocavi lectionem Ald., quam postea Editores temere mutarunt in Μορφίζειν: quod e Tusani Ed. in Steph. Thes. 2, 972. derivatum est, ubi et genuinum Μορφάζειν reperies. Hes. Μορφάζειν, νεύειν: in re saltatoria J. Poll. 4, 95. Xen. Conv. 892. Εἰ μορφάζοις, ὥσπερ ἡ αὐλητρὶς, καὶ σὺ πρὸς τὰ λεγόμενα. Saltationis genus Μορφασμὸς ap. J. Poll. 4, 103. Hes. Ἐπιμορφάζονται, σχηματίζονται.

[§§ " Πᾶν, Cod. Gud. ἅπαν." Kul.]

18. Τοῦ γυμνασίου αὐτῶν, Edd. omnes: Εὐθὺ δὲ, τὸ γυμνάσιον,

A εὐθεῖαν τοῦ γυμνασίου· ἢ Εὐθὺ τὸ κανόνιον· τὸ δὲ Εὐθέως, ἀντὶ τοῦ χρονικοῦ ἐπιῤῥήματος. ὁ οὖν ἐναλλάσσων ἁμαρτάνει, καθὰ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ, Τί φῂς ἰδὼν ἔνθεν γε πᾶς [1] δ' ἐλευθερῶν, Ἀπῆλθες εὐθὺς, ὡς ταχύ. Τινὲς μέντοι τῶν ἀρχαίων φασὶ, καὶ τὸ Εὐθὺς ἀντὶ χρονικοῦ κεῖσθαι. φασὶ γοῦν κατὰ λέξιν. Τινὲς δὲ τὸ μὲν εὐθὺ λέγουσιν [2] ἐπί τινος εὐθέος [3]. οἷον ἐὰν μὲν ᾖ θηλυκὸν τοὔνομα, ἡ εὐθεῖα ὁδὸς, εὐθεῖα βακτηρία· ἐὰν δὲ ἄῤῥεν, εὐθὺς ὁ κανών· ἐὰν δ' οὐδέτερον, εὐθὺ τὸ ξύλον. οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐνίοτε τὸ Εὐθὺ ἐτίθεσαν, τὸ ἐφ' ὁδοῦ [4] τῆς τεινούσης ἐπί τινος τόπου· εὐθὺ τῆς στοᾶς, εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων. τὸ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους οὐ λέγεται, ἀλλ' Εὐθύς. οἷον· [63] Γήμαντος αὐτοῦ δ' [5], εὐθὺς ἔσομ' ἐλεύθερος. καὶ, Ὡς τοῦτο δ' [6] εἶδεν, εὐθὺς ἦν ἄνω, κάτω.*

Εὐφραίνεσθαι καὶ Ἥδεσθαι διαφέρει. Πλάτων Πρωταγόρᾳ, Εὐφραίνεσθαι μὲν γάρ ἐστι, μανθάνοντά τι καὶ φρονήσεως μεταλαμβάνοντα αὐτῇ τῇ διανοίᾳ. Ἥδεσθαι δὲ, ἐσθίοντά τι ἢ ἄλλο ἡδὺ πάσχοντα [7] αὐτῷ τῷ σώματι.

B Εὐθὺς καὶ Εὐθὺ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Εὐθὺς, χρονικόν [8] ἐστιν ἐπίῤῥημα· τὸ δὲ Εὐθὺ, τὸ ἐξ ἐναντίας δηλοῖ.

Εὐεργεσία καὶ Χάρις διαφέρει. Εὐεργεσία μὲν γάρ ἐστιν, ἡ μεγάλη χάρις· Χάρις δὲ, ἡ ἐλάττων. οἷον, χιτῶνα ἢ κύνα χαρίζεται, εὐεργετεῖ δὲ οὔ.

Εὐθὺ καὶ Ὀρθὸν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Εὐθὺ ἀντίκειται τῷ στρεβλῷ· τὸ Ὀρθὸν, τῷ πλαγίῳ.

Εὖ τοῦ Καλῶς διαφέρει. Εὖ μὲν, τὸ ὀρθῶς σημαίνει· Καλῶς δὲ, τὸ χρήσιμον [9] συνηρημένως. τὸ οὖν Εὖ καὶ Καλῶς [64] σημαίνει ὀρθῶς καὶ χρησίμως.

Ἐχθρὸς Πολεμίου καὶ Δυσμενοῦς διαφέρει. Ἐχθρὸς μὲν γάρ ἐστιν, ὁ πρότερον φίλος· Πολέμιος δὲ, ὁ μεθ' ὅπλων χωρῶν πέλας [10]. Δυσμενὴς δ' ὁ χρόνιον πρὸς τόν ποτε φίλον τὸ μῖσος διατηρῶν, καὶ δυσδιαλλάκτως ἔχων.

Z.

ΖΗΛΟΣ καὶ Ζηλοτυπία διαφέρει. Ζηλοτυπία μὲν γάρ ἐστιν αὐτὸ τὸ πάθος, ἤγουν τὸ ἐν μίσει ὑπάρχον [11]. Ζῆλος δὲ, μίμησις καλοῦ· οἷον, ζηλοῖ τὸν καθηγητὴν ὁ παῖς. Ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων, Ἡσίοδος, ἐπὶ καλοῦ [12]. Ζηλοτυπεῖ δὲ ἡ δεῖνα τόνδε [13].

Ζηλῶσαι † τοῦ Ἐρίσαι διαφέρει. Ζηλοῦν μὲν γάρ ἐστι τὸ σὺν ἐπιθυμίᾳ μιμεῖσθαι· Ἐρίζειν δὲ, τὸ μετὰ μάχης φιλονεικεῖν.‡

Ζῆλος Φθόνου διαφέρει. Ζῆλος μὲν γάρ ἐστιν, ἡ δι' B ἐπιθυμίαν [14] μίμησις γινομένη, δοκοῦντος τινὸς καλοῦ· Φθόνος [65] δὲ, βασκανία τὶς τῶν ἄλλοις μὲν προσόντων ἀγαθῶν, ἡμῖν δ' οὔ.§

Ζῆλος μέν ἐστι λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς, οἷα καὶ ἑαυτῷ τις ἐπιθυμεῖ περιποιῆσαι.

Ζήλου τρία εἴδη. ὁ μὲν γάρ ἐστι Μακαρισμὸς, καθὰ καὶ φησί τις, Ζηλοῦ τὸν τοῦ [15] δεῖνα ἐπὶ τῷδε· δεύτερος, καθὸ ζηλωτής τινος λέγεται· οἷον, Θησεὺς Ἡρακλέους· τρίτος δὲ, ὁ φθόνῳ ὅμοιος.

αὐτῶν κατ' ε.: hanc lectionem ita in libro suo emendarat Scal., ut, deleta voce *αὐτῶν*, legerit, *Εὐθὺ δὲ τοῦ γυμνασίου, κατ' ε.* Malui Vulc. conjecturam in textu reponere; non quod Grammatici manum exhiberet, sed quod ea ratione, relicta voce *αὐτῶν*, corruptæ lectionis vestigia remanerent. Scripserat Amm., nisi fallor: *Εὐθὺ δὲ τοῦ γυμνασίου, ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθεῖαν τοῦ γυμνασίου.* Ista *ἀντὶ τοῦ* in *αὐτῶν* latent. [" Vide Bast. ad Greg. Cor. 929." G. H. S.] Mox in vett. Edd. legebatur *τὸ δ' εὐθέως*, et postea *οἱ δ' ἀρχαῖοι*. " Vide Bast. Comm. Pal. 929. Valck. corr. *ἀντὶ* " *τοῦ* pro *αὐτῶν* confirmat Etym. et Ms. Traject. Vide Abresch. " Diluc. Thuc. 798. Sed et Ms. Reg. Ammonii habet *ἀντὶ τοῦ*. " *Καθὰ* M., Ms. Reg. *καθάπερ* : *ἐνθένδε* pro *ἔνθεν γε*." Scap. Oxon.

1. *Πᾶς*. Aliorum in hoc versu emendando conjecturæ prostant. Pro *πᾶς* Vulc., et in ora libri sui Scal., emendarant *πῶς*: id primum recipi debet, tum vero Menandri locus alio sensu accipi, atque hactenus fuit factum. Vide sis Animadvv.

2. *Εὐθὺ λέγουσιν*. Id Vulcanio debetur, cujus emendationem Ammonio restitui: vulgata priorum Edd. lectio, *τινὲς δὲ τὸ μὲν εὖ λέγειν*, vitiosa est.

3. *Εὐθέος*. Ita Steph. cum prima Ed.: secunda et Vulc. *εὐθέως*.

4. *Τὸ ἐφ' ὁδοῦ*. Probem absque particula *τὸ* legi *ἐφ' ὁδοῦ*. " Ms. " Reg. *χ. ἐλέγεται*." Scap. Oxon.

5. *Αὐτοῦ δ'*. Vett. Edd. Ald. Γ. *δ' αὐτοῦ*: perperam.

6. *Ὡς τοῦτο δ'*. Textus habet emendationem Scal. et Vulcanii. Priores Edd. legebant, *Ὡς τοῦτ' εἶδεν*. Quod in hoc versiculo extat, *ἄνω, κάτω* Menandro placuit; neque dubito, quin hic versus, cum præcedenti e Comœdia sint desumpti. In altero servum audis de herili filio verba facientem. " Etym. G. *τὰ ἄνω*, " i. e. *τἄνω*." Scap. Oxon.

[* " Γὰρ, Cod. Gud. *ἐστίν* : *τοῦ γυμνασίου αὐτῶν, τὸ γυμνάσιον, ἀντὶ τοῦ κατ'* : *χρονικοῦ ἐπιῤῥήματος, χρονικῶς ἐπίῤῥημα* : *κατὰ—λέξιν* abest: *εὐθὺ λέγουσιν, λέγειν* : *εὐθέος, εὐθέως* : *τοὔνομα, τὸ ὄνομα* : *τόπου*, Cod. addit *οἷον* : *κατὰ τοὺς χρόνους, κατὰ τῶν ἀρωμάτων* : *αὐτοῦ δ', αὐτοῦ* : *τοῦτο δ', τοῦτ'* : *ἄνω, τὰ ἄνω*. Alio loco, mutatis paulisper verbis, hæc habet Cod. Gud. *Εὐθὺς, καὶ Εὐθὺ, καὶ Εὐθέως διαφέρει. Εὐθὺς μὲν γάρ ἐστιν ὁ καλῶς τρέφων. Εὐθὺ δὲ τὸ γυμνάσιον, ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθείας τοῦ γυμνασίου. Εὐθέως δὲ ἀντὶ τοῦ χρονικῶς ἐπιῤῥήματος. — Εὐθὺς καὶ Εὐθέως ἀμφότερα Ἑλληνικά. τὸ δὲ Εὐθὺ διαφέρει τούτων. οὐ γὰρ τὸ παραχρῆμα σημαίνει, ἀλλὰ τὸ ἕως. καὶ εἰς οἷον.* Lex. Photii." Kul.]

7. *Ἢ ἄλλο ἡδὺ πάσχοντα*. Hæc verba, quæ universa in vetustis Amm. Edd. deerant, [" desunt item Ms." Scap. Oxon.] primum in Steph. Ed. prostant. Aldus ita vulgarat, *Ἥδεσθαι δὲ ἐσθέοντα αὐτῷ τῷ σώματι*: in quibus facile quis suspicetur leg. *αἰσθόντα*, sive *αἰσθάνοντα*, (uti certe legit ap. Amm. Phavorinus Camers in *Εὐφραίνεσθαι*, pro *ἐσθέοντα*: ultimum hocce in *ἐσθίοντα* demutavit Tusanus; quod non solum recepit Steph., sed et eam, quam dixi, laciniam, *ἢ ἄλλο ἡδὺ πάσχοντα*, in Ammonium intulit. Qua, inquies, auctoritate? non nisi vulgata in Plat. scriptura motus; is in Protag. 293. eadem illa Prodicum dicentem introducit, quæ post Steph. in Ammonio leguntur. Ea vero Auctores interpolandi ratio sobria non est.

8. *Χρονικόν*. Vett. Edd. *χρόνιον* legebant. Alterius vocis *Εὐθὺ*, quæ hic traditur notio, a nonnullis non fuit animadversa.

9. *Χρήσιμον*. Forsan leg. *χρησίμως*. Moschop. *Εὖ ἀντὶ τοῦ ὀρθῶς, καλῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ χρησίμως.* scribe *καὶ Καλῶς, ἀντὶ τ.* Pro *συνηρημένως* in Amm. prima Ed. legebatur *συνηρημένον*: in secunda, *συνηρημένων*. " *Καλῶς δὲ τὸ χρησίμως· συνημμένως* " *οὖν τὸ Εὖ καὶ Καλῶς σημαίνει ὀρθῶς καὶ χρησίμως*: quomodo " leg. distinguendumque puto, ut *συνημμένως* s. *συνημμένον*, aut " *συνειρμένως* vel *συνειρμένον* sit Junctim, Copulate prolatum. " Abresch. Diluc. Thuc. 316. Ms. Reg. *συνηρημένον οὖν τό*." Scap. Oxon.

10. *Χωρῶν πέλας*. Thom. M. in *Ἐχθρός*: *Πολέμιος δὲ ἁπλῶς, ὁ μεθ' ὅπλων χωρῶν.* Herennius Philo: *Πολέμιος δὲ ὁ δι' ὅπλων χωρῶν πρὸς τοὺς πέλας*, [" sic Etym. G." Scap. Oxon.] Neque tamen Thom. aut Amm. scriptura solicitanda est. [" *Ἐχθρὸς, Πολέμιος, καὶ Δυσμενὴς διαφέρει. Ἐχθρὸς μὲν γὰρ ὁ πρότερος φίλος. Πολέμιος δὲ, ὁ δι' ὅπλων χωρῶν πρὸς τὸν πέλας. Δυσμενὴς δὲ ὁ χρόνιος τὴν πρὸς τὸν ποτὲ φίλον ἔχθραν διατηρῶν, καὶ δυσ-* C *διάλλακτον ἔχων.* Cod. Gud." Kul.]

11. *Ὑπάρχον*. In schedis Ptol. Ascal. §. 92. *τὸ ἐν μίσει ὑπάρχειν*. Receptam lectionem sequitur Cyrill. Lex. ined. *Ζῆλος καὶ Ζηλοτυπία διαφέρει. Ζηλοτυπία μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐν μίσει ὑπάρχον. Ζῆλος δὲ μίμησις καλοῦ, οἷον ζηλοῖ τὸν καθηγητὴν ὁ παῖς.* Plurimarum vocum differentiæ iisdem verbis in Cyrilli Lex. leguntur, quibus usus est Amm. [" *Ζῆλος καὶ Ζηλοτυπία διαφέρει. Ζῆλος μὲν γάρ ἐστι μίμησις τοῦ καλοῦ, οἷον· Ζῆλον τὸν καθηγητὴν ὁ παῖς· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων, ἐπὶ καλοῦ. Ζηλοτυποῖ δὲ ἡ δεῖνα τὸν δεῖνα. Ζηλοτυπία γάρ ἐστι τὸ ἐν μίσει ὑπάρχον.* Cod. Gud." Kul.]

12. *Ἡσίοδος, ἐπὶ καλοῦ*, *Ἔργ.* 23. Vett. Amm. Edd. *ζηλοῖ δὲ γείτονα γ.* Lex. Bibl. Coisl. Ms. 482. *Ζῆλος κἀπὶ τῆς ζηλοτυπίας, οὐχ, ὡς οἴονται, ἐπὶ τῆς μιμήσεως μόνον.* Mœris Att. *Ζηλῶ, Ἀττικοί· Ζηλοτυπῶ, Ἕλληνες.*

13. *Ἡ δεῖνα τόνδε*. Ptol. Ascal. *οἷον ζηλοτυπεῖ ὅδε τήνδε*: utro modo legas, res eodem redit. " Etym. G. *Ζηλοτυποῖ δὲ ἡ* " *δεῖνα τὸν δεῖνα*: Ms. Reg. *ὁ δεῖνα*." Scap. Oxon.

[† " *Ζηλοῦν καὶ Παραζηλοῦν διαφέρει. Παραζηλοῦν μὲν γὰρ λέγεται τὸ ἐρεθίζειν καὶ κοινεῖν εἰς ζηλοτυπίαν, ὁποῖον τὸ, αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ. τουτέστιν ἐκίνησαν ἐν ἐμοὶ ζῆλον, καὶ οἷον εἰς ὀργήν με ἠρέθισαν, εἰδωλολατροῦντες. Ζηλοῦν δέ ἐστι τὸ βούλεσθαι καὶ ἑαυτῷ ὑπάρχειν, ᾧ παρεῖναι τῷ πέλας νενόμικεν ἀγαθόν.* Cod. Barthol." Kul.]

[‡ " *Φιλονεικεῖν*, Cod. Gud. consentit, additque: *ἐπὶ τινὶ* D *πράγματι*." Kul.]

14. *Δι' ἐπιθυμίαν*. Leg. potius: *ἡ δι' ἐπιθυμίας γινομένη μίμησις δοκοῦντός τινος καλοῦ.* Integra iterum e Cyrilli Lex. Ms. verba proponam: *Ζῆλος Φθόνου διαφέρει. Ζῆλος μὲν γάρ ἐστιν ἡ δι' ἐπιθυμίας γινομένη μίμησις δοκοῦντος καλοῦ τινός. Φθόνος δὲ βασκανία τὶς τοῖς ἄλλοις μὲν οὖσα ἀγαθὴ, ἡμῖν δὲ οὔ.* " Et sic " fere Etym. G." Scap. Oxon. [*Ζῆλος ἡ μίμησις τοῦ κρείττονος. ἔστι δὲ καὶ λύπη ἐπὶ τὸ ἕτερον ἐπιτυγχάνειν, ὧν αὐτὸς ἐπιθυμεῖ καὶ οὐ τυγχάνει.* Cod. Barthol. — *Ζῆλος ἡ δικαία ἀγανάκτησις. ὡς τὸ, ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με. Ζηλοτυπία, ἡ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγὴς ὑπόνοια. Ζηλοτυποῦν, Αἰσχίνης, ἀντὶ τοῦ μισεῖν. Ζηλοῦν γὰρ τὸ μακαρίζειν· Ζηλοτυποῦν δὲ τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐληλυθέναι.* Cod. Barthol." Kul.]

[§ " *Δι' ἐπιθυμίαν*, Cod. Gud. *δι' ἐπιθυμίας* : *δοκοῦντος, δοκοῦντι* : *τῶν ἄλλοις* ad fin., *ἡ τοῖς ἄλλοις μὲν οὖσα ἀγαθὴ, ἡμῖν δὲ οὔ. καὶ εἰς τὸ Χαμαίζηλος*." Kul.]

15. *Τὸν τοῦ*. Scribe quæso: *Ζηλῶ τὸν δεῖνα ἐπὶ τῷδε*, Propterea illum fortunatum judico. Mœris Att. *Ζηλῶ, Ἀττικοί· Μακαρίζω, Ἕλληνες.* Thom. M. in *Ζηλῶ*, — *καὶ τὸ μακαρίζω, ὡς τὸ, ζηλῶ σε τοῦ νοοῦ, παρὰ Σοφοκλεῖ*: ubi ponendum *τοῦ νοῦ*, e Soph. El. 1030. Cf. Hes. Phav. et Ez. Spanh. ad Callim. p. 150. " Delevi *τοῦ* cum Ms. Reg.: *ζ. εἶναι λ.* Ms. Reg., ubi mox *ὥσπερ* " pro *οἷον*." Scap. Oxon.

Ζυγὸς, ἀρσενικῶς μὲν, ἐπὶ τῶν βοῶν· θηλυκῶς δὲ[1], ἐπὶ τῶν σταθμῶν.

Ζώνη[2] καὶ Ζώνιον διαφέρει. Ζώνη μὲν γάρ ἐστιν ἡ τοῦ ἀνδρός· Ζώνιον δὲ, τὸ τῆς γυναικός.

Η.

ἩΓΕΡΘΗ καὶ Ἀνέστη διαφέρει. Ἠγέρθη μὲν λεκτέον ἀπὸ[3] ὕπνου· Ἀνέστη δὲ ἀπὸ κλίνης.

Ἦθος μέν ἐστιν ἀρχὴ ἐπιτηδεύματος· Τρόπος δὲ, ἐπίστασις [66] πράξεων κατὰ στάσιν* καὶ ἀναστροφήν.

Ἤλπισαν καὶ Ἐπήλπισαν[4] διαφέρει. Ἤλπισαν μὲν γὰρ αὐτοί τινας ἐλπίδας ἔχοντες περί τινος· Ἐπήλπισαν δὲ ἕτεροι ἑτέρους, εἰς ἐλπίδα ἤγαγον.

Ἡμέρα Ἠοῦς διαφέρει[5]. Ἡμέρα μὲν γάρ ἐστι τὸ κατάστημα μόνον ἀσώματον, ἣν Ἡσίοδος Νυκτὸς γενεαλογεῖ, Νυκτὸς δ' αὖτ' αἰθήρ τε καὶ ἡμέραι ἐξεγένοντο. Ἠοῦς δὲ τὸ συναμφότερον, ὃν πάλιν Ἡσίοδος Θείας ὑποτίθεται· Θεία[6] δ' ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε σελήνην, Ἠῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει, Γείνατο. ἐπὶ δὲ τῆς σωματοειδοῦς, Ἀλλ' ἤτοι[7] τοῦτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς.

Ἦς, καὶ Ἦσθα, καὶ Ἦ, διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Ἦσθα, παρῳχημένον [67] δηλοῖ χρόνον· τὸ δὲ Ἦς, τὸν μέλλοντα. Ὅμηρος[8], Δηΐφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἦς, Μένανδρος ἐν Ψευδηρακλεῖ· Ὑπὲρ μὲν οἴνου, μηδὲ γρὺ τιτθῇ λέγε, Ἂν τἄλλα δ' ᾖς ἄμεμπτος, εἰς τὴν ἑβδόμην[9] Βοηδρομιῶνος ἐνδελεχῶς

A ἕξεις ἀεί. καὶ καθόλου πάντοτε οὕτω λέγεται ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν. οἷον, ἐὰν νοῇς, ἐὰν λαλῇς, ὅπως λαλῇς. ἐὰν ᾖς ἀγαθός. ὁ γοῦν λέγων πρός τινα, Ἦς ποτε πλούσιος, ἀγνοήσει τὴν διαφορὰν, δέον φάναι Ἦσθα[10], τὸ δὲ Ἦ ἀντὶ τοῦ ἔφη τάττει Ὅμηρος[11], Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων. διαφέρει δὲ τὰ ῥήματα τῇδε, ὅτι τὸ μὲν ἐπὶ τρίτου[12] προσώπου μόνον τάσσεται· τὸ δὲ ἔφη, ἐπὶ τριῶν, ὡς ἔφημεν.

[68] Ἡσυχία ὁτὲ μὲν σιωπὴν σημαίνει, ὁτὲ δὲ τὴν ἐπιείκειαν, ὁπότε φαμὲν, ἐν πολλῇ διάγειν ἡσυχίᾳ[13].

Θ.

ΘΑΛΑΜΑΣ, ὡς ἀγαθὰς, καὶ Θαλάμας, ὡς μεγάλας, διαφέρειν φησὶ[14] Τρύφων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀττικῆς Προσῳδίας· ἐὰν μὲν γὰρ ὀξυτονήσωμεν, δηλώσει τὸ τῶν Διοσκούρων ἱερόν· ἐὰν δὲ βαρυτονήσωμεν, τὰς καταδύσεις μηνύει.

B Θαυμάζω, γενικῇ μὲν συνταττόμενον σημαίνει τὸ καταγινώσκω καὶ κατηγορῶ. οἷον, Θαυμάζω τῶν ταύτην ἐχόντων τὴν γνώμην. αἰτιατικῇ δὲ, τὸ ἐπαινῶ. οἷον, Θαυμάζω τοὺς οὕτω φρονοῦντας.**

Θεημαχία καὶ Θεομαχία διαφέρει. Θεημαχία μὲν γάρ ἐστιν ἡ πρὸς θεὸν μάχη· Θεομαχία, αὐτῶν τῶν θεῶν[15] πρὸς ἀλλήλους μάχη.

Θεωρὸς καὶ Θεατὴς διαφέρει. Θεωρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς θεοὺς [69] πεμπόμενος. Θεατὴς δὲ, ὁ ἀγώνων

1. *Θηλυκῶς δέ.* Quinimo *οὐδετέρως δὲ*, atque ita, ut opinor, scripserat Amm. ΟΥΔ. et ΘΗΛ. facile a librario permutari potuerunt: hujusce moduli vocabula nunquam in scriptis libris nisi decurtata occurrunt. Moschop. *Ζυγὸς, ὁ τῶν βοῶν· Ζυγὸν δὲ, οὐδετέρως, τὸ ζύγιον*: adde Etym. 412. Thomas M. *Ζυγὸς, ἀρσενικῶς ἐπὶ ἁμάξης. ἐπὶ δὲ σταθμοῦ οὐ ζυγὸς, ἀλλὰ τὰ ζυγά*: atque ita J. Poll. 4, 171. *Ζυγὰ, τρυτάνη.* Vulgatam libelli nostri lectionem secutus videtur Auctor Voc. Acc. Dist. *Ζυγὸς, ζυγοῦ, ὁ*, Jugum boum. *Ζυγὸς, Ζυγοῦ, ἡ*, Jugum libræ. "Dedi *οὐδετέ-*" *ρως ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ*, Ms. Reg." Scap. Oxon.

2. *Ζώνη.* In Ed. Vulc. hæc nota deficit, quæ in præcedentibus aderat, nisi quod in illis vulgabatur *ἡ τῆς γυν.*, cum recte extet ap. Moschop. et Ptol. Ascal. §. 87. Perridiculum est, quod in Thomam M. intulit Blancardus: *Ζώνιον ἀρσενικῶς ἐπὶ γυναικός.— Ζώνην δὲ ἐπὶ ἀνδρός*: ubi ante ipsius Editionem bene legebatur *Ζώνην κυρίως, ἐπὶ γ.* [" *Ζωστὴρ Ζώνης διαφέρει. Ζωστὴρ μὲν γάρ ἐστι κυρίως ὁ ἀνδρεῖος. Ζώνη δὲ ἡ γυναικεία. Ζώνη δὲ σημαίνει δύο, τὸν περὶ τὴν γαστέρα τόπον, καὶ τὴν λεγομένην θωρακείαν ζώνην. Ζωστὴρ σημαίνει τρία, τὸ ἐπάνωθεν τοῦ θώρακος. λῦσε γὰρ ζωστῆρα παναίολον. Ζῶμα δὲ αὐτὸς ὁ θώραξ. λέγεται δὲ καὶ Ζῶμα, καὶ Περίζωμα.* Cod. Gud." Kul.] " *Ζωστὴρ Ζώνης διαφέρει·* " *Ζωστὴρ μὲν γάρ ἐστι κυρίως ὁ ἀνδρεῖος, Ζώνη δὲ ἡ γυναικεία.* " Etym. G." Scap. Oxon.

3. *Ἀπὸ ὕπνου.* Ita omnes legunt Edd. excepta Ed. Vulc.: is vulgari jussit *ἐκ ὕπνου*, nisi forte scripserit *ἐξ*. Amm. v. *Ὄρθρος* scribit: *ἡ ὥρα, καθ' ἣν ἀναστάντες ἐξ ὕπνου ὀρθοὶ γινόμεθα.* Viden'? Leges, quas aliis ponunt, ipsimet Grammatici non curant; nam istic loci dici debuisset *Ἐγερθέντες.* Cf. Amm. in *Ἀναστῆναι.* " *Ἐπὶ τοῦ ὕπνου*, Ms. Reg." Scap. Oxon.

* " *Στάσιν. Κρίσιν*, Ms. Reg." Scap. Oxon.

4. *Ἤλπισαν καὶ Ἐπήλπισαν δ.* Hæc verba peritissime secernit Amm.; et quæ obmovit vir doctiss. in Miscell. Obs. 6, 402. huc non pertinent. Diversi generis sunt *ἐπελπίζειν τινὶ* seu *ἐπὶ τινὶ*, et *ἐπελπίζειν τινά*: prius denotat, Spem in aliquo collocare; posterius, Spem alicui facere: quorum alterum tantum tangit Noster, *ἐπήλπισαν ἕτεροι ἑτέρους.* Hæc accepta refero Viro Summo T. Hemsterhusio, ad Lucian. Dial. Mort. 1, 345.

5. *Ἡμέρα Ἠοῦς δ.* Ingenue fateor, me nihil hic videre; quæ vero mihi tenebras objecerunt, Lectori etiam paulo propius admovebo, ut ad eas dispellendas, et locum clara in luce collocandum, tanto sit alacrior. Primum ponit, *Ἡμέραν* designare *τὸ κατάστημα μόνον ἀσώματον*, et in versu, quem affert ex Hesiodo Θ. 124. *Ἡμέρη* (ita leg. in Amm.) tanquam *σωματοειδὴς θεὸς* memoratur; eundemque hunc in finem producit Etym. 429. *Ἡμέρα· Ἡσίοδος σωματοποιῶν λέγει· Νυκτὸς δ' αὖτ' α.* Deinde *Ἠοῦς δὲ τὸ συναμφότερον, ὃν π.* si vel corrigas *Ἠὼς δὲ τ. σ. ἣν*, et per *συναμφότερον* Utrumque simul intelligas, quo sensu utitur Amm. v. *Πόλις*: parum tu tamen profeceris; nam quid quæso hoc in loco *συναμφότερον*, cum in subjectis Hesiodi et Homeri locis *Ἠὼς* ponatur *ἐπὶ τῆς σωματοειδοῦς*? Itaque hujus loci scripturam is reducet, qui ab ingenio, vel a scriptis libris sit paratior. Interim pauxillum lucis hic præstabit Jo. Tzetzes ad Hesiod. *Ἔργ.* 578.: is quatuor diversos vocis *Ἠὼς* significatus enumerat, quos locis Hom. firmant Etym. v. *Ἠὼς*, et ad Il. Θ. 1. Schol., a quo haud dubie diversus Schol. ad initium Od. Θ. sex septemve *διάφορα σημαινόμενα* satis erudite exponit. In his quintam notionem offendes *τὸ συναμφότερον, ἡμέραν τε καὶ νύκτα.* " Vide Abresch. " Dilucc. Thuc. 418." Scap. Oxon. [" *Ἡμέρα καὶ Ἠὼς διαφέρει. Ἡμέρα μὲν γάρ ἐστιν ἡ ὑπὸ ἡλίου φαῦσις· Ἠὼς δὲ ἡ μετὰ τὸν ἥλιον.* Cod. Gud." Kul.] " Etym. G. *Ἡμέρα καὶ Ἠὼς διαφέρει·* " *Ἡμέρα μὲν γάρ ἐστιν ἡ ὑπὸ ἡλίου φαῦσις· Ἠὼς δὲ ἡ μετὰ τὸν* " *ἥλιον.* Vide Eund. p. 252." Scap. Oxon. In Hesiodi loco " *ἡμέρη* Ms. Reg. et mox *ἠως*," notatur in Scap. Oxon.

6. *Θεία.* Hesiod. Θ. 371. sqq. Hesiodum sequitur Apollodorus. Vett. Amm. Edd. *θεία δ' αὖθ' ἠέλιόν τε*, " et Ms. Reg." Scap. Oxon.

7. *Ἀλλ' ἤτοι.* Od. O. 250. *Ἀλλ' ἤτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς.* Scripturæ variatio satis est insignis; pro *Κλεῖτον* Amm., aut, si ita mavelis, librarius *τοῦτον* posuit. Talia mutari non probo. In vett. Edd. *ἀλλ' ἤτοι τοῦτον μὲν χ. ἥ. Ἠώς.* " *Τοῦτον* om. Ms. Reg." Scap. Oxon.

8. *Ὅμηρος.* Il. X. 233. In Menandri versuum primo vett. Edd.
C *τυτθὴ* habebant.

9. *Ἑβδόμην.* Menander Scaligeri beneficio pristinam recepit scripturam, *ἑβδόμην*, pro *ἕκτην*, quod in Amm. erat Edd. Vitium sensit, et tollere etiam conatus est Menandri Reliquiarum Editor. Lucemne addit huic loco Hesychii nota in *Ἑβδομαὶ τομαὶ, ἑβδόμην ἡμέραν ἀπὸ γενέσεως παιδίου ἑορτάζουσιν*? " Ms. Ammonii in " Mus. Brit. *εἰς τὴν ἕκτην ἐπὶ δέκα.* Dele *εἰς τὴν* male repeti- " tum ex *ἕκτην*, et cf. Polyæn. Chabria 2. L. 3., ubi lege, *Ὅτι* " *ἦν μία τῶν Ἀ. μυστηρίων.*" Porson.

10. *Δέον φάναι ἦσθα.* Mœris Atticista: *Ἦσθα, Ἀττικοί· Ἦς, Ἕλληνες.* Phryn. 24. *Ἦς ἐν ἀγορᾷ, σόλοικον. λέγε οὖν Ἦσθα.* [" *Ἦς καὶ Ἦσθα διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ παρῳχημένον χρόνον δηλοῖ, ὡς, Δηΐφοβος, εἰ μέν μοι τὸ πάρα πολυφίλτατος ἦσθα γνωστῶν. ὁ δὲ Ἦς τὸν μέλλοντα.* Cod. Gud." Kul.]

11. *Ὅμηρος.* Il. A. 528. Vett. Edd. *ἦ καὶ κυανέῃσιν*, et reliqua non agnoscunt, quæ Steph. iterum subjecit. " *Κυανέοισιν* Ms. " Reg. Mox *διαφέρει* ad *ἔφημεν* desunt ibid." Scap. Oxon.

12. *Τρίτου.* Aldi scripturam revocavi, quam primus mutavit sua in Ed. Valentinus Curio, substituendo *πρώτου*: hanc lectionem postea expresserunt Tusanus, Steph., et Vulc. oppido ridiculam; quanquam, si verum velimus fateri, ultima hæc nota a nemine hactenus fuit intellecta: si vel mecum judices, *τρίτου* ad verbum *ἦ* referri, quid porro reliquis facies *τὸ δὲ ἔφη, ἐπὶ τριῶν, ὡς ἔφημεν*? Auxilio nobis hic fuerunt Herennii Philonis schedæ, e quibus leg. *τὸ δὲ ἔφη, ἐπὶ τριῶν, ὡς ἔφην, ἔφης, ἔφη.* Antequam in hunc
D locum incidi, longe aliter legendum existimabam, et hinc etiam didici, quam sæpe nostræ nos conjecturæ fallant. " *Διήγομεν*, " Ms. Reg." Scap. Oxon.

13. *Ἡσυχία.* Vett. Edd. *ἡσυχίαν.* Ptol. Ascal. §. 93. *Ἡσυχάζειν, τὸ ἀτρεμεῖν δι' ὅλου σώματος· Σιγᾶν δὲ, τὸ μὴ λαλεῖν.* Paria scribit Herennius.

14. *Διαφέρει φησί.* Tusani Ed. *διαφέρει. φησὶ T.* atque ea etiam ratione loquitur Noster. Cyrillus in Voc. Acc. Dist. *Θαλάμαι, αἱ*, Templum Castoris et Pollucis. Ex Amm. sua accepit Eust. ad Od. E. p. 232. alibi Ælium laudans Dionysium, ad Il. M. p. 867. *Θαλάμαι μὲν βαρυτόνως ζωϊκαὶ καταδύσεις, Θαλαμαὶ δὲ, τόποι ἱεροὶ Διοσκούρων, ὡς Αἴλιος Διονύσιος παρεσημειώσατο.* Ammonii verba attulit Salmas. Exerc. Plin. 440. et Qualiumcunque deorum templa *θαλαμὰς* dici submonuit. *Τροφωνίου θαλάμας* sive *θαλαμὰς*, et *σηκοὺς Τροφωνίου* permutat Eur. Ione 300. 393. [" *Θαλάμας καὶ Θαλαμὰς διαφέρει. ἐὰν μὲν ὀξύνηται, δηλοῖ τὸ τῶν Διοσκόρων ἱερόν. ἐὰν δὲ βαρύνηται, τὰς καταδύσεις καὶ μηνύσεις.* Cod. Gud. *Θαλαμαῖαι καταδύσεις. Θαλάμαι δὲ τόπος ἱερὸς τῶν Διοσκούρων.* Phot. Lex." Kul.] " *Καταδώσεις* " *σημαίνει*, Ms. Reg." Scap. Oxon.

** " Accedit hæc glossa e Ms. Reg.: *Θαυμάζειν ἐστὶ τὸ ἀπο-* " *ρεῖν τι ὃν αἰτία παραλόγου τινος· Τερατοῦσθαι δὲ τὸ θαυμάζειν* " *τι τέρας· ἔστι γὰρ Τέρας τὸ παρὰ φύσιν συμβαῖνόν τι.*" Scap. Oxon.

15. *Αὐτῶν τῶν θ.* Vitiose in quibusdam Edd. *τῶν αὐτῶν τῶν θεῶν.*

καὶ θεάτρων. Πότερον[1] θεατὰς, ἢ χάριν μαντευμάτων; καὶ Αἰσχύλος· Βοᾶς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὤν. ἁμαρτάνουσιν οὖν οἱ λέγοντες, Θεωρῆσαί με δεῖ τὸν ἀγῶνα· δέον εἰπεῖν, Θεάσασθαι. διαστέλλει οὖν τοῦτο ἐπιμελῶς Λυσιμαχίδης[2] ἐν τῷ πρὸς Καικίλιον περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς Ῥητόρων, καὶ πολλῶν παραθέσεις ποιεῖται, καὶ ἔστι τὸ Θεάσασθαι, ὥσπερ πρόκειται, παρὰ τὴν θέαν· τὸ δὲ Θεωρεῖν (φησὶν) οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ τῶν θεῶν ὠρεῖν, τοῦτο δὲ τὸ φροντίζειν. διὸ καὶ τοὺς τῶν θεαμάτων ἕνεκα πεμπομένους, σὺν θυσίαις δὲ καὶ εὐσεβείᾳ, πάντας ὠνόμαζον θεωρούς. καὶ τὸ τοῖς Ἀθηναίοις διδόμενον Θεωρικὸν, οὐχὶ διὰ[3] τὰς θέας, (ὡς Καικίλιος[4] ὑπέλαβεν,) ἀλλὰ διὰ τὸ ἐν ταῖς ἑορταῖς εἰς τοὺς θεοὺς εὐσεβεῖν, καὶ ἐπιθεῖν[5], καὶ εὐφραίνεσθαι.

Θεράποντες καὶ Οἰκέται διαφέρουσι. Θεράποντες μὲν γὰρ οἱ ὑποτεταγμένοι φίλοι, ὑφ' ὧν[6] θεραπεύονται οἱ προσήκοντες· [70] Οἰκέται δὲ, δεσποτῶν.

Θέσθαι καὶ Ὑποθέσθαι[7] διαφέρει. Θέσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ λαβεῖν ὑποθήκην· Ὑποθέσθαι δὲ, τὸ δοῦναι ὑποθήκην.

Θέλειν καὶ Βούλεσθαι ἐὰν λέγῃ τὶς, δηλώσει, ὅτι ἀκουσίως τε καὶ εὐλόγως ὀρέγεται τινός.

Θερίζειν, τό, τε διατρίβειν[8] τὴν τοῦ θέρους ὥραν, (ὡς τὸ Χειμάζειν,) καὶ τὸ τοὺς Δημητριακοὺς καρποὺς[9] συλλέξαι.

Θηβαῖοι καὶ Θηβαγενεῖς διαφέρουσιν, καθὼς Δίδυμος[10] ἐν Ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν Παιάνων Πινδάρου φησὶν, Καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου Θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρύσεον εἰς Ἰσμηνὸν[11] πρῶτον. τίς δ' ἐστὶ διαφορὰ Θηβαγενέων πρὸς Θηβαίους, Ἔφορος ἐν τῇ δευτέρᾳ φησί. οὗτοι μὲν οὖν συνετάχθησαν εἰς τὴν Βοιωτίαν. τοὺς δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ὁμόρους προσοικοῦντας ἰδίᾳ Θηβαῖοι προσηγάγοντο πολλοῖς ἔτεσιν. ὕστερον δὲ οἱ σύμμικτοι ἦσαν πολλαχόθεν, [71] ἐνέμοντο δὲ τὴν ὑπὸ τὸν Κιθαιρῶνα χώραν, καὶ τὴν ἀπομάντιον[12] τῆς Εὐβοίας. ἐκαλοῦντο δὲ Θηβαγενεῖς, ὅτι προσεγένοντο τοῖς ἄλλοις Βοιωτοῖς διὰ Θηβαίων.

Θὴς, Λάτρις, Ἀμφίπολος, Ἄτμενος, διαφέρουσι. Θὴς μὲν γὰρ, ὁ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων· θῆτές[13] τε δμῶές τε. Λάτρις δὲ, ὁ κατὰ πολεμικὴν περίστασιν ἁλοὺς, καὶ ἐπὶ δουλείαν προσαχθείς. Ἀμφίπολος δὲ, κοινὸν ὄνομα ἄρρενος καὶ θηλείας δούλης. Ἄτμενος δὲ, οὐ μόνον ὁ δοῦλος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑποτεταγμένος ἐλεύθερος.*

Θράσος καὶ Θάρσος διαφέρει[14]. Θράσος μὲν γάρ ἐστιν, ἡ ἄλογος ὁρμή· Θάρσος δὲ, ἔλλογος ὁρμή.

Θύρα καὶ Θυραία διαφέρει. Θύρα μὲν γάρ ἐστιν, ἡ ἐξ ἀρχῆς γενομένη. Μένανδρος[15] ἐν Παρακαταθήκῃ, Θύραν ἔξελε. Θυραία δὲ, τὸ μέλλον πρὸς ἐκκοπὴν θύρας μέγεθος.

[72] Θύεσθαι τοῦ Σφάττεσθαι[16] διαφέρει. Θύεσθαι μὲν γάρ ἐστιν, ἐπὶ τιμῇ θεοῦ· καὶ τὸ μαντεύεσθαι ἐπὶ τιμῇ διὰ σπλάγχνων Θύεσθαι φαμέν. Σφάττεσθαι δὲ, τὸ δι' ἡντιναοῦν αἰτίαν φονεύσασθαι. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἀλόγου, τὸ δ' ἐπ' ἀνθρώπου τάττεται.

Θύουσι καὶ Θύονται διαφέρει. Θύουσι μὲν γὰρ οἱ σφάττοντες τὰ ἱερεῖα· Θύονται δὲ οἱ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντευόμενοι.

Θύρα καὶ Θύραι διαφέρει[17]. Θύρα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπίθεμα τὸ ἐκ τῶν σανίδων· Θύραι δὲ, τὸ ἄνοιγμα αὐτὸ, καὶ τὰ χαλάσματα τῆς θύρας.

1. Πότερον. Excidit procul dubio ex Amm., quod ap. Herenn. legitur, Εὐριπίδης ἐν Ἴωνι. Ea in Tragœdia versus qui affertur est 301., ubi pro πότερον habes πότερα. Æschyli versus an in istis, quæ supersunt, Fabulis occurrat, non indagavi: sin, pro Βοᾷς conjici posset Θόας. Inter Æschyli Dramata enumeratur Hypsipyle. "Post μαντευμάτων addit Ms. Reg. τοῦτ' ἔστιν θεωρός. "Διαστέλλει οὖν: δὲ Ms. Reg., ubi mox Κεκίλιον: καὶ πολλῶν, "Ms. Reg. πόλεων: τὸ τῶν θεῶν, Ms. Reg. τὸν θεόν: τοὺς τῶν "θεαμάτων ἕνεκα, Ms. Reg. τοὺς οὐχὶ θ. ἕνεκεν." Scap. Oxon.

2. Λυσιμαχίδης. Vulc. Ed. Λισιμ. Pro Καικίλιον vett. Edd. Κεκίλιον, et postea Κεκίλιος. De titulo libri Lysimachidæ infra paulo copiosius disseram, et de θεωροῖς nonnulla etiam notabo. ["Πεμπόμενος, Cod. Gud. addit: ἤγουν φροντίζων, καὶ θεωρὸς λέγεται. Uterque dein, Euripidis et Æschyli, versus omissus est. Ἁμαρτάνουσιν οὖν, δι' ὃ ἁμαρτάνουσιν, Cod. Gud.: θεωρῆσαι, θεωρῆναι: διαστέλλει οὖν ad fin., desunt in Cod. Gud." Kul.]

3. Διά. Hanc particulam, quæ in Edd. deerat, jussu Scaligeri in textum introduxi. "Δὲ, Ms. Reg." Scap. Oxon.

4. Καικίλιος. Pari ratione Cæcilium testem citat Harpocr. v. Ἐξούλης, —— οὐχ ὡς οἴεται Καικίλιος.

5. Ἐπιθεῖν. Antiqua lectio fuit, uti auguror, Ἐπιθύειν. Lege sis, quæ in eadem hac observatione præcesserunt: τοὺς τῶν θεαμάτων ἕνεκα πεμπομένους σὺν θυσίαις τε (ita leg. pro δὲ) καὶ εὐσεβείᾳ, πάντας ὠνόμαζον θεωρούς. "Ἐπιθυμεῖν, Ms. Reg." Scap. Oxon.

6. Ὑφ' ὧν. Ea veterum est Edd. lectio, male in ἐφ' ὧν a Steph. mutata. Hes. Θεράποντες, οἱ ἐν δευτέρᾳ τάξει φίλοι, ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν. Cf. Herennium Philon. in Δοῦλοι.

7. Θέσθαι καὶ Ὑποθέσθαι. Ad Harpocr. v. Θέτης, 'Est autem,' inquit Vales., 'θέμενος Creditor, qui pignori accipit, ὑποθέμενος, Debitor, qui obligat, teste Amm. et Harpocr. in Θέσθαι.' Diversa potestas e gemino Demosthenis loco patefiet. Alter locus est in Or. c. Timoth. 705. Αἱ φιάλαι, ἃς ὁ θέμενος ἀπῄτει. Contra debitor ὑποθεὶς τὴν οἰκίαν καὶ τἀμαυτοῦ πάντα, in Aphob. 2, 558. ["Θέσθαι etc., ita et Cod. Gud. Sic et Hyperidem accipere vocem, non item Demosthenem, Photius habet in Lex." Kul.] "Ἑκουσίως, sic repositum e Ms. Reg. Olim ἀκουσίως." Scap. Oxon.

8. Διατρίβειν. Διατρίψειν in vett. legebatur Edd. Stephanus posuit διατρίβειν, ubi scribi debuisset διατρίψαι, uti mox τὸ τοὺς Δημητριακοὺς καρποὺς συλλέξαι. Hes. Θερίσας, τὸ θέρος διάγων: mendose vulgatur ἀγαγών.

9. Δημητριακοὺς καρπούς. Theophr. περὶ Εὑρημάτων, Ἀλεῖν τὸν Δημητριακὸν καρπὸν, teste Schol. Il. Α. 449. Etymologici M. Auctor in v. Οἶνος: Veteres, inquit, ἐγαλακτοτρόφουν πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι τὸν Δημητριακὸν καρπόν. Cf. Schol. Opp. 'Α. 3, 463. Pro θερίζειν Cyprii δαματρίζειν dicebant, auctore Hes., Δαματρίζειν, τὸ συνάγειν τὸν Δημητριακὸν καρπόν. Κύπριοι.

10. Δίδυμος. Non leves mendæ utriusque Scriptoris, Didymi et Ephori, verba deformant, quas qui sibi plane tollendas sumserit, præter egregiam, quam Grammatico meo præstabit, operam obscuræ antiquitatis particulæ lucem accendet haud pœnitendam. ["Ephori verba in hunc modum restituenda censuit, meliorum literarum scientia ornatissimus. Jo. Jac. Reiskius: Ὅσοι μὲν οὖν συνεπήχθησαν εἰς τὴν Βοιωτίαν, τοὺς δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ὁμόρους, (προσοικοῦντας) ἰδίᾳ Θηβαῖοι προσηγοροῦντο. πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον δὲ οἱ σύμμικτοι ἦσαν πανταχόθεν, ἐνέμοντο δὲ τὴν ὑπὸ τὸν Κιθαιρῶνα χώραν, καὶ τὴν ἀπεναντίον τῆς Εὐβοίας. ἐκαλοῦντο δὴ Θηβαγενεῖς, etc. ut hic sit verborum sensus:—'Quotquot' (verba sunt Reiskii nostri,) 'in Bœotiam adducti fuerint, et ad Atticorum confines, eximie Thebanos audiisse. Ceteros, multis post annis, qui undecunque collecti, ad Cithæronis radices, et ex Eubœæ regione consederint, dictos esse Θηβαγενεῖς.' Ex Add.]

11 Εἰς Ἰσμηνόν. Leg. εἰς τὸ Ἰσμήνιον, sive, quod monitus malo, εἰς Ἰσμηνίου. ["Vide Koen. ad Greg. Cor. 475. Ed. Lips." G. H. S.] In Animadvv. paucula hinc illustrare annitar. "Ἰσθμὸν, Ms. Reg.: ἱερὸν pro πρῶτον conjicit Koen. ad Greg. Cor. "s. 66.: σύμμικτοι μὲν, μὲν accedit e Ms. Reg.: τῶν κιθαιρῶν, "Ms. Reg." Scap. Oxon.

12. Ἀπομάντιον. Joannes noster Schultensius, τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον, pro ἀπομάντιον leg. esse ὑπεναντίον, ingeniose, ut est cogitandi acumine præditus prorsus felici, conjectavit. Parum diversam emendandi viam ingressus Vir quidam Eruditissimus, ἀπεναντίον scr. suspicabatur.

13. Θῆτές. Od. Δ. 644. Schol. οἱ ἐπὶ μισθῷ δουλεύοντες. Plura, quæ huc spectent, dabunt Animadvv.

[* "Θῆτες. Hemistichium hoc Odysseæ omissum: ἐπὶ δουλείαν προσαχθεὶς, εἰς δουλείαν ἀχθείς: δούλης, δούλου: ὑποτεταγμένος, τεταγμένος ἐλεύθερος. καὶ εἰς τὸ Ἄϊξε, καὶ Σέσηπε. Ita Cod. Gud., qui ἀμφίπολος in fronte omittit, dein tamen explicat." Kul.]

14. Θράσος καὶ Θάρσος δ. Differentiam tradidit, si receptæ lectioni tuto fidere licet, Aristippus ap. Schol. Apoll. Rh. 2, 77. Multa collegit Schol. Il. Ε. 2.: pro Ammonio sufficiunt: Θάρσος οὖν ἐστὶ τὸ εὔλογον παράστημα τῆς ψυχῆς· Θράσος δὲ τοὐναντίον: quæ in Commentarium ad Il. Ε. p. 387. retulit Eust. Cf., si lubet, Schol. Opp. 'Α. 3, 516. Triclin. ad Soph. El. 478. "Etym. "G. Θάρσος καὶ Θράσος διαφέρει, ὡς ἀρετὴ κακίας. Τὸ μὲν γὰρ "ἐπὶ ἀρετῆς τάσσεται, τὸ δὲ ἐπὶ κακίας, ὅθεν οἱ παλαιοὶ ὡρίσαντο "οὕτως. Θάρσος ἐστὶ ψυχῆς παράστημα μετὰ λογισμοῦ· Θράσος "δὲ ἡ ἀλογιστία. Ὅθεν Εὐριπίδης ἁμαρτάνει λέγων, Οὐ θράσος "τόδ' ἐστὶν οὐδὲ τόλμη Κακῶς φίλους δράσαντας ἐναντίως βλέ"πειν. Cf. Schol. Eur. Med. 446. Matth. Ἡ et mox ὁρμὴ de"sunt Ms. Reg." Scap. Oxon.

15. Μένανδρος. Menandri meminit etiam Phot. Lex. Ms. Θυραία. τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας. Μένανδρος. Quandoquidem autem nihil aliud est ad manus, quo corruptam Ammonii notam emaculem, aliam, quæ hunc in finem feliciori ingenio queat esse adjumento, ex ejusdem Photii libro decerptam annotationem subjiciam: Θυραίαν, τὴν τοῦ μεσοτοίχου διακοπήν. Utrumque locum debeo humanitati Viri Eruditissimi, Jo. Alberti.

16. Θύεσθαι τοῦ Σφάττεσθαι δ. Eadem fere est in Cyrilli Vocabulario nota: verba Grammatici haud pigebit apposuisse: Θύεσθαι τοῦ Σφάττεσθαι διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν Θύεσθαι διὰ σπλάγχνων θύεσθαί φασι· τὸ δὲ Σφάττεσθαι τὸ φονεύεσθαι καθ' ἥντινα αἰτίαν. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἀλόγου, τὸ δὲ ἐπὶ ἀνθρώπου. ["Sic Etym. G." Scap. Oxon.] Additur ap. Amm. τὸ δ' ἐπ' ἀνθρώπου τάττεται. Quod in vett. Edd. extat, τάττεσθαι forsan indicio sit, olim lectum fuisse σφάττεσθαι. "Dedi φονεύεσθαι pro φονεύσασθαι e Ms. "Reg. Voces, ἐπὶ τιμῇ, delendas statuit Pierson. ad Mœr. 281." Scap. Oxon. ["Θύεσθαι τοῦ Σφάττεσθαι διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν Θύεσθαι, διὰ σπλάγχνων θύεσθαί φασιν. τὸ δὲ Σφάττεσθαι τὸ φονεύεσθαι καθ' ἥντινα αἰτίαν. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἀλόγου, τὸ δὲ ἐπ' ἀνθρώπου τάσσεται. Cod. Gud." Kul.]

17. Θύρα καὶ Θύραι διαφέρει, sive, uti in vett. Edd. legitur, διαφέρουσιν. Auctor Voc. Acc. Dist. Θύρα, θύρας, ἡ, Ostium, hoc est Lignum. Θύραι, θυρῶν, αἱ, Fores, hoc est Apertura. Discrimen haud agnovit Moschop. Θύρα καὶ Πύλη λέγεται αἱ σανίδες αἱ ἀνοιγόμεναι καὶ κλειόμεναι, καὶ τὸ διάστημα, ὅπερ ἐπέχουσιν αὗται.

A Θυμὸς μέν ἐστι πρόσκαιρος· Ὀργὴ δὲ, πολυχρόνιος μνησικακία.

I.

ἹΕΡΕΥΣΑΙ καὶ Καθιερεῦσαι[1] λέγουσιν ἐπὶ τῶν θυομένων ἱερείων· Ἱερῶσαι δὲ[2] καὶ Καθιερῶσαι, ἐπὶ τῶν ἀνατιθεμένων.

[73] Ἱερεῖον καὶ Χρηστήριον διαφέρει. Ἱερεῖον μὲν γάρ ἐστι κοινῶς τὸ σφαζόμενον πρὸς θυσίαν ἅπασαν· Χρηστήριον δὲ, τὸ ἱερὸν[3], ᾧ χρῶνται χρηστηριαζόμενοι. Ἡρόδοτος, Καθάπερ ἔτι καὶ νῦν, ὅταν χρηστήρια θύουσιν ἐν τῷ ἱερῷ.

Ἱερὰ, τούς τε περιβόλους τῶν ναῶν, καὶ τὰ σφάγια, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς Ὑπερίδης[4] ἐν τῷ κατὰ Ἀρχιστρατίδου· καὶ τὰ ξόανα, ὡς Θεόπομπος ἐν εἰκοστῇ ἕκτῃ.

Ἱκέσθαι* καὶ Ἀφικέσθαι διαφέρει, ὥς φησιν Ἡρακλείδης.** Ἱκέσθαι μὲν γάρ ἐστι, τὸ ἐλθεῖν· Ἀφικέσθαι δὲ, τὸ ἐπανελθεῖν. Ὅμηρος τὴν διαφοράν φησιν, — οὐδ' αὖτις[5] ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν. καὶ, Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην.

Ἰδουμαῖοι καὶ Ἰουδαῖοι διαφέρουσιν, ὥς φησι Πτολεμαῖος[6] ἐν πρώτῳ περὶ Ἡρώδου τοῦ Βασιλέως. Ἰουδαῖοι μὲν γάρ εἰσιν, οἱ ἐξ ἀρχῆς φυσικοί· Ἰδουμαῖοι δὲ, τὸ μὲν ἀρχῆθεν οὐκ Ἰουδαῖοι, [74] ἀλλὰ Φοίνικες καὶ Σύροι, κρατηθέντες δὲ ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἀναγκασθέντες περιτέμνεσθαι, καὶ συντελεῖν εἰς τὸ ἔθος, καὶ τὰ αὐτὰ νόμιμα ἡγεῖσθαι, ἐκλήθησαν Ἰουδαῖοι.***

Ἶπες[7], καὶ Θρῖπες, καὶ Κίες, καὶ Ἶκες διαφέρουσιν. Ἶπες μὲν γὰρ λέγονται θηρίδια τὰ διαβρωτικὰ τῶν κεράτων. Ὅμηρος, Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν. Θρίπες δὲ, τὰ ἐσθίοντα τὰ ξύλα· καὶ Θριπηδέστατα[8], τὰ ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένα ξύλα, οἷς καὶ ἀντὶ σφραγίδων ἐχρῶντο, ὅτι ἦν δυσπαραποίητα[9]· Κίες δὲ, τὰ ἐν ταῖς κριθαῖς καὶ ἐν τοῖς πυροῖς θηρίδια· Ἶκες δὲ, τὰ διεσθίοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων. Ἀλκμὰν[10], καὶ[11] ποικίλον ἶκα, τὸν ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ὀλετῆρα.

Ἴσοι καὶ Κοινοὶ διαφέρει. Πλάτων[12] ἐν Πρωταγόρᾳ, Χρὴ γὰρ τοὺς ἐν τοῖσδε[13] λογοις παραγενομένους, κοινοὺς μὲν [75] εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διαλεγομένοιν ἀκροατὰς, ἴσους δὲ μή. ἔστι γὰρ οὐ ταυτόν· κοινῇ μὲν[14] γὰρ ἀκοῦσαι ἀμφοτέρων χρὴ[15], μὴ ἴσον δὲ νεῖμαι[16] ἑκατέρῳ, ἀλλὰ τῷ μὲν σοφωτέρῳ, πλέον[17], τῷ δὲ ἀμαθεστέρῳ, ἔλασσον.

Ἰσοτελὴς καὶ Μέτοικος διαφέρει. Ἰσοτελὴς μὲν γὰρ, ὁ τετιμημένος μέτοικος[18] ἐν τῷ ἴσῳ τάγματι τοῖς πολίταις· καὶ τὸ μὲν μετοίκιον μὴ τελῶν, πάντα δὲ ἔχων τὰ αὐτὰ τοῖς πολίταις, πλὴν τοῦ ἄρχειν· Μέτοικος δὲ, ὁ
B μετοικήσας εἰς ἑτέραν πόλιν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ μὲν ξένου πλέον τὶ ἔχων, τοῦ δὲ πολίτου ἔλαττον. ἐτέλει δὲ ὁ Μέτοικος κατ' ἐνιαυτὸν Μετοικίου δραχμὰς δέκα[19], καὶ ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πομπῇ σκάφην ἔφερε κηρία ἔχουσαν· ὅθεν καὶ Σκαφηφόρους ἔλεγον τοὺς μετοίκους. πολλάκις δὲ καὶ συνεστράτευον τοῖς Ἀθηναίοις.

[76] Ἰσθμὸς καὶ Πορθμὸς[20] διαφέρει. Ἰσθμὸς μὲν γάρ ἐστι γῆς στενῆς[21] δίοδος ἑκατέρωθεν θαλάσσης περιερχομένης*· Πορθμὸς δέ ἐστι στενὸς θαλάσσης πόρος[22], ἑκατέρωθεν ὑπὸ γῆς περιεχόμενος.

1. Ἱερεῦσαι καὶ Καθιερεῦσαι. In Franequerana Thomæ M. Ed. sub litera I hæc nota prostat: Καὶ ἹΕΡΑΣΘΑΙ, καὶ Ἱερεύεσθαι, ἐπὶ τῶν θυομένων ἱερείων· Ἱερᾶσθαι δὲ μόνον, ἐπὶ τῶν εἰς ἱερέας τελούντων. Ἱερῶσαι μέντοι καὶ Καθιερῶσαι ἐπὶ τῶν ἀναθημάτων. Dum non vacat vulgatæ lectionis ineptias ostendere, ponam, quomodo h. l. corrigendum esse censeo: Καθιερεῦσαι καὶ Ἱερεῦσαι ἐπὶ τῶν θυομένων ἱερείων κ.τ.λ. Literarum seriem in Thomæ libello nemo, nisi harum rerum inscius, mihi objecerit. Aliud est, quod minime prætermittendum existimo. Cum in reliquis, quas quidem ego viderim, Amm. Edd. Litera I ab hac nota Ἱερεῦσαι καὶ Καθιερεῦσαι incipiat, hisce diebus in manus meas in-
C cidit Lex. Gr. Lat. ab Jo. Frellonio Lugd. Anno 1553. vulgatum. Dum Ammonium huic libro subjectum ab aliorum Edd. non parum distare animadverto, aliam etiam notam huic præpositam reperio, quam hic subjicere visum fuit: Ἰδεῖν καὶ Ὑπεριδεῖν διαφέρει. Ἰδεῖν μὲν γάρ ἐστιν ὁρᾷν· Ὑπεριδεῖν δὲ τὸ ὑπεροpᾷν, τὸ καταφρονεῖν.

2. Ἱερῶσαι δέ. Hæc in Steph. et Vulc. Edd. ab iis, quæ præcesserant, male erant sejuncta. J. Poll. 1, 11. ἄγαλμα καθιερῶσαι. Hes. Καθιεροῖ, θεῷ ἀνατίθησιν. Æsch. c. Ctes. 289. Τὴν χώραν αὐτῶν καθιέρωσαν κατα τὴν μαντείαν.

3. Τὸ ἱερόν. Lege, τὸ ἱερεῖον· uti in Ptol. Ascal. membranis extabat §. 140. [" Vide Dorv. ad Charit. 605. Ed. Lips." G. H. S.] Idem vitium infra recurret in v. Χρηστήριον, ubi forsan nonnulla dabo in Animadvv.. " Θύωσιν, sic Ms. Reg. pro θύουσιν." Scap. Oxon.

4. Ὑπερίδης. Nescio, cur a vett. Edd. discedentes Steph. et Vulc. Ὑπερείδης posuerint. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀρχεστρατίδου ab Harpocr. frequenter ad partes vocatur; non aliter scripserat Amm.

[* " Ἱκέσθαι κ.τ.λ. Sic et Cod. Gud., sed missis citationibus." Kul.]

[** " Cf. Jons. de Scriptt. H. Ph. 205. sq." Kul.]

5. Αὖτις. Ita primæ Edd., quod postea in αὖθις mutatum. Prius extat in Il. N. 645. Posterior Homeri versus est in Od. Π. 80. Pro Ὅμηρος vett. Edd. ὅμως legebant.

6. Πτολεμαῖος. In libello, cujus auctor Ptol. fertur Ascalonita, paucula reperire licet, quæ hinc desumta videntur §. 105. Ἰουδαῖοι καὶ Ἰδουμαῖοι διαφέρουσιν. οἱ μὲν γὰρ Ἰουδαῖοι ἐξ ἀρχῆς. Ἰδουμαῖοι δὲ τὸ μὲν ἀρχῆθεν οὐκ Ἰδουμαῖοι (l. Ἰουδαῖοι,) ἀλλὰ Φοίνικες καὶ Σύροι. Eadem autem loquendi formula, quam de Idumæis ap. Amm. adhibuit Ptol., utitur etiam Lucian. Timone 4. Εἰς ἔθος τι ἀρχαῖον συντελεῖν. Est, cur id monendum putarim. [" Ὥς φησι, abest in Cod. Gud." Kul.] " Καὶ τὰ αὐτὰ, Ms. Reg. " ἄλλα, et in fine Ἰδουμαῖοι." Scap. Oxon.

[*** Ἔθος, Cod. Gud. ἔθνος: Ἰουδαῖοι, Cod. Gud. Ἰδουμαῖοι. ἢ ἐξ Ἰούδα, τετάρτου παιδὸς Ἰσραὴλ, ἐκλήθησαν. οὗτοι δὲ ἐκ γένους εἰσὶν Ἀβραὰμ, Ἰδουμαῖοι δὲ, οἱ ἐκ τοῦ Ἡσαῦ, ἀδελφοῦ Ἰακὼβ, παιδὸς Ἰσαὰκ, υἱοῦ Ἀβραὰμ, ἀπόγονοι, πεφυκότες ἐξ Ἐδώμ. Cod. Gud." Kul.]

7. Ἶπες, καὶ Θρῖπες. Vide quæ in Animadvv. super hac differentia notavi. Locus Hom. petitus est ex Od. Φ. 395.

8. Θριπηδέστατα. Hac in voce, plus semel apud Auctores obvia, libri mirum in modum variant; dum alii θριπηδέστατα, alii præferunt θριπήδεστα. Prior scriptura, uti in Amm., sic et alibi omnino est retinenda.

9. Δυσπαραποίητα. Opem, haud facile aliunde expectandam, huic loco attulit T. Hemst., qui me aliquando usum verbi παραποιεῖν in alterius etiam sigillo effingendo haud infrequentem tum e Thuc. 1, 132. παραποιησάμενος σφραγῖδα, tum aliis e locis, edocefecit, et in Amm. δυσπαραποίητα leg. esse admonuit: quam Viri Summi emendationem in textu decenter deposui pro vulgata priorum Edd. scriptura, δυσπαράπιστα, [" sic Ms. Reg." Scap. Oxon.,] quam in δυσπαράψηστα commutandam suspicabantur Scal. et Vulc. " Ms. Reg. ο. τῶν ὀφθαλμοὺς τῶν ἀ." Scap. Oxon.

10. Ἀλκμάν. Præstantiss. Jo. Jac. Reiskius nuper admodum significavit, Alcmanis versum sibi videri hexametrum, atque hac ratione emendandum: Ποικίλον ἶκα τὸν ὀφθαλμῶν ἁπαλῶν ὀλετῆρα. Acutiss. viri conjecturam Lectoris judicio subducendam non existimavi.

11. Καί. Reduxi ex Aldina voculam καὶ, quæ in plerisque Edd. omissa reperitur ap. H. Steph. Ind. Thes. ad v. Ἶξ, ubi pro τὸν ὀφθ. occurrit τῶν ὀφθαλμῶν: prouti h. l. etiam adduxit S. Bochartus Hieroz. P. 2. L. 4. c. 27.

12. Πλάτων. Quæ sequuntur, omnia extant in Plat. Protag. 293. media. Scripturæ diversitatem indicabo.

13. Τοῖσδε. Lege Τοιοῖσδε e Platone, ap. quem mox παραγιγνομένους. " Ἔστι γὰρ, Ms. Reg. δὲ, et mox κοινόν." Scap. Oxon.

14. Κοινῇ μέν. Ita e Plat. edidit Steph.; nam in prioribus Edd. κοινὸν μὲν legebatur.

15. Χρή. Apud Plat. δεῖ ἀμφοτέρων.

16. Νεῖμαι. Id indidem Steph. recepit. Ad ejus Ed. usque εἶναι Ammonii textum occupabat.

17. Πλέον. Vitiose iterum vett. Edd. πλέων, et mox ἐλάσσων legebant.

18. Ὁ τετιμημένος μέτοικος. H. l. emaculatum Scaligero acceptum referes. Vulgata præcedentium Edd. hæc erat lectio: Ἰσοτελὴς μὲν γὰρ ὁ τετιμημένος. Μέτοικος δὲ, ὁ ἐν τῷ ἴσῳ τ.: in quibus indicia sunt librarii aberrantis haud obscura. Violentior erat a Vulc. tentata medendi ratio, qui, resecatis Μέτοικος δὲ ὁ, coire jusserat ὁ τετιμημένος ἐν τῷ ἴσῳ τ. Dudum ante Vulc. is, cujus supra memini, Frellonius ita h. l. edi curarat: ὁ τετιμημένος καὶ ἐν τῷ ἴσῳ τ. Vide plura in Animadvv. [" Ἰσοτελὴς
D κ.τ.λ. Illustrationis causa hæc addo e Phot. Lex. Ἰσοτελὴς ὁ ἐξελεύθερος μετέχων τῶν νόμων, μετοίκιον δὲ οὐ φέρων. — Ἰσοτελὴς καὶ Ἰσοτέλειαι. πολλάκις τιμή τις ἐδίδοτο τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων, καθ' ἣν τοῦ μετοικίου ἄφεσις αὐτῶν ἐγίνετο. ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων, ὧν ἔπραττον οἱ μέτοικοι, ἄφεσιν εἶχον ἰσοτελεῖς, Θεόφραστος λέγει. καὶ πόλεσι δὲ ὅλαις ἐψηφίζοντο τὴν ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι, ὥσπερ Ὀλυνθίοις καὶ Θηβαίοις. ὁ δὲ ἰσοτελὴς ὡρισμένον τι τέλος ἐδίδου. Kul.] " Μετοικίου, leg. μετοίκιον. Hinc cor- " rige Hes. in Μέτοικοι, ubi legitur δώδεκα pro δέκα." Toup.

19. Δέκα. Non est, quod quis δώδεκα corrigendum censeat, etsi ea ratione Hes. emendandum crediderint Petitus ad LL. Att. 170. et Meursius ad Hes. Miles. 177.

20. Ἰσθμὸς καὶ Πορθμὸς δ. Itaque fuerunt, qui hæc promiscue usurparint, neque proinde interpolari debuisset Suidas: Hes. etiam, quamvis alibi bene distinguat, Εἰσθμὸς, εἴσοδος ὕδατος στενή. [" Ἰσθμὸς ὁ τράχηλος. Πορθμὸς θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν. Ἰσθμὸς γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν. Phot. Lex." Kul.]

21. Γῆς στενῆς. Vett. Edd. τῆς στενῆς. Malim: γῆς στενὴ δ. Mox ap. Ptol. Ascal. §. 29. ὑπὸ θαλάσσης legebatur.

[* " θαλάσσης περιερχομένης, Cod. Gud. θαλάσσῃ περιεχόμενος." Kul.] " 'Leg. ἑκατέρωθεν ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένη. Ptol. " Ascal. ὑπὸ θαλάσσης, quod ad veram lectionem ducit. Quin et " mox ἑ. ὑπὸ γῆς περιεχόμενος.' Toup. Θαλάσσῃ περιεχόμενος, " Etym. G." Scap. Oxon.

22. Θαλάσσης πόρος. Ita legit sola iterum Frellonii Ed., cum

"Ισθι καὶ Γίνωσκε[1] διαφέρει. "Ισθι μὲν γὰρ, ἐπὶ τοῦ γίνωσκε τάσσεται· αὐτὴ[2] δ' οἵη ἴσθι, ἀντὶ τοῦ γίνωσκε. καὶ τὸ πληθυντικὸν ἴστε, ἀντὶ γινώσκετε. καὶ Μένανδρος ἐν "Ηρωϊ· Εὖ ἴσθι, κἀγὼ τοῦτο συγχωρήσομαι. τάσσουσι δὲ ὅμως καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου τὸ "Ισθι. Εὔφημος, "Ισθι μοῦνον ἐξορμωμένη, ἀντὶ τοῦ γίνου.

Ἱστοριογράφος Συγγραφέως διαφέρει. Ἱστοριογράφος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τὰ πρὸ αὐτοῦ γεγονότα συγγραφόμενος, ὡς Ἡρόδοτος. Συγγραφεὺς δὲ, ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ[3], ὡς Θουκυδίδης.

Ἱστοδόκη καὶ Ἱστοπέδη διαφέρουσιν. Ἱστοδόκη μὲν γάρ ἐστιν, ἐφ' [77] ἧς ὁ ἱστὸς κατακλίνεται. "Ομηρος[4], Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν. Ἱστοπέδη δὲ, ὁ ἐν μέσῳ τῆς νεὼς κοῖλος τόπος, (τινὲς δὲ Ληνίδα[5] καλοῦσιν,) εἰς ὃν ὁ ἱστὸς ἐντίθεται. ἀλλά με δεσμῷ Δῆσαν ἐν ἀργαλέῳ, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω, Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ.

Ἰταλοὶ καὶ Ἰταλιῶται[6] διαφέρουσιν. Ἰταλοὶ μὲν γὰρ, οἱ ἀρχῆθεν τὴν χώραν οἰκοῦντες. Ἰταλιῶται δὲ, ὁπόσοι τῶν Ἑλλήνων ἐπῴκησαν μετὰ ταῦτα. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν Σικελιωτῶν.

K.

ΚΑΤΟΙΚΗΣΙΣ καὶ Κατοίκισις[7] διαφέρει, ὥς φησιν Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Κατεψευσμένων[8]. [78] Κατοίκισις μὲν γάρ ἐστιν ἡ ὑφ' ἑτέρων γινομένη ἵδρυσις· Κατοίκησις δὲ, ὅταν αὐτοί τινες οἰκήσωσι τόπον ἢ πόλιν τινὰ καταλαβόντες. οἷον, Ἀθηναῖοι κατῴκησαν[9] μὲν τὴν ἀκρόπολιν, κατῴκισαν δὲ Ἴωνας.

A καὶ ἔστι παρὰ μὲν τὸ κατοικεῖν, ἡ Κατοίκησις, παρὰ δὲ τὸ κατοικίζειν, ἡ Κατοίκισις.

Καταβολὴ[10] καὶ Εἰσβολὴ διαφέρει. Καταβολὴ μὲν γὰρ, ἡ ἔκτισις τοῦ εἰσφερομένου ἀργυρίου· Εἰσβολὴ δὲ, περίοδος τοῦ πυρετοῦ.

Κάταγμα[11] καὶ Κάταγμα διαφέρει. Κάταγμα μὲν, ἐκτεταμένως, τὸ κατεαγὸς καὶ συντετριμμένον· Κάταγμα δὲ, βραχέως, τὸ τοῦ ἐρίου ἕλκυσμα.

Καταχύματα[12] καὶ Καταχύσματα διαφέρει. Καταχύματα μὲν γὰρ χωρὶς τοῦ σ, τὰ καταχεόμενα ὕδατα, ἐπὶ λουτρῶνος[13], καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων· Καταχύσματα δὲ σὺν τῷ σ, αἱ ἰσχάδες καὶ τὰ ἄλλα τραγήματα, ἃ τῶν νεωνήτων[14] [79] δούλων κατέχευον. Ἀριστοφάνης[15], Εἶτ' οὐχὶ δέξῃ δὴ τὰ καταχύσματα; καὶ Δημοσθένης[16] ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου Ψευδομαρτυριῶν, Ἀλλ' αὐτὸς μὲν οὐκ ὤκνησε τὴν δέσποιναν ἂν γῆμαι, ἢ τὰ καταχύσματα αὐτοῦ κατέχευε τότε, ἡνίκα ἐωνήθη.

Κάδος καὶ Καδίσκος διαφέρει. Κάδος μὲν λέγεται, ᾧ ἐκ τοῦ φρέατος ἀνιμῶσι τὸ ὕδωρ· Καδίσκος δὲ, ἀγγεῖον, εἰς ὃ τὰς ψήφους ἐμβάλλουσι.

B Καθάρσια καὶ Καθάρματα διαφέρει.* Καθάρσια μὲν γὰρ λέγονται τὰ ἱερὰ[17], καὶ τὰ ἄλλα οἷς καθαίρονται· Καθάρματα δὲ, τὰ μετὰ τὸ καθαρθῆναι ἀποῤῥιπτούμενα.

Κανθαρίζειν[18] καὶ Τονθορίζειν διαφέρει. Κανθαρίζειν μὲν γὰρ λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ τρέμειν· Τονθορίζειν δὲ, τὸ ψιθυρίζειν καὶ γογγύζειν.

Καιρὸς καὶ Χρόνος διαφέρει. Καιρὸς μὲν γάρ ἐστι μέρος** χρόνου, οἷον μεμετρημένων[19] ἡμερῶν σύστημα· Χρόνος δὲ, πολλῶν [80] καιρῶν περιοχὴ καὶ σύλ-

reliquæ habeant στενὸς θαλάσσῃ πόρος. Vulc. inserto ἐν vulgavit ἐν θαλάσσῃ πόρος: perperam omnino. Schol. Od. Δ. 671. Πορθμὸς γὰρ λέγεται ἡ στενὴ θάλασσα, Schol. Apoll. Rh. 1, 938. Ἰσθμὸς,—Πορθμὸς δὲ ἡ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν γῆν ἔχουσα στενὴ θάλασσα. In Ptol. Ascal. libello θαλάσσης πόρος occurrit. Pro περιεχόμενος ap. Amm. vett. Edd. περιερχόμενος legebant.

1. "Ισθι καὶ Γίνωσκε δ. Prima fronte hæc nota sic satis videtur absurda. Crediderim fere, Amm. scripsisse, "Ισθι καὶ Γίνου διαφέρει: ea videlicet ratione, ut "Ισθι denotet tum γίνου, tum etiam γίνωσκε, cum posterior significatus alienus sit a γίνου: quod tantum usurpari possit pro ὕπαρχε, et eatenus diversum sit ab "Ισθι. C Ptol. Ascal. §. 99. "Ισθι καὶ Γίνου διαφέρει, ὅτι τὸ "Ισθι σημαίνει τὸ γίνωσκε, σημαίνει δὲ καὶ τὸ Γίνου. Moschop. "Ισθι ἀντὶ τοῦ γίνωσκε καὶ ἀντὶ τοῦ γίνου. "'Εὔφημος, "Ισθι. Quis fuerit iste " Euphemus, plane nescio. Scr. sine dubio, ἐπὶ τοῦ γίνου, τὸ " ἴσθι. Εὔφημος ἴσθι μοῦνος ἐξορμωμένη. Vides optimum sena- " rium. Recte etiam sequitur, ἀντὶ τοῦ γίνου, quod scholion " fuerit. Aristoph. Θ. Εὔφημος πᾶς ἔστω λεώς. Est autem e " Tragico aliquo. Eur. Hipp. 724. Εὔφημος ἴσθι.' Toup. Locum " restituimus e Ms. Reg., ubi γίνου pro ἰδίου, et Sophocleæ " Fabulæ titulus invenitur: ("Ισθι — ἀντὶ τοῦ γινώσκετε — καὶ " ἐπὶ τοῦ γίνου τὸ "Ισθι. Σοφοκλῆς ἐν Παλαμήδῃ· Εὔφημος ἴσθι " μοῦνον ἐξορμωμένη· ἀντὶ τοῦ γίνου.)" Scap. Oxon.

2. Αὐτή. Od. B. 356. Mox ἴστε edidi pro ἴσθε, emendante Scal. Pro ἐπὶ τοῦ ἰδίου in Amm. scr. ἐπὶ τοῦ γίνου.

3. Ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ. Non aliter legit Phav. Συγγραφεὺς, ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ γινόμενα ἱστορῶν. Neque tamen, quod in vett. Amm. Edd. extabat, ὁ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ, temere est spernendum. Diomedes ad Dionys. Thracem Ms. Συγγραφεῖς δὲ, ait, κυρίως μὲν, οἱ τὰ ἀφ' ἑαυτῶν γινόμενα συγγραψάμενοι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντες οἱ πεζῇ φράσει κεχρημένοι. Ammonio obloquitur Thom. M. v. Συγγραφεύς.

4. "Ομηρος. Il. A. 434. In altero Hom. loco pro δῆσαν scribe δῆσαν τ' ex Od. M. 161.

5. Ληνίδα. Vulgatam λινίδα monitu Scaligeri leviter mutavi. Vide Animadvv. " Ms. Reg. ὃν τινες λινίδα: Ms. Reg. στῆσαν D " τ' — μείνω — ὀρθός." Scap. Oxon.

6. Ἰταλοὶ καὶ Ἰταλιῶται δ. Cum ad hanc etiam regulam labefactandam nonnulla conferri possent, Ptolemæi cum Nostro consensum producere malo. Hac ratione scribit Græculus §. 145. Ἰταλιῶται μὲν λέγονται Ἕλληνες οἱ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ· Ἰταλοὶ δὲ, βάρβαροι καὶ ὁμοίως Σικελοὶ μὲν βάρβαροι, οἱ ἐν Σικελίᾳ· Σικελιῶται δὲ, Ἕλληνες οἱ ἐν τῇ Σικελίᾳ. Vide Const. Porphyrog. de Themat. L. II. Th. X. Hac etiam in parte Græcos æmulati sunt Lat. Grammatici, uti e Porphyrionis, de Sardo et Sardiniensi, ad Horat. Serm. 1. Sat. 3, 3. observatione constare poterit. [" Ἰταλιώδης ὁ ἀλαζὼν, ἀπὸ τῶν Πυθαγορικῶν, διὰ τὴν σύμβαριν ὁ λάγνος. Ἰταλιώτης, Πυθαγόριος, ἐκεῖ γὰρ διέτριβεν. Phot. Lex. Ἰταλοὶ καὶ Ἰταλιῶται διαφέρουσιν. Ἰταλοὶ μὲν γάρ εἰσιν οἱ ἐξ ἀρχῆς τὴν χώραν οἰκήσαντες. Ἰταλιῶται δὲ, ὅσοι τῶν Ἑλλήνων ᾤκησαν μετ' αὐτῶν. τὸ αὐτὸ ἐπὶ τῶν Σικελῶν καὶ Σικελιωτῶν. Cod. Gud." Kul.] " Ms. Reg. ᾠκηκότες: τῶν Σικελῶν καὶ adjeci ex Etym. " G. et Ms. Reg." Scap. Oxon.

7. Κατοίκησις καὶ Κατοίκισις δ. Cyrill. Lex. Κατοίκισις καὶ Κατοίκησις διαφέρει. Κατοίκισις μὲν γὰρ διὰ τοῦ ι, ἡ ὑφ' ἑτέρου γινομένη ἵδρυσις· Κατοίκησις δὲ, διὰ τοῦ η, ἐὰν αὐτοὶ οἰκήσωσι πόλιν τινὰ ἢ τόπον καταλαβόντες ὑφ' ἑαυτῶν. In Ms. pro Κατοίκησις bis legebatur Κατώκησις. [" Κατοίκισις καὶ Κατοίκησις διαφέρει. Κατοίκισις μὲν διὰ τοῦ ἰῶτά ἐστιν ἡ ὑφ' ἑτέρων γινομένη ἵδρυσις, παρὰ τὸ οἰκίζω. Κατοίκησις δὲ διὰ τοῦ η, ὅταν αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν οἰκήσωσι πόλιν τινὰ καταλαβόντες. Cod. Gud." Kul.]

8. Περὶ κατεψευσμένων. Vett. Edd. Ἀπολλονίδης — περὶ Κατεψευμένων. Th. Galeus e Ms. Ammonio ad inscriptionem Palæphati attulit περὶ Κατεψευσμένων Ἱστοριῶν. Citatur etiam idem hicce Apollonides ἐν τῷ ὀγδόῳ περὶ Κατεψευσμένης Ἱστορίας sub finem Vitæ Arati, cui loco medelam ex Amm. admovisse Ill. Bentleium, monuit Cl. Fabr. Bibl. Gr. L. 2, c. 10. §. 23. " Dedi " ἱστορῶν e Ms. Reg.: κατῴκησαν μὲν τὴν, Ms. Reg. ἐπὶ τήν." Scap. Oxon.

C 9. Κατῴκησαν. Scribit Acesidorus ap. Schol. Soph. Œd. Col. 1046. κατοικῆσαι τὴν Ἐλευσῖνα πρῶτον αὐτόχθονας. Contra Pherecydes: αὐτοὺς ὁ Κάδμος ποιεῖται πολίτας, κατοικίσας αὐτοὺς ἐν Θήβαις, ap. Schol. Apoll. Rh. 3, 1178.

10. Καταβολή. Cyrilli verba et ad hanc notam illustrandam paucula dabunt Animadvv. " Ms. Reg., K. μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἔκτι- " σις καὶ κατάθεσις τοῦ εἰσφ. ἀργ." Scap. Oxon.

11. Κάταγμα. Edd. omnes bis mendose præferebant Κάταμμα. Scal. emendavit, prouti nunc editum. Eidem debetur, quod pro ἔργου ἕλκυσμα in ultima nota vulgatum sit ἐρίου ἕλκυσμα. Pro ἐκτεταμένως in vett. Edd. erat τὸ ἐκτεταμένως, τὸ κ. Vide Animadvv.

12. Καταχύματα. Ammonium fere neglexerunt, dum eodem, quem citat, Demosthenis loco eruditi homines utuntur. Grammatici verba descripsit Moschop., quæ emendata adduxit Steph. Thes. 4, 500. [" Vide Dorv. ad Chariton. 445. Ed. Lips." G. H. S.]

13. Λουτρῶνος. Moschop. λουτρῶν καὶ τῶν ὁμοίων. Thom. M. maluit λουτρῶνος. " "Αλλων om. Ms. Reg." Scap. Oxon.

14. Ἃ τῶν νεωνήτων. Quam Steph. probavit, lectionem Ammonio restitui: inepta erat vulgata scriptura, τῶν νέων, ἢ τῶν δούλων, ἃ κατέχευον. Eam maculam, quam neque Kust. e Suida eluit, ap. Amm. sustulerat Vulc., legendo, τραγήματα, ἃ κατέχευον τῶν νεωνήτων δούλων. Conferendus est ad Harpocr. Maussacus.

D 15. Ἀριστοφάνης. In Πλ. 794. Hinc pro δὴ ap. Amm. scribe ταῦτα, quod receperunt etiam Thom. M. et Moschop. " Resti- " tuimus ταῦτα e Ms. Reg." Scap. Oxon.

16. Δημοσθένης, p. 617., ubi vulgatur, τὴν δέσποιναν γῆμαι, detrita vocula ἄν. " Deest ἂν Ms. Reg." Scap. Oxon.

[* " Vide Dorv. ad Charit. 597. Ed. Lips." G. H. S.]

17. Τὰ ἱερά. Vulcanii conamen ἱερεῖα corrigentis minus probo. Quid si Amm. scriptum reliquerit χοιρίδια? Non ignoratur Atheniensium consuetudo, a Kühnio et Jungermanno erudite exposita ad J. Poll. 8, 104. n. 67. Pro χοιρίδιον Apoll. Rh. 4, 705. συὸς τέκος usurpavit. " Vide Abresch. ad Æsch. Eum. 284." Scap. Oxon.

18. Κανθαρίζειν. Hic locus Lexicographos et H. Steph. decepit. Verbum Κανθαρίζειν nuspiam fuit usurpatum. Antiquam, quæ hac in voce latet, scripturam facillime eruet, quem literarum seriei non incedet religio. Emendatam lectionem in Animadvv. proponam et operosius exequar.

[** " Μέρος, Cod. Gud. μέτρον." Kul.] " Μέτρον, Etym. G." Scap. Oxon.

19. Μεμετρημένων. Posset etiam legi μεμετρημένον: nisi prius ap. Thom. M. extaret, qui universa iterum sedulus transscripsit.

[*** " Πολλῶν καιρῶν, Cod. Gud. πολλοῦ καιροῦ. "Αλλως ad fin., desunt." Kul.]

ληψις. Ἄλλως. Ὁ μὲν Καιρὸς δηλοῖ ποιότητα χρόνου, οἷον, ὅτε πόλεμος ἦν· Χρόνος δὲ, ποσότητα, οἷον, πρὸ δέκα χρόνων, ἢ μετὰ δέκα ἔτη.**

Κάλλαια καὶ Κάλλη[1] διαφέρει. Κάλλαια μὲν γὰρ, οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων πώγωνες· Κάλλη δὲ, τὰ ἄνθη τῶν βαμμάτων.

Κάθησον[2] τοῦ Κάθισον διαφέρει. Κάθησον μὲν γὰρ ἐροῦμεν αὐτῷ τινι περὶ ἑαυτοῦ κελεύοντες· Κάθισον δὲ, περὶ ἑτέρου, Κάθισον αὐτόν.

Κακὸς Πονηροῦ διαφέρει, ὥσπερ ὁ Ἄκακος τοῦ Ἀγαθοῦ. Κακὸς μὲν γὰρ, ὁ πανοῦργος· Πονηρὸς δὲ, ὁ δραστικὸς κακοῦ[3].

Κακοήθεια μέν ἐστι κακία κεκρυμμένη· Κακοτροπία δὲ, ποικίλη καὶ παντοδαπὴς† πανουργία.

Κέλης καὶ Ἐπακτροκέλης διαφέρει. Κέλης μὲν γάρ ἐστι πλοιάριόν [81] τι[4] μικρόν. Ἐπακτροκέλης δὲ, κακοῦργον καὶ λῃστρικὸν σκάφος, μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κέλητος. Αἰσχίνης[5] ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, Ἀλλ' αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναὶ, καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν εἶναι[6], ταῦτα πληροῖ[7] τὰ λῃστήρια· ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει. Ἐπακτῆρες δὲ κυνηγέται καλοῦνται.

Κέλυφος, Κελύφανον, καὶ Ἔλυτρον διαφέρει. Κέλυφος μὲν γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν ὀστρακοδέρμων, οἷον τῶν κογχυλίων· Κελύφανον δὲ, ἐπὶ τῶν τραγημάτων καὶ ὀσπρίων· Ἔλυτρον δὲ, τὸ ὑγρὸν χώρημα[8].

Κέδρος[9] θηλυκῶς μὲν, τὸ δένδρον· ἀρσενικῶς δὲ, ὁ καρπός· Ἀλλὰ θύε[10] τοὺς κέδρους.

Κηρύξαι, Ἀποκηρύξαι, καὶ Ἐπικηρύξαι διαφέρει. Κηρύξαι μὲν γὰρ, καὶ Ἀποκηρύξαι[11] λέγουσιν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κήρυκι[12] ἀποδίδοσθαί τι. Μένανδρος, Ἀπεκήρυξεν αὐτὴν ἀγαγὼν, οἷον, ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησε. Ἐπικηρύ-

A ξαι δὲ, [82] τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι, καὶ ἀνάγοντι, καὶ ἀποκτείναντι τινὰ τῶν δικασθέντων[13].

Κιβωτὸς καὶ Κίστη διαφέρει. Κιβωτὸς μὲν γάρ ἐστιν ἡ ξυλίνη· διὸ καὶ Ἀντίπηξ[14] καλεῖται· Κίστη δὲ, ἡ πλεκτή.

Κίνησις Περιφορᾶς διαφέρει. Κίνησις μὲν γάρ ἐστι κυρίως ἡ ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάβασις· Περιφορὰ δὲ, ἡ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον στροφή.‡

Κίθαρις καὶ Κιθάρα[15] διαφέρει, φησὶν Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ Ὀργάνου. Κίθαρις γάρ ἐστιν ἡ λύρα, καὶ οἱ χρώμενοι αὐτῇ, Κιθαρισταὶ, οὓς ἡμεῖς λυρῳδοὺς φαμέν· Κιθάρα δὲ, ᾗ χρῆται ὁ κιθαρῳδός. Αἰσχίνης[16] ἐν τῷ Κατὰ Τιμάρχου διαστέλλει, καί φησιν οὕτω· Περὶ αὑτῷ εἶχε κιθαριστὰς καὶ κιθαρῳδούς. Κιθαριστὴς μέν ἐστιν ὁ μόνον ψάλλων· Κιθαρῳδὸς δὲ, ὁ, ᾄδων καὶ ψάλλων.

Κλῆσις καὶ Πρόκλησις[17] διαφέρει. Κλῆσις μὲν γάρ ἐστιν ἡ εἰς ὁτιοῦν [83] τῶν δικαστηρίων γενομένη· Πρόκλησις δὲ, ἡ εἰς Ἄρειον πάγον.

B Κλῆμα[18] Κλίματος διαφέρει. Κλῆμα μὲν γάρ ἐστιν εἶδος ἀμπέλου· Κλῖμα δὲ, μέρος τι τοῦ κόσμου.

Κλύσαι μὲν λέγεται[19] ποτήριον ἢ ἀγγεῖον· Νίψαι δὲ, πρόσωπον καὶ πόδα· Πλῦναι δ' ἐσθῆτα.

Κόρδαξ καὶ Κάρδαξ διαφέρει. Κόρδαξ μὲν γάρ ἐστιν εἶδος ὀρχήσεως· Κάρδαξ δέ τις ἐκαλεῖτο στρατιώτης, βάρβαρος δὲ ἡ λέξις· καλεῖται δὲ ἡ μὲν τραγικὴ[20] ὄρχησις, Ἐμμέλεια· Σίκινις[21] δὲ, ἡ σατυρική· Κόρδαξ δὲ, ἡ κωμική.

Κομιδῆ καὶ Κομιδὴ διαφέρει. Κομιδῆ γὰρ περισπωμένως ἐπίῤῥημα, καὶ σημαίνει τὸ παντελῶς· Κομιδὴ ὀξυτόνως, ὄνομα, οἷον· Οὐ σφῶιν κομιδή.[22] λέγεται

1. Κάλλαια καὶ Κάλλη. Vide Misc. Obs. V. 3. p. 92. 93. et inprimis ibidem citatum Bochartum.

2. Κάθησον. Lege Κάθησο e Thoma M.: Lucianus in Solœc. 2, 761. Τὸ κάθισον τοῦ κάθησο διαφέρειν φημὶ κ. τ. λ., ubi Cl. Grævius Ammonium præteriit. "Dedi κάθησο e Ms. Reg." Scap. Oxon.

3. Ὁ δραστικὸς κακοῦ. Diuturno usu ad mala quævis paratissimus. Istac forma frequenter usus est Amm., quod, ne quis ad C eam offendat, semel monendum duxi. In Cyrilli Gloss. habes: Δράκτης, Efficax. Δραστικὸς, Agens. Corrigendum: Δράστης, Agens. Δραστικὸς, Efficax. Qui talia solicite secundum literarum ordinem disponunt, emendandi viam sibi præcludunt. Recte Ammon. Hermeæ in Categor. Aristot. f. 108. b. Ἑτερόν ἐστι πύκτης εἰπεῖν, καὶ ἕτερον πυκτικὸς, καὶ δρομεὺς, καὶ δρομικός. Hujusce moduli prostant ὡσεὶ κόνις. "Ὥσπερ ὁ ἄκακος: ὁ deest "Ms. Reg., ubi κακοῦ pro ἀγαθοῦ, et mox om. γάρ." Scap. Oxon.

[† "Vide Bast. ad Greg. Cor. 891. sq." G. H. S.]

4. Πλοιάριόν τι. Priores Edd. πηδάλιόν τι. Quod ap. Thom. M. legitur, πλοιάριον, in Amm. restituendum esse monuerunt Scal. Vulc. et Jo. Schefferus in Add. ad l. 2 de Milit. Nav. 323. "Πλοιάριον τὸ μ., ni fallor, Ms. Reg.; πανοῦργον, Ms. "Reg.: οἱ κυνηγέται, Ms. Reg." Scap. Oxon.

5. Αἰσχίνης. In Or. c. Timarch. 196. C.

6. Εἶναι. Sentin' in modulata oratione aliquid deficere? Apud Æschinem pro εἶναι editur ἡγεῖσθαι. Penes me dubium non est; quin utrumque junxerit Orator: Καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν ἡγεῖσθαι εἶναι, ταῦτα πληροῖ τὰ λῃστήρια. Nihil ad Atticas Veneres exactum magis, aut cum Æschinis scribendi colore conveniens. Is in Or. c. Ctes. bis eandem elegantiam posuit, 275. Καὶ μηδὲν μικρὸν ἡγεῖσθαι εἶναι τῶν τοιούτων ἀδικημάτων: 281. Μακροτέρου λόγου ἔργον ἡγοῦμαι εἶναι.

7. Πληροῖ. Vett. Edd. πληρεῖ, et mox ἐκπακτροκέλητα. Po- D sterior vox mendose etiam vulgatur ap. Æschin. Hesych. et in Basilii Patricii Naumach. ap. Fabric. Bibl. Gr. 8, 141. Æschinis locum ad Harpocr. in Ἐπακτροκέλης annotare prætermisit Vales. Apud Etym. 502. exponitur γαλία. Conf. Ammon. Philosophum ad Aristot. de Interpr. f. 23. b.

8. Τὸ ὑγρὸν χώρημα. Leg. suspicor, τὸ ὑγρῶν χ. Liquidorum receptaculum. Vide ad h. l. nonnulla in Animadvv.

9. Κέδρος. Auctor Indicis Vocum Acc. Dist. Κέδρος, τοῦ κέδρου, ὁ, Fructus cedri. Κέδρος, τῆς κέδρου, ἡ, Cedrus arbor. Moschop. eadem habet, quæ Amm., a quo recessit Thom. M. "Οὐδετέρως, Ms. Reg." Scap. Oxon.

10. Ἀλλὰ θύε. Auctoris nomen, sive is Aristophanes fuerit, sive alius, excidit. Mendose ap. Phav. legitur, ἀλλὰ θύεται κέδρος.

11. Ἀποκηρύξαι. Vulgatam Ἐπικηρύξαι putidum fuisset diutius in textu reliquisse. Moschop., ne alios nunc nominem: Ἀποκηρύξαι, τὸ ὑπὸ κήρυκι ἀποδόσθαι. Μένανδρος κ. τ. λ.

12. Ὑπὸ κήρυκι. Antea legebatur ὑπὸ κήρυκα, mox tamen recte ὑπὸ κήρυκι. Prius emendavi e Moschop.: Achill. T. 8. p. 507. Ὑπὸ σάλπιγγι καὶ κήρυκι μοιχεύεται. Adde, quæ notavit Heraldus in Apol. Tertull. 73., ubi etiam habes ὑπὸ κήρυκος πωλεῖν, uti et ap. Stob. Tit. XLII. p. 280. "'Nescio an hoc "Fragm. recensuerit Clericus.' Toup. Ἀγάγοντι, Ms. Reg." Scap. Oxon.

13. Δικασθέντων. Supra in v. Ἐπικηρύξαι legere licet καταδικασθέντων, quod et hic velim repositum. "Nunc reposui e "Ms. Reg." Scap. Oxon.

14. Ἀντίπηξ. Hes. Ἀντίπηγα, κίστην. Εὐριπίδης Ἴωνι. Loca indicavit Cl. Arnald. Lectt. Gr. p. 17. Hujus vocis usum Mitylenæis ascribit Schol. Hom. ineditus in Ms. Voss. ad Il. Π. 254. Χηλῷ. παρὰ τὸ κῆλον, ὅ ἐστι ξύλον· οἱ δὲ παρὰ τὸ χῶ, τὸ χωρῶ. καλεῖται δὲ παρὰ μὲν Λάκωσι, Κιβωτὸς, παρὰ δὲ Ἀττικοῖς, Λάρναξ, παρὰ δὲ Μιτυληναίοις, Ἀντίπηξ.

[‡ "Διαφέρει, Cod. Gud. διήλλακται: στροφὴ, Cod. Gud. διαστροφή." Kul.] "Διαστροφὴ Etym. G." Scap. Oxon.

15. Κίθαρις καὶ Κιθάρα. Utitur hoc loco Meurs. ad Callim. Hymn. in Apoll. 12., ubi plurima notantur ab Ez. Spanh. ["Κίθαρις καὶ Κιθάρα διαφέρει. Κίθαρις μὲν γάρ ἐστιν ἡ λύρα. καὶ τοὺς χρωμένους αὐτῇ Κιθαριστὰς λέγομεν, οὓς ἡμεῖς Λυδωροὺς φαμέν. Κιθάρα δὲ, ᾗ χρῶνται οἱ Κιθαρῳδοί. Cod. Gud." Kul.] "Ἐν τῷ περί: Ms. Reg. τῇ." Scap. Oxon.

16. Αἰσχίνης. In Timarch. 176. Ἀεί τινας ἔχειν εἰωθὼς περὶ αὑτὸν κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς: quo in loco malim ex Amm. legi καὶ κιθαριστάς. Ammonium vicissim emendabis ex Æschine. Quod in fine hujus notæ extat, Κιθαρῳδὸς δὲ, ὁ ᾄδων καὶ ψάλλων, ita legebatur in primis Edd. κιθαρῳδὸς δὲ ὁ καὶ ψάλλων. Moschop., ubi h. l. transcribit, posuit, ὁ ψάλλων καὶ ᾄδων. "Ὁ καὶ ᾄδων "sine ψάλλων, Ms. Reg." Scap. Oxon.

17. Πρόκλησις. Quamvis hanc scripturam non spernant Viri Eruditi, leg. nihilominus πρόσκλησις. Rationem reddam in Animadvv. "Γινομένη, Ms. Reg." Scap. Oxon.

18. Κλῆμα. Eadem leguntur ap. Etym. et Cyrill. in Lex. Ms. "Lego, ἔστι κλάδος ἀμπέλου." Toup.

19. Λέγεται. Scribe, λέγεταί τις, cum Phav. Moschopulus: D Κλύσαι μὲν λέγεται ποτήριον ἢ ἄλλο τι ἀγγεῖον. Νίψαι δὲ, πρόσωπον ἢ χεῖρα. Πλῦναι δὲ, ἐσθῆτας. "Πρόσωπον καί: Ms. Reg. "ἤ." Scap. Oxon.

20. Τραγική. Ex emendatione Maussaci ad Harpocr. in Κορδακισμὸς pro στρατηγικὴ reposui τραγική. Ill. Scaliger libro suo ascripserat: 'Leg. τραγικὴ, ut ex Athen. et aliis liquet, quia tria hæc saltationis genera memorant.' Copiose de iis egerunt Casaub. de Sat. Poësi 1, 4. Meursius in Orchestra. Jungerm. ad J. Poll. 4, 99. et ad Aristoph. N. 540. Kust. et Spanh. Nobis suffecerit, fontem, e quo notam hancce derivavit Amm., tetigisse, Aristoxenum videlicet ἐν πρώτῳ περὶ Τραγικῆς Ὀρχήσεως, citatum Etymologo in v. Σίκιννις. Itaque ap. Harpocr. in Κορδακισμὸς restitue ἐν τῷ α, ut et in Bibl. Coisl. 610. Ubi Schol. Hom. tria saltationis genera memorat ad Il. Π. 617. ita legitur in Ms. Voss. Τρία γὰρ εἴδη τῆς ὀρχήσεως· Πυῤῥίχη, Συκίννις, ἥτις ἐστὶν ἱερατικὴ, καὶ ὁ Κορδακισμὸς, αἰσχρός τις ὢν, καὶ κοσμικοῖς (Ed. βεβήλοις) ἁρμόδιος.

21. Σίκινις. Diversimode scripta hæc vox in libris circumfertur, σίκυνις, συκίννις, σίκινις, σίκιννις, σικιννίς: quin et σίκιννα reperio in Bibl. Coisl. Lex. Ms. 492. Quæ genuina sit pronuntiatio, ad liquidum finiri non potest, dum peregrinum vocabulum remotissimæ antiquitatis caligine est involutum.

22. Οὐ σφῶιν κομιδή. Il. Ψ. 411. Schol. κομιδὴ, ἐπιμέλεια.

δὲ ἡ ἀπόληψίς τινος Κομιδὴ, παρὰ τὸ κομίσασθαί καὶ ἀπολαβεῖν.

Κόπτει καὶ Ψοφεῖ[1] διαφέρει. Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ὁ ἔξωθεν· Ψοφεῖ δὲ, ὁ ἔσωθεν ἐξιών.

[84] Κομᾷν καὶ Κουριᾷν[2] διαφέρει. Κομᾷν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπί τινος σεμνύνεσθαι τῶν καλῶς πεπραγμένων, καὶ τρέφειν τὴν κόμην[3]· Κουριᾷν δὲ, τὸ κουρᾶς ἐπιδεῖσθαι, καὶ τὴν κόμην καθιέναι.

Κόρυδος καὶ Κορύδαλος διαφέρει. Κόρυδος μὲν γὰρ, τὸ ὄρνεον· λέγεται δὲ γῆς ἱερόν. Κορύδαλος δὲ, δῆμος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ σωτῆρος κούρης ἱερόν[4].

Κόνις καὶ Κονὶς[5] διαφέρει. τὸ γὰρ λεπτότατον τῆς γῆς, Κονὶς, ὀξύνεται· τὸ δ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς γινόμενον φθειρῶδες, βαρύνεται.

Κόσμος Οἰκουμένης διαφέρει. τὸ μὲν περιέχει οἰκουμένην καὶ ἄστρα· τὸ δὲ[6], γῆν μόνον τὴν φανεράν.

Κτήματα καὶ Ἐπικτήματα[7] διαφέρει. Κτήματα μὲν γάρ ἐστι τὰ ἐν τῇ οἰκείᾳ[8]· Ἐπικτήματα δὲ, τὰ ἐν ἀλλοτρίᾳ.

[85] Κτῆσις μέν ἐστι πᾶσα ἡ οὐσία· Κτῆμα δ' ἕν τι.

Κραιπάλη καὶ Μέθη[9] διαφέρει. Κραιπάλη μὲν γάρ ἐστιν ἡ χθεσινὴ μέθη· Μέθη δὲ, ἡ τῆς αὐτῆς ἡμέρας γινομένη οἴνωσις.*

Κύπτειν καὶ Κυπτάζειν διαφέρει. Κύπτειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπικάμπτεσθαι τῷ σώματι· Κυπτάζειν δέ ἐστι τὸ στραγγεύεσθαι[10]. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις, Χώρει, τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Κυβεύειν καὶ Πεσσεύειν διαφέρει. Κυβεύειν γάρ ἐστι τὸ διὰ ψήφων[11] ἢ ἀστραγάλων παίζειν· Πεσσεύειν δὲ, τὸ διὰ ψήφων.

Κρίνειν τοῦ Διακρίνειν διαφέρει. Κρίνειν μὲν γὰρ, τὸ κυρίως[12] δοκιμάζειν· Διακρίνειν δὲ, τὸ πρᾶγμα πράγματος διϊστᾷν καὶ χωρίζειν.†

Κύειν[13] καὶ Τίκτειν διαφέρει. Κύειν μὲν, τὸ ἔγκυον

A εἶναι· [86] Τίκτειν δὲ, τὸ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ κύειν. Εὐριπίδης ἐναντίον[14], Ἡ κύουσα τίκτω (εἶπεν) ἡνίκ' ἠγόμην πάλιν.‡

Κύριος καὶ Δεσπότης διαφέρει. Κύριος γὰρ τῆς γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, καὶ τῶν υἱῶν ὁ πατήρ· Δεσπότης δ' ἀργυρωνήτων τινῶν ἄλλων[15].

Κωφὸς καὶ Ἐννεὸς ὁ αὐτὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο ὁ μὴ φθεγγόμενος. Ὅμηρος· κύματι κωφῷ[16]. τῷ μὴ ἀποτελοῦντι ἦχον. καὶ ἡ Πυθία[17], Καὶ κωφοῦ ξυνίημι, καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω. παραλλήλως ἔταξε. νῦν δὲ Κωφὸς ὁ βεβλαμμένος τὴν ἀκοὴν λέγεται.

Κωμῳδὸς[18] καὶ Τραγῳδὸς λέγεται ὁ χορευτὴς καὶ ὑποκριτής· Κωμῳδοποιὸς δὲ καὶ Τραγῳδοποιὸς, οἱ ποιηταί. ἐνίοτε δὲ συγχέουσι τὴν διαφοράν.

Λ.

ΛΑΓΧΑΝΕΙΝ[19] καὶ Κληρώσασθαι διαφέρει. Λαγχάνει μὲν εἷς, οὗ ἂν ὁ κλῆρος ἔλθῃ. Ὅμηρος[20], [87]
B Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς ὅς κε λάχῃσι. Κληροῦνται δὲ οἱ καθιέντες εἰς τὸν κλῆρον. καὶ Λαγχάνειν μέν ἐστι τὸ ἐκ τῶν κληρουμένων τοῦ προκειμένου τυχεῖν· Κληρώσασθαι δὲ, τὸ κλήρῳ χρήσασθαι.

Λαλεῖν καὶ § Λέγειν καὶ Διαλέγεσθαι διαφέρει. Λέγειν μὲν, τὸ τεταγμένως προφέρεσθαι τὸν λόγον· Λαλεῖν δὲ, τὸ ἀτάκτως ἐκφέρειν τὰ ὑποπίπτοντα ῥήματα· Διαλέγεσθαι δὲ, τὸ ἀμείβεσθαι, καὶ λόγον ἀντὶ λόγου παραδιδόναι πρὸς τὸν ἀντιλέγοντα. Πλάτων ἐν Σοφιστῇ[21]. Οἱ δ' ἄλλοι φιλόσοφοι διαιροῦσιν οὕτως· Λαλεῖν μὲν τοὺς ἀτάκτως ἐκφέροντας ὁνπεροῦν λόγον· Διαλέγεσθαι δὲ καὶ Λέγειν, τοὺς μετ' ἐπιμελείας λέγοντας. διαφορὰν δὲ τῶν δύο τούτων λέγουσι, καὶ τὸ μὲν διεξιέναι λόγον συναίροντα[22], Λέγειν φασί· Δια-

1. Κόπτει καὶ Ψοφεῖ δ. Discriminis rationem Helladius indicavit in Chrest. 25., ubi notat Meursius. Meursio si adjunxeris Græv. ad Lucian. Solœc. 2, 758. et Ill. Spanh. ad Aristoph. Πλ. 1098., plura super hac re non facile desideres. " Ἔσωθεν : Ms. " Reg. ἔνδοθεν." Scap. Oxon.

2. Κομᾷν καὶ Κουριᾷν δ. E Ptol. Ascal. membranis paucula tantum produxit Cl. Fabr. §. 113. Κομᾷν καὶ κουριᾷν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, cum sine magno suo incommodo reliqua, quæ ad eum locum legebantur, addere potuisset. Hesychii nota in Κουριῶν hunc sibi locum vindicat: Διαφέρειν φασὶ Κομᾷν καὶ Κουριᾷν· τὸ μὲν γὰρ Κομᾷν ἐστὶν ἐπιμελούμενον τρίχας ἔχειν. Κουριᾷν δὲ τὸ κατὰ συμφορὰν ἄλλως καθιέναι κόμην.

3. Τρέφειν τὴν κόμην. Salmas. de Coma p. 554., postquam Ammonii verba protulerat, ' Non video,' inquit, ' quid sit discriminis inter κόμην τρέφειν, Comam nutrire, et κόμην καθιέναι, Comam demittere.' Propter istam Salmasii annotationem receptam a Steph. scripturam, τρέφειν τὴν κόμην, in textu reliqui; tametsi Amm. scriptum reliquerat, στρέφειν τὴν κόμην, quam lectionem, in vett. Edd. asservatam, in Animadvv. confirmabo. In iisdem Edd. pro καθιέναι mendose legebatur καθικέναι.

4. Σωτῆρος κούρης ἱερόν. Dabo operam, ut in Animadvv. h. l. emendate legi possit.

5. Κόνις καὶ Κονίς. Adde Indicem Voc. Acc. Dist. et, si tanti sit, corrige Moschop. " Κόνις βαρ., Ms. Reg." Scap. Oxon.

6. Τὸ δέ. Vulc. Ed. ὁ δὲ, quod videtur ex Ed. Tusani desumtum; nam Steph. recte vulgarat.

[7. " Ἐπικτήματα. Equidem erudita est H. Valesii observatio, pro ἐπικτήματα in Ammonio corrigentis ἐγκτήματα, Emendd. 4, 9." Ex Add.]

8. Τὰ ἐν τῇ οἰκείᾳ. Unius literæ additione commode h. l. mihi explanavit Vir Cl. C. A. Dukerus, pro vulgata lectione οἰκίᾳ legendo οἰκείᾳ, quod postea a Scal. etiam notatum animadverti. Phav. in v. Οἶκος, Οἰκεία δὲ ἡ πατρὶς διὰ διφθόγγου. Fuerint itaque secundum Amm. Ἐπικτήματα, quæ Ἐγκτήματα dicuntur Cyrillo: Cyrilli verba e Lex. Ms. hæc sunt: Ἐγκτήματα, ἃ κέκτηταί τις ἐν ἀλλοδαπῇ γῇ, τουτέστιν ἐν ξένῃ. In Hes. pro Ἐπίκτιτον, ἔξωθεν εἰσελθὸν, leg. videtur Ἐπίκτητον. Paulo aliter quam Amm. Κτήματα et Ἐπικτήματα discernit Ptol. Ascal., prout editur a Fabr. §. 131. Κτήματα — τὰ μὴ ἡμέτερα, Ἐπικτήματα, ὡς ἐναλλότρια. τὰ δὲ ἑαυτοῦ, Κτήματα, ὡς ἐνοίκια.

9. Κραιπάλη καὶ Μέθη. Cf. Thom. M. Hes. et, qui Grammaticorum discrimen Evang. Lucæ 21, 34. admovit, Grotius.

[* " Ἡ τῆς — οἴνωσις, Cod. Gud. ἡ αὐθημερινὴ οἴνησις." Kul.]

10. Στραγγεύεσθαι. Apud Ptol. Ascal. §. 158. legebatur στρατεύεσθαι, solemni librariorum errore, de quo dicam in Animadvv. Versus hic citatus est ex Aristoph. N. 509., quem Moschop. etiam, Ammonium secutus, produxit. " Περὶ τ. θ. : Ms. " Reg. ἐπί." Scap. Oxon.

11. Διὰ ψήφων. Non injuria διὰ κύβων corrigendum censuit Vulc. Vide Hes. in Πεσσὰ πεντέγραμμα a Cl. Hemsterhuisio ad J. Poll. 9, 97. citatum.

12. Τὸ κυρίως. Scripserat κυρίως τὸ δοκιμάζειν, inepte quidem: sed aliter non solent Magistri. Διϊστᾷν, quod in vett. est Edd. et ap. Phav. in Διακρίνειν, postea mutatum fuit in διεστᾷν.

[† " Πρᾶγμα ad fin., Cod. Gud. τὸ πνεῦμα πράγματα διαχωρίζειν, καὶ διϊστάναι. καὶ εἰς τὸ Κριτής." Kul.]

13. Κύειν. Non male scriberetur cum Phav. Κυεῖν. Moschop. Κυέω, κυῶ, τὸ ἐγκυμονῶ καὶ συλλαμβάνω. Κύω δὲ τὸ φιλῶ.

14. Ἐναντίον. Quomodo quæso ἐναντίον? Qui mihi auscultare
C velit, pro ἐναντίον, Ἡ reponet, ἐν Ἀντιγόνῃ: quod si vel Ammonii manum non repræsentet, probabilitatis specie se commendat. " ' Ne juvenis quidem cogitare debueram de Eur. Antig.: quid " verum sit, Eust. monstrat in Od. Π. p. 601, 45. ubi, prolatis " Ammonii verbis, ista subjicit: Καὶ φέρεται εἰς τοῦτο χρῆσις ἐξ " Ἀντιόπης, τὸ κυοῦσα τίκτον· ἤγουν κατὰ γαστρὸς φέρουσα εἶτα " ἔτεκον.' Valck. Diatr. Eur. p. 60. Ἐν Ἀντιόπῃ item Toup. In " verbis Eur. leg. κύουσ' ἔτικτον." Scap. Oxon.

[‡ " Εὐριπίδης κ. τ. λ. desunt in Cod. Gud." Kul.]

15. Τινῶν ἄλλων. Vulc. ita h. l. castigat: Καὶ τῶν υἱῶν ὁ πατὴρ, καί τινων ἄλλων. Δεσπότης δὲ, ἀργυρωνήτων. Leviori opera corriges: Δεσπότης δὲ, ἀργυρωνήτων, ἢ τινῶν ἄλλων. Cf. Amm. in Δεσπότης, si modo ista sunt ab Amm. profecta. Ptol. Ascal. §. 43. Δεσπότης, ὁ τῶν ἀργυρωνήτων κύριος. Κύριος δὲ πατὴρ υἱοῦ καὶ γυναικός. Lege: καὶ ἀνὴρ γυναικός. [" Διαφέρει Κύριος Δεσπότου. Κύριος μὲν λέγεται ὁ ἐπὶ μητρὸς καὶ παίδων πατήρ. Δεσπότης δὲ, ὁ ἐπὶ ἀργυρωνήτων. Cod. Gud. in Κατακυριεῦσαι. Idem tamen in v. Κύριος consentit cum impressis, sed alterum membrum ita se habet: Δεσπότης δὲ ὁ ἀργυρωνήτων καὶ ἄλλων τινῶν." Kul.] " Ἀργ. καί: inserui καὶ ex Etym. " G." Scap. Oxon.

16. Κύματι κωφῷ. Il. Ξ. 16. mox vett. Edd. τὸ μὴ ἀ. Scholion ined. e Ms. Voss. et ad usum vocis Κωφὸς declarandum pluscula notabo in Animadvv. " Etym. G. Κωφὸς καὶ Ἐνεὸς διαφέρει· " Κωφὸς μὲν γάρ ἐστιν, ὁ τὴν ἀκοὴν βεβλαμμένην ἔχων· Ἐνεὸς δὲ
D " ὁ λαλεῖν τι (μὴ) ἔχων." Scap. Oxon.

17. Ἡ Πυθία. Priores Edd. pro Ἡ Πυθία prorsus inepte legebant ἡσυχίᾳ. Itaque etiam non dubitavi veram scripturam in textu reponere, quam conservarant Eust. et Herennius Philo; ad cujus locum nonnulla proferam, quæ huc etiam referri queant.

18. Κωμῳδός. Hæc infra plenius reperire licet in v. Τραγῳδοί. Quæ hic leguntur, alteri, ni fallor, debentur. " Pro τραγῳδὸς " Ms. Reg. habet τραγικός." Scap. Oxon.

19. Λαγχάνειν. Aldus bis ediderat Λαχεῖν, quem sequitur Phav.: Ptol. Ascal. §. 96. Τὸ λαχεῖν. Non erat causa, cur recentiores Editores inde discederent. " Λαχεῖν κ. κ. δ. Λαγχάνει μὲν εἷς " ἀποτυγχάνων. Κληρῶνται δὲ πάντες. Etym. G." Scap. Oxon.

20. Ὅμηρος. Il. Η. 171. Pro ὅς κε vett. Edd. ὥσκε. Vulc. ὅς τε λ. " Ὥς κε, Ms. Reg." Scap. Oxon.

§ " Λαλεῖν καί: καὶ deest Ms. Reg., ubi mox, Λαλεῖν μὲν " γάρ ἐστι τὸ ἀτ. κ. τ. λ. Λέγειν δὲ κ. τ. λ.: Παραδιδόναι, Ms. " Reg. ἀποδοῦναι π. τ. διαλεγόμενον." Scap. Oxon.

21. Ἐν Σοφιστῇ. Ne quis Comicum intelligat, leg. ἐν Σοφισταῖς: locum respicit p. 293. Τοῦ δὲ διαλέγεσθαι οἷός τ' εἶναι καὶ ἐπίστασθαι λόγον τε δοῦναι καὶ δέξασθαι κ. τ. λ.

22. Συναίροντα. Ita emendarunt Vulc. et Scal. vulgatam συναίροντος. Vett. Edd. lectio erat συναίροντες. " Ms. Reg. συνείροντες. ' Leg. συνείροντα, Uno terrore percurrentem et connectentem. Vide T. H. ad Lucian. Tim. 105. Suid. vv. Ῥαψῳδοί, Δίκη δίκην.' Toup." Scap. Oxon.

λέγεσθαι δὲ, τὸ ἀμειβόμενον τοὺς λόγους κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν ποιεῖσθαι.

Λαβεῖν καὶ Δέξασθαι[1] διαφέρει. Λαβεῖν μὲν γάρ ἐστι, τὸ κείμενόν τι ἀνελέσθαι· Δέξασθαι δὲ, τὸ διδόμενον ἐκ χειρός.

Λέπας καὶ Λεπὰς διαφέρει. Λέπας[2] μὲν γὰρ βαρυτόνως ἐστὶν ὄρους ἀπόσπασμα· Λεπὰς δὲ ὀξυτόνως, ἐν ταῖς πέτραις γινόμενόν τι ὄστρεον.

Λέμβοι καὶ Λέμφοι διαφέρει. Λέμβος μὲν γάρ ἐστι πλοιαρίου [88] τινὸς εἶδος· Λέμφοι[3] δὲ παρὰ Ἀττικοῖς οἱ κορυζώδεις ἐλέγοντο καὶ μυξώδεις. Μένανδρος Ὑποβολιμαίοις, Γέρων ἀμέμικτ'[4] ἄθλιος λέμφος.

Λέχος καὶ Εὐνὴ διαφέρει.* Λέχος μὲν γάρ ἐστιν ἡ κλίνη· Εὐνὴ δὲ, ἡ ἐπὶ ταύτης στρωμνή. φησὶ γοῦν Πηνελόπη[5]· Ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνὴν, Δέμνια[6] καὶ χλαίνας.

Λείαν † καὶ Λίαν διαφέρει. Λεία μὲν γὰρ διὰ διφθόγγου σημαίνει τὴν ἀπέλασιν[7] τῶν τετραπόδων· Ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσαμεν. διὰ δὲ τοῦ ι ἐπίρρημα δηλοῖ ἐπιτάσεως, ἐάν τε ἐκτείνηται[8], ἐάν τε συστέλληται.

[89] Λῆμα καὶ Λῆμμα διαφέρει. Λῆμα μὲν γάρ ἐστι δι' ἑνὸς μ, τὸ παράστημα τῆς ψυχῆς[9]. Λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ, τὸ λαμβανόμενον.

Ληπουργεῖν διὰ τοῦ η[10], καὶ Λιτουργεῖν διὰ τοῦ ι διαφέρει, φησὶ Δίδυμος ἐν Ὑπομνήματι δευτέρας[11] Ἰλιάδος. τὸ μὲν γὰρ Ληπουργεῖν, τὸ τῷ δήμῳ ὑπηρετεῖν· λῆτον γάρ φασι τὸ δημόσιον. Λήϊτον ἀμφεπένοντο. τὸ δὲ Λιτουργεῖν, κακὰ λέγειν.

Λίβανος καὶ Λιβανωτὸς διαφέρει. Λίβανος μὲν γὰρ A κοινῶς καὶ τὸ δένδρον καὶ τὸ θυμιώμενον[12]· Λιβανωτὸς δὲ, μόνον τὸ θυμιώμενον.

[90] Λογογράφος καὶ Λογοποιὸς[13] διαφέρει. Λογογράφος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τοὺς δικανικοὺς ‡ λόγους γράφων· Λογοποιὸς δὲ, ὁ λόγους τινὰς καὶ μύθους συντιθείς.

Λόγος Ποιήσεως διαφέρει. Λόγος μὲν γάρ ἐστιν ἡ δίχα μέτρου σύνταξις. Ποίησις δὲ, ἡ σύνθεσις ἡ μέτρῳ κοσμουμένη.

Λυχνοῦχον καὶ Λαμπτῆρά φασι τὸν νῦν φανόν. Φανὸν δὲ[14], τὴν λαμπάδα, καὶ οἱ μὲν Κωμικοὶ διὰ τοῦ φ, οἱ δὲ Τραγικοὶ διὰ τοῦ π Πανόν. Λυχνίον[15] δὲ ἐκάλουν τὴν λυχνίαν.

Λυχνίον Λύχνου[16] διαφέρει. Λυχνίον μὲν γάρ ἐστιν ἡ λυχνία, ὡς Ἀντιφάνης[17] φησὶν ἐν Ἀφροδίτης Γοναῖς· Λύχνος δὲ, ὁ φανός. Μένανδρος ἐν Νομοθέταις, Ἑτέρου λυχνοῦχους, ἑτέρου λήκυθος.

M.

B ΜΑΧΑΙΡΑ καὶ Μαχαιρὶς[18] διαφέρει. Μάχαιραν μὲν γὰρ ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν οἱ Ἀττικοί· Μαχαιρίδας δὲ, τὰς τῶν κουρέων.

[91] Μακρολόγος καὶ Πολυλόγος διαφέρει. Μακρολόγος μὲν γάρ ἐστιν ὁ περὶ ὀλίγων πολλὰ λέγων· Πολυλόγος δὲ, ὁ περὶ πολλῶν πολλὰ λέγων.

Μαστὸς Μαζοῦ διαφέρει. Μαστὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικεῖος· κυρίως δὲ[19] τὸ οἷον μεστὸς εἶναι γάλακτος· Μαζὸς δὲ, ὁ ἀνδρεῖος. ὡς καὶ ὁ ποιητής φησι· Νευρὰν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.

1. Λαβεῖν καὶ Δέξασθαι δ. Differentia aliter declaratur in Glossis Nomicis: Διαφέρει τὸ Λαβεῖν τοῦ Δέξασθαι, τὸ γὰρ Λαβεῖν ἐνδυνάμως νοεῖται· τὸ δὲ Δέξασθαι, κἂν οὐχ οὕτως τις ἐδέξατο ἵνα ἔχῃ. διὰ τοῦτο οὐ δοκεῖ τις λαβεῖν, ὅπερ μέλλει ἀποκαθιστᾷν. "Vide Abresch. Dilucc. Thuc. p. 26. Etym. G. Λαβεῖν γάρ ἐ. "τὸ ἀνελέσθαι ἀπὸ τοῦ μηδὲν διδόντος· Δέξασθαι δὲ τὸ παρά τινος "προστινόμενον (προτεινόμενον) δέξασθαι." Scap. Oxon.

2. Λέπας. In quibusdam Edd. accentus male collocatur. Vide, si lubet, Animadvv. "Βαρυτόνως om. Ms. Reg., ubi in fine gl. "τὶ μικρὸν δ." Scap. Oxon.

3. Λέμφοι. E Vulc. mente λέμφοι restitui pro λέμφος. Ammonii verba H. Steph. produxit in Thes. Ind. v. Λεμφός. De Attico hocce usu legenda sunt, quæ Cel. Hemst. observavit ad Lucian. Dial. Sel. p. 25—30. 120. Suidæ locum, prouti in Cod. scripto, etsi corrupte, legitur, ascribam: Κόρυζα. καὶ κορύζων μεμωραμένοι. καὶ μυζώζων. Καὶ κορυζῶντα.

4. Ἀμέμικτ'. Scaliger emendasse videtur, ἐμέμικτ': id si minus videatur commodum, noli quæso propterea tanto capiti illudere: Quid si Menander scripserit? Γέροντ' ἀπέμυξ' ἄθλιον λέμφον, ut servi sive parasitastri nomen exciderit, aut ab Amm. fuerit prætermissum. Onomasticon Vetus, Emungo, Ἀπομύττω. Male vulgatur, Ἀπομύπτω. Facetum verbi Emungendi usum Comœdia sibi vindicavit. Horat. Art. 238. Pythias emuncto lucrata Simone talentum. Commode Acron: Emuncto, deluso, ut, Emunxi senem argento. Terent. Phorm. 4, 4, 1. Emunxi argento senes. "Γέρων ἐπεμέμυκτ' ἄθλιος Λέμφος. Ita scr." Toup.

[* "Λέχος καὶ Εὐνὴ διαφέρει. Λέχος μὲν γάρ ἐστιν ἡ κοίτη. Εὐνὴ δὲ ἡ ἐπ' αὐταῖς στρωμνή. Ὅμηρος· ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκνὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνὴν, Δέμνια καὶ χλαίνας. Cod. Gud." Kul.]

5. Πηνελόπη. Vett. Edd. πηνέων ἔνθα οἱ ἐκθεῖσα πυκνὸν λέχος ἐμβάλλετ' εὐνὴν, Δ. κ. χ. scripturam, quam hic exhibemus, Steph. reduxit.

6. Δέμνια. Non est, quod quis hanc lectionem censeat mutandam, etsi in loco Od. Ψ. 180. vulgatur, Κώεα καὶ χλαίνας. Hom. enim eodem usu alibi Δέμνια usurpavit, neque aliter legit h. l. Tryphon ap. Ammon. in Χλαῖνα.

† "Λείαν Ms. Reg., ubi mox deest σημαίνει." Scap. Oxon.

7. Ἀπέλασιν. In vett. Edd. vitiose legebatur ἐπέλασιν. Quod autem Amm. scribit, λείαν denotare τὴν ἀπέλασιν τῶν τετραπόδων, propter Homerum est, qui eo usu Ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν in Il. Λ. 676. posuerat. Etym. Λεία, ἡ λαφυραγωγία, ἡ πραῖδα. καὶ ἐν διαιρέσει, ληΐς. Ne cui vero Grammatici cautela λείαν et λίαν discernentis vana videatur et inepta, faciet Hes. nota: Λείαν, κτῆσιν λαφύρων, ἢ πρόθεσιν. Schol. Hom. ad initium Bœotiæ: Λήϊτος δὲ ἀπὸ τοῦ λείαν ἄξειν. Λεία δὲ, ἡ ἀπὸ πολέμου κτῆσις. In Ms. Bibl. L. Batavæ legitur: Ἀπὸ τοῦ λίαν αὔξειν. Λεία δὲ, ἡ ἀπὸ τοῦ πολέμου κτῆσις. "Διὰ δὲ τοῦ ι, Ms. "Reg. γραφόμενον." Scap. Oxon.

8. Ἐκτείνηται. Vulgatam ἐντείνηται e vett. Edd. mutavi, quas Maussac. sequitur ad Harpocr. in Ῥυτά.

9. Τῆς ψυχῆς. Quod in vett. Edd. erat τῆς τύχης, [" sic et Ms." Scap. Oxon.] peperit glossam illam per equidem ridiculam in Voc. Acc. Dist. Λῆμα, τοῦ λήματος, Spatium, seu Fortuna. Emendati Ammonii laus tribuenda est Viro plane Eximio, P. Leopardo Emendd. 9, 19. Eandem emendationem protulit etiam Græv. ad Lucian. Solœc. 2, 739. At Steph. et Vulc. pro τύχης emendate ψυχῆς in textu jam posuerant. Eodem errore deformatum. Ocelli Lucani locum, sanequam elegantem, indicabo. Est in Galei Ed. p. 533. ubi eos notat Philosophus, qui μὴ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς τύχης, μηδὲ πρὸς τὸ συμφέρον τῷ κοινῷ συνιστάντες τοὺς γάμους, ἀλλὰ πρὸς τὸν πλοῦτον ἢ ὑπεροχὴν τοῦ γένους ἀποβλέποντες. Nugas agunt Nogarola et Vizzanius, dum, de mendo minime soliciti, τὸ μέγεθος τῆς τύχης interpretantur Magnitudinem fortunæ, sive Magnitudinem eventuum. Scripserat, ne dubita, Lucan. πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ψυχῆς, Magnitudinem animi. Quæ emendatio, utut vera, ab hoc tamen loco paulo est alienior. In Animadvv. alia reperies. "Π. τ. τύχης ἡ ἀνδρεία, et mox, "λαμβανόμενον κέρδος. Etym. G." Scap. Oxon.

10. Ληπουργεῖν διὰ τοῦ η. Mihi perquam fit probabile, scripsisse Amm. Λειτουργεῖν διὰ τοῦ ει et postea λεῖτον. Plura ad hunc C locum dicam in Animadvv. [" Emendandi impetus sustineri debuisset. Mœris Atticista: Ληπουργεῖν διὰ τοῦ η. Ἀττικόν. διὰ δὲ τῆς ει διφθόγγου, Ἑλληνικόν. In libro de Hellen. p. 52. Mœridis verba alium in finem usurpavit Salmas." Ex Add.] "Διὰ "τοῦ η, et mox διὰ τοῦ ι, om. Ms. Reg." Scap. Oxon.

11. Δευτέρας. Scal. leg. credidit δευτέρῳ, atque ita etiam Fabr. ad Ind. Auctor. "Et sic Ms. Reg.: λιτουργεῖν ἐστὶ τὸ "κ. λ., Ms. Reg." Scap. Oxon.

12. Τὸ θυμιώμενον. Addit Ptol. Ascal. §. 31. καὶ τὸ ὄρος. Thom. M. eadem habet, quæ Amm. Cf. Phryn. 30. et quæ notantur a Nunnes. et Hoeschelio. "Etym. G. Λίβανος μὲν γὰρ τὸ ὄρος, "Λιβανωτὸς δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ δένδρου δάκρυον," Scap. Oxon.

13. Λογογράφος καὶ Λογοποιός. Ammonii observatione usi sunt Lud. Cresoll. Theatr. Rhet. 3, 11. et Mauss. ad Harp. in Λογοποιός: ad cujus notam peropportuna scribit Vales. In sequenti nota e vett. Edd. vulgavi ἡ σύνθεσις.

[‡ "Δικανικοὺς, Cod. Gud. διακονικούς." Kul.]

14. Τὸν νῦν φανόν. Φανὸν δέ. Edd., quæ nostram præcesserunt, omnes legebant, φασὶ τὸν νοῦν· φανὸν δὲ τὴν λαμπάδα: sive τὸν νοῦν, φανὸν δέ. 'Ubi plane pro νοῦν reponendum νῦν, et nomen φανὸν iterandum,' inquit Nunnes. ad Phryn. 7. Acutam viri conjecturam satis, ut puto, prudenter in textum intuli. Pro τὸν νοῦν Vulc. scr. censuit τὸν λύχνον, Scal. τὸ νῦν. A Nunnesio prope abfuit Fabr., qui ita notavit ad Ptol. Ascal. §. 30. "Λυχνοῦχον καὶ Λαμπτῆρα τὸν νῦν φανὸν, (male ap. Amm. D φασὶ τὸν νοῦν,) et deinde Πανὸν, non Πανός." Posterius etiam Πανὸν Ammonio reddidi pro Πανος.

15. Λυχνίον δ. ἐ. τ. λυχνίαν. Ita e Thoma M. vulgatam λυχνεῖον δ. ἐ. τ. λυχνείαν emendabat Cl. Hemst. ad J. Poll. 7, 178. n. 68.

16. Λύχνου. Ne quem forte offenderem, vulgatam reliqui intactam, etsi Nunnesii emendatio priori non minus vera videretur. Nunnesii verba e notis ad Phryn. 62. subjiciam: "Amm. λύχνιον ait differre a nomine λυχνούχου, (sic enim lego, non λύχνου, e versu, quem citat, Menandri,) ut λύχνιον sit ἡ λυχνία et λυχνοῦχος ὁ φανός." "Λυχνίον Λυχνούχου διαφέρει.—Λυχνοῦχος "δὲ ὁ φ. Μ. ἐν Ν., Ἑτέρου λυχνοῦχος μὲν, ἑτέρου δὲ λήκυθος. "Illa scribendum, ob metrum." Toup.

17. Ἀντιφάνης. Antiphanis versiculum ex Ἀφροδίτης Γοναῖς, in quo vocem λυχνίον legerat Amm., asservavit Athen. 666.

18. Μάχαιρα καὶ Μαχαιρὶς δ. Concinunt nostro Thom. M. et Moschop. Thomæ verba sunt: Μαχαιρῖδες, αἱ τῶν κουρέων. Μάχαιραι, αἱ τῶν μαγείρων καὶ τῶν ἄλλων. Moschop. Μαχαιρίδες, αἱ τῶν κουρέων μάχαιραι, ἀλλ' οὐ τῶν μαγείρων. Optimi Scriptt. talia parum curant.

19. Κυρίως δέ. Leg. fortasse: ὁ γυναικεῖος, κυρίως· διὰ τὸ οἷον μ. ε. γ. In originationibus tradendis sobrie nugatur Amm. Μαστὸς sine dubio a μάω descendit. Etym. minus rite in v. Αὐτομάτως: ἀπὸ τοῦ μαστεύω, inquit, γίνεται μαστὸς, ὃν ἐπιζητοῦσι τὰ βρέφη. Alia dabit Thom. M. in Μαστὸς, eundem Homeri ver-

Μάρτυς Ἐλέγχου διαφέρει. Μάρτυς μὲν γὰρ ἐπ' ἀγαθοῦ[1] λαμβάνεται· Ἔλεγχος δὲ, ἐπὶ φαύλου.

Μάχη καὶ Πόλεμος διαφέρει. Μάχη μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐν πολέμοις ἐνέργεια· Πόλεμος δὲ, ὁ χρόνος, καὶ ἡ πρὸς τὴν μάχην παρασκευή.

Μαρτυρία καὶ Ἐκμαρτυρία[2] διαφέρει. Μαρτυρία μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ἐπιδημούντων· Ἐκμαρτυρία δὲ, ἡ τῶν ἀποδημούντων, ὡς διασαφεῖ Δείναρχος[3] ἐν τῷ Κατὰ Κλεομέδοντος Αἰκίας, λέγων, Πολλὰ κἀγαθὰ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, γένοιτο ὑμῖν, καὶ τῷ νομοθετήσαντι [92] ἐξεῖναι τῶν ἀποδημούντων ἐκμαρτυρίας παρέχεσθαι.

Μάγον, τόν τε φαρμακὸν, ὡς Αἰσχίνης[4] ἐν τῷ Κατὰ Κτησιφῶντος· καὶ τὸν περὶ τοὺς θεοὺς ἱερουργὸν, ὡς Ἡρόδοτος.

Μανία μέν ἐστιν ἔκστασις λογισμοῦ· Λύσσα δὲ, ἐπιτεταμένη μανία· Οἶστρος δὲ, μανιώδης ἐπιθυμία.

Μαντικὴ μέν ἐστιν ἡ τέχνη· Μαντεία δὲ, ὁ χρησμός.

Μέτοικος[5] καὶ Ἰσοτελὴς διαφέρει. Μέτοικος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ὑπόφορος· Ἰσοτελὴς δὲ, ὁ μὴ τελῶν τι, ἢ ἄρχων.

Μεταβάλλεσθαι καὶ Μεταμορφοῦσθαι καὶ Ἀλλοιοῦσθαι καὶ Ἑτεροιοῦσθαι διαφέρει. Μεταβάλλεσθαι[6] μὲν γάρ ἐστι πάθος κοινόν. καὶ γὰρ καιρῶν γίνονται, καὶ πράξεων, καὶ ἀφροδισίων. ὁ γοῦν Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ[7], παριστῶν τὴν δύναμιν τῆς λέξεως, φησί· [93] Μεταβολὴ πάντων γλυκύ. μεταμορφοῦσθαι δὲ, μεταχαρακτηρισμὸς, καὶ μετατύπωσις σώματος εἰς ἕτερον χαρακτῆρα· Ἀλλοίωσις δὲ, οὐ μόνον μετασχηματισμὸς χαρακτήρων, (ὡς τὸ, Ἀλλοῖός μοι ξεῖν' ἐφάνης[8] νέον ἠὲ πάροιθεν,) ἀλλὰ καὶ τῆς προτέρας ὑπολήψεως ποίησις[9] ἑτέρα· Ἑτεροίωσις δ', ὅταν ἀφ' ἑτέρου σώματος εἰς ἕτερον μεταβάλῃ, οἷον Νιόβη εἰς λίθον.

A Μεῖραξ[10] καὶ Μειράκιον καὶ Μειρακίσκος διαφέρει. Μειράκιον γὰρ, καὶ Μειρακίσκος, ὁ ἄρσην· Μεῖραξ δὲ, ἡ θήλεια.

Μετρεῖσθαι καὶ Ἵστασθαι[11] διαφέρει. Μετρεῖσθαι μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ μέτρῳ λαμβάνειν πυρὸν, ἤ τι τοιοῦτον ἐν δάνει, ἵνα ἀποδῷ. Ἡσίοδος[12], [94] Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι. οὐχὶ ἀργύριον, ἢ χρυσίον. οὐδέπω γὰρ ἐπὶ νομίσματος. Ἵστασθαι δέ[13]. Ὅμηρος, Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν ὑποστήσονται[14] Ἀχαιοὶ Χρεῖος. οἷον, τὸ γενόμενον αὐτοῖς ἐλάττωμα ἐν τῷ μάχεσθαι. ἀντὶ τοῦ[15] χρεολυτήσωσι* καὶ ἀντιστήσωνται, ὡσπερεὶ ὀφειλόμενον δάνος. Χρήσασθαι δὲ ἔλεγον ἱμάτιον ἢ σκεῦος.

Μέμψασθαι, Ἐγκαλεῖν, καὶ Ψέγειν διαφέρει. Μέμψις μέν ἐστιν ἀμελοῦντος κατηγορία· Ψόγος δ', ἐπονείδιστος.

Μινυρίζειν καὶ Μινύρεσθαι διαφέρει. Μινυρίζειν[16] μὲν γάρ ἐστι τὸ ἠρέμα προσᾴδειν· Μινύρεσθαι[17] δὲ, τὸ θρηνεῖν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ Κινύρεσθαί φασιν.

Μισητὴ καὶ Μισήτη[18] διαφέρει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς,
B ὥς φησι Τρύφων ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀττικῆς Προσῳδίας. ἐὰν μὲν γὰρ ὀξυτονήσωμεν, σημαίνει τὴν ἀξίαν μίσους· (καθὰ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ προφερόμεθα, ἐὰν δὲ βαρυτονήσωμεν, τὴν [95] καταφερῆ πρὸς συνουσίαν. τὴν δὲ διαφορὰν τῶν σημαινομένων καὶ παρὰ Δωριεῦσί φασι φυλάττεσθαι, καὶ παρ' Ἴωσι.

Μισθὸς Μισθώματος[19] διαφέρει. Μισθὸς μέν ἐστιν ὁ δίκαιος μισθός· Μίσθωμα δὲ, τὸ ἐπονείδιστον.

Μνήμη καὶ Μνεία διαφέρει. εἴ τι μὲν γὰρ Μνήμη, τοῦτο οὐ πάντως καὶ Μνεία· εἴ τι δὲ Μνεία, τοῦτο εὐθέως καὶ Μνήμη. ἔστι δὲ Μνήμη, γενικὴ[20] τύπωσις ψυχῆς· Μνεία δὲ, λόγος κατὰ ἀνανέωσιν λεγόμενος.

---

sum citans ex Il. Δ., (non Γ.,) 123. quem vett. Amm. Edd. hac ratione præferunt: Νευρὰ μὲν μαζῷ πέλασσε, τ. δ. σ. "Etym. "G. Διὰ τὸ εἶναι, in fine habens, Τινὲς δὲ ἀδιαφόρως χρῶνται ταῖς "λέξεσι." Scap. Oxon.

1. Ἐπ' ἀγαθοῦ. Thom. M. Μάρτυς καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ, καὶ ἐπὶ κακοῦ. Ἔλεγχος δὲ ἐπὶ κακοῦ μόνον. "Μάρτυς—φαυλοῦ. Hæc "verba desunt, et post διαφέρει repetuntur e seq. Μάχη μ. γ. ἐ. "ἡ ἐν π. ἐ. Ms. Reg." Scap. Oxon.

C 2. Μαρτυρία καὶ Ἐπιμαρτυρία δ. In hac differentia declaranda multis disputant Salmas. Obs. ad J. Att. et Rom. 30. et Herald. Animadvv. in Salm. Obs. 6, 9, 18.; 6, 11, 7. 14. Cf. Amm. in Ἐκμαρτυρία.

3. Ὡς διασαφεῖ Δείναρχος. Σαφέστατα, inquit Harpocr., ubi μαρτυρίαν et ἐκμαρτυρίαν pari ratione distinguit, σαφέστατα δὲ περὶ τούτων διδάσκουσι Δημοσθένης τε ἐν τῷ Κατὰ Στεφάνου, (p. 620.) καὶ Δείναρχος ἐν τῷ Ὑπὲρ Αἰσχίνου κατὰ Δεινίου. Fieri potuit, ut alter alterius observationem habuerit ob oculos.

4. Αἰσχίνης, c. Ctes. 293. Ἀλλ', οἶμαι, οὔτε Φρυνώνδας οὔτε Εὐρύβατος, οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο: quem locum imitatur Apul. Apol. 325. Eodem usu a Soph. adhibitam in Œd. Tyr. 395. vocem μάγος exponunt Scholia. Cf. Eur. Or. 1499. et Anthol. vii. Ep. 157. Ad seq. notam vide Animadvv.

5. Μέτοικος. Hæc plenius suo loco leguntur in v. Ἰσοτελής.

6. "Μεταβάλλεσθαι: μεταβαλεῖν, et sic paulo infra Etym. G." Scap. Oxon. Amm. videtur scripsisse: Μεταβολὴ μὲν γάρ ἐστι πάθος κοινὸν, et mox Μεταμόρφωσις δὲ, ["Etym. G." Scap. Oxon.] Ea certe ratione h. l. legit, et in Comm. ad Odyss. Π. p. 601. recepit Eust.; sin vero receptam in Amm. lectionem velis tueri, tum scribas necesse est: καὶ γὰρ καιρῶν γίνονται μεταβολαὶ, καὶ πράξεων κ. ἀ. Atque ita etiam in Lex. posuit Cyrillus: Μεταβαλεῖν καὶ Μεταμορφοῦσθαι καὶ Ἀλλοιοῦσθαι καὶ Ἑτεροιοῦσθαι διαφέρει. Μεταβάλλεσθαι μὲν γάρ ἐστι πάθος κοινόν. καὶ
D γὰρ καιρῶν γίνονται μεταβολαὶ, καὶ πράξεων, καὶ ἀφροδισίων: et reliqua, quæ frustra describerentur. Eustathii potius videtur habenda ratio, qui Ammonianis subjungit: Καὶ τοιαύτη μὲν ἡ εἰρημένη παράδοσις, μὴ ἀκριβωσαμένη. Sane quam prudenter Mythographi certe istam legem plerumque migrant. Anton. Lib. 23. fabulam enarrat de Batto in lapidem converso: scin', quos Auctores secutus? Nicandrum Ἑτεροιουμένων α, Didymarchum Μεταμορφώσεων γ, et Antigonum ἐν ταῖς Ἀλλοιώσεσι. "Σώματος "deest Ms. Reg.: ὡς τὸ, Etym. G. Ὅμηρος." Scap. Oxon.

7. Ἐν Ὀρέστῃ, v. 234. Eust. l. c. Εὐριπίδης οὖν παριστὰς τὴν τῆς λέξεως δύναμίν φησι· M. π. γ. Cornut. 1. Τοῦτο παριστῶσι διὰ τῆς ἐτυμολογίας.

8. Ξεῖν' ἐφάνης. Ea ratione scr. ap. Od. Π. 181. pro ξεῖνε φάνης. Apud Amm. etiam Hermeæ in quinque Voc. Porph. f. 64. a. hoc in versu ξεῖν' ἐφάνης reperire licet. Vocabulum νέον, a Steph. insertum, deerat in vett. Edd. "et Ms. Reg.: μεταβάλῃ, "Etym. G. μεταβάλλεται." Scap. Oxon.

9. Ποίησις. Hæc genuina est lectio, supra etiam in v. Ἀλλοίωσις restituenda, ut ibi summonere cœpi.

10. Μεῖραξ. Minime hic nobis est prætermittenda Scholiastæ Aristoph. mentio, a Meursio ad oram Amm. citati. Is unus omnium, quod sciam, e Vett. Ammonium nominat ad Ἐκκλ. 607. Μείρακα δ' ἐνταῦθα δοκεῖ ἀρσενικῶς εἰρῆσθαι, καίτοι Ἀμμωνίου λέγοντος, Μειράκιον καὶ Μείρακα ταύτῃ διαφέρει, ὅτι τὸ μὲν μειράκιον ἐπὶ ἀρσενικοῦ· τὸ δὲ Μεῖραξ, ἐπὶ θηλυκοῦ. Addit: ἢ πρὸς τὸ γυναικῶδες τῶν κιναίδων. Is, dum Ammonii observationem paulo liberius profert, ἐπὶ ἀρσενικοῦ et ἐπὶ θηλυκοῦ posuit pro Ammonianis ὁ ἄρσην et ἡ θήλεια. Communem usum tradit Amm., a quo quando sit ab Atticis Scriptt. discessum, docti norunt. Ratione nonnihil diversa Ammonii verba accepit Cl. Græv., et ad hanc rem illustrandam, non omissis Schol. Aristoph. verbis, eruditè notavit ad Lucian. Solœc. 2, 740-41.

C 11. Μετρεῖσθαι καὶ Ἵστασθαι. Salmas. de Usur. 19. p. 568. Ammonii observationem integram exhibuit, et Grammaticum reprehendit; jurene an injuria, nondum perspectum habeo. "Μετρεῖσθαι, καὶ Ἵστασθαι, καὶ Χρήσασθαι δ. Ita leg." Toup.

12. Ἡσίοδος, Ἔργ. 347., ubi videndus est Græv. Παρὰ γείτονος non extat in vett. Edd., quas secutus est Phav. "Οὔπω "γ. ἦν νομίσματα. Sic Ms. Reg. Vulgo, οὐδέπω γὰρ ἐπὶ νομίσμα"τος. In verbis Hesiodi Ms. om. παρὰ γείτονος." Scap. Oxon.

13. Ἵστασθαι δέ. Apud Salmas. l. c. legitur, οὐδέπω γὰρ ἐπὶ νομίσματος, ἵστασθαι. In Tusani et Frellon. Edd. οὐδ. γ. ἐπὶ νομίσματα. ἵστασθαι δέ. Si quid interea incidat, postea producam; nam recepta Amm. scriptura vitio non vacat.

14. Ὑποστήσονται. Ita enim legit Phav.: Salmas. ὑποστήσωνται l. c.: Amm. scripserat ἀποστήσωνται, quam lectionem eodem in libro p. 579. Homero vindicavit Salmas. eamque, pro vulgata priorum Edd. scriptura ἀποτίσωνται, Grammaticorum veterum auctoritate prudenter in textum intulerunt Viri suis quisque meritis insignes, J. Barnes. et S. Clark. Ulterius hanc scripturam e Ms. Batavo et Schol. in ultimo Animadvv. capite ibo confirmatum.

15. Ἀντὶ τοῦ. Vett. Edd. et Phav. ἀντὶ χρεολ. καὶ ἀντιστήσονται. Quæ Homerico versui subjiciuntur, e veteri Commentario videntur desumta. Postrema χρήσασθαι δὲ ἔ. hic temere sunt adjecta.

[* "Vide Append. ad Aristoph. Plut. p. 488." G. H. S.]

D 16. Μινυρίζειν. Eust. ad Il. E. p. 649, 12. Ἰστέον δὲ ὅτι μινυρίζειν ἐστὶ τὸ μινυὸν κατὰ Ἀττικοὺς, ἤτοι μικρὸν καὶ ἠρέμα, κλαίειν. παλαιὸς δέ τις γράφει οὕτω ῥητῶς· μινυρίζειν τὸ ἠρέμα καὶ λεπτὸν ᾄδειν, οἱ δέ τινες, τὸ θρηνεῖν καὶ ἀποδύρεσθαι: ubi pro μινυὸν fortassis scr. μινυρόν. Vide Theocr. 13, 12. Schol. et Hes. Glossæ: Minurit, μινυρίζει. Hes. Νηνυρίζοντα, θρηνοῦντα. Correxeram Μινυρίζοντα, sed J. Scaligero potius est auscultandum, cui verbum νηνυρίζεσθαι sincerum videbatur, Conj. in Varr. 142.

17. Μινύρεσθαι. Cum ea forma ap. Soph. obvia in Œd. Col. 663. rarior sit, frequentissimum est apud Poëtas verbum Κινύρεσθαι, τὸ θρηνεῖν. Vide, si lubet, Mosch. 3, 44. 93. Bion. 1, 42. Apoll. Rh. 1, 292. 883. et quæ Arnaldus notavit Animadvv. Crit. 33. p. 191., ut omittam Grammaticos, Schol. Apoll. Rh. Etym. Schol. Il. P. 5.

18. Μισητὴ καὶ Μισήτη δ. Thom. M. Μισητὴ, ἡ μίσους ἀξία γυνή. Μισήτη δὲ βαρυτόνως, ἡ καταφερής. Plura vide in Animadvv. In ultima nota pro φασὶ velim scribi φησὶ, ut ad Tryphonem referatur.

19. Μισθὸς Μισθώματος δ. Differentiam, a Cas. ad Suet. Cal. 40. probatam, clarius expressit Thom. M. Μισθὸς, ἀδιάβλητος. διαβεβλημένον δὲ Μίσθωμα ἐπὶ πόρνης λέγεται. "Deest hæc gl. "Ms. Reg." Scap. Oxon.

20. Γενική. Lege: γεννικὴ τύπωσις ψυχῆς. ["Vide ad Dionys. Hal. de C. VV. p. 16." G. H. S.]

ὁ μὲν γὰρ μιμνησκόμενος οὐ πάντως καὶ μνήσκεται[1]· ὁ δὲ μεμνημένος πάντως καὶ μιμνήσκεται. Ἄλλως· Μνήμη ἐστὶν ἡ τῷ μνημονικῷ ἀεὶ συνοῦσα. Μνεία δὲ, προγεγονότος τινὸς ὑπόμνησις, ὥστε ὁ τούτοις ἐναλλὰξ χρώμενος ἁμαρτήσεται.

Μνημεῖα καὶ Μνήματα διαφέρει. Μνημεῖα μὲν γὰρ ἔλεγον τὰ μνημόσυνα· Μνήματα δὲ, τοὺς τάφους. Μνήμη[2] μὲν γὰρ γίνεται νεκροῦ· Μνεία δὲ, ζῶντος.

Μοχθηρὸς, Μόχθηρος[3] καὶ Πόνηρος διαφέρουσι. Μοχθηρὸς μὲν γὰρ ὀξυτόνως, ὁ τὰ ἤθη πονηρός. λέγουσι δὲ [96] ἁπλῶς τὰ φαῦλα καὶ μοχθηρὰ, Πονηρά. ὡς Θουκυδίδης[4], Πονηρὰ τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων, ἀντὶ τοῦ φαῦλα· Μόχθηρος δὲ, ὁ ἐπίπονος, ὡς καὶ Πόνηρος.

Μύριοι, ἐπὶ ἀριθμοῦ· Μυρίοι δὲ, οἱ πολλοί.

Μῦθος καὶ Ἱστορία διαφέρει. Ἱστορία μὲν γὰρ γεγονότα πράγματα περιέχει, ὁ δὲ Μῦθος διαπεπλασμένα καὶ ψευδῆ. ὁ γοῦν λέγων, Εὖ πεποίηται ἡ περὶ τὸν Κύκλωπα ἱστορία, ἢ ἄλλό τι τοιοῦτον, οὐκ ἄγαν ὀρθοεπεῖ. μᾶλλον γὰρ ἁρμόζει λέγειν, Εὖ πεποίηται ὁ περὶ τὸν Κύκλωπα μῦθος.

N.

ΝΑΟΣ καὶ Σηκὸς διαφέρει. ὁ[1] μὲν γὰρ Ναὸς, ἔστι θεῶν· ὁ δὲ Σηκὸς[5], ἡρώων.

Ναύκληροι καὶ Ναύκραροι[6] διαφέρει. Ναύκληροι μὲν γάρ εἰσιν [97] οἱ ναῦς[7] κεκτημένοι· Ναύκραροι δὲ, οἱ εἰσπραττόμενοι τὰ δημόσια κτήματα[8]. καὶ Ναυκράρια[9], οἱ τόποι, ἐν οἷς ἀνέκειντο τὰ κτήματα. ἐλέγοντο δὲ ὁμοίως Ναύκληροι[10] καὶ οἱ μισθωτοὶ τῶν συνοικιῶν.

Ναυαγία μέν ἐστιν αὐτὴ ἡ τῆς νηὸς[11] διαφθορά. Ναυάγιον δὲ, τὸ ἐξ αὐτῆς ἐκβρασθέν.

Νεαρὸν[12] Νεαλοῦς καὶ Προσφάτου διαφέρει. Νεαρὸν μὲν γάρ ἐστι τὸ νεωστὶ κομισθὲν ὕδωρ· ἔγκειται γὰρ τῇ λέξει τὸ ἀρύειν. Πρόσφατον δὲ τὸ κρέας· ἔγκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ φάσαι[13], ὅ ἐστι τὸ φονεῦσαι· ὅθεν καὶ τὸ φάσγανον. Νεαλὲς[14] δὲ, τὸ νεωστὶ ἑαλωκὸς, οἷον ἰχθύς.

A δύναται δὲ καὶ νεωστὶ ἁλὶ πεπασμένον.

Νηρεΐδες[15] τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων διαφέρει. Δίδυμος ὁμοίως ἐν Ὑπομνήματι Βακχυλίδου Ἐπινικίων[16]. φησὶ γὰρ κατὰ λέξιν, Εἰσὶ τοίνυν οἵ φασι διαφέρειν τὰς Νηρεΐδας τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων. καὶ τὰς μὲν ἐκ Δωρίδος, [98] γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι· τὰς δὲ ἐξ ἄλλων, ἤδη[17] κοινότερον Νηρεΐδας καλεῖσθαι· καὶ τὰς μὴ γνησίας, καὶ τὸν ἀριθμὸν[18], πλείους δὲ τὰς ἄλλας. ταῦτά φησι Μνασέας[19] ἐν τοῖς Περὶ τῆς Εὐρώπης τὸν τρόπον τοῦτον. εἶτα ἐκτίθεται διὰ μακρῶν τὴν λέξιν, καὶ ἐπιφέρει, πιθανῶς τὰς μὲν ἐκ μιᾶς τῆς Δωρίδος γνησιωτέρας τῶν ἄλλων οὔσας, Νηρέως θυγατέρας λέγεσθαι· τὰς δὲ συμμίκτους αὐτῷ[20], μόνον Νηρεΐδας.

Νῆες Πλοίων διαφέρει[21]. Δίδυμος ἐν δεκάτῳ Ῥητορικῶν Ὑπομνημάτων φησὶν οὕτως, ὅτι διαφέρουσιν αἱ Νῆες τῶν Πλοίων. τὰ μὲν γάρ ἐστι στρογγύλα, αἱ δὲ κωπήρεις καὶ στρατιώτιδες. Ἀριστοτέλης[22] δὲ ἱστορεῖ ἐν Δικαιώμασι τῶν Πολέμων[23] οὕτως, Ἀλέξανδρος ὁ Μολοττὸς ὑπὸ ταυτὸν* χρόνον, Ταραντίνων αὐτὸν μεB ταπεμψαμένων ἐπὶ τὸν πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμον, ἐξέπλευσε ναυσὶ μὲν πεντεκαίδεκα, πλοίοις δὲ συχνοῖς ἱππαγωγοῖς καὶ στρατηγικοῖς[24].

[99] Νοῦς μέν ἐστιν ἀπόκρυφος λογισμός· Φρένες δὲ, αἱ ἀγαθαὶ διάνοιαι.

Νῦν καὶ Νυνὶ διαφέρει, φησὶ κατά τινας Ἡρακλείδης ἐν πρώτῃ περὶ Καθολικῆς Προσῳδίας· τὸ μὲν γὰρ Νῦν χρονικὸν ἐπίῤῥημα τάσσεται ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων[25], ἐνεστῶτος, παρῳχημένου, καὶ μέλλοντος, οἷον, ὅτι ἀγὼν νῦν ἐστὶ, νῦν ἔσται[26]. τὸ δὲ Νυνὶ, ἐπὶ μόνου ἐνεστῶτος.

Νωθέστερος μὲν, ὁ βλακώδης· Νωχελέστερος δὲ, ὁ ἀσθενέστερος.

Ξ.

ΞΟΑΝΟΝ, Βρέτας, Ἄγαλμα διαφέρει. Ξόανον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐξεσμένον λίθινον, ἢ ἐλεφάντινον· Βρέ-

C

1. "Μνήσκεται, Ms. Reg. μέμνηται." Scap. Oxon. Ἀεὶ συνοῦσα. Phav. habet συνοικοῦσα in v. Μνήμη.

2. Μνήμη. Hæc iterum Ammonio sunt abjudicanda, nescio a quo huc temere delata.

3. Μοχθηρὸς, Μόχθηρος. Vulc. monuit supplendum: Μοχθηρὸς καὶ Μόχθηρος, Πονηρὸς καὶ Πόνηρος διαφέρουσι. Recte, si ante vocem Πονηρὸς inseratur ὡς. In vett. Edd. pro Μόχθηρος bis legebatur μοχθῆρος. Index Voc. Acc. Dist.:—Μοχθηρὸς, οῦ, ὁ, Laboriosus. Μοχθῆρος, ου, ὁ, Difficilis. A Suida Μοχθηρὸς καὶ Μόχθηρος προπαροξυτόνως non distinguuntur, neque etiam ab Etym. v. Μοχθηρία.

4. Θουκυδίδης. Loca indicabit Cl. Duker. ad Thuc. 8, 24. p. 519.

5. Σηκός. In Animadvv. notabo ad h. l.

6. Ναύκληροι καὶ Ναύκραροι δ. Videndus est ad hanc notam Cl. Hemst. ad J. Poll. 8, 108. 10, 20. qui in Addendis ad p. 930., 'De Ναυκλήροις,' inquit, 'et Ναυκράροις res est perquam intricata.' Itaque etiam Ammonii textum non tetigi.

7. Ναῦς. Vulc. a reliquis Edd. secedens vulgavit: οἱ ναῦν κ. "Εἰσπλαττόμενοι χρήματα, Ms. Reg." Scap. Oxon.

8. Κτήματα. Χρήματα mavult Cl. Hemst.: Thom. M. Ναύκραροι (ita leg.) δὲ παρ' Ἀττικοῖς, οἱ εἰσπραττόμενοι τὰ δημόσια χρήματα ἢ κτήματα.

9. Ναυκράρια. Id ipsum Thomæ videtur restituendum pro ναυκαρεῖα. D

10. Ναύκληροι. Vocem ναύκληροι delendam judicabat Hemst.; Scal. ejus loco ponendum ναύκραροι. Peritus Lector, Hesychio et Thom. in consilium adhibitis, judicet.

11. Νηὸς δ. Vett. Edd. νηὼς δ. Tu vide ad h. l. Animadvv.

12. Νεαρόν. Ammonii observatione præter Eust. ad Il. P. 642. usus est Salmas. in Epict. et Simpl. p. 71., qui id inprimis agit, ut probet, πρόσφατον de quibusvis rebus usurpari, quod ad Phryn. 68. potius referri potuisset. "'Forte συγκεῖται γάρ. Sed "melius fors. Valck.' Toup. Πεποίηται παρὰ τὸ φ., Etym. G." Scap. Oxon.

13. Ἀπὸ τοῦ φάσαι. Scr. puto: ἔγκειται γὰρ αὐτῷ τὸ φάσαι, ὅ ἐστι φονεῦσαι, ὅθεν καὶ τὸ φάσγανον. Hac vocabuli φάσγανον notatione, ab Apollonio etiam Sophista Lex. Hom. probata, meliorem protulit Etym. Φάσγανον, παρὰ τὸ σφάζω σφάγανον: a qua non abhorruit Scal. Pater de Caus. L. L. 1, 18.

14. Νεαλές. Aliter Phryn. Σοφ. Προπαρ., Bibl. Coisl. 467. Paulo post edidi: δύναται δὲ καὶ ν. Vett. Edd. non agnoscunt καὶ, quod Stephanus posuit pro δέ.

15. Νηρεΐδες. Præcipuam hujus notæ partem, dissimulato rursus Auctoris nomine, descripsit, quem Phav. sequitur, Eust. ad Od. Ω. p. 824., nisi tamen is sua hauserit ex Eudociæ Ioniis, e quo libro, necdum in vulgus edito, eadem, quæ ap. Eust. leguntur, protulit Cang. Gloss. Med. et Inf. Gr. v. Συνείσακτοι, cujus loci mihi indicium fecit Matth. Röverus, quem sibi alumnum cum Pallade Musæ gratulantur. De Nereidibus pluscula notabo Animadvv. 3, 1. "Ν. καὶ Νηρέως θυγατέρες Ms. Reg." Scap. Oxon.

16. Ἐπινικίων. Ita recte in Auctorum Indice posuit Fabr. pro vulgata ἐπινίκων.

17. Ἤδη. Deest ap. Eust. ac proinde ap. Eudociam et Phav.

18. Καὶ τὸν ἀριθμόν. Nihil nos hic juvant, quorum modo memini, ut jam tum eædem Amm. Codd. videantur invasisse corruptelæ. Elegantem Vulc. notam subjiciam: — "Locus est cor"ruptus, quem ita corriges, καὶ τὰς μὲν γνησίας ν' εἶναι τὸν ἀρι"θμόν." Argute! Alia etiam via Ammonio succurri posset. "Scr. καὶ τὰς μὲν γνησίας κ' εἶναι τὸν ἀριθμόν. Sed. v. Hesiod. "Θ. 263." Toup.

19. Μνασέας. Vulgatam Μνασέων certatim emendarunt Mauss. ad Harp. in Ἱππία Ἀθηνᾶ, Meursius ad oram libri sui, G. I. Voss. de Hist. Gr. 1, 21. et Fabr. ad Ind. Auctt. Μνασέας etiam reperio in Frelloniana Amm. Ed.

20. Τὰς δὲ συμμίκτους αὐτῷ. Hæc iterum medelæ sunt indiga. Eust. Πιθανὸν οὖν, τὰς μὲν ἐκ μιᾶς τῆς Δωρίδος γνησιωτέρας τῶν ἄλλων οὔσας Νηρέως θυγατέρας λέγεσθαι· Νηρεΐδας δὲ, τὰς συνεισάκτους: Ex illegitimo concubitu natas interpretatur Cangius.

D 21. Νῆες Πλοίων διαφέρει. Vulc. Ed. διαφέρουσιν. Ad hanc notam omnino conferendus est Cel. Duker. ad Thuc. 4, 116. p. 304., qui Amm. cum Eustathio comparat, et utrumque, pereleganter Eust., emaculat. ["Vide Dorv. ad Charit. 612. Ed. Lips." G. H. S.] "Δ. ἐν ῑᾱ, Ms. Reg." Scap. Oxon.

22. Ἀριστοτέλης. Prima Ed. Ms. ductus accurate repræsentans Ἀριτέλης exhibet. "Δὲ om. Ms. Reg." Scap. Oxon.

23. Ἐν Δικαιώμασι τῶν Πολέμων. Hanc lectionem contra Casaubonum, qui Πόλεων emendandum conjecerat, eximie tuetur Vales. in Not. Mauss. ad Harpocr. v. Δρυμὸς, et e fragmine, quod Amm. servavit, libri Aristotelis argumentum subolfecit, et erudite declaravit. Nequidquam igitur Πόλεων, pro Πολέμων, Meursio placuit, et Fabricio ad Ind. Auctt.

[* "Vide ad Greg. Cor. 303." G. H. S.]

24. Στρατηγικοῖς. Rectius ap. Eust. legi στρατιωτικοῖς, judicat Cl. Duker., vulgatam tamen non plane damnat.

25. Τριῶν χρόνων. Eam in rem Homerica loca advocant Eust. ad Il. B. p. 124., et Moschop. περὶ Σχεδῶν p. 45. Cf. Hes. et Thom. M.

26. Νῦν ἐστὶ, νῦν ἔσται. Priora νῦν ἐστὶ, omisit Vulc.; alia forsan Aldus. Plene Cyrillus in Lex. Τάσσεται (τὸ Νῦν) ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων, ἐνεστῶτος, καὶ παρῳχημένου, καὶ μέλλοντος. οἷον, νῦν ὁ ἀγὼν διῆλθεν, νῦν ὁ ἀγών ἐστι, νῦν ὁ ἀγὼν ἔσται. "Et sic "Etym. G." Scap. Oxon.

τας δὲ, τῷ βροτῷ ὅμοιον, ἤτοι χαλκοῦν, ἢ ἐκ τῆς ἐμφεροῦς ὕλης πεποιημένον· Ἄγαλμα δὲ, τὸ πώρινον[1], ἢ ἔκ τινος ἑτέρου λίθου κατεσκευασμένον.

Ξενίζειν μὲν οὐ μόνον τὸ καταδέχεσθαι ξένον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξένως[2] [100] διαλέγεσθαι. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ Πρὸς Βοιωτόν[3].

Ξυστὸς[4], τό, τε ἀκόντιον, ὡς παρ' Ἡροδότῳ[5] ἐν τῷ πρώτῳ· καὶ τὸ οἰκοδόμημα, ὡς παρὰ Ξενοφῶντι ἐν Οἰκονομικῷ[6].

Ο.

ΟΒΕΛΟΣ Ὀβολοῦ διαφέρει. Ὀβελὸς μὲν γάρ ἐστιν εἰς ὃν διαπείρονται[7] τὰ κρέα μέλλοντα ὀπτᾶσθαι· Ὀβολὸς δὲ, μέρος δραχμῆς.

Ὅδε καὶ Ὁδὶ διαφέρει. Ὅδε μὲν γὰρ, ἀναφορικῶς καὶ δεικτικῶς· Ὁδὶ δὲ, δεικτικῶς μόνον κατ' ἐπέκτασιν.

Οἰκῆας καὶ Οἰκείους[8] διαφέρειν φασίν. Οἰκεῖοι μὲν γὰρ, καὶ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν προσήκοντες· Οἰκῆες δ', ἅπαντες καὶ οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνοντες τῇ αὐτῇ, εἴτε οἰκέται, εἴτε ἐλεύθεροι· φησὶ γοῦν Ἕκτωρ, [101] ὄφρα ἴδωμαι[9] Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν. καὶ, Ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρει. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ[10], Κήδετο οἰκήων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Οἰκίζεται καὶ[11] Συνοικίζεται διαφέρει. Οἰκίζεται μὲν γὰρ πόλις ὑπὸ τῆς πρώτης τῶν συνοικητόρων ἀθροίσεως καὶ καθιδρύσεως· Συνοικίζεται δὲ, ἡ ἐκ πολλῶν πόλεων εἰς μίαν πόλιν συναγομένη, ὑπὲρ τοῦ πλείονα δύναμιν σχεῖν· Διοικίζεται δὲ, ἡ ἐκ μιᾶς πόλεως μεγέθει

A ἰσχυούσης εἰς πολλὰ καταδιαιρουμένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ἵνα ἀσθενὴς γένηται. ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ Μεγάλην πόλιν διῴκισαν[12].

Οἰκότριψ καὶ Οἰκέτης διαφέρει. Οἰκότριψ μὲν γὰρ, ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διατρεφόμενος, ὃν ἡμεῖς θρεπτὸν καλοῦμεν· Οἰκέτης δὲ, ὁ δοῦλος ὁ ὠνητός. παρὰ δὲ Σόλωνι ἐν τοῖς [102] Ἄξοσιν Οἰκεὺς[13] κέκληται ὁ οἰκότριψ.

Οἶμος Οἴμης διαφέρει. Οἶμος μὲν γάρ ἐστιν ἀρσενικῶς[14], ἡ ὁδός· Οἴμη δὲ, ἡ ᾠδή.

Οἶκτος καὶ Οἰκτισμὸς διαφέρει. Οἶκτος μὲν γάρ ἐστιν οἰκτιζομένου ἔλεος· Οἰκτισμὸς δὲ, ὁ λόγος τοῦ οἰκτείροντος.

Οἴνη καὶ Οἰνάνθη διαφέρει. Οἴνη μὲν γὰρ, ἡ ἄμπελος· Οἰνάνθη δὲ, ἡ πρώτη τῶν βοτρύων ἐξάνθησις· Οἰνάρια δὲ[15], τὰ φύλλα.

Οἴκαδε τοῦ Εἰς οἶκον διαφέρει. Οἴκαδε μὲν γὰρ, τὸ εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν βαδίζειν· Εἰς οἶκον δὲ, καὶ ἐφ' ἕτερον[16].

Οἶκος[17], Οἰκία, Συνοικία, Οἰκίσκος, καὶ Δῶμα διαφέρουσιν. Οἶκος μὲν λέγεται ἡ πᾶσα οὐσία[18]. Οἰκία B δὲ, [103] ἡ ὑπὸ ἑνὸς ἢ ὑπὸ δευτέρου[19] κατοικουμένη· Συνοικία δὲ, ἡ πολλοῖς, καὶ μισθουμένη· Οἴκημα[20] δὲ, τὸ τέγος, ἢ τὸ δεσμωτήριον· Οἰκίσκος, τὸ μικρὸν δωμάτιον· Δῶμα δὲ, ὁ λεγόμενος κοιτών.

Ὄλβιος καὶ Εὐτυχὴς* διαφέρει. Ὄλβιος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τελείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων· Εὐτυχὴς δὲ, ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως.

Ὀλίγον καὶ Μικρὸν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Ὀλίγον, ἐπ' ἀριθμοῦ· τὸ δὲ Μικρὸν, ἐπὶ μεγέθους τάσσεται. Ἀριστόνικος ἐν Ὑπομνήματι, ἐκάλεσ'[21] ἐπὶ στοιχείου, ὀλίγην νησῖδα Καλυψοῦς, φασὶ δὲ οὕτω, ὀλίγην μικρὰν ὑπαλλακτικῶς. τὸ μὲν γοῦν Ὀλίγον, ἐπ' ἀριθμοῦ· τὸ δὲ

1. Τὸ πώρινον. Dum reliqua pervulgata sunt, ad vocem πώρινον pauca in Animadvv. notabo. [" Ἄγαλμα, ἡ εἰκὼν, ἀπὸ τοῦ ἀγάλλω, τὸ ἀγαλλίασιν ἐμποιοῦν. ἄγαλμα καὶ ὁ καλλωπισμὸς, τὸ ἀνάθημα. Cod. Par." Kul.]

2. Τὸ ξένως δ. Forsitan scripserat ξενικῶς, Didymum secutus, qui τὸ Ἐξένιζε ap. Harpocr. interpretatur, οὐκ Ἀττικῶς διελέγετο, ἀλλὰ ξενικῶς: quæ parumper mutavit Suidas. Lex. Rhet. in Bibl. Coisl. 492. Ξενίζειν, τὸ ξενικῇ χρήσασθαι τῇ φωνῇ, καὶ μὴ ἐπιχωρίᾳ. Minus recte cum Hes. aliud Lex. ibid. 237. Ξενίζειν, ξένῃ χρῆσθαι φωνῇ. " Ξένω, Ms. Reg." Scap. Oxon.

3. Πρὸς Βοιωτόν. Edd. Stephano anteriores omnes legunt: ἐν τῷ πρὸς Βοιωτούς. [" Sic et Ms." Scap. Oxon.] Putet quis, eam lectionem merito a Steph. mutatam; at in binis, quæ extant, Orationibus πρὸς Βοιωτὸν non memini me legere verbum ξενίζειν. Statuendum itaque, Orationem πρὸς Βοιωτοὺς intercidisse, aut, quod malim, Grammatici memoriam vacillasse, et scr. fuisse: ἐν τῷ πρὸς Εὐβουλίδην, seu ἐν τῇ πρὸς Ε. ἐφέσει, prouti extat ap. Harpocr. in Ἐξένιζε et in Ξενίζειν. Dem. 538. τὸ ξενίζειν, et nativum Atticismi colorem ducere, diserte opponit; ut adeo causæ nihil sit, cur Didymo obloquatur Harpocration.

4. Ξυστός. Leg. ξυστὸν, quod vero Jungerm. videtur induxisse, ut ad J. Poll. 1, 136. vulgatam non spreverit, in Animadvv. removebo.

5. Παρ' Ἡροδότῳ. Pro Ἡσιόδῳ Vulc. emendationem Ἡροδότῳ recepi, ab Jungerm. etiam l. c. probatam. Locus Herod. extat, 1, 52.

6. Ἐν Οἰκονομικῷ, p. 850. Xenophonteam ῥῆσιν, quam tangit etiam J. Poll. 9, 43. in nota integram produxit Jungerm.

7. Διαπείρονται. In textum restitui, quod margini ascripserat Scal. pro vulgato διαπειρῶνται. Lex. Bibl. Coisl. 237. Ὀβελὸς καὶ Ὀβελίσκος, ἡ σοῦβλα. Recentiores τὸ πείρειν hoc usu dicebant σουβλίζειν. Id vocabuli, in Scholiis Hom. ineditis frequens, e Meursii et Cangii Gloss. satis est cognitum. In Il. B. 426., ubi vulgatur ἐμπείραντες, Poëtæ manum asservavit Cod. Ms. Lugd. Bat. legendo ἀμπείραντες. Schol. σουβλίσαντες. " Ὀβελοῦ—εἰς " ὃ—ὀβελὸς, Ms. Reg." Scap. Oxon.

8. Οἰκῆας καὶ Οἰκείους. Auctor Ind. Voc. Acc. Dist. Οἰκεῖοι, οἱ, Per affinitatem domestici. Οἰκῆες, οἱ, Domestici quivis. Ista vocabula non discernit Hes. [" Οἰκῆες καὶ Οἰκεῖοι διαφέρει. Οἰκεῖοι μὲν γὰρ οἱ κατ' ἐπιγαμίας προσήκοντες. Οἰκῆες δὲ ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνοντες τῇ αὐτῇ, εἴτε οἰκέται, εἴτε ἐλεύθεροι. Ὅμηρος· ὄφρ' ἴδωμεν Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν. Cod. Vind. 23. et 158." Kul.]

9. Ὄφρα ἴδωμαι. Lege, Ὄφρ' ἂν ἴδωμαι, ex Il. Z. 365. In altero Hom. dicto ex Il. E. 413. ponendum est ἐγείρῃ pro ἐγείρει.

10. Ἐν Ὀδυσσείᾳ, Ξ. 4. ap. Hes. v. Οἰκῆας legitur, Κήδετο δ' οἰκήων, quod Barnes. annotare prætermisit.

11. Οἰκίζεται καί. Restituendum videtur, Οἰκίζεται, Συνοικίζεται, καὶ Διοικίζεται διαφέρει. Pauca ad h. l. vide in Animadvv.

12. Διῴκισαν. Vulgatam διῴκησαν eo mutavi, ne una macula elegantiorem notam deformaret. Διῴκισαν etiam legit Phav. in Οἰκίζω, ubi integram describit Amm. observationem.

13. Οἰκεύς. De vocis sanitate addubito. Rationem dubitandi in Animadvv. promam. " Δὲ καὶ δοῦλος, Ms. Reg." Scap. Oxon.

14. Ἀρσενικῶς. Moschop. Οἶμος, ἡ ὁδὸς, ποιητικὸν, ἀπὸ τοῦ οἰμῶ, τὸ ὁρμῶ· γράφεται δὲ καὶ ὁ οἶμος καὶ ἡ οἶμος. Recte! utroque enim genere solet adhiberi. Lucian. 1, 506. Ὁ οἶμος (ad virtutem) μακρός τε καὶ ὄρθιος καὶ τρηχὺς, ex Hesiodo Ἔργ. 288. Apoll. Rh. 4, 43. ἀνὰ στεινὰς θέεν οἴμους. Orph. Hymno, ἀνυπόστροφον οἶμον ἀνάγκης. Contra magni Interpretis mentem meis in Edd. p. 158. et p. 154. ἀνυπότροφον vulgatur. Eleganter C ἐπέων οἶμον λιγὺν dixit Pind. Ὀ. 9, 72.

15. Οἰνάρια δέ. Malim, Οἴναρα. Videsis Animadvv.

16. Ἐφ' ἕτερον. Leg. potius, ἐφ' ἑτέρου.

17. Οἶκος. Amm., ni fallor, scripserat: Οἶκος, Οἰκία, Συνοικία, Οἴκημα, Οἰκίσκος, καὶ Δωμάτιον διαφέρουσιν. Pro Δῶμα ponendum Δωμάτιον, suadet superior Amm. nota in v. Δῶμα: Δωμάτιον δὲ, ὁ θάλαμος. Porphyr. Schol. ined. ad Il. I. Τὸ οὖν χωροῦν κλίνας πολλὰς καὶ θρόνους κλίσιον ἐκάλουν· ᾧ τρόπῳ καὶ τὸν κοιτῶνα ἡμεῖς ἐκαλέσαμεν· Δωμάτιον δὲ, οἱ Ἀττικοὶ τὸν ἀφ' ἡμῶν κοιτῶνα ἔλεγον. " Οἴκημα δὲ τὸ τέγος, οἴκημα inserui e " Ms. Reg." Scap. Oxon.

18. Ἡ πᾶσα οὐσία. Eximie huc faciunt, quæ Heraldus V. C. observavit Animadvv. in Salmasii Obs. ad Jus A. et R. 3, 6, 10.

19. Ἡ ὑπὸ δευτέρου. In libro meo emendaram ἢ ὑπὸ δύο κατοικουμένη. Supra in v. Ἐμπειρία e Ms. vulgavi ἀφ' ἑνὸς ἢ δευτέρου pro ἀφ' ἑνὸς ἢ δύο. Cl. Duker. ad Thuc. 3, 74. ex Amm. adducit, ἡ ὑπὸ ἑτέρου κατοικουμένη: non memorans vulgatam. [" Vide ad Dionys. Hal. de C. VV. 175." G. H. S.] Ad Amm. egregie facit nescio cujus Scholion, quod in Æschinis Orationem c. Timarch. loco satis alieno p. 187. irrepsit: Ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν· ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν: non me latet eodem jam loco usus Jungerm. ad J. Poll. 9, 39. Dukero citatus.

20. Οἴκημα. Ad hanc vocem nonnulla in Animadvv. notare non formidabo. Ad Οἰκίσκος legendus Harpocr. in Οἰκίσκῳ, et D Mauss.

[* " Ὄλβιος κ. τ. λ. Pars glossæ est, quæ plenior extat sub v. Πλούσιος, et multo adhuc auctior, in Codd. Vind. et Gud. v. Ὄλβιος." Kul.] " Etym. G. Ὄλβιος Εὐδαίμονος διαφέρει· Εὐ" δαίμων γάρ ἐστιν ὁ πλούσιος καὶ εὐτυχής· πταίων δὲ κατά τινας " καιροὺς περὶ τὴν τύχην· καὶ εἰς τὸ Πλοῦτος." Scap. Oxon.

21. Ἐκάλεσ'. Præstantis Ms. partes egregie hoc in loco sustinuit Ed. Ald., e qua hiatum, qui recentiores omnes fœdabat, implevi: iterum hic apponam, quia unius literæ mutatione ab ea discessi, primæ Ed. lectionem: Ἐκάλεσ' ἐπὶ στοιχείου, ὀλίγην νησίδα Καλυψοῦς, φασὶ δὲ οὕτω ὀλίγην μακράν. ὑπαλλακτικῶς. Eadem præfert secunda Ed., sed in Parisinis 1530. 1552. operarum, opinor, incuria, nonnullis omissis, ita vulgatum, Ἐκάλεσ' ἐπὶ στοιχίου ὀλίγην μακρὰν ὑπαλλακτικῶς: non aliter in Basil. 1525. et Lugd. 1553., nisi quod in hac reperitur ἐπὶ στοιχίου, in Basil. μικράν. Postremam expressit, nihil vitii suspicatus, H. Steph.; Steph. secutus est Vulcanius, ad cujus Ed. marginem Scal. pro ἐκάλεσ' posuerat ἐκάλεσεν: quod credulus ego, absque Aldina fuisset, in textum recepissem. Tandem vero impetum repressit incerti Scriptoris Fragmentum, ὀλίγην νησῖδα Καλυψοῦς. In ἐκάλεσ' delitescit, (ita auguror,) libri index, quem commentario illustrarit Aristonicus. Quam velim lectori critico idem incideret, quod mihi in mentem venit, quodque in Animadvv. exponam. Hoc si fiat, recte est: sin, apage difficiles nugas. " Ὀλίγην μι" κρὰν, Ms. Reg. μακράν." Scap. Oxon.

Μικρὸν, ἐπὶ μεγέθους τάσσεται, καὶ Ὅμηρος, Δίφρον [1] ἀεικέλιον παραθεὶς, ὀλίγην τε τράπεζαν. [104] τὴν μικράν.

Ὅλμος καὶ Ὅρμος διαφέρει. Ὅλμος μὲν γάρ ἐστι μυρεψικὸν σκεῦος, εἰς ὃ κόπτονται τὰ εἴδη τὰ μυρεψικά[2]. Ὅρμος δέ ἐστι λιμήν.

Ὄρθρος καὶ Πρωῒ διαφέρει[3]. Ὄρθρος μὲν γὰρ, ἡ πρὸ ἀνατολῆς ἡλίου ὥρα, καθ' ἣν ἀναστάντες ἐξ ὕπνου ὀρθοὶ γινόμεθα· Πρωῒ δὲ, ἡ πρὸ τοῦ καθήκοντος καιροῦ. Ὅμηρος, Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες. καὶ Ἡσίοδος, τελευτῆσαι τινὰ Πρωῒ μάλ' ἠΐθεον, τοῦτ' ἔστι πρόωρον.

Ὁρᾷν καὶ Ὑπερορᾷν διαφέρει. Ὁρᾳν μὲν γάρ ἐστι τὸ θεωρεῖν· Ὑπερορᾷν δὲ, τὸ καταφρονεῖν.

Ὀρνιθευτὴς καὶ Ὀρνιθοσκόπος διαφέρει. Ὀρνιθευτὴς μὲν γάρ ἐστιν ὁ θηρεύων ὄρνιθας· Ὀρνιθοσκόπος δὲ, ὁ οἰωνοσκόπος.*

Ὀροφὴ καὶ Τέγος διαφέρει.† Ὀροφὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ στέγη· Τέγος δὲ, τὸ δῶμα.

Ὅσιον καὶ Ἱερὸν διαφέρει. Ὅσια μὲν γάρ ἐστι τὰ ἰδιωτικὰ, ὧν ἐφίεται [4] καὶ ἔξεστι προσάψασθαι· Ἱερὰ δὲ, τὰ τῶν θεῶν, ὧν οὐκ ἔξεστι προσάψασθαι. Δημοσθένης ἐν τῷ [105] Κατὰ Τιμοκράτους [5] λέγει· Ὥστε τίθησι τοῦτον τὸν νόμον, δι' οὗ τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ὑποστερεῖ.

Ὅτι καὶ Διότι διαφέρει· τὸ μὲν γαρ Ὅτι ὁτὲ μὲν [6] αἰτίαν δηλοῖ, ὁτὲ δὲ βεβαίωσιν· τὸ δὲ Διότι αἰτίαν δηλοῖ. αὐτίκα γοῦν Ὅτι μὲν ἐκλείπει ἡ σελήνη, πάντες ἴσμεν· Διότι δὲ, οὐκέτι, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἔμπειροι.

Οὔκουν παροξυτόνως μὲν, ἀποφαντικὸν,‡ ἴσον τῷ οὐχιοῦν. οἷον, Οὔκουν ἀπιστεῖν[7]. περισπωμένως δὲ, συλλογιστικός ἐστι σύνδεσμος, καὶ σημαίνει κατάφασιν[8].

Οὐδὲν διὰ τοῦ δ, και Οὐθὲν διὰ τοῦ θ διαφέρει.§

A Οὐδὲν μὲν γὰρ τὸ ἐν τῷ καθόλου[9], ὡς φαμὲν, Οὐδὲν ἐν κόσμῳ κενόν· πᾶσα γὰρ ἡ τοῦ κενοῦ φύσις βαστάζεται. Οὐθὲν δὲ ἀναλυθὲν εἰς τὸ ἴδιον ἀντίστοιχον σημαίνει τὴν τοῦ ἑνὸς ἄρσιν, καὶ ἐπιφορὰν ἑτέρας ἀρχῆς· Οὐθ' ἓν, οὔτε δύο. τὸ δὲ διὰ τοῦ δ, ἀπαρτίζει. διὸ καὶ ὁ ποιητής φησιν, Οὐδὲν [10] ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο. [106] ὁ οὖν ἐναλλάσσων ἁμαρτάνει. διὸ καὶ Ζηνόδοτον εὐθύνουσι[11], γράφοντα, Οὐθὲν ἀκιδνότερον.

Οὕνεκα καὶ Εἵνεκα [12] διαφέρει. Οὕνεκα μὲν σημαίνει τὸ ὅτι· Εἵνεκα δὲ, χάριν. Ὅμηρος διαστέλλει, Οὕνεκα [13] τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα. ἀντὶ τοῦ ὅτι. Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης. Ἥμαρτεν οὖν ὁ Καλλίμαχος, εἰπὼν, Εἵνεκεν οὐχ ἓν ἄεισμα[14]. ὅπερ ἄτοπον· ἔδει γὰρ εἰπεῖν Οὕνεκα, ἵνα γένηται, ὅτι οὐχ ἓν ἄεισμα.

Οὗτος καὶ Οὑτοσὶ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Οὑτοσὶ, δεικτικὸν μόνον· τὸ δὲ Οὗτος, δεικτικὸν καὶ ἀναφορικόν. δεικτικὸν μὲν, Οὗτός τοι Διομήδης. ἀναφορικὸν δὲ, Οὗτος μὲν [15] πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει. [107] ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ ‖ Τοῦτον καὶ Τουτονί.

B Οὐλὴ καὶ Ὠτειλὴ διαφέρει. Οὐλὴ [16] μέν ἐστιν ἡ ὑγιασμένη σὰρξ ἐκ παλαιοῦ τραύματος· Ὠτειλὴ δὲ, τὸ πρόσφατον τραῦμα, παρὰ τὸ οὐτᾶσθαι. καὶ Ὅμηρος [17] τὴν διαφορὰν τετήρηκεν· ἐπὶ μὲν τῆς Οὐλῆς εἰπὼν, τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι. ἐπὶ δὲ τῆς Ὠτειλῆς, Αὐτίκα δ' ἔῤῥεεν αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.

Οὖρος καὶ Οὐρὸς διαφέρει. Οὖρος μὲν, ὁ ἄνεμος· Οὐρὸς δὲ, ὁ τόπος[18], ἢ τὸ νεώριον, Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον.

Ὄφλειν καὶ Ὀφείλειν διαφέρει. Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν Ὑπομνήματι περὶ Παραπρεσβείας Δημοσθένους· Ὄφλει μὲν γάρ τις, (φησὶν) ἐπὶ καταδίκῃ· Ὀφείλει δέ τις, ὡς ἡμεῖς ἐκδεχόμεθα.

Ὄφλημα καὶ Χρέος διαφέρει. Ὄφλημα μὲν γὰρ καὶ

1. *Δίφρον*. Hic quidem versus, non item aliter, Hom. est, ex Il. Υ. 259., quem protulit Aristides Quint. de Mus. 2. p. 84. ut probaret, *τὰ χαμαίζηλα τῶν ὀνομάτων ἰσχνότητα ἐμποιεῖν τῷ λόγῳ*: alium in usum Aristot. Poët. 22., ubi pro *παραθεὶς* librarii negligentia legitur *καταθείς*.

C 2. *Μυρεψικά*. Ald. Ed. prima *μορεψικά*. Male. Vide ad h. l. Animadvv. "Etym. G. *μυρεψικόν τι σ.*, et mox, *μυρεψικά· τὸ* "*ἰγδίον λεγομένον παρ' Ἰταλοῖς.*" Scap. Oxon.

3. *Ὄρθρος καὶ Πρωῒ διαφέρει*. Hæc formula in vett. Edd. deficit. Hom. versus est in Il. Σ. 277., in quo vett. Amm. Edd. *ἠοῖο* legunt, neque vocem *θωρηχθέντες* agnoscunt. Ad istum, quem dixi, Homeri versum Scholion est in Ms. Voss., quo usus videatur Eust. *Τὸ πρωῒ καὶ Ἕως ἕκτης ὥρας δηλοῖ· διὸ προσέθηκε τὸ ὑπ' ἠοῖσι*, (l. *ἠοῖοι*,) *ὡς καὶ Φιλήμων φησὶ, μεμίσθωνταί με δείλης πρωΐας, ἀντὶ τοῦ ἀρχομένης δείλης. ἐκ τοῦ ἠὸς ἠοῖ καὶ ἠοῖοι.* "Etym. G. *πρὸς ἀνατολὴν ὥρα—ὄρθριοι γενώμεθα· Πρωῒ ἡ μετὰ τὴν* "*ἀνατολὴν ἐπίλαμψις.*"

* "*Οἰωνοσκόπος*, Etym. G. *ὁ μάντις ὁ οἰωνοσκόπος.*" Scap. Oxon.

† "*Ὀροφὴ κ. Τ. δ.* om. Ms. Reg." Scap. Oxon.

4. *Ὧν ἐφίεται*. Cel. Duker. corrigit, *ὧν ἐφίεσθαι ἔξεστι καὶ προσάψασθαι*: id omnino probandum videtur. "*Ἔξεστι*, Ms. "Reg. *ἔστι.*" Scap. Oxon.

5. *Κατὰ Τιμοκράτους*, p. 463., ubi rectius vulgatur, *Τουτονὶ τ. ν. δι' οὗ τῶν ἱερῶν μὲν χρημάτων*, et in fine *ἀποστερεῖ*. "Ms. Reg. "*ἀποστερεῖ.*" Scap. Oxon.

6. *Ὁτὲ μέν*. Binas voculas in vulgatis Edd. omissas reduxi ex Aldina.

[‡ "Vide not. ad Apoll. Rh. T. 2. p. 113." G. H. S.]

7. *Οὔκουν ἀπιστεῖν*. Voce adjecta, *οὔκουν ἀπιστεῖν δεῖ*, in Lex. suo posuit Phav.

D 8. *Κατάφασιν*. Id e Frellonii Ed. in hanc recepi; in aliis fere *ἀπόφασιν* legebatur. "Et Ms. Reg." Scap. Oxon.

[§ "*Οὐδὲν καὶ Οὐθὲν διαφέρει. ὀξυτόνως Οὐδὲν μὲν λέγεται ἐν τῷ καθόλῳ, ὅταν λέγωμεν, Οὐδὲν ἐν κόσμῳ καινόν. τὸ δὲ διὰ τοῦ θ λεγόμενον ἀνείληπται ἐκ τοῦ οὔτε καὶ τοῦ ἕν. οἷον οὔτε ἓν οὔτε δύο.* Cod. Gud. in v. *Ἐξουθενῶ*. Eadem repetit sub v. *Οὐδὲν* ipsa, et paulo post hæc addit: *Οὐδὲν διὰ τοῦ δ, καὶ Οὐθὲν διὰ τοῦ θ διαφέρει, ὡς ἔφαμεν. Οὐδὲν ἐν κόσμῳ καινόν. πᾶσα γὰρ καινοῦ φύσις βαστάζεται. οὐθὲν ἀναλυθὲν εἰς τὸ ἴδιον ἀντίστοιχον, σημαίνει τὴν τοῦ ἑνὸς ἄρσιν, καὶ ἐπιφορὰν ἑτέρας ἀρχῆς, οὐθ' ἓν, οὔτε δύο. τὸ δὲ διὰ τοῦ δ, ἀπαρτίζει. διὸ καὶ Ὅμηρός φησιν, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο.*" Kul.]

9. *Τὸ ἐν τῷ καθόλου*. Cf. Nunnes. ad Phryn. 36. Quæ sequuntur, *πᾶσα γὰρ ἡ τοῦ κενοῦ φύσις βαστάζεται*, mihi crucem fixerant. Ponam Jo. Jac. Reiskii verba, quibus, a me rogatus, sententiam super h. l. explicuit:—"Legendum censeo pro *ἡ*, *ὑπὸ*, ut sensus sit: Omnis enim a vacuo natura portatur, (quasi a nutrice,) et sustentatur: *φύσις* et *κενὸν* duo sunt opposita. Illud omnia materialia complectitur: hoc *ἀσώματον, θεῖον, ἀγέννητον* nominatur. Et sive Pythagoreus fuerit Ammonius, sive Stoicus, utriusque sententiam hic explicuit, sc. in mundo non esse vacuum, sed extra mundum." Protulit ad eam rem varia loca e Stob. Ecl. Phys. 1, 22. quæ hac nota concludi nequeunt. "*Βαστάζεται*, "Tollitur, h. e. Natura pati non potest vacuum. Vide Merrick. "in Evang. Jo. Præf. p. 7." Scap. Oxon.

10. *Οὐδέν*. Od. Σ. 129. Zenodoteæ lectionis ex Eust. meminit Barnes.

11. *Ζηνόδοτον εὐθύνουσι*. Ab hac primæ Ed. lectione male postea fuit discessum, nam in plerisque Edd. reperias *εὐθήνουσι*. Non dissimilis est in Schol. Apoll. Rh. 1, 1081. nota: *Διὸ μέμφονται Ζηνοδότῳ εἰπόντι κ. τ. λ.* Zenobius, Etymologo in *Οὐδεὶς* citatus, minus recte cum Zenodoto confundi solet.

12. *Εἵνεκα*. Ita vett. Edd. et Herenn.: Stephanus bis edidit, *ἕνεκα*. Utrumque probat Thom. M. tanquam Atticum. Cf. Cl. Duker. ad Thuc. 414. ["*Οὕνεκα σύνδεσμος αἰτιολογικὸς, ποίου σχήματος; ἁπλοῦ. ἔχει δὲ ἔννοιαν συνθέτου, ἀντὶ τοῦ οὗ τινος εἵνεκα. ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων, τὰ ἐν ἀνταποδόσει παραλαμβανόμενα ἁπλᾶ καθεστήκασι, οἷον τέως, ἕως, τόσος, ὅσος. τὸ οὖν Οὕνεκα ἐν ἀνταποδόσει τούτου παραλαμβανόμενον λέγομεν Τοὕνεκα. τούτου χάριν ἐν ἁπλότητι καθεστήκασι. τὸ δὲ Τοὕνεκα ἐστὶ σύνδεσμος ἀνταποδοτικός.* Cod. Gud." Kul. "Vide T. H. ad Aristoph. Πλ. 329. G. H. S.] "*Τὸ ὅτι*, Etym. G. *διότι, Οὕνεκα καλὸν εἶδος· τὸ δὲ* "*Ἕ. τούτου χάριν σ.*, et loco alio, *κ. ε. ἐπ' ἄλλου. τ. δ. ε. τὸ* "*χάριν.*" Scap. Oxon.

13. *Οὕνεκα*. Il. A. 11. Quod sequitur: *Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης* est in Il. T. 325.: sic et Il. A. 174. *λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο*, (Ms. *ἐμοῖο*,) *μένειν*, et quem mox reprehendit Amm.: Callimachus H. in Del. 129. *τλήσομαι εἵνεκα σεῖο*.

14. *Ἄεισμα*. Bentleii emendationem in Callim. Fr. 287. in textum recepi. In Edd. Amm. pro *ἄεισμα* bis legebatur *ἄλεισμα*. "Et sic Ms. Reg." Scap. Oxon. ["Vide Bast. ad Greg. Cor. 899." G. H. S.]

15. *Οὗτος μέν*. Versus est Hesiodi in *Ἔργ*. 291. "*Οὑτοσὶ*, "Ms. Reg. *διὰ τοῦ σι.*" Scap. Oxon.

[‖ "Adde *τοῦ*." G. H. S.]

16. *Οὐλή*. Schol. Od. T. 393. *τὸ ὑγιασθὲν τραῦμα*, et, ubi eadem traditur differentia, ad Il. Δ. 140. *Οὐλὴ* exponitur *ὁ τύλος*, vulnerum, quæ, (uti Propert. 3, 23, 18.) ad sanum coiere, cicatrix. Formam istius vocis Ionicam esse perspexit Corinthius de Dial. Ion. *Τὸ ὑγιαίνειν, οὐλεῖν· ὅθεν καὶ τὰ ὑγιῆ τῶν τραυμάτων οὐλὰς λέγομεν.* Dem. c. Nicostr. 724. *Ἐπιδεικνύοντα ἕλκη ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν, ὧν ἔτι οὐλὰς ἔχει.* Lucian. eleganter *τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων* vocat in Deor. Dial. 26.

17. *Ὅμηρος*. Prior versus est ex Od. T. 393. Alter e binis Homericis, sive Ammonii, seu librariorum incuria, in unum coaluit. Versus Hom. hi sunt Il. P. 86. *Κείμενον· ἔῤῥει* (Eust. *ἔῤῥεε*) *δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν*: et Il. Δ. 140. *Αὐτίκα δ' ἔῤῥεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς.* "Etym. G. *διαφορὰν εἰπὼν, οὐλὴν δ'* "*αὐτὴν ἔρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς*: Ms. Reg. *μοι συνή-* "*λασε.*" Scap. Oxon.

18. *Ὁ τόπος*. Intelligit *τὸν τόπον, ἐν ᾧ φυλάσσονται αἱ νῆες*, id est *τὸ νεώριον*. Commentarii instar erit Etym. in *Οὖρος*, ap. quem minus curate legitur *Οὐρούς τ' ἐξεκάθηρον*. Schol. ad istum Hom. locum Il. B. 153. *Οὐροὺς* exponit *ταφροειδῆ ὀρύγματα, δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ τὰς ἀντλίας.* In Vocabulis Acc. Dist. *Οὐρὸς, οὐροῦ, ὁ*, Navale. *Οὖρος, οὔρου, ὁ*, Ventus secundus. Ibidem vero pro *Οὖρος, εος, τὸ*, Terminus, scr. *Οὖρος, οὔρου, ὁ*, Terminus, quod in libro suo annotarat Scal.

Ὀφείλημα[1], τὸ ἐκ καταδίκης τῷ δημοσίῳ ὀφειλόμενον· A
Χρέος δὲ, τὸ ἰδιωτικὸν δάνειον.

[108] Ὄχθαι καὶ Ὀχθοὶ διαφέρουσι. Ὄχθαι μὲν γάρ εἰσι ποταμῶν χείλη· Ὀχθοὶ δὲ, ἐπάρματα γῆς.

Ὀψὲ καὶ Ἑσπέρα διαφέρει. Ἑσπέρα μὲν γάρ ἐστιν[2] ἡ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ὥρα· Ὀψὲ δὲ, ἡ μετὰ πολὺ τῆς δύσεως, καὶ καθόλου μετὰ πολὺν χρόνον· ὡς Ὅμηρος, Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε. καὶ, — ὀψαρότης[3] πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζει· ὀψαρότης γὰρ, ὁ μετὰ πολὺ τοῦ προσήκοντος χρόνυυ ἀροτριῶν.

Π.

Παρέχειν καὶ Παρέχεσθαι διαφέρει.* Παρέχειν μὲν γὰρ λέγεται τὰ διὰ χειρὸς διδόμενα, οἷον ἐσθήματα, ἢ ἐκπώματα· τὸ δὲ Παρέχεσθαι λέγεται ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς διαθέσεων, οἷον προθυμίαν[4], εὔνοιαν. Θουκυδίδης[5], Καὶ πᾶν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, Τὴν αὐτὴν παρεχόμεθα προθυμίαν.

Παρειαὶ καὶ Παρεῖαι διαφέρουσι. Παρειαὶ μὲν γὰρ B
ὀξυτόνως, αἱ τοῦ ἀνθρώπου· Παρεῖαι δὲ προπερισπωμένως, ὄφεις τινὲς μετέωρα τὰ παρεῖα ἔχοντες· [109] ὡς παρείας[6] ὢν ὄφις.

Πάσασθαι[7], βραχέος μὲν ὄντος τοῦ α, τὸ γεύσασθαι δηλοῖ· ἐν ἐκτάσει δὲ τούτου, τὸ κτήσασθαι.

Παραβολὴ καὶ Παράδειγμα διαφέρει.† Παραβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ οἷα τε γενέσθαι ἐπὶ παραδείγματος· οἷον, Ὡς δ' ὅτε[8] τίς τε δράκοντα ἰδών. Παράδειγμα δὲ, γεγονότος πράγματος ἀντιπαράθεσις. Οἶνος[9] καὶ Κένταυρον ἀπώλεσεν.

Παλτὸν καὶ Πέλτη διαφέρει. Παλτὸν μὲν γάρ ἐστι τὸ δόρυ[10]· Πέλτη δὲ, ἀσπὶς ἴτυν οὐκ ἔχουσα.

Παρακέκρουσται καὶ Παρακέκρουται διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ σὺν τῷ σ, ἐνεργητικόν ἐστι, καὶ σημαίνει τὸ ἐξητάτηκε· τὸ δὲ χωρὶς τοῦ σ, παθητικὸν, καὶ σημαίνει τὸ ἐξηπάτηται.

Παῖς, Ἀντίπαις, καὶ Βούπαις[11] διαφέρει. Παῖς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ· Ἀντίπαις δὲ, ὁ ἐκβεβηκὼς τοῦ παιδὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ ἤδη πρόσηβος· Βούπαις ‡ δὲ, ὁ μέγας παῖς.

Παιδίσκη καὶ Θεράπαινα διαφέρει. Παιδίσκη μὲν γάρ ἐστι πᾶσα[12] ἡ τὴν παιδικὴν ἔχουσα ἡλικίαν, ὡς καὶ Παιδίσκος· Θεράπαινα δὲ, ἡ δούλη.

[110] Παίδευσις καὶ Παιδεία διαφέρει, ὥς φησι Πλάτων ἐν Ὅροις[13]. Παιδεία μὲν γάρ ἐστι δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς· Παίδευσις δὲ, παιδείας καὶ ἀρετῆς παράδοσις, καὶ ἐκ παιδὸς[14] ἀρετὴ ἐπ' ἀρετὴν ὁδηγοῦσα.‖

Παιδίσκη καὶ Παῖς διαφέρει. § Παιδίσκη μὲν γὰρ, ἡ ἐλευθέρα παρ' Ἀττικοῖς· Παῖς δὲ, ἡ δούλη. Μένανδρος ἐν Δακτυλίῳ[15], Ἐπὶ τοῦδε δ' αὖθ' οὕτως ὁ κακοδαίμων ἔφη, Ὡς οὐκ ἂν ἐκδοίη θυγατέρας ἄσμενος, Καὶ ταῦτα, πεντήκοντα παιδίσκας ἔχων.

Παρθενία καὶ Σωφροσύνη διαφέρει, καὶ Παρθένος Σώφρονος.¶ καθὸ ἡ μὲν Παρθένος σώφρων ἐστὶ πάντως· ἡ δὲ Σώφρων οὐ πάντως παρθένος.

Πάσχειν καὶ Συμπάσχειν διαφέρει, ὡς Πάσχων Συμπάσχοντος. ὁ μὲν γὰρ Πάσχων ἀλγεῖ[16]· ὁ δὲ Συμπάσχων λυπεῖται μὲν ἐπὶ τῷ τοῦ πάσχοντος πάθει· οὐ μέντοι ἀλγεῖ [111] καθάπερ ὁ πάσχων· οἷον, πυρέττει τὶς τῶν φίλων σφόδρα, καὶ συμπάσχομεν τούτῳ πυρέττοντι, οὐ μὲν δὴ καὶ πυρέττομεν.

Πάτρια Πατρῴων[17] καὶ Πατρικῶν διαφέρει. Πατρῷα μὲν γὰρ, τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα· Πατρικοὶ δὲ ἢ φίλοι ἢ ξένοι· Πάτρια δὲ, τὰ τῆς πόλεως ἔθη.

1. Καὶ Ὀφείλημα. Aliter Thom. M. Ὄφλημα, τὸ ἐκ καταδίκης κυρίως· Ὀφείλημα, τὸ ἐκ δανείου, καὶ τὸ ἁπλῶς χρέος. "Voces καὶ ὀφείλημα vel deleri debent, vel post Χρέος poni, Χρέος καὶ ὀφείλημα, τὸ ἰδιωτικὸν δάνειον. Pierson. ad Herodian. 471. "Etym. G. Ὀφείλημα Χρέους διαφέρει· Ὀφείλημά ἐστι δημόσιον "χρέος θεῷ ὀφειλόμενον ἢ βασιλεῖ· Χρέος δὲ τὸ ὀφειλόμενον ἰδι- C "ωτικῷ· ἢ τὸ ἰδιωτικὸν δάνειον. Δημόσίῳ, Etym. G. δήμῳ." Scap. Oxon.

2. "Ἑσπέρα μὲν γάρ ἐστιν, Ms. Reg. ἐστὶν, et mox, ὥρα om." Scap. Oxon.: Ὅμηρος, Il. Η. 399. Cf. Amm. in Ἑσπέρα, et Thom. M. in Ὀψέ.

3. Ὀψαρότης. Hesiod. Ἔργ. 488. Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζοι: ubi Moschop. notat, Οὕτως ὁ Ὀψὲ τοῦ χρόνου ἀρόσας τὸ ἴσον ἂν φέροιτο τῷ πρωτηρότῃ, ἤγουν τῷ τὴν ἀρχὴν ἀρόσαντι. "Καὶ προαρότης Ms. Reg., ubi mox, ὀψαρότης μὲν γάρ." Scap. Oxon.

[* "Παρέχειν καὶ Παρέχεσθαι διαφέρει. Παρέχει μὲν τὶς ἐσθῆτας, Παρέχεται δὲ προθυμία καὶ εὔνοια. ὅπερ ἐπὶ τῆς ψυχῆς διαθέσεως παραλαμβάνεται. Cod. Gud." Kul.]

4. Προθυμίαν. Priores Edd. ἐπιθυμίαν. Cl. Fabr. ad Ptol. Ascal. §. 204. προθυμίαν reponendum esse monuit. "Vide Abresch. Dilucc. Thuc. 167. Ms. Reg. om. ἢ ἐκπώματα." Scap. Oxon.

5. Θουκυδίδης, 4, 61. Αὐτοὶ τὸ δίκαιον μᾶλλον τῆς ξυνθήκης προθύμως παρέσχοντο. Demosthenis locum in Philippicis, quæ quidem hodie extant, non memini me legere, [" p. 11, 13. Reisk." Scap. Oxon.] In fine hujus notæ pro παρεχόμεθα vett. Edd. habebant παρεχόθα.

6. Ὡς παρείας. Verba sunt Aristoph. Πλ. 690., ubi Ammonii notam tangens Kust. levem commisit errorem. Comici nomen fidelior Ammonii Codex aliquando suppeditabit.

7. Πάσασθαι. Hæc nota ad Veterum loca emaculanda non D uni profuit, uti in Animadvv. indicabo.

[† "Παραβολὴ πραγμάτων ὁμοίωσις. ἢ μέλλει οὐ δύναται γενέσθαι ἐπὶ πράγματος. Παράδειγμα δὲ παρὰ γεγονότος πράγματος. Cod. Gud. Παραβολή ἐστι λόγος παραβάλλων τὰ νοητὰ τοῖς αἰσθητοῖς καὶ παριστῶν ἐκ τῶν ἐγκοσμίων καὶ ὁρατῶν τὰ ὑπερκόσμια καὶ ἀόρατα. Παράδειγμα δὲ λόγος ἀπὸ τοῦ καθ' ἕκαστα ἄγων ἐπὶ τοῦ καθόλου, ἢ δεῖξις πιστουμένη τὸ μερικὸν διὰ μερικοῦ καὶ ὁμοίου. Cod. Gud. Vide et in Πρόβλημα." Kul.] "Etym. G. "Παραβολὴ Παραδείγματος διαφέρει· ἡ μὲν γὰρ Παραβολὴ ἀπὸ "ἀλόγων ἢ καὶ ἀψύχων λαμβάνεται· ἀπὸ μὲν ἀλόγων, οἷον, ὥσπερ "τις ὀξύτατος ἵππος· ἀπὸ δὲ ἀψύχων, ὥσπερ τις οἰκία μεγίστη· τὸ "δὲ Παράδειγμα ἀπὸ ἐμψύχων, ὥσπερ ἀνήρ τις· ἀπὸ δὲ γεγονότος "πράγματος, ὥσπερ τὸ συμβεβηκὸς πολέμου." Scap. Oxon.

8. Ὡς δ' ὅτε. Il. Γ. 33. Hujuscemodi παραβολαὶ simplici pulcritudine singulos Homeri libros frequenter exornant, nisi quod Veteres observant, in prima Iliade nullam reperiri. Ad ejus finem ita scribit Schol. Ἰστέον ὅτι ἡ ῥαψῳδία αὕτη μόνη παραβολὴν οὐκ ἔχει.

9. Οἶνος. Memoria iterum Ammonium fefellit: apud Hom. legitur Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγάκλυτον Εὐρυτίωνα Ἄασεν, Od. Φ. 295. quem locum Alcæus Epigrammatographus expressit in Anthol. I. c. 59. Ep. 6. Οἶνος καὶ Κένταυρον—Ὤλεσεν.

10. Τὸ δόρυ. Thom. M. Παλτὸν, δόρυ τι· Πέλτη δὲ, ἡ ἀσπὶς ἡ ἴτυν οὐκ ἔχουσα. Sequentem notam in Animadvv. illustrabo.

11. Καὶ Βούπαις. Frellonii Ed. hic secutus a reliquis discessi, in quibus extabat: Παῖς καὶ Ἀντίπαις διαφέρει. Apud Thom. M. in v. Παῖς pro Ἀντίπαις vitiose vulgatur Ἀρτίπαις.

[‡ "Ἐκβεβηκὼς, Cod. Gud. ἐκβεβληκώς. Βούπαις: sic et Cod. Gud., licet in principio omiserit vocem." Kul.]

12. Πᾶσα. Liberam intellige, eo enim sensu Atticis usurpari, paulo infra monet Amm. Phrynichus p. 38. Παιδίσκη. τοῦτο μὲν ἐπὶ τῆς θεραπαίνης οἱ νῦν τιθέασιν· οἱ δ' ἀρχαῖοι ἐπὶ τῆς νεάνιδος, οἷς ἀκολουθητέον. Ammonio obnititur Thom. M.

13. Πλάτων. In Platonis Definitionibus legitur: Παιδεία, δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς. Παίδευσις, παιδείας παράδοσις. Eadem prostant sub nomine Speusippi Platonici. Cl. Fabr. Bibl. Gr. 3, 1, 4.: super Auctore harum Definitionum disquirit, quas non dubitanter Veterum auctoritate Platoni vindicat Casaub. ad Theophr. 3. p. 115. Ὅρους etiam conscripsisse perhibetur præceptor Platonis Archytas. "Ms. Reg. ὀνείροις pro ὅροις." Scap. Oxon.

14. Καὶ ἐκ παιδός. Hæc neque in Platone, neque etiam leguntur ap. Thomam in Παιδεία, ubi vocabulum τιμὴ delendum puto, e parte præcedentis vocis τικὴ, male repetita, ortum. E Ptol. Ascal. §. 177. hæc proferuntur, Καὶ ἐκ παιδὸς ἀγωγῆς ἐπ' ἀρετὴν ὁδηγοῦσα: vix aliter in Amm. videtur restituendum. ["Παιδεία πολλὰ σημαίνει. σημαίνει γὰρ τὴν παίδευσιν, καὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν ἀναστροφὴν, καὶ τὴν μίξιν. τὸ γὰρ σημαῖνον παίγνιον διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ παρ' ἡμῖν ὀξύνεται, οἷον Παιδιὰ, παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις βαρύνεται, οἷον Παιδία. Cod. Gud." Kul.]

[‖ "Platonis auctoritas deest in Cod. Gud.: ἐπ' ἀρετὴν ὁδηγοῦσα, Cod. Gud. ἐπ' ἀρετῆς ὁδηγηθεῖσα." Kul.]

[§ "Παιδίσκη καὶ Παῖς παρὰ Ἀττικοῖς θεράπαινα. διαφέρει δέ. Παιδίσκη μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐλευθέρα, Παῖς δὲ ἡ δούλη. Cod. Gud. Παῖς ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ παίεσθαι. καὶ Παιδίσκη ἀπὸ τούτου, ἡ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχουσα. Cod. Gud." Kul.]

15. M. ἐν Δακτυλίῳ. Menandri versus a Bentleio emaculatos in hanc Ed. intuli, contentus hic posuisse vulgatam priorum Edd. lectionem: Ἐπὶ τοῦδ' αὖθις (Ald. δ' ἄντις) οὑτοσὶ κακοδαίμων ἔφη, (Ald. 1. ἔφυ) Ὅς οὐκ ἂν ἐκδείη (Ald. 2. ἐκ δ' εἴη, Vulc. ἐκδείου,) θυγατέρος μένος, Κ. τ. π. π. ἔ. Ald. θυγατέρας μένος. Aliorum conjecturæ notæ sunt. Id subticeri non potest, Scaligerum in primo versu emendasse οὑτωσὶ, et secundum ita refinxisse: Ὅς οὐκ ἂν ἐκδοίη γε θυγατέρ' ἄσμενος. sive ἀσμένως. Hinc parum discedit in nota Vulcanius. "Ms. Reg. πρὸς τοῦδ' ἄντις οὑτοσὶ κ. ἔφυ "—μένος." Scap. Oxon.

[¶ "Παρθένος Σώφρονος, Cod. Gud. παρθένου σώφρων." Kul.]

16. Πάσχων ἀλγεῖ. In re adeo explorata Mss. Codicum consensus expectandus haud videbatur. In prioribus Edd. hic locus ita reperiebatur: Ὁ μὲν γὰρ Πάσχων, λυπεῖται μὲν ἐπὶ τῷ τοῦ Συμπάσχοντος πάθει· οὐ μέντοι Συμπάσχων ἀλγεῖ, καθάπερ ὁ Πάσχων. Turbatissimum locum ea ratione emendavit Scal., qua hac in Ed. vulgatur. Nemo, opinor, erit, qui hoc temerarium dictitet. "Ms. Reg. συμπάσχοντος π. οὐ μέντοι συμπάσχων ἀλγεῖ καθάπερ "ὑπάρχει· οἷον." Scap. Oxon.

17. Πάτρια Πατρῴων. Discrimen secundum Grammaticos exposuit Græv. ad Lucian. 2, 737. Pro οἱ φίλοι ex Ald. Ed. malui ἢ φίλοι. "Ms. Reg. δὲ οἱ φ. καὶ ξ., et mox ἐστὶν pro ἔθη." Scap. Oxon.

Παιδίσκη καὶ Παιδισκάριον διαφέρει. Παιδίσκην μὲν γὰρ λέγομεν τὴν ἐλευθέραν· Παιδισκάριον δὲ, τὴν δούλην.*

Παῖδα[1], οὐ μόνον τὸν υἱὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν δοῦλον, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ Πρὸς Πανταίνετον[2].

Πελαστὴς καὶ Πενεστὴς[3] διαφέρει. Πελαστὴς μὲν γὰρ, ὁ πρόσφυξ. Πενεστὴς δὲ παρὰ Θεσσαλοῖς, ὁ κατὰ πόλεμον δωρηθεὶς[4], ὡς παρὰ Λάκωσιν οἱ Εἵλωτες.

Πένης καὶ Πτωχὸς διαφέρει.† Πένης μὲν γὰρ, ὁ ἀπὸ τοῦ ἐργάζεσθαι καὶ πονεῖν πορίζόμενος τὸν βίον· Πτωχὸς δὲ[5], ὁ ἐπαίτης, ὁ τοῦ ἔχειν ἐκπεπτωκώς. ἢ ἀπὸ τοῦ πτώσσειν· [112] Πτωχὸν[6] ἀνιηρὸν δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα. καὶ ἐτυμολογῶν φησὶν, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον, Βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον.

Περιμάξαι καὶ Ἐκμάξαι[7], τὸ τοὺς οἰομένους πεφαρμάχθαι δι' ἐπῳδῶν καὶ καθαρμῶν προσποιεῖσθαι ἀπολύειν.

Πειραστὴς καὶ Πειρατὴς διαφέρει. Πειραστὴς μὲν γὰρ, ὁ πειράζων· Πειρατὴς δὲ, ὁ θαλάσσιος λῃστής. καὶ Νεῖλος[8], Τὰς διαλυθείσας σανίδας καταλιπόντες τοῖς πειραταῖς.

Πεῖρα καὶ Πήρα διαφέρει. Πεῖρα μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐπιστήμη τε καὶ ἐμπειρία: Πήρα δὲ, τὸ ἰατρικὸν ἐγχειρίδιον[9], καὶ δέρμα τι ἀρτοφόρον, ὃ ἐπὶ τῶν ὤμων φέρουσιν οἱ ποιμένες.

Πηδάλιον καὶ Πληθρίον διαφέρει. Πηδάλιον μὲν γὰρ, νεὼς[10]· Πληθρίον δὲ, σχεδίας.

Πῆ καὶ Ποῖ[11], καὶ Ποῦ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Πῆ καὶ Ποῖ, εἰς [113] τόπον· οἷον, Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη; τὸ δὲ Ποῦ, ἐν τόπῳ· οἷον, Ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἕκτορα; ὥσθ' ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες, Ποῦ ἀπέρχῃ; δέον εἰπεῖν, Πῆ ἀπέρχῃ;

A Πλεῖν τοῦ Ἀποπλεῖν, καὶ Παραπλεῖν, καὶ Περιπλεῖν διαφέρει. Πλεῖν μὲν γάρ ἐστι, τὸ κατ' εὐθὺ πλέειν· Ἀποπλεῖν δὲ, τὸ ἐκ τόπου τινὸς ἀπαίρειν· Παραπλεῖν δὲ, τὸ τόπον τινὰ διὰ πλοίου διέρχεσθαι· Περιπλεῖν δὲ, τὸ περὶ σκάφος[12] ἀναστρέφεσθαι περὶ τὸν αὐτὸν τόπον.

Πλούσιος[13] Εὐπόρου, Ἀφνειοῦ, Ὀλβίου, καὶ Εὐτυχοῦς διαφέρει. Πλούσιος μὲν γὰρ ὁ πολυούσιος, ὁ πολλὴν[14] ἔχων οὐσίαν· Εὔπορος δὲ, ὁ πρὸς τὰς ἐπιβαλλούσας τύχας[15] ἀνενδεής· Ἀφνειὸς δὲ, ὁ ἀπ' ἐνιαυτοῦ τὴν τροφὴν συλλέγων· (ἔνος γὰρ, ὁ ἐνιαυτός·) Ὄλβιος δὲ, ὁ τελείαν[16] [114] τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων, οἷον ὀλόβιος· Εὐτυχὴς δὲ, ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως.

Πλῆμαι καὶ Πλῆμναι[17] διαφέρουσι. Πλῆμαι μὲν γὰρ, αἱ πλημμυρίδες τῶν ποταμῶν· Πλῆμναι δὲ, αἱ τῶν τροχῶν σύριγγες.

Πλῆθος καὶ Ὄχλος διαφέρει. Πλῆθος μὲν γάρ ἐστι σύστημά τινων· Ὄχλος δὲ, κυρίως ἡ ὄχλησις.‡

Πλούσιοι Εὐπόρων διαφέρουσιν. οἱ μὲν γὰρ Πλούσιοι οὐ πάντως εὐποροῦνται[18], ἀλλὰ ἔκ τινων περιστάσεων B καὶ ἀποροῦνται ποτὲ χρημάτων, ἢ ἄλλου τινός· οἱ δὲ Εὔποροι, κἂν μὴ πλουτῶσιν, ὧν δέονται, ἔχουσιν. τινὲς δὲ Εὐπορίαν μὲν τὸν μέτριον πλοῦτον ἡγοῦνται· Πλοῦτον δὲ, τὴν μεγάλην εὐπορίαν.

Πολεμικὸς καὶ Αἰχμητὴς διαφέρει. Πολεμικὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐμπείρως πολεμῶν· Αἰχμητὴς δὲ, ὁ ἐμπείρως τοῖς κατὰ πόλεμον ὅπλοις χρώμενος.

Πόμα καὶ Πῶμα διχῶς λέγουσι.§ τὸ μὲν ἁπλοῦν, διὰ τοῦ [115] ο μικροῦ· ἐν δὲ συνθέτοις, μόνον διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον γαλακτοπωτεῖν[19], καὶ ὑδροπωτεῖν.

Πομπὴ καὶ Πομπεία διαφέρει. Πομπὴ μὲν γὰρ, ἣν τοῖς θεοῖς πέμπουσι· Πομπεία δὲ, ἡ λοιδορία. Δημοσθένης[20], Τῆς δὲ πομπείας ταύτης ὕστερον.

* "Τὴν δουλὴν, Ms. Reg. τὸ δοῦλον." Scap. Oxon.

1. Παῖδα. Hanc notam, quæ cum præcedenti minus recte plerisque in Edd. coaluerat, ex Aldina separavi.

2. Πρὸς Πανταίνετον. Plus semel ea in Orat. Demosthenes hoc sensu vocem παῖς usurpavit, 630. 627. 629. Idem de Fals. Legat. 225. Κάλει παῖδα, καὶ ἱμάντα τις φερέτω. Cf. Isæus ap. Harpocr. in Ἀποφοράν. Minus recte itaque Hes. Παῖδες, τὸ πάλαι μὲν τέκνα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ, μεταπεσούσης δὲ τῆς χρησεως νῦν καὶ οἱ δοῦλοι. Schol. Hom. ined. ad Il. Δ. 3. Νέων δὲ τὸ ὑπηρετεῖν. ἀφ' οὗ καὶ τοὺς δούλους Παῖδας καλοῦμεν.

3. Πελαστὴς καὶ Πενεστής. Emendatius scribes: Πελάτης καὶ Πενέστης δ. Mox pro πρόσφυξ vett. Edd. πρόσφυγξ legebant. "Πελεστὴς ter Ms. Reg." Scap. Oxon.

4. Δωρηθείς. Vir quidam Eruditus ex Eust. δουλωθεὶς leg. suspicabatur; Meurs. Misc. Lac. 2, 6. corrigit ζωγρηθείς. Neuter rem acu tetigit: in Animadvv. vocem Δωρηθεὶς emendabo. "F. "αἱρεθεὶς, vel δόρατι αἱρεθείς; nam δοριάλωτον intelligit." Toup.

[† "Vide T. H. ad Aristoph. Πλ. p. 163." G. H. S.]

5. Πτωχὸς δέ. Ptol. Ascal. §. 186. Πτωχὸς δὲ κατεπτωκὼς καὶ προσαιτῶν: tum affert Od. Σ. initium, ut videretur ab Ammonio discedere. "Etym. G. eadem habet, quæ in Ammonio leguntur: "item sequentia, Πένης καὶ Πτωχὸς διαφέρει· Πένης μὲν γὰρ ὁ διὰ "τῶν χειρῶν πονῶν καὶ πορίζων τὴν τροφήν· πένεσθαι γὰρ τὸ ἐνεργεῖν, ὡς Ὅμηρος, Οἱ μὲν πενέονται· Πτωχὸς δὲ ὁ δι' ἔνδειαν τρο"φῶν προσαιτῶν, ὡς Ὅμηρος· Ἀλλ' ἐπειδὴ οὖν ἔργα κάκ' ἔμαθες, "οὐκ ἐθελήσεις ἔργων ἐπισχέσθαι, ἀλλὰ τὴν σὴν κατὰ δῆμον βού"λει ἀτίζων βόσκειν γαστέρα ἄναλτον." Scap. Oxon.

6. Πτωχόν. Od. P. 220. 227. Vett. Amm. Edd. pro δαιτῶν vitiose legunt δ' αἰτῶν: et ἀλλὰ πτώσειν βούλεται αἰτίζων κατὰ δῆμον βόσκειν ἣν γ. ἄ. Cf. Hesiod. Ἔργ. 392. "Dedi ὡς Ὅμηρος "cum Ms. Reg." Scap. Oxon.

7. Π. κ. Ἐκμάξαι. Apud Hes. v. Μαγμόν: Ἀπομάσσειν γὰρ λέγουσιν, ὅταν περικαθαίρωσι τοὺς ἐνοχλουμένους τινὶ πάθει. Quod Ammonio est ἀπολύειν, Hesychio Ἀναλῦσαι, τὸ βεβλαμμένον τινὰ δι' ἐπῳδῆς ἀπαλλάξαι, Magicis obligamentis defixum solvere et liberare. In Glossis Defixiones dicuntur, quas Euseb. de L. C. 755. vocat καταδέσμους ἀπειρημένης γοητείας, ubi v. Vales.: Etym. 323, 6. Ἐκ τοῦ μάσσω γίνεται Μάγος, ὁ ἀπομασσόμενος πάντα. Hes. Ἀπομάγματα, περιθειώματα. Commode succurrit Menandri locus e Μητραγύρτῃ, Περιμαξάτωσάν σ' αἱ γυναῖκες ἐν κύκλῳ, Καὶ περί σε θειωύτωσαν: quin ea ratione cum Bentleio V. C. sit leg., dubitari non debet.

8. Νεῖλος. Non est quod quis de Nilo quodam sibi cogitandum putet. Eruditissimi Arnaldi super h. l. sententiam in Animadvv. exponere constitui. Ex Ald. est Ed. quod posui, ὁ θαλάσσιος λῃστής.

9. Ἰατρικὸν ἐγχειρίδιον. Hunc usum fortassis aliunde ignotum Thom. etiam M. tetigit in Πεῖρα, Πήρα δὲ ἐγχειρίδιον ἰατρικὸν, καὶ δέρμα τι ἀρτοφόρον: omissis, quæ adjecit Noster, ὃ ἐπὶ τῶν ὤμων φέρουσιν οἱ ποιμένες: prouti vitiosam priorum Edd. lectionem ἐπὶ τῶν νόμων emendatam sua in Ed. exhibuit H. Steph. "Ms. Reg. οἱ πένητες." Scap. Oxon.

10. Νεώς. Moschop. Πηδάλιον, τὸ τῆς μεγάλης νεώς· Πληθρίον δὲ, τὸ τῆς σχεδίας.

11. Πῆ καὶ Ποῦ. De Veterum in minutis hisce vv. secernendis usu e libris judicari non potest, in quibus promiscuum obtinere, nemini non constat. Ῥήσεις Homericæ ex Il. Z. 377. et ex Il. K. 406. sunt petitæ. Quæ in ultima hujus literæ nota traduntur, peregregia sunt. "Ms. Reg. ποῦ ἀπέχῃ δέον πῆ ἀπέχῃ." Scap. Oxon.

12. Τὸ περὶ σκάφος. Leg. videtur, τὸ ἐπὶ σκάφους ἀναστρ. Vulgatam probat Phav. in Περιπλεῖν. Cf. Suid. in v. "Reposui "ἐπὶ ex Etym. G., qui mox habet ἐπὶ pro περὶ, male." Scap.
C Oxon.

13. Πλούσιος. Ammonium descripsit Thom. M., hunc Phavorinus. Cyrill. Lex. Τί διαφέρει πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειὸς, ὀλβίου; ad quam quæstionem ita scribit, ut ab Amm. latum unguem non discedat. Tzetzes etiam ad Hesiod. Ἔργ. 24. Ἄφενος, πλοῦτος, ὄλβος, τύχη, καὶ εὐδαιμονία διαφέρει κ. τ. λ. "Ms. Reg. om. ὁ πο"λυούσιος." Scap. Oxon.

14. Ὁ πολλήν. Thom. M. ἤγουν ὁ πολλὴν ἔχων οὐσίαν. "Etym. "G. 425. ὁ εἰς τ. ἐ. χρείας ὑπάρχων ἀ." Scap. Oxon.

15. Τύχας. Thom. M. et Ptol. Ascal. §. 127. pro τύχας habent χρείας, [" et sic nunc ed. e Ms. Reg." Scap. Oxon.] Ad ista, quæ sequuntur, ἔνος γὰρ ὁ ἐνιαυτὸς, pauca dicam in Animadvv.

16. Ὁ τελείαν. Thom. M. dignam quoque Grammatico procudit originationem: Ὄλβιος δὲ ὁ λίαν βιοὺς, ἤγουν εὐδαιμόνως. ["Ὁ πολυούσιος deest in Cod. Gud.: τύχας, χρείας: ἀπ' ἐνιαυτοῦ, ἀφ' ἑνὸς ἐνιαυτοῦ, et sequentem hinc parenthesin ut superfluam omittit: τελείαν—ὀλόβιος, Cod. Gud. τελέως τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων." Kul.]

17. Πλῆμναι. Edd. bis πλῆναι. quam lectionem emendavi ad mentem Scaligeri et Vulc. Ammonii notam emendate legerunt Moschop. et Cyrill. Lex. In Animadvv. alia reperiri poterunt. Pro τροχῶν σύριγγες in vett. Edd. legebatur τροφῶν σύρ. vitiose.

‡ "Ὄχλησις. Addit Etym. G. καὶ ἄλλως Ὄχλος μὲν τὸ πολὺ "καὶ ἀναρίθμητον πλῆθος· Πλῆθος δὲ τὸ εὐαρίθμητον καὶ μεμετρη"μένον." Scap. Oxon.

D 18. Εὐποροῦνται. Vett. Edd. ἐκποροῦνται, (Steph. edidit εὐπ.) et mox περιστάσεως. Frellonius hanc notam posuit ante eam, qua Πλῆμαι et Πλῆμναι distinguuntur. "Πλοῦτος καὶ Ἀπορία διαφέ"ρει, Ms. Reg. Mox ib. τινὸς περιστάσεως." Scap. Oxon.

[§ "Λέγουσι, Cod. Gud. λέγεται: μὲν abest, si et hoc annotare pretium operæ est." Kul.] "Ms. Reg. διὰ τοῦ ο μ., et mox "διὰ τοῦ ω μ." Scap. Oxon.

19. Γαλακτοπωτεῖν. Scal. in libri margine correxerat γαλακτοποτεῖν et ὑδροποτεῖν. Merito profecto. ["Vide Lobeck. Phryn. 456." G. H. S.] Antipater Anthol. II. c. 47. Ep. 8. ὁ κρητὴρ οὐ δέχεθ' ὑδροπότας. Glossarium Cyrilli: Ὑδροπότης, Abstenus. Ubi leg. Abstemius, aut cum Scal., Austerus. Eur. El. 169. γαλακτοπότας ἀνήρ. Callim. Epigr. 38. οἰνοπότην Ἐρασίξενον. Quid itaque faciendum Ammonianis, ἐν δὲ συνθέτοις μόνον διὰ τοῦ ω μεγάλου; Nonnulla ex hac nota exciderunt, quæ ad hanc normam revocanda esse censeo, Πόμα καὶ Πῶμα διχῶς λέγουσι. τὸ μὲν ἁπλοῦν διὰ τοῦ ο μικροῦ καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου· ἐν δὲ συνθέτοις μόνον διὰ τοῦ ο μικροῦ, οἷον γαλακτοποτεῖν καὶ ὑδροποτεῖν. Qui aliquando fideliores membranas ad Ammonium comparabit, non aliter, ut auguror, scriptum offendet. ["Συνθέτοις, Cod. Gud. συνθέσει: μόνον deest in Cod. Gud.: οἷον γαλακτ.—desunt in Gud." Kul.]

20. Δημοσθένης. Thom. M. in Πομπῇ: Πομπεία δὲ καὶ ἡ ὕβρις. ὡς Δημοσθένης· Τῆς δὲ πομπείας ταύτης ὕστερον. Locus est in Or. Ὑπὲρ Κτησιφῶντος p. 314. Τῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ἀνέδην (al,

Παῤῥησία * καὶ Παρουσία διαφέρει. Παῤῥησία μὲν γὰρ, ἡ διὰ λόγων πρός τινα οἰκείωσις· Παρουσία δὲ, ἡ ἐπέλευσις.

Πολίτης καὶ Πατριώτης διαφέρει. Πολίτης μὲν γὰρ ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐλεύθερος ἐλευθέρῳ· Πατριώτης δὲ, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας, δοῦλος δούλῳ[1]. ἡ γὰρ Πατρὶς καὶ ἐπὶ τῆς χώρας τάττεται· ὡς τὸ, Τοῖσι δ' ἄφαρ[2] πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, οὐ γὰρ πάντες ἐκ μιᾶς ἦσαν πατρίδος, ἀλλ' ἐκ μιᾶς χώρας.

Πόλις καὶ Ἄστυ διαφέρει. Πόλις μὲν γὰρ, καὶ ὁ τόπος † καὶ οἱ κατοικοῦντες, ἤγουν τὸ συναμφότερον· Ἄστυ δὲ, μόνον ὁ τόπος. [116] Φράζεο[3] νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσῃς.

Ποιεῖν τοῦ Περιποιεῖν διαφέρει. Ποιεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ κατασκευάζειν τι· Περιποιεῖν δὲ, τὸ περικτᾶσθαι, ἢ κοσμεῖν.

Πόνηρον βαρυτονούμενον, ὡς σόλοικον, καὶ Πονηρὸν ὀξυτονούμενον, ὡς κυδοιμὸν, φασὶ διαφέρειν[4] παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· ὁμοίως Μόχθηρον καὶ Μοχθηρόν. Πονηρὸς γάρ ἐστιν ὀξυτόνως ὁ κακοήθης· Πόνηρος δὲ, ὁ ἐπίπονος. B Ἀτόπως φησὶ Τρύφων[5], καὶ τὰ φαῦλα μόχθηρα λέγομεν. κατὰ δ' ὀξύτητά φησι καὶ ἐπ' ἐμψύχων. μοχθηρᾶς γέ τοι τέχνης δημιούργημα φαμὲν εἶναι. εἰ δὴ τὰ τοῦ τύπου[6] κεκοινώνηκεν, ἄμφω ὀφείλει καὶ τῶν αὐτῶν τόνων μετέχειν, ὅτι ὀξυτονεῖν ἀπαιτεῖ ὁ λόγος βίᾳ ἀνάγκης. πᾶν [117] γὰρ παρώνυμον εἰς ρος λῆγον παρασχηματιζόμενον τοῖς γένεσιν ὀξυτονεῖται· οἷον κάματος καματηρὸς, ὄλισθος ὀλισθηρὸς, μέλι[7] μελιτηρὸς, τόλμα τολμηρὸς, νόσος νοσηρός· εἰ δὴ Πόνος καὶ Μόχθος τὰ πρωτότυπα, Πονηρὸς καὶ Μοχθηρὸς ῥητέον ὀξυτόνως. εἰ δ' οἱ Ἀττικοὶ βαρυτονοῦσιν, οὐ θαυμαστόν ἐστι· χαίρουσι γὰρ τῇ βαρύτητι. Ἄδελφε γοῦν λέγουσι, τὴν πρώτην ὀξυ-

A τονοῦντες, ὡς ἄπελθε· φησὶν ὁ Τρύφων, παρατιθέμενος[8] Φιλήμονα τὸν Αἰξωνέα[9], ὡς Θεττάλην[10], ὡς Μυρτάλην, καὶ χάριεν, τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξυτονοῦντες. ὥστε οὐκ εἰς διαστολὴν (φησὶν) τοῦ σημαινομένου εὗρον τὴν βαρύτητα, ἀλλ' ὡς ἔθος ἐκπληροῦντες, οὕτω προηνέγκαντο.

[118] Ποῖ καὶ Ποῦ[11] παρὰ τοῖς Δωριεῦσι τὴν εἰς τόπον σημασίαν δηλοῖ· Πῇ μὲν, τὴν ἐπὶ τόπῳ· Ποῦ δὲ, τὴν ἐκ τόπου.

Πονεῖν καὶ Ἀλγεῖν διαφέρει. Πονεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐνεργεῖν· Ἀλγεῖν δὲ, τὸ ὀδυνᾶσθαι.

Πότος[12] βαρυτόνως καὶ Ποτὸς ὀξυτόνως διαφέρει. Πότος μὲν γάρ ἐστι βαρυτόνως τὸ συμπόσιον· ὡς Μένανδρος, Πότοι συνεχεῖς, κύβοι. ὀξυτόνως δὲ, αὐτὸ τὸ ἔκπομα· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ Ἀνδροτίωνος, Βρωτοῦ καὶ ποτοῦ μεταλαβεῖν.

Πολύτιμος[13] καὶ Πολυτίμητος διαφέρει. Πολύτιμος μὲν γάρ ἐστιν ὁ πολλῆς τιμῆς ἠγορασμένος ἄνθρωπος· Πολυτίμητος δὲ, ὁ πολλῆς τιμῆς ἄξιος. ὡς τοὺς θεοὺς πολυτιμήτους λέγομεν.

Πρεσβεύεσθαι καὶ Πρεσβεύειν διαφέρει. Πρεσβεύεσθαι μὲν γὰρ, τὸ πέμπειν πρέσβεις· Πρεσβεύειν δὲ, τὸ πέμπεσθαι[14] πρεσβευτὴν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι.

Πρόξενος καὶ Ἰδιόξενος καὶ Δορύξενος διαφέρει. Πρόξενος, πόλεως καὶ ἔθνους, ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ[15]. Ξένος δ' ὁ εἷς ἑνός· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Ἰδιόξενος. οὐκ ὀρθῶς οὖν Εὐριπίδης ἐν Τηλέφῳ[16] Πρόξενον εἴρηκε τὸν Ἰδιόξενον· [119] Κακός τίς ἐστι προξένῳ σοι χρώμενος. Δορύξενος δὲ, ὁ κατὰ πόλεμον γενόμενος φίλος. ἀλεὲς γὰρ[17] ξενίων τυχὼν ἀφείθη πρὸς τοῦ πολεμίου λύτρα λαβόντος μναδὴν ἡ τεταγμένη. κομίσας δὲ καὶ φυλάξας τὴν πίστιν, ἐγένετο φίλος, καὶ Δορύξενος ἐκαλεῖτο.

Προτέρα καὶ Προτεραία διαφέρει. Προτέρα μὲν γὰρ,

ἀναίδην) οὑτωσὶ γεγενημένης ὕστερον, inquit, meminero. Eundem locum tangit Harpocr., ut et ex eadem Orat. 331. alterum. Is etiam hujus usus originem e Menandri Perinthia declarat. Suidam in v. emendavit Cl. Alberti Ind. Auctorum Photiano p. 336. Egregia notat ad hanc rem Schol. Demosth. ad locum ab Amm. citatum p. 342. Cyrill. Lex. Ms. Πομπεία, φανερὰ ὕβρις. μεταφορικῶς. Non invenuste Heliod. 5. p. 213. Τὴν ἐπάλληλον τοῦ δαίμονος πομπείαν. C [" Πομπεία, Cod. Gud. constanter πομπειά: μὲν γὰρ, Cod. Gud. μὲν γάρ ἐστιν: λοιδορία, λοιδωρία: Δημοσθένης et sqq. desunt in Codd. Vindd. et Gud." Kul.] " Ms. Reg. ταυ- " τησὶ τῆς ὕ." Scap. Oxon.

* " Παῤῥησία—ἐπέλευσις om. " Ms. Reg." Scap. Oxon.

1. Δοῦλος δούλῳ. Schol. Lucian. Solœc. 53. Τὸ δὲ πατριώτης ἐπὶ βαρβάρων·—Πλάτων μέντοι καὶ ἐν τοῖς Νόμοις τὸ πατρίῳ (l. τῷ πατριώτης) ἐχρήσατο. et, ut puto, Alexis. Vide Lex. Bibl. Coisl. 483. in Συμπατριώτης. Grammaticorum in hisce distinguendis mentem prolixe exposuit Cl. Græv. ad Lucian. Solœc. 2, 737. et seq. In Ammonii verbis describendis Grævii manus aberravit.

2. Τοῖσι δ' ἄφαρ. Il. B. 457. Quæ Steph. adjecit ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, sine ullo detrimento a vett. Edd. aberant.

[† " καὶ ὁ τόπος, Cod. Gud. ὁ τόπος: τὸ συναμφότερον, τῶν συναμφοτέρων. Cod. Gud." Kul.]

3. Φράζεο. Apud Thom. M. in Πόλις, ubi idem Hom. versus affertur, male scribitur ἐν π' Ἰλιάδος, cum legatur ἐν ρ' Ἰλιάδος v. 144. Mendose præferebant vett. Edd. ὅπως καὶ πόλιν καὶ ἄ. σ. [" Φράζεο Ὅμηρος· φράζεο. Ita Codd. Vindd. et Gud. Ὅπως κε, Cod. Gud. ὅπως." Kul.] " Hæc quoque habet Etym. G. Πόλις " καὶ Ἄστυ διαφέρει· Πόλις μὲν λέγεται τὸ οἰκοδόμημα, Ἄστυ δὲ ἡ " κατασκευὴ τῆς πόλεως. Πόλις λέγεται τὸ πολίτευμα, Ἄστυ δὲ τὸ " τεῖχος." Scap. Oxon.

4. Φασὶ διαφέρειν. Ea quidem ratione Πόνηρον et Πονηρὸν discernit præter Moschop. Etymologus, cujus locum, in editis minus D integrum, e Ms. Leid. ascribam: Πονηρὸς,—εἰ μὲν ὀξύνεται, σημαίνει τὸν κατὰ ψυχὴν πονηρόν. εἰ δὲ βαρύνεται, τὸν κακῶς τοῦ σώματος ἔχοντα. ἐξ οὗ καὶ τὸ, τὸν Ἰὼβ ἔπαισεν ἕλκει πονήρῳ. (Job. 2, 7.) Ζήτει εἰς τὰς Διαφοράς. Apud Suid. v. Πόνηρος pro ὀξυτόνως rectius legitur in scripto libro ὀξύνεται. Ut plura huc congeram, necesse non est. " Διαφέρει pro φ. δ., Ms. Reg., ubi mox καὶ μο- " χθηρὸν om.: πονηρὸς μὲν γάρ φησι, Ms. Reg." Scap. Oxon.

5. Ἀτόπως φησὶ Τρύφων. Postquam differentiam, prouti vulgo tradebatur, exhibuerat Ammonius, Tryphonis, cui ea minus probabatur, sententiam, et ipsissima verba ex Attica Prosodia decerpta subjungit. Ἀτόπως φησὶ Τρύφων, Temere ista discerni inquit Tryphon: tum bina affert Tryphonis ad eam rem argumenta, quorum primum ab usu, alterum ab analogia est derivatum. Priorem rationem hisce verbis complectitur: Καὶ γὰρ τὰ φαῦλα μόχθηρα λέγομεν· κατὰ δ' ὀξύτητα (φησὶ) καὶ ἐπ' ἀψύχων, μοχθηρᾶς γέ τοι τέχνης δημιούργημα φαμὲν εἶναι: ea ratione hanc notæ partem corrigendam esse arbitror. " Ms. Reg. ἐπὶ ἐμψύχων καὶ ἀψύχων." Scap. Oxon.

6. Εἰ δὴ τὰ τοῦ τύπου. Si hæc sincera sint, recte est; mihi quidem inquinatissima videntur, et in hunc modum emaculanda: Εἰ δὴ ταὐτοῦ πρωτοτύπου κεκοινώνηκεν, ἄμφω ὀφείλει καὶ τῶν αὐτῶν τόνων μετέχειν. Pro τύπου scripsi πρωτοτύπου: non magna, ut vides, mutatione, siquidem in scriptis libris ἀτύπου extiterit. Quæ autem mox sequuntur, inprimis animadverti velim: Εἰ δὲ Πόνος καὶ Μόχθος τὰ πρωτότυπα, Πονηρὸς καὶ Μοχθηρὸς ῥητέον ὀξυτόνως. Ne sic tamen omnia expedita putem; nam ista, ὅτι ὀξυτονεῖν ἀπαιτεῖ ὁ λόγος βίᾳ ἀνάγκης, quo modo sanari debeant, ignoro. " Quin ratio nescessario poscit, ut acutus in ultima ponatur." Toup.

7. Μέλι. In vulgatis μέλη, male: et paulo ante in vett. Edd. εἰς ρον λῆγον. " Πόνος, Ms. Reg. τόνος." Scap. Oxon.

8. Παρατιθέμενος. Testem adducens. Ita frequenter Amm., et quotquot Grammaticorum curate suum cuique tribuentes scribunt, loqui solent. Schol. Pind. Ὀ. 10, 83. Δίδυμος παρατίθεται τὸν Βακχυλίδην,—καὶ παρατίθεται τὸ Ὁμηρικὸν,—παρατίθεται δὲ καὶ τὸν γράφοντα τὴν Θησηΐδα. Harpocr. v. Γαμηλία, Δίδυμος ὁ Γραμματικὸς — παρατιθέμενος λέξιν Φανοδήμου: ubi plura notat super hac locutione Vales.

9. Τὸν Αἰξωνέα. Unus Frellonius emendate in Ammonio vulgavit Αἰξωνέα. In reliquis, quas vidi, Edd. mendose extat τὸν Ἀγξωνέα. quam tamen lectionem corrigendam esse monuit Mauss. ad Harpocr. in Αἰξωνεῖς. Alciphr. 3, 8. Θηριππίδην τὸν Αἰξωνέα. Æxonenses Euphiletum, Chabriam, et Callippum memorant Auctor Orat. c. Neæram p. 520. 522. et Dem. Polycl. 712., ubi minus sinceram lectionem ὁ ἐξωνεὺς in versione correxit Wolf. Vide Aristoph. Σφ. 890.

10. Ὡς Θεττάλην. Integer locus hac ratione, me quidem judice, est leg. Ἄδελφε γοῦν λέγουσι—ὡς ἄπελθε (φησὶν ὁ Τρύφων παρατιθέμενος Φιλήμονα τὸν Αἰξωνέα) καὶ Θεττάλην, ὡς Μυρτάλην. Idoneus est ad hanc rem auctor Steph. B. in Θεσσαλία, Τὸ Θεττάλη δρᾶμα Μενάνδρου βαρύνεται παρὰ Ἀττικοῖς: ubi Schol. Aristoph. verba ad N. 747. produxit Berkel.

11. Ποῖ καὶ Ποῦ. Scr. Ποῖ καὶ Πῦς: et mox, Πεῖ μὲν, τὴν ἐπὶ τόπῳ· Πῶ δὲ, τὴν ἐκ τόπου: e quibus ultimum Πῶ ex Ald. Edd. revocari potest. Verum res tanti non est, cum eadem plenius et emendate in ultima nota legi possint, et hæc temere sint ab alio in hunc locum relata.

12. Πότος. 'Discrimen observant etiam Etym. Suid. Schol. Lucian. 2, 19. et Phav. Auctor Ind. Vocum Acc. Dist.: 'Πότος, πότου, ὁ, Potus, Convivium. Ποτὸς, οῦ, ὁ, Potulentus, Potabilis.' Neque Menandri verba in Fragm. neque Demosthenis memini me legere in ea Oratione, quæ citatur.

13. Πολύτιμος. Eadem fere notant Thom. M. et Moschop. A Comicis inprimis dii vocantur πολυτίμητοι.

14. Τὸ πέμπεσθαι. Vett. Edd. τὸ πέμπειν πρεσβευτὴν, atque ita etiam Herennius, " et Ms. Reg." Scap. Oxon.

15. παρὰ Θουκυδίδῃ. Amm. locum tangit Jos. Wass. ad Thuc. 353, 52. " Ἰδιόξενος δ' ὁ εἷς ἑνός· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ξένος. Ita leg. " Caput τοῦ Ἰδιόξενος amittebatur in cauda præcedentis vocis. " Mox leg. Ἀλοὺς γὰρ καὶ—λαβόντος τινὰ δὴ τεταγμένα." Toup. cum Arnaldo.

16. Ἐν Τηλέφῳ. Euripidæ versum ita vertit Grot. Sit malus oportet, quod ministro te utitur, ad mentem Ammonii minus recte. " Ms. Reg. τὸ ἰδιόξ.—Καλός." Scap. Oxon.

17. Ἀλεὲς γάρ. Hæc iterum sunt depravatissima. Eruditissimorum hominum super h. l. conjecturas in Animadvv. liberiori spatio committere malo, quam in his notis, ubi breves esse decet, earum elegantiam deterere. " Corruptum locum emendavimus e Ms. " Reg. et Etym. G. 481.: Ἀλοὺς γὰρ καὶ ξενίων τυχὼν ἀφείθη " πρὸς τοῦ πολεμίου λύτρα λαβόντος· μνᾶ δ' ἦν ἡ τεταγμένη. Vide " et Abresch. Dilucc. Thuc. 275." Scap. Oxon.

ἐπὶ τάξεως· Προτεραία δὲ, ἐπὶ μόνης ἡμέρας.

Πρῶτος καὶ Πρότερος διαφέρει. Πρῶτος μὲν γὰρ, ἐπὶ πολλῶν· Πρότερος δὲ, ἐπὶ δύο. καὶ τῷ μὲν Πρώτῳ ἀκόλουθός ἐστιν ὁ ὕστατος· τῷ δὲ Προτέρῳ, ὕστερος[1]. καὶ Πρότερος μὲν, ἐπὶ τάξεως, Πρῶτος δὲ, ἐπὶ ποιότητος. ὡς ὅταν ἐπὶ ἀγάλματος λέγωμεν, πρώτως ἔχειν τῇ τέχνῃ, οἷον ἐξόχως. Πλάτων γοῦν διαιρούμενος τὰς πολιτείας, τὴν μὲν πρώτως ἔχειν φησὶ, τὴν δὲ ὑστέρως· δηλονότι ἡ μὲν πρωτεύει, ἡ δὲ ἕπεται· εἰ δέ τις εἴποι[2], Πρότερον ἦλθον εἰς Ἀθήνας, ἁμαρτάνει· Πρῶτον γὰρ χρή.

Πρυτανεῖα[3], τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν διωκόντων τὴν δίκην· ἦν δὲ τὰ ἐπιδέκατα τοῦ τιμήματος τῆς δίκης· [120] Πρυτανεία[4] δὲ θηλυκῶς, ὁ χρόνος. διῄρητο γὰρ παρὰ Ἀθηναίοις ὁ ἐνιαυτὸς εἰς δέκα Πρυτανείας, ὅσαι καὶ φυλαὶ ἦσαν, καὶ ἐπρυτάνευεν ἑκάστη φυλὴ[5] κατ' ἐνιαυτὸν ἅπαξ. ὅθεν καὶ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἐνοίκια κατὰ τὰς πρυτανείας, οὐ κατὰ μῆνα[6] ἐτέλουν.

Πρὸ μοίρας καὶ Πρὸ ὥρας διαφέρει. Πρὸ μοίρας μὲν γὰρ, ὁ βιαίως ἀποθανών· Πρὸ ὥρας δὲ, ὁ ἐν νεότητι.

Πρεσβεύονται καὶ Πρεσβεύουσι διαφέρει. Πρεσβεύονται μὲν γὰρ, οἱ τοὺς πρέσβεις χειροτονοῦντες καὶ πέμψαντες· Πρεσβεύουσι δὲ, οἱ χειροτονούμενοι[7] ἐπὶ τὴν πρεσβείαν.

Πρέσβεις[8], οἱ Πρεσβευταί. Πρέσβυς δὲ οὐδέποτε λέγεται[9]. τὸ γὰρ ἑνικὸν Πρεσβευτὴς ἀνέγνωσται.

Πρότερος καὶ Πρῶτος διαφέρει. Πρότερος μὲν, ἐπὶ δυοῖν τάσσεται. ὡς Ὅμηρος ἐπὶ Τληπολέμου καὶ Σαρπηδόνος, [121] Τοῦ δὲ[10] Τληπόλεμος πρότερος. τὸ δὲ Πρῶτος, ἐπὶ πολλῶν· Ὦρτο πολὺ πρῶτος ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Πρωτότοκος μὲν προπαροξυτόνως, ὁ πρότερον[11] τεχθείς· Πρωτοτόκος δὲ παροξυτόνως, ἡ πρῶτον τεκοῦσα.

A Προσπταίειν μὲν λέγεται τοῖς κάτω μέρεσιν, ἢ ποσὶν, ἢ κνήμῃ· Προσκρούειν δὲ, τοῖς ἄνω * καὶ κεφαλῇ.

Πείθεσθαι μὲν τὸ ἑκουσίως συγκατατίθεσθαι· Πειθαρχεῖν δὲ, τὸ κελεύοντι πεισθῆναι.

Πυθὼν θηλυκῶς καὶ ὀξυτόνως, ὁ τόπος· βαρυτόνως δὲ καὶ ἀρσενικῶς, ὁ δράκων.

Πῦς[12] καὶ Ποῖ, καὶ Πεῖ, καὶ Πῶ διαφέρει παρὰ τοῖς Δωριεῦσι. τὸ μὲν γὰρ Πῦς καὶ Ποῖ, τὴν εἰς τόπον σημασίαν δηλοῖ· τὸ δὲ Πεῖ, τὴν ἐν τόπῳ· τὸ δὲ Πῶ, τὴν [122] ἐκ τόπου[13]. ὥσθ' οἱ Δωρίζοντες καὶ λέγοντες, Πεῖ πορεύῃ, ἁμαρτάνουσι· δέον γὰρ, Πῦς[14] πορεύῃ. τὸ γὰρ Πεῖ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν δηλοῖ. Σώφρων, Πεῖ γὰρ ἄσφαλτος, ποῖος εἱλισκοπεῖται. ἀντὶ τοῦ ποῦ. ὅταν δ' εἰς τόπον θέλῃ εἰπεῖν, φησὶ, Πῦς ἐς μυχὸν καταδύῃ; ἀντὶ τοῦ, εἰς τίνα μυχόν.

Ρ.

ῬΑΦΑΝΟΣ[15] καὶ Ῥαφανὶς διαφέρει. Ῥάφανον μὲν
B γὰρ Ἀττικοὶ λέγουσι τὴν παρ' ἡμῖν κράμβην· Ῥαφανίδα δὲ, τὴν παρ' ἡμῖν ῥάπανον.

Ῥέφανον καὶ Ῥάφανον διαφέρει παρ' Ἴωσι καὶ Ἀττικοῖς. Ῥέφανον μὲν, ἣν καὶ ἡμεῖς φαμέν· Ῥάφανον δὲ, τὴν κράμβην.

Ῥεῖθρον Ῥεύματος διαφέρει. Ῥεῖθρον μὲν γάρ ἐστιν ὁ τόπος, δι' οὗ[16] φέρεται τὸ ῥεῦμα· Ῥεῦμα δὲ, αὐτὸ τὸ ὕδωρ.

Ῥᾴδιον μὲν τὸ εὐοδοῦν, τὸ ῥᾷστα τῇ ὁδῷ ἐπιτελούμενον· † Εὐχερὲς δὲ, τὸ ταῖν χεροῖν ταχέως ἐπιτελεσθέν· Εὐπετὲς δὲ, τὸ ἐμπεσὸν εἰς εὐμάρειαν.

[123] Ῥὶς καὶ Ῥύγχος[17] διαφέρει. Ῥὶς μὲν γὰρ λέ-

1. Ὕστερος. Thom. M. ὁ ὕστερος, [" et Ms. Reg." Scap. Oxon.] et pro iis, quæ mox sequuntur, πρώτως ἔχειν τῇ τέχνῃ, Thomas legisse videtur πρῶτός ἐστι τὴν τέχνην. " Ἔχειν, Ms. Reg. ἔχει; " ubi mox om. τὴν μέν : εἰ δέ τις εἴποι, Ms. Reg. εἴπῃ, πρώτως ᾖ." Scap. Oxon.

2. Εἰ δέ τις εἴποι. Hæc et reliqua neque Thom. M. agnovit, neque videntur ab Amm. profecta. Interim e Ptol. Ascal. §. 196. legi poterit : Πρώτως ἦλθον εἰς Ἀθήνας. Thom. M. Σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐπὶ μὲν ἀριθμοῦ Πρῶτος μόνον ὄνομα εὕρηται· οὐκέτι δὲ καὶ ἐπίῤῥημα Πρώτως, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Πρῶτον, ᾧ ἀκολουθεῖ τὸ Ἔπειτα. " Vel quædam exciderunt, quæ habet Thom. M. Καὶ Πρότερος μὲν " ἐπὶ τάξεως, Πρῶτος δὲ οὐ μόνον ἐπὶ ἀριθμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ποιό- " τητος, ὡς ὅταν λέγωμεν, Πρῶτός ἐστι τὴν τέχνην, καὶ Πρώτως. " Vel, quod mihi pene verius videtur, pro καὶ Πρότερος μὲν ἐπὶ " τάξεως, Πρῶτος δὲ ἐπὶ ποιότητος, leg. Πρῶτον μὲν ἐπὶ τάξεως, " Πρώτως δὲ ἐπὶ ποιότητος : quando sequentia optime cohærebunt." Pierson. Mœr. 299.

3. Πρυτανεῖα. Ad hanc rem legi possunt Petit. ad LL. Att. 391. 392. Vales. ad Harp. 67. et in Not. Mauss. 130., quique Thom. cum Ammonio comparavit, T. H. ad J. Poll. 37. et Spanh. ad Aristoph. N. 8, 1182.

4. Πρυτανεία. Quæ porro leguntur, in Edd. Stephani et aliorum corruptissima, ad mentem Scal. et Salmasii emendata exhibui, quorum tamen neuter Thomæ M. mentionem injecit.

5. Ἐπρυτάνευεν ἑκάστη φυλή. Ea ratione legit Scal. de Emend. Temp. I. p. 26. et ad oram libri sui non aliter correxerat vulgatam, quæ hæc erat : ἐπρυτάνευσαν ἑκάστη φυλῇ. Salmas. de Modo Usur. 2. p. 60. scribi maluit : ἐπρυτάνευσεν ἑκάστη φυλή. In Ald. Edd. extabat : ἐπρυτάνευον ἑκάστη φυλῇ. Recte in ea Tusani ἐπρυτάνευεν. Subjiciam Thomæ M. notam : Πρυτανεία δὲ θηλυκῶς, ὁ χρόνος, διῄρηται γὰρ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ χρόνος εἰς δέκα πρυτανείας, ὅσαι καὶ φυλαὶ ἦσαν· καὶ ἐπρυτάνευεν ἑκάστη φυλὴ κατ' ἐνιαυτὸν ἅπαξ. ὅθεν καὶ τὰ ἐνοίκια κατὰ τὰς πρυτανείας, οὐ κατὰ μῆνα ἐτέλουν. Pro διῄρηται probem ex Amm. scribi διῄρητο. " Ms. Reg. παρὰ τοῖς Ἀ. εἰς Πρ., ὅσαι." Scap. Oxon.

6. Οὐ κατὰ μῆνα. Hac in parte ab Ald. Edd. non recessi, nisi quod voculam οὐ e Thom. M. et Salmasii emendatione in Ammonii textum revocarim. Steph. et Vulc. vulgarunt : καὶ τὰς πρυτανείας κατὰ μῆνα ἐτέλουν. Salmas. monuerat legendum : κατὰ πρυτανείας, οὐ κατὰ μῆνα ἐτέλουν.

7. Οἱ χειροτονούμενοι. Moschop. hanc notam aliquanto auctiorem proponit : οἱ χειροτονούμενοι καὶ οἱ πεμπόμενοι πρὸς τὴν πρεσβείαν. Multa notat Thom. in Πρεσβεύονται. " Addidi οἱ πεμπό- " μενοι e Ms. Reg." Scap. Oxon.

8. Πρέσβεις. Apponam Cl. Dukeri verba e nota ad Thuc. 320. 60. " Apud Ammonium πρέσβεις, οἱ πρεσβευταὶ, vel ita accipiendum est, ut in Etym. M. οἱ νῦν πρεσβευταὶ, vel pro οἱ leg. est οὐ." " Ms. Reg. πρεσβῦται." Scap. Oxon.

9. Οὐδέποτε λέγεται. Cum vocabulum πρέσβυς sic satis frequenter, in Tragœdia præprimis, usurpetur; inde mihi mendæ oborta est suspicio. Puto autem vocem πρέσβυς non Ammonio, sed H. Stephano deberi; in vett. enim Edd. πρέσβης legebatur, quod ego leviter refingendum esse autumo, ut pro πρέσβης scribatur πρεσβεὺς δὲ οὐδέποτε λέγεται. Moschop. in Eclogis : Ἰστέον, ὅτι οἱ πρέσβεις—εὑρίσκεται, ἑνικὸν δὲ οὐκέτι. Ad conjecturam meam opportuna est Snidæ observatio : Πρέσβις, Πρέσβεως, προπαροξυτόνως, οὐχὶ δὲ ἀπὸ τῆς Πρεσβεὺς εὐθείας. Cyrill. Lex. Ms. Πρέσβυς, ὁ γέρων, παρὰ τὸ προβεβηκέναι τὴν ἥβην, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. καὶ Πρέσβις, ὁ παρακλήτωρ, ὁ πεμπόμενος πρὸς βασιλέα, ἀπὸ τοῦ πρεσβεύειν καὶ μεσιτεύειν. Πρεσβευτὴς δὲ, ὁ ἱκετεύων, καὶ παρακαλῶν ἱκέτης. [" Vide Dorv. ad Charit. 638. Ed. Lips." G. H. S.]

10. Τοῦ δέ. Vett. Edd. τοῦ καί. lege Τὸν καὶ ex Il. E. 632. Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε. Alter versus est in Il. H. 163. Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀ. Ἀ. " Dedi τὸν καὶ e Ms. " Reg. Addit Etym. G. ὡς Ὅμηρος ἐπὶ τῶν ἐννέα ἀριστόνων τὸ " πολύ. Lege ἀρίστων, ὦρτο. Elementa ν et ρ sæpissime confusa
C " sunt." Scap. Oxon.

11. Ὁ πρότερον. Rectius Thom. M. ὁ πρῶτος τεχθείς. Cf. Schol. Il. P. 5. Theocr. 5, 84. Ineditus Dionysii Thracis Schol. Ἄλλο τί ἐστι τὸ πρωτότοκος προπαροξυνόμενον, καὶ ἄλλο τὸ παροξυνόμενον· τὸ γὰρ προπαροξυνόμενον τὸν παῖδα δηλοῖ· τὸ δὲ παροξυνόμενον, τὴν τεκοῦσαν. " Dedi πρῶτον e Ms. Reg." Scap. Oxon.

* " Ἄνω : ἀνωτέρω Ms. Reg." Scap. Oxon. [" Πρωτότοκος καὶ Πρωτοτόκος διαφέρει. Πρωτότοκος μὲν ὁ πρῶτος γεννηθεὶς, Πρωτοτόκος δὲ ἡ πρώτη γεννήσασα. Cod. Gud. In calce ejusdem Cod. extat Sylloge prætermissorum in ipso textu, eadem manu scripta, quæ hæc habet : Πρωτότοκος καὶ Πρωτοτόκος, τὰ εἰς ος σύνθετα, εἰς ἐνέργειαν καὶ εἰς πάθος ἀναλυόμενα δύο τόνους ἐπιδέχονται. καὶ εἰ μὲν εἰς ἐνέργειαν διαλύονται, παροξύνονται· εἰ δὲ εἰς πάθος, προπαροξύνονται. οἷον λιθοβόλος καὶ λιθόβολος, καρατόμενος καὶ καρατόμενος, ὑδροφόρος καὶ ὑδρόφορος. καὶ λιθοβόλος μέν ἐστιν ὁ λίθους βάλλων, λιθόβολος δὲ ὁ βαλλόμενος λίθοις. τὸ οὖν Πρωτοτόκος, ἡνίκα μὲν παροξύνεται, εἰς ἐνέργειαν ἀναλύεται, καὶ σημαίνει τὴν ἐν πρώτοις τεκοῦσαν, καὶ ἐστὶ μόνου θηλυκοῦ γένους· ἡνίκα δὲ προπαροξύνεται, εἰς πάθος ἀναλύεται, καὶ σημαίνει τὸ πρῶτον τεχθὲν παιδίον, καὶ ἔστι δύο γενῶν κοινὸν, καὶ γὰρ ὁ Πρωτότοκος καὶ ἡ Πρωτότοκος, τίκτεται γὰρ καὶ ἀνὴρ καὶ γυνή. τὸ δὲ παροξύτονον, ἐνέργειαν δηλοῦν, μόνον ἐστὶ θηλυκὸν, κωλύει γὰρ τὸ σημαινόμενον ἀρσενικὸν αὐτὸ εἶναι· οὐ γὰρ τίκτει ἀνήρ. καὶ πάλιν πολύτοκος καὶ πολυτόκος. πολυτόκος μὲν σημαίνει τὸν πολλὰ γεννῶντα, πολύτοκος δὲ ὁ πρὸ πολλῶν γεννώμενος." Kul.

D 12. Πῦς. Doricam hanc supellectilem H. Steph. ex Amm. in Thes. Gr. recepit 2, 1510. Leviores ornatissimi viri lapsus nemini fraudi futuros arbitror. " Καὶ πεῖ om. Ms. Reg." Scap. Oxon.

13. Πῶ, τὴν ἐκ τόπου. Hes. Πῶ, ποῦ, ὅθεν, ὁπόθεν· Δωριεῖς. Sophronis Fr. undecunque demum derivatum reperire licet in Phav. Lex. v. Πῶ.—παρὰ Σώφρονι, πῶ τις ὄνον ὠνάσηται; ἀντὶ τοῦ πόθεν. " Ms. Reg. ἐκ τόπου· ὁμοίως δὲ καὶ ὥσθ'." Scap. Oxon.

14. Πῦς. Eam voculam e priscis Edd. reduxi, in quibus legebatur πῦς πορείῃ : in recentiores male irrepserat πῶ πορείῃ. Steph. tamen pristinam lectionem in Thes. l. c. apposuit. Est autem, ut id verbo addam, πῦς nihil aliud quam obsoletum πὸς Dorice pronuntiatum ; indidem ποῦ, ποῖ, πῶ et reliqua emanarunt. Sophronis locum sanum non esse, facile apparet. " Ms Reg. σφαλτός : " Ms. Reg. καταδύοι· τουτέστιν εἰς τίνα μυχὸν κατέδυ." Scap. Oxon.

15. Ῥάφανος. Quod in Frellonii erat Editione Ῥάφανος, in hanc etiam recepi; reliquæ legebant, Ῥάφανον καὶ Ῥαφανὶς διαφέρει. Vitiose. Pro ῥάπανον in fine leg. puto ῥέφανον : cur ita censeam, infra exponam. " Ms. Reg. ῥέφανον εἶναι ἦν." Scap. Oxon.

16. Δι' οὗ. In Ed. Vulc. δι' ὃν φ. perperam. Plura notant Thom. M. in v. et Phav.

† " Ἐπιτελούμενον : Ms. Reg. ἐπιμελούμενον." Scap. Oxon.

17. Ῥὶς καὶ Ῥύγχος δ. Moschop. Ῥὶς ἐπὶ ἀνθρώπων, Ῥύγχος ἐπὶ κυνῶν, Ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέων. " Deest hæc gl. Ms. Reg." Scap. Oxon.

γεται ἐπὶ ἀνθρώπου· Ῥύγχος δὲ, ἐπὶ ἀλόγου ζώου.

Ῥὶς καὶ Μυκτὴρ διαφέρει. Ῥὶς μὲν γὰρ λέγεται ἡ ἀπὸ τοῦ μεσοφρύου καταγωγὴ μέχρι τοῦ χείλους. Μυκτῆρες δὲ, αἱ τῶν ῥινῶν κατατρήσεις, δι' ὧν ἔξεισι τὸ ὑγρὸν ἀπομασσόμενον [1].

Ῥοιὰ [2] μὲν μετὰ τοῦ ι, τὸ δένδρον· Ῥοὰ δὲ, ὁ καρπός.

Ῥόδον καὶ Ῥοδωνιὰ καὶ Ῥοδῆ διαφέρει. Ῥόδον μὲν γὰρ, τὸ ἄνθος· Ῥοδωνιὰ [3] δὲ, ὁ τόπος· Ῥοδῆ δὲ, τὸ φυτόν. Ἀρχίλοχος, Ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο, Ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος.

Ῥύεσθαι καὶ Ἐρύεσθαι [4] διαφέρει. Ἀριστόξενος ἐν τῷ πρώτῳ Τραγῳδοποιῶν πέρι Νεωτέρων οὕτω φησὶ κατὰ λέξιν. Ῥύεσθαι καὶ Ἐρύεσθαι διαφορὰν ἔχει πρὸς ἄλληλα. τὸ μὲν γὰρ Ῥύεσθαι, ἐκ θανάτου ἕλκειν· τὸ δὲ Ἐρύεσθαι, φυλάττειν.

Σ.

ΣΤΑΘΗΝΑΙ καὶ Στῆναι διαφέρει. Σταθῆναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ὑφ' ἑτέρου· Στῆναι δὲ, τὸ κατ' ἰδίαν ὁρμὴν καὶ προαίρεσιν. [124] οἷον, Ἐστάθη [5] ὁ ἀνδριὰς ὑφ' ἑτέρου· Ἐστάθη ἡ νόσος· Ἔστη δ' ὁ ἄνθρωπος δι' αὐτοῦ.

Στάχυς, βραχέως [6] τὸ ἑνικόν· ἐκτεταμένως, τὸ πληθυντικόν.

Σταφυλὴν ὀξυτονητέον [7], ὡς ἀλκὴν, καὶ Σταφύλην βαρυτόνως, ὡς Μελίτην, διαφέρειν φησὶ Πτολεμαῖος ἐν δευτέρᾳ περὶ τῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ Προσῳδιῶν [8]. τὸ μὲν γὰρ βαρυτονούμενον (φησὶν) ὄνομα ἐπὶ τῆς καθιεμένης μολύβδου [9] παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι τίθεται· τὸ δ' ὀξυτονούμενον, ἐπὶ ὀπώρας. ὁ αὐτὸς πάλιν ἐν δευτέρᾳ τῶν ἐν Ἰλιάδι Προσῳδιῶν κατὰ λέξιν φησὶν οὕτως, σταφύλῃ [10]

A ἐπὶ νῶτον ἐΐσας. Σταφύλη βαρυτόνως, ὡς Νιόβη· οὐ γάρ ἐστιν ὅμοιον τῷ συκῇ· [125] τοῦτο γὰρ διαιρεῖται, συκέη· ἐκεῖνο δ' οὐ διαιρεῖται. Ἡρακλείδης ὁ ἡμέτερός φησιν, Ἡμαρτῆσθαι δοκεῖ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὀξυτονούμενον τοὔνομα. οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς η ληγόντων [11] θηλυκῶν ὀνομάτων μετέχον γένους τοῦ οὐδετέρου, παρατελευτῶντος τοῦ υ, ὀξυτονεῖται, ἀλλὰ πάντα τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρυτονεῖται, κατὰ τὸ υ [12] μὴ ὀξυτονούμενα, ἀλλὰ βαρυτονοῦντα τὸ στοιχεῖον ἔχει. οἷον κοιδύλη [13], Δαμύλη· Φαισύλη [14]· δοκεῖ δ' αὕτη μία τῶν τιθηνησαμένων τὸν Διόνυσον, ἃς ὁ Λυκοῦργος Σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσήϊον· ἐδύλη [15]. ὅθεν καὶ τὸ Σταφύλη βαρυτονητέον. οἱ δ' ὀξυτονοῦντές [16] φασιν, ὅτι ἀπὸ βαρυτόνων ἀρσενικῶν εἰς ος ληγόντων τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ ὀξυτονεῖται. ἢ, ἐὰν τὰ [126] ἀρσενικὰ ὀξυτονῆται, τὰ θηλυκὰ βαρυτονηθήσεται. οἷον πόθος, ποθή· νόμος, νομή· ὦνος, ὠνή· τίμος, τιμή· φόνος, φονή. ἐν ἀργαλέῃσι [17] φονῇσι. καὶ τοὔμπαλιν· Δαναὸς, Δανάη [18]. ἐπεὶ οὖν καὶ ἐπὶ τούτου τὸ ἀρσενικόν ἐστι Στάφυλος [19], (οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ τοῦ Διονύσου υἱὸς,) τὸ θηλυκὸν Σταφυλὴ ὀξυτονηθήσεται.

B πρὸς οὓς ῥητέον, ἰδοὺ κόγχος, κόγχη, καὶ οὐκ ὀξυτονεῖται. φίλος, φίλη· μόνος, μόνη· μύλος, μύλη. καὶ ἐπὶ τῶν ὀξυτόνων, καλὸς, καλή· σοφὸς, σοφή. καὶ τὰ θηλυκὰ οὐ βαρύνεται, ἀλλ' ὁμοτονεῖ τοῖς μὲν βαρυτόνοις τὰ βαρύτονα, τοῖς δὲ ὀξυτόνοις τὰ ὀξύτονα. ὅθεν οὐ παράδοξον καὶ ἀπὸ τοῦ Στάφυλος βαρυτόνου ὀνόματος καὶ τὸ θηλυκὸν βαρυτονεῖν Σταφύλη, ὡς ἐδύλη [20]. Τινὲς δὲ βοηθοῦντες [21] τῇ συνηθείᾳ, καὶ ὀξυτονεῖν βουλόμενοι, φασὶν, ὅτι ὅσα τοῦ αὐτοῦ ἀπαραλλάκτως ἔχεται σημαινομένου, ὁμοτονεῖ· ὅσα δὲ διαλλάσσει τῶν σημαινομένων [22], οὐκέτι. [127] ὁ μὲν οὖν φίλος καὶ φίλη, καὶ ξένος καὶ ξένη, καὶ τὰ προκείμενα, ἀπαράλλακτά ἐστιν· διὸ ὁμοτονεῖ. τὰ δὲ διαφέροντα, οὐκέτι. καθάπερ γὰρ χόλος, χολή· καὶ

1. Ἀπομασσόμενον. Lege: ἀπομυσσόμενον. Apud Ptol. etiam Ascal. §. 2. vitiosa prostat scriptura ἀπομασσόμενον.

2. Ῥοιά. Index Voc. Acc. Dist. Ῥοιὰ, Malus punica. Ῥοὰ, τῆς ῥοᾶς, Malum punicum. Thom. M. significationum discrimen non tangit. "Ms. Reg. Ῥοιαὶ μὲν τ. δ., Ῥοιὰ δὲ ὁ κ." Scap. Oxon.

3. Ῥοδωνιά. In prioribus Edd. minus curate scribebatur ῥοδονιά. Scal. in margine posuerat scriptionem emendatam. Harpocr. Ῥοδωνιά ἐστιν ἡ τῶν ῥόδων φυτεία, ὥσπερ Ἰωνιὰ ἡ τῶν ἴων: tangens locum Dem. 725. Ἐκέλευον τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν ἐκτίλλειν. Longus 4. p. 110. Φεῦ τῆς ῥοδωνιᾶς, ὡς κατακέκλασται· φεῦ τῆς ἰωνιᾶς, ὡς πεπάτηται. Multa notat Hes. in Ῥοδωνιὰ, e quibus lucem accipiet corrupta Cyrilli glossa in Lex. Ms. Ἰωνία, ἡ ῥοδωνία. Archilochi, quos adducit Noster, versiculos in Animadvv. proponam.

4. Ἐρύεσθαι. Ea scriptura iterum debetur Stephano. in anterioribus Edd. ter legebatur Ἐῤῥύεσθαι, quas sequitur Phav. Ἐῤῥύεσθαι, τὸ φυλάττειν σημαίνει. Amm. hoc in loco procul dubio posuerat Ἐρύεσθαι. "Πρώτῳ, Ms. Reg. α'.: περὶ om. Ms. Reg., "ubi v. seq. sic exaratum legitur νεωτέρ." Scap. Oxon.

5. Ἐστάθη. Vett. Edd. ἐστάθην: et mox ἐστάθην ὁ νόσος. Moschop. ἐστάθη δὲ ὁ νοσῶν ὑφ' ἑτέρου. Cf. Thom. M. in Σταθῆναι. "Etym. G. Τὸ μὲν γὰρ Στῆναι κατὰ προαίρεσιν ἰδίαν γίνεται· τὸ "δὲ Σταθῆναι ἐκ τῆς ἄλλου προαιρέσεως· οἷον, Ἔστη ὁ ἄνθρωπος "δι' αὐτοῦ· Ὁ ἀνδριὰς ἐστάθη ὑφ' ἑτέρου, ἢ ὁ νοσῶν. Ms. Reg. ὁ "νοσῶν." Scap. Oxon.

6. Βραχέως. Ita vett. Ed. Recentiores, Στάχυς ὁ, βραχέως. Index: Στάχυς, correpte, Spica. Στάχυς, producte, Spicæ.

7. Ὀξυτονητέον. Lege: ὀξυτονηθὲν, ὡς ἀλκήν. "Mox inserui "ὁ Ἀσκαλωνίτης e vestigiis Ms. Reg., ubi ὁ σκαιωνίτης." Scap. Oxon.

8. Προσῳδιῶν. Vett. Edd. περὶ τῶν ἐν Ὀ. περὶ προσωδειῶν.

9. Καθιεμένης μολύβδου. Vitiosam priorum Edd. lectionem καθημένης μολίβδου correxit Stephanus. Pro τίθεται paulo post in Frellonii Ed. extat τίθεσθαι: quod non sperno. Callide autem, quæ hic Ptolemæo tribuuntur, descripsit fictus Ptol. Ascal. ap. Fabr. §. 137. Σταφυλὴ ὀξυτόνως ἡ ὀπώρα· Σταφύλη δὲ βαρυτόνως—ἐπὶ τῆς καθιεμένης μολύβδου παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι τίθεται. "Ms. Reg. δευτέρῳ." Scap. Oxon.

10. Σταφύλῃ. Il. B. 765. Vett. Amm. Edd. σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἔχουσα. Stephanus ἐΐσας reduxit. Ad h. l. paucula in Animadvv. "Ms. Reg. Σταφύλον ἐπὶ νῶτον. Βαρυτόνως, Ms. Reg. βαρυτονητέον: τοῦτο γὰρ διαιρεῖται, Ms. Reg. διαφερεῖται." Scap. Oxon.

11. Εἰς η ληγόντων. In corruptissimo loco ad pristinum nitorem reducendo nihil mihi juris concessum credidi, tametsi præsens huic corruptelæ remedium Etym. M. subministrabat, in quo non exiguam hujus notæ partem ex Ammonii, ut puto, libello descriptam reperire licet p. 742. 743. Indidem itaque ad hunc modulum Heraclidæ verba restitues: οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς λη ληγόντων θηλυκῶν ὀνομάτων, ἀμετόχων γένους τοῦ οὐδετέρου, παρατελευτῶντος τοῦ υ, ὀξυτονεῖται. Eadem opera in Etym. emenda ἀμετόχων, et παραληγομένου τοῦ υ.

12. Κατὰ τὸ υ. In præcedenti nota res sic satis feliciter processit; ab isto auxilio destitutus, vix habeo quod dicam. Suspicor tamen, universa hæcce, κατὰ τὸ υ μὴ ὀξυτονούμενα, ἀλλὰ βαρυτονοῦντα τὸ στοιχεῖον ἔχει, inducenda esse, et inepto interpolatori tribuenda; quippe quæ, ab Etymologo non agnita, repetitionem continent in Heraclide haud satis decoram. Quidquid hujus sit, recepta istarum vocum lectio sensu vacat. Scal. hac videtur ratione locum emendasse: κατὰ τὸ υ, μὴ ὀξυτονούμενον, ἀλλὰ βαρύτονον τὸ στοιχεῖον ἔχει. Paulo aliter Vulc. "Μὴ om. Ms. Reg., ubi "mox καὶ pro ἀλλὰ, et om. οἷον." Scap. Oxon.

C 13. Κοιδύλη. Etym. collatus suadebit κορδύλη restituendum, ita enim ille, κρυώλη, φαισύλη, ἡδύλη, κορδύλη. Sed, cum dixero, Ms. Leidense, una voce editis auctius, præferre κορδύλη, κονδύλη, sat scio, dubius hærebis, utram vocem pro κοιδύλη eligas. Ego quidem poni malim κονδύλη: quod vocabulum, notæ satis antiquæ et minus etiam contritum, ductum literarum propius assequitur. Apud Etym. pro κρυώλη e Ms. legendum Κρωβύλη.

14. Φαισύλη. Pessime h. in l. versatus est H. Steph. edendo, φεσύλη, ἐδύλη, δοκεῖ δ' αὕτη μία etc. Ego vett. Edd. auctoritate vocem ἐδύλη in proprium locum post Homericam ῥῆσιν, ex Il. Z. 133. petitam, rejeci, et pro φεσύλη posui Φαισύλη: quod a Scaligero notatum, in Animadvv. confirmabo.

15. Ἐδύλη. Lege Ἡδύλη ex Etym. In Frellonii Ed. pro ἐδύλη erat ἐσύλη: quod, si a vett. esset membranis, delendum censerem, ortum quippe ex αἰσύλη: prouti pro Φαισύλη legisse videntur Schol. Hom. et Eust.

16. Οἱ δ' ὀξυτονοῦντες. Vett. Edd. non agnoscunt δ'. Etym. paulo melius legit: Οἱ οὖν ὀξυτονοῦντες. Quæ porro sequuntur, et emendatiora sunt, et Heraclidæ pleraque omnia auctori accepta referenda. "Ms. Reg. ὀξυτονοῦνται, et mox om. τίμος τιμή." Scap. Oxon.

17. Ἐν ἀργαλέῃσι. Il. K. 521. Prima Ed. Ald. ἐν ἀργαλέῃσι, φρονῇσι. Secunda, ἐν ἀργαλέῃσι, καὶ φρονῇσι, τοὔμπαλιν.

18. Δανάη. Accentum mutavi, pro Δαναὴ, quod vulgabatur,
D scribendo Δανάη secundum canonem, qui paulo ante ponebatur: ἐὰν τὰ ἀρσενικὰ ὀξυτονῆται, τὰ θηλυκὰ βαρυτονηθήσεται. Etym., dum brevis vult videri, notam reddidit obscuriorem. "Ms. Reg. "ἐπεὶ οὖν φησί." Scap. Oxon.

19. Στάφυλος. Staphylus Bacchi ex Ariadne, a Theseo derelicta, filius memoratur Schol. Apoll. Rh. 3, 996. Inter Argonautas Στάφυλος Διονύσου recensetur ab Apollod. 1, 9, 16. Lyrcus, Phoronei filius, ἀφίκετο ἐς Βύβαστον πρὸς Στάφυλον τοῦ Διονύσου, et admodum comiter fuit ab ipso exceptus, uti tradit Parthen. 1, [" Vide T. H. ad Aristoph. Πλ. p. 371. sq." G. H. S.] "Ms. "Reg. ἐλέγετο υἱὸς Διονύσου: ὁμοτονεῖ τοῖς μὲν, Ms. Reg. τοῖς "μή." Scap. Oxon.

20. Ἐδύλη. Quod modo dicebam, hic utique nulla ratione locum repererit, ubi certissime legendum Ἡδύλη. Hedyle et Hedylium nomina fuerunt mulierum olim sic satis frequentata.

21. Τινὲς δὲ βοηθοῦντες. Paucis mutatis reliqua omnia descripsit Etym. Auctor usque ad ea verba: Τὸ μέντοι προκείμενον τοῦ Ἡ.

22. Τῶν σημαινομένων. Uti hanc scripturam non plane improbo, eam tamen ego quidem amplecti mavelim, quam suppeditat Etym. Ὅσα δὲ διαλλάττει τῷ σημαινομένῳ, καὶ τῷ τόνῳ διαλλάττει. Quod sequitur ap. Amm. ὁ μὲν οὖν φίλος καὶ φίλη, leviter corrigendum ex Etym. τὸ μὲν οὖν. Pro καὶ ξένος ξένη, uti in vulgata erat, e vett. Edd. posui καὶ ξένος καὶ ξένη. "Οὐχὶ pro οὐκέ"τι, Ms, Reg." Scap. Oxon.

τρόπος, τροπή· καὶ νόμος, νομή· γόνος, γονή· δόμος, δομή· στρόφος, στροφή· πόθος, ποθή. περὶ τούτου[1] οὖν ἐν ἄλλοις ἐντελῶς εἴρηται, ὅτι διαφέρει. εἰ οὖν ἐστὶ στάφυλος ἀρσενικὸν, διαφέρει δὲ τῷ σημαινομένῳ, ἡ σταφυλὴ, ὀπώρα δὴ, ὄντως ὀξύνεται. Τὸ μέντοι προκείμενον[2] τοῦ Ἡρακλείδους παρατήρημα ἰσχυρὸν, καθὰ παραγγέλλεται ὀξυτονεῖν, οὐ μόνον διὰ τὰ παρακολουθοῦντα τῷ ὀνόματι, ἀλλ' ὅτι καὶ ὑπὲρ δύο ἐστὶ συλλαβάς· τὰ γὰρ προκείμενα δισύλλαβα. ὥστε οὐδὲ τὴν ὀπώραν ὀξυτονεῖν ἀναλογία ἐπιτρέπει. ἀλλὰ καὶ ἡ Πτολεμαίου ἀθετεῖται παρατήρησις, καθ' ἣν διαφέρειν φησὶ τοῖς τόνοις τοὔνομα καὶ τῷ σημαινομένῳ.

Σημεῖον καὶ Τεκμήριον διαφέρει. Ἀντιφῶν ἐν τῇ Τέχνῃ[3], τὰ παροιχόμενα[4] σημείοις πιστεύεσθαι, τὰ δὲ μέλλοντα τεκμηρίοις.

[128] Σισύρα καὶ Σισύρνα[5] διαφέρει. Σισύρα μὲν γὰρ, τὸ ἐκ τῶν τετριχωμένων δερμάτων ἀναποίητον στέγαστρον· Σισύρνα δὲ, τὸ ἐκ τῶν κροκύδων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον.

Σηκὸς δύο σημαίνει,* θεῶν τε ναὸν, καὶ προβάτων περιφράγματα.

B Σικελὸς καὶ Σικελιώτης διαφέρει. Σικελὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς Σικελίας ὤν· Σικελιώτης δὲ, ὁ Σικελὸς μὲν μὴ ὢν, τὴν δὲ χώραν αὐτὴν[6] οἰκῶν.

Σιωπὴ καὶ Σιγὴ διαφέρει. Σιωπὴ μὲν γάρ ἐστι κατάσχεσις λόγου· Σιγὴ δὲ, στέρξις λόγου[7].

Σκήπτεσθαι καὶ Σκέπτεσθαι διαφέρει. Σκήπτεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ προφασίζεσθαι· Σκέπτεσθαι δὲ, τὸ βουλεύεσθαι.†

Σκῶμμα[8] Γελοίου, Εὐτραπέλου, καὶ Γεφυριασμοῦ[9] διαφέρει. Σκῶμμα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ διασυρμῷ τοῦ πέλας λεγόμενον, οἱονεὶ σκέμμα[10]· Γελοῖον δὲ, τὸ ἐπὶ διαχύσει τῶν ἀκροατῶν, χωρίς τινος ὕβρεως· Εὐτράπε-

A λον, [129] τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εὖ τρέπεσθαι τὸν λόγον. Γεφυριασμὸς δὲ, ἀπὸ τοῦ τοῖς[11] Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν γεφυρῶν ἐπιγράφειν ἤτοι ἔμμετρα, ἢ καὶ δίχα μέτρων, διασυρμούς τινῶν[12].

Σοφὸς καὶ Συνετὸς διαφέρει. καθὸ ὁ Σοφὸς, καὶ Συνετός·‡ ὁ δὲ Συνετὸς, οὐ πάντως Σοφός.

Σοῖο καὶ Σεῖο παρὰ ποιηταῖς κατὰ τοὺς ἀκριβῶς ἀναγινώσκοντας διαφέρει.‖ Σοῖο μὲν γάρ ἐστι σύναρθρος ἀντωνυμία· οἷον, Μνήσεο[13] πατρὸς σοῖο. ἡ δὲ Σεῖο οὐ σύναρθρος, Σεῖο δέ κεν ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα. ἀντὶ τοῦ, Σοῦ ζῶντος καὶ τρὶς τοσαῦτα δοῖεν ἄποινα, οὐκέτι Σοῦ ζῶντος· καὶ φυλάττεται ταῦτα ἄκρως παρ' Ὁμήρῳ.

Σπονδαὶ καὶ Συνθῆκαι διαφέρει. Σπονδαὶ μὲν γὰρ, ἃς ἐκ [130] πολέμου συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, ἃς ἀναγράφονται ἐφ' οἷς διακρίνονται. οἷον συντιθέμενοι μὴ πολεμήσειν, μηδ' ἀδικήσειν ἀλλήλους· Συντίθενται δὲ εἰρήνην καὶ φιλίαν πρὸς ἀλλήλους, καὶ τὸ παρὰ ταύτας πραχθὲν[14] ἀρχὴ γίνεται πολέμου.

B Σπουδάζειν καὶ Σπεύδειν διαφέρει. Σπουδάζειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐναντίον τοῦ παίζειν[15]· Σπεύδειν δὲ, τὸ βοηθεῖν τινὶ καὶ συναίρεσθαι.

Στρατόπεδον καὶ Στρατὸς[16] διαφέρει. Στρατόπεδον μὲν, ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡ στρατεία· Στρατὸς δὲ, τὸ στρατιωτικὸν πλῆθος.

Στρατεία[17] ἐκτεταμένως, τὸ πρᾶγμα· Στρατιὰ συνεσταλμένως, τὸ τῶν στρατιωτῶν πλῆθος. ἐναλλάσσει δὲ πολλάκις ἐν τῇ χρήσει.

Στρατὸς καὶ Στράτευμα καὶ Στρατόπεδον διαφέρει. Στρατὸς μὲν γὰρ καὶ Στράτευμα, κυρίως τὸ πλῆθος λέγεται· [131] Στρατόπεδον[18] δὲ, ὁ τόπος ἐν ᾧ εἰσί.

Συμμαχεῖν καὶ Ἐπιμαχεῖν διαφέρει. Συμμαχεῖν

1. Περὶ τούτου. Forsitan scr. περὶ τούτων οὖν ἐν ἄλλοις ἐντελῶς εἴρηται, ὅτι διαφέρει. Quæ cum non legantur in Etym., dubium alicui videri queat, utrum hæc verba Heraclidæ, Ammonione, an vero librario sint tribuenda; quamvis penes me dubium sit penitus nullum, quin ista nota librarii sit, sive alterius hominis, librum citantis, in quo istarum vocum differentia copiose declararetur. "Διαφέρει δέ: δὲ om. Ms. Reg. Mox ibid. ὀπώρα δὲ ὄντος ὀξυτο-" "νεῖται. Πιθανὸς μὲν ὁ λόγος· τὸ μέντοι ὑποκείμενον Ἡ. Leviter" C "correxi δεόντως. Mox ex eodem Ms. inserui ἰδιώματα (post πα-" "ρακολουθοῦντα.)" Scap. Oxon.

2. Τὸ μέντοι προκείμενον. Quæ sequuntur verba, sunt Ammonii, a Ptol. et Heraclidæ observatis probe sejungenda, quorum hujus sententiam probat, alteram Ptolemæi damnat. In ultima nota sola Vulc. Ed. præferebat: καθ' ἣν διαφέρουσίν φησι τ. "Τό-" "νοις, Ms. Reg. νόμοις." Scap. Oxon.

3. Ἐν τῇ Τέχνῃ. Antiphontis Ῥητορικαὶ τέχναι citantur ab J. Poll. 6, 143. Ἀπαρασκεύῳ ἐν τοῖς Περὶ Ἀληθείας Ἀντιφῶν εἶπεν, ἀπαρασκεύαστον δὲ, ἐν ταῖς Ῥητορικαῖς Τέχναις. δοκοῦσι δ' οὐ γνήσιαι. Felix eruditiss. Jung. emendatio, pro Ξενοφῶν substituentis Ἀντιφῶν, etiam absque scripti libri consensione in textu potuisset reponi.

4. Παροιχόμενα. Antiphontis verba integra conservarunt Herennii membranæ, e quibus in Amm. corriges: τὰ παρῳχημένα σημείοις πιστοῦσθαι, τὰ δὲ μέλλοντα τεκμηρίοις.

5. Σισύρνα. Obsecutus sum Scaligero, ejusque emendationem restitui Ammonio, pro Σίσυρμα, quod bis textum occuparat. Verba H. Stephani, quia huc pertinent, subjiciam ex Ind. Thes. Gr. v. Σισύρα:—"In v. l. est etiam Σίσυρμα, et exponitur, τὸ ἐκ κροκίδων, (id placet præ vulgata κροκύδων, et vett. Edd. lectione, κορκύδων,) ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον, i. e. E flocculis lanæ concinnatum amiculum, vel, Ex assutis pannis rejicula, Lacera penula. D Sed illa expositio Græca hanc interpretationem admittere non videtur." Per vet. Lex. sæpius Glossaria, nunc Ammonium intelligit Steph., non raro etiam Etym. Ms., quod hodie asservatur inter libros Bat. Vossianos. De differentia hic notata alias forte paucula. ["Vide ad Greg. Cor. 540. sq." G. H. S.] "Etym. G." "Σισύρα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐξ αἰγείων δερμάτων τετριχωμένον στέ-" "γαστρον· Σίσυρμα δὲ τὸ ἐκ τῶν κιρκυδίων κώδιον, ῥαπτόμενον" "ἀμπεχόνιον. Ms. Reg. om. ἀναποίητον στ." Scap. Oxon.

* Σηκὸς δύο σημαίνει. Ex Amm. in v. Ναὸς tam certo constat, quam quod certissime, hanc notam aliunde in Ammonii libellum relatam.

6. Αὐτήν. Lege ταύτην e Thoma M.: Ammonium ad Thuc. Schol. compararunt Viri Cl. Hudson. et Duker. p. 648. b. Eandem tradunt differentiam Moschop. et Steph. B. in Σικελία. E multis ascribam unius Xenophontis Ephesii verba e l. 5. p. 64. Οὔτε Σικελιώτης, οὐδὲ ἐπιχώριος. Vide supra ad v. Ἰταλοί.

7. Στέρξις λόγου. Cogitabam aliquando, scr. στέξις λόγου: neque id etiamnum videtur adeo alienum, tametsi malim legi στέρησις λόγου. ["Vide Dorv. ad Charit. 504. Ed. Lips." G. H. S.]

[† "Σκήπτεσθαι καὶ Σκέπτεσθαί τινες μὲν ταὐτὸ ἐνόμισαν εἶναι, ἀλλὰ διαφέρουσιν αἱ λέξεις. Σκήπτεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ προφασίζεσθαι· Σκέπτεσθαι δὲ τὸ συμβουλεύεσθαί τι. Cod. Gud." Kul.]

8. Σκῶμμα. Thomas M., ubi hanc notam describit, hac ratione legit: Σκῶμμα, Γελοῖον, Εὐτράπελον, καὶ Γεφυριασμὸς διαφέρει. "Etym. G. εὐτραπελισμοῦ, et mox εὐτραπελισμός." Scap. Oxon.

9. Γεφυριασμοῦ. Jo. Meursius et S. Bochartus Γεφυρισμοῦ et Γεφυρισμὸς leg. esse contendunt, Thomæ Mag., qui vulgatam tuetur, non meminerunt.

10. Οἱονεὶ σκέμμα. Apage nugas, quæ ap. Thom. non reperiuntur, et in Amm. temere sunt introducta. Quæ ad Γελοῖον et Εὐτράπελον notantur, totidem verbis supra ad v. Γελοῖον sunt a nonnemine relata, qui literarum ordini inservire voluit. "Etym." "G. οἱονεὶ εἰς σκ." Scap. Oxon.

11. Ἀπὸ τοῦ τοῖς. Id vero videtur admirabile, viros eruditissimos, quos modo nominabam, ultima hujus notæ parte fuisse usos, absque ut mendas sustulerint. Hunc locum emaculabo in Animadvv. "Etym. G. ἀπὸ ταῖς Ἀθήνησιν ἐπιγράφειν τινα ἐπὶ τῶν" "γεφύρων μέτρα διασυρμοὺς τινῶν περιέχοντα." Scap. Oxon.

12. Διασυρμοὺς τινῶν. Bochart. Geogr. S. P. 2. L. I. c. 21. ex Amm. adducit ἀποσυρμοὺς τινῶν, et emendat διασυρμοὺς τ. Cave credas, ἀποσυρμοὺς in Amm. Edd. reperiri. Nullam magno viro injuriam fecero, si a Meursio ipsum deceptum fuisse dixero, qui in Amm. loco describendo festinans ἀποσυρμοὺς posuerat in Att. Lect. 5, 31. quem errorem, satis etiam levem, sequenti in libro, quem Eleusinia inscripsit, c. 27. correxit; sed ibidem a gravioribus sibi non cavit.

‡ "Συνετός. Etym. G. ὁ μὲν σοφὸς καὶ συνετὸς πάντως. Et" "sic Ms. Reg." Scap. Oxon.

[‖ "Σοῖο καὶ Σεῖο διαφέρει κατὰ τοὺς ἀκριβῶς γινώσκοντας. Σοῖο γάρ ἐστι σύναρθρος ἀντωνυμία ἀντὶ τοῦ σοῦ. Σεῖο ἀσύναρθρον ἀντὶ τοῦ συ. Cod. Gud." Kul.]

13. Μνήσεο. Μνῆσαι legitur in Il. Ω. 486. et supra in v. Ἐμεῖο. Phav. tamen Μνήσεο posuit, hanc notam describens in Σοῖο. Alter locus est ex eadem Il. 686. "Μνήσαιο, Ms. Reg.: unde D "reposui μνῆσαι. Post πατρὸς σοῖο inserit Ms. Reg. σημαίνει" "γὰρ μνῆσαι τοῦ πατρός. Ibid. mox desunt σεῖο οὐ σ., et ἀντὶ" "τοῦ — ἄποινα. 'Σοῦ ζῶντος: lego, Σοῦ ζώου.' Toup." Scap. Oxon.

14. Καὶ τ. π. τ. πραχθέν. Primæ Editionis lectionem revocavi, postea pessime depravatam: κατὰ (Frell. καὶ) τὸ παρὰ ταύτας προτεθὲν legitur in Edd. Tusani, Steph. et Vulc.; e quibus Vulc. πραχθὲν in notis correxerat. Alia sunt in hac nota erudito lectore non indigna. "Συνθῆκαι δὲ, αἳ ἀναγρ. Ita supplendum." Toup.

15. Τοῦ παίζειν. Perperam Vulc. Ed. τὸ ἐναντίον παίζειν. Thom. M. Σπουδάζειν, τὸ ἐναντίον τοῦ παίζειν. σπεύδειν δὲ, τὸ ἀγωνίζεσθαι.

16. Στρατόπεδον καὶ Στρατὸς δ. Tangit hanc distinctionem Cl. Duker. ad Thuc. 351. Nota, quæ sequitur, male in vett. Edd. cum hac nota coaluerat.

17. Στρατεία. Cyrill. Lex. Στρατεία, τὸ ἀξίωμα· Στρατεία καὶ ἡ ἔξοδος. Cf. Moschop. in v. et Etym. 729. "Etym. G. Στρα-" "τεία τὸ ἀξίωμα, ἐκ τοῦ στρατεύομαι στρατεία· Στρατία δὲ τὸ" "στράτευμα· ἤτοι τὸ πλῆθος τὸ πολεμικὸν, ἐκ τοῦ στρατὸς στρα-" "τία. Dedi ἐναλλάσσουσι pro ἐναλλάσσει e Ms. Reg." Scap Oxon.

18. Στρατόπεδον. Lex. Coisl. Bibl. 483. Στρατόπεδον, ἀντὶ τοῦ στρατεύματος. Θουκυδίδης δ', Τὸ στρατόπεδον ἀνεχώρησεν.

Τελευτήσαντος δὲ Ἀλυάττεω[1], *διεδέξατο τὴν βασιληΐην.* A *καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις*[2], *Ἐνταῦθ' ἐτυράννευεν Ὑψιπύλης πατὴρ Θόας, βραδύτερος τῶν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν. ἔσθ' ὅτε*[3]. *καὶ τὸν τύραννον Βασιλέα ἔλεγον, ὡς Εὔπολις ἐν Δήμοις*[4] *ἐπὶ τοῦ Πεισιστράτου.*

Τήθη μέν ἐστιν ἡ μάμμη· Ἐπιτήθη[5] *δὲ, ἡ προμάμμη·* Τιθὴ[6] δὲ, ἡ θεία· Τιτθὴ δὲ, ἡ τροφός.

Υ.

[139] ὙΜΝΟΣ[7] *Ἐγκωμίου διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ Ὕμνος ἐστὶ θεῶν· τὸ δὲ Ἐγκώμιον, ἀνθρώπων.*

*Ὕπαρ** *Ὀνείρατος διαφέρει. Ὕπαρ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐναργὴς ὄψις· Ὄνειρον δὲ, ἡ ἐν τῷ καθεύδειν φαντασία.*

Ὑπαντῆσαι καὶ Ἀπαντῆσαι διαφέρει. Ὑπαντῆσαι μὲν γὰρ ἐπὶ ὁδοῦ λέγεται· Ἀπαντῆσαι δὲ, τὸ περιτυχεῖν δίκῃ. οἷον, Ἀπήντησε κατὰ τὴν δίκην[8], *ἀντὶ τοῦ περιέτυχεν.*

Ὑπόσχεσις καὶ Ἐπαγγελία διαφέρει. Ὑπισχνεῖται B *μὲν γὰρ, ὁ τὸ ἀξιωθὲν διδόναι μέλλων*[9]· *Ἐπαγγέλλεται δὲ, ὁ δίχα παρακλήσεως παρέχειν*[10] *βουλόμενος.*

Ὑποψία Ὑφοράσεως διαφέρει. Ὑποψία μὲν γάρ ἐστι καλοῦ τις[11] *ὑπόνοια· Ὑφόρασις δὲ, δόξα ἐπὶ τὸ χεῖρον.*

[140] *Ὑπάρξαι, τό, τε γενέσθαι, καὶ τὸ κατάρξασθαι.*

Ὑπάγειν καὶ Πορεύεσθαι διαφέρει. ὅτι τὸ Πορεύεσθαι μέν ἐστι τὸ βαδίζειν· Ὑπάγειν δὲ, τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν[12] *βοῦς ἢ ἵππους, ἤ τι τῶν τοιούτων· ὡς Ὅμηρος, ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους. οἱ δὲ βοηθοῦντες τῇ λέξει*[13] *φασὶν, ὅτι Ὑπάγειν λέγομεν ἀντὶ τοῦ προάγειν. ὥσπερ Ὑφηγητὴν ἀντὶ τοῦ προηγητὴν, καὶ Ὑπογραμμὸν ἀντὶ τοῦ προγραμμόν· ὥς φησι καὶ Ἀριστοφάνης, Ἐγὼ δὲ ὑπαίρω τὸν ὅρκον, ἀντὶ τοῦ προαίρω. οὕτως οὖν καὶ Ὑπάγειν λέγομεν ἀντὶ τοῦ προάγειν*[14], *τοῦτ' ἔστιν εἰς τοὔμπροσθεν πορεύεσθαι. κέχρηται τῇ λέξει Εὔπολις ἐν Βάπταις, Σὺ δ' ὕπαγε εἰς τοὔμπροσθεν.*

Φ.

[141] ΦΑΚΟΥΣ *Φακῆς*[15] *διαφέρειν φασί. Φακοὶ, οἱ ἔτι ὠμοὶ, οὐχ ἑνικῶς· Φακὴ δὲ, ἡ ἑψημένη. τετήρηται*[16] *παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἡ διαφορά.*

Φαυλία καὶ Φυλία διαφέρει. Φαυλία μὲν γὰρ, εἶδος ἐλαίας· Φυλία δὲ, ἡ σχῖνος.†

Φάκελος καὶ Σφάκελος[17] *διαφέρει. Φάκελος μὲν γάρ ἐστι φορτίον ξύλων. Θουκυδίδης*[18], *φακέλους ὕλης ἀργείας*[19]. *Σφάκελος δὲ, ὁ μετὰ φλεγμονῆς σπασμός.*

Φάσκωλος[20] *Φασκωλίου διαφέρει. Φάσκωλος μὲν γάρ ἐστιν ἱματιοφορίς*[21]· *Φασκώλιον*[22] *δέ ἐστι δερμάτιον.*

Φαρμακεία Γοητείας διαφέρει. Φαρμακεία μὲν γὰρ κυρίως, ἡ [142] *βλάβη ἡ διὰ δηλητηρίου*[23] *τινὸς γινο-*

Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνέων. Ausonius in Solone: 'Rex an tyrannus Lydiæ Crœsus.' Hes. *Λαίλας· ὁ τύραννος ὑπὸ Λυδῶν.*

1. *Ἀλυάττεω.* Vett. usque ad eam Stephani Edd. omnes legebant: *τελευτήσαντος δ' αὐτέω διεδέξατο τὴν βασιλείην.* Stephanus Herodoti scripturam revocavit ex 1, 26. ubi tamen pro *διεδέξατο* sensu non diverso vulgatur *ἐξεδέξατο.*

2. *Ἐν Λημνίαις.* Vett. Edd. *ἐν λιμνίαις.* Etsi versuum alter vitio non careat, jocum tamen, quo ludit Aristoph., nomen *Θόας* non obscure declarat.

3. *Ἔσθ' ὅτε.* Malim: *ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ*, prouti ap. Amm. legisse videtur Etym. Auctor 772. *Τύραννον δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπὶ βασιλέως ἔστασαν,* (l. *ἔταξαν* cum Sylb. aut ex Amm. *ἔτασσον.*) *ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸν τύραννον βασιλέα ἔλεγον.* Hom., uti scribit Auctor C Vitæ Hom. 382., *Τὸν βιαίως καὶ παρανόμως ἄρχοντα τύραννον μὲν οὐ καλεῖ, (νεώτερον γὰρ τὸ ὄνομα,) οἷος δὲ τοῖς ἔργοις γίνεται, δείκνυσιν ἐν τούτοις·* (Od. Σ. 84.) *Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.*

4. *Ἐν Δήμοις.* Ita correxerunt vulgatam *ἐν Δόμοις* præter Fabr. ad Ind. Auctor. Is. Vossius, et Jo. Meursius. Non dissimilis corruptela invasit Demosth. Or. c. Timocr. 476., ubi pro *δικαστὴς κατὰ νόμους*, leg. *δικαστὴς κατὰ δήμους* ex Harpocr. in *Κατὰ δήμους δικαστής.* Id a Valesio non fuisse animadversum, demiror.

5. *Ἐπιτήθη.* Suid. et Etym. in hac voce medicæ manus indigent.

6. *Τιθή.* Quanquam hanc notam ab alio assutam puto, nihilominus *τηθὶς* cum Nunnesio ad Phryn. 25. corrigi poterit. "Et "sic reponendum videtur, cum Ms. Reg. det, *τιθὺς δὲ ἡ εὐθεῖα,* "*τιθὴ δέ.*" Scap. Oxon.

7. *Ὕμνος.* De differentia notant Procl. Chrestom. p. 7. Thom. M. in *Κωμάς.* Huic legi veterum usum repugnare docuit Eust. ad Dionys. P. 1185. Quod interroganti, *διατί οὐκ εἰς θεοὺς γράφει ὕμνους, ἀλλ' εἰς παῖδας,* respondisse fertur Anacreon, legi poterit ap. Schol. Pind. 'I. 2, 1. ["*Ὕμνος Ἐγκωμίου διαφέρει, καθὸ ὁ μὲν Ὕμνος ἐπὶ θεοῦ λέγεται, τὸ δὲ Ἐγκώμιον ἐπὶ ἀνθρώπου.* Cod. Gud." Kul.]

* "Etym. G. *Ὕ. ὕ. δ. καὶ Ὀνείρου. Ὕπαρ γάρ ἐστιν ὅραμα,* "*καὶ ἐναργὴς ὄψις. Ὄνειρος καὶ Ὄναρ ἡ ἐν τ. κ. φ.*" Scap. Oxon. D

8. *Κατὰ τὴν δίκην.* Ptol. Ascal. §. 110. *εἰς τὴν δίκην.* Ad notam, quæ præcessit, vide Animadvv. ["Vide T. H. ad Aristoph. Πλ. p. 247." G. H. S.]

9. *Μέλλων.* Quod operæ invexerant, *μέλλον* in notis corrigit Vulc. Cf. Thom. M. in *Ὑπισχνεῖται.* "Ms. Reg. *ὑποσχεῖ*-"*ται.*" Scap. Oxon.

10. *Παρέχειν.* Lege e Ptol. Ascal. §. 147. *ὁ δίχα παρακλήσεώς τι παρέχειν* (non *παρέχων*) *βουλόμενος.* Thom. M. *ὁ δίχα ἀξιώσεως παρέχειν βουλόμενος.* "Etym. G. *Ὑπισχνεῖται μὲν γὰρ* "*αὐτόν τις διδόναι τι μέλλει· Ἐπαγγέλλεται καὶ ὁ δίχα παρακλή*-"*σεως ἐπαγγέλλειν βουλόμενος.*" Scap. Oxon.

11. *Καλοῦ τις.* Lege: *κακοῦ τις ὑπόνοια.* Herennius: *Ὑποψία μὲν γάρ ἐστι κακοῦ τινὸς ὑπόνοια.* "Et sic Etym. G., ubi et "*καὶ ἐπὶ τῶν χειρόνων.*" Scap. Oxon.

12. *Τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν.* Eadem ratione Thom. M.: nonnihil diversa Moschop. Quorum tamen uterque pleraque omnia, quæ hic notantur, descripsit. Moschop. *Ὑπάγειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ὑπόζυγον ἄγειν, καὶ δουλοῦν βόας ἢ ἵππους*: ubi pro *ὑπόζυγον* legendum *ὑποζύγιον.* Homeri verba sunt ex Il. Π. 148. Lucian. Dial. Mar. 6. *Ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῇ ζεύγλῃ καὶ τὸ ἅρμα ἐπισκευάζειν.* "Ms. Reg. *ἢ τοιοῦτον* pro *ἤ τι τῶν τ.*" Scap. Oxon.

13. *Βοηθοῦντες τῇ λέξει.* Id supra in v. *Σταφυλὴν* dicitur, *βοηθεῖν τῇ συνηθείᾳ*: quæ pro Ammonii scopo indagando usui esse possunt. Aristophanis autem, quæ sequuntur, verba, quæque in Lex. recepit Phav., obscura videntur, quin et minus sincera. "Etym. G. *ταύτῃ τῇ λ.*" Scap. Oxon.

14. *Ἀντὶ τοῦ προάγειν.* Quæ sequuntur, *τουτέστιν εἰς τοὔμπροσθεν πορεύεσθαι*, non agnovit Thom. M. Eupolidis verba emendatius scribit Moschop. *Σὺ δ' ὕπαγ' εἰς τοὔμπροσθεν*: quin et Phav. *σὺ δ' ὑπάγεις τ.* Demosth. Ol. 3. p. 14. *Ὑπάγουσιν ἐπὶ ταῦτα.* Harpocr. *ἀντὶ τοῦ προάγουσιν.* Adde Eur. Cycl. 505. Hel. 832. et Cl. Dukero notata ad Thuc. 312. 313. "Etym. "G. *Εἰς ὑπόγραμμον ἡγητὴν, ἀντὶ τοῦ προηγεῖσθαι, ὥς φησιν* "*Ἀριστοφάνης ὁ Κωμικός· σὺ δ' ὑπάγεις τὸν ὅρκον, ἀντὶ τοῦ ὑπό*-"*γης.* Etym. G. *κ. αὐτῇ τῇ λ. Εὔπολις ἐμβατοὺς λέγων.* "'Lege, *Σὺ δ' ὕπαγ' ἐπὶ τοὔμ.*, ob metrum.' Toup." Scap. Oxon.

15. *Φακοὺς Φακῆς δ.* Significandi discrimen ignoravit Mœris C Atticista: *Φακὴν, ἑνικῶς καὶ θηλυκῶς, Ἕλληνες. Φακοὺς, πληθυντικῶς, Ἀττικοί.* Cum Amm. sedulo discernunt Thom. M. Etymologus, Suidas, Schol. Aristoph. Πλ. 192. et Lucian. ad 2, 54.

16. *Τετήρηται.* Id nollem dixisset Amm. Contrarium abunde constat ex Athen. 156. 157. 158.: in eodem Amphidis versu apud Athen. 30. editur *φακοὶ*, cum p. 67. legatur *φακή.* Theocr. 10, 54. *τὼς φακὸς ἕψειν*, ubi cum Schol. *τὸν φακὸν ἑψεῖν* legit Stob. Tit. XVI. p. 153. ["*Φακοὶ* de Lentibus crudis, *Φακὴ* de Coctis. Hanc differentiam non ita strenue a vett. servatam fuisse, ac Amm. perhibet, vides et e Theophr. Char. 14. *περὶ Ἀναισθησίας*, ubi *φακὴ* de Lente cruda. Adde Sallier. et Oudendorp. ad Thom. M. 882. — *Φακὸς ὁ ὠμὸς, φακὴ ἡ ἑψηθεῖσα.* Cod. Gud. et Vindd." Kul.]

† "*Σχῖνος*, Ms. Reg. *σχεῖνος.*" Scap. Oxon.

17. *Φάκελος καὶ Σφάκελος.* Nescio quo casu vulgatas Edd. pro *Σφάκελος* bis *φάκελον* occuparat. Pristinam lectionem e Thom. M. revocavit Leopard. Emendd. 11, 15. quam in textum etiam reduxi, præsertim cum in principe Ed. Aldina reperirem, *Φάκελος καὶ Σφακέλη διαφέρει*: et mox recte, *Σφάκελος δὲ ὁ μετὰ φλεγμονῆς σπασμός.* Vide, si lubet, Animadvv.

18. *Θουκυδίδης*, 2, 77. *Φοροῦντες δὲ ὕλης φακέλλους*, s. potius *φακέλους.*

19. *Ἀργείας.* Hanc vocem delendam esse haud immerito censuit Cl. Duker. ad Thuc. 147. 20. Leopardus ejus loco *φοροῦντες* e Thuc. substituendum suspicabatur. Thom. Mag. pro *ἀργείας* D habet *ἀγροίας*: unde forsan quis cogitet, Amm. scripsisse: *Φακέλους ὕλης παντοίας*, Sarmentorum omne genus. Herod. 4, 21. *Γῆν — δασέην ὕλῃ παντοίῃ.* Ego vero eruditiss. Dukero obniti omnino nolim. "'Lego *ὕλης ξηρᾶς.* Sic Josephus ap. Suid. in v., "*Φακέλλους ὕλης ξηρᾶς.* Quæ vox Thucydidi restituenda.' Toup. "Cf. Pierson. ad Mœr. 395. Abresch. Diluc. Thuc. 257." Scap. Oxon.

20. *Φάσκωλος.* In v. *φάσκαλος* emendanda consenserunt Viri Cl. Vales. ad Harpocr. 78. Kust. ad Suid. 3, 584. et T. H. ad J. Poll. 137. n. 82. Nemini itaque mirum videbitur, vulgatam *φάσκαλος* emendatæ lectioni *φάσκωλος* locum cessisse. Ad hanc autem notam præter Du Cangium in Gloss. Med. et Inf. Gr. conferri potest Meursius in Cur. Plaut. 218.

21. *Ἱματιοφορίς.* Ita ex Eust. restituit Cl. T. H. vulgatam *ἱματιοφορία*, cujus loco *ἱματιοφορεῖον* malebat Kust. "Etym. G. "*ἱμάτιον χωρίς.*" Scap. Oxon.

22. *Φασκώλιον.* Ab aliis exponi solet *πήρα* sive *μαρσύπιον.* Apud Stob. p. 523. v. 16. Crates interroganti, quid lucri faceret, si philosophiæ navaret operam, *δυνήσῃ, φησὶ, τὸ φασκώλιον ῥᾳδίως λῦσαι.* Istic loci, ut et alibi, minus curate scribitur *φασκόλιον.*

23. *Δηλητηρίου.* Priores Edd. legebant *δηκτηρίου.* Eodem errore in Schol. ad Aristoph. Πλ. 885. extabat, *Ἀλεξητήριον τῶν δηκτηρίων*: quo in loco *δηλητηρίων* reposuit Cl. T. H. et eadem opera in Amm. pro *δηκτηρίου, δηλητηρίου* leg. indicavit: id ipsum in libro meo annotaram, uti ex Animadvv. patefiet. Postquam hæc

μένη φαρμάκου· Γοητεία* δὲ, ἡ ὑπὸ ἐπικλήσεώς τε καὶ ἐπαοιδῆς.

Φαρμακεύς[1]. Φαρμακὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ ἐπὶ καθάρσει τῆς πόλεως ῥιπτόμενος.

Φάσμα† μέν ἐστι τὸ ὅμοιον ἀληθείᾳ· Φάντασμα δὲ, τὸ ἑτερόμορφον· Εἴδωλον δὲ, τὸ ὅμοιον τῇ σκιᾷ· Τέρας δὲ, ἐναργὲς σῶμα ἑτερόμορφον· Βρέτας δὲ, τὸ ξόανον.

Φάγαινα μὲν λέγεται ἡ μετὰ τὰς νόσους πολυφαγία· Φαγέδαινα[2] δὲ, φῦμα ἀνήκεστον.

Φεύγει καὶ Ἀποφεύγει διαφέρει. Φεύγει μὲν γὰρ δίκην ὁ κατηγορούμενος· (καὶ γὰρ ὁ κατηγορῶν διώκει·) Ἀποφεύγει δὲ, ὁ νικήσας, καὶ λυθεὶς τῆς κατηγορίας[3].

Φθῖοι καὶ Φθιῶται[4] διαφέρουσι. Φθῖοι μὲν γὰρ, οἱ ὑπὸ τῷ[5] Πρωτεσιλάῳ. φησὶ γοῦν Ὅμηρος, [143] πρὸ Φθίων τε Μέδων τε[6]. οἷον, οὐκ ἀπὸ πόλεως, οὐδ' ἀπὸ χώρας, ἀλλ' ἀπ' ἀνδρὸς Φθίου. Φθιῶται δὲ, οἱ ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ, ἀπὸ πόλεως Θεσσαλικῆς Φθίας, καὶ χώρας ὁμωνύμου, Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα. ἠγνόησεν[7] οὖν Καλλίμαχος, εἰπὼν, Οὐδ' ἔτι[8] τὴν Φθίων εἶχεν ἀνακτορίην.

Φιλεῖν καὶ Κυεῖν[9] διαφέρει, ὅτι τὸ μὲν Κυεῖν, τὸ
B τοῖς χείλεσιν ἀσπάζεσθαι· Φιλεῖν δὲ, τὸ ἀγαπᾷν καὶ ξενίζειν.

Φίλος καὶ Ἑταῖρος διαφέρει. Φίλοι μὲν γὰρ κοινῶς ἅπαντες οἱ τὰ τῆς φιλίας δίκαια πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντες· Ἑταῖροι δὲ ἰδίως οἱ καὶ τῇ ἡλικίᾳ παραπλησίως ἔχοντες, οἱ καὶ[10] ἐν τῇ συνηθείᾳ, καὶ ἐν τῇ συνεργίᾳ πολὺν χρόνον γεγονότες.

Φόρος καὶ Φορὸς[11] διαφέρει. Φόρος μὲν γὰρ λέγεται ὁ φέρων· [144] οὕτως καὶ Φόρος[12] ἡ ἀναίρεσις· Φορὸς δὲ, ὁ τόπος τῆς ἀναιρέσεως, καὶ Φορὸς ὁ φερόμενος.

Φράσον καὶ Φράσαι διαφέρει. Φράσον μὲν γάρ ἐστι τὸ εἰπέ· Φράσαι δὲ, ἀντὶ τοῦ διανοήθητι. σὺ δὲ[13] φράσαι, εἴ με σαώσεις.

Φριμάττεσθαι καὶ Φρυάττεσθαι διαφέρει. Φριμάττε-
A σθαι μὲν γὰρ τὸν τράγον φαμέν· (καὶ Φριμαγμὸς ἡ τοῦ τράγου φωνὴ, ὥσπερ Φρυμαγμός[14].) Φρυάττεσθαι δὲ τὸν ἵππον τὸν φυσῶντα καὶ γαυρώμενον[15].

Φρονεῖν τοῦ Καταφρονεῖν διαφέρει. Φρονεῖν ‡ μὲν γάρ ἐστι τὸ λογίζεσθαί τι καὶ ἐνθυμεῖσθαι· Καταφρονεῖν δὲ, τὸ εὐτελίζειν καὶ ὑπερορᾷν.

Φερνὴ μὲν ἡ προίξ· Φέρνιον[16] δὲ, τὸ ἁλιευτικὸν σπυρίδιον.

Φύλλον ‖ καὶ Φῦλον διαφέρει. Φύλλον μὲν γὰρ, τὸ πέταλον δένδρου· Φῦλον δὲ, τὸ γένος.

Φωνεῖν καὶ Ὠρύεσθαι διαφέρει. Φωνεῖν μὲν γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται· Ὠρύεσθαι δὲ, ἐπὶ λύκων. παρατηρητέον δὲ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τὸ οἰκεῖον ἑκάστῳ. ὅτι Βληχᾶσθαι μὲν γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν προβάτων· Μηκᾶσθαι δὲ ἐπὶ τῶν αἰγῶν, διὰ [145] τοῦ η· Μυκᾶσθαι δὲ ἐπὶ τῶν βοῶν διὰ τοῦ υ· Βρωμᾶσθαι, ἐπὶ ὄνων· Βρυχᾶσθαι δὲ, ἐπὶ λεόντων· Χρεμετίζειν δὲ, ἐπὶ ἵππων. Ἀραρίζειν[17] δὲ, ἐπὶ κυνῶν, παρ' Ἀθηναίοις, ἀπὸ τῆς αρ φωνῆς, παρ' ἡμῖν δ' Ὑλακτεῖν λέγεται.

Φωλεὸς καὶ Κοίτη διαφέρει. § Φωλεὸς μὲν γὰρ ἐπὶ
B τῶν ἑρπετῶν τάσσεται· Κοίτη δὲ, ἐπὶ ἀνθρώπων. ὥστε ἐπὶ μὲν τῶν ἑρπετῶν ῥητέον τὸ Φωλεύειν· ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, τὸ Κοιτάζειν· ἐπὶ δὲ τῶν ὀρνέων, τὸ Νοσσεύειν. ὁ γοῦν λέγων Νοσσιὰν[18] τῶν τέκνων, ἀκυρολογεῖ. Τέκνα μὲν γὰρ, ἀνθρώπων· Νοσσοὶ δ', ὀρνίθων· Νεβροὶ δ', ἐλάφων· Σκύμνοι δὲ, λεόντων· Σκύλακες δὲ, κυνῶν.

X.

ΧΑΡΑΞ[19] θηλυκῶς μὲν, ἐπὶ τῶν τῇ ἀμπέλῳ παραδεσμουμένων[20]· ἀρσενικῶς δὲ, ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις περιπηγνυμένων· ἀφ' ὧν λέγουσι Χαρακώσαντες,

scripseram, genuinam lectionem δηλητηρίου in Frelloniana Amm. Ed. offendi. Quisquis isti Editioni præfuerit, egregias subinde emendationes in textum intulit. "Etym. G. ὅτι τὸ μὲν δηλητή-"ριον λαμβάνεται ἐπὶ θανασίμου· τὸ δὲ φάρμακον ἐπὶ ζωῆς. Φαρ-"μάκου, Ms. Reg. φάρμακον, et mox ἐπὶ ὑποκλήσεως." Scap.
C Oxon.

[* "Γοητεία. Vide Eur. Alc. 1128., ubi Schol. ψυχαγωγοὶ, γόητες ἐν Θετταλίᾳ etc." Kul.]

1. Φαρμακεύς. In prima Edit. vocabulum φαρμακεὺς adhæsit præcedenti annotationi, quacum reliqua etiam Φαρμακὸς δὲ κ.τ.λ. sequentibus in Edd. male coaluerant. Quæ, etsi hac in Edit. a priori nota divulsa, sine scriptorum Codd. auxilio persanari non potuerunt. Quid si tamen, quæ perierint, hac ratione reprehenderemus? Φάρμακος προπαροξυτόνως ὄνομα κύριον· Φαρμακὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ ἐπὶ καθάρσει τ. π. ῥ. Multa sunt in Etym. qui hanc conjecturam subministravit, et in Harpocr. depravatissima. Ad posteriorem notæ partem illustrandam nonnulla notavit Meursius Att. Lect. 4, 22. et Gr. Fer. in v. Θαργήλια. "Post φαρμακεὺς "est hiatus in Ms. Reg." Scap. Oxon.

[† "Φάσμα. Eur. Alc. 1127. Spectrum, quod Schol. per φάντασμα exponit." Kul.]

2. Φαγέδαινα. Vett. Edd. φαγαίδαινα et φαγαίδενα. Steph. cum Frell. Φαγέδαινα. Vide Animadvv.

3. Τῆς κατηγορίας. Ptol. Ascal. §. 6. Ἀποφεύγει δὲ, ὁ νικήσας καὶ λυθεὶς τῆς κατακρίσεως. Cf. Thom. M. in Διώκω et in Φεύγω· Hes. in Φεύγει, et Schol. Soph. Aj. 456.

4. Φθῖοι καὶ Φθιῶται. Distinguuntur etiam a Schol. Il. N. 686. Etym., et Moschop. ad Il. A. 169.

5. Οἱ ὑπὸ τῷ. Vett. Edd. Ald. οἱ ἀπὸ τῷ Π., et mox οἷον δ' οὐκ. Hes. Φθῖοι, οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ τεταγμένοι.
D
6. Μέδων τε. Apertum librarii errorem tollere non dubitavi, et pro μέδονται vulgavi Μέδων τε ex Il. N. 693. Alter locus est in Il. I. 475. "Ms. Reg. οὗτοι δ' οὐ κατὰ π. Unde reposui "οὗτοι δ' pro οἷον." Scap. Oxon.

7. Ἠγνόησεν. Ita edidit Frell. Aldus, ἠγνώησεν, ἠγνοίησεν Steph. Callimachum libenter reprehendunt Grammatici. "Εἰπὼν, e Ms. Reg. addidi ἐπὶ πόλεως εἰπών." Scap. Oxon.

8. Οὐδ' ἔτι. Posuit Bentl. pro Οὐδέτι in Callim. Fr. 218. p. 391.

9. Κυεῖν. Haud invitus scriberem Κύειν ob eam rationem, quam supra attuli ad vocem Κύειν. Eandem differentiam aliis verbis declarat Grammaticus Bibl. Coisl. 484. Φιλεῖν φασὶ δεῖν λέγεσθαι τὸ κατὰ ψυχήν. Καταφιλεῖν δὲ καὶ Κῦσαι τὸ διὰ τοῦ στόματος. Etsi leviusculum, dicam tamen, in Frell. Edit. pro ἀσπάζεσθαι legi ἀσπᾶσθαι. "Etym. G. Κυνεῖν· φιλεῖν μὲν "τὸ ἀγαπᾷν, κυνεῖν δὲ τοῖς χείλεσιν ἀσπάζειν. Ms. Reg. bis "κυνεῖν." Scap. Oxon.

10. Οἱ καί. Supra in Ἑταῖρος paulo melius legitur καὶ ἐν absque οἱ. Pro συνεργίᾳ vett. Edd. συνεργείᾳ.

11. Φόρος καὶ Φορός. Extritis nonnullis, quæ videntur alieniora, hac ratione locum puto concinnandum: Φορὸς καὶ Φόρος διαφέρει. Φορὸς μὲν γὰρ λέγεται ὁ φέρων· Φόρος δὲ, ὁ φερόμενος. Schol. Dionys. Thracis: Ἄλλο ἐστὶ Φορὸς καὶ ἄλλο Φόρος. Φορὸς μέν ἐστιν ἄνεμος, ἐπὶ ἐνεργείας, ὁ φέρων τὴν ναῦν· Φόρος δὲ, ὁ φερόμενος. Plura in eandem sententiam non congeram. "Glossam aperte mendosam, sic ut erat, reliquimus, nihil tamen "dubitantes Valck. verum fere vidisse. Ms. Reg. φ. κ. φ. δ. "Φόρος μὲν λέγεται ὁ φορόμιλλος· Φορὸς δὲ ὁ φέρων. In extr. "ibid. desunt καὶ Φορὸς ὁ φ." Scap. Oxon.

C 12. Οὕτως καὶ Φόρος. Nihil egeris, nisi mecum censeas, ab aliena manu assuta fuisse: Οὕτως καὶ Φόνος ἡ ἀναίρεσις· Φονὴ δὲ ὁ τόπος τῆς ἀναιρέσεως: nisi fortasse verosimilius videatur, binas annotationes a librario in unam temere fuisse redactas. Amm. in v. Σταφυλὴν, φόνος et φονὴ discernit, atque ita passim Grammatici. Cf. Hes. in Φοναὶ, et Schol. Il. K. 521. Schol. Pind. Π. 11, 57. Soph. Trach. 565., ubi σφαγίων leg.

13. Σὺ δέ. Il. A. 83. Eadem Thom. M. in Φράσον.

14. Φρυμαγμός. Vett. Edd. φρυμογμός. Audiendus non est Vulc., qui reponi volebat φρύαγμα: etsi enim ista vocis forma e Soph. El. 719. et aliunde sit notior, alteram servarunt Etym. 800. παρὰ τὸ φρυάζω φρυάξω φρυαγμός· πλεονασμῷ τοῦ μ φρυμαγμός: et J. Poll. 5, 87. ἔνιοι δὲ καὶ φρυμαγμὸν ἵππων ἐκάλεσαν. Credibile interim, Amm. scripsisse: ὥσπερ φρυμαγμὸς, ἡ τοῦ ἵππου. "Ms. Reg. ὥσπερ πταρνισμοῦ." Scap. Oxon.

15. Γαυρώμενον. Lege γαυριώμενον, aut cum Scal. γαυρούμενον. ["Sic Ms. Reg." Scap. Oxon.] Equus ἔφερέ τε καὶ ἐφέρετο γαυρούμενος ap. Heliod. 3. p. 132.

‡ "Φρονεῖν. Etym. G., Φ. μ. τὸ καλῶς ἐνθυμεῖσθαι." Scap., Oxon.

16. Φέρνιον. Rectius φερνίον scribitur, Sporta, in qua aliquid fertur. Salmas. de Mod. Usur. 4. p. 141. Φέρνιον minime spernit Jungerm. ad J. Poll. 6, 94. ubi vulgatur φερνίον: uti et 7, 74. Cf. notas, et Bergler. ad Alciphr. 1, 9. p. 34. Ἐπὶ τῶν φερνίων κομίζειν τοὺς ἰχθύας: ita enim leg. pro φερνείων.

D ‖ "Φύλλον. Deest hæc gl. Ms. Reg." Scap. Oxon.

17. Ἀραρίζειν. Id unum, cum reliqua contrita sint, in Animadvv. attingam, ubi præterea producam Zenodoti cujusdam tractatum de Vocibus Animalium, quem e veteri membrana descripsi. "Ms. Reg. τίθεται· τὸ δὲ ὠ., et mox παρατηρητέον δὲ "καί: paulo post om. γάρ."

[§. "Φωλεὸς τῆς Κοίτης διαφέρει. Φωλεὸς μὲν ἐπὶ ἑρπετῶν τάσσεται· Κοίτη δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων. ὅθεν καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ῥητέον τὸ Κοιτάζειν, Φωλεύειν δὲ ἐπὶ ἑρπετῶν. ὁ οὖν λέγων Νεοσσοὶ ἀντὶ τοῦ Τέκνα ἀκυρολογεῖ· Τέκνα γὰρ κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπων, Νεοσσοὶ δὲ ἐπὶ ὀρνίθων, νεβροὶ δὲ ἐπὶ ἐλάφων, σκύμνοι δὲ ἐπὶ λεόντων, σκύλακες δὲ ἐπὶ κυνῶν. Cod. Gud." Kul.]

18. Νοσσιάν. Vulgatior scriptura requireret νεοσσιάν. Mox etiam in vett. Edd. legebatur νεοσσοὶ δ' ὀρνίθων. "Etym. G. "νεοσσοὶ ἀντὶ τοῦ τέκνα νεοσσοί." Scap. Oxon.

19. Χάραξ. Auctor Voc. Acc. Dist. 'Χάραξ, ακος, ἡ, Va[illegible] in vineis. Χάραξ, ακος, ὁ, Vallum in bello.' Phryn. Soph. Ap par. Bibl. Coisl. 469. Χάραξ, θηλυκῶς, ἐπὶ τοῦ τῆς ἀμπέλου στηρίγματος· τὸ μέντοι Χαράκωμα, ἀῤῥενικῶς ὁ χάραξ. Cf. Ejusdem Eclogam, et quos citat Nunnes. Τὴν χάρακα Dores οἴνωτρον dicebant, teste Hes. Οἴνωτρον, χάρακα, ᾗ τὴν ἄμπελον ἱστᾶσι· Δωριεῖς. ["Χάραξ θηλυκῶς, ἐπὶ τῶν τῆς ἀμπέλου· ἀρσενικῶς δὲ ἐπὶ τῶν τοῖς πολεμίοις πηγνυμένων, ἀφ' ὧν λέγεται Χαρακώσαντες, ἀντὶ τοῦ περιφράζοντες. Cod. Gud." Kul.]

20. Παραδεσμουμένων. Ῥάβδων addit Ptol. Ascal. §. 39.

ἀντὶ τοῦ περιφράξαντες· καὶ Χαρακώματα, τὰ περιφράγματα.

Χαρὰ[1] καὶ Εὐφροσύνη καὶ Τέρψις καὶ Εὐθυμία καὶ Ἡδονὴ [146] καὶ Ἀπόλαυσις διαφέρουσι. Χαρὰ μὲν γάρ ἐστι πρόσφατος ψυχῆς ἔπαρσις καὶ διάχυσις· Εὐφροσύνη δὲ, πάθος χρόνιον[2] μετὰ σωφροσύνης γινόμενον· Τέρψις δὲ, οἱονεὶ τρέψις[3] καὶ ψυχαγωγία ἀπὸ τοῦ ἀηδοῦς ἐπὶ τὸ κρεῖσσον· Εὐθυμία δὲ, βραχεῖα ψυχῆς χαρά· Ἡδονὴ δὲ, ἐκ ψυχῆς ἀρεστία· Ἀπόλαυσις δὲ, ἕξις κοινῶς ἐπὶ πάσης μεταλήψεως τασσομένη, ἀγαθῆς τε καὶ φαύλης.

Χειμάζειν, οὐ μόνον τὸ παραχειμάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνοχλεῖν· ὡς Μένανδρος ἐν Ἡνιόχῳ.

Χλαῖναν καὶ Χλανίδα[4] διαφέρειν φησὶ Τρύφων ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ Ἑλληνισμοῦ, καὶ παρατίθεται Ξενοφῶντα. Χλαίνας μὲν γάρ φησι λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἐγκοιμήτρων καὶ παχέων· διὸ καὶ Ὅμηρον[5] φάναι· Ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνὴν, Δέμνια, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα. [147] Χλανίδας δὲ, τὰς φορουμένας καὶ μαλακωτέρας. ἀντιπίπτει τῷ παρατηρήματι, Χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπισχών. μήποτε οὖν ἄμεινον λέγειν, τὰς μὲν Χλαίνας ἐπὶ τῶν ἐγκοιμήτρων, καὶ φορουμένων· Χλανίδας δὲ, ἐπὶ μόνων τῶν φορουμένων, οὐκέτι δὲ ἐπὶ τῶν ἐγκοιμήτρων.

Χλαμὺς καὶ Χλαῖνα[6] διαφέρει, καθὸ διὰ πολλῶν ἀπέδειξε Δίδυμος ἐν Ὑπομνήματι δευτέρῳ Ἰλιάδος. ἡ μὲν Χλαῖνα ἡρωϊκὸν φόρημα· Χλαμὺς δὲ Μακεδονικὸν, μετὰ ἑξακόσια ἔτη τῶν ἡρωϊκῶν ὀνομασθεῖσα. Σαπφὼ πρώτη γὰρ[7] μέμνηται τῆς Χλαμύδος. διαφέρειν φησὶ καὶ τῷ σχήματι. ἡ μὲν γὰρ Χλαῖνα, τετράγωνον (φησὶν) ἱμάτιον· ἡ δὲ Χλαμὺς εἰς τέλειον περὶ τὰ κάτω συνῆκται[8]· καὶ τοὺς χρησαμένους[9] πολὺ καὶ ἀπ' ἀλλήλων διεστάναι, προσάγεται Ἀριστοτέλην, [148] Φύλαρχον[10], Πολέμωνα, ὅτι πολὺ διαφέρουσι.

Χιτώνιον καὶ Χιτωνίσκος διαφέρει. Χιτωνίσκος μὲν γὰρ, ὁ τοῦ ἀνδρὸς χιτών· Χιτώνιον δὲ, τὸ τῆς γυναικὸς ἔνδυμα.

Χόας συνεσταλμένως, τὴν ἑορτήν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν[11], Ἀκούετε λεὼς κατὰ τὰ πάτρια τῆς χόας. Χοᾶς δὲ περισπωμένως, ἐπὶ μέτρων[12] τοῦ οἴνου.

Χορήγιον[13] καὶ Χορηγὸς διαφέρει. Χορήγιον μὲν, τὸ διδασκαλεῖον, καὶ Χορηγὸς, ὁ διδάσκαλος· Χορὸς δὲ, τὸ σύστημα τῶν παίδων καὶ τῶν ᾀδόντων.

Χολάδες καὶ Χόλικες διαφέρει. Χολάδες μὲν γὰρ, τὰ ἔντερα, Χῦντο χαμαὶ χολάδες[14]. Χόλικες δὲ, αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις[15], [149] Ἡ βοϊδαρίων* τις ἀπέκτεινε ζεῦγος, χολίκων ἐπιθυμῶν.

Χρήστας[16], καὶ δανειστὰς λεκτέον, καὶ τοὺς χρεωφειλέτας.

Χρηστήριον ὁ τόπος, καὶ ὁ χρησμὸς, καὶ τὸ ἱερόν[17].

Χύτραι καὶ Χυτρεῖα[18] διαφέρει. Χύτραι μὲν γὰρ, καὶ αὐτὰ τὰ σκεύη, καὶ τὰ χυτροπωλεῖα· Χυτρεῖα δὲ, τὰ τῶν χυτρῶν ὄστρακα.

Ψ.

ΨΑΛΛΙΟΝ καὶ Ψέλλιον[19] διαφέρει. Ψάλλιον μὲν, τὸ τοῦ ἵππου· Ψέλλιον δὲ, τὸ ἄκροις βραχίοσι περιτιθέμενον κόσμιον. οἱ Δωριεῖς Ψέλλιον καλοῦσι τὸ ἄκρον. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπ' ἄκρων χειλέων λεγομένην προσῳδίαν Ψιλὴν ἐκαλέσαμεν, ὥς φησι Τρύφων.

Ψάμαθος καὶ Ἄμαθος διαφέρει. Ψάμαθον μὲν γὰρ, τὴν παραθαλασσίαν ἄμμον· [150] ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίη-

1. Χαρά. Pleraque omnia exponit Plato Cratylo 60., ubi pro εὐθυμία male editur ἐπιθυμία.

2. Χρόνιον. Ita vulgatam χρονίου corrigebat Vulc. Vide Amm. in Ἕλκος. "Ms. Reg. μετ' εὐφροσύνης." Scap. Oxon.

3. Τρέψις. Edd. Aldinæ οἱονεὶ τέρψις, et mox ἀπώλαυσις. "Ἀρεστία: sic Ms. ἀρε ." Scap. Oxon.

4. Χλαῖναν καὶ Χλανίδα. Integrum Ammonii locum J. Polluci 10, 124. ascripsit T. H. Binas Ammonii observationes contraxit Ptol. Ascal. §. 90. Χλαῖνα, παχὺ ἐγκοίμητρον καὶ τετράγωνον· Χλανὶς τὸ φορούμενον, καὶ τῇ ἐργασίᾳ μαλακώτερον· ἡ δὲ Χλαμὺς Μακεδόνων ἐστὶν εὕρημα, καὶ ἔχει κυκλοτερῆ τὰ κάτω. Subjiciam Cyrilli notam e Lex. Ms. Χλαῖνα καὶ Χλανὶς διαφέρει. Χλαῖνα γὰρ τὸ ἱμάτιον ἁπλῆς, (l. ἁπλῶς.) Χλανὶς δὲ ἡ ἐπὶ τοὺς ὤμους ἀπῃωρημένη. καὶ ἄλλως. Χλαμὺς τὸ περιφερὲς, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον κυκλομάντιον: quo in loco non difficulter apparet pro Χλανὶς scr. Χλαμὺς, ut ad sequentem Ammonii observationem Cyrilli nota referatur. Κυκλομάντιον in Du Cangii Gloss. Med. et Inf. Gr. referri poterit; ejus vice ap. Etym. 812. σαγομάντιον, ὅπερ φοροῦσιν οἱ κηροφόροι: in Ms. Leid. legitur, οἱ νικοφόροι. In vett. autem Amm. Edd. extabat: Χλαῖναν καὶ Χλαμίδα δ. "Etym. G. Χλαῖνα μὲν γὰρ λέγεται τὸ παχὺ "καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον· χλαμὺς δὲ, τὸ περιφερὲς, τὸ ἐν τῇ συνη-"θείᾳ λεγόμενον σαγομάντιον· Χλανὶς δὲ τὸ λεπτότατον καὶ τρυ-"φερὸν ἱμάτιον· Χλαμὺς δὲ καὶ ὅπερ φοροῦσιν οἱ κηροφόροι. Ms. "Reg. Χλαῖναι καὶ Χλαμύδες διαφέρουσι." Scap. Oxon.

5. Ὅμηρον. Od. Ψ. 179. 180. Vett. Edd. usque ad eam Steph. legebant ἐνθάδε τ' ἐκθ. Altero in loco, quem Tryphonis observationi obmovet Amm., Od. Δ. 115. pro ἐπισχὼν vulgatur ἀνασχών. "Ms. Reg. δ' Ὅμηρος—ἐνθάδε τ' ἐκθεῖσθαι. Χλανίδας, "Ms. Reg. Χλαμύδας. Dedi ὀφθαλμοῖιν pro ὀφθαλμοῖσιν, e "Ms. Reg.: Χλαμήδας, Ms. Reg. (pro Χλανίδας δὲ τάς.)" Scap. Oxon.

6. Χλαμὺς καὶ Χλαῖνα δ. Huic notæ emaculandæ manum admoverunt viri primarii, Salmas. in Tertull. de Pall. 111. et T. H. ad J. Poll. 124. n. 58. Absque his fuisset, in tenebris adhucdum versaremur. "Ms. Reg. περὶ Ἰλιάδος." Scap. Oxon.

7. Πρώτη γάρ. Vulgatam lectionem, Σαπφὼ, (αὕτη γὰρ μέμνηται τῆς χλαμύδος,) διαφέρειν φ., prouti edidi, correxit Cl. T. H.; cujus verba, cum Grammatici mentem clarissime patefaciant, e Comm. in J. Poll. perlibenter describam: posita prius recepta Amm. scriptura, "Locus ille," inquit, "non parum afflictus est, cui pro viribus medelam ferre constitui: sic scribe posteriora: Σαπφὼ πρώτη γὰρ μέμνηται τῆς χλαμύδος· διαφέρειν φησὶ (scilicet Didymus, quem antea nominarat,) καὶ τῷ σχήματι etc. nimirum hoc usus erat argumento Didymus, cum chlamydem sexcentis post heroum tempora bellumque Trojanum annis sic dictam asseruisset, quod prima meminerit ejus Sappho; tot enim annis circiter hæc celeberrima poëtria vixit post bellum Trojanum." Ratione nonnihil diversa Ammonii verba refingenda censuit Salmasius, hac videlicet: Χλαμὺς δὲ, Μακεδονικὸν μετὰ ἑξακόσια ἔτη τῶν Τρωϊκῶν ὀνομασθεῖσα Σαπφοῖ, αὐτὴ γὰρ μέμνηται τῆς χλαμύδος. Cur alteram emendationem probarim, ratio non est obscura. "Ms. "Reg. αὐτὴ, et mox διαφέρει." Scap. Oxon.

8. Περὶ τὰ κάτω συνῆκται. Hanc partem a Salmasio expositam tangit etiam Cl. T. H. in Add. ad J. Poll. 1304. n. 58. "Nihil "muta. Verte: 'Addit Didymus, et qui hac voce utuntur, "multum inter se differre.' Προσάγεται δ' Ἀριστοτέλην etc. "Nihil apertius." Toup. "Ms. Reg. Ἀριστοτέλης—ὅτι παρα-"πολύ." Scap. Oxon.

9. Καὶ τοὺς χρησαμένους. Hæc uti mendosa esse non diffiteor; valde tamen dubito, an genuinam lectionem nobis repræsentarit Vulc. scribendo: ἡ δὲ χλαμὺς εἰς τὸ λεῖον π. τ. κ. σ. καὶ τοὺς θυσάνους ἔχει πολὺ ἀπ' ἀλλήλων διεστῶτας. Scal. pro καὶ τοὺς χρ. in libro suo emendarat, ὥστε τοὺς χρησαμένους: quod si vel probes, aliquid tamen hoc in loco remanebit, quod minus videatur expeditum.

10. Φύλαρχον. Vett. sequor Edd.; nam recentiores habent Φίλαρχον.

11. Ἀ. Ἀχαρνεῦσιν, v. 999. Ne in his notulis modum videar excessisse, dicam super hoc loco in Animadvv.

12. Μέτρων. Reduxi vett. Edd. lectionem in locum vulgatæ μέτρου.

13. Χορήγιον. Lege: Χορηγεῖον. Epicharmus Χορηγεῖον τὸ διδασκαλεῖον ὠνόμασεν, J. Poll. 9, 42. ubi omnino legenda est Cl. T. H. nota, qui in Addendis Ammonii etiam meminit.

14. Χ. χ. χολάδες. Il. Δ. 526. Schol. Voss. interlinearis, ἐξεχύθησαν εἰς γῆν τὰ ἔντερα: marginalis, Χολάδες καλοῦνται τὰ ἔντερα, ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ χεῖται ἡ ξανθὴ χολὴ, et reliqua, quæ sunt in edito. Mox e vett. Amm. Edd. dedi, Χόλικες δ' αἱ τῶν, ubi in vulgata legitur, Χόλικες δὲ τῶν.

15. Ἀ. Βαβυλωνίοις. Hanc notam describens Moschop. in Aristoph. loco non videtur agnovisse vocem ζεῦγος. Pro βοϊδαρίων vett. Edd. habebant βοϊαδαρίων et βοηδαρίων. "Ms. Reg. "om. ζεῦγος." Scap. Oxon.

[* "Vide Porson. Suppl. Præf. ad Eur. Hec. p. lvii. Ed. Lips." G. H. S.]

16. Χρήστας. In vulgatis Edd. ea ratione hæc nota prostat, ut incautum facile falleret: Χρήστας καὶ Δανειστὰς λ. Quo porro omne dubium removeatur, scr. potius, Χρήστας, καὶ τοὺς δανειστὰς λεκτέον, καὶ τοὺς χρεωφειλέτας, prouti legit Moschop. Duplicem istam vocabuli potestatem declarat Harpocr. Χρῆσται δύο σημαίνει τοὔνομα τἀναντία, ubi in Maussaci notam, quæ huc spectent, scribit Vales. quibus adde Thom. M. in v. et Lex. Rhet. in Bibl. Coisl. 493.

17. Τὸ ἱερόν. Amm., opinor, scripserat, τὸ ἱερεῖον: tametsi non ignorem, alias ἱερὸν eodem posse sensu accipi. Ad h. l. notabo paucula in Animadvv.

18. Χύτραι καὶ Χυτρεῖα. Pari ratione discernit J. Poll. 7, 163. Χυτρίδας δὲ καὶ τὰ χυτροπωλεῖα ἐκάλουν, ὡς χυτρεῖα τὰ τῶν χυτρῶν ὄστρακα: ubi sive cum Jungerm. e scripto libro ponas Χύτρας, sive vulgatam χυτρίδας retineas, non video quid intersit. Phav. Χύτραι, τὰ τῶν χυτρῶν ὀστράκια, ex Hes., nisi quod ibi legatur χύτρεια.

19. Ψάλλιον καὶ Ψέλλιον. Ptol. Ascal. §. 100. Ψέλλιον, τὸ τοῖς ἄκροις βραχίοσι τῶν γυναικῶν περιτιθέμενον χρυσοῦν κόσμημα· Ψάλλιον δὲ, τὸ τοῖς ἵπποις περιτιθέμενον ἐν τῷ στόματι. Emendatior, ut puto, scriptura Ψάλιον et Ψέλιον requirit: quanquam vulgata ap. Thom. M. et alios frequenter occurrat. Recte ap. Hes. Ψαλίοις, ἵππων χαλινοῖς, ἵππων κωλυτηρίοις: ita enim videtur distinguendum. Vide Eur. Rheso 27. Herc. F. 401. Max. Tyr. Serm. 30. p. 178. Ἡ εἱμαρμένη, inquit, καθάπερ ψάλλιον (Ed. Par. ψάλιον,) ἐμβάλλουσα ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἀγέλαις

σιν. Ἄμαθον δὲ, τὴν κόνιν· τύχε γάρ[1] ἀμάθοια βαθείας.

Ω.

Ὥρα, δασέως, τοῦ ἔτους, καὶ τῆς ἡμέρας· ψιλῶς δὲ, ἡ φροντίς.

Ὠνήσασθαι καὶ Ἀγοράσαι* διαφέρει. Ὠνήσασθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ πρίασθαί τι τῶν πωλουμένων· Ἀγοράσαι δὲ, καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίψαι.

Ὠτειλὴ καὶ Οὐλὴ διαφέρει. Ὠτειλὴ μὲν γάρ ἐστι τὸ πρόσφατον τραῦμα, παρὰ τὸ οὐτᾶσθαι· Οὐλὴ δὲ, ἡ ὑγιασμένη σὰρξ ἐκ τραύματος παλαιοῦ. ὡς Ὅμηρος, Οὐλὴν[2], τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.

βίᾳ σπᾷ καὶ προσαναγκάζει συνεπινεύειν ταῖς αὐτῆς ἀγωγαῖς: male vulgatur ἀνωγαῖς. Muliebre autem ornamentum in libris vulgo Ψέλλιον dici solet. At Ψέλια habes ap. Achillem Tat. 3. p. 179. et plus semel cum uno λ in Gloss. Philoxeni in vv. Armilla, Armillarius, Viriola, et in Gloss. Cyrilli in Περιχέριον, et alibi. Considerari meretur Moschopuli observatio: Ψάλλιον, Ἀττικῶς· Ψέλλιον δὲ κοινῶς. καὶ ἔστι Ψάλλιον ὁ κρίκος τοῦ χαλινοῦ, ἢ ἁπλῶς ὁ κρίκος. Quæ porro in Ammoniana nota traduntur, minus hercle vulgata, doctioribus corrigenda relinquo. " ' Ψέλλιον. Scr. ψίλιον. Hes. Ψίλιον ἀκρόν.' Toup. Vide " Pierson. ad Mœr. 420.: Ms. Reg. οἱ δὲ Δωριεῖς ψεύλιον: mox " ὅθεν om. ib." Scap. Oxon.

1. Τύχε γάρ. Amm. posuerat, Τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο β.: vulgo aliter edi solet in Il. E. 587. Prius hemistichium est ex Od. Γ. 38.

[* " Ὠνήσασθαι καὶ Ἀγοράσαι.—Hoc discrimen rejicit Phryn. Appar. Soph. Ἀγοράζειν, καὶ τὸ ὠνεῖσθαι καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. Prior tamen signif. minus obvia; hinc Mœris Atticista, Ἀγοράζειν—οἱ Ἀττικοί· ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν, Ἕλληνες: ubi v. Pierson. p. 70. Sic et Schol. Aristoph. pluribus locis. Adde Duker. ad Thuc. 6. p. 410., qui ordinarie hoc verbum significare dicit, ' In foro versari,' et sic illum locum Thuc. vertit. Interdum tamen et Emere significat, quippe cum in foro res venales prostent; v. ibi locum Aristoph. 'A. et exempla quædam a Piersono allata." Kul.]

2. Οὐλήν. Hom. Od. T. 393. Supra in v. Οὐλὴ eadem et plura leguntur. Plus semel memini me dicere, Lex. Ammonii olim fuisse ἄτακτον: id ubi secundum seriem literarum disponi cœptum est, fieri vix potuit, quin eadem aliquando viderentur repetenda. Subscriptionem prima Ed. Ald. subministravit.

ΤΕΛΟΣ

ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

ΑΜΜΩΝΙΟΥ.

OPUSCULA

NONDUM EDITA.

E MSS. Codd. Bibliothecæ Lugduno-Batavæ

Vulgavit, et Notis illustravit

LUDOVICUS CASPARUS VALCKENAER.

---

[155] ΕΡΑΝΙΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ[1]

ΠΕΡΙ

ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ

ΚΑΤ' ἈΛΦΑΒΗΤΟΝ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

ἎΘΛΟΝ Ἐπάθλου[2] διαφέρει. Ἆθλον μὲν γὰρ καλεῖται ὁ ἀγών· Ἔπαθλον δὲ, τὸ διδόμενον τῷ νικήσαντι δῶρον.

Ἄστρον Ἀστέρος[3] διαφέρει. Ἄστρον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων συνιστάμενον σχῆμα· Ἀστὴρ δὲ, ὁ μονομερής.

[156] Ἀστρολογία[4] Ἀστρονομίας διαφέρει. Ἀστρονομία μὲν γάρ ἐστιν ἡ κατάληψις τῶν ἄστρων· Ἀστρολογία δὲ, ἡ τὰ ἐκ τῶν κινήσεων τῶν ἀστέρων ἀποτελέσματα δηλοῦσα ἐπιστήμη.

Ἀράχνη καὶ Ἀράχνης διαφέρει. Ἀράχνη μὲν γάρ ἐστι τὸ λεπτότατον ὕφασμα τοῦ ζώου· Ἀράχνης δέ ἐστιν αὐτὸ τὸ ζῶον, ἀρσενικῶς ἐκφωνούμενον.

Ἀνὴρ Ἀνθρώπου[5] διαφέρει. Ἀνὴρ μὲν γάρ ἐστι κυρίως ὁ ἐπ' ἀρετῇ διαπρέπων· Ἄνθρωπος δὲ, ὁ ἐπὶ μηδενὶ διαπρέπων.

---

1. ΕΡΑΝΙΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ. Ita præfert Apographum, quod inter libros Voss. extat in Bibl. Leid. Catal. 402. e Cod. Reg. Par. una cum Lesbonactis libello *περὶ Σχημάτων* descriptum, ut puto, a Petro Ressandro. Utrumque suadet nota in libro Voss. Eranio et Lesbonacti subjecta: 'Π.Ρ. Paris. 650.' Autographum occurrit in Montfauconii Bibl. Bibl. Mss. Nova 770. Quæ autem nos ad fidem libri Voss. vulgamus, e majori opere videntur decerpta, neque ea hercle tanti, ut typis describi mererentur, si non Eranii Philonis nomen ostentarent. Libelli scriptor infimi ævi fuisse videtur Grammaticus, qui dum vetustissimi Herennii Philonis personam suscipit, passim, et in ipso limine fraudem prodit, ubi pro Ἑρεννίου nomine, mendosam librorum lectionem secutus, posuit Ἐρανίου.

2. Ἆθλον Ἐπάθλου δ. Hausit e Cyrilli Lex., ubi leguntur sequentia: Ἆθλον Ἐπάθλου διαφέρει. Ἆθλον μὲν γὰρ καλεῖται ὁ αὐτὸς ἀγών. Ἔπαθλον δὲ τῷ νικήσαντι τὸ διδόμενον δῶρον. Infra sui oblitus Ammonium describit Eranius. Veteribus ἆθλον dicebatur, quod recentiores ἔπαθλον vocant. Ἔπαθλα δὲ οὐχ εὕρηται εἰ μὴ ἅπαξ παρ' Εὐριπίδῃ, inquit Ulpianus in Demosth. Philipp. I. p. 41.

3. Ἄστρον Ἀστέρος δ. Nonnihil diversa tradit ad Il. Λ. p. 764. Eust., ubi ambitiose citat Herennium Philonem *ἐν τῷ περὶ Διαφόρων Σημαινομένων* ad firmandum vocabulorum ἄστρου et ἀστέρος discrimen ubivis ap. Gramm. obvium, veluti Amm. Schol. Hom. ad Il. Δ. 75. Il. Ε. 5. Tzetz. ad Hesiod. Ἔργ. 417. Suid. et alios. Notat Schol. Pind. Ὀ. 1, 9. Solem minus recte ἄστρον vocari: Ἔδει γὰρ, inquit, εἰπεῖν ἄστρα (l. ἀστέρα·) τὰ γὰρ ἐκ πολλῶν συγκείμενα ἄστρων (l. ἀστέρων) ζώδια, ἄστρα λέγονται· ὁ δὲ ἥλιος, ἀστήρ. Huic obloquitur Theon ad Arati Phæn. 11. qui observationem suam debet Posidonio ap. Stob. Ecl. Phys. I. p. 54., cujus sententia a Grammaticorum lege recedit.

4. Ἀστρολογία. Differentiam, ab Amm. prætermissam, iisdem pene verbis declarat Cyrill. Lex. Ἀστρολογία Ἀστρονυμία (l. Ἀστρονομίας) διαφέρει. Ἀστρονυμία γάρ ἐστιν ἡ κατάληψις τῶν ἄστρων· Ἀστραλογία δὲ, ἡ (l. ἣ) τὰ ἐκ τῶν κινήσεων ἀποτελέσματα δηλοῦσιν, ἐπιστήμη.

5. Ἀνὴρ Ἀνθρώπου δ. Hujus observationis neque Ammonium puderet. Discrimen in stilo sublimiori locum habet. Ἀνὴρ grandi hoc significatu adhibuit Soph. Antig. 494. et eximie Eur. El.

A

Ἄγροικος βαρυτόνως, καὶ Ἀγροῖκος προπερισπωμένως διαφέρει. Ἄγροικος μὲν γὰρ ὁ γνώσεως ἄμοιρος, ἢ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν· Ἀγροῖκος δὲ προπερισπωμένως, ὁ μὴ ἥμερος, ἴσος τῷ ἄγριος.

Ἀποκήρυκτος καὶ Ἐκποίητος διαφέρει. Ἀποκήρυκτος μὲν γάρ [157] ἐστιν ὁ ἐπ' ἀδικήμασί τισι[1] τῆς οἰκίας ἐκβληθείς· Ἐκποίητος δὲ, ὁ δοτὸς εἰς ποιητά[2].

Ἀπεκήρυξε καὶ Ἐπεκήρυξε διαφέρει. Κηρῦξαι μὲν γὰρ, καὶ Ἀποκηρῦξαι λέγεται ἐπὶ τῷ ὑπὸ κήρυκι ἀποδεδόσθαι τι. Μένανδρος, ἀπεκήρυξεν αὐτὴν Ἀγαμέμνων[3]. οἷον ἐπὶ κήρυκι ἀπώλεσεν. Ἐπικηρῦξαι δὲ, τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα.

Ἀρνειοὶ καὶ Ἄρνες διαφέρουσιν. Ἀρνειοὶ μὲν γὰρ οἱ τέλειοι· Ἄρνες δὲ, οἱ νέοι.

Ἀπαράσκευος[4] καὶ Ἀπαρασκεύαστος διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ δι' ἑαυτοῦ τὴν χορηγίαν ἔχων, Ἀπαράσκευος ἂν λέγοιτο· ὁ δὲ ἐξ ἑτέρου, Ἀπαρασκεύαστος.

Ἁλίπαστον Ἁλισπάρτου διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἁλσὶ πεπασμένον κρέας, Ἁλίπαστον[5] λέγεται· Ἁλίσπαρτον δὲ[6], ἡ ἁλσὶ κατεσπαρμένη χώρα· ὥς τινες τῶν παλαιῶν πεποιήκασιν. [158] δυσμενῶς γὰρ πρὸς τοὺς Ἕλληνας B διακείμενοι, τὰς χώρας αὐτῶν ἁλσὶ κατέσπειρον, εἰς τὸ μηκέτι δύνασθαι φέρειν καρπούς.

Ἄγειν καὶ Φέρειν[7] διαφέρει. Ἄγεται μὲν γὰρ τὰ ἔμψυχα· Φέρεται δὲ τὰ ἄψυχα.

Ἄῤῥωστος Ἀῤῥωστοῦντος διαφέρει. Ἄῤῥωστος μὲν γάρ ἐστιν, ὁ ἀδυνατῶν ἐπιτελεῖν τι κατὰ τὰς ὀρέξεις· Ἀῤῥωστεῖ δὲ ὁ νοσῶν. οὕτως Ἀριστογεῖ[8] δοκεῖ.

Αὖθις[9], καὶ Αὖθι χωρὶς τοῦ s, διαφέρει. Αὖθις μὲν γὰρ τὸ πάλιν, ἢ μετὰ ταῦτα· Αὖθι δὲ, τὸ αὐτόθι.

Ἀῤῥωδεῖν[10] καὶ Ὀῤῥωδεῖν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Ὀῤῥωδεῖν σημαίνει τὸ εὐλαβεῖσθαι, καθὰ Εὐριπίδης[11] τὸν Περσέα εἰσάγει λέγοντα, Τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων Οὐπώποθ' ὕβρισ' αὐτὸς ὀῤῥωδῶν παθεῖν. [159] τὸ δὲ Ἀῤῥωδεῖν, τὸ ἐναντίον, τοῦτ' ἔστιν οὐκ εὐλαβεῖσθαι, ἀλλὰ θαῤῥεῖν καὶ καταφρονεῖν.

Ἀπόνοια Ἀνοίας διαφέρει. Ἀπόνοια μὲν γὰρ μανία τίς ἐστιν καὶ ὑπερηφανία μισουμένη· ἡ δὲ Ἄνοια, στέρησις φρενῶν οὖσα, ἐλεεῖται μᾶλλον ἢ μισεῖται.

Ἀμύνεσθαι καὶ Ἀμύνειν διαφέρει. Ἀμύνεσθαι γάρ ἐστι τὸ κολάζειν τοὺς ἀδικήσαντας· Ἀμύνειν δὲ, τὸ βοηθεῖν.

Ἀτελὲς[12] καὶ Ἀτέλεστον διαφέρει. Ἀτελὲς μὲν γάρ ἐστι τὸ μήπω τετελεσμένον· Ἀτέλεστον δὲ, τὸ μὴ δυνάμενον τελεσθῆναι.

Αἰτῶ καὶ Αἰτοῦμαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Αἰτῶ, ἐπὶ τοῦ λαβεῖν καὶ μὴ ἀποδοῦναι· τὸ δὲ Αἰτοῦμαι ἐπὶ τοῦ χρῆσθαι εἰς ἀπόδοσιν. ὡς καὶ Μένανδρος διαστέλλει τὴν διαφορὰν[13], [160] Οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος. οἱ οὖν ἐναλλάσσοντες ταῦτα ἀκυρολογοῦσι.

Αἰδὼς καὶ Αἰσχύνη διαφέρει. Αἰδὼς μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἀτροπὴ[14] πρὸς ἕκαστον οὕτω σεβασμίως ἔχειν· Αἰσχύνη δὲ, ἐφ' οἷς ἕκαστος ἁμαρτάνων αἰσχύνεται. ὡς τὸ, Αἰδεῖται μὲν τὸν πατέρα, Αἰσχύνεται δὲ μεθύσκεσθαι.

Ἄμητος[15] καὶ Ἀμητὸς διαφέρει. Ἄμητος γὰρ ὁ καιρὸς τοῦ θέρους· Ἀμητὸς δὲ, ὁ θερισμός.

Ἀπολείπει καὶ Ἐκβάλλει[16] διαφέρει. Ἀπολείπει μὲν ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα· Ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα.

349. Ἀνήρ ἐστι: 364. ὅδ' ἀνήρ; Hiccine est præstanti vir virtute, quem memorabas? Ἄνθρωπον contra abjectissimum hominem vocat Dem. 80. Ὑμεῖς δὲ, ὄντες Ἀθηναῖοι, βάρβαρον ἄνθρωπον, καὶ ταῦτα γυναῖκα, φοβηθήσεσθε;

1. Ἐπ' ἀδικήμασί τισι. Huic lectioni eam postpono, quæ ap. Amm. vulgatur in v. Ἀποκήρυκτος.

2. Ὁ δοτὸς εἰς ποιητά. Scribe potius: ὁ δοθεὶς εἰς ποίησιν. Amm. et Thom. M. Ἐκποίητος δὲ, ὁ δοθεὶς εἰς υἱοθεσίαν ἄλλῳ. Hes. Ἐκποίητος, ὁ ἐκδοθεὶς ἑτέρῳ εἰς υἱοποίησιν. Promiscue solent a Gramm. usurpari υἱοθεσία, υἱοποίησις, εἰσποίησις et ποίησις. C Harpocr. in Θέτης·—θετοὺς γὰρ ἔλεγον τοὺς εἰσποιητούς: ap. Suid. in eadem voce habes ποιητούς: atque ita in Attica Lege ap. Harpocr. Ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες κ. τ. λ.

3. Ἀγαμέμνων. Apud Amm., quem descripsit, ad v. Κηρῦξαι, in Menandreo Fr. legitur ἀγαγών. Indidem in Eranio corr. οἷον ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησεν, Sub præcone vendidit, et ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κ.

4. Ἀπαράσκευος. Ammonio ignoratam differentiam e Ptol. Ascal. libello protulit Fabr. §. 18. Ἀπαράσκευον καὶ Ἀπαρασκεύαστον διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χορηγίαν ἔχων, Ἀπαράσκευος· ὁ δὲ δι' ἑτέρου, Ἀπαρασκεύαστος, οἷον οἱ μονομάχοι ἀπαρασκεύαστοι.

5. Κρέας, Ἁλίπαστον. Leporis parandi rationem scite tradidit, et ad delicatiorum palatum Archestr. ap. Athen. 399. Ἂν πεινῶσι μεταξὺ φέρῃς κρέας ὀπτὸν ἑκάστῳ, Θερμὸν ἁπλῶς ἁλίπαστον ἀφαρπάζων ὀβελίσκου, Μικρὸν ἐνωμότερον. Eubulus δελφάκια ἁλίπαστα ap. Athen. 63. Cornelius Longinus ἁλίπαστον δρύπετα usurpavit Anthol. vi. c. vii. ep. 13.

6. Ἁλίσπαρτον δέ.] Quæ hac in nota scribit Eranius, sic satis mira videri queunt et inaudita. Primum subjiciam Grammaticorum, qui ἁλισπάρτου meminerunt, loca. Amm. Ἁλίσπαρτον δὲ (ἔλεγον) τὴν ἁλὶ ἐσπαρμένην χώραν, ὡς τινῶν φθονερῶν τοῦτο ποιούντων. Hes. Ἁλίσπαρτον, τὸ ἁλικὸν, ἐσπαρμένον χωρίον. Qui canonis Albertini meminerit, vocem ἁλὶ nolenti Hesychio cum Palmerio et Morino non obtrudet. Etym. Ἁλίσπαρτον, τὸ D κατεσπαρμένον χωρίον, καὶ τὸ ἄλευρον δὲ οὕτω καλεῖται. E vett. non novi, qui vocem adhibuerit. Præter Hesychii locum, quod ad rem faciat, nihil admodum reperias in dissertatione, quam scripsit Steph. Morinus de Ritu Salis super Urbium Dirutarum Ruinas aspergi soliti: quod cum veteres fecisse scribit Eranius, hactenus cum Ammonio in concordiam potest redigi; sed quinam quæso sunt, quos veteribus opponit, Ἕλληνες? Scio equidem, literas χθ et λλ in membranis aliquando permutari, et pro Ἕλληνας in Eranio scribi posse ἐχθρούς: verum ea hercle vis est. Nostin' quid conjecerim? nimirum Ἕλληνας Gentiles a Christiano magistro vocari, qui in nescio qua Homilia legerat, Abimelechum urbem Sichemiticam idololatrico cultui deditam, atque adeo Ἑλληνικὴν, vastatam sale consparsisse. In historia Jud. 9, 45. Ἔσπειρεν ἐν αὐτῇ ἅλας: cujus loci indicium Morino acceptum refero. Ut ut sit, ex hac profluxit consuetudine Cypria loquendi formula: Ἀρὰς ἐπισπεῖραι. Vetustum morem commemorat Hes. Ἀρὰς ἐπισπεῖραι ἔθος Κυπρίων σπειρόντων κριθὰς μεθ' ἁλὸς καταρᾶσθαί τισιν.

7. Ἄγειν καὶ Φέρειν. 'Auctores hanc differentiam non observant,' inquit Salmas. de Modo Usur. 17. p. 789. Idque Gramm. non ignorant. Hes. Ἄγω, κυρίως (Eust. ad Il. E. p. 435. ὡς ἐπὶ πολὺ,) μὲν ἐπὶ ἐμψύχων τάσσεται. Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀψύχων· ἄγων δ' αἴθωνα σίδηρον. ἀντὶ τοῦ φέρων. Hesychiana lectio in Od. A. 184. non videtur spernenda.

8. Ἀριστογεῖ. An Ms. ductum hic repræsentet liber Vossianus, addubito. Emenda primum Ἀριστονει: idque solemni scribendi compendio positum pro Ἀριστοφάνει. Ammonio emendando in v. Γέρων Eranii nota viam aperuit. Amm. Ἄῤῥωστος μὲν γὰρ ὁ νοσῶν· Ἀῤῥωστῶν δέ ἐστιν ὁ ἀδυνατῶν ἐπιτελεῖν τὰ κατὰ τὰς ὀρέξεις, ὡς Ἀριστοφάνης φησίν. Etymologo in v. Ἄῤῥωστος citantur αἱ Διαφοραί.

9. Αὖθις. Callimachi verba affert in hac v. Amm. Et hic et alibi Auctorum loca, ab Amm. adducta, omisit Eranius.

10. Ἀῤῥωδεῖν. Pleraque omnia, quæ ap. Amm. leguntur, Herennio Philoni tribuit Eust.: Phav. Ἀῤῥωδεῖν διὰ τοῦ α στερητικῶς εἴρηται κατὰ Ἑρέννιον Φίλωνα. δηλοῖ γὰρ τὸ μὴ ὀῤῥωδεῖν, ἀλλὰ καταφρονεῖν καὶ τεθαῤῥηκέναι.

11. Εὐριπίδης. Discessi ab apographi lectione; ea hæc erat: Εὐριπίδης τ. π. ε. λ. τὰς γὰρ συμφορὰς τ. κ. π. οὐ πώποθ' ὕβρις αὐτὸς ὀῤῥ. π. Apud Amm. legitur, πεπραχότων: alterum e Stob. Tit. cxi. p. 582. receperunt Grot. et Barnes.

12. Ἀτελές. Eadem fere notant Amm. et Thom. M. Ptol. Ascal. §. 10. Ἀτελὲς καὶ Ἀτέλεστον διαφέρειν φασίν. Ἀτελὲς μὲν γάρ ἐστι τὸ μήποτε τελούμενον· Ἀτέλεστον δὲ τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι: ubi scr. videtur τὸ μήπω τετελεσμένον. Glossæ Philoxeni, Consummatum erit, τετελεσμένον ἔσται: uti recte corrigit Vulc. In Sententiis Hadriani Dositheanis §. 9. οὐδὲν τετελεσμένον ἔσται, Nihil consummatum erit.

13. Διαστέλλει τὴν διαφοράν. Ea loquendi ratione, haud facile alibi obvia, non quidem in Αἰτῶ, sed in vicina nota usus est Amm. διαστέλλει δὲ Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς τὴν διαφοράν. Quod addit Eranius, οἱ οὖν ἐναλλάσσοντες ταῦτα ἀκυρολογοῦσι, desumsit ex Amm. in Ἀτελές. Menandri versum Ms. emendate præferebat.

14. Ἡ ἀτροπή. Scr. ἡ ἐντροπή. Reliqua ad Amm. poterunt comparari.

15. Ἄμητος. Ratione plane diversa cum aliis hæc discernit Amm.

16. Ἀπολείπει καὶ Ἐκβάλλει ὁ. Non difficulter mihi persuadeo, hanc differentiam ex Amm. libello excidisse, quippe quæ in foro Attico obtinuerit, a Thoma etiam M. annotata; huic restituenda sunt, quæ uncinulis inclusi: Ἀπολείπει ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις. — [Ἐκβάλλει ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα.] Λιβάνιος ἐν Μελέτῃ τῆς Λάλου· Ἔκβαλε τὸ γύναιον. In Lege Attica ap. Petitum, Ἐὰν ἀπολίπῃ ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα, ἢ ἐὰν ὁ ἀνὴρ ἐκπέμψῃ τὴν γυναῖκα, vir dicitur ἐκπέμψαι τὴν γυναῖκα: alias ἐκβάλλειν, Ejicere uxorem. Is usus Illustr. Grotii memoriæ non obversabatur, dum ad Evang. Matth. 5, 31. erudite notabat. Et videri equidem posset, Græciensibus Judæis ἐκβάλλειν magis fuisse hac significandi potestate proprium, frequens in Alexandrina Antiqui Fœderis Versione. Sirachides 7, 26. Γυνή σοί ἐστι κατὰ ψυχήν; μὴ ἐκβάλῃς αὐτήν. Græci vocabulum minus invidiosum, ἀποπέμπειν s. ἀποπέμπεσθαι, Dimittere, usurpare amant. J. Poll. 3, 46. Τὸ ἀποπέμψασθαι γυναῖκα, καὶ τὸ πρᾶγμα ἀποπομπὴ καὶ ἀπόπεμψις. Auctor tamen Orationis c. Neæram ἀποπέμπειν et ἐκβάλλειν permutavit; quod enim p. 529. Τὴν γὰρ ἄνθρωπον ἀποπέμψω ἐκ τῆς οἰκίας, id mox dicit, Τὴν ἄνθρωπον ἐκβάλλει ἐκ τῆς οἰκίας, Ejicit foras, sive antiqua formula, Jussit eam toro suo divortere, sibique res suas habere. Apuleii verba Metam. 5. p. 170. plus semel haud dubie in

'Αντικρὺ[1] μὲν τὸ ἐπ' εὐθείας, ὀξυτόνως· ῎Αντικρυς A δὲ, τὸ διαῤῥήδην καὶ φανερῶς.

[161] 'Αμφὶ[2] μὲν σημαίνει τὸ περί· 'Αμφὶς δὲ, τὸ χωρὶς, ἀμφοτέρωθεν.

'Ακταὶ μὲν οἱ πετρώδεις τόποι ἐν τῇ θαλάσσῃ· Θῖνες δὲ, οἱ αἰγιαλοί.

'Αναφορὰ καὶ Εἰσφορὰ[3] διαφέρει. 'Αναφορὰ γάρ ἐστι τὸ ὑποτεταγμένων[4] δούλων τελούμενον τοῖς δεσπόταις· τὸ δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν δημοσίᾳ διδόμενον τέλος, Εἰσφορά.

'Αρπαγὴ μὲν γὰρ ἡ αἰφνίδιος ἁρπαγὴ, καὶ ἀφαίρεσις μετὰ βίας· 'Αρπάγη δὲ, ὡς ἀνάγκη[5].

'Ασφόδελος[6], τὸ φυτόν· 'Ασφοδελὸς δὲ, τόπος ἐν ᾧ ὁ ἀσφόδελος γίνεται.

[162] 'Ανδραγαθία 'Ανδρείας διαφέρει. 'Ανδρεία μὲν γάρ ἐστι δύναμις σώματος[7] ἐπαινουμένη· 'Ανδραγαθία, τῆς κατὰ ψυχὴν ἀρετῆς μαρτυρία.

῞Αμα καὶ 'Ομοῦ διαφέρει. ῞Αμα μὲν γάρ ἐστι χρονικὸν ἐπίῤῥημα· 'Ομοῦ δὲ, τοπικόν[8]. ῞Αμα μὲν οὖν ἐγένοντο Σκύθαι[9], εἴ περ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἤκμασαν· 'Ομοῦ μέντοι οὐκέτι, οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ B ἐγεννήθησαν, ἀλλ' οἱ μὲν ῞Ελληνες 'Αθήνῃσι, οἱ δὲ ἐν Σκυθίᾳ.

Αἶνος καὶ Παροιμία διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ Αἶνος, ὃς καὶ παραίνεσις[10] λέγεται, ἔστι λόγος μυθικὸς ἐκφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων, ἢ φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν· Παροιμία δὲ, τὴν ἀπὸ τοῦ κεφαλαίου ἐπὶ στοιχεῖον ἀναφορὰν[11] ἐνδέουσαν τοῦ αἶνου.

῎Αρτι καὶ 'Αρτίως διαφέρει. ῎Αρτι μὲν γάρ ἐστι χρονικὸν ἐπίῤῥημα· τὸ δὲ 'Αρτίως, ἐπὶ τοῦ ἀπηρτισμένου καὶ τελείου.

῏Αρα καὶ ῎Αρα διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ μετὰ προπερισπωμένης λεγόμενος, [163] σύνδεσμος ἀπορηματικός ἐστιν· ὅταν διαποροῦντες λέγομεν, ἆρα πῶς ἕξει τὸ πρᾶγμα. ὁ δὲ κατὰ συστολὴν, ἐπὶ παρῳχηκότος χρόνου. ὡς τὸ, 'Αλλ' ἃ μὲν[12] γὰρ ἀκράτιστε βασιλεῦ.

Αἴθε καὶ ῎Ωφελον διαφέρει. τὸ μὲν γάρ ἐστιν ἀπαρέμφατον πρόσωπον*· τὸ δὲ ῎Ωφελον ἐμφαίνει πρόσωπον. ῎Αλλως, τὸ μὲν Αἴθε ἐστὶν ἐπίῤῥημα· τὸ δὲ ῎Ωφελον, ῥῆμα καὶ ἐπίῤῥημα.

A ῎Αθλος ἀρσενικῶς καὶ ῏Αθλον οὐδετέρως διαφέρει. ἀρσενικῶς μὲν γὰρ τὸν ἀγῶνα δηλοῖ· οὐδετέρως δὲ, τὸ ἔπαθλον.

ΑΡΧΗ[13] ΤΟΥ Β.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ καὶ Κοίρανος καὶ 'Ηγεμὼν διαφέρει. Βασιλεὺς μὲν γάρ ἐστιν, ὁ πατρόθεν ἢ ἐκ γένους τὴν ἀρχὴν παραλαβών· Κοίρανος δὲ, ὁ πρὸς καιρία[14] τὸ τοῦ βασιλέως ἔργον [164] ἐπιτελῶν· 'Ηγεμὼν δὲ, ὁ τάξεως στρατιωτικῆς ἡγούμενος.

Βίος μὲν λέγεται ἡ λογικὴ ζωή· Ζωὴ δὲ, ἡ χρῆσις τῆς ψυχῆς[15]. καὶ Βιοῦν ἐπὶ ἀνθρώπων μόνον λέγεται· Ζῆν δὲ, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων, καὶ ἐπὶ ζώων.

Βλέφαρα μὲν αὐτὰ τὰ ἐπικλειόμενα δέρματα· Βλεφαρίδες δὲ, αἱ ἐπὶ τῶν βλεφάρων τρίχες.

Βοῦς μὲν ὁ τέλειος· Μόσχος δὲ, ὁ νεογνός. ἀφ' οὗ καὶ B Μοσχία, ἡ νέα[16].

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

ΓΑΜΗΛΙΟΝ καὶ 'Επιθαλάμιον διαφέρει. 'Επιθαλάμιον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ θαλάμῳ τῆς γαμουμένης γραφὲν ποίημα.

Γαμήλια καὶ Γαμηλία[17] διαφέρει. Γαμήλια μὲν γὰρ τὰ τελούμενα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ᾗ ὁ γάμος τελεῖται· Γαμηλία δὲ, ἡ εἰς τὸν χαρτοφύλακα διδομένη ἐγγραφή.

Γέρων καὶ Πρεσβύτης καὶ Προβεβηκὼς διαφέρει. Λεκτέον[18] δὲ περὶ ἀνθρώπου γενέσεως καὶ αὐξήσεως μέχρι γήρως. Βρέφος [165] μὲν γὰρ, τὸ γεννηθὲν ἀρτίως· Παιδίον δὲ, τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τῆς τιθηνοῦ· Παιδάριον δὲ, τὸ ἤδη περιπατοῦν καὶ τῆς λέξεως ἐχόμε-

C

eam rem sunt producta. Viri ἀπόλειψις uxoribus publicitus concedebatur, aliquoties Demostheni prima in Onetor. 569. etc. memorata.

1. 'Αντικρύ. Plura leguntur in Amm., e quibus nonnulla sunt a mala manu assuta. Differentiam præter Schol. Il. Γ. 259. tradiderunt Suid. in v. et Thom. M. in 'Απαντικρύ. Quod Amm. attulit, καταντικρὺ extat ap. Hom.: alibi etiam offendas καταντικρὺς, forsan mendose. Auctor Indicis Voc. Acc. Distinct.:—'Αντικρὺ, Contra, E regione. ῎Αντικρυς, Palam.

2. 'Αμφί. Aliter Ptol. Ascal. §. 12. 'Αμφὶ, περί. τὸ δὲ 'Αμφὶς ποτὲ μὲν σημαίνει τὸ περὶ, ποτὲ δὲ χωρίς. Non extat discrimen ap. Amm.

3. 'Αναφορὰ καὶ Εἰσφορά. Pari ratione distinguit Amm. 21. nisi quod pro 'Αναφορὰ ponit 'Αποφορὰ, addens, ἣν καὶ 'Αναφορὰν καλοῦσι: receptam istius loci lectionem tuetur Eranius.

4. Τὸ ὑποτεταγμένων. Fortassis scr. τὸ ὑπὸ τῶν ὑποτεταγμένων ἢ δούλων τελούμενον τοῖς δεσπόταις. Vide, quæ ad Amm. notavi.

5. 'Ως ἀνάγκη. Tryphon ap. Amm. in 'Αρπαγὴ,—ἐὰν δὲ βαρυτόνως ἁρπάγην, ὡς ἀνάφην, ἐν ᾗ ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ἐξαίρουσι. Primum vocis ἁρπάγη expositio deficit apud Eranium; quod vero scribit, ἁρπάγη δὲ ὡς ἀνάγκη, eo factum puto, quia ignorabat, 'Ανάφη nomen fuisse proprium insulæ, Callimacho, Apoll. Rh. et aliis memoratæ.

6. 'Ασφόδελος. Herennium iterum Philonem advocat Eust. ad Od. Λ. p. 454. 'Ασφόδελος—προπαροξυτόνως, τὸ φυτὸν, κατὰ 'Ερέννιον Φίλωνα. 'Ασφόδελος δὲ ὀξυτόνως, ὁ αὐτοῦ τόπος. Non ignorabat tamen Eust., ad ἀσφοδελοῦ mentionem ab Hom. factam Grammaticos, quasi de compacto, eandem tradidisse differentiam, quam hodiedum reperire licet ap. Amm. Hes. Ptol. Ascal., Thom. M. Etymologum, Suid. Scholl. Hom. Theocr. et Lucian.

7. Δύναμις σώματος. Amm. et Ptol. Ascal. mentem, addita voce σώματος, exp. Noster.

8. 'Ομοῦ δὲ, τοπικόν. Quanto rectius Schol. Apoll. Rh., accuratissimæ eruditionis Grammaticus, 1079. Τὸ 'Ομοῦ, παρ' 'Ομήρῳ μὲν τὸ ἐν αὐτῷ τόπῳ σημαίνει, παρὰ δὲ τοῖς μεθ' ῞Ομηρον καὶ ἄλλα σημαίνει. ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ χρόνου τέθεικεν αὐτό: tum affert versus, quibus Œd. Tyr. exorditur Sophocles; eosdem producit Dionysius Thrax Lex. ined., cujus cum alibi non occurrat mentio, subjiciam, quæ ex isto Lex. Ms. depromta in libro quodam Vossiano offendi: 'Ομοῦ ἐπὶ τόπου. Δημοσθένης, Πονηροῖς οὖσιν ὁμοῦ συνδιατρίβομεν. 'Ομοῦ ἐπὶ χρόνου. Σοφοκλῆς, Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, 'Ομοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. δηλοῖ δὲ καὶ ἐγγύτητα. Ξενοφῶν, 'Ομοῦ εἶεν οἱ πολέμιοι. Quæ postrema me invitant, ut Hesychio graviter afflicto medelam admoveam: 'Ομοῦ, ἐγγὺς, τοπικόν. ἢ ἄνδρες 'Αθηναῖοι δισμύριοι ὁμόφρονες. Quæ hac ratione videntur reficienda: 'Ομοῦ, τοπικόν. ἢ ἐγγύς. Δημοσθένης, Εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι πάντες 'Αθηναῖοι. Demosthenis verba leguntur in Or. c. Aristog. 497., quæ integra extant ap. Harpocr. et in Schol. Aristoph. Σφ. 707., mendose ap. Schol. Il. E. 867.

9. Σκύθαι. Par est, ut credamus, Eranii notam a librario fuisse truncatam. Si enim ita scripserit, prouti vulgatur, hominum fuit ineptissimus: sin, eam laudem merebitur, quod Ammonium strenue descripserit. Indidem itaque corr. ῞Αμα μὲν οὖν ἐγένετο Σόλων 'Αναχάρσιδι τῷ Σκύθῃ: et in ultima nota, ἀλλ' ὁ μὲν ῞Ελλην 'Αθήνῃσιν, ὁ δὲ Σκύθης ἐν Σκυθίᾳ.

10. Παραίνεσις. Eur. Hel. 323. Εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον ἢ παραίνεσιν; Phædrus libri primi Fabul. prologo: Duplex libelli dos est, quod risum movet, Et quod prudenti vitam consilio monet.

11. 'Αναφοράν. Lege: ἀναφορὰν ἔχει ἐνδέουσαν τοῦ αἴνου. Nescio autem, quid intelligat per τὴν ἀπὸ τοῦ κεφαλαίου ἐπὶ στοιχεῖον ἀναφοράν. Scripserat fortasse ex Amm. ἐπὶ τὸ χεῖρον. Quæ ad vocem Αἶνος pertinent, ab Ammonianis verbis diversa, cum illis conveniunt, quæ sub Herennii nomine protulit Eust.

12. 'Αλλ' ἃ μέν. Tanti hæc non sunt, in quibus emendandis D horam conteram. Ms. lectionem exhibui: pro γὰρ ἀκράτιστε posuisse videtur ἄρα κράτιστε.

[* "Vide ad Dionys. Hal. de C. VV. p. 83." G. H. S.]

13. 'Αρχή. Vel hinc liquet, Eranii, quem tractamus, libellum majoris esse operis compendium.

14. Πρὸς καιρία. Lege πρὸς καιρὸν ex Amm., quem, omissis Homeri versibus, descripsit Eranius.

15. 'Η χρῆσις τῆς ψ. Quamprimum hic ab Amm. discedit, vix est, quin obscurus fiat.

16. Μοσχία, ἡ νέα. Apud Hes. Μόσχια, ἁπαλὰ φυτά. Plura notat Etym. ad Il. Λ. 105. μόσχοισι λύγοισιν. Hes. τοῖς νεοφύτοις βλαστήμασιν, ἁπαλοῖς κλαδίσκοις. Cf. Schol. Soph. Trach. 789.

17. Γαμήλια καὶ Γαμηλία δ. Hanc, ut puto, differentiam non agnovit Amm.: neque adeo etiam, ut videtur, Hes. Γαμηλία ab Etym. redditur ἡ εἰς τοὺς φράτορας διδομένη ἐγγραφὴ, καὶ εἰσαγωγὴ ἐπὶ γάμοις, ἣν ὠνόμαζον καὶ Κουρεῶτιν: ita leg. e Ms. pro κουρεῦτιν. Plura vide ap. Meurs. Gr. Fer. 40. 41. Commentatores ad J. Poll. 3, 43. et Vales. ad Harpocr. in v.

18. Λεκτέον. Primum suspicabar pro λεκτέον scr. 'Αλεξίων: nunc nullus dubito, quin prius posuerit Noster, qui ex Amm. ea demum desumsit, quæ tironibus erudiendis inservire poterant. Ammonii verba sunt: 'Αλεξίων δηλοῖ ἐν τῇ 'Επιτομῇ τῶν Διδύμου Συμμίκτων, λέγων οὕτως, ἐκ τῶν 'Αριστοφάνους περὶ ἀνθρώπου γενέσεως καὶ αὐξήσεως ἄχρι γήρως.

νον[1]· Παιδίσκος δὲ, ὁ ἐν τῇ ἐχομένῃ ἡλικίᾳ· Παῖς δὲ, ὁ διὰ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων δυνάμενος ἰέναι· μετὰ ταῦτα Ἡλικιώτης[2]· εἶτα Ἔφηβος· ὁ δὲ μετὰ ταῦτα Μειράκιον, ἢ Μεῖραξ[3]· εἶτα Νεανίσκος, καὶ Νεανίας· ὁ δὲ τριακονταέτης, Ἀνήρ· εἶτα Προβεβηκὼς, ὃν καὶ Ὠμογέροντα καλοῦσιν· εἶτα Γέρων· εἶτα Πρεσβύτης· εἶτα Ἐσχατογέρων[4].

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ.

ΔΟΥΛΟΙ, Οἰκέται καὶ Θεράποντες διαφέρουσιν. Δοῦλοι μὲν γὰρ καὶ τῶν ἡδονῶν [5] λέγονται, καὶ πάντες ὑποτεταγμένοι τῷ βασιλεῖ[6]· Οἰκέται δὲ, οἱ ἀργυρώνητοι· Θεράποντες δὲ, οἱ ὑποτεταγμένοι φίλοι, ὑφ' ὧν θεραπεύονται οἱ προσήκοντες. ὡς Ἀχιλλεὺς καὶ Πάτροκλος.

Διαβόητος καὶ Ἐπιβόητος διαφέρει. Διαβόητος μὲν γὰρ, ὁ ἐπ' ἀρετῇ βοώμενος[7]· Ἐπιβόητος δὲ, ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην.

[166] Διπλοῦν καὶ Διπλάσιον διαφέρει. Διπλοῦν μὲν γὰρ κατὰ τὸ μέγεθος· Διπλάσιον δὲ, κατὰ τὸν ἀριθμόν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε.

ἘΝΔΟΞΟΣ καὶ Ἐπίδοξος διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ἐπίσημος[8]· Ἐπίδοξος δὲ, ὁ προσδοκώμενος.

Ἑταῖρος καὶ Φίλος καὶ Ξένος διαφέρει. Ἑταῖρος μὲν γὰρ, ὁ σύνεργος καὶ ἐν παντὶ συναιρόμενος· Φίλος δὲ, ὁ ἀπὸ συμποσίου γεγονώς· Ξένος δὲ, ὁ ἀπὸ ξενιτείας φίλος.

Ἔκγονος καὶ Ἀπόγονος διαφέρει. Ἔκγονος μὲν γὰρ ὁ υἱός· Ἀπόγονος δὲ, ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

Ἐπίκουροι καὶ Βοηθοὶ διαφέρουσιν. Ἐπίκουροι μὲν γὰρ εἰσὶν οἱ τοῖς πολεμουμένοις ἐπικουροῦντες, ὡς τοῖς Τρωσίν· Βοηθοὶ δὲ, οἱ σύμμαχοι τῶν πολεμούντων, ὡς τῶν Ἑλλήνων.

Ἕρκος καὶ Ἑρκίον[9] διαφέρει. Ἕρκος ἐπὶ πόλεων· Ἑρκίον ἐπὶ ἐπαύλεων.

Εἰκότα Ἐοικότων διαφέρει. τὰ μὲν πίστεως ἐχόμενα, Εἰκότα· τὰ δὲ ἐμφερῆ, Ἐοικότα.

Ἐχθρὸς Πολεμίου καὶ Δυσμενοῦς διαφέρει. Ἐχθρὸς μὲν γάρ ἐστιν, ὁ πρότερον φίλος· Πολέμιος δὲ, ὁ δι' ὅπλων [167] χωρῶν πρὸς τοὺς πέλας· Δυσμενὴς δὲ, ὁ χρόνιον πρὸς τοὺς ποτὲ φίλους ἔχθραν διατηρῶν.

Ἐρωτᾷν καὶ Πυνθάνεσθαι διαφέρει. Πυνθάνεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ κατὰ ἀκοὴν διεξοδικῶς ἀκούειν τὰ ὑπό τινος λεγόμενα, αὐτὸν οὐδὲν ἐρωτῶντα· Ἐρωτᾷν δὲ, τὸ θέλειν κεφαλαιώδη τινὰ λαβεῖν ἀπόφασιν.

Ἐρώτησις Πεύσεως καὶ Ἀνακρίσεως διαφέρει. Ἐρώτησις μὲν γάρ ἐστι ζήτησις ἀποκρίσεως σύντομος· Πεῦσις δὲ, μακρᾶς πράξεως ἀπαγγελία· Ἀνάκρισις δὲ, δευτέρα ἐξέτασις.

A Ἔσται τοῦ Γενήσεται διαφέρει. Ἔσται μὲν γὰρ τὰ νῦν ὄντα· Γενήσεται δὲ, τὰ γεννήσεως τευξόμενα.

Ἐρᾷν τοῦ Ποθεῖν διαφέρει. Ἐρᾷν μὲν γάρ ἐστι τὰ ἐν ὄψει· Ποθεῖν δὲ, τὰ ἀπόντα.

Εὔμορφος Εὐειδοῦς [10] διαφέρει. Εὔμορφος μὲν γάρ ἐστιν ὁ εὐπρόσωπος· Εὐειδὴς δὲ, ὁ τὸ εἶδος καλὸν ἔχων, οἷον ἅπαν τὸ σῶμα.

Ἔνδον πρὸς τὸ Ἔσω [11] διαφέρει. Ἔνδον μὲν γὰρ λέγομέν ἐστιν ὁ παῖς· Ἔσω δὲ εἰσέρχομαι.

Ἐνταυθοῖ καὶ Ἐνταῦθα καὶ Ἐνθάδε διαφέρει. Ἐνταυθοῖ μὲν γὰρ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ· Ἐνταῦθα δὲ, καὶ τὴν εἰς τόπον, καὶ ἐν τόπῳ· ὁμοίως καὶ τὸ Ἐνθάδε· τὸ δὲ Ἔνθα [168] καὶ τὴν εἰς τόπον, καὶ ἐν τόπῳ, καὶ ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιῤῥήματος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τότε. ὡς τὸ, ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες. καὶ τὸ ὅπου, ὡς τὸ, ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται. καὶ τὸ, ἔνθα κατεπλέομεν.

Ἐξ ὅσου καὶ Ἐξ ὅτου διαφέρει. Ἐξ ὅσου μὲν χρόνου· Ἐξ ὅτου δὲ, ἐξ οὗτινος.

Εὐθὺς καὶ Εὐθὺ διαφέρει. Εὐθὺς μὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ εὐθέως· Εὐθὺ δὲ, ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθεῖαν.

B

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ.

ΖΗΛΟΣ καὶ Ζηλοτυπία διαφέρει. Ζηλοτυπία γάρ ἐστι τὸ ἐν μίσει ὑπάρχον· Ζῆλος δὲ, ἡ μίμησις τοῦ καλοῦ.

Ζώνη Ζωνίου διαφέρει. Ζώνη μὲν ἡ τοῦ ἀνδρός· Ζώνιον δὲ, τῆς γυναικός.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η.

ἩΣΥΧΑΖΕΙΝ καὶ Σιγᾷν διαφέρει. Ἡσυχάζειν μὲν τὸ ἀτρεμεῖν δι' ὅλον[12]· τὸ δὲ Σιγᾷν ἐπὶ γλώττης μόνον.

Ἠγγύα [13] καὶ Ἠγγυᾶτο διαφέρει. Ἠγγύα μὲν γὰρ, ἤγουν ὡμολόγει δώσειν· Ἠγγυᾶτο δὲ ὁ λαμβάνων.

Ἡμέρα Ἠοῦς διαφέρει. Ἡμέρα γάρ ἐστι τὸ αὐτόματον[14]· [169] Ἠὼς δὲ, ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει[15]. C

Ἦ ἀντὶ τοῦ Ἔφη, φησὶν Ὅμηρος· διαφέρει δὲ, ὅτι τὸ μὲν Ἦ ἐπὶ μόνου τρίτου τάσσεται προσώπου· τὸ δὲ Ἔφην, Ἔφης, Ἔφη, καὶ ἐπὶ πάντων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ.

ΘΕΩΡΟΣ καὶ Θεατὴς διαφέρει. Θεωρὸς μὲν γὰρ ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος· Θεατὴς τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν θεάτρων. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἴωνι[16], Πότερον θεατὴς ἢ χάριν μαντευμάτων. ἁμαρτάνουσι γοῦν [17] οἱ ἐναλλάσσοντες ταῦτα.

1. Ἐχόμενον. Amm. habet ἀντεχόμενον.

2. Ἡλικιώτης. Hujus loco alia posuit Amm. ejusdem ætatis nomina: Πάλληκα, Βούπαιδα, Ἀντίπαιδα, Μελλοέφηβον.

3. Ἢ μεῖραξ. Ita etiam restitui velim ap. Amm. pro εἶτα μεῖραξ.

4. Ἐσχατογέρων. Emendatius scribes Ἐσχατόγηρως. Vide Animadvv. ad Amm. 54.

5. Καὶ τῶν ἡδονῶν. Inter castissima veterum dicta bina sunt, quæ e Stob. Floril. subjiciam. Primum est Bionis Tit. 2. p. 32. Οἱ ἀγαθοὶ οἰκέται, ἐλεύθεροι· οἱ δὲ πονηροὶ ἐλεύθεροι, δοῦλοι πολλῶν ἐπιθυμιῶν. Alterum Brysonis est, e sanctissima Pythagoræ schola Philosophi, Tit. 83. p. 484. Ὁ μὲν γάρ τις δοῦλος κατὰ νόμον γίγνεται· ὁ δὲ κατὰ τὸν τρόπον τᾶς ψυχᾶς, ὁ κρατούμενος ὑπὸ τῶν ἰδίων παθημάτων τᾶς ψυχᾶς.

6. Υ. τῷ βασιλεῖ. Ammonii locutionem, ὑποτεταγμένοι ὑπὸ βασιλέα, in nota 13. p. 45. temere solicitavi.

7. Βοώμενος. Amm. ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος.

8. Ἐπίσημος. Lege: ὁ μὲν γὰρ ἐπίσημος, Ἔνδοξος. Quæ sequitur, differentia vocum ἑταῖρος et φίλος, aliter exponitur ab Amm.

9. Ἕρκος καὶ Ἑρκίον. Par ratio discriminis inter τεῖχος et τειχίον. Etym. etiam Ἕρκος reddidit τεῖχος, et Ἑρκίον, περίφραγμα, τειχίον. Ad mentem Grammaticorum Soph. Aj. 108. πρὸς κίον' ἑρκίου στέγης, Schol. τοῦ περιφράγματος τῆς αὐλῆς. Adde Apoll. Rh. 2, 1075. Hes. Ἑρκίον, κύκλος αὐλῆς. Quam late pateat ἕρκος, constat ex Hom. Quæ sequuntur, pleraque sunt ex Amm. descripta.

10. Εὔμορφος Εὐειδοῦς δ. Hinc forsitan corrigendus est Thom. M. in Εὐειδής. Eustathius Ammonium secutus ad Il. Γ. p. 289. Σημείωσαι δὲ, ὅτι διαφέρετον κατὰ τοὺς παλαιοὺς Εὔμορφος καὶ Εὐειδής. Εὔμορφος μὲν γὰρ ἡ εὐπρόσωπος. Εὐειδὴς δὲ, ἡ κατὰ πᾶν τὸ ἐκτὸς καλὴ, καὶ, ὡς εἰπεῖν, εὖ ἔχουσα φυῆς. Dolon ap. Hom. Il. K. 316. εἶδος μὲν ἔην κακός: q. l. ita exp. Aristot. Poët. 25. Οὐ τὸ σῶμα ἀσύμμετρον, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αἰσχρόν. τὸ D γὰρ εὐπρόσωπον οἱ Κρῆτες Εὐειδὲς καλοῦσι: ita enim leg. Quæ Philosophi observatio Grammaticorum distinctioni non parum affert ponderis. Cum enim εὐειδὲς istoc usu tanquam glossa Cretensis consideretur, in communi, quæ dicitur, dialecto aliter vocem usurpatam fuisse apparet.

11. Ἔνδον πρὸς τὸ Ἔσω. Eam locutionem nuspiam usurpavit Amm., qui hanc differentiam curiose exsequitur. In sequente nota Ammonianam contraxit Eranius, paucula tantum tangens Homeri loca.

12. Δι' ὅλου. Scripserat, ni fallor, δι' ὅλου σώματος: e Ptol. Ascal. §. 93. Amm. enim eam differentiam prætermisit.

13. Ἠγγύα. Amm. Ἐγγυᾷ καὶ Ἐγγυᾶται διαφέρει.

14. Τὸ αὐτόματον. Qui corruptissimam Amm. notam integritati restituet, Eranii notam diligentiori examini subjicere etiam poterit. "Corr. ex Amm. τὸ ἀσώματον. Ἠὼς δὲ σωματοειδής. "Ἠὼς ἣ πάντεσσιν ἐ. φ. Et sic emend. Amm., qui imperite est "interpolatus." Toup.

15. Φαείνει. Pravam Ms. lectionem φθάνει mutavi in φαείνει. Usurpavit enim noster Hesiodi verba e Θ. 372. Ἠῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει, ab Amm. adducta in v. Ἡμέρα.

16. Εὐριπίδης ἐν Ἴωνι. Ms. Εὐριππίδης. Hinc apparet, Eranium Ammonii libello usum edito meliori; ap. illum enim Euripidæ et Tragœdiæ nomen deficit.

17. Ἁμαρτάνουσι γοῦν. Ea ratione loquitur Amm. in v. Ἀπό.

Θὴς, Λάτρις, καὶ Ἀμφίπολος. Θὴς μὲν γὰρ, ὁ μισθωτός· Λάτρις δὲ, ὁ κατὰ πολεμικὴν περίστασιν ἁλοὺς καὶ δουλεύων· Ἀμφίπολος δὲ, ἐπὶ θηλείας ἡ ταῖς α ...[1] ὑποτεταγμένη.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι.

ἸΣΘΜΟΣ καὶ Πορθμὸς διαφέρει. Ἰσθμὸς γὰρ ἡ μέσον δύο θαλασσῶν γῆ· Πορθμὸς δὲ, ἡ μέσον δύο γαιῶν θάλασσα.

Ἱκέσθαι καὶ Ἀφικέσθαι[2] διαφέρει. Ἱκέσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐλθεῖν· Ἀφικέσθαι δὲ, τὸ ἐπανελθεῖν.

Ἰουδαῖοι καὶ Ἰδουμαῖοι διαφέρουσιν. Ἰουδαῖοι μὲν γὰρ οἱ ἐξ Ἰούδα[3] τοῦ τετάρτου παιδὸς Ἰακὼβ κληθέντες· Ἰδουμαῖοι δὲ οἱ ἐξ Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰακώβ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Κ.

ΚΥΡΙΟΣ καὶ Δεσπότης διαφέρει. Κύριος μὲν γὰρ τῆς γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, καὶ υἱῶν ὁ πατήρ· Δεσπότης δὲ, ὁ ἀργυρωνήτου.

[170] Κωφὸς καὶ Ἐννεὸς ὁ αὐτὸς[4] παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐλέγετο, ἤγουν ὁ μὴ φθεγγόμενος. ὡς Ὅμηρος, κύματι κωφῷ. ἡ ἀψόφῳ. καὶ ἡ Πυθία[5], Καὶ κωφοῦ ξυνίημι, καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω. νῦν δὲ Κωφὸς, ὁ τὴν ἀκοὴν βεβλαμμένην ἔχων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ.

ΛΗΜΜΑ μὲν διὰ δύο μμ, τὸ κέρδος· Λῆμα δὲ δι' ἑνὸς μ, ἡ ἀνδρεία.

Λέχος καὶ Εὐνὴ[6] διαφέρει. Λέχος μὲν γάρ ἐστιν ἡ κλίνη· Εὐνὴ δὲ, ἡ ἐπ' αὐτῆς στρωμνή.

Λαβεῖν καὶ Δέξασθαι διαφέρει. Λαβεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἀνελέσθαι μηδενὸς διδόντος· Δέξασθαι δὲ, τὸ παρά τινος προτεινόμενον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ.

ΜΑΧΗ καὶ Πόλεμος διαφέρει. Μάχη μὲν γὰρ ἡ ἐν πολέμοις ἐστὶν ἐνέργεια· Πόλεμος δὲ, ὁ χρόνος, καὶ ἡ πρὸς τὴν μάχην παρασκευή.

Μηρία καὶ Μηρὸς[7] διαφέρει. Μηρία μὲν γὰρ, τὰ ἐναγιζόμενα [171] τοῖς θεοῖς· Μηρὸς δὲ, τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα.

Μνᾶται καὶ Μνηστεύεται[8] διαφέρει. Μνᾶται μὲν ὁ ἀνὴρ γυναῖκα· Μνηστεύεται δὲ ἡ γυνὴ ἄνδρα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ν.

ΝΗΕΣ τῶν Πλοίων διαφέρουσιν. Νῆες μὲν αἱ φορτηγοί, αἵ καὶ μέγισταί εἰσιν· Πλοῖα δὲ, τὰ προμήκη καὶ στρατιωτικά.*

Νῦν καὶ Νυνὶ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Νυνὶ ἐπὶ μόνου τοῦ ἐνεστῶτος· τὸ δὲ Νῦν ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων. ὡς τὸ, νῦν ἔσται[9] ὁ ἀγών. νῦν ἡ μάχη πέπαυται.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο.

ΟΥΤΟΣ καὶ Οὑτοσὶ διαφέρει. Οὑτοσὶ μὲν γὰρ μετὰ τοῦ ι δεκτικὸν μόριον[10]. Οὗτος δὲ, δεκτικὸν καὶ ἀναφορικόν.

Οὐδὲν διὰ τοῦ δ καὶ Οὐθὲν μετὰ τοῦ θ μακρῶς διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Οὐδὲν[11] δῆλον, ἐκ τοῦ οὔτε καὶ ἓν σύγκειται, ἤγουν οὔτε ἓν, οὔτε δύο.

Ὀλίγον καὶ Μικρὸν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Ὀλίγον ἐπὶ ἀριθμοῦ· τὸ δὲ Μικρὸν ἐπὶ μεγέθους τέτακται.

Ὁ Ὄρθρος καὶ Πρωῒ διαφέρει. Ὄρθρος μὲν γὰρ ἡ πρὸ ἀνατολῆς ὥρα· Πρωῒ δὲ, τὸ ἐκ τῆς ἡλίου περιωπῆς φῶς, ὡς [172] καὶ τὸ ὀψὲ καὶ ἑσπέρας[12].

Οὕνεκα καὶ Εἵνεκα διαφέρει. τὸ μὲν Οὕνεκα σημαίνει τὸ ὅτι· τὸ δὲ Εἵνεκα, ἀντὶ τοῦ χάριν.

Ὅτι καὶ Διότι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Διότι αἰτίαν δηλοῖ· τὸ δὲ Ὅτι, ποτὲ μὲν αἰτίαν, ποτὲ δὲ βεβαίωσιν. αὐτίκα, ὅτι μὲν ἐκλείπει ἡ σελήνη, ἴσμεν, διότι δὲ, οὐκέτι.

Οἴκαδε τοῦ Εἰς οἶκον διαφέρει. Τὸ μὲν γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν[13] βαδίζειν, Οἴκαδε φαμέν· τὸ δὲ εἰς ἑτέραν, Εἰς οἶκον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Π.

ΠΡΕΣΒΕΥΕΙΝ τοῦ Πρεσβεύεσθαι διαφέρει. Πρεσβεύεσθαι τὸ μὲν πέμπειν πρέσβεις· Πρεσβεύειν δὲ τὸ πέμπειν[14] πρεσβευτὴν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν.

Πόλις καὶ Ἄστυ διαφέρει. Πόλις μὲν τὸ οἰκοδόμημα[15]· Ἄστυ δὲ, ἡ κατασκευὴ τῆς πόλεως.

1. Ἡ ταῖς α ... Lacuna ex Amm. certe suppleri non potest, cui Ἀμφίπολος dicitur κοινὸν ὄνομα ἄῤῥενος καὶ θηλείας δούλης. Etym. 93. Ἀμφίπολος, οἱονεὶ ἡ περὶ τὴν δέσποιναν πολοῦσα, τουτέστιν ἀναστρεφομένη. Prioribus hujus notæ verbis subjiciendum solemne διαφέρουσιν. "Lego, ἡ ταῖς Δεσποίναις ὑ. Etym. ἡ περὶ "τὴν δ." Toup.

2. Ἱκέσθαι καὶ Ἀφικέσθαι. Est in Cyrilli Vocabulario Ms. ejusdem fere generis observatio, quam juvat descripsisse: Ἐπάνοδος Καθόδου διαφέρει. Ἐπάνοδος μὲν γάρ ἐστι, τὸ ἐπανελθεῖν τινα εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα, ἐξελθόντα ἐξ ἀρχῆς ἑκουσίᾳ γνώμῃ, μηδενὸς βιασαμένου. Κάθοδος δὲ, τὸ ἐναντίον, ὅταν ἄκων ἀποδημήσας, ἢ φυγαδευθεὶς, ἢ συμφορᾶς τινος προηγησαμένης, διὰ φόβον.

3. Οἱ ἐξ Ἰούδα. Quæ scitule novit Eranius, Ammonio fuerunt, ut puto, inaudita.

4. Ὁ αὐτός. Amm. et Eranius ταυτίζουσι, quæ in Lex. diligenter discernit Cyrill.: Κωφὸς καὶ Ἐνεὸς διαφέρει. Κωφὸς λέγεται ὁ μὴ φθεγγόμενος· Ἐνεὸς δὲ, ὁ ἔκ τινος θαύματος μένων ἄφωνος. Hes. etiam Ἄνεω exp. ἄφωνοι, ἐννεοὶ, καὶ ἐκπλήξει ἥσυχοι. Super vocis Ἐννεὸς scriptura erudite disputat Cl. Jo. Alberti ad Gloss. Gr. in N. F. 70.

5. Ἡ Πυθία. Lectionem in Amm. Edd. mire distortam in ἡσυχίᾳ sinceram asservavit Eranius, ap. quem tamen in versu, qui subjicitur, perperam legebatur καὶ κωφῷ ζῶν εἰμι, quorum loco καὶ κωφοῦ ξυνίημι ponere non dubitavi. Pythiæ versum Grammatici debent Herodoto, ap. quem 1, 47. legitur in Oraculo, quod Delphis accepit Crœsus, Καὶ κωφοῦ συνίημι, καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω: ubi eam scripturam reponi malim, quam uno ore proferunt Grammatici. Apollonius in Gl. Herod. λέγει, ἐκ παραλλήλου εἶναι τὸ, Καὶ κωφοῦ ξυνίημι, καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω, teste Etym. 552., ubi perperam vulgatur λέγεται. Eust. ad Od. E. p. 230, 10. Ἡ Πυθία χρήσασα τὸ, Καὶ κωφοῦ ξ. κ. ο. λ. ἀ. παραλληλίσασα διεσάφησε. Eandem Oraculi partem expressit Lucian. de Saltat. 1, 806. Ἀλλ' ὅπερ ἔφη ὁ Πυθικὸς χρησμὸς, δεῖ τὸν θεώμενον ὄρχησιν, καὶ κωφοῦ συνιέναι, καὶ μὴ λαλέοντος τοῦ ὀρχηστοῦ ἀκούειν. Utitur eodem loco Corinth. de Dial.

6. Λέχος καὶ Εὐνή. Paria dabunt Amm. et Thom. M. Ad Grammaticorum mentem exponi potest Soph. Antig. 434. ὅταν κενῆς Εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος.

7. Μηρία καὶ Μηρός. Etym. Τὰ μηρία καὶ κατὰ συγκοπὴν τὰ μῆρα· διαφέρει γὰρ τὸ ἀρσενικὸν τοῦ οὐδετέρου. ὅτι τὸ μὲν ἀρσενικὸν ὁ ποιητὴς τίθησι καὶ ἐπὶ τῶν ἁγιαζομένων—καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρωπείων· τὸ δὲ οὐδέτερον ἐπὶ τῶν ἁγιαζομένων: postremum illud voc. μόνον elisit. Soph. Antig. 1124. κηκὶς μηρίων, 1135. μηρίων φλόγα. Amm. discrimen ignorat.

8. Μνᾶται καὶ Μνηστεύεται. Differentiam ab Amm. omissam annotavit Thom. M. Ἐπὶ ἀνδρὸς τὸ Μνᾶται. οἷον μνᾶται γυναῖκα. ἐπὶ γυναικὸς, τὸ Μνηστεύεται ἀνδρί.

[* "Vide Dorv. ad Charit. 612. Ed. Lips." G. H. S.]

9. Νῦν ἔσται. Lege: νῦν ἐστι, νῦν ἔσται ὁ ἀγών. Quæ in Eranio desunt, ap. Amm. omiserat etiam Vulc.

10. Δεκτικὸν μόριον. Corrige: δεικτικὸν μόνον· Οὗτος δὲ, δεικτικὸν κ. ἀ.

11. Τὸ μὲν γὰρ Οὐδέν. Scr. τὸ μὲν γὰρ Οὐθέν. Amm. Οὐθὲν δὲ ἀναλυθὲν εἰς τὸ ἴδιον ἀντίστοιχον—οὐθ' ἕν, οὔτε δύο. Indicis Auctor: Οὐθὲν, ne unum quidem. Phryn. nullam novit inter Οὐδεὶς et Οὐθεὶς significandi differentiam; sed, posteriori forma damnata, usum τοῦ Οὐδεὶς Atticis concedit. Ejusdem, quam e Soph. Appar. edidit Montf. Bibl. Coisl. 468., observatio hac videtur ratione constituenda: Οὐδὲ ἕν, οὕτω χρὴ λέγειν, οὐ δισυλλάβως διὰ τοῦ θ, διὰ μέντοι τοῦ δ δισυλλάβως.

12. Ὀψὲ καὶ ἑσπέρας. Quid velit Eranius, minus habeo exploratum. Forsan indicare voluit, sicuti ὄρθρος et πρωΐ, ita etiam differre ὀψὲ et ἑσπέρα: quorum hoc Vesperam denotet, illud non nisi adjectum habeat vel subintellectum vocabulum ἡμέρας. Ὀψὲ τῆς ἡμέρας habes apud Amm. in v. Ἑσπέρα. Ὀψὲ, significatione generaliori, quibusvis rebus inserviens, Atticis notat τὸ βραδέως καὶ μεθ' ὁντινοῦν χρόνον. Max. Tyr. Serm. 7. p. 45. Spartani ἐπαινοῦνται οὐκ ὀψὲ, ἀλλ' ἐκ παλαιᾶς ἀρετῆς, Eur. Or. 99. ὀψέ γε φρονεῖς εὖ, Alciphr. p. 16. ὀψὲ τοῦ καιροῦ, Max. Tyr. 190. ὀψὲ τοῦ χρόνου, Heliod. 111. ὀψὲ καὶ βραδὺ τῆς ἡλικίας. Adde Ælian. V. H. 2, 23. Lucian. 1, 899.

13. Εἰς τὴν οἰκίαν. Quinimo εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν, ex Amm.

14. Τὸ πέμπειν. Non aliter legebant antiquæ Amm. Edd. Recentiores rectius τὸ πέμπεσθαι π. Vide Amm. 118. 120.

15. Τὸ οἰκοδόμημα. Nescio profecto, quid differant οἰκοδόμημα et ἡ κατασκευὴ τῆς πόλεως. Itaque pro οἰκοδόμημα leg. fortassis

Πάγετος μὲν τὸ κρύος· Παγετὸς δὲ, ὁ χειμών.

Πλούσιος Ἀφνειοῦ καὶ Ὀλβίου διαφέρει. Πλούσιος μὲν γὰρ, ὁ πολλὴν περιουσίαν ἔχων· Ἀφνειὸς δὲ, ὁ ἀπ' ἐνιαυτοῦ τὴν οὐσίαν συλλέγων· Ὄλβιος δέ ἐστιν, ὁ τελείαν εὐδαιμονίαν ἔχων.

Πένης καὶ Πτωχὸς διαφέρει. Πένης μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐργάζεσθαί τι καὶ πονεῖν περὶ τὸν βίον· Πτωχὸς δὲ, ὁ ἐπαίτης.

Πολεμικὸς καὶ Αἰχμητὴς διαφέρει. Πολεμικὸς γὰρ ὁ ἔμπειρος τῶν πολέμων· Αἰχμητὴς δὲ, ὁ ἐμπείρως τοῖς κατὰ [173] πόλεμον ὅπλοις χρώμενος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ρ.

ῬΕΦΑΝΟΝ καὶ Ῥάφανον [1] διαφέρει. Ῥέφανον μὲν γὰρ τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον· Ῥάφανον δὲ, ἡ κράμβη.

Ῥεῖθρον Ῥεύματος διαφέρει. Ῥεῖθρον μὲν γάρ ἐστιν ὁ τόπος, δι' οὗ φέρεται· Ῥεῦμα δὲ, τὸ ὕδωρ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ.

ΣΗΜΕΙΟΝ Τέρατος [2] διαφέρει. Σημεῖον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ τοῦ ἀέρος γενόμενον· Τέρας δὲ, τὸ ἐν γῇ.

Σημεῖον καὶ Τεκμήριον διαφέρει. τὰ μὲν παρῳχημένα [3] Σημείοις πιστοῦσθαι, τὰ δὲ μέλλοντα Τεκμηρίοις.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ.

ΤΕΙΧΟΣ καὶ Τειχίον διαφέρει. Τεῖχος μὲν γὰρ ἐπὶ

A πόλεων· Τειχίον δὲ, ἐπὶ ἐπαύλεων.

Τιμωρεῖν [4] καὶ Τιμωρεῖσθαι διαφέρει. Τιμωρεῖν μὲν γὰρ τὸ τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν· Τιμωρεῖσθαι δὲ τὸν ἀδικήσαντα. Τιμωρὸς Πατρόκλου Ἀχιλλεὺς, Τιμωρεῖται δὲ Ἕκτορα.

Τοὔνεκα καὶ Οὕνεκα διαφέρει. τὸ μὲν γάρ ἐστι τούτου ἕνεκα· τὸ δὲ Οὕνεκα διότι.

Τήθη καὶ Τηθὺς [5] διαφέρει. Τήθη μὲν γάρ ἐστιν ἡ μάμμη· Τηθὺς, ἡ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς ἀδελφή.

Τύραννοι καὶ Βασιλεῖς διαφέρουσιν. Τύραννοι μὲν γὰρ οἱ ἐξ [174] ὠμότητος ἢ ἁρπαγῆς τὴν βασιλείαν δεξάμενοι· Βασιλεῖς δὲ, οἱ πατροπαραδοτ . . . . . [6]

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ.

ὙΠΟΨΙΑ Ὑφοράσεως διαφέρει. Ὑποψία μὲν γάρ
B ἐστι κακοῦ [7] τινος ὑπόνοια· Ὑφόρασις δὲ, δόξα ἐπὶ τὸ χεῖρον ταχθεῖσα.

Ὑπόσχεσις Ἐπαγγελίας διαφέρει. Ὑπισχνεῖται μὲν ὁ τὸ ἀξιωθὲν διδόναι μέλλων· Ἐπαγγέλλεται [8] δὲ, ὁ δίχα παρακλήσεως παρέχειν τι δυνάμενος, ἢ βουλόμενος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Φ.

ΦΛΑΥΡΟΝ καὶ Φαῦλον [9] διαφέρει. Φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν καὶ κοῦφον κακόν· Φαῦλον δὲ, τὸ μέγα. ὡς καὶ ἐν ἄλλοις παρεδηλώσαμεν.

οἰκονόμημα. nisi potius statuendum sit, Eranium scripsisse, Πόλις μὲν τὸ οἰκοδόμημα καὶ οἱ κατοικοῦντες, ex Amm. et Thom. M.: Steph. B. Ἄστυ, ἡ κοινῶς πόλις. διαφέρει δὲ, ὅτι τὸ μὲν, κτίσμα δηλοῖ· ἡ δὲ Πόλις, καὶ τοὺς πολίτας.

1. Ῥέφανον καὶ Ῥάφανον. Malim ap. Amm. legi, Ῥέφανος καὶ Ῥάφανος δ.: vulgatam lectionem sequitur Eran.

2. Σημεῖον Τέρατος δ. Præter Amm. distinguit Etym. Τέρας διαφέρει Σημείου. Τέρας λέγεται τὸ παρὰ φύσιν γενόμενον πρᾶγμα· Σημεῖον δὲ, τὸ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν γινόμενον.

3. Τὰ μὲν παρῳχημένα. Verba sunt Antiphontis ἐν τῇ Τέχνῃ: cujus nomen omisit Eranius, verba integra conservans.

4. Τιμωρεῖν. Eadem fere notat Amm.: paululum diversa Thom. M.

5. Τηθύς. Scribe Τηθὶς, et vide, si lubet, quæ ad Amm. notavi.

6. Πατροπαραδοτ . . . . Lacuna facili opere impleri poterit: οἱ πατροπαράδοτον τὴν ἀρχὴν διαδεξάμενοι, aut quomodocunque demum volueris.

7. Κακοῦ. In Amm. minus recte vulgatur καλοῦ. Schol. Il. Γ. 42. ὑπόψιον exp. ὑποβλεπόμενον διὰ μῖσος: in Scholiis perperam ponitur ἐπόψιον: in Homero utraque olim obtinuit lectio. Ὑπόψιον præfert Cod. Leid.: Etym. Ὑπόψιος, μισεῖσθαι ἄξιος. Ἡρωδιανὸς δὲ διὰ τοῦ ε γράφει Ἐπόψιος. ἔστι δὲ ἀριφανὴς ἢ φανερὸς
C ἐπὶ κακῷ.

8. Ἐπαγγέλλεται. Apographum exhibebat ἀπαγγέλλεται. Ejus loco posui ἐπαγγέλλεται.

9. Φλαῦρον καὶ Φαῦλον. Harum etiam vocum differentiam Ammonio ignoratam studiose annotarunt Thom. M. et Moschop. Pro φλαῦρον male ap. Thom. φαῦρον vulgatur. Mosch. φαῦλον (l. φλαῦρον) τὸ μικρὸν καὶ εὐτελὲς καὶ οὐδαμινόν· καὶ φαῦλον τὸ κακὸν καὶ πονηρόν. Cf. Schol. Lucian. 2, 55. Apud Dem. in Mid. 402. φλαῦρον et φαῦλον permutantur. Ne in hujuscemodi vocabulis de Veterum usu posset judicari, librariorum fecit incuria.

---

[177] ΛΕΣΒΩΝΑΚΤΟΣ [1]

ΠΕΡΙ

ΣΧΗΜΑΤΩΝ [2].

ΣΧΗΜΑ λόγου [3] ἐστὶ πλοκὴ τῶν τοῦ λόγου μερῶν κατά τινα διάλεκτον. Εἴδη τῶν Σχημάτων εἴκοσι [178]

1. ΛΕΣΒΩΝΑΚΤΟΣ. Qui Eranium, idem liber Lesbonactem nobis suppeditavit, cujus edendi consilium Leonem Allatium habuisse et Is. Vossium, in Præf. ad Amm. indicavi. Libellum necdum editum usurparunt hujus et superioris ævi Viri Cl. Salmasius, Is. Vossius, J. P. D'Orville, et P. Burmannus Fr. F.

2. ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ. Ejusdem materiæ opuscula Tiberii Sophistæ et Herodiani adhucdum in Bibliothecis latent. Herodiani pater Apollonius, teste Suida, scripserat περὶ Σχημάτων Ὁμηρικῶν: Auctor Vitæ Homeri p. 292. τὴν Τεχνολογίαν memorat, in qua τὰ εἴδη τῶν σχημάτων sint ἀναγεγραμμένα. Quæ περὶ Σχημάτων ap. Rhetoras prostant, generis sunt diversi.

3. Σχῆμα λόγου. In scripto Cod. legebatur: Σχῆμά ἐστι λόγου πλοκὴ τ. Per erat necesse, ut verborum ordo mutaretur: si quis rationem forte quærat, res paulo altius est repetenda. Sermo dividi solet in proprium, et figuratum; figuratus complectitur σχήματα et τρόπους. Σχήματα duplicis vulgo traduntur generis, σχήματα διανοίας et λέξεως σχήματα: quæ, quamvis potissimum ad Rhetoras spectent, a G. J. Vossio Instit. Orat. quinto luculenter exposita, Grammatici etiam sibi vindicarunt. Tertium figurarum genus, quod, a prioribus longe diversum, Lesbonax tradidit, σχῆμα λόγου Certam dicit orationis structuram huic illive dialecto sive auctori propriam, a recepta consuetudine atque adeo a Grammaticorum legibus recedentem. Namque ἡ γραμματικὴ ἐπὶ μόνῃ τῇ κοινῇ διαλέκτῳ τὸ κράτος ἔχει, καὶ δι' αὐτὴν συνεστάθη, πρὸς

καὶ δύο [1]· Εὐβοεικὸν, Κορίνθιον, Ἰβύκειον, Χαλκιδιακὸν, Ἀλκμανικὸν, Κλαζομένιον, Κολοφώνιον, Σικελικὸν, Νησιωτικὸν, Τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἑλλήνων, Ἰωνικὸν, Ἀττικὸν, Θηβαϊκὸν, Ἰωνικὸν καὶ Δώριον, Δώριον τῶν ἐν Πελοποννήσῳ Δωριέων, Ἀττικὸν, Ἄλλο Ἀττικὸν, Περιηγηματικὸν, Ἄλλο Ἀττικὸν, Ἄλλο πολλοῖς εἰρημένον, Ῥοδιακὸν, καὶ Ἀσιανόν.

Εὐβοεικόν [2]. ὡς τὸ, ἡδὺς παιδίον βαδίζων. Οὐδετέροις γὰρ ὀνόμασι συντάσσουσιν ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν ἐπίθετον καὶ μετοχάς. ὡς καὶ Ὅμηρος, Δῶρόν τοι ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι.

Κορίνθιον [3]. ὡς τὸ, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα. καὶ, ἵνα εἴδομεν [179] ἄμφω. Ὁριστικοῖς γὰρ χρῶνται ἀνθ' ὑποτακτικῶν, ὡς τὸ, Ὁππότ' ἂν ἡβήσει τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.

Ἰβύκειον [4]. ὡς τὸ, λαμπρὸν παμφαίνῃσι, καὶ ὁ λύχνος φαίνῃσι. ἀντίστροφόν ἐστι τῷ Κορινθίῳ, ὑποτακτικῷ χρώμενον ἀντὶ ὁριστικοῦ.

Χαλκιδιακόν [5]. ὡς τὸ, Σωκράτης ἀπολογούμενός ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖται. Τὰ γὰρ ὁριστικὰ τῶν ῥημάτων εἰς μετοχὰς ἀναλύει, μετὰ τοῦ ἔστιν, ἢ εἰμί. ὡς καὶ Ὅμηρος, Αἰεὶ γὰρ ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμέν.

Ἀλκμανικόν [6]. ὡς τὸ, Πλάτων ἐπορεύθησαν καὶ Ἀριστοτέλης. [180] Γίνεται γὰρ δυοῖν ὀνομάτοιν μεταξὺ πίπτοντος πληθυντικοῦ ῥήματος. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα, Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι Κωκυτός τε· Εἰ δέ κ' Ἄρης λάχωσι μαχῆς καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Κλαζομένιον. ὡς τὸ, πορεύομαι σὺν ἀγῶνι, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα. Ἀλλάσσον τὴν αἰτιατικὴν εἰς δοτικὴν [7], καὶ

A τὴν πρόθεσιν εἰς πρόθεσιν. ὡς τὸ, σὺν πατρίδι ἔβη, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν πατρίδα· οὕτως Ἀντιφῶν. Ἀντίστροφον δὲ τούτῳ τὸ Ποιητικόν· Ζεὺς γὰρ ἐς [8] ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα. ἐνήλλακται γὰρ ἡ δοτικὴ εἰς αἰτιατικὴν, καὶ ἡ ἐν πρόθεσις εἰς τὴν μετά· ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς ἀμύμοσιν Αἰθίοψιν, εἶπε, μετ' ἀμύμονας.

[181] Κολοφώνιον [9]· ὡς τὸ, χαλινὸν τῷ ἵππῳ, ἀντὶ τοῦ ἵππου. ἡ κεφαλὴ τῷ ἀνθρώπῳ, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου. ὡς καὶ Ὅμηρος, Νηῒ παρὰ πρύμνῃ, ἀντὶ τοῦ νηός. καὶ, Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ.

Σικελικόν. δέξαι ἱερείᾳ, ἀντὶ τοῦ, παρὰ τῆς ἱερείας. Γίνεται δὲ παραλαμβανομένης δοτικῆς πτώσεως, ἀντὶ γενικῆς, καὶ κατὰ παράλειψιν τῆς παρὰ προθέσεως· ὡς καὶ Ὅμηρος, Θέμιστι [10] δὲ καλλιπαρῄῳ Δέκτο δέπας· ἀντὶ τοῦ παρὰ τῆς Θέμιδος. καὶ, Δέξατο οἱ σκῆπτρον· ἀντὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ.

Νησιωτικόν. πλούσιος ἦν χρυσοῦ, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα χρυσοῦ. Γίνεται δὲ οὕτως, τὰ συντασσόμενα τῇ δοτικῇ ῥήματα αὐτοὶ [182] γενικῇ συντάσσουσιν. ὡς καὶ Ὅμη-
B ρος [11], ἀφνειότερος χρυσοῖό τ' ἐσθῆτός τε. Ἀττικοὶ δὲ ἐκφέρουσι τοιαῦτα, τὸ ἕνεκα προστιθέντες.

Τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἑλλήνων. ἀρέσκει με, ἀντὶ τοῦ μοι. Οὕτως δὲ γίνεται, συντασσομένης δοτικῆς πτώσεως ῥήμασιν αὐτοὶ ἐπὶ αἰτιατικὴν προφέρουσι, συνήντησέ με, ἀντὶ τοῦ μοι. Καὶ δ' Ἀχιλλεὺς τοῦτόν γε [12] μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ Ἔῤῥιγ' ἀντιβολῆσαι, ἀντὶ τοῦ τούτῳ. καὶ Ἀττικοὶ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης [13] ὁ Κωμικὸς, ἀρέσκει με, λέγων. Ἀλλὰ καὶ τὰ ῥήματα, ἃ γενικῇ πτώσει

γὰρ τὰς ἄλλας—λίαν ἔχει ἀσυντελῶς, uti scribit Schol. Pind. Ὀ. 3, 61. Hæc σχήματα λόγου a Solœcismo discernunt Gramm.: Trypho περὶ Τρόπων ineditus, Διαφέρει δὲ Σχῆμα Σολοικισμοῦ. ἐπειδὴ Σχῆμα μέν ἐστι ποιητοῦ ἢ συγγραφέως ἁμάρτημα ἑκούσιον διὰ τέχνην, ἢ ξενοφωνίαν ἢ καλλωπισμόν· Σολοικισμὸς δὲ ἁμάρτημα ἀκούσιον, οὐ διὰ τέχνην, ἀλλὰ δι' ἀμαθίαν γινόμενον. Ea ratione accipiendus Seneca Ep. 95. 'Grammaticus non erubescit solœcismum, si sciens facit:' ut σχῆμα, Solœcismum vocarit, quem quis sciens fecerit. Diomedes 2. p. 109. 'Atthis brevitati studens admittit solœcismos, quos cum docti fecerint, non solœcismi, sed σχήματα λόγου appellantur.' Hoc figurarum genus ἀσύντακτον vocat Scriptor Vitæ Hom. 302. Ed. Gal. aliquoties nobis ad partes vocandus.

1. Εἴκοσι καὶ δύο. In hac recensione recessi a Ms., in quo nonnulla deerant, descriptoris, ni fallor, incuria omissa. Pro Ἰονικὸν, Δώριον, sequentia restitui, Ἰωνικὸν καὶ Δώριον, Δώριον τῶν ἐν Πελ. Δωριέων: Salmasium secutus, de Hell. 148. qui eodem libro, quem nos versavimus, usus, paucula indidem decerpta exhibuit. Præterea in Ms. legebatur Κορίνθειον, Ἰβύκιον, Χ. Ἀλκαμανικὸν, et Ἄλλο πολλοῖς εὑρημένον: quæ cum aliis quibusdam emendare non dubitavi; quantulumcunque autem id fuerit, in notis mendosam Ms. lectionem proponere non prætermittam.

2. Εὐβοεικόν. Salmas. d. l. 146. postquam priora Lesbonactis verba posuerat, addit:—'Nec Eubœenses soli hoc genere syntaxeos usi sunt, sed etiam nobilissimi quique et Attici scriptores, poëtæ et πεζογράφοι. Nam et Homerus ita locutus est: Δῶρον τοὶ ἐγὼ, τ. φ. τ. δ, Hom. versus est in Od. O. 125. Δῶρόν τοι καὶ ἐ., τέκνον φίλε, τ. δ., quo in loco Solœcismum περὶ τὰ γένη agnoscit Gramm., quem Lesbonacti subjiciam. Prudentius Auctor Vitæ Hom. 304. Ἐπήνεγκε δὲ ἀρσενικὸν τὸ φίλε, πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποτείνας τὸν λόγον.

3. Κορίνθιον. Homeri quæ afferuntur loca sunt in Il. B. 252. A. 363. In Od. A. 41. cum in plerisque Edd. extet, Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης, Lesbonax cum aliis legit ἡβήσει. Ms. mendosam scripturam præferebat, Ὁπόταν ἡβήσεται κ. ἧ. ἱ. α. Κορίνθιον σχῆμα tangit Etym. M. 301.

4. Ἰβύκειον. Salmas. l. c. 'Ab auctoribus, ut dixi, etiam petunt exempla hujusmodi σχημάτων λόγου. Nam Ἰβύκιον idem Lesbonax notavit, quo ille poëta subjunctivo usus est pro ὁριστικῷ, ut λύχνος φαίνῃσι, pro λύχνος φαίνει, λαμπρὸν παμφαίνῃσι, pro παμφαίνει.' Hom. Il. E. 6. λαμπρὸν παμφαίνῃσι usurpavit, quam structuram tangens Eust. ad Od. H. p. 281. Καλεῖται δὲ καὶ τὸ σχῆμα Ἰβύκειον ὑπὸ τῶν γραμματικῶν, διὰ τὸν μελοποιὸν δηλαδὴ Ἴβυκον, φιληδήσαντα τοιαύτῃ γλώσσῃ.

5. Χαλκιδιακόν. Salmasii iterum verba subjiciam:—'Chalcidiacum fuit, quod nunc in idiomate nostro plurimi est usus et apud infimam Latinitatem percrebuit, quo verba indicativi modi, præsentis temporis, resolvuntur in participia cum verbo substantivo sum.—Eo etiam utitur Hom. Il. E. 873. Αἰεὶ γὰρ ῥ.' In Edd. legitur Αἰεί τοι ῥ.

6. Ἀλκμανικόν. Venustissimam hanc figuram Pind. adhibuit Π. 4, 318. misit Mercurius τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλαδόντας ἥβᾳ, τὸν δ' Εὔρυτον. ubi vett. Critici notant: Τὸ σχῆμα τῆς φράσεως Ἀλκμανικόν. πρὶν γὰρ εἰπεῖν τὰ δύο ὀνόματα, μέσην ἔταξε τὴν μετοχήν. Dicitur autem σχῆμα Ἀλκμανικὸν, οὐχ ὅτι ὁ μελοποιὸς Ἀλκμὰν εὗρεν αὐτὸ, ἀλλ' ὅτι, Ὁμήρου εὑρόντος, ἔχαιρεν ἐκεῖνος τῷ σχήματι, notante Eust. ad Il. Υ. p. 1273., qui ab his non diversa scribit ad Il. E. 774. p. 462. quo in loco eandem figuram posuit Hom., quam in binis aliis observavit Lesbonax, Od. nimirum K. 513. Il. Υ. 138. Posteriori in loco ap. Lesbon. legitur, Εἰ δέ κ' Ἄρης λάχωσι μάχης καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων, cum vulgatæ Homeri Edd. præferant, Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀ. Eust. vero legit ἄρχωσι μ. ἢ Φ. observans, alios scribere ἄρχῃσι, οὕτως, inquit, ἐκφεύγουσι τὴν καινοτροπίαν τοῦ σχήματος. Verum pristina lectio videtur ἄρχωσι, ab Aristarcho quippe probata, et Lesbonacti etiam restituenda. Scholiastæ inediti ad h. l. notam e Voss. Cod. apposuisse juvat: Ἀρίσταρχος προκρίνει τὴν διὰ τοῦ ω γραφήν.—ἔμφασιν δὲ ἔχει τοῦ ὀκνεῖν μὲν ἄρχεσθαι, θαῤῥεῖν δέ. οἱ γὰρ τῆς μάχης ἴσως ἀρξάμενοι ἡσσηθήσονται. τὸ δὲ σχῆμα καλεῖται Ἀλκμανικόν· κατακορέστερον γὰρ αὐτῷ χρῆται ὁ Ἀλκμάν. ἔστι δὲ προεπίζευξις. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι Κωκυτός τε. Ἧχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος. Quæ ad postremum
C Hom. locum ex Il. E. in Scholiis vett. Mss. leguntur, a Vossio ad oram Lesbonactis citatis, universa commentariis inseruit Eust. Hic tamen prætermittendum non est nobile hujus structuræ exemplum, quod ex Alcmane protulit Schol. Pind. ad eum, quem dixi, locum: Κάστωρ τε πώλων ταχέων δμητῆρες, ἱππόται σοφοὶ, καὶ Πολυδεύκης κυδνός: e quo Alcmanis loco si quis voces ἱππόται σοφοὶ veluti alienas tolli velit, me certe sibi adversum non habebit.

7. Τὴν α. εἰς δοτικήν. Ms. τὴν δοτικὴν εἰς αἰτιατικὴν, quam scripturam invertere non dubitavi. Salmas. l. c.;—'Clazomenium schema erat, quo σὺν pro εἰς usurpabant Iones urbis Clazomenarum cives — cujus exemplum locutionis affert ex Antiphonte idem Lesbonax, σὺν πατρίδι ἔβη, pro εἰς πατρίδα.' Eam itidem lectionem Lesbonacti reddidi: in Ms. pro ἔβη extabat ἔση.

8. Ζεὺς γὰρ ἐς. Ms. Lesbonax, Ζεὺς γὰρ εἰς ὠ. Hom. etiam Ms. cum Schol. Ζεὺς γὰρ ἐς ὠ. legit pro ἐπ' Ὠ., quod vulgatur Il. A. 423. Hes. Μετ' ἀμύμονας, πρὸς τοὺς ἀγαθούς. In istis autem, Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, præpositionis μεταλλαγὴν perspexit Vitæ Hom. Scriptor p. 310.

9. Κολοφώνιον. Hujus etiam constructionis meminit Salmasius. Homeri quæ afferuntur loca, sunt in Il. H. 383. et A. 24.: ad utrumque locum notat Schol., in altero θυμῷ minus recte exponens διὰ τὴν ὀργήν. Ad mentem Lesbonactis, Hes. Ἥνδανε θυμῷ, ἤγουν ἤρεσκε τῇ ψυχῇ.

10. Θέμιστι. In apographo legebatur Θέτιδι καλλιπαρῄᾳ δέκτο
D δ. ἀντὶ τοῦ παρὰ τῆς Θέτιδος: sed obscura apparebant in nomine Θέτιδι, literæ μ, ab exscriptore erasæ, vestigia, ut vix dubitem, quin in autographo ea ratione scribatur, qua edidi. Salmasium apographi lectio decepit, ubi scribit: 'Σικελικὸν σχῆμα reperiri apud Homerum, testantur hoc versu Θέτιδι καλλιπαρῄῳ Δ. δ. pro παρὰ Θέτιδος καλλιπαρῄου.' Apud Hom. habes Θέμιστι Il. O. 88. Schol. ἀντὶ τοῦ παρὰ Θέμιδος. Θέμις δέ ἐστι μία τῶν Τιτάνων. Themis fuit Τιθανὶς, et Jovis etiam τιθηνός. Prius ex Apollod. novimus. Alterum colligi potest ex Eratosth. Cataster. 13. Μουσαῖος γάρ φησι, Δία γεννώμενον ἐγχειρισθῆναι ὑπὸ Ῥέας Θέμιδι. et ex Hygin. Poët. Astron. 2, 13. 'Musæus autem dicit, Jovis nutrices Athemidem et Amaltheam nymphas.' Utrumque Hom. locum a Lesbonacte usurpatum, eandem in rem protulit Auctor Vitæ Hom. 291. Ὅταν δὲ εἴπῃ, (Il. B. 186.) Δέξατό οἱ σκῆπτρον, καὶ, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ Δέκτο δέπας, ἐν τούτοις Δωρίζει: ita enim pro διορίζει leg. animadvertit etiam H. Steph.

11. Ὅμηρος. Od. A. 165. Ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.

12. Τοῦτόν γε. Sed in Il. H. 113. τούτῳ γε μ. vulgatur. Dubitari autem non potest, quin olim τοῦτον fuerit lectitatum, quod postea a sciolis propter constructionis insolentiam sit depravatum. Ex Hom. posui Ἔῤῥιγ' pro ἄριστ', quod erat in Ms. Alter Hom., qui affertur, locus est in Il. A. 299.

13. Ἀριστοφάνης. In Πλ. 353. Τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον, Καί μ' οὐκ ἀρέσκει, Schol. Ἀττικὸν δὲ τὸ, Καί μ' οὐκ ἀρέσκει.

συντάσσεται, ἐκφέρουσιν ἐπὶ αἰτιατικὴν, αὐτός με ἤρετο, καὶ ἀφαιρεῖταί με, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Καὶ Ὅμηρος, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες.

Ἰωνικόν. Συνέβη τρωθῆναι τὸν Ἀλέξανδρον [1] ἵππον, ἀντὶ τοῦ, τοῦ Ἀλεξάνδρου. συνтασσομένων γὰρ τῶν πρός τι ἐχόντων ὀνομάτων παρ' ἡμῖν ἐπὶ γενικῆς πτώσεως, ἐκεῖνοι ἐπὶ αἰτιατικὴν ἐκφέρουσιν· ὡς τὸ, γυναῖκα [2] τεθήσατο μαζὸν, [183] ἀντὶ τοῦ γυναικὸς μαζὸν ἐθήλασεν. ὅθεν τινὲς λέγουσι τὸ γυναῖκα εἰρῆσθαι ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ [3] τὸ γυναικεῖον. ὡς Ἀττικοὶ, Ἕλληνα στρατὸν, ἀντὶ τοῦ Ἑλληνικόν. ἦν δὲ αὐτῷ εἰπεῖν ταῖς τοιαύταις συντάξεσιν, εἰ μὴ ἐκείνως διελέγοντο οἱ Ἕλληνες [4] τὰ πρός τι ἔχοντα συντάσσοντες αἰτιατικαῖς πτώσεσιν, Τρῶας [5] στίχας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθών· τὰς στίχας. τίνες δὲ τὰς Τρωὰς, ὀξυτόνως καὶ θηλυκῶς, ἀλλ' ἐλέγχει αὐτοὺς ἡ γραφὴ, χωρὶς οὖσα τοῦ ι. ἐπὶ κασιγνήτοιο φόνοιο. ἀντὶ τοῦ, κασιγνήτου, τὸ γὰρ προσηγορικὸν ἔλαβεν ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ.

Ἀττικὸν, σύνηθες Ξενοφῶντι καὶ Πλάτωνι. στρατευόμενοι Θηβαῖοι ἐπὶ Ἀττικήν. Ἀλκιβιάδης ἐξελθὼν τῶν πυλῶν. τὸ γὰρ κατ' ἐπιφορὰν δεῖ εἰπεῖν· Λακεδαιμόνιοι B ἡττήθησαν. Γίνεται δὲ οὕτως, τῇ ἐπιφορικῇ ἐκφράσει προσυνταττομένης ὀρθῆς πτώσεως, ἀντὶ γενικῆς ἢ δοτικῆς· ἡ μὲν γάρ ἐστι προσηγορικὴ *, ἡ δὲ ἐπιφορικὴ, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων ὁ λόγος αὐτοτελὴς γίνεται· καὶ ὥσπερ ἐλλείπων πάλιν αὐτοτελὴς ἑτέρας συνδεούσης. ὡς καὶ Ὅμηρος [6], Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει. [184] ἀντὶ τοῦ, τῶν δύο σκοπέλων. Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτασ' Ἀτύμνιον. Ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς. Ἴωνες δὲ καὶ πολλῶν φράσιν οὐ σώζοντες πάλιν, ὡς γὰρ ἡμεῖς λέγομεν, ἐξερχομένῳ μοι ἔδωκαν, αὐτοί φασιν, ἐξερχόμενος δέδωκέ μοι. Χαλκιδεῖς δὲ οἱ ἐν Εὐβοίᾳ ποιοῦσιν αἰτιατικαῖς πτώσεσιν ἐπιφορὰς ποιοῦντες καὶ ζευγνῦντες· ὡς Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς [7], οὗτος γὰρ ἔφη περὶ Μυρίνης τῆς Ἀμαζόνος, τὴν Μυρίναν ἐξελθοῦσαν καὶ περιβλεψαμένην, ἔδοξεν αὐτὴν τὰς ἄλλας Ἀμαζόνας ἀνακαλέσασθαι.

Θηβαϊκόν. ἔστι δὲ [8] καὶ ἄλλο σχῆμα ἀπὸ Βοιωτίας, ὃ δὴ καὶ Πινδαρικὸν λέγεται, ὅτι πολλάκις αὐτῷ κέχρηται· Γίνεται δὲ οὕτως, Λακεδαιμόνιοι [9] πολεμεῖ Ἀθηναίοις· μελιρρόθων δ' ἕπεται πλόκαμοι, ἀντὶ τοῦ ἕπον- C ται [10]. Καὶ, διήγεται σάρκες, ἀντὶ τοῦ διήγοντο. Ὅμηρος, Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε [11] νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται. [185] ἀντὶ τοῦ σεσήπασιν.

Ἰωνικὸν δὲ καὶ Δώριον ὁμοῦ εἰλημμένον [12] ἀπὸ τῶν A κατὰ Σικελίαν Δωριέων. Γίνεται δὲ παραλαμβανομένου ἀπαρεμφάτου ῥήματος ἀντὶ προστακτικοῦ ἐν ταῖς τοιαύταις συντάξεσιν, ὅταν λέγῃ τις, δός μοι τὸ βιβλίον, αὐτὸ δοῦναι φάσκει, καὶ Ὅμηρος, Ἐλθὼν δ' ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο Πάντα μάλ'—ἀγορευέμεν. ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε. καὶ, Πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες, ἀντὶ τοῦ πείραζε [13]. Χρῶνται δὲ τῷ ἀπαρεμφάτῳ ἐπὶ ἑνικῷ [14] προστακτικῷ καὶ πληθυντικῷ ὁμοίως· γράφειν λέγοντες, ἀντὶ τοῦ γράφετε. Ὅμηρος, Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν. ἀντὶ τοῦ ἐρητύετε.

Δώριον, μάλιστα τῶν ἐν Πελοποννήσῳ Δωριέων. Γίνεται δὲ οὕτως. παραλαμβανομένης δοτικῆς πτώσεως, ἀντὶ αἰτιατικῆς, [186] παρεπομένης τῆς διὰ προθέσεως. οἷον εἴ τις φαίη· τῷ στρατηγῷ οἱ πολέμιοι ἀπώλοντο. ἀντὶ τοῦ, διὰ τὸν στρατηγόν. καὶ τούτῳ ἐσφάγη, ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. Ὅμηρος [15], Σοὶ δὲ πάντες μαχησόμεθα, ἀντὶ τοῦ διὰ σέ. Ἀττικὸν δὲ γίνεται οὕτως. Συνтασσομένης γενικῆς πτώσεως ἀντὶ δοτικῆς κατ' ἐπιφοράν. οἷον εἴ τις φαίη, οὐκ ἂν ἡμῖν συνέβη εὐσεβῶν ὄντων τοῦτο παθεῖν. καὶ, ἡμῖν εἴρηται πράγματα μὴ πλευσάν- B των· καὶ Ὅμηρος [16], ἡμῖν—κατεκλάσθη φίλον ἦτορ, Δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.

Ἄλλο Ἀττικόν [17]. τῷ ἵνα, μορίῳ. Ἀττικὰ μόρια ἀντὶ ὑποτακτικοῦ, οἷον· ἵνα θύσαιτε. ὁ Πλάτων τούτῳ κέχρηται καὶ Ὅμηρος. ἵνα μήποθεν ἄλλος ἴαυοι. καὶ, ἵνα θανάτοισι φαείνοι.

Περιηγητικόν [18]. ᾧ πυκνοτέρως χρῶνται οἱ περιηγηταί. γίνεται δὲ οὕτως. Προταττομένης αἰτιατικῆς πτώσεως κατ' ἐπιφορὰν, ὅταν ἐν μεταβάσει λόγου ἐπενέγκωμεν ὀρθὴν πτῶσιν. οἷον, παραπλέομεν δύο πόλεις, αἳ καλοῦνται Σηστὸς καὶ Ἄβυδος. καὶ Ὅμηρος [19], Ἄνδρ' ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι, Ἶν' ἀπέλεθρον ἔχοντε, ὁ μὲν τόξων εὖ εἰδώς. ἀντὶ τοῦ, τὸν μέν.

Τῶν δὲ Ἀττικῶν τὸ συντάσσειν τὸ μὴ μετὰ μέλλοντος χρόνου. μὴ πείσομαι. ἐστὶ δὲ τὸ σχῆμα τῶν περὶ Ἀντιφῶντα. [187] σπανίως δὲ καὶ Ὅμηρος κέχρηται. ἡμεῖς δὲ τὰς ἐξ ἀμφοτέρων φωνὰς, τήν τε μὴ, ἀπαγόρευσιν, καὶ τὴν οὐ ἄρνησιν, ὑποτακτικοῖς ῥήμασι συντάσσομεν· οἷον, οὐ μὴ διαλεχθῶ σήμερον, οὐ μὴ εἴπω. Ἀνακύπτει δ' ἐκ τούτου τοῦ σχήματος καὶ ἕτερον Δώριον, ὃ γίνεται C τῆς αὐτῆς συντάξεως χρεοκοπουμένης†. οἷον, οὐκ εἴπω σοι, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐρῶ σοι. καὶ, σήμερον οὐκ ἴδῃς, ἀντὶ τοῦ, μὴ ἴδῃς. καὶ τὸ, Οὐ γάρ πω [20] τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι.

Ἄλλο πολλοῖς εἰρημένον. Ὅταν τὸ ῥῆμα συντάσσε-

ὡς προείρηται: ad v. 64., ubi quæ notantur, descripsit Corinth. de Dial. Att., qui Ἀντὶ δοτικῆς, inquit, πολλάκις τὴν αἰτιατικὴν ἠγαπήκασιν—καὶ ὅλως μύρια εὑρήσεις ἂν τῶν λεγομένων παραδείγματα, καὶ παρ' Ὁμήρῳ καὶ παρὰ πᾶσιν Ἀττικισταῖς. Scripto Corinthii libello, editis longe meliori, et hic et alibi semper utor.

1. Ἀλέξανδρον. Ita in ora correxerat Voss. Ms. lectionem Ἀλεξάνδρου. Salmas. de Hell. 147. 148. :—' Ionicum σχῆμα vocat idem Lesbonax, quo dicebatur, ὁ Ἀλέξανδρος ἵππος, Alexander equus, pro τοῦ Ἀλεξάνδρου ἵππος, Alexandri equus, cujus exemplum refert ex Auctore antiquo, συνέβη τρωθῆναι τὸν Ἀλέξανδρον ἵππον. Cui paria esse vult apud alios Auctores, γυναῖκα μαζὸν, pro γυκαικὸς, Ἕλληνα στρατὸν, pro ἑλληνικόν.' Pro ἐκεῖνο mox scripsi ἐκεῖνοι.

2. Γυναῖκα. Il. Ω. 58. γυναῖκά τε θήσατο μαζόν. Quod Lesbonax, habet etiam Hes. Τεθήσατο, ἐθηλάσατο.

3. Ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ. Corinth. de Dial. Att. Ἀττικῶν καὶ τὸ, τὰ πρωτότυπα λαμβάνειν ἀντὶ τῶν κτητικῶν. ὡς τὸ, γυναῖκα τεθήσατο μαζόν. ἀντὶ τοῦ, γυναικεῖον ἐθήλασε μαζόν.

4. Οἱ Ἕλληνες. In Ms. perperam a prioribus hæc erant separata: διελέγοντο. Οἱ Ἕλληνες τ.

5. Τρῶας. Ms. Τρῷας στίχας, οὖλος ἄ. ὤθρυνε μ. Hæc autem scripturæ variatio satis est insignis. In Il. E. 461. vulgatur, Τρώων δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθών, ubi Schol. notat, Τρώων δὲ στίχας· τοὺς δὲ Τρῶας εἰς τάξεις καταστάντας. In Il. I. 563. meminit κασιγνήτοιο φόνοιο.

[* " L. προηγορ." G. H. S.]

6. Ὅμηρος. Exempla, quæ proponit, mentem Lesbonactis clarissime patefaciunt, petita ex Od. M. 73. Il. Π. 317. Γ. 211. In secundo loco Ἀτύμνιον posui pro ἐτύμνιον. Homericas has constrr. inter σχήματα ἀσύντακτα retulit Auctor Vitæ Hom. 307. addens, Ὅτι δὲ τὸ καινὸν τοῦ λόγου χάριν πολλὴν ἐπιφαίνει, πρόδηλον. Atticum hoc σχῆμα Aristoph. ac Thuc. locis illustrat Corinthius, Καὶ Ὅμηρος, Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἀμφὶς ἱκάνει. καὶ Φιλόστρατος ἐν τοῖς Βίοις τῶν Σοφιστῶν, (quin imo J. Poll. ap. Philostr. V. S. 2. p. 593.) Ὁ Πρωτεὺς ὁ Φάριος, τὸ θαῦμα τὸ Ὁμηρικὸν, πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαὶ, ἀντὶ τοῦ, Πρωτέος τοῦ Φαρίου τοῦ θαύματος τοῦ Ὁμηρικοῦ. Sed et Iones, notante Corinthio, eadem ratione χρῶνται εὐθειῶν ἀντὶ γενικῶν, ὥσπερ οἱ Ἀττικοί. οἷον, οἱ δὲ δύο σκόπελοι,—ἀντὶ τοῦ τῶν δύο σκοπέλων, ὁ μὲν τόδε, ὁ δὲ τόδε. Utrumque locum Ms. suppeditavit. Homeri versum Luciano plus semel admovit Scholiasta. Cf. Schol. Theocr. 1, 48. et Pricæus ad Luc. 21, 6.

7. Δ. ὁ Χαλκιδεύς. De Chalcidensi Dionysio Meursius notat ad Hellad. 35. Dubitari autem non potest, quin Dionysii Fragmentum partem fecerit Operis, quod Κτίσεις inscripserat. Urbs Æolica Myrina ab Amazone cognomine traditur denominata. Inter Amazonas dignitate excelluisse Myrinam, hinc simul disci potest.

8. Ἔστι δέ. Hic certe nonnulla videntur deficere. Salmasius particulam δὲ omisit p. 146. Thebaicum schema et Pindaricum idem fuisse suspicatus.

9. Λακεδαιμόνιοι. Ita vulgavi pro Λακεδαιμονίαν, quod erat in Ms., Salmasium secutus. Cum plura sint ad manum, unicum hujus structuræ exemplum apponam e Pind. Ὀ. 11, 5. μελιγάρυες ὕμνοι ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται, pro τέλλονται. Scholiastæ verba subjiciam: Σημείωσαι ἐνταῦθα τὸ τέλλεται. οὐδεὶς γὰρ οὔτε τῶν προγενεστέρων, οὔτε τῶν ἔπειτα, ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς ὀνόμασι, τῷ ἑνικῷ ἀντὶ πληθυντικοῦ ἐχρήσατο, ὥσπερ οὗτος.

10. Ἀντὶ τοῦ ἕπονται. Ms. ἀντὶ τοῦ ἕπεται. Perperam. " Lego, D " τήκεται σάρκες, s. potius τήκετο." Toup.

11. Σέσηπε. Ms. σέσηπται. Apud Il. B. 135. recte extat σέσηπε. Apollonius Alexandr. de Synt. 3, c. 11. ita inscribit: Ὅτι τὰ σπάρτα λέλυνται, καταλληλότερον τοῦ δοῦρα σέσηπε.

12. Εἰλημμένον. Ms. ὁμοῦ εἰλημμένων. Vir Eximius J. P. D'Orville, integra Lesbonactis observatione usus in Vanno Critica 9. p. 342. et 343. legit: Ἰωνικὸν δὲ καὶ Δωρικὸν ὁμοῦ εἰλημμένον: et Homeri etiam loca indicavit, petita ex Il. B. 10. Δ. 66. B. 75.

13. Ἀντὶ τοῦ πείραζε. Ms. ἀντὶ τοῦ πειρῶ. Scripsi πείραζε e Grammatico de Solœc., qui hanc structuram Solœcismum vocat περὶ τὰς ἐγκλίσεις.

14. Ἑνικῷ. Ms. ἑνικοῦ.

15. Ὅμηρος. Il. E. 875. Σοὶ πάντες μαχόμεσθα. Hesychius: Σοὶ πάντες μαχόμεθα, διὰ σὲ πάντες μαχόμεθα.

16. Ὅμηρος. Od. I. 256. ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦ. Δ.

17. Ἄλλο Ἀττικόν. Ms. lectionem hoc in loco exhibuisse contentus, aliis relinquo, ut Lesbonactis scripturam restituant, si id modo absque fidelioris libri fieri possit auxilio.

18. Περιηγητικόν. Supra hoc schema dicebatur Περιηγηματικόν.

19. Ὅμηρος. Il. E. 244., ubi pro ἔχοντε extat ἔχοντας. Mendosa erat in scripto Lesbon. lectio: Ἄνδρ' ὁρόω κρατερῶ ἐ. σ. μ. μ. ἶνα πίλαθρον ἔχοντε, ὁ μὲν τόξον εὖ εἰδώς.

[† " Cf. App. ad Arist. Plut. p. 488." G. H. S.]

20. Οὐ γάρ πω. Il. A. 262. Pro τοιούτους apud Lesbon. τοίους posui.

ται ἄλλαις πτώσεσιν. οἷον τὸ θαυμάζω, καὶ τὸ ὀνειδίζω, καὶ λοιδοροῦμαι, καὶ ὀκνῶ, καὶ ἐνοχλῶ. ἔστι δὲ πλεονάζοντα παρ' Ἀττικοῖς. Δοτικαῖς γὰρ συντάσσουσι πτώσεσιν, οἷόν ἐστι τὸ μέμφομαί σοι, καὶ ὀνειδίζω σοι· οἱ δὲ Δωριεῖς, ἅπερ τοῖς Ἀττικοῖς ἐπὶ δοτικῆς συνήθη, ταῦτα ἐπὶ γενικὴν μετάγουσι, μέμφομαί σου λέγοντες, ὡς πλήρη φασίν. Ἀττικοὶ δὲ συντάσσουσιν αἰτιατικαῖς πτώσεσι γενικὰς[1], καὶ δοτικῇ τὴν αἰτιατικήν.

Ῥόδιον. τῶν Δωριζόντων ἐν τῇ ἀκράτῳ δοτικῇ, ἤτοι τὴν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν πτῶσιν ἐπ' αἰτιατικὴν συντάσσουσι δοτικῇ πτώσει· οἷον εἴ τις εἴποι, κάλεσον τοῦ ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ τὸν ἄνθρωπον. τεκμήριον δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ σχήματος μάλιστα τῶν Δωριζόντων, διά τε τὴν τὶν, καὶ τὴν σφὶν ἀντωνυμίαν· αὕτη γὰρ οὐδεμίας πτώσεως, ἢ δοτικῆς δηλωτική· καὶ Ὅμηρος[2], Ζεύς με πατὴρ προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι.

[188] Ἀσιανὸν, μᾶλλον ἐπιχωριάζον τοῖς ἐπὶ Σικελίας Ἕλλησιν. Γίνεται δὲ οὕτω, συνηρτημένον ἔχον[3] ὁριστικοῖς ῥήμασιν ἀντὶ ὀρθῆς. εἰ θέλεις ἀναστάντα κλεῖσαι τὴν θύραν, ἀντὶ τοῦ ἀναστάς. ἀπελθόντα λούσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀπελθών. Ἐναντίον δ' ἂν εἴη τούτῳ τῷ σχήματι, ὃ ἔμπαλιν ἔχει τὴν μετοχὴν ἐπὶ ὀρθῆς πτώσεως ἀντὶ αἰτιατικῆς. οἷον εἴ τις εἴποι, λέγεται Ἀλέξανδρον Μακεδόνα τρῶσαι τοὺς Πέρσας ἐλθὼν εἰς χωρίον τῆς Περσίδος, ἀντὶ τοῦ ἐλθόντα. καὶ Ὅμηρος[4], Φημὶ — οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα, Ἀστράπτων ἐπὶ δεξιᾶ, ἀντὶ τοῦ ἀστράπτοντα.

1. Γενικάς. Ms. γενικαῖς.

2. Ὅμηρος. Od. Δ. 829. Ἡ νῦν με προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι.

3. Συνηρτημένον ἔχον. Leg. videtur συνηρτημένην ἔχον τὴν αἰτιατικὴν δ. ῥ. ἀντὶ ὀρθῆς. In exemplo, quod affertur, ἀναστάντα pro ἀναστάς: male in Ms. legebatur ἀντὶ τοῦ ἀνάστα. Vossius ἀναστὰς in margine posuerat, et ad Catull. etiam exhibuit p. 296., ubi e Lesbonacte Asianum schema attigit.

4. Ὅμηρος. Il. B. 350. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα Ἀστράπτων ἐπιδέξι'. Auctor Vitæ Hom. 307. huic loco subjicit: Καὶ ταῦτα δὲ ἐξήνεγκε κατά τινα ἀρχαϊκὴν συνήθειαν. καὶ οὐδὲ ταῦτα ἀλόγως· κ. τ. λ. Quæ in Scholiis Hom. Mss. leguntur, dignissima sunt, quæ proferantur: Ὅτι ἀκαταλλήλως εἴρηται. ἔδει γὰρ ἀστράπτοντα καὶ φαίνοντα. ὡς Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδει, Λάϊε, πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, Σχολῇ μ' ἀπεῖργε· βραχὺ δὲ διασταλτὸν εἰς τὰ ἐπιδέξια. ἀσύνδετος γὰρ ὁ λόγος, λείποντος τοῦ καί: ubi in margine Lesbonactem citavit Is. Voss.

ΠΕΡΙ
ΒΑΡΒΑΡΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ
ΣΟΛΟΙΚΙΣΜΟΥ.

ΠΕΡΙ ΒΑΡΒΑΡΙΣΜΟΥ.[1]

ΒΑΡΒΑΡΙΣΜΟΣ ἐστι λέξις ἤτοι περὶ τὰ στοιχεῖα, ἢ περὶ τὰς προσῳδίας ἡμαρτημένη. Διαφέρει[2] δὲ τοῦ Σολοικισμοῦ· ἐπεὶ ὁ μὲν Βαρβαρισμὸς ἐν λέξει γίνεται, ὁ δὲ Σολοικισμὸς ἐν λόγῳ. Γίνεται δὲ ὁ Βαρβαρισμὸς ἐν τῇ λέξει[3], περὶ πλεονασμὸν στοιχείου, περὶ ἔνδειαν, περὶ ἐναλλαγὴν, [192.] περὶ τόνον, περὶ χρόνον, περὶ πνεῦμα. Λέγομεν δὲ Βαρβαρίζειν καὶ τοὺς ἀλλοφύλῳ λέξει χρωμένους[4]· ὡς εἴ τις τὸ μὲν ὑπαυχένιον Κερβικάριον λέγοι, τὸ δὲ χειρόμακτρον, Μάππαν.

1. ΠΕΡΙ ΒΑΡΒΑΡΙΣΜΟΥ. Hoc, et quod sequitur, de Solœcismo opusculum ex antiqua Leid. Bibl. membrana descripsi. Utrumque in alio etiam ejusdem Bibl. Cod. legebatur, non sine exigua scripturæ differitate, quam, ne quid omitterem, sedulus enotavi. Reliqua, alterius Auctoris, itidem ignoti, qui eandem materiam copiosius pertractat, capita e laboriosis Is. Vossii Adversariis exhibui, qui ex optimo libro eadem hauserat; neque tamen priora, quæ vulgavi, capita inibi non legebantur, sed minus plena quam in vett. libris. Plura vide sis in Præf.

2. Διαφέρει. "Δὲ τοῦ, deest τοῦ Barocc. 116." Scap. Oxon. Qua ratione Solœcismus et Barbarismus vulgo discerni soleant, docet Sext. Emp. adv. Gramm. c. 10., qui Grammaticorum hac in parte petulantiam sic satis acerbe neque immerito castigat. Discrimen inter Barbarismum et Solœcismum porro tradiderunt Etym. in v. Σόλοικοι, Suid. in Βαρβαρίζει, et Eust. ad Il. B. p. 278. E veteribus nonnullos, quos has voces minus anxie distinxisse innuit Eust., reprehendit Apollon. Alex. de Synt. 3, 4. eosque temere conturbasse scribit τὴν παρὰ πᾶσι συμφώνως πιστευθεῖσαν δόξαν, ὡς μιᾶς λέξεως κακία ἐστὶν ὁ Βαρβαρισμὸς, ἐπιπλοκῆς δὲ λέξεων ἀκαταλλήλων, ὁ Σολοικισμός. Neque Græcis Latinos quicquam hic concessisse e Diomede et Donato constat. Solœcismum vocat Ausonius Epigr. 130., quem e mente Grammaticorum Barbarismum dixerat Martialis 6, 17. Cinnam, Cinname, te jubes vocari: Non est hic, rogo, Cinna, Barbarismus? Tu si Furius ante dictus esses, Fur ista ratione dicereris.

3. Ἐν τῇ λέξει. Ita Cod. A.: paulo aliter Cod. B. Διαφέρει δὲ τοῦ Σολοικισμοῦ, ὅτι ὁ μὲν Βαρβαρισμὸς ἐν λέξει γίνεται, ἤτοι περὶ πλεονασμὸν στοιχείου. ἢ περὶ ἐναλλαγήν. ἢ περὶ τόνον. ἢ περὶ χρόνον. Ὁ δὲ Σολοικισμὸς ἐν ὅλῃ τῇ λέξει. περὶ τὰ αὐτὰ λέγομεν βαρβαρίζειν καὶ τοὺς ἀλλ.

4. Λέξει χρωμένους. Ea ratione legunt Codd. B. et C. Mendose in A. λέξῃ χρημένους. Quæ sequuntur, ὡς εἴ τις etc. suppeditavit Cod. A.: universa deerant in Voss. apographo, seu Cod. C. Insignis est in B. lectionis differentia: ὡς εἴ τις τὸ μὲν περιαυχένιον ῥάκος, κερβηκάριον λέγοι, τὸ δὲ χ. μ. Siquidem hinc judicium ferre licet, prioris tractatus auctor dicendus erit Herodianus. Subjiciam quæ in Gloss. Med. et Inf. Gr. ad voces Κερβικάριον et Μάππα scribit Du Cangius:—"Herodianus de Solœcismo et Barbarismo Ms. (in Cod. Colb. 1825.) Λέγομεν δὲ βαρβαρίζειν καὶ τὸν ἀλλοφύλου χρώμενον· ὡς εἴ τις τὸ μὲν ὑπαυχένιον, κερβικάριον λέγει, τὸ δὲ χειρόμακτρον, μάππαν." Hinc ratio est petenda, cur in Cyrilli Glossis legatur Βαρβαρισμὸς, Græco Latino: s. potius, Græco-Latinum.

ΠΕΡΙ ΣΟΛΟΙΚΙΣΜΟΥ.

ΣΟΛΟΙΚΙΣΜΟΣ ἐστι λόγος περὶ τὴν σύνταξιν[1] τῶν λέξεων ἡμαρτημένος. Διαφέρει δὲ Σχήματος[2]· ἐπεὶ τὸ μὲν Σχῆμα ἔχει τινὰ αἰτίαν εὔλογον καθισταμένην[3] εἰς εὐπρέπειαν, ὁ δὲ Σολοικισμὸς οὐκ ἔχει. Γίνεται δὲ ὁ

1. Περὶ τὴν σύνταξιν. Cod. C. περὶ τὴν σύστασιν τ. "Barocc. "σύστασιν." Scap. Oxon.

2. Διαφέρει δὲ Σχήματος. Vide Tryphonis locum, quem ad initium Lesbonactis produxi.

3. Καθισταμένην. Emendatam Cod. C. scripturam proposui. Cod. A. καθισμένην εἰς εὐπρέπειαν, Cod. B. Διαφέρει δὲ σχήματος, (C. τοῦ σχήματος,) ἐπειδὴ τὸ μὲν ἔχει τινὰ αἰτίαν εὔλογον καθισταμένην εὐπρέπειαν.

Σολοικισμὸς[1] ἐν τῷ λόγῳ, περὶ πλεονασμὸν λέξεως, περὶ ἔνδειαν, περὶ ἐναλλαγὴν, περὶ εἶδος, περὶ γένος, περὶ ἄρθρον, περὶ ἀριθμὸν, περὶ πτῶσιν, περὶ πρόσωπον, περὶ χρόνον, περὶ διάθεσιν, περὶ ἔγκλισιν. Λέγεται δὲ Σολοικισμὸς, ἐπεὶ σόλοικον[2] καὶ βάρβαρον τὴν προφορὰν ἔχει· [193] Σολοίκους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους. ὁ γὰρ Ἀνακρέων[3] φησὶ, Κοίμισον δὲ σόλοικον φθόγγον. καὶ Ἱππῶναξ, Καὶ τοὺς σολοίκους ἢν λάβωσι, περνᾶσι Φρύγας μὲν εἰς Μίλητον ἀλφιτεύσοντας.

1. Γ. δὲ ὁ Σολοικισμός. Cod. B. *καί τοι ἐν τῷ λόγῳ γινόμενος περὶ πλεονασμὸν λέξεως*, etc.

2. Ἐπεὶ σόλοικον. Ita Codd. B. et C., cum in Cod. A. legeretur *ἐπισόλυκον*. Salmas. in Tertull. de Pall. 312.: —"Σόλοικος et Σόλυκος dicebatur, ut *βρυκὸς βροικὸς, μυρῶ μοιρῶ*."

3. Ἀνακρέων. Anacreontis et Hipponactis Fragmm. hinc produxerunt Viri Cl. Is. Voss. ad Catull. 226. et J. Ph. D'Orville, in libro reconditæ eruditionis pleno, Vanno Critica 12. p. 570. Quandoquidem vero in his Fragmm. Codices nonnihil ab invicem discedunt, universam singulorum scripturam bona fide proponam. Hæc itaque ėrat lectio Cod. A. *ὁ γὰρ Ἀνακρέων φησίν· κοίμησον δὲ σόλοικον φθόγγον. καὶ Ἱππῶναξ. καὶ τοὺς σ. ἢν λαβῶσι περνάσι Φρύγας μ. ε. μ. ἀλφητεύσαντας*. Cod. B. *ὁ γοῦν Ἀνακρέων φησί. κοίμισον δὲ σόλοικον φθόγγον. ὁ δὲ Ἱππῶναξ. κ. τ. σ. η. λάβωσι περνᾶσι. Φρύγας μὲν εἰς Μίλητον ἀλφιτεύσοντας.* Hujus ego libri lectionem in textum recepi. Cod. C. seu apographum Vossianum: ["sic etiam Barocc." Scap. Oxon.] *ὁ γοῦν Α. φησί. κόμισον σόλοικον φθόγγον. καὶ Ἱππῶναξ· καὶ τοὺς Σ. ἢν λάβωσι περνῶσι*, (in fine postremi capitis *περνάσιν* extabat,) *Φρύγας μὲν εἰς Μίλητον ἀλφηστεύοντας*. In libri margine posuerat Vossius: 'L. *ἀλφιτεύοντας* i. e. in pistrinum mittunt.' Eadem autem, neque enim id prætermittendum, Anacreontis et Hippon. loca tangit Eust. ad Il. B. p. 278. *Τοὺς βαρβάρους Σολοίκους ἔλεγον, καὶ προφέρονται χρήσεις, Ἱππώνακτος μὲν τὸ, καὶ τοὺς σολοίκους ἢν ἐθέλουσι περνᾶσιν. Ἀνακρέοντος δὲ τὸ, σόλοικος φθόγγος, ὅπερ ἐστὶ βαρβαρικός.*

ΕΤΕΡΩΣ

ΠΕΡΙ ΒΑΡΒΑΡΙΣΜΟΥ

ΚΑΤΑ ΠΛΑΤΟΣ.

ΤΟΥ λόγου ἀρεταὶ μέν εἰσιν ἕξ. Ἑλληνισμὸς, Σαφήνεια, Κυριολογία, Συντομία, Εὐσυνθεσία, Εὐπρέπεια. Κακίαι δὲ ταύταις ἀντικείμεναι ὁμοίως ἕξ. Βαρβαρισμὸς, Ἀσάφεια, Ἀκυρολογία, Μακρολογία, Κακοσυνθεσία, Ἀπρέπεια.

[194] Ἑλληνισμὸς μὲν οὖν ἐστὶ λέξις ὑγιὴς, καὶ ἀδιάστροφος λόγου μερῶν συμπλοκὴ μετάλληλος[*]· Βαρβαρισμὸς δέ ἐστι λέξις ἡμαρτημένη παρὰ τὴν[1] τῶν Ἑλληνιζόντων συνήθειαν.

Διαφέρει δὲ Βαρβαρισμὸς Σολοικίας· ὅτι ἡ μὲν Σολοικία τὴν τάξιν βλάπτει τοῦ λόγου, ὁ δὲ Βαρβαρισμὸς τὰ ἔπη[2] τῆς λέξεως.

Γίνεται δὲ Βαρβαρισμὸς κατὰ τρόπους ἐννέα[3]· προσθέσει, ἀφαιρέσει, ἐναλλαγῇ, μεταθέσει, συναλοιφῇ, διαιρέσει, τόνῳ, χρόνῳ, πνεύματι.

Κατὰ μὲν οὖν Πρόσθεσιν βαρβαρίζουσιν οἱ λέγοντες Σωκράτην, Δημοσθένην. τὰ γὰρ εἰς ης[4] λήγοντα σύνθετα οὐ προσλαμβάνει ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς τὸ ν, ὅταν ᾖ παρ' οὐδετέρων πρὸς τὴν κατάληξιν, ἢ ῥῆμα ἐπὶ τέλει ἐμφαίνηται.

Κατὰ δὲ Ἀφαίρεσιν· ὡς εἴ τις λέγοι τὸν Ἑρμῆ, δεῖ γὰρ λέγειν τὸν Ἑρμῆν.

[195] Κατὰ δὲ Πρόσθεσιν[5]· λέγοντες τὸν δίφρον, δρίφον[6]· καὶ τὸ φέρω, φέρνω[7]· καὶ Μυτιληναῖον, Μιτυληναῖον[8]· ἀπὸ γὰρ τοῦ Μύτωνος τοῦ κτίστου Μυτιλήνη καλεῖται.

Κατὰ δὲ Ἐναλλαγὴν, ὅσοι λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἐδυνάμην, ἠδυνάμην[9]· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐβουλόμην, ἠβουλόμην, ὅσα γὰρ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τῶν ῥημάτων ἐν τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ, ταῦτα κατὰ τὸν παρατατικὸν ἀπὸ τοῦ ε ἄρχεται. λέγω, ἔλεγον· φέρω, ἔφερον· οὕτω μέλλω, ἔμελλον· βούλομαι, ἐβουλόμην· καὶ δύναμαι, ἐδυνάμην.

Κατὰ δὲ Συναλοιφὴν, ὡς Μένανδρος[10] λέγει, Ὁ θάτερος μὲν τοῖν δυοῖν Διοσκόροιν. ἀντὶ τοῦ φάναι, ὁ ἕτερος· ἡ γὰρ τοιαύτη συναλοιφὴ γίνεται ἐπὶ οὐδετέρου ἄρθρου, ὅταν αὐτῷ ἐπιφέρηται ὄνομα ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, οἷον τὸ ἕτερον λέγω θάτερον· ἐπὶ ἀρσενικοῦ δὲ οὐδαμῶς.

[196] Κατὰ δὲ Διαίρεσιν, ὡς ὅταν Ἡσίοδος λέγῃ, Μάγνης δ' αὖ Δίκτην† τε καὶ ἀντίθεον Πολυδεύκεα. οὐ γὰρ διαιρεῖται, ὧν ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν λήγει· αἱ γὰρ εἰς α‡ λήγουσαι αἰτιατικαὶ διαιροῦνται, Δημοσθένεα, Δημοσθένη γὰρ καὶ Διογένη.

Κατὰ δὲ Τόνον βαρβαρίζουσιν οἱ λέγοντες, ἐὰν βουλῶμαι, καὶ ἐὰν ἀρχῶμαι. δεῖ γὰρ λέγειν, ἐὰν βούλωμαι, καὶ ἐὰν ἄρχωμαι· ἐπειδὴ τὰ ὑποτακτικὰ τοῖς ἰδίοις ὁριστικοῖς ὁμοτονεῖ, φέρομαι, ἐὰν φέρωμαι· λέγομαι, ἐὰν λέγωμαι· οὕτω καὶ ἐὰν βούλωμαι, καὶ ἐὰν ἄρχωμαι. Ὁμοίως καὶ § περὶ τοὺς τόνους βαρβαρίζουσιν οἱ λέγοντες ἀκρᾶτον προπερισπωμένως· δεῖ γὰρ λέγειν ‖ ἄκρατον προπαροξυτόνως· ἡ γὰρ† τοῦ α στέρησις προτιθεμένη τῶν δισυλλάβων ὀνομάτων εἰς ος ληγόντων ἀναβιβάζει τὸν

[* "Leg. *κατάλληλος*." G. H. S.]

1. Παρὰ τήν. Ms. mendose *περὶ τὴν τ*. Sextus Emp. adversus Gramm. c. 10. p. 42. *Βαρβαρισμός ἐστι παράπτωσις ἐν ἁπλῇ λέξει παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν*: qui pari ratione, qua Grammaticus noster, *τὸ Βαρβαρίζειν* et *Ἑλληνίζειν* in istius capitis principio opponit: "*Ὅ, τε γὰρ ἑκάστοτε βαρβαρίζων καὶ σολοικίζων ὡς ἀπαίδευτος χλευάζεται· ὅ, τε Ἑλληνίζων ἱκανός ἐστι πρὸς τὸ σαφῶς ἅμα καὶ ἀκριβῶς παραστῆσαι τὰ νοηθέντα τῶν πραγμάτων*: Qui vero emendatam Græci sermonis culturam persequitur, id quod sentit, perspicue atque polite eloqui valet. Hac ratione Hellenismum finit Etym. Auctor: *Ἑλληνισμός ἐστι, τὸ καθ' Ἕλληνας διαλέγεσθαι. τουτέστι τὸ ἀσολοικίστως καὶ ἀβαρβαρίστως διαλέγεσθαι.*

2. Ἔπη. Quid sint *τὰ ἔπη τῆς λέξεως* fateor me ignorare: quid si *ἔθη* scripserit? neque id placet. ["Del. *ἔπη*." G. H. S.] "'Forsan, *τὰ ἔπη τῆς συντάξεως*.' Toup. Omnino reponendum "*ἐπὶ* e Barocc." Scap. Oxon.

3. Κατὰ τρόπους ἐννέα. Totidem modos recenset Donatus:— "Barbarismus autem fit duobus modis, scripto et pronuntiatione. His bipartitis, quatuor species supponuntur. Additio, Detractio, Immutatio, Transmutatio, literæ, syllabæ, temporis, toni, aspirationis." A quibus non longe discedit Diomedes.

4. Εἰς ης. Scripsi pro *εἰς η*: et mox, *ὅταν ᾖ π. ο. πρὸς τὴν κατάληξιν*, ubi in Ms. legebatur *ὅταν ἢ π. ο. πρὸς τὴν κατὰ λῆξιν*.

5. Κατὰ δὲ Πρόσθεσιν. Id sine controversia mutandum est; secundum indicem supra positum ponendum, *Κατὰ δὲ μετάθεσιν*: secundum accuratiorem legem, *Κατὰ δὲ ὑπέρθεσιν*. Auctore quidem Tryphone *περὶ Παθῶν Λέξεων*: *Μετάθεσις —— καλεῖται καὶ ἐνάλλαξις καὶ ὑπέρθεσις*. Corinthius vero de Dial. Ion. id ponit discriminis inter *μετάθεσιν* et *ὑπέρθεσιν*, ut illa fiat *ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, ἡ δὲ ὑπέρθεσις ἐν ἑτέρᾳ*.

6. Δρίφον. Auctoritate unius Theodori Gazæ, (qui nihilominus e veteribus hausit; quæ de Barbar. et Solœc. notat, uti et Georgius Lecapenus *περὶ Συντάξεως* p. 215.,) vocem *Δρίφος* Glossariis Græco-Barbaris inseruerunt Meursius et Du Cangius. Ne noster quidem efficiet, ut eam vocis formam barbaram esse credamus.

7. Τὸ φέρω, φέρνω. Nulla hic *μετάθεσις*, sed literæ *ν παρέμπτωσις*. Credibile Auctorem aliter scripsisse; forsan posuerat, *καὶ τὸ φρενῶ, φέρνω*.

8. Μιτυληναῖον. En, quæ scribit Is. Voss. Obs. ad Melam 2, 7. p. 201.:—"Utrumque dixere veteres Mytilene et Mitylene. Sed prius illud longe rectius, alterum vero inter barbarismi species refert Stephanus Grammaticus Byzantius in Commentariis ad Dionysium Thracem, et *Μυτιληναῖον* dici jubet, addens rationem, *ἀπὸ γὰρ τοῦ Μύτωνος, τοῦ κτίστου Μυτιλήνη καλεῖται*." Vossii meminit ad Stephanum Berkelius; quod autem auctorem nostrum Stephanum vocaret Vossius, nihil erat causæ.

9. Ἠδυνάμην. Atticum usum reprehendit. Etym. 419. *Οἱ Ἀττικοὶ τὸ ε τῶν παρῳχημένων εἰς η τρέπουσι· τὸ ἐβουλόμην, ἠβουλόμην λέγουσιν.* Idem in *ἠβουλόμην* et *ἠδυνάμην* observat Corinthius de Dial. Att.: *ἐβουλόμην* tamen et *ἐδυνάμην* frequentissime a probatis Scriptt. usurpari monuit Thom. M.

10. Μένανδρος. Menandri versus reliquis Fragmentis addi poterit. Nostro concinit Etym. 443. *Οὐ λέγεται θάτερον ἐπὶ ἀρσενικοῦ ὀνόματος, ἀλλ' ἅτερος.* "M. *λέγει*: Barocc. *λέγων*, et infra, "*λέγων θάτερον*." Scap. Oxon.

† "*Δίκτην*: repositum est *Δίκτυν* e Barocc. pro *Δίκτην*. Leg. "præterea *Πολυδέκτεα* ex Apollod. 1, 9, 6. Hic versus Fragmen- "tis Hesiodi addendus. Dedimus e Barocc. Δ. *καὶ Διογένεα*." Scap. Oxon.

‡ "*Αἱ γὰρ εἰς α*. Leg. e Barocc. *ἡ γὰρ τοῦ α*:" Scap. Oxon.

§ "*Ὁμοίως καὶ*, Barocc. *δέ*." Scap. Oxon.

‖ "*Δεῖ γὰρ λέγειν*: *λέγειν* accedit e Barocc.:" Scap. Oxon.

τόνον· οἷον κακὸς, ἄκακος· φθαρτὸς, ἄφθαρτος· οὐκοῦν καὶ κρατὸς, ἄκρατος.

Κατὰ δὲ Χρόνους βαρβαρίζουσιν οἱ λέγοντες πινακῖς ἐκτεταμένως· δεῖ γὰρ λέγειν πινακὶς συνεσταλμένως, ὡς θυρὶς, σανίς.

Κατὰ δὲ Πνεῦμα βαρβαρίζουσιν οἱ λέγοντες αὔριον δασέως· δεῖ γὰρ αὔριον ψιλῶς· ἐπείπερ εἴρηται παρὰ τὴν αὔραν[1], ἥτις ἐκ τῶν ποταμῶν ἕωθεν ἀναδίδοσθαι φιλεῖ. [197] Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό. ἄλλως τε καὶ διὰ ψιλοῦ τοῦ στοιχείου* συναλείφεται. Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον, ἔς τ' ἔννηφι. εἰ γὰρ ἦν δασὺ, πάντως ἂν διὰ τοῦ θ ὤφειλεν εἶναι ἡ συναλοιφή†.

Ἀκυρολογία[2] δὲ, ἥτις περὶ τὸ σημαινόμενον ἁμαρτάνεται· τῆς δὲ κακίας μέρος ἐστὶ καὶ ἡ ἀκυρολογία. ὡς παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ[3] ἐπὶ τῶν ἀπολομένων νηπίων, Μητέρας ἐξεκένωσαν, ἐκούφισσαν δὲ τιθήνας. Τοὐναντίον γὰρ, ἐβάρυναν ἀπολέσαντες τὰ ὑπ' αὐτῶν τρεφόμενα βρέφη. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ, Ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς.

1. Π. τ. αὔραν. Hanc originationem, quæ veritatis colorem ducit, præter alias deteriores proponit Etym. non omisso Homeri, quem Noster adducit, versu, ex Od. E. 469. Ms. ita legebat: ἥτις ἐκ τ. π. ἔοθεν ἀ. φ. Αὖρα δ' ἐκ π. ψ. π. εἰῶθι πρό: postea Μηδ' ἀναβάλεσθαι. Est autem is versus Hesiodi Ἔργ. 408.

* "Στοιχείου, Barocc, ἀντιστοίχου:" Scap. Oxon.

† "Ὤφειλεν εἶναι ἡ συναλοιφὴ, Barocc. ὤφειλε συνελεῖφθαι." Scap. Oxon.

2. Ἀκυρολογία. Inter decem vitia orationis ἀκυρολογίαν reponit, præter Diomedem, Donatus, cui acyrologia dicitur Inpropria dictionis positio. Κυριολογίαν his verbis declarat Trypho περὶ Τρόπων Ms. Κυριολογία μὲν οὖν ἐστὶν ἡ τῶν κατὰ φύσιν λέξεων τετευχυῖα φράσις. τότε γὰρ οἰκείως προφέροιτο ἄν τις, ὅταν μὴ παρεκτράπῃ τοῦ κυρίως λεγομένου. πὺξ μὲν ἐνίκησα. Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα. Quisquis itaque voces παρὰ φύσιν sive a propria potestate derivatas usurpat, ἀκυρολογεῖ, et secundum Nostrum περὶ τὸ σημαινόμενον ἁμαρτάνει.

3. Π. τ. Καλλιμάχῳ. Ms. ἐπὶ παρὰ τῷ Κ. Elegantissimum Callimachi Fragm. inter edita non occurrit. In Æschyli versu Vossius pro Αἴγεον correxerat Αἰγαῖον. "Ὡς παρὰ, Barocc. ὥς ἐστι παρά." Scap. Oxon.

ΠΕΡΙ

ΣΟΛΟΙΚΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΑΤΟΣ.

ΣΟΛΟΙΚΙΑ ἐστὶν ἀκατάλληλος πλοκὴ τῶν τοῦ λόγου μερῶν παρὰ[1] τὴν τῶν Ἑλληνιζόντων συνήθειαν.

Σολοικίζουσι δὲ κατὰ τρόπους ιε[2]· περὶ γένη, περὶ ἀριθμοὺς, [198] περὶ τὰς πτώσεις, περὶ τὰ εἴδη, περὶ τὰ γενικὰ καὶ εἰδικὰ, περὶ τὰ πάθη, περὶ τὰ ἐνεργήματα, περὶ τοὺς χρόνους, περὶ τὰ πρόσωπα, περὶ τὰς ἐγκλίσεις τῶν ῥημάτων, περὶ τὰ ἄρθρα, περὶ τὰς ἀντωνυμίας, περὶ τὰς προθέσεις[3], περὶ τὰ ἐπιῤῥήματα, περὶ τοὺς συνδέσμους.

Περὶ μὲν οὖν Γένη· ὡς παρ' Ὁμήρῳ[4], Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι. ἀντὶ τοῦ, τέκνον φίλον.

Περὶ δὲ τοὺς Ἀριθμούς· ὡς παρ' Ἡσιόδῳ[5], Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. ἀντὶ τοῦ, ἦσαν.

Περὶ δὲ τὰς Πτώσεις· Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφὲς, αἰθέρι ναίων, Ἠέλιος, ὃς[6] πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις. ἀντὶ τοῦ, ὦ ἥλιε.

[199] Περὶ τὰ Εἴδη· ὡς εἴ τις ἁπλοῦν ἀντὶ συγκριτικοῦ τάξειεν, οἷον, δῖα θεάων[7]. ἀντὶ τοῦ διοτάτη. καὶ* [8] γυναικῶν θηλυτεράων, ἀντὶ τοῦ θηλειῶν. καὶ, δικαιότατος Κενταύρων, ἀντὶ τοῦ δίκαιος.

Περὶ δὲ Γενικὰ καὶ Εἰδικά· ὡς παρ' Ὁμήρῳ, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. εἶδος μὲν γὰρ ἄνδρες, γένος δὲ, ἄνθρωποι.

Περὶ δὲ τὰ Πάθη· ὡς εἴ τις λέγοι, οἰκοδομοῦμαι πύργον, ἀντὶ τοῦ οἰκοδομῶ.

Περὶ δὲ Ἐνεργήματα· ὡς παρ' Ὁμήρῳ, Ναιετάουσι πόληες[9]. ἀντὶ τοῦ ναιετάονται. καὶ, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. ἀντὶ τοῦ ἐῤῥεῖτο[10].

Περὶ δὲ τὰ Πρόσωπα· ὡς παρ' Ὁμήρῳ[11], [200] Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ, Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεθα ἕκαστος. ἀντὶ τοῦ δέδμηνται.

Περὶ δὲ Χρόνους· ὡς παρ' Εὐριπίδῃ[12], Θύρσον δέ τις λαβοῦσ' ἔπαισεν εἰς πέδον, Ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς. ἀντὶ τοῦ ἐπήδησεν.

Περὶ δὲ τὰς Ἐγκλίσεις τῶν ῥημάτων· ὡς εἴ τις ἐναλλάττει[13] εὐκτικὰ ὁριστικοῖς, ἢ προστακτικὰ ἀπαρεμφάτοις, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ὡς παρ' Ὁμήρῳ[14], Αἶψα

1. Παρά. Vitiose iterum in Ms. περὶ τὴν τ. eandem mendam supra sustuli in nota 11. Apoll. Alexandr. de Synt. 1, 2: Ἐπειδὰν τὰ μὴ δέοντα τῶν λέξεων συναφθῇ, τὸ τοιοῦτον καλοῦμεν σολοικισμόν.

2. Κατὰ τρόπους ιε. Diomedes 2. p. 119. "Fiunt Solœcismi secundum plerosque modis quatuordecim, secundum quosdam quindecim." Plerique omnes, qui notantur Solœcismi, venustissimi sunt σχηματισμοὶ σολοικοφανεῖς, quos mirum non est ab illis improbari, qui Grammaticæ, quam didicerunt, regulis tanquam scopulis adhærent. Scriptor Vitæ Homeri, sive is fit Dionysius Hal., seu alius, judicandi certe facultate præditus non vulgari, solœcismos, quos vocat Noster, inter σχήματα retulit.

3. Προθέσεις. Ms. habebat θέσεις.

4. Ὁμήρῳ. Od. O. 125. In scripto libello perperam legebatur: Δῶρον τοι κ. ἐ. φίλον τέκνον φίλε τ. δ. Hanc generis permutationem, certa ratione nixam, Εὐβοεικὸν σχῆμα vocat Lesbonax.

5. Ἡσιόδῳ. Theog. 321. Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. Chimæra tripartito ore flammam spirare dicebatur.

6. Ἠέλιος, ὅς.] Scribe: Ἠέλιός θ', ὃς π. ex Il. Γ. 277., ubi Schol. notat: Ἠέλιός τε· ἀντὶ τοῦ, καὶ σὺ, ὦ ἥλιε. παράπτωσις ὀρθὴ ἀντὶ κλητικῆς, κατ' Ἀττικισμόν. Versus autem in Il. Γ. 276. Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε. Is versus, quem Noster affert, alibi frequenter recurrit.

7. Δῖα θεάων. Il. E. 381. et alibi: Hes. Δῖα θεάων, ἀντὶ τοῦ διοτάτη.

8. Καί *. Inserui huic loco defectus indicem. Quæ subjiciam videntur excidisse: Καὶ συγκριτικὸν ἢ ὑπερθετικὸν ἀντὶ ἁπλοῦ, οἷον (Od. M. 385.) γυναικῶν θηλυτεράων, ἀντὶ τοῦ θηλειῶν. Ita edidi pro τηλείων. Inter Hesychii λέξεις Ὁμηρικὰς hanc etiam reperire licet: Θηλυτεράων, θηλειῶν, τῶν μόνων ἐγκυμόνων πλησιαζουσῶν ἀνδράσι. μόναι γὰρ αἱ γυναῖκες ἔγκυαι οὖσαι πλησιάζουσιν ἀνδράσι, τῶν δὲ ἄλλων ζώων οὐδέν. Scholiastæ nota ad Il. Λ. 831., ubi Chiron dicitur δικαιότατος Κενταύρων, hac ratione est corrigenda: Τὸ ὑπερθετικὸν κεῖται ἀντὶ ἁπλοῦ τοῦ θετικοῦ: ὃ ἐστιν ὁ μόνος ἐν Κενταύροις δίκαιος: cui junges Hes. in Δικαιότατος Κενταύρων. Auctor Vitæ Hom. 308. Καὶ τὰ εἴδη δὲ τῶν ὀνομάτων ἐξαλλάσσει, πολλάκις μὲν τὸ συγκριτικὸν τιθεὶς ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ.— ποτὲ δὲ τὸ ὑπερθετικὸν ὁμοίως ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ, ὡς τὸ, δικαιότατος Κενταύρων. Utrumque Atticis proprium esse observat Corinthius.

9. N. πόληες. In Ms. ναιετάουσι πόλιες. Scripsi N. πόληες ex Il. Δ. 45. Qui ea ratione activa et passiva permutant, peccare dicuntur περὶ τὰς διαθέσεις.

10. Ἀντὶ τοῦ ἐῤῥεῖτο. Homericæ locutionis in Il. Δ. 451. triplex proponitur a Schol. expositio, quarum secundam Grammaticus noster sequitur, Hesychio etiam probatam: Ῥέε δ' αἵματι γαῖα, κατεῤῥεῖτο ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος: quamvis dubium esse queat, an non κατεχεῖτο posuerit Hes. Tertiam Schol. interpretationem, meo quidem judicio prioribus præponendam, amplectitur Schol. Apoll. Rh. 1, 1146. Ἡ δὲ σύνταξις κατὰ μετάθεσιν, ὡς τὸ, ῥέε δ' αἵματι γαῖα· ἀντὶ τοῦ, αἷμα ἔῤῥεεν ἐν τῇ γῇ.

11. Παρ' Ὁμήρῳ. Il. E. 877. 878., ubi vulgatur, prouti versus postulat, δεδμήμεσθα: sed in Ms. Hom. Codice δεδμήμεθα legebatur. Homericæ figuræ venustatem, probe perceptam, perite declarat Scriptor Vitæ Hom. Anonymus p. 309. 310.

12 Παρ' Εὐριπίδῃ. Ms. παρ' Εὐρυπίδῃ, θύρσον δέ τις λαβοῦσα ξ. Euripidæ versus reperiuntur in Bacchis 703., ubi pro ἔπαισεν εἰς πέδον vulgatur ἔπαισεν εἰς πέτραν. Prius Grammaticus noster posuerat, versu proxime sequenti deceptus: Ἄλλη δὲ νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς. Ea autem lectio ἔπαισεν εἰς πέδον nihil quidem habet, quod adeo offendat; nisi quod splendidam, quæ Mosen et Bacchum comparat, fabulam nonnihil labefactet. Aliquantulum huic loco inhæseram, antequam oculos converteram ad illud ἐκπηδᾷ pro ἐξεπήδησε positum; et pene me in errorem induxisset, quæ subito oborta fuerat conjectatio, nimirum pro ἔπαισεν Grammaticum nostrum legisse ἐπῆσσεν: quid voluerim, cogitandum relinquo.

13. Ἐναλλάττει. Ms. ἀναλλάττει. Istam autem ἐγκλίσεων ἐναλλαγὴν tangit Auctor Vitæ Hom. 308. "Barocc. ἐναλλάττει." Scap. Oxon.

14. Παρ' Ὁμήρῳ. Il. Δ. 70. Πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιούς: 66. Πειρᾶν θ', ὥς κεν etc.: in Ms. etiam Leidensi extabat Πειρᾶν δ', ὥς κεν τ. Usus τοῦ προστακτικοῦ ἀντὶ ἀπαρεμφάτου Lesbonacti dicitur schema Ionico-Doricum. Alter Homeri versus est ex Il. B. 488., ubi Schol. Μυθήσομαι interpretatur μυθησαίμην, εἴποιμι.

μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, Πειρᾶν δ', ὥς κεν— ὑπερκύδαντας Ἀχαιούς. ἀντὶ τοῦ πείραζε, ὡς καὶ προείρηκεν ἐλθέ. καὶ, Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω. ἀντὶ τοῦ οὐ μυθησαίμην.

[201] *Περὶ δὲ τὰ Ἄρθρα*[1]. *ὡς εἴ τις ὑποτακτικοῖς χρήσαιτο ἀντὶ προτακτικῶν. οἷον, Μῦθος δ' ὃς μὲν νῦν ὑγιὴς εἰρημένος ἔστω. ἀντὶ τοῦ, ὁ μέν· καὶ ἔμπαλιν προτακτικοῖς ἐχρήσατο ἀντὶ ὑποτακτικῶν, Ἠπείλησεν μῦθον, ὁ δὴ τετελεσμένος ἐστίν. ἀντὶ τοῦ, ὃς δή. καὶ, ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο. ἀντὶ τοῦ, ὅς μιν.*

Περὶ δὲ τὰς Ἀντωνυμίας· *ὡς εἴ τις ἀσύναρθρον ἀντὶ συνάρθρου παραλαμβάνοι. ὡς παρ' Ὁμήρῳ Ζηνόδοτος παραγράφει λέγων, πρὸς εις*[2] *ἀντὶ τοῦ σοι σύναρθρος. ἢ εἴ τις, ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου προσώπου λέγοντος*[3] *ὑμεῖς, ἐπὶ δὲ δευτέρου προσώπου τάξειεν ἀντωνυμίαν τὴν ἁρμόζουσαν τρίτῳ προσώπῳ. ὡς παρ' Ἡσιόδῳ,* [202] *Δεῦτε Δί' ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι. ἀντὶ τοῦ, ὑμέτερον.*

Περὶ δὲ τὰς Προθέσεις[4]· *Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς, ἀντὶ τοῦ, ἐλάτην. καὶ, Κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ἀντὶ τοῦ, εἰς Λῆμνον.*

Περὶ δὲ Ἐπιῤῥήματα· *καὶ εἴσω δόρπον ἕλοντο. ἀντὶ τοῦ ἔνδον. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ*[5], *Πολλὴ μὲν ἐν βροτοῖσι κοὐκ ἀνώνυμος Θεὰ κέκλημαι Κύπρις, οὐρανοῦ τ' ἔσω*[6]. *ἀντὶ τοῦ ἔνδον. καὶ, Πωλεῖταί*[7] *τις δεῦρο γέρων. ἀντὶ τοῦ, ἐνθάδε. καὶ, Ναὶ μὰ*[8] *τόδε σκῆπτρον. ἀντὶ τοῦ, νὴ τοῦτο. καὶ ὅταν τις ἀπαγορευτικῷ χρήσηται ἀντὶ ἀρνητικοῦ. οἷον, Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα*[9] *Ποσειδάων ἐνοσίχθων. ἀντὶ τοῦ, οὐ δι' ἐμήν.*

Περὶ δὲ τοὺς Συνδέσμους· ὅταν τις τῷ μὲν μὴ ἐπενέγκῃ τὸν δὲ, ἢ ἕτερον ἰσοδυναμοῦντα. ἢ τῷ ἤτοι διαζευκτικῷ [203] *μὴ ἐπενέγκῃ τὸν ἤ. ἢ εἴ τις χρήσαιτο τῷ μὲν ἢ προτακτικῷ, τῷ δὲ ἤτοι ὑποτακτικῷ, λέγων, ἢ τόδε, ἤτοι τόδε· τοὐναντίον γὰρ χρὴ ποιεῖν, προτάσσειν μὲν τὸν ἤτοι, ὑποτάσσειν δὲ τὸν ἤ, λέγοντας, ἤτοι τόδε, ἢ τόδε.*

Σολοικίζουσι δὲ καὶ περὶ τὸ μικτὸν καλούμενον· ἐπειδὰν δύο ἢ πλείονα εἴδη τῶν εἰρημένων ἐμπεριέχηται. ὡς ἐν τῷ, ἕνα λίθον πένθ' ὑπῆσαν σκόρπιοι. Σολοικίζει δὲ καὶ, ὁ τὸ παιδίον δεικνὺς, καὶ λέγων οὗτος.*

Σολοικία δὲ καὶ Βαρβαρισμὸς τούτῳ διενηνόχασιν ἀλλήλων, ὅτι ἡ μὲν Σολοικία περὶ πλείονας γίνεται λέξεις ἀκαταλλήλως πλεκομένας, καὶ τὸ σημαινόμενον ἐναλλάσσει. οἷον, Ναιετάουσι πόλιν[10], *ἀντὶ τοῦ ναιετάονται· ὁ δὲ Βαρβαρισμὸς περὶ μίαν γίνεται λέξιν*[11], *καὶ μόνης τῆς φωνῆς ἐστιν ἁμάρτημα. ὁ γὰρ λέγων περισπωμένως εὐγενῆς, τὸ μὲν σημαινόμενον φυλάττει, πταίει δὲ κατὰ τὴν προφορὰν, περισπωμένῃ χρώμενος ἀντὶ ὀξείας.*

Ὠνόμασται δὲ ὁ μὲν Βαρβαρισμὸς κατὰ ἐναντιότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐπειδήπερ ἡ κατορθωμένη λέξις Ἑλληνισμὸς καλεῖται, καὶ ὅτι πᾶν τὸ ἐκ τῆς συνηθισμένης λέξεως μετενηνεγμένον[12] *Βάρβαρον λέγεται. Σολοικισμὸς δὲ, ὅτι τοῦ σώου λόγου αἰκία*[13]· *αἰκίζεται γὰρ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ λόγου·* [204] *ἢ ὅτι οἱ παλαιοὶ Σολοίκους ἐκάλουν τοὺς βαρβάρους. καθά φησιν Ἱππώναξ, Καὶ τοὺς σολοίκους, ἢν λάβωσι, περνᾶσιν. ὥστε τῷ γένει Σολοικίαν εἶναι τὸν βαρβαρισμόν.*

1. *Περὶ δ. τ. Ἄρθρα.* Cf., si lubet, Scriptorem Vitæ Hom. 310. Homeri loca, quæ hac in nota afferuntur, reperies in Il. Θ. 524. Il. A. 388. Od. Υ. 372. *Ἠπείλησεν μῦθον* vulgavi pro *ἐπείλησαι μύθον*, quod erat in Ms. Alexion in Il. Z. versum 149. corrigebat, *τὰ ἄρθρα σολοικισμὸν κατὰ τὴν φράσιν νομίζων*, uti traditur in Scholiis Mss.

2. *Πρὸς εις.* Est cur dubitem, an accurate veteris libri ductus nobis reliquerit Vossius. Ejus rei cura parum nos habebit solicitos, cum sincera lectio ex istis scripturæ reliquiis facillimo opere queat erui; hac enim ratione est legendum: *παρ' Ὁμήρῳ Ζηνόδοτος παραγράφει λέγων, Πατρὸς σεῖο, ἀντὶ τοῦ σοῖο συνάρθρου.* Silentio non premam, quæ hanc emendationem subministravit, Ammonii notam: *Σοῖο καὶ Σεῖο παρὰ ποιηταῖς κατὰ τοὺς ἀκριβῶς ἀναγινώσκοντας διαφέρει. Σοῖο μὲν γάρ ἐστι σύναρθρος ἀντωνυμία· οἷον* (Il. Ω. 486.) *Μνήσεο πατρὸς σοῖο. ἡ δὲ Σεῖο οὐ σύναρθρος.* Dionysius Thrax in Arte Gramm. *Τῶν δὲ ἀντωνυμιῶν αἱ μέν εἰσιν ἀσύναρθροι, αἱ δὲ σύναρθροι. ἀσύναρθροι μὲν, ἐγὼ, σύ. σύναρθροι δὲ, ἐμὸς, σός*: quam distinctionem reprehendit Vetus Technici Commentator: *Ἐψεύσατο τοῦτο εἰπών. Οὐ δεῖ γὰρ συνάρθρους καὶ ἀσυνάρθρους καλεῖν ἀντωνυμίας. ἰδοὺ γὰρ αἱ μὲν καλούμεναι σύναρθροι οὐκ εἰσὶν ἄρθρων δεκτικαὶ — αἱ δὲ καλούμεναι ἀσύναρθροι δεκτικαί εἰσιν ἄρθρων. Ἀττικοὶ γὰρ τὸν ἐμέ φασιν, ὡς καὶ Καλλίμαχος, Ναὶ μὰ τὸν αὐτὸν ἐμὲ, καὶ τὸν σὲ Κροτωπιάδην. Καὶ Μένανδρος ἐν Ὕδατι, τὸν ἐμὲ τουτονί.* Integrum locum propter inedita Fragmenta produxi. Callimachi verba partim leguntur in Fragm. Bentl. 315. "Correximus e Barocc., (*παραγράφει λέγων,* "*Μνῆσαι πατρὸς σεῖο, ἀντὶ τοῦ σοῖο σύναρθρος.*)" Scap. Oxon.

3. *Λέγοντος.* Scr. forsan *λέγων τὸ ὑ.*

4. *Περὶ δ. τ. Προθέσεις.* Hom. Il. Ξ. 287. *Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον*, A. 593. *Κάππεσον ἐν Λήμνῳ*: atque ita edidi pro *κάππεσεν*, quæ erat Ms. lectio. Alia in eandem rem loca dabit Auctor Vitæ Hom. 310.

5. *Παρ' Εὐριπίδῃ.* His versibus Euripidæ Hippolytum exorditur Venus. Euripidem, Sophoclem, et Eubulum eandem ob rationem notat Amm.

6. *Οὐρανοῦ τ' ἔσω.* Quam e Ms. enotarat Vossius lectionem, *Κύπρι τ' οὖν οὔτ' ἔσω*, e scribendi compendio ortam, corrigere non dubitavi. "Verba Euripidis, prout Valck. edidit, correcte "præbet Barocc., ita tamen scripta, ut appareat ex hoc ipso vel "simili libro Vossium sua hausisse." Scap. Oxon.

7. *Πωλεῖται.* Hom. Od. Δ. 384. Hes. *Δεῦρο, ἐνθάδε.* In Ms. *πολῖται* extabat pro *πωλεῖται.*

8. *Ναὶ μά.* Il. A. 234. Hes. *Ναὶ μὰ, ἀντὶ τοῦ νή. μή.*

9. *Ἰότητα.* Mendose in Ms. *Μὴ δι' ἐμὴν νεότητα.* Alterum est in Il. O. 41.

* "*Λίθον ἄρας*: *ἄρας* inserui e Barocc." Scap. Oxon.

10. *Πόλιν.* Quin imo leg. *Ναιετάουσι πόληες· ἀντὶ τοῦ ναιετάονται.* Vide notam 32.

11. *Λέξιν.* Ms. *τάξιν*: perperam.

12. *Μετενηνεγμένον.* Ms. *μητ' ἐνηνεγμένον.*

13. *Τοῦ σώου λόγου αἰκία.* Apud Etym. *Σόλοικοι* dicuntur *οἱ βάρβαροι, ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Κίλικος*: nisi potius leg. sit, *ἀπὸ Σόλων πόλεως Κιλικίας.* Hanc nominis originem præter Anonymum inter Galei Opuscula Myth. 95. tangit Eust. ad Dionysii P. 875., qui tamen alibi a ridicula, quam tradit Noster, etymologia non abhorruit, ad Il. A. p. 47. *Ἀπὸ δὲ τοῦ σόος τούτου βοηθεῖται καὶ ὁ τεχνικὸς εἰς τὴν παρ' αὐτῷ ἐτυμολογίαν τοῦ σολοικισμοῦ, εἰπὼν σολοικισμὸν εἶναι σόου λόγου αἰκισμόν.* Sic solent Magistri, quorum hac in parte ineptiæ nos parum movent. *Σολοικισμὸς* et *Σολοικίζειν* latissimi usus vocabula de quibusvis rebus usurpabantur, quæ minus decore a recepta consuetudine recedebant. *Σολοικίζειν τῇ φωνῇ*, Barbare loqui, ap. Dem. 1 in Steph. 612. *Ὑμεῖς δ' ἴσως αὐτὸν ὑπειλήφατε, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι.* Sauromatæ minus castigate Scythicam linguam enuntiantes *σολοικίζειν αὐτῇ* dicuntur ap. Herod. 4, 117. Ad eandem rationem poni potest *σολοικίζειν τῷ τρόπῳ.* Xen. K. Π. 8. p. 216. B. *Δαϊφάρνης δέ τις ἦν, σολοικότερος ἄνθρωπος τῷ τρόπῳ*, Asperioris indolis homo. Amplissimam hanc *τοῦ Σολοικίζειν* potestatem optime exposuit in Lex. non vulgaris bonitatis Ms. Cyrillus: *Σολοικίζειν, οὐ μόνον τὸ κατὰ λέξιν καὶ φωνὴν ἰδιωτεύειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φορευμάτων. ὅταν τις χορικῶς ἐνδύεται, ἢ ἀτάκτως ἐσθίει, ἢ ἀκόσμως περιπατεῖ*: ubi pro *φορευμάτων* leg. videtur *φορημάτων*, nisi quis mavelit *ἐπὶ ὀρχημάτων. ἢ ὅταν.* Imperiti saltatores *σολοικίας δεινὰς ἐν τῇ ὀρχήσει ἐπιδείκνυνται*, ap. Lucian. de Saltat. 814. h. l. non omisit, qui copiose et erudite usum vocis *σολοικισμοῦ* s. *σολοικίας* declarat, præstantiss. Jesuita Ludovicus Cresollius Vacatt. Autumn. 2, 9. p. 347. "Barocc. *αἰκία ὕβρις* "*ἐστίν.*" Scap. Oxon.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ,

ΕΚΛΕΓΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΡΥΦΩΝΟΣ, ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ, ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ ΚΑΙ ΕΤΕΡΩΝ,

ΚΑΙ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΑΝΤΙΒΛΗΘΕΝ ΚΑΙ ΟΡΘΩΘΕΝ.

ΤΟ Α *πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται ἀεί. οἷον,* Ἀαρών. Ἄα- A
πτος, ὁ ἀπροσπέλαστος, καὶ οὗ μὴ δύναταί τις ἅψασθαι.

Τὸ Α *πρὸ τοῦ* Β, *εἰ μὴ ἐπάγοιτο τῷ* Β *τὸ* Ρ, *ψιλοῦται. οἷον,* Ἀβειρῶν. Ἀβιμέλαχ. *ἄβαρις.* Ἄβυδος. *καὶ τὰ λοιπά. τὸ μέντοι* Ἁβραάμ. *καὶ ἁβράμιος. καὶ ἁβρός. ἁβρότης. ἁβρότονον. ἃ πάντα ἀπὸ τοῦ ἁβρὸς γίνεται, καὶ ὅσα ἐκ τούτου, δασύνονται, ὅτι ἐπάγεται τῷ* Β *τὸ* Ρ. *σεσημείωται ἐν τούτοις τὸ* Ἀβρότη *νὺξ, ἐν ᾗ βροτὸς οὐ πορεύεται. καὶ* Ἀβροτάζω, *τὸ ἁμαρτάνω, κυρίως δὲ, τὸ βροτοῦ ἀποτυγχάνω· τοῦ* Α *κατὰ στέρησιν ἐπὶ τούτων λαμβανομένου. καὶ* Ἄβρομοι, *οἱ πολύηχοι.* [208] *τοῦ* Α *κατ' ἐπίτασιν λαμβανομένου, ἢ κατὰ στέρησιν, ἤγουν οἱ βρόμον μὴ ἔχοντες.*

Τὸ Α *πρὸ τοῦ* Γ *ψιλοῦται. ἄγαν. ἀγείρω. ἀγορά.* Ἄγνος, *τὸ φυτόν. τὸ μέντοι* Ἁγνὸς, *ὁ καθαρός. καὶ ἅγιος. καὶ ἁγιάζω. καὶ ἁγιωσύνη. καὶ ἁγνίζω. καὶ ἁγνισμός. καὶ ὅσα ἐκ τοῦ* Ἄζω *ῥήματος, ὃ δηλοῖ τὸ σέβομαι, τὴν δασεῖαν φυλάττουσιν.*

Τὸ Α *πρὸ τοῦ* Δ *ψιλοῦται.* Ἀδάμ. Ἄδωνις. [1] *ἀδελφός.* Ἀδριὰς, *κόλπος θαλάσσης. πλὴν τοῦ ᾅδης. ἁδρύ-* B
νω. ἁδρότης. τὸ μέντοι Ἁδριὰς *παρ'* Ὁμήρῳ [2] *δασύνεσθαί φησιν* Ἡρωδιανὸς, [3] *ἐν δὲ τῷ* Καθόλου *ψιλοῦσθαι.*

Τὸ Α *πρὸ τοῦ* Ε *ψιλοῦται. οἷον, ἀεί. ἀετός.* Ἄελλα, *ἡ συστροφὴ τοῦ ἀνέμου.* Ἀερόπη, *κυρίως. ἀένναον. ἀέριον.*

Τὸ Α *πρὸ τοῦ* Ζ *ψιλοῦται.* Ἄζω, *τὸ ξηραίνω. ἐξ οὗ καὶ* Ἀζαλέος, *ὁ κατάξηρος. καὶ* Ἀζαρίας, *κύριον.* Ἄζωτος, *πόλις. πλὴν τοῦ* Ἅζω, *τὸ σέβομαι, καὶ θαυμάζω. ἅζομαι. ἁζόμενος.*

Τὸ Α *πρὸ τοῦ* Η *ψιλοῦται. οἷον,* Ἀήτης, *ἄνεμος. ἀηδών. καὶ τὰ ὅμοια.*

Τὸ Α *πρὸ τοῦ* Θ *ψιλοῦται. οἷον,* Ἄθως, *ὄνομα ὄρους, οὗ ἡ γενικὴ,* Ἄθω· *ὡς ὁ κάλως, τοῦ κάλω· καὶ ὁ ἄπρως, τοῦ ἄπρω· καὶ ὁ ταὼς, τοῦ ταώ.* Ἀθῷος, *ὁ ἀζήμιος.* Ἀθηνᾶ. *ἀθροίζω. ἀθηρηλοιγός. καὶ τὰ λοιπά.*

Τὸ Α *πρὸ τοῦ* Ι *ψιλοῦται. οἷον,* Ἀΐδης, *ὁ ᾅδης.* Ἀΐσσω, *τὸ ὁρμῶ.* Ἀΐω, *τὸ ἀκούω.* Ἀϊστῶσαι, *τὸ ἀφανίσαι. καὶ τὰ λοιπά.*

Τὸ Α *πρὸ τοῦ* Κ *ψιλοῦται. ἀκοή. ἄκμων. ἀκόνη.* Ἀκαλήφη, [209] *εἶδος βοτάνης, ἡ λεγομένη κνίδη.* C
Ἀκωκὴ, *ἡ κεφαλὴ τοῦ βέλους. καὶ τὰ λοιπά.*

Τὸ Α *πρὸ τοῦ* Λ, *ἢ ἑνὸς ἢ δισσοῦ, ψιλοῦται. οἷον* Ἀλῶ, *τὸ πλανῶ.* Ἄλη, *ἡ πλάνη.* Ἀλήτης, *ὁ πλανήτης.* Ἀλίτης, *ὁ ἁμαρτωλός. καὶ ἀλιτρός.* Ἄλυδις †, *ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ.* Ἀλδήσκω, *τὸ αὐξάνω. ἄλλος. καὶ ὅσα ἐξ αὐτοῦ. ἀλλοῖος. ἀλλοδαπός. ἀλλότριος. ἀλλόκοτος. ἀλλᾶς, ἀλλᾶντος. πλὴν τοῦ* Ἅλς, *ὃ θηλυκῶς μὲν λεγόμενον σημαίνει τὴν θάλασσαν, ἀρσενικῶς δὲ τὸ ἅλας. καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ,* Ἁλίτης, *ὁ θαλάσσιος.* Ἅλιος, *ὁ μάταιος, καὶ ὁ θαλάσσιος. ἁλουργίς. ἅλμη. ἁλιεύς.* Ἁλικαρνασὸς, *πόλις. καὶ* Ἁλίασος. Ἁλίαρτος. Ἁλιζῶνες, *ἔθνος, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τῆς ἁλὸς περιζωννύεσθαι.* Ἁλυκὸν, *τὸ ἁλμυρόν.* Ἁλίζω, *τὸ ἅλατι πάσσω. σὺν τούτοις καὶ τὰ ἄθροισμα σημαίνοντα.* Ἅλις, *ἀντὶ τοῦ δαψιλῶς, καὶ αὐτάρκως.* Ἁλίζω, *τὸ συναθροίζω. καὶ* Ἅλως, *τὸ ἀλώνιον. σὺν τούτοις καὶ* Ἁλῶ, *τὸ κρατῶ. ἅλωσις. ἁλωτός. ἁλίσκω. ἅλυσις. σὺν αὐτοῖς καὶ τὸ* Ἅλλομαι, *διὰ δύο λλ, ὃ σημαίνει τὸ πηδῶ, καὶ ἁλλόμενος. καὶ* Ἅλμα, *τὸ πήδημα.* Ἄλμα *δὲ, τὸ ἄλσος, ψιλοῦται, ὡς καὶ ὁ* Λυκόφρων, Ἰν' *ἄλμαθ' ἵππου* † *καὶ χαμευνάδος μόροι. καὶ τὰ ὅμοια. τὸ μέντοι* Ἆλτο, *ἀντὶ τοῦ ἐπήδησεν, ὡς καὶ* Ὅμηρος, *ἆλτο χαμᾶζε, ψιλοῦται. τὸ* Ἁλετρίβανον, *εἰ μὲν παρὰ τὸ τοὺς ἅλας τρίβειν ἐτυμολογεῖται, δασύνεται· εἰ δὲ παρὰ τὸ* Ἀλεῖν, *ἤγουν ἀλήθειν καὶ τρίβειν, ψιλοῦται. λέγεται δὲ καὶ ἀλότριψ.* Ἀλκυὼν, *ἐκ τοῦ ἐν ἁλὶ κύειν ἐτυμολογεῖται, ὅμως ψιλοῦται, διὰ τὸ ἐπάγεσθαι τὸ* Κ. Ἁλέα, *ἡ θερμασία, δασύνεται παρὰ τοῖς* Ἀττικοῖς, *ἐν δὲ τῷ* Καθόλου *ψιλοῦται· σὺ δὲ ψίλου κατὰ* [210] *συνήθειαν.* Ἄλυς, *ποταμὸς, ὅθεν καὶ ἀλύτη, ψιλοῦται. ὡς καὶ* Ἀλύτης, *πολλὴν γὰρ χώραν περιτρέχει· τινὲς δὲ δασύνουσιν, ἁλυκὸν ὕδωρ λέγοντες ἔχειν αὐτόν.* Ἄλυς *δὲ, ἡ ἀδημονία, παρὰ πᾶσι ψιλοῦται.*

Ἄλλως. Τὸ Α *πρὸ τοῦ* Λ, *ἐπαγομένου συμφώνου τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἢ τῆς δευτέρας, ἢ τῆς τρίτης, ψιλοῦται. οἷον,* Ἄλπεις, *ὄνομα ὄρους ἐν* Ἰταλίᾳ. Ἀλφειὸς, *ποταμὸς ἐν* Ἀρκαδίᾳ. *ἀλγηδών.* Ἀλκὴ, *ἡ δύναμις.* Ἀλδήσκω, *τὸ αὐξάνω.* Ἀλθαία, *εἶδος βοτάνης. καὶ* Ἀλθαίνω, *τὸ θεραπεύω. ὅθεν τὸ* Ἀλκυὼν, *ὄνομα ὀρνέου τινὸς ἐν τῇ θαλάσσῃ τίκτοντος, εἰ καὶ παρὰ τὸ ἐν τῇ ἁλὶ κύειν ἐτυμολογεῖται, ἀλλ' ὅμως ψιλοῦται, διότι ἐπάγεται τὸ* Κ. *ὡσαύτως καὶ τὸ ἆλτο. καὶ τοῦτο δείκνυσιν ἡ συναλοιφή. φησὶ γὰρ* Ὅμηρος *ἐν τῇ* Φῖ *ῥαψῳδίᾳ τῆς* Ἰλιάδος, Ἀστεροπαίῳ *ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων.*

Τὸ Α *πρὸ τοῦ* Μ, *ἢ ἑνὸς ἢ δισσοῦ, ψιλοῦται. οἷον ἀμνός.* Ἀμύνω, *τὸ βοηθῶ. καὶ* Ἀμύνομαι, *τὸ τιμωρῶ. ἀμείβω.* Ἀμῶ, *τὸ θερίζω.* Ἄμη, *ἡ δρεπάνη. τινὲς δὲ δασύνουσι τὴν ἄμην, ἐτυμολογοῦντες ἀπὸ τοῦ ἅμα πολλοὺς τέμνειν στάχυας.* Ἀμάλη, *ἡ ἀγκάλη. ἀμαθύνω.* Ἄμης, *πλακοῦς. ἄμμος. ἄμαθος.* Ἄμμυδις, Αἰολικῶς, *ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. καὶ τὰ ἔχοντα τὸ* Α *στερητικόν. ἄμορφος. ἀμείλικτος. πλὴν τοῦ ἅμα, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. οἷον* Ἁμαρτῆ, *ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. ἅμιλλα. ἁμιλλῶμαι. ἅμαξα. σὺν τούτοις, ἁματροχιά. ἁμαρτάνω. ἁμαρτία. ἁμαρτωλός.* Ἅμμα, *ὁ δεσμός. (γρ. τὸ σχοινίον) παρὰ τὸ ἅπτομαι.* Ἁμὶς, *τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον.* Ἁμνίον, *τὸ εἰς ὑποδοχὴν αἵματος ἐπιτήδειον ἀγγεῖον. καὶ* Ὅμηρος, Περσεὺς *δ' ἀμνίον εἶχε. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ αἷμα αἱμνίον, καὶ ἀμνίον κατὰ ἀποβολὴν* [211] *τοῦ ι.* Ἀμυδὶς, *τὸ ὁμοῦ. ἀμωσγέπως. καὶ ἀμωσγέπη. τοῦτο δὲ παρὰ ἑτέροις ψιλοῦται, οἳ ἀπὸ τοῦ* Ἀμὸς, *ὃ σημαίνει τὸν ἡμέτερον, ἐτυμολογοῦσιν εἶναι. τὸ* Ἄμμος *παρὰ πᾶσι τοῖς* Τεχνολόγοις *δασυνόμενον εὗρον καὶ δι' ἑνὸς μ. ἡ μέντοι συνήθεια τοῦτο ψιλοῖ καὶ διὰ δύο μμ γράφει. τὸ* Ἅμαξα *δασύνεται, ὡς εἴπομεν, ἐκ τοῦ ἅμα ἄγεσθαι ὑπὸ δύο βοῶν· τινὲς δὲ ψιλοῦσιν αὐτὸ, ἐτυμολογοῦντες ἐκ τοῦ τὸν ἄμητον ἄγειν. ὅθεν καὶ* Κατημαξευμένας *ὁδοὺς καὶ λέξεις λέγομεν τὰς συνήθεις καὶ κατατετριμμένας· καὶ* Ἀμαξιτὸς, *ἡ ὁδός. δηλοῖ δὲ καὶ* Ὅμηρος *εἰπὼν,* Τείχεος *αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο.*

Τὸ Α *λῆγον εἰς* Μ, *ἐπιφερομένου συμφώνου, ψιλοῦται ἀεί. ἄμφω. ἀμφίς. ἄμπυξ, ἄμπελος. καὶ τὰ ὅμοια.*

1 "Eust. Od. Ψ. p. 1949, 30." Scap. Oxon.

2 "Παρ' Ὁμήρῳ] Παρωνύμοις vel ἐν Παρωνύμοις, Bast. Ep. Cr. 121." Scap. Oxon.

3 "Vide ad Suid. v. Ἡρωδιανός." Toup.

Τὸ Α πρὸ τοῦ Ν ψιλοῦται. ἀνία. ἄνεμος. ἀνεμώλιον. Ἀνύω, ὃ καὶ Ἀνύτω Ἀττικῶς γράφεται. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ Ἁνδάνω, τὸ ἀρέσκω. ἐκ γὰρ τοῦ Ἥδω, τὸ εὐφραίνω, γινόμενον τὴν δασεῖαν ἐφύλαξε τοῦ γεννήσαντος.

Τὸ Α πρὸ τοῦ Ξ ψιλοῦται ἀεί. ἄξων. ἀξίνη. ἀξία. Ἄξυλος ὕλη, ἡ πολύξυλος. καὶ Ἄξυλος, κύριον ὄνομα.

Τὸ Α πρὸ τοῦ Ο ψιλοῦται. οἷον Ἄορ, τὸ ξίφος. Ἀολλέες, οἱ συνηθροισμένοι. Ἀοσσητὴρ, ὁ βοηθός. καὶ τὰ λοιπά.

Τὸ Α πρὸ τοῦ Π ψιλοῦται. ἀπηνής. Ἀπόλλων. Ἀπολλῶτος,[1] ὄνομα ἀποστόλου. ἀπάνθρωπος. ἀπώλεια. ἀπὸ, πρόθεσις· καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς πάντα. πλὴν τοῦ ἅπας. ἁπλοῦς. ἁπλῶς, ἐπίρρημα. ἁπαλός. ἅπαξ. ἁπαξάπαντες. ἅπτομαι. καὶ ἅπαν.

[212] Τὸ Α πρὸ τοῦ Ρ, φωνήεντος ἢ συμφώνου ἐπαγομένου, ψιλοῦται. οἷον ἀρά. ἀραῖος. Ἀρέθας. ἄρσην. ἀριπρεπής. ἄρδην. ἀρνός. ἄροτρον. ἄρης. ἀρητός. Ἀρβύλη, καὶ Ἀρβυλὶς, εἶδος ὑποδήματος. ἀργία.[2] Ἄρδω, τὸ ποτίζω. Ἄργος, πόλις. ἀργός. ἄρμενον. Ἀρμένιος. καὶ Ἀρμοῖ, ἀντὶ τοῦ νεωστὶ, παρὰ Λυκόφρωνι, ὡς τὸ, Θύσσησιν ἀρμοῖ μηλάτων ἀπάργματα Θύουσαν. πλὴν τοῦ ἁρμόζω. ἁρμογή. ἁρμός. ἁρμονία. Ἁρμαλιὰ, ἡ τροφὴ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἁρμόζω γίνεται. ἅρμα. Ἅρκυς, ἡ παγίς. Ἅρπη, ἡ δρεπάνη. Ἅρπυια, εἶδος ἀνέμου σφοδροῦ. ἁρπάζω. ἅρπαξ. ἁρπαλέος. καὶ τῶν λοιπῶν, τῶν ἐχόντων ἐπαγόμενον τὸ Π.

Τὸ Α πρὸ τοῦ Σ, ἑνὸς ἢ δισσοῦ, ψιλοῦται, φωνήεντος ἢ συμφώνου ἐπαγομένου. Ἀσία. Ἄση, ἡ βλάβη. Ἀσάμινθος, ἡ λεκάνη· παρὰ τὸ τὴν Ἄσιν, τουτέστι τὸν ῥύπον, μινύθειν καὶ ἐλαττοῦν. Ἆσσον, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Ἀσσυρία. ἀσκός. Ἀσσύριος. ἀσπίς. ἄστυ. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ Ἅσσα, ἀντὶ τοῦ ἅτινα. Ἄσσα δὲ, ἀντὶ τοῦ τινὰ ἀορίστως, ψιλοῦται.

Τὸ Α πρὸ τοῦ Τ, ἢ ἑνὸς ἢ δισσοῦ, ψιλοῦται. οἷον Ἄτη, ἡ βλάβη. Ἀτεράμων, ὁ σκληρός. Ἀτρεὺς, κύριον. Ἀττέλαβος, ἡ ἀκρίς. Ἀττικός. Ἄτερ, ἀντὶ τοῦ χωρίς. Ἀτταγὴν, εἶδος ὄρνιθος καταστίκτου, τὸ λεγόμενον ταγηνάριον. καὶ Ἄττα, ἀντὶ τοῦ τινὰ ἀορίστως. πλὴν τοῦ Ἅττα, ἀντὶ τοῦ ἅτινα. Ἅτε, ἀντὶ τοῦ καθά. καὶ Ἅτερος, ἀντὶ τοῦ ἕτερος. καὶ ἁτέρα, θηλυκόν.

Τὸ Α πρὸ τοῦ Υ ψιλοῦται. Ἀϋτὴ, ἡ βοή. Ἀΰω, τὸ φωνῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ, [213] ἀμφὶ δὲ νῆες Σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν. ἀντὶ τοῦ φωνησάντων.

Τὸ Α πρὸ τοῦ Φ ψιλοῦται. οἷον ἄφνω. ἀφανής. Ἄφαρ, ἀντὶ τοῦ εὐθέως. πλὴν τοῦ Ἁφὴ, εἴτε τὴν χεῖρα σημαίνει, εἴτε τὴν ἔξαψιν.

Τὸ Α πρὸ τοῦ Χ ψιλοῦται. οἷον Ἄχος, ἡ θλῖψις. Ἄχθος, τὸ βάρος. ἄχυρον. Ἀχιλλεύς. Ἀχιτόφελ. Ἀχαιός. ἀχυρμιά. Ἀχαΐα. καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ Α πρὸ τοῦ Ψ ψιλοῦται. οἷον Ἄψ, ἀντὶ τοῦ πάλιν, καὶ εἰς τοὐπίσω. ἐξ οὗ καὶ Ἄψορρος, ὁ ὀπισθόρμητος. Ἄψυρτος. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τῶν παρὰ τὸ ἅπτω, καὶ ἅπτομαι· Ἁψίκορος, ὁ ἅμα τοῦ ἅψασθαι κορεννύμενος, τουτέστιν, ὁ ταχέως χορταζόμενος. ἁψιμαχία. ἁψὶς, ἁψῖδος. καὶ Ἅψεα, τὰ μέλη.

Τὸ Α πρὸ τοῦ Ω μέγα ψιλοῦται. οἷον Ἄω, τὸ πνέω. Ἀωτῶ, τὸ ὑπνώττω, καὶ ἀπανθίζω. καὶ Ὅμηρος, ὕπνον ἀωτεῖς. καὶ Ἀωρὶ, ἀντὶ τοῦ παρὰ καιρόν.

Καθολικοὶ κανόνες περὶ τοῦ Α.

Τὸ Α, εἴτε στέρησιν δηλοῖ, ὡς τὸ ἄφιλος καὶ ἄοικος· εἴτε ἐπίτασιν, ὡς το Ἄξυλος ὕλη, ἡ πολύξυλος· εἴτε κακὸν, ὡς τὸ Ἄφωνος, ὁ κακόφωνος· εἴτε ὀλίγον, ὡς τὸ Ἀμαθὴς, ὁ ὀλιγομαθής· εἴτε πλεονάζει, ὡς ἐν τῷ, στάχυς ἄσταχυς, σταφὶς ἀσταφὶς, σπαίρω ἀσπαίρω· εἴτε τὸ ὀπίσω σημαίνει, ὡς τὸ Ἀκόλουθος, ὁ ὀπίσω τὴν κέλευθον ποιούμενος· εἴτε τὸ ὁμοῦ, ὡς τὸ Ἄλοχος, ἡ ὁμόκοιτος, καὶ [214] Ἀκοίτης, ὁ ἀνήρ· εἴτε τὸ ἴσον, ὡς τὸ Ἀτάλαντον, τὸ ἰσόσταθμον, ψιλοῦται. Εἰ δὲ ἄθροισιν σημαίνει, δασύνεται. οἷον ἅπας. Ἁλίζω, τὸ συναθροίζω. τὸ μέντοι ἅλυσις, καὶ ᾅδης, κἂν στερητικὸν ἔχωσι τὸ Α, δασύνονται. ἐκ γὰρ τοῦ Α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ λύω. καὶ ἐκ τοῦ Α, τοῦ σημαινομένου τὸ ὁμοῦ, καὶ τοῦ δῶ· πάντας γὰρ δεσμεῖ ὁ ᾅδης.

A Τὸ Α ἐν ταῖς προθέσεσι ψιλοῦται. ἀνά. ἀντί. ἀπό· ἐπειδὴ καὶ πᾶσα πρόθεσις ψιλοῦται. ἐκτὸς τῶν ἀπὸ τοῦ Υ ἀρχομένων.

Τὸ Α πρὸ παντὸς φωνήεντος, κατὰ διάστασιν, ψιλοῦται. Ἀαρών. ἀηδών. τὸ γὰρ αἷμα, καὶ τὰ τοιαῦτα, μὴ κατὰ διάστασιν ὄντα, δασύνονται.

Τὸ Α ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς ἄρθροις δασύνεται. ἅ, ἃς, αἷς. ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς Δωρικοῖς· ἡμῶν, Ἁμῶν. ἡδὺ, Ἁδύ. Σημειωτέον, ὅτι τὸ Α πρὸ παντὸς φωνήεντος, καὶ πρὸ τῶν δύο δασέων τοῦ Θ Χ, καὶ πρὸ τοῦ Κ Ξ ψιλοῦται ἀεί.

[ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε.]

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Α δασύνεται. οἷον Ἑανὸν, τὸ λεπτὸν ἱμάτιον. ἢ τὸ ποικίλον. Ἑὰ, τὰ ἀγαθά. Ἑάλω, ἀντὶ τοῦ ἐκρατήθη. Ἕαται, ἀντὶ τοῦ κάθηνται, παρ' Ὁμήρῳ, ὡς τὸ, Οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ ἔαρ καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. Ἐαρίζω, Ἐαρινὸς καιρός. Ἐάω, B τὸ καταλιμπάνω. καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. καὶ Ἑαδότα, τὸν ἀρέσκοντα.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Β ψιλοῦται, εἰ μὴ ἐπάγοιτο τῷ Β τὸ Δ ἢ τὸ Ρ. οἷον Ἔβενος, ξύλον. Ἔβερ, κύριον. Ἐβιωναῖος, ὄνομα αἱρετικῶν τινῶν. καὶ τὰ ὅμοια. τὸ μέντοι ἕβδομος, [215] Ἑβραῖος, καὶ ὅσα ἐξ αὐτῶν, δασύνονται· ὅτι ἐπάγοιτο τῷ Β τὸ Δ καὶ τὸ Ρ.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Γ ψιλοῦται ἀεί. οἷον ἐγώ. ἐγείρω. ἐγγύς.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Δ ψιλοῦται. οἷον ἔδαφος. Ἔδεσσα, πόλις. Ἐδὸς, ὁ λαίμαργος. Ἔδω, τὸ ἐσθίω. Ἐδητὺς, ἡ εὐωχία. Ἐδωδὴ, ἡ τροφή. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ Ἕδος, τὸ ἔδαφος, ἕδρα, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ, ἑδραῖος, ἑδράζω, ἑδραίωμα. σὺν τούτοις Ἕδνον, ἡ προίξ. Ἑδώλιον, ἡ τῶν ἐρεσσόντων καθέδρα. Ἑδανὸν, τὸ ἡδύ. καὶ Ἑδεῖται, ἀντὶ τοῦ καθίσει.

Τὸ Ε πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται. οἷον ἐείκοσιν, ἀντὶ τοῦ εἴκοσιν. Ἐεισάμενος, ἀντὶ τοῦ ὁμοιωθείς. καὶ Ὅμηρος, Τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος. καὶ Ἔεργεν, ἀντὶ τοῦ ἐκώλυσεν. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ Ἑέρ-C σα, ἡ δρόσος. καὶ Ἕεστο, ἀντὶ τοῦ ἐνεδύετο. καὶ Ἑὲ, ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν, ὡς καὶ Ὅμηρος, Σκύζεσθαί σοί φησι θεοὺς, ἑὲ δ' ἔξοχα πάντων. καὶ Ἑέλδωρ, τὸ ἐπιθύμημα. τοῦτο δὲ ψιλούμενον εὗρον ἐν τοῖς Ἰωάννου.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Ζ ψιλοῦται. οἷον Ἐζεκίας. καὶ ὅσα κλιτικὸν ἔχει τὸ Ε, οἷον ἔζη. ἐζηλοτύπει. καὶ τὰ λοιπά, πλὴν τοῦ Ἕζω, τὸ καθέζομαι.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Η δασύνεται. οἷον Ἑὴ, ἡ ἰδία. Ἑῆος, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ προσηνοῦς. ἑήνδανε. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ Ἔην, τοῦ ὑπῆρχε. καὶ Ἠηνὸς, ὄνομα ποταμοῦ.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Θ ψιλοῦται, οἷον ἔθνος. ἔθος. Ἐθὰς, ὁ συνήθης. Ἔθειρα, ἡ θρίξ. ἐθέλω. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν [216] τοῦ Ἕθεν, ἀντωνυμίας, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. ὡς Ὅμηρος, Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα. καὶ πάλιν, οὐ ἕθεν ἐστὶ χερείων. καὶ Ἑθεὶς, ὁ ἐμβληθεὶς, καὶ ὁ ἀφεθείς. ἐκ τοῦ Ἕω, τὸ ἐμβάλλω, καὶ τὸ ἀπολύω.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Κ δασύνεται. οἷον ἑκατόν. ἕκαστος. ἑκάτερος. Ἕκηλος, ὁ ἥσυχος. ἑκών. ἑκοῦσα. Ἑκατομβαιὼν, ὄνομα μηνός. Ἕκατι, ἀντὶ τοῦ χάριν. Ἑκὰς, τὸ πόῤῥω. καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, ἑκηβόλος. ἑκάεργος. ἑκατηβελέ-D της. σὺν τούτοις, Ἑκάβη. Ἕκτωρ. Ἑκάτη. ἕκτη. ἑκταῖον. ἕκτον. καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ ἓξ ἀριθμοῦ. πλὴν τοῦ Ἐκ, προθέσεως, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς συγκειμένων. οἷον ἔκπτωτος. ἔκβλητος. καὶ τῶν ἀπὸ κλίσεως ἐχόντων τὸ Ε, οἷον ἐκάλουν. ἔκρινον. ἐκεκτήμην. καὶ τῶν ἀποβολὴν πασχόντων τοῦ Ε. οἷον ἐκεῖνος. ἐκεῖθεν. ἐκεῖθι. ἐκεῖσε. καὶ γὰρ λέγεται καὶ κεῖνος, καὶ κεῖθεν, καὶ κεῖθι, καὶ κεῖσε, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ Ε. τὸ δὲ Ἑκυρὸς, ὁ πενθερὸς, καὶ Ἐκεχειρία, ἡ ἄδεια, κατὰ τὰ λελεγμένα κανόνας οὐκ ἔχοντα, ὅμως ψιλοῦνται.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Λ, ἢ ἑνὸς ἢ δισσοῦ, ψιλοῦται, οἷον ἔλαφος. ἔλεος. Ἐλάτη, εἶδος δένδρου. ἐλεύθω, ἐλεγεῖον. Ἐλλεδανὸς, ὁ δεσμός. ἐλάχιστος. Ἐλλόβιον, τὸ ἐνώτιον. Ἐλῶ, τὸ ἐλαύνω. Ἔλλοπες, οἱ ἰχθύες. Ἐλισσαῖος. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ Ἕλλην. Ἑλλάς. Ἑλλανοδίκαι, οἱ κριταὶ, οἱ εἰς τοὺς ἀγῶνας καθήμενοι. καὶ Ἕλλη, κύριον. ἀφ' ἧς καὶ Ἑλλήσποντος. Ἑλληνογαμίας. Ἑλένη. Ἕλενος. Ἑλλὸς, ὁ ἔλαφος. Ἕλω, τὸ λαμβάνω, καὶ τὸ φονεύω.

[1] « Scribe, Ἀπολλώς. Vide Act. 18, 24. Suid. in v. » Toup.

[2] « Imo ἀργεία. Vide Amm. v. Σχισταί. » Toup.

καὶ τὸ ἑλκύω, (ἀφ' οὗ καὶ Ἑλώρια, τὰ σπαράγματα, καὶ ἑλκύσματα τῶν κυνῶν.) καὶ τὸ προκρίνω, ἀφ' οὗ καὶ ἑλόμενος, ὁ προκρίνας. Ἕλος, ὁ σύμφυτος τόπος. ἑλίκη. ἑλίσσω. ἕλιξ, [217] ἕλικος. ὅθεν καὶ Ἑλίκωπες Ἀχαιοὶ, καὶ Ἑλικῶπις κούρη. ἑλιγματώδης. Ἑλικὼν, ὄρος. ἕλκω. ἑλκύω καὶ Ἑλισάβετ.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Λ, ἐπαγομένου τοῦ Κ ἢ τοῦ Μ, δασύνεται. οἷον ἕλκος. ἕλκω. ἑλκύω. Ἕλμινς, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκ σήψεος τικτόμενος σκώληξ. καὶ κλίνεται ἕλμινθος. ὡς Τίρυνς, Τίρυνθος. εἰ δὲ ἐπάγεται ἕτερον σύμφωνον, ψιλοῦται. οἷον ἐλπίς. ἐλθεῖν. Ἔλδεται, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμεῖ. καὶ Ὅμηρος, Καδδὲ κτήματα πολλὰ, τά τ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Μ, φωνήεντος ἢ συμφώνου ἐπαγομένου, ψιλοῦται. ἐμέ. ἐμός. Ἐμῶ, τὸ χέω. ἔμετος. ἔμπης. ἐμπόρευμα. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ Ἑμὺς, ἡ χελώνη, παρὰ τὸ ἓ ἤγουν ἑαυτὴν μύειν, τουτέστι κρύπτειν ἐντὸς τοῦ ὀστράκου. καὶ Ἕμα, τὸ ἄφεμα. καὶ ἡ πέμψις.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Ν ἢ ἑνὸς ἢ δισσοῦ ψιλοῦται. Ἐνὸς, ἐνιαυτός. Ἐνυὼ, ὄνομα πολεμικῆς θεᾶς. ἐξ ἧς καὶ Ἐνυάλιος, Ἄρης, καὶ Σάλπιγξ ὁ τῆς Ἐννοῦς παῖς. καὶ Ἐνῶ, ἐνόσω, τὸ κινῶ, ἐξ οὗ καὶ Ἔνοσις, ἡ κίνησις. καὶ Ἐνοσίχθων καὶ Ἐνοσίγαιος Ποσειδῶν, ὁ τὴν γῆν κινῶν. καὶ ἔναιτος. καὶ ἐναίτη. ἐννέα. καὶ ἐννενήκοντα. Ἔννη, ἡ νεομηνία. καὶ ἔννηφι. Ἐνηὴς, ὁ πρᾶος. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ ἕνεκα, ὃ καὶ ἕνεκεν γράφεται. ἓν, ἑνός. καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. Ἑνὰς, ἡ μονάς. καὶ ἑνίζω. Ἑνῶ, τὸ μιγνύω, καὶ Ἕνωσις, ἡ μίξις. καὶ Ἕντο, ἀντὶ τοῦ ἐνεδύοντο. ἐν τοῖς Θεοδωρίτου τὸ Ἕνος καὶ Ἕνη δασυνόμενα εὗρον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς, καὶ δι' ἑνὸς ν, τὸ ἕνη. σὺ δὲ ψίλου αὐτὸ κατὰ τὴν κρατοῦσαν συνήθειαν.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Ξ δασύνεται. ἓξ, ἐπὶ ἀριθμοῦ. ἑξήκοντα. ἑξακόσια. ἑξῆς. ἑξείης, τὸ αὐτό. Ἕξω, ἀντὶ τοῦ λάβω, [218] ἐπὶ μέλλοντος, καὶ Ἕξις, θετικόν. πλὴν μόνης τῆς ἐξ προθέσεως, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς γινομένων. Ἔξωρος, ὁ παλαιός. ἐξορία. Ἔξαιτος, ὁ ἐξαίρετος, κατὰ συγκοπήν. καὶ τῶν ἀπὸ κλίσεως ἐχόντων τὸ ε. οἷον ἔξεον, ἔξαινον.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Ο δασύνεται. οἷον Ἑὸν, τὸ ἴδιον, καὶ τὸ ἀγαθόν. ὡς τὸ, θεοὶ δοτῆρες ἑάων. ἑορτή. ἑορτάζω. καὶ Ἕο, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. ὡς τὸ, ἕο μέγ' ἀμείνονα φῶτα Ἠτίμησε. ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. πλὴν τῶν ἀπὸ θέματος ἐχόντων αὐτό. ἔοικεν. ἔοργεν, ἔολπεν, ἀντὶ τοῦ ἔπραξε, καὶ ἀντὶ τοῦ ἤλπισε. καὶ Ἐὸν, τὸ ὑπάρχον.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Π ψιλοῦται. Ἔπω, τὸ λέγω. Ἔπος, τὸ λόγιον. ἐπαίτης. Ἐπήτης, ὁ λόγιος. ἐπὶ, πρόθεσις. καὶ ὅσα ἐξ αὐτῆς. οἷον ἐπιφορά. ἐπιτήδειος. ἐπίβουλος. καὶ ἐπήβολος. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ Ἕπω, ἕπομαι, τὸ ἀκολουθῶ. καὶ ἑπτὰ, ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ. καὶ ἑπτὰς, ἑπτάδος. καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ ἑπτά.

Τὸ Ε ἐπιφερομένου τοῦ Ρ, μετὰ φωνήεντος ἢ συμφώνου, ἢ αὐτοῦ τοῦ Ρ, ψιλοῦται· εἰ μὴ ἐπάγοιτο τῷ Ρ τὸ Δ, ἢ τὸ Μ, ἢ τὸ Κ, ἢ τὸ Π, ἢ τὸ Σ. οἷον ἔρως. ἐρωτῶ. Ἔρνος, ὁ κλάδος. Ἔρις, ἡ φιλονεικία. Ἐρύω, τὸ ἑλκύω. Ἔῤῥω, τὸ φθείρομαι. ἔρχομαι. καὶ τὰ λοιπά. εἴρηται εἰ μὴ ἐπάγοιτο τῷ Ρ τὸ Δ, ἢ τὸ Κ, ἢ τὸ Μ, ἢ τὸ Π, ἢ τὸ Σ, διὰ τὸ Ἕρδω, τὸ πράττω. τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς Ἰωάννου δασυνόμενον εὗρον· ἔνιοι δὲ ψιλοῦσιν αὐτό. οὗ ὁ μέλλων ἕρξω. Ἕρκος, τὸ περίφραγμα. Ἕρπω, ἀφ' οὗ καὶ ἑρπετόν. καὶ ἑρπύζω. Ἑρμῆς. Ἕρσα, ἡ δρόσος. καὶ Ἑρσήεις, ὁ δροσώδης. καὶ Ἕργμα, τὸ [219] κώλυμα. Ἕρμα δὲ, τὸ ἔρεισμα, ψιλοῦται, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔρεισμα γεγονὸς κατὰ συγκοπήν. ἐν δὲ τοῖς Θεοδωρίτου, ἀλλὰ καὶ ἐν πολλοῖς τῶν Σχεδεκτοτῶν † τὸ ἕρνος δασυνόμενον εὗρον. καὶ σὺ γοῦν δάσυνε μᾶλλον αὐτό. οἱ δὲ ψιλοῦντες κατὰ ἐτυμολογίαν ψιλοῦσιν, ὡς ἐκ τῆς ἔρας φυόμενον.

Τὸ Ε πρὸ Σ, φωνήεντος ἢ συμφώνου ἢ αὐτοῦ τοῦ Σ ἐπαγομένου, ψιλοῦται. οἷον ἔσω, ἀντὶ τοῦ ἔσωθεν. ἔσοπτρον. Ἐσσαῖοι, καὶ Ἐσσηνοὶ, ὀνόματα ἐθνῶν. ἐσθὴς, ἐσθῆτος. ἐσθίω. Ἔσδρας, κύριον. Ἐσθλὸς, ἀγαθός. ἔσχατος. ἐσχάρα. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ Ἑσία, ἡ πρεσβεία. καὶ Ἕσσο, ἀντὶ τοῦ ἐνεδέδυσο, καὶ Ἑσσάμενος, ὁ ἐνδυσάμενος, ἀπὸ τοῦ Ἕω, ὃ σημαίνει τὸ ἐνδύομαι. ἑσπέρα. καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. Ἑσπόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθήσομεν. τοῦτο δὲ ἐν τοῖς Θεοδωρίτου ψιλούμενον εὗρον. Ἕστε ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ. καὶ τῶν ἐχόντων τὸ Τ μετὰ τοῦ Σ. οἷον ἑστία. ἑστιῶ. ἑστίασις. Ἑστιαῖος, κύριον. ἕστηκα, ἑστηκὼς, ἑστὼς, καὶ ἑστάναι. τὸ δὲ ἔστην, ἔστησα, ἐστάθην, ἐστησάμην, ψιλοῦνται, ὡς ἀπὸ κλίσεως ἔχοντα τὸ Ε, ἤγουν ἀπὸ αὐξήσεως. σὺν τούτοις καὶ τὸ ἔστιν, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει, καὶ τὸ ἔστω, ἀπὸ τοῦ Ἔω, τὸ ὑπάρχω, γινόμενα.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Τ ψιλοῦται. ἔτος. Ἐτεὸν, τὸ ἀληθές. ἔτυμον, καὶ ἐτήτυμον, τὸ αὐτό. Ἐτώσιον, τὸ μάταιον. Ἔτνος, τὸ φάβα. πλὴν τοῦ Ἕτοιμος, ὁ πρόχειρος. ἑτοιμάζω. ἑτοιλοπείθης †. Ἕτερος, ὁ ἄλλος. Ἑταῖρος, ὁ φίλος. ἑτέρα, ἡ ἄλλη. καὶ ἑτεροῖον. Ἑταῖρα καὶ Ἑταιρὶς, ἡ πόρνη. καὶ ἑταιρεία. καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. τινὲς δὲ καὶ τὸ Ἔτνος δασύνουσιν, ὀφεῖλον ψιλοῦσθαι· δηλοῖ δὲ τὸν ἑψημένον κύαμον· γίνεται δὲ παρὰ τὸ Ἕω, τὸ ἀπολύω, ἔτος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἔτνος, τὸ διαλελυμένον ὑπὸ τῆς ἑψήσεως, καὶ κλίνεται ἔτνους. καὶ Ἐτνήρυσις, τὸ κοχλιάριον, παρὰ τὸ τὸ ἔτνος ἀρύεσθαι.

[220] Τὸ Ε πρὸ τοῦ Υ, εἴτε ἐν συνελεύσει εἴτε ἐν διαστάσει ἐστὶ, ψιλοῦται. οἷον Ἐὺς, ὁ πλατὺς, καὶ ἀγαθός. εὐρύς. εὐρύνω. εὖ, ἀντὶ τοῦ καλῶς, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. πλὴν τοῦ εὑρίσκω, εὕρεσις, εὕρημα, εὕρω, εὑρήσω. Εὕω, τὸ φωτίζω. καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Φ ψιλοῦται. ἔφεσις. ἐφετόν. Ἔφεσος. Ἐφραΐμ. ἔφορος. καὶ τὰ ὅμοια. πλὴν τοῦ Ἑφθὸς, ὁ ἑψημένος.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Χ ψιλοῦται. ἔχις. ἐχθρός. ἔχω. ἐχῖνος. καὶ τὰ παραπλήσια.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Ψ δασύνεται ἀεί. οἷον ἕψω, καὶ ἑψῶ, ἑψήσω. ἕψημα. ἑψητόν. Ἕψω, τὸ ἀκολουθήσω, ἐπὶ μέλλοντος. εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως εἴη, ἤγουν αὐξήσεως. οἷον ἐψιλωμένος. ἔψυξα. ἐψώμισα, ἐψυχαγώγησα. Ἕψων, τὸ ἐσπόγγιζον. σημείωσαι καὶ τὸ Ἑψία, ἥ ἐστιν ἡ διὰ λόγων παιδιὰ, ἐκ τοῦ ἔπω, ἕψω, ὃ δηλοῖ τὸ λέξω. ἐξ οὗ καὶ Φιλέψιος, ὁ φιλοπαίγμων.

Τὸ Ε πρὸ τοῦ Ω δασύνεται. οἷον Ἕως, ἡ ἡμέρα, καὶ ἡ ἀνατολή. καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. ἕωθεν. ἑωθινός. Ἕωλος, ὁ χθεσινός. ἑωσφόρος. καὶ Ἑωϋτὸν, Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἑαυτόν. σὺν τούτοις ἕως, ἐπίῤῥημα χρονικόν. καὶ Ἕω, τὸ ἐνδύομαι, καὶ τὸ πληρῶ, καὶ τὸ πορεύομαι, καὶ τὸ ἀπολύω. καὶ ἑώρακα, ἀπὸ θέματος, καὶ ἑωρακὼς, καὶ ἑωράκειν. πλὴν τοῦ Ἔω, τὸ ὑπάρχω. καὶ Ἐῶ, τὸ, καταλιμπάνω. καὶ τῶν κατὰ αὔξησιν, ἐωνημένος. ἐῴκειν. ἐώργειν. περὶ ὧν αὐτίκα ἐροῦμεν.

Καθολικοὶ κανόνες περὶ πνεύματος τοῦ Ε.

Τὸ Ε πλεονάζον ἐν μὲν λέξεσι ψιλουμέναις ἀπὸ φωνήεντος [221] ἀρχομέναις μεταλαμβάνει τοῦ ψιλοῦ πνεύματος, ἐν δὲ δασυνομέναις τοῦ δασέος. καὶ τοῦ μὲν προτέρου παράδειγμα τὸ ὠνημένος, Ἐωνημένος, ὁ ἀγορασάμενος. ᾠνοχόει, Ἐῳνοχόει. ᾦξεν, Ἔῳξεν, ἀντὶ τοῦ ἀνέῳξεν. ἦν, Ἔην, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. εἴκοσιν, Ἐείκοσι. τοῦ δὲ δευτέρου τὸ ὥρων, ἑώρων. ὥρακα, ἑώρακα. ἥνδανεν, ἑήνδανεν. εἷς, ἕεις.

Τὸ Ε δασυνόμενον, ἐὰν προσλάβῃ τὸ Υ, ψιλοῦται. οἷον ἕκηλος, ὁ ἥσυχος, Εὔκηλος. ἕωλον, τὸ χθεσινὸν, Εὔωλον. τὸ δὲ Εὔαδεν, ἀντὶ τοῦ ἤρεσε, ψιλοῦται. διότι καὶ ἕαδεν. ἥμαρτον γὰρ οἱ δασύνοντες αὐτό.

Τὸ Ε κατὰ τοὺς παρῳχημένους προερχόμενον καὶ ἀποπίπτον ψιλοῦται· καὶ προέρχεται μὲν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ παθητικοῖς τῶν ὁριστικῶν ῥημάτων, οἷον τύπτω ἔτυπτον. λέγω ἔλεγον. τύπτομαι ἐτυπτόμην. ἀποπίπτει δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων.

Τὸ Ε ἐν ταῖς ἀντωνυμίαις πρὸ συμφώνου ψιλοῦται. ἐγὼ, ἐμοῦ, ἐμοὶ, ἐμὲ, ἐμὸς, ἐμαυτόν. ἐκεῖνος. καὶ τὰ ὅμοια. τὸ δὲ ἑαυτὸν, καὶ τὰ τοιαῦτα, πρὸ συμφώνου μὴ ὄντα, δασύνεται.

Τὸ Ε ἐν τοῖς ἀριθμοῖς δασύνεται. ἕν. ἕνδεκα. ἕξ. ἑξήκοντα. ἑξακόσια. ἑπτά. ἑβδομήκοντα. ἑπτακόσια. ἑκτόν. πλὴν τοῦ ἐννέα. ἐννενήκοντα, καὶ εἴκοσιν.

Τὸ Ε ἐν ταῖς προθέσεσι ψιλοῦται. ἐπί. ἐξ. ἐκ. ἐν. εἰς. ἐς. ὡς καὶ πᾶν φωνῆεν ἐν αὐταῖς ἄνευ τοῦ υ.

Σημειωτέον ὅτι τὸ Ε πρὸ τριῶν φωνηέντων, τοῦ Ε Η Ι, ψιλοῦται ἀεί. πλὴν τοῦ Ἑέλδωρ, τὸ ἐπιθύμημα. καὶ πρὸ τῶν τριῶν δασέων, τοῦ Θ Φ Χ, ψιλοῦται ἀεί. πλὴν τοῦ ἑφθός. καὶ πρὸ τοῦ διπλοῦ Ψ καὶ πρὸ τοῦ Γ.

[222] ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Α ἀπὸ κλίσεως ἤτοι αὐξήσεως εὑρίσκεται, καὶ ψιλοῦται. οἷον Ἠάκει, ἀντὶ τοῦ ἐθρήνησε. καὶ Ἠάριζον, ἀντὶ τοῦ, περὶ ἔαρος ἔλεγον. καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Β δασύνεται. οἷον Ἥβη, ἡ ἡλικία. καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, Ἡβῶ. ἡβάσκω. Ἡβηδὸν, ἀντὶ τοῦ

σὺν πάσῃ ἡλικίᾳ. πλὴν τοῦ Ἠβαιὸν, τὸ ὀλίγον, καὶ μικρόν. καὶ ἠβολεῖν†. καὶ τῶν μὴ παρὰ τὴν ἥβην γινομένων. τὸ μέντοι ἡβρύνετο, ὡς ἀπὸ τοῦ ἁβρὸς γινόμενον, δασύνεται.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Γ δασύνεται ἀεί. οἷον ἡγεμών. ἡγεμονία. ἡγοῦμαι. ἡγούμενος. ἡγήτωρ. Ἡγήσιππος. Ἡγεσίλαος. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως εἴη. οἷον Ἠγμένος, ὁ ἀγόμενος. ἠγορόωντο, ἠγροικίσθην. ἤγαμεν. ἠγαπᾶτο. τὸ μέντοι ἡγνικότες ἐκ τοῦ ἁγνίζω γέγονε. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ἁγνός· τὸ δὲ ἁγνὸς ἐκ τοῦ ἅζω ῥήματος τὴν δασεῖαν ἐφύλαξε. καὶ πλὴν εἰ μὴ κατὰ τροπήν ἐστι τοῦ Α εἰς Η, οἷον Ἠγάθεος, ὁ ἄγαν θεῖος.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Δ δασύνεται. ἡδὺς, ἡδίων, ἥδιστος. ἥδιον. ἡδονή. ἡδύνω. καὶ ἥδω. πλὴν τοῦ Ἠδωνοὶ, οἱ Μακεδόνες. Ἤδη, ἀντὶ ἀπάρτι. Ἦδος, τὸ ὄφελος. ὅπερ ἐστὶν ἄκλιτον. καὶ Ἤδει, ἀντὶ τοῦ ἠπίστατο. καὶ τῶν ἀπὸ κλίσεως ἐχόντων τὸ Η. ἠδούμην. Ἦδεν, ἀντὶ τοῦ ἔλεγεν. ἠδυνάμην. τὸ μέντοι ἡδρασμένος καὶ ἡδραιωμένος, ἀπὸ κλίσεως ἔχοντα τὸ Η, δασύνεται. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἑδραιῶ καὶ ἑδράζω γεγόνασι.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Ε ψιλοῦται. Ἠετίων, κύριον. Ἠέλιος, ὁ ἥλιος. ἠερίβοια. Ἠεροφοῖτις ἐριννὺς, ἡ ἐν τῷ ἀέρι φοιτῶσα.

[223] Τὸ Η πρὸ τοῦ Ζ ψιλοῦται. οἷον Ἤζανοι, ἔθνος. εἰ δὲ εὕρηται ἀπὸ κλίσεως, ἔχει τὸ πνεῦμα τοῦ θέματος. ὡς τὸ ἅζομαι ἡζόμην.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Θ ψιλοῦται. οἷον ἦθος. Ἠθμὸς, τὸ σακελιστήριον, ἐκ τοῦ Ἠθῶ, τὸ διϋλίζω. καὶ τὰ λοιπά.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Ι ψιλοῦται. οἷον Ἤϊος, ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, σημαίνει δὲ τὸν τοξότην. Ἠΐθεος, ὁ ἄγαμος, ἢ ὁ ἡμίθεος. Ἤϊα, τὰ βρώματα. Ἠϊὼν, ὁ αἰγιαλός. καὶ τὰ λοιπά.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Κ δασύνεται. Ἥκω, τὸ ἔρχομαι. καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. Ἥκιστα, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ Ἦκα, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. ἠκέστης. Ἠκέσατο, ἀντὶ τοῦ ἐθεράπευσεν. Ἤκαλον, ἀντὶ τοῦ ἠπάτων. καὶ τῶν ὁμοίων.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Λ ψιλοῦται. Ἠλίας καὶ Ἠλεὶ, ὀνόματα κύρια. ἤλεκτρα, Ἠλεὸς, ὁ μάταιος. Ἠλεῖοι, ἔθνος, τοῦτο δέ τινες δασύνουσιν, ἐκ τοῦ ἥλιος ἱστοροῦντες. Ἠλιτόμηνον, τὸ ἡμιτελὲς κύημα, ἀπὸ τοῦ ἀλίζω, τὸ ἁμαρτάνω, καὶ τοῦ μὴν μηνὸς, τὸ ἐστερημένον τῆς ἐννεαμήνου γεννήσεως. ἠλίθιος. ἠλιθιότης. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ ἥλιος. Ἧλος, τὸ καρφίον. ἡλικία. καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν. ἡλιοειδής. Ἡλῶ, τὸ προσπαρφω†. ἧλιξ, ἥλικος, ἡλικιώτης. Ἧλων, ἀντὶ τοῦ ἐκρατήθην, ἀπὸ κλίσεως τοῦ ἁλῶ. Ἥλισεν, ἀντὶ τοῦ συνήθροισεν. Ἥλατο, ἀντὶ τοῦ ἐπήδησεν. Ἡλκωμένος, ὁ τετραυματισμένος. τούτων γὰρ τὰ θέματα δασύνονται. τὰ δὲ λοιπὰ, ὅσα ἔχουσιν ἀπὸ κλίσεως τὸ Η, ψιλοῦνται. οὐ γὰρ ἔχουσιν ἀπὸ πρωτοτύπου φωνῆς τὸ δασὺ πνεῦμα. οἷον Ἠλόμην, τὸ ἐπλανώμην. ἠλαννόμην. ἤλειψα. καὶ τὰ ὅμοια.

[224] Τὸ Η πρὸ τοῦ Μ ψιλοῦται. ἦμαρ. Ἠμάτιον, ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμέραν. Ἦμος. Ἠμαθόεις, ὁ ψαμμώδης. Ἠμωδὸν, ὄρος. Ἠμὶ, τὸ φημί. Ἠμύω, τὸ ἐπικλίνω. καὶ Ὅμηρος, ἐπὶ τ' ἠμύει ἀσταχύεσσι. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ ἡμέρα. ἥμερος. ἡμερῶ, ῥῆμα. ἥμισυ. ἡμιόλιον. ἡμεῖς. ἡμέτερον. ἡμεδαπός. Ἥμων, ὁ ἀκοντιστής. καὶ ἀπὸ κλίσεως Ἡμμένος, ἐκ τοῦ ἅπτω. Ἥμενος, ὁ καθήμενος. τὸ δὲ Ἠμήκει, ἀντὶ τοῦ ἐθέρισεν, ἐκ τοῦ ἀμῶ, ψιλοῦται.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Ν ψιλοῦται. οἷον Ἦνις, ὁ ἐνιαύσιος. Ἦνοψ, ὁ μέλας, ἢ ὁ λαμπρός. Ἠνορέη, ἡ ἀνδρία. Ἠνεμόεις, ὁ ὑψηλός. καὶ Ἠνεμόεσσα, ἡ ὑψηλή. καὶ τὰ ἀπὸ κλίσεως, οἷον ἠνόχλησα. ἠναιδησάμην. ἠνιάθην. καὶ Ἠνίπαπεν, ἀντὶ τοῦ ἐκακολόγησε. πλὴν τοῦ Ἡνία, ὁ χαλινὸς, καὶ Ἡνίον, τὸ αὐτό. καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. ἡνίοχος. ἡνιοχεύω. ἡνιοχεία. ἡνίκα. Ἥνδανεν, ἀπὸ τοῦ ἁνδάνω. καὶ Ὅμηρος, Βουλὴν Ἥρα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Ξ ἐν τῷ ἥξω μέλλοντι μόνῳ εὑρίσκεται καὶ δασύνεται. τὰ δὲ ἔχοντα αὐτὸ ἀπὸ κλίσεως ψιλοῦνται. οἷον ἠξίωσα. Ἦξεν, ἀντὶ τοῦ ἤγαγε.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Ο ψιλοῦται. οἷον Ἠονεὺς, κύριον. καὶ ἀπὸ κλίσεως Ἠόνει, ἀντὶ τοῦ ἔβραχε.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Π ψιλοῦται. Ἠπῶ, τὸ ῥάπτω. Ἠπεδανὸς, ὁ ἀσθενῶν, καὶ ὁ χθαμαλός. Ἤπιος, ὁ πρᾶος. Ἠπεροπευτὴς, ὁ ἀπατεών. Ἤπειρος, ἡ γῆ. καὶ τὰ

A λοιπά. πλὴν τοῦ ἧπαρ, ἥπατος. ὅθεν καὶ ἡπατοσκοπία. καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ.

[225] Τὸ Η πρὸ τοῦ Ρ, μετὰ φυσικοῦ μακροῦ, δασύνεται. οἷον Ἥρα. ἥρως. Ἥρων, κύριον. Ἡρώδης. Ἡρωδιανός. Ἡρακλῆς. μετὰ δὲ βραχέος ψιλοῦται. οἷον Ἠριδανὸς, ποταμός. Ἠρύγιον, εἶδος βοτάνης. ἠριγένεια. ἠριγόνη. Ἠρίον, ὁ τάφος. Ἤρεμος, ὁ ἥσυχος. ἠρεμῶ. ἠρεμία. Ἠριγέρων, βοτάνη, παρὰ τὸ ἐν τῷ ἦρι γηρᾷν. Ἠρινὸς καιρὸς, ὁ ἐαρινός. καὶ Ἠρέταινος, κύριον. τὸ μέντοι Ἡρόδοτος καὶ Ἡρόφιλος, ἐκ τοῦ ἥρα γεγονότα κατὰ τροπὴν τοῦ μακροῦ εἰς βραχὺ, δασύνονται. τὸ δὲ ἠρόμην, καὶ ἠρήρειστο, καὶ ἤρετο, ἐκ κλίσεως ὄντα, ψιλοῦται.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Σ, φωνήεντος ἢ συμφώνου ἐπαγομένου, ἢ αὐτοῦ τοῦ Σ, δασύνεται. οἷον Ἧσις, ἡ ἡδονή. καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ ἥδω. Ἥσθην, ἀντὶ τοῦ ηὐφράνθην. καὶ Ἧσαι, ἀντὶ τοῦ εὐφρᾶναι. Ἡσαΐας. Ἡσαῦ. Ἡσίοδος. Ἡσιόνη, κύριον. Ἥσυχος, ὁ ἤρεμος. ἡσυχάζω. ἡσυχία. Ἥσσων, ὁ ἐλάττων. Ἧσσα, ἡ τροπή. πλὴν τοῦ Ἠσὶν, ἀντὶ τοῦ φησὶν, ὅπερ ἀπὸ θέματος ἔχει

B τὸ η. καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ κλίσεως· Ἦσα, ἀντὶ τοῦ ἔλεξα. Ἦσται, ἀντὶ τοῦ λέλεκται. Ἤσθιον, τὸ ἔτρωγον. Ἦσθα, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες. Ἤσθη, ἀντὶ τοῦ ἐλέχθη. τὸ μέντοι Ἧστο, ἀντὶ τοῦ ἐκάθητο. καὶ Ἧσθαι, ἀντὶ τοῦ καθῆσθαι, ἐκ τοῦ ἕω γινόμενα, δασύνονται.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Τ ψιλοῦται. Ἦτορ, ἡ ψυχή. Ἦτρον, τὸ ἧπαρ, ἢ τὸ ἔντερον. Ἦτα, τὸ στοιχεῖον. Ἤτοι, ἑρμηνευτικὸς σύνδεσμος. καὶ ἀπὸ κλίσεως ἠτήσατο. ἠτιάσατο. ἠτύχησεν. ἠτίμησε. καὶ ἕτερα. πλὴν τοῦ ἧττα. καὶ ἡττῶ. καὶ ἥττων. καὶ τῶν ἀπὸ κλίσεως δασυνομένων. Ἡταιρηκὼς, ὁ πορνεύσας. καὶ ἡτοίμασα. τὸ δὲ ἧτις ἐκ τοῦ ἣ ἄρθρου καὶ τοῦ τὶς γέγονε, διὸ καὶ δασύνεται.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Υ ψιλοῦται ἀεί. Ἠΰς, ὁ πλατύς. ἠϋγένειος. [226] ἠΰκομος. Ἠΰτε, ἀντὶ τοῦ καθά.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Φ δασύνεται ἀεί. Ἥφαιστος. Ἡφαιστίων. χωρὶς τῶν ἀπὸ κλίσεως· ἠφειδηκώς. Ἤφυσεν, ἀντὶ τοῦ ἤντλησεν. ἠφίει. καὶ τὰ λοιπά.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Χ ψιλοῦται. ἠχῶ. καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ ἦχος. καὶ ὅσα ἀπὸ κλίσεως. Ἦχεν, ἀντὶ τοῦ ἔφερεν.

C ἠχθέσθη. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ Ἧχι, ἀντὶ τοῦ ὅπου.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Ψ ἀπὸ κλίσεως τοῦ ἅπτω καὶ ἅπτομαι εὕρηται, διὸ καὶ δασύνεται. ἡψάμην. ἥψατο. ἧψε.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Ω ψιλοῦται ἀεί. οἷον Ἠὼς, ἡ ἡμέρα. Ἠὼν, ὁ αἰγιαλός. Ἠῶθι, ἀντὶ τοῦ ἐκ πρωΐας. καὶ ἀπὸ αὐξήσεως Ἠωρημένος, Ἰωνικῶς, ὁ χρονίσας. καὶ τὰ ὅμοια.

Καθολικὸς κανὼν περὶ πνεύματος τοῦ Η.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Φ ἢ τοῦ Χ, ἢ καὶ πρὸ δύο δασέων, ἢ τῷ δασεῖ ὑποτασσομένου ἀμεταβόλου, ψιλοῦται. ἠφίει. ἦχος. ἠχθαιρον. ἤχλυον. σημείωσαι τὸ Ἥφαιστος καὶ Ἡφαιστίων.

Σημείωσαι, ὅτι τὸ Η πρὸ τοῦ Β. Γ. Σ. Φ. Ψ. δασύνεται ἀεί. πλὴν τῶν ἀπ' αὐξήσεως. ἠφίει. ἠφάνισε. καὶ τῶν ἀπὸ πλεονασμοῦ. ἠβαιός. ἠγάθεος. πρὸ δὲ παντὸς φωνήεντος ψιλοῦται ἀεί. ὡσαύτως καὶ πρὸ τοῦ

D Ξ καὶ πρὸ τοῦ Θ.

Τὸ Η ἐν τροχαϊκῇ λέξει ψιλοῦται. Ἦδος, τὸ ὄφελος. Ἦμαρ, ἡ ἡμέρα. ἦμος. Ἠμὶ, τὸ λέγω. καὶ τὰ ὅμοια. πλὴν τοῦ Ἧλος, ὅπερ ἐκ τοῦ ἵημι, ἥσω, γίνεται. καὶ ἧπαρ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἥδω ἐστίν.

[227] ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Α ψιλοῦται. ἰατρός. Ἰάκωβος. ἴαμβος. ἰάπτω. Ἰάμβλιχος. ἴαμα. ἰατήρ. Ἰάσων. καὶ τὰ λοιπά.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Β ψιλοῦται. Ἴβυκος, κύριον. Ἶβις, τὸ ζῶον. Ἴβηρες, ἔθνος.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Γ ψιλοῦται. οἷον Ἰγνὺς, Ἰγνύη, τὸ ὄπισθεν τοῦ γόνατος. Ἰγνάτιος. ἴγδα. πλὴν τῶν ἀπὸ κλίσεως. Ἵγμαι, ἀντὶ τοῦ ἔρχομαι. καὶ ἵγμενος.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Δ ψιλοῦται. οἷον Ἶδος, ὁ κόπος, καὶ ὁ ἱδρώς. Ἰδίω, τὸ κοπιῶ. ἴδιον. Ἴδε, ἀντὶ τοῦ θεάσαι, καὶ ἀντὶ τοῦ, ἰδοὺ ἰδού. Ἴδη, ἡ βοτάνη, καὶ τὸ

ὄρος. καὶ Ἰδαῖος, ἀπὸ τῆς Ἴδης. πλὴν εἰ μὴ τῷ Δ τὸ Ρ ἐπάγοιτο. σεσημείωται τὸ ἴδρις· ἔν τισι δὲ δασυνόμενον εὗρον αὐτό.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Ε ψιλοῦται. Ἰεσσαί. Ἰαχονίας. Ἰεμενεί. πλὴν τοῦ ἱερός. καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. ἱερεύς. ἱέρεια. Ἱερεῖον, τὸ θῦμα. ἱερεύω. ἱερουργῶ. Ἱεριχώ. Ἱερουσαλήμ. ἱέραξ. καὶ ἀπὸ κλίσεως, Ἵει, ἀντὶ τοῦ ἔπεμπεν. ἱεὶς, ἡ μετοχή. Ἵεμαι, ἀντὶ τοῦ προθυμοῦμαι. ἵετο. καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Ζ δασύνεται ἀεί. Ἵζω, τὸ κάθημαι. καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. ἱζήσω. ἱζάνω.

Τὸ Ι πρὸ Η ψιλοῦται. οἷον Ἰησοῦς. ἰητρός. ἰητήρ. Ἵημι, τὸ πορεύομαι. Ἵῃ, ἀντὶ τοῦ ἔλθῃ. πλὴν τοῦ Ἱέω, ἱῶ, τὸ πέμπω, καὶ Ἵημι, τὸ αὐτὸ, ὧν ὁ παρατατικὸς ἵην.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Θ ψιλοῦται ἀεί. Ἰθὺς, ὁ εὐθύς. Ἰθαγενὴς, ὁ ἐγχώριος. Ἰθάκη. Ἰθακήσιος. Ἰθώμη, πόλις. καὶ τὰ λοιπά.

[228] Τὸ Ι πρὸ τοῦ Κ ψιλοῦται. Ἴκελος, ὅμοιος. Ἴκαρος. Ἰκάριον, πέλαγος. Ἰκόνιον, πόλις. Ἰκρίον, τὸ ὀρθὸν ξύλον. Ἰκτὶς, ὄρνεον. ἰκμάς. ἰκμαλέον· πλὴν τοῦ ἱκανός. ἱκανῶ, ῥῆμα. Ἵκω, τὸ ἱκετεύω· ἀφ' οὗ καὶ ἱκετεία, καὶ ἱκέσιος, καὶ ἱκεσία. Ἵκω, τὸ καταλαμβάνω, ποιητικὸν, διὰ τοῦ ι γραφόμενον. ἀφ' οὗ καὶ ἱκάνω, παράγωγον. ἱκνοῦμαι, καὶ ἀπὸ κλίσεως Ἵκετο, ἀντὶ τοῦ ἦλθε, καὶ ἷκτο τὸ αὐτό.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Λ, ἢ ἑνὸς ἢ δισσοῦ, ψιλοῦται. Ἴλιος, ἡ Τροία. Ἶλος, κύριον. Ἰλὺς, ὁ βόρβορος. Ἴλη, ἡ τάξις. Ἴλλος, ὁ ὀφθαλμός. Ἰλλὰς, τὸ σχοινίον. καὶ Ἰλλούστριος, τὸ ἀξίωμα. Ἰλεὸς, ὁ φωλεός. ἴλιγγος. ἰλιγγιῶ. πλὴν τοῦ Ἵλαος, ὁ εὐμενὴς, καὶ Ἵλεως, Ἀττικῶς τὸ αὐτό. ἱλῶ, ῥῆμα. ἱλαρός. ἱλαρότης. Ἱλαρίων. ἱλάσκω. ἱλασμός. καὶ Ἱλήκοις, ἀντὶ τοῦ ἵλεως εἴης.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Μ, φωνήεντος ἐπιφερομένου, δασύνεται ἀεί. Ἵμερος, ἡ ἐπιθυμία. Ἱμέριος, κύριον. Ἱμὰς, ὁ λῶρος. ἱμάσθλη. Ἱμῶ, τὸ ἀντλῶ. ἱμωνιά. Ἱμέρα, πόλις. πλὴν τοῦ Ἴμεναι, ἀντὶ τοῦ πορεύεσθαι. καὶ Ἴμεν, ἀντὶ τοῦ πορευόμεθα. Συμφώνου δὲ ἐπαγομένου ψιλοῦται. Ἴμβρος, νῆσος. καὶ [illegible]ρα.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Ν ψιλοῦται. Ἴναχος, ποταμός. Ἰνὼ, ὄνομα θεᾶς. Ἰνίον, τὸ νεῦρον. Ἲν, Ἰνὸς, ἡ δύναμις. Ἰνῶ, τὸ ἐνδυναμῶ. πλὴν τοῦ Ἵνα, αἰτιολογικοῦ συνδέσμου. καὶ Ἵνα, ἀντὶ τοῦ ὅπου, τοπικοῦ ἐπιῤῥήματος.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Ξ ψιλοῦται. Ἲξ, ὁ σκώληξ. Ἰξίων, κύριον. πλὴν τοῦ Ἵξωμαι, ἀντὶ τοῦ παραγένωμαι. καὶ Ἵξον, ἀντὶ τοῦ κατέλαβον· ὡς τὸ, Οἱ δ' ἷξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν. τὸ μέντοι Ἵξαλος, ὁ ὁρμητικός. καὶ ἰξὸς, εἰ καὶ ἀπὸ τοῦ [229] ἵξαι γέγονεν, ἀλλ' ὅμως ψιλοῦται. πολλάκις γὰρ ἡ παραγωγὴ εἴωθεν ἀλλάσσειν καὶ τὸ πνεῦμα. ὡς ἐν τῷ ἅμα, ἄμυδις. Ἰδίω, ἱδρώς. ἵξω, ἰξός. ὁδὸς, Ὀδυσσεύς. εἴρω, Εἱρμός. εἴργω, Εἱρκτή.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Ο ψιλοῦται ἀεί. οἷον, Ἰοβιανός. ἰοβάτης. Ἰόλαος. Ἰορδάνης. Ἴον, τὸ ἄνθος. Ἰοθὸρ, ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέος. Ἰοκάστη. ἰός. καὶ τὰ λοιπά. Ζήτει, ἐὰν τὸ Ἰὸς ἐλήφθη καὶ εἰς τὸ βέλος. οὐ γὰρ εὗρον διαστολὴν τούτου ἐν τοῖς περὶ Πνευμάτων. παρὰ μέντοι τοῖς Νεωτέροις Γραμματικοῖς καὶ δασυνόμενον τοῦτο κατέλαβον, ἐκ τοῦ ἵημι, τὸ πέμπω, καὶ ψιλούμενον ἐκ τοῦ ἰοῦσθαι.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Π, ἑνὸς ὄντος, ψιλοῦται. Ἴπτω, τὸ βλάπτω. Ἴπνος, ὁ φοῦρνος. Ἶπος, ἡ παγὶς τῶν μυῶν. καὶ Ἶπες, οἱ σκώληκες. ἀπὸ πτώσεως σεσημείωται τὸ Ἵπταμαι, δασυνόμενον. Δισσοῦ δὲ ὄντος δασύνεται. οἷον Ἵππος. καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ συγκείμενα. ἱππεύω. ἱππεύς. Ἱππίας. Ἱπποκράτης. Ἱππῶναξ. Ἱπποκόμος, ὁ τῶν ἵππων ἐπιμελούμενος. ἱππηλάτης. ἱππηλάσιον. ἱππομανής.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Ρ ψιλοῦται. Ἶρος, ὁ πτωχός. Ἶρις, τὸ τόξον. πλὴν τῶν ἀπὸ ἱερὸς γινομένων κατὰ κρᾶσιν τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρόν. οἷον Ἱρὸς, ὁ ἱερός. Ἱρεῖον, τὸ θῦμα. Ἵρηξ, ὁ ἱέραξ. τινὲς δὲ παραλόγως ψιλοῦσι τὰ τοιαῦτα, λέγοντες ὅτι τὰ συγκοπέντα κατὰ Αἰολεῖς ψιλοῦνται. οἷον ὥρμησεν, Ὦρσεν. ἁρμόσας, Ἄρσας. πρὸς οὓς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οὔτε τὸ ὥρμησεν ἐγένετο κατὰ συγκοπὴν ὦρσεν, οὔτε τὸ ἁρμόσας, ἄρσας. ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Ὄρω, τὸ διεγείρω, ὁ μέλλων ὀρῶ, καὶ Αἰολικῶς ὄρσω. καὶ Ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἀρῶ, καὶ Αἰολικῶς ἄρσω. τὰ τοιαῦτα ψιλοῦνται γινόμενα. οὔτε μὴν τὸ ἱρὸς καὶ ἱρεῖον καὶ ἵρηξ συνεκόπησαν Αἰολικῶς, ἀλλὰ κρᾶσιν ἔπαθον τοῦ ι [230] καὶ ε εἰς ι, ὡς ἐν τῷ ὄφιες ὄφις ἔστιν εὑρεῖν.

A Τὸ Ι πρὸ τοῦ Σ, εἰ μὴ τὸ Τ ἐπάγοιτο, ψιλοῦται ἀεί. Ἶσος, ὁ ὅμοιος. Ἶσις, ὄνομα θεᾶς. Ἰσίδωρος. Ἰσμηνίας. Ἰσμαήλ. Ἰσπανία, χώρα. ἰσχάς. ἰσχίον. ἰσχνός. ἰσχύς. εἰ δὲ ἐπάγοιτο τὸ Τ, δασύνεται. Ἵστωρ, ὁ ἐπιστήμων. ἱστορία. Ἱστιαῖος, κύριον. Ἵσμα, τὸ κτίσμα. ἵστημι. ἱστός. ἱστάριον. ἱστίον. σημείωσαι τὸ Ἴστω, ἀντὶ τοῦ γινωσκέτω. ἰστέον. καὶ Ἴστρος, ποταμός.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Τ ψιλοῦται. Ἴτυς, ἡ περιφέρεια τοῦ ἅρματος. καὶ Ἴτυς, ὁ υἱὸς τῆς ἀηδόνος. Ἰταλία. ἰτέα. Ἰτέον, ἀντὶ τοῦ πορευτέον. Ἰταμὸς, ὁ ἀναίσχυντος. Ἴτης, ὁ πτωχός. καὶ τὰ λοιπά.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Υ ψιλοῦται. Ἴϋγξ, εἶδος ὀρνέου, καὶ ὀργάνου. Ἰΰζω, τὸ βοῶ. καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Φ ψιλοῦται. Ἴφικλος. Ἴφιτος. Ἶφι, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς, καὶ λίαν. καὶ ἴφια μῆλα. καὶ Ἶφις, ὁ ταχύς. Ἰφιγένεια καὶ Ἰφιάνασσα, κύρια. καὶ τὰ λοιπά.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Χ ψιλοῦται. ἴχνος. ἰχώρ. ἰχθύς.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Ψ ψιλοῦται. ἶψ, ὁ σκώληξ. ἰψιφαγία. Ἴψω, ἐπὶ μέλλοντος, ἀντὶ τοῦ βλάψω.

Τὸ Ι πρὸ τοῦ Ω ψιλοῦται. Ἰώσηπος. Ἰωάννης. Ἴων,
B Ἴωνος. Ἰωνᾶς. Ἰωήλ. Ἰώβ. Ἰωκὴ, ἡ δίωξις. Ἴωξις, τὸ αὐτό. Ἰῶτα, τὸ στοιχεῖον. καὶ τὰ λοιπά. Ἱῶ δὲ, τὸ πέμπω, δασύνεται.

Καθολικὸς κανὼν περὶ πνεύματος τοῦ Ι.

Σημειωτέον, ὅτι τὸ Ι πρὸ παντὸς φωνήεντος ψιλοῦται ἀεὶ, [231] καὶ πρὸ τῶν τριῶν δασέων τοῦ Θ, Φ, Χ, πρὸ τοῦ Ζ διπλοῦ ἀεὶ δασύνεται, πρὸ δὲ τῶν ἑτέρων δύο διπλῶν Ξ, Ψ, ἀεὶ ψιλοῦται. καὶ πρὸ τοῦ Β, Γ. πρὸ δὲ τοῦ Μ δασύνεται ἀεὶ, πλὴν τοῦ Ἴμβρος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Α ψιλοῦται. οἷον Ὄαροι, αἱ γυναῖκες. καὶ Ὀαρίζειν, τὸ γυναικὶ συνομιλεῖν, ἤγουν μίγνυσθαι. καὶ Ὀαριστὺς, ἡ τῶν γυναικῶν ὁμιλία. καὶ τὰ λοιπά.

C Τὸ Ο πρὸ τοῦ Β ψιλοῦται. οἷον ὀβολός. ὀβελός. ὀβελίσκος. Ὄβριμος, ὁ ἰσχυρός. Ὀβότας, κύριον. Ὀβάρης, ὁ Πέρσης. καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Γ ψιλοῦται. οἷον Ὄγμος, ἡ τάξις. ὄγκος. ὄγδοος. ὀγδοήκοντα. Ὄγμιος, ἐπίθετον τοῦ Ἡρακλέος. καὶ τὰ λοιπά.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Δ ψιλοῦται. οἷον ὀδύνη. ὀδοὺς, ὀδόντος. Ὀδὰξ, ἀντὶ τοῦ μετὰ τῶν ὀδόντων. ὀδωδώς. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ ὁδός. καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. ὁδεύω, ὁδίτης, ὁδοιπόρος, ὁδοιδόκος, ὁ λῃστής. σὺν τούτοις καὶ Ὁδὶ, ἀντὶ τοῦ οὗτος, καὶ ὁ δεῖνα. τὸ μέντοι Ὀδυσσεὺς οἱ μὲν δι' ἑνὸς σ γράφοντες δασύνουσιν αὐτό· ἐτυμολογοῦντες παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ τὸ ὕω τὸ βρέχω. Ἱστόρηται γὰρ, ὅτι ἡ μήτηρ Ἀντίκλεια πρὸς γάμον δοθεῖσα τῷ Λαέρτῃ ἐγέννησεν αὐτὸν καθ' ὁδὸν ὑετοῦ γενομένου. διὸ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐκλήθη. Οἱ δὲ ψιλοῦσιν, ἐτυμολογοῦντες ἀπὸ τοῦ Ὀδύσσω, τὸ ὀργίζομαι. ὀργίλῳ γὰρ ἐῴκει, ὅτε ἐδημηγόρει. καθὰ δηλοῖ καὶ Ὅμηρος λέγων περὶ αὐτοῦ, Φαίης κεν ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὔτως. φαίνονται οὖν καὶ ἀμφότεραι αἱ ἐτυμολογίαι ἀρεσταί.
D εὕρηται δὲ παρ' Ὁμήρῳ ψιλούμενον καὶ δι' ἑνὸς σ γραφόμενον [232] διὰ τὸ μετρούμενον, ὡς ἐν τῷ, Εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον. καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. εἰ δὲ καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν ἐτυμολογεῖται. οὐδὲν καθέστηκεν ἄπορον, πῶς οὐ δασύνεται. εἴρηται γὰρ, ὡς αἱ παραγωγαὶ πολλάκις εἰώθασιν ἀμείβειν τὰ πνεύματα· ἅμα, ἄμυδις. ἰδίω, ἱδρώς. οὕτως καὶ ὁδὸς, Ὀδυσσεύς.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Ε ψιλοῦται. Ὀεργίλος, κύριον. Ὀετὴς, ὁ ὁμοετὴς, κατὰ συγκοπήν. ὡς καὶ Ὄπατρος, ὁ ὁμόπατρος.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Ζ ψιλοῦται. Ὄζος, ὁ κλάδος. ὄζω, ῥῆμα. καὶ τὰ λοιπά.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Θ ψιλοῦται. οἷον ὀθόνη. Ὀθνεῖος, ὁ ξένος. Ὄθων, κύριον. Ὄθομαι, τὸ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι. ὡς τὸ, Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος. πλὴν τοῦ Ὅθι, ἀντὶ τοῦ ὅπου. καὶ ὅθεν.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Ι ψιλοῦται. ὀϊστός. Ὀΐω, τὸ ὑπολαμβάνω. καὶ τὰ λοιπά.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Κ ψιλοῦται. οἷον ὄκνος. ὀκλάζω.

ὀκρίβας. Ὀκριόεις, ὁ φρίκωδος † καὶ ὁ ταχύς. Ὀκέλλω, A τὸ προσορμίζω τὴν ναῦν. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τῶν κατὰ τροπὴν τοῦ Π εἰς Κ γινομένων κατὰ διάλεκτον Ἰωνικήν. οἷον Ὁκόσον, ἀντὶ τοῦ ὁπόσον. Ὁκοῖος, ἀντὶ τοῦ ὁποῖος. Ὅκως, ἀντὶ τοῦ ὅπως. καὶ τῶν ὁμοίων.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Λ ἢ ἑνὸς ἢ δισσοῦ ψιλοῦται, συμφώνου ἐπαγομένου ἢ φωνήεντος. ὄλεθρος. Ὄλυμπος. ὄλισθος. Ὄλορος, κύριον. ὀλίγος. ὀλλύω. ὄλλω. Ὀλοοίτροχος, ὁ στρογγύλος λίθος. Ὄλβος, ὁ πλοῦτος. Ὀλμειὸς, ποταμός. Ὄλπη, ἡ λήκυθος, ὅ ἐστι τὸ ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον, ἐλαιόπη τις οὖσα. [233] πλὴν τοῦ ὅλος. Ὅλμος, ἡ ἴγδη. Ὅλκος, τὸ σῶμα[1] τοῦ ὄφεως, καὶ πᾶν ἐπίμηκες σῶμα, καὶ ὁ λιμὴν, ἐν ᾧ αἱ ὁλκάδες ἵστανται. Ὁλκὰς, ἡ ναῦς. Ὁλκὴ, τὸ βάρος. ὅλως, ἐπίῤῥημα. ὁλικῶς. ὁλότος †[2] καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ὅλος.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Μ, ἑνὸς ἢ δισσοῦ, φωνήεντος ἢ συμφώνου ἐπαγομένου,[3] ψιλοῦται. οἷον Ὀμῶ, τὸ ὀμνύω. Ὀμιχῶ, τὸ οὐρέω. ὀμίχλη. ὄμμα. ὀμματῶ. ὄμβρος. Ὄμφαξ, ἡ ὠμὴ σταφυλή. Ὀμόργνυσιν, ἀντὶ τοῦ ἀπομάσσει, καὶ ἀποσπογγίζει. πλὴν τοῦ ὁμοῦ, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. οἷον ὁμαίμων. Ὅμορος, ὁ γείτων. ὁμευνέτης. ὁμῆλιξ. B Ὅμηρος. ὁμώνυμος. ὅμιλος. ὁμιλία. ὅμοιος. Ὁμοκλὴ, ἡ ἀπειλή. καὶ ὁμαλός.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Ν, ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι, φωνήεντος ἢ συμφώνου ἐπαγομένου, ψιλοῦται. οἷον ὄναρ. ὄνυξ. Ὄνθος, ἡ τῶν βοῶν κόπρος. ὄνειρος. Ὀνείατα, τὰ βρώματα. καὶ Ὅμηρος, Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. πρόσκειται ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι. διὰ τὸ Ὃν, τὸ ἴδιον. καὶ Ὃν, ἀντὶ τοῦ ὄντινα, ἄρθρον ὑποτακτικὸν πτώσεως αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν. Ὂν δὲ, τὸ ὑπάρχον, ψιλοῦται, Ἐὸν γὰρ ἦν, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε γέγονεν ὄν.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Ξ ψιλοῦται. οἷον ὄξος. ὀξύς. Ὀξύη, εἶδος δένδρου. Ὀξυόεν δόρυ, τὸ ταχὺ, ἢ τὸ ἐστομωμένον, ἢ τὸ ἀπὸ ὀξύης δένδρου κατεσκευασμένον. (ὡς καὶ Μείλινον, τὸ ἀπὸ μελίας· καὶ Οἰσύϊνον, τὸ ἀπὸ οἰσύας.) τινὲς δὲ τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἀποδεδώκασιν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ξύω γίνεται ξυόεν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ Ο ὀξυόεν.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Π ψιλοῦται. οἷον ὀπός. ὀπίσω. Ὀπὴ, ἡ τρύπα. ὀπώρα. καὶ Ὀπωρινὸς, καιρὸς καὶ βοῤῥᾶς. Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν [234] Αἶψα ξηραίνει. C Ὀπαδὸς, καὶ Ὀπάων, ὁ ἀκόλουθος. πλὴν τῶν ἐχόντων τῷ Π ἐπαγόμενον τὸ Λ, οἷον ὅπλον. ὁπλίζω. Ὁπλὴ, ὁ ὄνυξ. καὶ τῶν ἀναφορικῶν. οἷον ὅποι, καὶ ὅπου. ὁπόθεν. ὁπόθι. ὁπότε. ὁποῖος. ὁπόσος. ὁπότερος. ὅπως. ὁπωσοῦν καὶ ὁποσονοῦν.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Ρ, φωνήεντος ἢ συμφώνου ἐπαγομένου, ἢ τοῦ Ρ αὐτοῦ, ψιλοῦται. οἷον ὀρεύς. ὀρέγω. Ὀρέστης. Ὄρος, ὁ βουνός. ὀργίζομαι. Ὀῤῥὸς, τὸ γάλα. Ὀῤῥωδῶ, τὸ δειλιῶ. ὀρχοῦμαι. ὀρθός. Ὄρπηξ, ὁ κλάδος. Ὀρφεύς. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ Ὁρῶ, τὸ βλέπω. ὅρος, ἀρσενικόν. καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. οἷον ὁρίζω. ὁρισμός. ὁριστικόν. Ὅριον, τὸ ὁροθέσιον. καὶ πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ Κ ἢ τὸ Μ ἐπαγόμενον. οἷον Ὅρμος, ὁ λιμήν. ἀφ' οὗ καὶ Ὁρμίζω, τὸ ἐλλιμενίζω. ὁρμαθός. ὁρμῶ. ὁρμῶμαι. ὁρμώμενος. Ὀρμενος δὲ, ὁ διεγερθεὶς, ὡς ἀπὸ τοῦ ὄρρω, ψιλοῦται. ὅρκος. ὁρκίζω. τὸ Ὄργιον, τὸ μυστήριον, δασυνόμενον εὗρον ἔν τε τοῖς Θεοδωρίτου, καὶ ἐν ἑτέροις, καίπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ ψιλούμενον. τὸ δὲ Ὄρπηξ ἐν πολλοῖς ψιλούμενον. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀρόειν εἰς ὕψος ψιλοῦσιν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἕρπειν δασύνουσί τινες. Ὁρμαθὸς παρά τισι ψιλοῦται. D

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Σ, ἑτέρου συμφώνου ἢ αὐτοῦ τοῦ Σ ἐπαγομένου, ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι, ψιλοῦται. οἷον ὄστρεον. ὄστρακον. ὀστοῦν. Ὀσφὺς, ὁ περὶ τοὺς νεφροὺς τόπος. ἀφ' οὗ καὶ Ὀσφυὴξ, ὁ κεκλασμένος καὶ ἀσθενὴς τὴν ὀσφύν. ἐκ τοῦ Ἄγω, ἄξω, ὃ δηλοῖ τὸ κλῶ. ὡς τὸ, γέροντος ὀσφυῆγος. Ὀστία, ἡ θύρα παρὰ Ῥωμαίοις. καὶ Ὀστιάριος, ὁ θυρωρός. Ὄσσα, ἡ φήμη, καὶ ἡ μαντεία, καὶ ὄνομα ὄρους. Ὄσσω, τὸ βλέπω. ἀφ' οὗ καὶ Ὄσσε, τὼ ὀφθαλμὼ, δυϊκῶς. ὄσφρησις καὶ τὰ λοιπά. πρόσκειται ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι. διὰ τὸ Ὃς, ὁ ἴδιος. [235] Ὃς, ἀντὶ τοῦ οὗτος. καὶ Ὃς ἀντὶ τοῦ ὅστις. φωνήεντος δὲ ἐπαγομένου δασύνεται. οἷον ὅσιος. ὁσιῶ. ὅσος. ὅσον. καὶ Ὁσία, ἡ ταφή. τὸ μέντοι Ὄσιρις, κύριον, φωνήεντος ἐπαγομένου, ψιλοῦται.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Τ ψιλοῦται. οἷον Ὄτλος, ἡ κακοπάθεια. A καὶ Ὀτλῆσαι, τὸ κακοπαθῆσαι. Ὀττοτοῖ, (γρ. θρηνητικὸν,) ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ὀτρηρὸς, ὁ σπουδαῖος. Ὀττεία, ἡ μαντεία. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ ὅτε. ὅτι. ὅταν. Ὅτῳ, ἀντὶ τοῦ ᾧτινι. Ὁτέοισιν, ἀντὶ τοῦ οἷστισι. καὶ ὅ τε, ἀντὶ τοῦ ὅπερ παρ' Ὁμήρῳ, ὡς τὸ, Ἀλκὴν δ' οὔ τοι δῶκεν, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Φ ψιλοῦται. ὄφις. Ὀφνεὶ, κύριον. ὄφελος. Ὀφειλὴ, τὸ χρέος. ὀφλισκάνω. ὀφρύς. Ὄφρα, ἀντὶ τοῦ ὅπως, ὅπερ, ἀπὸ τοῦ τόφρα κατὰ ἀφαίρεσιν γινόμενον τοῦ ψιλοῦ τ ὤφειλε δασύνεσθαι, ἀλλ' ὅμως ψιλοῦται διὰ τὸν λέγοντα κανόνα· τὸ Ε Ο πρὸ δασέος ψιλοῦται. ὄφις. ἔθνος. ἔφεσις. Ὄφελον, ἀντὶ τοῦ εἴθε, ὡς τὸ, ὄφελον κατευθυνθείκεσαν αἱ ὁδοί μου. Ὀφφίκιον, παρὰ Ῥωμαίοις, ἁπλῶς πᾶσα ὑπηρεσία.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Χ ψιλοῦται. Ὄχος, τὸ ἅρμα. ὀχεύς. ὄχανον. ὀχετός. ὀχυρός. ὄχλος. ὀχληρός. Ὄχα, ἀντὶ τοῦ ἐξόχως. καὶ τὰ λοιπά.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Ψ ψιλοῦται. ὄψις. ὀψία. ὀψέ. ὄψον. ὀψώνιον. ὀψοφάγος. ὀψάριον.

Καθολικοὶ κανόνες περὶ πνεύματος τοῦ Ο.

Τὸ Ο πλεονάζον ἐν ταῖς ἀπὸ συμφώνων ἀρχομέναις λέξεσι ψιλοῦται. βριμῶ, ὄβριμος. βέλος, ὀβελός. [236] σταφίς, ὀσταφίς. κρυόεις, ὀκρυόεις.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Α, Β, Γ, ψιλοῦται ἀεὶ, καὶ πρὸ τοῦ Ε, Ζ, Κ, Θ, Ι, πλὴν μόνων τοῦ ὅθι καὶ ὅθεν. ὡσαύτως καὶ πρὸ τοῦ Γ, Ξ, καὶ Φ, Χ, Ψ.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Ρ δασυνόμενον, ὅτε προσλάβῃ τὸ Υ, ψιλοῦται. οἷον ὅρος, οὖρος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ.

Τὸ Υ πάσης λέξεως ἄρχον δασύνεται. οἷον ὑάκινθος. ὑβός. ὑγεία. ὕδωρ. ὕελλος. ὕθλος. ὕλη. ὑμέτερος. ὕννις. ὑπήνη. Ὑρκανία. Ὗς, ὁ χοῖρος. ὕφος. ὕψος. υἱός. υἱωνός. πλὴν τοῦ Ὕμμες, ἀντὶ τοῦ ὑμεῖς, Αἰολικῶς. ἀλλὰ διὰ C τὸν ἄνω ῥηθέντα κανόνα ὁ Τυραννίων παρὰ τῷ Ποιητῇ ἐδάσυνε τὸ ὕμμες. καὶ Ὕρχας, τὸ ταριχηρὸν ἀγγεῖον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω.

Τὸ Ω ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται. οἷον ὧδε καὶ ὡδὶ, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. ὦχρος, καὶ ὠχρός. ὠχρότης. Ὦσχος, ὁ κλάδος. Ὠμὸς, ὁ ἀπηνής. Ὦμος, ἡ ῥάχις. Ὦτος, κύριον. Ὠστὸς, ὁ ἀποδεδιωγμένος. Ὧρος καὶ Ὡρίων, κύρια. πλὴν τοῦ Ὥρα, ὁ καιρὸς καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ. Ὧρος, ὁ χρόνος. ὥριμος. Ὥρα, ἡ εὐμορφία. καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. ὡραῖος. ὡραΐζω. Ὡρακίζω, τὸ ὠχριῶ. καὶ ὡρακίω, τὸ αὐτό. Ὡρικὸς βοῦς, ὁ ὡραῖος. καὶ τῶν παρὰ τὸ Ὥρα, ἡ φροντίς. Ὡρῶ, τὸ φυλάσσω. ὡρεῖον. Ὧδε, ἀντὶ τοῦ κατὰ τοιοῦτον τὸν τρόπον. καὶ Ὡδὶ, τὸ αὐτό. πρόσκειται ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι διὰ τὸ ᾧ, ἀντὶ τοῦ ᾧτινι, ὑποτακτικὸν ἄρθρον πτώσεως δοτικῆς τῶν ἑνικῶν. καὶ ᾧ, τῷ ἰδίῳ. ὧν, ἀντὶ τοῦ ὧντινων, ἐπὶ γενικῆς τῶν πληθυντικῶν. καὶ ὧν, τῶν ἰδίων. τὸ μέντοι Ὦ, σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα, καὶ ὦ τῆς κλητικῆς, καὶ ᾧ ῥῆμα ὑποτακτικὸν, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχω. καὶ ὢν, ὁ ὑπάρχων, ψιλοῦται.

Καθολικοὶ κανόνες περὶ πνευμάτων.

Πᾶν φωνῆεν εἰς Ρ λῆγον, ἐπιφερομένου συμφώνου δασέος, ψιλοῦται. οἷον ἀρχή. ἔρχομαι. ὀρφανός. ὀρθός. καὶ τὰ ὅμοια. διὸ καὶ οἱ Αἰολεῖς, ὡς εἴρηται, τὸ Ὕρχας ψιλοῦσιν.

Πᾶν φωνῆεν πρὸ δασέος ψιλοῦται. ὄφις. ἔθνος. ἔφεσις. ἴχνος, ἦχος. ἦθος. πλὴν τοῦ ἁφή. ὅθεν καὶ Ἥφαιστος, τὸ πῦρ, ἀλληγορικῶς, ἀπὸ τοῦ τὴν ἁφὴν αἴθειν. τὸ δὲ Ἧχι, ἀντὶ τοῦ ὅπου, κατ' ἐπέκτασίν ἐστι τῆς χι συλλαβῆς.

1 « F. σύρμα: Hes. οἱ τῶν ὀφέων συρμοί. » Toup.
2 « F. ὁλοστὸς, Hes.: vel ὁλοός. » Toup.
3 « Vide Tzetz. ad Hesiod. Opp. 728. » Scap. Oxon.

ΠΕΡΙ ΥΠΑΡΚΤΙΚΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Τὰ ὑπαρκτικὰ ῥήματα ψιλοῦνται. οἷον Εἰμὶ, τὸ ὑπάρχω. Ἦν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχε, τρίτον πρόσωπον. καὶ Ἦν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον ἐγώ. ὡς τὸ παρ' Εὐριπίδῃ, Νεώτατος δ' ἦν Πριαμιδῶν. λέγει δὲ περὶ ἑαυτοῦ τοῦτο ὁ Πολύδωρος. Εἴην, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχοιμι, εὐκτικὸν, ἐὰν ᾧ. ὑποτακτικὸν, καὶ πάντα τὰ πρόσωπα τούτου καὶ αἱ μετοχαὶ, ὢν, οὖσα, ὄν.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ.

Πᾶν ἄρθρον προτακτικὸν, ἢ ὑποτακτικὸν, ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύνεται. προτακτικὸν μὲν, οἷον, ὁ, οἱ, ἡ, αἱ, ὑποτακτικὸν δὲ ὅς, ἀντὶ τοῦ ὅστις. οὗ, ᾧ, ὧν. δυϊκὰ, ὤ, οἷν, πληθυντικὰ, οἵ, ὧν, οἷς, οὕς. θηλυκὰ, ἥ, ἀντὶ τοῦ ἥτις. ἧς, ᾗ, ἥν. δυϊκὰ, ἅ, αἷν. πληθυντικὰ, αἵ, ὧν, αἷς, ἅς. οὐδέτερα, ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ. δυϊκὰ, ὤ, οἷν. πληθυντικὰ, ἅ, [238] ὧν, οἷς, ἅ. τὸ δὲ ὦ τῆς κλητικῆς ψιλούμενον πολλαχῶς ἐλέγχεται μὴ εἶναι ἄρθρον, ἀλλὰ κλητικὸν ἐπίρρημα. πρῶτον μὲν, ὅτι πᾶν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον δασύνεσθαι θέλει· τοῦτο δὲ ψιλοῦται. δεύτερον, ὅτι πᾶν ἄρθρον προτακτικὸν ἢ πνεῦμα ἢ τόνον ἐπιδέχεται· τοῦτο δὲ καὶ ἀμφότερα. τρίτον, ὅτι πᾶν ἄρθρον διαλλάττειν θέλει ἐν τοῖς τρισὶ γένεσι καὶ ἐν τοῖς τρισὶν ἀριθμοῖς· ἐν μέντοι τρισὶ γένεσιν, οἷον ὁ Αἴας, ἡ μοῦσα, τὸ βῆμα. ἐν δὲ τοῖς τρισὶν ἀριθμοῖς, οἷον ὁ Αἴας, τὼ Αἴαντε, οἱ Αἴαντες, ἡ μοῦσα, τὰ μούσα, αἱ μοῦσαι, τὸ βῆμα· τὼ βήματε, τὰ βήματα· τοῦτο δὲ οὐ διαλλάσσουσιν, οὔτε ἐν τοῖς τρισὶ γένεσι, οὔτε ἐν τοῖς τρισὶν ἀριθμοῖς. τέταρτον, ὅτι πᾶν ἄρθρον πρώτου προσώπου θέλει εἶναι ἢ τρίτου, οὐχὶ δευτέρου· τοῦτο δὲ δευτέρου προσώπου ἐστί. πέμπτον, ὅτι πᾶν ἄρθρον φανερὸν θέλει σημαίνειν καὶ πρόδηλον ἀριθμόν. ἕκτον, ὅτι οὐ φυλάττει τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, πᾶσα κλητικὴ τὸν ἴσον χρόνον θέλει ἔχειν τῆς ἰδίας εὐθείας, ἢ ἐλάττονα, οὐδέποτε δὲ μείζονα· τοῦτο γὰρ μεῖζόν ἐστι τῆς ἰδίας εὐθείας.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Τὸ ἐν ἀντωνυμίαις Ε ψιλοῦται. οἷον ἐγὼ, ἐκεῖνος, ἐμὸς, ἐμοὶ, καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ ἕ, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἑαυτὸν, καὶ τὸ ἕθεν καθ' Ὅμηρον, Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη ψιλοῦται. οἷον ἀνὰ, ἀμφὶ, ἀντὶ, ἀπὸ, ἐπὶ, ἐν, εἰς, ἐξ, ἥτις καὶ ἐκ λέγεται. καὶ ὅτε μὲν ἐπάγεται φωνῆεν, φυλάττει τὸ Ξ. οἷον ἐξ οὐρανοῦ. ἐξ ὕψους. ἐξ ᾅδου. ὅτε δὲ σύμφωνον ἐπάγεται, ἐκφέρεται διὰ μόνου τοῦ Κ διὰ τὴν εὐφωνίαν. οἷον ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἐκ ῥώμης, ἐκ τῆς γῆς, ἐκ θαλάττης, [239] καὶ τῶν ὁμοίων. πλὴν τῆς ὑπὸ καὶ ὑπέρ.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Πᾶς σύνδεσμος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος ψιλοῦται. οἷον ἀλλά. ἐάν. εἰ, ἀντὶ τοῦ ἐάν. καὶ ἢ διαζευκτικὸν, διὰ τοῦ η, καὶ ἤτοι. πλὴν τῶν αἰτιολογικῶν. οὗτοι γὰρ δασύνονται. ἵνα, ὅπως, ὅτι, ἕνεκα. τὸ μέντοι ὄφρα ψιλοῦται καὶ τοῦτο κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τ γινόμενον. ἔστι γὰρ κανὼν ὁ λέγων, τὰ κατὰ ἀποβολὴν ψιλοῦ δασύνονται. οἷον τόσος, ὅσος. τοῖος, οἷος. ποτὲ, ὁτέ. τότε, ὅτε. πηνίκα, ἡνίκα. καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ἄρθρα ἀπὸ τῶν προτακτικῶν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ Τ. περὶ ὧν εὑρήκαμεν. πλὴν τοῦ τόφρα, ὄφρα, ὡς καὶ Ὅμηρος· Τόφρα γοῦν ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές. καὶ τῆμος, ἦμος. ψιλοῦται δὲ τὸ μὲν ἦμος διὰ τὸν λέγοντα κανόνα, τὸ Η ἐν τροχαϊκῇ λέξει ψιλοῦται. ἦχος. ἦδος. ἦθος. πλὴν τοῦ ἧπαρ, καὶ ἧλος. τὸ δὲ ὄφρα διὰ τὸν λέγοντα κανόνα, ὅτι τὸ ε ο πρὸ δα-

A σέος ὄντα ψιλοῦται. ὄφις. ἔθνος. ἔφεσις. ὄφρα. ἔχις. Ὄχος, τὸ ἅρμα. ὀθόνη.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜΩΝ.

Τὸ Ε τῶν ἀριθμῶν δασύνεται. ἓν, ἀπὸ τοῦ εἷς, ἑνὸς, γινόμενον, ἓξ, ἑπτὰ, ἑβδομήκοντα, ἑκατόν. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ ἐννέα, εἴκοσι, καὶ ἐννενήκοντα. καὶ, καθόλου εἰπεῖν, πᾶς ἀριθμὸς, ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος, δασύνεται πλὴν τῶν ῥηθέντων καὶ τῶν ὀκτὼ καὶ τοῦ ὀγδοήκοντα.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΞ ΔΙΦΘΟΓΓΩΝ.

Ἡ αι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται. οἷον αἰκίζω. αἰδοῦμαι. αἰζηός. Αἰλιανός. Αἴλουρος, ζῶον. αἰάζω. Αἴρω, τὸ ἐπαίρω. καὶ τὰ λοιπά. εἰ μὴ τὸ Μ ἐπάγοιτο. [240] οἷον αἷμα. Αἱμύλος, ὁ πανοῦρ-
B γος, καὶ δόλιος. Αἷμος, ὄρος. πλὴν τοῦ Αἵμων, ὁ ἐπιστήμων. σημείωσαι τὸ Αἱρῶ, τὸ κρατῶ. Αἱροῦμαι, τὸ βούλομαι. ὑπὲρ μίαν ὄντα συλλαβὴν καὶ δασυνόμενα. εἴρηται δὲ ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι διὰ τὰ ἄρθρα τὰ ὑποτακτικὰ, οἷον αἵ, ἀντὶ τοῦ αἵτινες. αἷν, δυϊκόν. καὶ αἷς, ἀντὶ τοῦ αἵστισι. σημείωσαι τὸ Αἶ, ἀντὶ τοῦ φεῦ, ψιλούμενον.

Ἡ αυ δίφθογγος ψιλοῦται. αὔξω. αὐδῶ. αὐτός. αὔριον. αὐτή. πλὴν τοῦ αὕτη, βαρύτονον, ὡς ἀπὸ τοῦ οὗτος. καὶ αὑτὸν, ἀντὶ τοῦ ἑαυτόν.

Ἡ ει δίφθογγος ψιλοῦται. εἷον εἶδος. εἰκάζω. Εἴρω, τὸ πλέκω. εἴργω. εἴβω. Εἴρων, ὁ κόλαξ. εἵλη. καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, εἰληθενοῦμαι. εἰλεός. εἰλικρίνεια. πλὴν τοῦ Εἵλως, ὁ δοῦλος. Εἱλωτεύω, τὸ δουλεύω. καὶ Εἱλωτεία, ἡ δουλεία. εἱλίσσω. εἱλόμην, ἀπὸ κλίσεως. Εἱκὼν, ὁ πέμψας. εἱμαρμένη. Εἷμα, τὸ ἱμάτιον. καὶ Εἵμενος, ὁ ἐνδεδυμένος. εἷς, εἷνα, τὸν ἕνα. καὶ εἷο ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. Εἵπετο, ἀπὸ κλίσεως, ἀντὶ τοῦ ἠκολούθει. Εἷσεν, ἀντὶ τοῦ ἐκάθισε, καὶ ἔκτισεν. εἱστήκει. Εἵατο, ἀντὶ τοῦ ἐκάθηντο. καὶ Εἵαται, ἀντὶ τοῦ κάθηνται, ποιητικῶς.
C καὶ εἵως, ἀντὶ τοῦ ἕως. ταῦτα δὲ πάντα ἀπὸ πλεονασμοῦ ἔχουσι τὸ Ι ἐκτὸς τοῦ εἷς. σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸ εἱρμὸς καὶ εἱρκτὴ, κἂν τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ Εἴρω, τὸ συμπλέκω, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ Εἴργω, τὸ κωλύω, γίνονται, δασύνονται. ἐῤῥέθη γὰρ, ὡς αἱ παραγωγαὶ πολλάκις ἀμείβουσι τὰ πνεύματα. οἷον ἅμα, ἄμυδις. ἰδίω, ἱδρώς. ὁδὸς, Ὀδυσσεύς. οὕτως οὖν καὶ εἴρω, εἱρμός. καὶ εἴργω, εἱρκτή.

Ἡ ευ δίφθογγος ψιλοῦται. εὐχή. Εὐλὴ, ἡ βδέλλα. εὐδία. εὐθύς. εὐθεῖα. εὐτυχής. πλὴν τοῦ Εὕδω, τὸ καθεύδω. Εὕω, τὸ φωτίζω, καὶ φλογίζω. εὕρω, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ, εὑρίσκω, εὕρεσις, εὕρεμα, εὑρεσιλόγος. [241] Εὗ, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, ἀπὸ τοῦ ἕο κατὰ κρᾶσιν Δωρικῶς τοῦ εο εἰς τὴν ευ δίφθογγον. ὡς τὸ ἐμέο, ἐμεῦ. καὶ σέο, σεῦ. καὶ Ὅμηρος, Τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὗ ἀκήδεσεν.

Ἡ οι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται. οἶκος. οἶστρος. Οἰδῶ, τὸ ἐξογκῶ. Οἶδμα, τὸ κῦμα. οἴδημα. Οἴγω, τὸ ἀνοίγω. Οἰνεὺς, κύριον. οἶνος. Οἶος, ὁ μόνος. Οἴμη, ἡ ᾠδή. ὅθεν καὶ οἰμώζω. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ Οἶμος, ἡ ὁδός. Οἱμῶ, τὸ ὁρμῶ. Οἷος, ὁ ὁποῖος, καὶ Οἷος, ὁ δυνατός. εἴρηται ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν
D συλλαβὴν λέξεσι διὰ τὸ οἷ, ἀντὶ τοῦ αὐτῷ, ἀντωνυμίαν. καὶ οἷ, ἀντὶ ὅπου. καὶ οἱ, ἄρθρον προτακτικὸν πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ δασυνόμενον μόνον. βαρυνόμενον δὲ καὶ δασυνόμενον ὑποτακτικὸν γίνεται. Οἷς δὲ, τὸ πρόβατον, ψιλοῦται, ὡς ἀπὸ τοῦ ὄϊς γινόμενον κατὰ συναίρεσιν. τὸ οἱμώζω δασυνόμενον εὗρον ἐν Σχεδευτοῦ † Μουζάλωνος, γράφοντος οὕτως. Εὗ θ' οἱμωζόντων ὀδυνηρόν. τὸ Οἵμη, ἡ ᾠδὴ, τινὲς δασύνουσιν, ἀπὸ τοῦ ἐν Οἵμοις, ὅ ἐστιν, ἐν ὁδοῖς, ψάλλεσθαι. καὶ ὁ πτωχοΠρόδρομος· Τέρπου θ' οἱμῶν τῶν καλῶν. τὸ δὲ οἰμώζω ψιλοῦσιν ἐκ τοῦ οἴμοι.

Ἡ ου δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον Οὐδὸς, ἡ φλιά. Οὖθαρ, ὁ μαστός. οὐλή. οὐλόθριξ. Οὖρος, ὁ ἐπιτήδειος καὶ φορὸς ἄνεμος. καὶ Ὅμηρος, Τοῖσι δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων. καὶ Οὐρῆες, αἱ ἡμίονοι. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ οὗτος, οὕνεκα, οὗ, ἀντὶ τοῦ ὅπου. καὶ οὗ, ἀντὶ τοῦ οὗτινος. καὶ οὕς, ἀντὶ τοῦ οὕστινας, ἐπὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν. Οὖς δὲ, τὸ ὠτίον. καὶ οὐ, τὸ ἀρνητικὸν μόριον, ψιλοῦται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΩ.

[242] Τὸ ῥῶ πάσης λέξεως ἄρχον δασύνεται. οἷον ῥώμη. Ῥωμύλος. ῥίπτω. ῥίζα. ῥέω. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ Ῥάριον, πεδίον, καὶ Ῥάρος, τὸ ἀμβλωθρίδιον βρέφος.

Τὸ ῥῶ ἐὰν δισσὸν γένηται ἐν μέσῃ λέξει, τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται, οἷον ἐπίῤῥημα. ἄῤῥωστος. συῤῥάπτω. καὶ τὰ λοιπά. ψιλοῦται δὲ τὸ μὲν πρῶτον, διότι οὐδέποτε συλλαβὴ Ἑλληνικῆς λέ- A ξεως εἰς δασὺ λήγει, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται, διότι φίλαρχός ἐστιν ἡ δασεῖα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΟΡΩΝΙΔΟΣ.

Ἰστέον ὅτι ἡ κορωνὶς, ὅτι οὐκ ἐν πάσαις τίθεται ταῖς κράσεσιν, ἀλλ' ὅτε ἐν ἁρμογῇ δύο λέξεων γένηται ἡ κρᾶσις. οἷον τὸ ἔργον, τοὖργον, τὸ ἔλαιον, τοὔλαιον, τὸ ἔπος, τοὖπος, καὶ ἐγὼ, κἀγώ. τὰ ἄλλα, τἄλλα. καὶ τὰ ὅμοια. ὅτε δὲ μὴ ἐν ἁρμογῇ λέξεων δύο γίνηται ἡ κρᾶσις, οὐ τίθεται ἡ κορωνίς. οἷον νόος, νοῦς. πλόος, πλοῦς.

ΤΕΛΟΣ.

LUDOV. CASP. VALCKENAER
ANIMADVERSIONUM
AD AMMONIUM GRAMMATICUM
LIBRI TRES.
IN QUIBUS VETERUM SCRIPTORUM LOCA TENTANTUR ET EMENDANTUR.

VIRO CONSULARI,

AMPLISSIMO

D. JOANNI VAN DEN BERGH,

VIRTUTE IN BELLO ET IN OTIO LUCULENTER ILLUSTRATA, MUNERIBUS IN PUBLICÆ REI COMMODA PRÆCLARE ADMINISTRATIS,

ET

NATALIUM SPLENDORE NOBILISSIMO,

S. P. D.

L. C. VALCKENAER.

Si forte vaces, Vir Illustrissime, et istius diei memineris, quo Consularis Collegii Princeps ad interiores Bibliothecæ Leidensis recessus aditum mihi patefaciebas, meque honorifico etiam colloquio sponte Tua dignabaris, non aliunde Tibi erit quærendum, quid causæ sit, quapropter meæ erga Te venerationis et observantiæ qualecunque pignus, Animadversionum libros, Tua in civitate conscriptos, extare tanto opere voluerim.

Etsi non dubito, quin plurimum apud Te valuerit Davidis Royeni, qui ad reliqua præclari viri ornamenta generosam politæ eruditionis laudem adjecit, commendatio, vel Tui tamen solius adversus omnes prolixa voluntas, qui se literas amare profitentur, me etiam voti reddidisset compotem. Id ut credam, facile inducor, ubi Te mihi verecunde ob oculos pono.

Nobiles excelsi animi virtutes, Batavis Annalium conditoribus olim materiam suffecturas, importuno præconio non obteram, ne et Tibi sim odiosus, et ab aliis gravi assentationis suspicione premar, a quo ignobili facinore tam sum remotus, quam qui longissime.

Verum, quod pace Tua dictum velim, summa comitas, in Tui ordinis hominibus mihi usque etiam (quidni faterer?) inexperta, cui Tu personæ, quam sustines, gravitatem sapienter assuefecisti, quaque etiam me plus semel excipiebas, mirificum Tui amorem, et venerationem prope singularem grato pectori infudit.

Is honor, quo Tu Musicas artes earumque cultores dignari videbare, effecit, ut serio cogitem in ea via gnaviter progredi, quam cœpi.

Ita enim se res habet, Vir Amplissime; literæ nativa suavitate cultores suos quam cumulatissime beant: dici tamen non potest, quanto hæ literæ videantur pulcriores, si qui potentes et nobiles eas commendatione sua non indignas esse existiment.

Atque ea si ratione versarentur, qui humaniores artes publice tractant, et aliquo laudis irritamento teneros animos commoverent, dubitari non potest, quin ingenui adolesccentes, qui rebus nihil profuturis bonæ mentis semina deprimunt atque extinguunt, moniti animum erigerent, et castissimo artium liberalium studio emendare niterentur.

Hæc certe fuit illius ratio, quem unum omnium colo maxime, Tiberium dico Hemsterhuisium, Virum Tuo, Illustrissime van den Berghi, et magnorum hominum judicio incomparabilem, cujus dotes pœne divinas, et supra invidiam omnino positas, mihi propius et frequenter demirari contigit. Qui nulla re alia, in hujus facilitate gloriari soleo, erga me etiam tanta, ut, si propius a doctore meo abfuissem, has chartas longe pauciores maculæ fœdarent.

Errores autem, quos sine controversia plurimos commisi, adeo me non deterruerunt, quin magnum nomen huic opusculo præfigerem. Hæ res aliter non constant; errandum est, Vir Sapientissime; sed cum venia erramus. Alienum laborem indoctæ multitudini ambitiose non venditantes, quædam detegimus vera, neque ab iis, qui ante nos fuerunt, animadversa.

Quod non eo dico, ut id mihi laudi duci velim: nam earum literarum, quas hic potissimum sum sectatus, immensa est atque infinita amplitudo; ad eam quisquis tandem accesserit, etsi neque ab ingenio, neque ab judicandi facultate paratissimus, tamen fieri nullo modo potest, quin aliquid reperiat ab aliis prætermissum, dummodo animum a formidine et præjudicatis opinionibus liberum sibi vindicarit.

Hac sola spe me sustinui, et Animadversiones, quibus scribendis academico curriculo lætus finem impono, grati animi leve testimonium, Tibi, Vir Illustrissime, inscribere non dubitavi.

Itaque etiam rogo atque etiam, ut dignitatem Tuam tantisper tegere, et libellum meum facilis suscipere non dedigneris; meque adversus eos tuearis, qui, literis in universum molesti, ut nostra etiam conamina deprimant, severis studiis invigilandum esse contendunt.

Vale, Vir Amplissime, et reipublicæ ac literarum commodis quam diutissime invigilato. Dabam Lugduni in Batavis, pridie Idus Octobreis, cIoIoccxxxix.

[1] * LUDOVICI CASPARI VALCKENAER

LIBER PRIMUS

ANIMADVERSIONUM

AD

AMMONIUM

GRAMMATICUM.

CAPUT PRIMUM.

Ἄβαξ et *Ἀβάκιον*. Caliclare. Glossarium Laconicum emaculatur. *Ἀβεβήλου* et *Βεβήλου* Discrimen. Suidas et Philoxenus emend. Sophocles exponitur. *Ἄγχιστος*, Finitimus: hinc *ἀγχιστὴρ* et *ἀγχιστεύς*. Periculum in Orpheo. Quid fuerint Athenis *ἀγχιστικὰ δίκαια*? Lex Attica, Petito ignota, eruitur ex Ammonio. Emendatur Orac. ap. Demosth. Proximo justa faciebat *ὁ ἀγχιστεύς*: is hæres erat intestati. Quid sit *ἀγχιστίνδην γαμεῖν*. Tentatur corruptissimus Hesychii locus.

Ἄβαξ καὶ Ἀβάκιον διαφέρει. Ἄβαξ μὲν γὰρ, ἐφ' οὗ τὰ πράγματα παρατιθέασιν· Ἀβάκιον δὲ, ἐφ' οὗ ψηφίζουσιν. Is. Vossio, pro *πράγματα*, *τραγήματα* legendum conjectanti, nonnihil favet Cratinus, qui *βαλάνων ἄβακα* usurpavit, J. Poll. 10, 105. ubi in Lysiæ loco, quem adducit Pollux, eodem sensu accipiendum putem *ἀβάκιον*, quo exposuit Noster, neque aliter adhibuit [2] Alexis ap. Athen. 117. emendante Casaubono, *Δίκαιος ὁ λόγος· ἀβακίον ψῆφον λαβέ*. Receptam in Ammonio scripturam solicitare non ausim. Prudenter sine dubio *πράγματα* posuit Gramm., ut indicaret, variis rebus reponendis abacum inserviisse. Hinc non discedit Orion, qui *ἄβακα* —— *ἐπὶ οἵας δήποτε σανίδος* dici, observat ap. Etym. in *Ἄβαξ*. Egregia est in rem nostram Dosithei Ms. in Bibl. Lugd. Bat. Glossa: *Ἄβαξ*, Caliclare: id est *κυλικοφορεῖον*, sive *κυλικεῖον*, Vasarium, Delphica. Pro *ἄβαξ* Lacedæmonii *ἀμάκιον* dixerunt; temere solicitari non debet Hes. *Ἀμάκιον, ἄβαξ· Λάκωνες*. Non raro *μ* loco *τοῦ β* eorumdem usu fuit tritum. Glossarium Laconicum Hesychio insertum: *Ἄμυσσος, κῆτος, Λάκωνες*. Emendo: *Ἄμυσσορ, κῦτος, Λ.* Cogita, quæso, *μέγα λαῖτμα θαλάσσης*. Eo lubentius operam meam subinde Hesychio addicam, quia id non nolle comperi liberalem excellentis libri statorem Jo. Alberti, qui mihi puerulo, quod adolescentior lætus recolo, literarum, quas plaudentibus Musis exornat, primus injecit desiderium.

Ἀβέβηλα καὶ βέβηλα διαφέρουσιν. Ex Ammonii regula tantum ab invicem veterum usu distabant, quantum *ἱερὰ* et *ὅσια*, Sacra et Religiosa. Multa, quæ ad manum sunt, prætermitto. Proclive ad hunc modum emendasse Suid. *Ἀβέβηλα, τὰ μὴ βάσιμα χωρία, ἱερὰ δὲ, καὶ μὴ ὅσια. Βέβηλα δὲ ἐλέγετο τὰ μὲν ὅσια, μὴ ἱερὰ δέ*. Si quis interim contendat, [3] vulgatam Suidæ deberi, propter exiguum hominis judicium, qui corruptos Codices sequi potuerit, non valde obnitar. Vocabuli *ἀβέβηλος* originem commode expressit Soph. Œd. C. ubi ad hanc rem plurima reperies, 36. *Ἔξελθ'· ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν*: 123. *ἀστιβὲς ἄλσος*. Cf. Eur. Hel. 875. Moschop. in *Βέβηλον*——*ἀβέβηλον*, inquit, *τὸ παντελῶς ἄδυτον*. Etym. M. 194. *Βέβηλος, ὁ βάσιμος παντί· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀδύτου*. Hinc corrige sodes Gloss. Philoxeni: Impenetrabile, *Ἀδύνατον, ὅπου τις οὐκ ἀφίεται εἰσελθεῖν*. Lege: *Ἄδυτον*. Hæc demum Soph. mentem, inter eos, quos sapientissimus Paulus *δεισιδαιμονεστέρους* judicabat, prudenter obvelatam, si quid video, aperiunt. Locus est ex Aleadis in Stob. Floril. Grotiano p. 371. *Δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβατα Καὶ πρὸς τὰ βατά*: 'Non solum vulgares animas auri fames erodit, sed et castiores ista lues recessus profanat, et in templorum adyta penetrat.' *Τἄβατα*, quæ profano contingere non licebat, solis sacerdotum fraudibus patebant. Opportune J. Poll. 1, 8. *ὁ μὲν εἴσω τῶν περιρραντηρίων τόπος* —— *ἀβέβηλος*, neque tamen id vocabuli hoc usu offendisse sese subjungit; modo recte Polluci tribuantur hæcce, *καίτοι οὐδέπω ἐντετύχηκα τῷ ὀνόματι*. Utitur isto sensu Heraclitus Alleg. Hom. 411., ubi in re sanequam exili graviter: *Ἡμεῖς δ' οἱ τῶν ἀβεβήλων ἐντὸς περιρραντηρίων ἡγνισμεθα, σεμνὴν ὑπὸ νόμῳ τῶν ποιημάτων τὴν ἀλήθειαν ἰχνεύωμεν*. [4] Quæ vix dubitem, quin in affini materia turgidum imitatorem habuerint.

Ἀγχιστεῖς. Ab *Ἄγχι*, *Ἄγχιστος*, Vicinum, Finitimum dicit, et cum propagine sua in Proximo sanguinis vinculo designando postea sedem fixit. Prima potestate utitur Hom. Od. E. 280. Apollinem in vicina urbe cultum *ἄγχιστον* vocat Jocasta in Soph. Œd. T. 919. Bonum pastorem, *ἄγχιστον ὀπάονα*

* Numeri uncis inclusi indicant paginas Editionis Lugd. Bat.

μήλων, Indivulsum ovium comitem, Pind. II. 9, 114. Hinc duplex forma *ἀγχιστὴρ* et *ἀγχιστεύς*. Priorem venustissime Soph. Trach. 259. adhibuit, Hujusce culpæ proximum vocans *ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους*, quem locum peropportunum Phædro admovit Vir Cl. P. Burmannus, 1, 10, 5. ubi emendationis R. Bentleii inprimis habenda est ratio propter eam ipsam Tragici *ῥῆσιν*: quam Affinem hujusce culpæ interpretatur Jos. Scaliger, temere a Tan. Fabro in Prim. Scalig. p. 4. notatus. In eadem Tragœdia habes *μεταίτιον πάθους* v. 264. et 265. 'Affinem negotiis' Plautus dixit Trinum. 2, 11, 50. 'Corpus vitiis affine' Lucr. 3, 733. et quæ hujuscemodi plura alibi prostant. Alterum porro, quod ad nos propius spectat, *'Αγχιστεὺς* usus fuit in Attico jure creberrimi. Qui Luciano in Timone §. 51. *συγγενὴς ἀγχιστεὺς*, is Terentio 'Cognatus proximus' Adelph. 5, 8, 24. Si quis Athenis intestatus, et nulla relicta sobole moreretur, proximi hæreditatem cernebant, et dicebantur *'Αγχιστεῖς*: id postea ostendam. Filius patris *ἀγχιστεὺς* nulla ratione dici potuit; neque adeo Acastus, ex historia fabulari [5] cognitissimus, *Πελίαο ἀγχιστεύς*. Vegeta, et quæ literarum cultorem veluti propria decet, cogitandi libertas facit, ut hac in parte modeste a Cl. Burmanno discedam. Primum ascribam v. 221. et seqq. ex Argonauticis, quæ Orphei nomen præferunt, tum super hoc loco conjecturam proponam. *Αὐτὰρ δὴ Πελίαο Φεραιόθεν ἤλυθ' ἄνακτος 'Αγχιστεύς· νηὸς γὰρ ἐπ' 'Αργώας γεγένητο, "Αξεινον ποτὶ Φᾶσιν ἅμ' ἡρώεσσιν ἐλάσσαι.* Si quis ad Orpheum conferat Apoll. Rh., non poterit non in eam incidere cogitationem, pro *ἄνακτος* leg. *"Ακαστος*. quod a Cantero et Vossio animadversum, didici ex Argonautarum Catalogo, quem contexuit Burmannus, in v. Anchisteus. Hanc emendationem, me quidem judice, optimam, qui amplectetur, facile sentiet, majori se difficultate impediri; quam si removero, operæ mihi videor facturus pretium. Primum observo, in secundo versu nullo prorsus sensu legi *γεγένητο*, et in ultimo etiam mendam latere. Corrige utramque legendo: *νηὸς γὰρ ἐπ' 'Αργώας τε γέγηθε "Αξεινον ποτὶ Φᾶσιν ἅμ' ἡρώεσσι πελάσσαι.* 'Lubens enim voluit una cum heroibus Argoa navi ad inhospitalem Phasin accedere.' Eo ipso istud *γέγηθε* veri habet speciem, quia Hyginus de Acasto, 'Hic,' inquit, 'voluntarius Argonautis accessit, sponte sua comes Jasonis.' *Πελάσσαι* placet, quia ad os Phasidis regia erat Æëtæ sedes; huc tendebat Jason: quin etiam v. 85. legere licet, Phasin *νηῒ σὺν 'Αργώῃ πελάσαι*. Hinc, nisi fallor animi, abunde constat, Orphei locum plane mendosum, et inter illa merito esse numerandum, in quibus si quid calidius conjeceris, reprehensionem non merearis. Hac spe illectus, integrum locum ad hanc rationem constituendum arbitrer: *Αὐτὰρ δ' Αἰσονίδαο Φεραιόθεν ἤλυθ' "Ακαστος 'Αγχιστεύς· νηὸς γὰρ ἐπ' 'Αργώας τε γέγηθε "Αξεινον ποτὶ Φᾶσιν ἅμ' 'Ηρώεσσι πελάσσαι.* Cum Jason et Acastus fuerint patrueles, is demum Jasonis *ἀγχιστεὺς* a Poëta dici potuit.

Ibid. *'Αγχιστικὰ δίκαια.* Ad tria potissimum capita reduci possunt; *ἀγχιστέων* enim habita fuit ratio in justis solvendis, in adeunda hæreditate, in ducenda orba. Singula attingam; neque enim eam lucem huic materiæ affudit S. Petitus, ut nullius amplius sit indiga, neque in Atticis legibus eruderandis et digerendis feliciter semper est versatus; quod cum ab aliis, tum pluribus exemplis ab Heraldo ostensum Animadvv. in Salm. Obs. ad Jus Att. et Rom. Inter Atticas hanc etiam legem exhibuit Petitus LL. Att. 6. Tit. 8. s. 11. *Τοὺς παῖδας ἢ τοὺς κληρονόμους, ἐπειδὰν ἀποθάνωσιν οἱ γονεῖς, ὅπως τῶν νομιζομένων τύχωσι, παρασκευάζειν.* Petitum audio, non Legislatorem Atticum; qui in ea lege tantum de liberis egerat, qui, quomodocunque fuerant a patre habiti, justa mortuo facere tenebantur. Egregia sunt in eam rem, quæ observavit Heraldus Anim. in Salm. Obs. ad J. A. et R. 1, 7, 7. et 8. Apage itaque ex ista lege *ἢ τοὺς κληρονόμους*. Isæi locus, qui Petitum [7] errori implicuit in Comm. 500., ad aliam legem referendus est, quæ Petitum præteriit, et ex hoc ipso Ammonii loco hunc ad modum constitui potest: ΤΟΥΣ ΑΓΧΙΣΤΕΑΣ,

A ΕΠΕΙΔΑΝ ΤΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΑΠΟΘΑΝΗι, ΑΝΤΙΠΟΙΕΙΣΘΑΙ ΤΩΝ ΤΟΥΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΝ. 'Si quis e genere moriatur, agnati proximi justa sibi vindicantor.' Oraculum Delphicum ap. Demosth. adv. Macart. 667. jubet *τὰ πάτρια τοῖς ἀποφθινομένοις ἐνικνούμενα ἀμεραιτελεῖν τοὺς ποθήκοντας*. Lego, *ἐν ἱκνουμένᾳ ἀμέρᾳ τελεῖν*: exponit inferius Orator *ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις*. Huc commode referri potest Cic. locus, quem veteri menda liberatum mihi suppeditavit, in magnum publicæ rei columen et eruditæ elegantiæ ornamentum alte assurgens, M. Röverus: de LL. 2, 25. 'Nam et Athenis jam illo more a Cecrope, ut ajunt, permansit hoc jus terra humandi, quam cum proximi injecerant' etc. In Literis ad me datis eruditissime evicit More poni pro More majorum et leg. Jam olim more: quo nihil acutius cogitari potest. A funeris curatione *ἀγχιστεῖς* dicti sunt *ταφῆες* et *κηδεσταί*. Doctissima est Ill. Scal. in Catal. vet. Poët. observatio p. 283. et 284. Commode Hes. *Ταφῆες, κτερισταὶ, ἀγχιστεῖς*. Alibi male legitur *Ταρ-*
B *φῆες*. Non spernendam lucem hæc accendunt Sophocli Antig.: Creon, qui regnum Thebanum, a germanæ sororis Jocastæ liberis hæreditario jure in se devolutum, moderabatur, *Γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων*, uti ipse loquitur v. 178., cum Polynicis corpus humari vetuerat, Eteoclem v. 23. *σὺν δίκῃ Χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ κατὰ χθονὸς "Εκρυψε, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς.* Qui mortuo tanquam *ἀγχιστεὺς* justa fecerat, eo ipso jus habere ad hæreditatem adeundam censebatur. Egregius est in hanc rem locus Dem. in dicta Oratione p. 667., qui Heraldi sententiam, loco supra citato § 1. propositam, non parum adjuvat et confirmat. Indigenis, qui liberos non haberent, Solon, lata lege, liberam fecit hæredem, quemcunque vellent, scribendi potestatem; docet Petitus Comm. ad LL. Att. 478. Eam legem tulisse dicitur, *οὐχ ἵν' ἀποστερήσῃ τοὺς ἐγγύτατα τῷ γένει τῆς ἀγχιστείας, ἀλλ' ἵνα, εἰς τὸ μέσον καταθεὶς τὴν ὠφέλειαν, ἐφάμιλλον ποιήσῃ τὸ ποιεῖν ἄλλους εὖ*: uti auctor est Dem. c. Lept. 374. quem
C locum truncavit Petitus, neque pleniorem Meursius attulit in Them. Att. 2, 13. In Ulpiani Commentario ad istum locum: *οὐχ ἵν' ἀποστερήσῃ τοὺς ἐγγυτάτω* (l. *ἐγγύτατα τῷ*) *γένει τῆς συγγενείας καὶ τοῦ κλήρου*. Intestati hæreditatem cernebant *οἱ ἀγχιστεῖς*: potius *τῶν ἀγχιστέων τοὺς ἐγγυτέρους* cum Eusebio dixeris de V. C. 2, 35. secundum ordinem a Petito p. 484. indicatum usque ad consobrinorum liberos. Dem. adv. Macart. 661. inter eos est, inquit, quos tangit Legislator, *καὶ μέχρι ὧν ὁ νόμος κελεύει τὴν ἀγχιστείαν εἶναι, ἀνεψιοῦ γὰρ 'Αγνίου παῖς ἐστίν*. Docet in eadem Or., jussisse Solonem *κρατεῖν τοὺς ἄῤῥενας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀῤῥένων* p. 669. Huc refer Glossam: *'Εξ ἀῤῥενογονίας ἀγχιστὴς*, Agnatus. Denique *ἀγχιστεὺς* eximie etiam dicebatur, Qui virgini *ἐπικλήρῳ* genere erat proximus, eamque uxorem ducere e lege Solonis tenebatur. Eam legem exponit Petitus in Comm. 441. seqq. et fuse exequitur Heraldus Anim. in Salm. Obs. ad J. A. et R. 3, 15, 1—5. cum Mosaica lege comparavit Grot. ad Matth. 1, 16. Co-
D gnatus, qui orbam ducebat uxorem, is Athenis dicebatur *'Αγχιστίνδην γαμεῖν*: quod ab iis, quos nominavi, non fuit monitum. Moschop. *π. Σχ.* 190. *'Αγχιστίνδην γαμεῖ, ὅταν εἰς γάμον ἄγηται τὴν ἐγγιστα τοῦ γένους.* Etym. 14. *'Αγχιστίνδην, τὸ κατὰ ἀγχιστείαν*: editur *ἀγχιστίαν*. Primus in axibus usurpavit Solon. Suspicionem movet corrupta Hes. glossa: *'Αγχιστίνδην, ὀμνύων ἐγγὺς τῶν βωμῶν, παρὰ Σόλωνι.* Binas notas, quæ in unam coaluerunt, ita separandas judico: *'Αγχιστίνδην .... παρὰ Σόλωνι. "Αγχ' ἰστὶ ὀμνύων, ἐγγὺς τῶν βωμῶν.* Hac quidem emendatione nihil certius.

CAPUT II.

Quænam sit secundum Gramm. inter *'Αγοραῖος* et *'Αγόραιος* Discriminis Ratio? Dii forenses. Cornutus obiter emend. *'Αγοραῖος*, Cocio, Lixa. Recepta Xenophontis lectio solicitatur. Cur *'Αγό-*

ραιος Hominem nauci et scurram notet? De Ammonii Scriptura subdubitatur. Differentia inter Αἰτεῖν et Αἰτεῖσθαι. Tzetzes, Harpocr. et Demosth. emendantur. In libro [10] Vossiano reponitur Titulus Comœdiæ Menandri.

Ἀγόραιος, ἐὰν προπαροξυτόνως, σημαίνει τὸν πονηρὸν, τὸν ἐν ἀγορᾷ τεθραμμένον· ἐὰν δὲ προπερισπωμένως, σημαίνει τὸν ἐν ἀγορᾷ τιμώμενον. Qui ad hanc legem Veterum loca corrigenda censuere, vereor, ut omnes Grammaticorum mentem ceperint. Ad eam intelligendam facem nobis prætulit T. H. ad J. Poll. 9, 12. Sicuti in hac officina Ἀγροῖκος et Ἀγρεῖος is dici traditur, Qui ruri vitam degit, contra Ἄγροικος et Ἄγριος, potestate ad mentem translata, Homo inurbanis moribus et incultis: pari ratione Ἀγοραῖος eximie quidem dicitur Deus fori præses, sed et eum denotat, Qui forensem eloquentiam sectatur, sive etiam mercimoniis emendis vendendisve in foro ætatem conterit: Ἀγόραιος vero, Cujus mentem forenses sordes inquinarunt, secundum Ammonium σημαίνει τὸν πονηρὸν, τὸν ἐν ἀγορᾷ τεθραμμένον. Huc, quæ ab eruditis viris fuere notata, et quæ plura addi possent, universa commode referri queunt. Hes. Ἀγοραῖος Ζεὺς, ad Æsch. Eum. 976. Præter alios in foro statutos, de quibus paucula Heraldus I. Digress. xiv., inprimis innotuit Mercurius ὁ ἀγοραῖος, ὁ παρὰ τὴν ποικίλην, Luciano Jov. Tragœd. 2, 147. ubi notat Schol. p. 13. Cornutus de N. D. 169. Λέγεται δὲ καὶ ἀγοραῖος πρῶτος (fors. πρόεδρος), εἰκότως· ἐπίσκοπος γὰρ τῶν ἀγοραζόντων τι ἢ πιπρασκόντων, ὡς μετὰ λόγου πάντα ποιεῖν δεόντων: non δεόντως. Nihil itaque est, cur Salmasius Ammonii τὸν ἐν ἀγορᾷ τιμώμενον sollicitarit. Quod reponi volebat, τὸν ἐν ἀ. τι ὠνούμενον, sive, [11] quod postea malebat, τι πωλούμενον, oppido acutum est et eruditum. Ἀγοραῖοι hoc sensu dicerentur Pusilli negotiatores, qui mercantur a mercatoribus, quod statim vendant, de quibus multa notavit in libris de Usur. et de Modo Usur. Salmasius, et concinno ordine Heraldus Anim. ad Salm. Obs. ad J. A. et Rom. 2, 2, 6. et seqq. In hujusce generis cociones faceta sunt Comicorum dicta ap. Athen. Tales diris devovet Archestr. in Gastronomia ap. Eund. 92. τοὺς κήρυκας δ' ἐπίτριψαι Ὁ Ζεὺς, τούς τε θαλασσογενεῖς καὶ τοὺς ἀγοραίους, Πλὴν ἑνὸς ἀνθρώπου. Tradit Xen. Hellen. p. 586. hostes fuisse deterritos, Τὸν ἀγοραῖόν τε ὄχλον ἰδόντας καὶ τὸν τῶν θεραπόντων καὶ τὸν τῶν ἀνδραπόδων. Cum ista hominum turba, qui cum mercibus suis castra comitari solebant, non bene conveniunt in una sede ordinis honoratioris θεράποντες, ac proinde non invitus reponerem καὶ τὸν τῶν παρεπόντων. 'Lixis puerorum, quondam exercitus prosequentibus,' dixit Salvian. de G. D. 7. p. 155., ubi v. Rittersh. Porro ἀγοραῖον etiam dicebatur, Quodcunque ad forum s. forensem eloquentiam propius spectabat: Ἀγοραῖα ἐπιτηδεύματα vocat Æschines Epist. 4. Lucian. Amor. T. i. p. 879. Προΐστατο—ταυτησὶ τῆς ἀγοραίου ῥητορικῆς. Cum vero cocionum genus malis artibus et versutiis invisum esset et infamatum, neque garruli sophistæ et forenses rabulæ majori essent in pretio; accidit, ut Quosvis homines nequam et nauci [12] ἀγοραίους vocaverint. Huc pertinent observationes Grotii et Pricaei, quas supra indicavi. Ammonii verba sunt: Ἀγόραιος, ἐὰν προπαροξυτόνως, σημαίνει τὸν πονηρὸν, τὸν ἐν ἀγορᾷ τεθραμμένον. Suspicabar, leg. τετριμμένον. Non pauca sunt, quæ eam mutationem suadeant. Aristoph. N. 446. περίτριμμα δικῶν vocat, quem Dem. de Cor. 331. σπερμολόγον, περίτριμμα ἀγορᾶς, Isocr. Epist. 8. p. 1020. οἱ τὰ βήματα κατατετριφότες, 'Qui fora solicitabant,' Corn. Gallo 1, 129. Sed peropportunum locum, quo recepta in Ammonio scriptura defendi possit, ex Aristoph. Ἱππ. 293. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι, mihi indicavit, quem honoris causa nomino, Cel. Wesselingius. De usu vocis Ἀγόραιος, ab Ammonio indicato, multa possent notari, quibus satius fuerit abstinuisse.

Αἰτῶ καὶ Αἰτοῦμαι διαφέρει. Secundum Ammonium Αἰτεῖσθαι significat, Aliquid utendum sive mutuum petere, χρήσασθαι εἰς ἀπόδοσιν. Thom. M. Αἰτοῦμαι

A λέγουσιν, ὅταν ζητῇ τις ὃ μέλλει ἀποδώσειν. Tetigit hunc usum Salm. de Usur. p. 619. 620. de Mod. Usur. 7. p. 298. et priori in loco Grammaticorum distinctionem contulit ad Matth. 5, 42. ubi δανείσασθαι idem quod αἰτήσασθαι. Tzetzes exponens Hesiodi Ἔργ. 453. Εὔκολον γὰρ λόγιον, inquit, τῷ μὴ ἔχοντι γεωργῷ βόας, αἰτεῖσθαι παρ' ἑτέρου· ῥᾳδιώτερον δὲ κἀκείνῳ ἐστὶν ἀρνήσασθαι, καὶ εἰπεῖν, ὅτι πάρεστι καὶ ἡ δωρὶς τοῖς βουσίν. Αἰτῶ καὶ αἰτοῦμαι διαφέρει. Quæ e Tzetzæ Commentario excidisse judicabat D. Heinsius, ipsa sunt Ammonii nostri verba. Quid vero in Tzetzæ verbis ἡ δωρίς? Leg. videtur [13] ἡ ἄροσις. Schol. Oppian. Ἁ. 2, 19. ἄροσις βοῶν καὶ σῖτος ἔργα Δηοῦς. Menandri versiculo Suidas in Αἰτούμενος subjungit τὸ μὲν αἰτῶν εἰσαεὶ ἕξων· τὸ δὲ αἰτούμενος λαβὼν αὖθις ἀποδώσων: quacunque demum auctoritate motus, minus recte h. l. edidit Kust. Aliquoties in Or. adv. Timoth. Demosthenes p. 700. Ἐκέλευσεν αἰτήσασθαι στρώματα, καὶ ἱμάτια, καὶ φιάλας ἀργυρᾶς δύο, καὶ μνᾶν ἀρχυρίου δανείσασθαι: ubi

B manifestum discrimen inter αἰτήσασθαι, Stragula, vestes, phialas, utenda petere; et argenti minam δανείσασθαι, Ita mutuam rogare, ut cum fœnore sis redditurus; quod nihilominus Salmasii sententiam, quam modo memorabam, minime labefactat. In eadem Orat. Dem. 705. Περὶ δὲ τῶν φιαλῶν, ἃς ᾐτήσατο ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνὶ male editur. Similiter aurea et argentea pocula αἰτησάμενοι Thuc. 6, 46. Schol. χρησάμενοι· τὸ δὲ αἰτήσαντες, ἀντὶ τοῦ, λαβόντες ἄνευ τοῦ μέλλειν ἀποδώσειν: Porro Grammatici frequenter vim τοῦ αἰτεῖσθαι reddidere per κιχρᾶσθαι, quod idem est ac δανείζεσθαι, docente Salmasio de Usur. 7. p. 168. 169. 170. Miror viros eruditos non emaculasse locum Harpocrationis: Ἠιτημένην, ἀντὶ τοῦ κεχρημένην. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου, εἰ γνήσιος. ὅτι γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κεχρῆσθαι. Inepte Blancardus κεχρημένην Indigentem interpretatur; non poterat tamen aliter. E Suida emendandus est Harpocr. ad hanc normam: Ἠιτημένην ἀντὶ τοῦ κιχρημένην, (Commodatam,)—καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον

C τὸ κιχρᾶσθαι. Hinc corriges Etym. in Ἠιτημένον. Posset tamen etiam κεχρησμένην in Harpocr. scribi. Vide Salm. de Modo Usur. 5. p. 191. [14] Porro Demosthenis locus Harp. citatus insigniori mendo liberandus est p. 685. Τὰ πρόβατα λαμβάνει ποιμαινόμενα πεντήκοντα * μαλακὰ, καὶ τὸν ποιμένα μετ' αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἀκόλουθα τῇ ποίμνῃ· ἔπειτα παῖδα διάκονον ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν ᾐτημένην πολλοῦ ἀξίαν. Molles oves, πρόβατα μαλακὰ oratorem dixisse, non crediderim. Scribe mihi quæso μαλλωτὰ, et habebis manum Demosthenis. Error non dissimilis ap. Ammon. v. Τάπητες. Deinde non satis placet, jungi ἀλλοτρίαν ᾐτημένην: sed ne quid nimis. Nihil ad hanc rem aptius Menandri versu ἐν τῷ Ὕμνιδι, quem præter Suid. et Harpocr. conservavit Ammonius: Οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος. Titulum Fabulæ Menandreæ restituam in Grammatico inedito, qui in Adversariis Is. Vossii Mss. prostat: Ἀττικοὶ γὰρ τὸν ἐμέ φασιν, ὡς καὶ Καλλίμαχος—καὶ Μένανδρος ἐν ὕδατι, τὸν ἐμὲ τουτονί. Ubi ἐν Ὕμνιδι videtur scr.

CAPUT III.

Αἶνος pro breviori veterum dicto frequentatur ab Euripide; hujus Fragmentum emaculatur. Archilochi Fabulam respicit Aristoph. Variantem lectionem e Scholiis Hom. sumsit Eust. Versiculi liberius tentantur. Ἀρχαῖος ejuscemodi in dictis usurpari solet. Dolosa vulpes, κερδαλῆ Archilocho.

* *

ΑΙΝΟΣ καὶ Παροιμία διαφέρει. Differentiam, quam in hac nota tradit Lucillus Tarrhæus, Erasmo, [15] Grotio, G. I. Vossio probatam, non adeo solicite veteres videntur observasse. Hi non solum apologos, sed et quævis breviora antiquiorum hominum dicta, primævæ simplicitatis et illibatæ sapientiæ pulcerrimas reliquias, αἴνους vocarunt. Florilegium Stobæi

Grot. abunde suppeditabit, quo id ostendi possit. A Moschio p. 473. Ἦν ἄρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε· Ὡς τὸν πέλας μὲν νουθετεῖν βραχὺς πόνος. Auctorum nomina in Stobæo, admodum dubia fide nobis tradita, suspicionem movent, istud Fragmentum Euripidæ tribuendum. Is quidem in Tragœdiis, quæ integræ ad nos pervenerunt, quod meminerim, nuspiam voce αἶνος usus, unus omnium frequentissime eandem, isto, quo dicebam, sensu, in Fragmentis a Stobæo conservatis adhibuit. In Danaë p. 309. Dictye p. 363. Melanippe p. 475. Æolo p. 477. Postremum locum ascribam, quia levis macula neque ab Illustri Interprete, neque a Barnesio animadversa, ejus nitorem obfuscavit. Φεῦ φεῦ· παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει, Γέροντες οὐδὲν ἐσμὲν ἄλλο, πλὴν ὄχλος Καὶ σχῆμ', ὀνείρων δ' ἕρπομεν μιμήματα. Sentis, opinor, vitium; meas certe aures offendit πλὴν ὄχλος, et mox incidit χλόος: neque id absurdum. Hes. χλόος, χλωρίασις. Dum intenta mente Euripideam sententiam considero, malo, πλὴν λόγος, Fabula et umbra. Terent. Hec. 4, 3, 14. [16] postremo nos jam fabula Sumus, B Pamphile, senex atque anus. Interim λόγος alio etiam sensu accipi potest. Hæc quamvis ita se habeant, vocabulum Αἶνος eximie pro Apologo fuit usurpatum, uti e locis Archilochi, Hesiodi, et Callimachi ab Ammonio adductis constat. Prima Archilochi ῥῆσις animadversione nostra perquam digna est: Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε· Ὡς ἄρ' ἀλώπηξ κἀετὸς Ξυνωνίην ἔθεντο. Hanc fabulam respicit Aristoph. Ὄρν. 652. —ὅρα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις Ἐστὶν λεγόμενον δή τι· τὴν ἀλώπεχ' ὡς Φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ. Schol. ὅτι σαφῶς ἀνετίθεσαν Αἰσώπῳ τοὺς λόγους, καὶ τοῦτον τὸν παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ λεγόμενον, καίτοι πρεσβυτέρῳ ὄντι. Idem hicce Archilochi locus Pindaro fortasse obversabatur Ἰ. 4, 79. sed profundi Poëtæ mentem plane perspectam non habeo. Eust. locis supra a me indicatis Archilochi versiculos ex Ammonio, quem Herennium Philonem vocat, petitos non sine aliqua scripturæ differitate exhibuit ad Il. Λ. p. 796. Αἶνός τις ἀνθρώπων, ὡς ἄρ' ἀλώπηξ καὶ ἀετὸς ξυνωνίην ἔθεντο, (atque ita ex Eust. Phavorinus C in v. Αἶνος,) postea ad Od. Ξ. p. 556. Ἀρχίλοχος δέ φησιν, ὅτι αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδ' ὡς ἄρ' ἀλώπηξ ἠδ' ἀετὸς ξυνωνίην ἔμιξαν, ἢ καθ' ἑτέραν γραφὴν, ἔθεντο. [17] Cave, hinc suspiceris, Archilochi opera versasse Eust., quæ priorum sæculorum barbaries dudum neglexerat: variantem is lectionem, ἔμιξαν, hausit e vett. Scholl. Hom., quæ magnam partem hodiedum supersunt. In iis ad Od. Ξ. 508. sub teste Archilocho id ipsum reperire licet; in Scholiastæ nota constituenda minus profecto verecunde versatur Barnesius, sed ea lis nostrum nunc scopum non tangit. De Archilochi scriptura solicitus vix dubitem, quin paucula ex ejus versibus exciderint: dum Eust. nihil nos juvat, quid vetat conjectasse? Fieri potuit, ut hac ratione olim scripserit Archilochus: Αἶνός τίς ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων ὅδε, Ὡς ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῇ τε κἀετὸς Ξυνωνίην ἔθεντο. Si non in certas metri leges peccasse deprehendar, nihil posui, quod non verosimillima ratione probari possit ab Archilocho profe- D ctum, et brevitatis studio ab Ammonio prætermissum. Primum, ἀρχαῖος in hujuscemodi dictis peropportunum, et semper fere adhiberi solet. Locis supra a me indicatis, in quibus παλαιὸς αἶνος invenire datur, adde simillimum Sophoclis versum, quo Trachinias exorditur: Λόγος μέν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανεὶς. Eriphus Comicus in Æolo, Athen. 4. p. 134. Λόγος γάρ ἐστ' ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων. [18] Nunc videndum, an auspicato κερδαλῇ in Archilochi versum introduxerim. Phædrus in fab. de vulpi et aquila docilem tribuit vulpi solertiam; hæc Eidem Dolosa 1, 13. Æsopo σοφὴ, teste Max. Tyr. Serm. 33. p. 189. Ἡ δὲ ἀλώπηξ, (σοφὴ γὰρ αὕτη τῷ Αἰσώπῳ ἐστὶ,) πρὸς τὸν ποιμένα. Acron ad Horat. Art. 437. Vulpes dolosum animal est, ut in Æsopi fabula. Aptum itaque κερδαλῇ. Hes. Κερδάλη, ἀλώπηξ. Scribe Κερδαλῇ, et quidni plus semel id ab Archilocho fuerit usurpatum? Memorat Basil. de Leg. Gr. Libris p. 29. 30. Τῆς Ἀρχιλόχου ἀλώπεκος τὸ κερδαλέον τε καὶ ποικίλον. Hæc pro conjectura asserenda sufficiunt.

CAPUT IV.

Ἀκαρὴς rariori usu usurpatum. Ἐν ἀκαρεῖ, Momine sive Momento. Paulina Locutio ἐν ἀτόμῳ. Ἀκαρῆ. Leviter em. Schol. Aristoph. Super loco ab Amm. citato Conjectura. Οὐδ' ἀκαρῆ. Eupolidis οὐδ' ἔγκαφος illustratur. Emendantur Machonis et Eubuli Fragmenta. Inter Ἀλοᾷν, Ἀλοᾷν, et poët. Ἀλοιᾷν significandi Discrimen nullum. Tentantur Xenoph. et Theocr. Συναλοᾷν et Συναλοιᾷν, Καταλοᾷν, Contundere.

ἈΚΑΡΗΣ σὺν τῷ σ, καὶ Ἀκαρῆ ἄνευ τοῦ σ διαφέρει. Non admodum trita sunt, quæ hic docet Amm.; quo auctore ἀκαρὴς significat τὸ παρὰ βραχὺ ὂν, veluti in exemplo, quod adducit: Κατέπεσον ἀκαρὴς τῷ δέει, Præ timore fere decidi. Non alio sensu Menander, [19] ἀκαρὴς παραπόλωλας, ap. Etym. 45. et in Lege Zaleuci, ὡς ἀκαρὴς οἴχοιτο πνιγεὶς, referente Hierocle ap. Stob. Tit. 39. p. 229. Notior est Attica loquendi formula, ἐν ἀκαρεῖ, Heliod. 10. p. 490. Lucian. Scytha 1, 596. Corinthius, ubi notat τὰς ἐλλείψεις τῶν Ἀττικῶν ἰδίας, τοιοῦτο, inquit, τὸ ἐν βραχεῖ, λείπει γὰρ, καιρῷ, ἢ λόγῳ· καὶ τὸ ἐν ἀκαρεῖ δὲ τοιοῦτόν ἐστιν: ita eum locum exhibet Ms. Voss. Plena forma, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ. Legitur etiam ἐν ἀκαρεῖ χρόνου. Vide Ill. Spanh. ad Aristoph. Πλ. 244., (in quo versu Etym. Ms. præfert χρόνου,) Cl. Arnald., Misc. Obs. V. v. p. 62. et Pric. ad Evang. Luc. 4, 5. ubi ἐν στιγμῇ χρόνου, Temporis in puncto, Lucr. 4, 165. Suidas ἐν ἀκαρεῖ et ἐν ἀτόμῳ recte contulit: quorum posterius Paulus adhibuit 1 Cor. 15, 52. ubi adjecta sunt ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ. Hes. Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπήματι, ἐν τάχει. Accedat Cyrillus Lex. Ms. Ἀκαρεῖ· ῥιπεῖ (l. ῥιπῇ) ὀφθαλμοῦ. Ibidem tamen: Ἐν ἀτόμῳ, ἐν βραχεῖ, ἐν στιμῇ (l. στιγμῇ), ἐν ῥοπῇ. Cf. Gloss. Cl. Alberti 136. Alterum porro, quod Amm. a priori discernit, ἀκαρῆ non adeo videtur frequentatum. Schol. Aristoph. Σφ. 699. Τὸ δὲ ἀκαρῆ ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ βραχὺ καὶ οἰκτρόν. Lege καὶ μικρόν. Admoveamus hanc interpretationem loco ab Ammonio producto, Οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ τῆς τύχης ἐπίσταμαι: non multum profecerimus. Credibile mihi fit, versum e Comœdia petitum; in quo olim forsan extiterit, οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ τῆς ψυχῆς ἐπίσταμαι, Quæ sit animæ natura, plane ignoro. Ut res omnium minimas denotarent, Græci Tantillas dixerunt, ut nihil inde possit abradi. Ita præter alios J. Poll. 2, 33. Apud [20] Dem. c. Polycl. 713. Ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι οὐδ' ἀκαρῆ δανείσοι, Ne teruncium quidem, Wolfius: non ignoro, Spanhemium et alios eodem loco jam usos. Pro οὐδ' ἀκαρῆ Eupolis venuste posuit οὐδ' ἔγκαφος: quam locutionem, quamvis id ab Amm. alienum videri possit, eum in finem juvat illustrasse, ut comicis facetiis lectorem aliquantisper detineam. Etym. Ms. Ἔγκαφος· παρὰ τὸ ἐγκάψαι. ἔγκαφος τὸ μηδὲ ἐγκάψαι ἀρκοῦν: tum desunt, quæ habes in edito, Comici verba, hoc modo constituenda: Οὐ γὰρ λέλησται τῶν ἐμῶν οὐδ' ἔγκαφος. Apud Suidam vero legitur λέλειπται. Prius placet. Hes. Λέλησται, ἐπελάθετο. Conqueritur nescio quis, omnia sibi ablata, neque superesse, quo buccam possit implere. Ea vis verbi ἐγκάπτειν e Comicis haurienda. Plus semel adhibuit Aristoph.: paucula addam ex Athen. 76. Alexis in Lebete ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον. Schol. Aristoph. 787. Machon ap. Athen. p. 243. Diphilum Chærephonti ad epulas abeunti dicentem facit: Εἰς τὰς ἑαυτοῦ, Χαιρεφῶν, σιαγόνας Ἔγκαψον ἥλους ἑκατέρᾳ γε τέτταρας. Ita lego pro ἔγκοψον: quod Grotio tamen non displicuit in Exc. e Trag. et Com. 857. Corruptissime vulgatur Eubuli versus ex Auge in Athen. 622. [21] Παρεκκέκαπται στάρνι' ἐννέ' ἢ δέκα, Ὧστ', εἴ τι βούλει τῶν λελειμμένων φαγεῖν, Ἔπειγ', ἔπειγε: Agni hie in censum venire neutiquam possunt; quod sequitur, φαγεῖν ad superiora referendum; tum facillimo opere restitues, Παρεγκέκαπται σταμνί' ἐννέ' ἢ δέκα. Quo usu κάπτειν a Poëtis

fuerit usurpatum, in Animadvv. 669. monuit Casaub.

'Αλοᾶν καὶ 'Αλοιᾶν διαφέρει. 'Αλοᾶν μὲν γὰρ δασέως, τὸ ἐπὶ τῆς ἅλω πατεῖν καὶ τρίβειν στάχυας· 'Αλοιᾶν δὲ ψιλῶς, τὸ τύπτειν. Vix aliter videtur scripsisse Ammonius, quam, uti supra dicebam : 'Αλοᾶν καὶ 'Αλοᾶν διαφέρει. Primum enim, hoc tantum discrimen annotavit : deinde, ἀλοιᾶν poëticum est, neque a prosæ scriptoribus usurpari solet. Obnititur, fateor, huic conjecturæ versus Aristoph. hic adductus : sed fieri potest, ut Ammonius ἠλόησεν legerit. In Suidæ Cod. Ms. reperio : 'Ηλόησεν· ἣ μητέρ' ἠλόησεν. Hæc non eum in finem attuli, quasi vero putarem, utriusque formæ differentiam solicite a veteribus fuisse observatam. Utramvis scripturam eligas, 'Αλοᾶν significationem habuit Verberandi, Terendi, et eximie de frumento fuit usurpatum. Etymologi verba peropportuna et alia plura ad hanc rem pertinentia reperies in nota Cl. T. H. ad J. Poll. 10, 161, 93. 'Αλοᾶν ex Ammonii regula τρίβειν τοὺς στάχυας. [22] Longo 3. p. 96. B ἀλωνοτριβεῖν, Area messes terit. Adhibuit Xen. Œc. 863. 'Υποζύγια ἀλοῶσι τὸν σῖτον. Eadem pag. frumenti triturandi rationem exponit Socrates, ubi pro ἀνύτοιεν forsan melius legeretur ἀγνύοιεν, quod multis deducere commodum non est. Licuit, opinor, Theocrito ἀλοιᾶν eodem usu adhibere in Idyll. 10, 48. Σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον. Ita Ms. legit pro ἀλοιῶντες, monente Is. Vossio ad oram libri sui. Contra Hom. terram omniparentem χερσὶν ἀλοία, Il. I. 564. Schol. ἔτυπτεν : idque ad mentem Ammonii. Vide Hes. in 'Ηλόα. Eadem ratio in compositis. Apud Dem. c. Phænipp. 654. σῖτος ἀπηλοημένος, exponente Harpocr., ὁ ἀπὸ τῆς ἅλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλοηθῆναι, ὅ ἐστι πατηθῆναι : ubi ad Maussaci notam docta est H. Valesii observatio. Antiquiorem verbi virtutem novit Hom. Il. Δ. 522., ubi ossa et nervos lapis ἄχρις ἀπηλοίησεν, Schol. Ms. διόλου ἀπέκοψεν, Eust. διόλου συνηλόησεν : recte. Longus 4. p. 138. 'Ανθρώπους γεωργοὺς συνηλόησε πληγαῖς, Verberibus contudit usque ad necem. C At vero ligatæ orationis Scriptores maluerunt συναλοιᾶν : Theocr. 22, 128. συνηλοίησε παρῄα, Oppianus K. 1, 268. ubi marginis lectio genuina, 'A. 3, 575. Κρᾶτα συνηλοίησαν, Schol. συνέτριψαν. Affinis usus τοῦ Καταλοᾶν. Xen. K. 7. p. 177. Τοὺς δὲ πίπτοντας κατηλόων, Lucian. 2, 198. Σκύφῳ χρυσῷ τὴν ὀφρῦν κατηλοημένος, ubi v. Schol. 22. Eubulus Comicus in Auge ap. Athen. 622. [23] Κατηλόηται γαστρὸς ἐν μέσῳ κύκλος. Huc refer Hes. Κατηλόηται, κατατέτριπται : prouti eam emendandam monuit l. c. Cel. Hemst.

CAPUT V.

Vocabulum 'Ανοκωχὴ non omnibus notum. Ammonii Præstantia. Priscæ et fere obsoletæ Formæ vestigia ap. Hom. ὀκωχὴ et ὀκωχεύειν. Hinc ἀνοκωχὴ ac διοκωχή : posterius Hesychio restituitur et Suidæ e Ms., utrumque Thucydidi. Observationis Ammonianæ Utilitas. Nota ex Etym. Vossiano profertur. D

'Ανακωχὴ καὶ 'Ανοκωχὴ διαφέρει. 'Ανακωχὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐπὶ τῶν νεῶν ἀναχώρησις· ἡ δὲ διὰ τοῦ ο ἀνοκωχὴ, ἀνοχὴ μικρὰ πολέμου. Διοκωχὴ καὶ ὀκωχὴ, διάλειψίς τις καὶ ἄνεσις. Ammonii scripturam, quam analogiæ Græci sermonis ignoratio temere mutarat, ex Aldina Editione prima tandem reduximus, in qua integra nota emendate legitur, nisi quod μακρὰ pro μικρὰ ibi legatur, et ἀκωχὴ, quod in ὀκωχὴ commutavi. Cum vero hæc Ammonii observatio in Stephani et aliorum Edd., uti in Notis indicavi, plane fuerit distorta, accidit, ut ἀνοκωχὴ, vetustæ et probæ notæ vocabulum, Græcæ ceteroquin doctis fuerit incognitum. In hac autem nota præstantis Grammatici laudem egregie tuetur Noster ; et, uti alibi, ita eximie hoc in loco doctorem Heraclidem, et Scholam, in qua fuerat eruditus, Aristarchensem prodit. Minus opportunam H. Stephani, in hanc [24] ipsam Ammonii notam, censuram reprehendisse, et aliorum errores detexisse, nihil juvat. Præstabit paucis bonitatem τοῦ ἀνοκωχὴ, certa formationis lege nixam, asseruisse. Itaque ab ἔχω, ἐκέχω, ὄκωχα, cujus remansere reliquiæ in genuina lectione Homerici συνοκωχότε Il. B. 218. ab Hes. conservata, quam tetigit Foësius Œcon. Hippocr. v. Συνοκωχὴ, et merito tuetur Anon. in Misc. Obs. V. 1. T. 1. p. 114. Hinc ὀκωχὴ, et ὀκωχεύειν, diversum sane a κωχεύειν, unde Ammonii ἀνακωχὴ, et ἀνακωχεύειν, a Schol. Soph. El. 734. et Kühnio ad J. Poll. 1, 103, 35. expositum ; τὴν ναῦν ἀνακωχάζειν occurrit in Vita Isidori ap. Phot. Cod. 242. p. 571. Verum id nunc non ago, et ad ἀνοκωχὴ revertor. 'Οκωχὴ servavit Etym. 596, 50. ἔχω, ὀχὴ, ὀκωχή. Hes. 'Οκωχεύειν, ἔχειν, συνέχειν : quod intempestive contrectat Soping. Hinc sponte fluunt, librariorum imperitia fere obsoleta, ἀνοκωχὴ pro ἀνοχὴ, et διοκωχή. Posterius præter Ammonium agnovit Hes. ; nam ubi διακωχὴ vulgatur, literarum series, in talibus index certissimus, poscit : Διοκωχὴ, διάστασις χρόνου τινός. Thuc., nisi me omnia fallunt, scripserat antiqua forma διοκωχὴ 3, 86. quod ipsum auctoritate Ms. Lugduno-Batavi restituendum veteri Auctori ap. Suid., ubi, ordine Διοκωχὴ flagitante, editur Διακωχὴ,—ἐν μάχαις τισὶν αὐτοὺς νικήσας, καὶ διακωχὴν αἰτήσασιν ἔδωκε : in miræ bonitatis libro legi, Διοκωχὴ et διοκωχὴν αἰτήσασιν ἔδωκεν. His adde, si placet, Hes. in κατοκωχὴ et μετοκωχή. Ad hanc lucem nunc considerandum Dionysii Halicarnassensis de Thucydideo usu vocis ἀνακωχὴ judicium, in nota Cl. [25] Editoris C. A. Dukeri ad 1, 40. p. 41. δι' ἀνακωχῆς. Et ne vel Zeno dubitet, Thuc. scripsisse ἀνοκωχῆς : id poterat, ut obsoletum et a vulgi cognitione remotum, γλωσσηματικὸν, καὶ ἀπηρχαιωμένον, καὶ δυσείκαστον τοῖς πολλοῖς, in Historico reprehendere Dionysius ; cum alterum istud plurimorum usu notum sit atque tritum ; quorum locis, quæ ad manum sunt, abstinere satius esse judico. Ad receptam in Thuc. scripturam pertinet nota in Etym. Ms., quæ, nisi me fallit Sylburgii Index, in edito deficit : 'Ανακωχῆς, ἀναπαύσεως, τῆς πρὸς μικρὸν ἐν πολέμῳ εἰρήνης. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωχὰς ἔχειν. ἔνθεν καὶ ἀνακωχεύειν, τὸ ἐν πολέμῳ ἀμελεῖν. Hippocrati usurpatum Συνοκωχὴ exponit Erotian., hunc ad modum a Foësio emendatus : Συνοκωχῆς, συνοχῆς, καὶ συνόδου. Credibile ad eandem formam ἀνοκωχὴ adhibuisse Hippocratem. Glaucias in Erotiani Lexico, ubi male legitur ἀνακώχησις, interpretatur, ἀνάπαυσις καὶ ἀνοχή. Plura non addam.

CAPUT VI.

'Αποκηρύττειν. Ad Legem Atticam de liberorum abdicatione Observatio. Ejus rei non meminit Demosth. Licueritne parenti filium abdicare propter unam causam, nec ne ? Differentia inter Abdicatum, et 'Εκποίητον. Æschinem exponit Etym. Emancipatus mox fiebat Εἰσποίητος. In Ammonii Scripturam inquiritur. E veteris Oratoris Loco perelegauti Menda eluitur.

[26] 'Αποκήρυκτος καὶ 'Εκποίητος διαφέρει. 'Αποκήρυκτος μὲν γάρ ἐστιν, ὁ ἐπὶ ἀδικήματι ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκβληθεὶς τῆς οἰκίας. 'Αποκηρύττειν, Per præconem aliquid promulgare ; hinc Merces vendendas voci præconis subjicere. Thom. M. 'Αποκηρύττειν—τὸ διὰ κηρύγματος πωλεῖν—καὶ ἀποκήρυκτος ὁ οὕτω πωλούμενος : quæ postrema in Franeq. Editione temere sunt omissa. Porro 'Αποκηρύττειν, Publica auctoritate filium abdicare, et 'Αποκήρυκτος, Abdicatus. Lex fuit Athenis, Τοὺς γονέας κυρίους εἶναι ἀποκηρύξαι, quam legem Petitus exposuit ad LL. Att. 157. 158. 159. et limites, quibus hæc patria abdicandi potestas Athenis fuerit circumscripta, constituit. Non quidem dubitari potest, quin talis lex, qualem exhibuit Petitus, locum habuerit ; verum Demosth. ἐν τῷ Πρὸς Βοιωτὸν ad hanc rem auctor non videtur idoneus. Locus est in prima adv. Bœotum περὶ τοῦ

'Ονόματος, ubi nulla etiam fieri potuit abdicationis liberorum mentio, cum lis tantum de nomine agatur: contendit actor, parenti soli jus esse nomen liberis imponendi, atque id ipsum, si velit, cum alio rursus commutandi; negat, dari νόμον, ὃς ποιεῖ κυρίους εἶναι τοὺς παῖδας τοῦ ἑαυτοῦ (l. ἑαυτῶν) ὀνόματος, et mox subjungit, 640. lege parentibus potestatem concedi Οὐ μόνον θέσθαι τοὔνομα ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι. Nemo erit, opinor, qui de generis abdicatione hoc intelligendum amplius censuerit; ad quam pluresne causæ fuerint requisitæ, an una suffecerit, necdum liquido constat; prius propter Luciani et Hesychii loca, a Petito prolata, magis videtur credibile; ac [27] propterea malim in Amm. scribi: ὁ ἐπὶ ἀδικήμασιν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐ. τ. ο. Non aliter reperio ap. Herennium Philonem.[1] In Ms. Cyrilli Lex. 'Αποκήρυκτος, ὁ ἐπ' ἀδικήμασι τῆς οἰκίας ἐκβληθείς. Vulgatam tuentur Thomas, Ptol. Ascal., et Moschop. Observatu non indignum, quod annotavit J. Poll. 4, 93. vocabulum 'Αποκήρυκτος non fuisse a Veteribus frequentatum. Porro 'Εκποίητος secundum Amm. dicendus ὁ δοθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς υἱοθεσίαν ἄλλῳ. In Glossis: Emancipatus, 'Εκποίητος. Fuisse olim, qui ἀποκήρυκτον et ἐκποίητον confuderint, e Suida et Etym. clarissimum in modum patet, quod e solo etiam Ammonio cogi potuisset. Verba Etym. ascribam: 'Εκποίητος τῷ πατρί· καὶ ἐκποίητον γενέσθαι, ἀποκηρυχθῆναι τοῦ γένους. ἢ ὁ δοθεὶς ἑτέρῳ εἰς ποίησιν· (Ms. legit εἰς υἱοθεσίαν·) οἱ δέ φασιν, addit, διαφέρειν ἐκποίητον (ita leg.) ἀποκηρύκτου· ὅτι ὁ μὲν ἀποκήρυκτος ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται· ὁ δὲ ἐκποίητος ὑπὸ τοῦ φύσει πατρὸς δίδοται εἰς ἕτερον οἶκον πρὸς θέσιν: quæ postrema cum Suida comparari debent. Integram observationem e Lex. Rhet. forsan hausit Etym.; certe, nisi me omnia fallunt, respicitur Æschinis locus c. Ctes. 277., ubi habes ἐκποίητον γενέσθαι: quod commode interpretatur ad mentem Ammonii Wolfius. Jam vero ἐκποίητος, ubi in aliam familiam transierat, dicebatur εἰσποίητος. Ammonius istis, quæ modo proferebam, subjungit, ὃ λέγουσιν, Εἰσποίητος γέγονεν: hanc scripturam suspectam habuit Cl. Fabr., qui pro ὃ maluit scribi ᾧ, quia in Ptol. Ascal. schedis §. 21. repererat, ᾧ λέγεται εἰσποίητος γεγονέναι: et sane, [28] hac lectione Ascalonitæ recepta, planior evadet Grammatici sententia; favet etiam mutationi Thom. ὁ δοθεὶς εἰς υἱοθεσίαν ἄλλῳ· ᾧ λέγεται ὁ τοιοῦτος εἰσποίητος. Judicent alii. De hac autem εἰσποιήσει multa notare supervacaneum arbitror, et propterea elegantissimum tantum dabo Dem. locum, nisi alium Auctorem censeas Orationis funebris, quæ ipsius nomen præfert; quisquis fuerit, indigenas cum iis, qui natura liberi sint, inquilinos vero cum adoptivis comparat, eaque ratione Atheniensium suorum aures callide permulcet, 152. "Ωστε δικαίως ἄν τις ὑπολάβοι, τοὺς μὲν εἰς τὰς ἐπήλυδας ἐλθόντας πόλεις καὶ τούτων πολίτας προσαγορευομένους ὁμοίους εἶναι τοῖς εἰσποιητοῖς τῶν παίδων· τούτους δὲ γνησίους γόνῳ τῆς πατρίδος πολίτας εἶναι. Præstantiss. Interpreti aqua hæsit, dum τοὺς μὲν εἰς τὰς ἐπήλυδας ἐ. π. vertit, Qui in colonias peregre advenerunt. Ergone ἐπήλυδες πόλεις sunt Coloniæ? Nolo in hac versione refellenda operam perdere. Pristina depravati loci scriptio facillimo negotio reduci potest, legendo: τοὺς μὲν εἰς ἑτέρας ἐπήλυδας ἐλθόντας πόλεις, Advenas, qui e patria urbe in alias demigrant. 'Επήλυδας Hes. exponit νεωστὶ ἐλθόντας ἐξ ἑτέρας γῆς,—ἢ οὐκ ἰθαγενεῖς, et videri posset eundem hunc, quem adduxi, locum respexisse.

CAPUT VII.

'Απελεύθερος et 'Εξελεύθερος olim diversa. Ammoniana Observatio acerbæ Litis Salmasium inter et Heraldum Materia. Utriusque de voce προσήλυτος [29] Sententia. Neutra probatur. Nova proponitur vocis Explicatio. Eadem Athenis Addictorum Conditio, quæ Inquilinorum. Recentioribus προσήλυτος, quem Veteres ἐπήλυδα vocarunt. Antiqua Forma in libris depravata paucis in locis reponitur. Inquilinus 'Ισοτελής, idem qui apud Ammonium 'Εξελεύθερος.

'Απελεύθερος καὶ 'Εξελεύθερος διαφέρει. 'Απελεύθερος Libertum dicit: id, quo asseratur, non indiget. Diversi generis olim fuit 'Εξελεύθερος, quamvis Ammonii ævo promiscue hæc vocabula usurpari cœperint, ἤδη μέντοι καὶ ἀδιαφόρως χρῶνται τοῖς ὀνόμασιν: quod et ex J. Poll. 3, 83. a Salmasio citato constat. Dispiciendum vero, quis proprie 'Εξελεύθερος antiquitus fuerit dictus; in eum finem Grammatici nostri verba hic ponenda sunt: 'Εξελεύθερος δὲ, ὁ γενόμενος διὰ χρέα προσήλυτος, ἢ κατὰ ἄλλην τινὰ αἰτίαν δουλεύσας, εἶτα ἐλευθερωθείς. Primum litem, quam super hoc loco agitarunt Salmasius et Heraldus, paucis, si pote, exponam; deinde animadversionem unam et alteram, quæ difficili materiæ aliquid lucis possit accendere, adjiciam. Prior Salmasius vocem προσήλυτος exponere aggressus est de Modo Usur. 18. p. 803., 19. p. 875. Hujus expositionem rejecit Heraldus, et non nominato adversario, aliam conjecturam protulit de Rer. Judic. Auctorit. 2, 24, 17. Id ægre tulit Salmasius, et non sine aceto sententiam suam iterum proposuit Obs. ad J. A. et R. 11. p. 336. Tandem Heraldus, quod semel asseruerat, dimittere nescius, opinionem suam vindicavit, [30] et multis astruere conatus est, Animadv. in Salm. Obs. 4, 10, 2. 3. et seqq. Si quis extra disputandi calorem, qui magnos sæpe viros egit præcipites, constitutus, hac de re judicare velit, ante omnia necesse est, rem ipsam a nomine abstrahat et sejungat. Salmasium inter et Heraldum convenit, ἐξελευθέρου nomine talem denotari, Qui libertati, quam propter debita amiserat, fuerit restitutus; in voce vero προσήλυτος explicanda ab invicem discedunt. Salmasius προσήλυτον interpretatur Addictum, qui sponte se in servitutem daret; Heraldus de eo accipiendum suspicatur, Qui propter æs alienum in alicujus fundum confugit. Posterior hæc sententia, nullo Auctore nixa, sponte sua diffluit; nam quod in patrocinium suum Salviani locum advocet Heraldus, id leve est, et ad Gr. consuetudinem, quam procul dubio tangit Ammonius, nihil conducit. Propius quidem ad veram rationem accessit Salm.; sed, quod pace viri magni dictum sit, quam huic voci tribuit potestatem, nullo argumento dedit probatam. Hac ratione inductus, vitium in v. προσήλυτος latere, omnino suspicor, quod vix tolli posse arbitrer, nisi feliciora ingenia et harum rerum peritiores hujus loci curam susceperint, et antiquam vocis scripturam nobis revocarint. Variæ quidem sæpius hac de re cogitanti inciderunt conjecturæ; amicis etiam meis magis ingeniosæ; quæ cum omnes veri haberent speciem, omnes falsas credidi, et prudentis lectoris judicio verecunde subducendas. Interea, ne magno molimine nihil videar egisse, qua ratione recepta lectio queat defendi, dicam tamen. [31] Nullus dubito, quin Atticum jus respexerit Amm., neutiquem e Romanorum legibus illustrandus, nisi quatenus utriusque populi instituta hac in parte convenisse constet et exploratum sit. Qui apud Romanos creditoribus propter debita addicti ab iisdem domum ducebantur, tales Athenis olim anterius lege Solonis ἀγώγιμοι τοῖς δανείζουσι: verba dedi Theodori Marcilii ad LL. xii. Tab. p. 70. Plenam fuisse e lege Solonis creditori in debitorem potestatem merito credidit Salmasius Obs. ad J. A. et R. c. 11. p. 324. neque est, quod obnitatur Heraldus. Clarissimus est Dem. locus adv. Nicostr. 724., ubi Nicostratus, istam, inquit, mihi pecuniam suppedita, ne, si ad dictum diem solvendo non sim, αὐτὸς ἀγώγιμος γένωμαι, ipse in servitutem abducar. Itaque debitor creditoris fiebat οἰκεύς, et in ejus domo servitutem serviebat. Hes. Οἰκεὺς, ὑπόχρεως οἰκέτης, creditori subjectus, ὑπὸ τῷ δανειστῇ γενόμενος: ita certe vocem προσήλυτος, sive quamcunque aliam apud Ammonium legerit, cepit Eust. ad Od. Ξ. p. 531. init. Οἱ δὲ—τὴν ἐλευθερίαν διασκεπτόμενοι, ἐξελεύθερον μὲν εἶπον τὸν διὰ χρέος ὑπὸ τῷ δανειστῇ

γενόμενον δούλου δίκην, εἶτα ἀπολυθέντα, ἀπελεύθερον δὲ τὸν ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ: quem locum mihi comiter indicavit Cl. noster Arnaldus, qui mihi ad hanc materiam intelligendam præluxit. Miserrima fuit horum hominum conditio, qui, amissa libertate, priori etiam jure exciderant, in eum locum depressi, quo inquilini Athenis habebantur, omnium ludibrio expositi. Hæc Ammonio admota tenuem radiolum spargunt: ὁ γενόμενος [32] διὰ χρέα προσήλυτος, Qui ob æs alienum civitatis jure privatus, inquilinus factus est. Hæc demum vocis προσήλυτος vis apud recentiores, quibus προσήλυτοι, ἐπήλυτοι, συνήλυτοι dicebantur, quos veteres ἐπήλυδας et συνήλυδας, Advenas et Convenas, vocarant; quod uti fuse firmari non potest, verbo observandum tamen, ultimam formam frequenter in libris corruptam circumferri. Apud Hes. σύγκλυδα et συγκλύδων utique mutandum in συνήλυδα et συνηλύδων. Ad hanc legem Luciani loca 1, 465. 785. et omnia reformari debent, quæ H. Steph. Thes. 2, 30. intulit ad v. nihili Σύγκλυς confirmandam: pari errore in Moschop. π. Σχ. 44. νέκλυς, ὁ νεωστὶ ἐλθὼν, l. νέηλυς. Porro ἐπήλυδες sunt μέτοικοι opposite ad indigenas. Loco in superiori Obs. emendato alia addi possent: jam vero hi alias ἐπήλυτοι. Hes. Ἐπήλυτος, ἔποικος, προσήλυτος. Lex. Ms. Voss. Ἐπίκλητος, ἔξωθεν ἐρχόμενος. Lege: Ἐπήλυτος, ex Jobo 20, 26. Ulterius hunc usum vocis προσήλυτος, ab Amm. usurpatæ, disertis asseram verbis Schol. Apoll. Rh. 1, 834. Πλανᾶσθαι περὶ τὴν πόλιν ἀτημελήτως καθάπερ προσηλύτους. Ibid. Ἐν ἁπάσαις ταῖς πολιτικαῖς κοινωνίαις καθάπερ μετοίκους διατρίβειν καὶ προσηλύτους. Nihil ad mentem meam magis opportunum. Majorem addam huic opinioni verisimilitudinem, postquam dixero, quod postea ostendam, inquilinos, si qui ob præstantiora merita eminerent, factos ἰσοτελεῖς, ac veluti ἐξελευθέρους. Quid? id ipsum in hac voce reddenda usurpatum. Hes. Ἰσοτελὴς, ὁ ἐξελεύθερος, καὶ μετέχων τῶν νόμων, μετοίκιον δὲ οὐ φέρων. Crudam cogitationem [33.] eruditi velim examini subjiciant, modo meliora proferant; et mihi parcere dignentur, qui levissimæ conjecturæ parum tribuo. Quæ in sequentibus capitibus annotabo, ad modulum nostrum magis conveniunt.

CAPUT VIII.

Ἁρπάγη varii Usus Instrumentum. In Menandri Versu Tentamen. Δευτήρ. Harpagæ. Sisennæ Verba corrupta apud Nonium. Harpago, Lacedæmoniis ἐξαιρέταρ. Porro vocatur ἐξαυστὴρ, αὐστὴρ, αὖστρα, Hamus, Lupus. Emendantur Ælius Dionysius, Hesychius, Isidorus, et Scriptor Vitæ Homeri.

Ἁρπαγὴ καὶ Ἁρπάγη διαφέει παρὰ το ς παλαιοῖς Ἀττικοῖς. Integram observationem Tryphoni Grammatico acceptam refert Amm. Nimis arctis limitibus finiunt latissimi usus vocabulum Ἁρπάγη: quo Instrumenta cujuscunque generis, quibus aliquid violente attrahebatur, olim fuere denotata. Tryphon Atticis ἁρπάγην esse scribit, ἐν ᾗ ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ἐξαίρουσι, et in eam sententiam affert Menandri verba: Ποτήριον, τράπεζαν, ἁρπάγην, δεύτερον κάδον. E quibus, ejecto vocabulo δεύτερον, jambum formavit Ill. Bentl. Emendd. in Men. 107. Quid si dixero, Menandrum scripsisse: δευτέρα, Ποτήριον, τράπεζαν, ἁρπάγην κάδον. [34] Id admodum abblanditur; δευτὴρ cum reliquis aptissime consistit: secundum J. Poll. 10, 105. Δευτὴρ, κοινὸν ἀρτοποιῷ καὶ μαγείρῳ σκεῦος, ἀπὸ τοῦ δεύειν ὠνομασμένον. Deinde, inter Bellica instrumenta Ἁρπάγας olim numeratas, indicio sunt Sisennæ verba Hist. IV. 'Falces injectos comminuunt; pluteos, propius collocatis harpagis, dejiciunt:' quæ Nonius conservavit p. 556., ubi Falces et Harpagas armorum genera esse notat, murorum oppugnationi apta. Sisennæ verba minus videntur integra, hac forsan ratione sananda: 'Falces intectos (corio scilicet) comminuunt pluteos, quos propius collocatis harpagis dejiciunt.' Porro operi rustico inserviebat Ἁρπάγη. Eur. Cycl. 32. ἀναγκαίως ἔχει

A Σαίρειν σιδηρᾷ τῇδέ μ' ἁρπάγῃ δόμους. Quam scribendi rationem probat Barnesius: erudite vertit, a Scaligero edoctus, Flor. Christianus, Nunc necesse est exsequi Mandata domini, et hirpice ædes ferrea Everrere istas. Euripidæ mentionem facit Hes. in Ἁρπάγη: verum explicatio, quæ ad ejus versum pertinuerit, procul dubio cum pluribus aliis excidit. Hesychii verba ascribam, quia in significatu, quem eundem tradit cum Tryphone ap. Amm., aliquantisper hærebimus: Ἁρπάγη, ἐξαυστήρ. ἔστι δὲ σκεῦος ἔχον ὀγκίνους, ᾧ τοὺς κάδους ἀνασπῶσιν ἀπὸ τῶν φρεάτων, καὶ ὁ λύκος· Εὐριπίδης. Vocem ἁρπάγη solicitat Pricæus, et inepte hoc loco abusus est ad Matth. 7, 15. Pro [35] ξυστὴρ ingeniose ἐξαυστὴρ reposuit Junius. Ἐξαιρέταρ dicebatur Lacedæmoniis. Inter Laconicas, auctore Casaub., referenda est Hes. Glossa: Ἐξαιρέταρ, ἁρπάγη, ἢ ἅρπαξ ὁ πρὸς τὰ ἀντλήματα. In Glossis ad vocem Κρεάγρα habes: Exemplum, arpago. Ἐξαυστὴρ usurpavit Æschylus, teste Etym.: Ἐξαυστὴρ, σημαίνει σκεῦός τι παρὰ τὸ αὔω, αὔσω, αὐ-
B στὴρ, καὶ ἐξαυστήρ· Αἰσχύλος. Emenda Ælium Dionysium, qui ap. Eustathium ad Il. M. p. 867. Τῆς ἁρπαγῆς δὲ, inquit, differt ἡ ἁρπάγη, σκεῦος αὕτη, ᾧ κάδους ἀνέλκομεν: et pro αὕτη scribe αὐστήρ. Sicuti vero a ξύω ξυστὴρ et ξύστρα, similiter ab αὔω dixerunt αὐστὴρ et αὖστρα. Hesychius: Λαύστρανον, τινὲς λύκον, τινὲς φρέατος ἅρπαγα. Si vera conjecto, legendum: Αὔστραν, ἥν τινες λ. et conjecturæ favent, quæ eadem pagina præfert, Λατμενεία, δουλεία, et Λαυστὴρ, μοχθηρός: quorum prius in Ἀτμενία, alterum mutandum videtur in Αὐστηρὸς, Austerus. Quæ Pollux promiscue usurpari censuit, accurate distinxit Hesychius: Κρεάγρα, ἐν ᾗ αἴρεται τὰ κρέα· Ἁρπάγη καὶ Λύκος, ἐν ᾧ τὰ ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέλκουσι. Isidorus Orig. 20, 15. Amalupus, qui et canicula, ferreus harpax, quia, si quid in puteum decidit, rapit et extrahit. Corrige: Hamolupus; sic apud Festum, Hamotrahones, iidem qui γαγγαμουλκοί: aut, quod malim, Hamus, Lupus. Cyrillus in Voc. Acc. Dist. Ἁρπάγη, Hamus: ἄγκιστρον Moschopulo, Ἁρπαγὴ,
C ἡ μετὰ βίας ἀφαίρεσις· Ἁρπάγη δὲ τὸ ἄγκιστρον, (non ἄγγιστρον,) δι' οὗ τῶν φρεάτων τὰ ἀγγεῖα ἐξαίρομεν. Cur Harpago Lupi nomine venerit, ratio non est obscura. Corrigam Scriptorem Vitæ Homeri 321. Gale, Ἁρπαγὴν δὲ ἅμα, μυθικῶς καὶ ἰταμῶς πρασσομένην λύκοις [36] εἴκασεν. Lege ἁρπαγὴν δὲ ἅμα ὁρμητικῶς κ. ἰ. Recepta lectio sensum non admittit. [Lenius corrigas θυμικῶς. G. H. S.]

CAPUT IX.

Ἀῤῥωδεῖν et Ὀῤῥωδεῖν signif. non differunt. Euripidæ Fragm. ex Andromeda. Tentantur Demosth. et Andronicus. Vocabuli Ὀῤῥωδεῖν Originatio Grammat. Eust. et Glossæ corriguntur. Seneca illustr. Disseritur super Loco Harpocr. Ταῦρος, Taurus, Usu minus solemni. Emendantur Etym., Erotiani Lex., et Schol. Aristoph. Ὑποταύριον, ἀταυρώτη, λάσταυρος. Meleagri Epigramma in-
D editum.

Ἀῤῥωδεῖν καὶ Ὀῤῥωδεῖν διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ διὰ τοῦ ο σημαίνει τὸ εὐλαβεῖσθαι. Multa ad exponendum verbum Ὀῤῥωδεῖν, undecunque demum sua hauserit, annotavit Amm., et in ultima nota τοῦ Ἀῤῥωδεῖν differentiam tradit; quam, ab aliis etiam Grammaticis receptam, nemo tamen prudentior probarit: significandi potestate non sunt diversa, quæ scribendi tantum forma differunt, quod Eustathio non latuit ad Il. M. p. 867. Ἀῤῥωδέειν frequentissime, uti ex Æm. Porti Lexico Ion. constat, usurpavit Herod. eodem usu, quo alii Scriptores ὀῤῥωδεῖν adhibuerunt. Foësium in Œcon. Hipp. verbum ὀῤῥωδεῖν Homericum esse asserentem decepit Eust.: Homero recentiores, Hippocrates, Plato, Demosth. Aristoph. Xen. alii, frequentarunt; [37] testimonia hanc in rem in medium protulisse nihil attinet. In Eur., cujus meminit Amm., pedem figam. Is voces ὀῤῥωδεῖν et ὀῤῥωδία Tragico cothurno aptissimas credidit. Locis ad

Aristoph. Πλ. 122. ab Ez. Spanh., Viro Ill., productis adde Eur. Suppl. 344. Phœn. 1398. Med. 317. Ion. 403. et inprimis locum, quem ex Amm. hic proponam: Τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων Οὐ πώποθ' ὕβρισ' αὐτὸς ὀῤῥωδῶν παθεῖν. Illud Fr. a Stob. etiam conservatum Tit. 111. p. 582., ubi in margine ascribitur Euripidis Andromachæ, neque aliter legitur in Exc. Grotii p. 466. Sola conjectandi sagacitas Barnesium V. C. impulit, ut ad Andr. 53. referret; quam id jure fecerit, ex Amm. demum licet æstimare, qui laudabili in locis Veterum citandis diligentia usus Εὐριπίδης, inquit, τὸν Περσέα λέγοντα εἰσάγει. Perseo vix nisi in Andromeda locus. Lubebat hisce diebus Stobæi librum, quem pia Illustrissimi Grotii manus versarat, in Bibl. Leid. excutere; neque fallebar animi; loco enim citato Grotius manu sua correxerat Andromeda. Ad alia nunc properantem revocat Harpocr., qui in Demosthenis Δημηγορικοῖς Προοιμίοις sese vocem ὀῤῥωδία reperisse testatur. In editis non legi, merito monuit H. Valesius, qui in Procemio LXII. pro ἀῤῥωστίας reponit ὀῤῥωδίας. Si locum paulo diligentius inspexeris, conjecturam minus, opinor, probaris: in ejusdem Proœmii initio pro λοιδορία καὶ ταραχῇ olim [38] lectum fuisse suspicor: ὀῤῥωδία καὶ ταραχή. Non raro φόβος et θόρυβος a Demosthene jungi solent. Definitur Ὀῤῥωδία ab Andronico Rh. περὶ Παθῶν p. 742. φόβος προηθέντος: ita lego pro ἐννοηθέντος, non magna, ut vides, mutatione. Sed audiamus Ammonii originationem.

Ibid. Ὄῤῥος λέγεται ὁ περὶ τοὺς γλουτοὺς τόπος. In hoc etymo tradendo Gramm. conspirant, si Etym. excipias, qui alterius etiam meminit. Concinna brevitate, quæ in Schol. Aristoph. B. 223. plenius leguntur, exhibet Hes. Ὄῤῥος, ἡ τράμις, ὀὐχ, ὥς τινες, τὸ ἰσχίον. ἐνθένδε ἐτυμολογοῦσι καὶ τὸ ὀῤῥωδεῖν· οἱ γὰρ δεδοικότες ἰδίουσι τὸν ὄῤῥον, ὅ ἐστιν ἱδροῦσιν. Ad hunc modum locus corruptus emendari potest. Denominationis rationem pandit etiam ex Herennio Philone Eust. ad Od. T. p. 705. Ἀφ' οὗ (ὄῤῥου) καὶ ὀῤῥωδεῖν τὸ εὐλαβεῖσθαι, οἱ γὰρ εὐλαβούμενοι, φασὶ, κατά τι ἀνασπῶσι τὸ κατ' αὐτόν: quæ verba, nihil vitii suspicatus, Thesauro inseruit H. Steph.; Foësius legisse videtur ἀνασπῶσι τὰ κατ' ὄῤῥον. Id malo, quo literarum ductus sponte me ducunt, τὸ αἰδοῖον. Haud aliter Amm. addens, Πολλάκις δὲ καὶ τὰ ἄλογα τῶν ζώων ὑποστέλλειν εἰώθασι τὴν οὐρὰν, ὅταν εὐλαβῆται: quod verissimum. Hesiodus Ἔργ. 512. Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο, id est ὀῤῥωδοῦσι. Philox. Gloss. Horridus, Σιαντοφρικτός. Varie tentant. Lego: ὁ λίαν φρικτός. Optime et ad rem nostram peropportune Cyrilli Glossarium: Ὀῤῥωδῶ, τὸ φοβοῦμαι, Horresco. Seneca Hipp. 1050. [39]—omnis e saltu fera Diffugit: omnis frigido exsanguis metu Venator horret. Ubi Horret est ὀῤῥωδεῖ, sive μαλκιᾷ. Schol. ad Stat. Theb. 685. Horret exponit Frigus patitur. Quæ egregie confirmant lectionem a Valesio, Grævio, et Arnaldo Lectt. Gr. 92. probatam in Hesiodi Ἔργ. 530. Λυγρὸν μαλκιόωντες. Phryn. Soph. Appar. in Bibl. Coisl. 467. Μαλκιᾶν, τὸ ὑπὸ κρύους ναρκᾶν: perperam vulgatur, Μαλακιᾶν. Plura dabit, præter H. Steph. Ind. Thes. v. Μάλκη, Cl. Arnaldus. Ut in orbem nostrum redeamus, μαλκιᾶν Harpocration reddidit τὸν ὄῤῥον φρίττειν. En Harpocr. verba, prout Edd. præferunt: Μαλακίζομεν. Δημ. —— Μένομεν καὶ μαλακιζόμεθα. ἐν ἐνίοις γράφεται μαλακίομεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄρον φρίττειν. Non intellexit Maussacus, et in aliud tempus explicationem distulit; sed et Valesium aberrasse credidit Cl. Gronovius. Non dubitem ego affirmare, eruditi Grammatici mentem, Jacobo Gronovio minime perspectam, unum cepisse Valesium, qui μαλκίομεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄῤῥον φ. legisse videtur, commode ad v. ὀῤῥωδεῖν provocans, et in rem præsentem egregia observans. Utinam vero haberemus viri summi notas in ordinem redactas! Locus Demosth. Phil. 3. p. 48. iterum hic videtur describendus: Μέλλομεν καὶ μαλακιζόμεθα καὶ πρὸς τοὺς πλησίον βλέπομεν, sive potius ἀποβλέπομεν e Var. Lect. Hic in aliis libris olim lectum fuisse putem, μαλκιῶμεν: aut, si mave-

A lis, μαλκίομεν, sensu elegantissimo, Desides [40]' et veluti torpore constricti nosmet invicem respicimus: alteram tamen lectionem non sperno, cum et alibi μαλακίαν et ῥαθυμίαν civibus suis vitio verterit Demosthenes. Harpocr. locum, mei si res esset arbitrii, ita refingerem: Μαλακιζόμεθα. Δημ. —— μέλλομεν καὶ μαλακιζόμεθα. ἐν ἐνίοις γράφεται μαλκιῶμεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄῤῥον φρίττειν. Nolim tamen super hac re a quoquam dissentire.

Ibid. ὃν τινες ταῦρον λέγουσιν. Etym. v. Ταῦρος — καὶ ὁ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν τόπος οὕτως ὠνόμασται: ita et Ms. Corrige e Cyrilli Lex. Ms. ὁ ὑπὸ τῶν ὄρχεων τόπος. Taurus, observante Turnebo Advers. 17, 7. eodem usu ap. Festum. Plura de hac vocis Tauri signif. notarunt Cl. Viri Pithœus et Burmannus ad Petron. 25. p. 85. 86. Alia, necdum protrita, addere non formidabo, quæque a Grammatico haud possint censeri aliena. Primum macula eluenda est ex Erotiani Lex. Τράμιν, τὸν ὄῤῥον· ὅνπερ καὶ ἱππόταυρον καλοῦμεν: non aliter exhibuit Eustachius in Edit.
B Junt. p. 111. A vero non longe abfuit Foësius Œcon. Hippocr. Plane persuasus sum, Erotianum scripsisse: ὅνπερ καὶ ὑποταύριον καλοῦμεν. Fundus emendationis est Schol. Lucian. Lexiph. 1, 821. Τὴν τράμιν· οἱ μὲν τὸ τρῆμα τῆς ἕδρας· οἱ δὲ τὸ ἀπὸ τούτου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλάνου χωρίον, ὃ καὶ ὑποταῦρον καλοῦσιν: ubi etiam malim ὑποταύριον, quod apud H. Stephanum reperies Thes. 3, 1271. Apsyrti fide firmatum. Quæ de voce ἵππος et Lat. Equus afferri possent plurima, ad illustrandum Anacr. Od. 61. scitula, ea receptam Erotiani lectionem non stabilirent. Potius attingam, [41] quæ a v. ταῦρος derivata Comicorum usu inprimis innotuere. Jugo intentatam, et taurum nondum tolerare doctam, ἀταυρώτην dixit Aristoph. Λ. 217. Schol. Ἀταυρώτη, —— ἄζευκτος γάμου καὶ ἄζυγος. Suidæ lectio non placet; malim ἄγευστος γάμου, a qua locutione, elegantioribus tritissima, neque Schol. Theocr. abhorruit, 12, 17. γήρως γεγευμένοι. Adde notata Ill. Spanhemio, quem citat Cl. Burm. Centauris parcam. Λάσταυροι, secundum
C Hes., οἱ περὶ τὸν ὄῤῥον δασεῖς, Hystriculi, tangit Casaub. Anim. in Athen. 1, 8.: Hes. Λαῖπος, κίναιδος, λάσταυρος, ubi forsan leg. Λάγνος, sive Λαίγνος, quam vocem, antea per λάσταυρος ab Eodem expositam, minime mutarim. Locus, quem citat Suidas in Λάσταυρος, est Theopompi ab Hœschelio adductus p. 108. ad Phryn., cujus verba dabit Bergler. ad Alciphr. 1, 37. p. 170. Φυσῶν ἑαυτὸν ὁ λάσταυρος. In Alciphr. Epist. Ms. Νικίας ὁ λάσταυρος. Meleagri ascribam Epigramma ex Anthol. necdum editæ Ms. Codice Bibl. Lugd. Bat. Οὐκέτι μοι Θήρων γράφεται καλὸς, οὐδὲ πυραυγὴς Πρίν ποτε, νῦν δ' ἤδη δαλὸς Ἀπολλόδοτος· Στέργω θῆλυν ἔρωτα, δασυτρώγλων τε πίεσμα Λαυσταύρων μελέτω ποιμέσιν αἰγοβάταις. Scribe λασταύρων: et graviorem mendam, quæ secundum versum oppressit, corrige. Caveant severiores, ne nostram in his exponendis diligentiam insulse reprehendant; ne quidem Sacri Scriptt. ab hoc vocis Tauri usu abstinuerunt. Placet veteris Poëtæ [42] dictum, quo importunum aliquando re-
D pressit Aristippus: καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν Ὁ νοῦς ὁ σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.

CAPUT X.

Vocem Βάραθρος expressit Lucr. Thomas M. emaculatur. Quinam dicti sint ὄλεθροι? Hujusce formæ alia, Carcer, Lutum. Catullus illustr. Κύφων, Catasta. Βᾶρις, Navis Ægyptiaca, et Ampla domus. Posidippi nomen Amm. restituitur. Verbi Βουκολεῖν potestas Decipiendi. Emendantur Meleager, Hesychius, et Max. Tyr. Βαυκαλεῖν.

Βάραθρος, ὁ βαράθρου ἄξιος ἄνθρωπος. Rariorem vocis usum, quem solis Grammaticis acceptum ferimus, tetigerunt Jos. Scaliger ad Varr. de R. R. 224. et Is. Voss. ad Catull. 320. et seq. hujus observatione minus pudenter usus Thomas Creech, lapsus etiam Vossianos describere non dubitavit, ad Lucr.

3, 967. quo in loco ad Græcam procul dubio consuetudinem respicitur, quomodocunque etiam legas, sive cum Vossio, Baratre, seu, quod plerisque videtur, Barathre; Scaligero probatur Baratro; Barathro placuit Erasmo: nisi quis forsan potiorem scripturam censeat Balatro; quippe quæ magni viri R. Bentleii assensum mereri potuerit, ad Horat. Sat. 2, 3, 166. Thomæ Magistro Βάραθρος Atticis loquendi legibus minus videbatur conveniens: κρεῖττον δὲ, [43] inquit, λέγειν βαράθρου ἄξιος, ἢ ὀλέθρου. Levi vitio, non nullius tamen hac in re momenti, Thomam liberabis, modo scripseris, ἢ ὄλεθρος: quod ista signif. longe frequentissimum. Nullius frugis homines, et inprimis Exteros, ὀλέθρους dictitabant Attici. Lucianus Dial. Mort. 9. Βάρβαρος ἦν καὶ ὄλεθρος, 12. Τὸν ὄλεθρον ἐκεῖνον Δαρεῖον: ad priorem locum notavit ὁ πάνυ. Hes. Κιλίκιος ὄλεθρος, πονηρός. Dem. c. Mid. 414. βάσκανον et ὄλεθρον conjungit: contra Aristocr. 457. Ἀνθρώπους οὐδὲ ἐλευθέρους γε, ἀλλ' ὀλέθρους, quos in Philippicis vocarat φθόρους ἀνθρώπους, οἰκοτρίβων οἰκότριβας, 70. quorum vim Wolfius non percepit. Epicharmus, Σκύθης τὶς ὄλεθρος· ὁ δ' Ἀνάχαρσις οὐ Σκύθης: in Stob. Floril. Grot. 353. Ad eandem hanc formam Græci pariter et Romani plurima usurparunt. Non aliunde repetenda sunt, quæ Comœdia frequentat; Crux, Patibulum, Mastigia, Carcer. Lucilius ap. Donatum ad Terent. Phorm. 2, 3, 26. carcer, vix carcere dignus. Ulpianus ad Dem. c. Lept. 161. μαστιγίαι, μαστίγων ἄξιοι. Cf. Athen. 581. Omni contumelia dignissimam Lutum vocat Catullus Carm. 42. Redde putida mœcha codicillos, Non assis facis, o lutum lupanar. Non mirum, si Graias Catulli sui veneres probe ceperit elegantiss. Voss. 101. Veteres, si cui vellent gravi contumelia illudere, notante Etym. [44] 669. Πηλῷ (ita leg. pro πηλὸν) ἔχριον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ: præstanter addit, ἀπὸ τοῦ πηλὸς, πήλαξ, πήλακος, πηλακίζω. Originationis bonitas nemini non manifesta. Κύφων dicebatur Catasta, vinculi genus; usum multis asseruit S. Bochart. Hieroz. P. 1. L. 2. c. 56. cis finem. Tali supplicio dignus, κακὸς, sive ὀλέθριος, Archilocho κύφων vocabatur, observante Schol. Aristoph. Πλ. 476.: locum, quem Bochartus non prætermisit, hic posui, ob geminam plane Rutilii locutionem Itiner. 1, 393. Cætera mendacis deliramenta catastæ Nec pueros omnes credere posse reor. Ad vocem Barathro docte provocat Barthius.

Βᾶρις μέν ἐστιν Αἰγύπτιον πλοῖον· λέγεται δὲ καὶ ἡ μεγάλη οἰκία, ὡς ὑπὸ Φιλίππου. Ægyptiacæ Baridos Herod. et alios meminisse, scribit Illustris Scal. in Vett. Gr. Fragm. 44.: Herod. locis 2, 41. 60. 96. deceptus Corinthius de Dial. vocis usum Ionibus tribuit, quocum facit, re minus considerata, eruditiss. Jungermannus ad J. Poll. 1, 82. Βαρβάρους βάριδας ex Eur. Iphig. Aul. 297. dedit H. Steph. Cf. Barnes. Æsch. Pers. 553. Hesychius, emendante Salm., Βούβαρις, νεὼς ὄνομα παρὰ Φιλίστῳ. Addit Amm. λέγεται δὲ καὶ ἡ μεγάλη οἰκία, ὡς ὑπὸ Φιλίππου. Emendandum procul dubio, ὡς Ποσίδιππος, aut, si id mavelis, Ποσείδιππος. Fundus emendationis Steph. B. est, Βᾶρις ἡ οἰκία, ὡς Ποσίδιππος· καὶ ἡ συνοικία, ὡς Ἔφορος. Et quis amplius [45] hac de re dubitet? Posidippum eundem illum intelligo, quem citat Schol. Apoll. Rh. 1, 1291. Τούτῳ δὲ Ποσείδιππος ὁ ἐπιγραμματογράφος ἠκολούθησε καὶ Φερεκύδης. Ἔφορος δὲ κ. τ. λ. Ubi Ephori et Posidippi testimonia junguntur, hunc accuratæ diligentiæ Grammaticus Epigrammatographum vocat, ut adeo recte conjecerit G. J. Vossius. Hes. Βᾶρις, πύργος, — περιάμφοδον: ita enim leg., dudum me docuit Cl. Alberti. Περιάμφοδον idem, quod Posidippo ἡ μεγάλη οἰκία. Egregie ad rem nostram Hes. Διάλαυρος, οἰκία μεγάλη, — ἡ λεγομένη περιάμφοδος. Hac significatione vocabulum Βᾶρις ap. Græcos Antiqui Fœderis Interprr. haud infrequens. Origo orientalis videbatur Græculo, qui ad Amos. 1, 12. hanc notam allevit, Βάρεις ἐπιχωρίως λέγονται παρὰ Σύροις αἱ μεγάλαι οἰκίαι: quæ verba ad Hexapla exhibuit Ven. Montfauconius.

Βουκολεῖν μέν ἐστι τὸ ἐπὶ πλεῖστον ἀεὶ παραλογίζεσθαι. Βουκολεῖν, dum ab origine, quam ad Suet. Cæs. 53. tradidit Casaub., ad varia delabitur, in eam etiam, quam Noster tetigit, significandi vim devenit, et denotare cœpit, Blandis verborum lenociniis in fraudem illicere, s. inani spe pascere et lactare. Non invenuste Meleager in Epigr. Ms. κενεὰς ἐλπίδας ἐτρεφόμην. Prouti pro ἐτρέφομεν emendat Scaliger. Hes.: Βουκολεῖσθαι, χρησταῖς ἐλπίσι. Leg. videtur, χρήσασθαι ἐλπίσι: minus certe probo conamen Lamberti Bos. in Obs. Crit. 159. Alciphr. 3, 5. p. 288. [46] Ἐλπίσιν ἀπατηλαῖς βουκολούμενοι, Lucian. Amor. 874. Ἄλλαις ἐπ' ἄλλων ἐπιθυμίαις βουκολοῦμαι, Dial. Mort. 5. Πολλὰ κἀκεῖνος εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς, καὶ ἐπελπίζει. Adde Heliod. 8. p. 378. Aristæn. 1, 5. Aristoph. Ἐκκλ. 81. Schol. Aristoph. Εἰρ. 152. et Suid. Loco minus commodo id verbi reperire licet ap. Max. Tyr. Serm. 29. p. 171. Καθάπερ αἱ τίτθαι τοὺς παῖδας διὰ μυθολογίας βουκολοῦσι, ubi salvo aliorum judicio restituendum censeo βαυκαλοῦσι. J. Poll. 9, 127. Τὸ σεῖστρον, ᾧ καταβαυκαλῶσιν αἱ τίτθαι, ψυχαγωγοῦσαι τὰ δυσυπνοῦντα τῶν παιδίων. Judice Cl. Hemst. legi etiam potest καταβαυκαλοῦσιν. Hes. Βαυκαλᾶν, — τιθηνεῖν, παιδία μετ' ᾠδῆς κοιμίζειν. Hæc et plura jam dedit summus Leopard. Emendd. 7, 5. Apud Etym. 192. Βαῦ, τὸ κατακοιμίζειν, et dubito an aliter scripserit. Hes. Κατάβαυκα, Λάκωνες ἐκοίμισεν: sitne genuina hæc scriptura, necne, in tanta Dialecti Laconicæ caligine ignoramus.

CAPUT XI.

Ammonius Λαμπρεύς. Lamprensium mentio. Refingitur Harpocr. Amm. melioris Codicis indigus. Domesticus usus τῆς ἐσχάρας. Heliodorus emendatur. Μέγαρον secundum Grammatici mentem exponitur. Ἐσχάρα proprie Foculus, ipsum etiam Altare designat. Scripseritne τὰ Κατὰ Πόλιν Neanthes?

Βωμὸς, Ἑστία, Ἐσχάρα καὶ Μέγαρον διαφέρουσι. Qui differentiam tradiderit, primum testem citat cognominem Amm., ἐν πρώτῳ περὶ Θυσιῶν. Aliunde [47] constat, integrum operis indicem fuisse περὶ Βωμῶν καὶ Θυσιῶν, observante Cl. Fabric. Bibl. Gr. 4, 26. p. 171. Libri auctor dicitur Λαμπρεὺς, Lamprensis. Aliter scribi non debet. Cf. Vales. in Not. Maussaci ad Harpocr. v. Θόλος. Harpocrationis locum ita emendavit Meursius de Pop. Att. in Λάμπρα, uti edidit Blancardus, culpandus, quod, non monito lectore, Meursii emendationem in textum receperit; neque tamen propterea oportuisset mendosam lectionem, quamvis satis antiquam, ab Jac. Gronovio V. C. revocari. Levissimam mendam, quæ diligentiam Meursii effugit, tolles, legendo: Λαμπρεῖ· Δημοσθένης ἐν τῷ Πρὸς Κάλλιππον. In ea Orat. 718. reperio: Ἀρχεβιάδῃ τῷ Λαμπρεῖ. Præter huncce Archebiaden nulla fit inibi Lamprensium mentio. Aliorum Lamprensium e Demosth. meminit etiam Valesius, quibus e Timocratea p. 479. Φιλέψιον τὸν Λαμπρέα si adjunxeris, plures frustra ap. Dem. quæras. Porro, quid scribat Lamprensis Ammonius, considerandum.

Ibid. Βωμοὶ μὲν γὰρ, οἱ τὰς προβάσεις ἔχοντες· Ἐσχάρα δὲ, ἡ πρὸς τὴν βιωτικὴν γινομένη, ἐπὶ τῆς τάδε πολνεστία. τὸ δὲ Μέγαρον ἡ περιῳκοδομημένη ἑστία, ἔνθα τὰ μυστικὰ τῆς Δήμητρος. Hæc plenius describenda videbantur, quo facilius vulnus, quo locus affectus est, sentiri posset. Remedium non nisi a vett. membranis, quæ fideliter Ammonii manum repræsentent, expectandum, librariorum enim socordia non pauca exciderunt; tum quæ ad vocem Ἑστία, tum quæ ad sacrum τῆς Ἐσχάρας usum declarandum olim pertinuerint: hunc usum tetigisse Amm., locuples testis est Harpocr. [48] v. Ἐσχάρα· — Ἀμμώνιος ἐν τοῖς Περὶ Βωμῶν ἐσχάραν φησὶ καλεῖσθαι τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ὡς ἑστίαν, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἱδρυμένην, ἢ κοίλην. Ammonii nota integra usus videtur Ptol. Ascal., e quo utcunque defectus ap. Nostrum possit suppleri: sequentia e schedis Mss. edidit Cl. Fabr. §. 118. Βωμὸς μὲν γάρ ἐστιν, ὁ ταῖς προσβάσεσιν ἐξέχων, ἐφ'

τοῖς οὐρανίοις θεοῖς αἱ θυσίαι ποιοῦνται· Ἑστία δέ ἐστι βωμὸς περιφερὴς πρόσβασιν οὐκ ἔχων. Ἐσχάρας δὲ ἔλεγον τοὺς τῶν ἡρώων βωμοὺς καὶ τὰς ἐν κοινῇ χρείᾳ — Vellem reliqua addidisset vir præstantissimus, quæ in Ammonii Edd. admodum sunt depravata. Hac ratione mendosa tentabat Vulc. Ἐσχάρα δὲ, ἡ πρὸς τὴν βιωτικὴν χρῆσιν ἐπὶ γῆς γινομένη ἑστία. Eruditiss. Arnaldus in Literis ad me datis, 'Quid si,' inquit, 'in Ammonio reponamus: Ἐσχάρα δὲ ἡ πρὸς τὴν βιωτικὴν, (aut, si mavis, ἰδιωτικὴν,) χρείαν γινομένη, ἐπὶ ταύτης δὲ τὸ πολὺ ἑστία.' Quo sæpius hanc conjecturam considero, eo propius ad veritatem mihi videtur accedere, quam aliis investigandam committo. Ad domesticum τῆς ἐσχάρας usum pertinet Heliodori mei locus, in Edd. omnibus egregie mendosus, 4. p. 195. Ἐμοῦ δὲ τήν τε ἑστίαν ἐσχάραν εἰς βωμὸν ἀνάψαντος, καὶ λιβανωτὸν ἀποθύσαντος, ἐπώμνυεν ὁ Θεαγένης. Bourdelotium non moror, et emendo ἑστίας ἐσχάραν, Domestici foci craticulam; et λιβανωτὸν ἐπιθύσαντος. Adde Eur. Cycl. 383. ὑψηλῆς δρυὸς Κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βάλὼν ἔπι: et quæ plura prostant in Misc. Obs. V. 5. p. 281. [49] Quod addit Amm. Μέγαρον — ἔνθα τὰ μυστικὰ τῆς Δήμητρος: id lucem addit antiquo Scriptori, cujus Fr. in v. Μέγαρον conservavit Suid. Ὦθεῖ ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον· ἔνθα δήπου τῷ μὲν ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον, ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἐξῆν. Concinne Hes. Ἀνάκτορον, τὸ τῆς Δήμητρος· ὃ καὶ Μέγαρον καλοῦσιν, ὅπου τὰ Ἀνάκτορα τίθεται: quæ mendo non vacant. Cf. J. Poll. 9, 15. Phot. Μάγαρον, οὐ μέγαρον, εἰς ὃ τὰ μυστικὰ ἱερὰ κατατίθεται· οὕτως Μένανδρος. Nisi Menandri facta fuisset mentio, hoc loco careremus. Quæ porro in hac nota traduntur, notissima sunt, neque minus, quod sub teste Neanthe docet, aliunde firmari posset. Denique subjungit: Παρὰ δ' Εὐριπίδῃ Ἐσχάρα ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κεῖται ἐν Πλεισθένει. Proprie quidem ἐσχάρα Foculus erat altaris: βωμιαῖον ἐσχάραν vocat Sophocles ap. Steph. B. in Βωμοὶ, ubi v. Berkel.: Eur. Andr. 1138. Βωμοῦ κενώσας δεξίμηλον ἐσχάραν. Frequentissime pro ipso Altari usurpabatur. Schol. Il. K. 418. Δηλοῖ δὲ ἡ λέξις — καὶ τὸν βωμὸν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ: 922. Adde Eund. in Heracl. 122. 342. Phœn. 281. 291. Alcest. 117. 131. Andr. 1240. Supplic. 33. 1200. Ampliss. Cuperus Obs. 1, 12. conferri poterit. Id unum restat, ut verbum de Neanthis libro moneam. Ita præferunt Amm. Edd. Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν τρίτῳ τῶν Κατὰ Πόλιν. Cuperus vertit p. 97. De iis, quæ ad singulas pertinent urbes. Male. Ex Ammonio Neanthis τὰ Κατὰ Πόλιν memorant [50] Meurs. ad Hesych. Miles. p. 153. et Mauss. ad Harpocr. in Ἄττις, ubi etiam ejusdem secundi librorum Περὶ Τελετῆς occurrit mentio. Etymologo citatur ἐν πρώτῳ Περὶ Τελετῶν, monente Valesio. Itaque, ut paucis conjecturam exponam, favente Ms. in Amm. leg. suspicor ἐν τρίτῳ Τελετῶν, καταπολὺ βωμοὺς θεῶν, φησίν, ἐσχάρας δ' ἡρώων.

CAPUT XII.

Aristophanis Gramm. nomen in Ammonio reponitur. E scribendi compendiis orti Errores. Πάλλαξ, Catulaster: utriusque vocis eadem denominationis ratio. Paucula Loca sanantur. Ἀντίπαις et Μελλοέφηβος. Ἀπόδρομοι. Glossæ Cretenses illustr. et emend. Ὠμογέρων. Ἐσχατόγηρως in Stobæi collectaneis mendosum.

Γέρων. Eadem lege, qua superiori capite versabar, nonnulla ex hac etiam nota seligam et illustrabo. Quæ hic traduntur, pleraque omnia descripsit et sub Alexionis nomine vulgavit Eust., nihil interim nobis affert adjumenti. Accuratissima iterum diligentia Amm. hanc observationem legisse sese præcipit in Alexionis Epitome Miscellaneorum Didymi, qui eandem hauserit ἐκ τῶν Ἀρίστωνος περὶ Ἀνθρώπου Γενέσεως καὶ Αὐξήσεως ἄχρι Γήρως. Dabo operam, ut Lectori persuadeam, pro Ἀρίστωνος legendum Ἀριστοφάνους. In vett. membranis nomina propria raro

A integra poni solent, frequenter media [51] parte truncata. Non est, cur vett. librorum usum perexiguum invidiose hic venditem, cum plura ad hanc rem firmandam in Palæogr. Gr. 348. protulerit Montf., ad literas in Gallia tutandas natus. Plurimos hinc ortos errores passim eruditi viri detexerunt. In Schol. Aristoph. B. 1155. pro Ἄριχος Casaubonus, monente Kustero, Ἀρίσταρχος restituit. Ad nos propius spectat, quod in Amm. Ed. 1. Ald. in Νῆες legebatur Ἀριτέλης pro Ἀριστοτέλης. Atque ita nostro in loco suspicor Ms. prætulisse Ἀριστονους pro Ἀριστοφάνους. Nunc quæso Amm. inspice in v. Ἄῤῥωστος, ubi offendes ὡς Ἀριστοφάνης φησίν: cum hoc loco conferendus est Herennius Philo, qui in eadem v. Ἄῤῥωστος, οὕτως, inquit, Ἀριστογεῖ δοκεῖ: scribe primum Ἀριστονεῖ, tum Ἀριστοφάνει. Necdum tamen ultra veri primam speciem hæc conjectura assurgit. Magnam probabilitatem eidem conciliaro, si eruditi lectores sibi in memoriam redegerint, in ea, quæ hic tractatur, materia elaborasse

B Grammaticum Aristophanem; ejus opus περὶ Ἡλικιῶν citatur ab Athen. 375. quod περὶ Ὀνομασίας Ἡλικιῶν plus semel vocat Eust., uti ex Ind. Auct. Fabriciano didici. Tantam denique huic opinioni affirmabo certitudinem, ut amplius ea de re dubium moveri non possit. Eum in finem ascribam Eust. 944, 18. Βρέφος, ὡς ὁ Γραμματικὸς Ἀριστοφάνης φησὶ, τὸ ἄρτι γεγονὸς παιδίον, ὃ ἡ τηθὴ (malo τιτθὴ) τρέφει. παιδάριον τὸ περιπατοῦν καὶ ἤδη λέξεως ἀντιποιούμενον. παιδίσκος ὁ τῆς ἐχομένης ἡλικίας. παῖς, ὁ δι' ἐγκυκλίων ἤδη μαθημάτων δυνάμενος ἰέναι. [52] ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πάλλαξ, καὶ βούπαις, καὶ ἀντίπαις, καὶ μελλέφηβος. Dum vero hac in re nimius fuerim, fidem do, me in reliqua nota exponenda breviorem fore. Itaque βρέφος, παιδίον, παιδάριον, παιδίσκον, παῖδα prætereo, τὴν δ' ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν nonnulli vocabant, uti docet Amm.

Ibid. Πάλληκα. Apud Eust. etiam πάλλαξ legitur, quæ melior videtur scriptura; adolescentulos παλλάκια dixerat Plato Comicus, J. Poll. 2, 9. Vulga-

C tior forma Πάλληξ ap. Grammaticos fere obtinuit. Ἀνδρόγυννος πάλληξ in Lucilii versu restitutum ivit Is. Vossius ad Catull. p. 9., ubi, si non repertæ veritatis, ingenii tamen acutissimi laudem eximie tuetur. Cyrilli Glossarium: Πάλληξ, Pupa, Pupula, Catulaster. Postremum Græcæ vocis originem patefacit; sicuti enim a catuliendo, Catulaster, ita ἀπὸ τοῦ πάλλειν, primum πάλλος, mox forma intensiva, πάλλαξ. Eam vocem Doribus acceptam refert Etym. 649. Παλλακὶς, ἡ παῖς· κατὰ Δωριεῖς πάλλαξ λέγεται: forsan scr. Παλλακὶς, ἡ νέα· ὁ παῖς κ. Δ. Primum scriptus Cod. Etym. legit Παλλακὶς, ὁ παῖς κ. Deinde Cyrillus Lex. Ms. Παλλακὶς, ἡ νέα καθ' ἡλικίαν. Veram denominationis rationem novit Cornutus 20. p. 187. Ἀφ' οὗ καὶ πάλληκες καὶ παλλακαὶ (l. παλλάκια) προσαγορεύονται. σκιρτητικὸν δὲ καὶ παλλόμενον τὸ νέον.

Orientales non aliam ob rationem puerulum صبى *zaby* nuncupabant; id vocabuli pristina virtute Salacem dicit, Ad saltum et catulitionem emicantem,

D πάλλακα: quam observationem debeo Viro Maximo, Alb. Schultensio, cui quantum debeam, cum pro meritis dici a me non [53] possit, grato pectore continebo, modo ne nobile tanti præceptoris nomen incautus ego dedecorem.

Ibid. Οἱ δ' Ἀντίπαιδα, οἱ δὲ Μελλοέφηβον καλοῦσιν. Apud Thom. M. v. Παῖς, pro ἀρτίπαις, quod Cl. Grævio Lectt. Hesiod. c. 24. non displicuit, repone Ἀντίπαις. Glossæ exponunt: Juvenis, Pueraster. Luciani locum aptissimum dabit Jungerm. ad J. Poll. 2, 9. Sophocles in Συνδείπνοις ap. Athen. 679. κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν. Cf. Æm. Portum ad Suid. v. Ἀντίπαις, ubi Aristophanes τὸν πρόσηβον vocasse etiam traditur ἀνδρόπαιδα: crediderim potius vim vocis ἀνδρόπαις a Suida minus perceptam, cujus nominis honore eos dignabantur, qui ante annos animum virilem gerebant. Ea de re notat ad Callim. H. in Cer. 35. Ill. Ez. Spanh. 688., quibus adde Schol. Pind. Π. 2, 121. Non unum errorem commisit Fulvius Ursinus in Virg. Collat. Scriptt. Gr. Illustr. 384., quos facile emendabis, si Meursium

conferas in Sophocle p. 81. Deinde Μελλοέφηβον in Ammonio ex Edd. fide vulgavi, neque tamen sperno Vulcanii lectionem Μελλέφηβον: hæc certe priori frequentior. In Hesychio reperire licet μελλέποσις et μελλόπαις. Gloss. Μέλλαξ, Adultus, Adulescens. Hes. Μελλίρην, μελλέφηβος, et Ἰρίνες, μελλέφηβοι. Utraque glossa, inter Laconicas referenda, Meursii diligentiam fugit in Misc. Lac. 2, 3. His adde Hes. Λαόπαις, βούπαις. Ubi leg. videtur Λάσπαις, uti λάσταυρος. Idem: Λαίσπαις, βούπαις· Λευκάδιοι. [54] Porro ἐφήβους a Cyrenensibus Τριακατίους dictos monet Amm. Hos Cretenses Ἀποδρόμους dicebant διὰ τὸ μηδέπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχειν: quod, nisi fallor, a Meursio etiam in Creta prætermissum. Suid. Δρόμοις, τοῖς γυμνασίοις· κατὰ Κρῆτας. Hes. Δεκάδρομοι, οἱ δέκα ἐν τοῖς ἀνδράσι ἐσχηκότες ὑπὸ Κρητῶν. Fortasse leg. οἱ δέκα ἔτη ἐ. τ. ἀ. ἠσκηκότες. Bina denique ætatis senilis nomina tangam.

Ibid. ὠμογέροντα. Senem nondum maturum dixeris. Usurpavit Hom. Il. Ψ. 791., ubi Schol. ineditus illis, quæ prostant, subjungit: Τοὺς μὴ τελείως (ita leg.) ὑπὸ τοῦ γήρως καθηψημένους δηλοῖ· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῶν ἑψηθέντων μὲν, οὐ μὴν τελείως. Hinc emendandus Hes., qui binas notas e Commentariis Homericis Lexico suo inseruit. Contra Decrepitus senex ἑφθὸς γέρων dicebatur.. Philoxenus in Gloss. Decrepitus, Ὑπέργηρως, Ἐκπεπνευκὼς, Ἑφθὸς γέρων: ita scribi debet. Is Ammonio Ἐσχατόγηρως. M. Anton. 9, 33. Ὁ ἐσχατόγηρως ἀποθανὼν εἰς ἴσον καταστήσεται τῷ πρωΐρῳ. Cf. J. Poll. 2, 13. Vitiose ap. Stob. Tit. 10. p. 132. Interrogatus Simonides, quamobrem ἐσχάτου γήρως (l. ἐσχατόγηρως) ὢν, φιλάργυρος εἴη, ὅτι, εἶπε, βουλοίμην ἂν ἀποθανὼν τοῖς ἐχθροῖς μᾶλλον ἀπολιπεῖν, ἢ ζῶν δεῖσθαι τῶν φίλων, κατεγνωκὼς τῆς τῶν πολλῶν φιλίας τὸ ἀβέβαιον: in ultimis reddendis ad communem Interpretum scopulum offendit Gesn.

CAPUT XIII.

Differentia inter γράμμα et στοιχεῖον, Literam et Elementum. Ammonius Philosophus emend. Diomedes Rabbinizans. Γράμμα pro σύγγραμμα. Excerpta e Scholiastis ineditis Dionysii Thracis. Erudita Grammatici Observatio ex Advers. Vossii.

Γράμμα Στοιχείου διαφέρει. Huc pertinet elegans Ammonii Philosophi locus in Aristot. de Interpr. fol. 17. a., quem non unam ob rationem juvat apposuisse: Γράμματα καὶ στοιχεῖα λέγεται μὲν καὶ ὁ γραφόμενος ἑκάστου τῶν στοιχείων τύπος, λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐκφώνησις, καθ' ἣν ἕκαστον φθεγγόμεθα. καὶ λέγεται μὲν ἐπ' ἀμφοτέρων ἑκάτερον τῶν ὀνομάτων· ἀλλὰ τὸ μὲν τοῦ γράμματος ὄνομα προηγουμένως τὸν δι' αὐξήσεως ἀποτελούμενον χαρακτῆρα σημαίνει, τὸ δὲ τοῦ στοιχείου τὴν ἐκφώνησιν, διὰ τὸ εἶναι (forsan ἔχειν) στοῖχόν τινα καὶ τάξιν, φησὶν ὁ Διονύσιος. Pro τὸν δι' αὐξήσεως, emendo, τὸν διὰ ξύσεως. Vide Hes. in Ξύει. Per Dionysium, Thracem intelligit, in cujus Arte Gramm. ap. Cl. Fabr. B. Gr. 7, 27. legimus: Γράμματα δὲ λέγεται διὰ τὸ γραμμαῖς καὶ ξυσμαῖς (Ms. στιγμαῖς, margo ξυσμαῖς habebat, prius videtur a Dionysio positum,) τυποῦσθαι. γράψαι γὰρ τὸ ξύσαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς,—τὰ δὲ αὐτὰ καὶ στοιχεῖα καλεῖται διὰ τὸ ἔχειν στοῖχόν τινα καὶ τάξιν. Vin' acumen grammaticum a Diomede Scholiasta ad h. l. excogitatum? En hominis verba e Ms. Voss. Γράμματα—ἐντυπούμενα ξυσμόν τινα ἀποτελεῖ, μάλιστα ἐν τοῖς πτυχίοις ὑποκειμένου κηροῦ· δῆλον γὰρ ὅτι ἐν αὐτῷ ἐπενοήθη [56] τὸ γράμμα ἐντυποῦσθαι, ἵνα, ὡς τὸ μέλι τὸ πρώτιστον βρῶμά ἐστι τοῖς βρέφεσιν, οὕτω καὶ τὸ λειπόμενον ἐκ τοῦ μέλιτος τῆς λογικῆς ἐντεύξεως καὶ μαθήσεως ὑποδεκτικὸν εἴη τοῖς παισί. Faceta oratio! neque memini me legere, quod ad Rabbinicum ingenium propius accederet: sed ad rem. Latini Grammatici non minus sedulo Literam et Elementum distinxere, monente G. I. Vossio de Arte Gramm. 1, 8. Ausonius Professor. 21. Qui primævos fandique rudes Elementorum prima docebas Signa novorum. Signa elementorum sunt τὰ τῶν στοιχείων γράμματα.

Quartam elementorum literam dixit Suet. Cæs. 57. Ex Ammonii nota egregie emendata commodam H. Valesius lucem affudit Sozomen. H. E. 6, 35. p. 270. Συλλογῇ γραμμάτων καθ' ἕκαστον στοιχεῖον. Prima parte Ammonianæ notæ defuncti, ad alteram accedimus, in qua docet, Veteres γράμματα etiam vocasse τὰ συγγράμματα. Quod Lucianus βιβλίον dixerat, obsoletæ dictionis amans Lexiphanes γράμμα nuncupat sub initium Lexiphanis Lucianei. Æschines Epist. 4. Τουτὶ (malo τουτοὺί, Pindari) μὲν γὰρ οἶμαι ὅτι παρὰ Μαντίᾳ τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοί ποτε ἔμαθες τὸ γράμμα. Antipater Anthol. 1. c. 46. ep. 1. Γράμμα τόδ' Ἀρήτοιο δαήμονος: c. 67. ep. 10. Γράμμα τ' Ἀνακρείοντος. Monet Schol. Dionysii Thracis τὴν γραμματικὴν olim superbo titulo Κριτικὴν noncupatam; id nemini non notum; quod addit, ab alio doceri vix putem: Ἀντόδωρος δέ τις Γραμματικὸς Γραμματικὴν αὐτὴν ὠνόμασεν [57] παρὰ τὴν γνῶσιν τῶν γραμμάτων· Γράμματα δὲ καλοῦνται καὶ τὰ συγγράμματα καὶ τὰ ἀπομνημονεύματα πάντα, καὶ λογικὰ ἐπιτηδεύματα. Celebrantur in hanc rem ab Ammonio Callimachi versiculi. Alter Dion. Thracis Scholiasta, (quorum nomina antiquissimus Cod. Leid. nuspiam præfert:) Εἴρηται δὲ γραμματικὴ παρὰ τὰ γράμματα· οὕτω γὰρ καὶ Καλλίμαχος σύγγραμμα βουλόμενος εἰπεῖν ἐχρήσατο· ἀλλ' ἐν τῇ Πλάτωνος τὸ περὶ ψυχῆς γράμμα ἀναλεξάμενος. Ita Ms. habet, sed legi debet: ἀλλὰ Πλάτωνος Ἓν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος. Et quia constitui in gratiam studiosorum hominum hoc caput dare excerpendis Grammaticis, nunc ascribam, quorum supra mentionem faciebam, ex Advers. Is. Vossii. Excerpta sunt e libro, qui Γεωργίου Γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ nomen in fronte gerebat. Sed dubitat Vossius, sitne liber Chœrobosci, et jure merito dubitat: aliunde mihi constat, istum hominem ab eruditione, quæ in excerptis hisce elucet, minime fuisse paratum; deinde dici non potest, quam faciles sint in hujuscemodi rebus lapsus. Amœnissimi vir ingenii neque in membranis tractandis hospes Alexander Morus ad Matth. 6, 9. sub Dionysii Thracis nomine, dubitabundus tamen, protulit, quæ Christiano Grammatico hominum ineptissimo tribui debent, cujus vastum in Dionys. Thracem Commentarium otiosus aliquando descripsi. Sed cujuscunque tandem sint, excerpta egregia sunt: Φησί που (Voss. Cod. Ληΐπου, vitiose,) τῶν αὐτοῦ λόγων ὁ σοφὸς Ἐρατοσθένης, ὅτι Γραμματική ἐστιν ἕξις παντελὴς ἐν [58] γράμμασι· γράμματα καλῶν τὰ συγγράμματα· δηλοῖ ὁ Καλλίμαχος εἰπὼν, Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι Γράμμα. καὶ πάλιν παρὰ Κλεομβρότῳ (l. περὶ Κλεομβρότου.) Ημ εχαίρε φαεινὲ Κλεόμβροτος Ἀμπρακιώτης Ἥλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς ἀΐδην. Ἄξιον οὔτι παθὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος Ἓν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμα ἀναλεξάμενος. Πρὸς τοῦτο δὲ εἶπεν Ολυμπιόδωρος ὁ Φιλόσοφος, Εἰ μὴ γράμμα Πλάτωνος ἐμὴν ἐπέδησεν ἐρωὴν, Ἤδη λυγρὸν ἔλυσα βίου πολυκηδέα δεσμόν. Τουτέστιν εἰ μὴ ὠφελήθην ἐκ Πλάτωνος τρόπον εὐζωΐας, προέκρινον ἂν μὴ εἶναι, ἢ κακῶς εἶναι. Dum hæc scribo, forte fortuna Fabricii Bibl. Gr. evolvo, et Olympiodori distichon e Scholiis Theodosii Alexandrini vulgatum reperio 3, 1. p. 9. et 10. necdum pœnitet operæ. Callimachi loca in editis Epigrammatibus prostant. Prior Epigr. 6. posterior epigr. 24. non sine insigni scripturæ differentia. Primus versus ita vulgatur: Εἴπας, Ἥλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος ὡμβρακιώτης. Rectius Grammaticus noster legisse videtur, Ἥλιε χαῖρε φαεινὲ, Κλεόμβροτος ὡμπρακιώτης. Deinde præstat præ vulgata tertii versus lectio: in ultimo ponendum γράμμ' ἀναλεξάμενος. Nunc in Ammonio pergendum.

[59] CAPUT XIV.

Æschyli Fragmentum Emend. Γήμασθαι, Nubere, de viris usurpatum. Discrimen inter Δίσκον et Σόλον neglexit Apoll. Rh. Pindari Loca illustrantur, et Scholia turbata rediguntur in ordinem.

Γῆμαι τοῦ Γήμασθαι διαφέρει. Nihil erat in hac nota, quod me adeo potuisset morari, si non Æschyli,

qui ex Amymone profertur, versum in Notis intactum prætermisissem. Parum dubito, quin pro μὴ legî debeat μοὶ, ad hanc rationem: Σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δὲ μοὶ, Tibi quidem viro nupsisse, at mihi uxorem duxisse fatale fuit. Versus non alium in usum, quam ad vulgare discrimen confirmandum, affertur. Ubi ab hac lege veteres discedunt, et de viris γήμασθαι usurpant, id de iis accipiendum, qui dotibus deleniti ultro etiam uxoribus ancillantur, uti loquitur Titinnius ap. Nonium in Delenitus, p. 278. Apud Eund. p. 143. in v. Nubere, Pomponius: Meus frater major nupsit posterius dotatæ vetulæ. Ubi cf. Merceri notulam, et si qui rariorem hanc verbi Nubendi elegantiam tradiderint. Eodem fortasse sensu Antiphanes in Lex. Bibl. Coisl. 482. Γαμῶ ἡ γυνὴ λέγει, οὐ γαμοῦμαι. Ἀντιφάνης Ἀσώτοις. ἐγημάμην ὁ ἀνὴρ λέγει ἀντὶ τοῦ ἔγημα. E Comœdiæ titulo non injuria quis suspicetur, [60] eodem usu ab Antiphane adhiberi, quo Anacreon apud Amm. utitur.

Δίσκος καὶ Σόλος διαφέρει. Δίσκος, Lapis pertusus; Σόλος, Solida ferri massa complanata, ut in orbem rotari posset. Ita discernit Tryphon, a quo parum discedunt alii, Schol. Il. B. 774. Δίσκος ἐστὶ βαρὺς λίθος, ὃν ἐῤῥίπτουν (Ms. Voss. ἐνεῤῥίπτουν, lege, ἀνεῤῥίπτουν) οἱ γυμναζόμενοι. Τὸν γὰρ σιδηροῦν σόλον προσαγορεύουσι, ubi vide Barnes., et si qui porro hanc Grammaticorum differentiam exhibuerint. Eam ab Homero observatam neglexit Apoll. Rh. 3, 1364. περιηγέα πέτρον, Δεινὸν ἐνυαλίου σόλον Ἄρεος, et alibi voce σόλος usus, 3, 1371. 4, 657. nuspiam δίσκος adhibuit, nisi fortasse in animum inducas, Apoll. scripsisse 4, 851. Τοὺς δ' εὗρεν παρὰ νηῒ σόλῳ ῥιπῇσί τε δίσκων Τερπομένους: pro vulgato ῥιπῇσι τ' ὀϊστῶν, quod uti non improbo, alterum tamen, si in Ms. legeretur, veri speciem haberet non exiguam. Δίσκοισιν τέρποντο leges ap. Hom. l. c. De disco Spartano cf. Eur. Hel. 1488. Nihil ad illustrandum Amm. magis opportunum Pindaro, qui Ὀ. 10, 86. vocis originem simul pandit: Μᾶκος δ' Ἐνικεὺς ἔδικε πέτρῳ. Schol. μακρὸν ἐδίσκευε δίσκῳ λιθίνῳ· οὕτως οἱ ἀρχαῖοι. Pro δισκεύειν Leonteus dixit γυροδρόμον πέτρον δινεύειν, Anthol. I. c. 33. ep. 25. Cf. Sosibium in Theocr. [61] Lectt. Casauboni c. 12. Pind. Ἰ. 2, 51. Ibidem Od. 1. multa præfatus super Castore et Iolao, qui variis in certaminibus olim fuerant nobilitati, tandem volubilem manuum ipsorum agilitatem admiratus, subjicit v. 33. Οἷά τε χερσὶν, ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς, Καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν. Locus difficilis exercuit commentatores; non parum ejus sensum juvat Amm., qui pro ὁπότε, ποτὲ, Quondam, hac ratione videtur legisse: Καὶ λιθίνοις ποτ' ἀνὰ δίσκοις ἵεν. Quæ utique lectio recepta longe melior. Pindari mentem Nicolaus Sudorius, non temere cum quoquam Interpretum comparandus, graviter expressit: Ad hæc gementem qualiter aëra Rupere, conjectis in altum Cuspidibus gravibusve discis! Nostram curam veterum requirunt scholia, quæ, nisi ego plane cœcutio, egregie sunt perturbata in Editione certe Pauli Stephani. Oxoniensem non vidi; indidem itaque, quæ ad locum modo adductum leguntur, describam: Ἂς ἀποτομάδας καλοῦσι. παρόσον οἱ ἀρχαῖοι τοῖς νικῶσιν ἀκοντίῳ τοσοῦτον ἀπετέμνοντο τῆς γῆς ἔπαθλον, ὅσον ὁ νικηφόρος ἠδύνατο βαλεῖν, quæ omnia exhibuit Janus Gebhardus una cum versu Pindari ad Propert. 3, 13, 10. Vereor, ut intellexerit. Quid enim quæso veteres ἀποτομάδας vocavere? Præmium, ni fallor, certaminis; ejus vero [62] secdum fecerat mentionem Pind., qui ita pergit: Οὐ γὰρ ἦν πένταθλον ἔτ', ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ Ἔργματι κεῖτο τέλος. Vocabulum Ἔργματι fraudi fuit Interpretibus; sejunge, si placet, et lege: Ἔργμα τι κεῖτο τέλος, Singulis certaminum generibus certum quid et suis limitibus circumscriptum constituebatur præmium. Hoc qui probarit, videbit illico, quo referenda sit Scholiastæ observatio, quam suo loco motam fuisse, mirum non est; en novum hujus sententiæ argumentum: Ἔργματι κεῖτο τέλος· καὶ Ὅμηρος, Βόμβησε δὲ λίθος, κατὰ δ' ἔπτηξεν ποτὶ γαίῃ. Planissime per-

A suasus sum, Hom. versum non posse nisi ad superiora, λιθίνοις δίσκοισι, referri. Inspice modo Amm., et mecum senties. Priora dubitabundus eum in finem posui, ut ad h. l. eruditiores animum adverterent, quidque rei esset, declararent.

* CAPUT XV.

Arbitri Athenis non unius generis. Κληρωτοὶ eligebantur prope sexagenarii. Pollux correctus. Arbitri, expertæ virtutis homines. Ἴστορα θεῖναι. Menandri versus in Adelphis emend. a Terentio expressus. Διαβόητος et Περιβόητος usu vix differunt. Hesychius macula liberatur. Vocabulum Ἐπίσφατος sitne genuinum?

[63] Δικαστὴς καὶ Διαιτητὴς διαφέρει. Δικαστὴς μὲν γάρ ἐστιν ὁ κατὰ νόμον αἱρεθεὶς κριτής· Διαιτητὴς δὲ, ὁ κατὰ συμφωνίαν αἱρεθεὶς, συμβιβάσεως χάριν. Harpo-
B crationi, qui discrimen ponit inter δικαστὰς et διαιτητὰς, obloquitur Herald. Anim. in Salm. Obs. ad J. A. et R. 5, 14, 5. Ea lis nihil ad Amm. facit. Scilicet Athenis Arbitri fuerunt sive sorte, sive pro libero partium dissidentium arbitrio electi. Priores dicebantur κληρωτοί: horum numerus, ætas, alia, lege fixa erant et definita. Vide Vales. ad Harpocr. 19. Petit. ad LL. Att. 345. et seqq. qui notat, sexagenariis non licuisse esse minoribus, inductus loco J. Poll. 8, 126. Sed si J. Poll. velis cum aliis reducere in concordiam, pro ὑπὲρ scribes περί. Hes. in Διαιτηταὶ, — οἱ δὲ περὶ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότες δῃτῶν: quocum amice conspirat, quem Phav. sequitur, Suid. Διαιτητὰς, τοὺς ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότας. Verum hi διαιτηταὶ potius secundum Amm. δικασταὶ dicendi; quippe qui vere fuerint κατὰ νομὸν αἱρεθέντες κριταὶ, cum ex ipsius doctrina Διαιτητὴς tantum sit appellandus ὁ κατὰ συμφωνίαν αἱρεθεὶς, συμβιβάσεως χάριν. Hujuscemodi certe διαιτητὰς illis, quos modo memorabam, antiquiores fuisse judicat Cl. Hemst. ad J.
C Poll. 8, 126, n. 80. ubi eximium profert Platonis locum, quo repelli possit Thomæ M. cautio: Διαιτητὴς λέγε, καὶ μὴ αἱρετὸς κριτής. Præter alia in Philox. Gloss. ad v. Elegans legere licet, Αἱρετὸς, Διαιτητής: quibus, a reliquis separatis, præponendum videtur, Electus. Talium etiam διαιτητῶν e Demosth. Mid. 398. [64] meminit Petitus p. 344. Perquam autem fit credibile, partes litigantes arbitros elegisse homines probatæ virtutis et fidei. Demosth. c. Phorm. 587. litem disceptandam commisimus Θεοδότῳ ἰσοτελεῖ κατὰ συνθήκας: c. Bœot. 2. p. 646. Ἕτοιμος ἦν ἐπιτρέπειν τῷ Ἀκόνωνι καὶ ἄλλῳ διαιτητῇ ἴσῳ. Vide Harpocr. in Ἐπιτροπή. Quod Demosth. διαιτητὴν ἑλέσθαι, Arbitrum capere, id Hom. vocat ἴστορα θεῖναι, Il. Ψ. 485. Ἴστορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω. Ceterum neque castiori scribendi formæ addicti discrimen ab Amm. indicatum semper observarunt. Temerarius arbiter Idæ, Stat. Achill. 1, 67. Luciano Deor. Dial. 20., modo δικαστὴς, modo διαιτητὴς audit. Menandri versu ἐν Παιδίῳ in suam sententiam scite usus est Amm. Qui
D Menandri Fragmina religiosius aliquando componere studebunt, Comœdiæ nomen hinc lucri facient. Apponam hic etiam Menandri versum, quem in sequenti observatione ad v. Διέφθαρται citat Amm.: Μένανδρος Ἀδελφοῖς, Εἰ δ' ἐστι τὴν κόρην διεφθορώς. Repone vocem, quæ excidit, auctoritate Eustathii 145. Εἰ δ' ἔστιν οὗτος τὴν κόρην διεφθορώς. Quem versiculum in Adelphos transtulit Terent. 3, 1, 9. Quando vitium oblatum est; quod ad illum attinet potissimum, [65] Talem, tali ingenio atque animo, etc. Id ab aliis nondum fuerat animadversum. Bentleii emendationem in Terentio cupide amplector.

Διαβόητος Περιβοήτου διαφέρει. Secundum Amm. διαβόητος Virtute clarum dicit, περιβόητος Flagitiis infamem. Eo sensu διαβόητος usurpavit Alciphr. 1, 31. p. 128.; 2, 1. p. 204. Hes. in Τίτορμος—ἀνὴρ διαβεβοημένος ἐπὶ ἀνδρείᾳ καὶ μεγέθει. Parthen. 4. Ἐπὶ συνέσει φρενῶν ἐπὶ μέγα διαβεβοῆσθαι: qua locutione utitur etiam Lucian. Necyom. §. 6. Plura loca non

congeram, cum, judice Viro Cl. Hemsterhuisio, 'Nihil exploratius sit, quam veterum more in utramque partem dici:' in quam sententiam paria scribit Cl. Duker. l. c. Utrumque usum agnovit in Διαβόητος et in Περιβόητος Hes. Ne quid tamen dissimulem, vett. vocem Περιβόητος in deteriorem plerumque partem accepisse, plurima sunt, quæ persuadeant. Emenda Hes. Περιλεσχηνευτὸς, περιποίητος, περιλάλητος, et repone περιβόητος. Jam vero, quæ hominum est illiberalium protervia, hæc fere commemorari solent et περιβεβοῆσθαι, Circumquaque spargi, et maligne divulgari, quæ quis minus decenter commiserit et perpetrarit. Et ne id temere videar asseruisse, loca indicabo, in quibus omnibus περιβόητος in deteriorem sensum accipiatur. Eum in finem conferri poterunt Soph. Œd. T. 201. Evenus Anth. 1. c. 70. ep. 1. et 3. c. 12. ep. 13. Demosth. de Cor. p. 354. Αἰσχρᾶς καὶ περιβοήτου συστάσεως: c. Bœot. 2. p. 642. Περιβόητος γὰρ ἡ πρᾶξις ἐγένετο, loquitur de Plangonis perjurio. Æschines c. Tim. [66] 186. Περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν. Demosthenes etiam alibi utitur, nuspiam vero alio sensu. Ex his constare poterit, quamcunque demum lectionem in Thuc. probaris 6, 16. parum interesse, cum περιβόητος æque ad vituperium poni possit, quam ἐπιβόητος. Amm. in præcedenti observatione postquam dixerat, Ἐπιβόητος δ' ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην, et Anacreontem advocarat, subjungit: Τοῦτον δ' ἔνιοι τῶν ποιητῶν ἐπίσφατον καλοῦσιν. Librorum penuria fecit, ut nemo idonei scriptoris loco vocem ἐπίσφατον confirmarit, cujus ratio mihi necdum patet. Cogitavi aliquando, pro ἐπίσφατον corrigendum ἐπίψογον, eamque cogitationem J. Poll. suggesserat, 5, 159. Ἐπιβόητος δὲ, καὶ ἐπίρρητος καὶ ἐπίψογος. Verum sobria Critica talem emendandi rationem respuit. Ad receptam vocis scripturam conferri possunt, quæ in Thes. 4, 71. 72. notavit H. Steph.

CAPUT XVI.

A δοὸς Δοάζειν Suidæ et Hes. restituendum. Vim Homerici Δοάζεσθαι exhibuit Virg. Δοιάζεσθαι nihil differt. Leviter tangitur Apoll. Rh. Duplex forma Ἐνδοιάζω et Ἐνδυάζω. Posterior vetus. Συνδυάζειν. E Cyrilli Lex. emendatur Gr. Psalmorum Interpres. Ἀμφιγνοεῖν et Ἀμφαγνοεῖν. Prius in libris frequentius, alterum non minus bonum Polluci videtur reddendum.

Δοάσσατο τοῦ Δοιάσσατο διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ Δοάσσατο σημαίνει τὸ ἔδοξε· τὸ δὲ Δοιάσσατο ἀντὶ τοῦ ἐδίστασε. Fallitur Amm., et quæ diversa credidit, amice [67] conspirant, atque ab una, nisi fallor, origine descendunt. Sicuti a δὶς διστάζειν, a δύο δυάζειν, ita a δοιὸς δοιάζειν, a δοὸς δοάζειν: quæ omnia Dubitandi potestatem habent. Et quoniam hæc non usque videntur exploratissima, paulo copiosius sunt deducenda. Vocabuli δοιὸς procul omni dubio vetusta forma et simplicior fuit δοὸς, quam agnovit Etym. 289. Δοός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δοιός. Hinc δοάζειν et δοάζεσθαι. Suidas: Δοάξω, ἀμφιδόξω. Lege Δοάζω, ἀμφιδοξῶ. Hesychio non longe dissimilis menda adhæsit: Δοξάζει, ἀμφιδοξεῖ, διστάζει, δικάζει. Literarum ordo postulat: Δοάζει, In utramque partem cogitationem versat, et animi dubius pendet. Formam mediam Δοάσασθαι frequentavit Hom., qui quoties διάνδιχα μερμηρίζοντας, sive, uti admirabili etiam venustate loqui solet, δαϊζομένους κατὰ θυμὸν διχθάδια, in scenam producit, toties, ubi in alteram partem inclinasse videbantur, subjungere amat: Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι. Hic versus sæpius in Iliade, et in Odyssea, at leviter immutatus, recurrit. Scholia cum Amm. et aliis δοάσσατο interpr. ἔδοξε, et quidem recte. Sed vero, quæ nobis meliora videntur, talia fere sunt, in quibus tuto pedem nondum liceat figere, quæque necdum clara luce mentem perfundant, sed eandem dubiam adhuc trahant. Eximie hanc vim vocis δοάσσατο expressit Virg., illum Homeri versum interpretatus in Æn. 11, 550. cujus loci mihi indicium fecit Fulvius Ursinus: omnia secum Versanti subito, vix hæc sententia sedit. Hæc vera loci, monente Servio, est distinctio; qui [68] optime animadvertit, poëtam Vix posuisse, 'quia naturale est, ut, quotiens simul multa cogitamus, vix aliquod comprobemus.' Non male itaque Etym. Δοάσσατο reddidit ἐνεδοίασε, atque idem esse credidit quod δοιάσσατο. Quæ de verbi origine submonuit, non minus aliena sunt, quam quæ doctus ceteroquin Apoll. Rh. Schol. expromit ad 4, 14. Apud Apoll. Rh. 3, 769. Medea infortunia sua δοάσσατο, Animi dubia secum versabat. Δοιάζεσθαι ap. Eund. 4, 575. λεύσσειν οὔρεα δοιάζοντο. Schol. ἐστοχάζοντο, Dubitabundi conjectabant. Alibi forma diversa βουλὰς δοιάζειν, 3, 817. ubi pro οὐδέ τι malim poni οὐδ' ἔτι βουλὰς Ἄλλῃ δοιάζεσκεν: id est Non amplius ἐνεδοίασε. Pro ἐνδοιάζειν pulcre Callim. H. in Jov. 5. posuit ἐν δοιῇ μάλα θυμός: imitatus Il. I. 230. Etym. ἐν δοιῇ — ἐν δισταγμῷ, ἐν διχοστασίᾳ. Apud Hes. reperio Ἐναυάζει, ἀμφιβάλλει. Quod uti manifeste mendosum, ita dubium remanebit, scripseritne Auctor Glossarii, e quo hæc nota fuit derivata, Ἐνδοιάζει, an vero Ἐνδυάζει: quæ posterior forma veteris etiam est notæ. A δύο, δυάζειν, et ἐνδυάζειν. Hes. Ἐνδυάζει, ἀπορεῖ, διστάζει: et, Ἐνδυασμὸς, ἀμφιβολία, δισταγμὸς, καὶ ἀπορία. Hinc etiam Συνδυάζειν, quod Gallice diceres Combiner. Paucula notat de h. v. Casaub. ad Suet. Cæs. 20. Aptissime profecto posuerunt LXX Ps. 140, 4. Οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Ignotus Interpres in Montf. Hexapl. 1, 648. Μὴ συναλισθῶ ἐν ταῖς τερπνότησιν αὐτῶν. Scripserat is, mihi crede, συναυλισθῶ. Debeo hanc emendationem Cyrilli Lexico Ms., cujus integram notam, [69] licet ab Etym. 104. parum diversam, apposuisse non erit inutile: Ἀνενδοιάστως, ἀπὸ τοῦ ἐνδοιάζω, τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀμφιβάλλω καὶ δοκῶ· γράφεται δὲ διὰ τῆς οι διφθόγγου πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ συνδυάζω, ὃ σημαίνει τὸ συνqυλίζομαι· καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ, τουτέστι, οὐ μὴ συναυλισθῶ. Ἀνενδοιάστως οὖν ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἀδιστάκτως, ἀναμφιβόλως. Leviores mendas sustuli. Idem Cyrillus in Lex. Κατὰ συνδιασμόν· κατὰ κοινωνίαν. Lege συνδυασμόν: et id etiam Hesychio restitue. Docti facile viderint, quo hæc Glossa debeat referri. Porro Etym. Δυάζειν, inquit, τὸ διστάζειν. Denique, ut id, quod supra me facturum recepi, exsequar, in v. Ἀγνοεῖν ita scribit Amm. Ἀμφαγνοεῖν δὲ, τὸ ἔν τισιν ἔτι (ita leg.) διστάζειν. H. Valesii auctoritas, usu, qui in libris fere obtinet, firmata, non leviter me concusserat. Vix nisi ἀμφιγνοεῖν ap. Grammaticos offendes. Platonis loco a Thoma citato adde Eund. in Sophista p. 100. Ὃ δὴ νῦν λέξαντος ἠμφιγνόησά σου, 103. quod jam tum ἠμφιγνόουν, — οὐδὲ νῦν πω δύναμαι θεάσασθαι σαφῶς. Sophoclis Antig. 387. locum elegantissimum Scholiasta non cepit. Xen. K. Ἀ. 2. p. 288. Græci, ὅ τι ἐποίουν, ἠμφιγνόουν. In hujuscemodi loco Hes. etiam Ἠμφαγνόουν reperera t. Cf. Procopii locum inter ea, quæ protulit Valesius. Phav. ap. Suid. legisse videtur, Ἀμφαγνοεῖ, ἀμφιβάλλει. Neque de nihilo est, quod in Ms. Jungermanni ap. J. Poll. 9, 151. bis ἀμφιγνοεῖν legebatur; quorum alterum fortasse in ἀμφαγνοεῖν fuerit mutandum.

CAPUT XVII.

Verbi medii διδάξασθαι Atticis observata Potestas. [70] Sophocles emendatus, et varians Lectio e Scholiis eruta. Differentia inter κατάκλησιν, κατακλησίαν, et σύγκλητον ἐκκλησίαν.

Ἐδίδαξε καὶ Ἐδιδάξατο διαφέρει. Ἐδίδαξε μὲν γὰρ ὁ καθηγητής· Ἐδιδάξατο δ' ὁ πατὴρ συστήσας. Rariorem verbi medii usum ad Aristoph. N. 1341. ex Amm. et Thom. M. observavit Kust. In Lex. Plat. Timæus Bibl. Coisl. 478. Ἐδίδαξα, ἐπαίδευσα, αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ. Ἐδιδαξάμην, ἐπαιδευσάμην, δι' ἑτέρου, αὐτὸς ἐπιμεληθεὶς τούτου. Cf. Suid. in v. et Hes. in Ἐπαιδεύσατο. Platonis loca indicat Kust. de V. M.

2, 3. Legem Solonis, Υἱῷ τρέφειν τὸν πατέρα μὴ διδαξάμενον τέχνην ἐπάναγκες μὴ εἶναι, inter Atticas retulit Petitus L. II. Tit. IV., quæ in Meursii Them. Att. 1, 3. vitiose profertur. Cf. Heliod. 1. p. 23. Lucian. sub initium Somnii, et Schol. Idem in Abdic. 1, 724. Σοῦ διδαξαμένου με καὶ πολλὰ ἐπιμεληθέντος καὶ ἀναλώσαντος, ὡς μάθοιμι. Hæc pro Grammaticorum fide liberanda sufficiunt; nam si hinc discesserint Poëtæ, id istam legem minime labefactat. Neque id ignoravit Moschop., qui, ubi discrimen tradit, ἀλλ' ὁ Σοφοκλῆς, inquit, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφεῦρε. Perperam vulgatur ἐφεῦγε. Locus extat in Antig. 365. Mortale genus Καὶ φθέγμα, καὶ ἠνεμόεν Φρόνημα, καὶ ἀστυνόμους Ὀργὰς ἐδιδάξατο. Primum pro φρόνημα repone φώνημα auctore Scal. in Notis Mss.: forsan prius Stephano debetur; nam in vet. Soph. Ed. reperio φόνημα. [74] Deinde Scholia sunt perturbata: Καὶ ἀστυνόμους ὀργάς· τὴν περὶ τῶν μετεώρων φιλοσοφίαν, τὴν τῶν νόμων ἐμπειρίαν, δι' ὧν τὰ ἄστεα νέμονται, ὅ ἐστι διοικοῦνται. Prior hæc erat observatio: Ἠνεμόεν φώνημα· τὴν περὶ τῶν μετεώρων φιλοσοφίαν: reliqua vix commode ad ἀστυνόμους ὀργὰς referri possunt; facile autem in eam cogitationem delabor, Schol. pro ὀργὰς legisse ἀρχὰς, et hanc notam scripsisse: Ἀστυνόμους ἀρχάς· τὴν τῶν νόμων ἐμπειρίαν, δι' ὧν τὰ ἄστεα νέμονται, ὅ ἐστι διοικοῦνται. Affini certe signif. in eadem Tragœdia v. 759. 813. ea voce utitur Soph., et satis diserte v. 182. difficulter absconditos alicujus animi sensus prius perspexeris, quam Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ.

Ἐκκλησία καὶ Κατάκλησις διαφέρει. Athenienses, observante Amm., Κατάκλησιν vocabant, ὁπότε καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν συνεκάλουν πρὸς ἐπίσκεψιν μείζονα τῶν πραγμάτων. Usi sunt h. l. Jungerm. ad J. Poll. 8, 116. et Petitus ad LL. Att. 204., qui non satis accurate, quid κατάκλησις, κατακλησία, et σύγκλητος ἐκκλησία differant, explicuit; neque novi, qui diligentius hanc materiam pertractarit. Harpocr. in Σύγκλητος ἐκκλησία citat Demosth. ἐν τῷ Κατ' Αἰσχίνου. Locus extat p. 215. Ἐφοβοῦντο δὴ, μὴ σύγκλητος ἐκκλησία γένοιτο ἐξαίφνης. Adde Æschin. ἐν τῷ Κατὰ Δημοσθένους p. 256. Ad priorem locum monet Ulpian. 114. tres habitas Athenis singulis mensibus statas conciones, ad quas sponte sua populus confluebat: Ὅταν δὲ, inquit, ἐξ ἀνάγκης τινὸς σύλλογος γένηται, συνεκάλουν τινὲς περιϊόντες: et hæc coacta concio σύγκλητος dicebatur. Confer omnino Th. Galei notam ad Herod. [72] 7, 8. p. 783. Hinc probe secerni debet, quæ vocabatur Κατακλησία, testibus J. Poll. et Hes., cujus verba emendata in Thes. Gr. Indice exhibuit Steph. Σύγκλητος ἐκκλησία et Κατακλησία id habuerunt commune, quod utraque extra consuetum ordinem et in rebus gravioribus convocaretur; id vero privum habuit Κατακλησία, quod non solum in rebus maximi momenti obtinuerit, sed et ad eam præter Athenarum incolas per Atticæ pagos dispersi, οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν, evocati cogerentur. Erat autem Κατακλησία ipsa Populi in unum evocati multitudo. Per Κατάκλησιν, alio sensu ab J. Poll. 1, 29. memoratam, Actum convocandi intelligit Amm.

CAPUT XVIII.

Discrimen inter Ἐκπολεμῶσαι et Ἐκπολεμῆσαι. Ptol. Asc. emend. Λέξεις Xenophonteæ e Zonaræ Lex. Ἐλέατρος ab ἔλεός. Ἐδέατρος restituitur Athenæo. Προγεύστης. Ἐδέατρος recentiori ævo idem qui olim Τραπεζοποιός.

Ἐκπολεμῶσαι καὶ Ἐκπολεμῆσαι διαφέρει. Cum Amm. faciunt Etym. v. Thom. M. in Πεπολέμωται, et Ptol. Asc. §. 57., ubi pro ἐκπολεμῆσαι δὲ τῷ πολέμῳ ἐξελθεῖν, ex Amm., quem passim sequitur, scr. τὸ πόλιν ἐξελεῖν, quod a sciolo temere mutatum. Dantur Grammatici, qui, dum utramque formam memorant, significandi discrimen agnoscunt nullum. In Zonaræ Lex. Ms. Ἐκπολεμῶσαι, ἀντὶ τοῦ εἰς πόλεμον καταστῆσαι· γράφεται δὲ καὶ Ἐκπολεμῆσαι παρὰ Ξενοφῶντι. Xenophonteas λέξεις [73] e Zonaræ Lex. excerpserat Leuncl., quæ in libro Voss. Bibl. Leid. prostant; quod alibi memini me dicere. Suidas Ms. in h. v. ab editis parumper discedit: Ἐκπολεμῶσαι, ἀντὶ τοῦ εἰς πόλεμον καταστῆσαι· γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ η ἐκπολεμῆσαι· ὡς καὶ παρὰ Ξενοφῶντι. Ἐκπολεμῆσαι συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς. Confer, si lubet, Harpocr. in v., Vales., Jos. Wasse ad Thuc. 8, 57. et Moschop. π. Σχ. 112. Hes. Ἐξεπολέμωσε, πολέμους (l. πολεμίους) εἰργάσατο. Verbo ἐκπολεμῶσαι bis tantum, si bene memini, usus est Demosth. Ol. 1. p. 2. Νυνὶ γὰρ, ὃ πάντες ἐθρυλλεῖτε, ὡς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι δεῖ Φιλίππῳ, γέγονεν αὐτόματον: Ol. 3. p. 11. Ἐκπολεμῶσαι δεῖν ᾠόμεθα τοὺς ἀνθρώπους ἐκ παντὸς τρόπου: priorem locum exponens Ulpianus, τοὺς Ὀλυνθίους, inquit, ἐσπουδάζομεν ἐχθροὺς καταστῆσαι τῷ Φιλίππῳ. In Philippicis hæc loca legit Harpocr. Considerari velim, an satis provide in J. Poll. 1, 154. ἐξεπολεμήθησαν vulgarit Lederl.

Ἐλέατρος καὶ Ἐδέατρος διαφέρει. Dum Amm. vocem Ἐλέατρος, quæ Coquum dicit, παρὰ τοὺς ἐλεοὺς derivat, manifesto prodit, eorum se non probasse sententiam, qui ap. Il. I. 215. ἐλεοῖσι, quod e Schol. inter varias lectt. retulit Barnes., legi voluerint. Schol. Hornei. ἐλεοῖσι, ἐπιμήκεσι τραπεζίοις, —— δασύνεται. Scriptus liber Homeri Batavus præfert, εἰν ἐλέοισιν ἔχευε, et Scholion ἐν ταῖς τραπέζαις ἔθηκεν. Qui doctius quid velit super ea re, is adeat Jungerm. et Hemst. ad J. Poll. 10, 101. Hanc vocem propterea ab Ἐδέατρος discernit Amm., quia ob literarum affinem scripturam librariorum inscitiæ erat exposita; [74] nam a Vett. promiscue has voces fuisse usurpatas, haud facile crediderim. Ἐδέατρος, inquit Amm., ὁ προγεύστης παρὰ τὰ ἐδέσματα. Non dubito, quin id aliquoties restitui debeat Athenæo 165., ubi Artemidorus, Ἐκάλουν δὲ, φησὶ, καὶ τοὺς προγεύστας ἐλεάτρους, ὅτι προήσθιον τῶν βασιλέων πρὸς ἀσφάλειαν. Lepidam enimvero rationem, ὅτι προήσθιον, nisi ad ἔδω respiciens, Ἐδεάτρους scripserit Artemidorus. Quod paulo ante legitur, παρὰ τὸν ἐλεὸν, id semel depravata lectio peperit: quæ virum eruditum eo potuit impellere, ut sanam lectionem in Hes. sollicitaret. Suidæ locum dedit Brisson. de R. P. 1. p. 66. Plura erudite ad hanc rem notavit Jo. Meurs. Anim. Misc. 1, 3. nonnulla etiam Kust. ad Suidam, qui differentiæ, quam tradit Noster, rationem minus habuit exploratam. Auctoritate Ms. προγεύστης in Amm. reposui, quanquam altera lectio leviter abblandiebatur. Observat Suidas, recentiori ævo Ἐδέατρον etiam dictum τὸν ἐπιστάτην τῆς ὅλης διακονίας καὶ παρασκευῆς. Plura adderem, nisi pleraque ab aliis essent præcepta. Hoc usu Ἐδέατρος ab eo nihil quidquam distabat, qui Τραπεζοποιὸς vocabatur, teste Athen. 170. E Photii Lex. profertur expositio vocis τραπεζοποιὸς, in qua Menander citatur. Non Comicum, sed Rhetorem intelligo. Etym. 763. in Τραπεζοποιός :——οὕτω Μένανδρος. ῥητορική. Ms. Voss. Μένανδρος ῥήτωρ. Fortasse leg. Μέν. ὁ ῥήτωρ· ῥητορική.

CAPUT XIX. [75]

Cothurni Tragici secundum Schol. Dionys. Thracis Origo. Sophocles emend. Αὐγῆς ὄμμα grandis Locutio. Sanatur e Scholiis Soph. Ejusdem Fragm. a Scaligero restitutum. Θεῖναι ἐν φρενὸς δέλτοισι. Quid proprie Atticis denotet Ἐνθύμιον.

Ἐμβάδες καὶ Ἐμβάται διαφέρει. Longa institui posset super hac re disputatio, cujus curam doctioribus integram malo relinquere. Unius Diomedis e Comm. in Dionys. Thrac. Ms. de Tragœdiæ origine disserentis verba describam: Δεῖ οὖν —— ὡς οἷόν τε, βίον ἀναμάρτητον καὶ φιλοσοφώτατον μεταδιώκειν. ἐπ' ὠφελείᾳ δὲ ἡ καὶ συστολῇ ἡ τραγικῶν ποίησις εἰσήγετο τοῖς πολίταις· ἐπιδεικνύμενοι δὲ τῶν ἡρώων ὡσανεὶ τὰ αὐτῶν πρόσωπα, πρῶτο (l. πρῶτον) μὲν ἐπελέγοντο ἄνδρας τοὺς μείζονας καὶ εὐρυβόας· δεύτερον δὲ βουλόμενοι καὶ τὰ σώματα δεικνύειν ἡρωϊκὰ, ἐμβάδας ἐφόρουν

καὶ ἱμάτια ποδήρη. Credibile, ἐμβάτας scripsisse Diomeden.

Ἔνδον καὶ Ἔσω διαφέρει. Num Sophocles harum vocularum differentiam observarit, necne, nostra parum refert; sed locus, quem e Trachiniis ad eam rem producit Amm., dignissimus est, qui diligentius consideretur: Γυναῖκες αἵτε ἔσω στέγης, αἵτε ἐκτός. Legitur in editis v. 204.—αἵτ' εἴσω στέγης, Αἵτ' ἐκτὸς αὐλῆς,—Parum abest, quin credam, vocem αὐλῆς in Ammonii Codice non lectam; et profecto cogitari posset, olim editum fuisse: Αἵτ' ἐκτός· αὐγῆς ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ Φήμης ἀνασχὸν τῆσδε. [76] 'Quam insperata lux mihi ex hoc nuntio oboritur.' Facile patior, vulgatam aliis placere, modo ne quis hanc lectionem absurdam, aut Sophocle non satis dignam existimet. Αὐγῆς ὄμμα in stilo sublimi egregie usurpari potuit. Nihil aptius ad hanc rem Euripidæ versu, quem Ill. Grotius attulit in Comm. ad Matth. 27, 45. ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἥλιος. Ipsam noctem νυκτὸς ὄμμα vocat Æsch. Pers. 428., ubi cf. Stanl. Tragicam verborum grandiloquentiam ridet Aristoph. N. 284. Ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀ-Κάματον σελαγεῖται Μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς. Alibi etiam vocabulum αὐγὴ Sophocli debet restitui, et pro βρονταῖς αὐταῖς in Philoct. 1195. βρονταῖς αὐγαῖς in textum e Scholiis recipi.

Ἐνθύμημα—τὸ δ' Ἐνθύμιον ἐτίθετο ἐπὶ τοῦ προστροπαίου παρ' Ἀττικοῖς. Atticum hunc usum exposuit Cl. Duker. ad Thuc. 7, 18. Ἐνθύμιον ποιεῖσθαι vi vocis primum significavit Animo reponere, ἐν φρεσὶ βάλλειν, sive ἐν φρενὸς δέλτοισι θεῖναι, uti loquitur Soph. Triptolemo ap. Schol. Pind. Ὀ. 10, 1. Scaligero pro Σεδ' ἐν φρενὸς δ. eximie in notis Mss. emendante: Θὲς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους. Sed usus inprimis Athenis voluit, ut ἐνθύμιον de tali cogitatione usurparetur, quam inexpectatus casus, sed a superiori virtute oblatus, suggereret, quæque religionem et ominosum quid animo moveret. Achill. Tat. 2. p. 77. Κατὰ τύχην μέλιττά τις ἢ σφὴξ [77] περιβομβήσασα κύκλῳ μου τὸ πρόσωπον παρέπτη· κἀγὼ λαμβάνω τὸ ἐνθύμιον, Heliod. 8. p. 390. Οἷον γάρ μοι νῦν ὄναρ, (εἴτε καὶ ὕπαρ ἦν,) ἐνθύμιον γέγονεν, et alibi. Pari ratione accipiendus Eur. Ione v. 1347. Ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Λοξίας. Adde Herc. Fur. 722.

CAPUT XX.

Lucæ Locus in Amm. Libello expositus. Ex Alciphrone aliquot Maculæ eluuntur. Ὀψὲ τῆς ἡμέρας, et similes Loquendi Formulæ. Duplex verbi Ἐπικηρύξαι Potestas. Suidas e Ms. emaculatur. Differunt ἐπικήρυξις et ἐπικηρυκεία.

Ἐπιτίμιον καὶ Ἐπίτιμον διαφέρει. Hæc nota Ammonio tribuenda; quæ paulo post sequitur, recentiori ævo ab alio temere in hunc libellum videtur introducta: non solum ista observatio de ἐπίτιμος et ἐπιτίμιος ap. Moschop. iisdem verbis prostat, sed et locus, qui citatur, Ἐπιτίμησον αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ ἐπίπληξον, e Novo Fœdere a Christiano Grammatico petitus, alium auctorem demonstrat. Editur quidem ap. Amm. ἐπιτίμησον αὐτὸν, sed e Luca 7, 3. facile patet, αὐτῷ scr. Grammatici verba, loco licet alieniori, ad Luc. 19, 39. a Pricæo ascripta et emendata deprehendo. Ἐπιτιμᾶν τινι hoc usu Gr. Scriptoribus solemne, quod exemplis nolo asserere. Emendabo potius bina Alciphr. loca, quæ mihi quidem medelæ videntur inprimis indiga. Prior locus legitur 3, 32. [78] Συνεχῶς δὲ περιφερομένης τῆς κύλικος, ἣν τοῖς ἀρνουμένοις τοὐπίτιμον. ἔδει γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν ὑστεραίαν ἑστιᾷν. οἶδα δ' ἐγὼ τρίτην ταύτην ἔχων ἡμέραν καρηβαρῶν καὶ τὴν κραιπάλην ἀπερυγγάνων. Nisi doctiores hanc loquendi rationem ferant, castissimi

A Scriptoris verba ita constituam: Ἦν τοῖς ἀρνουμένοις τοὐπιτίμιον, δεῖν αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν ὑστεραίαν ἑστιᾷν. ἔνδον ἐγὼ κ. τ. λ. In Epistolæ Indice pro Κοτίωνι e Ms. patrui mei poni debet Σκοτίωνι et mox Σκοτίων. Quando Alciphronis feci mentionem, alterum Ejusdem locum hic adjiciam, qui ad Amm. in v. Ἑσπέρα potuisset referri, ubi scribit Grammaticus: Ὀψὲ δὲ βραδέως, καὶ μεθ' ὀντινοῦν χρόνον. διὰ τοῦτο καὶ προστιθέασιν, ὀψὲ τῆς ἡμέρας. Quod postremum legitur in Alciphr. 1, 21. minus recte, uti auguror: Σιτεῖται μὲν ὀψὲ τῆς ἡμέρας ἅπαξ, καὶ τοῦτο τῆς ὥρας ἥλιον λοιπὸν ἀμφὶ δύσιν ἔχοντος. Ita etiam Ms., in cujus margine e Cod. Urbinate ea comparet scriptura, quam in Bergleri nota reperies. Scripserat, credo, Alciphr. Σιτεῖται μὲν τῆς ἡμέρας ἅπαξ, καὶ τοῦτο ὀψὲ τῆς ὥρας. Locus ad hanc rem a Berglero productus. Notissimæ sunt Græcorum loquendi formulæ, ὀψὲ καὶ βραδὺ τῆς ἡλικίας, ὀψὲ τοῦ χρόνου. Max. Tyr. Serm. 33. p. 190. Ὀψὲ τοῦ καιροῦ, Alciphr. 3, 71. ubi miror vulgatam Græcæ linguæ scientissimo Editori non B displicuisse.

Ἐπικηρύξαι καὶ Ἐπικηρυκεύσασθαι διαφέρει. De verbo Ἐπικηρύξαι non pauca ab eruditis hominibus fuere in medium prolata, quibus nonnulla hic adjicere animus est. Duplici potestate usurpari solet, quarum prior vulgatior, minus frequens altera. Ἐπικηρύξαι τινὶ χρήματα, Certa pecunia per publicam præconis vocem alicujus caput licitari; aliquoties ap. Dem. ab aliis [79] hanc in rem citatum, et ap. Harpocr. Καθάπερ Ξέρξῃ ἐπεκήρυξαν οἱ Ἕλληνες. Eo, quo dixi, sensu cepit Kühn. ad J. Poll. 4, 93. Sed et dicitur aliquis ἐπικηρύττειν τινὶ ἀργύριον, Præmium publice per præconem alicui constituere, qui promulgatum hominem occiderit, verba sunt Clariss. Hemsterhuisii ad J. Poll. 8, 138, n. 66. Ea ratione acceperunt Amm. Etym. et Moschop. ap. quem leg. Ἐπικηρύξαι ἐστὶ τὸ δι' ὑποσχέσεως χρήματα δώσειν κ. τ. λ. Omissum in Edd. δι'. Suidæ locum, a Kust. non rite intellectum, e Ms. Leid. ascribam: Ἐπεκήρυξαν· διασήμως καὶ διαπρυσίως ἐλάλησαν. καὶ ἐπεκή-C ρυξάν τε τάλαντον δώσειν τῷ μηνύσαντι. Quam lectionem qui ad vulgatam contendet, ejus bonitatem facile agnoscet. Hanc pecuniam in aris poni solitam docet Harpocr. Ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενά τισι χρήματα ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐτίθετο, εἴρηκεν Ἰσαῖος, ubi levem errorem commisit Vales. Alter Suidæ locus huc etiam pertinet, Ἐπανεῖπον, ἐκήρυξαν. Θουκυδίδης η': mallem dixisset ἐπεκήρυξαν. Pro η' ponendum ς': nam, quæ profert, leguntur ap. Thuc. 6, 60. ubi omnino conferenda cum Schol. Cl. Dukeri nota. Ad ἐπικήρυξιν egregia est Ulpiani observatio, quam Vales. præteriit, ad l. Demosth. citatum, ubi inter alia scribit: Ἄλλο δέ ἐστιν ἐπικηρυκεία καὶ ἄλλο ἐπικήρυξις. ἐπικηρυκεία μὲν ἡ φιλία· ἐπικήρυξις δὲ, ὅταν πόλις, ὡς ἔφημεν, ἐχθρὸν ἔχουσά τινα, ἐπιβουλεύοντα αὐτῇ, καὶ βούλοιτο αὐτὸν ἀνελεῖν, χρήματα κηρύττει δοῦναι τῷ ἀνελόντι αὐτόν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ ἰδιωτῶν τοῦτο ἐγίνετο. Eodem consilio ab ἐπικηρύξαι verbum ἐπικηρυκεύσασθαι distinxit Amm. Differentiam perspectam habuit Heliod. 1. p. 60. [80] Petosiris, cum fuga sibi con-D suluisset Thyamis, Χρήματα πάμπολλα καὶ βοσκήματα τοῖς ζῶντα προσκομίσασιν, εἰς τὰς κώμας τὰς λῃστρικὰς διαπέμπων, ἐπεκήρυξεν. Contra 9. p. 414. Syenenses τὸν Ὀροονδάτην ἐπικηρυκεύεσθαι πρὸς Ὑδάσπην ἱκέτευον, Caduceatores mitteret, qui pacem rogarent. Herod. 4, 80. non bene vertit Valla. Cf. Demosth. in Lept. 368. Πρὸς Λακεδαιμονίους ἐπικηρυκεύεσθαι: de Pace p. 23. loco ab Harpocr. citato, Διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἐπικηρυκείαν. Neque tantum de caduceatoribus publica auctoritate missis, sed et de privatorum hominum nuntiis ἐπικηρυκεύεσθαι adhibetur a Thuc. 7, 48. et Demosth. c. Zenoth. 577. Perdifficilem Euripidæ locum aliis exponendum relinquo.

FINIS LIBRI PRIMI.

[116] LUDOVICI CASPARI VALCKENAER

LIBER SECUNDUS

ANIMADVERSIONUM

AD

AMMONIUM

GRAMMATICUM.

CAPUT PRIMUM.

Verbi Ἐπιχαίρειν Potestas eadem quæ τοῦ ἐπιγελᾷν, et similium. Ἐπιχαιρέκακος. Insignis Anaxandridæ Comici Locus emendatur. Χαιρέκακος, Hesiodo κακόχαρτος. Procli Scholia supplentur. Differentiam inter Ἑτερόφθαλμος et Μονόφθαλμος non spernunt Veteres. Tentatur Pollux. Phrynichi Scriptura vindicatur. Μονόμματος. Cocles reponitur in Gloss. inedito et in Versu Lucilii. Cyclops, cocles. E Lucilii Fragmento ope MS. macula eluitur. Ælianus illustratur.

Ἐπιχαίρειν καὶ Συγχαίρειν διαφέρει. Ἐπιχαίρειν μὲν γάρ ἐστι τὸ συνεπιγελᾷν τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς· Συγχαίρειν δὲ τὸ συνήδεσθαι τινὸς ἀγαθοῖς. Hanc Amm. nostri observationem inter illas reponendam esse censeo, quarum bonitatem, constanti veterum [82] Scriptorum usu firmatam, nemo sobrius harum rerum æstimator facile negarit. Ἐπιχαίρειν Insultandi et alterius mala Irridendi potestate usurpari solet. Sophoclis, qui obmoveri posset, locum non repellam, neque etiam, quæ ad hanc rem proferri possent, testimonia operose exponam; cum plerisque omnibus, quibus tenui hac opella placere laboramus, sit exploratissimum, præp. ἐπὶ verbo χαίρειν eandem virtutem conciliare, quam in similibus præstat, qualia sunt ἐπιγαυριᾷν, ἐπιγάννυσθαι, ἐφήδεσθαι, ἐπιτέρπεσθαι, ἐπιγελᾷν. Sicuti ἐπιχαίρειν, pari ratione dici solet ἐπιγελᾷν τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς: quod Ammonio videtur restituendum, a cujus scriptura leviter recessit errantis librarii manus, ponendo συνεπιγελᾷν. Quod Menander scripsit, Ταῖς ἀτυχίαις μή ποτ' ἐπίχαιρε τῶν πέλας: id sapienter olim præceperat Lacedæmonius Chilo, Τῷ δυστυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα, teste, cui Menandri etiam versiculum debemus, Stob. p. 45. v. 42. Apud Eund. Teles Tit. 91. p. 510. mortuo, inquit, diviti hæredes ἐπιχαίρουσι. In re non dissimili Od. Τ. 331. Τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες. Qui ignobilem animum sordido hoc vitio gerebat inquinatum, is, admirabili et aliis in linguis incomperta brevitate, Lacedæmoniis, observante Hes., dicebatur Ἐπιγελαστὰρ, Græcis vulgo Ἐπιχαιρέκακος. Id nominis erat Comœdiæ, in qua malevolorum hominum mores expinxerat Timocles. Elegans [83] inprimis est Anaxandridæ locus ap. Athen. 688., quem Grotius Excerptis e Trag. et Com. 645. inseruit: ὦ πονηρὰ καρδία, Ἐπιχαιρέκακον ὡς εἶ μόνον τοῦ σώματος, Ὀργῇ γὰρ εὐθὺς, ἣν ἴδῃς δεδοικότα. Una litera depravata omnes istius loci veneres simul abstulit, et Illustri Interpreti tenebras objecit; medii versus interpretatio, Quam tu malignum es solum in toto corpore, neque Græcis respondet, neque expedita est: verum severioribus rebus tum erat impeditus Grot., et in Notis ad h. l. nihil tale meritum Casaubonum

A reprehendit. Minima mutatione pro εἶ μόνον scribe quæso, ἔμμονον, id est ἀδιαλείπτως ἐπιμένον, et sententia evadet Anaxandride dignissima: Ἐπιχαιρέκακον ὡς ἔμμονον τοῦ σώματος, Ὀργῇ γὰρ εὐθὺς, ἣν ἴδῃς δεδοικότα. 'Aliorum infortuniis insultandi libido tibi, innata veluti et per totum corpus diffusa, indesinenter adhærescit; nam, si quem modo videris timore contactum, præ gaudio subsultas illico.' His omnibus ad Græci dicti vim exprimendam fuit opus. Τὸ ἐπιχαιρέκακον vulgo vocant ἐπιχαιρεκακίαν. Andron. Rh. περὶ Παθῶν p. 744. Χαιρεκακία δὲ ἡδονὴ ἐπὶ τοῖς τῶν πέλας ἀτυχήμασι: ubi si ponendum censeas Ἐπιχαιρεκακία, habebis, quo suspicionem adjuvare queas, Stob. Ecl. Phys. 2. p. 193., qui pessimam animi [84] affectionem ἐπιχαιρεκακίαν inter φθόνον et ὕβριν mediam collocavit: vocabulum etiam χαιρέκακος Jungermanno displicuit ad J. Poll. 5, 128. Vereor, ne id satis tueatur Hesiodeum κακόχαρτος, quod Schol. ad Ἔργ. 196. exp. χαιρέκακος, ἐπὶ κακοῖς χαίρων. Corrige Proclum, ubi ad v. 28. ἔρις κακό-

B χαρτος, Ἀμφίβολον, inquit, τὸ κακόχαρτον, ἤτοι γὰρ ἡ κακοῖς ἢ ἐφ' ᾗ οἱ κακοὶ ἐπιχαίρουσι: legendo ἡ κακοῖς χαίρουσα imperfectam orationem facile supplebis.

Ἑτερόφθαλμος καὶ Μονόφθαλμος διαφέρουσιν. Ἑτερόφθαλμος μὲν γὰρ ὁ κατὰ περίπτωσιν πηρωθεὶς τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν, Μονόφθαλμος δὲ, ὁ μόνον ὀφθαλμὸν ἔχων, ὡς ὁ Κύκλωψ. Neque hanc legem vetustissimi Scriptt. migrant, qui Polyphemum nuspiam ἑτερόφθαλμον vocasse deprehenduntur. Altero oculorum casu quodam privatum, qui inter Locros, antiquarum legum tenacissimos, novam ferre sustinuerat, ἑτερόφθαλμον vocat in Timocr. 480. Demosthenes, quem locum respicit Harpocr. Ἑτερόφθαλμος fuisse dicitur etiam Lycurgus Spartanus, πηρωθεὶς ὑπό τινος τῶν πολιτῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον, uti scribit Rufus ap. Stob. Tit. 19. p. 169. et recte observat Cyrillus in Lexico inedito, eo usu adhiberi vocem ἑτερόφθαλμος, quo ἑτερόκωφος, ὁ τὴν θατέραν τῶν ἀκοῶν βεβλαμμένος. Contra Cyclopas et ejuscemodi hominum portenta μονοφθάλμους dixerunt, Unoculos

C natura, φυσικῶς, uti recte addit in hac differentia tradenda Thomas M.: J. Poll. 2, 62. Τὸ δὲ μονόφθαλμος παρὰ Ἡροδότῳ, ἐπὶ τῶν ἐκ φύσεως ἕνα ἐχόντων ὀφθαλμόν· οἷον Κυκλώπων καὶ Ἀριμασπῶν. Binis vocabulis transpositis lege potius: καὶ Ἀριμασπῶν παρὰ Ἡροδότῳ. [85] Issedonum vicinos Arimaspos ἄνδρας fuisse μονοφθάλμους tradit Aristeas ap. Herod. 4, 13. Cyclopas μονοφθάλμους καὶ ὠμοφάγους καὶ ἀγρίους τινὰς ἀνθρώπους Alcinoo narrabat Ulysses, teste Luciano Ver. Hist. 1. p. 641. Hesychii nota, Φορκὶς, μονόφθαλμος, non videtur cum Palmerio mutanda. Ab hoc veterum usu temere discedentes recentioris ævi Scriptores reprehendit Phryn. 22. Μονόφθαλμον οὐ ῥητέον, Ἑτερόφθαλμον δέ· Κρατῖνος γὰρ μονόμματον εἶπε τὸν Κύκλωπα. Hujus, quam e scripto Cod. vulgavit, lectionis bonitatem minus agnovit Nunnes.,

et in Notis p. 26. pro *μονόμματον*, *μονόφθαλμον* Cratino ascribere non dubitavit: tametsi autem in vett. Phrynichi Edd., quas in rem suam advocare potuisset Nunnes., perspicue reperitur, Κρατῖνος δὲ μονόφθαλμον εἴρηκε τὸν Κ., idque in Lex. suum recepit Phav. Camers, *μονόμματον* minime spernendum censeo, non solum quod ab Hes. exponatur, sed præcipue quod in Cratino magis conveniat, ab Alcæo pari usu positum in Anthol. 1. c. 59. p. 122. Ut lectoris fastidio occurram, integrum Alcæi Epigramma subjiciam, cujus sensum mihi non usque perspectum haud diffitebor: Οἶνος καὶ Κένταυρον, Ἐπίκρατες, οὐχί σε μοῦνον Ὤλεσεν, ἠδ' ἐρατὴν Καλλίου ἡλικίην. Ὄντως ὠμοχάρων ὁ μονόμματος, ᾧ σὺ τάχιστα Τὴν αὐτὴν πέμψαις ἐξ ἀΐδεω πρόποσιν. Eur. Cycl. 77. Θητεύω Κύκλωπι Τῷ μονοδέρκτᾳ. [86] Addictus Cyclopi Servio lusco. vertit Flor. Christianus. In Glossario Batavæ Bibl. reperio, Cloes, lustus, strabo: cum scribi debuisset, Cocles, luscus. Quamvis vocabulum Cocles notissimum sit, eo h. l. produxi, quod Polyphemus etiam Cocles dicatur a Lucilio, uti ego quidem in ejus loco, quem e Satyrar. l. 15. asservavit Nonius p. 533., restituendum censeo: Multa homines portenta in Homeri versibu' ficta Monstra putant, quorum in primis Polyphemu' ducentos Cocles longu' pedes, — A Franc. Dousæ Edit. parumper discessi, et quod pro vulgata, In Homero versificata, libri oræ ascripserat Nobilissimus Dousa, In Homeri versibu' fata, in textum recepi, voce Fata in Ficta ad fidem vetustissimi Codicis Lugd. Bat. mutata, in quo legebatur In Homeri versificata: Idem Codex præferebat etiam, Cyclops longus pedes; malui Cocles propter glossema, quod Nonii Editionibus, Merceriana antiquioribus, inhæserat, Cyclopes, coclites: cujus vix ratio reddi posse videbatur, nisi eam, quam dixi, scripturam ponas. Pulcerrima est hanc in rem Jos. Scaligeri observatio, Latinorum Cocles a Κύκλωψ derivantis, Conj. in Varr. de L. L. 143. Istæc observatio egregiam lucem addit Æliano V. H. 12, 43. Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου, ὁ καὶ ἑτερόφθαλμος, καὶ ἐκ τούτου Κύκλωψ προσαγορευθεὶς, Unoculus, et propterea Cocles cognominatus, ubi Phrynichi etiam meminit Perizon.

[87] CAPUT II.

Propria vocis Εὐφυὴς Virtus et figurata. Euripidæ Versus, et Epigr. in Anthol. obiter corriguntur. Εὐφυὴς Athenis denotabat τὸν σκωπτικὸν, non σκώπτην. Ingens harum Formarum Discrimen. Hesych. emend. Non perspicue tradi in Ammonio, quid distent εὐφυὴς et εὐμαθής. Tentatur Pindari Locus. Quo usu Attici Scriptt. posuerint τὸ εὐθύ. Menandri Fragm. exponitur et leviter refingitur. Εὐθὺ, Ex adverso.

Εὐφυὴς καὶ Εὐμαθὴς διαφέρει. Εὐφυὴς μὲν γὰρ λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς ὁ σκωπτικός· Εὐμαθὴς δὲ, ὁ εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς. Quæcunque læto germine sata feliciter surgunt, Græcis dicuntur εὐφυῆ. Apud J. Poll. 1, 236. κλάδοι εὐφυεῖς. Læta pascua, Oppiano εὐφυέες νομαὶ, Ἁ. 1, 603. Schol. εὐθαλεῖς, αἱ εὖ ἔχουσαι φύσεως καὶ θέσεως: vulgatur θήσεως: cui junge Schol. Soph. Aj. 771. Affine est λόφος εὐφυὴς ἐς στρατοπεδείαν: quod Appiano restituit Doctor meus Cel. Wessel. Obs. 1, 15. Hinc elegans facta ad humani corporis venustatem, et naturalem quandam mentis virtutem translatio. Scleriæ ῥῆσις—φυὰν καλὸν γενέσθαι, quam Grot. in Stobæi Floril. 425. interpr. Pollere ingenii secunda dote, potius videatur reddenda, Decora pulcritudine gaudere; quo sensu ibid. p. 193. Tyrtæus scripsit, Τιθωνοῖο φυὴν χαριέστερος: pro Indolis præstantia [88] usurpavit Eur. Eurystheo, ὃς γὰρ ἂν χρηστὸς φυῇ, Οὐ τοὔνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ. Non satis emendate διαφθέρῃ vulgavit Grot. 333., quem sequitur Barnes.: pejor est ap. Stob. scriptura. Felici ingenio nati et ad quævis parato habebantur εὐφυεῖς. Glossæ: Εὐφυὴς, Ingeniosus. Et, Dubingeniosus, Εὐφυής:

A ubi perperam etiam legitur ἀφυής. Eo usu non distabat ab εὔστοχος, quo nomine eximie laudatur Plato Anthol. 2. c. 52. ep. 8. vulgatam εὔστολος ineptissimam esse, absque ulla etiam εὐστοχίᾳ animadverti potest. Virtutem feliciter metaphoris utendi, neque docili aut attento, sed natura ingenioso tribuit Aristot. Poët. 22. Τὸ μεταφορικὸν εἶναι, — οὔτε παρ' ἄλλου ἐστὶ λαβεῖν, εὐφυΐας τε σημεῖόν ἐστι. Quando Aristotelis feci mentionem, a Philosophis non recedam. Plato Protag. 289. Εὐφυέστατος γενόμενος εἰς αὔλησιν. M. Anton. 1, 16. Diis, inquit, acceptum fero, τὰ παιδία μοι ἀφυῆ μὴ γενέσθαι, μηδὲ κατὰ τὸ σωμάτιον διάστροφα. Athenis autem hi fere censebantur εὐφυεῖς, qui ab jocis urbanis atque facetiis essent paratissimi. Εὐφυὴς, inquit Amm., παρὰ Ἀττικοῖς ὁ σκωπτικός. Ultimum σκωπτικὸς, non temere positum, tantum distat a σκώπτης, quantum ab eleganti et ingenuo homine dignissimo jocandi genus petulans et flagitiosum. Hes. Εὐφυὴς ὁ ἐξ ἑτοίμου λέγων καὶ σκώπτων μετρίως: ubi ὁ σκώπτων μετρίως

B idem est, qui σκωπτικός. Depravata Hesychii lectio σκώπτων μέτριος magnis viris fraudi fuit, et Henr. etiam Steph. egregie decepit, cui hæc [89] glossa pluribus de Hesychii Lexico disserendi occasionem subministravit in Thes. Gr. 4, 270. 271. Alexis Lino ap. Athen. 164. Μάλ' εὐφυὴς ἄνθρωπος ἐπὶ τραγῳδίαν. Ὥρμηκε νῦν — Aristippus Socraticus eidem Comico in Galatea audit σοφιστὴς εὐφυὴς, teste Athen. 544. Alia dabunt Casaubon. Anim. in Athen. 6, 17. et egregie Ammonium illustratura G. J. Vossius Instit. Orat. 3. sub finem c. 5. Nondum ab h. l. discedam, in quo id me male habet, quod unica tantum hæc vocis εὐφυὴς potestas tangatur; et vanus sim conjector, si non plura aliquando fideliores libri suppeditent. Quanto clarius vocum εὐφυὴς et εὐμαθὴς differentiam patefecit Speusippus in Ὅροις. Graviter, sed perspicue eandem declarat Pind. Ὀ. 2, 154. et seqq. qui, dum artem infra naturam longe deprimit, 9, 152. Τὸ δὲ φυᾷ κράτιστον ἅπαν, non negat, utrumque pulcre convenire, et faciles felicis

C ingenii dotes usu et disciplina excitari magis et corroborari: 7, 97. δαέντι δὲ καὶ σοφία Μείζων ἄδολος τελέθει. Qui locus, ut est sane minime expeditus, mirum in modum a Vett. fuit vexatus. Verosimile videtur, Pindarum scripsisse ἀδόλου. Unus e Commentatoribus rem acu videtur tetigisse: Τῷ δαέντι, ἤγουν καὶ τῷ μαθόντι εὐφυεῖ, τελέθει καὶ ὑπάρχει καὶ ἡ σοφία μείζων τῆς [90] ἐξ εὐφυΐας μόνης ἄκρατος καὶ ἄδολος. Corrige, sodes, ἀκράτου καὶ ἀδόλου. Vin' Pindarici dicti interpretem? ecce Demosth. Erot. 162. Ἅπασα φύσις βελτίων γίγνεται παιδείαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκουσαν· πολὺ δὲ μάλισθ' ὅσαις ἐξ ἀρχῆς εὐφυέστερον τῶν ἄλλων ἔχειν ὑπῆρξε. Sin Pindarum contrectando doctis hominibus displicuero, pœnitet me conjecturæ.

Εὐθὺς, Εὐθὺ, καὶ Εὐθέως, διαφέρουσιν. Εὐθὺς μὲν γὰρ ὁ κανών· Εὐθὺ δὲ τοῦ γυμνασίου, ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθεῖαν τοῦ γυμνασίου. Hac ratione locum in editis egregie mendosum emendandum censeo: auctor emendationis Amm., in ultima nota Vett. aliquando

D τὸ Εὐθὺ posuisse scribit ἐφ' ὁδοῦ τῆς τεινούσης ἐπί τινος τόπου· εὐθὺ τῆς στοᾶς, εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων. Hinc petenda videtur ratio, cur Menandrum reprehenderit, qui ἐν Δυσκόλῳ, neglecto hoc Atticorum usu, εὐθὺς adhibuerit. Verba Menandri in Amm. Edd. ita vulgari solent: Τί φῂς ἰδὼν ἔνθεν γε πᾶς δ' ἐλευθερῶν, Ἀπῆλθες εὐθὺς, ὡς ταχύ. Obscuram Fragminis Menandrei sententiam, quam alii etiam exponere tentarunt, hac, ni fallor, ratione illustriorem reddes: Τί φῂς ἰδὼν, ἐνθένδε πῶς γ' Ἐλευθερῶν Ἀπῆλθεν εὐθὺς ὡς ταχύ; ‘Quid si tu vidisses, quam celeriter hinc sese recta Eleutheras conjecerit?’ Εὐθὺς Ἐλευθερῶν positum pro Εὐθύ. Sic εὐθὺ πόλεως usurpavit Eupolis Μαρικᾷ ap. Schol. Soph. Œd. C. 1596. [91] Ἀλλ' εὐθὺ πόλεως εἶμι, θῦσαι γάρ με δεῖ Κριὸν Χλόῃ Δήμητρι. Alios etiam Atticistas secutus εὐθὺς et εὐθὺ sedulo discernit Ptol. Asc. §. 25. Εὐθὺς ἐπὶ χρόνου καὶ ἐπὶ ὀρθοῦ. ὡς φαμὲν εὐθὺς κανών. Εὐθὺ δὲ οὐκέτι ἐπὶ χρόνου, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐπ' εὐθείας, οἷον εὐθὺ χωρίον. Corrigendum οἷον εὐθὺ χωρίου. Hujuscemodi lo-

quendi formulæ prostant ap. Suid., et ap. Lucian. longe plurimæ, veluti in Hermot. 1, 523. Εὐθὺ τῆς μεσημβρίας; 521. Χωρεῖν εὐθὺ τῆς πανευδαίμονος ἐκείνης πόλεως: Dial. Mort. 22. Εὐθὺ τῆς καθόδου: Nigrino p. 40. Εὐθὺ τῆς πόλεως. Max. Tyr. Serm. 38. p. 222. Εὐθὺ τοῦ οὐρανοῦ ἀνατεινόμενοι τῇ ψυχῇ, Heliod. 1. p. 10. Εὐθὺ τοῦ ὄρους ἐχώρουν. Aristoph. ἐν Γηρυτάδι ap. Etym. 420. Ἤισαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου: 682. Ab Eod. p. 682. sub teste Aristophane profertur εὐθὺς Σικελίας, ubi forsan scr. εὐθὺ Σ. Eadem ratione usus est Herod. 8, 38. Ἰθὺ Βοιωτῶν ἔφευγον, 4, 89. Ἔπλεε ἰθὺ τοῦ Ἴστρου. Ab his probe secernenda est diversa vocis εὐθὺ potestas, qua, monente etiam Amm., significat τὸ ἐξ ἐναντίας. Max. Tyr. Serm. 27. p. 161. Ἀχιλλεὺς νῆσον οἰκεῖ εὐθὺ Ἴστρου, ubi εὐθὺ verti debet ex adverso: h. l. eo protuli, quod viro cuidam eruditissimo fraudi fuerit.

CAPUT III.

Diversi ordinis Legati dicti Θεωροί. Elegans Max. [92] Tyrii Locus Menda liberatur. Minus vulgaris Philochori Observatio. Munus Θεωρῶν perhonorificum. Ἀρχιθέωροι et θεωρίας ὑπηρέται. Lysimachidæ Verba ap. Amm., emend. et illustr. Super Titulo Libri Lysimachidæ Suspicio: non videri eum scripsisse περὶ Ῥητόρων, sed περὶ Ἑορτῶν. Jonsii Sententiam non satis esse expeditam.

Θεωρὸς καὶ Θεατὴς διαφέρει. Θεωρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος. Nomen Θεωρῶν, per sane honorificum, diversi generis legatis olim fuit tributum, nullis, nisi τοῖς εἰς θεοὺς πεμπομένοις: qua generaliori loquendi ratione, præter Ptol. Asc., qui Ammonium sequitur, usus etiam fuit in Lex. Hipp. Erotianus, subjungens χρησμῶν ἐπισκέψεως χάριν. Illis quidem id nominis eximie adhæsit, qui ob rem, sive publicam, sive etiam privatam, Delphos aut aliovorsum proficiscebantur. Soph. Œd. T. 113. Laius Θεωρὸς — ἐκδημῶν, Schol. ὁ πρὸς τοὺς θεοὺς διὰ χρησμὸν ἀπερχόμενος. Cf. Triclin. Soph. Œd. C. 409. Ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας. Qui Jovis Ammonis oraculum consuluerant, θεωροὺς vocat Serinus ap. Stob. Tit. VII. p. 91. Atheniensium, Corinthiorum, et aliarum etiam gentium super gravissimi momenti rebus missas legationes memorat Max. Tyr. Serm. 25. p. 145. tum philosophatur, sed elegantissime: Φέρε μιμησάμενοι τοὺς θεωροὺς ἐκείνους, τοὺς ὑπὲρ κοινοῦ τοῦ γένους ἐπὶ τὰ μαντεῖα σταλέντας, ἐρώμεθα τὸν Δία, τίς τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν [93] πατὴρ καὶ χορηγός. Ita scr. censeo, pro τοὺς κοινοὺς, τοὺς ὑπὲρ τοῦ γένους. Alia dabit in hanc rem Cl. Duker. ad Thuc. 5, 15. nota p. 328., ubi illos monet, qui ad obeundas statas in Delum legationes, sive ad solemnia Græciæ certamina publica auctoritate mittebantur, θεωροὺς fuisse salutatos; ac de iis egisse Spanh. et Vales. Minus trita, sed mendis etiam sunt obsita, quæ erudita in Soph. Œd. C. Scholia nobis e Philochori Tetrapoli exhibent ad v. 1040., e quibus id saltem cogi potest, Delphicas legationes et Deliacas per vices fuisse institutas: Θύει δὲ ὁ μάντις, inquit Philochorus, ὅταν μὲν τὰ εἰς Δελφοὺς πόμπιμα γένηται, καὶ θεωρία πέμπηται, ἐν Οἰνόῃ, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῷ Πυθίῳ· εἰ δὲ εἰς Δῆλον ἀποστέλλοιτο ἡ θεωρία, κατὰ τὰ προειρημένα θύει ὁ μάντις εἰς τὸ ἐν Μαραθῶνι Δήλιον. Neglecti officii accusantur Athenienses in Oraculo Dodonæo ap. Dem. c. Mid. 392. Ὁ τοῦ Διὸς σημαίνει, ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε τῆς θυσίας καὶ τῆς θεωρίας· αἱρετοὺς δὲ πέμπειν κελεύει θεωροὺς ἐννέα: ubi notatu digna sunt, quæ scribit Ulpian. 203. Θεωροὶ ἦσαν οἱ τὰς θυσίας τοῖς ἔξω θεοῖς ἀποφέροντες. Cf. Lysimachidæ verba ap. Amm. Quod autem res ipsa suadet, munus θεωροῦ admodum fuisse honorificum, e Demosth. de Falsa Legat. 216. æstimare licet, non nisi primi ordinis et dignitatis præcipuæ viros ad istud obeundum electos: Ὥστε μήτε τοὺς ἐκ τῆς βουλῆς θεωροὺς, μήτε τοὺς θεσμοθέτας εἰς τὰ Πύθια πέμψαι, ἀλλ' ἀποστῆναι τῆς πατρίου θεωρίας. Missos fuisse cum legatis θεσμοθέτας, ἵνα μεῖζον ᾖ τὸ ἀξίωμα τῆς θυσίας, monuit Ulpian. Comment. ad h. l. 112. Præ reliquis unus [94] eminebat Ἀρχιθέωρος. Andron. Rh. Eth. Nicom. Paraphr. 4, 3. p. 204. Οὐ—τὸ αὐτὸ δαπάνημα προσήκει τριηράρχῳ καὶ τῷ ἀρχιθεώρῳ, ἀλλ' ἑκατέρῳ τὸ πρέπον τῷ μεγέθει τῆς ἀρχῆς. Multa notat H. Steph. Ind. Thes. v. Ἀρχιθέωρος. Hic Achilli Tatio 7. p. 449. ὁ τὴν θεωρίαν ἄγων. Præter Ἀρχιθέωρον Theagenem, a Valesio indicatam, θεωρίας etiam ὑπηρέτας 4. p. 198. memorat Heliod., qui non pauca ad hanc rem subministrabit. Porro, quæ in hac observatione tradidit Amm., consideremus.

Ibid. *Λυσιμαχίδης ἐν τῷ Πρὸς Καικίλιον περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς Ῥητόρων.* Ut facilior fiat, quam mox de libro Lysimachidæ instituam, disputatio, primum observari velim, hinc ab Amm. enotari, quænam sit inter θεωρῆσαι et θεάσασθαι significandi differentia; quique proprie θεωροὶ sint dicendi; deinde etiam, unde τὸ τοῖς Ἀθηναίοις διδόμενον θεωρικὸν nomen acceperit: Οὐχὶ διὰ τὰς θέας, inquit Lysimachides, (ὡς Καικίλιος ὑπέλαβεν,) ἀλλὰ διὰ τὸ ἐν ταῖς ἑορταῖς εἰς τοὺς θεοὺς εὐσεβεῖν καὶ ἐπιθεῖν καὶ εὐφραίνεσθαι. In Notis submonui, pro ἐπιθεῖν leg. videri ἐπιθύειν: neque pudet me conjecturæ. Moschop. π. Σχ. 10. θεωρικὰ χρήματα distributa fuisse scribit εἰς θέας, καὶ ἑορτὰς, καὶ θυσίας, ἵνα μὴ τῆς θεωρίας αὐτῶν ἀπολίπωνται: 'Ut ne quis pauperior festorum celebritate careret.' Hoc nostro nunc scopo sufficit; plura etiam de theorica pecunia notarunt S. Petitus ad LL. Att. 383. et seqq., et ad Harpocr. H. Vales. Si quis vero, quæ sub teste Lysimachida ex Amm. protuli, rite animadvertat, non facile hunc fuisse credet libri Lysimachidæ, quem Ammonii Edd. præferunt, indicem. Ego certe [95] nullus assequor, qui in hujuscemodi argumenti libro hæc materia commode pertractari potuerit. Modo a Cæcilii cogitatione animus sit liber, non dubitabis mecum reponere, περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς Ἑορτῶν. Levissimam mutationem suadet Harpocr., qui in v. Σκίρον testes citat τοὺς γράψαντας περί τε Ἑορτῶν καὶ Μηνῶν Ἀθήνησιν, ὧν ἐστι καὶ Λυσιμαχίδης. De Festis egerant, eidem alibi citati, Apollonius Acharnensis, Philochorus et alii, quos inter Lysimachides. Fieri non poterat, ut, qui festos Atheniensium dies exponerent, non simul mensium etiam haberent rationem: neque mirarer, potiorem tantum operis partem ab Amm. memorari, cum et alibi Lamprensis Ammonii τὸ περὶ Θυσιῶν citarit, qui tamen liber περὶ Βωμῶν καὶ Θυσιῶν inscribitur ap. Harpocr. Idem Lysimachides, quamvis nomen in Fabriciano Indice non compareat, testis adducitur in Schol. Soph. Œd. C. 56., quæque ibi de Prometheo et Vulcano Athenis uno in loco cultis sub ejus nomine producuntur, ex eodem libro videntur desumta. Hæc quidem specie sua non carent. At Cæcilii nomen conjecturæ meæ dubium obmovet, cui non sim solvendo. Cæcilium quendam sub Augusto inprimis clarum in oratoribus antiquis illustrandis operam suam collocasse liquido constat, deque eo notant Commentatores ad Longin. Ea res Vossium, et Jo. etiam Jonsium, hominem eruditissimum, Hist. Philos. Scriptt. 3, 1, 5. permovit, ut super recepta in Ammonio scriptura nulli dubitarint. Suspicionem, quam posui, nondum tamen repudio, neque horum me auctoritas de priori sententia dimovit. De Rhetoribus scripserat Cæcilius; idem de [96] Lysimachide nemo tradidit. Ac propterea eo devenit Jonsius, ut hac ratione in Amm. vertendum censuerit: 'Lysimachides libro adversus Cæcilium de iis, quæ apud Rhetoras Athenienses occurrunt:' quæ quam sint a Græcis aliena, vel tiro viderit. Si enim ista obtineret, quam Jonsius exhibet, versio, hac ratione leg. foret, Λ. ἐν τῷ πρὸς Καικιλίου περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς Ῥήτορσι: quæ nimium a recepta scriptura recedunt. Interim Cæcilii mentio ap. Harpocr. in v. Ἐξούλης ad Amm. comparari debet.

CAPUT IV.

Ismenium, Apollinis templum. Hercules Θηβαγενής. Hesiodus leviter refingitur. Θηβαγενεῖς consuevisse εἰς τὸ Ἰσμήνιον τριποδοφορεῖν. Θής, Mercenarius. Hes. et Suid. corriguntur. Λάτρις, Homo liber in servitutem redactus. E Clitarchi Glossario Locus emendatur. Ἐπάμονες sunt θεράποντες. Ἄτμενος et Ἀτμήν, Famulus et Famul.

Θηβαῖοι καὶ Θηβαγενεῖς διαφέρουσιν· καθὼς Δίδυμος ἐν Ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν Παιάνων Πινδάρου φησίν· Καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου Θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρύσεον εἰς Ἰσμηνὸν πρῶτον. Uti reliqua, quæ in hac nota ex Ephoro observavit Amm., propter mendas, quibus sunt inquinata, densam mihi offuderunt caliginem, ita priora Grammatici, quæ ascripsi, verba non minus sunt obscura. Cum enim ignoremus, quid in Didymi Commentario præcesserit, dici etiam non [97] potest, quo ejus verba ἀπὸ τούτου referri debeant. Quod tamen poterimus lucis, id optimo Grammatico afferre non pigebit. Hunc in finem Pindari Π. 11. verba ascribam. In hac Ode Thebanum Thrasydæum laudaturus primum alloquitur Κάδμου κόρας, Semelen et Ino, quas una cum Herculis matre ire jubet χρυσέων Εἰς ἄδυτον τριπόδων Θησαυρὸν, ὃν περίαλλ' ἐ-Τίμασε Λοξίας· Ἰσμήνιον δ' ὀνύμα-Ξεν ἀλαθέα μαντείων θῶκον. Huic loco is e Pæanibus sine dubio fuit affinis, ad quem olim commentabatur Didymus, in cujus verbis facile vides scr. Ἰσμήνιον. Callisthenes Hellenic. 3. ap. Steph. in Τέγυρα, — εἶναι μαντεῖά φησι, τὸ μὲν Ἰσμήνιον ἐν Θήβαις: idque Oraculum, Max. Tyr. Serm. 26. p. 150. et aliis memoratum, ἀλαθέα μαντείων θῶκον vocat Pindarus, et Aureorum tripodum thesaurum, quo Καδμογενεῖς contendere debeant σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ ματρὶ — Probarem legi, ἀριστογόνου: et cur id malim, facile percipies e Paus., quem mox afferam, loco. Herculis meminit Pind., quia is fuit Θηβαγενής. Schol. Soph. Trach. 116. Καδμογενῆ, τὸν Θηβαγενῆ Ἡρακλέα. Ἡσίοδος (Θ. 530.) [98] Ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαιγενέος κλέος εἴη. Quod ap. Hesiod. vulgatur Θηβαγενέος, hinc leviter emendabis; ita et Eur. Suppl. 136. Πολυνείκει τῷ Θηβαιγενεῖ. His solis licebat in Ismenium τριποδοφορεῖν. Didymus ap. Amm. τὸν τρίποδα — Θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρύσεον εἰς τὸ Ἰσμήνιον: ita videtur leg.: vocabulum πρῶτον quid hic notet, minus perspicio. Schol. Pind. ad Oden cit. 5. Τριπόδων δὲ εἶπε θησαυρὸν τὸ Ἰσμήνιον, διὰ τὸ αὐτόθι πολλοὺς ἀνακεῖσθαι τρίποδας· οἱ γὰρ Θηβαγενεῖς.. ἐτριποδοφόρουν ἐκεῖσε. Annuum Ismenii Apollinis sacerdotem juvenem nobilem Thebis creari solitum fuisse, observavit Paus. 9, 10. an vero omnes tripodem deo dedicare consueverint, non habuit exploratum: Δοκῶ δὲ οὐ πᾶσιν εἶναι νόμον· οὐ γὰρ δὴ πολλοὺς ἑώρων αὐτόθι ἀνακειμένους: inter illos unum, vetustate inprimis commendabilem, Ἀμφιτρύωνος ἀνάθημα, sese conspexisse notat Paus., cujus uti et aliorum inscriptiones a sese descriptas conservavit Herod. 5, 59. et seqq. Procl. Chrestom. 11. memorat τὸ τριποδοφορικὸν μέλος, quod τρίποδος προηγουμένου παρὰ (male περὶ) τοῖς Βοιωτοῖς ᾔδετο: id vero an huc pertineat, alii viderint, quorum curæ intactam hanc notam reliquisse, satius fuisset.

Θής, Λάτρις, Ἀμφίπολος, Ἄτμενος διαφέρουσι. Homines pauperes, sed liberi, qui mercede operas suas ditioribus locabant, Θῆτες vocabantur. J. Poll. 3, 82. Πελάται δὲ καὶ Θῆτες, ἐλευθέρων ἐστὶν ὀνόματα, διὰ πενίαν ἐπ' ἀργυρίῳ δουλευόντων. Hes. Θής, δοῦλος μισθωτός, [99] — ἢ ὁ τὴν ἡμερητικὴν, (ita videtur leg. pro μερητικὴν,) ἐργαζόμενος παρὰ Ἀθηναίοις. Hoc sensu voce utuntur Hom. et Hesiodus, neque diverso θῆσσα γυνὴ legitur ap. Apoll. Rh. 1, 193.: ap. Eur. Alcestin ita exorditur Apollo, Ὦ δώματ' Ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ Θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι, θεός περ ὤν. Solonis ævo Athenis invaluit, ut quarta et infima civium pars τὸ θητικὸν, quique ex hac plebe censebantur, θῆτες et θῆσσαι nuncuparentur. Vide Petit. ad LL. Att. 126. et seqq. et 453. Deinde Λάτρις et Ἄτμενος, qui, natura etiam liberi, servitu-

A tem serviebant, sive bello capti, sive alia ratione in eum statum redacti. Λάτρις secundum Amm. ὁ κατὰ πολεμικὴν περίστασιν ἁλοὺς, καὶ ἐπὶ δουλείαν προσαχθείς. Recte Hes. Λατρεύει, ἐλεύθερος ὢν δουλεύει. Ita capiendum vocabulum λατρεία in Soph. Aj. 504. Οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει. Apud Suid. in Λατρεία adducitur hic versus, ubi nomen Σοφοκλῆς e Ms. Leidensi restitui potest. Indidem alium Suidæ locum ascribam, Λάτρις λάτρον· θηλυκὸν δὲ ἡ λάτρις, θεράπαινα, δούλη: vulgatur, Λάτρης, λάτρου. θηλυκὸν δὲ λάτρις: verum mox sequitur, Λάτρις τὸ ἁπλοῦν διὰ τοῦ ι. Itaque alterum λάτρης non agnovit Suid., et præferenda Ms. lectio, modo sese sua turbetur λάτρου: quod, ubi semel prima vox fuit depravata, a sciolo invectum. Forsan Suidas scripserat, Λάτρις, λάτριδος, ὁ. θ. δὲ ἡ λάτρις. Hæc certe Veterum usu possunt confirmari, e Soph. Trach. 69. [100] Eur. Rheso 715. Apud Eund. habes ἀρχαία λάτρι, Hec. 609. Iph. Aul. 668. Propert. 4, 7, 75. Latris, cui nomen ab usu est. Eur. Hel. 734. Ἐγὼ μὲν εἴην καὶ

B πέφυκ' ὅμως λάτρις. Qui versus Ammonii legem non parum labefactat, et eorum potius, qui usum voci ampliorem tribuebant, sententiam asserit. Eust. ad Od. Ξ. p. 531. Λάτρις — κατά τινας μὲν ὁ ἁπλῶς θεράπων, Dignioris ordinis minister et pedissequus. Gravem maculam e Clitarchi Glossario tollam ap. Athen. 267. Καλοῦνται δ' οἱ δοῦλοι, ὡς μὲν Κλείταρχός φησιν ἐν ταῖς Γλώσσαις, ἄζοι, καὶ θεράποντες, καὶ ἀκόλουθοι, καὶ διάκονοι, καὶ ὑπηρέται· ἔτι δὲ πάλμονες καὶ λάτρεις. Pro ἔτι δὲ πάλμονες leg. contendo, ἔτι δ' ἐπάμονες καὶ λάτρεις. In Hesychio itidem ea vox est corrupta: Ἐπάλλων, δοῦλος, λάτρις. Repone, Ἐπάμων: ortus error ex affini literarum ΛΛ et Μ in membranis ductu. Hes. recte alibi: Ἐπάμονες, ἀπόγονοι, ἀκόλουθοι: et, Ἐπέται, ἀκόλουθοι, θεράποντες. Ultimum denique nomen Ἄτμενος rarissimi, ni fallor, usus, non solum servum, sed et, auctore Amm., τὸν ὑποτεταγμένον ἐλεύθερον denotat; atque ita non multum ab eo differt, qui eximie θεράπων dicebatur. Hes. Ἄτμενον. ἄπαυστον οἰκέτην. Et: Ἀτμενία, δουλεία,

C δυστυχία. Alibi corrupte Λατμενεία. In Epigr. Anthol. 4. c. 32. Δμῶας μυιοσόβου ῥύομαι ἀτμενίης. Apud Etym. et Suid. Ἀτμήν, et Ἀτμένες, οἱ δοῦλοι. Famul pro Famulus, Ennius, Lucr., et alii usurparunt.

[101] CAPUT V.

Κίες, Curculiones, et Tarmites. Ἀκιώταροι. Sapphus Fragm. Pindaro tribuisse Plutarchum. Scaligeri Emendatio. Variantem in Hesiodo Lectionem Grammaticis deberi. Ἶπες et Ἶκες non nisi scriptura differunt. Erroris Magistrorum origo. Corriguntur Etym. et Isidor. Θρίπες, Ligni teredines. Stratonis Distichon. Θριπήδεστα et Θριπηδέστατα: posteriorem Formam legitimam videri. Schol. Aristoph. emend. Inepta Hesychii Annotatio.

Ἶπες, καὶ Θρίπες, καὶ Κίες, καὶ Ἶκες διαφέρουσιν. Mi-

D nutam hancce vermiculorum nocentium turbam in totidem diversas species secernunt etiam Etym. 481. et Moschop., ita ut uterque Ammonii observatione videri possit usus. Quod vero in hujuscemodi Grammaticorum placitis plerisque omnibus tenendum, id hic eximie locum habet. Probatissimos Scriptt. hanc differentiam ignorasse, ex iis, quæ subjiciam, liquido patefiet. Κίες, secundum Amm., τὰ ἐν ταῖς κριθαῖς καὶ ἐν τοῖς πυροῖς θηρίδια. Hesychio θηρίδια σιτοφάγα: ap. Plaut. vocantur Curculiones in Fabula cognomine, 4, 4. 30. in tritico facillume Vel quingentos curculiones pro uno faxo reperias. [102] Vetus Onomasticon: Curculio, Τρώξ. At nisi de Ligni teredine Κὶς usurparetur, dici non potuisset ab Hesiodo Ἔργ. 435. Δάφνης ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες. Plutarchus, vocis ἀκιώτατοι rationem declarans, monente Proclo in Scholiis ad h. l. 103., Εἶναί τι θηρίδιον, inquit, ὃ καλεῖται κὶς, διεσθίον τὰ ξύλα: τοῦτο καὶ Πίνδαρον, addit, οὕτω καλεῖν περὶ τοῦ χρυσοῦ λέγοντα, κεῖνο σὴς οὐ κὶς δάμναται: in quibus lapsus

videtur Plut., et quæ Sapphus erant, Pindaro tribuisse. In Scholiis certe Pindari sequentia sub Poëtriæ nomine leguntur ad Π. 4, 408. Διὸς παῖς ὁ χρυσὸς, κεῖνον οὐ σὴς, οὐδὲ κὶς, δάπτει βροτέαν φρένα κράτιστον φρενῶν. Quam postremam vocem si ad magni Scaligeri mentem in ἀφένων mutare velis, atque tum scribere, κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς δάπτει, δάμναται δὲ βροτέαν φρένα κράτιστον ἀφένων, sensum habebis, non dicam eruditula puella haud indignum, sed qui Pindari potius gravitatem sustinere possit. Ceterum usus Hesiodeus in voce ἀκιώτατοι, Grammaticorum decretis repugnans, eosdem, ni fallor, permovit, ut huic voci aliam ἀκιρώτατοι substituerent. Cujus lectionis meminit Etym. M. Auctor in Ἀκιώτατον: locum e Ms. longe auctiorem, atque est in edito, describam: Ἀκιώτατον, ἄσηπτον, ἄβρωτον· κὶς γὰρ λέγεται ὁ ἐν τοῖς ξύλοις σκώληξ. Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις, Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ οἶκον Αὐτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω. Εἴ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερον δ' ἐπὶ βουσὶ βάλοιο, Δάφνης ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες. [103] Ἕτεροι δὲ ἀκιρώτατοί φασιν, ἵν' ᾖ κάλλιστοι, κιῤῥὸν γὰρ τὸ κίτρινον. Deinde, ut id, quod inceperam, persequar, nullius itidem est momenti, quam inter ἶπας et ἴκας ponunt, differentia. Involvolum, s. Convolvolum, uti Lat. vocant, docente Bocharto, viti infestum animalculum, ἴκα nominarat Alcman; Homerus pro Cornuum erosore ἶπα posuerat Od. Φ. 395. Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν· — Fieri non poterat, quin Alcmanis et Homeri locis decepti Magistri ἶπας esse scriberent θηρίδια, ἃ κατεσθίει τὰ κέρατα, ἴκας vero τὰ διεσθίοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων. Grammaticus in Bibl. Leid. Ms. Τὰ εἰς ιξ μονοσύλλαβα ὀνόματα, ἂν ἔχῃ τὸ φ, διὰ τοῦ κ κλίνεται, οἷον φρὶξ φρικὸς, φὶξ φικὸς· εἰ δὲ μὴ ἔχει τὸ φ, διὰ τοῦ χ, οἷον στὶξ στιχὸς, θρὶξ τριχός· πλὴν τοῦ ἶξ ἰκὸς, ἔστι δὲ ὁ ἐσθίων τὰς ἀμπέλους σκώληξ. Integrum locum descripsi, quo constaret, ἶξ, ἰκὸς a recepta in reliquis lege recedere, atque eo etiam magis reddi probabilem, quam ego verissimam censeo, S. Bocharti sententiam, qui ab Alcmane ἴκα e dialecto pro ἶπα positum sagaciter animadvertit, et ex idoneis Auctoribus loca produxit, in quibus, Qui in vitibus nascuntur vermiculi, ἶπες dicantur, Hieroz. P. 2. L. 4. c. 27. Recte itaque Cyrill. Lex. Ms. ad v. Σὴς, Διαφέρει, inquit, Θρὶψ, Σὴς, καὶ Ἶψ. Θρὶψ μέν ἐστι σκώληξ ἐσθίων τὰ ξύλα· Σὴς δὲ, ὁ τὰ ἱμάτια· Ἶψ δὲ, ὁ τὰ κέρατα καὶ τὰς ἀμπέλους βλάπτων. Non aliunde repetenda est ratio, cur in Homero nonnulli ὑφ' ἓν scribi maluerint κεραΐπες, ἀντὶ τοῦ ἐν κέρασιν ἶπες, πρὸς διαστολὴν τῶν ἐν φυτοῖς, uti ad Hom. l. c. commode in rem nostram scribit. Eust., [104] bene etiam vocabulum Ἶψ derivans παρὰ τὸ ἴπτειν, ὅ ἐστι φθείρειν: qua in re sibi habet consentientem Etym. παρὰ τὸ ἴπτω, τὸ βλάπτω, ἴψω, ἴψ: e Ms. posui ἴψω pro vulgato ἴπω. Est itaque ἶψ simplicissima veteris verbi, quod in compositis fere remansit, propago.

Ibid. Θρῖπες δὲ, τὰ ἐσθίοντα τὰ ξύλα, καὶ Θριπηδέστατα τὰ ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένα ξύλα. Θρῖπες, Tarmites. Isidor. 12, 5. 'Teredonas Græci vocant Lignorum vermes, eo quod terendo edant; hos nos Tarmites dicimus.' Non, Termites, uti vulgatur. Vide Scalig. Conj. in Varr. 133. Veteribus etiam Cossi appellabantur, observante Festo in v. Bina loca, in quibus Θρὶψ occurrit, subjiciam. Primus locus est Menandri ap. Stob. 224. Τὸ δ' ἱμάτιον οἱ σῆτες, ἡ δὲ θρὶψ ξύλον. Succedat Stratonis distichon ex Anthol. ined. Θριπὸς ἐγὼ καὶ σύρμα τερηδόνος εἴθε γενοίμην, Ὡς ἀναπηδήσας τὰ ξύλα ταῦτα φάγω. Etym. Θρὶψ δέ ἐστι ζῶον κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα, καὶ θριπήδεστα, τὰ ὑπὸ θριπῶν διαβεβρωμένα ξύλα: ubi observandum, θριπήδεστα dici, quæ Amm. vocat θριπηδέστατα, quæ potior sit scriptura, neque ipsis veteribus constitit. Super ea re consulendi sunt ad J. Poll. 6, 38. Kühnius, et, qui diligenter præ aliis hic versatur, H. Steph. Ind. Thes. v. Θρὶψ. Mirum vero, adeo scripturæ hanc diversitatem dubium traxisse Vales. in Not. Mauss. ad Harp. in v. Θριπηδέστατον: quo titulo Græciam notabat Hyperides. [105] In Etym. Ms. offendi θριπηδεστὸν, ubi vulgo legitur θριπηδέστατον: sed in fine istius notæ addebatur καὶ θριπηδεστόν: quorum alterum sine controversia mutandum in θριπηδέστατον, quam scripturam, ubicunque occurrit, servandam et alteri longe præponendam censeo. Ad eandem formam vidimus in Hesiodi versu Ἀκιώτατοι, quod tamen etiam apud Hes. in Ἀκίωτοι mutatum voluerunt. Apud Hesiod. etiam ἀδηκτοτάτη ὕλη occurrit Ἔργ. 420., ubi Procli Scholia menda non vacant. Ad Θριπήδεστα σφραγίδια insignis est Schol. Aristoph. Θ. 434. observatio, quam ea ratione hic apponam, ut eam emendandam existimo: Θριπήδεστα· λέγεται κυρίως τὰ ξύλα βεβρωμένα καὶ διεφθαρμένα ὑπὸ τῶν θριπῶν. θρὶψ δέ ἐστι ζῶον κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα. ἀπὸ δὲ τῶν κατεδηδεσμένων ξύλων ἐνταῦθα καλεῖ σφραγίδια θριπήδεστα. Lacedæmoniis hunc usum ascribit Hes. in Θριπόβρωτος, cujus loco usus est Salm. de Modo Usur. 11. p. 447., quem vide etiam ibid. 457. Est in Hesychii Glossario annotatio, quæ prima fronte mihi per videbatur ridicula: Θιπόβροτος, κακὸς, δίχα τοῦ ρ, λέγεται καὶ θιπόβρωτος, ὁ ὑπὸ σητῶν βεβρωμένος: et necdum quicquam magis videtur ineptum, nisi fortasse arbitreris, olim alicubi scriptum fuisse, Θιπόβρωτος, ὁ ὑπὸ σητῶν βεβρωμένος: tum nescio quem notasse, κακῶς δίχα τοῦ ρ· λέγεται γὰρ θριπόβρωτος: tandem universa in Lex. suum recepisse Hes., sive quisquis ille fuerit, qui utilissimo labore plurimorum Lexica, fideliter cum mendis descripta, in unum coëgit.

[106] CAPUT VI.

Quem in finem Verborum Differentias tradiderit Plato? Origo Proverbii Προδίκου τοῦ Κείου σοφώτερος. Ἴσοι et κοινοὶ ἀκροαταὶ non differunt. Versus ex Anthol. emaculatus. Schol. Ms. Expositio Dicti Homerici, Δικάσαι ἐπ' ἀρωγῇ. Libræ Imago in Judice, sed et Amussis et Regulæ. Theognis emendatur.

Ἴσοι καὶ Κοινοὶ διαφέρει. Istoc quidem usu non sunt diversa. Verba Platonis, quæ ex ejus Protag. p. 293. descripsit Amm., integra hic reponam: Χρὴ γὰρ τοὺς ἐν τοιοῖσδε λόγοις παραγιγνομένους, κοινοὺς μὲν εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διαλεγομένοιν ἀκροατὰς, ἴσους δὲ μή. ἔστι γὰρ οὐ ταυτόν· κοινῇ μὲν γὰρ ἀκοῦσαι δεῖ ἀμφοτέρων, μὴ ἴσον δὲ νεῖμαι ἑκατέρῳ· ἀλλὰ τῷ μὲν σοφωτέρῳ πλέον, τῷ δὲ ἀμαθεστέρῳ ἔλαττον. Quæ etsi a dialogi nexu avulsa Grammatico videntur favere, nihil tamen continent præter acumen sophisticum, et Platone non satis dignum: itaque etiam Prodicum ea dicentem facit Plato, ut hominem aliquantisper ludat, et inepte sedulam Sophistarum in vocabulis distinguendis diligentiam Attico aceto perfundat. Eidem usui reliqua inserviunt, quæ sub Platonis nomine ad voces Δύναμις et Εὐφραίνεσθαι retulit Amm. Qui ejus Protagoram legerit, neminem ea de re dubitaturum confido. Vel unicus Socratis jocus id satis etiam declararet: Ἔστι δὲ οὐ ταυτὸν, ὦ Πρωταγόρα, ὥς φησι Πρόδικος ὅδε, τὸ εἶναι καὶ τὸ γενέσθαι: et paulo inferius, [107] Hisce, inquit Socrates, elatior factus ὁ μὲν οὖν Πρόδικος ἀκούσας ταῦτα, ἐπήνεσέ με. Priora, quæ Ammonio hic materiam suffecerunt, eo protulit Prodicus, ut æquissimus videretur Socratem inter et Protagoram sedere arbiter; origo itaque Proverbii, Προδίκου τοῦ Κείου σοφώτερος, non aliunde videtur repetenda, quod in tanta rerum copia Erasmum præteriisse, mirum non est. Atque ita videri possim Plat. tuitus, qui nullam inter ἴσους et κοινοὺς ἀκροατὰς agnoverit differentiam, quæ toties Oratores Athenis junxerant. Dem. c. Aphob. 3. p. 560. Ἄνπερ ἴσοι καὶ κοινοὶ γενήσεσθε ἡμῶν ἀκροαταί: et in ultima Or. c. Callicl. 738. Ἕτοιμοι μὲν ἦμεν ἐπιτρέπειν τοῖς εἰδόσιν ἴσοις καὶ κοινοῖς. Plura loca collegit Heraldus ad Minut. Fel. Octav. p. 34. et L. II. de Rer. Judicat. Auctor. c. 4. p. 234. sqq. Pari ratione ἴσος et κοινὸς alias etiam conjungi solent. Eur. Or. 9. Κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον. Auctor Epigrammatis inediti: Ἀλλ' ἦν δ' ἔνθα τρυφῆς, παίσεις ἴσα, κοινὰ λαλήσεις: prouti emendabat Scaliger Ms. lectionem: Ἄλλῃ δ' ἔνθα

τρυφῇ παίζεις, ἴσα κοινὰ λαλήσεις. Unius reipublicæ civibus omnia dicuntur ἴσα καὶ κοινά.. Vide Eur. Suppl. 433. Thuc. 1, 26. Dem. c. Aristogit. 505. Tantum vero abest, ut censeamus Platonem credidisse, decere judices, Κοινοὺς μὲν εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διαλεγομένοιν ἀκροατὰς, ἴσους δὲ μὴ, ut contra Plato de LL. 12. dixerit [108] Χρὴ τὸν μέλλοντα δικαστὴν ἴσον ἔσεσθαι, teste Stob. 319. Ea locutio, ap. Demosthenem et Æschinem pervulgata, ap. Lucian. etiam et Achill. Tat. occurrit. Turpissimum vitium, judici ἴσῳ oppositum, Theocr. vocat ἐν χάριτι κρίνειν, 5, 69. Hom. ἐπ' ἀρωγῇ δικάσαι, Il. Ψ. 574. Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ. Docte notat ad h. l. Schol. Ms. in libro Vossiano: Ἐξ ἴσου, ἐκ παραλλήλου, μὴ ἑτεροβαρεῖς. καὶ ἐπιφέρει, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ. καὶ ἔστιν ἡ διάνοια θαῤῥοῦντος τῷ δικαίῳ· οὐδένα γὰρ αὐτῷ διὰ τὸ ἀξίωμα καταχαρίσασθαι ἀξιοῖ: in quibus, quod minus etiam est tritum, ἑτεροβαρὴς In alteram partem propensum commode expingit, ἑτεροῤῥοπον, opposite ad ἰσόῤῥοπον, quorum utrumque extat ap. J. Poll. 8, 10. et 12. et ab æquissimæ libræ imagine hac in re notissima desumptum est. Phocyl. 13. Σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἕλκειν. Non minus pulcra rigidæ rectitudinis facie ἴσος δικαστὴς sese commendat, modo istud ἴσος ad fabri normam et regulam referas, quæ omnia eodem rigore exæquans Philosopho obversabatur ap. Stob. Tit. 44. p. 319. Amussis etiam notio tuetur in J. Poll. εὐθυδικία, 8, 11. Non sinam in cultissimo, sed mirabiliter sæpe mendoso, Theognidis libello istam, quam dicebam, imaginem unius vocis depravatione diutius obscurari, et in v. 543. Χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμην τήνδε δικάσσαι [109] Κύρνε, δίκην, ἶσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν. Quantocyus repono: Χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι. Est enim γνώμων, κανόνιόν τι μηχανικὸν, non κανονικὸν, uti insulse legitur in Schol. Lucian. Harm. p. 29. Et ne quis στάθμην et γνώμονα minus rite una in sede convenire censeat, aut in hac emendatione velit disputare, quandoquidem ea est verissima, adjiciam alium Theognidis locum v. 802. Τόρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρὸν Εὐθύτερον χρή μιν, Κύρνε, φυλασσέμεναι. Elegantissimum e Soph. Hippodamia locum conservavit Athen. 564., in quo non pauca mutavit Grotius, Vir Illustris.

CAPUT VII.

Quinam dicti sint Μέτοικοι; Inquilini, μετανάσται. Schol. Soph. obiter emaculatur. Emendatur Hom. e Ms. Cod. Voss. et ex eo Scholion profertur. Inquilinorum misera Athenis Conditio, et invidiosa Nomina. Μετοίκιος Ζεύς. Μετοίκιον τιθέναι: Tributum fuit Drachmarum X. vel XII. Ἰσοτελεῖς proprie dicebantur Ἰσοτελεῖς μέτοικοι. Vocabulum Ἀστόξενος restituitur Moschopulo.

Ἰσοτελὴς καὶ Μέτοικος διαφέρει. Inter eos, qui de Atheniensium inquilinis egerunt, nemo, quem quidem ego noverim, Ammonii meminit, qui talia [110] tamen in hac nota tradit, quæ ap. alios Grammaticos temere non offendas. Excipio H. Vales., qui Ammonium citat ad Harpocr. 69. et hanc notam dedisset emaculatam, si viro eximio, quæ ad Harpocr. congesserat, elaborare licuisset, et copiosam de inquilinis materiam decenter exponere. Ut emendationis reddam rationem, quædam de iis sunt delibanda. Μέτοικος, ut inde incipiam, auctore Amm. dicebatur ὁ μετοικήσας εἰς ἑτέραν πόλιν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ, Inquilinus, qui patria urbe relicta in aliam migravit. Rectius Hes. Μέτοικοι, οἱ ἐνοικοῦντες ξένοι ἐν τῇ πόλει, Peregrini, qui in urbe, Athenis puta, sive Attica, fortunarum sedem fixerant. Inter alia deteriora bona notat Schol. Soph. Œd. C. 927., ubi cum Suida vett. Edd. sunt conferendæ. Qui Hesychii verba modo adducta protulerunt, quæ illis notatu inprimis digna subjiciuntur, μετανάσται δημόσιοι, fere prætereunt, cum tamen antiquum fuisse videatur Inquilini nomen μετανάστης: egregie huc facit Soph. Œd. C. 941. 942., ubi in Scholiis pro εὐγενῆ leg. ἐγγενῆ: et

A conferendus est ejusdem Tragici locus in Œd. T. 460. Contumeliose semet ab Agamemnone habitum, impatienter ferebat Achilles ap. Il. I. 642. Elegantem locum, quo indignabundi voces continentur, sibi in memoriam revocari, Lector moleste non feret: Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ' ἐκείνων Μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν Ἀτρείδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην. Pro vulgata in Hom. Edd. lectione ἐκείνου Μνήσομαι, [111] ὅς μ' ἀ. posui ἐκείνων M., ὥς μ' ἀ. fideliter Codicis Ms. Lugd. Bat. scripturam repræsentans. Homeri verba Vetus Interpres Ms. hunc ad modum expressit: πληροῦται, ὀγκοῦται ἡ καρδία τῇ ὀργῇ, ὅταν μνησθήσωμαι, πῶς με ἀδόκιμον ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔκρινεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως, ὡς τινα ἄτιμον καὶ μέτοικον. Ad invidiam conciliandam apte posuit Poëta ἀσύφηλον: scholion, si vel hac ratione corrigendum censeas, παρὰ τὸ ἄσω καὶ φῆλος, φέναξ ἀσηρὸς, ineptum quidem, in Grammatico tamen ferendum; quod propter Barnesium dico. Optime Eust. ἀσύφηλον p. 692, 23. interpr. μηδενὸς ἄξιον, idque in
B μετανάστην peropportunum. Dem. c. Calipp. 719. maluisses, inquit, me pecuniam istam accepisse, ἢ τὸν μέτοικον ἄνθρωπον καὶ ἐν Σκύρῳ κατοικοῦντα καὶ οὐδενὸς ἄξιον. Peregrini Athenis τὸ μηδὲν σχεδὸν ἦσαν, uti scribit ad dictum Hom. locum Eust.: eodem respiciens Scholiasta ἀτίμητον reddidit τὸν ἐν τιμήματι πολιτείας οὐ συναριθμούμενον. Quam misera fuerit Athenis inquilinorum conditio, vel e Comicorum jocis disci potest, qui hos homines sibi frequentissime sumserunt petulanter deridendos, qua de re nonnulla scribit ad Aristoph. A. 580. Flor. Christianus. De nomine σκαφηφόρων, quod iis inditum fuisse dicit Amm., et affinibus etiam, multa notarunt Petitus ad LL. Att. 25. 26. Vales. ad Harp. in Σκαφηφόροι, Commentatores ad Ælian. V. H. 6, 1. p. 442. 443. et Meurs. citatus Perizonio, cujus cum ultima nota conferri debet Casaub. ad Aristoph. Ἱππ. 346. Unum habebant Opt. Max. Jovem, quem a potentioribus pressi querelis fatigarent, teste Phryn. Soph. Appar. Ms. in Bibl. Coisl. 467. [112] Quod in fine
C observationis hujus docet Amm. Πολλάκις δὲ καὶ συνεστράτευον τοῖς Ἀθηναίοις, apud alios non memini me legere. Hujus rei exemplum habes ap. Thuc. 2, 13. ubi v. Cl. Duker. Porro debebant μετοίκιον τιθέναι. Dem. 3 in Aphob. p. 560. Μεγάραδ' ἐξῴκηκε, κἀκεῖ μετοίκιον τέθεικεν. Quotannis singuli solvebant, si receptæ in Amm. lectioni credere licet, μετοικίου δραχμὰς δέκα, ubi ad exemplum Petiti ad LL. Att. 170. et Meursii ad Hes. Miles. 177. reponi posset δώδεκα, sed cum ea res exploratissima non sit, assensum etiam sustinere malo. Ab hoc tributo persolvendo immunes inquilini dicebantur Ἰσοτελεῖς, atque ita ad priorem loci, in quo versamur, partem sumus delapsi.

Quanquam ejusdem originis honore non facile quemquam dignabantur Athenienses, si qui tamen ex infima hac plebe præstanti virtute sese emergerent, hi a sordidis operibus, quibus capite censis inferiores admovebantur, liberi, μετοίκιον non solvebant, et pari cum civibus honore, iisdemque privi-
D legiis fruebantur, dicti propterea Ἰσοτελεῖς. Harpocr. locum fuse enarrat Petitus. Timæus Lex. Plat. Ἰσοτελὴς, ὁ χωρὶς ζημίας ἐπιδημῶν ἴσα τοῖς πολίταις. Cyrill. Lex. Ms. Ἰσοτελεῖς, ἴσα τοῖς ἀστοῖς, ὅ ἐστι τοῖς πολιτικοῖς, τέλη διδόντες. Apud Dem. c. Lacr. 593. testimonium dicit Θεόδοτος ἰσοτελὴς, quem Theodotum virum optimum fuisse et virtutis exploratæ senem aliunde constat. Singulare autem ἰσοτελείας beneficium discrimen inter cives indigenas et hosce ἰσοτελεῖς minime tollebat, quod scribit Bud. Comm. L. Gr. 1089. eatenus verum [113] est, quatenus hi fere dicebantur Ἰσοτελεῖς μέτοικοι. Hæc fuit ratio, cur Scaligeri emendationem in Amm. textum receperim: Ἰσοτελὴς μὲν γὰρ ὁ τετιμημένος μέτοικος ἐν τῷ ἴσῳ τάγματι τοῖς πολίταις: ap. Hes. etiam ἰσοτελεῖς μέτοικοι. Cf. notam summi Hemsterhuisii ad J. Poll. 8. extremam. Apud J. Poll. 8, 155. ad ductum Ms. Jungermanni reponi posset: ἰσοτελὴς μέτοικος, ὁ τιμηθεὶς κ. τ. λ. Ad remp. administrandam accedere ipsis non licuisse, præter Amm. Thomas etiam M. annotavit in Ἰσοτελῆ. Hi Ἰσοτελεῖς a nonnullis dicti vi-

dentur Ἀστόξενοι. Vide Hes. in v. et Moschop. π. Σχ. 119., ubi pro Αὐτόξενος omnino etiam Ἀστόξενος emendari debet.

CAPUT VIII.

Ἱστοπέδη, Modius. Ληνίς. Alcæi Locus tentatur. Arbor Mali restitutum Hygino. Ἱστοπέδη et Ἱστοδόκη diverso Usui inserviunt. Schol. Hom. et Cyrilli Lex. emaculantur. Καταβολή, Pensio, eleganter pro εἰσβολή usurpatur.

Ἱστοδόκη καὶ Ἱστοπέδη διαφέρουσιν. Joannes Scheffer., homo eruditus et diligens, in libris de Militia Navali non memorat Ἱστοπέδην. Ea non erat diversa a Modio, s. Foramine in media navi, cui mali erecti pars inferior (πτέρναν vocabant) inserebatur. Mesόδμην appellant Orpheus Arg. 1150. et Apoll. Rh. ap. Rutgers. Var. Lectt. 6, 6. Ammonii verba sunt: Ἱστοπέδη, ὁ ἐν μέσῳ τῆς νεὼς κοῖλος [114] τόπος, (τινὲς δὲ Ληνίδα καλοῦσιν,) εἰς ὃν ὁ ἱστὸς ἐντίθεται. Priorum Edd. lectionem Λινίδα ad Scaligeri mentem correxi: J. Poll. ληνὸν vocat, Torculare, cui malus intorqueatur, 1, 91. Καὶ τὸ μὲν ὑποδεχόμενον τὸν ἱστὸν ληνός· τὸ δὲ ἐναρμοζόμενον αὐτῷ πτέρνα: ubi notat Jungermannus. Apud Etym. 478. etiam Λινίδα reperitur; quod nihilominus eadem ratione emendant Sylb. et H. Steph., qui in Thes. Ind. ad v. Ἱστοπέδη Etymologi verba apposuit. Homeri locum, qui deficit in Etym. edito, Ms. Leidensis suppeditat, Οἷον ἀλλά μ' ἐνὶ (l. με) δεσμῷ δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ, ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ. Aptior enimvero isti usui asserendo locus videatur Alcæi ap. Heracl. Alleg. Hom. 413. κοίλαν Πὰρ μὲν γὰρ ἄντλος ἱστοπέδαν ἔχει. Ita isto in loco leg. censeo, κοίλαν pro καλάν: sensu plano et expedito, ἄντλος παρέχει κοίλαν ἱστοπέδην. sive, ut Lyrici sententiam verbis Homericis exponam ex Od. M. 410. ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα Εἰς ἄντλον κατέχυνθ'. Ubi ap. Od. M. 161. sese jubet constringi Ulysses ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ: posterior potius locum habet, quam tradit Eust., expositio, p. 472. Ἱστοπέδη δὲ, inquit, ὁ τόπος, ᾧ ἐντίθεται ὁ ἱστὸς, ἢ ξύλον ὀρθὸν, ᾧ προσδέδεται ὁ ἱστός. Non aliter cepit Hyginus Fab. 125. Ulysses — sociis cera aures obturavit, seque ad arborem malum constringi jussit; ubi legendum puto, [115] Ad arborem mali. Hes. Ἱστοπέδη, ξύλον ὀρθὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης, ᾧ προσδέδεται ὁ ἱστός: ubi pro τραπέζης non immerito forsan τρόπεως reponi volebat Guietus. Basilius Patricius in Naumach. editus ab J. A. Fabr. Bibl. Gr. 8, 140. Τῆς δὲ πλεούσης μέσον ἐπὶ τῆς τρόπιος προσαρμόζεται ἡ τράπεζα, (ita vocat τὴν ἱστοπέδην s. Modium,) ἧς ἐντὸς ὁ ἱστὸς ἵσταται, ἤτοι τὸ καπάρτιον. Recte autem Amm. ab aliis temere confusa ἱστοπέδην et ἱστοδόκην discernit. Ἱστοδόκη erat Receptaculum, ἐφ' ἧς ὁ ἱστὸς κατακλίνεται, in quo malus finita navigatione demissus ponebatur. Schol. Hom. Il. A. 434. Ἱστοδόκη, τῇ ὑποδεχομένῃ τὸν ἱστὸν ἱστοδόκῃ: scribe, ἱστοθήκῃ. Etym. Ms. Ἱστοδόκη, ἡ ὑποδεχομένη τὸν ἱστὸν ἱστοθήκη τις οὖσα, παρὰ τὸν ἱστὸν, ὃ σημαίνει τὸ ἄρμενον. — καὶ τὸ καλούμενον ὑπὸ τῶν ναυτῶν, (Schol. Hom. ὑπὸ τῶν ναυτικῶν, A rei navalis peritis,) κατάρτιον. Ἱστοδόκης autem meminerunt plurimi.

Καταβολὴ καὶ Εἰσβολὴ διαφέρει. Καταβολὴ μὲν γὰρ, ἡ ἔκτισις τοῦ εἰσφερομένου ἀργυρίου· Εἰσβολὴ δὲ, περίοδος τοῦ πυρετοῦ. Cum Amm. facit Cyrill. Lex. Ms. Καταβολὴ καὶ Εἰσβολὴ διαφέρει. Καταβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἔκθεσις κατάθεσις τοῦ εἰσφερομένου ἀργυρίου· Εἰσβολὴ δὲ, περίοδος τοῦ πυρετοῦ: ubi leg. videtur Καταβολὴ μ. γ. ἐ. ἡ ἔκτισις ἢ κατάθεσις. Καταβάλλειν ἀργύριον, Pecuniam statuto tempore repræsentare. Hinc Καταβολὴ Pensio exponitur in Glossis. J. Pollux 8, 157. τέλος, καταβολή, εἰσφορά: 9, 31. καταβολὴ τέλους: 3, 94. ἀποφορὰ ἢ τῶν φόρων καταβολή. Auctor Or. c. Neæram p. 521. Καταβάλλειν τὰς καταβολὰς εἰς τὸ βουλευτήριον. Dem. c. Timocr. 474. [116] Αἱ τῶν τελῶν καταβολαί: adv. Pantæn. 627. Τὸ ἀργύριον — ὃ ἔφερε καταβολὴν τῇ

A πόλει τοῦ μετάλλου. Liban. Argum. Or. Aristogit. 490. Δύο μὲν δὴ καταβολὰς ἀπήνεγκε. Frequens usus vocis παρακαταβολή. Apud Etym. in Ἀῤῥαβὼν habes προκαταβολὴ ὑπὲρ ἀσφαλείας. Porro Εἰσβολὴ secundum Amm. dicebatur περίοδος τοῦ πυρετοῦ. Cf. Foës. Œcon. Hippocr. Verum ea signif. venustissime etiam Καταβολὴ adhiberi solet, et quidem a probatissimo Plat.: Timæus Lex. Plat. Καταβολή, περιοδικὴ λῆψις τοῦ πυρετοῦ. Recte Thom. M. καταβολὴ δὲ καὶ ἐπὶ νόσου, qui Aristidem auctorem citat. Demosthenes περίοδος ἢ καταβολὴ πυρετοῦ Philipp. 3. p. 47. nonam Philipp. vocat Harpocr., hunc usum eleganter exponens in Καταβολή. Galenus Gloss. Hippocr. Κατηβολῇσι, περιοδικαῖς ἀρχαῖς παροξυσμῶν. Ea ratione Charterius h. l. vulgavit, quem præter alia dabit Jungerm. ad J. Poll. 1, 16. n. 13.

CAPUT IX.

B Ἄγμα, Fractum, et Κάταγμα. Suidas emend. Ejusdem Error a Phav. animadversus. Tracta lanea, κατάγματα ἐρίου. Timæi Lex. Plat. corrigitur. Super Apollonii Rh. Loco Conjectura. Scholia Mendo liberantur.

Κάταγμα καὶ Κάταγμα διαφέρει. Κάταγμα μὲν ἐκτεταμένως, τὸ κατεαγὸς καὶ συντετριμμένον· Κάταγμα δὲ βραχέως, τὸ τοῦ ἐρίου ἕλκυσμα. Hujus observationis emendatam scripturam debemus Scaligero; et quia observatio non est inelegans aut protrita, juvat ei inhæsisse. [117] Ab Ἀγέιν, in veteri lingua Frangere, ἄγμα, Fractum. Eust. Od. A. p. 32. 16. Ἄγειν λέγεται καὶ τὸ κλᾷν, ὅθεν καὶ ἄγμα τὸ σύντριμμα: hinc κάταγμα Ammonio τὸ κατεαγὸς καὶ συντετριμμένον. Vide Hes. in Ἄγμα. Vetus Auctor ἄγματα ἀμφορέων ap. Suid., qui ἄγμασι exponit κλάσμασι, τροπαῖς, ubi leg. crediderim τρύπαις: sic ἄγματα ἄρτου dici potuerunt Lucilio ap. Nonium in v. Interfici p. 449. Fragmenta panis. Hes. Βάγος,

C κλάσμα ἄρτου: alibi τρύφος. Apud Eund. in Ἀκτή: —ἀκτὴν δὲ τὸ τελευταῖον τοῦ ἀλφίτου κάταγμα καλεῖν εἴωθεν Ὅμηρος διὰ τὴν κάταξιν. Pleniori forma optimæ Glossæ: Κατέαγμα, Fragmentum. Observa mecum Suidæ errorem, qui ad Αἴαγμα ascripserit, θρῆνος καὶ σύντριμμα, cum posterius absque ulla dubitatione ad Ἔαγμα debuisset referri, quod a Kust. non videtur animadversum. Laudanda hac in parte diligentia Phavorini: Αἴαγμα, θρῆνος, διὰ διφθόγγου. Ἔαγμα δὲ τὸ σύντριμμα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Porro Fracta s. potius Tracta lanea Κατάγματα etiam dicebantur. Ammonius: Κάταγμα δὲ, βραχέως, τὸ τοῦ ἐρίου ἕλκυσμα. Quod in prioribus Edd. legebatur ἔργον ἕλκυσμα, id e perversa pronuntiandi ratione fuerat ortum. Ξαίνειν, καὶ κατάγειν, καὶ κερκίζειν, junxit Plato Soph. 99. κατάγειν id est, quod Latine dixeris Deducere. Hesychio Κατάκτρια, ἐριουργὸς, quæ, interpr. Catullo, Carm. 64, 312. deducens fila supinis Formabat digitis. Non est, quod hanc Deducendi s. Devolvendi potestatem [118] pluribus asseram.

D Κατάγματα ἐρίου sunt Tracta lanea, docente Ill. Scaligero ad Tibull. p. 143. 144., qui copiose hanc rem illustrat: quæ Lindenbrogius ad Catal. p. 316. et Salmas. in Tertull. de Pall. 208. notarunt, paucula tantum sunt. Κάταγμα exemplis firmavit Arnaldus noster Lectt. Gr. 77., quibus adde Plat. Politico p. 126. Τῶν περὶ ξαντικὴν ἔργων μηκυνθέν τε καὶ σχὸν πλάτος λέγομεν εἶναι κάταγμά τι. Ad h. forte Plat. l. referenda Timæi nota in Lex. Plat. Ms. in Bibl. Coisl. 479. Κάταγμα, ἱερὸν πλάσμα καὶ μήρυμα. Emenda, Κάταγμα, ἐρίου κλάσμα: quamvis etiam in Timæi loco legi posset σπάσμα. Apud Suid. in v. Κατάσπασμα, ἐρίου emendavit Kusterus, et ante Kusterum Æm. Portus. Hes. Κατάγματα· μηρύματα ἐρίου ἢ κατασπάσματα. Mendose vulgatur καταπ. et μηρύγματα. J. Poll. 7, 29. κάταγμα· τὸ δ' αὐτὸ καὶ μήρυμα: ubi notant eruditi Commentatores. Etym. Ἀμήρυτον, τὸ ἀτέλεστον· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀπὸ τῶν ἐρίων μηρυμάτων. Conjecturam proponam super Apoll. Rh. loco, quem respicit Etym. 221.,

ubi conqueritur Phineus: οὐ γὰρ μοῦνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν Ἐριννὺς Λὰξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρυτον ἐς τέλος ἕλκω. Non placet in Apollonio γῆρας ἀτέλεστον, (ita recte ἀμήρυτον interpr. Vett.,) εἰς τέλος ἕλκειν. Et facile mihi persuadeo, poëtam scripsisse, γῆρας ἀμήρυτον ἄθλιος ἕλκω. Eadem hac opera e Schol. Apoll. Rh. verbis vocem ἀμήρυτον [119] explicantis vitium eluam: Ἀμήρυτον. γράφεται καὶ Ἀμήρυνον· τοῦτ' ἔστιν, ἀτέλεστον, καὶ διηνεκῶς ἐπιμένον, ἀπέραντον. Ubi ἀμήρυνον tanquam varians lectio videtur poni, quod quominus credam, insignis facit istius Grammatici doctrina. Itaque pro Ἀμήρυνον scr. censeo Ἀνήνυτον, hac ratione: Ἀμήρυτον. γράφεται καὶ Ἀνήνυτον, τοῦτ' ἔστιν. Ad eam rem multa dici possent.

CAPUT X.

Κανθαρίζειν nihili est Vocabulum. Ταυθαρύζειν e Grammaticis emendatis asseritur. Theopompi Ταυθαρυστὸς reponitur in Hesychio. Γήρᾳ τονθορίζειν ap. Aristoph. illustratur. Τονθορύζειν et Ταυθαρύζειν Significatu non sunt diversa. Lat. Titubare. Glossæ Philox. emaculantur. Τονθολυγεῖν de Aquarum murmure. Trepidare. Versus e Copa corrigitur.

Κανθαρίζειν καὶ Τονθορίζειν διαφέρει. Κανθαρίζειν μὲν γὰρ λέγουσιν Ἀττικοὶ τὸ τρέμειν· Τονθορίζειν δὲ τὸ ψιθυρίζειν καὶ γογγύζειν. Crede mihi, verbum Κανθαρίζειν Athenis plane fuit inauditum, et sine ullo dubio corruptum est; quod enim ap. Phav. et recentiores Lexicographos reperiatur, nemo mirabitur, qui omnes uno Ammonii loco deceptos fuisse noverit. Spreta literarum serie, cui religiose semper in Grammaticis non est inhærescendum, confidenter repone: Ταυθαρύζειν καὶ Τονθορύζειν διαφέρει. Ταυθαρύζειν μὲν γὰρ λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ τρέμειν. Ammonii Lex. [120] olim ἄτακτον a recentioris ævi Grammatico ad ordinem Alphabeti fuit dispositum; hinc repetenda est vitii origo. Ubi semel tremulus vocis sonus animo occurrit, et Ennianum ex Annali 2. At tuba terribili sonitu taratantara dixit, uti fieri solet, plurima mox præsto fuere, quibus verbum Ταυθαρύζειν firmari, et in pristinas sedes reduci posset. Veterum formarum index præstantissimus Hes. Ἐτανθόριζον, ἔτρεμον. Lege: Ἐτανθάρυζον. Eodem Auctore Dores, ρ in λ mutato, ταυθαλύζειν usurpabant: Ταυθαλύζει, τρέμει· Δωριεῖς. Οἱ δὲ, σπαίρει. Idem: ΤΑΝΟΔΡΥΣΤΟΣ, ὁ τρόμον παρασκευαστικός. Literis majusculis hanc vocem expressi, ut vitii origo et vera sciptura ΤΑΝΘΑΡΥΣΤΟΣ simul Lectoris oculis obversarentur. J. Poll. 5, 98. Ταυθευριστοὶ ὅρμοι παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ Κωμικῷ, ὧν κατεκρέμαντο λίθοι τινὲς, ὡς ἀπὸ τῆς κινήσεως ὠνομάσθαι. Quod e Mss. proferunt κανθευρυστοὶ, nihili quidem vocabulum, ad Amm. tamen non parum facit. Unus Kühnius rem acu tetigit, et sagaciter animadvertit ταυθαρυστοὶ ὅρμοι leg., simul indicans, novisse sese verbum ταυθαρύζω, Tremo. Quod a Salmasio edoctus e Suida profert Jungerm. Ταονθαρίζειν, τρέμειν, id minus auspicato in Τονθορίζειν mutatum voluit Kust. In Ms. Suidæ Cod. Lugd. Bat. legitur Ταονθαρύζειν. Credibile in veteri libro Ταυθαρύζειν reperisse Suid., indicio, utroque modo id verbi fuisse pronuntiatum. Excutiam loculos meos. Hes. Τοιθορύκτρια, ἡ τοὺς σεισμοὺς ποιοῦσα. Vetus lectio fuit Ταυθαρύκτρια. Idem: Ἐκτανθαρύω, τρέμω. Errantem Sopingium [121] non moror, et lego: Ἐκταυθαρύζω. Hæc, nisi fallor animi, pleraque omnia sunt, quæ de verbo Ταυθαρύζειν, ex Hes., aut etiam aliunde, afferri possent. Cogitet forsitan quispiam id verbi restituendum Aristophani Ἀ. 683. Τονθορίζοντες δὲ γήρᾳ τῷ λίθῳ προσέσταμεν. Neque Lat. interpretatio, neque Scholiastæ expositio hic, fateor, locum facile repererint, et, si Ammonio meo sit auscultandum, ταυθαρύζοντες fuerit scr., quo e Scholiis ὑπότρομοι etiam referri posset.

A Certe Tremulos et titubantes senum gressus in hac voce respicit Aristoph. Οἷς Ποσειδῶν Ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία. In Ausonii Epist. 12. forsan scr. τρομερὴ λάβε βῆμα senectus, pro βλέμμα. Eur. Phœn. 310. Γήρᾳ τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν. Apoll. Rh. 200. τρέμε δ' ἄψεα νισσομένοιο Γήρᾳ. Verum recepta in Aristoph. scriptura omnino servari debet. Τονθορίζειν, quamquam secus fuerit Ammonio visum, nibil aliud est quam τρέμειν. Quid, amabo, mi Ammoni, ψιθυρίζειν καὶ γογγύζειν? Nonne Tremulo labiorum motu murmurare? ita opinor. Schol. Aristoph. l. c. τονθορίζοντες, λάθρα φθεγγόμενοι, — τὰ [122] χείλη κινοῦντες. Aristæn. 2, 3. Ἠρέμα τὼ χείλη κινεῖ, καὶ ἄττα δήπου πρὸς ἑαυτὸν ψιθυρίζει. Lucian. Hermotimo 1, 504. Τὰ χείλη διεσάλευες, ἠρέμα ὑποτονθορύζων: sive tu dixeris, verbo τονθορύζειν indicari Tremulum, sive etiam Senilem vocis usum, haud obnitar. Agathias Anthol. 7. Ep. 70. Χείλεα βαμβαίνει φθέγματι γηραλέῳ. Hes. Βαμβαίνων, τρέμων τοῖς ποσὶν ἢ τοὺς ὀδόντας. Recte; utramque istam potestatem præstat Lat. Titubare. Vide Non. 182. Claudian. de Raptu 3, 155. Succidui titubant gressus. Cogita Terentianum: Ne quid titubet. Optimæ Glossæ: Trepidat, Titubat, — βαμβαίνει. In iisdem reperies: Vacillant, Λεκανίζουσι, βαμβαίνουσιν. Vulcanius, Casaub., et Bochart. Hieroz. P. 1. L. 3. c. 28. vocem λεκανίζουσι tentarunt: nemo, absit invidia, veram emendationem protulit. Repone Λακωνίζουσι. Eædem Glossæ: Titubo, Σφάλλομαι, Λακωνίζω, γλώσσῃ βαμβαίνω. Ez. Spanh. ad Aristoph. B. 759. nonnulla observans ad vocem τονθορύσας, citat ex Athenæo Pherecratis versum, ubi ποταμοὶ μέλανος ζωμοῦ πλέοι Διὰ τῶν στενωπῶν τονθολυγοῦντες ἔῤῥεον: cui loco a se producto ad Il. P. p. 1126. subjungit Eust. Ἤγουν ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦντες, ὅθεν ἴσως καὶ τὸ τονθορύζειν. Quidni etiam ibi τονθολυγοῦντες Trepidantes redderetur? Tremulum aquarum murmur Trepidandi notione non invenuste exprimi solet. Horat. Od. 2, 3, 22. [123] obliquo laborat Lympha fugax trepidare rivo. Incertus Auctor in Copa Catalect. 93. Est trepidans rauco murmure rivus aquæ. Ita lego pro Strepitans, quod vulgatur. Denique observandum, verbum τονθορίζειν s. τονθορύζειν duplici scribendi forma aliquoties obvium. Vide Jensium Lectt. Lucian. 125. 126. Hinc suspicabar emendandum Thom. M. in Τονθορίζω. Neque injuria. Audi Phryn. 66. in Γογγυσμὸς, Ἡμεῖς δὲ τονθρυσμὸν καὶ τονθρύζειν λέγωμεν, ἢ νὴ Δία σὺν τῷ ο τονθορυσμὸν καὶ τονθορύζειν: ubi notat D. Hœschelius.

CAPUT XI.

Καταχύσματα. Ritus Atheniensium Bellaria effundendi in Servos νεωνήτους. Schol. Aristoph. et Etym. M. emend. Καταχύματα, Defusa quævis. Κέλυφος, Κελύφανον, et Ἔλυτρον ap. Vett. promiscue usurpari. Luciani Locus corrigitur.

Καταχύματα καὶ Καταχύσματα διαφέρει. In servos aliosque recens domum ingressos Nuces et alia Bellaria, quæ Καταχύσματα vocabantur, effundere mos erat Athenis. Nota sunt, quæ super hac re observarunt Mauss. Vales. Ez. Spanh. ad Aristoph. locum ab Amm. citatum in Pluto v. 768., ubi operose hanc consuetudinem declarat Schol. [124] e cujus nota leve vitium non sustulerunt Vales., aut H. Steph., qui multa ad hanc rem præcepit in Thes. Gr. 4, 500. In Scholiis vulgatur, Περὶ τὴν ἑστίαν τὰ τραγήματα κατέχεον εἰς σημεῖον εὐπορίας: ubi scribi debet παρὰ τὴν ἑστίαν ex Aristoph. ibid. 795. Hac etiam in parte Suid. Ms. differt ab editis; quod enim in his offendas, παρὰ τὴν ἑστίαν τραγήματα καταχέειν εἰς σημεῖον εὐετηρίας, ita præfert Ms. π. τ. ἑ. τ. κατέχεον εἰς σημεῖον εὐεκτηρίας. Eodem in libro extat, τῶν νέων ἢ τῶν δούλων τῶν πρῶτον εἰσιόντων εἰς τὴν οἰκίαν: quod ad Schol. propius accedit; modo posueris νεωνήτων. Conf. Fulv. Ursin. in Virg. Ecl. 8, 30. p. 62. et Jos. Scal. ad Catull. p. 59. et 60. Hinc forsitan

illustrari potest is Atheniensium ritus, quem copiose A
exposuit Meursius in Græcia Fer. v. Πυανέψια. Circa ramum, quem in hoc festo gestabant pueri, varii generis bellaria pendebant. Etymologici M. Auctor p. 303. Καταχύσματα δὲ καὶ κύλικα οἶνον κεκραμένην καταχέοντες αὐτῆς ἐπιλέγουσιν· Εἰρεσιώνη κ. τ. λ. Versiculos, quos cantabant, emendatos exhibuit Is. Voss. ad Melam 1, 15. p. 78. Versuum ultimus, Καὶ κύλικ' εὔζωρον οἶνον μεθύουσα καθεύδει, auctoritate Etymologi Ms. hac ratione corrigendus est: Καὶ κύλικ' εὔζωρον, ἵνα καὶ μεθύουσα καθεύδῃ. Pro καταχύσματα in scripto libro reperire licet καταχύματα, litera σ detrita. Auctore Ammonio Καταχύματα, usu latiori, Quævis dicebantur defusa: Καταχύματα μὲν γὰρ χωρὶς τοῦ σ τὰ καταχεόμενα ὕδατα. Scribendi [125] differentiam Vett. haud videntur observasse. Philoxenus sub Platonis Comici testimonio citatus Athenæo 1. p. 5. Βολβοὺς μὲν σποδιῇ δαμάσας καταχύσματι δεύσας Ὡς πλείστους διάτρωγε. — Schol. Aristoph. Ὄρν. 535. κατάχυσμα interpretatur ζωμόν. J. Poll. 6, 56. ζωμοῦ καρύκην, καταχύσματα: adde ex B
§. 58. versum Pherecratis, et Philonidæ ap. Athen. 67.: quibuscum conferri potest Archestrati locus ap. Eund. 399.

Κέλυφος, Κελύφανον, καὶ Ἔλυτρον διαφέρει. Istarum vocum, quam tradit Amm., differentia plerisque olim fuit incognita. Ad mentem Ammonii J. Poll. 6, 51. Εἴποις δ' ἂν ὀστρέων κελύφη. Hes. Κέλυφος, ὀστέον λεπτόν. Lege, ὀστρέων λέπυρον: addit, κυρίως δὲ καὶ τὸ τῆς ὀπώρας καὶ τῶν δένδρων: huc refer quæ H. Steph. Thes. Ind. suppeditabit. Schol. Aristoph. Σφ. 543. Κελύφη δὲ, τὰ τῶν ᾠῶν καλύμματα. E quibus facile patet, usum vocis non arctis adeo limitibus fuisse conclusum. De navi, cui mortuum nautam incluserant, facete Antiphil. Anthol. 1. c. 56. ep. 3. Τοὶ δὲ κέλυφος ἔκλεισαν ἐπ' ἀνέρι, τόφρα γεραιὸς Πλώσῃ ἐπ' οἰκείης εἰς ἀΐδην ἀκάτου: Auctor porro est Amm., Κελύφανον dicendum ἐπὶ τῶν τραγημάτων καὶ ὀσπρίων. Corrige Lucian. Ver. Hist. L. 2. p. 687. Τὰ γὰρ πλοῖα ἦν αὐτοῖς (Caryonautis) κελύφανα, καρύων ἡμίτομα, κεκενωμένα. Corrige, [126] inquam, vocabuli C
unius transpositione, κελύφανα ἡμίτομα, καρύων κεκενωμένα. In Scholiis reperio, κελύφη καρύων, κελύφανα, quod postremum prioribus forsan præponendum. Ἔλυτρον denique secundum Nostrum, τὸ ὑγρῶν χώρημα, (ita videtur leg. pro ὑγρὸν,) Liquidorum receptaculum. Moschop. Ἔλυτρον, τὸ σκέπασμα, κυρίως δὲ ἐπὶ κυκλοτερῶν τινῶν, οἷον καρύων ἢ ᾠῶν ἢ ἄλλων τοιούτων. Recte. Cf. Hes. Suid. Etym. Moschop. π. Σχ. 52. et Erotian., e quibus plures usus secundarii peti poterunt.

CAPUT XII.

Πρόκλησις et Πρόσκλησις a Librariis confundi solent. Posterius in Amm. ponendum. Κλῆσιν et Πρόσκλησιν non discernit Demosth. Κομᾷν: Στρέφειν τὴν κόμην vindicatur Ammonio. Κόρυδος et Κορυδαλλὸς distinguuntur ab Aristoph. Gramm. Glossæ et Amm. emend. Σωτῆρος Κόρης ἱερόν. D

Κλῆσις καὶ Πρόκλησις διαφέρει. Κλῆσις μὲν γάρ ἐστιν ἡ εἰς ὁτιοῦν τῶν δικαστηρίων γενομένη. Πρόκλησις δὲ ἡ εἰς Ἄρειον πάγον. Eadem fere Moschop.: H. Stephanus, hac nota inductus, vocem Πρόκλησις ista significatione in Thes. suum recepit. Eruditissimo etiam G. J. Vossio h. l. fraudi fuit. Haud raro πρόκλησις et πρόσκλησις, quanquam diversæ plane sint significationis, a librariis solent permutari. Apud J. Poll. 8, 55. πρόκλησις scr. videtur, non πρόσκλησις. [127] Docti Commentatores §. 62. ad vocem πρόκλησις nonnulla notarunt, quam copiose exposuit Herald. Anim. in Salmasii Obs. ad J. A. et R. 6, 14. E quibus abunde constare poterit, Amm. scripsisse: πρόσκλησις δὲ, ἡ εἰς Ἄρειον πάγον. Nihil hac de re monuit Petitus, ubi de in jus vocando tractat ad LL. Att. 314. 315. Interim κλῆσις et πρόσκλησις vix solent discerni. Luculentus testis est Demosth., qui in Aristocr. 437. κλῆσιν dicit Citationem in Areopagum; talem indicari e toto orationis argumento liquidissimum. Deinde Harpocr. istum locum respiciens scribit: Κλῆσις, ἡ πρόσκλησις. Idem: Πρόσκλησις, ἡ εἰς δικαστήριον κλῆσις, καὶ προσκαλέσασθαι, τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τοῦ Ἁγνίου Κλήρου: p. 660. Ἡ πρόσκλησις ἐγένετο τῷ παιδὶ τούτῳ κατὰ τὸν νόμον, καθ' ὅνπερ καὶ οὗτοι προσεκαλέσαντο τὴν τουτουὶ μητέρα, ubi de Areopago cogitari non potest. Demosth. 2. c. Bœot. 645. Τραύματος εἰς Ἄρειον πάγον με προὐκαλέσατο: malim προσεκαλέσατο, uti plus semel alibi: prius tamen etiam memini me alicubi legere.

Κομᾷν καὶ Κουριᾷν διαφέρει. Κομᾷν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπί τινος σεμνύνεσθαι τῶν καλῶς πεπραγμένων, καὶ τρέφειν τὴν κόμην. In nota ad h. l. cœpi monere, vett. Edd. præferre στρέφειν τὴν κόμην, et hanc lectionem præ ea, quam Steph. in textum introduxit, placere. Non nego, propriam verbi potestatem esse Comam alendi, sed, quæ ab hac descendit, eam potius probasse videtur Amm., quippe frequentius a bonis Scriptt. usurpatam. [128] Hunc usum verbi Κομᾷν tetigit Hadr. Junius de Coma c. 1. et post eum executus est Herald. Advers. 2, 16. Huc omnia refer, quæ sub hac voce posuit Cyrill. Lex. Ms. Κομᾷ· γαυριᾷ, μεγαλοφρονεῖ, στεφανοῦνται, χλοηφορεῖ, τριχῶν περιβολῇ κοσμεῖται. Unde in hanc significandi potestatem devenerit, docebit D. Heinsius Lectt. Theocr. 10. p. 327. Etym. M. Auctor p. 527. Κομᾷν σημαίνει ὑπερηφανεύειν· οἱ γὰρ κομῶντες εἰώθασιν ὑπερηφανεύειν. Addo: οἱ δὲ ὑπερήφανοι στρέφειν τὴν κόμην. Si forte superbientis homulli imago ante oculos non obversetur, en Rhiani picturam accuratissimam in Grotii Excerpt. e Stob. Floril. p. 33. Ἶσα Διὶ βρομέει, κεφαλὴν δ' ὑπὲρ αὐχένας ἴσχει, Καί περ ἐὼν ὀλίγος. — Nihil venustius; neque facile Graiæ Veneres Latine tradi possunt. Vitam beatam Max. Tyr. Serm. 20. p. 117. comparat homini τὸν αὐχένα πανταχοῦ περιστρέφοντι, καὶ τὰς ὄψεις πρὸς τὸν ἥλιον ἀνατείνοντι. In eandem sententiam plura conquiri possent.

Κόρυδος καὶ Κορύδαλος διαφέρει. Κόρυδος μὲν γὰρ τὸ ὄρνεον· λέγεται δὲ γῆς ἱερόν· Κορύδαλος δὲ, δῆμος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ σωτῆρος κούρης ἱερόν. Alauda, sive Galerita, Κόρυδος Aristoph. Ὄρν. 303. 472., quem locum citat Ælian. H. A. 16, 5. Confer ad utrumque locum Scholia. Theocr. 7, 141. ἄειδον κόρυδοι, et Epigrammatis Auctor Anthol. 1. c. 76. Εἰ κύκνῳ δύναται κόρυδος παραπλήσιον ᾄδειν. Frequenter κόρυδος dicitur Aristoteli H. A. 6, 1. 8, 16. et alibi. [129] Is ipse tamen κορυδαλὸς etiam adhibuit, 9, 25. Κορυδαλῶν δ' ἐστὶ δύο γένη· ἡ μὲν ἑτέρα ἐπίγειος καὶ λόφον ἔχουσα. Hæc ἐπιτυμβίδιος Theocrito. Vulgatior est scriptura et melior Κορυδαλλὸς ap. Theocr. 10, 50. Hes. Κορυδαλλὸς, πτηνὸν ζῶον — ἡ Κόρυδος παρ' ἐνίων. Glossæ: Bardala, Κορυδαλλὸς, ὄρνεον, ubi, missis aliorum conjecturis, Pardala putem leg. Vide Aristot. H. A. 9, 23. Aliam Glossam ingeniose Is. Voss. tentat ad Catull. p. 119. Quid sit in Dosithei Glossis Κορυδαλλὸς, Parrumla, alii viderint. Usum vocis Κορυδαλὸς pro Κόρυδος non probat Thomas, cujus verba lucem accipient a Phryn. 60. Κορυδαλός. Εὐβούλου τοῦ κωμῳδοποιοῦ δρᾶμα ἐπιγράφεται οὕτως· σὺ δὲ τοῖς περὶ Ἀριστοφάνην πειθόμενος Κόρυδον λέγε τὸ ζῶον. Itaque Aristoph. Grammaticum hic sequitur Amm., dum Κορύδαλον fuisse scribit δῆμον Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ σωτῆρος κούρης ἱερόν. Meursium de Pop. Att. in v. Κορυδαλλὸς Ammonii locus præteriit; suspicor, viro eruditissimo incognitum fuisse σωτῆρος κούρης ἱερόν. Corrigendum: ἐν ᾧ Σωτείρας Κόρης ἱερὸν e schedis Ptol. Ascal. §. 156. Non aliter ap. Amm. reperit Moschop., cujus meminit ad Phryn. 67. Nunnesius, intelligens Virginis servatricis, sive Minervæ, templum. Vide Meurs. Cecropia 27. Neque tamen non legi posset ap. Amm. ἐν ᾧ Σωτῆρος Κόρης ἱερόν.

[130] CAPUT XIII.

Στραγγεύεσθαι et Στρατεύεσθαι a Librariis permutan-

tur. Verbi στραγγεύεσθαι Potestas. Schol. Aristoph. emend. Κύπτειν et Κυπτάζειν usu vix differunt. Monstrum Vocabuli Θαστρεύεσθαι unde in Hesychii Lex. devenerit? Ejusdem Loca mendosa indicantur. Glossæ corriguntur. Aginare.

Κύπτειν καὶ Κυπτάζειν διαφέρει. Κύπτειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπικάμπτεσθαι τῷ σώματι· Κυπτάζειν δέ ἐστι τὸ στραγγεύεσθαι. Eadem tradunt Moschop. et Ptol. Ascal.; nisi quod in hujus schedis §. 158. pro στραγγεύεσθαι Fabr. repererit στρατεύεσθαι. Vix, nisi expertus, credat, quam frequenter in his vocabulis, quæ literas tantum affines habent, temere permutandis lapsi fuerint librarii. Erroris originem indicavit Salmas. de Trapez. Fœn. 778. Ne alios nunc nominem, qui mendam, si quam forte hujusce generis habuerint obviam, sustulerunt; plurimas data opera detexit et emendavit Kust. ad Suid. 2, 45. multas sine dubio intactas reliquit; et nos pro nostro modulo ejus observatis paucula adjungemus. Στρὰγξ in Glossis redditur Stillicidium; a στραγγὸς, στραγγεύω, Stillatim cado, sive propius ad originem, Stringo. Isidori Glossarium: Stringina, restrictio urinæ; ea est στραγγουρία. Hinc facile fluxit ista, quæ in libris obtinuit, verbi στραγγεύειν, sive media potius virtute στραγγεύεσθαι, Cessandi, Commorandi, Laborandi potestas. Quod in versu ab Ammonio producto dixerat Aristoph. [131] τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; id in eadem Fabula Nub. v. 131. expressit, τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι, Ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; i. e. Quid cesso pulsare hoc ostium? Quæ Schol. et Lat. Interpres adjecerunt, ea videri queant alieniora. Machon ap. Athen. 580. Στραγγευόμενον ὁρῶσα περὶ τὰς συμβολάς. Quod vulgabatur στρατευόμενον, castissimæ non ferebant Casauboni aures, qui elegantem verbi usum indicavit in Animadv. 875. Ex his satis constare arbitror, quam sit istud verbi veteris monetæ, quod recentioris ævi Grammatici sibi veluti proprium vindicarunt. Confer, si placet, quæ Kust. protulit, cujus diligentiam, quod miror, fugit Schol. Aristoph. A. 17. Ἐκύπτασεν, ἀντὶ τοῦ ἐστράτευσεν. Κυπτάζειν ἐστὶ τὸ περί τι πονεῖν καὶ διατρίβειν. κομψῶς δὲ τῇ ἀμφιβολίᾳ καὶ * Χάριτες, καθὰ καὶ Σώφρων· Ἐνθάδε κυπτάζουσι πλεῖσται γυναῖκες. Primum omnino leg. ἐστράγγευσεν: deinde forsan, καὶ χαριέντως· καθὰ καὶ Σώφρων, Πλεῖσται γυναῖκες κυπτάζουσιν ἐνθάδε: e quo versiculo simul disci potest, quam exigua sit inter Κύπτειν et productam formam Κυπτάζειν differitas. Epicratis Comici versum ap. Athen. 59. contulisse non pœnitebit. Adde Suid. in Κυπτάζειν, ubi solemni vitio Ms. Leid. pro στραγγεύειν præfert στρατεύειν: et in fine [132] notæ καὶ τὸ πονεῖσθαι, quod placet præ vulgata lectione. Hes. in Ἐκύπταζον remedium frustra quæsivi: quod aliis optimi libri locis admovebo, Στρεύγομαι, διατρίβω: probarem præponi, Στραγγεύομαι, quia subjicitur, ἀφ' οὗ καὶ στρὰγξ ἡ μετὰ (l. κατὰ) βραχὺ πρόεσις: nisi tamen id ad priorem Glossam debeat referri, nam στρεύγεσθαι ea signif. ab Hom. usurpatum, quod Soping. etiam monuit, Od. M. 351. qui locus nisi animo obversetur, non facile dixeris, quid sit in Hesychio Θαστρεύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι. Imperitior aliquis vix crederet, Στρεύγεσθαι leg.; et tamen nihil certius. Alibi ex Homero Id. Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι, ἐπὶ πολὺ ἀναβάλλεσθαι. Viden' unde monstrum vocabuli Θαστρεύεσθαι fuerit prognatum? En alia: Ἐρατεινεύειν, στρατεύεσθαι ἢ δυσφορεῖν. Et Μαρηγηλλαῖ, ἀμφιπονεῖ, στρατεύεται. Levis momenti est, monuisse στραγγεύεσθαι et στραγγεύεται scr., dum priores voces pristina caligine obscuratæ manent. In Glossario Philoxeni: Aginare, Στρατεύεσθαι. Aginat, Στρατεύει. Ingeniosa est et docta Scaligeri ad Festum emendatio; vera, quam libri sui oræ alleverat: στραγγεύεσθαι et στραγγεύει. Aginare est Græcum ἀγινεῖν, Circa eundem locum versari et in se veluti revolvi. Agina est foramen, in quo trutina se vertit. Vide Festum. Gloss. Lat. Ms. Aginat, fugat.

CAPUT XIV.

Κωφὸς, Tusus, Obtusus. Κωφὸν βέλος. Emendantur Anacreon, Orpheus, et Apoll. Rhod. Κωφὸς et [133] Κοῦφος a Scribis permutari. Κώφωσις ὀφθαλμῶν. Κωφὸς, Mutus. Amm. corrigitur. Muta silentia. Statius tentatur. Ὤτων κώφωσις. Hymnus in Merc. Homero abjudicatur. Κωφὸς, Stupidus. Homericum Κῦμα κωφὸν e Scholio inedito exponitur. Quid sit κολόκυμα? Homericæ Locutionis Imitatores. Locus e Marci Evang. illustr.

Κωφὸς—παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο ὁ μὴ φθεγγόμενος. Vocabulum Κωφὸς mihi relictum credidi, in quo exponendo aliquantulum operæ ponerem; eum in finem primum ascribam Etym. observationem: Κωφὸς παρὰ τὸ κεκόφθαι. Recte! sed hic gradum sisto; nam quod addit, παρὰ τὸ ἐγκεκόφθαι τὴν ὄπα, κενοπός τις ὤν, (ita Ms. Bat.,) nugax est, et Grammaticum sapit. A Κόπτω, Cædendo ac tundendo stringo, Κωφὸς, Constrictus, Obtusus, Hebes. Hæc prima potestas usu Homerico cognita ex Il. Λ. 390., ubi imbellem Trojanum acriter pungit Diomedes, Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο, cum contra viri fortis ὀξὺ βέλος πέλεται. Schol. ined. Ἀσθενὲς γὰρ βέλος ἀνάνδρου καὶ οὐδενὸς ἀξίου. Editus Schol. Κωφὸν reddidit ἀμβλὺ εἰς ἀλγηδόνα. Nihil castigatius Anacreonte, cui istum usum ex Hom., quem lubenter imitatur, restituo in Ode 42. Φιλολοιδόροιο γλώττης Φεύγω βέλεμνα κωφά. Irrita tela calumniatricis linguæ fugito. Quod edi solet, et ab Interpretibus, ac Barnesio, probari, [134] κοῦφα, habet, quo se tueatur, ad istam tamen elegantiam non assurgit. Neque est, cur moneam, istas voces a librariis permutari, et in Orphei Hymno, ubi Salii dicuntur—ἐπεμβάται ἴχνεσι κωφοῖς, leg. κούφοις, quod Scaligero latuisse non est existimandum: sic et in Apoll. Rh. 4, 1238. κούφη δέ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχνη, non κωφή. Potius vero rarior usus vocis Κώφωσις pandendus, quem, nisi quis ad originem respiciat, nullus assequi poterit. Admove sodes Surditatem, quam in Κώφωσις unicam potestatem agnoscunt Lexicographi, Hippocrati, et nugas egeris. Medicus Visum obtusum et præstrictum vocabat κώφωσιν ὀφθαλμῶν: quod Foësio etiam incompertum docuit Erotian. Lex. Hippocr. Κώφωσις ὀφαλθμῶν· νῦν τὴν κώφωσιν ἐπὶ παρεμποδισμοῦ τέταχεν: κυρίως γὰρ ἐπὶ τῆς ἀκοῆς τέταχε. Perite interpretatur παρεμποδισμόν: ἐγκόπτειν enim, et primæva venustate ἐνικλᾶν, est ἐμποδίζειν, Impedire. Ea omnia, quorum sonus, et volubilis agitatio impeditur, dicta sunt tacita, muta, κωφά. Maris fluctus, sive glacie sint constricti, sive vento silescente taciti, κῦμα κωφὸν, Mutum mare Plauto Mil. Glor. 3, 1, 70. ad quam locutionem infra plura notabo, hic Senecæ locum ex Herc. F. 534. subjecisse contentus: Calcavitque freti terga rigentia Et mutis tacitum litoribus mare. Amm., Χωφὸς, inquit, ὁ μὴ φθεγγόμενος, Mutus, cujus organa ad loquelam formandam affecta sunt, et vinculis veluti constricta; hinc illustra locutionem, a qua Sacri quoque Scriptt. non abstinuerunt, [135] ῥῆξαι, et ῥῆξαι τὴν φωνήν: plene Oppian. K. 1, 226. ῥῆξεν ποτὲ δεσμὰ σιωπῆς. Quod in omnibus Amm. Edd. legebatur, καὶ ἡσυχίᾳ, Καὶ κωφοῦ ξυνίημι καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω: putidum erat scioli alicujus commentum, qui ad κύματι κωφῷ expositionem (ἡσυχίῳ) referendam credidit. Certissime scribi debet ἡ Πυθία. Versus enim subjectus partem facit oraculi, quod sciscitanti Crœso respondit Pythia, et ab Herod. conservatum est, 1, 47. Scripturæ differentiam et alia dedi ad Herenn. Philon. Κωφὴν σιωπὴν dixit * Heracl. Alleg. Hom. 481. Muta silentia, Tibull. 4, 1, 130. Quin largita tuis sunt muta silentia votis. Corrige Stat. Theb. 58. Inde per Arcturum, mutæque silentia Lunæ, Arva super populosque meat. Vulgata, Mediæque, longius discedit, neque tamen con-

A jecturæ me pœnitet. Κωφὴν γαῖαν Hom. Mutam dixit Il. Ω. 54. ἄναυδον Moschion in Grotii Exc. e Stob. Floril. 515. Alciphron in Epist. Ms., cujus copiam mihi fecit Jac. Valckenaer: Καὶ οἱ κωφοὶ διανεύουσι ἀλλήλοις τὸ ἐκείνης κάλλος· οὕτω γλῶσσα γίνεται καὶ τοῖς λαλεῖν μὴ δυναμένοις. Porro Amm., Νῦν δὲ, ait, κωφὸς ὁ βεβλαμμένος τὴν ἀκοὴν λέγεται. [136] Notio certe vulgatissima ex alio fonte non manavit. Credibile, Veteres dixisse: κωφὸς τὰ ὦτα. Antiph. ap. Athen. 450. posuit κωφὴν ἀκοῆς αἴσθησιν, Constrictum auditus sensum. Sicuti autem Hippocr. κώφωσιν ὀφθαλμῶν, sic ὤτων κώφωσιν usurpavit scriptor antiquissimus Pempelus Pythagoreus ap. Stob. Tit. 77. p. 461. Observandum autem, Hymnum in Mercurium, quem divino ore non indignum judicabat Bergl., Homero tacite abjudicasse Amm.: in eo enim Hymno v. 92. Κωφὸς de Surdo usurpatum reperies. Cæterum, quod in aliis linguis fieri assuevit, in Græca solemne, quæ vocabula, in sensuum vitio indicando frequentata, ad rationalis mentis hebetudinem transferre amat. Eo usu Κωφὸς B ap. Soph. Aj. 928. et Philodem. Anthol. 1. c. 31. ep. 5. Neque sensu multum diverso, in epigrammate necdum, quod sciam, edito, Meleager: Ὦ δύσερως ψυχὴ, παῦσαί ποτε καὶ δι' ὀνείρων Εἰδώλοις κάλλους κωφὰ χλιαινομένη. In Ms. legebatur καλλευς. Κωφὸς Pindaro Rudis et ab omni elegantiarum sensu alienus, Π. 9, 151. Κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡ-ρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει. Qui Herculem laudibus non evehat, næ is ἄμουσος et stipes aliquis censeri debet. In Cebetis Tabula rem bene gessit Lamb. Bos Obs. Crit. c. 27.

[137] Ibid. Ὅμηρος, κύματι κωφῷ. Versus est ex Il. Ξ. 16. Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ. Quæ in Schol. ad istum locum leguntur, habentur etiam in Ms. libro Voss., ubi præterea alterius Schol., (sive Porphyrius is sit, cujus nomen frequenter notæ præferunt, sive alius,) annotatio, quam integram hic exhibebo: Πορφύρῃ, ἀντὶ τοῦ μελαίνεται, ὡς τὸ προφύρεος θάνατος, ἢ κατὰ βάθους κινεῖται. πορφύρη (l. πορφύρειν) γὰρ τὸ κατὰ βάθους μεριμνᾷν. Κωφῷ δὲ, τῷ ἀφώνῳ, τῷ μηδέπω παφλάζοντι. C καὶ κωφὸν ὕδωρ, τὸ ἄροιζον. κωφὴν δὲ γαῖαν, τὴν ἀναίσθητον. τοῦτο δὲ Ἀττικοὶ μολόκυμα, Αἰολεῖς δὲ σκώληκα καλοῦσι. καλῶς δὲ μελαίνεσθαί φησι τὸ πέλαγος, τὸ μηδέπω ὕπαφρον γινόμενον ἐκ τῶν κυμάτων παφλαζόντων. Vir illustris in margine posuit μωλόκυμα, calami fortassis errore; nam leg. κολόκυμα, quod ab Is. Vossio, non adducto tamen Schol. Hom., expositum in Obs. ad Catull. p. 228. 229. Flustrum quid sit, inquirit Salmas. in Tertull. de Pall. 139. Κολόκυμα ante Vossium tetigit Casaub. ad Aristoph. Ἱππ. 689., ubi de homine, qui magno molimine nihil agebat, Ὠθῶν κολόκυμα, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν. Apud J. Poll. 1, 109. prope accedit κῦμα κωφὸν ὑπεκινεῖτο. Homericum autem κῦμα κωφὸν fuit instar teli communis, quo ad stabiliendam in ista voce Silentii potestatem pugnarent Grammatici. Multa notavit Theon ad Arat. Progn. 190. κωφῆς ἁλός. Ducem quoque Homerum sequitur Apoll. Rh. 4, 153. [138] Κῦμα μέλαν, κωφόν τε καὶ ἄβρομον, Orpheus Arg. 1101. κωφὰ δὲ πόντος Κεῖθ', Placidis mare D constitit undis. Lucr. 559. ridet placidi pellacia ponti. Pacuvius in Chryse: Flucti flaccescunt, silescunt venti, mollitur mare. Theocr. 2, 38. σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἆται. Hæc propterea latius deduxi; ut lucem adderent imagini, quam Marcus expinxit in Evang. 4, 39. ubi divinæ suæ omnipotentiæ nutu incitatas undas compescentem Jesum nostrum dicentem facit: Πεφίμωσο, quo nil grandius cogitari potest.

CAPUT XV.

Λέπας et Λεπάς. Prius frequens ap. Eur. Ejusdem Locus ex Ino, a Scal. emendatus, cum Pind. comparatur. Λεπὰς, Ostreum: leviter restituta Aristoteli Scriptura. Λῆμα et Λῆμμα recte distingui. Λῆμα, Animi impetus, interdum Vitio vertitur, sæpe in Laude ponitur. Vetus Epigr. corrigitur. A Ζηνὸς λῆμα pro Jove. Εὐληματεῖν. Ληματιᾷν et Ληματίας. Suidæ Locus e Ms.

Λέπας καὶ Λεπὰς διαφέρει. Λέπας μὲν γὰρ βαρυτόνως ἐστὶν ὄρους ἀπόσπασμα· Λεπὰς δὲ ὀξυτόνως, ἐν ταῖς πέτραις [139] γινόμενόν τι ὄστρεον. Cyrill. in Voc. Acc. Dist. Λέπας, τοῦ λέπατος, τὸ, Promontorium. Schol. Apoll. Rh. 1, 1266. Λέπη, τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὀρῶν, a λέπος, nisi forte putes scr. λέπα, τὰ, ex Etym. 328. qui ex Eur. Or. 24. affert: Κιθαιρῶνος λέπας, Cithæronis jugum. Monente Eust. Il. Δ. p. 372. Λέπας notat ὀρεινὴν τραχύτητα, ἐξ οὗ καὶ λεπαία χθὼν (ap. Eur. Hipp. 1248.) τραγικῶς ἡ ὀρεινή. Voce λέπας utuntur quidem alii, veluti in Anthol. 4, c. 12. ep. 74.; 6, c. 3. ep. 3.: at inprimis delectatus est Eur., et in Bacchis posuit λέπας Κιθαιρώνειον v. 1043. Adde Rhes. 921. Herc. F. 120. Andr. 295. Idem in Ino ap. Stob. Grot. p. 159. Ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ', ἃ σιγᾶσθαι χρεών· Μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας Πρήσειεν ἄν τις.—Quem locum Gro-B tius Jacobo admovit Epist. 3, 5. Ἰδοὺ, ὀλίγον πῦρ ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει. In Schol. Pind. Π. 3, 66. sub Euripidæ nomine legitur, Μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον σέλας Πρήσειεν ἄν τις, ubi manifesta sunt temerariæ manus vestigia. Scal., ut erat divino vir acumine, ad libri sui oram ita hunc versum emendabat: Μικροῦ γὰρ ἐκ σπινθῆρος Ἰδαῖον λέπας Πρήσειεν ἄν τις. Tam sum persuasus, ita scripsisse Eur., quam qui planissime. Quid enim, si λαμπτῆρος retineas, adeo in hac ῥήσει reperias, quod mireris? Deinde, [140] nisi legas σπινθῆρος, minus videatur conveniens, hunc locum cum Pindaro contulisse: πολλάν τ' ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς Σπέρματος ἐνθορὸν ἀΐστωσεν ὕλαν. Ibi σπέρμα πυρὸς dicit σπινθῆρα, s. πυρὸς ἀποβολήν. Ridicula quidem, sed in hanc rem non inutilis originatio Etymologi p. 724. Σπινθῆρες, βολίδες καὶ ἀκοντισμοὶ πυρός· παρὰ τὸ σπεῖραι πεποίηται. Ascribam Scholiastæ Pindari notam: Ὥσπερ γὰρ, εἴ τις εἰς ὕλην πολλὴν σπινθῆρα βάλοι, οὐ μόνον ἐκεῖνο τὸ μέρος, εἰς ὃ βέβληται, κατακαίεται, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ ὕλη συγ-C κατακαίεται: et in eam tum sententiam affert verba Euripidæ, satis demonstrans se eam vocem legisse, quam, a sciolis postea pessime mutatam, Scaliger restituit. Cum vero in h. l. me demisi, paucis etiam altera Ammonianæ observationis pars erit illustranda. Λεπὰς δὲ, inquit, ὀξυτόνως ἐν ταῖς πέτραις γινόμενόν τι ὄστρεον. Cyrillus, ubi supra: Λεπὰς, τῆς λεπάδος, ἡ, Genus ostrei. Suidas Ms. Λεπὰς δὲ, κογχυλίου εἶδος — ὁ Ἀριστοφάνης παρ' ὑπόνοιαν· ὥσπερ λεπὰς πέτρᾳ, οὕτως ἡ γραῦς τῷ μειρακίῳ. Recentiores πατελλίδας, Patellas nuncuparunt: ita leg. videtur in Schol. Opp. Ἁ. 1, 138. Λεπὰς firmiter petris adhærescit, et non nisi post multa conamina ferro σχίζεται ἀπὸ τῆς πέτρας, uti scribit Ælian. H. A. 6, 54. Nativa pulcritudine Theocr. 1, 42. φαίης κεν γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν. Vide Hes. in Λεπαδευόμενος, et Aristot. H. A. 4, 4. et 15. ubi facete admodum, Πάντα, [141] inquit, τὰ ὀστρακώδη γίνεται αὐτόματα ἐν τῇ ἰλύϊ, et quidem περὶ τὰς σήραγγας τῶν πετριδίων αἱ λεπάδες: quod mox addit, ὄστρεα φύεσθαι, τὰ μὲν D ἐν τοῖς τενάγεσι, τὰ δὲ ἐν τοῖς πνελώδεσι τόποις: id leviter corrigendum est, legendo, τὰ μὲν ἐν τοῖς τεναγώδεσι, τὰ δὲ ἐν τοῖς πηλώδεσι τόποις. Hes. Τεναγώδεσι τόποις, ἔνθα ὀλίγον ὕδωρ. Ostrea Lucil. dixit Sat. 9. Limum ac cœnum sapere ipsum. Alia notavit Ill. Ez. Spanh. ad Aristoph. Πλ. 1097.

Λῆμα καὶ Λῆμμα διαφέρει. Λῆμα μὲν γάρ ἐστι, δι' ἑνὸς μ, τὸ παράστημα τῆς ψυχῆς· Λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ, τὸ λαμβανόμενον. Diversæ originis et potestatis vocabula discernunt etiam Etym. Moschop. π. Σχ. 167. et Spanh. ad Aristoph. N. 456. Alii, quos inter Hes. et Suidas, differentia non animadversa, talia ad Λῆμα referunt, quæ non possunt nisi ad Λῆμμα pertinere, frequentissime ap. Dem. obvium. Sæpius librariorum incuria hasce voces permutavit, quod erudite a Grævio ostensum ad Lucian. Solœc. 2, 739. Ammonius Λῆμα reddidit τὸ παράστημα τῆς ψυχῆς: quod commode interpreteris, Animi impetum. Sic θάρσος Ammonio dicitur ἡ ἔλλογος ὁρμή: Schol. Il. E. 2. et Eust. τὸ εὔλογον παράστημα τῆς ψυχῆς.

Eleganter Longin. 7, 4. Φύσει γάρ πως ὑπὸ τἀληθοῦς ὕψους ἐπαίρεταί τε ἡμῶν ἡ ψυχὴ, καὶ γαῦρόν τι παράστημα λαμβάνουσα, πληροῦται χαρᾶς καὶ μεγαλαυχίας. Sicuti autem animus ad virtutem flecti potest, [142] et ad vitia etiam detorqueri, utrique indicando λῆμα Tragicis inprimis inserviit, et talia semper adjecta habet, quæ ejus significatum designent. Detestandam Clytæmnestræ in parente contrucidando audaciam μητρῷον λῆμα vocat Orestes in Soph. Electr. 1429. Vehementem iracundi pectoris impetum βαρύθυμον ὀργὰν καὶ λῆμα φρενῶν Eur. Med. 176. Quod ita expressit in cognomini dramate Neophron in Stob. Floril. Grot. p. 107. Κάτισχε λῆμα καὶ σθένος θεοστυγές. Similes usus ap. Eur. creberrimi. Non minus frequenter in laude ponitur. Heliod. 10. p. 498. Theagenes ἀνδρείῳ τῷ λήματι κινούμενος, Generoso animi impetu motus, 9. p. 438.: utrobique etiam perperam λήμματι vulgatur. Cf. Aristoph. B. 615. Eur. Rhes. 245. Hipp. 206: Quæ omnia mihi persuasere, emendandum vetus Epigr. ap. Dem. pro Cor. 353., quo publicis laudibus celebrantur, qui in prœlio occubuerant: Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δείματος οὐκ ἐσάωσαν Ψυχὰς, ἀλλ' ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βράβην. Non me fugit, Schol. δείματος exposuisse φόβου, οὗ εἶχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος: perquam tamen mihi fit credibile, olim scriptum fuisse, Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος, Qua erant præstanti virtute, strenue pugnantes. Pind. junxit λῆμά τε καὶ δύναμιν, N. [143] 1, 87. Ibid. 3, 132. ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν. Sicuti Telemachus pulcra periphrasi ap. Hom. ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο, Coronis Pindaro dicitur λῆμα Κορωνίδος, Π. 3, 43. ubi in Schol. male λῆμμα scribitur. Similiter Ζηνὸς λῆμα in Epigr. Meleagri inedito: Ἐῤῥίφθω σοφίας ὁ πολὺς πόνος· ἓν μόνον οἶδα Τοῦθ', ὅτι καὶ Ζηνὸς λῆμα καθεῖλεν ἔρως. In alio Ejusdem Epigr. Καὐτὸν ἀπ' Οὐλύμπου Ζῆνα καθεῖλεν ἔρως. A λῆμα descendunt λημαπιᾶν et εὐλημαπεῖν: quorum posterius in deperdita Tragœdia adhibuerat Æsch., teste Hesychio: Εὐλημαπεῖ, λήματος καὶ ἀνδρείας εὖ ἔχει· Αἰσχύλος Κερκύωνι σατυρικῷ. In Aristoph. B. 497. λημαπιᾷς κἀνδρεῖος εἶ. Alterius lectionis, quæ in antiquis libris fuerit, Λημαπίας, ad formam τολμηπίας, et similium, meminit etiam Suidas, cujus locum auctiorem ex optimo Cod. exhibebo: Λημαπιᾷς. λῆμά ἐστι τὸ φρόνημα· λημαπιᾷς οὖν μεγαφρονεῖς· λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ι λημαπίας, ὁ μεγαλόφρων καὶ ἰσχυρός. Quæ sequuntur, optime ab iis, quæ præcesserant, sunt separata: Λημαπίας, φρονηματίας, γεννάδας. Cf. Hes.

[144] CAPUT XVI.

In Ammonii Scripturam inquiritur. Λήϊτον ἀμφεπένοντο sciolum sapiunt. Cur Grammat. verba Λειτουργεῖν et Λιτουργεῖν secernat? Λεῖτον, λήϊτον, λάϊτον. Postremum restituitur Hesychio. Λιτουργεῖν, Maledicere, Λιτουργὸς in Jambis Simonidæ. Φανὸς ap. Recentiores λυχνοῦχον et λαμπτῆρα, ap. Vett. λαμπάδα denotabat. Φανὸν et Πανὸν in libris non discerni.

Λητουργεῖν διὰ τοῦ η, καὶ Λιτουργεῖν διὰ τοῦ ι διαφέρει. Primum e Didymi Commentario hic afferuntur sequentia: Λητουργεῖν, τὸ τῷ δήμῳ ὑπηρετεῖν· λῆτον γάρ φασι τὸ δημόσιον. Λήϊτον ἀμφεπένοντο. Postrema unde sint desumta, difficulter dici poterit. Vir quidam eruditissimus Λήϊτον ἀμφεπένοντο nuspiam legi, et Ammonio inserta fuisse suspicabatur ab inepto interpolatore, cui vocabulum δήμῳ ridicule in memoriam revocarit Hom. Il. Φ. 203. ἀμφεπένοντο Δημὸν ἐρεπτόμενοι etc. Ingeniosa peritissimi judicis conjectatio primum hic locum postulabat, cui non parum momenti addit Phav., qui, ubi hanc Ammonii notam descripsit, Λήϊτον ἀμφεπένοντο intacta prætermisit. Si quis interim hæcce tueri velit, et illorum locorum numero ascribenda judicet, quorum auctores ignoremus, non intercedam, certus interim, hanc Ammonii notam data opera ab otioso homine fuisse depravatam, quod miror H. Stephano non animadversum in Thes. Indice, ubi hujus loci fecit

A mentionem. Noli quæso dubitare, quin Amm. [145] ita scriptum reliquerit, Λειτουργεῖν διὰ τοῦ ει, καὶ Λιτουργεῖν διὰ τοῦ ι διαφέρει. Τὸ μὲν γὰρ Λειτουργεῖν: si aliter censeas, nulla tibi distinctionis constabit ratio. Λειτουργεῖν vulgaris est et ubivis obvia verbi forma; ejus loco Ammonii ævo pronuntiasse videntur Λιτουργεῖν: hoc temere fieri admonuit, atque ι et ει, vocum distinctioni sæpe inservientia, minime confundenda, plus semel monstravit. Id vero magis dubium videri posset, scripseritne Noster Λήϊτον γάρ φασι τὸ δημόσιον: an vero et hic Λεῖτον posuerit. Si prius eligas, id, quamvis a communi lege remotum, et e dialecto ortum, asserendæ verbi Λειτουργεῖν potestati ab Amm. afferri potuit: Etym. et Cyrill. Lex. ad v. Λειτουργός: Τὸ γὰρ πρυτανεῖον, ἤγουν τὸ δημόσιον, Λήϊτον ἐκαλεῖτο. Notus est et ab aliis productus Herod. locus, qui vocis usum Achæis proprium tribuit 7, 197. Λήϊτον δὲ καλέουσι τὸ πρυτανήϊον οἱ Ἀχαιοί. Thom. M. in Λει-

B τουργὸς ad scripturam suo jam tempore in Amm. corruptam adhæsit. Huc refer etiam Glossas Hesychii: Λαϊτῶν, τῶν δημοσίων τόπων, et Λάϊτον, τὸ ἀρχεῖον: sic leg. pro Λάϊπον: cui ordo etiam literarum repugnat. Sin vero malueris pro λῆτον in nostro loco λεῖτον, habebis, præter analogiam, quo sententiam confirmes, Ulpian. ad Leptineam Demosthenis p. 162. Λεῖτον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸ δημόσιον· ὅθεν λειτουργεῖν τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἐργάζεσθαι ἔλεγον· ὅθεν καὶ λεία λέγεται ἡ παρὰ τῶν πολεμίων εἰς τὸ κοινὸν τῶν διαρπαζόντων ὠφέλεια: quæ quamvis omnia assensum non mereantur, id, quod res erat, abunde ostendunt. Alterum denique, quod a λειτουργεῖν secernit, Λιτουργεῖν, monente Amm., significat [146] κακὰ λέγειν: Vellem, usum in hac librorum veterum penuria, ni fallor, rarissimum antiqui Scriptoris loco nobis assertum tradidisset. Phav. Λιτουργεῖν ex Amm. in Lex. suum recepit; in Vocabulis Acc. Dist. Λιτουργεῖν, Maledicere; et in Ind. H. Stephani, qui ex Hes. ibidem ascripsit: Λιτούριον,

C κακοῦργον. Id e prava librarii pronuntiatione traxit originem, et nulla potest ratione pro recentioris Græciæ vocabulo cum Salmasio haberi. Mutatum in Λιτουργὸν rei nostræ commode inservit. Desumtum est e Simonidis Jambis, in quibus acer μισόγυνος fœminarum genealogiam contexuit non illepidam. Primam deum dicit creasse e setosa sue sordidam, e dolosa vero vulpecula callidam, maledicam e cane. Τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιτουργὸν, αὐτομήτορα, Ἣ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει, Πάντῃ δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη Λέληκεν, ἢν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὁρᾷ. Hosce versiculos propter singularem venustatem integros descripsi. Λιτουργὸν vulgatur ap. Stob. p. 434. atque id etiam exhibuit Rad. Winterton. Poët. Min. Gr. Neque erat causæ, ob quam ab hac lectione sibi recedendum existimaret Grot.

Λυχνοῦχον καὶ Λαμπτῆρά φασι τὸν νῦν φανόν· Φανὸν δὲ τὴν λαμπάδα. Egregiam Nunnesii emendationem non dubitavi in textum recipere. Ad corruptam scripturam accedit Thomæ M. nota,

D Λυχνοῦχον καὶ λαμπτῆρά φασι· φανὸν δὲ τὴν λαμπάδα: quæ ad eandem rationem [147] videntur emendanda. Nam si vel in depravatum Ammonii Cod. inciderit, ipsum notissimam distinctionem ignorasse, vix fit credibile. Laternam, quam veteres λυγνοῦχον et λαμπτῆρα, recentiores φανὸν nuncupabant. Sæpius ad hanc rem citatus Athenæus. Schol. Soph. Aj. 289. Λαμπτῆρες, οἱ κατὰ τὴν οἰκείαν (l. οἰκίαν) φαίνοντες λύχνοι. Gal. Gloss. Hippocr. Λαμπτὴρ, ὃν οἱ πολλοὶ φανὸν ὀνομάζουσιν. Timæus Lex. Plat. Λαμπτὴρ, φανός. Eadem voce ad λυχνοῦχος utuntur Hes. in v. Idem in Φανὸν,—Ἀττικοὶ δὲ λυχνοῦχον ἐκάλουν, ὃ (ὃν) ἡμεῖς νῦν φανόν: qui locus ad Amm. inprimis facit. Schol. Aristoph. Ἀ. 936. Λυχνοῦχον, ὃν λέγομεν φάνον. ἢ λαμπτῆρα: ita videtur distinguendum. At veteres voce φανὸς non Laternam, sed Facem s. Tædam, λαμπάδα designabant. Phryn. 12. Φανὸς ἐπὶ τῆς λαμπάδος, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τοῦ κερατίνου λέγε· τοῦτο δὲ λυχνοῦχον: ita Editio Vascos. et Thom. M. Consentit Silenus Glossographus ap. Athen. 699.

'Αθηναίους λέγειν τὰς λαμπάδας φανούς. Quod scribit Amm., Tragicos Πανὸς, Comicos vero φανὸς usurpasse, id in libris observari non solet. Πανὸς in Athenæo æque tribuitur Menandro et Diphilo, quam Æschylo, in cujus Ag. 292. hodie legitur φανὸν, quod in Πανὸν mutandum censuit Stanl. Obnititur Schol. Aristoph. Εἰρ. 841., qui promiscuum utriusque formæ usum Tragicis ascribit.

[148] CAPUT XVII.

Emendantur Orpheus, Dionysius Siculus, Hesychius, et Euphorion. Varia Lectio e Sophoclis Schol. profertur.

Μανία μέν ἐστιν ἔκστασις λογισμοῦ· Λύσσα δὲ ἐπιτεταμένη μανία· Οἶστρος δὲ μανιώδης ἐπιθυμία. Λύσσα, Rabies, de cane eximie solet usurpari. Eam in rem legi possunt Eur. Bacch. 975. Apoll. Rh. 4, 1393. Schol. Theocr. 10, 70. Schol. Il. X. 70. Ab auctoris manu deflexit v. 908. in Arg. Orphei: Λύσσαν ἐπιπνείουσα ὑπὲρ γαλινοῖς σκυλάκεσσιν. Commode restitues: Λύσσαν ἐπιπνείουσα ἐπ' ἀργαλέοις σκυλάκεσσιν. Nemo ignorat Homeri κύνας ἀργούς. Hinc ad homines traducta vox Rabidum furorem dicit: Ammonio λύσσα vocatur ἐπιτεταμένη μανία. Morbi vim et gravitatem adjecta plerumque declarant. Λύσσα κρατερὴ, Il. I. 239. Timæus Locrus de Anim. Mund. 562. λύσσαι οἰστρώδεες. Eur. Or. 846. θεομανεῖ λύσσῃ: 270. μανιάσιν λυσσήμασι. Dionysius Siculus λύσσαν ἀχύνετον ap. Schol. Apoll. Rh. 3, 530. Πλαζομέναις ἐνὶ λύσσαν ἀχύνετον ἧκα βαλοῦσα. [149] Reposui ἐνὶ pro ἵνα: profuit mihi Rutgersii conjectura, τινὰ corrigentis, Var. Lectt. 2, 20. Plura dabit Vir Eruditiss. in Misc. Obs. V. 6. p. 587. et seqq. ubi, qui affertur Hesychius, Sophoclis scripturam nobis repræsentat. Τὴν ἑδραίαν μανίαν, inquit Hes., φοῖτον ἔλεγον, τουτέστι τὸν μεθ' ὁρμῆς μεμηνότα. Hæc in eam te sponte ducent cogitationem, in quam ego incidi, considerata altera Hesychii nota: φόβοι, 'Αττικοὶ ἐπὶ τῶν δυσωδῶν. Jubente literarum serie dubitanter φοῖβοι emendat Palmer. Tu mecum lege: Φοῖτοι, 'Αττικοὶ ἐπὶ τῶν λυσσωδῶν. Cave credas ad receptam scriptionem quicquam facere Schol. Soph. Aj. 333. Διαπεφοιβάσθαι· ἐκμεμηνέναι παρὰ τὸν φοῖτον· ἢ ἀπὸ τῶν φοιβωμένων κ. τ. λ. Qui non viderit, priora verba, ἐκμεμηνέναι παρὰ τὸν φοῖτον, olim ad aliam lectionem διαπεφοιτάσθαι pertinuisse, is hercle vero nihil viderit. A φοῖτος, φοιταλέος, id est λυσσώδης. Io vaga et œstro percita ap. Moschum in Europa v. 46. Φοιταλέῃ δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἁλμυρὰ βαῖνε κέλευθα. Euphorion ap. Schol. Apoll. Rh. 4, 55. Φοιταλέος διὰ πᾶσαν ἄδην ἐπάτησε κοθόρνῳ. Vocabulum ἄδην s. ἄδην, quod ap. Phav. extat in Φοιταλέην, nihil hic dicit: proclivi emendatione et vera Euphorionis versiculum emaculabis scribendo, Φοιταλέος διὰ πᾶσαν ἄλην ἐπάτησε κοθόρνῳ, Per totum erroris tempus furibunde vagabatur.

[150] CAPUT XVIII.

Μισήτη, Libidinosa. Virosæ, Θηλύτεραι γυναῖκες. Suidas emend. Μισῆται, Illicita Venere famosæ: quales Ἄννιον et Βιττώ. Asclepiadæ Epigr. tentatur. Νάννιον, Scorti nomen. Is. Vossii Conjectura in Theocr. Fistula.

Μισητὴ καὶ Μισήτη διαφέρει παρὰ τοῖς 'Αττικοῖς. Si scribatur et pronuntietur Μισήτη, vocabulum significat τὴν καταφερῆ πρὸς συνουσίαν, monente, quem hic rursus sequitur Noster, Tryphone. Cyrillus in Voc. Acc. Dist. Μισήτη, Libidinosa. Eundem usum tradiderunt Suid. Hes. Etym. Thom. M. et alii, quorum plerique istius, quæ hic annotatur, differentiæ non videntur habuisse rationem. Sophronem et Cratinum voce usos constat ex Eust. Od. K. p. 386. Cf. Pantin. ad Apostol. Prov. Cent. 15, 69. J. Poll. 6, 189. a Comicis μισητὴν dictam notat τὴν

A μάχλον, Nimis in Venerem pronam. Achill. Tat. 8. p. 461. Γυναῖκα μάχλον καὶ πρὸς ἄνδρας ἐπιμανῆ, Mulierem libidinosam vocat et Virorum appetentem: cujuscemodi mulieres in primis odiosæ. Hanc volo, quæ non volt: illam, quæ volt, ego nolo. Vincere volt animos, non satiare Venus. Homero caste θηλύτεραι γυναῖκες dicuntur Il. Θ. 520. Schol. αἱ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφορώτεραι, quas Virosas Latine dixeris. Afranius in Divortio [151] sicca, sana, sobria, Virosa non sum—Hinc liquet, quam facile vocabulum μισήτη in eum potuerit sensum flecti, quem Suid. memorat, Μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλήστου κατὰ τροφὴν τίθεται ἡ λέξις: ita leg. pro τροπὴν, suadet etiam Hes. Notum illud Catulli: Es impudicus et vorax et helluo. Non aliam ob rationem scortum Λαίσιτος dicebatur. Istas vero mulieres eximie μισήτας appellasse videntur, quæ illicita Venere erant famosæ. Cratinus ap. Hes., emendante ante alios H. Steph.: Μισῆται δὲ γυναῖκες ὀλίσβοισι χρήσονται. Eust. l. c. §. 36. Τὸ μισεῖν — ἡ κωμικὴ
B σεμνότης ἐπὶ μίξεων ἔθετο ἀσέμνων· 'Αριστοφάνης γοῦν μισητέαν ἐπὶ καταφερείας ἔφη, ἤγουν ῥοπῆς ἀσχέτου τῆς περὶ μίξεις: scribe μισητίαν ex Aristoph. Ὄρν. 1621., ubi vide Schol. et ad Πλ. 990. Ez. Spanhemium. Dubito, sitne hic usus restituendus in Asclepiadæ Epigr., Anthol. L. 7. ep. 25. p. 587. Quo melius possit hac de re judicari, ascribam poëtæ verba: Αἱ Σάμιαι Βιττὼ καὶ Ἄννιον εἰς 'Αφροδίτης Φοιτᾶν τοῖς αὐτῆς οὐκ ἐθέλουσι νόμοις· Εἰς δ' ἕτερ' αὐτομολοῦσιν ἃ μὴ καλά. Δεσπότι Κύπρι, Μίσει τὰς κοίτας τὰς παρὰ σοὶ φυγάδας. Jos. Scaliger Latine reddidit: [152] Annion et Bitto Samiæ genitalia nolunt Legitimo Veneris gaudia jure sequi. Transfugiunt tantum ad præpostera. Ne tibi gratus Sit coitus sancti transfuga, Cypri, furor. Non diffiteor, receptam lectionem sensum, quem Scal. expressit, facilem admittere, sed vis et sententia postulare videntur in ultimo versu, Μισήτας κοίτας τὰς παρὰ σοὶ φυγάδας, in quas pronæ ruebant, εἰς δ' ἕτερ' αὐτομολοῦσιν ἃ μὴ καλά. Hæc lectio castas monachi aures offendit, et, uti
C alibi, data opera pristinam versiculi scripturam mutavit Planudes. Præterea suspicetur quis pro Ἄννιον leg. Νάννιον: quod Scorti nomen erat in Menandri Colace ap. Athen. 587. et in Theophili Philaulo ibid. ὑποκοριστικὸν pro Ναννώ. Mimnermus, Καίετο μὲν Ναννοῦς ὕπο, ibid. p. 598. Ego tamen Ἄννιον non solicito. In Theocr. Fistula Salmasius edidit: Στήτας οἶστρε σαέττας. Schol. Ms. Φασὶ γὰρ, ὅτι ἡ 'Ομφάλη οἶστρον εἶχε πολὺν περὶ τὸν Πᾶνα. Nomen σαέττας varie tentat in Notis Mss. Is. Vossius. Præ aliis hæc conjectura placebat, qua legi posse suspicabatur: Στήτας οἶστρε μισήτας. Si cui id minus videatur commodum, in me culpam transferat, qui temere Vossii suspicionem in lucem produxerim.

[153] CAPUT XIX.

Ναὸν olim etiam dictum fuisse Ἔνναον. 'Ενναίειν in Suida reponitur. Σηκὸς Septum, eximie statuarum.
D Deos Εἰνοδίους sepimine consecratos viatoribus moram objecisse. Genuina Scriptura Theocrito vindicata. Σηκὸς de Heroum sacellis. Istius Cultus Origo. Christianorum Consuetudo a Gentilibus derivata. Evagrius tentatur, et Gregorii Naz. Carmen.

Ναὸς καὶ Σηκὸς διαφέρει. ὁ μὲν Ναός ἐστι θεῶν· ὁ δὲ Σηκὸς ἡρώων. Thom. Magister, qui toties Amm. descripsit, nuspiam tamen ejus fecit mentionem; et ut furta sua tegeret, ad hanc, quæ præ manibus est, differentiam asserendam J. Poll. testem advocare non dubitavit. Ναὸς usu primario Domicilium dicit. Clinias observat, καὶ τὸν ναόν ποτε εἰρῆσθαι ἔνναον, (ita lego pro ἔνναιον,) διὰ τὸ ἐνναίειν ἐν αὐτῷ τοὺς θεοὺς, ap. Schol. Apoll. Rh. 2, 1087. Id verbi 'Ενναίειν Suidæ restituendum, ubi vulgo libri præferunt: 'Εναύειν, τὸ ἱκετεύειν πρὸς τοῖς ναοῖς. Ab hac generaliori notione Ναὸς in istam significandi proprietatem devenit, quæ vulgo obtinet. Pari ratione

σηκὸς Septum qualecunque, sed eximie Partem templi interiorem, sive Istud septum denotare cœpit, quo deorum simulacra concludebantur. Suidas: Σηκὸς, ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ, ναοῦ, οἶκος, τάφος. Probem legi, ὁ ἐνδ. τόπος τοῦ ἱεροῦ ἢ ναοῦ. Ridicula quidem, verum tamen vetusti moris index Schol. Hom. nota ad [154] Il. Θ. 131. originem vocis σηκὸς repetentis ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι ἐν αὐτῷ τὰ ἀγάλματα. Opportune Apoll. Rh. 4, 1284. Ἢ ὅταν αὐτόματα ξόανα ῥέῃ ἱδρώοντα Αἵματι, καὶ μυκαὶ σηκοῖς ἔνι φαντάζωνται. Usum a Tan. Fabro ad Anacr. Od. 5. p. 125. 126. indicatum Veterum locis egregie confirmavit Des. Heraldus ad Arnob. 6. p. 234. In viis deorum statuæ σηκοῖς septæ fuerunt et inclusæ. Apul. in initio Florid., Religiosam moram viatori objecerit — colliculus sepimine consecratus. Nicander Georg. ap. Athen. 684. flores etc. Δρέψας, εἰνοδίοισι θεῶν παρακάββαλε σηκοῖς, Ἢ αὐτοῖς βρετάεσσιν. — Priapum in Theocr. Epigr. 4. Σακὸς δ' εὖ ἱερὸς περιδέδρομεν. Salmasio non succurrebat hic usus, dum ad Consecr. Templ. in Agr. Her. p. 64. vetusti Cod. lectioni B Ἕρκος δ' εὖ ἱερὸν π. vulgatam postponebat. Σακὸς s. Σηκὸς est ἕρκος, La balustrade. Id ipsum pro deo rum templo fuisse usurpatum non est quod dubitemus: loca producere nihil attinet. Eximie Heroum templa s. potius Sacella σηκοὶ secundum Grammaticos vocabantur. Huc pertinent Eur. bina loca, a [155] Cl. Arnaldo producta Animadvv. 1, 1. Σηκοὺς Τροφωνίου et θαλάμας Τροφωνίου permutat Eur. Ion. 300. 394. Illustriorum hominum sepulcra septo, σηκῷ, cingebantur. Nicarchus Anthol. 3. c. 1. epigr. 1. Αὐτὸν ἔχουσι θεοὶ, σῶμα δὲ σηκὸς ὅδε. Hinc petenda videtur ratio, cur in σηκοῖς culti fuerint, qui ob præstantiora merita post obitum in deos referebantur. Istæc religio ad Christianos etiam homines, a prisca simplicitate sensim delapsos, pervasit. Hi summum Deum augustioris moliminis templis, ejus veluti internuntios, heroas, excellenti morum puritate claros, sacellis honorare cœperunt. Superstitioni originem præbuere martyrum reliquiæ, maxima cum cura custoditæ, et in σηκοῖς, eum in finem in tem- C plorum recessu primum constructis, repositæ. Hujus antiquitatis studiosis rem non ingratam me facturum arbitror, si uni et alteri loco hac opera medicinam fecero. Evagr. H. E. 2, 3. Εἴσω δὲ τοῦ θόλου πρὸς τὰ ἑῷα εὐπρεπὴς ἐστι σηκὸς, ἔνθα τὰ πανάγια τῆς μάρτυρος ἀπόκειται λείψανα ἔν τινι σορῷ τῶν ἐπιμήκων, μακρὰν ἔνιοι καλοῦσιν. Quæ ultima, μακρὰν ἔ. κ., obscura videntur Valesio et medelæ indiga. Ego vero, si id aliorum cum bona venia possit fieri, ista, μακρὰν ἔνιοι καλοῦσιν, ab exscriptore in textum introducta fuisse censeo. Videlicet in Cod. suo studiosi hominis hanc observationem repererat, μάνδραν ἔνιοι καλοῦσιν, quæ, cum ad vocem σηκὸς pertinerent, ineptulus ille leviter mutata post ἐπιμήκων inseruit. Ubivis [156] autem σηκὸς a Grammaticis μάνδρα exponi solet. Ad id, quod modo dicebam, in Muratorii Anecd. Carmen XVII. Gregorii Naz. peropportunum est: Εἷς δόμος, ἀλλ' ὑπένερθε τάφος, καθύπερθε δὲ σηκὸς, Τύμβος δειμαμένοις, σηκὸς ἀεθλοφόροις· Καί ῥ' οἱ μὲν γλυκερὴν ἤδη κόνιν ἀμφεβάλοντο, Ὧν σὺ D μάκαιρα δάμαρ Ἀμφιλόχου Λιβίη, Κάλλιμέ θ' υἱήων Εὐφήμιε· τοὺς δ' ὑπόδεχθε Μάρτυρες ἀτρεκίης, τούς τ' ἔτι λειπομένους. Levibus maculis sublatis ascripsi Epigramma ad eum modum, quo legi debere videbatur.

CAPUT XX.

Voces Ναυαγία e Ναυάγιον a Grammat. discerni. Prius Naufragium, alterum Navis fragmina notat. Ejecta, τὰ ἐκβρασθέντα. Differentia Vett. usu confirmatur. Achillis Tatii Locus turbatissimus redigitur in ordinem. Νηὸς διαφθορά. Ναυφθορίη. Ναυάγια, Naufragia. Interpretes in hisce frequenter errare. Emendantur Schol. Pindari, Longin., et Eur. Ῥῶπες, Dumeta.

Ναυαγία μέν ἐστιν αὐτὴ ἡ τῆς νηὸς διαφθορά· Ναυάγιον δὲ τὸ ἐξ αὐτῆς ἐκβρασθέν. Discrimen agnoscunt A Schol. Thuc., Kustero ad Suidam citatus, Schol. Æsch. Pers. 418. et, qui propius accedit ad Amm., Thomas Mag. Ναυαγία, συντριβὴ τῆς [157] νεώς. — Ναυάγια πληθυντικῶς ἐπὶ οὐδετέρου, τὰ ἐξ αὐτῆς ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκβρασθέντα. Optime finivit Moschop. Ναυαγία ἡ θραῦσις τῆς νεώς. Ναυάγια δὲ τὰ τμήματα αὐτῆς τὰ ἀπὸ τῆς ναυαγίας. Ipsum Navifragium ναυαγία, at ναυάγια, Fractæ navis tabulæ, s. τὰ ἐκβρασθέντα, Ejecta, ναὸς ἔκβολα Eur. Hel. 1230. Novi veteris Scriptoris locum, in quo cum legatur, Qui ejecta nave quid rapuit, scr. censeo, Qui ejecta navigii rapuit: ut ejecta navigii sint τὰ ἐκβρασθέντα: namque coortis naufragiis, uti pulcre scribit Lucr. 2, 552. Disjectare solet magnum mare transtra, guberna, Antennas, proram, malos, tonsasque natantes. Ναυάγιον vero et Ναυαγίαν nunquam promiscue a Græcis Scriptoribus fuisse usurpata, haud facile dixero; et inter alia, quæ contrarium suadeant, pauca dedit H. Steph. Thes. 2, 998. Clarissime distinguunt, qui curationem scribendi legem sibi fixerant, et id Grammaticorum fidem liberat. Paucis defungar, quæ hanc rem in clara luce collocent, et postea usui sint futura. Lucian. Ver. Hist. 1. p. 665. Τραπόμενοι πρὸς τὰ ναυάγια: 2. p. 685. ναυαγίᾳ χρησάμενον. Herod. 8, 12. Οἱ δὲ νεκροὶ καὶ τὰ ναυήγια ἐξεφέροντο εἰς τὰς Ἀφέτας: Et eodem in capite, Ἀναπνεῦσαι—ἔκ τε τῆς ναυηγίης καὶ τοῦ χειμῶνος. Achill. Tat. 3. p. 201. Ἐπεὶ οὖν τῇ ναυαγίᾳ περιεπέσαμεν: 203. Κίστη τῷ ναυαγίῳ καθ' ἡμᾶς τῷ ῥοΐ κομισθεῖσα, Cista in tabula naufraga secundo flumine ad nos devoluta. Ejusdem locum turbatissimum sane 6. p. 379. pristino ordini et nitori [158] restitutum apponam: Φέρε πάντα τιμῶμεν αὐτοῦ τὰ ναυάγια, καὶ ξύλον ἐκ ναυαγίας τῇ γῇ προσπεσὸν ἐλάμβανον, τάχα, λέγουσα, Θέρσανδρος ἐπὶ ταύτης τῆς νηὸς ἔπλει. Πόσους καὶ ἄλλους ἔθρεψα νεναυαγηκότας; πόσους ἔθαψα τῆς θαλάσσης νεκρούς; εἷς δὴ καὶ οὗτος κ. τ. λ. Ad hanc formam concinnata oratio astutæ mulieris in Thersandro dolis lactando calliditatem clarius patefacit. Quod autem Amm. ναυαγίαν reddidit νηὸς διαφθορὰν, observari potest, utrumque permutasse Demosth. c. Phorm. 586. ναυαγίαν vocans, quod superius dixerat διαφθοράν: nam ubi editur, ὅθεν καὶ ἡ διαφορὰ τῇ νηῒ συνέβη, scr. διαφθορά, quod Interpretem fugisse non videtur. Ναυφθορίην dixit Statyll. Anthol. 3. c. 22. ep. 17. Ναυάγιον, Tabula naufraga. Eur. Hel. 514. Κρύψας ἐμαυτὸν, εἶμι πρὸς ναυάγια: 429. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι: 1398. Πέπλους δ' ἀμείψας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς. Amœnissimus Max. Tyr. Serm. 33. p. 184. Ἐξέπιπτεν εἰς γῆν πόλεως ναυάγια, de navi loquitur, quæ insana supellectili gravis naufragium fecerat. Alias enim ναυάγιον eleganter ad alia transferri solet. Soph. El. 732. πᾶν δ' ἐπίμπλατο Ναυαγίων Κρισσαῖον ἱππικῶν πέδον. Schol. ναυαγίων, τῶν πτωμάτων. Tragici locum ante oculos habuit Demosth., seu quisquis Auctor sit [159] Erotici, p. 161. Ἐν τοῖς ἱππικοῖς ἀγῶσιν ἡδίστην θέαν παρέχεται τὰ ναυαγοῦντα. Naufragia eodem usu Latinis; quod ab aliis animadversum. Apul. Met. 4. p. 149. Passim per plateas plurima cerneres jacere semivivorum corporum ferina naufragia. Cæterum discrimen certissimum ab Interpretibus minus rite perceptum sæpissime effecit, ut omnem nitorem Veterum locis abstulerint, et ad ναυάγιον tanquam ad scopulum semel alliserint. Multis, quibus id evinci posset, abstineo. Urbs Orchomenus Asopodorum ob civiles rixas patria profugum excepisse dicitur ἐρειδόμενον ναυαγίοις, ap. Pind. I., 52. ubi Edd. variant. Schol. Βαρυνόμενον ἐπὶ τῆς ναυαγίας ἐδέξατο. Schmidius in Schol. legit φερόμενον, quasi vero ναυαγία Fractæ navis tabulam diceret: scripserat, βαρυνόμενον ἀπὸ τῆς ναυαγίας, quod ad Pindari mentem attinet, male. Quanto rectius, qui reliquorum Interpretum laudes eleganti versione obfuscavit, Nicolaus Sudorius: ratis Complexum in alto fragmina naufragæ. In Longino 42, 2. Τοὺς περὶ τὸ ναυάγιον βρασσομένους, male reddunt Boileavius, Tollius, et Fr. Portus; neque cepit nuperus Editor, eruditus Zach. Pearce, eo inprimis nomine laudandus, quod, cum Tollius Manutii conjecturas, hic fideliores duces Mss. secutus ediderit, τοὺς περὶ τὸ ναυάγιον δρασσομένους: ad istud indicium genuina scriptura

facillime poterit erui: mutato Δ in A lege ἀρασσομένους, [160] et pristinam habes Longini manum, Circa tabulam naufragam jactatos et elisos. Hes. Ἀρασσόμενα, προσρηγνύμενα, πλησσόμενα. Plura non addam, postquam emendaro Eur. Troasin v. 438. θαλάσσης δ' ἁλμυρᾶς ναυάγια, Λωτοῦ τ' ἔρωτες, ἡλίου θ' ἁγναὶ βόες— legendo: Λωτοῦ τέ ῥῶπες, Dumeta loti. Glossæ Philoxeni: Dumeta, θαμνώδης τόπος. Ad Eur. locum respexisse censeri possent Hes. Ῥῶπες, τὰ δασέα τῶν φυτῶν, καὶ θαμνώδης ὕλη. Etym. Ῥῶπες, ὕλη καὶ ὑλώδη φυτά. De hujus autem emendationis veritate neminem dubitaturum confido.

FINIS LIBRI SECUNDI.

---

[161] LUDOVICI CASPARI VALCKENAER

LIBER TERTIUS

ANIMADVERSIONUM

AD

AMMONIUM

GRAMMATICUM.

CAPUT PRIMUM.

Super Nereidibus multa dici posse. Nereidum et Nerei Filiarum Differentiam qui præter Amm. indicarint? Vulcanii Conjecturá probatur. Quasvis Deas marinas Nereidas vocari. Nereides, Λευκοθέαι, Veneriæ. Filias Nerei a Nereidibus non distinguunt vett. omnes Nereo et Doride natas. Apollodori Macula eluitur. Nereidum numerus quinquagenarius. Æschyli Fragm. obiter correctum. Puellæ nomen in Hygino reponitur. Super Catalogo Hesiodeo disseritur: bis emendatus Hesiodus. Scholion ab Heinsio omissum. Paucula de Mnasea, cujus Locus emendatur.

Νηρεΐδες τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων διαφέρει. De Nereidibus, quarum nobilitata occurrit in utriusque linguæ Scriptoribus mentio, luculenta patet disserendi materies, dignissima, quam eruditior quispiam sibi vindicet, et propter veterum loca, [162] in quibus Nympharum nomina non raro depravata latitant, bonarum literarum studiosis inprimis commendabilis. Si Th. Galeum excipias, qui ad Apollod. primas hujus laboris lineas ducere incepit, quique pro insigni doctrinæ copia unus omnium eundem etiam perficere potuisset, e recentioribus, qui hanc rem pertractarit, novi neminem, ex antiquis unum Ptol. Grammaticum, qui teste Suida librum conscripsit περὶ Μουσῶν καὶ Νηρῄδων. Hujus etiam fuit loci, quam tradit Amm., Νηρεΐδας inter et Νηρέως θυγατέρας differentia, quamque sub ejusdem Bacchylidis Commentatoris testimonio annotavit etiam Eust. Od. Ω. p. 824., ita tamen, ut Eudociæ Ἰωνιὰν potius videatur habuisse ob oculos, quam Ammonium. Locum in notis indicavi. Eust. verba, etsi prolixiora, lectoris oculis subjecisse non videtur inconveniens: Ἐνταῦθα δὲ ἰστέον, ὅτι κοινῶς μὲν Νηρῄδες πᾶσαι αἱ τοῦ Νηρέως θυγατέρες. παραδέδοται δὲ ἄλλως, ὅτι ἐν Ὑπομνήματι Βακχυλίδου τοῦ Λυρικοῦ διαφορὰ Νηρεΐδων φέρεται καὶ Νηρέως θυγατέρων, οὕτως· εἰσὶν οἵ φασι διαφέρειν τὰς Νηρεΐδας τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων. καὶ τὰς μὲν ἐκ Δωρίδος γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι· τὰς δὲ ἐξ ἄλλων κοινότερον Νηρεΐδας καλεῖσθαι. Tum desunt, quæ ex Amm. apponam, καὶ τὰς μὴ γνησίας, καὶ τὸν ἀριθμὸν, πλείους δὲ τὰς ἄλλας. Hæc manifesto mendosa ita primum corrigenda censebam,

A καὶ τὰς μὲν γνησίας, κε τὸν ἀριθμὸν, ut genuinæ Nerei filiæ XXV, spuriæ numero plures fuisse traderentur; et ad eam conjecturam pluscula notari possent: nunc verior videtur scriptura, et Grammaticorum menti magis conveniens, quam restituendam [163] esse monuit Vulc. καὶ τὰς μὲν γνησίας ν τὸν ἀριθμὸν, πλείους δὲ τὰς ἄλλας: tametsi multiplicem hanc pellicum familiam, e quibus tot puellarum chorum, quinquagenarium numerum excedentem, procreare valuerit Nereus, mihi incompertam, lubentissimus fateor; neque discrimen hinc ortum inter Nereidas et Nerei filias magis perspectum habeo. Generaliori Nereidum vocabulo non solum e Nereo prognatas, sed et Oceanitidas, (quarum numerus ter fuit millenarius, monente Apollodoro,) et Quasvis marinas nymphas aliquando designari, verosimili ratione asseverari potest. Anthol. 4, c. 15. ep. 1. Νύμφαι Νηϊάδες, Νηρεΐδες, Δρυάδες, uti hunc versum emendavit P. D. Huetius. Adde 3, c. 22. ep. 36. et Schol. Pind. 'Ο. 7, 24. Ino s. Leucotheam ποντιᾶν ὁμοθάλαμον Νηρεΐδων vocat Pind. Π. 11, 4. quam
B immortalitatem consecutam scribit 'Ο. 2, 52. Μετὰ κόραισι Νηρῆος Ἁλίαις: ubi præter alia hæc inprimis Scholiastæ verba, αὕτη δὲ ἡ Λευκοθέα Νηρῆϊς γενομένη, considerari merentur. Sicuti autem Leucothea Nereis facta, contra Nereidas Leucotheas nuncupat Myrsinus ap. Etym. 561. Μυρσῖνος δὲ οὐ μόνον τὴν Λευκοθέαν Ἰνὼ φησὶν, ἀλλὰ καὶ τὰς Νηρῄδας Λευκοθέας ὀνομάζει. In Dosithei Ms. capite de Deabus legitur forma minus solemni: Νηρεΐδες, Veneriæ. Ceterum filias Nereo e Doride natas Veteres passim sive Νηρέως θυγατέρας et κόρας, [164] seu Νηρεΐδας, et Ionica forma Νηρηΐδας, nullo habito significandi discrimine, vocare consueverunt. Pro Νηρῆϊς aliam formam patronymicam Grammaticis notam in νη, Lat. etiam Poëtis hac in voce frequentatam, adhibuit Oppian. 'Α. 1, 386. Νηρηΐνην. Nereidas nullas nisi formosa Doride natas novit Apollod. 1, 2, 7. Νηρέως δὲ καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ, Νηρεΐδες: levi macula utilissimum scriptorem liberavi, contra cujus mentem vulgatur τῶν Ὠκεανοῦ: nam Nereus Ponti fuit et Terræ filius. In Nereidum nominibus magna est ap. Scriptt. differitas, ut adeo non injuria mirari subeat, in numero quinquagenario finiendo tanta consensione vetustissimos quosque convenire. Orpheum et Hesiodum quinquaginta, triginta Nereidas

Homerum numerasse, scribit Galeus. De Hesiodo res est explorata, minus vero de Homero, qui dum enumerat, plures fuisse declarat Il. Σ. 49. Hesiodum et Hom. quinquaginta agnovisse, innuit Ælian. H. A. 14, 28. Thetis in Æschyli Ὅπλων Κρίσει dicebatur Δέσποινα πεντήκοντα Νηρεΐδων χοροῦ, teste Schol. Aristoph. 'Α. 883. Quod vulgatur Νηρεΐδων χορὸν, sensum versiculi corrupit, et Stanleio etiam fraudi fuit. Orpheus s. Argonaut. Auctor v. 335. Nerea vocat Ἄμμιγα πεντήκοντα κούραις πάσαισιν ἐραννοῖς. Eidem totidem filias tribuit in Hymnis, et frequenter variis in locis Euripides. A numero quinquagenario non discedunt Pind. Ἰ. 6, 8. et Soph. Œd. C. 708. Suidæ locum, [165] prouti in Ms. legebatur, Vulcanii emendationi asserendæ idoneum adjiciam: Νηρεΐδες, νύμφαι ν τὸν ἀριθμόν εἰσι. Parem numerum Serv. et Hyginus tradiderunt, quorum ille ad Virg. Æn. 3, 74. notat; hic in Genealogia, 'E Nereo,' inquit, 'et Doride Nereides quinquaginta:' e nominibus incuria librariorum unum excidit; ex Hom., quem sequitur, post Callianassa reponendum Callianira, sive post Thoë inserendum Halia. Ultimum nomen diuturno tempore obliteratum tandem Hesiodo restituam. In ejus Theogonia versus 245. ante Grævium ita vulgabatur: Κυμοθόη, Σπειώ τε θοὴ, Θαλίη τ' ἐρόεσσα. Monuit ille, θοὴ non esse Nereidis epitheton, sed nomen, et propterea edidit: Κυμοθόη, Σπειώ τε, Θοὴ, Θαλίη τ' ἐρόεσσα. Qua in re præeuntem habuit Grævius Lat. Interpretem, qui Thoë in Versione posuerat, quod postea in Velox male iverunt mutatum. In eodem tamen versu mendam reliquit vir eruditissimus, qui copulam hic desiderari judicabat; quod ejus pace dictum velim, adest copula, et in nomine Θαλίη, quod ab Hesiodo profectum minime arbitror, latet: error satis antiquus e Schol. nota traxit originem; is Θαλίη exponit ἡ θάλλειν δυναμένη. Ast me quidem judice nulla potest ratione dubitari, quin Poëta olim hac ratione scripserit: Κυμοθόη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τ' ἐρόεσσα. Fundum emendationis ecce tibi, quem Hesiodus imitabatur, Hom. Il. Σ. 40. [166] Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τε βοῶπις, Κυμοθόη τε, — In Cod. Batavo, non quidem antiquo, sed optimæ notæ, quique Scholia continet utilissima, vocibus Ἁλίη τε βοῶπις superscribitur, καὶ ἡ εὐόφθαλμος Ἁλία. Fecundum Homeri ingenium admiratur Eust. Il. Σ. p. 1177., qui τῶν τοσούτων Νηρηΐδων τρεῖς μόνας μετ' ἐπιθέτων προήγαγεν, εἰπών· Ἁλίη βοῶπις, ἀγακλειτὴ Γαλάτεια, καὶ εὐπλόκαμος Ἀμάθεια: ultimum nomen in Hom. libris ita vulgo scribi solet, nisi quod in eo, quem dicebam, scripto Cod. prostat Ἀμάθυια: quod vulgatæ lectioni non postpono. Lubet porro Grævianæ in Hesiodo lectionis bonitatem ita asserere, ut eadem opera novam lucem antiquo Scriptori affundam. Notandus primum Th. Galei error, levis ille, et eximio viro facile condonandus, dum ad Apollod. p. 6. 'Aristarchus,' inquit, 'numerum Hesiodi auxit, addendo Θοὴν, vereor ut recte, nam ea ad aliam familiam pertinet.' Θοὴν s. potius Θόην non in catalogum Hesiodeum invexit, sed in suis exemplaribus invenit Aristarchus, et Cumatolegen v. 253. memoratam potius e Nereidum choro eliminandam esse censuit, neque injuria. Verba Scholiastæ subjiciam: σὺν Κυματολήγῃ· τῇ τῶν κυμάτων λήξει, τουτέστι καταπαύσει. ἐὰν γὰρ ὄνομα ἀκούσωμεν, ὥς φησιν Ἀρίσταρχος, ἔσονται μία καὶ πεντήκοντα κατηλεγμέναι. Quæ si cum calculo Hesiodeo rite conferantur, facile id, quod dicebam, constabit. Illis, quæ ex Hesiodi Schol. apposui, in vet. mea Edit. subjunguntur, quæ universa in Heinsiana deficiunt; et propterea [167] digna sunt, quæ hic legantur: Οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ πατρονόη νημερτής τε, ἢ πατρὸς ἔχει νόον, τό τε περισσόν φασι κεῖσθαι· ἵνα κατὰ τοῦ πατρονόη ἀκούσηται ἐπιθετικῶς. ἡ γὰρ προνοουμένη πάντων, ἀληθής ἐστι. καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς Νηρεὺς, ἀληθὴς παρωνόμασται. Dici non potest, quantam sibi in Scholiis edendis licentiam sumserit D. Heinsius, quod eo dico, ut hujus rei ignaros admoneam, non ut quidquam de tanti viri meritis detraham. Inprimis vero moleste ferendum est, integram hanc notam ab eodem omissam, tum quod

A in ea docetur, fuisse, qui difficultati ab Aristarcho motæ alia via obviam ire studuerint, tum præsertim quod genuinam Hesiodi scripturam, in omnibus, quos viderim, libris obscuratam, recondit. Vulgatur ap. Hesiod. 261. Προνόη τε Νημερτής θ', ἢ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο. Quanto rectius Schol. legit, Πατρονόη τε Νημερτής θ'. Omnis, qui in hac lectione confirmanda insumeretur, labor foret supervacaneus, cum semel indicata suo sese colore commendet. Pro πατὴρ, πατρὸς, πατρὶ, in scriptis libris poni π̄ηρ, π̄ρος, π̄ρι, pervulgatum est: e tali scribendi compendio in Hesiodo remansisse π̄ρονόη pro Πατρονόη, hactenus ignorabatur. Redeo ad Amm., a quo parumper discedens pene omiseram notare, quod tamen non videbatur prætermittendum. Minus perspicue declarat Noster, [168] utrum hauserit hanc observationem e Didymi Commmentario, num ejus verba alterius fide retulerit, e Mnaseæ libro descripta; posterius vero videtur similius. Amm. verba sunt, Ταῦτά φησι Μνασέας ἐν τοῖς Περὶ τῆς Εὐρώπης
B τὸν τρόπον τοῦτον. Hoc in opere Didymi verba, ut puto, protulerat, et de Nereidibus copiosius egerat Mnaseas. Pleraque omnia, quæ ex ejus libris Grammaticorum diligentia conservavit, ad fabularem pertinent historiam, et ab aliis fuerunt annotata. Jurene an injuria ad libros de Europa Mnaseæ verba a Schol. Apoll. Rh. 4. producta retulerit G. J. Vossius de Hist. Gr. 1, 21. non inquiro; illud novi, in eruditi Grammatici Comm. ad Apoll. Rh. 4, 264. mendose legi, Μνασέας δέ φησι πρὸ σελήνης Ἀρκάδας βασιλεῦσαι. Vossiana versio, Arcadum reges Luna fuisse antiquiores, a nemine paulo humaniori poterit probari. Scripserat Mnaseas, Προσέληνον Ἀρκάδων βασιλεῦσαι, atque ita in Schol. restituendum. Emendationem debeo Schol. Aristoph., qui alterius notam ad N. 397. integram exhibuit.

CAPUT II.

C Ἄγαλμα, vocem olim latissimi usus, Recentiores in Statuæ significatum, magis adhuc coarctarunt Grammatici. Λίθοι πώρινοι, Tofi. In Ammonio pro Ξυστὸς corrigendum esse Ξυστόν. Quantum hæc bina differant? Ξυστὸν ἀκόντιον. Quando urbs dicatur Συνοικίζεσθαι, quando Διοικίζεσθαι. Ammonii Nota Verbis Cl. Wesselingii illustrata.

[169] Ξόανον, Βρέτας, Ἄγαλμα διαφέρει. Ἄγαλμα in Hom. bene interpretantur Vett. πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται: qua de re notat Vir Eruditus in Misc. Obs. V. 3. p. 267. 268. Hesychius postquam, quæ attuli, verba posuerat, addit, οὐχ, ὡς ἡ συνήθεια, τὸ ξόανον: qua in Glossa Recentiorum non habuit rationem, qui a Veterum usu recedentes ἄγαλμα pro ξόανον frequentarunt. Amm. vero Statuam non e quacunque materia, sed e lapide et quidem pretioso constructam Ἄγαλμα dici voluit. Verba ejus sunt: Ἄγαλμα δὲ, τὸ πώρινον, ἢ ἔκ τινος ἑτέρου λίθου κατε-
D σκευασμένον. Apud Ptol. Ascal. §. 198. Ἄγαλμα δὲ τὸ Πάρειον. Etymologus Ammonio videtur usus p. 611. Ἄγαλμα δὲ, τὸ παράμηρον, ἢ ἔκ τινος ἑτέρου λίθου κατεσκευασμένον, ubi elegantem Sylburgii conjecturam μαρμάρινον legentis omnino amplector. Ea voce, uti Ptol. Ascal. per Πάριον, (ita enim ser.) interpretatur Ammonii πώρινον. Glossæ: Tofi, πῶροι, λίθοι. Sulpitius Servastus in Vett. Poët. Catal. 232. Decidens scabrum cavat unda tofum. Λίθους πωρίνους dixit Aristoph. ap. J. Poll. 10, 173. Prorsus ad mentem Amm. ἀντικρυς τοῦ πωρίνου Σειληνοῦ Plutarcho restituit Salmasius, citatus Gronov. ad Herod. 5, 62. p. 949. Plura forsan de istoc lapide dedisset Salmas., si non pleraque præcepisset Meurs. Att. Lect. 4, 14. quocum cf. Commentatores ad J. Poll. 7, 123.

[170] Ξυστὸς, τό τε ἀκόντιον, ὡς παρ' Ἡροδότῳ ἐν τῷ πρώτῳ· καὶ τὸ οἰκοδόμημα, ὡς παρὰ Ξενοφῶντι ἐν Οἰκονομικῷ. Quod supra dicebam, pro Ξυστὸς leg. esse Ξυστὸν, cum verissimum sit et dubio vacuum,

mirum videri potest, receptam lectionem Jungermanno non displicuisse ad J. Poll. 1, 136. n. 75. Ξυστὸς, Xystus, porticus dicebatur, in qua hiberno tempore sese exercebant athletæ. Is vocis usus virum eruditissimum permovit, ut receptam in Ammonio lectionem non solicitaret. Ego vero confidenter affirmare ausim, super ista porticu non cogitasse Nostrum, ac propterea Xen. citasse, qui pro alius generis ædificio τὸ ξυστὸν adhibuerit in Œc. 850. Res ex ipso J. Poll. 9, 43. est manifesta: Ξυστοὶ δρόμοι. Ξενοφῶν δὲ καὶ χωρὶς τοῦ δρόμου τῷ ξυστῷ κεχρῆσθαι δοκεῖ ἐν τῷ Οἰκονομικῷ, ἢ εἰ ἐν τῷ ξυστῷ περιπατοίην. Deinde qui quæso τὸ ἀκόντιον dici posset ξυστός? Frequentissimus est vocis Ξυστὸν hoc sensu usus, ut mirum etiam sit, eam in rem Herod. adduci. Docta est Eustathii annotatio ad Il. Γ. p. 324. Ξυστὸν καταμόνας αὐτὸ τὸ ξεστὸν δόρυ, οὗ ὡς ξεομένου ἐπίθετόν ἐστι τὸ ξυστόν. Tyrtæus ap. Stob. Tit. 48. p. 352. Δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτοὺς, Τοῖσι πανοπλίταις πλησίον ἱστάμενοι. Pari ratione Antiphanes τυρὸς ξυστὸς, et Ephippus ξυστὰ τριχώματα dixerunt, teste Athen. 402. 509. Cyrilli Gloss. Ἄξυστον δόρυ, Sarisa. Vide Ξυστὸν inter Instrumenta bellica in Bibl. Coisl. 514., quod ibi adjicitur, a Ξυστὸν omnino separari debet.

[171] Οἰκίζεται, Συνοικίζεται, καὶ Διοικίζεται διαφέρει. Hujus observationis, sanequam elegantis et eruditæ, ignoratio Interpretes non raro egit præcipites. Ammonii verba: Συνοικίζεται, ἡ ἐκ πολλῶν πόλεων εἰς μίαν πόλιν συναγομένη, ὑπὲρ τοῦ πλείονα δύναμιν σχεῖν. Thucydidi 6, 2. p. 379. admovit Vir. Cl. C. A. Dukerus. Hujuscemodi συνοικισμὸν commemorat Schol. Pind. Π. 2, 1. ubi propterea Syracusas a poëta μεγαλοπόλιας dici observat, quod Archias τέσσαρας πόλεις καταστρεψάμενος εἰς μίαν συνήγαγεν. Posterior notæ Ammonianæ pars, Διοικίζεται δὲ, ἡ ἐκ μιᾶς πόλεως, μεγέθει ἰσχυούσης, εἰς πολλὰ καταδιαιρουμένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ἵνα ἀσθενὴς γένηται, lucem accipiet ab Harpocr. Διοικιεῖν, ἀντὶ τοῦ διαιρήσειν, ὥστε μὴ ἐν ταὐτῷ πάντας οἰκεῖν, ἀλλὰ χωρὶς καὶ κατὰ μέρος. Δημοσθένης ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν. Locum proposui a Valesio emendatum, et e Cod. Medic. a Gronovio auctum. Demosth. locum præter alia, quæ huc pertinent, produxit Vales. Pro κατὰ μέρος Suid. in Harpocr. legisse videtur καταμόνας, (ita Ms. præfert,) aut, quod malim, κατὰ κώμας. Ephorus ap. eund. Harpocr. in Μαντινέων διοικισμὸς,—φησὶν, ὅτι εἰς πέντε κώμας τὴν Μαντινέων διῴκισαν πόλιν Λακεδαιμόνιοι. Quod de Lacedæmoniis in ultima nota scribit Amm. οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ Μεγάλην πόλιν διῴκισαν, perhumaniter equidem per literas me edocefecit Vir Maximus, P. Wesselingius, cujus verba verecunde subjiciam:—'In eam urbem, (Megalopolin,) Spartanis invitis, Arcadum plures commigrarant: quam ob rem magno studio egerunt, ut singuli suos in vicos sedesque [172] pristinas compellerentur, ut Demosth. Orat. de Megalop. extrema, s. p. 126. Edit. Gr. innuit; quæ res per gradus quosdam tandem ab illis perfecta est. Vide Diod. S. 15. p. 507. et Paus. 8. p. 656. etc. Plura indidem promere possem, nisi modus esset adhibendus.

CAPUT III.

Servus domi natus Οἰκότριψ. Scripseritne Amm. διατριβόμενος? Vulgatam tuetur nomen Θρεπτός. Alumnus. Ἔντροφος. Phrynichus emendatur. Tribuaturne Soloni vox Οἰκεὺς, an vero Οἰκέτης? Posterius probabile. Unde hauserint, quæ e Solonis Axibus producunt Grammatici? Οἴναρα, Pampini. Hesych. corrigitur. Οἰνάνθη. Epigoni Epigramma vitio liberatur. Βότρυες πεπανοί.

Οἰκότριψ καὶ Οἰκέτης διαφέρει. Οἰκότριψ μὲν γὰρ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διατρεφόμενος, ὃν ἡμεῖς θρεπτὸν καλοῦμεν· Οἰκέτης δὲ, ὁ δοῦλος ὁ ὠνητός. Hes. Οἰκότριψ, ὁ θρεπτός. διαφέρει δὲ οἰκέτης οἰκότριβος. ὁ μὲν γὰρ οἰκότριψ ἐκ γονέων δοῦλος· ὁ δὲ οἰκέτης, οὐ πάντως· ἀλλὰ καὶ ὁ αἰχμάλωτος, καὶ ὁ ἐν οἴκῳ ὤν: his verbis tres modos, A quibus servi acquirebantur, complexus censeri potest. Servus domi natus Atticis οἰκότριψ. In istis autem Ammonii verbis, ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διατρεφόμενος, non sine verisimilitudine cogitari posset scr. διατριβόμενος, tametsi sequentia mutationi videntur obniti. Aristoph. Grammaticus, quem non invitus plerumque sequitur Noster, [173] hanc nominis rationem tradidit, et οἰκότριβας dictos fuisse monuit διὰ τὸ ἐγκεχρονικέναι καὶ κατατετρίφθαι, teste Eust. ad Il. Ψ. p. 1450. Schol. etiam Aristoph. Θ. 433. eo nomine indicari scribit συνεχῆ τινὰ περικύλισιν καὶ πλάνησιν διατριβήν τε ἐν τῇ οἰκίᾳ δεσπότου. Verum, uti incepi dicere, nihil adeo est causæ, cur διατρεφόμενος loco moveamus; inprimis cum mox subjungat Amm. ὃν ἡμεῖς θρεπτὸν καλοῦμεν, Alumnum. Optimæ Philoxeni Glossæ: Alumnus, Οἰκοτραφὴς, Τρόφιμος, Θρεπτός. Eædem Glossæ plura subministrabunt. Salvian. Epist. 2. ad Eucher., 'Ursicinus alumnus tuus salutationem tuam proxime ad me detulit:' quem in eadem etiam Epistola servum vocat. Vernulæ B ὑποκοριστικῶς dicebantur θρεπτάρια, qua ratione etiam secundum J. Poll. 3, 76. Τὸ παιδίον, τὸ ἐκ τῶν οἰκοτρίβων, οἰκοτρίβιον ὠνόμαζον. Quando Alumni mentionem injeci, Plauti verba ascribam e Mil. Glor. 3, 1, 104. Quid? nutrici non missurus quicquam, quæ vernas alit? Docte præ aliis ad hanc rem notavit Th. Gataker. ad M. Anton. 1, 16. p. 35. Pro θρεπτὸς etiam ἔντροφος dicebatur; vocis tamen usum Atticis vix concedit Phryn., cujus hanc exhibet notam Nunnesii Editio p. 34. Αὐτότροφος μὴ λέγε, ἀλλ' οἰκόσιτος, ὡς Ἀθηναῖος· μηδὲ οἰκογενῆ, ἀλλ' οἰκότριβα κ. τ. λ. In Vascosana sequentia reperies: Εὔτροφον μὴ λέγε· μήποτε ὡς Ἀθηναῖοι· μηδὲ οἰκογενῆ, ἀλλ' οἰκότριβα: quæ quamvis mendosa qui ad priora contenderit, non dubitaturum confido, qui binæ Grammatici notæ male coaluerint, hac vel simili ratione sejungendæ: Αὐτότροφος μὴ λέγε, ἀλλ' [174] οἰκόσιτος, ὡς Ἀθηναῖοι. † Ἔντροφον μὴ λέγε, μηδὲ οἰκογενῆ, ἀλλ' οἰκότριβα. In libro, quem Doctiss. Röverus mihi utendum dederat, nonnemo ἔντροφον correxerat. C Παρὰ δὲ Σόλωνι, inquit Amm., ἐν τοῖς ἄξοσιν Οἰκεὺς κέκληται ὁ οἰκότριψ: quo loco usus est Petit. ad LL. Att. 130., ubi Petitum reprehendit Salvinius in Misc. Obs. V. 4. p. 259. Pari jure notare potuisset Nunnes., qui eundem, quem Petitus, errorem, si tamen is error dicendus est, commisit ad Phryn. 41. Valesius in Not. Mauss. ad Harp. in v. Οἰκέως Ammonii verba produxit, neque etiam mendi suspicionem movit. Mihi vero hæc annotatio permira videtur, et suspicor fere pro οἰκεὺς leg. οἰκέτης: neque enim, si vulgatam retineas, quidquam reperitur, cur Solonem advocaret Amm., cum et Soph. Vernam Οἰκέα vocarit Œd. T. 766. Οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος: et ne Emtum, aut Bello captum intelligeremus, effecit versu 1135. Ἦν δοῦλος οὐκ ὠνητὸς, ἀλλ' οἴκοι τραφείς. Probabile itaque Vernam a Solone οἰκέτην nuncupatum; idque Amm. videtur hausisse e Veterum, qui in Solonis Axes olim ferebantur, Commentariis, a Fabr. in Bibl. Gr. 2, c. 14, s. 17. memoratis. Iisdem, nisi fallor, pleraque etiam accepta ferimus, quæ D Grammaticorum nobis diligentia conservavit.

[175] Οἴνη καὶ Οἰνάνθη διαφέρει. Οἴνη μὲν γὰρ ἡ ἄμπελος· Οἰνάνθη δὲ, ἡ πρώτη τῶν βοτρύων ἐξάνθησις· Οἰνάρια δὲ, τὰ φύλλα. In Notis pro Οἰνάρια correxi Οἴναρα: id ne quis nullius existimet momenti, præmittam Diphili versum e Parasito, quem inter alios retulit Athen. 422. ἐμβαλεῖς Οἰνάριον εἰς λάγυνον, ἀλλ' οὐ κάραβον, ubi quantum Οἰνάριον ab Οἴναρον distet, nemo non viderit. Οἴναρα, Pampinos, s. τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα interpr. Timæus Lex. Plat., Bibl. Coisl. 480. Schol. Theocr. 7, 134. Suid. Hes., apud quem tamen etiam, quod vitiose legitur, Οἶνα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα, mutandum in Οἴναρα. Alibi Hes. Τῶν οἰνάρων, τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων: quo in loco alicui videri posset respexisse ad Alciphr. 3, 22. Ὁλοκλήρους ἀπέτεμον τῶν οἰνάρων τοὺς βότρυς, quod mihi quidem non probatur. Eleganter Xen. Œcon. 866. vitis Περιπεταννύουσα τὰ οἴναρα, ὅταν ἔτι αὐτῇ ἁπαλοὶ οἱ βότρυες ὦσι, διδάσκει σκιάζειν τὰ ἡλιούμενα ταύτην τὴν ὥραν, Posteaquam vero uvæ in-

cipiunt maturescere; φυλλορροοῦσα διδάσκει ἑαυτὴν ψιλοῦν. Quod a reliquis discernit Amm., Οἰνάνθη in Cyrilli Glossario redditur τὸ ἄνθος τῆς ἀμπέλου, Suidæ ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου: qua in re satis etiam trita non morarer, si non eadem opera Epigoni Thessali Epigr. in Anthol. 1, c. 16. ep. 5. emendari posset: Ἡ πάρος εὐπετάλοισιν ἐν οἰνάνθαις νεάσασα Καὶ πεπανῶν βοτρύων ῥᾶγα κομισσαμένη Νῦν οὕτω γραιοῦμαι, [176] quo in loco inepte vulgatur πεταγνῶν βοτρύων. Hes. Ὡραίων, τῶν πεπανῶν. Βότρυες πεπανοὶ sunt Molles uvæ. Voces πεπανὸς et πεπαίνειν hac in sede sunt propriæ. Anthol. 3, c. 25. ep. 23. Βότρυν ἀπ' οἰνάνθης ἥμερον eodem sensu posuit Alcæus.

CAPUT IV.

Quam ob rationem Athenienses Carcerem Οἴκημα vocarint? Id ipsum pro Cella meretricia frequenter usurpari. Achillis Tatii et Nicandri ap. Athen. B Verba tentantur. Στῆναι ἐπὶ οἰκήματος et Καθέζεσθαι: hinc Prostibula et Prosedæ. Τέγος et Στέγος. Leopardi Emendatio vindicatur. Ἄχρι τοῦ στόματος Locutio proverbialis. Suspicio in Loco Pindari. Ἐργαστήριον, Opificina.

Οἶκος, Οἰκία, Συνοικία, Οἴκημα, Οἰκίσκος, καὶ Δωμάτιον διαφέρουσιν. Reliqua, quæ hic traduntur, omittam: interim nonnulla ad Οἴκημα notabo. Οἴκημα, inquit Amm., τὸ τέγος ἢ τὸ δεσμωτήριον. Carcerem eam ob rationem Οἴκημα vocarunt Athenienses, ut rei horrorem verbi lenitate aliquantulum mitigarent; id enim veteres et præ aliis Athenienses dabant operam, ut ne mali ominis vocabula frequentarent, observante Helladio Chrest., qui istiusce consuetudinis in hac voce exemplum proponens, διὸ καὶ, inquit, τὸ δεσμωτήριον Οἴκημα ἐκάλουν, ubi v. Meurs. 68. Vales. ad Harpocr. et Legem Atticam ap. Petit. 174. Achilles Tat. 6. p. 391. simul ac intellexerunt, [177] me ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ καθεῖρχθαι,— C εὐθὺς ἐπὶ τὸ οἴκημα σπουδῇ παρῆσαν. Pro altero usu, quo Cellam dicit meretriciam, ejusdem locum ascribam e l. 8. p. 491. paulo emendatiorem ac vulgo legitur, Τάχα δὲ καὶ συνεκάθευδες, ἱερεῦ, οἴκημα τὸ ἱερὸν ποιήσας. Usi sunt ea voce Xen. Atheniensis et frequenter Ephesius. Iis, quæ notarunt Perizon. et Abr. Gronov. Viri Clariss. ad Ælian. V. H. 6, 1. p. 444. nonnulla neque adeo contrita adjiciam. Primus Solon effreni Atticæ juventutis libidini meretrices publicitus objecit: ἔστησεν ἐπὶ οἰκημάτων γύναια πριάμενος, uti sub Philemonis testimonio scribit Athen. 569. Tradit ibidem Nicander Colophonius, Solonem καὶ Πανδήμου Ἀφροδίτης ἱερὸν πρῶτον ἱδρύσασθαι, ἀφ' ὧν ἠργυρίσαντο αἱ προστᾶσαι τῶν οἰκημάτων, leg. videtur, ἱερῶν πρῶτον ἱδρύσασθαι, ἐφ' ὧν ἠργ.: ut sensus sit, Templorum Vulgivagæ Veneris primum extruxisse Solonem, ubi prostituta scorta quæstum facerent. Προστῆναι οἰκήματος seu ἐπὶ οἰκ. quid differat a στῆναι, ex interiori Græci sermonis indole docuit ὁ πάνυ T. H. in Misc. Obs. V. 6. p. 346. D Dinarchus c. Dem. 95. Τὴν Ὀλυνθίαν παιδίσκην ἔστησεν ἐπ' οἰκήματος. Sicuti στῆναι, pari ratione καθέζεσθαι ἐπ' οἰκήματος ap. Æsch. c. Tim. 181. Ὁρᾶτε τουτουσὶ τοὺς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων καθεζομένους, In cellis sedentes, sive verbis Martialis 9, 59. hos, quos primæ prostituere casæ. Herod. 2, 121. filiam suam κατίσαι ἐπ' οἰκήματος. Valla, domi prostituisse: ubi Domi delendum. Lat. [178] Prostibula et usu minùs vulgato Prosedæ vocantur meretrices. Vide Wower. Elegantiss. ad Petron. 6. p. 29. et in Præcidaneis pro Petronii Satyr. Nobiliss. Dousam 3, 8.

Τέγος, qua voce Οἴκημα interpr. Amm., sive, ut alii scribunt, στέγος exposuerunt Scal. ad Propert. p. 270. et Casaub. in Suet. Cal. 57. citatus Cl. T. H.: Hesychius, corrigente Salmasio, Στεγῖτιν, τὴν πόρνην. Præclaram Leopardi emendationem in Polybii Fr. ap. Suid. in v. Ἔμφασιν, Οὐδὲ τῶν ἀπὸ τέγους (Ms. στέγους) ἄχρι τοῦ στόματος εἰργασμένων οὐδεὶς, non sprevisset, quo erat acumine, Kust., si ad manum habuisset Machonis versum ex Athen. 581. A Ἄνθρωπον ἄχρι τοῦ στόματος ἠσβολωμένον. Eodem sensu στέγος in Theocr. 2, 116. est accipiendum: Ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος. — Jason a Chirone dicitur educatus λιθίνῳ ἔνδον τέγει ap. Pind. N. 3, 85. ubi ex ambiguo simile quid Pindaro videtur obversatum, quod si cui a Chironis sanctimonia videatur alienum, emendet is Eratosth. Catast. c. 40. Athenis Ceramicus erat cellis meretriciis nobilis. Alexis ἐν Πυραύνῳ ap. Athen. 258. Τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἡμέρας Διδασκάλους ἐξεῦρον οὐ λέγω βίου, Ἴσως τριάκοντ' ἀφ' ἑνὸς ἐργαστηρίου. [179] Opificinam vocat Plaut. Mil. Glor. 3, 3, 7. quam ἐργαστήριον etiam Alciphron: Ἄθλιαι, κλείσατε τὰ ἐργαστήρια, — μία νῦν ἐστὶν ἡ τὴν Ἑλλάδα ὅλην διασοβοῦσα, γυνὴ μία, Lais nimirum, Ad cujus jacuit Græcia tota fores. Alciphr. locus est ex Epist. inedita, cujus partem e Vat. Cod. descriptam asservat Jac. noster Valck. Inscriptio Epistolæ hæc erat: Αἱ ἐν Κορίνθῳ ἑταῖραι ταῖς ἐν ἄστει χαίρειν.

CAPUT V.

Grammaticorum Leges eleganter migrant Poëtæ. Ὀλίγος pro μικρός. Ὀλίγος κῶρος. In Theocr. scribendum μίκκον παῖσδα. Ὀλίγη νῆσος. Super incerti Auctoris Fragmento, ab Amm. producto; conjectatur id ad Callimachi Hecalen pertinere. Aristonicus et aliorum et Homeri Commentator. Ennii Versus tentatur.

Ὀλίγον καὶ Μικρὸν διαφέρει. Τὸ μὲν γὰρ Ὀλίγον ἐπ' ἀριθμοῦ· τὸ δὲ Μικρὸν ἐπὶ μεγέθους τάσσεται. Dici non potest, quanta cum venustate hæc a Poëtis permutari soleant. Eust. Il. E. p. 464. Cyclops ὀλίγον τὸν Ὀδυσσέα φησὶ, καὶ Ἡσίοδος δὲ πλοῖον ὀλίγον τὸ μικρὸν ἐν τῷ νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, Ἔργ. 643. Hesiodum imitatur Antipater Anthol. 1, c. 57. ep. 16. ὀλίγῃ νηῒ λεπτὰ ματεύων φύκια. Huc pertinet nota Schol. Apoll. Rh. 1, 955. qui e Theocr. [180] ὀλίγον κοῦρον annotavit. Elegans is usus in primo ejus Idyllio observatur v. 47. Τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει: ὀλίγον huncce κῶρον Idyll. 15. v. 42. vocat μίκκον παῖσδα: ita enim vulgatam παῖδε emendandam esse, didici e Ms. libello Τοῦ Ἐπισκόπου Κορίνθου περὶ τῶν Ἰδιωμάτων τῶν Διαλέκτων. Ὀλίγον βρέφος occurrit in Diodori Epigr. Anthol. 3, c. 9. Κλίμακος ἐξ ὀλίγης ὀλίγον βρέφος ἐν Διοδώρου Κάππεσεν. In ipsa hac nota vet. Scriptoris verba producit Amm., in quibus ὀλίγον pro μικρὸν usurpetur: ὀλίγην νησῖδα Καλυψοῦς. Novi, qui ὀλίγην νῆσον adhibuerint, Apoll. Rh. 4, 1712. Νῆσος — ὀλίγης ἱππουρίδος ἀντία νήσου, et Hermesianax in dulcissima Elegia ap. Athen. 597. Ἣν διὰ πολλὰ παθὼν ὀλίγην ἐσενάσσατο νῆσον, Πολλὸν ἀπ' εὐρείης λειπόμενος πατρίδος. Quæ etsi non multum ab isto, quem dicebam, usu discedunt, nihil tamen nos juvant. Et, ut omnibus constet, hanc Amm. notam non esse omni difficultate vacuam, primum ascribam, quæ in plerisque ante nostram Edit. locum obtinuerat, lectionem: Ἀριστόνικος ἐν Ὑπομνήματι, ἐκάλεσ' ἐπὶ στοιχίον ὀλίγην μικρὰν ὑπαλλακτικῶς. E prima Aldina, quæ in seqq. [181] fere Edd. exciderant, in textu reposui: Ἀριστόνικος ἐν Ὑπομνήματι ἐκάλεσ' ἐπὶ στοιχεῖον, ὀλίγην νησῖδα Καλυψοῦς. φασὶ δὲ οὕτω, ὀλίγην, μικρὰν ὑπαλλακτικῶς. Insigne augmentum multo me incertiorem reddidit, ac fui ante, quando suspicabar, Aristonici expositionem ad istum Hom. versum pertinere, qui in hac etiam nota producitur, et pro ἐκάλεσ' leg. ἐκάλεσεν. Sed vana fuit istæc suspicio. Latet in corrupta voce ἐκάλεσ', uti auguror, libri index, quem commentario illustrarit Aristonicus, et e quo fragmentum hoc fuerit decerptum. Quid si hac ratione pristinam scripturam reprehenderemus? Ἀριστόνικος ἐν Ὑπομνήματι Ἑκάλης, ἐπὶ στίχον· ὀλίγην νησῖδα Καλυψοῦς· φησὶν οὕτως, ὀλίγην, μικρὰν, ὑπαλλακτικῶς. τὸ μὲν κ. τ. λ. Sed hæc mera est et nullo argumento nixa hariolatio. Verum quidem est, magni olim nominis fuisse Grammaticos, qui Callimachi opera sibi illustranda sumserant, neque dedecere hos inter Aristonicum retulisse, qui in Pindari et Hesiodi Scholiis

ita citatur, ut utrumque data opera exposuisse credi possit. De Ejusdem in Hom. Commeut. res magis etiam est explorata tum ex Etym. tum ex Hes. Ob leve mendum, quod Hesychio insedit, Aristonicus in Pricæi Indice fuit omissus, citatus in v. Ἀκοστήσας, ὁ δὲ Ἀριστόνικος ἐν ἄχει γενόμενος. Homeri versum, ad quem ea pertinet Aristonici interpretatio, hic subjiciam ex Il. Z. 506. Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ Δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείει πεδίοιο κροαίνων. [182] Quod Homeri loco annotaram, lubet hic proponere: nimirum post Macrobium et Fulv. Ursinum in Virg. cum Gr. Script. coll. p. 441. diligentius Homericam similitudinem cum Enniana comparasse Hieron. Columnam. Ennii verba ex Annali 2. hæc sunt: Et tunc sicut equus, qui de præsepibus actus Vincla sueis magneis animeis abrupit, et inde Fert sese campi per cœrula lætaque prata. Quod vero Ill. Columna arbitrabatur, Ennium vocem ἀκοστήσας prætermisisse intactam, id mihi probari vix potest. Qui verbum ἀκοστήσας optime sunt inter Veteres interpretati, id reddiderunt per κριθιάσας, καὶ ὑπὸ τῆς τροφῆς ἀκρατὴς ὤν. Hos, ut puto, secutus Ennius, pro ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ posuerat: qui de præsepibus altus: aut, quod etiam malim, qui de præsepibu' pastus. Neutrum ab Ennio alienum. Varro ap. Non. in Altum: — 'altus alieno sumtu.' Idem in v. Grave: — 'Ubi graves pascantur atque alantur pavonum greges.' His adde Eur. Hipp. 1240. Στῆτ', ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι.

[183] CAPUT VI.

Ὅλμος, Pila, Mortarium. Ὅλμος μυρεψῶν marmoreus. Emendatur Hesychius. Ὕπερος. Scholion Hom. ineditum, Ἰγδοκόπανον. Differentia inter Ὅσιον et Ἱερόν. Παρείας, Serpentis genus. Catullus Menda liberatur. Orgia Bacch. celabantur. Tentatur Orphei Locus.

Ὅλμος καὶ Ὅρμος διαφέρει. Ὅλμος μὲν γάρ ἐστι μυρεψικὸν σκεῦος, εἰς ὃ κόπτονται τὰ εἴδη τὰ μυρεψικά. Vas s. lapideum s. ligneum in formam globosam excavatum, quibuscunque demum rebus tundendo conterendis inserviens, Ὅλμος dicebatur. Ligneum ὅλμον ad usum rusticum præscribit Hesiod. Ἔργ. 423. Propter figuram orbicularem ὅλμου meminit Hom. Il. Λ. 147., ad q. l. ita scribit Eust. 770. Ὅλμος λίθος ἐστὶ στρογγύλος κυλινδροειδής, ἢ σκεῦος κοῖλον ἐκ λίθου ἢ καὶ ξύλου, ἐν ᾧ πτίσσονται κοπτόμενα ὄσπρια ἤ ἑτερά τινα. In Schol. ined. plura leguntur, quæ mox producam, postquam eum, quem Amm. tangit, mortarii usum illustraro. Hes. Ὅλμος, περιφερὴς λίθος, βάρβαρυς, ἐν ᾧ τὰς βοτάνας τρίβουσι: pro βάρβαρυς non βαρὺς cum Palmerio, sed μαρμάρεος est restituendum. Mortarium marmoreum olim ab ungentariis non fuisse alienum hodiernus usus declarat. Cyrill. Lex. Ms. Ὅλμος, ἐν ᾧ πτίσσουσι τὰς κριθὰς, καὶ τὸ τῶν μυρεψῶν, ἐν ᾧ καταλειαίνουσι τὰ παχύτερα τῶν μυρεψικῶν· τὸ δὲ τύπτον ὕπερον λέγεται: ubi potius ὕπερος scr.: Pistillum, [184] ὕπερον, Hesiodus fieri voluit τρίπηχυν. In sapienti Salomonis dicto Prov. 27, 22. Aquila et Theodotion ἐν ὅλμῳ ἐν ὑπέρῳ posuerunt. Nunc tandem ineditum in Hom. l. c. Scholion subjiciam: Ὅλμον φασὶν οἱ παλαιοὶ λίθον στρογγύλον: ἕτεροι δέ φασιν, ὅλμον λέγεσθαι σκεῦός τι, ὅπερ ὀγδοκόπανον πεζολόγοι εὑρίσκεσθαι, (ita Ms.) ὅθεν καὶ οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐπί τι τερατολογοῦντας ἔφασκον ἐπ' ὅλμον κοιμᾶσθαι. διὸ καὶ Παυσανίας ἐπί τινα γραφὴν ἔλεγε παρ' ὅλμον ὑπνώττειν· καὶ εἰς παροιμίαν τὸ πρᾶγμα ἐξέπεσε πρὸς τὰ μαντικὰ ἀφορῶντας. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ὄλλειν καὶ μειοῦν τὰ ἐν αὐτῷ πτισσόμενα. Maculas, quæ huic notæ ad Ms. ductus descriptæ insident, aliis eluendas trado; hujus tamen est loci, ut pro ὀγδοκόπανον corrigatur ἰγδοκόπανον.

Ὅσιον καὶ Ἱερὸν διαφέρει. Quod supra dicebam, ὅσια et ἱερὰ pari ratione differre, qua βέβηλα et ἀβέβηλα, id bina, quæ subjiciam, loca satis firmabunt.

A Horum alter est in Aristoph. Λ. 744. Ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον, Schol. ἀντὶ τοῦ εἰς βέβηλον, καὶ μὴ ἱερόν. Alter Soph. Œd. C. 54. Χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ' ἔστ', Sacer est, et a profano usu semotus. Hinc ratio petenda discriminis, quod hac in nota tradit Amm. Ὅσια μὲν γὰρ τὰ ἰδιωτικὰ, ὧν ἐφίεσθαι ἔξεστι καὶ προσάψασθαι· Ἱερὰ δὲ τὰ τῶν θεῶν, ὧν οὐκ ἔξεστι προσάψασθαι: et in eam sententiam producit verba Dem. e Timocratea, quibus ex eadem Or. p. 474. addi [185] possunt sequentia, Τοὺς ἔχοντας τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια χρήματα καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον. Alia dabit Vales. ad Harpocr. in Ὅσιον, qui in Demosth. τὰ ὅσια recte interpr. τὰ δημόσια. Ad eam rem præ ceteris egregius est Ejusdem in Leptinea locus p. 377. Ὅτι δ' οὐκ ἔστι ταυτὸν ἱερῶν ἀτέλειαν ἔχειν καὶ λειτουργιῶν, ubi Ulpian. p. 162. Διαιρεῖ γὰρ τίνα μὲν χρὴ καλεῖν ἱερὰ ἀναλώματα, τίνας δὲ λειτουργίας. λεῖτον δὲ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸ δημόσιον. Solon etiam τὰ ὅσια opposite ad ἱερὰ vocat δημόσια in pulcra, quam Demostheni debemus, Elegia: Οὔθ' B ἱερῶν κτεάνων, οὔτε τι δημοσίων Φειδόμενοι, κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος. Istam Solonis Elegiam, egregium antiquitatis monumentum, turpes maculæ deformant.

Παρειαὶ καὶ Παρεῖαι διαφέρουσιν. Παρεῖαι sunt ὄφεις τινὲς μετέωρα τὰ παρεῖα ἔχοντες. Etym. Ms. Παρείας, εἶδος ὄφεως, οὗ τὸ δῆγμα βλάβης ἀλλότριον. Quæ ad h. l. porro notari potuissent, Vales. in Not. Mauss. ad Harp. v. Παρείας ὄφεις, et Spanh. ad Aristoph. Πλ. 690. jam præceperunt. Hujuscemodi serpentum fuit usus in Bacchanalibus. Quando autem Is. Vossius Demosthenis locum, in quo hujus rei fit mentio, Catullo admovit p. 222., neque quidquam præterea hac de re proferri possit, super illo Catulli loco conjecturam lubet proponere. Verba sunt in Carm. 64, 258. et seqq. Pars sese tortis serpentibus incingebant: Pars obscura cavis celebrabant orgia cistis, Orgia, quæ frustra cupiunt audire profani. [186] Quo in loco pro Celebrabant corrigendum censeo Celabant; quæ tam vera videtur emendatio, C ut mirer, manifestam corruptelam perspicaces commentatores præteriisse, inprimis vero Jos. Scal., qui unicum quidem, sed qui solus mutationem suaderet, locum produxit. Huic alia porro adjungam. Apul. Met. 11. p. 262. 'Ferebatur ab alio cista secretorum capax, penitus celans operta magnificæ religionis.' Psyche 5. p. 174. orat 'per tacita sacra cistarum.' Tibull. 1, 8, 48. Et levis occultis conscia cista sacris. Orgia cistis celata exhibet Orph. Arg. 902. Εἰ μή τις τελετὰς πελάσει καὶ θύσθλα καθαρμῶν, Ὅσσα περ ἀρήτειρα καθάρματα μύστις ἔκευθε. Δεινολεχὴς Μήδεια Κυτηΐάσιν μίγα κούραις. Is etiam locus est depravatus, quem, voce μύστις in κίστις mutata, levissimo opere restitues: Εἰ μή τις τελετὰς πελάσῃ καὶ θύσθλα καθαρμῶν, (Ὅσσα περ ἀρήτειρα καθάρματα κίστις ἔκευθε,) Δεινολεχὴς Μήδεια Κυτηΐάσιν μίγα κούραις. Sensu, ut apparet, planissimo, ἀρήτειρα κίστις ἔκευθε, Sacra cista celabat, θύσθλα καθαρμῶν.

D

CAPUT VII.

Πάσασθαι prima producta pro γεύσασθαι, eadem correpta pro κτήσασθαι poni. Loca proferuntur Theocr. [187] et Theogn., in quibus pro πασσάμενος scr. sit πασάμενος. A Πάω, Παὸς et Πηὸς, affinis. Πᾶωται. Πᾶμα, Theocriti Fistula et Dosiadæ Ara illustrantur. Ad eam Legem Πολυπάμων in Suidæ Cod. Leid. Βουπάμων, Virgo ἐπίκληρος, observante Cl. Hemst., Αὐτοπάμων et Ἐπιπαματίς.

Πάσασθαι, βραχέος μὲν ὄντος τοῦ α, τὸ γεύσασθαι δηλοῖ· ἐν ἐκτάσει δὲ τούτου, τὸ κτήσασθαι. Hujuscemodi Grammaticorum præceptis semper est auscultandum. In πάσασθαι, ubicunque Gustandi et Comedendi potestate pollet, prima syllaba brevis est, et, ubi longam postulat versus, Poëtæ Πάσσασθαι scribere consueverunt. Iis, quæ notavit Athen. 23. 24. adde Soph. Antig. 207. Apoll. Rh. 1, 1072. 2, 1181.

Arat. Ph. 132. Oppian. 'A. 1, 26. etc. Contra Πάσασθαι pro κτήσασθαι primam producit. Cyrill. Lex. A Πολυπάμμονος, πολυπλουσίου. Πάμματα γὰρ καλεῖται παρὰ Δωριεῦσι τὰ κτήματα. καὶ παύσασθαι, (quin imo πάσασθαι,) τὸ κτήσασθαι, ἐκτεινομένου τοῦ ἄλφα. Hujus rei ignoratio non pauca Veterum loca corrupit. Sicubi pro κτησάμενος offendas πασσάμενος, id continuo librariorum imperitiæ tribuendum est, ejusque loco πασάμενος ponendum; itaque etiam Casaub. in veteri Pytheæ Epigr. ap. Athen. 465. pro vulgata πασσάμενος, πασάμενος restituendum esse monuit. Eadem medela Theognidi est admovenda v. 146. Βούλεο δ' εὐσεβέως ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν, Ἢ πλουτεῖν ἀδίκως χρήματα πασσάμενος. [188] In Theocr. 15, 90. Μᾶ πόθεν ὤνθρωπος; τί δὲ τὶν, εἰ κωτίλαι εἰμές; Πασσάμενος ἐπίτασσε. Leg. ex Etym. 681. Πασάμενος ποτίτασσε. Eo non minus tribuo emendationis laudem Mureto, qui ob eam, quam dixi, rationem ap. Theocr. πασάμενος corrigendum esse animadvertit, et, ut erat homo elegans et venustus, insignem perdifficilis Idyllii partem commode enodavit Var. Lectt. 2, 20. B Porro videor mihi non indecenter aliquantulum verbo Πάσασθαι inhæsurus. Pristina forma fuit Πάω: quæ e libris nostris exulat, nisi quod ap. Etym. eo, quem citavi, loco legatur: Πάω, πῶ, ἔστι τὸ κτῶμαι. Proxime hinc derivatum remansit Παὸς, Affinis. Eur. Andr. 641. γαμβρὸν πεπᾶσθαι: Generum acquisivisse bonum, quamvis pauperem, præstat, quam divitem pravum. Παὸς extat ap. Theocr. 16, 25. Πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι παῶν, quanquam eo in loco ad formam Ion. et ab Hom. usurpatam πηῶν legisse videtur Hes., qui Laconicam hanc etiam glossam nobis servavit, Παῶται, συγγενεῖς, οἰκεῖοι· Λάκωνες: prouti leg. præ aliis contendit Tan. Faber Epist. 2, 39. Frequentius istæ formæ recurrunt, quas Πέπαμαι propagavit, ita scr., non πέπαμμαι: nam quod Kust. ad Suid. in Ἐπεπάμεθα suspicabatur, id re minus explorata scripserat, tametsi, quod restitutum volebat, legatur in Anthol. 3, c. 33. ep. 16. Pulcrum est Pempeli Pythagorei [189] dictum ap. Stob. Tit. 77. p. 460. Σεμνόν τι καὶ C θείας φύσεος πεπαμένον ἁμῖν τὸ τῶν φυτησάντων ἵδρυμά ἐστιν. A πέπαμαι vetus vocabulum Πᾶμα, quod binis, quæ mihi tantum innotuere, testimoniis confirmatum ibo. Prius suppeditabit Theocriti Fistula, Ὧι τόδε τυφλοφόρων ἐρατὸν Πᾶμα Παρὶς θέτο Σιμιχίδας, 'Cui gratam hanc pastoritiam supellectilem sacram fecit Theocritus.' Ita exponunt Scholiastæ inediti: apud alterum vitiose πάμμα legitur; alter, Πᾶμα δὲ, inquit, κτῆμα. Ὄψ (l. Ὅμηρος) πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ. His subjungam locum ex Ara Dosiadæ prima, Μαύλιες δ' ὕπερθε πέτρης Ναξίας θοούμεναι Παμάτων φίδοντο Πανός: quæ ita Latine reddo, 'Sacræ secures, quas Naxia cos acutas reddiderat, ovium tamen sanguine tingi timuerunt.' Locum bene etiam cepit Fortunius Licetus in Encyclopædia, quam vocat, ad aram mysticam Nonarii Terrigenæ p. 90. et seqq. Monendum vero, secundum me versum ita apposuisse, uti eum legendum judicabat Salmas.; in primo scripsi πέτρης Ναξίας e Cod. D Pal. Novi, qui omnia, quæ Salmas. edidit, obscura poëmatia ad Mss. collata, cum ineditis Scholiis, quamplurimis, in lucem aliquando exponere cogitet. In primo Dosiadæ Scholiasta sequentia legebantur: Παμμάτων ἢ κτημάτων τοῦ Πανὸς, τουτέστιν αἱ μάχαιραι οὐ σφάττουσι πρόβατα καὶ βόας, ὧν ἔφορος ὁ [190] Πάν. Recte tertius Schol. Παμμάτων exp. τῶν θρεμμάτων: utrobique παμάτων corrigendum, et ad eam legem omnia Veterum loca sunt reformanda: qua in sententia, certa ratione nixa, præeuntem habeo Salmas. ad Aram Dosiad. 132. Optimus Suidæ Codex Ms. Bibl. Lugd. Bat. formam Πολυπάμων a communi labe intactam diligenter conservavit in v. Πέπατο: eandem in Etym. monstrabit Sylburgii Index. Βουπάμων scripserat, nisi fallor, Leonides in Anthol. 3, c. 6. ep. 57. Virginem ἐπίκληρον Veteres Αὐτοπάμονα vocasse a plerisque omnibus ignorabatur, usque dum Cl. Hemsterhuisii emendationem in lucem protraxit G. Arnaldus in Add. ad Var. Conj. libros p. 414. Est et aliud virginis ἐπικλήρου nomen tam mirabiliter in Eust. ad Hom. Commentario mendosum, ut priscæ lectionis vix vestigia contineat, et Salmasio crucem fixerit, de Modo Usur. 4. p. 167. Tandem portentum vocabuli μάνδας in ἐπιπαματίδας mutandum esse, monuit ad J. Poll. 10, 20. T. Hemst.

CAPUT VIII.

Παρακρούσασθαι unde devenerit in Decipiendi notionem? Schol. Aristoph. emend. Κρουσιμετρεῖν et Κρουσιδημεῖν. Πενέστης apud Thessalos dicebatur Bello captus. Χειρωθεὶς in Amm. leg. pro δωρηθείς. Menonis Pharsalii 300 Penestæ, an 200. Nili Nomen ex Amm. erasum. Acuta Arnaldi Conjectura. Πειραστὴς recentiorum [191] Scriptorum Vocabulum, Antiquissimis ignoratum. Sophoclis ex Ægeo Versus corrigitur.

Παρακέκρουσται καὶ Παρακέκρουται διαφέρει. Longe diversi generis hæc est observatio, atque erat superior, et minoris momenti. Verbum παρακρούεσθαι Decipiendi notione πολὺ ἐστι παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς καὶ παρὰ Δημοσθένει, uti scribit Harpocr. Metaphoricæ signif. duplicem originem proponit Etym., quarum dum neutra abhorret, altera tamen videtur verior, qua huic verbo Fallendi potestatem adhæsisse observat ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ζυγοῖς ἱστώντων, οἳ τοῖς σταθμοῖς παρακρούουσιν, ἵνα ὃ βούλονται μέρος καθέλκῃ βαρυνόμενον τῇ κρούσει. Id Phocyl. 43. vocat σταθμὸν κρούειν ἑτερόζυγον. Corrige Schol. Aristoph. Ἱππ. 855. Κρουσιδημῶν — ἔστι γὰρ παρακρουσόμενον μέτρον, ὃ λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς μέτροις παραλογιζομένων, ubi leg. puto, ἔστι γὰρ παρὰ τὸ κρουσιμετρεῖν, ὃ λέγεται ἑ. τ.: non intercedam tamen, quominus Kusteri quis aut Æm. Porti emendationem amplexetur. Hes. Κρουσιδημῶν, κρουσιμετρῶν, ἀπὸ τῶν ἐν τῷ μετρεῖν ἀπατώντων: sic enim leg. Casaub. ad Pers. Sat. 1. p. 44. verbum κρουσιμετρεῖν erudite exposuit. Vide Aristoph. N. 450. Schol. et Hes. in Παρακρουσιχοίνικος. Vim verbi παρακρούεσθαι egregie expressit Lucian. Timone §. 57. locum subjiciam, quia inprimis est jocosus; Timon enim, dum liberali manu adulatori pugnos admetiebatur, indignanti Thrasycli, Τί ἀγανακτεῖς, inquit, ὦ 'γαθὲ Θρασύκλεις; μῶν παρακέκρουσμαί σε; καὶ μὴν ἐπεμβαλῶ χοίνικας ὑπὲρ τὸ μέτρον τέτταρας: quem locum qui decies legerit, nova semper voluptate sese perfundi sentiet.

[192] Πελαστὴς καὶ Πενέστης διαφέρει. Πελαστὴς μὲν γὰρ ὁ πρόσφυξ· Πενέστης δὲ παρὰ Θεσσαλοῖς ὁ κατὰ πόλεμον δωρηθείς. Quod sæpenumero accidit, ut, quod primum videbatur verosimillimum, si diligentius ad animum revoces, multum de probabilitate sua amittat, idem hic etiam locum habet. Meursii conjectura in Misc. Lac. 2, 6. ap. Amm. pro δωρηθεὶς legentis ζωγρηθεὶς, cum a re ipsa non sit aliena, ad corruptæ vocis literas prope accedit; nihilominus quovis ausim pignore contendere, Amm. scripsisse, ὁ κατὰ πόλεμον χειρωθείς: addit enim ὡς παρὰ Λάκωσιν οἱ Εἵλωτες: jam vero Helotes notante Etym. 300. dicebantur οἱ μὴ γνήσιοι δοῦλοι Λακεδαιμονίων, ἀλλὰ πρῶτον χειρωθέντες. Par fuit Penestarum ratio. Deinde ductus literarum Δ. Λ. Χ. valde in membranis affines, dici non potest, quantis erroribus dederint originem. Ceterum de Penestis copiose egerat in Thessalicis Staphylus, quod ex Harpocr. novimus. Τοὺς δουλεύοντας τῶν ἐλευθέρων πενέστας καλεῖσθαι παρὰ Θεσσαλοῖς, e Theopompo tradit Schol. Theocr. 16., in quo v. 35. πενέσται memorantur. In Eur. Heracl. 639. Ὕλλου πενέστης· οὔ με γινώσκεις ὁρῶν; Thessalus Menon trecentis Penestis Athenienses adjuvisse dicitur ap. Dem. c. Aristocr. 457. Μένωνι τῷ Φαρσαλίῳ — τριακοσίοις ἱππεῦσι πενέσταις ἰδίοις βοηθήσαντι — πολιτείαν ἔδοσαν: quæ totidem verbis leguntur etiam in Or. περὶ τῆς Συντάξεως p. 70. nisi quod ibi pro τριακοσίοις extat διακοσίοις: qui, utra genuina sit lectio, conjectando assequi valuerit, næ

is magnus oportet sit conjector. In posteriori [193] loco πενέστας non bene per Clientes reddidit Wolfius, priorem locum tantum citat Harpocr.

Πειραστὴς καὶ Πειρατὴς διαφέρει. Πειραστὴς μὲν γὰρ ὁ πειράζων· Πειρατὴς δὲ, ὁ θαλάσσιος λῃστής. καὶ Νεῖλος, Τὰς διαλυθείσας σανίδας καταλιπόντες τοῖς πειραταῖς. Vetustissimos Græciæ Scriptores πειρατὰς Marinos vocasse prædones, haud dixero. Propterea ne crederem, huic voci asserendæ Nilum ab Amm. advocatum? Nihil minus. Cedo tu mihi e Leonis Allatii Diatriba aut aliunde Nilum, cui ista in Amm. ῥῆσις ulla possit ratione convenire? Neminem dederis, nisi infimi ævi homines, aut certe ad Ammonii antiquitatem neutiquam comparandos. Hinc factum est, ut diu fuerit apud me h. l. de mendo suspectus, quod tamen, sive hac tentabam sive illac, tolli a me non poterat. Rogavi itaque Cl. Arnaldum, in quo præter insignem doctrinæ copiam semper admiratus fui insitam acute cogitandi virtutem, ut affecto loco medelam admoveret; is, ut est facilis mihique amicissimus, mox eam, quam importuna Nili mentio injecerat, mihi ademit solicitudinem, meque per literas monuit, pro καὶ Νεῖλος, Τὰς δ. sibi leg. videri, καὶ νηὸς τὰς διαλυθείσας σ.: qua emendatione nullam veriorem, paucas elegantiores dari posse contendo. Ascribam verba e Xen. Ephesio 2. p. 34. Καὶ τῆς νεὼς διαῤῥαγείσης μόλις ἐν σανίδι τινὶ σωθέντες ἐπ' αἰγιαλοῦ τινὸς ἦλθον. Ab h. l. non longe is fuit diversus, e quo pauca produxit Amm., cujuscumque demum sint Auctoris. Quod vero paulo ante incipiebam dicere, id, ut opinor, dubio vacat. Vetustiores [194] et cultiores Piratas, (quam vocem Latini post Varronem frequentarunt,) generaliori nomine λῃστὰς appellare solent, vel etiam τοὺς ἐν τῇ θαλάσσῃ κακουργοῦντας. Neminem forsan habemus, qui πειρατὴς eo sensu adhibuerit, antiquiorem Græco Jobi Interprete 25, 3. Unius Nicarchi locum ex Anthol. 2, c. 6. ep. 5. in v. Πειρατὴς adduxit Steph. Thes. 3, 159. Occurrit etiam in Polybii Fr. ap. Suid. in Καταβολή: ap. Achillem autem Tat. et Xen. Ephesium usu longe frequentissimo. Quibus adde, si lubet, Grammaticos, Hes. in Καρῖται et in Μερμηρικοί. Etym. et Suid. in v. Schol. Soph. ad init. Ajac. Schol. Oppian. Ἁ. 1, 649. Subjiciam observationem Schol. Pind. Π. 2, 62. Πειρατὰς τοὺς κατὰ πέλαγος λῃστὰς λέγομεν· κυρίως δὲ, τοὺς ἐν ὁδῷ κακουργοῦντας. παρ' ὃ δὴ καὶ ὁδουροὺς αὐτοὺς λέγουσιν Εὐριπίδης ἐν Ἀρχελάῳ· Ἔπανσ' ὁδουροὺς λυμεῶνας. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ· Πῶς δῆθ' ὁδουρὸν ὅμοιος ἐξέβης λαθών. Quem Tragici versiculum duabus tantum literis extritis ita legendum esse suspicor: Πῶς δῆθ' ὁδουρὸν οἷος ἐξέβης λαθών; Qui tu solus latronem latere et evadere potuisti?

CAPUT IX.

Πήρα pastoritia. In Ammonii Scripturam inquiritur. Κατωμίδες reponitur in Hesychii Lex. Πήρη κατωμαδίη. Grammatici Ἄφενος deducunt ab ἕνος, Annus. Festi Observatio probatur. Τετραενές. Tentatur Schol. [195] Theocriti. Πλήμη seu Πλήμμη pro πλημμυρίς. Ptol. Ascal. Schedæ supplentur. Πλῆμναι. Etym. et Apollonii Versus in Soph. Schol. corriguntur.

Πεῖρα καὶ Πήρα διαφέρει. — Πήρα δὲ, τὸ ἰατρικὸν ἐγχειρίδιον, καὶ δέρμα τι ἀρτοφόρον, ὃ ἐπὶ τῶν ὤμων φέρουσιν οἱ ποιμένες. Priorem signif. Medicis relinquam, si qui modo sint Medici, quos harum minutiarum cura tangat. Quando autem alter Peræ usus ab aliis fuit indicatus, veluti a Pricæo et Albertio in Obs. ad Matth. 10, 10. vix quidquam esse videbatur, quod eorum observatis hac opera adjungi posset. Est tamen aliquid, quod non prætermittendum censui. In istis Amm. verbis, δέρμα τι ἀρτοφόρον, ὃ ἐπὶ τῶν ὤμων φέρουσιν οἱ ποιμένες, priscæ, quæ illam Stephani præcesserant, Edd. pro ἐπὶ τῶν ὤμων præ-

A ferebant ἐπὶ τῶν νόμων: idque mendosum esse supra asserui. Sed ubi me series in h. l. iterum deduxit, cœpi animadvertere, posse cui eam suspicionem oboriri, Amm. scripsisse, ὃ ἐπὶ τῶν νομῶν φέρουσιν οἱ ποιμένες, quod scilicet longiuscule cum grege ad pascua abituri secum sumunt: quam lectionem tantum non sperno, ut vulgatæ eam anteponendam censeam. Si enim ὤμων posuisset Amm. potius, opinor, scripsisset ὃ κατὰ τῶν ὤμων φέρουσιν οἱ ποιμένες. Inde etiam Hesychio Κατωμίδες exponuntur, ἅπερ οἱ νομεῖς κατὰ τῶν ὤμων φοροῦσι δέρματα: quo in loco satis inepte legitur Κατωτίδες: quod si nondum fuit ab aliis monitum, una fecit literarum series. Pastoritiam πήρην κατωμαδίην vocat Moschus in dulcissimo Epigr. εἰς Ἔρωτα ἀροτριῶντα, [196] Λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα, βοηλάτιν εἵλετο ῥάβδον Οὖλος Ἔρως, πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην. Ἀρτοφόρον hocce pastorum δέρμα frequenter, neque mirum, memorat Longus, e quibus omnibus locis unus est, qui huc etiam referri posset, et Eruditiss. Albert. Obss. ad eum,

B quem dixi, locum non præteriit. Perseus τὴν κίβησιν περιβάλλει κατὰ τῶν ὤμων, teste Pherecyde ap. Schol. Apoll. Rh. 4, 1515. ubi emendatius scribi potest ex Apollod. 2. p. 84. Κίβισιν, ἥν, inquit, φασί τινες εἶναι πήραν, ubi vide Galeum.

Πλούσιος Εὔπορον, Ἀφνειοῦ, Ὀλβίου, καὶ Εὐτυχοῦς διαφέρει. Ἀφνειὸς dum Ammonio dicitur ὁ ἀπ' ἐνιαυτοῦ τὴν τροφὴν συλλέγων, nominis ratio quæritur in ἕνος: quam vere, nunc non disputo; ἕνος γὰρ, inquit, ὁ ἐνιαυτός: quæ postrema, a Thom. M. omissa, leguntur etiam in Cyrilli Lex. Ms., ubi eadem traditur differentia, et ap. Proclum ad Hesiod. Ἔργ. 24. E Grammaticorum originationibus, quantumvis ineptis et falsis, plurimarum sæpe vocum, quas absque iis ignoraremus, percipi potest cognitio. Etym. in Ἄφενος· ἐστὶν ἕνος ὁ ἐνιαυτός. Καλλίμαχος, Τετράενον Δαμάσου παῖδα. Bonæ frugis plena est Festi observatio: Annus e Græco venit, quem illi ἕνον dicunt; et quod nos trimum, illi dicunt τρίενον. Vulgata lectio ἕννον et τρίεννον a tali videtur invecta,

C qui non memor, veteres Romanos literas nunquam duplicasse, ἕννον et Annum propius convenire existimarit. Hes. Ἑπτάενον, ἑπταετῆ. Dores, notante Corinthio, τὸ τετραετὲς Τετραενὲς [197] λέγουσι: quæ observatio ad Theocr. 7, 147. est referenda, ubi Schol. verba, prouti vulgantur, hæc sunt, Τετράενες, ἤγουν τετραετές; Ἀττικῶς. ἢ τὸ ἓν ἔτος κατά τινας, ubi mihi quidem emendandum videtur, τὸ γὰρ ἔτος ἕνος κατά τινας: aut, si id mavelis, ἕνος: qua ratione scr. credidit Theodoritus in Lex. περὶ Πνευμάτων.

Πλῆμαι καὶ Πλῆμναι διαφέρουσι. Πλῆμαι μὲν γὰρ αἱ πλημμυρίδες τῶν ποταμῶν· Πλῆμναι δὲ, αἱ τῶν τροχῶν σύριγγες. Neminem opinor dubitaturum, quin recte Scaligeri emendationem in textum receperim. Suidas, ubi utriusque vocabuli diversam potestatem declarat, Πλήμη, inquit, πλημμύρα τῆς θαλάσσης, ubi nihil est causæ cur Kust. mavelit πλήσμη inductus Schol. Apoll. Rh. nota, qua usus fuit etiam Ill. Spanh. ad Callim. H. in Del. 263. Πλήμη non solum ex Amm., sed et aliunde notum. Thom. M. Πλήμας τὰς πλημμυ-

D ρίδας τῶν ποταμῶν. Cf. Eust. ad Od. I. p. 371. et D. P. 202. Credidit Thales Milesius, ἐκ τῆς ἀποπεμπομένης πλήμμης τὰς ὑπερχύσεις ἀναδέχεσθαι τὸν Νεῖλον, teste Schol. Apoll. Rh. quo loco, nunc non commemini. E Ptol. Ascal. schedis sequentia edidit Cl. Fabr. §. 187. Πλημμυρίδες τῶν ποταμῶν, πλῆμναι δὲ μετὰ τοῦ ν αἱ τῶν τροχῶν σύριγγες: ubi restituendum esse πλῆμαι, πλημμυρίδες τ. π. sive πλῆμμαι, vel inde liquet, quod addat πλῆμναι δὲ μετὰ τοῦ ν αἱ τῶν τροχῶν σ. Etym. Πλήμνας, τοὺς τροχοὺς, τὰς σύριγγας· ἃς ἔνιοι χοινικίδας καλοῦσιν, εἰς ἃς ὁ ἄξων ἐνστρέφεται: ubi corrigendum, Πλήμνας, τοῦ τροχοῦ τὰς σύριγγας. Plura ea de re notavit Scheffer. de Re Vehic. 1, 6. p. 48. 49. [198] Versum autem Apoll. Rh. 1, 757. restitues in Schol. Soph. El. 746., ubi pro ἄξονος ἐν πλήμνῃσι corrupte vulgatur Ἀζόμενος πλήμνῃσι. Schol. ined. Il. E. 726. Πλῆμναι λέγονται διὰ τὸ πλήσσεσθαι ἀπὸ τοῦ ἄξονος· ταύτας δὲ ἔνιοι χήσας ὀνομάζουσι: et quæ plura in libro Vossiano prostant.

CAPUT X.

Differentiam inter Πρόξενον, Ἰδιόξενον, et Δορύξενον multi tradiderunt. Ammonii ad v. Δορύξενος Observatio non protrita. Quis olim Δορύξενος; Suidæ vindicata vulgata Lectio. Variæ ad Amm. Notam reficiendam eruditorum Hominum Conjecturæ. Veterum Προξένοις quid fuerit Muneris injunctum? Suidas corr. e scripto Cod. Προξένους frequenter ab Oratoribus memorari. Ἰδιόξενον et Πρόξενον discernit Lucianus, imitatus Demosth., cujus Locus corrigitur.

Πρόξενος καὶ Ἰδιόξενος καὶ Δορύξενος διαφέρει. Super harum vocum differentia ex Ælii Dionys. et Paus. Lexx. multa notat Eust. Il. Γ. p. 307., quocum si vel conferantur Suidas, J. Poll. 3, 59. 60. et Moschop. π. Σχ. 119. universi nihil in medium producent, quo Ammonio, usum vocis Δορύξενος tradenti, fieri possit medicina. Ammonii verba, prouti vulgo legi solent, describam: Δορύξενος δὲ, ὁ κατὰ πόλεμον γενόμενος φίλος. ἁλεὲς γὰρ ξενίων τυχὼν ἀφείθη πρὸς τοῦ πολεμίου λύτρα λαβόντος μναδὴν [199] ἡ τεταγμένη. κομίσας δὲ καὶ φυλάξας τὴν πίστιν, ἐγένετο φίλος, καὶ δορύξενος ἐκαλεῖτο. Antiquitatis particula, quam hic tangit Noster, reliquis, quos nominavi, Grammaticis fuit, ut puto, incognita. Apud Suid. in v. Ἰδιόξενος, Δορύξενος exponitur ὁ ἐκ πολέμου γνωσθεὶς καὶ γεγονὼς τινὶ ξένος: ita enim leg.; nam causæ nihil erat, quod Kusterus, rejectis vocibus γνωσθεὶς καὶ, quas liber Batavus agnoscit, scribi voluerit, ὁ ἐκ πολεμίου ξένος γεγονὼς τινί. Præter Ælium Dionysium Moschopulus, Δορύξενος δὲ, inquit, ὁ ἐκ πολέμου γνωσθείς: et J. Poll. 3, 60. Δορύξενος δὲ, ὁ ἐκ τῆς κατὰ τὸν πόλεμον ἐπιμιξίας τὴν γνῶσιν πεποιημένος. Ista Grammaticorum expositio binis Eur. locis, in quibus δορυξένων fit mentio, apprime congruit, quorum alter est in Med. 687., alter in Andr. 999. Soph. enim in Electra v. 45. et in Œd. 624. παραχρᾶται τῇ λέξει ποιητικώτερον, ut cum Eustathio loquar; neque in Æsch. Choëph. 560. 914. propriæ signif. adeo habenda est ratio. Ut autem id, quod supra me facturum receperam, nunc porro exequar, ponam iterum mendosam Ammonianæ notæ scripturam; deinde eruditorum hominum conjecturas subjiciam. Corrupta in Amm. verba hæc sunt: ἁλεὲς γὰρ ξενίων τυχὼν ἀφείθη πρὸς τοῦ πολεμίου λύτρα λαβόντος μναδὴν ἡ τεταγμένη. Pro ultimis verbis Scal. in libro suo correxerat μανδύην τεταμένην: quæ scriptura, quantumvis acute excogitata, cum veritatis colorem præ se non ferebat, varios simul adii, a quibus non dubia medelæ spes affulgebat. Vir Celeberrimus C. A. Dukerus hac ratione locum sibi videri constituendum [200] significavit: ἁλοὺς γὰρ ξενίων τυχὼν ἀφείθη π. τ. π. λύτρα λαβόντος· μνᾶ δ' ἦν ἡ τεταγμένη. Præclaræ emendationis laudem partietur Nob. Matthias Röverus, qui eadem plane ratione separandam vocem μναδὴν perspexit, sed pro ἁλεὲς γὰρ scribi maluit ἁλεὶς γὰρ καὶ ξενίων τυχών. Clarissimus vero Arnaldus solutionis pretium non definiendum esse credidit, ac proinde corrigendum: ἁλοὺς γὰρ καὶ ξενίων τυχὼν ἀ. π. τ. π. λύτρα λαβόντος τινὰ δὴ τεταγμένα· ὀμόσας δὲ καὶ φυλάξας κ. τ. λ.: quod inprimis considerari meretur propter Plut. locum, cujus partem mox afferam, quando prius Eruditiss. Reiskii conjecturam cum Lectore communicaro. Is ubi primum μνᾶν τὴν τεταγμένην leg. esse conjecerat, postea graviori vulnere locum afflictum esse suspicabatur, hac autem ratione corrigendum, ἀφείθη πρὸς τοῦ πολεμίου, λύτρου λαβόντος καταβολήν· τῇ τεταγμένῃ κομίσας οὖν καὶ κ.τ.λ.: ut scilicet ab hoste dimissi pro redemtionis suæ pretio postea afferendo quædam deposuerint etc. Ex his conjecturis unusquisque eligat, quæ sibi proxime videbitur ad veritatem accedere. Plut. locum, ab aliis etiam indicatum, tandem subtexam; est in Quæst. Gr. 2, 295. ubi eam ponens quæstionem, Τίς ὁ δορύξενος; præter alia in hunc modum scribit: Τοὺς δ' ἁλισκομένους λύτρον τι τεταγμένον ἔδει καταβαλεῖν, καὶ τοῦτο ἐλάμβανον ἀφέντες. πρότερον δὲ οὐκ εἰσέπραττον, ἀλλ' ὁ λαβὼν αἰχμάλωτον, ἀπῆγεν οἴκαδε,

A καὶ μεταδοὺς ἁλῶν καὶ τραπέζης ἀπέπεμπεν οἴκαδε. ὁ μὲν οὖν τὰ λύτρα κομίσας ἐπῃνεῖτο, καὶ φίλος ἀεὶ διετέλει τοῦ λαβόντος, ἐκ δορυαλώτου Δορύξενος προσαγορευόμενος. Antiquioris, quem ibi sequitur Plut., Auctoris verba fortasse [201] Amm. nobis repræsentat. Ad hanc etiam rem opportuna notat Hes. in Δορυξένους. Et hæc quidem hactenus. Quandoquidem autem in Grammatico illustrando versamur, prius nolo ab h. l. discedere, quam paucula de usu vocis Πρόξενος monuero. Πρόξενος secundum Amm. πόλεως καὶ ἔθνους. Πρόξενοι, ut, quæ a Grammaticis traduntur, universa complectar, homines dicebantur privati, quibus in patria urbe degentibus honorificum hospitii jus cum alia civitate publicitus intercedebat: his id muneris erat præcipue injunctum, ut sedulo prospicerent, ne quid publica istius civitatis res a civibus suis caperet detrimenti, legatos illinc venientes hospitio exciperent, ad populum deducerent, utque iis bene esset, procurarent. Schol. Dem. ad Lept. 371. Πρόξενος, ὁ τὸν ἀπὸ ἄλλης πόλεως ἀναδεχόμενος, καὶ προσόδου
B φροντίζων τῆς πρὸς τὸν δῆμον αὐτοῦ: quod Scholion minus emendate edidit Wolf. Erotianus in Lex. Hippocr. Προξένους. οὕτως ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐν ἄλλαις πόλεσι μένοντας, καὶ εἰς ξενίαν ἐπιδεχομένους (malo ὑποδεχ.) καὶ φροντίζοντας φίλων μὲν, οὐκ ὄντων δὲ πολιτῶν. Publica auctoritate constitutos declarat diversi generis nomen Ἐθελοπρόξενος, ab J. Poll. Suida et Hes. expositum. Quæ aliorum observatis adjeci, Suidam habent auctorem in Ἰδιόξενος, ubi Πρόξενον dictum fuisse tradit, παρ' ᾧ καὶ οἱ πρέσβεις κατάγονται. καὶ προσάγει τὰς πρεσβείας οὗτος πρὸς τὸ δημόσιον, καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖ καὶ πράττει (l. διαπράττει e Ms. Leid.) ἐν τῇ πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ τὰ τῇ πόλει ἐκείνῃ διαφέροντα, ἧς προξενεῖ. Hujuscemodi προξένους frequenter memorant Oratores antiqui. Dem. de Halon. 33. Καρύστιον τὸν [202] πρόξενον τῆς ἡμετέρας πόλεως: c. Callip. 719. Προξενῶν μὲν γὰρ τυγχάνω τῶν Ἡρακλεωτῶν. Dinarch. c. Dem. 98. Ὅσους οὗτος γέγραφε προξένους εἶναι καὶ Ἀθηναίους, Æschines de Fals. Legat. 266. Δημοσθένους τοῦ Θηβαίων προξένου, c. Ctes.
C 294. Θράσων ὁ Ἐρχιεὺς, πρόξενος ὢν Θηβαίοις. Tales Delphis plurimos fuisse, perquam fit credibile. Cf. Eur. Andr. 1102. et Barnes. ad Eur. Ion. 1039. Locum denique, in quo πρόξενος et ἰδιόξενος discernantur, clarissimum subministrabit Demosthenes pro Rhod. Libert. 79., ubi nihil in gratiam Rhodiorum temere a se dici indicaturus, Οὔτε γὰρ, inquit, πρόξενος τῶν ἀνδρῶν, οὔτε ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν οὐδείς ἐστί μοι: ubi leg. puto, οὔτε γὰρ πρόξενος εἰμὶ τῶν ἀ. οὔτε ἰδιόξενος αὐτῶν ο. ἐ. μ.: q. l. non obscure imitatur Lucian. Phalar. 2. init. T. I. p. 741. Οὔτε Ἀκραγαντίνων, ὦ ἄνδρες Δελφοὶ, πρόξενος ὢν, οὔτε ἰδιόξενος αὐτοῦ Φαλάριδος: quæ in Scholiis leguntur, non sunt unius assis.

CAPUT XI.

Atticorum Ῥαφανὶς quo nomine vulgo diceretur, ambiguum. Ῥέφανος. Ionum Ῥέπανος. Amm. tentatur. Suidas e Ms. emend. Archilochi Versus
D illustr. Archilochi Nomen restituitur in Athenæo. Moschi Versus corrigitur. Κύματος ἀγὴ, Litus fluctifragum. Paucula de v. Σισύρα et Σισύρνα.

Ῥάφανος καὶ Ῥαφανὶς διαφέρει. Differentia ex illis, quos citant Nunnes. ad Phryn. 27. et [203] Kust. ad Suid. notissima est. Paucula tamen propter ultima Ammonii verba adjiciam, ubi is scribit, Atticis Ῥαφανίδα vocari τὴν παρ' ἡμῖν Ῥάπανον, dubium, inquam, esse potest, an ea lectio sit sincera: nam pro Ῥάπανον ap. Moschop., qui sine controversia Ammonii notam descripsit, Ῥάπαλον vulgatur. Aliter etiam Hes. Ῥαφανὶς καὶ Ῥάφανος διαφέρει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Ῥάφανος μὲν γὰρ ἡ κράμβη· Ῥαφανὶς δὲ ἡ παρ' ἡμῖν ῥάφανος: et ea cum lectione Suidas, prouti vulgatur, concinit, Ῥαφανίς. Ῥαφανίδα φασὶν Ἀττικοὶ, ἣν ἡμεῖς ῥάφανον καλοῦμεν. Utra nunc quæso lectio eligenda? si mihi credatur, neutra, qui pro Ῥάπανον in Amm. scr. censeo Ῥέφανον, permotus

Suidæ loco, quem ita legi in Ms. Voss. Ῥαφανίς. Ῥαφανίδα φησὶν Ἀττική, ἣν ἡμεῖς ῥέφανον φαμέν. In Cyrilli Lex. Ῥέφανον etiam reperire licet. Facile autem, cur id mavelim, animadvertes, postquam sequentem Ammonii notam subjecero: Ῥέφανον καὶ Ῥάφανον διαφέρει παρ' Ἴωσι καὶ Ἀττικοῖς. Ῥέφανον μὲν, ἣν καὶ ἡμεῖς φαμέν· Ῥάφανον δὲ, τὴν κράμβην: qui etiam locus graviter affectus sine scriptis libris frustra tentaretur, nisi quod legendum arbitror: Ῥέπανον μὲν (Iones λέγουσι), ἣν καὶ ἡμεῖς φαμὲν ῥέφανον. Ionibus ῥέπανον tribuit Thom. M.

Ῥόδον καὶ Ῥοδωνιὰ καὶ Ῥοδῆ διαφέρει. Archilochi, quem Amm. adducit, locus, Ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο Ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος: ap. Moschop. vitiose profertur, Ἔχουσα θαλὸν μυρσίνης ἀφείπετο, ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος: ab hac lectione non [204] discedit Phav. in Ῥοδον. Proba lectio est ἐτέρπετο. Lucem huic versui accendit Hes. observatio, qui moris fuisse refert, Μυῤῥίνης κλάδον ἢ δάφνης παρὰ πότον διδόναι τοῖς κατακειμένοις ἐκ διαδοχῆς, ὑπὲρ τοῦ ᾄσαι ἀντὶ τοῦ βαρβίτου. Cf. Hes. in Τὴν ἐπιδεξιάν. Primum Archilochi versum servavit etiam Etym. in Θάλλω p. 441. alter, Ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος, extat ap. Athen. 52., ubi pro Ἀντίλοχος reponi debet Ἀρχίλοχος. Quandoquidem rosarum meminit Amm. nihil vetat emendasse Moschi Europam v. 36. Τερπόμεναι ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἠχῇ, ubi non undarum sonitu, sed puellas delectatas fuisse suspicor litore fluctifrago, quo primulos pedes tingere amabant. Lego itaque:—καὶ κύματος ἀγῇ. Apoll. Rh. 1, 554. eadem utitur loquendi ratione, πολιῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ Τέγγε πόδας. Is. Casaub. pro vulgata scriptura ἄγνῃ in Numenii versu ap. Athen. 305. emendavit, ἐπ' ἄκρῃ κύματος ἀγῇ: eodem Apoll. Rh. loco inductus, quem sine Auctoris nomine ap. Etym. vir inclytus repererat.

[205] Σισύρα καὶ Σισύρνα διαφέρει. Differentiam præter Hes. annotavit Etym. 714.; nam cum priori observatione altera in Ms. conjungitur: Σισύρνα δέ ἐστι παχὺ περιβόλαιον ἢ δερμάτινον ἱμάτιον. De Σισύρᾳ præter eos, quos ad J. Poll. 10, 123. indicavit Cel. Hemst. ad mentem Ammonii nonnulla notat Spanh. ad Aristoph. N. 10. Musonius ap. Stob. Tit. 83. p. 489. Τῆς δὲ σισύρας ἱκανωτάτης οὔσης ὑπεστρῶσθαι, ὥστε μὴ δεῖσθαι πορφυρίδος ἢ φοινικίδος. In Cyrilli Lex. Σισύρα exp. τραχὺ καὶ παχὺ ἱμάτιον δουλικόν. quo usu occurrit in Alciphr. 3, 26. Κειμένην τὴν (ita Ms.) σισύραν, ἣν ἀποθέμενος εἰργαζόμην, ὑπὸ μάλης ᾤχετο φέρων: 42. Τοῖς γὰρ γυμνοῖς σισύρα καὶ ἐφεστρὶς ἡ φλόξ. Cf. ap. Stob. 487. leviter depravatum Pythagoreæ Perictyones locum. Alterum vero Σισύρνα, olim frequentius in Veterum libris obvium, Herodoto 4, 109. et alibi restituit V. C. Jac. Gronov. 933. quibus locis adde Æsch. et Soph. Fragm. ab J. Poll. 10, 186. conservata. Corinth. de Dial. Ion. Σισύρνα, βαρβαρικὸς χιτών. Jure itaque pro Σίσυρμα in Ammonio reposui Σισύρνα.

CAPUT XII.

Σταφύλη Grammaticis vulgo ἡ καθιεμένη μολυβδίς. Hæc bina a Callimacho distingui. Σταφύλη, Amussis. Varia in Hom. Lectio. Scholion scriptum corrigitur. Ammonii Locum corrupit Stephanus. Φαισύλη, Phæsyle, [206] inter Hyadas Bacchi Nutrices enumeratur. Pherecydæ Nota ap. Etym. emendatur. Θυώνη pro Διώνη reponitur in Schol. Hom. Panyasis emaculatur.

Σταφυλὴν — καὶ Σταφύλην βαρυτόνως, ὡς Μελίτην, διαφέρειν φησὶ Πτολεμαῖος. Eruditam, sed mirum in modum librariorum negligentia depravatam Ammonii observationem emaculare supra laboravi, ubi non pauca tamen diligentiori aliorum curæ commisi. Primum, notante Amm., Ptol. in libris de Prosodia Homerica, Τὸ μὲν βαρυτονούμενον, φησὶν, ὄνομα ἐπὶ τῆς καθιεμένης μολύβδου παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι τίθεται. Eandem vocis σταφύλη expositionem præter personatum Ptol. Ascal. in l. de Verborum Differentiis tradiderunt Hes. Etym. et Moschop., nisi quod in

A hujus sylloge perperam vulgatur. In Callim. tamen Fr. σταφύλη et καθιεμένη μολυβδὶς tanquam diversæ signif. voces discernuntur. Inter Bentl. Callim. Fr. 159. Καὶ γλαρίδες, σταφύλη τε, καθιεμένη τε μολυβδίς. Hunc vocabuli σταφύλη usum forsan ignoraremus, si non Homeri obstitisset auctoritas, qui Eumeli equas examussim æquales fuisse docet Il. B. 765. Ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας, Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων. In quorum versuum altero Ms. Voss. præfert ἐν Φηρίῃ, quod leviter mutatum ἐν Φηρείῃ vulgatæ lectioni haud temere postposuerim. Eodem in Cod. [207] hæc legebatur, quæ cum edito Schol. et cum Eust. comparari poterit, annotatio: Οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις, ὡς ὑποστάθμῃ· σταφύλη γὰρ ὁ τεκτονικὸς διαβήτης, ἥντινα καὶ στάθμην λέγουσιν· ἔστι δὲ σχοινίον λεπτὸν χριόμενον μέλιτι ἢ μέλανι, ᾧ σημειούμενοι ἀπευθοῦσι τὰ ξύλα· καὶ οἱ λαοξόοι τούτῳ χρῶνται, ὃς ἅμα πλάτος καὶ ὕψος μετρεῖ: in quibus pro ὑποστάθμῃ scr. ὑπὸ στάθμῃ, et pro μέλιτι ex edito Schol. μίλτῳ. Confer in Anthol.
B 4, c. 7. ep. 31. Auctor Indicis Voc. Acc. Dist. Σταφύλη, Perpendiculum. Glossæ, Perpendiculum, Καθέτης et Στάθμη λεξική, ὃ καλεῖται καθετήρ: ubi λαοξοϊκή, et pro καθέτης, καθετὴρ, sive κάθετος corrigi potest. Porro ex Heraclidæ observatione, quam Ammonio debemus, particulam depromam.

Ibid. Φαισύλη, δοκεῖ δ' αὕτη μία τῶν τιθηνησαμένων τὸν Διόνυσον, ἃς ὁ Λυκοῦργος Σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσήϊον. ἐδύλη. Imprudenter, ne dicam imperite, H. Steph. sibi a vett. Edd. recedendum existimavit edendo: φεσύλη, ἐδύλη. δοκεῖ δ' αὕτη μία κ. τ. λ. quasi vero quispiam hominum Edylen Bacchi nutricem noverit. Itaque ἐδύλη suo loco reposui, et Φαισύλη Scaligeri monitu in textum Ammonii reduxi; qui hanc notæ suæ partem hac ratione scriptam reliquerat: Φαισύλη, (δοκεῖ δ' αὕτη μία εἶναι τῶν τ. τὸν Διόνυσον. ἃς ὁ Λ. σ. κ. ἠ. Νυσσήϊον) Ἡδύλη. Optimo consilio hanc nobis Ptolemæi Ascal. notam exhibuit Fabr. V. C. §. 137. Σταφυλὴ ὀξυτόνως ἡ ὀπώρα· Σταφύλη δὲ βαρυτόνως, ὡς Φαισύλη, ἢ δοκεῖ
C μία εἶναι τῶν τιθηνησαμένων τὸν Διόνυσον κ. τ. λ. Quoniam vero hinc nondum liquido constat, Φαισύλη mulieri fuisse nomen, quæ Bacchum nutricata dicitur, alios defensores subjiciam, et ex historia fabulari paucula delibabo. Phesyle ap. [208] Hygin. Fab. 192. et Poët. Astron. 2, 21. ante Muncker. legit Hugo Grotius ad Arat. Ph. p. 5. Hesiodi e deperdito libro Fragm. ab Angelo etiam Politiano Epist. 1, 2. eundem in usum productum, quia neque Munckero ad manum fuisse videtur, et in Micylli nota ad Ovid. Met. 3, 314. mendose prostat, e Theone ad Arat. Ph. 172. ascribam: νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι Φαισύλη, ἠδὲ Κορωνὶς, ἐϋστέφανός τε Κλέεια Φαιώ θ' ἱμερόεσσα, καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος, Ἃς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων. Viden' inter Ὑάδας etiam Φαισύλην? Jam vero Pherecydes, notante Etym. in v. Ὕης, τὴν Σεμέλην Ὕην λέγει, καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφοὺς Ὑάδας. ita leg., non ὕδας, aut cum Ms. ὕας: idque eo potissimum notandum duxi, ne quis Sylburgio crederet, qui, vulgata le-
D ctione deceptus, in accuratissimo Indice posuit Ὕδαι, Bacchi nutrices. Alia dabit Fabr. Bibl. Gr. L. 2, c. 8, s. 17. et Muncker. ad Hyg. Fab. 182. Pro Αἰσύλη in Schol. Il. Σ. 486. Φαισύλη perbene ex Hesiodo restituendum censuit Cantabrigiensis Iliadis Editor. Aliud ibidem est inter Bacchi nutrices nomen Διώνη, quod ego non dubitanter ita emendandum puto, ut pro Διώνη reponatur Θυώνη: Dione enim Bacchi fuit mater, Thyone nutrix, uti gravissimus auctor est Panyasis ἐν τρίτῳ Ἡρακλείας, Καί ῥ' ὁ μὲν ἐκ κόλποιο τροφοῦ θόρε ποσσὶ Θυώνης, ap. Schol. Pind. Π. 3, 175. ubi pro ἐν in margine libri sui ἐκ posuerat etiam Scal.

[209] CAPUT XIII.

Corrigitur Ammonii Nota ad Γεφυριασμὸς s. Γεφυρισμός. Quid sit Γεφυρίζειν? idem fere quod κακὰ λεσχάζειν. Λέσχη, Vocabulum peregrinum incertæ Originis. Orientales Voces sæpe Etymolo-

gos in errorem inducunt. Λέσχαι qualia olim fuerint Ædificia? Sophistarum Conciliabula. Θῶκοι ἀργικοί. Nobilis Euripidæ Versus emendatur. A λέσχη, Λεσχαίνειν, et Λεσχάζειν.

Σκῶμμα Γελοίου, Εὐτραπέλου καὶ Γεφυριασμοῦ διαφέρει. Ubi reliquam notam cum Thoma M. comparabam, ultimam partem seposui, quam hic illustrarem: Γεφυριασμὸς δὲ ἀπὸ τοῦ τοῖς Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν γεφυρῶν ἐπιγράφειν ἤτοι ἔμμετρα, ἢ καὶ δίχα μέτρων διασυρμοὺς τινῶν: quem locum produxerunt Jo. Meursius Att. Lectt. 5, 31. Eleusin. 27. et S. Bochart. Geogr. S. P. 2. L. 1. c. 21. Horum utrique uti quicquid erat antiquarum rerum patebat, mirum equidem non est, veterum Scriptorum loca, diversa tantum facie et cuique proprio colore delineata, eadem ap. utrumque reperiri. In id etiam ambo consentiunt, ut pro Γεφυριασμὸς reponendum esse statuant Γεφυρισμὸς, et leviores corruptelas, quæ Ammonii verbis insident, intactas prætereant; neque enim satis, ut opinor, cohærent τοῖς Ἀθήνησιν, et ἔμμετρα διασυρμούς: cui tamen vitio tollendo facile succurret, qui sua ex Amm. depromsit, Thom. M. is [210] ad v. Σκῶμμα ita scribit: Γεφυριασμὸς δὲ, (quod, si Thomæ manum habere velis, cave mutes,) ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν γεφυρῶν γράφειν ἤτοι ἔμμετρα, ἢ καὶ δίχα μέτρων, διασυρμὸν τινῶν ἔχοντα: quæ omisit τοὺς Ἀθήνησιν (ita lego pro τοῖς) in Amm. retinenda puto, cui e Thom. M. reddes διασυρμοὺς τινῶν ἔχοντα: sive enim διασυρμοὺς legas, seu διασυρμὸν, non multum interest: e schedis Ptolemæi Ascal. §. 141. Fabr. protulit διασυρμούς τινας περιέχοντας, nisi potius in scripto libro περιέχοντα extiterit. Procl. Chrest. Ὁ δὲ Σίλλος πεφασμένως λοιδορίας καὶ διασυρμοὺς ἀνθρώπων ἔχει. Γεφυρισμὸς autem in Amm. leg. suadet saltem cognita forma verbi Γεφυρίζειν: quod, cum denotet Scurrili et petulanti joco petere et obtrectare, cum Latino Carinari, quod verbi Gataker. ad Anton. 1, 15. exposuit, pulcre contulerunt Scal. ad Fest. v. Carinari et, qui Scaligeri nota strenue fuit usus, Mauss. ad Harpocr. in Βωμολοχεύεσθαι. In veteris Auctoris loco ap. Suid., ab aliis forte prætermisso, Sylla Atheniensibus iratus fuisse narratur διὰ τὰ σκώμματα, ἃ δὴ πολλὰ κατ' αὐτοῦ γεφυρίζων καὶ ἐπικερτομῶν ὁ Ἀρίστων παρ' ὅλην ἀπέῤῥιπτε τὴν πολιορκίαν. Unde v. Γεφυρίζειν in eam defluxerit significandi potestatem, non aliunde mihi videtur repetendum, quam ab hominibus nequam et desidiosis, qui nihil agendo in pontibus diem conterebant. Si non similis, finitima certe est ratio verbi λεσχάζειν a λέσχη derivati; itaque, cum nihil sit, quod porro de v. γεφυρίζειν notem, vocis λέσχη secundum Vett. usum declarare libitum est. Primum ponam Casauboni verba ex Anim. in Athen. 5, 4. p. 337. 338. [211] Λέσχη antiquissimis Græcis dicebatur Otiosorum hominum conventus, ut senum et mendicorum, qui ad blaterandum congregari amant. Ita Hom. Hesiod. Herod. Ibidem loci vocem λέσχη peregrinam esse submonuit Casaub., eique Hebr. etiam radicem substituit, aliam Bochart.; et commemini, nonneminem diversam etiam, huic voci satis apte respondentem, excogitasse. quo autem constet, quam facile sit et nullius res operæ, in hujuscemodi vocibus fallaces literarum tractus aucupari, et doctioribus obniti, in hac voce exemplum ponam. Est in Hebr. Cod. superstes verbum שיח, quod Alexandrini fere per ἀδολεσχῆσαι reddiderunt; erunt itaque, ita suspicor, qui hinc loca, in quæ garruli homines conveniebant לשיח, Ad confabulandum, λέσχας Græcis denominari potuisse arbitrabuntur. Neoptolemus in Gloss. ap. Procl. ad Hesiod. Ἔργ. 493. λέσχην fuisse scribit ὄνομα αὐλῆς, ἐν ᾗ πῦρ ἐστί. Nimirum λέσχαι Ædificia proprie dicebantur, pauperibus vespertino tempore excipiendis et adversus aëris intemperiem tutandis publicitus constructa. Schol. Od. Σ. 328. λέσχην interpr. δημόσιον οἴκημα, οἷον λέχην, (non λέσχην,) παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τοὺς μὴ ἔχοντας οἰκήματα λέχη ποιεῖσθαι. Horum ædificiorum ingentem Athenis fuisse numerum docuit Meurs. Athen. Att. 3, 6: plura ad hanc rem notant Commentatores ad Ælian. V. H. 2, 34. p. 159. 160. et J. G. Grævius

A Lectt. Hesiod. 12., ubi et Atticam garrulitatem tangit. Vetus in garrulos dictum, Ἀηδόνες λέσχαις ἐγκαθήμεναι, antea minus intellectum, exposuit H. Steph. Animadv. in [212] Erasmi Adagia. Quod porro scribit Casaub.: postea de Sapientum congressibus id verbum cœpit usurpari, firmat Hierocles ap. Apost. 11, 90. olim, inquiens, οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν ἀθροιζόμενοι φιλοσοφεῖν, λέσχαι ἐκαλοῦντο: tametsi de istis potissimum conciliabulis videtur usurpatum, in quibus non homines prudentes paucis et sobrie dissertabant, sed in quibus garruli sophistæ de rebus nihili aut humanæ menti præclusis, multis temere philosophabantur. Aristoph. vocat λεπτολογεῖν et περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν. Talium hominum conventum λέσχην nuncupat Epicr. ap. Athen. 59. Platonis convivium fuisse λέσχην φιλοσόφων negat Athen. 192. Pro λέσχαις admirabili gravitate, neque adeo a Cantero aut Barnesio percepta, θώκους ἀργικοὺς, Desidiosas sedes, dixit Eur. Philoct. Τί δῆτα θώκοις ἀργικοῖς ἐνημένοι Σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων
B Οἱ τῶν δὲ χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων; Qui Græcarum elegantiarum sunt expertes, ad Ill. Grotii versionem animum advertant in Exc. e Stob. Ethicis p. 170.: Quid vos sedentes otiosis sedibus Jactatis omnes nosse res cœlestium Temerarii rumoris audaces fabri? Postremi versus corruptelam Canterus, ut puto, persensit, itaque versionem non adjecit; Grotiana ad priorum granditatem minime assurgit. Eur. ad hunc modum, nisi fallor, scripserat, [213] Θνητῶν δὲ χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων: vitio originem præbuit vicina literarum O et Θ figura: versione autem Latina Euripideæ sententiæ elegantias non deteram. eundem sensum uno versu complectitur Demonax: Θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεούς. Quod reliquum est, a λέσχη descendunt λεσχαίνειν et λεσχάζειν. Perictyone Pythagorea, sive qui sub hujus nomine latet, ap. Stob. Tit. 77. p. 458. parentes καὶ ζῶντας καὶ ἀποιχομένους σέβειν χρὴ, καὶ μηδέποτε ἀντιλεσχαίνειν, Obgannire. Theognis v. 613.
C Σιγᾷν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες. Quod ultimum ad γεφυρίζειν proxime accedit.

CAPUT XIV.

Artes liberales et sellulariæ Ammonio Τέχναι et Ἐπιτηδεύματα: hæc minus rite ἄλογα vocari. Sellularias Artes melius dici Πρακτικάς. Τέχναι βαναυσικαί. Xen. corrigitur e Stob. Καθῆσθαι. Βάναυσοι vulgo Qui per ignem operantur. Etym., Cyrill., et Heraclitus emendantur. Βαῦνος.

Τεχνίτης καὶ Βάναυσος διαφέρει. Τεχνίτης μὲν γάρ ἐστιν ὁ λογικῆς τινος τέχνης ἔμπειρος καθεστώς· Βάναυσος δὲ, ὁ δι' ἀλόγου τινὸς ἐπιτηδεύματος. Pro διὰ λόγου haud sane dubitanter posui e mente Scaligeri, δι' ἀλόγου. [214] In præcedenti nota Τέχνην et Ἐπιτήδευμα ita discernit, ut Artes liberales τέχναι, Sellulariæ ἐπιτηδεύματα sint vocandæ. Ἐπιτήδευμα
D δὲ, inquit, τὸ λόγου χηρεύον, οἷον χαλκευτικὴ, τεκτονική: dubium autem non est, quin hæc vocabula promiscue sint a Vett. usurpata, e quibus nescio an facile quisquam dari possit, qui artes illiberales ἀλόγους nuncuparit: verum quidem est, vulgo βαναύσους τέχνας dici, atque ab iis distingui τὰς λογικὰς, veluti Artes liberales a Sellulariis, neque tamen hæ propterea ἄλογοι. Ammonius Hermeæ ad Porphyr. f. 5. b. Οὐ μόνον αἱ λογικαὶ τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι δέονται φιλοσοφίας, ἀλλὰ καὶ αἱ βάναυσοι λεγόμεναι τέχναι, ubi quæ sequuntur, peregregia sunt: quin Sellularias artes Sordidas dici posse affirmanti Salmasio de Trapez. Fœn. 189. 190. obloquitur Heraldus Anim. in Salm. Obs. ad Jus A. et R. 2, 22, 3. et 4. Ad hanc etiam rem conferri possunt Wower. Polym. 3, 2. 3. et ad Ælian. V. H. 6, 6. p. 450. 451. viri clarissimi Jac. Perizon. et Abr. Gronov. Placet inprimis Scholiastæ ad Dionys. Thracem inediti observatio, qui Sellularias artes vocat πρακτικὰς, et eatenus eas distinguit a λογικαῖς. Grammatici verba producam: Τῶν δὲ τεχνῶν διαφοραί εἰσι δύο. αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ λογικαὶ, αἱ δὲ πρακτικαί. καὶ

λογικαὶ μὲν εἰσὶν οἷον γραμματική, ῥητορική, φιλοσοφία· A πρακτικαὶ δὲ, οἷον τεκτονική, χαλκευτική, καὶ αἱ τούτοις παραπλήσιοι. Τὰς πρακτικὰς Xen. vocat βαναυσικὰς τέχνας, Œcon. 827., ubi mirum in modum eas deprimit Socrates, et contemtus rationes promit: Καταλυμαίνονται γὰρ, inquit, τὰ σώματα τῶν τε ἐργαζομένων καὶ τῶν ἐπιμελουμένων, [215] ἀναγκάζουσαι καθῆσθαι καὶ σκιατραφεῖσθαι, ἔνιαι δὲ καὶ πρὸς πῦρ ἡμερεύειν. τῶν δὲ σωμάτων θηλυνομένων καὶ αἱ ψυχαὶ πολὺ ἀῤῥωστότεραι γίγνονται. Pro πολὺ scribe ἐπιπολὺ, Plerumque, e Stobæo Tit. 59. p. 382. quem vicissim e Xen. sanabis: in hujus verbis τὸ καθῆσθαι et πρὸς πῦρ ἡμερεύειν observatu non sunt indigna; vocem καθῆσθαι in sellulariis artibus propriam ex J. Poll. illustravit Salmas. de Usur. 12. p. 337.: alterum ad Grammaticos veteres est referendum, qui βαναύσους proprie dictos volunt, Qui per ignem operarentur. Etymologici M. Auctor p. 187. Βάναυσος, πᾶς τεχνίτης, κυρίως, ὁ διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος. (Βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος εἴρηται.) Σοφοκλῆς (Aj. 1141.) Οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην. Ita is locus videtur B restituendus. Ms. εἴρηται et ἐκτήσω. Cyrill. Lex. Ms. Βάναυσος, πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος· Βάναυσος γὰρ ἡ κάμινος: quin imo leg. Βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος. Schol. Aristoph. 'A. 86. Βαύνους ἔλεγον τὰς καμίνους. Eadem medicina Heraclito est facienda Alleg. Hom. 495. Ἐκ τῶν βαναύσων (l. βαύνων) διάπυρος ὁ τοῦ σιδήρου μύδρος ἑλκυσθεὶς, ὕδατι βαπτίζεται. Vulcanum τέχνην ἔχοντα βάναυσον facete ridet Lucian. Deor. Dial. 15. Ἱδρῶτι ῥεόμενον, εἰς τὴν κάμινον ἐπικεκυφότα, πολλὴν αἰθάλην ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔχοντα. Alibi eundem βάναυσον vocat καὶ χαλκέα καὶ πυρίτην. Ceterum, quod in talibus fieri fere consuevit, quidquid minus liberale et indoctum habebatur, usu frequentissimo βάναυσον dicebatur.

[216] CAPUT XV.

Τρόχος pro δρόμος secundum Gramm. βαρυτόνως scr. C Discrimen inter Ὕπαρ et Ὄναρ: ista veluti diversa opponi. Max. Tyr. emend. Σαφῶς et Ὄναρ. Loquendi formula, Καὶ ὕπαρ καὶ ὄναρ. Corruptus Democriti Locus indicatur. Ὑπάγειν vice τοῦ προάγειν et Similia. Schol. Aristoph. Comici Fragmentum et Hesychius emendantur.

Τροχοὶ ὀξυτόνως, καὶ Τρόχοι βαρυτόνως διαφέρουσι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Schol. Dionysii Thracis: Τροχὸς μέν ἐστιν ὁ τρέχων· Τρόχος δὲ ὁ τρεχόμενος. Clarius Etym. 686. Τρόχος ὁ τόπος, ἐν ᾧ τρέχουσι· Τροχὸς δὲ ὁ τρέχων: ea etiam ratione ap. Amm. Tryphon, Τρόχους δὲ, inquit, βαρυτόνως λέγουσι τοὺς δρόμους, et in eam rem adducit locum ex Eur. Alope, nisi tamen in Amm. pro ἀναγινώσκωμεν γὰρ, ὥς φησιν, μὲν ἐν Ἀλόπῃ Εὐριπίδου, levi mutatione legi debeat: ὥς φησιν, ἐν Μεναλίππῃ Εὐριπίδου. Alium ex ejusdem Tragici Med. locum affert Auctor Etym. M. Τρόχος βαρυτόνως ἐπὶ τοῦ δρόμου. Εὐριπίδης Μηδείᾳ, Ἀλλ' οἵδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι Στείχουσιν. ἀντὶ τοῦ D γυμνασίων, δρόμων. Schol. ad istum e Med. versum 46. ἐκ τρόχων, inquit, βαρυτόνως, ὡς νόμων. Ἀριστοφάνης· Βαδίζει μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀποτρόχων. [217] ὡς ἀπὸ γυμνασίας οὖν ἐλθόντας τοὺς παῖδας. In Comici versu malim cum Hesychio ponere ἐξ ἀποτρόχου, quod is exponit ἐκ περιδρόμου. Ad mentem Ammonii in Soph. Antig. 1181. scribi etiam deberet: Τρόχους ἀμιλλητῆρας ἡλίου. Adde Eur. Hipp. 1133. Phav. Τρόχοι, δρόμοι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Ὕπαρ Ὀνείρατος διαφέρει. Ὕπαρ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐναργὴς ὄψις· Ὄνειρον δὲ, ἡ ἐν τῷ καθεύδειν φαντασία. Dum in his discernendis alii strenue nugantur, differentiam optime constituit Amm. E Veterum usu Ὄναρ Fallacem et obscuram φαντασίαν, quales fere in somniis nos deludunt, Ὕπαρ Exploratam rei veritatem designat. Ὕπαρ ab Hes. exponitur ἀλήθεια in v. Ἦπαρ. Max. Tyr. Serm. 28. p. 162. (Λόγους) σφαλεροὺς καὶ ἀπατεῶνας, καὶ μηδὲν ὕπαρ ἐπὶ τὴν ψυχὴν φέροντας, Nihil habentes, in quo animus tuto possit adquiescere. Plato Politic. 124. Χαλεπὸν, ὦ δαιμόνιε, μὴ παραδείγμασι χρώμενον, ἱκανῶς ἐνδείκνυσθαί τι τῶν μειζόνων. κινδυνεύει γὰρ ἡμῶν ἕκαστος οἷον ὄναρ εἰδὼς ἅπαντα, (malim ἕκαστα e Stob. Ecl. Phys. 2. p. 157.,) πάντ' αὖ πάλιν ὥσπερ ὕπαρ ἀγνοεῖν, Periculum enim est, ne, qui singula obscure noverimus, postea universa vere ignoremus. Pind. 'O. 13. v. 94. Ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα Ἦν ὕπαρ. Formula loquendi proverbiali perquam frequenter ὕπαρ et ὄναρ sibi invicem solent opponi. Heliod. 2. p. 84. Καὶ εἴθε γε ὕπαρ ἦν, καὶ μὴ ὄναρ, ὦ Θεάγενες, τὸ φανέν: 3. p. 147. Aristæn. 2, 18. [218] Max. Tyr. Serm. 21. p. 120. Macula non sane gravi, sed quæ venustissimi tamen Scriptoris locum deformat, Diss. 27. liberabo. Ultima istius Diss. verba ita leguntur in editis: Εἶδον καὶ τὸν Ἀσκληπιὸν, ἀλλ' οὐχὶ ὄναρ εἶδον, καὶ τὸν Ἡρακλέα, ἀλλ' ὕπαρ: ubi planissime leg. censeo, ἀλλ' οὐχὶ ὄναρ εἶδον, νὴ τὸν Ἡρακλέα, ἀλλ' ὕπαρ. Apud Heliod. 8. p. 390. dubitat Chariclea, an somnianti oblata fuerit imago, verene Calasirin viderit. Οἷον γάρ μοι νῦν ὄναρ, (εἴτε καὶ ὕπαρ ἦν,) ἐνθύμιον γέγονεν. Pro ὕπαρ, σαφῶς posuit Strato in Anthol. ined. Ἑσπερίην Μοῖρίς με, καθ' ἣν ὑγιαίνομεν ὥρην, Οὐκ οἶδ' εἴτε σαφῶς, εἴτ' ὄναρ, ἠσπάσατο. Est in Epistola quadam Paulina locus, qui hinc lucem accipiet non spernendam. Ab iis autem, quæ protuli, probe secernenda est locutio καὶ ὕπαρ καὶ ὄναρ, qua præter Max. Tyr. Serm. 26. p. 154. usus est Democr. ap. Stob. Ecl. Phys. 2. p. 205. Ὁ μὲν εὔμυθος (l. εὔθυμος) εἰς ἔργα ἐπιφερόμενος δίκαια καὶ νόμιμα καὶ ὕπαρ καὶ ὄναρ χαίρει: Per totum vitæ spatium tranquilla pace gaudet. Reliqua Democriti verba, cum a me corrigi non possint, suo loco relinquo.

Ὑπάγειν καὶ Πορεύεσθαι διαφέρει. Recepta erat Ammonii ævo consuetudo verbum Ὑπάγειν usurpandi pro πορεύεσθαι: quam loquendi rationem, a Gramm. plerisque damnatam, alii tamen hoc argumento tuebantur, ut ὑπάγειν dici posset ἀντὶ τοῦ προάγειν· ὥσπερ Ὑφηγητὴν, (Ammonii verba sunt,) ἀντὶ τοῦ προηγητὴν, [219] καὶ Ὑπογραμμὸν ἀντὶ τοῦ προγραμμόν· ὥς φησι καὶ Ἀριστοφάνης· Ἐγὼ δὲ ὑπαίρω τὸν ὅρκον. ἀντὶ τοῦ προαίρω. Verba Aristoph. antea a me non intellecta, postquam paulo propius considerare cœpi, levissimo opere emaculari posse videbantur. Eadem autem in Amm. Codd., quos Thom. M. et Moschop. tractarunt, si jam depravata fuisse dixero, nihil affirmaro, quod non vero videatur simillimum. Uterque enim alium locum ex Aristoph. B. 175. eundem in usum advocavit. Diversum etiam Etym. in Ὑπογραμμὸς ex eadem Aristoph. Fabula v. 898. Ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπᾴσατε: eo modo in edito Aristoph. corrigendum esse pro προσᾴσατε ex Etym. animadvertit Kust., qui tamen minus rite Scholion constituit, τὸ ὑπᾴσατε ἴσον τῷ προσᾴσατε, cum scribi debeat, ἴσον τῷ προᾴσατε. Sed ut ad illam Aristoph. ῥῆσιν, cujus causa hanc notam exorsus sum, deveniam, primum eam e deperdita Comœdia decerptam esse auguror, hoc autem modo corrigendam, Ἐγὼ δ' ὑπερῶ τὸν ὅρκον·—ἀντὶ τοῦ προερῶ: Præibo verba jurisjurandi. Hoc autem ut verum credam, facit Hes. annotatio, itidem corrupta: Ὑπερορῶ, ὑπερβάλλω, ἀντὶ τοῦ πρόορῶ. Primum ordo literarum in Hes. minime spernendus poscit, Ὑπερῶ. Ad hoc indicium facile ita locum constitues: Ὑπερῶ, ὑποβαλῶ, ἀντὶ τοῦ προερῶ, Verba, quibus jurandum sit, subministrabo.

[220] CAPUT XVI.

Φάκελος et Σφάκελος a Librariis permutari. Φάκελος Oppiano restituendum. Σφάκελος exponitur. Cyrilli et Hes. Lexx. emendantur. Legendumne sit in Amm. Δηλητήριον an Κηλητήριον? prius probatur. Δηλητήριον φάρμακον parari e malis herbis. Tibulli Versus emaculatur. Δηλήσασθαι de Venenata Potione. Φαρμακεία. Lucianus corrigitur. Μαγεία et Γοητεία quomodo differre censeantur?

Φάκελος καὶ Σφάκελος διαφέρει. Φάκελος μὲν γάρ

ἐστι φορτίον ξύλων. Θουκυδίδης, φακέλους ὕλης ἀργείας. A
Σφάκελος δὲ, ὁ μετὰ φλεγμονῆς σπασμός. Mendosa Editionum lectio fecit, ut minus certe opportuna notaret H. Steph. Thes. Gr. 3, 1167. Sinceram utriusque vocis scriptionem exhibui, uti ap. Amm., sic et alibi a librariis frequenter depravatam. Apud Hes. v. Ῥαχοὶ, φακέλους τῶν ξύλων pro σφακέλους corrigit Salmas. Eodem vitio laborat Opp. Ἁ. 4, 419. hac ratione emendandus: Συμφεροὺς δονάκων φακέλους ἅμα γυρώσαντες Δίναις ἐγκατέθηκαν, Densos arundinum fasces in unum colligatos vorticibus immittunt. Bonæ notæ est, quod in Scholiis extat, σφακέλους, sive, uti scr. puto, φακέλους, δεσμά: quæ adjiciuntur, ab Opp. loco aliena, [221] Rittersh. deceperunt. Schol. Aristoph. B. 863. φάκελοι, τὰ βαρέα καὶ συνδεδεμένα φορτία τῶν ξύλων. Vetus Auctor ap. Suid. v. Δᾳς: Φακέλους πίσσῃ κεχρισμένους κομίζοντες, τὴν πλάτην ἀνάπτουσι. Plura dabunt VV. DD. ad Thuc. 2, 77. In eo autem, quem posui, Opp. loco φακέλους scr., vocabulum σφάκελος ab eodem Poëta usurpatum Ἁ. 2, 583. 5, 540. satis demonstrat. Ad B
priorem locum σφάκελος a Schol. exp. σῆψις τοῦ μυελοῦ, ὁ σπασμὸς, ὁ παλμὸς, ὁ σφυγμός: e quibus vocabulis unum restituendum est Cyrillo, in cujus Lexico, dignissimo quod in publicam lucem emittatur, vitiose legitur, Σφάκελα, σφυγμὸς, καὶ παλαιὸς, cum scribi debuisset, Σφάκελος, σφυγμὸς καὶ παλμός. Ab Amm. σφάκελος optime redditur ὁ μετὰ φλεγμονῆς σπασμός. Apud Heliod. 8. p. 379. e venenata potione pessima mulier σπασμοῖς τε καὶ σφακελισμοῖς ὀξυτάτοις ἐπιέζετο. Æsch. Pr. 877. Ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς Μανίαι θάλπουσ', Schol. Σφάκελος, σπασμὸς τοῦ ἐγκεφάλου. Eur. Hipp. 1353. Κατά γ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος. Latissimo usu ab Hippocr. adhiberi indicat Gal. Gloss. Σφάκελος· φθορὰ πᾶσα, καθ' ὃν ἂν γίγνηται τρόπον: idque monstrat Foës. Œcon. Hipp. ut adeo mirum videri possit, quod scribit Hes. Ἀπεσφακέλισεν, ἐσάπη. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσιν. οἱ δὲ ἰατροὶ, [222] τὴν ἐκ τῆς ὄψεως μελανίαν, ἢ ἀντὶ τοῦ προσεσπάσθη ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν. Quo in loco sive vocem σφάκελον inserendam s. subaudiendam esse C
censeas, parum refert; modo expositionem paululum refingere, et pro τὴν ἐκ τῆς ὄψεως μελανίαν, τὴν ἐκ τῆς σήψεως μελανίαν, sive μελῶν ἀνίαν ponere ne formides.

Φαρμακεία Γοητείας διαφέρει. Φαρμακεία μὲν γὰρ κυρίως, ἡ βλάβη ἡ διὰ δηκτηρίου τινὸς γινομένη φαρμάκου· Γοητεία δὲ, ἡ ὑπὸ ἐπικλήσεώς τε καὶ ἐπαοιδῆς. Cogitabam aliquando, pro δηκτηρίου restituendum esse κηλητηρίου. Suidas inprimis eam cogitationem moverat, secundum quem Φαρμακεία λέγεται, ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον δοθῇ τινι διὰ στόματος. Φίλτρον autem, Amatorium Senecæ Ep. 9. sive, uti vocat Achill. Tat. 4. p. 259. φάρμακον ἔρωτος, in Soph. Trach. 582. dicitur κηλητήριον, Delinimentum. Nunc nullus dubito, quin genuinam scripturam Thom. M. nobis repræsentet, et in Amm. ponendum sit, ἡ βλάβη, ἡ διὰ δηλητηρίου τινὸς γινομένη φαρμάκου. Venena s. φθοροποιὰ φάρμακα eximie δηλητήρια solent nuncupari: Schol. Apoll. Rh. 3, 200. Hecaten scribit πρώτην θανασίμους ῥίζας εὑρεῖν, καὶ D
ἐμπειροτάτην γεγονέναι τῶν τε δηλητηρίων καὶ τῶν ἰᾶσθαι δυναμένων. Quas hic θανασίμους ῥίζας, e quibus τὸ δηλητήριον parabatur, Malas herbas vocat Tibullus: ita enim pro Alias herbas scr. censeo 2, 4, 60. Si modo me placido videat Nemesis mea vultu, Mille malas herbas misceat illa: bibam. Heliod. 8. p. 380. Ἀλλ' ἦν, οἶμαι, καὶ δηλητηρίου [223] ψυχὴ δολερὰ πικρότερον. Hes. Ἐλλέβορον, δηλητήριον φάρμακον, ἤτοι βρῶμα. Idem: Κυκεῶ, πόμα ἐκ πολλῶν βοτανῶν συγκείμενον, φαρμακεία, ποτὸν δηλητήριον. Succedat Cyrilli nota e Lex. Ms. Δηλητήριον, φάρμακον ὀλέθριον, βοτάνη θανάσιμος, ἀντίδοτος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ δηλήσασθαι καὶ βλάψαι. Recte: Parthen. 29. Οἴνῳ πολλῷ δηλησαμένη αὐτὸν, Theocr. 9, 35. τῶσδ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο Κίρκη. Vocem φαρμακεία eo, quo Ammonio redditur, sensu accepit Lucian. de Merc. Cond. 1, 478. Πολλοὶ γὰρ οἱ ἐς τὰς οἰκίας παρελθόντες, ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ἄλλο χρήσιμον εἰδέναι, μαγείας καὶ φαρμακείας ὑπέσχοντο, καὶ χάριτας ἐπὶ τοῖς ἐρωτικοῖς. Neminem dubitaturum confido, quin pro μαντείας jure posuerim μαγείας. Similiter enim Lucian. Pseudom. 750. Γόης τῶν μαγείας καὶ ἐπῳδὰς θεσπεσίους ὑπισχνουμένων, καὶ χάριτας ἐπὶ τοῖς ἐρωτικοῖς. Non valde interim obnitar, si quis pro μαγείας, μαγγανείας mavelit; cujus vocis usum declaravit Cl. Arnald. Var. Conj. 1, 30. Apud Moschop. v. Γοητεία, Μαγγανεία (vulgatur Μαγκανεία) exponitur ἐπίκλησις δαιμόνων τινῶν ἀγαθοποιῶν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν. Frequentius μαγεία nuncupatur, eo diversa a γοητείᾳ, quod hæc sit ἐπίκλησις δαιμόνων κακοποιῶν, illa vero ἀγαθοποιῶν, prouti distinguunt Auctor Lex. Ms. in Bibl. Coisl. 236. et Suid. in Γοητεία, ubi in scripto libro ita legitur: Γοητεία, μαγεία. Γοητεία καὶ Μαγεία καὶ Φαρμακεία διαφέρει.

[224] CAPUT XVII.

Promiscuus Usus Vocabulorum Φάγαινα et Φαγέδαινα. Gravissimum Philoctetæ Morbum φαγέδαιναν eximie vocari. Ἐδηδών. Pulcra Demosth. Comparatio Paulino loco admovetur. Φριμάττεσθαι de hircis proprie usurpari. Φριμαγμὸς reponitur in veteri Διαφορᾷ Φωνῆς. Verbi Φριμάττεσθαι Usus secundarii e Gramm. indicati. Hesychius tentatur.

Φάγαινα μὲν λέγεται ἡ μετὰ τὰς νόσους πολυφαγία: Φαγέδαινα δὲ φῦμα ἀνήκεστον. Non solum Medici, quibus tamen hujuscemodi in rebus credendum, verum etiam alii, quos inter Aquila, Græcus Antiqui Fœderis Interpres, id Morbi genus, quod πολυφαγία dici solet, Φαγέδαιναν vocarunt. In Lex. vet. ap. Montf. Bibl. Coisl. 476. Φαγέδαινα exponitur νόσος λιμική: atque ea fortasse ratione ap. Suidam leg. pro λοιμική, tametsi posterius de isto usu non incommode poni potuit, quem declaravit Amm., Φαγέδαινα δὲ, inquiens, φῦμα ἀνήκεστον. Secundum Democritum ap. Stob. p. 506. Ἐν τοῖς ἕλκεσι φαγέδαιναι κάκιστον νόσημα. Insanabalis morbi gravitatem et immane dolorum pondus luculenter descripsit Soph. Philoct. Cui viperino morsu venæ viscerum Veneno imbutæ tætros cruciatus cient. Accii verba sunt e cognomine Tragœdia conservata [225] ap. Non. 324. Tætram gangrænam, quæ miserrimi hominis pedes inprimis erodebat, proprio nomine φαγέδαιναν dixerat Æsch. Philoct. Φαγέδαιναν, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός: quem versum in ejusdem argumenti Fabulam transumsit Eur., verbo ἐσθίει in θοινᾶται demutato, observante Aristot. Poët. 22. Ad vocis φαγέδαινα notationem alludunt Pind. et Max. Tyr., quorum hic Philoctetæ σῶμα vocat διαβεβρωμένον ὑπὸ τῆς νόσου, Serm. 41. p. 243. Pind. autem ἕλκει τειρόμενον, Π. 1, 101. Gal. Gloss. Hippocr. φαγεδαίνῃ, ἕλκει ἀναβιβρωσκομένῳ. Interior vocabuli vis ex alio nomine ἐδηδὼν satis etiam percipi potest. Apud Hes. Ἐδηδὼν redditur φαγέδαινα. Subjiciam pervenustum Dem. locum, Aristogitonem gangrænæ comparantis, quæ, ne penitus permeet, resecanda sit, Or. 1. c. Aristog. 502. Δεῖ δὴ πάντας, ὥσπερ ἰατροὶ, ὅταν καρκῖνον, ἢ φαγέδαιναν, ἢ τῶν ἀνιατοτάτων τὶ κακῶν ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν, ἢ ὅλως ἀπέκοψαν, οὕτω τοῦτο τὸ θηρίον ὑμᾶς ἐξορίσαι, ῥίψαι ἐκ τῆς πόλεως, ἀνελεῖν: quibuscum Paulina loquendi formula in 2 ad Tim. 2, 17. commode conferri potest. Pauli locum respiciens Auctor Lex. Ms. ad vv. Ὡς γάγγραινα ita notat: Εἶδος πάθους ἀπὸ (l. ὃ ἀπὸ) μέρους ἐφ' ὅλον τὸ σῶμα χωρεῖ. His addenda sunt, quæ notarunt Foës. Œcon. Hipp. in Φαγέδαινα et Stanl. ad Æsch. Fragmm. p. 863.

[226] Φριμάττεσθαι καὶ Φρυάττεσθαι διαφέρει. Φριμάττεσθαι μὲν γὰρ τὸν τράγον φαμέν· — Φρυάττεσθαι δὲ τὸν ἵππον φυσῶντα καὶ γαυρούμενον. Hircus φριμαξάμενος ἐς φυγὴν ἐτράπετο ap. Long. 1. p. 10. et p. 27. Αἱ δὲ αἶγες ἐσκίρτων φριμασσόμεναι, καθάπερ ἡδόμεναι σωτηρίᾳ συνήθους αἰπόλου, ubi notat Moll. Φριμαγμὸς, ἡ τοῦ τράγου φωνὴ, teste Amm. In Διαφορᾷ Φωνῆς, quam Aldus edidit, reperias, Τράγων, φρυγμαγμὸς καὶ φρυγμὸς, ubi reponendum est φριμαγμός. Herod. 3, 87. de equi hinnitu φριμάξασθαι usurpasse,

monuit Suid. Φριμάξασθαι παρὰ Ἡροδότῳ, τὸ φρυάξασθαι, ἢ πεφυσῆσθαι. Schol. Theocr. 5, 141. Τὸ δὲ φριμάσσεο — λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων: paulo post, Φριμαγμὸς μὲν γάρ ἐστι κυρίως ἡ τῶν ἵππων φωνὴ, ita enim videtur restituendum. Utrumque verbum φριμάττεσθαι et φρυάττεσθαι pulcre sive ad iracundiam s. ad superbiam transferri solet, posterius quidem usu pervulgato, cum alterum φριμάττεσθαι minus sit frequens. Dorienses, monente Corinthio, τὸ βρενθύεται, φριμήσσεταί φασι. Cyrill. Lex. ined. Φριμάσσεται. νεανιεύεται, ἐξαγριοῦται, ἀτάκτως πηδᾷ, καὶ χρεμετίζει: male in libro legebatur χραιμετίζει. Corrige Hes. Φριμάσσεται, σκιρτᾷ, ἐπεγείρεται. † Φρυᾶται, βριμμενᾷ. sublata distinctione scribe, ἐπεγείρεται, ὀφρυᾶται, βριμαίνει. Ut opinor, non ineleganter φριμάσσεται exponi potuit ὀφρυᾶται. In Anthol. ined. Τὸν θρασὺν εἷλον ἐγὼ, τὸ δ' ἐπ' ὀφρύσι κεῖνο φρύαγμα Σκηπτροφόρου σοφίας ἠνίδε ποσσὶ πατῶ.

[227] CAPUT XVIII.

De Vocibus Animalium. Διαφορὰ Φωνῆς ab Aldo edita. Zenodoti et alterius Tractatus περὶ Φωνῶν Ζώων e scripto Libro Vossiano proferuntur; hinc nonnulla illustrantur. Affinia Grammaticorum Loca obiter correcta. Emendantur Eratosthenis Catasterismi. Ἀραρίζειν ab Amm. rabiosæ cani tribui. Ἀῤῥάζειν· Hirrire. Hirritus reponitur in Glossis.

Φωνεῖν καὶ Ὠρύεσθαι διαφέρει. Φωνεῖν μὲν γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται· Ὠρύεσθαι δὲ ἐπὶ λύκων. παρατηρητέον δὲ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τὸ οἰκεῖον ἑκάστῳ. In propriis verbis, quibus quadrupedum volucrumque voces olim designabantur, enotandis et in unum colligendis Grammaticorum veterum opera enituit, quam ne quis male sedulam fuisse aut inutilem arbitretur, Casaub. dabo et Bochartum, quorum neutrum in eadem materia elaborasse puduit. E Casauboni ad hanc rem collectaneis nonnulla vulgavit Jo. Christoph. Wolfius V. C. in Casaubonianis p. 56—64. Varios autem, qui de animalium vocibus egerint, Scriptores indicavit Cel. Jo. Alb. Fabr. Bibl. Gr. 2, 11, 4. atque istic etiam loci exhibuit Διαφορὰν Φωνῆς ab Aldo primum vulgatam, ita tamen, ut nescio quo pacto omiserit, quæ superiori capite ex Ald. Ed. produxi, cujus mihi ex instructissima Bibl. copiam fecit Nobiliss. Röverus. Hujuscemodi bina opuscula περὶ Φωνῶν Ζώων in Cod. [228] Bibliothecæ Leid. membranaceo vetustissimo offendi, Dionysii Thracis Arti Grammaticæ, et Theodosii Alexandrini Canonibus subjecta, quorum prius, ab edito parum diversum, nescio cui Zenodoto ascribitur, alterum nonnulla continet satis scitula, quæque diligenter vestiganti minus videbantur pervulgata. Utrumque, prouti in Ms. legebatur, hoc capite concludam.

ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ.[1]

Ἐπ' ἀνθρώπων κεκραγέναι. ἐπὶ κυνῶν ὑλακτεῖν, ἐπὶ προβάτων βληχᾶσθαι. ἐπὶ βοῶν μυκᾶσθαι. ἐπὶ ἵππων χρεμετίζειν. ἐπὶ ὄνων βρωμᾶσθαι, λέγουσι δὲ ἄλλα σπάνιον. ἐπὶ λεόντων βρυχᾶσθαι. ἐπὶ ἄρκων καὶ παρδάλεων ὀμάζειν[2]. ἐπὶ ἀμαξῶν τετριγέναι. ἐπὶ ὄφεων συρίττειν. ἐπὶ ἀετῶν καγκλάζειν[3]. ἐπὶ ἀλεκτρυόνων ᾄδειν. ἐπὶ κοράκων [229] κρώζειν. ἐπὶ τεττίγων τερετίζειν,
B ἠχεῖν. ἐπὶ χοίρων γρυλλίζειν καὶ γρύζειν[4]. ἐπὶ περδίκων κακκαβάζειν[5]. ἐπὶ γλαυκῶν κακιβάζειν[6]. ἐπὶ ὀρνίθων τῶν κατ' οἶκον ὠοτοκουσῶν κακάζειν. ὠρυγὴ κυρίως ἡ τῶν κυνῶν φωνὴ, καὶ ὠρύεσθαι, ὡς λύκος ὠρυοίμην παρὰ Καλλιμάχῳ· ὠρύεσθαι γὰρ ἐπὶ λύκων εἶπεν.

ΕΤΕΡΩΣ

ΠΕΡΙ ΦΩΝΩΝ ΖΩΩΝ.

Ἄνθρωπος βοᾷ, λαλεῖ, λέγει, κράζει, φθέγγεται.
Ἄρκος καὶ πάρδαλις ὀμάζει.
Ἀλεκτρυὼν ᾄδει, κοκκύζει[7].
[230] Ἀετὸς καὶ γέρανος καγκλάζει.
Αἲξ ἢ αἶγα[8] μηκᾶται.
Ἀηδὼν τερετίζει[9].
Ἄμαξα τέτριγεν.
C Βοῦς μυκᾶται.
Γλαῦκος[10] καὶ πέρδιξ κακαβάζει.
Δράκων καὶ ὄφις συρίττει.
Ἱέραξ κρίζει[11].
Ἵππος χρεμετίζει.
[231] Κίχλα κιχλάζει[12].
Κορώνη καὶ Κόραξ κρώζει.
Κύκνος ᾄδει.
Κύων ὑλακτεῖ, βαβίζει[13].
Κώνωψ σφικᾷ.
Μέλιττα βομβεῖ.

1. ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ. Huic nomini in Ms. adjectum erat φιλέτερος: quod forsan in Φιλεταίρου demutandum, ut Zenodoti Philetæri huic homini fuerit nomen: nisi tamen tractatum huncce antiquissimo Zenodoto, qui Philetæ fuit discipulus, ascribi voluerint.

2. Ὀμάζειν. Moschop. περὶ Συντάξεως p. 223. Ἐφ' ὧν δὲ οὐκ ἔστιν ὄνομα τῆς φωνῆς ἴδιον, οἷον ἄρκτου καὶ παρδάλεως καὶ τῶν τοιούτων, τὸ βρυχᾶσθαι λέγουσι: quæ ex J. Poll. 5, 88. sunt derivata.

3. Καγκλάζειν. Aldus edidit, ἐπὶ ἀετῶν κλαγκάζειν. Non invitus scriberem ἐπὶ ἀετῶν κλάζειν, κλαγγάζειν. Cf. cum J. Poll. 5, 89. alterum tractatum, quem eadem ratione corriges. In Lat. Carmine de Vocibus Avium, Clangunt aquilæ, κλαγγάζουσι. Apud Soph. vero Antig. 111. ὀξέα κλάζων αἰετός.

4. Γρυλλίζειν καὶ γρύζειν. Glossæ, Grunniunt, Ῥήσσουσιν: ubi bene Vulc. γρύζουσιν restituit. Alterius vocis scriptura per unum λ melior censetur ab Atticistis; atque ea etiam ratione scribit Moschop. l. c. Γρυλίζειν, ἐπὶ χοίρου. In Aldina Διαφορᾷ Φωνῆς: ἐπὶ χοίρων γρυλίζειν καὶ γρύζειν. Hes.: Κοίζειν, τὰ χοιρίδια μιμητικῶς λέγεται.

5. Κακκαβάζειν. Corrupte vulgarat Ald. ἐπὶ περδίκων κοκκυβάζειν. Genuina, ut puto, scriptura est κακκαβάζειν s. κακκαβίζειν, quarum hæc ap. J. Poll. 5, 89. et Athen. 390. Κακκαβάζειν commendat Lat. Cacabare. Auctor Veteris Poëmatii: Cacabat hinc perdix. Hes. Κακκάβα, πέρδιξ. Athen. 387. Καλοῦνται δὲ οἱ πέρδικες ὑπ' ἐνίων κακκάβαι, ὡς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος.

6. Κακιβάζειν. Ald. Ed. κακκιβάζειν. Apud Aristoph. Λ. 762. ὑπὸ γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι Ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβιζουσῶν ἀεί. Noctuis κικκαβάζειν videtur tribuendum. Vide G. J. Voss. de Theol. Gent. 3, 88.

7. Ἄιδει, κοκκύζει. Ms. κοκύζει. Schol. Aristoph. Σφ. 813. Κυρίως τὸ ᾄδειν ἐπὶ τοῦ ἀλεκτρυόνος· κοκκύζειν δὲ ἐπὶ τοῦ κόκκυγος: pari ratione bina discernit J. Poll., Hyperidem tamen et Demosthenem ἐπ' ἀλεκτρυόνων τὸ κοκκύζειν usurpasse observans. In Theocr. 7, 125. occurrit ἀλέκτωρ κοκκύσδων. Alciphr. Epist. ined. Μισῶ τὸν ἐκ τῶν γειτόνων ἀλεκτρυόνα· κοκκύσας ἀφείλετο τὴν παροιμίαν, ἔδει ἀπολαῦσαί σε. Gallo cantu victoriam indicanti τὸ ᾄδειν ascribit Dem. c. Conon. 728. Ἦιδε γὰρ τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος τοὺς νενικηκότας. Hes.: Ἄιδειν, ἐπὶ τῶν ἀλεκτρυόνων λέγουσιν Ἀττικοί· κοκκύζειν δὲ οὔ φασιν ἐπ' αὐτῶν, πλὴν μωκώμενοί τινα ξένον.

D 8. Αἶγα. Vocis forma profecto est insolentior; a qua tamen Hyginus non abhorruit Fab. 87. et Poët. Astron. 2, 13. 'Nonnulli etiam Ægam Solis filiam dixerunt,' cum in Eratosth. Catast. c. 13. legatur, Τὴν δὲ αἶγα εἶναι ἡλίου θυγατέρα. Sed istic loci corrigendus est ad hanc rationem ex Hygino Eratosthenes, Τινὲς δὲ Αἶγαν εἶναι Ἡλίου θυγ.: id verum esse, utrumque locum diligenter contendenti facile patefiet.

9. Ἀηδὼν τερετίζει. Vulgo de hirundine aut cicada poni solet τὸ τερετίζειν. Infra: Τέττιξ ἠχεῖ, τερετίζει. Et J. Poll. 5, 89. Hes. Τερετίζοντα, λαλοῦντα, ἐκ μεταφορᾶς τῆς χελιδόνος. Etym. in Τερετίζειν·—ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος.

10. Γλαῦκος. Positum pro γλαύξ: ut antea αἶγα pro αἴξ.

11. Κρίζει. J. Poll. 5, 89. ἱέρακας δὲ ῥύζειν, ubi forsan legendum κρίζειν.

12. Κιχλάζει. Aldina Φωνῆς Διαφορά: ἐπὶ κίχλης κιχλίζειν.

13. Βαβίζει. Quin imo βαΰζει. Moschop. Ecl. Ὑλακτεῖ κύων. Βαΰζει σκύλαξ, et περὶ Συντάξεως p. 223. Ὑλακτεῖν ἐπὶ κυνὸς, Βαΰζειν ἐπὶ τῶν σκυλακίων. Apud Theocr. 6, 10. κύων — βαΰσδει, et Lucian. de Merc. Cond. 474. κυνίδιον — βαΰζον λεπτῇ τῇ φωνῇ. Pulcrum usum verbi βαΰζειν illinc derivatum tangit Stanl. ad Æsch. Pers. 13. Parem Latrandi potestatem, a Latinis frequentatam, Barth. exposuit ad Stat. T. 2. p. 187. 188.

Κάμηλος μωκᾶται.
Κόσσυφος πιπίζει [1].
Λέων βρυχᾶται.
Λύκος ὠρύεται.
Νυκτερὶς τρίζει.
Πρόβατον βληχᾶται.
Ὄνος βρωμᾶται, τινὲς λέγουσιν ὀγκᾶται.
Περιστερὰ λαρύνει.
Τέττιξ ἠχεῖ, τερετίζει.
Ποταμὸς καὶ ἄνεμος ψοφεῖ.
Χοῖρος γρυλλίζει.
Χελιδὼν τετιβίζει [2].
Ὄρνις δὲ ἡ κατ' οἶκον ὠοτοκοῦσα κακάζει [3].

[232] Cum vero canum voces apud alios varie exprimi soleant, prætermittendum non puto, quod ab Amm. traditur: Ἀραρίζειν δὲ ἐπὶ κυνῶν, παρ' Ἀθηναίοις, ἀπὸ τῆς αρ φωνῆς, παρ' ἡμῖν δ' ὑλακτεῖν λέγεται. Quæ Ammonii verba, a Phav. descripta, usurparunt Bochart. Hieroz. P. 1. L. 2. c. 55. Casaub. d. l. p. 57. et H. Steph. Thes. Ind. Cur autem Ammonium reprehenderet Steph., nihil erat causæ: id significare voluit Grammaticus, sonum, quem irritata canis emittit, vulgo generali verbo ὑλακτεῖν, Athenis proprio vocabulo ἀραρίζειν fuisse designatum. Pro ἀραρίζειν, vocem non minus rabiosæ cani congruam, ἀῤῥάζειν posuit Ælian. N. A. 5, 51. Καί τισι μὲν ὠρυγμὸς, τισὶ δὲ ὑλαγμὸς φίλον καὶ ἀῤῥάζειν, ἄλλῳ κλαγγαί τε καὶ ῥοῖζοι: commoda interpunctione locum adjuvandum censui, ne ὑλαγμὸς et ἀῤῥάζειν diversis animalibus tribui viderentur. Apud J. Poll. 5, 86. ἀράζειν: sed Lat. Hirrire caninæ literæ duplicationem manifesto postulat. Nonius Marc. 31. 'Irritare proprie est dictum provocare; tractum a canibus, qui cum provocantur, irriunt, sive hirriunt.' Iis, quæ notat Scal. Conj. in Varr. 119., adjiciam bina loca e Cyrilli Gloss.: Ὅταν κύων ἀπειλῇ ὑλακτῶν, Hirrit. Et, Κυνὸς ἀπειλὴ, ὅτε ὑλακτεῖ, Hirritus: ita enim corrigendum est pro Hirric, sive, quod e scripto libro Sangerm. affertur, Hirrit.

[233] CAPUT XIX.

Turbatissimus Ammonii Locus. Οἱ Χόες, Festum Athenis. Aristophanem frustra a Steph. tentari. Χοεὺς et Χοὴ, Certa vini mensura. Amm. emendatur. Χρηστήριον non Quævis victima, sed τῶν χρηστηριαζομένων. Pindarus illustratur. Varia eruitur e Soph. Schol. Lectio.

Χόας συνεσταλμένως τὴν ἑορτήν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν, Ἀκούετε λεὼς κατὰ τὰ πάτρια τῆς χόας. Χοᾶς δὲ περισπωμένως, ἐπὶ μέτρου τοῦ οἴνου. Quæ prima specie nihil adeo continere videntur, quod quenquam possit morari, diligentius considerata nodum proponunt satis etiam intricatum. Quid enim? fueritne Athenis festus dies Χόα cognominatus? eum enim in finem adduci videntur Aristoph. verba, κατὰ τὰ πάτρια τῆς χόας: iisque inductus, qui Vocabula Acc. Distincta collegit, hanc notam posuit: Χόα, τῆς χόας, Festum quoddam. Χοά, τῆς χοᾶς, ἡ, Genus mensuræ. Verum, sicuti constat, hominem aperte mendosa huic indici inseruisse, ita non minus est exploratissimum, cum aliunde, tum inprimis e Meursii Gr. Fer. v. Ἀνθεστήρια, isti festo, quo paulo liberius genio indulgebant Athenienses, nomen fuisse οἱ Χόες. Ea res H. Stephanum permovit, ut in illo, quem dixi, Aristoph. loco ex 'A. 999., ubi ap. Amm. legitur τῆς χόας, vulgo autem τὰς χοάς, scr. esse censuerit τοὺς χόας. Ipsa Stephani verba, quibus [234] hanc suam conje-

A cturam exposuit, e Thes. Gr. L. 4, 481. huc transferam: —"Sed notandum est, in Aristoph. illo loco vulg. Edd. perperam habere τὰς χοὰς pro τοὺς χόας, itidemque vulgata Suidæ exempl., (in v. Ἀσκὸς Κτησιφῶντος,) at non item manuscriptum; recte enim illud, τοὺς χόας, ut ipsa ratio postulat; nec enim χοαὶ Festum id nominatur, et Mensura certa vini, quæ in eo bibebatur, sed χόες." Postrema dubiam scribentis mentem produnt, Festum et Mensuram vini temere confundentis; quo tamen animus videtur inclinasse, id ab Aristoph. loco est alienissimum. Præconis, populum ad certaminis præmium auferendum cohortantis, verba sunt, quæ ex Aristoph. subjiciam. Ἀκούετε λεώς· κατὰ τὰ πάτρια τὰς χοὰς Πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος, ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ Πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται: neque enim, si Festum intelligeretur, juberi possent τοὺς χόας πίνειν. Recte vero cum aliis locum cepit Frischlin. Congios more patrio ebibite. Suid. Χοάς. ὅτε ἐπὶ μέτρου τίθεται, περισπᾶται. Neque alteram scribendi rationem damnat Schol. Aristoph. N.
B 1240. Τὸ χοᾶς, εἰ μὲν περισπᾶται, ἐκ τοῦ χοεύς ἐστι·— εἰ δὲ βαρύνεται, ἐξ ἑτέρας ἐστὶν εὐθείας, ἥτις ἐστὶν ἡ χοὴ θηλυκῶς καὶ κλίνεται τῆς χοῆς. Ammonii autem notam, in quam itidem τοὺς χόας inferri volebat Steph., ad hunc modum reficiendam esse arbitror: Χόας συνεσταλμένως, τὴν ἑορτήν. Χοᾶς δὲ περισπωμένως, ἐπὶ μέτρων οἴνου. Ἀκούετε λεώς· κατὰ τὰ πάτρια τὰς χοᾶς Πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος. Neque est quod quis ap. Amm. saltim mavelit τοὺς χοᾶς. [235] Vocem χοεὺς οὐ μόνον ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς usurpari, vel e Phav. constat.

Χρηστήριον, ὁ τόπος, καὶ ὁ χρησμὸς, καὶ τὸ ἱερόν. Credibile Amm. scripsisse τὸ ἱερεῖον: nimirum ᾧ χρῶνται χρηστηριαζόμενοι, sicuti supra scribit in v. Ἱερεῖον, ubi eam potestatem Herodoti testimonio firmat; eundem usum novit Hes., χρηστήρια inter alia exponens ἱερεῖα: amplector enim Sopingii emendationem, χρηστήρια corrigentis, ubi vulgo legitur Χρυσαρήρια, τὰ χωρία, εἰς ἃ φοιτῶντες ἐλάμβανον, (adde, μαντείας,) ἱερεῖα, καὶ χρησμούς: qui locus cum
C Ammoniano quam curatissime concinit. Per χρηστήριον nonnunquam τὸ ἱερεῖον denotari, protritum non est et vulgo minus animadversum. Hinc in Pind. 'O. 6, 120. Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ τότ' αὖ Χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν: vertunt, 'Jovis in suprema ara tunc oraculum collocare jussit.' Schmidius χρηστήριον reddidit Oraculi sedem. Ego vero Victimam malo, et χρηστήριον θέσθαι pari ratione hic positum autumo, qua 7, 76. θυσίαν θέσθαι: nisi quod priori in loco Victima designetur, qua vaticinandi artis, sibi ab Apolline concessæ, auspicia caperet Jamus. Sensum loci mirifice conturbant Vett., e quibus unus μαντεῖον fuisse scribit, οὗ ἀρχηγὸς γέγονεν Ἴαμος, τῇ διὰ τῶν ἐμπύρων μαντείᾳ: quam scilicet μαντείαν capiebant ex igne victimæ sive τοῦ ἱερείου, ᾧ ἐχρῶντο οἱ χρηστηριαζόμενοι. Triplicem usum Schol. etiam Soph. annotavit: Δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ μαντεῖον, καὶ τὸν χρησμὸν, καὶ τὸ ἱερεῖον: ad [236] Aj. 220., quo in loco χρηστήρια exp. ἃ διεχρήσατο ἐκεῖνος.—ἢ τὰ διεφθαρμένα ποίμνια, παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά. Quæ
D interpr., quantumvis absona, tamen traxit H. Steph., qui nescius, quo Sophoclis locum referret, tandem ad verbum Διαχρῶμαι retulit T. 4. p. 616. χρηστήρια cum Schol. dici arbitratus pro διαχρηστήρια. Altera vetustioris, ut puto, Scholiastæ explicatio, τὰ τολμήματα, καὶ πράξεις, a Steph. non intellecta, nobis veram corruptæ vocis scripturam subministravit. Soph. locum, prouti vulgatur, proponam: Τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον Χειροδάϊκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ Κείνου χρηστήρια τἀνδρός. Quamvis autem σφάγια et χρηστήρια alibi eleganter jungi possint; non video, qua demum ratione hic vocabulum χρηστήρια locum re-

1. Πιπίζει. Id variis avibus fuit commune. Hes. Πιπίζειν, κατὰ μίμησιν ἡ λέξις πεποίηται τῆς τῶν ὀρνέων φωνῆς. Onomast. Vetus: Pipare, πιπίζειν. Lesbiæ passer 'ad solam dominam usque pipiabat.'

2. Τετιβίζει. Emendatius scribes, τιτυβίζει. Hes. Τιτυβίζει, ὡς χελιδὼν φωνεῖ. Apud Athen. 390. πέρδικες etiam τιττυβίζουσιν. Hirundo ψιθυρίζει, teste J. Poll. 5, 90. In Agathiæ Epigr. Anthol. 1, c. 56. ep. 11.—ἐπιτρύζει δὲ χελιδὼν, Trissat hirundo vaga.

3. Κακάζει. Ita Ms. neque aliter posui in altero tractatu, ubi Ms. perperam κακλάζειν. Hes. Κακκάζειν, τὰς ὄρνις τὰς πρὸς τὸ τίκτειν φθεγγομένας Ἀττικοί.

perire queat; itaque corrigendum puto: *Κείνου δραστήρια τἀνδρός*. Scholia, quorum alterum ad genuinam, alterum ad vulgatam lectionem pertinuerit, ita separanda esse judico: *Δραστήρια· τὰ τολμήματα καὶ πράξεις. Κείνου χρηστήρια· ἃ διεχρήσατο ἐκεῖνος. ἢ τὰ διεφθαρμένα ποίμνια παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά.* Suidas universa etiam receptæ lectioni ascripsit. Huic autem conjecturæ parum fiderem, si non Joanni Jac. Schultensio, magno parente dignissimo, eadem incidisset.

CAPUT XX.

Observationes quædam super Homero, et Specimen Scholiorum ad Hom. e Leid. Cod. ineditorum.

Ψάμαθος καὶ Ἄμαθος διαφέρει. Quibus diversam harum vocum potestatem asserat, Homeri loca producit Noster, et in Iliade E. 587., ubi vulgo editur, *τύχε γὰρ ψαμάθοιο βαθείης*, Amm. legit, *τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης*: quæ scriptura ab aliis etiam Gramm. probata quin genuina sit, dubitari non potest. Oppido autem paucos esse opinor, quibus non sit perspectum, quanta fuerit olim in Homero scripturæ e diversis Criticorum sectis orta differitas. Qua de re quominus rite judicari possit, vett. Grammaticorum facit penuria: e centenis, qui data opera Homero illustrando incubuerant, ne unum quidem reliquum habemus, si discedas a Porphyrio, cujus commentarium sanequam luculentum Voss. Codex Ms. asservat. Veteres autem commentatores divina carminis nobilitas non deterruit, quin pro sua quisque sapientia receptam lectionem leves sæpe ob rationes solicitarent, et pro libidine corrigerent. Cujus rei exempla passim ap. Eust., et in Scholiis minoribus prostant, longe autem plurima in Scholiis libri Vossiani ineditis. Deinde, cum Homeri loca in omnibus fere Veterum libris occurrant, ingens hinc conferri potuisset variantium lectionum seges, si in his locis ad Homerum [238] comparandis, quod partim a Barnesio fuit præstitutum, eruditi homines mutuam diligentiam collocassent, et primi librorum Editores Homericorum versuum lectionem, quam in membranis repererant, bona semper fide nobis repræsentassent. Hæc si pluribus exequi vellem, unus Amm. quantum satis fuerit exemplorum subministraret. Frequenter genuinam Ammonii scripturam, quam dederat Aldus, temere ad vulgatæ in Hom. lectionis normam mutavit H. Steph.; quæ in Notis passim super hac re notavi, hic nolo reponere. Unus est locus, qui me nonnihil adhuc dubium trahit; rectene nimirum Steph. ad v. *Ἐρωτᾷν* in Hom. versu posuerit *ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ*, prouti vulgatur in Od. N. 256., rejecta lectione Aldina *ἐν Τροίῃ εὐρείῃ*: num vero posterior sincera sit et in Hom. reponenda; tametsi istic loci se Creta profugum dolose simulet Ulysses, non negat tamen, prædam sese in bello Trojano acquisivisse; atque adeo nihil obstat, quominus ab Amm. legi potuerit: *Πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Τροίῃ εὐρείῃ Τηλοῦ ὑπὲρ πόντου.* Aliud, quod Amm. v. *Μετρεῖσθαι* suppeditat, variationis exemplum eo potissimum annotabo, ut Ammonii simul notam integriorem exhibeam; hac enim ratione, ut autumo, ea est legenda: *Μετρεῖσθαι μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ μέτρῳ λαμβάνειν πυρὸν, ἤ τι τοιοῦτον ἐν δάνει.—οὐχὶ ἀργύριον ἢ χρυσίον. (οὐδ' ἔτι γὰρ ἦν νομίσματα.) Ἵστασθαι δέ.* In Homeri, qui subjicitur, versu, ex Il. N. 745. Amm. posuerat *ἀποστήσωνται*, [239] eamque etiam lectionem Grammaticorum auctoritate in textum reduxit Barnes., remota priorum Edd. lectione *ἀποτίσωνται*. Vel hinc Codicis Leid. bonitatem æstimare licet, qui eo in versu habet *ἀποστήσονται*, et in margine, præter editum scholion, sequentia: *Ἐν γὰρ τῇ κολοβομαχίᾳ ἠτύχησαν οἱ Τρῶες. θεραπεύει δὲ τὸν Ἕκτορα λεληθόσιν ἐπαίνοις, ὑπομιμνήσκων αὐτὸν τῶν χθὲς κατορθωμάτων.* Quæ in Notis et in Anim. ex Iliadis Homeri Cod. Voss. produxi, non dubito, quin apud idoneos harum rerum judices aliquid etiam pretii huic libro conciliarint. Eundem librum in Anglia publicitus agens Ez. Spanhemius apud Is. Vossium versavit, et nonnulla Scholia indidem excerpta tum alibi tum in Observat. ad Callim. exhibuit, sed pleraque omnia levioris momenti.

ΤΑΞΙΣ ΠΑΛΑΙΑ,

ΚΑΙ

ΟΝΟΜΑΣΙΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ.

A ΚΑΤΑΛΟΧΙΣΑΙ ἐστὶ τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

Λόχος, ἔνιοι μὲν, τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀνδρῶν η'. οἱ δὲ, τὸ ἐξ ἀνδρῶν ιβ'. οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ ἑκκαίδεκα ἀνδρῶν πλῆθος. ὃ καὶ τέλειόν φασι καὶ σύμμετρον.

Λοχαγὸς, Πρωτοστάτης καὶ Ἡγεμὼν, ὁ αὐτός ἐστιν. ἔστι δὲ ὁ πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

Οὐραγὸς, ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

Στίχος καὶ Δεκανία καὶ Λόχος, τὸ αὐτό ἐστιν. οἱ δὲ καὶ Ἐνωμοτίαν αὐτὸ καλοῦσιν. οἱ δὲ τὸ ἥμισυ λέγουσι τοῦ λόχου τὴν Ἐνωμοτίαν, οἱ δὲ, τὸ δ'.

Ἐνωμοτάρχης, ὁ τῆς Ἐνωμοτίας ἄρχων.

Διμοιρίαν καὶ Ἡμιλοχίαν τὸ αὐτό φασι. καὶ Διμοιρίτης καὶ Ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοιρίας καὶ ἡμιλοχίας.

Ἐπιστάτης, ὁ τοῦ λόχου [" λοχαγοῦ, Ælian. Tact. 5." Kuster.] ὀπίσω τεταγμένος· ὁ δὲ μετ' αὐτὸν, Πρωτοστάτης· ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν, Ἐπιστάτης· ὡς εἶναι τὸν ὅλον στίχον ἐκ Πρωτοστατῶν καὶ Ἐπιστατῶν συγκείμενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν τὸν Πρωτοστάτην λέγουσιν, ὥσπερ καὶ οὗτοι· καὶ οὐραγὸν τὸν Ἐπιστά- B την· τοὺς ἐν μέσῳ δὲ, οὐχ ὡσαύτως· ἀλλ' Ἐπιστάτην μὲν, τὸν μετὰ τὸν Πρωτοστάτην, ἤτοι [τὸν] δεύτερον· τὸν δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ Πρωτοστάτου, Ὑποστάτην.

Συλλοχισμός ἐστιν, ὅταν τῷ πρώτῳ λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ, ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ, καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ, καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

Παραστάται, οἱ ὁμόλοχοι, ἀνδρῶν ξδ'. καὶ ὁ ἡγούμενος, Τετράρχης.

[Παραστάται οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόχων πρωτοστάται καὶ ἐπιστάται, διὰ τὸ παρὰ ἀλλήλοις ἵστασθαι.

[Διλοχία, δύο λόχοι, καὶ ὁ ἡγούμενος αὐτῶν Διλοχίτης.

[Τετραρχία, οἱ τέσσαρες λόχοι, ἄνδρες ἑξήκοντα τέσσαρες, καὶ ὁ ἡγούμενος αὐτῶν Τετράρχης.]

Τάξεις, αἱ δύο τετραρχίαι, ἀνδρῶν ρκη'. καὶ ὁ ἡγούμενος, πάλαι μὲν Ταξίαρχος· νῦν δὲ, Ἑκατοντάρχης.

C Σύνταγμα, ὃ ἔνιοι Παράταξιν, αἱ β' τάξεις, ἄνδρες σνϛ'. καὶ ὁ ἡγούμενος, Συνταγματάρχης. [Vide Valck. ad Ammon. 126=131.] τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ Ξεναγίαν καλοῦσι, καὶ Ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον.

Πεντακοσιαρχία, τὰ β' τάγματα, ἄνδρες φιβ'. καὶ ὁ ἡγούμενος, Πεντακοσιάρχης.

Ἔκτακτοι, [Ἐκτάκτοι ἢ Ἔκτακτοι, Suid. Ἔκτακτοι ἢ Ἔκτατοι, Bibl. Coisl.] τούτους τὸ μὲν παλαιὸν ἡ τάξις εἶχεν, ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, διότι τάξεως ἐξάριθμοι [ἐξ ἀριθμοὶ, Bibl. Coisl.] ἦσαν. εἰσὶ δὲ ε'· Στρατοκήρυξ, Σαλπιγκτὴς, Σημειοφόρος, Ὑπηρέτης, Οὐραγός. νῦν δὲ, καὶ τοῦ συντάγματος λέγονται καὶ τῶν ἄλλων. ἔχειν δὲ δεῖ τούτους τὴν τάξιν, ἢ [καὶ] τὸ σύνταγμα. τὸν μὲν, ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ τὸ πραττόμενον· τὸν δὲ, ὅπως τῷ σημείῳ, εἰ μὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ θόρυβον· τὸν δὲ Σαλπιγκτὴν, ὁπότε μηδὲ σημεῖα βλέποιεν διὰ κονιορτόν· καὶ τὸν Ὑπηρέτην, ὥστε τι τῶν εἰς τὴν χρείαν παρακομίσαι. τόνγε μὴν ἔκτακτον Οὐραγὸν, πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸ ἀπολειπόμενον [τὸν ἀπολ. Suid. τὸ πρῶτον ἐπιλ. Bibl. Coisl.] ἐπὶ τὴν τάξιν, ὃς, τῶν τεσσάρων ἄνω τυπουμένων κατὰ μέτωπον, κάτω τάσσεται.

Ξεναγία, αἱ β' πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν ͵ακδ'. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦτο τὸ πλῆθος Χιλιαρχίαν καλοῦσι, καὶ Χιλίαρχον, τὸν ἡγούμενον.

Μεραρχία, αἱ β' χιλιαρχίαι, ἀνδρῶν ͵βμη'. οἱ δὲ καὶ Τέλος ὀνομάζουσι, καὶ τὸν ἡγούμενον, Μεράρχην· οἱ δὲ, Τελάρχην, [Τελετάρχην.]

Φαλαγγαρχία, αἱ β' μεραρχίαι, ἄνδρες ͵δϟϛ'· τοῦτο ἔνιοι καὶ Ἀποτομὴν κέρατός φασιν, οἱ δὲ μέρος. πάλαι δὲ καὶ Στρατηγία ἐκαλεῖτο, καὶ ὁ ἡγούμενος, Στρατηγός· νῦν δὲ, Φαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία, αἱ β' φαλαγγαρχίαι, ἄνδρες ͵ηρϟβ. τοῦτο δὲ καὶ Μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται· ἀλλὰ καὶ Κέρας. καὶ ὁ ἡγούμενος, Κεράρχης. [" Μονοφαλαγγία, vocem Schneider. addubitat : Julius Africanus 67. p. 312. Ed. Vett. Mathem. Paris. 1693., quo capite obiter moneo perperam διαφαλαγγίᾳ frequenti confusione, (cf. Schæf. Ind. ad Greg. Cor. v. Δια,) edi pro διφαλαγγίᾳ, de qua Grammaticus in Bibl. Coisl. 507. editus : Διφαλαγγία, αἱ δύο φαλαγγαρχίαι (l. φαλαγγαρχίαι) ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων ἑκατὸν ἐνενήκοντα δύο· τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται, ἀλλὰ καὶ κέρας, καὶ ὁ ἡγούμενος κεράρχης, ubi ex ipso Cod., qui Parisiis in Bibl. Regia 347. numeratus servatur, a me inspecto repone κερατάρχης pro κεράρχης, quod nihili est." Osann. Auct. Lexx. Gr. 110.]

Φάλαγξ, ἡ τετραφαλαγγαρχία, αἱ β' φάλαγγες, [διφαλαγγίαι,] ἄνδρες ͵ϛτπδ'. τοῦτο γὰρ, ἡ τελεία καὶ εὔχρηστος φάλαγξ.

Μῆκός ἐστι φάλαγγος τὸ α' ἐκ τῶν λόχων [λοχαγῶν, Bibl. Coisl.] σύνταγμα, ὃ [ὑπὸ] μίαν εὐθείαν τάσσεται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ Πρόσωπον, καὶ Μέτωπον, καὶ Στόμα, καὶ Παράταξις, καὶ Πρωτολοχία, καὶ Πρωτοστάται, [Πρωτολοχία, καὶ Πρῶτον ζυγὸν, καὶ Παρυφὴ,* καὶ Ἡγεμόνες, καὶ Προστάται, Bibl. Coisl.] ὁ δὲ κατόπιν τούτου στίχος καὶ παράλληλος κείμενος, Δεύτερον ζυγὸν καλεῖται. καὶ ὁ τρίτος, τρίτον ζυγὸν, καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Βάθος ἐστὶ φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν· καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος, Κατὰ βάθος λέγεται.

Ζυγεῖν ἐστὶ τὸ ἐπ' εὐθείας τῷ κατὰ μῆκος στίχῳ κεῖσθαι, ἤτοι παραλλήλως ἔχειν.

Στιχεῖν ἐστὶ τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ.

[* " Παρυφὴ est Prætexta, quæ in vestibus præ aliis eminebat. Hinc metaphorice In agminibus prima linea, quæ præ ceteris conspiciebatur, παρυφὴ s. Prætexta dicebatur." Montef.]

τοῦτο γὰρ, καὶ κυρίως Στίχος λέγεται. [" Gallice, La file." Montef.] A

Διχοτομία φάλαγγος, ἡ εἰς δύο ἴσα τομή. ταῦτα δὲ τὰ μέρη καλεῖται Κέρατα. ὧν τὸ μὲν, Εὐώνυμον κέρας λέγεται, καὶ Οὐρά· τὸ δὲ λοιπὸν, Δεξιὸν καὶ κεφαλὴ, [Δεξιὸν κέρας, Κεφαλὴ,] καὶ Δεξιὸν ἀκρωτήριον, καὶ Δεξιὰ ἀρχή.

Ἄραρος καὶ Ὀμφαλὸς καὶ Συνοχὴ, πρᾶγμα ὡς ἔνιοι, καὶ στόμα, ὡς ἕτεροι, ἡ Διχοτομία καλεῖται. [Ὄραρος, Suid.: at aliter Idem in v. Διχοτομία, ubi v. Kust. Articulus in Bibl. Coisl. non legitur.]

Ὁπλῖται, Πελτασταὶ, Ψιλοὶ, τῆς πεζικῆς εἰσὶ καὶ μαχίμου δυνάμεως· ἔχουσι δὲ [καὶ] διαφοράν. Ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτῃ κεχρημένοι ὁπλίσει [καθοπλίσει,] κατὰ τὸν Μακεδονικὸν τρόπον, ἀσπίσι περιφερέσι καὶ δόρασι περιμηκεστέροις· Ψιλοὶ δὲ, οἱ κουφοτάτῃ. κέχρηνται γὰρ τόξῳ καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης, ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ Πελτασταὶ μέσῃ πως κέχρηνται σκευῇ. ἡ γὰρ Πέλτη μικρά τίς ἐστιν ἀσπιδίσκη, καὶ κούφη, καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα.

Εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραὶ, [vide Suid. v. Ἱππική.] ἡ μὲν γάρ ἐστιν Ἱππικὴ, ἡ δὲ, δι' Ἁρμάτων, ἡ δὲ, δι' Ἐλεφάντων· τοῦ δὲ Ἱππικοῦ τὸ μὲν ἁπλῶς οὕτω καλεῖται, Ἱππεῖς καὶ Ἱππικόν· τὸ δὲ, Ἄμφιππον, [Ἄμφιπποι,] καὶ Ἄμφιπποι μὲν, οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν ἵπποιν συνδεμένοιν ὀχούμενοι, οἳ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. τοῦ δὲ κυρίως Ἱππικοῦ τὸ μέν ἐστὶ Κατάφρακτον, ὃ καὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἱππέας πεφραγμένους παρέχεται· τὸ δὲ, Ἀκατάφρακτον. τούτων δὲ, οἱ μὲν θυρεοὺς ἔχοντες, Θυρεοφόροι καλοῦνται· οἱ δὲ, ἁπλῶς Δορατοφόροι. αὐτῶν δὲ οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται. καὶ καλοῦνται Ἱππαγωνισταὶ, καὶ Ταραντῖνοι· οἱ δὲ, τόξοις, οἳ λέγονται Ἱπποτοξόται· ἔτι δὲ, οἱ μὲν Δορατοφόροι, ἢ Κοντοφόροι, ἢ Ξυστοφόροι. καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ πλησίον πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. οἱ δὲ, Ἀκροβολισταὶ, οἷον πόῤῥωθεν βάλλοντες. ἔτι τῆς ἱππικῆς δυνάμεως Κατάφρακτοι, Ἱππακοντισταὶ, Ἐλαφροὶ, Θυρεοφόροι, οἱ καὶ Ταραντῖνοι, Ἱπποτοξόται.

Πύκνωσις, κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην. τουτέστι, πύκνωσις κατὰ μῆκος καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πήχεις β'· ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος, πήχεις δ'.

Συνασπισμός. ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα, τοῦτο καλεῖται Συνασπισμός.

Πρόταξις ψιλῶν, ὅτε τῶν ἄλλων οὗτοι ἐν πολέμῳ προτάττονται· Ὑπόταξις δὲ, ὅτε ὑποτάττονται· Προσένταξις δὲ, ὅτε καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι, παρ' ἄνδρα τάττονται· λέγεται δὲ καὶ Παρένταξις τοῦτο.

Παρεμβολὴ Παρεντάξεως διαφέρει. ἡ μὲν γάρ ἐστι τῶν ὁμοίων Παρένθεσις, οἷον ὁπλιτῶν παρ' ὁπλίτας, ἢ ψιλῶν παρὰ ψιλούς. Παρένταξις δὲ, ἡ τῶν ἀνομοίων, οἷον ὁπλιτῶν παρὰ ψιλοὺς, ἢ ψιλῶν παρ' ὁπλίτας.

Λόχος, ἀνδρῶν ὀκτώ.

Σύστασις, τέσσαρες λόχοι, ἀνδρῶν λβ'.

Πεντηκονταρχία, β' συστάσεων, ἀνδρῶν ἑξηκοντατεσσάρων.

Ἑκατονταρχία, β' πεντηκονταρχίαι, ἀνδρῶν ρκη'. ἑκάστη δὲ ἑκατονταρχία ἐκτάκτους [ἐκτάτους Bibl. Coisl.] ἔχει πέντε, [Σημειοφόρον, Οὐραγὸν, Σαλπιγκτὴν, Ὑπηρέτην, Στρατοκήρυκα.] D

Ψιλαγία, β' ἑκατονταρχίαι, ἀνδρῶν διακοσίων πεντηκονταέξ.

Ξεναγία, β' ψιλαγίαι, ἀνδρῶν φιβ'.

Σύστρεμμα, β' ξεναγίαι, ἀνδρῶν ,ακδ'.

Ἐπιξεναγία, δύο συστρέμματα, ἀνδρῶν ,βμη'.

Στῖφος, δύο ἐπιξεναγίαι, ἀνδρῶν ,δϟϛ'.

Ἐπίταγμα, δύο στίφη, ἀνδρῶν ,ηρϟβ'. τούτου ἔκτακτοι [ἔκτατοι Bibl. Coisl.] ἄνδρες η'· ἐπιξεναγοὶ μὲν δύο [δ', Suid. et Bibl. Coisl.] συστρεμματάρχαι δὲ, οἱ λοιποί.

Ἔμβολον παρατάξεως ὄνομα τοιᾶσδε. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ Ῥόμβου τοιοῦδε ὄντος.

Ῥομβοειδὲς, παράταξις, ὀνομάζεται καὶ Σφηνοειδής. [Ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ Ῥόμβου. ὀνομάζεται δὲ καὶ σφινοειδές. Ῥομβοειδὴς παράταξις.

A
Θ Θ Θ
Z Z Z Z Z
Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
B B B B B B B B B
A A A A A A A A A A A
Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ
E E E E E E E
H H H H H
K K K
M.

Bibl. Coisl. Apud Suid. Ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ Ῥόμβου τοιοῦδε ὄντος. Ῥομβοειδὲς, παράταξις ὀνομάζεται· καὶ Σφηνοειδές.]

Ἴλη ἱππέων ἐστὶν ἑξηκοντατεσσάρων.

Ἐπιλαρχία, β' ἶλαι, ἱππέων ρκη'.

Ταραντιναρχία, β' ἐπιλαρχίαι, ἱππέων διακοσίων πεντηκονταέξ.

Ἱππαρχία, β' ταραντιναρχίαι, ἱππέων πεντακοσίων δώδεκα.

B Ἐφιππαρχία, β' ἱππαρχίαι, ἱππέων χιλίων εἰκοσιτεσσάρων.

Τέλος, δύο ἐφιππαρχίαι, ἱππέων δισχιλίων τεσσαράκοντα ὀκτώ.

Ἐπίταγμα, β' τέλη, ἱππέων τετρακισχιλίων ϟϛ'.

Κλίσις, ἡ κατὰ ἄνδρα κίνησις.

Κλίσις ἐπὶ δόρυ, ἔστιν ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις, Ἐπανάκλισις δὲ, ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις. [Ἐπὶ δόρυ ἐστὶ κλίσις ἡ ἐπιδεξία κλίσις. Ἐφηνία ἐστὶ κλίσις ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως. Bibl. Coisl.]

Ἐπ' ἀσπίδα κλίσις, [Ἐπ' ἀσπίδος, Bibl. Coisl.] ἔστιν ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως.

Μεταβολή ἐστιν ἡ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὰ γινομένη κλίσις, κατὰ νώτου τὰς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις μετατιθεῖσα, [μετατεθεῖσα, Suid.] ἧς δύο διαφοραί· ἡ μὲν, ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἣν καὶ Ἐπ' οὐρὰν ὀνομάζουσιν· ἡ δὲ, ἐπὶ τοὺς πολεμίους, Ἀπ' οὐρᾶς καλουμένη. ἔνιοι δὲ οὕτω καὶ [δὲ καὶ οὕτως, Suid. et Bibl. Coisl.] αὐτὴν ὑπογράφουσιν. Μεταβολὴ, ἔστι μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν, ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολὴ, δὶς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται· ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, δὶς ἐπ' ἀσπίδα. C

Ἐπιστροφή ἐστιν, ἐπειδὰν τὸ πᾶν σύνταγμα πυκνώσαντες κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην, καθάπερ ἑνὸς ἀνδρὸς σῶμα, ἐπὶ δόρυ ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν· καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τῷ λοχαγῷ, παντὸς τοῦ τάγματος περιενεχθέντος, καὶ μεταλαβόντος τόπον, μετὰ τὸν [τόπον μὲν τὸν, Suid. et Bibl. Coisl.] ἔμπροσθεν· ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν, διαμενόντων ἑκάστῳ τῶν παραστατῶν καὶ τῶν ἐπιστατῶν, [ἑκάστων τῶν τε παραστατῶν καὶ τῶν ἐπιστ., Suid. et Bibl. Coisl.]

Ἀναστροφή ἐστιν ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν προτέραν χώραν. Περισπασμὸς δέ ἐστιν ἡ ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. Ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν, ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν· ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν. εἰς ὀρθὸν δέ ἐστιν ἀποδοῦναι, τὸ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἕκαστον· ὥστε εἰ ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύοιντο, εἶτ' αὖθις εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι, δεήσει ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι. καλεῖ [κάλει, Bibl. Coisl.] δὲ τοῦτο καὶ Ἐπ' ὀρθὸν ἀποκαταστῆσαι.

Ἐξελιγμῶν διτταί εἰσιν ἰδέαι· ἡ μὲν, Κατὰ λόχους· ἡ δὲ, Κατὰ ζυγά. εἴδη δὲ ἀνὰ ἑκάτερον αὐτῶν, β', [εἴδη δὲ ἑκατέρου αὐτῶν τρία, Suid. ἀνα ἑκατέρου, Bibl. Coisl.] Καλεῖται γὰρ ὁ μὲν Μακεδὼν, [ὁ δὲ Λακὼν, Suid. et B. C.] ὁ δὲ Χορεῖος, [Χόριος, B. C.] ὃν καὶ Κρητικὸν καὶ Περσικὸν καλοῦσι. τούτων δὲ, Μακεδὼν ἐξελιγμός ἐστιν, ὁ κατὰ λόχους, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον· ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας, τὸν ὄπισθεν. [Λάκων δὲ ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ὀπίσω τόπον· ὁμοίως δὲ ἀντὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὴν ὄπισθεν. Bibl. Coisl.] Χορεῖος [Χόριος, B. C.] ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος τῶν ὁπλιτῶν κατὰ μέρος, [τῶν κατὰ μέρος ὁπλιτῶν, B. C.] κατὰ μέρος

τῶν ὁπλιτῶν, Suid.] *ἀνθ' ὧν προκατεῖχον τόπον, ἑτέρους μεταλαμβανόντων· τοῦ μὲν Λοχαγοῦ, τὸν τοῦ Οὐραγοῦ· τοῦ δὲ Οὐραγοῦ, τὸν τοῦ Λοχαγοῦ. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, τὴν ὄπισθεν. οἱ δὲ δὴ* Κατὰ *Ζυγὰ ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπειδὰν ἐπὶ τῶν ἀποτομῶν βούληταί τις* [*βουληθῇ τις*, Suid. et Bibl. Coisl.] *τὰ κέρατα καθιστάναι, τὰς δὲ ἀποτομὰς ἐπὶ τῶν κεράτων, χάριν τοῦ τὰ μέσα ἰσχυροποιεῖν*, [*ἰσχυροποιεῖσθαι*, Bibl. Coisl.] *καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις, καὶ τὰ εὐώνυμα, ἐν τοῖς δεξιοῖς.* A

Διπλασιάσαι *διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τόπον, ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ, μένοντος τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀριθμὸν αὐτῶν*, [*αὐτὸν*, Bibl. Coisl.] *γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς, ἢ* Κατὰ *λόχον, ἢ Ζυγά. ταὐτὸν δ' εἰπεῖν* Κατὰ *μῆκος καὶ* [*ἢ*, Bibl. Coisl.] *κατὰ βάθος.* Κατὰ *μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων παραβάλλωμεν* [*ὑπαρχόντων — παρεμβάλωμεν*, Bibl. Coisl.] *ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς ἀριθμούς*, [leg. *ἰσαρίθμους*, ex emend. Porti et Kust.] *τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος, ὥστε πύκνωσιν γενέσθαι μόνον* [*μόνην*, Suid. et Bibl. Coisl.] *ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν διπλασιάσεως.* Κατὰ *βάθος δὲ, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων Ζυγῶν παρεμβάλλωμεν* [*παρεμβάλωμεν*, Bibl. Coisl.] *ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα, ὥστε κατὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνην.* Κατὰ *μῆκος δὲ, τόπου γίνεται διπλασιασμὸς, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ μῆκος πύκνωσιν μανότητι μετατάττωμεν, ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι κατὰ μῆκος.* Κατὰ *βάθος δὲ γίνεται τόπου διπλασιασμὸς, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ βάθος πύκνωσιν μετατάττωμεν μανότητι*, [*π. μανότητι μετατάττωμεν*, Bibl. Coisl.] *ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τοὺς τοιούτους διπλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι, καὶ μάλιστα ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων. ἐφ' ἑκάτερα δὲ τῶν κεράτων τοὺς ψιλοὺς καὶ τοὺς ἱππέας ἐπεκτείνοντες τὴν ὄψιν τοῦ διπλασιασμοῦ, χωρὶς ταραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασι.*

Πλαγία *λέγεται φάλαγξ, ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον.* Ὀρθία *δὲ λέγεται ὅταν ἐπὶ κέρατος* [*κέρας*, Bibl. Coisl.] *πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τοῦ βάθους τὸ μῆκος*, [" scr. *τὸ βάθος τοῦ μήκους*, ut e sensu manifestum est." Kust.] *καθόλου δὲ παράμηκες μὲν λέγεται πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος* [*καθ' ὅλον δὲ πάρα μῆκος μὲν λέγεται ὃ ἂν τὸ μ.* Bibl. Coisl. *π. μῆκος — πᾶν τάγμα*, Suid.] *ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους.* [*Ὄρθιον δὲ, ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους.*]

Λοξὴ *λέγεται* [*Λοξὴ δὲ γίνεται*, Bibl. Coisl.] *φάλαγξ, ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας, ὁπότερον ἂν προῃρῆται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη· τὸ δὲ ἕτερον, ἐν ἀποστάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα.* Δεξιὰ *μὲν, ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη*, λαιὰ *δὲ, ἡ τὸ λαιόν.*

Παρεμβολὴ [*δὲ* Bibl. Coisl.] *λέγεται, ἐπειδὰν προτεταγμένων τινῶν, εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας.* [*Προστεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ δ. ἐκ τ. ἐ. καθιστώντων αὐτοῖς ἐπ' εὐθ.*, Bibl. Coisl.]

Πρόταξις *δὲ ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἑκατέρου κατὰ τὸ κέρας* [Πρόσταξις, (Suid.) — *ἢ ἐκ θατέρου κατὰ κέρας*, Bibl. Coisl.] *αὐτὸ προστεθῇ τι στῖφος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατευθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως.*

Ἔνταξις *δὲ, ἐπειδάν τις προαιρῆται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος ἐντάσσειν* [*ἐνσταθεῖν*, Bibl. Coisl.] *ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ* Παρένταξιν *ὀνομάζουσιν.*

Ἐπαγωγὴ *δὲ λέγεται, ὅταν τάγμα τάγματι ὑποτάσσηται. οἷον, τετραρχίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσονται· ἢ ξεναγίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθοῦσι. καὶ καθόλου ὅταν σύνταγμα συντάγματι ἐν πορείᾳ ἕπηται, ὥστε τοῖς τοῦ προηγουμένου συντάγματος οὐραγοῖς τοὺς τοῦ ἑξῆς τάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν.*

Παραγωγὴ *λέγεται ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται, τοὺς ἡγεμόνας ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων* [*μερῶν* Bibl. Coisl.] *ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας*, Εὐώνυμος *παραγωγὴ λέγεται· ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν*, Δεξιὰ *παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ διπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖται*, [*βαδιεῖ*, Bibl. Coisl.] *μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μοναχόθεν φοβηθῇ· διπλεύρῳ δὲ, ὅταν διχόθεν· τριπλεύρῳ δὲ, ὅταν τριχόθεν· καὶ τετραπλεύρῳ* [*δὲ* Suid.] *ὅταν οἱ πολέμιοι πανταχόθεν ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.*

Ἀμφίστομος *φάλαγξ καλεῖται ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀντινώτους εἶναι.* Διφαλαγγία *δὲ ἀμφίστομος, ἥτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν ἐπαγωγαῖς τεταγμένους· οὓς μὲν* [*ἐν* Bibl. Coisl.] *δεξιᾷ παραγωγῇ, οὓς δὲ ἐν εὐωνύμοις· τοὺς δὲ οὐραγοὺς, ἔσω τεταγμένους.*

Ἀντίστομος *διφαλαγγία, ἡ τοὺς μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους.*

Ἑτερόστομος *φάλαγξ καλεῖται, ἥτις ἂν πορεύηται τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν* [*ἐπ'* Bibl. Coisl.] *εὐωνύμῳ παραγωγῇ· τουτέστι, τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου· τοῦ δὲ λοιποῦ ἡμίσεως τοὺς ἡγεμόνας, ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ.*

B Ὁμοιόστομος *δὲ ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστὶν ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεταγμένους, οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος.*

Ἔμβολον *δὲ καλεῖται ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ, τὰ δὲ ἑπόμενα διαστήσῃ.*

Κοιλέμβολον *δὲ καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ ἀντίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ.*

Πλαίσιον *ὀνομάζεται ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἑτερομήκει σχήματι.*

Πλινθία *δὲ ἢ* Πλινθίον *λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταὐτὸ τοῦτο πράξῃ*, [*πράξῃς* Suid.] *ὅπερ Ξενοφῶν, ὁ τοῦ* Γρύλλου, Πλαίσιον *ἰσόπλευρον καλεῖ.*

Πεπλεγμένη *φάλαγξ ἐστὶν, ἥτις τοῖς ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τερηδόνος λόγον ἐπέχει· καὶ ξιφοειδὴς* [*ἐπέχει· ξιφοειδὴς γὰρ*, Bibl. Coisl.] *ἡ φάλαγξ ὅλη γίνεται, καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.*

C Ἐπικαμπὴς *δὲ, ἐπὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτῃ, τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὀπίσω μερῶν ὄρθια ὑφ' ἑαυτὴν ἔχῃ τεταγμένα.*

Ἐσπαρμένη *δὲ, ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται τῶν ταγμάτων.*

Κυρτὴ *δὲ καὶ* Κοίλη *καὶ* Ἐπικάμπιος *λέγεται εἰς τοὐπίσω καὶ πρόσω, ἢ* [*ἡ*, Suid. Bibl. Coisl.] *τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα ἢ κυρτὸν ἢ ἐπικαμπές· καὶ τοῦτο (ὡς εἴρηται) ἢ εἰς τοὐπίσω, ἢ εἰς τὸ πρόσω. ὥστε τὰ εἴδη αὐτῶν γίνεσθαι ἓξ, ἑκάστης τῶν τριῶν εἰς τοὐπίσω*, [*αὐτῆς γίνεται ἐξ ἑκάστης τῶν τριῶν, ἢ εἰς τ.*, Bibl. Coisl. *αὐτῆς γίνεσθαι, καὶ ἑκάστης τῶν τριῶν*, Suid.] *σχηματιζομένης, ἢ εἰς τὸ πρόσω.*

Ὑπερφαλάγγισις *λέγεται ὅταν ἐξ ἑκατέρων μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.*

Ὑπερκέρωσις [Ὑπερκέρασις Bibl. Coisl.] *δὲ, ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.*

Λεπτυσμός *ἐστιν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται, καὶ ἀντὶ ιϛ' τυχὸν ἀνδρῶν ἐλάττους γένωνται*, [*ἀντὶ δεκαὲξ ἀνδρῶν ἐλάττους γίνονται*,' Bibl. Coisl.]

D [Ὀνόματα τῶν Ἁρμάτων.

Ζυγαρχία *λέγεται τὰ δύο ἅρματα.*

Συζυγία, *δύο ζυγαρχίαι.*

Ἐπισυζυγία, *δύο συζυγίαι.*

Ἁρματαρχία, *δύο ἐπισυζυγίαι.*

Κέρας, *δύο ἁρματαρχίαι.*

Φάλαγξ, *δύο κέρατα.*

Ζώαρχος, *ὁ ἑνὸς ἐλέφαντος ἄρχων.*

Θήραρχος, *ὁ δύο ἐλεφάντων ἄρχων, καὶ τὸ σύστημα θηραρχία.*

Ἐπιθήραρχος, *ὁ τῶν τεσσάρων ἐλεφάντων ἄρχων, καὶ τὸ σύστημα ἐπιθηραρχία.*

Ἰλάρχης *δὲ ὁ τῶν ὀκτὼ, καὶ τὸ σύστημα, ἰλαρχία.*

Ἐλεφαντάρχης *δὲ ὁ τῶν δεκαὲξ, καὶ τὸ σύστημα, ἐλεφανταρχία.*

Κερατάρχης *δὲ ὁ τῶν λβ', καὶ τὸ σύστημα, κεραταρχία. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ μεραρχία, καὶ ὁ ἄρχων, μεράρχης.*

Φάλαγξ *δὲ ὀνομάζεται τὸ σύστημα τῶν ξδ', καὶ ὁ ἄρχων, φαλαγγάρχης.*

Κατ' ἐνίους Ὀνόματα.

Οὐλαμὸς ἐκ μ' ἀνδρῶν, λόχος, ν'. φάλαγξ, ρκ'. στὶξ σμ'. πύργος τξ'. νέκας ϙσ'. μοῖρα βυ'.

𐅅

Χίλια χῖ πέλεται· καὶ πῖ μέσον ἦτα φέροντος.
Ἡμισύ των ἐφάμην, ἑκατὸν δέ τε Ἦτα τέτυκται.

𐅄

Δέλτα δὲ τεμνομένοιο μέσον καὶ πῖ φέροντος.
Πεντήκοντα ἀριθμὸν σημήϊα· καὶ δέκα Δέλτα.
Πέντε Πῖ πέλεται, καὶ Ἰῶτα ἕν ἐστιν.
Χ 𐅅 Η 𐅄 ΔΠΙ ἅ ἐστιν ϙχξς'.

Ὅσαι Λέξεις ἐπὶ τῶν πολεμικῶν Ὀργάνων λέγονται.

Αἰγανέα, ἀκινάκης, ἄορ, ἀσπὶς, αἰχμή.
Βέλος.
Γέῤῥον.
Δόρυ, δολίχαυλος, δίσκος, δίφρον, δορατίς.
Ἔγχος, ἐπιδορατίς.
Ζωστήρ.
Θυρεὸς, ἀσπὶς παραμήκης, θώραξ.
Ἱππουρίς.
Κνημὶς, κεφαλαία, καταπέλτης, κράνος, κοπὶς, κόρυθα, κορύνη.
Λόγχη, λόφος.
Μάχαιρα.
Ξυστὸν, ξίφος. (Valck. Anim. ad Amm. 130=170.)
Ὀϊστός.
Περιπλευρίδιον, περιμηρίδιον, προμετωπίδιον, περικεφαλαία, πήλιξ, παλτὸν, περικνημὶς, προκνημὶς, πέλτη, ἀσπὶς μικρὰ, ἢ ἀσπιδίσκη, πῖλος.
Ῥομφαία.
Σάρισα, πηχῶν ἐστὶν ιδ'. ἐχρῶντο δὲ αὐτῆς (l. αὐτῇ) Μακέδονες.
Σάκος.
Σειρομάστης, σπάθη, σπαθίδες, σαυροτὴρ, (l. σαυρωτήρ.)
Ταυρία, τόξον.
Ὕσος. (sic.)
Φάσγανον.
Χειροκνημίς.
Bibl. Coisl.]

ΟΡΒΙΚΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑ ΤΑΞΕΩΝ..

ΙΣΤΕΟΝ δὲ ὅτι τῶν περὶ τὸ στράτευμα τάξεων καὶ ἡγεμονιῶν, ὁ μὲν πέντε ἀνδρῶν ἀριθμὸς καλεῖται Πεμπὰς, ὁ δὲ ἄρχων, Πεμπάδαρχος. ὁ δὲ τῶν δέκα, Δεκὰς, καὶ Δεκάδαρχος· ὁ δὲ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι, Λόχος, καὶ Λοχαγός. ὁ τῶν πεντήκοντα, Πεντηκοστὺς, καὶ Πεντηκόνταρχος. ὁ τῶν ἑκατὸν, Τάξις, καὶ Ταξίαρχος. ὁ τῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίων, Σύνταγμα, καὶ Συνταγματάρχης. ὁ τῶν πεντακοσίων, Πεντακοσιοστὺς, καὶ Πεντακοσίαρχος. ὁ τῶν χιλίων, Χιλιοστὺς, καὶ Χιλίαρχος. ὁ τῶν δισχιλίων, Μεραρχία, καὶ Τέλος, καὶ Μεράρχης, καὶ Τελάρχης. ὁ τῶν τετρακισχιλίων, Φάλαγξ, καὶ Φαλαγγάρχης. ὁ τῶν μυρίων, Μυριαστὺς, [Μυριοστὺς, Etym. M. 729.] καὶ Μυρίαρχος. αἱ δύο διφαλαγγαρχίαι, Τετραφαλαγγαρχία, ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων, καὶ ὁ ἄρχων Τετραφαλαγγάρχης. τὸ μέν τοι πεζικὸν ἅπαν στράτευμα ὁμωνύμως τοῖς μερικοῖς τάγμασι λέγεται Φάλαγξ· καὶ ὁ ἡγούμενος, Στρατηγός. τοῦ δὲ ἱππικοῦ, Ἵππαρχος. τὸ δὲ συναμφότερον πεζοί τε καὶ ἱππεῖς, Στρατιά. τῆς δὲ στρατιᾶς τὸ Μέτωπον λεγόμενον, (ὃ καὶ πρῶτον Ζυγὸν καλοῦσι,) Πρωτοστάται, καὶ ὁ ἡγούμενος Πρωτοστάτης. οἱ δὲ παρ' ἑκάτερα ταττόμενοι κέρατα, δεξιόν τε καὶ εὐώνυμον, οἱ αὐτοὶ καὶ Παραστάται, ὁ δὲ ἀρχὸς ὁμωνύμως· οἱ δὲ ὄπισθεν αὐτῶν ὡς ἐπὶ τὸ βάθος ταττόμενοι, Ἐπιστάται· τὸ δὲ ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἔσχατον ζυγὸν, Οὐρὰ καὶ Οὐραγός. ὁ αὐτὸς δὲ Ὀπισθοφύλαξ. ἡ συνήθεια Πεντηκονταφύλακα αὐτὸν καλεῖ. ὁ δέ γε τοῦ παντὸς στρατοῦ ἡγεμονεύων, Βασιλεύς.

[" Lex. Ms. ap. Montf. Bibl. Coisl. 606. auctore forsan Orbicio vel Orbilio. Jensius Epigramma vulgavit εἰς Βίβλον Ἰατρικῶν Ὀρβιλίου, quod Heringa Obs. 30. p. 263. recte reformavit in Τακτικῶν Ὀρβικίου. Mirum est tamen, Medico doctissimo adeo nihil de hoc Orbicio constitisse, cum epitomen illius libri ejus partis, quæ de Ordinibus Militaribus tractavit, in farraginem suam transtulerit Etym. M. Auctor p. 728., atque inde vulgarint eam ad calces Lexicorum suorum Constantinus, Scapula, alii. Verum nomen ejus erat Urbicius, Οὐρβίκιος: sub Adriano vel Trajano vixit. Vide Salmasii Epist. p. 73. et ad finem Onesandri. Cf. Chardon de la Rochette Melanges 1, 397." Blomf. ad Æsch. Pr. p. 134.]

DE

ATTICÆ LINGUÆ

SEU

DIALECTI IDIOMATIS,

COMMENTARIUS HENR. STEPHANI.

NOBILISSIMO

ET

VIRTUTE PARITER AC DOCTRINA PRÆSTANTISSIMO VIRO,

D. THOMÆ REDINGERO,

HENR. STEPHANUS S. D.

Mitto ad te, vir præstantissime, una cum Glossariis, et quidem in uno eodemque volumine, meum etiam de Attica Lingua seu Dialecto Commentarium: quem, sicut et illa, non parum utilitatis ad Græcæ linguæ cognitionem allaturum esse: ac quantum illa, explicando veras quarundam vocum significationes, tantum fere hunc, docendo verum quorundam loquendi generum usum, profuturum spero. Tam late enim Atticæ dialecti fines extenduntur, ut si quis ea teneat, quæ ad illam pertinent, is omnes propemodum libros a Græcis oratione soluta scriptos ita pervagari possit, ut nusquam hærere cogatur. Quin etiam in Poëtis Comicis et Tragicis pauca, quæ ipsum remorentur, inveniet. Nec immerito certe hanc linguam seu dialectum pene omnes delegerunt, qui aliqua suæ doctrinæ monumenta sive in oratorio sive in historico sive in philosophico dicendi genere posteritati relinquere voluerunt: utpote quæ tantum inter ceteras dialectos Græcas excellat, quantum Græcus sermo ceteris antecellit. Quod tamen si quis fateri mihi recuset, id saltem quod Fabius dicere ausus est, negare nolit, Atticis concessam venerem ne Græcos quidem in alio genere linguæ obtinuisse. Hic enim Linguam pro Dialecto dicit: sicut et cum scribit, At Græcis non verborum modo, sed linguarum etiam inter se differentium copia est. Quod si ne illud quidem concedere nobis velint, at certe hoc concedant necesse est, Atticum *μυκτῆρα* passim celebrari, Ionici, Dorici, vel Æolici nullam usquam mentionem fieri. Habet alioqui dialectus Ionica suam concinnitatem et elegantiam, ac nativam quandam dulcedinem et velut mollitiem. Quod nisi faterer, negarem quod ipsemet olim hoc Epigrammate præfixo (una cum aliis) meæ Editioni Herodoti, testatus sum,

Ἔστι μὲν, ἔστιν Ἰὰς λιγυρὴ διάλεκτος ἁπασῶν
Ἔξοχα, καὶ μαλακοὺς ἐξαφιεῖσα θρόους·
Ἀλλὰ γὰρ ὅσσον Ἰὰς πασῶν προφερεστάτη ἐστὶ,
Τόσσον ἰαζόντων Ἡρόδοτος προφέρει.

Sed nihil Attico *μυκτῆρι* simile in ea, multo etiam minus in reliquis duabus reperiemus. Equidem a Dorica fuisse valde alienum, (idemque de Æolica ob magnam affinitatem cogitandum nobis est,) vel hic locus abunde docet, quantum sit discriminis inter hanc et Atticam, ostendens: *Πλατέα λαλοῦσι γὰρ πάντα οἱ Δωριεῖς. διόπερ οὐδὲ ἐκωμῴδουν δωρίζοντες, ἀλλὰ πικρῶς ἠττίκιζον. ἡ γὰρ Ἀττικὴ γλῶσσα συνεστραμμένον τι ἔχει καὶ δημοτικὸν, καὶ ταῖς τοιαύταις εὐτραπελίαις πρέπον.* Est autem hic locus ex eo *περὶ Ἑρμηνείας* libro sumtus, qui sub Demetrii Phalerei nomine editus est, ubi quod *περὶ τῆς Δωρικῆς πλατύτητος* dicitur, optime cum illis Theocriti verbis convenit, adversus Syracusanas quasdam mulieres, (15, 88.)

Τρυγόνες ἐκκναισεῦντι, πλατυάσδοισαι ἅπαντα,

vel potius *πλατειάσδοισαι.* Ad quæ respondent inter alia indignabundæ,

Δωρίσδεν δ' ἔξεστι (δοκῶ) τοῖς Δωριέεσσι.

Nec mirum est profecto si *μυκτῆρα* tribui Atticis potius quam aliis Græcis videmus, cum itidem teretes et religiosas aures potius quam ceteros habuisse, e Cicerone etiam intelligamus. Atheniensium (inquit in suo Oratore) semper fuit prudens sincerumque judicium, nihil ut possent nisi incorruptum audire et elegans. Eorum religioni cum serviret orator, nullum verbum insolens, nullum odiosum ponere audebat. Nec multo post Atticorum aures duobus illis, quæ dixi, epithetis ornat. Ex Eodem magnum Athenarum præconium audimus, de Orat. 1. Atque, ut omittam Græciam, quæ semper eloquentiæ princeps esse voluit, atque illas omnium doctrinarum inventrices Athenas, in quibus summa dicendi vis et inventa est et perfecta. Et in Bruto, Qua in urbe primum se orator extulit, primumque etiam monumentis et literis oratio est cœpta mandari. Ibidem de laude dicendi loquens, Hoc autem studium non erat commune Græciæ, sed proprium Athenarum. Ceterum quod ad illud attinet sincerum Atheniensium judicium, auresque teretes et religiosas, hanc laudem aliquatenus cum ipso etiam vulgo communicari posse arbitror. Siquidem vel illa anicula, quæ Theophrastum, hominem alioqui disertissimum, ex unius verbi affectatione hospitem esse deprehendit, eumque nimium Attice loqui dixit, argumento nobis esse potest quam sagaci judicio hac in re ipsum quoque vulgus uteretur. Inde etiam hoc conjicere multo magis possumus, quod ne in accentu quidem commissum errorem ferre ullo modo posset. Nimirum in tanta tam eloquentium hominum multitudine, ipsius etiam plebis (magna saltem e parte) aures ita assueverant iis, quæ Atticorum germana erant, ut statim adulterina internoscere possent. Atque ut istum de illa plebe sermonem paulo longius producam, peculiari quodam infimæ etiam sortis homines non Athenis tantum, sed in tota Attica fuisse ingenio præditos, et illi hominum vulgo aliquid non vulgare, (ut ita dicam,) a natura insitum fuisse, cum aliunde colligere possumus, tum vero ex iis, quæ Plutarchus de Attico servo scribit: eum, inter fodiendum, domino suo pacis conditiones narrare. Neque enim hoc de uno quopiam intelligendum est; sed, quamvis *τὸν Ἀττικὸν οἰκέτην* dicat, perinde est ac si *τοὺς Ἀττικοὺς οἰκέτας* dixisset. Jam vero et quod apud Lucam in Apost. Actis legimus de Atheniensibus dicendi aut audiendi semper aliquid novi cupidis, de ipso quoque vulgo intelligi debere existimo: eodemque modo aliquot Demosthenis locos, (qui cum illo Lucæ conveniunt,) ubi conqueritur de iis, qui

subinde ad forum ventitantes interrogabant ecquid novi audiretur. Extat autem apud me Artemidori Geographiæ fragmentum, ubi Atticos *περιέργους ταῖς λαλιαῖς* fuisse tradit: non idem tamen de Atheniensibus scribens. Horum enim mores ab illorum moribus longo intervallo separat. Ejus verba sunt hæc:—*Τῶν δ' ἐνοικούντων, οἱ μὲν, 'Αττικοὶ, οἱ δὲ, 'Αθηναῖοι. οἱ μὲν 'Αττικοὶ, περίεργοι ταῖς λαλιαῖς, ὕπουλοι, συκοφαντώδεις, παρατηρηταὶ τῶν ξενικῶν βίων· οἱ δὲ 'Αθηναῖοι, μεγαλόψυχοι, ἁπλοῖ τοῖς τρόποις, φιλίας γνήσιοι φύλακες.* Aliquanto post hos Lysippi versus affert,

Εἰ μὴ τεθέασαι τὰς 'Αθήνας, στέλεχος εἶ·
Εἰ δὲ τεθέασαι, μὴ τεθήρευσαι δ', ὄνος·
Εἰ δ' εὐαρεστῶν ἀποτρέχεις, κανθήλιον.

Atque hæc *ἐν παρόδῳ* de ipsis quoque moribus Atheniensium et Atticorum dicta sint. Non est autem silentio prætermittendum, Ciceronem pro Atheniensibus (vel potius Atticis) et Ionibus, duntaxat Athenienses dixisse: quippe qui tria tantum Græcorum genera constituat, in hoc loco Orationis pro L. Flacco, Quanquam quis ignorat, qui modo unquam mediocriter res istas scire curavit, quin tria Græcorum genera sint vere? quorum uni, sunt Athenienses, (quæ gens, Ionum habebatur,) Æoles, alteri: Dores, tertii nominabantur. Hoc quidem certe constat, Atticæ dialecto, præsertim veteri, majorem cum Ionica quam cum ceteris affinitatem esse. Verum hac de re tum dicendi locus erit, cum de iis, quæ ad Ionicam dialectum pertinent, sicut et de iis, quæ sunt Doricæ, quæ item Æolicæ, tractabo. Interim vero ne quis istarum etiam cognitionem aspernetur, ex earum, sicut et Atticæ, ignoratione multos errores oriri dico. Ut tamen primum in hac exemplis quod dixi confirmem, scio me illum præpositionis *εἰς* cum genitivo usum, per ellειpsin accusativi, aliquot locis mutatum invenisse. Loci autem, quorum nunc recordor, sunt duo Basilii; apud eum enim genitivus Atticus *διδασκάλου*, in accusativum depravatus fuit: *Εἰς διδασκάλους φοιτῶσι*, pro *εἰς διδασκάλου*. Apud Eundem legimus, *'Αλλ' ἀναμνησθέντας τοῦ παραινέσαντος ὅτι δέοι βίον μὲν ἄριστον αὐτῶν ἕκαστον προαιρεῖσθαι, ἡδὺν δὲ προσδοκᾷν τῇ συνηθείᾳ γενήσεσθαι.* Nempe cum ille scripsisset Attico more *αὐτὸν ἕκαστον*, aliquis hujus atticismi ignarus ita suspectum hunc accusativum ante *ἕκαστον* habuit, ut mutare in *αὐτῶν* minime dubitarit. In reliquis dialectis magis etiam periculosam esse earum inscitiam, (utpote quæ magis quam Attica, a communis linguæ usu recedant,) experientia docuit. Ac profecto quod ad Ionicam attinet, vel ii soli errores, in quos illa ignoratio Laurentium Vallam impulit apud Herodotum, satis superque id testari possunt. Is enim cum nesciret aut certe non recordaretur, Iones appellare *ἱστίη* quod ceteri Græci *ἑστία* vocabant, pro genitivo *ἱστιέων* scribit Istiæorum. Et, (quod magis mirum est,) eodem errore Auctor brevium in Homerum Scholiorum, *ἐπίστιον*, quod est ab eodem nomine Ionico *ἱστίη*, deducit ab *ἱστίον*. Idem Valla *ἱρὸν*, dictum itidem Ionice pro *ἱερὸν*, id est Sacrum, vult esse Montem nomine Hirum. Ex *ἀλέες* quoque, quod Ionice sonat Universi, vel Simul omnes, facit Nomen gentis, et quidem populosissimæ. Doricæ itidem dialecti, (cum qua multa communia habet Æolica,) ignorationem, multorum errorum ansam præbuisse, vel unus Theocritus abunde testari potest: ut videre est in Annotatiunculis meis ejus Editioni adjectis. Sed nova quotidie menda nasci hinc videmus: et quidem in particulis quoque, ut in *γα, κω, κως*. Sic in quodam Democriti loco ap. Clem. Alex. *οὐδεὶς κῶμε* pro *οὐδείς κώ με*. Atque adeo quæ alioqui inter illius dialecti idiomata, maxime vulgaria et veluti trivialia sunt, aut ignorata, aut non animadversa in maximos errores impellere possunt: ut quidam ex hoc Alcæi versu, *Μηδὲν ἄλλο φυτεύσῃς πρότερον δένδρεον ἀμπέλω*, (quem Horatius interpretatus est, Nullam, Vare, sacra vite prius severis arborem,) annotavit, *πρότερον* dativum loco genitivi habere per *ἀντίπτωσιν*: non animadvertens *ἀμπέλω* Dorice dictum esse pro *ἀμπέλου*. Jam vero ut ex hujusmodi idiomatum ignoratione vel oblivione in plerisque locis homines alioqui doctos allucinari aut multum se torquere videmus, ita vicissim qui in illis exercitatus est, multis e locis facile se expediet, ubi alius impeditus hærebit. Cujus rei exempla nobis suppeditant Plutarchi Vitæ. In Lycurgo enim Demaratus a quodam improbo homine interrogatus quis esset Spartiatarum optimus, respondet, *ὅτι ἀνομοιότατος*, ut in Editionibus mea prioribus legitur, quamvis nullo sensu; cum legendum sit, *ὁ τὶν ἀνομοιότατος*, (ut nunc in mea scriptum est,) sensu manifestissimo et convenientissimo: cum respondeat Demaratus, Qui tibi est dissimillimus. Aliud exemplum habemus in Pyrrho, et quidem in loco, cujus depravatio magis etiam occulta erat, et qui ideo multo plus facessere negotii poterat. Cum enim in Editionibus, quæ meam præcesserunt, ita scriptum esset, *Αἰ μὲν ἐσσὶ τύ γε θεὸς, οὐδὲν μὴ πάθωμεν· (οὐ γὰρ ἀδικεῦμεν·) αἱ δὲ ἄνθρωπος, ἔσεαι καὶ πευκαρπῶν ἄλλος*: pro his verbis, quæ ita corrupta erant ut Œdipo indigerent, restitutum a me fuit, vestigia Doricarum vocum agnoscente, *ἔσεται καί τευ κάρρων ἄλλος*: ita ut jam et apertum et argutum responsum habeamus. Neque tamen meam illam conjecturam prius in contextum recepi quam veterum Codicum comprobari auctoritate comperi. Recordor hic et cujusdam loci Sapphus, qui ob ignoratam præpositionem *πέδα* pro *μετὰ*, apud Plut. fœdatus fuit, cum enim illa scripsisset, *οὐ γὰρ πεδέχεις ῥόδων τῶν ἐκ Πιερίας*, quidam non intelligentes *πεδέχεις* dictum esse pro *μετέχεις*, sicut *πεδαμεῖψαι* legitur ap. Pindarum pro *μεταμεῖψαι*, et *πεδέρχεσθαι* pro *μετέρχεσθαι* ap. Theocr. (29, 25.) depravarant in *παῖδ' ἔχεις*. Sic in quodam versu Theocriti, uno videlicet ex iis quindecim, qui desunt Idyllio, cujus initium est, *Οἶνος, ὦ φίλε παῖ, λέγεται καὶ ἀλαθέα*, (29.) scriptum est *παῖδα* pro *πέδα*, diversum etiam usum habente, (38.) *Νῦν μὲν δὴ κἠπὶ τὰ χρύσεα μᾶλ' ἕνεκεν σέθεν Βαίην καὶ φύλακον νεκύων παῖδα Κέρβερον.* At in quodam Alcæi loco *πεδ' 'Αχιλλέα* detortum fuit in *ποδ' 'Αχιλλέα*. Sed de his latius in meo de Mendorum Origine opere, cujus specimen aliquod jampridem exhibui. Equidem vel ex his, quam periculosa sit dialectorum ignoratio, nemo est qui perspicere non possit. Ac statueram certe, quod in Attica præstiti, in ceteris uno eodemque volumine præstare; sed cum vererer ne ob susceptam Aristotelis et aliorum quorundam librorum Editionem intermittendum diutius id opus esset, et dialectum hanc, præcipuam ac præcipue utilem esse considerarem, hunc de ea Commentarium Glossariis adjiciendum, ac tibi, cui jam, ut scis, ea dicaram, istum quoque, (tanquam secundum mei in te amoris testimonium,) dicandum existimavi. Vale.

HENR. STEPHANUS LECTORI S. D.

Dum meum Thesaurum Linguæ Græcæ excuderem, recordatus libellorum, qui sub farraginis nomine calci vulgarium Lexicorum annecti solebant, eos in manus sumsi, et attentius quam unquam antea, priusquam prelo desponderem, legere cœpi. Sed qui mihi antea parum placuerant, minus etiam placere cœperunt. Primum enim illud farraginis nomen, omen aliquod habuisse comperi, cum infinitam errorum farraginem in illis coacervassent ii, a quibus excusi antea fuerant. Neque vero vulgarium duntaxat mendorum omni genere contaminatos, sed quosdam in ipsis etiam titulis mutilatos comperi. Ex eorum numero est hic, *Συναγωγὴ τῶν πρὸς διάφορον Σημασίαν Λέξεων*. His enim e verbis nihilo magis sensum aliquis quam aquam e pumice elicere queat. Ut autem suæ integritati restitui, *Συναγωγὴ τῶν πρὸς διάφορον Σημασίαν διαφόρως τονουμένων Λέξεων*, primo aspectu patet sensus. Deinde præter illos errores typographicos, (nisi forte aliqui libris scriptis imputandi erant,) multos etiam multo periculosiores inveni, admissos nimirum ab ipsis Auctoribus in iis, quæ tradebant: magnam quoque, in eo quod pleraque omittebant, incuriam. Exemplum certe et incuriæ et inscitiæ habemus in eo etiam, qui *περὶ Ὁμοίων καὶ Διαφόρων Λέξεων* scripsit: sive Ammonius, (ut vulgo creditur,) sive Philoponus, sive alius quispiam ejus Auctor sit. Cum enim titulus promittat tractatum de vocibus, quæ cum significationem eandem habere videantur, diversam habent, ita ut in iis falli quispiam possit: multas contra ibi affert, quas nemo est qui inter se differre non noverit, atque adeo quibus aut nulla aut perexigua inter se est affinitas. Deinde cur (exempli gratia) discrimen esse inter *φρονῶ* et *καταφρονῶ*, non item *φρονῶ* a *περιφρονῶ*, vel *παραφρονῶ*, vel *ὑπερφρονῶ* differre admonet? At si de singulis a *φρονῶ* compositis admonere voluisset, nonne idem et in aliorum verborum compositis facere eum decebat? Nonne tradendum itidem fuisset quod est inter simplex *γινώσκω* et compositum *καταγινώσκω* discrimen? nonne idem et in ceteris inde compositis præstare eum oportuisset? Adde quod multorum differentiæ inepte ab eo explicantur. Verum, (quod omnium pessimum est,) falsa sunt interdum quæ tradit: veluti quæ de *ἀνοκοχὴ* et *ἀκωχὴ*, de *ἀῤῥωδεῖν* et *ὀῤῥωδεῖν* scribit. Quod si quis roget cur hunc quoque librum, cum ejusmodi sit, Appendicem Thesauri esse voluerim: respondebo, primum, quod desit qui melius hoc argumentum tractarit; deinde, quod non ita sit malus, quin aliquid boni ex eo percipi queat: præterquam quod aliquos veterum locos affert, qui vix alibi fortasse reperiri queant. Postremo, quod typographi consuetudini, (quæ consuetudo pessima est,) aliquid tribuere coguntur. Ne eum quidem librum, quem Cyrillo vulgus ascribit, (illam videlicet *Συναγωγὴν*, cujus antea mentionem feci,) prætermittendum censui, quamvis pleraque illum omisisse viderem. Posset autem et alia *συναγωγὴ* fieri *τῶν ὁμοίως γραφομένων καὶ τονουμένων λέξεων*, licet *ἐν διαφόρῳ σημασίᾳ*, et quidem eorum duntaxat, quæ præ ceteris fallacia sunt, et impellere nos in errorem possunt; ut Epigr. l. 3. tit. *εἰς μεθύσους*, anus vinolenta Minoi dicit apud inferos, —*φέρε κάλπιν ἐλαφρήν· Οἴσω κυάνεον τοὐξ Ἀχέροντος ὕδωρ*: et hanc rationem addit, *Καὐτὴ παρθενίην γὰρ ἀπώλεσα*, virum cui nupsit, dum esset *παρθένος*, appellans *παρθενίην*, a nominativo Ionico *παρθενίης*, pro *παρθενίας*: (quod nomen in hac significatione eodem respicit quo *κουριδίη*, cum dicitur *κουριδίη ἄλοχος*,) et quemadmodum scelus idem admisit quod Danaides, (has enim omnes, suos *παρθενίας* prima nocte interfecisse, una excepta, Hypermnestra, satis notum est,) ita sibi eandem pœnam irrogari postulans. Brodæus tamen et alii, qui locum illum exposuerunt, dum non cogitant *παρθενίην* esse accusativum ancipitem, ut ita loquar, dantque ei interpretationem, quæ primo
A aspectu se offert, ut videlicet pro Virginitate accipiatur, faciunt ut anus illa rationem afferat quæ ratione carere dici merito potest. Ejusmodi ergo liber qualem dixi, cautum adversus tales errores reddere lectorem posset; ideoque ejus auctor tam bene de Græcæ linguæ studiosis mereretur fortasse quam is, qui illum scripsit, quicunque sit. Melius certe meritus de illis fuisset, si nihil addendum aut saltem valde pauca reliquisset. Ac de hoc quoque satis multa. Ut autem et de rejectis libellis aliquid dicam, (de iis loquor, qui illa farragine comprehendebantur,) sic habeto: in aliis bona sic esse malis permixta, ut non sine aliquo damno illis te cariturum viderem: ideoque locum iis dedisse: at in libellis,
B quos rejeci, adeo multa mala paucissimis bonis esse permixta, ut horum paucitas illorum multitudine velut obruatur. Unum ex iis in exemplum proferam, in quo significationes particulæ *Ὡς* commemorantur. Eas quicunque collegit, (magnam enim Tryphoni faciunt injuriam, qui talia illi ascribunt,) quam omni judicio caruerit, e collatione cum iis, quæ in Thesauro de illa particula scripsi, facile cuivis patebit. Tribus certe potissimum modis ab eo peccatum est, atque adeo unoquoque gravissime. Primum, quod huic voculæ *Ὡς* significationes ab ea prorsus alienas tribuerit; deinde, quod ab iis, quæ alioqui certæ et indubitatæ sunt, abhorrentia omnino exempla protulerit; postremo, quod ex uno significato plura fecerit; aut saltem inter se affinia et eodem pertinentia, tanquam plane diversa, separarit. Quisquis tamen sit qui tam fœde in his peccavit, eundem esse non puto qui hac particula Aurem quoque declarari annotavit, atque adeo triginta significationibus hanc adjunxit: sed alium quempiam,
C asininarum Midæ auricularum hæredem, lepidi hujus de aure commenti auctorem esse arbitror.

Verum de ceteris quidem libellis latius alibi disserendum erit: ad eos autem quod attinet, qui sub Joannis Grammatici, seu Philoponi, et sub Corinthi seu Coryti nomine editi erant de Græcorum Dialectis, ut ceteris utiliores censeri poterant, ita etiam depravatiores erant. Quod si addidero, eorum auctores fuisse etiam auctoribus reliquorum negligentiores, minusque in tractando argumento, quod susceperant, officio suo satisfecisse, nihil dicam quod innumeri hujus mei operis loci testaturi non sint. Sed quid dico negligentiores? Imo vero nemo est, qui eos passim crassæ ignorantiæ crimine, (si ignorantia crimen est,) liberare possit. Ut enim taceam, eos non plene quæ ad dialectos pertinent, tradidisse, sed magnam eorum partem prætermisisse: ut item taceam, non eum quem decebat ordinem tenuisse: nonnulla esse sciendum est quæ vix idoneo testimonio probari posse existimem: aliqua etiam quæ cum
D vera esse negare nemo possit, exemplis suspecta redduntur potius quam confirmantur. Ejusmodi enim exempla illa sunt, ut in iis verum esse, quod propositum est, non comperiatur. Sed horum singula, quæ in utroque desidero, latius explicare statui in iis, quæ meis in Corinthum Notis præfigam. Ideoque nunc de auctoribus pauca præfatus, ab ipso titulo, tanquam *ἀφ' Ἑστίας*, meæ scriptionis initium sumam: si prius hoc tibi ingenue fassus fuero, me, cum illas cœpi conscribere, nec tam longis animadversionibus nec tam longa appendice opus fore existimasse; ac præter expectationem ita excrevisse ut nomine Commentarii de Attica Lingua seu Dialecto dignæ viderentur.

Nunc igitur ut aliquid de auctoribus dicam, prioris quidem lucubratiunculæ fertur esse auctor Joannes Grammaticus, qui et Joannes Philoponus dictus fuisse perhibetur. Ac fuit certe tempus cum vix mihi persuadere possem, tale scriptum ab hoc sive Grammatico sive Philopono prodiisse; ac vererer ne male de eo mererentur, qui talem tractatum ei ascri-

berent: sed posteaquam Corinthum testari vidi, Joannem Philoponum, (qui Philoponus Joannes ibi vocatur,) de dialectis scripsisse, incertior quam antea fui. Ac ne nunc quidem aliud habeo quod dicam, quam vel illa Corinthi verba falsæ inscriptioni ansam præbuisse; aut Philoponum, si ejus auctor habendus sit, sibi in hac scriptione defuisse, nihilque minus quam opus illo suo cognomine dignum edidisse. Posterioris lucubratiunculæ auctor esse creditur quidam Corinthus; ac certe uni meorum

A exemplarium præfixus est hic titulus, literis oculos pene fugientibus scriptus, Τοῦ μακαριωτάτου Ἐπισκόπου Κορίνθου περὶ τῶν Ἰδιωμάτων τῶν Διαλέκτων. De quo cum disseruerim in iis, quæ meis in ipsum Animadversionibus præfixa sunt, unum hic addere contentus erò, nimirum me Κορύνου alicubi scriptum invenisse, hoc modo, Τοῦ μακαριωτάτου Κορύνου περὶ Διαλέκτων. Addo etiam, me in eodem exemplari, initio præfatiunculæ, non νέων μοι πάντων φιλολογώτατε, sed σεβαστῶν πάντων φιλολογώτατε legisse.

ANIMADVERSIONES HENR. STEPHANI

IN LIBRUM JOANNIS GRAMMATICI

DE DIALECTIS.

DE SINGULIS,

Quæ Atticæ Dialecto propria sunt.

GRÆCUS titulus in superioribus Edd. est hic, Περὶ τῶν κατὰ μέρος Ἀτθίδων Διαλέκτων: quæ non id sonant quod Latinus ille titulus habet, sed, De particularibus Atticis Dialectis, (pro qua interpretatione Edd. illæ istam habent, De Atticis Dialectis per partes.) Verum scripturam illam tueri nos posse, nemo, ut opinor, dixerit: dum autem melior quæpiam reperiatur, hanc in ejus locum reponendam esse censuerim, Περὶ τῶν κατὰ μέρος Ἀτθίδος Διαλέκτου. Equidem absimile vero mihi non videtur, imperitum quempiam, cum putaret articulum τῶν ad ultima duo verba pertinere, ex Ἀτθίδος διαλέκτου fecisse Ἀτθίδων διαλέκτων. Sed hoc addo, genitivo Ἀτθίδος existimare me, præfixum fuisse articulum τῆς: commode saltem et cum aliqua etiam elegantia præfigi potuisse constat.

[13] Attica Dialectus mutat σ modo in τ, modo in ξ.

ARTICULO seu TMEMATIO I.

THUCYDIDES, quem primas inter Atticæ linguæ veteris scriptores tenere dixi, unum ex his observat, alterum minime; nam θάλασσαν ubique scribit, non θάλατταν, itidemque τέσσαρες et τεσσαράκοντα, et φυλάσσειν, (ut alia hujusmodi omittam,) non τέτταρες et τετταράκοντα, et φυλάττειν: at ξυμφορὰν, non συμφορὰν. Sic (4, 118.) p. 159. meæ Ed. Καὶ τῇ θαλάσσῃ χρωμένους. Paulo post, Καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. Ibidem habes Ξυνέθεντο, et Ξυμμάχους, et Ξυμμαχίαν, et Ξυγχωροῦσι. Suntque hæc omnia verba, (quod etiam auctoritatem huic scripturæ addit,) e cujusdam Fœderis formula petita. In ea autem pagina, quæ illam proxime præcedit, habes etiam, Ξυγγνώμην, Ξυμβῆναι, Ξυναλλαγῆναι. Apud Eundem sæpe obvium est Ξυνθήκη, (sicut paulo ante habuisti Ξυνέθεντο,) quo pertinet quod ap. Lucian. (1, 94.) dicit litera Σ in accusatione literæ T, nimirum se alioqui esse ἀνεξίκακον γράμμα, quippe quod nunquam ἐνεκάλεσε τῷ Ξῦ, πᾶσαν παραβάντι συνθήκην, καὶ τὸν συγγραφέα τῶν τοιούτων ἔχοντι Θουκυδίδην σύμμαχον: (quam allusionem non videtur animadvertisse Interpres, utpote qui eam, sicut alias, non annotarit.) Quin etiam præpositio ipsa Σὺν extra compositionem ap. Eundem cum ξ scripta extat Ξύν. Et ita quidem ap. Thuc. Contra vero ap. Xen. et Demosth. prior illa mutatio, non hæc posterior, passim invenitur. Illorum enim est θάλαττα potius quam θάλασσα: at συμφορὰ, et σύμμαχοι, etc. non ξυμφορὰ, et ξύμμαχοι, etc. sic tamen ut aliquam esse fatear exemplarium quibusdam in locis inconstantiam, præsertim ap. Xen.: cum ut non solum συμφο-

B ρὰν, sed ξυμφορὰν quoque apud eum legamus: quin etiam θάλασσαν, bene memini. At de Platone, (nam de ceteris verba facere, nequaquam in præsentia vacat,) quem, sicut et Thuc., veteri dialecto Attica usum esse Dionysius H. testatur, quidnam dicendum fuerit? Aut in infideliores librarios ejus opera incidisse, aut illam Thucydideam scripturam minime secutum fuisse.

Ceterum de mutatione literæ σ in ξ, non tam generaliter loqui debuit; sed addere, id esse intelligendum de iis vocibus, quæ e præpositione σὺν per compositionem sunt factæ. Quod vero attinet ad mutationem τοῦ σ in τ, multa de ea lepide dicuntur a Luciano in Oratiuncula, cui titulus est Δίκη Φωνηέντων, (cujus et supra mentionem feci,) unde cum alia discimus, tum vero, non æque in quibuslibet vocabulis fuisse receptam. Ibi enim litera Σ literam T

C accusans, cum alia multa vocabula, e quibus sunt Τεσσαράκοντα, Κασσίτερος, Πίσσα, tum vero Κίσσαν et Νῆσσας et Κοσσύφους, et quidem prohibente Aristarcho, sibi eam abstulisse queritur: quod nimirum audax illa et injuriosa litera T, hæc in Τετταράκοντα et Καττίτερον et Πίτταν et Κίτταν et Νῆττας et Κοττύφους velut refinxerit. His subjunguntur Θεσσαλία et Θάλασσα, quæ eandem injuriam passa sint. Quin etiam vox illa Σεῦτλον, quæ hic in exemplum affertur, ibi habetur; dicit enim, οὐδὲ τῶν ἐν κήποις φεισάμενον σεύτλων. Quibus verbis proxima sunt ista, ὡς (τὸ δὴ λεγόμενον) μηδὲ πάσσαλόν μοι καταλιπεῖν: ubi festivissime Prov. istud sermoni suo accommodat, vel potius ipsum lepidissime detorquet. Neque enim hic per πάσσαλον rem, quæ hac voce significatur, intelligere debemus, ut in Prov.; sed hoc ipsum vocabulum πάσσαλον talem mutationem qualem et

D cetera passum esse, literarum σσ in ττ. Quædam porro fuisse, quæ valde dura auribus viderentur, apparet e nomine Βασίλιττα pro Βασίλισσα: scribit enim, εἶτα ἀπερυθριάσαν, καὶ βασίλιτταν ὀνομάζειν [ἐτόλμησε.] Atque adeo pleraque ne ullo quidem modo hanc mutationem admittere potuisse, (præsertim simplicis σ in τ, initio vocabuli,) conjicio ex eo, quod statim sequitur, Δεδιὼς μὴ τῷ χρόνῳ καὶ τὰ σῦκα τῦκά τις ὀνομάσῃ.

Atticum existimatur esse, id est Atticam illam mutationem passum, μεταίχμιον quoque; dici enim μεταίχμιον quasi μεσαίχμιον.

Semper in εις Plurales Nominativos a Masculinis in ευς factos, per η profert.

ARTIC. seu TMEM. II.

ADDERE debuit subscribi ἰῶτα huic η, in quod mutatur ει. Debuerat præterea mutationem istam latius extendere, ut docebunt ea, quæ ex Eust. pro-

feram, quæ illum e divite veterum Grammaticorum penu, sicut alia plurima passim, depromsisse credibile est. Mos est Atticis, (inquit,) sæpenumero diphthongum ει per η et ι efferre, nec solum in ἱερῆς, et βασιλῆς, et ἱππῆς, verum etiam in verbis, veluti in ἤκαζον, in ἤειν: sicut enim ἤκαζον ab εἰκάζω, sic ἤειν ab εἴω deducitur. Eodem modo ᾔδειν, quod significat ἠπιστάμην, factum ex εἴδω, quod est ἐπίσταμαι, nihilominus et ipsum in penultima, juxta veterem linguam Atticam, habere η cum ι, tradit. Apud Thuc. extare hujus scripturæ exempla in nominibus, Πλαταιῆς, Θεσπιῆς, ἱππῆς, docebo in annotatione in Articulum XLII Corinthi. Apud Aristophanem autem cum eam contextus aliquot in locis habeat, tamen titulus unius e Comœdiis est Ἱππεῖς, non Ἱππῆς, cum alioqui earundem una Ἀχαρνῆς inscripta sit, non Ἀχαρνεῖς.

[14] In αος desinentia Masculina, antepenultima vel ultima acuta, per εως profert.

ARTIC. seu TMEM. III.

ATTICÆ linguæ, et quidem veteris, esse hanc syllabæ αος simulque declinationis mutationem, inter omnes constat: qua tamen non lubenter esse usum Homerum, e quibusdam ejus locis probari potest; præsertimque ex istis, Od. Λ. (297.) Καὶ Λήδην εἶδον τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν, Ἥ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε. Itidemque ex hoc versu, T. (518.) Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη χλωρηῒς ἀηδών. Sed quidam Codd. hanc scripturam dubiam reddiderunt: qui vero in illo priore loco Τυνδάρεῳ habent, præcedente tamen genitivo Τυνδαρέου, duas dialectos commiscent. Πηνελέοιο certe, quod ap. eundem Poëtam legitur, minimeque est ejusmodi quod corrumpi itidem potuerit, pro illa communis linguæ scriptura aperte facit. Invenitur tamen ap. eundem Poëtam Πηνέλεως, initio Bœotiæ: sed ita ut nihil prohibeat quin Πηνέλεος legi etiam possit: quam fortasse lectionem nonnulla vetera exempl. habent. Verum et accus. Πηνέλεων in alio ejusdem Poëtæ loco legimus.

Dictionibus addit ἰῶτα.

ARTIC. seu TMEM. IV.

FALSUM esse suspicor quod de πρινὶ tradit; nam quod ap. Aristot. et Gal. (fortasse et ap. alium quempiam,) legitur illud πρινὶ, librariorum errori ascribo, qui πρινὶ e πρινὴ per incuriam fecerint. Alter certe qui de dialectis scribit, nullam hujus vocabuli mentionem facit; sed nec Eust., qui hanc literæ ι adjectionem, in οὑτοσὶ et νυνὶ, ἐπέκτασιν appellat, eamque itidem in νυνμενὶ et νυνγαρὶ fieri tradit. (Interjicit autem inter illa duo vocabula, et hæc, alia duo, in quibus quomodo ι possit itidem dici poni per ἐπέκτασιν, aliis, quibus et istarum quæstionum tractatio magis placebit, et plus otii erit, judicandum relinquo. Ea sunt, ἐνταυθὶ et ὀψὶ, vel potius ὀψί: unde ὀψιμαθής.) Ibidem ἐπέκτασιν et per η fieri ostendit, in ἐπειὴ, τίη, vel potius τιὴ, pariterque ὁτιή. Sed hoc quidem in loco Attica esse ista non addit: in alio autem, postquam dixit veteres ap. Hom. scripsisse ἐπειῇ circumflexe, et tamen τίη ap. Eundem: subjungit, Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ὀξυτόνως λέγουσι τιὴ καὶ ὁτιή. Admonet deinde, literam η in talibus esse ἐπέκτασίν τινα, (i. e. poni per ἐπέκτασιν,) sed diversum ab ea, quæ sit in νυνὶ, et similibus. Verum ut ad οὑτοσὶ redeam, sciat lector epectasin istam, quæ fit per literam ι, in tota declinatione observari, nisi forte pluralis nominativus et vocativus excipiantur.

Invenitur ι præfixum habens δ, per ἐπέκτασιν itidem positum, si Eustathio credimus, ut in ὁδὶ, et νυνδὶ, et ἐνθαδί. Sed hæc distinguere debuisse mihi videtur, et de νυνδὶ quidem, (quod nihil aliud est quam νῦν,) dicere potuisse, syllabam δὶ esse ex epectasi; at de ὁδὶ et ἐνθαδὶ, non item. Cum enim extent ὅδε et ἐνθάδε, cur potius in ὁδὶ et ἐνθαδὶ syl-

A labam istam δὶ esse adjectitiam, quam mutatione factam dicemus? Sic equidem de ἐνταυθὶ et ὀψὶ paulo ante dubitare me dicebam: quibus autem hanc dubitationem solvendam reliqui, iisdem et illam relinquam. Ceterum quædam partim ad hanc, partim ad proxime præcedentem annotationem pertinentia scribentur a me in Articulum aut certe post Articulum LXI Corinthi.

Ablationes literæ ἰῶτα, Atticorum sunt propriæ, et Dorum, et Æolum.

ARTIC. seu TMEM. VII.

ABLATIONES literæ ἰῶτα quaslibet esse Atticorum nequaquam concesserim; præsertimque in isto nomine ἑταῖρος, hujus elementi ablationem nihil cum Attica lingua commune habere dixerim: donec ex aliquo eorum Scriptorum, qui Attici habiti sunt, exemplum illius ἕταρος afferatur, quod fieri non posse, persuasum mihi est. Non ignoro alioqui, al-B terum quoque, qui de dialectis scripsit, hujus vocabuli nominatim mentionem facere, cum de Attica ablatione literæ ἰῶτα agit. Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ἰῶτα, (inquit,) τῶν Ἀττικῶν εἰσὶν ἴδιαι· ἑτάρων γάρ φασιν ἀντὶ τοῦ ἑταίρων. Sed addit, tanquam per parenthesin, se invenisse, eas Dorum et Æolum esse. Sic autem loqui debuit et Jo. Grammaticus, (aut quicunque est alterius de Dialectis tractatus Auctor,) potius quam ut locutus est; hæc enim sunt ejus verba, Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ι, Ἀττικῶν εἰσὶν ἴδιαι, καὶ Δωρίεων, καὶ Αἰολέων: quæ enim trium sunt, quomodo singulorum propria dici possunt? Leve tamen est hoc, minimeque periculosum, sicut quod de ἕταρος scribunt, Atticum esse videlicet. Hoc enim credens aliquis, loqui se Attice putaret, dicentem ἕταρος. Ut autem ista hic partim falsa sunt, partim confuse traduntur, ita vicissim ea ὑπὸ τῶν τεχνικῶν et vere et distincte tradita extant ap. Eust. Il. A. Scribunt enim hi τεχνικοὶ, (ut ille refert,) dialectos quasdam abjicere ι ex αι diphthongo. Atticos, C cum κλάει pro κλαίει, et κάει pro καίει, et ἀεὶ pro αἰεὶ, et ἀετὸς pro αἰετὸς, dicunt: Æoles, cum pro παλαιὸς et Ἀχαιὸς et ἑταῖρος, dicunt πάλαος, et Ἄχαος, et ἕταρος. Iones vero una cum Atticis, pro χρύσειος et ἀργύρειος et χάλκειος, dicere χρύσεος et ἀργύρεος et χάλκεος. Hæc illi. Ceterum quod attinet ad κλάω et κάω, si Attica esse censeamus, i. e. ι in iis abjectum esse Attico idiomate, minime ipsum subscribere oportebit τῷ α. Id enim nihil aliud fuerit quam literam consulto exemtam velle reponere. Sciendum est autem, quamvis κλάειν [15] ap. Aristoph. passim legatur sine ι, inveniri tamen alicubi et κλαίειν, Σφ. (585.) Κλαίειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ.

Sumere Nominativos pro Vocativis, Atticorum est proprium.

ARTIC. seu TMEM. VIII.

FALSUM et hoc esse arbitror, Atticorum esse D talem usum vocativorum pro nominativis; scilicet enim ap. Thuc. aut alium ex Atticis eum usum reperiemus. Quorum igitur hic σχηματισμὸς est? Æolum: quibus et Bœotos, si libeat, adjungere possis. Veteres enim Grammatici, (si Eustathio credimus,) Βοιωτῶν καὶ Αἰολέων esse dixerunt τὸν τοιοῦτον τύπον τοῦ σχηματισμοῦ. Ideoque, inquit, horum nonnulla προπαροξύνονται, ut μητίετα e μητιέτης factum: et ἀκάκητα, ex ἀκακήτης. Sed quid hoc ad Æoles? Subjungit, προπαροξυντικοὶ enim sunt Æoles in plerisque vocabulis: ut ostendit inter alia infinita δύνατος, quod ab illis προπαροξύνεται. Dixerat autem antea idem Schol., novum quendam esse metaplasmum, qui contingit in nominativis desinentium in της masculinorum nominum, cum pro ης accipiunt α, ut in τοξότα pro τοξότης, et ἱππότα pro ἱππότης, et αἰχμητὰ pro αἰχμητής: itidemque in κυανοχαῖτα pro κυανοχαίτης, et ἠπύτα pro ἠπύτης: quæ Homerum volventibus obvia fient.

Semper passivis Verbis pro activis utitur.

ARTIC. seu TMEM. XI.

SI hoc verum esset, nullum vox activa apud Atticos usum haberet. Id tamen, (nimirum Atticos semper passivis verbis pro activis uti,) Græca ejus verba sonant, (ne forte quis suspectam hic Interpretis fidem habeat,) Ἀεὶ παθητικοῖς ῥήμασιν ἀντὶ ἐνεργητικῶν χρῆται. Dicendum igitur fuit non semper, sed plerumque, sive plerisque passivis uti. Homerus certe in hoc passivorum usu Atticus fuit, vel potius plusquam Atticus, id est, plus sibi permittens quam ipsi Attici permittere sibi soleant. Apud eum enim cum alia, tum ἀκούετο pro ἤκουε, et ὁρᾶτο pro ἑώρα, et ἕλκετο pro εἷλκε, item ἐρίζεται pro ἐρίζει, legimus. At eos, qui soluta oratione scribunt, nequaquam omnium passivorum usum sine discrimine sibi concedere videmus: verum in plerisque verbis futuro passivo, at non præsenti itidem utuntur, vel aliis temporibus. Exemplo erit futurum ἀκούσομαι. Id enim, (sicut alia pleraque,) Atticis Scriptoribus usitatum esse constat, pro ἀκούσω: qui tamen non itidem ἀκούομαι pro ἀκούω, vel ἠκουόμην pro ἤκουον, vel aliud e reliquis temporibus pro activo usurpasse comperiuntur: sicut Hom. ἀκούετο pro ἤκουε dicere non dubitavit. Utiturque hic Poëta hujusmodi futuris et ipse, ut cum μελήσεται pro μελήσει, et κατανεύσομαι pro κατανεύσω dicit. Quemadmodum autem cum ἀκούσομαι pro ἀκούσω in soluta oratione more Attico dicatur, non tamen ἀκούομαι itidem pro ἀκούω: sic certe apud Latinos quamvis Pransus sum, Cœnatus sum, concessa sint, non tamen Prandeor itidem et Cœnor concedi, nemo est qui ignoret.

Item Atticorum est ποιείσθων et νοείσθων dicere pro ποιείτωσαν et νοείτωσαν.

ARTIC. seu TMEM. XII.

SI legeretur ποιούντων et νοούντων, merito diceremus exempla esse Attici usus participiorum pro imperativis. Qui certe usus minime silentio prætereundus fuit, cum puris putisque Atticismis annumerari queat. Ne tamen reponendam hanc scripturam esse, verum potius jungi hæc proxime præcedentibus debere putem, ut sub uno eodemque articulo contineantur: faciunt hæc, quæ apud alterum, qui de dialectis scripsit, leguntur: Τοῖς παθητικοῖς ἀντὶ ἐνεργητικῶν χρῶνται, ἀντὶ τοῦ γράφω, γράφομαι λέγοντες· καὶ ποιοῦμαι ἀντὶ τοῦ ποιῶ· καὶ ποιείσθων καὶ νοείσθων, ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν καὶ νοείτωσαν. Siquidem ne hic itidem suspicemur scr. esse ποιούντων et νοούντων, ut sint exempla Attici illius usus participiorum pro imperativis, obstant quæ ibi proxime sequuntur, ubi alia ejus exempla afferuntur. Ceterum si verba ista proxime præcedentibus jungerentur, uti dixi, non autem Articulum per se efficerent, (ut certe non posse efficere videntur,) sequens Articulus, qui alioqui est XIII, deberet esse duntaxat XII, eademque numerorum series in sequentibus continuari.

In ως desinentia Adverbia qualitatis in ον terminat.

ARTIC. seu TMEM. XIII.

VEREOR ut hoc satis verum comperiatur, nimirum δέον et πρέπον esse qualitatis adverbia pro δεόντως et πρεπόντως. Et tamen alter, a quo idem argumentum hic tractatum habemus, eadem iisdem ac totidem pene verbis dicit. Hujus enim, (quem Grammaticum vocant,) verba sunt hæc, Τὰ εἰς ως ἐπιῤῥήματα τῆς ποιότητος, εἰς ον περατοῖ· ὀνόμασι γὰρ ἀντὶ ἐπιῤῥημάτων χρῆται· οἷον, πρέπον, δέον, ἀντὶ τοῦ δεόντως, πρεπόντως. Alterius autem verba sunt ista, Τὰ εἰς ως ἐπιῤῥήματα τῆς ποιότητος εἰς ον περατοῦσι, δέον λέγοντες, καὶ πρέπον, ἀντὶ τοῦ δεόντως καὶ πρεπόντως. Sunt autem mihi duo hujus posterioris libelli exemplaria, in quorum uno eadem plane lectio habetur, in altero, (quod est antiquius, vel potius minus recens,) habetur et tertium exemplum: nimi-

A rum προσῆκον pro προσηκόντως.[16] Quin etiam exemplis subjuncta sunt hæc, (quæ et ap. Grammaticos extant,) ὀνόμασι γὰρ ἀντὶ ἐπιῤῥημάτων χρῶνται. Alter autem habet χρῆται, quod præcedat περατοῖ, non περατοῦσι. Denique suspecta hic nullo modo esse potest typographicarum Edd. fides. Quid igitur in mentem illis venisse dicemus ut hæc scriberent? Equidem quid in errorem eos impulerit, (si errasse hic existimandi sunt, donec idoneo exemplo confirmatum id fuerit,) suspicari nequeo. Vix enim credere possim, unum ex illis alicubi δέον vel πρέπον, pro κατὰ τὸ δέον s. κατὰ τὸ πρέπον, legisse: credibilius esset, lapsum memoria, legere sibi visum esse. Nam quod vulgo Atticus esse dicitur is participiorum istorum usus, (quæ nescio cur ab illis nomina vocentur,) quem cum participiis ἐξὸν et ἐνὸν, atque aliis, communem habent: hoc tam longe abest ab eo, quod hic a nostris traditur, ut illinc sumtam esse erroris occasionem, mihi verisimile fieri nequaquam possit. Ceterum ideo paulo ante dixi, unum B ex illis, non autem illorum utrumque, vel legisse vel legere sibi visum esse: quod unum ex altero sumsisse manifestum sit. Sic autem sumsisse puto ut fidem penes eum esse voluerit.

Synalœphis immodice utitur.

ARTIC. seu TMEM. XV.

VOX Græca, quæ hic reddita fuit Immodice, est κατακόρως: quæ sonat Ad satietatem usque. Unde alicubi reddi etiam potest, Ad tædium usque. Verba ejus sunt hæc, Ταῖς συναλοιφαῖς ἀεὶ κατακόρως χρῆται. Itidemque apud alterum, (quem Corinthum posthac vocemus,) legitur, ταῖς συναλοιφαῖς κατακόρως χρῶνται. Sed fieri potest ut κατακόρως acceperint simpliciter pro Frequenter. Ceterum invenitur etiam scriptum θοἰμάτιον, cum spiritu aspero, pro τὸ ἱμάτιον. Possunt vero et alia synalœphes exempla afferri, (cujusmodi habes paulo post, in Articulo XVII. cum potius hic collocari debuissent,) ut τοὖπος pro C τὸ ἔπος: ita enim potius scr., quam τοῦπος, sine tenui. Idemque synalœphes genus, (sive synaliphes, ut Eustathio scribere placet,) utpote in iisdem literis contingens, habent multa passim verba, aoristi præsertim temporis, modi indicativi: ut προὔγραψε, pro προέγραψε: προὔθηκε pro προέθηκε: προὔβαλε et προὐβάλετο pro προέβαλε et προεβάλετο. Quibus simile est ap. Hom. Il. N. 136. προὔτυψαν pro προέτυψαν, Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες. Quin etiam in aliis et temporibus et modis invenitur; nam et προὔχοντο et προὔχειν legimus: nec non participium προὔχων, itidemque in plurali προὔχοντες. Apud Thuc. frequens est, sed non perpetuus, hujus synalœphes usus. Ut enim apud eum legimus προὐθυμεῖτο, (sicut προὐσκέπτετο et προὔπεμπτο, atque alia,) ita προεθυμεῖτο quoque illi non displicuisse, ostendit προεθυμήθησαν, (8, 9.) p. 267.

Verum quod ad scripturam attinet, dubitet aliquis non immerito fortassis an tenuis spiritus accentui debeat; nam τοὖπος quidem merito scribas, quod in D τὸ ἔπος sit tenuis una cum accentu: at cum in προέγραψε, in προέθηκε, aliisque similibus, non addas tenuem, cur in προὔγραψε, in προὔθηκε, aliisque hujusmodi eum addes? Atque adeo memini me in quædam vetera exemplaria aliquando incidisse, quæ in hujusmodi verbis synalœphen passis eum minime adderent. Quod si quis nihilominus eam scripturam retinere velit, προὔγραψε, necesse erit προὐγράψατο scribat: et προὐθήκατο ut προὔθηκε: sic προὐβάλετο ut προὔβαλε.

Σ pro ρ utitur.

ARTIC. seu TMEM. XVI.

PLANE contrarium est quod ab aliis scribitur, et nominatim ab Eust., sc. Atticos ρ pro σ usurpare, et quidem in illis ipsis vocibus. Ille enim Schol. in Il. M. (451.) Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἰὸς, annotat, Homeri posteros nolle ἄρσενα scribere,

sed ἄῤῥενα: dicentes σ subjunctum τῷ ρ, ab Atticis verti in ρ, ut ἄῤῥεν ex ἄρσεν, et θαῤῥεῖν e θαρσεῖν: sic πόῤῥω e πόρσω, nec non μυῤῥίνη e μυρσίνη, et κόῤῥη e κόρση: item ταῤῥὸς e ταρσός. Equidem quod hic scribitur a Philopono de ἄρσεν pro ἄῤῥεν, ex Aristophane facile refelli potest: utpote cujus Nubes habeant passim ἄῤῥενα, non ἄρσενα: itidemque μυῤῥίνη, non μυρσίνη, apud eum legitur. Quod autem ad nomen θάρσος et alia inde derivata attinet, sciendum est ap. Thuc. legi θάρσος, non θάῤῥος, cum alibi tum l. 2. Τοὺς δ' Ἀθηναίους ἰδόντας ταῦτα γιγνόμενα, θάρσος τε ἔλαβε. Eidemque frequens esse videmus θαρσεῖν, ut (1, 123.) p. 39. meæ Edit. item (2, 79.) p. 73. in fine: nec non (7, 69.) p. 249. et (8, 23.) 270. Itidemque παραθαρσύναντες habemus ap. eum, (77.) p. 287. non παραθαῤῥύναντες. Eodem modo θαρσαλέος, non θαῤῥαλέος, ap. eum extat, 2, (51.) et 3. Sic certe ap. Eur. θάρσους et θαρσεῖν legitur, Hec. (371.) Οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὁρῶ Θάρσος παρ' ἡμῖν: non multo ante, Θάρσει· πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία. Scriptum vero est θάρσος et ap. Xen. Κ. Π. 4, (2, 8.) Ὥστε πᾶσι φρίκην μὲν πρὸς τὸ θεῖον ἐγγίγνεσθαι, θάρσος δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους: 5, (2, 15.) Θάρσος δὲ ἐμφύσεται: Ἑλλ. 7, (1, 21.) Τοιγαροῦν ἐκ τούτων πάντων οὕτω πολὺ μένος καὶ θάρσος τοῖς στρατιώταις φασὶν ἐμπεσεῖν. Legimus tamen ap. eundem Scriptorem plerisque locis θαῤῥεῖν, (sicut et θαῤῥύνειν,) eandemque scripturam habet Plato, habet passim Demosthenes; habet denique et Aristoph. Quid igitur hic [17] nobis dicendum est? utra scriptura censeri Attica debet? Hoc nobis considerandum est, Atticæ dialecto ascribi nonnulla, quæ tamen vetustissimorum Atticorum auctoritate confirmari non possunt. Horum in numero scriptura ista ponenda, meo quidem judicio, fuerit, ut θάρσος quidem ac θαρσεῖν antiquam scripturam esse, (quod vel ex Hom. satis liquet, ea utente,) at θάῤῥος itidemque θαῤῥεῖν, esse recentiorem dicamus, ab Atticis Scriptoribus introductam: licet qui inter eos antiquissimi sunt, antiquam illam retinere maluerint: sicut unum ex eorum posteris, Xen., in nomine eam retinuisse videmus, (nisi potius exemplarium fides in omnibus hujusmodi locis illius suspecta esse debeat,) at in verbo mutasse. Atque ita verum potius fuerit, quod ab Eust. scribitur, Atticos literam ρ pro litera σ usurpasse: quam quod Philoponus noster hic annotat, omnino illi contrarium, sc. Atticos litera σ loco literæ ρ usos fuisse. Vide quam parum hujusmodi grammaticulis nobis fidendum sit.

Ου pro οε usurpat.

ARTIC. seu TMEM. XVII.

PERTINENT hæc ad ea, quæ de synalœphe (seu synaliphe, sequendo illam Eust. scripturam,) paulo ante dicta fuerunt; sunt enim hæc verba, τοὔνδυμα, et τοὔγκλημα, et τοὖπος, pro τὸ ἔνδυμα, et τὸ ἔγκλημα, et τὸ ἔπος, synalœphes itidem exempla. Sic autem et alia pleraque ab hoc Scriptore separantur, (id est, separatim traduntur,) quæ conjungi, utpote eodem pertinentia, deberent. Ceterum de aliis vocibus, quarum quædam simile, quædam diversum synalœphes aut etiam synæreseως seu craseως genus passæ sunt, ap. Corinthum disseram, id est, ubi ad eum tractatus Corinthi Articulum venero, in quo is de Attica synalœphe itidem agit.

Nominativis pro Vocativis sæpe utitur.

ARTIC. seu TMEM. XVIII.

CUM Atticos nominativo similem vocativum facere constet, videtur dicendum potius id fuisse, quam in φίλος pro φίλε esse nominativi usum pro vocativo. Si enim verum est illud, (ut certe Corinthus quoque credidit,) fuerit habenda vox φίλος pro vocativo, terminationem nominativi retinente, more Attico. Tale est autem ap. Hom. ἠέλιος pro ἠέλιε, id est ὦ ἥλιε, Il. Γ. (277.) Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε, Ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις.

A Cui simile est τράγος pro τράγε, seu ὦ τράγε, hoc in versu, Τράγος γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε.

Nam dualibus videmus uti et Comicos Poëtas et Atticos Scriptores.

ARTIC. seu TMEM. XXI.

MIRUM mihi est, aliisque itidem mirum visum iri scio, cur hoc a nostro Grammatico annotetur. Quorsum enim id dicit, quod nemo nescit, et de quo nullus dubitat? Est novum scilicet, Atticos quoque Scriptores dualibus uti. At hoc potius annotandum erat, Atticos in duali numero plerumque articulos masculinos femininis nominibus jungere: dicentes τὼ χεῖρε, et τὼ γυναῖκε. Qua de re disseram infra, cum de iis, quæ ab utroque istorum prætermissa sunt, agam. Hoc quoque non mirum solum, sed absurdum etiam merito videatur, quod Comicos ab Atticis Scriptoribus distinguit, cum dicit et Comicos Poëtas et Atticos Scriptores, seu Historicos, (scimus B enim συγγραφέων appellatione interdum peculiariter Historicos intelligi,) dualibus uti. Imo verρ nullum est poësis genus omnium sive Atticæ s. alius dialecti ἰδιωμάτων æque capax ac Comœdia, cum in ea idiotismi etiam, et quidem vel ex ipsa vulgi fæce petiti, locum habere possint. Cujus rei locupletissimus testis est Aristophanicus sermo.

Quæcunque in ος desinentia habent α in penultima, ea per ω et ε efferunt.

ARTIC. seu TMEM. XXII.

DEBUERUNT jungi ista cum iis, quæ Articulo tertio continentur. Sed et istis addi multa possint, e quibus, quam late hæc Attica mutatio pateat, melius cognoscamus. Iis tamen, vel potius eorum nonnullis, contentus ero, quæ ex Attica lingua in communem propemodum transierunt: non ita ut Attica esse desierint, sed ita ut iis, qui lingua illa utuntur facta sint cum Atticis communia. Ex iis est πλέως, C pro πλέος: cum suis compp. ἔμπλεως, et ἔκπλεως, et ἀνάπλεως, et si qua sunt alia. Sic λαγὼς, pro λαγός: et ταὼς, pro ταὸς, quod aut nunquam aut raro invenitur: adeo illius ταὼς usus invaluit. Verum, (ne quis fallatur,) animadvertendum est hæc exempla egredi præscriptos a nostro Philopono fines, quippe qui utrobique hanc mutationem in iis fieri dicat, quæ in αος desinunt, nullam aliorum mentionem faciens. Esse tamen Attica hæc quoque, quæ protuli, aliaque id genus, quamvis solam literæ ο in ω mutationem habentia, si quis mihi non credit, at Eustathio credat, vocanti ἔκτασιν Atticam. Nam de πλέος disserens, scribit, Ὁ ἐκταθὲν Ἀττικῶς, ποιεῖ τὸ ἔμπλεως καὶ ἀνάπλεως, καὶ τὰ τοιαῦτα. Sed quid hoc testimonio opus est, cum ipsam illorum in ως nominum declinationem Atticam esse constet?

[18] Optativos sumunt pro Subjunctivis.

ARTIC. seu TMEM. XXVI.

D HUJUS usus optativi exemplum ex idoneo quopiam Auctore desidero, adjecto etiam fide dignorum exemplarium consensu. Alioqui esse quendam modi optativi peculiarem Atticis usum, haud nego, quem indicabo antequam de dialecto Attica dicendi finem faciam.

Auferunt autem sæpius et ι.

ARTIC. seu TMEM. XXVII.

AUFERTUR itidem in nomine υἱὸς litera ι, ab Atticis, si Eustathio, vel potius τοῖς τεχνικοῖς, (quorum ille testimonio nititur,) fidem adhibendam censeamus. Περὶ δὲ τοῦ υἱὸς, (inquit,) φασὶν οἱ τεχνικοὶ ὡς οἱ Ἀττικοὶ δίχα τοῦ ι ἐν μόνῳ τῷ υ γράφουσιν αὐτό. Additque, communem dialectum fortassis illud ι voluisse simul proferre, ut statueret discrimen inter ὑὸς genitivum nominis ὗς: natura enim per solum υ debere scribi, sive a φύω, sive ab ὕω derivatum. Sed cum ita loquitur Eust., non videtur hoc tribuere At-

ticæ consuetudini, qua et in aliis vocabulis utantur, A auferendi videlicet ab illis ι. Ad ποῦ tamen quod attinet, scimus ap. Aristoph. esse frequens; sed ita ut et altera scriptura ap. Eundem extet. Qua de re lege quæ dixi in meo Thes. 3, 432.

Proprium autem ipsorum est, et in α desinentes singulares Accusativos masc. per η proferre.

ARTIC. seu TMEM. XXIX.

NEQUAQUAM hoc faterentur οἱ τεχνικοὶ, sc. Τυδῆ e Τυδέα per contractionem oriri, itidemque in ceteris; existimarunt enim e Τυδῆα esse per apocopen. Utitur autem Hom. Il. Δ. (384.) Ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί. Ubi Eust. τὸ δὲ Τυδῆ, (inquit,) οὐκ ἀπὸ τοῦ Τυδέα συνῄρηται, ἀλλ' ἀποκέκοπται ἐκ τοῦ Τυδῆα, καθάπερ ἀρέσκει τοῖς τεχνικοῖς. οὕτω δὲ καὶ τὸν Ὀδυσσῆα Ὀδυσσῆ ἔστιν εἰπεῖν, καὶ ἕτερα δὲ ὅμοια. Atticam autem esse hanc apocopen, non addit.

Interdum vero Activa ponunt pro Passivis. B

ARTIC. seu TMEM. XXXI.

ALIUD potius exemplum videtur afferre debuisse quam verbi γράφειν pro γράφεσθαι. Cum enim antea inter exempla passivorum pro activis numeratum fuerit γράφομαι pro γράφω, et merito: quomodo nunc rationi consentaneum est ut eosdem non passiva voce γράφομαι, sed ejus loco activa uti dicamus? Alioqui certe paucis dicendum esset, eos in hoc verbo activæ et passivæ vocis usum permutare: quod nequaquam in hoc verbo ac vix etiam in ullo alio verum comperietur. Extant porro activorum verborum pro passivis usurpatorum exempla cum ap. eos, qui soluta oratione scripserunt, tum ap. Poëtas. Nam Hom. βουλεύειν pro βουλεύεσθαι non uno in loco dicit, itidemque Thuc. Sed ita tamen ut et a passiva voce βουλεύεσθαι interdum non abstineat, sicut nec ipse Hom. nonnunquam ea abstinet. (Quin etiam ex horum posteris nonnulli ita interdum usi esse voce βουλεύειν comperiuntur, cum alioqui iis significet peculiariter Senatorem esse, Senatorii C ordinis esse,) itidemque τῷ συμβουλεύειν pro συμβουλεύεσθαι usi sunt veteres quidam Oratores. Annotantur vero et hæc, tanquam antiquum activæ vocis pro passiva usum habentia, σέβειν, et μεταχειρίζειν, et δρέπειν: quorum posteriora duo ap. Herod. extant: illud σέβειν, ap. Soph., nec non Eur., cum alibi, tum in Hecuba.

Delectantur etiam plerumque Syncopa.

ARTIC. seu TMEM. XXXIV.

TRIA hic syncopes genera ponuntur, quorum duo posteriora Atticis in usu esse, notum est; at de primo non satis constat. Habet certe postremum aliquid commune cum iis, quæ articulo decimoquarto de μείζους, et χείρους, et καλλίους, pro μείζονες, et χείρονες, et καλλίονες, dicta fuerunt. Illi autem exemplo secundi generis, (in quo syncopen manifeste cum apocope confundit,) videlicet Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα, (cui simile est ap. Aristoph. plerisque locis Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα,) addi possunt, ἱδρῶ pro ἱδρῶτα, et κυκεῶ pro κυκεῶνα: licet in appellativis minus quam in propriis receptam, in prosa præsertim, apocopen illam existimem. At vero primum illud syncopes genus, sive itidem Atticum sit, sive potius ad aliam dialectum pertineat, ex ει non in ι, sed in η, cui ι subscriptum sit, fieri existimo: ideoque pro Νηρίδας reponendum Νηρῇδας censuerim. Sic certe Νηρῇδος ap. Eust. legimus, cui simile esse docet κλῇδος.

Mutant præterea Tonos et Sonos et Tempora.

ARTIC. seu TMEM. XXXV.

TRIA hic proponit, e quibus primum aliis, id est alius generis exemplis, indigebat, ut suo loco docebo. Secundum quod Atticis ascribit, an illis tribui debeat, controversum est; sed [19] σταφίδα et ἀσταφίδα scr. esse, controversia carere arbitror. Ad tertium quod attinet, memini certe me illud α productum ap. Soph. legere; sed quæ adduntur, ἱμᾶντα et ἀνδριᾶντα, quid commune cum duobus illis præcedentibus accusativis habeant, perspicere non possum: nisi hoc referamus ad id, quod Herodianus ap. Eust. scribit: sc. ἱμὰς et ἀνδριὰς posteriorem syllabam productam habere, imitando participia ἱστὰς, ἱστάντος, et βιβὰς, βιβάντος. Eundem Grammaticum ἀλλᾶντα ap. Aristoph. scripsisse cum circumflexo annotat. Sed quam ille hujus scripturæ rationem secutus est, eam quis in illis accusativis ἱμᾶντα et ἀνδριᾶντα, valere itidem dicet? Vult enim ἀλλᾶς fieri per crasin ex ἀλλάεις: eodemque modo fuerit genitivus ἀλλᾶντος ex ἀλλάεντος, dativus ἀλλᾶντι ex ἀλλάεντι, accusativus ἀλλᾶντα ex ἀλλάεντα.

Et ρ pro λ utuntur.

ARTIC. seu TMEM. XXXVII.

ALIUD potius exemplum afferre debuit, cum sequendo etymologiam, e κρίβανος factum esse κλίβανος, posito λ pro ρ, potius dicendum sit, quam contra. Afferuntur alioqui hujus mutationis literæ λ in ρ, alia exempla: sc. ποδαργία pro ποδαλγία, et ἀργαλέον pro ἀλγαλέον: sed et hæc controversia non carent.

ANIMADVERSIONES HENR. STEPHANI

IN CORINTHI LIBRUM

DE DIALECTIS:

ET PRIMUM IN EA QUÆ DE ATTICA DIALECTO SCRIPSIT.

TITULI Græci verba hæc sunt in quibusdam vulgatis Edd., Περὶ Διαλέκτων τῶν παρὰ Κορίνθου παρεκβληθεισῶν. In aliis, quæ post illas prodiere, habetur dat. Κορίνθῳ pro gen. Κορίνθου, sequente participio illo παρεκβληθεισῶν. Sed et in iis, quæ habent παρὰ Κορίνθου παρεκβληθεισῶν, titulus singulis paginis superpositus habet dativum, verum absque participio: hoc modo, περὶ τῶν παρὰ Κορίνθῳ Διαλέκτων. Verum non dubito, vel potius nemini dubium esse debet, quin germana lectio sit Κορίνθου: cum alioqui participio παρεκβληθεισῶν nulla conveniens huic loco significatio dari posse videatur. At legendo παρὰ Κορίνθου παρεκβληθεισῶν quandam habebit hoc participium significationem: quam postre-

mo Græcæ linguæ seculo, (quo nimirum jam inclinabat,) admodum placuisse arbitror. Hoc certe ex eo etiam colligo, quod Eust. voce παρεκβολὴ itidem uti videam. Suos enim in Homerum Commentarios Παρεκβολὰς appellat: itidemque eos, quos in Dionysii de Situ Orbis Poëmation scripsit. Adeoque singulari παρεκβολὴ ipse usus est in illo opere, p. 70. Editionis patris mei, circa finem, Ἡ δὲ παρεκβολὴ ἐρεῖ περὶ ἑκάστου τούτων ὅσα ἐνδέχεται. In præfatione autem, quæ Commentariis in Hom. præfixa est, legimus etiam τὸ παρεκβολικόν. Atque adeo ipsum verbum παρεκβάλλειν ibidem extat, ubi scribit, Καὶ ἐκεῖ γὰρ ὁμοίως τὸ ἔργον μεθώδευται· παρεκβαλοῦσι τὰ εὔχρηστα ὡς ἐν ἐκλογῇ κατὰ ἀκολουθίαν εὐσύνθετον. In eadem Epistola, non multo ante hunc locum, habemus passivum præt. παρεκβέβληται, ubi scribit, Οὐκ εὔγνωστον ἔσται τὸ χωρίον ὃ παρεκβέβληται. Quibus e locis satis apparet παρεκβάλλειν esse Excerpere. Itidem igitur διάλεκτοι παρὰ Κορίνθου παρεκβληθεῖσαι erunt Dialecti a Corintho excerptæ. Sed non dissimulabo, dure hoc dictum mihi videri, Περὶ διαλέκτων τῶν παρὰ Κορίνθου παρεκβληθεισῶν, cum non ipsæ dialecti a Corintho excerptæ, sed hæc de dialectis ab eo excerpta fuerint; adeo ut potius dicendum fuerit, meo quidem judicio, Τὰ περὶ τῶν διαλέκτων παρὰ Κορίνθου παρεκβληθέντα, vel Περὶ διαλέκτων τὰ παρὰ Κορίνθου παρεκβληθέντα, Quæ de dialectis a Corintho sunt excerpta. Hoc saltem constat, non Κορίνθῳ leg. ibi esse, (ut posteriores Edd. habent,) sed Κορίνθου: quamvis in prioribus, in quibus legitur Κορίνθου, titulus hic singulis paginis superpositus sit, Περὶ τῶν παρὰ Κορίνθῳ διαλέκτων, uti dixi. Qui titulus non dubium est quin posterioribus Edd. admittendi hunc errorem, (i. e. mutandi Κορίνθου in Κορίνθῳ ante participium παρεκβληθεισῶν) occasionem præbuerit.

Sed dubitationem aliquam movet hic titulus, qui in uno meorum exemplarium habetur, literis pene jam oculos fugientibus scriptus, Τοῦ μακαριωτάτου Ἐπισκόπου Κορίνθου περὶ τῶν Ἰδιωμάτων τῶν Διαλέκτων. Possit enim aliquis hinc suspicari, Corinthum non hujus Scriptoris, sed illius celeberrimæ urbis nomen esse: et male Corinthum, quem Corinthi Episcopum vocare oportebat, appellari. Vicissim tamen objicere possit quispiam, parum verisimile fieri, nomen ipsius prætermissum fuisse potius quam nomen urbis, cujus episcopatum obtineret. Deinde quempiam Corinthum nominari, minime novum esse: cum etiam Proverbio celebratus quidam Corinthus fuerit. Hoc enim inter alia extare scimus, Ὁ Διὸς Κόρινθος. Verum non tam quis [20] sit hic scriptor, quam quæ et qualia sint ejus scripta, inquirendum est. Hæc igitur, qualiacunque sunt, magna saltem e parte e variis in varios Scriptores Scholiis collecta esse non solum credo, sed affirmare propemodum audeo: quod aliquot in locis id factum esse, certo comperérim, e verborum hujus videlicet cum Scholiastarum verbis collatione. Quos locos cum tibi in meis Animadversionibus indicarim, ad eas te remittam. Hoc constat, undecunque sumta hæc sint, pleraque ejusmodi esse ut non solum diligentia, sed judicium etiam atque adeo fidelitas in iis desideretur. Atque ut quosdam errores ab illis unde hæc sumsit, manasse non negarim; ita quosdam inde ortos esse, quod mentem eorum non assecutus sit, crediderim. Ut autem ea præstem, quæ tibi pollicitus sum in iis, quæ libello Jo. Grammatici præfatus sum, de singulis, quæ in utroque desidero, una eademque opera agam: et quidem propositum illic ordinem sequendo. Sed e multis exemplis pauca duntaxat proferam: quibus si quis contentus non sit, multo plura per meas Animadversiones sparsa esse sciat.

Primum eorum, ob quæ scripta utriusque negabam mihi satisfacere, erat, quod non minimam eorum partem, quæ ad suum argumentum pertinent, prætermisissent. Id verum esse appendix, quam ipsius Corinthi lucubrationi subjungam, abunde probabit.

Secundum, de quo querebar, erat, quod eum, quem decebat, ordinem minime tenuissent. Cujus
A rei passim obvia exempla sunt; cum enim ea, quæ dialectus Attica circa verborum conjugationes mutat, uno eodemque in loco omnia ponenda essent, in uno vicissim quæ circa nominum declinationes sibi peculiaria habet: itidemque ea, quæ circa singulas orationis partes innovat, sigillatim enumeranda, unoque et ipsa in loco ponenda forent, et cuncta denique in certas veluti classes redigenda: de singulis contra sparsim tractari, et quæ eodem pertinent, nonnulla etiam, in quibus de una eademque re agitur, longis intervallis separari videmus: ut cum Philoponus de synalœphe Articulo seu Tmematio sexto primum, deinde et Articulo decimoquinto disserit. Quin etiam cum ea, quæ habet Articulus decimusseptimus, pars sint eorum, de quibus tractat ille decimusquintus, interrumpitur tamen illa tractatio Articulo decimosexto, qui nihil cum illis commune habet. Sic Articulus tertius et vicesimussecundus idem tradunt, quamvis unus ab altero longe sit remotus. Idem vel potius eadem Corinthum quoque peccasse videmus,
B veluti in iis, quæ Artic. LI, et LXXII, et LXXXIII, tradit. Ea enim omnia, utpote eodem pertinentia, uno eodemque comprehendi Artic. debuerant. Et quod articulo LXXVI habetur, Atticos non μυῤῥίνας, sed μυρσίνας dicere, iis exemplis, quæ Artic. LXXXIV afferuntur, debuerat adjungi: videlicet θαρσαλέον pro θαῤῥαλέον, et ἄρσεν pro ἄῤῥεν. (Quibus tamen exemplis quam parum fidei adhibendum sit, ex iis, quæ in Philoponi Articulum XVI annotavi, satis patet.) Eum autem non in certas classes suum tractatum distribuisse, nec de verbis, de nominibus, de præpositionibus, (i. e. de iis, quæ Attici circa hæc innovarunt,) de phrasibus, de vocabulis quæ sibi peculiaria habent, uno eodemque in loco agere, sed de unoquoque horum sparsim tractare, aperto libro conspici statim a quolibet potest. Præterquam vero quod exempla eorum, de quibus admonui, continuo in oculos lectoris incurrent, is etiam ordo, quem ipse in iis, quæ de dialectis adjungam, observare institui, perturbationem illam patefacturus et velut ante oculos
C unicuique positurus est.

Venio ad tertium, quod multo præcedentibus pejus ac periculosius est, multoque magis reprehensionem meretur. Nonnulla esse dicebam, quæ vix idoneo testimonio probari posse existimem; aliqua etiam, quæ cum alioqui vera esse negare nemo possit, exemplis, quæ illi afferunt, suspecta redduntur potius quam confirmantur: quod ejusmodi exempla illa sint, ut in iis verum esse, quod propositum est, non comperiatur. Quod dixi nonnulla esse, quæ vix idoneo testimonio probari posse arbitror, duabus rationibus nititur. In quibusdam enim locis ideo minime idoneum censeri testimonium potest, quod non ex aliquo Scriptore afferantur, quem in Atticorum numero ponere debeamus. In nonnullis autem, exemplum quod affertur, est quidem e Scriptore vere Attico sumtum, sc. Thuc.; sed vel utente eo sermone, qui non tam Atticæ linguæ in genere quam veterum Atticorum linguæ peculiariter ascribendus sit; aut etiam qui ipsimet, (Thucydidi dico,) pecu-
D liaris censeri debeat. Hoc posterius probari fortasse potest iis, quæ Articulo XLI a Corintho traduntur: nimirum Atticos usos nomine feminino, solere nomen neutrum ei accommodare: i. e. uti nomine neutro, quod tamen ad femininum illud referatur. Exemplum e Thuc. (2, 47.) affert, (de Homerico taceo, cum Atticæ linguæ regulam ex Hom. minime petendam esse satis notum sit,) in quo mutationem hujusmodi aperte conspici fateor; (cum enim dixisset, Ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, subjunxit, Λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι, cum orationis ἀκολουθία postularet λεγομένη, non λεγόμενον, quod neutrum perinde subjunxit ac si præcessisset νόσημα, non νόσος,) sed cum Thuc. multa sibi in sermone peculiaria habere, ejusque novitatem magna cum libertate s. potius licentia consectari et veteres Grammatici Rhetoresque tradiderint, et ipsimet hujus rei oculati testes simus, quidni hoc illis annumerandum dicamus, quæ sibi [21] peculiaria Thuc. habet, et in quibus ὑπὲρ τὰ

ἐσκαμμένα πηδᾷ, utpote ad poëticam usque licentiam perrumpens? Equidem etiamsi et ap. alium Atticum Scriptorem talem orationis structuram invenirem, non ideo Atticam appellare auderem, sed potius ex imitatione Thucydidis eam manasse dicerem. At vero illud prius, nimirum quædam Attica esse tradi, et exemplo Thucydidis confirmari, cum alioqui non tam Atticæ linguæ generaliter quam veterum Atticorum linguæ peculiariter ascribi debeant, probari a me possit fortassis Articulo XVI, ubi tradit Corinthus Atticos πρέσβευσιν appellare quod alii πρεσβείαν, et καταβόησιν quod alii καταβοήν. Horum enim utrumque ap. Thuc. extat, (si ejus Scholiastæ credimus,) ac, si Dionysio H. fidem adhibere volumus, utrumque poëticum esse existimandum est. Apud eum enim in Opusculo, quod ad Ammæum περὶ τῶν Θουκυδίδου Ἰδιωμάτων scripsit, pro καταβολὴ potius καταβόησις quam καταβοὴ reponendum esse arbitror, si Thuc. illo quoque usum esse verum sit. Siquidem καταβολὴ aperte mendosum est, quippe quod tale sit ut poëticum potius quam oratorium vocari non queat. Et tamen ap. ipsum etiam Corinthum Edd. typographicæ priores scripturam illam retinuerunt; habent enim, τὴν πρεσβείαν, πρέσβευσιν· καὶ τὴν καταβολὴν, καταβόησιν. At posteriores errorem auxerunt, cum pro una voce mendosa duas mendosas nobis dederunt, scribentes, καὶ τὴν καταβολὴν, καταβόλησιν. Quam lectionem valde suspectam mihi fuisse fateor, cum tamen et properandum esset, et loci Thucydidis non recordarer, eam et ipse in mea Editione secutus sum. Porro cum utrumque ap. Thuc. extare dicatur, nimirum et καταβόησις et καταβοὴ, ut tamen Plut. καταβόησις potius quam καταβοὴ scripsisse existimem, eo impellor quod καταβοὴ analogiam sequatur potius quam καταβόησις: quippe cum a simplici βοῶ habeamus βοὴ, non βόησις, Plutarchum nihilominus (7, 657.) καταβόησις quam καταβοὴ maluisse dicere fateor. Sed quocumque modo se res habeat, quod ad lectionem illam attinet, sciendum est Schol. ipsius Thuc. mihi assentiri, quippe qui non linguæ Atticæ hæc vocabula ascribat, (ut a Corintho ascribuntur,) πρέσβευσις, et καταβόησις, ac καταβοὴ, sed Thucydidi peculiaria esse dicat: ἡ πρέσβευσις, (inquit, p. 24. meæ Ed.,) ἡ καταβόησις, καὶ τὸ καταβοὴ, παρὰ Θουκυδίδῃ ἰδίως. Possit vero hoc ipsum, quod a me propositum est de iis, quæ Thucydidi potius peculiaria quam illi cum reliquis Scriptoribus Atticis communia esse censeri debent, aliis quoque exemplis confirmari, quæ tibi in meis Animadversionibus quærenda relinquo.

Λῆρον ληρεῖς, Attica Locutio et Figura.

ARTIC. seu TMEM. I.

HUJUS locutionis ap. Hom. quoque exempla extant, sive Attica sit, sive ad aliam dialectum referenda sit. Sed Eust., (non dubito quin veterum Grammaticorum auctoritate fretus,) ex iis est, qui Atticam esse pronuntiant; nam in hunc Poëtæ versum, Il. B. (788.) Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι, annotat, hoc ἀγορὰς ἀγόρευον esse Atticum, sicut βουλὴν βουλεύει, et λόγον λέγει: ac generaliter, τὸ παρατιθέναι τοῖς ῥήμασι τὰ ἐξ αὐτῶν ὀνόματα: vocarique παρονομασίαν hoc schema. Sed Eust. (quod ejus pace dictum sit,) aliter potius loqui debuit, ut satis generaliter loqueretur. Nam ut omittam ea nomina, quæ dubium est priora verbis an posteriora sint, quis idem fieri negarit in multis nominibus, quæ priora verbis esse constat? Exempli gratia, si quis hæc loquendi genera, βουλὴν βουλεύειν, et νόσον νοσεῖν, illis Atticis annumerari posse dicat, quorum mentionem facit Eust., quasi et βουλὴν et νόσον orta esse dicendum sit e verbis, quæ illis adjunguntur, (cum tamen plane contrarium sentiam,) at in αἰχμὰς αἰχμάσσουσι, hærere cogetur, aut certe istam Atticismi regulam, (si ita vocare oportet,) reformare. Quis enim absurdum esse non fateatur, αἰχμὰς ex αἰχμάζω velle deducere? Leguntur autem ap. eundem Poëtam illa verba, αἰχμὰς αἰχμάσσουσι, Il. Δ. (324.) Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι. Idem dici

A potest et de δαίνυ δαῖτα, quod apud eund. Poëtam habemus.

Et rursus ipsis Imperativis pro Indicativis utuntur.

ARTIC. seu TMEM. II.

JAMPRIDEM suspecta mihi esse cœperunt quæ hic de usu imperativorum pro indicativis, (id est pro indicativorum futuris,) traduntur: nunc autem, postquam tandem locum illum Euripidis adire libuit, e quo exemplum affertur, non solum suspecta habeo, sed fidem illis propemodum derogo. Ille enim locus Eur. (in Hecuba, quam hic Polydori tragœdiam, id est de Polydoro, appellat,) non habet δράσον, sed δράσεις. Neque vero typographicarum Edd. duntaxat testimonio comprobatam lectionem istam habeo, sed et cujusdam mei vet. Codicis ἀκριβέστατα scripti. Cur autem a lectione et diversorum exemplarium consensu confirmata, et loquendi genus usitatum habente discedentes, aliam quærendam nobis

B censebimus? Non ignoro interim, alteram illam lectionem a Schol. agnosci, s. potius eadem omnino iisdemque verbis ab illo tradi; sive hic Corinthus ab illo, sive ille a Corintho, [22] (multa enim recens commentariis illis inserta esse constat,) mutuatus fuerit. Quod vero ad posterius exemplum attinet, Menandro ascriptum, e quodam Soph. loco eum mendi convincere posse mihi videor. Legimus enim in Œd. T. (543.) p. 175. meæ Ed. Οἶσθ' ὡς ποιήσων; Quam lectionem agnoscens Schol. annotat esse Atticismum, ποιήσων pro ποιήσεις. Quæ cum ita sint, quidni locum illum Menandri mendi convinci et pro ποίησον reponi debere ποιήσων dicemus.

Ταῦτ' ἄρα Attica Locutio est.

ARTIC. seu TMEM. VIII.

HUJUS accusativi ταῦτα positi pro Διὰ ταῦτα exemplum extat ap. Theocr., (aliud enim nunc memoria mihi non suggerit,) in Idyllio, quod Κυνίσκας

C Ἔρως seu Θυώνιχος inscriptum est. Tertio enim in versu dicenti Æschini, Πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα, Θυώνιχε, respondet Thyonichus, ταῦτ' ἄρα λεπτὸς, Χὼ μύσταξ πολὺς οὗτος, ἀϋσταλέοι δὲ κίκιννοι. At in loco Homerico non est quod subaudiamus s. dicamus relictam esse subaudiendam præp. κατὰ, potius quam adverbium similitudinis ὡς: quod et alibi manifeste relinqui subaudiendum, in meo Thes. docui. De hoc quidem certe loco mihi assentitur Eust., in quendam locum Il. T. Alioqui plurimis in locis particulam κατὰ omitti constat, e quibus aliquem potius addere illi Aristophanico noster hic Scriptor debuit. Eam certe omissionem Latini, præsertimque Poëtæ, in quibusdam accusativis imitantur, veluti cum dicit Virg. Cetera Graius, (qualia nonnulla ap. Liv. quoque observare me memini,) τὰ λοιπὰ Ἕλλην, pro κατὰ τὰ λοιπά. Tale est τὰ λοιπὰ ὅμοιος, Cetera similis, et, πάντα ὅμοιος, pro κατὰ πάντα: sic et in aliis accusativis. At vero ad Thuc. locum quod attinet, non video quomodo quisquam longe in eo

D falli Corinthum, negare possit. Extat is locus initio libri tertii, ubi Schol. quoque idem tradit, nimirum deesse præp. διά: sed cum illorum verborum hunc esse sensum constet, Et militum levis armaturæ multitudinem, quæ plurima erat, prohibebant ne ante gravem armaturam excurrentes, vicina urbi loca vastarent: cum, inquam, hunc esse sensum, minime controversum sit, quem hic locum præp. διὰ habere potest? Ea enim addita, hic esset sensus, Prohibebant propterea quod non vastarent. Fieri tamen potest ut huic præpositioni in isto loco aliam signif. dare voluerint, id est, (ne quid dissimulem,) præp. hac pro alia abusi sint: accipientes διὰ τὸ μὴ κακουργεῖν, pro πρὸς τὸ μὴ κακουργεῖν. Sed cum verba ἀπαγορευτικὰ, itidemque ea, quæ aliquam ἀπαγορεύσεως signif. inclusam habent, infinitivo itidem juncta, præcedente hac particula μὴ, inveniantur, multo simplicius erat dicere articulum τὸ vacare: sicut et in isto Aristidis loco, (in quo Thucydidem imitatus videri possit,) οὔτε θάλαττα διείργει τὸ μὴ εἶναι πολί-

την. Scimus autem et hanc ipsam voculam μὴ in hujusmodi locis vacare, quemadmodum post ἀπαγορεύω et ἀπαυδῶ et κωλύω s. διακωλύω: atque adeo ap. eundem Scriptorem idem verbum cum solo infinitivo habemus, neutra illarum particularum præfixa, 1. Ὅπως εἴργωσι τοὺς ἐκεῖθεν ἐπιβοηθεῖν.

Ut καθ' ἑκάστην, deest ἡμέραν.] In uno e meis Codd., eo videlicet qui antiquior est, post ἡμέραν additur, ἢ ὥραν, ἤ τι τοιοῦτον: idque recte; quamvis enim cum dicitur καθ' ἑκάστην subaudiri passim soleat accus. ἡμέραν, minime tamen dubium est quin aliquis occurrere locus possit, qui alterum illum accusativum, aut alium hujusmodi requirat: id videlicet ostendentibus iis, quæ præcedunt, vel sequuntur: aut etiam utrisque. Legitur ergo ibi h. l. ita, Ἁπλῶς δὲ καὶ αἱ ἐλλείψεις Ἀττικῶν εἰσὶν ἴδιαι. οἷον, καθ' ἑκάστην. λείπει γὰρ ἡμέραν, ἢ ὥραν, ἤ τι τοιοῦτον. Ubi observa obiter et vocem ἴδιαι, quæ in vulg. Edit. non habetur.

Εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι.] Hoc exemplum pertinet potius ad Articulum XV, si quidem sit ἐλλείψεως σχῆμα: qua de re ambigi, docebo cum eo pervenero.

Et ap. Aristoph. Πόθεν βροτοῦ με, etc.] Aliud in præsentia non habeo, quod dicam de iis, quæ hic traduntur quam suspecta mihi esse, et de iis velle ἐπέχειν donec in illum Aristoph. locum inciderim.

Atticorum autem est et Nominativum pro Genitivo accipere.

Artic. seu Tmem. IX.

Miror quid in mentem huic venerit ut εἰρημένον in loco Aristoph., et κυρωθὲν in Thuc., nominativos esse diceret, cum accusativos esse, vel ii, qui mediocrem in literarum Græcarum cognitione progressum fecerunt, ignorare non debeant. Falsum est igitur quod hic tradit, Atticorum esse nominativum pro genitivo accipere: dicendumque fuit, accus. pro gen. Verum intellige de eo gen., qui fungitur vice ablativi, quem Absolutum nuncupamus; nec quemlibet accus. ita usurpari, sed participii accusativo peculiarem hunc usum esse existima. Cum autem possint plurima hujus usus accusativi e variis Scriptoribus antiquis exempla proferri, paucis contentus ero, e quibus simul nostri Corinthi error patefiet. Nam etiamsi in aliis locis dubitare fas esset, nominandi an accusandi sint casus, at [23] in illis, cum sint non neutrius, sed feminini et masculini generis participia, ne dubitare quidem quisquam possit. Unus illorum, Platonis est, de Rep. 6. fin. Διάνοιαν δὲ καλεῖν μοι δοκεῖς τὴν τῶν γεωμετρικῶν τε καὶ τὴν τῶν τοιούτων ἕξιν, ἀλλ' οὐ νοῦν, ὡς μεταξύ τι δόξης τε καὶ νοῦ τὴν διάνοιαν οὖσαν: sc. pro ὡς οὔσης τῆς διανοίας. Femininum itidem participium accusativi casus pro genitivo positi legimus in isto Æsch. loco, (4.) Ἀπὸ σωφροσύνης πρῶτον ἤρξατο, ὡς ὅπου πλείστη εὐκοσμία ἐστὶ, ταύτην ἄριστα τὴν πόλιν οἰκησομένην. Ubi obiter observa et futuri temporis participium usum istum habere. Invenitur vero et aoristi temp. partic. accus. casus ita usurpatum ap. Aristot. adjecta particula ἂν, ut Metaphys. 4. Ὡς οἱ ποιηταὶ τὸν Ἄτλαντα ποιοῦσι τὸν οὐρανὸν ἔχειν· ὡς συμπεσόντ' ἂν ἐπὶ τὴν γῆν, ὡς φυσιολόγων τινές φασιν, Tanquam alioqui collapsuro cœlo: nisi videlicet ab Atlante sustineretur.

Βλήχωνα per β, non per γ, proferunt Attici.

Artic. seu Tmem. X.

Scr. potius, Non per γ, γλήχωνα, sequendo unius e meis vet. Codd. lectionem: licet alioqui, vel absque illius auctoritate, id esse vel addendum vel subaudiendum animadvertere non difficile sit. Ceterum quoniam quædam de herba ista ab Auctore adjecta, tanquam nihil ad id, quod tractatur, argumentum pertinentia, prætermissa fuerunt, ne quis interim queri possit integrum Corinthi scriptum sibi non exhiberi, ea ex illo eodem exemplari non sine aliqua etiam accessione afferam. In eo igitur, verbis illis, Οὐ διὰ τοῦ γ, γλήχωνα, ἀλλὰ διὰ τοῦ β, βλήχωνα, προφέρουσιν Ἀττικοί, subjungitur, Ἔχει δὲ δύναμιν

A αὕτη τοιαύτη· ἰᾶται τοὺς ἀπό τινος ὀπώρας βαρυνομένους. εἰ γὰρ εἰς ὕδωρ βλήχωνα βρέξαντες πίνοιεν, τοὺς πόνους τῶν καρδιῶν θεραπεύουσι. καὶ γὰρ τὸ πολὺ τῆς ὀπώρας τῷ στομάχῳ προσίσταται. ἵν' οὖν ἡ δριμύτης τῆς ὀπώρας ἀποστυφθῇ, ὀπὸν ἐλάμβανον βλήχωνος.

Et puto hic defici Præpositiones Nominum.

Artic. seu Tmem. XIV.

Male reddita hæc fuerunt, Defici præpositiones nominum, sive deesse, ut alii interpretati sunt; nam ἐλλειπεῖς, (ita enim, non ἐλλιπεῖς scriptum est,) εἶναι τὰς προθέσεις τῶν ὀνομάτων, nihil aliud est quam ἐλλείπειν τὰ ὀνόματα ταῖς προθέσεσι, i. e. Deesse nomina præpositionibus, s. Præpositiones defici nominibus, quæ ipsis jungenda essent. Sed quæ sint illa ὀνόματα, in meo duntaxat antiquiore exemplari legitur: nimirum τῷ τόπῳ cum ᾅδου, et τὴν οἰκίαν cum διδασκάλου. Pro quo gen. ibi legitur μυσταγωγοῦ.

B
Atticorum est non Respondere Antecedentibus.

Artic. seu Tmem. XV.

Græca verba sunt, Ἀττικῶν ἐστὶ καὶ τὸ ἀνανταπόδοτον, ubi vox ἀνανταπόδοτον ejusmodi est quæ uno quidem verbo reddi itidem non possit, sed aliam tamen potius quam hanc interpr. postulet. Sonat enim ἀνανταπόδοτον quasi quis dicat Irredditum, i. e. Non redditum, Redditione carens. Est autem schema quo fit ut non reddantur fini prioris membri verba illi debita, et quæ ab auditore expectantur, sed iis velut fraudetur: ea videlicet illi subaudienda relinquendo. Bud. liberius vertit Orationem uno membro defectam. Potest autem ac debet etiam ἐλλείψεως exemplis hoc schema connumerari; atque adeo Eust. schema ἐλλειπτικὸν appellat: qui constructionem in eo claudicare dicit, et manere ἐκκρεμῆ καὶ οὐκ ἀπηρτισμένην. Commodius igitur illis, quæ περὶ ἐλλείψεως dicta fuerunt supra, adjectum et hoc fuisset; utrobique enim est ἔλλειψις, sed major hic, illic
C minor. Affert autem hæc ipsa ἀνανταποδότου exempla Schol. Aristoph.: similem ejus usum esse docens in isto Aristoph. Πλ. loco, (468.) κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην Ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ Ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ, Ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅ, τι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ: dicendum enim fuisse, ut plena esset oratio, κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην ἐμὲ ἀγαθῶν οὖσαν αἰτίαν, ἐάσατε. Eust. quoque in illum Hom. versum, Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι κ. τ. λ. eum Aristoph. locum affert. Cui hunc Menandri subjungit, εἰ μὲν δή τινα πόρον ἔχεις· εἰ δὲ μὴ, νενόηκ' ἐγώ. Huic istum Platonis Comici, εἰ μέν σοι τὴν θάλασσαν ἀποδώσει ἑκών· εἰ δὲ μὴ, ταῦτα πάντα συντριαινῶν ἀπολέσω. Quibus et istum Sophoclis adjicit, Εἰ μέν τις οὖν ἔξεισιν· εἰ δὲ μὴ, λέγε. Illi porro Homeri loco similem alium esse dicit in fine ejusdem libri: de quo dicam in fine hujus περὶ ἐλλείψεως sermonis. Nunc libet exemplis istis, quæ e locis, quos adire non possumus, petita sunt, alia addere e Thuc. pariter et Xen., et librum et paginam indicando. Legimus
D ergo ap. Thuc. 4, (13.) p. 126. meæ Ed. Ἢν μὲν ἀντεκπλεῖν ἐθέλωσι σφίσιν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν· εἰ δὲ μὴ, ὡς αὐτοὶ ἐπεσπλευσούμενοι. Apud Xen. vero, K. Π. 8, (7, 3.) p. 140. meæ itidem Ed., in Cyri oratione, quam morti proximus habuit, Εἰ μὲν οὖν ἐγὼ ὑμᾶς ἱκανῶς διδάσκω οἵους χρὴ πρὸς ἀλλήλους εἶναι· εἰ δὲ μὴ, καὶ παρὰ τῶν προγεγενημένων μανθάνετε. (At paulo ante fuerat quædam periodus ab iisdem particulis incipiens, sed redditionem priori membro adjectam habens: sequente itidem εἰ δὲ μὴ, [24] in posteriore.) Legimus ap. Eund. K. 'A. 7. p. 246. Ἐλθόντων δὲ ἔλεξε Χαρμῖνος, εἰ μέν τι σὺ ἔχεις, ὦ Μηδόσαδες, πρὸς ἡμᾶς λέγειν· εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς πρός σε ἔχομεν. Faciunt autem tot loci, ut magis etiam quam antea suspectum habeam istum ejusdem Auctoris locum, K. Π. 7, (5, 18.) p. 116. Νῦν μὲν οὖν, εἰ μὲν ἔσται πη ὅπως οἱ πλεῖστον ἄξιοι γεγενημένοι πλεῖστόν σου μέρος μεθέξομεν, εὖ ἔχει· εἰ δὲ μὴ, πάλιν αὖ ἐγὼ ἐθέλω παρὰ σοῦ ἐξαγγέλλειν κ. τ. λ. Quod enim de hoc loco dixi olim in Annotationibus, quas calci

Editionis meæ subjunxi, idem nunc etiam dico, verba illa, quæ in quibusdam duntaxat exemplaribus leguntur, e scholio irrepsisse mihi videri, quo quis ea, quæ subaudienda relinqui putabat, addere voluerat. Quod porro ibidem dixi, hujusmodi ἔλλειψιν, esse σιώπησιν vel παρασιώπησιν, non ita est accipiendum quasi hæc ἔλλειψις eadem sit cum schemate, cui peculiariter nomen illud tribuitur, sed ut in eo schemate quædam verba σιωπᾶται s. παρασιωπᾶται, sic in isto elleiptico schemate, quod ἀνανταπόδοτον dicitur. Nec vero primus ita locutus sum; legitur enim ap. Eust. Εἶδος δὲ πάντως σιωπῆς ἐστὶ καὶ ἡ ἔλλειψις. διὸ καὶ παρασιώπησις λέγεται.

Ex his facilius perspici poterit referri huc debeat necne iste Hom. versus, a Corintho allatus supra, ubi περὶ τῆς ἐλλείψεως agit: ex Il. A. (302.) Εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε. Equidem si ἔλλειψιν in eo esse concedamus, ad hoc schema ἀνανταπόδοτον appellatum merito referetur, aliam tamen quam in præcedentibus locis formam habens. Sed ἔλλειψις versui illi subesse dicenda sit necne, etiam ante Eust. dubitasse quosdam videmus. Quidam, (inquit,) schema ἐλλείψεως hic esse intelligunt, ut plena oratio sit, εἰ δὲ βούλει: alii, hoc quoque schema esse ἐκ παραλλήλου: ut εἰ sit Adhortandi adverbium, pro εἶα: perinde ac si dixisset, εἶα δὴ ἄγε πείρησαι: scribiturque pro hac significatione ap. eum εἶ. Quamcunque certe his verbis εἰ δ' ἄγε expositionem dare oporteat, ex aliis ipsius Poëtæ locis satis superque constat nullam hunc versum ἔλλειψιν habere: licet et ipse brevium Scholiorum Auctor eam illi tribuat, exponens, εἴ γε μὴν βούλει. Quinam autem sunt illi versus? in quibus Poëta eadem illa verba εἰ δ' ἄγε usurpat, et ita quidem ut talem verbi illius aliusve subauditionem minime admittant. Ex iis locis est hic, Il. Π. (667.) ubi Jupiter suam ad Apollinem orationem ita orditur, Εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα. Non ignoro alioqui Bud. quoque in ea opinione esse ut εἰ δ' ἄγε Attice dicatur κατ' ἔλλειψιν: sed iis, quos affert, locis vel hic unus opponi potest, utpote cui nullam subesse ἔλλειψιν manifestissimum sit. Quin etiam in illo Theocr. versu 2, (95.) Εἰ δ' ἄγε, Θέστυλί, μοι χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μᾶχος, idem perspicuum est. Sed libet, antequam huic sermoni finem imponam, illum ejusdem Hom. locum proferre, de quo mihi cum Eustathio non convenire dixi, quod ad ἔλλειψιν attinet. Is extat Il. A. (581.) ubi dicit Vulcanus, Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, Ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν. Mihi enim magis placet ea, quam rejicere videtur, opinio, eorum qui στυφελίξαι optativum esse volunt: quam eorum, qui infinitivum, ut nimirum aliquid subaudiendum relinqui dicatur.

Est hoc quoque Novum generaliter et Atticum, ut ap. Demosth.;

Ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος κάθησθε ἐκνενευρισμένοι.

ARTIC. seu TMEM. XVII.

AN hoc sit linguæ Atticæ proprium, dubitari possit. Utuntur certe et Latini eodem modo nominibus, quæ Grammatici Collectiva vocant: cujusmodi sunt, Populus, Gens, Civitas, Turba. Quidam Græci Grammatici in locis hujusmodi dicunt hoc esse τὸ ἀποδιδόναι πρὸς τὸ σημαινόμενον, οὐ πρὸς τὴν φωνήν: sive, μὴ ἀποδιδόναι τὴν φωνὴν πρὸς τὴν σύνταξιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον. Quod tamen et alio modo fieri potest, atque adeo fit: ut docebo annotatione in Artic. s. Tmemation XLI.

Novum et hoc dicatur tibi, dicere Optativos pro Indicativis.

ARTIC. seu TMEM. XIX.

VOX καινοπρεπὲς redditur hic Novum, cum sonet potius καινοπρεπὲς quasi quis dicat Quod novitati convenit, Quod novitatis studiosos seu cupidos decet. Sic tamen ut et aliam interpr. admittat, quam in meo Thes. invenies. Idem vocabulum habes et paulo ante. Ceterum in uno e meis Codd. exemplo illi, quod e Thuc. sumtum est, additur istud e Metaphraste, (quicunque is sit,) Ἐπεὶ δὲ ταῦτα πύθοιτο Μαξιμῖνος, pro ἤκουσε. Ad hunc Atticum optativi usum refert Eust. λωβήσαιο, quod legitur Il. A. (232.) Ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο, pro ἐλωβήσω ἄν. Item ἀπόλοιτο, E. (390.) Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο, Εἰ μὴ μητρυιὴ περικαλλὴς Ἠερίβοια Ἑρμέᾳ ἐξήγγειλεν: esse enim pro ἀπώλετο ἄν. Dicitque utrobique Atticorum esse optativis uti pro præteritis: ut ἐπεὶ ἔλθοι ὁ δεῖνα pro ἦλθε, et δράμοι pro ἔδραμε. Sic ὡς δὲ λαλήσοι pro ἐλάλησε.

[25] Et uti τῷ Οὐδὲν μᾶλλον pro Οὐ.

ARTIC. seu TMEM. XX.

LOCUS hic, quem affert, habetur p. 70. meæ Ed., circa finem, in quo si orationis structuram ita mutemus, ut activum resolvamus in passivum, suam signif. servaturæ mihi videntur istæ particulæ οὐδὲν μᾶλλον: si videlicet censeamus αἱ ἐσβολαὶ οὐδὲν μᾶλλον ἀπανίστασαν τοὺς Ἀθηναίους, perinde esse ac si dictum esset, διὰ τὰς ἐσβολὰς οὐδὲν μᾶλλον ἀπανίσταντο οἱ Ἀθηναῖοι. Neque tamen hanc Corinthi nostri expositionem rejiciendam omnino censuerim. Sed hoc addo, Schol. ipsius Thuc. in alio ejus loco οὐδὲν μᾶλλον exponere οὐδόλως, sive οὐδ' ὅλως. Is est 3, (79.) p. 109. Ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐδὲν μᾶλλον ἐπέπλεον. Ceterum videndum est ne hic usus istarum particularum sit potius Thucydidi peculiaris, (ut multa eum habere sibi peculiaria constat,) quam ei cum ceteris Atticis communis: nisi forte aliqui ex eo illum quoque mutuati fuerint.

Item Δένδρος dicitur apud ipsos.

ARTIC. seu TMEM. XXI.

IMO vero dicitur δένδρεσι a Thuc., non a nominativo singulari δενδρὸς, sed potius tanquam a nominativo illo δένδρος. Ita enim potius loquendum fuerit, ne lector fallatur; aut certe dicendum, a nominativo inusitato δένδρος. Sed vereor ne ipsemet Corinthus falsus fuerit, i. e. ne hunc nominativum usitatum esse putarit; cum obliqui duntaxat casus gen. δένδρους, et dat. δένδρει, in plur. δένδρη, et dativus ille δένδρεσι, afferantur. In contrarium autem errorem incidit, cum δενδρέῳ e δένδρεϊ factum esse contendit per metaplasmum, quasi inusitatus esse nomin. δένδρεον. Atqui legimus ap. (Il. N. 437.) δένδρεον ὑψιπέτηλον. Pluralis quidem certe δένδρεα vel a δένδρεον vel a δένδρος deduci potest; ita enim dicetur δένδρεα et δένδρη, ut βέλεα et βέλη. Quamvis autem scripserim nomin. δένδρος esse ἄχρηστον, non ignoro quosdam e Xen. annotasse; sed tanquam illi peculiarem ab illis annotatum fuisse sciendum est: ut omittam, de ea lectione exemplaria inter se minime consentire. Ceterum talem nominis istius inflexionem dubium est an alii quoque Atticæ dialecto ascribant; an potius Corinthus, quod δένδρεσι ap. Thuc. legisset, ideo Atticam illam esse dixerit. Quasi vero quæcunque ap. eum extant, Attica, i. e. Atticæ linguæ propria seu peculiaria, existimanda forent.

Et pro Femininis, Masculinorum Nominum utuntur Dictionibus.

ARTIC. seu TMEM. XXII.

PRO λέξεσι reponendum est in Græco contextu καταλήξεσι: ita enim scr., (sequendo unius e meis Codd. auctoritatem,) καὶ ἀντὶ τῶν θηλυκῶν, ἀρσενικῶν ὀνομάτων κέχρηνται καταλήξεσι. In interpretatione itidem reponendus fuerit dativus Terminationibus pro Dictionibus. In eodem Codice, illi Eur. loco, quem et hic habemus, subjunguntur hi versus, præfixis duabus istis voculis, καὶ τὸ, (Hec. 297.) τίς οὕτω στεῤῥὸς ἀνθρώπου φύσις, Ἥτις γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων Κλύουσα θρήνους, οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ; Ceterum quod attinet ad ea, quæ hic a Corintho

traduntur, sciendum est Atticos Scriptores in sua oratione soluta non sine discrimine quodvis masculinum pro feminino usurpare: nec tam late patere hanc unius generis pro altero usurpationem quam verba Corinthi ostendunt. Cum autem declarare lectori vellem quomodo hæc restringenda mihi viderentur, commodum in mentem venit quidam Commentariorum Budæi locus, in quo cum hanc rem fusissime pariteret doctissime persequatur, eo illum remittam, i. e. ad p. 1065. et 1066. Editionis patris mei.

Verum et hoc sciendum est, hos ipsos Atticos, ut in plerisque nominibus dant terminationem in *ος* feminino etiam generi, ita vicissim dare quibusdam terminationem in *η*, ubi alii dant in *ος*. Horum e numero est nomen *μεθύση*: quod ut Atticum esse existimandum sit, facit Aristoph., qui eo non semel utitur. Legimus enim N. (555.) Προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος εἵνεκα. Sic Σφ. (1402.) Θρασεῖα καί με μεθύση τις ὑλάκτει κύων. Apud Lucian. autem reprehenditur quidam, qui hunc vocis istius usum ignorans, *μεθύσης* masculino genere usurpabat, tanquam nimirum habens gen. *μεθύσου*. Nam cum quidam dixisset, ὁ δεῖνά ἐστι μεθύσης, Socrates ὁ ἀπὸ Μόψου, ut ipse Lucianus in Solœcista (5.) refert, excepit, μητρός; ἢ πῶς λέγεις; ubi honesta reprehensione usus est: perinde ac si dixisset, Credo te subaudiendum relinquere substantivum *μητρός*: neque enim te linguæ Græcæ tam rudem existimo ut *μεθύσης* pro *μέθυσος* usurpare velis. Ex eorum numero sunt etiam *ἐρήμη* pro *ἔρημος*, et *χρησίμη* pro *χρήσιμος*: quo *χρησίμη* et Aristot. utitur. Apud Thuc. et *χρησίμη* et *χρήσιμος* inveniuntur. Alia exempla, (si contentus istis non es,) in Atticorum libris, præsertim veterum, quærenda tibi relinquo, ac nominatim in Soph. et Eur. Tragœdiis.

[26] Genitivorum in *έος*, qui a rectis in *ευς* fiunt, *ο* producunt Attici.

ARTIC. seu TMEM. XXVI.

VOX illa Productum perperam posita est pro *ἐκφερόμενον*: quod sonat Quod effertur s. pronuntiatur. Sed in uno e vet. Cod. post *ἐκφερόμενον* adjectum est *καὶ γραφόμενον*: hoc modo, διὰ τοῦ ο μικροῦ, (quæ etiam verba in vulg. Edit. non habentur,) παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐκφερόμενον καὶ γραφόμενον, τῆς κοινῆς ἐστὶ διαλέκτου.

Pro Ἀνύειν Ἀνύτειν dicunt.

ARTIC. seu TMEM. XXVII.

HERACLIDES Grammaticus multo generalius de hujus literæ insertione loquitur, quam Atticis communem cum Cypriis esse tradit; eos enim *πτόλιν* pro *πόλιν*, itidemque *πτόλεμον* pro *πόλεμον* dicere, idemque et in *ἄνακτος* ac *νυκτὸς*, idem in verbis *ἀνύτω* et *ἀρύτω* facere; esse enim pro *ἀνύω* et *ἀρύω*. Sed illa, *πτόλιν* et *πτόλεμον*, Atticorum non esse constat: in *ἄνακτος* autem et *νυκτὸς*, literæ *τ* insertionem iis, qui lingua communi utuntur, cum illis esse communem. Ceterum in uno e meis vet. exempl. additur quidam articulus inter hunc et proxime sequentem: hic videlicet, ἔθος αὐτοῖς μὴ ἀποδιδόναι τὴν φωνὴν πρὸς τὴν σύνταξιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον. Θουκυδίδης ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Συγγραφῆς, Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐδὲν μᾶλλον ἐπέπλεον, καίπερ ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ φόβῳ ὄντας. De quibus verbis dicam, cum ad Articulum XLI pervenero.

Verbum Εἶναι abundare apud eos cognovimus.

ARTIC. seu TMEM. XXIX.

DEBUIT hujus infinitivi *εἶναι* etiam cum participio *ἑκὼν* pleonasmum annotare. Constat enim *ἑκὼν εἶναι* pro *ἑκὼν* plane Atticum esse: itidemque in plurali *ἑκόντες εἶναι* pro *ἑκόντες*, ut in Thes. meo videbis. Sed et cum quibusdam adverbiis vacat, ut cum *σήμερον*, sed præcedente *τό*: ut in hoc loco, *Gloss.*

A Χρηστὴν ἡμῖν τὸ σήμερον εἶναι τὴν γαλήνην ἐστόρεσε νῦν. Eodemque modo præfixo articulo *τὸ* dicitur *τὸ νῦν εἶναι*, pro *νῦν*. Quin etiam in isto Aristot. loco vacare censetur, Pol. 8. Νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν εἶναι πρὸ ὁδοῦ γέγονεν, ὅτι καὶ παρὰ τῶν ἀρχαίων ἔχομέν τινα μαρτυρίαν ἐκ τῶν καταβεβλημένων παιδευμάτων. Ceterum quod ad locum illum Thuc. attinet, sciendum est, in uno e meis vet. Cod. non legi simpliciter, Ὡς καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐν τῇ ὀγδόῃ: sed ita, Ὡς καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, πανταχοῦ μὲν, μάλιστα δὲ ἐν τῇ ὀγδόῃ. οἷόν ἐστι κἀκεῖνο, καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι, etc.

Ablationes τοῦ ι Atticorum sunt propriæ.

ARTIC. seu TMEM. XXX.

HORUM verborum facta fuit a me mentio, cum tractarem septimum Grammatici de Attica Dialecto Articulum. Sed iis, quæ ibi dicta sunt, addendum est, post hæc verba, Εὗρον δ' ἐγὼ ὅτι καὶ Δωριέων καὶ
B Αἰολέων εἰσὶν, in altero meorum Codd. non legi quæ hic habes, Καὶ ἀντὶ τοῦ κλαίειν κ. τ. λ., sed ista, Ἀλλὰ καὶ τὸ χρᾶσθαι τῷ δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ, κοινόν ἐστιν Ἀττικῶν καὶ Δωριέων καὶ Αἰολέων. Sed hæc ibi ita disjuncta sunt a proxime præcedentibus quasi diversum articulum efficiant, cum tamen paulo post de eodem particulæ *δὲ* usu, allatis etiam exemplis, agatur. In altero autem exemplari, post verba illa, Εὗρον δ' ἐγὼ ὅτι καὶ Δωριέων καὶ Αἰολέων εἰσὶν, neque adjecta sunt illa verba de particula *δὲ*, neque item quæ de verbis *κλαίειν* et sequentibus hic leguntur. Pertinet porro ad hanc τοῦ ι ablationem, s. potius exemtionem, (ut *ἐξαίρεσις* sit Exemtio, sicut *ἐξαιρεῖν* Eximere,) quod mox de *ἐς* dicitur pro *εἰς*.

Ὡς etiam superabundare apud eos solitum est.

ARTIC. seu TMEM. XXXI.

HOC e Thuc. pleonasmi particulæ *ὡς* exemplum, (quod habes p. 290. meæ Ed.,) non tam certum est
C quam ea, quæ in Thes. meo annotavi. Existimaturque Hom. hujus pleonasmi exemplum præbuisse, Il. B. (258.) Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ὧδε: vacare enim et hic illam particulam. Putat tamen Eust. posse et pro *λίαν* accipi. Atque adeo Valla in illo itidem loco Thuc. *ὡς* interpretatur Admodum. Forsitan autem suspicetur quispiam *καὶ ὡς* ab eo scriptum hic, ut et alibi, fuisse.

Εἰς Præpositionem Ἐς dicunt.

ARTIC. seu TMEM. XXXII.

CUM hæc ad *ἐξαίρεσιν* literæ ι pertineant, (ut modo dicebam,) Articulo trigesimo adjungi debuerant. Quæ autem sequuntur de *ὡς*, proxime præcedenti addere oportebat, cum de eadem particula utrobique agatur, licet alioqui in illo Thuc. loco præp. non sit, ut est cum præstat usum præpositionis *πρός*. Verum in neutro meorum Codd. leguntur ista de *ὡς* præp.; in altero autem ne illa quidem, qui-
D bus *ἐς* pro *εἰς* ab Atticis [27] usurpari traditur. Neque tamen vera esse utraque ignoro; sed hinc, (sicut et ex iis, quæ paulo ante annotavi,) colligi posse dico, aliena quædam iis, quæ ab Auctore scripta sunt, immixta esse.

Particula Δὲ pro Δὴ sæpius utuntur.

ARTIC. seu TMEM. XXXIII.

ITIDEM Schol. Thuc. particulam *δὲ* pro *δὴ* positam hic esse censet; atque adeo non dubito quin et hoc ex eo sumtum fuerit. Præsertim cum unum e meis exemplaribus id testetur, sicut paulo post docebo. Sed aliud potius exemplum afferendum censuissem; neque enim video quid obstet quominus particulam *δὲ* consuetam et hic signif. habere censeatur: ut videlicet perinde sit ac si ita locutus fuisset Thuc. Κεφαλαιοῦντες ἐκ πολλῶν καὶ ἄλλα μέν τινα, μάλιστα δὲ, ὡς ἐξείη, etc. Ceterum in uno quidem e meis exemplaribus ita legitur iste locus ut *hic*, præ-

terquam quod περιγενέσθαι ibi est; at in altero, quod vetustius est, inter κεφαλαιοῦντες et μάλιστα δὲ habetur ἐκ πολλῶν, sicut et ap. ipsum Thuc.; sed pro βασιλέα τε, habet βασιλέα γε. In eodem legitur illa particula δὲ post Πελοποννησίων, quæ ap. Thuc. non extat, in vulgatis quidem certe Edd. Quo etiam in loco usurpatam esse pro δὴ existimat Corinthus; cum alioqui Schol. Thuc. eum usum huic particulæ in priore duntaxat loco tribuat. In illo tamen vetustiori Codice utriusque loci expositio testimonio ejus comprobatur. Ita enim ibi scriptum est, Ἐνταῦθα γὰρ τὸ μάλιστα δὲ, καὶ τὸ Πελοποννησίων δὲ, ἀντὶ τοῦ δὴ παρελήφθησαν, ὡς ἐν Σχολίοις τοῖς εἰς Θουκυδίδην Μαρκέλλου εὑρήκαμεν. Ubi obiter et hoc observandum est, Marcellum illorum in Thuc. Scholiorum Auctorem censeri.

In eodem exemplari præcedunt verba quædam, in quibus hic particulæ δὲ pro δὴ usus Atticis cum Doribus et Æolibus communis esse traditur. Ea protuli supra, in Articulum XXX.

Hi etiam et Accusativo et Recto utuntur pro Obliqua Constructione.

ARTIC. seu TMEM. XXXIV.

FALSO, (mea quidem sententia,) in illo Thuc. libri tertii l. nominativum pro genitivo usurpatum esse tradit, Scholiastem ipsius Thuc. auctorem sequens. At vero in iis, qui e libro Ejusdem octavo et ex Hom. afferuntur, locis, (nam de locis Philostrati seorsum disseram,) quamvis tam nominativus quam accus. pro gen. ponantur, longe tamen diversus est illorum usus. Nam ap. Thuc. 8. accus. pro eo gen. ponitur, qui vulgo Absolutus appellatur; at vero ap. Hom. (Od. M. 73.) Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει, quis nominativum, οἱ δὲ δύο σκόπελοι, pro eo gen. positum esse putet qui Absolutus vocatur? Eum dico, qui ablativo Latinorum absoluto respondet, aut saltem eodem officio fungitur. Sed de his Homericis postea: nunc de illo Thuc. libri tertii loco dicendum est. Ibi equidem alia est orationis forma, cum nominativus Ἀθηναῖοι suum verbum habeat; neque enim negare quisquam possit, illud ἑώρων cum Ἀθηναῖοι jungi. Atque adeo nihil in hac structura orationis innovari, fatebitur qui duntaxat particulæ ὡς sedem mutabit: hoc modo, Καὶ ὡς οἱ Ἀθηναῖοι οὐ πολλῷ ὕστερον καταπλεύσαντες ἑώρων. Quidni vero, ista vocula suam sedem retinente, eadem orationis forma esse censebitur? Contra autem genitivi usus quam incommodus hic esset consideremus: Καὶ τῶν Ἀθηναίων οὐ πολλῷ ὕστερον καταπλευσάντων, ὡς ἑώρων, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ κ. τ. λ. Certe si ita locutus fuisset, post genitivum Ἀθηναίων, fuisset rursus idem nomen subaudiendum in nominandi casu: hoc pacto, Καὶ τῶν Ἀθηναίων οὐ πολλῷ ὕστερον καταπλευσάντων, ὡς ἑώρων οἱ Ἀθηναῖοι, (nisi malis, ὡς ἑώρων αὐτοὶ,) ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ, etc. Neque vero dici potest verbum ἑώρων ad sequentem nominativum potius quam ad præcedentem ferri. Præterquam enim quod dicendum potius fuisset, Ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεσταλμένα, ὡς ἑώρων, vel, Ἀπήγγειλαν μὲν τὰ ἐπεσταλμένα οἱ στρατηγοὶ, ὡς ἑώρων: vel ita potius, (ne verbum ἑώρων nimis remotum esset,) Ὡς ἑώρων οἱ στρατηγοὶ, ἀπήγγειλαν μὲν τὰ ἐπεσταλμένα: præterquam quod tali verborum collocatione utendum potius fuisset, curnam, obsecro, de ducibus potius quam generaliter de Atheniensibus illud ἑώρων diceretur? Qualem vero sedem particula ὡς habet hic, eo referendo quo dixi, talem et paulo post habet, ubi scriptum est, Οἱ δ' ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις ὡς οὐδὲν ἦλθον πράξαντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο οἱ Μιτυληναῖοι: non autem, Ὡς δὲ οἱ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις οὐδὲν ἦλθον πράξαντες.

Homeri autem locus, omnium consensu, nomin. pro gen. habet; sed non eum gen., qui, (uti dixi,) Absolutus vocatur: imo eum, quem Distributivum appellare fortasse liceat, quod distributioni adhibeatur.

Ad Philostr. locos venio; ac de priore prius verba

A faciens, orationem quidem ἀκολουθίαν suam non servare fateor: sed quominus nomin. vertere in gen. possimus, [28] (ut in illo Homeri loco,) obstare dico gen. αὐτοῦ: cum enim ita scriptus sit locus, Ὁ Πρωτεὺς ὁ Φάριος, τὸ θαῦμα τὸ Ἑλληνικόν· πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαί: si hunc nomin. s. potius hos nominativos in genitivos commutare velis, tollere pronomen relativum αὐτοῦ necesse erit. Alioqui enim ita loquendum esset, Τοῦ Πρωτέως τοῦ Φαρίου, τοῦ θαύματος τοῦ Ἑλληνικοῦ, πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαί: quam orationis formam cujus aures pati possent? At vero ille pronominis αὐτοῦ usus talis est, ut cum oratio sit ἀνακόλουθος s. ἀκατάλληλος, hanc ejus structuram alioqui duram quodammodo molliat atque leniat illius adjectio; perinde videlicet ac si ita scripsisset, Ὁ Πρωτεὺς ὁ Φάριος, τὸ Ἑλληνικὸν θαῦμά ἐστι· πολλαὶ μὲν αὐτοῦ etc. In posteriore autem loco talem gen. non habemus, qui illi nominativi in genitivum commutationi obstet; sed tamen ne hic quidem locus Homerico plane si-

B milis est, cum non sequatur itidem distributio. Hæc enim sunt illius loci verba ap. ipsum Philostr. in Εἰκόνων libro, ubi de Memnone agit, Αἱ δὲ μετέωροι δαίμονες, Ἠὼς ἐπὶ τῷ παιδὶ πενθοῦσα, κατηφῆ ποιεῖ τὸν Ἥλιον, καὶ δεῖται τῆς Νυκτὸς κ. τ. λ. Denique illa orationis forma nominativos pro genitivis habentis, videtur in hanc posse commutari ab eo, qui Latine reddere velit, Quod autem ad dæmones attinet. At Homeri loco talem interpr. minime convenire manifestum est.

Et pro Participiis Attici Verbis utuntur, et pro Verbis vicissim Participiis.

ARTIC. seu TMEM. XXXV.

MINIME verisimilis est ista expositio, ὁ δὲ χρηματίσαιτο ἀφεὶς, pro ὁ δὲ ἀφῆκε χρηματισάμενος. Atque adeo si locus hic est is, qui 8, (87.) legitur, (sed paulo aliter scriptus,) aperte falsa est. Ibi enim habemus p. 290. meæ Ed. Οἱ δὲ [sub. εἰκάζουσιν]

C ἵνα τοὺς Φοίνικας προαγαγὼν ἐς τὴν Ἄσπενδον, ἐκχρηματίσαιτο ἀφείς. Hic enim nullo modo ἐκχρηματίσαιτο ἀφεὶς accipi posse pro ἀφῆκε ἐκχρηματισάμενος, cum præcedat particula ἵνα, evidentius est quam ut dubium cuiquam esse queat. Neque tamen existimo alium locum quam hunc afferre Corinthum voluisse; sed lapsum memoria, ita scripsisse. Nam etiamsi demus illi permutatum hic esse participii et verbi usum, non tamen dici poterit ἀφεὶς esse pro ἀφῆκε, sed pro ἀφείη.

Et Ἢ abundat apud Atticos.

ARTIC. seu TMEM. XXXVI.

HIC quoque multos a se dissentientes habebit Corinthus de pleonasmo particulæ ἤ, licet Schol. itidem annotet περιαιρετέον τὸν ἢ σύνδεσμον. Neque enim, ut opinor, eum nos e contextu eximere jubet, sed locum ita exponere ac si exemta esset: ideoque παρέλκειν dixit Corinthus. Sed in uno meorum ex-

D emplarium non simpliciter habetur παρέλκει, sed παρέλκει πολλάκις. Debuit certe, si hoc verum sit, voculam istam sæpe abundare ap. Atticos, (leg. enim παρὰ Ἀττικοῖς s. παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, non ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, ut habent vulgatæ Edd.,) e multis locis unum saltem, in quo evidens hic pleonasmus esset, proferre. Habebimus quidem infra, nimirum Articulo LXIX, aliud exemplum ex Aristoph., sed nihilo aptius eo, quod e Thuc. allatum est. At ego duo manifesta hujus pleonasmi exempla, sed post nomen comparativi gradus, ex illo ipso sumta, lectori exhibebo. Unus est l. 7. Ἤδη τινὲς καὶ ἐκ δεινοτέρων ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν. Neque enim quis dixerit δεινότερα ἐκεῖνά ἐστιν ἢ τοιῶνδε, sed δεινότερα ἐκεῖνά ἐστι τοιῶνδε, vel δεινότερα ἐκεῖνά ἐστιν ἢ τοιάδε. Alter autem locus huic similis, i. e. pleonasmum similem habens, est iste, Καὶ πολὺ μᾶλλον, ὡς εἰπεῖν, κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν αὐτοῦ οἱ ξύμμαχοι ὑπήκουον ἢ τῶν ἐν τῇ πόλει Λακεδαιμονίων. Hic enim (loquendo more consueto) dicendum erat πολὺ μᾶλλον τῶν ἐν τῇ πόλει

Λακεδαιμονίων, sine ἤ: aut certe, πολὺ μᾶλλον ἢ οἱ ἐν τῇ πόλει Λακεδαιμόνιοι. Quod quidem non animadversum, in magnum errorem impellere lectorem possit; quippe qui existimaturus sit hunc esse sensum, (qui certe prima fronte se offert,) πολὺ μᾶλλον ὑπήκουον αὐτοῦ ἢ ὑπήκουον τῶν ἐν τῇ πόλει Λακεδαιμονίων. Tanti est tales particularum usus a sermonis consuetudine recedentes, cognitos habere.

Ἀλλὰ conjunctionem pro hortativa sæpe ponunt.

ARTIC. seu TMEM. XXXVII.

IDEM exemplum a Schol. Thuc. affertur: quin etiam vult eundem esse hujus particulæ ἀλλὰ usum et in quodam illius Historici loco, 8. p. 291. meæ Ed., ubi tamen non video quomodo signif. illa ei convenire potius quam vulgaris possit. Scribit autem ap. Hom. ἀλλ' ἄγε, non ἀλλά γε: ac sequendam et ego lectionem illam potius censeo, cum et in Homericis exemplaribus extet, Od. N. Sed in aliis potius Hom. locis quam in isto, et nonnullis isti similibus, vim hanc particulæ ἀλλὰ inesse, docui in meo Thes. 1, 335.

[29] Et accipere Accusativos Casus pro Genitivis.

ARTIC. seu TMEM. XXXVIII.

IDEM ejusdem rei exemplum habuisti supra ap. Jo. Grammaticum; sed τοῦτον simpliciter, non ἀπὸ τούτου, ibi scriptum est. Ac mihi lectio illa magis quam hæc placet, cum dicatur potius ἀφείλετό μου τοῦτο, quam ἀφείλετο ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο. Adde quod non dicitur hic, Atticos accipere accusativos casus pro genitivis, cum præpositione; sed simpliciter, pro genitivis.

Et proferre Vocativos pro Nominativis.

ARTIC. seu TMEM. XXXIX.

IN uno meorum exemplarium adduntur et alia tria exempla, videlicet, ἱππότα Νέστωρ pro ἱππότης: et εὐρύοπα Ζεὺς ac μητίετα, pro εὐρυόπης et μητιέτης. Quæ omnia exempla, præter quartum, habuisti et supra ap. Jo. Grammaticum, Articulo seu Tmematio VIII. ubi aliorum potius quam Atticorum esse hunc vocativorum usum ostendi. Erroris autem occasionem præbuisse videtur quod passim a Grammaticis, et ab hoc quoque, traditur, Atticos vocativum nominativo parem facere: quasi nimirum ex eo consequatur et hos vocativos, qui vicissim nominativorum locum obtinent, Atticæ linguæ consuetudini esse ascribendos.

Sumere duas Negationes pro Affirmatione una, Atticorum est.

ARTIC. seu TMEM. XL.

GRÆCA Corinthi verba sunt hæc, Τὸ λαμβάνειν τὰς δύο ἀποφάσεις ἀντὶ μιᾶς καταφάσεως, Ἀττικῶν ἐστὶ, quæ ad verbum sonant quod ille hujus Articuli titulus habet: videlicet, Sumere duas negationes pro affirmatione una, Atticorum est. Quare miror unde profecta sit hæc interpretatio, Repugnantium alterutrum, cum negatione contrarium, Attice pro affirmatione ponitur. Habetur autem hæc in ea Opusculi hujus Editione, quæ novissimæ vulgarium Lexicorum Editioni subjuncta est. Sed præterquam quod verbis ipsius Auctoris minime insistat ea interpretatio, ejusmodi certe est ut Œdipo indigere videatur. Eo autem magis hunc Interpretem, quicunque est, a verbis Corinthi discessisse miror, quod ipsemet suam mentem statim explicans, nullam de illis dubitationem lectori relinquit. Ego tamen aliter potius de hujusmodi phrasi loquendum esse censuissem. Satius enim videtur referre hoc genus loquendi ad figuram, quæ λιτότης appellatur, cujus aptissimum exemplum habetur in illis Homeri verbis, οὐκ ἀφαυρότατος, ubi Eust. nos προσεπεννοεῖν jubet, ἀλλ' ὁ ἀνδρειότατος, idemque et in aliis hujus-

A modi generibus loquendi faciendum ait; atque id vel ex ipso Hom. perspici, qui ἐντελῶς loquens, dixerit, οὐ κάκιστος, ἀλλ' ὤριστος: Od. P. (416.) οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν Ἔμμεναι, ἀλλ' ὤριστος. Est autem illi οὐκ ἀφαυρότατος pro ὁ ἀνδρειότατος, simile οὐκ ἀλαπαδνὸς, ap. eundem Poëtam, ut Il. Δ. (330.) Πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ Ἕστασαν, i. e. ἀνδρειόταται. Simile est ap. Soph. οὐ τῆς πρώτης μοίρας pro τῆς ἐσχάτης, (Œd. C. 144.) ubi dicit de Œdipo, Οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι Πρώτης. Simile ap. Herod. Ὁμιλήσαντα Ἑλλήνων οὐ τῷ ἀσοφωτάτῳ σοφιστῇ Πυθαγόρᾳ, pro σοφωτάτῳ: oportet enim ταῖς τοιαύταις ἄρσεσι, (ut Eust. loquitur,) συνυπακούειν καὶ θέσιν. Alibi vero dicit pro eodem, τῇ ἀποφάσει συνεισάγειν τὸ ἐναντίον. Sed non video cur Atticis potius quam aliis hoc loquendi genus ascribatur; quod Latinæ etiam linguæ usitatissimum est: ut cum Non ultimus s. Non postremus dicitur pro Primus. Ovid. Ille meos quondam non ultimus inter amicos. Virg. Nec tibi cura canum
B fuerit postrema. Apud Eund. Et gens illa quidem sumtis non tarda pharetris: pro strenua, vel valde strenua. Alibi, Non æquæ Palladis: pro iniquæ. Alibi, Non innoxia verba: pro Noxia, Valde noxia. Idemque fit et in verbis, ut ap. Eund. Nec mihi displiceat: pro Placeat, Valde placeat. Sed crasso errore figura hæc Liptote vocata fuit, (qui error et in quibusdam Servii locis extat,) cum Litotes vocari debeat, e Græco λιτότης. Quidam vocarunt etiam μείωσιν: quod tamen aliud potius significat. Ceterum illi Homeri loco adduntur in uno e meis Codd. hæc verba, Καὶ ὁ θεολόγος, Ἔστι δὲ οὐκ ἄδηλον τοῦτο, ὅπῃ τὸ πνεῦμα τετάξεται. Hic enim οὐκ ἄδηλον censetur itidem sumi (ut certe sumitur) pro δῆλον.

Quod autem ad Thuc. locum attinet, non satis apte affertur, cum in eo particula negativa nomini substantivo non jungatur, sicut in exemplis, quæ attuli, jungitur adjectivis. Neque vero debuit dicere sumi pro ἐλευθερίᾳ, cum hæc vox ab ipsomet auctore addatur. (Sed nostra exempl. habent ἐλευ-
C θερώσει, quod longe commodius est, cum καταδουλώσις et ἐλευθέρωσις sint ejusdem omnino formæ verbalia.) Locus extat 3, (10.) p. 86. meæ Ed. Ξύμμαχοι μέντοι ἐγενόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει [30] τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει ἀπὸ τοῦ Μήδου τοῖς Ἕλλησι. Atqui extant ap. Thuc. valde apta exempla, quæ potius afferenda erant: exempla inquam ejusdem usus particulæ οὐ cum substantivis, quem in locis allatis habet cum adjectivis. Eust. postquam ex Epicuro unum attulit exemplum, videlicet οὐ παραγένησις pro ἀποδημία, addit unicum Thucydidis, nimirum διὰ τὴν οὐ περιτείχισιν, pro διὰ τὸ ἀτείχιστον. Sed huic adjici aliqua possunt: e quibus est οὐκ ἐξουσία, 5, (50.) p. 182. Καὶ ἀνακηρυχθέντος Βοιωτῶν δημοσίου κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν ἀγωνίσεως. Nonnullos alioqui ap. eundem Scriptorem locos esse fateor, quibus simplicior expositio sufficere videatur; veluti cum dicit τὴν τῶν γεφυρῶν οὐ διάλυσιν, item τὴν τῶν χωρίων οὐκ ἀπόδοσιν. Quibus locis et ille ab Eust. allatus annumerari posse vide-
D tur.

Verum et cum verbis locum habere hunc particulæ οὐ usum sciendum est, ubi non tam commode perspici negatio potest, quam in illis adjectivis, quæ in exemplis allatis habentur, veluti in ἀφαυρὸς et ἀλαπαδνός. Tale est Il. A. (330.) Οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεὺς, Non gavisus est, lætatus est: pro Contristatus est, Mœrore affectus est: aut etiam Valde contristatus est, Magno mœrore affectus est. Sic Gallice dicimus, Il n'en a pas été joyeux, pro Il en a été bien fâché. Tale est (in contraria alioqui sententia) οὐκ ἐχολώσατο Ζεὺς, ap. eund. Poëtam, Non succensuit, pro Gavisus est, Gaudio affectus est. Sic certe et ap. Thuc. legimus 5, (57.) p. 184. Τὰ δ' οὐ καλῶς εἶχε, pro ἐστασίαζε. Non deerunt vero et in sermone Latino exempla hujus usus particulæ negativæ, si quis ea quærere voluerit.

At vero de altero duarum negationum usu disseram, cum ad Artic. XLIII. pervenere.

In feminino Genere aliquid dicere consuevere, inde inferre Neutrum.

ARTIC. seu TMEM. XLI.

SUPRA ex uno meorum exempl. quædam attuli, quæ huic loco melius convenissent. Leguntur enim inter Articulum XXVII. et XXVIII. ista verba, (quæ et ipsa Articulum per se efficiunt,) Ἔθος αὐτοῖς μὴ ἀποδιδόναι τὴν φωνὴν πρὸς τὴν σύνταξιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον. Afferturque hujus rei istud exemplum e Thuc. 3, (79.) p. 109. meæ Ed. non procul ab initio, Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐδὲν μᾶλλον ἐπέπλεον, καί περ ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ φόβῳ ὄντας. In eo enim conveniunt isti loci, alioqui diversi, quod in utroque non habetur ratio τῆς φωνῆς, i. e. Vocis, sed τοῦ σημαινομένου, i. e. Ejus quod ea significatur. Talis certe nominis collectivi usus qualis in ea, quam attuli, oratione, non Græcis tantum, sed Latinis quoque non infrequens est. Convenitque prorsus illud exemplum cum iis, quæ Artic. s. Tmematio XVII. allata fuerunt: ex Hom. (Il. B. 278.) Ὣς φάσαν ἡ πληθύς: e Demosth. (37.) Ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος κάθησθε ἐκνενευρισμένοι.

Quod autem ad mutationem illam attinet, quæ in loco Thuc. (2, 47.) extat, mutationem inquam generis e feminino in neutrum, (cum enim præcessisset, Ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, subjunxit, Λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι, cum orationis contextus suam, ut ita dicam, ἀκολουθίαν servans posceret femininum participium λεγομένη, non neutrum λεγόμενον, quod perinde subjunxit ac si neutro νόσημα, non feminino νόσος, usus fuisset,) quod, inquam, ad mutationem illam attinet, quid de ea judicem, declaravi in iis, quæ ante has in Corinthum Animadversiones præfatus sum. Siquidem et nunc in ea opinione sum ut Thucydideam potius quam Atticam appellandam censeam.

A Rectis in ευς Plurales in εις, per ης scribunt.

ARTIC. seu TMEM. XLII.

ADDITUR et tertium, Πλαταιῆς, in uno e meis Ms. Codd., quæ vox ap. Thuc. ita scripta legitur, cum alibi, tum p. 50. 100. 103. meæ Ed. Cui similis est Θεσπιῆς, 152. Sic ἱππῆς, 152. 161. Accusativum tamen ἱππέας, non ἱππῆς, ap. eum legis in fine p. proxime præcedentis, quæ est 151.: nec non p. 285. atque aliis plerisque locis. Jam vero et κλῄστὸν ap. eundem extat, quod cum κλῇδα convenit; ut enim κλῇδα est pro κλεῖδα, ita κλῄστὸν pro κλειστόν. At in voce Ποσηΐδαον magis novum hoc scripturæ genus videri queat. Quin etiam de illo κλῄστὸν dubitare quis possit, quod habetur p. 54. meæ Ed., ne forte κλῃστὸν potius scr. sit, ut p. 123. κλῄσειν scriptum est, cum η habente ι subscriptum. Ceterum omittenda hic non est lectio, quæ in uno e meis exempl. habetur: ista videlicet, Καὶ τρέπουσι δὲ ἐν πολλοῖς τὸ ι εἰς η.. καὶ τὸ ι ἔστιν ὅτε προσγράφουσιν, ἔστι δ' ὅτε οὔ. οἷον, κλεῖδα, κλεΐδα, κλῆΐδα· Ποσείδειον, Ποσειδεΐον, Ποσειδήϊον· φοινικοπάρῃος, μιλτοπάρῃος.

Et οὐ Negationem supervacuam sæpe accipiunt.

ARTIC. seu TMEM. XLIII.

LOCUS Thuc. parum apte in exemplum affertur, si eum ita legamus ut hic habetur. Sciendum est enim in vulgatis Edd. secus legi, nimirum cum adverbio μᾶλλον ante [31] ἢ οὐ: hoc modo, (extat autem (3, 36.) p. 93. meæ Ed.) Καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μετάνοιά τις εὐθὺς ἦν αὐτοῖς καὶ ἀναλογισμὸς, ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. Quæ lectio μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους etiam in quodam meo Ms. Cod. extat. Fateor tamen unam ex his tribus particulis posse videri abundare, et legi debere ἢ οὐ τοὺς αἰτίους, sine μᾶλλον, (quam lectionem ambo mea exempl. hujus Opusculi Corinthi confirmant,) vel μᾶλλον ἢ sine οὐ. Sed alius extat ap. Thuc. locus, qui illam vulgatarum

A Edd. lectionem comprobat, et credere quod dixi de particula μᾶλλον, vetat. Is est 2, (62.) p. 67. Οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον ἢ οὐ κήπιον καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου πρὸς ταύτην νομίσαντας ὀλιγωρῆσαι. Eandem enim utriusque loci rationem esse et eandem expositionem poscere constat. Quod tamen non animadvertit Schol., quippe qui in illo quidem priore particulam ἢ esse pro ἤπερ, et vacare negationem tradit; at in hoc posteriore ἢ οὐ κήπιον exponit ἀλλὰ κήπιον. Utram vero expositionem sequemur? Mihi quidem certe quin priorem illam sequi debeamus minime dubium est; quippe quæ adverbio μᾶλλον suum locum relinquat. Quod de posteriore dici non potest; eam enim sequendo, plane otiosum esset adverbium μᾶλλον. Adde quod nimium audax est talis expositio, ἢ οὐ pro ἀλλά. At Corinthum miror, qui non animadverterit, legendo πόλιν ὅλην διαφθεῖραι ἢ οὐ τοὺς αἰτίους, absque μᾶλλον, nihilo magis posse dici vacare οὐ, quam ἢ. Imo vero si alterutrum tollendum esset, minore cum
B damno tolleretur ἢ quam οὐ: tantum abest ut vacare dici possit, si ita legatur. Sumsisse tamen Corinthum ista omnia ex illo Thuc. Scholiaste, collatio verborum unius cum verbis alterius statim docebit. Sed cum Schol. exponat ἤπερ τοὺς αἰτίους, Corinthus exponit παρὰ τοὺς αἰτίους: si tamen eum ita scripsisse credendum sit, et consulto hic ab illo enarratore discessisse, cujus alioqui, tanquam doctissimi præceptoris, vestigiis insistere diligenter solet. Est certe et hoc in illa præp. παρὰ incommodum, quod non cohæreat oratio, si dicas μᾶλλον παρὰ τοὺς αἰτίους: ut cohæret cum dicitur μᾶλλον ἤπερ τοὺς αἰτίους.

Et Μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον.

Dum Corinthus non contentus iis, quæ a suo magistro tradita erant, (sunt autem hæc, quæ ille Schol. in illa Thuc. verba ἢ οὐ τοὺς αἰτίους, annotat, ἡ οὐ ἀπόφασις περιττή· ὁ γὰρ ἢ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἤπερ κεῖται. κἀν τῇ συνηθείᾳ δὲ πολλάκις παρελκούσαις ἀπο-
C φάσεσι χρώμεθα· Οὐ μὰ τὸν Δία, Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα. ὡς καὶ τὸ, Ἀπαγορεύω σοὶ μὴ ποιεῖν:) de suo aliquid addere vult, suam imperitiam aut certe imprudentiam et incogitantiam prodit; quippe qui hunc versum Homeri, Μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον, in exemplum afferat ejus, quod dixerat, negationem οὐ sæpe vacare: cum nihil minus quam istud hoc in loco verum comperiatur. Tollatur enim hinc particula οὐ, sensus erit omnino contrarius; nam significabitur Ne tibi prosit, cum significare velit, Ne tibi non prosit. Est enim hic non illud μὴ, quod eundem quem et οὐ locum obtinet, sed illud quod reddi solet particula Ne, Ut ne, Ne forte.

Sic et nos consuevimus sæpe Negationibus uti.

Corinthi verba sunt, Κἀν τῇ συνηθείᾳ πολλάκις ἀποφάσεσι χρώμεθα. Ubi συνήθειαν vocare videtur Sermonem vulgo receptum, seu vulgarem. Talem enim hujus vocabuli usum apud plerosque e recentioribus observasse mihi videor. Sonabunt igitur illa
D verba, In vulgari etiam sermone sæpe negationibus utimur. Sed quorsum hoc? quis ignorat negationes s. negativas particulas in vulgari quoque sermone locum habere? Addendum igitur ex illo Schol. παρελκούσαις, id est supervacaneis, seu quæ vacant, aut abundant. Quod autem attinet ad exemplum, quod subjungit, sciendum est in eo duas negationes haberi, quod verbo ἀπαγορεύω una inclusa sit. Idemque de aliis plerisque verbis hujusmodi dicendum est, quibus itidem subjungitur illa negativa particula, cum tamen nihil ea opus sit. Ac ne illius quidem verbi ἀπαγορεύω ita usurpati exemplum ἐκ τῆς συνηθείας petere debuit, cum e classicis Scriptoribus afferri posset. Æschin. Ἕτερος δὲ ἀπαγορεύει νόμος ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν: (5.) Τούτους ὁ νόμος ἐξείργει τοῦ βήματος, τούτους ἀπαγορεύει μὴ δημηγορεῖν. Sunt etiam alia pleraque verba, quæ in hoc numero censeri debent, quibus subjungitur negativa particula, ut κωλύω. Demosth. (1040.) Κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς. Iti-

demque verbale κώλυμα invenitur hunc usum habens: ut, Κώλυμα τοῦ μὴ γίνεσθαι, ap. Thuc., si bene memini. His autem duobus ἀπαγορεύω et κωλύω, addi potest ἀπιστῶ ex Eod.; sed et ἀρνοῦμαι aliaque ex aliis adjungi possunt. A

Geminationis autem ipsarum particularum, quæ negant, exempla non attulit, quæ tamen non minus in promtu sunt, Hesiod. Ἔργ. (1, 143.) οὐκ ἀργύρῳ οὐδὲν ὁμοῖον. Sic ap. Dem. Καὶ οὐ περιόψομαι παθούσας οὐδὲν ἀνάξιον οὔθ' ἡμῶν, οὔτε τοῦ πατρὸς, ubi quemadmodum οὐδὲν ἀνάξιον ponitur pro ἀνάξιόν τι, præcedente particula οὐ, sic τοιοῦτον οὐδὲν pro τοιοῦτόν τι habes in isto Ejusdem loco, præcedente particula οὐδέ: eadem illa in Midiam Oratione, (p. 536.) Νῦν δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν, ἐν ᾧ τὸν δῆμον ἐτίμησεν ἄν, οὐδ' ἐνεανιεύσατο τοιοῦτον οὐδέν. Ab Eodem post οὐ μὰ Δία additur οὐ, sive οὐχὶ, quod idem valet: ead. Orat. in Midiam, (p. 522.) Ὡς εἴπερ ἀληθῶς ἐπεπόνθειν [32] ταῦτα ἃ λέγω, δίκας ἰδίας μοὶ προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν, οὐ μὰ Δί' οὐχὶ δημοσίᾳ κρίνειν αὐτόν. Sed istius usus particulæ negativæ, itidemque ejus, B qui in proxime præcedente exemplo habetur, passim obvia sunt exempla; at non item hujus, qui extat ap. Aristoph. Πλ. (451.) Ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν δ' ἀσπίδα Οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη; Quemadmodum vero hic usus geminationis particulæ οὐ minus aliis frequens, sic particulæ οὐδὲ ap. Synes. quædam geminatio extat quæ rara est: Διδοὺς μὲν οὐδὲν, (οὐδὲ γὰρ οὐδ' ὅμοιος ἦν ἔχοντι,) δείξας δέ. Idem in libro de Insomniis, Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἀπαθῶς διακείμεθα περὶ τὰ θεάματα. Sic autem hanc particulam iterans Synesius Homerum imitari videtur: ap. quem legimus Il. M. (213.) ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε Δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν. Ubi annotat Eust. duplicis negationis eam vim esse, ut indicet τὴν τελείαν ἀποτροπὴν τοῦ χρῆναι τὸν δημότην ἀντιλέγειν τῷ κρατοῦντι. Utitur vero et aliquot aliis locis hac particula οὐδὲ ita geminata: e quibus est hic, Il. E. (22.) Οὐδὲ γὰρ, οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν. Ubi idem Schol. affert alium ejusdem Poëtæ locum, nimirum istum, Οὐδὲ γὰρ, οὐδὲ Δρύαντος υἱός, etc.: additque, cum his in locis, tum in C aliis ejusmodi, supervacaneam esse unam ex istis negationibus: sed tamen unam esse τοῦ ῥηματικοῦ πράγματος, (id est, ut opinor, rei, quæ exprimitur verbo, quod adjunctum est,) alteram, personæ: ut dicat, inquit, ὅτι οὐδὲ ὑπεξέφυγεν ἄν, οὐδὲ αὐτός. Additque, hanc illarum geminationem declarare τὴν παντελῆ ἄρνησιν τοῦ πράγματος.

Hoc quoque addendum est iis, quæ dicta sunt, non duas negationes duntaxat, sed tres interdum pro una poni. Siquidem post verba illa, ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι, atque alia hujusmodi, quorum unumquodque inclusam negationem habere dixi, interdum duæ negativæ particulæ adduntur, μὴ οὐ, sive μὴ οὐχί. Lucian. (1, 394.) Νῦν μὲν, ὦ Ἀλέξανδρε, οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο μὴ οὐκ ἐμὸς υἱὸς εἶναι. Hic enim ἔξαρνον γίνεσθαι locum verbi ἀρνεῖσθαι obtinet. Itidemque ἐξομόσασθαι, cui eodem modo hæ duæ particulæ negativæ subjunguntur, non est aliud quam ἀρνεῖσθαι, sed addito etiam jurejurando: ap. Dem. (1317.) D Καὶ ταῦτα οὐκ ἂν ἐξομόσαιτο Εὐβουλίδης μὴ οὐκ εἰδέναι. Sic etiam post ἀντιλέγειν seu ἀντειπεῖν, ut ap. Eund. in Timocratem, Καὶ οὐδεὶς πώ ποτε μὴ οὐ καλῶς ἔχειν ἀντεῖπεν αὐτούς. Et ap. Xen. Σ. (3, 3.) Ἀλλ' οὐδείς σοι, ἔφη, ἀντιλέγει τὸ μὴ οὐ λέξειν ὅ, τι ἕκαστος ἡγεῖται πλεῖστον ἄξιον ἐπίστασθαι. Neque enim dubium est quin his verbis negandi vis itidem includatur. Observandum est autem τὸ in illo Xen. loco ante μὴ, quod et alibi itidem illi præfixum reperitur. Ceterum in hac negationum geminatione lingua Latina plane a Græca dissidet; contra vero Gallicæ cum Græca in hac re, ut et in aliis plurimis, optime convenit.

Neque vero hoc prætermittendum est, antequam de particulis negativis dicendi finem faciam, etiam atque etiam videndum esse ne in harum usu fallamur. Interdum enim geminatæ non majorem negationem, sed potius affirmationem efficiunt. Verum quoniam iis in locis, in quibus hoc contingit, non

ad idem verbum ambæ, sed ad diversa feruntur, (nisi forte una ad verbum, altera ad participium feratur,) aut geminatio non est, aut certe aliud geminationis genus quam in præcedentibus exemplis esse dicendum est. Talis est h. l. ap. Xen. K. Π. 2. Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ ἐπιθήσεται. Sic ap. Aristoph. (Πλ. 872.) κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα. Talis est et hic locus, Καὶ τοῖς μὲν οὐκ ἔστιν ὅτου μὴ τῶν καλῶν μέτεστι. Inveniuntur autem et unicum verbum habentes hæ negationes, ut in isto Dem. loco, Καί τι καὶ νεανιευσαμένου τοιοῦτον, ὡς οὐδὲν ὅ, τι οὐ ποιήσει, etc.; sed hic minime dubium est quin subaudiri debeat atque adeo subaudiendum relinquatur verbum ἐστὶ cum οὐδέν.

Etiam πρὸς abundare his solet, ut Thuc. Καὶ πρὸς αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο.

ARTIC. seu TMEM. XLIV.

NON credo quod hic dicit Corinthus, nec credendum esse puto, nimirum præp. πρὸς Atticis supervacaneam esse solere. Nam de loco, quem affert, (qui nondum a me inventus fuit,) judicare posse mihi videor ex alio ejusdem Scriptoris loco, qui illi, ni fallor, plane est similis: id est, ubi πρὸς eundem, quem et illic, usum habet. Legitur autem 8, (36.) p. 274. meæ Ed. Ἐδόκουν ὅμως τοῖς Πελοποννησίοις αἱ πρῶται ξυνθῆκαι, αἱ πρὸς Χαλκιδέα γενόμεναι, ἐνδεεῖς εἶναι, καὶ οὐ πρὸς σφῶν μᾶλλον. Quis in Græcorum Scriptorum lectione non inexercitatus particulam πρὸς hic abundare, ac non potius πρὸς σφῶν sonare In suum commodum, dicat? Subauditur autem εἶναι post πρὸς σφῶν: qui infinitivus ἀπὸ τοῦ κοινοῦ repeti debet. Possumus porro variis loquendi generibus interpretari istud, τοῦτο πρὸς ἐμοῦ ἐστί: variis, inquam, sed eundem sensum habentibus. Cujusmodi sunt ista, Hoc in meum commodum est, Hoc a me est, facit, vel pro me, Hoc a meis stat partibus, mihi favet. Quod si quis illo exemplo contentus non sit, afferam et aliud, ex eodem Auctore sumtum, nimirum ex 4, (92.) p. 151. Πιστεύσαντας δὲ τῷ θεῷ, πρὸς ἡμῶν ἔσεσθαι. Interdum vero πρὸς cum genitivo alium usum habet; nam τοῦτο πρὸς ἐμοῦ ἐστὶ sonat, Hoc mihi convenit, me decet, me dignum est, officii mei est: cujus etiam usus exempla in meo Gr. Linguæ Thes. afferre me memini. At [33] πρὸς vacantis cum genitivo, sequente verbo ἐστὶ, vel γίνεται, nullum usquam extare exemplum existimo.

Et Aphthonius, Τοιαῦται γὰρ ἀρεταὶ πρὸς βίαν ἔχουσι κτώμεναι, pro βίαν ἔχουσι.

Ita quidem legitur ap. Aphthon. h. l. Ἐν τῇ κατασκευῇ ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ Δάφνην. Sed ego præp. πρὸς Aphthonii esse nequaquam crediderim, nisi inter hanc et accus. βίαν aliquid interjecisse dicatur. Eccui enim credibile esse queat illum πρὸς βίαν ἔχουσι pro βίαν ἔχουσι usurpare voluisse? Accipere autem πρὸς βίαν, pro Per vim, s. Invite, (ut ap. veteres interdum sumitur,) locus minime patitur.

Supervacua et Καὶ Conjunctio apud eos.

ARTIC. seu TMEM. XLV.

VACARE apud Atticos sæpenumero conjunctionem καὶ fateor, sed commodum hujus usus exemplum hic a Corintho afferri nego. Extat id 3, (77.) p. 108. Οἱ δὲ, πολλῷ θορύβῳ, καὶ πεφοβημένοι τά τ' ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἐπίπλουν, παρεσκευάζοντό τε ἅμα ἑξήκοντα ναῦς, καὶ τὰς ἀεὶ πληρουμένας ἐξέπεμπον πρὸς τοὺς ἐναντίους. Quis non videt tantum abesse ut particula καὶ vel prior vel posterior vacare dici queat, ut alterutra sublata orationis structura stare non possit? Additur autem in uno e meis exempl. aliud ex eod. Thuc. 6, (91.) sumtum exemplum, Οἵτινες αὐτερέται κομισθέντες καὶ ὁπλιτεύουσιν εὐθύς. Sed quamvis paulo aptius hoc exemplum sit quam proxime præcedens, illius usus particulæ καὶ, de quo nunc agit: non tamen tale est quod ad eum probandum satis esse queat, cum ibi illa particula accipi pro Etiam possit. Mirum est vero Corinthum nostrum tam pauperem exemplorum in tanta eorum

copia fuisse. Quam copiam ne frustra jactare videar, ex ejus penu hic depromenda exempla censui. Incipiam autem ab eo ipso Auctore, e quo allata a Corintho exempla rejicienda censui, (sed illud præsertim, cui priorem locum dedit,) et in eorum locum alia non totidem, sed multo plura substituam. E quibus tamen prima erunt illa, quæ ipsius etiam Scholiastæ testimonio vituntur. Legimus igitur 8, (8.) p. 267. meæ Ed. Ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ διεκόμισαν εὐθὺς μίαν καὶ εἴκοσι ναῦς. Est hic περιττὸς ὁ καὶ, inquit ille. L. 4, (8.) item, p. 123. Ὡς δ' ἐδόκει αὐτοῖς ταῦτα, καὶ διεβίβαζον ἐς τὴν νῆσον τοὺς ὁπλίτας, ἀποκληρώσαντες ἀπὸ πάντων τῶν λόχων· καὶ διέβησαν μὲν καὶ ἄλλοι πρότερον κατὰ διαδοχὴν, οἱ δὲ τελευταῖοι καὶ ἐγκαταλειφθέντες, εἴκοσι καὶ τετρακόσιοι ἦσαν, καὶ εἵλωτες οἱ περὶ αὐτούς. Hic quoque Schol. vult particulam καὶ præfixam participio ἐγκαταλειφθέντες esse otiosam. Sed non minus recte, ac fortasse rectius id de illa pronuntiasset, quæ præcedit verbum διεβίβαζον. Vacat hæc particula, (si eid. Scholiastæ fidem adhibendam censemus,) et in isto loco 7, (75.) p. 259. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐπειδὴ ἐδόκει τῷ Νικίᾳ καὶ τῷ Δημοσθένει ἱκανῶς παρασκευάσασθαι, καὶ ἡ ἀνάστασις ἤδη τοῦ στρατεύματος τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ναυμαχίας ἐγίγνετο. Facit autem pro me quod hic ille dicit, talis enim est locus in exemplo proxime allato, quem dicebam habere καὶ supervacaneum, qualis hic, in quo ipse vacare censet. Ut enim illic habetur, ὡς δ' ἐδόκει αὐτοῖς ταῦτα, καὶ διεβίβαζον, ita hic, ἐπειδὴ ἐδόκει, — καὶ ἡ ἀνάστασις ἤδη ἐγίγνετο. Sed et ille locus, quem e p. 267. attuli, Ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ διεκόμισαν, meam itidem sententiam confirmat, cum idem quod et in aliis duobus verbum præcedat. L. 3, (69.) item, p. 106. Αἱ δὲ τεσσαράκοντα νῆες τῶν Πελοποννησίων, αἱ Λεσβίοις βοηθοὶ ἐλθοῦσαι, ὡς τότε φεύγουσαι διὰ τοῦ πελάγους, ἔκ τε τῶν Ἀθηνῶν ἐπιδιωχθεῖσαι καὶ πρὸς τῇ Κρήτῃ χειμασθεῖσαι, καὶ ἀπ' αὐτῆς σποράδες πρὸς τὴν Πελοπόννησον κατηνέχθησαν, καταλαμβάνουσιν ἐν τῇ Κυρήνῃ, etc. censet particulam καὶ subjunctam participio χειμασθεῖσαι esse supervacaneam. Quoniam vero nonnulli sunt loci, in quibus ipse ab eo de hujus particulæ usu dissentio, eos superioribus adjungam, ut lectori perpendendos proponam. Legimus igitur et 4, (17.) p. 127. Οἷς δὲ πλεῖσται μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφότερα ξυμβεβήκασι, δίκαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις: hic quoque abundare particulam καὶ existimat, quod mihi non videtur. Quin etiam in h. l. 5, (10.) p. 168. Οἱ δὲ αὐτοῦ συστραφέντες ὁπλῖται ἐπὶ τὸν λόφον, τόν τε Κλεαρίδαν ἠμύνοντο καὶ δὶς ἢ τρὶς προσβαλόντα, καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν πρὶν ἥ τε Μυρκινία καὶ ἡ Χαλκιδικὴ ἵππος καὶ οἱ πελτασταὶ περιστάντες καὶ ἐσακοντίζοντες αὐτοὺς ἔτρεψαν: hic quoque, si Scholiastæ credendum est, habemus particulam καὶ supervacaneam, nimirum eam, quæ proxime sequitur participium προσβαλόντα. Sed ego fidem illi ab omnibus derogandam esse dico, cum particula καὶ, quam hic habemus, ea sit, quæ fertur ad τε: hoc modo, τόν τε Κλεαρίδαν ἠμύνοντο, καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν. Idem Schol. in quendam l. 4 locum, de hac conjunctione scribit, eam non esse περιττὴν, (i. e. supervacaneam,) sed contra ἀναγκαίως κεῖσθαι. Quod cum dicit, facit ut suspicer fuisse qui eam illic quoque otiosam esse existimarent. Non dubito certe quin sicut ipse, (ut vel ex iis, quæ attuli, exemplis patet,) ita et alii plerique in multis locis eam vacare judicarint, ubi contra omnino necessaria esset. Ceterum locus, in quem ille hoc annotat, extat p. 128., quem ibi considerandum tibi relinquo. [34] Ad me quidem quod attinet, illi assentior de eo, quod scribit, particulam eam minime esse supervacaneam; sed de usu, quem illi tribuit, plane ab illo dissentio.

Verum hujus pleonasmi particulæ καὶ aptiora etiam illis exempla, sed a Scholiaste fortasse non animadversa, extare sciendum est; multos enim locos ap. illum ipsum Scriptorem observasse me recordor, in quibus πλεονάζει hæc copula, ubi tamen Schol. πλεονασμοῦ non admonet: cum alioqui diligenter in iis, quos attuli, id faciat. Sed quoniam multiplex est hic πλεονασμὸς, i. e. multæ sunt ejus formæ, de unaquaque sigillatim agam, exempla non ex illo tantum Scriptore, sed ex aliis quoque depromens: et ita quidem ut morem in Thes. meo observatum retinens, ab Hom. initium sumam. Legimus igitur ap. Il. A. (31.) Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ τηλόθι πάτρης Ἱστὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν. Hic καὶ ante γῆρας supervacaneum esse censetur. Sic et in isto versu, B. (827.) Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. (Sed non ita certus est tamen hic pleonasmus ut in præcedente loco; potest enim jungi καὶ cum ἔδωκεν, potest et cum τόξον: si dicas, ᾧ καὶ ἔδωκε τόξον, tunc merito vacare copula judicabitur; sin dicas, ᾧ ἔδωκε καὶ τόξον, non item. Intelligetur enim, Arcum quoque, præter alia.) Est vero et quidam pleonasmus illi peculiaris, vel potius illi cum solis Poëtis communis, cum videlicet ad particulam ἠδὲ adjungit καί: ut Il. A. (334.) Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν. Libro autem, qui proxime hunc sequitur, non nomina, sed verba copulantur his particulis, et quidem interjecto adverbio ἔτι, (117.) Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα, Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει. Taceo de καὶ habente præfixam voculam τε, quæ itidem copulativa est, veluti cum dicitur, γυνὴ καλή τε καὶ σώφρων, pro γυνὴ καλὴ καὶ σώφρων: hujus enim usus exempla passim ap. utrosque Scriptores sunt obvia. Atque his fere modis ap. Poëtas hæc particula πλεονάζει.

At in soluta oratione plures quam in carmine sunt hujus πλεονασμοῦ modi, ut exemplis docebo; (iis tantum omissis, utpote nimis vulgaribus, in quibus ita geminatur hæc particula, ut in h. Xen. l. Φανερὸς ἦν καὶ ποιῶν καὶ λέγων: hic enim abundare priorem particulam, satis notum est.) Sed e Thuc. cum jam allata fuerint aliquot, nullum quod ejusdem generis sit ex Eodem afferam. Tantum lectorem monebo ut caveat ne idem ipsi quod et illius Scriptoris Scholiastæ accidat, nimirum ne hanc particulam in iis etiam locis πλεονάζειν censeat, ubi contra omnino necessaria est, aut saltem usum aliquem habet. Sunt enim et aliqui ejus loci, ubi cum vacare videri possit, ego potius καινοπρεπῶς trajectam esse censuerim: cujusmodi est hic, 8. init. Ὡς ἦν τις καὶ μὴ παρακαλῇ σφᾶς, οὐκ ἀποστατέον ἔτι τοῦ πολέμου εἴη, ἀλλ' ἐθελοντὶ ἰτέον ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. Hic enim nequaquam vacare voculam καὶ, sed potius e sua sede in alienam migrasse dixerim; esse enim ἦν τις καὶ μὴ παρακαλῇ, pro ἦν καί τις μὴ παρακαλῇ. Hoc est de quo lectorem monere operæ pretium esse existimavi; præsertim cum doctissimum virum Bud. in simili Synesii loco id minime animadvertisse cognorim. Ita enim Synes. Καὶ γὰρ εἴ τι καὶ λέγοιεν ἀληθὲς, ἀλλὰ τοιοῦτοι ἦσαν οἷοι τὰ πλείω ψεύδεσθαι. Hic enim abundare particulam illam existimavit ante λέγοιεν, cum potius ad particulam εἰ pertineat: pro καὶ γὰρ εἰ καί τι λέγοιεν ἀληθές: ut εἰ καὶ sit Etiamsi. Nunc ad aliorum exempla venio, i. e. ad eos illorum locos, in quibus similis pleonasmus iis, qui ex ipso Thuc. allati fuerunt, conspicitur. Plato de Rep. 1. Καὶ μάλα πρεσβύτης μοι ἔδοξεν εἶναι· διὰ χρόνου γὰρ καὶ ἑωράκειν αὐτόν. Hic καὶ ante ἑωράκειν esse supervacaneum, nemo, ut opinor, negare vel velit, vel possit. Huic autem exemplo e Plat. sumto, subjungam aliud ex ejus condiscipulo Xen. depromtum: K. Π. 7, (4, 6.) Ἔμοιγε μέντοι ἄξουσι τὰ χρήματα ὅπερ καὶ ἔχειν αὐτὰ ἀξιοί εἰσιν· ὥστ' ἦν τι καὶ κλέψωσι, τὰ ἑαυτῶν κλέψονται: hic itidem ante κλέψωσι vacare particulam καὶ, nemo, ut opinor, inficiabitur. Sic ap. Isocr. Panath. legimus, Ἅπερ αὐτοῖς καὶ συνέβαινεν, abundante vocula καὶ, pro ἅπερ αὐτοῖς συνέβαινεν. Sed ut judicium de hoc quoque pleonasmo ferri possit, totum locum proferam, (præsertim cum ibi et particulæ δὲ pleonasmum, observatu non minus dignum, habeamus,) Νομίζοντες τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος βουλευομένους, καὶ δυναμένους τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν, τούτους δὲ καὶ καθ' ἑαυτοὺς γενομένους, ἐν πᾶσι τοῖς τόποις καὶ περὶ ἁπάσας τὰς πράξεις τὴν αὐτὴν γνώμην ἕξειν· ἅπερ αὐτοῖς καὶ συνέβαινεν. Sed alia sunt pleonasmorum genera, (pleonasmorum inquam particulæ καὶ,) multo his usitatiora. Sæpe

enim post vocem τις, sive τι, abundat hæc vocula, Thuc. 4,(83.)p. 148. Ἅμα δέ τι καὶ εἰρήκεσαν τοιοῦτον. Ibid. Καὶ γάρ τι καὶ Ἀῤῥιβαῖος ἐπεκηρυκεύετο: ubi particula καὶ præfixa nomini Ἀῤῥιβαῖος, potius tamen ad verbum ἐπεκηρυκεύετο fertur, sicut paulo post dicit καὶ εἰρήκεσαν. Sic post τινὰ, præcedentibus illis particulis καὶ γὰρ, habes otiosam illam copulam, 6,(103.) p. 232. Καὶ γάρ τινα καὶ ὑποψίαν ὑπὸ τῶν παρόντων κακῶν ἐς ἀλλήλους εἶχον. Verum et præcedente duntaxat eadem vocula, sine γὰρ, talis pleonasmi ap. hunc Scriptorem exempla extant non pauca, ut 2. Καί τις καὶ ἄνεμος αὐτοὺς λέγεται κωλῦσαι. Sic 8,(80.)p. 287. Καί τις καὶ ναυμαχία βραχεῖα γίγνεται πρὸ τοῦ Βυζαντίου: (2, 90.) Ἔτυχον δὲ δύο φυλαὶ ἐν ταῖς Μυλαῖς τῶν Μεσσηνίων φρουροῦσαι, καί τινα καὶ ἐνέδραν πεποιημέναι. Hoc autem pleonasmo alios quoque posteriores Thucydide Scriptores delectatos fuisse videmus. Demosth. [35] de Male Obita Legat. (401.) Κελεύσαντος δ' ἐκείνου λέγειν, καί τι καὶ νεανιευσαμένου τοιοῦτον, ὡς κ. τ. λ. In eadem Oratione, non multo post, Ὡς δὲ προήει τὸ πρᾶγμα καὶ διεθερμαίνοντο, κατακλίνεσθαι τὴν γυναῖκα καί τι καὶ ᾄδειν ἐκέλευον. Paus. Lac. Καὶ οὐ παρίει σείων ὁ θεὸς, καί τινες καὶ ἀπώλοντο τῶν στρατιωτῶν κεραυνωθέντες. Apud Athen. autem (536.) post εἴ τινα diversæ aliquantum formæ pleonasmus habetur: h. in l., e Phylarcho, Πτολεμαῖόν φησι τὸν δεύτερον Αἰγύπτου βασιλεύσαντα, πάντων σεμνότατον γενόμενον τῶν δυναστῶν, καὶ παιδείας, εἴ τινα καὶ ἄλλον, καὶ αὐτὸν ἐπιμεληθέντα, κ. τ. λ. Nec solum post τὶς vel τὶ, sed etiam post ὅ,τι invenitur particulæ καὶ pleonasmus. Synes. Ἵν' εἰδῶμεν ὅ,τι καὶ λέγει. Greg. Naz. Ἡ οὐκ οἶδ' ὅ,τι καὶ εἰπεῖν εὐπρεπὲς χρή: Idem, Ὃς ἂν πλεῖον ἐν ἑαυτῷ συναγάγῃ τὸ τῆς ἀληθείας ἴνδαλμα, ἢ ἀποσκίασμα, ἢ ὅ,τι καὶ ὀνομάζομεν. Jam vero et cum τίς vel τί interrogativo spectatur plerisque locis hic pleonasmus, Lucian. (1, 405.) Τίς δὲ καὶ ὢν τυγχάνεις; (406.) Τί γὰρ καὶ δέῃ τοῦ πιεῖν; Aristoph. (N. 840.) Τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν; Nec raro sequente χρὴ cum infinitivo: ut ap. Greg. Naz. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων τί χρὴ καὶ λέγειν; Idem, Ὅτι μὲν φανερῶς οὗτος ὁ λόγος ἐκβάλλει τὸν υἱὸν τῆς θεότητος, τί χρὴ καὶ λέγειν; Sic ap. Xen. cum infin. καλέσαι, et verbo χρὴ in fine orationis posito: Ἑλλ. 2, (3, 18.) Ὅστις δὲ μηδετέροις ἀρέσκει, τί ποτε καὶ καλέσαι χρή; Sed et cum ὁποῖος interrogative itidem posito invenitur hic pleonasmus, ap. Plat. Minoe, Ὁποῖον καὶ ἐρωτᾷς τὸν νόμον; Ceterum cum de iis quoque pleonasmis disseruerim, qui post τὶ vel ὅ,τι, aut etiam post τί interrogativum inveniuntur, proximum est ut de eo disseram, qui fit geminatione hujus particulæ, cum videlicet ita geminatur, ut posterior aut prior supervacanea sit, non tamen interjecta vocula τὶς, vel τὶ, ut in præcedentibus exemplis. Thuc. 6, (13.) p. 202. Ἐπειδὴ ἄνευ Ἀθηναίων καὶ ξυνῆψαν πρὸς Σελινουντίους τὸν πρῶτον πόλεμον, μετὰ σφῶν αὐτῶν καὶ καταλύεσθαι.

Ultimum autem genus pleonasmi particulæ καὶ, (ita vocare mihi liceat id, cui ultimum locum destinavi,) multum a ceteris differt, atque adeo tale est ut prima fronte non appareat. Neque vero quisquam adhuc, (quod sciam,) ei orationi, cujus exemplum afferam, pleonasmum inesse tradidit, sed nec animadvertit fortasse. Thuc. 3, (82.) p. 109. Καὶ ἐπέπεσε πολλὰ καὶ χαλεπὰ κατὰ στάσιν ταῖς πόλεσι, γιγνόμενα μὲν καὶ ἀεὶ ἐσόμενα, etc. Hic quoque, (si mihi creditur,) vocula καὶ inter πολλὰ et χαλεπὰ πλεονάζειν dicenda est. Ratio autem, qua nitor, hæc est, quod sublata illa oratio et integra sit et eandem sententiam efficiat. Quid enim obstet quominus πολλὰ χαλεπὰ eodem sensu dicamus? Non sine exemplo quidem certe loquemur, sive πολλὰ χαλεπὰ, sive πολλὰ δυσχερῆ dicamus, absque illa particula. At Schol. hunc pleonasmum non animadvertens, cum πολλὰ vel potius cum utroque adjectivo substantivum κακὰ subaudire nos jubet. Nam post πολλὰ addit κακὰ δηλονότι. Sed si quis hanc ejus expositionem tueri velit, is mihi pro eo respondeat, cum dicetur πολλὰ καὶ καλὰ πράττειν, quodnam substantivum subaudiendum erit. Respondebit fortassis, ἔργα. Quid? cum dicetur, πολλὰ καὶ καλὰ λέγειν, quid nos subaudire oportebit? an ῥήματα? Pulcra scilicet hæc subauditio fuerit, et veterum Scriptorum exemplis confirmari poterit. Denique nihil video quod me de hac mea sententia deducere possit, in quam tamen ut alios pertraham, minime laboro; sed suum cuique judicium liberum relinquo. Est porro et aliud loquendi genus, ubi an constituere pleonasmum oporteat, nondum mihi satis perspectum atque exploratum est. Dubito enim an cum passim dicunt Græci πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, sive πολλὰ κἀγαθὰ, copula καὶ abundare existimanda sit. Hinc namque considero, usitatum etiam esse πολλὰ ἀγαθὰ sine illa copulativa particula: illinc vero scrupulum mihi movet adjectivi in substantivum mutatio. Cum enim dicitur πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, non dubium est quin ἀγαθὰ adj. sit, at in πολλὰ ἀγαθὰ, nemo contra non dixerit, (ut opinor,) pro subst. habendum esse ἀγαθά. Potius tamen, propter præcedentia exempla, eo mea inclinat sententia, ut pleonasmus et hic constituatur: quoniam nihil prohiberet, (opinor,) quin ut πολλὰ χαλεπὰ et πολλὰ καλὰ interdum dicitur, usurpando duo adjectiva sine copula, ita etiam πολλὰ ἀγαθὰ diceretur, ut ambo adjectiva essent, si deesset substantivi ἀγαθὰ commoditas. Sed quoniam usitatissimum est hoc subst., cum πολλὰ cum ἀγαθὰ audimus, substantivum cum adjectivo, (secus ac in πολλὰ καλὰ et πολλὰ χαλεπὰ,) cum πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, duo adjectiva audire nobis videmur. Cum autem aliud, quod de hac quæstione dicam, non habeam, exempla utriusque loquendi generis addere contentus ero. Dem. c. Mid. Ἐγὼ γὰρ οἶδ' ὅτι πολλοὶ πολλὰ κἀγαθὰ ὑμᾶς εἰσὶν εἰργασμένοι. Alexis Comicus ap. Athen. 13. fin. Πόλλ' ἀγαθὰ δοῖεν οἱ θεοὶ Δημητρίῳ, Καὶ τοῖς νομοθέταις, διότι etc.

Atticorum est et Possessiva accipere pro Primitivis: ut Παρθενικὴ pro ἡ Παρθένος.

ARTIC. seu TMEM. XLVI.

QUORUM obsecro Atticorum hoc est, παρθενικὴ pro παρθένος usurpare? Atticorum certe, qui non solum Athenis, sed in toto Attico agro exibilitati explosique fuissent. Sed ita solet Corinthus, quodlibet sermonis genus a linguæ communis consuetudine remotum, quod ap. Hom. observavit, etiamsi nullum ejus exemplum aliunde suppetat, linguæ Atticæ [36] ascribere. Nos autem, nisi plus sapere quam veteres Grammatici velimus, de hoc παρθενικὴ aliud dicere non possumus quam esse nomen possessivum, i. e. possessivi formam habens, pro primitivo positum, (κτητικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου, ut illi loquuntur,) ac solis Poëtis hunc usum esse concessum. Hesiod. Ἔργ. (2, 317.) Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς, Od. Λ. (39.) Παρθενικαί τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι. Invenitur etiam παρθενικὴ adjunctum habens nomen κόρη, ut in hoc versu, (qui sumtus est e quodam Euripideo Epigr., quod ap. Athen. extat, (61.)) Μητέρα, παρθενικήν τε κόρην, δισσοὺς τε συναίμους. Eodem autem modo dicitur ὀρφανικὸς pro ὀρφανὸς, quo παρθενικὴ pro παρθένος, Il. Ζ. (432.) Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναῖκα.

Et ipsa Primitiva pro Possessivis.

Quod in priore hujus Articuli parte tradit Corinthus, plane falsum mihi videri declaravi: hoc autem e parte duntaxat falsum esse dico. Si enim generalem hunc usum esse velimus, ita ut quævis primitiva pro quibusvis possessivis usurpari dicamus, falsum hoc comperietur: sin in nonnullis duntaxat nominibus hunc usum constituamus, verum. In eo certe ipso exemplo, quod affert Corinthus, falsum id esse constat. Neque enim credibile est quenquam ex Atticis Scriptoribus sibi fuisse permissurum quod et in carmine durum censetur: nimirum γυναῖκα μαζὸν pro γυναικεῖον. Adeo quidem durum, ut quidam secus Hom. intellexisse putarint quam γυναῖκα μαζὸν pro γυναικεῖον. Il. Ω. (58.) Ἕκτωρ μὲν, θνητός τε, γυναῖκά τε θήσατο μαζόν. Ubi Eust. (qui non θήσατο, sed θήλατο legisse videtur, quamvis scriptura illa, non hæc, in utroque meorum exemplarium habeatur,) sibi non persuadentes Poëtam γυναῖκα pro γυναι-

κεῖον dixisse, duas alias expp. attulisse: nimirum γυναῖκα μαζὸν pro γυναικὸς μαζὸν, vel γυναῖκα μαζὸν pro γυναῖκα κατὰ τὸν μαζόν. Quarum expp. si eligenda mihi altera esset, posteriorem priori longe anteferrem. Sed quocunque modo se res habeat, hinc saltem valde hunc primitivi γυναῖκα pro possessivo γυναικεῖον usum nonnullis displicuisse cognoscimus, ac valde durum in carmine etiam existimatum fuisse: tantum abest ut in soluta oratione, et quidem Attica, admitti illum potuisse credendum sit. Quibus igitur primitivis vice possessivorum usi sunt Attici? Ex eorum numero sunt, Ἑλλὰς διάλεκτος seu γλῶττα, aut φωνὴ, pro Ἑλληνική: itidemque Ἕλλην στρατὸς pro Ἑλληνικός: et δοῦλον γένος pro δουλικόν. Cum autem hic πρωτοτύπων s. κυριωτέρων aut ἁπλῶν vocabulorum usus vice κτητικῶν, Doribus cum Atticis communis esse tradatur, dicendum, (meo quidem judicio,) fuerit, ea, quæ duriora nostris auribus sunt, Dorum; at quæ molliora, Atticorum esse. Quæ tamen Eust. confundens, hæc scribit, Ἀττικοὶ γὰρ καὶ Δωριεῖς τοῖς κυριωτέροις χρῶνται ἀντὶ κτητικῶν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· οἷον Ἕλληνα στρατὸν, τὸν Ἑλληνικόν· ἄνθρωπον ἦθος, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπινον· Ἑλλάδα διάλεκτον· δοῦλον γένος· Σκύθην οἶμον. Quod postremum ex Æschylo sumtum est, initio Prom. V. Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν. At vero illud ἄνθρωπον ἦθος pro ἀνθρώπινον, e quocunque allatum sit, haud minus durum quam γυναῖκα μαζὸν pro γυναικεῖον, videri queat. Plerumque autem hic primitivi s. simplicis pro possessivo usus spectatur in nominibus, quæ ἐθνικὰ vocantur: ut Γαλάτης ῥόος in Dionysio P. pro Γαλατικὸς, p. 20. Edit. patris mei: et Λοκρὸς ζέφυρος pro Λοκρικὸς, p. 15. Cujus generis sunt et illa, Σκύθην οἶμον, Ἕλλην στρατὸς, Ἑλλὰς γλῶττα. Talia autem loco possessivorum usurpata, quoniam minus dura esse videntur quam reliqua, eorum potius usum Attici, veteres præsertim, sibi permiserunt, ac nominatim illorum, Ἕλλην pro Ἑλληνικὸς, et Ἑλλὰς pro Ἑλληνική. Ceterum quod ad poëticum horum primitivorum usum attinet, etiamsi illud, quod dixi, non admittatur, nimirum quæ duriora nostris auribus videri possunt, Dorum: quæ molliora, Atticorum esse: at fatendum hoc fuerit, Poëtas suam licentiam usurpantes, quod in certis quibusdam nominibus duntaxat alii Scriptores sibi concesserint, in multo pluribus, (ne dicam in omnibus,) posse sibi permittere.

Accusativos etiam accipere pro Genitivis: ut Hesiodus, οὔτε διὰ, pro δι' οὗ.

ARTIC. seu TMEM. XLVII.

NON debuit ita loqui Corinthus; non enim, si δι' ὃν dicunt Græci pro δι' οὗ, accusativum tribuentes huic præpositioni, ubi alii genitivum tribuunt, ideo dicere debuit accusativos pro genitivis ab Atticis Scriptoribus accipi, perinde ac si hic usus locum ubique sine ullo discrimine haberet. Equidem, si hoc credidit, (quod vereor, cum magnam ejus ignorantiam, quæ in aliis locis cernitur, mecum reputo,) multum falsus est; si vero non credidit, valde inconsiderate locutus est.

In hoc præterea reprehendi merito potest, quod de Atticismo loquens, ex Hesiodo, (ut alibi ex Hom.,) exemplum petit. Sed hic præsertim sumtum e carmine exemplum afferre non debuit, quod Poëtæ multo frequentius hac præp. διὰ cum illo ipso casu, (nimirum accus.,) in alia quadam signif. utantur, quæ nullum in soluta oratione locum habet. Quoniam autem horum omnium exempla tibi abunde suppeditare Thes. meus potest, ad eum te remitto.

[37] Consueverunt præterea Augmentis et alia Augmenta superinducere.

ARTIC. seu TMEM. XLVIII.

VERUM quidem est quod de Atticis hic tradit, nimirum eos non contentos incrementis verborum, quæ lingua communis eis tribuit, alia eis addere; sed multa huc pertinentia omittit, et caput hoc, quod alioqui unum e præcipuis est, plane imperfectum relinquit. Præsertim vero istud prætermittere nequaquam debuit, Atticos literam ε pro incremento præfigere plerisque verbis, quorum nonnulla thema habent a diphthongo οι, quædam ab ο, quædam ab ω, nonnulla ab α incipiens: a themate in ο, ut ἑώρων, et ἑώρακα: a themate in οι, ut ἀνέῳγα: a themate in ω, ut ἐώνημαι, et ἔωσα: a themate in α, ut ἑήνδανον. Est Atticum, (inquit Eust.,) verbum ἐῳνοχόει, sicut ἑώρακε, et ἐωνημένος. Idem alibi tradit τοὺς Ἀττικίζοντας, qui Homero posteriores fuerunt, non simplici incremento, sed reduplicato in multis præteritis uti consuevisse; affertque in exemplum, ἠνέωξε et ἠνώχλησε, item ὠνοματοπεποίηται, et ἐκδεδιῄτημένος. Plura autem hujusmodi in quodam alio affert loco, non tamen τοῖς Ἀττικίζουσι, sed simpliciter τοῖς μεθ' Ὅμηρον, i. e. Scriptoribus Homero posterioribus, ea ascribens: ἐπίστατο (inquit) recte ab Homero dicitur; at Homeri posteri innovantes dicunt ἠπίστατο, sicut ἠδύνατο et ἤμελλε, et διηκόνησε, ac similia. Quibus addit, eos aliis etiam modis augmenta innovare: interdum quidem exterius augentes, non interius, ut in δεδιοίκηται: interdum utrobique, ut in δεδιῴκηται, a διοικῶ, et ἐκδεδιῃτημένος, ab ἐκδιαιτῶ, item μεμεθωδευμένος, et πεπαρῳνηκὼς, et μεμελοπεποιημένος, et ἠνώχλησε, et ἠνέωγεν. Ceterum his omnibus hoc addendum est, quædam esse ex his augmentis, quæ lingua communis ab Attica mutuata sit: ut videre est in ἑώρων et ἑώρακα.

Et comparativa pro simplicibus accipiunt.

ARTIC. seu TMEM. XLIX.

THUCYDIDIS Scholiastem sequitur in hujus loci expositione Corinthus; vult enim ille χείρους ibi accipi pro κακούς. Locus est 3. p. 85., unde repone hic πολέμοις pro πολεμίοις, et ἀπολείποντας pro ἀπολιπόντας. Quod autem ad expositionem illam attinet, non video cur χείρους pro κακοὺς accipere necesse sit; nihil enim obstat, (meo quidem judicio,) quin comparativus ille vim suam hic quoque obtineat: ut videlicet intelligamus, Pejores eos existimant, quam existimabant; vel quam existimaturi fuissent; seu Pejorem de iis opinionem concipiunt quam concepturi fuissent. Fateor alioqui legisse me alicubi, οὐ χεῖρον δὲ, vel οὐδὲν δὲ χεῖρον, sequente infinitivo, pro οὐ κακόν ἐστι: ut si Gall. dicas, Ce ne sera pas mal fait de faire telle chose, vel, Il n'y aura point de mal de, etc.

Et Hom. (Il. Γ. 365.) Ζεῦ πάτερ, οὔτοι σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος.

Multo etiam minus hoc exemplo quam proxime præcedente probare posse videtur quod proposuit, nimirum comparativum pro simplici, (quem vulgo Positivum vocant,) usurpari. Unde enim genitivus σεῖο regeretur? Scilicet ὀλοὸς σεῖο pro ὀλοώτερος σεῖο dici posset. Sed tamen non jam cum solo Corintho, verum etiam cum Eust. mihi de h. l. disceptatio suscipienda est. Sciendum est, (inquit ille,) ὀλοώτερος θεῶν esse pro ὀλοὸς ἐν θεοῖς: hic enim comparativus pro simplici intelligitur, sicut et alibi. Hæc ille. Itidemque in uno e meis Codd. (in altero autem exemplum istud prætermissum est,) Homerico versui subjungitur hæc exp., ὀλοὸς ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν οὐκ ἔστι. Sed in eo pro οὔτοι scriptum est οὔτις, nec non ἄλλων pro ἄλλος: cum ap. ipsum Hom. οὔτις quidem, sed ἄλλος legatur. Equidem sive οὔτοι s. οὔτις, s. ἄλλος s. ἄλλων, scribamus, eadem omnino loci Homerici sententia eademque inter nos controversia manet. Ad illam autem postremam vocem quod attinet, qua nimirum versus clauditur, sive eam esse velimus ἄλλων, sive ἄλλος, supervacaneam esse fatendum est. Sed ἄλλος multo magis mihi placet: quod itidem post οὔτις vacare animadverterim cum alibi, tum in hoc Bionis versu, in Poëmatio quod Megara inscribitur, Τοῦ δ' οὔτις γένετ' ἄλλος ἀποτμότερος ζωόντων. Sed possunt ex ipsomet Hom. hujus pleonasmi alia etiam exempla afferri: e quibus est hoc, Il. Ο. (570.) Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν, Οὔτε ποσὶν θάσσων, οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι. Verum cum eandem utraque lectio senten-

tiam efficiat, uti dixi, non est quod accuratius earum diversitatem examinemus. Illud quærendum est, (sicut et paulo ante quærebam,) unde genitivus σεῖο regetur, si comparativus ille ita accipiatur. Postquam enim dixeris, οὔτις ὀλοὸς θεῶν esse pro οὔτις ὀλοὸς ἐν θεοῖς, sive οὔτις ὀλοὸς ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν, quo genitivum illum σεῖο ferri dices? Solivagus certe reddetur: nisi forte comitem ei alterum gen. θεῶν dare velimus. Sed hoc tam absurdum mihi videtur, ut vix in mentem cuiquam venisse suspicari possim. Contra vero quid habet altera sententia quod non sit rationi maxime consentaneum? Sententia, inquam, quæ elicitur e compar. ὀλοώτερος signif. suam retinente: ut iratus Menelaus in hæc verba erumpat, Jupiter pater, nullus e diis nocentior est quam tu, vel perniciosior, aut malignior. Ita enim malo ὀλοώτερος interpretari quam Magis nefarius, s. scelestus. Sed hæc quæstio agitata sit hactenus. Unum addo, Eustathium alicubi non ὀλοώτερος legere, sed ὀλοώτατος: exponens enim versum istum Il. A. (176.) Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτρεφέων βασιλήων, scribit ἔχθιστος hic non proprie esse superlativum, sed poni simpliciter pro ἐχθρός. Et quibusdam interjectis, subjungit, Multos autem superlativos, sicut et multos comparativos, pro simplicibus accipi, infinitis in locis patebit: [38] e quibus est θεῶν ὀλοώτατος pro ὀλοὸς ἐν θεοῖς: et σαώτερος ὥς κε νέηαι, pro σῶος ὅπως ἀπέλθῃς. Sed vereor ne memoria lapsus Eust. superlativum ὀλοώτατος pro comparativo ὀλοώτερος scripserit; præsertim cum eo in loco Homeri, ubi habetur hic versus, hanc lectionem, non illam ipse quoque agnoscat. Possit alioqui hoc superlativum ex alio quopiam loco sumtum existimari.

Nunc vero cum exempla, quæ Corinthus attulerat, comparativi pro positivo usurpati, minime idonea mihi videri ostenderim, (nam quod e Gregorio addit, quem Theologum appellat, non tanti est ut in eo examinando immorari velim,) superest ut alia in eorum locum substituam. Incipiam autem ab illo σαώτερος, cujus modo facta mentio fuit. Extat Il. A. (32.) Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε· σαώτερος ὥς κε νέηαι, pro σάος: Ut incolumis revertaris. Sic Δ. (277.) μελάντερον ἠΰτε πίσσα Φαίνετ' ἰὸν κατὰ πόντον, censetur positum esse μελάντερον pro μέλαν. Sic ap. Theocr. Idyllio quod Βωκολιασταὶ inscribitur, (8, 48.) βόες αὐότεραι pro αὖαι: in hoc pentametro, Χὠ τὰς βῶς βόσκων χαἰ βόες αὐότεραι: sicut præcesserat, Χὠ ποιμὰν ξηρὸς τηνόθι χαἰ βοτάναι. Itidem ap. Hesiod. legimus κουρότερος pro κοῦρος, Ἔργ. (2, 65.) Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται. Hesiodum autem imitatus Apoll. Rh. dixit κουρότεροι pro κοῦροι, 2, (263.) Αἶψα δὲ κουρότεροι πεπονήατο δαῖτα γέροντι. Ubi annotat Schol. esse κουρότεροι pro κοῦροι, videlicet συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου, ubi obiter observa nomen ἀπολελυμένον vocari quod alias ἁπλοῦν vel θετικὸν vocatur, respondereque omnino illud ἀπολελυμένον ei, quod quidam Grammatici Absolutum dicunt: sicut θετικὸν ei, quod a nonnullis eorum Positivum dicitur, una eademque significatione. Sed ἀπολελυμένον Fabius quoque Absolutum vocavit. Est autem in his aliisque nonnullis manifestus comparativi pro positivo usus, cum ipsum positivum suppetat. Ideoque hæc in exemplum afferre malui quam quæ vulgo afferuntur, ὁπλότερος, et ἀγρότερος, et δεξιτερὸς, quod hæc comparativorum potius formam habeant quam comparativa sint: cum aut nullum aut non regulare positivum habeant: aut certe regulariter a positivo non formentur, adeo ut formationem controversam esse necesse sit. Nam ad primum quod attinet, ὁπλότερος, (quo significatur Juvenis,) comparativi quidem speciem præ se fert, sicut ὁπλότατος superlativi, (et ὁπλότατος quidem superlativi signif. semper, at ὁπλότερος interdum positivi, interdum comparativi significationem habet,) sed positivum nullum esse constat: cum sint a substantivo ὅπλον. Secundum δεξιτερὸς, (quamvis et Schol. Apoll. Rh. de κουρότεροι loquens posito pro κοῦροι, in exemplum talis usus comparativi pro positivo, illud afferat,) si verum est quod ab Eust. scribitur, factum esse ad imitationem

A τοῦ ἀριστερὸς, per pleonasmum literæ τ, nequaquam dici poterit esse pro δεξιώτερος: quod alioqui etiam parum verisimile mihi videtur. Nec certe minus vero absimile est, ἀγρότερος dictum esse pro ἀγριώτερος: ut omittam, ne veteres quidem huic syncopæ acquievisse: quippe qui aliam deductionem excogitarint, ut nimirum ἀγρότερος quasi ἀγηρότερος dictum esset. Consulto igitur hæc tria nomina in exemplum non attuli, quæ positivis carere, (quod de primo constat,) et substantiva positivorum loco habere dicerem: ὁπλότερον, substantivum ὅπλον: δεξιτερὸς, substantivum δεξιά: ἀγρότερος, substantivum ἀγρός. Sic tamen ut si quis δεξιτερὸς ad δεξιὸς quam ad δεξιὰ referre malit, non repugnaturus sim.

Sed de soluta oratione quid dicemus? si solis Poetis hic comparativorum usus conceditur, quomodo Atticus censeri poterit? Equidem Atticum esse, affirmare non audeo, sed aliquod ejus exemplum ex Auctore, quem nemo Atticum esse negarit, afferre queo. Is est Demosthenes, ap. quem B legimus duobus in locis νεώτερον pro νέον, id est καινὸν, de re videlicet dictum. Scribit enim in Oratione, qua respondet ad Philippi Epistolam, Πυνθανόμενοι κατὰ τὴν ἀγορὰν εἴτι λέγεται νεώτερον. Itidemque initio Philippicæ 4. Καὶ τοσοῦτον χρόνον σπουδάζετε ὅσον ἂν κάθησθε ἀκούοντες ἤν προσαγγελθῇ τι νεώτερον. Alibi autem dicit καινὸν, de re eadem loquens, Philipp. 1. (p. 43.) Ἢ βούλεσθε, (εἰπέ μοι,) περιϊόντες αὐτῶν πυνθάνεσθαι κατὰ τὴν ἀγορὰν, λέγεταί τι καινόν; Sed pro hoc positivo καινὸν usurpatur itidem compar. καινότερον nonnunquam: ut apud Plut. de Socratis Dæmonio, Κάμοῦ, μή τι καινότερον, ὦ Φυλλίδα, προσπέπτωκεν, εἰπόντος, ἐμοὶ μὲν οὐδὲν, ἔφη, καινὸν, ὦ Καφεισία. Ubi observa etiam καινὸν in responsione ad interrogationem, quæ habebat καινότερον. Eleganter vero et Lucas καινότερον usurpavit pro καινὸν, de illa ipsa Atheniensium curiositate loquens, quam a Demosthene aliquot locis reprehendi videmus: (cujus meminit et quidam Historicus Græcus, qui nondum in lucem editus est.) C Scribit enim ille, Act. 17, (21.) Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον ηὐκαίρουν ἢ λέγειν τὶ καὶ ἀκούειν καινότερον. Verum ut ad vocem νεώτερον revertar, sciendum est adeo hunc ejus usum invaluisse, ut νεώτερα πράγματα itidem dixerint Græci Scriptores pro νέα: (sequendo Thuc., ap. quem non solum legimus νεώτερα πράγματα, sed etiam νεώτερόν τι, habente hoc comparativo talem signif. qualem cum illo subst. habet, ut 1. Ἠξίωσαν νεώτερόν τε ποιεῖν εἰς αὐτόν: (2, 6.) Μηδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν.) Et ita quidem ut hoc positivo cum subst. illo vel nunquam vel raro usi sint. Unde etiam factum est ut inde composuerint nomen νεωτεροποιὸς, e quo verbum νεωτεροποιεῖν: itidemque verbum νεωτερίζειν inde deduxerint. [39] Sciendum est porro et de persona usurpatum hoc nomen, in compar. gradu positivi signif. habere, et quidem ap. Hom. quoque, e quo ceteri hujus usus exemplum petiisse videri queant, ut Od. H. (294.) αἰεὶ γάρ τι νεώτεροι ἀφραδέουσι, Æschin. (88.) Εὖ γὰρ D ἴστε ὅτι οὐχ αἱ παλαῖστραι οὐδὲ τὰ διδασκαλεῖα οὐδ' ἡ μουσικὴ μόνον παιδεύει τοὺς νεωτέρους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὰ δημόσια κηρύγματα. Hinc fit ut νεώτεροι et γέροντες inter se opponantur, ut videre est in his Xenarchi Comici iambis ap. Athen. Τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι Πατρίδια, τοὺς δ' ἀπφάρια τοὺς νεωτέρους. (Extat autem hic compar. pro positivo in alio Ejusdem versu, qui initio illius loci affertur, δεινὰ κοὐκ ἀνασχετὰ Ἐν τῇ πόλει πράττουσιν οἱ νεώτεροι.) Alioqui sicut νεώτεροι pro νέοι, ita vicissim γεραίτεροι pro γέροντες s. πρεσβύτεροι pro πρεσβῦται sæpe usurpatur. Eur. (Melan. Fr. 17.) ἔργα μὲν νεωτέρων, Βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος. Sic Xen. A. (5, 5.) Παιδεύεσθαι τὰ πολλὰ τοὺς νεωτέρους ὑπὸ τῆς τῶν γεραιτέρων ἐμπειρίας. At νεώτεροι et πρεσβύτεροι sibi opposita habes cum alibi, tum in h. Athen. l. διακονεῖν τοὺς νεωτέρους τοῖς πρεσβυτέροις. Et in isto Plut. de Fraterna Caritate, Οἵ τε πρεσβύτεροι τῶν νεωτέρων ἄρχειν ἀξιοῦντες ἀεὶ, &c. Sed et ubi contrarium illud non addi-

tur, ita usurpari solere πρεσβύτερος in positivi significatione, infiniti propemodum loci testantur. Ac, ne longe abeamus, idem ille scriptor Plut. in cujusdam libelli sui Inscriptione hunc compar. ita usurpavit, positivo præferens: Εἰ Πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον.

Latini quoque, (nam et a Lat. sermonis amatoribus gratiam obiter inire volo,) hunc comparativorum pro positivis usum in quibusdam vocibus imitati sunt; sed in iis potissimum, quæ significationem Græcarum habent, de quibus postremo disserui, nimirum νεώτερος, et πρεσβύτερος, s. γεραίτερος. Itidem enim Junior et Senior pro Juvenis et Senex dixerunt. Magis tamen hoc quam illud usurparunt: plura saltem ejus exempla in iis, qui ad nos pervenerunt, libris extant. Virg. Æn. 2. de Priamo, Arma diu senior desueta trementibus ævo Circumdat nequicquam humeris. Eodem libro, de Anchise, Vix ea fatus erat senior. Alibi, senioris Acestæ. Servius tamen in Æn. 6., de Charonte, Jam senior, sed cruda deo viridisque senectus, annotat, Aut pro positivo posuit, aut, ut diximus, Senior, est virens senex, ut Junior intra juvenem est. Quam rem a Varrone tractatam confirmat etiam Plin. Hæc Servius: qui eadem paulo fusius tractat, in quendam locum Æn. 5. (quem intelligit, ut opinor, cum de hoc vocabulo se jam dixisse scribit.) Secundum Varronem, (inquit,) Juvenior et Senior comparativi sunt per diminutionem. Hinc est, Jam senior, sed cruda deo viridisque senectus. Additum enim hoc est ad exprimendum quid sit Senior. Item Ovid. Inter juvenemque senemque. Et re vera non convenit hunc satis senem accipi, qui et vincere potest et uno ictu tantum necare. Hæc idem. Sed vel ille Virgilii locus, (ut alios omittam,) quem primum attuli, de Priamo, talem hujus comparativi expositionem refutat. Quomodo enim Senior poterit intelligi dici de Virente sene, et qui intra juvenem senemque est, cum in eo ipso versu tremere ævo ejus humeri dicantur? Quin etiam Fabius, (si verum esset quod tradit Servius,) errasse dicendus esset, qui de Isocrate scripsit, 3, 1. Eoque jam seniore, (octavum enim et nonagesimum implevit annum,) pomeridianis scholis Aristoteles præcipere artem oratoriam cœpit. Alia autem comparativa, quæ sine ulla controversia pro suis absolutis usurpantur, sunt, Superior, Posterior, et Plures, cum dicitur pro Multi. Intellige autem Superior, cum dicitur de præcedente, etiamsi proxime præcesserit: itidemque Posterior, pro sequente, etiamsi proxime sequatur. Durior quoque pro Durus aperte ponitur, cum dicitur Durior oris equus pro Durus oris equus. Sed minus auctoritatis huic usui comparativi inerit fortasse, tanquam peculiari Ovidio. Quin etiam adverbium Ocyus addere his possumus, quod sub comparativi terminatione, positivi Ocyter, (sed inusitati,) significationem habere constat. Cum tamen ita terminetur, mirum videri queat in eo non ι comparativi ὤκιον, sed υ positivi ὠκὺ esse servatum. Ipse certe olim miratus sum, et perperam invaluisse hanc scripturam sum suspicatus; ac ne nunc quidem suspecta mihi esse desiit.

Alioqui, sicut apud Latinos, ita etiam apud Græcos comparativa, (quid enim vetat quin eadem opera quæ de rariore earum signif. dicenda supersunt, dicamus?) plerumque quandam Minuendi vim habent. Theodorus Gramm. 4. Ἀνάπαλιν δ' ἐνίοτε τοῖς συγκριτικοῖς ἀντὶ ἁπλῶν θετικῶν ἐστὶ χρήσασθαι· καί τι καὶ τοῦ θετικοῦ μετριώτερον βούλεσθαι ὁ λέγων δοκεῖ. Sed comparativo præfixa etiam præp. ὑπὸ invenitur ap. Herod., sic tamen ut illud hunc eundem usum habeat, nihilque aliud significet quam per se et absque illa significaret. Compar. illud est ὑπομαργότερος, 3, (145.) p. 136. meæ Ed. Μαιανδρίῳ δὲ τῷ τυράννῳ ἦν ἀδελφεὸς ὑπομαργότερος. Est certe observatu dignissimus iste compar. cum illa præp. usus, cum vel hæc abundare dici possit, vel comparativo suam vim [40] tollere. Neque enim aliud significare potest ὑπομαργότερος quam ὑπόμαργος: hoc autem non aliud declarare queat quam declararet μαργότερος. Sed præp. ista præfixa, veluti index imminutionis, quæ illi voci includitur, censeri debet,

A aut etiam duplex imminutio illi includi. Ideoque minime mihi dubium est quin plane rejicienda sit lectio, quæ ap. Suid. extat, ὑπερμαργότερος: plane enim contrariam vim habent præpp. ὑπὸ et ὑπέρ. Quomodo autem rationi consentaneum esse posset ut unum idemque vocabulum et imminutionem et augmentum significationis haberet? Quod certe in hoc ὑπερμαργότερος usuveniret, præp. ὑπὲρ significationem augente, at comparativo eam minuente. Omnino igitur vox illa repudianda est, quam alioqui ex illo ipso Herod. loco depromtam esse merito suspicemur. Neque vero librario potius quam ipsimet auctori Suidæ lectio hæc ascribenda est, tum quod in ordine vocum ab ὑπὲρ incipientium ponatur, tum quod veteris exemplaris auctoritate confirmetur. Quod autem ad Lat. interpr. attinet, possumus vel comparativo itidem uti, sed minime præfixa præpositione: aut positivo præfixam præpositionem habente: vel nomine diminutivo. Possumus enim ὑπομαργότερος reddere Vecordior, Subvecors, Vecordiusculus.
B E quibus tamen malim Subvecors: quod illud diminutivum Vecordiusculus aliquantum asperum esse videatur. Alioqui cum comparativum σκληρότερος illam Imminutionis significationem obtinet, commode reddi poterit Duriusculus, quod valde receptum sit hoc diminutivum, et longo usu velut mollitum. Sed et θρασύτερος ita positum interpretari itidem possimus Audaculus. In quibusdam vero hujusmodi comparativis interpretandis, comparativis Latinis potius quam nominibus diminutivis utendum esse, habita signif. ratione, censuerim: ut ἀσθενέστερος, Infirmior. Quamvis enim scribat Fabius, Utimur vulgo comparativis pro absolutis: ut cum se quis infirmiorem esse dixerit: non dubito tamen quin Infirmior ita usurpari possit, imminuendo significationem: non secus ac Tristior pro Subtristis a Virg. dictum est, sive E parte tristis, ut Priscianus exponit: scribens, Est quando pro positivo comparativus positus minus eo significat, et nulli comparatur: ut Virg. Æn. 1. Tristior, atque oculos
C lacrymis suffusa nitentes. Tristior enim hic e parte Tristis significat. Scio aliter sentire Vallam, qui illud Tristior plane pro Tristis accipi existimat, non pro E parte tristis: itidemque Infirmior, plane esse pro Infirmus: illo Fabii loco nitens. Sed pro me facit Linacer, cujus acerrimum in hujusmodi rebus judicium agnoscunt et mirantur omnes. Omnino, (inquit,) diversum aliquid significare videtur qui se infirmiorem dicit quam qui se infirmum. Alioqui cur potius illo quam hoc utitur? Accedit quod comparativa sic posita secundam transitionem, id est ablativum mensuræ, recipere possunt: quales sunt, Aliquanto, Multo, Paulo: ut Terentius, Si qua est habitior paulo, pugilem esse ajunt. Quod plane positivum non facit: quo minus ejusmodi comparativum pro ipso prorsus positivo accipi videtur, sed in sua ipsius vi mitigata per aliquam subauditionem subsistere: ut qui se infirmiorem dicit, quam justa valetudo postulet, subaudiat: et, Si qua est habitior paulo, quam me-
D diocris status exigit, intelligat. Hæc ille. Sciendum est autem, quod hic de comparativis nominibus dicitur, idem et in adverbiis locum habere: ut cum canit Ovid. Durius incedit? fac ut ambulet. Et de his quidem hactenus. Libuit certe et de Latinis comparativis hæc disserere, tum ut quænam interpretatio Græcis illis conveniret cognosceremus, tum etiam ut linguæ unius cum altera collatio lectoribus et adjumento et oblectamento esset.

Sed cum ad proxime sequentem articulum transire vellem, recordatus sum cujusdam usus comparativorum a Corintho prætermissi; ejus nimirum, quo superlativorum significationem obtinent: at non itidem a me silentio prætereundum esse duxi, præsertim cum non minus Atticus quam is, cujus facta fuit a Corintho mentio, censeatur. Exempla autem e Bud. afferam. Synes. Μακρῷ πάντων βαρύτερος, pro βαρύτατος, Longe omnium gravissimus. Chion Platonicus Matridi scribens, Ἥρμοσται δὲ καὶ τὰς ἄλλας παῖδας ἤδη τοῖς χαριεστάτοις Ἀθήνησιν. ἀλλ' εἰ

μὲν, πλουτοῦσι, Σπεύσιππος δὲ, χαριέστερος ὢν, πένεται: pro χαριέστατος πάντων. Hæc sunt quæ ab illo afferuntur exempla: quibus tamen magis idonea, (ut verum fatear,) desiderarem, vel potius minus controversa, i. e. in quibus ille comparativi pro superlativo usus minus controversus esse posset. At vero in Lat. sermone hunc comparativi usum ap. ullum e classicis Scriptoribus vix inveniri puto: et sicubi apud eorum quempiam inveniatur, non immerito suspecta librarii fides fuerit. Sic quod affertur e Curtio, (qui tamen eo in numero ponendus non est,) Duo majora omnium navigia submersa sunt, mendi suspectum est. Cum Quique autem et Quæque duo hujus usus afferuntur exempla, non itidem fortasse suspecta, sed parvæ auctoritatis, cum unum Vegetii, alterum Lactantii sit. Ita enim Lactant. de Opif. Dei, Nam etsi ita esset, placidiora quæque animalia vel [41] nihil fellis omnino vel minus haberent quam feræ: pro Placidissima quæque animalia. Sic Veget. Honestiores quique milites pro Honestissimi quique.

Utuntur et Superlativo pro Comparativo sæpe.

ARTIC. seu TMEM. L.

Hoc quoque magis idoneo exemplo confirmandum fuit, si unico contentus esse volebat: neque Auctoris nomen prætermittere oportebat. Ego autem hic labore et diligentia doctissimi Budæi uti non verebor, ex ejus Commentariis exempla depromens: de quibus quid sentiam, postea dicam. Atticorum autem est, (inquit,) τοῖς ὑπερθετικοῖς ἀντὶ τῶν συγκριτικῶν χρῆσθαι. Aristot. de Gener. 4. Αἴτιον δ' ὅτι ἐν τοῖς ἀνθρώποις πολὺ διαφέρει τὸ ἄῤῥεν τοῦ θήλεος τῇ θερμότητι τῆς φύσεως. Διὸ κινητικώτατά ἐστι κυούμενα τὰ ἄῤῥενα τῶν θηλειῶν: Longe magis moventur in utero. Xen. Σ. (4, 19.) Τί τοῦτο; ἔφη ὁ Σωκράτης. ὡς γὰρ καὶ ἐμοῦ καλλίων ὢν ταῦτα κομπάζεις. Νὴ Δί', ἔφη ὁ Κριτόβουλος. ἢ πάντων Σειληνῶν τῶν ἐν τοῖς σατυρικοῖς αἴσχιστος ἂν εἴην: Aut alioqui longe turpior essem. Demosth. c. Theram. Οὐκοῦν ἀφ' ὧν ἐγὼ συνεβούλευσα, τῶν μὲν ἀντιστάντων ἄριστα πράττειν τῇ πόλει συμβέβηκε, τῶν δὲ συνηγωνισμένων ἐνδοξοτέραν εἶναι περίεστι. Hic ἄριστα τῶν ἀντιστάντων dixit pro πολλῷ κρεῖττον τῶν ἀντιπάλων καὶ ἐναντίων. Rursum Aristot. Probl. sect. 10. Διὰ τί ἄνθρωπος γίνεται ἐκ γενετῆς χωλὸς μάλιστα τῶν ἄλλων ζώων, i. e. πολλῷ μᾶλλον τῶν ἄλλων ζώων. Idem alibi, Attici etiam superlativo interdum pro comparativo utuntur: cujus apud Latinos exemplum non invenitur. Aristot. de Gener. Anim. 4. Ὅσα οὖν τῶν ζώων πλεῖστον προΐεται σπέρμα ἢ εἰς ἑνὸς ζώου ἀρχὴν, οὐκ ἐνδέχεται ἐκ ταύτης ἓν γίνεσθαι πάσης, i. e. πολλῷ πλεῖον. Idem, Διὸ καὶ κινητικώτατά ἐστι κυούμενα τὰ ἄῤῥενα τῶν θηλειῶν, i. e. κινητικώτερα. Plato de Rep. 9. Οὐκοῦν αὖ ὁ τὰ δίκαια ποιεῖν λέγων λυσιτελεῖν, φαίη ἂν δεῖν ταῦτα πράττειν καὶ ταῦτα λέγειν, ὅθεν τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἐντὸς ἄνθρωπος ἔσται ἐγκρατέστατος, Longe potentior: ut illud κινητικώτατα, Longe mobiliora. Superest ut quid de his exemplis sentiam, quemadmodum pollicitus sum, dicam. Ex iis equidem nonnulla mendi suspecta habeo, ea præsertim in quibus facilis lapsus fuit: ut in illo Aristot. loco, Πλεῖστον προΐεται σπέρμα, proclivem e πλεῖον in πλεῖστον fuisse lapsum nemo non videt. In illo autem κινητικώτατα, unde nasci mendum potuerit, intelligent ii, qui compendii veteribus librariis usitati recordabuntur. Solebant enim in hujusmodi comparativis literæ ω literam τ superponere, cui affixa esset ρ cum accentu; sed ita depicta ut nonnisi ab exercitatis cognosci posset. Hoc autem scripturæ compendio vel τερος, vel τερον, vel τερα, aut etiam τεραι, prout postulabat locus, significabatur. At in superlativis alio compendio utebantur, geminum τ illi ω superponentes. Hoc autem cum ita sit, quis non videt e κινητικώτερα in κινητικώτατα non satis in his compendiis exercitato aut etiam nimis properanti librario facilem lapsum fuisse? Idem vero et de ἐγκρατέστατος pro ἐγκρατέστερος dici posse videtur. Hoc præterea sciendum est, quod ad illum Xen. lo-

A cum, (et si qui sunt ei similes,) attinet, Ἢ πάντων Σειληνῶν τῶν ἐν τοῖς σατυρικοῖς αἴσχιστος ἂν εἴην, si quidem ea esset superlativi apud Græcos natura quæ apud Latinos, dicendum fuisse αἰσχίων, non αἴσχιστος, (et ita esse superlativum pro comparativo,) quoniam qui apud Latinos dicit, Silenorum omnium essem fœdissimus, ita loquitur quasi e Silenorum sit numero; sed in superlativo Græco hoc ita intelligere minime necesse puto.

Quæri autem posset num in iis etiam locis, ubi superlativus cum genitivo ἑαυτοῦ ponitur, pro comparativo superlativus ille poni existimandus sit: quod alioqui genitivo illi junctus hic etiam comparativus gradus inveniatur. Sed statuendum esse inter hæc discrimen sciendum est: ut autem id cognosci possit, de utroque seorsum disseram. Theodorus Gramm. 4. postquam dixit ὑπερθετικὸν esse τὸ κατ' ἐπίτασιν πρὸς πλείω ἀεὶ, ut Σωκράτης Ἑλλήνων σοφώτατος, subjungit, Τὸ δ' ἄριστα ἑαυτοῦ διαλεχθῆναί τινα, λέγεται μὲν, οὐ πρὸς τὸ πρόσωπον δὲ οὗ ἡ γενικὴ, ἡ B παράθεσις, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτοῦ διαλέξεις. Ὅλως οὖν ἀλλ' ἄττα ἀεὶ τῶν περὶ τὸ πρόσωπον θεωρητέον· ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ ὑπερθετικόν· ὡς ἂν εἰ λέγοι τις, ἄριστα τῶν ἄλλων ἑαυτοῦ διαλέξεων. Hæc ille. Afferens autem hoc ipsum exemplum Bud., sed absque Auctoris nomine et ipse, scribit, Illud autem Latini imitari eadem loquendi forma non possunt, Ἄριστα ἑαυτοῦ τότε διελέχθη. Cujusmodi est illud Demosthenis (325.) Οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν οὐδὲ πλίνθοις ἐγὼ, οὐδ' ἐπὶ τούτοις μέγιστον τῶν ἐμαυτοῦ φρονῶ, Neque ex hoc maxime censeri me velim inter ea, quæ ego in publicum contuli. Vel, Neque hoc nomine maxime censeri me de republica meritum volo, ut quidem sunt reliquæ meæ actiones: neque eo nomine inprimis mihi placeo. Basil. de solstitio loquens, Ὅτε καὶ φλογωδέστατός ἐστιν ἑαυτοῦ ὁ ἥλιος. Plut. Αὐτὸς αὑτοῦ κράτιστος ἐν τῷ μονομαχεῖν, Seipsum vincens in singulari certamine. I. e. In eo genere maxime pollens, In ea pugna seipso longe melior. Hæc Bud.: qui postrema hac interpretatione occa- C sionem [42] alicui præbere possit suspicandi quod paulo ante dixi, nimirum superl. pro compar. in hoc loquendi genere usurpari, quippe qui vertat, Seipso longe melior; perinde ac si superl. illud nomen κράτιστος pro compar. κρείττων positum esset. Sed præcedentes ejus interprr., id est quas præcedentibus locis tribuit, aperte docent eum non eo respexisse, sed duntaxat aliquam a sermonis Latini consuetudine non nimium abhorrentem interpretationem quæsivisse. Hoc enim de isto loquendi genere fatendum est, unum esse ex iis, quorum Lat. interpretatio plurimum negotii facessere potest. Sic certe et ap. Philostr. ἑαυτοῦ ἄριστα λέγων redditur per compar. Melius quam unquam alias disserens. Verum si Latini sermonis in hujusmodi locis inopia superlativum Græcum exprimere per compar. Latinum aliquos Interpretes coegit, non ideo confundi ibi a Græcis istos gradus existimandum est. Alioqui comparativum πλουσιώτεροι pro superlativo πλουσιώτατοι poni dicendum esset, in isto Thuc. l. 1, (8.) D Καί τινες καὶ τείχη περιεβάλλοντο, ὡς πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι. Itidemque in isto Xen. K., Ὅταν μὲν γάρ τις ὁρᾶται ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου, ἅπας ἑαυτοῦ ἐστὶ βελτίων, compar. βελτίων pro superl. βέλτιστος habendum esset. At ego pro Græco quidem comparativo, Latino itidem comparativo utendum in interpretatione censeo, cum aliqua adjectione: veluti in illo Thuc. loco, πλουσιώτεροι ἑαυτῶν, Ditiores quam antea, vel solito. Ubi autem superlativum Græcus sermo habet, superlativo, si fieri possit, utendum existimo: ut certe usus est vir de utraque lingua optime meritus Adrianus Turnebus, in interpretando isto Plut. loco, Ὥστε κατὰ κράτος ἐξελέγχεσθαι τὸν Πυθαγόραν, εἰπόντα, βελτίστους ἑαυτῶν γίνεσθαι τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν πρὸς τοὺς θεοὺς βαδίζωσιν. Ita enim reddit, Ut manifesto convictus Pythagoras teneatur, qui tum denique longe optimos homines fieri dicebat, cum ad deos accederent. Denique ut in uno exemplo meam de istis loquendi generibus sententiam aperiam, cum dicitur, Αὐτὸς

ἑαυτοῦ βελτίων ἐγένετο, (quod sonat, Seipso melior A extitit,) minus significari puto quam cum dicitur ἑαυτοῦ βέλτιστος ἐγένετο: hic enim non solum dicimus eum, de quo loquimur, seipso meliorem fuisse, i. e. meliorem quam antea; sed fuisse optimum, ita quidem ut nunquam melior esse possit. Ideoque si Ἄριστα ἑαυτοῦ διελέχθη, vertamus, Ita disseruit ut cum optime, minus significabimus quam quod Græcis verbis includitur.

Superl. pro simplici quoque s. positivo poni existimat Eust., (addere enim et hunc superlativi usum libet, etiamsi Atticus minime censendus sit,) in aliquot Hom. locis; sed ego de illis minime ei assentior. Eorum e numero est hic, Il. Λ. fin. Ὅν Χείρων ἐδίδαξε δικαιότατος Κενταύρων. Hoc, (inquit ille,) non dictum est ὑπερθετικῶς, Superlative, (intellige autem, superlativi significatione,) perinde ac si reliqui Centauri simpliciter δίκαιοι essent, ipse autem Chiron, δικαιότατος: sed ἀπολύτως, οὕτως ὡς ἐν ἁπλῷ σχήματι: veluti, δίκαιος ἐν Κενταύροις: quemadmodum Jupiter dicitur θεῶν ὀλοώτατος, pro ὀλοὸς ἐν B θεοῖς. Sed si Eust. interrogem quid vetet quominus superlativo suam signif. relinquamus, quid illum habiturum quod respondeat, putandum est? Quid enim vetat, obsecro, quin inter justos aliquem justitia excellere dicamus? Ex eorundem locorum numero est hic, Il. A. (176.) Ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι διοτρεφέων βασιλήων. Nam hic itidem vult ἔχθιστος accipi pro ἐχθρὸς, superlativum pro positivo, ne (inquit) cogatur aliquis intelligere, omnes illi fuisse invisos, sed Achillem potissimum. Sed quid absurdum in hac sententia esset? Affert autem hic quoque in exemplum, θεῶν ὀλοώτατος pro ὀλοὸς ἐν θεοῖς: sed tamen ap. Hom. legi ὀλοώτερος, non ὀλοώτατος, docui supra cum de usu comparativi pro positivo dissererem. Verum sive ὀλοώτερος s. ὀλοώτατος (quod tamen vix admitti posse videtur,) legerimus, non posse pro positivo accipi, manifestum fore puto ex iis, quæ ibi a me dicta sunt. Nihilo autem magis mihi probatur hoc exemplum hujus usus superlativi pro positivo, Il. B. (850.) Ἀξίου, οὗ κάλλιστον ὕδωρ C ἐπικίδναται αἶῃ. Nam hic eodem modo κάλλιστον pro καλὸν dici ait: et quidem e veterum auctoritate: Φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ, (inquit,) τὸ κάλλιστον ἐνταῦθα νοεῖν ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς καλόν. ἄλλως γάρ πως, (sed repono ἄλλως γὰρ πῶς,) κάλλιστος ὁ θολερὸς, ὡς δεδηλώσεται. Sed quid si Hom. eum aliquando fluere θολερὸν, i. e. Lutulentum, ignoravit? Quid si etiam insignire illum hoc epitheto voluit, quamvis eo indignum esse optime nosset? Quid si denique aliæ eum rationes, quas ignorarint posteri, eum moverunt? Habeantur itaque hæ expp. in earum numero, quæ plus subtilitatis quam veritatis habent: si tamen hæc quoque digna sunt quæ subtilia appellentur.

Rectos et Vocativos eodem modo efferunt.

ARTIC. seu TMEM. LII.

IN uno e meis Codd. scriptis præfixa sunt versui Sophoclis duo exempla: videlicet ὦ οὗτος et ὦ φίλος. Ita enim ibi legitur, Τὰς εὐθείας καὶ τὰς κλητικὰς ἐπίσης ἐκφέρουσιν. οἷον, ὦ οὗτος, ὦ φίλος. ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε. ὡς καὶ Σοφοκλῆς, etc. Rectius autem hic loquitur D quam alter, nimirum Jo. Grammaticus; quippe qui Atticos nominativis loco vocativorum uti dicat. [43] Rectius (inquam) loquitur, si Grammaticos sequamur, qui eundem Atticis nominativum et vocativum esse tradunt. Verum si hoc perpetuum apud illos est, unde esse eum vocativum dicemus quo et ipsi differente a nominativo utuntur? Unde Aristoph. (cujus exemplis in præsentia, et quidem nominum propriorum duntaxat, contenti esse possumus,) vocativum Σώκρατες, vocativum Ἑρμῆ, vocativum Ξανθία, aliosque infinitos, habere censebimus? Deberent, meo quidem judicio, minus generaliter loqui Grammatici: alioqui non tantum pauperiores ceteris dicendi erunt Attici, sed valde etiam imprudentes; quippe qui vocativo se privarint quem deinde ab aliis mutuari cogantur.

Atticorum est, dicere, Ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχει, pro Ὑπὲρ ὧν ἔπαθεν, extrinsecus accepta Ὑπὲρ Præpositione.

ARTIC. seu TMEM. LIII.

IN altero meorum Ms. Codd. pro his verbis, Ἔξωθεν λαμβανομένης τῆς ὑπὲρ προθέσεως, (quæ hic reddita sunt, Extrinsecus accepta ὑπὲρ præpositione,) legitur, εἴρηται γὰρ ὅτι παρ' αὐτοῖς αἱ προθέσεις ἔξωθεν λαμβάνονται: id est, Dictum est enim præpositiones apud eos extrinsecus accipi. Hoc autem generalius est quam alterum; vel potius, hoc generale est et ad varia exempla accommodari potest: at illud iis peculiare, quibus subauditio præpositionis ὑπὲρ convenire posset. Ceterum non usus est illis ipsis verbis antea; non enim dixit, Αἱ προθέσεις ἔξωθεν λαμβάνονται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, sed λείπουσιν αἱ προθέσεις παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Verum hoc per illud explicari potest; ita enim deficiunt apud eos præpositiones in oratione, ut tamen subaudiri et extrinsecus assumi debeant. Ceterum si verum sit Atticorum esse hunc genitivi usum, omissa præp., ejus exemplum Homerus illis præbuisse videri potest; quippe qui passim verbis κοτέειν, χολοῦσθαι, χώεσθαι, (quæ poëtica sunt illi ὀργίζεσθαι synonyma,) eo modo utitur: ut Il. Δ. (168.) Τῆς δ' ἀπάτης κοτέων, Od. A. (69.) Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰὲν Κύκλωπος κεχόλωται, Il. Π. (585.) κεχόλωτο δὲ κῆρ ἑτάροιο. Et sequente gen. participii, N. (660.) Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη. Sic in eodem l. legitur ἐχολώθη cum gen. participii, πεσόντος. Rursum cum κταμένοιο, Il. Σ. (337.) σέθεν κταμένοιο χολωθείς. Sic denique et Φ. (146.) κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν, (s. potius δαῒ κταμένων disjunctim, ut habet meum vetus exemplar; nam et de hoc lectorem obiter monendum censui.) Tertii autem verbi χώεσθαι eandem constr. habentis, (i. e. genitivo itidem juncti, subaudita extrinsecus præp.,) exemplum habes cum alibi, tum Il. B. (689.) Κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο: A. (429.) Χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικός. De hac autem præpositionis subauditione non cogitans quispiam, accus. θυμὸν cum gen. γυναικὸς jungere conaretur, (ut supra κῆρ cum gen. ἑτάροιο, et rursum θυμὸν cum ἀποκταμένοιο,) sed frustra. Eadem porro est constructio et in iis nominibus, quæ ejusdem generis significationem habent: Π. (581.) Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἑτάροιο. Paulo post autem Idem dicit de eodem his verbis, κεχόλωτο δὲ κῆρ ἑτάροιο, (vel κεχόλωσο, ut in aliis exempl. legitur, ut conveniat non cum sequentibus, sed cum præcedentibus.) Ceterum non solum præp. ὑπὲρ subaudiri in hujusmodi ll. potest, sed etiam adverbium ἕνεκα seu ἕνεκεν: atque adeo hoc quam illud subaudire malim. Sic et Thuc. 2, (62.) p. 67. Οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ οὐ κηπίον καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου πρὸς ταύτην νομίσαντας ὀλιγωρῆσαι, non dubito quin ἕνεκα cum αὐτῶν subaudiri debeat.

Jam vero et cum aliis verbis interdum ita usurpari genitivum sciendum est, ut subaudienda relinquatur illa præp. ὑπὲρ, vel potius adverbium ἕνεκα. Hujus generis sunt ἄγαμαι et θαυμάζω et ἐπαινῶ: dicitur enim ἄγαμαί σε τῆς ἀρετῆς, itidemque θαυμάζω σε τῆς ἀρετῆς, pro ἕνεκα τῆς ἀρετῆς. Hujus autem constr. exempla non afferam, quod ea tibi exhibiturus sit meus Thes. L. Gr., (cui conjunctum et velut annexum est hoc opus,) verbi ἄγαμαι, T. 1, 8. verbi θαυμάζω, 1, 1513. verbi ἐπαινῶ, 1, 168. Talis est subauditio et cum ἀποδέχομαι, nec non ζηλῶ, εὐδαιμονίζω, μακαρίζω. Verum et cum aliis verbis, i. e. aliud significationis genus habentibus, subauditur ὑπὲρ sive ἕνεκα: ut et ap. Hom., cum dicit τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος, subaudiri putatur. De qua tamen subauditione hic dubitari possit.

Attice proferuntur per ει Diphthongum Passivorum secundæ Personæ.

ARTIC. seu TMEM. LIV.

DEBUIT præsentis quoque exemplum afferre, ut

βούλει, τύπτει. Perpetuus autem ap. Aristoph. est hujus scripturæ usus, cum aliæ nonnullæ, quæ tamen Atticæ itidem censentur, non perpetuo, (si quidem fide dignos hac in parte Codd. nostros censemus,) ab eo usurpentur. Quoniam autem contingit in plerisque verbis, ut eodem modo scribatur ab Atticis secunda persona passiva præsentis temporis quo tertia activa, (ut τύπτει pro τύπτῃ, a τύπτομαι, et [44] τύπτει a τύπτω: sic φέρει pro φέρῃ, a φέρομαι, et φέρει a φέρω: quorum utrumque ap. Comicum illum habes, B. init. Οὐκοῦν τὸ βάρος τοῦθ' ὃ σὺ φέρεις, οὖνος φέρει; et interjecto unico versu, Πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;) fuerunt quos hæc scripturæ communio quibusdam locis in errorem impulerit: quod vulgarium Lexicorum consarcinatoribus præsertim accidisse, in meo Thes. docui.

Atticum est et λαβὲ pro λάβε.

Non satis commode hæc Articulo isti subjunguntur, utpote ad accentus differentiam pertinentia, cum ea, quæ priora hic Articulus habet, alio pertineant. Ceterum huic exemplo verbi λαβὲ adjungi potest ac debet ἰδέ: voluerunt enim Attici eundem et his accentum tribuere, quem habent cum alii imperativi, (nam imperativo duntaxat modo illam duorum verborum scripturam dari, nemini non notum esse potest,) tum vero isti, εἰπὲ, ἐλθὲ, εὑρέ.

Atticorum est et Ἤιδειν pro Ἤιδει, et Ἐτετύφειν pro Ἐτετύφει.

Artic. seu Tmem. LV.

Duo hic tradenda erant, quorum unum Ionum, alterum Atticorum esse censetur; sed ipse unum horum prætermittit, alterum autem, quod alii Ionibus ascribunt, Atticis ascribit. Pro εἰρήκειν Iones dicentes εἰρήκη, (inquit Eust.,) tanquam ab εἰρήκεα, itidemque εἱστήκη pro εἱστήκειν, tanquam ab εἱστήκεα, horum tamen tertias personas nove cum litera ν proferebant, εἰρήκεεν et εἱστήκεεν: quale est ἤσκειν εἴρια καλὰ, ex illo ἠσκεεν. Atque hinc factum est ut ἤειν Comicus pro ἦλθε dixerit. Est autem illud ἤσκειν sumtum ex Il. Γ. (387.) Εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ Ἤσκειν εἴρια καλά: ubi idem annotat, veteres ita scribere ἤσκειν cum ν, etiam post contractionem ex ἤσκεε: videri autem hanc scripturam esse Ionicam.

Alterum autem quod a Corintho esse prætermissum dico, (cum tamen Atticum potius esse censeatur quam illud cujus meminit,) est hoc: Atticos pro ᾔδειν in prima persona dicere ᾔδη, itidemque in tertia. De qua formatione hæc ab eodem Schol. scribuntur, Non simpliciter ᾔδειν et ἐνενοήκειν et ἐπεποιήκειν dissolvunt in ᾔδεα et ἐνενοήκεα et ἐπεποιήκεα, sed etiam Attica quæ ex ipsis fiunt, habentia η. Tradit enim Heraclides, Atticos præterita hujusmodi plusquamperfecta solo η terminare, dicentes ᾔδη et ἐνενοήκη et ἐπεποιήκη: atque ita ap. Plat. scripta hæc esse testatur Panætius. Quin etiam Thuc. hac Attica consuetudine usus est. Et factas ex his τμήσεις, (i. e. διαλύσεις,) convenienter suæ dialecto, (ita enim interpretandum esse puto οἰκείως,) proferunt Iones: dicentes ᾔδεα per resolutionem literæ η in ε et α, pro ᾔδη, quod est ἠπιστάμην: ut in hoc versu, Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδε' ἐνὶ φρεσί. Sic Callim. ᾔδεα μᾶλλον ἐγώ κοτε. Sic autem et ἐνενοήκη, ἐνενοήκεα, simili Ionica tmesi, i. e. dialysi: item ἐπεποιήκη, ἐπεποιήκεα. Sed multi, (addit idem Heraclides,) hanc Atticam [ap. Eust. scriptum est Ἰωνικὴν, sed huic scripturæ repugnant quæ præcedunt] plusquamperfectorum scripturam, quæ habet η, proferunt cum ν, dicentes ᾔδην et ἐνενοήκην et ἐπεποιήκην. Possintque ex his quoque esse tmeses, ᾔδεα et ἐνενοήκεα et ἐπεποιήκεα: sicut Ἀστυάγην, Ἀστυάγεα, ap. Herod.: ut ἦνται, ἕαται: et ἦν, ἕα. Quæ si sequamur, non ᾔδη ex ᾔδεα per crasin factum esse dicendum erit, sed ex ᾔδη prima persona factum esse ᾔδεα per analysin. Scribit denique alibi eadem de re idem Schol. Hæc quoque, (quæ cum præcedentibus conferri poterunt,) Ionica consuetudo invaluit ut activa plus-

A quamperfecta per ε et α proferrent in ultima primæ personæ singularis; nam ἐπεποιήκειν dicunt πεποιήκεα Iones, et τετύφεα pro ἐτετύφειν, et ἤϊα pro ᾔειν: ut ἤϊα πολλὰ γουνούμενος: sic et reliqua. Itidem vero ᾔδειν dissolventes dicunt ᾔδεα: ut εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδεα. Hoc autem crasin passo, fit ᾔδη in prima persona, quod significat ἠπιστάμην: ut ᾔδη ἐγὼ, id est ἐγίνωσκον. Ututurque hoc cum alii tum Soph. At postquam prima persona ε et α in η commiscuit per crasin, existit et tertia eodem modo terminata: ideoque scripturam eandem habet. Observa autem rectius hic scribi πεποιήκεα sine augmento, quam paulo ante ἐπεποιήκεα. Atque ut hic πεποιήκεα et τετύφεα habemus, sic etiam νενοήκεα supra scribi debere, ut scriptura sit omnino Ionica.

Utuntur enim in plusquamperfecto primis personis pro tertiis.

Atqui ex iis, quæ modo dixi, satis liquet non primas personas locum tertiarum subire, sed peculia-
B rem quandam illarum primarum formationem esse: cum terminatio illa, quam habent eandem cum terminatione primarum, e crasi proveniat, postquam et ν assumitur: ut ἤσκεε, ἤσκει, deinde ἤσκειν, assumto ν.

Pro Accusativo Genitivum accipiunt: ut Aristoph. (Εἰρ. 71.) ἕως συνετρίβη τῆς κεφαλῆς, pro τὴν κεφαλήν.

Artic. seu Tmem. LVI.

Hic Attici genitivi usus multo latius patet quam ut hoc exemplo declarari possit. Ut igitur cognosci queat, aliud exemplorum genus afferam: si prius locum quendam Luciani illi Aristophanis omnino similem adjunxero. Is est in Timone (48.) Ἄνθρωποι, κατέαγα τοῦ κρανίου ὑπὸ τοῦ ἀχαρίστου, διότι τὰ συμφέροντα ἐνουθέτουν αὐτόν. Inter alia autem, (i. e. alius generis,) exempla non postremum [45] locum obtinere debent verba πιεῖν et φαγεῖν, et quæ verbo
C φαγεῖν synonyma sunt: ut leo βεβρωκὼς βοὸς ap. Hom. Apud Eund. Od. X. init. Ὄφρα πίοι οἴνοιο. Ubi et Eust. tradit πίοι οἴνοιο dictum esse Attice, cum alioqui πίνειν accusativo jungatur. Ac fortasse, (inquit,) non totum vinum ebibiturus erat, sed ejus partem duntaxat, ut solent οἱ προπίνοντες facere. Talia autem cum genitivo construuntur, cum videlicet non totum absumitur, sed ejus pars tantummodo: ut λέων βοὸς βεβρωκὼς, et ὄφις μυρμήκων φαγὼν, et quæ sunt hujusmodi. Est autem, (uti dixi,) ipsius Hom. illud λέων βοὸς βεβρωκώς. Apud Eund. legimus Od. I. (225.) τυρῶν αἰνυμένους, ubi itidem annotat Eust. constructionem esse Atticam, pro ἐκ τῶν τυρῶν ἄραντας: neque enim, (inquit,) πάντας ἤθελον ἄρασθαι τοὺς τυρούς. Idem alibi loci hujus mentionem faciens, scribit, Οὐ γὰρ πάντας ἐκεῖ τοὺς τυροὺς ἦν αἴνυσθαι, ἀλλὰ μέρος αὐτῶν. Et ita vel subst. hoc μέρος, vel præp. ἐκ subaudire hic possumus. Eodem certe modo in soluta oratione hæc constr. in usu est, et quidem frequentissimo. Plato Pol. 2. Ἐπιπί-
D νοντες τοῦ οἴνου. Tale est ἀπορροφεῖν ὕδατος, ap. Synes. Atque ut φαγεῖν ἄρτου vel κρέατος dicitur, vel cum alio gen., sic ἐδηδοκότα ἀλλήλων legimus ap. Aristot. H. A. 8. Πάντων δὲ χαλεπώτερά ἐστι τὰ δήγματα τῶν ἰοβόλων, ἐὰν τύχῃ ἀλλήλων ἐδηδοκότα· οἷον σκορπίον ἔχις: 9. Ῥίπτουσι γὰρ τῶν ὀρνίθων. Xen. K. Π. 2, (2, 8.) Τούτου τοῦ ὀλίγου ἀξίου γέλωτος ἐπιδαψιλεύσῃ, Plut. Antonio (78.) de Cleopatra loquens, Καὶ τῷ προσώπῳ τοῦ αἵματος ἀναματτομένη. Quibus in ll. subaudiri cum genitivo potest accus. μέρος, ut Thuc. 3, (89.) p. 113. Καὶ τοῦ τε φρουρίου τῶν Ἀθηναίων παρεῖλε: nam et ipse Schol. subaudiri μέρος scribit. Apud Eund. tamen 4, (10.) p. 124. Ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου, dicit genitivos τοῦδε τοῦ κινδύνου esse pro accusativis τόνδε τὸν κίνδυνον, tacens de illo substantivo μέρος.) Verum quosdam locos esse sciendum est, in quibus non satis commode hoc vocabulum μέρος subaudiri possit, atque adeo particula τι potius subaudienda videatur, ut ap. Lysiam, Μὴ ἔχειν τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων, pro

μὴ ἔχειν τὶ, vel μὴ ἔχειν οὐδέν. Et ap. Synes. Τί οὖν πορνιᾷ καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς τῶν δακρύων ἐγχεῖς; Sed incommodius etiam in aliis quibusdam ll. accusativum μέρος subaudire possimus quam in his. Veluti cum dicit Diosc. Ἐμφαῖνον μᾶλλον τῆς σμύρνης ἢ τῆς χαλβάνης. Idem, Μαλακὸν τῇ ὀσμῇ, καὶ παρεμφαῖνον σμύρνης.

At genitivi materialis, (ut ita loquar,) exempla perperam cum exemplis distributivi gen. (ut in exemplis, quæ allata modo fuerunt,) confunduntur. Materialem genitivum appello, qualis est in isto Xen. loco, K. (9, 12.) Χρὴ δὲ εἶναι ποδοστράβας σμίλακος πεπλεγμένας. Sic in isto Paus. Ἐνταῦθα εἰκόνες Ἀδριανοῦ, δύο μέν εἰσι λίθου λευκοῦ, δύο δὲ Αἰγυπτίου. Nihil autem aptius hic subaudiri posse videtur quam præp. ἐκ, quam et Latinæ interpretationi adhibere solemus.

Et pro Ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πεσεῖν, dicunt Attici Κατακάρα, non divisim, sed sub uno accentu.

ARTIC. seu TMEM. LVII.

NON κατακάρα, sed κατωκάρα in uno meorum Codd. legitur; at in altero non κατακάρα conjunctim, sed κατὰ κάρα divisim: cum tamen addat ipse Corinthus, οὐ διῃρημένως, ἀλλ' ὑφ' ἕν, pro quo ὑφ' ἓν in illo altero scriptum est ἐφ' ἕν. Apud Hesych. legitur κατωκάρα conjunctim, ut in illo exemplari, exponiturque, κάτω κεφαλὴν ἔχοντα. Atque ita ap. Aristoph. Ἀ. (945.) scriptum est, εἴ-Περ ἐκ ποδῶν Κατωκάρα κρέμαιτο. Sic ap. Eund. Εἰρ. (153.) Κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται. Ubi Schol. annotat quæ et hic habentur, (adeo ut ex illo sumsisse ea Corinthum persuasum habeam, sed accusativo utentem, cum ille genitivo utatur,) ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεσεῖν κατωκάρα λέγεται Ἀττικῶς ὑφ' ἕν. At Eust. utramque scripturam affert, nimirum et eam quæ voces illas separat, et eam quæ duas in unam conjungit; sed in hac aliam accentui sedem tribuit, scribens κατώκαρα, non κατωκάρα. Siquidem in Od. Ω. (241.) Ἤτοι ὁ μὲν κάτ' ἔχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινε, annotat, Τὸ δὲ κάτω ἔχων κεφαλὴν, οὐ ταὐτόν ἐστι τῷ ὕστερον παρ' Ἀττικοῖς κάτω κάρα, ἢ συνθέτως κατώκαρα· ἐκεῖνο γὰρ ἐπὶ τῶν κατὰ κεφαλὴν κρεμαμένων ἢ βυθιζομένων λέγεται. In eo autem, quod dicit ἐπὶ τῶν κατὰ κεφαλὴν κρεμαμένων, ad illum Aristoph. locum in Ἀ. respexisse videri potest. Ceterum quod ad scripturam illam attinet κατώκαρα proparoxytone, quamvis solus Eust. ex iis, quos consului, eam habeat, (nam et Suidas scribit κατωκάρα paroxytone,) tamen rejiciendam non censeo, quoniam in plerisque compp., sive quæ ὑφ' ἓν scribuntur, talem accentus ὑπερβιβασμὸν observavi.

[46] Atticorum autem et Pluralia singulariter pronuntiare, quemadmodum pro τοὺς Λακεδαιμονίους dicere τὸν Λακεδαιμόνιον.

ARTIC. seu TMEM. LVIII.

THUC. tamen reprehendit Dionysius H. quod singulari pro plurali utens, τὸν Συρακούσιον pro τοὺς Συρακουσίους dixerit. Hujus verba sunt, Παρὰ δὲ τὰς τῶν ἑνικῶν τε καὶ πληθυντικῶν διαφορὰς, ὅταν ἐναλλάττῃ τὴν ἑκατέρου τούτων τάξιν, ἑνικὰ μὲν ἀντὶ πληθυντικῶν οὕτως ἐκφέρει, Καὶ εἴτῳ ἄρα παρέστηκε, τὸν μὲν Συρακούσιον, αὐτὸν δὲ οὐ πολέμιον εἶναι τῷ Ἀθηναίῳ. Vult enim Thuc. (inquit,) significare Syracusanos et Athenienses: utroque tamen nomine in singulari numero utitur. Sciendum est autem legi hic ap. Dionys. τῶν Ἀθηναίων: sed τῷ Ἀθηναίῳ ex ipsomet reposui, i. e. ex iis, quæ subjungit: nec non ex ipso Thuc. contextu: unde et pro οὕτως substitui εἴτῳ, nec non αὐτὸν pro αὐτόν. Ita enim apud Thucydidem scriptum est, 6, (78.) p. 222. Καὶ εἴ τῳ ἄρα παρέστηκε, τὸν μὲν Συρακούσιον, ἑαυτὸν δ' οὐ πολέμιον εἶναι τῷ Ἀθηναίῳ, καὶ δεινὸν ἡγεῖται ὑπέρ γε τῆς ἐμῆς κινδυνεύειν etc. Illi autem Thucydidis exemplo istud quoque subjungit: in quo itidem nomen singulare pro plurali usurpatur, sed appellativum, non ἐθνικὸν ut in altero: Καὶ τὸν πολέμιον δεινότερον ἔξομεν, μὴ ῥᾳδίας αὐτῷ πάλιν οὔσης τῆς ἀναχωρήσεως. Nam, (inquit,) Τοὺς πολεμίους ἐσχημάτικεν ἑνικῶς, οὐχὶ πληθυντικῶς. At ego, (quod Dionysii pace dixerim,) non video quid reprehensione dignum sit in hoc singularis usu pro plurali; præsertimque ubi nomen proprium, vel potius ἐθνικὸν, non appellativum, ita usurpatur. Nisi et ipsum Dem. reprehendere velimus, e quo exemplum hic habemus, τὸν Παίονα pro τοὺς Παίονας: sed in uno e meis Codd. additur καὶ Ἰλλυριόν. Quin etiam post, Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους, τὸν Λακεδαιμόνιον, habetur ibid. Καὶ τοὺς Ἀργείους, τὸν Ἀργεῖον.

Est autem observatus a me et alius nominis ἐθνικοῦ usus ap. vett. Græcæ linguæ Scriptt., de quo alibi dicam: simulque de eo usu, cujus hic meminit Corinthus, (quem et ap. Lat. Scriptt., præsertimque Poëtas et Historicos, non infrequentem esse sciunt quicunque in illorum lectione versati sunt,) disseram.

Atticorum etiam, dicere Βαδιστέα et Ἀνυστέα pro Βαδιστέον et Ἀνυστέον.

ARTIC. seu TMEM. LIX.

LATIUS extenditur talis usus pluralis pro singulari, ut ostendit vel adj. ἀδύνατα pro ἀδύνατον. Quod ἀδύνατα an Atticum itidem sit, dubitare nos non sinit Thuc.: cum alibi, tum 1, (59.) p. 20. meæ Ed. Νομίσαντες δὲ οἱ στρατηγοὶ ἀδύνατα εἶναι πρὸς τὸν Περδίκκαν πολεμεῖν τῇ παρούσῃ δυνάμει. Sic et in 1, (125.) p. 40. Δεδογμένον δὲ αὐτοῖς, εὐθὺς μὲν ἀδύνατα ἦν ἐπιχειρεῖν ἀπαρασκεύοις οὖσιν. Sic certe ap. Hom. Il. A. (107.) Eust. φίλα positum censet pro φίλον, in hoc versu, Αἰεί τοι τὰ κακ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι. Exponit enim, ἀεί σοὶ φίλα ἐστὶ τὰ κακὰ μαντεύεσθαι: additque φίλα esse Attice positum pro singulari φίλον. Ibidem affert e Soph. exemplum simile illi, quod a Corintho affertur, (Antig. 677.) Οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις, pro ἀμυντέον. Sed subjungit et nominis adjectivi exemplum, (ex eod. Soph., ut opinor,) σχέτλιά γὰρ ἐμέ γε τάδε πάσχειν, pro σχέτλιόν ἐστι. Ex Herod. autem participium νομιζόμενα usurpatum itidem pro νομιζόμενον affert. Quibus omnibus adjicit e Comico, (i. e. Aristophane Πλ. 1085.) συνεκποτέα ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα, quod exemplum convenit cum illo Soph., in quo est ἀμυντέα. Proponit tamen et aliam nominis illius φίλα exp., secundum quam non pro φίλον poneretur, sed suam pluralis signif. retineret. Ea est hujusmodi, ἀεί σοι τὰ κακὰ φίλα ἐστὶν, οὐχ ὥστε καὶ ποιεῖν αὐτὰ, (οὐδὲ γὰρ δύνασαι,) ἀλλ' ὥστε μαντεύεσθαι. Sed longe petita videtur esse hæc exp.

Apud eos præterea deficiunt Imperativa.

ARTIC. seu TMEM. LX.

FALSUM est omnino et quod hic a Corintho scribitur, nimirum Atticos imperativis carere. Nihilo certe magis carere imperativis dicendi sunt, quod infinitivis loco illorum nonnunquam utantur, quam carere vocativis, quod pro illis nominativos interdum usurpent. In eo præterea peccat, quod exemplum affert ab eo, quod probare vult, alienum: utpote in quo infinitivus potius pro optativo quam imperativo positus sit. Ego igitur alia utriusque usus exempla seorsum proferam. Sed hoc prius lectorem scire velim, usitatiorem esse illum infinitivi pro imperativo quam pro optativo usum; esseque hunc apud vetustissimos Poëtas Hom. et Hesiodum frequentem, itidemque ap. alios Poëtas, nominatimque Nicandrum. Verum ab Atticis manasse illam usurpandi infinitivi pro imperativo aut optativo consuetudinem, non satis idoneo testimonio confirmari posse videtur: qua de re tamen dicam et infra. Venio ad exempla: Od. K. (508.) Ἀλλ' ὁπόταν δὴ νηὶ δι' ὠκεανοῖο περήσῃς, Ἔνθ' ἀκτή τε—Νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ: hic enim infin. κέλσαι est pro imper. κέλσον. [47] Sic autem et in versibus, qui sequuntur, sunt verba infinitivi modi, qui imperativi vicem præstat: Αὐτὸς δ' εἰς Ἀΐδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα. Et

versibus tribus interjectis, Ἔνθα δ' ἐπειθ' ἥρως χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω, Βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα. Deinde vero et alia infinitiva habentur. Idem Poëta Il. Α. (322.) Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος Χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον. Ubi annotat Eust. ap. Hom., sicut et Hesiodum, atque alios, Ἀντὶ προστακτικῶν λαμβάνεσθαι ἀπαρέμφατα, i. e. Pro imperativis sumi infinitiva: ut hic, χειρὸς ἑλόντε ἀγέμεν Βρισηΐδα, id est ἄγετε. Videtur autem, (inquit,) hoc schema fieri per elleιpsin, deficiente videlicet aliquo verbo, quod sit προαιρετικόν: perinde ac si diceretur, θελήσατε ἀγέμεν, vel σπεύσατε, vel aliquo ejusmodi. Ejusdem Poëmatis Κ. (65.) Αὖθι μένειν· μήπως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιϊν Ἐρχομένω. Hic, (inquit idem Schol.,) habemus infin. pro imperativo, ubi aperte declaratur, infinitiva verba, quæ pro imperativis sumuntur, ita per elleιpsin usurpari. Cum enim præcesserit verbum ἐπιτέλλεσθαι, nec non verbum κελεύειν, ubi dicitur,—πῶς γάρ μοι ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύεις Αὖθι μένω κ. τ. λ. respondet qui interrogatus fuit, αὖθι μένειν. Quod licet pro μένε ponatur, sic tamen intelligitur, (explendo quod deest,) ἐπιτέλλομαι καὶ κελεύω σοι αὖθι μένειν. Hanc autem elleιpsin Hesiodus apertissime ostendit. Hæc ille: qui quoniam non addit quonam modo Hesiodus elleιpsin hanc ostendat, suspicandum relinquit, (ut mihi quidem videtur,) tale quid in quopiam Hesiodi loco præcedere infin. pro imper. positum quale id est, quod ap. Hom. præcedit, et de quo nos ipse ibi admonuit. Esse quidem certe frequentem hujus infinitivi usum ap. Hesiodum eo in Poëmatio, quo sua de agricultura præcepta tradit, scire possunt quicunque illud legerunt. E multis autem pauca proferre contentus ero. Ita igitur suum Ἔργων librum secundum orditur, Πληϊάδων ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων Ἄρχεσθ' ἀμητοῦ, ἀρότοιο δὲ δυσσομενάων. Ubi quis hujus usus infinitivi nescius falli possit, legens ἄρχεσθ' ἀμητοῦ, tanquam pro ἄρχεσθε persona secunda plurali modi imperativi, non pro ἄρχεσθαι infinitivo. Sed vel ille magnus infinitivorum numerus, qui paulo post atque adeo per totum librum habetur, lectorem admonere posse videtur. Habetur enim paulo post, — γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν, Γυμνὸν δ' ἀμᾶσθαι. Legitur autem aliquot versibus interjectis, ἀλλά σ' ἄνωγα Φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν. Qui locus ex eorum fortasse numero est, in quibus vult Eust. ab Hesiodo aperte elleιpsin illam προαιρετικοῦ ῥήματος declarari. Neque enim dubito quin ἄνωγα, sicut θέλω, verbum προαιρετικὸν appellari possit, i. e. quo προαίρεσιν nostram indicamus, præsertim cum illum verba etiam ἐπιτέλλομαι et κελεύω annumerare τοῖς προαιρετικοῖς manifestum sit. Quamvis autem talia verba subaudiri, nequaquam mihi displiceat, posse tamen et aliud verborum genus subaudiri dico, cujusmodi est μέμνησο: sicut et Lat. Poëtæ in suis præceptis interdum imperativo Memento cum infinitivo usi esse comperiuntur. Ovid. Sed quanto minus ire voles, magis ire memento. Idem, Denique securus famæ liber ire memento. Ceterum mirari quis possit, Jo. Tzetzem in quibusdam hujus Poëtæ ll. tradere tales infinitivos esse pro imperativis, alicubi autem dubium relinquere existimandine sint imperativorum officio fungi, an potius verbum θέλε cum illis subaudiri putandum sit. Nam in h. ejusdem Poëmatii l. (2, 122.) Μῆνα δὲ ληναιῶνα, κάκ' ἤματα, βούδορα πάντα, Τοῦτον ἀλεύασθαι, annotat, infin. ἀλεύασθαι esse pro imper., et significare ἔκφυγε. Itidemque in hunc, Δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βόας ἔνδον ἐόντας, annotat χορτάζειν esse pro χόρταζε, infin. pro imper., (additque Ἀττικῶς, quod observatu dignum est:) at vero in explicatione illius versus, quem primum ex eo Opusculo protuli, ἄρχεσθ' ἀμητοῦ, tradit, vel hoc ἄρχεσθαι aliosque omnes infinitivos pro imperativis ab hoc Poëta usurpari, vel in omnibus subaudiri θέλε, ut dicamus, θέλε ἐργάζεσθαι, et θέλε σπείρειν, et θέλε βοωτεῖν. At ego Tzetzi minime hic assentior; sed quamvis hæc elleιpsis admittatur, infin. pro imper. poni dicendum existimo: infinitivum quidem certe elleιpticon. Licebit enim fortassis ita vocare infin., cui ἐλλείπει,

A (i. e. deficit,) verbum, quod cum eo jungi deberet. Exempla autem e Nicandro afferre, cum minime necesse sit, hoc unum de ejus Scholiaste dicam: illum, ubi infin. pro imper. positum esse annotat, non addere, Atticam esse hanc consuetudinem. At Eust. in Il. Α. (582.) Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν, annotans esse καθάπτεσθαι pro καθάπτου, infin. pro imper., ait esse schema elleιpticon Ionicum, vel Atticum. Ceterum cum nulla e soluta oratione exempla mihi suppetant, Budæi saltem de quodam Plat. loco dubitationem proferam; in eo enim vel infin. pro imper. positum esse, vel verbum imperativi modi e superioribus repetendum esse ait. H. autem est Plat. locus, de LL. 11. Ἐὰν ἐπισκηφθῇ τὰ ψευδῆ μαρτυρῆσαι, (ἐπισκήπτεσθαι δὲ τῶν ἀντιδίκων ἑκάτερον ὅλῃ τῇ μαρτυρίᾳ ἢ μέρει, ἐὰν τὰ ψευδῆ τινὰ φῇ μεμαρτυρηκέναι, πρὶν τὴν δίκην διακεκρίσθαι,) τὰς δ' ἐπισκήψεις τὰς ἀρχὰς φυλάττειν κατὰ σεσημασμένας ὑπ' ἀμφοῖν, καὶ παρέχειν τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν διάκρισιν. Quæ verba ita ille
B interpretatur, Si quis testem insimulet falsi testimonii, (insimulare autem et actori et reo licet aut in totum [48] testimonium, aut in partem, duntaxat ante sententiam,) insimulationes ipsas magistratus oportet asservare ab utroque obsignatas, ac tum demum judices falsi mittere in consilium. Huic autem interpretationi hæc subjungit, In quibus verbis τὶς nomen supplendum est, nisi fallor, (ut sæpe ap. Aristot.) et verbum ἐξέστω e superioribus. Vel est ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ, quod usitatum est Græcis, præsertim Ionibus, quorum lingua Plato aliquando utitur, ut δίκαισι ἀντὶ τοῦ δίκαις. Quanquam Atticorum est τὰ προστακτικὰ supplenda relinquere. Hæc ille: ubi quis diversa existimare hæc duo possit, infin. pro imper. accipi, et imper. supplendum relinquere. Sed de una eademque re a Bud. dicta existimo, qui intellexerit, ubi verbum infinitivi modi pro verbo imper. modi ponitur, ibi cum infin. supplendum imper. relinqui, quod infin. ille sit ἐλλειπτικὸς, ut eum paulo ante appellavi.

C Verum cum in omnibus, quæ allata sunt, exemplis et omnibus propemodum, quæ afferri possint, infin. pro imperativi secunda persona usurpetur, sciendum est et pro tertia alicubi usurpari, ut Il. Ζ. (88.) ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς Νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ, Οἴξασα κληῗδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο, Πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος Εἶναι ἐνὶ μεγάροις, καί οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ, Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο, Καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ Ἤνις, ἠκέστας ἱερευσέμεν. Hic enim infinitivi θεῖναι et ὑποσχέσθαι non sunt pro secunda imperativorum persona θὲς et ὑπόσχου, sed pro tertia θέτω, (potius θέσθω,) et ὑποσχέσθω. Intelligendum enim, θέσθω ἡ Ἑκάβη πέπλον, καὶ οἱ ὑποσχέσθω θυσίαν. Est porro et quiddam aliud de usu infinitivi pro imperativo sciendum, quod in iis, quæ allata sunt, exemplis non spectatur; atque adeo rarissimum est: quo magis Eust. nullam ejus mentionem fecisse miror. Cum enim infin., qui pro imper. ponitur, vel præsentis temporis vel aoristi esse soleat, leguntur ap. Hom.
D aliquot infinitivi futuri temporis, qui tamen eundem usum habent: et quidem illo ipso in loco, unde quædam exempla et præsentis et aoristi infinitivi attuli: sc. ex Od. Κ.: cum enim ibi præcesserit κέλσαι et ἴεναι et ὀρύξαι et παλύνειν, (ut reliqua omittam,) pro κέλσον et ἴθι et ὄρυξον et πάλυνε: sequuntur infinitivi futuri temporis (523.) Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν ἥτις ἀρίστη, Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν: sic etiam ἱερευσέμεν in versu proxime sequenti. Equidem de his non aliud habeo quod dicam, quam observatione dignissimum esse hunc usum futuri in infin., qui imperativi loco positus sit: et ne suspecta nobis exemplarium hic sit fides, obstare fut. ἐμπλησέμεν. Nam pro ῥέξειν quidem et pro ἱερευσέμεν facile esset reponere ῥέζειν et ἱερεύεμεν, at pro ἐμπλησέμεν quid reponi posset?

Venio ad alterum illum infinitivi usum, quem *Corinthus* cum præcedente confundit. Affert enim locum, in quo infin. pro imper. positum esse censet, cum potius optativi fungatur officio. Is est in Aristoph. Ἀ., ubi itidem Scholiastes imper. illum subau-

diendum esse tradit. Sed •imperativi subauditio minime prohibet quin optativum esse dicamus: sic tamen ut cum infin. pro optativo ponitur, aliud verborum genus subaudiendum sit quam cum pro optativo usurpatur. Tale autem est *δὸς*, Il. H. (180.) *Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέος υἱὸν, Ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης*: hic enim aptissime subauditur *δός*. Itidemque in hoc voto Agamemnonis, B. (414.) *Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφὲς, αἰθέρι ναίων, Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν, Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον, Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα.* Nam et hic commodissime subauditur verbum *δός*. Ideo autem hoc lubentius quam aliud subaudio, quod ipsemet Hom. ubi ejus sermo est *ἐντελὴς*, illud adhibere orationi optativæ soleat: ut K. (282.) *Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐϋκλείας ἀφικέσθαι, Ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὅ κεν Τρώεσσι μελήσει.* Sic certe et Γ. (322.) legimus, *Τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω, Ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.* Sic Callim. initio Hymni Dianæ, *Δός μοι παρθενίην αἰώνιον, ἄππα, φυλάσσειν, Καὶ πολυωνυμίην.* Attuli vero et e soluta oratione exempla hujus usus imperativi *δὸς* in meo Gr. Linguæ Thes. Sed hoc quoque obiter addo, Latinos, Poëtas præsertim, itidem verbo Da esse usos: ut Ovid. simile Daphnes votum commemorans, (et ita quidem, ut illum Callimachi versum interpretari velle videatur,) ita cecinit, Da mihi perpetua, genitor carissime, dixit, Virginitate frui. Quibus subjungitur, dedit hoc pater ante Dianæ. Sic ap. Virg. Æn. 6. tuque, o sanctissima vates, Præscia venturi, da, (non indebita posco Regna meis fatis,) Latio considere Teucros. Itidemque ap. Horat. Epist. 1.—pulcra Laverna, Da mihi fallere, da justum sanctumque videri. Non dubium est autem quin libenter ita usi sint Poëtæ isto verbo, ut Græcum illud *δὸς* imitarentur, vel potius exprimerent. In hujusmodi ergo Poëtarum Græcorum locis verbum hoc potius quam aliud ullum subaudiendum esse, vel potius nullum aliud quæri debere existimo. Non ignoro alioqui Eust. in Il. B. (413.) cum his verbis, *Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν*, alia etiam verba, quæ subaudiri queant, afferre; dicit enim *λείπειν* vel *δὸς*, vel *ποίησον*, vel *εὔχομαι*. Quod *ποίησον* illud ipsum [49] est quod a Schol. Aristoph. subaudiri eo in loco dixi, quem Corinthus affert, qui Schol. illum, (uti dixi,) sequitur. Sed talem imperativi *ποίησον* usum cum infin. non memini me usquam observare. Ceterum Eust. cum alibi illum infin., qui imperativi vice fungitur, vel Ionicum vel Atticum esse scribat, in dubio id relinquens: hunc tamen alterum, qui ponitur pro optativo, (cum enim *εὐχῇ*, Voto, adhibeatur, quidni pro optativo poni dicemus?) Atticum esse tradit: non addens itidem vel Ionicum: *Τὸ δὲ σχῆμα τῆς εὐχῆς*, (inquit in Il. B. l. c.) *Ἀττικὸν κατὰ ἔλλειψιν.* Est tamen hoc schemate usus primarius linguæ Ionicæ scriptor Herod.: si quidem Scholiastæ illi credimus, ita scribenti, *Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐστὶ καὶ παρὰ Ἡροδότῳ σχῆμά τε ὅμοιον εὐχῆς, καὶ ἱστορία τοιαύτη. Δαρεῖος εὔξατο ἀνθρώπῳ εἰς οὐρανὸν ἀφεὶς ὀϊστὸν, καὶ τὸν ἀέρα βαλὼν, Ὦ Ζεῦ γενέσθαι μοι Ἀθηναίους τίσασθαι.* Extat autem h. l. p. 207. meæ Ed. Sed alia lectio illic habetur, (sicut et in omnibus vulgatis Edd., nec non in quibusdam vett. Codd., quibuscum illæ partim a me partim ab aliis collatæ fuerunt,) quam sequendo, schema illud in eo loco non habebimus. Ibi enim est imperativi modi verbum, hoc modo, *Ὦ Ζεῦ ἐκγένεσθω μοι Ἀθηναίους τίσασθαι.* Dubitari tamen potest an memoria lapsus Eust. h. l. ita scripserit, an in eo, quo usus est, exemplari ita scriptum invenerit. Sed pro *ἀνθρώπῳ* non dubium est quin *ἄνω* ap. eum reponendum sit. Hoc quoque iis, quæ dicta sunt, addi debet: quosdam esse locos, ubi oratio initium habens per infin. positum pro optativo, secus finitur, sc. per optativum: Il. B. (414.) *Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφὲς, αἰθέρι ναίων, Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν, Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα, Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι, Χαλκῷ ῥωγαλέον.* Hic enim istis infinitivis locum optativorum obtinentibus subjungitur *λαζοίατο*, quod optativi est modi: *πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.*

Sciendum est præterea quosdam etiam esse ll. habentes hunc infinitivi pro optativo usum, in quibus aliud quam in præcedentibus subaudire verbum necesse sit, ut Od. H. (313.) *Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, Τοῖος ἐὼν οἷος ἐσσὶ, τά τε φρονέων ἅτ' ἐγώ περ, Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι, Αὖθι μένων.* Hic enim neque *δὸς*, neque *ποίησον*, neque *εὔχομαι* subaudiri cum infin. potest, sed aut *ἐθέλοις* aut aliud hujusmodi verbum optativi modi subaudiendum est.

Βόλιτον Attici dicunt sine *β*, quod nos *Βόλβιτον* dicimus: videlicet *Κόπρον*.

ARTIC. seu TMEM. LXI.

HÆC e Schol. Aristoph. sumit Corinthus. In h. enim hujus Comici l. *Ἱππ.* (658.) *Κἄγωγ' ὅτε δὴ ἔγνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος, Διηκοσίοισι βουσὶν ὑπερηκόντισα*, (reposui autem *δὴ ἔγνων* pro *δ' ἤγνων* in priore versu, de qua emendatione dicam, ubi de synalœpha disseram,) annotat, *βολίτοις* significare *τοῖς σπελέθοις*: esse enim *βολίτους τοὺς σπελέθους τῶν βοῶν*. Et paucis verbis interjectis, Attici autem, (inquit,) ita dicunt absque *β*, quod nos *βόλβιτον* dicimus. Affert etiam Prov. *Βολίτου δίκην*: quod jactatum ait *πρὸς τοὺς ἐπὶ μικροῖς δίκας ὑπέχοντας*: quoniam Solonis lex puniebat *καὶ τοὺς βόλιτον ὑφελομένους.* Habetur vero nomen illud et in *Ἀ.* (1026.) ejusdem Comici, *Καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δί' ὥσπερ μ' ἐτρεφέτην Ἐν πᾶσι βολίτοις.* Ubi itidem scribit Schol. Atticos appellasse *βόλιτον* quod tunc temporis vocabant *βόλβιτον*. Vult autem ibi *ἐν πᾶσι βολίτοις* dictum esse pro *ἐν πάσῃ τρυφῇ, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς*: atque ita esse locutum *παρ' ὑπόνοιαν*. Hes. quoque *βολίτοις* exp. per *βολβίτοις*, tanquam notius. Eust. tamen habet *βόλιτον* et *βόβλιτον*, non *βόλβιτον*. Sed eum quoque *βόλβιτον* scripsisse, et literis errore permutatis factum esse a librario *βόβλιτον*, credibile est, cum ipse a *βάλλω* et nomine *βολὴ*, (dixissem autem ego, a *βολὴ* verbali nomine *τοῦ βάλλω*,) vocabulum *βολεὼν* deducat: quod Atticum itidem esse tradit: exponens *κοπρὼν, ἤτοι κοπροβολεῖον*: item, *οὗ κόπρος δηλαδὴ ζώων βάλλεται, ἤγουν ῥίπτεται.* Quibus subjungit, *τοῖς βολεῶσι* esse *ἀκόλουθον καὶ τὸ βόλιτον ἢ βόβλιτον, ἐπὶ κόπρου νοούμενον.* Verisimile ex his esse puto vel potius constare quod dixi, eum videlicet non *βόβλιτον*, sed *βόλβιτον* scripsisse, ut apud ceteros legi videmus. Nec vero dubito quin *βόλιτον* et ipse pro vocabulo Attico, at *βόλβιτον* pro recentiori habuerit, quamvis id non addat: contentus dicere, *βόλιτον* esse *ἀκόλουθον τοῖς βολεῶσι*, pro Significationem illorum sequi, Significatione cum illis convenire. Hoc quoque obiter annotabo, illud *κοπροβολεῖον*, quo exponit vocem *κοπρὼν*, ad linguam tunc vulgarem referendum videri.

Καὶ τὸ λέγειν ταυταγὶ ἀντὶ τοῦ ταῦτα. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει, (Ὄρν. 445.) Ὄμνυμ' ἐπὶ τούτῳ πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς, Καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν ἔσται ταυταγί. Καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ, (448.) Ἄκουε λεὼ τοὺς ὁπλίτας νυνμενί.

Hæc in uno e meis exempl. inter proxime præcedentem Articulum LXI et sequentem LXII, interjecta sunt, tanquam ipsa per se Articulum efficientia. Suntque scripta non alia manu, sed eadem qua cetera. Atque adeo illa ipsa sunt, ad quæ lectorem remisi, cum Articulum IV, Jo. Grammatici [50] tractarem. Sed antequam ad voces illas, quarum exempla hic afferuntur, veniam, de *οὑτοσὶ* aliquid dicam, de quo tum, cum illa scriberem, ambigebam. Annotavi enim illic, epectasin, quæ fit in *οὑτοσὶ*, in tota declinatione, (i. e. in omnibus casibus,) servari: nisi forte pluralis nominativus, (qui et vocativus,) exciperetur. At nunc minime excipiendum hunc nomin. esse affirmo, quod ap. Aristoph. eum invenerim, cum alibi, tum *Ἀ.* (342.) *Οὑτοιΐ σοι χαμαί· καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.* Quod autem de nominativo dicitur, idem et de vocativo intelligi debet. Sciendum est porro, sicut *οὑτοσὶ* pro *οὗτος*, sic etiam

ἐκεινοσὶ pro ἐκεῖνος dici; ejusque apud Lucianum quoque exempla extare, atque adeo genitivi feminini ἐκεινησί. Quod vero ad ὁτιὴ attinet, cujus inter alia mentio a me facta fuit in illo Jo. Grammatici articulo, ejus usum habemus ap. eundem illum Comicum Ἱππ. (1074.) Ὁτιὴ τριήρης ἐστὶ χὠ κύων ταχύ. Et paulo post, Ὁτιὴ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις. Apud Eundem habetur et ἐνθαδὶ in Ἀ. (140.) Ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο. Et hæc quidem obiter: nunc ad illos Aristoph. locos venio, in quibus ταυταγὶ et νυνμενὶ habemus. Extant certe loci illi in Ὄρν., eodem modo scripti, nisi quod pro ἐπὶ τούτῳ ibi habetur ἐπὶ τούτοις. Sed et hoc animadvertendum est, verba illa, ἔσται ταυταγὶ, non ab eodem pronuntiari, sed ab alio. In altero autem loco, qui statim sequitur, (interjecto duntaxat uno versu,) non ἄκουε, sed ἀκούετε scriptum est. Et (quod magis pertinet ad id, de quo nunc agitur,) non νυνμενὶ unico vocabulo, sed νῦν μενὶ duobus scriptum ibi habemus. Sed nostri exemplaris scriptura auctoritate Eustathii niti potest, utpote afferentis eodem modo νυνμενὶ una voce, nec non νυνγαρὶ, una itidem voce: quod etiam vocabulum ad confirmandam alterius scripturam adjumento nobis esse potest.

Atticum est etiam Θέλει pro Δύναται, ut Plato,
Τὰ χωρία οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν.

ARTIC. seu TMEM. LXII.

HUJUS usus verbi θέλω s. ἐθέλω pro δύναμαι, exempla ap. Hom. præsertim extant: unde etiam unum depromsi in meo Thes. Linguæ Gr. T. 1, 1094. Dubitari autem posset an Atticus hic etiam verbi ἐθέλω esset usus, nisi ap. Thuc. quoque extaret, (cujus locum ibidem attuli,) nec non ap. Plat., si quidem Corintho credimus; nam Eust. illa ipsa verba afferens in exemplum, Auctoris nomen tacet: Τὸ δὲ οὐκ ἔθελε προρέειν, (inquit,) δηλοῖ μὲν τὸ οὐκ ἠδύνατο· καὶ ἔστι καὶ αὐτὸ γλυκύτητος, ὁμοίως τῷ, τὰ δὲ δένδρα οὐδέν με θέλει διδάσκειν. (Ubi etiam animadverte hunc usum existimari habere γλυκύτητα.) Verum ut demus hæc esse Platonis, sicut locum a me allatum in Thes. constat esse Thucydidis, alia non immerito forsan aliquis exempla desideret, antequam Atticum esse usum illum fateri velit: quoniam nonnulli Attici Scriptt. aliqua ex Hom. vel aliunde sumta, sibi peculiaria habere potuerunt. Ceterum pro hac verbi ἐθέλειν signif., qua ponitur pro δύνασθαι, facere dicerem quod ap. Greg. legitur, nimirum τὸ ἀβούλητον esse numerandum inter species τοῦ ἀδυνάτου, nisi hoc restringendum esset. Jam vero quemadmodum οὐκ ἐθέλειν pro οὐ δύνασθαι usurpatur, ita vicissim οὐ δύνασθαι pro οὐκ ἐθέλειν poni sciendum est. Cujus tamen signif. exemplum e solo Marco habere me fateor: 6, (5.) Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι. Hic enim οὐκ ἠδύνατο est pro οὐκ ἤθελε, vel οὐκ ἐβούλετο: Non poterat pro Nolebat. Sed quod ita de Christo convenienter et recte dicitur, non itidem de eo, qui simpliciter homo sit, dici queat. Atque hæc pauca obiter.

Et pro Recto Accusativum assumere.

ARTIC. seu TMEM. LXIII.

ACCUSATIVI pro nomin. positi, (i. e. accusativi a parte anteriore positi pro nominativo a parte posteriori,) exempla magis frequentia et familiaria quam hoc debuit afferre Corinthus; aut certe huic extremum locum dare: ut iis, quæ præcessissent, veluti strata lectori ad istud via esset. Multi enim in aliis exemplis atticismum vel prima fronte agnoscere possent, qui fortasse in illo Aristoph. loco, quem affert Corinthus, vix eum agnoscerent. Sed unde factum sit ut Corinthus hoc exemplum potius quam aliud attulerit, docebo ubi de hoc Articulo dicendi finem faciam. Ceterum quoniam hujus Attici schematis exempla in Budæi Comm. extant, afferam primum quæcunque ille de eo tradit, (ne quid alienum vindicare mihi velle videar,) deinde iis multa,

A quæ præterea de eodem dicenda videntur, adjungam. Postquam igitur attulit ex Aristot. Φυσικῆς Ἀκροάσεως l. 4. Ὥστε τὸ λέγειν εἶναι τὰ γιγνόμενα τῶν πραγμάτων κύκλον, τὸ λέγειν ἐστὶ τοῦ χρόνου εἶναί τινα κύκλον, pro, λέγειν ἐστὶ τὸ εἶναί τινα τοῦ χρόνου κύκλον, subjungit, Interdum in hujusmodi sermonis structura non tam dici potest perplexa constr. quam variata, cum nomen a suo verbo ad aliud transfertur: ut Demosth. Ἑώρων γὰρ ἡμᾶς οἷα ἐσυκοφαντούμεθα ὑπὸ τούτων, i. e. ἑώρων οἷα ἡμεῖς ἐσυκοφαντούμεθα. Et rursus, Καὶ αἰσθήσεσθε τούτους, ὅτι εἰσὶ βίαιοι καὶ ἀσελγεῖς ἄνθρωποι. [51] Plato de Rep. 5. Γνώσεται τὸν Ἡσίοδον ὅτι τῷ ὄντι ἦν σοφὸς, λέγων πλέον εἶναί πως ἥμισυ παντὸς, i. e. γνώσεται ὅτι Ἡσίοδος κ. τ. λ. Idem Plato Gorgia, Ποίους τούτους λέγεις λόγους, ὦ Γοργία; ἆρα οἳ δηλοῦσι τοὺς κάμνοντας ὡς ἂν διαιτώμενοι ὑγιαίνοιεν; Utrum eos dicis, qui docent quanam victus ratione ægroti convalescere possint? Hunc etiam loquendi modum imitati sunt Latini. Cæsar, Non hostem vereri, sed rem frumen-
B tariam, ut commode supportari posset, timere dicebant: Οὐ τοὺς πολεμίους φοβεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ τῆς σιτοπομπείας, μὴ οὐ συγκομίζεσθαι δυνηθῇ, δεδιέναι ἔφασαν. Terentius Eunucho, Virginem, quam amabat, eam confeci ut potiretur sine molestia. Idem ibidem, Scin' me in quibus sim gaudiis? scis Pamphilam meam inventam civem? Utitur et Plautus sæpius: a quo non multum abest illud Cic. pro Milone, Plebem et infimam multitudinem, quæ Publio Clodio duce fortunis vestris imminebat, eam, quo tutior esset vestra vita, se fecisse commemorat ut non modo virtute flecteret, sed etiam tribus suis patrimoniis deliniret. Sed illud pro Planco omnino simile, Neque vero quo te liberent aliqua culpa, quam tu vereris ne a te suscepta videatur; sed ut te ad cursum istum tenendum, quem a prima ætate suscepisti, cohortentur. Hæc sunt quæ ab illo scribuntur.

Ego autem hoc primum dico, quamvis cum multis verbis hic atticismus locum habeat, potissimum tamen cum tribus frequentem esse: nimirum cum οἶδα
C et cum ὁρῶ et cum φοβοῦμαι, (intelligens itidem cum iis, quæ synonyma sunt,) ideoque ab his exemplis potius incipiendum esse censuissem. Et ad illud quidem primum quod attinet, cum sæpe ap. Aristoph. occurrat, aliquod ejus exemplum a Corintho prætermittendum non fuit. Tale est certe ap. Isocr. Enc. Hel. init. Νῦν δὲ τίς οὕτως ὀψιμαθής ἐστιν ὅστις οὐκ οἶδε Πρωταγόραν καὶ τοὺς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γενομένους σοφιστὰς, ὅτι καὶ τοιαῦτα καὶ πολὺ τούτων ἔτι πραγματωδέστερα συγγράμματα κατέλιπον ἡμῖν; Hic enim manifestum est dictum esse τίς οὐκ οἶδε Πρωταγόραν καὶ τοὺς σοφιστὰς ὅτι κατέλιπον, pro τίς οὐκ οἶδεν ὅτι Πρωταγόρας καὶ οἱ σοφισταὶ κατέλιπον. Adeoque cum hoc verbo recepta est ista orationis structura, ut eam et in N. T. habeamus, ut Marc. 1, (24.) itidemque Luc. 4, (34.) Οἶδά σε τίς εἶ, pro οἶδα τίς σὺ εἶ. Itidem Jo. 5, (41.) Ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς, pro ἔγνωκα ὅτι ὑμεῖς οὐκ ἔχετε. Eodemque modo et Paulus, 1 ad Cor. 16, (15.) Οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ
D τῆς Ἀχαΐας, pro οἴδατε ὅτι ἡ οἰκία Στεφανᾶ ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας. Secundum autem verbum, quocum frequentem hanc orationis structuram esse dico, est ὁρῶ: cujus exemplum habuisti jam e Demosth. Ei autem addere potes istud e Xen. K. Ἀ. 4, (7, 7.) p. 199. meæ Ed. Ὡς ὁρᾷ τὸν Καλλίμαχον ἃ ἐποίει. Tertium autem est φοβοῦμαι, s. δέδια, et quæ synonyma sunt, (sicut etiam Lat. structuram hanc cum iis præsertim verbis, quæ signif. illam habent, imitantur.) Hujus vero exempla vel unus Thuc. suppeditare multa potest: e quibus duo duntaxat proferam. Unum est 2, (67.) p. 70. meæ Ed. Δείσαντες οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἀριστέα, μὴ αὖθις σφᾶς ἔτι πλέω κακουργῇ διαφυγών. Hic enim jungitur accusativus Ἀριστέα participio δείσαντες: cujus accusativi loco, utendo sermone qui hoc Atticum schema non haberet, deberet esse nominativus præcedente particula μή: hoc modo, Δείσαντες οἱ Ἀθηναῖοι μὴ ὁ Ἀριστεὺς σφᾶς ἔτι πλέω κακουργῇ διαφυγών. Alterum autem, ubi φοβούμενοι, (quod illi δείσαντες est syno-

nymum,) in eadem sermonis forma usurpavit, extat circa fin. l. 8. *Φοβούμενοι οὖν αὐτὸν διὰ τοῦτο τὸ ἔργον μή ποτε καὶ περὶ σφᾶς τι παρανομήσῃ.* Itidem enim hic manifestum est dictum esse *φοβούμενοι αὐτὸν, μή ποτε παρανομήσῃ*, pro *φοβούμενοι μή ποτε αὐτὸς παρανομήσῃ.* Interpres tamen h. l. ita vertit ut atticismum hunc non animadvertisse videri possit: quem tamen ab eo ignoratum non fuisse loci alterius interpretatio testatur.

Ad exempla autem Lat. Scriptorum quod attinet, (i. e. exempla hujus atticismi a Latinis Græcos imitantibus usurpati,) in iis, quæ paulo ante allata fuerunt, verum esse comperitur quod dixi: nimirum eos tali orationis structura cum iis præsertim verbis uti, quæ signif. verbi *φοβοῦμαι* habent. Ita enim Cæsar, Non hostem vereri, sed rem frumentariam, ut commode supportari posset, timere dicebant. Cum alioqui dicendum fuisset, Sed ne res frumentaria commode supportari non posset, timere dicebant. (Estque interim observandus hic usus verbi Timere, qui alioqui verbo Vereri dari potius solet: cum videlicet dicitur, Vereor ut hoc fieri possit, pro Vereor ne hoc fieri possit. Eodem enim modo hic Timere usurpatum est. Nam verbum Vereri quod præcedit, cum accusativo Hostem jungitur.) Idem et in illo Cic. loco spectandum nobis proponitur, Quam tu vereris ne a te suscepta videatur: pro, Quæ ne a te suscepta videatur, vereris. In quo tamen loquendi genere per relativum, minus hic atticismus quam in illo Cæsaris loco aliisque ei similibus sentitur. At in quodam ejusdem Cic. loco multo evidentius conspicitur, ubi dicit, Nosse aliquem quis sit, pro Nosse quis sit aliquis: sicut Græcos frequentissime uti verbo *εἰδέναι*, paulo ante docui. At locus hic Terentii a Bud. allatus, Virginem, quam amabat, eam confeci ut potiretur sine molestia, non video quid cum illo atticismo commune habeat. Contra autem aperte expressus est in isto ejusdem Comici loco, in Andria, Observes filium quid agat: quod exemplum cum illo Xen. [52] convenit, *Ὡς ὁρᾷ τὸν Καλλίμαχον ἃ ἐποίει.* Nec dubito quin plura e Comicis Latinis et hujus atticismi et aliorum sive atticismorum, sive, (ut generalius loquar,) hellenismorum exempla quam ex aliis Scriptt. colligere quis possit. Quin etiam eos esse existimo, qui primi, (utpote Græca Latine reddentes,) illa orationis schemata imitari ausi fuerint.

Ne autem interim loci illius Aristophanici, quem Corinthus affert, oblitus esse videar, aliquid de eo quoque dicendum est. Ac primum sciendum est abundare hic duas primas voces, deesse autem articulum *τοὺς* ante *βροτούς*: si quidem vulgatarum Aristoph. Edd. lectionem sequamur: (cum alioqui ille articulus *τοὺς* abesse posse videatur:) ita enim ibi leguntur hi versus, ('Ορν. 1270.) *Δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς Οἰχόμενον εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.* Sed quod ad voces illas attinet supervacaneas, *ὡς τὸ*, puto fuisse a Corintho positas non ut verbis ipsius Aristophanis præfigerentur, tanquam ex eorum numero essent; sed perinde ac si diceret, Quale est istud. Ita enim Grammatici plerumque usurpant voces istas, *ὡς τὸ*, cum locum quempiam in exemplum ejus, quod dixerunt, afferre volunt. Cum tamen præcesserit, *ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισιν*, ne hoc quidem modo ullum usum habere voces illæ existimandæ sunt. Ceterum a Scholiaste eo in loco, hujus atticismi, (quem ille *Ἀττικὸν σχῆμα* vocat,) admonemur. Ideo autem ibi potius quam aliis plerisque ll. admonet, quod alioqui non ita facile ut alibi deprehendi possit. At Corinthus locum, in quem primum incidit, habentem hoc schema a Scholiaste annotatum, eum arripuit: ut non amplius mirari debeamus hunc potius quam alios infinitos ab eo allatum fuisse.

Jam vero ut in tali structura orationis, qualem præcedentes loci habent, accus. ab anteriori parte ponitur pro nomin., qui a parte posteriori poni deberet, ita observavi quosdam, in quibus vicissim pro accus., qui præcedere deberet, nomin. sequitur. Xen. K. 'A. 1. p. 148. 149. meæ Ed. *Ὥστε ὥρα λέ-* A *γειν ὅ, τι τὶς γινώσκει ἄριστον εἶναι.* Equidem quicunque diligenter locum illum considerarit, (ut mihi diligenter expendendus erat, dum illud Xen. opus prælegerem,) fatebitur dictum esse *ὥρα λέγειν ὅ, τι τὶς γινώσκει*, pro *ὥρα λέγειν τινὰ ὅ, τι γινώσκει*: et quidem accipiendo *τινὰ* pro *ἕκαστον*, ut alibi: quod et ipsum observatione dignissimum est. Talis est orationis structura in hoc Ejusdem loco in Symp. *Ἀλλ' οὐδείς σοι, ἔφη, ἀντιλέγει, τὸ μὴ οὐ λέξειν ὅ, τι ἕκαστος ἡγεῖται πλεῖστον ἄξιον ἐπίστασθαι.* Itidem enim hic dictum est *τὸ μὴ οὐ λέξειν ὅ, τι ἕκαστος ἡγεῖται*, pro *τὸ μὴ οὐ λέξειν ἕκαστον ὅ, τι ἡγεῖται.*

Pro *Κράμβην*, *Κοράμβην* dicunt, atque hoc merito: quia dicunt ab hac *τὰς κόρας ἀμβλύνεσθαι.*

Artic. seu Tmem. LXIV.

Vereor ne Corinthus mentem ejus, e quo hæc sumsit, (quicunque is sit,) non assecutus fuerit; B tantum enim abest ut *κοράμβη*, s. *κοράμβλη*, (de qua scriptura paulo post dicam,) Atticum esse vocabulum credam, ut Græcum esse nihilo magis putem quam alia permulta, quæ passim ap. eos, qui etymologias tradunt, inveniuntur. Quemadmodum enim cum legimus, *μεταίχμιον* dictum esse quasi *μεσαίχμιον*, et *μεσόδμη* quasi *μεσοδόμη*, et *ἄσταχυς* quasi *σίταχυς*: cum legimus ap. Plat. *εὐφροσύνη* dictum quasi *εὐφεροσύνη*, (ut alia pleraque omittam,) neque *μεσαίχμιον*, neque *μεσοδόμη*, neque *σίταχυς*, neque *εὐφεροσύνη* in Græcorum vocabulorum numero ponimus, sed ad declarandam etymologiam ficta esse fatemur: ita illud *κοράμβη*, s. potius *κοράμβλη*, (nam hoc pro illo repono,) minime Atticum ac ne Græcum quidem ullo pacto esse arbitror: sed aliquem hujus etymum patefacere nobis volentem, scripsisse *κράμβη* dictum fuisse quasi *κοράμβλη*: quoniam *τὰς κόρας ἀμβλύνει.*

Atticorum etiam, dicere *Τοῦ θράσους*, et *Τῆς ἀναιδείας*, pro *Ὦ τοῦ θράσους*, et *Ὦ τῆς ἀναιδείας.* C

Artic. seu Tmem. LXV.

Exemplum, quod ex Aristoph. affert, (in quo addendum est *βασιλεῦ* post *Ζεῦ*, ex ipso Comico,) nullo modo convenit cum eo, quod tradit: cum in eo minime relinquatur subaudiendum adverbium, sed præfigatur cum vocativo. Sic tamen ut diversum sit ab eo, quod cum illis genitivis subaudiri ait; illic enim *ὦ* scribitur: at hic, nimirum ante vocat. *Ζεῦ*, non *ὦ*, sed *ὧ*: et quidem recte utrobique. In iis tamen Edd. hujus Opusculi, quæ vulgaribus Lexx. Gr. Lat. adjunctæ sunt, differentia ista minime observata fuit; sed utrobique *ὧ* scriptum est: sc. ante gen. *τοῦ θράσους*, sicut et ante vocat. *Ζεῦ*. At vero ante gen. *τῆς ἀναιδείας* positum est *φεῦ*. Ita enim ibi scriptum est, Atticorum etiam dicere, *τοῦ θράσους*, et *τῆς ἀναιδείας*, pro *ὧ τοῦ θράσους*, et *φεῦ τῆς ἀναιδείας.* Ceterum hujus *ἐλλείψεως* exempla rara sunt; ideoque addere aliquod Corinthus debuit. D Ego unum e Xen. habeo: K. Π. 2, (2, 1.) *Ἐνταῦθα δὴ ἐκεῖνος πάνυ ἀνιαθεὶς δῆλος ἐγένετο· καὶ εἶπε πρὸς ἑαυτὸν, τῆς τύχης, τὸ ἐμὲ νῦν* [53] *κληθέντα δεῦρο τυχεῖν.* Imitans autem Greg. hoc schema ellepticon, (quod an Atticum sit nondum mihi satis liquet,) dixit in libro, qui *περὶ Θεολογίας* inscribitur, *τῆς παχύτητος*, pro *ὦ τῆς παχύτητος*, et *τῆς ἀναιδείας* pro *ὦ τῆς ἀναιδείας.*

At vero genitivi præfixum habentes adverbium *ὧ*, cum tali vocativo, qualis est ille *Ζεῦ*, frequenter occurrunt, non ap. illum Comicum duntaxat, vel alium ejusmodi Scriptorem, sed et ap. eos, qui soluta oratione usi sunt; præsertimque eos, qui dialogos scripserunt. Sic Lucianus dixit, *ὧ Ζεῦ τῆς ἐναντιότητος.* Tale est ap. Plat. de Rep. 6. (omisso adv. *ὧ*) *Ἄπολλον, δαιμονίας ὑπερβολῆς.* Jocose autem Aristoph. 'A. (64.) hoc schemate usus est, dicens *ὧ 'κβάτανα τοῦ σχήματος.* Ita enim ibi legi debet, non *ὧ 'βάτανα.*

Et uti Participiis pro Nominibus.

ARTIC. seu TMEM. LXVI.

IN eo ipso Aristoph. loco, unde exemplum hoc depromsit Corinthus, extat aliud non minus vel potius magis idoneum. Est enim ille versus, quem affert, primus Comœdiæ, quæ Ranarum nomine inscripta est, Εἴπω τι τῶν εἰωθότων, ὦ δέσποτα. Secundus vero est hic, Ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι. Ideo autem hoc exemplum magis idoneum quam illud esse dico: quoniam minus commode uti nomine potuisset Poëta loco participii εἰωθότων quam loco participii θεώμενοι. Nam pro θεώμενοι quidem in promtu erat θεαταὶ, (si versus admisisset,) quo alibi sæpe utitur: at pro εἰωθότων non facile fortassis æque commodum nomen usurpare potuisset. Neque certe minus receptum est, (non dico apud Atticos Scriptt. duntaxat, sed et apud alios quoslibet,) dicere εἰωθότα vel εἰθισμένα, (sicut et Lat. dicunt Consueta s. Solita, participio utentes,) quam συνήθη. Nam illud nomen, quod Corinthus affert, sc. ἔθιμα pro εἰωθότα s. εἰθισμένα, plane est ἀσύνηθες. Ideoque Schol. Aristoph., unde hic illud excerpsit, non dicit εἰωθότων esse pro ἐθίμων, sed pro εἰθισμένων, cum tamen alioqui subjungat esse μετοχὴν ἀντὶ ὀνόματος, i. e. Participium vice nominis. Sed cum ipsemet participium participio exponeret, miror eum non in alia voce potius quam hac istum participii usum annotasse. Sunt alioqui pleraque alia participia, quæ hujus usus exemplum confirmare possint: e quibus est οἱ παιδεύοντες pro οἱ παιδευταί. Sed nonnulla etiam participia esse sciendum est, quæ loco nominum usurpare cogimur, utpote quibus, (ab eadem quidem origine derivatis,) destituti sumus. Cujusmodi est ἐρώμενος, item ἐρωμένη: et apud Poëtas οὐλόμενος.

Et Hom. (Od. A. 213.) Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.

Passivum hoc participium in eorum numero poni fortasse queat, quæ nomina participialia quidam Lat. Grammatici appellarunt: quæ videlicet cum participiorum formam habeant, atque adeo participia sint, nominum tamen officio potius quam participiorum funguntur. Cujusmodi sunt in Lat. sermone Circumspectus et Consideratus: e quibus prius illud respondet omnino Græco περιεσκεμμένος. Ab hujusmodi autem participiis talem usum habentibus fiunt et adverbia: ut περιεσκεμμένως, Circumspecte. Sed et a nonnullis, quæ alioqui non itidem illum usum præstant: ut πεφυλαγμένως pro Caute, et ἐπισταμένως pro Scite: cum alioqui vix πεφυλαγμένος pro Cautus et ἐπιστάμενος pro Scitus inveniri possint.

Atticorum etiam Πλεῖν pro Πλέον: et Κᾆτα, et Πώμαλα, ac Ἦ δ' ὅς.

ARTIC. seu TMEM. LXVIII.

AD πλεῖν quod attinet, frequentem ejus ap. Aristoph. usum esse constat. Legimus enim initio Avium, Ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια, ubi Schol. crasin hanc vocis πλέον in πλεῖν Atticam esse tradit. Apud eund. Comicum B. (90.) πλεῖν ἢ μύρια: (18.) Ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω, Πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι. Sciendum est autem et in voce δεῖν hujusmodi crasin inveniri, (si ita nominanda sit, ex illo Schol. loco,) pro δέον. Cujus hoc ex Isocr. exemplum affertur, in Panath. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως τυγχάνω φερόμενος, δεῖν προστιθέναι τὸν τῶν προειρημένων ἐχόμενον, παντάπασι πόῤῥω γεγονότα τῆς ὑποθέσεως. Sed quamvis idem craseωs genus sit, huc tamen minime pertinere putet quispiam; sed potius in eadem classe ponendum esse, in qua et δοκεῖν, quod pro δοκοῦν itidem ponitur, cum tamen non itidem crasis illa in eo fiat.

Κᾆτα autem nihilo magis est Atticum quam κᾄπειτα. Ut enim κᾆτα pro καὶ εἶτα, sic κᾄπειτα pro καὶ ἔπειτα dici manifestum est. Non fuit igitur potius illius vocabuli quam hujus facienda mentio; sed nec
A horum amborum potius quam aliorum quorundam, quæ Scriptores Atticos versantibus occurrere solent.

Πώμαλα adverbium est negandi vim habens, pro οὐδαμῶς: sed ap. Comicos potius quam alios Scriptores usitatum esse arbitror. Apud Aristoph. quidem certe non paucis in ll. legi constat, pro quo Lat. Comici dicebant Minime gentium.

[54]Ἦ δ' ὅς vero, particulæ sunt iis præsertim, qui dialogos scribunt, usitatæ: ut Platoni frequentes eas esse videmus.

Et ponere Ἢ supervacuum.

ARTIC. seu TMEM. LXIX.

QUID Corintho in mentem venerit, ut diceret Atticorum esse uti particula ἢ supervacanea, et quidem huic Aristoph. loco illum pleonasmum inesse putaret, ne suspicari quidem possum. Hoc certe ex ipso Schol. Aristoph. non habet, sicut pleraque alia,
B in quibus hujus Comici testimonio, (i. e. exemplo ex aliqua ejus Comœdia petito,) utitur. Quod si in versibus, quos affert, vacare particula ista dicenda foret, non minus certe de aliis, qui ibi præcedunt et eandem habent, sentiendum esset. Præcedit enim, Ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὔκολός ἐστι πολίταις. Et versu uno interjecto, Ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται, Ἢ προδίδωσι φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τὰ 'πόῤῥητ' ἀποπέμπει Ἐξ Αἰγίνης: et duobus versibus interjectis sequuntur illi versus, in quibus particulam ἢ abundare tradit. Locutus autem et supra fuerat de hujus particulæ pleonasmo, Articulo XXXVI, sed in loco Thuc., quem ibi affert, aliquam pleonasmi umbram vidisse dici fortasse poterat, at hic ne umbram quidem vidisse dici potest.

Item Ληρεῖς ἔχων et Παίζεις ἔχων, Atticum.

ARTIC. seu TMEM. LXX.

IN uno e meis vett. exempl., multa hic adjungun-
C tur. Totus enim hic Articulus ita ibi scriptus est, Καὶ τὸ ληρεῖς ἔχων καὶ τὸ παίζεις ἔχων, Ἀττικόν. Σοφοκλῆς (Aj. 87.) Καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων· ἢ τοῦ ἔχων παρέλκοντος, ἢ τοῦ ῥήματος ἀντὶ μετοχῆς καὶ τῆς μετοχῆς ἀντὶ ῥήματος λαμβανομένων· ὡς ἀνωτέρω εἰρήκαμεν. ἀντὶ τοῦ ἔχεις καὶ ὑπάρχεις ληρῶν. ὃ καὶ αὐτὸ Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ληρεῖς ἐστί. Dicit autem ὡς ἀνωτέρω εἰρήκαμεν, id est, ut superius diximus: cum tamen nullum hac de re verbum in præcedentibus habeamus. Equidem quod hic de duplici expositione istius atticismi dicit, plane novum mihi est; neque enim alii, (quod sciam,) de illo aliud tradunt, quam habere participium ἔχων supervacaneum. Sed videamus tamen an linguæ Græcæ consuetudo ullo modo quod a Corintho dicitur admittere possit: ut nimirum in hoc loquendi genere possit etiam verbum pro participio, et vicissim participium pro verbo positum intelligi. Equidem si dicamus ληρεῖς ἔχων esse pro ἔχεις ληρῶν, et ἔχεις exponamus ὑπάρχεις, (ut ille exponendum censet, cum dicit, ἀντὶ τοῦ ἔχεις
D καὶ ὑπάρχεις ληρῶν,) hujus usus verbi ἔχειν exemplum me desiderare dicam, neque huic expositioni prius quam allatum aliquod fuerit, acquiescam. Satius vero fuerit interim, (vix enim usquam inventum iri puto,) cum aliis omnibus Grammaticis participium illud supervacaneum esse fateri: ut certe in τὸ νῦν ἔχον vel ipse Corinthus hoc fateatur necesse est: cum altera illa exp., etiamsi in ll. illis præcedentibus locum haberet, aliisque ejusmodi, quibus adhibetur ἔχων, at hic minime recipi posset. Ceterum quamvis habeamus hic duntaxat ληρεῖς ἔχων et παίζεις ἔχων, et κυρεῖς ἔχων, jungi tamen et aliis verbis hoc participium sciendum est. Dicitur enim itidem φλυαρεῖς ἔχων, quod illi ληρεῖς ἔχων simile est. Sed et κυπτάζεις ἔχων invenitur. Illud quidem ληρεῖς ἔχων in Aristoph. B. (512.) habetur: at φλυαρεῖς ἔχων, (quo significant itidem Nugaris,) dixerunt cum alii tum Plato. Sed alicubi cum accus. jungitur hoc verbum, in isto etiam pleonasmo: ut ap. Illum in Gorgia, Ποῖα ὑποδήματα φλυαρεῖς ἔχων; ubi non displicet ista interpr., Quos

(malum) calceos deblateras? Cum vero dicunt παίζεις ἔχων, significant, Irrides, Illudis: estque hoc A
Atticismo in suo etiam Dorico sermone usus Theocr., (quod observatione dignum est,) sed παίσδεις Dorice dicens pro παίζεις: Idyllio, quod Κυνίσκας Ἔρως inscribitur (8.) Παίσδεις, ὤ' γάθ', ἔχων· ἐμὲ δ' ἁ χαρίεσσα Κυνίσκα Ὑβρίσδει: vel ἐκμαίνει, ut Schol. legisse videtur. Potest tamen hic παίζεις ἔχων exponi etiam Jocaris. At in illa Irridendi s. Illudendi signif. aperte accipitur in isto Luciani loco, (2, 780.) Περὶ δὲ ἐμοῦ ἄνθρωποι τίνα γνώμην ἔχουσι; Τίνα, ἔφην, δέσποτα, εἰ μὴ τὴν εὐσεβεστάτην, βασιλέα σε εἶναι πάντων θεῶν; Παίζεις ἔχων, ἔφη: hic enim accipitur pro Irrides, Illudis. At κυπτάζεις ἔχων ap. eund. illum Comicum legitur in N. (509.) Χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Eodem autem modo quo ἔχων hic vacat per pleonasmum Atticum, ita etiam nomen ἔνη vacare interdum apud Atticos, scribit Schol. Aristoph., in quendam 'A. locum; sed nihil tamen commune hic nominis pleonasmus cum illo participii pleonasmo B
habere videtur.

Pro Πνεύμονα, Πλεύμονα dicunt: et pro Νίτρον, Λίτρον: et pro Σπογγίαν, Σπογγιάν.

ARTIC. seu TMEM. LXXI.

Quod hic de mutatione literæ ν in λ scribit Corinthus, alii quoque nobis testantur; at quod de accentu sedem suam mutante in nomine σπογγία ab eo scribitur, quod certe illis, quæ [55] ad mutationem literæ pertinent, minime intermiscendum erat, nescio quonam alio teste confirmari poterit. De illa quidem certe mutatione literæ ν in λ, ita Eust.: Si, inquit, pro μεταμώνια scribatur μεταμώλια, fuerit σχηματισμὸς Atticus. Attici enim pro ν interdum ponunt λ, ut cum pro νίτρον et πνεύμων dicunt λίτρον et πλεύμων: ut ostendit Comicus quoque, ubi dicit ψευδολίτρου κονίας, item πλευμόνων ἀνθάψεται. His autem simile est νεογιλόν: nam et hic λ pro ν positum est: cum νεογιλὸν vocetur τὸ νεωστὶ γινόμενον, et C
quod magis usitate dicitur νεογνόν. Quin etiam γάλα, (inquit,) dicitur quasi γάνα, διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ γάνος.

Ad illam autem vocem σπογγία quod attinet, tantum abest ut aliquo testimonio id, quod de accentu dicit, confirmare possim, nimirum Atticos scribere σπογγιὰν cum alii scribant σπογγίαν: ut contra ap. Aristoph. utramque scripturam, apud alios autem illam potius quam Atticis tribuit inveniam.

Item defective jurare: ut Μὰ τὸν, non addendo Θεὸν, Atticum est.

ARTIC. seu TMEM. LXXIV.

HOC, ut pleraque alia, e Schol. Aristoph. mutuatur: qui in B. (1374.) Μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἄν, εἴ τις Ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων, Ἐπιθόμην, annotat quæ sequuntur, ἐλλειπτικῶς ὀμνύει, additque, hunc morem priscis fuisse ut interdum nomen dei, per quem jurarent, non adderent, idque reverentiæ causa: atque D
hoc jurisjurandi genere uti solitos, cum vellent ἐπευφημίζεσθαι: solitumque esse Platonem ita jurare. Extat hæc jurandi forma in Anthol., aliquot locis, ut l. 3. p. 206. meæ Ed. Οὐ μὰ τὸν, οὐδὲ Λύκωνα παρήσομεν: quod Epigr. illic ἄδηλον, (i. e. Incerti auctoris,) esse traditur, cum sit Diogenis L.

Et accipere extrinsecus Verbum Ἐστί.

ARTIC. seu TMEM. LXXV.

AN sit Attica hæc verbi substantivi subauditio, dubitari potest: subaudiri quidem certe manifestum est. Sic autem et Od. Δ. (833.) legimus, Εἴπου ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο, Ἦ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι. Vix certe ex aliquo solutæ orationis Scriptore Attico talis subauditionis exemplum afferri posse existimo.

Pro Μυῤῥίνας, Μυρσίνας dicunt: et pro Συρίζειν, Συρίττειν.

ARTIC. seu TMEM. LXXVI.

FALSUM videri quod de literæ ρ in σ mutatione traditur, ostendi jam supra. Sed iis, quæ dicta fuerunt, addi et hoc possit: e quibusdam vocabulis, quæ Attica esse constat, patere, tantum abesse ut Attici literam ρ e quibusdam vocibus expulerint, ut potius ei locum in quibusdam primi dederint. E quibus est, (ut omittam ea, quorum mentio facta fuit supra,) nomen κόῤῥη: hoc enim nemo Atticum esse pro κόρση, vel nescit, vel negat, præsertim cum etiam peculiarem quandam signif. una cum peculiari scriptura Attici ei tribuerint. Καὶ τὸ κατὰ κόῤῥης δὲ τύψαι τινὰ, (inquit Eust.,) τὸ κατὰ κόρσης, ἤτοι κροτάφου, ἐστί· παρ' Ἀττικοῖς δὲ κόῤῥη ἡ γνάθος. Ex eodem numero est etiam ταῤῥὸς pro ταρσός: quod ταῤῥὸς ap. Comicum aliquot locis extat. Οἱ δὲ παλαιοὶ, (inquit idem Schol.,) τὸν τοιοῦτον ταρσὸν, καὶ ταῤῥὸν λέγουσιν, οἱ μεθ' Ὅμηρον δηλαδή· ἐν οἷς καὶ ὁ Κωμικός. Respondeat igitur Corinthus vel aliquis pro eo, quinam illi Attici sint, qui μυρσίνας quam μυῤῥίνας dicere maluerint, cum alioqui ταῤῥὸς non ταρσὸς habeamus ap. Comicum omnium Ἀττικώτατον, Aristoph.: κόῤῥη autem non solum apud Aristoph., sed ap. Dem. quoque atque alios legamus. Denique tantum abest ut literam ρ vitasse dicantur Attici, ut in iis etiam ll., ubi unicum erat, alterum asciverint: ut in ἔῤῥεξε et κατέῤῥεξε pro ἔρεξε et κατέρεξε, si eidem Schol. credimus. Sciendum est autem, in meo vet. Cod., (i. e. in uno e meis vett. Codd.,) multo plura exempla afferri Atticæ mutationis literæ σ in ρ: ita enim ibi scriptum est, Τῷ σ ἀντὶ τοῦ ρ χρῶνται, τὸ θαῤῥαλέον, θαρσαλέον λέγοντες· καὶ τὸ ἄῤῥεν, ἄρσεν· καὶ τὸ Τυῤῥηνὸς, Τυρσηνός· καὶ τὸ ταῤῥὸς, ταρσός· καὶ τὸ μυῤῥίνας, μυρσίνας. Atqui hoc vocabulum ταῤῥὸς illud ipsum est quod Atticum esse modo probavi. De ἄῤῥεν autem et ἄρσεν, et θαῤῥαλέον ac θαρσαλέον, nec non de μυῤῥίνη et μυρσίνη, dictum fuit a me supra, cum quendam Jo. Grammatici articulum eadem de re scriptum examinarem. Sed iis, quæ ibi scripsi, hoc adjicio: cum constet primam et antiquissimam vocum illarum scripturam esse per ρ et σ, (ut vel ex Hom. patet, in iis quidem certe, quarum usus ap. eum extat,) etiamsi cunctæ ap. cunctos Scriptores Atticos invenirentur literis illis ρ et σ scriptæ, non tamen dicendum esset eos scripturam pristinam mutasse e ρρ in ρ et σ, sed potius illam retinuisse.

Et pro Συρίζειν, Συρίττειν.

Συρίττειν, non Συρίζειν, legitur quidem ap. Dem. et Æschinem, aliosque, quos in Atticorum Scriptorum numero ponendos esse constat; sed et ap. alios, qui lingua communi usi sunt, invenitur.

[56] Et pro Ἐνδελέχειαν, Ἐντελέχειαν.

IN illo vet. Cod. scriptum est, Καὶ τὴν ἐνδελέχειαν, ἐντελέχειαν ἀξιοῦσι λέγεσθαι. Fateor quidem, in quibusdam vocibus hujus mutationis literæ δ in τ, exemplum spectari; sed mutationem hanc esse Atticam, et his vocabulis illud esse annumerandum, non facile mihi Corinthus persuaserit. Equidem, ut posset quis affirmare Atticos in illo vocabulo literam unam in aliam mutasse, primum hoc certo sciendum esset quæ prima et vera sit ejus scriptura: cum vero hoc nisi ex ejus origine cognosci nequeat, de hac autem Grammatici certent, et adhuc sub judice lis sit, quid nobis de illo statuendum vel quid affirmandum putamus?

Et Κολόκυντα pro Κολοκύνθη.

EXEMPLUM ex Aristoph. in eodem illo exemplari adjectum est, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις. Est autem e N. depromtum: cujus integer versus est hic (328.) Νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτὰς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις.

Pro Κναφεῖον, Γναφεῖον dicunt.

ARTIC. seu TMEM. LXXVII.

DICERE nequimus γναφεῖον esse Atticorum, non κναφεῖον: quin dicamus itidem γναφεὺς Atticum esse, non κναφεύς. Hoc vero γναφεὺς Atticæ linguæ potius quam κναφεὺς ascribere non possumus, quin itidem γνάπτω potius quam κνάπτω ascribendum illi esse dicamus. Quod si altius ascendere libeat, ad κνάω perveniemus, e quo κνάπτω factum videtur. Cum autem non jam γνάω quoque per γ, sed tantum κνάω dicatur, primam et derivationi consentaneam scripturam esse dicendum est κνάπτω. An autem postea Attici potius quam alii γνάπτω pro κνάπτω, et γναφεὺς pro κναφεύς, itidemque γναφεῖον pro κναφεῖον dixerint, vix certo sciri potest, cum hæc per γ scriptura non minus apud eos, qui lingua communi usi sunt, inveniatur. Quid vero quod Schol. Aristoph. plane contrarium sentit, literam κ hic Atticæ, at γ communis linguæ esse?

Et pro Κεφαλαλγίαν, Κεφαλαργίαν.

Contrarium habent ambo mea vett. exempl., sc. κεφαλαλγίαν pro κεφαλαργίαν: sed huic lectioni altera præferenda est; vel potius illam, non hanc, omnino sequi necesse est. Quomodo enim Corinthus κεφαλαλγίαν Atticum esse diceret, non κεφαλαργίαν, cum contra passim apud eos, qui communi lingua utuntur, non κεφαλαργίαν, sed κεφαλαλγίαν reperiamus? Hoc certe constat, si Attici κεφαλαλγίαν dicerent, nulla literæ mutatione hoc in vocabulo uterentur, sed eodem ipsum modo scriberent quo ceteri: ideoque minime Atticis vocibus annumerari hæc debuisset. Verum si κεφαλαργία pro κεφαλαλγία dicebant Attici, non dubium est quin itidem κεφαλαργὴς pro κεφαλαλγής, et κεφαλαργικὸς pro κεφαλαλγικός, et κεφαλαργῶ pro κεφαλαλγῶ dixerint. Apud Xen. tamen invenio κεφαλαλγές, non κεφαλαργές: K. 'A. 2, (3, 9.) p. 165. meæ Ed. Καὶ ἦν καὶ παρὰ πότον, ἡδὺ μὲν, κεφαλαλγὲς δέ: paulo post iterum, Ἦν δὲ σφόδρα καὶ τοῦτο κεφαλαλγές. (At in Flor. Ed. non sine fœdo et gravi errore legitur utrobique καὶ φάλαγγες pro κεφαλαλγές: quia φάλαγγος paulo ante facta fuerat mentio, cujus errorem Edd. Germanicæ, quæ meam præcesserunt, secutæ sunt.) Neque vero est quod de hac scriptura dubitemus, cum Athen. 14. locum illum afferens, eodem pacto scribat. Sed quoniam si κεφαλαργία dicendum est ei, qui Attice loqui velit, itidem ποδαργία et γλωσσαργία dicendum fuerit, de his quoque nominibus disseram. Dicuntur ergo ποδαργία quoque et γλωσσαργία Attica esse; sed nullum tamen hujus scripturæ satis idoneum testimonium reperi: hujus scripturæ inquam, tanquam quæ Attica sit. Fateor tamen γλωσσαργία pluribus in ll. extare quam ποδαργία. Legimus enim illud γλωσσαργία ap. Athen., nec non ap. Schol. Soph. Quin et Luciani Lexiphanes, qui curiosissime Atticas scripturas s. pronuntiationes consectatur, γλωτταργίαν dicit. Habemusque itidem γλώσσαργον ἦθος ap. Etym. et Suid. At ποδαργία non memini me alibi legere quam ap. quempiam exemplum mutationis literæ λ in ρ, afferentem. Quod si ap. eos, quos Attica dialecto usos esse constat, certa et constans scriptura illa esset nominis γλωσσαργία, eandem in altera illa voce ideo non servatam fuisse putarem, ne quis ad adjectivum πόδαργος s. ποδάργης substantivum illud referret, (cum alioqui ποδαργία significare deberet Pedum perniciatem, sequendo illorum adjectivorum signif., non autem Pedum dolorem.) Sed nihil minus quam constans scriptura illa reperitur. Ecce enim, ap. ipsum Eur. (quem quis Atticum esse negabit?) non γλωσσαργίαν, sed γλωσσαλγίαν legimus, cum alibi, tum in h. Medeæ l. (525.) Ἀλλ' ὥστε νηὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον Ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν Τὴν σὴν στόμαργον, ὦ γύναι, γλωσσαλγίαν. Unum est profecto quod hanc scripturam valde suspectam mihi reddit: neque immerito. Cum enim rationi consentaneum esse videatur ut in illis vocibus mutationem literæ λ in literam ρ factam fuisse dicamus, non

A contra; (quis enim has voces a nomine ἄλγος accipere literam illam [57] λ negarit?) et ita Schol. Aristoph. de ἀργαλέος loquens, (de quo abunde in Thes. meo disserui,) velit dictum esse pro ἀλγαλέος, sicut ποδαργία pro ποδαλγία: Eust. tamen contra vult literam ρ in λ esse mutatam: (quod cum altera illa lectione convenit, quam in utroque meorum exempl. haberi testatus sum.) Tradens enim κρίβανος esse dictum quasi κριθῆς βαῦνος, paucis interjectis addit, ὃν καὶ κλίβανον διὰ τοῦ λ φασίν, ὁμοίως τῷ κεφαλαργία, κεφαλαλγία. (At Jo. Grammaticus in illo quoque nomine literam λ in ρ, non ρ in λ, mutatam esse scribit, in ultimo sui Opusculi Articulo: de illa quidem certe derivatione minime cogitans, vel illam fide dignam non existimans.) Neque vero hic tantum, sed et aliis aliquot ll. hoc tradit Eust.: in quorum uno affert et aliud, quod literam ρ in literam λ commutarit, videlicet ἀμέλγω. Sed quam rationi consentaneum est ἀμέργω dictum prius fuisse quam ἀμέλγω, tam rationi repugnat, κεφαλαργία et ποδαργία priora esse quam

B κεφαλαλγία et ποδαλγία: (ut apparet ex iis, quæ modo dixi; rationi enim repugnare dico quod etymologiæ suæ repugnat:) ideoque minime debuit, vel potius non potuit Eust. mutationem, quæ fit in illo verbo, mutatione horum nominum confirmare. Quid igitur hac de re tandem dicendum est? Equidem de mutatione ista nihil certi afferri posse, aperte ex iis, quæ dicta sunt, ostendisse mihi videor; sed hoc multo etiam minus certum esse dico, Atticæ dialecto illam acceptam ferri debere. Atque adeo cum sciamus quosdam ubique eo linguæ vitio laborare ut has literas permutent, (potius tamen ρ in λ mutantes quam contra,) cur talem mutationem Atticis peculiarem esse dicemus? Alioqui etiam quod et φύτλη et φύτρη dictum sit, quod unus idemque imperator ab aliis Μέσθλης, ab aliis Μέστρης appellatus fuerit, Atticæ illi mutationi ascribendum itidem foret. Atqui hoc dicere, quid aliud quam nugari, quid aliud quam ineptire esset?

C Atticum etiam, pro Obliquis, Nominativis uti.

ARTIC. seu TMEM. LXXVIII.

DIXERIM potius in h. Aristoph. l. velut interruptum esse orationis cursum, ut interdum contingit nos vel properantes vel aliud cogitantes orationi nostræ finem principio consentaneum non dare. (Quæ autem in familiari sermone usuveniunt, ea et in Comico itidem locum habere scimus.) Credibile est enim hunc post πτερώσας aliquid voluisse addere: perinde ac si diceret, Si quis πτερώσας Cleocritum, hoc faciat: sed imperfectum id relinquentem, subjunxisse, Αἴροιεν αὖραι etc. Velim alioqui id mihi a Corintho aliis exemplis confirmari, nimirum Atticum esse nominativis pro obliquis ita uti. Neque tamen, si non admitteretur quod dixi, εἴ τις πτερώσας dicendum esset accipi pro τινὸς πτερώσαντος, potius quam pro εἴ τις πτερώσαι.

In ως Adverbia Qualitatis, in ον finiunt.

D ARTIC. seu TMEM. LXXIX.

ADDITUR duobus illis, quæ hic habentur, et tertium, προσῆκον, in uno e meis vett. exempl. quod itidem pro προσηκόντως poni ibi annotatur. Quin etiam illis exemplis additur aliquid generale, sc. eos nominibus adverbiorum loco uti. Clauditur enim ille Articulus his verbis, Ὀνόμασι γὰρ ἀντὶ ἐπιρρημάτων χρῶνται. Fidem autem a me derogari ei, quod hic traditur, docui cum Articulum XIII Jo. Grammatici examinarem.

Proprium ipsorum et in α purum desinentes Accusativos Masculinos, a Rectis in ευς factos, per η proferre: ut pro Εὐρυσθέα, Εὐρυσθῆ: Τυδέα, Τυδῆ.

ARTIC. seu TMEM. LXXX.

LEGIMUS tamen accus. Εὐρυσθέα ap. eos etiam, qui alioqui sermone Attico usi existimantur, itidem-

que Τυδέα. Dici autem Τυδῆ, (quod et de Εὐρυσθῆ intelligendum est,) non per contr. e Τυδέα, sed per apocopen e Τυδῆα factam, docui ex auctoritate τῶν τεχνικῶν, in Articulo XXIX Jo. Grammatici.

Atticorum et pro Εὐφυῆ, Ὑγιῆ, Εὐφυᾶ et Ὑγιᾶ dicere: et pro Εὐβοέα, Πειραιέα, Εὐβοᾶ et Πειραιᾶ dicere.

ARTIC. seu TMEM. LXXXI.

ACCUS. hujus Εὐβοᾶ exemplum aliquod desidero quod minime suspectum esse possit. Nam Πειραιᾶ quidem dici fateor pro Πειραιέα, itidemque Πλαταιᾶ pro Πλαταιέα, (quin etiam accus. plur. affertur ab Eust. et Πλαταιεῖς et Πλαταιᾶς,) sed nescio quid durius sentire sibi videntur aures in accus. illo Εὐβοᾶ quam in his Πειραιᾶ et Πλαταιᾶ. Atque adeo minime in exemplum ab aliis affertur accus. ille, quod sciam. Hinc fit ut de eo velim ἐπέχειν tantisperdum idoneo testimonio confirmatum videro.

[58] Contractionibus copiose utuntur.

ARTIC. seu TMEM. LXXXIII.

GRÆCUS dativus synalœphis debuit retineri, aut certe alio quam illo vocabulo reddi, cum tamen satis aptum vix inveniri posse fatear. Adverbium quoque quod redditum est adverbio Copiose, aliter potius interpretatus fuissem; sonat enim proprie, Ad satietatem usque: ut dictum est in Articulo XV Jo. Grammatici. Ut autem illic habetur adverbium ἀεὶ, (quod est Semper,) ante adverbium κατακόρως, ita etiam hic legitur in uno meorum exempl. Ceterum quoniam synalœphes usus, qui revera frequentissime occurrit, (aut synaliphes, ut scr. censet Eust.,) multiplex atque varius est: de quo tamen locuti sunt sparsim Jo. Grammaticus et Corinthus, ut multo plura dicenda reliquerint, illis quidem certe, qui eum plene persequi velint: hoc ego si non præstare omnino, at plurima saltem iis, quæ ambo tradiderunt, adjicere, operæ pretium esse existimavi. Hujus enim varii usus synalœphes cognitio et iis qui Græce scribere volent, magno adjumento futura est, et iis qui Græcos Scriptores versabunt, valde profutura. Siquidem et quasdam voces, sub synalœphe alioqui velut absconditas, facilius indagabunt, et eas in quibus per synalœphen commiscendis librarius errarit, emendabunt. Quoniam autem Jo. Grammaticus et Corinthus non uno in loco de hoc schemate, sed sparsim, (ut modo dixi,) egerunt, utriusque verba in unum locum collecta, iis, quæ dicturus sum, præfigenda esse censui. Quamvis enim non ubique ad synalœphen pertinere dicant eas seu crases s. synæreses, quarum exempla afferunt, ad eam tamen omnes posse referri ne illi quidem negarent. Hæc sunt igitur eorum verba.

JO. GRAMM. qui et PHILOPONUS.

ARTIC. VI. Synalœphæ Atticorum sunt propriæ: ut τῷ 'μῷ, pro τῷ ἐμῷ: sic ἔρχομ' ἔχων pro ἔρχομαι ἔχων.

ARTIC. XV. Synalœphis ad satietatem usque utitur; nam pro τὸ ἱμάτιον, θοιμάτιον: et pro τὸ ἔλαιον, τοὔλαιον dicit.

ARTIC. XVII. Ου pro οε usurpat, cum dicit τοὔνδυμα et τοὔγκλημα et τοὖπος, pro τὸ ἔνδυμα, et τὸ ἔγκλημα, et τὸ ἔπος.

CORINTHUS.

ARTIC. LI. Ου pro οε utuntur, velut cum dicunt τοὔνδυμα, et τοὔγκλημα, et τοὔμπαλιν, pro τὸ ἔνδυμα, et τὸ ἔγκλημα, et τὸ ἔμπαλιν.

ARTIC. LXXII. Atticum etiam est elidere, simulque uti crasi: ut οὐ γὰρ μοὖστιν, pro οὐ γάρ μοι ἐστίν. Eliditur enim ι, et per crasin coalescunt ο et ε in ου diphthongum: ut cum pro ἐχρύσοες, ἐχρύσους, et pro ποῦ ἐστι, ποὖστι dicunt; elidentes ε.

A ARTIC. LXXXIII. Synalœphis ad satietatem usque utuntur; nam pro τὸ ἱμάτιον, θοιμάτιον dicunt, et ὦναξ pro ὦ ἄναξ, et ὤνθρωπος pro ὦ ἄνθρωπος.

Hæc sunt quæ illi de hoc schemate tradiderunt: nisi quod ap. Corinthum in ultimo Articulo alterum meorum exempl. tribus illis exemplis θοιμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, et ὦναξ pro ὦ ἄναξ, et ὤνθρωπος pro ὁ ἄνθρωπος, hæc addit, ὤριστος pro ὁ ἄριστος, et τὠμῷ pro τῷ ἐμῷ, et ἡμὴ pro ἡ ἐμὴ, et ἔρχομ' ἔχων pro ἔρχομαι ἔχων. Antequam autem ad ea veniam, quæ his adjecturum me sum pollicitus, duo de hoc schemate præfari volo: unum, de vera ejus appellatione, alterum de variis ejus generibus. Vera ejus appellatio, (si Eustathio credimus,) est συναλιφὴ, pro συναλοιφή: adeo ut synaliphe nobis, non synalœphe vocanda sit. Ejus verba sunt, in Il. Z. Τὸ δὲ ἀλείφω, παρὰ τὸ ἀλέω, καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀλέαν, ὅ ἐστι θερμασίαν, ἐπενθέσει τοῦ ι, ὅπερ ἔστιν ὅτε μονάζει, ἐκδραμόντος ἐν ταῖς ἐκ τοῦ ἀλείφω παραγωγαῖς· τοῦ φυσικοῦ ε· γίνεται δὲ αὐτὸ οὐ
B μόνον ἐν τῇ συναλιφῇ τῇ δηλούσῃ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων. Quibus subjungit, Ea enim, quæ e verbo ἀλείφω fiunt, nomina, si quidem habeant πτ, retinent diphthongum: ut ἀλειπτὸν, ἀνήλειπτον, ἀναπάλειπτον: at si habeant φ, solo ι scribuntur: ut ἀνηλιφὴς ναῦς, non ἀλιφεῖσα πίσσῃ: et πισσαλιφὴς, ἡ πεπισσωμένη. Quoniam autem ἄλειφαρ, s. ἄλειφα, absque ρ, minime compositum est ut hæc, et ut illud συναλιφὴ, ideo thematis diphthongum retinet. Fieri alioqui ἀλοιφὴ et ἀλοιμὸς e verbo ἀλείφω, alibi declaratum fuit. Hæc illa sunt, quæ de hujus schematis appellatione, s. de vera hujus vocabuli scriptura doctissimus ille Schol. tradit: cujus tamen loci nonnulli συναλοιφὴ etiam habent, præsertimque in prima Commentariorum parte: i. e., in ea, quæ in primos versus 4 libri 1. scripta est, ut pag. 19., ubi de istis Homeri verbis Iliadis disserit,—αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι. Hoc, inquit, si ita legatur κατὰ συναλοιφὴν, (quibus verbis κατὰ συναλοιφὴν opponit ἀσυναλείπτως, quod grammaticum verbum
C obiter notandum est,) productam habet primam nominis ἑλώρια syllabam. Legimus ap. Eund. 302. Ἡ δὲ Μαντίνεια, Μαντινέη μὲν παρ' Ὁμήρῳ, Ἰωνικῶς· εὕρηται δὲ (φασὶ) καὶ Μαντίνη κατὰ συναλοιφὴν, ὡς Ζέλεια Ζέλη. Fieri igitur potest ut ipsemet Eust. [59] nondum deprehenso vulgari in scribendo illo nomine errore, ita scripserit: cum alioqui Romana Commentariorum ejus Editio, ac præsertim eorum, qui in quinque libros seorsum et ante reliquos editi fuerunt, satis fideliter exemplaris seu exemplarium scripturas exhibere nobis videatur. Quin etiam quod video eandem scripturam habere ejus in Dionys. P. Commentarios, (in quorum tamen Editione exemplarium multorum collatione adjutus fuit pater meus,) et eos prius scriptos fuisse constat quam illos in Hom., facit ut non facile de sententia illa dimoveri possim. Afferam autem unum ex illis Dionysii Commentariis exemplum, quod alium etiam usum præstare nobis poterit, ut postea docebo. Id extat initio p. 144. illius Ed. patris mei, Ὅτι ἐν τῷ, Ἀλλ' ὁπότ' Ἀρμε-
D νίων ὀρέων προπάροιθεν ὁδεύσῃς, νοοῦμεν ἐκ τῆς συναλοιφῆς, ἤγουν ἐκ τοῦ κουφισμοῦ, ψιλοῦσθαι τῆς Ἀρμενίας τὴν ἄρχουσαν. Verum sive librariis accepta ferenda sit hæc vulgarem errorem sequens scriptura, sive, (quod potius credo,) ipsiusmet Eust. esse putanda sit, illum nondum animadvertentis, hoc constat, non συναλιφὴν, sed συναλοιφὴν ap. alios omnes inveniri. Omnes autem intelligo, qui in manus meas pervenerunt: sive Lexicographi sint, s. Scholiastæ, sive aliam grammaticæ partem tractarint. Ideoque si proverbialis illa regula usquam locum habere posset, communem errorem jus facere, hic certe haberet. Verum hac de re dictum sit hactenus. Possunt autem qui ex Eust. allati fuerunt loci non solum ad ostendendam duplicem hujus vocabuli scripturam nobis prodesse, sed simul etiam duorum ejus generum exempla suppeditare, ut aliquanto post declarabo. Quin etiam quid hac voce significetur, ex iisdem ll. cognoscere possumus. Est enim observandum in illo, quem primum ex hoc Schol. attuli,

loco, eum dicere voce hac συναλιφὴ crasin et synæresin indicari: in eo autem, quem e Commentariis in Dionys. P. addidi, συναλιφὴν ab eo alio nomine κουφισμὸν appellari. Sed quoniam Tryphonem Grammaticum de synaliphes (s. synalœphes, ut ille vocat,) variis generibus fusius quam alium quenquam eorum, qui extant, disseruisse existimo, ea etiam, quæ ab illo traduntur, proferam, Συναλοιφή, (inquit,) ἐστὶ δύο συλλαβῶν κατὰ φωνήεντος, (sed repono μετὰ φωνήεντος,) ἕνωσις, καταβολῇ τόνων. I. e. Synalœphe est duarum syllabarum cum consonante unio, seu coalescentia, dejectione tonorum. Fit autem, (subjungit ille,) septem modis, quorum tres quidem sunt simplices, per θλίψιν, per crasin, per synæresin: quatuor autem compositi, per thlipsin et crasin, per thlipsin et synæresin, per crasin et synæresin, per thlipsin et crasin et synæresin. Per thlipsin, ut ἐπ' ἐμὲ, pro ἐπὶ ἐμέ: Per crasin, ut τἀμὰ, pro τὰ ἐμά: Per synæresin, ut Νηρῇδες, pro Νηρηΐδες: Per thlipsin et crasin, ut κἀγὼ, pro καὶ ἐγώ: Per thlipsin et synæresin, ut ἐμοὐποδύνει, pro ἐμοὶ ὑποδύνει: Per crasin et synæresin, ut ᾠπόλος pro ὁ αἰπόλος: Per thlipsin et crasin, et synæresin, ut ἐν τᾀθιοπίᾳ, pro ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ. Ex his Tryphonis verbis cum synaliphen multis modis fieri appareat, in iis latius declarandis eundem quem ille ordinem sequar: et si qua exempla sint quæ ad nullum illorum generum referri posse videantur, extremum iis locum dabo.

PRIMUM genus synaliphes s. synalœphes ab eo allatum, quod per θλίψιν fieri tradit, omnium longe frequentissimum et ap. quoslibet Scriptores est usitatissimum. Est namque hæc θλίψις ea quæ fit per notulam, quam Grammatici ἀπόστροφον appellant, et quidam inter προσῳδίας numerant: sed haud scio quam recte. Proprie enim, (non inutilis autem hæc disquisitio fuerit,) tres duntaxat προσῳδίας habent Græci, (Lat. Accentus appellarunt,) ὀξεῖαν, βαρεῖαν, περισπωμένην. Neque certe ullum e vett. Grammaticis latius appellationem illam extendisse arbitror. At recentiores ea comprehendere voluerunt et quæ peculiaribus nominibus, πνεύματα, χρόνους, πάθη vocarunt; ambos enim spiritus, tenuem et asperum, ambas lineas χρόνων indices, (quas ideo χρόνους nuncuparunt,) longam et brevem, quin etiam apostrophum, et τὸ ὑφ' ἓν, (pro quo perperam scribunt ὑφὲν, non intelligentes ἐλλειπτικῶς dici ὑφ' ἓν, pro ὑφ' ἓν μέρος τοῦ λόγου,) nec non hypodiastolem illa complexi fuerunt: quæ tria postrema quidam peculiari nomine πάθη appellarunt. Moschop. autem in sua Grammatica, (non illa, cujus Edd. typographicæ extant, sed alia, quæ olim e Bibliotheca Regis in manus meas venit,) sibi plus aliis videtur sapere quod septem tantum προσῳδίας enumeret tanquam quæ κυρίως sint προσῳδίαι, i. e. Proprie; nam τὴν ἀπόστροφον et τὴν ὑφὲν, (ita enim et ibi scriptum est, pro ὑφ' ἓν,) nec non τὴν ὑποδιαστολὴν, non proprie, sed per catachresin eo nomine vocari tradit. Deinde sibi valde in suis nugis placens, hanc rationem affert cur tres illæ προσῳδίαι hoc nomine appellari aliter non possint quam καταχρηστικῶς. Quoniam, (inquit,) aliæ quidem προσῳδίαι e literis fiunt. Siquidem litera Λ in duas partes secta, ποιεῖ ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν: litera Θ in tres partes secta facit μακρὰν, βραχεῖαν, et περισπωμένην: litera H in duas partes secta, facit δασεῖαν καὶ ψιλήν. In ea autem Grammatica quæ edita est, decem προσῳδίαι statuuntur. Verum ut ad apostrophum redeam, frequentissima omnium et apud quoslibet Scriptores usitatissima est illa synalœphe, quæ θλίψιν habet per illam apostrophi notam; dicitur enim ἀπόστροφος esse Signum s. Nota ἐκθλίψεως φωνήεντος s. φωνηέντων, i. e. Elisionis vocalis seu vocalium. Alii Signum s. Notam rejectæ vocalis appellant. [60] Est autem nota hæc, pars circuli dextera, quæ ad caput consonantis ponitur, non supra illam, sed e regione: ut cum scribo φέρ' αὐτὸν pro φέρε αὐτόν. Cum autem quæ vocales et quæ diphthongi per apostrophum elidi soleant, e Grammaticis discere unusquisque possit, ad eos lectorem remittam. Tantum de hoc admonebo, (quoniam eorum nonnulli prætermiserunt,)

A ubi sequens vocabulum a vocali aspirata initium habet, pro tenui scribi aspiratam, s. potius tenuem in aspiratam, quæ ei respondet, mutari: ut ὑφ' ἡμῶν, pro ὑπὸ ἡμῶν. Idque fieri nonnunquam et ubi inter voces illas hypodiastole opus est: quod apostrophus inter duas voculas ponatur, quarum una ad unum verbum, altera ad alterum fertur: ut, Ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι τῶν τριηραρχιῶν οὐδεὶς ἔστ' ἀτελὴς, Dem. (465.) Sic aliquanto post, Ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι πλείστῳ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἡμεῖς ἐπεισάκτῳ σίτῳ χρώμεθα. Et, (quod magis mirandum est,) fit elisio nonnunquam et ante vocem, quæ per parenthesin ponitur: cum tamen sublata voce illa nullum elisio locum habere queat. Exemplum habes in isto Xen. l. K. Π. 1, (3, 5.) p. 5. Γενόμενος δ', ἔφη, καὶ σὺ γνώσῃ ὅτι ἡδέα ταῦτά ἐστιν. Mirum enim non immerito alicui fuerit, scribi δ' ἔφη cum elisione, non autem integre δὲ ἔφη, cum verbum hoc ἔφη sit velut παρείσακτον, utpote per parenthesin, (quam vocant Grammatici,) positum: ideoque non

B ejus, sed potius particulæ καὶ, quam præcedit, ratio habenda fuisse videatur. Sed contra ita scribitur ut demto verbo illo, mutanda simul scriptura sit: et non jam δ' elisione facta per synaliphen, sed ἀσυναλείπτως scribi δὲ necesse sit: hoc modo, γενόμενος δὲ καὶ σὺ γνώσῃ, etc. Hoc autem in causa est et hic et plerisque in ll. hujusmodi cur parentheseωs notam meæ Edd. non habeant: quam alioqui ad levandum labore lectorem diligenter aliis ll. ascripsi. Apud Comicos et Tragicos interdum persona una sermonem suum voce elisionem passa finit, sequente sermone alterius, ut Aristoph. B. (286.) Ποῦ ποῦ 'στ'. Ξ. ὄπισθεν. Ceterum aliquando duæ elisiones, contiguæ, id est in contiguis vocabulis, inveniuntur, non tantum ubi tenues retinentur, sed etiam ubi, (sicut modo dictum fuit,) in aspiratas transeunt, ut διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν ap. Aristoph. Cum autem vocabulum, in quo contingit hanc tenuis mutationem in aspiratam fieri, duas tenues habet, utraque mutatur: ut νύχθ' ὅλην, pro νύκτα ὅλην.

C Interdum vero et bina synalœphe s. synaliphe in uno eodemque fit vocabulo, ut Epigr. Ὦ 'νθρωφ', ἰλάσκευ πλατίον ἑζόμενος: sed de illo genere synaliphes, quod in fronte hujus vocabuli fit, dicendum postea erit. Hoc addo, scripturam illam e synaliphe profectam, in compositione etiam retineri: ut καθ' ἅπαξ, et in compositione καθάπαξ: sic καθ' ἅπερ, itidemque in compositione καθάπερ, cum θ. Quin etiam in verbis mutatio hæc servatur: ut καθορῶ composito e κατὰ et ὁρῶ: sic καθοπλίζω, e κατὰ et ὁπλίζω: eodemque modo in iis, quæ cum ἀπὸ vel ὑπὸ vel ἐπὶ vel κατὰ vel μετὰ per compositionem juncta sunt.

Hoc præterea sciendum est, (quod omittere non debuerunt Grammatici,) retrahi accentum propter hanc vocalis elisionem, quæ fit per synalœphen, s. per apostrophum, ut alii loquuntur. (Quia enim huic elisioni apostrophus intervenit, ideo sunt et qui factam per apostrophum elisionem appellent: cum alioqui per synalœphen facta dicatur, generalius lo-

D quendo.) Exempla autem hujus retractionis accentus in encliticis vocabulis frequentia sunt, ut in verbo ἐστί: h. in l. Demosth. (465.) Ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι τῶν τριηραρχιῶν οὐδεὶς ἔστ' ἀτελής. Si enim verbum illud subst. synalœphen s. synaliphen passum non foret, scr. esset οὐδείς ἐστιν ἀτελής. Itidemque pro ἐμὲ interdum ἔμ' invenies, accentu eandem ob causam retracto. Sic γαλῆν' pro γαληνὰ videbis in quodam Eur. versu, quem afferam pag. proxime sequente. At in præpp. disyllabis non retrahitur accentus nisi cum ponuntur per anastrophen; sed etiamsi integre scribantur, non minus eam fieri sciendum est: (præsertim tamen in παρά:) scimus enim dici ἐμοῦ πάρα, pro παρ' ἐμοῦ: nec non ἐμοῦ μέτα, pro μετ' ἐμοῦ: sic ἐμοῦ ὕπερ pro ὑπὲρ ἐμοῦ. Atque adeo utuntur hac accentus retractione tum potius, cum præpositio est integra, quam cum elisionem passa est: veluti ἐμοῦ πάρ' ἐδέξατο: invenitur enim in quibusdam libris παρ' in hujusmodi ll. absque accentu scriptum: quod et de aliis disyllabis

præpp. intelligendum est. Verum ex his una potissimum excipitur, nimirum διά: ideo enim non retrahi accentus existimatur, quod cum accusativo Δία coincideret. Fuerunt tamen qui et ap. Hesiod. Ἔργ. init. scripserint, ὄντε δί', accentu ita retracto. Quam scripturam quamvis parum probem, (ut etiam paucorum exemplarium auctoritate niti existimo,) hoc tamen dico, si ob eam tantum rationem rejiceretur quod cum accusativo Δία posset coincidere, (utor enim lubenter hoc Grammaticorum verbo, ut si Græce dicatur συνεμπίπτειν,) itidem πάρα pro παρὰ rejici possit et μέτα pro μετὰ, quod etiam pro πάρεστι et μέτεστι duo illa πάρα et μέτα accipi constet. Idemque et de ἔπι pro ἔπεστι dicendum est.

Neque hoc prætereundum est, elisionem per apostrophum, præcedente vocali, esse in carmine potius quam in soluta oratione receptam: ut ἔγχε' ἔχοντες, pro ἔγχεα ἔχοντες, in isto Hom. versu, Il. E. (624.) Οἳ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν· ἔγχε' ἔχοντες. Sic in isto, qui extat eodem libro, Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. Ubi observa etiam duas synaliphas in duobus contiguis [61] vocabulis, quarum et antea memini. Sunt certe in carmine quam in prosa frequentiores.

De hoc quoque monendus est mihi lector, de quo eum a Grammaticis non admoneri scio: nimirum ex istis synalœphis, quæ per apostrophum fiunt, quasdam raras esse, ac præsertim eas, ubi diphthongi αι vel οι eliduntur. Ac ne simplices quidem vocales semper elidi putandum est; nam eas modo elidi, modo integras manere, in locis alioqui similibus, videmus. Exempla e multis vel potius infinitis pauca proferam. Legimus ap. Thuc. (3, 88.) p. 112. meæ Ed. Οἰκοῦσι δ' ἐν μιᾷ τῶν νήσων οὐ μεγάλῃ' καλεῖται δὲ Λιπάρα: ubi habes synaliphen, at non item in his verbis proxime sequentibus, Τὰς δὲ ἄλλας ἐκ ταύτης ὁρμώμενοι γεωργοῦσι. Sic statim post, Νομίζουσι δὲ οἱ ἐκείνῃ ἄνθρωποι: et paucis verbis interjectis, Κεῖνται δὲ αἱ νῆσοι αὗται. Cum alioqui statim post habeamus, Ξύμμαχοι δ' ἦσαν Συρακουσίων, et, Τεμόντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι τὴν γῆν. In pagina autem, quæ illam consequitur, habes itidem ἀσυναλείπτως, Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι: et aliquanto post, Ἑξήκοντα δὲ ἐς Μῆλον καὶ δισχιλίους ὁπλίτας. Quibus verbis hæc subjunguntur, Ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Νικίας ὁ Νικηράτου. Et statim post, Οὐδὲ ἐς τὸ αὐτῶν ξυμμαχικὸν ἰέναι. Afferam et ex aliis exempla aliquot: ne quis Thucydidi peculiare id esse putet. Demosth. Or. πρὸς Λεπτ., Μετὰ ταῦτα δὲ οὐδὲν ἔλαττον ἕκαστος αὐτῶν ἀναλώσει' τότε δ' ἂν μικρᾶς συντελείας κ. τ. λ. Aliquanto post, Πρὸς μὲν ταῦτα οὐδὲν, ἄλλα δὲ τοιαδί. In eadem Oratione, Ἐὰν οὖν εἴπῃ πρὸς ταῦτα ἐκεῖνος. Apud Eund. et γένοιτ' ἂν et γένοιτο ἂν legimus. Xen. K. Π. 1, (3, 5.) p. 5. meæ Ed. Τὸν δὲ Κῦρον πρὸς ταῦτα ἀποκρίνασθαι λέγεται: aliquanto post, Γνώσῃ ὅτι ἡδέα ταῦτά ἐστιν, et, Ἀντασπαζόμενος δὲ αὐτὸν ὁ Ἀστύαγης κ. τ. λ.: et, Καὶ νῦν δὲ ἔτι ἐμμένει μαρτυρία. Apud Isocr. autem, (qui alioqui existimari posset pauciora relinquere ἀσυναλείπτως scripta quam alii,) Paneg. Ἑνὸς δὲ ἀνδρὸς εὖ φρονήσαντος. In ead. Or. Τοῖς δὲ ἀσφαλεστάτην καταφυγήν: statim post, Τὰ δ' ὁπόθεν εἰσαγαγέσθαι: aliquanto post, Τὰ δὲ ἀμφοτέροις τούτοις διαφέροντα: et paulo post, Ἔτι δὲ ἀγῶνας ἰδεῖν: non multo post, Ἡ δὲ ἡμετέρα πόλις. Ad præp. autem quod attinet, ἐπὶ potius quam alia utramque scripturam recipit. Legimus enim ap. Thuc. in quodam Fœdere ἐπὶ Ἀθηναίους, et ἐπὶ Ἀργείους. Apud Eund. habemus ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ, (1, 145.) Δίκῃ δὲ καὶ κατὰ τὰς συνθήκας ἕτοιμοι εἶναι διαλύεσθαι περὶ τῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. Sic ap. Dem. plerisque locis, ἐπὶ ἄρχοντος. At vero ἀπὸ et μετὰ et κατὰ et παρὰ raro ἀσυναλείπτως scribuntur, præsertimque tres illæ priores: contra vero περὶ semper ἀσυναλείπτως scribi, satis notum esse potest. Quod autem similia aut etiam eadem cum synaliphe nonnunquam, interdum contra ἀσυναλείπτως scribunt, in eo quemque aurium suarum judicio usum esse existimo: cum hiatum, qui alioqui vitari solet, certis quibusdam locis non indecorum esse sciamus. Huc autem pertinet quidam Fabii locus 9, 4, Nam et coeuntes literæ, (quæ συναλοιφὴ dicitur,) etiam leniorem faciunt orationem quam si omnia verba suo fine claudantur: et nonnunquam hiulca etiam decent, faciuntque ampliora quædam: ut, Pulcra oratione acta omnino jactare.

Istud quoque iis, quæ dicta sunt, addendum est: ita invaluisse in quibusdam voculis hanc per apostrophum synalœphen, ut etiam hujus nota, (apostrophi inquam,) omittatur: veluti cum pro ὅτ' ἂν scribitur ὅταν, et pro ὁπότ' ἂν itidem ὁπόταν.

Ne hoc quidem silentio prætereundum est: e synalœphes generibus, aut etiam e vocabulis synalœphen passis, nonnulla quæ vulgo Atticæ linguæ ascribuntur, a quibusdam alii dialecto ascribi. Tale est μὴ 'στὶ, sive μήστὶ, pro μή ἐστι. Illud enim cum Atticum esse multi censeant, Doricæ dialecto a Corintho ascribitur. Sic ὤνθρωπος pro ὁ ἄνθρωπος aliaque hujusmodi inter Atticas synalœphas quidam recensent, cum alii Ionicam esse tradant.

Postremo et hoc de apostropho, seu elisione quæ fit per apostrophum, sciendum est, quod pauci fortassis cogitant: veteres ea esse pronuntiatione usos, in qua elisionem aures omnium sentire possent: non autem, (ut nunc fit,) uno eodemque modo et vocem quæ elisionem illam passa foret, et eam quæ integra esset, easdem alioqui literas habens, pronuntiasse. Id autem nobis liquet ex eo, quod ab Aristoph. et Eur. Scholl. in istum hujus versum annotatur, Or. (279.) Ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ. Scribit enim irrisum a Comicis fuisse hunc versum, propter Hegelochum Histrionem, qui synalœphen pronuntiatione sua non declararit: unde factum sit ut auditores γαλήν' ita intellexerint ac si γαλῆν dixisset: Οὐ γὰρ φθάσαντα, (inquit Schol. Eur.) διελεῖν τὴν συναλοιφὴν, ἐπιλείψαντος τοῦ πνεύματος, τοῖς ἀκροωμένοις τὴν γαλῆν δόξαι λέγειν τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐχὶ τὰ γαληνά. Aristoph. B. (303.) Ἔξεστι δ', ὥσπερ Ἡγέλοχος, ἡμῖν λέγειν, Ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ.

Enimvero cum omnia, quæ hactenus a me dicta fuerunt de synaliphe, cui intervenit apostrophus, ad eam pertineant, per quam eliditur vocalis in fine vocabuli, sed tamen in eorum etiam principio reperiatur, (apud Comicos præsertim et Tragicos,) vocalium elisio, eam quoque hic attingam: si prius exempla ejus aliquot ex Aristophane attulero. Legimus ergo ap. eum in Πλ. (829.) μεγάλων γάρ μου 'στὶν ἀγαθῶν αἴτιος. Apud Eundem B. (291.) ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω. [62] Et in versu, qui hunc proxime sequitur, Ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων. Quin etiam elisio duplex in hac voce habetur ibidem, nimirum et prioris et posterioris vocalis: in hoc versu, qui illos parvo intervallo præcedit, Ποῦ ποῦ 'στ'. ΞΑΝ. ὄπισθεν. ΔΙ. ἐξόπισθε νῦν ἴθι. In eadem autem pagina extant et aliæ voces, quarum prima itidem vocalis elisa est: ut ἡ 'μπουσα, pro ἡ ἔμπουσα: nec non ὦ 'ναξ pro ὦ ἄναξ: item ὦ 'νθρωπε, pro ὦ ἄνθρωπε: alibi cum mutatione tenuis in aspiratam: ut ὦ 'νθρωφ' ἱκετεύω, pro ὦ ἄνθρωπε ἱκετεύω. In aliis autem ejus locis legimus etiam οἱ 'πιχώριοι pro οἱ ἐπιχώριοι. Sic 'κάλεσας pro ἐκάλεσας, N. (1257.) Ὁτιὴ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον. Paucis versibus interjectis, Τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἃ 'λαβεν. Unico versu interjecto, Τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; ΔΑ. ἃ 'δανείσατο: iterumque pag. sequente, τὰ χρήμαθ' ἃ 'δανείσατο. Alicubi autem perperam nonnulla verba hujusmodi scripta absque notula ea inveniuntur: quod errore eorum contigisse crediderim, qui incrementa verborum a Comicis negligi putarent: nec non a Tragicis: apud quos itidem talia extare norunt, qui in eorum lectione versati sunt. (Quod si quis tamen pertinacius tueri illam sententiam vellet, iis verbis, in quibus ε non itidem ex incremento est, refelleretur, veluti cum 'πάκουσον ap. Soph. legimus pro ἐπάκουσον.) Hinc autem et errores quidam nati sunt, i. e. ex hujusmodi forma synalœphes non bene animadversa: ut videmus ap. Aristoph. scriptum esse δ' ἤγνων pro δὴ 'γνων, quod est δὴ ἔγνων: Ἱππ. (658.) Κᾄγωγ', ὅτε δὴ 'γνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος.

Nemo est certe qui in illa lectione δ' ἤγνων non hæsisset; idque merito: at nunc tot quæ protuli exempla emendationem illam ante oculos ponunt, cum δὴ 'γνων manifestum sit pro δὴ ἔγνων eodem modo esse dictum quo ἃ 'λαβεν pro ἃ ἔλαβεν: et ἃ 'δανείσατο pro ἃ ἐδανείσατο. Ceterum de ista elisione, quam hæ voces aliæque variæ in principio patiuntur, hoc sciendum est, eam in plerisque vocabulis dici posse convenire cum illa, quæ fit per apostrophum, in eo quod itidem notula vocalis elisæ index apponatur, et vocabulum hanc elisionem passum seorsum scribatur; sed neque notulam hanc vocari itidem apostrophum, neque elisionem esse simplicem, (i. e. quæ mutationem nullam afferat,) et illa ipsa, quæ a quibusdam separatim scribantur, præfixa illa notula, ab aliis cum præcedentibus jungi, docebo in iis, quæ proxime sequuntur.

SECUNDUM synaliphes s. synalœphes genus esse censet Trypho quod fit per crasin, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμά. Quoniam autem quasdam synalœphas per crasin, quasdam per synæresin, nonnullas, (ut de ceteris in præsentia taceam,) per utramque fieri tradit; atque adeo synalœphes appellatione significari crasin et synæresin testatur Eust.: antequam ulterius pergam, de crasi et synæresi agere decrevi. Est igitur κρᾶσις, (ut quidam Grammatici volunt,) duarum vocalium in unam vocalem s. diphthongum commistio: ita ut vel unam illarum vocalium vel utramque mutari contingat: unam, ut Δημοσθένεος, Δημοσθένους: utramque, ut Δημοσθένεα, Δημοσθένη. At συναίρεσις, (vulgo dicta Contractio,) esse existimatur proprie Quædam cohærentia s. coalescentia duarum vocalium in diphthongum, absque ulla vocalium mutatione: ut Δημοσθένεϊ, Δημοσθένει: et Λητόϊ, Λητοῖ. Sed discrimina hæc minime servari sciendum est, de quibus tamen magnam inter Grammaticos controversiam esse constat. Obtinuit saltem usus ut una declinationum pars unaque item conjugationum a synæresi, non a crasi nomen habeant. Quædam enim declinationes, sicut et conjugationes, συνῃρημέναι dicuntur, i. e. Synæresin passæ: nisi et nos posito pudore Synæresiatas appellare audeamus. Multi vero Contractas appellant, quod συναίρεσις reddi soleat Contractio, ut antea docui. Vidimus autem antea Corinthum vocare Crasin coalescentiam illam literarum ο et ε quæ fit in diphthongum ου, cum ἐχρύσους pro ἐχρύσοες, et ποῦστι, aut ποῦστι, (seu etiam ποῦ 'στι, ut alii scribunt,) pro ποῦ ἐστι dicimus. Equidem nihil obstare puto quominus in una eademque voce et synæresin et crasin constituamus: crasin quidem, quatenus confunduntur commiscenturque duæ syllabæ in unam: synæresin autem, quatenus vocabulum, in quo id fit, amissa una syllaba, contrahitur, id est brevius redditur. Interim tamen nihil prohibet quin συναιρεῖν hic intelligamus non simpliciter Contrahere, sed Contrahere per duorum alioqui separatorum coadunationem, (si et mihi verbo isto uti licet,) seu complectendo simul duo quæ divisa erant: (sequendo signif., quam Fabius dat nomini Complexio, ut mox docebo.) Eust. tamen simplicius συναίρεσιν esse ait, per quam vocabula ἐκ πλατυτέρων καὶ ἀναπεπταμένων συνάγονται εἰς βραχύτερον. Idem συναλείφεσθαι et συναιρεῖσθαι eadem de re usurpavit, cum πλόον dixit συναιρεῖσθαι in πλοῦν, ut Σαπφόος in Σαπφοῦς, aliaque infinita itidem, ad vitandam παραλληλίαν vocalium: subjunxitque pro eodem, συναλείφεσθαι εἰς ου diphthongum. Atque ut hic Eustathio συναιρεῖσθαι et συναλείφεσθαι idem significant, sic Quintil. συναίρεσις et συναλοιφὴ eandem significationem habent, (cum alioqui proprie συναλοιφὴ tanquam Genus, at συναίρεσις tanquam Species consideretur,) 1, 5. ubi etiam vocari Latine Complexionem scribit. Idem alioqui Coëuntes literas vocat συναλοιφὴν, 9, 4. Nam et coëuntes literæ, (quæ συναλοιφὴ dicitur,) etiam leniorem faciunt orationem, quam si omnia verba suo fine claudantur. Verum ad Eust. revertens, aliqua συναιρέσεως exempla, aliqua item κράσεως ex eo afferam: ut quid συναίρεσιν, quid κρᾶσιν appellet, manifestius etiam perspici possit. Et jam quidem [63] dictum est, in πλοῦς

A e πλόος, in Σαπφοῦς e Σαπφόος, aliisque hujusmodi, synæresin ab eo statui. Idem alibi in κλῇδος et Νηρῇδος e κληΐδος et Νηρηΐδος synæresin esse censet. Sic alibi genitivos istos, Ἐρετριῶς, Στειριῶς, Πειραιῶς, χοῶς, factos ex Ἐρετριέως, Στειριέως, Πειραιέως, χοέως, passos esse synæresin tradit. Eandem passi sunt et isti accusativi, αἰγλῆντα et τιμῆντα, ut Idem alibi testatur: facti nimirum ex αἰγλήεντα et τιμήεντα. Alicubi vero synæresin esse ait et in Δημάδης, facto e Δημεάδης. Idem συναίρεσιν et συνίζησιν alicubi Herodianum de re eadem usurpasse videri scribit. At vero τῶν κραθέντων, i. e. Crasin passorum, exempla sunt hæc ap. illum, συκῆ, γαλῆ, μυγαλῆ, ἀμυγδαλῆ, et alia ejusmodi: itidemque adjectiva, ut χρυσῆ, χαλκῆ: facta enim sunt hæc e συκέα, γαλέα, μυγαλέα, ἀμυγδαλέα, χρυσέα, χαλκέα. Eadem craseως forma alibi statuitur ab eo in Ἑρμῆς facto ex Ἑρμέας: et in Σωσῆς ac Ποδῆς factis e Σωσέας et Ποδέας. Sic alibi γῆ pro γέα per crasin dici ait. Alio autem in loco θεουδὴς e θεοειδὴς fieri tradit per B crasin vocalium ε et ο in ου, et abjectionem literæ ι. Alibi meminit cujusdam crasews duplicis ι in ι longum: quæ fit in μήτι et θέτι, e μήτιϊ et θέτιϊ: qualis crasis est etiam in δῖος, e δίϊος. Alicubi idem Schol. πρῶραι a v. προορᾷν deducit, per crasin duorum οο in ω. Exempla crasews vocalium ο et η in ω, affert Idem alibi: ὀγδώκοντα ex ὀγδοήκοντα, et ἐπιβώσομαι ex ἐπιβοήσομαι: cui simile est ἀνέβωσε ap. Herod. (1, 10.) pro ἀνεβόησε, item βωθήσαντες pro βοηθήσαντες, nec non ἐννώσαντα pro ἐννοήσαντα, ap. Eund. et τώμισυ ap. Hesiod. e τὸ ἥμισυ. Testatur Idem alio in loco, crasin quæ est in φοινικοῦς facto e φοινίκεος, itidemque in σιδηροῦς e σιδήρεος, ab Herodiano Grammatico appellari συνίζησιν. Exemplum denique crasews et συναιρέσεως in uno eodemque vocabulo extat ap. Eum: ubi ᾄδειν et ᾠδὴ ex ἀείδειν et ἀοιδὴ facta, crasin et synæresin passa esse scribit. Ex his, quomodo crasin, quomodo item synæresin fieri Eust. putarit, intelligi posse arbitror. An autem Trypho ubi synalœphæ vel crasin peculiariter C vel synæresin tribuit, eundem utrique harum usum assignet, quem ipse Eust., aliive Grammatici, lectori judicandum relinquam: de iis, quæ ad hoc secundum synalœphes genus referri posse videntur, disserere contentus.

Dico igitur videndum esse an vocabulum, quod a Tryphone affertur in exemplum hujus secundi generis synalœphes, illis annumerari possit, quæ antea dicebam elisionem in principio pati, cum ea elisione, quæ fit per apostrophum commune aliquid habentem: in eo videlicet, quod itidem notula vocalis elisæ testis apponatur, et vocabulum hanc elisionem passum seorsum scribatur, aut certe seorsum scribi queat. Talia autem erant ista, ὦ 'νθρωπε pro ὦ ἄνθρωπε, et ὦ 'ναξ pro ὦ ἄναξ, et οἱ 'πιχώριοι pro οἱ ἐπιχώριοι, et ὀτιὴ 'κάλεσας pro ὀτιὴ ἐκάλεσας, et ἃ 'λαβεν pro ἃ ἔλαβεν, et ἃ 'δανείσατο pro ἃ ἐδανείσατο: nec non δὴ 'γνων pro δὴ ἔγνων. Videndum inquam esse dico an itidem τὰ 'μὰ scribi possit pro τὰ ἐμά: sic τοῦ 'μοῦ pro τοῦ ἐμοῦ, et τῷ 'μῷ pro τῷ ἐμῷ. D Multo certe rariorem illa hanc scripturam esse constat: si tamen in hac quoque crasis nobis repræsentaretur, minus fortassis hoc in vocabulo quam in quibusdam reprehendenda esset. Et quod de hoc dico, idem et de aliis plerisque dictum intelligi volo: e quibus est αἱ 'γαθαὶ ap. Eur. Ione (399.) Κἂν ταῖς κακαῖσιν αἱ 'γαθαὶ μεμιγμέναι. Sic pro τῇγαθῇ ap. Aristoph. N. (61.) itidem τῇ 'γαθῇ posse scribi merito quispiam dixerit. Talia sunt ἡ 'ρετὴ et ἡ 'λήθεια pro ἡ ἀρετὴ et ἡ ἀλήθεια: ut in isto hemistichio, ὀρθὸν ἡ 'λήθει' ἀεί. Sed hujus elisionis, quæ fit post η, et præsertim post μὴ, exempla habes in iis, quæ meis in Soph. et Eur. Annotationibus præfixi. Quibus adde ex Aristoph. B. init. ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ 'ρεῖς, pro μὴ ἐρεῖς: Ἱππ. (700.) ἢν μὴ 'κπίω, pro μὴ ἐκπίω. Sic vero et post particulam ἢ (188.) ἢ 's Κερβερίους, ἢ 's κόρακας, ἢ 'πὶ Ταίναρον: est enim ἢ 's pro ἢ ἐς, et ἢ 'πὶ pro ἢ ἐπί: quod ἢ 'πὶ itidem ap. Anacr. (in Odario, cujus primus versus est, Σὺ μὲν φίλη χελιδὼν,) legimus, ἢ Νεῖλον, ἢ 'πὶ Μέμ-

φιν. Exemplis autem, quibus primum locum dedi, addi multa possunt. Illis enim duobus, ὤ'νθρωπε et ὦ'ναξ, pro ὦ ἄνθρωπε et ὦ ἄναξ, simile est ὦ 'δελφὲ ap. Aristoph. B. (58.) pro ὦ ἀδελφέ: et in N. (223.) ὦ 'φήμερε pro ὦ ἐφήμερε: nec non ὦ 'γάθ' pro ὦ ἀγαθέ. At illi 'κάλεσας pro ἐκάλεσας, et duobus, quæ ipsum proxime sequuntur, simile est 'σκευασμένα pro ἐσκευασμένα, ap. eund. Comicum. Quibus adde ex eodem loco, 'δόκει pro ἐδόκει, ex isto hemistichio, καί μοι 'δόκει ἡ θεὸς αὐτὴ, etc. His adjici potest et 'γὼ pro ἐγώ: ut 'Ιππ. (799.) πάντως δ' αὐτὸν θρέψω 'γὼ καὶ θεραπεύσω. Sic N. (738.) 'Ακήκοας μυριάκις ἃ 'γὼ βούλομαι. Et cum articulo, τἄ'ντερα pro τὰ ἔντερα: et τὰ 'ν pro τὰ ἐν, in hisce duobus 'Ιππ. versibus, qui contigui sunt: (708.) ΚΛ. 'Εξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τἄ'ντερα. ΑΛ. 'Απονυχιῶ σου τὰ 'ν πρυτανείῳ σιτία. Verum ut tandem meam de duplici in hujusmodi vocabulis scriptura sententiam declarem, rationem hic quantitatis syllabicæ habendam esse dico. Nam ut detur, scripturam illam, quæ ita voces separat, (cui tamen haud scio an astipulentur vett. Codd., vel potius quinam inter illos fide potissimum sunt digni,) posse recipi ubi sine ullo quantitatis syllabicæ incommodo id fieri potest, (ut certe passim ante syllabas longas hoc experimur,) at ubi syllaba præcedens, brevis alioqui, productione opus habet, non video quomodo illa separatio, quæ crasin non præ se fert, admitti queat. [64] Sic certe in ἅ'λαβεν et in ἃ 'δανείσατο ap. Aristoph. cum metrum postulet ut ᾶ producatur, alia scriptura, quæ crasin repræsentet, quærenda videtur. Sed quæ scriptura satis huic rei apta inveniri poterit? in illo quidem priore loco rectius fortasse scribatur ἅλαβεν, accentu coalescentiam indicante; at in posteriore, ante δανείσατο idem fieri non potest. Eodemque modo hærebimus in ᾶ, quod cum particula ἂν jungitur, et quamvis sequente vocali producitur. Sic et in ᾶ producto, sequente verbo ἔχω. Eust. 'ἄχω ap. Soph. scribit, cum ibi alia scriptura sit. Oritur autem hæc dubitatio et in aliis, ac præsertim iis, quæ articulo τὰ per synalœphen juncta sunt. Sed hac de re cum antea disseruerim in iis, quæ meis in Soph. et Eur. annotationibus præfixi, eo te remittam; sed illam etiam notulam, quæ elisionem in principio indicat, (ut in μὴ 'στι pro μὴ ἔστι,) nescio an, ut ibi, apostrophum vocare debeam: iis quidem certe locis, ubi elisio longam syllabam præcedit, aut eam, quæ productione opus non habet, (quam efficit crasis, ut modo docui,) commode apponi existimo.

TERTII generis quod fit per synæresin, exemplum affert Trypho Νηρῇδες pro Νηρηΐδες. Sic autem et Eust. Νηρῇδος e Νηρηΐδος per synæresin fieri censet: ut κλῇδος e κληΐδος.

Ad QUARTUM quod fit per θλῖψιν et κρᾶσιν, (alii autem ἔκθλιψιν potius appellant,) pertinere ait κἀγὼ, pro καὶ ἐγώ. Cui similia sunt κἄστι pro καὶ ἔστι, et κἄτι pro καὶ ἔτι: item κᾆτα pro καὶ εἶτα. Sed quidam voci κἀγὼ non debere subscribi ι tradunt, ex Etym.: quod α et ε in α longum per crasin coaluerint, subtracta litera ι: qua interjecta fieri crasin non posse. Quod si voci κἀγὼ subscribi non deberet ι, idem et de tribus illis aliisque ejusmodi dicendum esset.

QUINTUM per θλῖψιν et συναίρεσιν fieri ait: ut in ἐμουποδύνει pro ἐμοὶ ὑποδύνει: sed in hisce literis rara est talis synalœphe, cui tamen similem ap. Aristoph. vidisse mihi videor.

SEXTUM esse ait cui crasis et synæresis interveniunt, ut ᾡπόλος pro ὁ αἰπόλος: sed de hac synalœphe aliisque similibus partim in Dorica, partim in Ionica dialecto disseram, i. e. in meis in illas dialectos Animadversionibus. Siquidem Dorum proprium esse existimatur dicere ᾡπόλος pro ὁ αἰπόλος: Ionum autem ὤνθρωπος pro ὁ ἄνθρωπος, itidemque ὤριστος pro ὁ ἄριστος. Potes vero de his aliisque talem synalœphen passis et de eorum scriptura illas quoque in Soph. et Eur. meas Annotatt., vel potius quæ illis de orthographia quarundam vocum præfixi, consulere.

SEPTIMUM et ultimum synalœphes genus habere dicit thlipsin et crasin et synæresin: ut ἐν τᾀθιοπίᾳ pro ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ: cujus idoneum testimonium desidero. Mirum certe est hunc Grammaticum quarundam synalœpharum, quæ præ ceteris usitatæ Atticis Scriptoribus fuisse videntur, exempla non attulisse: quænam autem illæ sint, docebo ubi de illa agam, quæ Ionum esse existimatur.

Σ pro Ρ utuntur: ut Θαρσαλέον pro Θαῤῥαλέον: et pro Ἄῤῥεν, Ἄρσεν.

ARTIC. seu TMEM. LXXXIV.

CONVENIUNT hæc, (ut dixi in iis, quæ meis in hunc librum Animadversionibus præfatus sum,) cum eo, quod antea dixit, Articulo LXXVI, Atticos μυρσίνας dicere pro μυῤῥίνας. Quam parum autem et hoc et illa verisimilia videantur, s. potius quam longe a vero absint, docui tum in iis, quæ in Joannis Grammatici Articulum XVI, (qui eadem tradit,) tum in iis, quæ in illum ipsum LXXVI hujus Corinthi Articulum annotavi: ad quæ te remitto.

Passivis pro Activis utuntur.

ARTIC. seu TMEM. LXXXV.

PRUDENTIUS hic et verius loquitur quam Joannes Grammaticus: qui non contentus dicere Atticos uti passivis pro activis, addit adverbium Semper. Ceterum in uno meorum Codd. exemplis iis, quæ hic proponuntur, adjectum est e Soph. (Aj. 100.) Θανόντος ἤδη τἄμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα. Sed hoc verbum ἀφαιροῦμαι in activa signif. linguæ communi cum Attica commune esse puto. Quod autem attinet ad illa verba, quæ in exemplum afferuntur, ποιοῦμαι, νοοῦμαι, γράφομαι, non æque omnia in significatione passiva esse usitata putandum est. Nam ποιοῦμαι quidem, et præsertim ejus infinitivus, valde frequenter apud quosvis Scriptores cum variis substantivis occurrit, et quidem simpliciter pro ποιῶ: at νοοῦμαι pro νοῶ vix idoneo testimonio confirmari posse existimo. Ad γράφομαι autem quod attinet, cum activam signif. habet, in soluta oratione ut plurimum non pro Scribo, sed pro Accuso ponitur: ut γράφομαί σε παρανόμων, vel προδοσίας. At γράφομαι pro γράφω significante Scribo, Poëtarum est potius, ac præsertim Tragicorum; atque adeo exemplum istud, quod ab Eust. affertur, e versu jambico,—γράφου δὲ φρενῶν ἔσω, ex aliquo illorum sumtum esse suspicor. Convenit quidem certe cum eo, quod ap. Æsch. legitur in Pr. p. 48. meæ Ed. Ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν. Ad quod loquendi genus pertinet et quod ap. Pind. habemus, 'Ο. 10. init. Τὸν 'Ολυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι 'Αρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται. Imitatique sunt hanc metaphoram Latini, dicentes et ipsi, In animo scribere, ut in meo Thes. docui. [65]

Nec vero ex uno Dem. loco, habente γέγραμμαι activa signif., (præterquam quod mendi suspectus esse queat,) receptum apud Atticos fuisse passivæ vocis hoc in verbo usum probari potest. Futurum autem γράψομαι sicubi reperiatur etiam pro γράψω, (nimirum in Scribendi signif., nam illam alteram habere non nego,) nequaquam et γράφομαι ac γράφεσθαι pro γράφω et γράφειν itidem usurpari existimandum est. Siquidem, ut alibi dixi, multorum verborum futura passiva in activorum signif. usurpant Attici, quorum præsentia nullo modo usurparent. Exempli gratia: usurpat Aristoph. κλαύσομαι pro κλαύσω, ut N. (58.) is, cui dicitur δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς, respondet, διὰ τί δὴ κλαύσομαι;) quis κλαίομαι itidem pro κλαίω usurpare illum potuisse existimat? Sic οἰμώξομαι dicit ille pro οἰμώξω, utitur et Xen., utuntur et alii: ecquis οἰμώζομαι itidem pro οἰμώζω licuisse illis usurpare credat? Sic βαδιοῦμαι dicunt pro βαδιῶ: at βαδίζομαι pro βαδίζω quis non videt ferri non potuisse? Sic quamvis ἐπαινέσομαι dicatur pro ἐπαινέσω, præsens tamen ἐπαινοῦμαι signif. suam retinere constat. Idem de πλεύσομαι, idem de aliis plerisque sentiendum est. Inter alia vero non est

omittendum ἀκούσομαι, quod Atticis usitatissimum fuisse constat, pro ἀκούσω, cum idem de ἀκούομαι nullo modo credibile futurum sit. (Nam et quod ap. Eust. lego de Homerico ἠκούετο, pro ἤκουε, Atticum pariter et Ionicum esse, miror potius quam credo: nisi nescio quam linguam Atticam nobis fingamus, quæ multo ante tempora eorum, qui primarii linguæ Atticæ Scriptores habentur, obsolevisset.) Neque vero Attici Scriptores duntaxat, sed alii quoque, qui alioqui linguæ communis sermone usi sunt, futura passiva multorum verborum pro activis usurpasse comperiuntur. Atque adeo ventum tandem eo est, ut in plerisque verbis futurum passivum duntaxat receptum fuerit: ut μαθήσομαι, non μαθήσω, et ab Atticis et ab aliis quoque dici scimus: λήψομαι, non λήψω: sic φεύξομαι et τέξομαι potius quam φεύξω et τέξω: (ut alia plurima omittam:) at μανθάνομαι pro μανθάνω, et λαμβάνομαι pro λαμβάνω, et φεύγομαι pro φεύγω, et τίκτομαι pro τίκτω, talia sunt ut de iis ne cogitare quidem ausit, qui in Græcis Scriptoribus vel mediocriter versatus est. Vereor autem ne Joannes Grammaticus pariter et Corinthus illud, quod de Attico futurorum passivorum, (quæ tamen media potius appellanda censent nonnulli Grammatici,) usu dixi, minime considerantes, (ne dicam ignorantes, ut in aliis plerisque inscitiam suam produnt,) adeo generaliter de Attico passivorum pro activis usu locuti sint.

Neque vero interim negare velim nonnulla etiam esse verba, quorum præsentia passiva in activa signif. Attici usurparint; sed Poëtas, et quidem nominatim Hom., in multo pluribus sibi eum usum

A permisisse dico quam Attici ejus posteri sibi permiserint: cum ap. eum sit non solum ὁρᾶσθαι pro ὁρᾷν, et ἀκούεσθαι pro ἀκούειν, sed etiam ἕλκεσθαι pro ἕλκειν, atque alia, a quibus in soluta oratione nemo non abhorreret. Sed et Tragicos Poëtas nonnullis, quæ ibi valde dura viderentur, usos esse constat: præsertimque in participio. Eorum enim sunt σώζεσθαι pro σώζω, (nam Soph. ita usum esse scimus,) eorum est ποθουμένῃ φρενὶ pro ποθούσῃ: et ποικίλως αὐδωμένου pro αὐδῶντος. Quin etiam illius verbi ὁρᾶσθαι participium ita usurpatum reperitur a quodam eorum, h. in l. δέδοικα τάσδ' ὁρωμένη. Sed enim cum Eust. illud ἠκούετο Atticum et Ionicum esse tradat, illam Atticæ linguæ libertatem Ionicæ libertate auctam esse suspicari quispiam possit. Hoc denique sciendum est, quod ad Atticum passivorum pro activis usum attinet, Atticos non ita passiva pro activis usurpare ut interim activa omnino refugiant. Exempli gratia, multa e Πέμπω facta per compositionem voce passiva usurpant, signif. activa, 'Απο-
B πέμπομαι, Διαπέμπομαι, 'Αναπέμπομαι, Προπέμπομαι: verum et activorum 'Αποπέμπω, Διαπέμπω, 'Αναπέμπω, Προπέμπω, usum aliquem esse putandum est. Sic σκοποῦμαι sæpe activa signif. dicunt, sed et σκοπῶ interdum: sic λοιδοροῦμαι frequenter, sed et λοιδορῶ: idemque de aliis plurimis sentiendum est.

In uno meorum exempl. ceteris Articulis unus additur, quo πατρῷος pro πατρώϊος aliaque hujusmodi Attica esse dicuntur. Ita enim ibi scriptum est, Οὐ διαιρετοὺς τινας τῶν λέξεων προφέρουσιν· οἷον πατρῷος ἀντὶ τοῦ πατρώϊος.

APPENDIX HENR. STEPHANI

AD EA, QUÆ JOANNES GRAMMATICUS ET CORINTHUS DE ATTICA DIALECTO SCRIPSERUNT.

Hactenus, lector, meas Animadversiones in ea, quæ Joannes Grammaticus et Corinthus de Attica Dialecto scripserunt, habuisti; nunc vero Appendicem ad illa ipsa habebis, i. e. eorum, quæ prætermiserunt, adjectionem. Separanda enim ab alienis mea potius quam illis immiscenda censui. Neque vero laborem hunc suscepturus eram, nisi eum prope necessarium esse perspexissem: quod nimirum ambo pleraque silentio præterierint, multo quibusdam eorum, quæ annotarunt, potiora atque utiliora: aut ejusmodi saltem, de quibus gratiam te habiturum mihi spero. Sed et in illis meis Animadversionibus non pauca huc pertinentia invenies. Habent enim meæ in nonnullos Articulos Animadversiones non parvam ad ea, quæ illi tradiderunt, accessionem: (quamvis alioqui hæc illius Operis velut παρέμβλημα existimanda potius sit.) Ad ea igitur, quæ illic addidi, te remittam: ne eorundem repetitio mihi molesta scribenti, tibi legenti molestior sit. Ad ordinem vero quod attinet, de eo te mihi assensurum, consiliumque meum probaturum esse confido. Cum enim ab illis prætermissa, addenda mihi forent, si qua eodem pertinere videbantur, quo et ea, quæ illi annotarunt, primum iis locum dedi: cetera quo ordine e memoria mea vel aliunde depromam, eodem tibi legenda proponam.

DE QUIBUSDAM VOCULIS,

QUÆ APUD ATTICOS VACANT: ET PRIMUM DE IIS, QUÆ GEMINANTUR.

Sicut particula ἂν geminata in uno eodemque orationis membro reperitur, (perperam autem Corinthus non geminata dixit, sed sæpius assumta,) ita et pronomen με geminatum ap. Aristoph. invenio, 'A. (383.) Νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐάσατε 'Ενσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον. Agnoscitur autem et in posteriore loco pronomen istud a Schol., ubi exponit hæc verba, ἐνσκευάσασθαῖ με. Videor porro mihi et ἔφη geminatum legisse in periodo longiuscula, apud quempiam eorum, qui Dialogos scripserunt, aut certe ἔφη et εἶπε posita ἐκ τοῦ παραλλήλου: eodem modo, quo infinitivos εἰπεῖν et φάναι a Xen. poni ἐκ τοῦ παραλλήλου videmus, in isto loco K. Π. 1, (3, 7.) p. 6. meæ Ed. Καὶ τὸν 'Αστυάγην σκώψαντα εἰπεῖν, Οὐχ ὁρᾷς (φάναι) ὡς καλῶς οἰνοχοεῖ καὶ εὐσχημόνως. Inveniturque idem pleonasmus aliis quoque libri ejusdem ll., ut p. 6. Καὶ τὸν Κῦρον, ἐπεὶ ἑώρα πολλὰ τὰ κρέα, εἰπεῖν, ἦ καὶ δίδως (φάναι) μοι, ὦ πάππε, etc. In fine ejusdem pag. Τὸν δὲ Κῦρον εἰπεῖν, "Οτι νὴ Δία (φάναι) μισῶ αὐτόν. Verum tantum abest ut hi loci fidem illi primo faciant, ut contra suspectum reddant. Quoniam enim in ambobus istis quædam meorum exempl. non habebant φάναι, in illo itidem quædam ipsum non habuisse suspicari possumus. Est et aliud pleonasmi genus in hac voce, in quo majorem exempl. consensum habemus, et quem minus mirari debemus. Exemplum ejus extat (§. 8.) p. 6. Καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Κῦρον ἐκγελάσαντα ἀναπηδῆσαι πρὸς τὸν πάππον, καὶ φιλοῦντα ἅμα εἰπεῖν, ὦ Σάκα, ἀπόλωλας. ἐκβαλῶ σε τῆς τιμῆς· τά τε γὰρ ἄλλα, φάναι, σοῦ κάλλιον οἰνοχοήσω, κ.τ.λ. Nam hic aperte abundat infinitivus φάναι: tantum enim abest ut aliquem orationi

usum præstet, ut potius eam interrumpat. Quoniam tamen non ita vicini et prope contigui sunt isti duo infinitivi, et ad duo orationis membra feruntur, non perinde mirum pleonasmum efficiunt. Sic certe alibi ἔφη invenitur, præcedente φάναι, in duobus orationis membris, quæ alioqui sub illo φάναι continuari possent: unde ἔφη potius quam φάναι dicere debemus πλεονάζειν: ut paulo post docebo.

Non ignoro autem illum infin. φάναι aliis etiam in ll. existimari a Bud. supervacaneum, in quibus tamen haud itidem ἐκ τοῦ παραλλήλου positus dici potest, cum solus ponatur, i. e. absque alio, qui eandem signif. habeat. Sed exempla, quæ ille affert, ejusmodi sunt quæ nec mihi satisfaciant, nec alii propius locos illos intuenti satisfacere, (ut opinor,) possint. Unum est hoc e Xen. K. Π. 1, (3, 5.) p. 5. meæ Ed. Καὶ τὸν Ἀστυάγην ἐπερέσθαι, Καὶ τίνι δὴ σὺ τεκμαιρόμενος, ὦ παῖ, λέγεις; Ὅτι σε, φάναι, ὁρῶ, ὅταν μὲν ἄρτου ἅψῃ, εἰς οὐδὲν τὴν χεῖρα ἀποψώμενον. Hic enim non video quomodo quis cum Budæo dicere possit vacare infin. φάναι: cum enim in priori orationis parte præcesserit ἐπερέσθαι, id est interrogasse: quis non in posteriori vel ἀποκρίνασθαι, vel φάναι, vel εἰπεῖν expectet? Scribit tamen Bud. aut vacare ibi infin. φάναι, aut poni pro ἔφη: ut Latine Dicere pro Dicere cœpit. Miror profecto hominem et diligentissimum et summo judicio præditum non animadvertisse hunc infin. referri ad verbum λέγεται, aut certe ἔφασαν, quo utitur Xen., ubi jocum illum narrare incipit, Τὸν δὲ Κῦρον ἔφασαν λέγειν, Ὦ πάππε, ὅσα πράγματα ἔχεις ἐν τῷ δείπνῳ κ. τ. λ.: paucis verbis interjectis, Τί δέ; φάναι τὸν Ἀστυάγην, οὐ γὰρ κ. τ. λ. Statim post, Τὸν δὲ Κῦρον πρὸς ταῦτα] ἀποκρίνασθαι λέγεται, Οὐχὶ, ὦ πάππε, ἀλλὰ etc. Post quatuor autem vel quinque versus habentur illa verba, quæ Bud. affert, Καὶ τὸν Ἀστυάγην ἐπερέσθαι κ.τ.λ. Item, Ὅτι σε (φάναι) ὁρῶ, ὅταν μὲν ἄρτου ἅψῃ κ.τ.λ. Quis hæc cum præcedentibus illis conferens, mihi non assentiatur, et cum infinitivo φάναι, vel ἔφασαν, vel potius λέγεται subaudiat? Malo autem λέγεται, quoniam cum duo sunt verba, quorum utrumlibet e superioribus repetere nobis licet, quod est vicinius repetendum potius est. Sed et hoc mirari quis possit, cur Bud. ibi φάναι pro ἔφη potius quam ἐπερέσθαι pro ἐπήρετο positum esse censuerit: cum hæc velut correlativa sint, et φάναι ibi aliud non sit quam ἀποκρίνασθαι: sicut paulo ante Xen. dixerat, Τὸν δὲ Κῦρον πρὸς ταῦτα ἀποκρίνασθαι λέγεται. Moverit Bud. fortasse, (quid enim aliud cogitare quis possit?) verbum ἔφη, quod ab eodem Scriptore infinitivis illis intermiscetur: Ἀλλ', ὦ παῖ, (φάναι τὸν Ἀστυάγην,) οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα· γενόμενος δ', ἔφη, καὶ σὺ γνώσῃ ὅτι ἡδέα ταῦτά ἐστιν. Quibus subjungitur, Ἀλλὰ καί σε, (φάναι τὸν Κῦρον,) ὦ πάππε, μυσαττόμενον ταῦτα τὰ βρώματα ὁρῶ. His autem proxima sunt ea, in quibus illi infinitivi ἐπερέσθαι et φάναι habentur, Καὶ τὸν Ἀστυάγην ἐπερέσθαι κ.τ.λ. Verum ἔφη potius quam φάναι, (ut et paulo ante dixi, cum de pleonasmo hujus infinitivi agerem,) supervacaneum hic esse dicendum foret: cum Astyagis verba sub illo φάναι continuari possint: hoc modo, Ἀλλ', ὦ παῖ, (φάναι τὸν Ἀστυάγην,) οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα. γενόμενος δὲ καὶ σὺ γνώσῃ ὅτι ἡδέα ταῦτά ἐστιν. Verum etiamsi non negem alios inveniri ejusdem Scriptoris locos, ubi modo infinitivis φάναι vel εἰπεῖν, modo indicativis ἔφη vel εἶπε utitur; non ideo tamen infinitivos illos pro his indicativis accipi concedam: sed cum φάναι quidem vel εἰπεῖν, subaudiam verbum illud λέγεται, aut ἔφασαν: at cum ἔφη, vel εἶπε, non illud simpliciter, sed cum particula ὡς subaudiendum esse dicam: hoc modo, ἔφη, ὡς λέγεται vel ὡς ἔφασαν. Jam vero si, quod de infin. illo scribit Bud., verum ibi foret, [68] in aliis certe quamplurimis ejusdem Auctoris locis verum itidem esset. Passim enim occurrit eundem illum usum in narratione habens infinitivus φάναι, vel εἰπεῖν: ut p. 6. Κέλευσον δή, φάναι, ὦ πάππε κ.τ.λ.: (§. 10.) initio pag. septimæ, (ut alios illius paginæ sextæ locos omittam,) Καὶ τὸν Ἀστυάγην εἰπεῖν, Καὶ πῶς δὴ ἂν ἄρξαις αὐτοῦ; Καὶ τὸν Κῦρον φάναι, Στὰς ἄν, ὥσπερ οὗτος, ἐπὶ τῇ

A εἰσόδῳ, etc. Ibidem, τὴν δὲ μητέρα εἰπεῖν, Τὴν δὲ δικαιοσύνην, ὦ παῖ, πῶς μαθήσῃ ἐνθάδε, ἐκεῖ ὄντων σοι τῶν διδασκάλων; Καὶ τὸν Κῦρον φάναι, Ἀλλ', ὦ μῆτερ, ἀκριβῶς ταύτηνγε οἶδα. Sic et in iis, quæ proxime sequuntur, Πῶς σὺ οἶσθα; εἰπεῖν τὴν Μανδάνην, Ὅτι (φάναι) ὁ διδάσκαλος etc. Sed in hac ipsa pagina, aliquanto ante hos locos, legimus illud verbum λέγεται, (cujus et antea mentionem feci,) unde pendere infinitivos istos dicendum est. Quin etiam (1, 4, 27.) p. 12. illud habemus, Εἰ δὲ δεῖ καὶ παιδικοῦ λόγου μνησθῆναι, λέγεται, ὅτε Κῦρος ἀπῄει, καὶ ἀπηλλάττοντο ἀπ' ἀλλήλων, τοὺς συγγενεῖς φιλοῦντας τὸν Κῦρον τῷ στόματι, ἀποπέμπεσθαι αὐτὸν νόμῳ Περσικῷ. Pagina autem sequente infinitivos illos εἰπεῖν et φάναι eodem modo inculcari videmus. Ceterum verbum λέγεται, ad quod infinitivos illos referendos esse ajo, illud ipsum esse sciendum est quo ibidem utitur de Cyro Xenophon, ubi factorum dictorumque ejus historiam orditur, φῦναι δὲ ὁ Κῦρος λέγεται καὶ ᾄδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων εἶδος μὲν κάλλιστος, etc.
B Jam vero non hæc verba solum εἰπεῖν et φάναι, quæ ad illud λέγεται referri dico, sed reliqua itidem, quæ in eodem sermone habentur, in infinitivo posita esse videmus. Sic paulo post eum locum, quem primum attuli, cum φάναι solitum usum retinere vellem ostendere, legimus, Πρὸς ταῦτα δὴ τὸν Ἀστυάγην εἰπεῖν: paucis interjectis, Ἅμα δὲ ταῦτα λέγοντα, πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν καὶ θήρεια καὶ τῶν ἡμέρων. Nec multo post, (interjectis infinitivis φάναι et εἰπεῖν,) Ἐνταῦθα δὴ τὸν Κῦρον λαβόντα τῶν κρεῶν, διαδιδόναι τοῖς ἀμφὶ τὸν πάππον θεραπευταῖς etc. Sic in fine pag. 12. et init. 13. multos infinitivos habes, præcedente verbo λέγεται: nimirum ἀποπέμπεσθαι, et ἐκπεπλῆχθαι, et ὑπολειφθῆναι, et προσελθεῖν: tandemque εἰπεῖν et φάναι. Quod si hic εἰπεῖν et φάναι pro εἶπε et ἔφη poni dicenda essent, (nam alteram illam de eorum pleonasmo sententiam plus satis esse jam refutatam arbitror,) hoc equidem eadem opera dicendum esset, illos infinitivos, ἀποπέμπεσθαι et ἐκπεπλῆχθαι, et ὑπολειφθῆναι, et προσελθεῖν, resolvendos itidem esse in
C ἀπεπέμψατο, in ἐξεπλήχθη, in ὑπελείφθη, in προσῆλθε. Quod autem de hoc loco a me dicitur, idem de illo altero intelligi debet. Esset enim ibi itidem παραφέρειν resolvendum in παρήνεγκε, παρέφερε: item λαβόντα διαδιδόναι, in λαβὼν διέδωκε: vel certe in παρέφερε et λαβὼν διεδίδου. Fateor interim miram quandam orationis structuram in tali quodam Xen. loco inveniri: utpote in quo infinitivus non suum accus., sed nomin. habeat. Is extat (1, 3, 7.) p. 6. meæ Ed. Καὶ τὸν Κῦρον ἐπερέσθαι προπετῶς, ὡς ἂν παῖς μηδέπω ὑποπτήσσων, Διὰ τί, ὦ πάππε, τοῦτον οὕτω τιμᾷς; Καὶ τὸν Ἀστυάγην σκώψαντα εἰπεῖν. Hoc enim nemo non videt, ita fuisse loquendum, (utendo ea orationis structura, quæ et apud alios et apud illum ipsum alibi usitata est,) Καὶ τὸν Κῦρον ἐπερέσθαι προπετῶς, ὡς ἂν παῖδα μηδέπω ὑποπτήσσοντα. Aut certe ita, Καὶ ὁ Κῦρος ἐπήρετο προπετῶς, ὡς ἂν παῖς μηδέπω ὑποπτήσσων. Unde ergo novam illam et insolentem constr. esse dicemus? Eum arbitror, ut infinitivis illis εἰπεῖν et φάναι inserit interdum indica-
D tivos ἔφη vel εἶπε, ita, cum dixisset, τὸν Κῦρον ἐπερέσθαι προπετῶς, subjunxisse, ὡς ἂν παῖς, perinde ac si indicativo, non infinitivo utens, dixisset, καὶ ὁ Κῦρος ἐπήρετο. Atque ita annumerandus fuerit h. l. iis, in quibus talis est orationis structura, ut in ea potius sententiæ quam præcedentium verborum habitam fuisse rationem videamus.

Venio ad alterum hujus infinitivi φάναι usum, in quo Bud. illum supervacaneum itidem esse censet: sed ex iis, quæ affert, exemplis hoc minime posse probari, nihiloque magis in iis quam in præcedentibus infin. illum abundare, aperte me declaraturum spero. Primus igitur locus, quem in exemplum affert, est hic Xen. Œc. (7, 30.) Συνεπαινεῖ δὲ (ἔφη φάναι) καὶ ὁ νόμος αὐτά, συζευγνὺς ἄνδρα καὶ γυναῖκα. Qui locus habetur partim in fine pag. 488. partim in init. pag. 489. meæ Ed. (sed ταῦτα ibi legitur, non αὐτά.) Subjungit autem illi loco et istum, ex eodem lib., qui in eadem illa pag. 488. legitur, Τῇ δὲ γυναικὶ ἧσσον τὸ σῶμα δυνατὸν πρὸς ταῦτα φύσας, τὰ

ἔνδον ἔργα αὐτῇ (φάναι ἔφη) προστάξαι μοι δοκεῖ ὁ θεός. A Quibus locis addam et tertium, qui hos in eadem illa pagina præcedit, Ἐμοὶ γάρ τοι (ἔφη φάναι) καὶ οἱ θεοί, ὦ γύναι, δοκοῦσι πολὺ διεσκεμμένως μάλιστα τὸ ζεῦγος τοῦτο συντεθεικέναι, ὃ καλεῖται θῆλυ καὶ ἄῤῥεν. Duobus autem illis Xen. ll., (quibus tertium adjeci,) adjungit hunc Plat. Symposio, Ἀλλ' οὕτω χρὴ ποιεῖν, εἴ σοι δοκεῖ· ἔφη φάναι τὸν Ἀγάθωνα. Ex Eod. Οὐκοῦν κάλει αὐτὸν, καὶ μὴ ἀφῇς. Καὶ ὃς ἔφη εἰπεῖν, Μηδαμῶς· ἀλλ' ἐᾶτε αὐτόν. ἔθος γάρ τι τοῦτ' ἔχει. Hæc sunt exempla, quæ ille affert, hujus pleonasmi infinitivi φάναι post ἔφη: addens tamen, ἔφη εἰπεῖν perinde esse ac si quis Latine ita loqueretur, Infit dicere. Ego vero plane aliter de hoc loquendi genere judico: ac minime supervacaneum esse infinitivum φάναι, seu εἰπεῖν, ex illo ipso Plat. loco patere dico, in quo adjicitur accus. Ἔφη φάναι τὸν Ἀγάθωνα: quis enim ἔφη φάναι τὸν Ἀγάθωνα pro ἔφη ὁ Ἀγάθων, positum esse sibi persuadeat? Quod si etiam ita accipi posset, tamen ita accipi [69] non debere, ex ipso Plat. manifestum esset. Is enim, qui ita B loquitur, Ἔφη φάναι τὸν Ἀγάθωνα, est Apollodorus, qui sermones ab Agathone habitos, deinde sibi ab Aristodemo et quibusdam aliis relatos, amicis commemorat: adeo ut in his verbis nomin. verbi ἔφη sit Ἀριστόδημος. Est enim Apollodorus, qui sermones eos commemorans, testem illum Aristodemum subinde nominat, et tanquam ex ejus ore loquitur. Hæc enim sunt ipsius Apollodori verba circa Plat. Symp. init. Μᾶλλον δ' ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν, ὡς ἐκεῖνος διηγεῖτο, καὶ ἐγὼ πειράσομαι διηγήσασθαι· ἔφη γάρ οἱ Σωκράτη ἐντυχεῖν λελουμένον τε καὶ τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον: paulo post, καὶ τὸν εἰπεῖν. Pagina autem secunda habemus, Οὐ σκέψῃ, ἔφη, παῖ, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, καὶ εἰσάξεις Σωκράτη; (ubi etiam notanda est orationis structura implicita, pro οὐ σκέψῃ, παῖ, ἔφη φάναι τὸν Ἀγάθωνα: qua de re dicam in alio articulo seorsum.) At paulo post sine accusativo, Καὶ ὃς ἔφη εἰπεῖν, Μηδαμῶς: id est, Ipse Aristodemus dicebat se dixisse, seu respondisse: (ut antea dictum fuerat, Ταῦτ' ἀκούσας εἰπεῖν ἔφη: cum paulo ante prima persona C utens eadem in re, dixisset, κἀγὼ, ἔφη, εἶπον.) Nec multo post repetuntur verba illa, ἔφη φάναι τὸν Ἀγάθωνα: quæ et in aliis plerisque illius Dialogi leguntur locis. Alicubi autem accus. non sequitur, sed præcedit: ut hic, Τὸν οὖν Ἀγάθωνα, (τυγχάνειν γὰρ ἔσχατον κατακείμενον μόνον,) Δεῦρ', ἔφη φάναι, Σώκρατες παρ' ἐμὲ κατάκεισο. Nec vero hic accus. tantum, sed et alii plerique ita ibi ponuntur cum φάναι vel εἰπεῖν: ut, τὸν οὖν Ἀριστοφάνη εἰπεῖν: statim post, Ἀκούσαντα οὖν αὐτῶν ἔφη Ἐρυξίμαχον τὸν Ἀκουμένου, ἦ καλῶς, φάναι, λέγετε: aliquanto post, Ἀλλὰ μὴν, ἔφη φάναι ὑπολαβόντα Φαῖδρον τὸν Μυῤῥινούσιον. Rursum, Ἐπειδὴ τοίνυν, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, κ.τ.λ., quo in loco subauditur ἔφη, quod jungatur cum illo infin. φάναι. Quod verbum aliis etiam plerisque locis subaudiendum relinquitur: ut paulo post, φάναι δὴ πάντας καὶ βούλεσθαι καὶ κελεύειν αὐτὸν εἰσηγεῖσθαι. Sic in verbis, quæ proxime sequuntur, εἰπεῖν οὖν τὸν Ἐρυξίμαχον. Sed de hac re hactenus; jam enim luce clarius esse arbitror, D nihilo magis infin. illum vacare dici posse, qui additur verbo ἔφη, vel verbo εἶπε, in hujusmodi locis, quam dici posset, (quod longe absurdissimum foret,) alios infinitivos, qui per totum eum librum illi junguntur, abundare: ut, Τοιαῦτ' ἄττα σφᾶς ἔφη διαλεχθέντας ἰέναι: et statim post, πορεύεσθαι, et κελεύειν, et καταλαμβάνειν, et παθεῖν, et ἄγειν: hi enim omnes infinitivi ita cum illo ἔφη juncti sunt, ut alibi ei jungitur infin. φάναι vel εἰπεῖν. Neque vero movere quenquam debet, quod alicubi dicit, ἔφη ὁ Ἀγάθων. Quemadmodum enim antea docui, Xen. cum utens infinitivo dicit, φάναι τὸν Κῦρον, vel εἰπεῖν, subaudire λέγεται, vel ἔφασαν, aut tale quid; at cum indicativo utitur, dicens, ἔφη ὁ Κῦρος, vel καὶ ὁ Κῦρος ἔφη, subaudire ὡς λέγεται, vel ὡς ἔφασαν: ita cum legimus ap. Plat. ἔφη, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, nominativus verbi ἔφη est Ἀριστόδημος: perinde ac si ita scriptum esset, Ἀριστόδημος ἔφη vel διηγεῖτο Ἀγάθωνα φάναι: at cum dicitur ἔφη ὁ Ἀγάθων, intelligendum est, ὡς ἔφη vel ὡς διηγεῖτο ὁ Ἀριστόδημος.

De illis autem Xen. locis quid dicendum est, in quibus accusativus non additur? Idem sane quod de duobus iis, qui supra e Plat. allati fuerunt, Καὶ ὃς ἔφη εἰπεῖν, Μηδαμῶς: item, Ταῦτ' ἀκούσας εἰπεῖν ἔφη, Ipse Aristodemus dicebat se dixisse: (non autem Agathonem, aut alium quenquam eorum, quorum alioqui sermones varios referebat.) Ita enim ap. Xen. Συνεπαινεῖ δὲ (ἔφη φάναι) καὶ ὁ νόμος ταῦτα. Hic enim ἔφη φάναι, significat, Ajebat Ischomachus se dixisse uxori suæ; (ibi enim Socrates Critobulo sermonem eum narrat, quem Ischomachus cum sua ipsius uxore habuisse se dixerat,) idemque et de reliquis duobus locis sentiendum est. Ceterum quæ de his dicta sunt, loci cujusdam, (qui in eodem libro habetur, p. 494.) emendationem velut ante oculos nobis ponunt; male enim ibi inter εἰπεῖν et ἔφη, (quæ illud ipsum loquendi genus efficiunt, cujus tria jam exempla allata fuerunt,) interpunctio habetur in quibusdam exempl. quæ Editio mea secuta est.

ATTICIS frequentes sunt et alii plerique pleonasmi, de quibus eadem opera dicendum esse censeo: et cum antea de εἰπεῖν et φάναι positis ἐκ παραλλήλου disseruerim, (nam ibi duntaxat agnoscendum esse pleonasmum, non autem et in illis, quos Bud. affert, locis, aperte ostendisse mihi videor,) primum de aliis quibusdam vocibus, quæ itidem ἐκ παραλλήλου positæ sunt, disserendum esse visum est. Sed ante omnia sciendum est, vocari σχῆμα ἐκ παραλλήλου, cum duæ voces simul ponuntur παράλληλοι, quæ non signif., sed προφορᾷ duntaxat differunt: ut scribit Eust., afferens in exemplum θάνατόν τε μόρον τε, nec non ἀϋτήν τε πτόλεμόν τε. Quibus unum exemplum interjicit, non duorum nominum ita positorum ἐκ παραλλήλου, sed duorum verborum, βάσκ' ἴθι, exponens πορεύθητι, ἄπελθε. Extant autem ap. Hom. verba illa, Il. B. (8.) Βάσκ' ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. Aliqua tamen fuit apud antiquos hoc de loco controversia: ut ibi discimus etiam ex Eust., qui postquam dixit verbis hisce βάσκ' ἴθι inesse ταυτολογίαν, utendo schemate, quod vocatur ἐκ παραλλήλου, (esse enim ἰσοδυνάμους voces ἴθι et βάσκε,) subjungit, posse et aliter hæc verba intelligi: accipiendo nimirum βάσκε pro πορεύθητι, at ἴθι pro Adverbio hortandi: ut usurpatur a Soph. (Aj. 1003.) Ἴθ', ἐκκάλυψον· ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν. Ex Eodem discimus fuisse qui scriberent conjunctim βάσκιθι: [70] sed eos ἀνατρέπεσθαι ὑπὸ τῶν παλαιῶν tradit: i.e., eorum sententiam everti, vel (loquendo magis proprie) refutari. Eodem autem modo quo hic βάσκ' ἴθι, dicetur (inquit) in sequentibus, δεῦρ' ἴθι, sed ἐπὶ προκλήσεως. Verum non video quomodo similia esse hæc possint δεῦρ' ἴθι et βάσκ' ἴθι: cum ἴθι illic adverbio, hic verbo jungatur. Meminit autem horum verborum et Gell. 13, 24. dicens, βάσκ' ἴθι, οὖλε ὄνειρε, et βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, non esse ἐκ παραλλήλου, ut quidam putant; sed hortamentum esse acre imperatæque celeritatis. Hæc ille: qui tamen non addit an utrumque pro verbo habeat, an ἴθι adverbium esse censeat. Ego certe potius ambo illum pro verbis habuisse credo: quod major celeritas imperari verborum geminatione videatur, quam si verbo adverbium adjungatur: (ut si dicam, I, fuge, vel Loquere, dic.) Verum si ἴθι adverbium esse dicamus ex eorum numero, quæ hortandi vim habent, aptissime reddetur Latino imperativo age: qui imperativus in adverbii usum itidem transit, verbis imperativi modi subjunctum: ut Fare age, ap. Virg. Æn. 6. Fare age quid venias, jam istinc et comprime gressum. Sic et 3. Fare age, ubi et Serv. Celeritatis signif. illis inesse existimat; perinde enim esse putat ac si dictum esset, Dic celeriter. Itidem Dic age ap. Ovid. habemus. Apud Eund. patrias age desere sedes. Item, Surge age: in hoc pentametro, Clamarunt satyri, Surge age, surge, pater. Sed et cum verbo Vade, (quod significatione convenit cum βάσκε,) legitur ap. Virg. aliquot locis: ut Æn. 3. Vade age, et ingentem factis fer ad æthera Trojam. Sic et 5. Vade age, et Ascanio, etc. Alicubi autem imperativo sequenti non adhibita est copulativa: ut 4. Vade age, nate: voca Zephyros, et labere pennis.

Ubi observanda est etiam particulæ copulativæ ellei-psis, ante imperativum Voca: quod et hæc celeritatem imperari ostendat. Apud Hom. quoque post βάσκ' ἴθι habentur imperativi non præcedente illa copula; sed longius ab illis duobus verbis remoti. Neque vero Eust. illum ἀσύνδετον sermonem celeritatis itidem indicem esse censet, sed ἀρχοντικὸν, i. e. ἄρχοντι πρέποντα. Quod tamen tanquam ex aliorum potius quam e sua sententia tradit: scribens, καὶ ἔστι, φασὶν, ὁ λόγος ἀρχοντικός. Et de hoc quidem loco hactenus: quoniam autem .is quoque Homero tribuitur honos, ut illi omnia propemodum σχήματα accepta ferantur, et ex ejus libris tanquam e fonte manasse existimentur: antequam ad Atticos pleonasmos veniam, i. e. qui Atticis Scriptoribus sunt usitati, fusius de Homericis disserere libet. Et quoniam Gell., cujus et antea memini, in eodem illo loco alia horum exempla affert, suumque de iis judicium addit, verba ejus altius repetita primum afferre libet. Sed ante omnes (inquit) ap. Hom. ejusdem rei atque sententiæ luculenta exaggeratio est, (Il. Λ. 164.) Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης, Ἔκ τ' ἀνδροκτασίης, ἔκ θ' αἵματος, ἔκ τε κυδοιμοῦ. Item alio in versu, (Od. Λ. 211.) Ὑσμῖναί τε μάχαι τε, φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε. Nam cum omnia ista utrobique multa et continua nomina nihil plus demonstrent quam prælium, hujus tamen rei facies delectabiliter ac decore multis variisque verbis depicta est. Neque non illa quoque, ap. eundem Poëtam, una in duobus verbis sententia cum egregia ratione repetita est. Idæus enim cum inter Ajacem et Hectorem decertantes armis intercederet, his ad eos verbis usus est, (Il. H. 279.) Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον. In quo versu non oportet alterum videri verbum, idem quod superius significans, supplendi numeri causa extrinsecus additum et consarcinatum; est enim hoc inane admodum et futile. Sed cum in juvenibus gloriæ studio flagrantibus pervicaciam ferociamque et cupidinem pugnæ, leniter tamen ac placide, objurgaret: atrocitatem rei et culpam perseverandi, bis idem dicendo, alio atque alio verbo auxit, inculcavitque: duplexque eadem compellatio admonitionem facit instantiorem. Nec illa quidem ejusdem signif. repetitio ignava et frigida videri debet, (Od. Υ. 241.) Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε Ἤρτυον: quod bis idem dixerit θάνατον καὶ μόρον. Indignitas enim moliendæ tam acerbæ tamque injustæ necis miranda mortis iteratione defleta est. Ceterum quis tam obtuso ingenio est, qui non intelligat, πολεμίζετε καὶ μάχεσθον, verba idem duo significantia non frustra posita esse? ut illa quoque, Βάσκ' ἴθι, οὖλε ὄνειρε, καὶ Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα: neque ἐκ παραλλήλον, ut quidam putant: sed hortamentum esse acre imperatæque celeritatis. Hæc ille: a quo nonnulla itidem e Scriptoribus Latinis afferuntur talis exaggerationis exempla. Quod autem de vocum idem significantium geminatione dicit, tanquam minime ταυτολογίαν s. πλεονασμὸν habente, etiamsi in illis, quos affert, locis admitteretur, at non itidem in aliis omnibus ejusdem Poetæ locis admitti posset. Neque est certe cur aut miremur aut excusare hunc pleonasmum conemur magis quam alterum, qui ei familiaris est: veluti cum dicit, ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, et ἐκαλέσσατο φωνῇ. Quod si et hunc excusare velimus, (ut quidam Scholiastæ conati sunt,) itidem certe ap. Virg. ablativos istos, Voce, Ore, Auribus, excusare et oportebit et licebit. Neque enim minus vacare puto ap. Hom. dat. φωνῇ, Il. Γ. (161.) Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ, quam ablativum Voce, ap. Virg. Æn. 1. Talia voce refert. Item— sic ore locuta est, eodem libro. Fateor [71] alioqui nonnullos esse dativos, qui, pro loco cui adhibentur, non omnino vacare judicari possint: cujusmodi est ille ὀφθαλμοῖς. Alicubi enim emphasis ei inclusa videri queat: ut inclusam esse constat ablativo Oculis, ap. Terent. His oculis egomet vidi: itidemque inclusam esse ablativo Auribus ap. Virg. ubi dicit,— vocemque his auribus hausi: (licet Quintil. affirmationem huic loquendi generi interdum subesse pu-

A tet, et quidem hæc ipsa verba in exemplum afferens, ut aliquanto post docebo.) Sed ut loci quidam inveniri poterunt, in quibus emphatice poni judicetur ille dat. ὀφθαλμοῖς, sic et aliis adhibitus invenietur, ut opinor, qui emphasin minime poscere videntur, aut, (si mavis,) quibus emphasis minime convenire videtur. Sed ut ad illa revertar, quæ ἐκ παραλλήλου ab Hom. dicta existimantur, aut certe existimari debent, alia eorum exempla proferam, meumque de illis judicium addam. Ac primum cum illis verbis πολεμίζειν et μάχεσθαι conveniunt πόλεμοι et μάχαι ap. eund. Poëtam: i. e., quemadmodum positi ἐκ παραλλήλου infinitivi illi censentur, ita hæc nomina, cum alibi, tum in isto loco, Il. A. (177.) Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε μάχαι τε. Ac quemadmodum hic πόλεμοι et μάχαι copulantur, sic ὑσμῖναι et μάχαι in illo versu, qui ante allatus fuit, Ὑσμῖναί τε μάχαι τε, φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε: hic enim sunt duo vocabulorum ἐκ παραλλήλου positorum velut paria: cum ὑσμῖναι et μάχαι, sicut φό-

B νοι et ἀνδροκτασίαι, ex illius schematis consuetudine copulentur. Neque enim dubium est quin ut ὑσμῖναι et μάχαι, ita φόνοι et ἀνδροκτασίαι eandem omnino signif. habeant. Haud enim assentior Gellio dicenti omnia ista nomina, (sicut et ea, quæ habentur in istis duobus versibus, Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης, Ἔκ τ' ἀνδροκτασίης, ἔκ θ' αἵματος, ἔκ τε κυδοιμοῦ,) nihil plus demonstrare quam prælium. Contra enim cum post ὑσμῖναι et μάχαι additur hic φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε, crescere orationem dico; cum enim pugnæ incruentæ s. prælia incruenta esse possint, quis post pugnas audiens etiam cædes et homicidia, aliquid plus demonstrari seu significari non fateatur? Illis autem accusativis, quos idem Gell. in exemplum attulit, θάνατόν τε μόρον τε, similes sunt ap. eundem Poetam θάνατον καὶ πότμον, i. e. similiter ἐκ παραλλήλου positi: cum alibi, tum in Il. B. (359.) Ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ. Quibus addere possumus etiam θάνατον καὶ κῆρα, seu κῆρας, ex eod. Poëta:

C ut Il. P. (714). θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν, Od. T. (558.) Οὐδέ κε τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει. (At cum legimus ap. Eund. θάνατον καὶ μῶλον Ἄρηος, item θάνατον καὶ νήδυμον ὕπνον, hæc ita esse accipienda suspicor ac si dictum esset, τὸν ἐν τῷ Ἄρηος μώλῳ θάνατον, vel τὸν διὰ τοῦ μώλου Ἄρηος θάνατον: item, τὸν ἐν τῷ θανάτῳ νήδυμον ὕπνον, vel τὸν τοῦ θανάτου νήδυμον ὕπνον: ut h. quidem in l. accusativum θάνατον in alium casum resolvamus, in illo autem ipsum intactum relinquamus, sed in adjuncto ei accusativo resolutione illa utamur. Quod tamen ad posteriorem locum attinet, is in Il. Π. talem resolutionem fortasse non admitteret.) Qualis autem pleonasmus est in illis θάνατος et μόρος, seu θάνατος et πότμος, talis est vicissim in ψυχὴ et αἰών: ut Il. Π. (453.) Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰών. Sic Od. I. (524.) genitivi ψυχῆς et αἰῶνος copulantur, Αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην Εὖνιν ποιήσας, πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω. (Possit tamen fortassis hujus geminationis aliqua ratio reddi.) Eodem modo

D adjectiva ὄψιμον et ὀψιτέλεστον hanc παραλληλίαν habere censentur, Il. B. (325.) Ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, Ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται. Quin etiam duo ista substantiva κοίρανος et βασιλεὺς poni itidem ἐκ παραλλήλου existimantur, in eodem libro, Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω, Εἷς βασιλεύς. Jam vero et in verbis idem pleonasmi genus ap. hunc Poëtam cernitur, ut Il. Σ. init. Ὡς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε. Cui similis pleonasmus subesse putatur his verbis ap. istum Poëtam frequenter obviis,—ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε. Legimus ap. Eundem copulata ἀλεγίζειν et ὄθεσθαι, item μετατρέπεσθαι et ἀλεγίζειν: ubi idem pleonasmi genus esse videri potest. Sed exemplis his contentus, meum de illis, (ut sum pollicitus,) judicium subjungam. Dico igitur in πόλεμοι et μάχαι mihi non placere quod ab Eust. affertur, de differentia, quæ sit inter πολέμους et μάχας. Scribit enim πολέμους et μάχας hoc loco vel idem significare ἐκ τοῦ παραλλήλου: aut differentiam aliquam

hisce vocabulis subesse, quoniam aliquis λόγοις quoque μάχεται, i. e., verbis pugnat: (unde esse vocem λογομαχία; atque adeo Poëtam ipsum postea dicere, μαχεσσαμένω ἐπέεσσι:) at πολεμεῖν λόγοις, non dici. Verum si eo Hom. respexisset, cur post nomen πόλεμοι signif. minime ambiguam habens, id cujus significatio ambigua est, (ut quidem vult ille Schol.,) subjunxisset? Contra certe πόλεμοι, de quo ambigi non poterat, post μάχαι ponendum fuisset, de cujus signif. erat cur ambigeretur: ut videlicet illud πόλεμοι dubitationem, quam illud afferre posset, tolleret. Paulo plus coloris habet altera ratio, quam illi adjicit, Καὶ ἄλλως δὲ, μάχη μὲν, αὐτὴ ἡ τῶν ἀνδρῶν συνεισβολὴ, παρὰ τὸ αἷμα χέειν· ὁ δὲ πόλεμος καὶ ἐπὶ παρατάξεων καὶ μαχίμου καιροῦ λέγεται. Sed multo ut simplicius, ita etiam satius est dicere poni hæc ἐκ παραλλήλου: sicut ap. Lucr. legimus Prælia et Pugnas. Virg. autem dixit etiam Prælia belli: itidemque Ovid. Cumque Gigantei memorantur prælia belli. [72] Verum hæc ad aliud pleonasmi genus pertinent, de quo alibi dicendum erit. Sic etiam quod attinet ad illa φόνοι et ἀνδροκτασίαι, non dubito quin Lat. ἐκ παραλλήλου dixerint itidem Cædes et Homicidia. Quæ copulata cur magis miremur quam ap. Cic. Cædem et Occisionem? Imo vero justius ap. Tibull. miraremur Cædes et vulnera, utpote oratione in his verbis non crescente, (ut crescere semper debet,) sed potius decrescente. Qui enim postquam dixit Cædes, addit Vulnera, non dubium est quin minus dicat quam dixerit. Extant autem ista duo ap. illum Poetam 1, 3. Nunc Jove sub domino cædes et vulnera semper; Nunc mare, nunc lethi mille repente viæ. Faciunt certe hæc ut geminationes Græcas illas vocabulorum idem significantium minus mirari debeamus, ideoque quam Eust. affert geminationis vocum πόλεμοι et μάχαι rationem, rejicere debeamus. Contra vero in loco illo, ubi canit Hom. (Il. B. 204.) εἷς κοίρανος ἔστω, Εἷς βασιλεὺς, possimus fortassis dicere non idem duobus vocabulis significari ἐκ παραλλήλου, ut ille scribit: sed κοίρανος quidem pro Domino, at βασιλεὺς pro Rege debere accipi, ut crescat oratio. De illo autem loquendi genere ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν quid sentirem, dixi jam antea. Nec me movet quod Quintil. in universum, et sine ullo discrimine, inter pleonasmos illud recenset. Est (inquit) et πλεονασμὸς vitium, cum supervacuis verbis oneratur oratio, Ego meis oculis vidi. Satis est enim, Vidi. Quibus hæc subjungit, Emendavit hoc non inurbane in Hirtio Cicero, qui cum in Pansam declamans, filium a matre decem mensibus in utero latum esse dixisset, Quid? aliæ (inquit) in penula solent ferre? Nonnunquam tamen illud genus, cujus exemplum priore loco posui, affirmationis gratia adhibetur,—vocemque his auribus hausi. At vitium erit quoties otiosum fuerit et supererit, non cum adjicietur. Hæc Quintil.: quem de hoc exemplo potius quam de illo judicium istud tulisse miror. Nam sive ἐμφάσεως gratia, sive amplificationis, sive, (ut ipse vult,) affirmationis, ita locutum Poëtam esse dicamus, quidni idem in altero illo agnoscamus, et ut Aures ita etiam Oculos affirmationis causa adjici in sermone dicamus? In nostrate lingua frequens est utraque adjectio, cui multum vehementiæ inesse, addique ad vehementiorem affirmationem, (quam quis fortasse Amplificationis appellatione comprehendi velit,) negare nemo possit. Quæ tamen obiter a me dicuntur, judicium aliis relinquendo. Ac de Homericis horum pleonasmorum exemplis, (a quibus cur sumendum initium putarim, antea docui,) dictum sit hactenus. Possent alioqui exempla quorundam aliorum, i. e. alius generis, pleonasmorum afferri; sed ii cum in pluribus vocabulis sint, ad ταυτολογίαν vel potius περισσολογίαν referri debent. Quamvis enim in quovis pleonasmo ταυτολογία et περισσολογία insit, (sicut illa verba βάσκ' ἴθι Eust. ταυτολογίαν habere tradit,) usus tamen obtinuit ut de plurium verborum aut etiam integri membri orationis pleonasmo hæc dicerentur, ac præsertim illud posterius. Hujus certe ap. nullum plura vel potius tam multa extare exempla quam ap. Hom. arbitror. Inveniuntur enim et ap. Hesiod., sed multum abest quin totidem in totidem hujus versibus inveniri possint. Quoniam autem cum Herod. lego, ap. eum quoque περισσολογίαν variis in ll. offendo, hoc quicquid est vitii non tam his Scriptoribus quam eorum seculo imputandum esse censeo: quod hodieque in nostrate lingua de iis Scriptoribus, quos appellamus Vieux Romans, dici potest. Ut autem ad illud pleonasmorum genus revertar, de quo disserere cœpi, et cujus exempla ex Hom. attuli: aliis quoque Poëtis aliquem ejus usum esse sciendum est: nominatimque Hesiodo, ap. quem Scholiastes Tzetzes aliter etiam quam σχῆμα ἐκ παραλλήλου appellari ipsum tradit. In h. enim Hesiod. l. Ἔργ. (1, 90.) ubi duo adverbia νόσφιν et ἄτερ idem significantia legimus: Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο, annotat, hoc schema poëtice quidem ἐκ παραλλήλου, rhetorice autem περιγραφὴν appellari. Sed alio teste id mihi probari velim. Interim lectorem monebo, Hesiodi Edd., quæ meam præcesserunt, habuisse, νόσφιν ἄτερ κακῶν pro νόσφιν, ἄτερ τε κακῶν. Cum autem lectio illa aperte mendosa esse videatur pro νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, valde miror ap. Eust. quoque extare, ubi μάλα πάγχυ ab Hom. ita dictum esse ait Attice, ut ab Hesiodo νόσφιν ἄτερ κακῶν.

Orationi autem solutæ et quidem Atticæ usitati pleonasmi vocum ἐκ παραλλήλου positarum, in adverbiis potissimum locum habent: (possitque et horum exemplum præbuisse videri Hom., ut aliquanto post docebo,) veluti λίαν πάνυ, et πάνυ σφόδρα, item μάλα σφόδρα: sic τυχὸν ἴσως, et τάχα ἴσως. Eodem in numero τάχα που, et ἴσως που, ponuntur. Quibus addi potest σχεδὸν ἀμφί. Sed et πάλιν αὖθις, seu πάλιν αὖ, nec non αὖθις αὖ, illis annumerare debemus. Apud Aristoph. Πλ. (25.) dicit Carion servus Chremylo domino, Εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα. Inveniuntur juncta duo hæc adverbia et ap. Plat. Apol. (12.) Πάντες ἄρα (ὡς ἔοικεν) Ἀθηναῖοι καλοὺς κἀγαθοὺς ποιοῦσι, πλὴν ἐμοῦ. ἐγὼ δὲ μόνος διαφθείρω. οὕτω λέγεις; Πάνυ σφόδρα ταῦτα λέγω. Itidemque paulo post, Οὐ ταῦτα λέγεις ὅτι διδάσκων διαφθείρω; Πάνυ μὲν οὖν σφόδρα ταῦτα λέγω. Alium tamen usum his in ll. habent ista adverbia quam in illo Aristophanico. In his enim responsioni affirmativæ adhibentur: sicut utrumque illorum seorsum eum usum [73] sæpe præstare scimus: itidemque Latinis Admodum. At in illo Aristoph. versu positivo junguntur, vimque ejus augent. Verum cum satis esse posset εὔνους πάνυ pro εὐνούστατος, additur ex abundanti σφόδρα. Possit tamen non omnino supervacanea videri hæc posterioris adverbii adjectio, sed perinde esse ac si quis Latine diceret, Ego tibi sum plusquam amicissimus. Equidem ap. Schol. quoque leguntur, quæ pro me faciant. Nam primo quidem hæc ab eo scribuntur, Ὅτι σύνηθες Ἀττικοῖς παράλληλα τιθέναι τὰ ἰσοδυναμοῦντα· δηλοῦται δὲ ἔν τι ἐξ ἀμφοτέρων. οὕτως ἔχει καὶ τὸ τυχὸν ἴσως: postea autem hæc de iisdem traduntur, (interjecto adverbio ἄλλως, quo Scholiastæ uti solent, cum diversam a præcedente sententiam afferunt,) Εἶπεν ἀμφότερα, καὶ τὸ πάνυ καὶ τὸ σφόδρα, δηλῶν τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐνοίας. At vero de τυχὸν ἴσως et reliquis nulla ejusmodi dubitatio oriri potest; sed absque controversia eorum alterum vacat: ideoque Grammatici, cum exemplum eorum, quæ ἐκ παραλλήλου posita sunt, afferre volunt, hoc tanquam certissimum afferunt. E quibus est Eust. et ille ipse Aristoph. Schol. in eo, quem paulo ante protuli, loco. Ideo autem τάχα πού etiam et ἴσως που hoc in numero ponuntur, quod που per se pro ἴσως s. τάχα interdum accipi existimetur: τάχα που et ἴσως που, (inquit Bud.,) ἐκ παραλλήλου dicta sunt: quia που per se Fortasse significat. Sed hoc e quopiam Græco Grammatico sumsit, Τάχα που καὶ ἴσως που, ἐκ παραλλήλου. που γὰρ ἀντὶ τοῦ ἴσως. Verum hujus rei penes eum fidem esse velim, siquidem pro ἴσως, i. e. Fortasse, legere me illud non memini, sed tantum pro Ferme, Circiter, Fere: ut in h. Strab. l. Μυρίων που καὶ πεντακισχι-

λίων ταλάντων. Idem, Κατὰ νέαν που Καρχηδόνα, A Ferme e regione ejus situm. Gal. ad Gl. 1. Ἀλλ' ἢ μόνον ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἡμερῶν, ὥρᾳ που τρίτῃ, βραχεῖαι νοτίδες ἐγίγνοντο. Fieri autem potest ut significationis vicinitas eum, a quo Bud. id accepit, deceperit. Sunt tamen ita vicinæ signif., ut non ideo unum adverbium alterius locum occupet. Fateor præterea et eum usum videri habere hanc particulam post εἰ, seu ἐὰν, vel ἤν, quem Latine habet Forte post Si: ut ap. Thuc. 1, (96.) Καὶ Παυσανίᾳ μὴ ἐπιτρέπειν ἤν που βιάζηται. Verum inde minime probari queat licere nobis ita loqui, οὗτός που βιάσεται, pro ἴσως vel τάχα οὗτος βιάσεται. Hic fortasse vim adhibebit, s. vim inferet. Sed et illud considerandum fuit, particulam που, ut παραπληρωματικήν, multis adverbiis passim jungi, (de quo usu dicendum postea erit, ubi de particulis, quæ vocantur παραπληρωματικαὶ, agetur,) nihil autem obstare quominus itidem post τάχα talis esse censeatur. Utrocunque tamen modo se res habeat, sciendum est non τάχα που tantum, sed et καί που τάχα ap. Luc. legi. Ille autem pleonasmus σχεδὸν ἀμφὶ ap. Xen. extat K. Π. 2, (1, 2.) Λέγεις σὺ, (ἔφη ὁ Κῦρος,) ἱππέας μὲν ἡμῖν εἶναι μεῖον ἢ τρίτον μέρος τοῦ τῶν πολεμίων ἱππικοῦ, πεζοὺς δὲ σχεδὸν ἀμφὶ τοὺς ἡμίσεις. Sed aliqui loci hujusmodi suspecti esse possunt, ne forte e Scholio ad explicationem ascripto alterutrum vocabulum irrepserit: ut certe hic σχεδὸν irrepsisse videri queat; atque adeo suspicionem meam unius exemplaris auctoritas auget, vel potius confirmat, in quo σχεδὸν non habetur. Venio ad pleonasmum, cui locum ultimum dedi, cum tamen primo non indignus videri queat, quippe qui ap. Hom. extet: e quo ejus posteri non ipsum duntaxat, sed aliorum fortassis exemplum sumserunt. Sed ap. Hom. Ionica scriptura αὖτις habetur potius quam αὖθις: sic tamen ut hæc quoque in nonnullis ejus exempl. reperiatur. Il. B. (277.) Οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ Νεικείειν βασιλῆας ὀνειδίοις ἐπέεσσι. Sic Od. Ξ. (356.) τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον. Aristoph. (Πλ. 859.) τὸν ἐσόμενον τυφλὸν Πάλιν αὖθις. Invenitur etiam πάλιν αὖ: ut ap. C Dem. pro Cor. Σκοπεῖτε ἐν τούτοις πάλιν αὖ. Item, Εἰ μή τις τέχνη πάλιν αὖ γενήσεται. Interdum et inverso ordine αὖ πάλιν dicitur. Quin etiam αὖθις αὖ alicubi legitur: ut ap. eund. Oratorem περὶ τῆς Παραπρεσβείας, p. 3. Καὶ τούτων ἕτερ' αὖθις αὖ πεπραχότων. Sic ap. Eur. Or. (279.) Ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ. Addam autem illi exemplo Homerico pleonasmi adverbiorum, et aliud, ex Il. P. (217.) Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἠγηλάζει: hic enim μάλα πάγχυ perinde est ac si diceretur Omnino prorsus: estque observandum Eust. ibi τὸ ἐκ παραλλήλου σχῆμα Atticis ascribere. Sed de his Græcis pleonasmis per schema, quod vocatur ἐκ παραλλήλου, dicendi finem hic faciam. Tantum addam, Latinos quoque, præsertim Comicos, tales pleonasmos interdum habere. Ille quidem certe, cujus modo exempla protuli, in iisdem verbis, i. e. quæ eand. cum illis Græcis signif. habent, ap. Plaut. extat. Nam ut Græci πάλιν αὖθις, ita ipse Rursus denuo dixit: in Pœnulo, Revertor rursus denuo D Carthaginem. At quod affertur e Terentio exemplum, in quodam Adelph. loco, ubi Prorsus et Omnino simul ponuntur, non satis idoneum mihi videtur: quoniam non ad idem, sed ad duo pertinere videntur. Est enim hic ille e fine Adelphorum locus, Nunc adeo si ob eam rem vobis vita mea invisa est, Æschine, Quia non justa injusta prorsus omnia omnino obsequor. Hic enim nemo, (ut opinor,) negarit posse Prorsus quidem cum nomine omnia, at Omnino cum verbo obsequor jungi. At Penitus et Prorsum ad unum idemque verbum pertinentia conjunguntur a Lucr. Nam penitus prorsum latet hæc natura subestque. [74] Quæ duo adverbia melius cum illis Homericis μάλα πάγχυ conveniunt: nisi alius reperiatur locus, ubi Omnino et Prorsus uni eidemque verbo itidem jungantur.

Inveniuntur autem alicubi geminata eadem adverbia: ut supra ex Eur. et Dem. habuisti αὖθις αὖ: ap. Aristoph. πάνυ πάνυ, item πάλαι πάλαι: sed hujusmodi geminatio inter pleonasmos numerari vix queat: cum aptissime ad figuram, quæ Anadiplosis vocatur, referri possit. Quin etiam extant quædam apud Græcos vocabula geminata, sed ita ut per compositionem in unicam vocem sint conflata: e quibus est πάμπαν: perinde enim est ac si diceremus πᾶν πᾶν.

Habent Attici alios, (i. e. aliarum vocum,) pleonasmos, non ita positarum ἐκ παραλλήλου, ut λίαν πάνυ et πάνυ σφόδρα, neque ita geminatarum ut πάνυ πάνυ, (demus enim et hic esse pleonasmum,) sed vocibus, quæ plane aliam signif. habent, adjunctarum. Et quoniam in hoc numero est adverbium πάνυ, quod jam in exemplum præcedentium pleonasmorum attuli, nunc quoque exemplo mihi erit, et quidem primum. Aristoph. N. (901.) οὐδὲ γὰρ εἶναι Πάνυ φημὶ δίκην. Plato Polit. 1. Ἆρα καὶ τοῖς μὴ πολεμοῦσιν ὁ δίκαιος ἄχρηστος; Οὐ πάνυ μοι δοκεῖ τοῦτο. Interdum autem dicitur πάνυ τι: ut a Xen. K. Π. 1, (6, 18.) p. 19. Οὔτε ζημίαις πάνυ τι θέλουσιν εἴκειν, B οὔτε δώροις ἐπαίρεσθαι. Sic vero et initio ejusdem libri multa exempl. habent, Καὶ ὅμως οὐδὲ ὀλίγοις τούτοις πάνυ τι δυναμένους χρῆσθαι πειθομένοις: cum alioqui vulgatæ Edd. scribant πάντῃ. Pro πάνυ τι autem invenitur scriptum et πάνυ τοι: ut etiam in illo, quem e p. 19. modo protuli, loco: sed illa lectio huic præferenda mihi videtur. Apud Eund. certe legitur et μηδέν τι πάνυ, Ἑλλ. 5. ἔφυγον μηδέν τι πάνυ διωκόμενοι. sive οὐδέν τι, ut in aliis exempl. legitur. Ceterum quod attinet ad hujus adverbii ita usurpati interpr., si id omnino vacare judicemus, non est quod de eo interpretando soliciti simus: quoniam tamen apud Latinos itidem adverbia quædam hanc signif. habentia vacare videri possunt, eorum pariter mentio facienda est: ut vocabulum Græcum supervacaneum Latino supervacaneo, si videatur, interpretari quis possit. Dico igitur, Admodum, Magnopere, et Prorsus talem usum nonnunquam habere. Cic. Bruto, Curio literarum admodum nihil sciebat. Ibid. Nam plane quidem perfectum, et cui nihil admodum desit, Demosthenem facile dixeris. Ab Eodem talis usus et adverbio Magnopere tribui videtur: ut Verr. 6. Genus ipsum prius cognoscite, judices, deinde fortasse non magnopere quæretis quo nomine appellandum putetis. Idem pro Roscio Amerino, Tametsi ita res se habet, ut mihi in communem causam sectorum dicendum nihil magnopere videatur. Idem pro Roscio Comœdo, Et quorsum recidat responsum tuum, non magnopere laboro: (quemadmodum cum quis dicit Non multum de eo laboro, vel sum solicitus, aut Parum de eo laboro, significare volens se omnino non esse solicitum, seu nihil curare.) Sed adverbium Prorsus magis etiam convenire cum hoc πάνυ videtur; præsertim cum eo hujus usu, quem nonnullis in ll. habet; ut enim in illo Aristoph., qui allatus ante fuit, legimus, Οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ τὴν δίκην, Non dico prorsus, i. e. Nullo modo dico, (pro Nego prorsus,) sic ap. Terent. Enimvero prorsus jam tacere non queo. Ejusdem sunt hæc quoque, Quid ita? nempe huic prorsus illam non dat. Quin etiam ut ap. Aristoph. habemus N. (733.) Ἔχεις τι; Μὰ Δί' οὐδὲν ἔγωγ'. Οὐδὲν πάνυ; sic apud eund. illum Comicum, Nihilne? Hem. Nihil prorsus. Magis inquam hoc adverbium Prorsus interpretationi illius πάνυ convenire videtur, quod talem usum habet. Fateor enim alicubi non omnino supervacaneum censeri posse πάνυ, ideoque tunc adverbio Magnopere s. Admodum reddi debere dico. Quamvis enim plerumque qui dicit Non magnopere laboro s. curo, vel Non admodum curo, significare vult Prorsus non curo, vel Nullo modo prorsus curo, (ut Cic. post Plautum hos duos ablativos adverbio isti præfixit,) non secus ac si diceretur Parum curo vel laboro, pro Ne parum quidem curo, vel Prorsus non curo, (sicut ap. Il. E. 800. Ἦ ῥ' ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς, accipi censetur ὀλίγον pro οὐδ' ὀλίγον, vel οὐδὲν, seu οὐδόλως: sicut ap. Soph. (Aj. 90.) βαιὸν ἐντρέπεσθαι, pro οὐδόλως: et sicut μείων λόγος invenitur dictum pro οὐδεὶς λόγος:) quamvis,

inquam, talem usum adverbia illa plerisque locis habeant, in nonnullis tamen id verum non comperietur, opinor, ut qui dicit se non magnopere vel non admodum laborare, aut curare, significet se nullo modo prorsus laborare, aut curare. Ceterum qualis est adverbii πάνυ pleonasmus, talem et adverbii μάλα nonnullis in locis esse sciendum est. Ita enim dicitur interdum οὐ μάλα sicut οὐ πάνυ pro Non magnopere, admodum, valde, aut etiam Non prorsus, Nullo modo prorsus, sequendo ea, quæ modo dicta fuerunt. Præsertim vero cum responsioni negativæ adhibetur, præcedente particula οὐ, πλεονάζειν dici potest.

Ut autem adverbiorum πλεοναζόντων exempla protuli, sic pleonasmorum, qui in aliis partibus orationis spectantur, exempla proferenda sunt: exceptis tamen iis, de quibus jam a Grammatico vel a Corintho dictum fuit; aut de quibus ipse meis in illorum scripta Animadversionibus disserui. Alicubi enim verum quidem est quod de quibusdam vocibus tradunt, [75] eas πλεονάζειν apud Atticos: sed nihil minus quam idonea pleonasmi earum exempla addunt, ut aliquot locis aperte ostendisse mihi videor. Gravius tamen in eo peccarunt, quod in vocum πλεοναζουσῶν numero quasdam ponant, quæ nullo modo πλεονάζειν dici possunt. Verum de his omnibus cum ibi dictum a me fuerit, eo te remitto, et ad pleonasmos reliquos, vel potius quos reliquos mihi fecit memoria, pergo. Particula ὅτι, (sive conjunctionibus sive adverbiis et ipsa annumerari debeat, in ea signif., qua ponitur pro Gallico Que: ut cum ita loquimur, Je dis que je ferai cela, quæ verba sonant, Dico quod hoc faciam, pro Dico me hoc facturum,) non raro πλεονάζειν, et quidem apud antiquiores etiam et primarios Græcæ linguæ Scriptores, comperitur. Thuc. 5, (10.) p. 168. meæ Ed. Λέγει τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅτι οἱ ἄνδρες ἡμᾶς οὐ μένουσι: (30.) p. 175. Εἰρῆσθαι δ' ὅτι ἦν μὴ θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ᾖ. Sic ap. eund. Historicum, 4, (37.) p. 134. Γνοὺς δὲ ὁ Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης ὅτι εἰ καὶ ὁποσονοῦν μᾶλλον ἐνδώσουσι, διαφθαρησομένους αὐτοὺς ὑπὸ τῆς σφετέρας στρατιᾶς. Sic et ap. Xen. ac Plat. nec non Demosth. invenitur πλεονάζουσα hæc particula ὅτι: sed in ea potius orationis forma, qualem primus ille Thuc. locus habet. Xen. K. Π. 7, (3, 1.) Τῶν οὖν ὑπηρετῶν τις ἀπεκρίνατο ὅτι, ὦ δέσποτα, οὐ ζῇ, ἀλλ' ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανεν. Plato Apol. Socratis, (16.) Ἐγὼ δὲ τούτῳ ἂν δίκαιον λόγον ἀντείποιμι, ὅτι οὐ καλῶς λέγεις, ὦ ἄνθρωπε, εἰ οἴει, etc. Dem. Or. de Perperam Obita Legatione, Ἀκούειν δὲ καὶ τῶν Εὐβοέων ἔφη τεταραγμένων, καὶ λεγόντων, ὅτι οὐ λελήθατε ἡμᾶς ἄνδρες πρέσβεις, ἐφ' οἷς πεποίησθε τὴν εἰρήνην πρὸς Φίλιππον. Idem alibi, Οὐδὲ γὰρ εἶχε καλῶς εἰπεῖν ὅτι, ἀλλ' ἔχουσιν ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα. Legimus apud eundem Oratorem, Ἔλεγε τοίνυν τότε πρὸς τοὺς δικαστὰς ὅτι ἀπολογήσεται δὲ Δημοσθένης ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ κατηγορήσει τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων. Quod si his exemplis, quæ e primariis, (ut antea vocavi,) linguæ Græcæ et quidem Atticæ Scriptoribus depromta sunt, addere aliqua e recentioribus sumta libeat, suppeditabit nobis Plut.: præsertimque in suis Apophth. ut inter Alexandri apophthegmata (T. 6. p. 683.) et quidem in eo, cui primum locum tribuit, Τῶν δὲ παίδων λεγόντων ὅτι ταῦτά σοι κτᾶται· Τί δὲ ὄφελος, (εἶπεν,) ἐὰν ἔχω μὲν πολλὰ, πράξω δὲ οὐδέν; Sic in uno apophthegmatum Agathoclis, (673.) Πολιορκοῦντος δὲ πόλιν αὐτοῦ, τῶν ἀπὸ τοῦ τείχους τινὲς ἐλοιδοροῦντο, λέγοντες, ὅτι, ὦ κεραμεῦ, τὸν μισθὸν πόθεν ἀποδώσεις τοῖς στρατιώταις; Sed pleonasmus particulæ ὅτι talis est in his omnibus Xen. Dem. Plut. ll., qualis in illo Thucydideo, quem primum attuli: addam autem et exemplum alterius pleonasmi: i. talis qualem in tertio Thuc. loco cernimus, (de secundo autem taceo, qui cum primo convenire potius videtur,) si prius e N. T. hujus Attici pleonasmi aliquot exempla protulero. Ideo enim tot veterum Scriptorum accumulare exempla libuit, ut tanto plus auctoritatis in illis hoc loquendi genus haberet, i. e. ut tanto magis testatum redderem, non ineptum et prorsus a linguæ Græcæ consuetudine alienum, (ut multi putarunt,) esse ibi

A hunc pleonasmum, sed contra ex ipsius Atticæ linguæ velut penetralibus petitum. Sunt vero in eod. N. T. alia pleraque, (de sermone loquor,) de quibus vulgus perperam sentit ac judicat: ut alibi aperte probaturum me spero. Nunc ad illa exempla accedens, incipiam ab isto Marci loco, 1, (40.) Καὶ γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων αὐτῷ, ὅτι, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι: 6, (18.) Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ, ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου: cap. autem 10, (32.) relinquitur subaudiendum participium λέγων ante hanc particulam, Ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν, ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, pro λέγων, ὅτι ἰδοὺ κ.τ.λ. Matth. 9, (18.) Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ, ἄρχων ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων ὅτι, ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν: 20, (12.) Λέγοντες ὅτι, οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν. Sic et ap. Luc. 19, (42.) Λέγων ὅτι, εἰ ἔγνως καὶ σὺ, &c. Act. autem 15, 1. subauditur λέγοντες ante particulam ὅτι. Ita enim ibi scriptum est, Ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι
B ἐὰν μὴ περιτέμνησθε, etc. Possunt quidem multo plura his exempla pleonasmi istius afferri, sed ei, qui his contentus non erit, plura sibi inde depromere facile fuerit. Ex horum autem locorum cum illis veterum Scriptorum locis collatione jam patebit omnibus quam non solum Græcum sit, sed etiam quam elegans id loquendi genus, quod contra non solum inelegans atque illepidum esse, verum etiam a Græci sermonis consuetudine abhorrere, (ut paulo ante dixi,) existimabatur. Mirum est autem veterem Interpretem in quibusdam suæ interpretationis locis hanc particulam retinuisse, in quibusdam contra eam omisisse. Si enim supervacaneam esse illam cognoscebat, (ut certe id cognovisse illum ostendunt ll., in quibus eam prætermisit,) cur non ubique eam omittebat? Sed magis etiam miretur quispiam (non immerito) eum in locis vicinis a seipso ita dissensisse, ut Marc. 6, (14.) Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο κ.τ.λ. vertit ille,
C (particulam ὅτι retinens,) Et audivit rex Herodes, et dicebat, Quia Ioannes Baptista resurrexit a mortuis, etc. At paucis interjectis eandem particulam omittit, cum ista, Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι, ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν, ita interpr. Quo audito Herodes ait, Quem ego decollavi Ioannem, hic a mortuis resurrexit. Parvi tamen in illo priore loco refert, aliisque hujusmodi, [76] particulam hanc non prætermisisse, quod nullam ambiguitatem pariat: at nonnulli sunt ll., de quibus idem nequaquam dici potest, ut Apoc. 3, (17.) Ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι: vertit enim, Quia dicis quod dives sum. Atqui sensus est, Quia dicis te divitem esse: qui autem Græcæ linguæ est imperitus, aut certe istum pleonasmum non novit, existimabit idem valere illa verba ac si diceretur, Quia me divitem esse dicis. Hoc quoque sciendum est, nonnullos esse ll., qui superioribus similes videri possint, ubi tamen quidam particulam hanc minime prætermittendam in interpretatione censuerint, verum affirmativa quapiam
D particula reddendam, ut Marc. 7, (6.) Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὅτι καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν. Audivi enim quendam virum doctum, qui h. in l. ὅτι reddendum existimaret, Sane, Equidem. At is, qui novissimæ et eruditissimæ Interpr. est auctor, vertit Enimvero. Illum autem locum Luc. l. c. Λέγων ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ, κ.τ.λ. vertit Nempe si vel tu nosses. Bud. vero putat posse reddi per Quod: hoc modo, Quod si cognovisses et tu. At ego non secus isto in loco quam in aliis hujus generis, particulam istam πλεονάζειν arbitror: multosque alios esse dico, in quibus prætermittitur, ubi tamen nihilo magis omitti deberet, si in duobus istis prætermitti non debere constaret. Fateor alioqui particulam istam varios in N. T. usus, et fortassis illi peculiares, vel potius cum iis, quos habemus, veterum scriptis non communes habere: ut Matth. 7, (13.) Ὅτι στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, ubi vet. Interpr. reddit, Quam angusta porta et arcta via est quæ ducit ad vitam! (Non ignoro interim esse et aliam lectionem, τί στενὴ,

sed non minus fortasse particulam τί admirative positam, quam ὅτι mirari debeamus.) Est et ubi reddi debeat per Ut, conveniens cum Gallico Que: ut Matth. 8, (27.) Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες, Ποταπός ἐστιν οὗτος ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ; Qualis est iste ut ipsi etiam venti ac mare ei morigerentur? Itidem Luc. 8, (25.) Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; Verum ne hi quidem loci facere possunt ut in illis, de quibus modo disserebam, novam signif. huic particulæ tribuendam esse censeam: quin potius cum similes sint illi aliis plurimis et prope infinitis, in quibus vacat, (eodem modo quo in Thucydideis, Xen., Plat., Dem., quos protuli,) itidem prætermittendam in Lat. interpretatione censuerim. Sunt tamen aliqui loci, ubi hac de re dubitari possit: nimirum vacetne illa particula, an signif. suam retineat: sed duo tantum sunt, (si bene memini,) in quibus illud nosse referat.

Enimvero quod ad scripturam horum locorum attinet, de illa me et antea dubitasse et nunc quoque dubitare fateor, utrum videlicet ante ὅτι an post, interpunctionis notam collocare oporteat: utrimque enim rationes afferri posse videntur. Exemplum utriusque scripturæ afferam in duobus ll., uno Xenophontis, altero Dem. Habuimus enim e Xen. K. Π. 7. Τῶν οὖν ὑπηρετῶν τις ἀπεκρίνατο ὅτι, ὦ δέσποτα, οὐ ζῇ. Et e Dem. Καὶ λεγόντων ὅτι οὐ λελήθατε ἡμᾶς, κ.τ.λ. Quid enim hic dicemus? an post ἀπεκρίνατο et λεγόντων, an post ὅτι interpunctionis notam poni debere? Si enim ita scribamus, Ἀπεκρίνατο ὅτι, Ὦ δέσποτα, οὐ ζῇ: itidemque Λεγόντων ὅτι, Οὐ λελήθατε ἡμᾶς, objiciet quispiam, cum supervacanea sit hic particula ὅτι, verbo jungi non debere ut ei jungenda esset si supervacanea non foret, i. si alia forma orationis esset, veluti cum aliquid tanquam διηγηματικῶς dicitur, ut si ita loquar, ἀπεκρίνατο ὅτι οὐ ζώη. Sin vero hoc modo scribamus ap. Xen. ἀπεκρίνατο, Ὅτι, ὦ δέσποτα, οὐ ζῇ; itidemque ap. Dem. Λεγόντων, Ὅτι οὐ λελήθατε ἡμᾶς, merito queretur quispiam locum huic particulæ ὅτι tribui, qui nullo pacto convenire ei potest. Ego igitur, (tanquam e duobus malis minus eligens,) in eam sententiam magis inclino ut particulam istam verbo conjungamus, sicut ei, cum signif. suam retinet, conjungi solet: perinde ac si is, qui ita loquitur, Λεγόντων ὅτι οὐ λελήθατε, volens subjungere huic particulæ οὐ, λελήθοιεν, et ita signif. suam et verum usum ei relinquere, suæ orationis cursum ipsemet velut interrumperet, dicens, λεγόντων ὅτι οὐ λελήθατε. Idemque et de locis illis sentiendum est, in quibus verbum a particula ὅτι aliquantum remotum est: ut in eo, qui primus e Thuc. allatus fuit, Λέγει τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅτι οἱ ἄνδρες ἡμᾶς οὐ μένουσι. Itidem enim hic post ὅτι, (si quidem illa sententia aliis quoque magis placeat,) interpungendum fuerit, hoc modo, Λέγει τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅτι, Οἱ ἄνδρες ἡμᾶς οὐ μένουσι. Sciendum est porro aliquos esse ll., in quibus fortassis itidem supervacaneam esse particulam ὅτι quispiam judicaturus sit, subjunctam videlicet alicui eorum verborum, quæ in præcedentibus exemplis habemus: cum ego contra ibi pleonasmum minime agnoscam, ac minime agnosci debere existimem. Talis est hic Xen. Ἑλλ. (7, 1, 25.) p. 363. Ἐκ δὲ τούτου ἐρωτώμενος ὑπὸ βασιλέως ὁ Πελοπίδας τί βούλοιτο ἑαυτῷ γραφῆναι, εἶπεν ὅτι Μεσσήνην τε αὐτόνομον εἶναι ἀπὸ Λακεδαιμονίων, καὶ Ἀθηναίους ἀνέλκειν τὰς ναῦς. Hic enim non dubito quin plerique particulam ὅτι vacare itidem existimaturi sint; at ego nihil minus quam vacare dico, quod cum βούλοιτο jungi possit ac debeat, e proxime præcedentibus repetito. Neque tamen hac de re valde pertinaciter contendere velim.

[77] Sed cum omnium exemplorum, quæ e Xen. Dem. Plut., et N. T. attuli, nullum sit quod cum illo Thucydideo conveniat, cui tertia sedes a me data fuit; atque adeo aliam quam in ceteris omnibus pleonasmi formam ibi habeat particula ὅτι, ne quis eam Thucydidi peculiarem esse existimet, ejus quoque exemplum e Xen. proferam. Legimus enim ap. eum. K. Π. 5. Ἐνόμισεν ὅτι εἴ τι οὗτος πάθοι, αὐτὸς ἂν λαβεῖν

A παρὰ τοῦ Ἀσσυρίου πάντα τὰ Γαδάτα. Quemadmodum enim in illo Thuc. loco, Γνοὺς δὲ ὁ Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης ὅτι εἰ καὶ ὁποσονοῦν μᾶλλον ἐνδώσουσι, διαφθαρησομένους αὐτοὺς ὑπὸ τῆς σφετέρας στρατιᾶς, vacat ὅτι ante διαφθαρησομένους, cum alioqui dicendum fuisset ὅτι διαφθαρήσονται αὐτοὶ etc. ita in hoc Xenophontis vacat ὅτι ante λαβεῖν: cum alioqui dicendum fuisset ὅτι λήψεται vel λήψοιτο. Fateor tamen in quibusdam exempl. illam particulam ὅτι non extare; sed sublatam ab aliquo, qui istum ejus pleonasmum cognitum non haberet, non immerito fortasse suspicabimur. Quin etiam aliis plerisque locis idem contigisse credibile est. Est vero et tertius quidam particulæ ὅτι pleonasmus post εὖ οἶδα, ut in Dem. Philipp. 3. init. Καὶ πάντων εὖ οἶδ' ὅτι φησάντων γ' ἄν, εἰ καὶ μὴ ποιοῦσι τοῦτο, καὶ λέγειν δεῖν καὶ πράττειν ἅπασι προσήκειν. Hic enim satis fuisset εὖ οἶδα interjectum per parenthesin, (ut etiam εὖ οἶδ' ὅτι interjici existimandum est,) ideoque πλεονάζειν hic quoque particulam ὅτι merito dixerimus. At Bud. non ὅτι
B duntaxat, sed totum hoc loquendi genus vult esse τῶν παρελκόντων in isto ejusdem Oratoris loco περὶ Παραπρ., Πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ κατηγορεῖν ἔχων ἔτι πρὸς τούτοις ἕτερα, βούλομαι πρὸ πάντων ὧν μέλλω λέγειν, μνημονεύοντας εὖ οἶδ' ὅτι τοὺς πολλοὺς ὑπομνῆσαι. Itidemque in isto, qui ap. Eund. legitur, (428.) Ἐκεῖνοι τοίνυν, ὡς ἅπαντες, εὖ οἶδ' ὅτι, τὸν λόγον τοῦτον ἀκηκόατε, Καλλίαν τὸν Ἱππονίκου μικροῦ δεῖν ἀπέκτειναν. Equidem quid sibi voluerit Bud., dicens verba ista εὖ οἶδ' ὅτι esse supervacanea, cogitare non possum, vel potius satis mirari nequeo quid cogitans hoc scripserit: cum minime supervacanea esse hæc εὖ οἶδα, sed tantum particulam ὅτι, quæ illis subjungitur, vacare, vel vernaculus sermo docere quemlibet possit, utpote in quo istam signif. habentia verba itidem interjiciuntur. Atque adeo apud Latinos interdum verbum Scio ita interjectum reperitur: sicut et Memini ap. Ovid. plerisque locis. Ne tamen hoc Bud. aliter scripsisse putemus, facit quod subjungit, Alibi videtur locum suum tenere, Τὸ μὲν ἐκ
C τούτων λαμβάνειν δῶρα, ἐξ ὧν ἡ πόλις βλάπτεται, πάντες εὖ οἶδ' ὅτι φήσαιτ' ἂν εἶναι δεινόν. Ubi etiam mirum est eum, tanquam affirmare non audentem, dixisse duntaxat, videri locum suum tenere. Imo vero dicendum erat, εὖ οἶδα quidem utrobique locum suum tenere, et illic ubi per parenthesin, et hic ubi citra parenthesin ponitur; sed particulam ὅτι hic quidem locum suum tenere, (est enim πάντες εὖ οἶδ' ὅτι φήσαιτ' ἄν, pro εὖ οἶδ' ὅτι πάντες φήσαιτ' ἄν,) at illic non item. Habemus autem εὖ οἶδα sine ὅτι parenthetice itidem positum, i. e. per parenthesin, ap. Xen. K. Π. 2, (1, 2.) p. 1. Ἐγὼ μὲν οἶμαι ἱππέας μὲν ἄξειν οὐ μεῖον δισμυρίων, ἅρματα δ' εὖ οἶδ' οὐ πλείω διακοσίων, πεζοὺς δὲ οἶμαι παμπόλλους. Hic, inquam, habemus εὖ οἶδα sine illa particula ὅτι: quæ duo verba esse hic quoque per parenthesin interjecta, non autem vacare dici possunt: nihilo magis quam οἶμαι, quod in fine ejusdem sententiæ ponitur. Sed de οἶμαι tamen ut id in eo loco dici non possit, at in nonnullis posse dici videtur. Libet autem quendam
D Plat. Apol. locum præcedentibus addere, in quo εὖ οἶδ' ὅτι non itidem per parenthesin positum est, sed aliter tamen quam in eo Dem. loco, qui postremo allatus fuit. In illo enim Platonico ita scriptum est, Ἀντὶ τούτου ἕλωμαί τι ὧν εὖ οἶδ' ὅτι κακῶν ὄντων; Sed ratio hujus structuræ orationis hæc esse videtur, quod ante ὧν subaudiatur ἐκείνων: atque adeo ponatur articulus postpositivus, s. pronomen relativum, (loquendo more Latino,) in genitivo, ut conveniat cum ἐκείνων subaudito: ut cum dico χρῶμαι οἷς ἔχω βιβλίοις, ideo dativo οἷς utor, quod subaudiatur ἐκείνοις: perinde ac si diceretur χρῶμαι ἐκείνοις βιβλίοις οἷς ἔχω. Ceterum ut ὅτι vidimus πλεονάζειν cum apud alios, tum ap. Dem., præcedentibus verbis, λέγειν, vel εἰπεῖν, vel ἀποκρίνασθαι, ita etiam ὡς cum λογοποιεῖν, (quod tamen non itidem proponitur, sed postponitur,) idem pleonasmi genus efficere sciendum est, c. Mid. Ἐμοὶ μὲν νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, (εἰρήσεται γάρ, εἴτ' ἄμεινον, εἴτε μή,) ὅθ' οὗτος ὡς ἀπήλλαγμαι, περιϊὼν ἐλογοποίει, ἔνδηλοί τινες ἦσαν ἀχθόμενοι τῶν πάνυ τούτων λαλούντων ἡδέως:

(vel potius τούτῳ, ut in vet. exempl. legitur.) Est enim Midias qui inducitur hic dicens ἀπήλλαγμαι: estque ita accipiendus hic locus ac si talis verborum ordo esset, Ὅτε οὗτος περιὼν ἐλογοποίει ὡς ἀπήλλαγμαι pro eo, quod dicendum fuisset ἐλογοποίει ἑαυτὸν ἀπηλλάχθαι.

Attici, ut sunt φιλομέτοχοι, etiam μετοχὰς habet sæpenumero πλεονάζούσας: neque enim vacare duntaxat participium ἔχων existimandum est, (de quo pleonasmo ap. Corinthum disserui, Articulo LXX,) sed alia pleraque. Inter illa autem locum non postremum obtinet [78] φέρων. Æschin. (65.) Καὶ ἐς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα, ὥστ' εἰ μὲν μὴ πέμποι Φίλιππος πρέσβεις, καταφρονεῖν αὐτὸν ἔφη τῆς πόλεως. Synes. Ἐπέδωκέ μοι φέρων ἐπιστολὴν τὸ σὸν ἐπιγεγραμμένην ὄνομα. Interdum autem cum pronomine reciproco, ut ap. Lucian. (1, 680.) Σεαυτὸν αὐτῇ φιλοσοφίᾳ φέρων ἀπημπόληκας. Sic Greg. Naz. dixit, Τῷ μέν γε κλήρῳ φέροντες ἑαυτοὺς ἐγκατέλεξαν. Est interdum φέρων, (inquit Bud.,) pars orationis ornatus magis causa quam significationis posita. Greg. Naz. Τῷ μέν γε κλήρῳ φέροντες ἑαυτοὺς ἐγκατέλεξαν, Nomina inter clericos dare cœperunt. Hinc si tollas verbum φέροντες, eadem erit sententia. Idem, Καὶ τούτοις φέροντες τὴν τοῦ Θεοῦ δόξαν προσέθηκαν. Quibus addit et Luciani locum, quem modo protuli, Σεαυτὸν αὐτῇ φιλοσοφίᾳ φέρων ἀπημπόληκας: quem ita interpretatur, Teipsum cum ipsa philosophia venumdedisti. Hoc item modo, magis ad verbum, Teipsum addictum ivisti cum ipsa philosophia. Subjungit et illum Æschinis locum: cui fere simile ait esse istud Sallustianum, Bonorum præmia ereptum eunt, pro Eripiunt. Et rursus, Fuere tamen cives, qui sese remque publicam obstinatis animis perditum irent. Item ap. Terent. Heautont. Hoc vide, in mea vita tu tibi laudem is quæsitum scelus. His autem et alia id genus exempla e Lat. Auctoribus adjicit, quæ tibi apud eum videnda relinquo, si quidem hoc loquendi genus cum Græco convenire videbitur. Mihi quidem certe parva inter hæc affinitas esse videtur: qui Linacrum contra multo aptiora hujus pleonasmi attulisse e Latinis exempla existimo: quæ tamen tanquam dubitabundus affert. Græci sunt, (inquit,) et illi pleonasmi: Virg. Œstron Graii vertere vocantes: Georg. 3. Sæpe volutabris pulsos sylvestribus apros Latratu turbabis agens: Æn. et divum amplexæ simulacra tenebant. Et rursus, clypeoque sinistram Insertabam aptans. In quibus vel redundant participia illa, Vocantes, Agens, Amplexæ, Aptans; vel subaudiendum est pronomen pro loco, Illum, Illos, vel Illa, ut sit elleιpsis. Græcis namque hæc ratio familiarissima. Aristoph. (Πλ. 972.) Ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι; Idem, Φέρε νῦν (νόμος γάρ ἐστι,) τὰ καταχύσματα Ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. Idem, Οὐκοῦν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα; Hæc ille: qui cum dicit Græcis hanc rationem esse familiarissimam, id de pleonasmo potius quam de elleιpsi intelligit; neque enim itidem pronomen commode subaudiri posset. Debuit tamen pleonasmi Græci alia potius exempla quam hæc, (quæ ex Aristoph. Πλ. sumta sunt,) afferre; aut certe unico, cui secundum locum dedit, contentus esse. In eo enim versu participium λαβοῦσα per pleonasmum adjici dicere possumus; at de λαχοῦσα et de ἀνύσασα nihil tale dici potest. Nam ad λαχοῦσα quidem quod attinet, ei subjungitur παρ' ὑπόνοιαν verbum ἔπινες pro ἐδίκαζες, quod expectabatur post illud participium, quo consuetudo judices sorte constituendi declaratur: tantum abest ut supervacaneum censeri queat. At vero ἀνύσασα participium est adverbii vim habens. Dicunt enim Græci, præsertimque Attici, ἀνύσας τοῦτο ποίει, Propere hoc facito. Cujus signif. exemplum ex illa ipsa hujus Poëtæ comœdia afferam. Legimus enim ibi, λέγ' ἀνύσας ὅ,τι φῄς ποτε. Aliud in ejusdem Nubibus habes, non minus idoneum, (181.) Ἄνοιγ', ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον, Aperi, aperi propere, vel, sine ulla cunctatione; (nam ipsemet μέλλειν, quod est Cunctari, opponit huic ἀνύειν: Πλ. (607.) ἀλλ' οὐ μέλλειν Χρή σ', ἀλλ' ἀνύειν.) Sic ap. Eund. legimus, πέραινε τοίνυν ἀνύσας. (Alicubi autem et particulam τὶ adjicit, ut in Σφ. init. Λέγε νῦν, ἀνύσας τι, τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος. Sic alibi, (N. 635.) ἀνύσας τι κατάθου.) Quia igitur signif. hic λέγ' ἀνύσας dicitur, eadem illic ἐρεῖς ἀνύσασα. Unde fit ut aliena ab eo, quod probare voluit, exempla protulerit, quod ad hæc duo attinet. Quale autem in tertio illo est λαβοῦσα, tale est λαβὼν in isto Bionis versu, Μέλπειν μοι, φίλε βοῦτα, λαβὼν τὸν Ἔρωτα δίδασκε. Sed enim injuriam Homero facere mihi videor, quod non more meo exemplis ex eo sumtis primum locum dederim. Eo quidem certe dignissimus esse censendus est, vel hoc nomine quod, (ut antea dixi,) ex ejus fontibus omnis propemodum sermonis Græci lepos derivatus sit. Verum hic saltem exempla illa collocabo, antequam longius progrediar. In iis est participium φέρων, (a quo initium hujus sermonis sumsi,) nec non participium ἄγων, utrumque aperte πλεονάζον. Habes igitur φέρων, (ut de illo prius agam,) cum verbo διδόναι, ut Od. P. (345.) Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων: I. (361.) Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων. Cum verbo θεῖναι, ut Ψ. fin., Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος Καδδὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων. Item Υ. (96.) cum composito ἐκθεῖναι, ἐκ δὲ βοείην Θῆκε θύραζε φέρων. Cum verbo στῆσαι, Od. A. (128.) Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν, Δουροδόκης ἔντοσθεν ἐϋξόου. Cum hoc autem ipso verbo junctum habemus participium ἄγων, B. (558.) Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας, Στῆσε δ' ἄγων ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες, (ubi observa etiam præcedere ἄγεν in altero versu.) Sic et Il. X. (349.) Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἴκοσι νήριτ' ἄποινα Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, [79] ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα. At cum verbo θεῖναι, Il. Ψ. (597.) Ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς Ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάου. Ex his (inquam) locis aliisque hujusmodi non dubium est quin Homeri posteri hujus pleonasmi exemplum sumserint, quod tamen in participio φέρων potissimum imitati sunt.

Apud eundem Poëtam legisse mihi videor participium ἰὼν itidem πλεονάζον. In soluta autem oratione frequentissimus est participii ἀπιὼν usus cum οἴχεται, vel potius ᾤχετο. Xen. Ἑλλ. 4, (1, 11.) Ὤιχοντο ἀπιόντες εἰς Σάρδεις πρὸς Ἀριαῖον, Dem. (246.) Καὶ γὰρ, εἰ μὲν, ὡς ἐκράτησε, Φίλιππος ᾤχετ' εὐθὺς ἀπιὼν, καὶ μετὰ ταῦτ' ἦγεν ἡσυχίαν, Plato Phædone (56.) Τὸ δ' ἀθάνατον, σῶν καὶ ἀδιάφθορον οἴχεται ἀπιόν. Cum hoc autem pleonasmo affinitatem habere existimatur iste Aristophanicus, B. (35.) καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας Ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῇδε.

Nonnulla præterea esse participia sciendum est, quæ an inter πλεονάζοντα numerari debeant, dubium esse possit. Tale est καθίσας, (quoniam aliud exemplum mihi non suggerit nunc memoria,) Luc. 16, (6.) Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. Sic et 14, (31.) Καθίσας ψηφίζει, item Καθίσας βουλεύεται.

Verba quoque nonnulla πλεονάζουσιν apud Atticos, vel potius πλεονάζειν videntur: quæ per parenthesin poni solent. Ex eorum numero est οἶμαι: quod tamen Bud. dicens παρέλκειν ap. Dem. Καὶ τὰ τοιαῦτα ζηλωτά ἐστιν, οἶμαι, καὶ λαμπρὰ, simul dicit accipi pro Utique, Nimirum. Sic οἴει ap. Plat. inveniri ἀργὸν ait, de Rep. 6. Ἀνόνητα δὲ πονῶν, οὐκ οἴει ἀναγκασθήσεται τελευτῶν αὐτόν τε μισεῖν καὶ τὴν τοιαύτην πρᾶξιν; Nonne cogetur? Annon tandem cogetur? 7. Οὐκ ἄτοπον οἴει ἡγήσεται τὸν νομίζοντα γίνεσθαί τε ταῦτα ἀεὶ ὡσαύτως καὶ οὐδαμῇ οὐδὲν παραλλάττειν; Hæc ille; sed ego dixerim potius οὐκ οἴει ἀναγκασθήσεται accipi pro οὐκ οἴει ὅτι ἀναγκασθήσεται, Nonne putas fore ut cogatur? Itidemque in altero loco pro οἴει ὅτι ἡγήσεται. Commode autem parentheseωs notis includetur hoc οἴει.

Nomina etiam nonnulla sunt illis πλεονάζοντα, s. παρέλκοντα. E quibus frequentissimum est τὶς, non solum cum ποῖος, et similibus, sed et cum aliis adjectivis, i. e. alius generis signif. habentibus. Sed afferam primum exempla ejus, quod nomini ποῖος annectitur. Quod nomen non solum post se, sed et ante se particulam πλεονάζουσαν habere potest; nam ut ποῖόν τινα dicunt Attici pro ποῖον, ita etiam τὸν ποῖον: vacante hic articulo τὸν, ut illic nomine τινά.

Et, (quod magis mirari quis possit,) interdum geminum pleonasmum nomen illud recipit, veluti cum dicitur τὰ ποῖα ἄττα. Sed hac de re postea: nunc ad exempla venio nominis ποῖος adjunctum habentis τις: quod ita vacat ut Nam apud Latinos, cum pro Qualis dicunt Qualisnam. Isocr. ad Philipp. Ποίους τινὰς χρὴ προσδοκᾷν τοὺς ἐπαίνους ἔσεσθαι τοὺς περὶ σοῦ ῥηθησομένους; Item in interrogatione non directa, Dem. Βουλευομένων ὑμῶν οὐ περὶ τοῦ εἰ ποιητέον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ ποίαν τινὰ, Aristot. Eth. 2, 6. Δεῖ δὲ μὴ μόνον οὕτως εἰπεῖν, ὅτι ἕξις, ἀλλὰ καὶ ποία τις. (Ubi tamen scriptum est ποιά τις, sicut in loco proxime præcedente ποιάν τινα: sed hæc scriptura controversia non caret.) Legimus ap. Eund. in Polit. 7. Περὶ μὲν οὖν τῶν πολιτευομένων, πόσους τε ὑπάρχειν δεῖ καὶ ποίους τινὰς τὴν φύσιν, ἔτι δὲ τὴν χώραν πόσην τέ τινα καὶ ποίαν τινὰ, ὥρισται σχεδόν. Et particula δὲ interjecta, ap. Lucian. Ποῖος δέ τίς ἐστι; Nonnunquam vero non δὲ, sed δὴ interjicitur: ut ποῖον δή τι, ap. Plat.

Itidem vero cum ὁποῖος jungitur, et cum οἷος: item cum ποιὸς, quod oxytone scribitur: nec non cum τοιοῦτος, s. τοιόσδε. Exemplum τοῦ ὁποῖός τις habes ap. Xen. K. Π. 3, (3, 18.) Ἐγὼ δὲ ὑμῖν παραινῶν ὁποίους τινὰς χρὴ εἶναι ἐν τῷ τοιῷδε, αἰσχυνοίμην ἄν. Item ap. Dem. Χρὴ δὲ, ὅταν τιθῆσθε τοὺς νόμους, ὁποῖοί τινές εἰσι, σκοπεῖν. Sic in isto Ejusdem loco, Οὐ γὰρ ὅστις ὁ πάσχων, ᾤετο δεῖν σκοπεῖν, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ὁποῖόν τι τὸ γινόμενον. At οἷός τις non ita receptum est ut ποῖός τις vel ὁποῖός τις. Exemplum illius e Gal. habemus, ad Gl. 1. Ἐν οἷς μάλιστα μὲν, εἰ οἷόν τε, κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν διαγνωστέον οἷός τις ἐστὶν ὁ πυρετός. At ποιὸς oxytone scriptum sequente τις, frequentissime ap. Aristot. occurrit, ut Eth. 1, 9. Αὕτη δὲ πλείστην ἐπιμέλειαν ποιεῖται τοῦ ποιούς τινας καὶ ἀγαθοὺς τοὺς πολίτας ποιῆσαι: Polit. 6. Ὅτι μὲν οὖν αὕτη τῶν δημοκρατιῶν ἀρίστη, φανερὸν, καὶ διὰ τίν' αἰτίαν· ὅτι διὰ τὸ ποιόν τινα εἶναι τὸν δῆμον. Apud Eund. de Gener. Anim. 4. interjecta particula γὰρ inter ποιὰ et τις, (ut antea inter ποῖος et τις interjici vidisti δὲ et δὴ,) Ποιὰ γάρ τις γίνεται μάλιστα ἡ τροφὴ, καὶ ἡ τοῦ σώματος διάθεσις, διά τε τὴν κρᾶσιν τοῦ περιεστῶτος ἀέρος καὶ τῶν εἰσιόντων. Legimus itidem ap. Theophr. de C. Pl. 6. Δεῖ δὲ καὶ αὐτὴν τὴν ὕλην ποιάν τινα προϋπάρχειν. Dixi jungi τις et cum τοιοῦτος sive τοιόσδε. Cujus adjectionis exemplum habes ap. Polyb. Ἐγένετο δὲ ἡ διακομιδὴ τῶν θηρίων τοιαύτη τις. Apud Eund. Εἰσὶ δὲ συνθῆκαι τοιαῖδέ τινες. (At vero ap. Thuc. ordine permutato et interjecta particula καὶ, legimus, 8. Ἦν δέ τι καὶ τοιοῦτον ἀπὸ τῶν κατηγορίαν ἐχόντων. Sic etiam l. 4. Ἅμα δέ τι καὶ εἰρήκεσαν τοιοῦτον. Sed in hisce duobus Thuc. locis, aliisque ejusmodi, [80] nequaquam vacare itidem hanc particulam dixerim: ac ne dici quidem ullo modo potest, cum τοιοῦτον ei hic jungatur tanquam suo substantivo.) Jungi autem τις et cum ὃς, notius est quam ut a me doceri necesse sit. Passim enim occurrit ὅστις, ἥτις, et οἵτινες, αἵτινες, pro ὃς, ἣ, οἳ, αἵ. Atque adeo ita hæc ap. quoslibet Scriptt. trita sunt, ut non magis Atticæ linguæ quam communi ascribenda videri queant.

Ut autem πλεονάζει particula τις cum nominibus qualitatem significantibus, ita etiam cum illis, quibus quantitas declaratur. Cujusmodi sunt πόσος et ποσὸς, item πολὺς et ὀλίγος, nec non μακρὸς, μέγας, μικρός. Cum πόσος junctum habuisti in quodam Aristot. loco, quem paulo ante protuli e Polit. 7. cum de ποῖός τις agerem: ut autem ibi habes τις cum πόσῃ, sic τινὲς cum πόσαι vel πόσοι jungi sciendum est. Cum πολὺς autem, præsertimque cum plurali πολλοὶ, ap. Thuc. observavi nomen illud junctum frequentius quam ap. quenquam alium. Cum singulari, ut init. 6. Καὶ ὅτι οὐ πολλῷ τινὶ ὑποδεέστερον πόλεμον ἀνῃροῦντο ἢ τὸν πρὸς Πελοποννησίους. At τινὲς cum plurali πολλοὶ, non itidem præcedente, sed sequente, 6, (94.) p. 229. Καὶ τῶν Συρακοσίων περιτυχόντες τισὶν οὐ πολλοῖς. Sic 4, (72.) p. 145. καὶ ἄλλους τινὰς οὐ πολλούς: (observaque obiter et οὐ πολλοὺς pro ὀλίγους, ut initio p. 236. dicit vicissim μὴ ὀλίγους pro πολλούς.) Idem vero et de ceteris

A sentiendum est, nisi quod frequentius cum πολὺ et ὀλίγον sive πολλοὶ et ὀλίγοι quam cum illis jungitur. Verum et numeralibus nominibus annectitur plerumque τινὲς ap. Thuc. Ut 7, (87.) p. 263. Καὶ ἡμέρας μὲν ἑβδομήκοντά τινας οὕτω διῃτήθησαν ἀθρόοι. Sic (8, 21.) p. 269. Διακοσίους μέν τινας τοὺς πάντας τῶν δυνατῶν ἀπέκτεινε. Est autem rationi consentaneum ut quemadmodum dicitur πολλοί τινες et ὀλίγοι τινὲς, ita etiam ἑβδομήκοντά τινες dicatur, itidemque præfixo alio numero: quoniam ut πολλοὶ et ὀλίγοι ad quantitatem, quam vulgo discretam vocant, pertinet, eodem modo et numeralia nomina ad eam pertinere dicenda sunt. Sed lectorem hic celare nolim, quod mihi aliquando in mentem venit illos Thuc. locos legenti: nimirum non vacare fortassis τινὲς numeralibus illis nominibus præfixum, sed eum potius usum habere, quem apud nos Quelques, quod significat τινές. Cum enim dicimus, Il a demeuré là quelques vingt jours, ad verbum, Commoratus ibi est aliquos viginti dies, perinde est ac si diceremus
B Commoratus ibi est circiter viginti dies. Sed Latini quidem sermonis consuetudo non patitur ut adjectivum illud aliquos ea in signif. usurpemus; contra vero suspicor nos Thucydidis exemplo posse Græco adjectivo τινὰς ita uti: et verbum verbo reddentes dicere, Διέτριψεν ἐκεῖ εἴκοσί τινας ἡμέρας. Sic etiam, Ils étoient en tout quelques trente personnes, τριάκοντά τινες ἦσαν οἱ πάντες.

Pleonasmus particulæ τις cum πᾶς etiam reperitur, et ἕκαστος, nec non αὐτὸς, Thuc. 7, (84.) p. 262. Ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ ἔτι, ἀλλὰ πᾶς τέ τις διαβῆναι πρῶτος βουλόμενος: 2. Καὶ τῶν λειπομένων πάντα τινὰ εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς κάμνειν. Idem alibi, Ὡς τις ἕκαστος προσετάχθη, (ubi observa τις præcedere.) Idem, (3, 45.) Ὡς ἑκάστη τις κατέχεται ὑπ' ἀνηκέστου τινὸς κρείττονος. Idem 1. Οἷς προείπομεν τοὺς σφετέρους ξυμμάχους αὐτόν τινα κολάζειν. Et 6. Οἰόμεθα, τοῦ ἄπωθεν ξυνοίκου προαπολλυμένου, οὐκ ἐς αὐτόν τινα ἥξειν τὸ δεινόν. Significatur autem his tribus, πᾶς τις, ἕκαστός τις, αὐτός τις, Unusquisque. Estque
C sciendum hunc Scriptorem in uno eodemque orationis membro tria hæc usurpasse, sed addendo particulam τις uni tantum illorum, nimirum πᾶς, quod primum ibi collocatur, 7, (70.) p. 257. Πᾶς τέ τις, ἐν ᾧ προσετέτακτο, αὐτὸς ἕκαστος ἠπείγετο πρῶτος φαίνεσθαι.

Quin etiam cum adjectivis aliud significationis genus habentibus quam præcedentia, non raro πλεονάζουσα hæc particula τις invenitur. Sic πένης τις καὶ ἀπράγμων, ap. Dem. (541.) Ἄνθρωπος πένης μέν τις καὶ ἀπράγμων. Sic jungitur cum δυσμαθὴς, sed præcedens, non sequens: ap. Plat. Polit. 2. Ἀλλ' ἐγώ τις, ὡς ἔοικε, δυσμαθής. Sic etiam παχύς τις et λυπηρός τις et περιττός τις dicuntur. Greg. Naz. Ὡς λίαν ὄντως παχύς τις εἶ, καὶ πόῤῥω τοῦ πράγματος, εἰ τοῦτο ἀπορεῖς. Apud Eund. Τοῦ μὴ δοκεῖν εἶναι περιττοί τινες, μηδὲ φιλοτιμότεροι τοῦ δέοντος. Illud autem λυπηρός τις ap. Basil. legitur, Ἐγὼ μὲν ᾤμην, ἀγαπητοὶ, σφοδρότερον ἑκάστοτε τοῦ λόγου τὸ κέντρον προσάγων, λυπηρός τις εἶναι δόξειν ὑμῖν. Invenitur autem
D hic pleonasmus et præcedente ipsa particula τις ap. Theocr., sicut in loco Plat., quem modo attuli, (7, 37.) Καὶ γὰρ ἐγὼ μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κἠμὲ λέγοντι Πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής. Pro quibus habet hæc Virg. et me fecere poëtam Pierides: sunt et mihi carmina: me quoque dicunt Vatem pastores; sed non ego credulus illis. Quæ postrema verba plane respondent illis, ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής. In alio ejusdem Theocr. loco, ἐγὼ δέ τις ἦν ἀνέραστος. Participio quoque adhærens extat ap. Xen. K. Π. 8, (3, 12.) μαινόμενος γάρ τίς ἐστιν, ὡς ἔοικεν. Ubi obiter observa etiam ὡς ἔοικεν, sic additum ut in illo Plat. loco. Quamvis autem hic junctum sit adjectivis, quæ in reprehensionem potius quam in laudem dicuntur, interdum tamen his, non illis, jungi sciendum est: dicique καλός τις, et σοφός τις, itidemque aliis hujusmodi adjectivis annecti. Sic ap. Od. Σ. (381.) [81] Καί πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιός. Hoc tamen sciendum est: ut apud Latinos Nescio quis, (nisi potius scr. est conjunctim Nescio-

quis,) contemtum quendam indicat, ita et hoc nomine nonnunquam indicari: adeo quidem ut etiam cum adjectivo, quod alioqui per se Contemtus signif. habet, junctum inveniatur. Tale est *εὐτελεῖς δέ τινες* ap. Diog. L.: quoniam aliunde exemplum in præsentia mihi non suppetit.

At vero *τὶ* adverbialiter positum, interdum cum adverbio, aliquando cum conjunctione, nonnunquam cum participio, aliquando cum verbo, interdum cum pronomine *πλεονάζει*. Cum adverbio vacantis particulæ *τὶ* exemplum habes ap. Arrian. 5, (4, 1.) *Καὶ οὗτοι Ἰνδοὶ ποταμοὶ ὄντες τῶν μὲν ἄλλων Ἀσιανῶν ποταμῶν πολύ τι κατὰ μέγεθος ὑπερφέρουσι.* In alio ejusdem libri loco, *Καὶ τὰ πολέμια πολύ τι γενναιοτάτους τῶν γε δὴ τότε ἐποίκων τῆς Ἀσίας.* His enim in locis aliisque hujusmodi *πολὺ* pro adverbio habendum est, utpote locum ejus obtinens. Jungitur alioqui et aliis adverbiis, quæ non itidem e nominibus in adverbia transierunt, veluti cum dicitur *πάνυ τι*, et *σχεδόν τι*, et *ἐγγύς τι*, et *ὁμοῦ τι*. Xen. K. Π. 1, (6, 18.) *Οὔτε ζημίαις πάνυ τι θέλουσιν εἴκειν, οὔτε δώροις ἐπαίρεσθαι.* Magis enim assentior exemplaribus, (licet paucioribus,) quæ *πάνυ τι*, quam iis, quæ *πάνυ τοι* habent: præsertim cum *μηδέν τι πάνυ* s. *οὐδέν τι πάνυ* ap. Eund. legatur, ut docui initio Annotationum, quas calci Xenophontis mei, (i. e. a me editi,) subjunxi. Invenitur tamen et *σχεδόν τοι* scriptum quibusdam in locis, non *σχεδόν τι*: verum idem de hoc quoque ceterisque, (quod ad particulæ illius scripturam attinet,) dicendum esse videtur: licet alioqui et *τοι* particulam *παραπληρωματικὴν* quamplurimis in locis esse satis notum sit. Sophoclem quidem certe *σχεδόν τι*, non *σχεδόν τοι* scripsisse, vel ipsa metri lex indicat, El. (608.) p. 109. meæ Ed. *Εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις, Σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.* Ubi quidam verba Scholiastæ in alium sensum acceperunt quam ab eo scripta sint. Nam post *σχεδόν τι* scribit *ἴσως*, et addit, *καὶ ἀντὶ τοῦ πλησίον.* Quæ illi ita intellexerunt, ut dicat *σχεδόν τι* hic fortasse poni etiam *ἀντὶ τοῦ πλησίον*: cum ille dicere velit, hoc quidem in loco poni pro *ἴσως*, Fortasse: sed inveniri usurpatum etiam *ἀντὶ τοῦ πλησίον*: (nisi potius *πλησίον* scr. est.) Erroris autem occasionem illis præbuit interpunctionis omissio post *ἴσως*. Altera vero illa scriptura *σχεδόν τοι* perperam in *σχεδὸν τοῦ* mutata fuit in vulgaribus Lexx. Gr. Lat. in h. Plat. l., initio Epistolæ 7. *Ὅτε γὰρ κατ' ἀρχὰς εἰς Συρακούσας ἐγὼ ἀφικόμην, σχεδὸν ἔτη τετταράκοντα γεγονώς.* Illa enim ibi scribunt *σχεδὸν τοῦ ἔτη*, locum illum, ut infinitos alios, aperte depravantia. Ac ne illi errori comes deesset, etiam proxime sequentem vocem *ἔτη*, in *ἔτι* non minus mendose verterunt. Significat autem *σχεδὸν* hic, vel *σχεδόν τοι*, aut potius *σχεδόν τι*, non Fortasse, sed Circiter. Illud autem *ἐγγύς τι* ap. Plat. extat, de Rep. 2. *Αἱ μὲν τοίνυν ἄλλαι ἀρεταὶ καλούμεναι ψυχῆς κινδυνεύουσιν ἐγγύς τι εἶναι τοῦ σώματος.* At *ὁμοῦ τι* usurpant et ii Scriptores, qui communi lingua utuntur: potissimumque Plut. Quin etiam cum particula *δὴ* invenitur juncta vocula *τι*, ap. Lucian. *Πρὸς δή τι τοῦτ' ἔφην.* Sed ego cum dixerim, *πάνυ τι* ap. Xen. legendum potius mihi videri quam *πάνυ τοι*, dico hic contra, *δή τοι* potius quam *δή τι* meo judicio scribi debere. Conjunctioni autem annexæ particulæ *τι* exemplum extat ap. Hesiod. Ἔργ. (1, 113.) *οὐδέ τι δειλὸν Γῆρας ἐπῆν.* At vero Od. Ξ. (387.) *Μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε*, potius utrumque *τι* cum utroque verbo quam cum *μήτε* jungi, minimeque supervacaneum esse videtur. Sciendum est denique ita jungi nonnullis adverbiis hanc particulam ut eis adhærescat: ut in *νεωστὶ*, *μεγαλωστὶ* videre est. Participio autem additæ particulæ *τι*, et quidem *πλεοναζόντως*, exemplum habemus ap. Thuc. 4, (27.) p. 131. *Ὁρῶν αὐτοὺς καὶ ὡρμημένους τι τοπλέον τῇ γνώμῃ στρατεύειν.* Sic cum *ἀνύσας* ap. Aristoph. *ἀνύσας τι κατάθου.* Apud Eund. *Ἀκολουθήσῃς ἐμοὶ ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον.* Sed hoc participium est ejusmodi, quod in adverbium resolvi possit. Denique verbo junctæ hujus particulæ exemplum peti posse existimo ex eo versu Homeri, quem paulo ante protuli, Od. Ξ. *Μήτε τί μοι*

A *ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε.* Cui ex Eodem addi et istud poterit, Il. B. (487.) *οὐδέ τι ἴδμεν Οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.* Neque enim dubito quin et hic et illic particula ista cum verbo potius quam cum *οὐδὲ* vel *μήτε* juncta existimari debeat. Itidem ap. Dem. (527.) *Ἀλλ' ἃ μὲν ἄν τις ἄφνω τὸν λογισμὸν φθάσας ἐξαχθῇ τι πρᾶξαι, κἂν ὑβριστικῶς τοῦτο ποιῇ, δι' ὀργήν γ' ἔνι φῆσαι πεποιηκέναι.* Sic ap. Lucian. Hermot. init. *Εἰ γάρ τι μέμνημαι*, videri possit abundare *τι*. Talem autem locum obtinere aliquando videtur particula Quid apud Latinos: veluti cum ita loquor, Si quid eorum memini: sic tamen ut aliquid minus significari videatur quam si dicam, Si eorum memini. At Bud. annotans *τὶ* interdum e supervacuo addi apud Atticos, et in exemplum afferens cum alia, tum *σχεδόν τι* et *πάνυ τι*, subjungit, Terentium hoc Græcorum imitatione ita dixisse, Subtristis visus est esse aliquid. [82] Sed istud exemplum e Prisciano sumsit, 18. ubi postquam dixit Atticos e supervacuo adjicere *τὶ*, lo-
B cum quendam Platonis affert, (sed qui in vulgatis Edd. deest,) cui illum Terentianum subjungit. Verum istud Aliquid potius pro Aliquantum positum esse videtur: quod tamen et ipsum vacare necesse sit, cum non Tristis, sed Subtristis dictum sit. Superest ut exemplum pleonasmi particulæ *τι* cum pronomine afferam. Id mihi suppeditabit, (ut opinor,) Od. I. (11.) *Τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.* Præterquam enim quod trajectio esset Homero fortasse minime usitata si ad superlativum *κάλλιστον* ferri illud vellemus, oratorie etiam potius quam poëtice (ut opinor) ita loqueretur.

De *τὶ* autem adjectivo neutrius generis nihil dixi, neque dicendum putavi, quod eadem sit pleonasmi ejus, quæ et pleonasmi *τὶς* ratio. Sed ap. Theocr. inveniri hujus *τὶ* pleonasmum, sequente etiam articulo, sciendum est, 1. init. *Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα.*

Ἄττα quoque apud Atticos *πλεονάζει*, et quidem junctum nonnullis eorum nominum, quibus junctam particulam *τὶς πλεονάζειν* dictum est. Sicut enim
C dicitur *ποῖοί τινες* et *πόσοι τινὲς* pro *ποῖοι* et *πόσοι*, ita *ποῖα ἄττα* et *πόσα ἄττα* (vel potius *ποῖ' ἄττα* et *πόσ' ἄττα*,) pro *ποῖα* et *πόσα* dici sciendum est. Apud Aristoph. B. (172.) interroganti, *Ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς ᾅδου φέρειν*; respondetur, *Πόσ' ἄττα*; Apud Aristot. cum *ποῖα* et cum *πόσα* junctum habemus, de Cœlo 3. *Τούτου γὰρ δειχθέντος, φανερὸν ἔσται καὶ πόσα ἄττα καὶ ποῖ' ἄττα ἐστίν.* Legitur autem ap. Xen. *ποῖα* habens utrimque particulam *πλεονάζουσαν*, a parte quidem anteriori articulum *τὰ*, a posteriori autem nomen istud *ἄττα*: K. Π. 3, (3, 6.) p. 146. meæ Ed. *Πάντως δὴ ἀναμιμνησκώμεθα τὰ ποῖα ἄττα ἔργα τούτων τῶν ἀγαθῶν ἐστὶν αἴτια.* Eodemque modo cum *τοιαῦτα* jungunt, ut legimus ap. Plat. Polit. 3. *Τὰ μὲν δὴ περὶ θεοὺς τοιαῦτ' ἄττα, ὡς ἔοικεν, ἀκουστέον εὐθὺς ἐκ παίδων.* Sic ap. Lucian. Lexiph. *Τοιαῦτα ἄττα διεξιόντες ἅπαντες οἱ παρόντες ἀπῄειμεν.*

Quin etiam cum *πολλὰ* et *ὀλίγα*, (sicut *τινὲς* cum *πολλοὶ* et *ὀλίγοι*,) nec non cum *ἄλλα* s. *ἕτερα* jungi-
D tur, Aristot. *Τῷ δὲ πόλλ' ἄττα ὁμοειδῆ εἶναι*, Thuc. *Καὶ εἷλον Ἀταλάντην καὶ ἄλλ' ἄττα.* Sic ap. Plat. *Τῶν δὲ κακῶν ἄλλ' ἄττα δεῖ ζητεῖν τὰ αἴτια, ἀλλ' οὐ τὸν θεόν.* At *ἕτερ' ἄττα*, quod idem valet, ap. Aristot. extat, *ὥς τ' εἰ μή ἐστι παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ μαθηματικὰ ἕτερ' ἄττα οἷα λέγουσι τὰ εἴδη τινὲς, οὐκ ἔσται μία ἀριθμῷ καὶ εἴδει οὐσία.* Invenitur etiam *σμίκρ' ἄττα* ap. Plat. Philebo, *Σμίκρ' ἄττα τοίνυν ἔμπροσθεν ἔτι διομολογησώμεθα.* Est vero et aliud *ἄττα*, quod *πλεονάζει* itidem ap. Aristoph. Aliud *ἄττα* voco, quod aliam omnino signif. habet, atque adeo alia pars est orationis, adverbium videlicet, non nomen; et ponitur pro *πότε*: ut ap. Aristoph. *Πύθου χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται.* Eust. enim postquam e veterum Grammaticorum auctoritate tradidit *ἄττα* significare *τινὰ*, et tunc tenuari: item *ἄτινα*, et tunc aspirari, (ab Ionibus autem dici *ἅσσα*,) addit, *Καὶ τρίτον, τὸ πότε, τὸ ἰσοδυναμοῦν τούτῳ*, affertque illa Aristoph. verba, *Πύθου χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται.* Sed ab illo dissentit ipsius Aristoph. Schol. in loco

plane simili, i. e. itidem illa duo verba copulata habente: Ὄρν. (1513.) ΠΡ. Ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. ΠΕΙ. Πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο; Ibi enim Schol. Atticum esse negat, πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο: quin etiam addit, οὐδὲ ἀρχαϊκὸν, οὐδὲ ἀκριβῶν: esse autem pro πότε δῆτα. vacare enim ἄττα, et positum esse ἀλόγως: quoniam neque τινὰ neque ἅτινα significat: cum neutrum horum adverbio πηνίκα quadret. A

Inter nomina, quæ πλεονάζουσιν apud Atticos, dandus esse et nominibus ὅσος et ἡλίκος locus videtur. Sed cum variis adjectivis addantur, non cum omnibus πλεονάζειν dici posse sciendum est, licet pleonasmi speciem præ se ferant. Primum igitur de iis, quibus adjuncta abundant, deinde de ceteris dicendum est. Legimus apud Lucian. (1, 182.) Καὶ ἑνὸς ἀνδρὸς τελείου ἡ ἰσχὺς ἀμέτρητον ὅσην ἔχει τὴν ὑπεροχὴν πρὸς τὰ βρέφη. Idem dixit μυρία ὅσα: itidemque ap. Synes. habemus, Μυρίων ὅσων τῶν σῶν ἐραστῶν. Legimus etiam ὀλίγον ὅσον, et μικρὸν ὅσον. His in locis ὅσον et ὅσην et ὅσα vacare existimo, quoniam adjectiva, quibus hæc junguntur, per se stare possunt, ut ita dicam, i. e. signif. eandem, illis etiam sublatis, obtinere. Quidni enim ἀμέτρητον ἔχει τὴν ὑπεροχὴν, eodem sensu manente, et salva orationis structura, dicere possimus? Idemque et de sequentibus, meo quidem judicio, dicendum est, (nisi quod ὀλίγον ὅσον et μικρὸν ὅσον aliquid minus quam ὀλίγον et μικρὸν, significare videri possunt: præsertim cum interdum μικρὸν ὅσον dicatur, tanquam imminutione una ad alteram accedente.) At vero de θαυμαστὸν ὅσον et θαυμαστὸν ἡλίκον, s. θαυμάσιον ὅσον et θαυμάσιον ἡλίκον, (vel in plurali θαυμαστὰ ὅσα, seu ἡλίκα, et θαυμάσια ὅσα, seu ἡλίκα,) et de ὑπερφυὲς ὅσον, et ἀμήχανον ὅσον, aliisque hujusmodi, nequaquam dici idem queat, ut opinor: quoniam ex his adjectivis unum ab altero non itidem abesse potest. Exempli gratia, [83] cum Dem. περὶ Παραπρ. dicit, (348.) Ταῦτα δὲ θαυμάσια ἡλίκα καὶ συμφέροντ' ἐδόκει πεπράχθαι τῇ πόλει: cum dicit in eadem Orat. Ὡς θαυμάσια ἡλίκα πεισόμενοι διὰ τούτους ἀγαθά: si his e locis vel θαυμάσια vel ἡλίκα tollas, aut aliud quam quod significare auctor voluit, exhibebis, aut orationem imperfectam relinques. Si enim ἡλίκα tollas, non jam solo adjectivo θαυμάσια id significabitur, quod duobus illis θαυμάσια ἡλίκα significabatur: sin θαυμάσια detrahas, imperfecta manebit oratio. Idem et de Mirum quantum, (quo loquendi genere Latini Græcum illud repræsentare voluerunt,) sentiendum est. Ubi enim dicit Liv. Mirum quantum illi viro hæc nuntianti fides fuerit, quomodo e duabus illis primis vocibus alterutram tollere possis? Multo etiam minus profecto quam in Græco sermone. At vero alterum illum horum nominum usum, quo junguntur iis vocabulis, a quibus sine ullo orationis incommodo abesse possunt, non itidem imitati sunt Latini, quod sciam.

Articulus quoque πλεονάζει Atticis, (dicam enim hic de articulo, quod in proxime præcedentibus de ejus pleonasmo mentio inciderit,) estque sic usus eo et Hom.: ita ut hujus quoque pleonasmi posteris exemplum præbuisse existimari queat. Sed duo sunt hujus pleonasmi apud eum genera, quorum unum, quo frequenter utitur, illi usurparunt potius quam alterum. Utriusque autem exemplum proferam. Priorem habet illud hemistichium in ejus Poëmatis valde tritum, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; est enim pro ποῖον μῦθον: (ut aliis plerisque locis sine articulo dicit, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; item ποῖον ἔειπες;) Sic autem ap. Plat. Polit. 4. Τὰ ποῖα ταῦτα; Et ap. Aristoph. (N. 1269.) Τὰ ποῖα ταῦτα χρήματα; Itidemque citra interrogationem, vel potius in interrogatione non directa, ap. Dem. (246.) Ἡδέως ἂν ἐροίμην τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν ἐβούλετ' ἄν. Eodem modo πλεονάζει articulus in quodam Xen. loco, quem paulo ante protuli, cum de pleonasmo particulæ ἄττα dissererem, K. Π. 3. Πάντως δὴ ἀναμιμνῃσκώμεθα τὰ ποῖα ἄττα ἔργα τούτων τῶν ἀγαθῶν ἐστὶν αἴτια. Sed hic animadvertere debemus, (ut antea quoque admonui,) utrimque πλεονάζουσαν vocem habere nomen ποῖα.

Alterum vero genus pleonasmi articuli habemus ap. Od. P. (203.) τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο. Dictum est enim pro λυγρὰ δὲ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο. Verum hoc sciendum est, posse aliquando ita usurpari hic articulum ut non abundet: veluti si de quopiam loquar, qui duo vestimentorum genera habeat, unum pretiosorum, alterum vilium, aut etiam tritorum: et aliquando illa, aliquando hæc gestare soleat: tunc certe cum hæc gestabit, dici poterit, τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο: neque abundare dicendus erit articulus, utpote discrimen indicans. Ac Gallice tunc quidem diceres, Les méchans vel Ses méchans habits: at si vel nullus vel supervacaneus esset articulus, (ut in illo Homeri loco,) dicendum tibi esset, Des méchans habits.

Est et alius articuli pleonasmus, qui a secundo illo separandus esse videtur, ubi nimirum subjunctivo articulo seu postpositivo additur præpositivus, ut ap. Soph. Antig. (404.) p. 230. meæ Ed. Ταύτην γ' ἴδον θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν Ἀπεῖπας· ἆρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; B Ubi Schol. annotat, hunc veterum fuisse morem ut utrumque articulum uni eidemque nomini apponerent, subjungitque e Cratino exemplum, Ὅνπερ Φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν. Scribit autem et Eust. vacare articulum videri in illo loco; (nam hæc, quæ affert, verba ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας, non dubium est quin ab eo sumta inde fuerint,) ego tamen, (ut verum fatear,) dubito sitne dicendus vacare an potius sua sede motus esse articulus præpositivus una cum nomine, cui adjungitur, ut dictum sit ταύτην γ' ἴδον θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας, pro ταύτην γ' ἴδον θάπτουσαν τὸν νεκρὸν ὃν σὺ ἀπεῖπας. Itidemque in illo Cratini versu, ὅνπερ Φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν, pro τὸν λόγον ὅνπερ Φιλοκλέης διέφθορεν.

Quod autem Schol. Aristoph. Πλ. init. tradit, vacare τὰ in hoc tertio illius Comœdiæ versu, Ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ, itidemque abundare τῶν, in hoc quinto, Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν: quod, inquam, de horum articulorum C pleonasmo tradit, nullo modo mihi probatur: qui potius, si his locis adhibiti non essent articuli, ἔλλειψιν eorum esse dicerem. Quin etiam miror cur ante κακῶν potius quam ante θεράποντα vacare articulum censuerit. Ejus tamen verba, (si quis ipsum audire vult,) sunt hæc, Εἰώθασι δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἄρθρα πλεονάζειν· ὥσπερ οὖν ἐν τῷ τὰ βέλτιστα, περισσὸν ἦν Ἀττικῶς τὸ ἄρθρον, οὕτω κἀνταῦθα τὸ τῶν· καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς τὸ τό· ὡς ἐν τῷ, τὸ ποῖον. Obiter autem hic observa et verbum πλεονάζειν active usurpatum, Εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἄρθρα πλεονάζειν, pro Uti solent articulorum pleonasmo, Adhibere solent articulos supervacaneos, Uti solent articulis supervacuis.

Pronomen quoque πλεονάζει nonnunquam apud Atticos, si Scholiastæ Sophoclis credimus. Is enim exponens hos versus, qui in El. (271.) extant, p. 95. meæ Ed. Ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν, Τὸν αὐτοφόντην ἡμὶν ἐν κοίτῃ πατρὸς Ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρί, [84] scribit ἡμῖν hic παρέλκειν Ἀττικῶς. Sed fortasse illud ἡμῖν, (pro quo ibi scriptum est ἡμὶν, quod corripiatur D posterior, ut alibi sæpe,) cum πατρὸς jungi debet: ut perinde sit ac si dictum esset ἡμετέρου πατρός. Habet autem et alios usus varios pronomen, (de quibus disserui in quodam libello Gallico, qui inscriptus est, De la Conformité du Langage François avec le Grec,) quos si quis non animadvertat, vacare ipsum falso credat.

Cum vero dicunt Attici σφῶν αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς, et ἡμῶν αὐτῶν, ἡμῖν αὐτοῖς, pleonasmum hic agnoscamus necesse est: nisi quis σχῆμα τὸ ἐκ παραλλήλου, (cujus multa exempla in superioribus attuli,) pleonasmo annumerare nolit. Qui tamen Atticos pronominibus compositis carere dixerunt, longe falsi sunt; et ita quidem ut eos refellere e quolibet Attico Scriptore promtum sit. De Homero quidem certe, eum pronomina compp. ignorasse, aut certe eorum usum neglexisse, e veterum Grammaticorum auctoritate dici possit. In illum enim versum Il. A. (271.) Καὶ μαχόμην κατ' ἐμαυτὸν ἐγώ, Eust. annotat, scripsisse Hom. κατ' ἔμ' αὐτόν, non κατ' ἐμαυτόν.

addens, Οὐ θέλουσι γὰρ οἱ παλαιοὶ συνθέτως γράψαι κατ' ἐμαυτόν. Dixerat autem antea non extare ap. hunc Poëtam compositum pronomen, sed ejus loco duo ejusdem signif. pronomina ab eo usurpari: veluti cum pro ἑαυτὸν dicit ἓ δ'. αὐτὸν, aut αὐτόν μιν. Extant autem loci, in quibus his utitur Poëta, unus quidem, Od. Δ. (244.) Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας, alter, Il. Υ. (171.) ubi tamen non ἓ δ' αὐτὸν, sed ἑὲ δ' αὐτὸν scriptum est: et ita quidem ut versus alioqui stare non possit. Locus est hic in comparatione a leone sumta, Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν Μαστίεται, ἑὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι. Agnoscitque hanc lectionem ibi et Eust.: qui annotat Poëtam loqui ἀρχαϊκώτερον, dicentem ἑὲ αὐτὸν pro ἓ αὐτόν: esse enim ἑὲ per pleonasmum pro ἕ: sicut ἕεις ap. Hesiod. pro εἷς: itidemque dici ἕης pro ἧς: ut ἕης ἔρασθε pro ἧς ἔρασθε. Ex illo autem ἓ αὐτὸν factum postea fuisse ἑαυτὸν per compositionem: sicut ἐμαυτὸν ex ἔμ' αὐτόν. In altero autem loco, qui ex Od. Δ. sumtus est, pro αὐτὸν tenuato pleraque exempl. habent αὑτὸν aspiratum, quæ sane lectio Eustathio minime placuisse videtur; nam ut hic αὐτόν μιν habet, ita etiam ibi in suis Comm.: quamvis alioqui textus illis insertus αὑτὸν aspiratum habeat. Quod si probata illi hæc scriptura fuisset, etiam mentionem ejus fecisset. Equidem ipse quoque parum mihi eam placere fateor; scimus enim αὑτὸν non minus esse compositum quam ἑαυτὸν, atque adeo illud pro hoc, (a quo aspiratio proficiscitur,) usurpari. Quod si αὑτὸν idem valeret quod ἑαυτὸν, quid opus fuisset μιν adjungere? Neque enim verisimile est tria compp. simul positurum fuisse Hom., ἓ videlicet, αὐτὸν, et μιν. Ad illam autem scripturam quod attinet, ἔμ' αὐτὸν, aliquam certe mihi de illa dubitationem relinqui fateor: quod in meo veteri exemplari non ἔμ' αὐτὸν, sed ἐμαυτὸν scriptum sit. Neque vero illius auctoritate niti vellem, nisi multas scripturas, quas Eust. in iis duntaxat exempl., quæ ἀκριβέστερα sunt, extare tradit, in eo invenissem. Hoc tamen, (ut alia pleraque, quæ vett. Scholiastæ et Grammatici de quorundam vocabulorum scriptura tradunt,) tale est ut ejus penes antiqua exemplaria fidem esse necesse sit. Nec vero hi accusativi disjuncti ἔμ' αὐτὸν satis confirmari posse videntur dativis itidem disjunctis ἐμοὶ αὐτῷ, qui habentur Il. N. (74.) Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι. Respondebit enim aliquis, ideo dictum esse ἐμοὶ αὐτῷ, quod ἐμαυτῷ versum ingredi non posset.

Invenitur etiam pronominis relativi pleonasmus quidam, sed qui minime in soluta oratione locum habeat. Poëtis autem cum aliis tum Homero præsertim, non est infrequens: atque hunc imitans pleonasmum Virg., pronomine Ille aliquoties ita utitur ut supervacaneum esse negari non possit. Exempla igitur hujus ap. utrumque Poëtam pleonasmi proferam, ubi finem huic capiti imponam. Ibi enim de vocabulis, quæ Latini quoque πλεονάζοντα habent, disseram.

Præpositionum quoque πλεοναζουσῶν exempla suppetunt, sed in compositione. Quod si Corintho fidem adhibere velimus, præp. πρὸς extra compositionem quoque πλεονάζειν in quodam Thuc. loco dicemus, Καὶ πρὸς αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο. Sed hoc nec verum nec verisimile esse, docui in iis, quæ in Articulum XLIV. ubi hac de re agitur, annotavi. Quin etiam apud Poëtas vix extra compositionem πλεοναζούσας inveniri arbitror. Duas quidem ἐκ παραλλήλου positas in aliquot Homeri locis cernimus, ἀμφὶ et περί: ut Il. B. (306.) Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς Ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας. Itidemque in Il. P. fin. legimus, Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον Φευγόντων Δαναῶν. Ubi tamen Eust. aliquid afferre conatur, quo Poëtam non frustra duplici præpositione usum esse ostendat. Postquam enim dixit hæc verba περί τ' ἀμφί τε τάφρον indicare affinitatem, quæ est inter hasce duas præpp., subjungit, Ἢ μᾶλλον, τὸ μὲν περὶ τάφρον, σημαίνοι ἂν τὸ κατ' αὐτὴν τὴν τάφρον· τὸ δὲ ἀμφὶ τάφρον, εἴη ἀντὶ τοῦ ἀμφὶς πανταχοῦ τῆς τάφρου. Quin etiam in altero illo loco ἀμφὶ περὶ κρήνην, vult duabus [85] hisce præpp. declarari τὴν περὶ τὸν αὐτὸν τόπον συναγωγὴν ὁμοῦ παντὸς τοῦ στρατοῦ: Apud Apoll. Rh. autem censet Scholiastes geminationem præpositionis πρὸ esse ἐμφαντικήν. At vero in compositione plerumque apud eos reperiuntur aperte et sine ulla controversia supervacaneæ præpp.: in compositione inquam, interdum cum nominibus, nonnunquam cum verbis vel eorum participiis, aliquando cum adverbiis. Ac de earum quidem cum verbis aut participiis compositarum pleonasmo mox dicam, ubi e soluta quoque oratione ejus exempla proferam: hic autem quem habeant cum nominibus et cum adverbiis pleonasmum, ostendam. Extat igitur cum nominibus, ut in μετάγγελος, et ἐπίουρος, et ἐπιβουκόλος: sunt enim hæc pro ἄγγελος et οὖρος et βουκόλος. Quin etiam καταθνητῶν ap. Hom. legitur pro θνητῶν, cum genitivo ἀνθρώπων. Adverbio autem præfixa præp. ἀπὸ, interdum cum eo cohæret, interdum contra seorsum scribitur. Nam adverbio ἄνευθεν ita præfigitur hæc præp. ut ei adhæreat; scribi enim solet ἀπάνευθεν cum apud Hom. tum apud alios: at vero adverbio νόσφιν idem alioqui significanti quod ἄνευθεν, ita præfigitur ut seorsim scribatur ἀπὸ νόσφιν. Idemque in ἀπ' οὐρανόθεν videre est.

At præpositionum in compositione pleonasmus cum Atticus esse censeatur, de illo fusius disserendum mihi fuerit. Legimus ap. Aristoph. (Ἱππ. 37.) ἓν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα, Hoc unum illos rogemus. Ubi Schol. supervacaneam præp. esse tradit: cum παραιτησώμεθα positum sit pro παρακαλέσωμεν. Quibus addit, Atticos πλεονάζειν et ἐλλείπειν præpositionibus. Magnum autem fuisse apud veteres, (præsertim Herod. et Thuc.) hunc verbi παραιτεῖσθαι usum, vacante præpositione, disces e meo Thes. 1, 245. Sic ap. Thuc. 7, (36.) p. 245. meæ Ed., compositum ἐνεῖδον Schol. exponit simplici εἶδον. Itidemque ap. Soph. Philoct. (851.) p. 414. compositum ἐξιδοῦ a Schol. pro simplici poni dicitur. Eodemque modo in Antig. (375.) p. 229. in ἀμφινοῶ supervacaneam esse præp. tradit. Sed in alterum illum Philoctetæ locum, duo affert pleonasmi præpositionum exempla, quæ parum idonea esse videntur: nimirum ἀνεπίστασο pro ἐπίστασο, (sed pro ἀνεπίστασο reponendum censeo ἐξεπίστασο,) et ἐνδίδαξον pro δίδαξον. Parum autem idonea esse dico, non quod in illis præpositiones abundare negem, sed quoniam magis usitata composita in exemplum suppetebant: ut Ἐξαπατῶ, Ἐξαμαρτάνω, Ἐξαναγκάζω, Ἐξαφανίζω, ut alia prope infinita omittam. Itidemque in exemplum eorum, quæ aliam præpositionem πλεονάζουσαν habent, afferri ab eo alia poterant. Nam ut Ἐξαναγκάζω, verbi gratia, dicitur pro ἀναγκάζω, vacante præpositione ἐξ, ita Καταναγκάζω, vacante præpositione κατά: nec non Ἐπαναγκάζω, abundante itidem præp. ἐπί. Sic et Εἰσαναγκάζω, vacante εἰς. Quin etiam, (quod magis mirum est,) præp. πρὸς in hoc ipso verbo παρέλκουσα invenitur. Siquidem προσαναγκάζω pro ἀναγκάζω ap. Plat. extat. Sed meus Thes. alia innumera suppeditare exempla poterit: utpote in quo de præpositionibus, quæ verbis junctæ supervacaneæ essent, lectorem diligenter admonui. Vacare item plerumque et præp. alii præpositioni præfixam (in verbis, quæ in Thes. Bicomposita vocavi,) e variis Scriptorum locis cognosci potest. Poëtis vero non minus quam prosæ Scriptoribus, frequentem esse præpositionum in compositione pleonasmum sciendum est: ut vel hæc ap. Hom. ostendunt, Ἐξαλαοῦν, Ἐξαπάφειν, Ἐξαλαπάζειν, (nisi forte in hoc verbo malit quispiam præp. ἐξ esse ἐπιτατικὴν, sicut in ἐξαπολέσθαι, aliisque nonnullis verbis, quæ diligenter animadvertenda sunt,) item Διειπεῖν, Διαείδεται: ut cetera lectori observanda relinquam. Ut autem cum his verbis, ita cum eorum participiis vacare sciendum est. Sed ap. Hom. participia κατατεθνειὼς et ἀποτεθνειὼς peculiarem sibi pleonasmum habent.

Itidem vero in nominibus compp. hunc præpositionum pleonasmum habemus, ut ostendunt καταδη-

λος et διάδηλος et ἐπίδηλος, pro δῆλος: sic προσόμοιος et παρόμοιος pro ὅμοιος: item et προσεμφερὴς, παρεμφερὴς pro ἐμφερής. Scio tamen παρεμφερὴς et παρόμοιος alicubi diminutionem significare existimari, et illa compp. e δῆλος a præpositione præfixa aliquam significationis ἐπίτασιν alicubi accipere; sed hoc saltem fatendum fuerit, in multo pluribus locis pro simplicibus usurpari. Ceterum tam in verbis quam in nominibus ita vacare præpp. sciendum est, ut interim ornatum aliquem addant, nonnunquam vero et orationis numeros adjuveut, i. e. eam numerosiorem efficiant.

Pleonasmos etiam quosdam duplices esse sciendum est, i. e. quædam esse loquendi genera, in quibus duæ voces sint πλεονάζουσαι: veluti cum dicitur οὐ γὰρ ἀλλὰ pro καὶ γάρ: ut ap. Aristoph. N. (232.) οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ Ἕλκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος. Nam et Schol. οὐ γὰρ ἀλλὰ ibi pro γὰρ s. καὶ γὰρ Attice dictum esse tradit, affertque e Callim. eundem illarum particularum usum, ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω. [86] Apud eund. Comicum B. (58.) Μὴ σκῶπτέ μ', ὦ 'δέλφ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς: pro ἔχω γὰρ κακῶς, s. κακῶς γὰρ ἔχω. Sic etiam in isto Plat. loco abundare videntur illæ duæ particulæ in Euthyd. Ἐγὼ δὲ θαυμάσας τὸν λόγον, Πῶς, ἔφην, ὦ Διονυσόδωρε, λέγεις; οὐ γάρ τοι ἀλλὰ τοῦτόν γε τὸν λόγον πολλῶν δὴ καὶ πολλάκις ἀκηκοὼς, ἀεὶ θαυμάζω, pro τοῦτον γὰρ τὸν λόγον etc. At vero cum dicitur οὐ μὴν ἀλλὰ, non itidem utramque particulam, sed alteram duntaxat, nimirum negativam, vacare putandum est: cum οὐ μὴν ἀλλὰ ponatur pro ἀλλὰ μήν. Unde etiam οὐ μὴν οὐδὲ eadem signif., qua ἀλλὰ μὴν οὐδὲ dici videmus. Facit autem hic particulæ οὐδὲ pleonasmus ut duo loquendi genera, quæ alioqui contrariam signif. habere videntur, idem prorsus significent: nimirum οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, et οὐδ' ὀλίγου δεῖ: quoniam in οὐδὲ πολλοῦ δεῖ particula οὐδὲ abundat, at in οὐδ' ὀλίγου δεῖ, suam signif. retinet. Cum autem οὐδὲ πολλοῦ δεῖ nihil aliud sit quam πολλοῦ δεῖ, (utpote abundante negativa particula, sicut dictum fuit,) non mirum est si idem quod οὐδ' ὀλίγου δεῖ valere dicatur.

Sed nec particulæ, quæ παραπληρωματικαὶ dicuntur, inter pleonasmos prætermittendæ sunt: sic tamen ut fatendum sit, pleonasmum, quem illæ afferunt, talem esse ut vix sentiatur, atque adeo vix pro pleonasmo habeatur: unde etiam factum est ut παραπληρωματικαὶ potius quam πλεοναστικαὶ appellatæ sint. In earum autem numero sunt που et τοι et γε, nec non δή. An autem μὴν et αὖ illis annumerandæ sint, dubito. Interdum quidem et πως παραπληρωματικὸν s. πλεοναστικὸν vocari potest. Quin etiam τι cum πάνυ aliisque vocabulis, quorum antea mentionem feci, non minus fortasse dici queat παραπληρωματικὸν esse quam πλεονάζειν. Ceterum quod ad illam particulam πὼς attinet, non in soluta oratione tantum, sed in carmine quoque, inter παραπληρωματικὰ μόρια plerisque locis censetur. Sed videndum etiam atque etiam est ne παραπληρωματικὴν esse existimemus, ubi accipi pro Quodam modo aut Nescio quo modo vel Certo quodam modo, aut Aliquantum, aut aliam etiam quampiam signif. habere potest. Apud Dem. vacat post adverbium ἀκριβῶς: ap. Xen. vero post adverbium ἀργότερον, Œc. (15, 6.) p. 500. meæ Ed. Ταῦτά μοι δοκῶ μὲν, (ἔφην ἐγὼ,) ἀργότερόν πως ἐπιδεδραμηκέναι τῷ λόγῳ. Apud Hom. vero habemus hanc particulam vacantem itidem post adverbium μάλα, Il. Ξ. (104.) Ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ Ἀργαλέῃ. Ubi Eust. quoque παραπληρωματικὸν σύνδεσμον appellat: sed scriptura, quam rejicit, in meo fide alioqui dignissimo exemplari extat; ibi enim πῶς circumflexum legitur. At ille, ἐν τῷ μάλα πώς με, inquit, Οὐκ ἂν εὐλόγως περισπάσῃ τις τὸν πως παραπληρωματικὸν σύνδεσμον: (ubi obiter et hoc observa, particulam hanc inter συνδέσμους, i. e. Conjunctiones, ab eo numerari,) ἀλλ' ἐξ ὀξείας κοιμηθείσης εἰς βαρεῖαν ἐξέγερσις εἰς ὀξεῖαν αὖθις γενήσεται ἐγκλιτικῶς. Idemque ait in πώποτε quoque et in πώμαλα accidere. Ceterum quamvis in hoc ejusdem Poëtæ loco,

A Il. M. (211.) Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πώς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν Ἐσθλὰ φραζομένῳ, videatur non minus παραπληρωματικὸς esse hic σύνδεσμος, (si modo σύνδεσμον cum Eustathio appellare licet,) existimatur tamen et aliter posse accipi, nimirum θαυμαστικῶς: sed ita ut circumflecti debeat. Imo vero idem ille Schol. nullam omnino hic παραπληρώσεως, sicut illic, mentionem facit; sed annotat, si quidem πως ἐγκλίνεται, i. e. Si enclitice scribatur, dictum esse ἐπιεικῶς: sin vero circumflectatur, θαυμαστικῶς ἔχειν, i. e. Admirationis formam habere, s. Admirationis speciem præ se ferre; vel potius, Admirandi vim s. signif. habere. Ideo autem in examinando hujus particulæ usu diutius immoror, ut hinc lector de iis quoque, quæ παραπληρωματικαὶ vulgo censentur, non temere ferendum esse judicium discat.

Illud idem certe in vocula που usuvenire potest, nimirum ut alicubi eam παραπληρωματικὴν censeamus, ubi tamen minime supervacanea sit. Quin etiam accidere alicubi videmus ut supervacanea sit necne
B dubitare propemodum cogamur: ut Theophr. de Odor. Εἶναι δέ φασι καὶ τόπον τινὰ παρ' αὐτοῖς οὐ λίαν μικρὸν, ἀλλ' ὡς ἂν εἴκοσί που σταδίων. Hic enim si που pro Ferme s. Circiter accipiamus, vacare ὡς necesse fuerit: ideoque aut ἐκ παραλλήλου poni ὡς et που, vel ὡς illam signif. habere, at που vacare (sicut aliis plerisque locis) dici potest.

Ceterum ut πως encliticum, esse παραπληρωματικὸν dicebam, ita πῶς περισπώμενον, vicissim vocabulum aliquod παραπληρωματικὸν interdum adjunctum habere sciendum est: veluti cum dicitur πῶς ποτε pro ποτέ: qui pleonasmus frequens est ap. Plut. Quæst. Plat. Adjungitur alioqui ποτὲ et aliis quibusdam vocabulis: ac præcipue nomini τίς: ut τίσι ποτὲ ap. Xen. Mem. init. legimus, Πολλάκις ἐθαύμασα τίσι ποτὲ λόγοις Ἀθηναίους ἔπεισαν, etc. Talis autem est omnino hujus adverbii ποτὲ adjectio, qualem in Lat. sermone habemus adjectionem particulæ Nam, cum dicitur, Ubinam, Quisnam. Ita enim hic diceretur, [87] Sæpenumero miratus sum quibusnam ratio-
C nibus persuaserint. Sed vereor ne parum grammatice loquar, adverbium ποτὲ appellans παραπληρωματικόν: cum μόρια, quæ παραπληρωματικὰ vocant, sint fere monosyllaba: (cujusmodi sunt ap. Poëtas itidem, τε, νυ, ῥα, ἄρ.) Vocetur ergo potius πλεοναστικὸν, et aliis adverbiis supervacaneis, quorum facta mentio est, addatur.

Venio ad aliud quoddam pleonasmi genus, quod in verbis compp. cernitur. In illis autem cerni sciendum est, quæ e nomine et verbo composita sunt, cujusmodi est οἰκοδομεῖν, cujusmodi etiam est ξενοκτονεῖν: scimus enim οἰκοδομεῖν factum esse ex οἶκον et δομεῖν, itidemque ξενοκτονεῖν e ξένον et κτείνειν: atque his compp. ut nomen et verbum, ita etiam utriusque significationem includi. Nihilominus tamen et οἰκοδομεῖν δόμον et ξενοκτονεῖν ξένον aliquando dicitur. Quibus addi potest et νομοθετήσας τὸν νόμον, e Dem. atque aliis. Illi autem ξενοκτονεῖν ξένον simile fuerit τυραννοκτονεῖν τύραννον: sed talia minus usitata sunt quam νομοθετεῖν νόμον. Ubi au-
D tem illis ξενοκτονεῖν et τυραννοκτονεῖν alii accusativi adduntur, nequaquam pleonasmum orationi inesse crediderim. Cum enim legimus in quadam Epistola earum, quæ sub Phalaridis nomine vulgatæ sunt, Οὐ γὰρ ἐκ γυναικείας χειρὸς τυραννοκτονηθήσεται Φάλαρις, nequaquam τυραννοκτονηθήσεται pro simplici κτενεῖται, (pro quo dicitur potius ἀποκτενεῖται,) positum esse dixerim: sed perinde esse accipiendum illud ac si dictum esset ἀποκτενεῖται Φάλαρις ὁ τύραννος, (aut certe, ἀποκτενεῖται Φάλαρις, ὡς τύραννος, sive etiam ὡς τύραννον εἰκὸς, subaudiendo ἀποκτείνεσθαι: non repetendo tamen illa verba, ἐκ γυναικείας χειρός.) Sic vero ap. Athen. (516.) Ὀμφάλης δὲ πάντας τοὺς συγκατακλιθέντας αὐτῇ ξενοκτονούσης, perinde esse ajo ac si dictum esset πάντας τοὺς συγκατακλιθέντας αὐτῇ ξένους κτεινούσης.

Invenitur autem illud pleonasmi genus et in nominibus: ut ap. Aristot. H. A. 8. Πλὴν οὐκ ἀλληλοφάγοι τοῦ γένους τοῦ οἰκείου, ὥσπερ οἱ ἰχθύες. Cum enim dicendum foret φάγοι, (nisi potius ad id signifi-

candum alio utendum nomine fuisset,) usus est composito ἀλληλοφάγοι: perinde ac si nomini φάγοι duos genitivos dedisset, ἀλλήλων videlicet et γένους.

Jam vero et quod ap. Comicos legimus αὐτότατος pro αὐτὸς, ad pleonasmum pertinere quispiam fortasse censuerit: ut ap. Aristoph. Πλ. (83.) interroganti Chremylo, ἐκεῖνος αὐτός; respondet ipse Plutus, αὐτότατος: quod sonat Ipsissimus: cujus superlativi usum Latini Comici sibi itidem permiserunt. Verum utrum ad pleonasmum an alio talis superlativus referri debeat, aliorum esto judicium. Hoc quidem certe constat, quod de illis loquendi generibus dicetur, quorum supra facta mentio fuit, His oculis vidi, et His auribus audivi, idem et de isto superlativo dici posse, si quidem aliud quam pleonasmum in illis agnoscendum esse putemus; nimirum in hoc αὐτότατος itidem vel emphasis vel affirmationis vel amplificationis seu vehementiæ gratia e positivo superlativum fieri: perinde ac si quis ita loqueretur, Non solum est ipse, sed etiam ipsissimus. Verum etiamsi talem quampiam vim in hoc superlativo αὐτότατος constituamus, non e linguæ Atticæ consuetudine magis quam ex jocosæ comœdiæ licentia profectam esse hanc ἐπίτασιν, i. e. superlationem, fatendum fuerit. Neque enim dubium est quin pronomen ex iis sit, quæ quidam Grammatici ἀνεπίτατα vocarunt, id est ἐπίτασιν οὐ δεχόμενα, superlationem non admittentia, sive superlativum gradum. Eodem referendum videtur et μονώτατος, quo idem Comicus ibidem utitur. Dicit enim Chremylus ipsi Pluto, (181.) Τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διά σε πάντα πράττεται; Μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος Καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι. Hic enim μονώτατος est pro μόνος, ut si Solissimus dicas pro Solus. Tolerabilior tamen in nomine μονώτατος, (utpote quod adjectivi usum præstet, atque adeo adjectivum censeri possit,) quam in pronomine αὐτότατος superlatio. Unde etiam αὐτότατος in soluta oratione non reperiri existimatur, (nisi usurpatum a quopiam, qui jocari itidem voluerit,) at μονώτατος e Lycurgi in Leocr. Orat. affertur, Τοιγαροῦν μονώτατοι ἐπώνυμοι τῆς χώρας εἰσί.

At vero de comparativo præfixam habente vocem μᾶλλον, quid sentiendum erit? an itidem ad pleonasmum referri hunc comparativi pro positivo usum dicere oportebit, an potius in voce μᾶλλον, non in comparativo pleonasmus constituendus erit? Ego exempla proferre contentus, suum unicuique judicium liberum relinquam. Dixit igitur Aristoph. (Ἐκκλ. 1131.) μᾶλλον ὀλβιώτερον: Dem. μᾶλλον φοβερώτερον: Isocr. κρεῖττον μᾶλλον: Andocides, Ἐπιτηδειότερον μᾶλλον: itidemque alii cum aliis comparativis hoc modo sunt usi. Quin etiam præfixa voce πολὺ vel πολλῷ ipsi adverbio μᾶλλον, talis usus reperitur: ut, Πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον, ap. Isæum: et, Πολλῷ μᾶλλον ζηλωτότεροι, ap. Isocr. Præfixum autem hoc vocabulum adverbio μᾶλλον, haud scio an pro iis facere videri possit, qui comparativum pro positivo esse positum quam abundare μᾶλλον dicere mallent. [88] Quin etiam superlativus itidem præfixam habens vocem πλεῖστα, illorum sententiam confirmare, non immerito fortasse dicetur: ut ap. Xen. K. Π. 8, (2, 11.) p. 125. meæ Ed. Ἐγὼ οὐ τοὺς πλεῖστα ἔχοντας καὶ φυλάττοντας, πλεῖστα εὐδαιμονεστάτους ἡγοῦμαι. Sed vereor ne hic superlativi usus non tam Atticus quam Xenophonteus habendus sit. Adde quod non minus ante πλεῖστα quam post, interpunctio collocari potest. Si autem post πλεῖστα interpungatur, tunc φυλάττοντας πλεῖστα, non πλεῖστα εὐδαιμονεστάτους dicemus. Bud. quidem certe πλεῖστα cum εὐδαιμονεστάτους jungi existimavit; ego vero in illa mea Editione Xenophontis, ea cautione ibi, qua et alibi sum usus, ut cum incertum esset utra in parte collocari interpunctio deberet, ipsi lectori interpungendus locus relinqueretur. Itidem vero ap. Il. B. (220.) de Thersite, Ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν, ἠδ' Ὀδυσῆϊ, dubitari possit fortassis an μάλιστα cum ἔχθιστος jungi possit, an potius cum dativis jungi debeat, accipiendo pro Potissimum,

A Sed ne ἔχθιστος cum superlativo μάλιστα prorsus admitti posse negemus, facit quod ap. Eur. legitur (Med. 1323.) μέγιστον ἔχθιστος.

Ceterum quæ de illo comparativi usu, eadem et de nomine diminutivo præfixum habente nomen μικρὸν, dubitatio esse potest, in utro nimirum pleonasmus constitui debeat, ut ap. Aristoph. Πλ. (147.) σμικρὸν ἀργυρίδιον. Cui simile est ap. Isocr. μικρὰ πολίχνια et νησύδρια: ap. Athen. μικρὸν πινακίσκιον. Apud Xen. vero præcedente etiam adverbio μάλα, legimus, K. Π. 8, (3, 15.) Αὐτὸς σκάπτων καὶ σπείρων μάλα μικρὸν γήδιον. Talis autem pleonasmus et in Lat. sermone frequenter occurrit, ut Parvum munusculum, et Parvum opusculum, ap. Cic.: item Minutæ interrogatiunculæ, ap. Eund.

Postremo pleonasmos etiam quosdam fuisse sciendum est, qui ut vitio non carebant, ita etiam reprehensione non caruisse existimandi sunt. Talis est is, qui in istis verbis cernitur, ἥκω καὶ κατέρχομαι, in isto Æschyli versu, Ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ
B κατέρχομαι. Qui pleonasmus ab Aristoph. (B. 1156.) in theatro traductus fuit: cum perinde esse ait ac si quis a vicino peteret μάκτραν, et adderet, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον. Verum si summo jure in examinandis talibus quarundam vocum ad eandem signif. pertinentium geminationibus cum primariis etiam Scriptoribus ageretur, ne illi quidem fortasse vitiosis pleonasmis carere comperirentur: præsertim cum in ipso etiam Dem. geminationem nominum ὅμοιος et παραπλήσιος, sicut etiam adverbia ὁμοίως et παραπλησίως ap. eum conjunguntur, (p. 36.) Critici quidam ausi fuerint reprehendere. Sed quid igitur illi Critici de Xen. dixissent participia λαβόντας et δεξαμένους conjungente? K. Π. 1, (4, 26.) p. 12. meæ Ed. Τοὺς μέντοι λαβόντας καὶ δεξαμένους τὰ δῶρα λέγεται Ἀστυάγει ἀπενεγκεῖν? Quid, inquam, de hoc alioqui tam eleganti Scriptore dixissent, ista duo copulante? an illum magis quam Demosthenem posse excusari? Imo vero tolerabilior est, meo judicio, vocum ὅμοιος et παράπλήσιος quam participiorum
C λαβόντας et δεξαμένους geminatio.

Hæc de pleonasmis Atticis nunc habui, quæ ad illa, quæ Joannes Grammaticus et Corinthus de iis tradiderunt, adjicerem. Ut autem pauca esse judicabuntur fortasse præ illis, quæ dici de iis possent, ita certe plusquam multa videri poterunt præ iis, quæ ambo de illis scripserunt. Cur autem in eorum scriptis tricesima aut quadragesima pars eorum, quæ dicenda erant, boni consuletur: mihi, si vicesimam tantum aut tricesimam partem omisero, non ignoscetur? præsertim cum tumultuarius et infinitis typographicis occupationibus, (sed aut eidem aut alii lectori itidem profuturis,) intermixtus sit hujus scriptionis labor: et cum me, (quod pejus est,) quotidiano chartarum aliquot penso, (ut typographicæ artis ratio postulat,) addictum esse oporteat. Quod autem hic de pleonasmis dico, idem de aliis quoque hujus Appendicis capitibus, et præsertim περὶ τῶν ἐλλείψεων, dictum intelligi volo.

Antequam autem a pleonasmis ad ellipses trans-
D eam, hoc de illis dicam, eorum nonnullos in Latina quoque lingua reperiri; sed ita tamen ut multo plures, (ni fallor,) sibi peculiares habeat. Et jam quidem in superioribus, aliquorum, in quibus uni linguæ cum altera convenit, mentio facta fuit: iis autem addere possumus Nihil quicquam: quod tale omnino est quale οὐδέν τι, cum apud alios tum ap. Xen. extans. Possumus item adjicere pronominum geminationem, Nos ipsi; hæc enim sonant ad verbum ἡμεῖς αὐτοί: (quod si emphasin illic, etiam hic esse dicendum erit.) Adjungi poterit et adverbium Ubi, cum genitivo Gentium. Convenit enim Ubi gentium cum eo, quod Græci dicunt ποῦ γῆς. Fateor tamen, quamvis eadem forma dicantur ambo, pleonasmum illum in Latino sermone frequentiorem esse, (addere potes fortassis et certiorem,) quam in Græco: præsertimque ap. Comicos, quod illi quærere soleant, ubi gentium sit aliquis, [89] quem alioqui paucorum passuum intervallo a se abesse noverint. Omnium autem maxime observatione dignus est pronominis Ille

pleonasmus ap. Virg. cum Homerico pronominis ὅγε sive ὅδε pleonasmo conveniens. Afferam autem primum e Virg. exempla. Legimus ap. eum, Æn. 11, (492.) Qualis ubi abruptis fugit præsepia vinclis Tandem liber equus, campoque potitus aperto Aut ille in pastus armentaque tendit equarum, Aut assuetus aquæ perfundi flumine noto, Emicat: arrectisque fremit cervicibus alte, Luxurians: luduntque jubæ per colla, per armos. Quæ comparatio ex Hom. sumta est, in qua ipse pronomine supervacaneo itidem usus est, Il. Z. (508.) Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ, Δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείει πεδίοιο κροαίνων, Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο, Κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται Ὤμοις ἀΐσσονται· ὅδ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς, Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων. Sed alii ejusdem Poëtæ afferri possunt loci, in quibus pleonasmus pronominis Virgiliano illi magis similis est: quod hic velut interrumpatur oratio, possitque non minus commode ὁ δ' disjunctim scribi: quam lectionem mea Editio habet. Alia igitur et quidem aptiora hujus pleonasmi ex isto Poëta exempla proferam, si prius alios Virgilii versus attulero, in quibus eundem pronominis Latini pleonasmum usurpat. Legitur igitur ap. illum, Æn. 5. Præcipitemque Daren ardens agit æquore toto, Nunc dextra ingeminans ictus, nunc ille sinistra. Sic etiam Illa πλεοναζόντως, Georg. 3. Undaque jam tergo ferratos sustinet orbes, Puppibus illa prius, patulis nunc hospita plaustris. Nec non Illæ, ejusdem Operis l. 2. Quid majora sequar? salices, humilesque genistæ Aut illæ pecori frondem aut pastoribus umbram Sufficiunt. At pronomen Ille, quod initio Æneidos habetur, in hoc versu,—multum ille et terris jactatus et alto, ex hoc numero excipi posse videtur: quod dici queat tanquam ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, Multum ille et terris jactatus et alto: subaudiendo verbum Est, seu Fuit. Sic igitur ap. Hom. dico ὅγε non raro πλεονάζειν, itidemque femininum ἥγε, nec non plurali numero ταίγε: ut Il. Γ. (408.) Ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀΐζυε, καί ἑ φύλασσε, Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλην. Quis enim ὅγε abundare hic neget? Comparationi etiam adhibitum, (ut pronomen Ille a Virg.,) nonnunquam itidem vacat. Sic ἥγε in comparatione, (Od. Z. 106.) γέγηθε δέ τε φρένα Λητὼ, Πασάων δ' ὕπερ ἥγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα. Sic certe ταίγε in comparatione, quæ habetur Il. Γ. init. Αἵτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,

A Κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων, Ἀνδράσι πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι. Hi sunt loci, (ceteros tibi observandos relinquo,) ubi pronominis Ille talem usum esse dico, qualem in illis Virg. locis vidimus. Cave enim, lector, (nam de hoc mihi monendus es,) ne cum hoc pronominis Ille usu eum confundas, qui aliquot locis ap. Virg. extat, ubi de leone vel alia fera loquitur, ut Æn. 12. init. Pœnorum qualis in arvis Saucius ille gravi venantum vulnere pectus Tum demum movet arma leo. Sic 11. Ac velut ille, prius quam tela inimica sequantur, Continuo in montes sese avius abdidit altos Occiso pastore lupus. Denique et in comparatione ab apro sumta, 10. Ac velut ille canum morsu de montibus altis Actus aper, etc. Quem vero usum habere dicemus pronomen Ille his in locis? Existimavi olim sic usurpari ut cum aliquis ita loquitur, Ego (ut dicebat ille) mihi cano et Musis. Neque certe de hac sententia deduci potero, donec aliquid melius ab alio excogitatum comperero. Nam quod Serv. in
B primum illum locum annotat, pronomine Ille indicari ἐξοχὴν, perinde ac si diceretur, Leo princeps ferarum: aliis, quæ addidi, exemplis refellitur. Nisi forte et Ille lupus, dictum esse velimus tanquam de Ferarum principe. Sed quoniam ad hanc usque questionem sermo de pleonasmo pronominis institutus me deduxit, simul etiam, in gratiam eorum, qui Calliopes Virgilianæ studiosi sunt, aliam pulcerrimam sane et utilissimam proponam, de loco, quem ultimum attuli: in quo comparationis initium est hoc, Ac velut ille canum morsu de montibus altis Actus aper, etc. Nam aliquot versibus interjectis, sequuntur hi, Sed jaculis tutisque procul clamoribus instant. Haud aliter, justæ quibus est Mezentius iræ, Non ulli est animus stricto concurrere ferro: Missilibus longe et vasto clamore lacessunt. Ille autem impavidus partes cunctatur in omnes, Dentibus infrendens, et tergo decutit hastas. Venerat antiquis, etc. Quæ illa est quæstio? An non duo isti versus, Ille autem impavidus partes cunctatur in
C omnes, Dentibus infrendens, etc. sede sua moti sint, et ante illam redditionem comparationis reponi debeant, Haud aliter justæ, etc. Quidni vero tam longum hunc de pleonasmis tractatum quæstio aliqua πλεονάζουσα claudat, quæ mihi lectorique pariter tædium eorum levare possit?

[90] DE VOCIBUS,

QUÆ IN ATTICO SERMONE ΕΛΛΕΙΠΟΥΣΙ, i. e. DEFICIUNT, SEU PER ΕΛΛΕΙΨΙΝ SUPPRIMUNTUR.

CAPUT II.

Cum de vocabulis, quæ in Attico sermone abundant, disseruerim, proximum esse arbitror ut vicissim de iis, quæ deficiunt, disseram. Sicut autem illa, πλεονασμοῦ, ita hæc ἐλλείψεως appellatione comprehendi, aut, (si mavis,) quemadmodum ad πλεονασμὸν illa, ita hæc ad ἔλλειψιν referri sciendum est; atque adeo nonnulla esse vocabula, quorum modo πλεονασμὸς, modo ἔλλειψις in Græco sermone inveniatur: ut exemplis sub capitis hujus finem declarabo. Sed cum multa pleonasmi exempla passim apud Atticos Scriptt. extent, multo etiam plura ἐλλείψεως extare arbitror. Joannes Grammaticus tamen et Corinthus ut pauca pleonasmi, ita etiam ἐλλείψεως exempla non multa protulerunt. Imo vero Joannes quidem Grammaticus, (qui alio nomine Philoponus vocatur,) non pauca, sed unicum attulit. At Corinthus non adeo quidem illorum parcus fuit, sed in iis quædam sunt ἐλλείψεις, quas ipsi fortassis Attici pro suis minime agnoscerent: ut suo loco declaraturus sum. Ceterum quanto nobis brevitas sermonis redundantia gratior esse debet, tanto magis horum quam illorum exemplorum studiosos esse oportet. Enimvero libet antequam ad ἐλλείψεως exempla veniam, lectorem monere ne cum Lat. Grammaticis in hujus schematis appellatione fallatur: et quod Ellipsis nominari debet, Eclipsis illorum more nominet. Cur autem hoc, non illo, nomine utendum esse censeam, in extremo hoc capite docebo.

Præpositiones apud Atticos deficiunt, (inquit Corinthus, Articulo viii.,) sicut et ap. (Il. N. 673.) Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο, pro κατὰ πῦρ ἐμάχοντο, ἤγουν ὡς πῦρ ἐπενέμοντο ἅπαντα. Equidem in magna exemplorum abundantia, eorum se pauper-

rimum fuisse ostendit Corinthus, qui unicum et quidem parum aptum attulerit. Cur enim, obsecro, cum δέμας præpositionem κατὰ potius quam adverbium ὡς subaudiamus, aut subaudiendum esse dicamus? præsertim cum talem præpositioni κατὰ signif. hic Poëta tribuere non soleat? Imo vero exemplum ἐλλείψεως alius præpositionis potius quam hujus afferre debuit, (licet iu Aristoph. loco, quem subjungit, ejusdem præpositionis ἔλλειψις cernatur,) aut certe ejusmodi exemplum, de quo controversia oriri nulla posset: cujusmodi habemus Il. N. (490.) Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος. Eodem modo Δ. (100.) Ἀλλά γ', (vel potius ἀλλ' ἄγ', ut in meo veteri Codice,) οἴστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο. Sic in N. paulo ante versum, qui modo inde allatus fuit, τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον Ἀλλήλων. His enim in locis aperte præp. κατὰ ante illos genitivos deficit. Sed nonnullæ sunt præpp., quarum defectus extant ap. hunc ipsum Poëtam non minus frequentes. Et quoniam de pleonasmo agere incipiens, ab eo initium sumsi, et sumendum esse docui, idem nunc ob eam ipsam rationem, quam ibi reddidi, (præterquam quod ipse Corinthus primum illud exemplum ex eo attulit,) faciendum esse dico. Ut igitur in versu, quem modo protuli, deficit, i. e. subaudienda relinquitur, præp. κατὰ, sic deficit διὰ in isto Il. B. (801.) Ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Eadem cum eodem genitivo ἔλλειψις extat Γ. (14.) μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο. Eodem modo dictum est Z. (507.) θείει πεδίοιο κροαίνων, in comparatione ab equo sumta. Atque ut his in locis deesse putatur et subaudienda relinqui præp. διὰ, ita etiam Od. Σ. (21.) Μή σε γέρων περ ἐὼν στῆθος καὶ χείλεα φύρσω Αἵματος, esse dictum αἵματος pro δι' αἵματος. Sed ego sicut illis in locis subauditionem præpositionis διὰ, ut optime convenientem admitto, ita in hoc, ut alienam rejicio. Quis enim unquam φύρειν δι' αἵματος pro φύρειν αἵματι dixit? Potius certe genitivum pro dativo per autiptosin esse positum, vel φύρσω αἵματος accipiendum esse pro φύρων ἐμπλήσω dicerem. At de subauditione accusativi ante hanc ipsam præp. διὰ dicetur, ubi ejusdem ἐλλείψεως exempla e solutæ orationis Scriptoribus afferam.

Περὶ præp. ante genitivos itidem subaudienda interdum relinquitur, ut Od. Λ. (173.) Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος ὃν κατέλειπον, Ἢ παρ' ἐκείνοις ἐστὶν ἐμὸν γέρας κ. τ. λ., pro περὶ πατρὸς etc. Cui loco similis hic Soph. (Œd. C. 307.) p. 281. meæ Ed. κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς: ita enim hic κλύων σοῦ pro περὶ σοῦ, ut illic εἰπὲ πατρὸς pro περὶ πατρός. Sic etiam Il. N. (109.) ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι Νηῶν ὠκυπόρων, subauditur vel περὶ, vel ὑπέρ: magis tamen proprium præp. ὑπὲρ locum hic habet. Sed περὶ ante accusativum quoque subaudiri existimat Eust. Il. E. (339.) Ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ Χάριτες κάμον αὐταὶ Πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος. Sed mihi nequaquam placet quicquam subaudiri, cum verbum κάμνειν itidem cum accusativo valde usitatum esse sciamus, sicut et alia pleraque verba ἐξ ἀμεταβάτων facta esse μεταβατικὰ videmus.

[91] Ὑπὸ quoque præpositione nonnunquam destituitur oratio ap. Poëtas, ut Il. B. (513.) Οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζείδαο, Παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα Ἄρηϊ κρατερῷ. Sequendo enim alios ejusdem Poëtæ locos dicendum est Ἄρηϊ esse pro ὑπ' Ἄρηϊ, ut alibi, ὃν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκεν Ἀφροδίτη. Sic de Polypœto, τὸν ὑπὸ Πειριθόῳ τέκεν Ἱπποδάμεια; quos locos affert Eust. ut ἔλλειψιν illam probet: ac certe alios quamplurimos ejusmodi posse afferri fateor, qui hanc præp. ὑπὸ habeant. Sed certe non cum τέκεν, sed cum εἰσαναβᾶσα jungendus videri possit dativus Ἄρηϊ. Quod si etiam dativus hic ad verbum τέκεν ferri dicatur, non videtur incommode sequi dativus verbum τέκεν, ut dicitur mulier alicui liberos parere. Atque adeo non solus est hic locus, ubi præp. illa omittitur. Legimus enim B. (658.) Ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ.

Ὑπὸ autem in ea signif., qua ponitur pro Præ, ἐλλείπειν dici potest in isto Theog. Hesiodi loco, (850.) Τρέσσε δ' ᾄδης, (nisi potius leg. est, Τρέσσ' ἀΐδης, quam

A lectionem reponendam censeo,) ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων, Ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος. Hic enim si præp. aliquam subaudire necesse sit, nulla commodius subaudiri posse videtur quam ὑπὸ, in ea signif., qua ponitur pro Præ, ut dicitur aliquis tremere Præ metu, seu Præ frigore. Non ignoro interim ἕνεκα posse etiam subaudiri.

Ἐπὶ autem ἐλλείπει ante gen., Il. E. (6.) λελουμένος ὠκεανοῖο. Sic Z. (508.) Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο, dixerim subaudiri hanc præp. debere: potius quam dativum ὕδατι, cum Auctore brevium Scholiorum. Quod si etiam ποταμὸν accipiamus ἀντὶ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, (ut ille addit,) non video cur minus ἔλλειψις hic esse dici poterit.

Ὑπὲρ etiam ex iis est, quæ subaudiendæ interdum relinquuntur, ut Il. Θ. (124.) Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο, pro ὑπὲρ ἡνιόχοιο. Sic statim post, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου, pro ὑπὲρ ἑταίρου. Sed dubium est nonnullis in locis an hæc præp. ὑπὲρ and περὶ subaudiri debeat, ut in isto Homerico,
B N. (109.) ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι Νηῶν ὠκυπόρων, vel περὶ vel ὑπὲρ subaudiri posse existimatur. At in illis duobus locis, quod ex Il. Θ. protuli, aliisque ejusmodi, non minus fortasse subaudiri potest ἕνεκα seu ἕνεκεν, quam ὑπέρ. Cum autem hujus subauditionis exempla meæ in Corinthum Animadversiones habeant, inde, si videbitur, petere illa poteris.

Ἀντὶ etiam subauditur in isto Hom. versu, Od. Λ. (326.) de Eriphyle, Ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα, pro ἀντὶ φίλου ἀνδρός. Est autem valde a Poëtis celebrata historia, (vel potius fabula, quandoquidem de poëtis loquor,) quam ibi attingit Hom. Legimus enim ap. Ovid. 3 de Arte, Si scelere Œclides Talaoniæ Eriphyles Vivus et in vivis ad Styga venit equis. Sic Propert. lib. 3. Tu quoque ut auratos gereres, Eriphyla, lacertos, Discerptis nus-
C quam est Amphiaraus equis. Quoniam igitur monile, quod accepit Eriphyle, amittendi viri causa illi fuit, dicit Hom. illam δέξασθαι χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς, accepisse aurum pro marito, i. e. loco mariti. Eust. putat subaudiri etiam posse κατά: exponens, ἐδωροδοκήθη κατὰ τοῦ ἀνδρός. Vidimus autem et antea ἔλλειψιν hujus præp. cum genitivis: altera tamen subauditio magis placet.

Πρὸ item subauditam alicubi observasse mihi videor. Non dubium est certe quin eo in versu, quem modo protuli, de Eriphyle, Ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα, subaudiri possit πρὸ, non minus commode quam ἀντὶ, si quidem sententia loci spectetur: alioqui fateor δέχομαι ἐκεῖνο ἀντὶ τούτου frequentius esse quam δέχομαι ἐκεῖνο πρὸ τούτου.

Σὺν ex iis est, quæ frequenter omittuntur; potestque ejus ἔλλειψις vere Attica censeri, ut docebo, cum e solutæ orationis Scriptoribus exempla proferam. Il. Θ. non procul ab initio, Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι, Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσσῃ, pro σὺν αὐτῇ γαίῃ καὶ σὺν αὐτῇ θαλάσσῃ: Od. Φ. (54.) ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον, Αὐτῷ γωρυτῷ, itidem pro σὺν αὐτῷ γωρυτῷ.

D Nunc autem de ellipsi præpositionum, quæ in soluta itidem oratione invenitur, dicendum est. Ut autem hic quoque a præp. κατὰ incipiam, Corinthum aliud ejus ἐλλείψεως exemplum potius afferre debuisse ajo, (si quidem unicum afferre volebat,) nimirum ejus, quæ omnium est frequentissima, et ita quidem ut solutæ orationi cum carmine sit communis. Ea est qua dicitur aliquis esse καλὸς τὸ σῶμα vel αἰσχρὸς, esse μέγας τὸ σῶμα vel μικρὸς, esse ταχὺς πόδας vel βραδύς: qua denique accusativo passim talem constr. dari videmus. Hom. Il. E. (801.) Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας; ἀλλὰ μαχητής. Apud Eund. nemo nescit extare passim, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς. Legitur A. (114.) ἐπεὶ οὔ ἕθεν ἐστὶ χερείων Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι ἔργα. Est enim μικρὸς δέμας pro κατὰ τὸ δέμας, et πόδας ὠκὺς pro κατὰ τοὺς πόδας: itidemque in ceteris accusativis. Theocr. initio Idyllii, quod Ἐραστὴς s. Δύσερως inscriptum est, Ἀνήρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβου, Τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω.

Sic in soluta oratione dicitur quispiam esse καλὸς τὸ σῶμα, et ἀγαθὸς τὴν ψυχήν: [92] ut ap. Xenophontem legimus, ('Α. 2, 6, 30.) Τοὺς καλοὺς τὰ σώματα et τοὺς ἀγαθοὺς τὰς ψυχάς. Isocr. Ὅπως τὰ τῶν τρόπων ἤθη σπουδαῖοι πεφυκέναι δόξουσι. Sic καλὸς τὴν ὄψιν, vel αἰσχρός: eodemque modo alia infinita adjectiva aliis infinitis substantivorum accusativis juncta reperiuntur. Estque hæc ἔλλειψις apud quoslibet solutæ orationis Scriptores ita usitata, ut κτήσει μὲν, Atticæ linguæ, χρήσει δὲ, non minus linguæ communis censeri possit. Atque adeo hanc ἔλλειψιν, vel potius accus. hunc ἐλλειπτικὸν, Latini quoque imitati sunt, cum Cetera dixerunt pro In ceteris: ut τὰ λοιπὰ pro κατὰ τὰ λοιπὰ, seu ἐν τοῖς λοιποῖς: sive τἆλλα pro κατὰ τἆλλα. Virg. Æn. 3. at cetera Graius. Itidemque ap. Liv. legimus, Dec. 1. l. 1. Et quia proximum regnum, cetera egregium, ab una parte haud satis prosperum fuerat. Eodem libro, Ergo virum cetera egregium secuta quam in petendo habuerat, etiam regnantem ambitio est. Usus est et Plin. Tradunt in Mysia, feram quæ Bonasus vocetur, equina juba, cetera tauro similem. Itidemque ut dicunt Græci πάντα ὅμοιος, ita dixit Virg. Omnia Mercurio similis: item, Os humerosque deo similis. Tale est et Nuda genu, ap. Eund. Quin etiam accusativi nonnulli verbis juncti eodem referuntur, ut in istis ejusdem Poëtæ locis, Expleri mentem nequit: et, Faciem mutatus et ora. Sed et in locis, qui a superioribus diversi sunt, hujus præpositionis ἔλλειψις invenitur: ut cum τὴν αὐτὴν ὥραν pro κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν dicit Theophr. C. Pl. 5. Sed et ellipsin, quam habemus in accus. illis γνώμην ἐμὴν, positis pro κατὰ γνώμην ἐμὴν, quamvis superioribus multo minus usitatam, Atticam esse nemo negare possit, cum Aristophanem ea usum esse constet, Εἰρ. (232.) Ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ἐξιέναι, γνώμην ἐμὴν, Μέλλει. Neque enim dubium est quin dictum sit pro κατὰ γνώμην ἐμήν. Scio alioqui Plat. non γνώμην ἐμὴν, pro κατὰ γνώμην ἐμὴν, sed κατὰ τὴν ἐμὴν dixisse, relinquentem subaudiendum substantivum, non autem præp. De quo ἐλλείψεως genere suo loco dicetur.

Cum verbis quoque subaudiri κατὰ sciendum est, veluti cum dicitur, ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, vel δάκνομαι τὴν ψυχὴν, seu τὴν καρδίαν. Cui simile est ap. Hom. χωόμενος κῆρ. Tale autem est illud supra, Expleri mentem.

Διὰ quoque in soluta oratione, et quidem Attica, ἐλλείπει nonnunquam; sed exemplum, quod Corinthus e Thuc. affert hujus ἐλλείψεως, plane alienum est, uti docui in iis, quæ in octavum ejus Articulum annotavi. Contra in ταῦτ' ἄρα non male subaudiri existimandum est διὰ cum ταῦτα. Plane autem similis vel potius eadem ellipsis, (utpote cum eodem pronomine,) extat apud Soph., τοῦτο videlicet pro διὰ τοῦτο. Verum pluralis ταῦτα subauditam habens præp. multo est apud primarios Scriptores usitatior. Xen. Κ. 'Α. 4, (1, 15.) p. 188. meæ Ed. Ταῦτ' ἐγὼ ἔσπευδον, καὶ διὰ τοῦτό σε οὐχ ὑπέμενον, ἵν' ὅπως δυναίμην φθάσαι πρὶν κατειλῆφθαι τὴν ὑπερβολήν. (Ubi etiam observa, post ταῦτα, quod præpositione διὰ destituitur, statim sequi διὰ τοῦτο.) Sed frequenter post ταῦτα ita positum ἐλλειπτικῶς additur particula quæpiam, nimirum δὴ, vel τοι, aut δὲ, vel ἄρα. Plato Symp. Ταῦτα δὴ ἐκαλλωπισάμην ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω. At ταῦτά τοι ap. Hermog. legitur, nec non ap. alios eo antiquiores Scriptores legi putandum est: ταῦτα δὲ autem extat in isto Aristot. loco, Probl. sect. 20. Ταῦτα δὲ καὶ οἱ πολὺν χρόνον καθεύδοντες ἀχρούστεροί εἰσι τῶν μέτριον χρόνον καθευδόντων. At vero ταῦτ' ἄρα magis Atticis in usu fuisse videtur, cum Aristophanes etiam locis aliquot eo utatur: e quibus est hic, (Ν. 319.) Ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπότηται. Et hic (394.) Ταῦτ' ἄρα καὶ τὼ 'νόματ' ἀλλήλων, βροντὴ καὶ πορδὴ, ὁμοίω. Sic autem et Theocr. hoc pronomine usus est, sequente particula ἄρα, initio Idyllii, quod Thyonichus inscribitur, ταῦτ' ἄρα λεπτὸς, Χὼ μύσταξ πολὺς οὗτος ἄρ, αὐαλέοι δὲ κίκιννοι. Sic autem et alii recentiores ταῦτ' ἄρα tanquam magis Atticum usurparunt. Sciendum

A est autem ante alios Hom. ταῦτα pro διὰ ταῦτα dixisse, et quidem absque ullius particulæ adjectione. Il. Α. (693.) Ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες, Ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. I. e. Διὰ τοῦτο ὑπερφρονοῦντες, ut ipse quoque Eust. exponit. Non dubito autem quin ex isto Poëta hujus quoque ἐλλείψεως exemplum Attici sumserint.

Subauditur διὰ et cum aliis accusativis, veluti cum dicitur σὴν χάριν, pro διὰ τὴν σὴν χάριν. Et quoniam hoc loquendi genus ἐλλειπτικὸν frequentissimum est, Schol. Apoll. Rh. Ζηνὸς χόλον apud illum exponens διὰ Ζηνὸς χόλον, 2, (1196.) ἐπεὶ Φρίξοιο θυηλὰς Στέλλομαι ἀμπλήσων Ζηνὸς χόλον Αἰολίδησιν, tale esse dicit istud loquendi genus. Exempla autem hujus phrasis σὴν χάριν, itidemque ἐμὴν χάριν, ab Apoll. Rh. dictum, habes Thesauri mei 4, 348.

Περὶ eodem plane modo ἐλλείπει ap. Aristoph. quo ap. Soph., in eo, quem ex ejus Œdipo Coloneo protuli, versu, p. 181. meæ Ed. Ut enim ibi κλύων

B σοῦ est pro κλύων περὶ σοῦ, ita legimus ap. Aristoph. Πλ. (334.) τοῦ πράγματος Ἀκήκοέν τι, pro περὶ [93] τοῦ πράγματος: (neque enim particulam τὶ cum genitivo πράγματος jungi putandum est.) Eodemque pacto et ap. Thuc. legitur (4, 6.) p. 123. Ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλου κατειλημμένης, pro περὶ τῆς Πύλου κατειλημμένης. Esse enim ejusdem signif., his in Il., ista κλύειν, ἀκούειν, πυνθάνεσθαι, satis notum est. Ex Hom. autem exemplum ejusdem ἐλλείψεως cum verbo, cujus signif. eodem pertinet, habuisti antea ex Hom. εἰπὲ πατρὸς pro περὶ πατρός.

Παρὰ deficit ap. Thuc. 2, (46.) p. 63. meæ Ed. Ἆθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖσδε καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι. Cum tamen deficere hic præp. παρὰ dico, e Schol. sententia loquor. Ad me enim quod attinet, utrumque dici posse existimo: et ita quidem ut si absit præp. παρὰ, sermo minime habendus sit ἐλλειπτικός. Nam οἷς κεῖται ἆθλα ita resolvi potest, οἳ ἔχουσιν ἆθλα κείμενα: aut etiam sine participio, οἳ ἔχουσιν ἆθλα: ut dicere possis, οἷς κεῖνται

C νόμοι ἄριστοι, pro οἳ ἔχουσι νόμους ἀρίστους.

Ὑπὲρ in soluta etiam oratione deficere aliquando existimatur, Thuc. 1, (96.) p. 32. Πρόσχημα γὰρ ἦν ἀμύνεσθαι ὧν ἔπαθον. Ubi Schol. ait λείπειν præp. ὑπέρ: ut sit pro ὑπὲρ ὧν ἔπαθον. Apud eundem Historicum, 2, (92.) p. 79. Ἔστησαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι τροπαῖον, ὡς νενικηκότες, τῆς τροπῆς ἃς πρὸς τῇ γῇ ναῦς διέφθειραν. Ubi idem Schol. τῆς τροπῆς pro ὑπὲρ τῆς τροπῆς positum esse tradit: itidemque ante ἃς vult esse ellipsin præpositionis διά: ait enim esse dictum pro διὰ τὰς ναῦς. Ego autem ante gen. τροπῆς subaudiendum quidem aliquid esse fateor; sed ἕνεκα non minus quam ὑπὲρ subaudiri posse dico. Nec vero ante accus. ἃς subaudiri διὰ necesse existimo, sed potius dictum esse τῆς τροπῆς ἃς πρὸς τῇ γῇ ναῦς διέφθειραν, pro τῆς τροπῆς τῶν νεῶν ἃς πρὸς τῇ γῇ διέφθειραν. Quod tamen structuræ orationis genus valde καινοπρεπὲς esse haud inficior; sed quo est καινοπρεπέστερον, eo magis Thucydideum videri fortasse debeat. Ad alterum autem locum quod at-

D tinet, si inter ἀμύνεσθαι et ὧν subaudiri debere dicamus præp. ὑπὲρ, dicendum idem fuerit passim, ubi verbum istud ἀμύνεσθαι legetur: nimirum gen., quem habet, non e vi verbi, sed e vi præpositionis esse. Apud Soph. (habent autem et Tragici non pauca schemata cum soluta oratione communia,) putat Schol. ante infin. μολεῖν subaudiri debere ὑπὲρ τοῦ, in isto Electræ loco (872.) p. 120. meæ Ed. Ὑφ' ἡδονῆς τοι φιλτάτη διώκομαι, Τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν. Verum, (ut antea dixi de uno e locis Thuc.,) non minus commode subaudiri hic potest ἕνεκα. Sed et ὥστε, (quod sæpe ante infinitivos ἐλλείπει,) hic quoque locum habere posse videtur; aut etiam ἐφ' ᾧ. At ubi infinitivo præfixus est articulus τοῦ, non item ὥστε vel ἐφ' ᾧ, sed ἕνεκα duntaxat aut ὑπὲρ subaudire licet: ut ap. Xen. Τοῦ δὴ, εἰ φάρμακα ἐγχέοιεν, μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς. Sed de hac ellipsi iterum in adverbiis ἕνεκα et ὥστε dicendum fuerit.

Ὑπὲρ in ea etiam signif., qua pro Super s. Supra ponitur, subaudiendum existimat Schol. Callim.,

(hoc enim omisi, cum de poëtica hujus præp. ellipsi dissererem,) Hymno in Jovem (24.) Πολλὰ δὲ Καρίωνος ἄνω, διεροῦ περ ἐόντος, Ἰλυοὺς ἐβάλοντο κινώπετα. Dicit enim λείπειν præp. ὑπέρ: et hanc expositionem subjungit, πολλὰ δ' ὑπὲρ τοῦ Καρίωνος ἑρπετὰ τοὺς φωλεοὺς ἐποίησαν. Verum ego, (quod ejus pace dictum sit,) minime nobis subaudiendum esse ὑπὲρ, cum ἄνω locum ejus obtineat, existimo. Plus certe coloris habuisset subauditio ista præpositionis ὑπὲρ, si ἄνω pro ὑπεράνω positum esse dixisset; sed huic etiam expositioni parata objectio fuisset, quamvis ὑπεράνω dici soleat potius quam ἄνω, tamen potius in ὑπεράνω præp. ὑπὲρ πλεονάζειν, quam λείπειν in ἄνω.

Πρὸς ante accus. deficit, in isto Thuc. loco, 2, (51.) pag. 64. meæ Ed. Ἐπεὶ καὶ τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξέκαμνον. Esse enim dictum τὰς ὀλοφύρσεις pro πρὸς τὰς ὀλοφύρσεις, annotat Schol.: a quo si hic discedere quis velit, quid accusativo illo faciendum esse dicet? Nam posse cum ἐξέκαμνον jungi, nemo, ut opinor, dicere audebit.

Sed aliud exemplum ἐλλείψεως præpositionis πρὸς invenisse mihi videor, de quo viros doctos assensuros mihi spero. Existimo enim, cum dicitur σὴν χάριν, commodius subaudiri πρὸς, quam διὰ, ut vulgo creditur; licet et ipsum Schol. Apoll. Rh., (in quo alioqui multa sunt quæ reconditiorem linguæ Græcæ cognitionem testantur,) in ea sententia esse, antea ostenderim, cum de ellipsi præpositionis διὰ agerem. Neque vero mirum tibi, lector, videri debet quod ibi nullam hujus subauditionis præpositionis πρὸς mentionem fecerim; magis enim, dum illa scriberem, urgebar, quam ut aliorum sententiam diligenter examinare vacaret. Ut autem πρὸς malim quam διὰ subaudire ante σὴν χάριν, moveor iis loquendi generibus, quæ præfixam illam, non hanc, præp. habent, cum alioqui aut eidem aut simili accusativo jungatur. Quis enim πρὸς χάριν, quis πρὸς ἡδονὴν dici nescit? Si quis tamen exemplis opus sibi esse dicet, ea pro me meus [94] Thes. suppeditabit: et unum etiam, in quo πρὸς ἡδονὴν et πρὸς χάριν copulantur. Quærendum autem ibi fuerit Χάρις in verbo Χαίρω, et Ἡδονὴ in Ἡδύς. Neque tamen hæc a me ita dicuntur quasi omnino aliena præpositionis διὰ sit subauditio; sed quod præpositionis πρὸς subauditio ei loquendi generi, quod est usitatissimum, sit consentanea. Fateor enim alioqui et διὰ χάριν non prorsus inusitatum esse, cum in illo etiam meo Thes. ejus ex Aristot. exemplum afferatur: Ethic. 10. Μάλιστα δ' εἶναι ἀγαθὸν ὃ μὴ δι' ἑτέρου χάριν αἱρούμεθα. Fateor præterea posse inter hæc duo loquendi genera interdum discrimen constitui. Nam τοῦτο πρὸς χάριν σοῦ αἱροῦμαι, alio etiam sensu, (ni fallor,) dici potest quam τοῦτο διὰ χάριν σοῦ αἱροῦμαι. Nam tunc πρὸς χάριν σοῦ αἱροῦμαι cum electionem in tuo arbitrio pono, et prout tibi libuerit vel hoc vel illud eligo; at διὰ χάριν σοῦ αἱροῦμαι, cum in gratiam tuam, eoque animo ut tibi commodem, hoc potius quam illud eligo, etiamsi alioqui in eligendo, utrum a me eligi malis nesciam, aut tuæ voluntatis minime nescius, ei morem non geram. Sed hæc fortasse quam par sit subtiliora: sic tamen ut illis, qui eum Aristot. librum non a se lectum tantum, sed plane intellectum dicere volunt, multa loquendi genera non minus subtiliter examinanda sint.

Πρὸς alio etiam modo ἐλλείπειν arbitror: nimirum verbis quibusdam præfixam: veluti si ita loquar, Τί δὲ σὺ χρήσῃ βιβλίοις, οὐ δυνάμενος αὐτὰ ἀναγινώσκειν, i. e. (interpretando verbum verbo,) Quid vero tu utere libris, cum eos legere non possis? Hic certe ut Quid est pro Ad quid, i. e. Quam ad rem; ita etiam τί dici pro πρὸς τί existimo: ut in Aristoph. N. init. Τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην; Ὅτ' ἐπριάμην τὸν Κοππατίαν. Subauditur enim hic dat. cum τί ἐχρησάμην, videlicet δώδεκα μναῖς. I. e. (reddendo verbum verbo,) Quid illis decem minis usus sum? pro Ad quid usus sum? Ad quam rem usus sum? Quem in usum decem illas minas converti? Gallice, Qu'ai-je fait de cet argent? I. e. ad verbum, Quid illo argento feci? seu illa pecunia. Atque ut

A hic τί idem valet quod πρὸς τί, ita certe in isto ejusdem Comici loco, Τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις, εἰπέ μοι. Mihi enim nullo modo subaudire hic κατὰ placet, cum πρὸς τί χρήσεται multo aptius dicatur quam κατὰ τί χρήσεται. Quod si quis ad verbum reddere sibi permittat, Quid utetur, minime absque exemplo ita loquetur. Hoc saltem constat, cum quibusdam verbis usurpari Quid itidem ἐλλειπτικῶς, sive eadem quæ et hic, sive alia præp. deficiat. Ceterum ut in illo Aristoph. loco aliisque hujusmodi subaudiri præp. πρὸς ajo, ita etiam ubi χρῆσθαι dativo personæ jungitur, cum τί vel ὅ,τι: veluti cum dicitur, Τί χρησόμεθα τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ, vel ἀνδρί; ad verbum, Quid homine isto utemur? Dem. Τί δὲ χρησόμεθα τούτῳ; Idem, Ἐμοὶ μὲν χρήσασθε ὅ,τι βούλεσθε. Thuc. 7. Καὶ ἑαυτῷ μὲν χρῆσθαι ἐκέλευεν ἐκεῖνόν τε καὶ Λακεδαιμονίους ὅ,τι βούλονται: 2. Ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι σφᾶς τε αὐτοὺς παραδοῦναι καὶ τὰ ὅπλα, χρήσασθαι ὅ,τι ἂν βούλωνται. In Latino quidem sermone multo minus hujusmodi
B locis convenit verbum Uti quam superioribus, ubi dativus rei, non personæ erat. Nam illud prius, Quid usus sum, vel quid utar illa pecunia? item, Quid utetur calceis? non tam male sonare videntur quam hoc, Quid utar isto homine? Vel, Utere me quicquid voles. (In illo tamen Thuc. loco, ubi dativus rei dativo personæ adjunctus est, hæc ad verbum interpretatio tolerabilior esset; nam ubi dicit, Σφᾶς τε αὐτοὺς παραδοῦναι καὶ τὰ ὅπλα, χρήσασθαι ὅ,τι ἂν βούλωνται, neminem ignorare puto intelligendum esse, χρήσασθαι σφίσι καὶ τοῖς ὅπλοις ὅ,τι ἂν βούλωνται: et propter adjunctum rei dativum, minus durum posse videri verbum Uti dico: hoc modo, Ut ipsis ipsorumque armis ad quicquid liberet, uterentur.) At in Gallico sermone his atque illis locis perinde verbum Faire convenit, sicut in Græco verbum χρῆσθαι. Ut enim pro τί ἐχρησάμην τοῖς χρήμασι, dicemus Qu'ai-je fait de cet argent? vel, τί χρήσομαι τοῖς χρήμασι; Que ferai-je de cet argent? eodem plane modo illa Dem. verba, ἐμοὶ μὲν χρήσασθε ὅ,τι
C βούλεσθε, reddemus, Faites de moi à vôtre plaisir. Sic in illo Thuc. loco, χρήσασθαι ὅ,τι ἂν βούλωνται, videlicet σφίσι καὶ τοῖς ὅπλοις, Qu'ils fissent à leur plaisir d'eux et de leurs armes, Qu'ils en fissent tout ce que bon leur sembleroit. At quomodo genus hoc loquendi reddi Latine debeat, (i. e. Latini sermonis consuetudinem servando,) in Thes. meo declaravi. Sed ideo Gallicam interpretationem affero, ut quoniam in hoc sermone idem utrobique verbum usurpari, sicut in Græco, ostendo, nobis subauditio itidem utrobique eadem, (nimirum præpositionis πρὸς,) mira non videatur. Fortassis autem præp. εἰς non minus commode subaudiri posse dicet quispiam: cui non magnopere refragabor, præsertim cum Thuc. ita usurpasse illam præp. sciam: cujus usus exemplum quoque ex illo sumtum proferam, ubi de præpositione εἰς agam. Uno enim eodemque in loco verbo χρῆσθαι, cum accusativo primum, sine hac præp., deinde ea præfixa, utitur.

Εἰς quoque interdum deesse et subaudiendam re-
D linqui sciendum est, [95] ut ap. Thuc. 2, (42.) p. 61. Ἃ γὰρ τὴν πόλιν ὕμνησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν, ubi Marcellus, aut quicunque est Græcarum explicationum Thucydidi adjectarum Auctor, deesse dicit præp. εἰς. Sed utro in loco præp. deesse censuit? Non ante τὴν, ut opinor; sed ante ἃ: ut enim dicitur ἐπαινῶ αὐτὸν εἰς ταῦτα, ita non dubito quin ille dictum esse censuerit, ἃ τὴν πόλιν ὕμνησα pro εἰς ἃ τὴν πόλιν ὕμνησα.

Ellipseως præpositionis εἰς exemplum aliud ap. eundem Scriptorem habemus, et quidem multo etiam præcedente certius: cum ipsemet Thuc., veluti nos illius admonens, eam verbo præfigat cui non præfixerat in loco, qui proxime præcedit, sed subaudiendam reliquerat. Cum enim dixisset, 2, (15.) p. 54. Καὶ τῇ κρήνῃ τῇ νῦν μὲν, τῶν τυράννων οὕτω κελευσάντων, Ἐννεακρούνῳ καλουμένῃ, τὸ δὲ πάλαι, φανερῶν τῶν πηγῶν οὐσῶν, Καλλιρόῃ ὠνομασμένῃ, ἐκείνῃ τε ἐγγὺς οὔσῃ, τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο, subjungit, Καὶ νῦν ἔτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου πρό τε γαμικῶν

καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι. A His inquam posterioribus verbis ἐς ἄλλα τῷ ὕδατι χρῆσθαι, ipsemet Thuc. ellipseωs lectorem admonere videri potest, qua usus erat cum diceret, τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο. Cum enim ipsemet verbo χρῆσθαι ita utatur cum præp. illa εἰς, non dubium est quin eam subaudiri, non aliam ullam, putandum sit. Alioqui cum χρῆσθαι subaudiri etiam posset præp. πρὸς, sequendo ea, quæ dicta paulo ante fuerunt.

Ellipsin autem præpositionis εἰς junctæ articulo τὸ, putat esse Schol. Eur. ante infin. κεκτῆσθαι, in hoc ejus versu, in Or. (804.) Μυρίων κρείσσων ὁμαιμόνων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος. Ita enim exponit, μυρίων ἀδελφῶν κρείσσων ὁ φίλος ἐστὶν ἀνθρώπων, εἰς τὸ κεκτῆσθαι αὐτόν: (ubi supervacaneus esse videtur genitivus ἀνθρώπων: et potius ab illo scriptum fuisse ἄνθρωπος suspicor.) Et addit, eodem modo esse dictum κρείσσων κεκτῆσθαι, quo dicitur ἡδὺς ὁ ποταμὸς πιεῖν.

Habet porro et ap. Hom. aliosque Poëtas suam el- B lipsin præp. εἰς: e quo tamen exempla nulla protuli supra: ideoque hic ea proferenda censeo. Est autem ea ante accusativos potissimum: ut Il. A. (322.) Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, pro εἰς κλισίην, pro quo et κλισίηνδε alicubi dicit. Sic Γ. (407.) Μηδέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὄλυμπον, pro εἰς Ὄλυμπον. pro quo itidem Ὀλυμπόνδε alicubi ap. eum extat, vel potius Οὔλυμπόνδε, metri causa. Quin etiam invenitur τόδ' ἱκάνεις, cum hac præpositionis εἰς ellipsi, ut Il. Ξ. 298. Ἥρη, ποῖ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις; Ubi etiam duplex ellipsis observanda est, et a parte anteriori et a posteriori. Dicitur enim τόδε pro εἰς τόδε τὸ χωρίον, vel δῶμα. Verum magis rara et mira etiam est ellipsis hujus præp. in isto ejusdem Poëtæ loco, Il. Δ. (66.) Πειρᾶν θ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς Ἄρξωσι πρότεροι ὑπερόρκια δηλήσασθαι: hic enim Eust. vult Ἀχαιοὺς ἄρξωσι esse pro εἰς Ἀχαιούς: et esse hunc sensum, ἀρχὴν ποιήσωσιν εἰς τοὺς Ἀχαιοὺς τοῦ παραβαθῆναι τοὺς ὅρκους. Sed durior mihi subauditio ista videtur C quam ut Eustathio assentiri de ea possim. In meo autem vet. exemplari, (in quo non ὑπερόρκια conjunctim, sed ὑπὲρ ὅρκια disjunctim, ut in mea Ed., legitur,) ita versus ille explicatur, προκατάρξωνται πρότεροι ὑπὲρ τοὺς Ἕλληνας τοὺς ὅρκους βλάψαι καὶ παραβῆναι. Verum et hoc durum mihi videri fateor ut illa præp. ὑπὲρ ad præcedentem versum retrocedens, cum accusativo Ἀχαιοὺς jungatur: ut omittam ei non satis convenientem usum fortasse datum iri. At hæc incommoda vitabimus, nec a sensu Poëtæ aberrabimus, ut opinor, si lectionem illam ὑπὲρ ὅρκια sequentes, dicamus ἄρξωσι πρότεροι δηλήσασθαι Ἀχαιοὺς ὑπὲρ ὅρκια. Alioqui enim mirandum etiam videtur quem præpositionis usum Eust. esse putaret, δηλήσασθαι ὅρκια exponens ἐπιορκῆσαι, nulla illius facta mentione. Hæc tamen tanquam obiter et ζητηματικῶς s. διαπορητικῶς isto de loco dicta, accipi velim.

Ἐν etiam, (quæ eadem cum præcedente est præp. apud Latinos,) interdum ἐλλείπει: præsertimque iis D in II., in quibus et apud Latinos prætermitti solet: cum videlicet testimonia afferuntur e libris, quorum nomina adduntur: ut videmus passim ap. Athen. Auctores propemodum infinitos citantem, hanc præp. nominibus librorum, præsertimque Comœdiarum et Tragœdiarum, plerisque non præfigi: ut Εὔπολις Αἰξίν, (alicubi etiam ἐν Αἰξίν,) et Κρατῖνος Μαλθακοῖς, et Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι. Itidem Αἰσχύλος Νεανίσκοις, et Εὐριπίδης Φαέθοντι, ibidem. Itidem certe apud veteres Grammaticos Latinos, Plautus Amphitryone, Terentius Phormione, legimus. Verum et ap. Poëtas subaudiendam relinqui interdum hanc particulam sciendum est, veluti cum δόμῳ et δόμοις pro ἐν δόμῳ et ἐν δόμοις dicunt.

Ἐκ in earum est numero, quæ aliquando omittuntur; sed potissimum cum genitivis, qui materiæ alicujus signif. habent: ut in isto Pausaniæ loco, Ἐνταῦθα εἰκόνες Ἀδριανοῦ, δύο μὲν εἰσι λίθου λευκοῦ, δύο δὲ Αἰγυπτίου. Apud Eund. Ἄγαλμα λευκοῦ λίθου. Sic autem Latini nonnunquam Lapide ablativum materiæ pro E lapide s. Ex lapide, dixerunt: ut Lapide Pario, pro E lapide Pario.

[96] Σὺν vero una est e præpositionibus, quarum frequentissima est ellipsis: vel potius, nulla est cujus frequentior magisque usitata, (in certo quodam loquendi genere,) sit ellipsis. Neque vero dubium esse potest quin hic illius usus, quo subaudienda relinquitur, (si tamen id vocari usus potest,) mere sit Atticus: cum plurima e plurimis, vel potius omnibus, Atticis Scriptoribus testimonia suppetant. Usum autem hac ellipsi Hom. ante illos fuisse, docui antea: nunc e solutæ orationis Scriptoribus exempla proferre volens, a Thuc. initium sumam. Legimus 4, (78.) p. 147. Πορευόμενος ἑπτακοσίοις καὶ χιλίοις ὁπλίταις ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης: (75.) p. 146. Δέκα ναυσὶν ἐς τὸν Πόντον ἐσεπεπλεύκει: 8, (33.) p. 273. Ἐπὶ τὴν Χίον πλέοντες τῇ στρατιᾷ, pro σὺν τῇ στρατιᾷ: 4. Ἀπεχώρησαν τῷ στρατῷ, pro σὺν τῷ στρατῷ: ibid. Ἐκαθέζετο τῷ στρατῷ, quod itidem exp.: 1. Κατὰ τάχος τῷ πλέονι τοῦ στρατοῦ ἀνεχώρησε, pro σὺν τῷ πλέονι τοῦ στρατοῦ: 3. Ὁ δὲ, τῶν Μεσσηνίων χάριτι πεισθεὶς, καὶ μάλιστα νομίσας ἄνευ τῆς τῶν Ἀθηναίων δυνάμεως τοῖς Ἠπειρώταις ξυμμάχοις μετὰ τῶν Αἰτωλῶν δύνασθαι ἂν κατὰ γῆν ἐλθεῖν κ. τ. λ. Dicam autem aliquid de his locis, postquam alios aliorum Scriptorum attulero. Xen. K. Ἀ. 2. Καὶ ᾧ Κῦρος ἀνέβη ξενικῷ, pro σὺν ᾧ. In exemplis autem, quæ his adjiciam, animadverte præpositioni isti subjungi pronomen αὐτῷ vel αὐτοῖς, ut in isto Xenophontis, Καὶ ἀναδησάμενοι τὰς ναῦς ἦγον αὐτοῖς ἀνδράσι. Adeoque in hoc loquendi genere usitata Historicis fuerunt hæc duo verba αὐτοῖς ἀνδράσι, ut ellipsis hæc occasionem fingendi nominis compositi αὔτανδρος præbuerit. Nam αὐτάνδρους ναῦς λαβεῖν vel καταδῦσαι et λαβεῖν ναῦς seu καταδῦσαι αὐτοῖς ἀνδράσι, pro uno eodemque dicunt. Sic autem et cum aliis plerisque substantivis, præcedente isto pronomine, subaudienda hæc præp. relinquitur. Legimus enim ap. eundem Scriptorem, K. Π. 3, (3, 19.) Ἧκεν εἰς τὰς τάξεις αὐτοῖς στεφάνοις: legimus ap. Dem. de Male Obita Legat. Πεντακοσίους δ' ἱππέας προδοθέντας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων αὐτοῖς ὅπλοις ἔλαβεν ὁ Φίλιππος. Ut autem ad illos Thuc. locos revertar, quos primos in exemplum attuli, sciendum est Schol. in quibusdam non præp. σὺν subaudire simpliciter, sed in illo loco 4. Ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ, subaudire παντὶ cum σύν. Nam in hunc dat. στρατῷ, annotat, σὺν παντὶ δηλονότι. Idem in illum locum 3. Καὶ μάλιστα νομίσας ἄνευ τῆς τῶν Ἀθηναίων δυνάμεως, τοῖς Ἠπειρώταις ξυμμάχοις μετὰ τῶν Αἰτωλῶν, κ. τ. λ. cum σὺν subaudit etiam μόνοις. Scribit enim, σὺν μόνοις δηλονότι τοῖς Ἠπειρώταις συμμάχοις καὶ Αἰτωλοῖς. Sed eum minime existimandum est ita hæc subaudire quasi cum ipsa præp. subaudiri debeant, i. e. quasi cum ellipsi præpositionis horum dativorum ellipsis conjuncta sit: cum ipsemet alibi solam præp. addat: ut in eadem illa pag. l. 4., in qua legitur, Ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ, quod exponit σὺν παντί: circa finem habemus, Λυκόφρων δὲ τοῖς ἄλλοις ξυνέβαλε: quod ille exponit simpliciter σὺν τοῖς ἄλλοις. Quin etiam adverbium δηλονότι, quod ille addit, cum dicit, σὺν παντὶ δηλονότι, satis ostendit hoc ad explicationem addi, non tanquam sub ipsa ellipsi lateat.

Verum et hoc sciendum est, quamvis hæc præpositionis σὺν ellipsis ita sit ap. Scriptores Atticos frequens ut nulla frequentior esse possit, adeo ut quin Attica sit, dubium nemini esse debeat: inveniri tamen ap. Aristoph., (quem alioqui esse ἀττικώτατον fatendum est,) illum ipsum pronominis dativum sine hac ellipsi, utpote cui præpositio σὺν præfixa sit: B. (560.) οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν τάλαν, Ὅνπερ σὺν αὐτοῖσι ταλάροις κατήσθιε. Sic e Thuc. habuimus paulo ante in locis omnino vicinis χρῆσθαι et ἐλλειπτικῶς positum et cum sua præpositione. Sunt profecto hujusmodi loci observatione dignissimi, e quibus cognoscimus Atticos non ita fuisse suis illis loquendi generibus addictos, ut ab illis nunquam discedere auderent. Apud Schol. tamen, ubi verba textus Scholiis ejus inseruntur, habemus αὐτοῖς τοῖς ταλά-

ροις sine præpositione. Sed etiamsi ipse Schol. ita scripsisset, (quod non credo,) eam scripturam lex metri refellit.

Habent porro et Latini suas quarundam præpp. ellipses: e quibus est Cum, quæ hujus *σὺν* significationem habet. Sed major est etiam apud eos quam apud Græcos hujus ellipseως usus. Cum variis enim ablativis, i. e. varias significationes habentibus, et in loquendi generibus valde inter se diversis, hanc ellipsin cernimus. Virg. Æn. 9. Tum demum præceps saltu sese omnibus armis In fluvium dedit. Apud Eund. 3. At subitæ horrifico lapsu de montibus adsunt Harpyiæ, et magnis quatiunt clangoribus alas. Sunt vero et alii aliquot loci ap. eundem Poëtam, ubi ellipsis hujus præp. cernitur: sic tamen ut in quibusdam eorum de hac subauditione sit controversia. Quorum e numero est iste, 8. Discessu mugire boves, atque omne querelis Impleri nemus, et colles clamore relinqui. Quidam enim Clamore exposuerunt Cum clamore, alii aliter exponere maluerunt. Sic autem et in soluta oratione: ut passim legimus, Quod commodo tuo fiat, Quod commodo reip. fieri possit. Sic ap. Cæsarem, Si reipublicæ [97] commodo facere posset. Manifestum est enim hic Commodo tuo et Commodo reip. dici pro Cum tuo commodo, et Cum reip. commodo. Itidemque ablativus Bono cum hac ellipsi usurpatur nonnunquam. Sic etiam Bono publico dixit Liv., pro Cum bono publico. Apud Plin. autem, præcedente etiam ablativo Utilitate, Magna mortalium utilitate, et publico bono. Neque vero cum ablativis duntaxat hoc significationis genus habentibus, sed et cum aliis: ut ap. Eund. legimus, Oculorum etiam periculo, pro Cum oculorum etiam periculo. Et ap. Cic. Ne dici quidem potest quanta diminutione civium, pro Quanta cum diminutione. His autem addi debet ellipsis cum ablativo Copiis: (cui primus potius locus dari debuerat, quod cum Thucydidis locis, qui primi allati fuerunt, optime conveniat,) ap. Liv. Omnibus copiis profectus est, pro Cum omnibus copiis.

Et quemadmodum *τοῦτο* pro *διὰ τοῦτο*, (sicut *ταῦτα* pro *διὰ ταῦτα*,) habuimus supra, sic Id pro Propter id esse positum Donatus quoque censet, in isto Terentii loco in Andria 1, 1. Quem ego credo manibus pedibusque obnixe omnia facturum, Magis id adeo mihi ut incommodet Quam ut obsequatur gnato. Id enim hic ille exponit Propter id. Potest tamen, (meo judicio,) dici etiam abundare, (ut abundat cum dicitur Id quod, pro Quod.) Sic et in isto ejusdem Comici loco, Nunc id prodeo ut conveniam Parmenonem, ubi eandem præp. subaudit, *πλεονάζειν* fortasse dicere quis possit: cum absque hac particula oratio sit integra, Nunc prodeo ut conveniam Parmenonem.

Quin etiam ut habuisti e Theophr. supra *τὴν ὥραν* dictum *ἐλλειπτικῶς* pro *κατὰ τὴν ὥραν*, sic Lat. Id temporis dicunt, subaudiendam præp. quampiam relinquentes. Nullam autem aptius subaudiri posse arbitror quam Per: ut sit Id temporis pro Per id temporis, i. Per id tempus. Nam et Id temporis et Per id tempus ap. Cic. ac Cæsarem idem significant. At cum dicitur Id ætatis vel Istuc ætatis, haud scio an subauditio hæc ab omnibus admittetur. Sunt qui temporis accusativos esse velint: existimantes, (ut opinor,) cum dicit Terent. Ego istuc ætatis amori operam non dabam, perinde esse ac si quis diceret, Annum unum vel mensem unum, amori operam dabam. Verum et hic dici potest subaudiri præp.

Ad per ellipsin subaudienda ab utrisque Scriptoribus relinquitur ante accus., quo urbs aliqua nominatur: ut venit Athenas, Ivit Romam. Itidemque ante accus. Domum: ut Venit domum, Ivit domum. Videntur enim Latini, cum non possent e nomine, quo *οἶκος* significabatur, adverbium facere, (ut Græci ex illo *οἶκος* fecerant *οἴκαδε*,) hoc saltem juris illi accusativo Domum tribuisse, ut præp. præfixa minime opus haberet, sed ipse per se adverbii ad locum vicem præstaret. Adeo certe hic illius accus. usus
A obtinuit, ut ipsi etiam Poëtæ in eum sibi vel nunquam vel raro quicquam permiserint: ibi quidem certe, ubi solus accus. ponitur. Iidem alioqui illis accusativis, quibus nomina urbium declarantur, præpositionem præfigere nonnunquam sibi permiserunt: ut legimus ap. Propert. Magnum iter ad doctas proficisci cogor Athenas. Imo vero non Poëtæ duntaxat, sed et prosæ Scriptores eam præp. aliquando præfigere illis nominibus non dubitarunt: estque ex illis non Liv. tantum, sed Cic. quoque: veluti cum scribit, Ea die Verres ad Messanam venit. Sic tamen ut quidam Ad Messanam venit, aliud quam Messanam venit, significare putarint. Ceterum quæ de ellipsi præpositionis Ad ante illos accusativos, idem et de ellipsi præpositionis Ab sive A ante eorundem nominum ablativos sentiendum est: ut in proxime sequente tmematio docebo.

Ab vel A præpositio sic ante ablativum, quo urbs aliqua nominatur, nec non ante ablativum Domo, solet omitti, ut ante accusativos illorum nominum
B præpositionem Ad prætermitti modo dicebam. Nam ut pro adverbio *οἴκαδε* dixerunt Latini Domum, eo accus. sine præpositione utentes, ita pro *οἴκοθεν* ablativo Domo usi sunt, tanquam adverbio e loco: non secus videlicet hujus nominis accusativo et ablativo, ac illorum accusativis ablativisque, utentes. Sed quemadmodum invenitur etiam Ad domum et Ad Messanam, (licet aliqui aliud significari putarint, cum præfigitur his præpositio, quam cum omittitur,) ita etiam E domo, E Messana, vel A Messana, non sine exemplo, dici potest. Nam Ab Lavinio dicit Liv., itidemque aliis plerisque urbium nominibus hanc præp. præfigit. Sic Ab Roma ap. Sallust. legitur. E Cic. autem, De Brundusio et De Venutio, annotantur in Epistolæ calce posita: cum alioqui Brundusio et Venutio, absque præpositione, sequendo magis receptam Latini sermonis consuetudinem, dicendum esset. Cum autem contra receptum sit ut regionum nominibus præpositiones præfigantur, Poëtæ vicissim illic eas omittere ausi sunt. Sic
C Virg. Italiam fato profugus Lavinaque venit Litora, pro In Italiam.

Interdum vero ap. Poëtas alia etiam ellipsis hujus præp. Ab sive A, extat: et quidem propter metrum. Ovid. Fast. 1. Jupiter arce sua totum cum spectet in orbem, [98] pro Ab arce sua. Sic ap. Virg., cum ejusdem signif. verbo, Æn. 1. cum Jupiter æthere summo Despiciens mare velivolum.

At ellipseως præpositionis E allatum a me exemplum antea fuit: Lapide Pario, pro E lapide Pario. Verum et aliud genus ellipseως hanc præp. admittere sciendum est, veluti in Virg. loco, Projice tela manu. Quin etiam cum dicitur Natus Jove, vel Satus Jove, subaudienda hæc præp. censetur. Sic ap. Juvenal. 6. qui rupto robore nati, (vel, Duro, ut in quibusdam Codd. legitur,) pro Nati e robore. Itidemque ubi dicit Virg. Quo sanguine cretus. Neque vero Poëtarum duntaxat, sed et prosæ Scriptorum hanc cum participio Natus ellipsin esse putandum est. Eam enim cum ap. alios, tum ap. ipsum
D etiam Cic. habemus. Deesse autem cum ablativis, qui huic participio Natus junguntur, præp. E vel Ex, ii ostendunt loci, in quibus præfixa invenitur: ut ap. Cic. de Fin. 5. Ut ipsi e se nati esse videantur. Sic ap. Terent. Heautont. Ita mihi atque huic sis superstes ut e me atque hoc natus es. Sic autem et Plautus ante illos locutus erat, Natus Argus ex Argo patre. Item, Quæ e te nata sit. Quin etiam præpositio A præfixa huic participio invenitur: quod mirum videri queat. Neque tamen ap. Scriptorem, cujus parva sit auctoritas, sed ap. Cic. talis usus exemplum extat, in Or. ad Quirites post Reditum, A parentibus, (id quod necesse erat,) parvus sum procreatus, a vobis natus sum consularis. Equidem si hoc duntaxat in loco præp. A istum usum haberet, liberius illa usus esse videri posset Cic., ut utrique verbo unam eandemque præp. accommodaret: quod hoc modo venustiorem reddi orationem judicaret: sed quin alibi quoque ita posita reperiatur, non dubito. Utrocunque tamen modo se res habeat, hoc

constat, ut præp. A proprium locum habet cum illo participio Procreatus, sic et cum simplici Creatus habere: ideoque cum legimus ap. Ovid. dubio genitore creatus, intelligendum esse Creatus genitore pro Creatus a genitore. At cum participio Genitus, i. e. cum ablativo, qui participio Genitus adjunctus est, utralibet præp. subaudiri posse videtur. Licere enim præp. E sive Ex subaudire, sicut in Natus, Satus, Cretus, vel inde colligi potest, quod cum iisdem ablativis jungitur. Ut enim Satus sanguine, vel cretus, vel natus, ita etiam Genitus sanguine invenitur. An vero itidem Creatus sanguine dixerint Poëtæ, aliis quærendum relinquo. Hoc tantum addo, cum usurpatur Creatus adjecto ablativo materiali, i. e. materiæ significationem habente, (veluti cum dicitur Creatus terra,) tunc nobis E, non A, subaudiendum omnino esse. Sunt autem hæ ellipseis ex earum numero, quæ vix animadvertuntur, aut, (si ita loqui licet,) sentiuntur, quod nimirum in his loquendi generibus frequentius ἐλλιπῶς quam ἐντελῶς loqui soleamus. Ac sunt hodie multi profecto, qui hujusmodi observationes grammaticas non solum pro re levi parvique momenti, sed fere pro nugis habeant; sed de his nugis, (si quos hæc ita vocare non pudet,) sciant posse dici quod de aliis nugis Horat. dixit, hæ nugæ seria ducent In mala. Multi enim quotidie tali ignoratione quarundam nugarum grammaticarum serio labuntur.

Sed nullam præp. esse puto, cujus usitatior utrobique sit ellipsis quam est præpositionis In. Cum autem utrobique dico, in carmine et in prosa intelligo. Ovid. Fast. 1. Pars cadit arce Jovis, pro In arce, (ut supra ex Eodem habuisti eod. in l., Arce sua, pro Ab arce sua) Virg. Æn. 12. Saxum antiquum ingens, campo quod forte jacebat, Limes agro positus. Vel, qui forte jacebat, ut alii Codd. habent. Apud Eund. 6. Sedibus ut tandem placidis in morte quiescam. In soluta autem oratione, Regione, pro In regione: Urbe, pro In urbe, (veluti cum dicitur Tota urbe,) et Domo, pro In domo. Item Bello, pro In bello. Eadem deesse censetur et in isto Plinii loco, Ut dubium sit togane an bello præstantior fuerit; (sed eam ellipsin hic constituere non necesse videtur.) Sic autem et cum nominantur libri Scriptorum, e quibus testimonia petuntur, omitti plerumque hanc præp. a veteribus Grammaticis videmus, et dici, Plautus Amphitryone, vel Persa, sicut a Græcis Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, vel Πέρσαις, ut antea docui.

In ante accusativum quoque omissa reperitur ap. Poëtas, ut ap. Virg. legimus, Italiam fato profugus Lavinaque venit Litora, pro In Italiam.

Antequam autem a Græcarum præpp. ellipsi ad ellipsin adverbiorum transeam, de iis etiam præpp., quæ in verbis omittuntur, disserendum est. Nam ut antea pleonasmos præpositionum in quibusdam compp. verbis extare docui, ita vicissim ellipses in nonnullis simplicibus extare sciendum est. Sed eas ap. Poëtas potius quam ap. solutæ orationis Scriptores inveniri puto. Mihi quidem certe in præsentia earum exempla ex Hom. solo suppetunt. Legimus igitur Il. A. 32. Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε· σαώτερος ὥς κε νέηαι. Ubi ἴθι, i. e. I, ponitur pro ἄπιθι, Abi. Sic vero Γ. 221. Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει, [99] positum censetur ἵει pro ἀφίει. Dicitur enim ἀφιέναι φωνὴν, (cui synonymus est accus. ὄπα,) potius quam ἱέναι. Sic idem Poëta Il. A. (154.) Οὐ γάρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, pro ἀπήλασαν s. ἐξήλασαν usurpat. Itidemque E. (236.) ἐλάσσῃ μώνυχας ἵππους pro ἀπελάσῃ positum est.

Adverbiorum etiam quorundam ἔλλειψις apud Atticos Scriptt. in usu est. Extant autem ejus quoque exempla ap. Hom., sed ex iis quædam illis cum Atticis esse communia puto, quædam non item. Nam quod ὡς adverbium similitudinis omittit, id ei cum Atticis nequaquam commune esse existimo: quod vero ὥστε aut quod ἕνεκα s. ἕνεκεν prætermittit, hoc non magis ejus aliorumve Poëtarum quam Atticorum esse arbitror. Idemque de aliis nonnullis sentiendum esse dico.

A Ab illo igitur adverbio ὡς initium dicendi de hoc ellipseως genere sumam. Hom. Il. Λ. (595.) Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο. Incipio autem ab hoc loco, quod is sit, qui a Grammaticis alibi in exemplum hujus ellipseως, tanquam et notissimum et minime controversum, affertur. Nam Eust. exponens hos versus E. (5.) Δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ, Ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστα Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος ὠκεανοῖο, annotat, ex iis, quæ sequuntur ap. Hom., cognosci posse, nos hic subaudire ὡς adverbium παραβολικόν: ut dicatur ἀκάματον πῦρ pro ὡς ἀκάματον πῦρ, eodem modo quo δέμας πυρός. Neque enim πῦρ ἐμάχοντο, sed ὡς πῦρ. (Verum ap. Eust. mendose legitur, λεχθησόμενον καὶ τὸ ἐμάχοντο δέμας πυρὸς, pro κατὰ τὸ, ἐμάχοντο etc.) At Corinthus Articulo 8, non ὡς hic subaudiendum esse ait, sed κατά: ut antea dictum est. Postquam enim scripsit præpp. apud Atticos deficere, in exemplum affert illum versum: exponens, κατὰ πῦρ ἐμάχοντο. Ubi quis in Corintho non
B miretur tam magnam exemplorum penuriam, in tanta præsertim eorum abundantia? Cum enim exemplis ellipseως præpositionis κατὰ veterum Auctorum scripta referta sint, unicum, et quidem minime aptum, protulit. Ut omittam, e Poëta esse sumtum, qui quamvis plurima cum Atticis communia habeat, in quibus videlicet Attici imitati illum videri possunt, (nisi dicamus e vetustissimis Atticis illum ea sumsisse, qui autem illum secuti sunt Attici, ex eo vicissim mutuatos esse,) non tamen is est, e quo Atticæ linguæ regula peti possit: adeo ut ex illo solo allatum exemplum parum aut etiam nihil auctoritatis ad quidpiam dialecto Atticæ asserendum habere possit. Quod certe vel hanc ipsam adverbii ὡς ellipsin testari posse arbitror. Neque enim illam inter Atticas quisquam unquam agnovit, quod sciam: cum alioqui manifestum ejus ex Hom. exemplum hic habeamus. Quamvis autem illam ellipsin mihi minime Atticam videri dicam, non ignoro tamen ap. Thuc. 1, (70.) Τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριωτάτοις ὑπὲρ τῆς
C πόλεως χρῶνται, hic ἀλλοτριωτάτοις pro ὡς ἀλλοτριωτάτοις positum existimari. Sed ut dem ita exponi debere, non tamen ex Atticæ linguæ consuetudine petitam esse hanc ellipsin concedam. Neque enim, (ut alibi monui,) quicquid Thucydideum est, protinus Atticum etiam haberi debet, cum eum, (ut fuit καινοπρεπείας in sermone affectator,) multa sibi peculiaria habere constet. Cum autem dicitur οἶμαι pro ὡς οἶμαι, non est itidem παραβολικόν.

At ὥστε subauditum Homero cum Atticis commune esse merito dicemus, cum multa ut ex illo, ita etiam ex hoc exempla hujus suppetant. Hom. initio Iliadis, Τίς τ' ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; dictum enim censetur hic μάχεσθαι pro ὥστε μάχεσθαι. Itidemque B. (720.) τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι, pro ὥστε μάχεσθαι. In illo tamen priore loco Eust. alias etiam expp. affert. Existimat enim posse etiam dici articulum deesse, ut sit ἔριδι μάχεσθαι pro ἔριδι τῇ τοῦ μάχεσθαι. Nec tamen duos articulos, sed unum deesse intelligit, videlicet τοῦ. Sed et
D tertiam addens, Ἢ καὶ ἑτέρως, (inquit,) καθ' ἑρμηνείαν, ἔριδι, ἤγουν αὐτόχρημα μάχῃ, ut Poëta ostendere volens quomodo intelligendum sit hoc διαστῆναι dicat eos διαστῆναι κατὰ ἔριν μάχιμον. Sed hæc tertia exp. præterquam quod nodum nullo modo solvit, nimium longe petita et Homericæ phrasi s. Homerico stylo parum consentanea est. Utrobique igitur ὥστε subaudiendum esse arbitror. Sic etiam Il. A. (291.) Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι; fortasse pro ὥστε μυθήσασθαι. Aliter tamen hunc infin. exponi, docebo paulo post.

Sæpe autem et in soluta oratione deficit hoc adverbium ὥστε. Æschines, (75.) Ὁ δὲ ἀναπηδήσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, διώμνυτο τὴν Ἀθηνᾶν, (ἥν, ὡς ἔοικε, Φειδίας ἐνεργολαβεῖν εἰργάσατο καὶ ἐνεπιορκεῖν Δημοσθένει,) ἦ μὴν εἴ τις ἐρεῖ ὡς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀπάξειν ἐς τὸ δεσμωτήριον, ἐπιλαβόμενος τῶν τριχῶν. Hic ἐνεργολαβεῖν est pro ὥστε ἐργολαβεῖν ἐν αὐτῇ, ut inquit Bud.: qui locum illum ita vertit, Iste autem in concionem prosiliens, Miner-

vam dejeravit, (quam credo ipsam Phidias ideo fecit, A ut in ipsa Demosthenes quæstuosas calumnias cum perjuriis factitaret,) si quis extitisset qui pacem cum Philippo faciendam censeret, haud dubie illum se capillo comprehensum in carcerem conjecturum. Vel, (ut Latini loquebantur,) Obtorto collo tracturum in carcerem. Ut autem de hoc loco Budæo assentior, (nisi quod ἐπὶ τῷ vel πρὸς τὸ non minus quam ὥστε subaudiri posse arbitror,) ita de Xenophonteo, quem ibidem in exemplum affert, [100] dissentio. Hæc enim verba hujus loci, qui in illius Œcon. extat, (7, 8.) Οὐκοῦν ἡ γυνή σοι συνέθυε καὶ συνεύχετο, Καὶ μάλιστά γε, ἔφη ὁ Ἰσχόμαχος, πολλὰ ὑποσχομένη μὲν πρὸς τοὺς θεοὺς γένεσθαι οἵαν δεῖ, ita interpretatur, Et quidem vota pro se faciens ut proba evaderet. I. e., (inquit,) ὥστε εἶναι οἵαν δεῖ. A Bud. inquam, hic dissentiens, neque illam neque aliam particulam subaudiri debere existimo; sed ὑποσχομένη pro Pollicita accipio: πρὸς τοὺς θεοὺς autem pro Apud deos, Coram diis, Testibus diis. Simulque pro μὲν repono μοι: de qua emendatione B in meis etiam Annotationibus, (calci meæ Editionis Xenophontis adjectis,) lectorem admonui. Esse enim μὲν pro μοι positum, vel hoc ostendit, quod nec δὲ nec alia particula illi μὲν respondet, præterquam quod in alio ejusdem Scriptoris loco particula hæc locum illius pronominis occupare manifesto deprehenditur. Sensus igitur fuerit, Multum mihi coram diis se qualem deceret futuram esse pollicita. At cum Bud. ita vertit, Et quidem vota pro se faciens ut proba evaderet, primum nec voculam μὲν admittit, nec dativum pro illa reponit: deinde, accipit ὑποσχομένη πρὸς τοὺς θεοὺς, pro ὑποσχομένη τοῖς θεοῖς. Atqui præterquam quod hæc constr., ὑποσχομένη πρὸς τοὺς θεοὺς pro ὑποσχομένη τοῖς θεοῖς, haud scio an idoneo confirmari exemplo possit, dativus μοι, (neque enim dubium est quin pro μὲν reponi debeat,) eam omnino excludit. At vero in ὑποσχομένη πρὸς τοὺς θεοὺς, pro Apud deos seu Coram diis, non ignoro præp. πρὸς eum cum accusativo habituram usum esse, quem ap. Hom. cum genitivo C habet. Il. A. (338.) τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων Πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων, Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος. Sed Auctorem brevium Scholiorum hunc gen. per accus. exponere sciendum est. Atque adeo ipse Xen. quamvis K. 'A. 2, (5, 3.) itidem dicat πρὸς θεῶν ἀσεβής, accus. tamen alibi eadem in re aut simili, præpositioni isti tribuit. Atque adeo cum Hom. dicat ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος, ipse ἐπιορκίαν πρὸς τοὺς θεοὺς dicit, 2, (5, 3.) p. 170. meæ Ed. Hæc sunt quæ me ut a doctissimi illius viri interpretatione discedam, impellunt. Sed quoniam illum locum aliter scriptum affert quam in ipso Xen. opere legatur, de hoc quoque dicendum aliquid fuerit. Post συνεύχετο ibi legitur αὐτῷ ταῦτα: quæ duo verba ille omisit, ideo, ut opinor, quod illud αὐτῷ mendose legi existimaret. Qua in re profecto minime fallebatur; quomodo enim dat. hic stare possit? Sed pro αὐτῷ reponendum censeo αὐτά: ut αὐτὰ ταῦτα eodem modo dicatur quo αὐτὸ τοῦτο sæpe dici videmus. Præterea pro μάλα scribit μάλιστα: D quod discrimen parvi momenti est. At de μὲν, quod ex ipso Xen. posui post ὑποσχομένη, licet ab ipso Bud. prætermissum, dixi jam antea. Libuit autem h. l. accuratius examinare, ut hinc lector quanta sibi in legendis Scriptoribus Græcis cautione opus esset, disceret: quod hæ ellipses non solum ubi animadvertendæ essent, non animadverterentur, sed vicissim etiam nonnunquam, ubi minime constitui deberent, constituerentur. Illi porro Xen. loco hunc Aristotelis, tanquam similem, subjungit: Ἡ μὲν οὖν μυρμήκων ἐργασία πᾶσίν ἐστιν ἐπιπολῆς ἰδεῖν. Cui hunc Platonis attexit, Σχεδὸν γὰρ δέκα ἔτεσι πρὸ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας ἀφίκετο Δᾶτις Περσικὸν ἄγων στόλον, πέμψαντος Δαρείου διαῤῥήδην ἐπί τε Ἀθηναίους καὶ Ἐρετριέας, ἐξανδραποδισάμενον ἀγαγεῖν· θάνατον αὐτῷ προειπὼν μὴ πράξαντι ταῦτα. Quæ ita vertit, Mittente ad hoc eum Dario, verbisque conceptis mandata dante, ut Eretrienses cum Atheniensibus in servitutem redactos ad se duceret: mortis illi necessitate indicta, ni mandata perficeret. Plenus autem sermo erat, (inquit,) ἐφ' ᾧ ἐξανδραποδισάμενος ἄξει, vel ἐφ' ᾧ ἀγαγεῖν. Hæc ille. Quod autem ad ὥστε attinet, sciendum est, sæpe subaudiri posse ante infin. εἰπεῖν: ut συλλαβόντα εἰπεῖν, vel συνελόντα εἰπεῖν, item τὸ σύμπαν εἰπεῖν, et ἑνὶ δὲ λόγῳ εἰπεῖν. His enim aliisque hujusmodi in locis subaudiri ὥστε dicere possumus, aut certe ὡς signif. τοῦ ὥστε habens: quippe quod plerumque præfixum inveniatur. Passim enim occurrit ὡς εἰπεῖν, ubi ὡς pro ὥστε accipi, nemo, ut opinor, negarit. Sic ap. Greg. Naz. Ὅτι πᾶσαν ἐν ἑαυτῷ συλλαβὼν εἶχε τὴν ἀρετήν· ἢ, τόγε ἀληθέστερον, ἔχει. Potest autem aliis exemplis addi et hoc e Soph. allatum supra, p. 93. cum de ellipsi præpositionis ὑπὲρ agerem, Ὑφ' ἡδονῆς τοι φιλτάτη διώκομαι, Τὸ κόσμιον μεθεῖσα, σὺν τάχει μολεῖν. Interim vero lectorem admonitum volo multos occurrere locos, in quibus cum subaudiendum videri queat ὥστε, aliud tamen vocabulum potius aut alia vocabula subaudiri debeant. Interdum vero vel ὥστε vel aliud etiam subaudiri potest, ut antea quoque in Dem. loco non minus ἐπὶ τῷ vel πρὸς τὸ quam ὥστε posse subaudiri dixi: in Platonico autem vel ὥστε vel ἐφῷ: (pro quo potius scr. ἐφ' ᾧ censeo.) Itidem certe ap. Aristot. Probl. Sect. 5. Διὰ τί τὰ ἐπίπεδα κοπιαρώτερα ἐγκατακεῖσθαι τῶν κοίλων ἐστὶ, subaudiri quidem potest ὥστε ante infin. ἐγκατακεῖσθαι, sed ita ut non minus commode subaudire possimus ἐφ' ᾧ. Quin etiam πρὸς τὸ cum illo infin. jungere fortasse liceat. Thuc. 8, (96.) p. 294. meæ Ed. Ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ μόνῳ Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίοις πάντων δὴ ξυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι ἐγένοντο. Hic quoque prima fronte subaudiendum quis putet ὥστε: sed aptius forsitan πρὸς τὸ vel [101] εἰς τὸ ante προσπολεμῆσαι subaudiamus. Sic supra, ubi de ellipsi præpositionis εἰς loquebar, ostendi, ap. Eur. in hoc versu, Μυρίων κρείσσων ὁμαιμόνων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος, subaudiri a Schol. εἰς τὸ ante infin. κεκτῆσθαι. Et addi, tale illud esse quale hoc, ἡδὺς ὁ ποταμὸς πιεῖν. Unde colligimus, eum hic itidem εἰς τὸ ante πιεῖν subaudiri existimasse. Interdum vero κατὰ extrinsecus assumi posse videtur, ut θαυμαστὸς ὁρᾷν vel θαυμαστὸς ἀκοῦσαι. Sic in Epigr. βαιὸς ἰδεῖν. Sed et cum passivo infin., ut θαυμαστὸς ὁρᾶσθαι. Sic θαῦμα ἰδέσθαι ap. Hom. et Hesiod.: quamvis et hic ὥστε quidam subaudiant. Nonnunquam vero articulum subaudiendum esse dixerim: ut in Il. A. 259. Οἳ πέρι μὲν βουλῇ Δαναῶν, πέρι δ' ἐστὲ μάχεσθαι. Hic enim περίεστε μάχεσθαι nihil aliud esse puto quam περίεστε τῷ μάχεσθαι, i. e. τῇ μάχῃ. (Alioqui et κατὰ τὸ ante illum infin. subaudiri posset, eodem sensu.) Sed v. 292. Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι; dure subaudiri videtur gen. τοῦ ante μυθήσασθαι, quod tamen subaudiendum putat Eust. exponens, αἱ ὕβρεις αὐτῷ τοῦ λέγειν προτρέχουσι; ut sensus sit, προτρέχουσι τοῦ ἁπλῶς λόγου οἱ κατὰ τὸ ὄνειδος, προτρέχουσιν αἱ ὕβρεις τοῦ εἰπεῖν, ἤτοι τοῦ λόγου. Sed præterquam quod durum videtur, (uti dixi,) hunc articuli genitivum extrinsecus assumere, non valde commoda e tali subauditione sententia effici videtur. Ideoque non dubitem, ut aliis plerisque locis, ὥστε subaudiens, dicere, προθέουσιν ὀνείδεα, ὥστε μυθήσασθαι αὐτά. Nisi quis malit πρὸς τὸ μυθήσασθαι. Libet autem in isto Hom. loco plusculum immorari, ut vel ex eo quilibet intelligat quam male de hoc Poëta meriti sint Interpretationum ad verbum Auctores. Προθέουσι, quod vel pueri norunt significare Præcurrunt, reddunt illi Permittunt. Totum enim istum Homeri locum, (nam proxime præcedens versus afferendus est, ut de sententia facilius et certius judicari possit, Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;) ita interpretati sunt, Si autem ipsum bellicosum fecerunt dii semper existentes, propterea ipsi permittunt contumelias loqui? Itidemque Interpretatio soluta oratione scripta, sed liberior, quæ Vallæ ascribitur, illam huic loco sententiam tribuit. Ita enim ibi versus illi redduntur, Nam si ei dii dederunt ut omnibus in bello præstaret, num ideo ut omnibus probra in-

gerere posset, dederunt? Non fuit equidem hujusmodi Interpretibus in verbo μυθήσασθαι laborandum, sicut a nobis hoc tempore in eo laboratur. Homeri enim sententiam pervertendo, laborem illum effugerunt. Bellum sane tales Interprr. et suo ingenio dignum effugium commenti sunt: e verbo neutro activum facere, verbo significanti Præcurrere significationem dare verbi Permittere, verbo habenti nominativum ὀνείδεα, quod proxime sequitur, e præcedente versu nominativum accersere. Sic autem plerique in interpretandis aliorum quoque Scriptorum locis difficilibus, et in quibus hærent, non aliud effugium habere se putant quam ut pro auctoris sententia quampiam ipsi quæ aliquid minime absurdum complectatur, afferant. Adeo misere præstantissimi Scriptores a quibusdam Interpretibus, hoc etiam sæculo, quo Græcæ linguæ studia florent, tractantur. Sed nullius hac in re adeo iniquam atque Homeri conditionem esse puto, nullum esse cujus æque vicem dolere debeamus, arbitror; quippe qui cum Poëtarum omnium quotquot fuerunt, et princeps et velut parens habitus sit, et nunc quoque ab illis, qui eum sua lingua loquentem intelligere possunt, habeatur: contra ex illis Interpretationibus nihil minus quam Poëtæ nomine dignus judicatur. Esse autem tam injuriose tractatum ab Interpretibus Homerum, (quid enim hoc si non injuria est?) tum primum cognovi, cum illum una cum aliis veteribus Poëtis eodem carminis genere usis edidi. Cum enim tunc temporis omnia, quæ in manus meas venerant ad Hom. pertinentia excuterem, incidi forte in quendam vulgatæ interpretationis locum, quæ ἴδιον, quod Sudavi significat, vertit Proprie. Afferam autem et hic eum locum, ne quid illi Interpreti sive illis Interpretibus affingere videar. Legimus igitur Od. Υ. 204. Ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὄσσε Μνησαμένῳ Ὀδυσῆος. Cum enim hic ἴδιον verbum sit, et significet, Sudavi, vel Sudare cœpi, Sudor me corripuit, (ut ap. Virg. Tum gelidus toto manabat corpore sudor,) illic ἴδιον non pro verbo, sed pro adverbio habetur, significante Proprie. Utri vero minus sensus esse dicemus? an loco, qui ita redditur, an ei, qui illum ita reddit? Maxima autem hoc quoque reprehensione dignum est, quod ne post meam quidem de loco illo admonitionem, emendatus in illis, quæ prodierunt, Edd. fuerit. Sed hoc consulto factum fuisse suspicor: ut nimirum omnia sibi similia in illa interpretatione manerent. Verum ut de his dicendi finem faciens, ad ellipsin revertar, quæ est in illo Homerico versu ante infin. μυθήσασθαι, de ea Eustathio assentiri nequeo; sed, (ut dicere cœperam,) exponendo ὥστε μυθήσασθαι, vel πρὸς τὸ μυθήσασθαι, aptiorem ex hoc loco sententiam elici posse arbitror: ut προθέειν, (quod miror a quodam viro docto redditum hic esse Suppetere,) dicantur ὀνείδεα, quæ prima in buccam veniunt, (ut dicunt Latini, Quicquid in buccam venerit, loqui,) [102] mentem ipsam præcurrentia. Hoc enim aptissime de iis dici potest, qui temere et inconsiderate convitia in quempiam jaciunt. Quod si etiam eum sensum esse velimus, quem affert Eust., προτρέχουσι τοῦ ἁπλῶς λόγου οἱ κατὰ τὸ ὄνειδος, non video quid obstet quominus ante infin. μυθήσασθαι vel quæ dixi vel aliquid illis simile subaudiamus, non autem dicamus προθέουσι μυθήσασθαι esse pro προθέουσι τοῦ μυθήσασθαι: perinde ac si quis dissolvendo verbum compositum ita loqueretur, θέουσι πρὸ τοῦ μυθήσασθαι. Poterit enim προθέουσι per se significare Præcurrunt in os, Prima in buccam veniunt: ut dicamus Agamemnonem conqueri quod Achilles eum compellans a verbis contumeliosis sermonem suum ordiri soleat. Sed de his φιλόμηροι judicent.

Quoniam autem de ellipsi, quæ ante infin. reperitur, dictum modo fuit, et adverbium ἕνεκα cum aliis plerisque locis tum in illis quoque interdum ἐλλείπειν solet, de eo nunc verba faciam. Sed hoc prius sciendum est, ἕνεκα ab Eust. non ἐπίρρημα, i. e. Adverbium, sed σύνδεσμον, i. e. Conjunctionem, appellari. Nam in quendam locum Il. Α. annotat, in hoc sermone, ἐκ τῶνδε τάδε γενήσεται, præp. ἐκ

A æquipollere συνδέσμῳ τῷ ἕνεκεν. Alibi autem addit etiam αἰτιολογικόν. (Nec tantum in hoc vocabulo, sed in aliis quoque nonnullis Grammaticos hac in re non sequitur: veluti cum πως enclitice scriptum, esse παραπληρωματικὸν σύνδεσμον scribit: in hunc versum, Il. Ξ. 104. Ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ Ἀργαλέῃ.) Verum sive ἐπίρρημα vocari debeat ἕνεκα, sive σύνδεσμος, quod ad ejus ellipsin attinet, nihil interesse puto. De qua cum dicendum hic sit, et cum alibi tum ante infin. reperiatur, (uti dixi,) de hoc ejus loco primum agendum est: quoniam in proxime præcedente tmemate de aliarum particularum ellipsi, quæ itidem ante infin. est, disserui. Dico igitur ἕνεκα commode subaudiri ante illos infinitivos, quibus articulus τοῦ præfixus est: ut ap. Xen. Κ. Π. 1, (3, 8.) Οἱ γὰρ τῶν βασιλέων οἰνοχόοι, ἐπειδὰν ἐνδιδῶσι τὴν φιάλην, ἀρύσαντες ἀπ' αὐτῆς τῷ κυάθῳ, εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐγχεάμενοι, καταῤῥοφοῦσι· τοῦ δὴ, εἰ φάρμακα ἐγχέοιεν, μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς. Hic enim ante τοῦ μὴ λυσιτελεῖν adverbium
B ἕνεκα aptissime subaudiri potest. Sic ap. Greg. Naz. Τοῦ μὴ δοκεῖν παντάπασι τῶν τοιούτων ἀπείρως ἔχειν. Itidemque, Τοῦ μὴ δοκεῖν εἶναι περιττοί τινες. Apud Aristoph. cum τοῦ interrogative posito pro τίνος, Ν. init. Τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; pro Τίνος ἕνεκα δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; subaudi ὀφείλω: (nam et hoc subaudiri debet, e præcedente versu repetitum.) Schol. tamen huic subauditioni refragatur; vetat enim ne cum τοῦ jungamus ἕνεκα, extrinsecus assumtum: sequendo quorundam sententiam. Ferri enim hunc gen. ad μνᾶς. Sed quid sibi vellet, apertius declarare debuit: quicquid tamen sit, illum potius quam eos, qui ἕνεκα subaudiri dixerunt, falli existimo. Sciendum est porro, in uno eodemque loco vel adverbii ἕνεκα vel præpositionis ὑπὲρ ellipsin posse constitui: ut etiam supra docui, cum de præpositione ὑπὲρ agerem, p. 93.

Ἕνεκα non solum cum genitivo articuli, quem infinitivus consequitur, sed et cum aliis quibuslibet sæpe subaudiendum relinquitur: sic tamen ut ibi
C quoque ὑπὲρ subaudiri possit: quemadmodum docui supra, in iis, quæ in Corinthi Articulum LIII. annotavi, p. 43. Ibidem multa etiam hujusmodi subauditionis exempla habes, i. e. multos genitivos, ante quos vel ἕνεκα vel ὑπὲρ subaudiri debet: et quidem ex Hom.: ut, τῆσδ' ἀπάτης κοτέων, et, Κύκλωπος κεχόλωται. Item, κεχόλωτο δὲ κῆρ ἑτάροιο: et, Χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικός. Ceteros Homeri locos, et hos ipsos quoque magis, integros, (i. e. plenius ex eo descriptos,) ibi videndos tibi relinquo. Adjectus autem illis est hic Thuc. 2, (62.) p. 67. Οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ubi itidem ἕνεκα subaudiendum mihi videri dixi. Cui Thucydidis loco hic Lysiæ poterit adjici, Νῦν δ' οὕτως ἡ πόλις διάκειται, ὥστε οὐκ ἔτι ὧν οὗτοι κλέπτουσιν ὀργίζεσθε. Idem in Oratione adversus Philonem, (p. 876.) Τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι τοῖς μάλιστα δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν. Itidem ap. Isæum, Ὀργισθεὶς δὲ τούτων Κλεώνυμος. Sic ap. Isocr. cum verbo συνάχθεσθαι genitivum τῶν ἀπολωλότων legimus, Ἵν' αὐτῷ μὴ
D τῶν ἀπολωλότων συνήχθεσθε. His simile est, ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχει. Cerniturque eadem ellipsis et ante genitivos junctos aliis plerisque verbis: e quibus sunt τιμωρεῖσθαι et ἀμύνεσθαι: (sicut ap. Hom. τίσασθαι: quod cum his significatione convenit.). Dixit enim Lysias, Τιμωρούμενος τῶν γεγενημένων ἀσεβημάτων. Et ap. Thuc. Ἀμύνεσθαι ὧν ἔπαθον. Sic etiam post accusativum χάριν genitivi hanc ellipsin habentes inveniuntur: ut ap. Demosth. περὶ τῶν Μεγαλοπ., Προσήκει δή που πλείω χάριν αὐτοὺς ἔχειν ὧν ἐσώθησαν ὑφ' ἡμῶν, εἰς τοὺς ἐσχάτους ἐλθόντες κινδύνους, ἢ ὧν ἀδικεῖν κωλύονται νῦν ὀργίζεσθαι. Neque enim minus cum ὧν ἐσώθησαν quam cum ὧν κωλύονται, ellipsin esse censeo: sicut et cum dicitur χάριν ἔχω τούτου, ante τούτου ellipsin esse manifestum est; sed talem quæ vix animadvertatur. (Latinos quidem certe eidem generi loquendi genitivum itidem adhibere scimus; sed quin ante illum ellipsin itidem constituamus, nihil, ut opinor, vetat: ut nimirum cum dicitur, [103] Hujus rei gratiam habeo, subau-

diamus ablativum Causa, qui adverbialiter ponitur: atque perinde sit ac si diceremus, Hujus rei causa gratiam habeo.) Budæus tamen locum illum Demosthenis afferens, ellipsin ante posteriorem duntaxat genitivum constituit, et quidem præpositionis ἀντί: ait enim ὧν κωλύονται dictum esse pro ἀνθ' ὧν κωλύονται. Idem alioqui eundem genitivum accusativo illi χάριν subjunctum eandem ellipsin habere censet, in isto loco Thuc. Καὶ ἡμῖν ἄνομα παθοῦσιν ἀνταπόδοτε χάριν δικαίαν ὧν πρόθυμοι γεγενήμεθα. Neque tamen video cur potius hic gen. ellipsin habere, quam ille qui ap. Demosth. post eundem accusativum legitur, dicendus sit.

Ceterum e locis, qui hactenus allati fuerunt, nullum esse puto, ubi ἕνεκα ante gen., non minus quam ὑπὲρ aut ἀντὶ, subaudiri nequeat. At vero ubi dicitur a Xen. Μηδὲν αὐτῶν καταθεὶς, multo aptiorem præpositionis ὑπὲρ quam adverbii ἕνεκα subauditionem mihi videri fateor. Legitur autem illud ap. Xen. K. Π. 3, (1, 20.) Καὶ σύ, ὦ 'Αρμένιε, ἀπάγου τήν τε γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας, μηδὲν αὐτῶν καταθείς. Quin etiam Demosth. eodem genitivo cum eodem verbo locis aliquot usus est, adv. Neæram, Καταθεῖναι αὐτῆς. Item, Κατατίθησιν αὐτῆς τὰς εἴκοσι μνᾶς τῷ τε Εὐκράτει καὶ τῷ Τιμανορίδῃ ἐπ' ἐλευθερίᾳ. Neque tamen ἕνεκα his quoque in locis subaudiri posse negarim, sed tantum aptiorem præpositionis ὑπὲρ subauditionem esse crediderim.

Invenitur ἕνεκα subauditum ante gen. rei in ea etiam oratione, quæ personæ quoque genitivum et cum utroque accusativum habet: ut ap. Isocr. (Paneg. 42.) Πολλῶν γὰρ οἱ πατέρες ἡμῶν Μηδισμοῦ θάνατον κατέγνωσαν, pro πολλῶν κατέγνωσαν θάνατον ἕνεκα Μηδισμοῦ.

Quin etiam omitti ante genitivos, qui certis quibusdam verbis subjunguntur, antea dictum fuit: veluti cum dicitur, θαυμάζω σε τῆς ἀρετῆς, vel ἄγαμαι, vel ζηλῶ, vel ἐπαινῶ, vel ἀποδέχομαι. Quibus addendum est etiam μακαρίζω, et εὐδαιμονίζω, quod idem significat. Demosth. (362.) Πολλὰ μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες 'Αθηναῖοι, Φίλιππον εὐδαιμονίσας τῆς τύχης, εἰκότως τοῦτο μάλιστα εὐδαιμονίσειεν ἀπάντων. In qua oratione non unam ellipsin, sed duas animadvertere debemus. Nam ut ante τῆς τύχης adverbium ἕνεκα, sic ante πολλὰ et τοῦτο præpositionem κατὰ subaudire debemus: (de cujus præpositionis subauditione dictum antea fuit.) Sic porro ap. Andocidem τύχης ἐλεηθείην, pro ἕνεκα τῆς τύχης, legitur.

Ante eundem casum, nimirum genitivum, adverbium φεῦ s. ὦ itidem omissum reperitur: ut ap. Xen. K. Π. 2, (2, 1.) 'Ενταῦθα δὴ ἐκεῖνος πάνυ ἀνιαθεὶς δῆλος ἐγένετο, καὶ εἶπε πρὸς ἑαυτὸν, Τῆς τύχης, τὸ ἐμὲ νῦν κληθέντα δεῦρο τυχεῖν. Sunt autem hæc adverbia ex eorum numero, quæ Lat. Interjectiones appellarunt.

Μᾶλλον quoque est e numero adverbiorum, quæ interdum subaudienda a veteribus relinquuntur. Fortasse autem Homericus hic versus, Il. A. (117.) (licet et in aliis eadem ellipsis reperiatur, ut mox docebo,) Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι, exemplum istius ellipseως præbuerit. Quamvis enim variæ hujus versus expositiones afferantur, fide tamen dignior quam ceteræ videtur esse, quæ inter βούλομαι et ἢ adverbium μᾶλλον subaudit: quoniam ap. eundem Poëtam ejusdem ellipseως, id est cum eodem verbo, exempla extant. Sicut enim ibi legimus βούλομαι λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι, pro βούλομαι μᾶλλον ἤ, &c. (si quidem illam expositionem, cui primum locum dedi, sequamur,) ita Od. M. (350.) Βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ: Λ. (488.) Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ, 'Ανδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη, Ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν: Il. P. (331.) 'Ημῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσι Νίκην. Dicet igitur Agamemnon, (hos etiam locos sequendo, i. e. eum verbi βούλομαι usum, quem et in his locis habere videmus,) Volo populum meum salvum esse [potius] quam perire, i. e. Salutem populi privatæ saluti antepono. Alii tamen ita intellexerunt, (non constituentes istam hujus adverbii ellipsin,) Volo ego populum meum salvum esse, aut [ipsemet] perire. Quidam vero et sic, Volo populum salvum esse et perire [ipse,] accipiendo nimirum ἢ pro καί: ut dicat Agamemnon se interitu suo exercitus salutem paratum esse redimere. Voluerunt autem quidam ἢ σύνδεσμον, (i. e. Conjunctionem,) in illa quidem signif., qua ponitur pro Aut, esse διασαφητικόν: si autem pro καὶ accipiatur, vocari παραδιαζευκτικὸν, teste Eust. Cur tamen in illo priore loco διασαφητικὸν potius quam διαζευκτικὸν appellandum censuerint, non video. Equidem quod illi de ἢ dicebant, Schol. Thuc. de μᾶλλον dicit, in hoc illius loco, 7, (63.) p. 254. Καὶ ταῦτα τοῖς ὁπλίταις οὐχ ἧσσον τῶν ναυτῶν παρακελεύομαι, ὅσῳ τῶν ἄνωθεν μᾶλλον τὸ ἔργον τοῦτο: hic enim μᾶλλον ait esse non συγκριτικὸν, sed διασαφητικόν. Verum ut potius de his expp. dicam semel quod sentio, si mihi a prima illa discedendum sit, secundam huic tertiæ longe prætulerim, utpote nimis violentæ: cum etiam ἢ pro καὶ accipere in ea necesse sit. [104] Sed cur ab illa prima discedere quisquam velit, cum alii ejusdem Poëtæ loci eum verbi βούλομαι usum cum particula ἢ confirment? Perinde autem est (meo judicio) ac si diceret Agamemnon, Quis enim dubitat quin populum salvum esse quam perire malim? Alioqui certe hic rex frustra hæc verba jactare videri posset: utpote id, de quo non interrogabatur, et de quo nemo ambigebat, testari volens.

Talis adverbii μᾶλλον ellipsis in hoc vulgari et proverbiali senario extat, Θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον. In promtu mihi est et Aristot. locus, in quo ellipsis hujus adverbii habetur post εὐκατάφοροι. Sed cum ea post illud ipsum verbum θέλω ap. Paulum Apostolum extet, locum ejus prius proferendum censeo. Is est 1 ad Cor. 14, 19. 'Αλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ. Aristotelis autem locus, cujus modo mentionem feci, extat Eth. 2, cap. penult. Αὐτοὶ δὲ μᾶλλον πεφύκαμεν πρὸς τὰς ἡδονάς· διὸ εὐκατάφοροι ἐσμὲν πρὸς ἀκολασίαν ἢ πρὸς κοσμιότητα. Hic enim nemo non videt εὐκατάφοροι pro μᾶλλον εὐκατάφοροι esse positum. Et video quidem in proxime præcedente orationis membro legi hoc adverbium; sed ex iis non esse constat, quæ ἀπὸ κοινοῦ repeti solent: ideoque nihilo magis e præcedentibus quam e sequentibus, (ubi etiam habetur,) scriptorem reliquisse subaudiendum crediderim: sed ita locuturum fuisse etiamsi neque præcedentia neque sequentia illud habuissent. Ut vero post positivum hic omittitur μᾶλλον, sic in isto Matthæi loco, 18, (8.) Καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλὸν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Ut enim in illo Aristot. loco vel cum εὐκατάφοροι subaudiamus μᾶλλον necesse est, aut pro comparativo εὐκαταφορώτεροι positum esse dicamus: ita hic cum καλὸν subaudire nos μᾶλλον oportet: nisi καλὸν pro κάλλιον accipiendum dicere malimus. Invenitur autem et ap. Luc. hæc ellipsis cum participio, 18, 14. Λέγω ὑμῖν· κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος. Itidem enim hic δεδικαιωμένος pro δεδικαιωμένος μᾶλλον positum esse constat. Scio autem me in plerisque veterum Scriptorum locis hanc ellipsin observasse, sed eos mihi in præsentia memoria non suggerit. Interim non parvi apud nos ponderis illa e N. T. petita quarundam etiam φράσεων testimonia esse debere, eosque longe falli, qui incultum nescio quem et horridum eum sermonem esse arbitrantur, ex iis, quæ antea dixi, patere existimo. Eust. quidem certe adeo receptam hanc ellipsin esse censuit, ut ipsemet ea uti non dubitarit, cum scribit p. 445. Ὡι καὶ πιστευτέον, (ὥς φασιν οἱ παλαιοί,) ἤπερ τοῖς ἐπιμερισμοῖς. Nam et hic ἤπερ τοῖς ἐπιμερισμοῖς pro μᾶλλον ἤπερ τοῖς ἐπιμερισμοῖς dici manifestissimum est. Ideoque minime mirandum est eum in illo Hom. versu Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι, hujus ellipseως mentionem nullam facere. Notiorem videlicet esse putabat quam ut de ea dicendum quicquam foret. Imo etiam, (quod potius

miremur,) ita de *μᾶλλον* ibi loquitur quasi *εἰς ἐπῖτασιν* assumatur, cum alioqui eo carere sermo possit.

Μᾶλλον subauditum cum *πολὺ* habuimus quidem antea in illo Hom. versu, ex Il. P. *Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσι Νίκην*: sed dico, quamvis non itidem sequente particula *ἢ*, sic accipiendum mihi videri in isto loco A. *ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν Οἴκοι ἔχειν*: ut nimirum dicamus esse pro *πολὺ μᾶλλον βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν.* Multo magis, inquam, eam domi habere velim, *ἢ δέξασθαι ἄποινα ὑπὲρ αὐτῆς*: quæ e proxime præcedente versu repeto. At Eust. *πολὺ* exponit *καταπολύ*: a quo plane dissentio; nec certe eum ita expositurum fuisse arbitror, si versus illius, ex Il. P. aut alius ei similis, recordatus fuisset. Sciendum est autem afferri etiam *πολὺ* pro *πλέον* e Sophocle: quæ expositio utrique loco Homerico convenire potest. Quoniam autem de hac expositione dictum a me in Thes. fuit, 3, 481. eo lectorem remittam.

Μόνον adverbium in eorum numero censeri debet, quæ interdum *ἐλλείπουσι*, Xen. K. 'A. 3, (2, 8.) p. 178. meæ Ed. *Οὐδένα γὰρ ἄνθρωπον δεσπότην, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς προσκυνοῦμεν*, pro *ἀλλὰ τοὺς θεοὺς μόνον*, vel *ἀλλὰ μόνους τοὺς θεούς.* Apud Thuc. quoque commode subaudietur, 3, (40.) p. 96. *Ἄκοντες μὲν γὰρ οὐκ ἔβλαψαν, εἰδότες δὲ ἐπεβούλευσαν· ξύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον*, pro *μόνον τὸ ἀκούσιον.* Alioqui post *ξύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον*, subaudiendum esset, *οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ἑκούσιον.* Sic ap. Lucian. *τρεῖς οὖσαι* pro *τρεῖς οὖσαι μόνον*, legimus, in fine Dial. qui *Ζεὺς Ἐλεγχόμενος* inscribitur, *Ἐδεόμην μὲν κἂν ἔτι τοῦτο ἔρεσθαι, ποῦ αἱ μοῖραι διατρίβουσιν, ἢ πῶς ἐφικνοῦνται τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν τοσούτων ἐς τὸ λεπτόατον· καὶ ταῦτα, τρεῖς οὖσαι*: Præsertim cum tres sint, pro Præsertim cum tres sint duntaxat. Apertissima equidem hoc in loco adverbii *μόνον* est ellipsis: cum alioqui possit *τρεῖς οὖσαι* et *τρεῖς ὄντες* ad contrarium sensum pertinere, adeo ut nihil minus quam *μόνον* subaudiri queat. Veluti si ita loquar, Miror quomodo facere id non possint, *καὶ ταῦτα, τρεῖς ὄντες*, i. e. Præsertim cum tres sint. Observavi autem ap. hunc Scriptorem hujus particulæ *μόνον* defectum in aliis omnino similibus [105] proxime præcedenti locis: ut in Dial., qui *Χάρων* seu *Ἐπισκοποῦντες* inscribitur (§. 4.) *Καὶ δυνησόμεθα, ὦ Ἑρμῆ, δύ' ὄντες, ἀναθέσθαι ἀράμενοι τὸ Πήλιον ἢ τὴν Ὄσσαν*; Nam hic pariter *δύ' ὄντες* pro *δύ' ὄντες μόνον*, dictum esse manifestissimum est. Quin etiam in aliis locis, qui ab his diversi sunt, eandem ellipsin idem Scriptor habet: ut in Dial., cui titulus est, *Δὶς Κατηγορούμενος* (§. 10.) legimus p. 285. Aldina, *Εἶτ' εὐωχοῦνται τὰ κρέα, ποιησάμενοί με τῆς εὐφροσύνης μάρτυρα, καὶ ψιλῷ τιμήσαντες τῷ κρότῳ.* Hic enim *μάρτυρα* pro *μάρτυρα μόνον* intelligere oportet. Quod si qui hic quoque adverbii *μόνον* ellipsin esse negent, testem adversus eos ipsummet Lucianum producam, qui in alio plane simili loco, i. e. post illum ipsum accus. *μάρτυρα*, eam adjicit. Legimus enim in libello, quo miseram *τῶν ἐπὶ τῷ Μισθῷ συνόντων* conditionem describit ac deplorat (§. 26.) p. 100. Ed. Ald. *Καὶ οὕτως εἰς τὴν ἀτιμοτάτην γωνίαν ἐξωσθεὶς κατάκεισαι, μάρτυς μόνον τῶν παραφερομένων· τὰ ὀστᾶ, εἰ ἀφίκοιτο μέχρι σοῦ, καθάπερ οἱ κύνες περιεσθίων.* Usus autem est hujus adverbii ellipsi et Paulus Apostolus, ad Rom. 4, 9. *Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος, ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν*; Neque enim dubium est quin post *περιτομὴν* subaudire oporteat particulam *μόνον*: atque adeo eam extrinsecus assumtam vetus Interpres suæ interpretationi inserere non dubitavit.

Quoniam autem cum *πλεοναζόντων* adverbiorum mentionem facerem, hujus adverbii *μόνον* pleonasmum prætermisi, ellipseως ejus exemplis pleonasmi exempla e variis Scriptoribus sumta libet subjungere. Xen. K. Π. 8, (8, 8.) pag. penultima, de Persis, *Ἐκείνοις γὰρ πρῶτον μὲν τὰς εὐνὰς οὐ μόνον ἀρκεῖ μαλακῶς ὑποστρώννυσθαι, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν κλινῶν τοὺς πόδας ἐπὶ ταπίδων τιθέασιν, ὅπως μὴ κ. τ. λ.* Aliquanto post, de iisdem hæc scribit, *Ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν τῷ χειμῶνι οὐ μόνον κεφαλὴν καὶ σῶμα καὶ πόδας ἀρκεῖ αὐτοῖς ἐσκεπάσθαι, ἀλλὰ καὶ περὶ ἄκραις*

A *ταῖς χερσὶ χειρίδας δασείας καὶ δακτυλήθρας ἔχουσιν.* Nemo enim, (ut opinor,) utrobique adverbii *μόνον* post *ἀρκεῖ* pleonasmum non agnoscit. Quod si quis de fide exemplarium hic dubitat, (quamvis alioqui ne verisimile quidem sit librarios adverbium istud de suo, et quidem duobus in locis, addidisse,) Athenæi testimonio locum utrumque afferentis l. 12., lectionem illam comprobari sciat. Jam vero et qui cum simili verbo reperitur pleonasmus hujus adverbii, nimirum cum *ἀπέχρησε*, ne valde locos illos miremur, facit. Observavi enim ap. Æschin. et Lucian. cum *ἀπέχρησε* itidem vocabulum illud adjectum esse: sic tamen ut ap. Æschin. quidem sit adverbii, ap. Lucian. autem sit nominis pleonasmus. Æschin. locus est in Or. adv. Ctes. p. 66. Ald. (=69.) *Καὶ οὐκ ἀπέχρησεν αὐτοῖς τοῦτον μόνον τὸν ὅρκον ὀμόσαι, ἀλλὰ καὶ προστροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ὑπὲρ τούτων ἐποιήσαντο.* Ubi *μόνον* adverbium quam nomen esse malo, non ideo tantum quod *ἀπέχρησε μόνον* pro *ἀπέχρησε*, sine adjectione, eodem dicatur modo quo B *ἀρκεῖ μόνον*, sed etiam quia si *μόνον* esset nomen, ita ut cum accusativo *ὅρκον* jungeretur, alius *ὅρκον* mentionem lector expectaret, idque frustra. At in eo Luciani loco, qui mihi nunc in promtu est, legitur accusativus *μόνα*: in Prometheo, seu Caucaso, (§. 6.) *Οὐχὶ δὲ ἀπόχρη μόνα τὰ κεφάλαια εἰπεῖν τῶν ἀδικημάτων.* Talis est et hic, (utpote post tale verbum,) pleonasmus, ap. eund. Scriptorem, in Toxaride, circa principium, *Καὶ μὴ ἀγαπῆσαι εἰ διαφυλάξονται μόνον, ἀλλὰ τιμωρησαμένους τὸν βασιλέα τῆς ὕβρεως.* Talem esse hic pleonasmum, utpote cum *ἀγαπῆσαι*, quod id simile sit verbo præcedenti, dico; nam *ἀπόχρη μοι τοῦτο*, et *ἀγαπῶ τοῦτο*, affinem signif. habent. Itidem vero cum nomine *ἱκανὰ*, idem significante quod *ἀποχρῶντα*, legimus ap. Eund. hoc adverbium itidem *πλεονάζον*: in Pseudologiste p. 343. *Οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τοῦ σοῦ στόματος ἀπολαύειν.*

At *μόνον* cum *τοσοῦτον* ap. Thuc., estne itidem abundare dicendum? an potius, cum *τοσοῦτον* di- C citur, (ut sæpe dici constat,) pro Hoc solum, Hoc duntaxat, Non aliud quam hoc: itidemque *τοσαῦτα* pro Hæc solum, Non plura: ibi ellipsin adverbii *μόνον* esse putandum est? Sed duos Thuc. locos, in quibus adjectum illi nomini hoc adverbium reperio, proponam; deinde meam hac de re sententiam proferam. Unus est hic, 3, (52.) p. 101. *Ἠρώτων δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι, τοσοῦτον μόνον, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθόν τι εἰργασμένοι εἰσίν.* Alter locus extat 4, (110.) p. 157. *Ἐσκομίζουσι παρ' αὐτοὺς ἐγχειρίδια ἔχοντας ἄνδρας ψιλοὺς ἑπτά· τοσοῦτοι γὰρ μόνον ἀνδρῶν εἴκοσι τοπρῶτον ταχθέντων οὐ κατέδεισαν εἰσελθεῖν.* Nunc ut ad illam quæstionem redeam, quamvis cum dicimus *τοσοῦτον* pro Hoc solum, Hoc duntaxat, Non aliud quam hoc, itidemque cum dicimus *τοσαῦτα*, (q. d. Tot,) pro Hæc solum, Hæc duntaxat, Non plura, ita loquamur ac si adderemus *μόνον*, quoniam tamen usus obtinuit ut hoc vocabulum non addatur, ejus adjectio pro pleo- D nasmo haberi posse videtur.

Ὅτι, sicut et *μόνον* proxime præcedens, ex iis est vocabulis, quæ cum sæpenumero vacare comperiantur, interdum contra desiderantur. Quamvis enim a me de adverbiorum pleonasmo institutus nunc sit sermo, de *ὅτι* simul dicam: sive inter adverbia, sive, (ut plures Grammatici volunt,) [106] inter conjunctiones numerari debeat. Il. Σ. (194.) *Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅγ' ἔλπομ' ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ.* Non sine ellipsi dicitur, (inquit Eust.,) *ἔλπομαι ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ*: deest enim *ὅτι*, ut dicat, *οἶμαι ὡς τοῖς πρώτοις ὁμιλεῖ· ἤγουν προμάχεται.* Quibus addit, verbum *ἔλπομαι* interjectum esse *ἀσυνδέτως*, idque *ἐκ περιττοῦ, χάριν ἀκριβείας.* Ejus hæc verba sunt, *Καὶ ἄλλως δὲ ἐκ περιττοῦ χάριν ἀκριβείας ἀσυνδέτως ἐπεμβέβληται τὸ ἔλπομαι· ἵνα λέγῃ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς οὗτος προμάχεται, οἶμαι, ἤγουν ὡς νομίζω.* Ubi observa *ὅτι* pro conjunctione ab illo haberi, quippe qui dicat *ἀσυνδέτως*, significans absque conjunctione *ὅτι.* Quod autem ad hujus particulæ ellipsin attinet, sciendum est, si

ἔλπομαι tanquam per parenthesin interjectum legamus, (subaudiendo ὡς, ut sit pro ὡς ἔλπομαι, ut sæpe οἶμαι dici videmus pro ὡς οἶμαι, itidemque ὀΐω. poetice pro ὡς ὀΐω,) ellipsi illa locum esse cariturum.

Ὅτι ap. Thuc. deesse comperi, id est subaudiendum relinqui, sed in alia signif. quam habeat in præcedenti loco: in ea nimirum, qua ponitur pro Quoniam. Locus extat 5, (61.) p. 185. Καὶ προσκαθεζόμενοι τὸν Ὀρχομενὸν πάντες ἐπολιόρκουν, καὶ προσβολὰς ἐποιοῦντο, βουλόμενοι ἄλλως τε προσγενέσθαι σφίσι, καὶ ὅμηροι ἐκ τῆς Ἀρκαδίας ἦσαν αὐτόθι ὑπὸ Λακεδαιμονίων κείμενοι. Nemo enim qui attente h. l. considerarit, ellipsin hujus particulæ ei ante verbum ἦσαν inesse negabit. Et aliis de causis, (inquit,) et ibi erant obsides: pro, Et quod ibi erant obsides.

Ἄλλως quoque relinqui subaudiendum videtur alicubi, aut certe aliud quidpiam ejus loco, Aristot. Ὡς οἱ ποιηταὶ τὸν Ἄτλαντα ποιοῦσι τὸν οὐρανὸν ἔχειν· ὡς συμπεσόντ' ἂν ἐπὶ τὴν γῆν, pro ὡς συμπεσόντ' ἂν ἄλλως: tanquam alioqui ruiturum. Vel post ὡς subaudiendum est, εἰ μὴ ἦν τοῦτο, ut inquit Bud. hoc modo, ὡς, εἰ μὴ ἦν τοῦτο, συμπεσόντ' ἄν. Idem Aristot. Τοῦτον δὲ τὸν τρόπον καὶ τὸ συνέχον λέγεται ἃ συνέχει ἔχειν, ὡς διαχωρισθέντ' ἂν κατὰ τὴν αὐτοῦ ὁρμὴν ἕκαστον. Ubi vel ἄλλως vel illa verba subaudire itidem debemus.

Ὀλίγον quoque præcedentibus adverbiis annumerandum videtur, quæ videlicet in oratione subaudienda nonnunquam relinquuntur. Satisque idoneum hujus ellipseως exemplum extare puto in isto Aristot. loco, H. A. 7, 4. Αἱ δὲ πλησιάζουσαι πρὸ τῶν τόκων τοῖς ἀνδράσι, θᾶττον τίκτουσι. Hic enim rationi consentaneum est ut subaudiamus ὀλίγον s. ὀλίγῳ ante πρὸ τῶν τόκων. Ideoque Gaza recte vertit, Paulo ante partum. Subaudio autem vel ὀλίγον vel ὀλίγῳ ante præp. πρὸ, sicut ὀλίγον ὕστερον et ὀλίγῳ ὕστερον dicitur. Et quamvis adverbialiter poni utrumque censeatur, (ac præsertim ὀλίγον,) subaudiri tamen cum illis nomen potest, ac fortassis etiam necesse est: nimirum χρόνον cum ὀλίγον, et χρόνῳ cum ὀλίγῳ.

Ὀλίγον autem sive adverbialiter positum, sive nominis usum retinens, subaudiendum existimo in isto Luciani loco, in Dial. qui Δὶς Κατηγορούμενος inscribitur, (§. 8.) Εἰσὶ δ' οἳ καὶ μόνον ψαύσαντες ἔκτοσθεν τοῦ λέβητος ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐπιχρισάμενοι ὀλίγον τῆς ἀσβόλου, ἱκανῶς οἴονται καὶ οὗτοι μεταβεβάφθαι. Est alioqui hic gen. ex eorum genere, quorum mentio a me facta fuit antea: nimirum in iis, quæ in Corinthi Articulum LVI. annotavi. Suntque adeo nonnulli genitivi in locis ibi allatis, cum quibus non minus apte, fortasse vero aptius, hoc vocabulum ὀλίγον, quam μέρος, vel τὶ, vel μέρος τὶ, (nam et conjungi hæc duo possunt,) subaudiretur.

NOMINIS autem ellipsis varia est ac multiplex, tamque late patet quam quæ in ulla e ceteris partibus orationis spectatur: nisi forte latius etiam patere dicenda sit. Ego si non omnia, præcipua saltem ejus genera declaraturus, a substantivis, quæ ἐλλείπουσιν, initium sumam: et quidem prima ex Hom., more meo, exempla petens.

Frequens est igitur ap. eum, ποῖον ἔειπες; vel οἷον ἔειπες; pro ποῖον μῦθον. Apud Eund. κερτομίοις pro κερτομίοις ἔπεσι legimus. Atque ut μῦθον vel ἔπος his in locis ac similibus subaudire debemus, sic ἔργον, ubi dicit ποῖον ἔρεξας; Exempla autem sunt hæc. Il. N. (824.) Αἶαν ἁμαρτοεπὲς, βουγάϊε, ποῖον ἔειπες; vel οἷον ἔειπες; ut in quibusdam exempl. legitur. Sic Od. B. (243.) Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλεὲ, ποῖον ἔειπες; vel οἷον ἔειπες; (sed Eust., qui ibi οἷον habet in verbis textus, quæ suis Commentariis inserit, hic contra ποῖον.) Non dubium est certe quin utrobique, itidemque in aliis hujusmodi locis, extrinsecus vel μῦθον vel ἔπος assumere oporteat. Atque utrumlibet assumserimus, Homerum secuti erimus: ap. quem alibi ποῖον μῦθον et ποῖον ἔπος legimus: ut Il. A. (552.) Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; Od. Φ. (168.) et aliis plerisque locis, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; Itidem vero ap. hunc Poëtam κερτομίοις pro κερτομίοις ἔπεσι legimus

A Il. A. (539.) Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα. Sic Od. Υ. (177.) Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισι. Alibi autem ἐντελῶς loquens, non autem ἐλλειπτικῶς, (nam hæc duo adverbia opponuntur,) dicit κερτομίοις ἐπέεσσι: ut Il. E. (419.) Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον, Od. Ω. (239.) Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι. Eodemque modo cum pronomine ἐμὸν, vel nomen ἔπος vel aliud hujusmodi subaudiendum existimatur [107] ap. Il. A. (526.) οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν, Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ' ὅ,τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω. Atque ut ἔπος vel μῦθον, sic etiam ἔργον nonnunquam omittit, ut illa cum ἔειπες, ita hoc cum ἔρεξας: ut Ψ. (570.) Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας; Sic vero et cum ἐτέλεσσας subaudiendum censet Eust., in hoc versu A. (108.) Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τί πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσσας, Hic, inquit, λείπει κατὰ ἐοικυῖαν ἔννοιαν τὸ ἔργον: ut dicat, οὔτε ἔπος εἶπας, οὔτε ἔργον ἐτέλεσσας. Sed brevium Scholiorum Auctor utrumque verbum ad idem nomen referre videtur, non aliud

B extrinsecus assumendo.

Exemplum dativi ἀμφοτέρῃσι, cum quo desideratur substantivum χερσὶ, ex eodem Poëta sumtum est. Hæc enim verba, quæ Joannes Grammaticus Articulo IX, et Corinthus Articulo VIII, afferunt, κόπτων ἀμφοτέρῃσι, sunt Homeri Od. Σ. (28.) ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην, Κόπτων ἀμφοτέρῃσι. Poterant autem et alia ejusdem ellipseως ex eodem Poëta exempla afferri: e quibus est hoc (P. 356.) ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο. Quin etiam in prosa idem substantivum cum eodem adjectivo subaudiendum nonnunquam relinquitur.

Apud eund. Poëtam cum adjectivo ἰθεῖα subaudiendum est substantivum δίκη, Il. Ψ. (580.) Εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω· καί μ' οὔτινα φημὶ Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται: pro ἰθεῖα δίκη. Sed hæc ellipsis excusanda censetur, tanquam hoc substantivum ἀπὸ κοινοῦ e verbo δικάσαι sumi possit. Neque enim ἀπὸ κοινοῦ sumi vocant veteres Grammatici tum duntaxat, cum idem verbum e superioribus repetitur, sed etiam cum e vi præcedentis verbi no-

C men ad eandem signif. pertinens subauditur. Quamvis enim ἐν τοῖς ῥηματικοῖς præsertim talis subauditio locum habeat, invenitur tamen et in iis nominibus, quæ ῥηματικὰ non sunt, id est verbalia; sed ipsis potius verbis originem dederunt. Exemplum hujus rei manifestum extat Od. Ξ. (434.) Καὶ τὰ μὲν ἕπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων· Τὴν μὲν ἴαν νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ Μαιάδος υἷϊ Θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἑκάστοις. Hic enim e vi præcedentis verbi διεμοιρᾶτο, subaudimus μοῖραν cum ἴαν, itidemque μοίρας cum ἄλλας: cum alioqui e μοῖρα sit διαμοιρᾶσθαι, vel potius μοιρᾶσθαι, (e quo per compositionem διαμοιρᾶσθαι factum est,) non contra μοῖρα e μοιρᾶσθαι.

Τόδε in ejusdem Poëmatis pro τόδε τὸ χωρίον vel δῶμα legimus, vel potius pro εἰς τόδε τὸ χωρίον, seu δῶμα, (est enim duplex ellipsis,) veluti Il. Ξ. (298.) Ἥρη, ποῖ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις; Sic ὑμέτερόνδε dicit Ψ. (86.) subaudiens οἶκον, vel δῶμα, aut δόμον. Sed hæc duo posteriora, utpote poëtica,

D subaudire satius est. Locus est hic, Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος Ἤγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς. Sed vult Eust. ἀπὸ κοινοῦ etiam subaudiri substantivum δόμον, quod in proxime præcedente versu esset δόμοισι. Verum ad illam ἀπὸ κοινοῦ repetitionem confugere nihil necesse est, cum tot aliis in locis hanc ellipsin cernamus, in quibus illa minime locum habere potest. Idem addit τὴν κοινὴν γλῶσσαν dicere itidem τὰ ἡμέτερα pro τὰ ἡμέτερα δώματα, sive οἰκία.

Itidemque cum præp. ἐν, vel εἰς, ut Il. Z. (47.) Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται, Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος, pro ἐν δώμασι πατρός. Apud Eund. frequenter legimus εἰς ἀΐδαο vel εἰς ἄϊδος, pro εἰς ἀΐδαο δώματα, aut potius δόμους: Θ. (367.) Εὖτέ μιν εἰς ἀΐδαο πυλάρταο προύπεμψεν. Sic Φ. (48.) ὅς μιν ἔμελλε Πέμψειν εἰς ἀΐδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι: Od. M. (383.) Δύσομαι εἰς ἀΐδαο. Cum altero autem gen. ἄϊδος, qui idem significat, habemus eandem ellipsin, cum alibi, tum Il. N. (415.) Εἰς ἄϊδός περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο. Sic aliquot

locis ἄϊδόσδε. Ubi autem εἰν ἀΐδαο reperietur, itidem ablativus δώμασι vel δόμοις subaudiendus fuerit. Quamvis enim in hac ellipsi, sicut et in aliis quibusdam, non unum substantivum, sed e variis aliquod subaudire possimus, videndum tamen est quod potissimum subaudiri debeat: et an non quodpiam ex ipsomet Scriptore accipere possimus. Exempli gratia, cum ἀΐδαο vel ἄϊδος nolim hic, (ut quidam voluerunt,) subaudire χωρίον, vel τόπον: quod ipse Hom. in aliis plerisque locis, ubi ἐντελῶς loquitur, illis genitivis non χωρίον, vel τόπον, vel aliquid tale, sed δῶμα, sive δῶ, per apocopen, aut δόμον, vel in plurali δώματα sive δόμους adjungere soleat: ut Il. Ο. (251.) νέκυας καὶ δῶμ' ἀΐδαο, Ψ. (74.) Ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς ἄϊδος δῶ. Præfixus autem habetur accus. δόμον in isto hemistichio, quod plerisque locis repetitur, δόμον ἄϊδος εἴσω. Denique pluralem accus. δόμους ap. Eund. legimus, Od. Κ. (490.) καὶ ἱκέσθαι Εἰς ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης. Itidemque ablativus pluralis δόμοισι cum præp. ἐν ap. Eund. junctus reperitur illi genitivo ἀΐδαο: ut Il. Ψ. (19.) Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι. Sic Od. Δ. (834.) Ἢ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι. Cum igitur Homerum videamus ex his locis non solum ellipsin, quæ in aliis est, sed etiam cujus vocabuli ea sit ellipsis, declarare, cur aliud quærendum nobis esse dicamus? Eust. tamen in Od. Κ. (502.) Εἰς ἄϊδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηῒ μελαίνῃ, annotat subaudiri posse δόμον, vel τόπον, vel tale quidpiam: Ἔχει δὲ καὶ τὸ εἰς ἄϊδος, (inquit,) ἔλλειψιν Ἀττικὴν τοῦ δόμον, ἢ τόπον, ἢ τοιούτου τινός. [108] Neque tamen in hoc loco tanti refert quod substantivum subaudiamus, quam in aliis quibusdam: qui etiam fecerunt ut lectorem hujus rei admonendum putarim. Ceterum cum his in locis cum εἰς ἀΐδαο subaudiamus δῶμα s. δόμον, aut δώματα s. δόμους, et cum εἰν ἀΐδαο itidem δώματι s. δόμῳ, vel δώμασι s. δόμοισι, (atque hoc postremum potius quam aliud,) dubitari non immerito possit an non cum ἐξ ἀΐδαο quoque genitivum unius illorum nominum subaudire oporteat: ut Od. Μ. (16.) οὐδ' ἄρα Κίρκην Ἐξ ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν: est enim ἀΐδαο idem quod ἀΐδεω. Sic autem et ubi dicit idem Poëta ἄϊδος εἴσω, quæri possit an non δόμον subaudire cum ἄϊδος debeamus: quoniam ipsemet Poëta δόμον ἄϊδος εἴσω alicubi dicit. Sed ad illud quidem ἀΐδεω quod attinet, præpositioni ἐξ junctum, non video quam ob causam ellipsin ante illum constituere debeamus; at vero in ἄϊδος εἴσω, si quidem εἴσω genitivo jungi non possit, subaudire et hic accus. illum vel alium hujusmodi necesse fuerit: sin cum gen. non minus quam cum accus. construi alibi comperiamus, ne hic quidem ellipsis illa locum habebit. Sed εἴσω cum gen. etiam jungi, e soluta quoque oratione petita exempla ostendere possunt. Eust. tamen εἴσω, cum genitivo jungitur, vult hanc constr. habere, imitando Atticam præpositionis εἰς constr. Veteres, (inquit,) ω etiam cum alibi, tum in εἴσω, (veluti cum dicitur Ἴλιον εἴσω,) tradunt esse epectasin: intelligentes εἴσω non aliud valere quam ipsam præp. εἰς. Hoc autem novum videri non debet: etiamsi quis pro adverbio intelligat, cujus duplex sit constructio. Quemadmodum enim a præp. ἐξ, quæ semper genitivo jungitur, fit adverbium ἔξω, quod itidem genitivo jungi perpetuo solet; ita minime mirum est si εἴσω, quod e præp. εἰς ortum est, (quæ et ipsa duplicem constr. habet,) dupliciter construitur: ac quoniam præp. εἰς et accusativo jungitur κοινῶς, (i. e. e consuetudine linguæ communis,) nec non genitivo Ἀττικῶς: ideo εἴσω quoque jungetur interdum cum accus. (ut Ἴλιον εἴσω,) interdum cum gen.: ut εἴσω οἴκου. Idem Schol. alioqui in Il. Ζ. (284.) Εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' ἄϊδος εἴσω, annotat ἄϊδος εἴσω esse dictum ἐντελῶς, et non sicut hoc in loco, ἀϊδόσδε κατῆλθε, ac eum gen. esse junctum εἴσω, pro εἰς ᾅδου: quamvis ubi dicitur δόμον εἴσω, pro εἰς δόμον accipiatur. Quod autem dixi, pro loco rationem habendam esse ejus substantivi, quod subauditur, ex h. etiam Theocr. l. apparet, in Idyllio quod Συρακούσιαι s. Ἀδωνιάζουσαι inscribitur (23.) Βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς

A ἀφνειῶ Πτολεμαίω, Θασόμεναι τὸν Ἄδωνιν. Hic enim Schol. subaudit τὰ βασίλεια. Neque tamen erraret qui et hic δόμον subaudiret; sed quoniam qui τὰ βασίλεια dicit, δόμον quidem dicit, verum non quemlibet, sed τὸν βασίλειον, ideo hujus substantivi subauditio, quatenus huic loco peculiariter aliisque hujusmodi convenit, aptior altera censeri debet. Quod tamen subauditionis discrimen non magni momenti esse hic fateor; at in quibusdam maximi fortasse momenti esse potest. Observa autem in hoc subauditionis genere, ut δόμος minus generale est quam τόπος, ita δόμος βασίλειος minus generaliter dici quam δόμος: vel potius, addito hoc substantivo, a genere ad speciem transiri.

Εἰς μίαν βουλεύσομεν ap. eund. Hom. pro εἰς μίαν βουλὴν dictum censetur, Il. (Β. 379.) Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν. Sed hic accus. ex iis est, qui ἀπὸ κοινοῦ accipi possunt, e verbo βουλεύσομεν nimirum: sequendo ea, quæ antea dicta fuerunt de accusativo δίκην, qui e verbo δικάσαι, et accusativo B μοῖραν, qui e verbo διαμοιρᾶσθαι itidem ἀπὸ κοινοῦ sumendus esse censetur.

Venio nunc ad exempla ellipseωn nominum substantivorum e soluta oratione petita. Ac primum quod attinet ad dat. illum Homericum ἀμφοτέραις pro ἀμφοτέραις χερσὶ, in prosa quoque locum habere dico: ut apparet e quodam, quem in Thes. protuli, loco. Sed et in Proverbio, Ἀμφοτέραις ἀντλεῖν, eandem ellipsin habemus. Interdum vero et ἀμφοῖν, itidem subaudiendo χεροῖν, usurpatur, ut in Prov. Ἀμφοῖν δωρούμενος. Sic ap. Plat. Sophista, Καὶ τὸ λεγόμενον, οὐ τῇ ἑτέρᾳ ληπτέον· οὐκοῦν ἀμφοῖν χρή. Ubi observa simul in ἑτέρᾳ eandem, i. e. ejusdem substantivi, ellipsin; nam ut χεροῖν cum ἀμφοῖν, et χερσὶ cum ἀμφοτέραις, sic χειρὶ cum ἑκατέρᾳ subaudiri constat. Ut autem ἀμφοτέραις pro ἀμφοτέραις χερσὶ, sic Ambabus pro Ambabus manibus positum invenitur. Quin etiam In utramque dormire pro In utramque aurem, quidam e veteribus dixisse fertur. Scimus quidem certe ellipses in Proverbiis plerisque C locum habere.

Ἀμφοτέρων vero gen., cum quo genitivus ποδῶν subaudiendus est, ap. Theocr. habemus in fine Idyllii 14. quod Θυώνιχος s. Κυνίσκας Ἔρως inscribitur, ἐπ' ἀμφοτέρων δὲ βεβακὼς Τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν. Hic enim ἐπ' ἀμφοτέρων pro ἐπ' ἀμφοτέρων ποδῶν ponitur. De qua tamen ellipsi tacuit Schol.: ideo, ut opinor, quod satis manifestam esse putaret.

Potissimum vero ellipsis qualis est in εἰς ἀΐδαο, sive εἰς ἄϊδος, ab Atticis postea usurpata fuit. [109] Atque adeo illa est, de qua Grammatici quoque nonnulli potius quam de alia meminerunt: in exemplum afferentes ἔρχομαι εἰς διδασκάλου, pro εἰς διδασκάλου οἶκον. Cujusmodi est ap. Plut. (6, 26.) Πέμποντας εἰς παιδοτρίβου τοὺς παῖδας. Sic dixeris πέμπειν ἐς παιδαγωγοῦ vel μυσταγωγοῦ, et cum alio gen., sed eo præsertim, qui signif. hujus generis habeat. Aristoph. tamen dixit et εἰς ὀρχηστρίδος, eadem forma, N. (996.) μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσιέναι. Eust. Il. Θ. D Εἰς ἀΐδαο, inquit, sicut ἄϊδόσδε, Ἀττικῶς ἐσχημάτισται quale est ἐς μυσταγωγῶν, et ἐν κλωπιδῶν, et talia. Sunt autem hæc verba, ἐν κλωπιδῶν, ex Aristoph. sumta Ἱππ. Τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν κλωπιδῶν: quem versum alicubi Schol. idem exponit: admonens per παραγραμματισμὸν dictum esse κλωπιδῶν pro κρωπιδῶν, nimirum ἀπὸ γένους ἢ τόπου. Ut porro εἰς διδασκάλου, vel παιδοτρίβου ἔρχεσθαι, vel πέμπειν, aut εἰς μυσταγωγοῦ, sive εἰς φιλοσόφου, ita εἰς Σωκράτους dicitur, respiciendo ad hoc, quod Socrates, aut alius qui nominatur, sit φιλόσοφος aut διδάσκαλος. Verum et generalius interdum cum aliis quibuslibet nominibus, (i. e. eorum, qui non eandem, sed aliam quamlibet personam gerunt,) usurpata hæc invenitur ἔλλειψις accusativi cum εἰς vel dativi cum ἐν: quod enim de una præpositione dicitur, idem et de altera dictum existimari debet. Sed quod attinet ad delectum accusativi s. dativi subaudiendi, meminisse oportet ejus, de quo et paulo ante lectorem admonui, in illum Theocr. versum, Βᾶμες τῶ

A βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ Θασσόμεναι τὸν Ἄδωνιν: quamvis enim plerisque in locis nomen aliquod subaudiri possit, cujus late pateat significatio, melius, i. e. commodius, subauditur quod minus generale sit, et magis peculiariter loco conveniat. Sic in isto Athen. loco, (qui est e numero τῶν ἐσχηματισμένων Ἀττικῶς,) Ἡσθεὶς οὖν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ τῆς ἐννοίας ταύτης εὑρέσει καὶ καινότητι, τὴν ἐν μουσῶν αὐτῷ σίτισιν ἔχειν ἐχαρίσατο,) vult Eust. dictum esse ἐν μουσῶν, quasi ἐν Πρυτανείῳ μουσῶν. Non dubium est autem quin hunc dat. potius quam alium elegerit, atque adeo eligere debuerit, ut nobis illum Atheniensium morem, (Socratis etiam dicto celebrem; τιμῶμαι ἐμαυτὸν τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτίσεως,) in memoriam revocaret, si forte obliti ejus essemus.

Magnus fuit hujus ellipseως apud Atticos usus, et omnium fortasse maximus, ante gen., qui esset alicujus dei nomen: eumque Latini imitati fuerunt. Dixerunt enim Græci εἰς Ἀπόλλωνος, εἰς Ἀσκληπιοῦ, (itidemque in aliis nominibus,) pro εἰς ναὸν vel ἱερὸν Ἀπόλλωνος: itidemque ἐν Ἀπόλλωνος, ἐν Ἀσκλη- B πιοῦ, subaudiendo ναῷ. Exempla cum alii suppeditare poterunt, tum vero Aristophanes. Eodem ellipseως genere utebantur et cum dicebant τὰ ἐν Ἄγρας, loquentes περὶ τῶν μικρῶν τῆς Δήμητρος μυστηρίων. Quantum autem ad Latina attinet, (nam Latinos in hac ellipsi Græcos imitari dixi,) et in carmine et in soluta oratione extant. Horat. Sat. 1, 9. Ventum erat ad Vestæ, quarta jam parte diei Præterita, pro Ad Vestæ ædem: Terentius, Ubi ad Dianæ veneris, ito ad dextram. Sic Ad Opis et Ad Juturnæ Cic. dixit pro Ad ædem seu templum Opis, Ad ædem Juturnæ.

Ceterum quod dixi, eam potissimum ellipsin, qualis est in his loquendi generibus εἰς ἀΐδαο vel εἰς ἄϊδος, Atticis postea frequenti in usu fuisse, accipi ita id nolim quasi non illam ipsam quoque usurparint, i. e. cum eodem vocabulo. Itidem enim εἰς ᾅδου soluta oratio dicere audet, accus. subaudiendum relinquens: et sicut Poëtæ ἐν vel εἰν ἀΐδαο sive ἄϊδος, (quod enim de una præp. illic a me dictum fuit, de C altera quoque dictum intelligi oportet,) ita hæc ἐν ᾅδου, dativo suppresso. Exempla in meo Thes. vide.

Substantivi χώρα vel γῆ vel πατρὶς, vel alius hujusmodi ellipsis præcedentibus non incommode subjungi posse videtur. Talia sunt apud Historicos ἐν φιλίᾳ et ἐν πολεμίᾳ, pro ἐν γῇ φιλίᾳ seu χώρᾳ, et ἐν γῇ πολεμίᾳ. Sed in illo φιλίᾳ animadversa hæc ellipsis in errorem impulit non solum vulgarium Lexicorum consarcinatores, sed et nonnullos Interpretes, accipientes φιλίᾳ pro substantivo, non adjectivo. Habentque hujus erroris exemplum aliquod meæ in Xenophontem Annotationes, si bene memini. Apud Eund. legimus Ἑλλ. 1. Ὡς ὄντων πολλῶν ἐν τῇ βασιλέως, subaudiendo itidem γῇ, vel χώρᾳ. Sic ἡ βάρβαρος pro ἡ βάρβαρος γῆ. Apud Thuc. ἡ ξυμμαχὶς, sub. γῆ vel χώρα. Quin etiam cum dicitur ἡ Ἀττικὴ, subaudiendum censetur γῆ, eademque et in aliis hujusmodi nominibus ἐθνικοῖς ratio fuerit. Ut porro in illo Xen. loco τῇ βασιλέως dicitur, subau- D diendo γῇ vel χώρᾳ, sic εἰς τὴν ἐμαυτοῦ ἐπανῆλθον, vel εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπανῆλθε, sive εἰς τὴν ἑαυτῶν ἐπανῆλθον dicitur, pro εἰς τὴν ἑαυτοῦ vel ἑαυτῶν γῆν vel χώραν. Verum cum hujus ellipseως mentionem fecerit Bud., ad eum te remittam. Sed, (quod ille prætermisit,) addendum est, quemadmodum χώρα, ita etiam χωρίον interdum subaudiendum relinqui, ut ap. Lucian. Ἐν καλῷ τῆς πόλεως, pro ἐν καλῷ χωρίῳ: itidemque ἐν ἐπικαίρῳ. Sed majoris etiam auctoritatis exempla Thuc. ministrabit non pauca: quorum unum est τὰ ἐπὶ Θρᾴκης, pro τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία.

Substantivo ὁδὸς non postremus dandus fuerit locus, cum et ipsum frequentissime ellipticῶς omissum inveniatur, Xen. Κ. Π. 7. προϊὼν δὲ τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος: subaudi ὁδόν. Præsertim vero cum verbo ἄγειν videmus ἐλλείπειν hunc accus.: veluti cum dicitur ἄγειν vel ἄγεσθαι τὴν ἐπὶ θανάτῳ. [110] Neque tamen cum addimus ὁδὸν, vacuum illum locum, (i. e. quem ἔλλειψις vacuum relinquit,) omnino explemus: sed participium ἄγουσαν vel φέρουσαν addere necesse fuerit. (Obiterque notandum est, duo hæc participia interdum hujus ipsius substantivi subauditione vicissim opus habere: cujus rei exemplum in hac ipsa pagina habebis, in ἱέναι τὴν ἐπὶ θάνατον.) At vero cum scribit Lucian. in Scytha, (§. 7.) Κἀγὼ ἐπίτομόν τινα ταύτην ἐξεῦρον αὐτῷ, simpliciter ὁδὸν subaudire oportet. Sic cum τὴν ταχίστην dicunt, ejusdem substantivi subauditio satis esse potest, si modo id est, quod in eo loquendi genere subaudiri debet. Ad me quidem certe quod attinet, minime dubito quin illud subaudiri velint: perinde ac si dicerent τὴν συντομωτάτην: maxime enim compendiaria via, eadem et celerrime conficitur, ideoque τὴν ταχίστην illis significat Celerrime, Quamprimum, Primo quoque tempore. Alia autem hujus subauditionis exempla magis vulgaria, videnda tibi ap. Bud. relinquo.

Huic subjungam ea substantiva, quorum ellipseως eodem in loco ille meminit, et quidem ordinem eundem fere sequens, (alioqui quempiam alium potius secuturus,) et si qua eodem pertinentia dispersa sunt, in unum colligens. Cum νέας igitur genitivo subaudiendum ait substantivum ἡλικίας, cum dicitur ἐκ νέας, ut ap. Synes. Ἀρετὴν ἐκ νέας ἀσκεῖ. Interjecta autem una pagina, et amplius, cum τὴν πρώτην, sicut πόσιν ap. Gal., sic ἡλικίαν ap. Aristot. subaudire videtur; vertit enim Prima ætate, ut illic Prima potione.

Cum ὀρθὴ s. εὐθεῖα, subaudiri tradit γραμμὴ, interdum vero γωνία.

Cum ἡμίσεια vel ἡμιολία ap. Plat. extrinsecus assumi debet substantivum μοῖρα, ut Idem annotat. Sed addere debuit, subaudiendum hoc substantivum et cum aliis adjectivis, veluti in hoc dicendi genere, quod frequenter apud veteres Scriptores occurrit, Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. Hic enim subaudiendum nobis est μοίρᾳ: ut et ap. Hom. ἴσης pro ἴσης μοίρας aliquoties legimus: item ἴαν pro ἴαν μοῖραν. Fateor tamen ap. Thuc. pro loco, modo hoc, modo aliud substantivum extrinsecus assumendum videri cum ἴσῃ. Jam vero ut μοῖρα, sic etiam μέρος synonymum omittitur ἐλλειπτικῶς, et quidem magis variis modis, de quibus, antequam huic tmemati finem imponam, verba sum facturus.

Apud Synes. ἁπάσαις αἱρήσω pro ἁπάσαις ταῖς ψήφοις, Omnibus te sententiis condemnabo. Ut ap. Plat. Ἐὰν δέ τισιν ἴσαι γίγνωνται, pro ἴσαι ψῆφοι. Poterat autem his et alia exempla adjicere: e quibus sunt insignia ἡ ἀναιροῦσα et ἡ σώζουσα, cum ponuntur ἐλλειπτικῶς pro ἡ ἀναιροῦσα ψῆφος et ἡ σώζουσα ψῆφος.

Ibidem locum affert, in quo δίκην subaudiri manifestum est: hunc videlicet Athenæi, Κρινομένη δὲ τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ἀπέφυγε. Nam subjungit quidem h. l. cuidam Galeni, in quo ἱέναι τὴν ἐπὶ θάνατον esse dictum ait pro τὴν ἐπὶ θάνατον ἄγουσαν ὁδὸν, vel φέρουσαν: sed non posse itidem in illo Athenæi subauditionem hanc recipi manifestum est: contra autem substantivum δίκην aptissime subaudiri constat. Non esse autem novam hujus quoque subauditionem, alii plerique Auctorum loci declarant: præsertimque cum verbo φεύγειν, sequente genitivo: ut φεύγειν φόνου, et φεύγειν ὕβρεως, vel ἀσεβείας, pro φεύγειν δίκην φόνου. Quibus tamen in locis et ἔγκλημα interdum usurpatur. Sed et ap. Hom. subaudiri hoc substantivum, docui in præcedentibus.

Genitivum τραπέζης extrinsecus assumendum esse docet in hoc Synesii loco, Οὔτε ἐμβαλοῦμεν δεξιὰν, οὔτε ἀπὸ τῆς αὐτῆς σιτησόμεθα.

Accusativum κίνδυνον, vel δρόμον, subaudit ubi dicitur τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς seu ὑπὲρ ψυχῆς: aut θέειν. Cujus generis loquendi exempla meus etiam Thes. suppeditare poterit.

Accus. ἀγωγὴν subaudiri putat ap. Synes., Ep. ad Pylæm. Ὦι τὴν διὰ λόγων τραφέντι καὶ αὐξηθέντι τὰ παρὰ τῆς τύχης οὐκ ἀπαντᾷ κατὰ λόγον. Fuerit autem hæc ellipsis affinis ei, in qua ὁδὸν subaudiri dictum est.

Gen. χρόνου extrinsecus addit, ubi dicitur ἐκ πα-

λαιοῦ a Synesio, Ἑταῖροι ἐκ παλαιοῦ γεγονότες, et a Paus. Cor. ἐκ παλαιοτάτου. Sic in διὰ μακροῦ et διὰ πολλοῦ idem subaudiri censet: reddens, Longo intervallo: ap. Arrian. (5, 2, 8.) Καὶ τοὺς Μακεδόνας ἡδέως τὸν κισσὸν ἰδόντας, οἷα διὰ μακροῦ ὀφθέντα: et ap. Lucian. (Nigrino 2.) Δόξαν μοι διὰ πολλοῦ προσειπεῖν. Sed perperam his locis admiscet hunc Thucydidis, Οἰκεῖ δὲ τὸ ἔθνος κατὰ κώμας ἀτειχίστους, καὶ ταύτας διὰ πολλοῦ: cum hic διὰ πολλοῦ non de temporis itidem, sed de loci intervallo dicatur: ideoque χρόνου subaudiri eodem modo non possit, sed διαστήματος, aut aliquid hujusmodi. Quin etiam inter illa exempla ἐκ παλαιοῦ et διὰ πολλοῦ, sive διὰ μακροῦ, interjicit διὰ πλειόνων et διὰ βραχέων: quod loquendi genus plane aliam subauditionem requirit. Integra enim oratio esset, διὰ πλειόνων λόγων s. ῥημάτων, itidemque διὰ βραχέων λόγων s. ῥημάτων. Verum ad illam genitivi χρόνου ellipsin quod attinet, poterant et alia non infrequentia ejus exempla proferri: et quidem in quibus etiam imitantur Græcos Latini. Præcipue vero ἐκ πολλοῦ commemorandum fuit, non minus quam διὰ πολλοῦ. Quibus, quod ad ellipsin attinet, simile est ἐξ οὗ, vel ἐξ ὅτου, pro ἐξ οὗ χρόνου: [111] ut Latine E quo pro E quo tempore, (quod ἐξ οὗ dictum itidem elliptice, legitur et ap. Hom. initio Iliadis: quibusdam tamen αἰτίου subaudire malentibus, sed aliis plerisque locis huic subauditioni refragrantibus.) Dicitur et ἀφ' οὗ pro ἀφ' οὗ χρόνου, eadem signif. Eodem modo dativus χρόνῳ subauditur ap. Thuc. cum ὅσῳ: dicit enim ἐν ὅσῳ pro ἐν ὅσῳ χρόνῳ. Itidemque cum ἐν τούτῳ frequenter hæc subauditio apud alios etiam occurrit: sicut nimirum nos in eodem loquendi genere subaudimus Temps, id est χρόνῳ, Tempore: cum dicimus Ce pendant pro Ce temps pendant. Qua de re monuisse me arbitror in libello, quem de Affinitate nostræ Linguæ cum Græca ante aliquot annos scripsi. His addi possunt ἄχρις οὗ et μέχρις οὗ, item μέχρι τινὸς vel τίνος: nec non μέχρι παντὸς et διὰ παντός. Adjici possunt et μέχρι τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐν τῷ νῦν, et alia quædam hujusmodi.

Accus. ὥραν cum adjectivo ἑωθινὴν subaudiendum putat ap. Polyb., duobus in locis, (3, 43, 1. 67, 9.) ubi dicit, Ὑπὸ τὴν ἑωθινήν. Subaudiri autem et cum aliis quibusdam adjectivis hoc substantivum, non ignorandum est. Ceterum ut cum ἑωθινῇ subaudit ὥρα, sic alibi, (nimirum ubi de ellipsi nominis χώρα agit,) cum ἑώα subaudiendum esse χώρα ostendit, interpretans Orientis regionem. Sed locus Greg. Naz., quem affert, emendandus est, ut in eo inveniri exemplum possit; ita enim scriptus est in vulg. Comm. Edd. Καταρτρέχει μὲν Αἴγυπτον, λῄζεται δὲ Συρίαν τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, ἐπιλαμβάνεται δὲ καὶ τῆς Συρίας ὅσον ἐδύνατο. At pro Συρίας reponi debet ἑώας.

Gen. τρόπου cum ἐκ παντὸς subaudiri tradit, in isto Dionysii H. loco, de Isocrate, Ὁ γὰρ ἀνὴρ οὗτος ἐκ παντὸς διώκει τὴν εὐέπειαν. Item, Καὶ τὸ διώκειν ἐκ παντὸς τὴν εὐρυθμίαν. Interpretatur autem non solum Omni pacto, sed etiam Omni ope. Additque, interdum absque ellipsi dici, ἐκ παντὸς τρόπου, pro Omni ratione: ex Isocr. et Xen. id probans.

Cum adjectivo autem ἀξίαν, vel τιμὴν vel τιμωρίαν vel ἀμοιβὴν pro loco subaudiri posse existimat: quarum ellipseωn exempla ex eo petas malo, et quæ hac ipsa de re in Thes. disserui, iis adjungas. In primis vero sciendum hoc est, in Luciani loco, quem ille profert, non videri posse vel τιμὴν vel τιμωρίαν subaudiri, sed τιμωρίαν duntaxat ei convenire. Alioqui si cum ἀποτίνειν τὴν ἀξίαν non minus τιμὴν quam τιμωρίαν subaudiri posse dicamus, quamvis ibidem verbum κολάζεσθαι habeamus: certe et cum ὑπέχειν τὴν ἀξίαν, (quæ phrasis ap. Eund. reperitur,) locum habere utrumque illorum dicendum fuerit: quod tamen aperte absurdum erit.

Genitivi ἡμέρας ellipsin esse censet ap. Gal., ubi διὰ τρίτης dicit; reddit enim Tertio die, et recte. Interjectis autem aliarum ellipseωn exemplis, ex Æschine c. Tim. affert, Εἰς τὴν νῦν οὐ διέλιπον, interpretans itidem In hodiernum diem: eodem videlicet

Gloss.

A modo ἡμέραν subaudiendum esse censens. Sed hujus ellipseωs et plura et insigniora proferri exempla possunt: e quibus sunt ἡ σήμερον et ἡ αὔριον, pro ἡ σήμερον ἡμέρα et ἡ αὔριον ἡμέρα: itidemque in ceteris casibus: ut τῆς σήμερον, pro τῆς σήμερον ἡμέρας. Sic καθ' ἑκάστην pro καθ' ἑκάστην ἡμέραν usitatissimum est. Cum autem hunc accus. subaudiri certum sit, non video quomodo altera scriptura, καθεκάστην una voce, tolerari possit: quam tamen et vulgarium Lexicorum consarcinatores admiserunt. Quod vero ad illa exempla attinet, quæ ab eo producuntur, sciendum est, sicut διὰ τρίτης dicitur pro διὰ τρίτης ἡμέρας, sic διὰ τετάρτης et διὰ πέμπτης, itidemque deinceps dici. Neque vero cum hac præp. tantum, sed et cum aliis interdum hæc ellipsis spectatur: ut εἰς τὴν τρίτην vel τετάρτην, pro εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν vel τετάρτην. Sic quoque non solum εἰς τὴν νῦν, (quod ei secundum est exemplum,) sed etiam ἀπὸ τῆς νῦν et μέχρι τῆς νῦν vel ἕως τῆς νῦν, dici, nec non aliis vel præpp. vel adverbiis posse
B jungi, eandem ellipsin servando, sciendum lectoribus est.

Τὴν πρώτην ap. Gal. vertit, Prima potione: secundum quam interpretationem fuerit subaudiendus accus. πόσιν.

Accus. δόξαν subaudiri annotat ap. Plat. Politico, ubi dicit κατά γε τὴν ἐμήν, significans Mea opinione, Mea sententia: et in Philebo, Κατά γε τὴν ἐμήν. Alibi enim dicere, Κατ' ἐμὴν δόξαν. Posset alioqui non minus commode subaudiri accusativus γνώμην: dicitur enim itidem κατὰ τὸν ἐμὴν γνώμην. Sciendum est autem duo ellipseωs genera uni eidemque formulæ loquendi contingere; neque enim legitur duntaxat κατὰ τὴν ἐμὴν pro κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην vel δόξαν: sed etiam ἐμὴν γνώμην, cum ellipsi præpositionis κατά: de qua ellipsi dictum antea fuit.

Sequitur ellipsis substantivi μέρος vel πρᾶγμα, ubi dicitur τὸ ἐμόν: cujus exempla e Plat. et Synesio affert. Videtur autem, in eo, quem illis subjungit, ex Eur. loco, (Hec. 296.) ὅταν δὲ τἀμ' ἀθυμήσαντ'
C ἴδῃς, subaudire itidem voluisse πράγματα cum τἀμὰ, i. e. τὰ ἐμὰ, sicut et ap. Synes. Ἄκουε τοίνυν ὡς ἔχει τἀμά. Addit et τὸ ἐμὸν ac τὸ σὸν, pro τὸ συμφέρον ἐμοὶ et σοί: quæ cum aliis ibi vide. At de ellipsi nominis μέρος, fusius quam ille, disseram aliquanto post.

De ellipsi nominis χώρα, quæ præcedenti proxima est ibi, dictum et a me jam fuit: poteruntque illa cum iis, quæ ab eo traduntur, conferri. Sed quamvis nominis χώρα mentionem duntaxat faciat, [112] non minus ei placuisse nominis γῇ subauditionem, vel ex ejus interpretatione apparet. Attulerat autem aliquanto ante ἐν τῇ ἑαυτοῦ pro In patria sua: quam interpretationem sequendo, (quæ certe recta est,) subaudiri possit et πατρίδι.

Non paucis autem interjectis, ad ellipseωs exempla revertens, πληγὰς subaudiri docet, in isto Plut. loco, (6, 883.) Παῖς δὲ ὑπό τινος κολασθεὶς, εἰ τῷ πατρὶ ἐξήγγειλεν, αἰσχρὸν ἦν τῷ πατρὶ μὴ προσεντεῖναι ἀκούσαντα πάλιν ἑτέρας. Possit autem hæc subau-
D ditio insignioribus testimoniis confirmari; quale est hoc Aristoph. N. (972.) Ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλάς. Cui simile est omnino ap. Luc. Evangelistam, Δαρήσεται πολλὰς et δαρήσεται ὀλίγας. Sed et singulare πληγὴ subaudiri alicubi sciendum est: veluti cum aliquem καιρίαν λαβεῖν vel καιρίαν πληγῆναι legimus: pro quo καιρίαν quidam Comicus ap. Athen. καιρίμην dicit: si modo locus mendo caret. Est præterea observatione non indignum, adjectivum hoc esse ex iis, cum quibus diversæ ellipses fiunt; nam ut cum καιρία interdum ἐλλείπει substantivum πληγή, sic cum καίριον videmus ἐλλείπειν substantivum μέρος ap. Il. Δ. (185.) Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, i. e., (inquit Schol.,) ἐν ἐπιτηδείῳ μέρει: ut ostendit qui scribit aliquem πληγῆναι τὰ ἐπιτήδεια. Ubi similiter observa cum ἐπιτήδεια subaudiri μέρη.

Sunt ap. Eund. et alia quædam aliarum ellipseωn exempla, sed earum fere, de quibus ipse supra disserui: si eas, quæ sunt verborum, excipias, de quibus alibi agere decrevi. Unum tantum ellipseωs

exemplum inter præcedentia omisi, sed consulto: hoc sc., ex Aristoph. Εἰρ. (180.) πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ', ὦναξ Ἡράκλεις. Quamvis enim mere Attica censeatur et hæc ellipsis, qua desiderari existimatur vel αἴσθησις, vel ὀσμὴ, tamen quod majorem ceteris audaciam præ se ferat, et vix in soluta oratione recipiendam, (ut omittam, de eo quod subaudiendum est, non satis constare) ceteris admiscere nolui. Alioqui et Corinthum ejus meminisse non ignoro, subaudientem vel φωνὴ vel ὀσμή.

Venio nunc ad alia vocabula, quæ per ellipsin omissa inveniuntur: quorum tamen nullam, (quod sciam,) mentionem ille facit, sicut nec multorum, de quibus antea lectorem monui. Est igitur, (ut ei voci, quæ prima in mentem mihi venit, primum inter illas, quas additurus sum, locum tribuam,) usitatissima ellipsis nominis δορὰ, quo Pellis significatur. Manavitque jam inde ab Homero istud ellipsews genus. Legimus enim ap. eum παρδαλέη pro παρδαλέη δορὰ, s. παρδάλεως δορά: Il. Γ. (17.) de Alexandro, Παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα. Legimus ap. Eund. et κυνέη: eique magis etiam peculiarem signif. tribui videmus. Eadem vero forma dicitur λυκέη, et λεοντέη, et τραγέη, et in soluta oratione, λυκῆ, et λεοντῆ, et τραγῆ, significando λύκου δορὰ, et λέοντος, et τράγου. Sic etiam ἀλωπεκῆ ex ἀλωπεκέη, Vulpina pellis: ut in celebri illo Prov. Ἂν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξίκηται, τὴν ἀλωπεκῆν πρόσαψον, vel potius πρόσραψον, i. e. Si leonina pellis pertingere non possit, vulpinam assue. At Erasmus vertit, Si leonis exuvium non sufficit, adde vulpinum: legens πρόσαψον, et propriam verbi ἐξίκηται significationem non intelligens. Siquidem his verbis, ἂν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξίκηται, significatur, Si leonina pellis brevior sit quam ut pertingere possit eo, quo illam pertingere vis: (nisi quis verbo Pervenire uti malit.) Esse autem sumta metaphora videtur a vestimentis quæ e pellibus conficiuntur. Et hæc quidem de vera Proverbii hujus interpretatione dicta sint, quæ a me prætermissa fuisse in iis, quas edidi, Animadversionibus in Erasmicas quorundam Proverbiorum expositiones, nemo eorum mirabitur, qui temporis in eas insumti brevitatem noverit. Sed ut ad δορὰ redeam, cum aliis etiam quibuslibet adjectivis hujus generis subaudiendum relinquitur: adeo ut etiam ἀνθρωπείη ita dictum sit ab Herodoto de Pelle hominis.

Illi autem ellipsi plane affinis ea est, qua substantivum κρέας subaudiendum relinquitur: cum sc. dicitur βόειον pro βόειον κρέας, Bovilla caro. Sed Latini magis etiam quam Græci ellipsi hic utuntur, Bovillam itidem dicentes vel Vitulinam pro Bovilla vel Vitulina carne. Οἶνος etiam nec non ὕδωρ ex iis substantivis sunt, quæ subaudienda nonnunquam relinquuntur; dicunt enim ἄκρατον sine adjectione, οἶνον ἄκρατον declarare volentes: et ψυχρὸν itidem, cum ὕδωρ ψυχρὸν intelligi volunt. Et quod ad ἄκρατον quidem attinet, in promtu exempla sunt: sed et cum cognomine, quod unumquodque vini genus a nomine loci accipit, substantivum ipsum subaudiendum relinquere consueverunt. Exempla cum alibi tum ap. Athen. inveniri possunt. Si autem e carmine aliquod petere hic fas est, (cum potius ellipses solutæ orationis mei sint argumenti,) e Theocr. locum proferam, unde utrumque eorum, quæ dixi, exemplo confirmari poterit. Is est in Idyllio, quod Κυνίσκας Ἔρως inscribitur (15.) δύο μὲν κατέκοψα νεοσσὼς, Θηλάζοντά τε χοῖρον· ἀνῷξα δὲ βύβλινον αὐτοῖς Εὐώδη, τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ. Hic jam habes βύβλινον pro οἶνον βύβλινον. Uno autem interjecto versu, Ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον Ὤτινος ἦθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ὤτινος εἰπεῖν. Hic itidem ἄκρατον legis pro οἶνον ἄκρατον. Sit autem Lat. Merum s. Meracum pro Mero vino dicere notissimum est: et quemadmodum in illo [113] proxime præcedente loco βύβλινον pro βύβλινον οἶνον dixerat, sic e Lat. linguæ consuetudine esse, dicere Falernum absolute pro Falerno vino, Cæcubum, pro Cæcubo vino, (ut alia cognomina omittam,) ii duntaxat ignorare possunt, quibus cum Poëtis Lat. nulla unquam familiaritas intercessit. Quod autem magis

A mirum videri possit, quamvis adjectiva sint hæc nomina, Falernum, Cæcubum, cum quibus substantivum subaudiri necesse est, iis tamen, (ac præsertim illi priori,) epitheta adjungere, tanquam substantivis, minime dubitarunt. Tanti videlicet hæc vocabula, quod vini et quidem generosissimi essent cognomina, facienda esse putarunt, ut iis prærogativam illam indulgere fas esse censuerint. Hinc igitur sunt illa, Falernum forte, indomitum, severum, acre, nectareum, atque alia. Sed cum hæc ita sint, quid de eo Tibulli loco judicabimus, in quo Fumosos Falernos, non Fumosa Falerna dicit? 2, 1. Nunc mihi fumosos veteris proferte Falernos Consulis, et Chio solvite vincla cado. Quidam annotant, mire hoc esse dictum, quasi Lat. Vinum non neutrius, sed masculini generis esset. Is autem, qui Poëtam illum enarravit, ex hoc uno loco, (tanta ejus fuit credulitas,) sibi persuasit, Vinum in singulari quidem numero neutrius esse generis, at pluralem masculini terminationem interdum accipere. Vide obsecro, B lector, vide in quam magnum errorem interdum parvæ rei ignoratio impellat. Parvam rem seu levem appello, figuram de qua nunc agimus: quod ex humili (ut ita dicam) Grammaticorum arte cognitio ejus, sicut et aliarum, petenda sit. Sed ea hic non animadversa fecit ut locus alioqui facilis multum negotii facesseret. Ita igitur statuendum est, Tibullum cogente quidem versu, sed audacter tamen, Falernos fumosos dixisse, cum Latini sermonis consuetudo exigeret ut Falerna fumosa diceret; sed in hac tamen sermonis καινοπρεπείᾳ cautione usum fuisse: quod nimirum figura ista, quæ ellipsis appellatur, tueri illam posset. Quod igitur vocabulum per ellipsin subaudiendum esse dicemus? Libenter ex eo ipso loco illud peterem: ut nimirum quemadmodum Chio cado postea dicit, ita Falernos cados intelligamus: sed si quem hæc subauditio offendit propter verbum Proferte, (quod non hic videatur significare Proferte in medium, e vinariæ cellæ tenebris eductos, sed potius In mensam afferte,) non de- C fuerit aliud substantivum, quod commode locum vacuum expleat. Possumus enim, si non aliud, calices saltem subaudire. Quidni enim, ut Calicem Falerni, s. Calices Falerni, in genitivo, legimus, ita et Calices Falernos dicere voluisse suspicemur? Adde quod Græcorum exemplo et hæc ipsa ellipsis confirmari potest: dicentium μεγάλαις προπίνειν pro μεγάλαις κύλιξι, ut infra docebo. Atque hæc obiter in eorum gratiam, qui Tibulliana Musa delectantur, dicta sint. Ut autem ad Græcam substantivi οἶνος ellipsin revertar, sciendum est, nec ἄκρατον pro ἄκρατον οἶνον, nec βύβλινον pro βύβλινον οἶνον, adeo observatione digna esse ut πολὺν pro πολὺν οἶνον, ap. eundem Poëtam, (18, 11.) Ἦ ῥα πολύν τιν' ἔπινες ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλευ. Minime enim dubium esse potest quin cum πολὺν addi extrinsecus debeat accusativus οἶνον. Verum enimvero ne ut Homerus laudibus vini a Flacco vinosus arguebatur, ita ego tam prolixa de ellipsi nominis vinum significantis dissertatione vinosus itidem arguar, ad aquam transeo: D si prius lectorem monuero, tradidisse quosdam, τὸν γλυκὺν a Medicis itidem dici τὸν γλυκὺν οἶνον. Sed vereor ne qui hoc annotarunt, γλυκὺ cum γλυκὺς confuderint. Latius autem patere τοῦ γλυκέος οἴνου signif. quam ejus, quod γλυκὺ neutro genere appellant, meus Thes. docebit. Fateor alioqui Aristot. uno eodemque loco γλυκὺν et ἄκρατον eadem ellipsi dixisse, in Probl. Διὰ τί ὁ γλυκὺς καὶ ὁ ἄκρατος καὶ ὁ κυκεὼν μεταξὺ πινόμενοι ἐν τοῖς πότοις, νήφειν ποιοῦσι.

Commode autem, cum a vino ad aquam transire vellem, i. e. ab ellipsi nominis οἶνος, ad ellipsin nominis ὕδωρ, in Medicorum mentionem incidi: quod hanc ab illis manasse verisimile sit. Sed ut hoc in dubio relinquamus, usitatissimam esse, et Latinos hanc quoque imitari constat. Exempla autem nominis ψυχρὸν positi pro ὕδωρ ψυχρὸν idem Thes. suppeditabit. Latinos porro eodem modo Frigidam pro Aqua frigida dicere, notius esse puto quam ut testimonio ullo confirmare necesse habeam. Sed Caldam itidem elliptice dici sciendum est: et hac

ellipsi Martialem præsertim fuisse delectatum: ap. quem legimus, l. 1. Jam defecisset portantes calda ministros, Si non potares, Sextiliane, merum. Invenitur autem utrumque adjectivum elliptice usurpatum in uno eodemque versu, Frigida non deerit, non deerit calda petenti. Ne quis autem ellipsin substantivi hujus novam esse putet, id est a recentioribus duntaxat Scriptoribus consuetam, ap. Plautum quoque extare sciat.

[114] Ut autem ad vinum ex aqua revertar, (i. e. ad ea quæ ad vinum pertinent,) exemplum ellipseως nominis κύλικες, i. e. Calices, quod me exhibiturum pollicitus sum, jam nunc repræsentabo. In illo igitur, quem ex Aristot. Probl. attuli, loco, post illa verba, Διὰ τί ὁ γλυκὺς καὶ ὁ ἄκρατος καὶ ὁ κυκεὼν μεταξὺ πινόμενοι ἐν τοῖς πότοις, νήφειν ποιοῦσι, sequitur, Καὶ διὰ τί ἧττον μεθύσκονται οἱ ταῖς μεγάλαις κωθωνιζόμενοι. Sic autem et μεγάλαις προπίνειν aut etiam πίνειν dicitur. Eodemque modo ap. Cic. Verr. 3. hoc ellipseως genus habemus, quædam sequendo exemplaria; nam in hoc loco:—Discumbitur; fit sermo inter eos, et invitatio, ut Græco more biberetur; hospes hortatur: poscunt majoribus poculis; celebratur omnium sermone lætitiaque convivium:— in hoc, inquam, loco nonnulli Codd. habent duntaxat Poscunt majoribus: absque substantivo illo Poculis. Ceterum ut in illis locis videmus ἐλλείπειν substantivum illud, ita et in alia sermonis forma ejus ellipsin habemus, veluti cum dicitur προπίνειν φιλοτησίας a Luciano (Pseudol. §. 31.) pro προπίνειν φιλοτησίας κύλικα, vel τὸν φιλοτησίας κύλικα. Atque hactenus de ista quoque ellipsi dictum sit, quæ vino peculiaris esse videtur, i. e. κύλικι quæ vino plena est: quamvis alioqui aqua itidem infundi ei possit. Sed qualis φιλοτησίας κύλιξ esse possit aqua plena? Ideo hanc ellipsin ad Vinum, non item ad Aquam pertinere dixi.

Sed ut ad aliud ellipseων genus magis etiam frequentium veniam, de nominis ἱμάτιον, nominis ἔθος, nominis γλῶσσα subauditione disseram. Cum autem γλῶσσα dico, eum hujus vocabuli usum intelligo, quo ponitur pro Sermone; ideoque non minus φωνὴ, (si cui videatur,) subaudiri possit, ut infra docebo. Sic pro ἱμάτιον aliud ejusdem significationis assumi extrinsecus queat. Exemplum habemus in isto Timonis Lucianici loco, (§. 27.) Προσωπεῖον περιθέμενος ἐρασμιώτατον, διάχρυσον καὶ λιθοκόλλητον, καὶ ποικίλα ἐνδὺς, ἐντυγχάνω αὐτοῖς. Hic enim subaudiri ἱμάτια longe manifestissimum est. Sed non minus ἐνδύματα subaudire liceat, præsertim cum hic sit participium ἐνδύς: alioqui ἱμάτια usitatius esse quam ἐνδύματα, nemo inficiari possit. Ita cum verbo φορεῖν adjectiva quædam eandem ellipsin habent, veluti cum dicitur λευκὰ vel μέλανα φορεῖν, aut ἀνθινὰ φορεῖν: ut Phylarchus ap. Athen. (521.) scribit, lege cautum fuisse apud Syracusios, mulieres μὴ κοσμεῖσθαι χρυσῷ, μηδ' ἀνθινὰ φορεῖν. Sic Martialis Ianthina et Coccina dixit, subaudiens Indumenta, s. Vestimenta, i. e. ἱμάτια: 2. Coccina formosæ donas et ianthina mœchæ. Illud autem μέλανα φορεῖν adeo usitatum fuit pro μέλανα ἱμάτια φορεῖν, ut etiam nomen et verbum e duabus illis orationis partibus composuerint, eadem ellipsi servata. Extat enim μελανοφορεῖν pro μέλαν ἱμάτιον φορεῖν, vel μέλανα ἱμάτια: extat item μελανοφόρος. Dicunt porro eodem modo et πένθιμα pro ἱμάτια πένθιμα. Nec dubium est quin ap. Plut. οἱ ἐν πενθίμοις ὄντες dicantur Qui lugubria vestimenta gestant, sive Qui veste lugubri sunt vestiti, ut loquitur Terent. Nam in illo genere loquendi, præter ellipsin, observatione dignissimus est præpositionis ἐν usus: qui similis est vel potius idem est cum eo, quem In apud Latinos habet, cum dicunt In tunica, de eo qui est Tunicatus: In crepidis, de eo qui est Crepidatus. Locos autem, in quibus præp. ἐν hoc significat, Thes. meus tibi exhibebit: quibus cum alii addi possunt permulti, tum vero ex illo ipso Scriptore, nimirum Plut., 'Ο ἐν περιπορφύρῳ: ut si Latine dicas Qui est in purpura, de eo qui purpura est amictus. At vulg. Lexicorum consarcinatores cum neque ellipsin illam, neque

A illum præpositionis ἐν usum intelligerent, verterunt verba illa οἱ ἐν πενθίμοις, Qui in luctuosis et lugubribus versantur. Jam vero et nomen ἐσθὴς, quod synonymum est, eodem modo plerisque locis ἐλλείπει, veluti cum dicitur ἡ περιπόρφυρος sine adjectione: ut ap. Plut. illud 'Ο ἐν περιπορφύρῳ, sub. ἐσθῆτι, Purpura amictus, Purpuratus.

Illa autem nominis ἔθος subauditio locum habet, ubi dicitur τὸ Ἑλληνικὸν pro τὸ Ἑλληνικὸν ἔθος: et τὸ βαρβαρικὸν pro τὸ βαρβαρικὸν ἔθος. Sic κατὰ τὸ νησιωτικὸν ap. Eund. eadem subauditione. Eademque forma dicitur τὸ ἀρχαῖον sine adjectione. Lucian. (Bacch. 7.) Καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχουσι. Itidem ap. Plaut. et Terent. legimus, Antiquum obtinere, elliptice dictum, subaudiendo vel Morem vel Ingenium, aut aliquid tale. Sed alicubi cum τὸ Ἑλληνικὸν et τὸ βαρβαρικὸν aliisque hujusmodi subaudiri ἔθνος existimandum est.

Præsertim vero nominis γλῶσσα vel φωνὴ valde familiaris est. Sic ἡ Ἑλληνικὴ vel ἡ Ῥωμαϊκὴ etc.
B pro ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα s. φωνὴ dicitur, et pro Ῥωμαϊκὴ γλῶσσα s. φωνή. Aut etiam ἡ τῶν Ἑλλήνων, et ἡ τῶν Ῥωμαίων. Lucian. in Jove Tragœdo (§. 13.) Οὐχ ἅπαντες, ὦ Ζεῦ, τὴν Ἑλλήνων συνιᾶσιν. Tale est autem ἡ Ἀτθὶς pro ἡ Ἀτθὶς γλῶσσα: quod nonnunquam et adjectivum adjunctum habet, ut cum Gramm. τὴν παλαιὰν Ἀτθίδα pro τὴν παλαιὰν Ἀτθίδα γλῶσσαν dicunt. Ut porro γλῶσσα s. φωνὴ in his aliisque hujusmodi subauditur locis, sic ubi idem ille Scriptor Lucianus dicit, (Nigr. §. 11.) Μικρὸν φθέγγονται καὶ ἰσχνὸν καὶ γυναικῶδες, tunc verbale, quod ab illo ipso verbo φθέγγεσθαι deductum est, commode subauditur: nimirum φθέγμα. Observandumque est plerumque hoc usuvenire, ut verbale illius verbi, quo utitur Scriptor, subaudiri debeat.

[115] Διάστημα quoque ex eorum est numero, quæ per ellipsin supprimuntur. Cujus ellipseως Thucydidis præsertim Schol. fidem facit, aliquot locis hoc substantivum apud eum subaudiens: e quibus sunt hi: (3, 94.) p. 114. meæ Ed. Οἰκοῦν δὲ κατὰ κώμας
C ἀτειχίστους, καὶ ταύτας διὰ πολλοῦ, καὶ σκευῇ ψιλῇ χρώμενον: (6, 11.) p. 201. Τῶν δ' εἰ καὶ κρατήσαιμεν, διὰ πολλοῦ γε καὶ πολλῶν ὄντων, χαλεπῶς ἂν ἄρχειν δυναίμεθα. Eodem modo, ἐκ πολλοῦ pro ἐκ πολλοῦ διαστήματος, item ἐν πολλῷ pro ἐν πολλῷ διαστήματι, (2, 89.) p. 78. Μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ. Sic (4, 32.) p. 133. Καὶ οἱ ἀπορώτατοι τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις καὶ σφενδόναις ἐκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλκήν. Exemplum autem dativi πολλῷ pro πολλῷ διαστήματι, præcedente præpositione ἐν, habes cum alibi, tum (7, 36.) p. 245. Καὶ τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυμαχίαν οὐκ ἐκ πολλῷ πολλαῖς ναυσὶν οὖσαν. Denique et ἐπὶ πολὺ pro ἐπὶ πολὺ διάστημα ap. Eund. legitur. Si quis tamen aliud quodpiam substantivum afferret, quod signif. talem haberet, ac non minus commodum esset, eum nequaquam ad illius substantivi διάστημα subauditionem astringendum putarem. Verum quod attinet ad gen. πολλοῦ, præcedente præp. ἐκ vel διὰ, sciendum est aliam potius subauditionem nonnunquam
D illi convenire, nimirum genitivi χρόνου. Atque adeo ut cum ἐκ πολλοῦ sæpe quidem χρόνου, nonnunquam vero et διαστήματος subaudiendum relinquitur; ita vicissim cum διὰ πολλοῦ sæpe quidem διαστήματος, ut ap. Thuc., interdum vero et illud χρόνου subaudire oportet. Ideoque perperam Bud. cum his loquendi formulis ἐκ παλαιοῦ et διὰ μακροῦ, in quibus est ellipsis genitivi χρόνου, miscet locum illum Thuc. Οἰκοῦν δὲ κατὰ κώμας ἀτειχίστους, καὶ ταύτας διὰ πολλοῦ. Et quoniam duo ista διὰ πολλοῦ et ἐκ πολλοῦ, interdum confundi possunt, sæpe vero distinguenda sunt, de hoc quoque aliquid lectori profuturum dicam. Loquor autem de διὰ πολλοῦ et ἐκ πολλοῦ, ubi ad temporis, non loci, spatium s. intervallum referuntur: et dico, alicubi quidem ἐκ πολλοῦ dici posse non minus quam διὰ πολλοῦ, aut versa vice: alicubi vero διὰ πολλοῦ dici, ubi ἐκ πολλοῦ locum habere nullo modo possit. Ut autem eos, qui allati fuerunt, locos, in exemplum sumamus, si quis genitivo πολλοῦ, non μακροῦ, uti vellet, ap. Arrian.

posset non minus ἐκ πολλοῦ quam διὰ πολλοῦ dicere, A eodem sensu; at in Luciani loco pro Δόξαν μοι διὰ πολλοῦ προσειπεῖν, itidem dici non posset δόξαν μοι ἐκ πολλοῦ προσειπεῖν. Ceterum hoc quoque sciendum est, Schol. Thuc. illo vocabulo διάστημα uti alicubi etiam, ubi de tempore agitur, sed addentem illi gen. χρόνου: nam ἐπὶ πολὺ poni ait pro ἐπὶ πολὺ διάστημα χρόνου: in isto Thuc. loco, (4, 72.) p. 145. meæ Ed. Καὶ ἐγένετο ἱππομαχία ἐπὶ πολὺ, ἐν ᾗ ἀξιοῦσιν ἑκάτεροι οὐχ ἥσσους γενέσθαι: hic enim post ἐπὶ πολὺ addit, διάστημα χρόνου δηλονότι. Verum in iis, quæ subaudiuntur, ratio habenda est et consuetudinis linguæ, et peculiariter etiam, si fieri potest, sermonis scriptori, in quo versamur consueti. Ut porro cum ἐν ὀλίγῳ subaudit alicubi διαστήματι, ita quodam in loco subaudiri ab eo videmus τόπῳ.

Μέτρον quoque subaudiendum censetur ab eod. Schol. in hoc ejusd. Historici loco, (2, 89.) p. 78. Οἱ δ' ἐκ πολλῷ ὑποδεεστέρων, καὶ ἅμα οὐκ ἀναγκαζόμενοι, μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες ἀντιτολμῶσιν. Hic enim πολλῷ pro πολλῷ τῷ μέτρῳ dictum B esse censet. Verum hæc subauditio merito censeri περίεργος possit, meo quidem judicio. Quod autem de hoc loco dicetur, idem et de isto dicendum videtur: (45.) p. 63. Οὐχ ὅμοιοι, ἀλλ' ὀλίγῳ χείρους κριθείητε.

Ad μέρος autem quod attinet, de quo me verba facturum sum pollicius, antequam dicendi de ellipsi substantivorum finem facerem: primum quæ de illius vocabuli subauditione scribit Bud., referre, deinde iis, qui addenda videbuntur, adjungere decrevi. Primum igitur sciendum est eum cum τὸ ἐμὸν subaudire μέρος, in isto Plat. loco, in Timæo, Καὶ τὸ μὲν ἐμὸν οὐδὲν θαυμαστὸν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν δόξαν εἴληφα καὶ περὶ τῶν πάλαι γεγονότων καὶ τῶν νῦν ὄντων ποιητῶν, i. e. τὸ ἐμὸν μέρος, inquit. Sic autem interpretatur, Et quidem, quod ad me pertinet, nihil mirum est, hoc me efficere non posse. Affert et e Synesio, Κἀγὼ τό γ' ἐμὸν εἴασ' ἂν χαίρειν αὐτόν. Sed Plat. Hippia Majore, τὸ ἐμὸν πρᾶγμα pro eod. dixisse, (i. e. ead. signif. qua τὸ ἐμὸν μέρος,) annotat: ΣΩΚΡ. C Ῥᾳδίως ἄρα μαθήσομαι· καὶ οὐδείς με ἐξελέγξει ἔτι. ΊΠ. Οὐδεὶς μέντοι· φαῦλον γὰρ ἂν εἴη τὸ ἐμὸν πρᾶγμα καὶ ἰδιωτικόν. Exp. autem, Quippe ineptus essem, similisque idiotæ, si perdocere te non possem. Verum, (quod pace tanti viri dictum sit,) aliquid inter hæc discriminis esse arbitror, nimirum inter τὸ ἐμὸν μέρος et τὸ ἐμὸν πρᾶγμα: et τὸ ἐμὸν μέρος esse omnino quod dicimus, De ma part: ubi verbum verbo respondet. At vero τὸ ἐμὸν πρᾶγμα potius exprimi posse per vocabulum Fait: veluti cum dicimus, Ce ne seroit pas le fait d'un homme de bien. Et hoc quidem obiter dictum sit. In alio porro suorum Comm. loco, de defectuosis sermonis modis loquens, affert e Lysia, Καί τό γε ἐπ' ἐκείνῳ εἶναι ἐσώθης: interpretans, Et quantum in eo fuit, servatus es. I. e., (inquit,) Καί τό γε κατ' αὐτὸν, vel καὶ τό γε ἐς αὐτὸν ἧκον μέρος. Ut Synes. τό γε ἐφ' ἡμῖν, Quantum quidem in nobis fuit. Aristot. de Gen. Anim. 1. Διὸ καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἔοικε λέγειν ὁμολογούμενα τούτῳ τῷ λόγῳ, τόγε τοσοῦτον, [116] Hac quidem certe in D parte Duntaxat in hoc loco. Sed quamvis vocabulum partem interpretationi loci hujus adhibeat, non posse tamen μέρος hic itidem subaudiri, aut certe non posse illi eum, quem in illis prioribus locis habet, usum tribui, longe manifestissimum est. Siquidem ibi uti possumus Latino genere loquendi, in quo itidem vox ea, qua μέρος significant, subauditur interdum cum sc. dicunt, Pro mea virili, Pro tua virili. Nihil enim obstat quominus et in illo loco, Καὶ τό γε ἐπ' ἐκείνῳ εἶναι ἐσώθης, resolvens orationem, dicas, Is te pro sua virili servavit; aut etiam, suam orationi formam relinquendo, Pro ejus virili servatus es. Atque adeo ipsemet Bud. alibi hoc interpretationis genus agnoscit. Τὸ σὸν μέρος cum dicunt, (inquit,) significant, Quantum in te fuit, Pro parte virili. Et τὸ μέρος, ut Demosth. (367.) Οὕτω γὰρ διέθηκας αὐτοὺς, οἶμαι, τὸ μέρος σὺ, ὥστε μὴ τοῖς φίλοις βοηθεῖν, μήτε τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι δύνασθαι. Sic Isæus, τὸ κατὰ σαυτοῦ μέρος dixit: et κατ' ἐμαυτοῦ μέρος: quod et τὸ ἐπ' ἐμοὶ et τὸ κατ' ἐμὲ dicitur. Sic Dinarch. in Philoclem, καθ' αὑτοῦ μέρος, Quantum in se fuit. Hæc ille. Sed non dubium est quin scr. sit in illo Isæi loco, κατὰ τὸ σαυτοῦ μέρος. Atque ut dicendi de hac ellipsi finem faciam, sciendum est τὸ ἐμὸν, (sicut et τὸ ἐμὸν μέρος, integre dictum,) duo significare: interdum quidem Quantum in me fuit, Pro mea parte virili; interdum vero Quantum ad me attinet. Itidem certe et nostrate lingua illo genere loquendi, ad verbum respondente, De ma part, modo hoc, modo illud significamus. Quin etiam quod attinet ad illud genus loquendi, τὸ ἐμὸν μέρος, τὸ σὸν μέρος, &c. merito et ipsum ellipticum esse pronuntiabimus? Sed cum in promtu sit præpositionis κατὰ subauditio, ut τὸ ἐμὸν μέρος dici pro κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος dicamus: alia præterea mihi in mentem venit meum Gr. L. Thes. scribenti: ut nimirum τὸ μέρος, (siquidem et τὸ μέρος dici videmus pro τὸ ἐμὸν μέρος,) primo dictum sit pro ὅσον δύναμαι συμβάλλεσθαι μέρος, (sicut legimus ap. Plat. Μέγα μέρος εἰς τοῦτο ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις συμβάλλεται,) deinde addi cœperit ἐμὸν vel σὸν, vel aliud pro loco. Si tamen subauditionem illam priorem aliquis tutiorem esse dicat, ei minime repugnabo; sed interim et alteram illam in medium attulisse nihil nocuerit.

Nunc ad μέρος venio in prima sua et propria signif. positum. Ejus subauditionem jam inde ab ipso Hom. manasse videmus, ap. quem non solum sing. μέρος, sed et plur. μέρη subaudiendum relinquitur. Omnium vero frequentissima ellipsis est in ἥμισυ: neque enim dubium est quin ut ἡμίσεια pro ἡμίσεια μοῖρα, sic ἥμισυ pro ἥμισυ μέρος dicatur. Sic cum τὸ πλέον et τὸ πλεῖστον non raro subaudiri μέρος comperiemus. Plerumque vero cum gen. locum hæc subauditio habet. Thuc. (2, 13.) p. 53. Ἔστι δὲ αὐτοῦ ὃ καὶ ἀφύλακτον ἦν. Sic ap. Eund. τὰ πολλὰ τῆς γῆς, pro τὰ πολλὰ μέρη. Lucian. in Dialogo qui Πλοῖον vel Εὐχαὶ inscribitur, Τὴν κόμην ἐπ' ἀμφότερα τοῦ μετώπου ἀπηγμένην, pro ἐπ' ἀμφότερα μέρη. Observatione autem dignissima est hujus pluralis ellipsis, et in Lapithis (§. 44.) ubi dicit, Διεῖλε δὲ τοῦ νυμφίου τὸ κρανίον ἐς δύο. Alia non pauca adjungere exempla possem; sed istis contentus, ad μέρος, quod Partem corporis, i. e. Membrum, significat, venire malo. Legimus itaque ap. eundem illum Historicum, Thuc. τὰ γυμνὰ pro τὰ γυμνὰ μέρη: 3, (23.) p. 90. Καὶ ἐτόξευόν τε καὶ ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά. Sic certe et ap. ceteros Scriptt., præsertimque Historicos, γυμνὰ cum hac ellipsi habemus. Itidem ap. Xen. subaudiemus μέρη cum τυφλὰ et ἄοπλα, et ἄχειρα, in hoc pulcerrimo, i. e. pulcerrimam sententiam habente, loco: Κ. Π. 3, (3, 20.) Μωρὸν γὰρ τὸ κρατεῖν βουλομένους, τὰ τυφλὰ τοῦ σώματος καὶ ἄοπλα καὶ ἄχειρα ταῦτα ἐναντία τάττειν τοῖς πολεμίοις φεύγοντας. Ubi observare etiam debemus addi gen. σώματος: qui certe et cum illo μέρη in locis præcedentibus aliisque ejusmodi, subaudiri a nobis debet: si quidem exactam, ut ita dicam, subauditionem esse velimus. Cum enim dicitur μέρος pro Parte corporis, non dubium est quin subintelligamus σώματος: sed hæc ellipsis ex earum est numero, quæ ita sunt familiares, ut non sentiantur. Hic porro gen. σώματος, cujus latentem quodammodo ellipsin cum μέρη esse dico, (ut vicissim substantivi μέρη cum σώματος ellipsin in illo Xen. loco habemus,) in memoriam mihi revocat Marci locum, in quo γυμνοῦ genitivi ejusdem subauditionem poscit: 14, (51.) Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ. Observa igitur hic quidem σώματος subaudiri cum γυμνοῦ, non autem μέρους: at in loco Thuc., quem paulo ante attuli, ἐλλείπειν μέρη vel potius μέρη τοῦ σώματος, loquendo exactius, uti dixi.

Nomina quoque γένος et ἔθνος per ellipsin supplenda relinquuntur. Ac de nominis quidem ἔθνος subauditione dictum a me paulo ante fuit: obiter tamen. Quod vero ad γένος attinet, sciendum est posse et ibi subaudiri, videlicet cum Ἑλληνικὸν et βαρβαρικόν: sed commodiorem esse nominis ἔθνος subauditionem: quod itidem cum Χαλκιδικὸν in alio

loco λείπειν existimat Schol. Ubi autem scribit Paus. Ἐλείπετο γὰρ τῆς Εὐρυσθένους οἰκίας τὸ πρὸς ἀνδρῶν Λεωνίδας ὁ Κλεωνύμου, non aliud quam γένος subaudiri posse constat: idemque de aliis ejusmodi locis sentiendum est.

[117] Sunt vero et quædam ellipses, quæ plus negotii exhibere possunt: ubi videlicet aliquid subaudiri manifestum est, sed quidnam sit illud, non item. Veluti cum dicitur τρισχιλίων ὠνεῖσθαι, quis, prima fronte, non dubitet quid cum τρισχιλίων subaudire debeat? Verum in ellipsibus hujusmodi patrium morem ex aliorum locorum collatione inquirere oportet. Verbi gratia, hic cum τρισχιλίων subaudiri gen. δραχμῶν potius quam alium, dicendum videtur, ex iis, quæ Bud. de computatione per drachmas se observasse testatur. At cum dicitur ὠνεῖσθαι πολλοῦ aut ὀλίγου, minime dubium est quin ἀργυρίου subaudiri debeat.

Sunt denique et quædam latentes (ut ita dicam) ellipses, et quæ minime sentiuntur: ut modo dicebam de genitivo σώματος, subaudiendum esse cum nomine μέρος, quando de Membro dicitur. Adeoque illud loquendi genus, ὠνεῖσθαι τρισχιλίων δραχμῶν, facit ut reminiscar ejus, quod ab Eust. scribitur, nimirum in ὠνεῖσθαι χρυσοῦ esse ellipsin; quis enim hic quicquam ἐλλείπειν suspicetur? Sed et cum dicitur ἥμισυ, quis imperfectum sermonem esse cogitat? Idem dici potest et de πατρίς: idem et de δηρὸν, quod poëticum est. Nam cum πατρὶς subaudiendum relinquitur γῆ: cum δηρὸν autem accus. χρόνον, Eust. etiam teste. Fortasse tamen adverbialiter poni, non minus recte dici queat. Sed et hoc nosse oportet, quod a Bud. annotatur, interdum nihil subaudiri, (ubi nimirum aliquid subaudiendum videri possit,) sed esse sermonis mutationem, ornatus causa: ut ap. Aristot. Εὖ δὲ καὶ τὸ τῶν ὀνύχων μεμηχάνηται, Natura etiam commode ungues machinata est. Greg. Naz. Τὰ δὲ τῶν ἐλπίδων φροῦδα, Jam spes evanuerat. Idem, Αἰσχρὰ μὲν τὰ τῆς ἐκστρατείας: i. e. ἡ ἐκστρατεία, Ipsa expeditio turpis et ignominiosa. Hæc illius est sententia, sed cui fortasse non omnes assentiantur, in his quidem certe locis.

De nominis substantivi ellipsi satis multa dixisse mihi videor: pro meo quidem certe instituto, (alioqui si singula ejus exempla persequi vellem vel unius artis grammaticæ libri magnum mihi numerum adjecissent,) de adjectivo itaque sermo nunc erit et quidem brevis: cum pauca subauditionis ejus exempla reperiantur, vel potius paucissima præ iis quæ in substantivo habemus.

Cum dicitur διὰ χρόνου, tunc (ubi quidem de longo temporis spatio agitur) adjectivum πολλοῦ merito nos subauditūros esse puto: quoniam alicubi ipsi Scriptores addunt. Atque adeo convertitur (ut ita dicam) ellipsis in hoc loquendi genere; sicut enim nonnunquam διὰ πολλοῦ, subaudiendo substantivum χρόνου, dicitur: ita vicissim διὰ χρόνου, subaudiendo adjectivum πολλοῦ. Nonnunquam vero non alterum tantum, sed utrumque ponitur. Quæ exemplis confirmabo. Lucian. (Nigr. §. 2.) Δόξαν μοι διὰ πολλοῦ προσειπεῖν. Plato de Rep. 1. Διὰ χρόνου γὰρ καὶ ἑωρακέναι αὐτόν. Aristoph. Πλ. (1046.) Ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑωρακέναι. Quod autem excepi, ubi de longo temporis spatio agitur, ideo feci quod διὰ χρόνου interdum dicatur etiam simpliciter de Interjecto aliquo temporis intervallo, ut in meo Thes. docui. Quod qui noverit, melius illum jocum, qui ap. Xen. subest his verbis διὰ χρόνου, intelliget. Nam K. Π. 1, (4, 28.) p. 13. meæ Ed., cum dixisset Cyrus Medo τοὺς συγγενεῖς apud Persas osculari se mutuo, ὅταν ἴδωσιν ἀλλήλους διὰ χρόνου: Medus cum a Cyro digressus esset, et jam se itineri dedisset, mox redit, et se διὰ χρόνου ἥκειν dicit. Ad quæ respondet Cyrus, Νὴ Δία, δι' ὀλίγου γε. Qui jocus intellectus faciet ut non miretur lector hic ὀλίγου cum διὰ χρόνου jungi, cum contra πολλοῦ subaudiri cum illis verbis solere dictum sit. Et de hoc loquendi genere hactenus. Magis autem mira videri possit hujus adjectivi subauditio in plurali quam huic Thuc. loco Scholiastes assignat: (2, 25.) p. 57.

A Καὶ ἐς Μεθώνην τῆς Λακωνικῆς ἀποβάντες, τῷ τείχει προσέβαλον ὄντι ἀσθενεῖ, καὶ ἀνθρώπων οὐκ ἐνόντων. Hic enim Schol. λείπειν dicit πολλῶν. Sed controversa certe subauditio ista esse possit, siquidem etiamsi fateamur Thuc. non intellexisse nullos omnino intus fuisse homines, sed fuisse paucos, non necessaria subauditio illa dicetur: quod ea sit in aliis quoque linguis sermonis consuetudo, ut hyperbolice loquentes, nullos esse dicamus ubi sint valde pauci.

Cum βίου videtur existimasse Bud. deesse adjectivum ὅλου, cum dicitur διὰ βίου pro Per totam vitam. Sed dicet quispiam fortassis, e vi præpositionis potius hoc loquendi genus signif. istam accipere. Sic certe ap. Athen. διὰ νυκτὸς pro δι' ὅλης νυκτὸς ab Aristoph. dici quidam testatur. Eodemque modo δι' ἡμέρας interdum significat δι' ὅλης ἡμέρας. Objicere tamen possit quispiam, διὰ νυκτὸς et δι' ἡμέρας interdum videri significare simpliciter Die et nocte, Interdiu et noctu: verum si hoc detur, respondere
B fortasse licebit præp. διὰ posse cum uno eodemque vocabulo diversam vim pro loco habere. Hæc autem a me ita dicuntur, ut nihilominus illam subauditionem admitti posse fatear.

[118] Cum ὀνύχων adjectivum ἁπαλῶν extrinsecus assumere necesse est, ubi dicitur ἐξ ὀνύχων pro eo, quod Lat. A teneris unguiculis dicunt. Sed tamen frequens est ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, (quibus verbis Latini interpretationem illam dederunt,) tam rarum contra illud ἐξ ὀνύχων sine illo adjectivo, ut ejus omissio alicui suspecta esse queat.

Τὶς quoque iis adjectivis annumerandum fuerit, quæ Scriptores lectori subaudienda interdum relinquunt, si Budæo credimus; is enim τὶς in quodam Plat. loco supplendum sibi videri tradens, addit, sæpe et ap. Aristot. suppleri. Ego autem pleonasmi nominis hujus exempla mihi abunde suppetere dico, (quorum etiam quædam supra protuli,) contra vero ellipseωs a me plura desiderari fateor. Siquidem et in illo Hesiodi versu, (Ἔργ. 1, 12.) τὴν μέν κεν ἐπαι-
C νέσσειε νοήσας, (unde primum et præcipuum illius ellipseωs exemplum aliquis sumendum putarit,) pro κεν legisse τὶς in quodam veteri Codice, aut certe apud aliquem, qui illa verba citaret, vocabulum hoc non illud invenisse mihi videor.

Tria nunc sunt quæ lectorem de his ellipsibus scire volo. Primum est, harum quasdam esse peculiariter Atticas, quasdam generaliter Græcas. Secundum, eas ab ipsis Scriptoribus velut digito nobis monstrari, si locos inter se conferamus: cujus rei exemplum attuli supra, p. 95. cum de ellipsi præpositionis εἰς dissererem. Tertium est, eas etiam ellipses, quæ Atticæ sunt, non ita esse Atticas, ut qui eas non usurpabit, Attico sermone uti negetur. Alioqui enim ipsum Aristoph. omnium Ἀττικώτατον nihil minus quam Ἀττικίζειν diceremus, ubi σὺν αὐτοῖσι ταλάροις dicit: quoniam ut ille Ἀττικώτατος, ita hæc ellipsis censetur Ἀττικωτάτη. Locus extat B. (560.) οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν, τάλαν, Ὄνπερ σὺν αὐτοῖσι ταλάροις κατήσθιε. Sic ἐκ παντὸς dicitur inter-
D dum elliptice, sed tamen et ἐκ παντὸς τρόπου, absque ellipsi. Quibus exemplis alia ipse admonitus addere poteris. Jam vero et aliud in mentem venit, cujus admonere non inutile fuerit: nimirum tot exempla ellipseωn a me non temere afferri, quamvis non omnes Atticas esse existimem: sed quod earum, quæ generaliter Ἑλληνικαὶ sunt, non minus quam earum, quæ peculiariter Ἀττικαὶ, cognitionem lectori necessariam esse censeam. Spero autem fore ut hæ ab illo animadversæ ad aliarum multarum cognitionem viam patefaciant: aliarum, inquam, sive quas Scriptores quilibet inter se communes, sive etiam quas illi, qui artem quampiam tradunt, sibi peculiares habent. Nam suas Grammaticos, suas Mathematicos, suas Medicos habere ellipses videmus.

His, quæ de nominum apud Græcos ellipsibus dicta sunt, libet aliqua similium apud Latinos ellipseωn exempla subjungere, vel potius ea, quæ sparsim jam attuli, recolligere, et alia illis adjicere.

Quemadmodum igitur apud Græcos μῦθον seu

ἔπος per ellipsin omitti dictum est, sic vocem verbum, quæ eandem cum illis signif. habet, aut ejus pluralem verba itidem elliptice subaudiendum relinqui sciendum est: veluti in his loquendi generibus, Paucis complecti, Paucis proponere, docere, Responsum paucis reddere: quæ duo posteriora Virgiliana sunt. Sic, Quid multa? Et rursum per ablativum, Quid multis opus est? Quid multis moror? Omitto illa Comica loquendi genera, quæ hujus nominis ellipsi adjunctam aliam habent: ut ap. Terent. Andria, Paucis te volo. Neque enim duntaxat ablativus verbis, sed infinitivus quoque Alloqui, aut alius ejusmodi, subaudiendus est. Sic ubi idem Comicus dicit, Licetne pauca? duplicem esse ellipsin videmus. Itidemque ap. Plautum ablativus Paucis aliquoties legitur ita usurpatus, ut unica subauditio sermonem explere non possit. Quod vero ad Terentianum illud attinet, Ausculta paucis, Donatus in Andria quidem, alterius lectionis admonet, Ausculta pauca; at in Adelphis, nullam ejus mentionem facit. Atque ut a Comicis ad Virg., et a duplici ellipsi ad simplicem revertar, ap. eum legimus itidem, Talibus accensi firmantur, pro Talibus verbis. Sic Talibus incusat, pro Talibus verbis: et Talibus orabat: item Talibus infit, nec non Talibus affata Æneam. Quin etiam cum duplici ellipsi, i. e. et nominis et verbi, dicitur ab Eodem, quærenti talibus ille Suspirans, imoque trahens a pectore vocem. Hic enim Talibus dictum est pro Talibus verbis respondit.

Sicut ἀμφοτέραις vel ἀμφοτέρῃσι, subaudiendo χερσὶ, sic Ambabus pro Ambabus manibus dictum invenitur.

Atque ut est genitivus ἐλλειπτικὸς cum alibi, tum ubi dicunt εἰς Ἀπόλλωνος, subaudientes ναὸν, sive ἱερόν: sic Latinos Ad Vestæ, Ad Dianæ, aliaque itidem dicere, subaudientes Ædem, vel Templum, docui supra.

Nec aliter quam ἐν πολεμίᾳ dicunt Græci Historici cum ellipsi, Lat. Historicos In hostico ἐλλειπτικῶς dicere videmus, præsertimque Liv. Cui πολεμίᾳ ut illi φιλίαν, sic hi Pacatum Hostico opponunt.

Ὁδὸς Græci in plerisque loquendi generibus supprimunt: sic nomen Via aut Iter a Latinis supprimi, vel mediocriter in eorum sermone versatis notum esse potest. Hinc sunt illa, Recta venire, Recta pergere. Item, Qua ibo? Hac ibo. Ablativus autem nominis iter supprimitur, cum dicitur, Bidui, aut Tridui, pro Bidui itinere aut Tridui: ut in h. Cic. l., Nos in castra properabamus, quæ aberant bidui.

[119] Tempus quoque in sermone Latino deficit nonnunquam, ut in Græco χρόνος: velut Ab antiquo, pro A tempore antiquo: sicut ἐκ παλαιοῦ pro ἐκ παλαιοῦ χρόνου habuisti e Synesio: itidemque ἐκ παλαιοτάτου e Paus., pro ἐκ παλαιοτάτου χρόνου. Sic ap. Virg. Ante expectatum, pro Ante expectatum tempus, G. 3. et hosti Ante expectatum positis stat in agmine castris: vel In ordine, ut alii Codd. habent. Non ignoro tamen Serv. velle Ante expectatum esse unam orationis partem, adverbium videlicet: quod significet Dicto citius, Antequam ejus expectetur adventus. Atque ita scr. essent illa duo vocabula per ὑφὲν, sive ὑφ' ἕν. Sed simplicius est quod de subauditione dixi: præsertim cum multa ellipseως nominis hujus exempla passim extent. Præcipuus autem ejus est usus, ubi dicitur E quo, vel Ex eo, seu Ex illo. Nemo enim non videat subaudiri ablativum Tempore in hujusmodi locis. Itidemque apud Græcos cum ἐξ οὗ, ἐξ ἐκείνου, ἐκ τούτου, frequentior est quam alibi ellipsis genitivi χρόνου.

Est et nomen Dies ex iis quæ per ellipsin tacentur, sicut a Græcis ἡμέρα. Eodemque modo, quo hi τὴν αὔριον pro τὴν αὔριον ἡμέραν dicunt, ita illi Crastinum, cum Crastinum diem significare volunt. Itidem Meus natalis, pro Meus natalis dies, ap. Virg. Sic Prima et novissima, pro Prima dies et novissima ap. Ovid. Bruma novi prima est veterisque novissima solis. Commode autem ellipsin nominis Tempus consequitur ellipsis nominis Dies, quam excipere debet ellipsis nominis Hora; ut enim Tempus est generis ap-

A pellatio, ita Dies et Hora sunt specierum appellationes: quamvis alioqui Dies pro Temporis etiam signif. alicubi ponatur. Sed quod ad nominis Hora ellipsin attinet, cum apud Græcos non solum cum adjectivis numeralibus subaudiatur, sed et cum aliis quibusdam, apud Latinos ejus ellipsis cum adjectivis illis potius usurpatur. Hæc porro nominis Hora cum numeralibus ellipsis aliam quandam mihi in memoriam revocat, quæ itidem cum numeralibus in utraque lingua usurpatur, sed quæ non ejusdem sunt generis. A Græcis enim ὁ τριταῖος, ὁ τεταρταῖος, &c. pro ὁ τριταῖος πυρετὸς, ὁ τεταρταῖος πυρετός: itidemque a Latinis Tertiana, Quartana, pro Tertiana febris, Quartana febris, dici solet. Has ellipses nominum Tempus, Dies, Hora, aptissime consequetur ellipsis nominis Annus; sed singularis ellipsin nullo exemplo probare in præsentia possum, at ellipseως pluralis anni exemplum suggerit illud usitatissimum loquendi genus A teneris; nam pro A teneris annis dici, pro confesso habetur.

B Præterea ut Græci μέρος per ellipsin supprimunt, ita Latini nomen, quod significationi illi μέρος respondet, supprimentes, dicunt Pro virili, cum tamen intelligant Pro virili parte: et quidem illud ipsum significantes, quod Græci per τὸ ἐμὸν nonnunquam significant, subaudientes illud μέρος. Quin etiam hujus ipsius nominis pluralem numerum in alio genere loquendi longe usitatissimo subaudiri ab illis scimus: cum videlicet dicunt, Primas alicui deferre vel secundas, Primas obtinere vel secundas. Extatque et ap. Cic. hæc ellipsis, dicentem Primas dare alicui, vel deferre: dicentem quoque, Aliquem primas ferre. Sic ap. Terent. elliptice, Non posteriores feram.

Quod vero ad nominis δορὰ ellipsin attinet, an huic quoque respondentem ellipsin sermo Latinus habeat, nondum mihi compertum est. Nam me Vulpinam pro Vulpina pelle legisse, (sicut Græci ἀλωπεκῆν dicunt, ἀλωπεκῆν δωρὰν significantes, itidemque λεοντῆν pro λεοντῆν δορὰν, &c.) affirmare non ausim:
C cum incertam hac de re meam memoriam esse sentiam. At vero plur. num. Pelles quidam subaudiendum censent ap. Virg., hic sævus tendebat Achilles. Itidemque ap. Cæsarem Tendere legimus in hac signif., sine adjectione positum: nec non ap. Liv. Verum non minus nomen Tentoria quam illud Pelles subaudire possumus. Fortasse vero et tertium aliquod inveniri queat, cujus item subauditio huic verbo non minus sit accommodata.

At eam ellipsin, cui proximum a præcedente locum dedi, valde familiarem Latini habent, ut enim Græci κρέας cum τὸ βόειον, vel τὸ μόσχειον, vel τὸ ὕειον, et cum aliis hujus generis adjectivis subaudiendum relinquunt, sic Lat. Bubula, Vitulina, Suilla, pro Bubula, Vitulina, Suilla carne dicere, e variis Scriptorum locis notum esse debet. Atque adeo, (quantum meminisse possum,) frequentius etiam utuntur ellipsi cum his adjectivis Latini quam Græci cum illis. Eodem certe modo et Ferinam pro Carne ferina dicunt: nec dubitavit Virg. huic vocabulo, tanquam
D substantivi locum obtinenti, adjectivum adjungere: Æn. 1. Implentur veteris Bacchi, pinguisque ferinæ.

An autem et θήρειον Græci itidem pro θήρειον κρέας dicant, nondum mihi compertum esse fateor. Ceterum in illo Virg. loco meminisse oportet ejus, quod annotatum a me antea fuit de adjectivo Falernum: siquidem cum aliis vocabulis, quæ vini veluti sunt cognomina, tum vero huic vel maxime epitheta non secus ac substantivo, tribui docui.

[120] Vini appellationem ex iis esse, quas Lat. per ellipsin plerumque supprimant, idoneis exemplis demonstravi, ubi de Græca voce οἶνος verba feci: atque ut eadem ellipsi in voce ὕδωρ utuntur hi, sic eandem illos in voce Aqua usurpare, simul ostendi.

Ut substantivum ἱμάτιον vel ἱμάτια Græcus plerumque sermo prætermittit, adjectivo, cui adjungi deberet, contentus, sic in Lat. Vestimenta vel Indumenta interdum omitti, docui. Sed exemplis,

quæ attuli, adjici hoc potest ex Ovidio Met. 11. Surge age, da lacrymas, lugubriaque indue; nec me Indeploratum sub inania Tartara mitte. Hic enim Lugubria esse Vestimenta lugubria, ut πένθιμα sunt πένθιμα ἱμάτια, manifestissimum est. Itidem vero legimus ap. Propert. Eleg. ult. Et bene habet: nunquam mater lugubria sumsi: Venit in exequias tota caterva meas. Sic denique et ap. Senecam legimus Amicta conjux lugubribus.

Eodem modo, quo Græcis nomen ἔθος nonnunquam ἐλλείπει, apud Latinos Morem interdum videri ἐλλείπειν, (nisi quid aptius assumatur,) planum in superioribus feci.

Non secus etiam ac φωνὴ omittitur a Gr. Scriptoribus in quibusdam locis, vocabulum Sermonem Latinos in nonnullis prætermittere sciendum tibi est: veluti cum dicunt In Græcum vertere, vel in Latinum. Quintil. 10, 5. Vertere Græca in Latinum, veteres nostri oratores optimum judicabant.

Quemadmodum Græci interdum generale vocabulum ἀργύριον, i. e. generalem signif. habens, subaudiendum relinquunt, interdum et gen. δραχμῶν, cujus particularis est signif.: ita Latinos non solum gen. Pecuniarum subaudire, cum dicunt Repetundarum postulavit: itemque vocem Numi; sed interdum etiam Sestertii subaudiendum relinquere, quidam Grammatici annotarunt.

Denique ut τόπος apud Græcos nonnunquam ἐλλείπειν videmus, sic quoque ap. Plin. sæpe legimus In petrosis, glareosis, arenosis, pro In petrosis, glareosis, arenosis locis.

Ne adjectivorum quidem apud Latinos quoque ἐλλειπόντων exempla desunt; sed ego ad alia festinans, unum duntaxat afferam, simulque ejusdem generis ellipsin inter Græcas a me paulo ante prætermissam, ei adjungam. Dico igitur adjectivum Alius ex iis esse, quæ Lat. nonnunquam per ellipsin supprimunt. Affertur autem in exemplum hic Plinii locus, 36, 9. Omnibus, quæ unquam in mari visæ sunt, mirabiliorem. Hic enim non dubium est quin Omnibus dictum sit pro Omnibus aliis. Itidemque hic Plinii Junioris, Quod deforme arbitrabar, cui assurgere, cui loco cedere omnes oportet, hunc omnibus sedentibus stare. Exemplum autem ellipseως ejusdem generis in sermone Græco, quod me adjuncturum sum pollicitus, est hoc ap. Thuc. 4, (69.) p. 144. meæ Ed. Τάφρον τε καὶ τείχη διελομένη ἡ στρατιὰ, ἔκ τε τοῦ προαστείου λίθοις καὶ πλίνθοις χρώμενοι, καὶ κόπτοντες τὰ δένδρα καὶ ὕλην, ἀπεσταύρουν εἴτι δέοιτό τι. Hic enim ipse etiam Schol. ἄλλην cum ὕλην subaudiendum esse judicat: post hæc verba, δένδρα καὶ ὕλην, scribens, ἄλλην δηλονότι. Observandum est autem, hoc vocabulum ex eorum numero esse, quæ alicubi per ellipsin omittuntur, alicubi contra per pleonasmum ex abundanti adduntur; nam pleonasmi hujus ipsius nominis aliquot exempla in præcedentibus attuli.

Unum jam superest, quod te, lector, celare nolim, antequam dicendi de ellipsi finem faciam: nimirum, si magnam exemplorum ejus copiam comparare velis, ea tibi in Gallica lingua si ejus peritiam consecutus es, potius quam in alia ulla quærenda esse. Ibi enim non tales tantum ellipses invenies, quales et Latinus habet sermo, cum Græcis convenientes; sed

A alias plerasque, quas ille nullo pacto imitatus est. Magnum autem Gallico sermoni adjumentum ad phrases Græcas assequendas præbet articulus, quem cum Græco communem habet. Nec mirum est si Latini, qui hoc adminiculo destituuntur, multa Græcorum loquendi genera non æque feliciter ac Galli exprimere possint. Sed nonnullis cum alibi, tum vel maxime ubi ellipticus sermo est, exprimendis, quanta sit articuli nostri commoditas, apparet. De iis loquor, quæ articulum in Græco sermone habent. Exempli gratia sæpe dicimus, C'est le plus court par ci, C'est le plus court par là: eodem modo subaudientes vocem Chemin, quo Græci ὁδὸς subaudiunt. At si tollas articulum Le, ellipsin ineptam reddis: non aliter quam si pro ἡ ἐπιτομωτέρα dicas simpliciter ἐπιτομωτέρα. Aliud exemplum proponam, e quo magis etiam patere poterit quod dixi: A l'antique, A la Françoise, pro A la façon antique, A la mode antique, A la façon Françoise. At ablato articulo La, dic A Françoise, nulla jam est ellipsis, sed aliud

B omnino dicis; nam A la Françoise sonat More Francico, at vero A Françoise sine articulo, significat Franciscæ, Mulieri quæ Francisca vocatur. Sic in Gr. sermone subaudiendo ἔθος, (quod respondet nostro illi vocabulo Mode vel Façon,) non dixeris ἐς ἀρχαῖον, [121] si declarare velis A l'antique, sed ἐς τὸ ἀρχαῖον: itidemque non ἐς Κελτικὸν, sed ἐς τὸ Κελτικὸν, si significare velis A la Françoise. Et hæc quidem obiter a me dicta sint, quæ aliquem tibi velut gustum felicitatis nostri sermonis præbeant: de qua si mihi non vis credere, at meo crede libello, quem de Gallici Sermonis cum Græco Affinitate seu Cognatione scripsi. Posse tamen ei libello addi multa ellipseων quoque, quas Galli cum Græcis communes habent, exempla, nescium te esse nolo. Sed qualiscunque est, (mihi enim inchoatum atque rudem excidisse testari quamplurimi possunt,) non aliter quam Horatianus grex avium, corniculam suarum plumarum furem est nactus: imo vero non ab una, sed a duabus jam id passus est. Verum caveant illæ cor-

C niculæ, ne a meipso tandem mea repetente, nudatæ furtivis coloribus, risum, ejusdem Horatianæ corniculæ exemplo, moveant.

Quamvis porro et aliarum orationis partium ellipses in Græco sermone et eo quidem Attico reperiantur, hic tamen finem de illis dicendi facere decrevi: quod vel ea una pars, quæ verbum vocatur, tot habeat tamque multiplices ellipses, ut postquam multa de illis dixero, multo tamen plura dicenda superfutura sint: nisi ab exemplis, quæ afferre necesse erit, paratior fuero: et ad hoc consequendum, eorum memoriam et longa et diligenti lectione mihi renovaro. Sed cum harum ellipseων paucissimas observatas esse a Bud. videam, multas quamplurimis incognitas esse sciam, et tamen cognitionem earum et jucundissimam et utilissimam fore intelligam, non diu illarum tractationem differre, sed in aliquem hujus ipsius operis locum conjicere statui. Ceterum ubique Ellipsin, (nam et de hoc admonendum te duxi,) non Eclipsin, usurpavi, quod eos falli existimem, qui Eclipsin hac in signif. dicunt: quamvis et ap. Quintil. hanc scripturam extare sciam. Quare autem ista locum hic non habeat, alibi docebo.

DE IIS, QUÆ ATTICI

IN CONSTRUCTIONE VERBORUM ET PRÆPOSITIONUM PECULIARIA HABENT.

CAPUT III.

Venio ad constructionem verborum et præpositionum, quæ Atticis peculiaris est, aut, (si mavis,) ad ea, quæ Attici in constructione verborum et præpositionum sibi peculiaria habent; sed ita ut specimen hujus differentiæ (præsertimque ejus quæ est circa verba) aliquot exemplis propositurum me potius quam singula recensurum profitear. Ad verborum igitur constructionem quod attinet, exemplum mutationis illius affert Corinthus, ἀρέσκει σε pro ἀρέσκει σοι, ap. Thuc. Sed ille nimium generaliter loquens, Atticos pro dativo accusativum amare dicit; deinde hoc unum exemplum producit. Addere saltem debuerat, In quibusdam verbis. Quamvis autem Grammatici uno omnes ore Atticam esse hanc constr. dicant, statuitur tamen et differentia inter ἀρέσκω σε, et ἀρέσκω σοι, a Bud.: dicente, ἀρέσκω σοι esse Placeo tibi; ἀρέσκω σε autem, ἀρεστὸς φαίνομαι, Probo me tibi: ut ap. Synes. Ἀλλ' ἐπεὶ τούτοις ὑμᾶς οὐκ ἀρέσκομεν, ἔξεστι βουλεύσασθαι τὸ λῷον τῇ τε πόλει καὶ ταῖς ἐκκλησίαις, κἀμοὶ, Quoniam vobis his non satisfacimus, nosmet vobis non approbamus. Sed debuit potius dicere Bud. (meo quidem judicio) ἀρέσκω σε cum dat. rei hanc signif. habere. Siquidem locis, quos subjungit in exemplum, nequaquam convenire itidem illa possit: ut certe nec constr. eadem est. Sequitur enim e Plat. de Rep. 8. Ὅπου δέ γε ἡ ἐξουσία, δῆλον ὅτι ἰδίαν ἕκαστος ἂν κατασκευὴν τοῦ αὐτοῦ βίου κατασκευάζοιτο ἐν αὐτῇ ἥτις αὐτὸν ἀρέσκοι. Ex Eod. Ὃς ἂν αὐτὸν ἀρέσκῃ τρόπος, τοῦτον ἐκλέξασθαι. Cui loco hunc quoque subjungit ex opere de LL. Ἀλλ' εἰ μὴ αὖ σε ταῦτ' ἀρέσκει &c. Item, Οὓς δ' ἂν μὴ ἀρέσκῃ τῶν διδασκάλων. His inquam locis talis interpretatio dari non potest, qualis tribuitur illi, qui e Synesio allatus est: ideoque illud, quod de differentia scribit, restringendum eo, quo dixi, modo fuerat. Quæ cum ita sint, firmum maneat illud potius, ἀρέσκω σε Atticum esse pro ἀρέσκω σοι. Quod autem ad illum Synesii locum attinet, in quo personæ dativus adjunctus est, videri possit voci activæ ἀρέσκομεν datus esse is usus, quem olim habebat passiva ἀρεσκόμεθα: quæ cum accusativo et ipsa jungeretur, Atticos hanc cum accusativo constr. inde retinuisse credibile est: præsertim cum alia eodem modo mutatæ constr. exempla non afferantur.

Apud Soph. quidem certe vult ejus Schol. ἐμὲ ἄραρε φρένας, tale esse quale illud ἀρέσκω σε: in isto Electræ loco (147.) p. 87. meæ Ed. ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ στονόεσσ' ἄραρε φρένας. Verum id controversum esse possit; nam de loco illo fortasse dicere quis malit idem, quod de multis Homericis: e quorum numero est hic, τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος; et hic, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν: item, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; Si enim hic velimus σὲ per antiptosin positum esse pro σοῦ, nihil obstabit quominus illud ἐμὲ a Soph. positum itidem dicamus pro ἐμοῦ. Sed in his Homeri locis, pariterque in illo Sophoclis, præp. κατὰ subaudire malo: ut sit ἵκετό σε φρένας pro κατὰ φρένας, itidemque in ceteris locis. Neque tamen Eustathio assentior in eo, quod hanc præp. [122] κατὰ sic assumi extrinsecus ab Hom. tradit, in (Od. A. 192.) εὖτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν. Aut enim valde fallor, aut fallitur Eust., cum id dicit: ac potius κατὰ verbo λάβῃσιν jungi debet: ut sit κατὰ γυῖα λάβῃσιν pro καταλάβῃσι γυῖα. Cum autem infinita prope sint ap. hunc Poëtam præpositionis ita sejunctæ a verbo exempla, in hoc, verbo

A nominatim id fieri ab hoc Poëta et alibi videmus: veluti cum ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα dicit pro τρόμος ὑπέλαβε γυῖα. Sed quamvis talis præpositionis κατὰ subauditio confirmari illo Homeri testimonio non possit, ut putavit Eust., eam tamen libenter admitto, uti dixi: præsertim si unica eligenda sit quæ omnibus hujusmodi locis accommodari possit: alioqui certe et præp. εἰς quadrare nonnullis manifestum est: ut illi, quem primum attuli, τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος; Nihil enim obstat quominus εἰς φρένας hic dicamus, sicut et κατὰ φρένας: imo vero etiam commodior illa quam hæc esse videtur. Et de his quidem hactenus. Superest ut videamus an ille Soph. locus per omnia cum istis Homericis conveniat. In eo certe non convenit, quod in unoquoque eorum, quos ex Hom. attuli, aliorumque iis similium, si præpositionem extrinsecus assumas, nullam in verbi constr. mutationem habes: id est, verbo sua constr. relinquitur: at in illo Sophoclis, ἐμὲ ἄραρε φρένας, postquam cum φρένας junxeris κατὰ,
B aut aliam præp., relinquitur inusitata constr. verbi ἄραρε cum accusativo. Idque est quod Enarratori illi patrocinari potest, dicenti ἐμὲ ἄραρε esse Attice pro ἐμοὶ ἄραρε, ut ἐμὲ ἀρέσκει pro ἐμοὶ ἀρέσκει. Sed falso reprehendit eum Triclinius quasi ἄραρε putarit significare ἀρέσκει: aliud enim est sensum loci, aliud propriam alicujus verbi signif. exponere. Reprehensionem certe potius meretur ipsemet, cum præp. εἰς non ante φρένας, sed ante ἐμὲ subaudiendam esse tradit; nam ἄραρε φρένας εἰς ἐμὲ, quale erit? Sed hic Triclinius et in plerisque aliis expp. φρένας οὐκ ἀραρυίας habere videtur: ideoque ab illo sibi cavere lector meminerit. Ut autem dicendi de hoc loco finem faciam, etiamsi admittamus tale hic esse ἄραρε ἐμὲ quale ἀρέσκει με, non tamen eodem jure quo hoc, illud quoque atticismis annumerare poterimus: cum non perinde receptum esse illius usum constet, ac ne locum quidem in soluta oratione obtinere possit.

Ut porro ἀρέσκει με pro ἀρέσκει μοι, sic vicissim
C ὠφελεῖ μοι pro ὠφελεῖ με legitur: sed quam Attica est illa verbi ἀρέσκω constr., tam longe hanc verbi ὠφελῶ constr. ab Atticæ linguæ consuetudine remotam esse existimo.

Attici a quibusdam esse existimantur et hi genitivi, θαυμάζω σου, ἄγαμαί σου, pro θαυμάζω σε, ἄγαμαί σε: verum quod ad θαυμάζω attinet, iis refragatur, quod quidam annotant, alium cum his verbis esse genitivi quam accusativi usum; jungi enim genitivo ἐπὶ κατηγορίας.

Contra vero aliud constructionis vere Atticæ exemplum habemus in iis genitivis, qui ibi ponuntur, ubi linguæ communis consuetudo accusativum poscit: cujusmodi est cum dicitur πιεῖν οἴνου. Sed cum de hoc genitivi usu abunde ante disseruerim, in iis quæ in Articulum LVI. Corinthi annotavi, exemplisque multis eum confirmarim, te commonefactum eo remittendum censeo.

Inter Atticas constrr. numeratur ea, quam habent cum alia verba tum vero ἀφαιρῶ, seu potius ἀφαιροῦμαι, et ἀποστερῶ: cum duobus accusativis nimirum, uno personæ, altero rei. Dicere enim Atticos, ἀφαιροῦμαί σε τοῦτο, ἀποστερῶ σε τοῦτο: at linguam communem, ἀφαιροῦμαί σου τοῦτο, et ἀποστερῶ σε τούτου. Sed tamen apud Atticos quoque Scriptores invenitur et ista constr. ἀφαιροῦμαί σου τοῦτο. Atque adeo

et ἀφαιροῦμαί σοι τοῦτο ap. Isocr. extat: ut meus Thes. te docebit. Itidem vero non solum ἀποστερῶ σε τοῦτο, sed etiam ἀποστερῶ σε τούτου, ab iis etiam Scriptoribus dici, qui Attice loqui censentur, illinc disces.

Atticismum censet esse idem Corinthus et in constructione hujus loci, Aristoph. 'Α. (337.) Ἀλλὰ νῦν λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τόν τε Λακεδαι-Μόνιον αὐτόν: dictum enim esse Attice εἰπὲ τόνδε pro περὶ τοῦδε.

Est Attica constructio (sententia quorundam) et ea quam habent verba ποιῶ et λέγω: cum dicitur ποιῶ σε κακὰ vel κακῶς, et λέγω σε κακὰ vel κακῶς: sed aut Atticorum non est, aut certe sic est Atticorum ut linguæ communi cum Attica communis sit ejus usus.

Ad Atticam præpositionum constr. nunc venio, i. e. ad ea quæ Attici in præpositionum quarundam constructione sibi peculiaria habent: cum autem in præpositionis ἐπὶ potissimum constructione a sermonis aliorum consuetudine recedant Attici, ab ea auspicabor.

Ἐπὶ igitur pro accusativo genitivum passim apud Atticos habet, in significatione motus ad locum, veluti cum ἐπ' οἴκου pro ἐπ' οἶκον dicunt. Thuc. 2, (68.) Ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ διελύθησαν κατ' ἔθνη. Sic 1. cum eodem verbo eadem constr. usus est, nec non alibi. Eodemque modo cum ἀπῆλθον junxit ἐπ' οἴκου, in illo ipso libro. Tale est 8. Νῆες ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμεναι. Sic dicitur ἀπιέναι ἐπ' οἴκου, item διαλύεσθαι ἐπ' οἴκου, ἀποπλέειν ἐπ' οἴκου, [123] ἀποπέμπειν ἐπ' οἴκου, nec non cum aliis signif. huc pertinentem habentibus accusativis: obtinuitque hanc constr. genitivus hic potissimum. Neque vero minus cum nominibus, quæ locorum propria sunt, usurpatur hæc constr. Legimus enim ap. eundem Historicum, Ἐχώρουν ἐπὶ τῆς Νεμέας, (5, 59.) p. 184. et paulo ante, Τὴν ἐπὶ Νεμέας ὁδὸν καταβαίνειν: subaudiendo ἄγουσαν vel φέρουσαν, juxta ea quæ ante dicta in capite de ellipsi fuerunt. Sic (1, 60.) p. 20. Ἀφικνοῦνται ἐπὶ Θρᾴκης. Eademque pag. habes, Τοὺς μὲν Μακεδόνας ἱππέας καὶ τῶν ξυμμάχων ὀλίγους ἐπὶ Ὀλύνθου ἀποπέμπουσιν. Ibid. Ἠπόρησε μὲν ὁποτέρωσε διακινδυνεύσει χωρήσας, ἢ ἐπὶ τῆς Ὀλύνθου, ἢ ἐς τὴν Ποτίδαιαν. Denique ap. Eund. legimus, (8, 33.) p. 273. Ἔπλει ἐπὶ τῆς Μιλήτου: et (16.) p. 268. Φυγὴν ἐποιεῖτο ἐπὶ τῆς Σάμου. Extant porro et apud ceteros Scriptores Atticos, præsertimque Historicos, ejusdem constr. exempla: nominatimque ap. Xen. Is enim non solum illud ἐπ' οἴκου dicit cum ἰέναι, vel οἴχεσθαι, aut ἀποχωρεῖν s. ἀναχωρεῖν, aut ἀνακομίζεσθαι, aliisve hujusmodi verbis, pro ἐπ' οἶκον, sed et cum locorum nominibus hanc itidem constr. præpositioni ἐπὶ tribuit. Legimus enim apud illum, Κ. Π. 6. Ὅτι ὁ Ἀσσύριος οἴχοιτο ἐπὶ Λυδίας. Ibid. Βουλόμενος δέ τινα κατάσκοπον πέμψαι ἐπὶ Λυδίας. Sic Ἑλλ. (1, 6, 16.) Ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου φυγοῦσα ναῦς. Tale est ap. Dem. Παρελθὼν ἐπὶ Θρᾴκης. Cum porro hæc ita sint, non immerito quis miretur cur ap. Hom. in ἐπὶ habente gen. pro acc., non itidem Attica constr., sed antiptosis tantum esse dicatur, ut Il. Γ. init. Κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων: hic enim Eust. ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων per antiptosin dictum esse tradit, (utens adverbio ἀντιπτωτικῶς,) pro ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάς. Quin etiam addit, Historicos potissimum hac sermonis forma uti: dicentes (exempli gratia) Ἤλασεν ἐπὶ τῆς δεῖνα πόλεως, vel ἀπῆλθεν, aut aliquid tale. Ubi magis etiam mirum videtur eum nullam Atticæ consuetudinis mentionem facere. Nisi forte ideo de hac tacuisse putandus sit, quod Attici non itidem cum quolibet nomine appellativo ea constr. utantur. Legimus autem ap. illum Poëtam ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν, dictum itidem pro ἐπ' ἤπειρον ἔρυσσαν. Eandemque cum eodem gen. et verbo constr. usurpavit Hesiod. Ἔργ. (2, 242.) Νῆά τ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι. Sed quicquid hac de re statuendum sit, sciendum est Herod. quoque præpositioni ἐπὶ alicubi gen. pro accus. tribuere, sed gen., qui sit loci alicujus nomen, sicut in iis quæ e Thuc. et Xen. attuli. Hoc tamen fateor, multo frequentius accusativo quam gen. uti Herod.:

A cum illis contra ceterisque Scriptoribus Atticis, constr. hæc frequentior quam illa sit. Si quis tamen et illius exempla desideret, inveniet apud ipsum quoque Thuc. cum alia, tum hæc, Ἐχώρουν ἐπὶ τὴν Ποτίδαιαν, (1, 62.) p. 20. cum supra attulerim ex ipsomet, Ἐχώρουν ἐπὶ τῆς Νεμέας. Sed et cum hujus ipsius nominis accusativo utitur hac præp., pag. una interjecta. Nam illa, Ἐχώρουν ἐπὶ τῆς Νεμέας, p. 184. leguntur: at (5, 62.) p. 186. Ἐβουλεύοντο οἱ ξύμμαχοι ἐφ' ὅ,τι χρὴ πρῶτον ἰέναι τῶν λοιπῶν· καὶ Ἠλεῖοι μὲν ἐπὶ Λέπρεον ἐκέλευον, Μαντινῆς δὲ ἐπὶ Τέγεαν. Sic vero cum habeamus p. 273. Ἔπλει ἐπὶ τῆς Μιλήτου, legimus (1, 100.) p. 32. Ἐπὶ Θάσον πλεύσαντες. Quin etiam uno eodemque loco et ἐπὶ cum gen. et εἰς cum accus. posuit, in una eademque re. Is ex iis est, quos attuli supra e pag. 20., Ἠπόρησε μὲν ὁποτέρωσε διακινδυνεύσει χωρήσας, ἢ ἐπὶ τῆς Ὀλύνθου, ἢ ἐς τὴν Ποτίδαιαν. Verum quemadmodum cum hujusmodi nominibus non solum gen. dant præpositioni ἐπὶ, sed interdum etiam accus., an itidem ἐπ' οἶκον dicant nonnunquam, non solum ἐπ'

B οἴκου, merito quæri possit. Ego, quam frequens est hoc ap. Scriptores Atticos, tam infrequens esse illud, fortasse autem ne inveniri quidem usquam in exemplaribus fide dignis, respondeo. Ceterum ἐπὶ cum accus. pro κατὰ, videri itidem Atticum possit, quod multus sit hujus constr. ap. Thuc. usus: dicentem ἐφ' ἡμᾶς ὥρμηνται, pro καθ' ἡμῶν, (1,32.) p. 12. item, Ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ Ἄργος. (2, 68.) p. 70. pro κατὰ τοῦ Ἄργους: item, Ἐβοήθησαν ἐπ' αὐτοὺς, (1, 126.) p. 40.; item, Ἐπὶ μίαν πόλιν ταύτην ξυνῆλθε, (7, 56.) p. 252. Nec solum cum hujusmodi verbis, quæ signif. Motus ad locum inclusam habent, sed cum aliis quoque. Sic (7, 70.) p. 257. Οἱ ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων τοῖς ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασι καὶ λίθοις ἀφθόνως ἐπ' αὐτὴν ἐχρῶντο. Quin etiam τῆς ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς pro τῆς κατ' αὐτοῦ ὀργῆς ap. Eund. legimus (2, 65.) p. 68. Nec vero et ex aliis Scriptoribus Atticis hujus constr. exempla desunt, ut ap. Dem. ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζεται: ap. Isocr. ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς

C ἀσκεῖν. Eust. autem ἐπὶ pro κατὰ poni tradens, affert ex Eur. ἥκεις ἐφ' ἡμᾶς: (cf. Or. 87.) ex Æsch. Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας: quæ verba, sunt unius Tragœdiarum illius titulus: sed in eo alia etiam lectio habetur, nimirum Θήβαις.

Εἰς genitivo interdum Attico more jungitur, si Eustathio credimus: veluti cum dicitur εἰς ᾅδου. Eademque ratione et præp. ἐν genitivo jungi dicendum esset: quoniam non minus ἐν ᾅδου quam εἰς ᾅδου in usu est. Ad me certe quod attinet, neutrum genitivo jungi dico: sed ἐν suum gen., itidemque εἰς suum accus. habere, qui per ellipsin omissus, extrinsecus assumitur: de qua ellipsi cum abunde in præcedentibus disseruerim, eo te remitto. [124] Hoc tantum addo, non debuisse Eust. dicere εἰς Attice jungi genitivo, in εἰς ᾅδου, cum ipse quoque alibi ellipsin accusativi δόμον s. τόπον, eamque Atticam, agnoscat. Ut porro ἐπὶ cum accus. pro κατὰ quidam Atticæ linguæ ascribendum censuerunt, videndum an non et εἰς aut potius ἐς eodem jure ascribi

D illi possit, ubi eandem cum eodem casu signif. habet: ut ap. Thuc. ἐς τὴν Ἀττικὴν pro κατὰ τῆς Ἀττικῆς dicentem: et ἐς τὴν χώραν pro κατὰ τῆς χώρας: item ἐς πάντας pro κατὰ πάντων. Ideo autem addidi, Aut potius ἐς, quod magis Atticum hoc ἐς quam illud εἰς existimetur; atque adeo cum aliorum tum vero Thucydidis auctoritate id confirmari possit. Hoc autem et Corinthus observatione dignum censuit, quamvis levis sit momenti: alias interim, quæ magni momenti sunt, observationes aut oblivione aut ignorantia prætermittens. Sed cum hic in Corinthi mentionem inciderim, silentio prætereundus non est ejus Articulus XIV, utpote in quo præpositionum ἐν et εἰς cum genitivo constructionem Atticis itidem ascribat: et tamen ellipsin accusativi et ipse agnoscat: quæ quomodo stare possunt? Ne hoc quidem mihi est omittendum, ut ἐπὶ pro accus. habet gen., perinde ac si non significaretur motus ad locum, ita ἐν dat. pro accus. interdum habere. Thuc. 7, (87.) p. 263. Ἄλλα τε ὅσα εἰκὸς ἐν τῷ τοιούτῳ χωρίῳ ἐμπε-

πτωκότας κακοπαθῆσαι. Æsch. c. Ctes. *'Αναπηδήσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ*: ut enim hic *ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ* pro *εἰς τὴν ἐκκλησίαν*, ita illic, *ἐν τῷ τοιούτῳ χωρίῳ* pro *εἰς τὸ τοιοῦτον χωρίον* dictum est. Quin etiam *ἔλθοι ἐν τῇ 'Ελλάδι*, (quod magis etiam insolens videri potest,) pro *ἐς τὴν 'Ελλάδα*, habet alicubi Xen.: ubi alioqui exemplarium suspecta fides esset. Jam vero et ap. Hom. *οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον*, pro *εἰς ἀμφιφορεῖς*, (ut etiam ipse Schol. annotat,) legimus, Od. B. (349.) Ut autem *ἐν* hic pro *εἰς*, ita *εἰς* pro *ἐν* poni alicubi sciendum est: cujus usus exempla Thes. meus tibi suppeditabit.

Διὰ autem accus. pro gen. habere more Attico, in Thes. meo docui.

'Υπὸ quoque ex iis præpp. est quæ ex Atticæ linguæ consuetudine pro suo casu alium accipiunt: si modo verum est, quod in aliquot Hom. locos Eust. annotat; ubi enim Hom. huic præp. *ὑπὸ* dativum pro genitivo tribuit, id Attice fieri tradit: ut in hunc versum Il. E. (93.) *῝Ως ὑπὸ Τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες Τρώων, οὐ δ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἐόντες*, annotat, *ὑπὸ Τυδείδῃ κλονέοντο*, esse usitatam Homero constr. Atticam, sed addit, *ἀντιπτωτικῶς*, pro *ὑπὸ Τυδείδου*. Sic vero in (700.) *'Αργεῖοι δ' ὑπ' ῎Αρηϊ καὶ ῞Εκτορι χαλκοκορυστῇ Οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν, Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ*, annotat, Atticum esse *ὑπ' ῎Αρηϊ καὶ ῞Εκτορι*, per antiptosin, pro *ὑπ' ῎Αρεος καὶ ῞Εκτορος*. Eodemque modo fuisse dictum paulo ante, *ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα*, item *ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντα*. Sic autem B. (374.) *Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε*, dictum esse ait pro *ὑπὸ τῶν ἡμετέρων χειρῶν*, idque *λόγῳ ἀντιπτώσεως*.

Extant et alii Homeri loci, qui hunc præpositionis usum testantur. Quamvis autem Atticum esse hunc scribat, simul tamen antiptosin esse volens, (perinde ac si Atticam antiptosin esse diceret,) ex Atticis Scriptoribus exempla ejus desidero. At vero reliquæ

A duæ hujus præp. constructiones, quibus vel gen. vel dat. pro dat. vel accus. habet, illorum Scriptorum exemplis facile confirmari possunt. Sicut enim *ὑπὸ πτέρυγος βάλε* dicit Hom. pro *ὑπὸ τὴν πτέρυγα*, et *ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλεῖν* pro *ὑπ' ἀνθερεῶνα*, et *ὑπαὶ νεφέων* pro *ὑπὸ τὰ νέφη*, (nam *ὑπαὶ* non aliud est quam *ὑπὸ*,) sic *ὑπὸ μάλης* et *ὑπὸ κόλπου* Attice dici constat. Estque observatione dignum, quemadmodum præp. *ἐπὶ* cum gen. *οἴκου* potius quam cum alio constructionem suam apud Atticos mutat, ita *ὑπὸ* cum istis genitivis potius quam cum aliis suam apud eosdem mutare. Sed quamvis hos genitivos pro accusativis usurpari dixerim, non ignoro tamen et per dativos posse exponi: sicut ap. Hom. legitur *κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ*. Verum et h. l. ob alteram lectionem *κόπρου*, controversus esse potest; at *ὑπὸ κόλπῳ* legitur quidem sine controversia ap. Eund., sed hæc quoque constr. Attica censetur. Sicut enim *ὑπὸ διδασκάλῳ εἶναι*, (observa autem agi jam de tertia illa hujus præp. constructione,) et *ὑπὸ στρατηγῷ τάττεσθαι* Attice di-
B citur, sic *ὑπὸ κόλπῳ* Atticum esse tradit Eust. Idem in Il. Δ. (45.) *Αἳ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι Ναιετάουσι πόληες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων*, annotat pro *ὑπὸ ἡλίῳ* ut plurimum dici *ὑφ' ἥλιον* ab Homeri posteris: itidemque *ὑπ' οὐρανὸν* pro *ὑπ' οὐρανῷ*. Additque, Atticam esse hanc phrasin Homericam: sicut cum dicitur *ὑπὸ διδασκάλῳ εἶναι*, et *ὑφ' ἡγεμόνι τάττεσθαι*, et *ὑπὸ σκότῳ πράττεσθαι*. Idem denique in E. (313) *ἥ μιν ὑπ' 'Αγχίσῃ τέκε βουκολέοντι*, annotat hoc, *ὑπ' 'Αγχίσῃ ἔτεκε*, esse novum, construendo *ὑπὸ* cum dat.: et dictum esse ut *ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἅρμα οἴσουσιν*, (quæ sunt Homeri verba eodem libro,) Attica figura, ut alii dicunt *ὑπὸ διδασκάλῳ τάττεσθαι*. Hæc autem cum ita sint, *ὑπὸ*, ubi dat. pro gen. habet, poëticum potius ejus usum esse; at ubi dat. non pro gen., sed pro accus. habet, carmini cum soluta oratione communem esse dicemus.

---

[125] DE IIS, QUÆ ATTICI IN STRUCTURA ORATIONIS SIBI PECULIARIA HABENT.

CAPUT IV.

Non solum constr. aliam quam ceteri nonnullis vocabulis tribuunt Attici, sed aliter quoque circa orationis structuram nonnulla innovant. Cujus rei illa primum exempla, quæ a Corintho afferuntur, excerpta recensebo: non totos tamen Articulos, sed quorundam initium duntaxat, brevitatis gratia, proferens.

D Atticorum est, (inquit Artic. IX,) nominativum pro gen. accipere: ut *εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾷν*, pro *εἰρημένου δέ*. Et ap. Thuc. *κυρωθὲν δὲ* pro *κυρωθέντος δέ*. In quem Articulum vide quæ annotavi p. 22. 23.

Atticorum est, (inquit idem Artic. XV,) non respondere antecedentibus: ut Thuc. 3. *Καὶ εἰ μὲν συμβῇ ἡ πεῖρα· εἰ δὲ μὴ, κ. τ. λ.* Eadem illa pag. 23. habes quæ et in hunc Articulum annotavi.

Est hoc quoque novum generaliter et Atticum, (inquit Artic. XVII,) ut ap. Dem. *'Υμεῖς δ' ὁ δῆμος κάθησθε ἐκνενευρισμένοι.* Et Hom. *῝Ως φάσαν ἡ πληθύς.* De quibus quod annotavi, habes p. 24.

Hi etiam et accusativo et recto utuntur, (ut tradit Articulo XXXIV,) pro obliqua constr.: ut Thuc. 8. *'Αλλήλοις γὰρ ἅπαντες οἱ τοῦ δήμου ὑπόπτως προσῄεσαν, ὡς μετέχοντά τινα τῶν γεγενημένων*, pro *ὡς μετέχοντός τινος*. De quo Articulo p. 27. disserui.

Et pro participiis Attici verbis utuntur, (ut scribit Artic. XXXV,) et pro verbis vicissim participiis: ut Thuc. *'Ο δὲ χρηματίσαιτο ἀφεὶς*, pro *ὁ δὲ ἀφῆκε χρηματισάμενος*. Sed quam parum fidei Articulo isti, ac præsertim exemplo, quod ad ejus confirmationem affert, tribuere oporteat, declaravi p. 28.

In feminino genere aliquid dicere consuevere, (annotat idem Artic. XLI,) inde inferre neutrum: non ad vocem, sed ad significatum respicientes: ut (Od. M. 75.) *νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτε λήγει*: nam *τὸ* intulit ut ad *νέφος* relatum. Et Thuc. *'Η νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς 'Αθηναίοις, λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον* &c. De hoc autem Artic. disserui p. 30.

Et pro recto accusativum assumere, (addit Articulo LXIII,) ut Aristoph. *῎Ορν.* (1270.) *Δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ βροτοὺς Οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν*: pro *δεινόν γε εἰ μὴ νοστήσει πάλιν ὁ κῆρυξ ὁ παρὰ βροτοὺς οἰχόμενος*. De qua etiam observatione disserui, multaque ad eam pertinentia attuli p. 50, et deinceps.

Atticum etiam pro obliquis uti nominativis, (inquit Artic. LXXVIII,) ut Aristoph. B. (1438.) *Εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ, Αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα*, pro *τινὸς πτερώσαντος*. Annotavi denique et in hunc Articulum aliquid, p. 57.

Hæc sunt quæ ap. Corinthum sparsa, tanquam eodem (videlicet ad orationis structuram) pertinentia, colligenda censui: ut quæ illis adderem, facilius dis-

cernere posses. Non esse autem usquequaque vera pleraque eorum quæ istis Articulis adduntur, quædam vero et plane falsa, (cujusmodi est quod Articulo IX traditur, Atticorum esse et nomin. pro gen. accipere: cum eos non nomin., sed accus. substituere in genitivi locum constet; atque adeo in iis ipsis quos affert locis *εἰρημένον* et *κυρωθὲν*, non pro nominativis, sed pro accusativis accipere necesse sit,) ex iis, quæ in singulos annotavi, cognosces. Antequam vero ad mea veniam, e Bud. quoque aliqua huc pertinentia proferam, quæ huc pertinent: i. e. quæ alias, sed eodem pertinentes, observationes complectuntur. Ea tamen lege id faciam, ut si qua in iis sint, ubi ab illo dissentiam, minime dissimulem: aut si qua illis addi posse videantur, ea tibi non invideam.

Est etiam (inquit) illa locutio Atticorum compendiosa, cum obliquis casibus antecedentibus, oratio recto casu clauditur: ut ap. Greg. Naz. *εἰς τὰ Γενέθλια*, *Τέλος ἰσχυροτέρου δεῖται φαρμάκου ἐπὶ δεινοτέροις τοῖς ἀρρωστήμασιν, ἀλληλοφονίαις, μοιχείαις, ἐπιορκίαις, ἀνδρομανίαις· τὸ πάντων ἔσχατον τῶν κακῶν καὶ πρῶτον, εἰδωλολατρείαις*: et, quod omnium malorum primum et extremum est, idololatria, pro *καὶ ὅ, τι ἐστὶ τὸ ἔσχατον*. Adjungit ex Eodem et hoc exemplum, *Ἰωάννης βαπτίζει, πρόσεισιν Ἰησοῦς, ἁγιάσων τυχὸν μὲν καὶ τὸν βαπτιστήν· τὸ δὲ πρόδηλον, πάντα τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἵν' ἐνθάψῃ τῷ ὕδατι*: Ioannes baptizat, accedit Jesus, fortasse ut etiam ipsum Ioannem sanctiorem reddat: certe quidem, id quod conspicuum est, omnem vetustum Adam ut aqua obruat. Alia autem exempla ap. eum tibi videnda relinquo.

Idem alibi implicite constructæ orationis exempla affert, talem structuram pro Attica habens; scribit enim, Demosthenes etiam orationem implicite construere solet, ad venustatem sermoni conciliandam: ut *πρὸς Λεπτ.*, *Καίτοι εἰ ἦν ἱερῶν ἀτέλειαν ἔχειν ταυτὸ καὶ λειτουργιῶν, τί τοῦτο μαθὼν προσέγραψε*; Hic implicitum est *μαθὼν* cum duabus dictionibus quæ natura cohærent: hoc modo, *τί μαθὼν τοῦτο προσέγραψε*; Adjungit et istud ex Eodem exemplum, *Ἄν τις ἀμύνων τι πάθῃ τῇ δημοκρατίᾳ, τὰς αὐτὰς δώσειν δωρεὰς ὥσπερ Ἁρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι*, [126] Si quis tuendi popularis status causa mortem obierit. Et ex Or. c. Mid. *Ἓν γὰρ μηδέν ἐστιν ἐφ' ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι φανήσεται*, Nullum est enim eorum quæ ab eo perpetrata sunt, ob quod unum non dignus esse ipse morte videatur. Et rursus, *Τοὺς ἄλλους ἀξιοῖς ὅ, τι σὺ βούλει σκοπεῖν, οὐκ αὐτὸς σκοπεῖς ὅ, τι μὴ λυπήσεις τοὺς ἄλλους ποιῶν*, pro *ὅ, τι ποιῶν μὴ λυπήσεις τοὺς ἄλλους*, Non etiam animadvertis ipse quid te vitare oporteat ne aliis molestus sis. Ad verbum, Quidnam faciens, molestus aliis non eris. Et iterum, *Οὐκ ἔσθ' ἐφ' ὅτῳ τῶν πεπραγμένων μόνος ἐγὼ ἠδίκηκα*: i. e. *οὐκ ἔστι τῶν πεπραγμένων οὐδὲν ἐφ' ὅτῳ* &c. Rursum ex Orat. quæ *πρὸς Λεπτίνην* inscribitur, exemplum hoc habemus, *Εἶτ' οὐκ αἰσχυνόμεθα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς τοῦ τοιούτου παῖδας εἰ, μηδεμίαν ποιησάμενοι τούτων μηδενὸς μνείαν, ἀφαιρούμενοι φανούμεθα τὴν δωρεάν, μηδὲν ἔχοντες ἐγκαλέσαι*; Recta enim structura erat, *οὐκ αἰσχυνόμεθα εἰ τοὺς παῖδας τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς ἀφαιρούμενοι φανούμεθα τὴν δωρεάν*. Aristot. Polit. 3. de tyrannide loquens, *Διόπερ ἀκούσιός ἐστιν· οὐδεὶς γὰρ ἑκὼν ὑπομένει τῶν ἐλευθέρων τὴν τοιαύτην ἀρχήν*. At vero loci, quos his subjungit, alio pertinent, quamvis ipse non admoneat. Sed cum alio pertinere dico, intelligo esse et ipsos mutatæ quidem structuræ orationis, sed aliter mutatæ exempla. In eo autem versatur mutatio quod negativa particula, quæ uni verbo adhæret, alteri adhærere deberet. Aristot. 5. de tyrannis loquens, *Διὸ καὶ τοῖς ἐπιεικέσι πολεμοῦσιν ὡς βλαβεροῖς πρὸς τὴν ἀρχήν, οὐ μόνον διὰ τὸ μὴ ἀξιοῦν ἄρχεσθαι δεσποτικῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πιστοὺς καὶ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις εἶναι*, Id ideo quod indignum censeant se dominico imperio parere, h. e. *διὰ τὸ ἀξιοῦν ἄρχεσθαι μὴ δεσποτικῶς*. Illi exemplo subjungit istud e Paus. Cor. *Καὶ ἀνάγκης καὶ βίας ἐστὶν ἱερόν· εἰσιέναι δὲ ἐς αὐτὸ οὐ νομίζουσι*, i. e. *νομίζουσιν οὐκ εἰσιέναι*:

A quo ingredi non licet instituto patrio. Ejusdem locum affert e Messeniacis, ubi *οὐκ ἠξίου* exponit Indignabatur. Additque simile esse cum dicunt, *οὐδὲν δέομαι* pro Nolo: ut Isocr Areop. Quibus verbis subjungit Demosthenis locum, qui non ad hoc loquendi genus pertinet, sed cum illo Pausaniæ loco convenit, ubi *εἰσιέναι οὐ νομίζουσι*, pro *νομίζουσιν οὐκ εἰσιέναι* dici vult. Locus ille ex Or. *κατὰ Διονυσοδώρου* petitus est, in quo scribit, *Οὐκ οἴει δεῖν οὐδὲ τοὺς τόκους τοὺς γιγνομένους ἀποδοῦναι*: eodem enim hic modo, *οὐκ οἴει δεῖν ἀποδοῦναι* dictum esse ait pro *οἴει δεῖν οὐκ ἀποδοῦναι*, Ne usuras quidem civiles censes te reddere oportere. At locus, quem his omnibus subjungit ex Aristot., non itidem negativæ particulæ, sed articuli trajectionem habet, quamvis eum ut similem adjungat, i. e. tanquam structuræ similiter mutatæ exemplum: *Φυσ. Ἀκρ.* 4. *Ὥστε τὸ λέγειν εἶναι τὰ γινόμενα τῶν πραγμάτων κύκλον, τὸ λέγειν ἐστὶ τοῦ χρόνου εἶναί τινα κύκλον*, pro *λέγειν ἐστὶ τὸ* &c.

B Antequam autem ab his ad alia exempla, quæ ab eo afferuntur, progrediar, quædam sunt de quibus lectorem admonere, meam de locis jam allatis sententiam exponendo, operæ pretium esse existimo. Dico igitur primum eodem ab illo referri, quæ ad diversa pertinent, i. e. quæ non ejusdem rei exempla sint, ab eo tamen afferri tanquam omnino similia sint. Nam si demus orationem implicite structam esse, ubi Dem. dicit, *Τί τοῦτο μαθὼν προσέγραψε*, pro *τί μαθὼν τοῦτο προσέγραψε*: itidemque implicitam esse orationem in aliquot locis qui sequuntur: at non implicitam similiter esse concedemus, ubi *μὴ ἀξιοῦν ἄρχεσθαι* pro *ἀξιοῦν μὴ ἄρχεσθαι*, itidemque *εἰσιέναι οὐ νομίζουσιν* pro *νομίζουσιν οὐκ εἰσιέναι* ponitur. Nam hi loci trajectionis particulæ exemplum duntaxat habent. Deinde controversa esse potest, meo quidem judicio, ejus expositio, in qua negationem a sua sede in aliam transfert: quod nimirum minime necesse id esse videatur. Bud. itaque arbitror, cum hæc scripsit, respexisse ad illud

C genus loquendi, *οὔ φημι* et *οὐ φάσκω* pro Nego: quod Atticum esse uno omnes ore testantur. Verum in hoc loquendi genere alia quam in illis ratio est: siquidem locos, in quibus *οὔ φημι* dicitur, exigere videmus ut pro Nego accipiatur: quod fieri non potest nisi negantem particulam sua sede moveamus. Relinquendo enim illi suam sedem, perinde fuerit ac si ita loqueremur, Non dico me hoc fecisse, pro Dico me hoc non fecisse. Sed pro Dico non, elegantius est et magis etiam Ciceronianum, Nego. Quod porro de illis locis dixi, *μὴ ἀξιοῦν ἄρχεσθαι*, et *εἰσιέναι οὐ νομίζουσιν*, idem fortassis et de *μὴ προσποιεῖσθαι* dici poterit. Scribit enim ille, (postquam *οὔ φημι* et *μὴ φάσκω* pro Nego poni docuit, itidemque *μὴ λέγειν* pro Negare,) similem esse usum negationis in hoc loquendi genere, *μὴ προσποιοῦμαι*: sonare enim Simulo non, quod sit pro Dissimulo: ut ap. Æschin. c. Ctes. *Ἐὰν δὲ μὴ προσποιῆται ὑμᾶς ἀκούειν, μηδὲ ὑμεῖς ἐκεῖνον ἐθέλετε ἀκούειν*, Quod si verba hæc vestra Demosthenes audire se

D dissimulet. Thuc. (3, 47.) *Δεῖ δὲ καὶ εἰ ἠδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι*, Oportet autem, etsi injuria nos affecerunt, dissimulare. Ego vero quamvis hanc interpretationem probem, ut Latini sermonis consuetudini accommodatam, tamen cum ad nostri consuetudinem respicio, non video cur particulam *μὴ* ab eo, cui adhæret, verbo sejungere debeamus. Nos enim pro Dissimulare dicimus Ne faire semblant, vel potius Ne faire pas semblant: quod Græcis omnino respondet. [127] Siquidem ut Faire semblant est *προσποιεῖσθαι*, sic Ne faire pas semblant est *μὴ προσποιεῖσθαι*. Itaque verba illa Æschinis, *Ἐὰν δὲ μὴ προσποιῆται ὑμᾶς ἀκούειν*, ita verteremus, Que s'il ne fait pas semblant de vous ouïr. Sic in illo Thuc. loco, *Δεῖ μὴ προσποιεῖσθαι*, Il n'en faut point faire semblant. Subauditur autem infin. in illo Thuc. loco, qui e proxime præcedente *ἠδίκησαν* accipi potest. Denique aut nihil esse necesse particulam negativam sua sede hic movere, aut in Gallico sermone non aliter quam in Græco movendam esse fateamur. Subjungit *οὐκ*

ἀξιῶ, pro Indignum censeo: e Thuc. (2, 89.) Ὑμᾶς, ὦ στρατιῶται, συνεκάλεσα, οὐκ ἀξιῶν τὰ μὴ δεινὰ ἐν ὀῤῥωδίᾳ ἔχειν. Cui loco similis est, licet longiusculo intervallo separatus, quem ex Aristot. Polit. 5. affert, (quem et antea cum aliis habuisti,) Διὸ καὶ τοῖς ἐπιεικέσι πολεμοῦσιν, ὡς βλαβεροῖς πρὸς τὴν ἀρχὴν, οὐ μόνον διὰ τὸ μὴ ἀξιοῦν ἄρχεσθαι δεσποτικῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πιστοὺς καὶ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις εἶναι. In hoc certe loco aliisque hujusmodi etiamsi μὴ ἀξιοῦν non negem vertendum esse Indignum censere, non video cur negativam particulam a verbo, cui juncta est, separare oporteat, eodem modo quo in οὔ φημι. Præsertimque in illo Thuc. loco, si ei aliam sedem tribuens, dicas, ἀξιῶν οὐκ ἐν ὀῤῥωδίᾳ ἔχειν τὰ μὴ δεινὰ, minus vehementiæ, mearum quidem aurium judicio, habebit oratio. Dixerim itaque potius μὴ ἀξιοῦν iis loquendi generibus annumerandum esse, de quibus disserui in iis quæ in XL Articulum Corinthi annotavi: præsertimque iis quæ negationem cum verbo habent: ut οὐ γήθησεν, Non lætatus est, pro Mœrore affectus est: et vicissim οὐκ ἐχολώσατο, Non succensuit, pro Lætatus est, Gavisus est. Sed minor etiam illic mutatio est: perinde videlicet ac si οὐκ ἄξιον pro ἀνάξιον diceretur.

Verum ut ad structuram orationis Attico more implicitam revertamur, cum exemplis, quibus primus datus fuit locus, conveniunt ista: e Dem. Ἐμὲ μηδὲν ἔχεις ἐφ᾽ ὅτῳ τοῦτο ποιήσεις: ex Eod. in Or. quæ πρὸς Λεπτ. inscripta est, Ταὐτὰ τοίνυν αὐτοί τε ποιεῖτε ἵνα εὐορκῆτε, καὶ τοὺς προγόνους ὀργίζεσθε ἐὰν μή τις φῇ ποιεῖν. Significare enim voluit, καὶ ὀργίζεσθε ἐὰν μή τις φῇ τοὺς προγόνους ποιεῖν. Ad quem locum proxime accedit (quod ad structuræ καινοπρέπειαν attinet) iste ejusdem Oratoris, Εἶτ᾽ οὐκ αἰσχυνόμεθα, τοὺς τοῦ τοιούτου παῖδας εἰ, μηδεμίαν ποιησάμενοι τούτων μηδενὸς μνείαν, ἀφαιρούμενοι φανούμεθα τὴν δωρεάν. Sententia enim hujus loci est, (ut dictum fuit,) οὐκ αἰσχυνόμεθα εἰ τοὺς παῖδας τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς ἀφῃρημένοι φανούμεθα τὴν δωρεάν.

Alia autem exempla structuræ perplexe compositæ, quæ affert, et illis, qui Græce scribere in animum induxerint, ediscenda existimat, sunt ista. E Plat. Ἃ δ᾽ ἂν προστάττωσιν οἱ ἄρχοντες, δίκαιον εἶναι τοῖς ἀρχομένοις ποιεῖν, ταῦτ᾽ οὐχ ὡμολόγηται. E Demosth. Ταῦτα μέν ἐστιν ἃ τούτου τοῦ νόμου διώκομεν ὡς οὐκ ἐπιτήδεια. Ex Eod. Ἐρώτησον τουτονὶ τὴν ὁποτέρου τύχην ἂν ἕλοιθ᾽ ἕκαστος αὐτῶν, pro ὁποτέρου τὴν τύχην. Ex Aristot. Φυσ. Ἀκρ. 4. Ἔστι δ᾽ ὥσπερ τὸ ἀγγεῖον τόπος μεταφορητὸς, οὕτως ὁ τόπος ἀγγεῖον ἀμετακίνητον: dictum enim esse ἔστι δ᾽ ὥσπερ τὸ ἀγγεῖον, pro ὥσπερ δ᾽ ἐστὶ τὸ ἀγγεῖον. Subjungit e Thuc. Νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι, pro πρὸς τὰ μέν. E Xen., (est autem locus Ἱερ. 8, 3.) Ἴθι δὴ, ἐπαινεσάντων ἀμφοτέρων τὸν αὐτὸν, τὸν ποτέρου δοκεῖς ἔπαινον ἐξικνεῖσθαι μᾶλλον εἰς εὐφροσύνην; Ex Aristot. Probl. 5. Διὰ τί πλείων δοκεῖ ἡ ὁδὸς εἶναι, ὅταν μὴ εἰδότες βαδίζωμεν πόση τις, ἢ ὅταν εἰδότες. Obiter autem nobis animadvertendum est, h. Aristot. l., quod ad structuram attinet, convenire non tam cum iis qui proxime præcedunt, quam cum iis tribus Demosthenis quorum modo mentionem feceram. At in Xen. loco, quem hic Aristotelis consequitur, τὸν ποτέρου ἔπαινον, omnino tale est quale ap. Dem. paulo ante, τὴν ὁποτέρου τύχην. Sed ad ceteros, qui adjiciuntur superioribus, locos venio. Plut. Demetrio (38.) Εἶτα οὐκ ἂν, εἰπεῖν τὸν Σέλευκον, ἐπιδοίης, Ἐρασίστρατε, τῷ ἐμῷ παιδὶ φίλος ὢν τὸν γάμον; οὐδὲ γὰρ ἂν σὺ, φάναι, τοῦτο πατὴρ ὢν ἐποίησας, εἰ Στρατονίκης Ἀντίοχος ἐπεθύμησε: pro, εἰπεῖν δὲ τὸν Σέλευκον, ὦ Ἐρασίστρατε, τῷ ἐμῷ παιδὶ φίλος ὢν οὐκ ἂν ἐπιδοίης τὸν γάμον; Plato de Rep. 6. Μὴ πρὸς Διὸς, ἦδ᾽ ὃς ὦ Σώκρατες ὁ Γλαύκων, ὥσπερ ἐπὶ τέλει ὢν ἀποστῇς: Phædone (14.) Ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις, ὁ Σωκράτης, ὦ Κέβης: (18.) Εἰ δὲ μὴ ταύτῃ γε, ἔφη, πείθῃ ὦ Σιμμία, ὁ Σωκράτης, σκέψαι καὶ τὰ λοιπά. Adjicit et e Xen. Σ. (3, 13.) Ἀλλὰ μὰ Δί᾽, ἔφη, οὐκ ἐπὶ τούτῳ μέγα φρονῶ. Ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ μήν; pro Ἀλλὰ μὴν ἐπὶ τῷ; Affert denique et ex Æschinis ad Senatum Atheniensem Epist. Ἀλλὰ τῆς στερεᾶς ἑλόμενός τι μικρὸν φρούριον ἄμμον, κἀνταῦθα πριάμενος χωρία τοσούτων ταλάντων δυοῖν, ὅσων εἰκὸς ἦν τὸν Φίλιππον μὲν πρότερον,

A κ. τ. λ. pro πριάμενος χωρία δυοῖν ταλάντοιν, ὅσων εἰκὸς ἦν. Sic autem implicitæ orationis exempla e Lat. quoque sermone affert: et quidem e Cic. scriptis. Cic. (inquit) hæc sæpe feliciterque æmulatus est, ut in tertio de Oratore, Ex ingenti quodam oratorem immensoque campo in exiguum sane gyrum compellitis. Idem ibid., Paulum sitiens istarum artium, de quibus loquor, gustavi, quæstor in Asia cum essem. Idem, O magnam, inquit, artem, Brutus, si quidem istis, cum summi essent oratores, alteri altera defuit. Alibi, Veni, inquit, Athenas, Democritus: neque me ibi quisquam agnovit. Et Pro Cælio, Habuit enim ille permulta maximarum non expressa signa, sed adumbrata virtutum. [128] Et in Philipp. Tamen mihi videmini optima mente potestatem nobis de tota rep. fecisse dicendi. Idem alibi, Eoque magis, si plus adipiscare re explicata, boni, quam addubitata, mali. Et in Pisonem, Nihil scitote esse libidinosius, nihil nequius. I. e. Scitote nihil esse. Quæ autem insuper exempla profert, apud eum videnda tibi B relinquo. Hoc tantum addo, in nonnullis horum locorum videri esse quam Grammatici nonnulli appellarunt σύγχυσιν, Quintil. Mixturam verborum vocavit: non eam laudans ille quidem, sed potius, ut reliqua, quæ obscuritatem sermoni afferunt, vitandam esse censens. Ceterum in aliis quidem locis implicitam orationis structuram habentibus, priores suæ linguæ scriptores imitatus esse Cic. credi possit: at ubi ita loquitur, Noli, inquit mirari, Africanus. Item, O magnam, inquit, artem, Brutus. Item, Veni, inquit, Athenas, Democritus: in his inquam, aliisque hujusmodi locis minime dubito quin Platonem imitari voluerit. Tale enim est ap. hunc, Ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις, ὁ Σωκράτης, ὦ Κέβης. Item, Εἰ δὲ μὴ ταύτῃ γε ἔφη πείθῃ, ὦ Σιμμία, ὁ Σωκράτης. Quibus similes alii sunt pene innumeri ap. Eund. loci: at Xenophonti non itidem hæc orationis implicita structura placuit.

Interdum non tam structura dici potest perplexa, (inquit,) quam constructio variata: cum nomen a C suo verbo ad aliud transfertur: ut Dem. Ἑώρων γὰρ ἡμᾶς οἷα ἐσυκοφαντούμεθα ὑπὸ τούτων, i. e. ἑώρων οἷα ἡμεῖς κ. τ. λ. Verum de hac sermonis forma abunde disserui in iis, quæ in Artic. seu Tmema LXIII, annotavi: cum videlicet accusativum a parte anteriori poni docui, ubi nominativus a parte posteriori ponendus esset. Sed cum interim verbo non alia quam sua, i. e. usitata, constructio tribuatur, nolim cum Budæo constructionem hic variatam esse dicere: ideoque structuræ malim quam constructionis variationem appellare.

Quod vero Idem tradit, in hoc loquendi genere ἐπειδὴ τάχιστα, et ὡς τάχιστα, et ὅταν θᾶττον, et ἐπεὶ εὐθέως, pro Simulatque, esse elegantem verborum ἀναστροφὴν, an Attica sit hæc ἀναστροφὴ, aut saltem ab Atticis orta, in dubium revocari potest.

Nunc tandem his, quæ ex illius Comm. collegi, meas, (sicut pollicitus sum,) de Attica orationis structura observationes adjuncturus, a Thuc. initium sumam. Quod ego non ita dico quasi hunc præci- D pue structuræ illius testem producere velim, sed potius quod ante omnia rationem reddendam putem cur id a me non fiat. Dico enim multa quidem et plura fortasse quam aliorum quenquam habere structuræ vel implicitæ vel aliter a consuetudine remotæ exempla: verum quoniam in toto suo sermone καινοπρεπείας affectatorem fuisse, atque in ea re mire sibi placuisse constat, multa in eo reperiri, quæ cum aliquis Atticis peculiaria existimaturus sit, Thucydidi potius peculiaria, i. e. Thucydidis (ut Græci vocant) Idiomata censenda sint. Cujus rei exempla etiam quædam meæ in Corinthum Animadversiones habent. Atque, ut omittam quæ de ejus charactere tradit Dionysius H., ipse etiam Schol. alicubi καινῶν συντάξεων εὑρετὴν eum appellat; sed adjungens, Καὶ τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος ἐπιστήμονα. Quæ sic addere videtur quasi aliquam illarum καινῶν συντάξεων partem ex Attica lingua veteri hauserit. Sed pleraque sunt apud hunc Schol. quæ auctoritatem ejus elevant, et ne magni judicium ejus faciamus vetant. Ac ne longe abeamus, quid in eo ipso

loco dicat, expendamus. Verba sunt Thuc. 3, (37.) p. 94. Οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν, καὶ προσεπιβουλεύοντας αὐτοὺς καὶ ἄκοντας ἀρχομένους· οἳ οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε βλαπτόμενοι αὐτοὶ, ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν ἰσχύϊ μᾶλλον ἢ τῇ ἐκείνων εὐνοίᾳ περιγένησθε. Quid igitur in hæc verba βλαπτόμενοι αὐτοὶ et proxime sequentia annotat ille Schol.? Obscurus est locus, inquit: quoniam ab accusativo ad nominativum transiit, contra recepti sermonis consuetudinem. Debuerat enim βλαπτομένους et ἀκροωμένους dicere: verum hoc fecit ut καινῶν συντάξεων εὑρετὴς καὶ τῆς παλαιᾶς 'Ατθίδος ἐπιστήμων, i.e. ut Novarum structurarum orationis inventor, et veteris linguæ Atticæ peritus. Quis hic Scholiastæ hujus judicium non miretur? vel potius, quis non judicium in eo desideret? Primum esse obscurum locum dicit, cum longe facilior sit aliis sexcentis, de quorum tamen obscuritate non itidem queritur. Deinde, βλαπτομένους et ἀκροωμένους ait debuisse dici, (servando videlicet usitatam orationis structuram,) pro βλαπτόμενοι et ἀκροῶνται. Atqui hoc non orationem bene struere, sed potius orationis structuram esset destruere. Age enim, βλαπτομένους pro βλαπτόμενοι, et ἀκροωμένους pro ἀκροῶνται repone, quomodo hujus sententiæ verba inter se cohærere poterunt? Verum antequam plura de hoc loco dicam, ejus interpretationem e Valla, deinde meam proferam. Ita igitur ille eum vertit, Non considerantes, imperium quod habetis, esse tyrannidem, et eos qui parent, ad insidiandum intentos, et invitos parere: neque ob id vobis dicto audientes esse quod læsi, tamen eis veniam datis, sed quia viribus vestris potius quam ipsorum benevolentia superatis. Ita ille h. l. reddens, sic a vera ejus sententia deflectit, ut tamen ab ea propius quam Schol. absit. Hujus autem quam ridicula sit expositio, ubi meam interpretationem protulero, (cujus posteriorem partem ascriptam margini habet Editio Latina Thucydidis, quæ e mea Officina ante aliquot annos prodiit,) declarare, non inutile, aut certe non injucundum tibi fuerit. [129] Ita igitur verti, Non considerantes dominatum vestrum tyrannidem esse, et quidem in eos qui vobis insidiantur et inviti parent: quos non sitis dicto audientes habituri per ea quæ illis magno vestro malo gratificati fueritis, sed per ea quæ potentia vestra potius quam illorum benevolentia obtinueritis. Sed possit hujus sententiæ pars posterior hoc quoque modo reddi, Qui non sese, ob vestram in ipsos indulgentiam cum damno vestro conjunctam, morigeros se præbent, sed quod per potentiam potius quam illorum benevolentiam superiores evaseritis. Vel, Sed quod potentia potius quam illorum benevolentia consecuti sitis ut superiores essetis. Ideo autem vito ablativos Potentia et Benevolentia cum comparativo Superiores, quod ambiguitas aliqua subesse possit, ita loquendo, Potentia potius quam illorum benevolentia superiores: quoniam dicimus etiam esse quempiam aliqua re superiorem alio. Nunc quid Schol. ille de loci hujus expositione sentiat, vel potius quid somniet, videndum est. Βλαπτόμενοι, (inquit,) si pro ἀφιστάμενοι, et μὴ κατορθοῦντες ἃ προέθεντο ποιῆσαι, accipiatur, ἔχοι ἂν τὴν προκειμένην διάνοιαν· εἰ δὲ κατὰ τὸ ὀρθὸν δεχθείη, ἔχοι ἂν οὕτως, ὅτι βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἐν τῷ ὑπήκοοι εἶναι, οὐκ ἐξ ὧν ἄρτι χαρίσησθε αὐτοῖς, ἀκροάσονται ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν τῇ ἰσχύϊ περιγένησθε αὐτῶν· οὐδὲ γὰρ εὐνοίᾳ βούλονται ὑποτάσσεσθαι. In qua expositione cum alia peccare illum videmus, tum vero in eo quod βλαπτόμενοι non ad τοὺς χαριζομένους, sed ad illos qui ἀκροῶνται, refert. Verum si quæcunque dicit, illi concedamus, ne ita quidem ulla hujus orationis structura nobis apparebit: quam sequendo, βλαπτόμενοι pro βλαπτομένους et ἀκροῶνται pro ἀκροωμένους positum dicere possimus. Obiter autem et de hoc admoneo, in contextu Græco pro προσεπιβουλεύοντας leg. videri, καὶ πρὸς ἐπιβουλεύοντας ut sit pro καὶ προσέτι.

Ac de hoc quidem loco satis: ad alios venio, in quibus σύνταξιν, (hoc enim vocabulum non tantum pro ea, quam vulgo constructionem appellamus, sed

A etiam pro structura orationis accipit,) esse Thucydideam scribit, i. e. Thucydidi peculiarem. In quendam igitur libri secundi locum, quem habet initium paginæ 56. meæ Ed. (2, 21.) 'Ανεχώρησε πάλιν, ἐς τὸ πλέον οὐκέτι προελθὼν, vult σύνταξιν esse Thucydideam. Nota σύνταξιν, (inquit,) quoniam Thucydidea est. Quam σύνταξιν hic invenire quisquam possit a vulgaris sermonis consuetudine recedentem, sive Constructionem s. Structuram appellatione συντάξεως intelligat? Sed quoniam suspicor eum in fine periodi annotasse, quod tamen alio potius quam ad ultimam ejus partem pertinet, totum locum proferre satius fuerit. Ita igitur scriptum est ap. Thuc., incipiendo a fine paginæ 55. 'Αθηναῖοι δὲ μέχρι μὲν οὗ περὶ 'Ελευσῖνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον ὁ στρατὸς ἦν, καί τινα ἐλπίδα εἶχον ἐς τὸ ἐγγυτέρω αὐτοὺς μὴ προϊέναι, μεμνημένοι καὶ Πλειστοάνακτα τὸν Παυσανίου, Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὅτε ἐσβαλὼν τῆς 'Αττικῆς ἐς 'Ελευσῖνα, καὶ Θρίωζε στρατῷ Πελοποννησίων, πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου τέσσαρσι καὶ δέκα ἔτεσιν, ἀνεχώρησε πάλιν, ἐς B τὸ πλέον οὐκέτι προελθών. Cum jam totum illum locum habeamus, ubi Thucydideam illam σύνταξιν esse dicemus? Nullam certe hic Thucydidi peculiarem inveniri posse arbitror; sed cum ut alibi, ita hic quoque Thucydideam illum appellasse credibile sit, quæ quibuslibet Atticis Scriptoribus cum Thucydide sit communis, aliquam saltem, quæ talis sit, quæramus. Imo vero jam invenisse illam mihi videor: in his videlicet verbis, Μεμνημένοι καὶ Πλειστοάνακτα ὅτε ἐσβαλὼν τῆς 'Αττικῆς ἐς 'Ελευσῖνα, ἀνεχώρησε πάλιν. Nam μεμνημένοι Πλειστοάνακτα ὅτε ἀνεχώρησε, nemo, ut opinor, mihi negarit dictum esse pro μεμνημένοι ὅτε Πλειστοάναξ ἀνεχώρησε, posito nimirum accusativo ab anteriore parte loco nominativi a posteriore. Verum tantum abest ut Thucydidea hæc orationis structura nominari possit, ut vix ulla omnibus Atticis Scriptoribus sit frequentior. Neque enim quod in Articulum LXIII Corinthi annotavi de illo accusativi usu, ad ὁρῶ, aut αἰσθάνομαι, aut γινώσκω, aut φοβοῦμαι, aliudve hujusmodi verbum estringi C putandum est: ideoque minime dubitare debemus quin μεμνημένοι Πλειστοάνακτα ὅτε ἀνεχώρησε, Atticum potius quam Thucydideum vocare oporteat: si quidem Atticum sit, ἑώρων ἡμᾶς οἷα ἐσυκοφαντούμεθα pro ἑώρων οἷα ἡμεῖς ἐσυκοφαντούμεθα: si Atticum sit, αἰσθήσεσθε τούτους ὅτι εἰσὶ βίαιοι: pro αἰσθήσεσθε ὅτι οὗτοι εἰσὶ βίαιοι: si Atticum sit, γνώσεται τὸν 'Ησίοδον ὅτι ἦν σοφὸς pro γνώσεται ὅτι 'Ησίοδος ἦν σοφός: si Atticum sit, (quod aliquanto etiam audacius quam cætera dictum videri potest,) οἳ δηλοῦσι τοὺς κάμνοντας ὡς ἂν διαιτώμενοι ὑγιαίνοιεν, pro οἳ δηλοῦσιν ὡς ἂν διαιτώμενοι οἱ κάμνοντες ὑγιαίνοιεν: si denique Attice dicta sunt alia multa quæ ibi profero. Hæc autem cum ita sint, falso Thucydideam σύνταξιν ab illo appellari manifestissimum est. Sed quid si aliis potius verbis hanc σύνταξιν subesse censuerit? Equidem quænam illa esse possint, non video, atque adeo nullis eorum quæ hoc in loco habentur, quod scribit, melius convenire posse ajo, (ut interim convenire dicam non quod convenit, sed quod ille convenire exis- D timavit;) quoniam tamen hic Schol. (quæ est ejus plerumque vel incogitantia vel imperitia,) Thucydideam σύνταξιν aliis verbis subesse dixit, in quibus minus etiam quam in iis quæ protuli, verisimile id sit, [130] quædam mihi de verbis istis, τῆς 'Αττικῆς ἐς 'Ελευσῖνα, dubitatio suboritur: ne videlicet ea sint, in quibus Thucydideam σύνταξιν constituit. Hanc autem dubitationem sive suspicionem auget, quod alibi ab eodem Schol. scribitur. Siquidem in h. l., qui extat 1, (111.) p. 35. 'Εστράτευσαν τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον, annotat cum Θεσσαλίας subaudiendum esse μέρος. Fortassis enim et illic ad gen. ἐλλειπτικῶς positum respiciens, et Thuc. sæpe ita loqui considerans, Θουκυδιδείαν σύνταξιν esse dixerit. Quod tamen prius de aliis verbis dixi, cum de illis hoc intellexisse, mihi fit magis verisimile. Addam et aliud Thucydideæ συντάξεως exemplum, hoc quidem Schol. judice. In 4, (85.) p. 149. 'Ημεῖς μὲν γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, οἰόμενοί τε παρὰ ξυμμάχους, καὶ πρὶν ἔργῳ ἀφικέσθαι, τῇ γοῦν γνώμῃ ἥξειν, καὶ βουλομένοις ἔσε-

-σθαι, κίνδυνόν τε τοσόνδε ἀνεῤῥίψαμεν, annotat, hæc verba βουλομένοις ἔσεσθαι Thucydideam syntaxin habere. Idemque et in alios plerosque hujus Scriptoris locos annotare potuit, quippe qui non raro hoc genere loquendi utatur; ac ne longe abeamus, in paginæ proxime hanc præcedentis principio legitur itidem Βουλομένοις ἦν ἐκπέμψαι. Sed quamvis sæpe ita loqui hunc Scriptorem fatendum sit, tantum abest ut Thucydidi peculiaris dicenda sit hæc sermonis formula, ut nullam magis inter se communem Atticos habere putem: etiamsi frequentiorem illi quam aliis esse concedatur: adeo ut eam imitans Tacitus, non Thucydidem magis quam alios Atticos imitari existimandus sit. Ceterum de hoc quoque lectorem obiter monendum censeo, eundem verbi substantivi usum cum aliis quoque nonnullis participiis inveniri: talemque esse eum ut eandem periphrasin (si quidem periphrastice dicitur ἦν μοι βουλομένῳ pro ἐβουλόμην) alio casu efferre non possint. Quapropter, quæcunque est in hoc sermone καινοπρέπεια, (sive Thucydidea sive generalius Attica vocari debeat,) minime circa σύνταξιν versatur: unde in eo quoque peccavit Schol. quod σύνταξιν dixerit.

Sed quid hoc sibi vult? (dicet fortasse quispiam,) cum te de structuris orationis Thucydidi peculiaribus verba facturum pollicitus sis, eas contra, quas ejus Schol. falso Thucydideas esse existimavit, profers. Imo vero multa quidem ap. eum reperiri dixi, quæ illi peculiaria potius quam cum Atticis communia sint; sed hujus rei exempla quædam meas in Corinthum Animadversiones habere, addidi; atque ita ad eas tacite te remisi. Si tamen et hic aliquod tibi repræsentari cupis, unum ex illo ipso Schol. afferam, de quo non itidem ab illo dissentio, sed potius illi e parte assentior. In Thuc. igitur (1, 103.) p. 33. Οἱ δ' ἐν Ἰθώμῃ, δεκάτῳ ἔτει, ὡς οὐκέτι ἐδύναντο ἀντέχειν, ξυνέβησαν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐφ' ᾧ τε ἐξιᾶσιν ἐκ Πελοποννήσου ὑπόσπονδοι, καὶ μηδέποτε ἐπιβήσονται αὐτῆς, annotat, ἐφ' ᾧ τε ἐξιᾶσιν esse pro ἐπὶ τῷ ἐξιέναι: atque hic esse Thucydideum idioma. De hoc inquam loquendi genere per indicativum, e parte illi assentior: quoniam cum ceteri infinitivo potius hic utantur, ille contra indicativo potius uti solet; itidem enim alibi, Ἐφ' ᾧ οὔτε ἐξάξουσιν, οὔτε ἀποκτενοῦσιν: et alio loco, (1, 113.) Ἐφ' ᾧ κομιοῦνται, dixit. Interim tamen non ita Thucydideum hunc indicativi usum dicere ausim, ut apud alium quenquam extare negem. Esset enim e reliquorum numero excipiendus saltem Aristot. Ceterum cum extet Dionysii H. libellus in quo generaliter orationis Thucydideæ ἰδιώματα describuntur, non ea tantum, quæ ad structuram pertinent, inde quoque exempla petere poteris. Non dissimulabo tamen, esse nonnulla de quibus cum illo minime mihi convenit. Quorum e numero id est, (quamvis ad structuram peculiariter non pertineat, sed generaliter ad φράσεως ἐξάλλαξιν,) quod de usu numeri singularis pro plurali tradit; vult enim Thucydidis ἰδίωμα esse inter alia, numerum singularem pro plurali usurpare; affertque in exemplum h. l., ex 6, (78.) p. 222. Καὶ εἴ τῳ ἄρα παρέστηκε, τὸν μὲν Συρακούσιον, ἑαυτὸν δ' οὐ πολέμιον εἶναι τῷ Ἀθηναίῳ. Cum enim (inquit) Συρακουσίους et Ἀθηναίους significare velit, in utroque nomine singulari numero usus est. At ego singularem hic pluralis officio fungi fateor, sed hunc singularis usum peculiarem Thucydidi esse nego; siquidem et Dem. et Aristoph., (ut de aliis taceam,) ita locutos esse comperio: hunc Ἀ. (337.) τὸν Λακεδαιμόνιον pro τοὺς Λακεδαιμονίους: illum Olynth. 1. (p. 15.) Παίονα et Ἰλλυριὸν pro Παίονας et Ἰλλυριοὺς, dicentem, Ἀλλὰ μὴν τόν γε Παίονα καὶ τὸν Ἰλλυριὸν, καὶ ἁπλῶς τούτους ἅπαντας ἡγεῖσθαι χρὴ αὐτονόμους. Nam hic Παίονα et Ἰλλυριὸν esse pro Παίονας et Ἰλλυριοὺς, præterquam quod satis aliunde manifestum est, ipsemet Orator indicat, cum pag. præced. hoc plurali utitur. Hunc autem singularis pro plurali usum imitati sunt Latini, ut legimus ap. Virg. Æn. 6. Tu regere imperio populos, Romane, memento. Quin etiam ut τὸν πολέμιον dixit Thuc., significare volens Hostes, sic Lat. quoque Hostem pro Hostibus di-

A cunt: idque et nostra lingua imitatur. Illis porro Græcis vocabulis addi potest et ὁ βάρβαρος pro οἱ βάρβαροι. Sed quod ad illum nominum ἐθνικῶν usum attinet, (qualia sunt, ὁ Λακεδαιμόνιος, ὁ Παίων, ὁ Ἰλλυριὸς,) lectorem, antequam huic sermoni finem imponam, admonitum volo ne ap. Xen. eodem modo interpretetur [131] ὁ Ἀσσύριος, ὁ Ἀρμένιος, ὁ Πέρσης: hæc enim ap. eum, Assyriorum, Armeniorum, Persarum regem significant: quemadmodum nostrate lingua dicentes Le Turc, (i. e. Turcam,) regem Turcarum seu imperatorem intelligimus. Cujus rei et in quadam mearum in ipsum Xen. Annotationum meminisse me existimo.

Verum ut de structura orationis dicere pergam, (i. e. de iis quæ Attici Scriptores circa illam innovarunt,) et meas observationes præcedentibus adjungam, dico eundem illum Criticum non minus falso inter Thucydidis idiomata transitum ab uno numero ad alterum recensere. Invenio enim cum apud alios, tum ap. Xen., numeri mutationem magis etiam au-
B dacem quam sit ea, cujus ille exemplum affert e Thuc. Habent autem et meæ in Xenophontem Annotationes aliquod ejus exemplum.

Hoc quoque non recte inter Thucydidis idiomata recenset, quod orationem ἀπὸ τοῦ σημαινομένου convertat πρὸς τὸ σημαῖνον, aut vicissim: veluti cum dicit, Τῶν δὲ Συρακουσίων ὁ δῆμος ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἔριδι ἦσαν: item, Λεοντῖνοι γὰρ, ἀπελθόντων Ἀθηναίων ἐκ Σικελίας, μετὰ τὴν σύμβασιν, πολίτας τε ἐπεγράψαντο πολλοὺς, καὶ ὁ δῆμος ἐπενόει τὴν γῆν ἀναδάσασθαι. Sed de his locis dicam mox, ubi de Articulo XVII Corinthi disseram.

Quod vero attinet ad illa quæ Corinthus Articulo IX annotat, Atticorum esse accusativum pro genitivo accipere, (fingamus enim illum non nomin. dixisse, ut dixit, sed accus., ut dicere debuit,) sciendum est inveniri etiam locos qui utramque structuram habent: transeunte videlicet Scriptore a genitivo qui est linguæ communis, ad accus. qui est Atticæ, ut in Aristot. H. A. 4. Ὡς οὐχ ὁμοίως φύσει
C τῆς διαλέκτου οὔσης καὶ τῆς φωνῆς, ἀλλ' ἐνδεχόμενον πλάττεσθαι.

Idem, in Articulo XVII, scribit esse novum generaliter et Atticum, ita loqui ut hic Demosthenes locutus est, Ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος κάθησθε ἐκνενευρισμένοι: et Hom. Ὡς φάσαν ἡ πληθύς. Sciendum est autem hujus Atticismi (si quidem Atticorum hæc sunt) aliam item esse formam: cum videlicet nomen collectivum (cujusmodi sunt δῆμος et πληθὺς) in plurali quidem ponitur, sed nomen, aut articulus, aut participium diversi generis ei jungitur: ut ap. Thuc. 4, (71.) p. 144. Αἱ δὲ τῶν Μεγαρέων στάσεις φοβούμεναι, οἱ μὲν, μὴ τοὺς φεύγοντας σφίσιν ἐσαγαγὼν, αὐτοὺς ἐκβάλῃ· οἱ δὲ, μὴ αὐτὸ τοῦτο κ. τ. λ. Quod vero ad illud Dem. attinet, Ὑμεῖς ὁ δῆμος κάθησθε, nullo modo novum videri debet, cum Atticis Scriptoribus sit usitatissimum. Quo magis miror Dionys. H. Thucydidis ἰδιώμασιν hoc annumerasse, quod dixerit τῶν Συρακουσίων ὁ δῆμος ἦσαν. Tale est certe ap. Xen. Ἑλλ. 2, (2, 13.) Εἰσιόντας δ' αὐ-
D τοὺς ὄχλος περιεχεῖτο πολὺς, φοβούμενοι μὴ ἄπρακτοι ἥκοιεν. Quin etiam apud Latinos idem in iisdem vocabulis (i. e. quæ eandem signif. habent, et collectiva itidem sunt) fieri videmus. Ea sunt Populus et Turba: nec non in aliis, quæ collectiva itidem sunt, ut Exercitus, Equitatus, Peditatus. Exemplum autem, quod subjungit, a priore diversum est; cum enim dicis ὁ δῆμος ἐν πολλῇ ἔριδι ἦσαν, tunc nomini singularis numeri das verbum plurale: at dicens, Λεοντῖνοι πολίτας τε ἐπεγράψαντο πολλοὺς, καὶ ὁ δῆμος ἐπενόει τὴν γῆν ἀναδάσασθαι, tunc non itidem datur nomini δῆμος verbum pluralis numeri, respiciendo ad τὸ σημαινόμενον: sed ut singularis est numeri, ita verbum in singulari ponitur.

Alio autem modo, vel potius aliis duobus modis dicuntur Attici Scriptt. ad τὸ σημαινόμενον, non ad τὴν φωνὴν respicere, sive τοῦ σημαινομένου, non τῆς φωνῆς rationem habere. In quo loquendi genere interdum τὸ νοητὸν dicitur a quibusdam, ubi alii τὸ

σημαινόμενον dicunt. Atque, (ut obiter Grammaticorum et Scholiastarum sermoni assuescas,) interdum simpliciter dicitur *πρὸς τὸ σημαινόμενον* vel *πρὸς τὸ νοητὸν ἀποδιδόναι*: (et vocabulum, quod subjungitur, dicunt *ἀποδίδοσθαι πρὸς τὸ σημαινόμενον*, vel *καταλλήλως ἔχειν* sive *κατάλληλον εἶναι πρὸς τὸ σημαινόμενον*, contra vero *ἀκαταλλήλως ἔχειν πρὸς τὴν φωνὴν*, aut *ἀκατάλληλον εἶναι*:) interdum etiam brevitatis majoris causa, non addito verbo dicunt, *πρὸς τὸ σημαινόμενον*, vel *πρὸς τὸ νοητόν*: ut exemplis confirmabo antequam huic sermoni finem imponam. Verum ut ad duos illos quos dixi modos veniam, prior a Corintho exponitur, Articulo LXI, *Καὶ θηλυκῶς τι λέγειν εἰώθασιν, εἶτα ἐπάγειν οὐδέτερον, οὐ πρὸς τὴν φωνὴν ἀποδιδόντες, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον*: ut Hom. *νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανέη, τὸ μὲν οὔποτε λήγει*: nam *τὸ* intulit ut ad *νέφος* relatum. Sic Thuc., cum dixisset, *Ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γένεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις*, intulit, *Λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον* etc. respiciens ad *νόσημα*. Hæc Corinthus, cui suum hunc modum, i. e. quem Atticum esse dicit, ita relinquo, ut penes eum fidem ejus esse velim. Ad Hom. enim quod attinet, ex eo testimonia Atticismi peti nequaquam possunt, nisi et Scriptorum solutæ orationis accedant, ut alibi dixi. Alioqui certe in exemplum afferri et alius ejusdem Poëtæ locus potuit, omnino similis, i. e. in quo itidem a feminino genere ad neutrum transit. Is extat Il. E. (140.) ubi cum dixisset *εἰροπόκοις ὀΐεσσι* genere feminino, subjungit, duobus versibus interjectis, *τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται*, cum debuisset dicere *αἱ δὲ ἐρῆμαι φοβοῦνται*, sc. *ὄϊες*: [132] sed illud neutrum *ἐρῆμα* ad *ποίμνια*, vel *πρόβατα*, vel *θρέμματα*, retulit, quorum neutrorum unumquodque eandem cum illo feminino signif. habet. Jam vero si demus Atticam esse mutationem istam, quæ fit a neutro ad femininum, cur non Attico sermoni eam quoque ascribemus, quæ vicissim a feminino genere fit ad neutrum? Cujus exemplum ap. eundem Poëtam extat, Il. B. ubi cum dixisset *ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ*, subjunxit tertio post versu, *ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι*, non ad vocem *ἔθνεα*, quæ præcessit, respiciens, sed ejus signif. intuens, i. e. non quale sit hoc nomen et cujus generis, considerans, sed ejus rei duntaxat, quæ illa significatur, rationem habens: id autem est *ἀγέλαι*: metaphorice enim *ἔθνεα* vocantur *αἱ ἀγέλαι*. Locus integer est hic, circa finem Il. B. i. e. paulo ante illam partem, quæ Bœotia, sive Catalogus Navium appellatur: *Τῶν δ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ, Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων*. Verum cum levis sit ex *ἀγαλλόμενα* in *ἀγαλλόμεναι* mutatio, et versus non minus admittat illud *ἀγαλλόμενα* neutrum, quod cum *ἔθνεα* neutro *καταλλήλως ἔχει*, quam femininum *ἀγαλλόμεναι*, quod contra est *ἀκατάλληλον*: cur non Hom. illud potius quam hoc scripsisse credamus? Ita certe de hac re statuendum est, (meo quidem judicio,) Poëtas, præsertimque Græcos, sæpe quidem multa *καινοπρεπῶς* efferre, a sermonis consuetudine recedentes, ut metro serviant, et legi carminis obtemperent: sed iis, qui illa necessitate coacti et excogitarint et usurparint, interdum etiam ubi nulla necessitas cogit, solere uti. Quod certe hoc de loco dicendum fuerit: alioqui si lectionem istam *ἀγαλλόμενα* rejiciamus eo solo nomine, quod versus alteram illam recipere possit, multæ alibi itidem lectiones repudiandæ fuerint, quæ tamen omnium Codd. consensu probantur. Atque adeo, ut exemplum ex alio ejusdem Poëtæ loco afferam, in quo eadem est omnino sermonis *καινοπρέπεια*, si *ἀγαλλόμενα* illam ob causam reponere vellemus, cur non itidem ubi dicit Poëta, *φάλαγγες ἑλπόμενοι*, pro hoc scr. esse *ἑλπόμεναι* diceremus? Huc accedit cum aliorum tum Eustathii auctoritas, de hac structuræ innovatione disserentis, neque ullius exemplaris, quod *ἀγαλλόμενα* habeat, mentionem facientis: sed tantum addentis, quosdam veterum *ὑπομνηματιστῶν* testari Aristarchum *ἀγαλλόμενα* scripsisse, *ἀκολούθως τῷ ἔθνεα*. Quibus e verbis perspicere possumus,

A hos quoque *ὑπομνηματιστὰς* veteres non aliam lectionem quam hanc *ἀγαλλόμεναι* in iis quæ viderint exemplaribus invenisse; alioqui enim non Aristarcho soli alteram lectionem ascripsissent, sed Codicis alicujus testimonium adjecissent. Accedit et Plutarchi auctoritas, (si modo is est Auctor Opusculi *περὶ τοῦ Βίου καὶ τῆς Ποιήσεως τοῦ Ὁμήρου*,) h. itidem l. in exemplum *τῆς ἐναλλάξεως τῶν γενῶν* afferentis. Sed et meum exemplar, (si qua et ejus auctoritas esse debet ob magnam vetustatem, et ob alios locos e quibus ejus fides perspecta atque explorata est,) *ἀγαλλόμεναι* habet. Sed cur ad hujus lectionis confirmationem tam multa? quoniam quamvis hæc ita sint, in quibusdam typographicis Edd. alteram pro hac repositam fuiisse video: et quosdam meam Ed., quæ istam habet, ex illarum fide hoc in loco emendare voluisse scio. In ea autem potissimum Ed., cujus margini brevia Scholia sunt adjuncta, mira videri debet altera illa lectio: quippe quam ipse Scholiorum Auctor refellat; cum enim ibi contextus habeat B *ἀγαλλόμενα*, in illis Scholiis contra legitur *ἀγαλλόμεναι*, et exponitur *χαίρουσαι*. Ceterum cum et Plut. (cujus modo memini) de hac structuræ innovatione disserat, ac duos ipse quoque ejus modos constituat, (cum alii contra hujus exempla permisceant,) operæ pretium fuerit ejus verba proferre. Sæpe etiam, (inquit, de Homero loquens,) metri causa genus unum pro alio ponit, (nisi velis *ἐναλλάσσει τὰ γένη*, magis ad verbum reddere, Permutat genera,) ut hic, (Od. O. 125.) *Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι*. Siquidem *τέκνον* nomen est neutrius generis: subjunxit autem masculinum *φίλε*, ad personam sermonem dirigens. Simile est quod Dione Veneri dicit (Il. E. 382.) *Τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ*. Ab eadem analogia pendet et illud, (Od. Λ. 90.) *Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο Σκῆπτρον ἔχων*. Siquidem *ἔχων* non ad *ψυχὴν*, sed ad genus corporis, (i. e. ad Tiresiam,) accommodavit. Sæpe enim non verbis, sed iis quæ illa significant, respondet, ut hoc in loco, (Il. Π. 280.) *Πᾶ-* C *σιν ὀρίνθη θυμός· ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες Ἑλπόμενοι παρὰ ναῦφιν ἀμύμονα Πηλείωνα*. Siquidem *ἑλπόμενοι* non ad phalanges refertur, sed ad viros e quibus phalanges constant. Verum et alio modo genera immutat, ut cum dicit, *νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανέη, τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ*. Quoniam enim synonyma sunt *νεφέλη* et *νέφος*, cum prius dixisset, *νεφέλην*, subjunxit neutrum *νέφος*. Similes autem illis sunt et isti versus, *Τῶν δ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ, Χηνῶν ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι*. Cum enim usus esset generali avium nomine, quod neutrius generis est, deinde in feminino genere adjecisset specierum nomina, rursum neutro genere subjunxit, *Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων*, reddens illi avium nomini generali, quod cum eo congruebat. Hæc sunt quæ ibi Plut. [133] de hoc structuræ genere disserit. Ubi cum dicit Poëtam participium *ἔχων*, (in his verbis, *ψυχὴ σκῆπτρον ἔχων*,) non ad nomen *ψυχὴ*, sed ad genus D corporis accommodasse, i. e. ad Tiresiam: genus corporis appellat Genus illius, cujus est corpus. Tiresias enim, cujus est corpus, masculini est generis: adeo ut pro eo quod ante dixit, *Πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποτείνας τὸν λόγον*, dici non minus possit, *πρὸς τὸ γένος τοῦ σώματος ἁρμόσας τὸν λόγον*. Interim autem hæ loquendi formulæ observatione dignæ sunt: nec non quod sequitur, *Οὐ πρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον ποιεῖται τὴν ἀπάντησιν*: quod perinde est ac si ita locutus esset, *χρῆται ὀνόματι οὐ πρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀπαντῶντι*, Utitur vocabulo quod non orationi, (intellige autem Ipsi orationis structuræ,) sed ei, quod significatur, respondet. Vel, Quod non convenit aut congruit cum oratione etc. Est certe obiter animadvertendus et hic verbi *ἀπαντᾶν* usus, (si quidem *ποιεῖσθαι τὴν ἀπάντησιν* nihil aliud est quam *ἀπαντᾶν*,) qui et ap. Porphyrium in eadem re extat, Quæst. 7. siquidem in illo ipso loco, *νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ*: dicit Homerum *ἀπηντηκέναι πρὸς τὸ σημαινόμενον*. In sequentibus autem *ἀπόδοσιν* et

ἀναφορὰν appellat illam ἀπάντησιν. Cui verbi ἀπαντᾷν signif. affinis est ea, quam ap. Synes. habet, (licet in re diversa,) Epist. 102. Ὡι τὴν διὰ λόγων τραφέντι καὶ αὐξηθέντι τὰ παρὰ τῆς τύχης οὐκ ἀπαντᾷ κατὰ λόγον. Hactenus Plutarchi verborum sensum examinasse sit satis. Quod autem dicit Poëtam metri causa, (i. e. ut metro serviat,) genera permutare, id ubique verum non comperiri, docui in præcedentibus. Sed et inter eos quos ipse affert locos illi duo sunt, de quibus illud dici non posse ostendi: cum in uno non minus ἐλπόμεναι quam ἐλπόμενοι, in altero non minus ἀγαλλόμενα quam ἀγαλλόμεναι versus admittat. Jam vero quod ad exemplum illud attinet, in quo νεφέλη præponitur, sequente articulo τὸ, tanquam præcedente νέφος: apte huic exemplo addidisset Plut. ex eod. Poëta illud quod antea protuli, ubi feminino ὄϊες subjungitur itidem neutrum ἐρῆμα: adjicere etiam potuisset ex eod. Poëta aliud, in quo vicissim præcedente neutro subjungitur feminum: Il. A. (53.) Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο, Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς. Hic enim non dixit τῷ δεκάτῳ, referendo ad vocem ἦμαρ, sed τῇ δεκάτῃ, perinde ac si usus fuisset voce ἡμέρα. Observandum est etiam, hanc ἐνάλλαξιν ab illo non vocari Atticam, sed potius pro poëtica eam illum habere videri. Est tamen Atticis Scriptoribus familiaris una harum ἐναλλάξεων species, sive unus modus, (quoniam duos ejus modos antea constitui, sicut et Plut. τρόπους vocat,) is videlicet, quo τέκνον φίλε ab Hom. dicitur, et ψυχὴ σκῆπτρον ἔχων, et βίη Ἡρακληείη πέρσας ἄστεα πολλὰ, Il. B. (660.) itidemque (Λ. 689.) Ἐλθὼν γὰρ ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη: ubi diversorum generum vocabula non in diversis orationis membris ponuntur, sed in uno eodemque, atque ita ut conjuncta sint: nec quævis vocabula, sed quæ de persona dicuntur. Dem. (281.) Οὓς σὺ ζῶντας μὲν, ὦ κίναδος, κολακεύων παρηκολούθεις, τεθνεῶτας δ' οὐκ αἰσχύνῃ κατηγορῶν. Ut autem hic legimus κίναδος sing. numeri cum masculinis participiis κολακεύων et κατηγορῶν, (quæ oratio talis est qualis illa τέκνον φίλε,) sic plur. κινάδη cum masc. itidem habemus in isto Dinarchi loco, Or. c. Demosth. Ἐκεῖνοι ἦσαν, ἐκεῖνοι, ὦ Ἀθηναῖοι, ἄξιοι σύμβουλοι καὶ ἡγεμόνες ὑμῶν καὶ τοῦ δήμου· μὰ Δί', οὐ τὰ τοιαῦτα κινάδη, οἳ πεποιήκασι μὲν οὐδὲν οὐδὲ πράξουσιν ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως. His in ll. neutrum cum masculino habemus, sicut et in illis Anacreontis versiculis, quibus nihil venustius fingi potest, Ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἅψας Ἀνέῳξα· καὶ βρέφος μὲν Ἐσορῶ, φέροντα τόξον, Πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην. Nisi propter μὲν putemus φέροντα in φέρον δὲ mutari debere; perinde ac si diceret, βρέφος μὲν, ἀλλὰ βρέφος ὃ ἔφερε τόξον. Sed ut ad plur. numerum redeam, ut in illo Dinarchi loco legimus κινάδη οἳ, sic Synes. Ep. ad Fratrem, Οἱ μὲν ἐντελεῖς μυραίνας τε καὶ καράβους εὐμεγέθεις αἱροῦντες, τὰ δὲ μειράκια, κωβίοις εὐτυχεῖς καὶ ἰούλοις.

Antequam autem a neutrius generis cum masculino copulatione discedam, commodum mihi venit in mentem vocabuli cujusdam, quod veluti prærogativam quandam habet; aut saltem in cujus usu majorem sibi licentiam permittunt Græci quam in aliis. Loquor de vocabulo παιδικά: quod non solum generi diverso, sed diverso etiam numero jungitur. Sic ap. Plat. legimus τὰ παιδικὰ εὐδαίμων ἐσόμενος, et τὰ παιδικὰ ἐρασθέντα τυραννίδος: item τὰ παιδικὰ ἄγαμον, ἄπαιδα, ἄοικον. Xen. autem Ἱερ. (1, 35.) videtur duobus modis hoc nomine esse usus, Παρὰ δὲ παιδικῶν βουλομένων ἥδισται, οἶμαι, αἱ χάριτές εἰσιν· εὐθὺς γὰρ παρὰ τοῦ ἀντιφιλοῦντος ἡδεῖαι μὲν αἱ ἀντιβλέψεις, κ. τ. λ.: si enim ἀντιφιλοῦντος ad παιδικὰ refertur, genitivum παιδικῶν priore quidem loco et suo numero et suo generi junxerit, posteriore autem, nec suo numero nec suo generi. Sed non minus recte dicetur fortasse παρὰ τοῦ ἀντιφιλοῦντος generaliter de quolibet dici ὃς ἀντιφιλεῖ: ut hæc verba, Εὐθὺς γὰρ παρὰ τοῦ ἀντιφιλοῦντος ἡδεῖαι μὲν αἱ ἀντιβλέψεις, ἡδεῖαι δὲ αἱ ἐρωτήσεις, ἡδεῖαι δὲ αἱ ἀποκρίσεις, ἥδισται δὲ καὶ ἐπαφροδιτώταται αἱ μάχαι τε καὶ ἔριδες, per parenthesin interjecta sint: quoniam sequitur, Τὸ δὲ ἀκόντων παιδικῶν ἀπολαύειν: quæ respondent illis, [134]

A Παρὰ παιδικῶν βουλομένων ἥδισται αἱ χάριτες εἰσίν. Quoniam autem dixi huic vocabulo παιδικὰ hanc esse veluti prærogativam, objiciet aliquis fortasse, inveniri itidem ὄχλος et δῆμος, aliaque hujusmodi nomini seu participio et diversi numeri et diversi generis copulata: ut videlicet habuimus e Demosth. ὁ δῆμος ἐκνενευρισμένοι: cui simile est ap. Xen. ὄχλος φοβούμενοι, Ἑλλ. 2. Εἰσιόντας δ' αὐτοὺς ὄχλος περιεχεῖτο πολὺς, φοβούμενοι μὴ ἄπρακτοι ἥκοιεν. Quin etiam legimus τὸ στρατιωτικὸν τιμηθησομένους, aliaque his similia. Sed respondeo, non eandem illius nominis παιδικὰ et horum esse rationem: quoniam hæc, quatenus nomina sunt συλληπτικὰ, (quæ Lat. Collectiva vocant,) in plur. numerum resolvi possunt, utpote pluralis signif. habentia. Quod etiam sentiendum de πλῆθος, χορὸς, στρατὸς, aliisque id genus. Ut autem ab his collectivis nominibus ad neutra redeam, quæ nomini diversi generis junguntur, sciendum est inveniri quædam uno eodemque in loco duplicem, ut ita dicam, copulationem habentia, i. e. quæ cum
B duobus vocabulis copulantur, quorum unum neutrius itidem, alterum vel masculini vel feminini est generis. Exemplum afferam e Luciano (Q. H. Scr. §. 13.) Ὥσπερ οἱ ἄμορφοι τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστά γε τὰ γύναια, τοῖς γραφεῦσι παρακελευόμενα ὡς καλλίστας αὐτὰς γράφειν. Ut enim uniformis esset oratio, dicendum fuisset παρακελευόμεναι, cum sequatur καλλίστας αὐτάς. Sed neutrum genus missum tandem faciens, et ad femininum veniens, dico, ut ea, quæ attuli, similia sunt illi Homerico τέκνον φίλε, sic his Ejusdem, ψυχὴ σκῆπτρον ἔχων, et βίη Ἡρακληείη ἐλθὼν, simile esse μιαρὰ κεφαλὴ ἐξεληλυθὼς ap. Dem. (552.) Καὶ ταῦτ' ἔλεγεν ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς κεφαλὴ, ἐξεληλυθὼς τῇ προτεραίᾳ παρὰ Ἀριστάρχου. Latini porro in neutro libertatem illam Atticorum sibi permiserunt, aut certe aliquam illius partem; in feminino autem an sibi permiserint, dubito. Neutrius quidem certe masculino juncti exemplum est in nomine Scelus ap. Terent., non semel. Legimus enim in Andria, Ubi illic scelus est qui me perdidit? ubi
C Donatus annotat, ad intellectum, non ad verba redegisse: et esse figuram σύλληψιν per genera: ut ap. Virg. Pars in frusta secant. Additque, Sed hic figura est per numeros; nam quia Scelus, Scelestus intelligitur, subjunxit, Qui, non Quod. Legimus ap. eund. Comicum in eadem Comœdia, Scelus quemnam hic laudat? Ubi idem Grammaticus, Non est hic solœcismus, (inquit;) ad sensum enim, non ad verba respexit: etenim propter sensus verba sunt, non propter verba sensus. Sed quod in illum præcedentem locum annotat, esse σύλληψιν, veluti cum dicit Virg. Pars in frusta secant, admitti non potest. Pars enim nomen est συλληπτικὸν, non item Scelus. Rectius itaque alibi αὔξησιν esse ait: ut in hunc Eunuchi versum, Quin etiam insuper scelus, postquam ludificatus est virginem, αὔξησις est, inquit; plus enim est Scelus quam Scelestus. Hæc ille, in quibus ei potius assentior: ut videlicet ita vocetur aliquis Scelus, ut Martialis Zoilum vocat Vitium: in hoc pentametro, Non vitiosus homo es, Zoile, sed
D vitium. Sic aliquem dicimus esse Perniciem vel Pestem, qui sit Perniciosus vel Pestifer. Sed vocabulum illud Scelus in memoriam mihi revocat Græcum κάθαρμα, quod itidem neutrum cum sit, de Homine scelesto dicitur, itidemque alicubi masculino junctum invenitur.

Alio insuper modo genus unum pro alio ponitur in relativis: ut Λόγοι μέν εἰσιν ἐν ἑκάστοις ἡμῶν ἃς ἐλπίδας ὀνομάζομεν, ap. Plat. Philebo, pro λόγοι οὓς, etc. Quale illud ap. Lat. Grammaticos, Est locus in carcere quod Tullianum appellatur.

Jam vero ut hæc, sic et alia in Attica orationis structura sunt σολοικοφανῆ. Si enim σολοικοφανὲς est cum genus generi non redditur, itidem certe cum numerum numero, casum casui non reddunt. Sed antequam et horum exempla proferam, lectorem admonebo, quæ σολοικοφανῆ sunt, posse tamen esse ἀσολοίκιστα: ut ap. Il. B. βίη Ἡρακληείη πέρσας ἄστεα πολλὰ, est σχῆμα καινὸν, (inquit Eust.,) βίη Ἡρακλέος πέρσας ἄστεα πολλὰ, καὶ ὡς εἰπεῖν σολοικοφανές. Estque illi simile, (addit,) ψυχὴ Τειρεσίου

σκῆπτρον ἔχων: ut enim hic *ἔχων* relatum fuit non A
ad *τὸ λεγόμενον*, sc. *ψυχὴ Τειρεσίου*, sed ad *τὸ νοούμενον*, (quoniam *νοεῖται* Tiresias, cum dicitur *ψυχὴ Τειρεσίου*, qui etiam *ἀσολοικίστως* dicetur *ἔχων σκῆπτρον*,) ita hic *βίη Ἡρακλέος* est *Ἡρακλῆς*: qui etiam dicitur *πέρσας ἄστεα πολλά*. Numerus igitur interdum non redditur *σολοικοφανῶς* itidem, sed tamen *ἀσολοικίστως*, cum ab aliis, tum a Soph., ut in Antig. (708.) p. 242. meæ Ed. *Ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ, Ἢ γλῶσσαν ἣν οὐκ ἄλλος ἢ ψυχὴν ἔχειν, Οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί*. Sic in isto Ajacis loco (726.) p. 44. *κοὔτις ἔσθ' ὃς οὐ Τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ Ξύναιμον ἀποκαλοῦντες*, ubi Schol. morem Atticum esse tradit, singularibus pluralia subjungere, et vicissim. Xen. *Ἀπ*. 2. p. 433. *Θαυμαστὸν δὲ καὶ τοῦτο, εἴ τις ἡγεῖται*, itidemque *κέκτηται*, et *ἔχει*, et *δύναται*: deinde, *ἐπὶ δὲ τῶν ἀδελφῶν τὸ αὐτὸ τοῦτο ἀγνοοῦσι*. Quin etiam in uno eodemque orationis membro hic ab uno numero ad alterum transitus invenitur; interdumque a singulari ad pluralem transit Scriptor, et a plurali ad singularem re- B
dit: ut in K. Π. 1, (6, 19.) p. 21. *Πρὸς δ' αὖ τὸν λαγὼ, ὅτι μὲν ἐν σκότει νέμεται, τὴν δ' ἡμέραν ἀποδιδράσκει, κύνας ἔτρεφες*, [135] et paucis interjectis, *Εἰ δὲ καὶ ταύτας ἀποφύγοιεν, τοὺς πόρους αὐτῶν ἐκμανθάνων, κ. τ. λ.*, tandemque ad singularem revertendo, *ἵνα ἐν τῷ σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνέδυ*.

Mutationis autem casus, i. e. transitus ab uno casu ad alium, exemplum habemus in isto Isocr., politi alioqui Scriptoris, loco, *Συνίσασι γὰρ τοῖς μὲν διὰ φιλοπραγμοσύνην ἐμπείροις τῶν ἀγώνων γεγενημένοις, τοὺς δὲ ἐκ φιλοσοφίας ἐκείνων τῶν λόγων ὧν ἀρτίως προεῖπον, τὴν δύναμιν εἰληφότας*. Hic enim a dativo ad accusativum transiri videmus. Theophr. C. Pl. 2. *Ἀλλ' ὅταν μὲν ὦσι νότιαι, διϋγραίνονταί τε καὶ ἀσθενέστεραι γίνονται· βορείων δ' οὐσῶν, ἰσχυραί τε καὶ ἐκπέττει μᾶλλον· ἅτε τῆς μὲν γῆς διακόρου οὔσης, αὐτά τε ξυνεστῶτα καὶ ἐναπειληφότα οἰκεῖον θερμόν*. Itidem Aristot. a genitivo linguæ communis ad accus. Atticum hic transiit, *ὡς οὐχ ὁμοίως φύσει τῆς διαλέκτου οὔσης καὶ τῆς φωνῆς, ἀλλ' ἐνδεχόμενον πλάττεσθαι*. C
Sed magis mira videri possit hæc casuum mutatio ap. Dinarchum Or. c. Dem. *Εἰ δὲ ῥήτωρ ἢ στρατηγὸς οἱ τὴν καθ' αὑτῶν προσδοκωμένην ἀπόφασιν ἄπιστον βουλόμενοι γενέσθαι, συνηγοροῦσιν, οὐ προσεκτέον ὑμῖν ἐστὶ τοῖς τούτων λόγοις, εἰδότας ὅτι ἐκ πάντων τούτων γίνεται συνέργεια, κ. τ. λ.*

Verum et alio modo casus unus pro alio ponitur, non quod casuum fiat mutatio, sed potius quoniam non fit ea, quæ fieri debebat, consuetam et regulæ grammaticæ consonam structuram orationis usurpando. Exemplum habes ap. Dem. *Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἐκείνου μαθήσεσθε, ὧν εἰς Πελοπόννησον ἔπεμψε*, pro *ἐπιστολῶν, ἃς ἔπεμψε*. Talem gen. habes in eo, quem modo ex Isocr. attuli, loco, *Ἐκείνων τῶν λόγων ὧν ἀρτίως προεῖπον*: debebat enim gen. in accus. mutari, i. e. a gen. *λόγων* ad accus. *οὓς* transitus fieri. Sic idem Scriptor dixit, *Τοῖς γὰρ ἄλλοις, οἷς ἔχομεν, οὐδὲν τῶν ἄλλων ζώων διαφέρομεν*, pro *τοῖς ἄλλοις ἃ ἔχομεν*. His enim in locis antecedens ad se, i. e. ad suum casum, trahit particulam relativam; ac velut subjectam suæ constructioni illam reddit. Schol. Soph. hoc appellat *συνυπάγειν τὸν λόγον τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ*: in loco tamen aliquantum dissimili; nam in hæc verba illius Tragici, in Electra (160.) *Ὄλβιος ὃν ἁ κλεινὰ Γᾶ ποτε Μυκηναίων Δέξεται εὐπατρίδαν Διὸς εὔφρονι βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν*, annotat, *συνυπάγει κἀνταῦθα τὸν λόγον τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ*; quoniam cum dicere debuisset, *ὄλβιος ὁ Ὀρέστης ὃν ἡ κλεινὴ γῆ δέξεται τῶν Μυκηναίων*, dicit, *ὄλβιος ὄντινα Ὀρέστην*, etc. Neque vero in iis tantum formulis loquendi, quibus relativum intervenit, constructio verbi sequentis constructioni præcedentis paret, et ad eam se conformat, sed etiam in aliis: veluti cum dicitur *προσήκει σοι ἀγαθῷ εἶναι*, quod Latini imitati sunt: ut docebo, cum hæc latius tractare vacabit.

Nec minus inter *σολοικοφανῆ* numerandus videri queat verbi singularis pro plurali usus. Imo vero si quid *σολοικοφανὲς* habere censetur oratio, cui numeri vel casus mutatio intervenit, (sicut in locis quos paulo ante protuli,) multo justius *σολοικοφανὲς* illud esse existimabatur: loquor autem de verbi singularis usu cum nomine neutro: quale et ap. Hom. est *δοῦρα σέσηπε*. Quod si Attica est et hæc orationis structura, (ut certe censetur,) unus idemque versus Homeri rem eandem et Atticæ et communis linguæ more expresserit: hic videlicet, *Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λελύνται*, Il. B. (135.)

Alia sunt, quæ orationis structuram si non *σολοικοφανῆ*, saltem *ἀνακόλουθον* seu *ἀκατάλληλον* reddunt: cum videlicet oratio in uno eodemque membro, sub uno eodemque modo vel tempore non continuatur. Sic diversi modi conjunguntur a Synesio, *Σὺ δὲ ὑγιαίνοις, καὶ ἄσπασαι τοὺς μακαρίους ἑταίρους*. Alicubi autem non tantum modi vel temporis, sed utriusque simul mutatio fit: ut in isto Æschinis loco, Or. c. Timocr. *Ἐπειδὴ δὲ τὴν δημηγορίαν διαβάλλει, καὶ τοὺς εἰρημένους λόγους ἐπὶ τὰ χείρω διεξέρχεται, οὔτ' ἂν ἀποδραίην, οὔτ' ἂν τῶν εἰρημένων οὐδὲν ἀρνησαίμην· οὔτ' αἰσχύνομαι ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον φιλοτιμοῦμαι*.

Merito etiam dixerimus in structura *ἀκαταλληλίαν* s. *ἀνακολουθίαν* spectari, ubi oratio *ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ εἴδους* seu *τύπου* ad *μιμητικὸν* transit: quod tamen a Scriptoribus sæpenumero fieri videmus. Sed nunc eo, quod mihi ad manum est, Luciani exemplo contentus ero. Id habetur in calce Opusculi quod Zeuxis s. Antiochus inscribitur, *Τούτους τοὺς ἐλέφαντας ἐκέλευσεν ὁ Θεοδότας τέως μὲν ἔχειν, ὡς οἷόν τε κατακρύψαντας*: et quibusdam interjectis, *Τότε ἀνὰ τέτταρας μὲν τῶν ἐλεφάντων ἀπαντᾷν ἐφ' ἑκάτερα τοῖς ἁρματηλάταις καὶ συνωριασταῖς· εἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο, φοβηθήσονται αὐτῶν, ἔφη, οἱ ἵπποι, καὶ ἐς τοὺς Γαλάτας αὖθις ἐμπεσοῦνται φεύγοντες*, etc. Sed hic ponitur *ἔφη*, (quod illam mutationem aliquantum mollit,) sæpe alioqui omitti solitum. Sic Luc. 5, (14.) *Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε*: subaudiendo illud *ἔφη*, aut aliquid hujusmodi. Invenitur autem et apud Lat. Historicos eodem modo mutata structura, oratione videlicet *ἀπὸ τῆς διηγηματικῆς* transeunte *πρὸς μιμητικὴν*, sive ab obliqua ad rectam, ut alii loquuntur.

Sunt denique et alia Atticorum circa orationis structuram *καινοτομήματα*: sed ut contentus his sum in præsentia, ita lectorem contentum fore spero.

[136] DE IIS, QUÆ ATTICI IN MODORUM USU SIBI PECULIARIA HABENT,

CAPUT V.

ATTICOS uti imperativis subjunctivorum nec non indicativorum loco, tradit Corinthus. Quod de usu imperativi pro subjunctivo dicit, leve et parvi momenti est: quod autem de imperativo locum indicativi obtinente tradit, vereor ne falsum comperiatur. Prius illud parvi momenti esse dico, quoniam non minus fortasse particula μὴ cum imperativo quam cum subjunctivo jungi potest. Verum ut hoc detur, in μὴ ψεῦσον esse imper. pro subjunctivo, et dici pro μὴ ψεύσῃς, non continuo hanc mutationem Atticis ascribere poterimus. Quæ autem de imperativi usu pro indicativo scribit, cur mihi suspecta sint, mea in illum Articulum annotatio docet, hujus libri p. 21. 22., quo te remitto.

At vero optativi usus pro imperativo, (cujus usus mentionem nullam facit Corinthus, sicut nec aliorum quæ vel de his ipsis modis vel de aliis dicam,) quin Atticus sit, minime mihi dubium est. Præterquam enim quod apud Atticos Scriptt. talem ejus usum invenio, etiam annotatum id pro atticismo comperio. Nam in Lycophr. init. Τῶν ἄσσα θυμῷ B καὶ διὰ μνήμης ἔχω Κλύοις ἄν, ὦ ἄναξ, annotat Schol. κλύοις ἂν esse pro κλῦθι, posito Attice optativo pro imperativo. Sic autem ap. Eur. Hec. λέγοιμ' ἂν pro λέξω dictum esse manifestum est in Hecuba, ubi Polymestor Agamemnoni dicenti λέγε, respondet λέγοιμ' ἄν: suamque narrationem his verbis subjungit. Talem optativi usum, (quoniam alia ex aliis Scriptt. Atticis exempla mihi memoria non suggerit,) habemus et ap. Nicandr. Ἀ. init. πυνθείης absque ἄν, pro πύθι itidem, i. e. σύνες, vel γνῶθι, ubi Schol. eodem modo optativum imperativi officio fungi admonet. Verum et Θερ. init. dicere idem debuit, meo quidem judicio; nam φωνήσαιμι pro φωνήσω itidem positum est, sed cum particula κε, quam idem cum ἂν significare scimus.

Idem modus, nimirum optativus, indicativi etiam locum obtinet nonnunquam apud Atticos: et quidem ipso etiam Corintho teste, qui Articulo XVIII. e Thuc. affert, (1, 50.) Τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον, ἀναδούμενοι τῶν νεῶν, ἃς καταδύσειαν. Hic enim καταδύσειαν C pro κατέδυνον positum esse tradit: et quidem Schol. ipsius Thuc. in eo sequens. At ego optativum quidem pro indicativo positum esse assentior, sed non video quid obstet quominus servantes idem tempus, καταδύσειαν pro κατέδυσαν usurpatum dicamus, præsertim cum illud κατέδυσαν non excludat κατέδυνον. Qui enim dicit ἃς κατέδυσαν, non vetat ne intelligamus idem de illis quas postea κατέδυνον, si quæ erant. Ceterum idem Schol. in alio ejusdem Historici loco, γένοιτο pro ἐγένετο poni annotat itidem. Verum ad Hom. venio: Il. E. (388.) Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο, Εἰ μὴ μητρυιὴ κ. τ. λ. Ubi Eust. annotat, ἀπόλοιτό κεν pro ἀπώλετο ἂν dictum esse. Esse autem Atticum optativis loco præteritorum uti, ut ἔλθοι pro ἦλθε, et δράμοι pro ἔδραμε. Idem Schol. in A. (232.) Ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο, annotat, Atticos sæpenumero optativa (i. e. verba optativi modi) pro præteritis usurpare: ut, Ἐπεὶ ἔλθοι ὁ δεῖνα, pro ἦλθε: item, ὡς δὲ λαλήσοι, pro ἐλάλησε. Eodemque D modo ibi λωβήσαιο esse pro ἐλωβήσω ἄν. Quin etiam in Δ. (223.) Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον, vult οὐκ ἂν ἴδοις dictum esse pro οὐκ ἂν εἶδες, idque Attice. Crediderim porro his addi posse cum alios plerosque ejusdem Poëtæ locos, tum vero istum E. (86.) Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη, Ἠὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς. Hic enim itidem οὐκ ἂν γνοίης videtur esse pro οὐκ ἂν ἔγνως. Sed et μετείη ac ὁμιλέοι eodem pacto in indicativos μέτεστι et ὁμιλεῖ resolvenda fuerint: atque ita duplicem hic atticismum habemus; alter enim, is est quo accusativus a parte anteriori pro nominativo a parte posteriori ponitur: cujus exempla non pauca fuerunt a me allata p. 50. 51. Verum ut ad Eust. revertar, non immerito quis miretur cur in illis superioribus Hom. locis non dicat optativum modum pro indicativo usurpari, sed optativum pro præterito: cum tamen non in tempore, sed in modo consistat sermonis innovatio. Fieri certe potest ut aliud dixerit, aliud intellexerit: nimirum Atticos optativis ita uti, ubi de præterito tempore loquuntur; nam et quem ἀόριστον χρόνον Grammatici appellant, appellatione παρῳχημένον comprehendit. Verum quoniam ex iis Scriptt. qui in Atticorum numero censentur, petita exempla majoris hic auctoritatis esse debent, ad ea veniam, vel potius redibo. Ut igitur Thucydidem optativum duobus in locis pro indicativo usurpasse docui, sic a Xen. usurpari videmus cum alibi, tum hic, K. Π. 2. Οἱ δ' Ἰνδοὶ εἰσελθόντες ἔλεξαν ὅτι πέμψειε σφᾶς ὁ Ἰνδῶν βασιλεύς, καὶ κελεύσειεν ἐρωτᾷν ἐξ ὅτου πόλεμος εἴη Μήδοις τε καὶ Ἀσσυρίῳ. Quem optativi pro indicativo usum observavit et Bud., qui hoc quoque ex eod. Scriptore exemplum [137] subjungit, (K. Π. 2, 4, 8.) Ἔναγχος οὖν ποτέ σου μέμνημαι ἀκούσας ὡς ὁ Ἀρμένιος καταφρονοίη σου νῦν ὅτι ἀκούει τοὺς πολεμίους προσιόντας ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὔτε στράτευμα πέμποι, οὔτε δασμὸν, ὃν ἔδει, ἀπάγοι. Hic enim itidem καταφρονοίη, πέμποι, ἀπάγοι, pro καταφρονεῖ et πέμπει et ἀπάγει habemus; aut etiam pro κατεφρόνησε et ἔπεμψε et ἀπήγαγε: si quidem illum sequamur; existimat enim illa optativi modi verba præsentis temporis, non solum in præsentia indicativi modi, sed etiam in illa præterita (si quidem et aoristi temporis verba hoc generali nomine appellare licet, cum Eustathio,) posse resolvi: atque ita duplex in hoc sermone innovatio fuerit, nimirum et circa modum et circa tempus. Sed cum illa præsentis optativi in præsens indicativi resolutio optime loco congruat, quid ultra quærendum sit non video. Sic in isto Plat. loco in Protag. Ἔλεγες γὰρ ὅτι ὁ Ζεὺς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν αἰδῶ πέμψειε τοῖς ἀνθρώποις, servato eodem tempore, πέμψειε resolvemus in ἔπεμψε. Ceterum Xen. in uno eodemque loco utrumque modum usurpavit: K. Π. 4, (2, 2.) Ἐννοηθέντες τε οἷά τε πάσχουσιν ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ὅτι νῦν τεθναίη μὲν ὁ ἄρχων αὐτῶν, ἡττημένοι δ' εἶεν, φόβος δὲ πολὺς εἴη ἐν τῷ στρατεύματι, pro ὅτι νῦν τέθνηκε, et ἡττημένοι δ' εἰσί, et φόβος δὲ πολύς ἐστιν: non de præterito enim, sed de præsenti loquitur. Quin etiam futuro optativi utuntur, de præterito loquentes, ut inquit ille, afferens e Synesio Ep. ad Evopt., Καὶ τὸ ξίφος σπασάμενος, ἠπείλησ' ἀνθρώπῳ τὴν κεφαλὴν ἀποκόψειν, εἰ μὴ ἀντιλήψοιτο τοῦ σκάφους: de præterito loquens, (inquit,) sed tanquam de præsenti et futuro. Verum ego non video quomodo hic tanquam de præsenti loqui dici possit Synesius: loquitur quidem certe tanquam de futuro, utens videlicet optativi futuro; sed indicativum usurpans, futuro ejus itidem uti necesse habuisset: ideoque non aliud quam modum pro modo usurpatum dicerem hoc in loco, aliisque, quos apud eum videre poteris: simulque ea, quæ de optativi usu alicubi in signif. futuri, alicubi etiam in signif. præteriti, ab eo scribuntur.

Quin etiam ab optativo ad indicativum transeunt nonnunquam, particulam copulativam interjicientes:

ut Idem docet, afferens ex Andocide Or. de Myst. A
Αὐτίκα ἐγὼ, πολλῶν μοι ἀπαγγελλόντων ὅτι λέγοιεν οἱ ἐχθροὶ ὡς ἄρα ἐγὼ οὔτ' ἂν ὑπομείναιμι, οἰχήσομαί τε φεύγων, etc. Itidemque e Luciano (Asin. §. 51.) Καὶ μὴν τοῦτό μ' εἰς δέος οὐ μέτριον ἦγεν, μὴ οὐ χωρήσασα ἡ γυνὴ διασπασθείη, κἀγὼ, ὥσπερ ἀνδροφόνος, κακὴν δώσω δίκην.

Optativum pro subjunctivo quoque poni Corinthus tradit: in exemplum afferens ἐὰν ἔλθοις, pro ἐὰν ἔλθῃς: itidemque ἐὰν ἔλθοι pro ἐὰν ἔλθῃ: sed hic optativi usus, cum ἐὰν præsertim mihi suspectus est: ut admonui in iis quæ in illum Articulum annotavi.

Ut autem optativi pro indicativo, ita vicissim indicativi pro optativo positi afferuntur exempla; sed nescio quomodo indicativi pro optativo usus minus facile percipitur: atque adeo alicubi non alienum, sed suum obtinere locum videtur indicativus, (ei quidem qui non propius intuetur,) quamvis pro optativo sit positus. Dem. pro Cor. (326.) Χρῆν δὲ σιτοπομπείαν ὅπως κομισθήσεται προϊδέσθαι. Idem B
ibid. Οὐ γὰρ ἐζήτουν οἱ 'Αθηναῖοι οὔτε ῥήτορα οὔτε στρατηγὸν δι' ὅτου δουλεύσουσιν εὐτυχῶς, ἀλλ' οὔτε ζῆν ἠξίουν εἰ μὴ μετ' ἐλευθερίας αὐτοῖς ἐξέσται τοῦτο ποιεῖν. Hic enim habemus δουλεύσουσιν pro δουλεύσοιεν, et ἐξέσται pro ἐξέσοιτο.

Sed alius est indicativi pro optativo usus multo magis a vulgaris sermonis consuetudine remotus: cujus usus exempla, quæ alibi affert, aptissime hic subjuncturus mihi videor. Dem. πρὸς Ἄφοβ., Ἔτι δὲ τὸ πρᾶγμ' ἂν ἐξελέγξαι ζητῶν, ἐξήτησεν ἄν με τὸν παῖδα τὸν γράφοντα τὰς μαρτυρίας· ἵν' εἰ παρεδίδουν, μηδὲν δίκαιον λέγειν ἐδόκουν: pro ἵνα δοκοίην, vel δόξαιμι. Talis est ap. Xen. indicativi usus cum eadem particula, K. II. 1, (6, 19.) de lepore loquentem, Ἐν τούτοις τὰ δίκτυα δυσόρατα ἐνεπετάννυες, ἵνα ἐν τῷ σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνέδυ, pro ἵνα ἐνδύοι, s. ἐνδύσαι, s. ἐνδύσαιτο. Eodemque modo Lucian. ἵνα ἀνέσπων pro ἵνα ἀνασπῷεν dixit, (Nigr. §. 32.) Εἰ γάρ τοι, ἔφη, τῇ πνοῇ τῶν ἴων τε καὶ ῥόδων χαίρουσιν, ὑπὸ τῇ ῥινὶ μάλιστα ἐχρῆν αὐτοὺς στέφεσθαι, C
ἵν' ὡς πλεῖστον ἀνέσπων τῆς ἡδονῆς. Observandum est autem in his ll., ἵνα constr. hanc cum indicativi præterito imperfecto habere, (qui indicativus sedem optativi occupat,) præcedente ejusdem et modi et temporis verbo. Nam in loco illo Demosthenico habes ἵνα ἐδόκουν, præcedente verbo παρεδίδουν: in illo Xenophonteo, ἵνα ἐνέδυ, præcedente verbo ἐνεπετάννυες: in illo denique Lucianico, ἵνα ἀνέσπων, præcedente verbo ἐχρῆν. Fortassis igitur dicere possumus Atticos libertate hic uti simili ei qua dicunt χρῶμαι οἷς ἔχω βιβλίοις, itidemque μεταδίδωμι πάντων ὧν ἔχω. Quamvis enim diversa in his loquendi generibus sit orationis forma, tamen in eo similis esse libertas videtur, quod ut hic relativum constructioni antecedentis subjacere (ut ita loquar) volunt, ita illic particulæ ἵνα constr. a verbo præcedente pendere. Quod vero de iis loquendi formulis dixi, quibus relativum intervenit, ut nimirum constructio verbi sequentis constructioni præcedentis pareat, id aliis quoque usuvenire, in alio hujus D
operis loco doceo. Sed et in usu [138] infinitivi pro indicativo, videri Atticos (qui et hic libertate utuntur) præcedentis infinitivi seu præcedentium infinitivorum rationem habere, paulo post docebo.

Magis tamen novus et mirus est is optativi usus, quem Schol. Soph. apud eum habere censet, ubi nimirum ἀπέμολε pro ἀπομόλοι positum esse tradit, Trach. (857.) p. 361. meæ Ed.

Infinitivus quoque modus quendam Atticis peculiarem habet usum: nimirum pro indicativo: veluti cum dicitur, ἐπειδὴ δὲ ἀκοῦσαι, vel εἰπεῖν: pro ἐπειδὴ δὲ ἤκουσε, aut ἤκουσαν: et εἶπε, vel εἶπον. Interdum vero præcedente vocula ὡς eundem usum hic modus præstat: extantque apud optimos quosque Atticæ linguæ Scriptores hujus ἐναλλάξεως exempla, in narrationibus. Dem. de Perperam Obita Leg. (439.) Αὐτὸς δὲ θαυμάσας ἐρέσθαι τινὰ τῶν ὁδοιπόρων τίς ὁ ἄνθρωπός ἐστιν· ἐπειδὴ δὲ ἀκοῦσαι ὅτι 'Ατρεστίδας δωρεὰν ταῦτα ἔχων παρὰ Φιλίππου ἀπέρχεται, δεινόν αὐτῷ τι δόξαι. Sic etiam Plato usus est infinitivo, ubi indicativum poscebat vulgaris sermonis consuetudo, de Rep. 10. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ σχολὴν σκέψασθαι, κόπτεσθαί τε καὶ ὀδύρεσθαι τὴν αἵρεσιν. Itidem in Symp. Ἐπειδὴ δὲ γενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ τῇ 'Αγάθωνος, ἀνεῳγμένην καταλαμβάνειν τὴν θύραν. Nec vero cum ἐπειδὴ tantum, i. e. non solum præcedente ἐπειδὴ, sed etiam præcedente ὡς (uti dixi) infin. ita usurpant: habemusque et apud illos ipsos exempla. Legimus enim ap. Dem. in illa περὶ Παραπρ. Or. Ὡς δὲ ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας ἐν τῷ συμποσίῳ, τοσοῦτον κρότον γενέσθαι κ. τ. λ. Legimus itidem ap. Plat. Symp. Εὐθὺς οὖν ὡς ἰδεῖν τὸν 'Αγάθωνα, ὦ φάναι, 'Αριστόδημε, κ. τ. λ. Nec vero apud hos tantum aliosve ejusdem seculi Scriptores, sed et apud antiquiores hunc infinitivi usum habemus, Herod. sc. et Thuc. Est porro observandum quod dixi, ita usurpari infin. ubi aliquid narratur. Cui observationi et hæc addenda est, aoristum infinitivi potius quam aliud tempus his locis adhiberi: ut e præcedentibus exemplis patet. Quin etiam hoc animadvertendum est, infin., cui ita præfigitur ἐπειδὴ vel ὡς, non poni solum, sed alios circa se habere: atque adeo propter hos fieri ut indicativus infinitivo locum suum cedat: quo magis uniformis sit oratio. Potius tamen ad præcedentem infin. seu ad præcedentes infinitivos respici puto quam ad sequentes: et libertate hic uti Atticos ei simili, quam sibi eos permittere et in quibusdam constrr., paulo ante docui. Sciendum est etiam inveniri alicubi infin., qui cum prima fronte ita usurpatus videri possit, pro indicativo videlicet, potius tamen indicativi modi verbum cum eo subaudiri dicendum est. Xen. ('Απ. 1, 1, 13.) Ἐθαύμαζε δὲ εἰ μὴ φανερὸν αὐτοῖς ἐστιν ὅτι ταῦτα οὐ δυνατόν ἐστιν ἀνθρώποις εὑρεῖν· ἐπεὶ καὶ τοὺς μέγιστον φρονοῦντας ἐπὶ τῷ περὶ τούτων λέγειν, οὐ ταὐτὰ δοξάζειν ἀλλήλοις. Hic enim nequaquam dixerim cum Budæo, ἐπεὶ infin. pro indic. habere, (sicut de isto Herod. loco id illi concederem, ἐπεὶ δὲ σφέας παραλαμβάνειν τοὺς Ἕλληνας: est enim ἐπεὶ tale hic, quale ἐπειδὴ in locis paulo ante allatis,) sed indicativo jungi, qui extrinsecus sit assumendus, ut fit in iis quæ subaudiuntur. Eo autem magis miror Bud. de loco isto id censuisse, quod ipsemet in isto Thuc. loco, 3. fin. Λέγεται δὲ καὶ 'Αλκμαίωνι τῷ 'Αμφιάρεῳ, ὅτε δὴ ἀλᾶσθαι αὐτὸν μετὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς, τὸν 'Απόλλω ταύτην τὴν γῆν χρῆσαι οἰκεῖν, subaudiendum dicat συνέβη, vel quid simile. Magis commode tamen subauditum iri puto λέγεται, e proximo repetitum.

At vero infinitivi pro imperativo usum cum non minus Ionicum quam Atticum esse quidam censuerint, nonnulli etiam Ionicum potius quam Atticum, superioribus minime adjungendum censeo; præsertim etiam cum non infin. pro imperativo poni, sed potius infin. esse cum quo subaudiendus relinquatur imperativus, dicere quis non immerito possit. At Corinthus falso Atticos imperativis carere dixit, ut docui p. 46. et deinceps.

DE IIS, QUÆ ATTICI
IN TEMPORUM USU SIBI
PECULIARIA HABENT.

CAPUT VI.

Temporum quoque ἐνάλλαξις apud Atticos est varia: si, quæcunque in illis fieri comperitur, Atticis tribuenda est. Atque ut a præsenti (sicut ratio poscit) exordiar, verbum εἶμι potissimum, cum suo compositorum comitatu, ex iis est in quibus præsentis pro futuro usus conspicitur: ut paulo post docebo. Itidemque participia præsentis temporis pro participiis futuri posita cum ap. alios tum ap. Thuc. inveniuntur: si Scholiastæ credimus βοηθοῦντας exponenti per fut. βοηθήσοντας, l. 5. ut alios locos omittam. Est autem hic præsentis pro futuro usus ap. Hom. frequentissimus: unde Atticos in eo illum imitatos fuisse credibile est. Ab uno autem e compositis illius verbi εἶμι incipiens, (nam in eo potissimum talem usum conspici dixi, itidemque in compp.,) affero ex Il. A. (29.) Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν, ubi ἔπεισιν futuri signif. habere constat. [139] Horum enim verborum sensus est, Hanc ego non dimittam priusquam senectus eam invaserit. Vel, per indic., Eam invadet. At indicativi præsens (reddendo ad verbum) locum hic non haberet; neque enim dici posset, Priusquam senectus eam invadit. Sed præsenti modi conjunctivi utendum esset, Priusquam senectus eam invadat. Hic ἔπεισι, inquit Eust., est pro futuro ἐπελεύσεται: sæpe enim veteres tempora pro temporibus accipiunt. Et ita quidem Poëta cum accus. construit verbum ἔπεισι, accipiens pro καταλήψεται: at ejus posteri etc. Quoniam autem hanc temporis unius pro altero usurpationem in verbo εἶμι et ejus compp. ostensurum me dixi, commode hic post ἔπεισι, quod ex eorum numero est, de illa facturum me verba existimo, antequam hanc ἐνάλλαξιν χρόνου exemplis aliorum verborum confirmem. Dico igitur, εἶμι non ap. Poëtas tantum, (nominatimque Hom.,) sed et apud orationis solutæ Scriptores, præsertimque Atticos, futuri signif. habere. Il. Ω. (224.) Εἶμι, καὶ οὐχ ἅλιον ἔπος ἔσσεται: A. (426.) Καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ. Eodemque modo secunda persona εἶς pro Ibis posita reperitur. Hesiod. Ἔργ. (1, 206.) Τῇ δ' εἶς ᾗ σ' ἂν ἐγώ περ ἄγω. Sic εἶσθα pro εἶς, futuri itidem signif. ap. Hom. non uno in loco invenitur: Il. K. (450.) Εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἠὲ μεθῶμεν, Ἦτε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν: Od. T. (69.) Ἦ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε. Neque enim obscurum est, εἶσθα futuri signif. his in Il. habere: unde miror Eust. hic exponere ἔρχῃ. Sic autem et εἶσι tertia persona signif. præsentis ap. eundem Poëtam alicubi obtinet: Il. Σ. (280.) Ἄψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας. Quod si et in soluta oratione hujus usus exemplum quærimus, ap. ipsum Thuc. (ut alios omittam) habemus, 2, (36.) Ταῦτα δηλώσας πρῶτον, εἶμι καὶ ἐπὶ τῶνδε ἔπαινον: 1, (82.) Ἄμεινον ἤδη, ἢν δοκῇ, πεφραγμένοι, ἴμεν ἐπ' αὐτούς. Sic quoque compositum ἄπειμι non minus pro Abibo quam pro Abeo ponitur. Idemque de ceteris compp. sentiendum est, Ἄνειμι, Δίειμι, Ἔξειμι, Ἔπειμι, Κάτειμι, Μέτειμι, Πάρειμι, Πρόειμι, Πρόσειμι, Σύνειμι. Siquidem Σύνεισι pro συνελεύσεται, itidemque Σύνιμεν pro συνελευσόμεθα, et Μέτεισι pro μετελεύσεται, cum apud alios tum ap. Dem. legimus. Itidemque in secunda persona dictur Μέτει pro μετελεύσῃ, Ἔξει pro ἐξελεύσῃ, Ἄπει pro ἀπελεύσῃ, etc. Sic in tertia plurali, Ἀπίασι pro ἀπελεύσονται, Ἐπίασι pro ἐπελεύσονται, Μετίασι pro μετελεύσονται. Nec in compp. tantum, sed in iis etiam quæ bicomposita in Thes. meo appellare consuevi, hunc præsentis pro futuro usum spectari sciendum est: cujusmodi sunt, Ἐπάνειμι, Διέξειμι, Ἐπέξειμι. Itidem enim διέξειμι pro διεξελεύσομαι, et διέξει pro διεξελεύσῃ, et διέξεισι pro διεξελεύσεται ponitur: eodemque modo in plurali. Quod porro de hoc bicomposito, idem et de ceteris dici existimandum est. Meminisse etiam oportet, simili Atticos libertate et in participio uti, (minus tamen frequenter,) ut nimirum præsenti locum futuri tribuant. Meminisse autem dico, quod allatum jam e Thuc. usus hujus exemplum fuerit. Cui addere possumus e Dem. εἰσιόντα pro εἰσελευσόμενον. Et e Plut. (Scriptore quidem non Attico, sed Atticos hic imitante,) μετιόντες pro μετελευσόμενοι.

Verum ut ab illo subst. verbo εἶμι, ejusque comitatu, ad alia transeam, simulque ad Hom. redeam, sciendum est illis, quæ ex eo protuli, simile esse τελεῖ pro τελέσει, vel potius ἐκτελεῖ pro ἐκτελέσει, quod ap. eum legitur, Il. Δ. (161.) Εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ· σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν Σὺν σφῇσιν κεφαλῇσι, γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν. Esse autem hic ἐκτελεῖ pro ἐκτελέσει, Eust. quoque annotat. Verum ut cum eo de verbo isto sentio, ita de altero (lectorem enim hac de re obiter admonere libet) non possum quin ab eo dissentiam. De eo loquor quo versus clauditur, ἀπέτισαν sc.: cum enim ut ἐκτελεῖ a præsentis signif., ita ἀπέτισαν a præteriti ad futuri signif. migrare dicat, ego contra hoc præteritum (ita enim aoristum appellabo, generaliori appellatione utens, illius more,) nullo modo futuri signif. accipere existimo; sed eum usum habere, quem tale præteritum apud utrosque Scriptores frequenter habet: dicentes, ἐποίησε τοῦτο, Hoc fecit, pro Facere hoc solet, Consuevit hoc facere. Aptissimum certe hujus usus exemplum ap. Hesiod. habemus, Ἔργ. (1, 331.;) aptissimum esse dico, quoniam ultionis divinæ itidem fit mentio: Τῷ δή τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν. Hic enim ἐπέθηκεν suam signif. non retinere manifestissimum est; sed potius esse pro ἐπιτίθησι: quod ἐπιτίθησι nihil aliud sonet quam ἐπιτιθέναι εἴωθε. Cum porro apud utrosque Scriptores hunc usum aoristi extare dixerim, (quod παρῳχημένον, Præteritum, ab Eust. vocari dixi,) e soluta quoque oratione exempla mihi afferenda hic essent, nisi in illum locum ea reservare statuissem, ubi de aoristi usu pro præsenti disseram. Potius igitur ad alium Hom. locum venio, in quo præsentia itidem pro futuris usurpat. Is extat Il. K. (61.) Πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύεις; Αὖθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθῃς, Ἦε θέω μετά σ' αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω; [140] Hic enim μένω pro μενῶ, itidemque θέω esse pro θεύσω, Eust. quoque tradit. Sed ego verba illa μένω et θέω, conjunctivi modi potius quam indicativi præsentia esse dixerim: quod illum modum potius quam hunc iis, quæ διαπορητικῶς s. διαπορηματικῶς efferuntur, convenire constet. Est vero et hoc animadvertendum, (quod et ipsum ab illo prætermittitur,) hæc verba μένω et θέω posse etiam videri ad verba præcedentia ἐπιτέλλεαι et κελεύεις tendere. Quoniam tamen dicitur potius κελεύεις με τοῦτο πράττειν quam κελεύεις τοῦτο πράττω, per conjunctivum, præsentia pro futuris poni dicere malo.

Est porro statuendum discrimen inter ea verba,

quæ cum futurum habeant, tamen præsenti quoque A signif. futuri tribuere alicubi comperiuntur, et ea, quæ cum futuro destituantur, præsens in illius locum substituere necesse habent. E quo numero est εἶμι cum compp. (ut antea docui,) nec non ἔδω, cum suis itidem compp.; nullum enim iis esse futurum constat. Quod si activæ vocis ἔδω futuri signif. habentis exempla non afferuntur, at passivæ ἔδομαι aliquot extant. Legimus enim ap. Aristoph. (N. 121.) Οὐκ ἄρα—τῶν γ' ἐμῶν ἔδει. Apud Plat. de Rep. 2. Δεήσει δὲ καὶ τῶν ἄλλων βοσκημάτων, εἴ τις αὐτὰ ἔδεται. Sed et secundam illam personam ap. Eundem habemus, sed in η desinentem: ἀμβροσίαν ἔδῃ καὶ νέκταρ πιῇ. Credibile est autem prosæ Scriptores in hujus verbi usu Hom. imitari voluisse, utpote eum familiarem habente. Legimus enim Od. I. (369.) Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι: Il. X. (509.) Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται. Sic Ω., σὴν ἔδεαι κραδίην, futuri signif. Jam vero et de πίομαι idem apud eund. Poëtam dici posse videtur; quamvis enim in soluta oratione inveniatur futurum πιοῦμαι, B tamen πιόμενος participium ap. hunc Poëtam invenitur futuri signif., et prima producta, sc. λόγῳ ἐνεστῶτος: siquidem λόγῳ ἀορίστου δευτέρου μέσου corriperetur. Facit autem pro hoc præsenti et ἔπιον sive ἐπίοντο præt. imperf. Il. X. initio.

Jam vero quædam esse verba sciendum est, vel potius quandam verborum conjugationem, in qua non tam præsentia pro futuris poni, quam futura formam præsentium accipere existimantur. Tale est ἐλῶ pro ἐλάσω, et ἐλᾷ pro ἐλάσει, et ἐλᾶν pro ἐλάσειν: itidemque compositum ἐξελᾶν pro ἐξελάσειν. Tale est et διαβιβῶ pro διαβιβάσω, tale ἀναβιβῶ pro ἀναβιβάσω. Præsertim vero illius verbi ἐλῶ magnus est in futuri signif. usus. Dem. (557.) Ἀλλ' εἰ μὴ φυλὴν ὅλην καὶ βουλὴν καὶ ἔθνος προπηλακιεῖ, καὶ πολλοὺς ἀθρόους ὑμῶν ἅμα ἐλᾷ, ἀβίωτον ᾤετο ἔσεσθαι τὸν βίον αὐτῷ. Sic comp. ἐξελῶ pro ἐξελάσω ap. Aristoph. N. (123.) Ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας. Eodemque modo ἐξελῶσι pro ἐξελάσουσι dixit Plato Apol. (27.) Κἂν μὲν τούτους ἀπελαύνω, C οὗτοί με αὐτοὶ ἐξελῶσι. Exemplum autem τοῦ διαβιβῶ positi pro διαβιβάσω, itidemque τοῦ ἀναβιβῶ pro ἀναβιβάσω, s. potius τοῦ ἀναβιβᾶται pro ἀναβιβάσεται, habes ap. Bud.: qui etiam scribit talia e more Ionum tracta videri; tale enim esse ἀποδοκιμᾷ ap. Herod. 1, (199.) Τῷ δὲ πρώτῳ ἐμβαλόντι ἕπεται, οὐδὲ ἀποδοκιμᾷ οὐδένα. Tale esse apud Eund. δικᾶν, eod. l. (97.) Γνοὺς δὲ ὁ Δηϊόκης ἐς ἑωϋτὸν πᾶν ἀνακείμενον, οὔτε κατίζειν ἔτι ἤθελε ἔνθα περ πρότερον προκατίζων ἐδίκαζε, οὔτ' ἔφη δικᾶν ἔτι: hic enim δικᾶν pro δικάσειν esse existimat, reddens, Negavitque ultra judicaturum. Sed in illo altero loco, ἀποδοκιμᾷ non minus pro præsenti ἀποδοκιμάζει quam pro futuro ἀποδοκιμάσει posse accipi, ipsemet fatetur; ego vero magis etiam consentaneum rationi esse dico ut pro præsenti accipiatur quam ut pro futuro, cum præcedat præsens ἕπεται. Sic vero et ap. Hom. (quod pro iis facere potest, qui superiora quoque esse præsentia pro futuris dicere volent,) Od. H. (318.) ἐς τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ Λέξεαι· οἱ D δ' ἐλόωσι γαλήνην: Eust. ἐλόωσι (dictum poëtice pro ἐλάουσι, ut βοόωσι pro βοάουσι,) non dicit esse fut., sed præsens pro fut. positum. Eodemque modo hunc Schol. δαμάα non existimasse futurum esse, sed præsens futuri usum habens, credibile est: h. in l. Il. X. (271.) Οὔτοι ἔσθ' ὑπάλυξις· ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη Ἔγχει ἐμῷ δαμάα. Idemque de κρεμόω dicendum fuerit, H. (83.) Τεύχεα συλήσας οἴσω ποτὶ Ἴλιον ἱρὴν, Καὶ κρεμόω ποτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο. De hoc quidem certe eum idem censuisse, quod de ἐλόωσι, non credibile, sed certum esse dico; cum ipsemet scribat esse ἀντὶ μέλλοντος τοῦ κρεμάσω. Et hæc quidem (uti dixi) opponi possunt iis, qui superiora illa verba, futura esse novam formam accipientia, tradiderunt; sed aliud est præterea, quod dubitationem mihi auget: nimirum quod ut ap. Aristoph. δρῶ pro δράσω invenitur, circa initium Pluti, sic Ago pro Agam, ap. Terent. Phorm. Videtis quo in loco res hæc siet: Quid ago? dic Hegio. Terentium enim dicentem hic Quid ago, pro Quid agam, ad præsens δρῶ positum pro futuro δράσω, respexisse credibile est. Ideoque et in illo Aristoph. loco (Πλ. 56.) Ἄγε δὴ, πρότερον σὺ σαυτὸν ὅστις εἶ φράσον, Ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ. Ceterum utrumvis de verbis illis dixerimus, idem et de participio ἐλώντων dicendum fuerit ap. Xen., utpote quod futuri [141] ἐλασόντων signif. habeat: K. 'A. 1, (8, 7.) p. 156. meæ Ed. Εἶχον δὲ τὰ δρέπανα ἐκ τῶν ἀξόνων εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα, καὶ ὑπὸ τοῖς δίφροις εἰς γῆν βλέποντα, ὡς διακόπτειν ὅτῳ ἐντύχοιεν· ἡ δὲ γνώμη ἦν ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλώντων καὶ διακοψόντων. Est enim ἐλώντων pro ἐλασόντων, ut conveniat cum διακοψόντων. Sed pro ἐλώντων perperam in Edd. quæ meam præcesserunt, scriptum est ἐλόντων, sicut διακοψάντων pro διακοψόντων. Confirmat autem lectionem illam ἐλώντων καὶ διακοψόντων et Demetrius Phalereus, vel potius quicunque est Auctor libelli περὶ Ἑρμηνείας, qui ei ascribitur; siquidem ostendere volens sæpenumero in orationis structura τὸ πλάγιον μεῖζον εἶναι τοῦ εὐθέος, in exemplum affert locum illum, Ἡ δὲ γνώμη ἦν ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλώντων καὶ διακοψόντων: quamvis enim ibi quoque scriptum sit ἐλόντων, legisse tamen eum ἐλώντων, ex ea quam subjungit expositione liquet, διενοοῦντο ἐλάσαι καὶ διακόψαι. Sed et ἐμβαλούντων, quod alibi utitur in ejusdem rei descriptione, illud ἐλώντων comprobat, siquidem K. Π. 6, (1, 17.) p. 90. legimus, Προσέθηκε δὲ καὶ δρέπανα σιδήρεα ὡς διπήχεα πρὸς τοὺς ἄξονας ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν τροχῶν, καὶ ἄλλα κάτω ὑπὸ τῷ ἄξονι εἰς γῆν βλέποντα, ὡς ἐμβαλούντων εἰς τοὺς ἐναντίους τοῖς ἅρμασιν. Atque hinc et tertius præcedentium Edd. error emendatur, habentium in illo K. 'A. 1. loco, ἀξίνων pro ἀξόνων. Quod autem ad ἐλώντων attinet, cum Ed. Flor. libelli illius περὶ Ἑρμηνείας haberet ἐλόντων, litera ε spiritu tenui notata, Germanica errorem augens (ut fit) et veræ lectionis vestigia per imprudentiam occultans, ἑλόντων nobis dedit, sicut et in iis Xen. Edd. quibus mea successit, scriptum esse docui: quasi videlicet participium esset ab εἷλον. Ceterum ut ἐλώντων illo in loco (quis enim jam de lectione hac dubitare ausit?) dicit Xen. pro ἐλασόντων, ita παρελῶντας alibi pro παρελάσοντας.

Præsens pro præterito imperfecto positum dici potest in isto Thuc. loco, 2, (13.) p. 53. meæ Ed. Ἔστι δὲ αὐτοῦ ὃ καὶ ἀφύλακτον ἦν. Quæ enim præcedunt et quæ sequuntur, per præteritum imperfectum narrantur: atque adeo ἦν, quod in hoc ipso loco habetur, id quod dixi ostendit. Sed ἔστιν ὃ non aliud valet quam τι: estque perinde ac si dictum esset, μέρος τὶ αὐτοῦ ἀφύλακτον ἦν. Eodemque modo 4, (68.) p. 144. habes præsens pro præterito imperfecto positum, Ἐδήλουν δὲ οὐδὲν ὅτι ἴσασι τὰ πρασσόμενα, ἀλλ' ὡς τὰ βέλτιστα βουλεύοντες ἰσχυρίζοντο. Est enim hic ἴσασι, (quod ἰσοδυναμεῖ præsenti, sicut Latine Norunt idem valet quod Sciunt,) pro ἴσαν, quod itidem præterito imperfecto est ἰσοδύναμον, ut Latine Norant idem est quod Sciebant. Sic autem solent in narrationibus præsenti uti tempore, aut saltem verba præsentis temporis admiscere, tanquam de re quæ eo ipso tempore geratur loquentes.

Præsentis alius est præterea usus, si quidem Schol. Eur. fidem adhibere volumus, in hunc versum, (qui primus est in Tragœdia cui nomen est Hecubæ,) Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας Λιπὼν, annotanti hoc ἥκω esse Atticum; Atticos enim ἥκω dicere pro ἧκον: et addenti, ῥέπειν τοῦτο πρὸς τὸ παρεληλυθὸς, sicut εἶμι πρὸς τὸ μέλλον. At Bud. ex alio (cujus nomen tacet) annotat, ἥκω poni Attice pro ἀρτίως ἦλθον, sicut εἶμι pro ἀρτίως πορεύσομαι. Sed nullum hujus usus verbi ἥκω exemplum affert: in illo autem Eur. loco nihil obstare videtur, quominus ἥκω in sua præsentis signif. accipiatur. Adde quod addenda in exemplum et alia verba essent, in quibus eadem temporis ἐνάλλαξις conspiceretur.

Præteritum imperfectum tempus (Grammaticis Græcis παρατατικὸς χρόνος) ut præsenti proximum

est, ita locum ejus interdum obtinet. Quemadmodum autem, cum de usu præsentis pro futuro agerem, in verbo εἶμι potissimum eum frequentem esse docui; ita nunc de imperfecto agens locum præsentis obtinente, de ἦν imperfecto verbi εἰμὶ idem affirmare possum; quod etiam faciet ut ab eo initium sumam. Aristoph. B. (439.) Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; Ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασι; Legimus ap. Eund. Πλ. (219.) Πολλοὶ δ' ἔσονται χἄτεροι νῷν ξύμμαχοι, Ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα. Ubi tamen Schol. tempus imperfectum pro præsenti positum esse non admonet: dicens οὐκ ἦν ἄλφιτα significare οὐκ ἦν χρήματα. Sed recte Bud. (meo quidem judicio) h. l., sicut et alterum, in exemplum affert. Subjungitque locum e Plat. Symp., in quo itidem ἦν bis pro ἐστὶ positum videmus: Τὸ δὲ ἄρα, ὡς ἔοικεν, οὐ τοῦτο ἦν τὸ καλῶς ἐπαινεῖν ὁτιοῦν, ἀλλὰ τὸ ὡς μέγιστα ἀνατιθέναι τῷ πράγματι, καὶ ὡς κάλλιστα, ἐάν τε ᾖ οὕτως ἔχοντα, ἐάν τε μή· εἰ δὲ ψευδῆ, οὐδὲν ἄρα ἦν πρᾶγμα. His autem exemplis subjungit aliquot petita ex Aristot. de Mundo, Ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι τοῦτ' ἦν πολιτικῆς ὁμονοίας τὸ θαυμασιώτατον: 1 de Gener. et Corr. Εἴπερ οὖν ἀεί τι τῶν ὄντων ἀπέρχεται, Διὰ τί ποτ' οὐκ ἀνάλωται πάλιν καὶ φροῦδον τὸ πᾶν, εἴ γε πεπερασμένον ἦν ἐξ οὗ γίνεται τῶν γινομένων ἕκαστον; His subjungit illud loquendi genus huic Philosopho usitatissimum, Τὸ τί ἦν εἶναι. Tandemque ad Hesiodi versum venit, qui circa initium Ergων legitur, Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν Εἰσὶ δύω. Additque, [142] hæc ideo venisse in usum sibi videri, quod nullum tempus præsens esse dici potest, si ad verum exacte loqui volumus, nec quidpiam concretum esse dici potest: quod Plato Timæo μηδέποτε ὂν vocat: Γιγνόμενον μὲν καὶ ἀπολλύμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. Esse autem proprie dici τὸ ἀεὶ καὶ ὡσαύτως ἔχον. Hæc Bud., qui ibidem affert et ejusdem signif. verbum poëticum, in imperfecto itidem usurpatum, præsentis locum obtinente: ut Il. X. (281.) Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων, pro πέλῃ: M. (271.) νῦν δ' ἔπλετο ἔργον ἅπασι, Suum cujusque instat munus et adest, Nunc opus est cujusque manu. Affert vero et ex Ω. (335.) Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι· καί τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλῃσθα: nam et hic ἔκλυες imperfectum esse putat pro præsenti. Verum quid hoc de loco sentiam, vel potius quomodo ab illo dissentiam, dicam ubi de aoristo agam. Quod autem ad illud ἔπλεο attinet, ex Il. X. allatum, Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων, Eust. quoque tradit esse παρῳχημένον, qui præsentis locum obtineat; sed hoc Ionice fieri tradit. Τὸ δὲ ἔπλεο, (inquit,) τουτέστιν ἐπέλεο καὶ ὑπῆρχες, παρῳχημένος ἐστὶν, εἰλημμένος ἀντὶ ἐνεστῶτος τοῦ πέλεις, Ἰωνικῶς. Idem vero in Il. B. (107.) Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστῃ, Αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, annotat, de Atreo quidem dici ἔλιπε per ι, utpote in aoristo secundo; at de Thyeste, λεῖπε, per diphthongum, ponendo tempus pro tempore: sc. χρόνον παρατατικὸν ἀντὶ ἀορίστου. Idemque et in εἶδον fieri tradit; sæpe enim ἴδον scribi, τῷ λόγῳ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, (unde esse infin. ἰδεῖν, et participium ἰδών,) sed interdum etiam cum diphthongo scribi εἶδον: et tunc esse verbum præteriti imperfecti temporis, significans ἔβλεπον, sed pro aoristo usurpari. Alibi autem tradit, verbi illius scripturam ap. hunc Poëtam ἐπαμφοτερίζειν. In soluta quidem certe oratione εἶδον potius scribi videmus per diphthongum in aoristi signif.: quamvis ἰδεῖν et ἰδὼν simplici ι ibidem scribatur. Ut porro in illo verbo εἶδον, ita etiam in προΐει, habita duntaxat scripturæ ratione, præteritum imperfectum pro præsenti poni existimatur ab eodem Scholiaste; sed non video quid obstet quominus προϊεῖ scribi possit, a προϊῶ quod sit pro προΐημι: ut συνιῶ pro συνίημι usurpatum fuisse ipsemet alibi tradit. Idemque et de μεθίει dicendum fuerit: ut Il. K. (121.) Πολλάκι γὰρ μεθίει τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι. Verum ut redeam ad exempla παρατατικοῦ χρόνου positi ἀντὶ ἐνεστῶτος, e soluta oratione sumta: ap. Lucian. in

A Dial. qui Χάρων vel Ἐπισκοποῦντες inscribitur (§. 1.) verba hæc Charontis ad Mercurium leguntur, Περιόψει οὖν με ἄλλως πλανώμενον ὑπὲρ γῆς, καὶ ταῦτα, ἑταῖρος καὶ ξύμπλους καὶ συνδιάκτορος ὤν; καὶ μὴν καλῶς εἶχεν, ὦ παῖ Μαίας, ἐκείνων γοῦν σε μεμνῆσθαι, ὅτι κ. τ. λ. ubi tamen dubitari queat an εἶχε pro ἔχει positum sit. Suam enim signif. retinere videri queat quatenus Mercurius hoc officium illi præstare jam recusavit: perinde ac si diceret, Non debebas id officii mihi denegare; par enim erat te meminisse etc. Vicissim autem quatenus illum rogare pergit, tanquam non omnino repulsam passus, videri queat hoc præteritum imperfectum præsentis significationem habere. Memini autem me et alios locos observare, in quibus eadem dubitatio suboriebatur.

Ne hoc quidem indignum fuerit quod addatur, inveniri alicubi præt. imperf. et aor. in uno eodemque orationis membro. Lucian. in Dial. cui Πλοῖον s. Εὐχαὶ est titulus, (§. 13.) Εἶτα ἐκ τῶν δώδεκα ἐκείνων ταλάντων οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ, μικρὸν ὑπὲρ τὴν ποικίλην, τὴν παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ἐκείνην τὴν πατρῴαν ἀφείς· καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθῆτας καὶ ζεύγη καὶ ἵππους.

Ad alterum præteritum venio, quod perfectum vocatur, (a Græcis autem παρακείμενος χρόνος, nec non παρῳχημένος, sed magis proprie παρακείμενος, quod παρῳχημένος latius extendatur, et de omni præterito dicatur,) ac primum pro præsenti usurpari dico, idque in plerisque verbis: e quibus sunt, πεπίστευκα, et νενόμικα, nec non ὑπείληφα, item ἐσπούδακα, ex iis quorum exempla memoria in præsentia mihi suggerit. At Eust. διανενόημαι pro διανοοῦμαι poni tradens, hoc Ionibus, non Atticis, ascribit: sicut ab eodem illam præteriti imperfecti pro præsenti usurpationem illis tribui antea docui. Equidem si Atticorum esse hunc præteriti pro præsenti usum negemus, et Ionibus ascribere malimus, idem fortassis et de aoristo dicendum fuerit, quem itidem præsentis locum aliquando obtinere docebo. Sed C sive horum s. illorum sit hic præteriti usus loco præsentis, ap. Atticos Scriptores inveniri in illis quidem certe verbis aliisque nonnullis constat. Afferam autem Luciani locum, in quo duo illorum quæ attuli, sc. πεπίστευκα et νενόμικα, habentur. Legimus enim in Toxaride, et quidem in ipso limine, Τί φῄς, ὦ Τόξαρι; θύετε Ὀρέστῃ καὶ Πυλάδῃ ὑμεῖς οἱ Σκύθαι, καὶ θεοὺς εἶναι πεπιστεύκατε αὐτούς; Aliquanto post autem habemus de eadem re dictum νενομίκατε, ubi scribit, Νῦν τὸ ἔμπαλιν θύσαντες αὐτοῖς, θεοὺς εἶναι νενομίκατε. Quod si quis Luciani testimonio contentus esse nolit, (quem tamen Scriptorem omne Attici sermonis κέρμα vel λεπτότατον in suos Dialogos summo cum judicio congessisse dico,) Demosthenicum addam, de priore illo verbo; is enim et participium [143] πεπιστευκότες itidem usurpavit pro πιστεύοντες, Philipp. 2. Οἱ θαῤῥοῦντες καὶ πεπιστευκότες αὐτῷ. Ubi etiam præsens θαῤῥοῦντες illi adjunctum nullum dubitationis locum relinquit. Adjungam et Æschinis testimonium Or. c. Ctes. Ἐγὼ D δὲ πεπιστευκὼς ἥκω πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, δευτέρον δὲ τοῖς νόμοις. Exemplum autem τοῦ ὑπείληφα in præsentis signif. usurpati Dem. nobis exhibebit aptissimum, pro Cor. Καὶ γὰρ οὕτω πως ὑπείληφα· ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνῆσθαι τὸν πάντα χρόνον, τὸν δὲ ποιήσαντα, εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι. Aptius certe afferri non potuit, cum νομίζω adjectum sit, quod ὑπείληφα pro præsenti ὑπολαμβάνω positum esse testatur. Quartum illud auctoritate Luciani rursum confirmabo: in Dial. cui nomen dedit Χάρων ἢ Ἐπισκοποῦντες, non procul a fine, Ὦ μάταιοι, τί ἐσπουδάκατε περὶ ταῦτα; παύσασθε κάμνοντες· οὐ γὰρ ἐς ἀεὶ βιώσεσθε. Extat aliquanto post et aliud exemplum præteriti, de quo ante alia egi, Πεπιστεύκασι δ' οὖν τὰς ψυχὰς ἀναπεμπομένας κάτωθεν, δειπνεῖν μὲν κ. τ. λ. Atque ut illic est ἐσπουδάκατε pro σπουδάζετε, sic ἐσπουδακόσι pro σπουδάζουσι ap. Athen. 13. Τοῖς παραπλησίως σοι βιοῦσι, καὶ ἐσπουδακόσι περὶ τὰς μεγαλομίσθους ἑταίρας. Ut autem νενόμικα pro νομίζω positum attuli paulo

ante, sic ἥγημαι pro ἡγοῦμαι (quod synonymum est) afferre possem: quin etiam ἤλπικα pro ἐλπίζω itidem inveniri posse scio. Sed exempla mihi in præsentia minime sunt in promtu. Quin etiam memini me et in aliis plerisque verbis eundem præteriti usum observare, quæ mihi in præsentia memoria non suggerit: simulque errorum ab Interpretibus commissorum quod hoc non animadverterent, recordor. Ceterum admonendum et de hoc lectorem censeo, ne illis præteritis addat δέδοικα, οἶδα, et μέμνημαι, aliaque id genus tanquam a me non consulto sed oblivione prætermissa. Hæc enim aliaque hujusmodi (ut omittam, eorum usum non minus linguæ communis esse quam Atticæ,) cum præterita sint nomine tenus, utpote significatione semper præsentia, nequaquam in præcedentium numero ponenda fuerint. Atque ut illa præterita nihil aliud sunt quam præsentia, sic illorum præterita plusquamperfecta non aliud quam præterita imperfecta. Siquidem μέμνημαι est Recordor: ἐμεμνήμην, Recordabar. Itidemque οἶδα, Scio: ᾔδειν, Sciebam. Eundemque usum Latini suis verbis, quæ Græcis illis significatione respondent, tribuerunt: Memini pro Recordor, et Novi pro Scio dicentes. Observavi porro et quædam passivæ vocis præterita præsentis temp. significationem habentia: e quibus est πεφόβημαι. Aristoph. N. (294.) οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι. Hic enim πεφόβημαι pro præsenti φοβοῦμαι accipi, vel e τετρεμαίνω ei adjuncto, patet. Sic certe τετρεμαίνοντα et φοβούμενον copulat Xenarchus ap. Athen. (569.) Ἀεὶ δὲ τετρεμαίνοντα καὶ φοβούμενον. Sic ap. Æschin. πεφοβῆσθαι pro præsenti accipere possumus, (p. 24.) Κατεπαγγέλλεται γὰρ παραστήσειν τῷ μὲν φυγάντι, θαῤῥεῖν, ὅταν αὐτὸς δεῦρο παρέλθῃ, ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ καὶ πεφοβῆσθαι περὶ αὑτοῦ. Hic enim non dixerim cum Budæo, temporis mutationem esse, sed potius ab una parte poni θαῤῥεῖν, ab altera πεφοβῆσθαι et ἐκπεπλῆχθαι, tanquam præsentis itidem significationem habentia: ut sc. e Demosth. θαῤῥοῦντες cum πεπιστευκότες junctum attuli supra. (Fateor alioqui, quod ad ἐκπεπλῆχθαι attinet, non ita pure præsentis significationem habere ut πεφοβῆσθαι, sed potius præteriti simul et præsentis signif. in eo conjunctam videri. Idemque et de aliis nonnullis posse dici existimo: quorum e numero est πεπεῖσθαι. Nec mirum est si aliquam inter ἐκπεπλῆχθαι et πεφοβῆσθαι differentiam hac in re constituo, cum πεφοβῆσθαι voce tenus passivum sit, at ἐκπεπλῆχθαι voce pariter et signif.) Sic autem participium πεφοβημένος pro φοβούμενος positum invenitur. At vero participium δεδακρυμένος habet quidem et ipsum in præterito significationem præsentis, sed ita tamen ut aliquid amplius sonet quam δακρύων: quemadmodum sc. Gallice Eploré (quod itidem forma participii passivi præteriti dicitur) majus aliquid significat quam Plorant. His autem, quæ attuli, præteritis duo addi possunt e Bud., διαιρεῖσθαι et παρεσκευάσθαι: quæ afferuntur ab illo, ubi de verbo διαιρεῖσθαι agit. Inter alia enim hujus verbi exempla, hoc e Plat. Phædro producit, Οὐκοῦν τὸν μέλλοντα τὴν ῥητορικὴν τέχνην μετιέναι, πρῶτον μὲν δεῖ ταῦτα ὁδῷ διῃρῆσθαι. Additque, διῃρῆσθαι pro διαιρεῖσθαι ita dixisse illum ut Aristot. παρεσκευάσθαι, Polit. 7. Subjungitque ex Isocr. Ὡς δεῖ τὴν πόλιν ἐξανδραποδισθῆναι. Ego, quod ad illud παρεσκευάσθαι attinet, talem esse dixerim ejus usum, qualis est ap. Latinos participii Facto, cum dicitur Ita facto opus est, de re quam fieri volumus. Sic et ap. Sallustium, Priusquam incipias, consulto, et ubi consulueris, mature facto opus est: Priscianus Consulto et Facto pro Consuli et Fieri accipit. Legitur autem et Transcurso opus est, ap. Terent., eadem forma dictum.

Præt. imperf. ponitur etiam pro plusquamperfecto; sed hic usus non mihi liquet an sit Atticus, quod nulla ejus ex Atticis Scriptoribus exempla in mentem veniant.

Aoristus uterque, sed prior præsertim, præsentis locum frequenter obtinet: præsentis tamen

A [144] non in vulgari signif. sumti, verum potius in ea quæ locis quibusdam peculiariter convenit. Ea autem est, cujus jam antea mentionem aliquam feci, sc. p. 139. Loquens enim de præsenti signif. futuri habente, et in exemplum afferens istum Hom. locum (Il. Δ. 161.) Εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ· σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν Σὺν σφῇσιν κεφαλῇσι, γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν: dixi me de τελεῖ quidem posito pro τελέσει, vel potius ἐκτελεῖ pro ἐκτελέσει, Eustathio assentiri; at de ἀπέτισαν, ab illo dissentire: cum enim ἀπέτισαν futuri itidem signif. habere existimet, ut sit i. q. ἀποτίσουσι, ego contra existimo talem usum habere, qualem ἐπέθηκεν in isto Hesiodi loco (Ἔργ. 1, 331.) Τῷ δή τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν. Hic enim, ut ibi dixi, ἐπέθηκεν suam signif. non retinere manifestum est, sed potius locum præsentis ἐπιτίθησι obtinere: quod nihil aliud sonet quam ἐπιτιθέναι εἴωθε. Cum autem multus sit hic aoristi usus, exem-
B plorum parcus esse nolo; sed primum illi Homerico alia ex eodem Poëta sumta addam. Legimus igitur hæc Achillis ad Minervam verba, Il. A. (216.) Χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσασθαι, Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον. Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ. Hic enim non dubium est quin ἔκλυον sit pro κλύουσι: hoc autem κλύουσι, pro κλύειν εἰώθασι: hujus cum pulcerrimæ gnomes sensus sit, Deos solere exaudire preces eorum qui ipsis dicto sunt audientes. Sic autem aoristum pro ejusmodi præsenti positum habes ap. eund. Poëtam eodemque in verbo, Il. Ω. (335.) Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλῃσθα, Βάσκ' ἴθι, κ. τ. λ. Hic enim ἔκλυες sonat ὑπήκουσας, (aliam siquidem quam in præcedenti loco signif. habet,) ὑπήκουσας vero est pro ὑπακούεις: et hoc, pro ὑπακούειν εἴωθας. Merito igitur dixi supra me a Bud. dissentire, existimante ἔκλυες præt. imperf. esse; ubi enim scribit præt. imperf. pro præsenti poni, hunc quoque
C locum in exemplum affert. Sed ut tandem e soluta quoque oratione exempla proferam, (utpote in qua non minus frequens vel potius frequentior sit hic aoristi usus,) legimus ap. Plat. Phædone (62.) Ἐπειδὰν δ' ἀφίκωνται οἱ τετελευτηκότες εἰς τόπον, ἣ ὁ δαίμων ἕκαστον κομίζει, πρῶτον μὲν διεδικάσαντο οἵ τε καλῶς καὶ ὁσίως βιώσαντες, καὶ οἱ μή: minime enim dubium est quin hic itidem διεδικάσαντο sit pro διακάζεσθαι εἰώθασι. Huic exemplo subjungam aliud e Dem. petitum, Olynth. 2. (p. 20.) Ὅταν μὲν γὰρ ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστῇ, καὶ πᾶσι ταὐτὰ συμφέρῃ τοῖς μετέχουσι τοῦ πολέμου, καὶ συμπονεῖν καὶ φέρειν τὰς συμφορὰς καὶ μένειν ἐθέλουσιν οἱ ἄνθρωποι· ὅταν δ' ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις, ὥσπερ οὗτος, ἰσχύσῃ, ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα ἅπαντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσεν. Siquidem et in h. l. nulli dubium esse potest quin ἀνεχαίτισε et διέλυσεν sint pro ἀναχαιτίζει et διαλύει, i. e. ἀναχαιτίζειν εἴωθε, et διαλύειν εἴωθε. Sic porro in eadem Oratione non procul a loco illo comparationem habemus ab hu-
D mano corpore sumtam, in qua eundem aoristo usum tribuit, præcedente itidem præsenti: Ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν ἕως μὲν ἂν ἐῤῥωμένος ᾖ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν· ἐπὰν δὲ ἀῤῥώστημά τι συμβῇ, πάντα κινεῖται, κ. τ. λ.: eodem modo, inquit, τῶν πόλεων καὶ τῶν τυράννων, ἕως μὲν ἂν ἔξω πολεμῶσιν, ἀφανῆ τὰ κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστίν· ἐπειδὰν δὲ ὅμορος πόλεμος συμπλακῇ, πάντα ἐποίησεν ἔκδηλα. Esse enim hic ἐποίησεν ἔκδηλα pro ποιεῖ ἔκδηλα, præterquam quod aliunde cognosci potest, ipsemet ostendit, cum alibi eadem comparatione utens per præsens tempus effert quod hic per aoristum. Verum ut hic aoristi usus manifestior etiam fiat, afferam et alios locos in exemplum, ubi simul aoristus et præsens eadem in re ponuntur. Soph. El. init. Ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κἂν ᾖ γέρων, Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν, Ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἵστησιν· ὡσαύτως δὲ σὺ Ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις, αὐτός τ' ἐν πρώτοις ἕπει. Quos versus olim ita verti, Namque generosus ut periculis equus Non cedit ullis territus, senex licet,

Sed potius aures arrigit; sic tu quoque Hortaris et nos, primus et carpis viam. Hic οὐκ ἀπώλεσε positum esse pro οὐκ ἀπόλλυσι, aperte ostendit præsens quod sequitur, ἵστησι. Afferam vero et e soluta oratione locum in quo idem, i. e. eadem horum temporum copulatio, cernitur. Lucian. in Dial. qui Χάρων s. Ἐπισκοποῦντες inscribitur, (§. 19.) Ἐκείνων τοίνυν (τῶν φυσαλλίδων) αἱ μέν τινες μικραί εἰσι, καὶ αὐτίκα ἐκραγεῖσαι ἀπέσβησαν· αἱ δ' ἐπὶ πλέον διαρκοῦσι, καὶ προσχωρουσῶν αὐταῖς τῶν ἄλλων, αὗται ὑπερφυσώμεναι ἐς μέγιστον ὄγκον αἴρονται. Cum autem usus sit aoristo, deinde præsenti, tandem ad aoristum redit, in verbis quæ proxime sequuntur; scribit enim, [145] Εἶτα μέντοι κἀκεῖναι πάντως ἐξεῤῥάγησάν ποτε. Sic vero et ubi hanc similitudinem proposito suo accommodat, utroque tempore indifferenter utitur, Καὶ οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι καὶ ὠκύμορον τὸ φύσημα, οἱ δὲ ἅμα τῷ ξυστῆναι ἐπαύσαντο. Ceterum quamvis in iis omnibus quos attuli locis aoristus pro præsenti accipiatur, sed alium quam vulgarem usum habente, inveniri tamen et aliquos sciendum est, ubi pro hoc præsenti, non pro illo accipiendus sit. Exemplum habemus ap. Soph. Aj. (536.) p. 32. meæ Ed. Ἐπῄνεσ' ἔργον, καὶ πρόνοιαν ἣν ἔθου: hic enim ἐπῄνεσα pro ἐπαινῶ poni constat, et quidem significante simpliciter Laudo, non autem Laudare soleo.

Aor. pro fut. etiam ponitur, si Schol. Callim. credimus, Hymn. εἰς Δῆλον (203.) Ἥρη, τοῦτό με ῥέξον ὅ τοι φίλον· οὐ σὰρ ἀπειλὰς Ὑμετέρας ἐφύλαξα· πέρα, πέρα εἰς ἐμὲ, Λητοῖ: hunc enim aor. ἐφύλαξα pro φυλάξω positum esse tradit. Sic vero ap. Eur. Phœn. Schol. κατενάσθην exp. καταναςθήσομαι: itidemque ἐγενόμαν, γενήσομαι. Idem ap. Eur. Hec. (214.) Τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λώβαν λύμαν τ' οὐ μετακλαίομαι· Ἀλλὰ θανεῖν μοι ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν, (scribo autem hæc ut in meo Cod. vet. scripta sunt, cum alioqui typographicæ Edd. verba ista in tres versus dividant,) esse ἀντιχρονισμὸν ait in verbo ἐκύρησεν. Imo pro illo affert ἐκήρυξεν, cui tribuit ἀντιχρονισμόν. Ego in illo ἐκήρυξεν non intelligo quis ἀντιχρονισμὸς esse queat, cum ne sensus quidem ullus e lectione illa elici posse videatur; at retinendo ἐκύρησεν, ἀντιχρονισμὸν statuere nihil opus est, cum θανεῖν sit pro θάνατος: dicatur autem θάνατος tam de Morte quæ ventura est, quam de Morte quæ jam venit.

A Quin etiam possumus τὸ θανεῖν exponere τὸ δεῖν θανεῖν: hoc modo, Quin potius in eo sortem meliorem nacta sum quam tu, quod mihi moriendum sit. Fateor alioqui aoristi pro futuro usum ad ἀντιχρονισμὸν non male referri, (eoque potius quam ad atticismum referendus forsitan fuerit,) sed constituitur ἀντιχρονισμὸς in iis quæ una cum aliis narrantur, quamvis non eodem tempore facta sint, s. contigerint. Ille tamen Eur. Schol. ἀντιχρονισμοῦ appellatione ita utens quasi simpliciter de Quavis temporis pro tempore usurpatione dicatur, ἀντιχρονισμὸν esse scribit et initio Hec., in præterito ᾤκισται: in secundo versu, ἵν' ᾅδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν: si pro κατοικεῖται accipiatur.

Fut. tempus in infin. modo pro præsenti s. aor. positum invenitur, ap. Thuc. præsertim, ut 8, (74.) p. 286. Καὶ διανοοῦνται, ὁπόσοι τε ἐν Σάμῳ στρατεύονται, μὴ ὄντες τῆς σφετέρας γνώμης, τούτων πάντων τοὺς προσήκοντας λαβόντες εἵρξειν, ubi ipse etiam Schol. εἵρξειν pro εἷρξαι positum esse admonet. Idem vero
B debuit et in h. l. annotare, qui eod. in lib. (55.) extat, p. 280. Οἱ δὲ διενοοῦντο βοηθήσειν.

Futurum nonnullis etiam locis adhibitum invenitur, ubi in præsens itidem aut in præteritum perfectum resolvi posse videtur. Cujus usus exemplum habemus ap. Lucian. scribentem hæc in Prometheo s. Caucaso, (§. 7.) Καὶ ὡς μειρακίον τὸ τοιοῦτον, ὀργίζεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν εἰ μὴ τὸ μεῖζον αὐτὸς λήψεται: videtur enim εἰ μὴ λήψεται esse pro εἰ μὴ λαμβάνει, (vel λαμβάνοι, in præsenti opt.) aut etiam pro εἰ μὴ εἴληφε: non enim loquitur de eo quod eventurum erat, sed de eo quod jam evenerat: et quod ipsemet modo dixerat, sc. Jovem μικρὸν ὁστοῦν ἐν τῇ μερίδι εὑρηκέναι. Latine λήψεται per præsens conjunctivi reddendum videtur: ita interpretando h. l., Atque hoc esse adolescentuli, (i. e. adolescentulo convenire,) succensere et indignari si eam partem, quæ major sit, non accipiat. Vel, (si præterito utendum sit,) Nisi acceperit. Ut autem minus hunc
C futuri usum miremur, in aliam sermonis formam locum illum mutantes, fingamus Prometheum ita loqui, Rem se indignam facit Jupiter, et quæ ab adolescentulo quopiam expectanda potius fuerit; succensebit enim adolescentulus quoties e duabus portionibus majorem non accipiet.

DE ALIIS VARIIS, QUÆ ATTICI

CIRCA VERBA INNOVARUNT;

SIVE, IN QUIBUS A LINGUÆ COMMUNIS CONSUETUDINE DESCIVERUNT.

CAPUT VII.

Alia sunt præterea, et quidem varia, quæ Attici innovarunt circa eam orationis partem, quam Græci Gramm. ῥῆμα, Lat. Verbum appellant; sive, in quibus Attici a linguæ communis consuetudine desciverunt. Quoniam autem hæc, ut superiora, (quæ majoris momenti sunt, utpote in quibus Attica σύνθεσις, s. ἑρμηνεία, s. φράσις excutitur,) a Gramm. non item prætermissa fuerunt, ita mihi non item de horum tractatione laborandum esse existimavi: cum ea, quæ silentio præterierim huc pertinentia, ex illorum libris petere, et exempla si non omnium, at certe majoris eorum partis facile invenire possis.

Attici quibusdam verbis suam terminationem mutant, simul etiam syllabam unam addentes, veluti cum διωκάθω pro διώκω, cum ἀμυνάθω pro ἀμύνω dicunt. Aristoph. N. (1323.) Ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ. Apud Eund. legitur alterum illud διωκάθειν, [146] nec non ap. Plat. Terminationem mu-

D tant Attici et cum ἀνύτω pro ἀνύω, cum ἀρύτω pro ἀρύω dicunt. Siquidem ἀνύτω et ἀρύτω Atticæ linguæ ab Eust. ascribuntur. Invenitur alioqui ἀνύττω duplici τ scriptum plerisque in locis, ut in meo Thes. Gr. Linguæ annotavi, ubi etiam, confirmari hanc scripturam a Schol. Thuc., docui: scribente, Atticos dicere ἀνύτειν quod alii ἀνύττειν. Sed librarii errore ἀνύττειν pro ἀνύειν positum hic esse credibile est; atque adeo ἀρύτω et ἀρύτομαι, unico τ passim scripta, illam literæ τ geminationem refellunt. Alia porro est terminationis mutatio, cum ἀμβλυώττω pro ἀμβλυωπῶ dicunt: siquidem Atticum illud esse, non hoc, quidam tradiderunt. Quod si verum est, dicendum fuerit, ut opinor, Atticis placuisse huic verbo terminationem dare τοῦ τυφλώττω, τοῦ καρδιώττω, aliorumque hujusmodi, non habita ratione nominum ἀμβλυωπὸς, et ἀμβλυωπὴς, unde verbum ἀμβλυωπῶ literam π retinet. Alio in-

super modo κατάληξιν, Terminationem, immutant, A cum μηνιᾷν pro μηνίειν dicunt. Hoc enim μηνίειν in μηνιᾷν quosdam ex Atticis vertisse testatur Eust.

Attici non contenti temporibus quæ lingua communis habebat, tempus quod Paulo-post-futurum appellatur, addiderunt: si quidem iis credimus, qui hunc τὸν μετ' ὀλίγον μέλλοντα χρόνον inventum illorum esse tradiderunt: ut Τετύψομαι, Λελέξομαι, Βεβοήσομαι.

Attici syncope usi sunt in verborum quorundam barytonorum thematibus, veluti cum ὄφλω pro ὀφείλω, ἔγρω pro ἐγείρω, itidemque ἄγρω pro ἀγείρω dixerunt. Ex illa autem verbi ἀγείρω syncope est partic. ἀγρόμενος ap. Hom.: sicut ἔγρετο ab ἐγείρω est syncopen itidem passo. Sed hunc morem τοῦ συγκόπτειν τὰ ῥήματα quidam Æolicum non minus quam Atticum esse tradiderunt. Ut porro syncope ibi cernitur, sic apocope in quibusdam imperativis: ut in ἀνάβα pro ἀνάβηθι, in κατάβα pro κατάβηθι: itidemque in ἀνάστα pro ἀνάστηθι. Nam pro ἀνάβηθι, κατάβηθι, ἀνάστηθι, Atticorum esse existimantur ἀνάβαθι, κατάβαθι, ἀνάσταθι, (ut φάθι et σύμφαθι ap. eos legitur,) e quibus esse ἀνάβα, κατάβα, ἀνάστα, facta apocope. Aliis etiam imperativis, (i. e. quæ sunt alius conjugationis,) syllabam ademerunt, verum interveniente aliqua mutatione. Talia sunt ista, ἔξει pro ἔξιθι, ἐπέξει pro ἐπέξιθι, μέτει pro μέτιθι, δίει pro δίϊθι, ἄπει pro ἄπιθι. Syllabam ademerunt itidem, cum τίθει pro τίθητι, cum δίδου pro δίδοθι, cum ἵστη pro ἵσταθι dixerunt. (Quod et de compositis intelligendum est: eod. sc. modo dici ἐφίστη et καθίστη pro ἐφίσταθι et καθίσταθι: eademque forma cetera.) Tale est et ἐμπίπλη pro ἐμπίπλαθι. Quibus addi possunt cum alia, tum vero ἵστω pro ἵστασο: pariterque composita, ἀνίστω, ἐφίστω, etc. pro ἀνίστασο, καθίστασο, etc.

Cum autem illa verba, sicut et alia pleraque, e trisyllabis disyllaba fecerint, aut e quadrisyllabis trisyllaba, vel syncope utentes vel apocope, alicubi quidem simpliciter, (i. e. non interveniente ulla scripturæ mutatione,) alicubi non simpliciter: vicissim C aliqua e disyllabis trisyllaba, vel e trisyllabis quadrisyllaba fecisse per epectasin comperiuntur: non solum cum literam ι calci quorundam vocabulorum adjecerunt, dicentes οὑτοσὶ pro οὗτος, et νυνὶ pro νῦν, atque alia, de quibus alibi disserui: sed etiam ἔφησθα pro ἔφης, ἦσθα, παρῆσθα, pro ἦς, παρῆς: et ἐπεξῄεσθα pro ἐπεξῄς. Quin etiam in quibusdam syncope post illam ἐπέκτασιν usi sunt, veluti cum ex οἶδας fecerunt οἴδασθα, deinde οἶσθα per sync. ex οἴδασθα. Ac quemadmodum calci vocum illarum et quarundam aliarum syllabam adjecerunt per epectasin, ita in nonnullis epenthesi vel prosthesi usi sunt: epenthesi, veluti cum ἤγαγον pro ἦγον dixerunt; prosthesi, (ut quidam appellarunt,) cum fronti nonnullarum syllabam præfixerunt; præsertimque in verbis: veluti cum ἀγήγερκα pro ἤγερκα, itidemque ἀγήγερμαι pro ἤγερμαι dixerunt. Alicubi autem cum mutatione aliqua, veluti cum pro ἤληκα et ἤλειφα dicitur ἀλήλεκα et ἀλήλιφα, ab ἀλήθω et ἀλείφω: sic ἀκήκοα pro ἤκουα. Interdum etiam pleo- D nasmus unius literæ aut duarum intervenit, ut ἄγω, ἦχα, Attice ἄγηχα, et cum pleonasmo τοῦ ο, ἀγήοχα. At in ἐδήδοκα duarum literarum est pleonasmus. Quibusdam autem verbis ε duntaxat præfigunt, ut cum ἑώρακα dicunt pro ὥρακα, et ἐώνημαι pro ὤνημαι, et ἔωσα pro ὦσα, et ἔῳγα pro ᾦγα: quæ vocalis prosthesis et in communis linguæ consuetudinem in plerisque verbis transiit.

Duplici præterea augmento s. incremento Atticos uti, dicentes ἠβουλόμην pro ἐβουλόμην, et ἠδυνάμην pro ἐδυνάμην, item πεπαρῴνηκα pro παρῴνηκα, et ex Articulo XLVIII. Corinthi discere potes, et ex iis quæ in illum annotavi, p. 37. hujus libri. Quidam tamen Gramm. in ἠβουλόμην et ἠδυνάμην et ἤμελλον pro ἐβουλόμην et ἐδυνάμην et ἔμελλον, non dicunt augmentum augmento adjungi, sed augmentum syllabicum in temporale verti. Qua de re certare illos sinam. Quoniam vero de literarum adjectione modo agebam, (quæ in certis quibusdam verbis incrementi itidem adjectionem afferre videri potest, ut in ἑώρακα,) aliud adjectionis genus illi addendum fuerit: qualis nimirum est in πλευσοῦμαι pro πλεύσομαι, et quæ huic similia sunt: ut θευσοῦμαι pro θεύσομαι. At βαδιοῦμαι Atticum quidem est, [147] sed pro βαδίσομαι: sequiturque hoc βαδιοῦμαι inflexionem activæ vocis; nam pro βαδίσω dicitur βαδιῶ, (ut νομιῶ pro νομίσω,) unde βαδιοῦμαι. Ut porro epenthesis posterior, quæ est in πλευσοῦμαι pro πλεύσομαι, Attica censetur, sic prior, i. e. prioris υ, (quam epenthesin et lingua communis usurpat,) Æolibus ascribitur, sicut et in activo fut. πλεύσω, a πλέω: itidemque in ῥεύσω, πνεύσω, a ῥέω, πνέω.

Ceterum ut paulo ante dicebam Atticos duplici augmento alicubi uti, sic eosdem contra in nonnullis verbis augmentum prorsus rejicere sciendum est, veluti cum ἀνάλωσα et ἀνάλωκα pro ἀνήλωσα et ἀνήλωκα usurpant: cum ab εὔχομαι dicunt εὐχόμην et εὐξάμην, non ηὐχόμην et ηὐξάμην: cum εὗρον, non ηὗρον, et εὗδον, non ηὗδον usurpant. Cum vero hoc dico, non ignoro me plane contrarium tradere ei quod Grammaticorum vulgus, præsertimque recentium, tradit: nimirum ηὐξάμην, ηὗρον, ηὗδον, esse Attica: illa autem, εὐξάμην, εὗρον, εὗδον, esse linguæ communis. Sed auctoritati cum aliorum tum vero Eustathii incumbo: Τὸ δὲ εὔξαντο, καὶ ὅσα τοιαῦτα, εἰσὶ μὲν Ἀττικῶς ἀναύξητα, κεκοίνωται δὲ πλέον ἤπερ τὰ μετὰ αὐξήσεως κοινά. Potius autem Gramm. illos quam hunc falli, persuasum nobis esse debet. Verum et aliam augmenti abjectionem observare me memini, quam itidem Atticam esse existimo: nimirum augmenti quod præteritum plusquamperfectum augmento præteriti perfecti adjectum habet: ut si τετύφειν dicamus pro ἐτετύφειν, et πεποιήκειν pro ἐπεποιήκειν. Neque tantum ap. eos Scriptt. qui in Atticorum numero habentur, sed et ap. nonnullos eorum qui communi lingua utuntur, hanc incrementi abjectionem me videre memini.

Attici et verba circumflexa e barytonis, et vicissim barytona e circumflexis fecerunt. Circumflexa pro barytonis in futuro præsertim usurparunt, veluti cum τυπτήσω, γραφήσω, χαιρήσω dixerunt: tanquam a τυπτῶ, γραφῶ, χαιρῶ, cum tamen τύπτω, γράφω, χαίρω dici sciamus. Quamvis autem futurum duntaxat in exemplum afferam, eos in aliis quoque temporibus eand. libertatem usurpasse sciendum est: minus tamen fortasse quam in illo tempore: nisi in certis quibusdam verbis: quorum e numero est illud, cui tertium locum dedi: siquidem γεγράφηκα et γεγράφημαι valde usitata esse videmus. Apud Hesiod. διδασκῆσαι etiam legitur: quod fortasse in soluta oratione non reperiatur. Iidem vicissim, (uti dixi,) barytona e circumflexis fecerunt, veluti cum στέρομαι pro στεροῦμαι dixerunt. Sic ἐπιμέλομαι et μεταμέλομαι libentius quam ἐπιμελοῦμαι et μεταμελοῦμαι usurparunt. Quin etiam θέλω, μέλω, ὀφείλω, aliaque nonnulla e circumflexis barytona fecisse perhibentur: et futura, θελήσω, μελήσω, ὀφειλήσω, id testari existimantur.

Attici in futuris præsertim libentius passivam vocem usurpant quam activam, ut docui in LXXXV. Articulum Corinthi. Cum autem dico, in futuris præsertim, in aliis quoque temporibus passiva voce interdum uti illos pro activa, non inficior. Quod tamen ab illis non in quolibet verbo sine discrimine fieri, ex iis quæ ibi disserui intelliges.

Iidem aoristo priore vocis mediæ gaudent: atque illi passivam quoque signif. alicubi dedisse comperiuntur. Aoristo posteriore passivo libentius utuntur quam priore, ubi ambo sunt in usu: ἐρρίφην enim potius quam ἐρρίφθην dicunt: sic ἐρράφην quam ἐρράφθην: sic ἐγράφην potius quam ἐγράφθην: sic ἐβάφην quam ἐβάφθην: sic ἐβλάβην quam ἐβλάφθην: sic ἐτράφην quam ἐτράφθην: sic ἐφάνην quam ἐφάνθην. Soph. autem Schol. generalius hac de re loquens, tradit priores aoristos passivos ut plurimum inusitatos esse, ubi posteriores in usu sunt: inusitatos inquam esse præterquam ap. Poëtas. Hoc autem annotat in Aj. (830.) Ῥιφθῶ κυσὶ πρόβλητος, οἰωνοῖς θ' ἕλωρ. Hoc quidem certe con-

stat, linguam etiam communem in plerisque verbis posteriore potius quam priore uti; atque adeo in nonnullis ne usurpare quidem hunc ullo modo. Qui autem scire volet quænam sint verba passiva quorum aoristus prior inusitatus sit, aures suas consulat; quæ enim præ ceteris κακοφωνίαν habent s. τραχυφωνίαν, ea potissimum in usum recepta non fuerunt. Verum ei, quod de ἐβλάφθην dixi, repugnat, quod ap. Thom. M. legitur, βλαφθέντες, δόκιμον· τὸ δὲ βλαβέντες, κοινόν. Sed exemplis hoc potius quam illud confirmari posse dico. Idem scribit etiam καταλεχθεὶς esse κάλλιον quam καταλεγείς.

Atque ut aoristum posteriorem libentius plerumque usurparunt quam priorem, sic et futuro posteriore interdum pro futuro priore usi sunt. Talia sunt ap. Thuc. κωλύσονται et τιμήσονται pro κωλυθήσονται et τιμηθήσονται. Illud κωλύσονται, legitur, 1, (142.) p. 46. meæ Ed. Τῇ τῶν χρημάτων σπάνει κωλύσονται. At hoc τιμήσονται habemus 2, (87.) p. 77. Οἱ δὲ ἀγαθοὶ τιμήσονται τοῖς προσήκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρετῆς.

Attici in ipso etiam conjugandi s. inflectendi modo quædam sibi peculiaria habent, [148] veluti cum A pro ἐτετύφειν dicunt ἐτετύφη, et ἐτετύφεσαν pro ἐτετύφεισαν. Cui ἐτετύφεσαν simile est ap. Thuc. εἰρήκεσαν, (4, 83.) p. 148. meæ Ed. Illi autem ἐτετύφη simile est ᾔδη pro ᾔδειν: de quo ᾔδη et similibus dictum a me fuit supra: nimirum in iis quæ in Articulum LV. Corinthi annotavi. Peculiare etiam habent ut pro ποιοῖμι dicant ποιοίην, (cui simile est περιπατοίην pro περιπατοῖμι,) eodemque dicant modo itidem γνοίην et δοίην pro γνοῖμι et δοῖμι: qui metaplasmus magis novus est in ἐκπεφευγοίην ap. Soph. (Œd. T. 840.) pro ἐκπεφεύγοιμι. Atque ut ποιοίην pro ποιοῖμι, sic ποιήσεια pro ποιήσαιμι dicunt. Verum ut hoc ποιήσεια, sic etiam illud ποιοίην quidam Æolibus cum Atticis commune esse tradiderunt: donec tamen id certioribus testimoniis compertum fuerit, inter illa, quæ Atticorum sunt, annumerari potest. Eorundem est in passiva voce τύπτει scribere pro τύπτῃ, et τύψει pro τύψῃ, itidemque in ceteris verbis: quod lingua communis in tribus duntaxat imitata est, sc. in βούλει, οἴει, ὄψει, quoniam horum activa in B usu non invenit: ut Schol. Aristoph. Πλ. annotat. Sunt denique et alia quædam in conjugatione Attica peculiaria, quæ e Gramm. petenda tibi relinquo.

DE IIS, QUÆ ATTICI

IN USU NOMINUM SIBI PECULIARIA HABENT.

CAPUT VIII.

Cum talis sit hujus Capitis qualis et præcedentis materia, i. e. cum in hoc itidem ea tractentur, (magna saltem e parte,) quæ quoniam ad prima linguæ Græcæ rudimenta pertinent, ea Gramm. tradiderunt: quæ ibi præfatus sum, eadem et hic locum habere atque adeo eadem et hic me præfari dico.

Quemadmodum Atticos in quibusdam verbis terminationem sibi peculiarem habere dixi, aucto etiam syllabarum numero, (veluti cum διωκάθω et ἀμυνάθω pro διώκω et ἀμύνω dicunt,) ita et nomina quædam suo modo terminare, i. e. ultimam eorum syllabam aliter quam ceteros scribere, sciendum est: adeo quidem ut etiam declinationem sibi, i. e. suis illis nominibus, peculiarem ap. Gramm. obtinuerint. De iis nominibus loquor, quæ, cum in lingua communi desinant in ος, ap. Atticos desinunt in ως, ut νεὼς pro ναὸς, λεὼς pro λαὸς, et λαγὼς pro λαγός. Meminit autem hujus mutationis Corinthus; sed multa hic animadvertenda sunt: ac primum, quædam esse nomina quorum hæc Attica scriptura ad communem linguam transierit: e quibus esse ταὼς, quo Pavo significatur. Passim enim ταὼς legimus, at ταὸς vix usquam. Apparetque ex Eust., de hujus usu dubitatum fuisse, quippe qui scribat, κατὰ δέ τινας ταός: cum tamen alibi pluralis ταοὶ exemplum afferat. Quin etiam κάλος pro κάλως parum usitatum esse constat. Atque adeo ut λαγὼς, Atticum, ita λαγὸς non linguæ communis, sed Ionicum esse a quibusdam censetur: adeo ut illa sua hic appellatione destituatur, nisi λαγωὸς illi ascribatur. Verum et de hoc ipso aliqua controversia est, an e λαγὼς per pleonasmum τοῦ ο, an e λαγὸς pleonasmo τοῦ ω factum sit. Ad λαγὸς autem quod attinet, Eust. quidem uno in loco, Διφορεῖται λαγὸς, inquit, καὶ ὁ μὲν διὰ τοῦ ο παλαιὸς, καὶ κοινότερος· ὁ δὲ ἐκτεταμένος Ἀττικῶς παρεισέδυ. Sed in alio Ejusd. loco legimus, Ἔστι δὲ, φασὶν, Ἰωνικὸν μὲν, ὁ λαγὸς, ὡς ναός· Ἀττικὸν δὲ, λαγὼς, διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὡς νεώς. Athen. quoque, (quem ille, ut opinor, hic secutus est,) vel Tryphon Gramm. ap. Athen., quamvis λαγὸν pro linguæ communis vocabulo agnoscat, scribens, (400.) C Ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ λαγὸς, tamen paulo post scribit, Εἶτά ἐστι τὸ μὲν Ἰακὸν, λαγός· (Λαγὸν ταράξας πείθει [Schw. πῖθι] τὸν θαλάσσιον·) τὸ δὲ λαγὼς, Ἀττικόν: ubi verba, quæ parenthesi includo, senarium efficiunt, quem in exemplum afferre videtur. Subjungit autem, Atticos quoque λαγὸν dicere, afferens hunc Soph. versum, Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί. Ad tertiam autem illam appellationem λαγωὸς veniens, scribit, Τὸ μέντοι, — ἢ πτῶκα λαγωὸν, (efficiunt autem hæc tria ultima verba finem Homerici versus, Il. X. 310. Ἁρπάζων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ πτῶκα λαγωὸν,) εἰ μέν ἐστιν Ἰωνικὸν, πλεονάζει τὸ ω· εἰ δ' Ἀττικὸν, τὸ ο: ubi intelligendum est, si accus. λαγωὸν velimus esse positum pro Ionico λαγὸν, abundare literam ω: sin pro Attico λαγὼν, vacare ο. Equidem quod ad λαγὸς attinet, ap. Herod., Scriptorem (ut omnes norunt) Ionicum, scripturam illam extare scio. Legitur enim 4, (134.) p. 167. meæ Ed., et nominativus λαγὸς et accus. λαγόν. Quin etiam 1, (123.) habemus itidem gen. λαγοῦ, p. 33. Ἀποῤ- D ῥάψας δὲ τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα. Quod vero ibid. accus. λαγὼν habemus litera ω scriptum, multo magis rationi consentaneum est ut mendi suspectum habeamus quam gen. λαγοῦ, cum facilior e λαγὸν in λαγὼν, quam e λαγὼ in λαγοῦ lapsus fuerit. Non ignoro interim ap. eund. Historicum λαγωὸς etiam inveniri, 3, (108.) Τοῦτο μὲν, ὅτι ὁ λαγωὸς ὑπὸ παντὸς θηρεύεται θηρίου: sed præterquam quod illi tres loci, in quibus legitur λαγὸς, λαγοῦ, λαγὸν, hanc quoque scripturam [149] refellere queunt, fieri potest ut aliquis e λαγὸς facere volens λαγὼς, literæ ο literam ω superposuerit, deinde librarius non illam in hanc mutarit, sed ambas pro una posuerit. Quoniam tamen et Hom., qui multa Ionica habet, λαγωὸν dicere videmus, credere etiam possumus duplicem Ionibus fuisse hujus animalis appellationem. Atque ut semel hanc de scriptura hujus nominis disputationem finiam, et simul quæ de illa scribuntur conciliem, aut certe conciliare annitar, quippe quæ inter se pugnare videntur: dico λαγὸς posse linguæ communis esse, et tamen Ionicum: ut videlicet intelliga-

mus, ab Ionibus quidem originem habere, sed linguam communem ab illis mutuatam esse. Atqui raram in lingua communi esse scripturam illam per *ο*, dictum antea fuit: objiciet fortasse aliquis. Quidni vero (respondebo ego) lingua communis postea Atticam scripturam Ionicæ prætulisse credetur? Pro eo autem quod dico facit et illud λαγοὶ, quod e Sophocle Athenæus affert; si enim Sophocles, Scriptor Atticus, sua scriptura non contentus, alterius quoque usum sibi permisit, mirum videri non debet, (meo quidem judicio,) linguam communem vicissim illa scriptura non contentam, quam ab Ionibus acceperat, Atticam postea mutuatam esse. Quicquid porro de λαγὸς hic dixerimus, idem de *κάλος* aliisque nonnullis nominibus, quæ ap. eundem illum Scriptorem Herodotum extant, dicendum videtur: sive linguam communem ab Ionica, sive contra hanc ab illa sumsisse, sive potius communem uni cum altera esse illorum usum censeamus. Sed primum illud pro iis faciet, qui λαγὸς Ionicum esse tradunt; reliqua duo illis potius refragabuntur. Et de hac quidem re satis.

Admonitus autem esto lector, mutationem hanc Atticam non ubique locum habere: minimeque vulgatis Athenæi Edd. fidendum esse meminerit, ita scribentibus, ibid. Ἐπειδὴ τὰ εἰς ος λήγοντα τῶν ὀνομάτων ὀμότονά ἐστι, κἂν μεταληφθῇ εἰς τὸ ω παρ' Ἀττικοῖς· Ναὸς, Καλός· Νεὼς, Καλώς. Magno enim hic errore Καλὸς scriptum est pro Κάλος, itidemque Καλὼς pro Κάλως. Neque enim loqui voluit Athen. de nomine adjectivo, quod Pulcrum significat, sed de substantivo, quod Funem nauticum declarat. Alioqui si Attici suam illam mutationem usque ad adjectivum *καλὸς* extenderent, quod tertiæ declinationis nomen illi obnoxium non esset? Atqui tantum abest ut tam late fines suos illa mutatio proferat, ut quamvis λαγὼς pro λαγὸς dicatur, non tamen omnia, quæ eandem illam syllabæ *γος* terminationem habent, ita mutentur. Nemo enim *ἀγὼς*, nemo *ταγὼς*, pro *ἀγὸς* et *ταγὸς* reperiet, ut alia pene infinita omittam. Inter adjectiva autem nomina quæ mutationem hanc passa sunt, usitatissimum est *πλέως*, cum suis compp.; sed et hoc ab illis quoque, qui in Atticorum albo non sunt, usurpari videmus. Primum igitur et præcipuum Atticæ hujus mutationis usum, magisque Atticis peculiarem, in propriis nominibus potius quam in appellativis fuisse existimo.

Hoc quoque sciendum est, e Xen. afferri accus. λαγῶ sine *ν*, et litera *ω* circumflexum habente. Sed de hac quidem accentus mutatione dicam alibi, in eo sc. Capite ubi de Attica orthographia disseram: quod autem ad literæ *ν* omissionem attinet, eam me et in aliis quibusdam vocibus ap. Atticos observasse dico: ideoque non temere hanc scripturam ap. Xen. rejici debere existimo. Affert autem illam ex ipsius Cynegetico Athenæus, in eo loco cujus antea mentionem feci; vel potius Tryphon Grammaticus: scribens, Τὸν λαγὼν ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως καὶ μετὰ τοῦ ν λέγει, (Λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν συναρπάσειεν ἡμῶν. Καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν, Ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθήσομαι·) Ξενοφῶν δ' ἐν Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν λαγῶ, καὶ περισπωμένως· ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. In iis vero quæ ibi subjunguntur, hæc scriptura quod ad accentum quidem attinet, improbatur atque refellitur; sed de literæ *ν* omissione nihil amplius dicitur.

Adjiciendum et hoc iis quæ dicta sunt, Atticos nomina quædam, in quibus mutatione illa usi sunt, duobus modis scribere. Exemplum habemus in *κάλως*: cum enim e *κάλος* fecissent *κάλως*, hujus genitivo *κάλω* non contenti, *κάλωος* etiam dixerunt. Quam *περιττοσύλλαβον* declinationem usurpans Apoll. Rh. dixit *κάλωες* in plurali, ut in meo Thes. Gr. L. docui. Jam vero et aliquid amplius sibi permiserunt Attici in iis quorum scripturam ita mutarunt; nam *κάλωος* cum dixerunt, ab uno eodemque nominativo et hunc gen., et alterum *κάλω*, deduxerunt; at *ταῶνι* dicentes, nominativo *ταὼς* con-

A tenti non fuerunt, sed alium, sc. *ταὼν*, excogitarunt, unde hunc dativum aliosque obliquos casus traxerunt. Dativum autem affero potius quam alium casum, quoniam hujus duntaxat mentionem Athen. facit. At nominativum *ταῶν* cum circumflexo, e Tryphone affert Eust.

Habent insuper Attici in quibusdam nominibus obliquos casus a recto, qui est alius declinationis quam in communi lingua, sed inusitato. Exempli gratia cum hæc dicat *δένδρον*, illi *δένδρους*, *δένδρει*, item *δένδρη* et *δένδρεσι*, tanquam a *δένδρος*, usurpant.

[150] Expectabit autem a me lector fortassis, ut deinceps de aliis Atticorum mutationibus dicam, quæ circa nominum terminationes spectantur: qualis est cum *ὄφεως* pro *ὄφιος*, *βασιλέως* pro *βασιλέος*, cum *νεὼς* pro *νηὸς* dicunt: item cum *εὐφυᾶ* et *ὑγιᾶ* pro *εὐφυῆ* et *ὑγιῆ*: vel cum syncope utentes, Ἀπόλλω et Ποσειδῶ pro Ἀπόλλωνα et Ποσειδῶνα proferunt: vel per crasin simul et syncopen *κρείττω* et *κρείττους*, *βελτίω* et *βελτίους*, pro *κρείττονα* et *κρείττονες*
B seu *κρείττονας*, pro *βελτίονα* et *βελτίονες* s. *βελτίονας* usurpant: vel cum *μῆνιν* dicunt pro *μηνίδα*: (nam et hoc Atticum esse tradit Eust., idemque *μήστωρες* ap. Hom., non propter metrum, sed Attico more litera *ω* scribi ait;) cum denique alia multa contra linguæ communis consuetudinem scribunt. Sed hæc a me minime expectanda sunt: tum quod leviora sint quam ut instituto meo conveniant, potiusque apta Corintho materia sint, atque adeo illum eam amplecti videamus: tum etiam quod talia, magna e parte, ita sint Attica, ut tamen lingua communis non minus ea usurpet, aut saltem multi eorum qui lingua communi utuntur. Ad alia igitur, quæ majoris momenti sunt, et quæ ille silentio prætermisit, transeo.

In declinatione nominum vocativum nominativo similem faciunt: quod non intelligens Philoponus, (qui et Grammaticus appellatur,) Atticos nominativum pro vocativo usurpare dixit. Sed hac de re satis esse tibi poterunt, quæ p. 17. 42. hujus Voluminis disserui, ubi etiam admonui, non esse putan-
C dum hoc apud illos esse perpetuum: cum ipsum etiam Aristoph., alioqui Ἀττικώτατον, vocativis uti videamus, qui a nominativis eodem modo quo in lingua communi differunt: cum videlicet *Σώκρατες*, cum *Ξανθία*, cum Ἑρμῆ dicit. In eo autem quod *νεφεληγερέτα Ζεὺς*, et *ἱππότα Νέστωρ*, (aliaque id genus, in quibus vocativus pro nominativo ponitur,) Atticæ linguæ ascribunt, Philoponum pariter et Corinthum falli mihi videri, et dixi supra et nunc iterum dico.

Atticorum est non solum dicere *βαδιστέα* et *ἀνυστέα* pro *βαδιστέον* et *ἀνυστέον*, aliaque itidem quæ gerundiis Latinorum grammaticorum respondent, pluraliter efferre, (quamvis Corinthus ultra non progrediatur,) sed et aliis adjectivis in neutro genere positis pluralem pro singulari tribuere. Sicut enim *πλευστέα* pro *πλευστέον* dicit Thuc., (quod simile est illis duobus quæ a Corintho afferuntur,) ita etiam *ἀδύνατα* pro *ἀδύνατον* usurpat, ut docui p. 46. hu-
D jus libri. Esse tamen quædam sciendum est, in quibus potius quam in aliis hic numeri pluralis usus conspiciatur, præterquam ap. Atticos Poëtas, præsertimque Tragicos; apud hos enim *θάτερα* itidem pro *θάτερον*, et *συγγνωστὰ* pro *συγγνωστὸν*, aliaque minus in soluta oratione usitata, inveniuntur. Neque hoc lectorem celare volo, ita hunc pluralis usum esse Atticum ut eum lingua quoque Ionica habeat. Leguntur enim ap. Herod. cum alia pluralia itidem pro singularibus posita, tum vero *βιώσιμα* pro *βιώσιμον*, 3, (109.) *Ὡς δὲ καὶ αἱ ἔχιδναί τε καὶ οἱ ἐν Ἀραβίοισι ὑπόπτεροι ὄφιες, εἰ ἐγίνοντο ὡς ἡ φύσις αὐτοῖσι ὑπάρχει, οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι.*

Verum et hoc addendum est, nonnullis adjectivis adverbialiter positis Atticos pluralis itidem terminationem pro singularis terminatione tribuere. Quorum e numero est, et quidem maxime usitatum, *πρῶτα*: hoc enim pro *πρῶτον* sæpenumero adverbialiter poni constat, et ab ipso etiam Hom. ita

usurpari, ut Il. A. (458.) Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν. Ut autem πρῶτα, sic πολλὰ adverbialiter dicitur, nec non πότερα, Attice itidem. Eust. in Il. A., quem modo protuli. Τὸ δὲ πρῶτα (inquit) πεπλήθυνται κἀνταῦθα, κείμενον ἐπιῤῥηματικῶς ἀντὶ τοῦ πρῶτον. Et hoc quidem in loco istum pluralis usum Atticum esse non addit; sed alibi pro Attico eum agnoscit, φίλα ita positum censens pro φίλον, nec non ὑπέρμορα pro ὑπέρμορον: ista enim appellat πληθυντικὰ Ἀττικά. Verum in eo illi non assentior, quod alicubi de substantivis loquens quæ Hom. solet πληθύνειν, i. e. quorum plurali uti solet, (intellige autem pro singulari,) ut τόξα, ἅρματα, πρόσωπα, subjungit, Atticos amare hoc σχῆμα. Scimus enim Atticos adjectiva quidem nonnulla πληθυντικῶς in signif. τοῦ ἑνικοῦ usurpare, (ut πρῶτα, ἀδύνατα,) sed quis unquam ap. Atticum Scriptorem in soluta oratione substantiva quoque ita usurpata invenit? Thuc. scilicet aut Dem., aut alius e Scriptoribus hujus classis, πρόσωπα pro πρόσωπον, vel τόξα pro τόξον, aut ἅρματα pro ἅρμα dixisset. Imo hæc pluralis usurpatio Poëtis peculiaris est: quam et Lat. Poëtæ imitati sunt, Corpora dicentes pro corpore, Pectora pro pectore, Ora pro ore, Vultus pro vultu. Neque vero illud, sc. Atticos χαίρειν τῷ τοιούτῳ σχήματι, confirmari potest iis quæ subjungit, (et quidem e veterum observatione,) videlicet eos pluralem ἀφύαι frequentissime, singularem ἀφύη rarissime usurpare. Aliud enim est, pluralem nominis alicujus libentius usurpare quam singularem, aliud, pluralem pro singulari usurpare. Quid enim prohibet quin utentes illo plurali, suam signif. illi relinquere voluisse dicamus? [151] Sed, (ut missum Eust. faciam, et ad illum Atticum pluralis usum redeam,) sciendum est, non ubique locum habere: atque adeo ne in iis quidem quæ signif. ejusdem generis habent. Exempli gratia, πρῶτα pro πρῶτον ita est pervulgatum, ut etiam iis, qui alioqui Attice scribere non censentur, in usu esse constet: at δεύτερα et τρίτα, (quæ rem ejusdem generis significant, cum itidem sint numeralia,) pro δεύτερον et τρίτον, tam inusitata esse puto quam illud est usitatum. Jam vero et hoc observatione dignum est, quamvis πρῶτα pro πρῶτον sæpe ponatur adverbialiter, interdum tamen articulo præfixo dici τὰ πρῶτα: atque hunc usum ap. ipsum etiam Hom. inveniri, cum alibi, tum initio Iliadis.

Sed dum initio præcedentis Articuli afferrem βαδιστέα et ἀνυστέα pro βαδιστέον et ἀνυστέον posita, recordatus sum usus cujusdam talium nominum, qui et ipse Atticorum est: de quo hic (ne forte in alium locum reservando, e memoria interim elabatur) pauca dicam. Attici igitur, quamvis cum βαδιστέον aliisque hujusmodi subaudiatur ἐστὶ, vel potius in eorum signif. inclusum sit, interdum tamen ἐστὶ addunt: ut legimus ap. Soph. Aj. (1140.) p. 64. meæ Ed. Ἔν σοι φράσω, τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον. Hoc autem et ejus Schol. observatione dignum censuit. Verum obiter et hoc observandum est, cum potuisset hic Sophocles θαπτέα dicere, utendo illa terminatione Attica, terminatione linguæ communis uti maluisse. Hoc certe confirmat quod et alibi dixi, non ubique ab Atticis, quæ Atticæ linguæ peculiaria sunt, usurpari.

Atticos masculinorum nominum terminationes pro femininis usurpare annotat Corinthus, veluti cum γενναῖος pro γενναία dicunt: (cui nomini cum alia possunt addi aptiora in exemplum, tum vero ἀργός: hoc enim nomen pro fem. etiam genere usitatissimum est apud Atticos, ἀργὴ contra pene inusitatum. Illud autem γενναῖος fortasse in soluta oratione haud reperiatur; at Eur. in suo Carmine usurpare non dubitavit, sicut alibi στεῤῥὸς pro στεῤῥά: et sicut Soph. κοινὸς pro κοινὴ et τηλικοῦτος pro τηλικαύτη, nec non λαμπρὸς pro λαμπρὰ, item δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν pro δωρητὴν οὐκ αἰτητὴν usurpat. Alterum quidem certe nomen quod in exemplum affert, κλυτὸς videlicet, magis etiam poëticum usum habet, cum pro κλυτὴ ponitur:) sed omittit quod multo majoris momenti est, eodem tamen pertinens: nimirum Atticos nominibus feminei generis articulum masculinum tribuere. Est σύνηθες Ἀττικοῖς (inquit Schol. Soph.) ἐπὶ τῶν θηλυκῶν τοῖς ἀρσενικοῖς ἄρθροις χρῆσθαι: sed nimium generaliter loquitur; debuitque potius dicere, ἐπὶ τῶν θηλυκῶν δυϊκῶν. Hac enim libertate s. licentia in dualibus utuntur Attici: dicentes τὼ χεῖρε, itidemque τὼ γυναῖκε, nec non τὼ πόλεε. Sed cum χεῖρε præsertim usitatissimus est hic articuli masculini usus. Ceterum locus Soph. in quem Scholiastes id annotat, est hic, El. (978.) p. 123. meæ Ed. Ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, φίλοι, Ὣ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην: ubi τώδε esse scribit pro τάσδε: nam in fem. nomine usum esse articulo masculino: quod esse Atticis familiare, dicentibus τὼ χεῖρε. Sic autem et Hom. dixisse (Il. E. 778.) Τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι. Verum illud τὼ κασιγνήτω non plane simile esse videtur illis, τὼ χεῖρε et τὼ γυναῖκε: quoniam cum dicitur τὼ κασιγνήτω, articulus masculinus nomini jungitur, quod in propria signif. seu in proprio usu masculinum est. Estque illi τὼ κασιγνήτω simile ap. eundem Poëtam, τὼ ἀδελφὼ, de sororibus itidem dictum. Quibus addi potest τὼ θεὼ de deabus similiter usurpatum: nimirum περὶ τῆς Δημήτρας καὶ τῆς Κόρης. Quod autem ad illum Hom. versum attinet, in quo est τὼ δὲ ὁμοῖαι, magis etiam mirus videri posset hic articuli masculini cum plurali feminino et quidem adjectivo usus, si eam lectionem reciperemus; sed mirum est vicissim, ab eo afferri scripturam illam, tanquam minime controversam, (alioqui enim in exemplum allaturus versum illum non erat,) cum tamen ubique aliam habeamus: videlicet αἱ δὲ, non τὼ δέ. Nam αἱ δὲ non solum omnes typographicæ Edd. habent quæ in manus meas venerunt, sed et scripta exempl., nominatimque meum illud vetustissimum, cujus alibi mentionem feci. Quin etiam Eust. cum alibi diligenter lectionum diversarum nos admoneat, nullam hic diversitatis mentionem facit. Quæ certe omnia merito nobis Scholiastæ illius, vel potius exemplaris quo usus est, suspectam fidem reddent.

Ceterum quamvis in hoc Capite de nomine, non de articulo a me agatur, quoniam tamen quæ nomini junguntur, ad ipsum quodammodo pertinere videntur, de illo usu articuli masculini cum femineo nomine disserere, non alienum ab hujus Capitis argumento existimavi: præsertim cum usus ille adjectivi terminationem masculinam pro feminina habentis ad hunc me sermonem velut invitaret. Quod autem in articulo feci, idem et in participio faciendum mihi fuerit: cum eodem modo masculinum hujus genus loco feminini junctum nomini apud Atticos nonnunquam reperiatur, et quidem in duali itidem numero. Legimus enim ap. Eur. (Hipp. 387.) ταυτὰ ἔχοντε γράμματα, pro ἔχουσαι: videlicet, αἱ δύο αἰδοί. [152] Sic etiam Il. Θ. (455.) de Junone et Minerva, Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ Ἄψ ἐς Ὄλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστί. Tale et ap. Hesiod. est, (Ἔργ. 1, 197.) προλιπόντε ἀνθρώπους, dictum περὶ Αἰδοῦς καὶ Νεμέσεως. Legimus item et ap. Soph. δακρυῤῥοοῦντοιν pro δακρυῤῥοούσαιν positum; sed minus hæc generis mutatio ibi sentitur, quoniam junctum est cum φίλοιν, quod feminine quidem usurpatur, sed interim suam masculinam terminationem retinet: quemadmodum de τὼ κασιγνήτω et τὼ ἀδελφὼ dictum paulo ante fuit. Locus autem ille in Œd. T. (1473.) extat, p. 209. Οὐ δὴ κλύω που, πρὸς θεῶν, τοῖν μοι φίλοιν Δακρυῤῥοούντοιν; Meminisse porro debet lector, quamvis ea tria mutationis generis exempla Atticis ascribantur, discrimen tamen esse adhibendum: et illius quidem primæ mutationis, qualis est in τὼ χεῖρε et τὼ γυναῖκε, at reliquarum non item, (quod quidem sciam,) prosæ Scriptoribus permissum esse usum. Quod tamen ad tertium exemplum attinet, ubi illud τὼ θεὼ dictum de deabus, locum in prosa facilius quam reliqua duo posse impetrare videtur: quoniam et in soluta oratione θεὸς pro Dea usurpatur. Hoc quidem certe constat, cum dicitur τὼ χεῖρε, τὼ γυναῖκε, in articulo mutationem generis consistere; at cum dicitur τὼ ἀδελφὼ de sororibus, mutationem esse in ipso nomine,

ad quam accommodatur articulus. Ideoque dicere possumus, illa esse substantiva, quæ sub terminatione masculina signif. fem. habent, eodem modo quo adjectiva, de quibus primo loco dictum fuit, γενναῖος, ἀργὸς, etc. Ceterum quamvis loci allati hunc participii masculini pro adjectivo usum in duali duntaxat habeant, eundem tamen et in singulari inveniri dico. Legimus enim ap. Il. Δ. (22.) Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε. Est enim ἀκέων pro ἀκέουσα, non ἀκέων adverbialiter pro ἡσύχως, (ut quidam Aristonicus voluit,) sicut ubi dicit Poëta, ἀκέων δαίνυσθε. Quin etiam Apollonius Grammaticus e constructione manifeste ostendit ἐπίῤῥημα μεσότητος esse non posse, ut annotat Schol., qui etiam addit, tale videri quibusdam ap. Soph., κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ: posito videlicet itidem participio masculino ἀχέων pro fem. ἀχέουσα. Extat autem is locus in El. (153.) p. 88. meæ Ed. Οὔτοι σοὶ μούνᾳ, τέκνον, Ἄχος ἐφάνη βροτῶν, Πρὸς ὅ, τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσὰ, Οἷς ὁμόθεν εἶ, καὶ γονᾷ ξυναιμός· Οἵα Χρυσόθεμις ζώει καὶ Ἰφιάνασσα, Κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ. Sed hic nullam illius expositionis mentionem facit Schol.: estque ejusmodi, (meo quidem judicio,) ut minime recipi debeat. Cur enim hic masculinum pro fem. poni censebimus, cum masculinum aptissimum locum habeat? ut nimirum de Oreste dicatur: quod vel e proxime sequentibus Electræ verbis manifestissimum est. Hæc enim intelligens verba illa Κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ de fratre suo Oreste dici, a choro cœptum de illo sermonem continuat: dicens, Ὄλβιος ὃν ἁ κλεινὰ Γᾶ ποτε Μυκηναίων δέξεται εὐπατρίδαν Διὸς εὔφρονι Βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν. Soph. tamen Schol. duplicem esse posse hujus loci expositionem putavit: ut videlicet ἀχέων vel pro participio acciperetur, vel aliter exponeretur. Verum e duabus, quas attulerat, explicationibus una intercidit: quod e particula ἢ perspicitur. Ita enim ap. eum scriptum est, ἢ μετοχή ἐστι τὸ ἀχέων, ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν ἐπὶ τῷ κεκρύφθαι, ἢ ὁ ἐν ἥβῃ κρυπτῇ λυπούμενος. Nam vocula ἢ posteriore loco posita minime respondet priori; sed dicit, Vel participium est ἀχέων: et tum exponi debet aut hoc aut illo modo. Quod imperfectum relinqui perspicuum est. Fit autem mihi verisimile, alteram hujus sermonis partem fuisse, Vel est nomen. Scimus enim ἀχέων posse esse genitivum pluralem nominis ἄχος.

Placuit Atticis et quorundam nominum genera mutare: veluti cum pro τὸ σκότος dixerunt ὁ σκότος, et ὁ λιμὸς pro ἡ λιμὸς, et ὁ θὶς pro ἡ θίς. Quibus alia multa ex Ælio Dionysio adjici possunt: hic enim παρασημειούμενός τινα ὅπως κατὰ γένη προφέρονται, affert primum quidem in exemplum generis fem. pro masculino, Κακκάβη, Ἁρπάγη, Βῶλος, Ὕαλος, Φάρυγξ, Στρύχνος, Χάραξ, cum significat τὸ τῆς ἀμπέλου ὑπόστημα, (at masculine, cum est χαράκωμα τοῦ στρατοπέδου,) item Τύλη, Ὄμφαξ, Ἄσβολος, Ψύλλα, Μείραξ, Θόλος, Μήκων. Deinde in exemplum generis masculini vicissim pro feminino, Χοῦς, Ὄροφος, Θὶς, Λιμὸς, Σκότος, Τάρας, Ἀκράγας. Postremo neutra hæc affert, Νῶτον, Ζυγὸν, Ἐπίδεσμα, Στρωματόδεσμον, Θύμον, Σίαλον, Κέδρον, Θεμέλια, Τέμαχος. Quibus subjungit hæc, quæ tam masculino quam neutro genere proferuntur, Τάριχος et Τάριχον, Στάδια et Στάδιοι. De quibus loquens ipse Eust. Δῆλον δὲ, inquit, ὅτι Ἀττικῶς ταῦτα πάντα· ἐπεὶ καὶ Ἀττικαῖς λέξεσιν ὁ ῥηθεὶς Διονύσιος ἐπεξέρχεται· ἄλλως γὰρ καὶ ἡ Θὶς λέγεται, ἔτι καὶ ἡ Λιμὸς, καὶ τὸ Σκότος, καὶ ἡ Τάρας, καὶ ἡ Ἀκράγας, καὶ ἕτερα τῶν τοῦ Διονυσίου ἑτέρως. Hæc autem Ælii Dionysii affert in h. l. Od. Α. (53.) ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς Μακράς: hic enim κίονας ab Hom. dici fem. genere ait, dialecto Ionica: et esse hoc Atticorum quoque. Sunt autem (inquit) ejusmodi infinita ap. Poëtas, dicentes τὰς βοῦς et τὰς ἵππους, et τὰς ἡμιόνους, et τὰς ἐλλοὺς, et τὰς κύνας, et τὰς ὄϊς. Itidem vero in istum versum libri primi Poëmatis ejusdem (154.) Οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους, [153] annotat, ab Ionibus θηλυκῶς dici τὰς βοῦς, nec non ab Atticis: sicut τὰς ὄϊς, et τὰς ἵππους, et τὰς ἡμιόνους, et τὰς κύνας. Quemadmodum autem in horum animalium nomine,

A Atticis, sicut et Ionibus, genus fem. magis placuisse quam masculinum ab hoc observatum est: ita et Lat. Poëtas illo libentius quam hoc alicubi usos esse observavi. Exemplum autem nominis κύων fem. genere usurpati extat ap. Aristoph. Πλ. (157.) Ὁ μὲν ἵππον ἀγαθὸν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς. Sic ap. Soph. Aj. init. εὖ δέ σ' ἐκφέρει Κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις. Sic ap. Athen. (540.) Alexis, κύνας Μολοττικὰς et Λακαίνας. Xen. quoque in suo Cyneg. (10, 1.) Λακαίνας fem. genere dicit, sicut Ἰνδικὰς, Κρητικὰς, Λοκρίδας: idemque passim in eo Opusculo de venaticis Canibus fem. genere utitur. Sic et Aristot. Eth. 3. Οὐδὲ γὰρ ταῖς ὀσμαῖς τῶν λαγωῶν αἱ κύνες χαίρουσιν, ἀλλὰ τῇ βρώσει. Potuissem κύνα Λάκαιναν et e Pind. afferre, sed parum hic valere potest ejus testimonium. Observavi autem et Virg. Rapidæ canes dicere maluisse quam Rapidi, de venaticis: Æn. 7. Hunc procul errantem rapidæ venantis Iuli Commovere canes.

Ceterum animadvertendum est, Eust. uno in loco
B mutationem generis, (γένους ἐναλλαγὴν, ut ipse appellat,) Atticis cum Doribus, in alio Atticis cum Ionibus communem facere: nihilominus tamen eum sibi constare. Neque enim de una eademque mutatione, sed de duabus agit: et illam quidem, qua fem. genus pro masculino ponitur, Ionibus pariter et Atticis ascribit: eam vero, quæ contra masculinum pro feminino usurpat, Atticis cum Doribus communem esse tradit. Prior illa mutatio circa substantiva versatur, neque tam late ap. Iones quam ap. Atticos extenditur; cum enim Attici in quibusdam cum genere terminationem quoque mutent, veluti cum κακκάβη dicunt pro κάκκαβος, Iones contra eadem terminatione manente fem. pro masc. usurpant: veluti cum pro Columna dicunt ἡ κίων. Cum vero κύων vel ἵππος, s. ὄνος, s. ἡμίονος, s. βοῦς, s. ὄϊς aliudve nomen hujusmodi feminine efferunt, (ita enim scribit ipse Eust. Τὰς βοῦς δὲ θηλυκῶς Ἴωνες φασίν· ἤδη δὲ καὶ Ἀττικοὶ, ὥσπερ τὰς ὄϊς, καὶ τὰς ἵππους, καὶ τὰς ἡμιόνους, καὶ τὰς κύνας:) fortasse ne mutatio qui-
C dem ulla hic constituenda fuerit; sed potius Iones e duobus generibus (scimus enim illa nomina et alia ejusmodi communis esse generis) unum alteri prætulisse dicendum, femininum videlicet masculino, cum alioqui communis usus hoc illi præferret. Atque adeo idem Grammaticus alibi Homericum illum feminini generis usum non ad Ionicam dialectum, sed ad σύλληψιν refert; in quendam enim locum Il. Α. scribit, Ὡς τοῦ Ποιητοῦ κατὰ θηλυκὸν γένος πολλαχοῦ συλληπτικῷ τρόπῳ ἑκάτερα τὰ γένη προάγοντος, veluti cum dicit αἱ ἵπποι, et αἱ βόες, et αἱ ὄϊς, ac similia. Talis igitur est prior illa generis mutatio. At posterior, (de qua tamen supra disserui priore loco,) circa nomina adjectiva versatur; his enim Dores, sicut et Attici, vel potius Attici, sicut Dores, terminationem masculinam pro feminina tribuunt: cum videlicet γενναῖος pro γενναία, et στεῤῥὸς pro στεῤῥὰ, et ἀργὸς pro ἀργὴ, aliaque multa hujusmodi fem. genere, servata tamen masculina terminatione, usurpant. Quamvis autem adjectivorum duntaxat
D mentionem fecerim, ab Eust. tamen aliqua etiam afferri substantiva sciendum est, quæ adjectivis intermiscet. Exempla enim mutati in adjectivis generis afferens, inter γενναῖος et φαῦλος interjicit πλάνος φρενῶν pro πλάνη. Cui nomini subjungit illud φαῦλος: at huic φαῦλος adjicit λεῖος: cui e Soph. addit θυραῖος et τηλικοῦτος: his vero adjungit δεινὴ θεὸς, et μάταιος σπουδή. Dixerat autem paulo ante illud Homericum κλυτὸς Ἱπποδάμεια duabus dialectis ὑποκεῖσθαι, (observa obiter hoc loquendi genus, δυσὶ διαλέκτοις ὑποκεῖσθαι, pro Ad duas dialectos referri s. pertinere, Pendere a duabus dialectis,) quoniam Δωρικὴ καὶ Ἀττικὴ ἐστιν ἡ τοιαύτη ἐναλλαγὴ τῶν γενῶν: et exempla subjungens, substantivo πύλῳ locum primum dederat, Πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα (inquiens) τοιαῦτα, πολλαχοῦ δηλούμενα· ὧν καὶ τὸ ἐν πύλῳ Ἐν νεκύεσσι, pro ἐν τῇ κατὰ νεκροὺς πύλῃ. Quæ verba sumta sunt ex Il. Ε. (397.) Εὖτέ μιν ωὐτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο, Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν: quo in loco itidem πύλῳ pro πύλῃ positum esse tra-

dit: nullam tamen nec Doricæ nec Atticæ dialecti mentionem faciens, sed tantum dicens, sicut φθόγγος pro φθογγὴ, et χόλος pro χολὴ, et πόθος pro ποθὴ, et ὦνος pro ὠνὴ, et βόλος pro βολὴ, atque alia itidem dicuntur, (quin etiam τῖμος pro τιμὴ, quod ἐκ τῆς κωμῳδίας peculiariter se afferre testatur,) ita ibi πύλος masculine dici pro πύλη. Quamvis porro hic nullam illarum dialectorum mentionem faciat, non dubito tamen quin idem de his quoque substantivis dicendum sit, i. e. de generis enallage quam in his cernimus. Sed ad utramque dialectum, cum Eustathio, an ad unam duntaxat referemus? Hac de re cum nihil certi habeam, dicam saltem quod suspicor: nimirum mutationem generis una cum terminatione, quæ fit in substantivis, esse potius Doricam: at eam, quæ fit in adjectivis, Atticæ potius dialecto ascribendam esse: quamvis Eust. nullum tale discrimen statuerit. Cum autem esse Doricam dico, a Doribus manasse intelligo: et Atticos eam a Doribus in nonnullis substantivis, [154] præsertimque in θεὸς, mutuatos esse negare nolo. Jam vero quamvis Dores e femininis masculina facere dicamus, simul etiam immutantes terminationem, contra tamen Pind. (quem Dorica dialecto uti omnes norunt) e masculinis feminina fecisse videmus, sed sub eadem terminatione: dicentem sc. ἡ τάρταρος pro ὁ τάρταρος, et ἡ ἰσθμὸς pro ὁ ἰσθμός: unde apparet hæc ad vivum minime esse resecanda. Quicunque porro fuerunt qui masculinorum pro femininis usum invexerunt, hoc eos cum Caribus commune habuisse sciendum est; hi enim e femininis itidem masculina faciebant; sed vicissim quoque feminina e masculinis. Verum tantum abest ut hæc sermonis illorum consuetudo laudata fuerit, ut contra aliis aliam epitheti, quod Hom. eis tribuit, rationem afferentibus, (ejus nimirum quod in hoc versu legitur, Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,) quidam eo præcipue respexisse Poëtam existimarint.

Sciendum est porro inveniri et aliam generis mutationem terminatione pariter mutata: quam veteres nulli dialecto (quod sciam) ascripserint, nec ἐναλλαγὴν γένους, sed μεταπλασμὸν γένους appellarint. Fit autem ea mutatio in plurali numero, cum videlicet singularia masculina in pluralia neutra transeunt: veluti cum e ζυγὸς fit pluralis ζυγὰ, cum fit δίφρα e δίφρος, itidem μηρὰ e μηρὸς, nec non λύχνα e λύχνος, et δεσμὰ e δεσμός: eodemque modo τάρταρα e τάρταρος: adeo ut hoc vocabulum nulli e tribus generibus servire non cogatur. Nam cum natura sua masculinum sit τάρταρος, Pind. fem. genere τάρταρος dixit, ut paulo ante docui: Hesiodus neutro τάρταρα ἠερόεντα, eumque alii deinde imitati fuerunt. Talem porro enallagen s. metaplasmum in singulari non itidem fieri videmus: neque ut τὰ λύχνα et τὰ δίφρα et τὰ δεσμὰ, (ut cetera omittam,) ita etiam τὸ λύχνον aut τὸ δίφρον aut τὸ δεσμὸν legimus. Unde miror Eust. τὸ κέλευθον scripsisse, singulari quoque numero metaplasmum tribuentem, Τὸ δὲ κέλευθα, (inquit,) μεταπλασμὸν γένους φασὶν οἱ παλαιοὶ, μεταπλασθέντος τοῦ ἡ κέλευθος εἰς τὸ κέλευθον. Nisi forte hoc scripsisse Eust. putemus non quod usitatum esse hoc substantivum crederet; sed perinde esse ac si scripsisset, eos dixisse κέλευθα tanquam a nominativo singulari κέλευθον. Estque obiter observandum in hoc nomine κέλευθα, alium esse quam in superioribus metaplasmum, cum non a masculino, sed a fem. genere in neutrum fiat enallage. Nec enim hic quoque Enallages appellatione male utemur: quamvis veteres ap. Eust. μεταπλασμὸν γένους, non ἐναλλαγὴν, vocare dixerim. Ipsemet enim Eust. iis, quæ in exemplum illius metaplasmi allata sunt, addens ἦμαρ pro ἡμέρα, vocat γένους ἐναλλαγήν: ita scribens, Ὁμοιόν τι καὶ τὸ ἦμαρ καὶ τὸ ἡμέρα· ἐναλλαγὴν γὰρ γένους ἔπαθε καὶ αὐτό. Rursum tamen Idem alibi verbo μεταπλάττεσθαι, non ἐναλλάττεσθαι, ea de re utitur: Τοῦ δὲ καμπύλα κύκλα προϋπάρχουσιν οἱ καμπύλοι κύκλοι, ἐξ ὧν αὐτὰ μετεπλάσθη· ὡς καὶ τοῦ τράχηλα καὶ λύχνα καὶ δόρπα καὶ ταρσὰ, οἱ τράχηλοι καὶ οἱ λύχνοι καὶ οἱ δόρποι καὶ οἱ ταρσοί. Hic enim verbum μετεπλάσθη non aliud sonat quam γέγονε κατὰ μεταπλασμὸν, (seu κατὰ μετάπλασιν, nam

A et hoc usurpatur,) vel εἴρηται κατὰ μεταπλασμὸν, vel μεταπλασμὸν ἔπαθε. Verum, ut semel dicam quod sentio, μεταπλασμὸν γένους minus recte dici existimo quam ἐναλλαγήν: quod si vocem μεταπλασμὸν usurpare hac in re vellem, dicerem μεταπλασμὸν λήξεως seu καταλήξεως, Terminationis, potius quam μεταπλασμὸν γένους. Sic enim in ἀλκὶ posito pro ἀλκῇ, et in ὑσμῖνι pro ὑσμίνῃ, itidemque in ὄσσε posito pro ὄσσω, sic in ἐρισάρματες pro ἐρισάρματοι, dicitur esse μεταπλασμός: eodemque modo in verbis, cum περιπατοίην pro περιπατοῖμι, et γνοίην pro γνοῖμι usurpant, id appellatur μεταπλασμός. Nam μεταπλασμὸς definitur, μετάθεσις καὶ μετασχηματισμὸς λήξεως λέξεως εἰς ἕτερον συγγενὲς τελικόν: diciturque μεταπλασμὸς fieri ἀπὸ τελικοῦ εἰς ὁμοιόπτωτον τελικόν: terminatio enim hic μεταπλάττεται, i. e. velut refingitur et in aliam formam mutatur. Denique pluralia illa μεταπλασμὸν quidem passa esse dixerim, sicut et ἐναλλαγήν: sed μεταπλασμὸν, respectu terminationis: ἐναλλαγὴν autem, respectu generis: vel brevius,
B μεταπλασμὸν λήξεως, ἐναλλαγὴν γένους. Hinc autem discere possumus, veteres quoque Gramm. interdum quædam suæ artis vocabula licentius usurpasse, et ita quidem ut abusi esse dici possint. Sed hæc λεπτολογήματα tandem missa faciens, observanda esse dico in iis quæ ex illo Grammatico attuli, illa quoque pluralia, κύκλα pro κύκλοι, et τράχηλα pro τράχηλοι, et δόρπα pro δόρποι, nec non ταρσὰ pro ταρσοί: et superioribus esse adjicienda. Quod tamen ad δόρπα attinet, ejus itidem singularis neutro genere usurpatus invenitur. Legitur enim δόρπον neutro genere, sicut et δόρπα: sed ita ut multo minor illius singularis quam hujus pluralis sit usus. Jam vero quoniam hujusmodi pluralia ita μεταπλασθέντα ad dialectum Atticam pertinere non tradunt veteres illi Gramm., (nam nec illi nec alii ab his ascribi antea dixi,) ab argumento meo videri aliena possint quæ de illis disserui. Sed addo, Atticos in quibusdam nominibus pluralia ita μεταπλασθέντα usurpare maluisse quam τὰ ἀμετάπλαστα: et ex eorum numero esse δεσμά. Est κάλλιον δεσμὰ
C quam δεσμοὶ, inquit Thom. M. ἐν Ἀττικῶν Ὀνομάτων Ἐκλογαῖς. [155] Cujus tamen testimonium quoniam parvi apud me ponderis est, (ob eam quam alibi afferam rationem,) testem Eust. addo; postquam enim scripsit, λέχος et εὐνὴ et δέμνια, esse eadem κατὰ πολυωνυμίαν, sicut δεσμοὶ et δέσματα et δεσμὰ et ἐπίδεσμα eadem sunt, subjungit, Περὶ ὧν οἱ Ἀττικοί φασι, δεσμὰ, οὐχὶ δεσμούς· καὶ ἐπίδεσμα, οὐχὶ ἐπιδέσμους. Sed ne hic quidem fortasse testis ἀξιόχρεως fuerit: quare ipsi potius Scriptores consulendi sunt. Legimus certe ap. Andocidem, Δεσμά τε καὶ κακὰ ὅσα τε καὶ οἷα τῷ σώματι ἠνεσχόμην. Legimus ap. Lucian. (cui quantum de Attici sermonis usu fidendum sit, antea docui,) in Prometheo (§. 1.) Ὡς βεβαιότερον καταπαγείη τὰ δεσμά. Affero autem in exemplum hanc unam vocem, non quod afferri hæc sola possit, sed quod non aliæ in præsentia occurrant, quarum præsentes itidem testes habeam. Verum ut de uno tanquam de omnibus loquamur, unde hunc μεταπλασμὸν apud Atticos esse dicemus? eosne
D auctores ejus esse, an potius in eo aliam quampiam dialectum sequi existimabimus? Hoc equidem magis quam illud mihi fit verisimile. Unde igitur mutuatos esse dicendum est? Hac de re nihil pronuntiare ausim: sed si quis conjectura mea contentus esse velit, ab Æolibus manasse metaplasmum illum dixerim. Ne quis tamen fallatur, levem esse illam ingenue fateor: utpote iis duntaxat singularibus femininis nitentem quæ Æoles in neutrum itidem genus vertere traduntur: veluti cum ἦδος (spiritu tenui) pro ἡδονὴ, et μῆχος pro μηχανὴ dicunt: quæ neutra ἄκλιτα esse censentur, sicut et ὄφελος. Nec vero dubito quin ἦμαρ quoque ad illam classem referendum sit; quippe quod non solum e feminino ἡμέρα factum itidem sit, sed et spiritum Æolicum itidem habeat loco illius quem ἡμέρα habet. Ideoque spiritum tenuem voco Æolicum, quod eo delectentur Æoles: adeo ut ψιλωτικοὶ dicantur a quibusdam Grammaticis, sicut βαρυντικοὶ et προπαροξυντικοί. Si autem ἦμαρ Æolicum est itidem, (cui et ἄλκαρ pro

ἀλκῇ debere adjungi crediderim,) meam de dualibus illis μεταπλασθεῖσι conjecturam ab Eust. adjuvari dicam, quoniam aliquot illorum pluralium enumeratis hoc nomen ἦμαρ subjungit. Est tamen aliquid vicissim, (hoc enim dissimulare nolo,) quod diffidere me conjecturæ illi cogat: nimirum quod nonnulla, quæ pene similia videri possunt, ad diversas tamen dialectos reducuntur. Ecce enim ἦδος et μῆχος, pro ἡδονὴ et μηχανὴ, ad Æolicam dialectum relata, cum tamen πλάνος pro πλάνη, φθόγγος pro φθογγὴ, ὦνος pro ὠνὴ, χόλος pro χολὴ, aliaque ejusmodi ad Doricam potius referantur, ut ex iis quæ supra attuli colligere possumus.

Verum ut tandem hunc de aliis generis mutationibus sermonem missum faciens, ad eas redeam quas pro Atticis agnoscere debemus, præsertim cum etiam auctoritate Ælii Dionysii (quæ maxima est) confirmentur, alia insuper nomina dico afferri, quorum Attici genus mutarint. Afferuntur autem ab iis qui Ἀττικῶν Ὀνομάτων Ἐκλογὰς scripserunt: inter quos, (ut de iis loquar qui in manus nostras pervenerunt,) primum tenere locum videtur ille Thom. M., cujus a me initio hujus paginæ mentio facta fuit, cum de plurali δεσμὰ dissererem. Fusius quidem certe hoc argumentum tractavit quam Phrynichus, quo posterior et cujus etiam est alicubi reprehensor. Sed ipse vicissim reprehensione digna plurima habet, ut suo loco docebo. Atque adeo ut jam nunc vel ex iis, quæ de nomine uno tradit, conjicere possis, lector, quam præceps nonnunquam in ferenda de Attici sermonis usu sententia fuerit, aut certe quam inconsideratus, audi quæ de nomine βλάβος scribit: Βλάβος, (inquit,) ἐπὶ οὐδετέρου δοκιμώτερον ἢ βλάβη. Id certe tam verum est quam Aristoph., Thuc., Dem., Æschin., Isocr., Xen., Atticos Scriptores esse, falsum est. Nisi enim hoc falsum dicatur, verum illud dici non potest: ac vicissim si verum hoc est, nimirum Scriptores illos esse Attico sermone usos, (i. e. si lucente sole diem esse certum est,) illud omnino falso dici fatendum est, quoniam βλάβη potius quam βλάβος ab his usurpari videmus. Atque ut e singulis exempla eodem quo illos nominavi ordine proferam, legitur ap. Aristoph. Σφ. (1407.) προσκαλοῦμαί σ' ὅστις εἶ Πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων. Sic Thuc. 5, (52.) p. 183. meæ Ed. Καὶ οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθέν. Sic Dem. c. Mid. (522.) Δίκας ἰδίας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν τῶν μὲν ἱματίων καὶ τῶν χρυσῶν στεφάνων τῆς διαφθορᾶς, καὶ τῆς περὶ τὸν χορὸν ἀπάσης ἐπηρείας, βλάβης· ὧν δ' εἰς τὸ σῶμα ὑβρίζεσθαί φημι, ὕβρεως. Idem in eadem Oratione plurali numero dixit βλάβας, (571.) Καὶ προσετιμήσατε τὰς βλάβας, ἃς ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων ἐλογίζετο αὐτῷ γεγενῆσθαι πρὸς ὑμᾶς. Æsch. c. Ctes. Τὴν τῶν ἐμῶν λόγων ἐμπειρίαν καὶ τὴν φύσιν μου γεγενῆσθαι ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἀκονόντων. Isocrates autem cum alibi utitur nomine feminino βλάβη, tum vero in Or. de Pace, ubi inter se opponit τοὺς ἐπὶ βλάβῃ λοιδοροῦντας et τοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ νουθετοῦντας. Apud Xen. denique legimus K. Π. 2, 2, 5. (ut alios omittam locos,) μήτ' ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἀκουόντων, μήτ' ἐπὶ βλάβῃ μηδεμιᾷ. Nisi autem satis multis testibus convictum teneri illum existimarem, alios adjicerem: et quidem Plat. in primis. [156] Sed quid movisse Gramm. illum dicemus ut βλάβος potius quam βλάβη esse δόκιμον pronuntiaret? Non dubito quin alterum illud nomen ap. aliquem vel aliquos ex Atticis Scriptoribus legisset, aut certe hanc observationem ex alio sumeret, a quo lectum illud esset; sed si apud Atticum quempiam Scriptorem aut aliquos etiam Scriptores Atticos legimus βλάβος alicubi, non continuo δόκιμον hoc magis quam illud esse dicendum fuerit. Fateor enim ap. Aristoph. B. (1151.) legi βλάβος, σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος. Verum et βλάβη ap. Eund. legitur, ut vides in eo quem ex ejus Σφ. attuli loco. Fateor et ap. Plat. extare neutrum illud βλάβος, de LL. 8. Τὸ βλάβος ἀποτινέτω. Sed en tibi et βλάβη, 11. Ὁ τοῦ βλάψαντος δεσπότης ἢ τὴν βλάβην ἐξιάσθω μὴ ἐνδεῶς, ἢ τὸν βλάψαντ' αὐτὸν παραδότω. Paulo post, Τήν τε βλάβην ἐξιάσθω: et mox, Κατὰ ταὐτὰ ἐκτίνειν τὴν βλάβην. Sic pluralis βλάβαι, 8. Βλάβαι πολλαὶ καὶ σμικραὶ γειτόνων γιγνόμεναι. Ceterum

A hoc nomen βλάβη in memoriam mihi reducit aor. pass. verbi unde ortum est; aut saltem passivæ vocis verbi illius. Est enim βλάβη a βλάπτω, nimirum ab aoristo ejus posteriore ἔβλαβον: qui aoristus in mentem mihi revocat quæ antea de passiva aoristo posteriore ἐβλάβην dicta fuerunt, cum et alii quidam recenserentur. Cum enim scribat Schol. Soph. plerumque fieri ut aoristus prior pass. inusitatus sit, ubi posterior in usu est, et in exemplum afferat ἐῤῥίφην pro ἐῤῥίφθην, (unde ῥιφθῶ ap. ipsum Poëtam pro ῥιφῶ esse annotat,) nec non ἐφάνην pro ἐφάνθην: ille contra βλαφθέντες sese δόκιμον scribit, at βλαβέντες, κοινόν: sic etiam καταλεχθεὶς elegantius quam καταλεγεὶς esse tradit, itidemque συλλεχθεὶς quam συλλεγείς. At ego, ad βλαβέντες quidem quod attinet, minime et hoc δόκιμον esse negassem, quamvis ap. ipsum etiam Thuc. βλαφθῆναι legatur: καταλεγεὶς autem et συλλεγεὶς non esse κάλλιονα quam καταλεχθεὶς et συλλεχθεὶς, sed potius κάλλιονα sibi videri, auctor illi fuissem ut diceret. Hoc saltem

B fateantur omnes necesse est, aliud fuisse Lysiæ quam Thomæ M. de participio καταλεγεὶς judicium; nisi enim κάλλιον esse judicasset quam καταλεχθεὶς, aut certe non minus καλὸν, nequaquam aliquot in locis usurpasset. Sed duobus contentus ero: quorum unus est hic in Or. quæ κατὰ Ἀλκιβιάδου Λειποταξίου inscribitur, non procul a principio, Ὅτι καταλεγεὶς ὁ πατὴρ οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ἡμῶν στρατοπεδευομένων: (ubi pro ὁ πατὴρ videri leg. ὁπλίτης, obiter admoneo.) Alter autem est hic in Oratiuncula κατὰ Ἀλκιβιάδου Ἀστρατείας inscripta, Ἀποδέδεικται δὲ καταλεγεὶς εἰς τοὺς πολίτας. (Ubi pro πολίτας reponi debet ὁπλίτας, estque hic καταλεγεὶς εἰς τοὺς ὁπλίτας i. q. καταλεγεὶς ὁπλίτης in altero illo loco; nam ὁπλίτης pro ὁ πατὴρ ibi leg. videri dixi.) Hæc de καταλεγείς: quæ non minus pro altero illo συλλεγεὶς faciunt. Quod autem de κατεκαύθη et κατεκάη idem Grammaticus tradit, hoc esse Ἀττικὸν, illud Ἑλληνικὸν, in dubio a me relinquitur.

Verum ut his omissis, de nominibus iis agam in

C quibus generis mutatione Attici usi esse traduntur, nec tamen ab Ælio Dionysio ceteris annumerata sunt, ab iis incipiam quorum ab illo Thoma M. fit mentio: primum quidem ex iis quæ ibi ab Ælio Dionysio enumerantur, quædam Grammatici hujus testimonio confirmari dico, (qualecunque sit hujus testimonii pondus,) id est, itidem Atticis ab illo ascribi generis mutationem quæ in iis cernitur. Nam ἄσβολος dici ἀπὸ τῶν δοκιμωτάτων ait, non ἀσβόλη. Jubet etiam ut ὁ λιμὸς dicamus, non ἡ λιμός: (sed hunc usum nominis λιμὸς fem. genere, esse ait λυρικόν: quod ab eo quonam sensu dictum sit, alii viderint.) Jubet item ut τὸ νῶτον, non autem ὁ νῶτος, dicamus. Eodemque modo vult nos σίαλον dicere, non σίελος: et θεμέλιον, non θεμέλιος. De his nominibus Thomæ M. cum Ælio Dionysio convenit: (cum alioqui non omnes voces, quæ ab uno recensentur, alter quoque recenseat.) Sed cum Dionysius inter nomina quæ masculino genere ab Atticis efferuntur, ab aliis feminino, numeret σκότος, Thomas non masculini tan-

D tum, sed neutrius etiam generis esse scribit: ac vicissim neutro duntaxat genere τάριχος dicendum esse monet, cum Dionysius et ὁ τάριχος et τὸ τάριχον dici scribat. Horum vocabulorum ab utroque pariter fit mentio: quibus adjici poterunt, si qua præterea ap. Thomam leguntur e Dionysianorum numero. Ex iis autem quæ ille recenset, non item Dionysius, sunt ista, (quæ non in uno eodemque loco, sed sparsa per totum ejus librum inveniuntur, sicut et præcedentia, ideoque non dubito quin a me illum raptim percurrente aliqua omissa fuerint,) αἴθαλος, δρεπάνη, ἠχὴ, et ἠχώ: item λαίλαψ, βάτος, κάλως, φθεὶρ, Μαραθὼν, ἐλλέβορος, παράλογος, ναύσταθμος: quin etiam adjectivum φαῦλος. Nam sicut ἄσβολος, non ἀσβόλη, ita etiam αἴθαλος, non αἰθάλη, ab Atticis dici testatur: dici δρεπάνη, non δρέπανον: dici ἠχὴ et ἠχὼ, non ἦχος: dici item ἡ λαίλαψ, non ὁ λαίλαψ. At masculino, non feminino genere efferre βάτος, et κάλως, et φθείρ. Proprium vero illud nomen Μαραθὼν masculine dici ab Atticis, cum Iones feminine dicant. At ὁ ἐλλέβορος, non τὸ ἐλλέβορον, et ὁ πα-

ῥάλογος, non τὸ παράλογον ab Iisd. usurpari. Ultimum e substantivis enumeratis [157] nomen ναύσταθμὸς Atticum esse ait masculino genere, sed Atticum esse item τὸ ναύσταθμον. Videor autem mihi et aliud nomen apud eum legisse, cui itidem ambo illa genera, sicut et utramque terminationem, tribuat: aliud inquam nomen, quod et ipsum a Dionysio non recenseatur. Superest adjectivum φαῦλος: hoc sub ista terminatione elegantius usurpari ait in feminino genere quam φαύλη. Producitque testem Lucianum, ἐν Εἰκόσι scribentem, Οὐ φαῦλον συνέσεως τοῦτο παράδειγμα. Hæc ille; quæ ego examinans, dico primum de primo illo nomine αἴθαλος me ab illo dissentire; non minus enim Atticum (ne dicam magis) αἰθάλη quam αἴθαλος existimare. Eo certe utitur ille ipse, quem modo de φαῦλος produci ab illo testem dicebam: nimirum Lucianus. Utitur eodem et is, cujus elegantissimæ extant Epistolæ sub Theophylacti nomine, Ὥσπερ οἱ ἐν αἰθάλῃ σπινθῆρα πυρὸς ταμιεύοντες. Secundum illud nomen δρεπάνη, potius poëticum quam Atticum esse crediderim; ap. Hom. enim et Hesiod. illud reperio, ap. Atticos non item, atque adeo ne ap. alios quidem prosæ Scriptores. Tertio loco ponuntur ἠχὴ et ἠχὼ, quæ ut ap. Atticos legi fatear, (nam ἠχὴ et ap. Plat. extat,) non tamen eosdem nominis ἦχος usum refugere dixerim. Quartum λαίλαψ genere fem. usurpatur ab Aristot. et Luciano: ut de iis tantum loquar, e quibus afferri exempla possunt, et quidem repræsentari. Quintum βάτος Eust. sub utroque genere usurpari ostendit, cum dicit ἡ βάτος, ἢ ὁ βάτος: ubi certe Atticum esse hoc, non illud, minime tacuisset, si id vel ipse observasset, vel ex aliorum observatione habuisset. Sextum est κάλως, de quo illi assentior, ab Atticis usurpari genere masc.; (nam πάντα κάλων ἐξιέναι, ap. Aristoph. Ἱππ. 756. πάντα κάλων ἐφιέναι, ap. Plat. Sisypho, nec non πάντα κάλων ἐκτείνειν ap. Eund. in Protag. reperio, quæ omnia proverbialia sunt;) sed talem usum linguæ communi cum Attica communem esse puto, cum πάντα κάλων cum diversis verbis dicant quilibet Scriptores, (nam non solum πάντα κάλων ἐφιέναι vel ἐκτείνειν, sed etiam πάντα κάλων κινεῖν, et πάντα κάλων σείειν sive ἀνασείειν apud eos legitur,) at nemo πᾶσαν κάλων, quod sciam. De septimo φθεὶρ i. q. de proxime præcedente dico, nimirum nihilo magis Atticæ quam communis linguæ esse in genere masc. Octavum Μαραθὼν Plut. quoque masculine effert. Quod vero dicit Ionibus femininum esse, id ex Herodoto falsum arguitur, quippe qui 6, (107. 111.) ὁ Μαραθὼν, et τῷ Μαραθῶνι et τὸν Μαραθῶνα dicat, ut videbis p. 232. meæ Ed., nec non p. 235. Octavum illud cum ipse etiam Dioscorides masculine efferat, dicens ὁ ἐλλέβορος, non τὸ ἐλλέβορον, non video cur Atticis ascribendum fuerit. Nonum παράλογος, Thucydideum potius appellare debuit quam Atticum; nam, (ut de hujus Scriptoris Schol. taceam,) Pollux hunc sub masculino genere usum non alii quam Thucydidi tribuit: quod minime facturus erat, si Atticus fuisset, i. e. ceteris Atticis cum Thucydide communis. Decimum genere neutro potius quam masculino usurpatum fuisse puto. Habetur quidem certe ap. Thuc. (3, 6.) Ναύσταθμον δὲ μᾶλλον ἦν αὐτοῖς ἡ Μαλέα, itidemque ap. Plut. (Pomp. 24.) ναύσταθμα πειρατικὰ legimus. Nunc ad illud adjectivum φαῦλος veniens, primum quidem ap. Lucian. in iis quæ extant Edd. φαῦλον, non φαύλον, legi dico, Οὐ φαῦλον συνέσεως παράδειγμα προθέμενον: ubi cum φαῦλον παράδειγμα dicatur aptissime, non est quod quisquam dubitet quin germana sit ista lectio, illa autem altera, quæ habet φαύλον, adulterina. Fateor alioqui me illum gen. alicubi invenisse genere fem. usurpatum; sed plura illius usus exempla desidero: nam ut ap. Thuc. reperio itidem φαύλον genere fem. pro φαύλης, (6, 21.) p. 205. Οὐ ναυτικῆς καὶ φαύλου στρατιᾶς μόνον δεῖ, sic ap. Eur. φαύλην, non φαῦλον, Med. (807.) Μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω. Et hactenus quidem de iis quæ e Thoma M. attuli.

Sciendum est autem esse et alia genus una cum terminatione mutantia: quo in numero esse περιστερὸς, (ut ad substantiva revertar,) Atticos enim dicere περιστερὸς masculine testatur Athen. (395.) afferens ex Alexide, Λευκὸς Ἀφροδίτης γάρ εἰμι περιστερός: sed Socrati τῷ ἀπὸ Μόψου minime placuisse, ex iis apparet, quæ Lucian. refert in Dial. qui Ψευδολογιστὴς s. Σολοικιστὴς inscribitur, (§. 7.) nimirum cum quidam περιστερὸν dixisset tanquam Ἀττικὸν, illum Socratem excepisse, καὶ τὸν φάττον ἐροῦμεν. Quæ verba hominis sunt irridentis (ut opinor) vanum nimisque curiosum ac περίεργον Attice loquendi studium. Hoc quidem certe ex aliis plerisque ejusdem Dialogi locis discimus, fuisse nonnullos inepte Ἀττικίζοντας. Atque adeo ut ab hac generis mutatione non discedamus, habemus ibid. aliud ejus exemplum, in nomine φακὸς, sed quod eidem illi Socrati minime placuerit. Illis enim quæ retuli subjungit, Φακὸν δέ τινος εἰπόντος ἐδηδοκέναι, Καὶ πῶς ἂν, ἔφη, φακόν τις φάγῃ; Est enim illud φακὸν accipiendum tanquam ab homine qui φακῆν dicere non auderet, ne parum Atticus esset: at Socrates, Qui vero φακὸν aliquis edere possit? Hoc enim referendum est, ut opinor, ad id quod Schol. Aristoph. et Suidas tradunt, φακῆν esse Lentem coctam, at φακὸν appellari Quæ est cruda. Interpres tamen ad varias nominis φακὸς signiff. retulit: quoniam, ut inquit, et de Alga, et de Lentigine, et de Vase unguentario, nec non de aliis rebus dicitur.

[158] Circa nominum usum habent Attici et alia sibi peculiaria, non tamen omnia, ut opinor, quæ Grammaticus ille Thom. M. illis ascribit. Ne quid tamen desiderare lector possit, afferam quæcunque apud eum huc pertinentia annotavi: ea verba, quæ sparsim ab eo recensentur, ad certa quædam Atticismorum genera reducens. Quamvis autem in iis, quæ ab illo hac de re traduntur, multa sint de quibus adversus eum disceptare, et quibus censuram meam apponere possem, (sicut in iis feci quæ paulo ante allata fuerunt,) id tamen a me lectorem in præsentia expectare nolim: quoniam oneri, quod mihi jam imposui, aliud addere non decrevi.

Atque ut a numerorum usu incipiam, quemadmodum annotarunt veteres quidam Gramm. Atticos ἀφύαι libentius usurpasse plurali numero quam ἀφύη singulari, ita et in aliis quibusdam vocabulis non hoc, sed illo numero esse usos dicendum est: si vera sunt quæ Grammaticus ille diversis locis de diversis pluralibus scribit. Uno enim in loco tradit, dicendum esse διαθήκας γράφειν, non διαθήκην. Alibi, Atticos dicere ait γάμους ποιεῖν, non γάμον. Alibi, βρώματα in usu esse illis tradit, non βρῶμα, nec βρῶσις. Sic ἐνέχυρα alibi illis ascribit, non ἐνέχυρον. At vero ἀντίγραφα elegantius duntaxat quam ἀντίγραφον esse, dicit. Unum omiseram ex iis, quæ huc pertinent, a me apud illum observatis: quod equidem tale est ut sine risu a me scribi non possit: et de quo etiam aliquid dicam necesse est, ut risus mei causam ignaris, (si qui forte erunt,) declarem, potius quam ut censuram agam. Nam præterquam quod censuræ onus me recusare dixi, vel ipse Cato ea in re risor magis quam censor esse cogeretur. Nisi potius censorium fore nostrum risum dicendum est. Cujus expectatione ne te diutius pendere sinam, lector, ejus verba audi: Πρὸς ἱερεῖς ἱκετεύω Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ πρὸς ἱερέα. Θουκυδίδης, Πρὸς ἱερεῖς ἱκέτευσαν ἢ μαντείοις. Mirum certe loquendi genus Thucydidi affingit, et quod ipsemet, si reviviscat, magis etiam quam alius quisquam miretur: hæc enim verba, ἱκετεύειν πρὸς ἱερεῖς, quid sibi volunt? vel potius quid hic sibi volunt sacerdotes? quis unquam eorum in tali re mentionem audivit? At hic Grammaticus, perinde ac si de re nota loqueretur, soleretque lingua communis dicere ἱκετεύειν πρὸς ἱερέα, annotat. Atticam plurali, non singulari utentem, dicere ἱερέας, non ἱερέα. Sed ipsum tandem Thuc. consulamus, et in locum falsæ lectionis veram reponamus, per quam repente ille sacerdotalis atticismus evanescet. Sciendum est igitur legi ap. Thuc. 2, (47.) p. 63. meæ Ed. Ὅσα τε πρὸς ἱεροῖς ἱκέτευσαν ἢ μαντείοις, καὶ τοῖς τοιούτοις ἐχρήσαντο, πάντα ἀνωφελῆ ἦν. Et jam quidem quis error in illa Thomæ M. observatione commissus sit, nemo non videat; sed

quid in hunc errorem eum impulerit, aliis divinandum A relinquo. Ceterum ut plurali numero in nominibus illis Atticos esse usos tradit, non singulari, ita vicissim dixisse κατὰ χειρὸς ὕδωρ ἐδέξατο, singulari χειρὸς utentes, non plurali χειρῶν: cum enim ille præcipit ut ita dicamus, Atticos esse ita locutos innuit.

Atticos diminutivo nomine alicubi potius quam altero usos esse, et vicissim hoc illi prætulisse in quibusdam vocabulis, ostendit; λοπάδιον enim, non λοπὰς, dixisse tradit: et alibi, ἀλλᾶς, non ἀλλάντιον pro Attica appellatione agnoscit. Aliquas autem voces utroque modo illos usurpasse, ex Eodem discimus, siquidem προβάτιον, non tantum πρόβατον, illos dixisse ait. Et quoniam in diminutivorum mentionem incidi, hoc addo ex Eodem, duarum terminationum alteram tantum usurpasse; nam eos in quibusdam diminutivis diminutiva forma κυνίδιον, non κυνάριον, itidemque λιθίδιον, non λιθάριον, dixisse tradit.

Verum ut de aliis nominibus loquar, in quibus itidem linguæ communis terminationem (et quidem eam quæ magis proprie dicitur terminatio) ab Attica B distinguit, βραβεὺς, non βραβευτὴς, item αὐλητρὶς, non αὐλήτρια, μαθητρὶς, non μαθήτρια, dici Attice scribit. In verbalibus quoque nonnullis discrimen constituit, cum Atticam linguam διφρεία, communem δίφρευσις dicere tradit: itidemque alibi, διαγνώμη esse linguæ Atticæ, διάγνωσις, communis: alibi, δῆγμα esse Atticum, non δῆξις: sic δεῖγμα, non δεῖξις: quamvis ἀπόδειξις Attici sermonis sit. Huc pertinent quæ alibi scribit, αὔξη et ἄνθη Attica esse, non αὔξησις et ἄνθησις. Jam vero et in possessivis nominibus, quæ duplicem terminationem habent, unam Atticis potius quam alteram fuisse in usu, ex Eod. discimus: ἀνθρωπεία φύσις, (inquit,) οὐκ ἀνθρωπίνη: alibi itidem, Πυθαγόρειος κάλλιον ἢ Πυθαγορικός. Non male autem fortassis ad hunc de terminatione sermonem reducentur et illa, quæ de comparativis quibusdam annotat: nimirum θᾶττον dicere Atticos, non τάχιον: eosdem βραδύτερον dicere, non βράδιον, eodemque modo ἐγγύτερον, non ἔγγιον, (at ἔγγιον usurpari ab illis pro positivo ἐγγὺς,) cum tamen alibi tradat eos C non αἰσχρότερον dicere, sed αἴσχιον. Quod item ad superlativum gradum attinet, in eo quoque nomina quædam Atticos uno potius modo efferre tradit quam altero: ut ἔχθιστος potius quam ἐχθρότατος. At vero de Attica terminatione, qualis est cum μεθύση dicunt pro μέθυσος, et ἐρήμη pro ἔρημος, dictum a me in superioribus fuit: in iis sc. quæ in Corinthum annotavi. Hoc unum iis quæ initio hujus tmematii dicta sunt, addo, quandam inveniri terminationem quam Atticam esse credibile sit, quamvis id a nullo Grammatico (quod sciam) annotetur: eam videlicet, quam habet nomen σκωπτόλης, quod pro σκώπτης ponitur.

[159] Sunt vero et aliæ Atticæ linguæ a communi circa terminationem differentiæ in nominibus: quarum nonnullæ ad declinationem referri possunt. Talia sunt hæc: Atticos κρέως dicere, non κρέατος: sic τέρα et τερῶν, non τέρατα, τεράτων: sicut κρέα, κρεῶν, inquit: significans κρέατα, κρεάτων, ab illis minime usurpari. Dicere item ἥρω et ἥρως, non ἥρωα et ἥρωας: dicere Πειραιῶς, non Πειραιέως. Huc pertinent et quæ Attici absque synæresi efferunt, ut ἀνθέων, ὀρέων, pro ἀνθῶν et ὀρῶν: vel contra per synæresin contrahunt, ut ὀστοῦν pro ὀστέον, et σῶς pro σῶος et σώους.

De illa autem differentia quæ in scriptura versatur, ut cum ἐλάα dicunt pro ἐλαία, et κρίβανος pro κλίβανος, aut μυῤῥίνη pro μυρσίνη, aut κολοκύντη pro κολόκυνθα, aut ἀναβασμὸς pro ἀναβαθμός: de illa item quæ in accentu consistit, in capite de Attica Orthographia disseram.

At nomina, (sicut et verba,) quæ Attici partim sibi peculiaria habent, partim in peculiari signif. usurpant, peculiarem itidem tractationem in alia hujus libri parte habebunt.

Ad hunc sermonem, qui institutus a me est de illis quæ Attici in usu nominum peculiaria sibi habent, aliquis pertinere dixerit fortassis et numeri pro numero, casus pro casu usurpationem, ubi nimirum ab uno casu ad alium, ubi a singulari ad pluralem transeunt, aut vicissim. Ac ne ego quidem ab hoc sermone aliena esse ista dixerim; sed quoniam de mutationibus illis casus et numeri alibi disserui, nimirum in eo Capite quod tribui iis quæ Attici in orationis structura sibi peculiaria habent, non repetenda esse illa, sed potius lectorem eo remittendum esse existimavi.

DE IIS, QUÆ ATTICI
IN PARTICIPII USU INNOVARUNT.

CAPUT IX.

VERBUM et nomen ut duæ sunt orationis præcipuæ partes, sic fortasse præcipuæ Atticorum innovationes (liceat enim mihi illorum καινοτομήματα sic vocare: quo nomine cum utor, Eust. sequor, καινοτομεῖν illos dicentem) circa illas spectantur. Prætermittenda tamen nec ea sunt, quæ in aliis partibus innovarunt. Cum autem post nomen et verbum nulla sit pars in cujus usu plura καινοτομῆσαι videantur quam in participio, Caput hoc illi tribuam.

Primus igitur et præcipuus participii usus Atticis peculiaris, aut saltem ab Atticis profectus, est is quo δέον et πρέπον, nec non παρὸν, ἐξὸν, aliaque multa hujusmodi in accusativo usurpant, cum alioqui sequendo vulgarem orationis structuram, (eam dico, quæ in aliis participiis usitata est,) obliquo casu, nimirum genitivo utendum esset. Soph. (El. 366.) p. 98. νῦν δ' ἐξὸν πατρὸς Πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι, καλοῦ Τῆς μητρὸς, ubi Schol. (qui ἐξὸν exponit ἀδείας οὔσης) annotat, Atticos nunquam πλαγιάζειν (i. e. Obliquo casu efferre) hæc οὐδέτερα μετοχικὰ, ἐξὸν, παρὸν, ἐνὸν, aliaque hujusmodi, cum constructio πλαγιασμὸν poscit. Dicens autem eos non πλαγιάζειν hæc, intelligit non efferre per aliquem ex obliquis, i. e. (exempli gratia) dicere παρὸν, non παρόντος, aut παρόντι. Sed in eo fallitur Schol., quod in recto casu participia illa poni existimat, cum in accusativo ponantur. Scribens enim Atticos illa non πλαγιάζειν, aperte ostendit rectos sibi videri, non accusativos. Alioqui enim dicendum esset, (quod inauditum esse puto,) in neutris nominibus accusativum inter obliquos non censeri, utpote recto similem. Cur porro accusativos esse, non nominativos, existimandum sit, docebo antequam isti de his aliisque id genus participiis sermoni finem imponam. Perinde igitur est ac si dictum ibi esset, ἐξόντος κεκλῆσθαι, κ. τ. λ. Sic ap. Dem. (610.) Εἶτ' ἐπὶ τούτοις, ὡς ὁτιοῦν ἐξὸν ἑαυτῷ ποιεῖν, Σινώπην προσενεχύραζε καὶ Φαινοστράτην, ἀνθρώπους πόρνας, Perinde ac si quidvis facere liceret. Alicubi tamen ὡς ἐξὸν reddi potius debet, Perinde ac si liceat. Priscianus autem, postquam dixit Atticos ἐξὸν usurpare pro ἐξουσίας οὔσης, affert e Lucano, Omnia majorum vertamus busta

licebit: ubi Licebit accipi ait pro Si licentia erit. Sed male Licebit exponit Si licentia erit, cum pro Licet (i. e. Quamvis) accipere necesse sit. Totus enim locus est hic, Omnia majorum vertamus busta licebit, Et stantes tumulos, et qui radice vetusta Effudere suas victis compagibus urnas: Plus cinerum Æmoniæ sulcis telluris aratur, Pluraque ruricolis feriuntur dentibus ossa. Sic autem verbo Licebit usi sunt cum alii, tum Horat. Epod., Sis pecore et multa dives tellure licebit, Tibique Pactolus fluat. Verum equidem etiamsi concederem, Licebit accipi pro Si licentia erit, quid usus verbi hujus commune cum usu illius participii habere dici posset? Sequitur *παρόν*: quo significatur Cum facultas sit, vel esset: aut etiam, detur vel daretur, Cum potestas esset, vel daretur, aut fieret. Lysias (621.) Παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆμαι ἄλλην, τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην. Andocid. Καὶ παρόν μοι πέντε δραχμὰς τὴν τιμὴν αὐτῶν δέξασθαι, οὐκ ἠθέλησα. Itidemque ap. Plut. post *παρὸν* sequitur *οὐκ ἠθέλησε*: in Fabio, Τὸν λόφον ἐκ τοῦ ῥᾴστου κρύφα κατασχεῖν παρὸν, οὐκ ἠθέλησεν ὁ Ἀννίβας, Noluit, cum facultas esset, Cum facultas daretur; vel, Noluit, cum tamen posset. Non est autem quod miretur lector me Plutarchi quoque testimonium afferre, siquidem (ut alibi dixi) Atticus quidem Scriptor non est, sed ex Atticis tamen multa est mutuatus; [160] atque adeo non hic solum, sed et ceteri hunc istorum participiorum usum cum Atticis communem habent. Sic certe et Herod. eodem participio usus est, Ionico more *παρεὸν* scribens, 1. Παρεὸν αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι. His autem addendum est et *μετὸν*, e Thuc. 1, (28.) Ὡς οὐ μετὸν αὐτοῖς Ἐπιδάμνου. Jam vero quod de his ex *ὂν* verbo substantivo factis dicitur, idem de eo quoque intelligendum est. Itidem enim (exempli gratia) *ἄδηλον ὂν* dicitur pro *ἀδήλου ὄντος*: ut ap. Greg. Naz. Μὴ κατασφιγχθῇς ταῖς σειραῖς τῶν οἰκείων ἁμαρτημάτων, ἄδηλον ὂν εἰ πάλιν ἐξαναστήσῃ τῶν τάφων. Sed e loco Thuc., tanquam e fonte, exemplum afferre satius fuerit. Legimus igitur ap. eum, in præfatione quam Historiæ suæ præfixit, Ἄδηλον ὂν ὁπότε τις ἐπελθὼν, καὶ ἀτειχίστων ἅμα ὄντων, ἄλλος ἀφαιρήσεται. (Sed in h. l. *ἄδηλον ὂν* sonat Cum incertum esset; in illo, Cum incertum sit.) Sic paulo post, *ὡς βέβαιον ὄν*.

Eodem modo et *δέον* pro *δέοντος*, et *πρέπον* pro *πρέποντος*, aliaque itidem usurpantur, nec non *προσῆκον* pro *προσήκοντος*: ut, δέον φεύγειν, ἔμεινε, Cum oporteret fugere, mansit. Itidem *οὐδὲν δέον*, Cum minime oporteret, aut etiam Cum minime expediret, aut Cum minime opus esset. Sed ap. Lucian. *οὐδὲν δέον* sonare videtur quod dicimus lingua nostrate, De quoi on se fût bien passé, vel De quoi vous vous fussiez bien passé: veluti cum ita loquimur, Vous avez voulu vous entremettre de ces affaires-là: de quoi vous vous fussiez bien passé. Locus Luciani est in Prometheo, seu Caucaso (§. 6.) ubi Mercurius inter alia crimina Prometheo objicit, quod homines finxerit, *οὐδὲν δέον*. Ejus verba sunt, Καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀνέπλασας, οὐδὲν δέον. Possumus Gallice reddere et ita, De quoi il n'étoit nul besoin. Vel, Sans qu'il en fût besoin: sic tamen ut altera illa interpretatio magis mihi placeat. At in Lat. sermone nihil mihi in præsentia occurrit, quod assequi illud genus loquendi possit. Legitur autem paulo ante hunc locum *ἐς οὐδὲν δέον*: ubi idem Mercurius Prometheo dicit, Ἔωλον μὲν, ὦ Προμηθεῦ, τὴν ἔφεσιν ἀγωνιῇ, καὶ ἐς οὐδὲν δέον, ubi ob præfixam præp. *ἐς*, talis participii usus cessat. Apud Eund., in Dialogo qui Ῥητόρων Διδάσκαλος inscriptus est, habemus, Τοσαῦτα καμὼν, οὐδὲν δέον. Sed possunt aliqui etiam occurrere loci, in quibus paulo aliam expositionem postulet hoc loquendi genus, *οὐδὲν δέον*: ut in Thes. meo docui. Quod vero attinet ad *δέον*, cui vocabulum *οὐδὲν* non est præfixum, sciendum est inveniri etiam *δεῖν* scriptum pro *δέον*, illum usum habente; atque ita duplex Atticismus in una voce est: nimirum et in eo, quod casus unus pro alio ponitur, et in eo, quod scriptura linguæ communi usitata in aliam mutatur. Lysias in Or. κατὰ Ἀλκιβιάδου Λειποταξίου, non procul a principio, Δειλίας δὲ (δικαίως ἂν αὐτὸν ἁλῶναι) ὅτι δεῖν ἕκαστον μετὰ τῶν πολιτῶν κινδυνεύειν, ἱππεύειν εἵλετο. Sic ap. Isocr. Panath. Δεῖν προστιθέναι τὸν τῶν προειρημένων ἐχόμενον. Hujus autem Atticæ scripturæ in hac vocula et aliis quibusdam facta mentio fuit in Articulum LXVIII, Corinthi. Verum ut ad reliqua pergam, *προσῆκον* itidem pro *προσήκοντος* cum apud alios extat, tum ap. Thuc. 3, (40.) Εἰ γὰρ οὗτοι ὀρθῶς ἀπέστησαν, ὑμεῖς ἂν οὐ χρεὼν ἄρχοιτε· εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον, ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾶν, παρὰ τὸ εἰκὸς τοίνυν καὶ τούσδε ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι. Quamvis non deceat, vel Quamvis non æquum sit, aut Contra quam jus sinat. Plut. Romulo, Ὡς προσῆκον αὐτοῖς μέγα φρονεῖν. Tot denique exempla talis usus horum participiorum extant, ut vel mediocriter in studiis literarum Græcarum versato vix ignotus esse possit. At Corinthus tamen et Philoponus cum hunc esse istorum participiorum usum dicere deberent, aliud non *παράδοξον* solum, sed quod plane falsum existimo, dixerunt: nimirum *δέον* pro *δεόντως*, *πρέπον* pro *πρεπόντως*, nec non *προσῆκον* pro *προσηκόντως* usurpari ab Atticis. Equidem si dixissent duntaxat *δέον* pro *δεόντως*, *πρέπον* pro *πρεπόντως* poni, librarii, non eorum errorem esse suspicari quis potuisset; sed cum *διαῤῥήδην* scribant, Atticos qualitatis adverbia terminare in *ον*, quæ alii in *ως* terminant, omnem nobis dubitationem tollunt. Viderant certe alicubi scriptum, (hoc enim credibile est,) Atticos *δέον* et *πρέπον* et *προσῆκον* dicere pro *δέοντος* et *πρέποντος* et *προσήκοντος*: sed aut viderant tantum per transennam, aut quale id esset, minime intellexerant: ideoque ex illis genitivis adverbia fecerunt. Sciendum est porro non in præsenti tantum dici *δέον* pro *δέοντος*, sed in aoristo itidem *δεῆσαν* pro *δεήσαντος*, nec non in fut. *δεῆσον* pro *δεήσοντος*. Xen. (K. II. 3, 2, 4.) Καὶ ὁ Κῦρος εἶπεν ὅτι ἤδη τοῦτο παρηγγύησε τοῖς Πέρσαις παρασκευάζεσθαι, ὡς αὐτίκα δεῆσον ἐπιδιώκειν. Ex ignoratione autem hujus usus factum est ut *δεήσοι* male scriptum fuerit in quodam ejusd. Scriptoris loco pro *δεῆσον*.

Eodem modo *μέλον* usurpatur a Luciano in isto Toxaridis loco, Ὥσπερ οὐ πάνυ σοι μέλον εἰ ἀποτμηθείης τὴν γλῶσσαν. Talem usum et *τυχὸν* ap. eum habet in Lapithis, circa finem, Παρέκειτο δ' αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἴσα, καὶ ἀνείλοντο εἰρηνικῶς· ἡ δὲ ὄρνις ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος, πιμελεστέρα, οὕτως, οἶμαι, τυχόν. Quin etiam in aliis vocabulis usus iste participii spectatur; ita enim dicitur *δόξαν* pro *δόξαντος*, nec non *δοκοῦν* ap. Thuc. pro *δοκοῦντος*. Alia tamen quodammodo horum participiorum quam superiorum natura est: quod hæc potius quam illa in genitivo etiam poni queant, (ac præsertim posteriora duo,) ideoque eorum mentio non tam ad hunc locum pertinet, quam ad eum ubi de accusativi usu pro genitivo absoluto disseritur: qui usus ad verba quælibet extenditur.

[161] Venio nunc ad illud, de quo me verba facturum sum pollicitus: sc. participia ista, cum hunc usum habent, accusativi casus esse, non nominativi: quod tamen existimasse videtur vel potius existimavit Schol. Soph., ut ex ejus, quæ antea protuli, verbis liquet. Sic utique et Corinthus Artic. IX. aliud quoddam participiorum genus falso nominativi casus esse et credidit et tradidit, cum in accusativo casu ponantur. Atque ut in his participiis (cujusmodi est *εἰρημένον δὲ* pro *εἰρημένου δὲ*, et *δόξαν δὲ* pro *δόξαντος δὲ*, et *κυρωθὲν δὲ* pro *κυρωθέντος δὲ*,) accusativus illius genitivi vice fungitur, qui absolutus vocatur, ita etiam in illis, *πρέπον*, *ἐξὸν*, *δέον*, *προσῆκον*, et ceteris: adeo ut utraque esse casus accusativi itidem absoluti, dicere possimus. Eodem enim casu utraque usurpari, vel ex interpretatione liquido apparet. Quod si quis altera illa pro accusativis habenda negare vellet, Corinthi sententiam tuendo, ex iis, quæ in illum Articulum IX. annotavi, refelli posset.

Hunc de illo participiorum genere sermonem claudere volenti, hoc quoque addendum fuerit, (licet ad alium eorum usum pertinens,) inveniri quædam ita posita in neutro genere ut subaudiendum sit *ἐστί*.

Dicitur enim δέον pro δέον ἐστὶ, itidemque προσῆκον A
pro προσῆκόν ἐστι: estque in hoc frequentior iste usus quam in ceteris quæ sunt hujus generis.

Alia equidem multa de Attico participiorum usu dicenda mihi supersunt: ac primum addo, Atticos non unum περιφράσεως genus habere per participium: sed præ ceteris ἀξιομνημόνευτον esse eam, qua dicunt ἦν μοι βουλομένῳ, pro ἐβουλόμην, aliaque ejusmodi. Ad ceteras autem pertinent quæ a Bud. scribuntur. Is cum dixisset ὑπάρχω cum aliis verbis jungi, sicut τυγχάνω et εἰμί: et in exemplum attulisset hæc Dem. verba, Ἐγὼ δὲ οὐδεπώποτε ἡγησάμην χαλεπὸν διδάξαι τὰ βέλτιστα ὑμᾶς· ὡς γὰρ εἰπεῖν ἁπλῶς, ἅπαντες ἐγνωκότες ὑπάρχειν μοι δοκεῖτε: subjungit, Græci enim, præsertim Attici, sunt φιλομέτοχοι: sed sæpius τῷ εἶναι et τῷ τυγχάνειν utuntur cum participio quam τῷ ὑπάρχειν. Idem (401.) Τίνα ἐν αὐτῷ μικροψυχίαν ἐνεωρακὼς εἴη. Et rursus, Ὅτι εἴη Νικόδημον ἀπεκτονώς. Affert ex Eod. Ἀνῃρηκότες ἔσεσθε, nec non Πεφωνασκηκὼς ἔσται. Item e Xen. Ἑλλ. 7, (2, 20.) Τοῦτο δὲ χρὴ εὖ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν ταῦτα πράξῃς, B
τοῖς μὲν πολεμίοις ἐπιτετυχηκὼς ἔσῃ, φιλίαν δὲ πόλιν διασεσωκώς. Eundemque fuisse et passivorum participiorum usum, ex iisdem Scriptoribus discemus. Legitur enim 4, (8, 9.) Καὶ τοῦτο οὖν, ἔφη, σὺ μὲν Ἀθηναίοις κεχαρισμένος ἔσῃ, τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους τετιμωρημένος: 7, (5, 18.) Εἰ δὲ καταλείψοι ἐρήμους οἷς ἦλθε σύμμαχος, αὐτὸς παντάπασι λελυμασμένος τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ ἔσοιτο. Sic ap. Dem. Ἔσεσθε ἐψηφισμένοι. Interpretatur autem hujusmodi participia, verbo substantivo juncta, per subjunctivum: ut in illo Dem. loco qui in Or. περὶ Παραπρ. legitur, Τοὺς ὁτιοῦν ἂν ἐκείνῳ ποιήσαντας ἀνῃρηκότες ἐκ τῆς πόλεως ἔσεσθε, ἂν τούτους ἀνέλητε: hic enim ἀνῃρηκότες ἔσεσθε vertit Sustuleritis. Sic ap. Eund. in ead. Or. (449.) Ἂν οὕτως φυλάττητε αὐτὸν, οὐχ ἕξει τι λέγειν, ἀλλὰ τηνάλλως ἐνταῦθα ἐπαρεῖ τὴν φωνὴν, καὶ πεφωνασκηκὼς ἔσται, Frustra sub phonasco vocem exercuerit. Itidemque ap. Eund. ἔσεσθε ἐψηφισμένοι, non vertit Censebitis, Sciscetis; sed Censueritis, Sciveritis. Atque adeo annotat, Cic. ita per subjuncti- C
vum solere dicere, ut ad Att., Nunc vero sentio, (quod commodo tuo facere poteris,) venias ad id tempus quod scribis: obieris Quinti fratris comitia: nos longo intervallo viseris. Et in Or. pro Cælio, Quare etiamsi quem horum minorum aliquid offendit, jam ætas omnia, jam dies mitigarit. Et in Philipp. 13. Neque istinc, si cupias, possis te explicare. Recesseris? omnes insequentur: manseris? hærebis. Hæc ille talium subjunctivorum exempla affert: verum sciendum est non omnibus locis, quibus participium verbo substantivo jungitur, istam per subjunctivum interpretationem convenire, sed iis demum, in quibus futuro illius substantivi verbi est adjunctum; neque enim, ut in illo Dem. loco ἀνῃρηκότες ἔσεσθε apte redditur Sustuleritis, ita ἀνῃρηκὼς ἐστι reddendum esset Sustulerit, sed Sustulit. Quin etiam hoc animadversione dignum est, pro ἀνῃρηκὼς ἐστι non minus commode dici posse ἀνῄρηκε: at vero ἀνῃρηκότες ἔσεσθε aliquo modo ab ἀναιρήσετε diversum esse. Quod ex interpretatione patet; si D
enim pro ἀνῃρηκότες ἔσεσθε diceretur ἀναιρήσετε, non redderetur Sustuleritis, sed Tolletis. Sic in Xen. loco qui proxime sequitur, si pro ἔσῃ διασεσωκὼς dixisset διασώσεις, non redderetur Conservaris: sed potius Conservabis. Atque adeo in illo Dem. loco, in quo dicit πεφωνασκηκὼς ἔσται, quamvis præcedat futurum ἐπαρεῖ, illum tamen participii præteriti cum futuro verbi substantivi usum ab illius futuri ἐπαρεῖ usu aliquid diversum habere censeo. Ut verbo uno finiam, in omnibus illis locis aliisque ejusmodi mixtas quodammodo futuri et præteriti signiff. videri dico. Eodemque et ap. Latinos pacto subjunctiva illa ambiguam et velut mixtam signif. habere dici fortasse queunt.

Quod vero attinet ad usum participii cum præsenti verbi substantivi, sive in indicativo modo, sive in alio, ejus exemplum habemus et in hoc Aristot. loco, Ὅταν ὦσι βεβληκότες τοὺς ὀδόντας: quod nihil aliud est quam ὅταν βεβλήκωσι: sicut nimirum in locis præcedentibus, ἐνεωρακὼς εἴη et εἴη ἀπεκτονὼς nihil aliud valent quam ἐνεωράκοι et ἀπεκτόνοι. [162] Meminit porro hujus usus et Priscianus in suo de Constructione libro; sed peculiariter de unius verbi participio loquens, in quo Latinæ linguæ cum Græca convenit. Ita enim scribit, Illi (sc. Attici) ἐξαρκεῖ αὐτοῖς δεδειπνηκόσιν εἶναι, καὶ δεδειπνηκέναι. Nos, Sufficit illis pransis esse et prandisse. Poterat autem et de Cœnatis esse, idem dicere. Sed ne in his quidem verbis linguæ uni cum altera omnino convenit. Neque enim Pransus sum et Cœnatus sum præterita sunt ejusdem vocis cujus sunt Prandisse et Cœnasse, activæ videlicet: quin potius ita dicuntur Pransus sum et Cœnatus sum, voce passiva, ut Locutus sum, Assentatus sum, Fabricatus sum, Frustratus sum, atque alia: at illud δεδειπνηκὼς ejusdem vocis est cujus et δεδειπνηκέναι. Addit porro verbis illis idem Grammaticus, Huic consimile esse videtur, Fieri opus est, et Facto opus est: Dici opus est, et Dicto opus est: Pugnari opus est, et Pugnato opus est. Quomodo enim illa, sic etiam ista participia pro infinitivis verbis ponuntur. Sallustius in Catilina, Nam et priusquam incipias, consulto; et ubi consulueris, mature facto opus est. Hæc autem elocutio ad passivæ significationis pertinet participia, sive absoluta. Hæc ille: cui in eo minime assentior, quod hæc participia Græcis illis similia esse velit: cum potius talis sit in illis loquendi generibus Latini participii usus, qualis est apud Græcos infinitivi passivi, cum dicunt παρεσκευάσθαι δεῖ, (ut legitur ap. Aristot. Polit. 7. Δεῖ δὲ τῶν ἀγορανόμων τάξιν ἐν ἀγορᾷ παρεσκευάσθαι,) et similia: de quibus supra disserui, p. 143. Idem autem alibi, postquam dixit, Ὑπονοῶ τὰ ἱερὰ κεκλεμμένα, ἤγουν εἶναι, subjungit, Frequentissime nostri quoque participia pro infinitis: ut Audio interfectum, mortuum, cæsum, et similia: in quibus omnibus subauditur esse. Juvenalis, perituros audio multos.

Possunt autem et aliis de causis Attici appellari φιλομέτοχοι, sc. ob alios plerosque participii usus, quos familiares habent. Sed quos insuper in eodem illo Commentariorum opere annotatos reperio, primum proferendos censeo: sic tamen ut distinguam exempla quæ ibi simul ponuntur, quippe quæ ad diversos usus pertineant. Dem. Οὗτος δὲ ἦν ὁ πάντα ταῦτα διοικῶν, Hic est qui omnia administrabat. Xen. Œc. (4, 15.) Οὐδὲν γὰρ ὄφελος πολλὰ ἀροῦν, εἰ μὴ εἶεν οἱ ἀρήξοντες, Nisi sint qui arata tueantur: (7, 21.) Δεῖ δ' αὖ, ἐπειδὰν ταῦτα εἰσενεχθῇ εἰς τὸ στεγνὸν, καὶ τοῦ σώσοντος ταῦτα, Oportet esse qui hæc servet. Dem. (362.) Τίς ἂν τούτων αἴτιος; τίς ὁ ταῦτα φενακίσας; Quis est qui hanc fraudem commentus est? His exemplis subjungit alia, in quibus est εἰδῶσιν ἀξιοῦντες, et ἠγνόει παιδευομένους, etc.; sed alium usum in his aliisque hujusmodi locis considerandum esse quam in superioribus, admonendus erat lector. Dico igitur, quod ad illos superiores attinet, in quibusdam eorum talem esse orationis formam, ut participia in verba sine alia quapiam mutatione resolvi non possint. Nam pro illis quidem, οὗτος ἦν ὁ διοικῶν, dicere possis, οὗτος διῴκει: itidemque pro τίς ὁ φενακίσας, dicere, τίς ἐφενάκισε: sed ap. Xen., si pro εἰ μὴ εἶεν οἱ ἀρήξοντες dixeris simpliciter εἰ μὴ ἀρήξουσι, deerit nominativus: ideoque ut plena sit oratio, τινὲς adjiciendum fuerit. In altero autem ejusdem Xen. loco, ut participium resolvere in verbum possis, multo etiam magis mutanda orationis forma fuerit: siquidem pro δεῖ τοῦ σώσοντος dicendum erit δεῖ τινα σώζειν: ubi etiam verbo δεῖ alius usus, sicut et alia constr., tribuitur. Minime igitur hic locus exemplis ejus, quæ per participium fit periphraseωs, (ita enim appellandam censeo,) annumerandus fuerit.

At vero in iis qui sequuntur locis participium pro verbo simpliciter poni, dicere possumus. Dem. pro Cor. (300.) Σωφροσύνης πίστιν περὶ ἡμῶν ἔχοντες ἔδειξαν. Possis enim hic absque alia ulla mutatione ἔχοντες in ἔχειν resolvere. Apud Eund. περὶ Παραπρ., Ἵνα ὅσα ὑμῖν ὑπεσχόμην ἀρχόμενος τοῦ λόγου, δείξω πεποιηκώς: itidem pro δείξω πεποιηκέναι. Præsertim

autem cum verbo οἶδα, cum verbo γινώσκω, aliisque A id genus, frequens est hic participii usus; atque adeo dubito an unquam aliter Attici loquantur. Verbi οἶδα participio juncti exempla hæc sunt. Xen. Οἶδα ἐμαυτὸν ἥττονα ὄντα, (quod et per nominativum dici potuisset, οἶδα ἥττων ὤν,) item, (K. Π. 1, 6, 19.) Οἶδα μανθάνοντας ὑμᾶς πολλὰς κακουργίας. Sic etiam cum præsenti verbi passivi, ut οἶδα ἐξαπατώμενος, Aristoph. (Ὄρν. 1641.) Atque ut dicitur οἶδά σε τοῦτο ποιοῦντα, sic etiam οἶδά σε τοῦτο πεποιηκότα vel ποιήσαντα: ut ap. eund. Xen. Οἶδα δέ ποτε αὐτὸν καὶ Κρίτωνος ἀκούσαντα. Item, Οἶδα καὶ Διοδώρῳ αὐτὸν τοιάδε διαλεχθέντα. Sic cum participio nominativi casus, οἶδα γεγονὼς εὐδαίμων, ap. Dem. Atque ut in illo Xen. loco habemus, Οἶδα αὐτὸν Κρίτωνος ἀκούσαντα, sic qui de se loquetur, i. e. significare volet se audisse, dicere poterit, (usurpans nominativum, qualis est in illo Dem. loco,) οἶδα ἀκούσας. Verum ut in οἶδα ἀκούσας participium pro infinitivo ponitur, non itidem quoties dicitur οἶδα ἀκούων, participium hunc usum habere existimandum est, ut quidam falso B crediderunt. Nam οἶδα ἀκούων plerisque in locis id est, quod Latine diceretur Fando audio, sequendo illam usitatissimam phrasin Fando auditum. Gallice autem melius exprimimus dicentes, Je sais par ouir dire. [163] Dem. Philipp. 1. Οἶδα ἀκούων ὅτι ἐνίκων κ. τ. λ. Sic οἶσθα ἀκούων ap. Plat. Minoë, Οἶσθά που καὶ αὐτὸς ἀκούων. Atque ut οἶδα ἀκούων, sic et οἶδα πυνθανόμενος dicitur: quin etiam οἶδα παρ' ἄλλων πυνθανόμενος: ut ap. Isocr., suum Encomium Busiridis ita auspicantem, Τὴν μὲν ἐπιείκειαν τὴν σήν, ὦ Πολύκρατες, καὶ τὴν τοῦ βίου μεταβολὴν παρ' ἄλλων πυνθανόμενος οἶδα. Lat. non solum dicunt, Fando hoc audivi, vel, quod tamen minus frequens est, Fando cognitum habeo, sed etiam Ex auditu habeo, Nihil præter auditum habeo, Auditione et fama accepi, Rumorem auctorem habeo. Sed de illo genere loquendi hactenus lectorem monuisse sit satis. Ut autem οἶδα præcipuum est inter verba quæ participium pro infinitivo habent, sic etiam γινώσκω et συνίημι, nec non αἰσθάνομαι, aliaque cognatam signif. C habentia. Plato Gorgia, Δῆλον δή, ὦ Σώκρατες, ὅτι οὐδὲ τὸν μέγαν βασιλέα γινώσκειν φήσεις εὐδαίμονα ὄντα. Sic ap. Xen. Γινώσκω σε ἐπιθυμοῦντα. Tale est (Ἑλλ. 3, 2, 8.) Ἐπειδὴ ἔγνω μενετέον ὄν. Cum nomin. autem: ut, Χρυσῷ πάττων μ' οὐ γινώσκεις, Aristoph. (N. 912.) item, Πατέρα δὲ γίνωσκε ἔχων Ἑρμῆν, Lucian. (1, 270.) Sed et cum participio passivo: ut ἔγνωσαν ἀποπεμπόμενοι, Thuc. (1, 102.) Cui simile est ap. Xen. (Ἑλλ. 1, 6, 4.) Καταμαθὼν δὲ ὑπὸ τῶν Λυσάνδρου φίλων καταστασιαζόμενος. Quod autem de γινώσκω, idem et de ἀγνοῶ dici putandum est: cujus similem usum in h. Plat. habemus l. Ἠγνόει τὴν πατρῴαν οὐ παιδευομένους τέχνην. Quin etiam cum φρόνει legitur partic. uno quidem in loco, accusativi casus, in altero autem nominativi, ap. Soph. (Trach. 289.) Habemus enim ap. eum Φρόνει νιν ἥξοντα: et alibi (Antig. 996.) Φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης. Sed his in ll. φρόνει poni pro ἴσθι s. γίνωσκε, ideoque constr. istam habere videtur: qui usus haud itidem solutæ orationi concedatur. D At verbum εὑρίσκω addi potest iis quibus illa participium itidem tribuit, veluti in h. Isocr. l. (π. τῆς Ἀντιδ. 3.) Σκοπούμενος οὖν, εὕρισκον οὐδαμῶς ἂν ἄλλως τοῦτο διαπραξάμενος. Apud Thuc. vero cum verbo φαίνεται, idem est participii usus, in præfatione, Φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη οὐ πάνυ βεβαίως οἰκουμένη. Alicubi etiam duo participia conjunguntur, quorum posterius pro infinitivo ponitur: verbi gratia, ἐξελεγχόμενος ξένος ὤν, eod. modo quo dicitur ἐξελέγχεται ξένος ὤν. Dem. Ἐγὼ γὰρ οἴομαι δεῖν ὑμᾶς ἐξελεγχομένοις ξένοις οὖσι χαλεπαίνειν. Sic participium unum alteri adjungitur infinitivi locum obtinenti, Xen. (K. Ἀ. 2, 1, 12.) Πεμφθεὶς παρὰ βασιλέως κελεύσων. Sciendum est autem Virg. eum participii, de quo loquimur, usum imitari ausum fuisse, cum verbo habente signif. τοῦ αἰσθάνομαι, quod paulo ante verbis οἶδα et γινώσκω et συνίημι connumeravi. Cum autem duplex sit ille usus, sc. unus quo participii accusativus verbo jungitur, alter, quo nominativus, (cum sc. verbum et participium de una eademque persona dicuntur,) hunc posteriorem, qui magis etiam quam alter a sermonis Latini consuetudine abhorret, imitari ausus est, cum scripsit Æn. 2. sensit medios delapsus in hostes. Tale enim est hoc, quale fuerit in Gr. sermone, ᾔσθετο εἰς μέσους τοὺς πολεμίους ἐμπεπτωκώς. Quamvis porro in iis quæ hactenus allata fuerunt, nulla futuri mentio facta fuerit, interdum tamen ejus itidem participium, (cum illis præsertim verbis aliisque ejusmodi,) ita usurpari dico: atque adeo in eo ipso, de quo nunc disserebam, illius usus exemplum habemus ap. Aristoph. (N. 804.) αἰσθάνομαι ἕξων.

Jam vero et cum aliis plerisque verbis usurpatur participium, ubi Latinus sermo infinitivum usurpat. Dicitur enim μέμνημαι ποιήσας: dicitur διατελῶ ποιῶν: item οὐ παύομαι ποιῶν: itidemque cum aliis verbis. Quin etiam sicut παύομαι ποιῶν, ita παύω σε ποιοῦντα frequenter legimus. Dicitur item περιορᾷ με ἀπολλύμενον. Sed non omnia fortasse, quæ hujusmodi sunt, Atticæ linguæ ascribere oportet.

Nosse præterea oportet, participium pro infinitivo positum diversis aliquando casibus cum eod. verbo usurpari: cujus varietatis exemplum habemus in σύνοιδα. Dicitur enim σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὤν: item σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφῷ ὄντι, sicut σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀδικοῦντι: nec non σύνοιδα ἐμαυτῷ τοῦτο πεπραγμένον, vel ταῦτα πεπραγμένα. Quarum constrr. exempla Commentarii Budæi suppeditabunt. Priscianus affert itidem, Συμφωνῶ ἐμαυτῷ εὐδαιμονοῦντι καὶ εὐδαιμονῶν: additque, talem usum esse horum verborum, Conscius sum, (quæ significatione respondent illi σύνοιδα,) i. e. duobus itidem casibus jungi, sc. dativo et nominativo. Addit enim, Nostri inveniuntur hac forma sæpe usi: Conscius sum mihi benefacienti, et benefaciens. Quomodo dicimus, Nomen est mihi Iulus, et Iuli, et Iulo, et Iulum. Virg. Æn. 2. sensit medios illapsus in hostes. Sed non satis apte in exemplum afferre Virgilianum h. l. videtur: quem contra alibi recte similem facit illi loquendi generi, ἔγνω δὴ τότε ἠδικημένος. Pro ἔγνω tamen potius ᾔσθετο ponere debuerat: ut non solum eadem constr., sed et in eodem verbo esset; notum enim est, ᾔσθετο idem cum illo Sensit verbum esse, i. e. eand. signif. habere.

[164] Ceterum participia quædam Priscianus affert in diversis locis sui de Constructione libri, pro quibus et infinitiva usurpari ait. Scribit enim, Ἔγνω δὴ τότε ἠδικημένος· καὶ, ἑαυτὸν ἠδικῆσθαι: (hoc enim reponendum est pro ἀδικεῖσθαι: ut sit præteriti temporis, quemadmodum et ἠδικημένος.) Alibi verbo ὁρῶ, (quod affinitatem cum illo habet,) utramque itidem constr. tribuit. Scribit enim, Ὁρῶ ὑμᾶς μεταμέλεσθαι, καὶ μεταμελομένους: videtur tamen hic infinitivum pro participio potius quam participium pro infinitivo positum existimare: subjungit enim, Hac figura frequentissime quoque Romani utuntur, ut infinita verba pro participiis ponant: ut Terentius in Adelphis, Video sapere in loco, amare inter se. Neque tamen intelligo cur sermonis Latini consuetudo participium hic potius quam infinitivum poscere dicenda sit. Apud Eund. paulo ante legitur, Attici, Ἀνέχομαί σε λοιδορεῖν, καὶ λοιδοροῦντα, καὶ λοιδοροῦντος. Sic et nos, Patimur illum facere hoc, et hoc facientem, et hoc faciente. Alibi, Illi, Κωλύω σε λέγοντα, καὶ Κωλύω σε λέγειν· καὶ κινδυνεύοντα, καὶ κινδυνεύειν· καὶ, Κωλύει τὸν ἀδικούμενον, (repone τοῦτον,) καὶ κωλύει τοῦτον ἀδικεῖσθαι. Et nos, Prohibet illum periclitantem, et Prohibet illum periclitari. Virg. Æn. 2. sensit medios illapsus in hostes: pro Illapsum se esse. Sallustius in Jugurtha, Et Hercule Sylla ante te cognitum, multis orantibus aliis, ultro egomet opem tuli; nullius indigui. Illi autem verbo κωλύω affinem signif. habet ἐπέχω, de quo Idem alibi, Illi, Ἐπέχω σε μαινόμενον, καὶ μαίνεσθαι· καὶ Ἐπέχω σε ἵνα μὴ μαίνῃ. Et nostri, Compesco illum insanientem, et insanire: et, ne insaniat. At vero cum dicitur ὑπονοῶ τὰ ἱερὰ κεκλεμμένα, subaudiri putat εἶναι. Inter illa autem quæ in hisce Prisciani locis habentur, obiter animadvertendus est participii

usus cum his quoque verbis κωλύω et ἐπέχω. Quod autem de altera constructione dicit, quæ cum infinitivo est, ea in quibusdam verbis exemplo confirmari necesse fortassis habuerit.

Participiorum pro infinitivis alii quoque usus inveniuntur, multo magis superioribus insolentes, (si tamen illorum quisquam insolens dici potest,) qualis est cum dicitur ἐν τῷ μὴ μελετῶντι pro ἐν τῷ μὴ μελετᾷν. Thuc. 1, (142.) p. 47. Πολλαῖς δὲ εἰργόμενοι, ἡσυχάσουσι, καὶ ἐν τῷ μὴ μελετῶντι ἀξυνετώτεροι ἔσονται. Dixerat autem paulo ante, Καὶ προσέτι οὐδὲ μελετῆσαι ἐασόμενοι. Exponit certe μελετῶντι per μελετᾷν et ipse Schol. Sed ut hic illi assentior, ita longe ab illo dissentio in alius cujusdam loci expositione, qui 1, (138.) extat, p. 44. de Themistocle, Ἀφικόμενος δὲ μετὰ τὸν ἐνιαυτὸν, γίγνεται παρ' αὐτῷ μέγας, καὶ ὅσος οὐδείς πω Ἑλλήνων, διά τε τὴν προϋπάρχουσαν ἀξίωσιν, καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐλπίδα, ἣν ὑπετίθει αὐτῷ δουλώσειν· μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ πεῖραν διδοὺς ξυνετὸς φαίνεσθαι: vult enim ille Schol. ἀπὸ τοῦ πεῖραν διδοὺς dictum esse pro ἀπὸ τοῦ πεῖραν διδόναι: at ego, præterquam quod nimis durus esset hic participii pro infinitivo usus, sensum etiam minus aptum ex ea expositione elici dico quam si ἀπὸ τοῦ cum infinitivo φαίνεσθαι jungamus: durum esse dico, vel potius durissimum, ἀπὸ τοῦ διδοὺς pro ἀπὸ τοῦ διδόναι: dure etiam dici πεῖραν διδόναι ξυνετὸς φαίνεσθαι, pro τοῦ ξυνετὸς φαίνεσθαι. Quin etiam non dure tantum, sed inepte videri dici, πεῖραν δίδωμι φαίνεσθαι ξυνετός: et dicendum fuisse εἶναι potius quam φαίνεσθαι. Quæ faciunt omnia ut ab illius Schol. sententia discedens, jungam ἀπὸ τοῦ cum φαίνεσθαι, ut πεῖραν διδοὺς dictum sit pro διὰ τοῦ πεῖραν διδόναι. Ideoque in Latina hujus Historici interpretatione, cum Valla verba illa ita reddidisset, Maximeque quod specimen sui dabat ut solers videretur: ego contra margini has interpretationes ascripsi, Maximeque quod sui dans specimen, prudens videretur; vel, comperiretur. Nec non istam, (quæ est minus ad verbum,) Quod suæ prudentiæ specimen daret. Est porro ap. hunc Scriptorem et quidam locus ubi participium pro infinitivo positum non adjectum est, sed (quod valde mirum est atque insolens) subaudiendum relinqui videtur. Is extat 5, (80.) p. 191. Οἱ δ' ὁρῶντες ὀλίγοι πρὸς πλείους ὄντας τοὺς ξυμφύλακας, ἔπεμψαν Δημοσθένην τοὺς σφετέρους ἐξάξοντα. Hic enim non video quid aliud dici possit quam extrinsecus assumendum esse ὄντες: quod propter sequens ὄντας ipse Scriptor reticuerit: cum tamen potuisset contra hic omittere ὄντας, si illic posuisset ὄντες. Verum illud tanquam a Scriptore καινοπρεπείας ubique affectatore accipiendum est. Fateor alioqui inveniri itidem omissum participium ejusd. verbi substantivi, sed in singulari numero, et præcedente verbo, non alio participio: in hoc sermone, Οὐκ αἰσθάνῃ σαυτοῦ καὶ σὺ τούτων αἴτιος; Ut autem a Thuc. ad Xen. transeam, lectorem celare nolo, quendam participii usum a Prisciano ei ascribi, qui si talis ap. eum extaret qualem ille dicit, non immerito fortasse Xen. quoque in usu participii aliquid sibi peculiare habere diceretur. Sed falli Priscianum et falso eum usum huic scriptori ascribere, planum faciam. Prisciani igitur verba in libro de Constructione, hæc sunt, Participia pro verbis ponunt Attici: quod frequenter faciunt Latini. Aristoph. Ταῦτ' οἶμαι λέγουσιν ἀπατῶντες. Δρώντων ἀτεχνῶς ὅ, τι χρήσουσι, pro δράτωσαν. Xen. Ἱερ. (7, 1.) Ἐπεὶ δὲ ταῦτα αὐτοῦ ἤκουσεν ὁ Σιμωνίδης, εἶπεν, Ἔοικεν, ἔφη, ὦ Ἱέρων, μέγα τι [165] εἶναι ἡ τιμὴ, ἧς ὀρεγόμενοι οἱ ἄνθρωποι. Hic enim Priscianus ὀρεγόμενοι pro ὀρέγονται positum esse tradit; sed si hoc verum est, quid verbis sequentibus fiet? quæ ratio structuræ illorum iniri poterit? Hæc enim subjungit, Πάντα μὲν πόνον ὑποδύονται, πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομένουσι. E quibus participium non alium quam vulgarem usum habere, ideoque falso illud a Prisciano dici, nemo erit qui non fateatur: sed unde hic error ab eo commissus in re præsertim non obscura fuerit, nemo, ut opinor, certum se habere dixerit. Ad me quidem quod attinet, non e memoria h. l. ab illo citatum fuisse puto, sed po-

A

tius ex ipso Auctore descriptum, sic tamen properantibus oculis ut tantum per transennam (quod ajunt) eum aspexisse dici possit. Qui enim hunc Grammaticum, quamvis ea quæ sequebantur animadverteret, illud dixisse existimabit, is certe eum non judicio solum, sed sensu etiam ibi caruisse existimare debebit. Et hæc quidem Priscianus. Ego vero quendam participii usum ap. illum Scriptorem inveniri dico, qui tam est observatione dignus quam quisquam alius, et tamen haud scio an ab alio observatus. Is autem est, quo participii non accus. nec nomin. ut in superioribus exemplis, sed gen. usurpat, præcedente particula ὡς. Hujus exemplum in isto habemus loco, K. Π. 2, (3, 6.) Ὡς οὖν ἐμοῦ γε καὶ ἀγωνιουμένου, καὶ ὁποῖός τις ἂν ὦ, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι ἀξιώσοντος, οὕτως ἔφη, ὦ Κῦρε, γίνωσκε. Sed in præsentia istum participii usum attigisse sit satis. Nam quæ dicenda de eo videntur, in alium reservanda locum censeo, ubi aliis etiam modis cum eadem illa particula usurpatum fuisse docebo.

B

Nunc autem revertens ad illum participii usum, cujus aliquanto ante facta mentio fuit, quo videlicet dicitur ὑπάρχω ἐγνωκὼς a Dem. pro ἔγνωκα, quo item ὑπῆρχεν ὢν pro ὑπῆρχεν simpliciter, sive pro ἦν: quo item τυγχάνω ὢν pro εἰμὶ, et τυγχάνω πεποιηκὼς pro πεποίηκα: (cujus usus exempla tam sunt obvia, ut ea huc afferre minime sit opus,) quo etiam ἀπεκτονὼς εἴη pro ἀπεκτονοίη: quo denique οὗτος ἦν ὁ διοικῶν dicitur pro διῴκει: nunc, inquam, ad illum participii usum revertens, dico, quemadmodum hæc loquendi genera quandam periphraseως speciem præ se ferunt, ita et illud, quo dicitur ἔχω ποιήσας pro ἐποίησα. Cum hoc ipso tamen participio junctum legere me non memini, sed cum aliis, quæ aoristi itidem sunt temporis, non ap. solutæ orationis Scriptt. duntaxat, sed etiam ap. Poëtas observavi. Hesiod. Ἐργ. non procul ab initio, Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι. Sic ap. Soph. Aj. (22.) πρᾶγος ἄσκοπον Ἔχει περάνας. Non minus tamen vel potius magis frequentia sunt exempla hujus περιφράσεως, (si

C

ita vocanda est,) in soluta oratione; atque adeo magis prosæ quam carmini convenit: nisi tragicum et comicum excipiamus, quoniam multa illis, ac præsertim comico, communia cum oratione soluta esse videmus. Ac profecto ex eodem illo Tragico non pauca afferri exempla possunt: e quibus est (El. 590.) ἔχεις ἐκβαλοῦσα pro ἐξέβαλες: item ἀναλώσας ἔχει pro ἀνάλωσε, hoc in versu, Παῖδας γὰρ οὓς ἔφυσ' ἀναλώσας ἔχει. Item κηρύξας ἔχω, in isto, Εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω. Eodemque Eur. modo initio Medeæ dixit, ἀτιμάσας ἔχει pro ἠτίμασε. Sed venio ad prosam. Dem. πρ. Λεπτ., Τίνες οὖν ἦσαν αὗται; τὰς μὲν καθ' ἕκαστον ἐάσω· μίαν δ', ἣ συλλαβοῦσα τὰς ἄλλας ἔχει, δίειμι. Sic Thuc. ἔχω δήσας dixit pro ἔδησα. Sic Aristides καταστήσασα ἔχει dixit pro κατέστησε. Tale est quod e Greg. Naz. affertur, Ἃ δὴ καὶ μάλιστα τῶν ἡμετέρων εἶχε θαυμάσας, ubi tamen non in aoristum, sed in præteritum imperfectum resolvitur periphrasis; resolvitur enim εἶχε θαυμάσας in ἐθαύμαζε, quod est ejusd. temporis cum illo εἶχε.

D

Quod vero ap. Eund. extat, Καὶ πόθεν τοῦτο λαβὼν ἔχεις; diversum esse videtur: nec participium una cum verbo ἔχεις in verbum hic quoque resolvi debere, sed potius pro supervacaneo haberi. Jam vero et hoc animadvertendum est, posse et in aliis quibusdam locis hoc participium ita exponi, ut alium potius usum habeat: veluti in illo Thuc. loco, si ἔχω δήσας idem valere dicamus atque ἔχω ἐν δεσμοῖς. Sciendum est porro, a Prisciano dicente Atticos participia pro verbis ponere, afferri in exemplum e Phrynicho, ἀτιμάσας γένῃ pro ἀτιμάσῃς, in h. l. Ὦ φίλτατε ἀνδρῶν μή με ἀτιμάσας γένῃ, ubi γένῃ locum obtinebit τοῦ ἔχῃς: eodem enim modo diceretur ἀτιμάσας ἔχῃς. Verum non satis apte hoc loquendi genus in exemplum affert participii pro verbo positi, cum in eo non participium simpliciter, sed potius participium verbo junctum pro verbo ponatur. De hoc quoque lectorem obiter monebo, verba *illa* Phrynichi senarium efficere, si ita scribantur, Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, μή μ' ἀτιμάσας γένῃ. Incertum est autem

scribendumne sit ἀτιμάσας, an ἀτιμήσας: quoniam ap. ipsum Priscian. legitur quidem ἀτιμάσας γένῃ, sed dicit esse pro μή με ἀτιμήσῃς, tanquam legens ἀτιμήσας. Utrumque dici constat, sed ἀτιμάζειν minus Poëticum magisque Atticum esse arbitror.

Ut autem ad ἔχειν redeam, aliud etiam est περιφράσεως genus, cui verbum istud adhibetur, sed in infinitivo, præcedente participio accusativi casus, aut etiam sequente. [166] Dicunt enim et σιγῶντα ἔχειν vel ἔχειν σιγῶντα pro σιγᾶν: ex Arriano quidem (certe, quem ut Atticum usurpasse id credo,) affertur. At vero de participio ἔχων plane supervacaneo, cum dicitur ληρεῖς ἔχων, et παίζεις ἔχων, in fine hujus de participiis sermonis dicam, ubi et aliorum vocabulorum, quæ itidem vacant, (quibus fortasse et illud λαβὼν, de quo paulo ante dixi, annumerandum est,) mentionem faciam.

Ad hunc de periphrasi sermonem pertinet etiam hoc genus loquendi, ἔφθην ποιήσας, pro ἐποίησα: itidemque ἔφθην εἰπὼν, pro εἶπον. Quin etiam φθάνω εἰπὼν pro eod. dicitur, ut ap. Athen. (536.) Περὶ δὲ Καλλίου καὶ τῶν τούτου κολάκων φθάνομεν καὶ πρότερον εἰπόντες. Ad eund. pertinet et ista phrasis, διατελῶ ποιῶν, si quidem accipiatur simpliciter pro ποιῶ. Sed de hoc loquendi genere, sicut et de altero, Thesaurum meum consule.

Aliquando tandem et de illo participii usu disserendum est, quem in genitivo casu habere dixi, præcedente particula ὡς. Hunc quoniam Xenophonti præsertim familiarem esse puto, ab illo incipiam, et locum ibi allatum, hic repetam: K. 'A. 2, (3, 6.) p. 32. meæ Ed., Ὡς οὖν ἐμοῦγε καὶ ἀγωνιουμένου, καὶ ὁποῖός τις ἂν ὦ, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι ἀξιώσοντος, οὕτως, ἔφη, ὦ Κῦρε, γίγνωσκε. Cui loco similis omnino est hic Dem. Philipp. 4. Ὡς οὖν ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων ἐσομένου τοῦ ἀγῶνος ὑμῖν, οὕτω προσήκει γινώσκειν. Rursum autem Xen., quem usum dat participio cum verbo γίγνωσκε, eund. alibi cum duobus hisce verbis ἔχε γνώμην: ut K. Π. 1, (6, 11.) p. 17. Ὡς οὖν ἐμοῦ, ἔφη, μηδέποτε ἀμελήσοντος τοῦ τὰ ἐπιτήδεια τοῖς στρατιώταις συμμηχανᾶσθαι, μήτ' ἐν φιλίᾳ, μήτ' ἐν πολεμίᾳ, οὕτως ἔχε τὴν γνώμην. Quin etiam nomine γνώμη adjunctum verbum non habente ita utitur hoc in loco, (cujus aliam ob causam facta fuit a me mentio supra, p. 141.) K. 'A. 1, 8, 7. Ἡ δὲ γνώμη ἦν ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλώντων καὶ διακοψόντων. Eod. plane modo usurpatur a Plat. verbum διανοεῖσθαι, cum alibi, tum in h. l., qui legitur de Rep. 1. Ὡς τοίνυν μὴ ἀκουσομένων, οὕτω διανοεῖσθε. Sed ut jam de interpretatione hujus phraseos disseram, primum sciendum est hæc verba ita reddi a Ficino, Perinde itaque tanquam audituri non simus deliberate. A Cornario autem, Proinde velut audituri non simus, ita statuite. Sed præterquam quod διανοεῖσθαι hic non est Deliberare, nec Statuere, si quis ita verba illa interpretari velit, ut a sermonis Latini consuetudine non discedat, ea in aliam sermonis formam resolvenda fuerint. Equidem Gallice aptius reddi posse arbitror quam Latine. Sonat enim et in illis Xen. locis et in isto Platonico, quod dicimus, Faites votre compte que, etc. Sed Latine aliud loquendi genus in illis usurpandum censeo, quam in isto; nam ubi dicitur, Οὕτω γίνωσκε ὡς ἐμοῦ ἀγωνιουμένου, itidemque, Οὕτως ἔχε τὴν γνώμην ὡς ἐμοῦ μηδέποτε ἀμελήσοντος, puto Latino imperativo Habeto, locum esse futurum: hoc modo, Sic habeto, Cyre, me et dimicaturum esse etc. Nec omnino alteram hanc interpretationem rejecerim, Ita tibi de me persuade. Aut etiam, Ita tibi persuadeas velim, Te tibi persuadere volo. Utraque enim sermonis forma utitur Cic. Posteriore hac, in quadam ad Att. Epistola, Te tibi persuadere volo, mihi neminem esse te cariorem. Illa autem priore, cum participio futuri temporis, (ut habemus ap. Xen. participia futura ἀγωνιουμένου, ἀμελήσοντος, ἀξιώσοντος,) usus est in quadam ad Brutum, L. 2. Ep. ad Fam. Quamobrem velim tibi ita persuadeas, me, tum Reip. causa, (quæ mihi vita mea carior est,) tum quod tibi ipsi faveam, tuamque dignitatem amplificari velim, tuis optimis consiliis, amplitudini, gloriæ, nullo loco defuturum. Non dubito certe quin hic illo Xenophonteo genere

A loquendi aptissime usuri simus, si h. l. vicissim e Latino Græcum facere voluerimus: hoc modo, Τοιγαροῦν ὡς ἐμοῦ προθυμίαν πᾶσαν παρεξομένου — οὕτως, ὦ Βροῦτε, ἔχε τὴν γνώμην: vel, ὡς ἐμοῦ προθυμίας οὐδὲν ἐλλείψοντος. Istud enim loquendi genus (ut obiter hac de re admoneam) plane respondere videtur illi Latino, Me nullo loco defuturum: estque ex illo ipso Scriptore petitum, ejusd. Operis l. 4. Ceterum interdum quoque ita verbis illis utitur Cic., ut a præcedentibus separet, utendo videlicet alia orationis structura quam in præcedentibus locis, sc. per futurum indicativi, ut in fine cujusdam ad Antonium Epistolæ:—Sed hæc hactenus: illud extremum: ego, quæ te velle quæque ad te pertinere arbitrabor, semper sine ulla dubitatione summo studio faciam: hoc velim tibi penitus persuadeas. Quin etiam illi Dem. loco, Οὕτω προσήκει γινώσκειν ὡς ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων ἐσομένου τοῦ ἀγῶνος, verbum idem convenire puto, ita interpretando, Vos in ultimum discrimen adductum iri persuasi estote. Vel, Vobis ita persuadete, fore ut in ultimum discrimen adducamini.
B Vel, Fore ut ad ultimum discrimen veniatis. Hic enim, (ut de hoc quoque obiter lectorem moneam,) ἀγῶνος pro κινδύνου accipiendum esse, et e præcedentibus patere dico. Verum ut ad Platonem redeam, quamvis eadem ap. hunc sit orationis forma, tamen habita ratione rei de qua est sermo, aliud potius interpretationis genus tribuendum loco illi fuerit. Nihil autem aptius se nunc offert quam imperativus Scitote: ut illa verba, ὡς τοίνυν μὴ ἀκουσομένων, οὕτω διανοεῖσθε, ita reddantur, Atqui nos non audituros esse scitote. [167] (Quorum verborum magna est ab illis Interpretis differentia, Perinde itaque tanquam audituri non simus deliberate.) Non ignoro interim, magis verbum verbo responsurum esse, si ita vertero, Atqui nos non esse audituros cogitate: sed imperativus ille Scitote usum loco illi aptiorem habere videtur. Convenire autem possit imperativus Scitote illi quoque Demosthenis loco, cujus paulo ante facta mentio fuit, οὕτω προσήκει
C γινώσκειν ὡς etc. vel (sequendo potius eum verborum ordinem quem apud illum habemus, similem ei quem et apud alios videmus,) ὡς ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων ἐσομένου τοῦ ἀγῶνος ὑμῖν, οὕτω προσήκει γινώσκειν, Vos ad ultimum discrimen venturos scitote. Neque vero istas horum locorum interpretationes afferens, nullas alias afferri posse idoneas dico; sed potius viam ad alias doctis lectoribus et judicio præditis me sternere existimo. Hoc quidem certe dico, tale interpretationis genus, quale est id quod Platonis loco tribui ostendi, omnino repudiandum esse: eoque præsertim nomine, quod propter adverbium Tanquam aliud significari videatur quam quod revera hoc loquendi genere significatur. Nec me movet quod in illo quoque Dem. loco duo Interpretes tali interpretatione sunt usi. Unus enim ita locum illum reddidit, Sic igitur statuere debetis tanquam certamen sit de summis et extremis rebus. Alter vero ita, Tanquam igitur de aris et focis decertandum sit, sic statuendum vobis est. Et de hoc quidem atticismo
D satis.

Utuntur autem Attici et aliis modis participio genitivi casus, præfixa eadem illa vocula ὡς. Sed priusquam ad illos veniam, duos alios participii usus cum iisdem illis verbis eademque illa vocula, ostendendos censeo: in quorum uno participium in genitivo quidem ponitur itidem, sed præsentis est temporis: in altero participium est nominativi casus, præteriti temporis. Prioris exemplum habemus in isto Plat. loco in Minoë, Ὡς περὶ καλοῦ ἄρα τινὸς ὄντος δεῖ τοῦ νόμου διανοεῖσθαι, καὶ ὡς ἀγαθὸν αὐτὸ ζητεῖν. Ubi perinde est ac si dixisset, διανοεῖσθαι ὡς καλόν τι ἐστὶν ὁ νόμος. Posterioris autem, in quo verba illa γνώμην ἔχειν cum participio nominativi casus temporis præsentis posita sunt, præcedente illa particula ὡς, exemplum suppeditabit Xen. K. Π. 6, (2, 4.) p. 93. Καὶ ὁ μὲν πλεῖστος στρατὸς οὕτως εἶχε τὴν γνώμην ὡς ἤδη παντελῶς κεκρατηκὼς, καὶ οὐδὲν ὄντα τὰ τῶν πολεμίων. Huic quoque loco Gallicum illud loquendi genus, cujus antea mentionem feci, belle convenit. Sonant enim illa verba, οὕτως

εἶχε τὴν γνώμην ὡς ἤδη παντελῶς κεκρατηκὼς, Il faisoit son compte d'avoir tout gagné. Sed jam ad reliquos illos genitivi participii usus, præfixa particula ὡς, veniens, dico participium in iis aliquando præteriti temporis, (sub quo aorist. complector,) aliquando præsentis esse. Xen. K. Π. 8, (3, 12.) Ἧς ἔτι καὶ νῦν λόγος ὡς παγκάλου γενομένης: Ἑλλ. 5, (1, 22.) Διασπείρας λόγον ὡς μεταπεμπομένων τῶν Χαλκηδονίων. His in locis resolutio participii in verbum expositionis loco fuerit; si enim pro ὡς μεταπεμπομένων τῶν Χαλκηδονίων, dixerimus ὡς μεταπέμποιντο οἱ Χαλκηδόνιοι, sensum verborum Xenophontis, et eum quidem intellectu faciliorem, habebimus. Idem et de illo priore loco dici potest, ut sc. verba illa ὡς παγκάλου γενομένης, resolvamus in ista, ὡς πάγκαλος γένοιτο. Sed nominativus participii hic quoque usurpatus invenitur. Legimus enim ap. eund. Scriptorem, K. Π. 6, (1, 21.) Λόγον ἂν παρέχοιμι ὡς σε πεφευγώς. Ubi eadem resolutio locum habet; verba enim illa ὡς σε πεφευγὼς, resolvi possunt in ista ὡς σε πεφεύγοιμι.

Huic autem usui participii præcedente particula ὡς, eum subjungere, quem habet præcedentibus adverbiis ἅμα et μεταξὺ, non alienum, meo quidem judicio, fuerit. Xen. K. Π. (4, 3, 7.) p. 303. meæ Ed. Ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, καὶ ἐβουθύτει ὡς εὐαγγέλια, καὶ πολλοῖς διέπεμπε τῶν τεθυμένων. Lucianus in Lapithis, Καὶ ἅμα λέγων, κατεκλίνετο. His in locis possumus dicere participium pro infinitivo poni, si ἅμα λέγων resolvamus in ἅμα τῷ λέγειν. Latini præpositione Inter in hujusmodi locis utuntur: dicentes Inter loquendum, cœnandum, eundum. Sed invenitur hoc participium in obliquis quoque casibus positum. In genitivo usus est Plato Charmide, Καὶ ἅμα ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος, ὁ Χαρμίδης εἰσέρχεται. Sic Plut. Cæsare, Ἑνὸς αὐτῷ συγκαθημένου παιδὸς τῶν ὑπογράφειν ἅμα διώκοντος εἰθισμένων. In accus. legimus ap. Xen. K. Π. (1, 3, 6.) p. 6. Ἅμα δὲ ταῦτα λέγοντα, πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν. In alio autem ejusdem libri loco participium resolvens in verbum, dixit, Ἐδίδου τε ἄρα τοῖς παισὶ, καὶ ἅμα ἔλεγεν. Perinde enim est ac si dixisset, ἐδίδου τε ἄρα τοῖς παισὶν, ἅμα λέγων. Fortasse autem ideo maluit illo quam hoc modo loqui, quoniam subjunguntur illius verba. Ceterum sunt qui hoc adverbium ἅμα cum hoc participio aliter exponant, (ut in meo Thes. L. Gr. admonui,) veluti in h. Luciani l. qui est in Gallo (§. 10.) Καὶ ἅμα λέγων εἰσῄει χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ, exponitur ἅμα λέγων, Simulatque dixerat. At ego sicut et in superioribus locis exponendum dico, Inter loquendum, Dum hæc diceret. Ubi tamen non præsentis, sed aoristi vel præteriti participio jungitur, illo vocabulo uti nos posse fateor: ut hic, Ἅμα δὲ λαβὼν ἐσίγησε μικρὸν, Simulatque accepit, aliquantisper conticuit. [168] Quod autem ad præsentis temporis participium attinet, posse et aliis modis Latine reddi, dicam in proxime sequente sermonis istius tmemate, ubi de μεταξὺ agam. Hoc tantum de illo participio addendum hic fuerit, interdum permutari structuram orationis in isto loquendi genere: ut videre est in Thuc. (6, 94.) p. 229. meæ Ed. Ἀπῄεσαν τιμπράντες ἅμα τὸν σῖτον: perinde enim est ac si dixisset ἅμα ἀπιόντες ἐνέπρασαν τὸν σῖτον.

Alterum adverbium, cui jungi itidem participium dixi, est μεταξύ. Dem. (284.) Οἱ μὲν εὐθὺς ἐξαναστάντες, μεταξὺ δειπνοῦντες, τούς τε ἐκ τῶν σκηνῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον κ. τ. λ. Cum accus. autem ap. Xen. K. Π. 8, (8, 6.) Κἀκεῖνο ἦν αὐτοῖς ἐπιχώριον, τὸ μεταξὺ πορευομένους μήτε ἐσθίειν, μήτε πίνειν. Non dubium quidem est quin μεταξὺ δειπνοῦντες i. valeat q. ἅμα δειπνοῦντες, Inter cœnandum: sic μεταξὺ πορευομένους, i. q. ἅμα πορευομένους, Inter eundum. Sed cum hic μεταξὺ interpretamur præpositione Inter, verbum verbo reddimus; itidem enim μεταξὺ cum nominibus genitivi casus redditur Inter: estque hic primus ejus usus. At de ἅμα dici hoc non potest: quæcunque tamen uni convenit interpretatio, alteri quoque convenire potest. Addo itaque, μεταξὺ δειπνοῦντες vel ἅμα δειπνοῦντες reddi posse non solum Inter cœnandum, sed etiam Inter A cœnam: sic μεταξὺ πορευομένους vel ἅμα πορευομένους, Inter eundum, viam. Sic μεταξὺ λέγων, vel ἅμα λέγων, Inter loquendum, Inter hæc verba. Quin etiam interpretari possumus alicubi, In medio sermone. Denique et hoc sciendum est, posse nos alicubi ipsum participium interpretari, omisso adverbio: ut, ὥστε ἅμα γελῶν ὁ Ἀμμώνιος εἶπεν, ap. Plut. de Def. Orac. aptius ἅμα γελῶν εἶπεν reddemus simpliciter Ridens dixit, quam Inter ridendum dixit: cum ἅμα γελῶν non plus significet quam γελῶν. Sic ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, Hæc dicens, cum ἅμα ταῦτα λέγων non aliud sit quam ταῦτα λέγων. At ubi dicitur ἅμα λέγων sine pronomine, minus hoc interpretationis genus convenit. Ceterum μεταξὺ invenitur etiam postpositum participio, ap. Plat. Apol. Socr. (31.) Καί τοι ἐν ἄλλοις λόγοις πολλαχοῦ δή με ἐπέσχε λέγοντα μεταξύ. Invenitur et genitivo junctum, sicut de ἅμα dictum fuit. Interdum vero et participia passiva locum hic habent: ut μεταξὺ λουόμενος, Dum lavaretur; μεταξὺ ὀπτώμενα, Dum as- B sarentur. Quemadmodum porro participium cum ἅμα in infinitivum resolvi posse dictum est, ita et de μεταξὺ dicendum est; ut enim ἅμα λέγων in ἅμα τῷ λέγειν, sic μεταξὺ λέγων in μεταξὺ τοῦ λέγειν resolvetur.

Ut autem in superioribus dictum fuit de participii pro infinitivo usu, post verbum οἶδα, γινώσκω, aliaque hujusmodi: ita etiam de eo aliquid dicendum est, quo participium futuri temporis pro verbo ejusd. temporis ponitur post verbum οἶσθα. Soph. Œd. T. (544.) Οἶσθ' ὡς ποιήσων; ἀντὶ τῶν εἰρημένων Ἴσ' ἀντάκουσον, κᾆτα κρῖν' αὐτὸς μαθὼν, ubi Schol. ποιήσων pro ποιήσεις dici, et in eo atticismum esse tradit. Verum exempla hujus usus petita ex oratione soluta desidero. Esset certe similis Sophocleo Euripideus hic locus, in Hec. (225.) Οἶσθ' οὖν ὃ δράσεις, si pro δράσεις reponeremus δράσων factum e δράσον, quod agnoscit Schol. Quod enim ab illo, nec non a Corintho traditur de δράσον imperativo pro δράσεις, itidemque ποίησον pro ποιήσεις, suspectum mihi esse, C alibi docui. Neque tamen in illo Eur. loco pro δράσεις reponendum censuerim δράσων: (cur enim bonam lectionem et exemplarium aliquot testimonio confirmatam mutare libeat?) sed quod de δράσον dictum fuit, de δράσων tutius dici potuisse ajo. Fateor alioqui me ap. Aristoph. illud loquendi genus legisse, οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, Ὄρν. (80.) Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην Ἡμῖν κάλεσον: sed cum versus non minus δρᾶσον quam δράσων admittat, ne hic quidem locus ad mutandam sententiam me impulerit.

Participii esse quendam pro imperativo quoque usum, et eum quidem præ quovis alio Ἀττικὸν existimari, haud equidem ignoro: sed quoniam ejus mentionem Corinthus fecit, silentio eum præteriissem, nisi quædam mihi in mentem venissent, quæ illius de hoc usu verbis addi possunt. Utuntur Attici, inquit, genitivis pluralibus participiorum pro pluralibus tertiis personis imperativorum verborum: ut ποιούντων et λεγόντων pro ποιείτωσαν et λεγέτω- D σαν. Ego autem addo, ποιησάντων etiam et λεξάντων, (quæ sunt aoristi 1 participia,) pro ποιείτωσαν et λεγέτωσαν posse dici. Legimus enim ap. Hom. σάντων ita usurpatum, (habere autem et Hom. Atticismos, in plerisque hujus libri locis docui,) itidemque ap. Aristoph. N. (196.) ἐπιμεινάντων pro ἐπιμεινάτωσαν habente usum præsentis ἐπιμενέτωσαν: et ap. Xen. Ἱερ. (8, 3.) ἐπαινεσάντων ita dictum pro ἐπαινείτωσαν, Ἴθι δὴ, ἐπαινεσάντων ἀμφοτέρων τὸν αὐτὸν, τὸν ποτέρου δοκεῖς ἔπαινον ἐξικνεῖσθαι μᾶλλον εἰς εὐφροσύνην; Scio quidem gen. ἀμφοτέρων dubitationem nobis afferre hic posse, an sc. pro imperativo positum sit hoc participium; sed προσειπάτω, quod præcedit, et τιμησάτω quod sequitur, imperativi modi verba, servata eadem orationis forma, dubitationem illam tollere videntur. Rursum tamen ἐπέχειν me cogit quod scribit Eust. [169] de his participiis imperativorum vice fungentibus, ea θεραπεύεσθαι διὰ ἐλλείψεως ὑπαρκτικοῦ ῥήματος τοῦ ἔστωσαν, veluti cum Hom. ἀγειρόντων dicit pro ἀγειρέτωσαν, perinde esse ac si diceret ἔστωσαν τῶν ἀγειρόντων. Volens au-

tem quod de ista ellipsi dixit, confirmare, subjungit A de hoc participii usu quidpiam non observatione solum, sed admiratione quoque dignum. Affert enim exemplum participii pluralis pro imperativo singulari positi: Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐκδηλοτάτη ἡ ῥηθεῖσα ἔλλειψις ἐν τῷ, μελόντων τὸ λώϊον ἐν φρεσὶν, οὐ πληθυντικῶς λεχθὲν, ἀλλὰ ἑνικῶς· ἀντὶ τοῦ, ἔστω τῶν μελόντων, ἤτοι μελέτω.

Scio præterea participium nominis officio interdum fungi, idque Atticum censeri; sed ne jam dicta repetenda sint, lege Corinthi Articulum LXVI. vel potius quæ in hunc annotavi, p. 53.; nam recte quidem tradit Atticos participiis vice nominum uti, sed exempla parum apta affert: idque suo quodam more facit, ut ex aliis quoque mearum Annotationum locis videre est.

Quin etiam adverbii sedem occupat nonnunquam participium ap. Atticos, veluti cum dicunt πράττε ἀνύσας, vel λέγε ἀνύσας: ideoque hujusmodi locorum interpretationi apte adverbium adhibetur: reddendo πράττε ἀνύσας, Fac propere, confestim. Verum huic B loquendi generi aliquid etiam usuvenit, quod paucis aliis, ut nimirum inversa sermonis forma, participium in verbum, vicissimque verbum in participium mutetur: ut si pro πράττε ἀνύσας dicam ἄνυε πράττων. Extat certe hic quoque istius participii usus ap. Aristoph., cui alter ille familiaris est. Exempla ap. eum loci valde sibi vicini suppeditant in Σφ. Ibi enim hunc versum (1159.) Τασδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικὰς, sequitur iste non longo intervallo, Ἄνυσον ποθ' ὑποδυσάμενος. Illa autem priore forma utitur ibid. in loco qui his interjectus est, κατάβαιν' ἐῤῥωμένως Ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. Sic etiam N. (181.) Ἄνοιγ', ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον. In Πλ. autem addens ποτὲ, dicit, (649.) Πέραινε τοίνυν ὅ,τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.

Cum porro dico huic loquendi generi usuvenire quod paucis aliis, de iis loquor in quibus participium itidem resolvi in adverbium potest. Alioqui certe in plerisque permutationem illam me observare memini. Plato Πολιτείας initio, Ἐκέλευσε δραμόντα C τὸν παῖδα περιμεῖναί ἑ κελεῦσαι, cùm alioqui sequendo alteram illam, de qua dictum antea fuit, formam, dicendum fuisset, ἐκέλευσε δραμεῖν τὸν παῖδα περιμεῖναί ἑ κελεύσοντα. Sic Thuc. 1. dixit πέμψαντες ἔλεγον, non ἔπεμψαν τοὺς λέξοντας. Sed et supra hujus permutationis exemplum in isto verbo attuli. His autem adjungere possumus, ut opinor, et ista Theocriti, 14, (37.) ἄλλον ἰοῖσα Θάλπε φίλον· τήνω τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι. Hic enim partic. ἰοῖσα videtur esse ex illis quæ vacant, (sicut ἰὼν et ἀπιὼν interdum,) cum tamen ἰοῖσα θάλπε nihil aliud sit quam Ἴθι θάλψουσα.

Quod si et alios participii usus consideremus, comperiemus certe illos præ aliis, et nominatim Latinis, esse illo φιλομετόχων nomine dignos; plerisque enim locis adhibent participia quibus verba Latini aut verborum supina adhiberent. Dicunt enim, (exempli gratia,) ἥκω ποιήσων, πέμπομαι ποιήσων: (sicut πέμπω ποιήσοντα, ut ap. Thuc. 191. Ἔπεμψαν Δημοσθένην ἐξάξοντα.) Lat. potius Venio D factum, quam Venio facturus, (quamvis et hoc utantur, sed e Græci potius quam sui sermonis consuetudine hunc participii usum sumentes,) et Mittor factum, potius quam Mittor facturus: itidemque Mitto factum. Sic ap. Plaut. Misi petitum: ap. Terent. Missa est accersitum. Rursum Plaut. Venient ad te comissatum. Apud Eund. Venit derisum. Itidem Cæsar, Veniunt oratum. Verum et hoc sciendum est, certa quædam esse verba, quorum participiis loco verborum varie utantur. Horum in numero sunt participia verbi πέμπω, præsertimque πέμπων et πέμψας. Lucian. in quodam Dialogo eorum qui Ἑταιρικοὶ inscribuntur, (§. 7.) Οἶνον δὲ τιμὴν ἀπειλήφει, τοῦ πατρὸς πέμψαντος. Dicitur enim τοῦ πατρὸς πέμψαντος, pro ἣν ὁ πατὴρ ἐπεπόμφει. Atque adeo huic nominatim participio contingit, ut in exponenda sententia resolvi in verbum debeat, vicissimque adjunctum illi verbum in participium. Xen. K. 'A. 2, (3, 1.) p. 164. Τῇ μὲν γὰρ πρόσθεν ἡμέρᾳ πέμπων τὰ ὅπλα παραδιδόναι ἐκέλευε.

Eodemque modo loquitur 3, (1, 18.) p. 176. pro eo quod est, Ἔπεμπε τοὺς τὰ ὅπλα παραδιδόναι κελεύσοντας: vel Ἔπεμπέ τινας τὰ ὅπλα etc. Aut in singulari, τὸν κελεύσοντα, s. τινὰ κελεύσοντα, sicut (2, 1, 12.) p. 162. dicit, Πεμφθεὶς παρὰ βασιλέως κελεύσων τοὺς Ἕλληνας τὰ ὅπλα παραδοῦναι. Sed de participio et verbo ita sedem suam permutantibus dicam aliquid et infra. Alia porro est natura (ut ita dicam) participiorum quæ in præsentis terminatione futuri signif. habent, aut certe quæ cum præsentia sint pro futuris ponuntur: de quibus dictum fuit supra, p. 141.

Inter illa autem participia, quorum magnus est in sermone Græco usus, Latine autem interpretanti in aliam orationis partem resolvenda sunt plerumque, (mutata etiam orationis forma,) numerari debet πείσας, veluti cum μὴ πείσας λαμβάνω, redditur Vi capio. [170] Sed præterquam quod de hujus participii aliorumque usu sparsim in Thes. L. Gr. dictum a me fuit, videndum est ne Atticorum fines tam late extendamus ut ceteris Græcis injuriam faciamus, utpote quibus vix ullum participii usum, nisi quem ab Atticis precario habeant, relinquamus. Sic certe Priscianus in suo de Constructione libro, sine ullo delectu quicquid e quolibet Scriptore depromsit, pro Attico nobis obtrudere conatur. Qua de re alius erit dicendi locus.

In quo igitur præterea φιλομετόχους esse Atticos ostendere possumus? nimirum in eo, quod nonnullis etiam locis participia adhibent, ubi nullus est eorum usus. Neque enim ἔχων duntaxat, cujus Corinthus mentionem facit, otiosum illis plerumque esse putandum est, (veluti cum dicitur, παίζεις ἔχων, ληρεῖς ἔχων,) sed et pleraque alia. Quo in numero sunt, φέρων, ἄγων, λαβών: de quibus atque aliis cum a me dictum sit partim p. 54., partim etiam 78. hujus libri, eo te remisisse satis fuerit. Verum ut videas quanti momenti sit talia non solum cognita habere, sed etiam usum eorum caute animadvertere, adjiciendum illis censeo quendam Aristoph. locum, in quo exponendo Schol. ob non animadversum participii ἔχων pleonasmum, (quem alioqui annotat alibi cum quibusdam verbis,) se ridiculum præbet. Locus is est N. (131.) Ἰητηέον· τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι; Hic enim inauditam quandam ellipsin somnians, exp. ταῦτ' ἔχων κατὰ νοῦν. Hoc etiam addo, quemadmodum in iis quæ ex meo vet. Cod. ascripta habes, p. 54. dicitur ita posse accipi illud loquendi genus παίζεις ἔχων, ut non sit pleonasmus, sic Tzetzen in illum Hesiodi versum quem antea protuli, (cum agerem de ἔχω adjunctum habente participium,) Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι, duplicem hujus generis loquendi expositionem afferre.

Ut autem ἔχων in locis illis, sic alicubi ἔχον supervacaneum invenitur, cum sc. τὸ νῦν ἔχον dicitur, ut in isto Synesii loco, Ep. ad Fr. Αἱ δὲ Ἀθῆναι πάλαι μὲν ἦν πόλις ἑστία σοφῶν, τὸ δὲ νῦν ἔχον σεμνύνουσιν αὐτὰς οἱ μελιτουργοί. Sic ap. Eund. Οὐ μὴν ἐξεγένετο πέμπειν τὸ νῦν ἔχον: ita enim hic malo scribere quam τονῦν conjunctim, quod ipse peculiariter articulus τὸ ad participium ἔχον ferri videatur. Verum et infin. εἶναι obtinere interdum hunc pleonasmi locum, sciendum est, eodemqne modo τὸ νῦν εἶναι dici quo τὸ νῦν ἔχον. Plato de Rep. 6. Αὐτὸ μὲν τί ποτ' ἐστὶ τὸ ἀγαθὸν ἐάσομεν τὸ νῦν εἶναι. Xen. K. Π. 5, (3, 16.) Σὺ δὲ, Ἀλκεύνα, ἄγων αὐτοὺς, ἐπιμελοῦ τὸ νῦν εἶναι πάντων τῶν ὄπισθεν. Quibus in locis itidem τὸ νῦν quam τονῦν malo scribere. Neque vero hic tantum, sed et cum adverbio σήμερον hic infinitivi εἶναι pleonasmus invenitur. Atque adeo et cum nomine ἑκὼν, (quod nullam cum adverbiis illis νῦν et σήμερον affinitatem habet,) ejusdem infinitivi pleonasmum habemus, et quidem Atticis Scriptoribus familiarissimum: nec non cum ejus plurali ἑκόντες.

Imo vero observavi et aliud quiddam in Atticorum sermone, quod eos φιλομετόχους esse declarat. Quidnam illud est? Quod participia lubenter inculcant; neque enim duo tantum participia sine ulla copula ponunt, sed et tria plerumque. Et interdum quidem ex illis participiis unum vice infinitivi ponitur,

interdum non item. Cum enim dicit Xen. Ἑλλ. 1. Καταμαθὼν δὲ ὑπὸ τῶν Λυσάνδρου φίλων καταστασιαζόμενος, συγκαλέσας τοὺς Λακ. κ. τ. λ. dici καταστασιαζόμενος pro καταστασιάζεσθαι manifestum est. Sic ap. Dem. Ἐξελεγχομένοις ξένοις οὖσι, participium οὖσι locum obtinet infinitivi εἶναι. Eodemque modo ap. Xen. rursum, K. Ἀ. 2. Ὅτι Φαλῖνος ποτὲ πεμφθεὶς παρὰ βασιλέως κελεύσων τοὺς Ἕλληνας τὰ ὅπλα παραδοῦναι, partic. κελεύσων eod. illo fungi officio dicere possumus. Admonui autem et supra hac de re, duos hosce posteriores locos in exemplum afferens. Ideo autem in h. Thuc. l. Φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη οὐ πάνυ βεβαίως οἰκουμένη, idem considerandum ibi non proposui, quod non itidem participia hæc inter se sint juncta. Voco autem inter se juncta, quæ ad rem eand. pertinent. Ceterum ut in illis tribus locis unum e participiis infinitivi sedem occupat, ita etiam dicere possumus in

A isto Dem. (284.) Οἱ μὲν εὐθὺς ἐξαναστάντες, μεταξὺ δειπνοῦντες, alterum e participiis alienam sedem occupare, cum μεταξὺ δειπνοῦντες resolvi possit in μεταξὺ δειπνεῖν. At vero in illis quos subjungam locis, nihil tale spectatur. Xen. K. Ἀ. 2, (1, 5.) p. 162. meæ Ed. Οἷς πᾶσι χρώμενοι, κρέα ἕψοντες, ἤσθιον ἐκείνην τὴν ἡμέραν. In ead. pagina, non multo post illa verba, scriptum est, Λέγουσιν ὅτι βασιλεὺς κελεύει τοὺς Ἕλληνας, ἐπεὶ νικῶν τυγχάνει, καὶ Κῦρον ἀπέκτονε, παραδόντας τὰ ὅπλα, ἰόντας ἐπὶ τὰς βασιλέως θύρας, εὑρίσκεσθαι ἤν τι δύνωνται ἀγαθόν. Quibus in ll. si quis hujus participiorum usus admonitus non fuerit, aliquam copulam deesse suspicabitur, cum tamen nihil desit, nihilo magis quam in isto qui ap. Eund. extat K. Π. 1. p. 6. Οἱ γὰρ τῶν βασιλέων οἰνοχόοι, ἐπειδὰν ἐνδιδῶσι τὴν φιάλην, ἀρύσαντες ἀπ' αὐτῆς τῷ κυάθῳ, εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐγχεάμενοι καταῤῥοφοῦσιν.

[171]

DE IIS, QUÆ ATTICI

IN PRONOMINIS USU PECULIARIA SIBI HABENT.

CAPUT X.

In pronomine primæ personæ ἐγὼ Attica censetur particulæ γε adjectio. Quod enim passim legitur ἔγωγε, Atticæ linguæ ascribitur: itidemque ἔμοιγε. In quibus animadverte accentus etiam sedem mutari, retrahendo ipsum in primam. Sed quamvis hi duo casus duntaxat afferri vulgo soleant, tamen et ἐμοῦ γε alicubi inveniri cum ap. alios tum Xen. sciendum est; ut in isto loco, K. Ἀ. 2. p. 32. meæ Ed. Ὡς οὖν ἐμοῦ γε καὶ ἀγωνιουμένου, καὶ, ὁποῖός τις ἂν ὦ, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι ἀξιώσοντος, οὕτως, ἔφη, ὦ Κῦρε, γίγνωσκε κ. τ. λ. Quemadmodum autem ἔγωγε pro ἐγὼ usitatissimum est, (cujus ἔγωγε exemplo Lat. Equidem pro Ego quidem dixisse videri possunt, præsertim cum Virg. non aliter quam cum prima persona usus esse existimetur,) sic etiam σύ γε pro σὺ interdum dicitur, præsertim a Comicis. Aristoph. N. (785.) εὐθὺς ἐπιλήθει σύγε: B. (164.) Καὶ χαῖρε πόλλ', ὦ 'δελφέ. Νὴ Δία καὶ σύγε. Aliquanto post, ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ' ἕνεκα. Amavit autem mirum in modum πρόσθεσιν particulæ γε Atticus sermo; nam et cum aliis pronominibus jungit, dicens τοῦτόν γε vel τοῦτό γε, et αὐτόν γε vel αὐτόγε, itidemque cum ceteris. Quod vero majus est, invenitur etiam ὅγε i. valens q. ὅδε s. οὗτος: nam ὅγε ex articulo in pronomen transit adjunctione hujus particulæ. Unde fortassis Atticum esse hoc pronomen, i. e. ab Atticis ortum, jure quis censuerit. Sed et illi ipsi articulo eandem particulam adjiciunt, nec non adverbiis, atque adeo aliis etiam partibus orationis. Ut autem ad ἔγωγε revertar, (cui sic adjuncta est hæc vocula ut coalescat, utpote mutata etiam sede accentus, uti dixi,) non hoc solum, sed etiam ἐγώ τοι Atticis ascribit Thom. M. Verum si et ἐγώ τοι illis ascribendum esset, non minus ἐγὼ μέντοι ascribere Iisdem oporteret, quo Aristoph. utitur cum alibi, tum N. (126.) Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι. Quod vero ad ἔγωγε attinet, obiter et hoc sciendum est, Dores in suo ἐγώνγα videri Atticos voluisse imitari: utpote addentes γα eod. modo quo illi addunt γε.

Ut autem particulam γε pronominibus illis adjiciunt Attici, sic etiam literam ι demonstrativis, οὗτος, ἐκεῖνος: dicentes οὑτοσὶ et ἐκεινοσί. Sic τουτουί, τουτωΐ, τουτονί: nec non in fem. genere, αὑτηΐ, ταυτησί, ταυτηΐ, ταυτηνί. In ὅδε autem non addunt hanc literam, sed in locum literæ ε eam substituunt, dicentes ὁδί. Sic pro τόδε ab Iisd. dicitur τοδί. Talis autem scripturæ exempla Aristoph. potissimum suppeditare potest.

Attica censetur et pronominum geminatio, veluti cum dicitur σφῶν αὐτῶν, et σφᾶς αὐτοὺς, et σφίσιν αὐτοῖς,
C cum dicitur item ἡμῶν αὐτῶν, et ἡμῖν αὐτοῖς, et ἡμᾶς αὐτούς. Eust. postquam dixit ab Hom. nullum e compositis pronominibus usurpari, sed loco pronominis compositi duo ejusd. signif. poni: ut ἓ αὐτὸν pro ἑαυτὸν, itidemque ἔμ' αὐτὸν pro ἐμαυτὸν, et αὐτόν μιν itidem pro ἑαυτὸν, (de qua geminatione pronominum dicam nonnulla et infra, quibus addenda erunt illa quoque quæ p. 84. dicta fuerunt, ubi etiam, falsos aperte fuisse qui Atticos quoque pronominibus compositis carere dixerunt, declaravi,) subjungit, Τοιοῦτον καὶ παρ' Ἀττικοῖς τὸ σφίσιν αὐτοῖς, καὶ σφῶν αὐτῶν, καὶ ἡμῶν αὐτῶν, καὶ ὅσα κατὰ ταῦτα.

Quid quod Attici (inquit Bud.) ὑμᾶς ἑαυτοὺς et ἡμᾶς ἑαυτοὺς dicunt pro αὐτούς? Aristot. Probl. segm. 30. Ὅτι ὁ θεὸς ὄργανα ἐν ἡμῖν ἑαυτοῖς δέδωκε δύο, ἐν οἷς χρησόμεθα τοῖς ἐκτὸς ὀργάνοις. Xen. Ἑλλ. 7, (3, 6.) Ὥστε παρ' αὐτάς τε τὰς ἀρχὰς καὶ παρ' ἑαυτοὺς ὑμᾶς, τοὺς κυρίους οὕστινας δεῖ ἀποθνήσκειν καὶ οὕστινας μὴ, αὐτογνωμονήσαντες ἀπέκτειναν τὸν ἄνδρα. Subjungit autem, paucis interjectis, exempla prono-
D minis compositi s. reciproci pro simplici usurpati, veluti ἑαυτοῦ pro αὐτοῦ. Idem duabus ante paginis non solum composita pronomina pro simplicibus, sed vicissim quoque simplicia pro compositis accipi dixerat: e Dem. et Xen. nec non Aristot. exempla proferens. Verum hoc addere debuit, cum simplicis pronominis obliqui casus spiritu aspero notati significationem compositi habere censeantur, i. e. αὑτοῦ et αὑτῷ et αὑτὸν i. valere q. ἑαυτοῦ et ἑαυτῷ et ἑαυτὸν, fueritque librariis facilis in hac re lapsus, unum spiritum pro altero ponentibus: de plerisque locis dubitationem posse hinc oriri: præsertim ubi vox præcedens in literam tenuem non desinit, sequente apostropho: veluti si ἐπ' αὐτὸν inveniatur positum pro In se: itidemque κατ' αὐτὸν aut κατ' αὐτοὺς pro Secundum se. In ejusmodi enim locis tenuis, quæ in aspiratam mutata non est, illam pronominis scripturam cum tenui, ac proinde simplicis pro composito usum, minus dubium relinquit. De illa quidem [172] certe cum aspero spiritu scriptura Schol. Soph. locis

aliquot admonet. Verum αὐτοῦ non pro ἑαυτοῦ tantum, sed etiam Pro ἐμαυτοῦ et σαυτοῦ alicubi usurpatum inveniri sciendum est.

Hoc etiam addo, non ἡμῶν αὐτῶν, vel ἡμῖν αὐτοῖς, vel ἡμᾶς αὐτοὺς dici tantummodo, sed inverso etiam ordine αὐτῶν ἡμῶν κ. τ. λ. Xen. K. Π. 3, (2, 4.) p. 42. Ὡς δὲ μᾶλλον ἐπλησίαζον οἱ ἀμφὶ τὸν Κῦρον τῶν ἄκρων, ὁ Τιγράνης σὺν τῷ Κύρῳ πορευόμενος, εἶπεν, ὦ Κῦρε, ἆρ' οἶσθ', ἔφη, ὅτι αὐτοὺς ἡμᾶς αὐτίκα μάλα δεήσει μάχεσθαι; Ubi etiam videndum est an αὐτοὺς ἡμᾶς accipiendum sit pro ἡμᾶς simpliciter, ut αὐτοὺς vacet: an potius idem valeant conjuncta illa pronomina, quod Latine Nosmetipsos. Sic certe Eust. Il. I. (516.) Ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους, Κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκὸν, οἵτε σοι αὐτῷ Φίλτατοι Ἀργείων, annotat, αὐτῷ σοι non esse accipiendum pro σαυτῷ, more Homerico, sed ἐξοχικῶς dictum debere existimari: ut alibi, (Il. Λ. 117.) αὐτῷ τοι μετόπισθεν ἄχος ἔσεται: item, αὐτὴν γάρ μιν τρόμος αἰνὺς ἱκάνει.

Habent vero et aliam quandam pronominis geminationem Attici, qua sc. possessivo pronomini genitivum pronominis primitivi jungunt, veluti cum dicunt ἐμὸν αὐτοῦ pro ἐμόν: quod Lat. imitati sunt, ap. quos legimus itidem Meum ipsius pro Meum. Tale est ὑμέτερα αὐτῶν ap. Thuc. 2. Τὰ ὑμέτερα αὐτῶν. Eand. certe formam habet νωΐτερον αὐτῶν, Il. O. (39.) νωΐτερον λέχος αὐτῶν, ubi Eust. vult αὐτῶν adjectum esse δι' ἀκρίβειαν: ne sc. intelligatur συγγενικὸν vel φιλικὸν λέχος, vel ἄλλως οἰκεῖον, sed λέχος αὐτοῦ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας. Verum hæc genitivi istius expositio nimium longe petita, aut, si mavis, nimis curiose excogitata esse videtur. Quod autem ad ἐμὸν αὐτοῦ attinet, sciendum est, ubi huic pronomini αὐτοῦ jungitur nomen aliquod genitivi pariter casus, tum vero minus pleonasmum illum pronominis sentiri: ut ap. Aristoph. Πλ. (34.) Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν Ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον. Interdum tamen pronomen possessivum nomini genitivi casus jungitur, non interjecto altero illo pronomine: ut ap. eund. Comicum, τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως. Sic Lucian. dixit τἀμὰ τοῦ κακοδαίμονος, (2, 748.) Ὅλως δὲ τἀμὰ οὗτοι σπαθῶσι τοῦ κακοδαίμονος: perinde sc. ac si non τἀμὰ, i. e. τὰ ἐμὰ, sed τὰ ἐμοῦ dixisset. Hanc autem constr. pronominis possessivi in nominibus quoque possessivis imitati sunt aliquando Scriptores, Tragici præsertim: qui in hac licentia (si ita vocari debet) Hom. secuti sunt: a quo dictum fuit Il. B. (54.) Νεστορέῃ παρὰ νηῒ Πυληγενέος βασιλῆος, pro παρὰ νηῒ Νέστορος βασιλῆος. Quamvis autem carmini potius quam solutæ orationi hæc sermonis forma convenire videatur, invenitur tamen et in hac, οἶκος βασιλικὸς τοῦ πάντα δυναμένου: quod eod. plane modo dicitur.

Extat et alius quidam possessivi pronominis usus ap. Eur. Phœn. (30.) ἡ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Μαστοῖς ὑφεῖτο. Ita enim ibi legit Schol.: qui etiam annotat dictum esse pro τὸν πόνον τῶν ἐμῶν ὠδίνων: atque hoc aliquantum differre ab isto loquendi genere, ἐμὸν αὐτοῦ πρᾶγμα. Sed ego de hac quidem lectione illi assentior, atque adeo repono τὸν ἐμὸν pro τῶν ἐμῶν, quod habent vulgatæ Edd., metro etiam reclamante; sed talem esse hunc pronominis possessivi usum ut orationem δυσδιανόητον efficiat, de hoc sane ab illo dissentio. Nam fateor quidem vulgarem loquendi consuetudinem postulasse ut diceretur τὸν ἐμῶν ὠδίνων πόνον, sed dicendo τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον, non minus verborum sensum intelligi: et perinde esse ac si diceretur τὸν ἐμὸν πόνον τῶν ὠδίνων, vel τὸν ἐκ τῶν ὠδίνων. Hic igitur nodum in scirpo, quod ajunt, quærere videtur. Neque vero hunc pronominis usum ab illo altero aliquantum differre dicere debuit, sed omnino differre, cum unus nihil omnino commune cum altero habeat. Cum enim dicitur τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον, nulla est ἀκαταλληλία, sicut cum dicitur ἐμὸν αὐτοῦ πρᾶγμα, vel τὸν ἐμὸν τοῦ ταλαιπώρου βίον. Est præterea quidam alius possessivi nominis usus, quem non minus istis, fortasse etiam magis Atticum existimare debemus; sed de illo postea.

A De pleonasmo autem pronominis lege quæ dixi p. 83., cum inter alia pleonasmorum varia genera Atticis Scriptoribus familiaria hoc quoque recenserem. Hoc certe constat, ἐμοὶ et ἡμῖν πλεονάζειν, ubi tamen vim aliquam habere et aliquid orationi addere videri potest. Verum sicubi manifestus sit ejus pleonasmus, an Attici sermonis consuetudini ascribi debeat, dubitarem, nisi Schol. Soph. in ea opinione esse viderem: qui tamen non satis aptum hujus pleonasmi exemplum afferre videtur in Electra: ut ibid. docui. Alicubi certe ἐμοὶ cum vacare videri posset, positum censetur pro χάριν ἐμοῦ. Sic et ἐμίν, (quod Doricum est pro ἐμοὶ,) exp. ap. Theocr. 5, (126.) Ῥείτω χ' ἁ Συβαρῖτις ἐμὶν μέλι: hic enim ἐμὶν Schol. poni ait pro χάριν ἐμοῦ. [173] Itidemque ap. Eur. Or. (144.) σύριγγος ὅπως πνοὰ Λεπτοῦ δόνακος, ὦ φίλα, φώνει μοι, Schol. vult μοι significare χάριν ἐμοῦ. Ibid. (paulo ante hæc verba) annotatur, hoc μοι esse διαθέσεως ἐμφαντικόν: ut in isto loco, Πάτροκλε μοι δειλή. Sed ego non video

B quid obstet quominus μοι suam hic signif. habere dicamus. At ini sto Hom. loco, Il. Ξ. (502.) Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγανοῦ Ἰλιονῆος Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν, recte dixerimus, (meo quidem judicio,) μοι positum esse pro χάριν ἐμοῦ. Perinde enim est ac si ita loqueretur, Hoc in gratiam meam facite, In hoc mihi gratificamini ut dicatis etc. Fortasse tamen non male etiam quis putarit hunc dativum talem esse, qualis est cum dicitur, πρόσειπέ μοι τοῦτον: ubi μοι illud est, quod alia sermonis forma dicitur ἀπ' ἐμοῦ. At Eust. minus aptam affert hujus pronominis expositionem: qui supervacaneum esse, vel fortasse pro περὶ ἐμοῦ s. δι' ἐμὲ poni tradit. Quarum tamen expositionum posteriorem priori præfero, quod ad illam, quam attuli, magis accedat. Quod autem attinet ad verba illa quæ Eur. Schol. in exemplum affert, postquam dixit dativum μοι esse διαθέσεως ἐμφαντικόν: sciendum est esse Homerica, versum quendam libri T. Il. inchoantia: et reponi debere δειλῇ pro δειλή: ita enim scriptus est ille ver-

C sus (287.) Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ. Sed inepte h. l. in exemplum affert, cum in eo non magis pronomen μοὶ quam nomen δειλῇ ei adjunctum διαθέσεως ἐμφαντικὸν dici queat. Ut porro μοι dictum est significare χάριν ἐμοῦ, sic ap. Lat. dativus mihi plerumque sonat In gratiam meam: atque id multis exemplis probare possem, nisi ad alia festinarem.

Ascribitur Atticis et ille pronominum usus, quo ad indicandam quandam ἐξοχὴν ponuntur. Nam idem ille Schol. postquam dixit, sicut pronomine αὐτὸς interdum ὑπεροχὴ quædam declaratur, (ut in illo dicto, Αὐτὸς ἔφα,) ita etiam pronomen ἐκεῖνος nonnunquam eam vim habere, addit, Συνήθη δὲ τὰ τοιαῦτα καὶ Ἀττικοῖς, ἤγουν αἱ πρὸς ἐξοχὴν καὶ ἀλλοίας δὲ ἐμφάσεις ἀντωνυμίαι. Atque adeo alibi docet non semper geminata pronomina usum compositi pronominis præstare, sed interdum αὐτὸς ibi quoque hanc ἐξοχῆς signif. habere. Cujus rei et paulo ante facta mentio fuit. Idem vero αὐτῶν post νωΐτερον in quodam

D Homeri loco δι' ἀκρίβειαν ait προσκεῖσθαι: de quo tamen loco me illi non assentiri paulo ante docui.

Cum dat. αὐτῷ et αὐτοῖς potissimum subaudiendam relinquunt præp. σὺν Attici: ut videre est in iis quæ de ellipsi hujus præpositionis scripsi, p. 96. ubi etiam docui adeo familiarem hanc præpositionis istius ellipsin fuisse ante hoc pronomen, ut ex ipso compositum nomen quoddam fuerit.

Αὐτὸς usus duos habere, qui Attici censeantur, dictum jam fuit; sed illis et tertius addi fortasse potest, is nimirum quo jungitur cum τις et ἕκαστος. Hoc saltem constat, Thucydidi αὐτός τις et αὐτὸς ἕκαστος esse familiarissima. Eam quoque signif. hujusce pronominis αὐτὸς, qua ponitur pro αὐτόματος, quidam Atticam esse censuerunt, sed nullum ἀξιόχρεων hujus rei testem invenio. Quod vero superlativi gradus forma huic pronomini tribuitur ab Aristoph., non tam Atticæ linguæ quam Comicæ licentiæ ascribendum id censeo. Hanc certe imitantes Lat. Comici Ipsissimus dixerunt. Ad exemplum

autem illius αὐτότατος ausi sunt dicere etiam μονώτατος, superlativi formam dantes itidem nomini adjectivo, quod natura sua eam non admittit. De illo quidem certe αὐτότατος scribit Schol. πεπαῖχθαι Κωμικῶς, ubi et hujus μονώτατος meminit, (utriusque autem mentio facta fuit et supra p. 87.,) dicens hoc quidem inveniri ἐν τοῖς λογοποιοῖς, at illud αὐτότατος non item. Non est porro quod talem in Comico, (hoc quidem præsertim,) καινοπρέπειαν miremur, cum alia quoque ejus exempla habeamus, veluti cum dicit φιλτάτιον, diminutivi formam tribuens adjectivo nomini, quod ejus minime capax esse scimus: 'A. (475.) Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ φιλτάτιον. Possit vero de pronomine illo itidemque de οὗτος et ἐκεῖνος hoc addi, dativum ejus interdum pro genitivo usurpari. Thuc. 4, (25.) p. 130. Καὶ χειρὶ σιδηρᾷ ἐπιβληθείσῃ μίαν ναῦν αὐτοῖς ἀπώλεσαν, hic enim positus est dativus, tendens ad verbum ἀπώλεσαν, pro gen., qui jungi debebat cum accus. ναῦν.

Οὗτος interdum pronomini αὐτὸς præponitur, aut postponitur; dicitur enim οὗτος αὐτὸς, vel αὐτὸς οὗτος. Quæ pronominum copulatio non magis Atticorum quam aliorum esse censetur. At οὗτος cum σὺ, et cum ἐγὼ, illis fortasse ascribendum fuerit. Aristoph. quidem certe utroque utitur. Legimus enim 'A. (564.) Οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς; οὐ μενεῖς; In N. autem, (142.) ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ Ἥκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον. Sic ἡμᾶς τούσδε legimus ap. Thuc. 1, (53.) p. 18. meæ Ed. Ἡμᾶς τούσδε πρώτους λαβόντες, χρήσασθε ὡς πολεμίοις. Apud Hom. quoque ὅδε cum ἐγὼ jungitur, et quidem interjecto etiam pronomine αὐτὸς, Od. Φ. (207.) Ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγώ.

[174] Οὗτος invenitur etiam pro ἐγὼ ap. eund. illum Comicum, ubi Schol. Atticum esse hunc usum tradit. Sic certe usurpatum ὅδε (quod ejusd. est significationis) ap. Tragicos ac præsertim Soph. extat. Legitur enim in Aj. (78.) p. 6. meæ Ed. Ἐχθρός γε τῷδε τἀνδρὶ καὶ τανῦν ἔτι: (445.) p. 27. Νῦν δ' αὔτ' Ἀτρεῖδαι ἀνδρὶ παντουργῷ φρένας Ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη: (822.) Εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν. His enim in Il. (præsertimque in duobus posterioribus) constat ὅδε dici δεικτικῶς de prima persona. Nec dubitarunt Latinorum nonnulli usum istum suo pronomini Hic (quod Græcis ὅδε et οὗτος significatione respondet) tribuere.

Ὃς pro οὗτος Atticos sibi vindicasse credibile est: cujus magnus est in dialogis præsertim usus, cum ἦ pro ἔφη, (quod ἦ, sicut ἦν pro ἔφην, Atticum itidem censetur,) sed interjecta particula δέ. Dicitur enim ἦδ' ὅς, eadem forma qua ἦν δ' ἐγώ. Plato de Rep. 1. init. Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγὼ, ἔτι ἓν λείπεται, τὸ ἢν πείσωμεν ὑμᾶς ὡς χρὴ ἡμᾶς ἀφεῖναι. Ἦ καὶ δύναισθ' ἄν, ἦδ' ὅς, πεῖσαι μὴ ἀκούοντας; Paulo post autem supervacaneum est hoc pronomen, utpote præcedente nomine proprio, Καὶ ὁ Ἀδείμαντος, ἆρά γε, ἦδ' ὅς, οὐδ' ἴστε ὅτι κ. τ. λ. Dicitur etiam καὶ ὅς, ut ap. Xen. Καὶ ὅς, λέξον ἡμῖν, ἔφη. Sic alibi, Καὶ ὃς εἶπεν. Et de ὃς quidem ita sentio. At οὗ, οἷ, et ἓ primitiva pronomina, (quorum nominativum vulgus Grammaticorum constituit illud ὅς, non sine magno errore, cum hæc pronomina nominativo careant, ut Sui, Sibi, Se, ap. Latinos,) quamvis ap. Scriptt. Atticos itidem extare plerisque locis sciam, haud tamen eorum usum Atticum esse dixerim. Verum si ullius horum trium usus existimari Atticus debet, de accusativo ἓ potius quam de reliquis duobus hoc crediderim, (ut ap. Plat. de Rep. init. Ἐκέλευσε δραμόντα τὸν παῖδα περιμεῖναί ἑ κελεῦσαι,) nam οἷ usurpant et alii quilibet Scriptores: at οὗ tam ap. Atticos quam alios rarum esse arbitror.

Pronominis possessivi pro primitivo aliquis est usus ap. Thuc. Τὸ δὲ ὑμέτερον pro ὑμεῖς δέ: sed ego non ideo Atticum hunc esse usum dixerim, præsertim cum Dionys. H. inter Thucydidea idiomata et hoc numeret, et quidem reprehendens potius quam laudans. Affertur tamen plur. ὑμέτερα pro ὑμεῖς itidem e Plat. de LL. Τὰ μὲν τοίνυν ὑμέτερα ἀκούειν, ὡς ἔοικεν, ἕτοιμα ἂν εἴη· τὰ δ' ἐμὰ, βούλεσθαι μὲν ἕτοιμα, δύνασθαι δὲ οὐ πάνυ ῥᾴδια: Vos quidem igitur audire, ut videtur, parati; ego autem velle quidem promtus, sed non perinde posse facilis: ut quidem Bud. vertit, qui etiam τὸ ἡμέτερον interpr. Nos, in isto Gal. loco, Therap. 9. Τοὺς μὲν οὖν πολλοὺς τῶν ἰατρῶν οὐδὲν θαυμαστὸν, ἀμελήσαντας ἤθους χρηστοῦ, δοξοσοφίαν μᾶλλον ἢ ἀλήθειαν σπουδάσαι· τὸ δ' ἡμέτερον οὐχ ὧδ' ἔχει: Nos vero aliter rationem nostram comparavimus. Verum magis placet altera interpretationis forma, quam subjungit, Nostra autem ratio aliter comparata est. Terentius, inquit, hoc imitatus est in Eunucho, Non agnosco vestrum tam superbum. I. e. vos. Ita quidem ille de hoc loco sentit; sed ego dixerim potius esse nomen adjectivum neutrius generis pro substantivo positum, ut passim Græcos hunc adjectivis usum dare videmus: dicentes τὸ δίκαιον pro ἡ δικαιοσύνη, sic τὸ ἡδὺ pro ἡ ἡδονή, et τὸ ἀσθενὲς pro ἡ ἀσθένεια, aliaque infinita. Quibus simile esset τὸ ὑμῶν ὑπερήφανον pro ἡ ὑμετέρα ὑπερηφάνεια: ut Vestrum tam superbum, pro Vestram tantam superbiam. Sed quod ad ἐμὰ attinet, ut in illo Plat. loco poni censet pro Ego, ita et singularem B ἐμὸν in isto Homeri loco, Il. A. (527.) οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν, Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ' ὅ,τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω. Exp. enim, οὐ γὰρ ἐγὼ εὐμετάβλητος καὶ ἀπατηλός. Cui loco subjungit et hunc, e Θ. (37.) Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο. Verum in illo quidem priore loco (ut de illo prius dicam) commodius esse videtur pronomini possessivo ἐμὸν suam signif. relinquere, quam pro primitivo accipere: quoniam adjectiva quæ sequuntur, rei magis quam personæ conveniunt; aliquid enim apte dicitur esse παλινάγρετον, Quod sc. revocatur, s. retractatur: itidemque aliquid ἀτελεύτητον, Quod ad exitum non perducitur, vel perduci non potest; aut, uno verbo, Quod est irritum: at vero non item aliquis παλινάγρετος vel ἀτελεύτητος dicatur. Atque adeo Eust., nullam expositionis illius (qua ἐμὸν dicitur esse pro ἐγὼ) mentionem facit; sed tantum cum ἐμὸν deesse dicit (i. e. subaudiendum relinqui) substantivum ἔπος, vel aliquid hujusmodi: sicut ubi dicit Poëta, κερτομίοις Δία Κρονίωνα προσεῖπε.

C Νῷ et σφῷ, Attica videntur esse potius quam νῶϊ et σφῶϊ, itidemque νῷν et σφῷν potius quam νῶϊν et σφῶϊν. Aristoph. Ὄρν. (120.) Ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα. Quem versum præcedit iste, Ἀλλ' εἰπατόν μοι σφὼ τίν' ἐστόν. Νὼ βροτώ. Paulo post: Ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος ὥσπερ νώ ποτε, Κἀργύριον ὠφείλησας ὥσπερ νώ ποτε, Κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες ὥσπερ νώ ποτε. Non multo post, Μείζω μὲν οὐδὲν, προσφορωτέραν δὲ νῷν. Sed lectorem nön celabo, νῶϊν pro νῷν, nec non σφῶϊν pro σφῷν in nonnullis hujus Poëtæ locis legi, [175] reclamante etiam metro: ut in hoc versu, qui est ejusd. Comœdiæ, Καλοῖμ' ἂν αὐτούς· ὁ δὲ νῶϊν τοῦ φθέγματος κ. τ. λ. Esse enim hic scr. νῷν ipsa metri ratio ostendit. Idem et initio hujus Comœdiæ error commissus est, in hoc versu, Ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα. Ut vero Attica hæc esse putem facit adverbium πρῴ, quod itidem pro πρωῒ usurpant Attici. Idem Comicus in eadem Comedia (132.) Ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία Λουσάμενα πρῴ. Sed paulo ante in D eod. vocab. peccant typographicæ Edd., scribentes πρώτις conjunctim pro πρῴ τις, (129.) Ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων. Quod autem ad νῷ attinet, sciendum est Gramm. Appionem et Herodorum annotasse, νῷ poni tantum pro accus. ἡμᾶς ab Hom., at νῶϊ et pro accus. ἡμᾶς et pro nominativo ἡμεῖς, cum tamen Aristoph. pro nominativo ἡμεῖς in præcedentibus uti locis aperte videamus. Verum et hoc de scriptura hujus pronominis addendum est, ap. Aristoph., itidemque ap. Hom. in plerisque Edd., atque adeo in Romana Eustathii, scribi νὼ absque ι subscripto; cum alioqui νῷν ap. illum Comicum passim scriptum sit, cum ω habente ι. Si autem consulto in νὼ non fuit oppositum ι literæ ω, id certe factum esse crediderim, quod huic ω terminationem dualis efficienti scriptura illa convenire visa non sit.

Σφὶν quoque et μὶν tanquam Attica recensentur ab Ammiano cum aliis, Anthologiæ Epigr. De illo priore saltem, nimirum de σφὶν, Atticis vocabulis

annumerari constat ab Ammiano: at de μὶν non item, quoniam ubi varia vocabula recensuit, e quibus est illud σφὶν, ita claudit hexastichon, Ῥήτωρ ἐστὶ Κρίτων καὶ παιδία πολλὰ διδάσκει, Προσθήσει δ' αὐτοῖς γρῦ, φάθι, καὶ μὶν ἔτι. Estque adeo plane inauditum, (mihi quidem certe,) pronomen μὶν esse linguæ Atticæ.

Quin etiam pleonasmus pronominis placuisse alicubi Atticis videtur, et quidem in iis etiam locis ubi unicum ponitur, (qua de re admoneo, propter illa quæ attuli geminationis pronominum exempla;) nam ut paulo ante, cum de pronomine ὃς dissererem, attuli locum istum Platonis, Καὶ ὁ Ἀδείμαντος, αρά γε, ἦδ' ὃς, οὐδ' ἴστε ὅτι κ. τ. λ., ubi ὃς supervacaneum esse dixi, utpote præcedente nomine proprio, (quod etiam de ἦ δὲ dici potest, cum sequatur ἔφη,) sic de hoc ejusd. Scriptoris loco, qui hunc paucis interjectis præcedit, Ἀλλὰ περιμενοῦμεν, ἦδ' ὃς ὁ Γλαύκων, merito idem dicturus mihi videor. Nam si quis objiciat, eum voluisse dicere non simpliciter Glauco, sed Ipse Glauco, articulum ὁ hunc usum præstare potuisse respondeo. Observavi et dativi αὐτῷ, nec non accusativi αὐτὰς pleonasmum ap. Thuc., illius quidem dativi αὐτῷ, 4, (93.) p. 151. meæ Ed. Τῷ δὲ Ἱπποκράτει ὄντι περὶ τὸ Δήλιον, ὡς αὐτῷ ἠγγέλθη ὅτι κ. τ. λ. Hujus autem accusativi αὐτὰς, 7, (4.) p. 235. Καὶ πέμπει ἐς φυλακὴν αὐτῶν εἴκοσι ναῦς, αἷς εἴρητο περί τε Λοκροὺς καὶ Ῥήγιον καὶ τὴν προσβολὴν τῆς Σικελίας ναυλοχεῖν αὐτάς. Videor autem mihi et ap. Xen. hujus pronominis talem pleonasmum observasse. Verum et aliud pleonasmi genus observavi ap. Aristoph. cum alibi, tum in isto Ἱππ. loco, (803.) ὁ δὲ δῆμος Ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης ἃ A πανουργεῖς μὴ καθορᾷ σου.

Quod autem ad illam pronominum geminationem attinet, alicubi fortasse pleonasmum et illam habere dicere possumus; præsertim vero in σφᾶς αὐτοὺς, pleonasmum recte constituerimus, meo quidem judicio, ap. Thuc., frequentissime illis utentem, (quod de accusativo dico, idem et de ceteris casibus intelligendum fuerit,) siquidem alicubi in ead. re et σφᾶς αὐτοὺς et σφᾶς simpliciter usurpari ab illo videmus, veluti cum uno in loco scribit τὰ κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ἀνείλοντο, in altero, τὰ κατὰ σφᾶς ἀνελόμενοι. Quin etiam ap. Demosth. et Plat. σφᾶς i. q. σφᾶς αὐτοὺς interdum significare scimus. Apud eund. Thuc. (hic enim Scriptor præ ceteris participia more illo Homerico geminat,) cum ἡμᾶς αὐτοὺς in reciprocatione habeamus, sed alibi etiam legamus extra reciprocationis usum, illic quidem pleonasmum non agnoscemus, at hic contra: aut certe emphasin huic geminationi subesse dicemus: ut Latine cum Nosipsos, aut Nosmetipsos dicis, emphasin quandam B oratio habet, quam minime haberet, si simpliciter Nos diceretur. Idem vero et de ceteris pronominibus inter se copulatis sentiendum est. At pronomina οὗ et ἕθεν cum Apoll. Rh. conjunxit, quæ omnino eadem sunt conjunxisse dicendus est, cum οὗ et ἕθεν dialecto duntaxat differant: et perinde sit ac si ἐμοῦ cum ἐμέθεν copularetur.

Ubi autem pronomini possessivo ἐμὸν addunt αὐτοῦ, vel dicunt ἡμέτερον αὐτῶν, aliaque hujusmodi, quorum mentio facta fuit antea, genitivorum αὐτοῦ et αὐτῶν pleonasmus agnoscendus est: nisi forte quod aliquem ornatum addere orationi videntur, non omnino πλεονάζειν dicenda sunt.

---

[176] # DE IIS, QUÆ

IN ARTICULI USU ATTICA ESSE CENSENTUR.

CAPUT XI.

Quod dixi, de pronomine agere incipiens, Atticos in ἐγὼ et σὺ particulæ γε πρόσθεσιν familiarem habere, atque adeo Atticam esse, idem fortassis et de articulo dicere possim, nimirum, ubi eadem particula ei adjungitur, id ex Attici sermonis consuetudine fieri. Reperitur quidem certe hæc particula articulo juncta cum ap. alios, tum ap. Aristoph. Ἀ. (123.) ἐκκόψειέ γε Κόραξ πατάξας τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως, ubi observa præcedere etiam particulam illam γε verbo subjunctam. Apud Eund. in N. (121.) Οὐκ ἄρα, μὰ τὴν Δήμητρα, τῶν γ' ἐμῶν ἔδει. Videndum est tamen ubi particula γε omnino vacet, ubi contra reddi possit Quidem certe: ut fortassis in illo priore loco, (si non præcederet γε,) τόν γε σὸν reddi posset Tuum quidem certe. Illis enim verbis, ἐκκόψειέ γε κ. τ. λ. respondetur ad hæc, Καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν Ψευδαρτάβαν Τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. Interdum vero hæc particula sic articulo jungitur, ut cum eo cohæreat, atque adeo ex articulo pronomen fiat; scimus enim ὅγε pro οὗτος (sicut et ὅδε) dici. Sed hac de re non hic est dicendi locus.

Articulus ap. Atticos Scriptt. sæpenumero πλεονάζει, et supervacaneus est: sic tamen ut ornatum quendam addere videatur. Quod autem mirum videri possit, cum interdum articulus illis sit supervacaneus, aliquando contra eorum orationi deest: adeo ut et πλεονασμοὶ et ἐλλείψεις unius ejusdemque partis orationis ap. Eosd. reperiantur. Sed de pleonasmis dicendum prius est. Solent Attici, inquit Schol. Aristoph., τὰ ἄρθρα πλεονάζειν. Hoc autem annotat in istum versum qui extat initio Pluti, Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν. Ibi enim postquam dixit Atticos solere πλεονάζειν τὰ ἄρθρα, (ubi observandus est obiter hujus verbi πλεονάζειν usus activa signif. pro Supervacanea ponere,) addit, Sicut igitur in τὰ βέλτιστα supervacaneus Attice erat articulus τὰ, ita quoque hic τῶν, et in sequentibus τό: veluti ubi dicitur τὸ ποῖον. Hæc ille: ubi inter hujus pleonasmi exempla, duo affert, quæ parum idonea mihi videntur, ac præsertim primum, quod est genitivi τῶν præfixi nomini κακῶν. Nam et Scriptores eos, D quorum sermo nihil cum Attica lingua commune habet, dicere μετέχειν τῶν κακῶν non minus quam κακῶν existimo. Exemplum autem pleonasmi articuli τὰ, quod ab eo affertur, petitum est e tertio illius Comœdiæ versu, Ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ, ubi dubitari itidem possit an τὰ more Attico πλεονάζειν dicendum sit: vel potius πλεονάζειν sive Attico more, sive alio: hic tamen potius quam ibi pleonasmum admiserim. At vero exemplum tertium, sc. articuli τὸ cum ποῖον, unum ex iis est, quæ idonea vocari possunt. Verum, quod ad exempla attinet, cum Bud. multa et ea quidem apta proferat, ex illo petenda censui. Sed ab eo certe dissentio in eo, quod illum Aristoph. Schol. sequens, in illis verbis μετέχειν τῶν κακῶν, ipse quoque πλεονάζειν τῶν dicit. Ejus verba hæc sunt: Atticorum est alioqui τὰ ἄρθρα πλεονάζειν, (ubi animadverte eum illa Scholiastæ Aristoph. verba usurpare,) καὶ περισσὰ τιθέναι, et versa vice κατ' ἔλλειψιν πολλάκις τῶν

ἄρθρων λέγειν. Prius igitur τῶν περισσευόντων exempla citabo. Aristoph. Πλ. init. Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν. Dem. πρ. Νικόστρ., Ἐλέγξας αὐτὸν τὰ ψευδῆ κεκλητευκότα, Falsam renuntiasse in jus vocationem: περὶ Στεφ., Οὐκοῦν ὅτε ἀπεψηφίζεσθέ μου, τότε ἀπεψηφίζεσθε τὰ ἄριστά με πράττειν. Theophr. de palma arbore loquens, Ἐπιζητεῖ δὲ μᾶλλον τὸ ναματιαῖον ὕδωρ ἢ τὸ ἐκ τοῦ Διός. Aristot. Polit. 4. Φησὶ γὰρ ὁ Σωκράτης ἐκ τεττάρων τῶν ἀναγκαιοτάτων πόλιν συγκεῖσθαι. Plato de LL. 4. Παρὰ δὲ μιαροῦ δῶρα οὔτ' ἄνδρα ἀγαθὸν οὔτε θεόν ἐστί ποτε τόγε ὀρθὸν δέχεσθαι: hic τὸ ὀρθὸν dixit ut τὰ μάλιστα pro Maxime, et τὸ ἐξ ἀρχῆς. Paus. Πυνθανόμενος δὲ οἵτινες ἦσαν, οὐδὲν ἄλλο μαθεῖν ἠδυνάμην ἢ Σικελοὺς τὸ ἐξ ἀρχῆς ὄντας, Ἀκαρνανίαν μετοικῆσαι. Thuc. (3, 22.) Ἐλπίδα δὲ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον ναῦς Πελοποννησίων εἰς Ἰωνίαν παραβαλεῖν, Ne minimam quidem suspicionem habebant: 1, (76.) Ἡμῖν δὲ ἐκ τοῦ ἐπιεικοῦς ἀδοξία τοπλέον ἢ ἔπαινος οὐκ εἰκότως περιέστη. Il. Λ. (705.) τὰ ἕκαστα poëtica licentia dictum est, Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν. Et Od. M. (16.) totidem verbis. Hæc ille, qui his exemplis alia subjungit pleonasmi articuli ante aliud nominum genus; sed ea missa faciens examinanda, quæ allata sunt censeo. Libuit enim ista ex eo descripta proferre, (cum alioqui etiam antea inter varia pleonasmorum genera articulorum quoque pleonasmum commemorans, plerisque horum exemplorum usus fuerim,) partim ut meum de singulis judicium subjungerem, partim etiam quæ illis addenda essent, cognoscere lector posset. Primum igitur de articulo τῶν, qui substantivo κακῶν præfixus est, dico quod et antea dixi. Quod autem ad illum orationis περὶ Στεφ. locum attinet, Τότε ἀπεψηφίζεσθε τὰ ἄριστά με πράττειν, est certe illi Aristophanico similis, in quo τὰ βέλτιστα legimus; sed ne lingua quidem communis fortasse articulum cum hujusmodi superlativis, vel potius cum nonnullis horum superlativorum, omiserit: quod alioqui ambiguitas aliqua subesse possit. [177] Exempli gratia, in illo Dem. loco, si quis pro τὰ ἄριστά με πράττειν dicat ἄριστά με πράττειν, quis non ἄριστα adverbium potius quam nomen esse censeat, præsertim cum verbum πράττειν hujusmodi adverbiis jungi gaudeat? sed πράττειν junctum cum ἄριστα adverbio, longe aliam (ut quivis nosse potest) quam cum nomine ἄριστα significationem habet. Fateor alioqui linguam communem quibusdam superlativis articulum hujusmodi non præfigere. At in illo Dem. loco, ubi τὰ ψευδῆ κεκλητευκότα dicit, magis idoneum fortasse pleonasmi exemplum habemus. Neque enim dubium est quin is, qui communi lingua uti voluisset, dicturus fuerit ψευδῆ κεκλητευκότα absque articulo. Plat. autem locus mirum quendam articuli habet pleonasmum, et quidem talem ut vix alium ei omnino similem reperiri posse existimem, atque adeo an ita Plato scriptum eum reliquerit subdubitem. Sed enim miror vicissim, quo respiciens Bud. talem esse dixerit articuli τὸ pleonasmum in illo Plat. loco, qualis est in τὰ μάλιστα et τὸ ἐξ ἀρχῆς: cum enim ὀρθὸν sit nomen, at μάλιστα sit adverbium, itidemque ἐξ ἀρχῆς adverbialiter dicatur, (conjunctim sc. scribendo,) quid commune pleonasmus unus cum altero habere potest? Et de illis quidem exemplis hactenus.

Libet autem illis, nec non iis quæ et ipse attuli antea, (cum inter varia pleonasmorum genera articuli quoque pleonasmum recenserem,) pauca quædam addere, quæ alium pleonasmi usum, ut ita dicam, quam in illis habent. Ac primum lectorem moneo, quædam esse adjectiva, quibus invenitur præfixus itidem hic πλεονάζων articulus, cum tamen in lingua communi eo præfixo significatio immutetur. Exemplum habemus ap. Aristoph. B. (160.) Ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον: hic enim τὸν πλείω χρόνον dictum esse constat pro πλείω χρόνον: cum tamen τὸν πλείω χρόνον aliud sit quam πλείω χρόνον. Nam ὁ πλείων χρόνος est Major pars temporis, at πλείων χρόνος, Plus temporis, Longius tempus: adeo ut si dicere velim, Non semper ludo,

A sed majori parte temporis seriis vaco: articulo usurus sim, hoc modo, οὐκ ἀεὶ παίζω, ἀλλὰ τὸν πλείω χρόνον σπουδάζω: ut τὸν πλείω χρόνον sit quod dicimus La plupart du temps. At vero si dicere velim, Diutius hæc tolerare nequeo, dicturus sim οὐ δύναμαι ἀνέχεσθαι ταῦτα πλείω χρόνον, non τὸν πλείω χρόνον. Itidemque si significare velim, Longius tempus est, non ὁ πλείων χρόνος, sed πλείων χρόνος dicendum fuerit. Sic sequente particula ἢ nequaquam articulo uteris; dices enim, πλείονα χρόνον καθεύδει ἢ ἀγρυπνεῖ, non τὸν πλείονα: at Soph. tamen ausus est τοὺς πλείονας dicere sequente hac particula ἢ, Antig. (313.) Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας Ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους. Neque tamen aliis etiam quibuslibet locis, ubi articulus discriminis indicandi causa ponitur, talem pleonasmum usurpari posse existimo. Exempli gratia, ut dicitur τὴν ἡσυχίαν ἄγειν pro ἡσυχίαν ἄγειν, Lucian. in Charonte (§. 3.) Ἐγὼ δὲ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν παρακελεύσομαι, non itidem τὴν ἑορτὴν ἄγειν pro

B ἑορτὴν ἄγειν dici posse censeo.

Est etiam alius quidam articuli pleonasmus, cum sc. geminatur, Thuc. 8, (16.) p. 268. Καὶ μετωρισθεὶς ἐν τῷ πελάγει, ὡς ἑώρα τὰς ναῦς πολλὰς τὰς ἀπὸ τῆς Χίου, φυγὴν ἐποιεῖτο ἐπὶ τῆς Σάμου. Hic enim vacare videtur τὰς priore loco; atque, ut non vacaret, fuisse dicendum ὡς ἑώρα τὰς πολλὰς ναῦς. Sed exempla manifestiora et certiora hujus geminationis pleonasmum habentis ex Eod. afferam. Legimus enim ap. illum, 8, (77.) p. 287. Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες ἐς τὴν Σάμον οἱ δέκα πρεσβευταὶ, ὡς ταῦτα ἐν τῇ Δήλῳ ἔτι ὄντες ᾐσθάνοντο, ἡσύχαζον. In eadem illa pag. habemus, Καὶ αἱ μὲν Δήλου λαβόμεναι αἱ πλείους μετὰ Κλεάρχου, καὶ ὕστερον πάλιν ἐλθοῦσαι ἐς Μίλητον. Hic enim non video quid aliud dici possit quam αἱ μὲν Δήλου λαβόμεναι αἱ πλείους, i. valere q. αἱ μὲν πλείους Δήλου λαβόμεναι: itidemque in illo præcedente loco, Οἱ δὲ πεμφθέντες ἐς τὴν Σάμον οἱ δέκα πρεσβευταὶ, non aliud esse quam οἱ δὲ πεμφθέντες ἐς τὴν Σάμον δέκα πρεσβευταί. Qui-

C bus Thuc. locis, ac præsertim priori, similis est hic Pausaniæ, (non enim alius in præsentia occurrit,) in Messeniacis, Οἱ δὲ ὁπότε αἴσθοιντο οἱ τραυματίαι τὴν ἰσχὺν σφᾶς ὑπολείπουσαν, διεκελεύοντο τοῖς δρῶσι μὴ χείρονας ἢ αὐτοὶ γίγνεσθαι. Itidem enim hic, οἱ δὲ ὁπότε αἴσθοιντο οἱ τραυματίαι, perinde est ac si diceretur οἱ δὲ τραυματίαι ὁπότε αἴσθοιντο. Animadverto quidem posse alicubi dici articulum οἱ posteriore loco habere quendam vocabuli Inquam usum, aut etiam Nimirum, s. Videlicet: ut in priore exemplo e Thuc. sumto, Οἱ δὲ πεμφθέντες ἐς τὴν Σάμον οἱ δέκα πρεσβευταὶ, Qui autem Samum missi fuerant, illi, inquam, decem legati; vel, Illi nimirum decem legati. In posteriore autem, αἱ μὲν Δήλου λαβόμεναι αἱ πλείους, perinde esse ac si diceretur, Et quidem major earum pars. Sed etiamsi articulo hanc signif. demus, nihilo certe minus pleonasmus hic erit, quoniam talis ejus repetitio nihil orationi addit. Est alioqui et quædam articuli geminatio passim usitata, ea sc. qua dicitur ὁ βασιλεὺς ὁ δίκαιος,

D pro ὁ δίκαιος βασιλεύς: itidemque ἡ γυνὴ ἡ καλὴ, pro ἡ καλὴ γυνή. Sed his in Il. vel non est vel potius non sentitur pleonasmus, [178] quod talis geminatio præcedente adjectivum substantivo passim usitata sit. At si quis ὁ δίκαιος ὁ βασιλεὺς, vel ἡ καλὴ ἡ γυνὴ dixerit, pleonasmus certe erit, sed βαρβαρίζων: neque enim ullum Græcorum Scriptorum (eorum quidem certe quos imitari debemus) ita unquam esse locutum existimo: at quosdam hujus sæculi homines Graece (si diis placet) scribentes, cum alia multa circa articuli usum, tum hoc peccasse scio.

Alicubi etiam invenitur articulus præpositivus πλεονάζων, præcedente postpositivo: ut in isto Soph. loco, Antig. (404.) p. 230. Ταύτην γ' εἶδον [Br. ἰδὼν] θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν Ἀπεῖπας. Dictum enim est, ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας, pro ὃν σὺ νεκρὸν ἀπεῖπας. Si tamen hunc articulorum ordinem mutare velimus in eum, quem simplex et

vulgo recepta orationis structura postulat, utrique locum esse dicemus: ut sc. ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας dictum sit pro τὸν νεκρὸν ὃν σὺ ἀπεῖπας. Sed vide et quæ supra, sc. p. 83., de isto articuli usu disserui.

Est præterea certus quidam articuli τὸ pleonasmus ante infinitivum, sed præfixas habentem voculas μὴ οὐ. Xen. Σ. (3, 3.) Ἀλλ' οὐδείς σοι, ἔφη, ἀντιλέγει τὸ μὴ οὐ λέξειν ὅ,τι ἕκαστος ἡγεῖται πλείστου ἄξιον ἐπίστασθαι. Apud Eund. cum præteriti temporis infinitivo, K. Π. 7, (5, 17.) Τοῖς μὲν θεοῖς οὐδὲν ἂν ἔχοιμεν μέμψασθαι τὸ μὴ οὐχὶ μέχρι τοῦδε πάντα ὅσα εὐχόμεθα καταπεπραχέναι. Sic ap. Aristoph. τὸ μὴ οὐκ ἐλθεῖν pro μὴ οὐκ ἐλθεῖν legitur. Videndum est autem an de isto etiam ejus loco idem ferri judicium possit, Ὄρν. (36.) Αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν, Τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεὐδαίμονα. Apud Thuc. quidem certe hunc articulum τὸ itidem vacare cum infin. censeo præfixis iisd. particulis, init. 3. Καὶ τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων, τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. Omnino enim a Schol. hic dissentio, deesse præp. διὰ dicenti, quasi τὸ μὴ οὐ pro διὰ τὸ μὴ οὐ dictum sit. Cum autem ab illo dissentio, simul et Corintho refragor, utpote qui Articulo VIII. in exemplum ellipseωs præpositionis διὰ, h. l. attulerit. Sed nihil minus rationi consentaneum esse quam velle præpositioni διὰ locum hic dare, cum abunde docuisse mihi videar in iis quæ in illum Articulum annotavi, eo te remittam: quendam Aristidis locum inde depromtum huc transferre contentus, in quo idem præcedente simili verbo pleonasmus habetur: adeo ut etiam imitari Thuc. voluisse videatur; sicut enim ille εἴργειν τὸ μὴ, ita hic διείργειν τὸ μὴ dixit, scribens, Οὔτε θάλαττα διείργει τὸ μὴ εἶναι πολίτην. Habes jam exempla pleonasmi articuli τὸ ante infinitivum, et quidem futuri, præteriti, præsentis temporis; sed interjectis voculis μὴ οὐ: at exempla ejusdem pleonasmi cum infin. præfixas non habente hasce particulas, quærenda tibi relinquo.

Possum (meo quidem judicio) pleonasmis illum articuli usum annumerare, quo τὸ τῆς δαπάνης pro ἡ δαπάνη, et τὸ τῆς ὀργῆς pro ἡ ὀργὴ, nec non τὸ τῶν ὀνύχων pro οἱ ὄνυχες: et in plur. τὰ τοῦ πολέμου pro ὁ πόλεμος, τὰ τῆς ὁμολογίας pro ἡ ὁμολογία, aliaque itidem multa dicuntur. Illa quidem verba τὸ τῶν ὀνύχων pro οἱ ὄνυχες, ex Aristot. habeo, scribente, de Part. Anim. 4, 10. Εὖ δὲ καὶ τὸ τῶν ὀνύχων μεμηχάνηται, sc. ἡ φύσις: neque enim aliud his verbis τὸ τῶν ὀνύχων quam τοὺς ὄνυχας declarat. At vero duo illa exempla τὸ τῆς δαπάνης, τὸ τῆς ὀργῆς, e Plut. sumta sunt, Scriptore non quidem Attico, sed in multis Atticos imitante, ut alibi quoque testatus sum: ideoque cum mihi ex ipsis Atticis exempla desunt, aut certe ad manum non sunt, quæ e fonte haurire non possum, ex illius aliorumque hujusmodi Auctorum scriptis, tanquam rivis inde deductis, haurire non dubito. Ut igitur talem articuli singularis usum Plutarchi auctoritate confirmem, (donec pluralis exempla e Thuc. proferam,) legimus ap. eum in Apophth. opere, p. 338. meæ Ed. (=6, 728.) ubi quæ sunt Epaminondæ recensentur, Θαυμασάντων *δὲ τῶν συναρχόντων, οὐ τὸ τῆς δαπάνης ἔφη λυπεῖν αὐτὸν, ἀλλ' εἰ τοσοῦτον ἔλαιον ἐντὸς παραδέδεκται τοῦ σώματος. Ut autem τὸ τῆς δαπάνης nihil aliud declarare quam τὴν δαπάνην facilius cognoscere possis, en tibi quæ præcedunt, Τοῦ δὲ μαγείρου τοῖς συνάρχουσιν ἡμερῶν τινων δαπάνην ἀπολογιζομένου, πρὸς μόνον ἠγανάκτησε τὸ πλῆθος τοῦ ἐλαίου. Alter ejus locus in Bruti Vita extat, (21.) Ὅταν παρακμάζῃ καὶ παρανθῇ τὸ τῆς ὀργῆς. Itidem enim hic quid aliud τὸ τῆς ὀργῆς quam ὀργὴ esse possit? Exempla autem pluralis τὰ eod. usurpati modo ap. Thuc. extant, uti supra dixi. Legimus enim ap. eum 4, (54.) p. 138. Διὸ καὶ θᾶσσον καὶ ἐπιτηδειότερον τό,τε παραυτίκα καὶ τὸ ἔπειτα τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς: perinde ac si dixisset ἡ ὁμολογία, quam mox appellat ξύμβασιν: sicut in præcedentibus usus erat verbo ξυνέβησαν, hac ipsa de re loquens. Apud

A Eund. non uno in loco legimus τὰ τοῦ πολέμου pro ὁ πόλεμος: ut 5, (86.) p. 192. ubi οἱ τῶν Μηλίων ξύνεδροι Atheniensibus respondent, Ἡ μὲν ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλήλους, οὐ ψέγεται· τὰ δὲ τοῦ πολέμου, παρόντα ἤδη καὶ οὐ μέλλοντα, διαφέροντα αὐτοῦ φαίνεται: perinde ac si dixissent, ὁ δὲ πόλεμος, παρὼν ἤδη καὶ οὐ μέλλων, διαφέρων αὐτοῦ φαίνεται. Equidem et ipse Schol. non aliter intelligere videtur; quippe qui exponat, Ἤδη δὲ πολεμοῦντες ἡμῖν, οὐκέτι εὐγνωμονεῖτε, οὐδὲ ὅμοια οἷς λέγετε ποιεῖτε. [179] Alter autem locus (eorum quidem quos in promtu habeo, nam alioqui ita locutum et alibi esse memini,) extat 6, (6.) p. 199. Καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἅμα πρὸς τοὺς Σελινουντίους ἐν ὅτῳ ἐστὶν εἰσομένους. Neque tamen ubicunque τὰ τοῦ πολέμου vel τὰ τῶν πολέμων dicit hic Scriptor, expositionem illam istis verbis tribuendam esse dixerim; hæc enim verba τὰ τοῦ πολέμου significare possunt Res bellicas, s. Apparatum bellicum; aut Belli statum; aut etiam Belli conditionem: ut 2, (11.) Ἄδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων,
B aptius redditum iri videtur, Incerta est bellorum conditio s. fortuna; vel, Incerti sunt bellorum eventus: quam Incerta sunt bella. Quin etiam fieri potest ut alicubi τὰ τοῦ πολέμου reddere oporteat Quod ad bellum attinet. Verum libet illis exemplis unum addere, ex eod. Scriptore sumtum: et quod ejusmodi est ut magis appositum desiderari non possit. Pericles igitur 2, (60.) ita suam concionem orditur, Καὶ προσδεχομένῳ μοι τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν ἐς με γεγένηται. Hic certe τὰ τῆς ὀργῆς dictum esse pro ἡ ὀργὴ, nemo non videat: et articulum pluralem non alium usum habere quam singularem ap. Plut.: utpote dicentem (sicut paulo ante vidimus) τὸ τῆς ὀργῆς itidem pro ἡ ὀργή. Ceterum quamvis his loquendi generibus periphrasticis τὸ τῆς ὀργῆς et τὰ τῆς ὀργῆς, et similibus, pleonasmum articuli subesse dicam, non tamen, ut in iis exemplis quibus primus locus datus fuit, posse absque ulla mutatione auferri articulum putandum est. Ubi enim τὴν ἡσυχίαν ἄγειν scriptum est, itidemque ubi dicit
C Thuc. Πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον, possis, auferendo articulum, nihilque tamen in ceteris verbis immutando, eund. illorum sensum habere; at ubi dicitur τὸ τῆς ὀργῆς vel τὰ τῆς ὀργῆς, articulus τὸ vel τὰ eximi non potest, quin gen. nominis et pariter gen. articuli in nominativos mutentur. Sed hæc apertiora sunt quam ut de illis lectorem moneri oporteat.

Invenio porro et alium hujus articuli τὰ pleonasmum ap. eund. Scriptorem, aut saltem τὰ ita usurpatum, ut oratio illo carere posse videatur. Scribit enim (88.) p. 226. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐν τῇ Νάξῳ ἐστρατοπεδευμένοι, τὰ πρὸς τοὺς Σικελοὺς ἔπρασσον, ὅπως αὐτοῖς ὡς πλεῖστοι προσχωρήσωνται. Si enim articulum τὰ huic orationi exemeris, eundem (meo quidem judicio) sensum absque illo habebis, quem cum illo habebas, cum Thuc. alibi dicat πράσσειν πρός τινα, non præfixo præpositioni illo articulo, nec non πράσσειν ὅπως vel ὅτῳ τρόπῳ: atque adeo alicubi cum illa præp. πρὸς, sequente itidem ὅπως.

Est et aliud loquendi genus, quod itidem articuli
D pleonasmum, sed simul etiam præpositionis ἐν, habere videtur. Ne tamen pleonasmum latius quam par sit extendere videar, in sequentibus potius de illo genere loquendi disseram, ubi aliquos articuli usus, qui Atticis peculiares esse videntur, commemorabo.

A pleonasmo autem ad ellipsin (ut par est) orationem transferens, exemplis e Bud. sumtis contentus ero: quod facile cuilibet futurum sit, consideratis locis qui ab eo in exemplum afferuntur, alios illis similes e Scriptoribus Atticis excerpere. Rursus Atticorum est, inquit ille, articulum supprimere. Theophr. 5. Τὰ δὲ ἄλλα τέμνεται, ὁτὲ μὲν, μετὰ πυροτομίαν, ὁτὲ δὲ μετὰ τρυγητὸν καὶ ἀρκτοῦρον. Aristot. H. A. 6. Λαγνίστατον δὲ καὶ τῶν θηλειῶν καὶ τῶν ἀῤῥένων ἵππος μετ' ἄνθρωπον ἐστί: Probl. sect. 33. Διὰ τί λύγγα παύει πταρμός; Quod etiam fit ante participium, Διὰ τί ἧττον μεθύσκονται ταῖς μεγάλαις κωθωνιζόμενοι; ubi οἱ deest. Et sect. 10. Διὰ τί γίνεται ἐλάττων μὲν ἡ φωνὴ ἐξαιρουμένων, ὁμοία δὲ τὸν

χάρακτῆρα; Plato, Παρῆσθα δὲ καὶ αὐτὸς λεγομένοις. Xen. (Œc. 8, 3.) Καὶ γὰρ χορὸς ἐξ ἀνθρώπων συγκείμενός ἐστι: 'Ελλ. 6, (1, 4.) Σχεδὸν πάντες οἱ ταύτῃ ἀκοντισταί εἰσιν· ὥστε καὶ πελταστικῷ εἰκὸς ὑπερέχειν τὴν ἡμετέραν δύναμιν. Plato Phædone (37.) Ὡς μέντοι οὐκ ἰσχυρότερον καὶ πολυχρονιώτερον ἡ ψυχὴ σώματος, οὐ συγχωρῶ τῇ Σιμμίου ἀντιλήψει: Epinomide, Τὸ δὲ τῶν ῥηθέντων μέγιστον ἦν, ὅτι πρεσβύτερον εἴη ψυχὴ σώματος ἅπασα παντός: hic addi non debuit. Alibi statim addi potuit, nec tamen additus est, Πανταχῇ τε ἄρχον ἀρχομένου πρεσβύτερον, καὶ ἄγον ἀγομένου πάντῃ, pro τὸ ἄρχον τοῦ ἀρχομένου, et τὸ ἄγον τοῦ ἀγομένου. Affert et alia exempla, quæ tibi ap. eum videnda relinquo. Sed est de quo hic lectorem monere, operæ pretium existimo: nimirum plerisque locis articulum non ab ipsis auctoribus, sed a librariis potius esse prætermissum. Neque hoc ut verisimile duntaxat dico, sed ut rem quam veram esse compererim, conferens Edd. typographicas cum vetustis Codd., affirmo. Hoc autem cum ita sit, minus certa ellipseως quam pleonasmi exempla esse possunt.

Jam vero ut articulum omittunt nonnunquam Scriptt. Attici, ita nomen ipsum interdum, non articulum: nomen inquam, quod articulo jungendum erat: adeo ut articulus non suo tantum, sed nominis quoque fungatur officio. Insigne autem hujus usus exemplum habemus ibi præsertim, ubi articulum jurijurando adhibent, μὰ τὸν dicentes sine adjectione. Aristoph. B. (1375.) Μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν, εἴ τις Ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων, Ἐπειθόμην. Ceterum non minus ab Atticis profectum esse crediderim eum articuli usum, [180] quo τὴν ἄγουσαν vel τὴν φέρουσαν dici videmus, subaudiendo ὁδόν: itidemque, τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς vel ὑπὲρ ψυχῆς, subaudiendo δρόμον vel κίνδυνον: nec non κρινομένη τὴν ἐπὶ θανάτῳ, subaudiendo δίκην. Facilis autem est hæc subauditio in iis præsertim locis, ubi nomen articulo jungendum significatione cum verbo convenit, ut cum dico μάχεσθαι τὴν περὶ ψυχῆς, subaudiens μάχην. Cui sane simile est illud τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς, cum subaudiatur δρόμον, nec aliud sit τρέχειν quam δραμεῖν. Aliud vero est ellipseως genus, cum dicunt εἰς τὴν ἑαυτοῦ, pro εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, vel γῆν, vel χώραν, cum denique et alia elliptice dicunt, a me commemorata, ubi de nominum ellipsi disserui. Quibus addi potest h. l. Thuc. 6, (60.) p. 217. Αὐτός τε καθ' ἑαυτοῦ καὶ κατ' ἄλλων μηνύει τὸ τῶν Ἑρμῶν. Longe enim aliter hic dicitur τὸ τῶν Ἑρμῶν, quam ab Aristot. supra τὸ τῶν ὀνύχων, cum τὸ τῶν ὀνύχων μεμηχάνηται non aliud sonet quam τοὺς ὄνυχας μεμηχάνηται: at vero τὸ τῶν Ἑρμῶν nequaquam resolvere itidem in accus. τοὺς Ἑρμᾶς possis. Est enim τὸ τῶν Ἑρμῶν, quod alibi τὰ περὶ τοὺς Ἑρμᾶς δρασθέντα, et ἡ τῶν Ἑρμῶν περικοπὴ dicit. Sed in hujusmodi locis difficile nonnunquam est substantivum id, quod subaudiendum relinquitur invenire, etiamsi alioqui qua de re agatur et quæ mens scriptoris fuerit, perspiciatur. Atque adeo de illo ipso Thuc. loco id dicere possumus; quamvis enim τὸ τῶν Ἑρμῶν esse sciamus, quod alibi dicit τὰ περὶ τοὺς Ἑρμᾶς δρασθέντα, sc. τὴν τῶν Ἑρμῶν περικοπὴν, ut Idem alibi vocat: tamen ubi dicit τὸ τῶν Ἑρμῶν, nemo est qui in inveniendo substantivo non hæreat; nam subaudire πρᾶγμα vel ἔργον, (quæ nomina prima fronte cuipiam occurrere possint,) nullo modo mihi placet: et cum subaudiendo alterum horum, genitivus Ἑρμῶν resolvendus sit in hæc verba περὶ τοὺς Ἑρμᾶς, malim τόλμημα aut ἀσέβημα, ut ipse auctor inter ἀσεβήματα hoc numerat, subaudire: ut τὸ τῶν Ἑρμῶν dictum sit pro τὸ περὶ τοὺς Ἑρμᾶς τόλμημα s. ἀσέβημα. Quid si vero ne ipsi quidem Auctores, dum talia scriberent, quicquam de substantivo, quod subaudiendum esset, constitutum apud se habebant?

Alicubi autem additur articulo adjectivum femininum sequente genitivo feminini itidem generis, ubi etiam subaudiendum aliquid cum articulo relinqui videtur. Bud. tamen nullam subauditionis mentionem facit, cum e Xen. Œc. affert, (16, 14.) Τὴν δὲ γῆν στρέφειν, ὡς ἡ ὠμὴ αὐτῆς ὀπτῷτο: K. Π. 6, (2,
A 10.) Πολλὴ γάρ ἐστι τῆς ὁδοῦ ἄοινος: Aristot. de Cœlo 2. Τὴν πλείστην τῆς περὶ φύσεως ἱστορίας. Sed cum ἡ ὠμὴ αὐτῆς dicatur Cruda ejus pars, Ea pars quæ cruda est, itidemque in ceteris locis hoc subst. interpretationi adhibendum sit, non video quidnam obstare possit quominus itidem subst. μερὶς subaudiendum relinqui dicatur, sicut μέρος sæpe subaudiri supra docui. Sed enim et ubi non præfixus est articulus, tale genus loquendi inveniri fateor, ut ap. Plut. Πολλὴν τῆς Σικελίας ἐπέδραμεν. Et hic quidem omissum esse articulum suspicari quispiam posset: at non itidem, ubi dicitur ab Arriano ὅσην τῆς χώρας: 5, (21, 7.) Ὅσην δὲ τῆς χώρας ἐπῆλθε, φυλακὰς ὑπέλιπεν ἐν τοῖς ἐπικαιροτάτοις χωρίοις. Quo Aristot. quoque modo dixit ὅση τῆς ἀναθυμιάσεως.

Atque ut sub articulo in præcedentibus locis subauditur aliquod nomen, ita sub articulo τὸ interdum subaudiendum relinqui infinitivum sciendum est, ut Thuc. 8, (41.) p. 275. Εὐθὺς ἀφεὶς τὸ ἐς τὴν Χίον, ἔπλει ἐς τὴν Καῦνον. Hic enim τὸ ἐς τὴν Χίον dictum
B esse pro τὸ ἐς τὴν Χίον πλεῖν, manifestum est, cum sequatur ἔπλει, quod subauditionem illam velut ante oculos nobis ponit. Solere tamen et alio modo infinitivos subaudiendos relinqui, (i. e., non utendo hoc articulo τὸ,) sciendum est. Verum ut in præsentia de illa tantum subauditione infinitivi loquar, quæ invenitur post articulum τὸ, ecce tibi et alium ejusd. Scriptoris locum, in quo itidem infinitivi ellipsin esse puto, sed quod non itidem e verbo sequente peti possit: 7, (75.) p. 259. Καὶ μὴν ἡ ἄλλη αἰκία καὶ ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσά τινα ὅμως τὸ μετὰ πολλῶν κούφισιν, οὐδ' ὣς ῥᾳδία ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο. Hic enim non dubium est quin Thuc. de consolatione e paribus aliorum miseriis loqui voluerit, quam Cic. levem esse dicit: et alibi, miseram quidem, sed tamen necessariam. Sed quamvis hujus loci sententia manifesta sit, nequaquam ut in præcedente, verbum, quod subaudiri debet, in promtu habemus; cum enim diceret, Ἀφεὶς τὸ ἐς τὴν Χίον, ἔπλει ἐς τὴν Καῦνον, verbum ἔπλει nobis infinitivum πλεῖν, quem cum
C τὸ jungeremus, suggerebat; at hic nihil tale dici potest, ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσά τινα ὅμως τὸ μετὰ πολλῶν κούφισιν: nihil enim sequitur, unde aptum verbum accipere possimus. Verum quod in sequentibus non invenitur, videndum an non in præcedentibus inveniri possit. Cum igitur præcedat nomen κακῶν, dico ex eo elici posse infin. κακοῦσθαι, qui cum articulo τὸ extrinsecus assumatur. Neque tamen hoc ita dici a me putandum est, quasi semper e præcedentibus aut sequentibus verbum, quod subaudiri debet, petere necesse sit, (quippe cum non semper inde peti possit,) sed ut ostendam ibi primum quærendum esse, quod multo tutius et certius inde accipiatur. Cum autem nihil se ibi offert, quid maxime loco et rei de qua agitur conveniat, videndum est. Verbi gratia, si gen. κακῶν non mihi visus fuisset infinitivum κακοῦσθαι suggerere, subaudiissem παθεῖν. [181] Jam vero si quis me roget cur infinitivum potius quam aliquod verbale hic subaudiam, respondebo, posse fortassis aliquem inveniri ejus-
D modi locum, cui subauditio nominis verbalis non minus quam infinitivi convenire possit: quamvis alioqui infinitivi subauditionem postulare potius Gr. linguæ consuetudo videatur. In hoc quidem certe loco si nomen verbale subaudiendum foret, id esset κάκωμα: sed κάκωμα ἀντὶ τῆς κακώσεως videndum an Thucydideum sit.

Dum autem hæc scriberem, venit in mentem alius quidam hujus pronominis τὸ usus, qui an ellipsin an contra pleonasmum habeat, dubitari fortasse possit. Sed cum ejus exempla non aliunde mihi memoria nunc suggerat quam e Luca Evangelista, ea proferre non dubitabo; præsertim cum nonnulla in suo sermone habeant Evangelistæ, quæ cum a sermonis Gr. consuetudine abhorrere videantur, debent contra illis cum optimis quibusque Scriptoribus communia existimari: quo e numero esse pleonasmum particulæ ὅτι antea docui. Legimus igitur Luc. 22, 2. Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν: 22, 4. Καὶ ἀπελθὼν συνε-

λάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς: 1, (62.) Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. His enim in locis aut cum τὸ aliquid subaudiri, ut sit ellipsis; aut certe ipsum πλεονάζειν dicendum est. Sed rationi magis est consentaneum, ut pleonasmum hic constituamus, et τὸ non minus vacare quam in locis ante allatis (præfixum particulis μὴ οὐ, sequente infinitivo,) dicamus: neque alium in τὸ τί quam in τὸ πῶς pleonasmum esse velimus. Scio enim alioqui τὸ τί ad illum Atticum particulæ τί usum posse referri, quo ei articulum τὸ supervacaneum præfigunt. Verum aliud postea genus pleonasmi in τὸ πῶς constituendum esset. Idemque fortassis et de isto Pauli loco dicendum fuerit, ad Rom. 8, (26.) Τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθ' ὃ δεῖ, οὐκ οἴδαμεν. At vero de articulo τὸ qui legitur Marc. 9, (23.) Εἶπεν αὐτῷ τό, εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι, aliud dicendum esse videtur: ideoque alii hujus Capitis loco eum reservabo.

Ut autem ab accus. illo τό, quem e Thuc. attuli, veniam ad gen. τοῦ, sciendum est, quemadmodum cum τὸ infinitivum subaudiri dixi, ita nonnunquam gen. τοῦ infinitivo elliptice jungi, quod nimirum ante genitivum τοῦ vel ἕνεκα vel aliquid ejusmodi subaudire oporteat. Atque ut ex illis ipsis scriptis, unde modo exempla protuli, nunc quoque proferam, legitur ap. Matth. 2, (13.) Μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό: 3, (13.) Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ: ubi nemo non videt τοῦ pro ἕνεκα τοῦ dictum esse. Interdum vero τοῦ μὴ in iisdem Evangelicis scriptis cum eadem subauditione dicitur. Quod si quis hunc usum articuli τοῦ suspectum habet, tanquam vetustis Scriptoribus ignotum, legat quæ de illo p. 102. disserui. Quin etiam illis exempla hæc addat: e Thuc. 1. Τοῦ μή τινα ζητῆσαι ποτέ: 8, (14.) Τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι: 2, (22.) Τοῦ μὴ ὀργῇ τι μᾶλλον ἢ γνώμῃ ξυνελθόντας ἐξαμαρτεῖν. Sed in quodam Pauli loco invenio τοῦ μὴ idem valens ac ὥστε μή, meo quidem judicio: ad Rom. 7, (3.) Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου· τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ: Ita ut non sit, vel, Adeo ut non sit.

Venio ad illum articuli τὸ usum, cujus mentionem in præcedentibus feci, pag. sc. 179. cum dicerem esse et quoddam loquendi genus, quod articuli pleonasmum itidem (sed cum pleonasmo præpositionis ἐν) habere videretur. Legimus igitur ap. Thuc. 7, (71.) p. 258. meæ Ed. Ἄλλοι δὲ καὶ πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες, διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἁμίλλης, καὶ τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς ξυναπονεύοντες, ἐν τοῖς χαλεπώτατα διῆγον. Quid de his verbis ἐν τοῖς χαλεπώτατα dicemus? Nemo quidem ἐν τοῖς χαλεπώτατα poni pro χαλεπώτατα negarit, ut opinor; sed rationem structuræ horum verborum reddere, hoc opus, hic labor est, mihi quidem certe. Nam scio quidem ἐν τοῖς μάλιστα etiam dici; sed cum alia natura sit adverbii μάλιστα quam illius χαλεπώτατα, aliud etiam de uno loquendi genere quam de altero judicandum videtur. Ut autem melius id perspici possit, illius quoque posterioris, ἐν τοῖς μάλιστα, exempla proferenda sunt. Primum eorum ex hoc ipso Scriptore petam, (8, 90.) p. 291. Ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ. Plato Epist. 10. Ἀκούω Δίωνος ἐν τοῖς μάλιστα ἑταῖρον εἶναί σε. [182] Plut. Symp. 4, (5. p. 664.) Τιμᾶν ἐν τοῖς μάλιστα τὸν χερσαῖον ἐχῖνον. Tale esse hoc loquendi genus ἐν τοῖς μάλιστα dico, quale ap. Latinos Ut qui maxime, vel Quam qui maxime. Veluti cum Cic. dicit, ad Fam. 5. scribens Metello, Tam enim sum amicus reipublicæ quam qui maxime. Siquidem non aptius posse reddi puto hæc Latina verba quam istis Græcis, φίλος εἰμὶ ἐν τοῖς μάλιστα. Miror itaque quid venerit in mentem Scholiastæ Thuc. ut ἐν τοῖς μάλιστα exponeret ἐν τοῖς ἰσχυροτάτοις, in illo quem attuli loco. Nec solum ab eo hanc expositionem, sed et a quolibet alio

A hoc genus loquendi habente alienam prorsus esse hanc illius Schol. expositionem arbitror. Ceterum cum dicendo ἐν τοῖς μάλιστα, subaudiri aliquid manifestum sit, commode participium οὖσι subauditum iri puto, una cum dativo plurali sumto e præcedentibus. Exempli gratia, Φίλος εἰμὶ ἐν τοῖς μάλιστα: adde extrinsecus, οὖσι φίλοις. Sic ἐχθρός εἰμι ἐν τοῖς μάλιστα: addo, οὖσιν ἐχθροῖς. Nunc autem videndum est an de altero illo genere loquendi ἐν τοῖς χαλεπώτατα dici a nobis itidem possit. Equidem si talem subauditionem locum habere et ibi velimus, cum ἐν τοῖς χαλεπώτατα διῆγον, extrinsecus assumere oportebit διάγουσι: hoc modo, Διῆγον ἐν τοῖς διάγουσι χαλεπώτατα: perinde sc. ac si diceretur, ἦσαν τῶν χαλεπώτατα διαγόντων. Nisi liceat, aliter accipiendo præp. ἐν, ita exponere, διῆγον ὁμοίως τοῖς χαλεπώτατα διάγουσι: vel, ὥσπερ οἱ χαλεπώτατα διάγοντες. Et quoniam de genere loquendi agitur, quod insolens esse puto, si itidem insolentem quampiam expositionem afferre liceat, dixerim videndum
B num verba illa, ἐν τοῖς χαλεπώτατα διῆγον, resolvi et hoc modo possint, διῆγον ἐν τοῖς κακοῖς ἅ ἐστι χαλεπώτατα. Hæc sunt quæ nunc de isto articuli usu cum hoc adverbio habeo quæ dicam. Ea certe vereor ut aliis satisfactura sint, cum mihi ipsi parum satisfaciant. Verum si viam saltem alicui ad meliorem quampiam expositionem aperuerint, non inutilis hæc mea disquisitio fuerit. Non valde equidem mirum videri debet, tales quasdam phrases inveniri, in quibus structuræ verborum iniri ratio non possit, cum multæ in vernaculis etiam linguis occurrant, in quibus eodem pacto hærere cogimur: quod nec caput nec pedes (si isto proverbio hac in re uti licet) in iis appareat.

Articulum Attici a nomine suo (i. e. a nomine cui præfigitur, et jungi debet,) nonnunquam disjungunt: idque duobus modis faciunt. Interdum enim unum duntaxat vocabulum interjicitur, interdum duo, et plura etiam nonnunquam. Soph. Antig. (313.) Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας Ἀτωμένους ἴδοις
C ἂν ἢ σεσωσμένους. Aristoph. Ἀ. (341.) Τοὺς νῦν μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε: Πλ. (166.) Ὁ δὲ κναφεύει τις, ὁ δὲ πλύνει κώδια, pro ὁ δέ τις κναφεύει. Xen. Σ. (3, 8.) Ὁ μὲν δὴ Ἑρμογένης ἀνήρετο. Lucian. Nigrino, Τὸ γάρ μοι πάθος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ηὔξετο. Apud Eund. aliam trajectionem habemus, quæ durior videri possit, interjecta quidem unica voce, sed articulo alium præfixum habente: in fine ejusd. Dialogi, Τὸ τοῦ ἄρα Τηλέφου ἀνάγκη ποιεῖν. Ac dubitari etiam possit fortassis an ita scripserit. Ceterum in præcedentibus quidem locis vel unum vel duo duntaxat interjecta habes vocabula; at in isto plura, Οἱ δὲ τὰ μαλθακὰ καὶ κοῖλα τῆς χώρας Αἰγύπτιοι γεωργοῦντες: quæ verba sunt quidem Plutarchi Symp. 4. fin., sed eum Attici alicujus Scriptoris exemplo ita locutum esse credibile est. Invenitur autem hic articuli usus (quo sc. a suo nomine sejungitur, quibusdam vocabulis interjectis,) ap. Epicos quoque Poëtas. Sed quoniam ex eorum principe Homero exempla mihi nunc non veniunt in
D mentem, (quamvis aliquot me ap. illum observasse meminerim,) lectorem ejus rei certiorem fecisse contentus in præsentia ero.

Verum monendus mihi est lector, nonnullos locos videri posse talem præcedente articulo trajectionem habere, qui tamen eam minime habeant. Exempli gratia, ubi dicitur, Ὁ δὲ ὑπέσχετο σύννους καὶ κατηφής, non existimandum est adjectiva σύννους et κατηφὴς jungi cum articulo ὁ, (interjecto verbo ὑπέσχετο,) sed potius cum partic. ὢν subaudito: perinde ac si diceretur, Ὁ δὲ ὑπέσχετο, σύννους ὢν καὶ κατηφής. Quod si etiam dicatur, Ὁ δὲ σύννους καὶ κατηφὴς ὑπέσχετο, subaudietur itidem illud partic. ὤν. Sed tutius fuerit post ὁ δὲ et post κατηφὴς interpungere: hoc modo, Ὁ δέ, σύννους καὶ κατηφής, ὑπέσχετο. Loci quoque multi occurrunt, in quibus nisi inter ὁ δὲ et participium interpungatur, a vera interpretatione aberrare lector poterit. In nonnullis vero prætermissa interpunctio inter adjectivum et substantivum articulo proximum, a vera itidem in-

terpretatione abduxit. Possitque (ut opinor) exemplo esse hic locus, Matth. 6, (16.) Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί. [183] Interpretes enim h. l. non aliter reddunt quam si dictum esset μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ σκυθρωποὶ ὑποκριταί: ut sc. σκυθρωποὶ sit hypocritarum epithetum, cum tamen eo sensu videatur potius dicturus fuisse hic Scriptor, μὴ γίνεσθε ὅμοιοι τοῖς ὑποκριταῖς, quam μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταί: aut certe, (utendo ita adverbio ὥσπερ,) μὴ γίνεσθε ὥσπερ ὑποκριταὶ οἱ σκυθρωποί: sive, ὥσπερ οἱ σκυθρωποὶ ὑποκριταί. At interpunctio posita inter ὑποκριταὶ et σκυθρωποὶ, his difficultatibus nos liberat: hoc modo, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ, σκυθρωποί: pro, μὴ γίνεσθε σκυθρωποὶ, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί εἰσι. Posse autem et hoc modo intelligi ista verba, Auctor novissimæ Interpretationis admonuit. Sed his de rebus alius erit dicendi locus, ubi etiam ostendam multo majorem sensus differentiam et majoris quam illo in loco momenti, ex ejusmodi interpunctione vel adhibita vel omissa, interdum oriri. Ut autem dicebam, in illa oratione, Ὁ δὲ ὑπέσχετο σύννους καὶ κατηφὴς, adjectiva σύννους et κατηφὴς minime jungi cum articulo ὁ, ita sciendum est duo nomina nonnunquam articulo subjungi, interjecto verbo quopiam, quorum unum quidem articulo jungendum sit, alterum non item. Exemplo mihi erit iste Xen. locus, Ἑλλ. 6. p. 355. meæ Ed. Οἱ δὲ ἀνέβησαν παμπληθεῖς Ἀρκάδες. Hic enim dico trajectum esse substantivum Ἀρκάδες, et ad articulum οἱ tendere: adj. autem παμπληθεῖς, non item. Neque enim voluisse Xen. dicere, Οἱ δὲ παμπληθεῖς Ἀρκάδες ἀνέβησαν, sed οἱ δὲ Ἀρκάδες ἀνέβησαν, παμπληθεῖς ὄντες. Et hæc quidem esse ejusmodi scio, quæ pauci animadvertant, sed quæ tamen alicubi non animadversa, in errorem non levem impellere queant: eoque studiosius illorum te admoneo. Verum ut aliquos locos nullam ejusmodi trajectionem habere docui, cum tamen ea subesse illis videatur, ita vicissim nonnullos esse sciendum est, qui eam habeant, cum tamen prima fronte nullam habere videri possint. Plato in Timæo, Ἐὰν οὖν, ὦ Σώκρατες, πολλὰ πολλῶν εἰπόντων περὶ θεῶν καὶ τῆς τοῦ παντὸς γενέσεως, μὴ δυνατοὶ γιγνώμεθα πάντῃ πάντως ἂν τοὺς αὐτοὺς αὐτοῖς ὁμολογουμένους καὶ ἀπηκριβωμένους λόγους ἀποδοῦναι, μὴ θαυμάσῃς· ἀλλ' ἐὰν ἄρα μηδενὸς ἧττον παρεχώμεθα εἰκότας, ἀγαπᾷν χρή. Hic enim quis primo aspectu τοὺς jungi cum αὐτοὺς non existimet? Atqui Plato non significare vult τοὺς αὐτοὺς, sed τοὺς cum participio ὁμολογουμένους trajecto jungit; perinde enim est ac si scripsisset, τοὺς ὁμολογουμένους αὐτοὺς αὐτοῖς. Quod animadvertit et M. Tullius, ita locum illum interpretans, Quocirca si forte de deorum natura ortuque mundi disserentes, minus id quod habemus in animo, consequimur, ut tota dilucide et plane oratio exornata sibi constet, et ex omni parte secum ipsa consentiat: haud sane erit mirum: contentique esse debetis, si probabilia dicentur.

Articulus pronominis etiam officio fungitur ap. Atticos aliquando. Incipiam autem ab iis quæ Bud. de hoc usu tradit. Ut ὅδε et τόδε pro οὗτος et τοῦτο per compositionem dicitur, (velut ap. Dem. περὶ Παραπρ., Τοῦτο δὲ δεῖ σκοπεῖν, οὐχ ὡς ὅδε Φωκέας ἀπώλεσε καθ' ἑαυτὸν,) sic extra compositionem ὁ δὲ pro οὗτος δέ: vel, ut Aristot., pro ὅδε δὲ, Hic autem. Synes. Τρίτον μὲν ἔτος τοῦτο ἤδη ἐξήκει μετὰ τὴν ἀμνηστίαν, ὁ δὲ οὐκ ἐβάδισε τὴν εὐθὺ Βιθυνίας. Paus. Ἀφικομένων δὲ τῶν ἀγγέλων, ὡς οὖν τὰ γράμματα ἀπεδόθη, ὧν μὲν εἶχε τὰ βιβλία ἀνεγίνωσκεν οὐδὲν, ὁ δὲ ἥξειν τὴν συμμαχίαν ἔλεγε, Ipse vero. Aliquanto post, (nam quæ de ὁ μέν τις et de ὁ δέ τις tradit, intermiscenda non censeo,) scribit, Ponunt etiam τὸν pro τόνδε, et τὸ pro τοῦτο. Lysias, Νῦν δὲ πρέπον ἐστὶ καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου· καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν. Verba sunt jubentis testes in medium prodire. H. e. τόνδε καὶ τόνδε, Hunc et illum. Plato in Euthydemo, Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα καλὰ οἱ λόγοι ὑμῶν ἔχουσιν, ἐν δὲ τοῖς καὶ τοῦτο μεγαλοπρεπέστερον. Hæc sunt quæ Bud. de isto articuli usu tradit, quibus exempla

A permulta possem adjicere; sed cum valde frequens sit ille usus cum adjectione illa particularum μὲν et δὲ, absque hac vero non item, non alios proferre libet locos quam eos ubi particulæ illæ non adjunguntur. Sed prius lectorem moneo, non esse habendam Thuc. Scholiastæ fidem, ubi ἐν τοῖς exponens ἐν τούτοις, Poëticum esse hunc usum tradit. In h. enim l. 1, (6.) p. 2. Ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ Ἀθηναῖοι τόν τε σίδηρον κατέθεντο, καὶ ἀνειμένῃ τῇ διαίτῃ τῇ ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν, annotat, ἐν τοῖς dictum esse pro ἐν τούτοις: idque Poëtice. Movit autem illum particula δὲ ut hoc diceret; addit enim, ὑπερβιβάζεται γὰρ ὁ δέ: sentiens nimirum, ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ dictum esse pro ἐν τοῖσδε πρῶτοι. Verum hæc ratio, quam addit, magis eum accusat quam excusat. Siquidem non solum inusitatus est talis ὑπερβιβασμὸς ipsis etiam Poëtis, sed ineptus quoque, nihilque cum aliis horum ὑπερβιβασμοῖς commune habens. Quid igitur particula δὲ faciendum putas? roget aliquis. [184] Equidem in δὴ mutandam censeo, si πρῶ-
B τοι retineatur: aut e πρῶτοι faciendum πρώτοις, si δὲ retinere velimus. Neque vero e conjectura, sed e vet. Cod. petitæ sunt hæ lectiones, (ut in meæ Ed. margine videre est,) quarum tamen posteriorem ἐν τοῖς πρώτοις δὲ, præfero priori, quæ habet, ἐν τοῖς πρῶτοι δή. Ceterum Thuc. minime voluisse dicere ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ pro ἐν τοῖσδε πρῶτοι, ex aliis quoque ipsius locis colligi potest, ubi ἐν τοῖς pro ἐν τούτοις sine adjectione illa legitur. Ex illis est hic, 3, (17.) p. 88. Ἐν τοῖς πλεῖσται δὴ νῆες ἅμ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένοντο. Exp. certe idem Schol. hoc etiam in loco ἐν τούτοις: sed addens, τοῖς χρόνοις, ἢ τοῖς Ἀθηναίοις. Habuisti autem et e Plat. paulo ante ἐν δὲ τοῖς pro ἐν δὲ τούτοις. Quod si in Thucydideis exemplis pergendum est, legitur ap. eum et μετὰ τοὺς pro μετὰ τούτους: ubi tamen est et alia scriptura, μετὰ τοῦτο. Invenitur insuper διὰ τὸ pro διὰ τοῦτο, 7, (71.) p. 257. Πάντων γὰρ δὴ ἀνακειμένων τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὰς ναῦς, ὅ,τε φόβος ἦν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐδενὶ ἐοικὼς, καὶ διὰ τὸ, ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς
C ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο ἔχειν. Et hæc quidem sunt, quæ nunc suppetunt ex isto Scriptore exempla. E Dem. autem addi possunt hi loci iis qui jam allati fuerunt: Philipp. 3. Ἔδει γὰρ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι: pro Cor. (p. 308.) Εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος οὑτοσὶ, οὐκ ἂν ἀπέθανεν, quod Gallice diceres, S'il eût fait telle chose et telle. Quin etiam τὰ καὶ τὰ ap. Eund. habemus, Or. c. Mid. Τὰ καὶ τὰ πεπονθὼς ὁ δεῖνα. Videndum autem an τοῦ accipi pro τούτου itidem possit in isto ejusd. Oratoris loco, nec non in similibus, Βουλευομένων ὑμῶν οὐ περὶ τοῦ εἰ ποιητέον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ ποίαν τινά. Quod si τοῦ hic pro τούτου poni dixerimus, eod. fortasse modo τὸ pro τοῦτο poni dicendum erit in illo Marci loco quem antea protuli, Εἶπεν αὐτῷ τὸ, εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. Sciendum est porro, in nonnullis Scriptorum locis exemplaria quædam articulum, quædam contra pronomen, pro quo ipsum poni dico, habere: ut ap. Plut. Cat. Maj., pro, Τὸ δ' οὐκ ἀληθές
D ἐστιν, quidam Codd. habent, Τοῦτο δὲ οὐκ ἀληθές ἐστιν. Illum autem Thuc. locum quem antea dixi habere μετὰ τοὺς pro μετὰ τούτους, in exemplum hujus rei non affero, quod altera lectio non habeat pronomen ejusd. numeri et generis, cum pro μετὰ τοὺς non legatur μετὰ τούτους, sed μετὰ τοῦτο.

Nolim autem omittere, (antequam huic sermoni finem imponam,) τὰ exponi etiam τινὰ, a Schol. Thuc. 3, (61.) p. 103. Νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι. Verum eadem ratione et τῶν δὲ exponere debuit τινῶν δέ. Est certe in illo Thuc. loco observandum, eum particulæ μὲν aliam quam usitatam sedem dedisse. Cum enim dicendum esset, consuetudinem vulgaris sermonis servando, πρὸς τὰ μὲν, (sicut sequitur τῶν δὲ,) maluit καινοπρεπῶς dicere πρὸς μὲν τά. Non est alioqui quod valde miremur τὰ pro τινὰ, cum passim usitati sint gen. et dativus singulares masculini in hac ipsa signif., sed carentes accentu. Scimus enim plurimis

in locis του pro τινὸς, et τῳ pro τινὶ occurrere. Sed A librarii perperam alicubi accentum retinuerunt, qui hunc usum nobis occultat, ut ap. Thuc. (4, 124.) p. 161. Καὶ ἐχόντων τῶν μὲν πεζῶν λόφον ἑκατέρωθεν, πεδίου δὲ τοῦ μέσου ὄντος, οἱ ἱππῆς ἐς αὐτὸ καταδραμόντες ἱππομάχησαν πρῶτα ἀμφοτέρων. Edd. enim, quæ meam præcedunt, habent hic τοῦ pro του. (Usurpari autem hoc του, sicut et τῳ, fem. quoque genere, docebo paulo post.) Jam vero quemadmodum του et τῳ sine accentu, pro τινὸς et τινί: sic τοῦ et τῷ pro τίνος et τίνι poni satis notum est.

Hoc præterea sibi peculiare in articuli usu habent Attici, ut masculinum ejus genus prò feminino usurpent. Neque tamen in unoquoque numero eam sibi libertatem sumunt, sed in duali duntaxat, quod sciam. Possunt autem exemplis hujus rei quæ attuli supra, pag. nimirum 151., (cum sc. agerem de Attica usurpatione masculinorum nominum pro femininis,) addi e Thuc. cum alia, tum vero τὼ πόλεε, et τοῖν πόλεοιν. L. enim 5, (23.) p. 173. in quodam Societatis Fœdere legitur, Καταλύειν δὲ ἅμα ἄμφω τὼ πόλεε: 3, (29.) B p. 175. Εὔορκον εἶναι, προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν ὅ,τι ἂν ἀμφοῖν τοῖν πόλεοιν δοκῇ, Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις. Legitur item et ap. Isocr. τὼ δύο πόλεε. Apud Plat. de LL. habemus τὼ τέχνα. Quibus simile est ap. Xen. τὼ ἡμέρα.

Quod si ubi του et τῳ sine accentu ponuntur pro τινὸς et τινὶ, sunt ibi quoque articuli, eorum in fem. quoque genere usus, (i. e., cum nomine fem. generis,) ad sermonem hunc pertinet. Soph. Œd. T. (80.) Ὦναξ Ἄπολλον· εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ Σωτῆρι βαίη λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι. [185] Ubi Schol. annotat, quemadmodum ὅντινα communis est generis Æolibus, sic Atticis του et τῳ: ut, οὔτε του κλύων σάλπιγγος: et του χρείας: et ἐν τύχῃ γέ τῳ.

At in postpositivi articuli usu Attico istud præcipue observatione dignum existimo, quod pronominis loco ponitur. Dicitur enim ὃς pro οὗτος, s. ἐκεῖνος: itidemque οἳ pro οὗτοι, s. ἐκεῖνοι: suntque hujus usus exempla satis frequentia. Sed non immerito dubitarit quispiam an vocula ista cum hanc signif. habet, dicenda sit esse articulus loco pronominis, an potius non jam articulus esse, sed pronomen. Habet vero et alium usum illa particula: ut videre est in isto Dem. loco, Or. pro Cor. Ἃς μὲν κατείληφε πόλεις τῶν ἀστυγειτόνων, τινὰς δὲ πορθεῖ. Sed eadem dubitatio hic quoque moveri potest.

De eo autem postpositivi articuli usu, quo adjunctum sibi habet præpositivum, dictum fuit supra.

DE NONNULLIS, QUÆ ATTICI

IN PRÆPOSITIONUM USU SIBI VINDICANT.

CAPUT XII.

PARTES indeclinabiles nequaquam omittendæ fuerint, C cum in earum potissimum usu suum quoddam jus Attici obtineant, atque adeo non minimam ornamentorum suæ linguæ partem in iis repositam habeant. Cum autem multo plura de iis dici possint quam hic a me dicentur, operam dabo saltem ut ista viam ad eorum quæ omiserim investigationem patefaciant.

Præpp. aliquas suam constr. Atticam habere, i. e. Atticis peculiarem, docui supra: sc. p. 122. et deinceps. Præsertim vero præp. ἐπὶ cum gen., vice accusativi, familiarem esse illis ostendi. Ab illa autem ad alias veni: ut ibi videbis.

Neque vero Atticus sermo in præpositionum usu a linguæ communis sermone differt ea re tantum, quod constr. nonnullis aliam tribuat; sed etiam usurpare unam pro altera sibi permittit: ut ἐν pro εἰς, ac vicissim εἰς pro ἐν. Sic ἐπὶ cum accus. pro κατὰ habente suum gen., Atticis posse ascribi, docui D p. 123.

Sed hoc quoque sciendum est, eos in compositione præp. ὑπὸ loco τῆς πρὸ nonnunquam usurpare. Quod supra dictum est, (inquit Bud.,) ὑπόθεσιν esse ἀντὶ τῆς προθέσεως, Atticorum est locutio: ut ὑπαγορεύειν pro προαγορεύειν. Isocr. Parag. Ἐγὼ δ' οὐδ' ὑμᾶς ταύτην ἔχειν τὴν γνώμην ἡγοῦμαι, πρός τε τοὺς ὑπειρημένους λόγους ῥᾴδιον ἀντειπεῖν νομίζω, i. e. προειρημένους, Supradictos. Aristoph. (997.) ὑπειπούσης θ' ὅτι Εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι, Cum prædixissem. Itidem Dem. participio ὑπειπὼν utitur pro προειπών: scribens, τοσοῦτον ὑπειπὼν, Si hoc tantum prædixero. Insigne autem hujus usus exemplum habemus et in verbo ὑφηγεῖσθαι, cum ap. alios tum ap. Thuc.: ut 1, (78.) in fine orationis Atheniensium, Πειρασόμεθα ἀμύνεσθαι πολέμου ἄρχοντας ταύτῃ, ᾗ ἂν ὑφηγῆσθε. Si nos bello lacessiveritis, vim a vobis illatam propulsare conabimur, eand. qua vos preiveritis viam tenentes. Schol. certe ὑφηγεῖσθαι ait hic esse ὁδηγεῖν: sed melius fortassis hæc expositio aliis quibusdam locis conveniret: ut isti Plutarchi, ubi de Pompejo fugiente loquitur, Καὶ δαίμων ἐκείνην ὑφηγεῖτο τὴν ὁδόν. Hic enim in propria signif. accipitur, at illic metaphorice viæ appellatio sumitur: perinde ac si diceretur, Exemplum vestrum sequentes. Apud Plat. dicitur θεὸς ὑφηγεῖσθαι, in Epinomide, Ἀλλ' οὐδ' ἂν διδάξειεν εἰ μὴ θεὸς ὑφηγοῖτο. Aristoteli autem frequens est partic. ὑφηγημένος in passiva signif., obtinente eodem modo præpositione ὑπὸ locum præpositionis πρὸ, sic tamen ut non itidem προηγημένος ea signif. dici putem: Eth. 2, 7. Νῦν δὲ περὶ τῶν λοιπῶν λέγωμεν κατὰ τὸν ὑφηγημένον τρόπον: Meteor. 3. Τὸν ὑφηγημένον τρόπον λέγοντες: Polit. 1. Ὅλως δὲ περὶ πάσης κτήσεως καὶ χρηματιστικῆς θεωρήσωμεν κατὰ τὸν ὑφηγημένον τρόπον: de Gen. Anim. 3. Περὶ δὲ τῶν ἐντόμων καὶ τῶν ὀστρακοδέρμων λεκτέον κατὰ τὴν ὑφηγημένην μέθοδον. Adeoque receptus in hoc verbo fuit hic præpositionis ὑπὸ usus, ut in ejus etiam verbalibus, ὑφήγησις et ὑφηγητὴς, servatus fuerit. Sed ad Thuc. ut revertar, sicut ὑφηγεῖσθαι pro προηγεῖσθαι, ita et ὑπολαμβάνειν pro προλαμβάνειν dixisse existimatur, 1, (68.) p. 22. Οὐ γὰρ ἂν Κέρκυράν τε ὑπολαβόντες βίᾳ ἡμῶν εἶχον, καὶ Ποτίδαιαν ἐπολιόρκουν. Hic enim ὑπολαβόντες i. esse q. προλαβόντες, censet Bud.; sed haud scio an assentiri illi debeam. Videtur enim potius præpositione ὑπὸ ostendi eos urbem illam clam, vel ex insidiis, non autem aperto marte, occupasse. Qualem vim ap. eund. Scriptorem in eod. verbo habet, 6, (58.) p. 216. Ὁ δὲ, τοῖς ἐπικούροις φράσας τὰ ὅπλα ὑπολαβεῖν, ἐξελέγετο εὐθὺς οὓς ἐπῃτιᾶτο, ubi Schol. exp. ὑφαρπάσαι. [186] Verum ut in exemplis pergam, sic ὑπέδειξε pro προέδειξε dixit Isocr. ad Phil. Ὁ δὲ διαλλάξας τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας, ὑπέδειξε τοῖς ἐπιγιγνομένοις μεθ' ὧν χρὴ καὶ οὓς δεῖ τοὺς πολέμους ἐκφέρειν. Eodemque modo ὑποφθάνω pro προφθάνω, et ὑπάγω pro προάγω, ὑφίεμαι pro προΐεμαι, aliaque itidem multa dicuntur. Hoc unum addam, quosdam et

verbum ὑπονοεῖν similiter pro προνοεῖν accipiendum censuisse in isto Thuc. loco, 3. Ἐπιβουλεύσας δέ τις τυχὼν, ξυνετός· καὶ ὑπονοήσας, ἔτι δεινότερος. Sed hanc expositionem non libenter admiserim.

Est præterea quædam præpositio, quam Attici sibi vindicant, sc. ὡς: ab illis enim hic particulæ ὡς usus loco τῆς πρὸς, profectus esse existimatur.

Hoc quoque Atticorum est, (et quidem in primis,) A præpp. subaudiendas relinquere. Qua de re cum copiose disseruerim antea, ellipseως variarum præpp. sigillatim exempla proferens, eo te remittam. Sed vicissim aliquod pleonasmi præpositionis exemplum extat, ut ap. Dem. Μὴ γὰρ οἴεσθε αὐτὸν, ὑπὲρ ὧν ἤρνηται μὴ λαβεῖν, ὑπὲρ τούτων ὑμῖν λειτουργεῖν ἐθελήσειν.

DE QUIBUSDAM, QUÆ

IN CONJUNCTIONUM USU ATTICA ESSE CENSENTUR.

CAPUT XIII.

CONJUNCTIONUM quoque est aliquis usus Atticus, i. e. aliquid in earum etiam usu cum aliis minime commune habent Attici. Quod tamen non de omnibus conjunctionibus, sed de nonnullis duntaxat, a me dicitur.

Quarundam trajectione eos gaudere, ac præsertim particulæ γε, plerisque in locis videmus. Dem. Ἀλλὰ μὴν ὑπέρ γε τοῦ προῖκα, ἢ μὴ, τὸ μὲν ἐκ τούτων λαμβάνειν ἐξ ὧν ἡ πόλις βλάπτεται, πάντες εὖ οἶδ' ὅτι φήσαιτ' ἂν εἶναι δεινόν. Hic enim dictum est ἀλλὰ μὴν ὑπέρ γε τοῦ, pro ἀλλὰ μήν γε ὑπὲρ τοῦ. Sic trajicitur in isto Ejusd. loco, (342.) Καὶ μὴν περὶ ὧν γε προσετάξατε εἰπεῖν κ. τ. λ. Sic ap. Plat. Symp. Οὐ μέντοι ἀλλὰ καὶ Σωκράτη γε κ. τ. λ. pro οὐ μέντοι ἀλλά γε. Alicubi tamen videri possit hæc conjunctio γε itidem debere jungi aliis conjunctionibus quæ ipsam præcedunt, cum minime jungi illis debeat. Quod fortasse dici de isto loco potest, qui est Ejusd. in Symp. Οὐ μέντοι ἀλλὰ τά γε ἀληθῆ, εἰ βούλεσθε, ἐθέλω εἰπεῖν κατ' ἐμαυτόν. Invenitur alioqui sic trajecta hæc particula et cum ἦ μήν: ut in isto Aristoph. loco, Πλ. (608.) Ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῖ Μεταπέμψεσθον. Sic ap. Plat. Euthyd. Ἦ μὴν καὶ τοπρότερόν γε ὑμῖν ἐφάνη καλὸν τὸ ἐρώτημα.

Sic γὰρ trajici videmus ab Aristoph. tum alibi tum in isto loco, Εἰρ. (222.) ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται; pro ἀλλὰ γὰρ ποῖ οἴχεται; Itidem ap. Thuc. 4. fin. Καὶ ἐτύγχανε γὰρ τότε Ἰσχαγόρας κ. τ. λ. pro καὶ γὰρ ἐτύγχανε.

Sed magis mira fuerit hæc conjunctionis ἀλλὰ trajectio ap. Plat. Parmenide, Οὐ μὴν αὐτός γε ἀλλὰ καὶ πρότερον ἀκηκοέναι τοῦ Ζήνωνος. Ideo autem magis miram dixi, quod hic durior quam in præcedentibus locis esse videatur.

Supervacaneæ sunt plerumque ap. Atticos conjunctiones quædam: ac præsertim γε, et που, et τοι: ut docui supra, cum varia pleonasmorum Atticorum genera enumerarem. Inculcant autem potissimum particulam γε: ut videre est ap. Aristoph., cum alibi tum in isto Σφ. loco, (1129.) Ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ' ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ Ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν. [Et paulo post, Μὰ τὸν Δί', οὐ τοίνυν γ'· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι Ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι. Sed iis in locis ubi ita inculcatur, dubitari potest in utro vacare dicenda sit. Minime autem mirari debemus ap. Atticos talem particulæ γε usum, cum eam pronomini quoque jungere videamus, et ita quidem ut ei cohæreat: dicentes ἔγωγε pro ἐγώ.

In earum autem numero, quæ aperte alicubi vacant, ponere possumus ἀλλὰ, veluti cum οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ pro οὐ μὴν οὐδὲ dicitur. Alicubi vero hujus conjunctionis pleonasmo conjunctus est negativæ particulæ pleonasmus, ut ap. Aristoph. (Β. 58.) οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς, pro ἔχω γὰρ κακῶς. Et ap. Plat. Euthyd. Οὐ γάρ τοι ἀλλὰ τοῦτόν γε τὸν λόγον πολλῶν δὴ καὶ πολλάκις ἀκηκοὼς, ἀεὶ θαυμάζω. Invenitur et B bis posita hæc conjunctio in uno eodemque orationis membro, sed ita ut priore loco omitti potuerit. Aristoph. Πλ. (606.) ἀλλ' οὐ μέλλειν Χρή σ', ἀλλ' ἀνύτειν. Soph. El. (881.) p. 120. Μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν ἀλλ' οὐχ ὕβρει Λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῷν.

Vacantibus interdum conjunctionibus annumerari potest et γάρ. Invenitur enim ἀλλὰ γὰρ non aliud significans quam ἀλλά. Quin etiam scimus οὐ solum eand. interrogandi vim habere interdum, quam habet cum ei adjungitur particula γάρ. Quin etiam sine hoc adverbio interrogationi adhibetur, (sed diversæ a præcedenti,) cum tamen absque illa oratio non minus interrogativa esse possit. Atque adeo invenitur et post τίς, quod natura sua interrogandi vim habere scimus. Estque credibile, Latinos, di- C centes itidem Quisnam pro Quis, [187] voluisse τίς γὰρ exprimere. Siquidem præfigi etiam videmus alicubi particulam istam Nam: ut in isto Virg. loco, Nam quis te, juvenum confidentissime, nostras Jussit adire domos? Verum et alius est conjunctionis hujus pleonasmus: ubi nimirum geminatur: ut ap. Plat. Symp. Εἰ γὰρ ἰσχυρὸς ὢν, βούλοιτο ἰσχυρὸς εἶναι· καὶ ταχὺς ὢν, ταχύς· καὶ ὑγιὴς ὢν, ὑγιής· ἴσως γὰρ ἄν τις ταυτὶ οἰηθείη καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, τοὺς ὄντας τε τοιούτους καὶ ἔχοντας ταῦτα, τούτων ἅπερ ἔχουσι καὶ ἐπιθυμεῖν. Quem locum et Bud. affert, dicens γὰρ in eo redundare, ornatus causa. Sed non assentior illi de hoc, quem itidem affert, loco, ex eod. Plat. Dial. Χαιρέτω δή· οὐ γὰρ ἔτι ἐγκωμιάζω τοῦτον τὸν τρόπον· οὐ γὰρ ἂν δυναίμην. Neque enim dixerim conjunctionem γὰρ hic repetitam, itidem esse supervacaneam, cum alii verbo jungatur, et per eam rationis, (ut ita dicam,) ratio reddatur. Sic ap. Aristoph. non raro conjunctio ista invenitur repetita: Σφ. (1126.) Μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι D ξύμφορον. Καὶ γὰρ πρότερον κ. τ. λ. Paulo post, Κοὐ θαῦμά γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας. Ἔγνως γὰρ ἄν· νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. Quin etiam præcedente utrobique negativa particula οὐ invenitur iterata hæc conjunctio cum ap. alios tum vero ap. Plat., alibi quoque, (quod dico propter locum paulo ante ex ipso allatum,) ut in Apol. (6.) Οὐ γὰρ δήπου ψεύδεται· οὐ γὰρ θέμις αὐτῷ. Sic ap. Æschin. περὶ Παραπρ., Οὐ γὰρ ἂν τοῦτό γ' εἴποις ὡς ἔλαθεν· οὐ γὰρ ἠγνοεῖτο.

Conjunctionem καὶ esse e numero illarum quæ ap. Atticos vacare solent, ex iis intelligere potuisti, quæ p. 33. et 34. mearum Animadversionum in Corinthum annotavi, nimirum in ejus Articulum XLV. Quorum nihil repetendum hic censui.

Inter has conjunctiones locum sibi vindicat non ultimum conjunctio ἄν: siquidem ejus pleonasmus variis e locis testatus esse potest. Fuitque hujus pleonasmi facta et a Corintho mentio, *Articulo* XIII. ubi scribit, Καὶ τοῦτο Ἀττικὸν, τὸ προσλαμβάνειν

πολλάκις ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ τὸν ἂν σύνδεσμον. Additque, hujus usus conjunctionis ἂν exempla extare ap. Plat., nec non ap. Aristoph.: ut in hoc Ὀρν. loco, (646.) ἡ δὲ Ἑλλὰς ἂν Ἐξερημωθεῖσ' ἂν ἡμᾶς ἔλαθεν. Sed aliter potius debuisse loqui videtur Corinthus, cum bis tantum assumatur in uno eodemque membro hæc vocula, i. e. geminetur, ut videre est in eo ipso quem affert ex Aristoph. loco. Cui addi potest et iste Ejusd. Πλ. (486.) Οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'· ἢ τί γ' ἂν Ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι; Q. in l. ter quidem ponitur, sed bis tantum in eod. membro et cum uno verbo. Sic Σφ. (508.) ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα Ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς. Sic et ap. Dem. Ἔτι δὲ τὸ πρᾶγμ' ἂν ἐξελέγξαι ζητῶν, ἐξήτησεν ἄν με τὸν παῖδα τὸν γράφοντα τὰς μαρτυρίας. Utitur et Plato hoc pleonasmo: (quod testatur et Corinthus, sed exemplum nullum afferens:) ut de LL. 4. Τὰ ποῖ ἂν λεγόμενα, ὀρθότατ' ἂν φέροιτο. Apud Eund. ἄν, præcedente κἄν, (qua includuntur καὶ et ἄν,) in Alcibiade secundo, (§. 5.) Ἀλλὰ κἂν εὔξαιντο ἂν γενέσθαι, εἴ τῳ μὴ παρόντα τυγχάνοι.

Inveniuntur etiam conjunctiones ὡς et ὅτι positæ ἐκ παραλλήλου, vacante altera, Xen. Ἑλλ. 6, (5, 13.) Ἐνταῦθα γνόντες οἱ Μαντινεῖς ὡς εἰ μὴ ἀποκρούσονται αὐτούς, ὅτι πολλοὶ σφῶν κατακοντισθήσονται, ὑποστρέψαντες ὁμόσε ἐχώρησαν τοῖς ἐπικειμένοις.

Fortasse autem vacare dici possit et δὲ quibusdam in locis, ubi tamen potius signif. suam mutare existimatur: ut mox docebo.

Non omnes tamen conjunctiones, quæ itidem repetuntur, πλεονάζειν dicendæ sunt. Videmus enim particulam δὲ non semel repeti tantum, sed aliquoties: verum ita ut aliquam vim aut saltem ornatum aliquem orationi addere videatur. Dem. de Male Obita Legat. Ποῖος γὰρ στρατηγὸς Ἅλον, ποῖος δὲ Φωκέας ἀπολώλεκε; τίς δὲ Δορίσκον; τίς δὲ Κερσοβλέπτην; τίς δὲ Ἱερὸν Ὄρος, τίς δὲ Πύλας;

Ad conjunctiones venio, quibus Attici suam etiam signif. interdum mutant. Præcipue autem conjunctioni δὲ frequenter contingit ut aliam quam suam (i. e. propriam) signif. accipiat. Atque ex iis quas accipit signiff. est ea non rarissima, qua ponitur pro δή: atque adeo ap. Hom. quoque aliquoties ita usurpatur, ipso etiam Eust. teste: ut Il. Z. (479.) Καί ποτέ τις εἴπῃσι, πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων. Sed alicubi vult pro δὴ accipi, ubi minime illi assentior: quod signif. suam obtinere posse videatur: ut (151.) ὄφρ' εὖ εἰδῇς Ἡμετέρην γενεήν· πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν. Quin etiam in eo dissentio ab isto Schol. quod uno eodemque in loco conjunctionem hanc δὲ pro δὴ accipi et vacare tradit: ut Od. Ξ. (402.) Ξεῖν', οὕτω γάρ κέν μοι ἐϋκλείη τ' ἀρετή τε Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετόπισθεν, Ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα, Αὖθις δὲ κτείναιμι, φίλον τ' ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην. Hic enim annotat, περιττὸς ὁ δὲ σύνδεσμος, ληφθεὶς συνήθως ἀντὶ τοῦ δή. Eodemque modo in Il. A. (131.) Μηδ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ, Κλέπτε νόῳ, annotat, ἀργὸν κεῖσθαι τὸν δὲ σύνδεσμον, ληφθέντα ἀντὶ τοῦ δή. Verum ita fortassis excusandus fuerit, ut dicamus eum intelligere δὲ poni pro δή, et nihilominus tamen habendam pro supervacanea: [188] utpote quæ ponatur pro alia conjunctione, quæ et ipsa supervacanea sit. Idem hanc conjunctionem δέ, vel pro δὴ vel pro ἀλλὰ posse accipi existimat, in isto loco Il. Δ. (263.) Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ Ἕστηχ' ὥσπερ ἐμοί, πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. Existimatur equidem Atticus esse is particulæ δὲ usus, quo ponitur pro δή, (quem ab Hom. profectum esse credibile est,) cum potius ap. Atticos Scriptt. aut illorum imitatores, quam ap. alios inveniatur. Thuc. 8, (53.) p. 279. Λόγους ἐποιοῦντο ἐν τῷ δήμῳ, κεφαλαιοῦντες ἐκ πολλῶν, μάλιστα δὲ ὡς ἐξείη αὐτοῖς Ἀλκιβιάδην κατάγουσι κ. τ. λ. Hic certe ab ipso Schol. annotatur poni δὲ pro δή: afferente et quendam l. 1. locum, qui eund. usum habet: hunc sc., Καθ' ἑκάστους δὲ ἤδη τῇ ὁμιλίᾳ. Sunt autem hæc verba ex ipso procemio sumta; sed pro δὲ legitur μὲν in nostris exemplaribus: ac certe nullo modo convenire posse videtur conjunctio δέ. Ita enim totus locus scriptus est, Ἕλληνος δὲ καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἐν τῇ Φθιώτιδι ἰσχυσάντων, καὶ ἐπαγομένων αὐτοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ ἐς τὰς ἄλλας πόλεις, καθ' ἑκάστους μὲν ἤδη τῇ ὁμιλίᾳ μᾶλλον καλεῖσθαι Ἕλληνας· οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἠδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι. Sed ex aliis Atticis Scriptoribus exempla proferam, et quidem ex iis locis ubi pronomini subjungitur: hic enim potissimum habere usum illum observavi. Isocr. Panath., Νομίζοντες τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος βουλευομένους, καὶ δυναμένους τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν, τούτους δὲ καὶ καθ' ἑαυτοὺς γενομένους, ἐν πᾶσι τοῖς τόποις καὶ περὶ ἁπάσας τὰς πράξεις τὴν αὐτὴν γνώμην ἕξειν. Eod. modo dici videmus τούτους δὲ a Plat. in isto Phæd. loco, (62.) Οἳ δ' ἂν δόξωσιν ἀνιάτως ἔχειν διὰ τὰ μεγέθη τῶν ἁμαρτημάτων, ἢ ἱεροσυλίας πολλὰς ἢ φόνους παρανόμους ἐξειργασμένοι, τούτους δὲ ἡ προσήκουσα μοῖρα ῥίπτει εἰς τὸν τάρταρον. Interdum autem sic adjicitur pronomini hæc conjunctio δέ, quamvis eadem præcesserit: ut in Apol. (20.) Τοῦ δὲ μηδὲν ἄδικον μηδ' ἀνόσιον ἐργάζεσθαι, τούτου δὲ τὸ πᾶν μέλει. Itidem in Protag. Ὃ δὲ περὶ πλείονος τοῦ σώματος ἡγῇ τὴν ψυχήν, καὶ ἐν ᾧ πάντ' ἐστὶ τὰ σὰ ἢ εὖ ἢ κακῶς πράττειν, χρηστοῦ ἢ πονηροῦ αὐτοῦ γενομένου, περὶ δὲ τούτου οὔτε τῷ πατρὶ οὔτε τῷ ἀδελφῷ ἐπεκοινώσω, οὔτε κ. τ. λ. Possumus autem his in locis particulam δὲ interpretari Utique, Certe: aut etiam interpretationem suam illi relinquere: i. e. interpretari Vero, non secus quam alibi. Talem enim usum habet hæc conjunctio ap. Cic. nonnunquam: veluti cum scribit, Quod enim is qui divinat prædicit, id vero futurum est. Sed frequentius ita ponitur præcedente Quod, (nomine relativo, vel potius conjunctione,) ut in posteriore Plat. loco poni vides præcedente ὅ. Legimus enim in quadam ad Att. Epist. Quod laudas quia oblivisci me scripsi ante facta et dicta nostri amici, ego vero ita facio. Ad Eund.: Nam quod scribis, te audire, me etiam mentis errore et dolore affici, mihi vero mens integra est. Idem alibi, Quod me rogas ut in bonam partem id accipiam, ego vero in optimam. Sed in Græcis illis locis potius dici queat vacare δέ, (si nolimus dicere positum esse pro δή,) quam Vero in Latinis istis. Atque adeo ipsum etiam pronomen πλεονάζειν non immerito censebitur fortasse quibusdam in locis: iis nimirum ubi, salva orationis structura, tolli potest: veluti in illo Apologiæ Platonicæ loco, Τοῦ δὲ μηδὲν ἄδικον μηδ' ἀνόσιον ἐργάζεσθαι, τούτου δὲ τὸ πᾶν μέλει. Neque enim dubium est quin scribere et ita potuerit, τοῦ δὲ μηδὲν ἄδικον ἐργάζεσθαι τὸ πᾶν μέλει. Eodemque modo in Phæd. et Panath. Isocratici locis, eximi non solum conjunctio, sed et ipsum pronomen queat. Ceterum conjunctio δὲ non solum pro δὴ ponitur, sed interdum etiam pro γάρ, si Thuc. Scholiastæ credimus. Sed de quibusdam hujus Scriptoris locis, ubi hanc signif. particulæ δὲ tribuit, ab illo dissentio. Verum aliquot primum proferam, deinde meum de singulis judicium feram. Legimus igitur 1, (102.) p. 33. meæ Ed., Μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπεκαλέσαντο ὅτι τειχομαχεῖν ἐδόκουν δυνατοὶ εἶναι· τοῖς δέ, πολιορκίας μακρᾶς καθεστηκυίας, τούτου ἐνδεᾶ ἐφαίνετο, (132.) p. 42. Ἐπυνθάνοντο δὲ καὶ εἰς τοὺς εἵλωτας πράσσειν τι αὐτόν· καὶ ἦν δὲ οὕτως, (77.) p. 26. Ἐκείνως δέ, οὐδ' ἂν αὐτοὶ ἀντέλεγον ὡς οὐ χρεὼν τὸν ἥσσω τῷ κρατοῦντι ὑποχωρεῖν. Quin etiam p. 12, ejusd. libri (32.) Κερκυραῖοι δὲ μετὰ τῆς ξυμμαχίας τῆς αἰτήσεως καὶ ταῦτα πιστεύοντες ἐχυρὰ ὑμῖν παρέξεσθαι κ. τ. λ. Sed quod ad hunc et proxime præcedentem locum attinet, de iis judicari non potest, nisi longe altius sententia repetatur: ideoque ad librum ipsum lectorem remitto: hunc quidem esse ex illis dicens, de quibus ab ipso dissentio, at de illo assentiens. Ad præcedentes autem duos quod attinet, in priore quidem illi itidem subscribo, at in posteriore nequaquam. Aptiora certe et ap. hunc ipsum et ap. Dem. atque alios hujus signif. exempla reperiri possunt: quæ ex illorum lectione petere quisque poterit. Sciendum est autem et ap. Hom. inveniri hunc conjunctionis δὲ usum: cum alibi, tum vero Od. (A.

433.) Εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέηνε γυναικός. A
Testati autem sunt et veteres, (ut Eust. refert,) δὲ poni hic αἰτιολογικῶς: sed illis tacentibus, res ipsa id loquitur.

Ibid. tradit, ex Eorundem auctoritate, usurpatum fuisse δὲ et pro καὶ ab hoc Poëta, in Il. A. (280.) Εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ. At in soluta oratione hunc usum vix habere puto nisi præcedente μέν. Quin etiam pro ἔτι poni hanc voculam δὲ, annotat Bud. Δὲ etiam, (inquit,) ἀντὶ τοῦ δὴ ponitur, cum significat ἔτι. Dem. (576.) Εἰ μέν τοι ῥήτωρ ἐστὶν οἵους ἐνίους τῶν λεγόντων ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀναιδεῖς καὶ ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ. Thuc. Δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἅμα τὴν τιμὴν ταύτην δίδοσθαι. Aristot. Eth. 10. Ὥστε ἡ τοῦ θεοῦ ἐνέργεια, μακαριότητι διαφέρουσα, θεωρητικὴ ἂν εἴη· καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δὲ ἡ ταύτῃ συγγενεστάτη, εὐδαιμονικωτάτη: Et humanarum vero actionum: vel, Et humanarum etiam actionum.

Sunt porro et aliæ conjunctiones, quæ ap. Atticos nonnunquam a propria signif. discedunt: ut ex illorum lectione cognosces.

Quin etiam conjunctiones quædam sunt, quas Attici suo quodam jure sibi vindicare existimantur. Saltem de κἂν pro καὶ ἂν id testatur Eust. In hunc enim versum Od. Z. (300.) Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστί, καὶ ἂν πάϊς ἡγήσαιτο Νήπιος, annotat, Τὸ δὲ, — καὶ ἂν πάϊς ἡγήσαιτο, Ἀττικὸς ἀνὴρ συναλείψας κἂν πάϊς, ἐρεῖ· καθὰ καὶ Σοφοκλῆς τὸ, καὶ ἂν ἐξέπραξεν εἰ κατημέλησ' ἐγὼ, Κἂν ἐξέπραξεν, ἔφη.

Fortassis autem et de particula νυν, quæ est παραπληρωματικὴ, idem dici potest. Hoc saltem constat, frequentissimum ap. Aristoph. esse hujus usum.

Μῶν quoque Atticorum esse videtur; sed inter adverbia potius quam conjunctiones numerari debet: licet quidam σύνδεσμον esse velint, Suidæ testimonio nitentes.

DE IIS, QUÆ ATTICÆ LINGUÆ

IN ADVERBIORUM USU ASCRIBUNTUR.

CAPUT XIV.

Ne in ea quidem orationis parte quæ ἐπίῤῥημα, B
Latine Adverbium vocatur, Attici nihil sibi peculiare habere voluerunt. Sed eorum, quæ illi in hujus usu innovarunt, nonnulla paulatim in linguæ etiam communis consuetudinem transierunt: aut saltem ab iis, qui se alioqui hac uti profitebantur, usurpata fuerunt. Ac primum quod ad terminationem attinet, Atticos πρῶτον mutasse in πρῶτα, in aliisque itidem plerisque adverbiis hac mutatione usos esse constat; sed lingua etiam communis eorum usum, ac præsertim illius πρῶτα, sibi permisit.

Terminationis mutatæ exemplum habemus et in ἄλλῃ, (s. ἄλλῃ, subscripto ι, quamvis quidam Gramm. subscribi nolint, nisi ubi est Loci adverbium,) pro ἄλλως: et πῃ pro πως. Sic ἀμηγέπῃ pro ἀμωσγέπως. Talis enim terminatio Atticorum esse putatur.

Nonnullorum autem adverbiorum terminationem mutant per epectasin, veluti cum ὡσπερεὶ pro ὥσπερ, et καθαπερεὶ pro καθάπερ, nec non οἱονεὶ pro οἷον, et ὡσανεὶ pro ὡσὰν dicunt. Aliud etiam epectaseως C
genus est, cum πάννυ pro πάνυ, itidemque οὑτωσὶ et ὁμοῦτι pro οὕτω et ὁμοῦ, atque alia hujusmodi dicunt. Adverbio autem νεωστὶ idem quod et adverbio πρῶτα (cujus paulo ante mentionem feci) contigit, nimirum ut ab Attica lingua ad communem transierit. Sed in eo differt adjectio quæ habetur in νεωστὶ, ab ea quæ est in ceteris adverbiis, quod hæc et absque ista adjectione eand. signif. habeant, illud non item.

Verum ut in proxime præcedentibus adverbiis videmus syllabam addi, et quidem cujus posterior litera est ι, ita vicissim hanc ipsam vocalem alicubi omitti sciendum est, ut in πρὼ vel πρῶ pro πρωΐ. Si tamen πρῷ scribamus, supponentes ι literæ ω, non omnino amitti ι dici poterit: quamvis numerus syllabarum minuatur. Aristoph. Ἐκκλ. (290.) ἠπείλησε γὰρ Ὁ θεσμοθέτης, ὡς ἂν μὴ πρῷ πάνυ τοῦ κνέφους Ἥκῃ κ.τ.λ.: Ὀρν. (130.) Ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων: paulo post, Ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία Λουσάμενα πρῴ. Quibus D
in locis non eand. scripturam servant exemplaria. Siquidem Aldina quoque Ed. in illo quidem Ἐκκλ. loco circumflectit, at in his acuit; sed in ea servatur ι sub ω omnibus in locis, cum aliæ non servent. Schol. in locum illum annotat, πρῷ monosyllabe dici pro πρωΐ: at in illos duos Ὀρν. locos quædam de diversa hujus adverbii scriptura annotat, quæ tibi ap. eum videnda relinquo.

Invenitur et alia quædam mutatio, quæ vix ad terminationem pertinere dici potest, veluti cum θᾶττον dicunt, non τάχιον: cum βραδύτερον, non βράδιον: itidemque ἐγγύτερον, non ἔγγιον: quorum tamen fidem in præsentia penes Thom. M. esse volo.

Cum vero ἅπερ dicitur Attice pro καθάπερ, omissio est præpositionis κατὰ, sicut passim omittunt διὰ, cum ταῦτα dicunt pro διὰ ταῦτα: ut alibi docui.

Jam vero et hoc esse Atticorum inventum existimatur, articulum adverbio præfigere, veluti cum τὰ πρῶτα et τὰ μάλιστα (vel conjunctim ταπρῶτα et ταμάλιστα) pro πρῶτα et μάλιστα dicunt. Sic τὸ τελευταῖον, τὸ παράπαν, τὸ παραυτίκα, τὸ καταρχὰς, τὸ νῦν, (vel τοτελευταῖον, τοπαράπαν, τοπαραυτίκα, τοκαταρχὰς, τονῦν,) iidem dicere solent, ut alia prope innumera prætermittam. Quin etiam quibusdam adverbiis vel τὸ vel τὰ indifferenter præfigitur, (quamvis magis Atticus pluralis τὰ usus hic esse existimetur,) veluti cum τὸ νῦν vel τὰ νῦν dicitur. [190] Interdum vero et præpositionem articulo præfigunt, veluti cum ἐς τὰ μάλιστα dicunt.

Insuper adverbia quædam dici Attica possunt: si quidem Corintho credimus, scribenti, Atticorum esse, dicere Ἀθήναζε πορεύομαι, pro εἰς Ἀθήνας: et Ἀθήνησι σοφιστεύω, pro ἐν Ἀθήναις: et Ἀθήνηθεν ἔρχομαι, pro ἐξ Ἀθηνῶν. Item οἴκαδε pro εἰς οἶκον: et οἴκοθεν pro ἐξ οἴκου: nec non οἴκοι pro ἐν οἴκῳ. Sed Eust. de Ἀθήναζε loquens, et ex Ἀθήναδε factum esse tradens, Atticis non ascribit. Quod si Ἀθήναζε Atticum sit adverbium, itidem Θήβαζε, aliaque id genus, Atticorum esse dicendum fuerit.

Idem Schol. unum quidem ex illis tribus adverbiis, quorum posteriore loco mentionem facit Corinthus, sc. οἴκοι, adverbium in loco, Atticis ascribit, at de ceteris tacet. Quin etiam, (quod mirum videri possit,) οἴκοι non adverbium in loco, sed adverbium ad locum esse vult. Scribit enim, Τὸ εἰς οἶκον Ἀττικοὶ μὲν οἴκοι φασὶν ἐπιῤῥηματικῶς, κατὰ ἔλλειψιν, (τὸ γὰρ ἐντελὲς, ἔνθα εἰσὶν οἱ οἶκοι,) ποιηταὶ δὲ οἴκονδε φασί· τὸ δὲ κοινότερον ἀπ' αὐτοῦ, οἴκαδε· ὡς φυγήνδε, φύγαδε. Scribo autem hic οἶκονδε, ut ap. eum habetur: non οἰκόνδε.

At vero πώμαλα, et ἀτεχνῶς, et μῶν, et alia nonnulla adverbia, ap. Aristoph. frequentissima, quin Atticorum sint, minime dubium cuiquam esse debet. Ad μῶν quidem certe quod attinet, Atticum esse testatur vel Ammiani Epigramma quoddam, Καὶ ταυτὶ, καὶ μῶν, καὶ τετταράκοντα, καὶ ἄττα, Σκεψάμενος, καίτοι νὴ Δία, καὶ μὰ Δία.

Observavi Atticos κακῶς et καλῶς, Qualitatis adverbia, lubenter præcedente nomine usurpare, in certis quibusdam sermonis formulis: ut ap. Aristoph. Πλ. (65.) Εἰ μὴ φράσεις γάρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς. Sic etiam in soluta oratione: ap. Athen. 4. Κακὸν κακῶς σέ, ὦ Αἰγύπτιε, ἀπολέσειαν οἱ θεοί. Legimus vero et ap. Dem., (e quo sumtum exemplum instar multorum esse potest,) in Or. pro Cor. Κακὸν κακῶς σε μάλιστα μὲν οἱ θεοί, ἔπειτα δὲ οὗτοι πάντες ἀπολέσειαν, πονηρὸν ὄντα πολίτην, καὶ προδότην, καὶ τριταγωνιστήν. Eodemque modo cum verbo ἀπολέσθαι istud adverbium nomen hoc sibi præfixum habet. Plut. Erotico, Ἀπόλοιο τοίνυν κακὸς κακῶς. Synes. Τοῦτο δὲ ταυτόν ἐστι τῷ κακὸν κακῶς ἀπολωλέναι καὶ σὲ, καὶ ἄλλον ὅστις σοὶ παραπλήσιος. Obiter autem A monere lectorem libet, observandum esse et hoc loquendi genus, κακῶς ὀλέσαι, non præfixo nomine, ne fallatur, (ut quidam,) in Od. I. (534.) Ὀψὲ κακῶς ἔλθοι ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους: neque enim κακῶς cum ἔλθοι, sed cum ὀλέσας jungendum est.

Atque ut κακὸν κακῶς in præcedentibus locis habemus, sic alicubi καλὸν καλῶς, vel καλὴν καλῶς. Aristoph. Ἀ. (253.) Ἄγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς Οἴσει.

Adverbiorum quorundam pleonasmus Atticus est: sed tum præsertim, cum duo ejusd. signif. adverbia ἐκ παραλλήλου ponuntur: veluti cum dicitur λίαν πάνυ, et πάνυ σφόδρα: sic τάχα ἴσως, et alia quæ antea commemoravi, cum varia pleonasmorum Atticorum genera recenserem.

DE ORTHOGRAPHIA ATTICA.

CAPUT XV.

De orthographia quoque dicendum censeo, quæ Atticis est peculiaris; nam et promittere me memini verba de illa esse facturum. Sciendum est igitur, (hinc enim auspicandum esse censeo,) Atticos quibusdam literis gaudentes magis quam aliis, eas in nonnullis vocabulis usurpare maluisse quam illas quæ in communi sermone usurparentur.

Cum autem nulla sit literæ mutatio magis illis et peculiaris et simul familiaris in certis quibusdam vocabulis quam τ, primum in hoc sermone locum sibi vindicare dici merito possit. Illi certe, qui stultos Attici sermonis affectatores irriserunt, hunc literæ τ usum non omiserunt: ut videmus Ammianum in Anthol. τετταράκοντα et ἄττα ceteris vocabulis annumerare. Nec parum nobilitavit hunc Atticum literæ τ usum libellus a Luciano scriptus, quem Δίκην Φωνηέντων inscripsit. Verum cum de hoc literæ τ usu disseruerim in iis quæ in primum Joannis Grammatici s. Philoponi Articulum annotavi, eo te remittam. Sed iis quædam cognitu dignissima addam, ex Ælio Dionysio sumta. Ea autem Eust. suppeditat: qui postquam dixit observandum esse, Hom. non valde gaudere pronuntiatione literæ τ pro σ, eorum Atticorum more qui ipso posteriores fuerunt: (quippe qui τήμερον dicant, cum Hom. σήμερον: sicut τύρβην appellant quod lingua communis σύρβην: et τεῦτλον quod illa σεῦτλον:) addit, Ælius autem Dionysius refert Comicos potissimum vitare quicquid sibilum et sonitum ac strepitum habet: quæ contra maxime convenientia tragœdiæ fuerint. Ideoque irridentes Tragicos, ut minime tales, jocose versum istum in illos proferunt, Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου. Tradit præterea primum Periclem vitasse oris conformationem, quæ fit in pronuntianda litera σ, tanquam indecentem, cum se adhibito in consilium speculo exerceret. [191] Quin etiam Thessalos et Citienses, non qui Phœnices, sed qui Cypri sunt accolæ, (quorum urbs vocatur Citium, de mulieris cujusdam nomine,) dicebant θάλατταν, et πίτταν, et καρδιώττειν, et Ματταλίαν, et alia hujusmodi, quæ nusquam pro Atticis habentur, sed Bœotorum, qui vicini sunt: quoniam neque Homerus, neque Tragici, neque Thuc. vel Plato his usi sunt. Hæc Eust. ex Ælio Dionysio. Cum eo autem, quod hic de Bœotis scribitur, convenit quod idem Schol. alibi e veterum auctoritate tradit, sc. φράττω pro φράσσω, facto e φράζω, esse Bœoticum. Tarentini, inquit, in ζω desinentia verba barytona per σσ proferunt: ut σαλπίζω, σαλπίσσω: λακτίζω, λακτίσσω: φράζω, φράσσω: quod Corinna dicit φράττω Bœotice.

Huic autem mutationi literæ σ in τ subjungenda est ea quæ fit ex eadem litera σ in ξ, præsertim cum et hanc mutationem late patere videamus. Sed cum in eod. mearum Animadversionum loco de B illa verba fecerim, alio transeundum censeo.

Attici in quibusdam vocabulis literam λ magis amarunt quam ν: veluti cum λίτρον potius quam νίτρον, et πλεύμων potius quam πνεύμων, eodemque modo νεογιλὸν potius quam νεογινὸν dixerunt. De quibus vocibus consule p. 55. hujus libri. Verum tertiæ hujus vocis usum lingua communis sicut et Attica, habet; dicit enim et illa νεογιλὸς potius quam νεογινὸς, (e quo tamen factum est νεογνὸς per sync.,) Atticam literæ ν in λ mutationem usurpans.

Attici literam ρ in multis vocabulis usurparunt, ubi lingua communis σ: præsertim vero in iis ubi lingua communis literam σ ipsi ρ subjungebat. Scribere enim soliti sunt ἄῤῥην pro ἄρσην, et κόῤῥη pro κόρση, et μυῤῥίνη pro μυρσίνη, et ταῤῥὸς pro ταρσὸς, aliaque itidem. Idemque et in verbis fecerunt: ut videre est in θαῤῥεῖν, pro θαρσεῖν. Scio contrarium a Corintho et ab Joanne Philopono scribi; sed falso id eos scripsisse, ostendi in Animadversionibus quas in illorum libellos edidi.

C Amarunt autem geminationem literæ ρ et alibi: si quidem verum est quod ab Eust. annotatur: sc. Attice dici κατέῤῥεξε duplici ρ: et in similibus locis itidem geminari. Idem alibi de ἔρεζεν loquens, Habet (inquit) ἀδίπλωτον τὸ ρ, κατὰ συνήθη κλίσιν· ἧς τὸ μέτρον ἐδεήθη, ὡς καὶ ἐπ' ἄλλων γίνεται πολλαχοῦ. Ἀττικὸς δὲ ἀνὴρ διπλασιάζει καὶ αὐτό.

Usi sunt litera ρ et pro λ, cum alibi tum in nomine κρίβανος. Nam pro κλίβανος dixisse κρίβανος perhibentur. Quo tamen de vocabulo controversia est, ut docui in iis quæ in Corinthi Articulum LXXVII. annotavi. Posset autem et ἀργαλέον mutationis hujus exemplum esse, si verum esset pro ἀλγαλέον dici; sed potius esse pro ἐργαλέον, mutata litera α in ε, in meo Thes. L. Gr. docui, cum voces χειράγρα et ποδάγρα tractarem. Hanc certe, non illam derivationem sequens, inter derivata ab ἔργον, non inter derivata ab ἄλγος posui.

Vicissim vero literam λ in quibusdam vocabulis literæ ρ prætulerunt, si Grammaticis quibusdam D credimus. Sed de vocibus quæ in exemplum afferuntur, Horatianum illud usurpare possumus, Grammatici certant, et adhuc sub judice lis est. Ita equidem de illis certant, ut non diversa tantum, sed contraria etiam scribant. Sed ne jam dicta repetere oporteat, ad pp. 56. 57. lectorem remittam, ubi cum de aliis tum de κεφαλαλγία, ποδαλγία, γλωσσαλγία, et κεφαλαργία, ποδαργία, γλωσσαργία, disserui. Poteris etiam iis (si videbitur) addere quæ in meo Thesauro Græcæ linguæ huc pertinentia dixi, in explicatione vocum χειράγρα et ποδάγρα, Tomi quarti semipagina (vel columna, ut typographice loquar,) 430.

Etiam literam σ Attici in quibusdam vocibus pro alia usurparunt: (quamvis eam contra in plerisque vitarint, ut paulo ante docui.) Illis enim ascribitur

ὀσμὴ pro ὀδμὴ, nec non ἴσμεν pro ἴδμεν. Sed de ὀσμὴ scribit Thom. M., quamvis sit Atticum, sicut ὀδμὴ Ionicum, Xenophontem tamen hoc uti, more sc. Ionico. Sed in plerisque Xen. locis illam scripturam per σ, inveniri sciendum est: adeo ut saltem extare ap. illum utramque dicendum sit. Quod autem ad ἴσμεν attinet, ut hoc maluerunt quam ἴδμεν, ita ἴσασι quam οἴδασι, et οἶσθα quam οἶδας. Quin etiam in passivis verborum quorundam præteritis literam σ in alius literæ, nimirum μ, locum substituerunt. Atticorum enim esse traduntur μεμόλυσμαι et μεμίασμαι pro μεμόλυμμαι et μεμίαμμαι.

Quod si Corintho credere velimus, alias literarum mutationes superioribus addemus. Atticos enim ἐντελέχειαν, non ἐνδελέχειαν, et κολόκυντα, non κολοκύνθη, item γναφεῖον, non κναφεῖον, scribere tradit. Sed mirum est Corinthum, omissis earum fere omnium mutationum exemplis de quibus constat, (qualia sunt quæ modo attuli,) hæc, quæ non satis testata sunt, protulisse. Ne autem eadem bis a me dicantur, vide quæ de iis scripsi p. 56., ubi duntaxat nominis κολοκύνταις pro κολοκύνθαις positi exemplum Aristophanicum addidi, e vetere quodam Libelli Corinthi exemplari sumtum. Ad vocem γναφεῖον quod attinet, quæ de illa dicit, suspecta mihi redduntur hoc Aristoph. loco, Πλ. (166.) Ὁ δὲ κναφεύει τις. [192] Hic enim est κναφεύει, non γναφεύει. Quod vero majus est, Schol hujus Comici plane contrarium de scriptura ista tradit. Fateor alioqui permutationem literarum γ et κ in aliis etiam vocibus spectari; sed Atticam esse illam, non memini me ap. alium legere. Idem porro Corinthus Atticos pro γλήχωνα scribere βλήχωνα tradit; sed etiamsi hoc illi detur, non fuerit superioribus annumerandum, sicut nec ea quæ proxime præcedunt: quod de mutationibus literarum agam non quæ uni cuipiam voci aut uni et alteri peculiares sunt, sed quæ in plerisque spectantur.

Δαὶ quoque pro δὲ, Atticis ascribitur. Hoc saltem constat, crebrum ejus esse Aristophani usum; sed diversos usus ap. illum habere videtur præcedente particula τί: ut e sequentibus locis apparet: Πλ. (156.) ἐπεὶ Αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. ΚΑΡ. Τί δαί; ΧΡ. Ὁ μὲν ἵππον ἀγαθὸν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς. Hic enim τί δαὶ significat, Quid igitur? vel, Quidnam igitur? Quidnam ergo? Sic Ὄρν. (64.) ΘΕ. Ἀπολεῖσθον. ΕΥ. Ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω. ΘΕ. Τί δαί; At in isto ejusd. Comœdiæ versu, (226.) ΠΕΙ. Οὗτος. ΕΥ. Τί ἐστιν; ΠΕΙ. Οὐ σιωπήσει; ΕΥ. Τί δαί; non dubium est quin τί δαὶ significet Cur, s. Quamobrem. Sic B. (1480.) ΠΛ. Χωρεῖτε τοίνυν, ὦ Διόνυσ', εἴσω. ΔΙ. Τί δαί; ΠΛ. Ἵνα ξενίσω σφὼ πρίν γ' ἀπελθεῖν. Gallice pro τί δαὶ hic diceremus Pourquoi faire?

Atticorum est etiam ὑὸς scribere pro υἱὸς, ut testatur Eust., vel potius ut ap. Eust. οἱ τεχνικοὶ testantur. Περὶ δὲ τοῦ υἱὸς, inquit, φασὶν οἱ τεχνικοὶ ὡς οἱ Ἀττικοὶ δίχα τοῦ ι ἐν μόνῳ τῷ υ γράφουσιν αὐτό. Quibus addit, communem dialectum ideo fortasse diphthongo υι scripsisse, ut ab ὑὸς genitivo nominis ὗς distingueretur. Natura quidem certe, simplici υ scribi debere, s. a φύω. sive ab ὕω deductum esse dicatur. Hæc sunt quæ ap. eum leguntur. Ceterum quamvis valde insolens scriptura illa videatur ὑὸς pro υἱὸς, inveniri tamen et in linguæ communi quædam derivata illam retinentia, sciendum est. Fortassis autem et ap. Aristoph. ὑὸς legeretur, nisi aliqui hanc scripturam tanquam mendosam correxissent. Hoc certe ut suspicer facit diminutivum ὑΐδιον, quod mutatum est in υἱΐδιον, Σφ. (1356.) Τὸ γὰρ ὑΐδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον. Hic enim scriptum fuisse ὑΐδιον, vel ipsa metri ratio (quod validissimum argumentum est) ostendit: quippe quæ diphthongum ibi non admittit: et tamen Edd. typographicæ illam per υι scripturam habent.

Quod si in vocabulis quæ peculiarem sibi scripturæ mutationem habent pergendum esset, de nomine ἔριδες pro ἴριδες, de ὀπηδὸς pro ὀπαδὸς, de μόγις pro μόλις, teste Corintho, (cum Thom. M. hoc, βραδέως, illud, μετὰ βίας significare velit,) de βόλιτον

A pro βόλβιτον dicendum esset: nec non de aliis quamplurimis, quæ hic recensere non necesse existimavi.

Quin etiam in verbis nonnullis suam quandam scripturam habent, veluti cum pro ἀνύω scribunt ἀνύτω, ut docui p. 146. Corinthus autem et συρίττω pro συρίζω ab illis dici tradit. Atque his addi possunt fortasse, quæ de διωκάθω et ἀμυνάθω pro διώκω et ἀμύνω positis dixi: quibus adjunges cum alia tum vero εἰκάθω pro εἴκω. Quin etiam alia quædam ibi de Atticorum circa verba innovationibus a me tradita sunt, quæ magis fortassis proprie ad hunc de orthographia sermonem pertinere videri queant: quale nimirum est τύπτει pro τύπτῃ: itidemque τύψει pro τύψῃ: qualia sunt πλευσοῦμαι et θευσοῦμαι pro πλεύσομαι et θεύσομαι: quale est et νομιῶ pro νομίσω. Sed cum has aliasque item scripturæ mutationes uno eodemque in loco tradiderim, nimirum C. 7., tuum erit, lector, ex eo in hoc transferre quæ ejusd. cum iis quæ nunc tracto, argumenti esse judicabis.
B Idemque et in Capite, quo dissero de iis quæ Attici circa usum nominum innovarunt, faciendum tibi fuerit. Atque ad ea quæ utrobique leges, addenda erunt nonnulla per varios Animadversionum mearum locos sparsa.

Est Atticæ dialecti interdum et mutatio literæ θ in φ, si Eustathio credimus: ita scribenti, Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ τοῦ θ μετάληψις εἰς τὸ φ, καὶ Ἀττικῆς ποτε διαλέκτου ἐστίν· ἐκεῖνοι γὰρ τὸ θλᾷν φλᾷν λέγουσι. Sed hæc aliaque hujusmodi ad præsentem, qui de Attica orthographia est, sermonem pertinere non videntur, cum ex uno vocabulo aliud fiat.

Ad accentum venio, i. e. ad Ἀττικὴν προσῳδίαν, quo nomine quendam suum librum Tryphon inscripsit, ut videre est ap. Athen. (53.) omissis iis quæ præcedentibus adjungi possunt. In eo certe plerumque scripturam a linguæ communis scriptura diversam habent.

Ac primum quidem meminisse oportet eorum, quæ a Corintho huc pertinentia dicuntur de τροπαῖον pro
C τρόπαιον, itidemque ὁμοῖος pro ὅμοιος. De quibus tamen exactius ab Eust., s. a veteribus Gramm. ap. Eust., disseritur. Locutus enim de διέτης, et τριέτης, et πεντέτης, ac similibus, quæ Attici βαρύνουσι, contra morem aliorum, qui hæc ὀξυτονοῦσι: addit, eosd. Atticos διάφορα καὶ ἄλλα παρὰ τὴν ἀνάλογον συνήθειαν τονοῦν: idque patere e nominibus istis, τροπαῖον, ἑτοῖμον, ἐρῆμον: nec non ex ὁμοῖος. Eosdemque βδέλυρος et πόνηρος et μόχθηρος dicere præter analogiam. Verum alibi, quod hic generaliter de Atticis dicit, restringit: [193] τροπαῖον quidem e Thuc. nominatim afferens: pro Homericis autem illis ἐρῆμον et ἑτοῖμον a posterioribus Atticis tradens (ex Herodiano) scribi, servata analogia, ἔρημον et ἕτοιμον. At in ὁμοῖος retineri analogiam ait, cum ea quæ in οιος desinunt, itidem in penultima circumflectantur: (quam rationem et a Corintho afferri videmus.) Sed addit, μᾶλλον δὲ τὸ ὅμοιος ἔχει τι καινὸν, κατὰ συνήθειαν, ὥς φασιν, Ἀττικήν.

Ut autem pergam in iis quæ Attici contra morem
D aliorum circumflectunt, afferre libet μῶρος et πῆρος, pro μωρὸς et πηρός. Amborum meminit idem Schol. alio quodam loco; sed μῶρος quidem e plerisque Aristophanis locis confirmari potest: at τοῦ πῆρος exemplum non suppetit.

At vero circumflexi in ultima positi præter linguæ communis consuetudinem, exemplum habemus in γλαῦξ, nec non in ταῶς. Non solum ὀξύνεται κοινότερον ἡ γλαὺξ, sed etiam περισπᾶται Ἀττικῶς, inquit Eust. Idem alibi, ab Atticis vocem hanc circumflecti tradens itidem, alteram scripturam, sc. γλαὺξ, illos Doribus ascribere dicit. Ex Eod. discimus aliquot locis ταῶς esse scripturam Atticam cum circumflexo. Sciendum est autem mentionem ab Athen. fieri et accusativi λαγῶ itidem accentu circumflexo scripti, sed non item nominativi; atque adeo scripturam istam e Xen., tanquam illi peculiarem, afferri, sed minime probari. Verum Athenæi locus mutilus esse videtur. Ita enim scribit, vel potius Tryphon ap. eum, (400.) Ξενοφῶν δ' ἐν Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν

λαγῶ, καὶ περισπωμένως· ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ λαγός· ὥσπερ δὲ ναὸν λεγόντων ἡμῶν, ἐκεῖνοί φασι νεὼν, καὶ λαὸν, λεών· οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων, ἐκεῖνοι λαγὼν ἐροῦσι. Hæc certe verba, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ λαγὸς, minime cohærent cum proxime præcedentibus, χωρὶς τοῦ ν λαγῶ, καὶ περισπωμένως. Ideoque facile crediderim, post περισπωμένως addenda esse hæc verba, ἀλόγως μέντοι· δεῖ γὰρ ὀξύνειν τὴν λέξιν: ut totus locus ita legatur, Ξενοφῶν δ' ἐν Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν λαγῶ, καὶ περισπωμένως· ἀλόγως μέντοι· δεῖ γὰρ ὀξύνειν τὴν λέξιν· ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ λαγός. Accipio autem ex Eust. hæc quæ insero verba, e quo tamen et alia posse inseri videntur, sed quæ, ut opinor, ipse de suo addidit.

Quin etiam πονῆρος quosdam προπερισπωμένως scripsisse pro μοχθηρὸς, ut πονηρὸς pro κακὸς, testatur Eust. Magis alioqui recepta fuisse videtur altera scriptura, sc. πόνηρος: de qua mox.

Εὐγνῶμον etiam, non εὔγνωμον, Atticum esse censet Thom. M. Εὔγνωμον μὴ λέγε, inquit, ὡς εὔδαιμον· ἀλλ' εὐγνῶμον· ἄγνωμον δὲ καὶ σύγγνωμον.

Nominibus his quæ Attici contra morem aliorum circumflectunt, adjici cum alia possunt, tum vero Φαλῆς. Apud Aristoph. 'Α. (263.) quidam canens τὸ φαλλικὸν, ita orditur, Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχείου ξύγκωμε, ubi Schol. annotat, περισπωμένως δὲ τὸ Φαλῆς ἀναγνωστέον, ὡς Ἑρμῆς· οὕτω δὲ Ἀττικοί· παρὰ Δωριεῦσι δὲ βαρυτόνως.

Ab iis autem quæ Attici circumflectunt contra linguæ communis consuetudinem, ad ea venio quæ ap. Eosd. ὀξυτονεῖται vel βαρυτονεῖται.

Ælius Dionysius, Διέτης, inquit, et τριέτης, et πεντέτης, et omnia hujusmodi Attici βαρύνουσι, eodem tono proferentes quo εὐεργέτης. Herodian. autem scribit quosdam διετὴς protulisse ὀξυτόνως, alios βαρυτόνως: sed rationi consentaneum esse ut ὀξυτόνως scribatur.

Idem Grammaticus Herodianus Atticas hasce scripturas, πόνηρος et μόχθηρος, (quibus addi potest et βδέλυρος,) reprehendit. Postquam enim dixit, Πᾶν εἰς ρος λῆγον παρώνυμον παρεσχηματισμένον τοῖς γένεσιν, esse oxytonum: addit, Διὸ εἰ καὶ πόνηρος μὲν καὶ μόχθηρος βαρυτόνως, ἐπὶ τῶν ἐπιπόνων καὶ ὑπομενετικῶν, πονηρὸς δὲ καὶ μοχθηρὸς ἐπὶ τῶν κατὰ ψυχὴν φαύλων, ἀλλὰ τοῦτο οὐκ εὖ. Rationem autem hanc suæ reprehensionis subjungit, Εἰ γὰρ πόνος καὶ μόχθος τὰ πρωτότυπα, εὐλόγως πονηρὸς καὶ μοχθηρὸς τὰ τούτοις παρακείμενα, κἂν διαφόρων ἔχηται σημασιῶν· ἵνα ᾖ ἀνάλογα τῷ κάματος, καματηρός· ὄλισθος, ὀλισθηρός· βλάβη, βλαβερός· κράτος, κρατερός. Sic autem contra analogiam quædam ab illis circumflecti dictum antea fuit. Sed quod ad illas scripturas attinet πόνηρος et μόχθηρος pro πονηρὸς et μοχθηρὸς, similes sunt illis quæ Æolibus ascribuntur: veluti δύνατος pro δυνατὸς Eust. Æolum esse tradit, (quos προπαροξυντικοὺς appellat,) sicut alia infinita. Alibi autem βαρυντικοὺς eos vocat: scribens, Τὸ δὲ βαρύτονον, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἔπαυλις, Αἰολικόν φασιν εἶναι· βαρυντικοὶ γὰρ οἱ Αἰολεῖς.

Sic Tryphon Grammaticus dixit Atticos perperam ὀξύνειν nomen ἀττέλαβος. Athen. (53.) ex hoc ipso Tryphone περὶ Ἀττικῆς Προσῳδίας, affert, Ἀμυγδάλην μὲν τὸν καρπὸν, βαρέως, ὃν ἡμεῖς οὐδετέρως ἀμύγδαλον λέγομεν· ἀμυγδαλῆ δὲ, τὰ δένδρα, κτητικοῦ παρὰ τὸν καρπὸν ὄντος τοῦ χαρακτῆρος, καὶ διὰ τοῦτο περισπωμένου. Sed non video quomodo quis assentiri hic Tryphoni possit, nomen Arboris e nomine Fructus volenti deduci.

Nomini autem Ἀσκληπιὸς solitum Demosthenem accentum mutare, et προπαροξυτόνως scribere Ἀσκλήπιος, memoriæ proditum est, ut ap. Eust. legimus.

[194] Corinthus Atticum esse dicit scribere σπογγιὰν pro σπογγίαν. Idem alio loco λαβὲ pro λάβε ab Atticis scribi docet. Debuit autem huic λαβὲ addere et ἰδέ: solent enim hæc duo conjungi. Meminerunt que hujus diversæ in istis imperativis scripturæ cum alii, tum Eust.: scribens, Τονώσεως δὲ διαφόρου Ἀττικῆς καὶ τὸ ἰδὲ καὶ λαβὲ, ἀντὶ τοῦ ἴδε καὶ λάβε, κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ εἰπὲ, ἐλθὲ, εὑρέ.

A Apud eund. Schol. sunt etiam τιὴ et ὁτιὴ exempla Ἀττικῆς τονώσεως διαφόρου. Attici, inquit, ὀξυτόνως λέγουσι τιὴ καὶ ὁτιή.

Afferam autem et e Thoma M. nonnulla de quorundam vocabulorum Attico accentu, penes illum fidem de horum plerisque esse volens. Ἴκτινος, inquit, non Ἰκτῖνος. Eidem si credimus, ἀγροῖκος ab Atticis non scribitur, sed ἄγροικος, in utraque signif. Ἀγροῖκος, inquit, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν, παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἁπλῶς· ἄγροικος δὲ, ὁ ἰδιώτης καὶ ἀπαίδευτος. At vero Attici proparoxytone ἄγροικος scribunt, non solum ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκοῦντος, sed etiam ἐπὶ τοῦ ἰδιώτου, καὶ ἀπαιδεύτου, καὶ ἀναισθήτου. Et utriusque sub illo accentu signif. exemplum affert ex Aristoph. Nam in Pluto ἄγροικον dictum esse ἐπὶ ἀναισθήτου, hoc in versu (705.) Λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν: in hoc autem Nubium loco, ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγρῷ οἰκοῦντος esse usurpatum, (47.) Ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους, τοῦ Μεγακλέους, Ἀδελφιδῆν, ἄγροικος ὢν, ἐξ ἄστεος. Possit certe prioris illius signif. exem- B plo addi et istud ex (628.) Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα. Quamvis autem tales ibi scripturæ inveniantur, Grammatici reliqui accentu signiff. istas distingui tradunt; sed quidam aliter distinguunt, et modo plane contrario ei, cujus hic meminit; dicit enim a ceteris Græcis ἀγροῖκος scribi, pro ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν: et ἄγροικος pro ἰδιώτης et ἀπαίδευτος. At Eust. (ut alios quosdam omittam) pro ἀπαίδευτος scribit ἀγροῖκος, ut ἄγροικος pro ἀγρότης. Apud eund. Atticismorum Collectorem legimus, Γελοῖος, ὁ καταγέλαστος· Γέλοιος δὲ, ὁ γελωτοποιός. Eidem si credimus, Μισητὴ quidem est ἡ μίσους ἀξία: at Μισήτη barytone, ἡ καταφερής. Possumus autem hic testimonio ejus addere et alterum, sc. Eustathii, Ἄλλοι δὲ μισήτην, inquit, barytone τὴν κοινὴν καὶ ῥᾳδίαν: ad differentiam τῆς ὀξυτονουμένης. Eosque qui hoc tradunt, Cratinum et Sophronem testes producere ait. Sed et Proverbium ita uti, Περὶ σφυρὸν παχεῖα μισήτη γυνή. J. Poll. tamen nullam hujus in accentu differentiæ mentionem facit. Atticorum est (ut idem C Collector tradit) Ἀμυγδάλαι scribere ἐπὶ τῶν καρπῶν, non Ἀμύγδαλα: at vero ad δένδρα significanda, Ἀμυγδαλαί. Eod. auctore, illi qui sunt κυρίως Attici, dicunt Μεδίμνος paroxytone, non Μέδιμνος. Eod. teste, Λυδίον πεδίον scribunt paroxytone, non Λύδιον: at Λύδιον ἅρμα. Item Ἀκανθοπλὴξ, non Ἀκανθόπληξ. Idem gen. πορνῶν peculiarem scripturam habere dicit, ad accentum quod attinet. Scribit enim, Ξέναι, ξένων: et Φίλαι, φίλων· καὶ ὅσα τριγενῆ, πλὴν τοῦ πόρναι, πορνῶν. Sic etiam participio ἐληλάμενος peculiarem scripturam tribuit; ita enim scr. tradit, non ἐληλαμένος. Sed quamcumque illius scripturæ rationem afferre conetur, rationi consentanea, nedum Attica, videri mihi non potest.

Spiritus asperi fuerunt præterea amatores Attici: adeo ut δασυνταὶ dicantur, sicut vicissim Æoles ψιλωταὶ, s. ψιλωτικοί. Atque ut hi ψιλωτικοὶ etiam dicuntur, et potius quidem quam ψιλωταὶ, (nam illud, non hoc, ap. Eust. me legere memini, qui alicubi non Æoles tantum, sed Iones quoque ψιλωτι- D κοὺς nuncupat, nimirum ubi scribit, Αὐτὸ δὲ τὸ ἧλτο οὐκ ἂν ἔχοι λόγον μὴ δασύνεσθαι· εἰ μὴ ἄρα τις Αἰολεὺς ἢ καὶ Ἴων καινοτομήσει καὶ αὐτὸ, ψιλωτικοὶ ὄντες,) ita δασυντικοὶ illi non minus quam δασυνταὶ vocari possunt. Sed appellationem, quam ap. Tzetzem inveni, retinui: Τὸ δὲ ἕλιξ, inquit, Ἀττικοὶ δασύνουσιν, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ψιλοῦσιν· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ δασυνταί εἰσιν. Sic autem ψιλωτὰς alibi vocat Iones.

Attici α cum est ἀθροιστικὸν, aspirare solent: ut videre est in ἅλις, et ἅπας. Ideoque et ἅθρους scribebant, non ἄθρους, ut ab aliis scribitur.

Attici non in iis solum vocabulis, quæ illud α habent ἀθροιστικὸν, aspiratione utebantur, sed et in aliis plerisque. Sic enim et ἁθρεῖν cum aspiratione scribebant, sic etiam ἅθυρμα olim: sic ἕνος pro ἐνιαυτός: (unde ἄφενος dici existimatur, ut proprie sit ὁ ἀπὸ ἐνιαυσίων γεννημάτων πλοῦτος.) Sic etiam ἕννη, cum dicitur ἕννη καὶ νέα. Eodemque modo ἁμίς. Quin etiam aspiratio, quæ est in ἅμαξα, ab illis profecta esse fertur. Hæc autem ab Eust. partim ex

Ælio Dionysio, partim ex aliis traduntur. Idem alibi ἀραιὴν quoque scripsisse Atticos aspirate, annotat. Alicubi et ἀνύτω illos scripsisse, ex ejusd. Dionysii auctoritate tradit: meminitque hujus scripturæ et Schol. Aristoph.

Quædam autem verba vel aspirasse vel tenuasse pro diversa signif. traduntur. Sic enim αὔω aspirasse pro ξηραίνω, unde ἀπαφαυάνθην [ἀπεφαυάνθην vel ἐπαφαυάνθην] ap. Aristoph.; at pro φαίνω scripsisse αὔω, spiritu tenui: unde ἠὼς ἡ ἡμέρα. Sic etiam εἴργω pro κωλύω, tenuabant, (unde est ἀπεῖρξεν:) at pro ἐγκλείω aspirabant: ut apparet e καθεῖρξεν: ideoque et εἱρκτὴ cum aspiratione scribi. Quod si Tryphoni (ap. Athen. 397.) credimus, aspiratione alicubi usi sunt Attici, [195] et in fine vocabuli: éos enim ταῶς scripsisse, circumflectendo simul et aspirando literam ω, tradit. Sed alii locum ibi habere posse spiritum asperum negarunt. Legimus alioqui veteres scripsisse etiam Ἀέκων: item, Ὑφάλος, et Πάραλος, et Ἀμφίαλος: at in propriis nominibus ab eadem origine derivatis, tenuem scripsisse: B ut in Εὐρύαλος, Ἀστύαλος. Sic vero tenuem posteriori vel postremæ vocali aliorum quorundam vocabulorum solitum fuisse imponi, ex eod. Athenæo discimus: afferente regulam quæ poscit ut scribatur Νεὼς, Τυνδάρεὼς, Μενέλεὼς, etc. Sic Πρᾶὸς, Κῖὸς, Χῖὸς, item Λαιὸς, Βαιὸς, Φαιὸς, etc. nec non Γόὸς, Ῥόὸς, etc.

Jam vero et literas tenues in aspiratas mutasse Atticos in nonnullis vocabulis, ap. Tzetzem legimus, Comm. in Hes. Δασυνταὶ γὰρ, inquit, οἱ Ἀττικοὶ, τοὺς λίσπους λίσφους λέγοντες· καὶ τὰ σπέτλα, σφέτλα· καὶ ἀμφέχει, καὶ ἐφίσῃς, καὶ τὰ ὅμοια. Idem alibi, Τὸ δὲ ἕλιξ Ἀττικοὶ δασύνουσιν, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ψιλοῦσιν· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ δασυνταί εἰσιν, ἀμφελίσσειν καὶ ἀμφέχειν καὶ καθείργειν λέγοντες, καὶ αὖθις, καὶ λίσφοι, καὶ τὰ ὅμοια, καὶ τὸ ἅμαξα· ἡ δὲ κοινὴ διάλεκτος καὶ τὸ ἄμαξα ψιλοῖ, καθὼς Δωρὶς, καὶ Αἰολὶς, καὶ Ἰωνίς.

QUANTITATIS syllabariæ præterea facienda fuerit aliqua mentio, cum in ea quoque Attici peculiare aliquid habuerint. Ego paucula duntaxat ejus C rei exempla proferam, sed quæ saltem ad confirmandum quod dixi satis esse possint. Cum autem hic Atticos nomino, Tragicos et Comicos Poëtas potius quam solutæ orationis Scriptores intelligo. Aliquid tamen eorum, quæ hic dicentur, ad istos quoque pertinere videbis.

Ἶσος ab Hom. scribitur, priore longa, ut Il. X. (132.) Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πτολεμιστῇ, Υ. (493.) Ὣς ὅγε πάντῃ θῦνε σὺν ἔγχεϊ δαίμονι ἶσος: eodemque modo et alibi passim. At vero Tragici et Comici A ἴσος scribunt, priorem corripientes. Eur. Phœn. (541.) τὸ γὰρ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ. Ubi perperam quædam exempl. habent ἶσον cum circumflexo; est enim tribrachys, non anapæstus. Qua de re ne quis dubitare possit, obstat versus hic, qui paulo post legitur, Σὺ δ' οὐκ ἀνέξῃ δωμάτων ἔχων ἴσον; Obstat item accus. ἰσότητα ibid., initio versus, Ἰσότητα τιμᾷν· ἣ φίλους ἀεὶ φίλοις κ. τ. λ. Et paulo post ἰσότης, in versus itidem principio, Ἰσότης ἔταξε, κἀριθμὸν διώρισε. Sic ap. Aristoph. Ἀ. (354.) Ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον. Ceterum hanc scripturæ et quantitatis pariter differentiam in isto nomine observavit ante me Eustathius: scribens, Δῆλον δὲ ὡς Ὅμηρος μὲν ἐκτείνει τὴν ἄρχουσαν τοῦ ἶσος, οἱ δὲ τραγικοὶ συστέλλουσιν. Ubi simul intelligendum est, eos scripturam mutare quod ad accentum attinet: i. e., ἴσος, non ἶσος scribere. Mirari autem quis possit cur Tragicorum duntaxat mentionem fecerit, ac non itidem Comicorum, cum ap. hos quoque itidem corripiatur. Jam vero et in soluta oratione ἴσος potius quam ἶσος in libris fide dignis scriptum invenitur. Huc accedit quod ap. Xen. ἀνισώτερος per ω scribitur.

Huc pertinent etiam dativi ἡμὶν et ὑμὶν posteriore syllaba correpta, ap. Tragicos passim, ac præsertim ap. Soph., pro ἡμῖν et ὑμῖν posteriore producta. Sed pro ἡμὶν scribitur etiam ἧμιν: facitque hujus, non illius scripturæ mentionem Eust., qui et Ionicum et Atticum ejus usum esse tradit. Ἴωνες δὲ, inquit, πολλάκις δὲ καὶ Ἀθηναῖοι προπερισπῶσιν, ἐν συστολῇ τοῦ ι. Additque ex Hom. exemplum: cui subjungit duo Ἀττικὰ παραδείγματα, unum e Soph., alterum e Phrynicho. E Soph. (Œd. T. 921.) Ὅπως λύσιν τιν' ἧμιν εὐαγῆ πόροις. E Phrynicho, Ἐβουλόμην ἂν ἧμιν ὥσπερ καὶ προτοῦ. Miror autem eum de altero dativo, i. e. dativo pronominis personæ secundæ, tacuisse: an sc. eadem in illo scriptura usurpari soleret: i. e. scribi itidem ὗμιν. Apud Soph. certe eadem scripturæ forma in utroque habetur, sc. ἧμιν et ὗμιν.

Ἆρα, cum priorem brevem habeat ap. Hom. passim ceterosque Poëtas Epicos, invenitur ap. Tragicos alicubi priore longa. Sed non immerito fortassis loci illi suspecti nobis fuerint.

Ὄρνις, nominativi casus, singularis numeri, priore producta, dignum observatione existimavit Schol. Aristoph. In hunc enim ejus versum Ὄρν. (70.) ΘΕ. Ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. ΕΥ. Ἡττήθης τινὸς, hæc scribit, σημείωσαι ὅτι καὶ τὴν εὐθεῖαν τοῦ ὄρνις ἐκτείνουσιν Ἀττικοί.

DE VOCABULIS,

QUÆ ATTICIS PECULIARIA SUNT, AUT PECULIAREM ILLIS SIGNIF. HABENT: AC PRIMUM DE NOMINIBUS.

CAPUT XVI.

ATTICI quædam etiam vocabula sibi peculiaria habent: quorum cognitio tanti olim facta fuit, ut in iis colligendis plerique operam posuerint: quo e numero fuit Philemon Atheniensis: cujus liber ab Athenæo vocatur περὶ Ἀττικῶν Ὀνομάτων, ἢ Γλωσσῶν. [196] Fuit et Pausanias quidam, cujus opus Thucydidis Enarrator appellat Συναγωγὴν Ἀττικῶν Ὀνομάτων. Ceterum horum, quæ dixi, vocabulorum nonnulla plane diversa sunt ab iis quæ lingua communis usurpat, quædam significatione duntaxat, quædam scriptura, vel terminatione, aliove modo differunt. Quoniam autem minor est eorum numerus, quæ ad illa duo posteriora genera pertinent, de D iis prius agendum esse censeo, incipiendo ab iis nominibus, (prior enim locus huic orationis parti tribuetur,) quæ significatione tenus Atticis peculiaria sunt. Deinde ad illud vocabulorum genus veniens, quæ plane diversa esse dixi, in duas ea classes dividam: ut una sit eorum quæ Comicis aut etiam uni cuipiam Comicorum vel aliorum scriptorum fuisse peculiaria existimantur; altera autem, eorum quæ linguæ Atticæ peculiaria, sed Atticis Scriptoribus communia fuerunt. Quoniam autem multiplicem tractationem postulat hujus capitis materia, ipsum in certa quædam tmemata partitus sum. Neque vero quæcunque Attica dici possunt, enumeraturum me

profiteor, sed aliquam duntaxat partem eorum quæ ad unumquodque genus pertinent: eam tamen, ut spero, non minimam.

De vocabulis quæ in Attico sermone aliam quam in communi significationem habent, aut certe aliam præter illam.

TMEMA I.

DE NOMINIBUS.

ATTICI, aut saltem Athenienses, *προμηθέας* vocabant quos alii *χυτρέας* et *ἰπνοποιοὺς* et *πηλουργοὺς* appellabant. Lucian. in libello quo respondet ei qui ipsum *Προμηθέα* esse *ἐν λόγοις* dixerat, *Καὶ αὐτοὶ δὲ Ἀθηναῖοι τοὺς χυτρέας καὶ ἰπνοποιοὺς, καὶ πάντας ὅσοι πηλουργοὶ, Προμηθέας ἀπεκάλουν, ἐπισκώπτοντες ἐς τὸν πηλὸν εἶναι τὴν ἐν πυρὶ, οἶμαι, τῶν σκευῶν ὄπτησιν*: ubi infin. *εἶναι* mendose scribi videtur, et *καὶ* in ejus locum substitui debere.

Atque ut a nomine proprio viri in appellativum transeunte ad nomen animalis proprium transeam, *ὤτους* Attici (ac præsertim Comici) feruntur appellasse homines simplices et parum cautos, et quibus ideo facile esset imponere. Athen. (391.) *Διόπερ καὶ τοὺς ἐξαπατωμένους ῥᾳδίως ἐκ τοῦ τυχόντος, οἱ Κωμικοὶ ὤτους καλοῦσιν*, ubi et rationem hujus appellationis affert. Ab Eust. autem affertur hujus signif. exemplum ex isto Comici cujusdam loco, *ὦ μόνοι ὦτοι τῶν Ἑλλήνων*. Idem alibi, afferens quod Athen. de hujus animalis natura commemorat, simulque expositionem quam tribuit nomini *ὦτοι* dicto metaphorice de hominibus, addit, *Προσφυέστερον δ' ἂν ὦτοι καλοῖντο οἱ ἐκ μόνης ἀκοῆς ἀπεριέργως καὶ ἀνεξετάστως ἀπάτην πάσχοντες*. Sed non omittendum fuerit paulo aliud expositionis genus, quod est Ælii Dionysii ap. eund. Schol.; hic enim postquam dixit *ὦτον* esse *ὄρνεον ὃ περὶ τὰ ὦτα ἔχει πτερύγια*: quod *ἐπαινούμενον καὶ ἀντορχούμενον, ὥσπερ ὁ νυκτικόραξ, ἁλίσκεται*, addit, *Διὸ τοὺς χαύνους καὶ κενοδόξους, ὤτους ἐκάλουν*.

Cum illo autem metaphorico nominis *ὦτος* usu convenit, (præsertim si priorem expositionem sequamur,) qui datur aliis aliarum avium nominibus, sc. *κέπφος* et *λάρος*. Aristoph. Πλ. (911.) *Οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν Εὐεργετεῖν μ', ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω*; Sed Schol. hunc in locum annotat, *κέπφον* esse qui et *λάρος* vocetur: *Εἴληπται εἰς παροιμίαν*, inquit, *ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν καὶ ἀνοήτων· καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος*. Sed cum ab aliis tum ab Eust. duo ista nomina distinguuntur. Quin etiam *τῶν λάρων* nomen fuisse in furaces homines jactatum, ex Aristoph. discimus.

Ut autem ab his propriis nominibus ad propria locorum nomina veniam, Atticos hinc quoque aliquid in suum sermonem transtulisse sciendum est. Exempli gratia, cum *Φελλεὺς* Petrosi cujusdam in Attica loci nomen esset, *φελλεῖς* ex eo vocarunt et Alia quævis petrosa s. petricosa loca, et salebrosa.

Ὄρνις, cum in lingua communi generaliter de qualibet avi dicatur, in Attica ad gallinam interdum restringitur.

Τέχνη, cum in linguæ communis consuetudine dicatur Ars universali appellatione, Attici *τέχνας* ad malas artes, dolos et fraudes, interdum restrinxerunt: eaque in signif. Atticos Latini imitati sunt. Præsertim autem ap. vett. Scriptt. vox Græca ita usurpata invenitur.

Κράδη, Atticis *ἡ συκῆ*, teste J. Poll. Sic *ῥάφανος* Iisd. aliud quam linguæ communis Scriptoribus significat. Nec non alia quædam plantarum nomina peculiarem ap. illos signif. obtinent. Ab Iisd. *τὸν τῶν σύκων πυθμένα* fuisse vocatum *ὀμφαλὸν*, testatur Pollux. *Σπέμφυλα* quoque alia significatione quam ceteros usurpare plerique Gramm. tradunt.

Quibusdam etiam consanguinitatis appellationibus aliter Attici utuntur quam ceteri: [197] atque adeo cum *μάμμη* communis linguæ consuetudine dicatur

A Patris vel Matris mater, quæ Latine Avia, ab illis Mater ita vocatur: nec solum *μάμμη*, sed et *μαμμαία* dicitur: ut e vet. Grammaticorum auctoritate tradit Eust. Sic cum *γεννητὴς* appellaretur Pater, Attici *γεννητὰς* nominabant *τοὺς τοῦ αὐτοῦ γένους μετέχοντας*, ut testatur J. Poll.

Γραμματεῖον ab Atticis vocabatur *καὶ ἐν ᾧ ἀργύριον ἀπέκειτο*. Quod appellabant etiam *γραμματεῖον Βοιώτιον*, teste J. Poll.

Στρατήγιον in signif. *τοῦ στρατοπέδου*, Atticum. Soph. Aj. (721.) *μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον*, ubi Schol. *στρατήγιον δὲ στρατόπεδον, Ἀττικῶς*.

Ῥύπον Attici vocarunt *τὸν εἰς τὰς σφραγῖδας κηρὸν*, ut Hes. testatur. Idem scribit, *μουσικὴν, πᾶσαν τέχνην Ἀττικοί*. Idem, *Σήματα, τέρατα, σημεῖα. Ἀττικοὶ δὲ μνημεῖα*. Idem, *Τέττιξ, ἔξω τοῦ συνήθους ζῶον παρὰ Ἀττικοῖς οἱ τῶν μαγείρων ὑπηρέται ξένοι· οἱ δὲ ἐντόπιοι, μαίσωνες*. Idem, *Ἰχθῦς, Ἀττικοὶ τὰ ἰχθυοπωλεῖα οὕτως ἔλεγον*. Idem, *Βαβυλώνιοι, οἱ βάρβαροι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς*.

B *Ἔφηβος*, Poculi quoddam genus erat, ut Athen. (469.) e Philemone tradit *ἐν τῷ Περὶ Ἀττικῶν Ὀνομάτων ἢ Γλωσσῶν*.

Καταπύγωνα Attici vocabant *καὶ τὸν μέσον τῆς χειρὸς δάκτυλον*, ut scribit J. Poll.

Ἄστυ, cum aliis quamlibet Urbem significaret, Atheniensibus solas Athenas declarabat, ut testatur Eust.: scribens, *Ἄστυ δὲ παρὰ μὲν τῷ Ποιητῇ πᾶσα πόλις· Ἀθηναῖοι δὲ ὕστερον εἰς τὴν κατ' αὐτοὺς ἐμόνασαν τὸ ὄνομα· ἄστυ γὰρ ἰδίως ἐκαλοῦντο αἱ Ἀθῆναι*. Eodemque modo Alexandriam postea vocatam fuisse peculiariter *πόλιν* scribit. Sic certe Romam nomen Urbis sibi vendicasse videmus.

Θεοὶ generalem itidem appellationem quorumlibet deorum fuisse scimus: Athenienses tamen *τὼ θεὼ* feminino genere dixisse peculiariter *ἐπὶ Δήμητρος*, (s. *Δημήτρας*,) *καὶ Κόρης*, auctor est alio quodam loco hic Schol.

UT AUTEM aliqua etiam adjectiva his substantivis addam, quid vocabulum *ἄξιος* significet, satis notum

C est; sed Atticis peculiariter sonat et *εὔωνος*: ut cum Aristoph. (Ἱππ. 645.) *ἀξιωτέρας ἀφύας* appellat *τὰς εὐωνοτέρας*. Sic adjectivum *ἀπηνὴς* dicitur quidem communi lingua *ὁ σκληρὸς, καὶ ὁ ἐναντίος πρὸς τὸν ἐνηῆ*: at vero Attici *ἀπηνὲς* vocabant *τὸ ἁπλῶς ἄπο αἴνου, ἤτοι τὸ ἀπαίδευτον*: ut inquit Eust., addens, Comicum, (i. e. Aristophanem,) in Nubibus hoc *παραδηλοῦν*. Sic vero *ἄγριοι ἄνδρες* ap. eund. Comicum peculiari quadam significatione dici existimantur *οἱ παιδερασταί*. Sed distinguenda sunt ea quæ Comici soli jocose dixerunt, ab iis quæ ceteri pariter usurparunt.

DE VERBIS.

Καλοῦμαι ap. Atticos est *δικαστικὴ λέξις*, inquit Eust., i. e. Vocabulum judiciale s. forense. Hoc autem dicit respiciens ad eum usum, quem habet cum alibi tum in isto Aristoph. loco, *καλοῦμαι Στρε-*

D *ψιάδην εἰς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν*. Nam hunc ipsum locum affert, duo saltem prima ejus verba, ubi constat significare In jus voco, Diem dico. Crediderim autem, inter vocabula quæ Atticis peculiarem signif. habent, primum tenere locum quæ sunt hujus generis, i. e. quæ itidem sunt *δικαστικά*. Constat enim Athenis magis quam in ulla alia Græciæ civitate forenses concertationes locum habuisse: adeo quidem ut etiam male hoc nomine audierint, et *φιλόδικοι* dicti fuerint. Sic ap. Thuc. 1, (77.) in quandam concionem, ubi dicunt Athenienses, *φιλοδικεῖν δοκοῦμεν*, annotat Schol. *Ἐκωμῳδοῦντο γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς φιλόδικοι*. Id certe vel unus Aristoph. aperte nos plerisque locis docet, ac præsertim in Σφ. Multa autem fuisse illis *δικαστήρια*, et ex J. Poll. et e Pausania (ut alios omittam) discimus. Commemorantur enim ab J. Poll. *Ἄρειος πάγος, Τὸ ἐπὶ παλλαδίῳ, Τὸ ἐπὶ δελφινίῳ, Τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ, Τὸ ἐν φρεάτει, Τρίγωνον, Παράβυστον, Τὸ ἐπὶ λύκῳ, Τὸ μητίχου, Ἄρδητος, Ἡλιαία*. Apud Eund. varia ad res forenses pertinentia

vocabula extant, quorum non dubito quin bona pars ab Atticis profecta sit. Equidem vel ab uno nomine δίκη derivata habemus quamplurima, quorum pleraque ab illis esse orta crediderim. Verum ut de iis nunc taceam quæ finxerunt, (postea autem aliqua commemorabo,) quemadmodum illud καλοῦμαι, de quo dixi initio hujus sermonis, a generali signif. ad forensem (ut ita dicam) restrinxerunt, ita significationes metaphoricæ, quas habent verba διώκω et φεύγω, cum de judicio dicuntur, nec non quas alia eod. pertinentia verba habent, illis, ut opinor, acceptæ ferri debent.

Quemadmodum autem quædam λέξεις dicuntur esse Atticis δικαστικαὶ, ita etiam nonnullæ ἱεραί. Exempli gratia, ἱδρύω dicit Eust. esse Atticis ἱερὰν λέξιν, quoniam ἱδρύεται ναὸς, et ἱδρύεται ἄγαλμα ἐν ναῷ. Idem alibi eod. nomine appellat verbum μυεῖν. Dicit enim esse ἱερὰν λέξιν Ἀττικήν. Ejus verba sunt, Ἐκ δὲ τοῦ μύειν ἐστὶ καὶ τὸ μυεῖν, ἱερὰ λέξις αὕτη Ἀττική· ἀφ' ἧς καὶ ὁ μύστης, καὶ ἡ μύστις, οἷς ἀνάγκη μύειν τὸ στόμα, καὶ μὴ ἐκφαίνειν ἃ μεμύηνται. [198] Apparet autem ex iis quæ utrobique subjungit, eum sacrum vocabulum appellare, cujus significatio ad res sacras pertinet. Pro eod. alibi dicit θεία λέξις, cum sc. σέβειν tradit esse θείαν λέξιν. Sic etiam nomen ἄναξ scribit esse θείαν λέξιν: addens, Euripidem quoque hujus vocis θειότητα indicare, hoc versu, (Hipp. 88.) Ἄναξ· θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεών. Itidemque hac Ajacis ap. Soph. ironia, (667.) μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν, id declarari; esse enim θείαν λέξιν et verbum istud σέβειν. Idem alio quodam loco παντουργὸς esse θείαν λέξιν scribit. Παντουργὸς γὰρ, inquit, πάλαι μὲν ὁ πανοῦργος, ὡς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ· νῦν δὲ θεία ἐστὶν ἡ λέξις. At vero alibi (ut hoc obiter lector intelligat) νέκταρ et ἀμβροσίαν appellat θείας λέξεις, alio respiciens: sc. ad id, quod sint Nomina potus et cibi deorum: ut legimus et ap. Ovid. Nectar et ambrosiam, latices epulasque deorum. Alia autem ratione θεία λέξις vocari possit Ξάνθος, item Βριάρεως, et κύμινδις: quia usurpantur a diis loco istarum humanarum, Σκάμανδρος, Αἰγαίων, χαλκίς: si tamen Homericum hac de re testimonium fide dignum esse existimamus.

Ἰδεῖν quam signif. habeat, nemo non novit; sed in Attico sermone quandam non omnibus itidem notam obtinet. Thuc. 4, (125.) p. 161. meæ Ed. Καὶ τὸν Περδίκκαν τοπρῶτον οὐκ αἰσθανόμενον, ὡς ἔγνω, ἠνάγκασαν πρὶν τὸν Βρασίδαν ἰδεῖν, (ἄπωθεν γὰρ πολὺ ἀλλήλων ἐστρατοπεδεύοντο,) προαπελθεῖν. Hic enim ἰδεῖν τὸν Βρασίδαν de congressu cum Brasida s. colloquio dicitur. Cujus signif. Scholiastes etiam admonet. Extat vero cum alibi tum ap. Lucian. manifestius etiam exemplum hujus signif., initio Dialogi in quo Neptunum et Mercurium colloquentes inducit; ibi enim illud verbi ἰδεῖν significatum alio verbo exponitur. Sed ut expositio perspici possit, totus locus afferendus est. ΠΟΣ. Ἔστιν, ὦ Ἑρμῆ, νῦν ἐντυχεῖν τῷ Διΐ; ΕΡ. Οὐδαμῶς, ὦ Πόσειδον. ΠΟΣ. Ὅμως προσάγγειλον αὐτῷ. ΕΡ. Μὴ ἐνόχλει, φημί· ἄκαιρον γάρ· ὥστε οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν ἐν τῷ παρόντι. Hic enim manifestissimum est οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν i. esse q. οὐκ ἂν ἐντύχοις αὐτῷ, et vicissim ἐντυχεῖν τῷ Διΐ i. q. ἰδεῖν τὸν Δία. Eo autem libentius hunc atticismum exemplis confirmo, quod alicubi etiam legatur unde procul abesse omnes atticismi existimantur. Extat enim in Evangelicis scriptis, sc. ap. Lucam 8, (20.) Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων, Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες. Siquidem quin Attico more dictum sit ἰδεῖν σε pro Tecum colloqui, (quamvis omnes Interpretes vulgarem signif. retinentes vertant, Te videre,) dubitare nos non sinunt Matthæus et Marcus in referenda eadem historia; sed ille præsertim, dicens, ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι. Non sine causa autem illud dixi, hunc atticismum ibi etiam reperiri unde procul abesse omnes atticismi creduntur. Plerosque enim de Evangelicorum scriptorum phrasi non hoc solum, verum quiddam etiam pejus persuasos esse scio. Sed ego, siquando mihi tantum otii suppetat, quantum illi fallantur, patefacere decrevi. Equidem quod ad illud

A supervacaneum ὅτι attinet, quod multorum aures tantopere ibi offendit, non magis Evangelistarum quam Thuc., Dem., Plat., Xen. aliorumque Atticæ linguæ Scriptorum esse, testatum variis eorum locis reddidi. Hoc addere non dubitabo: eos quoque locos, qui ἀνακόλουθον s. ἀκατάλληλον orationis structuram habent, Atticorum Scriptorum exemplis posse defendi. Defendi dico? imo vero commendari. Ecce enim, quod dicit Marcus, Ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν, structuram ἀκατάλληλον habet, fateor; sed talem ἀκαταλληλίαν ap. optimos quosque Atticæ linguæ Scriptt. interdum inveniri dico. Uno tamen quod memoria mihi nunc suggerit, exemplo contentus ero: e Xen. K. Π. 4, (5, 8.) p. 63. Καὶ ὅτι οὓς ἂν πέμπωσι στρατιώτας, ἐπειδὰν ἔλθωσι παρ' ἐμὲ, ἐμοὶ μελήσει περὶ τῆς τροφῆς αὐτῶν. Quin etiam majorem quam isti ἀκαταλληλίαν habet hic Soph. (El. 160.) Ὄλβιος ὃν ἁ κλεινὰ Γᾶ ποτε Μυκηναίων Δέξεται εὐπατρίδαν Διὸς εὔφρονι βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν. In Latino autem sermone sæpe oc- B currit idem omnino relativi usus, qui in illo Marci loco. Tale enim est ap. Liv., Quem ceperant exules montem, herbidus aquosusque est. Tale ap. Plaut., Hunc chlamydatum quem vides, ei Mars iratus est. Tale denique et illud notissimum ap. Virg. Urbem quam statuo, vestra est. Quin etiam nonnulla ibi sunt loquendi genera, quorum usus plane ignotus Gr. Scriptoribus fuisse falso existimatur. Horum e numero est istud ap. Matth. in fine cap. 1. Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν. Quotusquisque enim hunc verbi γινώσκειν usum ullo alicujus idonei Scriptoris exemplo confirmari posse putat? quis alii linguæ quam Hebraicæ notum esse credit? At Plut. tamen eo frequentissime utitur. In Pompejo (36.) p. 1166. meæ Ed. Ὅσαι δὲ τῶν Μιθριδάτου παλλακίδων ἀνήχθησαν, οὐδεμίαν ἔγνω, πάσας δὲ τοῖς γονεῦσι καὶ οἰκείοις ἀνέπεμπεν: Eumene p. 1065. Βαρσίνην γὰρ τὴν Ἀρταβάζου πρώτην ἐν Ἀσίᾳ γνοὺς ὁ Ἀλέξανδρος, ἐξ ἧς υἱὸν ἔσχεν Ἡρακλέα: Alex. (21.) p. 1241. Οὔτε τούτων ἔθιγεν, οὔτε ἄλλην ἔγνω γυναῖκα πρὸ C γάμου πλὴν Βαρσήνης, vel Βαρσίνης, ut in proxime præcedente loco: Catone Utic. p. 1399. Μίαν ἣν ἔγημεν ἐξ ἀρχῆς γνοὺς γυναῖκα. [199] In aliis denique aliquot locis hoc verbum eod. modo usurpatum ap. eum legitur. Sic autem Latina Notitiæ appellatione usus est Cæsar in Comment. belli Gallici, Intra annum vero vigesimum feminæ notitiam habuisse, in turpissimis habent rebus. At Cicero Notitiam mulieris de Simplici, ut ita dicam, notitia dixit. Inter illa autem quæ prorsus a Gr. sermonis consuetudine abhorrere putantur, et ex Hebraici sermonis usu petita esse, occurrit verbum εἰπεῖν, pro Jubere; hic enim usus, quem frequenter in Evangelicis scriptis habet, ex Hebraici vocabuli אמר imitatione sumtus esse creditur, (sicut nimirum verbum γινώσκειν in illa, de qua disserui, significatione, Hebraicum ידע repræsentare,) at ego in plerisque Thuc. locis eum observavi, cui nihil cum literis Hebraicis commercii fuisse constat. Legimus enim ap. eum 8, (86.) p. 289. Ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης, ἐπαινέ- D σας αὐτοὺς, καὶ εἰπὼν, ὅταν τις καλῇ, παρεῖναι, οὕτως ἀπέπεμπεν: 7, (29.) p. 242. Καὶ εἰπόντες, ἅμα ἐν τῷ παράπλῳ καὶ τοὺς πολεμίους ἤν τι δύνωνται ἀπ' αὐτῶν βλάψαι. Eamque signif. postea huic verbo dederunt et alii. Lucian. Asino (§. 48.) Ἐμὲ δὲ παρέδωκεν ἀπελευθέρῳ τινὶ τῶν ἑαυτοῦ νεανίσκων, καὶ εἶπε κατηχεῖν ὅσα ποιῶν μάλιστα ψυχαγωγεῖν αὐτὸν δυναίμην. Sunt præterea quædam loquendi genera, quæ Evangelistæ non cum Græcis Scriptoribus communia, sed sibi peculiaria habere existimantur, et quorum etiam nonnullis aliquid arcani includere creduntur, cum tamen e medio petita esse, e Gr. Scriptorum locis probari possit. Ac ne longe abeam, in illo ipso cap., ubi sunt illa, de quibus modo disserui, verba, Οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, leguntur et ista, paulo ante, Μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου. Hic dici non potest quam varia in verbo παραλαβεῖν sub præpositione παρὰ latere credita sint; at vel hic Luciani locus Matthæum et proprie et simul simpliciter locutum esse ostendit: in Toxari (§. 24.)

Μάλιστα δὲ αὐτὸν ἠνία θυγάτηρ αὕτη, ἐπίγαμος ἤδη A καὶ ὀκτωκαιδεκάτις οὖσα, ἣν οὐδὲ μετὰ πάσης τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, (ἥνγε πρὸ τῆς καταδίκης ἐκέκτητο,) ἠξίωσεν ἄν τις, τῶν γε εὐγενῶν καὶ πενήτων, ῥᾳδίως παραλαβεῖν, οὕτω κακοδαίμονα οὖσαν τὴν ὄψιν. Sunt vero et quidam loci, qui, prout Latine redditi fuerint, vel elegans genus loquendi habere videbuntur, vel secus. Horum est iste, Ep. ad Hebr. 12, (7.) Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός. Si enim hic ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεὸς, reddatur, (ut omnes Interprr. verterunt,) Deus se vobis offert ut filiis, mirari quis hunc verbi προσφέρεται usum possit, ut parum Gr. linguæ usitatum; at vero si ita interpretemur, Deus se erga vos gerit ut erga filios, vel, Vobiscum agit ut cum filiis, tunc certe loquendi genus non solum vere Græcum, sed Atticis quoque Scriptoribus familiare, (ut meus Gr. Linguæ Thes. testatur, ubi et de hoc loco disserui,) agnoscere facile erit. Quin etiam quædam sunt verba, quæ non in vulgari, sed potius in alia magis recondita signif. videri possunt accipienda. Exempli B gratia, Marc. 10, (21.) Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἕν σοι ὑστερεῖ, κ. τ. λ. Cum enim ἀγαπᾷν pro Osculari etiam ponatur interdum, merito quis (meo quidem judicio) suspicabitur ἠγάπησεν h. in l. signif. istam obtinere, præsertim cum frigere videatur altera interpretatio, Intuitus eum, dilexit. Neque tamen interim non graviter eorum studium reprehendere possum, qui in alteram partem peccant, i. e. qui, ne nihil novi in illorum librorum lectione excogitasse videantur, etiam τὰ ἀκίνητα κινεῖν audent, i. e. in locum interpretationum antiquarum et ab omnibus omni memoria receptarum, nec solum cum linguæ Græcæ consuetudine, sed et cum re de qua agitur convenientium, et novas et a Græci sermonis usu alienas, quin etiam rei de qua est sermo minime congruentes, substituere audent. Cujus temeritatis (ne quid gravius dicam) exemplum habemus in novissima vulgarium Lexicorum Editione; ibi enim inter expositiones significationum verbi φρονῶ, affertur hic C Pauli locus, Ep. ad Gal. 5, (10.) Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε: cum hac interpretatione, Nihil aliud mali vos passuros esse. Age vero, fingamus verbum φρονεῖν talem aliquando signif. habere: quid ea huic loco opus est? quis eam, quæ passim recepta est, ei aptissimam esse non videt? Sed, (quod peccatum illud gravius reddit,) hujus interpretationis auctor e male intellectis Scholiastæ Sophoclis verbis hanc signif. vocabuli φρονεῖν somniavit, ut in meo Thes. Gr. Linguæ apertissime docui. Verum ut illum de Evangelicis scriptis sermonem persequar, hoc quoque in eorum lectione cogitandum nobis esse dico, nonnulla ibi esse, quæ exemplo alicujus idonei Scriptoris confirmari possent, nisi tam multi intercidissent. Argumento esse potest verbum ἀπέχει, Marc. 14, (41.) pro Satis est, Sufficit. Antequam enim Anacreontis Odas in lucem protulissem, idonei Scriptoris exemplo istum verbi ἀπέχει usum confirmari posse vix ullus credidisset. Illud certe de verbo περπερεύεσθαι dici posse D existimo; cujus varias interpretationes afferri videmus: sed earum quæ sit aptissima, divinandum potius, (utpote nullo alio extante exemplo,) quam judicandum est. [200] In cujus mentionem quoniam incidi, hoc addam, non minus fidei adhibere me iis quæ a Sophoclis Enarratore scribuntur, quam aliis omnibus quæ Græci Schol. vel alii tradunt. Annotat is, περπαίρους (ita scriptum est ap. eum) καὶ πολυλάλους fuisse dictos quos veteres appellarent κομψούς. Itidem autem περπαιρεύεσθαι, (s. περπερεύεσθαι, si περπέρους ibi legamus,) in illo Pauli loco aptissime expositum iri arbitror κομψεύεσθαι. Sed de his hactenus, quæ non ingratum lectoribus ἐπεισόδιον fore puto.

Θαυμάζω signif. quandam Atticis peculiarem, et eam quidem valde θαυμασίαν, habet. Et quoniam plerosque lubenter, quæ de hac signif. habeo, audituros scio, ea ex Eust. depromta adjungam. Ille hæc verba Homerica ἀεικέα μισθὸν exponens, Il. M. (435.) (leguntur autem et alibi,) Δηλοῖ μὲν, inquit, μισθώτριαν καὶ τὴν χερνῆτιν εἶναι· ἐντελίζει δὲ ἐν τῷ καθόλου τὸ τοῦ μισθοῦ χρῆμα, ὡς ἀνελεύθερον ὂν μισθαρνεῖν· διόπερ Ἀθηναῖοι μεταλαβόντες τὸ μισθὸς εἰς θαῦμα, θαυμάζειν φασὶ τὸ διδόναι μισθόν· ὡς δηλοῖ καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ τὸ, Χρὴ γὰρ ἀποθαυμάσαι τι τὸν διδάσκαλον· ὅπερ εὐφήμως ἐῤῥέθη, ἀντὶ τοῦ μισθὸν δοῦναι· ὅπερ γίνεται τοῖς μισθὸν λαμβάνουσι, ταὐτὸν δ' εἰπεῖν μισθαρνοῦσι.

Ἀπομύττειν satis notam signif. habet; sed quendam Atticis, ac præsertim Comicis, peculiarem usum habet, in quo metaphorice ponitur. Ἤδη δέ τινες τῶν Κωμικῶν, inquit J. Poll., τὸ ἐπὶ κέρδει ἐξαπατᾷν, ἀπομύττειν εἶπον. Credibile est igitur Apollodorum eo usum fuisse eo in loco, ubi dixit Terentius Emunxi argento senes.

His nunc exemplis contentus ero; sed lectori in memoriam revocabo, quæ supra de præpositione ὑπὸ certis quibusdam verbis præfixa dixi: sc. eam in compositione interdum i. valere q. πρό: ut in ὑφηγεῖσθαι, ὑπειπεῖν, ὑποδεικνύειν: (reliqua ibi videnda tibi relinquam:) esse enim hæc pro προηγεῖσθαι, προειπεῖν, προδεικνύειν.

Excogitarunt insuper Attici vocabula quædam, (hic enim adjungam quæ paulo ante omisi, cum de nominibus agerem,) quæ cum honesta, vel speciosa, aut saltem minus invidiosa essent, minus aures offendebant quam propria quæ antea usurpari solebant. Hoc in numero sunt ista: Ἑταῖρα, pro πόρνη: Οἴκημα, pro δεσμωτήριον: Συντάξεις, pro φόροι: Φυλακαὶ, pro φρουραὶ, τῶν πόλεων sc. Hac autem in re imitati sunt Solonem Athenienses; ut enim ille ad molliendam rem valde alioqui duram, χρεῶν sc. ἀποκοπὴν, excogitavit nomen σεισάχθεια, ita illi ejus exemplo nova rebus illis itidem odiosis nomina imposuerunt: non tamen voces istas fingentes, (ut Solon illam compositam vocem finxerat,) sed veteribus vocabulis novas rerum illarum signiff. tribuentes. Plut. Solone (15.) Ἃ δ' οὖν οἱ νεώτεροι τοὺς Ἀθηναίους λέγουσι τὰς τῶν πραγμάτων δυσχερείας ὀνόμασι χρηστοῖς καὶ φιλανθρώποις ἐπικαλύπτοντας, ἀστείως ὑποκορίζεσθαι, τὰς μὲν πόρνας, ἑταίρας· τοὺς δὲ φόρους, συντάξεις· φυλακὰς δὲ, τὰς φρουρὰς τῶν πόλεων· οἴκημα δὲ, τὸ δεσμωτήριον καλοῦντας· πρῶτον Σόλωνος ἦν, ὡς ἔοικε, σόφισμα, τὴν τῶν χρεῶν ἀποκοπὴν σεισάχθειαν ὀνομάσαντος. Nec vero in his tantum nominibus talem ὑποκορισμὸν Attici usurparunt, sed et in plerisque aliis: quorum est ἄρεσκος pro κόλαξ, itidemque ἀρέσκεια pro κολακεία. Solitos autem fuisse Athenienses peccatis quoque lenissima nomina imponere, scribit Idem in Alcibiade. Huc pertinent illa Thuc. 3, (82.) Καὶ τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ δικαιώσει. τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος, ἀνδρεία φιλέταιρος ἐνομίσθη· μέλλησις δὲ προμηθὴς, δειλία εὐπρεπής· τὸ δὲ σῶφρον, τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα· καὶ τὸ πρὸς ἅπαν ξυνετὸν, ἐπίπαν ἀργόν· τὸ δ' ἐμπλήκτως ὀξὺ, ἀνδρὸς μοίρᾳ προσετέθη. Sed hic non solum peccatis lenissima nomina, verum etiam vicissim iis quæ virtutis sunt, invidiosas appellationes dari videmus.

De Vocabulis Atticis non valde diversis ab iis quæ Lingua communis usurpat.

ΤΜΗΜΑ II.

E DUOBUS illis nominum Atticorum generibus, de quibus me verba prius esse facturum promisi, superest alterum: eorum sc. quorum non magnum est discrimen ab illis, quæ linguæ communis consuetudo recepit. Hoc in numero ponere possumus ἔριδας: siquidem ἔριδας Attice vocari τὰς ἐν οὐρανῷ ἴριδας testatur Hes. Huc pertinet et μνήστρια, quod Atticos pro προμνήστρια usurpasse tradit J. Poll. Pertinent huc et illa in quibus vel alia terminatione, vel alia compositionis forma usi sunt. Diversa terminatione usi sunt, cum aliis modis, tum vero his quos enumerabo. Primum cum aliquod vocab. in alio genere usurparunt quam lingua communis usur-

pare soleret, veluti cum ἄσβολος dixerunt, non ἀσβόλη: et τὸ νῶτον, non ὁ νῶτος: item θεμέλιον, non θεμέλιος: itidemque alia, quæ supra partim ex Ælio Dionysio, partim e Thoma M. protuli; (sed huic non temere credendum esse docens.) Deinde cum sub alia declinatione nomen aliquod protulerunt: ut cum βραβεὺς, non βραβευτὴς, cum αὐλητρὶς et μαθητρὶς, non αὐλήτρια et μαθήτρια dixerunt. Idemque et in verbalibus quibusdam, nec non in comparativis vel superlativis fecerunt, cum unam diminutivi formam alteri prætulerunt: [201] veluti cum κυνίδιον quam κυνάριον, itidemque λιθίδιον quam λιθάριον, et ξυλίφιον quam ξυλάριον dicere maluerunt. Vel cum pro simplici nomine sunt usi diminutivo, vel contra pro diminutivo simplex usurparunt: veluti cum τηθίδα vocarunt τὴν τήθην: eodemque modo λοπάδιον dicere maluerunt quam λοπάς: contra vero, ἀλλὰς, non ἀλλάντιον. De τηθὶς legimus ap. Eust., e quibusdam vett. Gramm., Μάμμην γὰρ Ἀττικοὶ καὶ μαμμαίαν, τὴν μητέρα καλοῦσιν· ἣν δὲ οἱ πολλοὶ τήθην, τηθίδα. Reliquorum autem fidem, sicut et nonnullorum e præcedentibus, penes Thom. M. esse volo. Alia compositionis forma iidem usi sunt, cum ὁμόδουλος potius quam σύνδουλος, cum ἔκδημος potius quam ἀπόδημος, cum παράδειγμα potius quam ὑπόδειγμα, cum νωδὸς potius quam ἀνόδους dicendum censuerunt. Quod autem de compositione dixi, in memoriam mihi revocavit et aliud quod hic omittendum non est: sc. in eo quoque sermonem Atticum a sermone linguæ communis interdum dissentire, quod duobus simplicibus loco unius compositi utatur, veluti cum ἄκρα πόλις dicit pro ἀκρόπολις: cum οἰκίας δεσπότης, non οἰκοδεσπότης: cum γυναικὸς ἀδελφὸς, non γυναικάδελφος: et in verbis, cum σχολὴν ἄγειν, non σχολάζειν: cum σῖτον μετρεῖσθαι pro σιτομετρεῖσθαι: cum αἰχμάλωτον ποιεῖν et αἰχμάλωτον γίνεσθαι pro αἰχμαλωτίζειν et αἰχμαλωτίζεσθαι dicunt. Quæ tamen exempla ex illo ipso, quem antea nominavi, Atticismorum collectore depromta sunt, et a me nondum examinata: sed aliqua saltem ex iis confirmare Atticorum Scriptorum testimoniis possem. Invenientur autem et aliæ quæpiam sermonis in communi lingua recepti mutationes, quæ his erunt adjungendæ. Ex earum numero est illa, qua pluralem, non singularem, aut vicissim singularem, non pluralem, Attici usurpant: ut διαθήκας γράφειν, non διαθήκην: et γάμους ποιεῖν, non γάμον: vicissimque βρώματα, et ἐνέχυρα, non βρῶμα et ἐνέχυρον: ut idem ille testatur.

De vocabulis Atticis, quæ non tantum immutata sunt aliquantum a vocibus linguæ communis, sed plane sunt alia: et quorum quædam licet in hac quoque usurpentur, ab Attica tamen originem habere existimantur.

TMEMA III.

Ad tertium Atticorum vocabulorum genus, s. ad tertiam classem, venio, quæ nimirum non terminatione tantum aut alia re quapiam ab iis differunt, quæ lingua communis usurpat, (qualia sunt quæ in præcedente tmemate recensui,) sed plane sunt alia: et quæ κτήσει sunt Atticorum, licet χρήσει pleraque eorum non minus linguæ communis esse comperiantur. Verum antequam ad illorum enumerationem accedam, (non omnium quidem certe, sed non minimæ saltem partis eorum quæ præ aliis insignia videbuntur,) nonnulla sunt quæ de Attico sermone, deque Atticis Scriptoribus præfari volo.

Atticum sermonem non omnino eund. ap. Atticos veteres, et eos qui illis successerunt, fuisse, nec eund. prorsus ap. quoslibet Scriptt., etiam qui eod. sæculo vixerunt: quin etiam Comicos multa in eo sibi vindicare, dico. Inter veteres Atticos numeratur Thuc.; sed hic minime contentus iis quæ e veteri sermone habebat, multa innovavit, phrasimque magna e parte sibi peculiarem usurpavit. Quod plerique Gramm. non animadvertentes, Attica esse

A dixerunt quæ potius Thucydidea vocare debuerant, ut in superioribus docui. Fateor quidem, circa structuram orationis præcipue et loquendi genera novitate delectatum hunc scriptorem fuisse, eamque modis omnibus affectasse; sed quædam etiam vocabula aut sibi peculiaria, (quod in nonnullis de peculiari signif. intelligendum est,) aut cum paucis communia habuisse puto. Atque adeo J. Poll. quoque de nonnullis id sensisse videtur, veluti cum scribit, Τὸ δὲ μετὰ τὴν πρᾶσιν ἀποδοθὲν, ἀνάδοτον ἄν τις εἰπεῖν δύναιτο· εἰπόντος Θουκυδίδου, Μὴ ἀνάδοτος εἴη Πλάταια. Ex Eod. affert ἐπίχαρτοι, et ἐθελόξενος: nec non ξένισις, quod τραχὺ esse ait. Ex Eod. affert et ἀγχώμαλον, quod itidem esse τραχὺ scribit. Affert ex Eod. ἐρέψιμα ξύλα, et πολυοινόρατον χωρίον, nec non ἔτος ἄνοσον, et ἄδεσμον φρουρὰν, et φορτικὸν πλοῖον. Affert item κῆδος in ἐπιγαμίας significatione, nec non ὁμαιχμία, et ὁμόσκευοι. Ejusd. Scriptoris denique esse dicit et hæc nomina, πολυχειρία, et αὐτερέτης, et περίνεως, et περιωπὴ, et ἀκροτελεύτιον, et
B ἐπιφορὰ, et ἐπικράτησις, (quod vocabulum βιαιότερον esse tradit,) et παραιρήματα, atque alia Quædam item verba nec non participia recenset: ut βαίνειν pro βαδίζειν: et κατασημήνασθαι, pro παρατυπώσασθαι τὴν σφραγῖδα: et λιθοφορεῖν, et καταβυρσῶσαι, et κακοτυχεῖν, et λειποψυχεῖν: item πονούμενον, et τραυματισθεῖσαι νῆες, atque alia. Et de Thucydide quidem hactenus. Inter Atticos vero Scriptt. qui sermone minus veteri usi sunt, Xen. potissimum pleraque vocabula habet non modo non Attica, sed ne oratoria quidem, aut historica, atque adeo nulli solutæ orationi convenientia: quippe quæ Poëtica omnino appellari possint. Talium aliquot Xenophontis Vocum a me observatarum Catalogum Editioni meæ subjunxi: e quibus est ἀγλαΐα, et ἀδαὴς, et [202] δαημονέστατος: et ἀλκὴ, ἀλκιμώτατος, ἄναλκις: item ἄχος: cetera autem in calce meæ illius Editionis videnda tibi relinquo. Jam vero et ap. ceteros Scriptt. Atticos aliqua sunt vocabula, quæ parum Attica videri possunt: qualia sunt quæ J. Poll.
C σκληρὰ, s. τραχέα, aut βίαια, aut etiam μοχθηρὰ esse admonet.

Quod autem et de Comicis dixi, eos quædam sibi vindicare vocabula, cum aliorum, tum vero Pollucis, Athenæi, Eustathii testimoniis confirmare possum. Quin etiam Plut., ut ab eo incipiam, vocem λακκόπλουτος ex illis nobis profert in Aristidis Vita (5.)

Verum quemadmodum e Thuc. et Xen. attuli quædam vocabula, quæ illis vel peculiaria vel cum paucis certe fuerunt communia, sic ex aliis quoque nonnulla proferre libet, ab J. Poll. annotata; sed sicubi σκληρὸν aut τραχὺ aut βίαιον aliquod esse dicit, id non addam.

Xen., (a quo non incipio, sed potius sermonem de eo inceptum persequor,) præter illa vocabula Poëtica, quæ peculiaria illi inter Atticos Scriptt. soluta oratione utentes videri possint, aut certe cum paucis communia, uti dixi, quædam etiam habet, de quibus id minime dici potest. Tale est ἀνάδελφος. J. Pollux, Τὸν δὲ οὐκ ἔχοντα ἀδελφὸν, Ἀνάδελφον ὁ Ξενο-
D φῶν εἶπεν. Idem alibi, de derivatis a voce καρδία loquens, Ὄνομα δὲ ἀπ' αὐτῆς Εὐκάρδιος, καὶ Καρδιώττειν· οὕτω δὲ Δωριεῖς τὸ παρὰ Ξενοφῶντι βουλιμιᾷν καλοῦσι. Idem alibi, Ξενοφῶν δὲ καὶ τὰ ἀναβλέμματα λέγει Ἀντιβλέψεις. Idem alio loco, Καὶ τὸ μὲν καρποῦσθαι κάρπωσιν λέγει Ξενοφῶν, ἣν οἱ νῦν καρπίαν. Sed mendose scriptum esse h. l. puto, omissa copula καί: debere enim ita scribi, καὶ τὸ μὲν καρποῦσθαι καὶ κάρπωσιν λέγει Ξενοφῶν: ut sc. dicat, Xen. et verbum καρποῦσθαι et ejus verbale κάρπωσιν usurpare. Siquidem ap. eum ambo extant, in Pædia; nam 8, (2, 11.) legimus, Καὶ ἐκ τούτων καρποῦμαι ἀσφάλειαν καὶ εὔκλειαν, (7, 3.) Ἐγὼ γὰρ παῖς τε ὢν, τὰ ἐν παισὶ νομιζόμενα καλὰ δοκῶ κεκαρπῶσθαι. Verbale autem κάρπωσις 4, (5, 8.) extat, Τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας καὶ τὴν κάρπωσιν γενέσθαι ἐφ' ἑαυτοῖς. Ex Eod. affert etiam Στέγανα: nec non Γεραιτέρους, et Ἀγήραος, et Σκαπτῆρες, et Ὀπτῆρες: item Παιγνιώδη, et Ἐγχειρητικωτέρους: et compp. Κακόποδες, Νωτοφόρος, dictum περὶ ἡμιόνου: Ὁμόγλωσσος, Μεγαλήγορος,

Κεφαλαλγές: et præ aliis observanda duo, Ἀποχειροβίωτος, et Κλαυσίγελως. Verba etiam quædam ultra ea quæ commemorata sunt: ut Νεανιτεύεσθαι, (si modo ita scr. est, non Νεανιεύεσθαι, aut Νεανισκεύεσθαι, ut legitur K. Π. 1, 2, 15.) et Ἀπογεισῶσαι, et Περιχειλῶσαι, atque alia.

Plato cum alia dixit quæ J. Poll. annotavit, tum vero ista: Διδυμότης, et Κλανθμονὴ, et Γεννήτωρ, ac Γεννητής: nec non Παίδειον μάθημα: item Κηδεύματα, et Βάσεις pro πόδες, etc. et δικαιούμενον pro κολαζόμενον. Varia item composita: e quibus sunt, Ἐρασιχρήματος, et Μετεωρολόγος, et Γεροντοδιδάσκαλος, et Καχυπονόητος: nec non Ἀντίπους et Χαμαίπους. Quibus adde Χειροκρατία et Θρασυξενία. Nec non verba quædam: ut Ἀποστοματίζεσθαι, et Στομαυλεῖν. Affert autem et alia pleraque vocabula: sed ex omnibus hæc delegi, quæ præ ceteris insignia visa mihi fuerunt. Hoc autem sciendum est, scriptorem istum esse unum ex illis, qui vocabula quædam ποιητικὰ aut saltem ποιητικώτερα usurparunt. Cujusmodi est ὀθνεῖος: nam et ipse J. Poll. ποιητικώτερον hoc esse scribit. Fortassis autem de πατροφόνος et μητροφόνος judicium idem ferri possit: sicut nimirum ἀνδροφόνος inter Poëtica esse scimus.

Isocr. (ut ap. eund. J. Poll. legimus) ἀδελφίζειν dixit τὸ ἀδελφόν τινα καλεῖν. Dixit etiam ἀγελαῖοι σοφισταί: item δικογραφικῶς, et προσφιλεστάτως, et ἀνδρωδῶς: nec non παιδοτριβικὴν τέχνην: hoc enim reponendum est ap. J. Poll. pro παιδοτρίβην. Ex Eod. annotat, Συνηδόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς, pro ἐφηδόμενοι.

Dem., inter alia quæ ab J. Poll. commemorantur, dixit λαρυγγίζειν, quod ante ejus tempora dicebatur φαρυγγίζειν, dixit etiam περιορμίζειν τὴν ναῦν περὶ τὸ χῶμα. Ex Eod. affert et ξενοτροφεῖν, et ξενίζειν, sed hoc ξενίζειν dicit usurpasse pro φωνῇ ξενιζούσῃ χρῆσθαι, cum veteres pro ἑστιᾶν uterentur. Nec omittit participia ἐκνενευρισμένοι et ξυληγῶν. Affert etiam nomina, cum alia tum hæc: κηδεία, et ἀνεψιότης, quo Solonem quoque fuisse usum ait. Alibi ἀπογριβὴ σκευῶν: et ὅραμα pro θέαμα. Item compp. αἰσχρορρημοσύνη et εὐθυρρημοσύνη: nec non ψευδολογία, et λαμπροφωνότατος, et πεντηκοστηλόγος. Adjectiva quoque, λεκτικὸς, et χειροποίητον, et δυσχείρωτα, et ἀκαριαῖος. Idem Lexicographus in Æschine cum alia observari vult, tum nomina hæc, ἀκρόαμα, θερισμὸς, ἀργυροκοπεῖον, ὀψοφαγία, et adverbium περιβοήτως, et verbum κατέπιε: nec non καταπεπλύσθαι. Alia denique ex aliis Scriptt. affert vocabula, quæ observatu (uti dixi) digna esse judicat. Sed his contentus ero, quæ e diversis ejus locis collegi: non temere tamen, neque sine delectu; sed ut e præcipuis Scriptt. duntaxat, sic etiam præcipua (inter ea quidem quæ ad manum erant) colligenda vocabula censui. [204] Fortassis autem non immerito aliquis judicium in ipso Polluce quibusdam in locis desideret: quod nimirum nonnullas voces e nonnullis Scriptt. afferat, quæ non solum peculiares illis non sunt, sed minus etiam quam ap. alios frequentes.

Comicos autem præ quibusvis Scriptt. multa sibi vindicare vocabula, non ex J. Poll. duntaxat, sed ex Athen. quoque et e Græcis Lexicographis probari potest. Quin etiam Plut. (ut ab eo incipiam) vocem λακκόπλουτος ex illis profert in Aristidis Vita (5.) Fingendi autem hujus vocabuli occasionem præbuit eventus, ut ap. eum videre est, p. 589. meæ Ed. Apud Hesych. breviter, Λακκόπλουτος ὁ Καλλίας ὑπὸ τῶν Κωμικῶν, διὰ τὸ περιτυχεῖν χρυσῷ εἰς φρέαρ βεβλημένῳ. Quin etiam quædam more ap. Athenienses s. Atticos recepta, fingendi vocabula ansam præbuerunt: cujusmodi est γεφυριστὴς pro σκώπτης: nam γεφυρισταὶ proprie erant Athenis certi quidam σκῶπται: ut et ap. Plut. legimus in Sullæ Vita, circa principium, Καὶ τῶν Ἀθήνησι γεφυριστῶν ἐπέσκωψέ τις εἰς τοῦτο ποιήσας, Συκάμινόν ἐσθ' ὁ Σύλλας ἀλφίτῳ πεπασμένον. Apud Eund. in ead. Vita legimus, (6.) Ἐδόκει δὲ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις, ἑλὼν τὸ ἄστυ, προσενεχθῆναι τραχύτερον, ὅτι τὴν Μετέλλαν ἀπὸ τοῦ τείχους γεφυρίζοντες ἐλοιδόρησαν. Quin etiam e nominibus propriis verba quædam fingebant: quale est μελλονικιᾶν ap. Aristoph. Ὄρν. (639.) e verbo μέλλω et

A nomine Νικίας, ubi scribit, Καὶ μὴν, μὰ τὸν Δί', οὐχὶ νυστάζειν ἔτι Ὥρ' ἐστὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν: quem locum Plut. in Vita Niciæ (8.) non omisit. Quædam autem sunt vocabula e parte duntaxat ab illis ficta: quorum sc. primis syllabis terminationem novam affinxerunt. Cujusmodi est Ἀττικωνικοὶ ap. Aristoph.: talia sunt et hæc ap. Eund., σπουδαρχίδης, στρατωνίδης, μισθαρχίδης, propriorum nominum formam habentia, cum tamen pro appellativis posita sint: quibus simile est ap. Plaut. Rapacidæ: (qui certe Comicus cum Aristophane contendere dici potest, vel potius eum et quemlibet alium Græcum in fingendis comice vocabulis superare, ut quidem linguæ Latinæ est captus.) Locus est Ἀ. (595.)

ΔΙ. Ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός; ΛΑ. Ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;
ΔΙ. Ὅστις; πολίτης χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,
Ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης·
Σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.

Talem terminationem paulo post habent ap. eum μαριλάδης et πρινίδης, itidem ficta, verum paulum

B diverso modo. Sed multo Κωμικώτερα, vel potius (si mihi ita loqui licet) Ἀριστοφανικώτερα, habemus ibid. quatuor vocabula, Τισαμενοφαινίππους, πανουργιππαρχίδας, Γερητοθεοδώρους, διομειαλαζόνας. Merito autem Ἀριστοφανικώτερα dixi, quod ille ceteros omnes Comica ista audacia fingendi vocabula superarit. Atque adeo ut palmam illis præripiat, quibusdam eorum vocabulis novum figmentum adjungit. Exempli gratia, cum ψαμμοκόσια Eupolis ante eum dixisset, (nimirum nove id dicens, ea forma quam habent διακόσια, τριακόσια, τετρακόσια, itidemque deinceps,) eo non contentus Aristophanes, ψαμμοκοσιογάργαρα dixit, initio Comœdiæ, quæ Acharnensium titulum habet; ita enim ibi loquitur Δικαιόπολις,

Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν,
Ἥσθην δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ, τέτταρα.
Ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιογάργαρα.

Sed in quibusdam Edd. perperam scriptum est ψαμμοσιογάργαρα: quem errorem habet et Index in Eust., cum in hujus contextu recte sit scriptum

C ψαμμακοσιογάργαρα. Non minus enim recte ψαμμακοσιογάργαρα quam ψαμμοκοσιογάργαρα scribi puto, vel potius rectius: tum quod aures offendat litera o ter posita, tum quod ψαμμακόσιος scribendo, eund. locum obtineat litera α, (de secunda syllaba loquor,) quem obtinet in διακόσιος, τριακόσιος, τετρακόσιος, πεντακόσιος, et ceteris. Affert autem Schol. in hunc locum et verbum γαργαίρειν e Cratino pro πλήθειν, hoc in versu, Ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαργαίρει πόλις. Atque ita ap. Ovid. de magno vel potius infinito numero legimus, Gargara quot messes, quot habet Methymna racemos. Ceterum illis, quæ attuli paulo ante, vocabulis addi possunt ex eod. Comico, cum alia tum vero hæc, κομποφακελορρήμων, et στωμυλιοσυλλεκτάδης, et κωδωνοφαλαροπῶλαι, et σαλπιγγολογχυπηνάδαι, et σαρκασμοπιτυοκάμπται. Horum autem et aliorum exemplo quidam postea e multiplicibus itidem compositionibus vocabula conflarunt. Inter quæ sunt insignia quædam in isto Hegesandri Epigrammate adversus Philosophos scripto, ap. Athen.

D (162.)

Ὀφρυανασπασίδαι, ῥινενκαταπηξιγένειοι,
Σακκογενειοτρόφοι, καὶ λοπαδαρπαγίδαι·
Ἱματανωπερίβαλλοι, ἀνηλιποκαιβλεπέλαιοι,
Νυκτιλαθραιοφάγοι, νυκτιπάται πλάγιοι.
Μειρακιεξαπάται, καὶ συλλαβοπευσιλαβηταὶ,
Δοξοματαιόσοφοι, ζηταρετησιάδαι.

[204] Ne hoc quidem prætermittendum est, ap. Comicos nonnulla est vocabula, quæ licet non ita multipliciter composita sint, sed simplicem duntaxat (ut ita dicam) compositionem habeant, sunt tamen et ipsa Comica. Verbi gratia, non tantum κομποφακελορρήμων Comicum est, sed etiam κομπορρήμων, et κομπολακεῖν, sicut et κομπολακύθης. Nec tantum κομψευριπιδικῶς Comicum est ap. eund. Poëtam, sed etiam κομψοπρεπής. Habent insuper Comici vocabula, quæ alludendo ad rei alicujus appellationem finxerunt. Cujusmodi pleraque suppeditare potest Aristoph.; sed insigne exemplum in hoc Ἀ. versu extat, Τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ, κἀν Γέλᾳ κἀν Καταγέλᾳ. Hic enim nomen Καταγέλᾳ fictum subjungitur illi

ipsi ad quod alluditur. Sed et aliter circa nomina propria lusisse Comicos, et quorundam etiam usum sibi quodammodo peculiarem habuisse, docebo antequam a nominibus ad verba transeam.

Hæc igitur nunc missa faciens, atque alia multa, quæ his addi possent, omittens, venio ad Comica vocabula, in quorum quidem nonnullis ludunt itidem, sed minus licenter. Sunt igitur Comica scommata in senes, teste J. Poll. Κρόνος, Κρονικὸς, Κρονόληρος, Πρεσβύτερος Κρόνου: item Νωδογέρων, Τυμβογέρων: nec non Μακκοῶν, Παραβοῶν, (nisi mendosum est hoc, et librarius, cum pro sequente παρανοῶν id scripsisset, oblitus fuit expungere,) Παρανοῶν, Παραγεγηρακὼς, Παραφρονῶν, Ἐξεστηκὼς, Παράγηρως, Παρακεκινηκὼς ὑφ' ἡλικίας, Παραλλάττων, Ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβιωκὼς, ἢ τὰς κορώνας· ἢ Ταῖς νύμφαις ἰσῆλιξ, καὶ τὰ ὅμοια. Sed his ut addi quædam possunt, ita etiam quædam detrahi debere videntur, ut Comicis minime peculiaria. Eorum quæ adjici possunt, unum est σοροδαίμων: quod Plut. illi κρονόληρος adjungit, (6, 44.) Τί δὲ φροντιστέον ὑμῖν τῶν τοῦ πατρὸς ἀπειλῶν; κρονόληρος καὶ σοροδαίμων ἐστί· καὶ μετέωρον αὐτὸν ἀράμενοι τὴν ταχίστην ἐξοίσομεν. Ex iis est et βεκκεσέληνος: quod ap. Aristoph. extat in N., ubi illi adjungitur κρονίων ὄζων, (398.) Καὶ πῶς, ὦ μῶρε, σὺ καὶ κρονίων ὄζων καὶ βεκκεσέληνε: quæ dicuntur seni Strepsiadi. Animadverte autem et hæc verba, κρονίων ὄζων, quæ i. valent q. unum illorum trium, Κρόνος, Κρονικὸς, Κρονόληρος. Dixit autem et βεκκεσελήνου λήρου ὄζειν Plutarchus, veteribus Comicis hoc dictum ascribens. Cum illis porro verbis ὑπὲρ τὰς κορώνας βεβιωκὼς convenit adjectivum τρικόρωνος, sed dubitari tamen queat an itidem Comicum sit. At vero illud nomen σοροδαίμων in memoriam mihi revocat aliud eod. modo terminatum, sc. βλεπιδαίμων, quod itidem J. Poll. Comicum esse tradit: adjungens his duobus δεισιδαίμων et δεισίθεος.

Multas Comicas rei unius appellationes enumerat J. Poll. περὶ ἐνωτίων s. ἐλλοβίων loquens. A Comicis, inquit, vocabantur et ἐγκλαστρίδια, et στροβύλια, et βοτρύδια, et βλάστα, et καρυατίδες, et ὑποκάμπια, et κενταυρίδες, et ἔντροφον, et τρίπους. Quibus subjungit, illos a diversa eorum forma diversa nomina imposuisse. Idem alibi scribit χρυσεῖα quoque Comicos dixisse ἐπὶ τῶν γυναικείων κοσμημάτων.

Afferam et alia ex eod. Lexicographo prout in ea inciderim: (et quidem prius admonebo, dicere eum interdum οἱ Κωμικοὶ, aliquando οἱ τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ, nonnunquam ἡ κωμῳδία:) Παλίμπηγα δὲ, inquit, οἱ Κωμικοὶ τὰ παλαιὰ καττύματα, καὶ Παλινδόρια· καὶ Παλίνδικον, τὸν πολλάκις δικαζόμενον· καὶ Παλίγγλωσσον, τὸν κακόφωνον. Subauditur autem verbum καλοῦσι, vel ὀνομάζουσι, vel λέγουσι. At illius primæ vocis meminit et alibi. Postquam enim dixit nonnullos Comicos Πισύγγους appellare τοὺς τὰ ὑποδήματα ῥάπτοντας, et Πισύγγια itidem, illorum ἐργαστήρια, subjungit, Τὰ δὲ παλαιὰ καττύματα, Παλίμπηγα ὀνομάζεται. Quin etiam Παλινδόρια ibi legitur; sed ita ut non tanquam omnino eadem ponantur, sicut in illo altero loco. Ita enim hic scriptum est, Τὰ δὲ παλαιὰ καττύματα, Παλίμπηγα ὀνομάζεται· οἱ δὲ παλαιὰ ἐπιῤῥάπτοντες, Παλαιουργοί· τὰ δὲ ἐπιῤῥαπτόμενα, Παλινδόρια. Illud quoque Παλίγγλωσσον alibi etiam inter Comica vocabula recenset, exponens τὸν δύσφημον: sed παλίγλωσσον unico γ ibi scriptum est.

Πνυκίτην vocabant τὸν τοῦ δήμου θόρυβον Comici, nomine deducto ἀπὸ τῆς πνυκός.

Καχήνη Eod. teste ap. Comicos ὁ κατάγελως: et χάνος Iisd. τὸ στόμα. Non dubium est autem quin καχήνη sit Latinorum Cachinnus. Idem περὶ λαχάνων loquens, Οἱ Κωμικοὶ δὲ ὠνόμαζον τὰ περικόμματα, καὶ Χναύματα· τὰ δ' αὐτὰ, καὶ Νωγαλίσματα. Iisd. ascribit et vocabulum σώρακος, addens, illos usurpasse ἐπὶ τοῦ ἀγγείου, ἐν ᾧ τὰ σκεύη τῶν ὑποκριτῶν. Eorum esse ait et μοχλίον, in ea signif. qua tribuitur τοῖς τοιχωρύχοις. Item μισητὸς et μισητὴ, sed non in vulgari signif. Loquens enim de illo qui δύσερως et δυσερωτιῶν, et ἐρωτομανῶν s. ἐρωτομανὴς, nec non θήνερως et μισήνερως appellatur, addit, Καὶ μισητὸν

A δὲ τοῦτον οἱ Κωμικοὶ καλοῦσι, καὶ μισητὴν, τὴν μάχλον. Ubi observandum est, non constitui discrimen in accentu, quod a Gramm. quibusdam constitui docui supra, sc. p. 194. de Attica orthographia disserens. Subjungit autem aliquot alias appellationes eodem pertinentes, quas Iisdem ascribere videtur. His enim verbis, Καὶ μισητὸν δὲ τοῦτον οἱ Κωμικοὶ καλοῦσι, καὶ μισητὴν, [205] τὴν μάχλον, addit, Ταύτην δὲ οὐχ ἑταίραν μόνον, ἀλλὰ καὶ πόρνην, καὶ χαμαιτύπην, καὶ ἀσελγῆ, καὶ ἀκόλαστον, καὶ ῥᾳδίαν, καὶ εὐχερῆ, καὶ πρόχειρον, καὶ μοιχεύτριαν. Nam καλοῦσι repetendum esse, nemo non dixerit. Illis autem adjicit, Τὸ δὲ πρᾶγμα, λαγνείαν, ἀσέλγειαν, ἀκολασίαν, εὐχέρειαν, ῥαστώνην, μαχλοσύνην, ἑταίρησιν, πορνείαν, μισητίαν. Veruntamen ex his (loquor autem de iis quæ utrobique habentur) quædam duntaxat, Comica posse dici existimo: præsertim vero illa, ῥᾳδία, εὐχερὴς, πρόχειρος, (quæ in propria quoque signif. synonyma sunt,) Comicorum esse crediderim. Imitati sunt autem Lat. quidam Poëtæ hanc istorum nominum

B signif. in vocabulo illis synonymo Facilis. Affert ex iisd. χιτὼν εὐνητὴρ, item αὐτόκοπον ἱμάτιον, et χείμαστρον. Sed et nomina quædam illis ascribit, quibus formam diminutivam dederint: ut ἡλίσκοι pro ἧλοι, et σκευάρια pro σκεύη. Sic γαστρίδιον illorum esse ait.

Hoc quoque sciendum est, Comicos non solum iis nominibus novam signif. dedisse, quibus reliqui Attici dederant, sed et quædam sibi peculiaria, quod ad signif. attinet, habuisse: ut de πτερὸν et μυλακρὶς ap. J. Poll. legimus.

Quædam etiam propria nomina sibi peculiaria habuisse videntur Comici: cujusmodi sunt servorum nomina, Σωσίας, Ξανθίας, Πυῤῥίας, Μάνης, Τίβιος, Δᾶος, Γέτας, Σύρος. Eust. postquam dixit veteres in coma laudasse τὸ ξανθὸν, atque hinc esse ἡλιώδης κόμη, et ἡλιῶσα, nec non χρυσέα, unde χρυσεοκόμαν dici, subjungit, Ἡ δέ γε κωμῳδία ἔστρεψεν ἄλλως τοῦτο. Πυῤῥίαι γοῦν ἐξ ὀρθοῦ οἱ δοῦλοι παρὰ τοῖς Κωμικοῖς, ὡς τοιοῦτοι μάλιστα ὄντες· οὕτω δὲ καὶ Ξανθίαι οἱ

C αὐτοί. Idem alibi loquens de compositis, χρυσομανὴς, οἰνομανὴς, γυναιμανὴς, addit, Κεκλήρωται δὲ καὶ δούλοις ἐντεῦθεν κλῆσις· μάνης γὰρ δουλικὸν ὄνομα παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ἐξ οὗ μετῆκται καὶ εἴς τι παικτικὸν χαλκοῦν πρόσωπον, ὃ καὶ αὐτὸ μάνην ἐκάλουν.

Sed antequam de unoquoque horum nominum plura dicam, de omnibus simul pauca præfari volo. Nominum quæ servis dabantur, quatuor (ut quidem nunc eorum quæ observavi recordari possim) genera erant. Nomina enim servis aut e locis unde adducti erant, imponebant: cujusmodi sunt, Σύρος, Δᾶος, Γέτας, Τίβιος (s. Τίβειος), Σάκης, Καρίων. Aut iis nominibus appellabant, quæ aliquid in eorum corpore, et peculiariter etiam in vultu notarent, aut certe comæ colorem: ut ab ea dicti sunt Ξανθίας et Πυῤῥίας. Aut nomina indebant, quibus aliquid ad eorum ministerium pertinens indicaretur: cujusmodi est Δρόμων: hoc enim ἀπὸ τοῦ δρόμου, i. e. a cursu, deduci manifestum est. Sed et Παρμένων ad hanc tertiam classem referendum est, cum παρμένων dica-

D tur quasi παραμένων, (quæ syncope ap. Poëtas, præsertim Epicos, locum habet,) Qui in ministerio suo permanet, ac minime est δραπέτης, i. e. Fugitivus. Aut denique nomina quædam fingebant, quibus quo præditi essent ingenio testarentur: cujusmodi est Μάνης, si quidem a μαίνεσθαι derivatum est: de qua derivatione dicam et paulo post. Quod ad primum illud nominum genus attinet, ab exteris regionibus petitorum, ne dubitemus Atticis ascribere, faciunt cum alii, tum Stephanus, in v. Δακία. Scribit enim, Δάκοι, οὓς καλοῦμεν Δάους. Γέτας γὰρ, τοὺς πρὸς τὸν Πόντον κεκλιμένους καὶ τὴν ἕω· Δάους δὲ, τοὺς πρὸς τἀναντία, πρὸς Γερμανίαν καὶ τὰς τοῦ Ἴστρου πηγάς. Quibus subjungit, esse etiam nomina servorum ap. Atticos, Δάοι et Γέται. Observa autem simul, Δάοι (s. Δᾶοι circumflexo accentu) i. esse q. Δάκοι, i. e. οἱ ἀπὸ Δακίας. Neque tamen putandum est eos tantum, qui nominibus hujusmodi appellarentur, ab exteris regionibus fuisse advectos, (præsertim cum ap. Demosthenis Enarratorem legamus, in Græcia

olim servos omnes fuisse barbaros, minimeque licuisse habere Græcos, qui itidem servitutem servirent,) nam Μάνης non est e nomine gentis alicujus deductum, et tamen servus Persa ita vocatur. Epigr.

Σοὶ καὶ νῦν ὑπὸ γῆν ναὶ δέσποτα πιστὸς ὑπάρχω,
Ὡς πάρος, εὐνοίης οὐκ ἐπιληθόμενος.

Et interjecto disticho,

Μάνην ἀγγείλας Πέρσην γένος.

Paulo post legitur hoc elegantissimum, et quod servis in iis malis, quibus eorum conditio obnoxia est, solatium aliquod afferre potest distichum,

Μάνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε, νῦν δὲ τεθνηκὼς
Ἶσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

Quod ego ita totidem pene verbis interpretatus sum,

Hic fuit in vita Manes : nunc lumine cassus,
Dario magno par habet imperium.

Verti et hoc modo,

Hic, Manes, dum vixit, erat : nunc æthere cassus,
Magno haud Dario jura minora tenet.

[206] Ubi videri etiam possit Persarum regis, potius quam alius, mentio fieri, quod hic Persa esset. Perinde ac si diceret, Tanta nunc ejus est potentia quanta Darii, qui ex eadem gente erat : sed hic, rex : ille, servus. Apud Suid. quoque Μάνης (gen. habens Μάνεντος) est Persæ cujusdam nomen, qui sub Constantino magno e ditione regis Persarum profugus, Christianæ religionis dogmata turbavit. Existimo tamen nomen istud ap. Comicos obtinuisse non minus eos, qui ex alia qualibet barbara gente oriundi essent. Quæ autem nominis hujus Μάνης a verbo μαίνεσθαι derivatio affertur, (ut in superioribus videre est,) Aristophanis testimonio confirmari potest: in cujus Ranis legimus (965.) Μεγαίνετός θ' ὁ μάνης: hic enim Schol. quoque ad illam derivationem respexisse eum testatur: quippe qui inter alia scribat, Διὸ καὶ τὸν Μεγαίνετον μάνην εἶπεν, οὐ πάντως βάρβαρον, ἀλλ' ἀναίσθητον καὶ μανικόν. Legimus porro et hæc ap. Eund. Ὄρν. (522.)

Οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον·
Νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίους, μανᾶς.
Ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους
Βάλλουσ' ὑμᾶς.

Ubi Schol., μανᾶς, (ita enim et ap. eum posterior circumflectitur,) ἀπὸ τοῦ μάνης· πρὸς δὲ τὰ ἀνδράποδα, καὶ ὄνομα εἶπε δουλικόν· ὡσεὶ ἔλεγε τοὺς δούλους· οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς οἰκέτας πολλάκις. Ceterum quamvis hæc ita sint, quidam a Phrygibus nomen hoc originem habere tradiderunt, qui id servis suis imponere solerent. Hoc saltem constat, valde usitatum vocab. istud fuisse de quolibet servo ap. Comicos. Pherecr. ap. Athen. (263.) οὐ γὰρ ἦν Τότε οὔτε Μάνης οὔτε Σάκης οὐδενὶ Δοῦλος. Apud Eund. Μάνης jubetur στείχειν εἰς ἀγορὰν, in quodam Mnesimachi loco. Quin etiam solutæ orationis Scriptt. e Comicis usum nominis illius mutuati sunt. Demosth. enim Σύρος ἢ Μάνης pro Quibuslibet servis dicit. Et a Synesio Μάνης τῷ Ἐτεοβουτάδῃ opp., ut nobilissimo ignobilissimus, additurque νεώνητος, de Insomn. Διαφέρει γὰρ οὐδὲν τῷ θεῷ τίς ὁ Ἐτεοβουτάδης καὶ τίς ὁ Μάνης. Ceterum invenitur et Λάκων Servi nomen, sed ap. Theocr. initio Idyllii 5., ubi Schol. scribit, Εἰώθασι δὲ οἱ παλαιοὶ τοῖς δούλοις ὀνόματα τιθέναι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, Σύρον, Καρίωνα· οὕτω καὶ τὸν Λάκωνα. Δωριεὺς γὰρ ἦν. Hoc autem Καρίων ap. Aristoph. habemus: estque animadvertendum in isto vocab., nomen ἐθνικὸν non transire in proprium absque ulla mutatione, sicut in aliis, Σύρος, Δᾶος, Γέτας, κ. τ. λ.; nam τὸ ἐθνικὸν est Κὰρ, e quo fit Καρίων. Cui simile videtur esse ap. eund. Comicum diminutivum Ἀττικίων, Eip. (214.) ubi introducuntur Lacedæmonii dicentes, Ναὶ τὼ σιὼ νῦν Ἀττικίων δώσει δίκην, ubi etiam contemtum indicare hæc diminutivi forma videtur. Ceterum illa quoque duo nomina, quæ supra reliquis annumeravi, Ξανθίας et Πυῤῥίας, ap. eund. Comicum leguntur. Cujus Schol. postquam dixit Ξανθίας esse nomen οἰκετικὸν, addit, Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τῇ Κωμῳδίᾳ οἰκέται, Ξανθίας, Τίβιος, Σωσίας, Δᾶος, Γέτας. Equidem et ap.

A Terent. tria hæc postrema nomina habentur; ibi enim introducuntur servi, Sosias, Davus, Getas. Quin etiam Birrias, qui illic visitur, non alius fuerit quam Græcorum Comicorum Πυῤῥίας : ideoque rectius cum y Græco scribitur, Byrrias : nisi et cum aspirationis nota scribere necesse sit Byrrhias : litera b interim locum literæ p obtinente. Omnium autem frequentissima nomina fuisse puto hæc tria, Πυῤῥίας, Ξανθίας, Σωσίας : adeo quidem ut e propriis appellativa facta alicubi fuerint : ac præsertim duo priora. Inveniuntur enim πυῤῥίαι et ξανθίαι dicti Servi quilibet, ut ap. Aristoph. B. (730.)

Τῶν πολιτῶν θ', οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
Ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους, καὶ καλούς τε κἀγαθοὺς,
Καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ,
Προσελοῦμεν· τοῖς δὲ ξένοις, καὶ χαλκοῖς, καὶ πυῤῥίαις

B Καὶ πονηροῖς κἀκπονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα.

Ubi Schol. annotat πυῤῥίαις dictum esse pro δούλοις: esse enim Πυῤῥίας Nomen servi, sicut et Ξανθίας: verum non omnino eandem affert rationem hujus appellationis quam Eust. Neque enim dicit ideo vocari hoc nomine, quod magna e parte sint tales; sed ab uno quopiam, qui esset πυῤῥὸς τὴν κόμην, a quopiam item, qui esset ξανθὸς, ita vocatos ceteros fuisse. Scribit enim, Ὄνομα γὰρ δούλου ὁ πυῤῥίας, ἀπό τινος δούλου Πυῤῥίου· ὡς καὶ ξανθίας, ἀπὸ Ξανθίου τινός· ὧν ὁ μὲν, πυῤῥὸς ἦν τὴν κόμην· ὁ δὲ, ξανθός. Est autem Ξανθίας Servi nomen frequens in illa Comœdia : in cujus etiam quodam loco legitur, Ξανθίας μὲν δοῦλος ὤν. Illud autem Τίβιος magis novum quam cetera videri queat; sed ejus fit et a Stephano mentio ; postquam enim dixit Τίβειον esse Phrygiæ montem, a quodam qui Τίβειος vocaretur, addit, Ἐκ τούτου καὶ Τιβείους τοὺς δούλους καλοῦσι. Ubi observandum etiam est scribi Τιβείους cum ει, non cum ι solo, ut ap. Schol. Aristoph. [207] Suidas au-

C tem Τιβίαν appellatam fuisse totam Phrygiam scribit. Hoc quidem certe constat, Phrygiam multos servos s. multa mancipia suppeditasse. Testatur et Hermippus ap. Athen. (27.) hoc versu, Ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας, ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους.

Neque vero servi tantum certa quædam nomina ap. Comicos habuerunt, sed et parasiti atque meretrices: quin etiam senum quædam nomina præ ceteris usitata fuisse ibi videntur. Atque adeo et militi glorioso suum illic assignatum est nomen. Parasitorum nomina sunt Γνάθων et Φορμίων : e quibus illud, ut aptius est, ita etiam usitatius ; esse enim ἀπὸ τῶν γνάθων factum Γνάθων manifestissimum est. Ut autem in Bœotos, propter ἀδηφαγίαν, Plutarchus jactatum fuisse scribit, οἳ γνάθους ἔχουσι, sic in parasitum id aptissime posse jactari scimus. Itidemque γνάθου δοῦλος, et vere et eleganter appellari parasitus potest : non minus quam νηδύος ἡσσημένος: quæ duo copulantur ab Eur. de athletis loquente. Conveniunt denique parasito et illa verba, ὡς μάσημα

D ταῖς γνάθοις ἔχω, quæ ex Antiphane habemus. Ut autem vicinæ sunt res parasitatio et assentatio, et ita quidem ut illa sine hac ne esse quidem possit, (ut legimus et ap. M. Tullium in Lælio, Assentatio parasitorum in Comœdiis nobis faceta non videretur, nisi essent milites gloriosi,) sic etiam parasiti cum assentatoribus nomen illud communicant. Quin etiam Γναθωνίδης in Timone Lucianico Assentatoris s. Adulatoris nomen est. Tam fuit denique usitatum illud nomen Γνάθων de parasitis aut etiam assentatoribus, ut inde factum sit adjectivum nomen γναθώνειος: et appellatum sit γναθώνειον Quod est illiberale, et parasito vel assentatori conveniens. Plut. de parasito dixit, Symp. 7, 6. cum scribit, Ἀνελεύθερον εὖ μάλα καὶ γναθώνειον· εἰ δὴ Γνάθων γέγονε δεινότατος ἄνθρωπος τἀλλότρια δειπνεῖν. Ubi etiam observandum est paucis verbis comprehensum Gnathonis encomium : quem e re nomen habuisse, quicunque fuerit, existimo, sequendo ea quæ paulo ante de hujus vocabuli derivatione disserui. Ut

vero aptissimum parasito nomen finxerunt Comici, A ita etiam militi glorioso, cum Θράσωνα eum appellarunt: e quo factum est Θρασωνίδης, sicut Γναθωνίδης e Γνάθων. Nisi potius Γνάθων et Θράσων e Γναθωνίδης et Θρασωνίδης esse facta dicamus: sequentes quod veteres quidam Gramm. ap. Eust. tradunt de nomine Σίμων, factum esse e Σιμωνίδης. Ibi enim diminutivorum duæ esse formæ traduntur: una κατὰ τὸ πλεονάζον, ut Ἡφαιστίων ex Ἥφαιστος: altera κατὰ τὸ ἐλλεῖπον, ut Βάκχων et Σίμων e Βακχυλίδης et Σιμωνίδης. Sed mihi magis istud fit verisimile in Βακχυλίδης quam in Σιμωνίδης. Dixi porro et de meretricibus, nec non de senibus, his quoque nomina quædam præ aliis esse ap. Comicos frequentia; sed exempla ex illis petenda tibi relinquo.

Observavi et aliud ap. Comicos quod ad propria nomina pertinet: nimirum eos quædam adjectiva ex illis fingere κατὰ παραγωγήν: non contentos iis quæ κτητικὸν τύπον habent. Exempli gratia, a nomine proprio Ἀλέξανδρος derivarunt non tantum Ἀλεξάνδρειος, sed etiam Ἀλεξανδρώδης: ut Menander ap. B Plut. Alex. (17.) dicit, Ὡς Ἀλεξανδρῶδες ἤδη τοῦτο. Aristophanem autem in ἐθνικοῖς etiam nominibus ludere videmus, veluti cum Ἀττικίων dicit in Pace, et Ἀττικωνικοί: dans huic vocabulo eundem typum, quem habet Λακωνικοί.

VERBA etiam quædam affert J. Poll., (non tantum nomina,) quæ Comicorum esse tradit. Καὶ τὰ τεθρυλλημένα, inquit, ἃ δὴ παίζουσιν οἱ Κωμικοὶ, Ληκεῖν, Δρυμάττειν, Φλᾶν, Σκορδοῦν, Στενάσαι, Σπλεκοῦν. Idem alibi, Καὶ Ἰλλώπειν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, τὸ παραβλέπειν· καὶ Κατιλλώπειν, τὸ καταβλέπειν ἐπὶ χλευασμῷ· καὶ Δενδίλλειν ὁμοίως, τὸ τῷ ὀφθαλμῷ παραβάλλειν. Sed reponendum puto Ἰλλώπτειν et Κατιλλώπτειν: item τὼ ὀφθαλμὼ, in duali. Alibi, Παρὰ δὲ τοῖς Κωμικοῖς τὸ νεύειν Ὀφρυάζειν εἴρηται. Alibi ἀναζυγῶσαι et ἐπιζυγῶσαι eorum esse dicit. Alibi, Οἱ δὲ Κωμικοὶ, inquit, Καταγλωττίζειν, ἐν φιλήματι· καὶ Καταγλωττισμὸς, καὶ Κατεγλωττισμένον· καὶ Ἐπιγλωττωμένων, οἷον λοιδορουμένων. Affert etiam verbum ὠλεκρανίζειν: nec non ἀπομύττειν, cujus mentio facta C fuit supra: cum dicerem eadem metaphora in verbo Emungere usum esse Terentium. His adde μοιμύλλειν et μοιμυᾶν, pro συνάγειν τὰ χείλη: item διμηλαίνειν pro διακινεῖν τὰ χείλη: nec non θυλακοφορεῖν, dictum περὶ τῶν μεταλλέων. Denique et ὑπογαστρίζεσθαι pro χορτάζεσθαι.

Quin etiam loquendi genera quædam ab eo afferuntur e Comicis, tanquam illis peculiaria: ut πλυνόν με ποιεῖς. Scribit enim, Καὶ Πλυνέας δ' ἂν αὐτοὺς εἴποις, καὶ τὸν τόπον, πλυνούς· ἀφ' οὗ καὶ τὸ λοιδορεῖν, πλύνειν· καὶ πλυνόν με ποιεῖς, ἡ κωμῳδία φησίν· ἤγουν ἐξονειδίζεις, ἢ αἰσχύνεις. Ab Iisd. ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων dictum fuisse ait κείρεσθαι διπλῇ μαχαίρᾳ. Ex Iisd. affert, Κάτω κάρα κρεμᾶται. Item, Προμύξαι τὸν λύχνον. Sed et Proverbia quædam usitata illis fuisse magis quam alia, ex Eod. discimus, ubi scribit, Πηνίον, ἀγαθίς· ὅθεν καὶ παροιμία, Ἀγαθῶν ἀγαθίδες· ᾗ πλείστῃ κέχρηνται οἱ Κωμικοί.

[208] Observandum est autem J. Poll. interdum non dicere κωμικὸν esse hoc vel illud vocabulum, sed D κωμικώτερον: interdum vero esse ἄντικρυς κωμικὸν, vel ἐσχάτως κωμικόν: 6. c. 29. Σκληρότερον γὰρ ὁ Ἀστεμφής· καὶ εὐτελέστερον ὁ Ἡροδότου Ἀκρομανής· καὶ κωμικώτερον ὁ Ἀριστοφάνους Δημάγροικος. Ubi manifestum est κωμικώτερον esse minus quam si diceret κωμικὸν, velut cum dicit ποιητικώτερον. Talem certe habent usum et reliqua quæ ibid. sunt comparativi gradus nomina. Sic alibi γέλγη, alibi νέαξ ait esse κωμικώτερον. Contra vero cum dicit σφόδρα κωμικὸν, vel ἄντικρυς κωμικὸν, vel ἐσχάτως κωμικὸν, plus est quam κωμικόν. Sic στρόφις dicit esse ἄντικρυς κωμικόν: et alibi, νοσακερὸν esse ἐσχάτως κωμικόν.

Hoc quoque animadvertendum est, eum aliqua vocabula non generaliter Comica vocare, sed quibusdam duntaxat Comicis ascribere: veluti cum dicit, Τοὺς δὲ τὰ ὑποδήματα ῥάπτοντας, πισύγγους ἔνιοι τῶν Κωμικῶν καλοῦσι. Multa etiam veteri vel mediæ vel novæ Comœdiæ peculiaria esse existimat.

E veteri Comœdia censet esse cum alia, (quæ ap. eum quærenda relinquo,) tum ea quæ hic recensebo: incipiens a θεάτρια et συνθεάτρια. Scribit enim, Καὶ θεάτρια καὶ συνθεάτρια, ἡ παλαιὰ κωμῳδία. Alibi χελῆνας illius esse tradit: Ὅμηρος δὲ τὰ χείλη ἕρκος ὀδόντων καλεῖ, οἱ δὲ παλαιοὶ Κωμικοὶ χελῆνας. Alibi φόρτακας ex eadem Comœdia affert: scribens, Φόρτακας μέντοι ἡ παλαιὰ κωμῳδία τοὺς ἀχθοφοροῦντας ἐκ τοῦ ἐμπορίου καλεῖ. Alibi τοὺς μηχανοποιοὺς in ea vocatos etiam fuisse σκηνοποιοὺς tradit.

E media Comœdia sumtarum vocum nonnullæ sunt istæ: Καψιδρώτιον, (si mendo caret hoc vocab.,) pro Sudario, teste J. Poll. Πτερνίδες, quo significantur πυθμένες τῶν ἰατρικῶν λεκανίδων. Et Ὀρεινὸν ἱμάτιον, pro ἄκναπτον. Et Κοκκύμηλον pro Fructu, Κοκκύμηλος masculino genere pro Arbore. Itidemque Συκάμινον de Fructu, Συκάμινος masc. de Arbore. Item verbum κατασταμνίζειν e media Comœdia affert idem J. Poll. Στάμνοι, inquit, σταμνίσκοι: unde in media Comœdia dictum fuit κατασταμνίζειν τὸν οἶνον pro κατερᾶν.

E nova autem Comœdia est nomen ἀντίπαις: est etiam nomen ἀπφία, et ejus dimin. ἀπφάριον: quæ esse dicit νέας δεσποίνης ὑποκορίσματα: sed valde ea improbans. Φαυλοτάτη δὲ, inquit, καὶ ἡ παρὰ τοῖς νέοις Κωμῳδοῖς ἀπφία, καὶ ἀπφάριον, νέας δεσποίνης ὑποκορίσματα. Verum de hujus vocabuli ἀπφία signif. non convenit Polluci cum aliis, sc. cum Hes., Suida, et Eust. Nam Hes. habet, Ἀπφία, ἀδελφῆς ἢ ἀδελφοῦ, ubi existimo deesse ὑποκόρισμα: atque id e Suidæ verbis conjicio, ap. quem vicissim ἀπφία reponendum pro ἀπφὰ videri posset, nisi ap. Eust. quoque legeretur; sed cum accentu in priore. Scribit autem ἄπφαν esse e numero earum vocum συγγενικῶν, quæ proprie usurpantur ἐκ προσώπου. Intelligens sc., sororem dicere sorori ἄπφα: sed dici non posse, Hæc est ἄπφα illius: ut diceretur, Hæc est ἀδελφὴ illius. Additque Ἀττικῶς: ita enim scribit, Ἄπφαν τὴν ἀδελφὴν Ἀττικῶς μόνη ἡ ἀδελφὴ εἴποι ἄν. Et paucis interjectis, Ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ὡς ἐρρέθη ἄπφα γίνεται καὶ τὸ ἄπφιον, ὑποκόρισμα ὂν ἐρωμένης· τινὲς δὲ καὶ τὸ ἄπφα ὑποκόρισμά φασιν Ἀττικόν. Idem vero alibi mentionem facit alterius diminutivi ἀπφάριον, dicens eo significari ἀδέλφιον, ut quidam volunt; sed posse etiam intelligi perinde esse ac si diceretur πατέρια: affert enim quendam locum in quo ἀπφάρια scriptum est: de cujus vocabuli expositione scribit, Λέγει δὲ ἀπφάρια κατὰ μέν τινας τὰ ἀδέλφια, μάλιστα δὲ τὰ, ὡς εἰπεῖν, πατέρια. Locus autem quem affert, Auctoris nomen tacens, est Xenarchi, ap. Athen. (569.) Αὗται βιάζονται γὰρ εἰσέλκουσί τε, Τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι Πατρίδια, τοὺς δ' ἀπφάρια, τοὺς νεωτέρους. Intellige autem αὗται αἱ ἑταῖραι. Sed ego non dubito quin illa expositio, quæ ἀδέλφια exponit, loco isti multo sit aptior: quamvis aliter malit exponere Eustathius. Libuit autem de hac voce fusius disserere, et has e diversis expositiones ejus afferre, ut eam, quam in illo Pollucis loco legimus, suspectam esse posse ostenderem. Animadverti equidem et alibi voces quasdam non tam exacte ab illo quam a quibusdam aliis expositas. Verum ut ad vocabula redeam, quæ e novæ Comœdiæ Poëtis affert, Τὸ δὲ τρίμμα, inquit 6, c. 2., πόμα ἦν μετὰ ἀρωμάτων, τοῖς νέοις Κωμικοῖς. Horum Comicorum est et ὑπόξυλος, significare volentium τὸν παρέγγραπτον s. παρεγγεγραμμένον: qui sc. δοκεῖ εἶναι πολίτης, οὐκ ὤν, ut scribit J. Poll. Idem testatur novam Comœdiam appellasse προσωποποιὸν quem vetus appellarat σκευοποιόν. Nomen εὐπάρυφος novæ Comœdiæ itidem ascribit. Idem non omnibus novis Comicis, sed quibusdam eorum peculiare facit ἀγάμητος pro ἄγαμος.

Fit porro et Siculorum Comicorum mentio ap. hunc Lexicographum; ubi enim σταθμῶν ὀνόματα recenset, scribit, Στατῆρα δὲ οἱ τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ τὴν λίτραν λέγουσι· τὴν μὲν γὰρ λίτραν εἰρήκασιν οἱ Σικελοὶ Κωμῳδοί. Sed cum sine adjectione dicit, Κωμῳδία, vel οἱ τῆς Κωμῳδίας ποιηταὶ, s. οἱ Κωμῳδοὶ, aut οἱ Κωμικοὶ, vel Κωμικόν ἐστι, aut Κωμικά ἐστι, minime [209] dubium est quin de Atticis intelligat. Alicubi

tamen addit Athenarum nomen, veluti cum non procul ab eo loco, unde præcedentia verba depromsi, scribit, Ἔνιοι δὲ καὶ τῶν Ἀθήνησι κωμῳδούντων νέων, οἷον Φιλήμων ἐν Σικελικῷ, καὶ Ποσείδιππος ἐν Γαλάτῃ, λίτρας μνημονεύουσι. Idem vero alibi, eadem de re loquens, scribit, Ὅτι δὲ καὶ τῶν Κωμῳδῶν τινὲς τῆς λίτρας μνημονεύουσιν, ἐν τοῖς περὶ στατικῆς (hoc enim reponendum pro περιστατικοῖς) προείρηται· οὐ γὰρ οἱ Δωριεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀττικῶν τινὲς, ὡς Δίφιλος ἐν Σικελικῷ. Ubi observa, Δίφιλος ἐν Σικελικῷ, sicut in altero loco Φιλήμων ἐν Σικελικῷ: et videri Δωριεῖς esse hic quos illic Σικελοὺς κωμῳδοὺς appellat. Posset autem fortassis et de hoc dubitatio moveri, an quoties dicit Pollux, ἡ κωμῳδία φησὶν, non de Certo quopiam Comico, sed de Omnibus in genere loquatur: an contra alicubi afferat quod ap. unum quempiam duntaxat legerit. Verbi gratia, ubi scribit, Ἀφ' οὗ καὶ τὸ λοιδορεῖν, πλύνειν· καὶ, πλυνόν με ποιεῖς, ἡ κωμῳδία φησὶν, ἤγουν ἐξονειδίζεις, ἢ αἰσχύνεις: dubitari possit an hoc loquendi genus, πλυνὸν ποιεῖν pro ἐξονειδίζειν, afferat tanquam Comicis inter se commune, an tanquam a se ex Aristoph. depromtum. Legitur enim in hujus Pluto (1060.) Ταλάνταт' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς, Πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν. Ad me certe quod attinet, existimo J. Poll. κωμῳδίαν nominare in iis quidem plerumque vocibus vel phrasibus quas ap. plures Comicos legerit; sed interdum etiam in iis quas ap. unum quidem duntaxat legere se meminerit, verum et aliis itidem in usu esse existimarit. Eum enim unum idemque vocab. uno in loco Aristophani, non facta alius Comici mentione, in altero Comicis generaliter ascribere, paulo post docebo. Non ignoro alioqui, Eustathium, cum τὴν κωμῳδίαν vel τὸν κωμικὸν dicit, de Aristophane intelligere; sed idem de Polluce minime credere possumus, quippe qui non Aristophanis passim locos, potius quam aliorum, (ut Eust.,) sed modo horum, modo illorum afferre soleat. E quibus omnibus delecturum fuisse Aristoph., (si quem deligere voluisset, cui peculiariter Comici nomen daret,) minime credibile est: si tamen fecisset, lectores ea de re admoniturum fuisse putandum est.

Ceterum non quæcunque κωμικὰ sunt vocabula probat J. Poll., (etiamsi Atticorum Comicorum non Siculorum sint,) ut vel hoc in loco videre est, ubi agit de verbis τοῦ τρυφᾷν significationem habentibus, Τὸ δὲ θερμερύνεσθαι καὶ κιχλιδιᾷν, κωμικὰ μὲν, ἐμοὶ δὲ οὐκ ἀρεστά. Rarius alioqui improbat quæ Comica esse dicit s. Comicorum, quam quæ ex uno quopiam Comico duntaxat affert. Esse tamen nonnulla, quæ tanquam e Comicis proferat, licet ap. unicum sibi lecta, ex eo colligo quod verbi θυλακοφορεῖν usum uno in loco ap. Aristoph., in altero ap. Comicos extare dicat. Quod autem dixi, eum quædam vocabula Comici hujus vel illius rejicere, (sicut et aliorum quorumvis Scriptorum quædam repudiat,) id in iis præsertim, quæ e Menandro affert observasse mihi videor. Quodam enim in loco, Φαῦλον δὲ, inquit, ὁ Μενάνδρου ἀκουστὴς, ἀντὶ τοῦ ἀκροατής. Idem alibi, post verbum νουθετεῖν, et alia ejusd. generis significationem habentia, Τὰ δὲ πράγματα, νουθεσία· καὶ ὡς Πλάτων, νουθετία; φαῦλος γὰρ ὁ Μενάνδρου νουθετισμός. Alibi, Παμπόνηρον γὰρ Μενάνδρου ὁ ὀψωνισμός. Idem alibi, Ἡ γυνὴ δὲ, μεθύσῃ· καὶ μεθύστρια, παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ Κωμικῷ; ὁ γὰρ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρῶν, Μενάνδρῳ δεδόσθω. Quin etiam alibi nomen ἐξανεψιοὶ, itidemque ἐξανεψιαὶ afferens, addit, Οὕτω γὰρ Μένανδρος ὠνόμασεν, οὐ πάνυ τετριμμένῳ χρώμενος ὀνόματι. Et in proxime sequentibus vocabulum illud negat esse ἀκριβῶς Ἑλληνικόν: sed vel ex hoc Poëta sumi posse appellationes earum rerum quæ ap. alios nullam habent. Scribit enim, Ὧι ἀεὶ μὲν οὐ χρηστέον, ὡς οὐκ ἀκριβῶς Ἑλληνικῷ· ἐπὶ δὲ τῶν ἀκατονομάστων πιστευτέον· ὧν γὰρ γενῶν, ἢ πραγμάτων, ἢ κτημάτων ὀνόματα παρ' ἄλλοις οὐκ ἔστι, ταῦτα ἀγαπητὸν ἂν εἴη κἂν παρὰ τούτου λαβεῖν. Quin etiam quodam loco eum reprehendit quod vocabulum quoddam barbarum existimasset, cum tamen ap. Aristoph. πιστότερον quam ipse sit, inveniatur. Nam de nomine κοιτὼν loquens, Εἰ γὰρ καὶ, inquit, Μένανδρος αὐτὸ βαρβαρικὸν οἴεται, ἀλλ' Ἀριστοφάνης, τὰ τοιαῦτα πιστότερος αὐτοῦ, ἐν Αἰολοσίκωνι, Κοιτὼν ἁπάσαις εἷς, πύελος δὲ μία ἀρκέσει. E quibus aperte cognoscimus quam parva Menandri ap. J. Poll. auctoritas fuerit, in iis quæ ad puritatem Græci sermonis attinent; sed illi injuriam fieri suspicor, cum ap. Athen. aliquoties ejus quoque de quibusdam vocabulis testimonia proferantur. Atque adeo ipse Polluci responderim, eum in plerisque damnare Menandrum, quæ tamen ap. eos reperiantur, quos vix damnare auderet. Exempli gratia, cum φαῦλον esse dicat nomen illud ἀκουστὴς ap. Menand., objecerim illi, ap. Isocr. quoque inveniri, cujus auctoritatem non perinde ut Menandri elevare possit. Sed de Pollucis censura plura in sequentibus a me dicentur.

[210] De Vocabulis, quæ omnes Attici Scriptt. inter se communia habent.

THEMA IV.

Vocabulorum autem quæ non Comici aut Tragici sibi peculiaria, sed omnes Attici Scriptt. inter se communia habent, multo major est numerus. Sed antequam ad horum enumerationem veniam, (non quidem omnium, sed eorum quæ enumerare partim volui, partim potui,) admonendum esse lectorem existimavi, alicubi Lexicographos vel alios Grammaticos vocabula quædam non Atticis, sed Atheniensibus ascribere. Nam J. Poll., ut ab eo incipiam, λακοσχέαν Atheniensium vocabulum esse tradit; loquens enim περὶ τοῦ ὀσχεοῦ, scribit, Τὸν δὲ ἀεὶ χαλαρῷ τούτῳ κεχρημένον, λακοσχέαν ὠνόμαζον Ἀθηναῖοι. Idem alibi, Τὰ δὲ οὔπω πέπειρα τῶν σύκων, οἰκάδες καλοῦνται παρὰ Λάκωσι, καὶ φίληκες παρ' Ἀθηναίοις. Alibi, Καὶ πατριάζειν δέ τι, (fortasse scr. τινὰ,) ἔλεγον Ἀθηναῖοι τὸ πράττειν τι ἐκ τῶν πατρίων ἐθῶν. Eod. modo Lucianus cum dicit προμηθέας appellatos fuisse τοὺς χυτρέας καὶ ἰπνοποιοὺς, καὶ πάντας τοὺς πηλουργοὺς, non dicit ab Atticis, sed ab Atheniensibus ita fuisse nominatos. Sic ap. Hesych. multa leguntur Atheniensibus ascripta, non Atticis. Quin etiam alicubi dicit, Ἀθήνησιν ἐλέγετο, vel ἐκαλεῖτο. Sic et ap. Eust. Ἀθηναίοις, non Ἀττικοῖς, nonnullæ voces tribuuntur. Sed ego vix mihi persuadere possum, eos omnia quæ Atheniensium esse dicunt vocabula, extra ipsam Atheniensium urbem minime usurpari existimasse: ac nescio etiam an de bona saltem parte eos id sensisse credendum sit. Fuisse autem interdum vocatos ab illis Atticos Atheniensium nomine, minime mirari debemus, cum versa vice, (quod magis admiratione dignum esset,) mulierem Atheniensem vocatam fuisse non Ἀθηναίαν sed Ἀττικὴν legamus. Ita enim vett. Gramm., ap. Eust. Ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ὥσπερ καὶ Θηβαῖος· οὐ μὴν ὥσπερ Θηβαία, οὕτω καὶ Ἀθηναία γυνή· ἀλλὰ ἑτερωνύμως γυνὴ Ἀττική. Eademque dicebatur et ἀστὴ, sicut Ἀθηναῖος, ἀστός: cum ipsæ Athenæ vocarentur ἄστυ. Ne quis porro hac de re dubitet, nimirum de hujus nominis Ἀττικὴ usu pro Ἀθηναία, sciat eum Pausaniæ et Ælii Dionysii testimoniis ibid. confirmari: afferentes etiam rationem quandam e Metaclide, quam ibi videndam relinquo. Videtur porro eadem oriri posse dubitatio de his nominibus, Λακεδαιμόνιοι et Λάκωνες: cum itidem Lexicographi voces quasdam, Λακεδαιμονίων, quasdam Λακώνων esse scribant. Ego certe, si duo illa Ἀθηναῖοι et Ἀττικοὶ in ea re, de qua nunc agitur, minime distingui debeant, ita hæc minime distinguenda esse censuerim. Hinc factum est ut ea vocabula, quæ Atheniensibus ascribuntur, ab illis quæ Atticorum esse dicuntur, non separarim. Interim tamen minime dubium mihi est, aliisque nequaquam esse debere dico, quin nonnulla fuerint ipsis Atheniensibus peculiaria: et ita peculiaria, ut ne ad vicinos quidem urbi pagos, aut, (si mavis,) suburbanos agros, transirent. Id certe fatentur ap. Sextum Philosophum Grammatici, (cujus verba proferam quod nondum in lucem prodierit,) Περιδιωκόμενοι δὴ ποικίλως οἱ γραμματικοὶ, inquit, θέλουσιν ἀναστρέφειν τὴν ἀπορίαν· πολλαὶ γὰρ, φασὶν, εἰσὶ συνήθειαι· καὶ ἄλλη

μὲν Ἀθηναίων, ἄλλη δὲ Λακεδαιμονίων· καὶ πάλιν Ἀθηναίων διαφέρουσα μὲν ἡ παλαιὰ, ἐξηλλαγμένη δὲ ἡ νῦν· καὶ οὐχ ἡ αὐτὴ μὲν τῶν κατὰ τὴν ἀγροικίαν, ἡ αὐτὴ δὲ τῶν ἐν ἄστει διατριβόντων. Citaturque testis Aristophanes, qui dixerit διάλεκτον ἔχοντα μέσης πόλεως: addens, οὔτ' ἀστείαν, ὑποθηλυτέραν· οὔτ' ἀνελεύθερον, ὑπαγροικοτέραν. Nam appellatione τῶν κατ' ἀγροικίαν comprehendi omnes Atticos, minime mihi fit verisimile.

Ceterum cum dixerim antea concertationes forenses magis Athenis quam in alia ulla Græciæ urbe locum habuisse, ideoque φιλοδίκους Athenienses appellatos fuisse: (quod Aristoph. quoque illis cum alibi objicit, tum vero in isto Equitum versu 1317. Καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν:) ideoque forensium vocabulorum bonam partem illinc manasse credibile sit, sumendum ab iis initium censeo.

Primum igitur, (ut omittam, eos sua magistratuum nomina habuisse,) multa δικῶν nomina, quæ cum ap. alios tum vero ap. J. Poll. et Harpocr. extant, ab illis B esse profecta existimo, quamvis illi plerumque hoc taceant. Argumento esse potest hæc appellatio ἐξούλης δίκη: esse enim Atticam ex Eust. et quibusdam aliis constat, cum tamen neuter illorum id dicat. Idem de his judico, λειποταξίου δίκη, vel λειποναυτίου, vel λειπομαρτυρίου: item ἀναυμαχίου δίκη, et ἀποστασίου vel ἀπροστασίου δίκη: nec non κακοτεχνίου δίκη, et ἀγραφίου δίκη, ἀλογίου δίκη, aliisque plurimis quæ eand. terminationem habent: atque adeo de hac ipsa terminatione idem fortasse suspicari licebit, nimirum eam ab Atticis esse profectam. Sed fieri potest ut quædam ab aliis forensia itidem vocabula harum aliarumque Atticarum vocum exemplo ficta fuerint. Vel potius hac de re ne dubitare quidem nos permittunt ὀψιγαμίου et κακογαμίου δίκαι: cum enim hæ ap. Lacedæmonios, non item Athenienses in usu essent, idem et de ipsarum appellationibus [211] fateamur necesse est. Sed ὀψιγαμίου et κακογαμίου, exemplo genitivi ἀγαμίου dixisse putandi sunt.

C Sic autem προωμοσία et ἀντωμοσία et διωμοσία et ἐξωμοσία et ἀπωμοσία et ὑπωμοσία, pro Atticis habenda dixerim: quamvis et ap. Herod. κατωμοσίην legamus, et quidem in ea signif. qua potius διωμοσίαν Attici Scriptt. dicunt. Scribit enim (6, 68.) Μετὰ δὲ τὴν κατωμοσίην ἐδίωκε.

Idem de his vocabulis, παραγραφὴ, ἀντιγραφὴ, ψευδεγγραφὴ, κ. τ. λ., nec non de πρόκλησις et πρόσκλησις, item de ἔφεσις, atque aliis plurimis quæ una cum his usurpantur nominibus, judicandum puto: simulque de verbis, ut κλητεύειν, ἐκκλητεύειν: item λαγχάνειν δίκην, et ἀντιλαγχάνειν, nec non αἱρεῖν δίκην: deque aliis eod. pertinentibus, s. ficta hunc in usum fuerint, sive duntaxat translatam ad judiciale forum signif. habuerint: cujusmodi sunt et illa, quorum supra memini, φεύγω, διώκω: sicut et illi αἱρῶ, cujus facta modo fuit mentio, ἁλίσκομαι potest adjungi. Sciendum est enim illud etiam tam pervagatum in judiciis vocabulum γραφὴ, itidemque γράφεσθαι, Athenienses primum ad illa transtulisse. D Sed præter γραφὰς habuerunt etiam ἐνδείξεις, et φάσεις, et προβολὰς, nec non εἰσαγγελίας, et ἐφηγήσεις, aliaque præterea actionum nomina. Sic autem et in nominandis suis magistratibus appellationibus variis usi sunt, quas sibi vindicare poterant. Neque vero de iis tantum loquor, qui juri dicendo præerant, sed de aliis etiam, qui alia quævis munia reip. obibant. Illis enim erant sui ἀστυνόμοι, sui γυναικονόμοι s. γυναικοκόσμοι, sui ἐπιστάται, sui ἑστίαρχοι, sui πωληταὶ, sui λογισταί: ut alios omittam, quorum Pollux et Harpocr. meminerunt: inter quos sunt illi, quibus aliqua rei militaris onera incumbebant. Neque enim illas duntaxat appellationes, quas Attici excogitasse videri possunt, Atticas esse dixerim, sed eas etiam, quæ, cum illis communes cum aliis Græcis forent, certis personis et certum in Rep. munus secus quam alibi obeuntibus tribuebantur. Adeo ut ἄρχων quoque, cum de magistratu Atheniensi dicitur, non minus inter Attica numerandum vocabula existimem, quam ἔφοροι et ἁρμοσταὶ, quatenus erant A Lacedæmoniis magistratuum appellationes, inter Laconica. Quin etiam eorum earumque, qui sacris præfecti erant, aut quibus eorum curatio quovis modo commissa erat, Attica nomina fuisse docebo in sequentibus.

In iis igitur vocabulis quæ, ad judiciale forum pertinentia, δικαστικὰ vocantur, ultra pergere non statui; sed ad variarum rerum appellationes, quarum illi inventores sunt, venire. Prius tamen lectorem admonitum volo, ut, eorum, quæ antea dixi, meminerit, nimirum pleraque etiam vocabula censeri Attica, quæ tamen non ab Atticis ficta, sed traducta duntaxat in alium usum fuerint. Quis enim, (ut omittam ἑταίρα pro πόρνη, et οἴκημα pro δεσμωτήριον, nec non pro πορνεῖον, item συντάξεις pro φόροι, aliaque ejusmodi,) quis, inquam, ἰχθῦς Atticam esse vocem dixerit? at quendam usum Atticum sive quandam signif. Atticam habere, nemo inficiabitur: eam sc. qua περὶ τῶν ἰχθυοπωλείων dicitur. Ἰχθῦς, inquit Hesych., Ἀττικοὶ τὰ ἰχθυοπωλεῖα ἔλεγον. Ac B possumus huic nomini alia adjungere ex J. Poll., vicissimque istud iis, quæ affert, addere; nam nominis ἰχθύες mentionem nullam facit, sed eod. modo ὄψον, et τὰ μύρα, et τὸν χλωρὸν τυρὸν, et τὰ ἀνδράποδα, de locis ubi vendebantur, usurpari ab Atticis solita tradit. Sed omittendum non est, præfigi ab eo præpositionem. Ὥσπερ οἱ Ἀττικοὶ, inquit, ἀπὸ τῶν πιπρασκομένων καὶ τὰ χωρία ὠνόμαζον, λέγοντες, Εἰς τοὔψον, καὶ Εἰς τὰ μύρα, καὶ Εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν, καὶ Εἰς τὰ ἀνδράποδα. Ac fortassis Εἰς τοὺς ἰχθῦς præfixa itidem præp. dicebant. Idem alibi, Ἐν δὲ τῶν κοινῶν βιβλιοθῆκαι, ὡς Εὔπολίς φησιν, οὐ τὰ βιβλία ὦνα, καὶ αὐτὸ ἐφ' αὐτοῦ· οὕτω γὰρ τὸν τόπον, οὐ τὰ βιβλία, οἱ Ἀττικοὶ ὠνόμαζον· ὥσπερ καὶ τοὺς ἄλλους τρόπους ἐκ τῶν πιπρασκομένων· ὡς εἰ φαῖεν, Ἀπῆλθον εἰς τοὔψον, καὶ εἰς τὸν οἶνον, καὶ εἰς τοὔλαιον, καὶ εἰς τὰς χύτρας· καὶ κατὰ τὸν Εὔπολιν, Περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα, καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὸν λιβανωτὸν, καὶ εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων, καὶ περὶ τὰ γέλτη. In cujus loci principio menda sunt, quæ Pollucis sententiam nonnullis obscuram C reddere possunt, atque adeo impedire quominus hunc locum cum proxime præcedente convenire animadvertant. Vult enim docere lectorem J. Poll., Atticos βιβλιοθήκας appellasse Locum ubi venales essent libri: sicut et aliis locis nomina imponebant ab iis quæ in unoquoque venibant. Pro ὦνα igitur reponendum est ὤνια, et τρόπους in τόπους mutandum; nam in hoc vocab. abundat litera, ut in illo deest. Sed et particula οὐ, (quæ est adverbium negandi,) mutari debet in adverbium loci οὗ, i. e. Ubi. Præterea posteriore loco, post τὸν τόπον οὗ τὰ βιβλία repetitum ab J. Poll. fuisse puto illud ὤνια. At pro γέλτη, (si de hoc quoque admonendus est obiter lector,) reponendum fuerit γέλγη: a quo est γελγοπῶλαι et γελγοπωλεῖν ap. ipsummet J. Poll. Cum porro in præcedentibus varia ejus rei quam dico [212] exempla protulerim, nimirum alicujus circa significationem innovationis in vocabulis quæ alioqui linguæ communis non minus sunt quam Atticæ: ad exempla illic a me allata te remittendum censeo: hoc unum D addens, Atticos aliquando non solum vocabulis communis linguæ significationem novam dedisse, sed nova etiam ex iis ad eandem rem significandam derivasse. Exempli gratia, verbo πλύνειν significationem dedisse novam non contenti Attici, eam sc. qua pro λοιδορεῖν ponitur, (qualem metaphoram et in nostrate lingua habemus,) novum etiam verbum commenti sunt, καταπλυντηρίζειν. Poterunt vero et e magis notis vocibus exempla inveniri ab iis qui observare talia voluerint.

Verum ne earum quidem vocum fictores vocari possunt Attici, quæ, cum propria nomina essent, in appellativa transierunt: eas autem, quas e propriis nominibus derivarunt, non omnino πλάσαι dici queunt, sed potius eas unde alias deduxerunt, παραπλάσαι. Illarum priorum quas dixi vocum exemplum habemus in Μαμμάκουθος et Μελιτίδης: hæc enim cum propria quorundam stultorum nomina essent, quoslibet stultos iis (tanquam nominibus appellativis) significatos fuisse videmus. Aristoph.

B. (990.) Τέως δ' ἀβελτερώτεροι (vel ἀβελτερώτατοι, ut ap. Suid.) Κεχηνότες μαμμάκουθοι Καὶ μελιτίδαι κάθηντο. Ubi Schol. suspicatur propter versum leg. esse μαμμάκυθοι: confirmatque hanc lectionem Hesych., quod ad antepenultimam attinet; sed idem et unicum μ habet. Exemplo esse potest et nomen Σαλαβακχῶ: hoc enim cum meretricis cujusdam proprium esset, eod. et quamlibet libidinosam mulierem Attici appellarunt, si Hesychio credimus. Ipsum quidem certe meretricis nomen ap. Aristoph. extat, in Ἱππ., scriptura parvam tantum differentiam habente, (765.) Βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβάκχαν. Ubi discimus e Schol. Κύνναν et Σαλαβάκχαν fuisse τῶν θαυμαζομένων ἑταιρίδων. Jam vero et Θεόδωροι, nomine proprio in appellativum transeunte, ab Atticis Comicis in obscœnam signif. detorquebatur: a quodam Theodoro, qui ferebatur οὐκ εὖ τῆς ἑαυτοῦ ὥρας προστήσασθαι. Unde legimus ap. Aristoph. Ἀ. (605.) Γερητοθεοδώρους: ubi Auctor Commentarii itidem annotat solitos εἰς μαλακίαν διαβάλλεσθαι Γέρητα et Θεόδωρον. Et hæc quidem sint illarum priorum vocum exempla. Earum autem, quarum mentio a me posteriore loco facta fuit, exemplum habemus in verbo μακκοᾷν: cum enim Μακκὼ stultæ cujusdam mulieris nomen esset, ex eo derivatum fuit verbum μακκοᾷν pro Desipere, Delirare: cujus verbi usus in duobus Aristoph. Ἱππ. locis extat. Legimus enim in uno, (62.) εἶθ' ὁ γέρων σιβυλλιᾷ. Ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα, Τέχνην πεποίηται. In altero (396.) Καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον. Ubi Schol. μακκοᾷ exp. ἀνοηταίνει: addens, ἐν ἔθει ἐστίν· ἔφαμεν δὲ ὅτι ἡ Μακκὼ ἐνεὰ ἦν. At in illo priore loco exp. quidem participium: μεμακκοακότα itidem τὰ Μακκοῦς φρονοῦντα, item παραφρονοῦντα, et ληροῦντα, (quod Μακκὼ et Λαμὼ fuerint ἐνεαί, i. e. βαρέως νοοῦσαι,) sed alia subjungitur verbi hujus derivatio, (sive ejusd. Schol., sive alius sit,) sc. παρὰ τὸ μάταια κοεῖν, quod est νοεῖν: e quo κοεῖν esse factum nomen θυοσκόος. Sed hoc verbum μακκοᾷν Comicis ascribendum esse, tanquam illis peculiare, ex J. Poll. quoque didicimus in eo loco quem ex illo protuli, ubi aliquot Comica in senes scommata enumerat. Idem et de nomine Θεόδωρος modo annotavi, et quidem Hesychii testimonio nitens. De præcedentibus autem dubitari potest, an eorum usus aliis quoque Scriptoribus concessus fuerit: at vero de vocab. προμηθεὺς nulla hujusmodi oriri dubitatio debet, meo quidem judicio. Quamvis enim Lucianus scribat ipsos Athenienses προμηθέας appellasse τοὺς χυτρέας καὶ ἰπνοποιοὺς, καὶ πάντας τοὺς πηλουργοὺς, non autem dicat Atticos ita eos nominasse, longius hanc appellationem manasse persuasum mihi est. Verum quocumque res se habeat modo, ad illum Luciani locum te remitto, allatum supra, nimirum p. 196., ubi et nomen avis proprium, appellativi usum habuisse docui. Hæc tamen non ita sunt accipienda quasi soli Attici quædam nomina propria hominum vel brutorum animalium ad signif. appellativorum traduxerint; sed hoc demum existimandum est, eos quorundam usum sibi peculiarem habuisse. Alioqui enim quosvis Scriptt. ita nonnunquam lusisse, i. e. ita nonnullis nominibus propriis usos vel potius abusos esse constat: cum sc. Morychos vel Corœbos appellarunt quoslibet stultos. Sed et Melitidas cum Comicis eos interdum appellasse sciendum est. Frequentius tamen alia sermonis forma utebantur; nam hyperbolice aliquem Morycho vel Corœbo vel Melitide stultiorem esse dicebant: quæ dicta proverbiale etiam aliquid habent. Jam vero ut Morychi vel Corœbi vel Melitidæ dicebantur Quilibet stulti s. fatui, sic Margitæ vocabantur Inertes homines, aut itidem Fatui s. Stupidi: [213] sic Phrynondæ appellabantur Quicunque improbi et impostores erant, aut Eurybati; vel generaliori nomine Cercopes. Sic furax aliquis nominabatur Autolycus. Quin etiam verba ex horum nominum nonnullis deducebantur: ut εὐρυβατίζειν et κεκρωπίζειν: (cujusmodi fuerit in nostro sermone Villonnizer, i. e. Imitari eum qui vocabatur Villon: sicut ab eod. deductum est nomen Villonnerie.) Illis autem similia sunt alia quædam e regionum nominibus sumta: ut κρητίζειν et αἰγυπτιάζειν et λεσβιάζειν. Quin etiam ea nomina, quæ ἐθνικὰ dici solent, in appellativa nonnunquam transibant, veluti cum aliquis mendacissimus, aut fallaci et fraudulento ingenio præditus, dicebatur κρής: cum fatuus quispiam vocabatur κυμαῖος: ut legimus ap. Lucian. Οὐχ οὕτω κυμαῖός εἰμι: [cf. 3, 164.] Quod autem ad illa verba attinet, luserunt in iis alio quoque modo: veluti cum quidam Antigoni fortunam dicebat ἀλεξανδρίζειν, cum Demosthenes Pythiam φιλιππίζειν ajebat. Sed in hisce duobus verbis eadem terminatio non eund. usum præstat. Nam illi ἀλεξανδρίζειν quædam imitationis s. æmulationis declaratio inest, meo judicio: at illi φιλιππίζειν Favoris signif. subesse constat. Eodemque pacto et alia utrumque usum habebant, quæ ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν ὀνομάτων derivata erant; nam ἀττικίζειν et λακωνίζειν non solum Atticis et Laconibus favere, s. ab illorum partibus stare significabant, sed etiam Atticos et Lacones imitari: præsertim tamen quod ad sermonem attinet. Quin etiam vitium gentis nonnunquam notabatur, (ut de κρητίζειν et αἰγυπτιάζειν et λεσβιάζειν dictum fuit,) veluti cum λακωνίζειν pro παιδίοις χρῆσθαι usurpabatur: cujus expositionis auctor est Hesych. Quædam vero in una eademque signif. utramque terminationem habebant: veluti cum δωρίζειν (sicut ἀττικίζειν atque ἰωνίζειν) et δωριάζειν, de utentibus Dorico sermone, s. Dorice loquentibus, dicebatur. Quorum posteriore usus est Anacr. Ὁ δ' εἶπε δωριάζων, Λάβ' αὐτὸν ὁππόσον λῇς. Sed δωριάζειν dicebatur etiam τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολύ τι τοῦ σώματος. Habebant porro verba ista et sua verbalia nomina; nam ἀττικισμὸς et λακωνισμὸς in frequenti usu erant: quibus simile est φιλιππισμὸς ap. Demosth. Atque ut a κρητίζειν quoque erat κρητισμὸς, sic ab αἰγυπτιάζειν, et λεσβιάζειν, et δωριάζειν, non dubium est quin dicta fuerint αἰγυπτιασμὸς et λεσβιασμὸς et δωριασμός. Verum a nomine πατὴρ non tantum πατριάζειν dixerunt, (sicut et πατρίζειν in aliquo usu fuisse existimo,) sed etiam πατρώζειν. Scimus autem Latinos suum Patrissare ad hujus exemplum finxisse. Quæri igitur possit an non in verbo κρητίζειν et aliis hujusmodi, in iis item verbis quæ e Scriptorum nominibus efficta fuerunt, vel effingi possunt, et studium imitandi s. æmulandi declarant, illam verbi Patrissare formam sequi possimus: nimirum tam in κρητίζειν, et ceteris ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν itidem deductis, quam in δημοσθενίζειν, in θουκυδιδίζειν, in ὁμηρίζειν, in πινδαρίζειν: quorum ultimo nostra lingua, dicens Pindarizer, de iis utitur non qui grandiloquentiam Pindaricam æmulantur, sed qui et sermonis forma et vocis modulatione utuntur ad ostentationem composita. Licet quidam ad vocem duntaxat referant, quæ sc. resonet, s. tinnulum quiddam habeat: qualis ea est, quam vocamus Voix éclatante. Quæri possit, inquam, an non Cretissare, an non Demosthenissare pariter dici queat pro δημοσθενίζειν, itidemque in ceteris. Meo quidem certe judicio, qui primus Patrissare protulit, illo uti minime dubitasset. Sed quod dixi, verbis illis Imitandi s. Æmulandi studium significari, nolim sic accipi quasi non alium etiam usum habere interdum possint. Nam si dicatur aliquis πλατωνίζειν, non jam de illa imitatione intelligendum fuerit, sed potius de eo qui Platonis dogmata sequitur: quo sensu dictum fuisse creditur, Ἢ Φίλων πλατωνίζει, ἢ Πλάτων φιλωνίζει. Sic tamen ut videatur posse dici πλατωνίζειν is quoque, qui non omnino, sed e parte tantum Platonis adhæreat placitis, et cujus animus ad Platonicam philosophiam aliquo modo sit inclinatus. Commodum autem hic recordor verbi ἐπικρητίζειν, quod inveni appositum margini libri Eusebii quem adversus Hieroclem scripsit, Apollonium Tyaneum cum Christo servatore nostro comparantem. Ubi enim scribit Euseb. Φυσικοῖς νόμοις καὶ φιλοσόφων δόγμασιν ἐκδιδάσκων ὡς ἄρα τῶν ὄντων τὰ μέν ἐστιν ἐφ' ἡμῖν, τὰ δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν, margini veteris cujusdam libri ascriptum legitur, Ἐπικρητίζεις, βέλτιστε Εὐσέβιε, νῦν.

Denique eo licentiæ tandem ventum est ut hujusmodi verbis (aut saltem eorum nonnullis) præpositio κατὰ præfigeretur: veluti cum dicitur καθομηρίζειν. Sed hoc καθομηρίζειν alium habere usum sciendum est quam simplex ὁμηρίζειν, et accusativo jungi. Neque enim sine exemplo dixisse puto Greg. Naz. Ἵνα τελέως αὐτὸν καθομηρίσω, ubi existimat et Bud. καθομηρίσαι esse Homericis versibus describere s. celebrare. At quidam hunc præpositionis usum in isto verbo non animadvertens, (vir alioqui hujus linguæ peritissimus,) καθομηρίζειν perperam pro simplici ὁμηρίζειν posuit.

Verumenimvero longius jam in isto sermone progressus sum quam statueram, meorum etiam atticismorum fines prætergrediens: ideoque hoc unum addam, Atticos Comicos aliquid præterea circa nomina propria καινοτομῆσαι: veluti cum πεφιλιππιδῶσθαι dicebat Alexis pro λελεπτύσθαι s. ἀπισχνῶσθαι: illud enim verbum ex isto Comico affert Athen., circa finem libri XII. Sed ap. eum πεφιλιππῶσθαι perperam scriptum est: pro quo audacter πεφιλιππιδῶσθαι repono, quod ipsemet Athen. e nomine Φιλιππίδης deductum esse doceat: afferens e Menandro, Φιλιππίδου λεπτότερον: ex Aristophonte, ἰσχνότερον Φιλιππίδου. Quin etiam aliis modis in hujusmodi deductionibus, quæ a propriis nominibus erant, lusisse, vel e Menandreo vocabulo ἀλεξανδρῶδες, (cujus et supra obiter facta mentio fuit,) discere possumus. Eo enim usum esse Menandrum docet Plut. in ipsius Alexandri Vita, Δηλοῖ δὲ καὶ Μένανδρος ἐν Κωμῳδίᾳ, παίζων πρὸς τὸ παράδοξον· ὡς Ἀλεξανδρῶδες ἤδη τοῦτο· κἂν ζητῶ τινα, αὐτόματος οὗτος παρέσται· κἂν διελθεῖν δηλαδὴ διὰ θαλάσσης δέῃ τόπον τινὰ, οὗτος ἔσται μοι βατός. Perinde est autem, ut opinor, ac si diceretur, ἐνταῦθα ἡ ἐμαυτοῦ τύχη ἀλεξανδρίζει, ut quendam locutum esse, antea dictum a me fuit. Jam vero et e nominibus quæ vocantur ἐθνικὰ, aliis modis verbis finxisse Atticos, ac præsertim Comicos, vel ex illo ἐντεθετταλίσμεθα apparet, quod ab J. Poll. affertur, et exp. χλαμυδοφοροῦμεν.

AD EAS VOCES Atticas tandem venio, quæ Atticæ quidem linguæ sunt peculiares, sed Atticis Scriptoribus inter se communes; aut, si mavis, quæ Attico sermoni, sed non item certis quibusdam Scriptoribus, sive certo cuidam Scriptorum generi, peculiares sunt, ut præcedentes.

Auspicabor autem (quod faustum felixque sit, vel potius, quod non nisi faustum felixque esse potest,) a nomine εὐαγγέλιον. Hoc enim quidam Atticum esse tradiderunt. Extat quidem certe ap. Atticos Scriptt., et nominatim ap. ἀττικώτατον Comicum Aristoph.; sed si Atticis nomen hoc ascribere nolimus, saltem ab eo deductum verbum εὐαγγελίζεσθαι ascribendum erit: assentiendo Scholiastæ illius Comici, qui in hunc locum Ἱππ. (643.) κἀναχανὼν μέγα, Ἀνέκραγον, ὦ βουλὴ, λόγους ἀγαθοὺς φέρων Εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι, hæc annotat, εὐαγγελίσασθαι δὲ, εὐαγγέλια λέγειν, Ἀττικῶς. Ex hac autem expositione colligo, (ut in meo Thes. L. Gr. docui,) eum εὐαγγελίσασθαι cum accus. λόγους non conjunxisse, sed absolute positum existimasse, cum alioqui soleat accusativo jungi: ut ibi Demosth. et Antiphontis loci ostendunt.

Σπερμολόγος illi εὐαγγελίου appellationi subjungam, non alia de causa quam quod ex Atticis vocabulis unum sit cujus aliquem in Evangelicis scriptis usum habemus, et quidem ex ipsorummet Atheniensium ore, aut saltem quorundam qui Athenas incolebant. Legimus enim Act. 17, (18.) Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρείων καὶ Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καί τινες ἔλεγον, Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; De hujus autem vocabuli significatione magnam mihi dubitationem oriri fateor. Interpretari enim Seminator verborum vel Funditator verborum, plane alienum esse videtur ab ea quam habet compositionis forma. Siquidem σπερμολόγος non e verbo et nomine λόγος factum est, sed e nomine σπέρμα, et verbo λέγω, accipiente signif. τοῦ συλλέγω, (veluti cum dicitur κοπρολόγος et ἀργυρολόγος.) Alioqui enim dicendum fuisset non σπειρολόγος, (ut putavit Erasmus,) sed σπορολόγος, vel potius λογοσπόρος, ut dicitur παιδοσπόρος, τεκνοσπόρος, φυτοσπόρος. Sed ab altera parte non parum Hesychii et Suidæ auctoritas me movet: quorum ille σπερμολόγος primo loco exp. φλύαρος: hic, εὐρυλόγος et ἀκριτόμυθος: quæ expositiones cum Latinis illis conveniunt, et ita vocabuli hujus significationem exprimunt quasi e verbo et nomine λόγος sit conflatum. Adde quod ea expositio, quam tribuit Eust. verbo σπερμολογεῖν, scribens dici ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων, κ. τ. λ. talis est ut conveniat cum ea, quam duo illi Lexicographi dant nomini σπερμολόγος. Quid igitur putandum est? an hos non animadvertisse quod dixi, an potius existimasse, non tam ipsam compositionis formam, quam rem de qua ageretur, considerari debere? et vel quendam in significatione abusum esse credidisse, vel a verbo σπερματόω aut σπερμαίνω, non a nomine σπέρμα, deduxisse? Horum certe alterutrum censuisse illos persuasum habeo, et quomodo alioqui signif. istam admittere potuerint, non video: licet et illi Lucæ loco et cuidam Demosthenico convenire videatur, non minus quam altera: quam in Thes. una cum illo Demosthenis loco videndam lectoribus reliqui. His autem quæ dixi, et Budæi auctoritas (quæ non parvi est ponderis) adjungi potest: quamvis nullam ille hujus expositionis rationem reddat: ad quam ibid. lectores remisi.

Ἰακχαγωγὸς tanquam Atticorum proprium, sicut κουροτρόφος et δαειρίτης, ap. J. Poll. legimus, inter Alia nomina eorum qui mysteriorum celebrationi vacabant. Hesychio autem teste Ἴακχος in Attica nomen erat Herois, nec non Templi, et Statuæ.

[215] Ἱεροποιοὶ, Ὀργεῶνες, Μειαγωγοὶ, aliæque nonnullæ id genus voces commode præcedentibus posse subjungi videntur, utpote ad sacra et ipsæ pertinentes. Ac primum ad vocab. illud ἱεροποιοὶ quod attinet, ad verbum quidem sonat i. q. Latinis Sacrifici: neque hac in signif. dicendum fuerit Atticum: cujus signif. exemplum videtur suppeditare hic Aristotelis locus, Polit. 6. non procul a fine. Postquam enim suo περὶ τῶν Πολιτικῶν Ἀρχῶν sermoni subjunxit, Ἄλλο δ' εἶδος ἐπιμελείας, ἡ περὶ τοὺς θεούς· οἷον, ἱερεῖς τε καὶ ἐπιμεληταὶ τῶν περὶ τὰ ἱερὰ, τοῦ σώζεσθαι τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἀνορθοῦσθαι τὰ πίπτοντα τῶν οἰκοδομημάτων, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα τέτακται πρὸς τοὺς θεοὺς, addit, Συμβαίνει δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ταύτην ἐνιαχοῦ μὲν εἶναι μίαν, οἷον ἐν ταῖς μικραῖς πόλεσιν· ἐνιαχοῦ δὲ πολλὰς, καὶ κεχωρισμένας τῆς ἱερωσύνης· οἷον ἱεροποιοὺς, καὶ ναοφύλακας, καὶ ταμίας τῶν ἱερῶν χρημάτων. At vero ubi Demosth. suum Midian exagitans, clamat, (p. 570.) Ὑμεῖς γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐχειροτονήσατε τοῦτον τῆς παράλου ταμίαν, ὄντα τοιοῦτον, οἷός ἐστι· καὶ πάλιν ἵππαρχον, ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ταῖς πομπαῖς οὐ δυνάμενον· καὶ μυστηρίων ἐπιμελητὴν, καὶ ἱεροποιόν ποτε, καὶ βοώνην, καὶ τὰ τοιαῦτα δή: ibi e Schol. cognoscimus hanc vocem Atticis aliud sonare quam quod sonat prima fronte, et cum respicimus ad voces e quibus componitur. Dicit enim ita vocari Eum qui victimas inspiciebant, num mutilæ aut alio modo minime essent idoneæ. Et in alium ejusd. Orationis locum annotat, ἱεροποιὸν vocari Eum qui in sacrificiis animadvertat atque observet num quidpiam fraudis circa ea committatur. Observandumque est ex ipsis etiam Demosth. verbis, Eumenidibus datos fuisse hos ἱεροποιούς: scribit enim, Περιεῖδε δὲ ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἱρεθέντα ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων τρίτον αὐτόν. Ubi Schol. dicit ab Areopago solitum τὸν ἱεροποιὸν eligi, ἐπειδὴ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τὰ τῶν ἱερῶν τῶν Εὐμενίδων ἐπετέτραπτο: ubi præp. ἐν abundare, et nihil aptius quam articulum τῷ in ejus locum posse reponi existimo. J. Poll. autem scribit ἱεροποιοὺς fuisse Decem, qui sacra quinquennalia facerent: nimirum τὴν εἰς Δῆλον θυσίαν, τὴν ἐν Βαυρῶνι, τὴν εἰς Ἐλευσῖνα. Apud eund. Lexicographum, nec non ap. Harpocr. videnda lectori relinquo duarum vocum reliquarum signif. In certis quibusdam sacris utebantur etiam virginum ministerio, quæ γεραραὶ vocabantur, in aliis, earum quæ κανηφόροι nominabantur. Harum autem frequentior est ap. Scriptt. quam illarum mentio. Ceterum ex Aristot. verbis proxi-

mis ei loco quem paulo ante attuli, discimus, ut A Athenienses sua vocabula habebant, ita et alios Græcos sua habuisse. Illum enim ejus locum, in quo τῶν ἱεροποιῶν et ναοφυλάκων mentionem facit, proxime sequuntur hæc verba, Ἐχομένη δὲ ταύτης ἡ πρὸς τὰς θυσίας ἀφωρισμένη τὰς κοινὰς πάσας ὅσας μὴ τοῖς ἱερεῦσιν ἀποδίδωσιν ὁ νόμος, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κοινῆς ἑστίας ἔχουσι τὴν τιμήν· καλοῦσι δ' οἱ μὲν ἄρχοντας, τούτους· οἱ δὲ, βασιλεῖς· οἱ δὲ, πρυτάνεις. Quin etiam non multo ante dixerat itidem, Ἐπεὶ δὲ ἔνιαι τῶν ἀρχῶν, εἰ καὶ μὴ πᾶσαι, διαχειρίζουσι πολλὰ τῶν κοινῶν, ἀναγκαῖον ἑτέραν εἶναι τὴν ληψομένην λογισμὸν, καὶ προσευθυνοῦσαν, αὐτὴν μηδὲν διαχειρίζουσαν ἕτερον· καλοῦσι δὲ τούτους, οἱ μὲν, οὐθύνους· οἱ δὲ, λογιστάς· οἱ δὲ, ἐξεταστάς· οἱ δὲ, συνηγόρους. J. Poll. tamen non solum εὐθύνους, sed etiam λογιστὰς inter Atheniensium magistratus recenset; sed εὐθύνους quidem esse dicit ὥσπερ παρέδρους τοῖς ἐννέα ἄρχουσι: at λογιστὰς ait παρακολουθεῖν τοῖς διοικοῦσι. Harpocr. autem eod. quo Aristoteles modo hæc exp., eand. utrique signif. tribuens; sed idem utrumque B Atheniensibus ascribit, non autem diversis, ut Aristoteles. Quin etiam nominativum facere videtur ille non εὔθυνος, sed εὐθύνης: quamvis in Edd. typographicis scriptum sit εὐθύνη, præcedente plurali εὐθύναι: dicitque fuisse decem: quod et in Λογισταὶ tradit: scribens, Εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν δέκα οἱ τὰς εὐθύνας τῶν διῳκημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις τριάκοντα, ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀποθῶνται οἱ ἄρχοντες. At in Εὐθύναι scribit, Δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν, παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ ἄρξαντες, ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων, τὰς εὐθύνας. A Plat. et εὐθυνταὶ et εὔθυνοι appellantur. Data est porro hæc appellatio istis censoribus a corrigendo: eod. prorsus modo quo Gallice dicimus Redresser quelqu'un, de eo etiam in quem censuram exercemus. Ad λογιστὰς vero quod attinet, fuisse Atticum vocab., e Demosth. quoque et Æschine cognoscimus. Hæc autem cum ita sint, dicendum est Athenienses duplicem ejusd. magistratus appellationem habuisse, et ap. Aristot. οἱ μὲν, οἱ δὲ, non tantum de Diversis populis, sed etiam C de Diversis in eod. populo hominibus intelligi.

Σεισάχθεια numerandum esse inter Attica vocabula, negare nemo potest: cujus nominis elegans est compositio, sonantis Excussionem oneris, vel Onus excussum: sive Solon sive alius hanc χρεῶν ἀποκοπῆς, i. e. Novarum tabularum speciosam et honestam, aut saltem minus invidiosam appellationem excogitarit. Plut. (9, 220.) de Solone loquens, Ἐπεὶ γὰρ ἐν νῷ λαβὼν τὰ ὀφλήματα κουφίσαι, καὶ τὴν σεισάχθειαν, (τοῦτο δὲ ἦν τὸ ὑποκόρισμα χρεῶν ἀποκοπῆς,) εἰσενεγκεῖν, ἐκοινώσατο τοῖς φίλοις. [216] Sed legimus ap. Eund. in ipsius Solonis Vita (§. 15.) quosdam (et in his Androtionem) scripsisse, non de novis tabulis, sed duntaxat de moderatione circa usuras introducta fuisse dictam σεισάχθειαν. Ejus verba sunt, Οὐκ ἀποκοπῇ χρεῶν, ἀλλὰ τόκων μετριότητι κουφισθέντας ἀγαπῆσαι τοὺς πένητας, καὶ σεισάχθειαν ὀνομάσαι τὸ φιλανθρώπευμα τοῦτο, καὶ τὴν ἅμα τούτῳ γενομένην τῶν τε μέτρων ἐπαύξησιν καὶ τοῦ νομίσματος τιμήν. At de aliis vocabulis quæ a Solone aut alio Atheniensi ficta non D fuerunt, sed e linguæ communis usu in alium traducta, dictum antea fuit, pag. sc. 200.

Ἀμφαρίστερος Atticum esse censet idem J. Poll.: quod tamen nec Hes. nec Eust. perhibent. Ac dubitari etiam possit an in alterutra duntaxat signif. sit Atticum, an in utraque: i. e. tam in propria quam in metaphorica.

Ἐπιδέξια in hoc Atticarum vocum albo ponere possumus: quam mihi proxime præcedens ἀμφαρίστερος in memoriam revocavit. Sed ἐπιδέξια in certa quadam signif. duntaxat esse Atticum arbitror. Scribit enim Eust. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐπιδέξια παρὰ τοῖς ὕστερον Ἀττικοῖς καὶ τὰ καίρια καὶ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος· πληγῆναι γοῦν τις λέγει τὰ ἐπιδέξια. Quod autem dicit τοῖς ὕστερον Ἀττικοῖς, ad Hom. referendum est, et subaudiendum Ὁμήρου cum ὕστερον.

Ἐπίκωπος inter Attica vocabula censeri debet, teste Eust.; qui ἐπικώπους ab illis vocari tradit τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι κωπηλάτας. Apud Thuc. autem legimus et προσκώπους.

Ἐπιβάτης itidem pro Attica voce habebitur, non in ea signif. quæ passim ei datur, sed in alia. Idem enim Grammaticus postquam dixit Atticos ἐπικώπους appellare κωπηλάτας, (i. e. Remiges,) Eos qui sunt in triremibus, subjungit, ἐπιβάτας ab iisd. appellari τοὺς μαχητάς.

Ἐπίκληρος item Atticum esse vocab. testatur Eust.; at J. Poll. ipsum explicans, non addit esse Atticum. De hujus autem vocabuli significatione fuse in meo Gr. L. Thes. disserui. Harpocr. vocem ἐπικληρῖτις ex Isæo affert, tanquam idem declarantem. At J. Poll. ex Eod., nec non e Solone, habet non ἐπικληρῖτιν, sed περικληρῖτιν, si non mentiuntur ejus exemplaria; sed vix fidem illis habeo.

Ἐπίπροικος quoque et Ἐπίδικος pro Atticis habentur, quæ de Virgine, vel potius generaliter de Muliere dicuntur: simulque cum illo ἐπίκληρος ab Harpocr. recensentur, tanquam ad eand. rem pertinentia. Ab J. Poll. cum ἐπίκληρος mentio fit et τῆς ἐπιδίκου, nec non τῆς ἀνεπιδίκου: at τῆς ἐπιπροίκου non item, eo quidem in loco. Sed non procul inde νύμφην ἐπίπροικον esse ait τὴν σὺν προικί: ut ἄπροικον, τὴν ἀχρήματον. Equidem de voce ἐπίπροικος potius dubitarim an sit Attica, quam de ἐπίδικος: quoniam si ἐπίπροικος inter Atticas voces numeremus, videtur numerari inter eas debere et altera illa, ἄπροικος.

Ἀπληγίδες quoque et Διπλησίδες erant vocabula Atticorum; nam e lænis alias ἀπληγίδας, alias διπλησίδας vocabant, si credimus Polluci, vel potius ejus exemplaribus. Ego certe parum illis fidei in posterioris vocabuli scriptura tribuo; nam διπληγίδας reponi debere contendo: ut διπληγίδες respondeat τῷ ἀπληγίδες. Non dubito autem quin et illa scriptura ἀπληγίδες alicui esse suspecta possit, et ἁπλοΐδες in ejus locum reponi debere crediturus sit, itidemque διπλοΐδες pro διπληγίδες. Sed is et Suidæ, (in vet. quoque exemplari,) et Etym., et cujusdam veteris Lexici mei testimonio eam scripturam confirmari sciat: et quidem afferentium itidem ἀπλήγιος ex Eupolide in signif. nominis ἁπλοῦς: ideoque potius Hesychii exempl. suspecta habeat, et in iis ἀπλῆγις, aut ἀπληγὶς, pro ἀπλῆτις, eodemque modo ἀπλήγιος pro ἀπλήτιος reponi debere existimet. Ceterum τὰς διπληγίδας ab iisd. Atticis nominatas etiam fuisse διβόλους, idem Lexicographus tradit.

Ὁμογάλακτες, si J. Polluci credimus, est itidem Atticum: Οἱ δ' ὁμογάλακτες, inquit, ἴδιον τῶν Ἀττικῶν. Aristot. tamen de nomine isto ita loquitur tanquam non valde usitato, ne ap. Atticos quidem. In Polit. enim 1, 1. scribit, Μάλιστα δὲ κατὰ φύσιν ἔοικεν ἡ κώμη ἀποικία οἰκίας εἶναι· οὓς καλοῦσί τινες ὁμογάλακτας παῖδάς τε καὶ παίδων παῖδας. Hesychio autem teste, appellatione ὁμογαλάκτων significantur οἱ ἐκ τοῦ γένους, vel ἀδελφοί.

Διώβολον et Τριώβολον, esse et ipsa linguæ Atticæ fatendum est, sicut ea numismata, quæ his vocabulis significantur, Attica erant, i. e. in usu ap. Atticos. Ἦν δὲ, inquit J. Poll., καὶ τριώβολον καὶ διώβολον εἴδη νομισμάτων Ἀττικῶν. Additque diobolo insculptam fuisse ab una parte noctuam, ab altera faciem Jovis: triobolo autem hanc faciem itidem, sed binas noctuas. [217] Verum in typographicis Pollucis Edd. τετρώβολον perperam legitur pro τριώβολον, hoc quidem loco: cum enim dioboli et trioboli mentionem fecisset, non tetroboli subjunxit, notam utrique insculptam declarare volens, Τὸ μὲν διώβολον, ἐντετυπωμένην ἔχον γλαῦκα, καὶ τὸ ἐκ θατέρου πρόσωπον Διός. τὸ δὲ τριώβολον κ. τ. λ. Natum autem suspicor errorem e proxime sequenti loco, ubi τετρωβόλου quoque mentionem facit: dicens τετρώβολον quidem et τριώβολον usu trita fuisse: at pro διώβολον plerumque dicere solitos δύο ὀβολούς. Affertque locum Demosth., ubi legitur δυοῖν ὀβολοῖν: sed ei subjungit Aristophanicum, in quo habetur illa vox composita διώβολον. Eust. de Æolico nomine πεμπώβολον disserens, inter alia scribit, Εἰ δέ τις εἴπῃ πεντώβολον, παρήγαγε μὲν

τὴν λέξιν ὥσπερ καὶ τὸ πεμπώβολον· οὐκέτι δὲ ἀφῆκεν αὐτὴν Αἰολικὴν εἶναι, ἀλλὰ διαλέκτου Ἀτθίδος αὐτὴν ποιεῖ, καὶ δηλοῖ τοὺς πέντε ὀβολούς: eod. modo, inquit, quo τριώβολον, Tres obolos, διώβολον Duos significat.

Atque ut ὀβολὸς, sic et δραχμὴ sua compp. habet, quæ an itidem Attica censeri debeant, dubium est. At vero γλαῦκα fuisse Nomen Atticum certi numi constat, quemadmodum et βοῦν: nimirum ab insculpta noctuæ effigie uni, bovis alteri. Quidam jam inde a priscis Atticis illam βοὸς appellationem manasse tradunt, quidam vero Deliorum potius quam Atheniensium fuisse scribunt. Hoc nemini dubium esse potest, quin ut magistratuum, sic etiam numismatum sua populi singuli nomina habuerint. Sed Atticos hic quoque in appellationibus, quæ alioqui communes illis erant cum ceteris, aliquid sibi peculiare habuisse videmus; nam χαλκίον eos, sicut ἀργύριον et χρυσίον, dixisse potius quam χαλκόν: et κέρματα multitudinis numero potius quam κέρμα dicere solitos fuisse, J. Poll. quoque testatur: licet Antiphanes et alii quidam in illo quoque singulari numero voce hac usi fuerint.

Λυχνοῦχος quoque hic commemorandum erit, cum unum sit ex illis compp. quæ non tantum significatione sunt Attica, (i. e. signif. quandam Atticis peculiarem habent, ut δημιουργὸς, ut ἀδηφάγοι, cum περὶ τελείων ἵππων dicitur, ut etiam quædam alia,) sed suam illis originem debere existimantur. Λυχνοῦχος, inquit Hes., ὁ φανὸς, λαμπτήρ· οἱ δὲ, ἐφ' ὃν ὁ λύχνος ὀχεῖται. Et hic quidem tacet vocem esse Atticam; sed in nomine φανὸν scribit, Φανὸν, τὸ φαινόμενον· φωτεινὸν καὶ λαμπρόν. Ἀττικοὶ δὲ λυχνοῦχον ἐκάλουν ὃ ἡμεῖς νῦν φανόν. Hanc autem vocem in Thes. meo explicavi quidem, sed Atticam esse non admonui, quod aut nondum legissem, aut me legisse non meminissem. Hoc etiam addo, non posse dubitari de prima et propria nominis λυχνοῦχος signif. ab iis, qui in Gallia viderint quod ibi appellatur Phalot, voce ab illo Hesychiano φανὸς parum detorta. Imo vero alicubi Phanot auditur, quod quamvis melius dicatur, (utpote retinendo integram scripturam Græci φανὸς,) irrideri tamen ab aliis solet.

Δᾳδοῦχος aptissime illi λυχνοῦχος, tum propter significationis vicinitatem, tum ob compositionis similitudinem, subjungetur, quod ejusd. esse dialecti constat. Estque animadvertendum, compositum hoc δᾳδοῦχος ex eorum numero esse, quæ aliam signif. habent quam haberent seorsum voces e quibus sunt composita: idque docte annotavit Eust. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὥσπερ διαφέρει ὁ δᾷδας ἔχων ἁπλῶς, καὶ ὁ ἐν τοῖς κατ' Ἐλευσῖνα μυστηρίοις δᾳδοῦχος· καὶ ὁ ῥάβδον ἁπλῶς ἔχων, καὶ ὁ ταξεωτικὸς ῥαβδοῦχος, οὕτω καὶ ὁ σκῆπτρον ἁπλῶς ἔχων, (κατὰ τὸν ἐν Ὀδυσσείᾳ πτωχὸν Ὀδυσσέα, καὶ εἴ τις ἄλλος τοιοῦτος,) καὶ ὁ σκηπτοῦχος, ὃς βασιλεὺς εἶναι ἰδιάζεται. Legimus quidem δᾳδούχους fuisse dictos Qui in Cereris sacris noctu faces portabant, tanquam ipsius factum Persephonen quærentis imitantes; sed an de Sacerdotibus tantum diceretur, vel potius an Soli sacerdotes hoc officio fungerentur, dubitari potest. Eust. certe videtur ad eos non restringere, Ὡς δῆλον ἐκ τοῦ παρ' Ἀττικοῖς δᾳδουχεῖν, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς δᾳδούχων, οἳ δοκιμαζόμενοι ἐπεστάτουν ταῖς δᾳδουχίαις.

Θαλλοφόρος poni in hoc Atticorum compositorum albo meretur: et post δᾳδοῦχος aptum habere locum poterit, quod ut δᾳδοῦχοι, ita etiam θαλλοφόροι cuidam ἑορτῇ adhiberentur, (sed non eidem,) ut illi facem, ita hi frondem oleaginam portantes s. gestantes, Καὶ θαλλοφόροι δέ τινες ἦσαν ἐν Ἀθήναις, τοιοῦτοι δὲ ἔν τισιν ἑορταῖς οἱ γεραίτατοι, inquit Eust. Intellige autem ἐν τοῖς Παναθηναίοις. Verum quod ap. eum alibi legitur, θαλλοφόρον dictum etiam fuisse τὸν μηδὲν χρήσιμον ἀλλ' ἢ βοσκήμασι θαλλὸν παραβάλλειν, parum fidei ap. me obtinet. Primum enim θαλλοφόρος non de Quovis dictum fuisse qui ad nullum opus habilis esset, sed tantum de Sene; deinde θαλλὸν eand. ibi signif. habere existimo, quam habet cum θαλλοφόροι vocantur illi, qui τῇ τῶν Παναθηναίων ἑορτῇ adhibebantur: i. e. peculiariter περὶ τοῦ τῆς ἐλαίας κλάδου dici. Hesychii autem locus, ubi explicatur hoc vocab. θαλλοφόρος, mendosus est simul et imperfectus: adeo ut ejus de hac metaphorica signif. sententia perspici non queat. Postquam enim dixit, Θαλλοφόρος, ὁ πομπεύων Ἀθήνησι, καὶ ἐλαίας κλάδον φέρων, addit, Λέγει δὲ καὶ γέροντας θαλλοφόρους, πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρησίμους ἢ πρὸς τὸ θάλλειν. [218] Duobus autem modis posse expleri ll. l. docebo paulo post. Prius autem Aristophanis locum afferam, e quo ille usus nominis θαλλοφόροι cognoscitur: nimirum convitio jactatum fuisse in senes inutiles. Is extat Σφ. (540.) Οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος Χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ. Σκωπτόμενοι γὰρ ἂν ἐν Ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις Θαλλοφόροι καλοίμεθ', ἀν-Τωμοσιῶν κελύφη. Ubi ad vocem θαλλοφόροι hæc annotantur in Scholiis, Ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὕτω γέγραπται, Θαλλοφόροι ἀντὶ τοῦ Ἐργάται· Θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι· οἱ γὰρ γέροντες τὰ τοιαῦτα ἐν ἀγρῷ οἰκονομοῦσι. Quæ verba videntur alicujus esse, qui

B eand. illius signif. rationem redderet quam Eust.; hæc enim verba, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι, sumta sunt ex Od. P. (224.) Τόν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι, Σηκοκόρον τ' ἔμεναι, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι, Καί κεν ὀρὸν πίνων, μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο. Fortassis igitur inter ἐργάται et illa Homeri verba desunt quæpiam. Credibile enim est scripsisse illum, quicunque est hujus Scholii auctor, θαλλοφόρους dici qui non amplius essent vel esse possent ἐργάται, nec jam ad aliud opus apti quam πρὸς τὸ φέρειν θαλλὸν τοῖς βοσκήμασι: sicut sc. dixit Hom. θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι. Sed illud Scholium proxime sequuntur hæc verba, Εὐχερεῖς δέ εἰσι περὶ ὧν μηδὲν ἔσχον εἰπεῖν σαφὲς, ἀποσχεδιάζοντες. Quæ verba sunt alius cujuspiam Scholiastæ, præcedentem illam expositionem reprehendentis. Subjungit autem, Θαλλοφόρους γὰρ ἔφη, βουλόμενος τοὺς γέροντας δηλῶσαι· ἐπειδὴ ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ γέροντες θαλλοὺς ἔχοντες ἐπόμπευον· ὡς οὖν εἰς οὐδὲν ὄντων χρησίμων αὐτῶν ἔξω τοῦ θαλλοφορεῖν, οὕτως αὐτοὺς

C ἐπέσκωψεν. Nunc igitur quam expositionem secutum esse Hesychium dicemus? Ad me quod attinet, non dubito quin posteriorem, quæ est melior, vel potius quæ sola est bona et vera. Quod si ita sit, fuerit hoc modo emendandus ejus locus, Πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρησίμους ἢ Πρὸς τὸ θαλλὸν ἐν παναθηναίοις φέρειν: aut simpliciter, πρὸς τὸ θαλλὸν φέρειν.

Πατραλοίας et Μητραλοίας sunt itidem Atticorum composita, quod non minus quam de quoquam alio affirmari potest, cum uno ore omnes Gramm. id fateantur. Neque solum compositio est illorum, sed ipsum etiam verbum ἀλοᾷν, (pro quo his nominibus inest ἀλοιᾷν,) illis in ea signif. ascribitur, nimirum pro τύπτειν, cum πατραλοίας et μητραλοίας nihil aliud sonent quam πατροτύπτης et μητροτύπτης. Scribitur autem et πατραλῴας, itidemque μητραλῴας, ut e Suida pariter et Eust. discimus. Quamvis autem manifesta sit nominis πατραλοίας s. πατραλῴας compositio e πατὴρ et verbo illo ἀλοιᾷν, (sicut τοῦ μητραλοίας s. μητραλῴας e μήτηρ et eod. verbo ἀλοιᾷν,)

D et passim etiam usitata sit signif. huic compositioni respondens, Aristoph. tamen in Nubibus ita usus esse creditur, ut ambiguum sit an πατὴρ an πάτρα eo includatur. Qua de re et in meo Thes. monui: de hoc vero non item, Hesychium velle, πατραλοίαν dici etiam τὸν ἀτιμάζοντα τὸν πατέρα. Sed hujus signif. exemplum desidero.

Ὑβριστοδίκαι ab Atticis dicebantur οἱ μὴ θέλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας, ut Hes. et J. Poll. testantur; sed ille Atticum esse verbum tradit, quod hic tacet.

Παράσιτος item videri Atticum, docebo in v. Παρασιτεῖν, cum venero ad eorum vocabulorum enumerationem, quæ verba appellantur.

Σκοτόμαινα in Atticarum vocum numero poni debet, si Hesychio credamus; at si Eustathio, in numero Atticarum pariter et Doricarum. Addit autem, e nomine μὰν pro μὴν, non e μαίνεσθαι, compositum esse.

Περίστοον ab iisd. Atticis vocari tradit J. Poll. τὸν περίστυλον τόπον, s. περικίονα.

Τρίπυλον Atticos dixisse scribit Hes., non τρίθυρον. . Ὑπόχολον J. Poll. Attico sermone appellari tradit τὸν μελαγχολῶντα.

Νεώσοικος ex Atticorum compositorum est numero, sed nihil Atticum præter compositionem habens, cum a ceteris eadem verba de eadem re, sed separatim, usurpentur. Est autem animadvertendum Atticos in quibusdam appellationibus vocabulis separatis uti maluisse quam compositione, in hac autem contra. Nam ἄκρα πόλις eos dicere maluisse quam ἀκρόπολις: itidemque οἰκίας δεσπότης, quam οἰκοδεσπότης, et γυναικὸς ἀδελφὸς quam γυναικάδελφος, docui in superioribus, nimirum p. 201. Quo magis mirum videri possit compositionem illis in hac appellatione placuisse; sed hoc Ælii Dionysii testimonio ap. Eust. confirmatur. Cujus nisi tanta esset auctoritas, aliquos Aristoph. locos illi posse opponi dicerem, in quibus non συνθέτως, s. ἐν ἑνὶ μέρει λόγου scriptum est νεώσοικος, sed νεὼς οἶκος, ἐν παραθέσει, ut loquuntur. Sed ut illi potius credam, et typographica Aristoph. exemplaria suspecta in eo vocab. habeam, faciunt etiam quidam Thuc. et Dem. loci, in quibus illam compositionem observavi. Ceterum νεὼς οἶκον s. νεώσοικον, ab Ionibus νεῶνα, ab Atticis alio nomine νεώριον appellari, idem Dionysius testatur. Lat. Navale appellant.

Ἐπίχαρις in eundem catalogum referendum fuerit, si ap. Hes. ita legamus, Ἐπίχαρις παρὰ Ἀττικοῖς ἢ ἅβρα: [219] quæ lectio nullam ne unius quidem literæ mutationem habet, sed tantum articuli ἡ trajectionem. Alteram autem lectionem retinendo, ἅβρα inter Attica vocabula ab eo numerabitur: quod minime simile vero est. Quomodo enim Attica erit vox ea, quæ inter illas quidem quæ pure Græcæ sunt, sed inter ἐθνικὰς recensetur?

VENIO a compositis vocabulis ad simplicia: et quidem a nominibus adjectivis incipiens, quibus substantiva subjungam. Atque ut quoad fieri potest, huic classi minime immisceantur ea quæ ad eam non pertinent, non quæ significatione tenus Attica esse videbuntur, sed ea duntaxat quæ afferri putabo tanquam suam Atticis originem debentia, hic recensebo: et quidem si non omnia quæ occurrerint, at saltem præcipua. Quamvis autem a compositis ad simplicia transitum faciam, quæ interim composita occurrent præter illa quæ jam annotavi, non excludam: ut vicissim cum superioribus compositis irrepsisse quædam simplicia non ignoro.

Σαυλὸν teste Hesychio est ἁβρὸν, κοῦφον: quibus addit, ἁβρὸν, τρυφερὸν, Ἀττικοί: ubi non dubium est quin vel priore vel posteriore loco pro ἁβρὸν aliud reponendum sit vocabulum: aut certe quin priore loco tolli debeat; nam in posteriore cum τρυφερὸν optime convenit. Verum Hesychio de hujus nominis expositione non assentitur Schol. Aristoph. Is enim explicans verbum σαλακωνίσαι, tradit σαῦλον (ita enim ap. eum scriptum est) vocari τὸ φαῦλον καὶ διεῤῥυηκός. Verum quod ibi præcedit, cum Hesychii expositione potius convenit, si σαλάκωνα originem ab illo adjectivo habere dicamus.

Σκνίφος Atticos vocasse τὸ σκότος, auctor est Hes. Σκνιφὸν, ἀμυδρὸν βλέπον. Ἀττικοὶ γὰρ καὶ τὸ σκότος σκνίφος λέγουσι. Apud J. Poll. autem habemus σκνιπὸς, non σκνιφὸς, e Simonide, in hac ipsa signif.: ita ut vel hi duo Lexicographi inter se dissentiant in hujus vocis scriptura, vel alterius eorum exemplaria fide digna hoc loco non sint.

Μιννὸν, (a quo est verbum μινύθω, unde esse Lat. Minuo, persuasum habeo,) in Atticorum vocabulorum numero, ex Eustathii (inter alios) auctoritate ponere possumus. Sic Dores vocem ejusd. signif. peculiarem sibi habent. Ut enim Attici μιννὸν appellant parvum, sic Dores μικκόν. Quamvis Eust., vel potius Ælius Dionysius ap. Eust., non Doribus, sed Ionibus vocem hanc ascribat, Atticis vero ζμικρὸν et μικρόν. Legimus enim ap. illum Schol. Αἴλιος δὲ Διονύσιός φησιν ὅτι ζμικρὸν, καὶ μικρὸν, οἱ Ἀττικοί· μικκὸν δὲ Ἴωνες.

Τυννοῦτον, ut ejusd. signif., ita eorundem Atticorum est. Cujus vocabuli usum Thes. meus fuse tibi explicabit.

Σκοίθης inter Attica vocabula locum sibi poscit, si Hesychio credimus: scribenti, Σκοίθης, διάβολος. Ἀττικοὶ λάλος, στωμύλος.

Στηλῖται est item ex earum vocum numero, quas sibi Attici vindicant. Vocarunt autem στηλίτας eos, qui ἐπ' αἰτίαν τινὰ ἐστηλογράφησαν.

Λακοσχέας ab Atticis dictus fuit ᾧ τὸ ὀσχέον πάντοθεν ἐστὶ καθειμένον, s. ἀεὶ χαλαρόν ἐστι. Vide J. Poll. et Hes.

Οὐλὰς τρίχας dicunt Attici, ut testatur J. Poll. Sed cum magnus fuerit illius adjectivi usus, (unde etiam facta sunt composita, οὐλόθριξ et τρίχουλος, nec non οὐλοκόμος, s. οὐλοκόμας, et οὐλοκέφαλος, et οὐλοκάρηνος,) dubitari potest utrum ab Atticis originem habeat hoc vocab., quamvis ejus usus sit Atticus. Quæ dubitatio et de aliis quibusdam vocabulis oriri potest.

B Ἄττα et in quodam Epigr. Græco et a Luciano locis aliquot ponitur inter vocabula, quæ inculcabant qui videri Attici volebant.

Ἀῷστε cum illo ἄττα ab eod. Luciano simul recensetur.

Γαστροειδης ab Atticis vocatur qui Latine dicitur Ventriosus. Esse autem Atticum vocab. testatur Eust.

Ὠμοίδης et Πεοίδης eadem prorsus forma dicuntur qua proxime præcedens γαστροοίδης. Incertum est tamen an Eust. hæc duo esse Attica censuerit, sicut illud proxime præcedens γαστροοίδης. Poterant certe hæc tria in compositorum classe locum habere, sicut et quæ sequuntur.

Ἀκόρητος ex iis unum esse arbitror, quæ plane Attica censeri queunt, quod ἀκόρητος quidem dictum sit et ab aliis qui fortassis dialectum Atticam nihil curarent, sed ab alio verbo. Legitur enim ap. Hom. ἀκόρητος, sed pro Insatiabilis, Insaturabilis, (veluti cum dicit Il. H. 117. Εἴπερ ἀδειής τ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος, M. 335. Ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντα δύω C πολέμου ἀκορήτω Ἑσταότας, N. 621. Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀϋτῆς,) nimirum a verbo κορέω significante Satio, Saturo: quod a nomine κόρος originem habet. [220] At vero ἀκόρητος, quod inter Attica vocabula recensendum dico, longe aliam habet non signif. solum, sed etiam originem. Nam ἀκόρητος est ἀκαλλώπιστος, a verbo κορεῖν significante Verrere, Scopis purgare, Mundare, ut ap. Aristoph. N. (44.) Ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος, Εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος. Unde est etiam compositum ἐκκορεῖν, ut ἐκκορεῖν Ἑλλάδα dictum est in Comœdia itidem, τὸ ἐκκενοῦν καὶ καθαίρειν, ὡς εἰ καὶ ἐσαροῦτο κατὰ τὰς φιλοκαλουμένας οἰκίας.

Ἀπηνὴς, quamvis sit et ipsum ap. priscos quoque Scriptt. usitatum, poterit tamen, ut opinor, locum hic obtinere, nimirum inter Attica vocabula; quoniam non solum signif. diversam habet ab ea quæ passim ap. alios Scriptt. occurrit, sed originem quoque habere aliam videtur, veluti cum dicit Aristoph. N. (974.) ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές. D Sic et Eust. (974.) Ἀπηνὴς δὲ κοινῶς μὲν, ὁ σκληρὸς, καὶ ἐναντίος πρὸς τὸν ἐνηῆ· Ἀττικοὶ δὲ ἀπηνὲς καὶ τὸ ἁπλῶς ἀπὸ αἴνου ἔλεγον, ἤτοι ἀπαίδευτον.

Ἀφυὴς autem quia licet ab Atticis dicatur peculiariter περὶ τοῦ σκωπτικοῦ, cum diversa signif. diversam originem non habet, cum exemplis Tmematis primi ponendum potius fuit. Idemque et in aliis hujusmodi factum oportuit.

SUBSTANTIVA etiam nonnulla Atticæ linguæ a Lexicographis Gr. atque aliis Scriptt. commemorantur: e quibus aliqua priscis Atticis duntaxat in usu fuisse arbitror; (quod fortasse et de nonnullis superiorum vocabulorum dici potest;) sed quoniam nihil certi hac de re habeo, a ceteris ea minime separabo.

Θησεῖον Atticam fuisse Carceris appellationem ex Hes. discimus: qui tamen non παρ' Ἀττικοῖς dicit, sed παρὰ Ἀθηναίοις. Credibile est autem Certi carceris nomen, (et fortasse quod ap. priscos Athenien-

ses extiterit,) de Quovis carcere tandem usurpatum fuisse. Scimus alioqui Θησεῖον sonare Thesei templum, ut etiam ipse Hes. exp. νεὼν Θησέως: plurali autem numero Θησεῖα esse dicit Θησέως ἑορτήν. Sic Ἀνακεῖον s. Ἀνάκειον Attice dicebatur Dioscurorum templum, i. e. Castoris et Pollucis: qui ἄνακες vocabantur, (quo in usu Atticum et hoc vocab. videri queat,) Ἀνακεῖα autem s. Ἀνάκεια, eorum ἑορτή. Mirum est autem, Θησεῖον ad Carceris appellationem transivisse, cum alioqui illis, qui digni carcere essent, perfugium esse soleret. Scribit enim idem Lexicographus, Θησεῖον, νεὼς Θησέως, ἐφ' ὃν οἱ ἀποδιδράσκοντες κατέφευγον. Ideo autem κατέφευγον, quia ibi ἀσυλίαν εἶχον, ut Schol. Aristoph. in quodam Ἱππ. loco testatur. Sed dicit οἱ καταφεύγοντες τῶν οἰκετῶν, quem genitivum οἰκετῶν, aut certe δούλων, synonymum, ap. Hes. ne quis librarii incuria omissum suspicetur, sciat Philochorum ap. Etym. tradere, non solum servis, sed et aliis quibuslibet supplicibus fuisse perfugium. Apud eund. Lexicographum extat et Θησειότριψ, quod exp. ὁ ἐν τῷ Θησείῳ διατρίψας. Quamvis autem Aristophanem eo usum esse tradat, pro Attico vocabulo afferri non puto. Ibid. est etiam θησομύζειν quod explicat, τὸ ἐν αὐτῷ λέγειν: sc. τῷ Θησείῳ. Pro quo θησομύζειν facile crediderim reponendum esse θησειομυθεῖν.

Θεσμοφορεῖον et Πρυτανεῖον ejusd. cum præcedenti sunt formæ: quæ fuisse Athenis συσσιτίων nomina testatur Hes.

Νουμηνία Soloni ascribitur a Plut. in ejus Vita.

Ἄξονες et Κύρβεις esse nomina ab Atheniensibus orta, ex Eod. discimus.

Ἐργάωνες, teste Hes., Atticis dicti sunt οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς τόποι, ἔνθα οἱ οἰκέται κοιμῶνται: a Cretensibus autem ἐργάτωνες.

Ἐργάται fuerunt ab Iisd. appellati qui tempore Hesychii ἐργαστικοὶ vocabantur: at qui tum ἐργάται appellabantur, ab illis μισθωτοὶ dicti sunt. Hoc enim videtur velle ipse Hes.: cujus alioqui verba aliter accipienda existimabit, qui non ea prope intuebitur. Ἐργάδεις præterea pro Attica voce affertur a Plut. Solone: de cujus significatione dicam in proxime sequente vocab. Τελέοντες.

Τελέοντες et Αἰγικορεῖς vocabula sunt priscæ Atticorum linguæ, quæ a Plut. recensentur in Solone (23.) Καὶ τὰς φυλὰς εἰσὶν οἱ λέγοντες οὐκ ἀπὸ τῶν Ἴωνος υἱῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν γενῶν, εἰς ἃ διῃρέθησαν οἱ βίοι, τοπρῶτον ὠνομάσθαι· τὸ μὲν μάχιμον, ὁπλίτας· τὸ δ' ἐργατικὸν, ἐργάδεις· δυοῖν δὲ τῶν λοιπῶν, τελέοντας μὲν, τοὺς γεωργούς· αἰγικορεῖς δὲ, τοὺς ἐπὶ νομαῖς καὶ προβατείαις διατρίβοντας. Sed pro ὠνομάσθαι legitur etiam ὀνομάσαι in vet. exempl., ut sc. Solon hæc nomina illis imposuisse intelligatur. Verum aliud multo majoris momenti hic animadvertendum est, de quo in meis etiam Annotationibus lectores admonui: nimirum γεωργοὺς non esse unum ex illis nominibus, (ut crediderunt Interprr.,) sed id esse quo exp. τελέοντας. Nam, (ut ibi docui,) articulus τοὺς præfixus nomini γεωργοὺς, eod. modo quo et participio διατρίβοντας, aperte declarat non vocem γεωργοὺς, sed τελέοντας pro una ex illis antiquis appellationibus afferri. Alioqui enim cum ita [221] scripserit Plut., τελέοντας μὲν, τοὺς γεωργοὺς, dicendum fuisset contra, γεωργοὺς μὲν, τοὺς τελέοντας. Sic enim articulos ab illo videmus præfigi ceteris vocabulis, quibus cetera nomina exp., non ipsis nominibus quæ exponuntur. Atque ita Gramm. quoque passim ac præsertim Lexicographi articulo in expositione vocabulorum utuntur: quod tamen ap. hos quoque non animadversum a nonnullis, in errorem eos impulit. Sic certe ap. J. Poll. non animadversus hic articuli usus fecit, ut etiam interpunctionis notula non animadverteretur esse perperam posita; adeo ut quod de uno verbo tradit J. Poll., de altero tradere creditus sit. Pollucis enim verba sunt hæc, postquam scripsit quosdam Comicos verbo ἀπομύττειν usos esse pro ἐπὶ κέρδει ἐξαπατᾷν, (quod imitatus Terent. dixit, Emunxi argento senes,) μυκτηρίζειν δὲ Λυσίας καὶ τὸ μυσάττεσθαι, ἀπὸ τοῦ τῷ μυ-

A κτῆρι ἐνδείκνυσθαι τὸ δυσχεραίνειν. Ubi Pollucem exponere velle non verbum μυσάττεσθαι, (cujus expositio ab hoc loco plane aliena est,) sed contra μυκτηρίζειν explicare per illud μυσάττεσθαι, ex illo etiam articulo τὸ manifestum esse potuit: ut omittam, convenire ea quæ sequuntur, non cum μυσάττεσθαι, sed cum μυκτηρίζειν. Verum simul ille articuli usus non animadversus, simul etiam interpunctionis notula quæ post Λυσίας obrepserat, fecerunt ut quidam etiam eruditissimus vir crediderit tradi ab J. Poll. de verbo μυσάττεσθαι, (quo exponit,) ea quæ contra de μυκτηρίζειν, (quod exponitur,) tradere eum voluisse, nemo mihi negare possit. Post Λυσίας autem subaudiendum relinqui verbum εἶπε, aut aliud id genus, minime novum ei videri debebit, qui eand. ἔλλειψιν in quamplurimis non hujus solum, sed aliorum quoque Lexicographorum locis observarit. Et quoniam in hunc sermonem deveni, et cautum lectorem alienis periculis reddere cupio, addam et aliud exemplum erroris eadem in re admissi, et quidem ap.

B eund. Lexicographum: eumque e meo libro de Origine Mendorum, (quem ante aliquot annos promissum, in lucem edere non permiserunt variæ occupationes, ac præsertim longi circa Thes. L. Gr. labores,) tanquam e penu quodam depromsi. Sed inter hoc exemplum quod proponam et proxime præcedens, i. e. discriminis, quod in illo et articulus τὸ non intellectus, et interpunctionis notula supervacanea in errorem induxerint, at in hoc sola interpunctiuncula errandi ansam præbuerit: in re alioqui plane simili. Scribit enim J. Poll. 4, c. 25. Τὸ δὲ κενῶσαι διὰ καθάρσεως, καὶ ἐξινῶσαι λέγουσι· καὶ ἐξινωμένον ἡ κωμῳδία τὸν κεκαθαρμένον, ὡς ἐκ τῶν ἰνῶν φερομένης τῆς χολῆς· τὸν δ' αὐτὸν καὶ ὑπερινωμένον φασὶ, καὶ ὑπέρινον. Quibus subjungit, Κατευθῦναι τὸ ἐκχωρῆσαν ἄρθρον, ἠπίως, πράως. At ecce, furtim contextum subiens interpunctiuncula, et post ὑπέρινον se insinuans, fecit ut quidam Pollucem ὑπέρινον junxisse cum κατευθῦναι putarint, cum huic verbo nihil prorsus cum illo nomine commune esse queat.

C Nam præterquam quod satis aliunde notus esse potest usus verbi hujus κατευθῦναι, (ut manifestum sit convenire cum sequentibus verbis duntaxat, nimirum τὸ ἐκχωρῆσαν ἄρθρον, non item cum illo præcedente nomine,) legitur ap. eund. Lexicographum, pag. illam sequente, Καὶ ποδοστράβῃ δὲ, τὸ τὰ στρέμματα κατευθύνον, ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, ἐργαλεῖον ἰατρικόν. Et vulgata quidem Lexx., (i. e. ea quæ antem eum Thes. prodierunt,) hujusmodi erroribus infecta esse non valde miror, (cum alii prope infiniti ibi cernantur, qui longe crassiores sunt illis, ut multis exemplis docui,) at quosdam etiam doctos viros hic lapsos esse, id vero mihi mirum videtur.

Ἀσκάντης Attice dicebatur qui et σκίμπους, ut quidam testatur ap. Eust.: addens, κράββατον non itidem exemplis scriptorum confirmari.

Κίστη quoque, unde Latinis Cista, Atticæ linguæ ascribitur ab Eust. Meminerunt autem hujus nominis et alii, sed non itidem addentes esse Atticum.

Γλωσσόκομον Atticam esse vocem tradit Hes., ubi

D per eam exp. λακηθμόν: scribens, Λακηθμὸν ὃν οἱ Ἀττικοὶ γλωσσόκομον καλοῦσι. Potuisset autem inter compp. vocabula et istud collocari.

Νάπυ pro σίνηπι vel σίναπι, Atticorum esse, tradunt cum alii, tum vero Eust. Apud Athen. tamen affertur et σίναπι ex Aristoph.

Βρύτεα Athenienses vocabant quæ alii στέμφυλα dicebant, nimirum τὰ ἐκπιέσματα τῆς σταφυλῆς: at στέμφυλα illis erant τὰ ἐκπιέσματα τῶν ἐλαιῶν, s. αἱ τετριμμέναι ἐλαῖαι. Testis est Athen. 2. Apud Hesych. in voce στέμφυλα perperam τὰ πταίσματα τῶν ἐλαιῶν pro πιέσματα s. ἐκπιέσματα scriptum est.

Φρύκτος Atheniensibus i. erat q. κύαμος, ut testatur Hes. in Διάφρυκτος.

Ψιττία Attici vocabant quæ alii ψωμία, ut scribit idem Lexicographus.

Λίσφοι Attice dicta fuerunt τὰ ἰσχία, sc. παρὰ τὸ λείπεσθαι σαρκῶν. Sed possunt dici [222] et λέσφοι.

Hæc partim ex Etym., partim e meo Lex. vet. J. Polluci non λίσφοι, sed λίσποι, et ὑπόλισποι, sunt οἱ ἐνδεῶς πυγῶν ἔχοντες: qui et λιπόσπυγοι.

Κρώβυλος Atticum fuisse testantur J. Poll. et Hes. Κορύμβη δ' οὐκ 'Αττικὸν, ἀλλὰ μᾶλλον ὁ κρώβυλος, inquit J. Poll.: Hes. autem non in illa ipsa voce, id tradit, sed in alia quadam. Satis notum esse potest Thuc. hoc vocab. esse usum initio sui Operis.

Λόγιον, quod significat χρησμώδημα, Atticam esse vocem, cum alii tradunt, tum Eust.

Κόρυζα inter Attica vocabula numerandum est, si J. Polluci credimus. Τὸ δὲ ῥεῦμα, inquit, μύξα κατὰ 'Ιπποκράτην, κόρυζα κατὰ 'Αττικούς.

Κύμβη et Κάλπις tanquam Atticæ quorundam poculorum appellationes recenseri videntur a Philemone ap. Athen. (468. 483.) Ab eod. Philemone fit mentio et ποτηρίου, quod dictum sit ἔφηβος: ut docui supra, cum agerem de vocabulis quæ significatione tenus sunt Atticis peculiaria.

Σπονδύλη ab Atticis appellata fuit ἡ γαλῆ, teste Hes. At σφονδύλη eid. Lexicographo, nec non Eust., est Quiddam silphio simile. Pro quo σφονδύλη invenitur scriptum et σπονδύλη. Est vero et Insecti cujusdam nomen σφονδύλη ap. Aristoph. (Εἰρ. 1077.)

Στίλβη Atticis est ἔσοπτρον, cum aliis alia significet. Ita enim Hes. Στίλβη, αὐχμὸς, ἐλλύχνιον, ἔνιοι φανόν. 'Αττικοὶ δὲ ἔσοπτρον. Subaudiendum est enim, οὕτω καλοῦσι, vel aliquid ejusmodi.

Εὐδάνεμος, (ut tradit idem Lexicographus, Hesychius,) ἄγγελος παρὰ 'Αθηναίους. Sed in hujus vocis scriptura parum fidei ejus exemplaribus tribuo.

'Ιστριάνιδες ap. eund. Hes. extat; sed hanc vocem in certa tantum signif. pro Attica habere videtur.

Πλαγγόνιον Unguentum dixerunt Attici, (ut idem auctor est,) non Quodvis, sed Certum quoddam.

Χολοβαφίνη tanquam Atticum vocab. affertur ab J. Poll., ubi recenset derivata a nomine χολή: sed ei loco aliquid mendi subesse videtur. Quæri etiam possit an sicut χολοβαφίνη, sic χολοβάφος, quod proxime præcedit, Atticum esse velit.

'Αποδόντωσις ex eod. J. Poll. affertur, tanquam ab eo inter Attica vocabula numeratum; sed hoc mihi valde dubium est. Eadem enim ratione multas voces Atticas esse diceremus, quas tamen in eo numero minime ponendas esse constat. Cum enim dixisset J. Poll. Καὶ προσωποῦντα δέ τι παρὰ τοῖς 'Αττικοῖς ὠνομάζετο χαλκοῦν ἀγγεῖον, ἐχίνῳ παραπλήσιον, περὶ τὸ στόμα ἔχον πρόσωπα λεόντων, ἢ καὶ βοῶν· ἀφ' ὧν καὶ ὠνόμαστο: subjunxit, Τὸ δ' ἀποκεφάλισμα, κάθαρσιν κάρας, ῥύψιν ὀδόντων, ἀποδόντωσιν ἔλεγον, ἐξομμάτωσιν, νίψιν ὀμμάτων ῥύπου. Si igitur repetendum esse hic dicamus nominativum 'Αττικοὶ, (vel potius sumendum e præcedente dativo 'Αττικοῖς,) nihilo magis ἀποδόντωσιν ab J. Poll. inter Atticas voces recenseri dicere possumus quam ceteras quæ illi hic conjunguntur. Atque adeo in aliis plerisque locis de Atticis locutus J. Poll., aliquanto post subjungit illud ἔλεγον vel εἶπον, aut aliud hujusmodi, cum tamen non jam de Atticis tantum, sed de quibusvis Scriptoribus loquatur.

Προσωποῦντα vocabatur ab Atticis Quoddam χαλκοῦν ἀγγεῖον, teste J. Poll.

Μελιττοῦντα item et Οἰνοῦντα Atticis ascribuntur: quorum meminit inter alios Eust.: dicens e μελιττόεσσα et οἰνόεσσα esse facta per contr.: additque, μελιττοῦντα dici ἐπὶ μελιπήκτων.

'Ιερεῖον esse vocem Atticam ἐπὶ τοῦ σφαγιαζομένου ζώου, s. θυομένου, scribunt cum alii, tum Eust.

Πάλληκες Atticorum fuisse vocabulum, ex Eust. discimus; sed videtur Atticis sui temporis ascribere. Dicens enim adolescentem vocatum πάλλακα, subjungit, Ἴσως δὲ καὶ οἱ νῦν 'Αττικοὶ πάλληκες ἐντεῦθεν καλεῖσθαι διεδέξαντο.

Κόνδυλος esse Atticorum, sicut κόλαφος aliorum, ap. Eust. legimus. Frequentem saltem ap. Atticos hujus nominis usum esse constat.

Κόῤῥη quoque Attica vox est, sicut κόνδυλος qui A illi incutitur. Præsertim vero ἐπὶ κόῤῥης dicere, Atticum esse censetur: sicut ὑπὸ μάλης.

'Οπαίαν Attici τὴν κεραμίδα vocabant, eam sc. quæ habebat ὀπὴν, ut scribit J. Poll.

Νεᾶνις Atticis tribuere videtur Clem. Alex. in loco quem in calce hujus capitis, circa initium sc. ultimi Tmematis, afferam.

Πρατίνιον Attici vocarunt τὸ ὕπερον, ut testatur Hes.

Πατριώτης ap. Athenienses dicebatur ὁ βάρβαρος et ὁ πολίτης, teste Hes. Meminit hujus vocab. πατριώτης et J. Poll.; sed fortassis inter ea potius fuerit ponendum, quæ in certa duntaxat signif. sunt Attica.

Μάμμη et Μαμμαία vocabula sunt quibus Attici Matrem appellabant. [223] Affert enim Eust. hoc quorundam, quos minime nominat, testimonium: Τήθην οἱ Ἕλληνες, τὴν πατρὸς ἢ μητρὸς μητέρα· οἱ δὲ παλαιοὶ ἀκύρως μάμμην καὶ μαῖαν· μάμμην γὰρ 'Αττικοὶ καὶ μαμμαίαν, τὴν μητέρα καλοῦσιν· ἣν δὲ οἱ πολλοὶ B τήθην, τηθίδα. Dixerat autem paulo ante Ælius Dionysius, de nomine τήθη loquens, Ἣν ὀκνοῦσιν οἱ 'Αττικοὶ μάμμην καλεῖν, ὡς τῶν πολλῶν οὕτω τὴν μητέρα καλούντων. Verum non μαμμαίαν, sed μαμμίαν (eadem sc. forma quam habere videmus παππίαν) in alio Eust. loco legimus. Ubi animadvertendum etiam est vocem istam in iis numerari, quæ ἐκ προσώπου tantummodo dicuntur. Nam ex Rhetorico Lexico annotatur, e nominibus, quæ συγγενικὰ nuncupantur, nonnulla esse omnibus communia: ut πατὴρ, μήτηρ, ἀδελφὸς, et similia, (dicimus enim hunc esse illius πατέρα, vel υἱὸν, vel ἀδελφὸν,) quædam vero ἐκ προσώπου dici peculiariter: οἷον, ἄπφαν τὴν ἀδελφὴν. 'Αττικῶς μόνη ἡ ἀδελφὴ εἴποι ἄν· καὶ πάππαν τὸν πατέρα μόνος ὁ παῖς, ὥσπερ καὶ μαμμίαν τὴν μητέρα· καὶ τὰ ὅμοια. Habeturque hæc scriptura in alio ejusd. paginæ loco, ubi e veterum auctoritate scribit, infantes solitos patrem compellare vocabulo πᾶς, ut matrem vocabulo μᾶ: unde per reduplicationem facta sint, e πᾶς quidem πάππας et παππίας, (ita C enim hic scribuntur unico π,) e μᾶ autem μαμμία. Atque hic observandum etiam est obiter, ut Græciæ infantes vocabula communia cum aliarum regionum infantibus habuerint. Quamvis enim πᾶς duntaxat tribui illis Græcis hic audiamus, non dubito quin plerique reduplicatione usi sint: sicut utentes quotidie nostros in Gallia puerulos audire est, dicentes sc. Papa, compellando patrem: itidemque Mama, compellando matrem. Neque tamen omnes inter se in hujus posterioris vocabuli usu consentiunt; sunt enim qui potius mammam poscant hac voce Mama s. Mamam, eam signif. ei tribuentes, quam præter alteram habere videmus idem ap. Latinos vocabulum. Apud Aristoph. autem videmus a puerulo voce μαμμᾶν posci Panem, sicut voce βρῦν, Potum, N. (1382.) Εἰ μέν γε βρῦν εἴπῃς, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον. Μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἧκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον. Κακᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θύραζε 'Εξέφερον ἂν καὶ προυσχόμην σε. Ubi observa D itidem verbum κακᾶν, in quo Græci suos puerulos imitati sunt, cum κάκκην pro Stercore dixerunt: sic certe et Latinos Cacare dixisse satis notum esse potest. Latinos tamen puerulos dixisse itidem Caca, nescio an ullo satis locupleti testimonio confirmari queat. At nostrates passim, sicut et Græci, illo vocab. utuntur. Nec dubium est quin rectius unico κ ap. Aristoph. κακᾶν scribatur, quam κακκᾶν duplici, (ut habetur in quibusdam exempl., atque ut in κάκκη geminari eam literam videmus,) cum Latini primam verbi Cacare syllabam corripiant, et minime verisimile sit puerulos in Græcia vehementiore sono vocem hanc pronuntiasse quam Galli puerulì pronuntiant. Ceterum ut Græci suos hac in voce secuti sunt, non itidem secuti nostros sumus; maxima enim Galliæ pars utitur alio vocab., quod e Græco χέζω factum est. Cum autem in illius vocabuli puerilis mentionem inciderim, nimirum κακᾶν, addam ex eod. Comico et alium locum, in quo vox illa jungitur verbo ποιεῖν: eod. plane modo, quo ap. nos pueri vel potius pueruli jungunt suum Caca cum verbo

Faire, significante *ποιεῖν*. Siquidem *ποιεῖν κακᾶν* periphrastice, (si hic quoque periphrasis est,) dicitur pro Cacare, eodemque pacto dicitur ab illis Faire caca, ea ipsa signif. Ille Comici illius locus, nimirum Aristophanis, extat itidem in Nubibus, et quidem contiguus loci præcedentis verbis : *σὺ δέ με νῦν ἀπάγχων Βοῶντα καὶ κεκραγόθ' ὅτι Χεζητιῴην, οὐκ ἔτλης Ἔξω γ' ἐνεγκεῖν, ὦ μιαρε, Θύραζέ μ'· ἀλλ' ἀποπνιγόμενος αὐτοῦ ποίησα κακᾶν.* Ubi quidam illud puerile genus loquendi non intelligentes, putarunt esse *κακᾷν* infinitivum : et significari, Feci cacare : quæ expositio nihil minus quam huic loco convenire potest : cum Strepsiades de seipso loquens dicat se, cum foras non efferretur, coactum fuisse ibi alvum exonerare. Quamobrem viderit Schol. hujus Poëtæ cur in alio ejus loco *κάκην* (s. *κάκκην*, ut ibi scribitur,) exposuerit *κακίαν*, cum illius *κακᾶν* signif. sequi hoc nomen manifestum sit, et nihil aliud esse quam Merdam, s. Stercus, ut antea dixi. Locus is est Eἰρ. (162.) *Ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων.* Hic enim ille exp. *κακίας* : quæ expositio ne cum iis quidem, quæ subjungit, convenire potest : adeo ut suspicari quis possit depravatam fuisse hic Scholii scripturam. Apud Suid. legitur, Κάκκη· *ἔχει δὲ καὶ τὸ κακέμφατον ἡ ἀκαθαρσία, καὶ μάλιστα τὸ δύσοσμον ἀποπάτημα.* Sed puto, quod ibi dicitur, *ἔχει δὲ καί τι κακέμφατον*, (ita enim rectius legitur,) referri ad præcedentia. Cum enim jam locutus esset de altera vocabuli *κάκη* signif., de hac loqui volens, dixit istam vocem habere præterea *τὶ κακέμφατον*, vel *τὸ κακέμφατον* : utpote significantem etiam *τὴν ἀκαθαρσίαν, καὶ τὸ δύσοσμον ἀποπάτημα.* Sed *κάκκη* interjectum fuit ab aliquo, indicare volente vocabulo isti accedere alterum *κ* in ista signif. [224] Ad *κακᾶν* autem quod attinet, ridiculum videtur quod ab Eust. scribitur : nimirum vocem hanc derivatam esse a nomine *κακὸς*, et quidem ab ea hujus nominis signif., qua dicitur *περὶ τοῦ δειλοῦ* : quoniam sc. *τοῖς δειλιῶσιν ἕπεται τοιοῦτόν τι πάσχειν.* Imo vero credibile est, sicut *παπα* et *μαμα*, (geminando *μα*, quod ap. Eust. habetur,) ita etiam *κακα* et *κακαν*, voces esse, ob pronuntiationem faciliorem quam aliarum sit, ideoque linguæ puerili aptiorem, jampridem in Græcia sive a nutricibus, sive ab aliis excogitatas. Potestque vel hinc conjectura fieri, quod lingua nostra non iisd. vocibus solum, sed etiam quibusdam aliis ejusd. omnino formæ utitur, i. e. eod. modo geminatam syllabam habentibus ; nam ut puerulos docet dicere Faire caca pro Cacare, sic Faire dodo pro Dormire. Sic etiam docentur pueruli lac s. suum e lacte et farina cibum appellare Lolo : sic nutrices somnum illis conciliare volentes, accinunt La, La : quod ipsimet interdum imitantur, ad somnum se componentes, atque adeo jam dormitantes. Sic denique docentur equum vocare Dada. Quin etiam alia quædam vocabula finxit, licet non itidem geminationem syllabæ habentia, linguæ tamen puerili faciliora quam sint alia ejusd. signif. : quorum e numero est Minon pro Fele : qui alioqui vocatur Chat, et Picardice Cat, a nomine Catus : unde est et Prov. Gallicum, Il entend bien chat sans dire minon. Quæ cum ita sint, nemo (ut opinor) Eustathio assentietur, illud *κακᾶν* vel *κακὰν* (ut ap. eum scriptum est) a *κακὸς* deducenti. Jam vero mirum istud videri possit, quod in illo Aristoph. loco *μαμμᾶν* dicenti puero vel puerulo porrigatur panis, præsertim cum Eust. primam hujus nominis syllabam, vel potius duas primas literas, alteram illam signif., matris sc., ap. infantes habuisse testetur. Sed fieri potest ut ap. Aristophanicum illum utramque vox illa significationem habuerit : fieri etiam potest ut ap. quosdam unam, ap. alios alteram signif. id vocab. obtinuerit : sicut e nostratibus puerulis quosdam voce Mama, vel Mamam, non matrem compellare, sed mammam poscere docui. Illa autem vocula *βρυν*, qua idem puerulus s. infans potum sibi dari petit, mihi suspecta est. Quomodo enim verisimile est puerulum balbutientem, (ut scimus puerulis omnibus commune id esse vitium, et nominatim de isto audimus, *Αἰσθανόμενός*

A *σου πάντα τραυλίζοντος ὅ,τι νοοίης*,) literam illam *ρ* pronuntiare, præsertim post *β*, potuisse? Legimus quantum negotii exhibuerit Demostheni hæc litera, non solum puero, sed jam viro : non ignoramus et Alcibiadem vix ac ne vix quidem gratiam cum litera illa inire potuisse : adeo ut Aristophanes illum ita balbutientem induxerit, Ὁλᾷς Θέωλον ; *τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει* : pro Ὁρᾷς Θέωρον ; *τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχει.* Quod si Demosthenem et Alcibiadem in illo oris vitio sui similes habuisse non credamus, ex iis qui jam ad virilem ætatem pervenissent, at certe e puerulis multos, (ne dicam omnes,) eod. vitio laborasse credendum est. Siquidem ne magis disertam linguam habuisse Græcos puerulos existimemus quam vulgus nostratum habet, facit illud *τραυλίζειν*, quod iis tribuitur, uti dixi. Quæ cum ita sint, in eam opinionem venio ut *βυν* scr. esse censeam, et Latinorum puerulorum vocem Buas cum vocula Græcorum conciliari posse existimem.

Et quoniam hunc quoque de isto puerulorum ap.
B Latinos vocabulo sermonem semel ingressus sum, me longius eum persequi et de aliis quoque vocabulis una eademque opera disserere, nec injucundum nec inutile lectoribus fore arbitror : sumto ab illa vocula Buas initio. Affertur ergo e Varrone in Cat. vel de liberis educandis, Cum cibum ac potionem, Buas ac Papas vocent : et matrem, Mammam, et patrem, Tatam. Ubi Buas de potione, Papas de cibo intelligi debere, ostendit verbum Pappare ap. Plaut. et Pers. Apud illum enim legitur, Novo liberto opus est quod pappet. Apud Persium autem, Sat. 3. at cur non potius teneroque palumbo Et similis regum pueris, pappare minutum Poscis, et iratus mammæ lallare recusas? Haud enim dubito quin Pappare hic quoque signif. illam sequatur : et ab illo nomine Papas s. Pappas, signif. istam habente, ortum sit vocab. Papet, cujus in nonnullis Galliæ locis, ac præsertim in Sabaudia, receptus est usus, pro *Cibo puerulorum e lacte* et farina. Habuisse tamen et aliam signif. hoc vocab., vel Juvenalis locus indicat Sat. 6. timidus prægustet
C pocula pappas. Quod si ei, qui Etymologici est auctor, fidem adhibere vellemus, non Latinos a Græcis, sed hos ab illis hanc vocem mutuatos esse diceremus. Παππίας, inquit, *παρὰ τὸ πάππα· ὃ σημαίνει τῇ τῶν Ῥωμαίων φωνῇ τὸν πατέρα.* Sed contra fidem illi hac in re, sicut et in aliis quamplurimis, derogandam esse constat. Neque vero Pappas duntaxat Latini a Græcis sumserunt, sed etiam Pappus, [225] e *πάππος*. Jam vero et vocabulum Mamma illis, i. e. illorum puerulis, fuisse in usu pro Matre, præter eum locum qui modo fuit allatus, ostendit aperte Martialis distichum,

Mammas atque tatas habet Afra ; sed ipsa tatarum
Dici et mammarum maxima mamma potest.

In illo quoque Persii loco qui modo allatus fuit, non dubium est quin Mammam de Matre etiam intelligere possimus. At de voce Tata quid dicemus? eam certe in quodam Gr. Epigr. (Myrini 4.) reperio, quod subjungendum putavi, præsertim cum non parvam ei convenientiam cum illo Martialis esse
D viderem : in eo sc. quod ibi quoque vanum decrepitæ cujusdam anus studium in dissimulandis annis irrideatur.

Υ τετρακόσι' ἐστίν· ἔχεις δὲ σὺ τοὺς ἐνιαυτοὺς
Δὶς τόσσους, τρυφερὴ πεντακόρων' Ἑκάβη.
Σισύφου ὦ μάμμη, καὶ Δευκαλίωνος ἀδελφή·
Βάπτε δὲ τὰς λευκάς, καὶ λέγε πᾶσι ΤΑΤΑ.

Habet certe et Festus vocem illam pro Græca, ubi scribit, Avus, patris matrisque pater : dictus a Græco vocab., quod est ap. eos *πάππος*, mutatis quibusdam literis. Alii volunt quod ex ea voce appelletur quod ap. eosd. Græcos *τάτα* appellatur, significatque Magnum, cum veluti magnus pater sit avus. E duobus autem quæ hic a Festo dicuntur in posteriore hujus loci parte, unum est quod aliunde confirmare possum, alterum autem non item. Nam quod dicit, avum esse veluti magnum patrem, non solum Gallici sermonis consuetudini *est* consentaneum, (in quo Grand-père vel Père-grand dicitur

avus, itidemque Grand' mère vel Mère-grand, avia,) sed etiam cum Græco sermone convenire comperio. Legitur enim ap. Hesych. Μεγαλομήτηρ, ἡ τῆς μητρὸς μήτηρ. Est autem verisimile, ut Avia dicta fuit a quibusdam μεγαλομήτηρ, sic quoque Avum appellatum fuisse μέγαν πατέρα. At vero quod de τατα scribit, Græcis significare Magnum, aliquod hujus signif. testimonium me desiderare fateor. Istud saltem ex horum locorum collatione manifestum est, Tata fuisse vocem qua pueruli aut adolescentuli ætate majores compellarent. Atque ita τατᾶ quemadmodum scriptura parum differt ab Homerico ἄττα, ita significatione idem fuerit, nisi quod ἄττα non tantum puerulorum aut adolescentulorum est, sed aliorum etiam, ad eos qui seniores sunt. Sed ab illo τατᾶ manifestum est esse Gallicum Tante, quod Materteram significat. Jam vero Persianum illud Lallare, quam bene cum illo nostro Lolo conveniat, nemo non videt. Cum βῦν denique et cum Buas comparare possumus Bubu. Ita sibi mutuas operas hæ tres linguæ ad intelligendum puerulorum sermonem tradunt.

VERBA Attica in hunc locum reservavi: ea dico, quæ itidem plane Attica esse existimantur, non significatione duntaxat: i. e. non tantum habere quandam signif. Atticis peculiarem; nam illorum aliquot in superioribus enumerata fuerunt.

Εὐαγγελίζεσθαι Atticum esse verbum docui supra, p. 214., ubi et de nomine εὐαγγέλιον disserui.

Μυεῖν si non primam, secundam saltem meretur sedem: propter eum, quo Eust. ipsum dignatur, honorem: quippe qui non tantum dicat esse Ἀττικὸν, sed etiam ἱερὸν appellet. Ἐκ δὲ τοῦ μύειν, inquit, ἐστὶ καὶ τὸ μυεῖν, ἱερὰ λέξις αὕτη Ἀττική· ἀφ' ἧς καὶ ὁ μύστης καὶ ἡ μύστις.

Πατριάζειν δέ τι ἔλεγον Ἀθηναῖοι, τὸ πράττειν τὶ ἐκ πατρίων ἐθῶν, inquit J. Poll. Feci autem et antea hujus verbi mentionem.

Ξυρμεύεσθαι esse Atticis ἀδιακρίτως λαλεῖν, καὶ καυχᾶσθαι, scribit Hes.

Νυκτερεύειν Atticis est quod alii dicunt ἀγρυπνεῖν. Ita enim Hes. Νυκτερεύειν, ἀγρυπνεῖν, Ἀττικοί.

Ὀλούφειν Atticis significasse τὸ τίλλειν, tradit Hes. Διαλουφῶν, διατίλλων. Ὀλούφειν γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ τίλλειν· οἱ δὲ, τὸ ἐκλέγειν τῶν σπορίμων τὴν πόαν. Ubi aut διαλούφων scribendum est, ut conveniat cum seq. ὀλούφειν, aut potius ὀλουφεῖν, ut convenire possit cum præcedente διαλουφῶν.

Ἀπανθρακίζειν Attici dicebant quod alio verbo dici solet ὀπτᾶν, ut annotat Eust.

Κακκάζειν dicere solebant Attici τὰς ὄρνις τὰς πρὸς τὸ τίκτειν φθεγγομένας, ut scribit Hes., ubi suspicor ὄρνις peculiariter de Gallinis dici. At J. Poll. κακκάζειν dicit τὰς μελεαγρίδας. Verbum autem κακκαβίζειν perdicibus tum ab eo tum ab aliis tribuitur.

Ἀΐδειν apte illi κακκάζειν subjungetur, cum de avis itidem voce ab Atticis usurpatum fuerit, nimirum Galli gallinacei. Hes. Ἀΐδειν ἐπὶ τῶν ἀλεκτρυόνων λέγουσιν Ἀττικοί· κοκκύζειν δὲ οὔ φασιν ἐπ' αὐτῶν, πλὴν μωκώμενοί τινα ξένον. Possit autem suspecta esse fides exemplarium Hesychii in scriptura hujus verbi ἀΐδειν.

[226] Ἐξοστρακίζειν Atticum esse constat, cum ea etiam res quæ hoc verbo declaratur Athenis tantum in usu esset; aut sicubi præterea usitata esset, Atheniensium exemplo id fieret. Meminit Plut. Aristide (1.) et in Alcib. (Comp. cum Coriol. in fine) hujus moris: qui etiam dicit τὸ ὄστρακον ἐπιφέρειν. Sed qui ἐξοστρακίζειν Atticam vocem esse dixerunt, mirum ni ἀποστρακίζειν quoque, ac præsertim simplex ipsum ὀστρακίζειν, eid. dialecto ascribenda censuerint.

Παρασιτεῖν in hac verborum Atticorum enumeratione minime prætermittendum est. Plut. enim in Solone (24.) verbum istud ei ascribit, Ἴδιον δὲ τοῦ Σόλωνος καὶ τὸ περὶ τῆς ἐν δημοσίῳ σιτήσεως· ὅπερ αὐτὸς παρασιτεῖν κέκληκε. Verum quæstio hic orietur an παράσιτος posterius illo verbo παρασιτεῖν fuerit, et

A aliquis exemplum verbi παρασιτεῖν in illo nomine παράσιτος sibi proposuerit, cum alioqui si seriem Grammaticam spectemus, ordine prius esse nomen illud videatur. Equidem παράσιτος ante Solonem in usu Atticis fuisse, ex iis quæ ap. Athen. leguntur, affirmari posse existimo: afferentem hoc verbum e Cratetis l. 2. Ἀττικῆς Διαλέκτου: item ἐκ τοῦ Νόμου βασιλέως: nec non ex iis quæ Columnæ cuidam inscripta erant in templo, quod Ἀνάκειον appellabatur. Cetera autem, quæ de hoc verbo dicenda sunt, et de mutata ejus signif., Thes. meus tibi suppeditabit.

Σκορδινᾶσθαι Atticum esse existimatur. Aristoph. quidem certe in Σφ. et alibi eo uti videmus.

Σκύλλεσθαι et Τευτάζεσθαι, verba sunt quæ Lexiphanes inter aliquot alias voces Atticas evomere jubetur ap. Lucian. (§. 21.): simulque et proxime præcedens Σκορδινᾶσθαι.

Ἀντιβολεῖν esse Atticum credibile est: frequentem certe ejus usum esse ap. Atticos, ac præsertim Comicos et Tragicos, videmus.

B Εἰσήρρησεν Atticum esse vocab. scribit Schol. Aristoph. Ἱππ. init. Ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν. Sed εἰσέφρησεν in quibusdam exempl. pro eo legi tradit.

Ab εἰσφρέω et ἐκφρέω deducta quædam tempora inveniuntur, quæ Atticæ et ipsa dialecto ascribuntur; ut modo dictum fuit, in illo Aristoph. versu quædam exempl. habere εἰσέφρησεν εἰς τὴν οἰκίαν. Sic εἰσφρήσομεν ap. Eund. Σφ. (892.): et εἰσέφρουν ap. Demosth. (473.) Inveniuntur etiam εἴσφρες et ἔκφρες, tanquam ab εἴσφρημι et ἔκφρημι.

ADVERBIIS quoque suus tandem dandus est locus; nam et eorum nonnulla sibi peculiaria habuerunt Attici, si Polluci, Hesychio, Eustathio, et quibusdam aliis credimus, ap. quos quæ sparsim visuntur, hic tibi proponam.

Ἀνέκας et Ἀνέκαθεν a Plut. Solone [Theseo 33.] afferuntur tanquam Attica pro ἄνω et ἄνωθεν. Sed priscæ Atticorum linguæ ascribenda existimo.

C Ἀνακῶς ab Eod. affertur ibid., ubi disserit de etymo appellationis τῶν ἀνάκων, quam ap. Athenienses habuerunt Tyndaridæ, Ἀνακῶς γὰρ ἔχειν, inquit, τοὺς ἐπιμελομένους ἢ φυλάττοντας ὁτιοῦν.

Ἐπιζαξ fuit item Atheniensibus usitatum adverbium, teste Hesychio, si modo eum ita scripsisse credendum est, ad quem te remitto.

Κατωκάρα non dubium est quin Atticorum fuerit, cum etiam κάρα extra compositionem illis ascribatur. Aristoph. Ἀ. (945.) εἴπερ ἐκ ποδῶν κατωκάρα κρέμαιτό γε: Εἰρ. (153.) Ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται, Κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται, ubi Schol. κατωκάρα exp. κατωφερῶς, addens, τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεσεῖν: κατωκάρα λέγεται Ἀττικῶς ὑφ' ἕν. Fuisse autem illud κάρα in usu Atticis et extra compositionem, discimus ex Hes. Κάρα, κεφαλή· τοῦτο Ἀττικοὶ διὰ τοῦ α λέγουσιν, Ὅμηρος δὲ Ἰακῶς κάρη. Sed priscæ Atticorum linguæ potius fuisse existimo, et apud posteros remansisse illud adv. κατωκάρα. Fit autem hujus adverbii mentio et a Corintho, sed scribente κατακάρα, et testimonium illud afferente e Pind.:
D cujus sermonem sc. habere pro Atticæ linguæ norma debemus.

Ἄληθες accentum habens in prima, est itidem Atticum adverbium, sed Comicis aut Tragicis magis quam aliis usitatum: pro Revera, Profecto, Sane, vel Sane quidem.

Ἀμέλει, quod e verbo in adverbium transiit, (ut proxime præcedens factum fuit e nomine,) Atticorum et ipsum esse existimatur. Solet autem reddi Certe, Nimirum. Habet et alios usus, quos in meo Thes. vide.

Πώμαλα Atticis adverbiis annumerari debet, sicut et antea dixi, cum de iis potissimum agerem quæ e nominibus facta sunt, p. 190.; sed Comicis magis quam aliis Scriptoribus (nam et Demosth. eo utitur aliquoties) usitatum esse sciendum est: eod. modo quo ap. Lat. Comicorum est potius quam aliorum dicere Minime gentium. Atticum autem esse testatur Schol. Aristoph. in quendam Πλ. locum.

Τηνάλλως hic a me omitti non sinit Schol. Aristoph., scribens Atticos τηνάλλως dicere pro ἄλλως. Loquens enim de ἄλλως, quod ponitur pro ματαίως, addit, Οἱ δὲ Ἀττικοὶ εἰώθασι προστιθέναι τὴν την, λέγοντες τηνάλλως. Ut porro hoc adv. syllabam præpositam habet, sic ναίχι postpositam: de quo paulo post dicetur.

Ἀτεχνῶς quoque Atticorum esse creditur, ut antea obiter admonui, in eadem illa pag. 190. Ubi et τοῦ μῶν mentionem feci.

Ἀμηγέπῃ omittendum nobis non fuerit, cum ejus mentionem faciat Lucianus inter Attica vocabula, in quibus nonnulli nimium sibi placebant. Alioqui certe videri posset in eorum potius numerum referendum, quæ terminatione tenus sunt Attica, tanquam sc. ex ἀμωσγέπως factum, mutata duntaxat terminatione: quam etiam ob causam facta illius aliqua mentio fuit et supra. Luciani locus est hic in libello qui Ῥητόρων Διδάσκαλος inscribitur, (§. 16.) Ἔπειτα πεντεκαίδεκά που ἢ οὐ πλείω γε τῶν εἴκοσιν Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξας ποθὲν, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς γλώττης ἔχε· τὸ ἄττα, καὶ κᾆτα, καὶ μῶν, καὶ ἀμηγέπῃ, καὶ λῷστε, καὶ τὰ τοιαῦτα. Scribitur autem et ἁμηγέπῃ, aspirata prima syllaba.

Κᾆτα quoque, (sequendo proxime præcedentem Luciani locum,) ponendum hoc in numero fuerit, quamvis et καὶ et εἶτα, (e quibus per contractionem factum est,) linguæ communis esse certissimum sit.

Μῶν autem esse Atticum, docui jam antea, nimirum p. 190. quodam etiam Epigr. Græci versu id confirmans. Sed et a Luciano cum aliis recensetur. Manet autem in Gallico sermone hoc adverbium, veluti cum dicimus, A savoir mon si cela est bien fait.

Δήπουθεν ex eorum est numero, quæ tanquam Attica ab eod. Luciano recensentur, et tanquam solita inculcari ad nauseam usque ab iis qui timebant ne non satis Attici viderentur. Est enim ex iis quæ Lexiphanes evomit, (§. 14.) Eo certe usos esse Atticos Scriptt. constat.

Ἴκταρ quoque unum est ex iis quæ ibi evomuntur: et quidem multo majori cum ratione, (meo quidem judicio,) quam ullum e præcedentibus. Existimo enim ἴκταρ Atticis Tragicis in usu magis quam aliis ullis Scriptoribus fuisse. Alioqui et in soluta oratione aliquem ejus fuisse usum, colligo e Prov. quod Eust. affert, Οὐδ' ἴκταρ βάλλει, pro οὐδ' ἐγγὺς τοῦ σκοποῦ γίνεται. Scribit autem aspirari, et esse adverbium ejusd. formæ cum ὕπαρ. Consentanea certe est illa scriptura etymo quod affert et Hes.; deducit enim a v. ἱκνεῖσθαι.

Ἧττον quoque potest etiam Atticis adverbiis annumerari, sed iis quæ duntaxat in certa quadam signif. sunt Attica. Nam ἧττον ap. Atticos interdum invenitur positum pro οὐδαμῶς, ut testatur et Eust. Apud quem in alio loco habetur eod. modo μείων λόγος pro οὐδεὶς λόγος.

Ναίχι minime omittendum esse censeo, quod ap. Hes. extat, nec non ap. Eust., et Suid.: verum ex his tribus solus Hes. Atticum esse tradit. Ναίχι, inquit, ναὶ, Ἀττικῶς. Suidas ait esse adv. συγκαταθέσεως. Suspicor autem ναίχι dictum fuisse exemplo τοῦ οὐχί. Est tamen aliquid discriminis; nam οὐχὶ habet literæ ι duntaxat adjectionem, (cum χ sit pro κ, quæ est in οὐκ,) at in ναίχι est adjectio utriusque literæ. Eust. minus etiam aptum hujus ἐπεκτάσεως exemplum afferre videtur, Δοκεῖ δὲ τὸ ῥηθὲν εἶα παροξύνεσθαι, ὡς κατ' ἐπέκτασιν ἔχον τὸ α· ὁποῖόν τι καὶ ἐν τῷ ναίχι γίνεται. Ceterum quamvis hoc adv. non plane sit Atticum, sed e parte tantum, (ut ita dicam,) nimirum quatenus habet illam ἐπέκτασιν: hic tamen ipsum quoque ponendum censui, sicut et τηνάλλως, (quod itidem syllabæ duntaxat adjectionem Atticam habet,) quod Capite XIV. nullam eorum mentionem fecissem.

Hic tandem isti Atticarum vocum enumerationi finem imponere decrevi, si prius lectorem monuero, multa insuper extare, ap. Hes. præsertim, Attica vocabula, quæ sint partim Deorum nomina, sive

A cognomina, partim festorum. Ibi enim est Jupiter παγκρατὴς et ἐπωπετὴς, (si modo ipse Lexicographus ita scriptum reliquit, ac non potius ἐπωπητὴς, a v. ἐπωπᾷν, cujus meminit,) est item Ἕρκειος, est Ὑμήττιος. Ibi invenitur Neptunus Κυνάδης, Apollo Ἐρισαθεὺς, Hercules Μηνυτὴς, Bacchus Θεοίνιος, (unde Θεοινία, Ejus Sacrificium,) ibi et Pan Ἀγρεύς: nec non Juno Θελξινία, Hecate Ζώα, Ceres Σίφνος: quæ duo posteriora vocabula seorsum fortassis usurpabantur, non tanquam cognomina s. epitheta. Ἑορτῶν autem ap. Athenienses nomina (ut quidem ibi leguntur) sunt, Πάνδια, Παναθήναια, Πυανέψια, Πιθοίγια, Πλυντηρία, Ἰλίεια: item quædam ἑορτὴ πένθιμος quæ dicebatur Ὑδροφορία. Sunt et nonnullæ θυσιῶν Atticarum appellationes: [228] ut Θεοινία, cujus memini modo in nomine Θεοίνιος· item Προηροσία, nec non Ὀγδόδιον. Οἰνιστήρια autem dicit fuisse σπονδήν. Quin etiam ibi commemorantur nonnullæ voces, quarum unaquaque nominabatur Athenis unumquodque genus ἰθαγενῶν. E quibus B sunt Ἡσυχίδαι, et Θαυλωνίδαι, et Ζευξαντίδαι: nec non Λαξάδαι, quamvis huic vocab. adjungatur duntaxat Ἀθήνησι. Suspicor enim deesse hæc duo verba, γένος ἰθαγενῶν: ut dicit alibi, Θαυλωνίδαι, γένος ἰθαγενῶν Ἀθήνησι. Sic Ζευξαντίδαι, γένος ἰθαγενῶν παρὰ Ἀθηναίοις. Ibid. habemus et duas duorum τιμημάτων (quæ in Atheniensi republica quatuor erant) appellationes; unum enim, ζευγήσιον appellatum fuisse legimus, alterum (quod postremum erat) θητικόν: sicut ap. Plut. Solone ζευγίτας et θῆτας legimus: et illos quidem, tertii τιμήματος fuisse ait, hos quarti et postremi: in secundo numeratos fuisse τοὺς ἱππάδα τελοῦντας, in primo τοὺς πεντακοσιομεδίμνους. Quasdam insuper ad judicia pertinentes voces ap. eum legimus, quæ ap. alios non extant. Sed cum earum quæ ap. alios reperiuntur bonam partem consulto omisissem, ex illis tibi petendas relinquens, (quod et in magistratuum appellationibus feci,) de his iisdem ad eum remittendos lectores censui. Quæ autem partim ex C illo, partim ex aliis excerpta lectori proposui ad dialectum Atticam pertinentia, si cui desiderium afferent addendi quæ omissa fuerint, hic saltem classes habebit, ad quas et illa referre nullo negotio possit. Sed eum simul monitum velim ut quæ vocabula inter se copulare soleant Attici observet. Nam et hic quandam esse illis communem consuetudinem comperiet. Verbi gratia, δεινὸν cum σχέτλιον ab Aristoph. conjungi videbit, eodemque modo illa ap. Demosth. conjuncta inveniet. Certe ap. illum δεινὸν καὶ σχέτλιον, eodemque modo ap. hunc δεινὰ καὶ σχέτλια legimus. Sic duo verba τετρεμαίνω et πεφόβημαι conjungi videbit non ab Aristoph. solum, sed etiam ab alio Comico. Ab Aristoph. N. (294.) οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι. A Xenarcho autem, hoc in versu, Ἀεὶ δὲ τετρεμαίνοντα καὶ φοβούμενον. Quod vero attinet ad genera loquendi Attica, sciat, iis, quorum mentionem in superioribus feci, adjici itidem nonnulla posse una eademque opera; sed quædam præ ce- D teris fuisse, quæ ita pro Atticis haberentur, ut interim tanquam affectatum aliquid habentia notarentur et irriderentur. Ex his erat πολλοῦ δεῖ, item οὐδὲ γρῦ. Legimus enim πολλοῦ δεῖ in Ammiani Epigr., inter illa quæ irridentur in iis qui e certis quibusdam vocabulis aut loquendi generibus captarent Atticæ eloquentiæ famam: et quidem statim initio, Πολλοῦ δεῖ, καὶ σφὶν, κ. τ. λ.: ultimus autem versus habet particulam γρῦ. Est enim hic, Προσθήσει δ' αὐτοῖς γρῦ, φάθι, καὶ μὶν ἔτι. Ubi quidam falso existimant φάθι jungi cum γρῦ, cum Atticos hac particula usos esse constet præfixo adverbio οὐδὲ, vel μηδέ: dicentes οὐδὲ γρῦ, vel μηδὲ γρῦ. Aristoph. Πλ. init. Καὶ ταῦτ' ἀποκριναμένου τοπαράπαν οὐδὲ γρύ. Dicitur vero et de rebus, sicut de verbis: cujus usus exemplum ap. Antiphanem extat, Ὄψον δὲ μηδὲν εἰσπλεῖν, μηδὲ γρῦ. Quin etiam tanquam Proverbialia usurpantur illa duo verba de re quoque, ut legimus ap. Julianum Imperatorem in Epistola ad Athenienses, Ἐμοί τε, ὅπερ φασὶν, οὔτε γρῦ μετέ-

δωκεν αὐτῆς. At vero Lucianicus Lexiphanes aliter A etiam usus est hac particula, et quidem adjungens ei et aliam, sc. φνεὶ, (ne sc. parum esset Lexiphanes,) dicens, (§. 19.) Οὐδ' ὅσον τοῦ γρῦ καὶ τοῦ φνεὶ φροντιοῦμεν αὐτοῦ. Observandum est autem alicubi circumflexo, alibi acuto accentu notari. Sed de Lexiphane et Lexiphani similibus a me dicetur et in sequentibus. Hoc unum addo antequam huic tmemati finem imponam, fuisse Proverbia quoque quibus Attici lubenter uterentur, atque adeo quæ Attica censerentur: cujusmodi est Σκυτίνη ἐπικουρία. Legimus enim ap. Hes. Σκυτίνη ἐπικουρία, Ἀττικοὶ, ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων βοηθημάτων. Sed inter Atticos et Comici certa quædam Proverbia in frequenti usu habebant: cujusmodi est Ἀγαθῶν ἀγαθίδες. Scribit enim J. Poll. Ἧι πλείστῃ κέχρηνται οἱ Κωμικοί: subaudi παροιμίᾳ.

CAPUT XVII.,

In quo ἀνακεφαλαίωσις quædam proxime præcedentis, et aliquot ejus Locorum velut Supplementum habetur.

Alia illis additurus eram vocabula, si Attica, B omnia, ac non potius ex omni eorum genere aliqua proferre mihi propositum esset: et quidem ea quæ saltem ad faciendum de ceteris judicium satis esse possent. Quoniam autem valde prolixum est hoc caput, (ita cogente materiæ et amplitudine, ut ita dicam, et varietate,) quandam singulorum ejus tmematum ἀνακεφαλαίωσιν hic exhibendam censui, lectori non ingratam fore sperans, et magnum ejus studiis fructum allaturam esse confidens, præsertim cum eadem opera quorundam locorum, qui ἐλλιπεῖς videri possunt, supplementum aliquod sim adjecturus. Poteram certe et in iis, quæ Caput illud præcedunt, idem præstare, sed minus necessariam illis hanc operam esse arbitror. [229] Non parum certe fuerit habere jam in promtu certos locos et velut certas classes, ad quas ea, quæ de atticismis leget, referre poterit: ea dico, quorum nullam hic mentionem factam esse inveniet, aut ita factam ut aliis insuper exemplis confirmari et magis testata reddi queant. Sed eum simul monitum volo, ut non C temere et sine exemplis pro atticismis habeat quæcunque a quopiam Grammatico vel Schol. in eorum numero ponentur. Veluti cum dicit Eust. ἡμεῖς ἕκαστος esse Ἀττικώτερον quam ἡμῶν ἕκαστος, meminerit ἐπέχειν tantisper dum exempla proferantur. Nam ὑμεῖς ἑκάστη pro ὑμῶν ἑκάστη in exemplum afferre ex Hom., non satis est, cum magna quidem sit Homeri auctoritas, sed ita ut aliorum potius quam atticismorum auctorem eum habere debeamus, sicut et alibi docui. Quædam etiam esse sciat a me prætermissa quod an Atticis peculiaria essent ambigerem, quamvis esse illis familiaria scirem. Sic in eo ipso Capite tacui de dativis αὐτῷ et αὐτοῖς pro genitivis αὐτοῦ et αὐτῶν: quamvis frequens sit ap. Thuc. præsertim, hic illorum usus. Talis est 3. Μέχρι μὲν οὖν οἱ τοξόται αὐτοῖς βέλη εἶχον. Perinde est enim ac si dixisset οἱ τοξόται αὐτῶν: sic 4, (24.) p. 130. meæ Ed. Μίαν ναῦν αὐτοῖς ἀπώλεσαν. Sic 8, (24.) p. 271. Καὶ ὅσῳ ἐπεδίδου ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον, τόσῳ καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον.

Quædam præterea esse fateor, quorum afferri plura exempla possint, sed quæ magis etiam in dubium vocari queant fortasse quam ulla eorum quæ a me allata fuerint. Verbi gratia, præter illa nomina in quorum genere Attici a ceteris dissentiunt, inveniri et alia poterunt; sed de quibus ipsimet Gramm. inter se, ut opinor, dissensuri sint, aut saltem de quibus minor quam de iis, quæ protuli, consensus eorum futurus sit. Ac ne illa quidem omnia tanquam e communi omnium sententia traduntur. Exemplo erit vox τάριχος: nam de hac quod sit aliorum judicium, p. 156. vides: J. Poll. tamen ita de hoc vocab. scribit, Καὶ οὐδετέρως μὲν τὸ τάριχος οἱ Ἀττικοί· Ἴωνες δὲ καὶ Δωριεῖς, καί τινες τῶν Ἀττικῶν, ἀρσενικῶς. Nec vero tanti momenti est Atticorum a ceteris discrepantia hac in re quam in plerisque aliis, et ejusmodi etiam ut vix eorum usum aliorum usui certa cum ratione aliquis anteferre queat. Recte enim Sextus, Philosophus, in ea sui libri parte qua adversus Grammaticos disputat, Eadem nomina, inquit, non omnibus sunt eadem; sed quibusdam masculina, aliis feminina, aliis neutra. Ac volens exemplis quod dixit confirmare, subjungit, Athenienses quidem στάμνον fem. genere efferunt, masculino Peloponnesii: hi τὴν θόλον, illi τὸν θόλον dicunt: hi τὴν βῶλον, illi τὸν βῶλον: neque tamen alterutri peccare dicuntur: quoniam, inquit, ἕκαστος ὡς τεθεμάτικεν, οὕτως χρῆται. Nam et iidem duobus modis aliqua efferunt, veluti cum et τὸν λιμὸν et τὴν λιμὸν dicunt. E quibus infert, Οὐκ ἄρα φύσει, τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν, ἀρρενικὰ, τὰ δὲ θηλυκά· ἀλλὰ κατὰ θεματισμὸν, τὰ μὲν, τοιαῦτα γίνεται, τὰ δὲ τοιαῦτα. Jam vero quod attinet ad ea nomina quæ iidem Attici forma potius diminutiva efferunt, invenio quidem aliquid magis etiam observatione dignum quam sit in exemplis quæ vulgo afferuntur; sed de quo non satis constat. Οὔ μοι δοκεῖς, inquit Clem. Alex., Ἀττικῆς ἐπαΐειν φωνῆς, παρ' ἧς ἐστὶν ἐκμαθεῖν τὰς καλὰς, καὶ ὡραίας, ἔτι δὲ καὶ ἐλευθέρας νεάνιδας, παιδίσκας καλουμένας· παιδισκάρια δὲ, τὰς δούλας· καὶ νεάνιδας δὲ καὶ αὐτὰς πρὸς τὸ εὐθαλὲς τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὑποκοριστικῶς τιμωμένας. Si enim Clementi hic assentiamur, dicemus παιδισκάρια quidem de Ancillis usurpasse Atticos, at παιδίσκας ab iis appellatas fuisse Adolescentulas ingenuas, quæ maturæ viro ac simul etiam formosæ essent. At ecce, reclamant Grammatici, et τὰς δούλας s. δουλίδας, appellari παιδίσκας affirmant: quamvis J. Poll. incertum esse dicat an παιδίσκην Lysias ἐπὶ ἡλικίας, an ἐπὶ τύχης usurparit. Hesych. quidem certe de voce παιδισκάριον nullam dubitationem relinquit, sed aperte pronuntiat dici ἐπὶ τῆς ἡλικίας. Quem hic sistemus judicem? Atticorum certe Scriptorum usum in variis locis observatum pro judice nobis esse oportet. Hoc interim non dissimulabo, nimium angustis terminis a Clemente circumscriptam mihi videri nominis παιδίσκη signif.: si necesse sit eam quæ nomen istud habitura sit, non solum esse ἐλευθέραν et ὡραίαν, sed etiam καλήν. Contra vero pro iis qui παιδίσκην significasse δούλην s. δουλίδα tradunt, facit quod nonnulli scripserunt de ipso nomine παῖς, (unde ortum est illud,) D nimirum eum ejus usum, quo dicitur de servo, ab Atticis profectum esse. Ex iis est J. Poll., tradens παῖδας ab Atticis vocari Servos, etiamsi provecta sint ætate. Ceterum ab eod. Clem. annotatur, diminutivum παιδάριον ab Atticis utroque genere usurpatum fuisse: profertque feminini exemplum e Menandro. Legimus certe ap. Lucian. in extremo Lexiphane de duobus diminutivis neutrius generis quæ huc pertinent, nimirum de χιτώνιον et de δουλάριον: hoc, de femina tantum, illud item de muliebri duntaxat veste dictum fuisse. Ibi enim scribit, Οἷον ἐκεῖνα, πῶς οἴει κατὰ γῆς δῦναι ηὐχόμην, ἀκούων σου ἐπιδεικνυμένου· ὅτε χιτώνιον μὲν, [230] καὶ τὸ ἀνδρεῖον ᾤου λέγεσθαι, δουλάρια δὲ καὶ τοὺς ἄρρενας τῶν ἀκολούθων ἀπεκάλεις· ἃ τίς οὐκ οἶδεν ὅτι χιτώνιον μὲν, γυναικὸς ἐσθὴς, δουλάρια δὲ, τὰ θήλεα καλοῦσι; Quod vero et de nomine νεάνιδες in verbis paulo ante allatis scribit idem Clem., lectori considerandum relinquo: et ad illos quos dixi Capitis XVI. locos venio.

Primo igitur tmemate de iis vocibus disserui, quæ

in Attico sermone aliam atque in communi signif. haberent, aut certe aliam quoque præter eam quæ linguæ communi usitata esset. Poterat quidem catalogus vocum quæ ibi habentur (nec non earum quæ adduntur p. 210. 211.) magno aliarum numero locupletari: quas partim Hes., partim Suidas, partim Eust., partim etiam J. Poll. suppeditasset. Atque adeo ex hoc ipso attuli paulo ante nomen παῖδες, tanquam unum ex iis quæ in vocum Atticarum album referri debent, in certa quadam signif.: ea nimirum, qua de servis dicitur. Ut autem παῖδες, cum eum usum obtinet, Atticum ab J. Poll. censetur, sic ἀντίπαις ab Hes. pro Attico habetur, in explicatione nominis παιδνός. De illo autem vocab. παῖδες ita scribit, Τὸ πάλαι μὲν τέκνα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά· μεταπεσούσης δὲ τῆς χρήσεως νῦν καὶ οἱ δοῦλοι: quæ verba minime videntur esse ejus qui itidem Atticam hanc vocem existimet. Sed ut ad alia vocabula transeam quæ illi tmemati addi possunt, θαλλὸς in certa quadam signif. est Atticorum: si Eustathio credimus, dicenti illos θαλλὸν ἰδιάζειν ἐπὶ μόνης ἐλαίας. Itidemque ab Hes. (quamvis θαλλὸν non dicente esse Atticum in illa signif., sed κυρίως esse κλάδον ἐλαίας, ἢ φοίνικος βλάστημα,) scribitur, θαλλοφόρος esse ὁ πομπεύων Ἀθήνῃσι καὶ ἐλαίας κλάδον φέρων. Atque ut restringitur hic signif. τοῦ θαλλὸς ab Atticis, sic etiam τοῦ εὐφυὴς, cum peculiariter dicitur περὶ τοῦ σκωπτικοῦ. Restringitur et signif. nominis δημιουργὸς, præsertim cum hæc appellatio tribuitur mulieri ἣ ἐν τοῖς γάμοις πέμματα πέσσει: estque observandum, vocem hanc, ut ap. Atticos, sic etiam ap. Dores peculiarem quandam signif. habere. Restringitur et signif. nominis ἀδηφάγοι, cum περὶ τῶν τελείων ἵππων ab Atticis pariter et Bœotis dicitur. Τοὺς τελείους ἵππους, inquit Hes., οὕτως ἔλεγον Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοὶ, πρὸς τὴν τῶν κώλων διάκρισιν, ubi pro κώλων arbitror reponendum πώλων, vel κυλλῶν. Atque ut hujus vocis et quarundam aliarum ab Atticis restringitur signif., ita vicissim nonnullarum protrahunt, et multo latius quam alii extendunt. Quarum e numero est μουσική: si modo verum est quod idem Hes. scribit, (ut antea quoque docui,) μουσικὴν Atticis declarasse πᾶσαν τέχνην. Sic certe extenditur nominis ἐθνικοῦ Βαβυλώνιοι signif., cum de quibuslibet barbaris dicitur. Atque ut pergam in enumeratione quarundam vocum quæ quovis modo signif. in Attica lingua mutant, στρουθοὶ ab illis dicebantur αἱ στρουθοκάμηλοι, teste eod. Lexicographo. Quin etiam κριὸς, quod proprie est itidem Nomen animalis, quandam aliam signif. ap. Atticos habuisse ex Eod. discimus. Quibus addi e superioribus potest et τέττιξ, quod cum sit itidem Animalis nomen, (vel potius Animalculi,) aliam quoque signif. ap. Atticos accepit. Attica sunt Eidem in certis quibusdam signiff. vocabula, στρέβλαι, et ἰκρία: item τειχίον aliaque itidem formæ diminutivæ, ut νεόττιον, ut δακτυλίδιον et σφραγίδιον: atque alia ejusd. formæ: de quibus dicam paulo post, inter ea quæ Tmemati secundo addi possunt. Atticum est et ὀχεῖον, nec non σήματα pro μνημεῖα: item ἐργάται et θυρίδες. Adjiciemus et ῥιπὶς, nec non σίμβλοι ex Eod.: item ἀφρὸς, dictum περὶ τῶν ἀφυῶν. Adjectivorum autem nominum classi addere possumus cum alia, tum Atticum μακρὰς pro μεγάλας, teste J. Poll., cum dicitur μακρὰς διδόναι συμβολάς. Addere item possumus μείων λόγος pro οὐδεὶς λόγος. Verbis denique signif. Atticis peculiarem habentibus, (loquor autem de vocabulis quæ Græci verba nominant,) adjicere licet κόπτειν. Scribit enim Eust. κόπτειν κοινῶς μὲν declarare διαίρεσίν τινα, sicut et κατακόπτειν: verum Attico, inquit, κόπτειν i. est q. κρούειν et πλήττειν: ut, τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; Apud Eund. occurret ξαίνειν Atticum pro τύπτειν: nec non verbum ἐνθέσθαι ea in signif. a qua ἔνθεσις dicitur ἐπὶ τροφῆς, vel potius ψωμοῦ. Quod si ab illo Schol. discedentes ad Lexicographum Hesychium veniamus, occurret inter alia verbum σείειν, quod est quidem linguæ communis, sed pro ἐξαπατᾷν est Atticum. Inveniemus item ζητεῖν Atticis vocabulis annumerandum, in ea sc. signif. qua ponitur pro βούλεσθαι. Legemus item non ap. Eum tantum, sed et Alios, προβάλλεσθαι,

A Atticis usum quendam peculiarem obtinere. Habet Eidem verbum ἀνασύρομαι, vel potius σύρω, aliquid Atticum in certa quadam signif.

Tmemate secundo voces quasdam Atticas proposui non quidem easdem omnino cum iis quæ communi linguæ sunt in usu, sed non valde diversas.

Illi vocabulorum classi accedere potest ἀραχνία pro ἀράχνη, ex Hes.: item θριδακίναι pro θρίδακες, ex Eod., et aliis quibusdam. Scribit autem ille ita vocari et quoddam εἶδος μάζης. Legimus ap. Eund. Ὁμούρησιν, τὴν ὁμήρυσιν, Ἀττικοί. Apud Eust. habemus et ἀχυρὸς Atticum pro eo quod ἀχυροβολὼν communi lingua nominatur. Apud Eund. τιγγάβαρι est Atticum pro κιννάβαρι communi linguæ usitato.

[231] Diminutivis quæ ibi recensentur, addi cum alia possunt, tum vero λύχνιον pro λυχνία, et τύλιον pro τύλη, τειχίον pro τεῖχος: sic tamen ut proprie τειχίον sit Atticis ὁ περίβολος τοῖς χωρίοις, teste Hes. Ex Eod. afferri potest et νεοττὶς (si hæc terminatio in ista voce ὑποκοριστικὴ existimanda est) pro νεοτ-
B τός: at νεόττιον est iisd. Atticis τοῦ ᾠοῦ ἡ λέκυθυς.

Nominibus quæ vel in sing. vel in plur. tantum usurpant, addi potest κέρματα: cujus et supra memini.

Tmemati tertio, (quod est de vocabulis quæ non tantum immutata sunt aliquantum a vocibus linguæ communis, sed plane sunt alia, et quorum quædam, licet in hac quoque usurpentur, ab Attica tamen originem habere existimantur,) varia quidem variis locis adjungere possem; sed contentus ero appendice ad eam partem qua de Comicorum vocabulis dissero.

Illis quidem quæ terminatione duntaxat differunt, sive creverit numerus syllabarum, sive minutus sit, addere possumus καθαρύλλος forma diminutiva, pro καθαρὸς, ut ap. Plat. Comicum, ἄρτους ἧκε πριάμενος Μὴ τῶν καθαρύλλων, ἀλλὰ μεγάλους κιλικίους. Adjungi queat etiam λεπύχανον pro λέπυρον, e Theopompo Comico. Adjici possit et φειδὸς, factum e φειδωλὸς, minuendo contra syllabarum numerum.
C Alicubi vero talis fit mutatio ut terminatio minime mutetur, veluti in προτεραίτερος pro πρότερος: Comicum enim illud esse testatur Hes. Habuisse præterea Comicos sua quædam vocabula in ρος sive ρον terminata, e νοσακερὸς colligere possumus; nam νοσακερὸν J. Poll. esse ἐσχάτως Κωμικὸν tradit, ut antea dixi. Ad eand. autem classem pertinere arbitror adv. Ἀττικηρῶς, quo Alexis utitur ap. Athen. Μέλλοντα δειπνίζειν γὰρ ἄνδρα Θετταλὸν Οὐκ Ἀττικηρῶς, οὐδ' ἀπηκριβωμένως, Λιμῷ παρελθεῖν. Quin etiam est quædam terminatio in αξ, quæ Comica posse appellari videtur, in quibusdam nominibus, veluti in νέαξ et πλούταξ ap. J. Poll. Ac fortassis terminatio hæc in πλούταξ omnino respondet Gallicæ terminationi quam habet Richard, cum dicitur, (verbo itidem comœdiæ potissimum conveniente,) C'est un grand richard. Ad horum autem exemplum fictum fuisse crediderim nomen στύγαξ, quod Eucrati Atheniensium imperatori impositum fertur, quoniam ἐστυγεῖτο ὡς δωροδόκος καὶ προδότης.

D Iis autem quæ eadem sunt cum illis quæ communis lingua usurpat, sed aliam signif. assumserunt, adjungi potest λιμὸς de Homine summe avaro: item κριθὴ dictum ἐπὶ τοῦ γυναικείου αἰδοίου: item ἐρείδειν γυναῖκα pro βινεῖν: ut κόπτεσθαι pro περαίνεσθαι, similiter κακέμφατον. Sic μισεῖν, ἐπὶ μίξεων ἀσέμνων: itidemque λορδοῦν, ἐπί τινος ἀσέμνου σχηματισμοῦ σώματος. Sic εὔστρα, περὶ τοῦ γυναικείου αἰδοίου: ad quam signif. alia quamplurima traduxerunt. Ab Iisd. ἀλίσπαρτοι dicebantur οἱ δεινῶς δυσθεράπευτοι τὰ σώματα.

At vero iis vocabulis quæ ab illis ficta existimantur, accedere cum alia possunt, tum ea quæ in avaros jactarunt, κίμβιξ et λιμοκίμβιξ, nec non κυμινοκίμβιξ: item κυμινοπρίστης, et ῥυποκόνδυλος, et συκοτραγίδης, et τρυσίβιος, et θυμβρεπίδειπνος. Hæc enim fere omnia (si non omnia) excogitata fuerunt a Comicis. At J. Pollux κίμβιξ, (ita enim scripsisse eum dico, non βέμβιξ,) et κυμινοπρίστης, dicit non esse ἀνεκτά: ceterorum autem mentionem nullam facit. In compositionibus certe potissimum conspicitur Co-

mica licentia: ut in nomine *παρακρουσιχοίνικος*, et in verbo *στρεψοδικεῖν*, et aliis plerisque a me annotatis vocabulis. Sed Aristophanem alios omnes antecellere arbitror, e quo etiam allata fuerunt a me quædam exempla: quibus addi potest vocab. *κυμινοπριστοκαρδαμογλύφος*, e Σφ. (1357.)

Sed lectoris est videre quæ Comici ita dixerint, ut in iis Atticæ linguæ dignitas servata videri possit, quæ contra nihil aliud quam *σκῶμμα* aut *παίγνιον κωμικὸν* redoleant. Obiter etiam monebo lectorem, ut in Comicorum lectione, præsertimque Aristophanis, meminerit plerisque vocabulis quandam *δριμύτητα* subesse: veluti subest voci *ἄγριος*, N. (347.) *κἂν μὲν ἴδωσι κομήτην Ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόν περ τὸν Ξενοφάντου.* Attici, inquit Eust., *ἀπηνὲς* vocabant *καὶ τὸ ἁπλῶς ἄπο αἴνου*: sc. *τὸ ἀπαίδευτον, ὡς ὁ Κωμικὸς ἐν Νεφέλαις παραδηλοῖ.* Quibus subjungit, *φράζων τι καὶ δριμὺ ἐκεῖνος, διὰ τὸ καὶ ἀγρίους τοὺς τοιούτους καλεῖν.* Sic Schol. hujus Poëtæ in quendam ejusd. Comœdiæ locum scribit, *δριμέα γὰρ καὶ ἀστεῖα τὰ τῆς κωμῳδίας σκώμματα.* Et interdum quidem sub una eademque voce duplicem sensum nobis proponunt, ut Aristoph. sub illo *ἄγριοι*. Itidem sub verbo *σπαθᾷν*, N. (55.) *ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς.* Interdum vero sub uno eodemque vocab. solitos fuisse Comicos, atque hunc potissimum, duarum rerum signif. nobis proponere, perinde ac si duplex scriptura esset, ex aliquot ejus locis manifestum est. Alicubi enim *κηρύλου* avis mentionem faciens, simul tonsorem quendam taxat, perinde ac si *κειρύλον*, non *κηρύλον*, scriberet, nimirum a *κείρω* pro *κουρεύω*. Alicubi (Ἱππ. 1225.) dicit *ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμην*, ubi cum prima fronte videatur velle significare *δώροις ἐδεξιωσάμην*, interim *παραλαλεῖ καὶ τὸ Δωρικῶς εἰπεῖν· ὡς τοῦ ἐστεφάνιξα, διαλέκτου ὄντος Δωρικῆς*, inquit Eust. Sic et Πλ. (589.) de Jove loquens,

> [232] *Φειδόμενος γὰρ, καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι,*
> *Λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ.*

Nam et hic, ut ille ait, cogimur in uno vocab. *γραφὰς διαφόρους νοεῖν*: quoniam dicitur quidem *λήροις*, inquit, *ὡς τῶν νικώντων ἐν Ὀλυμπίοις φλυάρῳ καὶ κενῷ κόμπῳ θελγομένων· βούλεται δὲ λέγειν καὶ ὅτι λειρίοις, ἤγουν ἄνθεσι, τοὺς νικῶντας ἀναδεῖ.*

CUM vero in proxime præcedente Capite de censura Pollucis, quam in quædam Græca vocabula exercet, facturum me verba sim pollicitus, et hic aptum illi sermoni locum invenisse mihi videar, non amplius differendum existimavi. Sic igitur de illa censura censeo: eum, antequam tanta cum libertate hæc vel illa Scriptorum Græcorum vocabula damnaret, et quædam Attica esse negaret, quædam ne inter Græca quidem numeraret, sed barbara esse diceret, debuisse diligenter et accurate omnes eos Scriptt. Græcos evolvere, quorum auctoritate, ceu locupleti testimonio, harum vel illarum vocum usus confirmari posset. Hoc autem eum non fecisse e locis plerisque constat. Interdum enim aliquam vocem pro recentiore ab eo videmus haberi, quam esse comperiatur; veluti cum *ἀνάδελφον* tanquam Xenophonteam nobis affert, cum sit Euripidea: [legitur ap. Xen. Ἀπ. 2, 3, 4.] Legimus enim ap. Eur. Iph. T. (475.) *Οἴων στερηθεῖσα διπτύχων νεανιῶν Ἀνάδελφος ἔσται.* Potissimum vero e vocibus quas reprehendit, cognosci potest quod dixi, veluti cum scribit, *Οἱ δ' Ἀττικοὶ οὐ ῥᾳδίως λέγουσιν ἀγῶνας μουσικοὺς, ἀλλὰ μουσικῆς.* Si enim Aristoph. diligenter excussisset, ap. ipsum, (quem esse Atticum fateri cogebatur,) *ἀγῶνας μουσικοὺς* invenisset. Legimus enim ap. eum Πλ. (1163.) *Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον, Ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.* Sed aliquis fortasse, Polluci patrocinari volens, genuinam in nostris exemplaribus non extare scripturam respondebit, quæ contra extiterit in iis quibus ille usus est. Quod etiam pro Eustathio vel potius Ælio Dionysio ap. Eust., responderi poterit, dicente *νεώσοικος* composita voce ab Atticis scribi. Legimus enim in hujus Comici Ἀ. (96.) *Ἦ περὶ ἄκραν κάμπτων, νεὼς οἶκον σκοπεῖς.* Ubi etiam credibilius fuerit quod modo dixi de exemplaribus, quam in altero illo ejusd. loco, cum hæc scriptura ne unius quidem literæ mutatione ab illa differat. Esto igitur, Ælium Dionysium itidem in meliora nostris exemplaria incidisse et fide digniora: ac *νεώσοικος* dixisse Atticos non *νεὼς οἶκος* credamus, (quamvis contra *ἄκρα πόλις* quam *ἀκρόπολις*, et *οἰκίας δεσπότης* quam *οἰκοδεσπότης*, *γυναικὸς ἀδελφὸς* quam *γυναικάδελφος*, nec non alia quædam eod. modo maluisse dicantur,) et in J. Pollucis aliis quoque locis, ubi similia leguntur, i. e. in quibus scripturæ duntaxat diversitas ejusmodi spectatur, exemplarium nostrorum potius quam Pollucis fidem suspectam habeamus: at de vocabulis quæ rejicit, et tamen ap. fide dignissimos Scriptt. inveniuntur, quid dicemus? Atque adeo ipsemet uno in loco aliquam vocem damnat, quam in alio auctoritate alicujus e primæ notæ Scriptoribus confirmat. Exemplum habemus in *σκολύθριον*. Vult enim alicubi, *σκολύθριον* (nam pro *σκελύθριον*, ubique reponendum est illud, ex alio etiam ipsiusmet loco,) esse *ὑπομόχθηρον*: et tamen alibi Plat. Euthydemo usum eo esse scribit. Incidit igitur in id peccatum J. Poll., quod in Menandro reprehendit, (cujus etiam verba pleraque repudiat,) cum dicit eum existimasse, vocabulum *κοιτὼν* esse *βαρβαρικὸν*, et tamen Aristophanem *τὰ τοιαῦτα πιστότερον αὐτοῦ*, eo esse usum. Videmus enim hic eum rejicere vocab. quo Plato usus est, *τὰ τοιαῦτα πιστότερος αὐτοῦ.* Jam vero et ex iis, quæ in ipso Menandro damnat, aliqua ap. eos inveniri poterunt, quorum ipse auctoritatem non itidem elevare possit: ut antea ostendi *ἀκουστὴς* ap. Isocr. legi, cum tamen ille scribat, *Φαῦλον ὁ Μενάνδρου ἀκουστὴς, ἀντὶ τοῦ ἀκροατής.*

DE ATTICIS VOCABULIS,

IN QUIBUS POTISSIMUM AFFECTATIO QUORUNDAM REPREHENSA OLIM FUIT.

CAPUT XVIII.

QUEMADMODUM divites a Philosophis non existimantur qui, cum bonis abundent, iis uti nesciunt; ita eloquentiæ Atticæ peritus dici nequaquam is debet, qui Atticismis uti non novit, i. e. qui ignorat quæ vocabula aut quæ loquendi genera hic vel illic locum habeant, et quibus potissimum ita sit utendum, ut nihil affectationis appareat, nec moneri Proverbio illo oporteat, *Τῇ χειρὶ δεῖ σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὅλῳ τῷ θυλάκῳ.* Ita certe hodie plerique, dum Ciceroniano sermone sic utuntur ut frigidam ac puerilem affectationem in suo imitandi studio prodant, ea scripta edunt, quæ risu potius

quam admiratione excipiuntur ab iis qui Ἀττικὸν μυκτῆρα ad Latinum etiam sermonem afferunt. Ac quemadmodum irridet ipse Cicero nonnullos qui, cum mutila quædam et hiantia locuti essent, (quod vel sine magistro facere potuissent,) germanos se Thucydidis (vel germanos Thucydidas) esse putabant: ita certe illi simulatque Ciceronianis quibusdam [233] vocabulis sermonen suum farciunt, Ciceronianæ eloquentiæ æmulos se esse existimant. Sed hoc eo minus mirari debemus, quod jam ætate Quintiliani quorundam animos hæc vesania invaserat. Noveram, inquit, quosdam, qui se pulcre expressisse genus illud cœlestis hujus in dicendo viri sibi viderentur, si in clausula posuissent, Esse videatur. Idemque et ap. Tac. vel alium legisse mihi videor. Verum ut ad linguam Atticam me referam, cum ap. Lucian. variæ extent illius quam dixi ignorantiæ reprehensiones, operæ pretium facturus mihi visus sum, si, quos huc pertinentes ejus locos haberem, in medium proferrem. Prius tamen Ammiani afferam Epigramma, quo rhetorem quendam irridet aliquot voculas Atticas pueris, quos docendos susceperat, inculcantem,

Πολλοῦ δεῖ, καὶ Σφὶν, καὶ τρὶς παρ' ἕκαστα Δικασταὶ
Ἄνδρες· καὶ, Λέγε δὴ τὸν νόμον ἐνθάδε μοι.
Καὶ Ταυτὶ, καὶ Μῶν, καὶ Τετταράκοντα, καὶ Ἄττα
Σκεψάμενος, Καίτοι, Νὴ Δία, καὶ Μὰ Δία,
Ῥήτωρ ἐστὶ Κρίτων, καὶ παιδία πολλὰ διδάσκει.
Προσθήσει δ' αὐτοῖς Γρῦ, Φάθι, καὶ Μὶν ἔτι.

Crito, inquit, est rhetor, et pueros multos docet hæc vocabula, Πολλοῦ δεῖ καὶ Σφὶν, et Δικασταὶ ἄνδρες, κ. τ. λ. Omnino enim existimo pendere orationem ad illum usque versum Ῥήτωρ ἐστὶ Κρίτων. Perinde ac si dictum esset, Πολλοῦ δεῖ, et Σφὶν, et Δικασταὶ ἄνδρες, et cetera, ea sunt quæ Crito, qui est rhetor, multos pueros docet. In ultimo versu sunt qui γρῦ cum φάθι jungant; sed illis assentiri non possum, cum is usus hujus particulæ (quem supra declaravi) id non admittat. Satis autem est notum, Demostheni frequentia esse illa ἄνδρες δικασταὶ, et λέγε δὴ τὸν νόμον. Cetera non magis illius quam aliorum esse dici possunt: nisi quod νὴ Δία quoque et μὰ Δία sæpe in ore habet. Quod vero attinet ad particulam μιν, quæ est in postremo versu, persuadere mihi non possum adjunctam aliis fuisse tanquam Atticam; sed Ammianum jocantem eam addidisse: perinde ac si diceret, eum tandem vehementi καινοπρεπείας studio incitatum, alias etiam aliunde voculas conquisiturum, cujusmodi est μιν: neque tandem magis dubitaturum uti particula μιν, quam illa vocula σφίν. Extat vero et hoc Cerealii Epigramma ibid., huc itidem pertinens,

Οὐ τὸ λέγειν παράσημα καὶ Ἀττικὰ ῥήματα πέντε,
Εὐζήλως ἐστὶν καὶ φρονίμως μελετᾶν.
Οὐδὲ γὰρ εἰ Κάρκαιρε, καὶ εἰ Κοναβεῖ, τό,τε Σίζει
Καὶ Κελάρυζε λέγεις, εὐθὺς Ὅμηρος ἔσῃ.
Νοῦν ὑποκεῖσθαι δεῖ τοῖς γράμμασι, καὶ φράσιν αὐτῶν
Εἶναι κοινοτέραν, ὥστε νοεῖν ἃ λέγεις.

Reprehendit certe itidem Cerealius hoc Epigrammate rhetores, quorum præcipuum erat in Atticis aliquot vocibus inculcandis studium, et ita novitati τῆς λέξεως studentium, ut interim τὰ τῆς διανοίας negligerent, ac sonum sine mente darent. Hæc enim postremo disticho innuit. Quod autem attinet ad vocem παράσημα, ea significatur quod Lucianus dicit, eadem metaphora utens, Τὸ καθεστηκὸς νόμισμα τῆς φωνῆς παρακόπτειν. Nam παρακεκομμένα et παράσημα conjuncta ap. Aristoph. inveniuntur.

Ut autem ad Luciani locos veniam, primum in libello qui Ῥητόρων Διδάσκαλος inscriptus est, (§. 16.) docetur is, qui instituitur ut tandem aliorum similis, i. e. non minus ineptus, evadat, semper in promtu voces aliquot Atticas habere: non quaslibet, sed certas quasdam potissimum; nominatim enim illi præscribuntur, his verbis, Ἀλλὰ σχήματος μὲν τοπρῶτον ἐπιμεληθῆναι χρὴ μάλιστα καὶ εὐμόρφου τῆς ἀναβολῆς· ἔπειτα πεντεκαίδεκά που ἢ οὐ πλείω γε τῶν εἴκοσιν Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξας ποθὲν, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς γλώττης ἔχε, τὸ Ἄττα, καὶ Κᾆτα, καὶ Μῶν, καὶ Ἀμηγέπη, καὶ Λῷστε,

A καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ ἐν ἅπαντι λόγῳ καθάπερ τι ἥδυσμα ἐπίπαττε αὐτῶν. Quibus e vocabulis illud ἄττα præcipue illi commendat, tanquam præ quovis alio speciosum quiddam habens. Siquidem aliquanto post mentionem ejus iterum facit, adjungens ei δήπουθεν. Et quoniam dixerat in proxime præcedente loco, Καὶ ἐν ἅπαντι λόγῳ καθάπερ τι ἥδυσμα ἐπίπαττε αὐτῶν, ad illud ἐπίπαττε respiciens jubet eum illa ἐπίπαστα vocabula inculcare, et orationis velut superficiem illis tanquam quibusdam floribus ornare. Inculcare autem, sive illis opus sit, sive futura sint supervacanea: pulcra enim esse tum quoque, cum temere proferuntur, et ita ut nullum in oratione usum habeant: Καὶ ἐπίπαστα ὀλίγα ἐκεῖνα ὀνόματα ἐπιπολαζέτω, καὶ ἐπανθείτω· καὶ συνεχὲς τὸ Ἄττα καὶ τὸ Δήπουθεν, κἂν μηδαμοῦ αὐτῶν δέῃ· καλὰ γάρ ἐστι καὶ εἰκῇ λεγόμενα. Atque adeo illius ἄττα tertio etiam meminit: scribens non multo post, Οἱ πολλοὶ δὲ καὶ σχῆμα καὶ φωνὴν καὶ βάδισμα καὶ περίπατον, καὶ μέλος, καὶ κρηπῖδα, καὶ τὸ ἄττα σου ἐκεῖνο θαυμάσονται.

B Jam vero et hoc e præclaris præceptis unum est, [234] ut quodvis aliud vocabulorum genus illis Atticis intermisceat, etiamsi nullam omnino cum illis convenientiam habeant. Postquam enim dixit, Καὶ ἐν ἅπαντι λόγῳ καθάπερ τι ἥδυσμα ἐπίπαττε αὐτῶν, addit, Μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, ἐὰν ἀνόμοια τούτοις, καὶ ἀσύμφηλα, καὶ ἀπῳδά. Satis est enim, inquit, si oratio tua in fronte aliquid speciosi habeat. Ἡ πορφύρα μόνον ἔστω καλὴ καὶ εὐανθὴς, κἂν σισύρα τῶν παχειῶν τὸ ἱμάτιον ᾖ. In qua comparatione respicit ad genus id vestis, quæ περιπόρφυρος dicebatur. Quod vero ibi dicit, μελέτω δὲ μηδὲν κ. τ. λ., reprehendit alibi in quodam, qui, quamvis Thucydideus in suæ historiæ scriptione videri vellet, Atticis tamen vocabulis Latina inseruerat. Καί μοι ἐννόησον, inquit, ἡλίκον τὸ ἀξίωμα τῆς ἱστορίας, καὶ ὡς Θουκυδίδῃ πρέπον, μεταξὺ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων τὰ Ἰταλιωτικὰ ταῦτ' ἐγκεῖσθαι. Atque ibi itidem voces illas Atticas πορφύραν appellat; subjungit enim, Ὥσπερ τὴν πορφύραν ἐπικοσμοῦντα, καὶ ἐμπρέποντα, καὶ πάντως συνᾴ-

C δοντα. Sunt autem hæc e Commentario cui titulum fecit, Πῶς δεῖ Ἱστορίαν συγγράφειν (§. 15.). In alio ejusd. Opusculi loco (§. 21.) quendam reprehendit qui ὑπὲρ τοῦ κομιδῇ Ἀττικὸς εἶναι, καὶ ἀποκεκαθάρθαι τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκριβέστατον, Latinorum quorundam nominum formam mutare non dubitavit. Apud Eund. Lexiphanes, ut antea dixi, Attica hæc jubetur evomere, Μῶν, Κᾆτα, Ἦδ' ὅς, Ἀμηγέπῃ, Λῷστε, Δήπουθεν, Ἄττα, atque alia. Ex his autem atque aliis Luciani locis, magno quidem in pretio fuisse ejus quoque sæculo Atticum sermonem, et multos ejus studiosissimos extitisse, sed paucos eo uti scivisse cognoscimus. Siquidem ἐν Ῥητόρων Διδασκάλῳ sub illis quæ dantur præceptis irridetur stulta multorum affectatio et κακοζηλία: præcipiuntur enim quæ observare eos oporteat qui similes illis, i. e. pariter inepti, evadere cupiant. Adeo ut ea ipsa sint quæ contra fugere deceat omnes qui non κακοζήλως, sed εὐζήλως, (ut locutus est supra Cerealius in suo Epigrammate,) sermone Attico usuri sint. Quem autem

D invenies, cum ab antiquis Scriptt. discesseris, qui felicius id ipsomet Luciano præstiterit? Equidem nullum inveniri arbitror. Neque tamen de terminatione aut scriptura Attica in unoquoque vocabulo magnopere est solicitus, aut Atticas quasdam voculas (cujusmodi sunt illæ, quarum modo facta fuit mentio,) inculcat, sed (quod majoris est momenti) insignia loquendi genera e Scriptt. Atticis excerpta, tam bene suis quæque locis accommodat ut a se illa, non aliunde habere videri possit.

Ceterum cum ap. eund. Scriptorem, in commentariolo quem Ψευδοσοφιστὴν et alio nomine Σολοικιστὴν inscripsit, extent quorundam solœcismorum exempla in Attico sermone commissorum, (i.e. ab iis qui alioqui Attice loqui sibi videbantur,) una cum censura cujusdam, quem Socratem τὸν ἀπὸ Μόψου appellat: et magnam ex eorum lectione utilitatem posse percipi sciam: ea hic sermonis Attici studiosis legenda propono. Postquam igitur aliquot illius Socratis reprehensiones attulit solœcismorum in sermone Græco

commissorum, subjungit, Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς σολοικίζοντας Ἀττικῶς, παίζειν ἀνεπαχθῶς. Cujus rei hæc ibid. sequuntur exempla.

Ei qui ita locutus erat, νῶϊ τοῦτο δοκεῖ, dixit, Σὺ καὶ νῶϊν ἐρεῖς ὡς ἁμαρτάνομεν.

Cum alius quidam, ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα dixisset, Οὐκ ἄρα ὁ Ἡρακλῆς ἐμίχθη αὐτῇ, inquit.

Cum quidam καρῆναι δέομαι dixisset, Τί γὰρ, inquit, σοὶ δεινὸν εἴργασται καὶ ἄξιον ἀτιμίας;

Cuidam utenti verbo ζυγομαχεῖν, dixit, Πρὸς τὸν ἐχθρὸν ζυγομαχεῖς;

Cum dixisset quidam puerum suum, qui ægrotabat, βασανίζεσθαι, excepit, ἐπὶ τῷ; ἢ τί βουλομένου τοῦ βασανίζοντος;

Cum quidam hoc loquendi genere usus esset, προκόπτει ἐν τοῖς μαθήμασιν, Plato, inquit, hoc vocat ἐπιδιδόναι.

Cum quidam interrogasset εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα, respondit, Πῶς οὖν ἐμὲ ἐρωτῶν εἰ μελετήσομαι, λέγεις ὅτι ὁ δεῖνα;

Cum ἀττικίζειν volens quidam dixisset τεθνήξει, in tertia persona, βέλτιων, inquit, ἐνταῦθα μὴ ἀττικίζειν καταρώμενον.

Eum, qui dixerat στοχάζομαι αὐτοῦ pro φείδομαι αὐτοῦ, interrogavit, Μήτι διήμαρτες βαλών;

Uno dicente ἀφιστᾷν, altero ἀφιστάνειν, dixit, ἄμφω μὲν οὐκ οἶδα.

Cum quidam πλὴν εἰμὴ dixisset, ταῦτα διπλᾶ χαρίζῃ, inquit.

Cuidam utenti verbo χρᾶσθαι, dixit esse ψευδάττικον τὸ ῥῆμα.

Utenti cuidam adverbio ἔκτοτε, dixit, Καλὸν τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν· ὁ γὰρ Πλάτων εἴστοτε λέγει.

Ei, qui τῷ ἰδοὺ usus erat pro ἴδε, dixit, Ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων σημαίνεις.

[235] Cum verbo ἀντιλαμβάνομαι pro συνίημι quidam usus esset, dixit se mirari πῶς ἀντιποιούμενος τοῦ λέγοντος, φησὶν ἀντιποιεῖσθαι.

Ei qui usus erat vocab. βράδιον, dixit non esse simile τῷ τάχιον.

Cum βαρεῖν dictum esset a quodam, Οὐκ ἔστιν, inquit, τὸ βαρύνειν, ἢ νενόμικας.

Cum λέλογχα dixisset, significare εἴληχα volens, dixit, Ὀλίγον καὶ παρ' οἷς ἁμαρτάνεται.

Multis verbo ἵπτασθαι utentibus ἐπὶ τοῦ πέτασθαι, dixit, Ὅτι μὲν ἀπὸ τῆς πτήσεως τὸ ὄνομα σαφῶς ἴσμεν.

Cum περιστερὸν quidam dixisset tanquam Atticum, Etiam τὸν φάττον dicemus, inquit.

A Cum quidam dixisset se φακὸν ἐδηδοκέναι, dixit, Καὶ πῶς ἂν φακόν τις φαγῃ;

Quid autem Socrates in nonnullis harum reprehensionum sibi voluerit, et quo respexerit, in meo Thes. Gr. L. docui. Ceterum cum Lucianus enumeratis aliquot solœcismis ab eo reprehensis, subjungat illa verba, Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς σολοικίζοντας Ἀττικῶς παίζειν ἀνεπαχθῶς, ea quæ ad hunc usque locum sequuntur, (qui clauditur his verbis, ταῦτα μὲν τὰ Σωκράτεια,) videtur ascribere τοῖς σολοικίζουσιν Ἀττικῶς: quamvis postea in uno loco addat ἀττικίζοντος. Præcedunt quidem certe ibid. et aliæ solœcismorum reprehensiones, sed ad sermonem communis linguæ pertinentium: e quibus una est ejus qui dixerat τῶν φίλων ὁ κορυφαιότατος. Irridens enim Socrates fertur dixisse, Χαρίεν γε τὸ τῆς κορυφῆς ποιεῖν τι ἐπάνω. Ubi ejus reprehensio valida ratione nititur; cum enim κορυφὴ Verticem s. Cacumen significet, satis esse videtur dicere κορυφαῖος positivo gradu. Nam si voce κορυφαῖος intelligimus aliquem, B ad summum pervenisse, quippe qui in vertice sit, quid amplius dici potest? nisi quid ipso etiam vertice altius esse dicamus. Et tamen multi non ignobiles Scriptt. hoc superlativo utuntur. Legimus enim ap. Plut. Τῶν ἄλλων Περιπατητικῶν ὁ κορυφαιότατος Στράτων, in l. πρὸς Κολώτην, p. 2044. meæ Ed. Legimus item ap. Herodian. 2, (15, 13.) Τὰ κορυφαιότατα καὶ συντέλειαν ἔχοντα τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρῳ. Extat denique et ap. Synes., (cujus accuratiorem quam illorum esse stylum scimus,) in libello de Insomniis, Τοῦτο ἂν εἴη τὸ ἐν τοῖς οὖσι κορυφαιότατον φύσεως ὑπερκύψαι. Quod vero magis miror, ipse Lucianus, qui hoc a Socrate fuisse reprehensum commemorat, et huic reprehensioni sicut et aliis assentiri videtur, ex eorum tamen est numero qui hoc superlativo uti non dubitarunt. Nam in Commentario περὶ τοῦ πῶς δεῖ Ἱστορίαν συγγράφειν, (§. 34.) scribit, Φημὶ τοίνυν τὸν ἄριστα ἱστορίαν συγγράφοντα, δύο μὲν ταῦτα κορυφαιότατα οἴκοθεν ἔχοντα ἥκειν, σύνεσίν τε πολιτικὴν, καὶ δύναC μιν ἑρμηνευτικήν. Haud memini certe alius vocabuli, in quo itidem extet talis ἐπίτασις ὑπερθέσεως. Nam habent quidem ἐπίτασιν et ista, λαλίστατος, κλεπτίστατος, κυδίστατος, facta e λάλιστος, κλέπτιστος, κύδιστος: sed hæc ἐπίτασις in ipsa vocabuli forma est, non in signif., ut in illo superlativo κορυφαιότατος. Perinde est autem omnino ac si e Supremus fieret Supremissimus.

DE QUIBUSDAM, QUÆ

ATTICÆ LINGUÆ VETERI PECULIARIA FUERUNT, ET DE SCRIPTT. QUI ILLA USI SUNT.

CAPUT XIX.

ATTICAM linguam, s. dialectum, fuisse duplicem, unam, veterem, alteram, novam, minime silentio a me prætereundum est, ut Joannes Grammaticus et Corinthus (sive Corytus) præterierunt, nec non alii, qui de atticismis scripserunt, cum tamen hujus rei ignoratio dubitationes multas afferre Gr. Scriptt. versantibus possit. De hoc quoque admonere debuerant tum illi, tum alii quotquot idem argumentum tractarunt, Atticorum linguam, sed veterem potius quam novam, multa cum Ionica communia habere. Sed de illa quidem Atticæ linguæ cum Ionica communione et velut societate, sicut et de Doricæ cum Æolica, verba tum faciam, cum ea, quæ singulæ propria sibi habent, exposuero; at de illa veteri Atticorum lingua hæc sunt quæ in præsentia occurrunt. Attica lingua veteri usi sunt Thuc. et Plato, si Dionysio Halicarnasseo credimus, cum D alioqui de Platone non perinde ac de Thucydide plurimi hoc sibi persuasuri sint. Dionysii verba hæc sunt in Lysiæ Vita, non procul ab initio, (loquitur autem de ipso Lysia,) Καθαρός ἐστι τὴν ἑρμηνείαν πάνυ, καὶ τῆς Ἀττικῆς γλώττης ἄριστος κανών· οὐ τῆς ἀρχαίας, ᾗ κέχρηνται Πλάτων καὶ Θουκυδίδης, ἀλλὰ τῆς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐπιχωριαζούσης· ὡς ἔστι τεκμήριον τοῖς τε Ἀνδοκίδου λόγοις, καὶ τοῖς Κριτίου, καὶ ἄλλοις συχνοῖς. Atque ut hic dicit, Γλώττης τῆς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐπιχωριαζούσης, ita in Isocr. Vita, Ἔπειτα τὴν ἀκρίβειαν τῆς διαλέκτου τῆς τότε συνήθους, καὶ ταύτην ἑώρων ὁμοίαν παρ' ἀμφοτέροις, de ipso Isocrate et Lysia. [236] Idem in Epistola ad Cn. Pompeium hæc de Platonica phrasi seu dictione scribit, Ὅ,τε πῖνος αὐτῇ καὶ χνοῦς ὁ τῆς ἀρχαιότητος ἠρέμα καὶ λεληθότως ἐπιτρέχει, χλοερόν τέ τι καὶ τεθηλὸς καὶ μεστὸν ὥρας ἄνθος ἀναδίδωσι. Quemadmodum

autem hic legimus τὸν τῆς ἀρχαιότητος πῖνον et χνοῦν, sic alibi χνοῦν ἀρχαιοπινῆ: nimirum in libro quem de Dictione Demosthenica scripsit, et Ammæo suo dicavit: qui liber cum in lucem nondum prodierit, illius etiam loci verba proferam, alioqui lectorem ad ea remissurus. Πολλῆς δέ τινος, inquit, ἐνταῦθα δεῖ τῆς τεχνήσεως, ἵνα μὴ κακόφωνοι, μηδὲ ἀηδεῖς, μηδὲ ἄλλην τινὰ ὄχλησιν ἐνεγκάμενοι ταῖς ἀκοαῖς λάθωσιν αἱ τοιαῦται συζυγίαι, ἀλλ' ἐπανθῇ τις αὐταῖς χνοῦς ἀρχαιοπινὴς, καὶ χάρις ἀβίαστος. Eo autem lubentius et hunc tertium locum attuli, quod ex eo, sicut e proxime præcedente, etiam significationem vocabuli πῖνος, quod antiquæ linguæ tribuitur, (et quidem Atticæ præsertim, ut opinor,) obiter perspicere possimus. Habet enim quiddam tam sibi proprium ut retinendum Marcus Tullius censuerit.

Ceterum quæ fuerint illi Atticæ linguæ veteri peculiaria, haud certius aliunde quam e diligenti utrorumque Scriptorum inter se collatione, cognosci posse existimo. Extant alioqui nonnulla ejus ἰδιώματα a Gramm. annotata: et quidem ab Eust. potissimum, quantum quidem meminisse possum: quædam ab Ælio Dionysio et Herodiano ap. illum. Sunt autem duorum generum, cum non solum orthographiam quorundam vocabulorum sibi peculiarem, sed etiam vocabula quædam peculiaria habeat. Et veteres quidem Attici vocantur οἱ παλαιοὶ Ἀττικοί: at novi, s. posteriores, appellantur interdum οἱ νεώτεροι, nonnunquam οἱ ὕστερον. Utunturque his nominibus ap. eum, et ambo illi veteres, quos modo nominavi, Grammatici. Legimus enim quodam in loco Commentariorum in Il. B. Δοκεῖ δὲ, φησὶ (sc. Αἴλιος Διονύσιος, qui tamen eo in loco contra quam in aliis plerisque Διονύσιος Αἴλιος vocatur,) τῶν παλαιῶν Ἀττικῶν εἶναι περισπᾷν τὰ τοιαῦτα, Ὁμοῖον, Ἑτοῖμον, Γελοῖον. Idem in quendam locum libri A. scribit, ᾔδειν, significans ἠπιστάμην, habere η cum ι subscripto, κατὰ τὴν παλαιὰν Ἀτθίδα, sicut et alia quædam vocabula. Idem Ἀθηναία veteribus Atticis velle se ascribere ostendit, cum jubet nos observare, non solum Homerum Ἀθηναίαν dicere pro Ἀθηνᾶν, sed multos etiam Atticos, ex iis Scriptt. qui post ejus tempora oratione soluta usi sunt. Scribere enim Demosth. Or. adv. Aristocr. Οἱ σύμμαχοι ἀριστεῖον τῇ Ἀθηναίᾳ ἀνέθεσαν. Et Plat. Euthyd. Ἑρκεῖος Ζεὺς καὶ Φράτριος, καὶ Ἀθηναίη Φρατρία. Additque, annotasse veteres, e quo cœpissent Athenienses mulieres appellari Ἀθηναῖαι, (ut ap. Pherecratem, Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς συμμάχοις,) cum prius appellarentur Ἀττικαὶ et ἀσταὶ, tum venisse in usum illud Ἀθηνᾶ. Hinc enim cognoscimus, Ἀθηναία, quod ap. Plat. et Demosth. legitur, esse veteris linguæ Atticæ, cum postea dictum fuerit Ἀθηνᾶ. Quod autem de illa mulierum Atheniensium appellatione scribit, ex alio Ejusd. loco apertius nobis esse poterit. Is enim in quendam locum libri A. Iliadis, annotat, dictum quidem fuisse ἀνὴρ Ἀθηναῖος, sicut dicitur ἀνὴρ Θηβαῖος: sed non item Ἀθηναία γυνὴ, sicut Θηβαία γυνή: sed ἑτερωνύμως fuisse vocatam Ἀττικήν. Atque istam rei hujus rationem a Metaclide reddi affert ap. Paus. et Ælium Dionysium, (nimirum cur appellatio illa Atheniensibus mulieribus non daretur,) ἵνα μὴ τὴν ἄγαμον αἱ γαμούμεναι τῇ προσηγορίᾳ καταισχύνωσι. Ex Iisd. subjungit illud, quod et in præcedenti loco tradit, Ὅτε δὲ ἤρξαντο αἱ ἀσταὶ ἤτοι Ἀττικαὶ γυναῖκες, Ἀθηναῖαι λέγεσθαι, τότε δὴ ἐπενοήθη καὶ τὸ τὴν θεὸν μηκέτι Ἀθηναίην καλεῖσθαι, ἀλλὰ κατὰ συναίρεσιν Ἀθηνᾶν. Verum alia quorundam veterum Grammaticorum verba subjungit, quibus traditur esse omnino ἀνάττικον, dicere Ἀθηναίαν γυναῖκα: minimeque illud additur, receptam tamen hanc appellationem tandem fuisse, quæ ap. veteres nequaquam in usu fuisset. Ne tamen de hoc dubitare possimus, facit Pherecratis testimonium, quod in illo priore loco affert. Testimonium autem Pherecratis appello, usum illius vocabuli in eâ signif.: quem ex eo proferri videmus, dicente sc., Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς συμμάχοις. Enimvero aliud hic a me minime prætermittendum fuerit, quod non parvi est momenti:

A credibile nimirum esse multas scripturas veteris linguæ Atticæ in iis, quæ nostris manibus passim teruntur, exemplaribus non amplius extare. Conjecturam facio ex eo quod scribit Eust., Platonem dixisse Ἀθηναίη, (quod certe convenit cum Dionysii Halicarnassei testimonio, Attica veteri usum esse Platonem perhibentis,) cum tamen in eo Euthydemi loco non Ἀθηναίη, sed Ἀθηνᾶ habeant, quæ quotidie in manibus habemus exemplaria. Atque ut Edd. typographicas omittam, fortassis et ex iis Codd. scriptis, qui usquam extant, vel paucos vel nullos inveniemus, in quibus illa scriptura linguæ veteri consentanea, e Plat. ipsius autographo servata fuerit. [237] Quod vero attinet ad exemplum ab eo e Demosth. allatum, idem omnino de ipso dicendum est: nimirum nullius ponderis nobis futurum, si exemplaribus quæ passim extant fidem adhibeamus. In eo enim quem affert loco, non illa scriptura vetus Ἀθηναίᾳ, sed Ἀθηνᾷ habetur: Οἱ σύμμαχοι ἀριστεῖον τῇ Ἀθηνᾷ ἀνέθεσαν: et quidem in Or. adv.
B Timocr., non autem in ea quæ adv. Aristocr. est scripta: unde tamen Eust. eum locum affert. Sed de hac scriptura dicetur a me et in sequentibus: nunc ut ad ipsum Eustathium redeam, is in illa Homeri verba, τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων, morem jungendi dualia nomina verbis pluralibus, et pluralia singularibus, nec non versa vice, ἀττικισμὸν ἀρχαῖον esse tradit. Jam vero ut nonnullorum mentionem facit, quæ veteribus Atticis ascribit, ita quædam ab eo annotantur tanquam novis s. posterioribus ascribenda, veluti cum dicit, Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐπιδέξια παρὰ τοῖς ὕστερον Ἀττικοῖς καὶ τὰ καίρια καὶ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος· πληγῆναι γοῦν τις λέγει τὰ ἐπιδέξια. Sed hic non parva equidem oriri dubitatio potest, quosnam scriptores illo vocabulo ἐπιδέξια usos fuisse credere debeamus, quandoquidem τοῖς ὕστερον Ἀττικοῖς peculiare fuisse tradit. Nam et quod Dionys. H. Demosthenem veteri Atticorum lingua usum tradit, mirum non immerito alicubi videbitur, cum τὴν νέαν Ἀτθίδα contra nonnulli a Demosth. et
C Æschine initium sumsisse scripserint. Quid quod illam ἔκφυλον ἀρχαίαν Ἀτθίδα, cujus meminit Synes. in suo de Insomniis libello, quidam Gorgiæ Leontino ascribendam putarunt? Verba Synesii sunt hæc, Ἤδη δέ ποτε καὶ τὴν ὅλην κατασκευὴν τῆς γλώττης ὑλομανοῦσάν τε καὶ φλεγμαίνουσαν ὀνομάτων καινότητι, ζήλῳ τῆς ἐκφύλου τῆς ἀρχαίας Ἀτθίδος, ἥδε διὰ θεοῦ νουθετήσασα, τὸ μέν τι εἰπόντος, τὸ δὲ τί ἐστιν εἰπόντος, τὸ δὲ δείξαντος, ὄχθους τινὰς ἀπολεαίνειν ἐκπεφυκότας τῆς γλώττης, ἐπανήγαγέ τε ἐς τὸ σῶφρον, καὶ τὸ οἰδοῦν ἐκόλασε. Hic enim Schol. ἀρχαίαν Ἀτθίδα ab illo dici ait τὴν ἀπὸ Γοργίου ἀρξαμένην, ἧς ἀρχηγὸς αὐτὸς ὁ Λεοντῖνος Γοργίας: usum enim fuisse Poëticis etiam vocabulis διὰ σεμνότητα καὶ παραδοξολογίαν. Addit vero et illud, quod modo de Demosthene et Æschine aliunde retuli, Ἡ δὲ νέα Ἀτθὶς ἤρξατο ἀπ' Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους· ἣν δὲ αὐτὴ λειοτέρα, καὶ τῇ ἀκοῇ προσηνής. Ego certe Dionysio Halicarnasseo, potius quam isti, et aliis vel alii unde hoc sumsit, (alibi enim me legisse memini,)
D assentiendum esse dicerem, si alterutri assentiri cogerer. Alioqui certe si tertium quoddam genus constituere licet eorum qui inter utrosque essent, nimirum inter veteres et novos, in eo Demosthenem lubenter ponerem. Sic videmus tres Comœdiæ ætates a Gramm. (et nominatim ab J. Poll.) statui, primam, τὴν ἀρχαίαν: secundam, τὴν μέσην: tertiam, τὴν νέαν appellantibus. Sed nonnulli e duabus istis, nimirum ἐκ τῆς μέσης καὶ τῆς νέας, fecisse unam videntur; quippe qui duas duntaxat recenseant, veterem et novam. Quidam vero eorum qui in Aristophanem nonnulla de Comœdiæ scriptione præfati sunt, fatetur quidem fuisse Comœdiæ μεταβολὰς τρεῖς, sc. τὴν μὲν, ἀρχαίαν· τὴν δὲ, νέαν· τὴν δὲ, μέσην: sed e Poëtis τῆς μέσης κωμῳδίας duos tantum nominat, Antiphanem et Stephanum: quamvis quinquaginta septem fuisse dicat. Ab Eod. Comici veteres, vel potius inter vett. Comicos maxime insignes, recensentur, Epicharmus, Magnes, Cratinus, Crates, Pherecrates, Phrynichus, Eupolis,

Aristophanes. Atqui, ut de ceteris taceam, Pherecratem non videtur Eustathius in hoc ordine collocasse, ubi tradit eum Ἀθηναίαν appellasse Atheniensem mulierem, cum antea hoc nomen usu receptum non esset. Sed alius quidam ibi (nimirum in scriptis quæ Scholiis in Aristoph. præfixa sunt) inter veteres Comicos tres commemorat, quos et ab Horatio conjungi videmus: Ἐπὶ τῶν Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος χρόνων, τὰ τῆς δημοκρατίας ἐκράτει παρὰ Ἀθηναίοις κ. τ. λ. Ita enim et Horatius,

Eupolis, atque Cratinus, Aristophanesque, Poëtæ,
Atque alii, quorum comœdia prisca virorum est.

Eupolidis meminit et M. Tullius 6. ad Att. Εὔπολιν τὸν τῆς ἀρχαίας quis non dixit ab Alcibiade navigante in Siciliam dejectum esse in mare? Ubi observandæ sunt obiter duæ ellipses elegantes, nimirum accusativi ποιητὴν et genitivi κωμῳδίας. Nam ut oratio esset ἐντελὴς, dicendum erat τὸν τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητήν. Hunc certe cum ceteris duobus audacter ut inter vett. Comicos, sic etiam inter eos qui veteri Atticorum lingua usi sunt, collocare debemus. Idem porro ille, quem aliquot alios inter vett. Comicos numerare dixi, et nominatim Pherecratem, inter novos Comicos, (quos fuisse scribit sexagintaquatuor,) recenset hos, tanquam ἀξιολογωτάτους, Philemonem, Menandrum, Diphilum, Philippidem, Posidippum, Apollodorum. De mediæ autem comœdiæ Poëtis major equidem quam de aliis esse possit quæstio; ac fortasse Pherecrates, de quo dictum modo fuit, in hoc ordine ponendus fuerit. In eo certe poni Antiphanem ab eo cujus modo memini, [238] (unde sc. hæc quoque novorum Comicorum enumeratio petita est,) paulo ante docui. Astipulaturque Suidas, scribens fuisse κωμικὸν τῆς μέσης κωμῳδίας. Quin etiam ap. Athen. mentio fit libri a quodam Dorotheo Ascalonite scripti, cui titulum fecerat, Περὶ Ἀντιφάνους, καὶ περὶ τῆς παρὰ τοῖς μεσωτέροις Κωμικοῖς Ματτύης. Ubi observa μεσωτέρους Κωμικοὺς comparativi forma appellari τοὺς μέσους. Ex alio Ejusd. loco discimus eum ætate Alexandri regis vixisse ac floruisse, et quidem apud ipsum etiam Alexandrum; ita enim librum XIV. inchoat, Ἀντιφάνης ὁ Κωμῳδοποιὸς, ἑταῖρε Τιμόκρατες, ὡς ἀνεγίνωσκέ τινα τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ τῶν ἑαυτοῦ κωμῳδιῶν, κ. τ. λ. Quin etiam Alexis ad hanc classem referendus videri possit, hujus etiam Scriptoris testimonio. Postquam enim nominatus est Alexis ἐν Ἀσωτοδιδασκάλῳ, additur, Ὡς Σωτίων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν Τίμωνος Σίλλων· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀπήντησα τῷ δράματι, πλείονα τῆς μέσης καλουμένης κωμῳδίας ἀναγνοὺς δράματα τῶν ὀκτακοσίων· καὶ τούτων ἐκλογὰς ποιησάμενος, οὐ περιέτυχον τῷ ἀσωτοδιδασκάλῳ. Cum enim dicit se inter mediæ comœdiæ fabulas illam Alexidis non nactum esse, Alexin pro Poëta mediæ comœdiæ haberi a se ostendit. Aperte vero in hoc ordine ab illo ponuntur Nicostratus et Epicrates. Hoc quoque observatione nobis dignum est ap. eum, quendam Antiochi Alexandrini librum inscribi περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ Κωμῳδίᾳ κωμῳδουμένων Ποιητῶν. Hoc enim optime convenit cum iis quæ scribuntur ab eo, unde et quorundam Poëtarum enumerationem attuli. Legimus enim ap. eum, Ἡ δὲ μέση κωμῳδία ἀφῆκε τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις, ἐπὶ δὲ τὸ σκώπτειν ἱστορίας ῥηθείσας ποιηταῖς ἦλθον· ἀνεύθυνον γὰρ τὸ τοιοῦτον· οἷον διασύρειν Ὅμηρον εἰπόντα τι, ἢ τὸν δεῖνα τῆς τραγῳδίας ποιητήν. Neque vero quædam Poëtarum duntaxat dicta ab illis irrisa fuisse putandum est, cum legamus Antiphanem in quoddam Demosthenis dictum itidem jocatum esse, his versibus, Ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς Ἀπέλαβεν, ὥσπερ ἔλαβεν· ἠγάπησεν ἂν Τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης. Jocatur autem in eum Demosthenis locum, cujus et Æschines meminit: et in quo dicit eum περὶ συλλαβῶν διαφέρεσθαι: scribit enim, Ἀλόννησον ἐδίδου (Φίλιππος,) ὁ δ' ἀπηγόρευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσι· περὶ συλλαβῶν διαφερόμενος. Atque adeo Alexis affert illa ipsa verba διδόναι et ἀποδιδόναι, in Comœdia quam Ἀδελφοὺς inscripsit,

A Ἐγὼ δέδωκα γάρ τι ταύταις; εἰπέ μοι. Οὐκ· ἀλλ' ἀποδέδωκας, ἐνέχυρόν που λαβών. In alio ejus loco hæc duo composita, pariterque illa duo priora gantur: in Comœdia cui Στρατιώτης est titulus, Ἀπέλαβες· τουτὶ δ' ἐστὶ τί; ὃ παρ' ὑμῶν ἐγὼ Παιδάριον ἔλαβον, ἀποφέρων ἥκω πάλιν. Πῶς οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; οὐκ ἔστι γὰρ Ἡμέτερον, οὐδ' ὑμέτερον· ἀλλ' ἐδώκατε Ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'· οὐ δεδώκαμεν· τί δέ; Ἀποδεδώκαμεν τὸ μὴ προσῆκον ἐμοὶ λαβεῖν. Sic et alius Comicus, nomine Anaxilas, in iisd. verbis lusit. Verum ut ad id revertar quod in hac quæstione præcipuum est, hos μέσης κωμῳδίας Poëtas ultra lingua usos esse dicemus? Idem certe lubenter de illis, aut saltem de quibusdam illorum, dicerem quod paulo ante de Demosthene dixi. Vereor enim ut pauci Dionysio H. (aut alii, quicunque est,) assentiantur, eum veteri Atticorum lingua usum esse scribenti. Neque vero movere nos debet illud veteris linguæ vocabulum Ἀθηναία, quod Eust. ex eo afferre dixi: nisi et aliis exemplis idem confirmetur. Esto enim, in bonæ fidei exempl. extitisse scripturam illam; at ibi non Demosthenis, sed cujusdam inscriptionis antiquæ sunt verba. Locus enim Orationis in Timocr.; nam falso Eust. Oratione in Aristocratem ea legi tradit, uti dixi, [imo legitur in Or. c. Androt. 616. Reisk.,] est hic, Οἶμαι γὰρ ὑμᾶς ἅπαντας ὁρᾶν ὑπὸ τῶν στεφάνων ταῖς χοινικίσι κάτωθεν γεγραμμένα, Οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων ἀνδραγαθίας ἕνεκ' ἐστεφάνωσαν καὶ δικαιοσύνης· ἢ, Οἱ σύμμαχοι ἀριστεῖον τῇ Ἀθηνᾷ ἀνέθεσαν. Verum Eust. minime hoc animadvertit; sed ita hunc Demosthenis affert, tanquam ejus non aliorum verba ibi legantur. De aliis autem locis, in quibus hic orator deæ ejusd. mentionem facit, potuisse idem dicere Eustathium, vix mihi persuadere queo. Alioqui scripturam illam veterem in omnibus locis mutasse librarios dicendum esset, (ut opinor,) quod quidem ad ea exempl. attinet, quæ ab aliquot annis jacere in tenebris desierunt. Neque enim dubito quin Ἀθηνᾶν ubique, non Ἀθηναίαν habeant. Verisimile est autem librarios, cum in eo loco orationis in Timocratem, aliam quamin ceteris scripturam viderent, ex his illum emendandum putasse, atque adeo emendasse: non animadvertentes verba illa minime esse Demosthenis: sicut et Eustathium non animadvertisse, dictum paulo ante fuit. At vero de Platone quid dicemus? an Eustathium eum locum in exemplum ex illo protulisse quasi et alibi passim ita scribere soleret? Equidem nisi hoc sensisset, aliter locuturus aut aliquid fuisse additurus, aut saltem aliter loqui, vel quidpiam adjungere debuisse videtur, quo lectorem moneret. Non dubium est enim quin de hoc loco idem quod de illo Demosthenico dici possit: [239] et hoc non tanquam a Plat., sed tanquam ab alio dictum considerare oporteat: ac profecto vel illa terminatio Ionica indicio esse potest. Alioqui non Platoni solum et Demostheni, sed aliis quoque Scriptoribus quædam fuisse in suo sermone peculiaria, e locis variis Pollucis cognoscere possumus, ubi Platonem hoc vocabulo, Thucydidem illo, Demosthenem alio quopiam, alios aliis uti tradit. Nec solum in nudis vocabulis, sed etiam in loquendi generibus exempla hujus rei ap. eum extant. Hæc autem ita illis peculiaria, eorum ἰδιώματα vocari posse dixerim; quemadmodum videmus Dionysium H. ea quæ Thucydidi peculiaria essent, ejus ἰδιώματα nominasse: ac profecto nullum tot habuisse crediderim, (ac præsertim tam insignia,) quot Thucydidea esse videmus. Neque vocabula omnia aut loquendi genera, quæ Lexicographus ille uni cuipiam Græcorum Scriptorum ascribit, ap. eum duntaxat in usu fuisse mihi persuadeo, cum aliquot locis aliter se rem habere compererim. Sed eum alicubi voces vel φράσεις, quas ap. quempiam esse frequentissimas videbat, ejus tantum testimonio confirmare voluisse: alicubi etiam usum illarum peculiarem illi falso credidisse existimo. Sic Eust., veterum auctoritatem sequens, e Demosth. affert usum quendam nominis ὁδὸς eundem cum Homerico. Cum enim legamus ap. Hom. Il. A.

(151.) Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι; annotat ille Schol., Homerum ibi duo genera prælii agnoscere, unum, ὁδὸν ἐλθεῖν, alterum, ἶφι μάχεσθαι. Esse autem ὁδὸν ἐλθεῖν, τὸ τοὺς ἀριστεῖς εἰς λόχον ἀπελθεῖν: additque ita exponere veteres: Grammaticos nimirum intelligens. Quin etiam afferri ab illis ejusdem usus exemplum e Demosth. Or. adv. Aristocr. Eum enim itidem dixisse ἐν ὁδῷ καθελὼν pro ἐν λόχῳ. Jam vero et circa orthographiam eos, aut saltem eorum nonnullos, aliquid peculiare sibi habuisse, ostendit quod ab hoc ipso Schol. de nomine Ἀσκληπιὸς scribitur: nimirum Ἀσκληπιὸς esse receptam passim scripturam, sed Demostheni placuisse scribere Ἀσκλήπιος proparoxytone. Postquam enim dixit, Ἐκλήθη δὲ, φασὶν, (ita enim scribendum est, non φησὶν,) Ἀσκληπιὸς, ἢ διότι Ἄσκληπον Ἐπιδαύριον ὀφθαλμιῶντα ἰάσατο, ἤπιος ἐκείνῳ φανείς· ἢ πλεονασμῷ τοῦ λ, παρὰ τὸ ἀσκεῖν ἠπίως τοὺς νοσοῦντας, ὅ ἐστιν ἐπιμελείας ἀξιοῦν· ἢ παρὰ τὸ μὴ σκελετεύεσθαι αὐτοὺς ἐᾷν, ἠπίως προσφερόμενον: subjungit, Ἡ δὲ ὀξυτόνησις τοῦ ὀνόματος ἀπορίαν ἔχει· εἴπερ καὶ ἄλλως αἱ συνθέσεις τοὺς τόνους ἀναβιβάζουσι. Ideoque recte fecisse Demosthenem ait, qui (ut fertur) Ἀσκλήπιος maluerit proparoxytone scribere. Verum etiamsi ut in hujus vocabuli, sic etiam in aliorum quorundam scriptura orthographiam sibi peculiarem habuisset, et quidem eam quæ veteri Atticorum linguæ usitata erat, non tamen ideo Attica lingua veteri usus esse dicendus esset. Sed de his hactenus.

Thucydidem saltem ex illo veterum Atticorum esse numero, negare nemo queat: quem tamen et sua quædam habere ἰδιώματα, minimeque omnia quibus utitur, esse veteri linguæ Atticæ ascribenda, docui p. 201. Eorum alioqui quæ e veteri habet lingua, quod ad scripturam attinet, exempla statim initio hujus Appendicis vel potius harum Animadversionum, proposui. Equidem Joannem Grammaticum et Corinthum non majore in delectu Auctorum, quam circa reliqua, judicio usos esse puto. De Corintho quidem certe affirmari id potest, quippe qui quamvis in sua præfatiuncula elocutionis Atticæ regulam se sibi proposuisse dixerit Aristoph. et Thucydidem, afferat tamen exempla et e valde recentibus Scriptt., quique Ἀττικισταὶ potius quam Ἀττικοὶ, vocandi, aut etiam ne illo quidem nomine digni videri debeant. Neque enim e Philostr. duntaxat, sed ex Aphthonio quoque, nec non Greg. Naz. (neque enim dubito quin is sit, quem Theologum κατ' ἐξοχὴν nuncupat,) petitis exemplis utitur. Imo vero nec illud ipsum, quod inter hasce duas appellationes Ἀττικῶν et Ἀττικιστῶν est discrimen, cognovisse videtur, quippe qui Articulo s. Tmemate XXIV., ubi de usu accusativi pro dativo loquitur, scribat, Καὶ ἄλλα εὕροις ἂν μυρία τῶν λεγομένων παραδείγματα καὶ παρ' Ὁμήρῳ καὶ πᾶσι τοῖς Ἀττικισταῖς. Ubi certe et Hom. in numero Ἀττικιστῶν ponere videtur: quod valde ineptum fuerit: cum hæc appellatio, e tribus Scriptorum generibus, qui tribus diversis ætatibus scripserunt, tertiis duntaxat conveniat. Sed nec Atticum Scriptorem vocandum Hom. censuerim, imo potius Ionicum. Quædam enim ex Attica dialecto sumsisse illum haud inficior, sed multo plura ex Ionica habere dico: qua de re et alibi disserui. Sic etiam Corinthus κατακάρα, (ita enim ab eo scribitur pro κατωκάρα,) probare volens Atticum esse pro ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, non aliunde quam e Pind. exemplum affert. Jam vero et hoc sciendum est, Atticæ dialecto nonnulla ascribi a Corintho præsertim, quæ in solutæ orationis Scriptt. quærenda non sunt, cum Poëtis peculiaria esse constet, et quidem aliis potius quam Comicis. [240] Tale est παρθενικὴ pro παρθένος, Homero et Hesiodo usitatum. At de tribus illis atticismorum collectoribus s. excerptoribus quid dicam? Promittunt quidem omnes Atticarum vocum ἐκλογὴν, sed tam magnum Atticorum Scriptorum constituunt numerum, ut non tam qui sint Attici, quam qui non sint Attici, quærendum esse videatur. Neque enim eorum duntaxat qui vigente adhuc Græco sermone vixerunt, quemlibet sine ullo discrimine pro Attico habent, sed eorum quoque qui χθὲς καὶ πρώην extiterunt. Sæpe enim ibi Libanii quoque auctoritate, tanquam locupletissimi testis, vocabuli alicujus usum confirmant, quod pro Attico habendum esse tradunt. Sed hac de re plura, ubi de sermone τῶν Ἀττικιστῶν disseram.

QUALIA FUERINT EORUM SCRIPTA,

Qui potissimum Atticorum nomine digni existimati sunt. Item, de Scriptis quæ Atticum thymum redolere, aut πῖνον s. μυκτῆρα Atticum habere dicuntur.

CAPUT XX.

ATTICUM dicendi genus quantis laudibus ipsi etiam Latini extollere soliti sint, dici vix potest. In eo certe M. Tullius vim et suavitatem aliaque multa sic admiratur, ut bene dicere velit esse Attice dicere. Non enim jam quærimus, (inquit in Commentario de Optimo Genere Oratorum,) quid sit Attice, sed quid sit optime dicere. E quo intelligitur, quoniam Græcorum Oratorum præstantissimi sunt ii qui fuerunt Athenis, eorum autem princeps facile Demosthenes, hunc si quis imitetur, eum et Attice dicturum et optime: ut quoniam Attici nobis propositi sunt ad imitandum, bene dicere, id sit Attice dicere. Sic etiam Fabius post eum, Melius (inquit) de hoc nomine sentiant, credantque, Attice dicere, esse optime dicere. Neque tamen ita hoc interpretandum est quasi fieri non posset quin bene diceret quicunque Atticus esset. Unde ap. Eund. legimus in Bruto, Ita fiet ut non omnes qui Attice, iidem bene, sed ut omnes qui bene, iidem etiam Attice dicant. Sed hoc sciendum est, eorum scripta, qui præ aliis Atticorum nomine digni existimati fuerunt, ἰσχνότητα quandam habuisse. Atque id vel hinc perspicere licet, quod Lysias, qui præ ceteris hoc dicendi genus sectatus est, præ ceteris etiam Atticus fuit existimatus. Verum eos variis in locis M. Tullius reprehendit, qui tantum huic tenui generi dicendi tribuebant ut vix aliud pro Attico habere vellent. Putant enim, (inquit in Oratore,) qui horride inculteque dicat, modo id eleganter enucleateque faciat, eum solum Attice dicere. Errant, quod solum; quod Attice, non falluntur. Istorum enim judicio, si solum illud est Atticum, ne Pericles quidem dixit Attice, cui primæ sine controversia deferebantur. Qui si tenui genere uteretur, nunquam ab Aristoph. Poëta fulgurare, tonare, permiscere Græciam dictus esset. Dicat igitur Attice venustissimus ille Scriptor ac politissimus Lysias, (quis enim id possit negare?) dum intelligamus hoc esse Atticum in Lysia, non quod tenuis sit atque inornatus, sed quod nihil habeat insolens aut ineptum. Ornate vero et graviter et copiose dicere, aut Atticorum sit, aut ne sit Æschines neve Demosthenes Atticus. Et paucissimis verbis interjectis, quem hic tenuem dixit, appellat subtilem: scribens, Nam qui Lysiam sequuntur, causidicum

quendam sequuntur, non illum quidem amplum atque grandem, subtilem et elegantem tamen, et qui in forensibus causis possit præclare consistere. Hujus tenuitatis Lysiæ mentionem facit et in libello de Optimo Genere Oratorum: scribens, Quod cum faciemus, si modo id ipsum assequemur, (est enim permagnum,) imitemur, si poterimus, Lysiam, et ejus quidem tenuitatem potissimum. Est enim multis in locis grandior; sed quia et privatas ille plerasque et eas ipsas aliis, et parvarum rerum causulas scripsit, videtur esse jejunior, quoniam se ipse consulto ad minutarum genera causarum limarit. Aliquanto post videtur adverbio Summisse id declarasse quod Græci ἰσχνῶς dicerent. Ita fit, (inquit,) ut Demosthenes certe possit summisse dicere, elate Lysias fortasse non possit. Aliquanto post, utitur adverbio Subtiliter: ut supra Subtilem dixit quem alibi Tenuem vocarat. Sed qui dici a nobis Attico more nolunt, ipsi autem se non oratores esse profitentur, si teretes aures habent, intelligensque judicium, tanquam ad picturam probandam adhibentur, etiam inscii faciendi, cum aliqua solertia judicandi. Sin autem intelligentiam ponunt in audiendi fastidio, neque eos quicquam excelsum magnificumque delectat, dicant se subtile quiddam et politum velle, grave ornatumque contemnere: id vero desinant dicere, qui subtiliter dicunt, eos solos Attice dicere, i. e. quasi sicce et integre. At si ample et ornate et copiose, cum eadem integritate, Atticorum est, cui dubium est utrum orationem nostram tolerabilem tantum an etiam admirabilem esse cupiamus? [241] E Fabio quoque discimus, Atticos nonnullis eos demum visos fuisse, qui illo tenui dicendi genere uterentur. Scribit enim 10, 1. Alii pressa demum et tenuia, et quæ minimum ab usu quotidiano recedant, sana et vere Attica. Item 12, 10. Quid est igitur quod in iis demum, qui tenui venula per calculos fluunt, Atticum saporem putent? ibi demum thymum redolere dicant? Et aliquanto ante, Quapropter mihi falli multum videntur, qui solos esse Atticos credunt tenues et lucidos et significantes; sed quadam eloquentiæ frugalitate contentos, ac semper manum intra pallium continentes. Iis autem quæ subjungit, eundem quem et Cicero oratorem, ut certum illius dicendi generis exemplar, proponit: nimirum Lysiam. Nam quis, inquit, erit hic Atticus? Sit Lysias; hunc enim amplectuntur amatores istius nominis modum. Non igitur jam usque ad Coccum et Antocidem remittemur. Interrogare tamen velim an Isocrates Attice dixerit; nihil enim est tam Lysiæ diversum. Negabunt? at ejus Schola principes Oratorum dedit. Quæratur similius aliquid. Hyperides Atticus? Certe: at plus indulsit voluptati. Transeo plurimos, Lycurgum, Aristogitona, et iis priores, Isæum, Antiphontem: quos ut homines inter se genere similes, differentes dixeris specie. Quid ille, cujus modo fecimus mentionem, Æschines? nonne iis latior et audentior et excelsior? Quid denique Demosthenes? non cunctos illos tenues et circumspectos, sublimitate, vi, impetu, cultu, compositione superavit? Non insurgit locis? non figuris gaudet? non translationibus nitet? non oratione ficta dat tacentibus vocem? Et paucis interjectis, Lysiæ ἰσχνότητα, Gracilitatem appellat. Quid Periclea? similemne credimus Lysiacæ gracilitati, quem fulminibus et cœlesti fragori comparant Comici, dum illi convitiantur? At supra, dicens quandam eloquentiæ frugalitatem, vocem Græcam λιτότητα videtur voluisse exprimere: siquidem illud dicendi genus, quod ἰσχνὸν passim appellatum fuit, alicubi λιτὸν etiam vocatum invenitur. Ceterum quod ad Demosth. attinet, Cicero quoque eum potissimum in exemplum affert, quo illam de Attica tenuitate seu gracilitate opinionem refellat: non in eo tantum qui allatus fuit loco, sed etiam alibi. Nam in Oratore, hanc de illo sententiam ferentem audimus, Hoc nec gravior exstitit quisquam, nec callidior, nec temperatior. Et paulo post de eod., Quo ne Athenas quidem ipsas magis credo fuisse Atticas. Et tamen Lysiæ fuisse dissimillimum, cum alibi tum in hoc Bruti loco testatur. Atticos, inquit, volo imitari.

A Quos? nec enim est unum genus; nam quid est tam dissimile quam Demosthenes et Lysias? quam idem et Hyperides? quam omnium horum Æschines? Denique Atticis propriam maxime fuisse tenuitatem seu subtilitatem ubique fatetur. Atque hanc, quam a Fabio Gracilitatem dici modo vidimus, Exilitatem quoque appellat, veluti cum Brutum inducit dicentem, Atticum se Calvus noster dici oratorem volebat: inde erat ista exilitas, quam ille de industria consectabatur. Et aliquanto post, Exiliter et anguste copulat: Quare si anguste et exiliter dicere, est Atticorum, etc. Quin etiam hoc vocat Summisse dicere, ut antea ostendi, cum docerem hoc quoque adverbio declarari quod Græci ἰσχνῶς appellant: non tamen ita intelligens quasi hoc Latinum illi Græco in eod. metaphoræ genere respondeat: alioqui certe ταπεινῶς dixissem, sicut et ὑψηλῶς de altero illo Elate. Ceterum vocabulis illis non contentus, et quiddam etiam tenuitate tenuius, ut ita loquar, significare volens, jejunitatem appellat, nec
B non siccitatem et inopiam: scribens in Bruto:—Sin autem jejunitatem et siccitatem et inopiam (dummodo sit polita, dum urbana, dum elegans,) in Attico genere ponit, hoc recte duntaxat; sed quia sunt in Atticis alia meliora, videat ne ignoret et gradus et dissimilitudines, et vim et varietatem Atticorum. Sic autem et in loco qui allatus ex eo fuit in fine paginæ præcedentis, adverbio Sicce hac ipsa de re usus est, et quidem ei Integre adjungens. Ibid. Integritatem dicit: eademque signif. huic nomini dederat antequam Jejunitatis et Siccitatis atque Inopiæ vocabulis uteretur. Dixerat enim, Nam si quis eos, qui nec inepte dicunt, nec odiose, nec putide, Attice putat dicere, is recte nisi Atticum probat neminem. Insulsitatem enim et insolentiam, tanquam insaniam quandam orationis, odit, sanitatem autem et integritatem, quasi religionem et verecundiam oratoris probat: hæc omnium debet oratorum eadem esse sententia. Sic voce Incorruptum significare videtur i. q. Integrum, in Oratore, ubi dicit
C Atheniensium semper fuisse prudens sincerumque judicium, nihil ut possent nisi incorruptum audire et elegans. Quibus subjungit, Eorum religioni cum serviret orator, nullum verbum insolens, nullum odiosum ponere audebat. Ubi observa, quod dicit Demosthenem suorum religioni servisse, convenire cum ea verecundia et religione, cujus mentionem facit in loco quem proxime att. A.

Cum autem ex his Ciceronis et Fabii locis satis patere possit quod dicendi genus, vulgus esse putaret Atticum, quæ contra Ciceronis de illo sententia esset, plures, quamvis in promtu habeam, non addam. [242] Sed potius unum e Ciceronianis quos attuli, simulque quendam quem afferam, mecum examinare lectorem jubebo. Is quem attuli, est hic, circa hujus Capitis initium, ex Oratore, Putant enim, qui horride inculteque dicat, modo id eleganter enucleateque faciat, eum solum Attice dicere. Errant, quod solum; quod Attice, non falluntur. Hic enim merito dubitaturus esse quispiam videtur, quomodo
D qui horride et inculte dicat, eleganter enucleateque id facere possit. Quid si igitur priora quidem illa duo de ipsis verbis accipiantur, altera vero duo ad sententias ipsas referantur? Alioqui priora ad sermonem horridum et incultum, posteriora ad verborum aptam collocationem et quandam in tota orationis structura concinnitatem videri queant pertinere. Potest enim horridus esse ejus sermo, i. e. horrida quædam verba habere, (qualia videbantur ea potissimum quæ prisca erant,) qui tamen alioqui apte dicat, et quidem ita ut ab Atticorum regula minime absit: ut de quibusdam Asiaticis oratoribus loquitur in eodem Opusculo. Quin etiam hæc ibid. leguntur, Quantum autem sit apte dicere, experiri licet, si aut compositi oratoris bene structam collocationem dissolvas permutatione verborum; corrumpetur enim tota res, etc. Aliquanto post, Videsne ut ordine verborum paulum commutato, iisd. tamen verbis stante sententia, ad nihilum omnia recidant, cum sint ex aptis dissoluta? aut, si alicujus inconditi arripias dissipatam aliquam sententiam, eamque or-

dine verborum paulum commutato, in quadrum redigas, efficiatur aptum illud, quod fuerat antea diffluens ac solutum? Ex illis autem vitiis quod maximum est, (aut certe quod non est minimum,) in Hegesia bis reprehenderat in superioribus, cum diceret, eum, dum imitari vult Lysiam, incidere particulas: neque minus sententiis peccare quam verbis. Ceterum cum voci Eleganter addit Enucleate, ad illam perspicuitatem respicere videtur quæ elegantis structuræ orationis comes esse solet. Possumus etiam fortasse illa verba, Modo id eleganter enucleateque faciat, ita accipere quasi dixisset, Modo nihil habeat insolens aut ineptum: sicut ipsum Lysiam inornatum esse, sed nihil insolens aut ineptum habere dicit. At de Hegesia contra, peccante in illis quæ diximus, (cum tamen imitari Lysiam vellet,) Ut non quærat, (inquit,) quem appellet ineptum qui illum cognoverit. Et de illo quidem loco ita sentio. Ille alter, quem allaturum me sum pollicitus, est hic ex eod. libro, Quam (numerosam comprehensionem) perverse fugiens Hegesias, dum ille, quoque imitari Lysiam vult, alterum pene Demosthenem, saltat, incidens particulas. Quomodo enim Cicero Lysiam dicere potest esse alterum pene Demosthenem, cum alibi (in eo nimirum qui recitatus a me fuit loco, e Bruto,) nihil tam dissimile quam Demosthenem et Lysiam esse scribat? An eum hac in re sibi non constare dicemus? Imo vero vel tacente Cicerone manifestum cuilibet esse potest magnum quod est inter Lysiam et Demosthenem discrimen: adeo ut Lysiam, alterum pene Demosthenem appellasse credi non possit quin simul judicio destitutus fuisse credatur. Ego certe aliquando locum non satis integrum esse suspicatus sum, atque ob aliqua verba, quæ omissa essent, ad Lysiam referri, quæ Cicero de Hegesia dixisset: eum sc. non tantum imitari Lysiam, sed etiam alterum pene Demosthenem velle haberi. Verum doctissimus quidam vir et acutissimo judicio præditus, a me hoc de loco consultus, in interpunctione errorem latere censuit: qua sublata intelligendum esse, dici Hegesiam, translatione ab histrionibus sumta, alterum pene Demosthenem saltare, i. e. inepta imitatione studere illum repræsentare. Postea autem comperi et Sebastianum Corradum suo in Brutum Commentario, h. l. ita afferre, ut dicatur Hegesias, dum imitari Lysiam vult, alterum pene saltare Demosthenem.

Jam vero cum in iis, quæ de Attico dicendi genere habuimus, Oratorum duntaxat fiat mentio, quæri merito possit an Comicos alio quam eo usos fuisse putandum sit. Ad me quidem certe quod attinet, nunquam hoc mihi persuaserim: neque Fabius in ea opinione fuisse videtur, quippe qui 12, 10. cum dixisset, Neque enim si tenuiora hæc ac pressiora Græci melius, in eoque vincimur solo, subjungit, Et ideo in comœdiis non contendimus. Quæ enim tenuiora ac pressiora dicit, ea esse ad Atticum dicendi genus referenda, ex hoc Ejusd. loco apparet, 10, 1. Alii pressa demum et tenuia, et quæ minimum ab usu quotidiano recedant, sana et vere Attica putant. Quin etiam alibi cum Latinos in comœdia maxime claudicare fassus fuisset, paucis interjectis, Vix levem, inquit, consequimur umbram: adeo ut mihi sermo ipse Romanus non recipere videatur illam solis concessam Atticis venerem: quando eam ne Græci quidem in alio genere linguæ obtinuerint. Vinci autem Romanum sermonem ab Attico fatetur et alibi. Siquidem legimus l. 12. Quare qui a Latinis exigit illam gratiam sermonis Attici, det mihi in loquendo eandem jucunditatem, et parem copiam. [243] Ac non ita longo intervallo hæc præcedunt, Latina mihi facundia ut inventione, dispositione, consilio, ceterisque hujus generis artibus similis Græcæ ac prorsus discipula ejus videtur, ita circa rationem eloquendi vix habere imitationis locum. Idem in fine l. 10. Non tamen mirabor Latinos magis indulsisse compositioni quam Atticos, quamvis minus in verbis habeant varietatis et gratiæ. Et tamen scribit eod. l. Oratores vero vel præcipue Latinam eloquentiam parem facere Græcæ possunt. Si igitur Græcis Comicis potius quam Oratoribus Latini cedunt, quomodo Græcorum Comœdias Atticum dicendi genus habere negabimus? Equidem qui in Aristophane (ut de ceteris nunc taceam) Atticum dicendi genus non perspiciet, is merito cæcutire dicetur. Sed Atticum dicendi genus simpliciter nunc Atticam ἰσχνότητα appello, potiusque id illam Attici sermonis venerem, cujus paulo ante facta fuit mentio, quam ad eloquentiam referens. Alioqui certe late fuerit extendendum eloquentiæ nomen: ut extenditur a M. Tullio, cum in Oratore scribit, Sejunctus igitur Orator a Philosophorum eloquentia, a Sophistarum, ab Historicorum, a Poëtarum, explicandus est nobis qualis futurus sit. Sic quoque Fabius late extendit, cum omnem eloquentiam habere aliquid commune scribit. Dixerat enim, Id quoque vitandum, (in quo magna pars errat,) ne in oratione Poëtas nobis et Historicos, in illorum operibus Oratores aut Declamatores imitandos putemus. Sua cuique proposita lex, suus decor: nec comœdia in cothurnos assurgit, nec contra tragœdia socco ingreditur. Equidem si verum esset quod nonnulli (teste eod. Fabio) censuerunt, nimirum nullam esse naturalem eloquentiam, nisi quæ sit sermoni quotidiano simillima, quo cum amicis, conjugibus, liberis, servis, loquimur, contenti promere animi voluntatem: hanc laudem sola comœdia mereri jure optimo dici posset; nam ap. Comicos, nisi quod versiculi sunt, nihil est aliud quotidiani dissimile sermonis, ut scribit in suo Oratore Cicero. Ac de Comicis hactenus: ex iis autem quæ hic de illis, deque variis eloquentiæ velut formis dicta fuerunt, colligi poterit quid de Philosophis quoque et Historicis, quod attinet ad genus dicendi Atticum, judicare oporteat.

Duo addam, antequam ad alteram hujus Capitis partem veniam: quorum unum est, quamvis Fabius Latinum sermonem ab Attico vinci fateatur, in iis quos attuli ex eo locis, fuisse tamen et e Latinis s. Romanis Oratoribus qui Attici vocarentur. Legimus enim ap. eum, l. 12. Non Scipio, Lælius, Cato, in eloquendo velut Attici Romanorum fuerunt? Cicero autem de Calvo, non velut Atticum, sed plane Atticum eum suo judicio fuisse, vel potius dici voluisse, tradit: scribens, in Bruto, vel potius inducens Brutum dicentem, Atticum se Calvus noster dici Oratorem volebat: inde erat ista exilitas, quam ille de industria consectabatur. Ubi observa hunc quoque oratorem in Attico dicendi genere præcipuam laudem esse putasse τῆς ἰσχνότητος, cum Cicero scribat, eum, quod se Atticum oratorem dici vellet, exilitatem consectatum fuisse. Fabio tamen aliud quiddam esset Exilitas quam Tenuitas s. Gracilitas, cum eos, qui sunt exiles, in illorum numero ponat, qui in pejus declinarint: scribens 10, 2. Et cum iis felicissime cessit imitatio qui verbis atque numeris sunt non multum differentes, vim dicendi atque inventionis non assequuntur; sed plerumque declinant in pejus, et proxima virtutibus vitia comprehendunt, fiuntque pro grandibus tumidi, pressis exiles, etc.

Alterum, quod additurum me dixi antequam ad alteram hujus Capitis partem transirem, est discrimen Atticorum oratorum ab Asiaticis, s. Asianis, et Rhodiis: de quibus cum a Cicerone et Fabio multa dicantur, incipiam ab eo Fabii loco, quo de origine Asiatici generis dicendi disserit: 12, 10. Et antiqua quidem illa divisio inter Asianos atque Atticos fuit, cum hi, pressi et integri, contra inflati illi et inanes haberentur: et in his nihil superflueret, illis judicium maxime ac modus deesset. Quod quidam (quorum et Santra est) hoc putant accidisse, quod paulatim sermone Græco in proximas Asiæ civitates influente, nondum satis periti loquendi, facundiam concupierint, ideoque ea, quæ proprie signari poterant, circuitu cœperint enuntiare, ac deinde in eo perseverarint. Mihi autem orationis differentiam fecisse et dicentium et audientium naturæ videntur, quod Attici limati quidem et emuncti nihil inane aut redundans ferebant: Asiana gens, tumidior alioqui et jactantior, vaniore etiam dicendi gloria inflata est.

Tertium mox, qui hæc dividebant, adjecerunt genus, Rhodium: quod velut medium esse atque ex utroque mistum volunt. Neque enim Attice pressi, neque Asiane sunt abundantes: ut aliquid habere videantur gentis, aliquid auctoris. Æschines enim, qui hunc exilio delegerat locum, intulit eo studia Athenarum, quæ, velut sata quædam cœlo terraque degenerant, saporem illum Atticum peregrino miscuerunt. Lenti ergo quidem ac remissi, non sine pondere tamen: [244] neque fontibus puris, neque torrentibus turbidis, sed lenibus stagnis similes habentur. Nemo igitur dubitarit longe esse optimum genus Atticorum. In quo etc. Idem Fabius de M. Tullio scribit, Quem tamen et suorum homines temporum incessere audebant ut tumidiorem et Asianum et redundantem, et in repetitionibus nimium, etc. Cicero quoque Asiaticorum et Rhodiorum ita meminit ut multo magis Rhodios probet. Scribit enim in Bruto, At vero extra Græciam magna dicendi studia fuerunt, maximique huic laudi habiti honores illustre Oratorum nomen reddiderunt. Nam ut semel e Piræeo eloquentia evecta est, omnes peragravit insulas, atque ita peregrinata tota Asia est, ut se externis oblineret moribus, omnemque illam Atticæ dictionis quasi sanitatem perderet, ac loqui pene dedisceret. Hinc Asiatici Oratores, non comtemnendi illi quidem nec celeritate, nec copia; sed parum pressi, et nimis redundantes: Rhodii, saniores, et Atticorum similiores. Legimus ap. Eund. in Oratore, Itaque Caria, et Phrygia, et Mysia, quod minime politæ minimeque elegantes sunt, asciverunt aptum suis auribus opimum quoddam et tanquam adipatum dictionis genus: quod eorum vicini, non ita lato interjecto mari, Rhodii nunquam probarunt, Græci autem multo minus, Athenienses vero funditus repudiarunt: quorum semper etc. In alio ejusd. libri loco legimus, Quonam igitur modo audiretur Mysus aut Phryx Athenis, cum etiam Demosthenes exagitetur ut putidus? Cum vero inclinata ululantique voce, more Asiatico, canere cœpisset, quis eum ferret? at quis potius non juberet auferri? De iisdem hæc in eod. l. scribit, Apud alios autem, et Asiaticos maxime numero servientes, inculcata reperias inania quædam verba, quasi complementa numerorum. Quin etiam in Opusculo de Optimo Genere Oratorum ista leguntur, Eos imitemur, si possumus: sin minus, illos potius qui incorrupta sanitate sunt, (quod est proprium Atticorum,) quam eos quorum vitiosa abundantia est: quales Asia multos tulit. Idem in Bruto Asiaticæ dictionis genera duo constituit: scribens, Sed si quærimus cur adolescens magis floruerit dicendo quam senior Hortensius, causas reperiemus verissimas duas: primum quod genus erat orationis Asiaticum, adolescentiæ magis concessum quam senectuti. Genera autem Asiaticæ dictionis duo sunt: unum, sententiosum et argutum, sententiis non tam gravibus et severis, quam concinnis et venustis: qualis in historia Timæus, in dicendo autem pueris nobis Hierocles Alabandeus, magis etiam Menecles frater ejus fuit: quorum utriusque orationes sunt in primis, ut Asiatico in genere, laudabiles. Aliud autem genus est non tam sententis frequentatum, quam verbis volucre atque incitatum: quali est nunc Asia tota: nec flumine solum orationis, sed etiam exornato et faceto genere verborum: in quo fuit Æschylus Cnidius, et meus æqualis Milesius Æschines. In iis erat admirabilis orationis cursus, ornata sententiarum concinnitas non erat. Hæc autem, ut dixi, genera dicendi aptiora sunt adolescentibus, in senibus gravitatem non habent. Hæc ibi Cicero. Meminit autem illorum Asiaticorum fratrum et alibi, nimirum de Orat. 2. Ut hodie Alabandensem illum Meneclem et ejus fratrem Hieroclem (quos ego audivi) tota imitatur Asia: sic semper etc. Alibi autem eos Asiaticorum rhetorum principes vocat: addens etiam, sua sententia minime esse contemnendos. Siculorum etiam oratorum meminit Cic. in suo Oratore: Sunt etiam, inquit, qui illo vitio, quod ab Hegesia maxime fluxit, infringendis concidendisque numeris in quoddam genus abjectum incidant, Siculorum simillimum. Eorum, sicut et Byzantiorum, meminit et l. 2. de Oratore, Inveni autem ridicula et falsa multa Græcorum; nam et Siculi in eo genere et Rhodii et Byzantii et præter ceteros Attici excellunt. Videtur enim hic quoque de oratoribus intelligere.

AD ALTERAM autem hujus Capitis partem (i. e. quam huic Capiti promisi) ut tandem veniam, videndum est qualia fuerint illa scripta, quæ Atticum thymum redolere, aut *πῖνον* s. *μυκτῆρα* Atticum habere dicuntur. Ut igitur *περὶ τοῦ θύμου* et *περὶ τοῦ πίνου* prius dicam, (nam *τῷ μυκτῆρι* minus affinitatis est cum istis,) non dubito quin horum utroque Atticum dicendi genus s. Atticam eloquentiam significarent; sed eam quæ nativa esset, nihilque nisi domo petitum, nihil aliunde accersitum haberet, et ab omni affectatione aut etiam affectationis suspicione longissime abesset. Verum cum Thymum dicebant, ad gratiam et jucunditatem quæ tali eloquentiæ inerat respexisse, simulque *πρὸς τὸ αὐτοφυὲς*, (perinde ac si Hymettii mellis dulcedinem resipere eam dixissent,) at cum *πίνου* mentionem faciebant, Horridam et incultam simplicitatem quæ illi vetusto dicendi generi inerat, tanquam situ vetustatis obsitam, voluisse exprimere videntur. Atque hæc de istorum verborum significatione dixisse contentus, ad exempla veniam. Lucianus igitur quendam ineptum Thucydidis imitatorem deridens, scribit in libello quo [245] docet *πῶς δεῖ Ἱστορίαν συγγράφειν*, (§. 15.) Ἕτερος δὲ, *Θουκυδίδου ζηλωτὴς ἄκρος, οἷος εὖ μάλα τῷ ἀρχετύπῳ εἰκασμένος, καὶ τὴν ἀρχὴν ὡς ἐκεῖνος, σὺν τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι ἤρξατο χαριεστάτην ἀρχῶν ἁπασῶν, καὶ θύμου τοῦ Ἀττικοῦ ἀποπνέουσαν.* Qui locus, quamvis illa verba *θύμου τοῦ Ἀττικοῦ ἀποπνέουσαν* per ironiam dicta habeat, meam tamen expositionem aperte confirmare videtur. Sic Quintil. 12, 10. Quid est igitur quod in iis demum, qui tenui venula per calculos fluunt, Atticum saporem putent? ibi demum thymum redolere dicant? Scripserat autem aliquanto ante, Æschines enim, qui hunc exilio delegerat locum, intulit eo studia Athenarum: quæ, velut sata quædam cœlo terraque degenerant, saporem illum Atticum peregrino miscuerunt. At Cicero Redolere sine adjectione dixit, quamvis idem fortasse declarare volens, cum in Bruto scribit de Phalereo Demetrio, Mihi quidem ex illius orationibus redolere ipsæ Athenæ videntur.

Vox autem illa *πῖνος*, de qua nunc dicendum est, Dionysio H. est frequens: qui etiam alicubi *χνοῦν* ei addit: et quod uno in loco *πῖνον καὶ χνοῦν τὸν τῆς ἀρχαιότητος* appellat, in altero *χνοῦν ἀρχαιοπινῆ* vocat. Utrumque autem locum cum attulerim supra, p. 236. agens de Attica lingua veteri, eo te remittendum putavi, ac monendum duntaxat, ut in posteriori considerares, verbis illis *χνοῦς ἀρχαιοπινὴς*, addi *χάρις ἀβίαστος*. Sic usus est Damascius ap. Suid. Ὁ *δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκανὸς, οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμησάμενος σοφιστὰς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πῖνον τῆς λογογραφίας ἁμιλλώμενος.* Cic. quoque vocabulo isto tanquam aptissimo uti videmus in Ep. ad Att., nec non participio verbi passivi ex eo deducti. Legimus enim 14, 7. A Cicerone mihi literæ sane *πεπινωμέναι*, et bene longæ. Cetera autem vel fingi possunt: *πῖνος* literarum significat doctiorem. Sed pro *πεπινωμέναι* in quibusdam exempl. perperam scriptum est *πεπυκνωμέναι*. Quod vel ex adverbio *πεπινωμένως* probari potest, quo in sequente libro utitur: nimirum 16, 15. Tandem a Cicerone tabellarius, et mehercule literæ *πεπινωμένως* scriptæ: quod ipsum *προκοπὴν* aliquam significaret.

Μυκτὴρ autem Atticus iis scriptis, ut opinor, inesse dicebatur aut iis verbis quæ aliquam *δριμύτητα* haberent. Lucianus *πρὸς τὸν εἰπόντα, Προμηθεὺς εἶ ἐν λόγοις*, in principio, *Εἰ δὲ ὑπερεπαινῶν τοὺς λόγους ὡς δῆθεν εὐμηχάνους ὄντας, τὸν σοφώτατον τῶν Τιτάνων ἐπιφημίζεις αὐτοῖς, ὅρα μή τις εἰρωνείαν φῇ καὶ μυκτῆρα οἷον τὸν Ἀττικὸν προσεῖναι τῷ ἐπαίνῳ*: non multo post, *Καὶ εἴγε σοὶ τοῦτο βούλεται εἶναι ὁ Προμηθεὺς, πάνυ εὐστόχως ἀποτετόξευται καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν δριμύτητα τῶν σκωμμάτων.* At vero Longinus

Hyperidi tribuit μυκτῆρα πολιτικώτατον. Neque tamen μυκτὴρ Atticis tantum, sed aliis quoque Scriptoribus tribuitur. Atque adeo ut Longinus Hyperidi μυκτῆρα πολιτικώτατον inesse dicit, ita Plut. Herodoto μυκτῆρα πολιτικὸν, (9, 415.) Ceterum ille Luciani locus, quo εἰρωνείαν et μυκτῆρα Ἀττικὸν conjungit, in memoriam mihi revocat quod ab J. Poll. scribitur, nimirum μυκτῆρα vocatum fuisse τὸν εἴρωνα. Atque adeo id convenit cum ea signif. quam habet verbum μυκτηρίζειν, cum sc. ponitur pro Subsannare, sicut A Latine Ovid. Suspendere. Sed de his plura meus Gr. L. Thes. docere poterit. Omittendum certe non est, Fabium itidem Atticos appellasse Emunctos, 12, 10. Est alioqui Latinis frequentius Emunctæ naris homo quam Emunctus. Horat. de Lucilio, Emunctæ naris, durus componere versus. De Eod. Plinius in sua Præfatione, Qui primus condidit stili nasum. Notum autem esse potest et illud Martialis, Nasutus sis usque licet, sis denique nasus.

ATTICISTÆ POTIUS QUAM ATTICI,

QUI SCRIPTORES VOCARI DEBEANT.

CAPUT XXI.

In quæstione valde odiosa me hic versaturum esse scio, sed quam tamen nisi tractaro, minime officio meo vel potius instituto satisfecero. Videndum est enim quinam Scriptores Ἀττικισταὶ appellari, minimeque Ἀττικῶν nomine digni haberi debeant. Ubi certe non tam eos, qui Atticistæ vocandi sunt, exauctorare, quam Atticis auctoritatem suam conservare volo. Ac primum de injuria querendum est, quæ fit Atticis, cum Atticistæ vocantur: non minor certe quam si quis Platonem, summum omnium consensu Philosophum, Philosophastrum appellaret. Ex iis autem qui hanc injuriam illis faciunt, esse et nostrum Corinthum antea ostendi: quem errorem (sic enim appellanda est illa injuria) in eo, multo magis quam in illis qui Ἀττικῶν ὀνομάτων ἐκλογὰς nobis dederunt, miror. Quinam igitur sunt Atticistæ? qui non Attici sunt, sed Atticorum, quibus successerunt, imitatores. Hoc in numero sunt, (ex iis quidem quorum aliqua scripta nostras ad manus pervenerunt,) Aristides, Lucianus, Philostratus, Synesius; jam enim τοὺς κορυφαίους enumerare contentus ero: [246] et ita quidem ut ea quæ dicturus sum, non tam de Luciano quam de reliquis tribus intelligi velim. Quæ autem illa sunt? an eos non satis Attice loqui? imo vero nimis Attice: vel potius, ideo non satis Attice loqui quod nimium Attice loquantur. Hic enim meminisse oportet eorum quæ a Quintil. scribuntur, 8, 1. Multos enim, quibus loquendi ratio non desit, invenias: quos curiose potius loqui dixeris quam Latine. Quomodo et illa Attica anus Theophrastum, hominem alioqui disertissimum, annotata unius affectatione verbi, hospitem dixit: nec alio se id deprehendisse interrogata respondit, quam quod nimium Attice loqueretur. Neque tamen hunc ita in exemplum affero, quasi in eodem illos gradu ponendos esse, atque hunc pari affectationis vitio laborasse existimem; (quomodo enim illos huic comparare audeam, in quo tam divinus eloquendi nitor fuisse perhibetur, ut ex eo nomen quoque traxisse dicatur?) sed contra lectores hoc secum reputare velim, si Theophrastus eo sæculo quo lingua Græca velut in ætatis suæ flore erat, et in ea urbe ubi multo magis quam alibi usquam Græca eloquentia vigebat, in affectationem reprehensione dignam incidit: quam multa esse in illis quos dixi Scriptoribus, senescentem Græcam linguam nactis, existimandum sit, quæ Lysias, Demosthenes, Æschines, Hyperides, ceterique, si reviviscerent, ineptæ affectationis accusarent. Equidem vel ipse Theophrastus, ut ab anu illa reprehensus fuit, ita vicissim illorum in plerisque reprehensor esse posset. Quod si ne ii quidem omnes qui Attici fuerunt, et Atticæ linguæ alumni, ad πῖνον illum, de quo antea dictum fuit, pervenerunt, quam procul ab B eo abfuisse recentiores illos putare debemus? Si enim nos, qui peregrini omnino sumus, et vix tenuem germanæ et inaffectatæ Atticorum eloquentiæ gustum habemus, affectationem tamen in quibusdam illorum locis animadvertimus, quam multa veteres illos animadvertere posse credemus? Nimirum quantum est discriminis inter feminam naturæ dotibus nativoque decore formosam, et eam quæ mercato cultu (ut Propertianis utar verbis) pulcra est, aut saltem quæ formam alioqui mediocrem pigmentis et fucis adjuvat, tantum Atticistas illos ab Atticis differre, primo statim aspectu deprehenderent. Usque adeo magnum est vitium, (et a quo tamen cavere difficillimum,) affectatio, et ambitiosa eloquentiæ ostentatio. Laudandus sane Quintil., quod ab ea passim nos deterreat. Verba, inquit, a vetustate repetita, non solum magnos assertores habent, sed etiam afferunt orationi majestatem aliquam, non sine delectatione. Et paucis interjectis, Sed opus est modo, ut neque crebra sint hæc, neque manifesta: C quia nihil est odiosius affectatione. Quod autem de verbis a vetustate repetitis hic Quintil. scribit, de aliis quoque omnibus orationis ornamentis persuasum nobis esse debet. Denique quanta sit orationis virtus, dicendi genus affectatione carens, vel ex ea laude, quam Xenophonteæ elocutioni tribuit, perspicere possumus. Quid ego commemorem Xenophontis jucunditatem illam inaffectatam, sed quam nulla possit affectatio consequi? ut ipsæ finxisse sermonem Gratiæ videantur. Nimirum hæc inaffectata jucunditas, est illa χάρις ἀβίαστος, cujus antea facta fuit mentio. Adhibet quidem certe et Xen. orationi suæ varia ornamenta, sed modum tenere, et locorum, qui ea poscunt, rationem habere novit. Idem et ceteri Scriptt. antiqui faciunt, illi Proverbiali præcepto parentes, Τῇ χειρὶ σπεῖρε, ἀλλὰ μὴ ὅλῳ τῷ θυλάκῳ. Ita pigmentis utere, ut pyxides ipsas effundere velle non videaris. Quemadmodum enim non bene olere dictus est, qui semper bene olebat, ita fortassis inelegans dici potest, qui semper D elegantias curiose consectatur. Nam ut ille odore externo naturalem tegere volebat, ita naturali eloquentiæ diffidere videtur, vel potius nullam a natura habere, cujus ubique artificiosus est sermo; præsertim si anxium quoddam artificium in eo appareat. Illud igitur Ovidii præceptum in mentem nobis semper veniat, Quæ latet ars prodest: alio quidem ap. eum spectans, sed non minus huc pertinens. Eatenus enim arte utendum est quoad artem si non perspicere, nemo at certe non quilibet possit. Eademque fortassis lege possumus interdum aliquid affectationis nobis permittere. Nam et ipse Quintil., affectationis acerrimus alioqui reprehensor, scribit 1. 12. Quapropter ne illis quidem nimium repugno,

qui dandum putant nonnihil esse temporibus atque auribus, nitidius aliquid atque affectatius postulantibus. At contra minime cautionem illam adhibuisse, nullumque prorsus modum tenuisse nonnullos in usurpandis certis quibusdam Atticorum vocabulis, sed ea temere inculcare solitos fuisse, ex iis quæ scripsi Capite XVIII. patere omnibus potest.

Verum ut de inepta illa et crassa (ut ita loquar) affectatione taceam, potiusque aliquid de ea dicam, cujus exempla ap. eos quos nominavi Scriptores, Aristidem, Philostr., Synesium, inveniri queunt; diversa ejus esse genera sciendum est. Ac primum alii in nimia nimisque curiosa certi cujuspiam Scriptoris imitatione affectationem suam produnt, [247] alii velut flosculos e variis decerptos inculcant: deinde sunt qui rara potissimum vocabula aut loquendi genera consectantur: (sicut nonnullis ea magis placent, quibus vix semel atque iterum usus esse comperitur Cicero, quam ea quorum usum ap. eum frequentem esse scimus:) sunt contra qui vocab. aliquod aut loquendi genus, quod frequentissimum ap. aliquem Scriptorem est, frequentissime et ipsi usurpant: sicut Quintil. de Cicerone loquens, Noveram, inquit, quosdam qui se pulcre expressisse genus illud cœlestis hujus in dicendo viri sibi viderentur, si in clausula posuissent, Esse videatur. De hujusmodi autem imitatoribus κακοζηλίαν dixerunt Græci; nam κακοζηλία, ut docet Lucianus, est eorum qui ὑπερβαίνουσι τὸ μέτρον τῆς μιμήσεως, καὶ πέρα τοῦ δέοντος ἐπιτείνουσι. Quintil. 8, 3. κακόζηλον vocat: scribens, Κακόζηλον, i. e. Mala affectatio, per omne dicendi genus peccat; nam et tumida et exilia, et prædulcia, et abundantia, et arcessita, et exultantia sub idem nomen cadunt. Denique κακόζηλον vocatur Quicquid est ultra virtutem: quoties ingenium judicio caret, et specie boni fallitur: omnium in eloquentia vitiorum pessimum; nam cetera cum vitentur, hoc petitur: est autem totum in elocutione. Nam rerum vitia sunt, stultum, commune, &c. Animadvertendum certe est, eum affectationis significationem initio hujus loci latius extendisse, nimirum ad imitationem usque. Fuisse porro illam vocem Græcam non valde antiquam, e libello Περὶ Ἑρμηνείας, qui falso Demetrio Phalereo ascribitur, nec non e Longino discimus. Quin etiam Lucianus, in eo cujus mentionem feci loco, dicit, ἡ ὑπὸ πολλῶν λεγομένη κακοζηλία. Cicero Putidum appellare id videtur, in quo κακοζηλία deprehenditur. Atque ad hanc pertinere arbitror, quod de ineptis quibusdam Thucydidis imitatoribus dicit, in Oratore, Hujus tamen nemo neque verborum neque sententiarum gravitatem imitatur; sed cum mutila quædam et hiantia locuti sunt, (quæ vel sine magistro facere potuerunt,) germanos se putant esse Thucydidas. Vel Thucydidis, ut in aliis exempl. legitur. Sed enim valde diversa circa imitationem esse judicia sciendum est, atque interdum quod uni placet, alteri displicere. Observavi enim, illum, cui Demetrii Phalerei nomen tribuitur, nec non Longinum quædam reprehendere, quæ, aut certe quibus similia ap. magnæ auctoritatis Scriptt. inveniri possunt. Atque ut aliquod etiam exemplum insigne illius judiciorum dicrepantiæ proferam, quod in Timæo reprehendit et irridet Longinus, nimirum quod Xenophontis dictum tanquam egregium stulte imitans, (quamvis in iis quæ extant hujus exempl. alia sit quam ap. Longinum lectio,) dixerit, Ὅ τίς ἂν ἐποίησεν, ἐν ὀφθαλμοῖς κόρας, μὴ πόρνας, ἔχων; Contra enim videmus Plutarcho placere eandem Oratoris cujusdam imitationem: qui nimirum eod. modo dixerit de homine impudente, cum in oculis non habere κόρας, sed πόρνας. Nimirum quod κακοζηλίαν Longinus esse putat, Plutarchus εὐζηλίαν judicasse videtur. Sed de his alius erit dicendi locus. Nunc autem ut ad tres illos quos nominavi redeam, in affectatione peccantes, cum, ut diversa sunt affectationis genera, (potius autem de ea loquor quæ versatur circa verba, quam de ea quæ est in rebus, s. in sententiis,) ita diversa extent ap. eos quos proposui exempla: ap. Philostr. tamen, (utpote καινοπρεπείας amatorem supramodum,) plura quam ap. ceteros me invenisse, docebo in Thesauri Corollario. Atque ut ap. illum plura quam ap. ceteros affectationis exempla extare dico, sic ap. Lucian. pauciora. Quid pauciora dico? Imo vero an ulla reperiantur, (nisi ubi suum Lexiphanem vel aliquem alium, cujus sermonem risus gratia profert, loquentem inducit,) dubitare me fateor: et Ἀττικιστὴν quidem ipsum quoque, si ad ejus sæculum respiciamus, esse appellandum: sin ad genus dicendi, Atticum vocari posse arbitror. De quo hic adderem nonnulla, nisi et aliqua jam in superioribus dixissem, et in ejus Operum Editione aptiorem plura dicendi occasionem habiturum me sperarem. Neque tamen vel ex iis quorum mentionem feci Atticistis, vel e ceteris quenquam exauctorare, ut præmonui, propositum mihi est, sed tantum auctoritatem suam Atticis hac comparatione conservare.

FINIS.

LONDINI:

IN ÆDIBUS VALPIANIS.

1826.